LEXIKON

ZU DEN

REDEN DES CICERO

MIT ANGABE SÄMMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

VIERTER BAND.

JENA,

VERLAG VON GUSTAV FISCHER.

1884.

VORWORT.

Nachdem das Werk nunmehr zum Abschluss gelangt ist, spreche ich zunächst den Herren Ernst Brettschneider, Paul Nisch, Georg von Kobilinski, Gottfried Jeczawitz, Theophil Feierabend, Max von Kobilinski meinen Dank aus, die sich an der Ausarbeitung dieses Schlussbandes betheiligt haben. Ebenso bin ich der Verlagshandlung für die energische und stetig beschleunigte Förderung des umfangreichen Unternehmens zu Dank verpflichtet, wie auch dem betheiligten Publikum und der Kritik für das Wohlwollen, mit welchem das Buch seit dem Beginn seines Erscheinens aufgenommen ist. Das Urtheil der Presse hat sich in einer Reihe von ausnahmslos beifälligen Besprechungen kundgegeben und dadurch zur Förderung und Verbreitung des Werkes wesentlich beigetragen. Dabei ist es mir besonders erfreulich gewesen, dass gerade die Grundsätze, welche ich zu Anfang als massgebend für die ganze Arbeit aufgestellt und bis zum Schluss unverändert befolgt habe, die Vollständigkeit und die syntaktisch-phraseologische Anordnung des Sprachstoffs, nicht nur entschiedene Billigung gefunden haben, sondern dass auch ihre erfolgreiche Durchführung und praktische Bewährung wiederholt hervorgehoben wurde.

Mit dem Dank für diese meiner Arbeit bewiesene wohlwollende Theilnahme darf ich daher wohl die Hoffnung verbinden, das Buch werde sich dauernd als zweckmässig erweisen und auch in weiteren Kreisen freundliche Aufnahme finden.

Königsberg i. Pr., den 16. April 1884.

H. MERGUET.

Qua, wo, wohin: I. accedo: in eo loco .., qua naves accedere possent; Verr. V, 85.

adeo: ad omnis introitus, qua adiri poterat; Caecin 21. sum ex ... fundo deiectus, qua adibam ad istum fundum; ib. 82.

adgredior: eos in cuniculum, qua adgressi erant, ... restitui oporteret; Caecin. 88.

ago: si via sit immunita, iubet qua velit agere iumentum; Caecin. 54.

duco: ex eis oppidis, qua ducebantur; Verr. V, 66.

effugio: sese viam ... dedisse dixit qua effugere possent; Caecin. 26. locum se qua effugerent demonstrasse; ib. 44.

iter facio: multis in urbibus, iter qua faciebat; Phil. IX, 6.

profero: qua denique digitum proferat non habet; Caecin. 71.

proficiscor: qua potuit ad eum fundum profectus est; Caecin. 22.

sto: qua ... vobiscum me stetisse dicebat; Sest. 120.

venio: qua veneris; Piso 53.

zum Satz: denuntio (M. Antonium) ... dilectus qua possit habiturum; Phil. VI, 5. in porta nomen inscripsit, qua || qui || cum prodere imperatorem suum non posset, reliquit; ib. XIII, 26.

II. nescio: in templum ipse nescio qua per Gallorum cuniculum ascendit; Phil. III, 20.

quacumque, überall wo: duco: quacumque exercitum duxit; Phil. III, 31.

iter facio: quacumque iter fecit; Verr. I, 44. V, 66. expiandum illum locum esse .., quacumque illa (mulier) iter fecisset; Cluent. 192.

vagor: quacumque velint ... vagari; leg. agr. II, 34.

quadrageni, je vierzig: nummi: quadragena milia nummum in singulos iudices distributa eum numerum sententiarum conficere debebant; Cluent. 74. ut quadragena milia sedecim (nummum) iudicibus darentur; ib. 87.

quadragesimus, vierzigste: caput: caput est legis quadragesimum; leg. agr. III, 4.

dies: ut ... quadragesimo post die responderes; Verr. I, 30.

quadragiens, vierzigmal: nonne ... nos hic in mare superum ... sestertium ter et quadragiens erogabamus? Flacc. 30.

quadraginta, vierzig: anni: annos natus maior quadraginta; Sex. Rosc. 39. XL annis ante me consulem; Piso 4.

dies: XL diebus interpositis; Verr. a. pr. 31. [quadraginta diebus interpositis]; ib. 54.

modii: haec sunt ad tritici medimnum $\overline{XC}$, id est, modium $\overline{DXL}$; Verr. III, 116. adde totius summae DXL milium modium tris quinquagesimas; ib.

nummi: ei quadraginta milia (nummum) ... pollicetur; Cluent. 71. ad Staienum sescenta quadraginta milia nummum esse delata; ib. 87. [illegible] (nummum) [illegible]

H S: cum Habonio tutore, quod erat vix HS quadraginta milium, transigunt HS ducentis milibus; Verr. I, 140. ut ... venissent .. decumae medimnum $\overline{III}$, hoc est, HS $\overline{XXXXV}$; ib. III, 90. in auctione signum aëneum non maximum HS XL milibus venire non vidimus? ib. IV, 14. HS sescenta quadraginta milia deferri ad se domum iussit; Cluent. 69. tenentur uno in loco HS IDCXL; ib. 82.

quadrantarius, auf ein Viertel ermäßigt, ein Viertelaß kostend: permutatio: mulier potens quadrantaria illa permutatione familiaris facta erat balneatori; Cael. 62.

tabulae: in tabulis ... quadrantariis ... Fontei officium desiderat; Font. 2.

quadratus, viereckig: agmen: agmine quadrato ... sequuntur; Phil. II, 108. agmine quadrato in aedem .. venit; ib. V, 20. ut .. agmine quadrato ... accederet; ib. XIII, 18.

quadriduum, vier Tage: 1. Ablativ: quadriduo, quo haec gesta sunt, res ... defertur; Sex. Rosc. 20. quadriduo, quo .. occicus est, .. nuntiatur; ib. 105. respondit triduo illum aut summum quadriduo esse periturum; Milo 26. cum ... hoc ... quadriduo tristis a Mutina fama manaret; Phil. XIV, 15.

2. causa: (signa) quadridui causa ... ad suas villas auferebant; Verr. IV, 6.

quadriennium, vier Jahre: 1. Accusativ: quem (fundum) sine ulla controversia quadriennium ... possedit Caesennia; Caecin. 19.

2. Ablativ: rettulit quadriennio post; Verr. I, 149. cum quadriennio post in Siciliam venissem; ib. III, 47.

quadrigae, Viergespann: in quadrigarum curriculum incurrere; Muren. 57.

quadrigarius, Wagenlenker: atque ut .. omittam ... in victoria quadrigarium; Fr. B. VIII, 14, a.

quadringenti, vierhundert: amphorae: non quaero unde CCCC amphoras mellis habueris; Verr. II, 183.

anni: (annos) quadringentos iudicium notionemque censoriam ... potuit .. nemo convellere; Piso 10.

denarii: si denariis quadringentis Cupidinem illum putasset; Verr. IV, 13.

modii: si ostendo in hac una emptione lucra fieri tritici modium C? quid, si CC? quid, si CCC? quid, si CCCC milia; Verr. III, 111. qui $\overline{CCCC}$ mod. lucri faciunt; ib. fit tritici modium $\overline{XXXII}$CCCC; ib. 116. at ego $\overline{CCCC}$ modium lucri facta esse dixeram; ib.

nummi: ACCEPI .. VICIENS DUCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; Verr. I, 36. DEDI ... HS MILLE SES- [illegible] DECEM ET SEPTEM NUMMOS; ib.

senatores: quo quidem die cum CCCCXVII senatores essetis; sen. 26.

HS: pecuniam per Valentium accipit, fere HS CCCC milia, ab duobus fratribus; Verr. II, 25. ut HS CCCC milia duobus hominibus auferret; ib. 26. HS CCCC extorquenda curavit; ib. 66. emptos habere iudices, alium HS CCCC milibus, alium IↃ; ib. III, 145. ut illi filio HS CCCC milia legaret; Cluent. 22. accepisse a Cluentio HS CCCC; ib. 104.

quadringentiens, vierhundertmal: HS: quadringentiens sestertium ex Sicilia contra leges abstulisse; Verr. a. pr. 56. me planum esse facturum C. Verrem HS quadringentiens contra leges abstulisse; ib. I, 27. HS quadringentiens cepisse te arguo contra leges; ib. II, 26. sestertium bis miliens et quadringentiens ne magno opere contemneret; Rab. Post. 21. tu .. quadringentiens sestertium ... quonam modo ante Kalendas Aprilis debere desisti? Phil. II, 93.

quadripertitus, vierfach: quare haec eadem erit quadripertita distributio; Verr. I, 34.

quadripes, vierfüßiges Thier: hoc ministro ... quadripedum impurissimo; dom. 48.

quadriremis, Vierruderer: I. relinquo: quadriremem .. fluctuantem in salo reliquerat; Verr. V, 91.

II. in: egreditur in .. quadriremi .. e portu; Verr. V, 86. in quadriremi Centuripina malum erigi ... imperavit; ib. 88. in hac quadriremi ... minime multi remiges ... deerant; ib. quod ... fuisset in Centuripina quadriremi; ib. 105. quod in eius quadriremi [Cleomenes] vectus esset; ib. 116.

quadro, passen: quo modo DC (HS milia) eodem modo quadrarint; Verr. I, 92. nisi omnia ... in istam (mulierem) quadrare apte viderentur; Cael. 69.

quadruplator, Denunciant, eigennütziger Ankläger: I. sunt: existimatis ei quadruplatores ... praesto fuisse; Verr. II, 21. f. III. alqd.

II. transfero a: si a quadruplatoribus ... accusandi voluntas ... translata sit; div. Caec. 24.

III. alqs: homo omnium ex illo conventu quadruplatorum deterrimus; Verr. II, 22.

alqd: quadruplatorum quicquid erat; Verr. II, 135.

IV. per: putant fore ut ... non ... (per) illius modi quadruplatores leges iudiciaque administrentur; div. Caec. 68.

quadruplum, das Vierfache: I. iudicium in: idem habuit in edicto se in aratorem (iudicium) in quadruplum daturum; Verr. III, 34. iudicium in aratorem in quadruplum; ib. 70. iudicium datum est in quadruplum; Tull. 7.

recuperatores in: nec recuperatores potius darent quam iudicem ... nec in quadruplum, sed in duplum; Tull. 41.

II. condemnari: ab adseculis tuis quadruplo condemnari; Verr. III, 34.

quaero, erwerben, suchen, vermissen, verlangen, forschen, fragen, untersuchen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** a. **substantivisch:** α. diligens in: „hominem .. in quaerendo nimium diligentem"; Verr. a. pr. 29. [illegible] quaerendi? Cluent. 183.

γ. cognoscere: legendo quaerendoque cognoveram; Sest. 47.

in: an id actum non est in quaerendo? Cluent. 183.

b. **verbal:** ut ex eis || ex his || quaeratur; Sex. Rosc. 77. „in dominos quaeri de servis iniquum est"; Sex. Rosc. 120. *neque in dominos* || in vos || quaeritur; ... neque est iniquum in hunc || de hoc || quaeri; ib. qui quaeri velit ex eis; ib. 123. in eis locis, ubi ex consuetudine quaerebatur; Cluent. 38. in quem quaerere? infinitum est; ib. 148. tormentis omnibus vehementissime quaeritur; ib. 176. satis videri esse quaesitum; ib. 177. ubi quaesitum est? Cael. 58. ita quaeri, ut id agatur; Balb. 10. ut legibus ... quaereretur; Milo 14. quid .. tulit? nempe ut quaereretur; ib. 15. de hoc .. latum est, ut quaereretur; ib. 31. in dominum [de servo] quaeri noluerunt; ib. 59. in reum de servo accusatoris .. quaeritur; ib. de servo ... tormentis quaeri; Deiot. 3. quid .. attinebat ... quaeri ...? quaesitum est tamen; Phil. II, 22.

2. **persönlich:** alqs: nisi ad Castoris quaesisses; Quinct. 17. quaerere ita debetis; Sex. Rosc. 118. qui manu quaesierit; Verr. III, 27. vide, quaere, circumspice! ib. 180. si quaeritis; ib. IV, 53. cum omnes ... concurrerent, quaererent; ib. V, 65. quid attinet aut nos dicere aut hos quaerere? Tull. 38. ipse ea lege quaerebat; Cluent. 90. ut .. is adoptet, qui ... legitimo et pontificio iure quaerat; dom. 36. tibi M. Bibulus quaerenti ... respondit; ib. 40. quaesivi enim diligenter; ib. 111. hic iam de ipso accusatore quaero; Sest. 78. numero si quaeris, innumerabiles; ib. 97. id tu tibi, furcifer, sumes, ... ut idem sibi concedatur quod Caesari? sic enim ex te quaero; Vatin. 16. si diligenter quaeres, ... reperies; Planc. 60. quaere ex familiari tuo! Piso 74. nolite quaerere! Phil. II, 69.

iudex: acerrimo iudice quaerente; Sex. Rosc. 85.

praetor: praetor quaesivi; Rab. Post. 9.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** Milo de Clodii reditu unde quaesivit? quaesierit sane; Milo 46. f. **de,** I. quaero (51 St.) B. II, S. 10.

2. **directe Frage:** quaero abs te: ... postulone a praetore ... an domum denuntio? Quinct. 54. quaero abs te: iine, qui postulabant, indigni erant ... an is te non commovebat, pro quo postulabant? Sex. Rosc. 119. quaero .. abs te, Hortensi, cum utrisne .. istius factum conlaturus es? Verr. III, 191. quam habet (hoc) rationem, non quaero aequitatis, sed ipsius improbitatis? ib. 195. quaeret aliquis fortasse: tantumne igitur laborem ... suscepturus es? ib. V, 180. si qui ab eis quaereret: „condemnastis Scamandrum: quo crimine?" Cluent. 61. tu ..., quaero, quid tum esse existimas iudicatum? ib. 112. hic quaero: ... quid attinet? leg. agr. I, 11. quaero, ... quid pecuniae fiet? ib. II, 72. abs te, Torquate, quaero, ... cur tacuisti, passus es? Sulla 44. quaeret quispiam: quid? illi ... viri ... istane doctrina ... eruditi fuerunt? Arch. 15. hic quaero, .. si P. Sestius ... occisus esset, fuistisne ad arma ituri? Sest. 81. quaero: quid facturi fuistis? Ligar. 24. quaero: tum tu quid egisses? Phil. II, 88. quaero, ... accipietne excusationem is, qui quaestioni praeerit? ib. V, 14. quaeram ex ea: etiamne, si erit, cum id fecero, serviendum? ib. XIII, 6. si .. ex Q. Catulo ... velim quaerere, utrius ... tribunatus minus probari potest C. Cornelii an ... P. Sulpicii? Fr. B. VII, 4.

3. **indirecte Frage:** nisi ad Castoris quaesisses quantum solveretur; Quinct. 17. quaerere, quis procurator sit; ib. 54. quaerant, ... quo pacto

educatus sim; ib. 55. quaesivit a te ..., quo die vadimonium .. factum esse diceres; ib. 57. quaero cur bona non venierint; ib. 73. quaero, .. qua ratione .. susceptum negotium non transegerit; ib. 76. quaesivi quae causa fuisset; ib. 88. quaeratis qui iste terror sit et quae tanta formido; Sex. Rosc. 5. cum ab eo quaereretur, quid tandem accusaturus esset; ib. 33. quaeramus quae .. vitia fuerint; ib. 41. mitto quaerere qua de causa; ib. 53. quaero qui scias; ib. credo ... quaesisse num ... defensurus esset; ib. 59. quod ... maxime et primum quaeritur quae causa .. fuerit; ib. 62. quaero abs te quare ... occiderit; ib. 73. quaero quomodo occiderit; ib. quaero abs te .. quomodo (occiderit); ib. quaero (per) servosne an liberos (fecerit); ib. 74. illud quaero, ... per quos homines ... potuerit; ib. 76. dum ex eis de patris morte quaeratur; ib. 78. in causis quaerere solebat, cui bono fuisset; ib. 84. illud .. non quaererent, cui bono fuisset; ib. 86. quasi ... non hoc quaeratur ..., utrum veri similius sit ab eo esse occisum ... an ab eo; ib. 92. quaere, in cuius fide sint; ib. 93. non quaero quis percusserit; ib. 97. quaeritur ..., quis ... miserit? ib. 105. quaero abs te quam ob causam recusaris; ib. 120. in quem .. dicam quaeris? ib. 127. haec a Chrysogono ... quaero: .. quare ... venierint; ib. 130. quaero abs te quid ... feceris; Qu. Rosc. 12. cur ... concupierit quaero; ib. 22. cur ... adegeris .. quaero; ib. 25. quaere quare sit absolutus; ib. 26. ubi didicisset .. quaerebant; ib. 30. quaerebam ... qua de causa ... satis acciperet; ib. 40. quaero .. potueritne ... necne; ib. 52. quaero quid ... cognitor sis factus; ib. 54. reliquum est ut illud quaeramus, ecquid ... oporteat; div. Caec. 17. non .. quaero quid .. dicturus sis; ib. 52. te praeterit ... non quid .. velit, sed quid .. possit quaeri solere; ib. 53. quaerat ... quo pacto ... possit mederi; Verr. I, 12. cum ... ex eo quaereret cur ... passus esset; ib. 18. quaeram cur hunc .. Verres ... sine causa de carcere emitti iusserit; ib. 22. quaeretis ex quo genere ... iudicetis; ib. 45. ex quibus quaererem .. scirentne; ib. 51. quaerunt quid ... sit; ib. 68. quaero abs te, circumsessusne sis; ib. 78. nonne id quaeri oportet, utrum ... oporteat? ib. 116. quaero abs te ... cur ... nolueris? ib. 118. quaesivit quis ... deberet; ib. 131. quaerit ecquid sit; ib. 132. quaerit quid agat; ib. 133. homo ... quaerit quid sit; ib. quaerimus || quaeremus || .. quid ... fecerit? ib. 154. quaerere ipse secum ... coepit quibusnam rebus ... facere posset; ib. II, 17. non erat quaerendum cuius manu numerarentur; ib. 26. qui ... quaerat quid ... egeris; ib. 81. non quaero, quis .. sit; ib. 107. quaero abs te utrum ipsae civitates solitae sint statuas tibi faciendas conlocare .., an tibi ... tu imperasses adnumerare pecuniam; ib. 144. non quaero iure an iniuria sint inimici; ib. 150. quo tantum tibi opus fuerit, id quaero; ib. 153. velim quaerere .. ex ipso Metello quidnam sua vi et auctoritate mihi ex hac oratione praeciderit; ib. 164. quaeram decretumne sit; ib. 180. quaeram remotaene sint litterae; ib. quaesivi, ..., qui ... magistri illius societatis fuissent; ib. 182. non quaero unde .. amphoras .. habueris; ib. 183. quaero unde haec habueris; ib. quaerere incepimus de Carpinatio quisnam is esset Verrucius; ib. 187. saepe a me quaeris, .. quibus inimicitiis ... adductus ad accusandum descenderim; ib. III, 6. quaeris cur ei sim inimicus; ib. 7. quaererent ecquo modo petitorem ... condemnare possent; ib. 31. quaeretis, num ... ceperit; ib. 40. quaero, quem ad modum quam plurimo venderet; ib. Nympho ... condemnatur. quanti, fortasse

quaeritis; ib. 54. quaerebant quae in verba recuperatores daret; ib. 69. quaero quid defensurus sis; ib. 85. hoc ex te quaero, ... pecunia publica ... fueritne tibi quaestui? ib. 165. quaere ..., quid fecerint; ib. 211. quaeretis quo id nomine appellandum putetis; ib. IV, 1. quaero cuius modi .. iudicia Romae putaris esse? ib. 8. desino quaerere cur emeris; ib. 10. quaerendum .. est ... num auctionem fuerit; ib. 11. cum quaesissem, num quid ... pervenisset; ib. 27. quaesivi an misisset; ib. quaesivi quem ad modum revertissent; ib. nemo quaereret quanti illa res esset; ib. 28. quaeram, utrum emeris necne et quomodo et quanti emeris; ib, 35. quaesivit unde esset epistula; ib. 58. ex eis quaeritur ... quid esse factum arbitrarentur; ib. 100. quaeram, ... quae tua opera et quanta fuerit in bello; ib. V, 4. quaesisse Domitium qui ... percussisset; ib. 7. quaeri oporteat, quid aut quantum aut quomodo acceperis; ib. 11. quaeret quam ob rem fasces praetoribus praeferantur; ib. 22. quid dederint, ... ex .. litteris testibusque quaereremus; ib. 43. noli metuere .., ne queram, qui licuerit; ib. 45. hoc quis ante te, quis praeter te fecerit, quaero; ib. 75. tu ... quaero cui probares? ib. 78. quaerebant ex isto ... ubi fuisset; ib. 94. quaeri ex nauarchis, quem ad modum classis sit amissa; ib. 101. quaerit ex illis .. quot .. nautas habuerit; ib. 102. quaerebatur ubi esset Cleomenes; ib. 107. quaero quae ... causa fuerit; ib. 141. non quaero, qua suspicione; ib. 165. non satis habitum est quaeri quid familia ipsa fecisset; Tull. 27. quaero .. abs te ... quid haberes quod diceres; ib. 31. quaeri homines ... occisi essent necne; ib. 38. de quo hoc .. quaero, venerit ea res in hoc iudicium necne; ib. id quaeri, utrum haec tam acerba ... facta essent necne? ib. 42. qua in re hoc .. quaero, quid ad hoc iudicium recitari istas leges pertinuerit; ib. 48. quaero .. abs te, ... possitne tibi ipsi probata esse nostra causa; Font. 2. quid actum sit quaerere; Caecin. 8. ne forte quaeratis num propinquus? ib. 14. quaero sitne ... actio an nulla; ib. 32. 33. quaero, quid acturus sis; ib. 35. deiectus quem ad modum sit ... quaeritur; ib. 49. quibus verbis quidque dicatur quaeritur; ib. 58. quaeritur .. factum necne sit; ib. 71. quaero abs te simne deiectus .. de .. fundo; ib. 82. de quo fundo actum sit tum ... quaerendum esse dicis; ib. 83. in hac re ... quaeri oportere, quibus verbis praetor interdixerit; ib. 85. si oportet quaeri possederit necne? ib. 91. quaero de te putesne ... id ... futurum; ib. 96. quaeri A. Caecinae fundus sit necne; ib. 104. qui cum ex vobis quaereret, ... in quo spem essetis habituri; imp. Pomp. 59. si quaesiveram quae inimicitiae ... *fuissent;* Cluent. 52. quaerebat cui probatus esset ipse patronus; ib. quaerebat cur ... cum obsignata pecunia venisset; ib. 53. quaesivit ab reo C. Iunius ... clam an palam de se sententiam ferri vellet; ib. 55. quaero .. de te ..., num Fabricios quoque innocentis condemnatos existimes; ib. 62. quaerunt a me ubi sit pecunia; ib. 72. ea quaeritur unde profecta sit; ib. 81. si qui quaereret sedissentne iudices in C. Fabricium; ib. 105. quaero qui sit nocens? ib. 113. quaeramus, verum sit an falsum; ib. 124. quid ille meruisset ..., quaerendum esse duxerunt; ib. 126. quaero a vobis num istam legem ... tulerit; ib. 137. quaeret fortassis quispiam, displiceatne mihi ... capitis periculum propulsare? ib. 144. quaero, quae causa Habito fuerit; ib. 169. quaerebant homines quonam modo fieri potuisset; ib. 180. quaero abs te ... quid factum esse dicas; ib. 187. quaero a populari tribuno ..., sequundo ... creati sint; leg. agr. II, 17. hic

quaero quam ob causam initium legum ... hinc duxerit; ib. quaeret quispiam ... quid spetarit; ib. 20. quaero, qui tandem locus .. sit; ib. 39. iubet agros emi. primum quaero quos agros et quibus in locis? ib. 66. quaesivi ... quem ad modum .. agrum esset distributurus; ib. 79. causam quaero cur ea, quae maiores vobis in Italia ... quaesiverunt, venire patiamini; ib. III, 12. quaesivi a Catilina in nocturno conventu ... fuisset necne; Catil. II, 13. quaesivi quid dubitaret proficisci eo; ib. quaesivi cognosceretne signum; ib. III, 10. quaesivit a Gallis quid sibi esset cum eis; ib. 11. cum ... quaesissent .. ab eo, nihilne secum esset; ib. quaero ... utrum ... crudelissimus esse videatur? ib. IV, 12. factum sit necne vehementer quaeritur; Muren. 67. id quaeris, quid opus sit eo, quo semper usi sumus? ib. 70. quaeris a me, quid ... metuam; ib. 79. vos quo modo is, qui anno ante Romae ius dixerat, anno post in Asia ius dixerit, a testibus quaeretis ignotis? Flacc. 6. ut quaeratur utrum ista classis cursu et remis an sumptu ... navigarit; ib. 32. illud quaero, sintne ista praedia censui censendo, habeant ius civile, sint necne sint mancipi? ib. 80. quaero usu an coëmptione? ib. 84. quaero, cur me a ceteris ... secernas; Sulla 3. quaero cur .. aditus ... mihi interclusus esse debuerit; ib. 4. quaero ... quid tandem de his existimes; ib. illud quaero, peregrinum cur me esse dixeris; ib. 22. sin quaeris qui sint Romae; ib. 27. quaero, num Sullam dixerit Cassius? ib. 36. sese aiunt quaesisse de Cassio quid Sulla sentiret; ib. quaesiverunt essentne eadem voluntate; ib. non quaero purgetne Cassius Sullam; ib. 39. ex ea (vita) quaeratur num quae occultetur libido; ib. 78. quaeres a nobis .., cur ... delectemur; Arch. 12. cum ex eo quaereretur, quod acroama ... libentissime audiret; ib. 20. non ... quaero fueritne aliquid pertimescendum; dom. 8. cur ego non timuerim quaeris? ib. quaero in ipsa sententia ..., quid reprehendatur; ib. 10. quae .. causa cuique sit adoptionis ..., quaeri ... solet; ib. 34. ex te .. quaesitum est, num perturbare rem publicam .. velles; ib. 35. quaero .. quid sit aliud proscribere; ib. 44. quaero ... num id iussum esset ratum? ib. 77. quaero quae lex lata sit; ib. 128. an tu auderes quaerere ... quo ritu ... consecrares ..? ib. 132. quaero ex eo ipso, ... literate respondissem: an tacuissem? har. resp. 17. audio quibus dis violatis expiatio debeatur, sed hominum quae ob delicta quaero; ib. 21. quaerimus ... de quo loquantur? ib. 32. quaero ab illo ... ecquid sciat ..? ib. 34. quaerebat ex eo ... de caelo semperne servasset? ib. 48. quo tempore et quo modo non quaerebat; Sest. 23. de me ... in accusatione quaesisti, quae esset nostra natio optimatium; ib. 96. ex te ... potissimum quaero, ... ecquis istorum popularium tuos ludos aspexerit, ecquis se theatro populoque Romano commiserit; ib. 116. quaero a te cur C. Cornelium non defenderem; Vatin. 5. quaero, Vatini, utrum tandem putes huic civitati ... melius fuisse et praestabilius me civem in hac civitati nasci an te? ib. 10. quaero abs te teneasne memoria? ib. 11. quaero abs te ... quod genus ... praetermiseris? ib. 13. secundum ea quaero servarisne in eo fidem? ib. 15. quaero num tu senatui causam tuam permittas; ib. quaero illud ex te, conatusne sis; ib. 19. hoc loco quaero ... —, quaero ... utrum decreturus fueris ... an ... dissoluturus? ib. 20. quaero num quis ... fuerit; ib. 22. quaero ... exspectarisne, dum C. Antonius reus fieret apud Cn. Lentulum Clodianum? ib. 27. [illegible] ex pauperrimo dives factus; [illegible] quaero ... illud ex te ... postulatusne sis lege Licinia et Iunia? ib. 33. quaero ex te, ... num quis in hac civitate ... tribunos plebis appellarit, ne causam diceret? ib. 34. illud etiam quaero, ... qui consentaneum fuerit; ib. quaesisse quendam ... quemadmodum ferret; ib. 38. quaero quae tanta in te vanitas ... fuerit? ib. 40. quaero, num P. Sestium ... ea lege condemnari putes oportere; ib. 41. verum tamen quaero ... —, quaero qui possis eos ... diiungere; ib. cum audiat esse legem quae de seditiosis .. civibus ... cotidie quaeri iubeat; Cael. 1. a quo quaeram, ... cur statim nihil egerit? ib. 19. quaeram .. ex quo iste fonte senator emanet; ib. ex ipsa (muliere) quaeram prius utrum me secum severe ... agere malit an remisse; ib. 33. quaero ... cur non comprehenderint? ib. 66. utrum fundi facti sint an non, quaerendum esse videtur; Balb. 22. quaerebat ... de me quid suo mihi opus fuisset auxilio; Piso. 18. quas res gesserit, quaero! ib. 38. quaerit ... qua dignitate superarit; Planc. 6. qua re victus sis non debere .. quaerere; ib. 14. quaeris ... quid ... ornatissimo atque optimo .. patri .. respondeas; ib. 51. quaesisti utrum mihi putarem ... faciliorem fuisse ... viam an futuram esse filio meo; ib. 59. quaeris quid potuerit amplius adsequi Plancius; ib. 60. quaeris quid *sit* simile in Plancio; ib. 61. quaeris num disertus sit? ib. 62. cum ex me .. quaesisset quo die .. exissem; ib. 65. quaeris a me, .., quid pro fratre meo ... facere possim; ib. 69. quo loco quaero ex te num id in iudicio Calidii putes ..; ib. 70. a quo cum quaereretur ... quam diem testium postularet; Scaur. 23. quo *modo* ille ... consumeret quaerere; Rab. Post. 6. quid liceat quaeritis; ib. 11. si quaesisset cur dissimularet; ib. 38. quaerenti ex eo qua spe fureret Milone vivo, respondit ..; Milo. 26. quaero qui id scire potuerit? ib. 46. quid quaeris? occideritne? ib. 57. manu vero cur miserit, si id potius quaeris, quam cur parum amplis adfecerit praemiis; ib. quaero utrum vestras iniurias an rei publicae persequamini; Ligar. 29. quibus in praesidiis fuerit quaere; ib. 30. non quaero, quam verisimile sit; Deiot. 23. de Caesare ipso si quaereres quidnam egisset in urbe et in toga, leges multas responderet se et praeclaras tulisse; Phil. I, 18. quaero .. quid sit cur aut ego aut quisquam vestrum ... bonis tribunis plebis leges malas metuat; ib. 25. quaeramus .. utrum melius fuerit libertati populi Romani sceleratorum arma an libertatem nostram armis tuis cedere; ib. II, 20. quaerent sitne verum; ib. 32. quaerebat cur ego ex ipso cursu tam subito revertissem; ib. 76. quaerebas, quo modo redissem; ib. 76. quaero .., num hodiernus dies qui sit ignores? ib. 110. quaeris placeatne mihi pulvinar esse; ib. 111. illud quaero, cur tam mansuetus in senatu fuerit; ib. III, 23. nemo quaeret quibuscum mandatis legatos miserimus; ib. V, 26. quaero .. eumne Bruti similem malis an Antonii? ib. X, 5. quaero .. a te, ... nonne oppressam rem publicam putes? ib. XII, 15. quaero ab amicis, sintne haec ... exstincta per me; Fr. B. XII, 8.

III. **mit Object:** alqm: quem cum ... viator quaereret; Font. 39. cum quaererent alii Numerium, alii Quinctium; Sest. 82. quaeris aliquem graviorem ... virtute? Balb. 46. „non quaero" inquit „istos"; Phil. I, 20.

alqd: quae voce quaesierat; Quinct. 13. id ... quaeri non putat oportere; Sex. Rosc 62. hoc non ita quaeram; ib. 125. hoc quaero; ib. quid quaeris amplius? ib. 145. non id solum quaeritur, ut ... restituantur; Verr. I, 8. nihil .. quaero; ib. II, 107. quaesivi omnia; ib. 182. quid quaeritis amplius? ib. 191. aliqua ... graviora quaerenda sunt; ib. III, 168. id [illegible] quod aratio ipsa quae-

sisset; ib. 198. idem quaeritur: sit ... flagitiorum .. princeps: at est bonus imperator; ib. V, 4. nolite ... idem quaerere; ib. 10. si videor .. id quod .. non quaesivi ... voluisse; ib. 173. *id* in hac re quaeri nihil attinet; Caecin. 58. quaeri hoc solere me non praeterit; ib. 98. hoc sine causa quaeri videtur; imp. Pomp. 22. hic quid iam reliqua quaeritis? Cluent. 39. mihi ipsi .. praeter periculum ... quid quaeretur? ib. 70. eum, quod iam diu nihil quaesierat, ... oscitantem leviter impellit; ib. 71. haec ... parva ... ipsius labore quaesita; ib. 94. quod quaesitum Habito diceretur, negarent; ib. 105. quod non percontatione quaesitum ... videretur; ib. 184. de eo, quod quaerebatur; ib. 185. docuit ager ipse nihil ferendo nisi multa cultura ... quaesitum; leg. agr. II, 95. tu vero, Rulle, quid quaeris? ib. III, 8. cum vobis nihil quaeratur; ib. 15. ne ... putet aliquid oratione mea ... esse quaesitum; Flacc. 13. in ... indiciis non hoc quaerendum arbitror; Sulla. 39. ne quid ex meis commentariis quaereretur; ib. 43. multo labore quaesita una eripuit hora; ib. 73. de tantis .. periculis cum quaererem omnia; ib. 85. quaerere quae habere non possumus; Arch. 8. quid quaeris amplius? dom. 41. quaere hoc ex Clodio! ib. 83. quid et qui ... quaeritur? ib. 127. (quae) non sunt quaesita ex occulto .. genere; ib. 138. habes .. quod ex me quaesisti; Sest. 132. in quo ne quid a me dictum in te potius putes quam abs te esse quaesitum; Vatin. 33. quid quaeritis, iudices? Cael. 25. hoc ... quaesitum ab aliis est; Scaur. c. 3 § 1. quid porro quaerendum est? Milo. 15. quod ... quaeri iussisset; ib. ut nihil .. quaerere .. debeatis nisi ..; ib. 23. quod .. in causis saepe quaesitum est; ib. 31. quod ... quaerere non potestis; ib. 46. quod .. in causa quaerendum est; ib. 57. haec ... sunt .. quaesita; ib. 64. sed hoc quaero: quis putat esse crimen fuisse in Africa? Ligar. 9. ad ea, quae quaesita erant, respondebat; Phil. I, 2. „non quaero", inquit, ista; ib. 20. illa quaeramus, quae ... consequemur; ib. V, 45. quod quaesivit ex me P. Apuleius, ... ita respondebo; ib. VI, 1. ſ. II. 3. Sex. Rosc. 92. 130. Verr. I, 116. III, 165. Tull. 38. 48. Muren. 70. Milo 57. ⨯. — **ille,** C, III, 2, a. quaero (16 St.) B. II, S. 578, a.

actionem: ius actionemque quaeramus; Caecin. 32.

acta: quaere acta Gracchi: leges Semproniae proferentur; quaere Sullae: Corneliae; Phil. I, 18.

actorem: percrebuit Siculos .. actorem ... quaesisse; div. Caec. 12.

adiumenta: adiumenta honoribus quaeram; imp. Pomp. 70. fateor ... me ... quaesisse adiumenta doctrinae; Muren. 63.

aetatem: non aetas eius, qui adoptabat, est quaesita; dom. 35.

annum: qui (annus) mihi maxime quaerendus est; Verr. II, 182. ut .. annum integrum ... quaereret; Milo 24.

argumentationem: in tam perspicuis rebus argumentatio quaerenda (est); Sex. Rosc. 97.

argumenta: quaere argumenta, si qua potes! Arch. 11.

auctoritatem: in qua ... auctoritas quaereretur; leg. agr. II, 23. si auctoritatem quaerimus; dom. 118.

aurum: cum scires, quantum ad facinus aurum hoc quaereretur; Cael. 52. ad ornatum ludorum aurum quaerere; ib. 53.

balneas: se .. ab eo balneas ... ex censu quaerere; Cluent. 141.

beneficia: beneficia ... maiora non esse quaerenda; har. resp. 38.

biduum: [cum] alteri ad prolationem iudicii biduum quaereretur; Rabir. 8.

calumniatorem: praetor cum quaereret calumniatorem; Verr. II, 22.

causam: num quaerenda causa (est)? Sex. Rosc. 86. ſ. **causa,** II, 1. quaero (10 St.) B. I, S. 474, a.

comissationes: quod si in vino et alea comissationes solum ... quaererent; Catil. II, 10.

comitatum: utrum crimini defensio an comitatus exsilio quaeritur? Verr. III, 205.

condicionem: alia condicione quaesita; Phil. II, 99.

consulem: quaeritur consul ... qui ..; Muren. 24. consulem .. tum quaerebam; Piso 19.

consulatum: tibi .. consulatus quaerebatur; Verr. III, 43.

conversiones: qui novos motus conversionesque ... quaerant; Sest. 99.

crimen: crimen a matre quaesitum; Cluent. 174. (crimen) quaesitum et prolatum palam non negas; Flacc. 68. ex ea (epistula) crimen .. in P. Sullam quaeris; Sulla. 67. in qua .. crimen est .. quaesitum; Cael. 68.

defensionem: aliquam defensionem .. quaerere; Verr. III, 157. defensionem ... ex .. morte .. quaerere; ib. V, 115. ſ. comitatum.

deverticula: deverticula .. quaesisti; Piso 53.

dignitatem: *qui magno in aere alieno totam (dignitatem) ex domo quaesisset*; Scaur. 45.

dissolutionem: ut ... dissolutionem ab oratore quaeratis; Cluent. 3.

divitias: immanes divitiae ... quaerantur; leg. agr. II, 62.

dominationem: dominationem ... omnium rerum quaeri; leg. agr. II, 25.

ducem: fere, ut a multis in lautumiis verus ille dux quaereretur; Verr. V, 59. studii sui quaerebant .. ducem; Ligar. 3. tu quaesisti ducem; Phil. II, 59. subvenit .. rei publicae ... militum ducem quaerentium studio paratiore; ib. V, 43.

eloquentiam: quod ... eloquentiam quaereret; Verr. I, 29

excusationem: cum ... familiaris funeris excusatio quaereretur; Rabir. 8.

exemplum: ſ. **exemplum,** II, 1. quaero (5 St.) B. II, S. 263, a.

exitium: [exitium rei publicae quaesivit]; Catil. III, 25.

exitum: ut ... pudentem exitum quaesisse videatur; Verr. I, 2.

factum: factum quaero? Sulla 72.

filium: ſ. proximum.

fratrem: fratrem ... oculis quaerebant; Sest. 76.

fructum: populi utilitatem et fructum quaerere; leg. agr. II, 22.

fugam: fugam quaerebamus omnes; Phil. V, 42.

genus: eum Romae quaesisse non modo genera furandi, sed etiam nomina; Verr. II, 18. non genus esse quaerendum; Phil. IX, 3.

gloriam: qui gloriam quaeritis; Sest. 102.

gratiam: gratiam quaerunt; Planc 93.

heredem: non quaerebat meretricis heredem; Verr. IV, 7.

hominem: ut perspicuum .. esse posset hominem ... quaesitum esse; Verr. a. pr. 6.

honores: vellem ... ut ... honores .. quaereremus; Phil. IX, 1.

imperium: imperium ad id bellum quaesitum; Phil. XI, 17.

initium: intellegitis ... eius rei initium in vestro iure iurando atque in Sex. Roscii periculo quaeri; Sex. Rosc. 152. si .. tum illi caedis a me initium quaerenti respondere voluissem, nunc rei publicae consulere non possem; Phil. III, 33.

iniuriam: iniuriam quaeri nusquam putarunt oportere; Tull. 42.

instrumentum: ut ... instrumentum .. quaerere videretur; Rab. Post. 3.
integumenta: ut ... integumenta non quaerat; Cael. 47.
interitum: cum ex mea contentione interitus bonorum .. quaereretur; dom. 145.
interpretes: armorum interpretes quaerimus? Phil. V, 9.
invidiam: invidia quaeri videtur; leg. agr. II, 60. invidia quaeritur; Flacc. 69. in eum ... invidia quaesita est; Rab. Post. 46.
iudices: non quaero iudices Cassianos; Verr. III, 146. turpes iudices quaesiti; Phil. V, 15.
ius: ab eo ... iura atque officia quaeramus; Verr. II, 109. f. actionem.
iustitiam: nihil quaesivit, nisi iustitiam; Milo 22.
laudem: quaeritur ... in re domestica continentiae laus; Flacc. 28. qui solidam laudem .. quaerat; Sest. 93. (laus) quaesita in foro; Planc. 66. gloriae laudem ... quaerere; Ligar. 37.
lectos: ut ... lectos ... quaereret; Verr. IV, 58.
liberos: liberi ad necem quaerebantur; Sest. 54.
locum: si ... locus atque urbs ... quaeritur; leg. agr. II, 77.
maleficium: quaeramus .. maleficium; Sex. Rosc. 83.
malum: malum rei publicae quaeritur; Muren. 80.
medicum: medicus nobilissimus ... quaeritur; Cluent. 57.
modestiam: hominum honestorum modestiam .. quaerebas? dom. 54.
modum: modus in dicendo quaerendus est; imp. Pomp. 3.
moram: quod moram supplicio quaereret; Verr. V. 165. moram ad condemnandum quaesisse; Caecin. 6.
multitudinem: ut ... dominorum multitudinem quaereremus; Verr. III, 47. multitudo, Quirites, quaeritur; leg. agr. II, 86.
motus: f. conversiones.
naturam: rerum ipsarum vim naturamque quaeramus; Scaur. 15.
noctem: cum ... noctem .. non quaereret; Sulla. 16.
nomen: legis agrariae nomen esse quaesitum; Ligar. 17. si ... verum nomen ... quaeritur; leg. agr. II. 68. f. genus.
nummos: quos (nummos) non aratro ac manu quaerit; Verr. III, 199.
officia: f. ius.
ordinem: non ... alios magis idoneos, sed alium .. ordinem ad res iudicandas quaerendum arbitrabantur; Verr. a. pr. 49.
ornamenta: verborum ornamenta non quaerunt; Cluent. 107. alia ornamenta, censeo, quaeras; Flacc. 76.
otium: [non quaesitum, sed vita partum otium tenueritis]; leg. agr. II, 103. aliis otium quaerere debent; Sest. 139.
pecuniam: ex ea pecunia .., quam .. quaesierat; Verr. III, 82. pecuniam nescio quo modo quaesitam; Tull. 15. f. **pecunia**, II, 1. quaero (7 St.) B. III, S. 576, b.
perniciem: ut ... videatur mihi pernicies esse quaesita; Piso. 74.
pios: tu porro ne pios quidem, sed piissimos quaeris; Phil. XIII, 43.
plausum: ex tota ista subscriptione ... plausum popularem esse quaesitum; Cluent. 131.
poenam: ut ... poena quaeratur; Balb. 6.
potestatem: regia potestas hac lege quaeritur; leg. agr. II, 20.
praedam: tanta praeda quaesita; Verr. III, 111.
praesidia: maiora praesidia quaeruntur; leg. agr. II, 75. ad omnis insidias praesidia quaerenda; Phil. XII, 25.
praetorem: cum praetor quaereretur et constaret neminem ei nuntiasse; Verr. V, 93.
proximum: non quaesivit procul alicunde, ... sed proximum, paene alterum filium; Verr. II, 48.
prudentiam: si prudentiam quaerimus; Phil. XII, 2.
rationem: quid quaeris rationem? Verr. III, 197. illam rationem ... quaereremus; Caecin. 102.
reditum: ut ... reditus ... quaereretur; imp. Pomp. 24.
regna: regna quaeri putabantur; leg. agr. II, 8.
remedium: ut homines ... remedium ... quaererent; Verr. III, 129. domo sibi quaerendum remedium existimavit; Cluent. 27.
rem: quin iste ... rem illam quaesiturus non esset; Verr. II, 72. ne illi quidem esse licitum ... a populo factarum quaesitarumque rerum summas imminuere; ib. III, 81. res manifestas quaeris; ib. 146. re quaesita et deliberata; Caecin. 97. rem quaeris praeclaram .. ad discendum; Sest. 96.
reum: ne reus adsit, ne citetur, ne quaeratur; Sest. 89.
sanguinem: sanguinem quaeri ad restinguendam invidiam; Sest. 82.
sauciationem: sauciatio quaeretur..? Caecin. 43.
scientiam: sin autem scientia est quaesita; dom. 118.
Siciliam: ut ... Siciliam quaereremus; Verr. III, 47.
signa: illa (signa) quaero; Verr. I, 51.
sitim: de me ... declamitavit, sitim quaerens; Phil. V, 19.
solacium: non salutis spem, sed solacium exitii quaerunt; div. Caec. 7.
solitudinem: cum .. Sulla ... solitudinem .. non quaereret; Sulla. 16. solitudo ei ... fuit quaerenda; Scaur. 11.
spem: f. solacium.
supplicia: in eos ... supplicia quaerebas; Verr. IV, 90.
suspicionem: ut ... suspicionem quaereret; Cael. 16.
telum: cum .. non telum quaereretur; Milo 11.
testis: scis tu ... testis quaerere? Muren. 45.
turbam: abs te, Laeli, .. illa turba quaesita est; Flacc. 66.
vectigalia: [(vectigalia) sanguine et sudore quaesita]; leg. agr. II, 69.
venenum: venenum ... esse quaesitum; Cluent. 55. numquid praeter venenum quaesitum ... obiectum est? ib. 62. venenum quaesitum ... dicitur; Cael. 30. quaesivit venenum; ib. 31.
ventum: in istis subscriptionibus ventum .. popularem esse quaesitum; Cluent. 130.
verba: cuius (rei) causa verba quaesita sint; Caecin. 51.
verum: si verum quaeris; Sulla. 23. verum si quaerimus; Rab. Post. 22.
vestigia: quaerite nunc vestigia; Verr. V, 148.
viam: fugae tutam viam quaesiverunt; Caecin. 44.
vim: ex quibus maxima vis frumenti ... quaeritur; Verr. V, 123, f. naturam.
virum: virum res illa quaerebat; Phil. II, 34.
virtutem: virtus . in ... imperatore quaerenda est; imp. Pomp. 36.
urbem: f. locum. — **utilitatem**: f. fructum.
IV. **mit doppeltem Accusativ**: cur .. provincia defensorem suae salutis eum quaesiverit, cuius ..; Verr. III, 64.

quaesitor, Untersuchungsrichter:

I. est: consules et quaesitor erant ex illius voluntate; Verr. a. pr. 29.

quaerit: quaesivit ab reo C. Iunius quaesitor; Cluent. 55.

regit: illa tormenta gubernat dolor ..., regit quaesitor Sulla. 78.

II, 1. **deligo:** quaesitore consilioque delecto; Vatin. 28.

edo: si quaesitor huic edendus fuisset; Planc. 43.

exopto: cui quaesitorem tribulem exoptandum fuisse videatis; Planc. 43.

fugio, horreo: hunc quaesitorem ... fugiebant atque horrebant; Sex. Rosc. 85.

2. **decerno:** quaesitori gratulationem ... decrevit; Catil. IV, 10.

3. **opus est:** quid mihi opus est sapiente iudice? quid aequo quaesitore? Font. 31.

III. **tribunal:** num quis reus in tribunal sui quaesitoris escenderit? Vatin. 34.

quaeso, bitten: I. **absolut:** decretum, quaeso, cognoscite; Sex. Rosc. 25. quid, quaeso, eius intererat? ib. 96. quid tandem, quaeso, iudices? ib. 118. attende, quaeso, Piso; Qu. Rosc. 37. ut ... res ab eo constituta sit, quaeso, cognoscite; Verr. a. pr. 16. quid est, quaeso, Metelle? ib. 28. vos, quaeso, date .. et concedite; ib. I, 32. nolite, quaeso, iudices ... crimina ponderare! ib. 42. „quaeso“, inquit „Philodame, cur ... iubes?“ ib. 66. ista damnatio .. cuius modi fuerit audite, quaeso, iudices; ib. 72. quam aequum edictum conscripserit, quaeso, cognoscite; ib. 106. dic, quaeso, cetera: delectat enim me .. gravitas; ib. nam, quaeso, redite in memoriam, iudices; ib. 120. dic, dic, quaeso, clarius; ib. 143. quo, quaeso, accessisti? ib. II, 52. attendite, quaeso, iudices! ib. 98. cedo, quaeso, codicem: circumfer, ostende; ib. 104. desine, quaeso, simulare te ... gloriae studiosum ... fuisse; ib. 144. recita mihi, quaeso, ... libellum; ib. 183. da, quaeso, scribae: recitet ex codice professionem; ib. III, 26. genera ipsa iniuriarum, quaeso, cognoscite; ib. 53. quaeso, attendite, quantus numerus frumenti cogatur; ib. 100. id, quaeso, ex ipsorum testimonio cognoscite; ib. 106. quid ais? dic, dic, quaeso, clarius; ib. quibus ex litteris impudentiam faeneratoris, quaeso, cognoscite; ib. 167. de ... pecunia aversa, quaeso, cognoscite; ib. 170. attendite et vos, quaeso, iudices, .. aequitatem praetoris attendite; ib. 196. eadem illa, quaeso, audite et diligenter, sicut adhuc fecistis, attendite; ib. IV, 102. ad ea ... reficite vos, quaeso, iudices; ib. 105. aliud genus ... conservandum, quaeso, cognoscite; ib. V, 25. haec dum breviter expono, quaeso, ut fecistis adhuc, diligenter attendite; ib. 42. cedo mihi, quaeso, ex ipsius sinu litteras; ib. 147. audite, quaeso, ... hominum honestorum testimonium; Tull. 24. attendite, quaeso, diligenter, recuperatores; Caecin. 86. vos, quaeso, memoria teneatis; Cluent. 30. vos, quaeso, qui eam (laudationem) detulistis, adsurgite; ib. 196. mihi, quaeso, ignoscite si appello talem virum saepius; leg. agr. II, 49. id vos potestis, quaeso, concedere? ib. 71. ut ... cogitet, quaeso, Quirites, cognoscite; ib. 75. quaeso, nolite vosmet ipsos consolari; ib. 77. hoc, ... quaeso, perspicite atque cognoscite; ib. 95. percipite, quaeso, diligenter, quae dicam; Catil. I, 27. quam .. facile falsas rationes inferre ... soleant ..., quaeso, cognoscite; Flacc. 20. causam ipsam ..., quaeso, cognoscite; ib. 46. cui, quaeso, tandem probasti? ib 74. quae est, quaeso, alia vis ..? dom. 53. quaeso, ... hominem cum homine ... comparate; ib. 130. nolite, quaeso, eum ... urbis patriae visu velle esse privatum; ib. 146. recita, sen. I, Sesti, quid decreverit ... decuriones; [illegible] retinebo; [illegible] per-spicere possitis, ... quaeso, diligenter attendite; Milo. 23. exhibe, quaeso, Sexte Clodi, exhibe librarium illud; ib. 33. „adeste, quaeso, atque audite, cives“; ib. 77. qua re omitte istam, quaeso, ... prudentiam; Marcell. 25. vide, quaeso, ne tua .. virtus admirationis plus sit habitura quam gloriae; ib. 26. cuius ego causam animadverte, quaeso, qua fide defendam; Ligar. 6. vide, quaeso, Tubero, ut ... non audeam confiteri; ib. 8. vide, quaeso, Caesar, constantiam .. viri; ib. 26. hoc, quaeso, considera; ib. 32. recordare, quaeso, Dolobella, consensum illum theatri; Phil. I, 30. qua re flecte te, quaeso, et maiores tuos respice; ib. 35. vide, quaeso, quid tibi futurum sit; ib. II, 34. vide, quaeso, ne haereas; ib. 35. accipite nunc, quaeso, ... quae ... nefarie fecerit; ib. 50. resipisce, quaeso, aliquando [... M. Antoni]; ib. 118. detestamini, quaeso, hoc omen! ib. IV, 10. hanc retinete, quaeso, quam vobis tamquam hereditatem maiores .. reliquerunt; ib. 13. sed, quaeso Calene, quid tu? ib. VIII, 12. hanc, quaeso ... reprime famam; ib. XI, 23. nunc, quaeso, attendite num aberret a coniectura suspicio; ib. XII, 23. quis, quaeso, iam legis Hirtiae mentionem facit? ib. XIII, 32. quod, quaeso, .. a me est tributum Hirtio ornamentum? ib. 41. exsurgite, quaeso, viri; Fr. A. III, 16. hoc quaeso .. diligenter attendite; ib. B. II, 8. quem, quaeso, nostrum fefellit? ib. VII, 2.

II. **mit Ergänzung: 1. ne:** quod quaeso, iudices, ne moleste patiamini; Cluent. 11. quaeso obtestorque, ne meae naturae ... id tribuendum putetis; sen. 1. quaeso ..., ne qua levitate me ductum ... putetis, si ... loquar; Sest. 119.

2. **ut:** quaeso, ut eum diem memoriae mandetis; Quinct. 24. quaeso, C. Aquili vosque, qui estis in consilio, ut ... diligenter memoriae mandetis; ib. 36. quaeso, ut diligenter attendatis; ib. 79. te .. magno opere, M. Fanni, quaeso, ut ... impertias; Sex. Rosc. 11. quaeso, Eruci, ut hoc in bonam partem accipias; ib. 45. quaeso a vobis, iudices, ut haec pauca ... audiatis; ib. 129. quaeso, ut diligenter attendatis; Tull. 26. quaeso, ut ignoscatis; Caecin. 10. quaeso, ut me ... benigne ... audiatis; Cluent. 8. vos, quaeso, ut adhuc .. audistis, ut item, quae reliqua sunt, audiatis; ib. 66. quaeso a vobis, ..., ut ... vosmet ipsi describatis Asiam; Flacc. 65. quaeso a vobis, ut ... mihi detis veniam; Arch. 3. te, Capitoline, ... precor atque quaeso, ... ut ... mihi re publica aliquando restituta liceret frui; dom. 144. quaeso obtestorque vos, pontifices, ut me ... in sedibus meis conlocetis; ib. 147. quaeso oroque vos, patres conscripti, ut ... accipiatis sine offensione; Phil. VII, 8.

quaestio, Frage, Erforschung, Untersuchung, Untersuchungsacte, Vernehmung, Folterung, Criminalgericht: I. **absolut:** 1. **absunt:** mecum quaestiones ... afuerunt; sen. 34.

est: hanc quaestionem ... † dimissius || dimissui, remedium || sperant futuram; Sex. Rosc. 11. quaestio de furto est; Cluent. 184. quid tua sors? tristis, atrox: quaestio peculatus, ex altera parte lacrimarum et squaloris, ex altera plena † catenarum || tabularum, al. || atque iudicum; Muren. 42. cum omnium peccatorum quaestiones sint; Balb. 65. erant quaestiones vel de caede vel de vi; Milo 13. facti .. in eculeo quaestio est; ib. 57. [de servis nulla lege quaestio est]; ib. 59. quae erat aut qualis quaestio? ib. 60. haec est quaestio de interitu; ib. 79. de morte .. fuit quaestio; Phil. II, 22.

pertinet: ut ... eius (facinoris) quaestio ad [illegible] pertineat; Verr. I, 108.

venit: cum ... acerrima de civitate quaestio ... venisset; Balb. 48.

urgent: quaestiones urgent Milonem; Milo 59.

ohne Verb: quid M. Plaetorii et C. Flaminii (quaestio) inter sicarios? quid C. Orchivii peculatus? quid mea de pecuniis repetundis? quid C. Aquilii ...? quid reliquae quaestiones? Cluent. 147. hinc illae ... de morte Oppianici quaestiones; ib. 191. nulla nova quaestio; Sest. 85.

2. sum: quid? illa .. quaestio ... fuit? Cluent. 90. vis illa fuit et ... quidvis potius quam iudicium aut disceptatio aut quaestio; ib. 96.

II. nach Verben: 1. Accusativ: comparo: quaestionem suo iudicio comparant; leg. agr. I, 12.

conscribo: hanc fictam quaestionem conscripsisse; Cluent. 185.

constituo: f. **constituo,** III. quaestionem (10 St.) B. I, S. 659, b.

decerno: nulla quaestio decreta a senatu; Milo 16. num qua nova quaestio decreta est? ib. 19.

dico: istam ipsam quaestionem dicite; Cluent. 185. f. constituo.

dimitto: si dimisisset ... quaestionem; Verr. II, 74. quaestio ... de amicorum sententia dimissa est; Cluent. 177.

fero: f. **fero,** III. quaestionem (7 St.) B. II, S. 338, a.

flagito: ne eius .. sceleris in te ipsum quaestio flagitaretur; Vatin. 26.

fugito: qui quaestionem fugitant; Sex. Rosc. 78.

guberno: haec quaestio sola ita gubernatur? Cluent. 147.

habeo: in filii caput quaestionem habere; Cluent. 182. f. **habeo,** III. quaestionem (12 St.) B. II, S. 442, a.

instituo: institutam esse quaestionem de morte; Cluent. 181.

minitor: quaestiones nobis servorum accusator ... minitatur; Sulla 78.

neglego: ad neglegendas leges et quaestiones ... valuisti; Catil. I, 18.

perfero: ut haec ... quaestio perferatur; Cluent. 155.

perrumpo: quaestiones omnium perrumpat; Verr. I, 13.

profero: quid .. rerum capitalium quaestiones ... proferam? Piso 87.

promulgo: promulgarisne ... quaestionem de tot amplissimis ... viris? Vatin. 26.

repudio: totam quaestionem ... repudiavit; Cluent. 137.

servo: ipsa quaestio iudicibus ... cur non servata est? Cluent. 186.

tempto: video ... quam periculosa ... quaestio temptetur; Cluent. 157.

tollo: aut crimen est .. quaesitum aut quaestio sublata; Cael. 68. salutares leges quaestionesque tolluntur; Phil. I, 22. quaestionibus de vi et maiestate sublatis; ib.

transfero: quaestionem de clarissimis viris ... iudiciumque ... ad xviros translatum videtis; leg. agr. II. 59.

violo: leges, quaestiones, iudicia violavit; Fr. B. VIII, 7, 8.

2. Genetiv: sum: quae quia vestrae quaestionis erant; Cluent. 160.

3. Dativ: appareo: quos apparere huic quaestioni video; Cluent. 147.

praesum: cum huic eidem quaestioni .. praeesses; Sex. Rosc. 11. praeest huic quaestioni; ib. 85. „quoniam .. huic ipsi quaestioni praefuturus est“; Verr. a. pr. [illegible]. C. Iunius [qui ei quaestioni praefuerat]; Cluent. 79. C. Iunius, qui ei quaestioni praefuerat; ib. 89. huic quaestioni praefuerunt; Balb. 52. huic quaestioni praeesse .. voluit; Milo 22. qui quaestioni praeerit; Phil. V, 14.

propono; is .. propositus *est* quaestioni; Milo 23.

servo: quem tu ... incolumem .. servare quaestioni ... debuisti; Cluent. 187.

4. mit Präpositionen: abduco a: illum a quaestione ... abduci licebat; Cluent. 89

abripio ad: ad quaestionem ipse abreptus est. at *ad* quam quaestionem? Cluent. 89. — in: subito abrepti in quaestionem; Milo 60.

confero in: (acerbitatem) in hanc unam quaestionem contulisset; Cluent. 151.

do in: ne in quaestionem dentur; Sex. Rosc. 120.

fero in: servum fidelissimum non in quaestionem tulit; Cluent. 181.

pertineo ad: intellegis haec ... ad aliam quaestionem ... pertinere; Verr. III, 83. nihil ... quod ad vestram quaestionem ... pertineat; Sest. 5.

polliceor in: ut servos in quaestionem polliceatur; Sex. Rosc. 77.

postulo in: duos servos paternos in quaestionem ... postulavit; Sex. Rosc. 77. postulatos esse ... duos servos in quaestionem; ib. 119. servum ... ab hoc adulescente .. in quaestionem postulavit; Cluent. 176. illum .. sine causa in quaestionem postulavit; ib. 181.

refero de: Cn. Pompeio de hac ipsa quaestione referente; Rab. Post. 13.

versor in: quae res in quaestione versetur; Cluent. 159.

III. nach Adjectiven: proprius: (pars) propria est ... legitimae veneficii quaestionis; Cluent. 2. crimen erat proprium illius quaestionis; ib. 97. proprium crimen illud quaestionis eius non fuit; ib. 103. cui .. proprium quaestionis crimen obicitur; Cael. 72. quae (oratio) est propria vestrae quaestionis; Milo 7.

IV. nach Substantiven: conscriptiones: eiusdem amentiae falsae conscriptiones quaestionum; Cluent. 191.

consilium: consilium publicae quaestionis; Caecin. 29.

genus: si qui in hoc genere quaestionis accusati sunt; Font. 3. adligare novo quaestionis genere ausus non est; Cluent. 151.

iudex: iudicem quaestionis suae; Verr. I, 1[illegible]. convicium C. Iunio iudici quaestionis maximum fuit; Cluent. 74. est condemnatus, cum esset iudex quaestionis; ib. 89. iubet lex ea ... iudicem quaestionis ... quaerere de veneno; ib. 14[illegible]. iudices quaestionum ... esse depulsos; Vatin. 3[illegible].

pars: in extrema ... parte quaestionis verbum fecit ullum? Cluent 185.

tabellae: tabellae quaestionis plures proferuntur; Cluent. 184.

V. Umstand: 1. adligari: ne qua nova quaestione adligaretur; Rab. Post. 14.

astringi: ne lege ea ... et quaestione ... astingatur; Cluent. 155.

tolli: veneni .. suspicio superiore quaestione sublata; Cluent. 184.

vocari: ut ... quaestionibus in iudicium vocarentur; Cluent. 153.

abl. comp.: quid hac quaestione certius? Milo. 60. quid hac quaestione dici potest integrius? ib.

2. in: vos in hac quaestione de pecuniis repetundis ... audire oporteret; Verr. II, 15. in rerum capitalium quaestionibus quid .. [illegible]? ib. [illegible]. quoquo modo se in ea quaestione praebe-

bebat; ib. 70. ut aliquid in quaestione dicerent; Cluent. 176. qui in hoc genere quaestionis defenderem neminem; Sulla 5. in quaestionibus et iudiciis non hoc quaerendum arbitror; ib. 39. in coniurationis quaestione defendere; ib. 48. ne ... mirum esse videatur, me in quaestione legitima ... hoc uti genere dicendi; Arch. 3. in qua quaestione dolor elicere veram vocem possit; Deiot. 3.

quaestor, Quästor, Schatzmeister: I. **absolut:** 1. **Subject:** appellat: quaestor populi Romani praetorem appellat; Verr. IV, 146.

consuescunt: s. vendunt.

dant: quaestores*que* urbanos ... pecuniam dare ... iubeant; Phil. XIV, 38.

deserit: quaestor ... sortem provinciamque deseruit; Verr. I, 34.

detrahit: qui ... quaestor tantum ex re militari detraxerit temporis; Planc. 61.

dicit: QUIVE QUAESTOR ... IN SENATU SENTENTIAM DIXIT; Cluent. 148.

est: quaestores utriusque provinciae ... praesto fuerunt; Verr. II, 11. cum ... tot quaestores ... in provincia fuissent; ib. 25. ubi quaestores? ib. V, 83. quarta legio duce L. Egnatuleio, quaestore, ... exercitum persecuta est; Phil. III, 7. legio quarta ... duce L. Egnatuleio, quaestore, ... libertatem defendat; ib. 39.

facit: quid? alii quaestores nonne fecerunt? Planc. 63.

locant: ut ... eas (statuas) quaestores demoliendas locarent; Verr. II, 161. s. II, 2. impero.

neglegit: Pontum et Bithyniam quaestor ... neglexit; sen. 38.

numerat: quaestor (numeravit) a mensa publica ... aut ex tributo; Flacc. 44.

obtinet: qui tum quaestor Macedoniam obtibat; Vat. 25. s. petit.

obtingit: graviter ferebat sibi quaestorem obtigisse hominem singulari luxuria; Verr. I, 34. quaestor cum ... obtigisset; ib. 37.

petit: non enim quaestor petit ... is, qui Erycum montem obtinebat; Verr. II, 22.

potest: ut quaestor ... possit rationem referre; Verr. I, 99.

proficiscitur: profectus est quaestor; Verr. I, 34.

refert: s. potest.

sortitur: quaestor ... provinciam sortitus es; Verr. I, 34. M. Postumius quaestor sortitus est; ib. II, 44. cum quaestores sortiuntur; Muren. 18.

vendunt: quaestores vendere consuessent; Verr. III, 18.

veniunt: quaestores ... venerunt; Verr. I, 99.

2. **Prädicat:** sum: cum quaestor in Sicilia fuissem; div. Caec. 2. si iste apud eos quaestor non fuisset; ib. 4. qui .. quaestor in sua provincia fuisset; ib. eras ... quaestor; div. Caec. 32. te dicturum esse audio quaestorem illius fuisse; ib. 59. quoniam quaestor eius fuisti; ib. 60. quod quaestor illius fueris; ib. 61. cui quaestor fueris; ib. 62. qui quaestor fuisset; ib. quaestor .. Albucii fuerat; ib. 63. „cui quaestor fueram"; ib. 62. apud quos quaestor fueris; ib. cuius quaestor fueris; ib. qui istius quaestor fuisset; Verr. I, 15. quaestor Cn. Papirio consule fuisti; ib. 34. cuius ... quaestor fuit || fuerat; || ib. 77. nuper, Hortensi, quaestor fuisti; ib. III, 182. cum quaestor essem; ib. IV, 74. qui quaestor istius fuerat; ib. 146. cum quaestor esset; Cluent. 99. fuit M. Pisoni quaestor in Hispania; Flacc. 6. M. Curtius, cuius ego patri quaestor fui; sen. 21. T. Fadius, qui mihi quaestor fuit; ib. [cum fuerit quaestor non imperii, sed doloris mei]; ib. 35. si mihi quaestor .. fuisset; ib. quaestor C. Mancini consulis cum esset; har. resp. 43. quaestor hic C. Antonii ... fuit sorte, sed societate consiliorum meus; Sest. 8. qui quastores legatique essent; ib. 128. cum P. Sestius [quaestor] esset; Vatin. 11. (fuit) in eadem provincia postea quaestor; Planc. 28. hunc quaestorem Syracusanis fuisse; ib. 65. memoria tenes qualis ... quaestor urbanus fuerit; Ligar. 35. imperatoris quaestor fueras; Phil. II, 71. si anno superiore quaestor fuisset; ib. V, 46.

videor: ut .. illi quaestor bonus ... videretur; Sest. 8.

abl. absol.: hoc factum est) quaestore Caecilio; div Caec. 33. P. LENTULO, L. TRIARIO QUAESTORIBUS URBANIS RES RATIONUM RELATARUM; Verr. I, 37. contendo, post legem Valeriam latam ... te ... quaestore usque ad T. Crispinum quaestorem aliter neminem solvisse; Font. 1. quid? .. nonne M. Curtio et P. Sextilio quaestoribus pecunia in classem est erogata? Flacc. 30.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** addo: cur quaestores additi? Phil. II, 31.

amoveo: quaestorem a sua frumentaria procuratione senatus amovit; har. resp. 43.

arcesso: arcessit quaestorem suum; Verr. V, 143.

capio: populi Romani .. quaestores .. capiebantur; imp. Pomp. 53.

cognosco: qui quaestorem me ... cognoverant; Verr. I, 17. quem ... temperantissimum legatum quaestoremque cognoverunt; Flacc. 8. L. Flaccum tribunum militum quaestoremque cognosti; ib. 63.

cogo: cogit quaestorem suum pecuniam ... adnumerare; div. Caec. 56.

exspecto: quaestores sese ... exspectare dixit; ib. 99.

facio: quaestores ... suos multi missos fuerunt; Verr. III, 134. quaestor C. Caelius (factus non est); Planc. 52. s. **facio,** IV, 1, a. quaestorem (6 St.) B. II, S. 310, b.

habeo: qui quattuor ... quaestores ... habuerit; Verr. II, 12. ut Pompeius in Hispaniam venerit Memmiumque habere quaestorem coeperit; Balb. 5.

mitto: cum quaestor ... missus sis; Verr. I, 40. s. facio.

occido: C. Malleolo, quaestore C. Dolabellae occiso; ib. 90.

orno: quem ego maximis beneficiis quaestorem consul ornaram; Quir. 12.

praesto: quod se ... quaestorem ... dignum suis maioribus praestitit; Flacc. 101.

praetermitto: nec vero Extitius, ... quaestor, praetermittendus est; Phil. XIII, 28.

prohibeo: se quaestorem vi prohibitum esse dicebat; Verr. I, 85.

relinquo: quaestorem ... reliquit in Thessalia; Phil. X, 13.

2. **Dativ:** do: negotium datur quaestoribus; Verr. IV, 93.

impero: consules ... quaestoribus urbis imperent, ut eam .. statuam ... statuendam locent; Phil. IX, 16.

mitto: quaestori suo custodes misit; Verr. V, 63.

numero: vidimus ... pecuniam numerari quaestori; Verr. III, 177.

nuntio: quaestori Caecilio ... nuntiatum est; div. Caec. 56.

permitto: singuli de maximis rebus iudicent; quaestori permittant; leg. agr. II, 34.

sum: accepimus praetorem quaestori suo parentis loco esse oportere; div. Caec. 61. in parentum loco quaestoribus suis praetores esse oportere; Planc. 18.

3. **nach Präpositionen:** aufero a: pecun-

deamus istum ... a quaestoribus urbanis ... pecuniam abstulisse; Verr. I, 11.

communico cum: cum quaestore suo communicavit; div. Caec. 33.

habeo pro: quem pro quaestore habuit; Verr. I, 41.

numero a: si praetor dedit ..., a quaestore numeravit; Flacc. 44.

pugno contra: contra quaestorem .. pugnare; Verr. I, 52.

sum pro: cui ... pro quaestore fuisset; Verr. a. pr. 11. cui pro quaestore fuerat; ib. I, 41. pro quaestore iussus est esse; ib. 90.

transfero a: quod a se quaestore Ostiensi ... rem frumentariam translatam sciebat; Sest. 39.

IV. **nach Substantiven:** consuetudo: illa consuetudo ... quaestorum (omnium); Verr. I, 142.

frater: Vettius, frater tui quaestoris, testatur; Verr. III, 168.

libido: ad quaestoris libidinem coërcendam; div. Caec. 57.

locus: quod .. eum .. quaestoris in loco constitueras; Verr. I, 77.

necessitudo: cum ... coeperit commemorare quaestoris ... necessitudinem; div. Caec. 46.

pericula: eosdem nec opinantis ad quaestoris sui ... pericula impulistis; Phil. XIII, 33.

potestas: quid ... querar? Siculone homini .. quaestoris ... potestatem ... dari? Verr. V, 83.

V. **Umstand:** a: quaestura ... quid aliud habet in se nisi a quaestore suo ... nudatum et proditum consulem? Verr. a. pr. 11. cum ... a .. quaestoribus impedirentur; ib. II, 156. navis cum esset ab quaestore ... capta; ib. V, 136.

ad: contendo, post legem Valeriam latam ... te ... quaestore usque ad T. Crispinum quaestorem aliter neminem solvisse; Font. 1.

ante: ante hunc quaestorem ... fuit; div. Caec. 55.

cum: cum eodem quaestore fuisse in Asia; Arch. 11. placere Q. Hortensium pro consule cum quaestore prove quaestore ... provinciam .. obtinere; Phil. X, 26.

per: vellem ... per quaestores rem .. esse administratam; Verr. III, 225.

pro: DEDI ... PRO QUAESTORE ... HS MILLE SESCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; Verr. I, 36. pro quaestore .. quo modo iste ... vexarit; ib. 95. f. cum; Phil. X, 26.

sine: quasi non ... sine quaestore praetor (possit rationem referre); Verr. I, 99. nummus commoveri nullus potest sine ... quaestoribus tribus; Flacc. 44.

quaestorius, quästorisch, neutr. Quästorwohnung: A. homo: Curium hominem quaestorium; Fr. B. VIII, 22.

legatus: tu in isdem illis locis legatus quaestorius ... curasti; Verr. I, 56.

officium: te .. de huius illo quaestorio officio ... recordari; Ligar. 35.

persona: abiecta quaestoria persona comitisue sumpta; Planc. 100.

procuratio: duas sibi hereditates venisse arbitratus est, unam quaestoriae procurationis; Verr. I, 90. ex ea faece legationis quaestoriaeque tuae procurationis; ib. 99.

ratio: audistis quaestoriam rationem ... relatam; Verr. I, 98.

scelus: cum ... suum scelus illud pristinum renovavit et instauravit quaestorium; Verr. a. pr. 11.

B, 1. masc.: qui aedilicii! qui tribunicii! qui quaestorii! Phil. XIII, 29. [illegible]

2. neutr.: Thessalonicam me in quaestoriumque duxit; Planc. 99.

quaestuosus, vortheilhaft, einträglich, gewinnsüchtig: alqd: ab invito emere iniuriosum esse, ab non invito quaestuosum; leg. agr. I, 14. hoc multo est quaestuosius; ib. II, 67.

annus: uberrimum quaestuosissimumque annum; Verr. a. pr. 40.

benignitas: benignitas quaestuosior sit futura; leg. agr. I, 10.

concursatio: quaestuosa concursatio xviralis; leg agr. I, 8.

edictum: illud edictum repente uberrimum quaestuosissimumque nascitur; Verr. III, 36.

exceptio: est ... quaestuosa exceptio; leg. agr. II, 58.

mercatura: hanc ... vendendi quaestuosissimam ac turpissimam mercaturam alienam actione tribunicia ... putavi; leg. agr. II, 65.

officina: quaestuosissima est falsorum ... officina; Phil. II, 35.

res: (quam illa res) quaestuosa Verri ... videbatur! Verr. II, 46.

scientia: habes scientiam quaestuosam; Phil. II, 8.

simulatio: (est) bella haec pietatis et quaestuosa simulatio; Verr. II, 145.

quaestura, Quästur, Amt, Kasse des Quästor: I. est: quaestura utriusque prope modum pari momento fuit; Muren. 18. non vereor ne quis audeat dicere ullius in Sicilia quaesturam ... gratiorem fuisse; Planc. 64.

exoritur: exorta est illa rei publicae ... funesta quaestura; har. resp. 43.

habet: (cuius) quaestura quid aliud habet in se? Verr. a. pr. 11.

valet: ista quaestura ad eam rem valet; div. Caec. 62.

versatur: ut me quaesturamque meam quasi in aliquo terrarum orbis theatro versari existimarem; Verr. V, 35.

II, 1. conloco: totam suam quaesturam in me sustentando ... conlocavit; sen. 35.

consigno: quod ... tua quaestura consignata sit; div. Caec. 28.

demonstro: quaestura istius demonstrata; Verr. I, 43.

gero: (qui) quaesturam .. gessisset; Verr. I, 101. gessit hereditariam quaesturam; ib. III, 177.

obtineo: obtinui quaesturam in Sicilia provincia; Verr. V, 35.

peto: quaesturam una petiit; Muren. 18. quaesturam petisti cum P. Sestio; Vatin. 11. venis ... ad quaesturam petendam; Phil. II. 49.

relinquo: ut quaesturam Macedoniae relinquam; Sest. 13.

2. consumo in: hi sunt anni consumpti in quaestura; Verr. I, 34.

dico de: si de quaestura mea dixero; Planc. 64.

loquor de: existimabam nihil homines nisi de quaestura mea loqui; Planc. 64.

III, 1 laus: ut non ita multum mihi gloriae sit ex quaesturae laude repetendum; Planc. 64.

memoria: ut ... iucundam diuturnamque memoriam quaesturae ... relinquerem; div. Caec. 2.

officia: huius ipsius in illum ordinem summa officia quaesturae tribunatusque constabant; Planc. 24.

petitio: tu a me auctus in petitione quaesturae; Phil. II, 49.

ratio: quaesturae ratio sic redditur; Font. 5.

translator: Verres, ... translator quaesturae, ... tantum sibi auctoritatis in re publica suscepit; Verr. I, 152.

2. vox de: vox de quaestura missa nulla est; Flacc. 6.
IV. ante: qui ante quaesturam ... vixisset; Verr. I, 101.
in: quae C. Verres in quaestura ... peccarit; div. Caec. 38. probemus istum in quaestura ... avertisse; Verr. I, 11. cum istius in quaestura fugam et furtum recognosceret; ib. II, 18. quem ego in quaestura mea singulariter dilexissem; ib. 117. in quaestura M. Fonteio numerum dedisse; Font. 3. consedit utriusque nomen in quaestura; Muren. 18. conlegam in quaestura commemorabat fuisse; Sulla. 18.
post: (qui) post quaesturam illam nefariam ... constitisset; Verr. I, 101. post quaesturam exierisne legatus? Vatin. 12.

quaestus, Erwerb, Gewinn, Vortheil: I. **Subject:** accedit: ut hic .. Apronio ... ex miseris aratoribus calumniandi quaestus accederet; Verr. III, 38.
cedit: ut .. is quaestus huic cederet; Verr. II, 170.
est: in eo frumento .. tibi .. quaestus erat; Verr. III, 179. in quo erat .. quaestus; ib. 195; ut nullum quaestum esse turpem arbitrarentur; Cluent. 46. quantus ipsi quaestus, si negarit? leg. agr. II, 46.
nascitur: totus quaestus hic .. aestimationis ex annonae natus est varietate; Verr. III, 192.
valet: tantum apud te quaestus Apronii, tantum eius ... blanditiae flagitiosae valuerunt? Verr. III, 65.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** cognosco: cognoscite...immensos atque intolerabilis quaestus; leg. agr. II, 63.
comparo: quorum e templo quaestum iste sibi ... comparavit; Verr. V, 186.
consequor: quis .. umquam obeundi negotii aut consequendi quaestus studio ... tantos cursus conficere potuit? imp. Pomp. 34.
constituo: cum hos sibi quaestus contituisset, magnos atque uberes, ex eis causis; Verr. II, 30.
converto: si unius anni quaestum in rem suam converteret; Verr. a. pr. 40.
facio: horum .. agrorum missos faciam quaestus triennii; Verr. III, 104. f. **facio,** III. quaestum (11 St.) B. II, S. 307, b.
fero: illi immanes quaestus ferendine? Phil. V, 11.
instituo: qui ab adulescente quaestum sibi instituisset sine impendio; Quinct. 12. alii quaestus instituuntur ex uno genere navali; Verr. V, 61.
minuo: quorum si quaestus occlusis tabernis minui solet; Catil. IV, 17.
mitto: f. facio.
nosco: ut quaestum nosset nullum; Sex. Rosc. 88.
profero: quaestus forensis in medium proferebatur; Cluent. 101.
recipio: si hos quaestus recipere posses; Qu. Rosc. 24.
redigo: quaestum illum maxime fecundum ... totum ad se .. redegit; har. resp. 42.
reicio: quaestum laboris reiecit; Qu. Rosc. 23.
renovo: omnem quaestum illum domesticum .. renovasti? Piso. 87.
sequor: quaestum et sumptum ... sequi; Quinct. 94.
sustento: omnis ... quaestus frequentia civium sustentatur; Catil. IV, 17.
2. **Dativ:** habeo: qui non intellegat istum sibi quaestui .. habuisse bona; Verr. III, 70.
praepono: simile vero est ... labori et negotio praeponi an praedae et quaestui; leg. agr. II, 46.
sum: magno sibi quaestui fore putabat; Quinct 13. eas .. res ... quaestui fuisse scio; Verr. III, 16. in hoc ... genere .. tibi .. quaestui fuit; ib. 85. Venerione servo te praetore talis vir ... quaestui fuit? ib. 93. quaero ... pecunia publica ... fueritne tibi quaestui? ib. 165. ne maeror parentum ... magistratibus .. quaestui possit esse; ib. V, 130. tibi ... innocentium sanguis ... quaestui fuit; ib. 138.
3. **mit Präpositionen:** abduco a: te a meretricio quaestu abduxit; Phil. II, 44.
abutor ad: iudicio ac legibus ac maiestate .. abuti ad quaestum; Sex. Rosc. 54. videri potest istum decumanorum nomine ad suos quaestus esse abusum; Verr. III, 61.
accedo ad: cum ... ad tuum quaestum multum posset accedere; Verr. III, 51.
accommodo ad: iter ... ad quaestum suum ... accommodatum; Verr. I, 63.
confero in: vocem in quaestum contulit; Quinct. 11.
converto ad: quae (Verres) ... ad suos improbissimos quaestus converteret; Verr. III, 21.
converto in: vectigal ... in huius unius quaestum esse conversum; prov. cons. 5.
dico de: tantum de quaestu ac lucro dicam unius anni et unius agri; Verr. III, 106.
mitto de: tantum de suo quaestu ac de sua copia frumenti mittere; Verr. III, 171.
pertineo ad: ad huius modi quaestus pertinebat; Verr. III, 53. nisi .. res ad quaestum ... pertineret; ib. 129.
pervenio ad: qua (via) ad Apronii quaestum ... possim pervenire: Verr. V, 110.
prosto in: eius vox in praeconio quaestu prostitit; Quinct. 95.
redundo de: si quid redundarit de vestro frumentario quaestu; Verr. III, 155.
relinquo in: qui pecuniam ... in quaestu reliquerit; imp. Pomp. 37. sestertium centiens et octogiens ... in quaestu reliquisti; Piso 86.
sancio de: multa sanxit ... de quaestu; Verr. II, 122.
traduco ad: quin .. rem .. ad .. quaestum ... traduxeris; Verr. II, 120.
transfero ad: ne forte ab nocturno suo quaestu animum ad vectigalia redimenda transferret; Verr. III, 78. — in: pecunia ... translata est in quaestum; Flacc. 56.
versor in: in quaestu sunt .. versati; Verr. III, 109.
III. **nach Adjectiven:** 1. cupidus: quaestus te cupidum esse oportebat; Sex. Rosc. 55.
2. contentus: mediocri quaestu contentus esse non poterat; Quinct. 12.
IV. **nach Substantiven:** causa: nisi vero existimatis hominem pecuniosissimum sine causa quaestus electum; Verr. V, 24.
cumulus: ut ... cum hoc cumulo quaestus decederent; Verr. III, 100.
labor: laborem quaestus recepit; Qu. Rosc. 23.
locus: qui .. illum ... quaestus cotidiani locum ... salvum esse velint; Catil. IV, 17.
magnitudo: (genus) quam ... ad magnitudinem quaestus immensum .. videatur; Verr. V, 22. quin ... propter magnitudinem quaestus improbus esse volueris; ib. 111.
procurator: ceteros .. decumanos procuratores istius quaestus ... fuisse dico; Verr. V, 50.
ratio: an novam rationem improbissimi quaestus attulit? Verr. V, 15. invenietur enim ratio quaestus; leg. agr. II, 67.
studium: ad studium fallendi studio quaestus vocabantur; leg. agr. II, 95.
via: viam quaestus invenerunt; Verr. III, 190.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** duci: pretio quaestuque duci; Verr. IV, 124.
metiri: nisi forte vis fateri te omnia quaestu tuo ... metiri; Phil. II, 111.
pasci: hic ille planus improbissimus, quaestu iudicario pastus; Cluent. 72.
pervertere: si ... vectigalia ... suo quaestu pervertisset; Verr. III, 128.
redimere: qui se uno quaestu decumarum omnia .. pericula redempturum esse dicebat; Verr. V, 49.
repleri: videras ... repleri quaestu vestram domum; Piso 87.
2. **Präpositionen:** ad: quorum iter iste ad suum quaestum ... curavit; Verr. V, 186.
causa: si .. rem ... malitiosius gessisset sui quaestus causa; Sex. Rosc. 111. sui quaestus causa ... in istius familiaritatem sese dedit; Verr. II, 169. omnis .. eas iniquitates ... sui quaestus causa vincam; ib. III, 40. quos (magistratus) tui quaestus causa evocaras; ib. 73. cum sit perspicuum te bona ... tui quaestus causa vendidisse; ib. 119.
cum: quos (civis) illa ... mercibus suppeditandis cum quaestu .. dimittit; Verr. II, 6.
in: in hoc largitionis quaestu; Fr. B. VIII, 1.
sine: quis .. umquam conatus est iura omnia ... commutare cum vituperatione sine quaestu? Verr. III, 51. cui probari potest, te sine tuo quaestu ac maximo quaestu tantam tuam infamiam ... neglexisse? ib. 52. si sine tuo quaestu maximo fierent; ib. 65. iste nihil umquam fecit sine aliquo quaestu; ib. V, 11.

qualis, wie beschaffen, welcherlei, was für einer, wie: I. **relativ:** alqs: (talem), qualem te iam antea populo Romano praebuisti; Sex. Rosc. 11. non quo non tales fuerint, qualis nos ... videtis; leg. agr. II, 1. (talis), qualis vos ... mihi pro salute vestra praebuistis; ib. 103. talis, qualis esse omnis oportebat; Catil. II, 3. talis, qualem te esse video; Muren. 32. qui sunt tales, qualis pater tuus, M. Scaure, fuit, ... aut qualis Q. Metellus, patruus matris tuae, ... aut qualis nuper Q. Catulus fuit; Sest. 101. primum qualis es, talem * te existiment; Cael. 8. Deiotarum talem erga te cognovisti, qualis rex Attalus in P. Africanum fuit; Deiot. 19. (talis) qualem in nos eum esse voluit; Phil. XIII, 17. acerbissimum .. est te ... talem ab eo relictum, qualem ipse miraris; ib. 24.
bellum: (in hoc bello) quale bellum nulla umquam barbaria cum sua gente gessit; Catil. III, 25.
civis: est ... fortium civium, quales vos omnibus rei publicae temporibus exstitistis, ... munire praesidia rei publicae; Rabir. 3. promitto ... C. Caesarem talem semper fore civem, qualis hodie sit qualemque eum maxime velle esse et optare debemus; Phil. V, 51. (talis) qualem Pompeium res publica habitura sit civem; ib. XIII, 10.
dux: cum senatus ... haberet ducem, qualis si qui nunc esset, tibi idem ... contigisset; Phil. II, 17.
innumerabile: quid Tarquinius tale, qualia innumerabilia ... fecit Antonius? Phil. III, 9.
ludi: instant ... apparatissimi .. ludi, quales ... numquam fuerunt; Piso 65.
mulier: si quae mulier sit eius modi, qualem ego paulo ante descripsi; Cael. 50.
oratio: habet orationem talem .. qualem numquam Catilina .. habuisset; Sest. 28.
pax: si talem potest efficere, qualem (pacem) nuper effecit; Phil. XIII, 9.
praetor: sapiens praetor, qualis hic fuit, ... benevolentiam adiungit; Muren. 41.

res: videte, quanta sit vis huius Papiriae legis in re tali, non qualem tu adfers, sceleris plenam et furoris; dom. 130.
senator: ei senatores, qui se facile tuentur ... innocentia, quales, ut vere dicam, vos estis; Cluent. 152.
statua: statua et ea ... equestris, qualis L. Sullae primum statuta est; Phil. IX, 13.
status: atque hoc rei publicae statu desperato qualis *; Font. 6.
tempus: tempus habe tale, quale nemo habuit; Phil. VII, 27.
tribunus: tribunus plebis fuit ... talis, quales si omnes semper fuissent, numquam desideratus vehemens esset tribunus; Planc. 28.
vir: est .. fortium virorum, quales vos esse debetis, virtutem praestare; Phil. XIII, 5.
II. **interrogativ:** 1. **direct:** accusatio: qualis erit tua ista accusatio? div. Caec. 31.
beneficium: quale autem beneficium est, quod te abstinueris nefario scelere? Phil. II, 5.
carnifices: qualis hunc carnifices putamus habere, qui etiam medicis ... ad necem utatur? har. resp. 35.
femina: qualem .. illam feminam fuisse putatis, iudices? Verr. IV, 102.
fides: quali fide, quali pietate existimatis esse eos? Font. 31.
hostis: qualis .. hostis habendus est is, a quo victore ... mors in beneficii parte numeretur? Phil. XI, 3.
pietas: s. fides.
quaestio: age vero quae erat aut qualis quaestio? Milo 60.
reditus: qui tum inde reditus aut qualis? Phil. II, 48.
vir: qualis vir M. Iuventius Pedo fuit ...? qualis L. Caulius Mergus? Cluent. 107.
2. **indirect:** alqs: qualis is fuerit ..., nihil ad rem arbitror pertinere; Quinct. 68. qui .. qualis in edicto constituendo fuerit cognoscite; Verr. I, 104. quis dubitare posset ... qualis iste ... futurus esset? ib. II, 18. ut coniecturam faceretis qualem ... in me L. Metellum fuisse putaretis; ib. 164. facilius enim perspicietur qualis apud eos fueris; ib. IV, 3. verum etiam in stipendiis qualis (Verres) fuerit, intellegatis; ib. V, 33. declarabatur non modo quis esset, sed etiam qualis esset; Font. 39. ille ... vos docebit qualis sit L. Flaccus; Flacc. 8. qualis fuerit Cn. Pompeius dubitabimus? Balb. 12. ostendis qualis tu ... fueris illo tempore consul futurus; Piso 14. qualem hunc putent, adsiduitate testimonioque declarant; Planc. 27. videre aut plane qualis aut ubi sit sentire possimus; Milo 84.
alqd: quae .. qualia sint in Cn. Pompeio consideremus; imp. Pomp. 36. non intellego hoc quale sit; Rab. Post. 30. hoc vos ... quale sit non interpretamini? Phil. I, 38.
adulescentia: qualis fuerit (adulescentia) .. meministis; Verr. I, 32.
civis: qualis ipse debeat esse civis praescribetis; Flacc. 106.
consul: ut .. intellegeretis qualem ipse se consulem profiteretur; Phil. II, 11.
exsilium: perspicue intellegi potest quale (exsilium) sit; Caecin. 100.
frater: mihi fratrem incognitum qualis futurus esset dederunt; Quir. 5.
iniuria: ad rem pertinere arbitror, qualis iniuria dicatur; div. Caec. 55.
populus: peremptum esset mea morte id exemplum, qualis futurus in me [retinendo] fuisset senatus populusque Romanus; Planc. 90.
praedo: quaerimus ... qualis in bello praedonum praedo ipse fuerit; Verr. I, 154.

quaestor: memoria teneo qualis T. Ligarius quaestor urbanus fuerit erga te; Ligar. 35.

res publica: qualem ... acceperim rem publicam .. intellego; leg. agr. II, 8.

senatus: f. populus.

sententia: laborandum est, qualis ... sententia futura sit; Verr. II, 76.

splendor: sese vidisse, in ea vita qualis splendor inesset; Cluent. 153.

temperantia: age vero in ceteris rebus quali sit temperantia considerate; imp. Pomp. 40.

victores: victores quales futuri sint ... experiemini; Phil. XIII, 45.

vir: non intellegis ... qualis viros mortuos summi sceleris arguas? Rabir. 26. qui (adulescens) et quo animo sit et qualis vir futurus sit videmus; Muren. 73.

III. **Ausruf:** quales et quot et quotiens legati ad eos *exierunt!* Font. 16.

quam, wie, als, in welchem Grade, wie sehr, möglichst, recht sehr: I. **Vergleich:** 1. **ohne Demonstrativ:** quam voletis multi dicent; Verr. II, 102. qua re ... quam volent magnas ... pecunias capere possint; ib. 142. exspectate facinus quam voltis improbum; ib. V, 11. emere agros ... quam volent magno poterunt; leg. agr. II, 34. quam volent impudenter mentiantur; Flacc. 35. quam volumus licet ... ipsi nos amemus; har. resp. 19. qui isti aetati ... non possit quam velit petulanter ... male dicere; Cael. 8. quam volent in conviviis faceti .., non numquam etiam ad vinum diserti sint, alia fori vis est, alia triclinii; ib. 67. itaque obicias licet quam voles saepe, palliatum fuisse; Rab. Post. 25. quam volent illi cedant otio consulentes; Phil. II, 113. f. **diu,** II. quam (relativ) (18 St.) B. II, S 137, a.

2. **mit Demonstrativ:** a. tantus: neque tanta ... pernicies potest accidere || accedere || quam ... rationem ... abiudicari; Verr. I, 4. id quidem non tanti est, quam quod propter eosdem non sanguine ... inimici mentem oculosque satiavit; Milo 58.

b. tam: si tam cavere potuisset, quam metuere solebat; Sex. Rosc. 17. ne non tam prohibere quam admonere videretur; ib. 70. quid est tam commune quam spiritus? ib. 72. non tam propensus ad misericordiam quam † implicatus || implacatus, inclinatus, incitatus || ad severitatem videbatur; ib. 85. ecquis .. tam palam ..., tam vehementer ... contendit quam ille? div. Caec. 22. non tam propter Verrem laborat, quam quod ... delectat; ib. 24. quod si quam audax est ..., tam esset obscurus; Verr. a. pr. 5. qui non tam .. impediunt ... quam adiuvant; ib. 15. neque .. tam ... laetitia quam ... gratulatio commovebat; ib. 21. non tam ex tua natura quam ex istius tempore (pugnare contra me) instituisti; ib. 33. non tam .. consuluisse quam invidisse ... videretur; ib. I, 4. quid tam e re publica || tam rei publicae honestius || fuit quam ... adducere? ib. 21. nihil esse tam periculosum ... quam tacere adversarios; ib. 24. quin ... non tam ... eripere voluerit quam ... reservare; ib. 71. neque te tam commovebat, quod ille cum toga praetextata, quam quod sine bulla venerat; ib. 152. appareret non tam .. Siciliam .. quam Verrem ... fuisse; ib. II, 12. neque .. tam ... defendere videntur quam ... temptare; ib. 27. ut non tam ... gerere quam ... retexere videretur; ib. 63. compararat, non tam suae delectationis causa quam ad invitationes; ib. 83. qui non tam caeli rationem quam caelati argenti duceret; ib. 129. cum se nullius rei tam paenitere diceret, quam quod ... vocavisset; ib. III, 3. non hoc mihi tam molestum est .. suadere .., quam quod ... praecipit; ib. 155. quid mihi tam optandum .. potest esse ..., quam ut ... dicat? ib. IV, 15. tam te has phaleras ... abstulisse dicebant, quam alias item nobilis ..., quam tertias ..; ib. 29. non tam multum ... intellego, quam multa vidi; ib. 94. neque tam servi illi dominorum, quam tu libidinum, neque tam fugitivi illi ab dominis quam tu ab iure, ... neque tam barbari lingua et natione illi quam tu natura et moribus, neque tam illi hostes hominibus quam tu dis immortalibus; ib. 112. tam beati, quam iste est, non sumus; ib. 126. cum nihil tam coniunctum sit quam negotiatores nostri cum Siculis; ib. V, 8. id .. non tam ex re quam ex istius factis .. cognosco; ib. 9. quae colonia est tam bono iure ... quam Mamertina civitas; ib. 58. neque .. tam ... fugiebant, quam imperatorem sequebantur; ib. 90. non .. Charybdim tam infestam neque Scyllam nautis quam istum in eodem freto fuisse arbitror; ib. 146. non visum esse maioribus nostris tam indignum istuc nescio quid quam tu putas, hominem occidi; Tull. 49. non vos tam propter iuris obscuram ... rationem ... dubitasse, quam quod videretur; Caecin. 6. tam temere istum re commissurum quam verbis minitabatur nemo putavit; ib. 21. auctor fundi non tam auctoritate quam corpore; ib. 27. nec iuri quicquam tam inimicum quam vis nec aequitati quicquam tam infestum est quam convocati homines et armati; ib. 33. tam restitues, si unus servolus, quam si familia fecerit universa; ib. 58. tam restitues, si tuus me libertus deiecerit, nulli tuo praepositus negotio, quam si procurator deiecerit; ib. nihil ... tam diligenter quam ius civile retinendum; ib. 70. illud .. potest dici iudici ab aliquo non tam verecundo homine quam gratioso; ib. 72. tam te in aedis tuas restitui oportere, si e vestibulo, quam si ex interiore aedium parte deiectus sis; ib. 89. non tam copia quam modus ... quaerendus est; imp. Pomp. 3. quis ... umquam tam brevi tempore tot loca adire ... potuit, quam celeriter Cn. Pompeio duce tanti belli impetus navigavit? ib 34. quid tam novum, quam adulescentulum privatum exercitum ... conficere? ib. 61. quid tam praeter consuetudinem quam homini peradulescenti ... imperium ... dari ..? ib. quid .. tam inauditum quam equitem Romanum triumphare ..? ib. quid tam inusitatum quam ut ... eques Romanus ad bellum ... pro consule mitteretur? ib. 62. quid tam singulare quam ut ex senatus consulto legibus solutus consul ante fieret, quam ullum alium magistratum per leges capere licuisset? quid tam incredibile quam ut iterum eques Romanus ex senatus consulto triumpharet? quae in omnibus hominibus nova ... constituta sunt, ea tam multa non sunt quam haec; ib. nihil esse homini tam timendum quam invidiam, nihil innocenti suscepta invidia tam optandum quam aequum iudicium; Cluent. 7. nihil tam remotum ab accusatione quam Cluentius; ib. 42. res neque tam fuerat occulta quam erat occultanda, neque tam erat aperta quam rei publicae causa aperienda; ib. 73. sunt ... exceptiones .., non tam iniquae quam suspiciosae; leg. agr. I, 10. nihil tam populare quam pacem, quam concordiam, quam otium reperiemus; ib. 23. quid .. est tam populare quam pax? ... quid tam populare quam libertas? ... quid tam populare quam otium? ib. 9. non fuit tam diligens, quam est Rullus; ib. 51. non ingenerantur hominibus mores tam a stirpe generis ac seminis, quam ex eis rebus; ib. 95. quis ... tam secunda contione legem agrariam suasit

quam ego dissuasi? ib. 101. intellegi ... potest nihil esse tam populare, quam id, quod ... adfero; ib. 102. est [tam] verisimile [quam] cariorem huic sororis maritum quam sororis filium fuisse; Rabir. 8. neque tam *ut* domo sua fruatur quam ne patrio sepulcro privetur laborat; ib. 37. non tam sui conservandi quam tuorum consiliorum reprimendorum causa profugerunt; Catil. I, 7. mementote non tam exercitum illum esse nobis quam hos ... pertimescendos; ib. II, 5. non tam hoc queruntur quam verentur: nemo est istorum tam misericors qui illum non ad Manlium ... ire malit; ib. 16. quos quidem ego ... non tam ulcisci studeo quam sanare sibi ipsos; ib. 17. hosce ego non tam milites acris quam infitiatores lentos esse arbitror; ib. 21. ut nullum ... furtum umquam sit tam palam inventum, quam haec tanta ... coniuratio ... deprehensa est; ib. III, 17. attulit non tam ipsius interitus rei publicae luctum quam ceterorum; ib. III, 24. non tam me officium debuit ad hominis amici fortunas quam res publica consulem ad communem salutem defendendam vocare; Muren. 5. tam vehemens fui quam cogebar, non quam volebam; ib. 6. Ostiensem, non tam gratiosam et inlustrem quam negotiosam et molestam; ib. 18. ad imitandum vero tam mihi propositum exemplar illud est quam tibi; ib. 66. nec tam timendus est exercitus, L. Catilinae quam isti; ib. 79. coniuratio tam patet Hortensio quam mihi; Sulla 4. quid tam coniunctum quam ille cum Catilina? ib. 16. locus est .. non tam ad inflammandos .. animos quam ad consolandos accommodatus; ib. 17. non tam est admirandum regem esse me, ... quam consulem Romae fuisse peregrinum; ib. 22. nihil est .. tam alienum ... quam videri ... lugere; ib. 31. misericordia civium adducti .. fuimus tam vehementes quam necesse fuit; ib. 87. tam sum misericors, iudices, quam vos; tam mitis quam qui lenissimus; ib. ut nihil tam populare quam vestrum nomen, nihil tam omnibus carum aliquando quam vestra auctoritas videretur; sen. 20. non tam id sentiebam, cum fruebar, quam tum, cum carebam; Quir. 3. ne tam necessarium quidem est male meritis quam optime [meritis] referre quod debeas; ib. 22. quid est .. aut tam adrogans quam de religione ... aut tam stultum quam ... id narrare vobis aut tam curiosum quam ea scire velle? dom. 33. fueris sane tribunus plebis † tam in iure quam lege fuit hic ipse Villius; ib. 43. tam hercule est unum, quam quod idem tu lege una tulisti; ib. 52. non tam insolens sum ... quam ineruditus; ib. 92. non tam sum existimandus ... gloriari quam ... confiteri; ib. 93. cum ... non tam in me impetum faceret, quam per me in omnis bonos; ib. 96. cum ... sis non tam sapiens quam ei qui nihil curant, sed tam amans tuorum ac tui quam communis humanitas postulat; ib. 98. causa cur prohibendo non tam deterrere videretur quam admonere; ib. 127. non tam facultatem ... expetendam putavi, quam .. in utendo rationem; ib. 146. quod sacrificium tam vetustum est quam hoc ..? har. resp. 37. quod .. tam occultum quam id, quod ... curiosos oculos excludit? ib. non sunt illi ... gemitus .. tam miseri ... quam illa exsultatio Athamantis et quam senium matricidarum; ib. 39. quae navis ... tam volgata omnibus quam istius aetas fuit? quis umquam nepos tam libere est cum scortis quam hic cum sororibus volutatus? quam .. tam immanem Charybdim ... aut tam eminentibus canibus Scyllam ... quam quibus istum videtis ..? ib. 59. honoribus non tam uti voluit quam dignus videri; Sest. 6. inter hanc vitam perpolitam humanitate et illam immanem nihil tam interest quam ius atque vis; ib. 92. non tam admiror, quod meam legem contemnit, ... quam quod .. statuit; ib. 135. te ... dico esse odio civitati non tam tuo quam rei publicae nomine; Vatin. 9. tu me carum esse dixisti senatui populoque Romano non tam mea causa quam rei publicae; ib. tam familiaris erat .. quam vos voltis; Cael. 58. ut non tam se mori quam spoliari ... doleret; ib. 59. illud .. respondere cogam, cur tot viri ... hunc et unum et tam imbecillum, quam videtis, non ... comprehenderint; ib. 67. est .. ab adulescente non tam insulso quam non verecundo; ib. 69. abiectum non tam ad pedes quam ad mores; ib. 79. (valet) non tam ad laudem ... quam ad .. vituperationem; prov. cons. 44. te non esse tam fortem quam ipse Torquatus in consulatu fuisset; Piso 78. ne non tam innocentia reus sua quam recordatione meorum temporum defensus esse videatur; Planc. 4. fuit non .. tam vehemens quam isti; ib. 28. omnibus .. rebus ornatum hominem, tam externis, quam domesticis; ib. 30. nihil est tam volucre quam maledictum; ib. 57. (tam), quam ego sum in illum gratus; ib. 77. tam nihil est quod malim quam me ... gratum .. videri; ib. 80. nihil tam proprium hominis .. quam ... benevolentiae significatione adligari; ib. 81. nihil .. tam inhumanum, tam immane, tam ferum quam committere ut ... victus esse videare; ib. tam fortes .. quam L. Opimius, quam C. Marius, quam L. Flaccus, ... tam iusti, quam P. Mucius; ib. 88. *in tam amplo rei familiaris quam paterni nominis patrimonio;* Scaur. 45. „tam es tu iudex quam ego"; Rab. Post. 17. *non* tam .. stulti quam sero sapientis est; ib. 24. neque quaeri .. iussisset .. vobis tam hanc salutarem in iudicando litteram quam illam tristem dedisset; Milo 15. nihil est enim tam molle, tam tenerum, tam aut fragile aut flexibile quam voluntas erga nos sensusque civium; ib. 42. fortis et sapientis viros non tam praemia sequi solere recte factorum quam ipsa recte facta; ib. 96. non tam nostrae causae fidentes quam huius humanitati; Ligar. 13. nihil est tam populare quam bonitas; ib. 37. non tam adflictam regiam condicionem dolebam quam de fortunis communibus extimescebam; Deiot. 3. non ... tam timeo quid tu de rege .., quam intellego quid de te ceteros velis iudicare; ib. 4. porrexisti ... dexteram non tam in bellis ... quam in promissis et fide firmiorem; ib. 8. existimo nihil tam esse in actis Caesaris quam leges Caesaris; Phil. I, 17. ecquid est quod tam proprie dici possit actum eius ... quam lex? ib. 18. quantum potero, non tam mihi me quam rei publicae reservabo; ib. 38. huc si quid accesserit, non tam mihi quam vobis reique publicae accesserit; ib. qua in re non tam iucundum mihi videri debuit non interfectum *me* a te quam miserum te id impune facere posse; ib. II, 5. nemo.. tam fuit in domini potestate quam tu; ib. 45. neque ... tam fuit optata libertas, quam ... retinenda; ib. III, 8. ut effici non possit quin eos tam oderim quam rem publicam diligo; ib. XI, 36. non tam veteranos intuendos nobis arbitror, quam quid ... flos Italiae ... sentiat; ib. 39. vos .., patres conscripti, non tam immemores vestrorum .. decretorum videbamini, quam spe adlata deditionis; ib. XIII, 2. tibi .. exercitum, Lepide, tam quam maioribus tuis patria pro se dedit; ib. XIII, 14. qua .. *in* barbaria quisquam tam taeter, tam crudelis tyrannus, quam in hac urbe ... Antonius? ib. 18. nihil vidi tam integrum quam ut ... incipiant; ib. 34. qua .. in urbe tam immanis Hannibal capta quam in Parma surrepta Antonius? ib. XIV, 9. haec inter-

posui, ... non tam ut pro me dicerem, ... quam ut quosdam ieiuno animo et angusto monerem; ib. 17. s. **diu**, II. quam, tam — quam (10 St.) B. II, S. 137, a.

3. **malo:** non omnia iudicia fieri mallet, quam unum illud; Quinct. 46. mavolt commemorari se cum posset perdere pepercisse quam cum parcere potuerit perdidisse; ib. 51. iudicia difficillima cum .. sua invidia ... fieri mallet, quam illud pecuniarium iudicium; ib. 85. opprimi me ... malo quam ... aut ... abicere aut ... deponere; Sex. Rosc. 10. ardere ... mallet quam videre; ib. 24. ut mori mallet quam ... Sullam doceri; ib. 26. in salute alterius quam in exitio mallent ostendere; ib. 149. quemvis ut .. mallem ... suscipere quam me; div. Caec. 16. me ut mallem (suscipere) quam neminem; ib. malo ... relinquere quam ... ponere; ib. 26. qui non malit te sine vituperatione quam cum scelere discedere; ib. 60. ut eo iudice quam praetore ... transigi malim; Verr. a. pr. 32. (ut malim) iurato suam quam iniurato aliorum tabellas committere; ib. testibus .. quam horis .. uti malle; ib. I, 51. incommoda sua nostris committere legibus ... quam dolori suo permittere maluerunt; ib. 82. malebat .. accipere ... quam ut ... interponeret; ib. 105. maluit .. homines peccare quam deos; ib. II. 22. sese .. committere maluit quam non ... vitare; ib. 91. ut .. maluerint de suo more decedere quam te tuis moribus non dicere; ib. 155. quin malit ... dare ..., quam ... condemnari; ib. III, 34. malo ... plus dare quam non mature ... tollere; ib. 37. ut homines quidvis perpeti quam ... conqueri mallent; ib. 45. condemnari ... malebant quam ... accedere; ib. 69. conflictari malebant quam ... decidere; ib. cur tu Apronium malebas .. quam Minucium? ib. 149. malo emere quam rogare; ib. IV, 12. abesse a domo .. maluit quam ... argentum amittere; ib. 39. maluisse .. crudelem ... quam ... dissolutum videri; ib. V, 7. malo .. id, quod tu defendis ... quam id, quod ego iusimulo, probari; ib. 153. malo .. te isti generi .. quam mercatoribus ... infestum putari; ib. qui agri finis armis proferre mallet quam iure defendere; Tull. 14. qui armis quam iure agere maluissent; ib. 42. domi ... retinere quam inimicissimis ... nationibus ... tradere ... maletis; Font. 43. civi parcere quam hosti cedere maluisse; ib. 35. maluisse condemnare quam absolvere; Caecin. 29. servire populo Romano quam imperare aliis maluisse; imp. Pomp. 41. speculatorem quam legatum iudicari maluerunt; ib. 46. dolori suo maluit quam auctoritati vestrae obtemperare; ib. 56. accusare, quoquo modo posset, quam illo modo emori maluit; Cluent. 42. quem ego proferri malim quam neminem nominari; ib. 185. promiscue toto quam proprie parva frui parte malitis; leg. agr. II, 85. M. Bruti sceleris vestigia quam monumenta maiorum sapientiae sequi maluisti; ib. 98. quid enim optari potest quod ego mallem quam me in consulatu meo carnificem de foro, crucem de campo sustulisse? Rabir. 10. carere me aspectu civium, quam infestis omnium oculis conspici mallem; Catil. I, 17. qui vadimonia deserere quam illum exercitum maluerunt; ib. II, 5. qui illum non ad Manlium quam ad Massiliensis ire malit; ib. 16. latrocinantem se interfici mallet quam exsulem vivere; ib. patrimonio se ornatissimo spoliari maluit quam ullam moram cuique fieri creditorum suorum; Sulla. 58. annus, quem ego mihi quam patriae malueram esse fatalem; sen. 4. bonos ... viros lugere malui meas fortunas quam suis desperare; ib. 34. rem .. publicam concidere unius discessu quam omnium interitu occidere malui; dom. 96. cum ... Spartaci exemplo ludos facere maluerit quam ... Claudiorum; har. resp. 26. mavolt .. generum suum munere tuo quam illud fanum antiquitate religionis carere; ib. 29. semel perire ... maluissem quam bis vincere; Sest. 44. interire quam me tradere hostibus mallent; ib. 45. hunc (dolorem) me perpeti quam illam (patriam) labefactari ab improbis malui; ib. 49. per alios citius quam per se tardius confici malebat; ib. 70. non quo .. ipse haec dici quam existimari malit; ib. 87. qui ... communi incendio malint quam suo deflagrare; ib. 99. de civitate maluit quam de sententia demoveri; ib. 101. qui redire ... ad supplicium quam ... Romae manere maluerit; ib. 127. scelus ... cedendo maluisse frangere quam resistendo; Vatin. 6. audire maluit quam videre; ib. 28. si id queri quam agere maluerit; Cael. 19. subire ... iniuriam malui quam ... dissidere; prov. cons. 41. de civitate decedere quam de sententia maluit; Balb. 11. adiumento causae potius quam impedimento esse malitis; ib. 19. convellere malumus quam tueri; ib. 61. malim te videri nullo pudore fuisse in litteris mittendis ... quam .. te videri pudentiorem fuisse; Piso. 39. maluisti subire quam .. recognoscere; ib. 91. me .. quam socios tua frui virtute malebam; Planc. 13. ignotis .. iudicibus uti malle quam notis; ib. 42. in tenebris quam in luce .. versari maluisti; ib. cur .. se divinare malueris quam eos ... iudicare? ib. 46. illi omnia malo quam mihi; ib. 59. quasi ... praesidia ... parata ... esse maluerim quam necessaria; ib. 82. haec perpeti ... maluit quam ... dimittere; ib. 97. vita ... spoliari quam pudicitia maluisse; Scaur. c. 4 § 5. mori quam id perpeti maluisse; ib. 9. facere ... periculose quam perpeti turpiter maluit; Milo. 9. maluisse non dimicare quam vincere; Marcell. 15. malim videri nimis timidus quam parum prudens; ib. 21. si potuisset ... evadere, Uticae quam Romae, cum P. Attio quam cum .. fratribus, cum alienis esse quam cum suis maluisset; Ligar. 5. quovis profecto quam isto modo a te agi maluisset; ib. 10. qui ... sese .. spoliare maluerit quam ... non subministrare; Deiot. 25. eum audire mallem quam videre; Phil. I, 6. acerbissimum eius supremum diem malim quam L. Cinnae dominatum; ib. 34. ut malis carus esse quam metui; ib. 35. malui me tibi debere confiteri quam ... non satis gratus videri; ib. II, 5. vitrici te similem quam avunculi maluisti; ib. 14. depulsor .. dominatus quam particeps esse maluit; ib. 27. ad tuam gloriam rem illam referri malebam quam ad meam gratiam; ib. 49. servire malumus quam ... decernere; ib. III, 33. si te consulem quam hostem maluisses; ib. IV, 6. inimicus quam amicus esse maluit; ib. V, 3. se .. obsideri quam hanc urbem maluit; ib. 37. malet me sapientem ... quam se modestum existimari; ib. VI, 9. malui ... laudari ab omnibus quam a paucis .. vituperari; ib. 16. improbos se quam popularis esse malint; ib. VII, 4. maluit in maximo rei publicae discrimine emori quam minus ... videri rei publicae profuisse; ib. IX, 6. instituere litium actiones malebat quam controversias tollere; ib. 11. absens ... defensus esse maluit quam praesens; ib. X, 7. in pace iacere quam in bello vigere maluit; ib. 14. ad Italiam vergere quam ad Asiam maluissemus; ib. XI, 26. exemplis ... recentibus uti quam .. antiquis ... malle; ib. XIII, 15. pati vel difficillima malumus quam servire; ib. servum se illius quam conlegam esse malebat; ib. 17. se circumiri quam illum ... progredi maluit; ib. 20. deponere alienum nomen .. maluit quam illis suum reddere; ib. 22.

4. **praesto:** quos laudare quam lugere praestabit; Phil. XIV, 34.

5. **alius:** quasi ... alio modo sit constituturus ... de re publica civis quam eum ... civitatis salus coëgerit; dom. 31.

6. **aliter:** si longe aliter possedit, quam praetor edixit; Quinct. 84. ne aliter quam .. velim .. laudet; Verr. I, 24.

7. **ante:** f. **ante,** IV. (B. I, S. 248.)

8. **antea:** quis tuum patrem antea, quis esset, quam cuius gener esset, audivit? Deiot. 30.

9. **contra:** id miror, te hoc in hac re alieno tempore et contra quam ista causa postulasset defendisse; Caecin. 67.

10. **post:** post diem tertium gesta res est quam dixerat; Milo 44. f. **post,** II, 2. (18 St.) B. III, S. 704, a.

11. **postea:** f. **postea,** II. (B. III, S. 706).

12. **pridie:** quid, si pridie, quam a me tu coactus es profiteri, ... domo tua profugisset; Verr. V, 77.

(**prius:** f. B. III, S. 766.)

13. **secus:** neque ipsi secus existimant quam nos existimari volumus; Cluent. 133. si matrem familias secus quam matronarum sanctitas postulat nominamus; Cael. 32. non secus dixi, quam si ... essem; Scaur. 37.

14. **sexiens:** sexiens tanto quam quantum satum sit; Verr. III, 102.

15. **Comparative:** tu...abundantior consilio, ingenio, sapientia quam Crassus; Piso. 62. contionibus seditiose concitatis accomodatior est quam tranquillis .. iudiciis; Cluent. 2. ne quid acrius, quam ... comparatum esset || est ||, ... factum videretur; Rex. Rosc. 153. multo acrior, quam ego sum; Verr. IV, 70. ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum quam acerbissimum hostem coërcerent; Catil. I, 3. intelleges multo me vigilare acrius ad salutem quam te ad perniciem rei publicae; ib. 8. multo acriorem improborum interdum memoriam esse sentio quam bonorum; Flacc. 103. si .. acrius egero ... quam qui ante me dixerunt; Sest. 4. acrius ... defenderet, quam ... defendit; Phil. X, 16. acerbiorem .. scitote esse civitatibus falsam ... emptionem, quam si qui clam surripiat; Verr. IV, 134. tibi acerbior eius patrui mors est ..., quam illi eius fratris; Rabir. 14. nihil acerbius . . ferre ... quam se ..; Sest. 30. acerbiorem mihi.. reditum esse, quam fuerit; Milo. 103. adrogantius, quam eius mores ferunt; Phil. XIII, 13. nihil aegrius factum est ..., quam ut manus ... abstinerentur; Verr. IV, 146. omniaque habuisset aequiora et placabiliora quam animum; ib. II, 95. quasi .. aequior sit .. aestimatio in tuo quam in populi Romani commodo; ib. III, 203. a quo, M. Cato, est aequius consulem defendi, quam a consule? Muren. 3. nemo ... est qui sui periculi iudex non sibi se aequiorem quam reo praebeat; Deiot. 4. neminem aequiorem reperiet quam me; Phil. V, 3. nihil videtur alienius a dignitate .. maiorum, quam ut ... (provinciam) non decretam habere videatur; prov. cons. 36. si forte videbor altius ... petisse, quam me ... natura causae coëgerit; Caecin. 10. quem sibi amiciorem quam populo Romano esse cognoverant; Verr. V, 78. qui me ... amiciorem vobis ... quam mihi exstitisse ... dixit; dom. 68. quorum alter ... fuit ... sibi aliquando amicior quam mihi; Piso. 80. amicior causae quisquam inveniri potest quam filius? Phil. X, 16. amplius ... petisti, quam .. debitum est; Qu. Rosc. 10. paulo amplius quam privatus (ero); Verr. a. pr. 37. ne reiciendi quidem amplius quam trium iudicum ... faciunt potestatem; ib. II, 77. ego hoc amplius suscepi quam ceteri; ib. III, 4. nemo .. qui grano amplius quam sibi deberetur deberi professus esset; ib. 29. doceo te amplius frumenti abstulisse quam populo Romano misisse; ib. 49. ne amplius ... quam terna medimna exigeret; ib. 114. ne amplius quam singulas, quam ab Apronio, ut ne plus quam ternas decumas darent; ib. 115. reperietis quinquiens tanto .. amplius istum quam quantum .. sumere ei licitum sit, .. imperasse; ib. 225. aliquanto amplius quam ferre possent; ib. IV, 76. ampliorem honorem .. tribuebat quam ipse erat consecutus; prov. cons. 27. nihil ... amplius quam ... facere; Planc. 69. nullam ... laudem ampliorem quam eam; Marcell. 4. nihil amplius dicam quam ..; ib. 17. perspicere quanto ista sit angustior ... defensio quam si illa uterere; Caecin. 64. quid poterat esse apertius [quam nunc est]? Verr. I, 149. apertius oratione mea fieri (potest) quam ipsorum confessione factum est; Tull. 2. quod adfectent iter apertius quam antea; leg. agr. I, 5. tu ... apertius quam ambitionis vel aetatis tuae ratio postulabat; Planc. 52. ut multo appositior ad ferenda quam ad auferenda signa esse videatur; Verr. IV, 126. meis studiis aptius quam consuetudini; Planc. 74. atrocius verbis demonstrari potest quam re ipsa; Tull. 2. si quidem est atrocius patriae parentem quam suum occidere; Phil. II, 31. ut audacior quam Catilina ... viderere; ib. 1. — non ... callidior es quam hic; Sex. Rosc. 49. est [tam] verisimile [quam] cariorem huic sororis maritum quam sororis filium fuisse; Rabir. 8. emit domum ... prope dimidio carius quam aestimabatur; dom. 115. videri cariorem ... filium scurrae quam C. Caesarem; Phil. XIII, 23. capillatior quam ante barbaque maiore; leg. agr. II, 13. (venenum) celerius potuit comestum quam epotum in venas ... corporis permanare? Cluent. 173. virtutis esse quam aetatis cursum celeriorem; Phil. V, 48. nullum est .. testimonium .. certius, quam .. vinctos .. videre; Verr. V, 66. an certius quicquam obici potest, quam quod is, cui obicitur, ne nutu quidem infirmare conatur? Caecin. 29. potuit certius interponere indicium voluntatis suae, quam cum etiam accusatorem huius ... poena notavit? Balb. 42. neque est ullum amicitiae certius vinculum quam consensus ... voluntatum; Planc. 3. tempus .. te citius quam oratio deficeret; Sex. Rosc. 89. dies me citius defecerit, quam nomina; Verr. IV, 59. paulo citius quam vellem; Sest. 82. citius meam salutem ... abiecero quam Cn. Plancii; Planc. 79. nec ... citius passibus .. potuisse peragrari quam tuis ... cursibus; Marcell. 5. suam citius abiciet humanitatem quam extorquebit tuam; Ligar. 16. citius dixerim iactasse se aliquos, ut fuisse in ea societate viderentur, ... quam ut quisquam celari vellet qui fuisset; Phil. II, 25. quae omnia sunt citius facta quam dixi; ib. 82. ut mulieri citius .. paruerit quam senatui; ib. VI, 4. omnia citius delata quam scripta sunt; ib. XIII, 19. cum possit .. clarius dicere quam ipse; div. Caec. 48. quid ... est clarius, quam ... virgines convenisse? Verr. IV, 77. nullum monimentum clarius ... relinquere potuit quam effigiem morum; Phil. IX, 12. adrogabo, me posse causam commodius demonstrare quam antea demonstrata sit; Quinct. 34. confusius ... est acta res ... quam postulabat institutum; Phil. VIII, 1. quis mihi in re publica ... debet esse coniunctior, quam is? Muren. 3. quod enim par amicitiae consularis fuit umquam ... coniunctius quam fuimus inter nos ego et Cn. Pompeius? dom. 27. neque officio coniunctior dolor ullus esse potest quam hic meus susceptus

ex hominis de re publica optime meriti periculo; Sest. 4. C. Curionem ... cum filio principe iuventutis cum re publica coniunctiore etiam, quam ab illa aetate postulandum fuit, delere voluisti; Vatin. 24. potest .. dicere ... constantiores consularis fuisse quam his temporibus; Sulla 82. ut te copiosius quam me putem posse dicere; Sex. Rosc. 89. ut Capitolium ... copiosius ornatum sit quam fuit; Verr. III, 69. invectus est copiosius .. in istum ... quam nunc ego; Phil. II, 79. nec criminosius tribus ad legem accipiendam quam ad conlegam reddendum privatum intro vocare; Fr. B. VI, 14. multo crudelius .. poenitus es, quam erat humanitatis; Milo 33. is ... videatur ... cupidior quam sapientem iudicem esse aequum est; Caecin. 8. possessionis cupidiores quam vitae esse oportere; ib. 47. ut eo fautore uteretur cupidiore, quam fides iudicis postulabat; Cluent. 66. adfirmabat ... non se cupidiorum esse civitatis retinendae quam existimationis; ib. 144. cupidior iudicatus est hic fuisse quam ceteri; Sulla 73. — nihil .. dementius quam ... venire; Rab. Post. 24. quid .. est dementius quam ... obicere? Phil. II, 19. tu ... in provincia paulo tamen quam ille demissior; Piso 40. quod is deteriore iure esset quam ceteri cives; Caecin. 18. deterior causa sit eorum, qui fugerint, quam qui ad extremum usque contenderint; ib. 46. difficilius est exitum quam principium invenire; imp. Pomp. 3. utrum digniores homines esse existimasti eos ... quam nos? Verr. I, 118. tu dignior .. quam Calidius? ib. IV, 45. qui ... misericordia dignior quam contumelia putaretur; Piso 32. ut fueris dignior quam Plancius; Planc. 10. „hic quam ille dignior“; ib. 16. erit dignior locus in terris ullus ... quam hic? Milo 101. diligentius habere dico Servilium praedam ... quam te tua furta notata atque perscripta; Verr. I, 57. ut intellegas non te diligentiorem ... fuisse quam me; ib. III, 107. quae est ... accusatio, quae ... diligentius Rutenorum quam populi Romani defendat aerarium? Font. 4. itaque non senatus ... diligentior ... fuit, quam vos universi; Rabir. 32. nec diutius vixit quam locuta est; Cluent. 30. cum viderem me non diutius quam ipsam rem publicam ... afuturam; sen. 34. id sperat rem publicam diutius quam, quoad ... careret, esse laturam? dom. 137. si diutius in hac urbe, quam delere cuperet, maneret; har. resp. 12. diutius servitutem perpessi quam ... solent; Phil. VIII, 32. quid dulcius hominum generi ab natura est datum quam sui cuique liberi? Quir. 2. patriae salus dulcior quam conspectus fuit; Balb. 11. paulo ... durior quam aut veritas aut natura patitur; Muren. 60. ne duriorem .. condicionem statuatis ... quam ferre possitis; Rab. Post. 15. — tu eruditior quam Piso; Piso 62. — facetius eludimur quam putamus; Sex. Rosc. 128. vetus est de scurra multo facilius divitem quam patrem familias fieri posse; Quinct. 55. ut ... delectari facilius quam decipi putem posse; div. Caec. 44. faciliorem aditum istius habet nequitia ... quam cuiusquam nostrum virtus; Verr. III, 7. facilior est existimatio quam reprehensio; ib. 190. facilius ... pervenire, quam ... accedere; ib. V, 6. quid est facilius, quam ... iudicare? Tull. 2. quae est ... accusatio, quae facilius possit Alpis quam paucos aerarii gradus ascendere? Font. 4. qui abierit, facilius sibi vim factam probabit quam qui effugerit? Caecin. 45. quid enim facilius est, quam probare ..? ib. 55. (venenum dari) faciliusne potuit quam in poculo? Cluent. 173. (venenum) facilius fallere in pane (potuit), si esset animadversum, quam in poculo? ib. facilius .. se ... moveri .. potuisse, ut amicitium populi Romani ... violarent, quam ut filium testimonio laederent; Flacc. 57. ut omnes eius instituta laudare facilius possint quam aemulari; ib. 63. ulciscendae iniuriae facilior ratio est quam beneficii remunerandi; Quir. 22. facilius ... quam volunt consequantur; Planc. 55. honorum aditus .. illi faciliores .. quam mihi fuerunt; ib. 59. cum ... Sex. Albio ... familiarius uteretur, quam vir dissolutissimus ... pati posset; Cluent. 175. sibi felicior quam viris auctionem ... faciebat; Phil. V, 11. virtutis robore firmior quam aetatis; ib. X, 16. fortius tu quidem quam nonnulli defuncti honoribus; Planc. 52. quis ... fortior ... quam legio Martia universa? Phil. III, 6. frequentiores pontifices de mea domo quam umquam de caerimoniis virginum iudicasse; har. resp. 13. nullum tempus esse frequentioris populi quam illud; Sest. 125. ut ... furiosior quam Clodius viderere; Phil. II, 1. — prope ... gloriosius quam Romae triumphasse; Flacc. 31. quid ego gloriosius meis posteris potui relinquere quam hoc? sen. 25. quam potestis ... mactare victimam gratiorem, quam si ... odium saturaveritis? Flacc. 95. nec unus ... umquam gratior quam ... universi; Sest. 122. gratius se ... facturos putant, quam si ..; Planc. 28. nihil .. gratius ... quam si ... detraxerint; Scaur. 16, 36. nisi vero gratius putat esse vobis sui se capitis quam vestri defensorum fuisse; Milo 81. gratior illi videtur ... aënea ... pedestris quam .. equestris; Phil. IX, 13. non opinor negaturum esse te homini honesto, sed non gratiosiori, quam Cn. Calidius est; Verr. IV, 44. causas gratiosiores esse quam voltus; Ligar. 31. vereor .. ne aut gravioribus utar verbis, quam natura fert, aut levioribus, quam causa postulat; Quinct. 57. neminem .. graviorem iudicem esse oportet quam te; div. Caec. 58. (accepimus) neque iustiorem neque graviorem causam .. posse reperiri quam coniunctionem sortis, quam provinciae, quam officii, quam publici muneris societatem; ib. 61. ut gravius ... nomen legationis quam iniuria legati putaretur? Verr. I, 69. gravius ... fore putabant, si scirent ..., quam si ... arbitrarentur; ib. II, 160. id gravius esse putarunt, si publico consilio, quam si per vim multitudinis factum esse videretur; ib. 161. iniurias nullas Graeci .. gravius ... tulerunt, quam ... spoliationes fanorum; ib. IV, 132. gravior vobis erit hostium voluntas quam civium? Font. 32. curate ut ... videamini ... graviorem duxisse eius obsecrationem, quae vestris sacris praesit, quam eorum audaciam, qui cum omnium sacris .. bella gesserunt; ib. 49. utrum gravius aliquid in quempiam dici potest, quam ad hominem condemnandum, quem numquam vidisset ..., adductum esse pretio? Caecin. 29. statuit .. nihil sibi in ... tanto scelere matris gravius esse faciendum, quam ut illa ne uteretur; Cluent. 16. tibi graviorem dolorem patrui [tui] mors attulit quam C. Graccho fratris; Rabir. 14. poena est ... gravior quam apud alios; Flacc. 39. quae ... gravius agerem .. quam adhuc egi; ib. 60. fortuna in hoc fuit fortasse gravior quam in ceteris; Sulla. 73. num inveterata quam recens debuit esse gravior? ib. 81. gravius esse dicis, quod uno adulescente quam quod contione tota teste fuisti? dom. 126. potest gravioribus a me verbis volnerari, quam est ... trucidatus? har. resp. 2. nisi ... quos ... vides graviores deorum ... iras subire quam illos ... putas; ib. 39. egit ... multo gravioribus verbis ... quam ... potuissem; Sest. 120. quae ... gravior poena accidere potuit, quam non credi? prov. cons. 14. quae fuerunt inimicitiae ... graviores quam Lucullorum atque Servilii? ib. 22. quod gravius est, quam, si id factum ab eo diceret; Balb. 8. non gravior L. Cornelio quam

multis viris bonis ... lex vitae ... videretur; ib. 18. nihil dicam gravius quam quod omnes fatentur; Piso. 3. gravius de te iudicatum putarem, quam est hoc, quod tu metuis; Planc. 9. gravius est spoliari fortunis quam non augeri dignitate; ib. 22. de se exspectat iudicia graviora quam amicorum; Phil. III, 25. gravius .. tumultum esse quam bellum; ib. VIII, 3. cohortatio gravior quam aures ... ferre didicissent; ib. IX, 9. nec .. graviora sunt .. cruciamenta quam .. tormenta; ib. XI. 8. sunt graviora ea, quae concipiuntur animo, quam illa, quae corpore; ib. 9. se graviore odio .. esse in Antonium quam senatum; ib. XII, 8. nec gravius incipere ferre quam perferre (est) Fr. B. VI, 14. — hilarioribus oculis quam solitus eras intuente; Piso 11. quin honestius sit eorum causa ... quam eum ... accusare; div. Caec. 65. quae causa fuit honestior, quam ... constitui et deligi? Verr. I, 21. relinquere .. esse honestius quam pati; ib. II. 88. honestius est alienis iniuriis quam re sua commoveri; ib. III, 169. honestius est ... ea ... imperatorem .. in bello reliquisse quam praetorem in pace abstulisse; ib, IV, 124. honestius est ei nullum dare quam illum; ib. V, 57. cum ... honestius diceret, quam si, quod erat factum, fateretur; Cluent. 86. honestius eum vos universi quam singuli possideretis; leg. agr. II, 85. num honestior est civitas Pergamena quam Smyrnaea? Flacc. 74. intelleges honestius te inimicitiarum modum statuere potuisse quam me humanitatis; Sulla. 48. ut eam (rem publicam) defendentem occidere honestius sit quam oppugnantem rerum potiri; Sest. 141. nihil est honestius quam quod cum mima fecit divortium; Phil. II. 69. honestiora decreta esse legionum quam senatus; ib. V, 4. ut nemini sit triumphus honorificentius quam mihi salus ... perscripta; Piso 35. — quid .. potuit dici imperitius quam ... oportere? Balb. 20. quem ... improbiorem esse quam te ... soles confiteri; Vatin. 41. itaque non senatus ... inclementior fuit, quam vos universi; Rabir. 32. quid .. inconstantius quam ... velle cuniungi? Phil. VII, 9. iudicabunt ... incorruptius quam nos; Marcell. 29. quid .. indignius ... dici ... potest, quam ... dicere? Quinct. 8. ea ... indigniora esse, quam haec sunt; Sex. Rosc. 14. quid indignius quam qui neque adesse sit iussus neque ... accusatus, de eius capite ... suffragium ferre? dom. 46. quid indignius quam vivere? Phil. II, 36. me inertiorem consulem iudicabo quam illos fortissimos viros; leg. agr. I, 3. hoc ipso inferius esse suum foedus quam ceterorum; Balb. 44. nescio quid ... inferius .. est, quam ut ... avo tuo dignum esse videatur; Piso. 62. omnibus .. rebus ornatum hominem, ... nonnullis rebus inferiorem quam te, genere dico et nomine; Planc. 30. pulchrum erit ... existimare infestiores nos esse bonis quam malis; Fr. A. III, 19. quid esset ingratius quam laetari? Milo. 81. si ... nemo .. inimicior quam hic ... fuit; Verr. II. 107. inimicior Marcello Crassus ... quam huic Galli? Font. 26. negat me ... inimiciorem Gabinio debere esse quam Caesari; prov. cons. 18. aliis me inimiciorem esse quam tibi ... dicis; Piso. 78. quis ... inimicior quam Deiotaro Caesar? Phil. II, 94. quid .. iniustius quam nos inscientibus ... decernere? ib. XII, 9. renovata inlustriora videntur, quam si obscurata non essent; Quis. 4. nihil est .. ad laudam inlustrius quam calamitas; dom. 87. quid ... potest ... sumere inlustrius, quam ... mutasse vestem? Sest. 27. tu innocentior quam Metellus? Verr. III, 43. inquinatior in Cn. Pompeio accusando quam in universo senatu vituperando fuit; har. resp. 51. fui ... intemperantior .. quam debui; Vatin. 1. putabant absentis damnationem ... invidiosiorem fore quam si praesens damnatus esset; Verr. II, 42. cum multo nobis omnibus veniret iratior, quam illis fuerat; Phil. III, 4. nec erit iustior ... morbi causa quam mortis; ib. I, 28. quae causa iustior est belli gerendi quam servitutis depulsio? ib. VIII, 12. in nullo iustior [quam in Ser. Sulpicio] reperietur; ib. IX, 2. nihil cuiquam fuit .. iucundius quam mihi meus frater; Quir. 3. bona valetudo iucundior est eis, qui e gravi morbo recreati sunt, quam qui numquam aegro corpore fuerunt; ib. 4. nullus .. ludus videtur esse iucundior quam cruor, quam caedes, quam ... trucidatio; Phil. IV, 11. — quem potes recordari in vita inluxisse tibi diem laetiorem quam cum expiato foro ... te domum recepisti? ib. I, 30. (venenum) latius potuit abditum aliqua in parte panis, quam si totum conliquefactum in potione esset? Cluent. 173. aliquanto etiam latius excitatae quam ipsius vicinitatis nomen ac termini postulabant; Rabir. 8. latius patet illius sceleris contagio, quam quisquam putat; Muren. 78. lautiorem ... pater tuus socerum, quam C. Piso; Piso. fr. 8. erit ... lenior quam videtur; Verr. III, 34. lenior est quam in publicanum; ib. quasi .. levius sit ... facere aliquid quod scias non licere, quam .. non scire quid liceat; Balb. 14. oratione fuit quam sententia lenior; Phil. VIII, 1. num leniorem, quam in Asia Dolobella fuit, in Italia, si liceat, fore putatis Antonium? ib. XI, 6. levior esset auctoritas ..., quam nunc est; Qu. Rosc. 47. levius .. peccatum fore si ... pepercissent quam si .. non pepercissent; Verr. I, 69. nihil levius (est) quam praetorem ... constituere; ib. 127. non dubito quin ea tela, quae coniecerit inimicus, quam ea quae conlega patris emisit, leviora ... esse videantur; har. resp. 2. quae est ... accusatio, quae ... libentius ignotis quam notis utatur, alienigenis quam domesticis testibus? Font. 4. nihil fecisset libentius quam .. illam acerbitatem; Cluent. 151. ne ... libentius .. in illum evomere videar quam verius; Milo. 78. ab nullo ille liberalius quam a Cluentio tractatus est; Cluent. 161. videor ... liberius ... loqui debere quam ... velint; Verr. II, 11. ipse autem, remoto ... viro, non liberius, quam antea; ib. V, 82. si ... egero .. liberius quam qui ante me dixerunt; Sest. 4. locutus sum de re publica ... liberius .. quam periculi minae postulabant; Phil. V, 19. non persequar longius quam salus ... postulabit; Sex. Rosc. 83. verum huc longius quam voluntas fuit ... digressa est oratio mea; Verr. III, 163. nihil ei longius videbatur quam dum .. videret argentum; ib. IV, 39. me longius esse prolapsum, quam ratio ... postularit; Caecin. 101. procedit saepe longius, quam si idem ille esset; Cluent. 112. si nihil longius, quam vitae termini postulabant, ... cogitasset; Rabir. 29. finis officiorum paulo longius quam natura vellet protulisse; Muren. 65. paulo etiam longius, quam finis cotidiani officii postulat, L. Caecilium pietas ... propulisset; Sulla 64. me ... iracundia longius .. progressum arbitrabantur quam ... ratio postulasset; har. rep 3. Sulpicium ... longius quam voluit popularis aura provexit; ib. 43. nec longius progrediar quam ... fides ... coget; Cael. 32. serpet .. malum ... longius quam putatis; Rab. Post. 15. nec mihi longius quicquam est .. quam videre .. voltus; ib. 35. quae (sempiterna memoria) si non esset longior quam haec vita, quis esset tam amens ..? Phil. XIV, 32. — magis ut exsultare ... videretur quam timere; Sex. Rosc. 16. nemo .. magis notus futurus sit quam est .. Eutychus; ib. 47. magis ... indiget ... quam ... desiderat; Qu.

Rosc. 44. neque .. magis ... res .. ulla commovit quam haec .. consuetudo; div. Caec. 67. ut .. magis timendum sit, ne ... praetermittere, quam ... fingere existimer; Verr. a. pr. 15. neque ... magis meae quam vestrae laudi .. servisse (mihi videor); ib. I, 5. iter ... magis ad quaestum .. quam ad rei publicae tempus accommodatum; ib. 63. omen magis ... quam causa placuit; ib. 99. sortem nactus est ... magis ex sua .. quam ex populi Romani voluntate; ib. 104. neque erant illae lacrimae populares magis quam nostrae, quam tuae, ... quam horum; ib. 153. magis est petendum ... quam ... deferendum; ib. II, 29. cum .. magis invidioso crimine quam vero arcesseretur; ib. 113. censores .. qui magis quam aediles? ib. 137. multo magis, quam paulo ante ... considerandum est; ib. 155. ne quis hoc me magis accusatorie quam libere dixisse arbitretur; ib. 176. non .. quo vobis magis hoc persuadeatur, quam iam persuasum esse confido; ib. III, 144. non magis mihi deerit inimicus quam Verri defuit; ib. 162. dixi ... rationem arandi spe magis ... quam fructu ... teneri; ib. 227. domus erat non domino magis ornamento quam civitati; ib. IV, 5. videt eum nihilo magis minis quam precibus removeri; ib. 66. magis propter .. quam propter ..; ib. V, 13. custodiri ducem .. quam securi feriri ... magis placuit; ib. V, 68. tacitae magis ... inimicitiae timendae sunt quam indictae; ib. 182. quis est cui magis ignosci conveniat ... quam si quis quem imprudens occiderit? Tull. 51. SI TELUM MANU FUGIT MAGIS QUAM IECIT; ib. magis opportuna opera non numquam quam aliquando fideli; Caecin. 14. volnus corporis magis istam vim quam terror animi declarabit? ib. 43. magis illam rationem ... quaereremus ... quam uti ... quisquam exsistat; ib. 102. ut ... reditus magis maturus quam processio longior quaereretur; imp. Pomp. 24. ea magis ex aliorum contentione quam ipsa per sese ... intellegi possunt; ib. 36. ne, si se Ligurem fecisset, nationis magis quam generis uti cognomine videretur; Cluent. 72. magis ut consuetudinem servem, quam quod vos non ... faciatis, petam a vobis; ib. 89. adrogantiam eius deridendam magis arbitrarentur ... quam pertimescendam; ib. 112. multo magis quam Rullum timetis; leg. agr. I, 22. si quis est forte quem Capua magis quam Roma delectet; ib. II, 76. immo vero .. hoc magis, quam illi veteres .. Campani, ... hi ex summa egestate ... traducti non solum copia, verum etiam insolentia commovebuntur; ib. 97. quorum ope et auxilio multo magis haec res publica quam ratione hominum et consilio gubernatur; Rabir. 5. magis mihi videntur vota facturi contra rem publicam quam arma laturi; Catil. II, 18. multo magis est verendum ne remissione poenae crudeles in patriam quam ne severitate animadversionis nimis vehementes ... fuisse videamur; ib. IV, 13. ut illos lex magis quaedam accusatoria quam vera male dicendi facultas ... dicere .. coëgerit; Muren. 11. ut aditus ad consulatum ... non magis nobilitati quam virtuti pateret; ib. 17. tibi solitus sum dicere magis te fortem senatorem mihi videri quam sapientem candidatum; ib. 43. ut multo magis eius auctoritatem quam criminationem pertimescam; ib. 58. ad te magis ..., quam ad unum quemque nostrum pervenire potuit; ib. 66. quae liberalitatem magis significat quam largitionem; ib. 77. si provinciarum vos ratio magis movet quam vestra; Flacc. 100. tempus agendi fuit mihi magis proprium quam ceteris; Sulla. 9. populi magis utilitati consulere quam voluntati; ib. 25. nemo magis eum, de quo nihil .. est suspicatus, quam is, qui de aliis multa cognovit; ib. 48. non Pompeianos a Sulla magis quam sese esse defensos; ib. 60. quis umquam est suspicatus hunc magis odio quam pudore hominum aspectum .. vitare? ib. 74. ut ea ... casu magis ... a me quam virtute ... gesta esse videantur; ib. 83. magis vestras fortunas lugerem quam desiderarem meas; sen. 34. si nihil est homini magis optandum quam prospera; Quir. 2. carendo magis intellexi quam fruendo; ib. 3. haec omnia desiderata magis quam adsidue percepta delectant; ib. 4. magis ut arcessitus imperio populi Romani viderer quam ad administrandam civitatem restitutus; dom. 71. quod esset signum magis istorum quam publicae libertatis; ib. 112. libertatis signum posuisti magis ad ludibrium impudentiae quam ad simulationem religionis: ib. 131. non me magis violavit quam senatum, quam equites Romanos, quam omnis bonos, quam Italiam cunctam; har. resp. 5. quid magis ... conturbatum dici potest quam omne servitium... liberatum? ib. 25. oculos abavi tui magis optandos fuisse quam hos .. sororis; ib. 38. miserum magis fuit quam turpe; ib. 49. iracundia magis.. laudanda est quam mea inflammata; Sest. 4. ad suam ... magis ille gloriam quam ad .. salutem rei publicae .. sumpserat; ib. 37. oratio, re multo magis quam verbis refutata; imp. Pomp. 52. quo magis nationis eius esse quam generis videretur; Sest. 69. defatigatione magis et errore quam misericordia; ib. 79. magis est ut .. moleste ferat ... quam ut ... reformidet; Cael. 14. ut magis insectari ... quam ... cogitare videatur; ib. 16. maledicta iurgii petulantis magis quam publicae quaestionis; ib. 30. re magis quam verbis secuti sumus; ib. 40. potueruntne magis tempore prosilire, quam cum .. venisset? ib. 65. quae magis ad hominis dignitatem quam ad rei publicae necessitatem pertinerent; prov. cons. 26. magis est .. verendum ne mea superbia ... quam ne illius iniuria ... reprehendatur; ib. 42. temporum magis ... vitio quam genere iudicii .. dicam; Balb. 15. id non magis est proprium foederatorum quam .. liberorum; ib. 20. nihil .. magis uteremur ... praemiis, quam si ... non liceret; ib. 26. cum magis fide illius populi ... quam aliquo publico vinculo .. teneretur; ib. 34. magis in legibus quam in foederibus uti solemus; ib. 36. potuit magis de re iudicare quam cum ... legavit? ib. 42. potuit magis fundus populus .. fieri ... quam cum hospitium fecit? ib. illam magis cohortationem quam communem imperatoriam voluit esse; ib. 51. ut conservata magis quam correpta esse videatur; ib. 56. magis videtur quam tu .. arbitratus es; Piso. 94. non hic magis quam ego .. vincebar; Planc. 18. hic ... id magis quam ceteri .. voltu promptum habuit; ib. 34. magis honeste quam vere; ib. 37. invidentis magis est quam reprehendentis; ib. 75. in Sardis magis quam in Gallis; Scaur. 17, 40. ut magis paeniteret coepisse quam liceret desistere; Rab. Post. 5. magis de rei publicae salute quam de sua; Milo. 1. nisi .. magis erit parricida, si qui consularem patrem quam si quis humilem necarit; ib. 17. verum ... cavebat magis .. quam timebat; ib. 66. eorum .. nos magis miseret, qui ... requirunt, quam qui; ib. 92. qui magis sunt tui quam quibus ... reddidisti? Marcell. 21. non tibi ipsi magis quam .. omnibus; ib. in vobis magis quam in reliquis; Ligar. 28. magis fecisse illam rem sum admiratus quam facturum putavi; Phil. II, 27. neque rebus externis magis laudandus quam institutis domesticis; ib. 69. ut magis exoptatae .. quam serae esse videantur; ib. V, 1. hominum magis iudiciis quam publice laudata; ib. 35. illa, quae tulerat, temporum magis necessitate quam iudicio tulisset;

ib. 89. non igitur magis [illegible] Octavium, ..., quam [illegible] Sulpicium occidit Antonius; ib. IX, 17. [illegible] magis [illegible] quam orationem excusantem; ib. 8. nec enim ille magis iuris consultus quam iustitiae fuit; ib. 10. ut hoc magis monimentum grati senatus quam clari viri futurum sit; ib. 11. ut nemo [illegible] filii mortem magis doluerit quam ille [illegible] patris; ib. 12. nec vero nos hoc magis videbamus quam ipsi milites; ib. X, 12. magisne quam Bruti? equidem non arbitror; ib. 15. quid magis vituperandum quam id facere? ib. XIII, 14. magis vereor ne longum me in enumerando quam ne ingratum in praetereundo putetis; ib. 30. magis facilis disputatio est quam necessaria; ib. 89. magnificentius est dicere quem ad modum [illegible] quam quem ad modum experimus; Piso 8. ut posset vim mihi maiorem adhibere metus quam fides. Sex. Rosc. 31. maiorem spem in huius exitio ponis quam in eis rebus; ib. 140. non maiore || non minore, minore || religione ad periurium quam ad mendacium perduci consuevit. Qu. Rosc. 46. ferendo maiorem laudem quam ulciscendo mereri; div. Caec. 60. nulla salus maior est quam eos ... pertimescere; ib. 71. maiore apud vos odio esse debet quam est apud populum Romanum; Verr. a pr. 49. neque salus maior reperiri potest quam populum Romanum intellegere; ib. I. 4. haud scio an maior [illegible] haec necessitudo fuerit quam illa; ib. 41. maior est [illegible] iucunditas quam ista voluptas; ib. 5?. qui maiore pecunia columnas dealbandas quam aedificandas locaverit; ib. 154. sit accusatoris maiorem pecuniam ... pollicere quam quantam [illegible] dederit; ib. II, 70. [illegible] quam [illegible] III, 6. [illegible] quam [illegible] aestimata est. [illegible]

gnatur ... quam defenditur; Sest. 100. nemini .. praesenti .. maiores honores habuerunt quam absenti; Cael. 5. maior ... copia, quam fuit in eo; Balb. 3. an accusatori ... maiora praemia quam bellatori esse voluerunt? ib. 54. quod .. maius iudicium exspectatis ... quam quod .. vitam obicere voluistis? Piso 16. maiore adficeror laetitia ex corporis vestri laceratione, quam adficior ex famae? ib. 42. maior mihi iudicum et rei publicae poena illa visa est quam Rutilii; ib. 95. in hac causa maiores suscipio quam in ceteris; Planc. 3. *multo maiores effusiones ... fecisses, quam ipse;* Scaur. 45. maiora fuerunt in Clodio quam in Milone; Milo 35. nihil habet nec fortuna maius quam ut possis ... servare; Ligar. 38. honorem maiorem consecutus erat, quam ut haberet; Phil. II, 110. nisi vero .. maioribus habes beneficiis obligatos, quam ille quosdam habuit; ib. 116. maius ... beneficium ... exspectat quam maiores .. acceperunt; ib. III, 11. quae potest esse maior fides quam fraudare? ib. VI, 11. maius periculum quam ... extimescendum est: ib. VII, 2. Gracchorum potentiam maiorem fuisse quam huius; ib. 17. maiora .. in nos quam in hostem .. meditatur: ib. XI. 8. maior vis est animi quam corporis: ib. 9. maius imperium C. Cassii ... sit, quam eius erit: ib. 30. nullius ... auctoritas maior est quam M. Lepidi: ib. XIII, 7. neque enim maius est legere codicem, cum intercedatur, quam sitellam ipsam ... deferre: Fr. B. VI, 14. cum .. maturius quam antea surrexisset: Verr. II, 41. maturius exstingui vulnere vestro quam suo fato: Cael. 79. cum ei natura nihil melius quam vocem dedisset: Quinct. 11. quem ... meliorem virum quam [illegible]

quam illos ... de capite ... pertimescere; ib. 71. ut .. consul ... minus ... quam privatus esse videatur; Verr. a. pr. 37. minus .. quam .. opus esset, cognosceretur; ib. I, 2. uno signo ut sit minus quam ... oportet; ib. 117. TABULAE .. OBSIGNATAE NON MINUS MULTIS SIGNIS QUAM ... OPORTET; ib. exclusi sunt non minus aperte quam pupillus; ib. 148. nihilo minus ... hunc everti .. posse quam || quo || .. esset eversus; ib. II, 54. quid est turpius .., quid minus .. dignum quam ... cogi? ib. 58. minore ignominia te adfecisset, quam cum ... sustulit; ib. 140. non minus multas statuas istum posuisse .. quam abstulisse; ib. 154. qua (cura) minus etiam praecipitur eorum virtus et integritas, qui ad hanc rem [adulescentuli, quam qui iam firmata aetate] descendunt; ib. III, 3. non minus religioni tribuere quam voluptati; ib. 10. multo minoris vendidit non modo quam tu, sed etiam qui ante te vendiderunt; ib. 43. doceo te non minus domum tuam avertisse, quam Romam misisse; ib. 49. si minus dedisset arator quam poposcisset Apronius; ib. 70. tantone minoris decumae venierunt quam fuerunt? ib. 106. non opinor quemquam minus esse professum quam quantum arasset; ib. 112. te ... Apronio multo minoris, quam aliis potueris vendere, tradidisse; ib. 148. negare non potest se ... decumas ... minoris quam potuerit vendidisse; ib. 151. minus clarum putavit fore quod de armario quam quod de sacrario esset ablatum; ib. IV, 27. cognatio ... non minus est coniuncta, quam ista; ib. 81. aiebant in labores Herculis non minus hunc immanissimum verrem, quam illum aprum Erymanthium referri oportere; ib. 95. existimabam ..., civitatem Syracusanam ... non minus esse isti amicam, quam Mamertinam; ib. 136. defensio non minus esse ei perniciosa quam mea accusatio debeat; ib. V. 151. non minus nunc in causa cederet ... quam tum; Caecin. 1. non enim minus laborat A. Caecina, ne summo iure egisse quam ne certum ius non obtinuisse videatur; ib. 10. non minus nos stultitia istius sublevat quam laedit improbitas; ib. 23. nec minus niger nec minus confidens quam ille Terentianus est; ib. 27. non minus diligenter ... publica patrimonia iuris quam privatae rei vestrae retinere debetis; ib. 75. ut non minus hominem ipsum quam ius commune defensum velitis; ib. 94. ut id non minus laborarit, ne inique contendere aliquid quam ne dissolutius rem relinquere videretur; nec minus veritus sit ne contemnere Aebutium quam ne ab eo contemptus esse existimaretur; ib. 103. opinione non minus et fama quam aliqua ratione certa commoveri; imp. Pomp. 43. minus enim stultus est is ... quam ille ..; Cluent. 84. ne subscriptio censoria non minus calamitatis civibus quam illa acerbissima proscriptio possit adferre; ib. 123. non minus de capite huius quam de sua vita laborat; ib. 198. ut sit non minus in populi Romani patrimonio nepos quam in suo; leg. agr. I, 2. adulescens non minus bene nummatus quam bene capillatus; ib. II, 59. non minus strenue caperem, quam illi pro communi salute ceperunt; Rabir. 30. non intellego, ... cur minore dolore perituros se cum multis, quam si soli pereant, arbitrentur; Catil. II, 21. si non minus nobis iucundi ... sunt ei dies, ... quam illi; ib. III, 2. quae ... non minore labore tueor quam comparo; ib. IV, 23. qui ... non minus adferret ad dicendum auctoritatis quam facultatis; Muren. 4. me .. non minus hominis sapientissimi ... Ser. Sulpicii conquestio quam Catonis accusatio commovebat; ib. 7. nec mihi .. minus in Q. Pompeio, novo homine, ... virtutis esse visum est quam in homine nobilissimo M. Aemilio; ib. 16. hanc eius operam non minus ad consulatum adipiscendum quam hanc ... industriam .. habuisse; ib. 34. ne quid plus minusve quam sit necesse dicat! Flacc. 12. non minus inerat auctoritatis in ea quam facultatis; Sulla. 12. nihil minus accusator debet dicere quam a me defendi Sullam; ib. 10. si quis minorem gloriae fructum putat ex Graecis versibus percipi quam ex Latinis; Arch. 23. cum suam rem non minus strenue quam postea publicam confecisset; sen. 11. minore quidem cum rei publicae detrimento quam quod intra moenia ... versatus est; ib. superiorem esse contra improbos minus est negotii quam bonis exaequari; Quir. 22. quis erat minus peritus quam is? dom. 118. quod non minus quam de Alexandrinis indignum dis .. esse visum .. scio; har. resp. 34. quis minus .. pepercit hostium castris quam ille omnibus corporis sui partibus? ib. 59. nihil minus est ferendum, quam quod ... arbitrantur; Sest. 2. non minus perturbato animo ... quam si ... incidisset; ib. 28. nec minus ... putavit constitutum ... quam constrictum videri; ib. 58. non minus magnis periculis quam quodam tempore .. liberassem; ib. 73. cum te non minus contemnerem quam odissem; Vatin. 1. ipse numquam se minus, quam erat, nequam esse simularit; prov. cons. 12. minus saepe castra viderunt quam hic triumphavit; Balb. 9. hic adsecutus est legis de ambitu praemio, minus invidiosa, quam qui legum praemiis ... praetextam togam consequuntur; ib. 57. nec minus libenter metuentem videbo ne reus flas quam reum, nec minus laetabor, cum te semper sordidum quam si paulisper sordidatum viderem; Piso 99. merita Cn. Plancii erga me minora esse dicerent quam a me ipso praedicarentur; Planc. 4. nec minore nunc sunt sollicitudine quam tum erant studiis; ib. 22. non minus ille declararet quam hic illius frater; ib. 27. cum minus valuissent .. quam putassent; ib. 50. nihilo minus quaestor est factus ... quam si esset; ib. 60. semper ... praeclarum putavi, clarorum virorum ... non minus otii quam negotii rationem exstare oportere; ib. 66. respondebo minus .. vehementer quam ... sum provocatus; ib. 72. hic .. nihil habet in his malis quod minus moleste ferat, quam ... esse .. illis meritum praemium persolutum; Milo 58. quid .. minus illo dignum quam cogere? ib. 71. est vero fortunatus ille, cuius ex salute non minor paene ad omnis, quam ad ipsum ventura sit, laetitia provenerit; Marcell. 4. si crimen est [illum] voluisse, non minus magnum est vos Africam ... obtinere voluisse quam aliquem se maluisse; Ligar. 22. quid .. est minus non dico oratoris, sed hominis quam id obicere adversario, quod ... non possit? Phil. II, 9. minus admirabilem facit gloriam ... quam ... repudiavit; ib. III, 26. locutus sum de re publica minus equidem libere quam mea consuetudo (postulabat); ib. V, 19. quae est aetas ... decem annis minor quam consularis; ib. 48. (res ... confecta est) minus ... severe quam decuit; ib. VI, 1. (periculum) minus est fugiendum quam turpitudo; ib. VII, 16. minus quam potuisset videri rei publicae profuisse; ib. IX, 6. non minoris, quam emit .., redimet; ib. XIII, 10. sapienter faciebat non minus multa quam fortiter; ib. 13. quod minus deceat quam contra senatum ... exercitum ducere? ib. 14. non minus arbitror .. ipsum quam eos; ib. 32. quid? populus Romanus minus diligenter sibi constituet defensorem, quam tu tibi? Fr. B. VIII, 6. cur ergo unus tu Apollonidensis ... miseriores habes quam ... pater tuus habuit umquam? Flacc. 71. miserior es ... quam si omnino oculos non habueris; har. resp. 39. o multo miserior Dolabella quam ille! Phil.

XI, 8. miserior .. qui suscipit in se scelus quam si qui alterius facinus subire cogitur; ib. 9. — nisi nequior quam Gabinius exstitisses; Piso 3. iste .. sceleratior et nequior quam .. Hadrianus; Verr. I, 70. tu ... in urbe nequior es inventus quam Gabinius; Piso 40. quae (crimina) notiora sunt his ... quam nobis; Verr. I, 103. turpe est eos notiores esse servo tuo quam tibi; Muren. 77. huic misero notiora sunt itinera iudiciorum ... quam fori; Sulla. 89. (sunt) multo notiora vobis quam mihi; Phil. II, 47. (dico ea) notiora esse omnibus ... quam mihi; ib. 57. Creta vobis notior quam Roma Cydae; ib. V, 13. — nullae sunt occultiores insidiae quam eae; Verr. I, 39. quae sunt occultiora quam eius ... iudicia tolli? har. resp. 55. officiosior quam ceteri (ego sum)? Sex. Rosc. 2. quasi ... optabilius quicquam arbitretur quam ... diligi; Vatin. 7. quid optabilius ... quam omnis hoc civis meos iudicare? ib. 8. optabilius fuit dare iugulum ... quam iugulari; Milo 31. quaevis fuga quam ulla provincia esset optatior; Piso 33. quodvis exsilium his est optatius quam domus, quam di penates; Ligar. 33. quid ... optatius quam cognosci? Phil. III, 17. quid optatius populo Romano accidere potuit, quam ... id ... in discrimen adducere? ib. V, 39. verbis ornatiora quam rebus; Scaur. c. 3, § 3. — paratiores reperiet quam putabat; Sex. Rosc. 82. ut multo .. perniciosius sit dicere ..., quam si posset defendere; Verr. III, 213. non possum .. planius commemorare quam .. Ligurem ... dicere audistis; ib. I, 126. non possum dicere planius quam ipse ... dixit; ib. IV, 27. quae est ... accusatio, quae ... planius se confirmare crimen libidine barbarorum quam nostrorum hominum litteris arbitretur? Font. 4. non plus sua referre, quam si ... promisisset; Quinct. 19. ut ... plus huius inopia possit ... quam illius opes; ib. 91. plura dixisse quam dixisset putaretur; Sex. Rosc. 2. plus oneris sustuli quam ferre me posse intellego; ib. 10. plura .. dici possunt quam ... retinet; ib. 33. maiores nostros ... plus quam ceteras nationes ... potuisse; ib. 69. plura ... dicere, quam causa postularet; ib. 123. confitetur plus se petere quam debeatur; Qu. Rosc. 11. plus veritatis quam disciplinae possidet; ib. 17. plus fidei quam artis ... possidet; ib. plus .. scire quam sciebat videbatur; ib. 30. nunc multo pluris est quam tunc fuit; ib. 33. intelleget ... magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti ad suspicionem .. quam ad rationem; Verr. a. pr. 52. (haud scio an) plus iudicium voluntatis valere quam sortis debeat; ib. I, 41. ubi non plura [stuprorum ...] || quam || adventus sui vestigia reliquerit; ib. 62. edicto plus amplecteris quam lege; ib. 109. si plus legarit quam ... perveniat; ib. 110. pluris partis .. defensionis quam accusationis suscepisse; ib. II, 10. nemo molestus Dioni fuerat? *non plus quam Anniae*, non plus quam Liguri; ib. 21. plus mali dedit .., quam si ... fuissent; ib. 27. ne plures essent in senatu ex colonorum numero quam ex .. Agrigentinorum; ib. 123. vitam suam pluribus quam vellet observari oculis arbitrabatur; ib. III, 3. ego .. plus oneris habeo, quam qui .. accusarunt; ib. 4. non tibi plus etiam quam inimicus esse debeat; ib. 6. plus etiam, quam pars virilis postulat; ib. 7. ut pluris hic sociorum urbis quam ille hostium spoliasse videatur, pluris hic villas ornamentis fanorum quam ille fana spoliis hostium ornasse; ib. 9. si plus abstulerit quam debitum sit; ib. 26. omnis dico plus ac multo plus quam decumam abstulisse; ib. 29. decumanum ... plus quam deberetur poposcisse; ib. te pluris quod non licebat quam ceteros quod oportebat vendidisse; ib. 40. si pluris vendidisses tu dimidias quam ceteri decumas; ib. pluris decumas vendidisti quam ceteri; ib. condicione plus etiam quam dimidiae venierunt; ib. plus sumitur quam debetur; ib. 42. si pluris vendideris quam L. Hortensius, ... quam Cn. Pompeius, quam C. Marcellus; ib. dices te pluris quam ceteros decumas vendidisse? ib. 48. SI PARERET IUGERA EIUS FUNDI PLURA ESSE QUAM COLONUS ESSET PROFESSUS; ib. 55. eis plus frumenti imperabatur, quam quantum exararant; ib. 57. adfirmavit se decumanis plus quam deberet non daturum; ib. 61. si plus edidisset quam quantum natum esset; ib. 70. dimidio fere pluris quam superiore anno; ib. 77. huius Tertiae plus .. quam Pipae, plus quam ceterarum ... auctoritas potuit; ib. 78. a Tissensibus ... nonne plus ... eripitur, quam quantum ... exararant? ib. 86. cum ... plus .. auferant quam quantum populo Romano ... daturi sunt; ib. 87. ut ... plus frumenti servo Venerio quam populo Romano tribui pateretur; ib. 89. cogis eos plus lucri addere, quam quanti venierant; ib. ut plus quam decem medimna ... exararent; ib 113. dico, pluribus milibus medimnum venisse decumas ..., quam ... sata essent; ib. ut pluribus .. medimnis decumas emerent, quam iugera erant sata; ib. cum ... plus abstulerit, quam ... miserit; ib. 117. populus ... audit pluris decumas vendidisse C. Verrem quam innocentissimum hominem; ib. 119. plus Verres ... calamitatis importavit, quam .. Hasdrubal; ib. 125. quod ... plus ... pecuniae cupiditas quam iudicii metus posset; ib. 131. ostendi .. alios ... vendidisse .. pluris .. quam te vendidisse; ib. 147. plus aliquanto se quam decumas ablaturum videbat; ib. 150. Apronio .. plus ... permissum est, quam quod edixeras; ib. aratores ... multo plus quam debuerint dedisse; ib. 153. cum pluris senatus aestimasset quam quanti esset annona; ib. 195. tanto plus, quam erat ei concessum .., imperavit; ib. 225. plus impositum quam ferre possent; ib. IV, 20. ne forte plura ... ab aliis ... quam a me ... vos audisse diceretis; ib. 55. non plus victoria Marcelli populo Romano appetivit quam humanitas Syracusanis reservavit; ib. 121. nimium videre plus quam semel; ib. 125. pluris esse ... istius adventu deos, quam victoria Marcelli homines desideratos; ib. 131. plura .. quam ego potui dicere; ib. 140. ut multo plus illa laudatio mali quam boni posset adferre; ib. 141. plus .. cybaea, quam .. foedus opitulatum; ib. V, 50. quo plus darent quam poterant; ib. 53. pluris .. duces .. cepit . . quam omnes antea; ib. 66. tanto plures abducti .. quam relicti; ib. 71. plura dixi quam volui; ib. 79. plus impudicissimae mulieris ... quam ... lacrimas matris valere; ib. 112. plus quam satis est doleo; ib. 123. plus habebunt .. quam postulant; ib. 173. dimidio fere pluris ... quam ... *emerat;* Tull. 14. plus *valet* .. causa, *si* interdicitur ... quam si daretur; ib. 30. plus ego ... laboris ... consumo ... quam ceteri defensores; Font. 11. plus Gallorum consensio valebit quam summae auctoritatis hominum? ib. 16. perspicite ... ut plus apud vos preces virginis Vestalis quam minae Gallorum voluisse videantur; ib. 49. curate ut nostris testibus plus quam alienigenis credidisse videamini, plus saluti civium quam hostium libidini consuluisse; ib. plus .. animi quam consilii videtur habuisse; Caecin. 22. vereor de tali viro ne plus dicam quam vos; ib. 77. plura bella gessit quam ceteri legerunt, pluris provincias confecit, quam alii concupiverunt; imp. Pomp. 28. si plus ... auctoritas tua quam ipsius populi Romani salus ... valuisset; ib. 53. ut

non existimetis plus vos ... reo largiri oportere, quam quantum defensor ... probare potuerit; Cluent. 3. iudicium non plus huic obesse causae debet quam illa; ib. 98. pluris illic offendisse inimicos, quam hic reliquisse; ib. 171. plus spectant homines certe quam contumeliam; leg. agr. II, 54. cum plus appetat quam ipse Sulla; ib. III, 13. si ... scelere concitata manus ista plus valuerit quam vestra ... dignitas; Catil. IV, 20. dubitari quin ... multo plus adferat dignitatis rei militaris quam iuris civilis gloria; Muren. 22. numquam iste plus militi laboris imposuit quam sibi sumpsit; ib. 38. plus multo erunt vestris sententiis quam suis gladiis consecuti; ib. 79. respondent semper accusatori plus quam ad rogatum; Flacc. 10. nisi ... disciplina plus valeret quam dolor; ib. 11. ne quid plus minusve quam sit necesse dicat; ib. 12. plura etiam effundet quam tu ei ... praescripseris; ib. 23. plus falsam epistulam habituram ponderis quam ipsius praesentis fictam vocem; ib. 93. ut .. videatur honoris amplissimi nomen plus invidiae quam dignitatis adferre; Sulla 81. ut ego mihi plus appetere coner quam quantum omnes ... patiantur; ib. 84. reliquae meae fortunae recuperatae plus mihi nunc voluptatis adferunt quam tum ... adferebant; Quir. 3. me plura ... dixisse quam .. opinio tulerit; dom. 32. ad immortalitatem gloriae plus adfert desideratum esse a suis civibus quam omnino numquam esse violatum; ib. 86. non plus quam stipitem illum; har. resp. 5. si cui forte videor plus quam ceteri; ib. 18. an tibi luminis obesset caecitas plus quam libidinis? ib. 38. plura dixi quam dicendum fuit; Sest. 111. plus profuit quam nocuit; Cael. 23. plus .. disputationis habuit quam atrocitatis; ib. 27. amputanda plura sunt illi aetati ... quam inserenda; ib. 76. qui hoc etiam se pluris esse quam conlegam putet; prov. cons. 12. quin ego...rei publicae plus quam otio meo, non nulli in eodem defendendo suo plus otio quam communi prospexerint; ib. 24. homini plus tribui quam nescio cui necessitati; ib. 28. ut ... plus homini quam deae tribueretur; Balb. 9. ne quis .. plus quam unius civitatis esse possit; ib. 31. plura ... dicta quam res postularet; ib. 56. plura .. acciderunt quam vellem; Piso 46. nemini plus quam mihi .. profuisse; ib. 61. de quo .. plura paene quam de re .. dixerunt; Planc. 3. si tibi gravitas ... pluris fuit ... quam aedilitas; ib. 50. pluris .. testis habere ... quam quot ... puncta tuleris; ib. 54. non plus me Plancio debere quam bonis omnibus; ib. 68. voluptati pluribus quam praesidio fuisse; ib. 82. opinio plus valet saepe quam res ipsa; Scaur. 36. iacentem domum pluris quam te ... aestimasti; ib. 22, 45. ne ... admirationis plus sit habitura quam gloriae; Marcell. 26. causas ... valere plus quam preces; Ligar. 31. plus .. rei publicae quam familiaritatis gratia; Phil. I, 8. plura illo mortuo reperta sunt quam a viro ... data; ib. 17. ne praetoriae provinciae plus quam annum neve plus quam biennium consulares obtinerentur; ib. 19. illud magis vereor, ne ... putes plus te unum posse quam omnis; ib. 33. mihi poenarum illi plus quam optarem dederunt; ib. II, 1. confiteor eos ... plus quam sicarios, plus quam homicidas, plus etiam quam parricidas esse; ib. 31. si ab urbe plus quam decem dies afuisset; ib. neque enim plus quam tres ... reliqui sunt; ib. 98. plus ei tribuerunt quam fortasse vellent; ib. III, 25. plus potuerunt quam .. res publica; ib. V, 17. quae plus apud eum possit quam salus; ib. 51. pluris habetur quam L. Trebellius, pluris quam T. Plancus; ib. VI, 10. (sunt) plures, quam re publica dignum est; ib. 16. labore plus paene quam potero, excubabo; ib. 18. fateor te plus vidisse quam me; ib. VIII, 16. nec plus ... ad id bellum quaesitum quam ... Punicis bellis, ... quam Pyrrhi, quam Philippi, quam post Achaico bello, quam Punico tertio; ib. XI, 17. plus se .. profuturum, si ... persequatur, quam si ... maneat; ib. 26. me eius beneficio plus quam pro viri parte obligatum puto; ib. XIII, 8. non plus gavisus sum quam dolui; ib. 22. passus est plus unius conlegae sui quam universae civitatis vocem valere; Fr. B. VI, 14. potius: ſ. **potius,** II. (B. III, S. 718—720). — prius: ſ. **primus,** I, a. II (B. III, S. 766). quid praeclarius mihi accidere potuit, quam quod ... decrevistis? sen. 24. nihil praeclarius quam quod ... voluerunt; dom. 1. nihil .. praestabilius .. quam ... liberare; Milo 96. propensior in Cn. Pompei amicitiam .. quam in tuam; Deiot. 9. sceleri propiora sunt quam religioni; Verr. IV, 112. neque quicquam propius est factum, quam ut ... transferretur; ib. V, 94. nec quicquam propius est factum, quam ut illum persequeretur; Cluent. 58. suaque sibi propiora esse pericula quam mea loquebantur; Sest. 40. accessit .. propius quam tum; Milo 59. nulla re propius accedunt quam ... dando; Ligar. 38. an potest cognatio propior ulla esse, quam patriae? Phil. V, 6. amicos habet prudentiores quam Gabinius; prov. cons. 14. tu ... prudentior quam Cotta; Piso 62. te pudentiorem fuisse quam soles; ib. 39. nihil .. pulchrius, quam Syracusarum moenia; Verr. II, 95. — quaestuosius, quam si ... sumeret; leg. agr. II, 67. — cum .. nullum ... rectius factum sit quam id; div. Caec. 60. refertius erit aerarium ..., quam umquam fuit; Verr. III, 202. remissior .. eius fuit aestimatio quam annona; ib. 214. — saepius illud cogitant, quid possit is ... quam quid debeat facere; Quinct. 6. saepius cum hoste conflixit quam quisquam cum inimico concertavit; imp. Pomp. 28. adiungo, saepius ad laudem ... naturam sine doctrina quam sine natura valuisse doctrinam; Arch. 15. nego ulla verba Lentulum ... saepius ... usurpasse quam haec; har. resp. 27. saepius .., iudices, mihi venit in mentem admirandum esse M. Laterensem ... reum sibi hunc potissimum delegisse quam metuendum ne vobis id illa magna ratione fecisse videatur; Planc. 2. considerare saepius quam ... debeatur; ib. 10. quae lex ... optima .. re publica saepius flagitata quam ne praetoriae provinciae (plus quam annum) ... obtinerentur? Phil. I, 19. loquere cum sapientissimo homine ... saepius quam ipse tecum; ib. X, 6. quid est sanctius ... quam domus unius cuiusque civium? dom. 109. sanctiore erunt .. iure legati quam duo consules, ... quam Caesar ..., quam consul designatus ..., quam Mutina ..., quam patria; Phil. XIII, 47. satius est .. degere quam ... versari; Sex. Rosc. 150. esse perpeti satius quam ... versari; Verr. I, 68. nonne satius est mutum esse quam ... dicere? Phil. III, 22. per religionis vim sceleratius .. aedificata quam eversa; dom. 146. non denique in me sceleratior fuit quam in .. deos; har. resp. 5. cum multis annis post petissent, quam praetores fuissent, aliquanto serius, quam per aetatem .. liceret; leg. agr. II, 3. serius quam ipse vellet ... excitavit; Sest. 67. serius ... quam tempus ... postulabat; Phil. III, 1. serius omnino quam decuit; ib. V, 30. venit tempus .. serius .. quam dignum ... fuit; ib. VI, 19. serius ... dedimus quam ... flagitati sumus; ib. X, 19. nescio cur severiorem Nicaeam putes quam Rhodum; Planc. 84. multa sunt severius scripta quam in antiquis legibus; Rab. Post. 8. ruinae

similiora aut tempestati quam iudicio ... fuisse; Cluent. 88. in ornandis studiosiorem Mithridatem quam in spoliandis Trallianis fuisse; Flacc. 59. habebat .. rhetor .. *discipulos* ..., quos dimidio redderet stultiores, quam acceperat; ib. 47. quid .. stuldius quam ... venire? Rab. Post. 22. quid .. stuldius quam inutilem potentiam ... anteferre ... solidae gloriae? Phil. V, 50. hoc te superiorem esse putabas quam Laelium; Flacc. 74. — videte quanto taetrior hic tyrannus .. fuerit quam quisquam superiorum; Verr. IV, 123. cum ... malit .. tardius ad ... fructus pervenire quam non explere; prov. cons. 35. ne tardius quam cuperem ... gratularer; Phil. I, 9. is .. timidior videatur quam fortem ... iudicem esse aequum est; Caecin. 8. truculentius se gerebat quam ceteri; leg. agr. II, 13. quid est turpius ... quam ... cogi? Verr. II, 58. nihil .. erat ... turpius quam ad quam rem accepisset, confiteri; Cluent. 85. quid .. turpius quam qui ... minuerit? Phil. I, 21. — quid uberius *cuiquam* quam mihi? ib. II, 2. vehementius eum gratia adversarii perterrebit, quam fides iudicis consolabitur? Quinct. 59. ut vehementius odio ... quam metu .. moverentur; Verr. I, 81. num est vehementius severitatis ac fortitudinis invidia quam inertia ac nequitiae pertimescenda? Catil. I, 29. studia ... in Latio vehementius tum colebantur quam nunc eisdem in oppidis; Arch. 5. neque cuiquam ... vehementius quam ipsi displicet; Rab. Post. 1. cum ... commoveri soleam vehementius, quam videtur; Deiot. 1. nec vehementius ostendere se laturum ... quam ipsi conlegae magistratum abrogare; Fr. B. VI, 14. verecundioremne .. putamus ... fore quam fuerit tum? Phil. XII, 11. verius nihil est, quam quod ... dixit; Balb. 5. versutius, quam mea consuetudo defendendi fert, videbitur; Caecin. 85. est violentior quam vellem; Cael. 76. utilius est .. absolvi innocentem quam nocentem causam non dicere; Sex. Rosc. 56. nihil esse suis rationibus utilius quam Oppianicum condemnari; Cluent. 69. utilius esse per se conservari quam per alios; Sest. 63. videte ne utilius ... sit illis ducibus errare quam hoc magistro erudiri; Balb. 64. cum utilius esse arbitrer te ipsum quam me ... loqui; Ligar. 38.

II. **Steigerung:** cupio quam acerbissimum dolorem inurere; Phil. XI, 38. si ... supplicium de servo non quam acerbissimum sumpserit; Catil. IV, 12. ut quam acerrime maleficia vindicetis; Sex. Rosc. 12. decernendos honores quam amplissimos censeo; Phil. V, 38. quam amplissime ... efferri; ib. IX, 16. monumentum .. quam amplissimum; ib. XIV, 31. monimentum quam amplissimum; ib. 38. quam apertissime ... explicare; Verr. II, 156. — ut quam coniunctissimus ... esset; prov. cons. 38. — quam diutissime vivere velle; Cluent. 171. — quam firmissimo praesidio; Verr. I, 153. ut quam fortissime hominibus audacissimis resistatis: Sex. Rosc. 13. — homines ... quam honestissimos et integerrimos diligentissimosque; div. Caec. 70. — viribus quam integerrimis; Verr. II, 2. — copiam quam largissimam; Verr. I, 158. imperat, ut ... quam liberalissime commodissimeque adhiberetur; Verr. V, 70. quam longissime providere; Phil. VII, 19. — ut ille princeps quam maxime excellat; div. Caec. 48. ut res quam maxime clara ... esse posset; Verr. II, 187. expedit ei decumam esse quam maximam; ib. III, 148. ut totam causam quam maxime intentis oculis ... contemplemini; Flacc. 26. quam maxime possem, contenderem; ib. 38. ut haec simulata adoptio filii quam maxime veritatem ... imitata esse videatur; dom. 36. quam possum maxima voce dico; ib. 95. eum quam maxime offensum; Scaur. 14, 33. videret ut quam primum et quam minima cum molestia tota res transigeretur; Quinct. 20. quo quam minime multi ex illis de istius nefario scelere audire possent; Verr. I, 75. ut quam minimum dem illis temporis; ib. IV, 19. — avertere ... quam obscurissime ... solebant; Verr. IV, 53. ut id ... quam occultissime deferrent; ib. 65. ut ... quam ornatissimi .. essent; ib. 134. quam ornatissime ... dicere; Tull. 6. — ut rem .. quam paucissimis verbis agam; ib. 55. quam plurimos accusatores; Sex. Rosc. 56. canis .. quam plurimos; ib. 90. quaero ..., quem ad modum quam plurimo venderet; Verr. III, 43. ut sererent quam plurimum; ib. 121. UT QUAM PLURIMO DECUMAS VENDEREM; ib. 124. UT ARATORES ... QUAM PLURIMUM SERERENT; ib. ut quam plurimum sereret; ib. 125. ut decumae quam plurimo venire possint; ib. 147. ut ... quam plurimos improbos liberetis; ib. 221. quam plurimos esse custodes; ib. IV, 82. haec esse ... quam plurima; ib. 134. educ tecum etiam omnis tuos; si minus, quam plurimos; Catil. I, 10. sin hoc animo quam plurimos esse voltis; Flacc. 105. interest adesse quam plurimos; har. resp. 13. esse volumus quam plurimos gratiosos; Planc. 45. ut haberet quam plurimum; Rab. Post. 39. servare quam plurimos; Ligar. 38. ut quam potentissimus sit; Phil. XIII, 25. ut ad urbem quam primum ... accederet; Catil. III, 8. quam primum tetigero ... civitatem; Milo 93. s. primus, C, c, II. quam (17 St.) B. III, S. 768, 8. ut ... quam proxime Italiam sit; ib. X, 26. — cruorem .. quam recentissimum; Sex. Rosc. 19. — quam saepissime quaerere; Ligar. 37. — ut ... quam tumultuosissime adoriantur; Verr. II, 37.

III. **Frage:** 1. **direct:** a. **bei Adjectiven:** avidus: quam avidum in pecuniis locupletium (hunc fuisse censetis)? Phil. V, 22.

celebratus, clarus: quid? illa caedes Asurii Larinatis ... quam clara tum recenti re fuit, quam omnium sermone celebrata? Cluent. 36.

iustus: in homine iniusto quam etiam iustum fuisse (illum creditis)? Milo 35.

multus: quam multis custodibus opus erit? div. Caec. 51. quam multis istum ingenuis, quam multis matribus familias ... (istum) vim attulisse existimatis? Verr. I, 62. quam multis istum putatis ... anulos abstulisse? ib. IV, 57. quam multorum hominum? Font. 4. quam multas existimatis insulas esse desertas? quam multas relictas ..? imp. Pomp. 32. quam multae sunt? ib. 36. quam multos ... existimatis esse, qui ... ferre non possint? leg. agr. II, 68. quam multos fuisse putatis, qui quae ego deferrem non crederent? [quam multos qui propter stultitiam non putarent?] quam multos qui etiam defenderent? [quam multos qui propter improbitatem faverent?] Catil. II, 3. quam multi orae maritimae clarissimi viri praefuerunt? Flacc. 31. ex hac copia quam multos esse arbitramini, qui soleant? Cael. 71.

pudicus. religiosus: qualem .. illam feminam fuisse putatis, iudices? quam pudicam, quae cum Verre loqueretur? quam religiosam? Verr. IV, 102.

veri similis: quam veri simile porro est in tot hominibus ... neminem occultantibus meum nomen latere potuisse? Phil. II, 26.

b. **bei Adverbien:** crebro: at quam crebro usurpat: „est consul et Antonius?" Phil. II, 70.

diu: quam diu etiam furor tuus iste nos eludet? Catil. I, 1. quam diu quidem hoc animo erga vos illa plebs erit? Fr. B. VI, 28.

graviter: quam graviter saepe in senatu praedicaverunt? Phil. XI, 33.
honorifice: quam honorifice ... saepe in senatu praedicaverunt? Phil. XI, 33.
insolenter: quam insolenter ... invasit? Phil. II, 65.
longe: quam longe est hinc in saltum vestrum..? Quinct. 79. quam longe .. te ... abesse arbitrare? div. Caec. 40. quam longe videtur a carcere ... abesse debere, qui se ipse iam dignum custodia iudicarit? Catil. I, 19.
ornate: quam ornate ... saepe in senatu praedicaverunt? Phil. XI, 33.
pridem: quam pridem ... rettulisti? Qu. Rosc. 8.
procul: quam procul a suspicione fugit ..? leg. agr. III, 6.
valde: quam valde eam putamus ... coacuisse? Scaur. 43.

2. **indirect: a. bei Adjectiven, Substantiven und Participien:** abiectus: vidit quam abiectus ... esset; Phil. XIII, 17.
acerbus: videte ..., quam acerbum dolorem ... inusserint; Verr. II, 163. iam illa omnibus in provinciis, regnis, liberis populis quam acerba ... concursatio .. futura sit non videtis? leg. agr. I, 8.
aequabilis: quam prope aequabilis (sit) ... ratio vitae, nemo vestrum ... ignorat; Cluent. 46.
aequus: decernit: quam aequum nihil dico; Quinct. 30. quam aequum edictum conscripserit .. cognoscite; Verr. I, 106. vide quam me sis usurus aequo; ib. V, 154.
amicus: quam .. sit amicus attendite; Verr. a. pr. 26. quam tibi amicus ... fuerit ... intellegis; ib. II, 58.
aptus: vide ... quam (sint) ad tempus aptae simulationes; Milo. 69.
audax: quam sis audax, ... hinc .. intellegere potuerunt; Sex. Rosc. 87.
carus: quam cara (gens) dis immortalibus esset docuit, quod est victa; Flacc. 69. quam esset cara sibi mea salus declaravit; sen. 22. indicat tot hominum fletus quam sis carus tuis; Rab. Post. 48.
clarus: videsne hoc quam clarum sit? Verr. III, 157.
commutabilis: vide quam sit varia vitae commutabilisque ratio; Milo. 69.
confectus: vidit ... quam confectus esset; Phil. XIII, 17.
confessus: ut omnes intellegant ... quam confessam rem pecunia redimere conetur; Verr. III, 130.
constans: quam fere omnium constans (sit) ... ratio vitae, nemo vestrum ignorat; Cluent. 46.
contaminatus: en quibus familiis quam foedis, quam contaminatis, quam turpibus dedatis hanc familiam, iudices! Scaur. 13.
cupidus: vidistis, quam cupidus mei C. Cestilius (fuerit); sen. 21.
difficilis: intellego quam scopuloso difficilique in loco verser; div. Caec. 36.
exiguus: sentio quam sit exiguum; Arch. 1.
facilis: accipite quam facilem sibi iste ... reddiderit; Verr. V, 26.
falsus: omitto quam haec falsa; Phil. II, 53.
foedus: cogitatis ... quam foedum ... sit; Phil. VII, 15. s. contaminatus.
formidolosus: iam illa omnibus in provinciis, regnis, liberis populis ... quam formidolosa ... concursatio .. futura sit non videtis? leg. agr. I, 8.
gratus: est .. fidei .. nostrae declarare ... quam memores simus quamque grati; Phil. XIV, 29.
gravis: haec quam sint gravia ... credo vos coniectura adsequi posse; Verr. III, 200. auditis profecto quam graves eorum adventus ... esse soleant; leg. agr. I, 8.
honestus: (non quaero) quam honestus (sit); Verr. II, 107.
hostis: illud .. animadvertite, patres conscripti, quam sit huic rei publicae natus hostis Antonius; Phil. XIII, 32.
inanis: redite in memoriam ... quam inanes domus (fuerint); Verr. I, 120.
indignum: vociferari velim quam miserum indignumque sit; Verr. II, 52. ut ... iudicibus ... coniecturam facere permittam, quod hoc genus praedandi, ... quam indignum ... videatur; ib. V, 22.
idoneus: (non quaero) quam idoneus (sit); Verr. II, 107.
immanis: quam immanes divitiae ... quaerantur videtis; leg. agr. II, 62.
immensum: ut ... iudicibus .... coniecturam facere permittam, quod hoc genus praedandi ... quamque ad magnitudinem quaestus immensum infinitumque videatur; Verr. V, 22.
impius: cum recordaris ... quam impius ... fueris; Verr. I, 47.
improbus: ut omnes intellegant, quam improbam ... rem pecunia redimere conetur; Verr. III, 130. ut ... iudicibus ... coniecturam facere permittam, quod hoc genus praedandi, quam improbum ... videatur; ib. V, 22.
infinitus: contendo ... vos iam coniectura adsequi posse, ... quam infinitas (cupiditates) habuerit; Verr. II, 184. video ... quam infinita quaestio temptetur; Cluent. 157. s. immensum.
inimicus: videte quam non inimico animo sim acturus; Verr. V, 9.
iniquus: videte quam iniquum sit; Caecin. 8. illud quam sit iniquum, cogitemus; Cluent. 155.
intolerandus: quam intolerandum (iudicium) ... sit, quem praeterit? leg. agr. II, 57.
levis: *quam levis sit* .. *apparebit;* Scaur. c. 2, § 2. omitto .. haec .. quam levia; Phil. II, 53.
longus: incertum est quam longa ... vita futura sit; Verr. I, 153.
manifestus: ut omnes intellegant ... quam manifestam ... rem pecunia redimere conetur; Verr. III, 130. quam manifestis rebus teneare non vides? ib. 149.
miser: non sentis quam miser sis! Phil. XIII, 34.
moderatus: quam ... moderata ratio vitae (sit), nemo vestrum ignorat; Cluent. 46.
multus: dici vix potest quam multa sint; Quinct. 54. ostendi quam multa ante fieri convenerit; ib. 85. iam intelleges, Eruci, certum crimen quam multis suspicionibus coarguatur; Sex. Rosc. 83. cognosce ... quam multa esse oporteat; div. Caec. 27. quam multa sint ... intellegis; ib. 52. quam multa .. deficiant vides; ib. scitis quam multi et quam multa priore actione dixerint; Verr. II, 156. contendo ... vos iam coniectura adsequi posse, ... quam multas cupiditates ... habuerit; ib. 184. videte .. quam multa simul a vobis postulentur; ib. III, 221. incredibile est .. quam multa ... fuerint; ib. IV, 46. incredibile dictu est quam multi Graeci ... reliquerint; ib. 124. statuite quanti hoc putetis et quam multos redemisse; ib. V, 23. quam multa sint volnera, quis est ... quin intellegat? ib. 57. quaestus instituuntur ... videte quam multi; ib. 61. quam multos esse oporteret ... ex remorum numero coniciebant; ib. 71. virgis quam multos ceciderit, quid ... commemorem? ib. 140. numera quam multa ... falsa sint; Caecin. 90. quam multa sint nova ... constituta recordamini; imp. Pomp. 61. ut omnes intellegant ... quam multa a me dicta sint; Cluent. 164. ut ... quam multis

videretur colonias conlocaretis; leg. agr. II. 98. exponam quam multa ... senserit; Sest. 8. cognitum ... quam multos ... turpis haberemus; Phil. V, 16. videtis ... quam multos habeat; ib. XI, 10.

munitus: quam munita ... vi ... ceperit quid .. attinet dicere? Verr. V, 34.

necessarius: vidi ... causas apud te rogantium gratiosores esse quam voltus, neque te spectare quam tuus esset necessarius is, qui te oraret, sed quam illius, pro quo laboraret; Ligar. 31.

nefarius: cum recordaris ... quam nefarius fueris; Verr. I, 47.

nequam: se quam nequam hominem secutus esset cognoscere; Phil. II, 61.

nihil: hoc quam nihil sit ... in hac ipsa civitate cognosce; Verr. I, 88. ut magis intellegas quam verba nihil valeant; Caecin. 61.

odiosus: video ... quam sit odiosum; Phil. I, 27.

pauci: ut omnes intellegant quam paucis verbis haec causa perorari potuerit; Cluent. 164. videte quam pauca respondeam; Cael. 17. incredibile ... est, quonam modo illa tam multa quam paucis ... diebus effuderit; Phil. II, 66.

periculosus: video ... quam periculosa ... quaestio temptetur; Cluent. 157.

perniciosus: vos haec ... quam perniciosa essent non videretis? leg. agr. I, 19.

plenus: redite in memoriam ... quam plena ac referta (domus fuerit); Verr. I, 120.

praeclarus: docuit ... quam praeclarum esset; Verr. II, 2. incredibile est ... quam praeclara fuerint; ib. IV, 46.

profusus: ut .. vixerint, ... quam profusis sumptibus, ... longum est dicere mihi; Cluent. 36.

pulcher: quam pulchra essent intellegebat; Verr. IV, 98. didicisse quam sit re pulchrum; Phil. II, 117.

quaestuosus: iam illa omnibus in provinciis, regnis, liberis populis ... quam quaestuosa concursatio .. futura sit non videtis? leg. agr. I, 8.

refertus: f. plenus.

regius: quam regium sit, quem praeterit? leg. agr. II, 57.

sceleratus: cum recordaris ... quam sceleratus ... fueris; Verr. I, 47.

scopulosus: f. difficilis.

sollicitus: difficile dictu est quam sint solliciti; Cluent. 198. scio enim ... quam sollicita sit cupiditas consulatus; Milo. 42.

splendidus: (non quaero) quam splendidus (sit); Verr. II, 107.

studiosus: vidistis: quam studiosus vestri (fuerit); sen. 21.

timidus: scio enim quam timida sit ambitio; Milo. 42.

turpis: quantum .. [et quam turpi de causa] potuerint ... intellegetis; Verr. II, 36. f. contaminatus.

vagus: vide ... quam (sit) vaga volubilisque fortuna; Milo. 69.

varius: familiam ... quam variis cum artificiis habeat, quid .. dicam? Sex. Rosc. 133. contendo ... vos iam coniectura adsequi posse, ... quam varias (cupiditates) ... habuerit; Verr. II, 184. vidistis: quam non varius fuerit in causa; sen. 21. vide quam sit varia; Milo. 69.

veri similis: non quaero, quam veri simile sit; Deiot. 23.

verus: statue, quam verum sit; Tull. 53.

volubilis: f. vagus.

b. **bei Adverbien:** absurde: quam id ipsum absurde (imperaverit) nihil ad me attinet; leg. agr. II, 28.

aperte: quas .. praedas quam aperte ... fecerit longum est dicere; Verr. I, 156.

cito: videant ... quam se cito inverterit; h resp. 52.

copiose: quae ... quam copiose dicantur spectare nolite; Verr. III, 11. sed ut .. audiam quam copiose ... respondeas; Vatin. 40.

crebro: quam crebro accidat ... scire; Milo.

diligenter: videte quam diligenter retine leg. agr. II, 30.

diu: ut nobis tempus quam diu diceren praestitueros; Quinct. 33.

facile: quam facile serpat iniuria ..., quam facile reprimatur videte; Verr. II, 53. quisquam du tabit ... quam facile ... vectigalia conservaturus imp. Pomp. 45. quam vero facile falsas ratio inferre soleant ... cognoscite; Flacc. 20. qu facile ... compulerit vidistis; dom. 67.

improbe: in priore actione ... quam impr praedatus esset ... cognovistis; Verr. II, 133.

inimice: vide quam tecum agam non inimi Phil. II, 34.

inique: videte .. quam inique accid Caecin. 8.

late: quod quam late pateat videtis; Clue 157. quam late pateat attendite; Marcell. 13.

libenter: qui ... ceperit, quam libenter e palam ante oculos esse omnium patiatur; V V. 65.

liberaliter: commemorasse istum quam libe liter .. tractasset; Verr. a. pr. 23.

longe: quis ... non intelligit, quam lo progredi sit necesse? Verr. V, 179. videte quam longe videar ... discedere; Font. 12. gnoram ... quam longe hunc ab hoc genere gnatio ... abstulisset; sen. 15.

mox: exspecto quam mox ... utatur; Rosc. 1. quid exspectas quam mox ... dica ib. 44.

palam: quam palam principes dixerint cont Verr. V, 41.

pridem: quam pridem ... venisset do Verr. I, 126.

sancte: quae quidem quam sancte solita observari scitis omnes; Flacc. 77.

sapienter: quam sapienter (repudiaverit), disputo; prov. cons. 41.

valde: videte quam valde malitiae suae c fidat; Verr. III, 155. memoria tenetis ... qu valde universi murmuraverint! ib. V, 41. qu valde illi iaceant, intellegere possumus; Ca II, 25.

varie: in priore actione quam varie ... pr datus esset ... cognovistis; Verr. II, 133. q ... quam varie ... dicantur exspectare noli ib. III, 11.

vehementer: istam rem quam vehemen vindicandam putarit ex decretis eius poter cognoscere; Quinct. 28. quem .. ego host quam vehementer foris esse timendum pute licet hinc intellegatis; Catil. II, 4.

c. **bei Verben:** amo: vide quam te amarit i Phil. II, 41.

contemno: dederas enim quam contemne popularis insanias iam ab adulescentia documen maxima; Milo 22.

cupio: declaravit, ... quam populum Roman liberum cuperet, quam illa, quae tulerat, tempor magis necessitate quam iudicio tulisset; Phil. 38.

defugio: attende, Torquate, quam ego defugia auctoritatem; Sulla 33.

despicio: videte quam despiciamur omn Phil. III, 15.

fero: f. cupio.

iacto: te ... quam omni ratione iactatur (sit), videre iam videor; div. Caec. 45.

laboro: difficile dictu est ... quam laborent; Cluent. 198.
muto: videte .. quam versa et mutata in peiorem partem sint omnia; Sex. Rosc. 103.
nolo: significant quam noluerint maiores; Tull. 49.
odi: declaravit quam odisset senatum; Phil. IX, 7.
paenitet: vide quam me tui verbi paeniteat; Planc. 76.
reformido: vide quam non reformidem; Ligar. 6.
pudet: si scias quam me pudeat nequitiae; Phil. II, 76.
reprehendo: de me experior: cuius idem consilium quod tuum sentio quam reprehendatur; Phil. XII, 6.
verto: s. muto.
IV. **Ausruf: 1. bei Adjectiven und Participien:** **absurdus**: iam vero illud ... quam absurdum! Sulla 57. quam absurdum ... petere! Phil. XI, 11.
acerbus: quam acerba (expugnatio fuit)! Verr. I, 50.
amicus: quam non amicus suis civibus! Flacc. 90.
barbarus: quam barbarus (in edictis)! Phil. III, 15.
brevis: habetis, iudices, quae ... accusatores conlegerunt, quam levia genere ipso! quam falsa re! quam brevia responsu! Cluent. 164.
caecus: et quam caeca avaritia est! Phil. II, 97.
calamitosus: quam illa res calamitosa ... videbatur! Verr. II, 46.
clarus: quam clara (expugnatio fuit)! Verr. I, 50.
contumeliosus: quam cantumeliosus in edictis! Phil. III, 15.
credibilis: quam hoc non credibile! Milo 43.
desertus: quam deserta ... omnia! Verr. IV, 114.
diligens: quam diligentes libertatis vos oporteat esse! Fr. B. VII, 12.
dispar: „quam dispari domino!" Phil. II, 104. quam ab dispari tenebantur! ib.
dissimilis: quam dissimilis hic dies ... videbatur! Verr. IV, 77.
falsus: s. brevis.
foedus: quam foeda (fuga)! Phil. III, 24.
gravis: quam gravis ... adrogantia! Cluent. 109.
honestus: Agyrinensis ager ... quam honestorum (hominum)! Verr. III, 120.
impurus: idem ... quam impurus! sen. 14.
inauditus: quam ... inaudita (expugnatio fuit)! Verr. I. 50.
incredibilis: age vero, ... quam incredibilis benevolentia ... est! Cluent. 197. iam vero illud quam incredibile! Sulla 57. quam incredibilis furores ... reperietis! ib. 76.
incultus: quam inculta ... omnia! Verr. IV, 114.
intemperans: idem ... quam intemperans! sen. 14.
intolerabilis: quam ... intolerabilis adrogantia! Cluent. 109.
inusitatus: iam vero illud ... quam inusitatum! Cluent. 173.
iratus: quam iratus de iudicio! Flacc. 11.
libidinosus: idem .. quam libidinosus! sen. 14.
locuples: Agyrinensis ager ... quam locupletium (hominum)! Verr. III, 120.
levis: s. brevis.
luctuosus: expugnatio ... quam luctuosa .. fuit! Verr. I, 50.
magnus: quam magnum est personam ... tueri principis! Phil. VIII, 29.
miser: quam miserum est id negare! Phil. II, 61. quam misera fuga! ib. III, 24.
modestus: quam modesta mandata! Phil. VIII, 25.
multus: quam multi equites Romani, quam multi tribuni militum! Font. 16. quam multa sunt commoda, ... quam multa molesta et difficilia ..! Cluent. 150. quem multorum hic vitam est a L. Sulla deprecatus! quam multi sunt summi homines ..! Sulla 72. quam multas nobis imagines ... Graeci et Latini reliquerunt! Arch. 14. quam multos scriptores rerum suarum .. Alexander secum habuisse dicitur! ib. 24. quam multi .. essent ... qui ... vellent! ... quam multi qui vellent! Ligar. 15. quam multa ioca solent esse in epistulis! ... quam multa seria ... neque tamen divolganda! Phil. II, 7. quam multos dies ... es perbacchatus! ib. 104.
nobilis: quam nobilis (viros)! Catil. II, 4. quam nobilis est ... peregrinatio! Phil. II, 101.
novus: iam vero illud ... quam novum! Cluent. 173. hoc ipsum quam novum! Fr. B. XII, 6.
occultus: quibus adsensionibus ... quam nec tacitis nec occultis! Milo 12.
praeclarus: occasiones quam praeclarae fuerunt! Milo 38.
probabilis: iam vero illud quam non probabile! Cluent. 173.
probatus: quam probatus (civis)! Phil. II, 69.
promptus: quam promptus homo P. Septimius! Flacc. 11.
relictus: quam relicta omnia! Verr. IV, 114.
rudis: quam rudis (in edictis)! Phil. III, 15.
spectatus: quam porro spectatus civis! Phil. II, 69.
tacitus: s. occultus.
taeter: quam taeter incedebat! Sest. 19.
terribilis: quam terribilis aspectu (incedebat)! Sest. 19.
trunculentus: quam trunculentus (incedebat)! Sest. 19.
turpis: quam turpis (fuga)! Phil. III, 24. quam turpe legiones ad senatum .. mittere! ib. VII, 14.
valens: quam valentis (viros)! Catil. II, 4.
2. **bei Adverbien: acerbe**: quam acerbe ... direpta sunt! Verr. II, 46.
acute: at quam acute conlecta crimina! Deiot. 33.
audacter: sustulisti ... quam audacter! Verr. IV, 84.
benigne: quam benigne! Phil. XIII, 35.
cito: quam cito illa omnia ex laetitia ... reciderunt! Sulla 91.
copiose: quam copiose laudatur Apronius! Verr. III, 155.
credibiliter: at quam ... credibiliter! Deiot. 17.
diligenter: at quid est decretum? ... quam diligenter! Cluent. 136.
diu: quam diu diceres! Sex. Rosc. 89.
festive: at quam festive crimen contexitur! Deiot. 19.
impudenter: quam impudenter ... direpta sunt! Verr. II, 46. sustulisti ... quam impudenter! ib. IV, 84.
iuste: at quid es decretum? quam iuste! Cluent. 136.
lepide: quam lepide se furari putat! Verr. III, 35.
libidinose: sustulisti ... quam libidinose! Verr. IV, 84.
magnifice: quam magnifice (laudatur)! Verr. III, 155.
necesse: quam tibi illos competitores tuos peregrinos videri necesse erit! Sulla 24.

palam: quam palam ... direpta sunt! Verr. II, 46.

sapienter: at quid est decretum? ... quam sapienter! Cluent. 136.

subito: quam subito ... ingentem numerum perditorum hominum conlegerat! Catil. II, 8.

3. **bei Verben: concedo:** quam se iactare, quam ostendare, quam nemini ... cupiditate concedere (solebat)! Deiot. 28.

decet: quam id te...non decebat! Phil. II, 20.

doleo: quam doleo abesse ab huius iudicio! Cluent. 198.

dubito: quam idem ... non dubitandum! Milo 43.

iacto: s. concedo.

inluceo: quam hesternus dies ... turpis inluxit! Phil. VIII, 20.

invenio: quam nullum invenire exitum potest! Cael. 64.

ostento: s. concedo. — **possum:** s. invenio. — **soleo:** s. concedo.

sum: quam est sine argumento! Cael. 64.

V. **Fragment:** intellego quam in absentem esse dicenda; Fr. B. XIII, III, 6.

quamquam, obgleich, wiewohl, obschon, gleichwohl, indessen, jedoch: A. **Aussage:** I. **Indicativ:** 1. **Praesens:** quamquam abest a culpa, suspicione tamen non caret; Sex. Rosc. 55. q. praeest huic quaestioni vir ..., tamen facile paterer; ib. 85. haec q. firma esse video, tamen ipse mihi satis facere non possum; Qu. Rosc. 9. q. ... multo pluris partis ... suscepisse videor; Verr. II, 10. iste, q. est incredibili ... audacia, tamen subito ... pertimuit; ib. 74. q. haec perditissima defensio est, tamen aliquid dici videretur; ib. 101. q. es singulari ... audacia, tamen abs te totam abalienari provinciam ... nolles; ib. III, 52 q. merito sum iratus Metello, tamen haec ... dicam; ib. 158. q. illi .. homines sunt ... perditi, tamen hoc vobis est statuendum; ib. 199. addite ... iniurias ... ac rapinas: q. haec omitto; ib. 200. q. ego mihi sic persuadeo; Caecin. 6. haec ... q. videtis, tamen a me in dicendo praetereunda non sunt; imp. Pomp. 34. q. satis magno argumento esse debet; Cluent. 114. q. iniquum est, tamen consume; leg. agr. I, 3. q. illud est egregium; ib. II, 71. q. me vester honos vigilare ... iubet, tamen paulisper ... conivebo; ib. 77. q. non nulli sunt in hoc ordine; Catil. I, 30. q. isti ... non tam hoc queruntur quam verentur: nemo est istorum tam misericors qui ... malit; ib. II, 16. qui, q. premuntur aere alieno, dominationem tamen exspectant; ib. 19. q. animo meliore sunt ..., potestate tamen nostra continebuntur; ib. 26. q. sunt hostes, tamen ... monitos ... volo; ib. 27. q. .. mihi ... nihil ab istis... noceri potest; ib. III, 27. q. est uno loco condicio melior; ib. IV, 22. voluptatis nomen habent q. vitiosa sunt; Muren. 13. haec q. praesente L. Lucullo loquor, tamen ... testata sunt; ib. 20. q. huic causae id satis est; ib. 38. q. ... potestas omnis in vobis sita est; ib. 83. q. ... magnam animo molestiam capio, tamen ... facile patior; Sulla. 1. in quibus q. nihil periculi suspicamur, tamen illa tormenta gubernat dolor; ib. 78. q. sunt in me praecipua merita ..., tamen... timoris mei non est conari; sen. 30. q. mihi .. maiori curae est; Quir. 22. q. vestrae domus ... sunt liberae religione, tamen .. mea domus iudiciis omnibus liberata ... est; har. resp. 11. q. ad facinoris disquisitionem interest adesse quam plurimos; ib. 13. quae q. divinitus perscripta video, tamen eius modi sunt; ib. 19. (illi) q. sunt acerbi; ib. 39. q. quid sit nescio, tamen hoc statuo; ib. 52. q. rem publicam recuperat; ib. 54. q. no est omittenda singularis illa integritas provinciali Sest. 13. q. es omni diritate ... taeterrimu tamen dico; Vatin. 9. quod q. ... me invit facit, tamen est eius modi [cupidus]; Cael. 1(q. eorum animos ... non est difficillimum miti gare; Balb. 57. q. omnis (luxuries) est ... turpi tamen ingenuo ac libero dignior; Piso 67. q. no est causa una omnium, tamen est omnium mil probata; ib. 75. nec despero tamen, q. languet in ventus; ib. 82. q. mihi non sumo tantum; Plan 3. q. ... non me id magno opere conturbat ib. 4. q. nihil potes ... constituere quod sit pro prium laudis; ib. 7. q. ... permulta in Planciu ... conferuntur; ib. 35. q. illi omnia malo quar mihi, tamen honorum aditus numquam illi facilic res optavi quam mihi fuerunt; ib. 59. q. dissi milis est pecuniae debitio et gratiae; ib. 68. q. .. opinio plus valet saepe quam res ipsa; Scaur. 3(q. hoc plerumque facimus; Rab. Post. 1. lices esse miseros: q. hoc victore esse non possumu Ligar. 18. q. ... non dubito quin hanc saluter anteponas illi victoriae; ib. 28. q. hoc loco Deic tarum ... defendendum puto; Deiot. 16. q. t quidem id facturum non arbitror; Phil. I, 27. q solent domestici depravare non numquam; se novi firmitatem tuam; ib. 33. q. in hoc gener fateor feliciorem esse te: me nemo nisi amicu fecit heredem; ib. II, 40. q. tu quidem ... vi exalandi ... causa declamas; ib. 42. q. mult notiora vobis quam mihi sunt, tamen ... attent audiatis; ib. 47. q. dissimilis est militum caus et tua, ... tamen ... nihil de genere belli dicam ib. 59. q. enim adsunt Kalendae Ianuariae, tame breve tempus longum est imparatis; ib. III, 7 cui q. gratia referri tanta non potest quanta de betur, habenda tamen est tanta, quantam .. capere possunt; ib. 4. q. ne ei quidem ... sen tiunt; ib. IV, 9. [quamquam] alia omnia fals incerta sunt, caduca, mobilia: virtus est un altissimis defixa radicibus; ib. 13. q. suspicor qui dicturi sint ..., facilius contra dicerem, si qui videretur; ib. V, 5. q. illa auspicia non egen interpretatione; ib. 7. quae q. ... rata esse no possunt, tamen ... notanda censeo; ib. 21. qu honos est magnus illa aetate, tamen ... ad di gnitatem valet; ib. 45. q. .. non est illa legati sed denuntiatio belli; ib. VI, 4. q. illa legati non est ..., tamen opinio est gravis; ib. VII, 14 te ... moneo — q. non eges consilio ..., tame etiam summi gubernatores ... a vectoribus ad moneri solent; ib. 27. q. hoc honore usi togat solent esse, ... statui tamen a vobis ... non dif ferre vestitu; ib. VIII, 32. qui q. adflictus luct non adest, tamen sic animati esse debetis; ib. IX, 12. q. habet secum L. fratrem; ib. X, 21. q hortatore non egetis, ... tamen eo maiore anim .. libertatem defendite; ib. XI, 8. alter ... sol vatur legibus: q. leges eum non tenent, propte ... dignitatem; ib. 11. q. miror tam diu morari Antonium; ib. 26. neque vero recuso munus hoc q. populum Romanum video pro me recusare; ib XII, 24. q. vix videntur haec posse seiungi, se iungamus tamen; ib. XIII, 6. q. .. est tanta in te auctoritas ..., tamen senatus se ipse non contemnit; ib. 15. q. adfirmare de altero diffici est ..., bene sperabo, dum licebit; ib. 43. q. .. prima praesidia utiliora rei publicae sunt, tamen extrema sunt gratiora; ib. 44. omnibus — q ruit ipse suis cladibus — ... tormenta denuntiat ib. XIV, 8. q. sentio, quanta hoc cum offensione dicturus sim, dicendum est; Fr. C. 15.

2. **Imperfectum:** homo quamquam erat... ... ferre tamen ... Timarchidem non potuit; Verr. II, 70. q. non delebam ego abs te .. litteras posse

me ... proferre oportebat; ib. IV, 36. q. Syracusis ... custodiri oportebat; ib. V, 69. q. erant pauci, ... pugnare tamen se velle clamabant; ib. 89. Cleomenes, q. nox erat, tamen in publico esse non audet; ib. 92. qui q. de homine, sicut necesse erat, existimabant, tamen ... arbitrabantur; Cluent. 49. ut q. sedulo faciebat, tamen interdum non defendere ... videretur; ib. 58. tibi obstiti, q. videbam perniciem meam cum ... calamitate rei publicae esse coniunctam; Catil. I, 11. q. ego iam putabam ... meo labore esse perfectum; Muren. 17. q. erant eadem ista, quae te delectant, tamen asperior non est factus; ib. 66. q. ille animo irato nihil nisi de inimicitiis ulciscendis agebat, ego ... cogitabo; Quir. 21. q. ob alias causas tacebant, tamen ... non infitiando confiteri videbantur; Sest. 40. q. dolor animi ... fortissimum virum hortabatur, ... tanta moderatio fuit hominis; ib. 88. qui q. lege de vi certe non tenebantur, eo maleficio tamen erant implicati; Cael. 71. cum vos q. foedere obstricti tenebamini, tamen cupere vos diceretis; Piso 29. q. haec quidem iam tolerabilia videbantur; Milo 76. qui q. parum erat, ... tamen Bruti testimonio ... mihi videbatur gloriam consecutus; Phil. I, 10. q. ... ad tuam gloriam rem illam referri malebam quam ad meam gratiam; ib. II, 49. q. nemo erat eorum, qui tum tecum fuerunt; ib. 60. q. bonum te timor faciebat, ..., improbum fecit ... audacia; ib. 90. hanc igitur dubitationem, q. nulla erat, ... senatus ... sustulit; ib. IV, 2. q. proprios dolores ... omnes habebant, tamen ... nemo erat civis qui a se alienas arbitraretur; ib. VIII, 18. ne tum quidem populus .. ad privatum detulit bellum, q. erat Africanus, qui ... triumpharat; ib. XI, 18.

3. **Perfectum:** quamquam illa fuit ad calumniam ... reperta ratio; Verr. III, 38. q. illi sunt mortui sceleris tui testes, tamen eorum propinqui neque tibi neque illis desunt; ib. V, 121. q. mihi semper ... hic .. locus ... ad dicendum ornatissimus est visus, .. tamen hoc aditu laudis ... rationes ... prohibuerunt; imp. Pomp. 1. q. ... patroni mihi partis reliquisti, consulis ademisti; Rabir. 6. q. omnia exempla maiorum ... neglexisti, tamen a me haec ... non audies; ib. 17. superiora illa, q. ferenda non fuerunt, tamen, ut potui, tuli; Catil. I, 18. q. ... omnibus eius consiliis occurri ..., tamen ... dimicandum nobis cum illo fuisset; ib. III, 17. q. haec omnia .. ita sunt a me demonstrata; ib. 18. q. iam est periculum depulsum, tamen ... defendite; ib. 29. q. ... moderatus est in testimonio dicendo orationi suae, tamen iratum Flacco esse vidistis; Flacc. 87. q. mihi semper clarissima visa sunt, tamen ea nunc renovata inlustriora videntur; Quir. 4. q. in illa adoptione legitime factum est nihil, tamen te esse interrogatum (credo); dom, 77. q. ille gentem istam reliquit, sed tamen disce; ib. 127. q. hoc si minus civili iure perscriptum est, lege tamen naturae ... sanctum est; har. resp. 32. q. a Q. Hortensio ... causa est P. Sestii perorata, ... tamen adgrediar ad dicendum; Sest. 3. q. multi boni adulescentes illi homini nequam ... studuerunt, tamen existimetur Caelius Catilinae nimium familiaris fuisse; Cael. 10. impolitae vero res ... q. sunt accisae, tamen efferent se aliquando; prov. cons. 34. q. qua nolui ianua sum ingressus in causam, sperare videor; Planc. 8. q. ea, quae dixi, non secus dixi, quam si eius frater essem, ... qui ego esse in meum consuevi; Scaur. 37. q. ... suppeditata pecunia a Postumio est ..., tamen non debuit is ... quaerere; ib. 6. q. praesidiis salutaribus ... saepti sumus, tamen ne non timere quidem sine aliquo timore possimus; Milo 2. q. hoc animo semper omnes fuimus in patriae proditoribus opprimendis; ib. 82. q. iste tuus animus numquam his angustiis ... contentus fuit, semper immortalitatis amore flagravit; Marcell. 27. q. nec in hac oratione spes est posita causae nec in eorum studiis, qui ... petunt; Ligar. 31. q. illud ipsum ... semper prae me tuli; Phil. II, 5. q. nec scribae sufficere nec tabulae nomina illorum capere potuerunt; ib. 16. q. de morte Clodii fuit quaestio — non satis prudenter illa quidem constituta; ib. 22. q. illud fuit ... omnibus bono, ... tibi tamen praecipue; ib. 35. q. hoc maxime admiratus sum, mentionem te hereditatum ausum esse facere; ib. 42. q. mihi inimicus subito exstitisti, tamen me tui miseret; ib. 90. q. non sum usus eo verbo quo debui; ib. III, 3. q. vos nihil aliud nisi de praesidio ... rettulistis, tamen mihi videmini ... fecisse; ib. 13. q. huius sanctissimae feminae ... pater ... praetorius fuit, ... nihil illo contemptius; ib. 16. q. ille non eguit consilio cuiusquam, sed tamen currentem, ut dicitur, incitavi; ib. 19. q. animus mihi quidem numquam defuit: tempora defuerunt; ib. IV, 1. q. mortem quidem natura omnibus proposuit, crudelitatem mortis et dedecus et virtus propulsare solet; ib. 13. q. non alienum fuit personas quasdam a vobis recognosci; ib. VI, 15. q. nos ... studiorum .. honestissimorum societas similitudoque devinxit, ... tamen eundem ... negare esse consulem auderem; ib. VII, 6. cui .. pax, praesertim civilis, q. omnibus bonis, tamen in primis fuit optabilis; ib. 7. q. is quidem, ante quam sententiam diceret, propinquitatem excusavit; ib. VIII, 1. timorem attulerunt — q. mihi quidem nullum; ib. 22. q. ille quidem numquam iacuit, ... tamen ... mirantur; ib. X, 14. fuit immemor humanitatis — q. eius numquam particeps fuit; ib. XI, 8. „q. eos vos ... venenatis muneribus venistis depravatum"; ib. XIII, 34. q. illa non poena, sed prohibitio sceleris fuit; Fr. C. 5.

4. **Plusquamperfectum:** quamquam patefactis indiciis ... senatus ... civis amiserat, tamen (Lentulus) magistratu se abdicavit; Catil. III, 15. non potuit, ... q. .. insolentia dominatus extulerat animos, ... saepe peccare; dom. 141. res .. publica q. erat exterminata mecum, tamen observabatur; ib. q. tum ... tempus illud exarserat, tamen ... huic ordini ignem novum subici non sivistis; Rab. Post. 13. q. .. magnas res bellicas gesserat ..., non erat tamen ei tribuendum; Phil. XIII, 9.

5. **Futurum:** semper est de ea (auctoritate) dicendum, quamquam a me timide modiceque dicetur; Sulla 80. q., quod ad me attinet, numquam istam imminuam curam, ... tamen est mihi considerandum; Piso 82. q. ... T. Annii tribunatu rebusque omnibus ... non abutemur; Milo 6. q. nos ea, quae promisimus, studiose cumulata reddemus; Phil. XIV, 30.

II. **Coniunctiv:** 1. **Praesens:** quamquam nullo incommodo adficiantur ..., tamen ... consolabor ... viros; Balb. 44. q. quid facturi fueritis dubitem; Ligar. 24. q. paratissimos milites ad proeliandum videant (imperatores), ut eos tamen adhortentur; Phil. IV, 11. q. in memoria gratorum civium tamquam in luce posita laetetur; ib. V, 35.

2. **Imperfectum:** levius dixi, quamquam id ipsum esset et novum et non ferendum; Vatin. 33. neque id fieri a multitudine imperita, q. esset miserum id ipsum, sed ab uno; Milo 90.

3. **Perfectum:** quamquam ne id quidem suspicionem coitionis habuerit; Planc. 53. q. ea (pecunia) quoque sit effusa; Phil. I, 17.

4. **Plusquamperfectum:** ut, quamquam dis-

cessio facta non esset, tamen praeter paucos omnes mihi adsensuri viderentur; Phil. VI, 3.

III. **Participium; Ellipse:** quia quamquam paratus in imperatos Clodius, tamen inciderat in viros; Milo 55. C. Caesar ... q. sua sponte eximiaque virtute, tamen approbatione auctoritatis meae colonias patrias adiit; Phil. V, 23. q. — sed hoc malo dicere, audirem: stanti resistendum est; ib. XII, 4.

B. **Frage und Ausruf:** quamquam quid loquor? Catil. I, 22. q. quid ego te invitem, a quo iam sciam esse praemissos qui ... praestolarentur? ib. 24. q. ... quae potest esse ... punienda crudelitas? ib. IV, 11. q. quis ignorat ... quin tria Graecorum genera sint vere? Flacc. 64. q. ubi tu te popularem ... potes dicere? dom. 77. q. quid ego de dedicatione loquor? ib. 122. q., si me tantis laboribus .. perfunctum efferret ... dolor, quis non ignosceret? har. resp. 17. q. quis audiret, si maxime queri vellent? Sest. 64. q. quis hoc credat? Milo 70. q. qui poterat salus sua cuiquam non probari? ib. 81. q. cui sunt inauditae ... querellae! Deiot. 9. q. si interfici Caesarem voluisse crimen est, vide; Phil. II, 34. q. quo modo dominus? sed tamen quam ab dispari tenebantur! ib. 104. q. qui umquam aut ludi aut dies laetiores fuerunt? ib. X, 8. q. ... quousque sententias dicemus? ib. XI, 38.

quamvis, wie sehr auch, wenn auch noch so, beliebig, obgleich, obschon: I. **bei Verben:** decoquo: quamvis quis fortunae vitio, non suo decoxisset; Phil. II, 44.

dico: quamvis dicant, quod quosdam audio dicturos; Phil. V, 26.

floreo: quamvis enim illa (quaestura) floruerit, tamen ... arbitror; Planc. 64.

nolo: quamvis hoc isti testes domestici nolint; Phil. XIV, 12.

placeo: quamvis mihi res non placeat, tamen ... pugnare non potero; Verr. III, 209.

probo: quamvis ipse probarem, ut probo, tamen non commemorarem; Ligar. 26.

sapio: quamvis nihil sapias, tamen nihil tibi potest esse iucundum; Phil. II, 68.

sum: quamvis sint homines qui ... oderint, tamen hi debent; Verr. I, 39. quamvis enim sine mente ... sis, ut es, tamen ... tuos nosti; Phil. II, 68. vgl. II. IV.

video: quamvis patrem suum numquam viderat, tamen ... deductus est; Rab. Post. 4.

II. **bei Adjectiven und Participien:** amplus: quamvis amplum sit, id est parum; Marcell. 26. patrimonium quamvis amplum ... devorare potuisset; Phil. II, 67.

bonus: quem ... quamvis bonum fortemque facile paterer evadere; Verr. III, 162. quamvis enim res bonas vitiose ... tulerit, tamen eae leges non sunt habendae; Phil. V, 10.

calamitosus: (gesserat) res ... quamvis ... calamitosas; Phil. II, 116.

eruditus: quamvis sit (sapientia) erudita, non audiam; Phil. XIII, 6.

falsus: aliqua ratione ..., quamvis falsa, ... defendere; Verr. III, 224.

felix: quamvis ille felix sit, sicut est, tamen ... potest; Sex. Rosc. 22.

fortis: s. bonus.

frugi: nos ... quamvis frugi hominem ... ferre moleste solemus; Planc. 62.

furens: quamvis sis, ut es, violentus et furens; Phil. II, 68.

impius: quamvis impii .. sint, sicut sunt, dissentire possunt; Phil. IV, 9.

indignus: s. IV.

ingeniosus: contra me .. dicet, quamvis ingeniosus; div. Caec. 44. quamvis et te et [p]tronos tuos ingeniosos esse dicito; Verr. III, [...]

iniquum: quamvis iniquum et inutile sit, [...]fendetur; Phil. I, 19. quamvis iniqua condicio[...] pacis, ... rem publicam ... teneremus; ib. II, [...]

integer: monumentum ... quamvis sart[um] tectum integrumque esset, tamen ... arbitrabat[ur]; Verr. I, 131.

intentus: quamvis .. intentus animus sit, [...] tamen rerum natura coget te; Phil. XI, 22.

inutilis: s. iniquus; Phil. I, 19. — is: s. [...]

magnus: interesse publice .. quamvis mag[...] emi; Verr. III, 99. si ... quamvis magna [...] Postumium ab eo pecunia pervenisset; Rab. Po[st.] 37.

multus: quasi vero mihi difficile sit quam[vis] multos nominatim proferre; Sex. Rosc. 47. rel[i]quemus? immo vero aliis quamvis multis sa[tis] tibi uni parum; Marcell. 25.

nocens: quamvis sit nocens, neminem po[sse] damnari (percrebuit opinio); Verr. a. pr. 1. ali[...] condemnari reus, quamvis sit nocens, non pote[...] ib. I, 25. hoc ... homo ... quamvis nocens . [...] non ... venditasset? ib. III, 132.

pauci: vidi armatos, quamvis paucos; Caec[in.] 47.

salsus: quamvis salsa ista Sarda fuerit; Sca[ur.] c. 4, § 6.

sapiens: quamvis sis sapiens, non negab[...] Marcell. 25.

sartus: s. integer.

severus: quamvis severa legatis mandata d[e]derimus, nomen ipsum ... restinguet ardore[m] Phil. V, 25.

suspiciosus: rem enim integram hominis n[...] alieni quamvis suspiciosam defendere humanita[tis] esse putabamus; Cluent. 57.

tectus: s. integer.

turbidus: homines quamvis in turbidis reb[us] sint, tamen ... animis relaxantur; Phil. II, 39.

violentus: s. furens.

III. **bei Adverbien:** atrociter: quamvis atr[o]citer ipse tulisset, vos tamen fortiter iudicaturo[s] Milo 21.

audacter: quamvis audacter (facere); Verr. I[I,] 134.

bene: quamvis de illo ... bene existimea[t] Phil. VIII, 22.

callide: quamvis callide (facere); Verr. II, 134

diu: posset ea quamvis diu dicere; Sex. Rosc. 91.

impie: quamvis ingrate et impie necessitudini[s] nomen repudiaretis; Deiot. 30.

improbe: neque .. est ... quod ... facere audeant ..., quamvis improbe; Verr. III, 195.

impudenter: quamvis impudenter (facere); Verr. II, 134.

ingrate: s. impie.

procul: si quos armatos quamvis procul conspexissent; Caecin. 45.

IV. **bei Substantiv:** puer: quicumque senator voluerat fieri, quamvis puer, quamvis indignus, quamvis ex eo loco, ex quo non liceret, ... factum esse semper; Verr. II, 121.

quando, wann, da, weil, wann? je, jemals, einmal: I. **relativ, causal:** 1. conspicio: QUANDO TE IN IURE CONSPICIO; Muren. 26.

debeo, exigo: quando magistratus ... exigere debebant; Verr. III, 70.

mitto: tum, quando ... legatos Tyrum misimus; leg. agr. II, 41.

sum: consume .., quando commodum est; leg. agr. I, 3.

II. **interrogativ**: 1. **direct**: **arcesso**: „arcessivit aliquem". quem aut quando? Sex. Rosc. 76.

aspiro: quando .. homo tantae luxuriae ... aspirabit in curiam? Verr. II, 76.

audeo: quando iste sententiam dicere audebit aut poterit? Verr. II, 76.

audio: quando hoc quisquam ... audivit? Ligar. 18.

coepi: quando tibi esse (malus civis) coepit? Verr. I, 37.

conquiesco: quando illius sica ... conquievit? Milo 37.

do: quando .. frumentum ... non ad diem dedit? Verr. II, 5. quando imperium senatus dedit? Phil. XI, 20.

invenio: quando quattuor aut summum quinque sunt inventi, qui ... non probarent? Milo 12.

obliviscor: quando .. obliviscetur ulla posteritas? Phil. XII, 12.

persequor: quando es persecutus? Verr. I, 84.

polliceor: quando id ... non ultro pollicita est (provincia)? Verr. II, 5.

polluo: quando aut quo scelere polluti? har. resp. 21.

possum: s. audeo.

postulo: postulaturus eras quando? post dies xxx; Quinct. 82.

recuso: quando id, quod imperaretur, recusavit? Verr. II, 5.

refero: quando .. ego huic homini .... quando omnes mei gratiam referent? sen. 24.

sum: s. coepi.

venio: quando .. veniet consul? Phil. XI, 25.

versor: „vis in foro versata est". certe: quando enim maior? Sest. 77.

video: quando tantam frequentiam ... quando illa dignitate rogatores ... vidistis? sen. 28. quando ita decerni vidisti? Phil. X, 6.

2. **indirect**: **nescio**: me nescio quando venisse questus est; Phil. II, 3.

III. **indefinit**: **ne**: ne quando liberis proscriptorum bona patria reddantur; Sex. Rosc. 145. ne quando recreata exsurgere atque erigere se possent; leg. agr. II, 87. mihi mea ne quando obsint providere; Catil. III, 27. equidem, si quando, ut fit, iactor in turba, non illum accuso; Planc. 17.

num: num quando vides Tusculanum aliquem de M. Catone ... gloriari? Planc. 20.

si: si quando auditum est; Sex. Rosc. 38. si quando me vis peierare; Qu. Rosc. 49. ostendam, si quando sit datus; Verr. II, 34. quod si quando accidit; ib. III, 112. si quando opus esset; ib. V, 102. si quando tibi peregrinari commodum est; Flacc. 70.

quandoque, wenn, so oft: **conspicio**: QUANDOQUE TE IN IURE CONSPICIO; Caecin. 54.

desum: QUANDOQUE TU NULLA UMQUAM MIHI IN CUPIDITATE ... DEFUISTI; Verr. III, 187.

elliptisch: QUANDOQUE TU — QUID? IN PROELIO? Verr. III, 187.

quando quidem, da eben, da ja: **accipio**: quando quidem a vobis maxima accepimus; Phil. XIV, 33.

adfero: consume ... quando quidem tu attulisti; leg. agr. I, 3.

possum: quando quidem maius (beneficium) accipi ... nullum potuit; Phil. II, 6. quando quidem tertium nihil potest esse; ib. 31.

relinquo: quando quidem agros ... reliquissent; Verr. II, 9.

refero: quando ‖ qui ‖ quidem ... nihil ... rettulisti; Piso 53.

reprehendo: quando ‖ quoniam ‖ quidem furtum nusquam reprehendis; Flacc. 68.

sum: s. possum.

supero: deterrebit, quando quidem virtute superavit aetatem; Phil. XIV, 28.

quanto opere, wie sehr: s. **opus**, V. quanto (3 St.) B. III, S. 499, b.

quantulus, wie groß, wie viel: I. **relativ**: reddidit quantulum visum est; div. Caec. 57.

II. **Frage**: quantulum interest, utrum ... an ... deducamini? leg. agr. II, 66. quantulum indicare possemus ostendimus; Verr. III, 3.

quantuluscumque, so klein nur immer: quantulumcumque videbitur esse; Verr. II, 183.

quantus, wie groß, wie viel: A. **relativ**: I. **bei Substantiven**: **aestus**: quem Euripum tot motus, tantas, tam varias habere putatis agitationes fluctuum, quantas perturbationes et quantos aestus habet ratio comitiorum? Muren. 35.

auctoritas: auctoritas tanta quanta in imperio populi Romani ... tenebatur; Muren. 58. (auctoritas) apud omnis tanta est quanta esse debet; Flacc. 14. quanta est in adulescente auctoritas, ea ... minor est putanda; dom. 118. (usus) auctoritatis tantae, quantam vos in me esse voluistis; Balb. 1. quae (auctoritas) tanta est, quanta in his ... laudibus esse debet; ib. 10. est tanta in te auctoritas, quanta debet; Phil. XIII, 15.

bellum: si tanta bella *legatus obisset*, quanta gessit; Balb. 47. tantum bellum, quantum numquam fuit; Phil. VIII, 7.

beneficia: in tantis beneficiis, quanta vos in me contulistis; Quir. 23.

causa: tantam causam, quanta nulla ... versata est; Deiot. 5.

concordia: concordia tanta, quanta numquam fuit; Phil. IV, 15

consuetudo: ei tanta consuetudo (non erat), quanta a vobis inducitur; Cael. 58.

contentio: ut non tanta mecum, quanta tibi tecum esset contentio; Phil. II, 18.

contio: contio tanta .. quantam meminisse non videor; Phil. IV, 1. nullam (contionem) umquam vidi tantam, quanta nunc vestrum est; ib. 18.

crimina: tam manifestis neque tantis criminibus quantis .. convinceris; Verr. I, 26.

equitatus: (largiri) equitatum, quantum velit; Phil. V, 5.

exercitus: habebas exercitum tantum, quantum tibi non senatus aut populus Romanus dederat, sed quantum tua libido conscripserat; Piso 37.

fines: cum finis tantos haberet, quantos voluerat, quantos optarat, quantos pretio mei capitis emerat; Piso 49.

gratia: cui .. gratia referri tanta non potest quanta debetur, habenda tamen est tanta, quantam maximam animi nostri capere possunt; Phil. III, 4.

honos: non tantum commodum tribuitur ... quantus honos; Phil. V, 52.

ingenium: hominem ... comprobari ... ingenio .. tanto, quantum id convenit existimari; Arch. 31.

inlecebra: quae tanta umquam in ullo homine iuventutis inlecebra fuit quanta in illo? Catil. II, 8.

laus: (nemo est adsecutus) tantam laudem, quanta vos me vestris decretis honestastis; Catil. IV, 20.

licentia: quod si ... quantam ad male dicendum licentiam (habent), tantum haberent ... animi; Font. 40.

maestitia: tanta in maestitia fuisse, quanta ·eri .. cives ... fuissent; Phil. II, 37.

·anus: (tantam ... video) quanta manus est ·atorum; Catil. IV, 20.

·es: qui te tanta mercede, quantam iam ·, nihil sapere doceat; Phil. II, 8.

·udo: tantam multitudinem .., quantam ·stis; Verr. III, 129. tantam multitu- · quantam iterum nunc ... videmus; 69. nec .. tantae multitudini, quanta ·am ... fuit, deero; Sest. 36.

intellegetis ... quemquam tanto odio m ... esse; Verr. II, 15.

: esse pollicitum (istum) quantam vellent Vtrr. a. pr. 23. ait accusatores eius rem pecuniam praetori polliceri quam ·ac dedisset; ib. II, 70. (tantam), quan- . concupierit pecuniam; ib. III, 222. QUAN- PECUNIAE PARET DOLO MALO FAMILIAE P. FABII VI HOMINIBUS ARMATIS COACTISVE DAMNUM DATUM ESSE M. TULLIO; Tull. 7. QUANTAE PECUNIAE PARET A FAMILIA P. FABII VI HOMINIBUS ARMATIS DAMNUM M. TULLIO DATUM; ib. 31. parta sit pecunia ... tanta, quanta est in terris; leg. agr. II, 62. ut ... acciperent ... pecuniam quantam vellent; Sest. 24. si .. pecuniam, quantam poposcerat, non dedisset; Milo 75. (tantam) quantam .. pecuniam ... pollicitus sit; Phil. V, 53. decrevistis tantam pecuniam Pompeio, quantam ex bonis ... redegisset; ib. XIII, 10.

perturbationes: f. aestus.

pondus: tanto pondere auri, quantum tempus .. postulabat; Rab. Post. 47.

praemium: cum praemia mihi tanta ... sint data, quanta antea nemini; Muren. 8.

religio: tantam habet ... religionem, quantam ... dignitas postulat; Muren. 1.

res: tantas res auderet optare, ... quantas di immortales ad Cn. Pompeium detulerunt; imp. Pomp. 48.

societas: quae tanta societas ..., quanta ei cum illis sceleris? Sulla 16.

studium: tanta (studia), quanta in hominibus ... esse potuerunt; Planc. 20.

summa: si ... dedisset ... tantum ex eius bonis, quanta summa litium fuisset; Rab. Post. 37.

vilitas: tanta repente vilitas annonae ... consecuta est ..., quantam vix ... pax efficere potuisset; imp. Pomp. 44.

vis: vim in inquirendo tantam habui, quantam mihi lex dabat, non quantam habere poteram illorum studio; Verr. I, 16.

voluntas: quod si quantam voluntatem habent ad hunc opprimendum, ... tantum haberent ... animi; Font. 40.

voluptas: non tantae voluptati erant suscepti quantae nunc sunt restituti; Quir. 2.

utilitas: non tantam rationem res habet quantam utilitatem; Verr. III, 197.

II. **allein: 1. quantum: a. absolut:** est: quantum in ipso est disturbat vitae societatem; Sex. Rosc. 111. tantum unum quemque auferre, quantum sibi ... satis futurum sit; Verr. a. pr. 41. tantum unum quemque ablaturum putant, quantum sibi ... satis esse arbitretur; ib. is ... quantum commodum est aufert; ib. III, 35. hoc, quantum est ex Sicilia frumenti hornotini, exararunt; ib. 45. tantum, quantum ex primis decumis fuisset; ib. 163. tantum detraxit, quantum commodum fuit; ib. 165. tantum pecuniae, quantum ... satis sit; ib. 173. quantum commodum fuit, imperavit; ib. 225. tantum loquuntur, quantum est satis; Caecin. 56. cum .. auctoritatis in me tantum sit, quantum vos ... esse voluistis; imp. Pomp. 2. tanta sunt in hoc uno, quanta in omnibus reliquis; ib. 29. nomen civium quantum in ipsis fuit sustulerunt; Flacc. 61. huic ..., quantum est situm in nobis, ... salutem ferre debemus; Arch. 1. dicam .. tantum esse in homine, ... quantum ipse ... sensi; Sest. 22. constitutum .. est illo anno, quantum in illis duabus .. imperii pestibus fuit; ib. 65. tantum sit, quantum vos existimatis; Cael. 9. tantum erat, quantum homines loquebantur; ib. 75. quantum in me fuit, ieci; Phil. I, 1. omnes boni, quantum in ipsis fuit, Caesarem occiderunt; ib. II, 29. quae tu, quantum in te fuit, dominatu regio sustulisti; ib. 87.

nascitur: si plus edidisset quam quantum natum esset; Verr. III, 70.

redundat: id fuisse tantum quantum ex eo ... redundarit; Verr. III, 103.

resistit: cum hostes vestri tantum civium superfuturum putassent quantum infinitae caedi restitisset; Catil. III, 25.

superest: tantum quisque habet ..., quantum hominis avarissimi ... satietati superfuit; Verr. a. pr. 13.

b. **nach Verben:** absum: qui tantum abest a principibus quantum a puris, quantum ab religiosis; har. resp. 53. (tantum) quantum a rerum turpitudine abes; Caes. 8.

adfero: cum ... in me .. sit ... facultatis tantum, quantum ... exercitatio potuit adferre; imp. Pomp. 2. (tantum) quantum mea fides .. mihi adferat; Deiot. 1.

adsequor: sic ad omnia confugi, quantum ego adsequi potui; Cluent. 51. pro se quisque, quantum dicendo adsequi poterat, docere me coepit; Verr. IV, 139.

aro: non opinor quemquam minus esse professum quam quantum arasset; Verr. III, 112.

auguror: te ipsum, quantum ego opinione auguror, ... aetas mitigabit; Muren. 65.

ago: universis egi (gratias) initio quantum potui; sen. 30.

aufero: (tantum) quantum sibi ablatum homo .. dicit; Flacc. 34. tantum addere iam non potest quantum auferre; prov. cons. 35.

capio: capio tantum voluptatis, quantum ... laboris; Verr. V, 37.

coacervo: tantum scilicet, quantum ... coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133.

committo: tantum ... permissum quantum commissum sit et creditum; Cluent. 159.

commoveo: neque tantum me exspectatio ... commovet, quantum istius insidiae; Verr. a. pr. 4.

concedo: si, quantum ceteris ad suas res obeundas, quantum ad festos dies ludorum celebrandos, quantum ad alias voluptates ... conceditur temporum, ... tantum mihi egomet ad haec studia recolenda sumpsero; Arch. 13. peto a vobis, ut tantum orationi meae concedatis, quantum ... concedendum putetis; Sest. 4.

concupisco: tantum agri ... occupavit, quantum concupivit; leg. agr. II, 69.

confero: servus est nemo ..., qui non quantum audet et quantum potest conferat ad salutem voluntatis; Catil. IV, 16.

conquiesco: qui tantum potuit impertire huic studio temporis, quantum ... a continuis ... victoriis conquievit; Balb. 3.

contendo: tantum contendet in dicendo quantum potest; div. Caec. 48. quantum potero voce contendam; Ligar. 6.
debeo: cum tantum dederit decumano, quantum illi deberi dixerit; Verr. III, 28. is .. quantum debetur ... aufert; ib. 35. (tantum), quantum Apronius edidisset deberi; ib. 70. tantum .. laudis, quantum forti viro ... debeatur; imp. Pomp. 20. tantum *huic* laudis impertit, quantum ... debuit; Muren. 20. ut quantum antea parentibus, quantum dis immortalibus, quantum vobismet ipsis, tantum ... cuncto populo Romano debeamus; Quir. 5. tantum debeo, quantum hominem homini debere vix fas est; ib. 17. ſ. do; Verr. III, 56.
demo: tantum dare, quantum erat de capite demptum, (coguntur); Verr. III, 78.
deripio: vidit, quantum de mea auctoritate deripuisset, tantum se ... deminuturum; Sulla 2.
detraho: quantum potest, de auctoritate senatus detrahit; Cluent. 140. (tantum) quantum ... diuturnitas detrahet; Marcell. 12.
dico: tantum mihi licet dicere, quantum possum; Verr. II, 175. tibi dicere licebit, tantum, quantum ego dicam, non fuisse; ib. 178.
do: adductus est ut frumenti daret non quantum deberet, sed quantum cogeretur; Verr. III, 56. cum ... aliquanto plus ... auferant quam quantum populo Romano ... daturi sunt; ib. 87. tantundem detur in cellam quantum semper datum est; ib. 201.
edo: (tantum) quantum decumanus edidisset; Verr. III, 25. tantum exigebat quantum decumanus ediderat; ib. 117.
efficio: cum audisset ... tantum (decumano) .. deberi, quantum ille ... efficere non posset; Verr. III, 129. ut ... urbi tantum mali optarit, quantum illi effecerunt; prov. cons. 4. quantum cura ... efficere potero, nihil praetermittam; Phil. IV, 16.
enitor: nihil praetermisi, quantum facere enitique potui; Phil. II, 23.
exaro: poscet omne, quantum exaravero; Verr. III, 25. eis plus frumenti imperabatur, quam quantum exararant; ib. 57. a Tissensibus ... nonne plus ... eripitur, quam quantum ... exararant? ib. 86.
excogito: non tantum audent, quantum excogitant; Cluent. 183.
excubo: consilio quantum potero ... excubabo vigilaboque pro vobis; Phil. VI, 18.
existimo: tres sunt res, quantum ego existimare possum; Sex. Rosc. 35.
facio: tantum [datum] quantum reliqui scribae fecerant; Verr. III, 198. tantum vobis, quantum facere possum, .. pollicebor; Quir. 18. ſ. enitor.
fero: tantum operis ... fuit, quantum paucae operae [fabrorum] mercedis tulerunt; Verr. I, 147. scitote, vitae et sanguinis tantum relictum esse, quantum Apronii libido tulit; ib. III, 86. tantum erat ablatum, quantum voluntas tulerat Apronii; ib. 198.
habeo: se tantum habuisse, quantum oportuerit; Verr. V, 102.
impero: tantum decumanis dedit quantum iste imperavit; Verr. III, 55. tantum exprimi frumenti quantum ... imperasset; ib. 105.
intellego: quantum sermonibus volgi et suffragiis intellegere potui, prae se populus Romanus ferebat sibi illum ... animum ... et ... fidem ac fortitudinem ... gratam fuisse; Sest. 113.
invenio: tantum possem ... dicere, quantum ... invenissem; Verr. II, 176.
iubeo: si solveres Siculis tantum, quantum populus Romanus iusserat; Verr. III, 174.

mitto: (tantum), quantum frumenti esset .. mittendum; Verr. III, 171.
obeo: cum hostes vestri ... tantum .. urbis (superfuturum putassent), quantum flamma obire non potuisset; Catil. III, 25.
obsum: neque tantum illa res nocentibus proderat quantum obfuit multis; Verr. III. 94.
opto: tantum victus efficere potuit, quantum incolumis numquam est ausus optare; imp. Pomp. 25.
patior: ut ego mihi plus appetere coner quam quantum omnes inimici .. patiantur; Sulla 84.
permitto: tantum, quantum mihi res publica permittet, cogitabo; Quir. 21.
peto: quis umquam ad arbitrum quantum petiit tantum abstulit? Qu. Rosc. 12.
posco: quantum poposcerit Apronius, dato; Verr. III, 25. ego tantundem dabo, quantum ille poposcerit? ib. ut tantum ab aratore quantum poposcisset auferret; ib. 29. ut ... quantum poposcisset auferret; ib. 32.
possum: Tertiae ... tantum ... in Siciliensi praetura auctoritas potuit quantum in urbana Chelidonis; Verr. III, 78. si quantum ... audacia potest, tantum in foro ... impudentia valeret; Caecin. 1. hominibus tantum licere indicas, quantum possunt; Phil. XIII, 15.
postulo: ut neque nihil neque tantum, quantum postulavimus, consequamur; Qu. Rosc. 10. (tantum) quantum tu a me postulare ausus sis; Muren. 7. (tantum) quantum meus in vos amor postulat; Sulla 93. neque id ... tantum, quantum meus ac meorum, sed tantum quantum vester ... dolor postulavit; har. resp. 4.
praesto: praestare ... debeo, quantum possum; prov. cons. 39.
praetereo: ut tantum mihi sumam, quantum ... praeterire non possim; Cluent. 118.
probo: ut non existimetis plus vos ... reo largiri oportere, quam quantum defensor ... probare potuerit; Cluent. 3.
rapio: ut tantum haberet, quantum rapere potuisset; Phil. II, 62.
relinquo: tantum .. habebat, .. quantum reliquerat divisor; Phil. V, 20.
reservo: quantum potero ... reservabo; Phil. I, 38.
sero: ut tantum decumae sit quantum severis; Verr. III, 112. sexiens tanto quam quantum satum sit; ib. 102.
sumo: reperietis quinquiens tanto ... amplius istum quam quantum .. sumere ei licitum sit, .. imperasse; Verr. III, 225.
suspicor: tantum iudici (licet) suspicari, quantum velit; Verr. II, 175.
trado: ut agros ... plenos periculi quanti ipsi velint .. tradant; leg. agr. II, 68.
transfero: qui ... tantum ... detraxerit temporis, quantum in me .. transferre maluerit; Planc. 61.
tribuo; si, ... quantum alii tribuunt tempestivis conviviis, quantum denique alveolo, quantum pilae, tantum (temporum) mihi egomet ad haec studia recolenda sumpsero; Arch. 13.
valeo: ut .. nomen non tantum ad honorem quantum ad ignominiam valeret; Verr. III, 97. tantum valuit ... auctoritas, quantum debuit; ib. V, 55.
vigilo: ſ. excubo.
volo: asportabat quantum a quoque volebat Apronius; Verr. III, 29. si tantum des, quantum velit venditor; leg. agr. I, 15. ne qui posset tantum ... de alicuius periculo meminisse quantum vellet; Sulla 43.
2. **quanti:** aestimo: tanti fuit, quanti iste aestimavit; Verr. III, 194. aiebat se tantidem

aestimasse quanti Sacerdotem; ib. 215. ut liceat quanti quisque velit tanti aestimare; ib. 221. id, quanti aestimabat, tanti vendidit; ib. IV, 10. maiorem sumptum, quam quanti lis aestimata est, ... fecerunt; ib. 22.

emo: emit agrum ... dimidio fere pluris incultum ... quam quanti integrum ... emerat; Tull. 14.

existimo: an ... terrorem damnationis et minas non quanti volet existimabit? leg. agr. II, 40.

facio: voluntatem decurionum ... tantidem quanti fidem suam fecit; Sex. Rosc. 115.

loco: ut eam basim .. faciendam ... locent, quantique locaverint, tantam pecuniam redemptori attribuendam .. curent; Phil. IX, 16.

sum: pro tritico nummos abstulit, quanti erat in Sicilia triticum; Verr. III, 170. ut sibi pro frumento quanti frumentum esset dare liceret; ib. 189. cum pluris senatus aestimasset quam quanti esset annona; ib. 195.

vendo: tanti frumentum emeret quanti domi vendidisset; Verr. III, 192. vendes ... quanti voles; leg. agr. I, 14. vendet eos mea lege quanti volet; ib. III, 14.

veneo: cogis eos plus lucri addere, quam quanti venierant; Verr. III, 89. deductis tritici modium CCXVI, quanti decumae venierunt; ib. 116. saepe decumae tanti venierunt, ... quanti nunc lege Verria venierunt; ib. 117.

3. **quanto:** honestior: tanto minor, quanto est honestius ... commoveri; Verr. III, 169.

plus: (tanto) quanto ille plura miscebat; Milo 25.

praesto: tanto ille .. vicerat .. quanto tu omnibus praestitisti; Deiot. 12.

B. **interrogativ: a. direct** (vgl. C.): I. **bei Substantiven:** bellum: quot bella maiores .. et quanta suscepisse arbitramini? Verr. I, 149.

calamitas: quanta calamitas populo, si dixerit? leg. agr. II, 46.

cupiditas: quantam honoris huius cupiditatem fuisse creditis? Planc. 29.

divinatio: id ipsum quantae divinationis est scire? Cluent. 131.

felicitas: quanta innocentia debent esse imperatores, quanta ... temperantia, quanta fide, quanta felicitate, quanto ingenio, quanta humanitate? imp. Pomp. 36.

fides: fidem ... quantam inter socios existimari putatis? imp. Pomp. 42. s. felicitas.

gemitus: quantos ... gemitus esse factos? Cluent. 192.

honos: Iovem ... quanto honore ... fuisse arbitramini? Verr. IV, 129. quanto .. honore ... ingredi debent ... liberatores? Phil. XIV, 12.

humanitas, ingenium, innocentia: s. felicitas.

intervallum: quantum intervallum .. inter te atque illum interiectum esse putas? Rabir. 15.

luctus: quantum luctum ... fuisse ... accepimus? Milo 16.

maeror: quanto ..illum maerore esse adflictum ... putatis? Catil. II, 2.

multitudo: quanta illic multitudo, quanta vis hominum? Verr. II, 160.

odium: quantum odium illius ... etiam iustum fuisse (creditis)? Milo 35.

praedae: quae tantos exhaurire gurgites posset, quantas iste ... praedas exsorbuit? har. resp. 59.

quaestus: quantum .. quaestum putamus factum esse? Verr. III, 150. quantus ipsi quaestus, si negarit? leg. agr. II, 46.

religio: quantam esse religionem convenit eorum ..? Verr. IV, 108.

scelus: ea quanta sunt, quae in ipsum se scelera ... edidit? har. resp. 59.

spes: quantam ... spem praedae propositam arbitramur fuisse? Verr. III, 150.

studium: quanto vos studio convenit ... defendere? imp. Pomp. 14. quanto tandem studio debeo naturae meae ... servire? Muren. 6.

temperantia: s. felicitas.

terror: quantus rei publicae terror impenderet? Phil. V, 37.

virtutes: (virtutes) quantae atque quam multae sunt? imp. Pomp. 36.

vis: s. multitudo.

II. **allein:** 1. **quantum: a. absolut:** hoc quantum est? Verr. II, 154. quantum praeterea est quod ... possit habere? ib. III, 227. illud vero quantum est, cum ... dicet? leg. agr. II, 46.

interest: quantum interesse vis ad rationem petendi? Planc. 19.

b. **nach Verben:** detraho: quantum .. ex his horis detraheret? Flacc. 82.

do: unde aut quantum dedit? Sex. Rosc. 74.

vendo: quantum tibi agri vendet... socer tuus? leg. agr. I, 14.

2. **quanti:** hoc quanti putas esse ad famam hominum? Muren. 38.

3. **quanto:** durior: quanto hoc durius, quod nos domi petimus, id te in foro oppugnare? Ligar. 14.

flagitiosior, al.: quanto illud flagitiosius, improbius, indignius (est)? ... quanto maius (scelus est)? ... quanto etiam sceleratius? Verr. II, 78.

honestior: quanto illa honestior est causa || causa est ||? div. Caec. 64.

lenior: quanto lenior est quam in publicanum? Verr. III, 34.

magis: quanto hoc magis ... facere debemus? Milo 93.

maior: quanto est Oppianicus in eadem iniuria maiore supplicio dignus? Cluent. 32. quanto in rebus ... maior? Phil. II, 30. s. flagitiosior.

sapientior: quanto nostri maiores sapientius (fecerunt)? Sex. Rosc. 70.

verior: quanto verius nunc negabo? Phil. II, 119.

b. **indirect:** I. **bei Substantiven:** aequitas: ea ... cogitationi traduntur, ... quanta animi aequitate ... dicantur; Font. 23.

auctoritas: cognoscite ..., quanta in constituendo iure sit auctoritas; Verr. V, 54. ea ... cogitationi traduntur, quanta auctoritate ... dicantur; Font. 23. quanta auctoritas (in L. Crasso fuerit), quis ignorat? ib. 24.

audientia: prospicio ..., quantam .. audientiam ... factura sit; div. Caec. 42.

bellum: perspicite, quantum illud bellum factum putetis; imp, Pomp. 26.

benignitas: cogitate, ... quanta deorum benignitate auctas exaggeratasque fortunas una paene nox delerit; Catil. IV, 19.

calamitas: quantas calamitates ... nostri exercitus ferant, quis ignorat? imp. Pomp. 37. ultus est ..., ne dici quidem opus est ... quanta calamitate rei publicae; Catil. III, 24.

caritas: vide quanta caritas sit; Phil. VIII, 18.

causa: ob eam causam, quae quanta fuerit ... dicere non est necesse; Sest. 62.

commodum: quod ... quantum commodum fuerit frumenti decumani detraxerit; Verr. I, 11.

concessiones: attendite quantas concessiones ... facere conetur; leg. agr. III, 11.

concordia: scis ..., quanta concordia (sit); Flacc. 66.

consensus, constantia: recordamini ..., quantus consensus vestrum, quanta virtus, quanta constantia (fuerit); Phil. V, 2.

conventus: quanti conventus ad ... patronos, quanti ad ... necessarios fieri soliti sint quis ignorat? Verr. III, 45.
conversio: videtis ..., quanta in conversione rerum ... versemur; Flacc. 94.
crimen: licebit ... quanta sint crimina recordere; Piso 87.
cupiditas: scio .. quam timida sit ambitio quantaque et quam sollicita sit cupiditas consulatus; Milo 42.
cura: exspectant omnes quantae tibi ea res curae sit; Verr. III, 137. ea ... cogitationi traduntur, ... quanta cura ... dicantur; Font. 23.
deminutio: ultus est ..., ne dici quidem opus est quanta deminutione civium; Catil. III, 24.
desiderium: quantum desiderium sui reliquerit dici vix potest; Verr. IV, 127.
desperatio: qui timor ... iniectus sit quantaque desperatio ..., nolite a me commoneri velle; Muren. 50.
dignitas: populus Romanus .. vidit sensitque ... quanta dignitate esset; dom. 75.
diligentia: quae (diligentia) [quanta sit] ..., intellegi non potest; Quinct. 4. quam quidem rem ... quanta .. diligentia * || persecutus sit, egerit || ex ipso senatus consulto cognoscetis; dom. 136.
divitiae: quantae ... divitiae ... tot iudiciis ... quaerantur videtis; leg. agr. II, 62.
dolor: videte ... quantum ... dolorem ... inusserint; Verr. II, 163. quanto meo dolore (viderim) non dico; Phil. I, 9.
exercitus: an obliti estis ..., quantos ... exercitus alueritis? leg. agr. II, 80.
exspectatio: prospicio ..., quantam exspectationem ... sit adlatura; div. Caec. 42.
facinus: quantum facinus ad vos delatum sit videtis; Catil. IV, 6. scires, quantum ad facinus aurum hoc quaereretur; Cael. 52.
familia: familiam .. quantam ... habeat, quid .. dicam? Sex. Rosc. 133.
felicitas: non sum praedicaturus ... quanta .. felicitate (res) gesserit; imp. Pomp. 48.
fides: ea ... cogitationi traduntur, ... quanta fide ... dicantur; Font. 23.
fruges: significant ... quantae fruges .. sint futurae; Cael. 76.
fuga: vide ..., quantae in periculis fugae proximorum (sint); Milo 69.
gaudium: non queo vetera illa populi Romani gaudia quanta fuerint iudicare; Milo 77.
gloria: quanta ... gloria (fuerit) ..., quis ignorat? Deiot. 12. recordamini ..., quantam gloriam (consecuti sitis); Phil. V, 2.
gratia: recordamini..., quantam gratiam consecuti (sitis); Phil. V, 2.
gravitas: cognoscite quanta in scribendo gravitas (sit); Verr. V, 54.
honos: ut, quanto honore ... adficeretur, non minora .. ornamenta ... redderet; Sex. Rosc. 147. mihi legationem ..., quanto cum honore vellem, detulit; prov. cons. 41. quanti honores populi Romani, quanti senatus, quanti tui (fuerint) quis ignorat? Deiot. 12.
immanitas: perspeximus .. quanta ... inesset immanitas; Phil. XI, 1.
incendium: cernitis ..., quantum incendium ... pervaserit; Verr. III, 66.
infidelitas: vide ..., quantae infidelitates in amicis (sint); Milo 69.
intervallum: videte quantum intervallum sit; leg. agr. II, 89.
invidia: videmus quanta sit in invidia ... virtus; Verr. V, 181.
iudicium: hoc quantum iudicium ... sit quem praeterit? leg. agr. II, 57. intellegitis, quantum iudicium sustineatis, quanta res sit commissa vobis; Cael. 70.
labores: cogitate quantis laboribus fundatum imperium ... una nox paene delerit; Catil. IV, 19.
laus: quae (laus) quanta sit nescio; Planc. 66. intellegis quanta ... sit laus; Marcell. 3. recordamini ..., quantam sitis a populo Romano laudem ... consecuti; Phil. V. 2.
libertas: cogitate, ... quanta virtute stabilitam libertatem ... una nox paene delerit; Catil. IV, 19.
lux: vide quanta lux ... sapientiae tuae mihi apud te dicenti oboriatur; Ligar. 6.
manubiae: erit nullum iudicium, quantae cuiusque manubiae fuerint; leg. agr. II, 59.
manus: scis quanta sit manus; Flacc. 66.
metus: quanto in metu fuerimus ... facile adsequi coniectura poteritis; leg. agr. II, 12.
moderatio: quanta .. moderatione usus sit ... quis .. oblivisci potest? Phil. V, 38.
multitudo: quanta multitudo hominum convenerit ... vides; Sex. Rosc. 11. prospicio ..., quantam .. multitudinem ... concitatura (sit); div. Caec. 42. incredibile .. quanta multitudo fuerit; Verr. V, 30.
nomen: quantum nomen .. fuerit ..., quis ignorat? Deiot. 12.
numerus: attendite, quantus numerus frumenti cogatur; Verr. III, 100.
odium: demonstratum est, quantum odium ... aratorum, quantum omnium Siculorum ... fuerit; Verr. II, 163. videmus ... quanto .. in odio (sit) ... virtus; ib, V, 181. difficile est dictu, .. quanto in odio simus; imp. Pomp. 65. quanto illi odio esset ... cogitabat; Milo 56. declaravit quantum haberet odium; Phil. V, 38.
offensio: sentio, quanta hoc cum offensione dicturus sim; Fr. C. 15.
opera: quaeram ..., quae tua opera et quanta fuerit; Verr. V, 4.
opes: quantae opes (fuerint) ..., quis ignorat? Deiot. 12.
ornamenta: sese vidisse, ... quanta ornamenta (inessent); Cluent. 153. omitto quantis ornamentis populum .. C. Caesar adfecerit; Balb. 43.
pecunia: (cognoscere), quantam pecuniam fecerit; Verr. II, 133. coniectura adsequi ..., quantam pecuniam ... confecerit; ib. 184. videamus quanta ista pecunia fuerit; ib. IV, 12. (pecunia) numero ac summa sua ... quanta fuerit ... ostendat; Cluent. 87.
perfidia: quanta fuerit ... perfidia ... quis ignorat? Phil. II, 79.
periculum: cogitare, quanto periculo venturi simus; Verr. I, 22. non sum nescius quanto periculo vivam in tanta multitudine improborum; Sulla 28.
populus: populus Romanus .. vidit sensitque quantus ... esset; dom. 75.
potestas: quantam potestatem habuerit videtis; Verr. II, 34. cognoscite .. quae potestas ... et quanta detur; leg. agr. II, 26. perspicite quanta potestas permittatur; ib. 33.
probrum: praescribis quanto illis probro futurum sit; Vatin. 5.
procella: prospexi, ... quanta impenderet procella rei publicae; har. resp. 4. significabat ... quanta impenderet procella mihi; Cael. 59.
pudor: ea ... cogitationi traduntur, ... quanto pudore ... dicantur; Font. 23. quantus in L. Crasso pudor fuerit ... quis ignorat? ib. 24.
quaestio: video quanta ... quaestio temptetur ab accusatoribus; Cluent. 157.
ratio: ut et quanta et qua ratione investigata ... sint ... scire possitis; Catil. III, 3.

religio: videte quanta religio fuerit; Verr. IV, 77. si recordari volueritis quanta religione fuerit; ib. 129. ea ... cogitationi traduntur, ... quanta religione ... dicantur; Font. 23.

res: quantae sint (res) suspicari potes; div. Caec. 40. non sum praedicaturus quantas ille res domi militiae ... gesserit; imp. Pomp. 48. intellexistis quot res et quantas ... vendituri sint; leg. agr. II, 47. videte ... quantae res ... sint confectae; Milo 47.

severitas: quam quidem rem quanta severitate ... || persecutus sit, egerit || ex ipso senatus consulto cognoscetis; dom. 136.

splendor: in quibus quantus splendor sit ... nemo vestrum ... ignorat; Cluent. 46.

studium: ea ... cogitationi traduntur, ... quanto studio existimationis bonae ... dicantur; Font. 23.

sumptus: ut .. vixerint, ... quantis ... sumptibus ... longum est dicere mihi; Cluent. 36.

superbia: ut intellegatis quantam locus ipse adferat superbiam; leg. agr. II, 92.

tempestas: video ..., quanta tempestas invidiae nobis ... impendeat; Catil. I, 22. prospexi quanta tempestas excitaretur; har. resp. 4. significabat ... quanta tempestas civitati (impenderet); Cael. 59.

timiditates: vide ..., quantae timiditates (sint); Milo 69.

timor: ea ... cogitationi traduntur, ... quanto timore dicantur; Font. 23.

virtus: ſ. consensus.

vis: scitis omnes, quantam vim habeat ... naturae similitudo; Cluent. 46. quanta conscientiae vis esset ostendit; Catil. III, 11. quantam vim naturae bonitas haberet ... intellegere potuistis; sen. 25. iudicare potestis quanta vis illa fuerit; dom. 67. videte quanta sit vis huius Papiriae legis; ib. 130. perspiecietis quantam vim ... res publica desiderarit; Sest. 55. in iudiciis quanta vis esset, didicit; Fr. B. VIII, 4.

II. **allein: 1. quantum: a. absolut:** convenit: egi, quantum Asiaticis testibus fidem habere vos conveniret; Flacc. 60.

est: considerant ... quantum sit alterius bona proscribere; Quinct. 51. ea .. breviter *re*cognoscite quot et quanta sint; Verr. V, 23. vident quantum in te sit animi, quantum ingenii, quantum rei publicae praesidii; Muren. 82. cogitari .. quantum in illo sceleris, quantum exitii fuerit; Milo 78. ut, quantum virtutis, quantum constantiae, quantum gravitatis ... esset, ... declarare possetis; Phil. V, 2. quantum praesidii fuerit ... intellegi potest; ib. XIII, 29.

interest: vide quantum interfuturum sit; div. Caec. 35. quantum intersit videte; Verr. IV, 57. perspicuum, quantum inter hunc et illum ... interesset; ib. 147. ostendam alio loco quantum salutis communis intersit; Muren. 4. videtisne igitur quantum *intersit* inter populum Romanum et contionem? Sest. 127. audistis, iudices, quantum Clodii interfuerit occidi Milonem; Milo 34. quantum interesset P. Clodii se perire ... cogitabat; ib. 56. intelleges quantum ... intersit; Phil. II, 115.

licet: quantum liceat vobis spectare debetis; Rab. Post. 11.

b. **nach Verben:** accipio: meminerant ... quantum ... accepisset; Caecin. 28. ut intellegat quantum ... acceperit; Phil. II, 7.

adfero: nescis quantum interdum adferat fastidii, quantum satietatis; Muren. 21. cum vere recordari voletis, quantum auctoritatis ... adferatis; Flacc. 65. quantum adferat ... quis non videt? Phil. VII, 1.

audeo: quantum auderet cogitabat; Milo 56.

cogo: non habui rationem ..., quantum ab aratoribus, quantum a negotiatoribus ... esset coactum; Verr. II, 153.

committo: ut .. deliberare plebes Romana possit, ... quantum tibi in emendis et vendendis rebus committendum putet; leg. agr. II, 66.

constituo: ignarus, quantum ... mali constitueretur; Verr. I, 65.

debeo: sentio quantum debeam; sen. 21. ego, quantum ei debeam, alio loco; Balb. 2.

deporto: diceret .. quantum pecuniae .. deportasset; Verr. I, 92

detraho: recordor quantum hae conquestiones ... nobis .. detraxerint; Muren. 72.

dissentio: vide ... quantum ego a te dissentiam; Planc. 9.

disto: vides .., quantum distet argumentatio; Sex. Rosc. 44.

do: QUANTUM AEQUIUS ET MELIUS SIT, DARI; Qu. Rosc. 11. quantum aequius et melius sit dari; ib. 12. quantum .. aequius esset sibi dari, petiit; ib. decebant quantum ... nummorum esset datum; Verr. II, 47. cur his .. statuisti quantum ex hoc genere frumenti .. darent? ib. V, 53.

facio: ut sciam, quantum lucri factum sit; Verr. III, 112.

habeo: venit in mentem ... quantum auctoritatis, quantum momenti oratio ... habuisse existimata sit; Verr. V, 3. quantum negotii ... haberes numquam cogitasti? ib. 38. perspicio quantum in agendo difficultatis et quantum laboris sit habitura; Cluent. 2. quantum habeat praedae ... profiteatur; leg. agr. II, 60. eum ... coniecturam faciant quantum quisque animi et facultatis habere videatur; Muren. 44. quantum a me haberet, reddidisset; Planc. 92.

impono: est mihi considerandum quantum illi tantis rei publicae negotiis ... imponam; Piso. 82.

infero: perspicere debetis, ... quantum periculi uni cuique nostrum inferre possit vis tribunicia; Cluent. 95.

permitto: ut ... ponderet .. quantum sibi permissum meminerit; Rab. Post. 12.

possum: qui quantum possent ... mallent ostendere; Sex. Rosc. 149. quantum ... potuerint ... intellegetis; Verr. II, 36. ut hunc ... quantum possent ... sublevarent; Cluent. 195. ut ... rei publicae quantum posset mederetur; Sest. 31. quem quantum potuissem ... decorassem; Piso. 75.

praesto: quantum .. praestiterint, ... considerate; Sex. Rosc. 69.

proficio: quantum profecerit, nihil ad causam; Sest. 71.

solvo: nisi ... quaesisses quantum solveretur; Quinct. 17.

suscipio: providere debent ..., quantum ... suscipere conentur; Verr. III, 1.

tribuo: iudicant quantum cuique libidini tribuendum esse videatur; sen. 15.

valeo: quantum consilio, quantum dicendi gravitate et copia valeat, cognovistis; imp. Pomp. 42. ut ... confirmem, quantum .. auctoritas valeat; ib. 44. potestis ... constituere ..., quantum apud illos reges, quantum apud exteras nationes (auctoritatem) valituram esse existimetis; ib. 46. scis ..., quantum valeat in contionibus; Flacc. 66. nescit quantum auctoritate valeat; dom. 29. quantum ... consensus ... valiturus esset ... experiremur; Phil. VI, 3.

volo: ut quantum vellet posceret; Verr. III, 32.

concessit .. Aebutio, quantum vellet de Caesenniae bonis ut haberet; Caecin. 18.

2. **quanti:** accipio: audistis quanti decumas acceperit; Verr. III, 83.

aestimo: arbitror spectari oportere, quanti haec ... aestimentur, ... ipse Verres quanti aestimet; Verr. IV, 13. quis vestrum .. nescit quanti haec aestimentur? ib. 14.

aufero: fore uti ... quanti vellet auferret; Verr. IV, 10.

condemno: condemnatur. quanti, fortasse quaeritis; Verr. III, 54.

deporto: publicae litterae sunt, deportatum Mercurium esse Messanam sumptu publico; dicent, quanti; Verr. IV, 92.

dimitto: docet ... quot et quanti quemque dimiserit; Verr. V, 112.

emo: ede mihi scriptum ... quanti emeris; Verr. IV, 35. lex est, qua ... aliena emamus quanti possessores velint; leg. agr. II, 72. quanti emerint filio reddituros; Phil. XIII, 11.

facio: quanti is a civibus suis fieret ... ignorabas? Verr. IV, 19. videte quanti vos, quanti existimationem populi Romani, quanti leges ..., quanti .. Siculos .. fecerit; ib. 54. ut obliviscar quanti me .. feceritis; Milo 99. quanti faceret, ostendit; Fr. B. VIII, 9.

habeo: quanti auctoritas eius haberetur ignorabas? Verr. IV, 19.

induco: ut ... agros ... emptos quanti velletis populo Romano induceretis; leg. agr. II, 98.

puto: statuite quanti hoc putetis; Verr. V, 23.

sum: video ... quanti .. sit frumentum; Verr. III, 191. cum emisses, quanti esset; ib. 195. quanti frumentum sit considera; ib. 196. nemo quaereret quanti illa res esset; ib. IV, 28.

vendo: cognoscite .. quanti se vendidisse rettulerit; Verr. III, 83. dicit quanti ... decumas vendiderit; ib. 123. sese quanti voluerit vendidisse; ib. IV, 16. lex est, qua nostra vendamus quanti possimus; leg. agr. II, 72.

veneo: aratoris interfuit quanti decumae venirent; Verr. III, 147. arbitror spectari oportere, ... quanti haec iqsa ... venire possent, ... quanti venire soleant; ib. IV, 13.

3. **quanto:** angustior: perspicere quanto ista sit angustior ... defensio; Caecin. 64.

ante: exponam ... quanto ante providerit; Sest. 8.

liberior: potuerunt existimare, quanto liberior vita sit; Verr. III, 3.

maior: videte nunc eos ... quanto maioribus honoribus adficiat; leg. agr. II, 31.

taetrior: videte quanto taetrior hic tyrannus .. fuerit quam quisquam superiorum; Verr. IV, 123.

C. **Ausruf:** (vgl. B, a): I. **bei Substantiven:** acervus: quantos acervos scelerum reperietis! Sulla 76.

aes: quanto aere alieno! Catil. II, 4.

alacritas: quantam mihi alacritatem ... adferret! Deiot. 6.

auctoritas: age vero illa res quantam declarat ... auctoritatem! imp. Pomp. 46.

audaciae: quantas audacias ... reperietis! Sulla 76.

barbaria: quanta barbaria est! Phil. II, 108.

beneficium: quantum mihi beneficium dedisse videmini! sen. 9.

clamores: haec quantis ab illo clamoribus agebantur! Sest. 121.

cupiditas: quanta .. cupiditate ... expugnavit! Verr. I, 44.

cura: age vero, vicinorum ... quanta cura est! Cluent. 197.

dedecus: quantum dedecus (rei publicae erit)! Phil. VII, 15.

dolor: quanto hoc dixi cum dolore! Rab. Post. 45. quanto cum dolore vidi! Marcell. 16.

error: in quo quantus error est! Phil. I, 20.

exercitus: immo vero quantus exercitus! Flacc. 13.

fletus: quanto cum fletu de illis nostris incendiis ..., cum ... patriam adflictam deploraret! Sest. 121.

fluctus: quantos fluctus excitari in contione videtis! Flacc. 57.

gemitus: iam illa, quanto cum gemitu populi Romani ab eodem paulo post in eadem fabula sunt acta! Sest. 121.

gratulatio: quanta gratulatio consecuta est! Flacc. 98.

gravitas: secutus est C. Gracchus ... quanta gravitate dicendi! har. resp. 41.

ignorantia: quanta ignorantia sui! Cluent. 109.

iniuria: quantam iniuriam fecerunt.. aratores! Verr. III, 157.

iucunditas: o consuetudo peccandi quantam habes iucunditatem! Verr. III, 176.

labes: quanta labes (rei publicae erit)! Phil. VII, 15.

laetitia: quanta rei publicae causa laetitia populi Romani ... consecuta est! Flacc. 98.

largitio: immo vero ... quanta largitio! Flacc. 13.

malum: quanta mala ... sedavi! Phil. II, 46.

merces: quanta merces rhetori data est! Phil. II, 42.

metus: quanto metu ... civitas .. a te liberata est! Phil. I, 31.

occasio: quantae quotiens occasiones, quam praeclarae fuerunt! Milo 38.

odium: idem quanto in odio ... fuit ..! Cluent. 110.

perturbatio: quanta .. perturbatio fortunae atque sermonis! Muren. 89.

pestis: cui pesti quantaeque restitit! Phil. X, 9.

pudor: quanto cum pudore ... dixit! Flacc. 10.

risus: quantos excitat risus! Phil. III, 21.

sollicitudo: quanta sollicitudine civitas .. a te liberata est! Phil. I, 31.

studium: age vero, vicinorum quantum studium ... est! Cluent. 197.

tragoediae: nomen quantas tragoedias excitat! Milo 18.

turpitudo: quanta .. illa erit rei publicae turpitudo! Phil. VII, 15.

vir: qui tu vir ... et quantus fuisses! Phil. II, 90.

virtutes: quantae virtutes ... fuerunt! Phil. XIV, 25.

vis: secutus est C. Gracchus ... quanta vi! har. resp. 41.

voluptas: quanta in voluptate bacchabere! Catil. I, 26.

II. **allein:** 1. **quantum:** a. **absolut:** sunt: illa ... quanta sunt! Verr. II, 6. quanta illa sunt! Flacc. 14.

b. **nach Verb:** inicio: quantum terroris iniecit! Verr. V, 14.

2. **quanto:** levior: quanto iam levior est acclamatio! Rabir. 18.

maior: quanto maius (beneficium) dedissetis, si superiore anno fuisset! sen. 9.

quantuscumque, wie groß immer: facultas, quae quantacumque in me *est,* numquam amicorum periculis defuit; Arch. 13.

quapropter, weswegen, daher: quapropter ... nihil minuam de libertate .. pristina, sed etiam adaugebo; sen. 36. q. ... ita sum eius sententiae libenter adsensus; Phil. XI, 15. q. ... illa gloria militaris ... anteponenda est; Muren. 29. ita me ... auditote; Verr. I, 103. q. ... patrium animum virtutemque capiamus; Phil. III, 29. q. ... consulibus totam rem publicam commendandam censeo; Phil. V, 34. memoriam vestri beneficii colam; Quir. 24. si ... postulas ... concedo; div. Caec. 34. omnes ... conentur omnia; Verr. I, 15. non minus diligenter ea ... retinere debetis; Caecin. 75. hoc Balbi iudicium ... huic obesse causae debet; Cluent. 98. q. ... paucorum dierum molestiam devorate; Phil. VI, 17. q.... decernite diligenter; Catil. IV, 24. desinant aliquando dicere; Sex. Rosc. 140. si mihi respondere voles, haec dicito; Verr. V, 135. hoc dicam; Caecin. 78. q. ... ab omnibus eius modi civis ... diligendus est; Verr. III, 2. q. .. vestrum est deligere; div. Caec. 73. nihil est quod metuas; Verr. II, 180. nulla res est; ib. III, 162. neminem dubitare existimo; Cluent. 98. q. .. exspectate legatorum reditum; Phil. VI, 17. q. ... habetis hominem singulari pudore; Caecin. 104. q. ... ab omnibus eius modi civis laudandus ... est; Verr. III, 2. hoc maneat in causa, iudices; Milo 11. vos ... obsecro iudices; Sex. Rosc. 9. q. ... quaeso obtestorque vos; dem. 147. q. .. ab dis immortalibus ... opto; Verr. a. pr. 50. vos oro ... iudices; Sex. Rosc. 9. q. ... facillime perspicere poteritis; Verr. III, 226. q. ... causa praetermissa est; Cluent. 120. q. ... non recuso quin me audiatis; Verr. II, 17. q. ... via reperiunda est; ib. III, 110. q. ... scitote; ib. 220. q. ... testor; Rabir. 30. ego ... vici; Verr. I, 21.

quaque: usque, überall, immer: conservo: aut undique religionem tolle aut usque quaque conserva! Phil. II, 110.

quaero: nolite usque quaque idem quaerere! Verr. V, 10.

qua re, s. **res,** V, 1, b.

quartus, vierte: alqs: quartum quem sit habiturus non video; div. Caec. 49.

accusatio: ut ... quarta sit accusatio; dom. 45.

actus: in quarto actu improbitatis; Verr. II, 18.

caput: quid attinet tertio capite legem ... iubere, cum quarto permittas? leg. agr. II, 29.

dies: nescis heri quartum in circo diem ludorum Romanorum fuisse? Phil. II, 110. in ante diem IV Kalendas Decembris distulit; ib. III, 20.

genus: quartum genus est sane varium; Catil. II, 21. quartum (ganus hominum), qui ... salutem meam ... vendiderunt; Quir. 21.

legio: huius legionis virtutem imitata quarta legio; Phil. III, 7. legionis Martiae quartaeque .. consensus; ib. adlato nuntio de legione quarta; ib. 24. quod pari ... virtuti legio quarta usa ... populi Romani libertatem defendat; ib. 39. huius [Martiae] legionis legio quarta imitata virtutem; ib. IV, 6. quid? legio Martia: quid? quarta, cur laudantur? ib. V, 4. quam (legionem) est imitata quarta legio; ib. 23. legiones, Martiam at quartam comprobastis; ib. 28. quod ... legio Martia atque quarta ... libertatem populi Romani defendant; ib. 46. quod is legionem quartam ad Caesarem duxerit; ib. 52. legioni quartae ... vacationem militiae esse; ib. 53. (agrum) legioni quartae .. darent; ib. Martia legio fregit, quarta adflixit; ib. X, 21. legio Martia et legio quarta .. se contulerant ad auctoritatem senatus; ib. XI, 20. pudet huius legionis, pudet quartae, quae ... reliquit Antonium; ib. XII, 8. Martiam et quartam (legionem) ... comprobaturas esse .. scio; ib. 29. adfertur ei de quarta (legione) nuntius; ib. XIII, 19. Caesarem sequi arbitrabatur cum legione Martia, cum quarta; ib. 20. ignorabat legio Martia, quarta; ib. 33. duas legiones eduxit, ... quartam ... et septimam; ib. XIV, 27. Hirtius .. aquilam quartae legionis cum inferret; ib. quarta legio parem virtutis gloriam consecuta est; ib. 31. quarta (legio) victrix desiderat neminem; ib.

nomen: alterum, tertium, quartum, permulta erant ... nomina; Verr. II, 187.

urbs: quarta .. (urbs) est, quae ... Neapolis nominatur; Verr. IV, 119.

quasi, wie wenn, als ob, gleichsam: A. **allein:** I. **Sätze (Verba):** 1. **Coniunctiv:** a. **Praesens:** qui quasi sua res aut honos agatur, ita diligenter ... morem gerunt; Quinct. 9. quasi .. id agatur ... ac non hoc quaeratur; Sex. Rosc. 92. quasi res dubia aut obscura sit; div. Caec. 50. aestimasset ... ita fieri quasi liceat concessumque sit; Verr. III, 204. quasi id ... te facturum profiteare et quasi ... cupias; ib. 222. quasi hoc mihi non satis sit; ib. IV, 59. nolite a me, quasi dubium sit aliquid, argumenta .. exspectare; ib. V, 139. quasi .. ulla possit esse causa cur hoc ... accidat; ib. 141. ut me audiatis, quasi hoc tempore haec causa primum dicatur; Cluent. 8. plane, quasi ea res nobis saluti futura sit, ita cogit; leg. agr. II, 47. cur nomen petis quasi incertum sit? Muren. 77. ita semper testimonium de ambitu dicunt, quasi aut moveant animos iudicum ..., aut gratum populo Romano sit aut ab eo facilius ... dignitatem ... consequantur; Planc. 55. quasi quisquam sit qui hunc falsum de iure respondisse dicat; ib. 62. quasi ego non contentus sim; Fr, B. XIII, VI, 2.

b. **Imperfectum:** qua in re ita diligens erat, quasi ei ... arbitrium pro socio condemnari solerent; Quinct. 13. quasi domi nummos haberet, ita constituit Scapulis se daturum; ib. 18. qui etiam ad extremum ascripserit ..., quasi quicquam redivivi ex opere illo tolleretur ac non totum opus ex redivivis constitueretur; Verr. I, 148. iste, quasi metueret ne ... reverteretur, ... exsilit; ib. II, 75. omitto de melle, sed tantum Melitensium, quasi etiam amicorum uxores, tantum lectorum, quasi omnium .. villas ornaturus esses; ib. 183. illud genus tertium deductionis erat eius modi, quasi non modo liceret, sed etiam opporteret, nec solum oporteret, sed quasi necesse esset plane; ib. III, 181. prorsus ita (se gessit), quasi aut reus numquam esset futurus aut quo plura abstulisset, eo minore periculo in iudicium venturus esset; ib. IV, 49. ita pirata iste occultatus est, quasi eum aspici nefas esset; ib. V, 67. mihi ad pedes .. (mater) iacuit, quasi ego eius excitare ab inferis filium possem; ib. 129. Asuvius .. *ab eo* ... quasi in hortulos [iret] ... occiditur; Cluent. 37. hoc ipso in loco, quasi reus ipse esset, sedebat; ib. 54. quasi non omnes eius sceleris testes essent futuri, sic metuit, ne condemnaretur; ib. 187. quasi de aliqua sentina ac non de optimorum civium genere loqueretur; leg. agr. II, 70. quasi bona comesse Romae non liceret; Flacc. 91. quasi res in contentionem aut in discrimen aliquod posset venire; Planc. 54. tum quidam, quasi qui omnia sciret; ib. 65. *sic egisset eam rem, quasi ad ipsum hereditas pertineret;* Scaur. c. 2, § 4.

c. **Perfectum:** si qua in re ... falsum crimen

quasi venenatum aliquod telum iecerint; Quinct. 8. ita ... loquor, quasi ego illud ... fecerim; Verr. I, 29. tu mihi, quasi omnia eius facta ... iudices comprobarint, ita ... audaciam defendis? ib. III, 213. quasi natura et genere diiuncti sint, ita dissident; ib. V, 182. nihilo minus .. ita dicis, quasi id ipsum ... impetraris; Tull. 39. quasi id aliter fieri oportuerit; Caecin. 17. ut me audiatis, ... quasi (causa) saepe iam dicta et numquam probata sit; Cluent. 8. quid? quod cum admoneris, tamen, quasi tute noris, ita salutas? Muren. 77. quasi mea culpa bona perdiderit, ita ... est mihi inimicus; Sest. 111. quasi non comitiis iam superioribus sit Plancius designatus aedilis; Planc. 49.

d. **Plusquamperfectum:** quasi habuisset te praetore quod venderet; Verr. III, 118. quasi illa ipsa face percussus esset, ita flagrare ... amentia coepit; ib. IV, 75. sacris profanis ita pepercit, quasi ad ea defendenda, ... non oppugnanda venisset; ib. 120. is .. in eadem causa fuit, quasi esset in aliquo manifesto scelere deprehensus; ib. V, 111. quasi nihil esset actum, nihil iudicatum, ab Hermippo ibidem mancipia ... petere coepit; Flacc. 49. ita .. mihi gloriari visus es ... quasi honorem maiorum tuorum consecutus esses; ib. 74. inter se impii cives, quasi vicissent, gratulabantur; Phil. XII, 18.

2. **Participium:** a. **Praesens:** quasi praeteriens satisfaciam universis; div. Caec. 50. quasi divinans se rediturum duos legatos Uticae reliquerat; Phil. III, 26.

b. **Perfectum:** quo quasi in portum reiectus a ceteris suspicionibus confugere posses; Sex. Rosc. 79. sic est hic ordo quasi propositus atque editus in altum; Verr. III, 98. qui ... ex illo metu mortis ac tenebris quasi luce libertatis et odore aliquo legum recreatus revixisset; ib. V, 160. boni viri lenitatem meam misericordiamque, notam quondam omnibus, nunc quasi intermissam, agnoscerent; Sulla. 1. quasi praeiudicata res ad has causas deferri solet; Rab. Post. 32. videtis hos quasi sumptos dies ad labefactandam illius dignitatem; ib. 44. illum ipsum ... novo reditu in gratiam quasi devinctum arbitrabatur; Milo 88.

3. **Ablat. absol.:** qui ..., quasi eximio praemio sceleris exposito, cupidissime contenderet; Quinct. 74. cum coëgeris homines ... calamitosos, quasi desperatis nostris legibus et iudiciis, ad vim; Verr. I, 82. iste, quasi praeda sibi advecta, non praedonibus captis, ... eos in hostium numero ducit; ib. V, 64. uno tempore quasi signo dato tota Italia convenit; Piso 34. nec fas esse ducebam versari me in ... imitatore studiorum ... meorum quasi quodam socio a me et comite distracto; Marcell. 2. idem .. quasi fuligine abstersa ... praeclara senatus consulta fecisti; Phil. II, 91.

4. **Infinitiv:** a. **Praesens:** meum discessum, quem saepe defleras, nunc quasi reprehendere et subaccusare voluisti; Planc. 86.

b. **Perfectum:** quod quasi deorum aliquo dono atque munere commendati nobis esse videantur; Arch. 18. quasi divino munere donatus (esse videtur); har. resp. 6. constabat .. Graecum hominem ac levem in ipsa provincia quasi triumphasse; prov. cons. 15.

II. **einzelne Begriffe:** in qua muliere ... quasi exempli causa vestigia antiqui officii remanent; Sex. Rosc. 27. id quasi novum reprehendis (quod consuetudine patrum faciunt); ib. 44. ex his quasi decem fiscos ... relictos esse (reperiebam); Verr. a. pr. 22. qui quasi de industria ... inruere videantur; ib. 35. qui ... quasi in praesidio ... conlocatus (erat); ib. I, 67. quasi quaedam praedia populi Romani sunt vectigalia nostra; ib. II, 7. nisi C. Marcellus quasi aliquo fato venisset; ib. 8. tuos amicos in provinciam quasi in praedam invitabas; ib. 29. agitantur pulchra illa Verria, non quasi Marcellia, sed pro Marcelliis; ib. 154. decumani, hoc est, principes et quasi senatores publicanorum; ib. 175. quod quasi exempli causa proferre possem; ib. 183. repente aspicimus lituras [eius modi] quasi quaedam volnera tabularum recentia; ib. 187. impositum vectigal est certum ..., quasi victoriae praemium ac poena belli; ib. III, 12. retinebatur ... quasi communi consilio; ib. 94. hoc quasi praeclarum aliquid praedicare; ib. 151. quasi murus quidam boni nomen imperatoris opponitur; ib. V, 20. illum cupide ad praetorem quasi ad laudem atque ad praemium accucurrisse; ib. 7. ut me quaesturamque meam quasi in aliquo terrarum orbis theatro versari existimarem; ib. 35 inerat nescio quo modo in illo foedere societatis quasi quaedam nota servitutis; ib. 51. coniectura et quasi divinatio; Tull. 55. is qui legitime procurator dicitur, ... quasi quidam paene dominus, hoc est, alieni iuris vicarius; Caecin. 57. confugiunt quasi ad aram in exsilium; ib. 100. vestri auxilii est .. huius innocentiae sic in hac calamitosa fama quasi in aliqua perniciosissima flamma atque in communi incendio subvenire; Cluent. 4. sed quid ego haec pluribus quasi de re obscura disputo? ib. 87. gradus illi Aurelii tum novi quasi pro theatro illi iudicio aedificati videbantur; ib. 93. opinor ... hoc iudicium ... quasi mente quadam regi legis et administrari; ib. 147. emit ... Stratonem quendam, quasi ut idem faceret quod Habitus in emendo Diogene fecerat; ib. 176. hunc quasi gradum quendam atque aditum ad cetera factum intellegetis; leg. agr. II, 38. mihi videtur praetorius candidatus in consularem quasi desultorius in quadrigarum curriculum incurrere; Muren. 57. id nos quasi crimen ... pertimescemus? Flacc. 35. idem hic .. Maeandrius quasi ministrator aderat; ib. 53. cuius lingua quasi flabello seditionis illa tum est egentium contio ventilata; ib. 54. quas in oras maxime quasi morbus quidam illius furoris pervaserat; Sulla. 53. omnes artes ... quasi cognatione quadam inter se continentur; Arch. 2. (accepimus) poëtam ... quasi divino quodam spiritu inflari; ib. 18. milites ..., quasi participes eiusdem laudis, magno illud clamore approbaverunt; ib. 24. his utitur quasi praefectis libidinum suarum; sen. 15. nobis quasi aliqua fatali necessitate ... belligerandum fuit; Quir. 19. M. Cato invisus quasi per beneficium Cyprum relegatur; dom. 65. quasi concilia quaedam esse voluerunt; ib. 74. quod est praesentis insaniae quasi tempestatis repentinae; ib. 106. hanc unam domum quasi acerrimi propugnatoris sibi delendam putavit; ib. 143. cum is ... se quasi armorum studio in maximam familiam coniecisset; Sest. 9. quasi ministros gravissimi consilii esse voluerunt; ib. 137. in hoc flexu quasi aetatis ... fama adulescentis paulum haesit; Cael. 75. quasi quiddam incredibile dicere putabantur; Balb. 3. placuit ambobus adhiberi hunc a me quasi perpoliendi quendam operis extremum laborem; ib. 17. in illis ... luctibus quasi aliquod Lapitharum ... convivium ferebatur; Piso 22. quid (dicam) eos dies, qui quasi deorum .. festi atque sollemnes apud omnis sunt ... celebrati? ib. 51. quod quasi vasarii nomine in venditione mei capitis ascripseras; ib. 86. effervescunt quodam quasi aestu; Planc. 15. (non) quia huius parente semper plurimum essem usus, sed ut quasi parenti et custodi salutis meae; ib. 25. populus Romanus deligit magistratus quasi rei publicae vilicos; ib. 62. qui

nostrae causae duces et quasi signiferi fuissent; ib. 74. ut me totius nostrae defensionis quasi quaedam iacere fundamenta patiamini; Scaur. 21. quod (Palladium) quasi pignus nostrae salutis atque imperii custodiis Vestae continetur; ib. 48. est enim haec causa ... quasi quaedam appendicula causae iudicatae; Rab. Post. 8. si curationem et quasi dispensationem regiam suscepisset; ib. 28. sunt ceterae (virtutes) maioribus quasi theatris propositae et paene populares; ib. 42. nec mentis quasi luminibus officit altitudo fortunae; ib. 43. ad bene de .. re publica sperandum quasi signum aliquod sustulisti; Marcell. 2. maximam vero partem quasi suo iure fortuna sibi vindicat; ib. 6. manendum mihi statuebam quasi in vigilia quadam consulari ac senatoria; Phil. I, 1. non intermittebas quasi donum aliquod cotidie adferre rei publicae; ib. 32. est enim quasi deorum .. beneficio et munere datum rei publicae Brutorum genus; ib. IV, 7. restituebantur exsules quasi lege sine lege; ib. V, 11. itaque idem, quasi providi cives et senatores diligentes, bellum me cecinisse dicunt; ib. VII, 3. nocturnus introitus Zmyrnam quasi in hostium urbem; ib. XI, 5. his quasi praeter dotem ... agrum .. est largitus; ib. 12. quod videbam equidem, sed quasi per caliginem; ib. XII, 3. an is non reddet, qui domini patrimonium circumplexus, quasi [thesaurum] draco, ... occupavit? ib. XIII, 12. qui (Pausa et Hirtius) quasi cornua duo tenuerunt Caesaris; ib. 47. in me impetus conductorum hominum quasi in tyrannum parabatur; ib. XIV, 15. quod cum esset quasi mea voluntate factum; ib. homo ... mihi videtur quasi quoddam exemplar .. gravitatis ... servari; Fr. A. III, 17. dedisse ridiculum est, quasi legem aliquam .. ad scribendum difficilem; ib. B. VI, 3. *quae* quasi cornua quaedam exciderunt impleta; ib. XV, v, 2.

B. **Verbindungen:** perinde: s. **perinde** quasi (5 St.) B. III, S. 601, b.

proinde: s. **proinde,** II, 1. (9 St.) B. III, S. 799, a.

vero: Praes.: quasi vero mihi difficile sit ... proferre; Sex. Rosc. 47. id nunc agatur; ib. 102. nescias; ib. 147. dubium sit; div. Caec. 17. hoc .. ullo exemplo sit; Verr. III, 182. aut idem possit in iudicio improbitas quod in vi confidentia aut nos non eo libentius tum audaciae cesserimus, quo nunc impudentiae facilius obsisteremus; Caecin. 2. aut nos ei negemus addictum aut tum quisquam fuerit; ib. 16. Cn. Pompeium ... magnum esse videamus; imp. Pomp. 67. non intellegamus; leg. agr. I, 13. paulum differat; ib. II, 85. quisquam ... arbitretur; Vatin. 7. levius sit; Balb. 14. quasi vero ... oporteat; Planc. 71. id agatur; Phil. I, 22. quicquam intersit inter... C. Caesaris et hunc exercitum M. Bruti; ib. X, 15. non idem unumque bellum sit contra iugum impiorum nefarium; ib. XI, 6. — Imperf.: tempus dandi ... appropinquaret; Sulla 54. quasi vero ... verbum interpretaretur; Balb. 36. quasi vero ... non liceret; Phil. II, 56. quasi vero ... ego id aeque commode facere non possem; ib. VIII, 11. — Perf.: quasi vero ... fecerit ac non ... compilarit et ... aufugerit; Verr. I, 35. quasi vero .. populus Romanus hoc voluerit; ib. III, 48. non ipse fecerit; Muren. 35. ille non in alias quoque leges ... iam ante iuraverit; Sest. 61. quasi vero ... quisquam ... fuerit; Piso 18. id ... scire debuerim; ib. 55. isti ... ceperint; Planc. 61. quasi vero ... maluerim; ib. 82. ignotus nobis fuerit splendidus eques Romanus; Phil. XIII, 23. ei pulcherrime priora (maledicta) processerint; ib. 40. de facie tua .. dixerim; Fr. B. V, 8. — Plusquamperf.: quasi vero esset Diogenes Cynicus mortuus; Muren. 75. quasi vero ... rei frumentariae praefuissem; dom. 14.

quasillum, Spinnkörbchen: inter quasilla pendebatur aurum; Phil. III, 10.

quasso, zerrütten: rem publicam: fuisse .. flammam quassatae rei publicae perturbatorumque temporum; Sest. 73. non fuit recusandum ... quin quassata res publica ... multa perderet; Marcell. 24.

quatenus, bis wie weit, wie lange: I. habeo: quibus auspiciis istos fascis augur acciperem? quatenus haberem? Phil. XIV, 14.

II. committo: ut ... ponderet, nec quantum sibi permissum meminerit solum, sed etiam quatenus commissum sit; Rab. Post. 12.

quater, viermal: hinc HS quater deciens P. Tadio numeratum Athenis testibus planum faciam; Verr. I, 100.

quaterni, je vier: denarii: quaternos (denarios), quinos, denos denique aut vicenos coget alius; Verr. III, 220. Titurium Tolosae quaternos denarios in singulas vini amphoras portorii nomine exegisse; Font. 19.

medimna: cum a multis quaterna (medimna), etiam quina exigerentur; Verr. III, 114.

HS: quaternis HS tritici modium ... iste ... aestimavit; Verr. III, 188. cum senatus tibi quaternos HS dederit; ib. 196. quaternos HS ... habebo et in cistam transferam de fisco; ib. 197.

quattuor, vier: A. aratores: recita .. quot acceperit aratores agri Leontini Verres. LXXXIIII; Verr. III, 120.

columnae: quattuor illas (columnas) reponere; Verr. I, 147. qui quattuor columnas dealbandas ... locaverit; ib. 154.

consules: contra quattuor consules gerit bellum; Phil. XIII, 16. bellum inexpiabile infert quattuor consulibus; ib. XIV, 8.

exercitus: quattuor exercitus ... laudantur; Phil. X, 15.

filii: quattuor filii consulares; Phil. VIII, 14.

genera: me quattuor .. hominum genera violarunt; Quir. 21. quattuor omnino genera sunt; Fr. B. VI, 11.

legati: Lars Tolumnius ... quattuor legatos populi Romani .. interemit; Phil. IX, 4.

legiones: QUI TRIBUNUS MILITUM LEGIONIBUS QUATTUOR PRIMIS . . . QUIVE IN SENATU SENTENTIAM DIXIT, DIXERIT; Cluent. 148.

medimna: pro decuma ... decidit HS XVI milibus et *medimnis* ƆƆCLIIII; Verr. III, 93.

mensarii: nummus commoveri nullus potest sine ... quattuor mensariis; Flacc. 44.

myoparones: hic ... cum quattuor .. myoparonibus .. navigavit; Verr. V, 97.

modii: reliqua sunt tritici CCCXXIV || modium || ; Verr. III, 116.

provinciae: quattuor sunt provinciae; prov. cons. 3.

quaestores: qui quattuor in una provincia quaestores habuerit; Verr. II, 12. cum ... a quattuor quaestoribus impedirentur; ib. 156.

res: existimo, in summo imperatore quattuor has res inesse oportere, scientiam rei militaris, virtutem, auctoritatem, felicitatem; imp. Pomp. 28.

sententiae: quattuor tibi sententias ... defuisse; Fr. B. XIII, VII, 2.

HS: ex qua parte erat Fannii, non erat HS IIII ∞;

Qu. Rosc. 28. o societatem ... indignam, ubi alter HS IIII ∞, alter HS CCCIↃↃↃ quod sit in societatem adfert! ib. 29. HS IIII ∞ tu ex arca proferebas; ib. HS IIII milibus lis aestimata est; Verr. IV, 22.

signa: signa pulcherrima quattuor (erunt apud Heium); Verr. IV, 4.

urbes: ex quattuor urbibus maximis; Verr. IV, 118.

B. I. sunt: plus quam tres aut quattuor reliqui sunt; Phil. II, 98.

II. invenio: quando ... quattuor ... sunt inventi qui .. causam non probarent? Milo 12.

quattuordecim, vierzehn: anni: quaestor ... fuisti abhinc annos quattuordecim; Verr. I, 34.

ordines: sedisti in quattuordecim ordinibus; Phil. II, 44.

IV viri, Viermänner: IV viros, quos municipes fecerant, sustulit; Cluent. 25.

que, und: **Substantiva und substantivische Pronomina:** famam fortunasque defendam; Quinct. 8. summam copiam facultatemque dicendi; ib. propter virtutem nobilitatemque; ib. 9. te ... vosque ... obsecrat; ib. 10. de rebus rationibusque societatis omnibus; ib. 19. obsecro, C. Aquili vosque; ib. 22. famae fortunisque P. Quinctii consulere; ib. 27 de saltu agroque communi; ib. 28. summa iudicii causaque tota; ib. 32. tuum ius et officium potestasque; ib. 33. de fama fortunisque P. Quinctii; ib. certos mihi finis terminosque constituam; ib. 35. sine cuiusquam dedecore, infamia pernicieque; ib. 46. ad te ... oculos animumque rettuli; ib. 47. maiore conatu studioque; ib. victus vestitutusque necessarius; ib. 49. in tanto metu .. periculoque; ib. 59. ne cum bonis, fama fortunisque omnibus Sex. Naevii cupiditati crudelitatique dedatur; ib. 59. eius rei condicionisque tabellas; ib. 67. spoliatum fama fortunisque omnibus; ib. 76. cum summa sua invidia maximoque periculo; ib. 85. ex ceteris dictis, factis cogitatisque; ib. 90. ut vestrae naturae bonitatique obsequamini; ib. 91. ea res ... cupiditati petulantiaeque addicatur; ib. 92. in capite fortunisque hominum; ib. 93. cum audacia perfidiaque vixerunt; ib. 94. contra nutum dicionemque Naevii; ib. suas omnis opes fortunasque; ib. 98. macula turpissimaque ignominia; ib. 99. summi oratores homines que nobilissimi; Sex. Rosc. 1. dies noctisque; ib. 6. pecunia fortunisque nostris; ib. 7. per quorum sententias iusque iurandum; ib. 8. natura pudorque meus; ib. 9. fide sapientiaque vestra; ib. 10. manifestis ‖ e manifestis ‖ maleficiis cotidianoque sanguine; ib. 11. abs te, M. Fanni, a vobisque, iudices; ib. 12. honestatis amplitudinisque gratia; ib. 15. ab hospitibus amicisque paternis; ib. eam partem causamque; ib. 16. scelere audaciaque; ib. 17. rei familiari vitaeque rusticae; ib. 18. cruorem ... telumque; ib. 19. tot tantisque negotiis; ib. 22. domo atque focis patriis disque penatibus; ib. 23. fletus gemitusque; ib. 24. de amicorum cognatorumque sententia; ib. 27. omnes .. minae et terrores ‖ minae terrores ‖ periculaque .. omnia; ib. 31. vitiis flagitiisque omnibus; ib. 38. mores feros immanemque naturam; ib. operae .. studiique; ib. 43. contra rerum naturam contraque consuetudinem hominum contraque opiniones omnium; ib. 45. effictos nostros mores ... expressamque imaginem vitae cotidianae; ib. 47. summi viri clarissimique homines; ib. 51. operae temporisque; ib. de bonorum emptione deque ea societate; ib. 58. gratiam potentiamque; ib. 60. malae cogitationes conscientiaeque animi; ib. 67. dies noctisque; ib. consilio sapientiaque; ib. 69. caelum, solem, aquam, terramque; ib. 71. acerbitatem iniquitatemque; ib. 81. dies noctisque; ib. de municipis cognatique fortunis; ib. 87. propter fori iudiciorumque insolentiam; ib. 88. nullum ... consilium ... nullamque societatem; ib. 96. Sex. Roscii domus, uxor liberique; ib. tot propinqui cognatique optime convenientes; ib. haec tanta celeritas festinatioque; ib. 97. apertum tuum scelus resque manifesta; ib. sui sceleris acerbissimi nefariaeque victoriae; ib. 98. patronos hospitesque; ib. 106. totam vitam, naturam moresque hominis; ib. 109. in crimen iudiciumque; ib. 113. cum fama, vita bonisque omnibus; ib. 115. eiusdem muneris, legationis, officii mandatorumque; ib. 117. nimiam gratiam potentiamque Chrysogoni; ib. 122. vestris ingeniis coniecturaeque; ib. 123. proscriptiones venditionesque; ib. 128. ad huius vitae [casum] causam[que]; ib. 129. caelum, terra mariaque; ib. 131. commoda, quibus utimur, lucemque, qua fruimur, spiritumque, quem ducimus; ib. cotidiano cantu ... nocturnisque conviviis; ib. 134. causam nobilitatis victoriamque; ib. 135. sua .. procuratio auctoritasque; ib. 139. liberti servolique; ib. 141. nobilium bona, fortunas *possessiones*que nostras ‖ fortunas vestras atque nostras ‖; ib. rei publicae populoque Romano; ib. 142. vestitum ... anulumque ... suum; ib. 144. fori iudiciique; ib. 149. sicarium eundemque accusatorem; ib. 152. eandem vim, diligentiam auctoritatemque; Qu. Rosc. 6. auribus animisque omnium ‖ hominum ‖; ib. 19. in istius ‖ huius ‖ moribus, natura vitaque; ib. 20. pro deum hominumque fidem; ib. 23. 50. div. Caec. 7. Verr. III, 137. IV, 7. summo cum labore, stomacho miseriaque; Qu. Rosc. 31. scriptor, testis arbiterque; ib. 38. tuae contumaciae, adrogantiae vitaeque universae; ib. 44. in causis iudiciisque publicis; div. Caec. 1. mei consilii causam rationemque; ib. quaesturae nominisque mei; ib. 2. suarum fortunarum omnium causam defensionemque; ib. vitam salutemque totius provinciae; ib. 3. officio, fide, misericordia, multorum bonorum exemplo, vetere consuetudine institutoque maiorum; ib. 5. sociis exterisque nationibus; ib. 7. saluti fortunisque omnium; ib. socii stipendiariique populi Romani; ib. multis incommodis difficultatibusque; ib. 8. iudiciorum vim gravitatemque; ib. rei publicae legumque; ib. 9. apud vos animosque vestros; ib. 17. „senati ‖ senatus ‖ populique Romani“; ib. 19. ad viros fortis spectatosque homines; ib. 24. ad iudicia causasque amicorum; ib. 25. in oculis conspectuque omnium; ib. 27. extra hanc contentionem certamenque nostrum; ib. 37. causam sociorum fortunasque provinciae; ib. ius populi Romani gravitatemque iudicii; ib. iudicii legumque; ib. 37. in Achaia, Asia Pamphyliaque; ib. 38. in foro iudiciisque; ib. 41. in his studiis laboribusque; ib. petitiones rationesque dicendi; ib. 44. potestatem optionemque; ib. 45. ab institutis tuis cogitationibusque; ib 46. fortunas omnis libertatemque suam; ib. 56. legis iudiciique; ib. 65. actorem causae suae .. defensoremque fortunarum suarum; ib. „sors consuetudoque maiorum“; ib. „deorum hominumque iudicium“; ib. „eius iura fortunasque“; ib. ab hospitibus clientibusque suis; ib. 66. in amicitiam populi Romani dicionemque; ib. fide diligentiaque sua; ib. 67. per homines honestissimos virosque fortissimos; ib. 68. leges iudiciaque; ib. patres maioresque nostros; ib. 69. auctoritas huius imperii civitatisque maiestas; ib. desperatae rei publicae iudiciisque corruptis; ib. 70. ad

legum defensionem iudiciorumque auctoritatem; ib. multo sudore, labore vigiliisque; ib. 72. ad invidiam vestri ordinis infamiamque iudiciorum sedandam; Verr. a. pr. 1. opinio perniciosa rei publicae nobisque periculosa; ib. ordinis iudiciorumque vestrorum; ib. 2. iudiciorum religionem veritatemque; ib. 3. terra marique; ib. amicorum studio officioque; ib. exspectatio accusationis meae concursusque tantae multitudinis; ib. 4. consilia conatusque; ib 5. omnium populorum privatorumque; ib. 6. litteras iniuriasque; ib. tot vitiis flagitiisque; ib. 10. omnium voluntate iudicioque; ib. adulescentiae maculas ignominiasque; ib. 11. sortis necessitudinem religionemque; ib. aedium sacrarum .. publicorumque operum; ib. 12. bonorum possessionumque; ib. per multos annos innocentisque praetores; ib. novo nefarioque instituto; ib. 13. piratis praedonibusque; ib. nautae militesque Siculorum; ib. in statuis ornamentisque publicis; ib. 14. liberos coniugesque suas; ib. nominum vestrorum consiliique huius; ib. 17. vestrae famae fortunisque omnium; ib. pertenui .. argumento indicioque; ib. Hortensio, ... propinquis necessariisque eius; ib. 19. proximis consularibus praetoriisque comitiis; ib. 23. rei publicae existimationisque meae; ib. 27. „magnas accusatoris minas magnamque exspectationem iudicii"; ib. 30. „ad nostrum arbitrium libidinemque"; ib. mei laboris, industriae diligentiaeque; ib. 32. tabulis, testibus, privatis publicisque litteris auctoritatibusque; ib. 33. meae fidei diligentiaeque; ib. 34. innocentiae abstinentiaeque; ib. industria conatuque meo; ib. 35. dominatio regnumque iudiciorum; ib. libidinis infamiaeque suae; ib. in odium offensionemque populi Romani; ib. aetatis industriaeque meae; ib. manus animosque; ib. 36. illam labem, ignominiam calamitatemque totius ordinis; ib. 40. lex de pecuniis repetundis iudiciumque; ib. 41. commemoranda iudicia praeclaramque existimationem nostri ordinis; ib. 42. in retinenda religione conservandisque legibus; ib. 46. praeter summa peccata maximamque pecuniam; ib. 47. vim perseverantiamque; ib. 50. laboribus, periculis inimicitiisque meis; ib. 51. optimis iudiciis severissimisque iudicibus; ib. honestissimo praetore de lectoque consilio; ib. 52. noctis diesque; ib. praetor .. consiliumque; ib. 53. ius suum fortunasque omnis; ib. comitiorum, ludorum censendique causa; ib. 54. laborem sollicitudinemque nostram; ib. scientiam ... memoriamque; ib. 54. perpetuam orationem accusationemque; ib. 55. in deos hominesque; ib. 56. tabulis privatis publicisque auctoritatibus; ib. spatium ... vacuosque dies; ib. 56. in contentionem certamenque; ib. I, 3. vestrae laudi existimationique; ib. 5. a mente consilioque; ib. 6. religiones .. cerimoniaeque; ib. 7. omnium sacrorum fanorumque; ib. religiones ... violatae simulacraque deorum; ib. civium Romanorum cruciatus multorumque innocentium sanguis; ib. 8. sacrorum religionumque; ib. 9. civium sociorumque; ib. dis hominibusque invitis; ib. tot populorum privatorumque litteris; ib. 10. sui iuris sententiaeque; ib. 18. novarum rerum [iudiciorum iudicumque]; ib. 19. aspectu consessuque vestro; ib. ad vestram famam, existimationem salutemque communem; ib. 22. per ignominiam turpitudinemque, ib. 23. crimina causamque; ib. 25. totam accusationem causamque; ib. 29. ad praetorem alium iudicesque alios; ib. 30. vox viresque; ib. 31. ad magistratus remque publicam; ib. 33. beneficiis officiisque omnibus; ib. 34. consulem, exercitum, sortem provinciamque; ib. voluntatis defensionisque || dissensionisque ||; ib. 35. illam relictionem proditionemque consulis sui; ib. consulem, exercitum provinciamque; ib. pecuniam, rem frumentariam, rationes ... exercitumque; ib. 37. mores institutaque || atque instituta || maiorum; ib. 38. summae rei causaeque; ib. omnium rerum consiliorumque; ib. 40. in simili audacia perfidiaque; ib. ad amicos accusatoresque; ib. 41. in metu periculoque tuo; ib. 47. Apollinem Dianamque; ib. 48. toti Graeciae, dis hominibusque; ib. adventus istius, prandia, cenas, equos muneraque; ib. 49. contra quaestorem sectoremque; ib. 52. cum exercitu imperioque; ib. 54. Achaiae Boeotiaeque; ib. 55. sub imperium populi Romani dicionemque; ib. urbem totam templaque deorum omnisque Italiae partis; ib. virtutis victoriaeque; ib. 57. urbi foroque populi Romani; ib. 58. forum comitiumque; ib. ad sensum cogitationemque; ib. socii .. nationesque exterae; ib. 59. signorum tabularumque pictarum; ib. 60. [stuprorum flagitiorumque suorum]; ib. 62. oneris negotiique; ib. nequissimis turpissimisque hominibus; ib. 63. ad regem Nicomedem regemque Sadalam; ib. summa integritate pudicitiaque; ib. 64. totum illius postulatum causamque; ib. 65. humanitatem consuetudinemque suam; ib. omnium sermone laetitiaque; ib. 66. senatus populusque Romanus; ib. 68. in socios nationesque exteras; ib. vi manuque; ib. ex illa flamma periculoque; ib. 70. vitam patris famamque sororis; ib. 76. libidini tuae cupiditatique; ib. 78. imperii nominisque nostri; ib. 82. tuis probris flagitiisque; ib. ius nomenque legati; ib. 83 populo Romano communique causae legatorum; ib. 84. milites remigesque; ib. 87. incredibilem avaritiam singularemque audaciam; ib. vina ceteraque; ib. 91. peculia omnium vicariique; ib. 93. decretis edictisque tuis; ib. tutelae, sodalitatis familiaritatisque; ib. 94. insolitas invitasque; ib. Lyciam, Pamphyliam, Pisidiam Phrygiamque totam; ib. 95. aliquam calamitosam pestem tempestatemque || tempestatem pestemque ||; ib. 96. legationis quaestoriaeque tuae procurationis; ib. 99. cum meretricibus lenonibusque; ib. 101. ad illam ... praeclaram praeturam criminaque ea; ib. 103. hominis audaciam amentiamque; ib. 105. tam multis verbis mercennarioque prooemio; ib. 111. omnis nostra diligentia indulgentiaque; ib. 112. bona fortunasque; ib. 113. vetus edictum translaticiumque; ib. 114. in aequitate prudentiaque Pisonis; ib. 119. decretorum novitas iniquitasque; ib. 125. de cotidiano sermone quaerimoniaque populi Romani; ib. 129. in oculis cotidianoque aspectu populi Romani; ib. ex tanta aede tantoque opere; ib. 132. in iure civili privatorumque omnium controversiis; ib. 136. in his sartis tectisque; ib. officii necessitudinisque; ib. 137. in bonis, praedibus praediisque vendundis; ib. 142. bonis patriis fortunisque omnibus; ib. 152. deos hominesque; ib. 153. sociorum provinciarumque; ib. II, 2. ad amicitiam fidemque; ib. fide benevolentiaque; ib. signis monumentisque; ib. 3. coriis, tunicis frumentoque suppeditando || suppeditato ||; ib. 5. vi consilioque; ib. 4. cum quaestu compendioque; ib. 6. patientia, virtus frugalitasque; ib. 7. ad aram legum praesidiumque vestrum; ib. 8. senatus populique Romani; ib. 9. opem auxiliumque; ib. fidem continentiamque; ib. 10. ratio voluntasque; ib. defensores propugnatoresque; ib. 12. praetorem .. cohortemque; ib. vi custodiisque; ib. sacra deosque penatis; ib. 13. [lege iudicioque sociali]; ib. 15. rerum fortunarumque suarum; ib. 16. hostis praedoque; ib. 17. oppidorum fanorumque; ib. 18. multis ... testibus multorumque tabulis; ib. 20. argenti vestisque stragulae; ib. ad .. rem publicam et || ad ||

existimationem ... salutemque; ib. 28. famae capitique; ib. caelati argenti optimi multaeque stragulae vestis pretiosorumque mancipiorum; ib. 35. consules praetoresque; ib. 39. cupiditas improbitasque; ib. 42. peccatis criminibusque; ib. 49. tabulis .. testibusque; ib. 50. invito populo senatuque Syracusano; ib. furtorum, iniuriarum uxorumque; ib. 51. gemitu luctuque; ib. sacris epulisque; ib. ex manibus naturaque tua; ib. caput existimatioque; ib. 57. bona patria fortunasque; ib. 59. amicitiam cognationemque; ib. 64. gratiam, amicitiam cognationemque; ib. factis decretisque; ib. poenis compromissisque interpositis; ib. 66. locis commodisque publicis; ib. per calumniam malitiamque; ib. accusatores inimicosque; ib. 69. crimen invidiamque; ib. 73. iuris dignitatisque; ib. amici advocatique; ib. scribae, medici haruspicisque; ib. 75. consiliis rebusque; ib. 80. patre .. pecuniaque; ib. propter summam virtutem summamque nobilitatem; ib. 83. ad invitationes adventusque; ib. incolumi illa civitate imperioque populi Romani; ib. 85. in muliebrem figuram habitumque; ib. 87. urbem, agros legesque; ib. 90. in amicitia fideque; ib. (de homine) id aetatis suoque hospite; ib. 91. amicorum hospitumque; ib. hiemi .. fluctibusque; ib. tempestatem calamitatemque; ib. circum agros . villasque; ib. 92. litteris nuntiisque; ib. 97. ad officium sanitatemque; ib. 98. exemplo institutoque; ib. 102. splendor dignitasque; ib. 106. locis communibus monumentisque; ib. 112. in rem publicam Thermitanorum Siculosque universos; ib. hunc ... testimonio suo legationibusque ... missis .. laudant; ib. 114. monumentum tuorum flagitiorum crudelitatisque; ib. 115. illam totam accusationem iudiciumque; ib. 116. amor ... existimatioque offensa; ib. 117. hospitis salutem fortunasque; ib. orationi nostrae criminibusque; ib. 118. Q. Varii testimonium remque hanc totam; ib. 119. sescentos .. civis Romanos multosque Siculos; ib. quaestum nundinationemque hominum; ib. 120. legati Catinenses Panhormitanique; ib. leges sociis amicisque dat; ib. 121. ab senatu .. populoque Romano; ib. illa, quae erant ... ordinis quaestusque; ib. 123. genera veterum ac novorum numerumque; ib. 125. suos dies mensisque; ib. 129. cum solis lunaeque ratione; ib. consuetudo Siculorum ceterorumque Graecorum; ib. studia cupiditatesque honorum; ib. 132. ex hominibus civitatibusque; ib. suo labore suisque accessionibus; ib. 133. flagitiosas libidines singularemque nequitiam; ib. 134. voluptatum flagitiorumque ... reliquias; ib. 136. bona fortunasque omnis; ib. rem sententiamque non perspiciat; ib. 148. oculos animosque .. offendunt; ib. 150. hanc causam salutisque suae defensionem; ib. 156. omnisque eius copias acerrimumque impetum; ib. 159. litoribus classibusque suis; ib. effigiem simulacrumque servare; ib. consuetudinem religionemque Graecorum; ib. imperio edictoque prohibuisset; ib. 160. mandata legatosque misissent; ib. 161. omnium inimicorum tuorum animos accusatorumque; ib. 167. de istius summis officiis ... beneficiisque, ib. 172. oculos animumque transtulimus; ib. 187. ex consulum mensiumque ratione; ib. 188. metu conscientiaque peccati mutum; ib. 189. litterae lituraeque omnes adsimulatae; ib. descriptionem imaginemque tabularum; ib. 190. legem ... continentiae virtutumque omnium; ib. III, 1. his praesidiis ingenii fortunaeque; ib. 3. licentiam libertatemque vivendi; ib. factis dictisque omnibus; ib. 5. oris oculorumque ... superbia; ib. rationem officii mei necessitudinisque Siculorum; ib. 6. varietatem libidinemque decretorum; ib. sociorum iniuriis provinciarumque incommodis; ib. omnium bonorum ... utilitatem voluntatemque; ib. 7. hunc servi ancillaeque amant; ib. 8. dignitatem nostram populique Romani beneficia; ib. 9. forum comitiumque; ib. de rebus fortunisque Siculorum; ib. 11. de victu vitaque populi Romani; ib. omnem utilitatem opportunitatemque; ib. inter Siciliam ceterasque provincias; ib. 12. civitates .. in amicitiam fidemque recepimus; ib. prudentia consilioque vicisti; ib. 16. est ingenii diligentiaeque tuae; ib. tutores propinquique; ib. ad salutem sociorum utilitatemque rei publicae; ib. 21. multorum innocentia sapientiaque; ib. studiorum turpitudo similitudoque; ib. 22. gurges vitiorum turpitudinumque omnium; ib. 23. fidelissimos socios optimosque civis; ib. 24. vino vigiliisque languidus; ib. 31. bona fortunasque aratorum; ib. in tantis incommodis aratorum iniuriisque decumanorum; ib. 33. a senatu populoque Romano; ib. 38. senatus populusque Romanus; ib. 40. bona fortunasque aratorum; ib. importunitatem tuam senatusque bonitatem; ib. 42. novis edictis tuis nefariisque institutis; ib. a Siculis ... negotiatoribusque Siciliae; ib. 45. ad ... consulem designatum ceterosque ... necessarios; ib. in bona liberosque summum imperium potestatemque haberet; ib. accepi oculis animoque sensum; ib. 46. fructu illo commodoque frumentariae rei; ib. 48. rumorem .. sermonemque hominum; ib. 49. Apronium Veneriosque servos; ... ceterosque decumanos; ib. 50. capitis tui fortunarumque tuarum periculum; ib. 52. totius Siciliae .. gemitus querimoniasque; ib. socius amicusque populi Romani; ib. 57. colonus aratorque vester; ib. ante oculos animosque; ib. 58. a Q. Apronio .., homine ... ad Verris flagitia libidinesque adcommodato; ib. 60. equitem Romanum .. biduum cibo tectoque prohibitum; ib. Apronii leges condicionesque; ib. 62. his contumeliis iniuriisque commotus; ib. 63. hominum ... iniquitates ignominiasque; ib. 64. incredibile genus iniuriarum contumeliarumque; ib. cura fortunarum tuarum cogitatioque; ib. 65. civitas hominum ... locupletium summorumque aratorum; ib. 67. cum istius invidia infamiaque; ib. 69. ad eius condiciones pactionesque accedere; ib. suas segetes fructusque omnis arationesque vacuas; ib. sine ignominia molestiaque; ib. quaestui praedaeque habuisse bona; ib. 70. possessiones fortunasque aratorum; ib. minis, imperio iniuriaque praetoris; ib. 73. cum illa .. praedonum copia manuque; ib. 76. licentiam libidinemque fuisse cognoscite; ib. 77. contra omnia iura contraque legem Rupiliam; ib. 92. contra utilitatem ... voluntatemque; ib. 94. ad libidines iniuriasque tuas; ib. 95. summi laboris summaeque industriae; ib. 103. frumenti pecuniaeque numerus; ib. 106. in quaestu .. compendioque; ib. 110. in tanto lucro tantaque iniquitate; ib. 111. beneficii gratiaeque causa; ib. 115. bona fortunasque aratorum; ib. 119. in arationibus fructibusque suis; ib. maximos quaestus praedasque; ib. nostra patrumque memoria; ib. 125. TEMPORIS DIFFICULTAS ARATORUMQUE PENURIA; ib. 126. prae lucro praedaque praesenti; ib. 128. bonis fortunisque omnibus ereptis; ib. innocentia sapientiaque opus est; ib. ex litteris publicis aratorumque professionibus; ib. 129. propter iniurias licentiamque decumanorum; ib. gemitus luctusque provinciae; ib. post hominum memoriam iudiciaque ... constituta; ib. 130. conscientia sceleris avaritiaeque suae; ib. in auribus animisque aratorum; ib. 131. leges consuetudinesque omnium; ib. in aratorum bonis fortunisque diripiendis; ib. querimoniae ... conventusque habe-

bantur; ib. 132. ob singularem ... audaciam praedicationemque; ib. 140. in aratorum bona fortunasque; ib. 142. decumas agri Leontini ceterorumque agrorum; ib. 147. ipsius amici defensoresque; ib. 152. eorum rem causamque; ib. 153. totum hominem totamque .. provinciam; ib. 158. crimen tantae audaciae tantaeque impudentiae; ib. 166. mihi fratrique meo; ib. 170. tabulae publicae periculaque magistratuum; ib. 183. praesidium propugnaculumque provinciae; ib. 186. pro alteris decumis emptoque frumento; ib. 198. agri segetesque; ib. Apronii Veneriorumque servorum ... rapinas; ib. 200. nostrorum hominum libido iniquitasque; ib. 207. propter .. fidelitatem propinquitatemque; ib. 211. aestimationem frumenti exactionemque pecuniae; ib. 213. socios nationesque exteras; ib. 223. per summam iniuriam ignominiamque; ib. 226. venti tempestatesque; ib. 227. servorum furta rapinasque; ib. 228. cum maximis iniuriis contumeliisque; ib. ad oculos animumque; ib. IV, 2. Messana ... moenibus portuque ornata est; ib. 3. cum Thespiadas ... ceteraque profana ... signa tolleret; ib. 4. dis immortalibus populoque Romano; ib. 6. in familia sacrarioque maiorum; ib. 11. religioni suae monumentisque maiorum; ib. ad meam rationem usumque meum; ib. 13. a Catinensi, ... Agyrinensi ceterisque civitatibus; ib. 17. socius amicusque populi Romani; ib. 18. iniurias plurimas contumeliasque; ib. 20. tuis stupris flagitiisque; ib. rei publicae provinciaeque Siciliae; ib. ad portum urbemque vestram; ib. 26. illorum opera consilioque usus est; ib. 30. triclinia strata argentumque expositum; ib. 33. triennium provincia domoque caruit; ib. 41. illud insigne penatium hospitaliumque deorum; ib. 48. reges amicissimi nationesque; ib. 60. os hominis insignemque impudentiam cognoscite; ib. 66. deos hominesque contestans; ib. 67. monumentum suae societatis amicitiaeque; ib. templi dignitas imperiique nostri nomen; ib. 68. vobis populoque Romano; ib. senatus populique Romani beneficio; ib. 69. actor accusatorque esse deberes; ib. 70. candelabrum .., e gemmis auroque perfectum; ib. 71. domesticis stupris flagitiisque; ib. tota Asia Graeciaque; ib. singulari opere artificioque perfectum; ib. 72. hoc ... locum tantum hominesque mutarat; ib. cum ... hostis praedoque vidisset; ib. 75. in nautis remigibusque exigendis; ib. 76. multis malis magnoque metu victi; ib. cum ... lamentationibus virorum mulierumque; ib. ex .. bellorum flamma ferroque; ib. 78. laudem honoremque ... depeculatus est; ib. 79. spoliatorem vexatoremque defendis; ib. 80. ut ... laudem gloriamque restituas; ib. propugnatorem P. Scipionis defensoremque; ib. laudem gloriamque P. Africani; ib. 82. meretricum lenonumque flagitia; ib. 83. scelere imperioque esse sublatum; ib. 84. cupiditatem minasque demonstrat; ib. 85. in illam civitatem totamque provinciam; ib. 86. huic iniuriae crudelitatique, ib. 87. multitudo, atrocitate rei misericordiaque commota; ib. suum scelus illud furtumque nefarium; ib. 93. a vigilibus fanique custodibus; ib. 94. aeditumi custodesque; ib. 96. loricas galeasque aëneas, caelatas opere Corinthio hydriasque grandis ... posuerat; ib. 97. nihil ... praeter vestigia ... nomenque ... reliquit; ib. sentio .. occurrendum esse satietati aurium animorumque vestrorum; ib. 105. lacus lucique sunt plurimi; ib. 107. sub terras lacumque; ib. celeberrimo virorum mulierumque conventu; ib. prodigia vim eius numenque declararunt; ib. ceterae gentes nationesque; ib. 108. apud omnis gentis nationesque; ib. 109. contio conventusque civium; ib. 110. tanti gemitus fletusque fiebant; ib. existimatio veritasque iudiciorum; ib. 113. audistis ... Herbitensis complurisque alios .. dicere; ib. 114. omnis cultus fructusque Cereris; ib. in communi ... religione inque eis sacris; ib. 115. Cilicum myoparoni praedonibusque; ib. 116. in aedificatione aspectuque urbis; ib. 117. Insula ... in utriusque portus ostium aditumque proiecta est; ib. 118. in qua (urbe) ... amplissima est curia templumque egregium Iovis .. ceteraeque urbis partes; ib. 119. alterum Liberae signumque Apollinis; ib. cum ... urbem vi copiisque cepisset; ib. 120. ad aedem ... Virtutis itemque aliis in locis; ib. 121. propter diuturnam pacem fidelitatemque; ib. 122. pretio quaestuque duci; ib. 124. mulierum ... gratia ... virorumque; ib. 136. in negotio curaque fueram; ib. 137. cum ... senatum populumque docuissem; ib, 138. cum ... litteras testimoniaque sumpsissem; ib. mei consilii negotiique totius suscepti causam rationemque proposui; ib. 140. ut causae communi salutique ne deessent; ib. legis sanctionem poenamque; ib. 149. sacra deosque patrios amiserant; ib. 151. populus Romanus iudicesque; ib. V, 3. flagitiorum omnium vitiorumque princeps; ib. 4. ratio viaque temptatur; ib virtute consilioque factum; ib. 5. senatum populumque Romanum; ib. 9. ex .. factis decretisque; ib. testis honestissimus maximusque conventus; ib. 10. sceleris coniurationisque damnati; ib. 11. custos defensorque provinciae; ib. 12. metu periculoque provinciae; ib. 14. sceleris coniurationisque damnatorum; ib. motus servitiorum bellique .. suspicio; ib. 15. vilicos pastoresque; ib. concursu magno frequentiaque conventus; ib. magistratibus sacerdotibusque publicis; ib. 21. utilitatem salutemque provinciae; ib. 23. avaritiae scelerique occurrere; ib. 24. custodiam defensionemque provinciae; ib. 25. natura .. loci caelique; ib. 26. iucundum ratione consilioque; ib. coronam ... in collo, reticulumque; ib. 27. lucem conventumque vitabant; ib. 28. digna vita illa conviviisque; ib. 30. cum pallio purpureo talarique tunica; ib. 31. voluntatem spemque .. vitae; ib. 35. me quaesturamque meam; ib. ius imaginis ad memoriam posteritatemque prodendae; ib. 36 ludos Iovi, Iunoni Minervaeque .. faciundos; ib. populo plebique Romanae ... placandam [matrem]; ib. ludos ... Libero Liberaeque faciundos; ib. ad summam stultitiam nequitiamque; ib. 38. repagula pudoris officiique; ib. 39. vim tantamque ... dignitatem; ib. ducem te principemque praeberes; ib. 40. criminibus testimoniisque convictus; ib. 41. ex ipsorum litteris testibusque; ib. 43. numerus nautarum militumque; ib. naves ... certusque numerus nautarum; ib. navem ... sumptu periculoque suo armatam; ib. 50. sua moenia portusque; ib. ex senatus consulto itemque ex lege; ib. 52. in tanta inopia .. tantaque calamitate; ib. 59. testes custodesque furtorum; ib. stipendio ceterisque rebus; ib. in tanto .. impetu, tantoque periculo; ib. 62. pro stipendio frumentoque; ib. quaestori legatoque suo; ib. 63. non nullos scribis, filio cohortique distribuit; ib. 64. aliquid formae, aetatis artificiique; ib. victu ceterisque rebus; ib. 70. a navigando rebusque maritimis; ib. rationem numerumque; ib. 71. de acerbissima morte crudelissimoque cruciatu; ib. 72. communem hostem gentium nationumque omnium; ib. 76. spectaculum fructumque victoriae; ib. 77. ad luxuriam libidinesque suas; ib. 80. custos defensorque provinciae; ib. 31. cum magno honore beneficioque; ib. 82. donis beneficiisque multis; ib. ista conviviorum mulierumque occupatio; ib. 83. a senatu populoque Romano; ib.

in amicitia fideque populi Romani; ib. vir clarissimus summusque imperator; ib. 84. honos ... dignitatis, aequitatis officiique; ib. inter tuam libidinem maiorumque auctoritatem; ib. 85. inter amorem furoremque tuum; ib. Siculi civesque Romani multi; ib. 86. cum pallio purpureo tunicaque talari; ib. reliquum vitae viriumque; ib. 89. ab duce praefectoque classis; ib. rem omnem causamque; ib. 90. ratio . . . digni tatis existimationisque communis; ib. 94. populo Romano totique Italiae suppeditare; ib. 99. testibus auctoritatibusque convincitur; ib. 103. potestatem imperiumque permisi; ib. 104. ubi dexterae complexusque? ib. crimen vituperationemque inconstantiae; ib. 105. parentes propinquique miserorum adulescentium; ib. 108. de magnis incommodis iniuriisque sociorum; ib. 111. noctis diesque; ib. 112. ante aciem securium .. Sextiique .. voltum; ib. 113. innocentium Poenas scelerumque Furias; ib. ad hanc improbitatem amentiam crudelitatemque; ib. 115. clementiam mansuetudinemque nostri imperii . . in crudelitatem inhumanitatemque esse conversam; ib. de suis periculis fortunisque omnibus; ib. prohibentur ... cibum vestitumque ferre; ib. 117. mors terrorque sociorum; ib. 118. cibum vestitumque intro ferre; ib. ex gemitu doloreque; ib. spe nostri imperii nostraeque aequitatis; ib. 123. tanta calamitate miseriaque; ib. amicitiam fidemque populi Romani; ib. 124. in hostium loco numeroque; ib. 125. ex urbibus fanisque; ib. 126. Samum totamque Asiam; ib. 127. hoc ... laboris itinerisque; ib. 128. squalorem sordisque sociorum; ib. matres illorum miserorum sororesque; ib. 129. illo tempore ipso superioribusque diebus; ib. 131. remiges nautasque dimissos; ib. rerum .. auctores testisque; ib. in civis militesque nostros; ib. 133. remiges militesque; ib. in metu periculoque provinciae; ib. 137. in litore conviviisque iacuisti; ib. cum tunica pallioque purpureo; ib. propter amorem libidinemque tuam; ib. frugibus frumentoque caruerunt; ib. ad mortem cruciatumque rapuisti; ib. 138. in animo sensuque meo; ib. 139. effrenatum animum importunamque naturam; ib. cum sanguis os oculosque complesset; ib. 142. in oculis animoque versata; ib. 144. in praedonum hostiumque custodias; ib. vina .. Graeca venalisque Asiaticos; ib. 146. odores vestemque linteam; ib. iniuriam ignominiamque nominis Romani; ib. 149. his [iudicibus] populoque Romano; ib. 153. navem suam mercesque; ib. 154. L. Flavii ceterorumque ... vociferatio; ib. 156. capitis vitaeque discrimen; ib. 157. optimorum sociorum honestissimorumque civium; ib. hominum honestissimorum omniumque Reginorum testimoniis multorumque equitum Romanorum; ib. 158. benevolentiam erga se diligentiamque; ib. 161. inter dolorem crepitumque plagarum; ib. 162. ignes ardentesque laminae ceterique cruciatus; ib. 163. in dolore cruciatuque moriens; ib. 169. in conspectu legum libertatisque; ib. 170. monumentum sceleris audaciaeque; ib. de iudiciis iudicibusque; ib. 177. plurimis inimicitiis maximisque periculis; ib. 181. omnibus donis ornamentisque; ib. 184. sedem antiquam divinumque domicilium; ib. 185. monumenta victoriae fanique ornamenta; ib. 186. legum iudiciorumque arbitri; ib. ceteros .. deos deasque .. imploro; ib. 188. Hennensis lacus lucosque; ib. vigiliae cogitationesque elaborarunt; ib. res publica meaque fides; ib. 189. omnes leges omniaque iudicia; Tull. 8. malam consuetudinem nimiamque licentiam; ib. aedificium non ita magnum servumque; ib. 19. introitum ... *vi manuque* patefaciunt; ib. 21. tantum .. odii crudelitatisque; ib. tectum villamque disturbant; ib. pro portu stationeque; ib. 33. cum summa re publica fortunisque privatorum; ib. 36. peccandi potestatem licentiamque; ib. 39. iniquitatem temporum nimiamque hominum *licentiam;* ib. 46. ratio litterarum confectioque tabularum; Font. 3. deorum hominumque fidem! ib. 4. sub populi Romani imperium dicionemque; ib. 12. agris urbibusque multati sunt; ib. maximos ... exercitus ... clarissimosque imperatores; ib. 16. in re publica iudiciisque maximis; ib. 26. apud vos populumque Romanum; ib. 29. civium Romanorum omnium testimoniis tabulisque; ib. 34. a vestris patribus maioribusque; ib. senatores equitesque populi Romani; ib. 36. ad casum fortunamque felicem; ib. 43. maiorum iura moresque; ib. 46. [dux Allobrogum ceterorumque Gallorum]; ib. fortunarum omnium socium participemque; ib. 47. aras deorum immortalium Vestaeque matris; ib. nocturnis Fonteiae laboribus vigiliisque; ib. in hostium manum multitudinemque: ib. 48. cum omnium sacris delubrisque; ib. 49. eum iure iudicioque superare; Caecin. 1. more institutoque omnium; ib. 2. contra ius moremque; ib. fidem meam diligentiamque; ib 5. negotia mulieris ... controversiasque; ib. 13. amici cognatique Caesenniae; ib. 15. calumniam stultitiamque eius obtrivit; ib. 18. incommodum Volaterranorum calamitatemque civilem; ib. Antiochi ceterorumque tela ... refugit; ib. 22. amici advocatique eius nutu perterriti; ib. ad meam defensionem meosque testis; ib 24. in praesenti metu mortis perspicuoque periculo caedis; ib. 31. ius actionemque quaeramus; ib. 32. ad constitutam diem tempusque; ib. terrore periculoque mortis; ib. 33. tanta diligentia prudentiaque; ib. 34. limine tectoque aedium tuarum; ib. 35. primo aditu vestibuloque; ib. iudicio poenaque mitigat; ib. de minimis aquarum itinerumque controversiis; ib. 36. domo tectisque suis; ib. pericula terroresque mortis; ib. 41. terrore ipso impetuque hostium; ib. ad corpus nostrum vitamque; ib. 42. instructione aspectuque signorum; ib. 43. ratio iuris interdictique vis; ib. 56. illam vim deiectionemque; ib. 57. scutis telisque; ib. 60. aequi et boni nomen dignitatemque; ib. 65. calumniatoris esse, [bonique] iudicis; ib. voluntatem scriptoris auctoritatemque; ib. qui te verbo litteraque defendas; ib. 66. socero suo multisque peritissimis hominibus; ib. 69. vincula ... utilitatis vitaeque communis; ib. 70. iura .. aquarum itinerumque; ib. 74. fortunae possessionesque omnium; ib. 76. in se auctoritatis habuisset aequitatisque plurimum; ib. 80. in meis castris praesidiisque; ib. 83. omnis homines deosque testor; ib. perfugium portusque supplicii; ib. 100. neces ignominiasque vitant; ib. illius audaciae petulantiaeque; ib. 103. communem causam populique ius; ib. vobis vestrique similibus; ib. causam rei publicae periculaque rerum; imp. Pomp. 4. maximas ... classis exercitusque permagnos; ib. 9. bellum terra marique; ib. Sinopen ... ceterasque urbis ... esse captas; ib. 21. uno aditu adventuque; ib. conlectio dispersa maerorque patrius; ib. 22. vim ... argenti pulcherrimarumque rerum; ib. multorum opes ... maximeque eorum; ib. 24. in illo ipso malo gravissimaque belli offensione; ib. 26. firmissimis praesidiis classibusque munivit; ib. 34. Achaiam omnemque Graeciam ... maximis classibus firmissimisque praesidiis adornavit; ib. 35. legatos deprecatoresque; ib. administrae comitesque virtutis: ib. 36. tabulas ceteraque monumenta Graecorum oppidorum; ib. 40. hostium opes animique; ib. 45. ex locis tam longinquis tamque diversis; ib. 46. noster imperator exer-

citusque; ib. terra marique; ib. 48. ut .. venti tempestatesque obsecundarint; ib. quaestores praetoresque capiebantur; ib. 53. Antiochum regem .. Persenque superarunt; ib. 55. terra marique imperare; ib. 56. vestrum ius beneficiumque defendam; ib. 58. belli maritimi rerumque gestarum ... socius; ib. vobis patribusque vestris; ib. 60. iudicium populique Romani auctoritatem; ib. 63. in Asia, Cilicia, Syria regnisque interiorum nationum; ib. 64 ab auro gazaque regia; ib. 66. bellorum omnium maximarumque rerum peritissimus; ib. 68. res gestae terra marique; ib. summis vestris beneficiis maximisque rebus gestis; ib. satis esse animi perseverantiaeque; ib. 69. huic loco temploque; ib. 70. hunc locum consessumque vestrum; Cluent. 7. vim deorum hominumque famam; ib. 15. illam ipsam noctem facesque illas nuptialis; ib. omnis suos propinquos filiique sui necessarios convocavit; ib. 22. illius adulescentis suosque necessarios mittunt; ib. 23. his rebus in causa iudicioque patefactis; ib. 25. humanitatem constantiamque cognoscite; ib. 26. ad hanc mortem repentinam vocesque morientis; ib. 30. hanc .. consuetudinem audaciamque; ib. 33. pretio accepto multisque praeterea muneribus; ib. 34. immanem ac perniciosam bestiam pestemque; ib. 41. veteribus institutis religionibusque Larinatium; ib. 43. omnis liberos esse civisque Romanos; ib. decuriones Larinatium cunctique municipes; ib. suorum municipum ceterorumque necessariorum; ib. omnes insidiae circumscriptionesque adulescentium; ib. 46. cum veneno pecuniaque deprehensum esse; ib. 53. omni studio gratiaque pugnabat; ib. 54. consilia conscientiasque eius modi facinorum; ib. 56. de Oppianici persona causaque; ib. 59. summam illi invidiam infamiamque esse; ib. 79. amicum necessariumque communem; ib. 87. non mos consuetudoque servata; ib. 96. cum causa Cluentii vestroque iudicio; ib. 98. nostram causam defensionemque; ib. 102. rostra iam diu vacua locumque illum; ib. 110. pro eximia sua virtute summisque honoribus; ib. 118. vim animi libertatemque dicendi; ib. clarissimi viri sapientissimique homines; ib. 120. senatores equitesque Romani; ib. 121. qui uno tempore fratris uxorem speratosque liberos fratremque ipsum ... interfecerit; ib. 125. ministris consciisque damnatis; ib. ad notationes auctoritatemque censoriam; ib. 128. hostium impetum vimque pertimuit; ib. ex re ipsa causaque; ib. 139. robora populi Romani equestrisque ordinis; ib. 153. metum cupiditatesque omnis; ib. 159. amici necessariique omnes; ib. 161. sine iudicio controversiaque; ib. a Cluentio servisque eius; ib. 163. amicis hospitibusque Oppianici; ib. 186. sibi domum sedemque delegit; ib. 188. nocturna sacrificia ... sceleratasque .. preces; ib. 194. studio frequentiaque sua; ib. 195. dies noctisque sollicitat; ib. de ... dignitate commodisque omnibus; ib. 196. nobilitatem illam ... locumque a maioribus traditum .. tuetur; ib. testimonium suum iudiciumque; ib. Boviano totoque ex Samnio; ib. 197. cum ... dies noctisque vigilaret; ib. 198. horum ... diligentiam meumque una laborem; ib. 199. pudorem, veritatem virtutemque diligitis; ib. 200. in falsa invidia periculisque versatum; ib. vobis ... liberisque vestris obstringite; ib. 202. eidem condicioni legique parebunt; leg. agr. I, 1. in .. Ponto Cappadociaque; ib. 6. summa cum avaritia infinitaque ... cupiditate; ib. 9. amplissimo populi senatusque iudicio; ib. 12. in omnes imperatores heredesque eorum; ib. QUAE IN MUNICIPIA QUASQUE IN COLONIAS ... VELINT; ib. 17. ubertatem agrorum abundantiamque rerum omnium; ib. 18. in vetere dignitate fortunaque; ib. sub signo claustrisque rei publicae; ib. 21. aliam sedem ... summamque tranquillitatem; ib. 24. scelera consiliorum vestrorum fraudemque legis; ib. 25. ad honorem dignitatemque perducat; ib. 27. est hoc in more positum .. institutoque maiorum; ib. II, 1. certa ratio moderatioque dicendi; ib. 2. dignus vestro summo honore ... singularique iudicio; ib. intervallo .. memoriae temporumque nostrorum; ib. 3. esse ... ad curam sollicitudinemque multo maius; ib. 5. vestrum de me factum consiliumque; ib. 6. aditum huius loci conspectumque vestrum; ib. praecipuam laudem gratiamque debemus; ib. 9. legem hominis contionemque exspectabam; ib. 13. praesidem libertatis custodemque; ib. 15. in tanta iniuria tantaque impudentia; ib. 20. in vos libertatemque vestram; ib. vobis maioribusque vestris, ib. 21. dominationem potestatemque omnium rerum; ib. 25. ab his initiis fundamentisque; ib. 29. ut ... potestas libertasque tollatur; ib. orbis terrarum gentiumque omnium; ib. 33. corrumpendarum tabularum publicarum fingendorumque senatus consultorum; ib. 37. regna .. dicioni, iudicio potestatique permissa; ib. 39. Alexandria totaque Aegyptus; ib. 41. urbis copiosissimae pulcherrimorumque agrorum; ib. 43. circumspicite vestris mentibus animisque; ib. 45. in omnibus his agris aedificiisque vendendis; ib. 55. quaestionem ... iudiciumque de pecuniis repetundis; ib. 59. iudicium legumque datio; ib. 60. honoribus populi rebusque gestis; ib. 64. sapientiam temperantiamque; ib. paulo ante diem noctemque; ib. 68. ad vim, facinus caedemque; ib. 77. suo iure libertateque utuntur; ib. 86. in oculis senatus populique Romani; ib. 90. omnia municipia coloniasque Italiae; ib. 98. ab istorum † periculis scelere insidiisque; ib. 101. certamen contentionemque fugerunt; ib. III, 1. completi sunt animi auresque vestrae; ib. 3. septem tyrannis ceterisque ... possessoribus; ib. vestram diligentiam prudentiamque; ib. Valeria lege Corneliisque legibus; ib. 6. unam fundi regionem formamque; ib. 14. Siciliae ceterarumque provinciarum possessiones; ib. 15. famae fortunarumque omnium ... ratio; Rabir. 1. senectus, infirmitas solitudoque temptata est; ib. 2. succurrere saluti fortunisque communibus; ib. 3. vestris manibus suffragiisque permittitur; ib. 5. ab Iove Optimo Maximo ceterisque dis deabusque immortalibus; ib. in tanta dimicatione capitis, famae fortunarumque; ib. custos defensorque iuris et libertatis; ib. 12. huius libertatis mansuetudinisque; ib. 13. imperium populi Romani maiestasque; ib. 20. ex aedificiis armamentariisque publicis; ib. cum L. Metellus, ... Q. Catulus omnesque ... consulares ... arma cepissent; ib. 21. custodes gubernatoresque rei publicae; ib. 26 de tribunis aerariis ceterorumque ordinum omnium hominibus; ib. 27. in sacerdotio caerimoniisque; ib. ad hanc labem ignominiamque mortis; ib. ignarus disciplinae consuetudinisque nostrae; ib. 28. tantis in laboribus ... periculisque; ib. 29. quin spe posteritatis fructuque ducatur; ib. horum ora vultusque; Catil. I, 1. me ipse inertiae nequitiaeque condemno; ib. 4. castrorum imperatorem ducemque hostium; ib. 5. compluris eiusdem amentiae scelerisque socios; ib. 8. huius imperii disciplinaeque maiorum proprium est; ib. 12. ad omnium nostrum vitam salutemque; ib. 15. dubitas, quorum mentis sensusque volneras, eorum aspectum praesentiamque vitare? ib. 17. vexatio direptioque sociorum; ib. 18. (vitam) fugae solitudinique mandare; ib. 20. equites Romani ... ceterique fortissimi cives; ib. 21. animis vestris mentibus-

que mandate; ib. 27. cum aestu febrique iactantur; ib. 31. in his periculis coniurationis insidiisque versamur; ib. cum tua peste ac pernicie cumque eorum exitio; ib. 33. se tecum omni scelere parricidioque iunxerunt; ib. a vita fortunisque civium; ib. L. Catilinam ... ferro flammaque minitantem; ib. II, 1. cum ... instrumenta virtutis in libidine audaciaque consumeret; ib. 9. de spe conatuque depulsus; ib. 14. ipsius voluntatem cogitationemque; ib. 16. vestra praesidia vestrosque exercitus; ib. 24. consules imperatoresque vestros; ib. omnis eius motus conatusque; ib. 26. tecta custodiis vigiliisque defendite; ib. coloni omnes municipesque vestri; ib. urbis suas finisque defendent; ib. contra urbis salutem omniumque vestrum; ib. 27. in hanc spem sententiamque sum ingressus; ib. 29. rem publicam .. vitamque omnium vestrum; ib. III, 1, bona, fortunas, coniuges liberosque vestros; ib. apud vos posterosque vestros; ib. 2. benevolentia famaque sustulimus; ib. in eo omnis dies noctisque consumpsi; ib. 4. cum litteris mandatisque; ib. ex fatis Sibyllinis haruspicumque responsis; ib. 9. ad senatum Allobrogum populumque; ib. 11. impudentia ... improbitasque defecit; ib. ex tanta coniuratione tantaque hac multitudine; ib. 14. faces ardoremque caeli; ib. 18. si ... forum curiamque conspiceret; ib. 20. a senatu populoque Romano; ib. haec omnia ... praecipueque hanc urbem; ib. 21. ad vos senatumque; ib. isti odio supplicioque digni; ib. 22. ab Lentulo ceterisque domesticis hostibus; ib. hanc mentem .. voluntatemque suscepi; ib. custodem huius urbis, multosque fortis viros .. eiecit; ib. 24. eiusdem imperii domicilium sedisque; ib. 26. invidiae periculisque omnibus; ib. 28. custodiis vigiliisque defendite; ib. 29. ut ... omnis dolores cruciatusque perferrem; ib. IV, 1. dum modo meis laboribus vobis populoque Romano dignitas salusque pariatur; ib. ut vos populumque Romanum ..., coniuges liberosque vestros virginesque Vestalis ... eriperem; ib. 2. liberos fortunasque vestras, populi Romani nomen salutemque defendite; ib. 3. maerore non movear horumque omnium lacrimis; ib. aeternis tenebris vinculisque; ib. 10. qui ... suum dolorem cruciatumque lenierit; ib. 12. in patriae civiumque pernicie; ib. ad communem salutem dignitatemque; ib. 15. ad societatem concordiamque revocatos; ib. summam ordinis consiliique; ib. hosce homines ordinesque commemoro; ib. 16. Karthaginem Numantiamque delevit; ib. 21. auxilio memoriaque tantorum periculorum; ib. 22. pro triumpho ceterisque laudis insignibus; ib. 23. propter urbis vestraeque salutis custodiam; ib. pro clientelis hospitiisque provincialibus; ib. huius temporis totiusque mei consulatus memoriam; ib. more institutoque maiorum; Muren. 1. mihi magistratuique meo, populo plebique Romanae; ib. cum populi Romani voluntatibus suffragiisque; ib. vobis populoque Romano; ib. res ... otium concordiamque adferat; ib. ab huius honore, fama fortunisque omnibus; ib. 2. auctor beneficii populi Romani defensorque periculi; ib. 3. illam .. gravitatis severitatisque personam; ib. 6. naturae meae consuetudinique servire; ib. dixit me familiaritatis necessitudinisque oblitum; ib. 7. summam .. superbiae crudelitatisque infamiam; ib. 8. dignitatem ... industriae ceterorumque ornamentorum; ib. 15. quod virtute industriaque perfecisti; ib. 16. ex rebus fictis commenticiisque, ib. 28. haec bella gravissima victoriaeque; ib. 31. tantum spe conatuque valuit; ib. 32. ut se ... novis opibus copiisque renovarit; ib. 33. de rebus gestis .. nostri exercitus imperatorisque; ib. studiis sermonibusque competitorum; ib. 37. felicitatis famam sermonemque; ib. 38. aequitate diligentiaque perfecit; ib. 42. operam diligentiamque suam in petitione ... ponere; ib. 45. cum ... ad opem praesidiumque concurrerent; ib. 52. ex honoribus continuis familiae maiorumque suorum; ib. 55. ex meis curis laboribusque cotidianis; ib. huius eventum fortunamque miserari; ib. Karthaginem Numantiamque deleverat; ib. 58. tuae gravitati severitatique; ib. 66. tempora voluptatis laborisque dispertiunt; ib. 74. disciplinam suam legesque conservant; ib. ut pro mea salute laborem periculumque suscipias; ib. 76. amicitiae dignitatisque L. Murenae gratia facio; ib. 78. his tantis in rebus tantisque in periculis; ib. 83. vobis bonisque omnibus adiutoribus; ib. 84. ferrum flammamque metuemus; ib. 85. omni dignitate fortunaque privare; ib. 87. nuntii litteraeque celebrarant; ib. 89. omnium suorum consuetudine conspectuque; ib. adiutore consiliorum periculorumque meorum; Flacc. 1. fortium civium mentis cogitationesque; ib. 3. socii consiliorum, ministri comitesque; ib. 5. cum domestica vita naturaque constaret; ib. non patiar ... te sumere ... legem condicionemque; ib. in illius aetatis disciplinis artibusque; ib. temperantissimum legatum quaestoremque cognoverunt; ib. 8. hanc causam accusationemque suscepit; ib. 13. o morem praeclarum disciplinamque! ib. 15. naturam rationemque criminum; ib. 19. dissolutam Graecorum consuetudinem licentiamque impudentem; ib. 20. ad singulas querellas criminationesque Graecorum; ib. 27. in privatis rebus suisque sumptibus; ib. 28. ut ... omnia ad gloriam splendoremque revocarent; ib. terra marique; ib. 29. suos cives ceterosque Graecos; ib. 36. de hoc teste totoque Mithridatico crimine; ib. 41. magna frequentia † consensuque vestro; ib. ut omnis vos nosque cotidie persalutet; ib. 42. probris omnibus maledictisque vexat; ib. 48. testimoniis Fufiorum nominibusque recitatis; ib. pro sua aequitate prudentiaque; ib. 49. per viros bonos gravisque homines; ib. 52. in suos civis civitatemque; ib. 53. istum dolorem querellasque; ib. 55. iura omnia officii humanitatisque; ib. 57. hunc florem legatorum laudatorumque Flacci; ib. 61. *tribunum* militum quaestoremque; ib. 63. disciplinis linguaque divisa; ib. vox in coronam turbamque effunditur; ib. 69. agros ... diligentia culturaque meliores; ib. 71. pro tua eximia liberalitate maximisque beneficiis; ib. 85. totam Asiam magnitudine poculorum bibendoque superavit; ib. 92. in complexu liberorum coniugumque vestrarum; ib. 95. conventu epulisque celebratum est; ib. multis avaritiae criminibus testimoniisque; ib. 98. de ducibus auctoribusque conservandae civitatis; ib. 99. huius pudoris integritatisque testes; ib. 100. honestissimorum municipiorum coloniarumque laudationes; ib. 101. senatus populique Romani ... laudatio; ib. caelum noctemque contestans ... obtestabar; ib. 102. lenitatem meam misericordiamque; Sulla. 1. necessitudinem familiaritatemque violasset; ib. 2. mei facti rationem .. constantiamque huius officii; ib. misericordiam lenitatemque desiderat; ib. 8. propter summam familiaritatem summumque amorem; ib. 12. cum ... noctem solitudinemque non quaereret; ib. 16. funestae faces universumque totius urbis incendium; ib. 19. in tanto imperio tantaque potestate; ib. 21. verbi invidiam contumeliamque maledicti; ib. 25. ab senatu populoque Romano; ib. 26. coniuratorum poenam mortemque lugere; ib. 31. ad occasum interitumque rei publicae; ib. 33. erigite mentis aurisque vestras; ib. vitam hominum naturamque; ib. 36. omnis

Pompeianorum colonorumque dissensio; ib. 60. tumultum nobis seditionesque adferebant; ib. 66. cogit animos mentisque convertere; ib. 69. vitam ... vobis populoque Romano notissimam; ib. 72. hominum aspectum lucemque vitare; ib. 74. Cethegi, Lentuli ceterorumque mentis; ib. 76. in magnis disquisitionibus repentinisque periculis; ib. 79. causam vitamque defendere; ib. 83. quicum de vita fortunisque contenderis; ib. templa ... vestro numine auxilioque servastis; ib. 86. meae perpetuae consuetudini naturaeque; ib. 87. vox, huius hortatu praeceptisque conformata; Arch. 1. in iudiciis periculisque tractata est; ib. 3. eruditissimis hominibus liberalissimisque studiis; ib. 4. in ceteris Asiae partibus cunctaeque Graeciae; ib. ut ... exspectationem ipsius adventus admiratioque superaret; ib. civitate ceterisque praemiis donarunt .. omnes; ib. 5. integerrimi municipii ius iurandum fidemque; ib. 8. ex illa professione conlegioque; ib. 9. in aspectum lucemque proferre; ib. 12. multorum praeceptis multisque litteris; ib. 14. ratio quaedam conformatioque doctrinae; ib. 15. animorum incredibilis motus celeritatemque ingeniorum; ib. 17. populi Romani gloriam laudemque; ib. 19. bellum ... terra marique versatum; ib. 21. gloriam famamque penetrare; ib. 23. praedicationem nobilitatemque despiciunt; ib. 26. aliam mercedem laborum periculorumque; ib. 28. si ... tot curis vigiliisque augeretur; ib. 29. in his vitae periculis laboribusque; ib. 30. pro vestris immortalibus in me fratremque meum liberosque nostros meritis; sen. 1. vestram in posterum dignitatem auctoritatemque; ib. 8. auctorem fuisse scriptoremque; ib. 9. nefarius hostis praedoque; ib. 11. adulescentes nobilissimi cunctique equites Romani; ib. 12. nonarum Decembrium ... clivique Capitolini poenas; ib. omnes praetores aedilesque; ib. aliquod gaudium delectationemque; ib. 14. vos populumque Romanum ... rugis supercilioque decepit; ib. 15. conditores instructoresque convivii; ib. senatui populoque Romano; ib. 16. tanto scelere tantaque intemperantia; ib. 17. summa tribunorum plebis praetorumque fide; ib. 18. parenti fratrique eius; ib. 21. consularem fidem dextramque porrexit; ib. 24. civis totamque Italiam; ib. sui generis communisque sanguinis; ib. 25. ad ... facta virtutesque revocavit; ib. contra rem publicam salutemque bonorum concordiamque civium; ib. 27. mihi fratrique meo liberisque nostris; ib. diribitores custodesque vidistis; ib. 28. tantum splendorem Italiae totius ordinumque omnium; ib. qui ... municipia coloniasque adisset; ib. 31. cum imperio in multos annos magnoque exercitu; ib. 32. suspicionem hominum curamque minuerunt; ib. 33. potui ... me vi armisque defendere; ib. omnibus provincialibus ornamentis commodisque depositis; ib. 35. alter vim caedemque fugisset; ib. 38. a Iove Optimo Maximo ceterisque dis immortalibus; Quir. 1. me fortunasque meas; ib. otio concordiaque devovi; ib. hoc si animo in vos liberosque vestros fuissem; ib. vos patresque conscriptos Italiamque universam; ib. memoria mei misericordiaque; ib. vestram magnitudinem multitudinemque beneficiorum, quam in me fratremque meum .. contulistis; ib. 5. summa dignitas maximaeque res gestae; ib. 6. exercitu se armisque revocavit; ib. 7. virtus fratrisque miserrimi ... cotidianae lacrimae sordesque lugubres; ib. qui ... desiderium mei memoriamque renovaret; ib. 8. senatus hominumque praeterea viginti milia; ib. squalorem sordesque vidistis; ib. optimae filiae maeror adsiduus filiique parvi desiderium mei lacrimaeque pueriles; ib. auctores hortatoresque ... multi fuerunt; ib. 9. ut ... omnis hac dignitate copiaque superarem; ib. senatus equitesque Romani; ib. 13. omnium meorum consiliorum particeps periculorumque socius; ib. 15. vestris maximis beneficiis honoribusque; ib. 16. inimicorum iniurias crudelitatemque; ib. 22. temporibus rei publicae communique utilitate; ib. 23. posteris vestris cunctisque gentibus dignissimus; ib. 25. vestra auctoritate sapientiaque; dom. 2. poena tuorum scelerum flagitiorumque; ib. 3. auctoritas litterarum monumentorumque; ib. 4. custodem defensoremque Capitolii templorumque omnium; ib. 7. difficultatem annonae summamque inopiam rei frumentariae; ib. 12. illam rationem coniecturamque; ib. 15. maxima mari terraque bella; ib. 18. nomen populi Romani imperiumque; ib. 19. Lolliis, Titiis ceterisque caedis ... ducibus; ib. 21. homini ... omnium scelerum libidinumque maculis notatissimo; ib. 23. merces tui beneficii pretiumque provinciae; ib. in illis rei publicae tenebris caecisque nubibus et procellis; ib. 24. hic municipia coloniasque adiit; ib. 30. ipsam causam cognitionemque vestram; ib. 32. auctores centuriatorum et curiatorum comitiorum auspiciaque populi Romani; ib. 38. vestris liberis ceterisque civibus; ib. 45. si ... tota causa iudiciumque sublatum sit; ib. accusare alienae dominationis scelerisque socius ... non est ausus; ib. 49. omnia per servos latronesque gessisses; ib. 53. hominum honestorum modestiam prudentiamque; ib. 54. ut ... equitibus Romanis mortem proscriptionemque minitarentur; ib. 55. si mecum ageretur more institutoque maiorum; ib. 56. veteres illae copiae coniuratorum tuique perditi milites; ib. 58. eorum omnium crudelitati scelerique; ib. fletus adsiduus sordesque lugubres; ib. 59. ceterorum omnium mentis oculosque; ib. Macedoniam omnemque barbariam; ib. 60. illa manus copiaeque Catilinae; ib. 61. vivo senatu populoque Romano; ib. 64. in tam immani iniuria tantisque ruinis; ib. ferro cotidianisque insidiis; ib. 67. foro curiaque; ib. amiciorem vobis ceterisque civibus; ib. 68. dissensione hominum ad caedem instituta novoque dominatu pulsum esse dixit; ib. contra leges moremque maiorum; ib. Cn. Pompeius ... vosque; ib. 69. vestris sententiis auctoritatibusque; ib. homines legum iudiciorumque metuentes; ib. 70. quam ... de Macedonia Syriaque tulerat; ib. summum est populi Romani populorumque ... omnium; ib. 73. in rationibus monumentisque publicis; ib. 74. suum iudicium decretumque esse voluerunt; ib. omitto ... de meis in omnis .. meritis unum iudicium unumque consensum; ib. 75. lucem salutemque redditam sibi ac restitutam; ib. domum sua celebritate laetitiaque comitatum honestavit; ib. 76. ut in te ... vitae necisque potestatem haberet; ib. 77. hanc fortunam condicionemque nostram; ib. 84. vim iracundiamque; ib. 86. o speciem dignitatemque populi Romani! ib. 89. contra senatus totiusque Italiae auctoritatem; ib. 90. splendorem verbis dignitatemque retinere; ib. 94. quod . . . auctoritatibus sententiisque fecistis; ib. 100. regna omnia Syrorum, Arabum Persarumque; ib. 124. ad hominum *metum* timoremque; ib. 125. omnium scelerum flagitiorumque documentum; ib. 126. id signum curiamque Concordiae; ib. 130. signum volebat ... curiamque ei deae dedicare; ib. ut mutam ... personam nomenque praeberet; ib. 134. nihil more institutoque perfecit; ib. religionem instituenti vocemque mittenti; ib. 135. quanta severitate quantaque diligentia; ib. 136. istum ... tectorum totiusque urbis praedonem; ib. 140. in tanto scelere tantaque dementia; ib. mentem cura

metuque terrebant; ib. 141. iam tum se meque repetebat; ib. vobis Italiae magnificentissimus ille metus municipiorumque concursus, vobis campus centuriarumque una vox ... arbitrabuntur; ib. 142. ut esset omnibus gentibus posteritatique perspicuum; ib. 143. suorum sacerdotum potestatem iudiciumque; ib. tecta sedisque convellit; ib. patrii penates familiaresque; ib. 144. principem semper locum auctoritatemque tenuistis; ib. 147. omnem impetum gladiatoris ferociamque; har. resp. 1. cum illius Pisoniani temporis Gabinianique terroribus; ib. 2. in ... recordatione .. Gabinii sui desiderioque Pisonis; ib. ad interitum exitiumque Karthaginis; ib. 6. qui templa omnia caede incendiisque terreret; ib. universum argumentum sententiamque audite; ib. 8. flagitio stuproque; ib. pudorem pudicitiamque defendat; ib. 9. portentis deorum immortalium religionique parebo; ib. 11. comitiis centuriatis omnium aetatum ordinumque suffragiis; ib. de deorum penatium Vestaeque matris caerimoniis: ib. 12. sacra religionesque et privatas et publicas; ib. 14. Sullani Cinnanique temporis extremum .. discrimen; ib. 18. omnis gentis nationesque superavimus; ib. 19. te appello, Lentule, ... vosque, pontifices; ib. 21. *e* fornicibus ostiisque omnibus; ib. 22. stans senatus equitesque Romani; ib. senatum populumque Romanum; ib. cum quodam strepitu fremituque; ib. 24. propter vim consessumque servorum; ib. sedem domiciliumque Matris deorum; ib. 28. totum illum locum fanumque; ib. Europam Asiamque tenuerunt; ib. ab ipsis aris pulvinaribusque; ib. in illo loco fanoque; ib. Pessinuntem ... sacerdote sacrisque spoliatum; ib. 29. ORATORES CONTRA IUS FASQUE INTERFECTOS; ib. 34. FIDEM IUSQUE IURANDUM NEGLECTUM; ib. 36. cum sacra ludosque conturbas, cum uxorem sororemque non discernis; ib. 39. OPTIMATIUM DISCORDIAM DISSENSIONEMQUE; ib. 40. PATRIBUS PRINCIPIBUSQUE; ib. CAEDES PERICULAQUE; ib. qua re ... provinciae redeant exercitusque, diminutioque accedat; ib. ad meliorem mentem voluntatemque; ib. 41. patris avique Africani; ib. Cilicum libidines barbarorumque; ib. 42. scelerum pactiones societatesque; ib. deos hominesque ... violavit; ib. 43. o misera tempora stultasque nostras discordias! ib. a mulieribus soleis purpureisque fasceolis; ib. 44. gloriam dignitatemque violari; ib. 46. illum externorum bellorum hostiumque victorem; ib. 49. ad poenam exitiumque praeceps; ib. 51. periculum caedemque portendunt; ib. 53. nostro sensu coniecturaque raperemur; ib. 54. tantam conversionem .. tantamque eversionem; ib. 55. principem salutis mentisque publicae .. caede incendiisque pervertit; ib. 58. nobis sunt inter nos irae discordiaeque placandae; ib. 63. pro tantis opibus ... tantaque dignitate; Sest. 1. insperato aspectu complexuque; ib. 7. eidem ... coloni decurionesque; ib. 10. communem Martem belli casumque; ib. 12. senatum populumque Romanum; ib. maiestatem suam dignitatemque; ib. contento studio cursuque; ib. 13. nomen causamque sustinuit; ib. 14. dignam ... auctoritatem disciplinamque; ib. fascibus ceterisque insignibus; ib. 17. scelera volneraque inusta; ib. magni ingenii magnaeque constantiae; ib. 19. libidinem levitatemque franget; ib. 20. lenociniis adulteriisque confectum; ib. omnia consilia ... mentemque ... hanc fuisse; ib. 21. ex tota urbe cunctaque Italia; ib. 26. funestum senatui bonisque omnibus; ib. 27. casum amici reique publicae; ib. 29. ius libertatemque evertere; ib. 30. caedes lapidationesque fiebant; ib. 34. aliae curae suspicionesque moverunt; ib. 35. contemptissimorum consulum levitatem audaciamque; ib. 36. spem subsidiumque patriae; ib. 38. vi armisque superassem; ib. 39. cum consulibus ceterisque eius ultoribus; ib. 43. penates patriique dei; ib. 45. vestrarum sedum templorumque causa; ib. dimicationem caedemque fugisse; ib. bonorum statum otiumque; ib. 46. animos hominum sensusque; ib. 47. pro salute populi Romani victoriaeque; ib. 48. a senatu populoque Romano; ib. 49. a vobis liberisque vestris; ib. meo dolore luctuque; ib. omnis portus terrasque; ib. 50. senatu populoque Romano; ib. 51. *e* complexu patriae conspectuque vestro; ib. 53. mihi reique publicae; ib. telis minisque cessissem; ib. foro .. sicariis servisque tradito; ib. eodem genere eisdemque maioribus; ib. 57. terra marique; ib. 58. opibus suis regnoque; ib. consiliis fictisque terroribus; ib. 67. terra marique; ib. servitia virtute victoriaque domuisset; ib. fides virtusque contremuit; ib. 68. cum lacrimis gemituque; ib. flammam .. rei publicae perturbatorumque temporum; ib. 73. iure iudiciisque sublatis; ib. fluctus tempestatemque fugisse; ib. actor hic defensorque causae; ib. 75. praesidio .. iuris iudiciorumque; ib. 76. patrium illum animum maioremque virtutem; ib. 81. auspiciis religionique parens; ib. 83. in deorum hominumque conspectu; ib. gravissimas contentiones inimicitiasque; ib. 86. vi consensuque audacium; ib. summa gravitate summaque constantia; ib. 88. legibus iudiciisque sublatis; ib. 89. ferrum flammamque depellit; ib. 90. in necessitate defendendae salutis suae praesidioque ... comparando; ib. 92. tali virtute tantaque firmitate; ib. 95. municipales rusticique Romani; ib. 97. defensores optimatium ipsique optimates; ib. motus conversionesque rei publicae; ib. 99. suorum studiorum vitiorumque; ib. a delectis principibusque; ib. 103. ludorum gladiatorumque consessu; ib. 106. cum gravitate copiaque dicendi; ib. 107. animorum oculorumque coniectus; ib. 114. theatrales gladiatoriique consessus; ib. 115. theatro populoque Romano; ib. 116. populi Romani animum virtutemque; ib. 118. de illo senatus consulto ... ad ludos scenamque perlato; ib. 120. quaestores legatique; ib. 128. nonnullorum scelus audaciamque; ib. 129. suo praesidio periculoque; ib. 131. idem dies adventus ... reditus*que;* ib. ex gravissimo ... desiderio luctuque; ib. de optimatibus eorumque principibus; ib. 136. propositis tot exemplis iracundiae levitatisque; ib. 141. corpus virorum fortium magnorumque hominum; ib. 143. parentem .. fortunae ... rerumque nostrarum; ib. 144. meum casum luctumque; ib. 145. propter turpitudinem vitae sordisque domesticas; Vatin. 1. tu ceteraeque rei publicae pestes; ib. 6. crudelitatem vestram odiumque diuturnum; ib. senatui populoque Romano; ib. 9. ut .. aurum exportari argentumque prohiberes; ib. 12. de .. flagitiis tuis sordidissimisque furtis; ib. 13. duplicem dolorem gemitumque; ib. 19. illam labem pestemque; ib. 25. quaesitore concilioque delecto; ib. 28. imagines patris et fratris sui fratrisque filiam; ib. omni apparatu ornatuque; ib. 31. cum C. Fibulo atrato ceterisque tuis furiis; ib. furorem suum ducemque; ib. 33. summam fidem probitatemque; ib. 38. dis hominibusque invitis; ib. eius causam periculumque; ib. 41, diebus festis ludisque publicis; Cael. 1. in foro nobiscumque; ib. 3. maestitia ... luctusque declarat; ib. 4. lacrimae matris incredibilisque maeror; ib. forensis labor vitaeque ratio; ib. 6. vocibus maledictisque; ib. erga te parentemque tuum; ib. 7. patris diligentia disciplinaque; ib. 9. exercitatione ludoque campestri; ib. 11. ex ... studiis cupiditatibusque; ib. 12. in moribus

naturaque; ib. 15. hanc Palatinam Medeam eamque migrationem; ib. 18. tanta gratia tantisque opibus; ib. 19. Titus Gaiusque; ib. 24. de incontinentia intemperantiaque; ib. 25. severitas gravitasque vestra; ib. 29. vacationem adulescentiae veniamque; ib. 30. in forum deferri iudiciumque; ib. 35. voltus oculique; ib. 36. auctoritatem patriam severitatemque; ib. 37. omnis voluptates omnemque vitae suae cursum; ib. 39. Curios omnisque eos; ib. hanc sectam rationemque vitae; ib. 40. curam ... rei forensis reique publicae; ib. 42. praescriptio moderatioque; ib. cupiditas voluptasque; ib. patrum maiorumque memoria; ib. 43. vita institutoque meretricio; ib. 50. viam rationemque defensionis; ib. hanc exercitationem usumque dicendi, ib. 54. socium vestrae religionis iurisque iurandi; ib. ipsius iurati religionem auctoritatemque; ib. 55. e sinu gremioque patriae; ib. 59. virtutem eorum diligentiamque; ib. 63. contra hominum ingenia, calliditatem, sollertiam contraque fictas omnium insidias; ib. iudicum comissatorumque conspectus; ib. 67. capiti .. innocentis fortunisque parcant; ib. crimine peccatoque; ib. 71. industriam continentiamque; ib. 72. disciplinae .. eisque artibus; ib. in negotiis .. causisque amicorum; ib. 74. eiusdem ... inimicitias odiumque; ib. 75. sermo deliciarum desidiaeque; ib. 76. ad mores sensusque vestros; ib. 79. Syriam Macedoniamque; prov. cons. 1. de Syria Macedoniaque; ib. 3. multis victoriis ... triumphisque; ib. 4. leges senatusque consulta; ib. 6. Mithridaticos impetus totumque Pontum armatum; ib. sumptibus bellisque maximis; ib. in mentibus vestris oculisque; ib. 8. inimicissimum ordinis equestris bonorumque omnium; ib. 11. tristitia voltuque; ib. 12. homini sceleribus flagitiisque contaminatissimo; ib. 14. consulari exercitu imperioque; ib. 15 Syriam Macedoniamque; ib. 17. rei publicae *utilitas* dignitasque ipsorum; ib. 22. ad amicitiam consuetudinemque; ib. mentis vestras voluntatesque; ib. 25. ipsius laudi gloriaeque; ib. 27. hominum nationumque illarum humanitas; ib. 29. victoria nostra imperioque; ib. 31. ad eorum urbis sedisque; ib. 32. magnis populi Romani luctibus funeribusque; ib. quas regiones quasque gentis; ib. 33. noster imperator nosterque exercitus; ib. imperii nostri terrarumque illarum; ib. Gallorum immanitati multitudinique; ib. 34. a dignitate disciplinaque maiorum; ib. 36. ex illa iactatione cursuque populari; ib. 38. orae .. partesque terrarum; Balb. 9. casus eventusque rerum; ib. senatus populusque Romanus; ib. 10. terra marique; ib. 16. ad ius causamque Cornelii; ib. 18. omnium praemiorum beneficiorumque nostrorum; ib. 20. fide benevolentiaque coniunctam; ib. 30. terra marique; ib. 34. in superiore condicione causaque; ib. 36. ab omni studio sensuque; ib. 39. ad nostrum imperium nomenque; ib. foedere Catuli senatusque auctoritate; ib. commeatu pecuniaque iuverunt; ib. 40. Hispanis agris stipendioque; ib. 41. ex .. moribus disciplinaque; ib. 43. summa ... religione .. caerimoniaque; ib. 55. in ruinis nostris vestrisque [discordiis]; ib. 58. cuius fortunae dignitatique non concessit? ib. luctum maeroremque suscepimus; ib. 61. cum comitatu adsectatoribusque; ib. 62. officia observantiamque dilexit; ib. 63. stuporem debilitatemque linguae; Piso 1. omnis legis agrariae maximarumque largitionum; ib. 4. aeternitatem immortalitatemque donavit; ib. 7. a fatali portento prodigioque rei publicae; ib. 9. propugnacula murique tranquillitatis; ib. in stupris inauditis nefariisque; ib. iudicium notionemque censoriam; ib. 10. adsentiente Italia cunctisque gentibus; ib. 23. suis decretis legatisque; ib. 25. Gabinii sceleri furorique; ib. 26. scelerum .. socium adiutoremque; ib. 28. leges ... integri capitis bonorumque .. proscriptio; ib. 30. semivivi furorem petulantiamque; ib. 31. tantis ... beneficiis ... tantisque honoribus; ib. 32. post obitum occasumque vestrum; ib. 34. legatis magistratibusque nostris; ib. civem servatoremque ... commendavit; ib. invictissimi civis ceterorumque principum; ib. salus restitutioque perscripta; ib. 35. fratrem ... praeterque duos ... tribunos; ib. virtute ... iustissimi viri sapientiaque; ib. voragines scopulique rei publicae; ib. 41. generum ordinumque omnium; ib. fama vitaque privasset; ib. iniussu populi [Romani] senatusque; ib. 48. ex agris urbibusque sociorum; ib. nomen interdictumque deorum; ib. patriae disque immortalibus; ib. 50. adventu meo redituque; ib. 51. senatum egressum .. populumque universum; ib. 52. deverticula flexionesque quaesisti; ib. 53. senatus populusque Romanus; ib. 57. triumphi honorem dignitatemque; ib. animi lucem splendoremque; ib. omnia cenarum conviviorumque genera; ib. 70. multis .. orationibus scriptisque; ib. 75. sui totius consulatus eorumque honorum; ib. 79. simul cum ipsa pugna armisque; ib. 81. ascensum transgressionemque Gallorum; ib. victoria sua rebusque gestis; ib. 82. tantis rei publicae negotiis tantoque bello; ib. labis imperii tui stragisque provinciae; ib. 83. praesidia ... peditum equitumque; ib. 84. cum legato praefectoque tuo; ib. 86. nefarias libidinum contumelias turpitudinesque; ib. maerorem tuum doloremque decessionis; ib. 89. in sordibus, lamentis luctuque; ib. socios stipendiariosque misisti; ib. numerum navium summamque praedae; ib. 90. numerum tuorum militum reliquiasque; ib. 91. in re militari imperioque; ib. 92. bellicae laudis victoriaeque ... insignia; ib. Perraebia Athamanumque gens vendita; ib. 96. Dolopes finitimique montani; ib. uberrima supplicationibus triumphisque provincia; ib. 97. famam nostram fortunamque; ib. 98. benevolentia, praesidio custodiaque; Planc. 1. de re reoque dixerunt; ib. 3. in tanto usu nostro tantaque amicitia; ib. 5. liberorum populorum praecipueque huius .. populi; ib. 11. sua instituta suorumque maiorum exempla; ib. 12. ad causam .. crimenque deducere; ib. 17. generis vestri familiaeque contentio; ib. 18. agri ... montesque; ib. 20. officia quaesturae tribunatusque; ib. 24. fessum inedia fluctibusque; ib. 26. votis omnibus lacrimisque; ib. senatui populoque Romano; ib. adsiduitate testimonioque declarant; ib. 27. officiis benevolentiaque superarit; ib. 28. necessarii hominis optimique adulescentis; ib. 31. ei legi condicionique; ib. 41. tua ista querella dolorque; ib. 51. inimicos meos meaeque vitae ... insidias; ib. 71. tuis opibus auxilioque; ib. 73. senatus populusque Romanus; ib. 90. hominis nimium memoris nimiumque grati; ib. 91. illius utilitas salusque; ib. 93. impium ferrum ignisque pestiferos; ib. 98. o reliquos omnes dies noctisque! ib. 99. Thessalonicam me in quaestoriumque perduxit; ib. comitem sociumque profitebor; ib. 102. *crimen incontinentiae intemperantiaeque;* Scaur. c. 2, § 6. *Scauro eiusque famae;* ib. memoriam *iuventutis* suae rerumque gestarum; ib. 3, 1. ab Aiace fabulisque; ib. 8, 3. contra foedus ... legemque naturae; ib. 4, 5. a statu naturaque rerum; ib. 9. quod ... Norenses omnesque ... exissent; ib. 11. rerum ipsarum vim naturamque; ib. 15. huic generi nominique; ib. 17. in segetibus ipsis arvisque; ib. 25. locus ipse lacusque; ib. 27. commoda salutemque provinciae; ib. 35. multorum ... commodorum praemiorum-

que; ib. 36. potestati regiae libidinique; Rab. Post. 1. a senatu populoque Romano, ib. 4. ad .. magnificentiam apparatus comitatumque regium; ib. 6. integra re causaque; ib. 15. omnis homines deosque testor; ib. vobis ... ordinique vestro; ib. in maximis periculis insidiisque; ib. 23. sermo illius temporis vectorumque cursus; ib. 40. vim frigorum hiemumque; ib. 42. genus hominum .. clamoresque maximos; Milo 3. vestram fidem, virtutem sapientiamque; ib. 4. tribunatu ... rebusque omnibus ... gestis; ib. 6. ab inimicorum audacia telisque; ib. iure legum iudiciorumque; ib. 18. ad causam crimenque veniamus; ib. 23. facinoris locum tempusque; ib. 27. ancillarum puerorumque comitatu; ib. 28. ex mediis armis turbaque nocturna; ib. 33. erga me remque publicam; ib. 34. natura ipsius consuetudoque; ib. 36. meis consiliis periculisque; ib. erga nos sensusque civium; ib. 42. iudicia poenamque contempserat; ib. 43. incertas exitus pugnarum Martemque communem; ib. 56. mentem oculosque satiavit; ib. 58. claris argumentis signisque; ib. 60. frenorum pilorumque.. multitudo; ib. 64. corpus domumque custodit; ib. 67. annona levanda iacturisque rei familaris; ib. 72. pellere possessionibus .. castrisque; ib. 74. rem publicam resque privatas; ib. 76. vos liberosque vestros; ib. 78. caeli signorumque motus; ib. 83. vos ... imploro ... vosque; ib. 85. cuius ... nemora finisque ... macularat; ib. magistratuum privatorumque caedis; ib. 87. urbs praeclara mihique patria carissima; ib. 93. vos ... appello ... vosque; ib. 101. in me meosque redundant; ib. 103. finem ... attulit idemque initium; Marcell. 1. auctoritatem huius ordinis dignitatemque; ib. 3. senatui reique publicae; ib. exterarum gentium potentissimorumque populorum; ib. 5. cuius mentem sensusque ... cernimus; ib. 10. dignitatem suam ... nobilissimamque familiam; ib. ipsius victoriae condicio visque; ib. 12. maximus est fructus iucunditasque; ib. 19. non ... culpa est ... contraque summa laus; ib. 20. dies noctisque ... cogitans; ib. 22. ad humanos casus incertosque motus; ib. 23. sceleris ... insidiarumque consensio; ib. salutem civium cunctamque rem publicam; ib. 25. diversae voluntates ... distractaeque sententiae; ib. 30. huic ordini populoque Romano; ib. 33. o clementiam ... litteris monumentisque decorandam! Ligar. 6. industriae gloriaeque faveo; ib. 8. ingenio studiisque delector; ib. senatus eum sorsque miserat; ib. 23. suscepta causa propositaque sententia; ib. 26. Sabinos ... totumque agrum Sabinum; ib. 32. lacrimas squaloremque ipsius; ib. diversas sententias fortunasque; ib. 38. pro capite fortunisque; Deiot. 1. omnem impetum dicendi contentionemque; ib. 5. in tuo ore voltuque; ib. regis arae focique; ib. 8. consules ... profugisse omnisque consularis; ib. 11. legati litteraeque venerunt; ib. Nicaeam Ephesumque mittebat; ib. 25. a magistratibus legatisque nostris; ib. 26. eos rationesque iungebat; ib. 27. ea existimatione eaque aetate; ib. avi mores disciplinamque; ib. 28. pudoris pudicitiaeque exempla; ib. vitae salutisque communis ... iura; ib. 30. spe promissisque corrumpere; ib. publicis populi Romani litteris monumentisque; ib. 37. dies noctisque agitans; ib. 38. tibi nobisque omnibus ... noti; ib. 41. vestrum consilium auctoritatemque; Phil. I, 1. fundamenta pacis Atheniensiumque .. vetus exemplum; ib. lux quaedam ... magnumque pignus; ib. 4. talis animadversio ... talisque eversio; ib. 5. Brundisium iterque illud; ib. 7. populi iussa perpetuasque leges; ib. 16. leges quaestionesque tolluntur; ib. 22. vobis reique publicae; ib. 38. senatus populusque Romanus; ib. II, 6. vino lustrisque confectus; ib. moderationem modestiamque cognostis; ib. 10. consilio sapientiaque gesta; ib. 11. praeter te Publiumque Clodium; ib. consulares senatusque cunctus; ib. 13. omnium consiliorum totiusque vitae; ib. 14. senatus populusque Romanus; ib. 17. in rebus sententiisque; ib. 30. liberatores populi Romani conservatoresque rei publicae; ib. 31. meum consilium auctoritasque; ib. 37. multitudo istius vitiorum peccatorumque; ib. 43. in nos fortunasque nostras; ib. 50. tribunatum consiliis vestris opposuit cervicesque suas ... subiecit; ib. 51. consulibus reliquisque imperiis; ib. 53. consules expulsos cumque eis Cn. Pompeium; ib. 54. cladem illam fugamque; ib. argenti maximeque vini foeda direptio; ib. 62. in Cn. Pompei locum multorumque aliorum; ib. dis hominibusque hostis; ib. 64. L. Domitium ... occideras multosque praeterea; ib. 71. consules imperatoresque populi Romani; ib. 73. senatum populumque Romanum; ib. deos patrios arasque; ib. municipia coloniasque Galliae; ib. 76. adrogantiam hominis insolentiamque; ib. 84. a nobis populoque Romano; ib. 86. vi manuque reppulimus; ib. 191. istius minas contumeliasque; ib. 107. leges Caesaris easque praeclaras; ib. 109. senatus populique Romani; ib. 115. viros fortis egregiosque civis; ib. 116. vitam fortunasque nostras; ib. III, 1. auctoritate .. senatus consensuque populi Romani; ib. 2. fortissimos viros optimosque civis; ib. 4. impetus crudelissimosque conatus; ib. 5. de Caesare deque eius exercitu; ib. 8. virtute ... Caesaris constantiaque militum..legionumque earum; ib. in senatus populique Romani potestato; ib. memorem sui nominis imitatoremque maiorum; ib. consul augurque neglexit; ib. 9. fortissimos viros civisque optimos; ib. 10. nomen Caesaris exercitumque; ib. 11. consensus municipiorum coloniarumque; ib. 13. auctoritatem huius ordinis maiestatemque populi Romani; ib. Antonii scelus audaciamque; ib. haesitantiam lingnae stuporemque cordis; ib. 16. optimos mores praestantissimumque ingenium; ib. 18. libertas populi Romani dignitasque; ib. 19. praesidio consulum senatusque; ib. 25. avo maioribusque suis dignissimus; ib. patrium animum virtutemque; ib. 29. res ad lucrum praedamque revocaverit? ib. 30. greges armentorum reliquique pecoris; ib. 31. refertum forum, populumque Romanum ... erectum; ib. 32. armis animisque decernere; ib. 33. principes orbis terrarum gentiumque omnium; ib. 35. senatus auctoritatem populique Romani libertatem imperiumque; ib. 37. fortissimorum virorum amicissimorumque ... civium; ib. 38. eum exercitumque eius; ib. provinciam ... exercitumque; ib. ordine exque re publica fecisse; ib. in senatus populique potestate praesidioque rei publicae; ib. consilio C. Caesaris summoque consensu militum; ib. ad senatus auctoritatem populique Romani libertatem; ib. 39. pari consilio eademque virtute; ib. senatus auctoritatem populique Romani libertatem; ib. e re publica fideque sua; ib. frequentia ... contioque tanta; ib. IV, 1. rem publicam libertatemque vestram; ib. 2. praesidium .. salutis libertatisque vestrae; ib. 4. senatus auctoritatem populique Romani libertatem imperiumque; ib. 8. in ipsum familiamque eius; ib. 10. cum supplicio ignominiaque; ib. 12. virtute exercituum ducumque; ib. 15. viro ... amicissimo ... con legisque eius; ib. 16. vestrae virtuti constantiaeque; ib. V, I. populum tribunosque plebis; ib. 9. falsis perscriptionibus donationibusque; ib. 11. auctionem provinciarum regnorumque; ib. commentariis commenticiis chirographisque venalibus; ib. 12.

populi provinciaeque liberatae, ipsarumque rerum falsae tabulae; ib. consessore eodemque conlusore; ib. 13. gravissimis ignominiis monimentisque; ib. 17. ante pedes suos uxorisque suae; ib. 22. suis comitibus compotoribusque; ib. sua sponte eximiaque virtute; ib. 23. bona fortunaeque nostrae; ib. 32. libertatem populi Romani auctoritatemque vestram; ib. 34. mercedem ... laudis gloriaeque; ib. 35. laus .. iudicii testimoniique nostri; ib. in senatus populique Romani potestate; ib. 36. summo studio municipiorum coloniarumque; ib. ordine exque re publica; ib. senatui populoque Romano; ib. senatum populumque Romanum; ib. virtute incredibilique studio; ib. huic imperio libertatique communi; ib. 37. se suasque viris non tradidit; ib. ad pacem concordiamque; ib. 40. consilio singularique clementia; ib. senatus populique Romani voluntate; ib. 41. senatum populumque Romanum; ib. ><. dis hominibusque gratissima; ib. 44. maximum imperium victoremque exercitum; ib. summo studio optimoque ... consensu; ib. 46. in suam populique Romani potestatem; ib. saluti dignitatique populi Romani; ib. Decii, Corvini multique alii; ib. 48. vobis populoque Romano reique publicae; ib. 51. senatui populoque Romano reique publicae; ib. 52. *libertatem populi Romani* auctoritatemque; ib. 53. ipsis liberisque eorum; ib. auctoritas senatus populique Romani; ib. ipsis liberisque eorum; ib. senatus auctoritas vesterque consensus; ib. VI, 3. in senatus populique Romani potestate; ib. 4. senatui populoque Romano; ib. voluntatem vestram potestatemque; ib. 5. D. Brutum militesque eius; ib. 6. summa ... merita beneficiaque; ib. senatui populoque Romano; ib. laudi magnoque honori; ib. amores deliciasque vestras; ib. 12. populi Romani victoris dominique omnium gentium patronum; ib. ad causam bellumque redeamus; ib. 15. istam .. vocem simulationemque clementiae; ib. 16. dies noctisque ... cogitem? ib. 17. bonorum spem virtutemque; ib. VII, 5. studiorum .. honestissimorum societas similitudoque; ib. 6. Brutum ... exercitumque eius ... provinciamque fidelissimam; ib. 11. laudem dignitatemque desiderat; ib. 14. testabor .. deos hominesque; ib. 20. consilium vigilantiamque praestabo; ib. eorum voluntas iudiciumque; ib. 21. imperatorem populi Romani exercitumque; ib. 22. homini ... honesto civique .. egregio; ib. 24. Brutum exercitumque eius; ib. 26. in maxima consensione incredibilique concordia; ib. VIII, 8. domicilia sedesque populi Romani; ib. omnes Saxae ceteraeque pestes; ib. 9. dis hominibusque invisa; ib. 10. interfectus est ... M. Fulvius .. eiusque duo .. filii; ib. 14. ante os oculosque legatorum; ib. 20. opus ostendebat munitionemque; ib. insolentiam superbiamque perspeximus; ib. 21. ille mos virtusque maiorum; ib. 23. senatus .. faciem .. attulerat auctoritatemque populi Romani; ib. si ... praemia agrumque dederitis; ib. 25. cum sex legionibus .. eisque suppletis; ib. 27. a vobis ceterisque civibus; ib. 32. in tanta atrocitate temporis tantaque perturbatione; ib. in tanto officio tantoque munere; ib. IX, 1. ad congressum conloquiumque; ib. 2. animos regum .. liberorumque populorum; ib. 4. optimi filii fidelissimaeque coniugis diligentia; ib. 5. filium meque seduxit; ib. 9. magnitudini animi orationisque; ib. ad facilitatem aequitatemque; ib. 11. vim gravitatemque morbi; ib. 15. locum ludis gladiatoribusque; ib. 16. liberos posterosque eius; ib. basim statuamque; ib. virorum fortium funeribus ornamentisque; ib. liberorum posterorumque eius; ib. 17. concursu .. bonorum omnium ... praesidioque Italiae; ib. X, 7. direptionem pestemque sociorum; ib. 12. moderationem patientiamque mirantur; ib. 14. huius animum ... studiumque; ib. 17. exitus .. belli Martemque communem; ib. 20. laborem doloremque fugiunt; ib. non est viri minimeque Romani; ib. armis animisque; ib. 21. urbem totamque Italiam; ib. senatus populique Romani potestate; ib. 25. senatui populoque Romano; ib. Illyricum cunctamque Graeciam; ib. 26. ordine exque re publica; ib. optimi civis moderatissimique hominis; ib. XI, 1. odium bellumque meministis; ib. 2. a consulibus exercitibusque nostris; ib. maiore animo studioque; ib. 3. conlocutiones familiarissimae ... complexusque; ib. 5. tortorem carnificemque Samiarium; ib. 7. senatus populusque Romanus; ib. 9. summam virtutem .. summumque consilium; ib. 17. se ei legatum, id aetatis eisque rebus gestis, defuturum; ib. senatui .. populoque Romano; ib. 20. pestiferi cives parricidaeque; ib. 21. salutem libertatemque patriae; ib. 27. omnia deorum hominumque iura; ib. 29. inexpiabili scelere .. nefarioque ... parricidio; ib. dis hominibusque; ib. pecuniam ceteraque, quae ad id bellum .. pertineant; ib. 30. ius potestatemque; ib. copiis suis opibusque; ib. 31. senatui populoque Romano; ib. tetrarchae dynastaeque; ib. senatum populumque Romanum; ib. ferro ignique minitantur; ib. 37. ad facinus praedamque natis; ib. iudiciis ignominiisque; ib. XII, 11. sceleris indicia latrociniique vestigia; ib. 12. eorum ora sermonesque; ib. 13. rei publicae bonisque omnibus; ib. 23. in Antonii congressum conloquiumque; ib. 26. acerbitas morum immanitasque naturae; ib. ira dementiaque inflammatus; ib. a vi .. periculoque afuit; ib. 27. meam fidem ... constantiamque; ib. 30. genus infinitum immanitatemque; ib. XIII, 2. Alandae ceterique veterani; ib. 3. contumelias ... minasque verborum; ib. 4. tuere vitam corpusque; ib. 6. adduxit ad pacem remque publicam; ib. 8. fratris maiorumque monimenta; ib. aspiciet suoque sinu complexuque recipiet; ib. 9. cuius interpretes internuntiique; ib. 12. exercitum senatus populique Romani; ib. 14. more maiorum institutisque; ib. senatui populoque Romano; ib. senatus populique Romani ardor; ib. 15. cum operibus munitionibusque; ib. 20. huic ordini populoque Romano; ib. 22. mentum mentemque deponeres; ib. 24. homo diruptus ... columenque amicorum; ib. 26. Ser. Sulpicium eiusque conlegam; ib. 29. tanto studio consensuque; ib. 34. litteris memoriaeque mandarit; ib. 37. ad bellum renovandum instruendamque provinciam; ib. tibi tuisque contingat; ib. 38. maximo equitatu peditatuque Gallorum; ib. 44. urbis Italiaeque partitio; ic. 47. igni ferroque minitatur; ib. in malam pestem malumque cruciatum; ib. 48. de mandatis litterisque M. Lepidi; ib. 50. pro patris maiorumque suorum animo studioque in rem publicam suaque pristina virtute ... fuisse; ib. senatui populoque Romano; ib. honori dignitatique; ib. ea mens idque consilium est; ib. XIV, 3. memoriae posteritatique prodatur; ib. legionum exercituumque nostrorum; ib. 6. senatu populoque Romano; ib. 8. optimos viros honestissimosque homines; ib. auctoritate huius ordinis populique Romani; ib. meorum omnium consiliorum periculorumque; ib. 16. meam domum measque auris dies noctisque omnium praeceptis monitisque patuisse; ib. 20. senatus populique Romani .. nomen; ib. 27. cum tribus .. legionibus equitatuque; ib. huic Iovis ... ceterisque deorum .. templis; ib. nostrae vitae sanguinique; ib. princeps latronum duxque; ib. bona fortunasque

omnium liberosque; ib. fidei pietatisque nostrae; ib. 29. ad summam laudem gloriamque; ib. 32. senatus populusque Romanus; ib. 33. exstructa moles ... incisaeque litterae; ib. sententiis nostris consultisque; ib. 34. contectos ... muneribus eaque exstructione; ib. vivis victoribusque ... persolvenda; ib. 35. consilio diligentiaque; ib. 37. legionibus exercitibusque nostris; ib. 38. scelus crudelissimorum hostium militumque .. virtus; ib. hominem ... aptum ad tempora belli militaremque rationem; Fr. A. III, 14. resistite ... eorum periuriis iniuriisque; ib. 16. suffragiorum vis potestasque convaluit; ib. B. VI, 26. ab Iove Optimo Maximo ceterisque dis deabusque; ib. 30. ex promulgatione trinundinum dies ad ferendum potestasque venisset; ib. 32. studia, consilia cogitationesque eorum aperiam? ib. VII, 1. nostros veteres Marcellos Maximosque multi eunuchi e Syria Aegyptoque vicerunt; ib. 8. multi venalicii mercatoresque; ib. rebus his urbem Italiamque omnem referserunt; ib.

II. **Adjectiva, adjectivische Participia, Zahlwörter, mit Adjectiven correspondirender Genetiv und Ablativ:** tot tantisque difficultatibus adfectus; Quinct. 10. haec optio tam misera tamque iniqua; ib. 32. cum paratus meditatusque esses; ib. 39. leviora infirmioraque existimo; ib. 47. acerbissimum vivo videntique funus; ib. 50. ad illam opimam praeclaramque praedam; Sex. Rosc. 8. his de rebus tantis tamque atrocibus; ib. 9. caedes indignissimae maximaeque; ib. 11. certum est deliberatumque; ib. 31. in mala nugatoriaque accusatione; ib. 42. ex minima tenuissimaque republica; ib. 50. paternus maternusque sanguis; ib. 66. adsiduae domesticaeque Furiae; ib. 67. in hac horrida incultaque vita; ib. 75. in minimis privatisque rebus; ib. 113. cauti providique; ib. 117. in his tot tantisque flagitiis; ib. e multis splendidisque familiis; ib. 123. pro mea || illa || tenui infirmaque parte; ib. 136. hos tantos tamque profusos sumptus; ib. 139. turpe miserumque; ib. 140. sincerum sanctumque; ib. tam fera immanisque natura; ib. 146. vestros .. animos ... duriores accerbioresque; ib. 150. purior, pudentior, humanior, officiosior liberaliorque; Qu. Rosc. 18. liberalissimus munificentissimusque; ib. 22. iucundam diuturnamque memoriam; div. Caec. 2. furta atque flagitia .. maxima turpissimaque; ib. 6. optimorum fidelissimorumque sociorum; ib. 12. accusatorem firmum verumque; ib. 29. inter meam atque tuam || tuamque || accusationem; ib. 35. scopuloso difficilique in loco; ib. 36. de maximis acerbissimisque rebus; ib. 37. paratior ad usum forensem promptiorque; ib. 41. inimici infensique; ib. 42. iniustum impiumque bellum; ib. 62. amplissimum pulcherrimumque; ib. 66. miseros calamitososque; ib. 70. homines ... quam honestissimos et integerrimos diligentissimosque; ib. tam honestam, tam severam diligentemque accusationem; ib. 73. maximae tutissimaeque urbes; Verr. a. pr. 13. omnes publicae privataeque litterae; ib. 20. privatis publicisque litteris; ib. 33. munus ... amplissimum pulcherrimumque; ib. 36. si ... tertium illum uberrimum quaestuosissimumque annum ... reservaret; ib. 40. gravi diuturnaque infamia; ib. 43. homo nocentissimus pecuniosissimusque; ib. 47. tot tantaque eius vitia; ib. omnes noti ignotique; ib. I, 31. vitam periculosam, insidiosam || invidiosam || infestamque; ib. 38. secundae dubiaeque fortunae; ib. certis propriisque criminibus; ib. 43. in tuis amicorumque tuorum tectis; ib. 57. hospitalissimus amicissimusque; ib. 65. tyrannum libidinosum crudelemque; ib. 82. in te concitati infestique sunt; ib. 93. pudentissimas lectissimasque feminas; ib. 94. ex sua Chelidonisque ... voluntate; ib. 104. celeberrimo clarissimoque monumento; ib. 129. sartum tectum integrumque; ib. 131. longa difficilique vectura; ib. 147. istius scelerato nefarioque latrocinio; ib. 152. plurimis iustissimisque de causis; ib. II, 2. maximo difficillimoque bello; ib. 5. fidelem fructuosamque provinciam; ib. 6. bonis fructuosisque rebus; ib. in publicis privatisque rebus; ib. 7. homines ... nobilissimi primique; ib. 11. ex miserrimis desertissimisque oppidis; ib. 14. antiquissimorum fidelissimorumque sociorum; ib. egentes inanesque; ib. 25. miserum indignumque; ib. 52. optimi nobilissimique adulescentis; ib. 66. eques Romanus ... splendidus atque honestus vobisque .. non ignotus; ib. 69. turpissimum maximeque nefarium; ib. 78. plurimis maximisque in rebus; ib. 102. existimationis meae studiosissimum cupidissimumque; ib. 117. pro ... magnis suis maiorumque suorum ... meritis; ib. 122. pueri annorum senum septenumque denum; ib. in ... generibus civium novorum veterumque: ib. 123. unum dimidiatumque mensem; ib. 129. maximis plurimisque criminibus; ib. 142. ex tot tantisque criminibus; ib. (pecunia) permagna est impudentissimeque coacta; ib. 153. fortissimorum fidelissimorumque sociorum; ib. 163. agros immunis liberosque; ib. 166. acerrimi inimicissimique sunt; ib. memores gratosque existimari; ib. 172. animo .. soluto liberoque erat; ib. 185. hominem .. libidinosissimum nequissimumque; ib. 192. liberi ... solutique veniebant; ib. in homine perdito nefarioque; ib. III, 5. ad tuam ipsius amicitiam ceterorumque hominum; ib. 7. virtutem depressam exstinctamque; ib. Verris mores improbos impurosque; ib. 23. ex Verris turpissimo flagitiosissimoque comitatu; ib. 30. copia ... splendidissimorum honestissimorumque hominum; ib. 32. edictum .. uberrimum quaestuosissimumque; ib. 36. maximas omnisque .. iniquitates; ib. 40. bellum acerbum diuturnumque; ib. 47. campos antea collisque nitidissimos viridissimosque; ib. iniquam legem novamque; ib. 51. in nostra .. fidelissima proximaque provincia; ib. 64. nemo .. nisi turpis impurusque; ib. 65. in insula inculta tenuique posita; ib. 85. aratoribus laboriosissimis frugalissimisque hominibus; ib. 86. tuo liberorumque tuorum periculo; ib. 91. ex una pactione hominis honesti gratiosique; ib. 92. locupletissimorum hominum amicissimorumque; ib. 103. certiores gravioresque testes; ib. 108. istius ingentem immanemque praedam; ib. 110. eo novo pessimoque exemplo; ib. 116. inanis agros perditamque provinciam; ib. 124. omnium hominum dissolutissimus crudelissimusque; ib. 129. o invidiosum offensumque ... ordinem! ib. 145. bonum fortemque .. paterer evadere; ib. 162. impudentissimum furtum certissimumque; ib. 168. nihil audacius improbiusque; ib. 169. tuae tuorumque deliciae; ib. 176. Siculos .. potentissimos nobilissimosque; ib. 186. magnum praeclarumque vectigal; ib. 201. in illo antiquissimorum clarissimorumque hominum ... numero; ib. 210. innocentissimam omnium diligentissimamque praeturam; ib. 216. domus ... apertissima maximeque hospitalis; ib. IV, 3. pro damnato mortuoque; ib. 33. istius cupiditati apertissimum promptissimumque; ib. 42. locupleti honestoque equite Romano; ib. 46. cogitatione sua fratrisque sui; ib. 67. nomen vestrum populique Romani; ib. 68. de tuo clarissimo pulcherrimoque monumento; ib. 69. praeclarius magnificentiusque; ib. in tanto tuo liberorumque tuorum periculo; ib. 78. lectissimum ornatissimumque adulescentem; ib. 79. inlustrem

claramque reddidit; ib. 81. amplissimum ... clarissimumque monumentum; ib. 82. temperantissimi sanctissimique viri monumentum; ib. 83. commotus perturbatusque discedit; ib. 85. a certissimis antiquissimisque patronis; ib. 90. insula est ... satis lato a Sicilia mari periculosoque diiuncta; ib. 103. ut ... semper inviolatum sanctumque fuerit; ib. una via lata perpetua multisque transversis; ib. 119. cum ... sacra religiosaque accepisset; ib. 122. integrum inviolatumque servatum est; ib. 130. ut ... ornatissimi florentissimique essent; ib. 134 istius turpem calamitosamque praeturam; ib. 144. sacra profanaque omnia; ib. V, 1. dubiis formidolosisque temporibus; ib. genus ... quam indignum quamque ... immensum infinitumque; ib. 22. inlustre notumque; ib. 34. vestra populique Romani existimatio; ib. 35. seniorum iuniorumque centuriis; ib. 38. ex tam inlustri nobilique municipio; ib. 40. delectum praeclarumque consilium; ib. 55. huic optimae tutissimaeque custodiae; ib. 69. an te ... conscientia timidum suspiciosumque faciebat? ib. 74. tot tantaque ornamenta; ib. 83. miseri perditique alebantur; ib. 87. praetoris inertissimi nequissimique oculos; ib. 100. testis vivos incolumisque esse; ib. 105. o gravem acerbamque fortunam! ib. 119. villae ... ornatae refertaeque; ib. 127. in communi incertoque periculo; ib. 131. in externorum hominum maleficorum sceleratorumque ... custodias; ib. 144. novam singularemque rationem; ib. 145. iniuriam .. inultam impunitamque; ib. 149. mortem acerbam crudelemque; ib. 152. quem .. salvum incolumemque servavit? ib. 153. an (te) ... summa auctoritas diligentiorem timidioremque fecerat? ib. 156. crudelissimi taeterrimique supplicii ... moram; ib. 165. extremo summoque supplicio adfixum; ib. 169. bellum sacrilegum semper impiumque; ib. 188. fidelem certumque amicum; Tull. 5. frequentes armatique veniunt; ib. 21. publicis privatisque tabulis; Font. 5. fortissimorum fidelissimorumque sociorum; ib. 13. maiores gravioresque partes; ib. 21. existimatis eos hic sagatos bracatosque versari; ib. 33. supplices inferioresque confugiunt; ib. lectissimae miserrimaeque feminae; ib. 46. pro salute sua fratrisque sui; ib. ne periculosum superbumque sit; ib. 48. iuris obscuram dubiamque rationem; Caecin. 6. homo timidus imperitusque; ib. 18. coactis armatisque vim fecit; ib. 23. cum ita vehemens acerque venisset; ib. 28. eum placidum mollemque reddidi; ib. in re tam insigni tamque atroci; ib. 37. angustior iniquiorque defensio; ib. 64. rem .. infirmam nugatoriamque; ib. ex callido versutoque iure; ib. 65. quo maius hoc sanctiusque videatur; ib. 72. in dubium incertumque revocabuntur; ib. 76. fidem ... promptam expositamque; ib. 78. ut ... purum te liquidumque haurire sentias; ib. aequi bonique rationem; ib. 80. omnis ceteros novos veteresque civis; ib. 101. spectatissimum pudentissimumque hominem; ib. 102. de ... singulari eximiaque virtute; imp. Pomp. 3. in locis disiunctissimis maximeque diversis; ib. 9. (urbem) clarissimam nobisque amicissimam; ib. 20. cum servili bello taetro periculosoque; ib. 30. nobilissimas urbis, innumerabilisque alias captas esse; ib. 33. auctoritatem multis .. rebus gestis magnisque vestris iudiciis amplificatam; ib. 46. beneficiis amplissimis adfectus ... itemque summis ornamentis ... praeditus; ib. 51. homines in maritimis rebus exercitatissimos paratissimosque; ib. 55. duo consules clarissimi fortissimique; ib. 62. ad bellum maximum formidolosissimumque; ib. ad bellum Asiaticum regiumque; ib. 67. tranquillis moderatisque iudiciis; Cluent. 2. fortunae miserae multumque iactatae portum; ib. 7. est ipsum nomen amantius indulgentiusque maternum; ib. 12. erat ipse immani acerbaque natura; ib. 44. perturbatio, suspensus incertusque voltus; ib. 54. deterrimus obscurissimusque patronus; ib. 57. respicite dubios variosque casus; ib. 58. in hominis honesti prudentisque iudicio; ib. 144. ordine suo patrumque suorum; ib. 153. se solutum liberumque esse; ib. 155. illae infinitae crudelissimaeque ... quaestiones; ib. 191. homines amplissimi nobilissimique; ib. 197. in morbum gravem periculosumque incidit; ib. 198. virum ... innocentissimum plurimisque mortalibus carissimum; ib. 202. id .. liberum infinitumque fecerunt; leg. agr. I, 10. capillatior quam ante barbaque maiore; ib. II, 13. partam vobisque traditam libertatem; ib. 16. in publicis privatisque, forensibus domesticisque rebus; ib. 64. omnibus domesticis externisque bellis; ib. 90. illi veteres germanique Campani; ib. 97. rem publicam vigilanti homini ... diligentique commisistis; ib. 100. omnium legum iniquissimam dissimillimamque legis esse arbitror eam; ib. III, 5. meus paternus avitusque fundus; ib. 9. optimos fructuosissimosque continuavit; ib. 14. veteres iustae gravesque inimicitiae civium; Rabir. 2. hominem clementem popularemque; ib. 13. res tanta, tam atrox tamque incredibilis; Catil. I, 7. in hoc orbis terrae sanctissimo gravissimoque consilio; ib. 9. tam horribilem tamque infestam rei publicae pestem; ib. 11. multis suppliciis iustis debitisque; ib. 20. vivos mortuosque mactabis; ib. 33. a tuis ceterisque templis; ib. impuri impudicique versantur; ib. II. 23. in agrum Gallicum Picenumque; ib. 26. urbem pulcherrimam florentissimamque; ib. 29. fortunatissimam pulcherrimamque urbem; ib. III, 1. subiectos ... ignis circumdatosque restinximus; ib. 2. quod eorum opera forti fidelique usus esset; ib. 14. consceleratissimi periculosissimique belli .. duces; ib. 16. in hoc ... maximo crudelissimoque bello; ib. 25. civis integros incolumisque servavi; ib. aequo animo paratoque moriar; ib. IV, 3. me severum vehementemque praebeo; ib. 12. coniunctionem vestram equitumque Romanorum; ib. 22. vestro bonorumque omnium auxilio; ib. de summa salute vestra populique Romani; ib. 24. cum illa lata insignique lorica; Muren. 52. quod ... frequens maestumque vidistis, ib. 90. quae spe exigua extremaque pendet; Flacc. 4. tot tam gravesque provinciae; ib. 5 (ȝ. 30). impudentissimus loquacissimusque deligitur; ib. 11. rerum omnium rudes ignarique; ib. 16. cum maximo ornatissimoque comitatu; ib. 18. ab hac perenni contestataque virtute; ib. 25. miseram crudelemque caedem; ib. 60. amantissimos populi Romani fidelissimosque socios; ib. 71. in vestris vestrorumque causis; ib. 88. hominum gratiosorum splendidorumque; ib. consul fortis constansque fuerat; ib. 98. quae graviores maioresque sunt; Sulla. 69. in illa gravi ... turbulentaque victoria; ib. 72. P. Sullam ... demissum adflictumque; ib. 74. omnes inimici invidique; ib. 84. homo sanctissimus modestissimusque omnium; Arch. 9. a summis hominibus eruditissimisque; ib. 18. his recentibus nostris vestrisque domesticis periculis; ib. 31. quae .. remota a mea iudicialique consuetudine ... locutus sum; ib. consules modesti legumque metuentes; sen. 4. auxilio ... vestro ceterorumque ordinum; ib. 10. simulatam versutamque tristitiam; ib. 13. quem ... horridum maestumque vidisses; ib. uno eodemque tempore domus mea .. ardebat; ib. 18. duobus impiis nefariisque consulibus; ib. tot tantisque beneficiis; ib. 24. vir cum clarissimus tum vero

optimus mihique amicissimus; ib. 25. beneficio divino immortalique vestro .. laetor; Quir. 1. aequabilis perpetuaque fortuna; ib. 2. hac vestra patrumque memoria; ib. 7. cum ... ad eos inops supplexque venisset; ib. 20. consilia tua tuorumque; dom. 10. illam opimam fertilemque Syriam; ib. 23. eras tam excors tamque demens; ib. 48. integerrimas pacatissimasque gentis; ib. 60. acerbum bellum internicivumque suscepimus; ib. 61. tuum multorumque praeter te inflammatum ... impetum; ib. 76. uno eodemque tempore; ib. 102. ex rebus ... actis ad conlegiumque delatis; ib. 138. hominem furentem exsultantemque; har. resp. 1. vestrae domus ... ceterorumque civium; ib. 11. statas sollemnisque caerimonias; ib. 18. homines doctos sapientisque; ib. 19. hoc ... terrae domestico nativoque sensu; ib. tam novo tantoque motu; ib. 20. ex aliquo diiuncto diversoque monstro; ib. 26. VETUSTA OCCULTAQUE; ib. 37. ✕ patrii penatesque di; ib. turpissimum nocentissimumque laudarunt; ib. 38. praestabili insignique virtute; ib. 41. quaestum illum .. fecundum urberemque campestrem; ib. 42. illos homines sapientissimos gravissimosque; ib. 46. perditi hominis profligatique; ib. in tot tantisque sceleribus; ib. 52. NE DETERIORIBUS REPULSISQUE HONOS AUGEATUR; ib. 56. tam eminentibus canibus ... tamque ieiunis; ib. 59. cum quibusdam † multis metuendisque rebus; ib. 62. inusitato .. sono incredibilique; ib. 63. alacris laetosque volitare; Sest. 1. maximis .. adsiduisque officiis; ib. 7. vir clarissimus mihique ... amicissimus; ib. 15. taetram immanemque beluam; ib. 16. magnum firmumque praesidium; ib. 20. ex .. adsiduis .. cotidianisque sermonibus; ib. 24. uno eodemque tempore; ib. 25. rerum divinarum humanarumque praedo; ib. 27. cum conlega immani impuroque; ib. 29. clarissimo viro mihique ... amicissimo; ib. 39. vir fortis et acris animi magnique; ib. 45. causas tot tamque varias; ib. 46. cum ... periculo .. vestro liberorumque vestorum; ib. grave bellum ... diuturnumque; ib. 58. his de tot tantisque iniuriis; ib. 64. fortissimum meique amantissimum; ib. 76. tribunum ... iacentem moribundumque; ib. 85. prompta excellensque virtus; ib. 88. solidam laudem veramque; ib. 93. veteres inlibatasque divitias; ib. praestantissimum maximeque optabile; ib. 98. ludos apparatissimos magnificentissimosque; ib. 116. nos offensi invisique; ib. 125. involnerati inviolatique vixerunt; ib. 140. vehemens feroxque natura; Vatin. 4. turpissimo miserrimoque spectaculo; ib. 21. de tuis tuorumque manibus; ib. 34. de seditiosis consceleratisque civibus; Cael. 1. ex contrariis diversisque ... studiis; ib. 12. varia multiplicique natura; ib. 14. homines improbos audacisque; ib. fortissimi viri patriaeque amantissimi; ib. 34. *proterva meretrix* procaxque; ib. 49. homini tam ingenioso tamque prudenti; ib. 53. ignotis alienisque servis; ib. sapiens moderatusque vir; ib. 55. fructus uberes diuturnosque; ib. 80. aliam .. maiorem gravioremque; prov. cons. 14. beluae tam immani tamque taetrae; ib. 15. confectis omnibus maritimis terrestribusque bellis; ib. 27. *inauditis honoribus* singularibusque; Balb. 16. ex liberis foederatisque populis; ib. 52. in causa aperta minimeque dubia; ib. 56. optimorum civium mihique amicissimorum; Piso. 25. boni viri fortesque; ib. 42. in hac cotidiana .. urbanaque vita; ib. 64. apparatissimi magnificentissimique ludi; ib. 65. omnes ... multique mortales; ib. 77. implacabilem inexpiabilemque praeberet; ib 81. fanum antiquissimum barbarorum sanctissimumque; ib. 85. quaestum illum domesticum paternumque; ib. 87. rationem exacti imperatique frumenti; ib. 90. lex .. iustae veraeque amicitiae; Planc. 5. vetere quodam ... iure maximeque oppidano; ib. 30. gravissimum hominem iustissimumque; ib. 43. facti ... comitii declaratique; ib. 53. tam crudeli animo tamque inhumano; ib. 102. tuae ... lacrimae impediunt vestraeque; ib. 104. fideli in gratiam reditu firmoque; Scaur. 31. ornatissimum virum mecumque ... coniunctum; ib. violatis fractisque foederibus; ib. 42. de gravissimo principatu .. fortissimoque; ib. 46. virtutes magnas incredibilisque; Rab. Post. 42. miserum acerbumque praeconium; ib. 46. genus est adversum infestumque; Milo. 3. iustissimi fortissimique praetoris; ib. 38. illius mei patriaeque custodis; ib. 65. varia vitae commutabilisque ratio; ib. 69. vaga volubilisque fortuna; ib. tam .. demens tamque ... ignarus; ib. 72. magno animo constantique; ib. 81. inusitatam inauditamque clementiam; Marcell. 1. multo magnoque comitatu; ib. 11. fato ... rei publicae misero funestoque; ib. 13. hoc misero fatalique bello; ib. 31. ingratus est iniustusque civis; ib. multo acerbius multoque est durius; Ligar. 13. tua ... praestans singularisque natura; Deiot. 4. ordinem ... gravissimum sanctissimumque; ib. 10. hoc misero fatalique bello; ib. 13. iustis hostilibusque bellis; ib. iudicia ... tam multa tamque honorifica; ib. 37. multa praetereo eaque praeclara; Phil. I, 3. animadversio in audacis sceleratosque servos; ib. 5. ab amplissimo quoque clarissimoque; ib. 29. laus recte factorum magnorumque; ib. sine meo vestroque periculo; ib. 38. vestris .. meisque consiliis; ib. II, 37. indoctus ignarusque rerum; ib. honestissimi equitis Romani suique amicissimi; ib. 41. non multa eaque maculosa; ib. 73. plane perditum aere alieno egentemque; ib. 78. nequam hominem audacemque; ib. legionis Martiae quartaeque .. consensus; ib. III, 7. spectata multis magnisque rebus .. integritas; ib. 46. taeterrimum crudelissimumque dominatum; ib. 29. crudelem superbamque dominationem; ib. 34. a ... consulibus designatis itemque a ceteris; ib. 38. (honores) divini immortalesque debentur; ib. IV, 4. fortissimum verissimumque iudicium; ib. 6. impii nefariique sint; ib. 9. cum immani taetraque belua; ib. 12. viro fortissimo vobisque amicissimo; ib. 16. illas caelestis divinasque legiones; ib. V, 28. huius tanti facti tamque praeclari ... testimonium; ib. 37. in illo taetro miseroque bello; ib. 39. periculosissimum civile bellum maximumque; ib. 40. maximis plurimisque ... meritis; ib. 41. excellenti eximiaque virtute; ib. 47. civem carum .. salutaremque rei publicae; ib. 49. de ... constantissimo cive amicissimoque rei publicae; ib. 52. extra tumultum Gallicum Italicumque; ib. 53. fortissimis optimisque consulibus; ib. VI, 1. iudicio tanto tamque praeclaro; ib. 2. coloniam vestram fidissimam fortissimamque; ib. multas magnasque ... contiones; ib. 18. foedum flagitiosumque sit; ib. VII, 15. tantum tuum apparatum tamque praeclarum; ib. 27. ex gravi diuturnoque morbo; ib. VIII, 5. ceteris .. bellis maximeque civilibus; ib. 7. sua conlegaeque sui decreta; ib. 26. multis .. praeclarisque monimentis; ib. IX, 10. gravi periculosoque morbo; ib. 15. pro sua populique Romani dignitate; ib. X, 7. cui pesti quantaeque restitit! ib. 9. animum egregium dignumque; ib. 13. fato quodam paterni maternique generis; ib. 14. illi certissimi idemque acerrimi; ib. 16. Galliam ... infestam inimicamque; ib. 21. pro sua maiorumque suorum dignitate consuetudineque rei publicae; ib. 25. fidissimorum antiquissimorumque sociorum; ib. XI, 5. idem unum-

que bellum; ib. 6. instructam ornatamque ... provinciam; ib. 23. poenas ... meritas debitasque; ib. 29. amicum vereque benevolum; ib. 34. in propinquis finitimisque provinciis; ib. severissimis gravissimisque sententiis; ib. XII, 5. itineri tam infesto tamque periculoso; ib. 25. ab homine impuro nefarioque; ib. cum impiis civibus consceleratisque; ib. XIII, 1. o ratum religiosumque foedus! ib. 4. cognitam voluntatem ... eamque perpetuam; ib. 13. alienis exemplis eisque recentibus; ib. 15. clarissimum virum maiorumque suorum simillimum; ib. 29. tam pio iustoque foedere; ib. 37. „elegantius . . . partibusque utilius"; ib. 38. in tantam flamman tamque inveteratam; ib. 48. suam eorumque ... operam; ib. 50. rem ... gratam acceptamque; ib. exercitum caesum fusumque; ib. XIV, 1. laetitia ... maximae praeclarissimaeque pugnae; ib. usitatus honos pervolgatusque; ib. 11. novi singularesque debentur; ib. quam memores .. quamque grati; ib. 29. illud ... maius maximeque proprium ... est; ib. 30. admirabili incredibilique virtute; ib. 36. fortissimo praestantissimoque animo; ib. foedissima crudelissimaque servitute liberatum; ib. 37. defendo fortem egregiumque virum; Fr. A. III, 13. multis ... in bellis variisque versatum ... ductorem; ib. 14. tribunatus ... clarissimi patriaeque amantissimi viri; ib. B. VII, 4. ad miserrimum crudelissimumque dominatum; ib. 11. cum .. sororem suam, caram acceptamque populo ... trucidasset; ib. XVI, III, 3, 4.

III. **Adverbia, adverbialer Ablativ, Präpositionen:** huic ne perire quidem tacite obscureque conceditur; Quinct. 50. ornare magnifice splendideque; ib. 93. attente bonaque cum venia; Sex. Rosc. 9. large effuseque; ib. 23. audacter libereque; ib. 31. impie scelerateque; ib. 67. diligentius paratiusque; ib. 72. pro magnitudine iniuriae proque eo; ib. 148. satis superque; Q. Rosc. 11. graviter copioseque; div. Caec. 39. libenter studioseque; ib. diligentissime laboriosissimeque; ib. 71. turpissime flagitiosissimeque; ib. pedetemptim cauteque; Verr. a. pr. 18. aperte palamque; ib. nefarie flagitioseque, ib. 37. diligenter severeque; ib. 40. impie nefarieque; ib. I, 6. apertissime impudentissimeque; ib. 130. publice privatimque; ib. II, 11. 118. 155. scelerate nefarieque; ib. 117. graviter vehementerque dixerunt; ib. 156. apertissime .. planissimeque explicare; ib. ut ... recte sit honesteque vivendum; ib. III, 2. aperte palamque; ib. 146. large liberaliterque; ib. 204. palam libereque; ib. IV, 13. ample magnificeque; ib. 62. diutissime saepissimeque; ib. 73. leniter hominem clementerque accepit; ib. 86. publice privatimque; ib. 113. moleste graviterque ferre; ib. 138. graviter severeque dixerit; ib. V, 23. liberalissime commodissimeque; ib. 70. ultro citroque; ib. 170. verecunde modiceque faciam; Tull. 5. sine scutis sineque ferro; Caecin. 54. caste integreque versatus; imp. Pomp. 2. bellum ... tam longe lateque dispersum; ib. 35. graviter ornateque dixisti; ib. 52. breviter dilucideque respondeo; Cluent. 8. ut ... benigne attenteque audiatis; ib. breviter a me strictimque dicuntur; ib. 29. ut aut iuste pieque accusaret aut acerbe indigneque moreretur; ib. 42. omnis accusatio varie graviterque tractata; ib. 50. omnia caute pedetemptimque dicentur; ib. 118. moleste graviterque ferre; ib. 136. satis vehementer diuque aegrotavit; ib. 175. ITEM, inquit, EODEMQUE MODO; leg. agr. II, 18. multo gravius vehementiusque adflictantur; Catil. I, 31. se ... sumptiosius insolentiusque iactarunt; ib. II, 20. ut feliciter prospereque eveniret; Muren. 1. vehementissime vigilantissimeque vexatum; ib. 32. cum vere graviterque diceres; ib. 66. suppliciter demisseque responderat; Flacc. 21. mihi iam satis superque dixisse videor; ib. 66. prolixe accumulateque fecit; ib. 89. haec diu multumque ... quaesita una eripuit hora; Sulla. 73. timide modiceque dicetur; ib. 80. accurate cogitateque scripsisset; Arch. 18. breviter simpliciterque dixi; ib. 32. vos graviter molesteque laturos; sen. 27. impurissime taeterrimeque violasti; dom. 104. satis superque prudentes; har. resp. 18. contra me contraque rem publicam; Sest. 33. homine ... populariter abstinenterque versato; ib. 37. omnes boni proprie enixeque susceperant; ib. 38. cum omnes certatim aliusque alio gravius ... dixisset; ib. 74. ornate politeque dixisti; Cael. 8. acute arguteque; ib. 19. gravissime vehementissimeque; ib. 27. foedissime crudelissimeque; prov. cons. 3. post eos consules ... perpetuoque posthac; ib. 39. sancte graviterque; Balb. 12. late longeque diffusa laus; ib. 13. vere vehementerque pugnavit; Piso. 27. (venisti) omnibus inscientibus noctuque; ib. 89. iuste sapienterque disceptet; Milo. 23. honeste vereque defendere; ib. 64. praeter naturam .. praeterque fatum; Phil. I, 10. considerate .. sapienterque fecerunt; ib. IV, 5. vitiose per vimque tulerit; ib. V, 10. id eum recte et ordine exque re publica fecisse; ib. 36. merito vereque laudetur; ib. 37. si erunt sine mora matureque decreta; ib. 53. quo .. acrius graviusque incumberent; ib. VI, 2. vitae .. sanctissime honestissimeque actae; ib. IX, 15. satis diu multumque defleta sunt; ib. XIII, 10. fortiter feliciterque; XIV. 27.

IV. **Verba:** decidis statuisque tu; Quinct. 17. fervet fertur que avaritia; ib. 38. male agendi causa fraudandique; ib. 52. ut te ... obsecret obtesteturque; ib. 91. acta iam aetate decursaque; ib. 99. spoliis ... ornati auctique; Sex. Rosc. 108. oppresso iam desperatoque ab omnibus (hospiti); ib. 27. gaudeo .. vehementerque laetor; ib. 136. subactus oppressusque ... est; ib. 137. rogat oratque; ib. 144. dari repromittique; Qu. Rosc. 12. a defendendis hominibus sublevandisque; div. Caec. 5. quicum ... pugnandum certandumque sit; ib. 44. si tantulum offensum titubatumque sit; ib. 72. perdita profligataque esse (iudicia); Verr. a. pr. 8. spoliavit nudavitque; ib. 14. moneo praedicoque; ib. 43. populatas vexatasque esse provincias; ib. 45. interrogandi facultas, argumentandi dicendique; ib. 55. in hac accusatione comparanda constituendaque; ib. I, 2. aequari conferrique posse; ib. 21. oppressum direptumque erat; ib. 36. evecta exportataque esse; ib. 53. ablata ereptaque essent; ib. 59. meditati ad dicendum paratique; ib. 103. moliri praedarique; ib. 131. deiecta eisdem || que || lapidibus repositae sunt; ib. 145. appellandi laedendique sint || sunt ||; ib. 155. paratus ... mediatusque; ib. II, 17. clamat permittitque; ib. 77. cum ... exposuissem ... docuissemque; ib. 100. laudatus defensusque; ib. 113. impulsum coactumque suscepisse; ib. 118. de rebus ... cognitis iudicatisque; ib. (statuas) iacentis revolsasque vidissem; ib. 158. poni inscribique iussisti; ib. 167. quae ... composita comparataque essent; ib. III, 21. ad fortunas aratorum vexandas diripiendasque; ib. 24. se pulsatum verberatumque diceret; ib. 31. deserendas arationes relinquendasque curasti; ib. 43. hoc ... reprehensum decretumque est; ib. 81. a populo factarum quaesitarumque rerum summas; ib. populatam vastatamque provinciam; ib. 122. perditis profligatisque sociis; ib. 127. ego exspecto cupioque; ib. 151. aversum a re publica ereptumque; ib. 163. potestatem probandi improbandique; ib. 175. quasi

liceat concessumque sit; ib. 204. ad meditandum confirmandumque periurium; ib. IV, 19. regem ... spoliatum expilatumque; ib. 63. duas urbis ... captas incensasque; ib. 78. nomen ... delendum tollendumque curasse; ib. 80. (laudem) tuendam conservandamque suscepit; ib. 82. illum spoliatum stipatumque; ib. 86. ut ... te .. devinctum astrictumque dedant; ib. 90. manum fugitivorum instructam armatamque; ib. 94. facta manu armataque veniunt; ib. 96. eicitur fugaturque Tlepolemus; ib. incoli custodirique; ib. 107. hoc ... avellendum asportandumque curavit; ib. 110. vexati oppressique erant; ib. 111. statuam ... faciendam statuendamque curasse; ib. 139. eis rebus tuendis [conservandisque] praefuerat; ib. 140. litteras obsignandas ... deportandasque curavi; ib. quin ... spoliarit versatusque sit; ib. V, 1. comprehensi sunt adductique; ib. 10. cum .. mitteretur dixissetque; ib. 41. (navem) tibi datam donatamque esse dico; ib. 44. ipsos .. spoliatos expilatosque esse; ib. 58. spectaculum .. vinctorum capterumque hostium; ib. 66. milites revocandos alendosque; ib. 80. inflammari incendique iussit; ib. 91. opes ... comminutae depressaeque sunt; ib. 98. a parentibus ... suscepti educatique sunt; ib. 123. ratio instructarum ornatarumque navium; ib. 133. ad pulsandos verberandosque homines exercitatissimi; ib. 142. cum imploraret .. usurparetque; ib. 162. legem .. scribendam promulgandamque; ib. 177. simulacrum ... tollendum asportandumque; ib. 185. ad religionum dignitatem faciundum exiguendumque; ib. 186. simulacrum ... convellendum auferendumque; ib. 187. de vi coactis armatisque hominibus; Tull. 9. armati paratique occidunt; ib. 21. in pecunia maxima tractanda procurandaque; Font. 5. ad .. rem existimandam momentoque suo ponderandam; ib. 21. fundum possedit locavitque; Caecin. 17. pulsum prohibitumque esse; ib. 32. ut ... iura statuerint persecutique sint; ib. 34. deiectus detrususque sum; ib. 47. parati ornatique sunt; ib. 60. homines coactos armatosque; ib. 63. qui pulsus fugatusque sit; ib. 64. perturbari ... commutarique possunt; ib. 74. pulsum fugatumque esse; ib. 75. ACTUM PRONUNTIATUMQUE SIT; ib. 79. Romanos necandos trucidandosque; imp. Pomp. 7. ille pulsus superatusque; ib. 8. cum maximas aedificasset ornassetque classis; ib. 9. hostis ... superatos prostratosque; ib. 30. capti interfectique sunt; ib. 35. delatum susceptumque confecit; ib. 58. laudo vehementissimeque comprobo; ib. 69. M. Aurium ... tollendum interficiendumque curavit; Cluent. 23. ut ... proscribendos interficiendosque curaret; ib. 25. re comperta manifesteque deprehensa; ib. 48. illos eius fictos simulatosque vultus; ib. 72. qui municipes suos proscribendos occidendosque curaverit; ib. 125. esse .. proscriptum occisumque; ib. 188. ad legendam legem cognoscendamque; leg. agr. II, 14. locus comportandis condendisque fructibus; ib. 88. auxilia rei publicae labefactari convellique; Rabir. 3. pacem ac veniam peto, precorque ab eis; ib. 5. vos omnis oro atque obtestor hortorque; ib. 35. a vobis *peto* quaesoque; ib. 38. nihil cogitas, quod ... videam planeque sentiam; Catil. I, 8. ad evertendas perfringendasque valuisti; ib. 18. iacet ille nunc prostratusque est; ib. II, 2. hanc urbem conditam amplificatamque; ib. III, 2. discriptum distributumque erat; ib. 8. qui paulo ante ... respondisset dixissetque; ib. 10. ut meminerim semper ... curemque; ib. 29. (attribuit) totam Italiam vastandam diripiendamque; ib. IV, 13. auctas exaggeratasque fortunas; ib. 19. in quo excurrere virtus cognoscique posset; Muren. 18. imaginem ... deformatam ignominia lugentemque; ib. 88. qui huc compulsi concitatique venerunt; Flacc. 3. iuberi vetarique voluerunt; ib. 15. [con]victus fractusque discessit; ib. 41. epistula Mithridatis moveri impellique; ib. 57. quod ... aperiri inlustrarique deberet; Sulla. 7. per vos iuvari conservarique cupiunt; ib. 61. subito flecti fingique non posse; ib. 79. a vobis tribui concedique; Arch. 4. quaeso obtestorque, ne ... putetis; sen. 1. volneratum ferro confectumque vidistis; ib. 7. cum vos vestem mutandam censuissetis cunctique mutassetis; ib. 12. in contionem escendit eaque dixit; ib. ipse egit ornatissime meam causam perfecitque; ib. 26. comitia iusta dici haberique voluerunt; ib. 27. in tribunali Aurelio palam conscribi centuriarique; Quir. 13. coniunxit hortatusque est; ib. 18. hoc vobis repromitto semperque praestabo; ib. 24. ut ... domicilia vestrae sapientiae ... commissa creditaque esse videantur; dom. 2. oppressa captaque re publica; ib. 26. repudiatus convictusque discessit; ib. 50. facile superari frangique potuit; ib. 55. nemo nisi lacrimantem confectumque vidit; ib. 59. populus Romanus ipse vidit sensitque; ib. 75. conspectum ... vitandum fugiendumque esse; ib. 146. quaeso obtestorque vos; ib. 147. me ... oppressum exstinctumque voluerunt; har. resp. 3. LUDOS MINUS DILIGENTER FACTOS POLLUTOSQUE; ib. 21. ludos minus diligenter factos pollutosque; ib. 22. fieri celebrarique voluerint; ib. 24. si essetis versareminique nobiscum; ib. 25. pollui non sinit mavoltque; ib. 29. SACRIFICIA VETUSTA ... MINUS DILIGENTER FACTA POLLUTAQUE; ib. 37. ad animos imperitorum excitandos inflammandosque; ib. 41. quod ... excluserat acerrimeque ... restiterat; ib. 45. ita perturbatum itaque permutatum est; ib. res sunt perditae longeque a .. salute diiunctae; ib. 53. dicam ... contendamque ut ... videatur; Sest. 5. * socerum videre consolarique; ib. 7. cum ... erupisset palamque .. volitaret; ib. 9. verbum .. sensibus devorabat eosdemque ... aiebat; ib. 23. qui adsse ... equites ... iusserit eosque .. lapidibus obiecerit; ib. 27. in contione relegavit edixitque; ib. 29. factum ... praestare tuerique; ib. 38. legendo quaerendoque cognoveram; ib. 47. iactari opponique patiatur; ib. 52. cessissem patriamque ... reliquissem; ib. 53. haeret in patria splendetque; ib. 60. approbata laudataque .. sententia; ib. 74. cum esset ablatus primumque resipisset; ib. 80. perfectae cumulataeque virtutis; ib. 86. ut ... vagarentur tantumque haberent, quantum ... potuissent; ib. 91. quae faciebant quaeque dicebant; ib. 96. ut vigilandum sit ... enitendumque; ib. 99. detrahendae spoliandaeque dignitatis; Cael. 3. hunc occupatum impeditumque; ib. 44. oro obtestorque vos, iudices; ib. 78. frangi domarique; prov. cons. 23. cum prae se ferrent palamque loquerentur; Balb. 52. gratiam refero speroque; ib. 59. omnes boni abditi inclusique; Piso 21. officio tuendo maximeque ... consulendo; ib. 23. fluentes † pulsataeque buccae; ib. 25. reclamabat ostendebatque; ib. 29. optandam ... expetendamque fortunam; ib. 32. cupere aperteque petere; ib. 56. oratum ... obsecratumque venerant; ib. 77. timentem multumque dubitantem; ib. 83. in basi .. inscribi incidique; ib. 92. disseminato dispersoque sermoni; Planc. 56. cum ... egissem ... statuissemque; ib. 74. ut scias ... confiteareque; ib. 98. complexus est conspersitque; ib. 99. ornatum florentemque esse; ib. 104. cum ... coacto sollicitatoque periurio; Scaur. 20. miror enim

querorque; ib. 45. frangit infirmatque opes; Rab. Post. 28. auditae visaeque merces fallaces; ib. 40. oro obtestorque vos; ib. 46. dolor debilitat intercluditque vocem; ib. 48. obsecrabo obtestaborque vos; Milo. 6. cum statuisset ... videretque; ib. 24. qui eam auderet possetque constringere; ib. 34. caesis prostratisque sanctissimis lucis; ib. 85. ut orem obtesterque vos; ib. 92. vos oro obtestorque, iudices; ib. 105. debilitari frangique; Marcell. 8. extimesco doleoque; ib. 22. in media re publica nati semperque versati; Deiot. 10. sordis suas eluet laborabitque; Phil. I, 20. litteras ... protulit palamque recitavit; ib. II, 7. si ... quis adducat usurpetque; ib. 35. se introiturum in urbem dixit exiturumque; ib. III, 27. laudatur ... meritoque ornatur; ib. IV, 9. si ... responderit excuseturque; ib. V, 14. quod patefactum cognitumque esset; ib. 16. cum ... vocasset adhibuissetque; ib. 23. adulescentis ornandi honorandique ... potestatem; ib. 45. excubabo vigilaboque pro vobis; ib. VI, 18. quaeso oroque vos; ib. VII, 8. uri secarique patimur; ib. VIII, 15. cum ... revertissent renuntiavissentque; ib. 21. stantem circumscripsit dixitque; ib. 23. repudiatae reiectaeque legationis ... testificatio; ib. IX, 15. pecuniam .. attribuendam solvendamque curent; ib. 16. deprecatus est dixitque; ib. XI, 17. debet .. solvitque praeclare; ib. XIII, 25. homo diruptus dirutusque; ib. 26. vastandarum diripiendarumque provinciarum; ib. 42. seiungi potest separatimque perscribi; ib. 50. quem cupimus optamusque; ib. XIV, 2. profectus est ... vicitque; ib. 4. deponerent ... gauderentque; ib. 34. ut ... consules ... monimentum ... locandum faciundumque curent; ib. 38.

V. **Wiederholung desselben Wortes:** turpissimum est aequeque turpe; Sex. Rosc. 116. ornant ornaturique sunt; Verr. IV, 71. ad te litteras misit mittendasque curavit; ib. V, 15. uxor Cleomenis ... itemque uxor Aeschrionis; ib. 31. o lex Porcia legesque Semproniae! ib. 163. quantas ille res ... quantaque felicitate gesserit; imp. Pomp. 48. locum ... tenet semperque tenuit; Flacc. 64. dico semperque dicam; Sulla 33. te ... retinent retinebuntque semper; ib. 35. te ... teque .. precor; dom. 144. quae gerebat, omnia, quaeque gesserat; ib. 66. contio risit hominem ... hominemque eum; har. resp. 8. ille plenus vini ... plenusque ... temeritatis; ib. 55. permoleste tulisse ... graviterque .. se ferre; Vatin. 38. semper ... habitam esse .. hodieque haberi; Cael. 3. sint pauci semperque fuerint; ib. 46. ex .. rebus, quas .. egit agitque; prov. cons. 24. res gessisset geretque; Piso 81. cum fuerit .. hodieque sit; Planc. 27. laudi datum est hodieque est; ib. 89. sustinuit ... hodieque sustinet; Rab. Post. 43. summo ingenio summaque prudentia; Phil. II, 13. meae vigiliae meaeque litterae; ib. 20. quae dico dicturusque sum; ib. 57. omnis sapientiae ratio omnisque doctrinae; ib. 105. cum hac immani mutatione tua tuorumque; ib. 115. iudicat verissimeque iudicat; ib. III, 12. tanto consensu tantoque clamore; ib. IV, 2. sua sponte suoque iudicio; ib. 8. una mente unaque voce; ib. lex tam egregia tamque praeclara; ib. V. 15 provinciae Galliae, optime de re publica meritae merentisque; ib. 36. tanto merito ... tantoque ... beneficio; ib. 37. noster equitatus maximeque noster est Brutus semperque noster; ib. X, 14. magna laus meoque iudicio .. maxima; ib. XI, 7. summa ingenii indoles summaque virtus; ib. 33. quorum princeps M. Cato idemque omnium gentium virtute princeps; ib. XIII, 30. vgl. VII. Sex. Rosc. 6. 26. 61. 129. div. Caec. 71. Verr. a. pr. 17. I, 52. 63. 74. 84. II, 81. 113. III, 61. IV, 28. 142. V, 184. >< 189. Tull. 8. 11. Font. 35. Caecin. 5. Cluent. 43. 46. 72. 74. 139. 154. Catil. III, 4. Flacc. 21. 25. 45. dom. 145. har. resp. 3. 13. 63. Sest. 27. 34. 41. 50. 83. 101. 102. 130. 131. Vatin. 12. 22. Cael. 6. 59. 70. Balb. 29. Piso. 57. Marcell. 14. 32. Deiot. 10. Phil. I, 8. 12. 24. II, 119. III, 3. 27. 38. V, 34. 35. 36. 40. 41. 46. 49. 51. VII, 7. IX, 15. 16. X, 7. XI, 21. 29. XII, 11, XIII, 22. 46. magis magisque; Phil. I, 5.

VI. **verschiedene Wortarten:** cur id nomen infimum in lituraque sit vos existimabitis; Verr. I, 92. consuetudinem usu tractandoque cognosse; ib. II, 181, inviti ... raroque decedunt; ib. III, 96. longe omnis multumque superabit; ib. V, 115. audisti multa ... eaque saepissime; Phil. I, 34.

VII. **ausgeführtere Satztheile und Sätze:** decernit, idque cum cogitat; Quinct. 6. requisivi, qua ratione .. nemo ... contradicat, omnesque pro P. Quinctio pugnent; ib. 88. quoniam ... invaserit quoniamque ... videatur; Sex. Rosc. 6. deleatis ... suspicionem omnemque metum tollatis; ib. posteaquam victoria constituta est ab armisque recessimus; ib. 16. quique ‖ et qui, qui cum ‖ ... tiro esset; ib. 17. cum ... in praediis esset cumque se ... dedisset; ib. 18. occupationem .. observent tempusque aucupentur; ib. 22. proficiscantur ... doceantque eum; ib. 25. cum .. confirmaret ... cumque ... appromitteret; ib. 26. fugientem ... recepit .. hospitique oppresso ... opitulata est; ib. 27. incensi sunt ... vitamque hanc rusticam ... arbitrantur; ib. 48. quoniam .. fefellerunt .. quoniamque vides; ib. 61. agitat amentiaque adficit; ib. 67. permulti observandi multaque servanda sunt; ib. 90. ruebant in tenebris omniaque miscebant; ib. 91. qui ... caerimoniam polluerit maculaque asperserit ‖ adfecerit ‖; ib. 113. ut ... decideret, inque eam rem ... interponeret, illeque ‖ ille, qui ‖ ... recepisset; ib. 114. ita vixerunt talesque ... putantur; ib. 119. haec bona ... redierunt nosque ... eludimur; ib. 128. quae ... videntur quaeque ... arbitror pertinere; ib. 129. cum .. rem publicam regeret orbemque terrarum gubernaret imperiique maiestatem ... confirmaret; ib. 131. laetor eaque omnia ... gesta esse intellego; ib. 136. arbitror meque ... fuisse confiteor; ib. 137. dum necesse erat resque ipsa cogebat; ib. 139. magistratus creavit legesque constituit; ib. confugit ... itaque ... pervenit; Qu. Rosc. 30. cum ... fuissem .. itaque ... decessissem; div. Caec. 2. ut ... praestringat aciem ingenii tui teque ... abducat; ib. 46. cum ... Qu. Caecilius peteret isque ... diceret; ib. 64. ab. hospitibus ... iniurias propulsare eorumque fortunas defendere; ib. 66. de quo nulla .. opinio fuerit nullaque ... exspectatio futura sit; ib. 71. quod ... recens esset invidiaque ... flagraret; Verr. a. pr. 5. despiceret contemneretque ordinem senatorium; ib. 9. eadem ... consilia ... repetuntur eaedemque ... insidiae ... comparantur; ib. 17. cum ... recepissem idque ... existimassem; ib. 34. qui ... solent .. quique ... professi sunt; ib. 36. iudiciis ... translatis sublataque ... potestate; ib. 38. ad invidiam iudiciorum levandam vituperationemque tollendam; ib. I, 5. cum ... cives Romani cognoscerent lacrimantesque defenderent; ib. 14. auris .. erigeret animumque attenderet; ib. 28. ut cum consule .. esses eamque provinciam obtineres; ib. 34. (crimina) contulit ... causamque illius omnem ... detulit; ib. 41. qui ... violarit eosque ... deseruerit; ib. 42. quaestura .. demonstrata primique magistratus et furto et scelere perspecto;

ib. 43. sustulit signa ... eaque ... conicienda curavit; ib. 46. illa insula ... sacra putatur tantaque .. auctoritas .. est; ib. 48. sese ... fuisse ... seseque .. scire ... posteaque ... dixisse eoque se esse absolutum; ib. 52. qui bellum ... gessit Antiochumque ... vicit; ib. 55. qui ... Corinthum ... sustulit urbisque ... subiunxit; ib. qui ... venerabantur itemque ... intuebantur; ib. 59. cum ... efflagitasset ... cumque ... depoposcisset; ib. 63. deducitur iste ... comitesque eius ... conlocantur; ib. caedere ... instare ... circumdare ignemque .. subicere coeperunt; ib. 69. exustus est idque ... accidisse existimatum est; ib. 70. cum ... defenderet cumque ... pugnaret; ib. 74. cum esses circumsessus cumque ... facta esset; ib. 84. praetermittam eaque omnia ... reservabo; ib. 86. qui ... praefuerat Milesiisque ... renuntiarat; ib. 88. conatus est renuntiationemque eius ... tolli iusse rat; ib. 88. cum ... imperaret ... proque his rebus .. exigeret; ib. 95. tibi .. numeratam esse dico eademque vi ... te ... pervasisse demonstro; ib. 96. revocabat ... decretumque mutabat; ib. 120. ne ... auctoritatem despiceret gratiam || que || contemneret; ib. 126. C. Heium ... dicere audistis ... idemque ... dixit; ib. II, 13. idque cum faciebat; ib. 33. alium ... putaret iudicaturum seque ... aditurum; ib. cum ... in controversiam venisset iudicioque peteretur; ib. 37. ut ... agere incipiant hominemque ... adoriantur; ib. utrum ... imperet vique cogat; ib. 43. istum reliquit de provinciaque decessit; ib. 48. putavit ... itaque fecit; ib. 55. duci iubebat, itaque .. ducti sunt; ib. 63. curavit, quodque iudicium ... factum erat, ... iussit; ib. 66. iussit .. eumque iudicem ... iudicavit; ib. perducit eamque .. pecuniam numerat; ib. 69. inquit ... idemque ... videbatur; ib. 70. „adfuerant .. causamque cognorant“; ib. 72. discessit, idemque hoc ... fecerunt; ib. 73. sin ... condemnasset ... iudiciumque .. rescidisset; ib. 74. ableget a consilioque dimittat; ib. 79. condemnet pecuniam || que || non reddat; ib. C. Sacerdoti fuerant tibique esse solebant; ib. 81. te ... iudicavisse teque ... condemnasse; ib. ut ... profiteretur seseque || seque || adiuvaret; ib. 85. ut ... videantur itaque dicantur; ib. 87. haec cum ... posceret agereturque ea res; ib. 88. restitit multaque ... commemoravit; ib. ut aliquid .. periculi crearent criminisque confingerent; ib. 90. cum ... agant ... eiusque rei ... actio sit, senatusque ... reddidisset, Publiusque Rupilius ... dedisset, ... idemque hoc haberet; ib. addit ... bonaque ... coepit vendere; ib. 93. ut ... accederet nomenque deferret; ib. 94. qui.. pervenisset satisque feliciter ... navigasset omniaque habuisset; ib. 95. veniunt ... litteras || que || ... adferunt ... eodemque .. tempore ... adferuntur; ib. 97. cum ... peteret hominesque ... misisset, eique ... venissent; ib. 98. statuisse idque ... pronuntiatum esse; ib. 100. questos esse propterque hanc iniuriam ... statuisse; ib. 103. cum accusatus esset ... cumque ... arcesseretur; ib. 113. cum ... causa contineatur ... multique defendantur; ib. 118. exemplum sequerer ... proponeremque spem; ib. qui .. iura .. exaequasset omniumque rerum dilectum pecunia sustulisset; ib. 123. qui .. leges doceant consuetudinemque demonstrent; ib. 124. ut ... vincat litterasque ... auferat; ib. colonos ... deduxit legesque similis ... dedit; ib. 125. potestas omnis aestimationis [habendae] summaeque faciendae; ib. 131. omnibus comitiis ... revocatis tantaque ambitione ... inclusa; ib. 133. si ... poposcit eaque coëgit; ib. 143. si ... poposcisset, eamque ... pecuniam abstulisset; ib. cum ... contulerit idemque ... fecerint; ib. 145. senatus decrevit populusque iussit; ib. 161. ut ... locarent, dumque .. demolitio fieret, senatores ... adessent; ib. ab universa provincia, generatimque ab singulis ... diligitur; ib. 168. in vendendis .. decretis ... transigendisque negotiis; ib. 169. ut .. litterae ... removerentur operaque daretur; ib. 173. cum respondisset ... operasque ... laudasset; ib. decreto isto facto litterisque remotis; ib. 176. plurimum aetatis meae versor vehementerque illum ordinem observo; ib. 181. in ius ... voco, tabulasque ... adfero; ib. 187. rationem ... esse, meque hoc perspicere; ib. 188. nihil eorum est, contraque sunt omnia; ib. III, 8. ager ... decumanus est, itemque ... fuit; ib. 13. voluerunt eos in suis rebus ipsos interesse, eorumque animos non ... commoveri; ib. 14. scio te ... correxisse ..., easque res ... quaestui fuisse scio, eundemque te memini censorias .. leges ... tollere; ib. 16. ut ... venderent legemque ... dicerent; ib. 18. senatus ... potestatem permiserat populusque Romanus iusserat; ib. 19. qui ... everteret eaque ... converteret; ib. 21. hanc in impuris conviviis principem adhibebat; tantamque habet morum similitudo coniunctionem; ib. 23. magnus ... frumenti numerus ablatus magnaeque pecuniae coactae sunt; ib. 39. is cum arationes magnas conductas haberet ... easque magna impensa magnoque instrumento tueretur; ib. 53. ut ... profugeret Romamque ... veniret; ib. cum araret ... cumque is ... esset; ib. 61. cum venisset ... locusque ei ... datus esset; ib. 75. in alterius iniuria se despectos dignitatemque ... abiectam; ib. 95. sentio .., moderandum mihi esse .. orationi meae fugiendamque vestram societatem; ib. 103. cum ... caneret maximisque poculis ministraretur; ib. 105. ut ... ageret ab eoque peteret; ib. 114. ut ... gaudeat vilicoque delectetur; ib. 119. ut ... agros ... desererent totasque arationes derelinquerent; ib. 120. dico agros relictos arationesque desertas esse; ib. 127. plurimum poterat maximosque agros populabatur; ib. 130. cum ... loquerentur tuumque nomen in re tam turpi nefariaque interponerent; ib. 131. dictasse ... idque te tacuisse; ib. quod magnitudo .. obscuraret ... plusque ... cupiditas ... posset; ib. ut ... scribas accensumque deleniat; ib. 157. anulos aureos posuerant liberisque suis detraxerant; ib. 187. quandoque tu ... defuisti omnibusque in .. flagitiis ... versatus es; ib. cum ... frumentum in cellam ei sumere liceret, idque frumentum senatus .. aestimasset; ib. 188. esse aliquod genus ... idque ... esse commissum, quis obsistet? ib. 224. si ... emere vellet, idque ei liceret; ib. IV, 10. video .. Heium ... adductum esse ... teque abstulisse; ib. 14. ut homo turpissimus esset impudentissimeque mentiretur; ib. 16. illa se habuisse venalia eaque sese ... vendidisse; ib. aedificatam (cybaeam) publicis operis publice coactis eique aedificandae ... praefuisse; ib. 17. illam crucem ... revellistis ... locumque illum .. expiastis; ib. 26. quo minus sibi adrogent minusque vos despiciant; ib. attulerunt involucrisque reiectis constituerunt; ib. 65. se ... consecrare ... testemque ipsum Iovem ... adhibere; ib. 67. oppidum ... deletum est, omniaque ... deportata; ib. 72. P. Africani nomen erat incisum eumque ... restituisse perscriptum; ib. 74. sibi id nefas esse seseque ... religione ... teneri; ib. 75. P. Africanum ... restituisse, idque ... dedicatum fuisse; ib. 80. hoc Verrem ... asportandum no-

menque P. Scipionis delendum .. curasse; ib. honores mandare semperque mandasse; ib. 81. cum ... gesserit monumentaque ... cum .. constituat; ib. 82. ut Sopatrum ... deiciant nudumque constituant; ib. 86. si ... tolleretur cautumque esset; ib. 92. convolsis repagulis effractisque valvis; ib. 94. qui non ... surrexerit telumque ... adripuerit; ib. 95. ut .. reperiret ... daretque operam; ib. 100. praefectum .. dentis eburneos ... in Africam portasse Masinissaeque donasse; ib. 103. Ditem patrem ferunt ... exstitisse abreptamque ... asportasse; ib. 107. Ceres ... venisse dicitur frugesque attulisse; ib. 108. tertia est urbs, quae Tycha nominata est ..., coliturque ea pars ... frequentissime; ib. 119. ut requiescerem curamque animi remitterem; ib. 137. auxilium ... petebatur causaque ... ad me deferebatur; ib. 138. cum audissent ... cumque ... cuperent; ib. 142. ipse adripuit M. Aquilium constituitque in conspectu omnium tunicamque eius a pectore abscidit; ib. V, 3. multa dixit eoque adduxit eos; ib. ut ... velint, cumque ... provisa sint; ib. 8. quaeram ... tantumque ... adfirmabo; ib. 23. cum .. exisset votaque ... nuncupasset; ib. 34. classem habuit ornatam diligentiamque * in eo singularem; ib. 42. egomet vidi .. multique alii viderunt; ib. 44. erant carissimae maximeque eum delectabant; ib. navem ... esse factam eique faciendae ... praefuisse; ib. 47. publice coactis fabris operisque imperatis; ib. 48. imperarant pecuniamque ... dissolverant; ib. 53. pascere oculos animumque saturare; ib. 65. classe ... amissa provinciaque lacerata; ib. 67. triumphant eoque diutius ... reservant; ib. 77. illos duci in carcerem iubent, idemque dies et victoribus imperii et victis vitae finem facit; ib. sese ... e navi eiecerat quadriremem que ... reliquerat; ib. 91. supplicium ... sumpseris securique percusseris; ib. 133. patres ... iacebant in limine matresque pernoctabant ad ostium carceris; ib. 118. loquebantur idque postremum ... orabant; ib. 119. profugisset Messanamque venisset; ib. 160. deducitur .. eoque ipso die ... Verres venit; ib. se ... verbera depulsurum cruciatumque ... deiecturum; ib. 162. quanta sit in invidia quantoque in odio; ib. 181. cuius iste donum ... extorsit cuiusque ... simulacrum ... sustulit; ib. 184. te, Iuppiter ... teque Iuno ... teque Minerva ... teque Latona et Appollo et Diana ... teque etiam atque Diana ... teque Mercuri ... teque Hercules ... teque .. mater Idaea ... vosque ... Castor et Pollux ... omnesque di ... teque, Ceres et Libera ... imploro; ib. incolitis cunctaeque Siciliae ... praesidetis; ib. 188. uti ... consequatur utique ... sit; ib. 189. contenta sit mihique ... liceat; ib. cum multae familiae dicerentur ... armatae esse caedesque facere cumque ... videretur; Tull. 8. quod ... datum esset *quodque ... deberet;* ib. 11. *caverent finiumque demonstrationi interessent admonet;* ib. 17. occidunt tantumque odii ... habuerunt; ib. 21. severissimum iudicium maximaque ratione compositum; ib. 36. quibus verbis ... Metellus usus est? ceterique quos appellasti? ib. 39. manus contulerunt multoque eius sudore ... sub populi Romani imperium .. ceciderunt; Font. 12. cum ... laudent ... cumque ... minentur; ib. 35. cum ... teneat vestramque ... fidem imploret; ib. 46. quod pertineat ... quodque constitutum sit; Caecin. 5. uxori grande pondus argenti matrique partem maiorem bonorum legavit; ib. 12. ficto officio simulataque sedulitate; ib. 14. expensa pecunia lata sit acceptaque relata; ib. 17. dixi ... suum esse seseque ibi emisse; ib. 19. praesto fuit servumque ... ad se vocavit; ib. 22. cum causa ... ageretur testesque dicerent; ib. 30. cum ita sit resque eius modi sit; ib. 33. cum cuperet eoque consilio venisset; ib. 48. si ... praecipitem egeris iussusque sis; ib. 60. o rem praeclaram vobisque ... retinendam! ib. 73. rationem esse seiunctam semperque id valuisse; ib. 80. me excogitasse ... idque me ... attulisse; ib. 85. cum illud verbum UNDE ... valeat, eoque .. restitui sis iussus; ib. 89. cur se moribus deduci volebat, idque ... responderat? ib. 95. cum ... nondum huius auctoritatem loci attingere auderem statueremque nihil huc nisi perfectum ... adferri oportere; imp. Pomp. 1. maximas .. copias ... instructas fuisse, urbemque Asiae clarissimam ... obsessam esse; ib. 20. copias ... esse deletas patefactumque ... Pontum; ib. 21. hunc ... excepit diffidentemque rebus suis confirmavit ... perditumque recreavit; ib. 23. spem deditionis non ademit obsidesque imperavit; ib. 35. referto foro completisque omnibus templis; ib. 44. ad Cn. Pompeium ... venerunt eique ... dixerunt; ib. 46. Antiochum ... superarunt omnibusque navalibus pugnis Karthaginiensis ... vicerunt; ib. 55. ad expilandos socios diripiendasque provincias; ib. 57. non dicam duo bella maxima ... esse confecta duasque urbis potentissimas ... ab eodem Scipione esse deletas; ib. 60. Siciliam permitti atque Africam bellumque ... administrandum; ib. 61. testorque omnis deos; ib. 70. id ... me ... suscepisse confirmo, tantumque abest, ut ... ut ..; ib. 71. si .. veritas extorquebit, ne repugnetis eamque animis vestris ... remittatis; Cluent. 6. ad extremum exspectetis meque meum dicendi ordinem servare patiamini; ib. ostendam ... iudicium illud pecunia esse temptatum ... contra Cluentium, faciamque ut intellegatis; ib. 9. mortuus est heredemque ... fratrem reliquit; ib. 21. heredem fecit ... sororis suae filium eumque partiri cum Dinaea matre iussit; ib. eodemque veneno ... fratrem necavit; ib. 31. cum ... clamaret testamentumque mutare cuperet; ib. cum ... cognosset ... Cn. Magius, isque cum gravi morbo adfectus esset; ib. 33. ut ... habitaret diligentiamque adhiberet; ib. omnia ... exponit Asuviumque a sese ... interfectum fatetur; ib. 38. cum satis magnus numerus esset, cumque item ... illi Larini in Martis familia numerarentur; ib. 43. petiverunt, ut eam causam susciperet publiceque defenderet; ib. suscepta causa Romamque delata; ib. 44. cum ... omnes insidiae ... nascerentur, cumque essent vitiis atque improbitate omnibus noti; ib. 46. idque a me ut facerem ... petebant; ib. 49. insidias factas esse per Diogenem constitutumque inter eos alia de re fuisse; ib. 53. suppressit, iudicioque facto nec Safinio nec bonorum emptoribus reddidit; ib. 68. qui esset totus ex fraude ... factus quique ea vitia ... studio ... condivisset; ib. 72. cum esset ... cumque ei ... neglegentius agi videretur; ib. 74. rostra iam diu vacua ... oppresserat multitudinemque ... revocarat; ib. 110. cum .. accusarem ... cumque omnis offensiones ... proferrem; ib. 139. opinor haec .. lege fieri totumque hoc iudicium ... administrari; ib. 147. quod ... petere coepisset, quodque permulta essent; ib. 154. libidinem ... amovere maximique aestimare conscientiam mentis; ib. 15[illegible] in testamento faciendo interfuit, idque testamentum ... est obsignatum; ib. 162. intestatum dicit esse mortuum possessionemque eius bonorum .. equiti Romano datam; ib. 165. Balbutium .. bibisse statimque esse mortuum; ib. 166. necatum esse ... idque Habiti consilio factum esse; ib. 169. cum esset una Sassia eaque Sex. Albio .. uteretur; ib. 175. duos conservos .. occidit

piscinamque deiecit; ib. 179. quae recitatae vobisque editae sunt; ib. 184. ut ... fugisset deorumque illam ... reliquisset; ib. 189. mulieribus oppidum .. esse traditum, idque ... non ... esse tutum; ib. 195. totam hanc causam ... peroravi vestramque ... aequitatem ... mater oppugnat; ib. 199. nos illorum sanguine creatos disciplinaque institutos videtis; leg. agr. II, 1. eum locum ... rescidistis virtutique in posterum patere voluistis; ib. 3. iubet venire ..., quae Olympenorum fuerint agrumque Aperensem; ib. 50. UT MIHI .. PRAESTO SIS AUXILIUMQUE ADDUCAS; ib. 53. cognitio .. privatus sit an publicus; eique agro pergrande vectigal imponitur; ib. 56. ut idem indicaret ... idemque ... abalienaret; ib. 64. colonos deducant ... eisque colonis agros dari iubet; ib. 75. nulla se pecunia fundum .. emere potuisse; eumque, qui nollet vendere, .. negasse; ib. 82. si ... magistratus sustulissent agrumque civibus ademissent; ib. 90. non horreo ... progredi posse vobisque auctoribus improbitati hominum resistere; ib. 101. cum vestris armis armatus sim insignibusque amplissimis ornatus; ib. necesse est ... adimi Sullanos agros vobisque dividi; ib. III, 3. putare; eaque qui secutus sit ... dignum iudicare; Rabir. 3. quoniam ... obstitisti meque ... coëgisti; ib. 6. cum tanto studio ... ornetur, cumque ... convenerint; ib. 8. ut ... adhiberent tribunos plebis ... operamque darent; ib. 20. C. Marius dedit, idemque violavit; ib. 28. qui illo die Romae fuerit ... pubesque tum fuerit; ib. 31. spem Catilinae ... aluerunt coniurationemque ... corroboraverunt; Catil. I, 30. quod si se eiecerit secumque suos eduxerit; ib. perdidimus hominem magnificeque vicimus; ib. II. 1. quod tantam pestem evomuerit forasque proiecerit; ib. 2. interfectum esse L. Catilinam ... iam pridem oportebat, idque ... res publica postulabat; ib. 3. sed triduo .. audietis, multoque magis illud timeo; ib. 15. ignis .. restinximus, idemque gladios rettudimus mucronesque eorum deiecimus; ib. III, 2. legatos ... esse sollicitatos, eosque in Galliam ad suos civis eodemque itinere ... ad Catilinam esse missos, comitemque eis adiunctum esse; ib. 4. quod erat difficillimum quodque ego semper optabam; ib. cum ... legati Allobrogum ingredi inciperent unaque Volturcius; ib. 6. incendissent caedemque infinitam .. fecissent; ib. 8. Cinnam ante se et Sullam fuisse; eundemque dixisse; ib. 9. ita censuerunt, ut P. Lentulus ... in custodiam traderetur; itemque uti C. Cethegus, L. Statilius ... in custodiam traderentur; ib. 14. ita sunt a me administrata, ut ... videantur; idque ... consequi possumus; ib. 18. illorum responsis ... ludi per decem dies facti sunt ..., idemque iusserunt; ib. 28. ut ... spem ... oblatam neglegerent vestramque salutem suis opibus anteponerent; ib. 22. eandemque diem intellego; ib. 26. diem ... propagatam esse ... unoque tempore duos civis exstitisse; ib. quod ... censuistis, maximeque quod ... decrevistis; ib. IV, 5. avum suum ... interfectum filiumque eius impuberem ... necatum esse dixit; ib. 13. si largitionem factam esse confiterer idque recte factum esse defenderem; Muren. 5. satis facere cupio vosque adhibere arbitros; ib. 7. cum totius impetus belli ad Cyzicenorum moenia exstitisset eamque urbem sibi Mithridates Asiae ianuam fore putavisset; ib. 33. cum ... deflexisses animumque ad accusandum transtulisses; ib. 46. qui timor ... iniectus sit quantaque desperatio; ib. 50. non repugno: testimoniorum religionem ... numquam ista natio coluit, totiusque huiusce rei quae sit vis; Flacc. 9. porrigenda manu profundendoque clamore multitudinis concitatae; ib. 10. Cn. Pompeium ... contendisse ..., omnemque ei suam auctoritatem ... detulisse; ib. 14. cum dixerat accusator ... cumque defensor ... responderat; ib. 21. cum L. Flacci res agatur ... cumque ab hac ... virtute ... degeneraverit; ib. 25. nihil dolore expressum contraque omnia ... periurio reperientur; ib. 26. celavit suos civis ultroque eis sumptum intulit; ib. 45. cum ... pecuniam accepisset ... cumque eadem de re ... litteras misisset; ib. cum Roma clam esset profectus multosque ... fraudavisset, in Asiam venit Hermippoque percontanti ... respondit; ib. 47 adiit causamque .. detulit; ib. 49. stantibus Hierosolymis pacatisque Iudaeis; ib. 69. uxorem abduxit ... hodieque apud Decianum est; ib. 72. praefuit vero numquam, eaque res ... administrata est; Sulla. 55. „adfuerunt", inquit, „Catilinae illumque laudarunt"; ib. 81. ferrum rettuderim flammamque restinxerim; ib. 83. erat Italia tunc plena Graecarum artium ... studiaque ... colebantur; Arch. 5. ascribi se in eam civitatem voluit, idque ... impetravit; ib. 6. idemque postea ... preces repudiavit; sen. 12. inrisit squalorem vestrum ... fecitque, quod nemo umquam tyrannus; ib. cum innumerabilis multitudo ... ad eum sordidata venisset, cumque ... se ad ... pedes abiecissent; ib. aestimant voluptates sententiamque dicunt; ib. 15. tu meum generum ... reppulisti; idemque tu ... tanto scelere ... fuisti; ib. 17. consulis dignitas valuit ... idemque consul ... vos ... convocavit; ib. 25. illum ... facturum ... meque ... redire iussistis; ib. 27. qui ... imperitos docuerit eodemque tempore improbos ... compresserit; ib. 29. qui .. consignarit princepsque Italiae ... putarit; ib. multis bonis ... esse pereundum, tribuniciique sanguinis ultores esse praesentis; ib. 33. nolui ... defendere, bonosque viros lugere malui; ib. 34. eodemque P. Lentulo auctore ... senatus ... dignitatem meam ... ornavit; Quir. 15. docuit ... rem publicam esse servatam causamque ... coniunxit; ib. 16. pietate ... eadem .. semper fore numenque vestrum aeque mihi grave ... futurum; ib. 18. publicasses populumque Romanum scelere obligasses; dom. 20. dolor subvenit .. rei publicae civitatemque fractam malis ... erexit; ib. 25. rem frumentariam esse ereptam summisque in periculis eius viri auxilium implorasse; ib. 26. hic in senatu princeps sententiae fuit; idemque * dixisset; ib. 30. tibi M. Bibulus ... respondit, idemque ... dixit; ib. 40. proscribere: VELITIS IUBEATIS UT M. TULLIUS IN CIVITATE NE SIT BONAQUE EIUS UT MEA SINT; ib. 44. te signum dedicasse eaque te ex una rogatiuncula fuisse; ib. 51. adesse iussisti eorumque advocationem ... lapidibus discussisti; ib. 54. hanc .. vim ... depuli omnemque impetum ... excepi; ib. 63. quam facile ... Cn. Pompeium ... privarit domumque compulerit, vidistis; ib. 67. defendistis, eodemque consilio ... senatus sententiam secutus est; ib. 69. decrevit ut omnes ... venirent, ostenditque; ib. 73. erant auctores facti nomenque dederant; ib. 78. comitiis centuriatis civitatem eripere non potuit, hodieque Volaterrani ... fruuntur nobiscum simul hac civitate; ib. 79. adesse ... noluit eique imperium est abrogatum; ib. 83. cum essent optime de re publica meriti ... damnatique ... profugissent; ib. 86. si me ... eiecisset idemque ... se conlegisset; ib. 88. cum me in iudicium .. nemo vocarit ... contraque a populo Romano semper sim defensus; ib. me dicere ... eundemque dictitare; ib. 92. vitam anteposui meorum civium remque publicam concidere ... malui; ib. 96. carerem, eamque animi duritiam ... putarem; ib. 97. cum ... flagraret ob eamque causam ...

volnisset; ib. 107. cum is tribunus plebis ... everteret, idque cum eius civis ... coniungeret; ib. 114. habitare laxe ... voluit duasque ... domos coniungere; ib. 115. foculo posito in rostris adhibitoque tibicine; ib. 123. signum Concordiae fecerat idque in publico conlocarat; ib. 130. ut mihi praecatis postemque teneatis; ib. 133. nihil dixit ... poenamque hanc ... tulit; ib. 134. si dixit aliquid ... postemque ... tetigit; ib. cum ... non pontificem videret fierique particeps invitus alieni sceleris cogeretur; ib. 135. C. Cassium censorem ... rettulisse eique M. Aemilium ... respondisse; ib. 136. si .. convellit ducibusque ... domum ... sibi delendam putavit; ib. 143. te ... precor ... vosque ... obtestor, teque; ib. 144. (te), cuius ... sacerdotes ... defendi, cuiusque ignem ... non sum passus ... restingui; ib. 144. vobis me ... commendavi, meque ... devovi; ib. 145. cum defendere deberent ... cumque ... vocarentur; har. resp. 3. me ... oppugnarunt praemiisque nefariae pactionis .. opressum .. voluerunt; ib. qui pulvinaribus ... stuprum intulerit, eaque sacra ... violarit; ib. 8. cum omnes pontifices ... adessent, cumque verba fecissent omnesque idem scribendo adessent; ib. 13. recentem urbis inflammandae delendique imperii coniurationem; ib. 18. omnia regi gubernarique perspeximus; ib. 19 ludi sunt non rite facti, eaque errata expiantur; ib. 23. cum ... vota facerent easque ... persolverent; ib. 28. ne ... caedes .. creentur, auxilioque .. deiciantur; ib. 40. fugit illim Romaeque ... decidit; ib. 42. ut homo popularis fraudaret .. populum, idemque vir ... mactaret; ib. timori fuit; eaque res illum ... desciscere coëgit; ib. 43. Sulpicium ab optima causa profectum Gaioque Iulio ... resistentem; ib. 43. quaestorem ... senatus amovit eique rei M. Scaurum praefecit; ib. gaudebant ob eamque causam ... conivebant; ib. 52. quod in hoc non inesset, multaque in eo ... haerentia praeteriret; ib. 57. sacra .. scelere pervertit idemque .. templum inflammavit; ib. cum ipse mundus cumque agri ... contremiscunt; ib. 63. in agendis gratiis commemorandoque ... beneficio; Sest. 2. causa est ... perorata nihilque ... praetermissum est; ib. 3. C. Mevulanum ... eiecit, idemque C. Marcellum; ib. 9. cupiebant, reliquaeque coniurationis impetus ... retardati; ib. 11. praedicabat, ab isdemque ... dicebat; ib. 18. dicebat eamque ... incolumem ... arbitrabatur; ib. vestem mutandam meque .. omni ratione ... defendendum putarunt; ib. 26. vir ... ad senatum ... rettulit senatusque frequens ... censuit; ib. cum omnes essent sordidati cumque hoc satis esset; ib. 27. senatui non licebit? eidemque consules ... producti; ib. 33. isdem consulibus sedentibus ... isdemque .. inspectantibus, ... isdemque consulibus *; ib. 34. cum ... arma essent in templis ... eaque non ... dissimularentur; ib. 35. res ... quarum ... auctor ... fuissem, quaeque ... pertinerent; ib. 38. quod fieri debuit quodque ... flagitabant; ib. 39. nolebant suaque sibi propiora esse ... loquebantur; ib. 40. erat in Italia eius exercitus inque eo exercitu ... fratrem praefecerat; ib. 41. monuerunt, ut essent cautior, eiusque vitae ... insidias ... positas esse; ib. cum ... venisset eumque interficere ... conatus esset; ib. 48. ego, qui ... vivebam quique ... commendabar; ib. 50. audacium civium consiliis .. est resistendum eorumque periculorum est ... retinenda medicina; ib. 51. bona diripiebantur eaque ad consules deferebantur; ib. 54. sacerdos expulsus ... est fanumque venditum; ib. 56. nulla vox est audita consulum constitutumque [illegible] patefacto ferroque deprehenso;

ib. 69. causam suscepit tribunisque plebis ... dixit; ib. 70. cum ... dixisset fieretque ... discessio; ib. 74. caedem ... faciunt universique ... fratrem quaerebant; ib. 76. in comitio iacuit seque ... corporibus obtexit vitamque ... defendit; ib. cum ... causam .. suscepisset, cumque ... obnuntiaret; ib. 83. dissipatos ... congregarunt eosque ... ad mansuetudinem transduxerunt; ib. 91. eademque ratio fuit Sestii; ib. 92. tradidisse eundemque bona ... divisisse; ib. 94. cum ... censor notasset cumque ... censu prohibuisset; ib. 101. quod multi invideant multique expetant; ib. 102. quis fuit qui non eius voce maculari rem publicam seque ... scelere astringi arbitraretur? ib. 108. ingenia dilexi ... eaque populus Romanus ... comprobavit; ib. 123. ut unus dissentiret hostis, idque ipsum ... mandaretur; ib. 129. eum .. eversorem rei publicae fore idque senatum gravissime laturum; ib. cum ... evocasset ... cumque ... convertisset; ib. 130. conlacrimavit ... totumque se ... tradidit; ib. cum ... fuisset ... cumque ... accepisset; ... cumque ... videbantur; ib. 131. concludam illud ... vosque ... excitabo; ib. 136. ut ... deligerentur ... aditusque ... pateret; ib. 137. quas ... dedisse easque ... esse recitatas; Vatin. 3. dicis, me ... consulem factum omniaque ea me ... consecutum esse; ib. 6. cum ... putares cumque omnium domos ... scrutarere hominesque ... inretires; ib. 12. te ... extraham omniaque ... in te conicientur, ib. 13. cum ... auspicia ... contempseris initioque tribunatus tui .. denuntiaris; ib. 14. concilium advocares legemque ferres; ib. 15. cum ... expulisses ... cumque ... tegeretur; ib. 22. utrum sis ... idemque tu cum ... expulisses; ib. simulque mihi respondeto tu; ib. 23. cum ... lumina notasset descendissetque de rostris; ib. 26. ne ... exstaret, eiusque sceleris in te .. quaestio flagitaretur; ib. 26. inculcarisne, ut C. Pisonem ... nominaret ... itemque M. Laterensem; ib. servabo teque non arguam; ib. 33. cum ... redieris ... teque ... dictitaris ... maluisse; ib. 34. quaero ... num quis ... escenderit eumque vi deturbarit? ib. concludam .. interrogationem .. teque ... rogabo; ib. 40. detulerunt ... idemque ... miserunt; Cael. 5. quod obiectum est ... quodque ... celebratum est; ib. 6. ut exercitatione ... uteremur, eademque erat ... ratio; ib. 11. fuit ... lenior plusque disputationis habuit; ib. 27. se ... recepisse gravisque homines ... fuisse; ib. [illegible] iactant idemque significant; ib. 35. offendit homines a studioque deterret; ib. 46. si ... patefecerit ... palamque sese ... conlocarit; ib. [illegible] habuisse .. domi vimque .. esse expertum; ib. [illegible] cum ... abstraheretur ... cumque ... eriperetur; ib. 59. cum venisset .. venenumque traderet [illegible] prosilirent hominemque comprehenderent; ib. [illegible] si ... evasissent ... Liciniumque comprehendissent; ib. 65. quam legem ... tulit quaeque lex ... exstinxit; ib. 70. emersit totumque se eiecit; ib. 75. extulit tantumque abest; ib. obstrictum vobis ... habebitis omniumque [illegible] nervorum ... fructus capietis; ib. 80. domitis ... gentibus .. barbariaque compressa; prov. cons. [illegible] auxilio fuit ... iuravitque; ib. 18. bellum ... fregit eosque domuit; ib. 32. ut Pompeius ... venerit Memmiumque habere .. coeperit; Bal[illegible] cum ... sit ... cumque ... pateat; ib. [illegible] ascribi multarumque esse eosdem homines [illegible] tatum; ib. 30. navem gubernassem salvamque [illegible] portu conlocassem; Piso. 20. cum ... personam [illegible] cumque ... saltaret; ib. 22. decrevit ... eiusque [illegible] verbis ... declarata est; ib. 35. abdiderint idem[illegible] que ... condemnarint; ib. 39. conlocare[illegible]

mihique ... censuerunt; ib. 52. cum ... fuerit ... cumque exstiterit; ib. 57. ut ego excluderer, omnesque ... prohiberentur; ib. 76. si .. aspernaretur amicitiam .. seque ... praeberet; ib. 81. devertisti ... eumque ... confirmasti; ib. 83. intulisti eisque ... uti .. maluisti; ib. 84. necasti ... idemque tu ... percussisti; ib. tropaea posuit eaque ... esse voluerunt; ib. 92. constituit idemque ... obsessus est; ib. navem conscendit Brundisiumque vitavit; ib. 93. inimicos esse ... eandemque rem adversariam esse; Planc. 1. extimesco ... saepiusque .. mihi venit; ib. 2. non est ... diligentia semperque ... duxerunt; ib. 9. mentis tegit datque .. libertatem; ib. 16. isdemque .. ex municipiis adsunt; ib. 22. cumque nullum genus .. praetermitteret; ib. 36. deligas ... amicos ... eosdemque adiungas; ib. 40. effundas .. ut ante consessum .. iudicum videam ... apud eosque me ... cogas; ib. tulerunt ... omniaque .. permiscuerunt; ib. 41. senatus censuit populusque iussit; ib. 42. quoniam fuit ... quoniamque ... es auditus; ib. 58. qui ... deposuisset meaeque salutis ... defensor fuisset; ib. 76. numquam dissimulavi ... semperque praeferam; ib. 77. succumbam ... meque ... nimium gratum esse concedam petamque; ib. 82. audeo dicere ... meque ... paeniteret; ib. congessisti saneque ... creber fuisti; ib. 83. qui ... parere non sierint edictoque ... ademerint; ib. 87. arcem facere ... lapidemque ... venerari; ib. 95. conlocatus eorumque preces ..., exaudiens; ib. 97. venisset easque insidias ... detulisset; ib. 100. vi ... retinuit multosque mensis ... discessit; ib. abiecta quaestoria persona comitisque sumpta; ib. mecumque vos simul hic ... obtestatur; ib. 102. teque ... oro et obtestor; ib. 104. qui ... fuisti meque ... voluisti; ib. suppeditata pecunia ... est factaeque syngraphae sunt; Rab. Post. 6. bellum ... gessit Antiochumque devicit; ib. 27. cum ... soleat esse ob eamque causam ... retineantur; ib. 36. patrimonia accepisset remque ... auxisset; ib. 38. onera excepit quaeque ... sustinuerunt, nunc ... sustinet; ib. 41. cum ... optimos viros legeret idque ... arbitraretur; Milo. 21. ei lecti iudices isque praepositus est; ib. 23. subito reliquit ... seseque ... transtulit; ib. 24. ubi vidit ... idque intellexit; ib. 25. silvas publicas depopulatus erat Etruriamque vexarat; ib. 26. cum ... desiluisset seque ... defenderet; ib. 29. spem ... attulisset gravissimamque ... partem .. suscepisset; ib. 40. quam timida .. quantaque ... sit; ib. 42. incensos in vitamque .. desperantis; ib. 56. convexit dominoque ... inspectante non dubitavit; ib. 74. vi irritare ferroque lacessere; ib. 84. ut ... auderet vinceretur que; ib. valuit ... tuque ... speruisti; ib. 85. cupimus, eorumque nos .. miseret; ib. 92. non abnuo vosque obsecro; ib. 100. soleo ... ponere idque ... usurpare; Marcell. 5. laudes ... extenuare .. easque detrahere; ib. 6. semper putavi semperque dolui, ... semperque fuerunt; ib. 14. sum consecutus ... tantumque... valuit; ib. multa perderet ... multaque ... faceret; ib. 24. ut ... constituas, eaque ... perfruare; ib. 27. omnes te ... hortamur ... omnesque tibi pollicemur; ib. 32. crimen ... detulit ... idque ... ausus est confiteri; Ligar. 1. confitendum est ... omissaque controversia omnis oratio conferenda est; ib. valere ... preces, ab eisque te moveri; ib. 31. qui ... adduxerit adulescentiaeque suae terrorem intulerit ... commendationemque ... duxerit; Deiot. 2. adfectum illum ... meminerant [teque ... amicum esse cognoverant] cumque ... dicerent, fore putabant; ib. 8. is rex, quem ... appellavisset quique ... duxisset; ib. 10. domum se contulit teque .. bellum gerente ... paruit; ib. 13. ille corpus suum periculo obiecit, tecumque in acie ... fuit tuumque hostem esse dixit suum; ib. 14. qui auctionatus sit seseque spoliare maluerit; ib. 25. vino se obruisse in convivioque .. saltavisse; ib. 26. evolare potest contraque nos pugnare; ib. 30. cum ... Scaurum ... vocavisset Scaurique servus ... venisset; ib. 31. prehendi hominem iussit ad Scaurumque deduci; ib. ut ... iura ... corrumperes domesticaque immanitate ... humanitatem inquinares; ib. 32. cum esset omnemque .. Asiam ... amisisset; ib. 36. quae ... sola bona esse dixerunt, hisque ... contentam esse virtutem; ib. ib. 37. erexerit ab omnique sollicitudine abstraxerit; ib. 38. te scribere meque ... sperare; ib. Hieras et Antigonus, tibi ... noti, eademque fide ... praeditus Dorylaus; ib. 41. se fuisse ... eandemque adsiduitatem tibi se praebuisse; ib. 42. auctoritatem ... secuti sumus eique ... gratias egimus; Phil. I, 3. cum serperet ... malum idque manaret ... idemque ... facerent; ib. 5. cum .. mallem ... haberemque ius; ib. 6. cum .. me ... venti detulissent ... cumque intempesta nox esset mansissemque in villa ... postridieque ... manerem; ib. 8. querebatur exque eo .. cognovi; ib. 10. sum amicus idque ... semper tuli; ib. 11. cum ... mos notus esset cumque ... languerem; ib. 12. iubent ei, qui de vi, itemque ei, qui maiestatis damnatus sit; ib. 23. leges ... tulit ... eisque legibus ... putabat; ib. 24. CONSULES .. IURE ROGAVERUNT ... POPULUSQUE IURE SCIVIT; ib. 26. idemque cum .. hoc idem fit cumque ei ... fugiunt; ib. 37. me maledictis lacessisti, tuamque ... alienationem commendationem ... fore putavisti; ib. II, 1. non nego, teque ... convinco; ib. 9. quibus petis ... adiurasque ...; idque .. impetrasti; ib. si tum occisus esset ... negotiumque transegisses; ib. 21. nisi se .. in scalas tabernae librariae coniecisset eisque ... compressisset; ib. dicere ausus es idque multis verbis; ib. 23. Pompeium ... esse diiunctum ob eamque causam ... bellum ... natum; ib. cum ... detulisset seroque ... coepisset ... inferrique patriae bellum viderem; ib. 24. non destiti, meaque illa vox est nota; ib. qui libertatem ... praeposuit depulsorque ... esse maluit; ib. 27. longum est persequi ceteros, idque rei publicae praeclarum; ib. attende ... cogitationemque ... suscipe; ib. 31. redimeret adulescentem ... eumque ... prohiberet; ib. 46. P. Clodium ... es conatus occidere, cumque eam rem ... conarere ..., praedicabas; ib. 49. cum ... cuperetis, ipsique C. Caesari ... consulere velletis; ib. 51. consules, ... consularis, ... praetores, ... praetorios, ... tribunos plebis, ... magnam partem senatus ... uno[que] verbo rem publicam expulsam; ib. 54. scio me in rebus ... versari, eaque ... notiora esse omnibus; ib. 57. fac id te dedisse mihi ... meque ... habere; ib. 60. ingemuit servientibusque animis ... liber fuit; ib. 64. confestim ad eam, cuius causa venerat, eique epistulam tradidit; ib. 77. intervertit ad seque transtulit; ib. 79. praeditum esse dixit ... idque se facturum esse; ib. 80. nuper fixa tabula est ... statuiturque ne ...; ib. 97. quem .. ad censuram petendam impulisti, eamque petitionem comparasti; ib. 98. de caelo detraxisti effecistique ... ut dissimilis esset sui; ib. 107. laetatus est statimque ... effecit; ib. 109. prorogavit, idemque ... rescidit; ib. quas adeptus sum quasque gessi; ib. 119. cum .. arderet .. cumque ... reditus timeretur; ib. III, 3. comparavit patrimoniumque .. effudit; ib. comprobentur veteranorumque ... consensus confirmetur; ib. 7. eorumque commoda ... curae

nobis fore ... spondeamus; ib. nomen Caesaris .. pertimuit neglectisque sacrificiis ... vota ... nuncupavit; ib. 11. amamus omnibusque horis .. complexu tenemus; ib. 18. praeclare .. facitis ... meritoque vestro ... gratias ... debemus; ib. 25. M. Piso, ... civis egregius, parique innocentia M. Vehilius, ... dixerunt; ib. dixerat se custodem fore urbis, seque ... ad urbem exercitum habiturum; ib. 27. curaverit earumque rerum ... mercatum instituerit? ib. 30. uti senatus ... tuto haberi sententiaeque ... libere dici possint; ib. 37. quodque edictum ... propositum sit; ib. quod ... defendat, quodque ... retineat; ib. 38. obtineri ... eosque dare operam; ib. cumque opera ... C. Caesaris ... populus .. defensus sit; ib. cumque legio Martia Albae constiterit, seseque ad senatus auctoritatem ... contulerit; ib. 39. ut honores eis habeantur gratiaeque referantur; ib. ut exercitum ... conficeret Antoniique furorem ... averteret; ib. IV, 3. animum .. erexit spemque attulit; ib. V, 1. leges ... contra auspicia latas eisque legibus .. non teneri; ib. 10. leges non sunt habendae omnisque audacia ... repudianda est; ib. quae ... notanda censeo, iudicandumque nullos VII viros fuisse; ib. 21. ad se venire iussit centuriones ... eosque ... iugulari coëgit; ib. 22. praemia spopondistis; eodemque ... factum eius conlaudastis, quodque ille bellum ... susceperat, ... comprobastis; ib. 28. si legatis paruerit Romamque redierit; ib. 29. decertandum est, idque confestim; ib. 33. consulibus .. rem publicam commendandam censeo eisque permittendum, ut ..; ib. 34. ut rem publicam defendant provideantque ne ... accipiat; ib. totam rem publicam commendandam censeo eisque permittendum, ut ..., censeoque, ut eis ... ne sit ea res fraudi; ib. cum ... teneat, cumque exercitum ... conscripserit; ib. 36. id eum recte ... fecisse, idque .. senatui ... gratum esse; ib. arcuit .. seque obsideri ... maluit; ib. 37. voluit maximumque signum ... dedit; ib. 38. se avertit gemituque et maestitia declaravit; ib. cum ... res publica ... feliciter gesta sit populusque Romanus intellexerit, ... cumque ... bellum ... sit restinctum, Sextusque Pompeius ... ab armis decesserit; ib. 40. 41. spem in eius virtute ... reponere ... eiusque ... meritorum .. memorem fore, eique statuam ... statui placere; ib. 41. quod ... milites veteranos ... cohortatus sit eosque conscripserit, quodque ... libertatem ... defenderint; ib. 46. senatorem esse sententiamque loco praetorio dicere; ib. quod ... redegerit difficillimoque ... tempore subvenerit; ib. qui ceperit quique ... senserit; ib. 49. quod ... facere non auderem pertimescerem que ... opinionem temeritatis; ib. 51. talem ... qualis hodie sit qualemque eum ... optare debemus; ib. rationem agri habeant ... eisque militibus ... adsignarent; ib. 53. de agro Campano .. cognoscerent inirentque rationem: ib. inirent .. rationem de commodis militum .. augendis, legionique Martiae ... placere; ib. consules venissent suaque nomina edidissent; ib. vacationem militiae ipsis ... esse placere ..., easque legiones ... missas fieri placere; ib. quantamque pecuniam ... pollicitus sit; ib. nullam moram interponendam ... putavi hominemque audacissimum ... bello censui persequendum; ib. VI, 2. ut ... adeant eisque demonstrent; ib. 6. merita ... grata esse senatui populoque Romano, eisque ... laudi ... fore; ib. se Brutum esse meminisset vestraeque libertati natum; ib. 9. fingunt responsa ... eaque defendunt; ib. VII, 2. devinxit, eiusdemque cura ... docuit; ib. 6. ego .. qui semper pacis auctor fui, cuique pax ... fuit optabilis; ib. 7. me ... in contionem vocavit declaravitque maximam ... cupiditatem; ib. 22. cum .. viderent omnes ... quidamque ... arbitrarentur; ib. VIII, 1. aliam sententiam dicturum fuisse se eamque se ac re publica dignum; ib. 2. tam diuque ut obtineat; ib. 27. omnes ... facere debebamus, eaque erat ... summa laus; ib. 30. nec eum quisquam illo bello vidit in lecto, senexque debilis primus veniebat in curiam; ib. 31. cum .. simus ingressi diutiusque .. perpessi; ib. 32. retardavit, cumque ... pervenisset, excessit; ib. IX, 2. missus ad animos .. perspiciendos ... maximeque ut ... prohiberet; ib. 4. cum ... proposuerit contraque vim ... contenderit ... isque .. vitam amiserit ... eiusque mors consentanea ... fuerit; ib. 15. senatui placere Ser. Sulpicio statuam ... statui circumque eam statuam locum ... liberos ... habere [...] eamque causam in basi inscribi; ib. 16. basim .. faciendam .. locent, quantique locaverint, tantam pecuniam ... curent; ib. cum ... obierit ... cumque ostenderit; ib. conlige te placaque animum; ib. X, 6. cum ... esset ... cumque ... posset esse; ib. 7. tendit dexteram Italiae suumque ei praesidium pollicetur; ib. 9. reliquit seseque ad Brutum contulit; ib. 13. praecepit ... tantumque afuit; ib. 17. si ... gubernantur omniaque ... referuntur; ib. 19. Illyricum ... custodiat incolumemque conservet, eique exercitui ... praesit, pecuniamque ... exigat, pecuniasque ... sumat, frumentumque imperet operamque det ..., cumque ... intellectum sit ... rem publicam adiutam omniaque eius consilia ... coniuncta fuisse, eamque rem .. usui ... fuisse, ... senatuique placere; ib. 26. se .. obiecit impetumque ... arcuit; ib. XI, 4. quaestionem habuit ... idque per biduum; ib. 5. caput abscidit, idque adfixum gestari iussit; ib. cum ... obvenerit, parumque in eo putaretur esse animi ... senatusque negotium deferret; ib. 17. cum ... desciverint, cumque id bellum geramus ... cumque ... decertatio ... commendata sit; ib. 21. P. Dolobella, quique eius ... adiutores fuerunt; ib. 29. cum ... iudicati sint, cumque senatus ... censuerit, ... cumque ... paraverit; ib. placere C. Cassium ... Syriam obtinere ... eumque ... exercitus accipere eosque ei tradere; ib. 30. si ... iuvissent ... itemque si ... fecissent; ib. 31. maximas copias fudit Syriamque ... liberavit; ib. 35. arma ceperunt secutique sunt C. Caesarem ... hodieque rem publicam defendunt; ib. 37. vincere .. expetunt pacisque ... nomen ... concupiverunt; ib. XII, 2. vestris tam gravibus tamque multis indiciis; ib. 11. leges .. per vim ... latas, eisque ... teneri; ib. 12. vincam animum mihique imperabo; ib. 21. ut dicimus semperque fecimus; ib. 24. considerandum puto idque .. faciendum; ib. 30. delectat, eumque ... exterminandum puto; ib. XIII, 1. nisi .. eos pax .. leniet, maximeque ... sal-tabant; ib. 4. audire videar eique ... pareamus; ib. 6. vincamus odium pacemque patiamur; ib. 7. domus patebit, eamque ... redimet; ib. 1[...] eique, qui ... oppugnant, ... obsident; ib. 11[...] divertisse .. eumque cognovisse; ib. 13. egres[...] est ... eoque .. die ... fecit; ib. 19. Caesar[...] sequi arbitrabatur ... eique ... se .. obiecit Mutinamque ... iniecit; ib. 20. dum recito d[...]que ... disputo; ib. 22. perdideris in eum locum deduxeris; ib. 31. necaret * eademque [...]hiberet; ib. 37. bellum ... consules gerunt [...]que eis ... Caesar; ib. 39. quo maior adules[...] .. maioreque ... beneficio ... natus est; ib. quod ... pollicitus esset, eamque rem ... gra[...] ... esse eique honori .. eam rem fore; ib. quod ... posset ... quaeque esset facturus;

XIV, 8. refugit animus ... eaque dicere reformidat; ib. 9. cum ... decernere debeamus, Serviliusque decreverit; ib. 11. cum consilia inirent ... partirenturque ... Capitolium; ib. 15. in .. causa permanere sententiamque ... moderari; ib. 17. cum ... legio ... inrupisset ipseque inprimis .. pugnaret; ib. 26. conflixit, hostisque nefarios ... prostravit; ib. 27. tutatus est secundumque proelium fecit; ib. 28. erit exstructa moles ... numquamque ... sermo conticescet; ib. 33. id genus ... suis obtigisse eosque ... esse; ib. 34. cum C. Pansa consul ... initium cum hostibus confligendi fecerit ... ipseque ... cum ... volnera acceperit, cumque ... exercitum .. eduxerit impetumque in M. Antonium exercitumque .. fecerit eiusque copias .. occiderit, ... cumque ... castra .. defenderit copiasque hostium ... occiderit; ib. 36. 37. cumque rem publicam ... conservarint; ib. cumque virtus ... exstiterit ..., cumque legio ... conflixerit ..., cumque ... vitam profuderint; cumque ... mortem oppetiverint; ib. 38. ut ... consules ... curent, quaestores*que* urbanos pecuniam dare ... iubeant ... utique ... solvantur, ... eisque tribuantur; ib. quaestusque mecum est; Fr. B. III, 4. legem ... illam ... repudiabat, idque iure; ib. VI, 19. per quem ... liceat esse valetudinique servire; ib. XIII, VI. 2. * tuamque praeturam non tuo more differas; ib. XV, III, 4.

quem ad modum, f. **modus,** IV, 2. (B. III, S. 188 f.)

queo, können: adsequi: adsequi non queo; Verr. II, 165.
aestimare: aestimare non queo; Verr. V, 23.
deplorare: quis ... deplorare tantas calamitates queat? Phil. XI, 6.
dicere: non queo dicere; Verr. IV, 89.
dissimulare: ut dissimulari non queat; Sex. Rosc. 86.
ducere: ut ducere animam ... non queant; Sex. Rosc. 72.
iudicare: non queo ... iudicare; Milo 77.
mirari: satis mirari ... non queo; dom. 110. Sest. 134.
miserari: ut non queam ... miserari; Muren. 55
reddere: ne nihil ... queam reddere; Planc. 101.

querella, Klage, Beschwerde: I. debet: in civitates liberas consulum querella esse debuit; Sest. 64.
est: quae querella? Flacc. 74. clamor senatus, querella, preces; Sest. 74. sentis quae sit hominum querellae; Piso 1. cognosceres, nullam multitudinis in Sardinia querellam (esse); Scaur. 28. reliqua est illa .. ad consolandum querella; Milo 99. quae est .. apud Caesarem querella? Ligar. 25. cui sunt inauditae ... querellae tuae? Deiot. 9. f. debet.
valet: querella .. vestra quid valet? Ligar. 23.
II, 1. audio: audivit ... querellam tuam; Piso 29.
cognosco: istum dolorem querellasque cognoscite; Flacc. 55. an ego querellas ... non ... cognoscerem? Scaur. 25.
defero: si ... querellas ad vos detulisset; Flacc. 52. ad me ... querellas ... esse delatas; Vatin. 12. iniuriae querellam ad quem detulistis? Ligar. 25.
elicio: ardor animi ... elicere voces et querellas solet; Fr. B. IX, 5.
fero: qui .. querellam moderate ferat; Phil. VIII, 19.
omitto: sed omittamus querellas; Flacc. 87.
perfero: querellas senatus ... pertulerunt; Quir. 11.
reprehendo: ne .. ista querella dolorque nimius ... reprehendatur; Planc. 51.
tollo: querellam praeteritorum dierum sustulit; Phil. V, 1.
2. pateo: pateat .. hoc perfugium ... iustis querellis; Scaur. 40.
3. accedo ad: accedam ad singulas querellas .. Graecorum; Flacc. 27.
audio de: de ... querellis cotidie aliquid ... audiebam; Planc. 101.
venio ad: veniamus iam ad civium Romanorum querellas; Flacc. 70.
III. auctor: hunc auctorem querellarum; Flacc. 53.
partes: querellae ... partis esse susceptas; Sest. 3.
tempestas: cum ... tempestatem querellarum ferre non posses; Piso 89.
tempus: abiit huius tempus querellae; Cael. 74.
IV, 1. flagitari: flagitabatur ab eis ... querellis bonorum omnium; Sest. 25.
moveri: querellis *dico* moveri nos numquam oportere; Scaur. 39.
2. cum: hunc voluit cum aliorum querella; Milo 41.

queribundus, klagend: queribunda voce dicebat; Sulla. 30.

querimonia, Klage, Beschwerde: I. sunt: liberae querimoniae de aliorum iniuriis esse dicuntur; imp. Pomp. 41.
valent: ecquid apud vos querimoniae valerent ... sociorum; Verr. II, 14.
II., 1. aspernor: illorum querimonias nolite ... aspernari; Verr. III, 113.
audio: f. **audio,** III. querimonias (6 St.) B. I, S. 357, b.
defero: sociorum querimoniae delatae ad hominem ..., susceptae ab eo; div. Caec. 67. responsum tulerunt eiusmodi querimonias ... deferri oportere; Verr. I, 50. hanc querimoniam ... detulit; ib. V, 130.
deprecor, detestor: ut ... querimoniam detester ac deprecer; Catil. I, 27.
fingo: L. Quinctii fictis querimoniis; Cluent. 137.
habeo: Romae querimoniae ... habebantur; Verr. III, 132. in ea querimonia, quam sum habiturus; ib. V, 72.
moveo: quae ... querellas moveret; Phil. II, 98.
suscipio: f. defero.
sustineo: sustinere ... querimonias non potest; Verr. III, 207. huius unius criminis querimoniam possunt sustinere; ib. IV, 67.
2. intellego ex: ex illorum querimoniis intellegere possumus; Verr. IV, 132.
loquor de: quid .. de .. sermone qaerimoniaque populi Romani loquar? Verr. I, 129.
sum in: in populi Romani cotidiana querimonia ... cum hoc ... remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9.
III. genus: ne novo querimoniae genere uti possit; Verr. I, 24.
IV, 1. augeri: augebatur ... molestia cotidianis querimoniis; Cluent. 16.
2. cum: vocem cum dolore et querimonia emittere; Verr. I, 94.

in: at in illa querella ... quid est dictum a me cum contumelia? Phil. II, 6. s. II, 1. habeo.

post: post hanc ... querimoniam non mitior ... esse coepit; Verr. V, 157.

queror, klagen, sich beschweren: I. absolut:

alqs: queruntur Siculi universi; div. Caec. 11. modeste apud vos ... questus est; Verr. IV, 18. „queramur .. licet"; Caecin. 41. Oppianicus querebatur; Cluent. 83. optemus potius ut eat in exsilium quam queramur; Catil. II, 16. queri tamen cogimur; Flacc. 14. „at queritur"; ib. 57. nam ita questus est Laelius; ib. 81. non ... cum familiari meo questus es? Sulla. 44. non quererer, sed ... putarem; Planc. 42. questus .. mecum est; Fr. B. III, 4.

arator: aratores spoliati ac vexati querebantur; Verr. III, 29. querebantur ... aratores; ib. 132. ostendi ... aratorem .. esse questum; ib. 147.

civitates: civitates publice ... queruntur; Verr. II, 114.

pestis: queritur etiam importuna pestis; dom. 26.

populi: queruntur omnes liberi populi; Verr. 207.

socii: socios video queri; Flacc. 86.

II. mit Ergänzung: 1. de: s. de, I. queror (43 St.) B. II, S. 10, b.

2. quod: is ... queritur, quod ... transacta sit? Verr. I, 156. queritur, ... quod non retinet alienum; Flacc. 56. s. III. alqd; Sex. Rosc. 141.

3. accus. c. infin.: queritur ... numquam perorari potuisse; Quinct. 34. Chrysogonum tantum posse queruntur; Sex. Rosc. 138. questus est non leviter .. communem factum esse (eum); Qu. Rosc. 27. queruntur .. se .. non habere; div. Caec. 8. queritur ... C. Verrem ... exegisse; div. Caec. 30. si iniuriam tibi factam quereris; ib. 58. querere ... circumveniri C. Verrem; Verr. I, 25. Q. Hortensius pupillum ... venisse ... questus est; ib. 151. aiunt eum queri solere ... se miserum, quod ... prematur; ib. II, 49. queri cum multis ... incipiunt sese ... dedisse; ib. 56. ut quererer ... tam iniquo iure ... amicis imperari; ib. 164. socii in hostium numero sese abs te habitos queruntur; ib. 166. qui iniuriam sibi factam queri posset; ib III, 29. incipio queri me nihil habiturum; ib. IV, 32. quid erat quod Calidius .. quereretur se ... a te solo ita esse contemptum? ib. 43. non est querendum ... virtutem plurimum posse; ib. 81. queri populum Romanum ... mandasse; ib. at ego .. retentos non queror; ib. V, 149. queri coepit, se ... in vincla esse coniectum; ib. 160. qui se .. in lautumiis fuisse quereretur; ib. captos querar? imp. Pomp. 32. queritur, se ab Oppianico destitutum; Cluent. 72. querimur hominibus novis non satis magnos ... esse fructus? ib. 111. multum queretur deprehensum esse illud ... venenum; ib. 201. querimur, esse hanc tribunorum plebis potestatem; leg. agr. II, 30. queri ... solent, ... esse permissa; ib. 46. illud queror, tam me ... esse contemptum; ib. 55. pecuniam civitatibus imperatam queruntur; Flacc. 27. requiro, quam pecuniam a se ablatam querantur; ib. 55. questus est libertum suum Flacco praetore esse damnatum; ib. 87. ut ... revocatum queratur; dom. 57. sacra ... pollui questus est; har. resp. 8. de .. accusatore quaero, qui P. Sestium queritur cum multitudine in tribunatu ... fuisse; Sest. 78. nemo queritur ... factum esse; Piso 1. queruntur, libertatem ... se ferre non posse; Planc. 33. questus es pluris te testis habere; ib. 54. se inique a tuis iactatum graviter querebatur; ib. 55. miror .. querorque quemquam ... velle; Scaur. 45. qui ... prohibitum se queritur; Ligar. 9. a quo queramini prohibitos esse; ib. 25. contra rem ... me ... venisse questus est; Phil. II, 3. tantum queror ... reditus inquinatos; ib. 98. nos amissos tot dies ... queremur; ib. VI, 9. non queretur expulsos? ib. VII, 18. queritur condiciones suas repudiatas; ib. XIII, 37. hoc queror, quemquam hominem .. pessum dare alterum velle; Fr. C. 17.

III. mit Object: alqd: hoc tanto opere querendum; Quinct. 2. haec .. queremur; Verr. IV. 26. senatorem hoc queri non posse; Cluent. 154. non tam hoc queruntur; Catil. II, 16. hoc ... cupio ... sic tecum ... queri; Phil. X. 5. haec in Milonis personam questus es: de aere alieno; Fr. B. XV, III, 2. s. II, 3. Fr. C. 17. quod ausus est, quod speravit ..., id ipsum queror; Sex. Rosc. 141. (id) querendum vero ... videtur; Caecin. 6. si id queri quam agere maluerit, ... cur tanto post potius quam continuo queri maluerit? Cael. 19. illud primum queror; Cluent. 189. multa de vestro (casu) querebatur; Phil. I, 10. nihil de suo patrimonio queritur; Sex. Rosc. 143. de ... scelere nihil queror; Verr. II, 111. ut ... nihil de calamitate rei publicae querar; Caecin. 95. nihil de alteris Oppianici nuptiis queror; Cluent. 188. nihil queri vere de iniuriis potest; Flacc. 5. nihil queror de Dolabella; Phil. II, 79. nihil de incestis stupris questus es; Fr. B. XV, III, 2. non enim omnia ... eadem queri iure possemus; Flacc. 57. pauca querar de ... iniuria; Phil. I, 11. questus sum, ... cum ... defenderem, quaedam de re publica; dom. 41. quid primum querar? Sex. Rosc. 29. quid iam ... querar? Verr. IV, 97. quid primum aut accusem aut querar? ib. V, 83. quid ergo de me querar? Vatin. 26. quid est autem umquam questus? Planc. 34. quid .. querar de agro ... Phil. II, 101. nec .. fuit quod quisquam queri posset; Verr. III, 147.

diminutionem: non queror diminutionem vectigalium; leg. agr. I. 21.

ignominiam: quid ... ignominiam rei publicae querar! imp. Pomp. 33.

iniquitatem: quid attinuit ... queri praetoris iniquitatem? Tull. 38. legis iniquitatem queror; Planc. 42.

iniuriam: iniuriam queror; Verr. III, 217.

questus, Wehklage: qui denique questus, qui maeror dignus inveniri calamitate tanta potest? Quinct. 94.

qui, welcher, der: A. mit Substantiven, substantivirten Adjectiven und Participien: I. verbunden (Gattungsnamen): in quo .. accusatore .. primum illud deprecor; Mur. 58. quibus illi actionibus constitutum tribunatum comprobaverunt; dom. 42. (eas), quas .. huius actiones probatas bonis esse dicis; Vatin. 41. (eos), quos aculeos habeat severitas .. vestra; Cael. 29. quo .. adiumento sperabam ... posse .. demoveri; div. Caec. 4. eum ..., quo adiutore ... ea ... se ... facere dicebat; dom. 66. quas adoptiones ... secutae sunt; dom. 35. (is), qui .. adulescens ... nihil ... gravissime fecerit; Deiot. 27. ut vecturae difficultate ad quam vellent aestimationem pervenirent; Verr. III, 190. qua in aetate ... infamiam veram effugere non poterat; Cael. 11. quae est aetas ... decem annis minor quam consularis; Phil. V, 48. qui ager ... habuit; Qu. Rosc. 33. qui ager ... Gracchorum largitioni restitisset; leg. agr. I, 21. qui agri a privatis .. possidebantur; ib. II, 10. quos iste agros ereptos rei publicae ... inquinavit; Phil. II, 43. quos agros empturus sit;

ib. 71. quem agrum .. praetereuntes vestrum esse dicitis; ib. 81. qui ager eis coloniis esset, ... qui contra legem Iuliam possideretur; ib. V, 53. qui me amor .. subvenire olim impendentibus periculis maximis .. coëgit; prov. cons. 23. (hoc), quo animo unus quisque vestrum debet esse; ib. 2. quo quidem animo .. antea fuit; Deiot. 38. quibus argumentis se ... uti arbitrabantur; Verr. V, 146. ego qua consuevi arte utar; Quir. 20. istum ipsum, quo vos auctore rem istam agere ... vos dicitis; Caecin. 79. quibus auctoribus ... salus esset .. civium; Flacc. 2. mihi ..., quo ille auctore ... bellum cum Mithridate .. gessit; dom. 19. eum ..., quo auctore ... ea ... se ... facere dicebat; ib. 66. mihi .., quo auctore te ... uti arbitrabantur; Phil. I, 30. quae .. auctoritas .. valuit; Verr. II, 67. cuius auctoritatis neminem posset paenitere; har. resp. 45.

quod bellum exspectatione eius ... imminutum est; imp. Pomp. 30. quo bello omnes ... nationes premebantur; ib. 35. quibus ... bellis Capua ... opportunissimam se nobis praebuit; leg. agr. II, 90. quo in bello lex haec fuit ... constituta; Catil. III, 25. quo quidem in bello virtus enituit egregia M. Catonis; Muren. 32. ad quod bellum duobus consulibus .. missis; ib. 33. quo quidem in bello .. de pace audiendum putavi; Marcell. 14. cui bello ... propter libidines defuisti; Phil. II, 71. quod ... bellum privato consilio susceperat; ib. V, 28. cuius belli exitum omnes timeremus; ib. 39. quo bello de dignitate ... decernamus; ib. XI, 21. quo in bello si fuit error; ib. 34. in quo bello quid faciendum ... fuerit, dicere non est necesse; ib. quae bona ... tradiderat; Verr. II, 56. quae ... summa bona ... audebo ... dicere; Marcell. 19. qua brevitate rem nullam esse exceptam videtis; leg. agr. II, 38.

(hos), quos .. campos ... vidissem; Verr. III, 47. quo capite ne permittit quidem, ... ut ... vendant; leg. agr. II, 47. quod caput ... manibus ipse detulit; Fr. B. VIII. 15. quae causa .. esset; div. Caec. 59. quae causae ... sint; Verr. II, 13, propter eam quam dixi causam; ib. III, 110. quae causa fuerit; Caecin. 7. in qua causa patroni omne periculum continebatur; Cluent. 49. de quibus causis .. magistratum capere non liceat; ib. 120. quam causam suscipere .. iudices noluerunt; leg. agr. I, 12. qua de causa ... agrum Campanum attingere ausus est; ib. II, 81. qua in causa tute profecto fuisses; Rabir. 25. quae causa ante mortua est, quam tu natus es; ib. quae si causa non esset; Muren. 8. qua causa inflammatus Decianus ad Laelium detulerit hanc .. accusationem; Flacc. 81. quae causa ceteros ad facinus impulit; Sulla 56. qua de causa ... gratias egit; Sest. 9. quam nos causam cum accepissemus; Piso 13. ad quam causam .. Appium illum ... delatum esse memoriae proditum est; Phil. I, 11. quibus de causis eas leges ... censeo per vim ... latas (esse); ib. V, 10. quam ob causam ... senatus consultum ... censeo perscribendum; ib. 40. quam ego causam ... praetor ... defendi; Fr. B. VI, 16. quos centuriones pugnacis ... conlocavit; Phil. VIII, 26. quo in certamine perditi civis erat non se ad eos iungere; Sex. Rosc. 136. quos civis ... reliquos fecerat; Verr. II, 86. qui civis me defendisset; sen. 25. qui cives Romani in colonias .. proficiscebantur ...; qui erant rerum capitalium condemnati; dom. 78. quem ego civem ... cum deorum .. laude coniungo; Piso 20. quo cive neminem ego statuo ... fortiorem; Planc. 51. (eos), quos amisimus civis; Marcell. 17. eum ..., quem civem numquam videramus; Phil. XIII, 27. in qua civitate ... violatus sit; Verr. I, 79. (in eadem civitate), qua in civitate ... lis aestimata sit; ib. III, 184. quarum civitatum utraque foederata est; ib. V, 56. cui civitati maiores nostri maximos agros ... concesserunt; ib. 125. qua in civitate rogati infimorum hominum filios ... deductum venire soleamus; Muren. 69. quae si civitas ... querellas ad vos detulisset; Flacc. 52. cuius civitatis ... nobilitata virtus ... disciplina putatur; ib. 63. cuius ego civitatis disciplinam ... haud nescio an cunctis gentibus anteponendam dicam; ib. in qua civitate omnes ... senatui paruerunt; sen. 17. in qua civitate nihil valeret senatus; Quir. 14. qua in civitate ... Sex. Clodius absolutus est; Cael. 78. ab ea civitate, cuius esse se civitatis velit; Balb. 27. quibus ex civitatibus .. coacti essent civitate mutari; ib. 31. (in ea), quam .. tetigero bene moratam ... civitatem; Milo 93. quos clamores ... (ille) numquam reliquisset; ib. 45. in qua tu cogitatione nos . . vix dolorem ferebamus; Vatin. 20. quae cognatio ... est coniuncta; Verr. IV, 81. eligere e civium Romanorum numero, ... quem cognitorem daret; ib. II, 107. QUAS .. IN COLONIAS XVIRI VELINT (COLONOS DEDUCERE); leg. agr. I, 17. qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum; Caecin. 94. quae comitia primum habere coepit consul; Planc. 49. quod commodum fuit; Tull. 17. a quo illi conatu non ... prohibendi fuissent; Verr. V, 5. quam condicionem supplicii maiores ... timiditati militis propositam esse voluerunt; Cluent. 129. qua condicione .. eos esse velitis; Catil. III, 28. qua condicione auspicia requirebant; prov. cons. 46. quam si coniunctionem ... perpetuam in re publica tenuerimus; Catil. IV, 15. quae quidem conlaudatio ... mihi ipsi erat paene turpis; Piso 72. quem .. conlegam nisi habuisset; Verr. I, 119. in quo conlega sustinendo ... par prope laus P. Sestii esse debet; Sest. 8. quod quidem meum consilium minime obscurum fuit; Marcell. 15. quorum consiliorum Caesari me auctorem ... fuisse fateor; Phil. III, 19. quem cum mihi conspectum ... vitandum .. esse videatis; dom. 146. cuius consuetudinis atque instituti ... non paenitebat; div. Caec. 69. in quos .. consules designatos idem illud senatus decreverat; Cluent. 137. quibus consulibus Capua ... capta est; leg. agr. II, 90. quo consule referente ... est supplicatio decreta; prov. cons. 27. (is), qui consul Kalendis Ianuariis habere provinciam debet; ib. 36. qui consulatus verbo meus, ... re vester fuit; Phil. II, 11. cuius nullum remanet consulatus vestigium; ib. XIII, 37. (id), quod .. consultum ratum esse non deberet; Verr. IV, 149. quo ex senatus consulto .. te interfectum esse .. convenit; Catil. I, 4. qua tu in contione .. omnia exempla maiorum ... neglexisti; Rabir. 17. cuius contionis .. universum argumentum .. audite; har. resp. 8. quam contionem ... (ille) numquam reliquisset; Milo 45. in qua contione cum me ... liberare suspicione fascium vellet; Phil. XIV, 16. viri primarii, ex qua copia recuperatores reici oporteret; Verr. III, 136. quae ... valebant crimina; ib. I, 41. de quo crimine quid .. disputem; ib. II, 119. quo .. in crimine; ib. 165. quod crimen eius modi est; ib. V, 158. quod crimen erat proprium illius quaestionis; Cluent. 97. quo in crimine nihil est .. abs te dictum; Rabir 7. quo in crimine .. C. Curtius ... est honestissime liberatus; ib. 8. cui .. crimini respondere sine mea .. laude non possum; dom. 95. quod igitur est eius modi crimen; Cael. 23. quo quidem in crimine .. illud requiram; ib. 52. quibus criminibus haec tota apud ignaros ... *infamata* causa est; Scaur. 13. quod ego crimen ante quam attingo; ib. 21. quae .. crudelitas ab hoc ... vindicata est; Ligar. 12. (hanc), quam .. crucem servis fixeras; Verr. V, 12. (in ea), in qua curia statua

nunc erit locus desertissimus; Fr. C. 4. qui uni ludi ne verbo quidem appellantur Latino; har. resp. 24. quibus ludis ... senatui locum P. Africanus ... dedit; ib.

(eos), quos .. mihi magistratus populus Romanus mandavit; Verr. V, 35. quo magistratu munitae .. sunt; Tull. 49. quo in magistratu non institutum est .. a me regnum; Sulla 21. quo in magistratu nisi rogationem ... tulisset; sen. 11. quem magistratum iam octingenti fere consecuti sunt; Planc. 60. quae sunt urbanarum maledicta litium; Phil. XIV, 7. cui maleficio ... supplicium est constitutum; Sex. Rosc. 72. (facinus) eius modi, quo uno maleficio ... complexa esse videantur; ib. 37. quod maleficium in aliis vindicassem; Sulla 19. quo etiam maiore es malo mactandus; Vatin. 36. quae mancipia voluit; Verr. I, 91. (eadem), quae mea mens in suscipienda causa fuit; ib. V, 188. quo mense ... creari oporteat; ib. II, 128. quo quidem mense quid ... interesset existimare potuistis; sen. 6. ad quem metum si ... non duceremur; har. resp. 54. qui portenduntur metus; ib. 55. quo metu commoti ... indicaverunt; Piso 93. quibus militibus ... adsignati essent (agri); Phil. V, 53. quae ... milia .. facta sunt; Verr. I, 36. cuius modi hoc .. sit; ib. II, 108. (idem), qui modus est in his rebus; ib. IV, 14. [cuius modi constat, hoc vero scriptum esse]; ib. 144. quo uno modo (consulatus) geri ... libere potest; leg. agr. I, 25. qui modus moribus fuerat; dom. 65. qua mollitia sum animi; Sulla 18. cuius mortis causam fugitivi sustinent; Verr. III, 63. qui cum mihi mos notus esset; Phil. I, 12. in qua muliere ... remanent; Sex. Rosc. 27. quae mulier ... fuit; div. Caec. 55. a qua muliere cum erat ... ventum; Verr. I, 120. de qua muliere versus plurimi ... scribebantur; ib. III, 77. [de qua muliere plurimi versus ... percelebrantur]; ib. V, 81. quae mulier...ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit; Cluent. 35. quam multam populus Romanus remisit; Phil. XI, 18. quam quidem .. multitudinem videtis .. in squalore; Planc 21. QUAE IN MUNICIPIA ... XVIRI VELINT (COLONOS DEDUCERE); leg. agr. I, 17. quibus e municipiis vix iam qui carnem Latinis petant reperiuntur; Planc. 23. quae ... mutatio ... deprecationis causa est facta; Sest. 27. qui myrmillo Mylasis depugnarat; Phil. V, 20.

quam tu nationem appellasti; Sest. 97. quas nationes nemo umquam fuit quin frangi .. cuperet; prov. cons. 33. quae natio semper ... Macedoniam ... tutata est; Piso 84. quam haberent navem ... remisisti; Verr. V, 136. quo in negotio ... consolatur; div. Caec. 5. quo in negotio ... declaravit; Verr. I, 16. sub quo nomine ... latuit || statuit, statuitur ||; Sex. Rosc. 124. quod nomen referre ... timeat; Qu. Rosc. 4. de quo nomine ... adisti; ib. 12. „quo nomine ... repeto;“ div. Caec. 19. quo nomine iudicium hoc appellatur; Verr. V, 127. quo nomine (legem) proscriptam videtis; ib. 177. quod nomen ... posteris .. suis tradituros se esse confidunt; Deiot. 41. quo nomine dignus est nemo nisi qui ... potest; Phil. VII, 5. quae omnis notio pontificum ... esse debuit; dom. 34. quae nox omnium temporum .. acerrima fuit; Sulla 52. quo in numero .. non est; Sex. Rosc. 126. quo in numero ... fuerunt; Verr. I, 15. quo in numero ... magna multitudo Siculorum fuit; ib. III, 27. Centuripini, qui numerus est ... maximus hominum, delegerunt; ib. 108. qui numerus ... maximus est; ib. 114. ex quo potius numero quam ex ipsis laudatoribus; ib. IV, 3. quo numero colonorum deduci velis; leg. agr. II, 74. quem in numerum ... nemo nomen dedit; dom. 116. quos de publico nummos acceperat; Verr. III, 170. quo .. nuntio audito; Phil. V, 23. quae nuptiae non diuturnae fuerunt; Cluent. 35.

quae si vos cepit oblivio; Milo. 99. (isdem), quibus oculis ... viderat; Verr. V, 128. quod odium ... conceptum ... continerent; Quir. 1. quod di omen avertant! Phil. III, 35. quod di omen averterint! ib. XII, 14. quod omen avertat Iuppiter! ib. XIII, 7. quod di omen avertant! ib. 41. qua ex opinione ... putatur; Verr. I, 48. quam opinionem .. vestris mentibus comprehendistis; Cluent. 6. quo in oppido multas familias ... infamis ... fecisti; Verr. IV, 20. quo in oppido ... mulier esset; ib. V, 28. IN OMNIA QUAE VELINT OPPIDA COLONOS (DEDUCERE); leg. agr. I, 20. quo in oppido maiores nostri nullam .. [illegible] publicam esse voluerunt; ib. II, 87. quo in oppido .. pecunia ... poneretur; Flacc. 56. (ibi), quo in oppido ipse esset; prov. cons. 10. quo in oppido cum tibi spe falsa ... animos rumor inflasset; Piso 89. quod celari opus erat, habebat ... reconditum; Verr. IV, 23. quas in [illegible] maxime quasi morbus ... furoris pervaserat; Sulla 53. qua in oratione ... dicuntur; Font. 39. [illegible] in oratione non nulli .. digni maiorum loco [illegible] periuntur; leg. agr. II, 1. qua in oratione [illegible] asperius in .. homines invehi vellem; Sest. [illegible] in eo ordine ..., qui ordo industriae propositus est; Verr. III, 184. per eum ordinem .., [illegible] ordo ... contemptus est; ib. IV, 26. cuius [illegible] ordinis nomen retinet; Sest. 110. per quem ordinem ipse amplissimam sit gloriam consecutus; prov. cons. 39. quo ex ordine vir praestantissimus ..., L. Aelius, est te consule relegatus; Piso [illegible] qui ordo .. civibus bene gestae rei pualicae testimonium ... dedit; Phil. II, 2. qui ordo ... [illegible] vari solet; ib. V, 35. quem tu ordinem [illegible] esse nullum putas; ib. XIII, 23. (ea), quae pu[illegible] ornamenta sibi peperit; Quinct. 94. quae [illegible] atque ornamenta ... sustulisses; Verr. I, 54. [illegible] signa atque ornamenta ... sustulit; ib. 57. [illegible] ornamentum ... dederat; ib. 152. quae ... [illegible] borum ornamenta non quaerunt; Cluent. 107. [illegible] quae ornamenta .. in Sex. Clodio ... esse volui[illegible] Piso 23.

ex qua parte erat; Qu. Rosc. 28. >< quae pa[illegible] altera fuit accusationis; Muren. 14. cuius pa[illegible] nos vel principes numerabamur; Quir. 18. [illegible] quisque partem tetigit; dom. 50. quae pars Macedoniae libera est; har. resp. 35. quam qui[illegible] partem accusationis admiratus sum; Cael. 7. [illegible] quae pars provinciae sit; prov. cons. 36. a qui[illegible] partibus ... non esset receptus; Ligar. 26. [illegible] vero quae sunt partes; Phil. XIII, 47. quae pa[illegible] monia ... sunt || sint || (ea), quaecumque ... [illegible] || quae cum omnia ... sint ||; Caecin 74. qua [illegible] paucitate aratorum alio loco dicam; Verr. III, [illegible] qua pace Cn. Pompei filium res publica aspi[illegible] Phil. XIII, 9. (eas) quas pecunias ferebat; Ve[illegible] II, 170. quibus pecuniis ... civis suos non re[illegible] emerunt; ib. III, 79. praeter eam quam [illegible] pecuniam; ib. 107. quam pecuniam .. dare deb[illegible] .. dedi; ib. 175. quae pecunia fuerit apud [illegible] Flacci patris nomine a civitatibus; Flacc. [illegible] quam pecuniam a se ablatum querantur; ib. [illegible] pecunia mulieri legata erat a filio; Cluent. quae pecunia simul atque ad eum delata est; 69. a quo periculo defendite; Font. 49. a periculo prohibete rem publicam; imp. Pomp. hoc, quod conceptum res publica periculum [illegible] turit; Muren. 84. quam personam ... cognosc[illegible] || cognovistis ||; Caecin. 14. quae .. pertinacia ..

ante me est nemini; Catil. IV, 5. qui honos ... **habitus est togato ante** me nemini; Phil. II, 13. **qui honos** ... mihi maximus videtur; ib. V, 41. **qui honos** ... **ad** dignitatem valet; ib. 45. quem ... **hostem** quam vehementer foris esse timendum **putem**, licet hinc intellegatis; Catil. II, 4. quos .. **hostis haec familia** contempsit; Flacc. 58. qui **hostes ad** nostros imperatores perfugissent; Balb. 24.

qua nolui ianua sum ingressus in causam; Planc. 8. quo tu imperatore .. meruisti; Rabir. 21. cuius tu imperatoris quaestor fueras; Phil. II, 71. qua impudentia est; Qu. Rosc. 45. quas inimicitias si .. cavere potuisset; Sex. Rosc. 17. quod initium senatus cogendi fore videbatur; Phil. I, 6. quas ipsi accepissent iniurias et quas scirent aliis esse factas; Verr. II, 16. quibus iniuriis gravissimis tamen illud erat miserum solacium; ib. III, 199. quam vivo iniuriam fecimus; Phil. IX, 8. (ab hac), quam tu totam insulam cuidam ... condonaras; Verr. III, 85. qua invidia .. conflagravit; ib. I, 157. qua invidia huic esset tali viro conflagrandum; Milo 75. det quem velit iudicem; Verr. II, 30. quos mihi divina quaedam sors dedit iudices; Milo 44. quod iudicium gravissimum est; Quinct. 32. in quo video .. iudicio non te absolutum esse; Verr. I, 72. de quo iudicio si velim dicere; ib. 155. quo iudicio ... everti necesse sit; ib. II, 43. quod .. iudicium ... factum erat; ib. 66. quo ex iudicio te ... servare posset; ib. III, 131. in quo iudicio ... dubitatum ... esse dicatur; Caecin. 38. quibus in iudiciis alter ... absolutus est, alter .. ipse se condemnavit; Cluent. 62. quo in iudicio perspici non potest; leg. agr. I, 10. quae sunt nostra iudicia, debent esse molestissima; Fr. B. XVI, II, 1, 2. quo iure certarent; Verr. II, 39. quae .. descripta ... iura ... sunt; Caecin. 74. nego esse .. domum aliam privato (iure) eodem, quo ... divino iure munitam; har. resp. 14. (de eo), quo de iure hoc iudicium constitutum est; Balb. 44. quod ius si Cn. Pompeius ignoravit; ib. 64.

cuius laudationis legati ... se ipsos abs te spoliatos esse dixerunt; Verr. V, 58. quae dum laudatio recitatur; Cluent. 196. cuius quidem laudationis iactura exoptanda nobis fuit; Flacc. 36. quam .. laudem ... ait esse; Verr. I, 18. quam laudem ille ... cognomine ipso prae se ferebat; Muren. 31. qua in legatione duxit exercitum; ib. 20. qua in legatione ... sociis .. se probavit; Ligar. 2. quorum tu legatorum opera in proelio imperator appellatus eras; Piso 54. quarum legionum ... iudicium confirmat senatus; Phil. IV, 6. cuius legis ... custodes requiruntur; div. Caec. 18. qua lege ... usus est; Verr. a. pr. 51. qua lege ... condemnati sunt; ib. I, 26. qua in lege ... traditur; ib. 134. (eae), quas .. leges ... dat; ib. II, 121. quae lex ... aratorem decumano tradidit; ib. III, 20. qua lege ... arare expediret; ib. cui legi cum vestra dignitas .. adversetur; ib. V, 178. qua lege ... a senatore ratio repeti solet; Cluent. 104. qua quisque lege ... reus factus esset; ib. 115. qua lege haec quaestio constituta est; ib. 148. qua in lege est; ib. 157. qua ex lege .. caritas nata est; dom. 25. quam legem esse ... iudicarent; ib. 70. in quibus legibus inerat curiata illa lex; har. resp. 48. quae leges saepe numero tribunicios furores ... represserunt; Vatin. 18. quae quidem leges anno post ... conflagraverunt; ib. qua lege accusandum (P. Sestium) omnino fuisse negas; ib. 41. quae lex ad imperium ... pertinet; Cael. 70. quam legem Q. Catulus armata dissensione civium ... tulit; ib. quae .. lex sedata illa flamma consulatus mei .. reliquias coniurationis exstinxit; ib. qua lege videmus satis esse sanctum; Balb. 19. qua lege civitas est sociis et Latinis data; ib. 21. qua lege (Apuleia) Saturninus C. Mario tulerat ut .. facere posset; ib. 48. quas leges ausus est non nemo ... convellere; Piso 10. quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur; ib. 30. quae lex quem ad modum accepta sit quid me attinet dicere? ib. 36. quae ... lex ... Iulia de pecuniis repetundis .. vetat; ib. 50. quas ille leges ... fuerit impositurus nobis; Milo 33. quas vivus leges Caesar tulisset; Phil. I, 23. quam legem .. se augur dicit tulisse, ib. V, 8. quae lex paucis his annis ... lata esset; Fr. B. VI, 3. quae leges rem militarem impedirent; ib. 11. (ea), quae lex lata esse dicatur; ib. qua lege suffragiorum vis ... convaluit; ib. 26. qui libri ... populi Romani nomen inlustrant; Arch. 21. quas ... litteras misisti; Verr. I, 78. quas ... litteras misit; ib. 83. quas litteras cum ... misisset; ib. III, 46. quibus ex litteris ... cognoscite; ib. 167. quas .. litteras obsignandas ... curavi; ib. IV, 140. quas litteras A. Aurius ... palam ... recitat; Cluent. 23. quae essent ... inscriptae litterae; dom. 137. quibus .. litteris lectis ... advolavit; Sest. 11. in litore, quod est litus in Insula; Verr. V, 80. quae vobis locatio ... recitata est; ib. IV, 79. quo in loco condicionem tuli; Quinct. 85. cui loco ... consulite; Verr. a. pr. 43. quo in loco ... solebant; ib. I, 59. quem locum ... appellant; ib. II, 50. Messana, quem ... locum .. tutum esse arbitrabatur; ib. 185. ut eis quo loco velint frumentum accipere liceat; ib. III, 190. quem in locum ... accesserint; ib. IV, 104. qui locus ... umbilicus Siciliae nominatur; ib. 106. in Triocalino, quem locum fugitivi ... tenuerunt; ib. V, 10. quo loco mihi non praetermittenda videtur ... diligentia; ib. 28. quo ex loco sum digressus; ib. 59. qui locus est non longe a Syracusis; ib. 63. quem ... inanem locum offenderunt; ib. 96. qui locus eius modi est; ib. 97. quo in loco maiores .. Syracusanum habitare vetuerunt; ib. 98. a quo loco ... abest; Caecin. 20. quo loco depulsus; ib. 22. „quem in locum prohibui ne venires"; ib. 66. quem in locum venire voluit; ib. 80. a quo loco deiectus est; ib. 88. a quo loco depulsus esset; ib. cui loco respondere vix videor posse; Cluent. 135. quibus in locis ipsis videatur; leg. agr. I, 7. QUIBUS IN LOCIS VELINT (AGROS ADSIGNARE); ib. 17. qui locus ... crudelitatem genuisse dicitur, ib. 18. IN QUAE LOCA PRAETEREA VIDEBITUR; ib. II, 74. in quae loca ... deduci velis; ib. quo loco si tibi hoc sumis; Muren. 15. quem locum semel honoris cuipiam dederit; ib. 35. quo in loco ... de re publica respondebo; ib. 54. quibus in locis ... factum esse consulem Murenam nuntii .. celebrarant; ib. 89. quo loco etiam atque etiam facite ut recordemini; Flacc. 57. quibus locis nuper legatus Flaccus ... praefuit; ib. 63. quo in loco etiam Agamemnon cum exercitu errasset; ib. 72. quo in loco populi Romani nomen sit; Sulla 43. quo in loco nobis vita ante acta proderit; ib. 77. qui locus solus ... hoc praecipue iuris habet; har. resp. 14. quo loco possum dicere; Cael. 18. quo loco conlocati fuerant; ib. 65. quo in loco mihi libertus ... domum ... conduxerat; Piso 61. quo loco quaero ex te; Planc. 70. quo quidem tu loco ... purgasti inimicos meos; ib. 71. quo in loco Deiotarum talem erga te cognovisti; Deiot. 19. quo in loco plurimae res venierunt; Phil. II, 95. quo alio loco in foro velit (statuam statui); ib. V, 41. quo in loco videbitur; ib. IX, 17. quo loco ita fuit caecus; Fr. B. XIII, IV, 3. qui fuit lucus religiosissimus,

nunc erit locus desertissimus; Fr. C. 4. qui uni ludi ne verbo quidem appellantur Latino; har. resp. 24. quibus ludis ... senatui locum P. Africanus ... dedit; ib.

(eos), quos .. mihi magistratus populus Romanus mandavit; Verr. V, 35. quo magistratu munitae .. sunt; Tull. 49. quo in magistratu non institutum est .. a me regnum; Sulla 21. quo in magistratu nisi rogationem ... tulisset; sen. 11. quem magistratum iam octingenti fere consecuti sunt; Planc. 60. quae sunt urbanarum maledicta litium; Phil. XIV, 7. cui maleficio ... supplicium est constitutum; Sex. Rosc. 72. (facinus) eius modi, quo uno maleficio ... complexa esse videantur; ib. 37. quod maleficium in aliis vindicassem; Sulla 19. quo etiam maiore es malo mactandus; Vatin. 36. quae mancipia voluit; Verr. I, 91. (eadem), quae mea mens in suscipienda causa fuit; ib. V, 188. quo mense ... creari oporteat; ib. II, 128. quo quidem mense quid ... interesset existimare potuistis; sen. 6. ad quem metum si ... non duceremur; har. resp. 54. qui portenduntur metus; ib. 55. quo metu commoti ... indicaverunt; Piso 93. quibus militibus ... adsignati essent (agri); Phil. V, 53. quae ... milia .. facta sunt; Verr. I, 36. cuius modi hoc .. sit; ib. II, 108. (idem), qui modus est in his rebus; ib. IV, 14. [cuius modi constat, hoc vero scriptum esse]; ib. 144. quo uno modo (consulatus) geri ... libere potest; leg. agr. I, 25. qui modus moribus fuerat; dom. 65. qua mollitia sum animi; Sulla 18. cuius mortis causam fugitivi sustinent; Verr. III, 63. qui cum mihi mos notus esset; Phil. I, 12. in qua muliere ... remanent; Sex. Rosc. 27. quae mulier ... fuit; div. Caec. 55. a qua muliere cum erat ... ventum; Verr. I, 120. de qua muliere versus plurimi ... scribebantur; ib. III, 77. [de qua muliere plurimi versus ... percelebrantur]; ib. V, 81. quae mulier... ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit; Cluent. 35. quam multam populus Romanus remisit; Phil. XI, 18. quam quidem .. multitudinem videtis .. in squalore; Planc 21. QUAE IN MUNICIPIA ... XVIRI VELINT (COLONOS DEDUCERE); leg. agr. I, 17. quibus e municipiis vix iam qui carnem Latinis petant reperiuntur; Planc. 23. quae ... mutatio ... deprecationis causa est facta; Sest. 27. qui myrmillo Mylasis depugnarat; Phil. V, 20.

quam tu nationem appellasti; Sest. 97. quas nationes nemo umquam fuit quin frangi .. cuperet; prov. cons. 33. quae natio semper ... Macedoniam ... tutata est; Piso 84. quam haberent navem ... remisisti; Verr. V, 136. quo in negotio ... consolatur; div. Caec. 5. quo in negotio ... declaravit; Verr. I, 16. sub quo nomine ... latuit || statuit, statuitur ||; Sex. Rosc. 124. quod nomen referre ... timeat; Qu. Rosc. 4. de quo nomine ... adisti; ib. 12. „quo nomine ... repeto;“ div. Caec. 19. quo nomine iudicium hoc appellatur; Verr. V, 127. quo nomine (legem) proscriptam videtis; ib. 177. quod nomen ... posteris .. suis tradituros se esse confidunt; Deiot. 41. quo nomine dignus est nemo nisi qui ... potest; Phil. VII, 5. quae omnis notio pontificum ... esse debuit; dom. 34. quae nox omnium temporum .. acerrima fuit; Sulla 52. quo in numero .. non est; Sex. Rosc. 126. quo in numero ... fuerunt; Verr. I, 15. quo in numero ... magna multitudo Siculorum fuit; ib. III, 27. Centuripini, qui numerus est ... maximus hominum, delegerunt; ib. 108. qui numerus ... maximus est; ib. 114. ex quo potius numero quam ex ipsis laudatoribus; ib. IV, 3. quo numero colonorum deduci velis; leg. agr. II, 74. quem in numerum ... nemo nomen dedit; dom. 116. quos de publico nummos acceperat; Verr. III, 170. quo .. nuntio audito; Phil. V, 23. quae nuptiae non diuturnae fuerunt; Cluent. 35.

quae si vos cepit oblivio; Milo. 99. (isdem), quibus oculis ... viderat; Verr. V, 128. quod odium ... conceptum ... continerent; Quir. 1. quod di omen avertant! Phil. III, 35. quod di omen averterint! ib. XII, 14. quod omen avertat Iuppiter! ib. XIII, 7. quod di omen avertant! ib. 41. qua ex opinione ... putatur; Verr. I, 48. quam opinionem .. vestris mentibus comprehendistis; Cluent. 6. quo in oppido multas familias ... infamis ... fecisti; Verr. IV, 20. quo in oppido ... mulier esset; ib. V, 28. IN OMNIA QUAE VELINT OPPIDA COLONOS (DEDUCERE); leg. agr. I, 20. quo in oppido maiores nostri nullam .. rem publicam esse voluerunt; ib. II, 87. quo in oppido .. pecunia ... poneretur; Flacc. 56. (ibi), qui in oppido ipse esset; prov. cons. 10. quo in oppido cum tibi spe falsa ... animos rumor inflasset; Piso 89. quod celari opus erat, habebat ... reconditum; Verr. IV, 23. quas in [illegible] maxime quasi morbus ... furoris pervaserat; Sulla 53. qua in oratione ... dicuntur; Font. 39. qui in oratione non nulli .. digni maiorum loco reperiuntur; leg. agr. II, 1. qua in oratione si asperius in .. homines invehi vellem; Sest. 14. in eo ordine ..., qui ordo industriae propositus est; Verr. III, 184. per eum ordinem .., [illegible] ordo ... contemptus est; ib. IV, 26. cuius [illegible] ordinis nomen retinet; Sest. 110. per quem ordinem ipse amplissimam sit gloriam consecutus; prov. cons. 39. quo ex ordine vir praestantissimus ..., L. Aelius, est te consule relegatus; Piso [illegible] qui ordo .. civibus bene gestae rei pualicae testimonium ... dedit; Phil. II, 2. qui ordo ... [illegible] vari solet; ib. V, 35. quem tu ordinem [illegible] esse nullum putas; ib. XIII, 23. (ea), quae [illegible] ornamenta sibi peperit; Quinct. 94. quae [illegible] atque ornamenta ... sustulisses; Verr. I, 54. [illegible] signa atque ornamenta ... sustulit; ib. 57. [illegible] ornamentum ... dederat; ib. 152. quae ... [illegible] borum ornamenta non quaerunt; Cluent. 107. [illegible] quae ornamenta .. in Sex. Clodio ... esse volui[illegible] Piso 23.

ex qua parte erat; Qu. Rosc. 28. >< quae [illegible] altera fuit accusationis; Muren. 14. cuius [illegible] nos vel principes numerabamur; Quir. 13. [illegible] quisque partem tetigit; dom. 50. quae pars [illegible] doniae libera est; har. resp. 35. quam [illegible] partem accusationis admiratus sum; Cael. 7. [illegible] quae pars provinciae sit; prov. cons. 36. a [illegible] partibus ... non esset receptus; Ligar. 28. [illegible] vero quae sunt partes; Phil. XIII, 47. quae [illegible] monia ... sunt || sint || (ea), quaecumque ... [illegible] || quae cum omnia ... sint ||; Caecin 74. [illegible] paucitate aratorum alio loco dicam; Verr. III, [illegible] qua pace Cn. Pompei filium res publica [illegible] Phil. XIII, 9. (eas) quas pecunias ferebat; [illegible] II, 170. quibus pecuniis ... civis suos non [illegible] emerunt; ib. III, 79. praeter eam quam [illegible] pecuniam; ib. 107. quam pecuniam .. dare deb[illegible] .. dedi; ib. 175. quae pecunia fuerit apud [illegible] Flacci patris nomine a civitatibus; Flacc. [illegible] quam pecuniam a se ablatum querantur; ib. [illegible] pecunia mulieri legata erat a filio; Cluent. [illegible] quae pecunia simul atque ad eum delata es[illegible] 69. a quo periculo defendite; Font. 49. [illegible] periculo prohibete rem publicam; imp. Pomp. [illegible] hoc, quod conceptum res publica periclitaturit; Muren. 84. quam personam ... [illegible] || cognovistis ||; Caecin. 14. quae .. pe[illegible]

aliis constantia videri potest; Marcell. 31. qua **peste** ... rem publicam ... Caesar liberavit; Phil. III, 5. quam petitionem cum reliquisses; Planc. 13. quam ego plagam .. non contemno; prov. cons. 39. quae poena (constituta est); Qu. Rosc. 46. (eadem), qua poena senatus adfecerat eversorem civitatis; dom. 102. qua e poena ... invitissimis vobis evolarunt; prov. cons. 14. quae .. poena ... nimis crudelis putabatur; Phil. XI, 1. cui .. populo mos gestus est; Cluent. 90. cui populo duces Lentidios ... praefeceras; dom. 89, quae porta Macedonicis semper consulibus ante te patuit; Piso 85. quam porticum ... manibus vestris disturbare cuperetis; dom. 103. (in eo), quem in portum .. hostis accesserat; Verr. V, 138. [quae] si vobis aequa et honesta postulatio videtur; Sex. Rosc. 7. qua potestate .. permissa; Verr. I, 130. quae tum erat potestas; Cluent. 175. quam potestatem minuere ... nemo ... conatus est; Piso 10. quae potestas si mihi .. sine ... periculo fiet; Phil. I, 38. quas .. praedas ... quam improbe fecerit longum est dicere; Verr. I, 156. quae praedia ei relinqueret; Cluent. 141. quae praeiudicia de eo facta esse constarent; ib. 104. quae praemia militibus promisimus; Phil. XIV, 35, quae praemia senatus militibus .. constituit; ib. 38. qui ... praetores in eam provinciam successerant; Verr. III, 125. quo .. pretio accepto; Cluent. 34. quo in proelio Lentulus grave volnus accepit; Phil. VIII, 14. quo proelio legio Martia ... libertatem ... defenderit; ib. XIV, 36. quod est promunturium agri Regini; ib. I, 7. quibus in provinciis ... depopulatus est; Verr. a. pr. 11. qua in provincia occisus est; ib. IV, 56. quibus in provinciis non obscure versatus est; Flacc. 5. in qua provincia .. testamenta conscripsit; har. resp. 42. in qua provincia .. res erant et possessiones paternae; Cael. 73. ex qua provincia ... imperator est appellatus; Piso 44. (eam), quam provinciam P. Lentulus ... deposuisset; ib. 50. (ex ea), ex qua provincia ... innumerabiles alii ... cupiditate commoti triumpharunt; Piso 61. qua ex pugna cum ... Bosporum confugisset; Muren. 34.

in qua **quaestione** dolor elicere veram vocem possit; Deiot. 3. quas illorum querimonias nolite ... aspernari; Verr. IV, 113.

memineram .. illum virum .. ex isdem quibus nos **radicibus** natum ad salutem; Sest. 50. quam quidem rationem vos ... penitus perspicere debetis; Cluent. 95. quam rationem ... P. Sestius secutus (est); sen. 20. quas rationes si cognoris; Piso 61. ut quos velit ... sumat recuperatores; Verr. III, 140. quibus regionibus vitae spatium circumscriptum est; Arch. 29. (eas), quas regiones ... nulla fama notas fecerat; prov. cons. 33. quae religio C. Mario ... non fecerat; Catil. III, 15. **qua re**: f. **res,** V, 1. b. (eae), quae res ... plurimum possunt; Quinct. 1. qua in re .. diligens erat; ib. 13. qua ex re intellegi .. potuit; ib. 26. quam rem facile a praetore impetrassent; ib. 33. in qua re .. subesset; Sex. Rosc. 28. quibus rebus ... auxerunt; ib. 50. qua in re ... considerate; ib. 69. qua in re praetereo; ib. 75. qua in re ... adsequeris; ib. 95. quibus in rebus .. interesse non possumus; ib. 111. ex quibus rebus maxime res publica laborat; ib. 154. qua in re es visus; Qu. Rosc. 19. quam ob rem ... considera; ib. 21. qua de re iudex fuisset; ib. 47. quas res ... efficere potuisset; div. Caec. 3. quam ob rem ... videor; ib. 5. quam ob rem .. dico; ib. 36. quam ob rem si .. posses .. accusare, ... facere non posses; ib. 62. qua in re ... serviunt; ib. 64. quam ob rem ... debetis; ib. 71. quibus .. rebus .. pertubor; Verr. a. pr. 4. [illegible] ous .. rebus quid .. speret; ib. 10. quae res ... patefact[illegible] est; ib. 17. quam ob rem ... attendite; ib. I, [illegible] quam ob rem ... cognoscite; ib. qua de re testimonium ... dicere audistis; ib. 52. qua[illegible] rem ... rettulerunt; ib. 89. quae res ... [illegible] sunt; ib. 95. „quibus .. in rebus interfui 103. quam rem ... egit; ib. 122. cuius faciam ... potestatem; ib. qua de re .. dendum est; ib. II, 28. quibus [illegible] rebus ignorat? ib. 35. qua de re ... est co[illegible] ib. 50. qua de re ... dicere audisti[illegible] quae res ... acerbissima est; ib. 109. ita se res haberet; ib. 124. qui[illegible]is . religiones .. repudiavit; ib. 126 [illegible] uterq[illegible] probare potes; ib. 155. [illegible] re . testor; prehendo; ib. III, 16 [illegible] videntu[illegible] gessimus; miror; ib. 17. qua[illegible] reprehendit sen. 32. quaru[illegible] in qua re se . [illegible]dem vitium ... a[illegible]. 18. quae res .. qua de re ... re[illegible]nos vitium in 81. quam quide[illegible] rebus ... ad istius amicitiam [illegible] quae [illegible]. quam ob rem si vis .. docere; ib. 193. (in ea re), qua in re senatus optime ... egisset; ib. 204. quam ob rem non ego invideo commodis tuis; ib. 217. quam ob rem si suscipis; ib. IV, 81. quam ob rem multa praetermittam; ib. 105. quam ob rem tibi habe ... laudationem; ib. 151. quam ob rem ... non existimavit; ib. V, 84. cuius rei neque iudex neque vestigium ... esset; ib. 161. quam ob rem ... optandum illud est; ib. 183. qua in re .. non interfuisset; Tull 27. qua in re ... voluit; ib. 33. qua de re .. animum debeat || debet || advertere; ib. 41. qua *in* re ... quaero; ib. 48. qua in re .. laudas; Font. 2. qua in re ... accusatur; ib. qua de re .. disceptari | decertari || oporteret; Caecin. 1. qua in re || qua re || si .. esset ... agenda; ib. 5. cuius rei causa ... constituta sunt; ib. 7. qua in re .. se obligavit; ib. cuius rei putat .. rationem reddi non posse; ib. 17. quibus .. rebus ... fit; ib. 63. in qua re tu velis ..., in qua re tu nolis; ib. 85. qua in re .. illud concedis; ib. 96. quam ob rem ... mihi susceptum est; imp. Pomp. 71. qua de re .. est haec quaestio constituta; Cluent. 1. quam ob rem alterum partem causae sic agemus; ib. 3. quam ob rem a vobis ... haec postulo; ib. 6. quam ob rem magna me spes tenet; ib. 7. quam ob rem ... quaeso; ib. 8. qua de re mecum locutus es; ib. 72. quae res nemini umquam fraudi fuit; ib. 91. quae res lege maiestatis tenebatur; ib. 97. quam ob rem ... Oppianicum iudici ... dedisse pecuniam iudicatum est; ib. 102. cuius rei quae consuetudo sit ... docere non debeo; ib. 115. quae res si rei iudicatae pondus habuisset; ib. 116. qua de re ... perpauca mihi ... verba faciunda sunt; ib. 117. qua de re ... plura non dicam; ib. 133. quam ob rem .. de te tibi obsequor; ib. 149. quibus in rebus ... pericula proposita esse voluerunt; ib. 154. quibus de rebus mihi ... satis dixisse videor; ib. 160. quae res aperte petebatur; leg. agr. I, 1. quam ob rem ... conligite vos; ib. 26. quibus rebus quanto in metu fuerimus ... facile adsequi coniectura poteritis; ib. II, 11. quam ob rem cum intellegam; ib. 50. quibus .. rebus ... inflati ... non continebuntur; ib. 97. quam ob rem si est boni consulis; Rabir. 3. quam ob rem labor ... meus est; ib. 4. quam ob rem uter nostrum ... popularis est? ib. 11. quam ob rem fateor; ib. 17. quam ob rem ... mihi timorem eripe! Catil. I, 18. quam ob rem ... proficiscere; ib. 23. quam ob rem ... celebratote illos dies! ib. III, 23. quam ob rem ... obtinebo; ib. IV, 11. quam ob rem non Asiae nomen obiciendum Murenae fuit; Muren. 12. „QUA DE RE AGITUR"; ib. 28. qui-

bus rebus ... ip[illegible] † candidatorum obscuriores videri solent; ib. 49. quibus rebus qui timor bonis .. iniectus sit ... noli[illegible] a me commoneri velle; ib. 50. quam ob rem ... nihil est praeterea; Flacc. 3. quarum rerum invidia ... certus est inquisitioni comitum numerus constitutus; ib. 13. cuius rei cuncta testis [illegible] Asia; ib. 32. quam ob rem ... ego me ad i[illegible] ... integrum reservabo; ib. 51. quam ob [illegible]m quaeso a vobis; ib. 65. quam ob rem quae vobis fit iniuria? ib. quam ob rem ... veniamus iam ad civium .. querellas; ib. 170. quam ob rem quid est? Sulla 7. quibus ego rebus .. ita .. frangebar; ib. 18. quibus de rebus tam clar[illegible] .. hoc possum dicere; ib. 27. [illegible] qua re est [illegible] laudandus; ib. 63. quam [illegible] rem vos .. [illegible] 19. [illegible] ib. 86. quas res nos in [illegible]nsulatu ... [illegible] 36. [illegible] 28. quibus .. dict[illegible]us obiectis; [illegible]dem), quae [illegible] rerum si quem [illegible]niteat; do[illegible]; ib. V, 188. [illegible] multo maiori [illegible]ri fuit; ib. [illegible] ib. II, 128. [illegible] rem ... cognoscetis; ib. 136. [illegible] res iam manibus teneretur; Sest. 69. quibus rebus ... repudiatis; Vatin. 26. quarum rerum causa iudicia sunt constituta; ib. 34. quam ob rem illa ... non pertimesco; Cael. 19. quam ob rem ... pauci deos propitios ... putabant; ib. 42. quam ob rem excutiemus omnis istorum delicias; ib. 67. qua de re dicam, patres conscripti; prov. cons. 18. quibus rebus est perfectum; Piso 76. quam ob rem ... noli putare nullos fuisse; Planc. 53. quam ob rem non debes ... praedicare vitam meam; ib. 71. quam ob rem paulo post de isto plura dicam; ib. quam ob rem ... cupiditas mea turpior fuisset; ib, 90. quibus rebus explicatis; Scaur. 22. quam ob rem ... neque repelli fratrem volebat neque ... parem Scauro fore videbat; ib. 34. quam ob rem ... hoc facere debes; Rab. Post. 7. quarum omnium rerum una reprehensio est; ib. 22. quam ob rem illud maneat; ib. 24. quam ob rem illa arma ... praesidium denuntiant; Milo 3. quam ob rem adeste animis; ib. 4. quam ob rem ... lator ... iuris .. disceptationem esse voluit; ib. 23. quam ob rem vitam suam ... numquam in periculum ... proiciebat; ib. 56. quam ob rem ... esset vero timendum; ib. 77. quam ob rem uteretur eadem confessione; ib. 83. quam ob rem ... laboro; ib. 98. (easdem), quibus rebus gloriemini in vobis; Ligar. 20. quam ob rem hoc nos .. metu ... libera; Deiot. 8. quam ob rem ... non recusat quin ... iudices; ib. 43. qua quidem ex re magnum accipio dolorem; Phil. I, 14. qua in re ... iucundum mihi videri debuit; ib. II, 5. quam ob rem desinite mirari; ib. 67. quibus rebus tantis .. gestis; ib. 71. qua in re quanta fuerit ... perfidia ... quis ignorat? ib. 79. de quibus [rebus] ... fuit in senatu Caesar acturus; ib. 88. quam ob rem ... rettulistis; ib. III, 13. quam ob rem omnia mea sententia complectar; ib. 14. quas ob res ... de ea re ita censeo; ib. 37. quibus rebus tanta pecunia ... coacervata est; ib. V, 12. quam ob rem ... legatorum mentionem nullam censeo faciendam; ib. 31. quam ob rem ... senatus consultum faciendum censeo; ib. 36. quam ob rem ab eo ... meliora exspectare debetis; ib. 51. quam ob rem ... ita respondebo; ib. VI, 1. quam ob rem ... excubabo .. pro vobis; ib. 18. quarum rerum etsi facilis explicatio videtur; ib. VII, 1. quibus rebus hic ordo caruit nimium diu; ib. 14. quibus de rebus refero; ib. 27. quas ob res ita censeo; ib. VIII, 33. quas ob res ita censeo; ib. IX, 15. quam ob rem conlige te! ib. X, 6. quam ob rem ... libertatem defendite! ib. XI, 3. quam ob rem ... imperator est diligendus; ib. 16. quam ob rem vos .. animadvertite; ib. XIII, 38. quam ob rem .. supplicatio ... decernenda non fuit; ib. XIV, 11. quae res patefacit; ib. 15. quam ob rem .. subplicatio ... deneganda est; ib. 24. quam ob rem promissa nostra .. renovanda censeo; ib. 29. quam ob rem ... solacium erit; ib. 35. quam ob rem augete etiam mercedem; ib. Fr. B. VIII, 13. quam ob rem ... erigite animos; ib. XIII, VIII, qui reus ... putabat; Verr. a. pr. 20. (hunc), qui reus ... temperare non potuerit; ib. IV, 34. quo in reo ... constans existimatur; Cluent. 108. (eundem), quem reum sententiis iudicum tradidisset; Milo 2. qui rex ... tantum spe conatuque valuit; Muren. 32. quem negant regem; Phil. II, 80. qua una rogatione quis est qui non intellegat .. rem publicam esse deletam? Sest. 33.

quod quidem sacrificium ... nemo ... violavit; har. resp. 37. (eadem), quae sacra per summam castimoniam ... fiant; Verr. IV, 102. quae sacra ... appellari Graeca voluerunt; ib. 115. qua est .. sagacitate; ib. I, 105. in quo scelere ... creditur; Sex. Rosc. 62. quorum scelerum poenis agitatur; Verr. I, 6. ea ..., quae in ipsum se scelera, quae in suos edidit; har. resp. 59. quo scelere damnatus ... rediit; Phil. XIII, 27. (hunc), quem .. accepi ... sensum; Verr. III, 46, qua quidem in sententia si Qu. Pompei dignitas aucta est; dom. 27. quae sententia si valuisset; Phil. II, 38. quod sepulcrum ... liberorum .. eius esset; ib. IX, 17. quo ex sermone ... quidquid erat; Cael. 75. (hos), quos servos arma capere ... cognoras; Verr. V, 12. qua severitate fuit; dom. 84. quam severitatem quis potest non laudare? Phil. XI, 15. quae signa ... ubi sunt? Verr. I, 51. quae dico signa; ib. IV, 7. quae ... signa ... sanctisse custodita (illi) tenuerunt; prov. cons. 6. (eos), quorum sociorum opera Syracusani nobis dicto audientes sunt; Verr. V, 85. qua in sorte sapiens praetor ... benevolentiam addidit; Muren. 41. quo quidem in spectaculo mira populi Romani aequitas erat; Piso 27. quod spectaculum .. ipsa Fortuna vitavit; Phil. XIII, 40. (eas), quae statuae C. Verris ... essent; Verr. II, 161. qua strage non nulli permoti magistratus ... recesserunt; sen. 7. quae studia in his .. aetatibus .. contractiora esse debent; Cael. 75. quo studio incendimur; Marcell. 9. quibus ille studiis ... se imbuerat; Deiot. 28. in quibus subselliis haec ornamenta ... rei publicae videremus; Sulla 5. quam ad summam ... duo templa sunt; Verr. IV, 119. quae supplicatio si cum ceteris conferatur; Catil. III, 15. (hoc), quo supplicio dominos .. adficiebat; Verr. V, 18. a qua suspicione .. aberat; ib. II, 60. *quae ... suspicio ... quam levis sit statim apparebit;* Scaur. c. 2, § 2. quae quidem suspicio valuit ... ob hanc causam; ib. 11. qua ex syngrapha quid sis acturus meditere censeo; Phil. II, 95.

in quibus tabellis de furto littera nulla invenitur; Cluent. 184. quae tabula ... deportata est; Verr. II, 112. quibus in tabulis refert sese Q. Tadius dedisse; ib. IV, 31. (in eis), quas tabulas profers; ib. 36. ut quas haberet ... tabulas refigeret; Fr. B. XV, III, 1. quem taurum cum Scipio redderet; Verr. IV, 73. quibus de sartis tectis cognitum et iudicatum non esset; ib. I, 130. (eam), quam tempestatem nos vobis cum non tulissemus; Planc. 96. quod templum ... positum est; Verr. I, 129. quod .. templum repraesentabat memoriam; Sest. 26. in quo templo ... ieci fundamenta pacis; Phil. I, 1. quo tempore ... agere coepit; Quinct. 46. quo .. tempore ... noluisti; Qu. Rosc. 25. quo tempore ... requirerent; div. Caec. 2. quo quidem tempore ... nactus est; Verr. I, 58. quo tempore ... dedit; ib. 71. quo tempore fuit; ib. II, 99. quod tem-

pus ... praetores in itineribus consumere consuerunt; ib. V, 29. quo tempore ... impetraretur; ib. 59. a quo tempore capti sunt; ib. 76. quo tempore ... praetores obire provinciam ... consuerunt; ib. 80. ex quo tempore .. veniit; Caecin. 19. quo quidem tempore ... L. Philippus dixisse dicitur; imp. Pomp. 62. quo tempore illum a quaestione ... abduci licebat; Cluent. 89. quo tempore Fidiculanius absolutus est; ib. 112. quo tempore eam (uxorem) primum liberam esse audivit; ib. 162. quo quidem tempore cum haruspices ex tota Etruria convenissent; Catil. III, 19. in quo ... turbido tempore multa ... providi; Sulla. 43. quo quidem tempore cum is excessisset; sen. 7. quo tempore quantam vim naturae bonitas haberet ... intellegere potuistis; ib. 25. quo tempore ... non quaerebat; Sest. 23. quo quidem tempore ... declaratum est; ib. 117. quo quidem tempore ille moriens ... extremum sensum ad memoriam rei publicae reservabat; Cael. 59. quo tempore ... nec totiens dilata res nec ad extremum e manibus erepta (erat); prov. cons. 13. quo quidem tempore is meus domum fuit e foro reditus; Piso 7. quo quidem tempore cepi ... fructum .. vestri iudicii; ib. 31. quo quidem tempore ... non dubito; Planc. 50. cuius ego temporis rationem explicabo brevi; ib. 95. quo quidem tempore ... omnia ... timemus; Milo 42. quo .. tempore me augurem a toto conlegio expetitum ... nominaverunt; Phil. II, 4. quo quidem tempore si ... meum consilium .. valuisset; ib. 37. quo tempore ego .. mala .. familiae se davi; ib. 46. quo quidem tempore P. Clodium ... es conatus occidere, ib. 49. quo quidem tempore ... magnum ceperam fructum; ib. VI, 2. quo quidem tempore populus Romanus ingemuit; ib. VIII, 18. quo quidem *tempore* memini; ib. XII, 27. quo tempore di ipsi .. praesidium ... nobis obtulerunt; ib. XIII, 18. (eo tempere), quo tempore ... furti delatus sis; Fr. B. VIII, 6. audissent quae ... testimonia essent dicta; Verr. IV, 33. quo testimonio ... utitur; Caecin 16. quas quidem ego .. testis ... cum aliqua spe delectationis exspecto; Cael. 66. illi ipsi, quos ego testis video paratos; Planc. 56. quam statim muliebrem togam reddidisti; Phil. II, 44. de quo .. tribunatu .. dictum est; Sest. 14. QUI TRIBUNUS MILITUM LEGIONIBUS QUATTUOR PRIMIS, QUIVE QUAESTOR ... QUIVE IN SENATU SENTENTIAM DIXIT; Cluent. 148. qui ... tribunus in Macedonia militum fuerit; Planc. 61. per quem tribunum virtutem consularem .. vexatam esse meminisset; Milo 89. quam quisque tribum turpi largitione corrumperet; Planc. 37. (eam), cuius tu tribus venditorem ... Plancium fuisse clamitas; ib. 38. quas tribus tu tulisti; ib. 48. quam turbam dissimillimo ex genere distinguebant homines; Muren. 49. qua in turba C. Vibienus senator ... est mulcatus; Milo 37. quas .. turpitudines Antonii libenter ... subierunt; Phil. XIV, 9.

quae vectigalia sunt; Verr. III, 27. quae vectigalia ... populo Romano parta sunt; leg. agr. I, 3. quod .. venenum esse arbitrabantur; Font. 8. quibus a me verbis satis accipiet, isdem ... satis det; Quinct. 44. [quae verba ..] ... luce libertatis oppressa sunt; Rabir. 13. quo verbo ... omnis bonos ... crudelis demonstrabas fuisse; sen. 17. quod ego verbum agnovi; Sest. 132. quibus eum verbis laudare ... boni cives consuerunt; Vatin. 40. quod verbum tibi non excidit ... fortuito; Phil. X, 6. quod verbum .. nullum in lingua Latina est; ib. XIII, 43. quo uno versiculo satis armati semper consules fuerunt; Milo 70. omnia .., quae solent esse ... vestigia veneni; Cluent. 30. quam .. viam ... exegisti; Verr. I, 154. (is), qui .. victor pacis auctores diligit; Marcell. 15. is, a quo victore ... mors in beneficii parte numeretur; Phil. XI, 3. qua in victoria; Verr. IV, 73. quae .. victoria ... religionem .. non amisit; ib. 78. qui vicus ... est; Font. 19. qui vilicus caedem fecerat; Flacc. 88. quem vilicum imponeremus, quem pecori praeficeremus; Planc. 62. (hic), quem virum fortuna ... eripuisset; Verr. V, 3. quem virum studiosum mei ... certi homines monuerunt; Sest. 41. quem quidem virum si nulla vis repentini sceleris sustulisset; Cael. 60. quos .. viros ... crudelissimis exemplis interemit; Phil. XIV, 8. quae vis ... appellatur; Caecin. 43. quae vita .. disiuncta ... est; Sex. Rosc. 39. qua ex vita ... quidquid erat; Cael. 75. quae .. vitia fuerint qua re ... displiceret; Sex. Rosc. 41. quae vitia videntur; Verr. I, 128. quod in altero vitium reprehendit, in eo ..; ib. III, 4. quod quidem vitium ... aetas ... auget; Cael. 44. (id), quod nos vitium in privatis saepe tulimus; Phil. III, 9. a quo vivo ... rex Deiotarus quicquam aequi boni impetravit; ib. II, 94. qua vociferatione ... uti consueverunt; Sex. Rosc. 12. cetera illa ..., quae meus discessus rei publicae volnera inflixit; Piso 32. quae quidem tibi ... belli volnera sananda sunt; Marcell. 24. quae voluntas deorum .. esse videatur; dom. 107. qua voce ... consul usus esset; sen. 24. (ea), qua voce ... utendum esse putabam; Sest. 2. quam vocem eius ad hunc M. Catonem ... detulit; Milo 26. quas ... urbis adisti; Verr. I, 54. (eas), quas urbis ... ornandas esse ... arbitratus est; ib. V, 124. qua in urbe homines ... copiam rerum moderate ferre non potuerunt; leg. agr. I, 18. quam urbem pulcherrimam ... esse voluerunt; Catil. II, 29. in qua urbe ... Musarum delubra coluerunt; Arch. 27. in qua urbe domicilium .. superbiae fuit; sen. 17. (in ea), cuius urbis servatorem me esse senatus ... iudicarit; dom. 101. venit ... Capuam, quam urbem ... temptari suspicabamur; Sest. 9. quae .. urbs ... me ... retinere non potuit; Phil. I, 7. cui tu urbi minitaris; ib. II, 100.

II. **zurückbezogen:** 1. **Eigennamen:** a. **Personennamen:** α. masc.: Cn. Acerronio .... *cui .. persuaserat;* Tull. 16. Aebutius .., qui ... aleretur; Caecin. 13. qui (Aebutius) fatetur ... deiectum esse Caecinam; ib. 80. qui (M. Aemilius) ... fore putabat; Rabir. 21. Aeneas, cui senatus dederat .. causam ..., qui nos ea ... doceret; Verr. III, 170. Cleomenes et Aeschrio, qui quantum ... potuerint; Verr. II, 36. Africanus, qui ... declarat; Sex. Rosc. 103. qui (P. Africanus) cum esset censor; Cluent. 134. qui (Africanus) duas urbis ... infestissimas ... delevit; Catil. IV, 21. quem (Africanum) cum ... laudaret; Muren. 75. qui (P. Africanus) ... responderit (T. Gracchum) iure caesum videri; Milo. 8. cui (P. Africano) magnificentissima dona ... misit; Deiot. 19. qui (Africanus) ... de Numantinis triumpharat, qui ... duas .. tribus solas tulit; Phil. XI, 18. quem (C. Alfium Plancius) habet, cui notissimus esse debet ..., cuius quidem aequitas ... facile declarat; Planc. 43. qui (Ambivius) sibi a Cluentio ... manus adlatas esse dicat; Cluent. 163. M. Annio, qui ... dixit; Verr. I. 14. L. Annium, qui erat institutus; ib. 105. qui (M. Annius) ... dixit; ib. V, 156. cuius (T. Annii) ... totus .. tribunatus nihil aliud fuit nisi constans ..; sen. 30. cui (T. Annio) me praeripere ... laudem ... est iniquum; har. resp. 6. qui (Annibal) unus cum tot imperatoribus ... de gloria decertavit; Sest. 142. Antiochus, qui animo .. puerili esset; Verr. IV, 65. Antistium, quem ... prohibebant; Sex. Rosc. 90. L. Crassum et M. Antonium, qui ...

arbitrabantur; div. Caec. 25. qui (M. Antonius) ... adripuit; Verr. V, 3. qui (M. Antonius) ... cum praesidio fuit; Rabir. 26. cui (C. Antonio) misero praeclari in rem publicam beneficii memoria nihil profuit; Cael. 74. cui (Antonio) sum amicus; Phil. I, 11. qui (Antonius) in provinciam D. Bruti ... impetum facere conatur; ib. III, 1. qui (M. Antonius) ... sperat etiam liberos convenisse; ib. 32. quem (Antonium) si consulem illa provincia putaret; ib. IV, 9. qui (Antonius) si legatis paruerit; ib. V, 29. qui (M. Antonius) coloniam vestram ... obsideret; ib. VI, 2. qui (L. Antonius) vos omnis in fidem suam recepit; ib. 12. cuius (M. Antonii) ut omittam innumerabilia scelera; ib. VII, 15. quem (M. Antonium) gladiatorem ... appellavi; ib. 17. quem (Antonium) velis; ib. X, 5. qui (C. Antonius) ... cum utroque certabat; ib. 10. qui (Antonius) ... in Macedoniam non accedit; ib. 13. qui (C. Antonius) tenet Apolloniam; ib. XI, 26. quem (Antonium) si confecerit Brutus; ib. 26. cuius (L. Antonii) ego crudelitatem effugere non potuissem; ib. XII, 20. qui (Antonius) si reliquis ... sceleribus [se] abstinere potuisset; ib. XIII, 17. cuius (Antonii) ne supplicio quidem ullo satiari videtur posse populus Romanus; ib. 21. qui (Antonius) ... eam civitatem oderit; ib. 32. qui (L. Antonius) fuerat aequissimus agri ... decempedator, ib. 37. signum .. Apollinis, qui Temenites vocatur; Verr. IV, 119. Latona et Apollo et Diana, quorum ... sedem antiquam ... compilavit; ib. V, 185. Apollo, quem iste Chio sustulit; ib. 185. Apollodorum, cui Pyragro cognomen est; Verr. III, 74. per Apollodorum, quem testem audistis; ib. IV, 50. Apollonium ..., qui nunc A. Clodius vocatur; Verr. IV, 37. de Apollonio ..., cui Gemino cognomen est; ib. V, 16. quem (Apollonium) ... ad se vocari ... iussit; ib. qui (Apollonius) ... amplissimas fortunas amitteret; ib. 18. Apronius, quem videtis, de cuius improbitate ... audistis; Verr. III, 22. hic est Apronius, quem ... iudicavit; ib. Apronius ille, qui ... immensa aliqua vorago est; ib. 23. Apronius, qui ... isti uni ... disertus videretur; ib. qui (Apronius) ... ne animam quidem puram conservare potuisset; ib. 134. Apronium .., quem omnes tuum procuratorem esse ... loquebantur; ib. 149. cui (M. Apuleio) testis est ... M. Brutus; Phil. X, 24. cuius (C. Aquilii) auctoritati dictum est ... concedi nimium non oportere; Caecin. 77. apud quem (C. Aquilium) nunc ambitus causa dicitur; Cluent. 147. quem (Archimedem) cum audisset interfectum; Verr. IV, 131. Aristaeus, qui ... inventor olei esse dicitur; Verr. IV, 128. qui (Aristides) unus omnium iustissimus fuisse traditur; Sest. 141. Qu. Arrium, quem ... exspectabat; Verr. II, 37. Artemidorus Pergaeus, qui ... dux isti ... fuit; Verr. III, 54. qui (P. Asicius) .. dictus est adiutor fuisse; Cael. 23. qui (Asuvius) cum ... desideraretur; Cluent. 38. qui (Athenagoras) in fame frumentum exportare erat ausus; Flacc. 17. Athenionem, qui ... cepit; Verr. II, 136. Atilium, quem ... convenerunt; Sex. Rosc. 50. in M. Atilio, qui ... damnatus est; Verr. a. pr. 39. qui (Avillius) ... adsentationibus in Asuvii consuetudinem penitus immersit; Cluent. 36. in quo (Avillio) adligatum Oppianici nomen .. esse constabat; ib. 39. qui (A. Aurius) sibi delationem nominis ... ostentarat; Cluent. 25. cuius (A. Aurii) illa ... paulo ante uxor fuisset; ib. 188. quem (Autronium) ... verbis uti improbissimis solitum esse scimus ..., quem exturbare homines e possessionibus; Sulla 71. — qui (M. Baebius) ... qua diligentia fuerit, meminisse vos arbitror; Cluent. 47. qui (Bestia) consulatum ... se petere profitetur; Phil. XI, 11. cuius (M. Bibuli) inclusione contentus non eras; Vatin. 24. cuius (M. Bibuli) est ... semper merito laudata constantia; Phil. XIII, 29. qui (Blesamius) vivit in regno; Deiot. 34. de quo (T. Broccho) non dubito quid existimes; Ligar. 32. quorum (Brutorum) uterque L. Bruti imaginem .. videret; Phil. II, 26. D. Bruti, cuius praedia suberant; Verr. I, 144. D. Brutus .., qui ... numeravit; ib. 150. qui (Brutus) ... dominatu regio rem publicam liberavit; Phil. I, 13. qui (Brutus) ludis suis .. caruit; ib. 36. qui (Caesar, Brutus) contra consulem ... exercitus comparaverunt; ib. III, 14. qui (D. Brutus) Gallia (illum) prohibuit; ib. VII, 24. quem (D. Brutum) vallo circumsedeat; ib. X, 10. cuius (D. Bruti) in complexu libenter extremum vitae spiritum ediderim; ib. XII, 22. qui (D. Brutus) ... illi exsultanti tamquam frenos furoris iniecit; ib. XIII, 20. propter cuius (D. Bruti) periculum ad saga issemus; ib. XIV, 1. quem (Brutum) ego honoris causa nomino; ib. II, 30. qui (M. Brutus) ... urbe caruit; ib. X, 7. qui (M. Brutus) ... ne Apollinaris quidem ludos ... apparatos praesens fecit; ib. cui (M. Bruto) quidem ... vos idem ... tribuere debetis; ib. 23. a quo (M. Bruto) ... copiae comparatae sunt; ib. 24. qui (M. Brutus) .. conservandus est; ib. XI, 24. qui (L. Brutus) civitatem dominatu regio liberavit; Planc. 60. Burrieni, qui iniuriam decernebat; Quinct. 69. — cuius (L. Caecilii) ego de virtute ... tantum dico; Sulla. 62. qui (Caecilius) ... si id promulgarit; Sulla 63. quem (Caecilium) ... profecto contemneret; Deiot. 23. Q. Caecilium, qui ... fuisset; div. Caec. 4. (Q. Caecilium), qui ... laborat; ib. 71. Q. Caecilium, de quo nulla .. opinio fuerit nullaque ... exspectatio futura sit; ib. quem (M. Caelium) .. absentem in amplissimum ordinem cooptarunt; Cael. 5. qui (M. Caelius) .. huic virilem togam dedit; Cael. 9. a quo (Caelio) quaeram; ib. 19. cui (Caelio) neque proprium quaestionis crimen obicitur nec vero aliquod eius modi; ib. 72. cuius (Caelii) prima aetas dedita disciplinae fuit; ib. quem (Caelium) vos ... indulgentiae vestrae serviatis; ib. 79. quem (Caelium) si ... rei publicae conservatis; ib. 80. qui (C. Caesar) mortis poenam removet; Catil. IV, 7. C. Caesar, qui a me ... alienus esse debebat; Sest. 39. quem (Caesarem) ... esse iratum putabant; ib. 41. tuum est, Caesar, qui pro multis .. dixisti; Deiot. 7. cui (C. Caesari) fecisset insidias; ib. 21. cuius (C. Caesaris) in victoria ceciderit nemo nisi armatus; ib. 34. quem (C. Caesarem) .. beatum fuisse putant; Phil. I, 35. qui (Caesar) nisi in hac re publica natus esset; ib. III, 5. qui (C. Caesar) rem publicam ... tutatus est; ib. IV, 2. cuius (Caesaris) de laudibus ... mihi senatus adsensus ... decrevit; ib. 4. qui (Caesar) contra te exercitum comparavit; ib. 6. qui (C. Caesar) nisi fuisset; ib. V, 42. sine quo (Caesare) ... bellum geri non potest; ib. 45. qui (C. Caesar) illum urbe ... prohibuit; ib. VII, 24. qui (L. Caesar) ... oratione fuit quam sententia lenior; ib. VIII, 1. qui (Caesar) illis fuerat iratissimus; ib. 19. quem (Caesarem) .. ille . laederi se putabat edictis; ib. XIII, 19. cuius (Caesaris ... flaminium cur reliquisti? ib. 41. qui (Caesar nulla specie paterni nominis ... abductus .. est ib. 46. cuius (Caesaris) pater flamen est; ib. 47 qui (Caesar) .. Antonii ... crudelitatem ... iugulis nostris ... avertit; ib. XIV, 25. cu (Caesari) cum imperium dabamus; ib. 28. qu (P. Caesetius) quaestor istius fuerat; Verr. IV, 146 „ M. Caesonius ..., quem ... expediat esse in e consilio"; Verr. a. pr. 29. qui (Saxa et Cato) han rem publicam .·. (non) videre constitutam volunt qui non Caesaris ... acta defendunt; Phil. X, 22

quos (Saxam et Cafonem) avertit agri Campani .. possessio; ib. quo (Cafone) neminem veterani peius oderunt; ib. XI, 12. L. Calenus ..., cuius tu praesidium ... delegisti; Fr. B. VIII, 6. cuius (Cn. Calidii) filium sciebat senatorem ... esse; Verr. IV, 42. cuius (Calidii) lege A. Metellus in civitatem sit restitutus; Planc. 69. a quo (Ti. Cannutio) erat ... iure vexatus; Phil. III, 23. Canuleius .., qui operas dabat; Verr. II, 171. L. Canuleium, qui ... operas daret; ib. 176. Cn. Carbonem .., cuius ... quaestor fuit || fuerat ||; Verr. I, 77. L. Carpinatius, qui ... sese dedit; Verr. I, 169. Carpinatius, qui ... coniunctus esset; ib. 172. L. Cassius .., quem ... putabat; Sex. Rosc. 84. qui (L. Cassius) sibi procurationem ... depoposcerat; Catil. III, 14. qui (Cassius) negare noluit; Sulla. 39. cuius (S. Cassii) ex oratione ne illum quodem Iuventium tecum postulavi; Planc. 58. in quo (L. Cassio) ... nescisse id populum Romanum; ib. qui (C. Cassius) ... hanc rem in Cilicia ... confecisset; Phil. II, 26. Castor et Pollux, quorum e templo ... praedam .. comparavit; Verr. V, 186. pui (Castor) nepos avum in capitis discrimen adduxerit; Deiot. 2. quem (Q. Catium Aemilianum) . . nostis; Tull. 19. quem (Catilinam quidem ego cum ex urbe pellebam; Catil. III, 16. quem (Catilinam) .. vivum illinc exire non oportuerat; Muren. 51. ad quem (Catilinam) si accessit; Cael. 10. in quo (Catilina)... adulescentis cohaerebat oratio; ib. 15. quo (Catone) damnato ... lis aestimata est; Verr. IV, 22. qui (M. Cato) ... summa cum gloria vixit; ib. V, 180. cuius (Catonis) reprehensio me vehementer movet; Muren. 3. qui (Cato) ... acerbissime ferre se dixit; ib. 7. qui (M. Cato) .. a Murena nulla re umquam alienus fuit; ib. 56. qui (M. Cato) ... gravis est accusator; ib. 58. de cuius (Catonis) praestanti virtute cum vere .. diceres; ib. 66. qui (M. Cato) ... patriae natus esse *videris;* ib. 83. cuius (Catonis) eximia virtus ... tegere videretur improbitatem; dom. 23. qui (M. Cato) .. multa vita excedens providit; Phil. II, 12. Q. Catulum ..., qui ... cum esset sententiam rogatus; Verr. a. pr. 44. qui (Q. Catulus) cum ex vobis quaereret; imp. Pomp. 59. in quo (Q. Catulo) summa sapientia ... fuit; Rabir. 26. quem (Q. Catulum) neque periculi tempestas neque honoris aura potuit ... demovere; Sest. 101. cuius (Q. Catuli) semper in hac re publica vivet auctoritas; Phil. II, 12. cuius (C. Causinii Scholae) ... testimonio Clodius eadem hora Interamnae fuerat; Milo. 46. qui (Censorinus) se verbo praetorem esse ... cupere dicebat; Phil. XI, 11. cui (M. Ceparío) ... Apuliam attributam esse erat indicatum; Catil. III, 14. qui (Cethegus) ... aliquid ... respondisset; Catil. III, 10. qui (Chilo) una cum hoc Furio .. erat in hac .. sollicitatione versatus; Catil. III, 14. Chrysogono .., qui ... reliquit; Sex. Rosc. 49. Chrysogonum ..: quem simul atque attigi; ib. 60. Chrysogonus ..., qui .. norat; ib. 105. Chrysogonum, qui ... curavit, cuius honoris causa accusare se dixit; ib. 132. qui (Cicero) ... felix est: Phil. XIII, 40. a quo (L. Cinna) ille crudelissime est interfectus; Phil. I, 34. cuius (A. Cinnae) ... integritas minus admirabilem facit huius .. facti gloriam, qui omnino provinciam neglexit; ib. III, 26. cui (M. Cispio) ... sentio quantum debeam: sen. 21. quem (Cispium) ego de me bene meritum ... cognoram; Planc. 75. C. Claudius, cuius aedilitatem magnificentissimam scimus fuisse; Verr. IV, 6. qui (C. Claudius) ... hoc sibi contentionem fore putabat; Scaur. 34. Cleomenes .., qui ... putaret; Verr. V, 87. Cleomini, qui ... iussit: ib. 104. a Cleomene, qui .. dixerit; ib. 135. cuius (Cleophanti) servum ... pretio sollicitare coepit; Cluent. 47. qui (L. Clodius) casu tum Larinum venisset; Cluent. 40. cui (L. Clodio) fora multa restarent; ib. qui (P. Clodius) .. cum ... iudicium impedire non posset; Vatin. 33. cuius (P. Clodii) hic in aediculis habitat; Cael. 17. quem (P. Clodium) ... doleo a te omnibus vitiis .. esse superatum; Phil. II, 17. Sex. Clodius, cui cognomen est Phormio; Caecin. 27. qui (Sex. Clodius) ... sororem a te abalienavit; dom. 25. quem (Sex. Clodium) vos ... ministrum seditionis aut ducem vidistis; Cael. 78. qui (Sex. Clodius) aedis sacras, qui censum populi Romani, qui memoriam publicam suis manibus incendit, qui Catuli monumentum adflixit ..., qui in Palatio atque in urbis oculis servitia ad caedem ... incitavit; ib. qui (Sex. Clodius) numquam antea praetextatus fuisset; Piso 8. qui (Clodius) tantum abest a principibus quantum a puris; har. resp. 53. cuius (Clodii) illi conatus ... cuperent reprimere; Milo 32. quem (Clodium) si interficere voluisset; ib. 38. qui (Clodius) .. iudicia poenamque contempserat; ib. 43. cuius (Clodii) de morte tamquam de caerimoniis violatis quaeritur; ib. 59. cuius (Clodii) quidem tibi fatum ... manet; Phil. II, 11. qui (Clodius) sua erga me beneficia commemorat; ib. 48. qui (Cluentius) ... defendi causam suam lege noluit; Cluent. 149. quem (A. Cluentium) illi invidiosum esse reum volunt; ib. 164. quem (Numerium Cluentium) videtis; ib. 165 quem (Cluvium) .. si ... spectas; Qu. Rosc. 42. qui (Cluvius) ... esset; ib. 47. qui (Cluvius) ... dicit; ib. in quem (Sex. Cominium) scyphum de manu iacere conatus est, quem ... in vincla ... abripi iussit; Verr. IV, 24. Cornelius, qui ... erat ... conlocatus; ib. I, 67. ad quem (Cornelium) ... imperium pervenire esset necesse; Catil. III, 9. qui (C. Cornelius) me in meis aedibus ... trucidaret; Sulla. 18. cuius (Cornelii) ego voluntati in eius periculis nullo modo deesse possum; Balb. 4. Cornificio, quem ... fuisse negare non potest; Verr. I, 150. qui (Ti. Coruncanius) peritissimus pontifex fuisse dicitur; dom. 139. qui (C. Cosconius) tum erat praetor; Sulla. 42. qui (L. Cotta) legem ... ferendam non censuit: qui me consuluisse rei publicae ... dixit; dom. 68. M. Crassus, quocum mihi omnes erant .. necessitudines; Sest. 39. qui (M. Crassus) totam causam ... vobis explicavit; Balb. 17. quocum (M. Crasso) multae (contentiones) ... fuerunt; Phil. II, 7. qui (L. Crassus) cum Cn. Plancum defenderet; Cluent. 140. Cupidinem fecit illum, qui est Thespiis, propter quem Thespiae visuntur; Verr. IV, 4. qui (Curio) te a meretricio quaestu abduxit; Phil. II, 44. qui (Curius) periculum fortunae .. facit; ib. V, 14. cuius (C. Curtii) in negotiis gerendis magnitudinem animi... probassent; Rab. Post. 3. cuius (M. Curtii) ego patri quaestor fui; sen. 21. per ... Q. Curtium ..., cui .. nisi ... restitissem; Verr. II, 158. Curtios, Marios, .. † Mammeos || Mamercos, Memmios ||, quos ... avocabat; Sex. Rosc. 90. — de quo (C. Deciano) tu saepe commemoras; Rabir. 24. qui (Decianus) tibi in suspicionem ... venit; Flacc. 81. in quibus (Deciis) ... fuit incessus ... dignus .. Capua; Piso 24. qui (P. Decius) ... pro alieno se aere devovit; Phil. XI, 13. cui (Deiotaro) ... veniam te daturum fuisse dicebas; Deiot. 9. qui (Deiotarus) ... a suis accusetur; ib. 29. quocum (Deiotaro) mihi amicitiam res publica conciliavit; ib. 39. qui (Demetrius) Phalereus vocitatus est; Rab. Post. 23. de quo (Dione) ipso quid est? Cael. 23. Dio ..., qui ... habuit; Verr. I, 27. qui (Alexandrinus Dio) .. apud Lucceium habitabat; Cael. 51. qui (Diodorus) ... civis Romanus factus est; Verr. IV, 37. Diodorus .., qui ...

testimonium dixit; ib. 38. Diodorus ..., qui sua servare vellet; ib. 39. Diodorus .., cuius .. oratio hanc habuit .. sententiam; ib. 138. Diognetus, qui ... tanta lucra facit; Verr. III, 86. hic est Docimus, ad quem iste deduxerat Tertiam; ib. 78. qui (Dolabella) tum est impulsus; Phil. II, 79. cuius (Apuli Domitii) .. bona proscripta vidi; ib. XI, 13. qui (Cn. Domitius) in Asia tum legatus fuit; Flacc. 31. qui (Domitius) tibi esset amicus; Deiot. 25. a quo (Domitio) cum .. interfici belli lege potuisset; ib. quem (Domitium) nos pueri consulem ... vidimus; ib. 31. L. Domitius, qui cum sciret; Verr. I, 139. cuius (L. Domitii) dignitas et splendor praestringebat .. oculos; Vatin. 25. Dorotheus, qui habebat; Verr. II, 89. qui (Dorylaus) ... est ad te missus; Deiot. 41. — quem (Cn. Egnatium) tu gravem esse vis; Cluent. 135. quem (Egnatium) pater censoria hereditate exheredavit; ib. quem (L. Egnatuleium) senatus merito ... laudavit; Phil. IV, 6. cuius (Ennii) bona teneat Habitus; Cluent. 163. in Erote ..., qui ... confugit; Qu. Rosc. 30. qui (Eubulidas) ... nudus paene est destitutus; Verr. V, 110. — quem (C. Fabricium) ... conscium illi facinori fuisse arbitrabatur; Cluent. 56. quem (Q. Fabricium) ad salutem meam voluntas impulit; sen. 22. qui (T. Fadius) mihi quaestor fuit; sen. 21. qui (Falcula) cum ... venisset; Caecin. 28. qui (Falcula) Oppianicum condemnarat; Cluent. 103. L. Magio et L. Fannio, qui .. habitabant; Verr. I, 87. qui (Fidulius) se illo die confirmat Romae non fuisse; dom. 79. cui (Laenio Flacco) cum omnis metus ... proponeretur; Planc. 97. cuius (Laenii Flacci) ... manibus in navi tuta ... conlocatus; ib. quem (L. Flaccum) vos modestissimum adulescentem ... vestri exercitus ... temperantissimum legatum .. cognoverunt; quem vos ... amantissimum rei publicae civem iudicavistis; Flacc. 8. [qui (L. Flaccus) primus consul factus est ..., cuius virtute regibus exterminatis libertas ... constituta est]; ib. 25. in quo (Flacco) quid reprehendas scire cupio; ib. 84. de Flaminino, qui ... subegit; Verr. I, 55. Flavius ..., qui ... dissolvit; Qu. Rosc. 38. Flavium ..., qui .. transegit; ib. 49. qui (Flavius) ... dedit; ib. L. Flavius, qui ... dixit; Verr. I, 14. L. Flavius, qui tibi ... pecuniam numeravit; ib. V, 15. quem (Q. Fufium) palam heredem semper factitarat; Phil. II, 41. qui (M. Fulcinius) ... existimatus est; Caecin. 10. qui (P. Furius) est ex eis colonis; Catil. III, 14. — qui (Gabinius) in hoc bello ... praecipuo iure esse deberet, de quo legando consules spero ad senatum relaturos; imp. Pomp. 58. cui (Gabinio) regna omnia Syrorum ... consecrasti; dom. 124. cuius (Gabinii) ... latrocinium consulatus vidimus, cui ne ista quidem .. calamitas .. potuit accidere; ib. 126. cuius (Gabinii) nullae litterae proferuntur; prov. cons. 14. cuius (Gabinii) id negotium non erat; Rab. Post. 21. quicum (Gabinio) quidvis rectissime facere posset; Phil. II, 48. Gavius hic, quem dico, qui tam prope iam Italiam ... videret; Verr. V, 160. quem (Gavium) .. speculatorem fuisse dicis; ib. 164. quem (Gavium) tu in crucem egisti; ib. qui (L. Gellius) ... dixit in contione; Quir. 17. de quo (C. Glaucia) nihil nominatim erat decretum; Catil. III, 15. Mallius Glaucia, quem ... nominavi; Sex. Rosc. 96. quem (C. Gracchum) ... leges ... urbis domicilio carere voluerunt; Rabir. 15. qui (C. Gracchus) unus maxime popularis fuit; dom. 24. quorum (Gracchorum) consiliis ... multas esse video rei publicae partis constitutas; leg. agr. II, 10. qui (Gracchi) de plebis .. commodis plurimum cogitaverunt; ib. 81. cuius (Ti. Gracchi) utinam filii ne degenerassent a gravitate patria! prov. cons. 18. qui (Ti. Gracchus) conlegae magistratum per seditionem abrogavit; Milo 72. P. Granium .. produxero, qui suos ... percussos esse dicat, qui abs te navem ... repetat; Verr. V, 154. ad quem (M. Gratidium) est aditum; Flacc. 49. — Habonius, qui .. nosset, ... qui non putaret; Verr. I, 134. Hannibal, qui ... putaret; ib. V, 31. ad quem (Hannibalem) miserat olim senatus; Phil. V, 27. Heius, qui princeps legationis est; Verr. IV, 150. qui (Heraclides) cum accusatoribus sedet; Flacc. 42. qui (Heraclius) simul ac profugit; Verr. II, 46. de Heraclio .., qui .. non perdidisset; ib. 53. a quo (Heraclio) ... petita sunt; ib. 66. qui (Heraclius) ... in commeatu Syracusis remanserit; ib. V, 111. Hercules, quem iste ... auferrre conatus est; Verr. V, 186. cuius (Herculis) corpore ambusto vitam eius ... immortalitas excepisse dicatur; Sest. 143. in C. Herennio, .. in C. Popilio .., qui ambo .. damnati sunt; Verr. a. pr. 39. qui (L. Herennius) cum ... haberet; ib. V, 155. in quo (L. Herennio) ... non numquam verebar ne ... accederet; Cael. 25. qui (L. Herennius) in reliqua vita mitis esset; ib. cui (Hermippo) debebat esse notissimus; Flacc. 46. qui (Hermippus) numquam istius impudentiae cessit; ib. 50. cuius (Hermobii) frater Pollis .. pecuniae publicae est condemnatus; Flacc. 43. qui (Pansa et Hirtius) quasi cornua duo tenuerunt Caesaris; Phil. XIII, 47. cuius (A. Hirtii) imbecillitatem ... spes victoriae confirmavit; ib. XIV, 4. qui (Hirtius) ... e castris duas legiones eduxit; ib. 27. Q. Hortensius, qui ... partis accusatoris obtinet; Quinct. 8. Hortensio, qui .. erat factus; Verr. a. pr. 19. quem (Q. Hortensium) cum videas ... non dubitasse; Sulla. 4. qui (Q. Hortensius) illum solus .. de ambitu defendisset; ib. 6. qui (Q. Hortensius) .. patris tui periculis commovebatur; ib. 12. cuius (Q. Hortensii) ... cum esset copiosissima .. oratio; ib. cui (Q. Hortensio) tum est senatus adsensus; Planc. 37. cuius (Q. Hortensii) animum ... ex .. litteris perspicere potuistis; Phil. X, 13. qui (Q. Hortensius) ... adiutorem se .. constantissimum praebuit; ib. 24. qui (Tullus Hostilius) ... in porta nomen inscripsit; Phil. XIII, 26. — qui (Indutiomarus) ... sustulit; Font. 29. quem (Insteium) .. temperantem fuisse ferunt; Phil. XIII, 26. [qui (C. Iunius) illi quaestioni praefuerat]; Cluent. 79. qui (C. Iunius) ei quaestioni praefuerat; ib. 89. M. Iunius, qui hanc causam ... egit; Quinct. 3. Iuppiter ..., cuius nutu et arbitrio ... reguntur; Sex. Rosc. 131. quem (Iovem) Graeci Οὔριον nominant; Verr. IV, 128. Iuppiter ..., cuius iste donum ... extorsit, cuiusque ... simulacrum .. sustulit; ib. V, 184. Iuppiter, cuius nomine ... vinctam .. fidem esse voluerunt; Font. 30. quem (Iovem) Statorem huius urbis ... vere nominamus; Catil. I, 33. cuius (Iovis) interpretes .. constituti sumus; Phil. XIII, 12. — quorum (Laeliorum) sapientiam ... perspexeratis; leg. agr. II, 64. qui (L. Lamia) .. me ... unice diligebat; Sest. 29. in quo (Cn. Lentulo) ... summam gravitatem esse cognovistis; imp. Pomp. 68. qui (Cn. Lentulus) a me ... honoris causa nominatur; Cluent. 118. qui (Cn. Lentulus) censor fuit; Flacc. 45. qui (L. Lentulus) si tum illam labem .. vicisset; Vatin. 25. qui (L. Lentulus) tum erat praetor; Piso 77. qui (P. Lentulus) vos ... trucidatos incendio patriae sepelire conatus est; Flacc. 95. in quo (P. Lentulo) primum erat illud absurdum; Sulla. 31. qui (P. Lentulus) ... numquam dubitavit sententiam de salute mea se et re publica dignam dicere; sen. 8. qui (P. Lentulus) ... omnium meorum consilio-

rum particeps ... fuisset; Quir. 15. cuius (P. Lentuli) ego patrem deum ac parentem statuo fortunae ac nominis mei, ... cui superior annus idem et virilem patris et praetextam ... togam dederit; Sest. 144. Lepidus ..., cui tu successisti; Verr. III, 212. a quo (M. Lepido) non receptus .. ad me venire ausus es; Catil. I, 19. qui (Lepidus) bis consul et Pontifex Maximus fuit; prov. cons. 20. quem (Lepidum) ego metuam numquam; Phil. XIII, 43. qui (Q. Ligarius) omne tale negotium cuperet effugere; Ligar. 4. cuius (Q. Ligarii) ego causam animadverte .. qua fide defendam; ib. 6. qui (Q. Ligarius) vos tantae laudis occasione privaverit; ib. 25. qui (T. Ligarius) tum nihil egit aliud; ib. 35. qui (L. Lucceius) tantum facinus in famam ... non ... tulisset; Cael. 54. Q. Lucceius, qui argentariam ... fecit; Verr. V, 165. Lucullus, qui ... fuit; Verr. II, 24. qui (L. Lucullus) ... eis incommodis mederi .. potuisset; imp. Pomp. 26. cuius (L. Luculli) tu rebus gestis ... vehementius invidebas; Vatin. 24. qui (M. Lucullus) se non opinari ... dicit; Arch. 8. quorum (Lupercorum) coitio illa silvestris ante est instituta quam humanitas; Cael. 26. quem (Lysaniam) tu ... semper nudum esse voluisti; Flacc. 51. ab Lysone ..., apud quem deversatus es; Verr. IV, 37.— cuius (Maeandrii) lingua... tum est egentium contio ventilata; Flacc. 54. qui (Sp. Maelius) annona levanda ... in suspicionem incidit regni appetendi; Milo 72. Mamertinos .., ad quos omnia ... deportaret; Verr. II, 185. Mamertini ..., qui ... saepe fecerunt; ib. IV, 22. Mamertinis, qui erant in eadem causa et quibus superiores ... imperarant; ib. V, 53. T. Manilii et C. Luscii Ocreae ..., qui ... audierunt; Qu. Rosc. 43. qui (Q. Manlius) tum erat IIIvir; Cluent 38. qui (Manlius) in agro .. castra posuit; Catil. II, 14. cui (Manlio) nunc Catilina succedit; ib. 20. quorum (C. Marcelli et Cn. Lentuli Marcellini) fide atque praesidio ... nituntur; div. Caec. 13. Marcellis ..., per quos .. adepti sunt; Verr. II, 51. Marcellis, qui tum erant; ib. 122. Cn. Pompeius .. C. Marcellus, qui ... ab institutis non recesserunt; ib. III, 42. cuius (C. Marcelli) officia ... recentissima erant; ib. IV. 86. quibus (Marcellis) ... dignitatem .. reddidisti; Marcell. 10. qui (C. Marcellus) Aricinae filiam (uxorem habet); Phil. III, 17. de M. Marcello .., qui ... cepit; Verr. I, 55. quorum (M. Marcelli, L. Scipionis) domus cum ... florerent; ib. M. Marcellum, qui erat; ib. 135. M. Marcellus, cuius ... virtutem.., misericordiam .., fidem ... perspexerunt; ib. II, 4. M. Marcelli, qui ... conservavit; ib. 50. qui (M. Marcellus) cum ... urbem .. cepisset; ib. IV, 120. M. Marcellus, cuius virtute captae ... sunt Syracusae; ib. V, 84. quem (M. Marcellum) tu ... fortissimum fore putasti; Catil. I, 19. qui (M. Marcellus) ter consul fuit ..., qui ... ob virtutem in ... laude vivit; Piso. 44. C. Marius, qui ... possit; Font. 36. quem (C. Marium) .. patrem patriae ... possumus dicere; Rabir. 27. qui (Marius) bis Italiam obsidione ... liberavit; Catil. IV, 21. qui (C. Marius) durior ad haec studia videbatur; Arch. 19. qui (C. Marius) ... expulsus est; sen. 38. qui (C. Marius) ... subiit indignissimam fortunam; Quir. 7. qui (C. Marius) erat inimicus; ib. 11. cuius (C. Marii) divina ... virtus magnis populi Romani luctibus ... subvenit; prov. cons. 32. quem (C. Marium) ... Africa devicta ab eodem expulsum et naufragum vidit; Piso. 43. qui (C. Marius) ... septiens consul est factus; Planc. 52. qui (Mars) saepe spoliantem ... evertit; Milo. 56. quorum (Martialium) cum satis magnus numerus esset; Cluent. 43. quem (T. Matrinium) cum disertus homo L. Antistius accusaret; Balb. 48. Q. Maximus, qui ... conficiat; Font. 36. quorum (Paulorum, Maximorum) gloriam huius virtute renovatam ... speramus; Vatin. 28. qui (P. Memmius) ... commemoravit; Caecin. 26. qui (Menulla) tibi ... statuam in meis aedibus posuit; dom. 81. qui (Mercurius) sacris ... coleretur; Verr. IV, 84. quem (Mercurium) ... victoriae ... indicium dedisset; ib. quem (Mercurium) Verres in domo ... posuit; ib. V, 185. M. Messala ..., qui ... ipse ... diceret; Sex. Rosc. 149. qui (M. Messala) tum praeturam petebat; Sulla. 42. L. Metellus, qui ... factus est; Verr. II, 138. L. Metellus, qui ... prospicit, qui ... conligit; ib. III, 128. L. Metellus ..., qui statuerat; ib. 153. qui (L. Metellus) ... eripuit flamma Palladium; Scaur. 48. qui (L. Metellus) utinam posset parumper exsistere! ib. qui (L. Metellus) eripuisset ... *divinum incolumitatis nostrae pignus;* ib. Q. Metellum, qui quam .. sit; Verr. a. pr. 26. a quo (Q. Metello) repudiatus ad .. M. Marcellum demigrasti; Catil. I, 19. quem (Q. Metellum) ego ... praemisi; ib. II, 26. qui (Q. Metellus) civitate multos donavit; Arch. 26. qui (Q. Metellus) ... de suis rebus scribi cuperet; ib. in quibus (Metellis) Numidicum illum [Metellum] (haberet); sen. 25. qui (Q. Metellus Nepos) tum consulatum petebat; ib. 37. qui (Q. Metellus Nepos) tum consulatum petebat; Quir. 6. qui (Q. Metellus) ... precibus tuis salutem .. meam praetulisset; dom. 7. qui (Q. Metellus) eum ex senatu censor eiecerat; ib. 123. cuius (Q. Metelli) causam etsi omnes probant; Sest. 37. cui (Q. Metello) dabatur (munus); ib. 124. qui (Q. Metellus) C. illi Mario ... cedendum esse duxit; Piso. 20. quem (Q. Metellum) mecum eadem res publica ... coniunxit; ib. 35. cui (Q. Metello) cum fuerit probatissimus hodieque sit; Planc. 27. quem (Q. Metellum) ... constat invitissimis viris bonis cessisse; ib. 89. cuius (Q. Metelli) quattuor filii consulares (sunt); Phil. VIII, 14. qui (Milo) mihi unus ex omnibus civibus videtur re docuisse; Sest. 86. adiit ... Milo, de cuius laude plura dicam; ib. 87. qui (Milo) hoc fato natus est; Milo. 30. cuius (Milonis) vis omnis haec semper fuit; ib. 38. qui (Milo) ... cunctae Italiae cupienti ... signum dedit; ib. 39. qui (Milo) etiam nunc reus est facti; ib. 43. qui (Milo) ... pueros symphoniacos uxoris ducebat; ib. 55. qui (Milo) legem tulit; ib. 70. qui (Miltiades) illam civitatem paulo ante servarat; Sest. 141. Minucius, qui .. defendebat; Verr. II, 72. Minucius, qui ... negotiaretur ... et qui sciret; ib. 73. qui (Q. Minucius) .. defendit, qui ... interfuit; ib. 80. quorum (Publicii et Minucii) aes alienum ... nullum rei publicae motum adferre poterat; Catil. II, 4. qui (Mithridates) ... usque in Hispaniam legatos ... misit; imp. Pomp. 9. qui (Mithridates) multitudinem illam ... sagina tenebat; Flacc. 17. quorum (Muciorum) ... longe maximi ... ingenia fuerunt; Rabir. 26. qui (P. Mucius) in gerenda re putabatur fuisse segnior; dom. 91. qui (P. Mucius) arma ... iure optimo sumpta esse defendit; Planc. 88. te .., Q. Muci, tam male ... existimare moleste fero, qui ... negabas; Fr. B. VIII, 6. de L. Mummio, qui ... sustulit; Verr. I, 55. qui (Murena) si adulescens ... non meruisset; Muren. 11. C. Mustio ..., qui .. est mortuus; Verr. I, 135. a quo (Q. Muttone) cum quaereretur; Scaur. 23. — perfamiliarem Naevii, qui ... pueros venalis isti adducebat; Quinct. 24. Sex. Naevius ..., qui ... fertur .. avaritia; ib. 38. Sex. Naevium, cuius caput oppugnet; ib. 40 Sex. Naevius, qui ... cupidissime contenderet; ib. 74. Naevius ..., qui ... damnatus est; Verr. V, 108. quem (Naevium)

iste ... praecursorem habere solebat; ib. qui (P. Nasica) Ti. Gracchum interfecit; Phil. VIII, 13. qui (Q. Naso) praetor fuerat, ..., qui ... causam totam reliquit; Flacc. 50. qui (C. Nero) ... non habebat; Verr. I, 75. qui (Nicomedes) ... pro socio damnatus est; Flacc. 43. quem (L. Ninnium) habuit ille pestifer annus ... defensorem salutis meae; sen. 3. cuius (Numidici) ... discessus molestus ... visus est; sen. 25. — qui (Cn. Octavius) primus in eam familiam .. attulit consulatum; Phil. IX, 4. qui (M. Octavius Ligur) ... tam attentus esset; Verr. I, 126. a Q. Opimio, qui adductus est; Verr. I, 155. qui (Oppianicus) pecuniam Sassiae concupivisset; Cluent. 27. qui (Oppianicus) uxori suae ... cum ipse poculum dedisset; ib. 30. qui (Oppianicus) gener eius fuisset; ib. 41. cuius (Oppianici) ille minister fuisset; ib. 52. qui (Oppianicus) permultos annos quievit; ib. 163. — cuius (Panaetii) ... praeceptis ... asperior non est factus; Muren. 66. a quo (C. Pansa) populus Romanus ... salutem D. Bruti ... depoposcit; Phil. XIV, 5. de L. Paullo, qui ... superavit; Verr. I, 55. qui (L. Paulus) Persen vicit; leg. agr. I, 5. cuius (Pauli) currum ... nobilissimus Perses honestavit; Catil. IV, 21. qui (L. Paulus) tum quaestor Macedoniam obtinebat; Vatin. 25. qui (L. Paulus) duos nefarios patriae proditores ... legibus exterminarat; ib. de Sex Peducaeo, qui de ... provincia optime meritus esset; Verr. IV, 142. qui (Percennii) nunc item Pompei sunt; Verr. IV, 25. M. Petilium ..., quem habebat; Verr. II, 71. qui (Petissius) ex naufragio .. patrimonii ad haec Antoniana saxa proiectus est; Phil. XII, 19. qui (Philinus) ... effugerat; Tull. 22. qui (L. Philippus) habet Aricinam uxorem; Phil. III, 17. L. Philoni, ... M. Aurelio Scauro, ... Cn. Pompeio ..., quorum nemo ... repudiatus est; div. Caec. 63. Philo, qui fuit Tyndaritanus; Verr. IV, 48. Phylarchus, quem ... redemerunt; Verr. V, 90. ex quo (Phylarcho) ... rem ... cognostis; ib. Phylarchus .., qui ... captus est; cui calamitas saluti fuit; qui nisi captus a piratis esset, ... incidisset; ib. 122. Piso ille Frugi, qui legem ... tulit; Verr. III, 195. qui (Piso) praetor fuit; ib. IV, 56. qui (Piso) ... legem tulit; ib. quem (L. Pisonem Frugi) cum ... vocari iuberet; Font. 39. qui (Piso) cognomen frugalitatis ... ipse peperisset; Flacc. 5. qui (C. Piso) ... incolumis est rei publicae conservatus; ib. 98. qui (C. Piso) minas inimicorum meorum, qui inimicitias adfinis mei ..., qui Pontum ... prae mea salute neglexit; sen. 38. Piso ille ..., cui fructum pietatis suae ... ferre licuit; Sest. 68. qui (C. Piso) pari ... pietate reliquit neminem; Vatin. 26. qui (M. Piso) ... istum honorem contemnendum non putavit; Piso 62. qui (L. Piso) ... magnam mihi videbatur gloriam consecutus; Phil. I, 10. qui (Piso) ... cogitavit; ib. 15. qui (L. Plaetorius) illius Vibii hospes fuit; Cluent. 165. cuius (Cn. Plancii) ego salutem non secus ac meam tueri debeo; Planc. 3. de quo (Cn. Plancio) ipso tecum ita contendam; ib. 10. in quo (Plancio) ... universus populus voluntatem suam declaravit; ib. 49. qui (Cn. Plancius) minus timeret; ib, 99. qui (Cn. Plancius) ... in Asiam me ire ... non est passus; ib. 100. qui (Plancus) ... se coniecit in turbam; Phil. VI, 10. quem (T. Plancum) ... Aquila Pollentia expulit; ib. XI, 14. qui (T. Plancus) ... numquam curiam incendisset; ib. XIII, 27. cuius (Planci) memorabilis ... virtus lucem adfert rei publicae; ib. 44. qui (Plancus) ... huius belli feret principatum; ib. qui (C. Plotius) legatus in Asia fuerat; Flacc. 50. qui (Pompeiani) ab istis .. in crimen vocantur; qui .. de ... suffragiis suis cum colonis dissenserunt; Sulla 61. qui (Pompeianus) vivat; Phil. XIII, 32. qui (Cn. Pompeius) ... antiquitatis memoriam virtute superarit; imp. Pomp. 27. qui (Cn. Pompeius) ... Siciliam adiit; ib. 34. qui (Cn. Pompeius) ... a vobis maritimo bello est praepositus; ib. 44. in quo (Cn. Pompeio) novi constitui nihil volt; ib. 61. cuius (Pompei) res gestae ... solis ... terminis continentur; Catil. IV, 21. cuius (Cn. Pompei) ex omnibus pugnis ... acerrima mihi videtur illa; Muren 34. qui (Cn. Pompeius) ... apud vos ... dixerit; qui causam meam .. commendarit ...; qui populum Romanum ... obsecrarit; qui ... a .. tribunis petierit ...; qui ... putarit; qui ... elaborarit; sen. 29. qui (Cn. Pompeius) mihi ... omnia dedit; Quir. 16. quem (Cn. Pompeium) ... principem esse civitatis videbat; dom. 66. qui (Cn. Pompeius) ornatissimam de me sententiam dixit; ib. 69. qui (Pompeius) cupientem Italiam ... excitavit; har. resp. 46. qui (Cn. Pompeius) se ... auctorem meae salutis ... *praebuit*; Sest. 107. qui (Pompeius) ... sui beneficii voluit me esse; Balb. 4. cuius (Cn. Pompei) oratio omnibus ornamentis abundavit; ib. 17. in quo (Pompeio) aliquid (sacrosanctum) exceptum videretur; ib. 33. quem (Cn. Pompeium) ... bellum gerentem commeatu .. iuverunt; ib. 40. qui (Cn. Pompeius) fecit; ib. 51. qui (Cn. Pompeius) ... illis pro sua fide ... consuluit; Scaur. 39. qui (Cn. Pompeius) ... iustitiae putaret suae esse; Milo 2. qui (Cn. Pompeius) ea virtute ... est; ib. 79. qui (Cn. Pompeius) ... patriam se visurum esse dixit; Phil. II, 12. qui (Cn. Pompeius) unum Deiotarum ... fidelem ... iudicavit; ib. XI, 34. Sex. Pompei Chlori ..., qui ... egit, qui ... interfuit; Verr. II, 23. Sex. Pompeius Chlorus .., de cuius virtute ... commemoravi; ib. 102. quem (Sex. Pompeium) cum Scato salutasset; Phil. XII. 27. qui (P. Popilius) Oppianicum condemnarat; Cluent. 131. qui (C. Postumus) necessitudinis causas compluris protulit; Muren. 56. qui (Postumus) ... mihi videtur ... in consularem ... incurrere; ib. 57. cuius (Postumi) competitores si nihil deliquerunt; ib. L. Publicium, qui ... narrat; Quinct. 24. qui (Pulvillus) ... Capitolium dedicavit; dom. 139. — P. Quinctius, cuius tenues opes ... sunt; Quinct. 2. moritur C. Quinctius, qui tibi ... pecuniam debuit; ib. 38. quid Quinctio statuendum est? cui neque magistratus inventus est neque iudicium redditum est usitatum; ib. 71. P. Quinctius, qui de capite decernit; ib. 72. qui (L. Quinctius) cum esset ... tribunus plebis; Cluent. 74. qui (L. Quinctius) omnis contionum ventos conligere consuesset; ib. 77. qui (Quinctius) ... hominum generi paulisper iucundior fuit; ib. 110. — cui (L. Racilio) quidem ego ... numquam dissimulavi me plurimum debere; Planc. 77. qui (L. Raecius) tum in Sicilia erat; Verr. V, 168. qui (M. Attilius Regulus) redire .. Karthaginem ... quam ... Romae manere maluerit; Sest. 127. quem (M. Regulum) Karthaginienses ... necaverunt; Piso 43. quem (Romulum) inauratum in Capitolio ... fuisse meministis; Catil. III, 19. cuius (Romuli) auctoritate ... numquam est intermissa ... largitio; Balb. 31. huic Q. Roscio, cuius soror est cum P. Quinctio; Quinct. 77. T. Roscii, quorum alteri Capitoni cognomen est; Sex. Rosc. 17. cum duobus Rosciis Amerinis, quorum alterum sedere ... video, alterum ... possidere audio; ib. T. Roscius Capito, qui ... erat; ib. 26. Roscius, qui ... venit; ib. 74. ad Roscios .., de quorum audacia .. me dicturum pollicitus sum; ib. 78. ab Roscio ..., qui ... repudiarit; Qu. Rosc. 24. Roscius, qui ... restipularetur; ib. 56. qui (Roscius) ... videbatur

omnino mori non debuisse; Arch. 17. Rubrius ..., qui ... solebat; Verr. 1, 64. qui (Rufus) ... in morbum gravem .. incidit; Cluent. 198. qui (P. Rullus) temptavit .. patientiam nostram; leg. agr. II, 19. qui (Rullus) ... rem publicam demoveret; ib. 81. quo (A. Rupilio) erat usus Oppianicus medico; Cluent. 176. qui (P. Rutilius) ... videtur; Font. 38. qui (P. Rutilius) ... crudelitatem regis ... vestitus mutatione vitavit; Rab. Post. 27. qui (P. Rutilius) documentum fuit hominibus nostris virtutis; ib. — Sacerdotem .., qui ... reliquisset; Verr. I, 121. quem (Saxam) nobis Caesar ... tribunum plebis dedit; Phil. XI, 12. tu, Saturi, qui ... venis; Qu. Rosc. 18. qui (Saturninus) ... dolorem ... persequebatur; Sest. 39. qui (Satyr) ... in aede Vestae est; Verr. IV, 135. qui (Scaeva) occidit L. Saturninum; Rabir. 31. Q. Scaevolae, qui ... non solebat; Verr. II, 34. quem (Scaevolam) ... commemoravi; Caecin. 67. M. Scaurus, qui .. accusavit; Verr. I, 97. de L. Scipione, qui ... gessit; ib. 55. Scipio, qui ... arbitraretur; ib. II, 86. cuius (Scipionis) consilio ... Hannibal ... Italia decedere coactus est; Catil. IV, 21. quem (Scipionem) non paenitebat facere idem; Muren. 66. qui (Scipio) illam (Karthaginem) ... solus evertit; har. resp. 6. qui (L. Scipio) bellum in Italia gessit; Rab. Post. 27. qui (M. Seius) ne equestrem quidem splendorem ... retinere potuisset; Planc. 12. Septicii ..., qui .. dicunt; Verr. III, 37. cuius (P. Servilii) tantae res gestae ... exstiterunt; imp. Pomp. 68. qui (P. Servilius) ante me sententiam dixit; prov. cons. 1. qui (P. Servilius) hunc honorem .. nemini tribuendum censuit; Phil. II, 3. qui (P. Servilius) sepulcrum publice decernendum ... censuit; ib. 14. qui (P. Sestius) suam erga me benevolentiam ... ostendit; sen. 30. qui (P. Sestius) cum tribunus ... factus esset, ... voluit; Sest. 6. qui (P. Sestius) ... observavit; ib. 8. qui (P. Sestius) cum omnem vim ... in mea salute consumpserit; ib. 31. qui (P. Sestius) pro occiso relictus est; ib. 81. Sextius, cui ... merces comparabatur; Verr. V, 118. qui (D. Silanus) censet; Catil. IV, 7. cuius (Sopatri) verba audistis; Verr. IV, 85. quem (Staienum) accusabant; Cluent. 100. Stesichori ..., qui fuit; Verr. II, 87. Sthenius ..., qui adsidet; ib. 83. quem (Sthenium) posteaquam videt non adesse; ib. 92. L. Suetius ..., qui ... dixit; Verr. I, 14. L. Sulla, quem ... nomino; Sex. Rosc. 6. Sulla, cui ... gratissimus esse debuit; Verr. I, 38. qui (L. Sulla) omnia ... est dilargitus; leg. agr. II, 81. qui (L. Sulla) ... illam rationem in imperando sumptu ... secutus est; Flacc. 32. de quo (Sulla) etiam si quis dubitasset; Sulla 68. qui (P. Sulla) cum multa haberet invitamenta urbis; ib. 74. qui (C. Sulpicius) ex aedibus Cethegi, si quid telorum esset, efferret; Catil. III, 8. quem (Sulpicium) intellego ... honoris contentione permotum (esse); Muren. 56. cuius (Ser. Sulpicii) ingenio paterni omnes necessarii munitiores esse debebant; ib. qui (Servius Sulpicius) ... apud Domitium cenabat; Deiot. 32. qui (Ser. Sulpicius) cum ita adfectus esset; Phil. IX, 2. quem (Ser. Sulpicium) cum videretis; ib. 8. — P. Tadius, qui erat; Verr. II, 49. qui (P. Tadius) si ... una fuisset; ib. qui (Tarquinius) tum rex fuit; Phil. II, 114. quem (Tarquinium) maiores nostri non tulerunt; ib. III, 9. Tenem .., qui ... habetur, qui ... dicitur, cuius ex nomine .. nominatur ..., quem ... vidistis; Verr. I, 49. (P. Tettius), qui ... fuit; Verr. I. 71. (Themistagoram et Thessalum), quos (fuisse) scribis; ib. 85. qui (Themistocles) se ipse morte multavit; Scaur. 3. Theomnastus ..., qui ... vexavit; Verr. III, 101. qui (Theopompus) ubi terrarum sit ..., quis ... curat? Phil. XIII, 33. Timarchides, qui est; Verr. II, 69. summittebat .. Timarchidem, qui moneret; ib. III, 69. Timarchides, qui ... praecepta det; ib. 155. Timarchides, qui ... Volteium corrumpi pecunia putet posse; 156. qui (Timarchides) .. tenuissime ... aestimavit; ib. IV, 35. quem (Tongilium) amare in praetexta coeperat; Catil. II, 4. qui (Torquatus) cum ... de audacia coniuratorum .. dixisset; Sulla 30. qui (T. Torquatus) est quidem cum illo maximis vinculis ... coniunctus; Planc. 27. qui (Trebellius) ... redit in gratiam, Phil. X, 22. quem (Trebellium) ultae videntur Furiae debitorum; ib. XI, 14. cui (Trebonio) ne suadere quidem ausus essem; Phil. II, 27. qui (Q. Tremulus) Hernicos devicit; Phil. VI, 13. qui (L. Tubero) ... fratri meo legatus fuisset; Planc. 100. cuius (Tuberonis) ego industriae gloriaeque faveo; Ligar. 8. quem (L. Tubulum) ... audacissimum fuisse accepimus; Scaur. 2, 5. qui (Tuditanus) ... nummos populo de rostris spargere solebat; Phil. III, 16. „Tullius, qui libertatem civibus stabiliverat;“ Sest. 123. *cuius (Typhonis) anhelitu* Aetnam ardere dicunt; Scaur. 29. — qui (Valerius) ... gratiam ... manifesto periurio rettulit; Scaur. 29. C. Varenus, qui a familia Ancharinna occisus est; Fr. B. II, 8. quem (Cotylam Varium) Antonius ... loris in convivio caedi iubebat; Phil. XIII. 26. C. Varro, qui ... fuit; Verr. I. 71. qui (P. Attius Varus) praetor Africam obtinuerat; Ligar. 3. quem (Vatinium) tu propter commune odium in bonos oderas; Vatin. 25. qui (P. Vatinius) ... merito laudandus est; Phil. X, 13. Venerius, qui fiscum sustulit; Verr. III, 183. cui (Ventidio) fui semper amicus; Phil. XII, 23. Venuleius .., qui emeret; Verr. III, 99. quocum (C. Vergilio) ... rei publicae causa sociarat; Planc. 95. C. Verres, cui te inimicum esse simulas; div. Caec. 12. qui (C. Verres) .. dictitat; Verr. a. pr. 4. Q. Verrem ..., qui ... polliceretur; ib. 23. Verrem, ... qui .. discesserat; ib. II, 12. Verrem .., qui ... non est; ib. 57. Verrem .., qui ... ornet; ib. III, 9. Verrem ... qui ... certet; ib. Verres ..., qui ... instituerit; ib. 21. cui (Verri) iste successit; ib. 119. quem (Verrem) in luto volutatum ... invenimus; ib. IV, 53. Verres, qui ... Cupidini vota deberet; ib. 123. cuius (Verris) omnis vigilias in stupris constat esse consumptas; ib. 144. de quibus (Verruciis) ante dixi; Verr. IV, 137. quem (Vettium) in contione de me ... interrogavit; Sest. 132. qui (L. Vettius) in senatu confessus esset; Vatin. 24. quo (Sex. Vibio) sequestre ... dicebatur esse usus; Cluent. 25. cuius (L. Visidii) ego ... custodias mei capitis cognovi; Phil. VII, 24. qui (L. Visidius) vicinos suos .. cohortatus est; ib. a quo (P. Umbreno) .. Gallos ad Gabinium perductos esse constabat; Catil. III, 14. Voconium, qui ... ademit; Verr. I, 107. Volcatius ..., qui .. amitteret; Verr. II, 56. qui (Volcatius) si .. esset; ib. 58. CUM L. VOLTEIO, QUI PLURIMUM POTEST; Verr. III, 155. qui (Vopiscus) ex aedilitate consulatum petit; Phil. XI, 11. — cuius (Zenonis) inventorum aemuli Stoici nominantur; Muren. 61.

β. femin.: ad Caeciliam, quam ... nomino .., qua .. usus erat; Sex. Rosc. 27. a Caecilia ..., quae cum ... haberet; ib. 147. de qua (Callidama) .. audierat; Verr. II, 89. Ceres et Libera, quarum sacra ... maximis ... caerimoniis continentur ..., a quibus initia vitae ... data ... esse dicuntur ..., quarum sacra populus Romanus ... tuetur; Verr. V, 187. quae (Charybdis) tantos exhaurire gurgites posset; har. resp. 59. quae (Charybdis) si (vorax) fuit, animal unum fuit; Phil. II, 67. a Chelidone, quae ... praefuit;

Verr. I, 136. cuius (Claudiae) ... severitatem ... tua soror existimatur imitata; har. resp. 27. quae (Claudia) patrem ... de curru detrahi passa non est; Cael. 34. de qua (Clodia) ego nihil dicam; Cael. 31. quae (Clodia) si se aurum Caelio commodasse non dicit; ib. 32. quae (Cluentia) amita huius Habiti fuit; Cluent. 30. Diana, de qua dicimus; Verr. IV, 74. quae (Diana) cum duas urbis ... vidisset; ib. 78. Diana, quam Pergae spoliavit, cuius simulacrum ... tollendum .. curavit; ib. V, 185. quae (Dinaea) filios habuit M. et N.; Cluent. 21. quae (Dinaea) tum ei mulieri socrus erat; ib. 33. cui (Dinaea) tu es heres; ib. 40. ad quam (Dinaeam) cum adduxisset medicum, ib. quae (Euchadia) fuit uxor Execesti; Piso 89. Iuno ..., cuius duo fana ... nudavit; Verr. V, 184. cui (Iunoni) omnis consules facere (sacra) necesse est; Muren. 90. Liberam quam eandem Proserpinam vocant; Verr. IV, 106. quam (Medeam) praedicant ... fratris sui membra .. dissipavisse; imp. Pomp. 22. Minerva, quam ... expilavit; Verr. V, 184. te ..., Minerva, quae semper ... testis laborum exstitisti; dom. 144. Pipa, cuius nomen ... pervolgatum est; Verr. III, 77. Sappho, quae sublata ... est; Verr. IV, 126. quae (Sassia) ... sibi persuasum esse simularet; Cluent. 178. Tertia illa tua, quam ... tecum deportaras; Verr. V, 40. Veneri ..., quae ... accusationem .. conflarat; Verr. II, 116. te .. Vesta .., cuius castissimas sacerdotes ... defendi, cuiusque ignem ... non sum passus ... restingui; dom. 144.

b. **Völkernamen:** cuius (Adramyteni) est fere nobis .. nomen auditum; Flacc. 31. Agyrinensis ..., qui ... dicere cogerentur; Verr. III, 74. qui (Anagnini) ... descenderunt, ut istum ... salutarent; Phil. II, 106. quorum (Anagninorum) alter gladiorum est princeps, alter poculorum; ib. quos (Ariminensis) quis ignorat duodecim coloniarum fuisse? Caecin. 102. ad quos (Atheniensis) Ceres ... venisse dicitur; Verr. IV, 108. de quorum (Atheniensium) urbis possessione ... etiam inter deos certamen fuisse proditum est; Flacc. 62. Centuripini, qui ... possident; Verr. III, 108. Centuripini ..., quorum legatis ... dedit; ib. illi Cibyratae .., qui me ubi viderunt; Verr. IV, 32. quorum (Cretum) nemo gustavit umquam cubans; Muren. 74. qui (Cyprius) semper amicus ... fuit, de quo nulla umquam suspicio durior ... ad imperatores adlata nostros est; Sest. 59. qui (Dorylenses) producti tabulas se publicas ... perdidisse dixerunt; Flacc. 39. qui (Firmani) principes pecuniae pollicendae fuerunt; Phil. VII, 23. qui (Gaditani) ... nostrum imperium nomenque flexerunt; qui ... classibus insecuti sunt ...; qui .. veterem illam speciem foederis Marciani semper omni sanctiorem arce duxerunt; Balb. 39. quorum (Gaditanorum) moenia ... maiores nostri imperii ... terminos esse voluerunt; ib. quorum (Gallorum) qui ... sunt; Font. 26. qui (Galli) cum illi ... respondissent; Catil. III, 11. qui (Galli) vitam hominum .. non nossent; Sulla 36. iste ... Graeculus, qui .. subtiliter iudicat, qui solus intellegit; Verr. IV, 127. apud quos (Graeculos) .. Cleombrotum .. ferunt se ex altissimo praecipitasse muro; Scaur. 4. (quis .. esset) ... Graecus qui ... non moveretur? Verr. I, 74. qui (Graeci) ... iacent victi; Flacc. 92. quibuscum (Graecis) iam in exostra helluatur; prov. cons. 14. quos (Graecos) utinam ita audires, ut erant audiendi! Piso 42. qui (Graecus) cum isto vivit; ib. 68. video ... Halaesinos, quibus ... imperata erant; Verr. III, 171. Halicyenses, quorum incolae decumas dant; Verr. III, 91. Hispanorum, apud quos .. fuerat; div. Caec. 66. qui (Karthaginieses) permultum classe ... valuerunt; imp. Pomp. 54. qui (Lacedaemonii) cotidianis epulis in robore accumbant; Muren. 74. qui (Lacedaemonii) ... numquam mutatis legibus vivunt; Flacc. 63. qui (Larinates) valuerunt; Clunt. 195. quos (Larinatis) .. ipsos ... huius exspectatio iudicii ... sollicitat; ib. Leontinos, qui principes rei frumentariae fuerint; Verr. III, 109. Leontinos, quibus ... nocere potui; ib. qui (Marrucini) ignominia notandos censuerunt eos; Phil. VII, 23. qui (Reatini) essent in fide mea; Scaur. 27. Reginis, quorum civitati invideti[s] ostendere soletis; Verr. IV, 26. qui (Regini) .. cives Romani sunt; ib. 135. Rhodii, qui ... bellum ... gesserunt; Verr. II, 159. quorum (Rhodiorum) usque ad nostram memoriam ... gloria remansit; imp. Pomp. 54. qui (Romani) tempora voluptatis laborisque dispertiunt; Muren. 74. qui (Siculi) ... venerunt; div. Caec. 2. Siculos ..., qui .. cum intellegerent; Verr. a. pr. 25. Siculum, i[n] quo ... esset? ib. II, 106. invenire neminem Siculum potuit, qui ... fieret? ib. Siculum, qu[i] abs te est ... condemnatus; ib. 114. a Siculis, qui Romam .. convenerant; ib. III, 45. qui (Siculi) ... venerunt; ib. 186. qui (Syracusani) praefuerunt; Verr. II. 47. ad quos (Syracusanos) .. cum venissem; ib. IV, 136. Syracusani tui, quos .. commemorare soles; ib. 145. Syracusani ..., qui ... putant; ib. Tauromenitani, quorum est civitas foederata; Verr. II, 160. Thermitani miserunt qui ... emerent; Verr. III, 99. cum Thespiadas, quae ad aedem Felicitatis sunt, ... tolleret; Verr. IV, 4. ad quos (Tissenses) tu decumanum Diognetum Venerium misisti; Verr. III, 86.

c. **Ländernamen:** quae (Aetolia) procul a barbaris disiuncta [est] gentibus; Piso 91. quae (Africa) ... hostium ... sanguine redundavit .. imp. Pomp. 30. quae, Africa ... acerbissima cum maioribus nostris bella gessit; Scaur. 45. quae (Asia) ... recuperata est; leg. agr. II, 39. quae (Asia) ab hoc ... in militari labore peragrata (est); Muren. 11. ex qua (Asia) laus familiae ... constituta est; ib. 12. Asiam, qua illum multarunt, Attalo ... condonaverunt; Sest. 58. quae (Asia) imperium antea nostrum terminabat; prov. cons. 31. quae (Asia) est nunc nostra provincia; Deiot. 36. quae (Bithynia) nunc vestra provincia est; imp. Pomp. 5. quam (Ciliciam) sibi ... pactus erat; Sest. 55. per quam (Galliam) legionibus nostris iter ... patefactum est; imp. Pomp. 30. a qua (Gallia) ... petere consulatum solebamus; Phil. II, 76. quam (Galliam) Plancus obtinet; ib. V, 5. quae (Gallia) semper praesidet ... huic imperio; ib. 37. ex qua (Gallia) ... nationes ad urbem conetur adducere; ib. VII, 3. quam (Galliam) sibi ... infestam .. cognovit; ib. X, 21. quae (Graecia) ... suis consiliis ... adflicta est ..., quae quondam opibus ... floruit; Flacc. 16. quae (Graecia) fama, quae gloria, quae doctrina, quae plurimis artibus, quae ... bellica laude floruit; ib. 64. quae (Graecia) ... ei praesidium pollicetur; Phil. X, 9. ulterior Hispania, quae ... potest; Font. 45. quae (Hispania) .. plurimos hostis ab hoc superatos .. conspexit; imp. Pomp. 30. quam (Italiam) ... L. Sulla huius virtute ... confessus est liberatam; imp. Pomp. 30. quae (Italia) ... ab hoc auxilium absente expetivit; ib. quam (Italiam) praesidiis confirmaretis; leg. agr. I, 16. cuius (Italiae) .. tu superbissime ... preces repudiasti; Piso. 64. quae (Macedonia) erat antea munita ..., quae multis victoriis erat iam diu .. pacata; prov. cons. 4. quae (Macedonia) nunc consulari imperio ... vexata est; ib. 5. quam (Macedoniam) tantae barbarorum gentes attingunt; Piso 38. ex qua (Macedonia) aliquot praetorio imperio, consulari quidem

aliis constantia videri potest; Marcell. 31. qua **peste** ... rem publicam ... Caesar liberavit; Phil. III, 5. quam petitionem cum reliquisses; Planc. 13. quam ego plagam .. non contemno; prov. cons. 39. quae poena (constituta est); Qu. Rosc. 46. (eadem), qua poena senatus adfecerat eversorem civitatis; dom. 102. qua e poena ... invitissimis vobis evolarunt; prov. cons. 14. quae .. **poena** ... nimis crudelis putabatur; Phil. XI, 1. cui .. populo mos gestus est; Cluent. 90. cui populo duces Lentidios ... praefeceras; dom. 89. quae **porta** Macedonicis semper consulibus ante te patuit; Piso 85. quam porticum ... manibus vestris disturbare cuperetis; dom. 103. (in eo), quem in portum .. hostis accesserat; Verr. V, 138. [quae] si vobis aequa et honesta postulatio videtur; Sex. Rosc. 7. qua potestate .. permissa; Verr. I, 130. quae tum erat potestas; Cluent. 175. quam potestatem minuere ... nemo ... conatus est; Piso 10. quae potestas si mihi .. sine ... periculo fiet; Phil. I, 38. quas .. praedas ... quam improbe fecerit longum est dicere; Verr. I, 156. quae praedia ei relinqueret; Cluent. 141. quae praeiudicia de eo facta esse constarent; ib. 104. quae praemia militibus promisimus; Phil. XIV, 35. quae praemia senatus militibus .. constituit; ib. 38. qui ... praetores in eam provinciam successerant; Verr. III, 125. quo .. pretio accepto; Cluent. 34. quo in proelio Lentulus grave volnus accepit; Phil. VIII, 14. quo proelio legio Martia ... libertatem ... defenderit; ib. XIV, 36. quod est promunturium agri Regini; ib. I, 7. quibus in provinciis ... depopulatus est; Verr. a. pr. 11. qua in provincia occisus est; ib. IV, 56. quibus in provinciis non obscure versatus est; Flacc. 5. in qua provincia .. testamenta conscripsit; har. resp. 42. in qua provincia .. res erant et possessiones paternae; Cael. 73. ex qua provincia ... imperator est appellatus; Piso 44. (eam), quam provinciam P. Lentulus ... deposuisset; ib. 50. (ex ea), ex qua provincia ... innumerabiles alii ... cupiditate commoti triumpharunt; Piso 61. qua pugna cum ... Bosporum confugisset; Muren. 34.
in qua **quaestione** dolor elicere veram vocem possit; Deiot. 3. quas illorum querimonias nolite .. aspernari; Verr. IV, 113.
meminerant .. illum virum .. ex isdem quibus .. **radicibus** natum ad salutem; Sest. 50. quam eidem rationem vos ... penitus perspicere debetis; Cluent. 95. quam rationem ... P. Sestius secutus (est); sen. 20. quas rationes si cognoris; Piso 61. ut quos velit ... sumat recuperatores; Verr. III, 140. quibus regionibus vitae spatium circumscriptum est; Arch. 29. (eas), quas regiones .. nulla fama notas fecerat; prov. cons. 33. quae regio C. Mario ... non fecerat; Catil. III, 15.
qua re: s. **res**, V, 1. b. (eae), quae res ... plurimum possunt; Quinct. 1. qua in re .. diligens est; ib. 13. qua ex re intellegi .. potuit; ib. 26. quam rem facile a praetore impetrassent; ib. 33. qua re .. subesset; Sex. Rosc. 28. quibus rebus ... auxerunt; ib. 50. qua in re ... considerate; ib. 69. qua in re praetereo; ib. 75. qua in re ... adsequeris; ib. 95. quibus in rebus .. interesse non possumus; ib. 111. ex quibus rebus maxime res publica laborat; ib. 154. qua in re risus; Qu. Rosc. 19. quam ob rem ... contra; ib. 21. qua de re iudex fuisset; ib. quas res ... efficere potuisset; div. Caec. quam ob rem ... videor; ib. 5. quam ob ... dico; ib. 36. quam ob rem si .. ... accusare, ... facere non posses; 62. qua in re ... serviunt; ib. 64. quam rem ... debetis; ib. 71. quibus .. rebus .. pertubor; Verr. a. pr. 4. [illegible] ous .. rebus quid .. speret; ib. 10. quae res ... patefact[illegible] est; ib. 17. quam ob rem ... attendite; ib. I, [illegible] quam ob rem ... cognoscite; ib. qua de re testimonium ... dicere audistis; ib. 52. qua[illegible] rem ... rettulerunt; ib. 89. quae res ... [illegible] sunt; ib. 95. „quibus ... in rebus interfui [illegible] 103. quam rem ... egit; ib. 122. cuius [illegible] faciam ... potestatem; ib. qua de re .. [illegible] dendum est; ib. II, 28. quibus in rebus [illegible] ignorat? ib. 35. qua de re ... est co[illegible] ib. 50. qua de re ... dicere audistis [illegible] quae res ... acerbissima est; ib. 109. [illegible] ita se res haberet; ib. 124. qui[illegible] religiones .. repudiavit; ib. 126 [illegible] uterq[illegible] probare potes; ib. 155. [illegible] re .. testor; [illegible] prehendo; ib. III, 16. [illegible] videntur [illegible] gessimus; [illegible] miror; ib. 17. qua[illegible] reprehendit, sen. 32. quarum [illegible] in qua re se .. [illegible]dem vitium ... a[illegible]. 18. quae res .. qua de re ... re[illegible] nos vitium in[illegible] 81. quam quide[illegible] rebus ... ad istius amicitiam [illegible] vivo quae, cu[illegible]. quam ob rem si vis .. docere; ib. 195. (in ea re), qua in re senatus optime ... egisset; ib. 204. quam ob rem non ego invideo commodis tuis; ib. 217. quam ob rem si suscipis; ib. IV, 81. quam ob rem multa praetermittam; ib. 105. quam ob rem tibi habe ... laudationem; ib. 151. quam ob rem ... non existimavit; ib. V, 84. cuius rei neque iudex neque vestigium ... esset; ib. 161. quam ob rem ... optandum illud est; ib. 183. qua in re .. non interfuisset; Tull 27. qua in re ... voluit; ib. 33. qua de re .. animum debeat || debet || advertere; ib. 41. qua *in* re ... quaero; ib. 48. qua in re .. laudas; Font. 2. qua in re ... accusatur; ib. qua de re .. disceptari | decertari || oporteret; Caecin. 1. qua in re || qua re || si .. esset ... agenda; ib. 5. cuius rei causa ... constituta sunt; ib. 7. qua in re .. se obligavit; ib. cuius rei putat .. rationem reddi non posse; ib. 17. quibus .. rebus ... fit; ib. 63. in qua re tu velis ..., in qua re tu nolis; ib. 85. qua in re .. illud concedis; ib. 96. quam ob rem ... mihi susceptum est; imp. Pomp. 71. qua de re .. est haec quaestio constituta; Cluent. 1. quam ob rem alterum partem causae sic agemus; ib. 3. quam ob rem a vobis ... haec postulo; ib. 6. quam ob rem magna me spes tenet; ib. 7. quam ob rem ... quaeso; ib. 8. qua de re mecum locutus es; ib. 72. quae res nemini umquam fraudi fuit; ib. 91. quae res lege maiestatis tenebatur; ib. 97. quam ob rem ... Oppianicum iudici ... dedisse pecuniam iudicatum est; ib. 102. cuius rei quae consuetudo sit ... docere non debeo; ib. 115. quae res si rei iudicatae pondus habuisset; ib. 116. qua de re ... perpauca mihi ... verba faciunda sunt; ib. 117. qua de re ... plura non dicam; ib. 133. quam ob rem .. de te tibi obsequor; ib. 149. quibus in rebus ... pericula proposita esse voluerunt; ib. 154. quibus de rebus mihi ... satis dixisse videor; ib. 160. quae res aperte petebatur; leg. agr. I, 1. quam ob rem ... conligite vos; ib. 26. quibus rebus quanto in metu fuerimus ... facile adsequi coniectura poteritis; ib. II, 11. quam ob rem cum intellegam; ib. 50. quibus .. rebus ... inflati ... non continebuntur; ib. 97. quam ob rem si est boni consulis; Rabir. 3. quam ob rem labor ... meus est; ib. 4. quam ob rem uter nostrum ... popularis est? ib. 11. quam ob rem fateor; ib. 17. quam ob rem ... mihi timorem eripe! Catil. I, 18. quam ob rem ... proficiscere; ib. 23. quam ob rem ... celebratote illos dies! ib. III, 23. quam ob rem ... obtinebo; ib. IV, 11. quam ob rem non Asiae nomen obiciendum Murenae fuit; Muren. 12. „QUA DE RE AGITUR“; ib. 28. qui-

QUOS (AGROS) TUO LABORE CEPISTI; ib. 53. qui (agri) ubique sunt; ib. 57. qui (ager) publicus esse fateatur; ib. quem (agrum) ego excipi ... vehementer gaudeo; ib. de quibus (agris) foedere cautum est; ib. 58. quos (agros) P. Africanus populo Romano adiudicarit; ib. „QUI (ager) ARARI AUT COLI POSSIT"; ib. 67. qui (ager) aratus aut cultus sit; ib. qui (agri) hac lege empti sint; ib. 73. quos (agros) emerint; ib. quem (agrum) vobis ostentant; ib. 78. qui (agri) im publicum Campanum incurrebant; ib. 82. qui (ager) vobis ostenditur; ib. 85. qui (agri) a Sulla sunt dati; ib. III, 3. qui (agri) ... impudentissime possidentur; ib. 12. quos (agros) Sulla nemini dedit; ib. QUI (AGER) SABINUS VOCATUR; Muren. 26. qui (ager) dividi plebi Romanae non potest; Flacc. 80. qui (ager) cum de vectigalibus eximebatur; Phil. II, 101. quos (agros) volebat (dividere); ib. V, 20. qui (ager) sine iniuria privatorum dividi possit; ib. 53. quos (agros) ipse cum Dolobella dederit; ib. VIII, 25. qui (alumni) a parentibus ... suscepti .. sunt; Verr. V, 123. ambitiones ..., quae ... solerent esse; ib. II, 132. quae (amicitia) in capitis dimicatione ... obruetur; Muren. 8. quae (amicitia) mihi cum illo iam diu est; Planc. 5. quae (amicitiae) si non essent; ib. 72. quam (amicitiam) a me violatam esse criminatus est; Phil. II, 3. quae (amicitiae) essent ex inimicitiis revocatae in gratiam; Fr. E. 2. dat iste amicum, ... qui istius domi erat eductus; Quinct. 21. dat iste amicum ... quo utebatur iste plurimum; ib. amicos ..., quorum ... ad pedes iacuit; ib. 96. qui (amici) cum .. fuissent; Verr. II, 69. quos (amicos) ... esse vellet; ib. 71. amicum ..., quem ... dilexissem; ib. 117. amicum ..., de quo optime existimassem; ib. amicum ..., quem ... cognossem; ib. amico ..., qui tum magister erat; ib. 173. quibus (amicis) ... parcant; ib. IV, 21. amicos ... praeda quos augeant; ib. quorum (amicorum) ... copia praesto fuit; Tull. 22. quibus (amicis) sese ... dedisse dixit; Caecin. 26. quos (amicos) adhibuerat antea; Cluent. 186. quorum (amicorum) studia videtis; ib. 202. qui (amicus) alienam potius iniuriam quam suam persequatur; Muren. 57. quorum (amicorum) copia bonis viris ... deesse non solet; ib. 70. quorum (amicorum) ille copia quondam abundarat; Sulla. 6. quibus (amicissimis) non irascebamini; ib. 49. per quos (amicos) res eius secundae ... erant ornatae; ib. 75. cui (amico) cum adfuit post ... illam coniurationem; ib. 81. qui (amici) se populo commiserant; dom. 49. apud quem (amicissimum) tu .. nos criminari soles; Vatin. 39. cuius (amici) ego facinora oculis prius quam opinione ... deprehendi; Cael. 14. qui (amici) delitiscerent; ib. 62. quem (amicum) absolutum insequitur; ib. 76. quibus (amicis) ille est deditus; Phil. V, 29. quibus (amicis) gerendus mos est; ib. XII, 18. amnis, qui ... fluit; Verr. IV, 96. quem (amorem) habetis in rem publicam; dom. 103. quam (amplitudinem) non acceperit; Muren. 16. in quo (angiportu) Miloni conducta non esset domus; Milo. 64. quas (angustias) natura nobis ad vivendem dedit; Marcell. 27. illi (anniculae), quae volebat mori; Scaur. 11. quam (animam) vix retinuit; Sest. 83. quo (animo) ... debet esse; Verr. II, 58. quo (animo) ... Catilina ... fuisset; har. resp. 5. quo (animo) fuit in civis Romanos; prov. cons. 10. quos (animos) ut accusator incenderet; Balb. 56. quem (animum) habes praestantissimum; Phil XI, 22. quos (animos) omnis ad Mutinam intenderes; ib. quem (animum) videtis; ib. 32. quo (animo) se ostendit esse; Fr. B. VI, 28. quae (annona) ... a me ... flagitabatur; dom. 15. quo (anno) ... futurus est; Verr. I, 109. quo (anno) ... fuit; ib. qui (annus) ... adflixerat; ib. II, 8. eo ipso anno, qui mihi maxime quaerendus est; ib. 182. rationem eorum annorum, per quos ... in Sicilia fuisset; ib. qui (annus) esset annus decimus post virginum absolutionem; Catil. III, 9. qui (annus) consequitur; Muren. 85. quem (annum) ego mihi quam patriae malueram esse fatalem; sen. 4. quo (anno) ... me .. socium ... videre posset; Sest. 63. quo (anno) lex lata est; Vatin. 29. *quo* (anno) causam de pecuniis repetundis Catilina dixit; Cael. 10. quo (anno) ego consulatum petivi; ib. quo (anno) interiecto ... sceleratissimorum hominum impunitas propagatur; prov. cons. 17. quibus (ansis) ... sensus tenere possemus; Sest. 22. qui (anseres) ... clamant; Sex. Rosc. 57. quam (generis antiquitatem) ... incisam ... videmus; Font. 41. quae (antiquitas) ipsius urbis (est); har. resp. 13. quem (anulum) ex his rebus invenit; Verr. III, 176. anulus .., quo tu istum ... donasti; ib. 185. anulus aureus, quem habebat; ib. IV, 56. quae (aquae) † gustu tamen Arpinatis fuissent; Fr. B. XIII, IV, 4. quam (aquilam) tibi ... funestam futuram (confido); Catil. I, 24. cui (aquilae) domi tuae sacrarium scelerum tuorum constitutum fuit; ib. quam (aquilam) venerari ... solebas; ib. a cuius (aquilae) altaribus ... dexteram ad necem civium transtulisti; ib. cui (aquilae) ille ... sacrarium .. domi suae fecerat; ib. II, 13. quae (arae) religionem adferrent; dom. 128. quas (aras) ille ... insanis molibus oppresserat; Milo. 85. ad quas (aras) togati adierimus; Phil. XIV, 2. experiens arator, qui ... iudicio repetat; Verr. III, 28. quibus (aratoribus) parcere ... debuisti; ib. 75. qui (arator) si largissimus esse vellet; ib. 118. ARATORES QUI RELIQUI ERANT; ib. 124. quibus (aratoribus) aratrum saltem ... reliquum fecit; ib. 128. qui (aratores) in agris ... remanserunt; ib. ille maximus numerus aratorum, qui ... eiecti sunt; ib. ut aratoribus, quibus tanta onera res publica imponeret, solveretur; ib. 164. ex illis aratoribus, qui ... pecunias contulerunt; ib. 180. quibus (aratoribus) vix ... decumae relictae sunt; ib. 226. qui (aratores) .. numquam timuissent; ib. V, 70. cuius (arbitri) ... proprium non erat || proprium erat || iudicium; Qu. Rosc. 25. archipiratam .. videt nemo, de quo supplicium sumi oportuit; Verr. V, 64. quem (archipiratam) ante currum tuum duceres; ib. 67. qui (ardor animi) etiam ex infantium ingeniis elicere voces ... solet; Fr. B. IX, 5. omne argentum, quod apud quemque esset; Verr. IV, 50. quod (argentum) alter eriperet; ib. 52. quo (argento) nostros .. Marcellos .. multi eunuchi ... vicerunt; Fr. B. VII, 8. quo (argumento) certius ... reperiri nullo modo potest; Sex. Rosc. 52. quod (argumentum) ... amplecterer; Qu. Rosc. 37. quae (argumenta) sunt innumerabilia; Cael. 58. quod (argumentum) quidem est proprium rei; Scaur. [illegible] quod (argumentum) rerum vox est; ib. quae (arma) ... essent; Tull. 18. quae (arma) qui [illegible] habuerint; Caecin. 60. quae (arma) tibi lex dab[illegible] Planc. 45. quibus (armis) ... caedem fieri sens[illegible] et bonorum; ib. 87. quae (arma) privatus Scipio ceperat; ib. 88. quae (arma) ... in [illegible] rum vigiliam consulum recidissent; ib. 90. [illegible] (arma) erant sumpta contra te; Ligar. 7. [illegible] (arma) non effugisses; Phil. II, 53. in quo (arm[illegible] sciret esse nummorum aliquantum; Cluent. [illegible] artis, quibus tu magnus es; Quinct. 93. [illegible] (artes) nobis populi Romani studia concili[illegible] Muren. 23. quae (artes) possunt locare homi[illegible] in amplissimo gradu dignitatis; ib. 30. qui[illegible]

(artibus) te .. excellere omnes intellegunt; ib. quae (artes) ad humanitatem pertinent; Arch. 2. quibus (artibus) aetas puerilis ad humanitatem informari solet; ib. 4. quibus (artibus) instituimur ad hunc usum forensem; Cael. 72. quas (artis) in emendo secuti sumus; Planc. 62. arulae, quae ... significare possent; Verr. IV, 5. astrologus, qui ... duceret; ib. II. 129. quae (avaritia) .. occultis itineribus ... uti solebat; ib. III, 219. quae (avaritia) criminibus infinitis implicata est; Piso. 86. in qua (auctione) ... dominata est; Verr. II. 46. quam (auctionem) constituunt; leg. agr. I, 7. quam (auctionem) tu mihi ex ordine recita; ib. II, 48. quam (auctionem) ... huic ... acerbam praedicationem futuram puto; ib. in quibus (auctoribus) ... Flaccum fuisse non dices; Flacc. 84. quam (procurationem auctoritatemque) si retinere volunt; Sex. Rosc. 139. qua (auctoritate et potestate) .. estis (praediti); ib. 154. quae (auctoritas) ... debet; Verr. a. pr. 3. quae (auctoritates) ... non sinant; ib. 52. quae (auctoritates) ... commoneant; ib. quae (auctoritas) .. gravis erit; Verr. IV, 25. quam (auctoritatem) ego turpiter paene praeterii; Cluent. 138. quae (auctoritas) apud maiores nostros fuit; leg. agr. I, 27. quae (auctoritas) in iudiciis ... ad salutem debet valere; Muren. 67. quae (auctoritas) amissa est; Flacc. 4. qua (auctoritate) ego ... moderate utar; Sulla. 10. quam (auctoritatem) .. adveniens prodidisti; dom. 4. cui (auctoritati) ... in mea causa praefuistis; ib. 142. quae (auctoritas) tanta est, quanta ... esse debet; Balb. 10. quam (auctoritatem) iam nullam habebitis; Phil. VII, 27. cuius (audaciae) partes .. impositae sunt; Sex. Rosc. 122. quam (audaciam) ille praesens in mentibus vestris .. defixit; prov. cons. 8. quam (audaciam) neque auctoritas ... neque leges ullae possent exercere; Phil. II, 9. quae (audacia) ... a te non discedit; ib. 90. tot audaces, quorum nemo sibi tam vehemens ... visus est; Verr. IV, 7. quorum (augurum) ego libros ... non scrutor; dom. 39. quod (aurum) L. Luccei servis daret; Cael. 51. quod (aurum) sumptum a Clodia dicitur; ib. quod (aurum) te diutissime torsit; Piso. 90. quibus (auspiciis) haec urbs (constituta est); Catil. I, 33. quibus (auspiciis) haec urbs condita est, quibus omnis res publica ... tenetur; Vatin. 14. quibus (auspiciis) .. parere necesse erat; Phil. II, 88. quae (auspicia) hic consul ... neglexit; ib. III, 9. quae (mater atque avia) ... dixerunt; Verr. I, 93. quam (authepsam) ... mercatus est; Sex. Rosc. 133. qui (avus) amavit unice patriam; Catil. III, 10. de quo (avo) .. audisti multa ex me; Phil. I, 34. quod (auxilium) nobis a maioribus est traditum; Rabir. 2. quae (auxilia) habemus; Muren. 84. quo (auxilio) ceteri saepe abundarunt; Planc. 87.

in quibus (balneis) non invenio (latebras); Cael. 62. quibus (barbaris) est ... pax erepta; prov. cons. 4. quorum (barbarorum) in foederibus exceptum est; Balb. 32. quibus (barbaris) silvas publicas depopulatus erat; Milo 26. qua (barbula) ista delectatur; Cael. 33. quam (barbulam) in statuis antiquis ... videmus; ib. in basi, in qua ... erat incisum; Verr. IV, 74. quae (bella) ... gesta ... sunt; ib. 103. bellum, quod M'. Aquilius confecit; ib. V, 5. quae (bella) ... gerebantur; Font. 13. quod (bellum) .. vestros animos excitare ... debeat; imp. Pomp. 6. in quo (bello) agitur populi Romani gloria; ib. quod (bellum) ad .. bona civium .. pertinet; ib. 17. in quo (bello) gloria nominis vestri ... vectigalia maxima ... defendantur; ib. 19. in quo (bello) maxime elaborandum est; ib. 20. quod (bellum) ... renovent agitatae nationes; ib. 26. quod (bellum) lege Gabinia geritur; ib. 58. quae (bella) huic imperio maxime minitabantur; ib. 60. quod (bellum) tum ... solum gerebat; Muren. 12. quae (bella) .. cum Graecis gessimus; ib. 31. quod (bellum) ... ante audierunt geri quam parari; Ligar. 3. quo (bello) audito; ib. in quo (bello) tu nimium felix fuisti; Phil. II, 39. quod (bellum) ... susceptum opera tua est; ib. 70. quod (bellum) opinione plerumque ... gubernatur; ib. V, 26. quod (bellum) contra maiores nostros Hannibal gessit; ib. 27. quae (bella) ... a dictatoribus ... confecta sunt; ib. XI, 17. ad quod (bellum) populus Romanus .. sibi ipse dilegit idoneum ducem; ib. quod (bellum) ab omnibus gentibus comprobatur; ib. 39. quod (bellum) cum impiis civibus .. suscepimus; ib. XIII, 1. in quo (bello) pactio pacis lex sit servitutis; ib. 2. in quo (bello) nisi tanta militum virtus exstitisset; ib. XIV, 35. quae (belua) .. in foveam incidit; ib. IV, 12. quod (beneficium) permagnum est; Planc. 72. cui (beneficio) ne referri quidem gratia posse videatur; ib. 73. quae (beneficia) in me contulistis; Milo 100. quae (beneficia) venderet; Phil. II, 82. ex qua (benevolentia) nobis interdictum sit; Balb. 30. quae (benevolentia) mea erga illum omnibus .. nota fuit; Marcell. 34. quae (benignitas) liberalitatem magis significat quam largitionem; Muren. 77. qua (benignitate) soletis (audire); Phil. VII, 9. quae (bestiae) ... attigissent; Sex. Rosc. 71. QUO (BIENNIO) QUIS PETAT; Vatin. 37. quibus (blandimentis) sopita virtus coniveret interdum; Cael. 41. quae (bonitas et misericordia) si manet; Sex. Rosc. 150. bona, quae ex edicto possidebat; Quinct. 76. quae (bona) sunt sexagiens; Sex. Rosc. 6. quae (bona) ... sese dicit emisse; ib. de quibus (bonis) agitur; ib. 103. quae (bona) Roscii fuerunt; ib. 145. quae (bona) abstulisti; Verr. I, 94. quae (bona) confessus es (te abstulisse); ib. quibus (bonis) est a vobis ... consulendum; imp. Pomp. 6. quae (bona) ille adeptus est; Muren. 58. quae (bona) videmus ... egregia; ib. 61. ex quibus (bonis) nemo rem ullam attigit; dom. 108. *quae* (bona) proscripta *essent*; Scaur. 2, 4. ex quo (bono) quidem maximus est fructus; Marcell. 19. bonum .. quod summa re publica manet; Fr. B. VI, 6. qui (boni) te ad tribunatus petitionem vocaverunt; Muren. 81. qui (boni) te .. diligunt; Sulla 35. ex quibus (bonis) ille cum optimos viros legeret; Milo 21. quibus (bonis) omnia pollicetur Antonius; Phil. VIII, 9. quos (bonos) .. ornare ... debemus; ib. XI, 37. brevitas .., quae mihimet ipsi amicissima est; Quinct. 34. quarum (bullarum) ... opere delectabatur; Verr. IV, 124.

quae (caedes) .. factae sunt; Sex. Rosc. 94. in qua (caede) P. Clodius occisus est; Milo. 12. quae (caedes) in Appia via facta esset; ib. 15. quibus (caerimoniis) praeerat; Rabir. 27. ut ... calamitatibus, quas ... tulerunt, ... liberentur; Verr. III, 203. quae (calamitas) .. propter avaritiam ipsius accidisset; ib. V, 106. in qua (calamitate) ... positam esse arbitratur; Font. 27. quae (calamitas) tanta fuit; imp. Pomp. 25. quam (caliginem) paulo ante dixi; Phil. XII, 5. ad calumnias, in quas omnes inciderent; Verr. III, 38. quae (calumnia) maior .. est; dom. 37. calumniatores ... opposuit, qui ... dicerent; Verr. I, 27. (campus Leontinus), quod caput est rei frumentariae; ib. III, 47. campus Leontinus, cuius ante species haec erat; ib. in quo (campo) excurrere virtus .. posset; Muren. 18. extra hos cancellos, ... quos mihi ipse circumdedi; Quinct. 36. candelabrum ..., quod ... missurus esset, quod ... monumentum ... esse voluisset; Verr. IV, 67. candelabrum ..., cuius fulgore conlucere

... templum oportebat; ib. 71. qui (candidati) accipere in campo consuerunt; Cluent. 75. quorum (candidatorum) nummos suppressos esse putant; ib. a quibus (candidatis) si domus nostra celebratur; Muren. 70. qui (canes) ... possunt; Sex. Rosc. 57. quos (canes) ... haberet; Verr. I, 126. quos (canes) ... dixerat esse; ib. 133. horum canum, quos ... video lambere; ib. III, 28. canes, qui investigabant; ib. IV, 47. quibus (canibus) istum videtis ... rostra ipsa mandentem; har. resp. 59. a quibus (captivis) ad senatum missus erat; Sest. 127. qui (capti) ad vos ... venirent; imp. Pomp. 32. caput illud .., quod visere solebamus; Verr. IV, 128. quo (capite) ... temptamini leviter; leg. agr. II, 16. quo (capite) omnia veneunt; ib. 58. de quo (capite) ... disputabo; ib. III, 4. carcer ille, qui est ... factus; Verr. V, 143. quem (carcerem) vindicem ... manifestorum scelerum maiores nostri esse voluerunt; Catil. II, 27. propter caritatem .., quae fuerat in Macedonia; Verr. III, 217. quae(carmina) tu ... libentissime commemoras; Rabir. 13. in quibus (castris) cum frequens fuisset; Verr. V, 33. in quibus (castris) tu es videlicet consularis; Phil. XIII, 26. in quo (casu) adflictus iacet; Sulla 61. qui (casus) illi tantum addere iam non potest; prov. cons. 35. quem (casum) tulimus; Phil. VI, 19. quae (causa) ... adduxerit; Sex. Rosc. 86. quae (causae) .. impellerent; ib. 92. quam (causam) ... probarent; div. Caec. 60. quae (causa) debet; ib. 64. quam (causam) .. proposuimus; Verr. I, 80. pro qua (cauca) .. acceperas; ib. 116. in qua (causa) ... posset esse; ib. II, 20. quas (causas) .. constituerat || instituerat || ... cognoscere; ib. 30. quae (causa) ... agenda esset; ib. 103. causam ..., quae ... ceteris antecellet; ib. III, 10. una illa (causa) .., quam videtis; ib. 30. ad illam, quam institui, causam ... revertar; ib. 84. causam .., quam suscepi; ib. IV, 82. eandem .. causam videbat esse quam illorum; ib. V, 116. ea causa .., quae ... insita est; ib. 139. ea causa ..., quae ... ad civium ... sanguinem pertinet; ib. in qua (causa) nolite ... exspectare; ib. eadem (causa), quae ... commemorabitur; ib. 146. quam (causam) .. intellegimus; Caecin. 44. in quibus (causis) perspicitur; ib. 59. in qua (causa) oratio deesse nemini possit; imp. Pomp. 3. quae (causa) ... ex contraria parte audiatur; Cluent. 7. quae (causa) Oppianici ... mentem maxime commovebat; ib. 44. qua (causa) mutari nullo modo potest; ib. 80. quas (causas) .. in iudicium adferri non oportuit; ib. 91. quae (causa) tum agebatur; ib. 142. quibus (causis) gratis parceret; leg. agr. I, 11. quae (causa) iustissima mihi ... esse visa est; Rabir. 1. quae (causae) inter se confligunt; Catil. II, 25. in qua (causa) omnes sentirent ... idem; ib. IV, 14. quam (causam) nec industrius *homo* nec ... officiosus deserere possit; Muren. 9. qua (causa) nulla res cuiquam potior debet esse; ib. 86. quae (causa) .. hominis animum in Flaccum incitavit; Flacc. 46. in qua (causa) te vindicem coniurationis velis esse; Sulla 31. quae (causa) ... tabulis Metelli comprobetur; Arch. 31. quae (causa) videbatur ... ad invidiam esse proposita; dom. 44. cuius (causae) tanta bonitas est; ib. 57. quam (causam) ... talem dicat fuisse; ib. quae (causa) quanta fuerit iam mihi dicere non est necesse; Sest. 62. quam (causam) susceperat; ib. 87. utra .. causa popularis debet videri: in qua ... omnes ordines una consentiunt, an in qua furiae concitatae tamquam ad funus rei publicae convolant? ib. 109. quam (causam) egomet de me agere potuissem; ib. 120. in qua (causa) ... videtur facienda esse contentio; Planc. 5. in qua (causa) tu ... omnis ambitus leges complexus es; ib. 36. in qua (causa) desinamus aliquando ... contendere; ib. 47. quae (causa) iudicata est; Rab. Post. 11. quae (causa) mihi fuerit cur eum defenderem; ib. 32. in qua (causa) ego (fui); Marcell. 3. quam (causam) etiam di adiuverunt; Ligar. 19. quam (causam) secutus erat; ib. 27. a qua (causa) erat reiectus iniuria; ib. quae (causa) esset senatui, quae populo, quae cunctae Italiae, quae dis .. gratissima; Phil. V, 44. in qua (causa) .. voluntatem suam ... declararent; ib. VII, 6. quod eius causa non sit eadem quae Verris; Fr. A. III, 18. cui (celebritati) cadere inimici etiam solent; Milo 86. qua (celeritate) si essemus usi; Phil. V, 53. quam (celeritatem) nisi in via .. hereditates retardassent; ib. X, 11. in qua (cella) ... salutares sententiae dictae sunt; ib. II, 19. censores ..., quibus, si quid commisissent, poenae .. erant constitutae; Verr. II, 138. censor, qui .. honoris causa ... litteras misit; ib. V, 15. penes quem (censorem) maiores ... iudicium ... esse voluerunt; dom. 130. qui (census) ... sunt habiti; Verr. II, 63. eum censum ..., qui ... habitus esset; ib. 138. quae (centuria) .. nominatur; Tull. 16. quae (centuria) ... fuit; ib. quam (centuriam) ... possederat; ib. quae (centuriae) me consulem fecerant; sen. 27. quibus (centuriis) conlocaratis; Quir. 17. quarum (centuriarum) vos principes ... fuistis; dom. 142. quas (centurias) .. sine suffragio esse voluit; Phil. VII, 16. quos (centuriones) bene sentire de re publica cognoverat; ib. V, 22. certatio, non illa, qua tu contra Alfenum equitabas; Quint. 73. quae (chartae) illam pristinam severitatem continebant; Cael. 40. in quo (chirographo) habes scientiam quaestuosam; Phil. II, 8. quorum (chirographorum) .. institores sunt; ib. 97. eo cibo ..., a quo maiores eorum ceteros ... removerunt; Verr. V, 99. quem (citharistam) ... canere dicebant; ib. I, 53. de quo (citharista) .. audistis; ib. quibus (civibus atque sociis) ... iniurias fecerit; ib. a. pr. 7. quos (cives Romanos) ... percussit; ib. I, 7. qui (civis Romanus) ... daret; ib. 13. qui (cives Romani) .. negotiabantur; ib. 69. qui (civis Romanus) si dixisset; ib. 74. quos (civis) ... dimittit; ib. II, 6. qui (cives Romani) ... negotiantur; ib. 15. qui (cives) .. existimant; ib. 16. civis ..., qui ... improbum removet; ib. III, 2. civium .., qui arant in Sicilia; ib. 11. civis Romanos, quos in carcerem .. coniecerat; ib. V, 72. quorum (civium) alios Sertorianos milites fuisse insimulabat; ib. quorum (civium) de acerbissima morte ... dicam; ib. quos (civis) piratae ceperant; ib. 75. cum ... centum civis Romanos haberet ..., qui ... cognoscerent; ib. 155. eum civem .., qui omnibus ... notus, qui Syracusis natus esset; ib. 156. qui (cives) .. ex ultima Syria ... navigarent, qui ... in honore .. fuissent, qui ex praedonum insidiis, qui ex .. periculis profugissent; ib. 157. quos (civis) ... necabat palam; ib. qui (cives) in Sicilia negotiantur; ib. 158. qui (civis) se .. in lautumiis fuisse quereretur; ib. 160. quem (civem) ... retractum esse; ib. qui (cives) tum aderant; ib. 163. qui (cives) ... societate iuncti sunt; ib. 167. omnes ... cives Romani et qui adsunt et qui ubique sunt; ib. 172. qui (cives Romani) negotiantur; Font. 11. qui (cives) ... ducuntur; ib. 35. nemo est civis Romanus qui ... putet; ib. 46. qui (civis) cum est acceptus; Caecin. 98. quorum (civium) vobis ... habenda est ratio; imp. Pomp. 17. qui (civis) ... fidem suam ... pecunia commutarit; Cluent. 129. qui (civis) ... suam significaret ... voluntatem; Rabir. 24. qui (cives) circumstant senatum; Catil. I, 21. quorum (civium)

. . voces . . . exaudire potuisti; ib. quorum ivium) alter finis vestri imperii . . . caeli regiobus terminaret, alter . . . domicilium . . servaret; . III, 26. quorum (civium) . . . dignitate celeari hoc iudicium . . . vides; Sulla 4. quis civis it qui fas esse putaret? sen. 28. quem (civem) senatu, quem a bonis omnibus, quem a cuncta alia desideratum . . . confiteris; dom. 5. qui ivis) rem publicam . . . defendisset; ib. 114. iem (civem) perculsum . . . extolleret; ib. 119. ii (civi) . . . cunctae gentes testimonium . . . deissent; ib. 132. qui (civis) urbem suis laboribus . . conservasset; ib. 137. qui (civis) lapidibus, ui ferro alios fugaret . . ., qui urbem totam, qui uriam, qui forum, qui templa omnia . . . terreret; ar. resp. 6. quos (civis) necavit; ib. 58. quem civem) vos patriae conservatorem esse . . iudiaritis; ib. 58. qui (civis) se . . . opponat invidiae; b. 60. qui (cives) auderent; Sest. 1. qui (cives) rmati senatum obsederint; Cael. 1. quorum (civium) um adulescentiae cupiditates deferbuissent; ib. 43. ex quibus (civibus) neminem mihi libet nominare; ib. quorum (civium) ego nihil dico; prov. cons. 8. qui (civis) . . . duas res sanctissimas . . . uno scelere violasset; ib. 24. quem (civem) hic ordo . . . conservatorem patriae iudicarat; Piso 23. qui (cives) rem publicam salvam esse vellent; ib. 34. qui (civis) . . se civem esse meminerit, qui vos non oculis fugiat; ib. 45. qui (cives Romani) in eis locis negotiantur; ib. 96. qui (civis) semper genus illud hominum . . . neglexit; Milo 3. qui (cives) . . . in recte factis saepe fastidiunt; ib. 42. in quibus (civibus) homines . . . res praeclarissimas obliviscuntur; ib. 63. quem (civem) senatus, quem populus Romanus, quem omnes gentes . . . civium conservatorem iudicarunt; ib. 73. qui (civis) . . . animum . . retinet armatum; Marcell. 31. qui (cives) si viverent; Phil. II, 37. cuius (civis) ex omni vita nihil est honestius quam quod cum mima fecit divortium; ib. 69. quorum (civium) ante pedes eius morientium sanguine os uxoris respersum esse constabat; ib. III, 4. quos (civis) Suessae, quos Brundisii occiderat; ib. IV, 4. qui (cives) illum . . . ferre potuissent; ib. V. 24. quibus (civibus) . . fortunae . . nostrae sunt; ib. 32. qui (civis) a se alienas (miserias) arbitraretur; ib. VIII, 18. cuius (civis) desiderium ferre . . civitas non potest; ib. X, 21. qui (cives) in urbe . . . relicti sunt; ib. XII, 13? qui (civis) civile bellum concupiscit; ib. XIII, 2. quibus (civibus) . . . victoribus . . . florens civitas esse posset; ib. XIV, 23. quarum (civitatum) . . . crimina . . . minuerentur; div. Caec. 14. quae (civitates) . . . venissent; Verr. II, 2. quae (civitas) . . . miserit; ib. 13. quae (civitates) . . . convenirent; ib. 38. civitates . ., de quibus . . fieri iudicium . . potest; ib. 153. civitas, quae . . . coniuncta est; ib. 163. quarum (civitatum) ager cum esset publicus . . . factus; ib. III, 13. civitates duae . ., quarum decumae venire non soleant; ib. haec civitas, de qua loquor; ib. 67. civitates, quae decumas habent; ib. 100. ex quibus (civitatibus) . . . numeranda est civitas Halaesina; ib. 170. civitates . . ., quarum frumentum improbare nolueris; ib. 180. ab ea civitate, cui imperabatur; ib. 189. ab ea civitate, quae tibi . . . in deliciis fuit; ib. IV, 3. civitas . . . erat inimica . ., quae impedimenta retinuit; ib. 22. in hac civitate, quae . . . imperat; ib. 81. eius civitatis sum, quam ille amplam . . . reddidit; ib. e tandem civitas fuit quae deberet? ib. V, 53. tates . ., quibus . . . praefuisti; ib. 57. civi-s, quae in amicitia . . populi Romani . . manserunt; ib. 83. quae (civitates) . . . cognatione populum Romanum attingunt; ib. 84. quam (civitatem) immunem esse voluerunt; ib. 125. quae (civitas) . . . laborat; Font. 45. quae (civitas) . . . mare tenuisse dicitur; imp. Pomp. 59. quae (civitas) . . . unius tribuni militum . . . spiritus capere possit; ib. 66. quae (civitas) locuples sit; ib. 67. quae (civitas) istis pacata esse videatur; ib. quae (civitas) legibus contineatur; Cluent. 146. quae (civitas) . . . ceteris civitatibus antecellit; leg. agr. II, 29. in qua (civitate) nemini . . . maiores . . patronum deesse voluerunt; Muren. 10. ex quibus (civitatibus) sit . . . prima civitas Acmonensis; Flacc. 34. in qua (civitate) nummus commoveri nullus potest; ib. 44. in quam (civitatem) ego multa . . . officia contuli et quam meus frater . . . diligit; ib. 52. quae (civitas) . . . optimatium consilio gubernatur; ib. 63. quae (civitas) suam dignitatem non posse se tenere . . . iudicavit; Quir. 25. quam (civitatem) servassem inermis; dom. 76. „quae (civitates) M. Tullium . . . recepissent"; ib. 85. cum eius essem civitatis, ex qua C. Mucius solus in castra Porsenae venisset, . . . ex qua P. Decius . . . vitam suam . . . devovisset, ex qua innumerabiles . . . alii mortem . . . oppetissent, in qua civitate ipse meminissem patrem huius M. Crassi . . . sibi manu vitam exhausisse; Sest. 48. qua (civitate) tu nunc uteris; Vatin. 5. in qua (civitate) est natus; Balb. 6. qua cum (civitate) prope singulare foedus . . . ictum putatur; ib. 50. pro qua (civitate) pericula ac tela subierunt; ib. 51. in qua (civitate) in principum numero voltis esse; Piso. 30. quae (civitates) . . . nefarias libidinum contumelias . . . subierunt; ib. 86. quam (civitatem) scit . . . semper fuisse amicissimam; Phil. XIII, 32. quae (classis) . . . aedificata sit; Verr. I, 90. quae (classis) . . . superata est; ib. V, 98. quae (classis) . . . ad Italiam studio . . . inflammata raperetur; imp. Pomp. 21. cui (classi) consul . . . praepositus esset; ib. 33. quam (classem) vellet subito . . se comparaturum; Flacc. 33. qui (codex) tum interlitus proferebatur; Cluent. 91. quae (cogitationes) mihi nullam partem . . . quietis impertiunt; leg. agr. II, 5. quae (cogitationes) volunt; Milo. 79. ista (cognatio), qua vos delectamini; Verr. IV, 81. quae (cohors) . . . dedit; ib. II, 27. cohortem . . . Metelli, quam vocat; ib. III, 158. ex qua (cohorte) recuperatores . . . nulli dabantur; ib. quibus (cohortationibus) a te excitatus senatus . . . didicit; Phil. XII, 15. quae (colonia) . . . commovetur; Font. 46. quas (colonias) Sulla constituit; Catil. II, 20. quas (colonias) ego universas civium esse optimorum . . . sentio; ib. quas (colonias) velint . . . (occupare); leg. agr. II, 86. ex qua (colonia) . . ad me publice venerint gratulatum; Piso. 51. quae (colonia) esset auspicato deducta; Phil. II, 102. in quas (colonias) eodem est animo; ib. XIV, 9. colonorum, quos . . . deduxit; Verr. II, 123. qui (colonus) simul esse solebat; Cluent. 175. QUOS (COLONOS) VELINT (DEDUCERE); leg. agr. I, 17. 20. quos (colonos) velint (deducere); ib. II, 75. qui (coloni) se . . . sumptiosius . . iactarunt; Catil. II, 20. quos (colonos) Faesulas L. Sulla deduxit; ib. III, 14. qui (coloni) adsunt; Sulla 61. quae (columna) . . . possit; Verr. I, 133. quas (columnas) . . videtis; ib. 145. dico esse, quae (columnae) . . . commotae non sint; ib. dico esse, ex qua (columna) . . . delitum sit; ib. qui (comes) erranti comiter monstrat viam; Balb. 36. quem (comitem) necasti verberibus; Piso 84. in quos (comites) incensos ira . . . cum incidisset; Milo 56. qui (comites) . . . consulem designatum obsident; Phil. XI, 37. quorum (comitiorum) . . . dominum . . arbitrabatur; Verr. a. pr. 25. quae (comitia) vos non initis; leg. agr. II, 27. quae (comitia) vestra erant; ib. quae (comitia) a me habita sunt;

Sulla 51. quae (comitia) .. maiores comitia iusta dici .. voluerunt; sen. 27. in qua (commemoratione) ego diutius non morabor; Cluent. 168. quorum (commentariorum) ipse auctor erat; Phil. V, 11. quibus (commodis) utimur; Sex. Rosc. 131. quibus (commodis) caremus; Cluent. 150. quae (commoda) quidem si huic obfuerint apud vos; Balb. 63. in qua (comoedia) servus primarum partium non Lydus esset; Flacc. 65. qui (competitores) ... tecum ... de omni dignitate contendent; Sulla. 24. quorum (competitorum) tu cave quemquam peregrinum appelles; ib. qui (competitores) si attulerint ... industriam; ib. a quo (competitore) es victus; Planc. 10. conclavia, quae ... habet; Verr. IV, 58. [quam (concordiam) mihi constitui]; leg. agr. II, 103. quem (concursum) mea salus concitarat; Milo 38. qui (concursus) admirabilis ad eum fieri solebat; Phil. X, 7. quem (condemnatum) constaret ab imperatore nostro civitate donatum; Balb. 53. qua (condicione) .. volt (esse rationem defendendi); div. Caec. 25. ut ... eadem condicione ... parerent qua .. ante paruissent; Verr. III, 12. (huic) quae (condicio) optimo iure esse debet; ib. 211. quae (condicio) illorum (est); Catil. III, 27. quam (condicionem) secuti petitionem reliquissent; Cluent. 154. quae (condicio) si vobis .. placet; ib. 155. quam (condicionem) servi ... ferre nullo modo possunt; Rabir. 15. qua (confessione) Ahala, qua Nasica, qua Opimius, qua Marius, qua nosmet ipsi (uteremur); Milo 83. *quam (coniugem) ipse amabat;* Scaur. c. 2, § 6. quam (coniugem) ego sine contumelia discribo; Phil. II, 113. quae (coniuratio) nunc rem publicam labefactat; Muren. 90. quae (coniuratio) ... facta esse dicitur; Sulla 11. quae (coniuratio) me consule (facta esse dicitur); ib. quae (coniuratio) facta contra vos ... esse dicitur; ib. 12. quae (coniuratio) me consule facta est; ib. 14. quorum (coniuratorum) ego furori nisi cessissem, ... mactatus essem; Piso 16. a quibus (conlegis) ei locus primus in indice ... legis concessus est; leg. agr. II, 22. quem (conlegam) admodum dicebat ipse; Muren. 49. contra quem (conlegam) ... multum omnes boni providerunt; ib. 81. qui (conlega) cum inimicitias sibi ... susceptas esse dixisset; Sest. 72. quem (conlegam) ipse facit ... vitiosum; Phil. V, 9. quae (conlegia) coëant de ... bonis; dom. 47. in quo (conlegio) ... duo populares existimabantur; Sest. 113. quam (conscientiam) qui neglegunt; Catil. III, 27. quae (consensio) magis honeste quam vere sodalitas nominaretur; Planc. 37. quae (consensio) patefacta est; Scaur 38. „quod (consilium) conemur ... corrumpere“; Verr. a. pr. 29. consilia ..., quibus ... provinciam ... recreasti; ib. III, 212. quae (consilia) .. mecum licet recognoscas; Catil. I, 6. quod (consilium) a tuo scelere abhorreat; ib. 18. quae (consilia) clam essent inita; ib. III, 20. quod (consilium) non de meis rebus gestis ea ... iudicarit; dom. 73. nullum erat ... consilium, quod tum non ... decrevisset; Sest. 32. quo (consilio) patefacto; ib. 69. quae (consilia) ad me opprimendum parabantur; Piso 11. sine quo (consilio) Romae ne reges quidem esse potuerunt; ib. 23. quibus (consiliis) mecum in consulatu meo coniunctus fuit; ib. 54. in quo (consilio) ... amplissimi viri iudicarent; Milo 5. quae (consilia) si valuissent; Phil. II, 24. quae (consilia) pertinent ad libertatem; ib. III, 19. quo (consilio) vales plurimum; ib. VII, 27. in quo (consilio) .. sciturus populus Romanus sit; ib. XII, 16. qua (constantia) mihi .. utendum fuit; dom. 19. quam (constantiam) ego ... non commemorarem; Ligar. 26. nemo consuetudinem meam ... requirebat, cuius desiderio ... omnia ... studia siluerunt; Vatin. 8. quae (consuetudo) mihi cum illo, quae fratri meo, quae C. Varroni ... ab omnium nostrum adulescentia fuit; prov. cons. 40. [quam (consuetudinem) in re publica semper habui]; Phil. I, 27. quae (consuetudo) increbuit; ib. XIV, 12. qui (consules) si ... gravabuntur; imp. Pomp. 58. qui (consules) aditum huius loci ... fugerunt; leg. agr. II, 6. qui (consules) adversarii Sullae .. fuerunt; ib. III, 6. cui (consuli) non forum ... insidiis fuit; Catil. IV, 2. qui (consul) .. parere vestris decretis non dubitet; ib. 24. qui (consul) .. dis immortalibus commendavit; Muren. 2. qui (consul) ... comprimat tribunicios furores, qui concitatum populum flectat, qui largitioni resistat; ib. 24. quem (consulem) ego vobis ... commendo; ib. 90. quorum (consulum) alter res ... maximas, alter ... auris adhibere posset; Arch. 5. qui (consules) vendiderant; sen. 3. qui (consules) me ... deseruerunt in causa ... consulari; ib. 10. quorum (consulum) alter .. neque me neque quemquam fefellit; ib. quorum (consulum) mentes augustae ... magnitudinem tanti imperii nec intueri ... nec capere potuerunt; ib. quorum (consulum) alter me Catilinam ..., alter Cethegum consobrinum reposcebat; ib. qui (consul) illi .. inimicissimus esse debuerat; har, resp. 45. de consulibus loquor, quorum fide res publica niti debuit; Sest. 27. consules ..., quos nemo est quin ... evellendos putet; ib. 33. consules, qui duces .. consilii esse deberent; ib. 42. qui (consules) cum in senatu privati ut de me sententias dicerent flagitabant; ib. 69. qui (consul) ... rei publicae fuisset inimicus; ib. 130. qui (consul) excitatus cum .. auctoritate P. Servilii *tum incredibili* quadam gravitate dicendi; ib. qui (consules) designati erunt; prov. cons. 17. cuius (consulis) sententia primum duplicata est supplicatio; ib. 27. qui (consules) nunc erunt designati; ib. 39. qui (consules) hunc ordinem oppugnent; ib. quem (consulem) in hoc maiali invenire non possem; Piso 19. qui (consul) tantam rei publicae causam ... consilio suo tueretur, sed qui tamquam truncus ... posset sustinere ... titulum consulatus; ib. qui (consul) senatum esse in re publica non putavit; ib. 23. cuius (consulis) in imperio ... se in publico tuto statuit esse non posse; ib. 29. qui (consules) triumpharint; ib. 58. quorum (consulum) alter exercitum perdidit, alter vendidit; Planc. 86. qui (consules) exercitu, qui armis, qui opibus plurimum poterant; ib. quo (consule) sceleris nihil facere posset; Milo 32. quibus (consulibus) .. coniventibus .. speraret posse se eludere; ib. qui (consules) ita locuti sunt; Phil. V, 1. qui (consul) cum esset infirmus ex gravi .. morbo; ib. VIII, 5. qui (consul) minime falli posset ..., qui nullam pacem probaret, ..., qui praeferret mortem servituti; ib. XII, 2. quem (consulem) oppugnat; ib. XIII, 47. contra quos (consules) arma fert; ib. qui (consulares) tum erant; Rabir. 21. qui (consulares) ... ad caedem constituti fuerunt; Catil. I, 16. qui (consulares) Catilinae adfuerunt; Sulla 81. qui (consulares) ... exsequi cladem illam .. potuissent; Phil. II, 54. qui (consularis) ... C. Caesarem hostem iudicaret; ib. V, 23. quorum (consularium) nemo est; ib. VIII, 20. cuius (consularis) .. consulatus est ex omni .. memoria evolsus; ib. XIII, 26. qui (consulares) si omnes viverent; ib. 28. in quo (consulatu) ... bonis omnibus parui; Sulla 21. quem (consulatum) iudicio amiserat; ib. 68. cuius (consulatus) fuit initium ludi compitalicii; Piso 8. qui (consulatus) ... labefactari non poterat; Milo 34. in quo (consulatu) pecuniam publicam maximam, dissipavit; Phil. VII, 15. senatus consultum,

quod pridie fecissent; Verr. IV, 147. consultum, in quo praetor appellatus esset; ib. 149. quae (consulta) numquam facta sunt; leg. agr. II, 37. quod (consultum) est L. Caesare * consule factum; Muren. 71. quae (consulta) sunt .. contra illum ... facta; har. resp. 8. quod (consultum) nuper est factum; ib. 31. quod (senatus consultum) in monimento Marii factum est; Planc. 78. quo (senatus consulto) mea salus omnibus est gentibus commendata; ib. quod (consultum) fieri vellet; Phil. I, 3. quo (consulto) recitato; ib. quae (consulta) quidem ... scripta sunt; ib. XIII, 19. quam (contentionem) ego non ... susceperim; dom. 27. ad quam (contentionem) tu me vocas; Planc. 6. ad quam (contentionem) me causa ipsa deducit; ib. quae (contentio) tractari sine contumelia non potest; ib. 17. qua (contentione) abs te vincitur; ib. 18. quam (contentionem) ego ... pro salute tua ... defugerim; ib. 78. quae (contentio) nulla esse debet; Phil. XIV, 18. quae (contio) est ad me tota delata; har. resp. 8. de qua (contione) loquor; ib. 51. in qua (contione) Pompeium ornat; ib. quae (contio) quidem esset non conducta; Sest. 106. in qua (contione) populi Romani consensus perspici *non* posset; ib. ad quas (contiones) nemo adibat corruptus; ib. ecquae turbulenta contio cuius ille non concitator? ib. 110. quas (contiones scriptas) neque nosset neque reperire posset; Vatin. 3. quibus (contionibus) .. meam potentiam invidiose criminabatur; Milo 12. in qua (contione) eius furor desideratus est; ib. 27. [quae (contio) illo ipso die habita est]; ib. quam (contionem) ... numquam reliquisset; ib. quae (contio) .. huius auctoritate placata est; ib. 58. quae (contio) mihi .. placuit; Phil. I, 8. quae (controversiae) essent inter aratorem et decumanum; Verr. III, 35. quae (controversia) nunc mihi est cum Accio; Cluent. 100. ex ea contumacia, quam hic ... retinet; Verr. III, 22. quibus (contumeliis) vexati .. erant; ib. IV, 111. quae (contumelia) ... insignis est; leg. agr. II, 54. quam (contumeliam) .. ferre non possit; ib. 61. quae (contumelia) non ad maximam partem civium conveniret; Sulla 23. quae (contumelia) si petulantius iactatur; Cael. 6. quibus (contumeliis) invectus est in Sidicinos; Phil. II, 107. „quam (contumeliam) facit dignus"; ib. III, 22. quam (contumeliam) facitis; ib. quae (conventicula hominum) postea civitates nominatae sunt; Sest. 91. in quo (conventu) .. cum loquerer; Verr. IV, 110. conventus ..., qui ... me .. adoptavit; Sest. 9. cuius (convicii) exercitationem ... impunitate munivit; dom. 3. cum ... conviviis .. isdem quibus Apronius ... uteretur; Verr. III, 23. in ... conviviis .., quae .. stupris .. flagrabunt; ib. IV, 71. in quo (convivio) ... ne tum quidem fortunae rotam pertimescebat; Piso 22. in quo (convivio) nemo potest dicere utrum iste plus biberit ... an effuderit; ib. quae tanta facultas .. aut copia (est), quae ... possit defendere? Verr. a. pr. 10. quam (copiam) dico; ib. II, 34. quae (copia) cum esset; Font. 42. quae (copia) futura est; Cluent 18. quae (copia) summa est; ib. 126. quae (copiae) a nobis .. comparantur; Catil. II, 5. quam (copiam) secum duxit; Muren. 78. quas (copias) hic video; ib. 79. quibuscum (copiis) ego noluissem ... dimicare; dom. 66. quae (copia) ... enarrare ... res tuas gestas possit; Marcell. 4. quibus (copiis) inferre bellum populo Romano posset; Deiot. 22. quibus (copiis) ... imperatoribus nostris auxilia mitteret; ib. quas (copias) se habiturum putabat; Phil. III, 4. quas (copias) iam habemus ..., quas ... novi consules comparabunt; ib. IV, 12. quas (copias) ... ad rei publicae ... praesidium ... perfecit; ib. X, 4. quae (copiae) ubique sunt; ib. 12. quas (copias) audistis; ib. XI, 32. quae (copiae) ad castra accesserant; ib. XIV, 37. quod (corpus) ... non sentit; dom. 97. quibus (creditoribus) ... prodest; Verr. I, 73. cuius (criminis) .. argumentatio permissa .. est; Sex. Rosc. 122. quae (crimina) ... communicata sunt; div. Caec. 14. quorum (criminum) .. societas ... est; ib. 30. in quo (crimine) ... requireret; Verr. I, 29. quae (crimina) .. sunt; ib. 103. in quibus (criminibus) non dubito quin ... vitare atque effugere non possim; ib. quae (crimina) erant ... dissoluta; ib. II, 68. crimen ..., ex quo intellexistis .. frumenti numerum ... aversum ... esse; ib. III, 163. quod (crimen) ... esse voluerunt; Font. 19. quod (crimen) ostendatur esse; ib. 20. quibus (criminibus) cognitis; Cluent. 20. quae (crimina) a me breviter dicta sunt ..., quae ego omnia .. omitto; ib. 59. ex quo (crimine) illud perspicere possitis; ib. 169. in quo (crimine) ego demiror meminisse te; Rabir. 7. quae (crimina) patroni diligentiam desiderant; ib. 9. quod (crimen) utinam ... sustulissem! ib. 10. in quibus (criminibus) Murena ... defenditur; Muren. 73. quorum (criminum) testes esse possemus; Sulla. 13. quae (crimina) in hunc proprie conferuntur; Cael. 30. in quibus (criminibus) una atque eadem persona versatur; ib. cuius (criminis) ego neque principium invenire neque evolvere exitum possum; ib. 56. in quo (crimine) nihil potest esse nimium; Planc. 82. *cuius (criminis) notam accusator Scauro ... inurere voluit;* Scaur. 2, 6. quod (crimen) diluerem; ib. 14. in quo (crimine) *argumentarer*; ib. de quo (crimine) disputarem; ib. de quo (crimine) Triarius omnis Sardos interrogavit; ib. 21. qua (criminatione) in me .. usus est; leg. agr. III, 3. quae (crudelitas) ... versata est; Sex. Rosc. 150. quae (crudelitas) ... habet; ib. 154. quam (crudelitatem) in ... meos adhibuistis; dom. 60. crucem .. illam praetermitto, quam ... testem ... benevolentiae suae voluit esse; Verr. III, 59. illa crux, in quam iste civem Romanum ... sustulit; ib. IV, 24. quam (crucem) non ausus est .. defigere; ib. quam (crucem) ... ostendere soletis; ib. 26. quae (crux) fixa est; ib. quae (crux) ... civis Romani sanguine redundat; ib. quod (cubiculum) ... patebat alii nemini; ib. III, 56. quam (culpam) tu vereris ne a te suscepta videatur; Planc. 52. in quo (cumulo) ... sum Cn. Pompei virtutem ... admiratus; prov. cons. 27. qua (cupiditate) ... usus es; Verr. a. pr. 35. fuit ulla cupiditas tanta, quae .. exstingueret? ib, I, 48. quod ... eius ipsius cupiditatis, cuius insimularetur, suspicionem augeret; ib. IV, 33. quam (cupiditatem) si nemo alius habuit; Sulla 73. quae (cupiditates) si ita erumpunt; Cael. 28. quae (cupiditates) obiciuntur Caelio; ib. 45. a qua (cupiditate) te longe dixisti abhorrere; Piso 62. quae (cupiditas) suscepta est spe ... *praemiorum*; Scaur. 38. quae (cupiditas) me manens conficeret angoribus; Phil. II, 37. hac cura continebatur, quam ... susceperat; Verr. III, 3. cura ..., qua ... praecipitur eorum virtus; ib. quae (curationes) constituuntur; leg. agr. II, 17. quae (curatio) non esset attributa; Sest. 66. in ea curia, in qua ... statuam viderem; Verr. IV, 138. quae (curia) poterat sine cuiusquam incommodo dedicari; dom. 131. quam (curiam) vivus everterat; Milo 90. de meo curriculo vitae, quod ... propositum fuit; Verr. II, 179. quos (cursus) ... cucurrerunt; leg. agr. II, 44. qui (cursus) semper patuerit hominibus; Planc. 17. quem (cursum) a prima aetate suscepisti; ib. 52. quem (cursum) quidem celeriter perstringam; Phil. II, 47. pro

quo (custode) cum ... pecuniam accepisset; Flacc. 45. qui (custos) populi Romani imperium ... caeli partibus terminavit; Fr. B. XV, I, 2.

quae (damnatio) manebat; Sulla 63. quae (damnatio) in te flagitatur; Piso 95. damna ..., quae ... ferenda arbitrentur; Verr. III, 60. damna ..., quae ... compensata sunt; Verr. V, 33. ex huius modi damno, quod ... datum esset *quodque ... dari posse ne putari quidem deberet;* Tull. 11. in quibus (damnis) .. agitur; ip. 41. deae :.., a quibus ... omnes gentes ... continentur; Verr. V, 188. cuius (deae) ne nomen quidem viros scire fas est; har. resp. 37. quam (deam) iste .. Bonam dicit; ib. quarum (dearum) ope .. aliis incendiis subvenitur; ib. 57. quorum (xvirorum) ... potestas erit non ferenda; leg. agr. I. 9. quos (xviros) voluit (renuntiare); ib. II, 22. quos (xviros) perspiciamus regnum Alexandriae Ptolemaeo gratis adiudicaturos; ib. 44. qui (xvir) aliquam in urbem ... venerit; ib. 46. qui (xviri) ... exterarum gentium homines ... excutiant; ib. 61. quae (decisio) facta non est; Qu. Rosc. 48. in quibus (decretis) ... declarat; Verr. I, 125. quod (decretum) ... statuit; ib. II, 32. decreta .., quae ... erant facta; ib. 162. quibus (decretis) tamquam gradibus mihi videor in caelum ascendisse; dom. 85. quae (decreta) ... cogitare non possem; Piso 41. quo (decreto) proposito; Phil. II, 93. quas (decumas) ... vendiderat; Verr. II, 63. decumas ..., quas ante ... vendere consuessent; ib. III, 18. quas (decumas) cum addixisset; ib. 83. decumas ..., quas .. dare consueverant; ib. 101. (decumae), quae dimidiae essent; ib. 117. cuius (decuriae) .. copiam ... factam oportebat; ib. I, 158. quae (dedecora) ... pertulit; ib. 33. quod (dedecus) in hoc non inesset; har. resp. 57. ad quam (dedicationem) non conlegium ... adhibere potuisti; dom. 118. illa ... defensio, in qua ... flagitia latere posse arbitratus es; Verr. III, 151. cui (defensioni) quem ad modum resistam .. mihi .. est .. providendum; ib. V, 1. quam (defensionem) .. nemo est ... quin habeat; ib. 112. qua (defensione) uteris; Tull. 32. quae (defensio) ... honestissima semper existimata est; Cluent. 52. qua (defensione) iam sum usus; ib. 145. qua (defensione) me hic uti noluit; ib. in qua (defensione) si satis profecissem; Muren. 29. quae (defensio) prima innocentia mihi .. est oblata; Sulla 92. quam (defensionem) tu bonis viris displicuisse dicis; Vatin. 6. qui (defensor) ... fuerat inimicus; sen. 26. quae (definitio) nobis a maioribus tradita est; Cluent. 5. quas (deliberationes) habebat domi de re publica; Phil. I, 2. quae (deliciae) vocantur, quae ... molestae non solent esse; Cael. 44. denarios .., quos tu ... persolveres; Verr. III, 195. iste denarius, qui non sit ferendus; ib. 220. iste denarius ..., in quo ... improbitas reprehendatur; ib. qua (deprecatione) mihi saepius utendum esse intellego; Cluent. 8. in qua (depulsione) ... est miserrimum posse; Phil. VIII, 12. ad quos (deos) confugerent; div. Caec. 3. qui (deus) ... videretur; Verr. a. pr. 14. deos patrios, quos a maioribus acceperunt; ib. IV, 132. omnes .. di, qui ... sollemnis coetus .. initis; quorum iter iste ad suum quaestum ... faciundum ... curavit; ib. V, 186. quorum (deorum) templis ... bellum sacrilegum ... habuit indictum; ib. 188. qui (di) huic loco temploque praesident, qui omnium mentis ... maxime perspiciunt; imp. Pomp. 70. quorum (deorum) ope et auxilio ... res publica ... gubernatur; Rabir. 5. quibus (dis) ducibus in hanc spem .. sum ingressus; Catil. II, 29. qui (di) ... sua templa atque urbis tecta defendunt; ib. quos (deos) vos ... implorare debetis; ib. qui (di) huic urbi praesident; ib. IV, 3. quorum (deorum) beneficio ... ceteris rebus aucti sumus; sen. 2. qui (di) hanc urbem ... tuentur; dom. 143. qui (di immortales) me suis templis advenientem receperunt; Sest. 147. qui (di) ... neque propitii cuiquam esse solent neque irati; Piso 59. qui (di) semper exstiterunt huic generi .. fautores; Scaur. 17. a quo (deo) populum Romanum generatum accepimus; Phil. IV, 5. qui (di) huic urbi praesident; ib. XIII, 20. quos (deos) oportet; ib. XIV, 8. quam (dexteram) regi Deiotaro hospes hospiti porrexisti; Deiot. 8. quae (dexterae) fidei testes esse solebant; Phil. XI, 5. qui (dictator) omnis ... morte multabat; Ligar. 12. quae (dictatura) iam vim regiae potestatis obsederat; Phil. I, 3. de qua (dictatura) ne sententias quidem diximus; ib. per quos (dies) causam .. diceret; Verr. I, 28. dies ..., per quos ... fieri posset; ib. II, 130. qua (die) ceteros ab negotio excluderes; ib. III, 16. eo die, quo iusseris, deportabunt; ib. 192. dies ille, quo cum ... venissem; ib. IV, 110. tot dies .., per quos numquam visus esset; ib. V, 94. quo (die) postremum Asuvius visus erat; Cluent. 38. quibus (diebus) illa colonia deducta fuit; leg. agr. II, 92. quibus (diebus) conservamur ..., quibus nascimur; Catil. III, 2. quam (diem) spero aeternam fore; ib. 26. quo (die) auspicato ... renuntiavi; Muren. 1. quem (diem) tu non totum in ista ratione consumpseris; ib. 46. quo (die) consul ... P. Sulla renuntiatus est; Sulla 91. quem (diem) P. Lentulus ... ad sempiterni memoriam temporis (constituit); sen. 27. qui (dies) fuit; dom. 75. illius diei .., quo ... fuissent; Sest. 28. qui (dies) mihi funestus fuit; ib. 53. per quos (dies) senatum haberi liceret; ib. 74. quibus (diebus) agi de me potuisset; ib. 129. qui (dies) idem tibi laetissimus (fuit); Vatin. 6. qui (dies) ... apud omnis sunt adventu meo celebrati; Piso 51. quo (die) erat ei moriundum; Scaur. 4. quo (die) Ti. Gracchus est caesus ..., quo Gaius, .. quo arma Saturnini *oppressa sunt;* Milo. 14. quo (die) est profectus; ib. 45. quo (die) ... fuit insanissima contio; ib. quo (die) in aedem Telluris convocati sumus; Phil. I, 1. quo (die) in aede Telluris senatus fuit; ib. 31. quo (die) dictaturam sustulisti; ib. II, 115. quo (die) .. ex urbe fugit Antonius; ib. III, 2. quo (die) me adesse iusserat; ib. V, 20. quo (die) ausus est ... populum Romanum ad servitutem cohortari; ib. XIII, 31. quae (difficilia) subimus; Cluent. 150. quos (digitos) confregit; Flacc. 73. quae (dignitas) in iudiciis publicis versari debet; Cluent. 107. qua (dignitate) fruimur in re publica; ib. 146. quam (dignitatem) ego ... per vos consecutus sum; leg. agr. II, 49. quae (dignitas) me semper tacita defendet; Catil. III, 27. quam (dignitatem) ego ... pari atque eadem in laude ponam; Muren. 21. quam (dignitatem) ego patri suo ... spoponderim; Flacc. 106. quam (dignitatem) reges, quam nationes exterae, quam gentes ultimae pertimescant; dom. 89. dignitas, quae me ad sese rapit; Sest. 5. quae (dignitas) certe potest esse maxima; Cael. 3. quam (dignitatem) in civitate sibi propositam videt; prov. cons. 35. quam (dignitatem) per vos esset adeptus; ib. 38. quam (dignitatem) volunt (consequi); Planc. 55. quae (dignitas) quidem ... huic tamen tribuenda maxima est; Rab. Post. 41. ex qua (dignitate) illi nihil detrahi potest; ib. 44. quae (dignitas) maxima est; Phil. XII, 4. quae (dignitas) neque est ulla neque esse potest; ib. quam (dignitatem) per se perdidit; ib. qua (dignitate) fretus me contemnis; Fr. B. VIII, 18. a. eam (dignitatem), quam ... es consecutus; ib. quae (diligentia) [quanta sit] ... intellegi non

potest; Quinct. 4. haec diligentia, quam ... a me exspectari maxime puto; Verr. II, 181. quae (fides diligentiaque) cum sunt; Caecin. 5. quae (diligentia) solet adhiberi in .. iudicio; Cluent. 115. quam (diligentiam) perspicitis; Catil. IV, 23. quo (dimidio) Pompeius erat usus; Flacc. 32. qui (discessus) ... misericordia dignior quam contumelia ... putaretur; Piso 32. quem (discessum) saepe defleras; Planc. 86. de quo (discidio) .. nunc monemur; har. resp. 45. quae (disciplina) erat ... tradita; Qu. Rosc. 28. quae (disciplina) .. increbruit; Verr. II, 7. quam (disciplinam) a maioribus accepimus; Flacc. 15. quae (disciplina) quidem tanta est; har. resp. 18. quos *(discipulos)* dimidio redderet stultiores; Flacc. 47. de quibus (discordiis) ... his prodigiis recentibus ... admonemur; har. resp. 44. ex quibus (discordiis) oriuntur bella civilia; Phil. VII, 25. quae (iudicium, dispensationem) numquam sibi populus .. appetivit; Vatin. 36. quae (disputatio) ducatur ex natura hominum; Fr. C. 27. de qua (dissensione) .. sum dicturus; Verr. I, 34. quas (dissensiones) audistis; Catil. III, 24. quas (dissensiones) vosmet ipsi meministis; ib. quae (dissensiones) ... ad commutandam rem publicam pertinerent; ib. 25. quarum (dissensionum) nulla exitium rei publicae quaesivit; ib. per quam (dissipationem) sestertium septiens miliens ... avertit; Phil. V, 11. qui (dives) .. non posset; Qu. Rosc. 19. qua (divinatione) si uti licet; Cluent. 97. quos (divisores) honoris sui ministros esse voluerat; Fr. B. VI, 34. quibus (divitiis) omnis Africanos ... multi venalicii .. superarunt; ib. VII, 6. quod (divortium) solacium malorum .. fore videbatur; Cluent. 14. quod (documentum) in Gabinio fateris; dom. 126. quam (doctrinam) tu effers laudibus; Arch. 15. quem (dolorem) .. vos communem semper vobis mecum esse duxistis; prov. cons. 2. quibus (doloribus) ut careant, omnia perpeti possunt; Phil. X, 20. quem (dolorem) ex ... morte C. Trebonii ... accepimus, ib. XI, 1. in quo (dolo malo) ... haererent; Tull. 33. omnia domestica atque urbana .., quae tanta sunt; prov. cons. 4. quae (domestica) negari possunt; Piso 11. domini .. qui ... pronuntient; Quinct. 50. in quo (domino) est impunita men*tie*ndi licen*tia*; Scaur. 15. in qua (domo) .. deversabatur; Verr. I, 69. in qua (domo) deversabare; ib. 78. in ea domo .., in qua ... versantur; ib. IV, 83. domus .., quae Hieronis regis fuit; ib. 118. domus ..., qua praetores uti solent; ib. ex illa domo .., quae regis Hieronis fuit; ib. V, 30. [quae (domus) regis Hieronis fuit, qua praetores uti solent]; ib. 8. in qua (domo) cotidie superioris viri mortis indicia ... videret; Cluent. 188. quae (domus) huius adulescentis prima fuit; Arch. 5. in qua (domo) si manet illud ... sepulcrum; dom. 100. quae (domus) publicata *est;* ib. 101. in qua (domo) porticum ... Q. Catulus de manubiis Cimbricis fecit; ib. 102. de qua (domo) cognostis; ib. 146. quae (domus) ... omnibus iudiciis liberata est; har. resp. 11. quam (domum) ... ne una quidem attigit littera religionis; ib. quae (domus) optima lege (est); ib. 14. quae (domus) .. aedificatur ... pecunia publica; ib. 15. quam (domum) senatus ... muniendam putarit; ib. 16. quam (domum) ipse privato iure tueretur; ib. quam (domum) ... magistratus omnes defenderent; ib. in qua (domo) ... est inaedificatum sacellum; ib. 31. quae (domus) est in imperio; ib. 37. quae (domus) proximo anno (me) maerens receperat; Sest. 131. quae (domus) temptata esse scelere isto nefario dicitur; Cael. 55. in qua (domo) mater familias meretricio more vivat, in qua nihil geratur quod foras proferendum sit, in qua ... flagitia versentur; ib. 57. qua (domo) tu me expuleras; Piso 52. quam (domum) expilaras, quam incenderas; ib. quae (domus) vacua si non fuisset; ib. 61. in qua (domo) istum esse (milites) arbitrarentur; ib. 93. quae (domus) non impunitatem .. adepta sit; Deiot. 29. quam (domum) nunc male tuetur; Phil. II, 62. in qua (domo) ... nihil tibi potest esse iucundum; ib. 68. quae (dona) Africanus ... accepit; Detot. 19. quam (dotem) ... dixisset (deberi); Caecin. 73. quam (dotem) in civilibus malis acceperant; Phil. XI, 12. quos (duces) ... liberavit; Verr. I, 12. quibuscum (ducibus) tum bellum gerebamus; imp. Pomp. 9. qui (dux) ... nihil de eius extremis comitibus cogitavit; Milo 56. qui (duces) contra illum bellum ... suscepissent; Phil. V, 3.

eculeos argenteos .., quique maximi fuerant, aufert; Verr. IV, 42. recitavi edictum, quod ... vetaret; Quinct. 89. edictum ..., in quo constitit; ib. quod ... habuerunt (edictum); Verr. I, 115. de quo (edicto) .. dixi; ib. 117. clausula edicti, quod ... edicit; ib. III, 35. ex edicto illo .., quod ... pertinebat; ib. 53. quod (edictum) quidem mihi ... plenum aequitatis videbatur; Phil. I, 8. quod (edictum) paulo ante propositum est; ib. III, 8. quod (edictum) de funeribus habeant; ib. IX, 17. quod (elogium) ... in sepulcro rei publicae incisum est; Piso 72. mea (eloquentia), quae nulla est; Verr. V, 159. quod (epigramma) ... certe una sustulisset; ib. IV, 127. quae (epistula) .. immutarat; ib. II, 64. venio .. ad epistulam, ... de qua ... peroraro; ib. III, 154. haec epistula est .., quam ... invenimus; ib. quam (epistulam) ego ad Cn. Pompeium ... misi; Sulla 67. quam (epistulam) cum illa legeret flens; Phil. II, 77. quam (epistulam) ad ... conlegam suum miserat; ib. V, 33. ab equite Romano ..., quem ... procuratorem relinquere .. consuesset; Quinct. 87. qui (equites Romani) ... dixerunt; Verr. I. 13. equites .., qui te ... condemarunt; ib. II, 175. equites Romani, qui ... erant arbitrati; ib. III, 37. eques Romanus, quem ... nostis; ib. 135. qui (equites) casu tum Messanae fuerunt; ib. V, 158. qui (eques) Panhormi negotiaretur; ib. 161. ex quo (equite) .. Verres scire posset; ib. quos (equites Romanos) .. vidimus; Font. 26. qui (equites Romani) ... floruerunt; ib. qui (equites Romani) ... fuerunt; ib. 32. quorum (equitum) magnae res aguntur; imp. Pomp. 4. qui (equites) ad me ... causam rei publicae ... detulerunt; ib. quorum (equitum) certe aliquis defendisset equitem Romanum; Cluent. 109. qui (equites) sine cupiditate vixerunt; ib. 152. qui (equites) homini clarissimo ... restiterunt; ib. 153. qui (equites) ... salutem rei publicae defenderunt; Rabir. 27. qui (equites) te ista cura liberarent; Catil. 1, 9. qui (equites) vobis .. summam ordinis .. concedunt; ib. IV, 15. quos (equites) ... hodiernus dies vobiscum ... coniungit; ib. qui (equites) haec omnia ... una mente ... gesserunt; Flacc. 96. quibus (equitibus) senatus dabatur; har. resp. 1. quorum (equitum) ius iudicio hoc temptatur; Rab. Post. 13. quorum (equitum) vires erant debiles; Milo 94. qui (equites) adsunt veste mutata; Ligar. 33. qui (equites) in Asia negotiati sunt; Deiot. 26. quos (equites) ... ad Pompeium pater miserat; ib. 28. qui (equites) item scribunt; Phil. VI, 13. qui (equitatus) in Syriam ducebatur; ib. X, 13. a quo (equo) numquam ... opprimemini; Muren. 78. qui (equus) tot invictos viros ... texerit; Cael. 67. quo (errore) nos (capti sumus); Phil. XII, 6. quae (exceptio) teget eos agros; leg. agr. II, 58. quod (exemplum) sequi velles; Verr. II, 40. exemplum huius modi, quod ... intolerandum videretur; ib.

111. quod (exemplum) .. sit; Caecin. 52. in quo (exemplo) ... omnes boni conivendum esse arbitrarentur; Flacc. 25. quod (exemplum) si immortale retinetur; Sest. 51. quorum (exemplorum) est copia digna huius imperii gloria; ib. 101. a quo (exemplo) ipsa exempla nata sunt; Phil. IX, 3. qua (exercitatione) semper valuit; Catil. III, 11. in qua (exercitatione) me non infitior mediocriter esse versatum; Arch. 1. qui (exercitus) ... fugerunt; Caecin. 43. quem (exercitum) per vos ipse constituit; imp. Pomp. 58. quem (exercitum) ... Q. Metellus habuit; Catil. II, 5. qui (exercitus) ad triumphum convenerat; Muren. 37. qui (exercitus) ad triumphum ... venerat; ib. 69. quem (exercitum) ... vestra auctoritate superaram; sen. 32. in quo (exercitu) fallebat; har. resp. 47. quos (exercitus) temptavit; ib. 58. quem (exercitum) tum secum habebat; Sest. 11. quem (exercitum) accepit; Phil. IV. 15. quem (exercitum) furori M. Antonii opponeret; ib. V, 43. de quibus (exercitibus) dixi; ib. X, 15. quem (exercitum) ipse .. comparavit; ib. 26. qui (exercitus) ... se ad rem publicam contulerunt; ib. XI, 24. qui (exercitus) coniunctus est ex duobus, qui iam lustratus, qui profectus ad Mutinam est; qui ... sistet certe; ib. XII, 8. illa .. existimatio, quam .. contemnere solebatis; Verr. V, 176. iste .. exitus, in quo reliquos ... licet conservare; ib. 152. his exportationibus, quae recitatae sunt; ib. II. 185. quae (exspectatio) mihi obloqui videtur; Cluent. 63. quae (exspectatio) versari in iudiciis solet; Flacc. 21. quae (exstructio) sit ad memoriam; Phil. XIV, 34. illud extremum, quod potest esse improbis et probis commune; Piso 99. in quo (extremo) dixisti ... me arcem facere e cloaca; Planc. 95. quod (extremum) cum venit; Marcell. 27.

facinus, in quo omnia nefaria ... inesse videantur, in quo di immortales violati; Verr. IV, 60. id .. facinus ..., quo provincia tota commota est; ib. 105. de quo (facinore) si paulo altius ordiri ... videbor; ib. quae (facinora) ad vitam ... pertinerent; ib. V, 13. quod (facinus) ad ... sanguinem pertineret; ib. nullum .. facinus quod ... dignum sit; ib. 154. ex quo (facinore) ... intellegetis; Cluent. 43. unum .. factum, quod imitarere! Verr. III, 213. quod (factum) cuiquam .. minus consideratum videatur; Sulla 72. quod (factum) ... pro salute patriae gessissem; dom. 94. quod (factum) a te reprehenditur; Balb. 46. nummorum facultatem, .. quam ... communem existimaret; Quinct. 16. quae (facultas) non semper .. datur; Catil. IV, 19. quae (facultas) saepe valuit in consule deligendo; Muren. 24. quae (bona fama) sola vere gloria nominari potest; Sest. 139. per quam (familiam) ceteros ... dies recuperarent; Verr. IV, 151. quae (familia) constet; Caecin. 55. quas (familias) in saltibus habent, quas in agris, quas in ... custodiis (habent); imp. Pomp. 16. [quae] (familia) usque ad hoc tempus ... gloria continuata permansit; Flacc. 25. quae (familia) si esset praetermissa; Sulla 54. in quibus (familiis) est etiam Iuventia; Planc. 19. quae (familia) ... ne potentiam quidem cuiusquam ferre potuit; Phil. II, 26. quae (familia) .. viris fortissimis floruit; ib. IX, 4. quam (familiam) vidit amplissimam; ib. XIII, 12. qui (tui familiarissimi) ... fuissent; Verr. I, 51. ex quibus (tuis familiarissimis) quaererem; ib. quae (familiaritas) mihi cum patre eius erat; Sest. 29. quae (familiaritates) late patere non possunt; Milo 21. quae (familiaritas) est ei tecum; Ligar. 1. quod fanum .. (adisti), quod non ... reliqueris? Verr. II, 52. fanum ..., quod tanta religione .. fuit; ib. IV, 103. qui (fasti) consulebantur; Muren. 25. a quibus (fastis) .. dies ... petebantur; ib. quibus (faucibus) .. saeptis; Phil. XIII, 5. qui (fautor) ... putat; Sex. Rosc. 142. quorum (fautorum) in voltu habitant oculi mei; Phil. XII, 2. quae (faces) excitent ... indormientem; ib. II, 30. quibus (facibus) semustilatus ille est; ib. 91. quibus (facibus) incensa L. Bellieni domus deflagravit; ib. quam (felicitatem) praestare de se ipso nemo potest; imp. Pomp. 47. quae (femina) cum Verre loqueretur; Verr. IV, 102. quae (femina) ... rationem ostenderet; ib. quae (femina) matronarum castissima putabatur; har. resp. 27. quam (fidem) qui laedit; Sex. Rosc. 111. quae (fides) continet; Qu. Rosc. 16. quam (fidem) habent; div. Caec. 11. quae (fides) nusquam erat; Verr. V, 108. de mea fide, quae perspecta est; ib. 177. quam (fidem) hostes ... sanctissimam iudicarint; imp. Pomp. 42. quam (fidem) ipsa adhibere consuevit; Cluent. 118. quae (fides) ... in hac ipsa causa nuper est cognita; Rab. Post. 13. quam (fidem) tibi dedi; ib. 47. qua (fide) ille plurimos civis trucidavit; Phil. XIII, 4. quam (fidem) dedi Dolabellae; ib. 42. quam (fidem) ... secuti sunt; ib. XIV, 30. quae (filia) ... habitaret; Verr. I, 64. quam (filiam) ... abduxerat; ib. V, 81. quae (filia) ... nupsit A. Aurio Melino; Cluent. 11. quae (filia) ... viri iniuriis angeretur; ib. 13. quam (filiam) ex genero susceperat; ib. 179. cuius (filiae) fletus .. sordesque lugubres vobis erant iucundae; dom. 59. ex qua (filia) hic est puer; Sest. 6. quam (filiam) ex gravissimo tum primum desiderio .. conspexi; ib. 131. cui (filio) ... reliquisset; Sex. Rosc. 24. qui (filii) ... possent; ib. 64. in quo (filio) ... potuit consistere; ib. 152. qui (filius) ... privatus est; Verr. II, 80. filius, qui Calidium accusavit; ib. III, 63. quem (filium) ego .. quamvis bonum .. facile paterer evadere; ib. 162. qui (filii) venerant; ib. IV, 61. quem (filium) .. unum ex multis fortuna reliquum esse voluisset; Cluent. 22. quem (filium) oderat; ib. 135. quem (filium) diligebat; ib. ad quem (filium) ... ne ficta quidem suspicio perveniret; ib. 178. cui (filio) ... ne occultae quidem matris insidiae nocere potuissent; ib. quem (filium) ab hoc necatum esse dixisti; Rabir. 8. quem (filium) mihi videtur amplecti res publica; Catil. IV, 3. cui (filio) .. satis erit praesidii; ib. 23. cuius (filii) patrem armis pellendum ... censuissent; Flacc. 57. quem (filium) ... nemo nisi lacrimantem .. vidit; dom. 59. quem (filium) ipse in iudicium ... vocarit; Cael. 1. cuius (filii) .. natura pater ... consul factus esset; Phil. III, 15. quibus (filiis) .. pietas fraudi esse non debuit; ib. V, 39. qui (filius) ... est .. optimo cuique carissimus; ib. 49. qui (filius) .. adflictus luctu non adest; ib. IX, 12. cuius (filii) luctus ... nullo solacio levari potest; ib. cui (filio) .. rei publicae causa faves; ib. X. 4. quos (finis) lex cupiditatis tuae, non quos lex generi tui pepigerat; Piso 37. ut semper Macedonicis imperatoribus idem fines provinciae fuerint qui gladiatorum atque pilorum; ib. 38. quem (finem) profecto non videbam; Planc. 88. quibus (fistulis) aqua suppeditabatur ... templis; Rabir. 31. quae (flagitia) honeste non possum dicere; Phil. II, 47. quae (flagitia) a verecundo inimico audire non posses; ib. non quae (flamma) deleret ... templum, sed quae praeclarius .. deposceret; Verr. IV, 69. qui (fluctus) ... non repellendi sunt; prov. cons. 38. cui (foederi) feriendo ... interfuerat; har. resp. 42. quod (foedus) ad causam nihil pertinet; Balb. 29. quod (foedus) cum ... fide illius populi ... teneretur; ib. 34. quod (foedus) populus Romanus auctore senatu ... comprobat; ib. 35. in quo (foedere) erat accusatoris interpretatio indigna responsione; ib. 36. quod (foedus) quidem .. in

ıa ahenea meminimus ... incisum ... fuisse;
quod (foedus) meo sanguine ... iceras;
8. quod (foedus) cum Antoniis fecerimus;
XIII, 4. fons ..., cui nomen Arethusa est;
V, 118. fons ..., qui fluctu totus operi-
ib. quam (formam) in campo vidisti; dom.
uae (formido) ... impediat; Sex. Rosc. 5.
'ormidines) ... exciderunt; Fr. B. XV, v, 2.
s (formulas) ... accommodatur; Qu. Rosc.
ıa (fortuna) nunc ... fruor; Quir. 2. in
ortuna) non nulli etiam ... non erant; Sest.
on recusandum sibi arbitratur quo minus fortuna utatur qua pater; Scaur. c. 1, § 1.
Fortuna) ... illum in hanc rem publicam
re pateretur; Milo 87. quae (fortuna) bona
detur; Phil. I, 27. quae (Fortuna) dicitur
ib. XIII, 10. in foro ..., in quo ... stat;
I, 154 forum .., quod ... servatum esset;
116. in quo (foro) omnis aequitas conti-
Catil. IV, 2. fratres ..., quorum alterum
opinor e cera ..., alterum esse pictorem;
V, 30. qui (frater) in ipsa significatione
roluntatis est mortuus; Cluent. 31. quicum
) concordissime vixerat; Rabir. 14. qui
) mihi est carissimus; Muren. 10. ad quem
n) adiit; Flacc. 49. qui (frater) ... frater
ıs est; sen. 37. qui (frater) cum ... ex
ia venisset; dom. 59. qui (frater) est in
mere urbanissimus, qui te amat plurimum,
. cum maiore sorore cubitavit; Cael. 36.
ater) mihi est carissimus; Planc. 69. quo
) neminem reperire potest sui similiorem;
II, 31. qui (frater) a vobis nihil degenerat;
I, 30. quae (frequentia) convenit; Verr. a.
quae (frequentia) .. te ... intuetur; ib.
. in qua (frequentia) oratorum studia niti
Deiot. 5. quem (fructum) .. peperisset;
osc. 88. quem (fructum) meruerunt; Qu.
14. qui (fructus) ... percipi potuit; Verr.
33. qui (fructus) in spe legis .. positi
eg. agr. II, 22. quod (frumentum) deberet;
I, 5. condemnatur ... frumenti .. omnis,
n areis esset; ib. III, 54. frumentum, quod
licebat; ib. 73. frumentum, quod Romam
s; ib. 179. frumentum, quod erat ereptum;
o frumento, quod oportuerit; ib. 180. in
nento, quod ad populum .. pertinet; ib.
quod (frumentum) Romam mitteres; ib.
tum ..., quod ... mitteret; ib. IV. 150.
uga) ipsa exitum non habebat; Phil. V, 42.
undamenta) firmissima sunt; Cael. 5. quae
nenta) si erunt ... constituta; Scaur. 21.
(fundamenta) cogitas; Marcell. 25. qui
... tangunt; Sex. Rosc. 20. quem (fundum)
ere ... non moleste tulit; Tull. 14. qui
) ... esset; Caecin. 15. de quo (fundo)
xi; ib. 19. cuius (fundi) .. emptorem de-
avi fuisse; ib. quem (fundum) ... posse-
. de quo (fundo) agitur; ib. 20. de quo
) erat controversia; ib. 21. de quo (fundo)
bigebatur; ib. in quo (fundo) ... vim fieri
est; ib. 22. quorum (fundorum) ... magni-
... sustentare possint; leg. agr. II, 78.
undos) ... optimos .. continuavit; ib. III,
os (fundos) .. cum aliquo metu tenet; ib.
UNDUS) EST IN AGRO"; Muren. 26. Furiae,
.. repetant; Sex. Rosc. 67. quos (furores)
illis indiciis frenare poteramus; Milo 77.
furta) ... communicavit; div. Caec. 38.
urta) essent; Verr. II, 185. de quo (furto)
.. dicam .. attendite; ib. III, 163. quae
... ab illis cognoram; ib. IV, 149. quae
reliquisses; ib. V, 46. quod (furtum) ille
erat; Cluent. 185. quod (furtum) quaere-
ib.

animadvertistis gemitum, ... cuius frequentia ... numquam defuit; Verr. III, 80. de qua (gemma) ... dicere audistis; ib. IV, 62. qui (gener) idem Italiam in municipiis, populum .. in contione ... incitavit; prov. cons. 43. quae (gens) bellum populo Romano facere posse ... videatur; Catil. III, 22. in qua (gente) ... unus tam crudelis hostis ... sit inventus; Sulla 76. quam (gentem) deseruisti et quam polluisti; dom. 35. quam (gentem) reliquit; ib. 116. quae (gentes) ... vim argenti dederant; prov. cons. 4. quae (gens) non .. ita sublata sit; ib. 31. genera ..., ex quibus ... cooptari liceret; Verr. II, 120. id .. genus, quod ... honestissimum est; ib. 149. id .. genus ..., [a] quo ... provincia .. continetur; ib. ex eo .. genere, quod ... reperire cupiebam; ib. 183. non ... ex eo genere quod exigeretur, sed ex eo quod emeretur; ib. V, 52. ad quae (genera) interdictum pertineret; Caecin. 86. in quo (genere) illum non exercuerit fortuna; imp. Pom. 28. in quo (genere) ipsi offendissent; Cluent. 98. quod (genus) magnum videri vobis intellego; leg. agr. II, 38. cuius (generis) est magna in utroque dignitas; Muren. 18. quae (genera) potestate mulierum continerentur; ib. 27. quorum (generum) uni sunt Athenienses; Flacc. 64. quod (genus) ... a forensi sermone abhorreat; Arch. 3. quo (genere) quisquam possit vestra ... promerita ... percensere numerando; sen. 1. quod (genus) sibi cum eo commune esset; Sest. 130. quo (genere) .. in legibus ... uti solemus; Balb. 36. quo (genere orationis) nunc utor; Piso 71. quod (genus) meis studiis aptius ... esse videatur; Planc. 74. quod (genus) non totum penderet ex teste, sed quod ponderaret iudex; Scaur. 14. quod (genus) .. ipsum fingi potest; ib. 19. in quo (genere) ... improbe ... omnia ... videtis esse suscepta; ib. 37. in quo (genere) fortasse aliqui suis moribus ... vicerunt; ib. 44. quod (genus) esset; Ligar. 10. quod (genus) esset pulcherimum; Phil. XIV, 34. quod (genus) ... non miserandum putatur; ib. genera sunt .., in quibus ... statuatur aliquid de legibus; Fr. B. VI, 11. quos (gigantes) poëtae ferunt bellum dis .. intulisse; har. resp. 20. quos (gladiatores) testamento patris videmus deberi; Sulla 54. quorum (gladiatorum) esset ipse pulcherrimus; Sest. 134. quos (gladios) habere certe non liceret; Milo 10. quos (gladios) videmus; Phil. II, 46. quos (gladios) videmus; ib. 104. quae (gloria) .. a maioribus ... tradita est; imp. Pomp. 6. quae (gloria) .. augebatur frangendis furoribus Clodianis; Milo 34. quae (gloria) brevitatem vitae posteritatis memoria consolaretur, quae efficeret, ut ... mortui viveremus; ib. 97. cuius (gloriae) gradibus .. in caelum homines viderentur ascendere; ib. quam (gloriam) es paulo ante adeptus; Marcell. 7. cuius (gloriae) te esse avidissimum ... non negabis; ib. 25. quae (gloria) vix caelo capi posse videatur; Phil. II, 114. quos (gradus) ubi accusator concitatis hominibus complerat; Cluent. 93. in quo (gradu) me senatus ... conlocavit; Phil. II, 6. quo (gradu) me vos esse voluistis; ib. VI, 18. non erat exigua eadem gratulatio quae ex maximis bellis; prov. cons. 26. a quibus (gregibus) ... perfugerat; Sest. 18.

ad quos (haruspices) .. referri nuntiata ostenta non convenit; har. resp. 61. in quibus (hastis) ... erat ... magnitudo incredibilis; Verr. IV, 126. quae (hereditates) ... venissent; ib. I, 125. quae (hereditas) ... venisset; ib. II, 19. quae (hereditas) .. debetur; ib. 43. de qua (hereditate) ambigebatur; ib. 45. quae (hereditas) erat; ib. quae (hereditas) venerat; ib. 46. quae (hereditas) .. venerat; ib. 59. de Heraclii hereditate, quam palaestritis concessisset; ib. IV, 139. quae (here-

ditas) tibi in Africa venerit; Flacc. 85. quae (hereditas) aequaliter ad utrumque lege venisset; ib. 89. hominem, ... qui posset, ... sustinere; Quinct. 62. tu ... invenies hominem, ... qui splendorem nostrum ... neglegat? ib. 72. o hominem fortunatum, qui ... Pegasos habeat! ib. 80. qui (homines) peterent; Sex. Rosc. 25. qui (homines) ... fingerent; ib. 26. qui (homines) ... debebant; ib. 51. qui (homo) .. fateatur; ib. qui (homines) .. nuntiarent; ib. 60. cui (homini) ... ademerint; ib. 71. qui (homines) intellegunt; ib. 73. qui (homo) ... fuerit; ib. 76. de cuius (hominis) morte quaeritur; ib. 103. quem (hominem) ... viderat; ib. 105. qui (homo) .. ipse ... cuperet; ib. 119. quos (homines) ... nominavi; ib. qui (homines) .. vixerunt; ib. qui (homo) *neque proscriptus* neque ... occissus est; ib. 130. in quibus (hominibus) erunt; ib. 139. qui (homo) ... possidet; Qu. Rosc. 17. quem (hominem) ... meliorem virum ... esse arbitratur; ib. qui (homo) ... est; ib. qui (homines) ... petissent; div. Caec. 4. cuius (hominis) furta atque flagitia ... nossemus; ib. 6. quos (homines) .. vidit; ib. 25. qui (homines) ... sunt; ib. 42. quicum (homine) modo disserendum, modo ... pugnandum certandumque sit; ib. 44. cuius (hominis) .. ingenium .. laudo; ib. quibus (hominibus) ... sum ... habiturus; ib. 50. in quo (homine) ... possetis; Verr. a. pr. 2. de quo (homine) si ... indicaveritis; ib. 3. qui (homo) ... adduceret; ib. 6. qui (homo) ... obsideret; ib. hominem arbitror esse || esse arbitror || neminem, qui ... audierit; ib. 15. qui (homines) ... impediunt; ib. ex quibus (hominibus) .. comperi; ib. 22. sunt homines, quos ... neque pudeat neque taedeat; ib. 35. (sunt homines), qui ... videantur; ib. cuius (hominis) fiducia .. spoliaret; ib. 40. qui (homines) ... norunt; ib. I, 17. cuius (hominis) damnatione ... posset; ib. 21. quos (homines) ... teneat; ib. 23. quamvis sint homines qui ... oderint; ib. 39. qui (homo) ... existimatus esset; ib. 65. qui (homo) ... esset; ib. 66. cuius (hominis) .. peccata sunt; ib. 81. qui (homines) .. concitarant; ib. 84. quos (homines) ... habendos censuit; ib. 87. qui (homo) ... vixisset; ib. 101. [qui (homines) ... inveniebantur]; ib. 121. quorum (hominum) alii ... negabant; ib. quos (homines) ... putavit; ib. 127. qui (homo) ... dictitasset; ib. 131. qui (homo) ... profectus esset; ib. II, 24. quos (homines) nominavi; ib. 50. qui (homines) ... fuerant; ib. 70. qui (homines) .. absolvissent; ib. quibus (hominibus) ... faciunt potestatem; ib. 77. qui (homines) .. norint; ib. 79. invenerat homines, qui ... consumerent; ib. 96. homines, quos ... nequitiae fama delectat; ib. 115. homo ..., qui ... accusavit; ib. 118. homines .., qui ... consuerant; ib. 160. eius hominis, in quem ... misissent; ib. 161. eos homines ..., qui pecunias Verri dedissent; ib. 186. homines ..., qui ... tenuerunt; ib. III, 16. homines nobilissimi ..., qui ... dixerunt; ib. 73. homines ..., quibus ... pecuniam publice cogebat dari; ib. 84. homini .., qui ... damnatus est; ib. 90. homo ..., qui ... putaret; ib. 132. iste homo .., qui ... cuperet; ib. 136. exclamas hominem .., qui postulet; ib. 139. eum hominem, qui ... appellatus est; ib. 146. eum hominem, qui ... se ... improbissimum existimari volt; ib. qui (homo) ... necessarius est; ib. 166. eos homines, quorum ex bonis istum anulo aureo donabas, qui ipsi anulos aureos posuerant; ib. 187. homo ... nobilis, cuius verba audietis; ib. 200. homo ... nobilis ..., qui ... missus est; ib. ex his .. hominibus, qui .. fuerunt; ib. 210. ab illis hominibus, qui .. versati sunt; ib. de quibus (hominibus) antea dixi; ib. eos homines, qui .. legibus teneantur; ib. 225. homines, qui ... pluris emerint; ib. IV, 14. ab homine eo, quem ... commiserat; ib. homo, ... qui ... vellet; ib. 16. homines ..., qui te .. debent adiuvare; 20. quibus (hominibus) tu .. iniurias ... imposuisti; ib. homo .., qui a suis amari ... vellet; ib. 51. homines ..., qui ita dicant; ib. 70. homines ..., qui eos dentis reponerent; ib. 108. quorum (hominum) aedilitates ornatissimas vidimus; ib. 133. homo nobilis, qui sacerdos Iovis fuisset; ib. 137. homo .. insanus, qaem .. Theoractum vocant; ib. 148. qui (homo) .. eius modi est; ib. qui (homo) ... haec turpia ... constituerit; ib. 151. homines, qui fuerant nominati; ib. V, 10. auctoritas ... eius hominis, qui ... vendidisset; ib. 55. homines ..., qui ... ducis nomen audissent; ib. 65. homines ..., qui ... suspicari possent; ib. 71. homines ..., qui ... dicunt; ib. 154. de eo homine, quem ... indignum putavit; ib. 178. in his hominibus, quorum .. inimicitias ... suscepero; ib. 183. qui (homines) ... fuerint; Tull. 53. qui (homines) ... gesserunt; Font. 12. qui (homines) ... contulerunt; ib. qui (homines) ... possint || quae (copia) ... possit ||; ib. 16. qui (homines) nunc sunt; ib. 41. quorum (hominum) cognita virtus ... sit; ib. 42. qui (homo) ... haberet; Caecin. 18. quem (hominem) .. vidisset; ib. 29. qui (homines) ... venissent; ib. 33. qui (homines) ... non prius civitatem quam vitam amitterent; ib. 100. quibus (hominibus) vos absentibus consulere debetis; imp. Pomp. 18. qui (homines) nunc sunt; ib. 27. qui (homo) ... in militiae disciplinam profectus est, qui ... miles in exercitu fuit ..., qui .. cum hoste conflixit; ib. 28. cuius (hominis) adulescentia ... triumphis est erudita; ib. qui (homo) pecuniam ... magistratibus diviserit; ib. 37. cuius (hominis) legiones in Asiam pervenerint; ib. 39. de quo (homine) nunc agimus; ib. 47. cuius (hominis) aetas a senatorio gradu longe abesset; ib. 61. in quibus (hominibus) quantus splendor sit ... nemo ... ignorat; Cluent. 46. qui (homo) ... Staienum corruptum esse sensisset; ib. 73. qui (homines) neque absolvere ... neque eum ... condemnare vellent; ib. 76. qui (homines) hoc statuerunt; ib. qui (homines) Oppianicum numquam vidissent; ib. 77. quem (hominem) ego proferri malim quam neminem nominari; ib. 185. quos (homines) nossemus omnes; ib. 197. de quibus (hominibus) meminisse possumus; leg. agr. II, 3. quos (homines) odorari hunc x virum suspicamini; ib. 65. qui (homines) .. iter faciunt; ib. 81. qui (homines) ... expediti ad urbem esse possint; ib. 82. qui (homines) tris solum urbis ... statuerunt posse imperii gravitatem ... sustinere; ib. 87. qui (homines) ... rerum novarum causam .. quaererent; ib. 91. [quos (homines) vos ... inimicos esse ... prospexi]; ib. 103. qui (homines) in salute rei publicae salutem suam repositam esse arbitrabantur; Rabir. 20. qui (homines) .. arma pro .. libertate ceperunt; ib. 27. qui (homines) hoc idem sentiunt; Catil. I, 29. qui (homines) ... eructant sermonibus suis ... urbis incendia; ib. II, 10. quibus (hominibus) ego confido impendere fatum; ib. 11. quos (homines) si meus consulatus ... sustulerit; ib. qui (homines) illum ... eiectum esse dicant; ib. 15. qui (homines) nos, qui coniuges, qui liberos nostros trucidare voluerunt, qui ... rei publicae domicilium delere conati sunt, qui id egerunt; ib. IV, 12. qui (homines) ... hanc suam patriam iudicant; ib. 16. quos (homines) privatae fortunae, quos communis res publica, quos denique libertas ... ad salutem .. defendendam excitavit; ib. quibus

(hominibus) hic consulatus . . . datus esset; Muren. 1. qui (homo) ... per alienos defendatur; ib. 45. quos (homines) secum duxit; ib. 83. quibus (hominibus) odio sunt nostrae secures; Flacc. 19. de quo (homine) agitur; ib. 24. qui (homo) arborem numquam vidisset; ib. 41. cuius (hominis) mors te aliqua re levavit; ib. qui (homo) valuit tam diu, dum huc prodiret; ib. qui (homo) consul insidias rei publicae .. investigasset; Sulla 14. quos (homines) ego a vestris cervicibus depuli; ib. 28. qui (homines) ... suas possessiones amplexi tenebant; ib. 59. qui (homines) huic adfines sceleri fuerunt; ib. 70. quorum (hominum) pro salute se hic Sullae obligavit; ib. 72. quos (homines) ego nominarem; ib. qui (homines) praetores fuerunt; ib. 82. a quibus (hominibus) ille se ... percussum esse dixit; dom. 13. qui (homo) pulvinaribus ... stuprum intulerit; har. resp. 3. quorum (hominum) ille telis libenter ... corpus obtulisset suum; Sest. 76. quibus (hominibus) patet curia; ib. 97. qui (homo) ... libertinam duxit uxorem; ib. 110. qui (homo) ... non fuit popularis; ib. in eo homine, cui tum petenti iam aedilitatem ne histriones quidem coram sedenti pepercerunt; ib. 118. qui (homo) hanc nationem deleri ... cupivit; ib. 132. qui (homo) C. Caesarem ... saepe increpuit; ib. quos (homines Graecos) antea nominavi; ib. 142. qui (homines) hoc iurati dicere audebunt; Cael. 20. quibus (hominibus) ... scribere honeste et magnifice licebat; ib. 40. in quo (homine) aliqui supplicii timor est; prov. cons. 14. qui (homo) me cum illo in gratiam reducat; ib. 25. quem hominem) ... legati nostri ... interpretem secum habere voluerunt; Balb. 28. qui (homines) eius tribus essent; Planc. 37. quorum (hominum) impium ferrum ... meus ille consulatus e manibus extorserat; ib. 98. qui (homines) ante quam de meo adventu audire potuissent; ib. qui (homines) se ... maximum cepisse vitae fructum putent; Phil. II, 33. qui (homo) non dubitaret ... alea ludere; ib. 56. qui (homo) hanc consuetudinem libere dicendi excluderet; ib. V, 19. qui (homo) se exserere aere alieno putet posse; ib. XI, 13. homo ..., qui mihi videtur ... servari; Fr. A. III, 17. qui (homines) aliquod instituti exemplum ... ceperunt; ib. B. VI, 7. qui (homines) tum erant; ib. 12. (quem honorem) petimus; div. Caec. 72. quos (honores) habuit; Font. 14. quos (honores) a populo Romano adeptus est; Cluent. 118. quos (honores) quieta re publica desperant; Catil. II, 19. quem (honorem) adeptus est; Muren. 8. quo (honore) se honestiorem fore putavit; ib. 87. ex quibus (honoribus) nihil ipse capiebat; Flacc. 59. quos (honores) eramus ... adsecuti; Quir. 5. quos (honores) cum proximis communicavit; Piso 79. qui (honos) eis .. debet esse iucundus; Planc. 50. qui (honores) ei pro ... meritis ... debentur; Phil. IV, 4. de quibus (honoribus) .. intellego esse dicendum; ib. V, 35. quis est .. honos qui non debeatur? ib. 37. qui (honos) maximus haberi potest mortuo; ib. IX, 14. quos (honores) potui amplissimos decernere; ib. XIII, 8. in quibus (honoribus) mihi vos estis adsensi; ib. (eadem .. hora) qua tibi vadimonium non sit obitum; Quinct. 58. qua (hora) coepi dicere; Verr. I, 20. qui (hospes) .. suspicaretur; ib. 64. hospes tuus, cuius tu domi fueras; ib. V, 108. hospes tuus ..., quem hospitem appellaras; ib. hospitem .., cuius domum ... exhausit; ib. 109. hospitae, propter quam hospitii iura violarat; ib. II, 116. quod (hospitium) ... esset; ib. 23. quae (hospitia ... non minore labore tueor quam comparo; Catil. IV, 23. quae (hostiae) ... ad tibicinem immolabantur; leg. agr. II, 93. qui (hostis) tamen in bello religionum ... iura retineret; Verr. IV, 122. qui (hostis) .. fatetur se esse hostem; Catil. II, 17. quem (hostem) ... non timeo; ib. quocum (hoste) per tot annos ... tot imperatores bella gesserunt; Muren. 34. cuius (hostis) expulsi et eiecti vita tanti existimata est *a Pompeio;* ib. quo (hoste) inspectante ... legem tribunus plebis tulit; sen. 11. qui (hostis) ... inter mulieres vir fuisset; dom. 139. quos (hostes) ... aras et focos relinquere coëgisti; Piso 91. qui (hostis) non bellum ... mihi .. indixerit; Phil. II, 1. qui (hostis) ad illud scelus .. auderet accedere; ib. 64. cum quo (hoste) aliqua pacis condicio esse possit; ib. IV. 11. qui (hostis) haberet rem publicam; ib. 14. qui (hostis) ... dixerit; ib. V, 21. qui (hostis) consuli armatus obstitit; ib. VIII, 6. cuius (hostis) ... crudelitate .. barbaria superata est; ib. XI, 6. ex quo (hoste) mihi odium ... commune vobiscum est; ib. XII, 19. quorum (hostium) scelere crudelitatem Karthaginiensium victam esse fateatur; ib. XIV, 9. de quibus (hostibus) decernitis; ib. 24.

qua (ianua) effracta et revolsa tota pateret provincia; Muren. 33. eis ignibus, qui ex Aetna vertice erumpunt; Verr. IV, 106. quae (ignominiae) sunt legibus constitutae; Caecin. 100. ut inimicus meus ea, qua nemo umquam, ignominia notaretur; Piso 44. quae (imagines) ... pictorum artificio delectabant; Verr. IV, 123. quam (imaginem) tu habes; Rabir. 25. quae (imago) ... exsilium Sex. Titio attulit; ib. quam (imaginem) ... laureatam in sua gratulatione conspexit; Muren. 88. quas (imagines) ego mihi ... proponens ... mentem meam ... conformabam; Arch. 14. quarum (imaginum) simile habes nihil praeter colorem; Piso 1. quae (immanitas) ... esse dicitur; Verr. V, 145. ad ... imperatorem, qui tum erat in provincia; Quinct. 28. quos (imperatores) ... audivimus; imp. Pomp. 29. cuius (imperatoris) in exercitu centuriatus veneant; ib. 37. qui (imperator) se ipse non continet; ib. 38. qui (imperator) alios in se severos esse iudices non volt; ib. in quo (imperatore) sit eximia belli scientia; ib. 49. quos (imperatores) prodidit; har. resp. 58. quorum (imperatorum) alter non audet nos certiores facere; prov. cons. 15. cuius (imperatoris) amici ... hac consolatione utuntur; ib. quorum (imperatorum) vivit immortalis ... gloria; Balb. 40. quem (imperatorem) tanto studio .. offenderint; Phil. XIII, 34. quorum (imperatorum) virtute ... periculis servitutis ... liberati sumus; ib. XIV, 11. cuius (imperatoris) si acerrimum impetum cohibere Pansa potuisset; ib. 26. quod (imperium) latissime patet; leg. agr. II, 35. quod (imperium) illius opera tenebatur; Muren. 58. quod (imperium) erat penes ipsos; Quir. 21. quae (imperia) ... spectare debemus, ut ... fugere discamus; Rab. Post. 29. quod (imperium) ad privatum ... nullo publico consilio deferebatur; Ligar. 3. ex quo (impetu) caedes esset ... consecuta; Phil. XIV, 15. quorum (impiorum) contra furorem ... arma cepimus; Phil. XI, 37. quos (impios) cecidistis; ib. XIV, 32. qui (improbi) me ... oderunt; Sulla 29. o ... improbum, qui dederit! Phil. VI, 14. ea ... impudentia, quam nostis; Verr. V, 82. qua (impudentia) superabat omnis; Catil. III, 11. quam (impudentiam) videtis; Flacc. 46. cui (incendio) .. consul subvenerit; Piso 26. quibus (incendiis) .. succurrendum est; Phil. XI, 26. quibus (incolumitatibus) salutem dedisti; Deiot. 40. incommodum .., ad quod recens cum te .. fortuna attulisset; Verr. V, 39. qui (index) nuntiaret ei; Cluent. 21. nullum ... indicium ..., quod non ... perspicere possitis; Verr. III, 5. ex quo (indicio) oblata salus esset omnibus; Sulla 43. qui

(inepti) dies totos ... de virtute disserunt; qui ... ad pericula pro patria subeunda adhortantur; sen. 14. inermibus, qui ... haberent; Caecin. 63. illam .. infamiam .., quam ... cupiebat; Verr. V, 40. ea ingenia, ... quae .. versabantur in salute; Quint. 33. quod (ingenium) sentio quam sit exiguum; Arch. 1. quod (ingenium) saepe ... valet ... suis viribus; Cael. 45. de quo (inimico) ... iudicium iam factum putatur; div. Caec. 12. inimicos ..., qui ... dixerunt; Verr. II, 156. inimicos ..., qui ... duxerunt; ib. inimicos .., qui ... ediderunt; ib. quem (inimicum) spero his nervis fore magno usui; Flacc. 13. qui (inimicus) ad meam perniciem vocem suam ... praebuisset; Quir. 10. quorum (inimicorum) hodie copia redundat; Sest. 95. quibus (inimicissimis) eum omnibus eadem res publica reconciliavit; prov. cons. 21. quos (inimicos) nullos habet; Balb. 59. qui (inimici) et multi et potentes sunt; ib. quos (inimicos) quidem ... copiosa oratione ... secum ... contendere iubebat; ib. quos (inimicos) ego pro vestra salute suscepi; Planc. 103. qui (inimicus) ... contra Scaurum patrem suum obsignaverat *litteras*; Scaur. 45. qui (inimicus) ullas resedisse in te simultatis reliquias senserit; Deiot. 9. a quo (inimico) admoniti ... caveamus Antonium; Phil. XI, 10. quas (inimicitias) in viris fortissimis ... exstinxit rei publicae *utilitas*; prov. cons. 22. quae (inimicitiae) esse non debebant; Deiot. 30. eas iniquitates, de quibus antea dixi; Verr. III, 40. quae (iniuria) ... possit ... commovere; div. Caec. 55. quae (iniuria) .. facta sit; ib. 58. quae (iniuria) ... facta sit; ib. 59. quam (iniuriam) ... persequi possent; Verr. I, 82. quae (iniuria) ... esset facta; ib. 85. „quae (iniuria) ... facta est"; ib. 103. ><. iniurias, quas modo posset, rescinderet; ib. II, 63. quae (iniuria) .. facta esset; ib. 103. de eis iniurias, quas ... acceperant; ib. III, 108. haec deerat iniuria ..., qua ... everterentur; ib. 198. iniuriis .., quae ... in furtis ... versatae esse videantur; ib. IV, 38. quae (iniuriae) spem parentis ... sustulisset; Cluent. 32. quam (iniuriam) iste ... obtinuit; Phil. II, 3. quae (inrisio) commonefaceret istius turpem .. praeturam; Verr. IV, 144. insania, quae ridicula est; ib. 148. in quam (insaniam) incidistis; Piso 46. qui (insidiator) iter .. ad caedem faciendam apparasset; Milo 28. quas (insidias) ... devitarim; Verr. a. pr. 3. quas (insidias) ... facere conatur; ib. 4. quae (insidiae) ... comparantur; ib. 52. quae (insidiae) latent; ib. I, 39. quas (insidias) mihi conaris opponere; Caecin. 84. quae (insidiae) fierent Habito; Cluent. 53. quae (insidiae) ipsi populo Romano ... fiant; leg. agr. I, 25. quas (insidias) isti ... se posuisse arbitrantur; ib. II, 49. quas (insidias) mihi ipsi fecerat; Sulla 18. quas (insidias) mihi paratas ab exsulibus coniuratis audierat; Planc. 100. quae (insidiae) facillime esse poterunt; Phil. XII, 26. quae (insignia) sunt a me ... repudiata; Catil. IV, 23. quibus (insignibus) ... maiores nostri rem publicam (nobis) tradiderunt; leg. agr. I, 6. quod (insigne) ille de suo capite abiecerat; Sest. 58. qui (institores) ea ... palam venditent; Phil. II, 97. quae (instituta) res ipsa, quae diuturnitas imperii comprobat; Muren. 75. insula, quae .. exitus maritimos habeat; Verr. II, 185. in qua (insula) est ... oppidum; ib. IV, 103. quam (insulam) cum ... conquirere Ceres vellet; ib. 106. Insula, quae ... in utriusque portus ostium .. proiecta est; ib. 118. Insula ..., in qua domus est; ib. Insula, de qua ante dixi; ib. 122. quae (Insula) est urbis magna pars; ib. V, 95. quae (Insula) est urbs; ib. 98. quae (insula) non portus suos ... per se ipsa defenderet; imp. Pomp. 54. illa integritas, ... cuius ... vidi vestigia; Sest. 13. de qua (intercessione) ... isti ipsi ... considerabunt; imp. Pomp. 58. quibus (intercessionibus) rei publicae salus continetur; Phil. I, 25. quod (interdictum) ... est; Tull. 44. quod (interdictum) ... est constitutum; ib. 46. quo (interdicto) .. usi sumus; Caecin. 40. quo de (interdicto) agitur; ib. 55. quod (interdictum) etiam si ... videbitur; ib. 59. quo (interdicto) nos usi sumus; ib. 89. qua (interpellatione) paulo ante interrupta est oratio mea; prov. cons. 18. interpres, quo ... uti solebat; Verr. III, 84. o praeclarum interpretem iuris ..., qui hanc poenam foederibus ascribat! Balb. 20. quam (invidiam) dies mitigavit; Cluent. 81. quae (invidia) in iudiciis valere non debet; ib. 201. quam (invidiam) tu in me vis concitare; Phil. II, 33. quae (ioca) ... inepta videantur; ib. 7. quibus (iocis) me in castris usum esse dixisti; ib. 39. quae (iracundia) est inimica consilio; Marcell. 9. in quibus (itineribus) ... se praebebat patientem; Verr. V, 27. quod (iter) tritum in Graeciam est; Phil. I, 7. quorum (iudicum) ... nomen .. reformidant; Sex. Rosc. 8. cuius (iudicis) ... nullum est arbitrium; Qu. Rosc. 25. quos (iudices) ... voluerit iudicare; Verr. I, 22. quos (iudices) ... subsortitus esses || sortitus esses, subsortiturus eras ||; ib. 51. iudicem quem commodum erat ... dabat; ib. II, 33. qui (iudices) .. viderentur; ib. 38. iudices quos commodum .. fuit dedit; ib. 39. iudicibus ... datis, non qui .. cognoscerent; ib. 41. (iudicibus ... datis) qui ... iudicarent; ib. qui (iudices) erant .. dati; ib. 44. ecquis est iudex cui non ... persuasum sit? ib. III, 142. Verrem emptos habere iudices, alium HS quadringentis milibus, alium HS quingentis, quem minimo, trecentis; ib. 145. iudices ..., qui tanta auctoritate sunt; ib. 210. quos (iudices) alienis peccatis concessuros putes; ib. 223. qui (iudex) ... multo acrior ... actor .. esse deberes; ib. IV, 70. iudices, quos ... delegerim; ib. V, 173. qui (iudices) ... non crediderunt; Font. 23. qui (iudices) ... arbitrabantur; ib. 25. a quibus (iudicibus) condemnatus est; Cluent. 9. qui (iudices) ... de Oppianico iudicarant; ib. 59. qui (iudices) ... superioribus consentire iudiciis debuerunt; ib. 60. qui (iudices) duo praeiudicia fecissent; ib. 62. qui (iudices) Oppianicum condemnarant; ib. 108. qui (iudices) ei obvenerint; ib. 148. quibus (iudicibus) .. erepti essent nummi; har. resp. 36. quem (iudicem) ... aedilicium vides; Vatin. 16. qui (iudices) approbarunt; Balb. 65. quos (iudices) lex ipsa, non quos hominum libido delegerit; Piso 94. qui (iudex) aut invidet aut favet; Planc. 7. qui (iudices) eidem testes esse possent; ib. 42. quorum (iudicum) in huius delicto ... dolor gravissimus esse debuerit; ib. 46. qui (iudices) fuerint de reo; Rab. Post. 36. *qui* (iudices) *causam dicunt*; ib. 37. qui (iudices) ... de te iudicabunt; Marcell. 29. quis ... iudex (reperietur) qui ... audeat? Phil. I, 22. qui (iudices) fortasse excusabuntur; ib. V, 14. quos (iudices) minus nostis; ib. 15. quorum (iudicum) lectione duplex imprimeretur rei publicae dedecus; ib. 16. qui (iudices) te innocentem iudicarunt; Fr. B. VIII, 7. hoc iudicium, in quo iam biennium versamur; Quinct. 42. omnia iudicia quae quisque in verba postularit; ib. 64. iudicium id, quod edat; ib 66. illud iudicium, quod uno die transigi posset; ib. 85. illud .. iudicium ..., ex quo uno haec ... profecta esse concedit; ib. quae (iudicia) .. sunt; Verr. a. pr. 1. quae (iudicia) ... comparata sunt; ib. 42. in quo (iudicio) ... iudicabit; ib. 47. quibus (iudiciis) .. utimur; ib. 49. de quo (iudicio) non audire ... possemus; ib. I, 130. quod (iudicium) ... habuit;

ib. 139. quid ... iudicii, quod ... dari possit? ib. III, 34. indicium .. quod fuerit; ib. 39. in eo iudicio, quod ... est constitutum; ib. IV, 71. quae (iudicia) ... videntur; Tull. 8. quod (iudicium) est gravissimum; Cluent. 59. ex quo (iudicio) intellegitur; ib. 64. in quo (iudicio) non modus ullus est adhibitus; ib. 96. quod (iudicium) pro Cluentio sit; ib. 103. quae (iudicia) a populo rescindi ... videatis; ib. 122. quae (iudicia) probata non essent; ib. 138. quod (iudicium) a me sublatum esse criminari soles; Rabir. 10. cui (iudicio) sex horas ... lex dedit; Flacc. 82. quae (iudicia) ... in homines audacissimos facta sunt; Sulla 92. quibus (iudiciis) omne ius continetur; Sest. 92. in quo (iudicio) alterum es confessus; Vatin. 3. quod (iudicium) semper ... est comprobatum; Balb. 55. ex quo (iudicio) profecto intellegis quanta ... sit laus; Marcell. 3. quae (iudicia) publicis ... litteris .. consignata sunt; Deiot. 37. quibus (iudiciis) vos non satis moveri permoleste fero; Phil. I. 36. quae (iudicia) tu ... dominatu regio sustulisti; ib. II, 87. quod (iudicium) ... perspicere potuistis; ib. IV, 7. quae (iudicia) esse non possunt civili pace sublata; ib. VIII, 11. IN QUIBUS (IUGERIBUS) OLIVETUM FIERI POTEST; leg. agr. II, 67. quod (ius) non ... violarit et imminuerit; Sex. Rosc. 109. quod (ius) est; Verr. I, 104. quo (iure) ... utatur; ib. 109. ut eodem iure essent quo fuissent; ib. III, 12. ea iura .., quae ... essent contraria; ib. 27. omnia iura .., quae habent; ib. 38. de quo (iure) iudicium est; Caecin. 10. quod (ius civile) ... possit; ib. 73. quod (ius civile) si ... oppressum ... erit; ib. quo (iure) fuerint Ariminenses; ib. 102. QUO (IURE) QUI OPTIMA LEGE (SINT); leg. agr. II, 29. EODEM IURE .., QUO HABUERUNT IIIVIRI LEGE SEMPRONIA; ib. 31. quod (ius) semper ... est conservatum; ib. 60. quo iure .. optimo privatum est; ib. III, 11. quod (ius) in sacris, quod in auspiciis, quod in legibus sit; dom. 42. quae (iura) nec vis temporum nec potentia magistratuum ... labefactare possit; ib. 80. ea iura..., quibus in te conversis .. alios everteres; ib. 125. quod (ius) .. pontifices ... ad populi iussa accommodaverunt; ib. 135. quo (iure) fuisset; har. resp. 11. quae (iura) ipsi in perditis non exquirant; prov. cons. 46. quod (ius) a nobis esset constitutum; Balb. 20. quod (ius) est .. in legibus publicis positum; ib. 27. quod (ius) vi et armis omne sublatum est; Phil. I, 26. quod (ius) M. Antonium non arbitror repudiaturum; ib. 27. eodem .. (iure), quo in heredum L. Rubrii, quo in heredum L. Turselii praedia, quo in reliquas .. possessiones (advolo); ib. II, 103. quo (iure) optimo (sit); ib. V, 45. quod (ius) Iuppiter ipse sanxit; ib. XI, 28. cui (iuventuti) quidem ... falsum ipsum reperiatur; Planc. 31. quae (iuventus) tuum corpus domumque custodit; Milo 67.

quibus (Kalendis) ut adessemus edixerat; Phil. I, 6. ad quas (Kalendas) te ... stipatum armis rettulisti; ib. II, 100. quas (Kalendas) non exspectat Antonius; ib. III, 1.

qui (labor) vel maximus est; Verr. V, 26. qui (labores) feruntur; Catil. I, 26. quos (labores) in hac causa maiores suscipio; Planc. 3. quos (labores) in foro gessi; Phil. VI, 17. quas (lacrimas) tu in meis acerbitatibus plurimas effudisti; Planc. 101. quibus (lacrimis) ego ... inducor in spem; ib. 104. quas (lacrimas) pro me saepe et multum profudistis; ib. quas (lacrimas) debeo (reddere); Rab. Post. 47. quas (lacrimas) quidem ego tuas in meo casu plurimas vidi; ib. quibus (lacrimis) ego tum vos mirifice moveri sentiebam; Milo 34. quorum (laqueorum) ex nullo ... expediet; Verr. II, 102. quae (largitio) verbis ostentari potest; leg. agr. II, 10. cui (latroni) templum illud fuit ... arx civium perditorum; Piso 11. quem (latronem) clientem habere nemo velit; Phil. VI, 12. qui (latro) popularetur agros; ib. XI, 4. quod (latus) acu punctum videretur; Milo 65. quam (laudationem) se ... coactos ... decresse dicebant; Verr. IV, 140. LAUDATIO, QUAE C. VERRI DECRETA ESSET; ib. 145. in qua (laudatione) ... quis est ... quin intellegat? ib. V, 57. quam (laudationem) nos ... proferebamus; Flacc. 36. quae (laudatio) est a nobis praelata; ib. 37. quae (laudatio) fere est omnibus nota nobis; ib. qua (laudatione) utuntur omnes; ib. quam (laudationem) ille ... nobis datam dicit; ib. quibus (laudibus) utar postea; Muren. 14. quae (laus) ... in patrono spectari solebat; Flacc. 22. qua (laude) quidem detracta, quid est? Arch. 28. quae (laus) quanta sit nescio; Planc. 66. quas (laudes) ... videam esse celebratas; ib. 93. quae (laus) ... prudentium iudicio expenditur; Rab. Post. 43. quam (laudem) hodierno die consecutus es; Marcell. 4. quae (laus) ... multitudinis testimonio comprobatur; Phil. I, 29. quae (laus) ... publica auctoritate testata est; ib. X, 7. lectica ..., in qua pulvinus erat; Verr. V, 27. quem (lectum) ... filiae suae nubenti straverat; Cluent. 14. si decrevissent legationem, quae ... diceret; Verr. II, 12. eius .. legationis, quae ... missa est, princeps est Heius; ib. IV, 15. quae (legatio) ad tuam laudationem missa est; ib. V, 47. quam (legationem) habet; Flacc. 45. quam (legationem) vellem; prov. cons. 41. in qua (legatione) periculi suspicio non subesset; Phil. IX, 4. qui (legati) ... venerabantur; Verr. I, 59. quorum (legatorum) ... sermonem .. esse audiebamus; ib. quae .. legatos, qui .. laudarent, miserit; ib. II, 13. legatum ... venisse, qui ... commemoraret; ib. 64. legatos mittunt, qui ... doceant; ib. 124. qui (legati) donum ... adferrent; ib. IV, 64. qui (legati) ... venerunt; Font. 32. quos (legatos) voluerunt (educere); imp. Pomp. 57. qui (legati) ab illo pecuniam ... recuperarent; leg. agr. II, 41. qui (legati) ... legationes liberas obeunt; ib. 45. qui (legati) hunc ascriptum Heracliensem dicunt; Arch. 8. quos (legatos) ... sine ullis verborum ornamentis dabant; prov. cons. 28. qui (legati) simul venerant; Piso 84. quorum (legatorum) omnium capita regi Cotyi vendidisti; ib. qui (legati) una fuere; ib. 96. quorum (legatorum) exspectatio dubitationem belli adfert; Phil. V, 31. qui (legati) cum redierint; ib. VI, 17. quorum (legatorum) reditus quid sit adlaturus ignoro; ib. VII, 1. quorum (legatorum) statuae steterunt ... in rostris; ib. IX, 4. in quibus (legatis) non offendatur Antonius; ib. XII, 19. quorum (legatorum) habetis cognitam voluntatem; ib. XIII, 13. quae (legio) cum hostem ... Antonium iudicasset; ib. III, 6. quae (legiones) ... virtutem Caesaris secutae sunt; ib. 8. quae (legiones) consulem reliquerunt; ib. 14. quae (legio) mihi videtur .. ab eo deo traxisse nomen; ib. IV, 5. quae (legiones) te reliquerunt, quae a te arcessitae sunt, quae essent ... tuae; ib. 6. quam (legionem) est imitata quarta legio; ib. V, 23. quibus (legionibus) ... praemia spopondistis; ib. 28. quae (legio) praesidio consulibus ... esset; ib. 52. quas (legiones) ille a C. Antonii scelere avertit; ib. X, 6. quae (legiones) M. Antonium reliquerunt; ib. 12. quam (legionem) L. Piso ducebat; ib. 13. quae (legio) ... reliquit Antonium; ib. XII, 8. quae (legio) ... se .. cum Martia legione coniunxit; ib. XIV, 27. quae (legio) ... docuit ..., senatus ... carum nomen esse; ib. *qua (lenitate) ... foveram;* Tull. 3. quam (leni-

tatem) tu per te ... obtines; Ligar. 15. de qua (levitate) nos ... facile concedimus; Flacc. 37. quibus (legibus) ... utuntur; Sex. Rosc. 70. quae (lex) de proscriptione est; ib. 125. quae (lux) communis est; ib. 150. qua (lege) ... licebat; Verr. I, 26. in quibus (legibus) ... constituitur; ib. 108. [quae (lex) ... vetaret ‖ vetat ‖]; ib. 123. quam (legem) .. appellant; ib. II, 32. quam (legem) ... dedisset; ib. 39. leges ... in quibus .., sanxit; ib. 122. leges ..., in quibus ... sancta sunt; ib. 123. lex ..., quae ... iubeat; ib. 126. in qua (lege) scriptum erat; ib. 127. legem .., qua non tenebatur; ib. 139. ea lege ... quae ... esset constituta; ib. III, 127. utitur hac lege, qua iudicium est; ib. IV, 17. illis legibus, quae in poculis ponebantur; ib. V, 28. leges ..., quae vetant; ib. 45. quam (legem) non is promulgavit; ib. 177. quae (lex Aquilia) ... est; Tull. 42. quae (lex) permittit; ib. 47. quae (lex) iubeat; ib. quas (leges) recitasti; ib. 48. quas (leges) recitas; ib. 49. quam (legem) rogarunt; ib. quae (lex) tum erat; Cluent. 55. qua (lege) accusatur Habitus; ib. 90. quibus (legibus) a Iunio multa petita est; ib. 96. quibus (legibus) exceptum est; ib. 120. ad quas (leges) adhibemur; ib. 144. in quibus (legibus) versamur; ib. quae (leges) sunt; ib. 150. quibus (legibus) nos tenemur; ib. 151. qua (lege) vos hoc tempore iudicatis; ib. qua (lege) nunc Habitus accusatur; ib. 154. quae (lex) tum erat Sempronia; ib. qua (lege) non tenetur; ib. 155. quam (legem) numquam .. iusserit; ib. qua (lege) senatores ... soli tenentur; ib. 156. quam (legem) attingere voluerit; ib. quae (lex) in nostrum ordinem scripta sit; ib. 157. qua (lege) nunc ut utar ... non conceditur; ib. 158. qua (lege) coacti huc convenistis; ib. 164. qua (lege) peregrini Roma eiciuntur; leg. agr. I, 13. qua (lege) ... utendum (mihi) esse decrevi; ib. II, 6. quam (legem) consul ... libenter posset defendere; ib. 15. quae (lex) ... conlegas eius .. adfinis excipit; ib. 21. quam (legem) praetor ferat; ib. 30. qua (lege) nostra vendamus; ib. 72. quae (lex) promulgata est; ib. III, 3. quam (legem) L. Flaccus .. de Sulla tulit; ib. 5. quae (lex) ius melius Sullanis praediis constituat quam paternis; ib. 10. quae (leges) ... rogatae sunt; Catil. I, 28. quam (legem) mihimet ipsi ... tulerim; Muren. 5. quae (lex) ad ludos pertinet; ib. 40. quae (lex) tibi non deerat; ib. 46. [quae (lex) est de numero sectatorum]; ib. 71. quae (lex) tota a me reprehensa ... est; Sulla 65. quae (lex) de me ..., quae de ipsis lata erat; sen. 4. quam (legem) meus amicus promulgavit; ib. qua (lege) civis ... rei publicae esset ereptus; ib. 8. quibus (legibus) haec civitas utitur; dom. 33. quae (leges) contra legem ... Didiam latae essent; ib. 41. quae (lex) iure rogata videatur; 50. quam (legem) vocas; ib. cuius (legis) quam quisque partem tetigit; ib. quae (lex) nulla esset; ib. 68. quam (legem) .. iste de Macedonia .. tulerat; ib. 70. quam (legem) de me tulisti; ib. 71. quae (lex) vetet; 127. quae (lex) est in eos; har. resp. 15. quam (legem) ... scripseras; ib. 33. quae (lex) totum eius tribunatum continebat; ib. 48. quam (legem) caecus amentia non videbat; ib. quae (lex) ut ne ferretur, senatus fuerat veste mutata; Sest. 53. quae (leges) latae sunt; ib. 55. quae (leges) promulgatae fuerunt; ib. quae (lex) omnia iura religionum ... delevit; ib. 56. quae (leges) sunt de iure et de tempore legum rogandarum; ib. quas (leges) iniuste rogatas putaret; ib. 61. quam (legem) non iure rogatam iudicarat; ib. 101. quae (leges) feruntur; ib. 109. quae (lex) dilucide vetat; ib. 133. quas (leges) contra praeter te nemo umquam est facere conatus; Vatin. 18. quae (leges) in Gracchorum ferocitate ... vixerunt; ib. 23. quae (lex) de seditiosis .. civibus ... cotidie quaeri iubeat; Cael. 1. qua (lege) intercedi de provinciis non licebit; prov. cons. 17. eam se tueri legem (ostendit), quam esse legem neget; ib. 36. (eam) legem, quam non (servari) putat; ib. quam (legem) L. Gellius Cn. Cornelius ex senatus sententia tulerunt; Balb. 19. quam (legem) nos haberemus; ib. 20. quas (leges) Latini voluerunt; ib. 21. quae (lex) definite potestatem Pompeio civitatem donandi dederat; ib. 32. quae (lex) erat contra omnis leges; Piso 30. quam (legem) nemo legem praeter te ... putavit; ib. 37. quae (lex) est de sodaliciis; Planc. 36. quas (leges) senatus de ambitu sanciri voluerit; ib. 44. qua (lege) non tenetur; Rab. Post. 11. qua (lege) ... totus etiam ordo solutus ac liber est; ib. 12. quam (legem) non didicimus; Milo 10. ad quam (legem) non docti ... sumus; ib. quae (lex) ... esse cum telo hominis occidendi causa vetat; ib. 11. quam (legem) Clodius a se inventam gloriatur; ib. 33. cuius (legis) periculosa etiam reprehensio est; ib. qua (lege) ... Milonem absolvi a vobis oporteret; ib. 70. quae (leges) non servis nostris addicerent; ib. 87. [quae (lex) est inventa apud eum]; ib. 89. quae (lex) promulgata est; Phil. I, 19. quae (lex) turpitudinem summam habeat; ib. 21. quae (leges) iubent; ib. 23. quas (leges) ... prolatas esse ... videtis; ib. quas (leges) ipse nobis .. recitavit; ib. 24. quibus (legibus) latis; ib. quae (leges) promulgatae sunt; ib. 25. quae (leges) iam latae dicuntur; ib. de quibus (legibus) est integrum vobis; ib. 26. quae (leges) numquam promulgatae essent; ib. II, 6. quae (lex) est de alea; ib. 56. quam (legem) fixisti; ib. 98. quas (leges) maxime laudare poteramus; ib. V, 7. quas (leges) M. Antonius tulisse dicitur; ib. 10. quae (leges) nisi auctoritate senatus rescinduntur; ib. 11. quas (leges) iudico non rogatas (esse); ib. 16. quas (leges) ... attulit ambitio; ib. 47. qua (lege) cum C. Caesare magistratum partitus est; ib. VII, 16. quas (leges) per vim Sulla latas esse dicebat; ib. VIII, 7. quam (legem) senatus per vim latam iudicavit; ib. XI, 13. cuius (legis) ... arbitror latorem ... paenitere; ib. XIII, 32. quam (legem) duo consules ... tulissent; Fr. B. VI, 10. de ipsa lege Calpurnia, cui derogaretur; ib. 11. haec .. lex, quam C. Cornelius tulit; ib. 16. quae (lex) ex senatus consulto ferebatur; ib. 19. quae (lex) populi iudicia firmavit; ib. 26. qua (lege) duos consules designatos ... damnari vidimus; ib. VIII, 13. libellum mihi dat, in quo istius furta .. perscripta erant; Verr. IV, 149. libellos, ... in quibus erat ratio scripta; ib. V, 182. quos (libellos) M. Brutus ... de iure civili reliquit; Cluent. 141. quos (libellos) de contemnenda gloria scribunt; Arch. 26. in quo (libello) praedicationem .. despiciunt; ib. quem (librum) ... dedit; div. Caec. 47. quem (librum) ... tenet; ib. 52. ex quibus (libris) inventum est; Verr. IV, 108. quos (libros) rogasset ad accusandum (te) ... dedisse; Vatin. 8. in quo (libro) ... permulta disputat; Scaur. 4. liberos, quibus propior ... nemo est; Quinct. 97. quos (liberos) plurimi faciunt; Sex. Rosc. 47. cum neque servus quisquam reperiretur neque liber, ad quem ... pertineret; ib. 64. quos (liberos) .. ut convenire potuerit neque qua ratione inducere; ib. 79. quos (liberos) ... reliquisti; Verr. I, 77. susceperas .. liberos ..., qui non modo tibi voluptati, sed etiam qui aliquando usui rei publicae possent esse; ib. III, 161. liberos, quorum patres tantum ... exarabant; ib. V, 99. quibus (liberis) nihil mihi potest esse iucundius; Planc. 69. qui

(liberi) te parentem alterum putent; Milo 102. quae (liberalitas) ... est; Verr. II, 28. qua (liberalitate) usus multas sibi tribus ... adiunxit; Muren. 42. quos (liberatores) ... in omni sermone laudabant; Phil. I, 6. quam (libertatem) .. sociis dedistis; Verr. V, 14. quam (libertatem) ... omnibus rebus anteponi videtis; leg. agr. II, 9. quae (libertas) dulcissima est; Catil. IV, 16. quam (libertatem) ex urbe tota sustulisti; dom. 110. quae (libertas) malis oppressa civilibus ... recreata se erigere debebat; Planc. 33. quae (libertas) fuit olim praeconi in ridendo; ib. quam (libertatem) tu ponis in eo; ib. 93. quam (libertatem) tu in me requiris, quam ego neque dimisi umquam neque dimittam; ib. 94. cuius (libertatis) quidem ego ... conservator fui; Phil. III, 28. quae (libertas) est commendata vobis; ib. VII, 27. quae (libido) erat in abundantia; Catil. II, 10. quam (libidinem) video esse magnam; Cael. 30. quarum (libidinum) acerbissimum exstat indicium; prov. cons. 6. quas (libidines) fronte et supercilio ... contegebat; ib. 8. cuius (libidinis) conscientiam ... timeat; Rab. Post. 11. qua (libidine) Antoniorum oblita est vita; Phil. XIV, 9. quod (librarium) te aiunt eripuisse e domo; Milo 33. lictor, de quo iam saepe dixi; Verr. V, 142. inter quos (lictores) aperta lectica mima portabatur; Phil. II, 58. quae (lingua) dicitur; Caecin. 51. quae (lingua) semper contra extraordinarias potestates libera fuisset; Sest. 60. cui (litterae) ... inimici estis; Sex. Rosc. 57. quas (litteras) .. mittis; Verr. I, 80. quas (litteras) .. istum ... scripsisse arbitror; ib. II, 19. eae litterae, quibus existimatio ... laederetur; ib. 173. litteras eas, quae ... indicarent; ib 180. litteras ..., per quas hortatur; ib. III, 44. hae litterae ..., quas audistis; ib. 45. audite litteras, quas ... miserit; ib. 92. recita litteras L. Metelli, quas ad ... consules, quas ad ... praetorem, quas ad quaestores urbis misit; ib. 123. misit litteras ..., quas ... inveni; ib. 167. in quibus (litteris) nihil fictum ... intellegetis; ib. 175. in quibus (litteris) ostendunt omnia; ib. IV, 140. quas (litteras) ... conditas habebant; ib. quas (litteras) iste ... confectas esse arbitratur; ib. V, 147. quas (litteras) exscripsistis; Font. 18. quas (litteras) si .. non legistis; ib. quarum (litterarum) ego .. exemplum ab istis compositum esse arbitror; leg. agr. II, 53. quas (litteras) sibi ... datas esse dicebat; Catil. III, 12. quas (litteras) ... praetereundas puto; Flacc. 34. quas (litteras) .. videmus mitti a publicanis; ib. 37. quas (litteras) easdem ... apud Pataranos requisivit; ib. 78. quae (litterae) subsidio oblivioni esse possent; Sulla 45. per quas (litteras) ille precibus a P. Sulla petit; ib. 55. quas (litteras) tibi ... missas diceres; dom. 22 quas (litteras) .. numquam tibi ille .. misit; ib. quae (litterae) nostros amicos deterrent; har. resp. 18. quae (litterae) rem publicam bene gestam in bello nuntiarent; prov. cons. 14. quas (litteras) ad aliquem misissem; Planc. 85. quas (litteras) ego mihi obfuisse non intellego; ib. quarum (litterarum) exemplum legi; Deiot. 38. quas (litteras) ... huic Blesamio dedisti; ib. quas (litteras) me sibi misisse diceret; Phil. II, 7. quibus (litteris) petis ut tibi ... liceat; ib. 9. quae (litterae) eorum gloriam non ... prosequantur; ib. 33. quae (litterae) ... in hoc ordine recitatae sunt; ib. X, 25. quas (litteras) mihi missas ab Hirtio ... accepi; ib. XIII, 22. quae (litterae) recitatae sunt; ib. XIV, 1. quae (litterae) sunt ... a propraetore missae; ib. 6. quae (litterae) recitatae sunt; ib. 11. locum .., quem ... honestissime defendit; Quinct. 43. quo (loco) fugam .. fore arbitrentur; Sex. Rosc. 151. ex quo (loco) me ... agere ... voluit; Verr. a. pr. 36. quem (locum) eripere ... posset; ib. II, 50. ex eo loco, ex quo non liceret; ib. 121. ex eo loco .., ex quo ... emi voluerit; ib. III, 173. in eis locis, in quibus [es]; ib. 193. quo in summo (loco) est aequata agri planities; ib. IV, 107. ex eis locis, in quibus te habere nihil licet; ib. V, 45. locus, quem vel pauci possint defendere; ib. 84. ea loca, quae numquam antea viderant; ib. 167. in quo (loco) ... occidit; Tull. 53. qui (locus) .. esset; ib. quem (locum) videtis; Font. 4. quem (locum) .. terminabant; Caecin. 22. quem (locum) statuerunt defendere; ib. 42. in quo (loco) fuisset; ib. 79. non ex quo (loco), sed a quo deiectus est; ib. 88. quem (locum) illi ... formidolosum fore putaverunt; Cluent. 7. quo (loco) debuit (verba facere); ib. 185. in quo (loco) non strueret insidias; ib. 190. quem (locum) nobilitas ... tenebat; leg. agr. II, 3. quem (locum) x viri non possint dicere populi Romani esse factum; ib. 39. qui (locus) tantos acervos pecuniae capiat; ib. 59. qui (locus) coloniam postulet; ib. 73. qui (locus) plane (coloniam) recuset; ib. quo (loco) etiam mihi durior locus est dicendi datus; Muren. 48. quem (locum) prehenderat; Flacc. 82. in quo (loco) vestris beneficiis fueram; Quir. 17. quo (loco) fuit; dom. 36. in quo (loco) me honores ... conlocarunt; ib. 82. quo (loco) essent (arae) consecratae; ib. 128. in quem (locum) ... facillime pervenisset; Sest. 114. in quo (loco) aliquid a poëta dictum cadere in tempus nostrum videretur; ib. 118. in quo (loco) non fixum sit ... studium salutis meae; ib. 128. quem (locum) tibi cum Caesare communem esse dicas; Vatin. 15. locum, quo ... ceteri tribuni plebis principes civitatis producere consuerunt; ib. 24. locum, quo omnis iuventus ... venit; Cael. 36. in quo (loco) ... ullum ornamentum reliquum sit; prov. cons. 7. quo (loco) principem civem, suum generum, (me habere) sentiebam; ib. 41. quo mihi difficilior est hic extremus perorandi locus; Balb. 4. in quo (loco) non exstent ... consilii impressa vestigia; ib. 13. quae (loca) regione orbem terrarum .. definiunt; ib. 64. in quo (loco) videam sapientissimos homines esse lapsos; Rab. Post. 23. locum, quo ille noctu venturus esset; Milo 51. in quo (loco) vita esset damnata; ib. 86. qui (locus) hanc virtutem excipiat; ib. 101. qui (locus) procreavit (hanc virtutem); ib. in quo (loco) erant ea composita; Deiot. 17. qui (locus) illos ... appetere videantur; Phil. II, 33. in quem (locum) ego eum ... cooptabo; ib. XIII, 12. ex quo (loco) iam sentiunt se numquam exituros; ib. 31. qui (logi) ludis dicti sunt; Fr. B. IX, 6. quae (lorica) me tegeret; Muren. 52. quo (lucro) ... beata mors eorum futura sit; Phil. XIII, 41. quos (lucos) ab hoc violatos esse dixisti; Rabir. 7. quos (ludos) .. facturus est; Verr. a. pr. 31. secundum quos (ludos) ... futuri sint; ib. qui (ludi) primi Romani appellati sunt; ib. V, 36. quorum (ludorum) ... mater Idaea te ... spectatorem esse voluit; har. resp. 22. quos (ludos) ille fremitus nuntiet; ib. 23. quos (ludos) ... celebrari .. voluerunt; ib. 24. qui (ludi) sunt ... sollemnes; ib. quorum (ludorum) religio tanta est; ib. quos (ludos) Q. Metellus ..., privatus, fieri vetuit; Piso 8. qua (luce) fruimur; Sex. Rosc. 131. quae (luxuries) ipsum Hannibalem ... iuvictum .. vicit; leg. agr. II, 95. quae (luxuria) ... communi maledicto notabatur; Balb. 56.

quibus (machinis) .. stantem perculerunt; dom. 27. quae (macula) ... inveteravit in populi Romani nomine; imp. Pomp. 7. quam (maculam) nemo iam posset eluere; Sest. 63. quam (maestitiam) cernitis; Cael. 4. magistrorum, qui tabulas haberent; Verr. II, 182. qui (magister) cogere-

tur docere; dom. 141. qui (magister) te ... nihil sapere doceat; Phil. II, 8. per quem (magistrum) ... liceat esse; Fr. A. XIII, IV, 2. per eum magistratum, qui auxilii causa constitutus est; Quinct. 63. magistratus .. reperiebatur, apud quem Alfeni causa consisteret; ib. 71. ab .. magistratu ... quem ... appellet; ib. 98. magistratus .., qui ... mandatur; Verr. II, 131. magistratus, qui ... invenerunt; ib. III, 190. magistratus, qui ... continentur; ib. V, 167. quorum (magistratuum) uterque ... versatus est; Font. 5. quos (magistratus) ... gessit; ib. 34. quorum (magistratuum) certus ordo est; leg. II, 24. quibus (magistratibus) ... universa res publica commendari solet; har. resp. 15. quibus (magistratibus) salutem suam committi putat; Planc. 7. in quo (magistratu) mihi magnae utilitati esse possis; ib. 13. [in quibus] (magistratibus) re bene gesta triumpharint; ib. 61. de qua (magnitudine) vel audire satis esset; Verr. IV, 125. quam (magnitudinem) in me ... contulistis; Quir. 5. quam (maiestatem) .. receperat; Sex. Rosc. 131. quae (maiestas) certe minueretur; Balb. 38. qui (maiores nostri) ... excogitaverunt; Sex. Rosc. 70. maiorum sapientiam, qui ... voluerunt; Verr. III, 14. videt maiorum diligentiam, qui ... providebant; ib. IV, 9. qui (maiores nostri) ... praetermiserint; Caecin. 40. qui (maiores) colonias sic ... contra suspicionem periculi conlocarunt; leg. agr. II, 73. qui (maiores) ... nullum ... vestigium crudelitatis regiae retinuerunt; Rabir. 10. qui (maiores) ... sapienter fuerunt (populares); dom. 77. qui (maiores) ... ea iura sanxerunt; ib. 80. qui (maiores) .. sacra privata coluerunt; ib. 105. quorum (maiorum) mihi tanta fuisse sapientia videtur; har. resp. 18. qui (maiores) ... expiationes Etruscorum disciplina contineri putaverunt; ib. qui (maiores) cum regum potestatem non tulissent; Sest. 137. qui (maiores) sacra, qui caerimonias, qui auspicia ... coluerunt; Milo 83. quae (maiora) consulto praetereo; Sest. 52. quod (maleficium) ... exstitit; Sex. Rosc. 38. quo (maleficio) ... non contaminarit; ib. 116. de quo (maleficio) iudicium est; ib. 117. quae (maleficia) in illo constat esse; ib. 118. quod (maleficium) ... aperiri inlustrarique deberet; Sulla 7. per quam (perfidiam et malitiam) .. tenduntur; Qu. Rosc. 46. nullum esse tantum malum, quod non ... debeatur; Verr. I, 48. nullum est malum .., quod ... nasci possit; ib. V, 8. quod (malum) non .. a matre esset conflatum; Cluent. 18. quod (malum) *insinuare in hanc rem publicam possit*; Rabir. 33. quid .. erat mali quod huic ... deesse videretur? Sulla 91. quae (mala) ab illo rei publicae sunt inusta; Phil. II, 117. quem (mancipem) .. apposuisset; Verr. I, 141. mancipia quae voluit abduxit; ib. II, 46. mancipium putarunt, quo .. omnes utimur; ib. IV, 9. quae (mancipia) ipse ei vendiderat; Flacc. 49. quae (mancipia) se ... per vim vendidisse dicebat; ib. 50. mandata .., quae ... pertinebant; Verr. III, 108. in qua (manumissione) .. crimen est Caelio quaesitum; Cael. 68. [a qua (manu) interfectus est]; Font. 41. quas (manus) ... tendere consuevit; ib. 48. qua (manu) ... interficere filium cupiat; Cluent. 185. quam (manum) sibi ille .. certissimam fore putavit; Catil. II, 26. quam (manum) videtis esse permagnam; ib. IV, 20. quas (manus) contudit; Flacc. 73. qua (manu) disturbaras; har. resp. 33. qua (manu) mortem saepe hostibus obtulisset; Sest. 48. ex quibus (manibus) si me non ... fortuna servasset; Milo 20. quod (mare) natura sua tranquillum sit; Cluent. 138. cuius (maris) fervore ... maritimi cursus ... tenebantur; prov. cons. 31. quae (matres) nihil aliud orabant; Verr. V, 118. matres ..., quarum una ... venit; ib. 129. mater Idaea, quam ... spoliatam reliquit; ib. 186. quae (mater) ... maxime filium interfectum cupit; Cluent. 12. contra quam (matrem) fas erat; ib. quae (mater) hoc tempore sileret omnia; ib. 18. quae (mater) ... minore periculo necaretur; ib. 45. cuius (matris) ea stultitia est; ib. 199. quae (mater) vitiis animi ... iura hominum convertit; ib. cuius (matris) cupiditatem nulla .. turpitudo retardavit; ib. quam (matrem) causam crudelitate ... ferri videtis; ib. cuius (matris) ... preces a vestris mentibus repudiare debetis; ib. 201. quae (mater) misera ... sollicita est; Muren. 88. *quam* (matrem) *ipsam arguo huic culpae esse adfinem;* Scaur. c. 2, § 3. quae (medicina) .. illud ... malum sanare posset; dom. 12. quam (medicinam) omnem .. perdidissetis; Sest. 51. [per quem (medicum) interfecerat plurimos]; Cluent. 40. quo (medico) curante omnis suos perdidisset; ib. quem (medicum) tecum tum eduxeras; Piso 83. quae (membra) debilitavit lapidibus; Flacc. 73. quae (membra) tuenda principibus ... sunt; Sest. 98. quae (memoria) ... in hoc populo ... semper haerebit; Catil. IV, 22. quae (memoria) dum erit vestris fixa mentibus; ib. 23. quam (memoriam) quidem vos ... augere debetis; Rab. Post. 44. qua (memoria) vales plurimum; Deiot. 42. quae (memoria) plus apud eum possit quam salus civitatis; Phil. V, 51. in qua (memoria) Bruti imago cerni videbatur; ib. X, 8. quae (memoria) si non esset longior quam haec vita; ib. XIV, 32. quod (mendacium) profecto numquam ... opinio comprobasset; Cael. 69. quam (mentem) ab dis immortalibus accepimus; Cluent. 159. quae (mens) a nobis divelli non potest; ib. quae (mens) .. optimorum consiliorum ... testis ... nobis erit; ib. quae (mentes) mihi videntur ... ad ... sanctimoniam demigrasse; Rabir. 30. quam (mentem) amiseras; har. resp. 33. qua (mente) sapimus, qua providemus, qua haec .. agimus; Milo 84. qua (mente) natus est; ib. 101. qui (mensarii) ... a populo creantur; Flacc. 44. eum mensem, qui consequitur; Verr. II, 130. quibus (mensibus) te quidam ... beatum putant; Phil. I, 31. qui (mercator) signa ... coëmerit; Verr. IV, 8. quae (merita) silere nullo modo possum; sen. 30. quibus (mercibus) cum multae naves refertae fuissent; Rab. Post. 40. in quos (milites) ... incidant; Sex. Rosc. 151. qui (miles) ... in praesidio esset; Verr. V, 51. eis militibus, quos ... deduxisset; ib. 87. milites .., quos in navibus conlocaret; ib. 133. qui (milites) iam stipendiis confecti erant; imp. Pomp. 26. qui (miles) locum non tenuit, qui hostium impetum .. pertimuit; Cluent. 128. qui (miles) semel incidisset; Piso 85. qui (milites) cum uno genere morbi adfligerentur; ib. quos (milites) ... Torquato respondit beneficii causa a se esse dimissos; ib. 92. quibus (militibus) cum iuratus adfirmasset; ib. 93. qui (milites) ferrum, qui famem, qui morbum effugerunt; ib. 98. quis .. miles fuit qui .. non viderit? quis qui nescierit? ... quis qui non indoluerit? Phil. II, 61. qui (milites) ... rei publicae praesidio ... fuerunt; ib. III, 38. qui (milites) ... illius beneficio libertatem populi Romani anteposuerunt; ib. V, 3. qui (milites) primi Caesarem secuti sunt; ib. 28. qui (milites) ... *libertatem populi Romani* ... defendant; ib. 53. qui (milites) ... ad C. Pansam A. Hirtium consules venissent; ib. qui (milites) C. Caesarem secuti essent; ib. VII, 10. a quibus (militibus) tanta ... prudentia non erat postulanda; ib. X, 12. per quos (milites) si non stetisset; ib. XIII, 35. quae (HS ccciↃↃↃ) data non

sunt; Qu. Rosc. 48. quae (milia) ... quibus data essent; Verr. I, 36. quae (milia) se .. scribit reliquisse; ib. quae (HS IↃↃ) ille cum accepisset; Cluent. 99. in quo (mimo) cum clausula non invenitur; Cael. 65. quam (mimam) ... homines honesti ... Volumniam consalutabant; Phil. II, 58. minas, quas ante horrebamus; Quinct. 92. quibus (minis) tu cotidie uti solebas; Muren. 43. quibus (miseris) reddere salutem ... non liceret; Sest. 122. o miser, qui non sentias! Fr. B. VIII, 8. quae (misericordia) tibi nulla debetur; Catil. I, 16. quam (misericordiam) ipse non implorarat; Milo 92. qua (misericordia) plurimi sunt conservati; Ligar. 1. quae (moderatio) in nostris solet esse consulibus; Piso 24. quae (moderatio) nunc est; ib. 25. pro singulis modiis, quos tibi impero; Verr. III, 197. qui (monitor) si ... volet; div. Caec. 52. qui (mons) hodie mons sacer nominatur; Fr. B. VI, 24. in quo (monte) armati consederant; ib. quae (monumenta) ... esse voluerunt; Verr. a. pr. 14. quae (monumenta) ... aut dederunt aut reddiderunt; ib. quae (monumenta) ... et erant et habebantur; ib. I, 11. monumentum ..., in quo ... ascriptum est; ib. II, 115. quod (monumentum) positum est; dom. 112. quae (monumenta) sunt verbis ornatiora quam rebus; Scaur. 8. quae (monimenta) ... magis commemorabuntur in regibus; Deiot. 40. quae (mora) nuptiis adferebatur; Cluent. 27. quibus (moris) infirmetur Brutus; Phil. VIII, 17. qui (moratores) ... postularunt; div. Caec. 49. in quo (morbo) ... de sua vita laborat; Cluent. 198. qui (morbus) est in re publica; Catil. I, 31. quae (mors) .. potuit; Sex. Rosc. 33. quam (mortem) illi fortasse minitantur; Catil. IV, 20. quam (mortem) .. virgines Athenis ... contempsisse dicuntur; Sest. 48. quam (mortem) nos vitam putaremus; Scaur. 4. de qua (morte) ... impune Miloni palam clamare ... liceret; Milo 72. quam (mortem) ... vitare potuisset; Phil. IX, 5. quae (mors) civibus .. semper fuit servitute potior; ib. X, 19. quae (mors) .. virtuti anteponenda est; ib. XI, 24. quam (mortem) omnes fatalem fuisse arbitrabantur; ib. XIII, 33. quae (mors) naturae debita ... est .. reddita; ib. XIV, 31. moribus eisdem .. quibus dominus; Verr. III. 62. qui (mos) praescribit in parentum loco quaestoribus suis praetores esse oportere; Planc. 28. qui (motus) quam crebro accidat experti scire debemus; Milo 69. quam (mulierem) ... nominari ... arbitrabatur; Verr. I, 140. quarum (mulierum) iste arbitrio praeturam per triennium gesserat; ib. IV, 136. mulieres, quibuscum iste consuerat; ib. V, 30. mulieres ..., quarum incredibile est quanta multitudo fuerit Syracusis; ib. quae (mulier) se ... filiorum funeribus esse delenitam videret; Cluent. 28. quae (mulier) ... Stratonem illum ... in honore habuerat; ib. 184. quae (mulier) ... Oppianicum ... spe hereditatis obstrinxit; ib. 190. cuius (mulieris) .. furorem ... deos ... aspernatos esse confido; ib. 194. quae (mulier) se omnibus pervolgaret, quae haberet palam decretum semper aliquem; Cael. 38. quae (mulier) ... parsimoniam patrum suis sumptibus sustentaret; ib. cuius (mulieris) causa venerat; Phil. II, 77. mulio, qui advexit; Verr. III, 183. quae (multa) ab Iunio petita est; Cluent. 103. in qua (multitudine) ... erant; Sex. Rosc. 81. quae (multitudo) ... convenit; Verr. a. pr. 15. qua (multitudine) illa .. oppida compleantur; leg. agr. II, 86. quae (multitudo) quidem est civium; Milo 3. quae (multitudo) ... fortunis vestris imminebat; ib. 95. a quibus (municipibus) .. accipio M. Antonii contionem; Phil. I, 8. municipium, quod ... vacatione ... sit usum; Verr. V, 58. ex quo (municipio) erat (Cluentius); Cluent. 11. quae (municipia) velint .. (occupare); leg. agr. II, 86. quod (municipium) in hac .. causa frequens .. vidistis; Muren. 90. ex quo (municipio) sunt plurimae familiae consulares; Planc. 19. quae (municipia) sunt a Vibone Brundisium; ib. 97. quorum (municipiorum) tanta studia cognoscuntur; Phil. VII, 23. quae (munera) .. ex tabulis Oppianici recitabantur; Cluent. 34. quod (munus) petitio praeturae desiderabat; Muren. 37. quorum (munerum) ego ... facultatem ... expetendam putavi; dom. 146.

quae (nationes) ... essent; div. Caec. 66. nationes .., quae in ... dicione sunt; Verr. IV, 60. quae (nationes) .. omnes egent; ib. V, 127. quae (nationes) ... dissentiunt; Font. 30. quae (nationes) ... profectae sunt; ib. quas (nationes) numquam ... bello lacessandas ... putavit; imp. Pomp. 23. quam (nationem) pertimescatis; Rabir. 33. quam (nationem) pertimescamus; Catil. II, 11. quae (natio) neminem patitur non honeste in urbem introire; Muren. 69. quibus (nationibus) me senatus commendavit, quibus de me gratias egit; Sest. 146. quae (nationes) numero hominum ... poterant in provincias nostras redundare; prov. cons. 31. cuius (nationis) tanta vanitas est; Scaur. 38. quae (natura) ... commiserit; Verr. I, 40. quae (natura) plurimum valet; Rab. Post. 4. qui (nauarchi) nihil metuerunt ..., accurrunt; Verr. V, 106. quos (nauarchos) ... ad hanc causam reservavit; ib. 121. in quo (naufragio) conligendo ... omnia reperientur; Sest. 15. quod (navigium) erat captum; Verr. V, 71. navem poposcit, quae ... prosequeretur; ib. I, 86. quam (navem) ... dedisset; ib. 87. quam (navem) onustam furtis ... mitteret; ib. IV, 23. quam (navem) Verri dederint; ib. 150. quae (navis) ... explorare fugam domini videbatur; ib. V, 44. quae (navis) praedam ex Sicilia deportaret; ib. 46. exigere te oportuit navem, quae contra praedones, non quae cum praeda navigaret, quae defenderet ne provincia spoliaretur, non quae provinciae spolia portaret; ib. 59. navem, in qua exportares, praebuerunt; ib. naves .., quae praedam praetori, non quae praedonibus metum adferrent; ib. 63. quibus (navibus) legatus praefuerat; ib. 82. quae (navis) ... habere ... videretur; ib. 89. navis .., cui praeerat Haluntinus; ib. 90. quae (navis) ex Syria, quae Tyro, quae Alexandria venerat, ... tenebatur; ib. 145. in qua (nave) ipse naviget; Scaur. 45. in qua (nave) ipse naviget; Fr. C. 17. quos (nautas) qui dederat; Verr. V, 62. qui (propinqui necessariique) .. aderant; ib. a. pr. 19. producam .. Consanos ... necessarios, qui te ... doceant; ib. V, 164. qui (necessarius) habet excusationem ... aetatis; Cael. 2. propter necessitudinem, quae tibi cum Scopulis erat; Quinct. 17. quae (necessitudo) mihi est cum illo ordine; imp. Pomp. 4. quae (necessitudines) mihi sunt cum L. Tuberone; Ligar. 21. a negotiatoribus, qui Syracusis, qui Agrigenti, qui Panhormi, qui Lilybaei negotiantur; Verr. II, 153. quid negotii geritur, in quo ille ... talis viros defatigat? Quinct. 42. quod (negotium) .. subterfugere non possit; leg. agr. I. 26. ad quod (negotium) velis; Muren. 83. quod (negotium) gessit; dom. 23. quod (negotium) actum esse dicitur; Cael. 55. cuius (nequitiae) te ipsum non pudet; Phil. II, 76. quos (nervos) concidit; Flacc. 73. ei nobiles ..., qui hoc facerent, ... qui ... defenderent, qui iniuriae resisterent, qui ... mallent ostendere; Sex. Rosc. 149. quae (nobilitas) tum erat; Cluent. 153. quod (nomen) erat ... magnum; Qu. Rosc. 9. quod (nomen) ... videri solebat; div. Caec. 8. nomen legati eius modi esse debet quod ... versetur; Verr. I, 85. quae (nomina) ... sunt aestimata; ib. 99.

haec praeclara nomina .., quae isti ad caelum ferunt; ib. IV, 13. de quo (nomine) toto respondit Hortensius; Flacc. 54. quod (nomen) nulla umquam barbaria violavit; Arch. 19. quae (nomina) in id genus civium cadere possint; har. resp. 53. quod (nomen) urget; Planc. 68. quod (nomen) per omnis gentis pervagatum est; Scaur. 45. quod (nomen) saepe iustum fuisset; Phil. I, 4. quod (nomen) quidem erit ... sempiternum; ib. II, 51. quae (nonae) me consule fuistis; Flacc. 102. quae (nonae) me consule fuissent; sen. 12. nox .., qua ... classis ... incendio conflagrabat; Verr. V, 92. quae (nox) paene aeternas huic urbi tenebras attulisti; Flacc. 102. quam (noctem) iste est dies consecutus; ib. 103. quae (nox) consecuta est posterum diem; Sulla 52. quibus (noctibus) iste a me non recedens Thessalonicam me ... perduxit; Planc. 99. quem (numerum) ei civitati imperas emendum; Verr. III, 173. qui (nummi) ... exierant; ib. II, 61. nummos ..., ex quibus ... fecit; ib. 136. eos nummos, quos mihi senatus dare voluit; ib. III, 197. nummos, quos tibi daret; ib. 198. quos (nummos) non exarat; ib. 199. quos (nummos) non aratro ... quaerit; ib. quem (nummum) non architecti huiusce legis olfecerint; leg. agr. I, 11. quos (nummos) in circo Flaminio deprehensos esse dixisti; Planc. 55. quo (nuntio) perculsus abiecit consilium; Phil. XIII, 19. quarum (nuptiarum) illa cum obsides filios ab eo mortuos accepisset; Cluent. 188.

quos (obsides) ut .. conservare, tueri, confirmare ac recuperare possimus; div. Caec. 72. qui (obsignatores) neque Asuvium neque Avillium nossent; Cluent. 37. qui (oculi) ... pristinum morem iudiciorum requirunt; Milo 1. quibus (oculis) tum (me aspicere) solebat; ib. 33. quod (odium) habuit in equestrem ordinem; ib. 151. quo (odio) debeo (permoveri); Catil. I, 16. quae (odia) tacitis nunc discordiis continentur; Muren. 47. in quo (odio) .. omnis ... superare debeo; Vatin. 1. quod (odium) in bonos iam inveteratum habebatis; ib. 6. (id) quod (odium) in ipsum attulerant; Piso 93. quo (odio) omnis improbos odimus; Milo 35. quod *(odium)* .. ab eo mihi ... denuntiabatur; Fr. B. XIII, I, 2. odor Apronii ..., quem ... ne bestiae quidem ferre possunt; Verr. III, 23. nullum .. officium tam ... sollemne, quod non avaritia ... violare soleat; Quinct. 26. officii rationem dilexit, cuius splendor omnis his moribus obsolevit; ib. 59. officium ... quod ab Alfeno praeteritum esse videatur; ib. 68. quod (officium) fuit praecipue meum; dom. 18. quod (omen) Iuppiter .. avertat! Muren. 88. quod (omen) di immortales avertant! Flacc. 104. quod (omen) di .. obruant! har. resp. 42. quod (onus) si perferre non potero; Sex. Rosc. 10. quod (onus) te putas sustinere *non* posse || sustinere posse ||; ib. 112. quod (onus) .. videtur grave; ib. dignum (onus) in quo ... contenderem; Verr. a. pr. 35. quae .. (onera) multi homines necessari ... sustinuerunt; Rab. Post. 41. quae (opinio) ... percrebruit; Verr. a. pr. 1. opinio .., quae constat ex ... monumentis; ib. IV, 106. quam (opinionem) de vobis habet; ib. V, 177. quam (opinionem) de vobis habeo; ib. 183. quae (opinio) animos gentium barbararum pervaserat; imp. Pomp. 23. quae (oppida) adire vellem; Verr. II, 65. quod (oppidum) fuerat; ib. 86. quod (oppidum) ab Aenea ... conditum esse demonstrant; ib. IV, 72. oppidum, quo iste numquam accessit; ib. 103. ex eis oppidis, in quibus ... conventum agere soleant; ib. V, 28. quae (opportunitas) cuique apta esset; Phil. III, 24. opes suas, .. in quibus ... debent ostendere; Quinct. 9. quae (opes) sine ... officiis stare possint; Planc. 81. quae (opes) certe sublata memoria ... exstare possunt; ib. quod (opus) ... reficiatur; Verr. I, 142. de .. operibus ..., quae .. penes illum essent; ib. IV, 67. quam (orationem) ... commentaretur; Sex. Rosc. 82. qua (oratione) .. uti ... coëgit; ib. 143. qua (oratione) recitata ... dixeram; Verr. III, 163. in qua (oratione) docet; ib. V, 112. ex quibus (orationibus) intellegi potest; Font. 38. quam (orationem) meam esse dicebat; Cluent. 138. quas (orationes) in iudiciis habuimus; ib. 139. quas (orationes) de re publica habuisset; Cluent. 141. in quibus (orationibus) .. magis requiratur constantia; ib. qua (oratione) gratiam ... cum suorum laude coniungant; leg. agr. II, 1. quae (oratio) ... insimulare quemquam audeat; ib. III, 10. quae (oratio) ... numquam amicorum periculis defuit; Arch. 13. quae (oratio) si cui levior videtur; ib. qua (oratione) ille uti non potest; dom. 3. qua (oratione) es usus; ib. 31. quae (oratio) pertinet ad ipsam causam; ib. 32. quae (oratio) cum sit ... distributa; ib. quae (oratio) non praetervecta sit auris vestras; Balb. 4. (has), quas (orationes) tu commemoras, Cassi, legere te solere; Planc. 66. quae (oratio) est a me prima habita in senatu; ib. 74. in qua (oratione) cum perpaucis nominatim egissem gratias; ib. quae (oratio) propter rei magnitudinem dicta de scripto est; ib. in qua (oratione) ego ... si me dedebam; ib. quae (oratio) est propria vestrae quaestionis; Milo 7. quae (oratio) habetur contra voluntatem eius; Phil. I, 28. qua (oratione) recitatis litteris usus es; ib. X, 1. qua (oratione) deponerent maerorem; ib. XIV, 34. qui (orbis) semper ... patuit; Verr. V, 168. qui (orbis) quoniam versatur; Planc. 93. ordinem ..., qui te .. oderit; Verr. II, 166. qui (ordo) exercet illa (vectigalia); imp. Pomp. 17. qui (ordo) ... omnem dignitatem iudiciorum tenebat; Rabir. 20. quem (ordinem) fugit inimicus; Flacc. 5. qui (ordines) praesunt iudiciis; Sulla 64. a quo (ordine) .. magnificentissimis decretis sumus honestati; sen. 2. qui (ordo) est semper dignitate sua ... sustentatus; prov. cons. 11. qui (ordo) est publici consilii ... auctor et princeps; ib. 25. qui (ordo) ullam dignitatem praestabiliorem ea ... putarit; ib. 38. quem (ordinem) despexeras, quem adflixeras, quem deleveras; Piso 39. quem (ordinem) quidem in contionibus saltator ille ... terrebat; Planc. 87. cui (ordini) quidem belli intestini ... metus inferebatur; ib. qui (ordo) decrevit (id) invitus; Phil. I, 13. qui (ordo) tum cum senatu copulatus fuit; ib. II, 19. a quo (ordine) totiens ... hostis iudicatus sit; ib. VII, 15. multa ornamenta, in quibus eburneae Victoriae; Verr. IV, 103. ornamenta, quae ... erepta sunt; ib. V, 126. quae (ornamenta) ceteri tollenda esse arbitrantur; imp. Pomp. 40. quibus (ornamentis) eam mitigare molestiam posset; Cluent. 154. quibus (ornamentis) fretum ad consulatus petitionem adgredi par est; Muren. 15. quorum (ornamentorum) ego illum in locum ... ascendissem; Sulla 5. quibus (ornamentis) ille me ornabat; prov. cons. 41. quae (ornamenta) multa et magna sunt; Planc. 6. quae (ornamenta) esse in te videmus; ib. 7. quibus (ornamentis) deceptum Caesarem gloriatus est; Phil. XIII, 40. quibus (ornamentis) L. Paullum ... ab aliquo video perfacile Deliaco ... potuisse superari; Fr. B. VII, 8. quod (ostentum) haud scio an gravissimum ... nuntiatum sit; har. resp. 10. quod (otium) ita iucundum est; leg. agr. II, 9. [quo (otio) vos fortunam regitis]; ib. 103. neque ullum amplexari (convenit) otium quod abhorreat a dignitate; Sest. 98. quod (otium) ... omnibus bonis utile esset; Phil. VIII, 11.

ex ... pactionibus .., quae factae sunt; Verr. III, 102. cum qua (paenula) primum Romam ad comitia venerat; Sest. 82. qui (pagani) non amplissime ... de salute mea ... decreverint; dom. 74. quod (Palladium) quasi pignus nostrae salutis ... continetur; Scaur. 48. de quibus (palmis) me ne audisse quidem suspicatur; Sex. Rosc. 84. quae (palma) ... deferatur; ib. 100. radices palmarum .., quarum erat ... multitudo; Verr. V, 87. radices palmarum .., quas ... invenerant; ib. 99. pro quo (parente) mori ... cogebant; Sex. Rosc. 37. cuius (parentis) sanguine ... imbutum est; Font. 41. quem (parentem) veretur ut deum; Planc. 29. parietes, quorum ornatus tot saecula manserant; Verr. IV, 122. qui (paries) cum Q. Catulo fuerat ei communis; Cael. 59. quos (parricidas) ego a Catilina non revoco; Catil. II, 22. quorum (parricidarum) effrenatus furor alitur impunitate; Sest. 82. quod (parricidium) ... suscipi non potest; Sex. Rosc. 73. quae (pars) est cautior; ib. 56. qua (parte) .. adiit; Qu. Rosc. 55. qua (parte) .. coiit; ib. quae (pars) .. laboraret; div. Caec. 9. partis eas, quas ... voluit; Verr. III, 40. quas (partis) alienas esse arbitrabar; ib. IV, 81. pars oppidi, quae appellatur Insula; ib. 117. urbis partes, quae ... privatis aedificiis continentur; ib. 119. in ea parte urbis, quae in insula est; ib. V, 84. in ea parte .., quae ad fretum spectaret; ib. 169. quae (pars) .. plus firmamenti ... habebat; imp. Pomp. 10. quarum (partium) altera mihi niti ... videbatur invidia; Cluent. 1. quae (pars) propria est iudicii vestri; ib. 2. quae (pars) procul ab iudicio remota est; quae contionibus seditiose concitatis accommodatior est quam tranquillis .. iudiciis; ib. quae (pars) ... consulis auxilium ... flagitat; Rabir. 9. ad quam (partem) ille accesserat; Catil. II, 12. quas (partis) me natura ipsa docuit; Muren. 6. quae (pars) gravissima debebat esse; ib. 11. in quibus (partibus) annos multos legatus fuit; ib. 89. in qua (parte) hos minimum adverteris; Sulla 9. quae (pars) maxime ista suspicione caruit; ib. 53. quae (pars) multo est verbosior; dom. 32. quae (pars) congruebat cum iudicio senatus; har. resp. 29. quae (pars) me minus movebat; Cael. 26. quae (pars) defensorem habeat; prov. cons. 36. cui (parti) non possit intercedi; ib. ad quam (partem) nos illius utilitas .. converterit; Planc. 93. propter quam (partem) maxime expetuntur; Scaur. 2, 7. quae (pars) aliquam facultatem discendi adferre posset; Rab. Post. 9. qua (parte) te, qua virum omni laude dignum (fuisse); Ligar. 2. quas (partis) .. ipse mihi .. sumpseram; Phil. X, 2. quas (partis) Pompeius odivit; ib. XIII, 42. quarum (partium) .. nomen exstinctum est; ib. 47. ex quibus (pastoribus) ait se ... bellum excitaturum; Fr. B. VIII, 11, 12. apposuit patellam, in qua sigilla erant egregia; Verr. IV, 48. qui (pater) odisset; Sex. Rosc. 41. qui (patres familias) .. habent; ib. 43. ex quo (patre) intellegere posses; ib. 46. in cuius (patris) testamento ... erat; Verr. II, 25. patres hi, quos videtis; ib. V, 118. qui (patres) nunc sunt; Rabir. 20. qui (pater) ... reliquerit (id); Sulla 51. qui (patres) mihi fratrem optatissimum ..., qui dignitatem, qui ordinem, qui fortunas, qui amplissimam rem publicam, qui patriam ..., qui denique nosmet ipsos nobis reddidistis; sen. 1. qui (pater) ... adesse ... noluit; dom. 83. qui (pater) si viveret; ib. 84. quibus (patribus) inspectantibus domus mea disturbaretur; ib. 113. qui (pater) ... seditiosis omnibus restitit; Sest. 101. quem (patrem) numquam ulla vis ... labefecit; ib. qui (patres conscripti) ... abiecti hominis ... furorem .. fregistis; Piso. 31. qui (pater) est princeps iam diu publicanorum; Planc. 24. qui (pater) ... ipso nomine patrio valeret apud clementis iudices; ib. 31. qui (pater) vel minus honestum et alienum tueri vel auctoritate sua vel gratia possit; ib. 32. *qui (pater) ... ad causae dictionem vocatus est;* Scaur. c 1, § 1. quo (patre) utebar sene auctore adulescens; Phil. VIII, 13. qui pater ... dux copiarum suarum (fuit); ib. XI, 33. cuius (patris) benevolentia ... est ipsius aequalis aetati; ib. qui (pater) sapienter faciebat ... multa; ib. XIII, 13. patera, qua mulieres ad res divinas uterentur; Verr. IV, 46. patria, in qua ... princeps fuit; ib. V, 128. quae (patria) communis est parens omnium nostrum; Catil. I, 17. quae (patria) tecum .. sic agit; ib. 18. quae (patria) mihi vita mea multo est carior; ib. 27. quae (patria) quidem te a tanto scelere ... revocare debuit; ib. III, 10. quam (patriam) quidam ... urbem hostium esse iudicaverunt; ib. IV. 16. qua (patria) nihil potest esse iucundius; sen. 1. quam (patriam) obsidione liberavisset; Quir. 20. cuius (patriae) salutem caritati anteponit suorum; dom. 98. quae (patria) carere me non potuisset; har. resp. 17. quae (patria) mihi erat carissima; Sest. 53. quam (patriam) ... certe dilexeram; ib. 145. quam (patriam) servaveram; Vatin. 7. qua (patria) caret (is); Ligar. 12. in qua ‖(patria) parentes .. continentur; Phil. V, 6. cui (patriae) igni ferroque minitatur; ib. XIII, 47. quae (patrimonia) ... accepistis; Caecin. 75. quod (patrimonium) hic nobiscum conficere potuit; Flacc. 90. quod (patrimonium) ille totum ... amisit; Sest. 26. quod (patrocinium) subito suscepit; Phil. XII, 6. a quo (patrono) ... acceperat; Verr. I, 124. patronum quem ... adire aut appellare posset habere neminem; ib. II, 36. quibus (patronis) iam praescribis; Vatin. 5. quos (patronos) veterani sequuntur; Phil. X, 16. quem (patruum) numquam vidisti; Rabir. 14. qui (patruus) cum florentem hominem ... censor notasset; Sest. 101. de quo (patruo) ferre ... noluisti; Phil. II, 98. quem (patruum) .. ad censuram petendam impulisti; ib. qua (pace) ... agri mihi laetari videntur; leg. agr. II, 9. quae (pax) erat facta per obsidem puerum nobilem; Phil. II, 90. in qua (pace) ei ... nihil concedi potest; ib. XII, 11. quibus (peccatis) incensus .. potuerit; Sex. Rosc. 53. quae (peccata) magis crebra et ... cotidiana sunt; ib. 62. quae (peccata) .. praecaventur; ib. 116. eius modi fore .. peccatum .., quod ... negare posses; Verr. I, 144. quae (peccata) non sunt earum partium propria; Phil. II, 70. quibus (peccatis) tu rem publicam vexavisti; ib. quae (pecunia) .. petitur; Qu. Rosc. 10. in qua (pecunia) ... sponsio facta est; ib. cuius (pecuniae) tertia parte ‖ cum tertia parte ‖ sponsio facta est; ib. 14. quae (pecunia) ... debeatur; ib. 16. >< quae (pecunia) ... promissa sit et ostentata; ib. ex qua (pucunia) ... ne .. deductio fieret; div. Caec. 32. quam (pecuniam) ... redegisset; ib. 56. quam (pecuniam) .. divideret; Verr. a. pr. 39. quae (pecunia) ... potuisset; ib. I, 19. quam (pecuniam) eripuit; ib. 49. quae (pecunia) ... visa est; ib. II, 57. pecunia, quam ... contulerunt; ib. 141. genus pecuniae .., quam ... coëgisti; ib. quae (pecunia) permagna est; ib. 153. ex ea pecunia .., quam .. quaesierat; ib. III, 82. quas (pecunias) .. distribuere debeat; ib. 171. illam ... pecuniam, quam his oportuit ... dari; ib. 174. pecunia, quae ... debita esset; ib. 180. ex omni pecunia, quam .. solvere debuisti; ib. data tibi est pecunia .., una qua frumentum tibi emeres in cellam, altera qua frumentum emeres; ib. 202. pecuniam .. refer, quam accepisti; ib. ista pecunia .., quae potuerit Heium ... a pietate .. deducere; ib. IV,

12. quam (pecuniam) ... desiderat; ib. 17. quae (pecunia) ... solveretur; Font. 3. quae (pecunia) ob eam rem dabatur; Cluent. 47. quam (pecuniam) cum .. profudisset; ib. 68. quam (pecuniam) condiderat; ib. 72. quam (pecuniam) pro reo pronuntiasset; ib. 78. quae (pecunia) Staieno data est; ib. 87. quae (pecunia) tanta ex superioribus recipi potest; leg. agr. II, 47. si qua (pecunia) post nos consules ex .. vectigalibus recipiatur; ib. 62. qua (pecunia) .. omnis agros ... emere ... possis; ib. 66. in qua (pecunia) crimen esset nullum; Flacc. 33. quam (pecuniam) huius fide sumpserat; ib. 46. quacum (pecunia) traiecerat; ib. 91. quas (pecunias) cum peteret; Sulla 58. quam (pecuniam) ab eo extorquere non poterat; har. resp. 35. quae (pecunia) .. invidiosa est; Balb. 56. quam (pecuniam) is acceperit; Rab. Post. 8. qua (pecunia) reorum quis damnatus sit; ib. 37. qua (pecunia) ad bellum uterere; Deiot. 14. quae (pecunia) semper ab amplissimo quoque ... contempta est; Phil. I, 29. quam (pecuniam) ... pro sectione debebas; ib. II, 71. qua (pecunia) nos ... a tributis posset vindicare; ib. 93. qua (pecunia) nunc eget; ib. V, 5. quae (pecunia) ... exigi possit; ib. X, 26. de quo (pelicatu) ne queri quidem se sine scelere posse arbitraretur; Cluent. 13. in cuius (perditi) tu infamiam ea ... contulisti; Piso 64. qui (peregrinus) illud signum auderet attingere; Verr. IV, 77. qui (perfamiliaris) nunc apud exercitum ... est; ib. 79. quo (perfugio) ... utentur; ib. I, 82. quo (perfugio) ... uterentur; ib. 119. quod (periculum) ... intenditur; Sex. Rosc. 7. quibus (periculis) nos perfuncti sumus; Muren. 4. quibus (periculis) paene oppressa est res publica; Sulla 82. quod (periculum) me cum ... fortissimis viris congregavit; Sest. 132. ex quo (periculo) nemo iam erit tam iniustus existimator rerum; Marcell. 15. quod (periculum) ... offendit animos ... hominum; Phil. VII, 16. quae (pericula) plurima adii; ib. XII, 21. cui (perniciei) primum mentem intulit; Milo 84. quam (personam) mihi tum ... res publica imposuit; Sulla 8. quae (persona) propter otium ... minime in iudiciis .. tractata est; Arch. 3. quae (persona) ... oculis servire civium debet; Phil. VIII, 29. quam (pestem) tu .. filio ... deprompseris; Cluent. 186. quam (pestem) tu in nos ... machinaris; Catil. I, 2. quae (pestes) sequuntur Antonium; Phil. VIII, 9. de qua (petitione) ... multa gravissime dicta sunt; Muren. 48. de qua (petitione) ne aliquid iurares destitisti; Planc. 52. quae (petitio) .. risus hominum ... moveret; Phil. II, 98. quae (phalerae) regis Hieronis fuisse dicuntur; Verr. IV, 29. qui (piratae) securi ferirentur; ib. V, 71. qua (pietate) sanctissimi homines ... esse soleant; Quir. 18. in quibus (plagis) te ... concidi necesse est; ib. 151. quam (plagam) acceptam gemere posset; Sest. 78. quae (plaga) si accessisset; ib. 80. qui (plausus) .. desideratus .. a te est; Deiot. 34. quae (plebs) non fuit (aliena a me); Sest. 64. quae (plebs) cuncta comitiis adfuit; Planc. 21. cui (plebi) spectaculum eius modi tua crudelitas praebuit; Fr. B. VIII, 14. e. pocula .., quae Thericlia nominantur; Verr. IV, 38. pocula ..., quae ... gemmis erant distincta; ib. 62. in quo (poëmate) reprehendat eum licet; Piso 70. eas poenas, quas .. meruisset; Verr. III, 178. eas poenas ..., quas veritus esset ne ... non esset persoluturus; ib. V, 163. quae (poena) possit observantiam tenuiorum ... excludere; Muren. 71. quae (poena) fuerat nuper ... constituta; Sulla 63. quae (poena) levabatur; ib. quam (poenam) omnes neglexerunt; dom. 51. quae (poena) ... praescripta est; ib. 83. quae (poena) sequeretur id scelus; har. resp. 38. quae (poenae) ... a dis .. constitutae; ib. 39. quibus (poenis) coniuratorum manes [mortuorum] expiaretis; Piso 16. quae (poena) tanto facinori deberetur; ib. 91. quas (poenas) ab eo servi fideles ... expetiverunt; Milo 56. in qua (poena) adhuc Q. Ligarius est; Ligar. 13. qui (poëtae) res Romanas scribunt; imp. Pomp. 25. quorum (poëtarum) ego semper ingenia dilexi; Sest. 123. per quem (pontem) consul ... ad necem duceretur; Vatin. 21. quem (pontificem) velles (adhibere); dom. 48. qui (pontifices) erant huius ordinis; har. resp. 13. quorum (pontificum) auctoritati ... maiores .. sacra ... commendarunt; ib. 14. quorum (pontificum) de sententia illa ... celebrantur; ib. 21. qui (populus Romanus) ... existimabatur; Sex. Rosc. 154. qui (populus) .. circumsedit; Verr. I, 83. qui (populus) ... conatus est; ib. populus, cui ... habeat .. cura; ib. II, 131. a quo (populo) HS XXI in medimna ... abstulisti; ib. III, 179. populo Romano, cuius beneficio ... venimus; ib. IV, 25. cuius (populi) ... nomen invictum in navalibus pugnis permanserit; imp. Pomp. 54. qui (populus) ... rogationem flagitarat; Cluent. 137. quem (populum) ab hoc genere liberum acceperat; ib. 151. qui (populus) silet; Rabir. 18. qui (populus) te ... ad summum imperium ... extulit; Catil. I, 28. qui (populus) servatus est; ib. IV, 22. de quorum (populorum) rebus scribitur; Arch. 23. cuius (populi) honoribus ... in hac .. terrarum arce conlocati sumus; sen. 2. qui (populus) tum in Capitolium convenerat; dom. 15. quem tu tamen populum ... frequentare non poteras; ib. 89. quem (populum) illo clarissimo die .. vidisti; ib. 90. cuius (populi) est summa potestas; har. resp. 11. qui (populus) ... victis regibus regna reddere consuevit; Sest. 57. qui (populus Romanus) in contione erat; ib. 114. qui (populus) .. vehementer eos ... respuat; ib. cui (populo) nos offensi .. fuerimus; ib. 125. qui (populus Romanus) numquam, ut tu, summi consilii gubernationem auferre conatus est; Vatin. 36. a quo (populo) missus est; prov. cons. 29. qui (populus) ... nullo pacto potest religione obligari; Balb. 34. cuius (populi) maiestas foederis sanctione defenditur; ib. 36. quem (populum Romanum) in caritate annonae ... frumento suppeditato levarunt; ib. 40. qui (populus) iussit; ib. 65. qui (populus) ... solet non numquam dignos praeterire; Planc. 8. a quo (populo) es praeteritus; ib. 10. qui (populus) si tecum congrediatur; ib. 12. qui (populus Romanus) hanc familiam in hac urbe principem voluit esse; Scaur. 17. cuius (populi) voluntatem carissimam semper habuisti; Ligar. 37. qui (populus Romanus) id non probat; Phil. I, 13. qui (populus) exclusus est; ib. 26. qui (populus) quidem nulla in contione umquam frequentior fuit; ib. 32. quem (populum) di .. omnibus gentibus imperare voluerunt; ib. VI, 19. qui (populus) ... me ... in contionem vocavit; ib. VII, 22. qui (populus) iam descendit in causam; ib. VIII, 4. cui (populo) .. non paret; ib. 23. qua (porta) ... reliquit (nomen); ib. XIII, 26. de porticu, in qua ipse sedebat; Verr. IV, 86. qui (portus) ... clausus fuisset; ib. 116. qui (portus) cum diversos inter se aditus habeant; ib. 117. quibus (portubus) vitam ac spiritum ducistis; imp. Pomp. 33. quem (portum) ego aliquando probavi; Planc. 94. ex quae (possessione) nec Gracchorum benignitas eam nec Sullae dominatio deiecisset; leg. agr. II, 81. quarum (possessionum) amore adducti dissolvi nullo modo possunt; Catil. II, 18. ex quibus (possessionibus) ... nihil erat; Phil. II, 73. cuius (possessionis) eos non pudere demiror; ib. X, 22. quae (postulata) ... viderentur; Verr. II, 10. in postulatis .., quae ... nata

sunt; ib. 146. qua (postulatione) cum utuntur; ib. 148. quae (potentia) dominatur; Caecin. 71. quam (tribuniciam potestatem) cum poscebat; Verr. a. pr. 44. quae (potestas) ... est maxima; dom. 80. praeco, qui voluit; Verr. II, 122. praeco, qui adire iussit; ib. III, 183. qui (praeco) ... pronuntiavit; ib. V, 38. quam (praedam) dixi; Sex. Rosc. 8. quam (praedam) ex fortunis publicanorum, quam ex agris urbibusque sociorum exhauserat; Piso 48. praedia, quae numquam ausus es possidere; Quinct. 85. quae (praedia) .. possidet; Sex. Rosc. 21. quae (praedia) ... convenirent; Caecin. 16. quae (praedia) optima condicione sunt; leg. agr. III, 9. quibus (praediis) utinam contenti essent! Phil. XI, 12. praedones ..., quos ... recepisset; Verr. IV, 144. praedones ..., qui .. saepe audissent; ib. V, 95. qui (praedones) tum ... toto mari dispersi vagabantur; Flacc. 30. quos (praefectos et tribunos militaris) ... vocavit; Verr. I, 73. quod (praemium) populus Romanus ... semper detulisset; Flacc. 1. quae (praemia) erant pro ... eversione patriae consecuti; prov. cons. 13. quae (praemia) pateant stipendiariis, pateant hostibus; Balb. 24. quod (praemium) nemo adsequi posset; ib. 54. quae (praemia) spopondimus; Phil. XI, 39. quod (praesidium) mihi in perpetuum comparatum est; Catil. III, 27. quae (praesidia) pro templis omnibus cernitis; Milo 2. quae (praesidia) si opposita Miloni putarem; ib. quae (praesidia) habemus; Phil. III, 36. praetorem, .. a quo ius impetraret; Quinct. 96. ecquis inventus est .. praetor, qui ... ediceret? Verr. I, 111. quibus (praetoribus) erat .. datum; ib. 130. a quo (praetore) ... repudiata est; ib. 153. quo (praetore) venerat; ib. II, 21. >< cui (praetori) .. intercedere possit; ib. 30. || quo (praetore) || .. esset eversus; ib. 54. qui (praetor) ... iubet; ib. qui (praetores) ... fuerunt; ib. 106. praetor ..., qui ... propulsare, qui se eripere ... cuperet; ib. III, 140. praetor, qui frumentum emere debeat; ib. 171. praetor qui ... dicit; ib. IV, 54. qui (praetor) ... laudetur; ib. V, 18. praetor ..., qui ... paruisset; ib. 28. [praetor] is, qu .. dat; Caecin. 8. qui (praetor) sit primus factus; leg. agr. II, 26. quos (praetores) eis videretur (adhibere); Rabir. 20. qui (praetores) iurati debent ... referre; Cluent. 121. qui *(praetor)* se servasse de caelo dixerat; Sest. 78. qui (praetor) de me ... Graeculorum instituto contionem interrogare solebat; ib. 126. qui (praetor) a suis rationibus dissensisset; Vatin. 38. a quo (praetore) non fuit postulandum; Piso 35. quorum (praetoriorum) princeps M. Cato idemque ... virtute princeps; Phil XIII, 30. quae (praeturae) ... floruerunt; Font. 41. qui (praevaricator) me ... meis laudibus ornaret; Phil. II, 25. principes ... quorum splendore ... causa nititur; Verr. II, 175. princeps, ... qui te .. laudat; ib. IV. 17. qui (princeps) cum ... videret; Sest. 70. is (princeps), quem homines ... Gracchum vocabant; ib. 72. quos (principes) .. non appello; ib. 108. qui (principes) adsunt P. Sestio; Vatin. 10. qui (principes) cum missi sint ob aliam causam; Planc. 28. qui (principes) illi ... parricidae denuntiarent; Phil. XIV, 4. qui (principes) me ... principem non inviti videbant; ib. 17. qui (principes) tibi ... ne petendi quidem potestatem esse voluerunt; Fr. B. VIII, 14. b. quem (principatum) numquam expetivi; Phil. XIV, 18. qui (privatus) ... rem publicam conservarat; Sest. 47. in quo (privato) maximum nobis onus imposuit; Phil. XI, 19. quae (procellae) impendent; Catil. IV, 4. satis est fuisse procuratorem, quicum experiretur; Quinct. 60. procuratorem .., qui ... praeesset; Verr. II, 144. qui (proditores) ... arbitrabantur; Sest. 17. quem (proditorem) praesentem hostem rei publicae cognosset; prov. cons. 14. de quo (proelio) vos paulo ante .. admonui, imp. Pomp. 45. quae (promissa) ... reperta sunt; Phil. I, 17. quaesivit ... proximum ..., quem ... diceret abstulisse; Verr. II, 48. quorum (propinquorum) alter ... parentis gravitatem, alter filii suavitatem obtinebat; Sulla 19. quos (propinquos) ego parare non potui; Quir. 9. cuius (proximi) acta defendimus; Phil. XIII, 2. illud propugnaculum, quo ... usurum se putat; Verr. III, 40. qui (propugnatores) esse voluerunt; Sest. 100. quae (proscriptio) facta est; Sex. Rosc. 153. quae (proscriptio) ... pertinet; ib. qua (proscriptione) est usus in veteres iudices; Cluent. 151. quas (proscriptiones) tu adferebas; Flacc. 76. quam (proscriptionem) adiuvabat; Sest. 133. ex ea provincia, in qua ... profuisti; Verr. III, 180. in eis provinciis, in quibus unum pretium frumento esse non solet; ib. 192. eam provinciam, quam tueri ... difficile esset; ib. V, 38. in qua (provincia) .. tibi venit in mentem; ib. 39. in qua (provincia) tu te ita gessisti; ib. in provincia, quam ... obtinebas; ib. 46. quae (provincia Gallia) constat; Font. 12. quae (provincia) ... constaret; ib. 13. quae (provincia) cum ... dicat; ib. 44. quam (provinciam) neglexi; Catil. IV, 23. cui (provinciae) ... acclamari solet; Muren. 18. in qua (provincia) laus aequitatis ... voluptate concluditur; ib. 41. quam (provinciam) nuper ... regum bello liberavit; Flacc. 14. quae (provincia) ... insulis circumdata esset; ib. 27. in quibus (provinciis) diligentia plena simultatum est; ib. 87. quae (provincia) ... legatos .. misit; ib. 100. in qua (provincia) nemo erat emptus intercessor; sen. 29. quas (provincias) C. Gracchus ... abstulit; dom. 24. quas (provincias) ipsi vellent; Sest. 24. quas (provincias) vellet; ib. 84. de quibus (provinciis) adhuc intellego sententias esse dictas; prov. cons. 3. quas (provincias) hoc tempore uno imperio videmus esse coniunctas; ib. quas (provincias) vobis invitis et oppressis pestiferi illi consules ... occupaverunt; ib. quarum (provinciarum) Macedonia ... a barbaris ... vexatur; ib. 4. quam (provinciam) cum Antonio commutavi; Piso 5. quae (provincia) fuerit omnibus una maxime triumphalis; ib. 44. in quam (provinciam) tantum exercitum transportasses; ib. 47. quas (provincias) quidem ... persecuti sumus; ib. 83. quae (provincia) nullam habeat amicam ... civitatem; Scaur. 44. cui (provinciae) .. praefuit in pace; Ligar. 2. in qua (provincia) erat rex potentissimus; ib. 24. ex qua (provincia) se ... paratum ad urbem venturum esse minitatur; Phil. III, 1. quam (provinciam) ... C. Cestius repudiavit; ib. 26. ex qua (provincia) illa fax excitare non possit incendium; ib. VII, 3. a qua (provincia) ... repudiatus est; ib. 25. quae (prudentia) neque extra Romam .. neque Romae ... valet; Muren. 28. quod (psephisma) fecerunt in Castricium mortuum; Flacc. 75. [publicanorum iudicio] quos ... populus iudices poscit; Verr. II, 174. [publicanorum] ..., de quibus ... legem ... promulgatam videmus; ib. cum publicanis, qui Africam, qui Aquileiense por*torium* * *; Font. 2. quorum (publicanorum) ... fortunae vobis curae esse debent; imp. Pomp. 17. quibus (publicanis) quidem vos ... subveniatis necesse est; prov. cons. 11. qui (publicani) ... honestatem miseri deperdiderunt; ib. quos (publicanos) ... non splendor tueri potuit; ib. qui (pudor) ornat; Sex. Rosc. 149. erant ... eo pudore, qui in .. convivis versari solet; Verr. V, 28. quem (pudorem) amicorum videtis comprobari; Arch. 31. cui (puero) .. imperaret; Sex. Rosc. 59.

quos (pueros) .. elusit; div. Caec. 24. ut ... pueros mitteret qui ... nuntiarent; Verr. a. pr. 21. pueri ..., qui audissent; ib. IV, 33. cui (puero) si patrem conservatis; Flacc. 106. qui (puer) vos ... orat; ib. qui (puer) etiam me intuetur; ib. qui (puer) est ei vita sua multo carior; Sulla 88. cui (puero) honoris integros fructus non sit traditurus; ib. qui (puer) his lacrimis (qua sit pietate) declarat; Sest. 146. qui (pueri) iam nusquam erant; Planc. 59. [quae (pugna) erat commissa]; Catil. III, 6. quae (pugnae) sunt innumerabiles; Muren. 34. quae (pugna) cum rege commissa est; ib. ex qua (pulchritudine) .. periculi nihil ostenderetur; Verr. IV, 120. quod (pulvinar) stupraras; har. resp. 33. quo (puncto temporis) meus discessus isti causam .. eripuit; dom. 115. quo (puncto temporis) loquor; Phil. II, 112. qui (pupillus) ... pervenit; Qu. Rosc. 16. cuius (pupilli) aetatem et solitudinem ... debuit; Verr. I, 146. a pupillo Heio, cui C. Marcellus tutor est; ib. IV, 37. a quo (pupillo) pecuniam .. eripueras; ib. in qua (purpura) tibi invideo; Flacc. 70.

quadriduo, quo haec gesta sunt; Sex. Rosc. 20. quadriduo, quo .. occisus est; ib. 105. quos (quadruplatores) .. contempsit; div. Caec. 24. quae (quaestio) ... constituta est; Verr. II, 15. qua (quaestione) se solutum liberumque esse arbitretur; Cluent. 155. quibus (quaestionibus) finem ... amicorum auctoritas fecit; ib. 191. in quibus (quaestionibus) quamquam nihil periculi suspicamur; Sulla 78. quae (quaestiones) sunt habitae .. in atrio Libertatis; Milo 59. qui (quaestores) ... fuerant; Verr. II, 11. qui (quaestor) ... obtinebat; ib. 22. cuius (quaestoris) consilium uteretur; ib. V, 114. a quo (quaestore) ducebatur (equitatus); Phil. X, 13. in qua (quaestura) ... iudicia violavit; har. resp. 43. quos (quaestus) M. Antonii tota ex *re publica* hausit domus; Phil. V, 11. quos (IV viros) municipes fecerant; Cluent. 25. ex quibus (querellis) sit sane prima Deciani; Flacc. 70. quae (querimoniae) ... pertinerent; Verr. I, 50. in ea querimonia, quam sum habiturus; ib. V, 72. quos (quietos) conservare debemus; Phil. XI, 37.

quas (rapinas) non faciebat Hannibal; Phil. V, 25. quem (raptum) ... accepimus; Verr. IV, 107. qua (ratione) .. occisus est; Sex. Rosc. 94. qua (ratione) ... investigare et consequi possim; Verr. a. pr. 48. quam (rationem) ... referre debuit; ib. I, 98. est eadem ... ratio in praesidiis quae in classibus; ib. V, 87. quae (ratio) diligentissime conficitur; ib. 147. quae (ratio) Romae, quae in foro versatur; imp. Pomp. 19. quae (ratio) .. omnibus est difficilis; leg. agr. II, 5. quae (ratio) fuit accommodata L. Sullae discriptioni; Flacc. 32. quae (ratio) posita est in oratione; Sulla 4. a qua (ratione) ego nullum confiteor aetatis meae tempus abhorruisse; Arch. 1. in qua (ratione) multi homines novi ... gloria floruerunt; Sest. 136. quam (rationem) in decernendo secuti sumus; Planc. 39. qua (ratione) ... novi homines plurimi sunt eosdem honores consecuti; ib. 67. recentia ..., ex quibus coniecturam facere de omnibus possitis; Verr. V, 34. recuperatores, quorum civis Romanus nemo erat; ib. III, 69. recuperatores, qui audeant ... iudicare; ib. 135. recuperatores ..., qui .. iudicare ... possent; ib. 136. non .. reperies quemquam ... recuperatorem, qui ... probet; Caecin. 61. qui (reditus) ita florens fuit; Sest. 128. quem (reditum) etsi sibi ipse praecidit, ego tamen ... exspecto; Piso 51. in quo (reditu) me tamen ... reprehendit; ib. 55. in qua (regione orave terrarum) non regnum aliquod statueretur; Sest. 66. quod (regnum) finitimum est vestris vectigalibus; imp. Pomp. 5. quod (regnum) non ... regionibus .. certis contineretur; leg. agr. II, 35. cuius (regni) vicarius ... inveniri nemo potest; Sulla 26. quod (regnum) pertuleramus; Phil. I, 4. sacrarium Cereris est apud Catinensis eadem religione qua Romae, qua in ceteris locis, qua .. in toto orbe terrarum; Verr. IV, 99. quam (religionem) tu ... impurissime .. violasti; dom. 104. qua (religione) non ... liberemur; har. resp. 12. quae (religiones) illam beluam cadere viderunt; Milo 85. quae (renuntiatio) erat .. relata; Verr. I, 88. quae (repulsae) saepe eius modi habitae sunt; Planc. 52. cui (rhetori) concessisti ut ... diceret; Phil. II, 42. (res) quarum alteram ... vereor, alteram metuo; Quinct. 1. earum rerum, quae ... comparabantur; ib. 12. earum rerum, quas libidine ... gesserat; ib. 14. auctionem ... earum rerum, quae ipsius erant privatae; ib. 15. nolo eam rem .. renovare, cuius ... memoriam ... deleri arbitror oportere; ib. 69. rerum, quae possunt ... possideri; ib. 85. quae (res) conflavit; Sex. Rosc. 5. quae (res) obstent; ib. 35. ex quibus (rebus) .. nata esse dicuntur; ib. 71. quae (res) .. gesta atque commissa sit; ib. 113. quas (res) .. gessit; ib. 146. quam (rem) .. contemnat; div. Caec. 23. quam (rem) pertimescat; ib. quas (res) ... cogitasti; ib. 40. nulla res .. tam patria ... fuit, quae non ... abiudicaretur; Verr. a. pr. 13. quam (rem) me acturum esse polliceor; ib. 37. cui (reo) ... obici .. oporteat; ib. I, 103. quae (res) ... potuit; ib. 107. quae (res) ... est; 108. in quibus (rebus) .. intercessit; ib. 112. quae (res) ... commissae sunt; ib. II, 1. quam (rem) .. demonstravi; ib. II, 53. quae (res) ... videbatur; ib. 95. ex ... re, quam ... gesserat; ib. 116. res ..., in qua .. honos .. sit; ib. 120. in eis rebus ..., in quibus rebus obesse mihi posset; ib. 164. in hac re ..., in qua nihil obfuit; ib. clara res est, quam dicturus sum; ib. III, 61. eas res, quibus ... cultura continetur; ib. 119. nova ... res ..., quae tollat .. dubitationem; ib. 178. IN RE MILILARI? ..., cuius ne mentio quidem ... facta est, an illa? ib. 187. ea res, quam ego dico, et ea, quam tu fecisti; ib. 203. ab his rebus, quibus iste delectatur; ib. IV, 3. omnis .. res, quae alicuius pretii fuerint; ib. 8. quae (res) .. vobis parvae esse videantur; ib. 47. in eas res, quae vobis gratas fore non arbitrentur; ib. 68. in eis rebus ..., quarum ille princeps fuit; ib. 81. res, quae esset ... nec obscura; ib. 100. eis .. rebus ..., a quibus ... te religionum iura cogebant; ib. 101. quas (res) ... ceperat; ib. 123. quas (res) non contemnimus; ib. 134. quae (res) .. ad belli .. suspicionem pertinerent; ib. V, 25. quas (res) iste Romam mittere ... noluit; ib. 44. quae (res) tantum habet .. gravitatis; ib. 159. quam (rem) commemoravi; Tull. 3. quas (res) commemoro; ib. 4. quae (res) ... gestae sunt; Font. 5. quae (res) ... gererentur; ib. 16. quae (res) ... supplicent; ib. 41. || in qua || (re) ... est; Caecin. 7. quae (res) .. fecit; ib. 23. quam (rem) .. non negasti; ib. 32. quae (res) ... non negatur; ib. quae (res) ... rescindi .. non possit; ib. 40. cuius (rei) causa .. quaesita sint; ib. 51. cuius (rei) causa ... coniecta sunt; ib. 63. quam (rem) ... amitteret; ib. 75. quae (res) ... comprehendi satis ... possit; ib. 81. quam (rem) ego protuli; ib. 85. quae (res) exportantur; imp. Pom. 14. quas (res) ... a maioribus acceperat; ib. 22. quae est quae cuiusquam animum ... dubium facere possit? ib. 27. quae (res) huius viri scientiam fugere possit; ib. 28. quae (res) ceteros remorari solent; ib. 40. quam (rem) ille non .. consequi regere ... possit; ib. 59. quibus (rebus) illa ae... ... deliniri potest; Cluent. 13. quae (res) gest...

unt; ib. 92. quae (res) Fidiculanio non obiecta it; ib. 113. quae (res) tam populariter esset agitata; ib. 139. de quibus (rebus) iam dixerim; ib. 160. quae (res) ... impediri possit; leg. agr. I, 25. in qua (re) ... auctoritas quaereretur; ib. II, 23. quibus (rebus) ager Campanus coleretur; ib. 88. quae (res) ... nobis ... suppeditantur; ib. 95. quibus (rebus) alimur; ib. in quibus (rebus) ... taceri velit; ib. III, 4. quibus (rebus) te ... confectum esse senties; Catil. I, 26. quibus (rebus) nos suppeditamur; ib. II, 25. quae (res) ad placandos deos pertineret; ib. III, 20. quas (res) ego gessi; ib. 27. quae (res) mancipi sunt; Muren. 3. propter quam (rem) ipsa est civitas omnium princeps; ib. 30. quae (res) ambae in consulatu Murenae profuerunt; ib. 37. quae (res) ... studiis .. competitorum creverat; ib. quas (res) te ... forti animo .. agere ... videbam; ib. 43. quae (res) ad me adlatae essent; ib. 51. quas (res) sibi suscepit gloriae causa; Flacc. 13. quae (res) tenuissimis committebatur; ib. 45. quibus (rebus) potest populus Romanus (significare); ib. 96. quas (res) ... omnes boni ... gesserunt; Sulla 32. quas (res) ego in consulatu ... gessi; ib. 34. quae (res) graviores .. sunt; ib. 69. quae (res) cum agerentur; Arch. 18. quas (res) gessimus; ib. 23. quas (res) tunc vendebat; ib. 25. quibus (rebus) tribunus pl. potuit (me defendere); sen. 20. quibus (rebus) ... sic fruebar ut nemo magis; Quir. 4. de qua (re) agebatur; dom. 7. quae (res) ... multitudinis animos incitaret; ib. 12. quas (res) .. praetereo; ib. 97. quam (rem) homines soluti ridere non desinant; ib. 104. cuius (rei) ille inimicitias ... suscepit; har. resp. 7. res eas, quas gesseram; Sest. 11. eas res gesseram, quarum non unus auctor ... fuissem; ib. 38. quam (rem) mihi magis optandam putarem; ib. 47. quas (res) mihi aut natura aut fortuna dederat; ib. ut eadem se re ulcisceretur, qua esset lacessitus; ib. 88. quas (res) publicas appellamus; ib. 91. de qua (re) pauca, iudices, dicam; ib. 96. quas (res) postea gessit; Vatin. 15. quae (res) me in amicos inflammare potuit; prov. cons. 24. quas (res) is egit agitque cotidie; ib. quarum (rerum) me participem esse voluit; ib. 40. quibus (rebus) ego .. minus adsentiebar; ib. quas (res) gesseram; ib. 41. quae (res) sint homini expetendae; Piso 68. quae (res) in petitione (Cn. Plancio) fuisset adiutrix; Planc. 1. de quibus (rebus) dixi; ib. 27. quibus (rebus) fortasse non nulli (valuerunt); ib. 67. quas (res) gessi; ib. 104. quas (res) gerit; Rab. Post. 41. quae (res) veniat in iudicium; Milo 7. quam (rem) dixerat; ib. 44. quae (res) semper valet plurimum; ib. 53. quae (res) quidem tanta est; Marcell. 11. quibus (rebus) nos in media re publica nati (sumus); Deiot. 19. quas (res) habebant; Phil. I, 6. propter quas (res) fuerant tibi offensi; ib. 30. quas (res gestas) tu reprehendis; ib. II, 13. quas (res) ipse gesseram; ib. 28. in quas (res) ingressa erat oratio; ib. 88. quae (res) erant ... recuperatae; ib. 96. quas (res) adeptus sum quasque gessi; ib. 119. quae (res) ... salutaris rei publicae sit; ib. VII, 4. quam (rem) postulabat institutum; ib. VIII, 1. quam (rem) quidem intellego verbo fieri .. deteriorem solere; ib. 4. quam (rem) tenere ... posse negant; ib. XI, 4. quas (res) gesserunt; XII. 29. quam (rem) .. civitas exspectat; ib. V, 1. in qua (re publica) nihil erat mali; leg. II, 8. quam (rem publicam) ego .. * ab ...rum † periculis ... defendere; ib. 100. quae (res publica) esset; Catil. III, 25. ad quam (rem publicam) opprimendam ... eis .. vires defuerunt; ...c. 61. quam (rem publicam) vos universam ... vestris .. umeris .. sustinetis; ib. 94. quae (res publica) domesticos hostis ... necavit; Sulla 32. quae (res publica) fuit semper Sullae carissima; ib. 75. quam (rem publicam) ipse servassem; dom. 64. in qua (re publica) se ... censorem esse voluisset; ib. 84. quam (rem publicam) ... vestris cervicibus sustinetis; ib. 142. quae (res publica) paene amissa esset; Quir. 5. quam (rem publicam) .. omnes ... servatam iudicarunt; ib. in qua (re publica) .. nunc me restituto vivit ... exemplum fidei; Sest. 50. quam (rem publicam) ... sanguine suo .. servasset; ib. 67. quae (res publica) tanta dignitate est; ib. 141. qua (re publica) nihil est sanctius; ib. 147. quae (res publica) auspiciis inventis constituta est; Vatin. 23. quae (res publica) alienarat (eum); prov. cons. 21. quam (rem publicam) ipse decorarat; Piso 27. quae (res publica) in tribunatu eius (nos) diiunxerat; ib. 35. quae (res publica) ... fuit semper libera; Rab. Post. 22. quam (rem publicam) optime gesserat; ib. 23. quae (res publia) se adhuc tantum modo ulta est; Phil. II, 113. quae (res publica) mihi vita mea semper fuit carior; ib. XIII, 7. in quo (responso) ... scriptum illud est; har. resp. 9. ex quibus (responsis) est primum de ludis; ib. 29. quae (reversio) plus admirationis habet; Phil. I, 7. quem (reum) ... condemnarent; Verr. a pr. 39. qui (reus) si condemnatur; ib. I, 6. eius modi reum ... fuisse .. cui damnari expediret; ib. 9. de quo (reo) .. dicat; ib. 24. a quo (reo) .. acceperit; ib. II, 79. eum reum, qui praetor ... fuerit; ib. 151. in hoc reo, quem mihi .. Siculi dederunt; ib. V, 183. cuius (rei) causa .. sunt; Caecin. 54. quos (reos) ... pecunias accepisse subscriptum est; Cluent. 121. quem (reum) .. numquam viderat; ib. 131. qui (rei) ... testimonium ... dicunt; Planc. 55. qui (rex) Siculis carissimus fuit; Verr. III, 15. rex .. ecquis est, qui senatorem ... non invitet? ib. IV, 25. rex, qui istum non nosset; ib. 63. reges ei, quos dico; ib. 64. rex Antiochus, qui ... comitatu regio ... fuisset; ib. 67. quorum (regum) alter relictus, alter lacessitus occasionem sibi ad occupandam Asiam oblatam esse arbitrantur; imp. Pomp. 4. qui (rex) legatum populi Romani ... supplicio excruciatum necavit; ib. 11. cuius (regis) in regnum postea quam L. Lucullus cum exercitu venit; ib. 23. qui (rex) bellum ... facere possit; Catil. II, 11. quibuscum (regibus) populus Romanus bellum gessit; Muren. 32. quem (regem) L. Sulla ... cum pace dimisit; ib. quem (regem) L. Murena ... non oppressum reliquit; ib. cuius (regis) maiores ... amici semper fuerunt; dom. 52. qui (reges) Europam ... tenuerunt; har. resp. 28. qui (reges) erant, vendidit, qui non erant appellavit; ib. 58. qui (reges) id numquam ne a senatu quidem postulassent; Sest. 56. qui (rex) ... erat .. frater eius regis, qui ... iam erat a senatu illum honorem consecutus; ib. 57. de Cyprio rege quererentur, qui me civem ... ne iacentem quidem protexerunt; id. 64. qui (rex) illo anno non ... redimendum ... arbitraretur; ib. 66. cuius (regis) reditum consuli mandatum a senatu videbat; Rab. Post. 6. qui (rex) alienus ab hoc imperio esset; ib. quicum (rege) foedus feriri in Capitolio viderat; ib. quem (regem) ornare .. cuncto cum senatu solebam; Deiot. 2. cuius (regis) omnem aetatem ... consumptam esse meminisset; ib. 6. quem (regem) senatus hoc nomine ... appellavisset; ib. 10. quorum (regum) multi erant finitimi; ib. 15. qui (rex) auctionatus sit; ib. 25. qui (rex) .. faceret .. eius modi aliquid; Phil. II, 80, quam (ripam) constituerat; ib. 26. quae (rogatio) contra coloniam Narbonensem ferebatur; Cluent. 140. quam (rogationem) promulgarat;

Sulla 62. quam (rogationem) se Fidulius negat scivisse; dom. 81. quae (rogatio) de Pompeio a Gellio et a Lentulo consulibus lata est; Balb. 33. quae (rogatio) est officio necessitudinis coniuncta maxime; Planc. 25. quas (ruinas) omnis impendere tibi ... senties; Catil. I, 14. quarum (ruinarum) ego similem totam urbem esse passus non sum; dom. 124. quibus (ruinis) hic oppressus est; Rab. Post. 2. qui (rumores) ... illum Caecilium excitaverunt; Deiot. 25. qui (rustici) habent (agrum); leg. agr. II, 36.

quae (sacella) ... nemo attigit, quae maiores ... periculi perfugia esse voluerunt; leg. agr. II, 36. quae (sacerdos) Graecum illud sacrum monstraret; Balb. 55. quo (sacerdotio) est haec tota religio constituta; har. resp. 27. sacrarium ..., in quo signa pulcherrima; Verr. IV, 4. quod (sacrarium) est in fundo T. Sergii Galli; Milo 86. quae (sacrificia) putat occultiora esse; Cluent. 194. quod (sacrificium) fit pro salute populi Romani; har. resp. 12. nihil .. sacrosanctum quod lege exceptum videretur; Balb. 38. in eis .. sacris .., quae ... ne cogitatione quidem violari fas fuit; Verr. IV, 99. quae (sacra) apud omnis gentis .. fiunt; ib. 109. in .. eis sacris, quae maiores nostri ... coluerunt; ib. 115. quae (sacra) ab isto uno ... violata sunt; ib. V, 187. quorum (sacrorum) custodes vos esse debetis; dom. 37. quae (sacra) viri oculis ne imprudentis quidem aspici fas est; har. resp. 8. quorum (sacrorum) eadem est antiquitas; ib. 13. quae (sacra) vir is accepit; ib. 27. quae (sacra) ... per Graecas semper curata sunt sacerdotes; Balb. 55. ex hoc .. saltu, quem ... possedit; Quinct. 90. pro qua (salute) ... gravia bella gesserunt; imp. Pomp. 6. quae (salus) spe exigua .. pendet; Flacc. 4. quae (salus) mihi semper fuit mea carior vita; Sest. 45. quam (salutem) ille sine ulla cupiditatis suspicione prae se fert; Planc. 43. quae (salus) tibi carissima fuisset; Milo 68. quam (salutem) ... cum utrisque his dederis; Ligar. 36. in qua (salute) .. suam esse inclusam videbat; Deiot. 11. ex quo (sanguine) si ... concepta est; Sex. Rosc. 66. qui (sanguis) est profusus in morte; Phil. IX, 5. quam (sapientiam) soletis (adhibere); Rabir. 5. quam (sapientiam) non nulli in me requirebant; dom. 97. quae (sapientia) non cadit in hanc aetatem; Cael. 76. satellites cupiditatum suorum, per quos ostendam .. provinciam vastatam; Verr. III, 21. in quo (saxeto) .. cultus non elaboret; leg. agr. II, 67. quae (saxa) ... tollerent; Caecin. 60. tu scelerate, qui ... prostitutus es; Fr. C. 21. quod (scelus) .. promptum et propositum est; Sex. Rosc. 118. [quae] (scelera) ... facta sunt; Verr. II, 50. nihil est ... sceleris, quod illa non ... effecerit; Cluent. 188. quod (scelus) nunc denique patefactum est; ib. 189. quod (scelus) ... nunc vero apertum .. omnibus videtur; ib. quae (scelera) idem ... Anagniae fecerat; dom. 81. quo (scelere) nemo antea (violavit); har. resp. 5. quae (scelera) commisit; ib. 7. quae (scelera) ab illo in patriam sunt edita; ib. 58. quae (scelera) in singulos civis (edidit); ib. quod (scelus) in me illorum immanitas edidit; Sest. 58. quae (scelera) ... suscepta arbitrabatur a socio furoris suis; Phil. XI, 2. quam (scenam) inrides; Muren. 40. quae (scientia) sit multis profutura; ib. 19. quae (scientia) tota ex rebus fictis .. constaret; ib. 28. quam (scientiam) si omnes consecuti sunt; dom. 117. ad quos (scopulos) Sex. Titii adflictam navem ... videres; Rabir. 25. in quibus (scopulis) C. Deciani naufragium fortunarum videres; ib. quid eorum scribarum mentionem faciam, quos constat ... innocentissimos fuisse? Verr. III, 182. ex his scribis, qui digni sunt; ib. 183. eos scribas ... habebo, qui moleste ferunt; ib. 184. qui (scriba) cornicum oculos confixerit; Muren. 25. qui (scribae) nobiscum in rationibus ... versantur; dom. 74. quibus (scriptoribus) ceteri (utuntur); ib. 48. scriptum exstat ..., quod ... neque attendere .. neque intellegere potuit; Verr. V, 148. qui (scrupulus) ... stimulat ac pungit; Sex. Rosc. 6. cui (scrupulo) datum est; leg. agr. III, 6. quorum (scurrarum) intemperantia expleta ... est ... stupris; har. resp. 42. qua (securi) multi .. in peccatis occiderunt; Phil. II, 51. in quam (sedem) erit deductus; leg. agr. II, 46. quas (seditiones) praetermitto; ib. 90. ecquae seditio umquam fuit in qua non ille princeps? Sest. 110. ecqui seditiosus cui ille non familiaris? Sest. 110. quod inventi sint senatores, qui ... exirent; Verr. a. pr. 39. quod inventus sit senator, qui cum .. esset; ib. qui (senatores) se facile tuentur ... innocentia; Cluent. 152. qui (senatores) omnia ... responsa perscriberent; Sulla 41. qui (senator) vobis gratificari vellet inventum; Cael. 19. quorum (senatorum) agitur fides in hunc ordinem; Rab. Post. 13. qui (senatores) ... vinctum paene Africanis oratoribus tradiderunt; Fr. B. VIII, 14, c. senatus ... qui iudicet datur; Verr. II, 32. cuius (senatus) consulto ... constituerat; ib. 40. in quo (senatu) esse locus huic voci non videbatur; leg. agr. II, 6. quem (senatum) .. ne vos .. quidem ... in invidiam vocatis; Rabir. 20. quem (senatum) vocari videtis; Catil. II, 26. cuius (senatus) est gravissimum iudicium; dom. 71. qui (senatus) ... frequentissimus .. iudicavit; har. resp. 14. sine quo (senatu) civitas stare non posset; Sest. 42. quem (senatum) totum ... delerant; ib. 44. a quo (senatu) ornatus est; prov. cons. 29. qui (senatus) hoc iudicavit; Balb. 65. qui (senatus) in eam .. benignitatis consuetudinem venit; Piso 45. cui (senatui) me semper addixi; Planc. 93. cuius (senatus) auctoritati te ab adulescentia dedisti; Rab. Post. 7. quem (senatum) exstinctum acceperam; Milo 94. quem (senatum) secuti sumus; ib. qui (senatus) quondam .. orbi terrarum praesidebat; Phil. II, 15. cuius (senatus) .. scelus in scelere cognoscite; ib. 56. quem (senatum) laudavi semper; ib. VII, 14. in quo (senatu) decem fuimus consulares; ib. XIII, 28. quam (sententiam) suam Staienus esse dicebat; Cluent. 55. quas (sententias) senatus ... est secutus; Catil. III, 13. quam (sententiam) vos secuti mihi dignitatem .. reddidistis; sen. 81. quam (sententiam) populi sermo in animis ... defixerat; dom. 9. quae (sententia) erat ... agitata in senatu; ib. quam (sententiam) senatus ... secutus est; ib. quam (sententiam) dixeras de annona; ib. 31. dixit eam sententiam, cuius invidiam capitis periculo sibi praestandam videbat; Sest. 61. quae (sententiae) censerent; Rab. Post. 13. qua (sententia) .. antea ... usus es; Marcell. 32. in qua (sententia) fratres fuerunt; Ligar. 34. qua (sententia) etiam nos habebas Latinum; Deiot. 25. quibus (sententiis) ad hanc diem viximus; Phil. II, 19. quam (sententiam) prae vobis fertis; ib. IV, 11. cui (sententiae) cum ... essetis adsensi; ib. VII, 14. cuius (sententiae) ipse auctor fuisset; ib. IX, 9. quarum (sententiarum) neutram probo; ib. XI, 16. quam (sententiam) dixi .. vobis; ib. 40. quam (sententiam) ... vobis audientibus dixero; ib. XII, 28. quas (sententiolas) videtur ille peracutas putare; ib. III. 21. quem (sermonem) ego non refuto; har. resp. 34. quae (serpens) .. hic delitiscit; ib. 55. qua (serrula) illud potuisse ita circumsecari videretur; Cluent. 180. servolum unum, quem iste prehenderat, abducit; Quinct. 27. servos .., ex quibus iste possederit neminem; Quinct. 89. quibus (servis) se ... uti velle dicebat; div. Caec. 55. qui (servus) ... confugisset; Verr. I, 85.

servus ..., qui tabulas conficeret; ib. II, 188. **servi** .. eius, qui .. moribus eisdem essent; ib. III, 62. per servos Venerios, quos ... miserat; ib. IV, 104. nominat .. servum, quem magistrum pecoris esse diceret; ib. V, 17. quos (servos) ipse cum consilio belli faciendi causa consensisse iudicavit; ib. 18. qui (servus) visus est; Tull. 54. qui (servus) .. deiecerit; Caecin. 55. quem (servum) nimium loquacem fuisse ... arbitrabatur; Cluent. 176. qui (servi) non comparebant; ib. 180. quem (servum) tu ... servare huic tempori debuisti; ib. 187. per quos (servos) Alexandrus Dio ... necaretur; Cael. 51. quibus (servis) omnia committantur; ib. 57. per quos (servos) omnia gerantur; ib. qui (servi) versentur .. in voluptatibus; ib. quibus (servis) occulta credantur; ib. ad quos (servos) aliquantum ex cotidianis sumptibus ... redundet; ib. quorum (servorum) ... condicio infima est; Balb. 24. quem (servum) ille ad Cn. Pompeium interficiendum conlocarat; Milo 18. quos (servos) videbatis; ib. 26. qui (servi) post erant; ib. 29. ex quibus (servis) qui animo ... praesenti fuerunt; ib. qui (servi) animo fideli in dominum ... fuerunt; ib. propter quos (servos) vivit; ib. 58. quos (servos) nisi manu misisset; ib. per quos (servos) totam rem publicam ... possideret; ib. 76. qui (servus) ... eum accuset solutus; Deiot. 3. qui (servus) cum legatis missus esset; ib. 17. quos (servos) nos vi .. reppulimus; Phil. II, 91. hi sesquimodii .., quos tu ... descripsisses; Verr. III, 215. quaternos HS, quos mihi senatus decrevit; ib. 197. quae (sica) quidem quibus abs te .. sacris .. devota sit nescio; Catil. I, 16. quam (sicam) a Catilina acceperat; Milo 37. quibus (signis) ... non utor; div. Caec. 29. quae (signa) cognovi; Verr. I, 50. quae (signa) ... sunt; ib. 51. quae (signa) ... vidimus; ib. quae (signa) ... sublata sunt; ib. quae (signa) .. non essent; ib. quae (signa) ... stant; ib. 61. quae (signa) ... steterunt; ib. quae (signa) ... sunt; ib. quae (signa) .. exspectant; ib. signa ..., quae ... delectare possent; ib. IV, 4. signum erat hoc, quod dico, .. e marmore; ib. 5. signa ..., quae ... sacra ... sustinebant; ib. haec omnia, quae dixi, signa; ib. 7. signum Apollinis .., cuius in femore ... erat inscriptum; ib. 93. signum, quod erat notum; ib. 96. signum ..., quod ... ne esse quidem sciebant; ib. 99. quod (signum) omnes ... colere solebant; ib. 127. signum illud, quod ... posuerat; ib. 129. unum (signum) ..., quod in Capitolio vidimus; ... tertium, quod Syracusis fuit; ib. quod (signum) .. est ad introitum Ponti; ib. 130. hoc tertium (signum), quod erat Syracusis, quod M. Marcellus ... viderat, quod religioni concesserat, quod cives ... colere ... solebant; ib. [propter quod unum (signum) visuntur Thespiae]; ib. 135. quod (signum) videtis; Catil. III, 20. quo (signo) conlocato; ib. 21. *quod* (signum) cognominibus tantum uteretur; dom. 22. quod (signum) esset signum magis istorum quam .. libertatis; ib. 112. quibus (signis) veritas inlustrari solet; Cael. 66. quae (signa) e balneo ... transferri non possent; Deiot. 21. quod (signum) ... Vestae custodiis continetur; Phil. XI, 24. quo (signo) salvo salvi sumus futuri; ib. quod (silentium) est orationi tributum tuae; Cael. 29. quo (silentio) eram his temporibus usus; Marcell. 1. quae (simulacra) ... ablata sunt; Verr. I, 7. quae (simulacra) vellet, auferret; ib. II, 50. simulacrum ..., quo non facile dixerim quicquam me vidisse pulchrius; ib. IV, 94. quae (simulacra) sunt in eo fano; ib. 109. simulacrum ..., quod ... ne aspici quidem fas est; ib. V, 187, quod (simulacrum) ereptum ... in imperatoris monumento conlocaras; har. resp. 331. quod (simulacrum) C. Caesar solus tuetur; Rab. Post. 41. quas (simultates) mecum habebat; Planc. 76. qui (singuli) erant adfecti praemiis; Piso 90. quem (socerum) in maiorum .. vestigiis stare oportebat; Sest. 7. cuius (societatis) litteris utimur; Verr. III, 168. quarum (societatum) ex numero multi sedent iudices; Muren. 69. socium, quem ... demonstrat fuisse; Quinct. 88. quem (socium) .. si metuimus; Sex. Rosc. 116. qui (socii) ... potuerunt; ib. 117. qui (socius) ... coniunxit; Qu. Rosc. 16. socii ..., quos inter res communicata est; Verr. III, 50. qui (socii) ... compensarunt; Font. 13. quos (socios) diripuit; har. resp. 58. de quibus (sociis) agimus; Balb. 24. qui (socii) velint cum periculis nostris sua communicare; ib. qui (sol) ... fugientem vidit Antonium; Phil. XIV, 27. quae (solacia) ... reliquisset; Font. 48. quibus (solaciis) laetari ... possit; Sulla 88. in qua (solitudine) velint .. (bona vendere); leg. agr. I, 7. in qua (sollicitudine) illis temporibus fuistis; ib. II, 12. quem (sonitum) Latinienses nuntiarunt; har. resp. 62. o sordidos, qui acceperint! Phil. VI, 14. in sorte, cui imperare non potuerat; Verr. II, 127. quam (sortem) omnes tui necessarii tibi optabamus; Muren. 41. in qua (sorte) gloriam conciliat magnitudo negotii; ib. qua (specie) nullius pulcriorem speciem imperatoris accepimus; Phil. XIV, 27. qui (spectator) omnia sororis embolia novit, qui in coetum mulierum pro psaltria adducitur; Sest. 116. qui (speculator) ... sceleris sui faces inflammaret; dom. 18. spelunca, ... qua Ditem patrem ferunt repente eum curru exstitisse; Verr. IV, 107. quae (spes reliqua est); Sex. Rosc. 150. quae (spes) ... possit; div. Caec. 18. quam (spem) habent; ib. 21. quam (spem) ... habemus; ib. 72. quae (spes) cum ... retraxisset; Verr. I, 23. quam (spem) in alvo commendatam a viro continebat; Cluent. 34. cui (spei) ademptum est; leg. agr. III, 6. quae (spes) sola hominem in miseriis consolari solet; Catil. IV, 8. quae (spes) fortium civium mentis .. sustentet; Flacc. 3. quae (spes) de illo est; Vatin. 25. quem (spiritum) ducimus; Sex. Rosc. 131. illos eius spiritus Siciliensis quos fuisse putetis cogitate; Verr. III, 22. quem (spiritum) naturae debeat; Phil. X, 20. erat eo splendore, qui ex clarissimis ... gemmis esse debebat; Verr. IV, 65. de qua (spoliatione) ... testis dicere audistis; ib. 102. eandem sponsionem ... fecit, quam ... voluerat; ib. III, 135. eas statuas, quae Romae ponerentur; ib. II, 145. statuae ..., quae ... offendunt; ib. 150. statuae ..., quae .. demonstrare videantur; ib. 154. statuam .., quae erat ... in celeberrimo .. loco; ib. 159. qua (statua) abiecta; ib. 160. statuas ..., quas inviti ... dedissent; ib. 161. statuae, quae ... nihil prodessent; ib. 162. statuae illae .., quas ... poni .. iussisti; ib. 167. ex quibus (statuis) ... statuam delegit; ib. IV, 86. quam (statuam) ... poni iusserat; ib. 90. quas (statuas) posuit ad Iuturnae; Cluent. 101. quibus (statuis) subscripsit reges a se in gratiam esse reductos; ib. quam (statuam) stare celeberrimo in loco voluerat; Piso 93. in qua (statua) quid inscriptum est? Phil. VI, 12. de qua (statua) ... non possem sine risu dicere; ib. 15. quae (statua) ... progeniem eius honestaret; ib. IX, 5. quae (statua) quidem magnum .. dolorem ... leniet; ib. 13. quo (statu) .. utimur; Verr. I, 18. [quem (statum) habetis]; leg. agr. II, 103. qui (status) nunc est; har. resp. 61. in quo (statu) nunc (res publica) est; Marcell. 26. tacito ... studio, quod habebat erga propinquum; Quinct. 78. quod (studium) ... attinet; Sex. Rosc. 48. quae (studia) et mihi et vobis ...

iucunda sunt; Muren. 61. quae (studia) .. ei sola in malis restiterunt; Sulla 74. de quibus (studiis) disputo; Cael. 45. quae (studia) ... Epicureos neglegere dicunt; Piso 70. quae (studia) ... verbis saepe significassent; Milo 4. quo (studio) contra commune incendium exarserat; Phil. XII, 7. quae (stultitia) facit, ut hoc ... sapienter factum esse videatur; Rab. Post. 24. qua (stultitia) vincit omnis; Phil. II, 19. qua (suavitate humanitatis) prope iam delectantur omnes; Cael. 25. quibus superciliis renuentes huic decem milia crimini (dixerunt); Rab. Post. 36. qui (sumptus) antea non erant constituti; Flacc. 33. illa ... superbia, quam videtis; Verr. III, 5. quae (superbia) ... perspici ... potuit; leg. agr. II, 92. quid .. de supercilio dicam, quod ... videbatur? Sest. 19. superiora .., quae sunt maxima; Phil. V, 35. illos supplices .., quos ... supplices esse oporteret; div. Caec. 3. quam (supplicationem) ego decrevi; prov. cons. 27. in quibus (supplicationibus) homines errore ducuntur; Piso 59. quas (supplicationes) di neglegunt; ib. quae (supplicia) ... metuere atque horrere debent; Sex. Rosc. 8. supplicia, quae debentur hostibus victis; Verr. V, 77. supplicia, quae ... constituta sunt; ib. 139. quo (supplicio) adfici ... boni viri fortesque possunt; Piso 42. non eadem supplicia esse in hominibus existimo, quae fortasse plerique; ib. 95. quod (supplicium) ego de sceleratissimis ... sumpserim; Phil. III, 18. quae (suspicio) turpissima est; Verr. a. pr. 47. quae (suspicio) ... solet esse falsa; Flacc. 6. quae (suspicio) ... maxime nobis ... providenda est; Marcell. 21. quam (suspicionem) ... numquam extenuabo verbis; ib.

quam (tabellam) ... notabit; Verr. II, 79. quae (tabellae) recitatae ... sunt; Cluent. 184. quas (tabellas) tum obsignatas esse dixit; ib. quae (tabellae) a quoque dicebantur datae; Catil. III, 10. quae (tabella) frontis aperit hominum; Planc. 16. quae (tabella) dat potestatem; Rab. Post. 11. tabellarius, cuius adventu certiores facti petiverunt; Verr. III, 183. quas (tabulas) .. legi atque digessi; ib. I, 60. quibus (tabulis) ... ostendit; ib. 128. quas (tabulas) .. protulisti; ib. 157. quae (tabulae) ... clamant; ib. II, 104. tabula ..., in qua .. erat ... incisum; ib. 112. tabulas ..., quas removere .. nullo modo potuerunt; ib. 186. tabulas, quae significabant; ib. ex .. tabulis, quas ... non inveni; ib. III, 112. in quibus (tabulis) erant imagines; ib. IV, 123. in eas tabulas .., in quibus .. consultum perscripserant; ib. 148. quae tabula picta est, quae non ... deportata sit? ib. V, 127. quas (tabulas) ait ... institutas; Font. 2. in quibus (tabulis) .. sit; ib. 12. in quibus (tabulis) ... lata sit; Caecin. 17. in qua (tabula) scriptum fuisse aiunt; leg. agr. II, 67. quae (tabulae) in accusatoris potestate fuerunt; Flacc. 40. quas (tabulas) idem dicis solere corrumpi; Arch. 8. quas (tabulas) ... interisse scimus omnis; ib. quae (tabulae) ... obtinent publicarum tabularum auctoritatem; ib. 9. in quibus (tabulis) est scriptus; ib. 10. quae (tabulae) in iudicio A. Gabinii recitatae non sunt; Rab. Post. 11. quae (tabulae) sunt ad Opis; Phil. II, 93. qua (tabula) civitates ... vectigalibus liberantur; ib. 97. quibus (tabulis) debuisti, non quibus tu te liberavisti; ib. 123. quas (tabulas) populo Caesar ... legavit; ib. 109. quas (tabulas) vos decretis vestris refixistis; ib. XII, 12. quas (taedas) .. cum .. praeferret; Verr. IV, 106. ille nobilis taurus, quem ... Phalaris habuisse dicitur; ib. 73. taurus ..., quo vivos supplicii causa demittere homines ... solebat; ib. quod (tectum) ... aedificasset; Tull. 53. cui (tecto) ... succederet; dom. 116. omnia tela .., quae parata sunt; Quinct. 52. telum .., quod cuique fors offerebat; Verr. IV, 95. quae (tela) ... in meum corpus immissa sunt; dom 39. quae (tela) coniecerit inimicus, ... quae conlega patris emisit; har. resp. 2. quae (tela) ... aliquanto levius ferebam; ib. 47. ex quibus (templis) hic locus conspici potest; imp. Pomp. 44. in quo (templo) ego senatum illum ... consulebam; Phil. II, 15. eo tempore quo proscripsisset; Quinct. 16. quod (tempus) ... datur; div. Caec. 41. quod (tempus) ... concessum est; Verr. I, 25. quod (tempus) ... datur; ib. 32. quod (tempus) fuit; ib. 33. in quibus (temporibus) .. versor; ib. 61. eius .. temporis, quo (statua) posita esset, ... quo gereret bellum; ib. II, 159. illa tempora, per quae ... pretio sese redemerunt; ib. 186. quod (tempus) tum erat; Cluent. 142. *quod* (tempus) mihi ... prae*sti*tutum est; Rabir. 38. quo (tempore) haec ... liberalitas non fuerit; Muren. 72. quo (tempore) ... initum consilium senatus interficiendi scitis esse; ib. 81. quo (tempore) tu negas classem habendam fuisse; Flacc. 31. in quo (tempore) boni viri lenitatem meam ... agnoscerent; Sulla 1. quibus (temporibus) tu criminaris ... in civium Romanorum iure esse versatum; Arch. 11. quo (tempore) in senatum venisse turpe sit; dom. 7. ille ... eidem tempori cui nos ... cessit; Sest. 63. quibus (temporibus) nostrorum civium spectentur iudicia de nobis; Vatin. 10. quod (tempus aetatis) ipsum sua sponte infirmum ... est; Cael. 10. quod (tempus) mihi quidem .. videtur ... appropinquare; Piso 94. ad quae (tempora) tu te ipse servaras; Planc. 13. quae (tempora) istam eloquentiam ... requirebant; ib. eo ...; quo (tempore) ... gentes omnes concidissent; Milo 19. quibus (temporibus) aliquid ... Pompeio suaserim; Phil. II, 24. quod (tempus) eis rebus praevertendum est; ib. 88. quae (tempora) ... aliquid lucis ostendere visa sunt; ib. IV, 1. quod (tempus) post mortem Caesaris consecutum est; ib. V, 38. quae (tenebrae) totam rem publicam ... occuparant; Verr. III, 177. in quibus (tenebris) commodum sit; leg. agr. I, 7. certos mihi .. terminos .. constituam, extra quos egredi non possim; Quinct. 35. quibus (terminis) solis cursus ... continentur; Catil. IV, 21. eae terrae .., in quibus bellum acerbum .. versatum est; Verr. III, 47. quae (terra) mater est omnium; Cluent. 193. quam (terram) servarat; Planc. 26. quae (terra) hunc virum exceperit; Milo 105. quod (testamentum) si .. fecisset; Verr. I, 107. quod (testamentum) .. non exstaret; ib. 115. quo (testamento) ... esset scriptus; ib. II, 36. quod (testamentum) recitas; Cluent. 135. quod (testamentum) etiam infimis civibus semper obtentum est; Phil. II, 109. quod (testimonium) ... dixisti; Verr. I, 78. quae (testimonia) in Staienum sunt dicta; Cluent. 99. quae (testimonia) dicta sunt; ib. quae (testimonia) tu .. psephismata appellas; Flacc. 23. quod (testimonium) accusatori dicitur datum; ib. 37. cuius (testimonii) auctor inventus est nemo; ib. 53. quo (testimonio) quid potest esse gravius? Phil. I, 10. testis dare oportebat ex eo numero, qui haec dicerent; Quinct. 75. parantur testes qui hoc dicant; ib. testibus ..., qui .. scire deberent; ib. 86. qui (testis) ... dicat; Qu. Rosc. 42. qui (testes) ... furati sunt; Verr. I, 97. quibus (testibus) ... denuntiavimus; ib. II, 12. eorum testium, quos produxero; ib 152. eorum testium, ... qui ex Sicilia .. sunt; ib. quem (testem) volet ille eligat, quem ego interrogem; ib. IV, 48. testes ..., qui in consilio fuerunt; ib. V, 10. testis dabo, qui ... dicant; ib. 164. testes ... sunt dati .., qui ... se vidisse dicerent; ib. 165. quorum (testium) virtuti . . derogavit; Font. 23. de quibus (testibus) ... laborabam; Caecin. 3. qui

(testes) ... dixissent; ib. 30. qui (testis) ausus est; ib. 73. qui (testes) ... dicebant .. cum dissimulatione .. cupiditatis; Flacc. 21. qui (testis) se pontificiis comitiis pulsatum ... diceret; Cael. 19. qui (testes) ... te praeterierint; Planc. 54. in quibus (testibus) docebo ... nullam fidem; Scaur. 38. a quo (teste) tum appellatus nusquam est; Rab. Post. 11. quem (timorem) ... attribuit; Sex. Rosc. 9. movetur eo timore, quo ..? Font. 27. „quem (timorem) denuntiat inimicus"; Phil. III, 22. quam (togam) omnes praetores ... abiecerant; sen. 12. quam (praetextam togam) frustra confeceras; Vatin. 16. qua (toga) sum amictus; Piso 73. quibus (togulis) illi acceptis sagula reiecerunt; ib. 55. in quibus (tramitibus) .. si non erunt insidiae; Phil. XII, 26. certum tribunal, quo hoc reservetur; Verr. V, 79. quem (tribunatum) aequitate humana tueri non potest; dom. 2. qui (tribunatus) ... iam dudum vocat; Sest. 13. quem (tribunum) maiores praesidem libertatis .. esse voluerunt; leg. agr. II. 15. qui (tribunus) eam legem tulerit; ib. 16. qui (tribunus) nos Sullanos in invidiam rapit; ib. III, 7. qui (tribunus) unus videtur ex illis ... relictus; Sulla 31. qui (tribunus) ... sub alieno scelere delituit; sen. 3. qui (tribuni) ... de salute mea .. ad vos ... referrent; ib. 4. quem (tribunum) ego maximis beneficiis ... ornaram; Quir. 12. qui (tribunus) auctoritatem senatus ... neglexisset; dom. 114. qui (tribunus) ... in eum civem inruerit; ib. 119. qui (tribuni) ... vexare cupiebant; Sest. 11. qui (tribunus) cognomen sibi ex Aeliorum imaginibus adripuit; ib. 69. ex novem tribunis, quos .. habueram; ib. qui (tribuni plebis) omnes se de me promulgaturos confirmarant; ib. 72. qui (tribuni) vobis adversantur; Phil. I, 36. qui (tribuni) in exercitu Caesaris bis fuerunt; ib. VI, 14. quas [tribus] volet (educere); leg. agr. II, 21. quas (tribus) voluit (vocare); ib. 22. quae (tribus) municipiis Umbriae conficiuntur; Muren. 42. per quam (tribum) omnes illae pestes vexare rem publicam dicebantur; Sest. 114. de qua (tribu) dicam alio loco; Planc. 21. quas (tribus) is largitione devinctas haberet; ib. 37. quae (tribus) maxime esset cuique coniuncta; ib. Maeciam (tribum) non quae indicaret, sed quae reiceretur esse voluisti; ib. 38. in quibus (tribubus) magnas necessitudines habet Plancius; ib. 39. quibus (tribubus) erat hic maxime notus; ib. 44. quarum (tribuum) ... suffragium sustulit; Phil. VII, 16. in triclinio, quod ... straverat; Verr. III, 61. hoc triticum, quod ei dabatur; ib. 73. quibus (triumphis) ille ... auxit nomen populi Romani; dom. 19. in quo (triumpho) tu ... (pecuniam) evomere non poteras; Piso 90. per quem (triumphum) lata est urbs; Phil. VIII, 18. *quae* (tropaea) bellicae laudis victoriaeque omnes gentes insignia ... esse voluerunt; Piso 92. quem (tumultum) ipse comparabat; Sulla 57. qui (tumulus) corpus eius contexerat; Arch. 24. ex patellis et turibulis quae evellerat; Verr. IV, 54. quae (turpitudo) ... nata esset; Font. 37. cui (tyranno) se ille commiserat; Rab. Post. 23.

vacationem .., qua ille ... utitur; Verr. II, 164. (vadimonia) quae habebat; Quinct. 23. ex eis valvis, quae erant ... graves; Verr. IV, 124. quae (valvae) olim ad ornandum templum erant; ib. qua (varietate) ... corroborata (aetas) caperetur; Cael. 41. in quibus (vasis) est; Sex. Rosc. 133. vas ..., quod sibi a patre ... esset relictum; Verr. IV, 32. vas ..., quo solitus esset uti ad festos dies; ib. vasa ea, quae ... viderat; ib. 63. vectigal ..., quod stipendiarium dicitur; ib. III, 12. quibus (vectigalibus) amissis .. pacis ornamenta ... requiretis; imp. Pomp. 6. quae (vectigalia) x viri vendant; leg. agr. I, 2. quae (vectigalia) Cn. Pompeius adiunxerit; ib. 13. quod (vectigal) ... remaneat; ib. 21. quae (vectigalia) Pompeius adiunxerit; ib. II, 62. quod (venenum) vir matris Oppianicus ei paravisset; Cluent. 20. quod (venenum) Habito daretur; ib. 55. quo (veneno) Habitus necaretur; ib. 62. quod (venenum) quaesitum Habito diceretur; ib. 105. quod (venenum) ei datum sit in pane; ib. 169. quod (venenum) ... per dolorem expressum videretur; ib. 184. quod (venenum) si tum indicatum non esset; ib. 201. quod (venenum) Clodiae daretur; Cael. 30. quod (venenum) ... parasse Caelium criminantur; ib. 51. quam (veniam) debui (dare); Rab. Post. 33. ver ... cuius initium iste non ... notabat; Verr. V, 27. verba, quae Naevius edebat; Quinct. 63. quibus (verbis) .. comprehenditur; Qu. Rosc. 46. quae (verba) scelere istius digna sint; Verr. V, 159. quo (verbo) ... utimur; Font. 29. quae (verba) impedirent; Caecin. 53. quae (verba) indicarent; ib. quod (verbum) satis declararet utrasque res; ib. 87. in quo (verbo) quisquam posset offendi; Sulla 72. quibus (verbis) potuit (me ornare); Quir. 15. quibus (verbis) caerimoniae postulant; dom. 138. quae (verba) scripsisset; Sest. 73. quod (verbum) non iucundum ... ad auris tuas accidat; Vatin. 4. quo (verbo) ... usa erat civitas illa; Phil. I, 1. quibus (verbis) tu nuntiasti; ib. II, 84. quo (verbo) debui (uti); ib. III, 3. quae (verba) ... ex conlegae litteris Pansa recitavit; ib. VIII, 6. quae (veritas) mutari nullo modo potest; Cael. 22. [plurimi versus, qui ... facti sunt]; Verr. V, 81. quibus (versibus) auditis; Arch. 28. in quibus (versibus), si qui velit, possit istius ... vitam intueri: ex quibus ... multa recitarem; Piso 71. meum (versum), quem ... multis saepe orationibus .. decorassem; ib. 75. quaerite .. vestigia, quibus exitus eorum ex illo loco compareant; Verr. V, 148. quod (vestigium) significet; Font. 12. quod (vestigium) ipsum fortuna eripuerat; Rab. Post. 48. quo (vestitu) .. tectus erat; Sex. Rosc. 144. quem (vestitum) ... dabat; Verr. I, 152. quem (vestitum) cupimus; Phil. XIV, 2. quibus (veteranis) hic ordo diligentissime caverat; ib. I, 6. quorum (veteranorum) ... non possem ferre fastidium; ib. X, 18. quos (veteranos) .. vos libertatis adiutores complecti debetis; ib. qui (veterani) .. Caesaris auctoritatem secuti *sunt;* ib. 21. qui (veterani) ... arma ceperant; ib. XI. 20. quibus (veteranis) sanitas est; ib. 37. qui (veterani) ... secuti .. sunt C. Caesarem; ib. qui (veterani) .. quiescunt; ib. qui (veterani) D. Brutum obsidione cupiunt liberare; ib. 38. quibus (veteranis) cum Bruti salus cara sit; ib. qui (veterani) utrisque armis vacant; ib. qui (veterani) otio delectantur; ib. qui (veterani) ... fortunas nostras concupiverunt; ib. XIII, 3. quorum (veteranorum) ille nomen prae metu ferre non poterat; ib. 20. qui (veterani) erant perditi; ib. 31. quibus (veteranis) adhuc omnia integra sunt; ib. 34. quemquam illorum veterum, qui populares habebantur; Sest. 105. vetera, quae sunt innumerabilia; prov. cons. 21. via ..., qua ad Apronii quaestum, sive adeo qua ad istius ... praedam possim pervenire; Verr. III, 110. propter ... viam, qua Assoro itur Hennam; ib. IV, 96. quae (via) vitae ... viros bonos ad honorem .. perducat; leg. agr. I, 27. quae (via) popularis habetur; Catil. IV, 9. quam (viam) ante ... lubricam esse ducebat; Flacc. 105. illa via ..., qua spectatum ille veniebat; Sest. 126. quibus (viis) illa (virtus) insistere ... posset; Cael. 41. quae (via) per Macedoniam est usque ad Hellespontum militaris; prov. cons. 4. in qua (via) P. Clodius occisus esset; Milo 15. qua (via)

populus uteretur; ib. 17. quae (via) cruentata .. caede ... innocentis viri silebatur; ib. 18. quam (viam) virtus ... ferre non posset; Phil. V, 49. qui (viator) M. Bibulum domo vi extraheret; Vatin. 22. qui (vicini mei) ... cupiunt; Sex. Rosc. 47. vicinum eius modi ..., qui ... mallet; Tull. 14. qui (victor) tibi ... detulerat ... principatum; Phil. II, 5. qui (victor) ... tanta scelera ... fecerit; ib. 30. quibus (victoribus) senatus fides praestabitur; ib. XIV, 30. quarum (victoriarum) nulla ... attulit laetitiam; Milo 77. quae (victoria) natura ... superba est; Marcell. 9. in qua (victoria) occiderit nemo nisi armatus; Ligar. 19. quae (victoria) parta est; Phil. XIV, 1. quam (villam) ipse tribunus plebis pictam olim in contionibus explicabat; Sest. 93. quae (villa) viam tangeret; Milo 51. iste vir ... qui putaret; Quinct. 19. de cuius (viri) laude ... dici possunt; Sex. Rosc. 33. quorum (virorum) opera ... exstitit; ib. 137. quos (viros) ... nominari non est necesse; div. Caec. 13. qui (viri) ... subissent; Verr. I, 137. qui (viri) ... fuerant; ib. II, 81. qui (viri) ... audierunt; ib. 102. virum primarium, quem reperiebam; ib. 182. viri ..., quibus ... senatus ... permiserat; ib. III, 19. de quo (viro) quis ... quaestus est? ib. 216. virum fortem, quem ... exspectabat; ia· IV, 42. qui (vir) pro testimonio dixit; ib. 46. quibuscum (viris) illae nuptae erant; ib. 136. qui (vir) ... iudex reiectus est; ib. V, 114. qui (viri) ... producuntur e carcere; ib. 120. qui (vir) ... fuit; Font. 39. quem (virum) ... significare poterat; ib. qui (vir) ... declarabatur; ib. in quo (viro) summa sint omnia; imp. Pomp. 13. quorum (virorum) ego auctoritatem apud vos ... plurimum valuisse ... confiteor; ib. 51. qui (viri) ... in occulto stetissent; Cluent. 78. quorum (virorum) testimoniis planum factum est; ib. 99. qui (viri) omnes in iudiciis ... floruerunt; ib. 107. qui (viri) censores proxime fuerunt; ib. 117. qui (viri) apud maiores nostros fuerunt; leg. agr. 1, 3. qui (viri) populi Romani bella gesserunt; ib. II, 59. qui (vir) tantum agri ... occupavit; ib. 69. qui (viri) vestram libertatem ... lenitate legum munitam esse voluerunt; Rabir. 10. qui (viri) ... ad me mane convenerant; Catil. III. 7. qui (viri) ... antiquis illis, fortissimis viris ... commemorandis iacebant; Muren. 17. qui (viri) in circo totas tabernas tribulium causa compararunt; ib. 73. qui (viri) ... mare .. tutum praestiterunt; Flacc. 31. cuius (viri) de probris ... exstant Acmonensium litterae; ib. 34. qui (vir) .. rem agnoscit; ib. 46. qui (vir) tamen credidit P. Fulvii Nerati ... fide; ib. qui (vir) patrimonium satis lautum ... maluit dissipare; ib. 90. qui (vir) filium suum vita privavit; Sulla 32. quorum (virorum) virtutes litteris proditae sunt; Arch. 15. qui (viri) ... dignitatem rei publicae sustinent; dom. 3. a quo (viro) .. se ... amplificatam esse (res publica) meminisset; ib. 26. qui (viri) adsunt; ib. 104. quem (virum) satis mirari quibus oculis aspicere audeas non queo; ib. 110. qui (viri) ... auctoritatem imperii sustinerent; ib. 133. qui (vir) est optimus ... iudicatus; har. resp. 27. qui (vir) illum .. non laudarat; ib. 45. qui (vir) sceleratissimos civis, qui acerrimos hostis, qui maximas nationes, qui reges, qui gentis feras atque inauditas, qui praedonum infinitam manum, qui etiam servitia virtute victoriaque domuisset, qui omnibus bellis ... compressis imperium populi Romani ... terminis definisset; Sest. 67. qui (vir) optimam quamque causam rei publicae amplectatur, qui bonis viris deserviat, qui solidam laudem .. quaerat; ib. 93. vir is, qui tripertitas orbis terrarum oras ... adiunctas huic imperio notavit; ib. 129. cuius (viri) monumentum celeberrimum in foro ... relictum est; ib. 140. quos (viros) nominatim appellari non est necesse; ib. 141. quos (viros) equidem in deorum immortalium coetu ... repono; ib. 143. quem (virum) vides omnium civium desiderio ... esse revocatum; Vatin. 7. quos (viros) vides; ib. 10. quibus (viris) e civitate sublatis; ib. 24. quorum (virorum) ... libidines nominarentur; Cael. 43. quem (virum) propter haec studia diligebat; ib. 54. qui (vir) se natum huic imperio putavit; ib. 59. qui (viri) .. sint talis feminae familiares; ib. 63. qui (viri) se numquam profecto ... explicabunt; ib. 67. ex quibus (viris) requiram; ib. qui (viri) ... eo maleficio .. erant implicati; ib. 71. quorum (virorum) alter ulteriorem Galliam decernit cum Syria, alter citeriorem; prov. cons. 36. qui (vir) ... omnia illa ... perturbat; ib. quorum (virorum) ego consilio rem publicam conservavi et quorum auctoritate illam coniunctionem Caesaris defugi; ib. 45. cui (viro) patriae salus dulcior quam conspectus fuit, qui de civitate decedere quam de sententia maluit; Balb. 11. a quo (viro) senatus adulescentulo ... auxilium expetisset; ib. 16. cuius (viri) res gestas omnis gentis cum clarissima victoria ... peragrassent, cuius tres triumphi testes essent totum orbem terrarum nostro imperio teneri; ib. quem (virum) populus Romanus *inauditis honoribus* ... decorasset; ib. qui (vir) vivit; ib. 50, qui (viri) foederatos civitate donarunt; ib. 65. qui (vir) propter te sedet; Piso 6. quorum (virorum) Capuae te praetextatum nemo aspexit; ib. 25. qui (viri) te indignum aedilitate iudicavissent; Planc. 9. cui (viro) nihil est; ib. 25. quos (viros) videtis veste mutata; ib. 29. qui (viri) apud tribulis suos gratiosi esse vellent; ib. 44. *cui (viro) neminem vidimus parem consilio*; Scaur. 49. quo (viro) nemo melior umquam fuit; Rab. Post. 48. qui (vir) ... populi Romani comitiis liberatus est; Milo 7. cuius (viri) in vita nitebatur salus civitatis; ib. 19. qui (viri) tyrannos necaverunt; ib. 80. qui (viri) omnem auctoritatem ... abiecerant; ib. 94. quorum (virorum) ... dignitatem hoc ipso in consessu videtis; Marcell. 13. quem (virum) de suscepta causa ... nullum periculum possit depellere; Ligar. 26. qui (viri) tecum fuerunt; ib. 33. quem (virum) nos omnes secuti sumus; Deiot. 12. ad quem (virum) cum ... homines omnia ornamenta congessissent; ib. quibus (viris) semel ignotum a te esse oportet; ib. 39. qui (viri) ordines duxerunt; Phil. I, 20. cuius (viri) me amicum ... esse fateare; ib. II, 39. cuius (viri) virtute terribilior erat populus Romanus exteris gentibus; ib. 65. quem (virum) nos ... conlaudare debemus; ib. VII, 24. qui (viri) ... Gracchum in Aventinum persecuti sunt; ib. VIII, 14. cui (viro) nullus honos tribui ... potest; ib. IX, 15. quibus (viris) multis uteris; ib. X, 6. qui (vir) ... in pace iacere quam in bello erigere maluit; ib. 14. qui (vir) ... ingenuo dolore excitetur; ib. 18. quorum (virorum) ... nobis notus esset exercitus; ib. XI, 27. qui (vir) ... latrocinium in Syriam penetrare sivisset; ib. 32. qui (vir) tuis beneficiis remedia invenit; ib. XIII, 25. quem (virum) ita obsides; ib. qui (viri) restinguerent (oriens incendium); ib. 48. quos (viros) laudare quam lugere praestabit; ib. XIV, 34. homo ... ea virtute, qua omnes existimatis; Verr. III, 93. quae (virtutes) volgo existimantur; imp. Pomp. 29. quas (virtutes) paulo ante commemorare coeperam; ib. 36. quae (virtus) est in Cn. Pompeio singularis; ib. 64. qua (virtute) maxime florere generis sui gloriam viderat; Flacc. 25. quae (virtus) ... animum gloriae stimulis concitat; Arch. 29. quam (virtutem) numquam perdidisset; Quir. 20. quae (virtus) in privato .. tuo proavo (fuit); har. resp.

22. quae (virtus) in tempestate saeva quieta est; Sest. 60. quam (virtutem) tu ne de facie quidem nosti; Piso 81. quae (virtus) propria est Romani generis; Phil. IV, 13. quae (virtus) numquam vi ulla labefactari potest; ib. quam (virtutem) vobis ... maiores vestri reliquerunt; ib. qua (virtute) etiam si careat; ib. V, 35. quae (virtus) solet (esse); ib. VIII, 1. eandem vim ... habent adversaria quam tabulae; Qu. Rosc. 6. quae (vis) ... est; Caecin. 5. quae (vis) ... pervenit; ib. 42. quae (vis) ... demovet; ib. quae (vis) ... cogit; ib. 46. quae (vis) ... pertineret; ib. 63. qua (vi) abs te hi iudices ... coërceantur; Cluent. 147. quae (vis) ... conspirationem bonorum omnium ... labefactare possit; Catil. IV, 22. quae (vis) inveterata .. odio ... erumpebat; dom. 63. quae (vis veritatis) ... facile per se ipsa defendat; Cael. 63. „quae (vis) summas frangit infirmatque opes“; Rab. Post. 28. quam (vim) nos vix huius urbis tectis sustinemus; ib. 42. quae (vis) .. incredibilis ... opes attulit; Milo 84. quam (vim) ille omni scelere polluerat; ib. 85. quae (vis) ... viribus debilitari frangique possit; Marcell. 8. propter quam (vim) sit iure damnatus; Phil. I, 21. quae (vis) summa fuit in illo; ib. V, 49. quam (vim) illis intulerunt; ib. XIV, 9. quam (vitam rusticam) .. probro et crimini putas esse oportere; Sex. Rosc. 48. quam (vitam) ... vocas; ib. 75. eam vitam, quae mihi ... iucunda fuerit; Verr. III, 5. de istius vita, quae damnata est; ib. V, 177. quam (vitam) tum ille vivebat; Cluent. 170. quam (vitam) si eripuisset; Catil. IV, 8. quam (vitam) vos .. nolite armis suis spoliatam ... obicere invidiae; Sulla 79. quam (vitam) solam videtis .. ex sua natura .. perspici; ib. quae (vita) necessitati deberetur; Sest. 47. de qua (vita) iam dicam; Planc. 27. quae (vita) fidelitate amicorum conservata sit; ib. 71. quae (vita) ... careat etiam molestia; Rab. Post. 17. quam (vitam) maximis praemiis propositam ... sciebat; Milo 56. quae (vita) corpore et spiritu continetur; Marcell. 28. quae (vita) vigebit memoria saeculorum omnium; ib. quam (vitam) posteritas alet; ib. quam (vitam) ipsa aeternitas semper tuebitur; ib. quae (vita) quidem ... iam pridem multa habet; ib. quam (vitam) populi Romani votis retinuisset; Phil. VII, 12. in qua (vita) .. magno usui rei publicae ... fuerit; ib. IX, 15. quae (vita) mihi quidem minime cara est; ib. XII, 21. eis ... vitiis, in quibus alterum reprehenderint; Verr. III, 4. omnia vitia, quae possunt ... esse; ib. 5. quae (vitia) a natura habebat; Cluent. 72. quod (vitium) tu ... futurum esse provideras; Phil. II, 83. cuius (vivi) vix sustinetis furias insepulti; Milo 91. qui (vivi) duo de consularium numero reliqui sunt Phil. II, 13. de illo volnere, quod ... acceperat; Verr. V, 3. quod (volnus) videretur huius ... natura accipere potuisse; Sulla 73. quae (volnera) cernit cotidie toto corpore; Sest. 90. quibus (volneribus) rem publicam putasti deletum iri; Vatin. 20. quo (volnere) taeterrimam mortem obiret; Milo 86. quibus (volneribus) praeter te nemo mederi potest; Marcell. 24. quod (volnus) paucis ante te (inflictum est); Phil. II, 52. quod (volnus) nobis ignotum esset; ib. XII, 1. quibus (volturiis paludatis) utinam ipsis evenissent ea! Sest. 72. quos (voltus) proxima mea contione praebuerunt; leg. agr. III, 2. qui (voltus) sermo quidam tacitus mentis est; Piso 1. hoc eodem loquitur voltu quo videtis; Milo 95. quod (volumen) .. planum facere possum Erucium conscripsisse; Sex. Rosc. 101. quod (volumen) aiunt illum .. intemptasse; ib. eandem voluntatem ..., quam ego semper habuissem; Verr. IV, 145. quae (voluntas) si ... posset; Caecin. 53. quam (voluntatem) semper habuistis erga me; leg. agr. III, 2. quae (voluntas) cum per se valet multitudine; Muren. 38. quae (voluntas) facillime fingi ... potest; Cael. 22. in qua (voluntate) se ipsum confitetur fuisse; Ligar. 6. quae (voluptas) percipitur; Verr. I, 57. laudabat ... laudatores voluptatis: cuius ... non quaerebat; Sest. 23. quae (voluptates) ... prima aetate compressae et constrictae fuerunt; Cael. 75. quibus (votis) illa .. deos immortalis de suo scelere testatur; Cluent. 194. quae (vota) numquam solveret; Phil. III, 11. illa vox, ... quae salutem tulit; Verr. V, 147. quam (vocem) commemoravi; Caecin. 22. quae (voces) perveniunt ad auris meas; Catil. IV, 14. quae (vox) debet esse in re publica princeps; ib. 19. quas (voces) habuisse in contione domestica dicebatur; Muren. 50. quae (vox) ... gravissima debet esse; Sulla 78. qua (voce) incendi iusseras; har. resp. 33. quas voces audio adsidue; Milo 93. quibus (vocibus) intersum cotidie; ib. quae (vox) plurimis fuit auxilio; ib. 94. quam (vocem) minime desiderarit; ib. 96. qua (voce) qui apud te, C. Caesar, utitur; Ligar. 16. quae (vox) vicit; ib. 33. quibus (urbanis) ista agri spes ... ostenditur, leg. agr. II, 79. quae (urbana) possidet; Antonius; Phil. XIII, 11. quae (urbs) ... esset; Verr. II, 4. urbs ..., ad quam cum adirent; ib. IV, 26. in quibus (urbibus) locata fuerat; ib. 78. quarum (urbium) una est ... Insula; ib. 118. una (urbs) est ea, quam dixi; ib. in qua (urbe) ... amplissima est curia; ib. 119. altera ... urbs .., cui nomen Achradina est; ib. tertia est urbs, quae Tycha nominata est; ib. in qua (urbe) gymnasium .. est; ib. quae (urbs) ... Neapolis nominatur; ib. quam (urbem) conservare voluisset; ib. 120. urbem Syracusas elegerat, cuius hic situs ... esse ... dicitur; ib. V, 96. hanc ... urbem delegerat, quam haberet adiutricem; ib. 160. de qua (urbe Massilia ante dixi; Font. 18. quam (urbem) petebat; Caecin. 88. quam (urbem) L. Lucullus ... obsidionis periculis liberavit; imp. Pomp. 20. quibus (urbibus) causa belli ... inferatur; ib. 65. quae (urbes) circum Capuam sunt; leg. agr. I, 20. quae (urbs) bellum facere ... possit; ib. II, 77. quae (urbs) res eas ... suppeditare posset; ib. 88. in qua (urbe) nemo est extra istam coniurationem; Catil. I, 13. quam (urbem) e suis faucibus ereptam esse luget; ib. II, 2. quae urbs quidem mihi laetari videtur; ib. quam (urbem) oderunt; Flacc. 61. quae (urbs) vetustate ea est; ib. 62. quam (urbem) conservassem; Sulla 26. in qua (urbe) tropaea ... de re publica videam consituta; dom. 100. in quam (urbem) videor restitutus; ib. 146. quam (urbem) delere cuperet; har. resp. 12. quam (urbem) delere voluisti; ib. 33. quam (urbem) tu ... everteras; prov. cons. 7. quae (urbs) ... ut eriperer facile pateretur; Planc. 97. quae (urbs) .. iudicium de capite vidit M. Horatii; Milo. 7. cuius (urbis) a cervicibus iugum servile deiecerant; Phil I, 6. ex qua (urbe) Brutus cederet; ib. 9. sine qua (urbe) numquam ex Transalpinis gentibus maiores nostri triumphaverunt; ib. VIII, 18. ex qua (urbe) illi abirent; ib. X, 8. quae (urbs) est fidissimorum .. sociorum; ib. XI, 5. a qua (urbe) cum sit alienus; ib. 12. ex qua (urbe) excesserat legibus; ib. XIII, 27. quam (urbem) ille ad explendas egestates ... concupivit; ib. XIV, 10. quam (urbem) ... callidus decempeda ... diviserat; ib. in qua (usura) cum maximo cruciatu ... retinetur; Sulla 90. de qua (utilitate) mihi ... considerandum puto; Phil. XII, 30. uxor, quae consolari hominem ... posset; Verr. V, 92. quae

(uxor) cum se esse respondisset; Cluent. 33. quae (uxor) peperit ... filiam; Flacc. 72. quam (uxorem) ... omni crudelitate lacerastis; dom. 59. quam (uxorem) ... imperator ad exercitum duxerat; Phil. V, 22.

III. **Prädicativ:** (vgl. C, a, I. est): accusatio: quae videtur esse accusatio mea; div. Caec. 4.

bona: (his), quae omnes ... sola bona esse dixerunt; Deiot. 37.

caput: quod caput est rei frumentariae, campus Leontinus; Verr. III, 47. quod caput est [audaciae], iudices; Milo 43. id, quod caput est; ib. 53.

causa: quae ... causa illius opprimendi fuit; Milo 40.

crimen: hoc, quod ille crimen esse volt; Rabir. 10. id, quod tu crimen esse vis; Flacc. 33. (id), quod crimen esse voluisti; ib. 70. quod ... necessitatis crimen est; Ligar. 5. quod ego gravissimum crimen iudico; Phil. II. 3.

erratum: quod si est erratum; Phil. XII, 7.

fas: id, quod fas fuit; dom. 138. id .., quod fas non fuit; Vatin. 32. quod fas non fuisset; Fr. B. XIII, IV, 3.

firmamentum: quod est firmamentum ... totius accusationis; Muren. 58.

ius: ecquid est quod ius non sit? Caecin. 95.

lautumiae: carcer ..., quae lautumiae vocantur; Verr. V, 143.

lex: quam .. legem Rupiliam vocant; Verr. II, 32.

lucus: qui fuit lucus religiosissimus, nunc erit locus desertissimus; Fr. C. 4.

lumen: quod imperio populi Romani lumen fuit; Phil. V, 39.

membra: conservatis eis, quae ... membra esse dixi; Sest. 99.

nefas: nihil ... quod nefas esset; dom. 105.

opinio: quae est opinio hominum de M. Antonio falsa; Verr. I, 60.

pecunia: bonorum paternorum ..., quae non minor erat pecunia, ... possessio; Verr. II, 45.

poena: (eandem), quam .. maiores ... maximam poenam constitui posse arbitrati sunt; dom. 101.

potentia: quae quidem si potentia est appellanda; Milo 12.

pretium: nihil ..., quod operae pretium esset; Sex. Rosc. 108.

prudentia: quae vestra prudentia est; Cael 45.

sacerdotium: quod apud illos amplissimum sacerdotium putatur; Verr. II, 126.

subsidia: quae nostri maiores certissima subsidia ... esse voluerunt; sen. 11.

urbes: Domicilia coniuncta, quas urbis dicimus; Sest. 91.

B. **mit Zusatz:** I. **Genetiv:** 1. **masc.:** testium: quem voles .. testium; Verr. II, 15.

2. **neutr.:** aetatis: aetatis quod reliquum est .. meae; Cael. 37.

argenti: „(id), quod argenti ... fuit"; div. Caec. 19. argenti, vestis .. quod fuerit; Verr. I, 28. quod argenti placuit; ib. 91. argenti vestisque stragulae .. quod fuerit; ib. II, 20.

auctoritatis: quod in se auctoritatis habuisset; Caecin. 80.

auri: „(id), quod auri ... fuit"; div. Caec. 19. quod habebat auri; Verr. I, 54.

boni: quod in causa boni fuit; Cluent. 80.

consilii: id consilii ..., quod .. mihi .. capiendum intellego; Verr. a. pr. 32.

iuris: „(id), quod ... iuris habui"; div. Caec. 19. si idem nos iuris haberemus quod ceteri; Balb. 29.

mali: quod in tempore mali fuit; Cluent. 80.

negotii: quod .. privatim negotii geram; Verr IV, 25.

oneris: id ..., quod vobis oneris imposuit ea lex; Cluent. 164.

ornamentorum: „(id), quod ornamentorum ... fuit"; div. Caec. 19. ornamentorum quod superfuit in fanis; dom. 111.

pecuniae: id, quod ... abisset pecuniae; Verr. II, 55. si ..., quod superaret pecuniae rettulisses; ib. III, 195. quod quisque imperator habeat pecuniae; leg. agr. I, 13.

praemii: (id), quod praemii solet esse in indicio; Sulla 51.

tritici: tritici quod satis esset; Verr. IV, 62.

turpitudinis: (id), quod turpitudinis in confessione (solet esse); Sulla 51.

vini: vini quod visum est; Verr. IV, 62.

II. **Adjectiva und Pronomina:** 1. **masc.:** idem: (idem dies adventus mei), qui natalis idem carissimae filiae; Sest. 131.

invitus: quibus invitissimis imperatum est; Font. 14. quibus ... invitissimis imperata sunt; ib. 17.

iniuratus: cuius iniurati nutu ... regebatur; Pont. 24.

ipse: qui ab opere ipsi non recedunt; Verr. III, 27. qui ipse miser esset; Muren. 50. qui ipse hostis fuit populi Romani; Sest. 59. qui ipsi Cornelio invident; Balb. 57. qui .. ipsi mortem ita laudant; Scaur. 5. qui .. ipse in eadem Africa esse voluit; Ligar. 9. qui ipsi sunt ornamenta rei publicae; Phil. XI, 36.

omnes: s. **omnis,** B, IV. (12 St.) B. III, S. 468, b.

universi: qui ... me universi revocavistis; sen. 3.

unus: qui unus relictus ... restat; Sex. Rosc. 13. quem unum ex cunctis delegissetis; leg. agr. II, 23. quem unum habemus ... fidelissimum; har. resp. 29. a quo uno .. P. Sestius se oppugnari videt; Sest. 132. quem tu unum improbiorem esse ... soles confiteri; Vatin. 41. cui uni absoluto lites aestimatae sunt; Fr. B. XIII, VI, 1.

2. **neutr.:** idem: aliquid ..., quod idem non esset in ceterorum (causa); Cluent. 113. quod idem facere ... convenit; ib. 128. quod idem tu lege una tulisti; dom. 52. quod idem tu .. vidisti; ib. 71. quod idem ... iniquum est; har. resp. 13. quod idem fit; Phil. I, 12. quod idem non facere potuit; ib. 17. quod idem fecit L. Philippus; ib. III, 25. quod idem intellegebam ... uni cuique vestrum videri; ib. V, 1. quod idem in M. Bruto facere debetis; ib. X, 24. quod idem contigerat superioribus bellis; ib. XIV, 24. quod idem legiones tironum fecerint; ib. 36. quod idem iudices .. statuerunt; Fr. B. VI, 16.

ipsum: quod ipsum haec .. mulier indicarat; Cluent. 184. quod ipsum est per se amplissimum; leg. agr. II, 3. quod ipsum grave est; Quir. 22. quod ipsum esset scelus; Piso 11. quod ipsum ... est ita inusitatum; Deiot. 1. quod ipsum esset turpe; Phil. I, 15. quae .. ipsa non tulimus; ib. III, 29.

omnia: quae cum omnia facta sint; Verr. II, 13. quae postea quam .. omnia abstulit; ib. 84. [quae] .. omnia .. inurias habent; ib. 147. quae voluit omnia (effudit); Flacc. 41. quae iacerent in tenebris omnia; Arch. 14. quae vir fortis ... fecit omnia; Fr. B. VI, 14. s. **omnis,** B. IV (19 St.), B. III, S. 469, a.

unum: quod unum ... pertinebat; Verr. a. pr. 1. in quo uno non mentiebatur; har. resp. 47. quod unum cupierit; Milo 96.

C. **allein:** a. **masc.:** I. **Subject:** abest: illi, qui absunt; Catil. IV, 21. sine eis, qui tum

afuerunt; dom. 10. me, qui nulla lege abessem, ... **revocari** ... oportere; Sest. 73. hic .., qui ... a **conscientiae suspicione afuit**; Cael. 23. eos ..., qui .. **absunt**; ib. 26. huic, qui longissime a te **afuit**; Planc. 17. tibi ..., qui nunc abes; Milo 102. aliorum, qui aberant; Phil. II, 62.

abicit: (eum), qui abiecerit; Phil. II, 86.

abit: qui abierit; Caecin. 45.

absolvit: qui illum .. innocentem ... **absolverunt**; Cluent. 76. eorum, qui absolverunt; ib. 106. qui absolvit ambitiosus; ib. 108.

abstinet: qui a ceteris .. causis abstinuimus; Sulla 80.

accedit: dignus .. qui eo non accedat; Quinct. 78. ab eo, qui ... non accesserit; Sex. Rosc. 92. omnes ..., qui Messanam accesserunt; Verr. IV, 3. qui **accessistis** Hennam, vidistis; ib. 109. qui non **accesserit**; Caecin. 36. qui non accesserit; ib. 49. eos ..., qui nondum ad honores accesserunt; Flacc. 105. qui paulo propius accesserant, intuebantur; Sest. 22.

accipit: eum, qui ... acceperit; Sex. Rosc. 107. qui si ... accepisti; div. Caec. 60. EI, QUI ... ACCEPIT; Verr. I, 146. in eum, qui accepisset; ib. II, 57. is ..., qui ... iniurias acceperit; ib. 153. ab hoc, qui .. accepit; ib. IV, 115. plures, qui ... pecuniam acceperint; Cluent. 129. eos, qui a vobis nihil potestatis acceperunt; leg. agr. II, 31. vobis .., qui illas ... sedis ... accepistis; ib. 82. (is), qui ... pro re publica cicatrices ... accepit; Rabir. 36. is ..., qui hanc .. legationem ... non accepit a suis civibus, Flacc. 45. is ..., qui accepit beneficium; prov. cons. 41. ille, qui accipiebat; Rab. Post. 6. qui ... copiosa patrimonia accepisset; ib. 38. tibi ..., qui ... litteras accepisti; Phil. X, 1. qui sequestres abs te locupletes acceperint; Fr. B. XIII, VI, 2.

acclamat: omnibus, qui acclamassent; Verr. II, 48.

accusat: ei, qui .. accuset; Sex. Rosc. 55. vos, qui .. accusatis; ib. 77. sescenti sunt, qui ... **accusabant**; ib. 90. qui accuset .. non deerit; ib. 91. in eo, qui .. accuset; div. Caec. 27. eos, qui .. accusant; ib. 71. vita .. eorum, qui .. **accusarint**; Verr. III, 3. plus oneris habeo, quam qui ... accusarunt; ib. 4. is, qui alium ... **accusasset**; ib. 63. apud eos ..., qui (te) accusant; ib. IV, 3. si quis est ... qui ... me vehementer **accuset**; Catil. II, 3. ab eo, qui alterum coniurationis accuset; Sulla 31.

acquiescunt: eis, qui maxime P. Clodii morte **acquierunt**; Milo 102.

adaequat: hic .., qui cum virtute fortunam **adaequavit**; Arch. 24.

adest: apud ... hos, qui tibi adsunt; Quinct. 5. vos, .. qui in consilio adestis, ... obsecrat; ib. 10. vos, ... qui adestis in consilio; ib. 22. recusabant qui **aderant**; ib. 30. hi, quos videtis adesse; Sex. Rosc. 1. [horum | istorum || .., quos videtis **adesse**; ib. 2. iste, qui adest; ib. 17. ex eis, quos constat ... adfuisse; ib. 123. eorum, qui **adsunt**; div. Caec. 1. eos, qui adsunt; ib. 13. is, quem adesse vides; ib. his, qui adsunt; Verr. I, 103. ne quis ..., qui non adfuit; ib. 138. „ei, qui adfuerant"; ib. II, 72. omnes, qui **aderant**; ib. 74. ex eis, qui adfuerunt; ib. 175. eis, qui aderant; ib. III, 204. illis, qui aderant; ib. IV, 85. is, qui ... adfuit; Caecin. 77. eorum, qui **adsunt**; Cluent. 149. omnes, qui adsunt; Sulla 4. de ceteris, quos adesse huic vides; ib. 5. hi, quos vides huic adesse; ib. 12. qui Autronio non **adfuerunt**; ib. 13. me, qui Autronio non adfuerim; ib. 14. horum, qui adsunt; ib. 32. omnes .., qui **adestis**; ib. 33. ego ..., qui reo Catilinae consul non adfui; ib. 83. existimare facilius possunt qui adfuerunt; Sest. 122. hic, qui adest; Balb. 50. qui tum adfuerunt; Planc. 89. eos, qui tum adfuerint Cornelio; Fr. B. VI, 44. facite, ut facitis, qui ad causam adestis; ib. 45.

adipiscitur: ei, qui ... adepti sunt; Verr. II, 138. ab eis, qui eandem potestatem adepti sunt; Cluent. 122. qui adeptus est (praemia); Balb. 6.

adfert: illum, qui attulisset venenum; Cluent. 172. is ..., qui ... non minus adferret ad dicendum auctoritatis quam facultatis; Muren. 4. qui mihi vim attulerit; Phil. XII, 26.

adit: eorum, qui ad rem publicam adeunt; imp. Pomp. 70. uni, qui pro salute mea municipia .. adisset; sen. 31.

adiuvat: qui rem publicam certo animo adiuverit; Sest. 120.

administrat: is ..., qui ... administrabat; Sex. Rosc. 91.

admirantur: qui admirabantur; Qu. Rosc. 29.

adoptat: eius, qui adoptabat; dom. 35. is, qui te adoptavit; ib. 36. eius .., qui adoptarit; ib. 37.

adripiunt: isti ..., qui ... ipsi adripiunt; Tull. 33.

adsequuntur: ei, qui .. honorem ... non sunt adsecuti; har. resp. 56.

adsentiuntur: vos .., qui illi estis adsensi; Phil. VIII, 2.

adsignant: ei, qui populo agros essent adsignaturi; leg. agr. II, 19.

adversantur: (magni homines habebantur), qui .. adversabantur ei generi; Sest. 105. eos .., qui ei generi adversantur; ib. 114.

agit: eum .., qui ... male agat; Quinct. 84. ego ..., qui ... egi; div. Caec. 40. eius causa, qui agit; Tull. 26. eos, qui agebant; dom. 7. ego .., qui .. nihil egi; Sest. 127. ego ..., qui illas omnis res egi silentio; prov. cons. 29. ille, qui id egerat; ib. 45. nemo, qui mihi non ... gratias ageret; Phil. II, 12. ceteri .., qui id ... agunt; ib. X, 22. eos, qui me praecipitem egerint; ib. XIII, 36.

agnoscunt: qui ... unum solum nomen agnoverimus; Fr. B. XVI, II, 3.

ait: tu, qui crimen ais te metuisse; Verr. V, 78.

alunt: non nulli ..., qui spem Catilinae ... aluerunt; Catil. I, 30.

amat: in illo, qui alios ipse amabat; Catil. II, 8. multi sunt qui nobilitatem ament; Planc. 18.

amittit: ei qui ... fructum omnem amitteret; Verr. III, 198.

animadvertunt: eorum, qui in ipsum animadverterant; Cluent. 119.

antecedit: is .., qui .. auctoritate ... antecedebat; Verr. IV, 138. alii, qui honoribus ... antecedebant; har. resp. 13.

antecellit: in eis, qui militari laude antecellunt; Muren. 24. horum ..., qui ... auctoritate antecellunt; dom. 132. qui eloquentia ceteris antecellit; Fr. B. VI, 40.

anteferunt: vos .., qui me antetuleritis nobilitati; leg. agr. II, 6.

apparent: ceteri, quos apparere huic quaestioni video; Cluent. 147.

appellat: (is), qui ... appellarit; Quinct. 46. qui ... appellant; Sex. Rosc. 93. qui durius, spem, cupiditatem, odium, pertinaciam; qui gravissime, temeritatem (appellant); Ligar. 17.

appetunt: eos .., qui .. appetebant; Sex. Rosc. 93. eidem, qui haec appetunt; leg. agr. II, 46.

apponit: te ..., qui non notam apponas ad malum versum; Piso 73.

approbant: eorum .., qui approbarint; Verr. IV, 68.
arat: qui singulis iugis arant; Verr. III, 27. qui cum araret; ib. 61. quisquam .., qui ... araret; ib. 125. qui publicos agros arant certum est quid ... debeant; ib. V, 50.
arbitratur: his ..., qui ... arbitrantur; div. Caec. 21. ei ..., qui ... arbitrati sunt; ib. 71. eis, qui ... arbitrabantur; Verr. a. pr. 19. quidam, qui ... arbitrabatur; ib. 23. nemo est qui ... arbitretur; ib. I, 31. eius ..., qui ... arbitraretur; ib. 150. apud eos ..., qui ... arbitrentur; ib. II, 52. erit quisquam tam stultus, qui ... arbitretur? ib. III, 70. eorum ..., qui ... arbitrentur; ib. 223. nemo est qui ... arbitretur; ib. V, 12. eos, qui ... arbitrentur; Font. 31. isti, qui ... non arbitrantur; imp. Pomp. 67. quis est qui ... arbitretur? Cluent. 25. eos ..., qui ... suae dignitatis esse arbitrabantur; ib. 49. ego, qui ... illud crimen ... manifestum esse arbitrarer; ib. 50. quis .. erat qui ... arbitraretur? ib. 55. si quis est qui ... arbitretur; ib. 96. quis est qui ... arbitretur? ib. 127. ego ..., qui ... nefas esse arbitrer; leg. agr. II, 10. quem ... fore putatis qui ... arbitretur? Flacc. 105. qui arbitrere ... res eas non probari; Sulla 32. neque .. est quisquam qui arbitretur; ib. 76. omnes, qui ... arbitrabuntur; dom. 142. illis .., qui ... arbitrabantur; har. resp. 3. quis fuit qui non eius voce maculari rem publicam ... arbitraretur? Sest. 108. nemo fuit qui .. non ... arbitraretur; ib. 112. eis, qui se patriae, qui suis civibus, qui laudi, qui gloriae, non qui somno et conviviis ... natos arbitrantur; ib. 138. quis fuit ... qui illum incesto liberatum ... arbitraretur? Piso 95. quis est ..., qui ... arbitretur? Milo 78. eorum ..., qui ... nihil sibi defuturum arbitrantur; Phil. IV, 9.
arcessit: quis erit ... qui ... arcessat? Verr. II, 142. ad eum .., qui ... legiones arcessierit; Phil. VI, 3.
ascendit: is ..., qui ascendit; Sex. Rosc. 83.
ascribit: iste ..., qui ... ascripserit; Verr. I, 148.
aspernatur: qui colore ipso patriam aspernaris; Piso Fr. 2.
aspiciunt: eis, qui .. aspiciebant; Verr. a. pr. 19. omnibus, qui eam aspexerant; Verr. V, 44.
astat: ille, qui ... astat in conspectu meo Catil. IV, 3.
attingit: omnis ..., qui Siciliam ... attigissent; Verr. III, 95. qui aliquam partem illius deductionis ... attigerunt; leg. agr. II, 92. nemo ..., qui rem ullam ... attigerit; dom. 108. quisquis erat, qui aliquam partem ... attigisset; Sest. 68.
auctionatur: is, qui auctionaretur; Phil. II, 73.
audet: neminem esse qui ... auderet; Sex. Rosc. 58. esse aliquem ..., qui ... auderet; ib. 60. essene quemquam tanta audacia .., qui ... audeat? Qu. Rosc. 4. quisquam ... reperietur qui ... audeat? div. Caec. 20. quemquam ... tam impudentem fore arbitrabatur, qui ... auderet; Verr. I, 1. ei ..., qui ... praedari sit ausus; ib. III, 6. ei ..., qui ... ausus sit; ib. 6. nemo ..., qui ... auderet; ib. IV, 7. ut ... nemo esset qui auderet; ib. V, 93. qui ... audent; Font. 14. qui ... tot et tantas res .. auderet optare; imp. Pomp. 48. (nemo), qui istam (imaginem) habere auderet; Rabir. 25. quisquam .., qui te defendere audeat; Catil. I, 6. eius, qui ... ausus est dicere; har. resp. 55. videbam ..., neminem umquam fore, qui auderet; Sest. 49. te ..., qui sis ausus .. facere; Piso 47. qui .. scribere ad senatum ... ausus es; ib. 97. [te] indemnatum videri putas ..., qui suam causam nemini committere audeat? ib. 98. qui Drusum, qui Africanum .. cum P. Clodio conferre audeamus; Milo 20. is .., qui eam (praeturam) auderet .. constringere; ib. 34. qui cum tantum ausus sit; ib. 90. ei ..., qui libere iudicare non audeant; Phil. I, 20. tot ..., qui alia omnia auderent; II, 64. unus ..., qui id auderet; ib. 64. quis ... fuit qui ... auderet? ib. VI, 12. ego ..., qui ... ire non sum ausus; ib. XII, 24. quisquam, qui hostis appellare non audeat; ib. XIV, 9.
audit: qui praetereuntes ... audiebant; Sex. Rosc. 133. qui ... audierant; Qu. Rosc. 29. his, qui audient; div. Caec. 38. si habes qui .. audiat; Verr. I, 114. qui posteaquam .. audivit; ib. II, 48. ei, qui audiunt; ib. III, 209. quis .. est qui de hac officina, qui de vasis aureis, qui de .. pallio .. non audierit? ib. IV, 55. illis ..., qui audiebant; ib. 85. eos, qui audiebant; ib. V, 46. ad eos, qui ... nomen audissent; ib. 171. eorum, qui audiunt; Font. 20. (is), *qui non audisset;* Caecin. 16. nemo erit ..., qui me audierit; Flacc. 97. eis, qui postea nihil audierunt; Sulla 81. qui modo populi Romani nomen audivit; Deiot. 16.
avertit: invitissimis eis, qui mentem optimi ... viri ... a defensione meae salutis averterant; Sest. 67. eum ..., qui M. Antonii impetus ... avertit; Phil. V, 28.
aufert: quis est ..., qui .. non ... abstulerit? Verr. I, 21. ei ..., qui simulacra deorum abstulisset; ib. IV, 151. is, qui non abstulit (pecuniam) a rege; Rab. Post. 38.
bellat: ille, qui cum Aetolis Ennio comite bellavit; Arch. 27.
cadit: ille ..., qui in acie cecidit; Marcell. 31.
caecant: eos ..., qui largitione caecarunt mentis imperitorum; Sest. 139.
capit: iniquum me esse quispiam dicet, qui ... capiam; Verr. III, 111. ab illo, qui cepit; ib. IV, 115. (eum), qui ducem praedonum ... ceperit; ib. V, 65. qui magistratum Capuae ... ceperunt; leg. agr. II, 92. qui iudicia communis exitii cepit; Flacc. 5. eius, qui perniciosa ... consilia cepisset; dom. 114. is, qui ceperat; Planc. 8. tibi ..., quem ... hoc consilium ... cepisse notissimum est; Phil. II, 34. qui ... hoc ... consilium ... ceperit; ib. IV, 3. eis, qui contra Antonium arma ceperint; ib. V, 4. qui sensum verae gloriae ceperit; ib. 49. sunt ... qui ... arma capiant; ib. X, 18. eis, qui ... arma ceperunt; ib. XI, 1.
caret: (is), qui superiore anno senatu caruisset; Sest. 63.
cedit: qui cum eorum ... crudelitati cessissem; dom. 58. qui armis cessissem .. tuis urbanis; Fr. B. XV, v. 4.
censet: nemo ..., qui mihi non censeret parci oportere; Phil. II, 59.
cernit: vereor ne qui sit qui istius insignem nequitiam ... cernat; Piso 12.
certat: qui de imperio paene certavit; Sest. 59.
circumsedent: ei, qui Mutinam circumsedent; Phil. VII, 21. (eis), qui Mutinam circumsedent; ib. 22.
clamat: eius, qui clamavit; Verr. I, 146. is, qui se civem Romanum esse clamaret; ib. V, 165.
coepit: qui ... coepit; Verr. II, 17. hunc ..., qui ... paulum respirare a metu coepit; Cluent. 200. (eos), qui .. ex numero civium ... hostes patriae semel esse coeperunt; Catil. IV, 22.
cogunt: [qui pecunias contra leges cogunt];

Verr. III, 219. qui coëgit, erit absolutus; ib. 220.
cogitat: iste, qui cogitasset; Verr. I, 140. qui de nostro .. interitu, qui de ... orbis terrarum exitio cogitent; Catil. I, 9. ab eo, qui ... facere impetum cogitarat; Milo 53.
cognoscit: ei qui ... cognoverant; Verr. I, 17. multi, qui ... cognorunt; ib. 56. ab eo ..., qui cognovit; Sulla 12. qui vobiscum illa cognorunt; ib. 13. is, qui de aliis multa cognovit; ib. 48.
cohortatur: illius ..., qui populum Romanum est cohortatus; Milo 39.
coit: qui .. coiëris; Sex. Rosc. 87. (illum), QUI COISSET QUO QUIS CONDEMNARETUR; Cluent. 144. QUI EORUM COIT; ib. 148. ><. QUIVE COIERIT; ib. QUI COIERIT; ib. 157.
colit; qui colit, potest ... videre; Verr. III, 6.
commemorat: qui haec commemorant; Caecin. 99. tu, qui iudicia facta commemoras; Cluent. 112. nemo est ... qui .. non ... commemoret; Catil. II, 9. qui spurce dictum commemorarent in libera civitate; Fr. B. IX, 3.
commendat: illi ..., qui mihi .. illam causam commendabant; Cluent. 50. qui causam senatus ... multitudini commendavit; sen. 20.
committit: qui ... commiserunt; Sex. Rosc. 65. eos, qui ... commiserint; ib. 67. ei ..., qui se fortunae commiserunt; Verr. V, 132. quis navigavit qui non se ... servitutis periculo committeret? imp. Pomp. 31. ut, qui commisit, non neget; Cael. 23. huius .. ipsius, qui commisit; Rab. Post. 1. qui nihil commiserint; Milo 61.
commovet: qui vero se in urbe commoverit; Catil. II, 27.
communicat: qui ... communicavit; Sex. Rosc. 116.
commutat: inventus est qui haec non commutaret; Verr. III, 21. [qui] omnia .. commutarent; leg. agr. II, 90.
comparant: ei ..., qui contra consulem exercitus comparaverunt; Phil. IV. 2.
compilat: in eum ..., qui compilaverit; Verr. IV, 53.
comprehendit: ei, qui omnis animo virtutes penitus comprehendisset; Balb. 3.
comprobat: ille, qui ... comprobat; Cluent. 84.
conatur: iste, qui amicum ... fortunis spoliare conatus est; Qninct. 26. is ... qui ... pecuniam ... eripere conatur; ib. 39. esse, qui ... agere conarentur; ib. 77. cum sint parati qui ... conentur; Verr. a. pr. 2. nemo est qui ... conetur corrumpere; ib. 46. (is), qui ... conatus sit; ib. I, 157. qui .. cum obsistere ... conarentur; ib. IV, 94. si quem .. inveneris, qui ... conetur; ib. V, 131. quis est qui id ... infirmare conetur? Cluent. 80. qui hoc conentur; leg. agr. II, 56. qui conentur; ib. tu ..., qui ... commutare disciplinam conatus es; Rabir. 13. isti ..., qui ... templis ... nefarios ignis inferre conati (sunt); Catil. III, 22. eos, qui haec delere conati sunt; ib. IV, 7. eos, qui nos omnis, [qui populum Romanum] vita privare conati sunt, qui delere imperium, qui populi Romani nomen exstinguere; ib. tu ..., qui primum eam rem publicam ... conarere pervertere; Vatin. 23. eum ..., qui ... Etruscos ... pellere possessionibus ... conatus est; Milo 74.
concedit: dicere audeo, qui hoc concedas necesse est; Quinct. 83. cum eis .., qui ... concesserunt; Verr. III, 191. nemo erit ..., qui mihi non cencedat; Cluent. 64. tu .., qui illis tam multa concedas; Ligar. 31.
concitat: ille ..., qui .. peregrinam manum facinorosorum concitavit; Sest. 95.
concupiscit: eum ..., qui immortalitatem concupiverit; Rab. Post. 42. qui pauperum sanguinem concupisset; Phil. V, 22.
concursat: ei .., qui ... concursabant; Sex. Rosc. 81.
condemnat: eos, qui ... C. Fabricium conscium maleficii condemnarant; Cluent. 59. ei, qui Fabricii libertum ... condemnassent; ib. 60. ei ..., qui ceteros ... condemnassent; ib. qui condemnavit; ib. 108. eos ..., qui pecunia accepta condemnarent; ib. 113. omnes, qui Oppianicum condemnarunt; ib. 127. de eis, qui condemnarunt; ib. 131. vos ..., qui Gabinii litteras ... condemnastis; prov. cons. 25. [te] indemnatum videri putas ..., qui se ipse condemnet? Piso 98. qui infitiantem Luscium condemnarunt; Fr. B. VIII, 16.
condit: hic ..., qui .. ea vitia ... artificio quodam malitiae condivisset; Cluent. 72.
condit: illum, qui hanc urbem condidit; Catil. III, 2. ille, qui hanc urbem condidit; ib. 19.
confert: eum ..., qui se ad patronum illum contulisset; Cluent. 109. nemo ..., qui non ..., quantum potest, conferat ad salutem voluntatis; Catil. IV, 16. qui ... numquam se ad .. studium contulissent; Arch. 16. qui signa contulit; Sest. 59. facio iniuriam .. viro mortuo, qui illum ... cum hac belua conferam; Piso 8. hos ..., qui se ad senatus auctoritatem ... contulerunt; Phil. IV, 5. eos ..., qui arma, qui se totos in salutem rei publicae contulerunt; ib. XII, 7.
conficiunt: omnes, qui .. conficiant; Qu. Rosc. 8.
confidit: eum, qui omni ratione confideret; Cluent. 63. neminem .., qui suae (virtuti) confideret; Phil. X, 1.
confingit: ab eo ..., qui .. confingat; Font. 20.
confitetur: de eo, qui confitetur; Tull. 2. ei, qui ... confessus esset; ib. 45. ei, qui ... confitentur; ib. 55. eum, qui se ab reo pecuniam ... accepisse confessus esset; Cluent. 85. (eidem), qui hoc confitentur; ib. 92. inveniebatur nemo qui ... confiteretur; Sest. 68. quis est qui se ... inisse suffragium confiteatur? ib. 109. in eis, qui se afuisse ab istis studiis confitentur; Planc. 62.
confligit: qui conflixit; Sest. 59.
confugit: ei, qui ... supplices inferioresque confugiunt; Font. 33. hunc .., qui ... ad caedem confugerit; Caecin. 93.
congregat: is, qui congregat; Caecin. 59.
coniurant: de omnibus, quos coniurasse cognitum est; Sulla 71.
conlaudat: qui modo cum res gestas ... conlaudasset Piso 72.
conligunt: [eorum, qui se ex ipsius regno conlegerant]; imp. Pomp. 24.
conlocat: is, qui ... sedem omnium rerum ... Romae conlocavit; Arch. 9. hic ..., qui ... suam quaesturam in me sustentando ... conlocavit; sen. 35. eorum, qui ... improbissimorum sermonum domicilium in auribus eius ... conlocarunt; Piso 76.
consciscit: (huic), qui ... mortem sibi ipse conscisset; Cluent. 171.
conscribit: eundem .., qui (conscripserit); Verr. I, 143.
consentiunt: nos, qui de communi salute consentimus; Vatin. 23.
consequuntur: ei, qui ... imagines familiae suae consecuti sunt; leg. agr. II, 1. qui legum praemiis ... praetextam togam consequuntur; Balb. 57.

conservat: eius, qui haec omnia suo solius periculo conservarit; Catil. IV, 23.

constat: illum, qui constat ex eis; dom. 89.

constituit: qui de caelo servare constituit; Phil. II, 81.

cousuescit: (iste), qui ... consuerat; div. Caec. 70. ei ..., qui ... consuerant; Caecin. 59. is, qui ego esse in meum consuevi; Scaur. 37.

consulit: eos .. educamus, qui ... consulant; Verr. II, 28. quem populo Romano maxime consulturum putent; leg. agr. II, 17. quid ego senator facere debeo, quem ... rei publicae consulere oportet? prov. cons. 30. eorum, quos sperant rei publicae consulturos; Phil. I, 38. qui commodis ... voluntate consulit; Fr. B. VII, 13.

consumit: (is), qui ... consumpserit; Quinct. 46. ego ..., qui ... consumam; div. Caec. 41.

contaminant: qui .. se contagione praedae ... contaminaverunt; dom. 108.

contemnit: eis, qui ... contemnerent; Verr. I, 81. illi ..., qui ... lucrum ... contempserit; ib. III, 150. is sum, qui istos plausus ... semper contempserim; Phil. I, 37. ille, qui ... semper voluntatem vestram .. contempserit; ib. VI, 5. ab eo ..., qui senatus mandata contemneret; ib. VIII, 24.

contendit: (eos), qui .. cum ipso contenderent; Quinct. 77. (eorum), qui ... contenderint; Caecin. 46. hunc ..., qui armatus de possessione contendisset; ib. 93. ad eum ..., qui a me contenderat; Planc. 12. quis esset ... qui ... contenderet? Phil. XIV, 32.

contestatur: qui per se litem contestatur; Qu. Rosc. 53.

continet: alter, qui .. se continuerat, tulerat nihil; Sest. 114.

convenit: qui inter adversarios convenisset; Cluent. 120. eorum, qui ex municipiis convenerant; Sest. 129. eis, qui ex tota Italia salutis meae causa convenerant; ib. ad eos ..., qui convenerant; Phil. III, 20.

convolant: ei, qui ... ad me revocandum convolaverunt; dom. 57.

creat: qui posteaquam .. creavit; Sex. Rosc. 139.

credit: a vobis, qui nihil de me credidistis; leg. agr. III, 2. quam multos fuisse putatis, qui non crederent? Catil. II, 3. is ..., qui maximam regi pecuniam credidit; Rab. Post. 38. nemo ... qui credat; Phil. XI, 23. qui (hoc) crederet; ib. XIV, 14.

criminatur: is, qui ... criminatur; leg. agr. III, 10.

cupit: ei, qui ... cupierunt; Sex. Rosc. 13. mihi .., quem ... cupere ac debere intellegebat; ib. 149. nemo .. est, qui non ... cupiat; Verr. II, 149. ab eis ..., qui ... cupiunt; ib. 180. si .. esset inventus, qui ... cuperet; ib. IV, 91. qui vendere non cupiant; leg. agr. II, 68. nemo ..., qui non haec stare cupiat; Catil. IV, 16. omnes, qui illam a re publica pestem depellere cupiebant; Muren. 52. quotus enim quisque est, ... qui vobis, qui vestri similibus placere cupiat? Flacc. 104. omnes .., qui mecum illius gloriam, qui rem publicam salvam esse cupiebant; Piso 76.

curat: misisti qui curaret; Quinct. 81. me ..., qui ... curem; Sex. Rosc. 128. eum ..., qui ... falsum testamentum obsignandum curaverit; Cluent. 125. eum ..., qui municipes suos proscribendos curaverit; ib. is, qui ea proferenda ... curavit; Flacc. 5. qui ... res istas scire curavit; ib. 64. ei, qui nihil curant; dom. 98.

currit: eos, qui cum facibus ad curiam cucurrerunt; Milo 91.

damnat: (ab eo), qui ... hospitem suum ... damnarit; Verr. V, 109.

dat: ego, qui ... dedissem || dedidissem ||; div. Caec. 4. qui ... dederunt; Verr. I, 28. qui dabant; ib. II, 26. eorum .., qui .. dant; ib. 30. illi, qui .. dederant; ib. 55. in eos, qui dedissent; ib. 57. is, qui ... dedit; ib. 78. eos ipsos .., qui dederunt; ib. 186. praeter paucos, qui ... nihil .. dederunt; ib. III, 42. (idem), qui ... dedisset; ib. 201. (iste) qui dederat; ib. V, 62. qui ... cognitorem .. daret; ib. 168. is, qui ... dedit; Tull. 41. eos, qui ... dederunt; ib. 42. eum, qui ... dederit; Font. 3. is, quem .. dare operam .. miraretur; Caecin. 16. apud eos .., qui eam (auctoritatem) mihi dederunt; imp. Pomp. 2. qui pecuniam dederant; Cluent. 83. eum ..., qui pecuniam pro abortione dederit; ib. 125. multos ..., qui totam adulescentiam voluptatibus dedissent; Cael. 28. qui dedit (praemia); Balb. 6. is, qui dabat; Rab. Post. 6. (is), qui non poenam confessioni ... dedit; Milo 15. eum, qui regna dedit; ib. 73. tu ..., qui spem dedisti; Ligar. 30. mihi ..., qui ... clarissimo viro .. imperium extra ordinem non dedi; Phil. XI, 25.

debet: ego, qui tela depellere ... debeam; Quinct. 8. ad eum, qui .. non debebat; Verr. I, 65. is, qui petere debet; ib. III, 35. (ei), qui ... navem vel usque ad Oceanum ... mittere debuerunt; ib. V, 50. quis est qui dubitare debeat? Cluent. 10. eorum, qui iurati statuere ... debuerunt; ib. 121. me ..., qui leges eas ... nosse deberem; ib. 144. is ..., qui ita Romae debuit; Sulla 58. quid ergo de me querar? qui etiam gratias tibi agere debeo; Vatin. 26. tu .., qui gubernare debueras; prov. cons. 7. (is), qui pecuniam debet; Planc. 68. ei, quem mihi debere oporteret; ib. 72. ego ..., qui nihil a iudicibus debeam umquam impetrare; ib. 75. is, qui pecuniam Postumo debuit; Rab. Post. 38. „qui omnia eius nomini debes"; Phil. XIII, 25.

decedit: eos, qui .. de vita decesserunt; Rabir. 31. per hunc, qui decessit; Fr. B. VI, 37.

decernit: illi, qui hoc ... decreverunt; Verr. II, 180. qui reo custodiam ... decrevit; Catil. IV, 10. ego .., qui nunc consulibus eis ... Syriam Macedoniamque decerno; prov. cons. 17. qui decernit consulibus duobus (duas Gallias); ib. qui cum videt decernit; Phil. V, 5. (idem), qui decrevit (supplicationem); ib. XIV, 22.

decertant: eorum, qui ... de imperio decertarunt; leg. agr. II, 51.

decidit: qui ... decidit; Qu. Rosc. 35.

declamat: ille .., qui ... contra me declamasset; Verr. IV, 149.

declarat: is ..., qui consulem declaravit Muren. 3.

decorat: is ..., qui oppidum ... decoravit Verr. II, 112.

dedicat: tu, qui dedicabas; dom. 127.

deducit: ipse, qui deduxit; leg. agr. II, 92.

defendit: qui caput alterius ... defendam Quinct. 8. QUI ABSENS IUDICIO DEFENSUS NON FUERIT; ib. 60. neminem exstitisse, qui Quinctium iudicio defenderet; ib. 62. qui ... defendat, .. non deest; Sex. Rosc. 30. „delectus sum ... qui ... defenderem"; div. Caec. 65. omnes .., qui .. defendebant; Verr. II, 70. isne ... qui se .. defenderit? Caecin. 38. is, qui ... defendas; ib. 66. ab eis, qui vestram causam defenderent; imp. Pomp. 2. qui ipso nomine ... (socios) defenderit; ib. 45. ego ..., qui castam contionem ... defendo servari oportere; Rabir. 11. quam multos fuisse putatis ..., qui etiam defenderent? Catil. II, 3. me, qui defendo; Sulla 4. ego, qui ... defenderim neminem; ib. 5. ille, ...

qui docuit ... posse defendi; sen. 19. qui me .. defendit; ib. 20. vos ..., qui me vestris sententiis .. defendistis; dom. 69. nemo ..., qui non ... me defenderit; ib. 108. eorum, qui salutem ... defendissent; Sest. 12. is, qui rem publicam ... defenderat; ib. 53. (hunc), qui sua tecta defendit; ib. 90. haec qui pro virili parte defendunt, optimates sunt; ib. 138. non deerant qui rem publicam ... defenderent; ib. 141. eius, qui se alterius facto, non suo defendat; Vatin. 15. [eius), qui se ipse naturali quodam bono defenderet; Cael. 11. praemiis digni sunt, qui suo labore ... rem publicam defendunt; Balb. 51. eum, qui se defendisset; Milo 14. qui domini caput defendissent; ib. 58. (is), qui nihilo segnius rem publicam defendit; ib. 82. nos, qui defendimus acta Caesaris; Phil. I, 24. qui rem publicam religione defendant; ib. 25. (is), qui chirographa Caesaris defendisset; ib. II, 109. qui defenderet (eum); ib. V, 5.

defert: qui nostra consilia ad adversarios deferat; Cluent. 143. vos .., qui eam (laudationem) detulistis; ib. 196. „(is), qui causam ad me detulit"; Flacc. 81. vos, qui haec ab illo mandata defertis; Sulla 54. qui ... ad hunc honorem ... detulisti; dom. 21. qui ... primam .. aetatulam suam ad scurrarum .. libidines detulit; har. resp. 42.

deficiunt: qui a re publica defecerunt; Catil. I, 28.

defigunt: in eos, qui omnis .. curas in rei publicae salute defigunt; Phil. XIV, 13.

definiunt: isti ipsi, qui ... bona voluptate definiunt; Piso 42.

deflectit: (hic), qui ... deflexit; Qu. Rosc. 46.

defringunt: eos, qui ... defringerent; Caecin. 60.

defugiunt: ceteri, qui defugiunt; Planc. 64.

degustant: eis ..., qui aliquid ex eius sermone speculae degustarant; Cluent. 72.

deicit: illius, qui deiecerit; Caecin. 83. eum ..., qui Appium fratrem ... de possessione fundi deiecit; Milo 75.

delent: ei, qui haec paene delerunt; sen. 4.

delinquit: (ei), qui in bello propter hostium metum deliquerat; Cluent. 128.

denotat: is, qui uno die tota in Asia ... civis Romanos necandos . . denotavit; imp. Pomp. 7.

denuntiat: is, qui antea denuntiarat; Cluent. 24.

depeculatur: pro isto, qui ... depeculatus est; Verr. IV, 79.

depellit: ille ..., qui servitutem depulit civitati; sen. 19. qui .. eum civem vi ... depulit; har. resp. 58. (hunc), qui ab aris .. ferrum .. depellit; Sest. 90.

deponit: (is), qui ... communem causam ... in vestra fide ... deponit; Caecin. 103. qui ... simultates ... deposuisset; Planc. 76. me ..., qui instructam ... provinciam deposui; Phil. XI, 23.

depopulatur: qui cum agros ... depopularetur; Verr. III, 84.

deposcit: qui Cn. Pompeium interficiendum depoposcit; dom. 13. eis, qui sibi gubernacula patriae depoposcerunt; Sest. 99. eius, qui has sibi partis depoposcit; Scaur. 31.

depugnat: eius .., qui peregre depugnarit; Phil. V, 30.

descendunt: minus .. praecipitur eorum virtus ..., qui ad hanc rem [adulescentuli, quam qui iam firmata aetate] descendunt; Verr. III, 3.

deserit: eum, qui tibi vadimonium non deseruisset; Quinct. 85. hos, qui exercitum deseruerunt; Catil. II, 5. is, qui calamitosos non deserit; Sulla 22. qui ea ... animo aequo ... deserit; dom. 98.

desiderat: ridet .. nostram amentiam, qui in vita sua rationem summi officii desideremus; Quinct. 55. si quis erit qui ... desideret; Verr. a. pr. 55. ei, qui .. iudicia desiderant; ib. II, 174.

despicit: is, qui Aricinum tanto opere despicit; Phil. III, 15.

destinat: qui ne sorti quidem fortunas nostras destinavit; Phil. V, 33.

deterret: is qui multos ... deterruit; Verr. III, 122.

detrahit: qui in contione detrahat de Pompeio; har. resp. 50.

devincit: (is), qui omnis ... partis tribus triumphis devinxerat; Piso 29.

devorat: iste, qui ... devorasset; Verr. I, 135.

dicat: qui se alii civitati dicarit; Balb. 28.

dicit: ut qui pro capite diceret, is posteriore loco diceret; Quinct. 33 ab illo, qui tum dixit; ib. 34. quis est qui fraudationis causa latuisse dicat? ib. 74. nos, ... qui causam dicimus; Sex. Rosc. 12. qui .. dicat, ... non deest; ib. 30. ad eum, qui causam dicit; ib. 82. quod quisquam aut tam stultus aut tam improbus sit qui dicat; ib. 138. non nullos, qui ... dicerent; Verr. a. pr. 23. eum, qui .. dixerit || dixit ||; ib. I, 26. EI .., QUI .. DICAT; ib. 117. ad eum, qui ius dicit; ib. 124. sunt alii qui dicant; ib. 127. eos, qui ... dicunt; ib. II, 45. ceteri ..., qui ... dicebant; ib. 71. is est ..., qui ... dicebat; ib. 108. eum ..., qui se spoliatum ... esse dicet; ib. 152. eos, qui dicerent; ib. III, 16. eius vocem ..., qui ... dicebat; ib. 49. qui se regem Siculorum esse dicebat; ib. 77. noli hos conligere, qui ... dicunt; ib. 184. unum ... qui dicat; ib. 180. reperietur, qui ... dicat; ib. 211. in eum, quem constet verum ... dixisse; ib. IV, 19. apponit ... quendam, qui dicat; ib. 40. vidi neminem .., qui ... diceret; ib. V, 65. in crucem tu agere ausus es quemquam, qui se civem Romanum esse diceret? ib. 163. in eum .., qui se civem Romanum esse dicat; ib. 168. M. Lucullus, qui ... ius dixit; Tull. 8. nemo ... reperietur qui ... dicat; Font. 3. eorum ..., qui ... dicerent; Caecin. 50. is, qui se restituisse dixit; ib. 92. quisquam ..., qui huic ademptam civitatem esse dicat; ib. 102. nemo ..., qui dixeret; imp. Pomp. 62. qui causam de ambitu dixerunt; Cluent. 98. is .., qui se ... rei iudicatae constitisse dicit; ib. 106. ille, qui se ... lenem (esse dicit); ib. eorum .., qui sibi non liquere dixerunt; ib. ego ..., qui expiandum forum ... esse dico; Rabir. 11. sunt qui dicant; Catil. II, 12. ab eis, qui dicunt, Muren. 29. ab eis, qui ante me dixerunt; ib. 54. is, qui anno ante Romae ius dixerat; Flacc. 6. eius, qui dicit „dedimus"; ib. 23. qui quoniam testimonium *nondum* dixit; ib. 51. ille, qui diem dixit; ib. 77. qui in illum testimonia gravia dixerunt; Sulla 13. quis est .., qui .. dicat? ib. 52. eis, qui ... de coniuratione dixerunt; ib. 82. ego, qui testimonium ... dixi in alios, ib. 83. quem egomet dicere audivi; Quir. 20. eius, qui dixerit; dom. 9. qui te tribuno plebis nihil de me dicam; ib. 13. non nulli ..., qui ... commutatam annonam esse dicebant; ib. 15. erant qui deos immortalis ... reditum meum dicerent comprobasse; ib. qui ... de me ipso ... id funus ... iure indictum esse dicebant; ib. 42. ne quis oreretur ..., qui ... diceret; ib. 69. qui .. nihil dixit; ib. 134. illum, qui ... se Ligurem ipse esse diceret; har. resp. 5.

vobis ..., qui ... sententiam dixistis; ib. 14. qui ante me dixerunt; Sest. 4. eos .., qui dicerent; ib. 23. illi ..., qui in contione palam dixerint; ib. 60. ab illis .. qui dicerent; Cael. 20. tu ..., qui te consulem tum Romae dicis fuisse; Piso 9. hanc (legem) qui se metuere dicerent; ib. 30. tu ..., qui .. lacrimas meas gratas esse dicebas; Planc. 77. ego .., qui ... non dixerim; ib. 85. tu, qui etiam ipse in te dixeris; ib. is ..., qui multa dixit; Scaur. 37. is ..., qui in illum ... non dixerit; Rab. Post. 31. is, qui non dixit; ib. 32. fuisse qui in hac rogatione suadenda dicerent; Milo 47. hic .., qui omnia semper constanter ... dixit; ib. 58. inventus est qui Milonem cum telo esse diceret; ib. 66. qui hoc ei diceret; Phil. I, 12. eis .., qui sententiam consulari loco dicunt; ib. 15. eis, qui pro re publica ... dixerint; ib. 27. illi .., qui ... dixerit; ib. 34. tu es inventus qui diceres; ib. II, 22. qui in senatu, ... qui in Dolabellam, ... qui patruo audiente, ... qui ... tam impie dixeris; ib. 99. ego ... qui ... periculose dico; ib. VII, 8. ei, qui primus sententiam dixerit; ib. X, 6. omnes ..., qui dignas vobis sententias diximus; ib. XI, 3. illum ..., qui ... mea bona donare se dixit Petissio Urbinati; ib. XII, 19. sunt qui dicant; ib. 25. ab eo, qui ante dixit; ib. XIV, 11. qui hoc loco sententias dicimus; ib. 19.

dicitur: qui cives Romani esse dicerentur; Verr. V, 136. illi ..., qui ... tenuisse dicuntur; ib. 145. ei, qui vi alterum detrusisse dicitur; Tull. 45. qui ... proscriptione bonorum defatigati ... se in illa castra conferre dicuntur; Catil. II, 21. isti, qui illum exercitum deseruisse dicuntur; Muren. 79. qui numerasse dicitur; Flacc. 23. eos laudabat .., qui dicuntur praeter ceteros esse auctores; Sest. 23. illum, qui dicatur de Cyri morte nuntiasse; Milo 48.

dictitant: isti, qui Catilinam Massiliam ire dictitant; Catil. II, 16.

differt: qui distulit cautus; Cluent. 108.

diffidit: eum ..., qui sibi alia ratione diffideret; Cluent. 63.

diiudicat: tu, qui ... diiudicas; Caecin. 49.

diligunt: qui diligebant; Qu. Rosc. 29.

dimicant: eis .., qui de vita gloriae causa dimicant; Arch. 23.

dimovet: ab eo, qui hos (homines) dimovit; Planc. 17.

discedit: de hoc, qui ... discessisset; Verr. II, 55. (ei), qui .. discesserit; Caecin. 46. eos .., qui discesserunt; dom. 10. (eis), qui ab armis discesserint; Phil. VIII, 33.

disceptat: eius, qui ... de publico iure disceptat; Balb. 64. ei ..., qui haec iuste sapienterque disceptet; Milo 23.

discit: ab illis, quos memoriae proditum est ab ipso Hercule ... sacra didicisse; dom. 134. is, qui senatui parere didicisset; Deiot. 13.

disputant: qui hoc disputant; Caecin 68. eos, qui disputant; sen. 14. cum his ..., qui ita disputant; dom. 19.

dissentit: omnis, qui dissentiunt; imp. Pomp. 63. illorum .., qui dissentiunt; ib. 68. tu ..., qui ab eo dissensisti; Vatin. 21.

dissidet: unus est solus inventus, qui ab hac ... voluntate ... dissideret; Sest. 130.

dissimulant: non nulli ..., qui .. ea ... dissimulent; Catil. I, 30. de eis, qui dissimulant; ib. II, 17. illos, qui dissimulant; Muren. 40.

dissipat: tibi ..., qui ... innumerabilem pecuniam dissipavisti; Phil. II, 35.

dissolvit: (is), qui pecuniam dissolvit; Planc. 68.

distrahit: nemo ..., qui a me mei servatorem capitis ... distrahat; Planc. 102.

docet: ille, qui inire viam doceret; Muren. 26.

dolet: (is) qui ... doleat; Verr. III, 6. ei, qui .. dolent; Phil. VII, 1. ei, qui id factum doleant; ib. X, 15.

dubitat: (iste), qui ... non dubitarit; Verr. I, 127. (reperies aliquem), qui dubitet; ib. II, 81. quasi ... quisquam fuerit qui dubitaret; Caecin. 16. quis est qui dubitet? Cluent. 48. eum ..., qui ... non dubitavit exstruere aedificium in alieno; Milo 74. nemo ..., qui dubitet; Marcell. 15. qui de meo facto non dubitem; Ligar. 8.

ducit: iste unus inventus est, qui duceret; Verr. I, 7. eis ..., qui ei .. rei fructum ... tribuendum esse duxerunt; imp. Pomp. 2. eum ..., qui eius uxorem ... in matrimonium duxerit; Cluent. 125. qui in matrimonium sororem eius .. duxisset; ib. 190. (huius), qui sedulitatem mali poëtae duxerit aliquo tamen praemio dignam; Arch. 25. ab eo, qui nihil sibi umquam ... pati turpe esse duxit; Piso 11. ille, qui semper secum scorta ... duceret; Milo 55. qui nullam vim esse ducit; ib. 83. is ..., qui .. illum ordinem ... gravissimum .. duxisset; Deiot. 10. de eo ..., qui contra se consulem exercitum duceret; Phil. III, 21. (eis), qui exercitus ducunt; ib. IV, 5.

edicit: (idem), qui ... edixit; Verr. III, 34.

edit: (eos), qui pro re publica vitam ediderunt; Planc. 90.

efficit: hoc ... qui efficiunt; Sest. 98. qui illam insepultam sepulturam effecerant; Phil. I, 5. in eum, qui ... effecerit; ib. XIV, 14.

efflagitant: eorum .. nos magis miseret, qui nostram misericordiam non requirunt, quam qui illam efflagitant; Milo 92.

effugit: eos, qui ... effugerint; Sex. Rosc. 151. qui effugerit; Caecin. 45. is ..., qui ... maledictum omne ... effugit; Flacc. 7. multos ..., qui e proelio effugerant; Phil. II, 71.

effundit: istum ..., qui ... plura etiam effundet quam tu ... praescripseris; Flacc. 23. ab illo, qui omnis iudices ... effudit; har. resp. 34. vos ..., qui multum pro re publica sanguinem effudistis; Milo 101. vos .., qui extremum spiritum in victoria effudistis; Phil. XIV, 32.

eget: iste, qui senatu non egeret; Phil. II, 109.

eicit: ego ..., qui verbo civis in exsilium eicio; Catil. II, 13.

emergunt: qui numquam emergunt; Catil. II, 21.

emit: misisse te dicis Alexandream qui emeret; Phil. II, 103.

enuntiat: iste, ... qui ... enuntiavit; Sex. Rosc. 117.

erigit: illum, qui se erigit; Flacc. 45.

eripit: nemo inventus est tam amens qui ... eriperet; Verr. IV, 44. (is), qui ... eripuerit patriam ... civi innocenti; Cluent. 129. me, qui ex summis periculis eripuerim urbem hanc; Sulla 27. (is), qui ... religionem eripuit; dom 104.

est, sunt: eos, qui tibi in consilio sunt; Quinct. 4. vos .., qui estis in consilio; ib. 36. idem qui acerrimus adversarius; ib. 37. ut ... quivis, qui extra periculum sit, perhorrescat; ib. 72. a vobis, qui estis in consilio; ib. 79. eos, qui tibi in consilio sunt; ib. 91. quique || et qui, qui cum || ... esset; Sex. Rosc. 17. qui ... fuisset; ib. 23. ei ..., qui .. erant; ib. 81. huic ..., qui ... fuit; ib. is, qui ... sit; ib. 88. is, qui ... fuerit; ib. ab eo ..., qui ... fuerit; ib. 92. tu ..., qui ... es; ib 93. is, qui ... est; ib. 103. is ..., qui ... est; ib. eis, qui .. ipsi .. sunt; ib. 112. iste, qui ... fuit; ib. 117. ad eos, .. quibus incolumibus; ib. 136. qui ... sumus; ib. 154. qui

superciliis semper est rasis; Qu. Rosc. 20. qui pretio proprius fuisset Fannii; ib. 27. qui ne in novissimis quidem erat histrionibus; ib. 30. quos ... testis esse ... vellem; div. Caec. 13. is, qui est; ib. de eis, qui essent; ib. 16. is, qui ... est; ib. 47. illum, qui est; ib. 48. qui quaestor fuisset; ib. 62. eum ..., quem actorem causae suae socii ... esse voluerunt; ib. 65. is qui ... fuit; ib. 69. ab eis, qui ... sunt; Verr. a. pr. 55. est idem Verres, qui fuit semper; ib. I, 2. ei, qui ... fuisset; ib. 15. qui ... fuissem; ib. 16. qui in ea provincia quaestor fuissem; ib. istum, quem sciant esse hominem improbissimum; ib. 23. apud eos, quos ... esse intellegebat; ib. 38. qui fuit; ib. eum, qui .. est; ib. 39. idem in Cn. Dolabellam qui in Cn. Carbonem fuit; ib. 41. venerat ipse qui esset in consilio; ib. 73. hi, qui ... sunt; ib. 93. qui .. qualis in edicto constituendo fuerit cognoscite; ib. 104. eum, qui ... erat; ib. 124. tu .., qui .. fuisti; ib. II, 24. qui ... erant; ib. 31. qui (erant); ib. idem .., qui (fuit); ib. 39. qui quam .. fuerit; ib. 58. nos, qui ... sumus; ib. 87. illum ..., qui proximus est; ib. 108. eum ..., quem ... sibi amicissimum esse arbitraretur; ib. 109. illi .., qui in ea provincia non fuerunt; ib. 111. eorum, qui in Sicilia fuerunt; ib. eos, qui .. inimicissimi sunt; ib. 152. is, quem .. inimicissimum esse oporteat; ib. 153. complures [qui .. praetores fuerunt]; ib. 155. responde ..., quem esse hunc ... Verrucium putes; ib. 190. (eum) quem video ... in Sicilia fuisse et quem ... intellego locupletem fuisse; ib. contra dixit .., qui ... Romae fuit; ib. III, 18. Agyrium venit [qui cum eo]; ib. 67. ornabant eos, qui in operis erant; ib. 94. qui ... hospes fuisset ... ascripsit; ib. 110. pro eis, qui ... incolumes erant; ib. 115. eum ..., qui ... improbus sit; ib. 155. ei, quos innocentissimos meminimus; ib. 190. is, qui esset cum imperio; ib. IV, 10. eorum iudicio, qui studiosi sunt; ib. 13. qui cum hostes communes sint; ib. 21. illius, qui consul fuit; ib. 22. qui ... cum consul fuisset; ib. ab eis, qui ex eadem familia sint; ib. 81. ab eis, qui principes ... erant; ib. 93. qui Syracusis fuerint; ib. 124. nostrum .. unus quisque qui tam beati ... non sumus; ib. 126. eos, qui ... participes fuissent; ib. 139. ad huius, qui postea fuit, .. consilium; ib. V, 25. idem, qui semper fueras; ib. 39. (eius), quem sibi amiciorem ... esse cognoverant; ib. 48. omnes qui ante te fuerunt praetores; ib. 49. illum, qui non erat; ib. 70. eum, quem archipiratam esse diceres; ib. 75. in eos, quos dicto audientis esse iussi; ib. 104. ille ..., qui tibi esset ignotus; ib. 166. qui .. tibi notus esset; ib. 168. omnis, qui .. fuerint; Font. 1. qui erant hostes; ib. 13. (eos), qui .. fuerant; ib. omnes ..., qui sunt socii; ib. 32. cum eo, quem ... heredem esse cupiebat; Caecin. 12. ei ..., qui ... fuit; ib. 49. eos, qui ... fuerint; ib. 64. eius, qui in Italia non sit; ib. 57. eos, qui ... parati .. sunt; ib. 60. eius ..., qui ... sit .. bonus vir; ib. 78. qui cum Graccho fuerunt; ib. 87. is, qui in numero Quiritium non est; ib. 96. omnes, qui in eadem causa sunt; ib. 97. ei, qui in servitute iusta fuerunt; ib. 99. eos, qui vobis fructui sunt; imp. Pomp. 16. omnes, qui ubique praedones fuerunt; ib. 35. ceteros, qui erant in eadem sententia; ib. 56. unus, qui reliquus erat Dinaeae filius; Cluent. 21. de eo, quem omni supplicio dignum esse ducebant; ib. 29. eum, qui .. singulari fuerit audacia; ib. 64. eum .., qui in periculo fuerit; ib. eos, qui leviores erant; ib. 71. qui erant in contione; ib. 78. ab eis, qui M. Aemilio ... tribuni militares fuerunt; ib. 99. quemquam ..., qui in eadem culpa sit; ib. 129. de eis, quos amicos nostros arbitramur; ib. 143. idem, qui sui luctus (testis est); ib. 168. ei ..., quem sibi offensiorem ... sciebat esse; ib. 172. ei, qui ad fraudem callidi sunt; ib. 183. vos .., quos huic ... quasi aliquos deos ... fortuna esse voluit; ib. 195. vos, qui aequi estis omnibus; ib. 202. eum, quem custodem vestrae libertatis fore videant; leg. agr. II, 25. QUI OPTIMA LEGE (SINT); ib. 29. qui ... consules fuerunt; ib. 37. *is*, qui princeps senatus fuit; ib. 82. QUI POST C. MARIUM CN. PAPIRIUM CONSULES; ib. III, 6. QUI POST MARIUM ET CARBONEM CONSULES; ib. 7. eum, qui cum telo ... fuit; Rabir. 19. neminem ..., qui illo die Romae fuerit; ib. 31. is, qui auctor huius iudicii *est;* ib. 33. quosdam, qui tecum una fuerunt; Catil. I, 8. me ..., qui magno in periculo essem; ib. 19. eum ..., quem ducem belli futurum (esse) vides; ib. 27. eum, quem esse hostem comperisti; ib. de eis ..., qui nobiscum sunt; ib. II, 17. eos, qui huius coniurationis participes fuissent; ib. III, 14. (eum), qui .. rei publicae sit hostis; ib. IV, 10. nemo, qui modo tolerabili condicione sit servitutis; ib. 16. eorum, qui in tabernis sunt; ib. 17. (neminem), nisi qui patricius sit; Muren. 15. de eis, qui in dicendo magni ... fuerunt; ib. 29. omnes ..., qui non aperte inimici sumus; ib. 45. eum, qui esset futurus ... signifer calamitosorum; ib. 50. nos .., qui sapientes non sumus; ib. 61. (hunc), quem ... provinciae salvum esse cupiant; Flacc. 5 (§. 27). eum .., qui nuper summo cum imperio fuerit; ib. 18. (idem), qui locuples testis ... sanguinis sui non fuerit; ib. 40. nemo qui mortalis esset audivit; ib. (ipse), qui ita sit ambitiosus; ib. 42. eis, qui simul essent; ib. 44. eos, quos esse omnino noluerunt; ib. 61. ab eis, qui in consilio nobis fuerunt; ib. 77. „(is), qui mihi auctor fuit"; ib. 81. eum .., qui tam fuerit in hereditate concedenda liberalis; ib. 89. hi .., qui sunt in re publica principes; Sulla 7. ab eo ..., qui particeps .. consilii vestri fuit; ib. 12. qui vobis in consilio fuerunt; ib. 13. cuius (regni) vicarius qui velit esse inveniri nemo potest; ib. 26. essem idem, qui soleo (esse); ib. 47. tam sum ... mitis quam qui lenissimus; ib. 87. qui paulo ante consul designatus fuisset; ib. 91. hunc .., qui .. voluntate ... noster est; Arch. 19. qui tanto amore in me ... fuit; sen. 24. alius ..., quem ego inimicum mihi fuisse non dico; ib, 32. hic .., qui custos capitis fuit; ib. 35. hic ..., qui ... in filii loco fuisset; ib. eis ..., qui numquam aegro corpore fuerunt; Quir. 4. idem, qui semper fuit; ib. 8. omnium, qui sunt; ib. 16. eorum, qui odio rei publicae ... fuerunt; ib. 21. qui in ulciscendo remissior fuit; ib. 23. qui in tantis beneficiis ... remunerandis est tardior; ib. qui si verus fuit; dom. 11. qui ... ne nunc quidem tecum est; ib. 13. quem carnificem civium, quem indemnatorum necis principem, quem crudelitatis auctorem fuisse dixeras; ib. 21. tu neque Fonteius es, qui esse debebas, neque patris heres; ib. 35. me ..., quem tu .. non poteras dicere non licere esse Romae; ib. 51. eum ..., quem ne tunc quidem ... negare poteras esse ... senatorem; ib. 82. in me ..., qui reus non fui; ib. 83. vos, qui estis antistites caerimoniarum; ib. 104. eum ..., qui nisi fuisset; ib. 111. quem ego .. credo ... non ita crudelem fuisse; ib. 134. eum ..., qui sit ... deterrimus; har. resp. 56. cum ... satis esset signi esse improbum, qui mutata veste non esset; Sest. 27. eis, qui in timore fuissent; ib. 78. si vos eos, qui nunc estis, ... fore putasset; ib. 30. duo, qui privati tum essent; ib. 40. non nulli etiam, quos esse puta-

veram, non erant; ib. 69. is, qui est de vi reus; ib. 75. ille ..., qui stipatus semper sicariis ... fuit; ib. 95. ei ..., qui integri sunt; ib. 97. omnes optimates sunt, qui neque nocentes sunt ... nec malis domesticis impediti; ib. qui cum tutores sunt; ib. 99. illi ... qui sunt tales, qualis pater tuus, M. Scaure, fuit; ib. 101. illi ..., qui in contione sunt; ib. 104. (illi), qui populares erant; ib. 105. de me, quem ... ereptorem libertatis esse dicebat; ib. 109. qui quaestores legatique essent; ib. 128. vos ..., qui nobiles estis; ib. 136. (eum), quem a te alienissimum esse dixisses; Vatin. 3. (ei), quem praevaricatorem esse ... iudicasses; ib. quem antea vix tibi notum esse dixisses; ib. ex eis tres erant, ... quos privatos esse dicebas; ib. 16. nos ..., qui illi sumus amicissimi; ib. 29. qui in patris potestate est; Cael. 17. eum ..., qui in hortis fuerit; ib. 28. quem vos socium vestrae religionis ... facile esse patiamini; ib. 54. quos putavit fore diligentissimos satellites scelerum; prov. cons. 5. is ..., qui est ... hostis; ib. 12. omnibus, qui amici fuerint saluti et dignitati meae; Balb. 2. qui ubique sunt propugnatores huius imperii; ib. 51. eos, qui principes fuerunt conservandae salutis ... meae; ib. 59. quos video esse non nullos; ib. 62. ego, qui multis saepe auxilio fuerim; Piso 18. nemo .., qui incolumis fuerit; ib. 38. qui esset paratus ad se defendendum; ib. 55. illum .., qui est in summa sacra via; Planc. 17. quos natura putes asperos (esse); ib. 40. hos, quos iam tum coniunctos fuisse dicis; ib. 54. qui si erat divisor; ib. 55. tu ..., qui cum mihi esses amicissimus; ib. 73. eos ..., qui nostrae causae duces ... fuissent; ib. 74. idem ..., qui servator fuissem; ib. 89. eum ..., quem omnes in re publica principem esse concedunt; ib. 93. idem sum ..., qui fui semper; ib. te ... obtestor, qui meorum consiliorum ... adiutor fuisti; ib. 104. vos (spero) eosdem ... futuros, qui fueritis in me (conservando); ib. qui fortissimus in bellis fuisset; Scaur. 1. is, qui .. (frater) est; ib. 37. qui sunt eius stirpis; Rab. Post. 2. qui nec tribunus nec praefectus ... fuit; ib. 19. qui ... fuerint his causis implicati; ib. vobis, quos aequissimos esse confidimus; Rab. Post. 45. nos, qui semper vestrae auctoritati dediti fuimus; Milo 4. (eius), quem immortalem ... omnes esse cuperent; ib. 16. illi, qui erant cum Clodio; ib. 29. ei ..., quem esse omnes salvum ... volunt; ib. 50. de nobis, quos in re publica tecum simul esse voluisti; Marcell. 19. omnes .., qui fuerunt; ib. 21. qui fuerunt; ib. qui una tecum fuerunt; ib. qui erant in Africa; Ligar. 3. ut essem idem qui fuissem; ib. 7. ab hoc ..., quem tu .. crudelem esse vis; ib. 12. eius ..., qui in eadem causa ... fuisset; ib. 16. is, qui in eadem causa fuisset; ib. 17. qui nobiscum essent; ib. 33. omnis, qui contra te non essent; ib. unus, qui ... esset eorum similis; ib. 34. eorum .., quos tu .. salvos esse voluisti; ib. (eos), qui dicto audientes ... non fuissent; Deiot. 23. ego, qui pacis semper auctor fui; ib. 29. a se, qui in altera parte fuisset; ib. 35. nemo quem (reum) futurum putemus; Phil. I, 21. te ..., [qui es mihi carissimus]; ib. 29. (eum), quem ipse victor ... salvum esse voluisset; ib. II, 5. qui tum erant consules designati; ib. 12. qui in eo numero fuisset; ib. 25. quisquam ..., qui fuisset; ib. ego, qui sum illorum ... familiaris; ib. 31. omnibus, qui in Italia tum fuerunt; ib. 57. mihi, qui non fui (in Italia); ib. eorum, qui tum tecum fuerunt; ib. 59. qui rei publicae sit hostis; ib. 64. quisquam, qui ... tam timidus fuerit; ib. 74. iste .., qui tibi uni est iure consultus; ib. 96. qui simili in calamitate sunt; ib. 98. inter eos, qui una fuerunt; ib. 107. qui ubicumque terrarum sunt; ib. 113. quis est qui eum hostem non existimet? ib. III, 14. omnes, qui sumus e municipiis; ib. 15. is, qui cum dignitate est; ib. 22. hic ..., qui ... omnibus bonis fuerit inimicus; ib. 30. qui sumus eius conlegae; ib. V, 9. eum, qui fuit (princeps); ib. 28. eis, qui in exercitu M. Antonii sunt; ib. 34. qui optimo (iure) sit; ib. 45. qui in sua (potestate) numquam fuerit; ib. VI. 4. (idem), qui ... populares fuerint; ib. VII, 4. ego .., qui semper pacis auctor fui; ib. 7. eorum, qui tribuni militares fuerunt; ib. 16. ei, qui una sunt; ib. 18. eos, qui natura cives sunt; ib. VIII, 13. neminem ..., qui amicus huic sit civitati; ib. 19. eis, qui secum sint; ib. 26. eorum, qui cum M. Antonio sunt; ib. 33. ><. is ..., qui causa mortis fuit; ib. IX, 7. ab eo, qui aperte hostis esset; ib. XI, 5. ille, quem tu miserrimum esse voluisti; ib. 8. horum .., qui omnibus bonis hostes sunt; ib. 12. qui .. eius ... facinoris ... adiutores fuerunt; ib. 29. quis est .., qui ... inflammato animo futurus sit; ib. XII, 8. reliqui ..., quos minime mirum est ... fidelis esse; ib. 10. eos, qui una sunt; ib. 17. eos .., qui hostium numero non sunt; ib. XIII, 11. eis, qui fortunati sunt; ib. 16. eorum, qui erant in eum tyranni; ib. 17. qui ubique essent; ib. XIV, 20. ego, qui ... verae pacis auctor fuissem; ib. 20. eos, qui re sunt hostes; ib. 21. eorum, qui nunc sunt; ib. 33. cum eis ..., quos duces operarum fuisse dixisti; Fr. B. VI, 47. num in eo, qui sint hi testes, haesitatis? ib. VII, 3. ex eis, qui tribuni pl. fuerunt; ib. 7. in eos, qui ... apud Baias essent; ib. XIII, IV, 1. tu, qui indutus muliebri veste fueris; ib. V, 2.

evertit: istius ..., qui ... ea ... religionis nomine evertit; dom. 109. vos ..., qui leges eius evertitis; Phil. I, 19.

exaequat: iste, qui ... exaequasset; Verr. II, 123.

excedunt: eorum ..., qui ex vita excesserint sine tormentis; Phil. XIII, 41.

excellit: is, qui dignitate principibus excellit; imp. Pomp. 41.

excipit: vos ..., qui excipiatis; Sex. Rosc. 151. ille, qui .. fugientis exciperet; Catil. III, 8. qui rumores Africanos exciperent; Deiot. 25.

excitant: eos, qui ... excitarint; Sest. 1. qui civile bellum ... luctuosum excitaverunt; Marcell. 18. (hi), qui vos ad libertatem recuperandam excitaverunt; Phil. VII, 21.

excludunt: (eis), qui nostros exercitus saepe excluserant; Verr. V, 84.

excogitant: eorum, qui istam legem excogitaverunt; Phil. I, 20.

exercet: ab eo, qui iudicium exercet; Arch. 32.

exhalant: ad eos ..., qui nondum ... crapulam exhalassent; Verr. III, 28.

exigunt: eos, qui ... exigunt (vectigalia); imp. Pomp. 16.

existimat: qui quam ob rem ... existimarit; Qu. Rosc. 20. ab eis, qui ... existimarunt; Verr. III, 50. erit quisquam tam stultus ..., qui ... existimet? ib. III, 70. hic ..., qui existimet; ib. 138. qui plus existimet apud .. senatores pecuniam quam apud tris negotiatores metum valere; ib. praeceps amentia ferebare, qui..existimares; ib. V, 121. ego is sum qui existimem; Sulla 67. quis est qui ... existimet? Phil. VI, 11.

exeunt: qui ... ad negotium exierunt; leg. agr. I, 8. qui nisi exeunt; Catil. II, 23.

exorat: *aliqui* ..., qui hominem ... avarissimum exoraret; Rab. Post. 21.

expellit: ille ..., qui .. expulerit; Caecin. 39.
experitur: is .., qui ... sit expertus; dom. 34.
expetunt: qui .. bonam famam ... expetunt, aliis otium quaerere debent; Sest. 139.
exquirit: tu es, qui ... exquisisti; Verr. III, 71.
exsecant: ei ..., qui exsecant pestem aliquam; Sest. 135.
exsistunt: (ei), qui .. primi virtute et consilio praestanti exstiterunt; Sest. 91.
exspectant: qui tametsi ... exspectant; Verr. I, 90. qui istas (tabulas novas) ... exspectant; Catil. II, 18. eorum, qui ... dominationem .. exspectant; ib. 19. vos, qui ... exspectatis; ib. III, 3. eis, qui exspectant; Phil. VIII, 10.
exterminat: eum, qui civem ... servorum armis exterminavit; Milo 73.
extorquent: nos, qui P. Lentulo ... flammam de manibus extorsimus; Flacc. 97.
fabricatur: is, qui fabricatus gladium est; Rab. Post. 7.
facit: (is), qui ... fecerit; Quinct. 46. in eos, qui permulta male agendi causa .. fecerunt; ib. 52. eos ..., qui fecissent; Verr. a. pr. 34. qui ... fecerant; ib. I, 59. illi ..., qui ... fecerunt; ib. 98. iste ..., qui ... fecerit; ib. 154. is, qui .. fecerat; ib. II, 46. quem qui fecisset, ne legeretur; ib. 122. eos, qui ... faciunt; ib. III, 111. eum, qui hoc facit; ib. 190. sunt ... complures, idem qui fecerint; ib. 221. ego .., qui ... verba faciam; ib. IV, 35. qui ... causam ... difficiliorem fecit; ib. 44. ut aliquem reperiret, quem illud fecisse insimularet; ib. 100. qui faciunt; ib. V, 47. is, quem ille argentariam Lepti fecisse dicit; ib. 155. illum, qui fecerit; Tull. 32. qui cur facerent; ib. 55. quivis, qui ... fecerit; Caecin. 57. eum, qui sine ... multitudine vim fecerit; ib. 93. qui haec fecerint; imp. Pomp. 37. QUI VENENUM MALUM FECIT; Cluent. 148. ego, qui trinos ludos aedilis feceram; Muren. 40. tibi, qui casu nullos (ludos) feceras; ib. illum, qui haec fecerat; Arch. 22. qui contra leges faceret; dom. 48. eos, qui ... verba de salute mea fecerant; ib. 54. eos, qui id fecissent; har. resp. 15. ab illo ..., qui ... syngraphas fecit; ib. 34. ex te ... quaero, qui ludos apparatissimos .. fecisti; Sest. 116. ipse, qui ludos faciebat; ib. 117. omnes, qui ita fecerant; ib. 141. (his pulsis), qui me huius urbis compotem fecerunt; ib. 146. quaero num quis ante te tam fuerit nefarius qui id fecerit? Vatin. 22. is, qui fecit; Cael. 23. eos, qui haec ex minimis tanta fecerunt; ib. 39. eum, qui ... de civibus cum sociis faciat pactiones; prov. cons. 12. qui ... in utriusque pari scelere disparem condicionem facit; ib. 17. eius, qui contra fecerit; Balb. 33. in eis, qui fecerunt (iniuriam); Piso 95. eum, quem cum sorore germana nefarium stuprum fecisse L. Lucullus ... dixit se comperisse; Milo 73. (eum), qui facit (haec); Marcell. 8. (hunc), qui illud animi causa fecerit; Phil. VII, 18. hunc ..., qui ... alterum fecit; ib. XIV, 26.
factitant: multi ..., qui sacrificia gentilicia ... factitarint; har. resp. 32.
fallit: eum, qui .. fefellisset; Sex. Rosc. 116. (eos), qui Cn. Pompeium, qui praesentem, qui nullo impellente fallebant; Flacc. 20.
fatetur: absolvite eum, qui .. fateatur; Verr. III, 221. eum, qui fateatur se deiecisse; Caecin. 91. eum ..., qui se homines coëgisse fateatur; ib. 104. nemo ..., qui se in Capitolio fuisse ... fateretur; Rabir. 23. nemo ..., qui id non iure factum esse fateatur; Catil. I, 5. neminem ..., qui non fateatur; ib. 30. quis .. inveniri potest qui ... fateatur? ib. II, 7. nemo est ..., qui .. non ... fateatur; ib. 9. eos, qui fatentur; Muren. 40. nemo est ... qui non ... fateatur; dom. 72. quis est ... qui ... fateatur? har. resp. 20. quis est qui id ... responsum esse fateatur? ib. 29. ei, qui a se hominem occisum esse fateatur; Milo 7. eum, qui fateretur; ib. 15.
favent: quam multos fuisse putatis ... [... qui ... faverent?]; Catil. II, 3. omnes, qui favent nobilitati; Planc. 18. ei, qui .. ei .. aperte favent; Phil. VII, 18.
ferit: qui (hostem) feriet; Balb. 51. qui multis inspectantibus caput feriebas; Fr. B. XV. II, 4.
fert: ei ..., qui ... tulerunt; Sex. Rosc. 107. qui ... tulerunt; Qu. Rosc. 1. horum, qui sententiam laturi sunt; Verr. I, 153. (ut sit) qui ... sententiam ferat; ib. II, 76. qui illud ... acerbe tulerit; Cluent. 109. eum, qui legem tulerit; leg. agr. II, 20. eum, qui tulerit de ... potestate; ib. 21. tibi ..., qui ... sententiam laturus es; Flacc. 85. eius ..., qui meae saluti ... auxilium tulisset; dom. 27. ei ..., qui suffragium ferant; Sest. 109. eos, qui suffragium ferant; Planc. 10. eius, qui illam legem ferebat; ib. 35. ille, qui stillantem prae se pugionem tulit; Phil. II, 30. quis ... est qui ... ferret? ib. VI, 15. qui generi querellam moderate ferat; ib. VIII, 19. quosdam ..., qui eius ... voluntatem ... probari moleste ferant; ib. 30.
fingit: qui hoc fingeret; Phil. XIV, 14.
floret: tu .., qui inter illos florebas; Quinct. 80.
fraudat: cum eo ..., qui te in hereditaria societate fraudarat; Quinct. 76. quis sit qui .. fraudarit; Qu. Rosc. 17. (in eo), qui ... fraudavit; Caecin. 7.
fruuntur: illi ..., qui tua liberalitate fruuntur; Ligar. 31.
fugit: eorum, qui fugerint; Caecin. 46. nemo ... inventus est qui non ... fugeret; Cluent. 193. eum, *qui* ... nu*llum* umquam mor*tis pe*riculum fugit; Rabir. 37.
fugitant: ab eis, qui .. fugitant; Sex. Rosc. 78.
fulgent: hos ..., qui fulgent purpura; Catil. II, 5.
funestant: his ..., qui ... funestant; Font. 31.
gaudent: ei, qui illum .. inimicum esse gaudebant, har. resp. 52. eis, qui illum regnare gaudebunt; Phil. II, 29.
gemit: nemo aspexit (te), qui non gemeret; Piso 25.
gerit: eorum gratia ... factum est, qui ... morem gerunt; Quinct. 9. quasi ei, qui ... gererent, ... solerent; Quinct. 13. is, qui ... gessit; Verr. II, 112. is, qui gessit; Font. 14. eorum .., qui ... gesserunt; ib. 49. omnes ..., qui ... gerunt || gerant ||; Caecin. 57. omnes ..., qui ... gerunt; ib. 58. eius, ... qui cum praedonibus ... bellum gesserat; imp. Pomp. 33. illorum qui externa bella gesserunt; Catil. III, 27. qui gessit; Flacc. 23. (optimates habebantur), qui ... ita se gerebant, ut sua consilia optimo cuique probarent; Sest. 96. *qui in* Hispania bellum acerrimum ... gesserat; Balb. 14. eos .., qui iam imperia ac bella gesserunt; ib. 45. eos, qui bene rem publicam gesserint; Piso 45. qui te ita gesseris; ib. 82. (tu), qui si nihil gesseras dignum honore; ib. 97. aliquem ..., qui tuo arbitrio tribunatum gereret; Milo 33. ab omnibus ..., qui ... bella gesserunt; Deiot. 37. illi, qui istam rem gesserunt; Phil. II, 30. qui .. bellum cum re publica gerunt; ib. V, 1. qui ... in foro gessi labores; ib. VI, 17. qui ... bellum geram cum impiis civibus; ib. eius, qui cum maioribus nostris bellum gesserat; ib. IX, 4. eis,

qui bellum gerunt; ib. XII, 9. qui maiora bella gesserunt; ib. XIII. 9. eis .., qui illam rem gesserunt; ib. 39.

gubernat: illis, qui tum rem publicam gubernabant; har. resp. 41. qui in maximis ... fluctibus rei publicae navem gubernassem; Piso 20.

gustant: multos ..., qui ... gustassent genus hoc vitae; Cael. 28.

habet: ad me ... qui ... temporis ... vix satis habui; Quinct. 3. is, qui vocem venalem habuerat; ib. 13. [in] tanta felicitate nemo potest esse ... qui ... habeat; Sex. Rosc. 22. qui ... habetis; ib. 29. qui ... habent; ib. 132. eum, quem ... quicquam iam habere reliqui vides; ib. 147. qui ... habuerit; Verr. II, 12. eorum, qui ... habebant; ib. 71. iste, qui ... rationem habuisset; ib. 97. is, qui habet imperium; ib. 121. istius ..., qui ... habuerit; ib. 134. eum ..., qui ... non haberet; ib. III, 20. eos .., qui habent oppidum; ib. IV, 21. istum ..., quem scirem nulla in re quicquam simile hominis habere; ib. 33. ille, qui illa non invitus haberet; ib. 38. non es dignus tu qui habeas; ib. 45. is, quem ... audierat multa secum .. habere; ib. 62. in eos ipsos, qui honorem .. habuerant; ib. 90. [is, qui tum magistratum .. habebat]; ib. 137. eum, qui summam potestatem haberet; ib. 141. (omnis), qui aliquid formae ... habebant; ib. V, 64. omnis, qui artificii aliquid habuerant; ib. 71. in eos .., qui navis inanis habuerunt; ib. 104. in eum .., qui solus habuerit .. navem; ib. iussu eius, qui potestatem habuit; ib. 111. ab eo, qui ... fascis et securis haberet; ib. 163. (eos), qui non habuerint; Caecin. 60. eos, qui ... habuerint; ib. 64. ab eis, qui habent (exercitum); imp. Pomp. 50. nos, qui ... Italiam tutam habebamus; ib. 55. vos, qui ... exercitus habuistis; leg. agr. I, 12. qui habeat (ea); ib. II, 32. eos ..., quos venenum habuisse ipsos comperissent; Cluent. 56. eum, qui spem salutis ... non habuerit; ib. 64. (neminem), qui pecuniosum inimicum haberet; ib. 77. QUI MAGISTRATUM HABUERIT; ib. 148. ei, qui magistratum habuerunt; ib. 156. qui in agro Larinati praedia, qui negotia, qui res pecuarias habent; ib. 198. eorum, qui ... possessiones habent; Catil. II, 18. isti, qui possessiones habent; ib. [qui habet (gratiam)]; Quir. 23. is, qui in Marsis ... tectum ... iam nullum haberet; dom. 116. (is), qui (gratiam) habet; Planc. 68. ego .., qui Albanas habeo columnas; Scaur. 45. omnes ..., qui .. habent aliquid ... sanitatis; Marcell. 32. eum, qui causam habet; Ligar. 10. eos, qui suam rem nullam habent; Phil. II, 15. num quisnam est .. qui .. non habeat? ib. VI, 12. ei ..., qui in Gallia dilectus habent; ib. VII, 21. omnes ..., qui ... intellegentiam iuris habuerunt; ib. IX, 10. ab eo, qui civis ... speciem haberet; ib. XI, 5. opus est .. eo, qui imperium legitimum habeat, qui ... perspectum animum in re publica liberanda (habeat); ib. 26. ut alius ... sit, qui habeat; Fr. B. VI, 21. qui animum hostilem habet; ib. XII, 10. *ei, .. qui praedium habet*; ib. XIII, IV, 2.

habitat: in eo, qui ... habitarit; Sex. Rosc. 39. eos, qui habitant; Verr. I, 118. omnis, qui habitarent in Sicilia; ib. III, 95. cum his, qui in foro habitarint; Muren. 21.

haerent: illos, qui ... in medullis populi Romani ... haerebant; Phil. I, 36.

horret: *(is)*, qui ... iudicium horrueris; Verr. V. 74. (ei), qui .. tribunicium nomen horrebant; leg. agr. II, 68.

iacent: eos, qui .. iacerent; Caecin. 60.

iactat: alter, qui ita se in populari ratione iactarat; Sest. 114.

ignorat: alicui, qui .. ignoret; Verr. a. pr. 28. eorum causa, qui locum ignorant; ib. V, 96.

imitantur: ei, quos (imitari) oportebat; Phil. VIII, 31.

imminent: ei ... qui in vestras fortunas imminent; Phil. VII, 31. ei, qui nostris bonis imminent; ib. VIII, 9.

immittit: (idem), qui se armatus ... immiserit; Font. 48.

impedit: qui impedituri sint (hunc); Muren. 85. qui id impedisset; sen. 27. multi, qui ... impedirent clementiam tuam; Ligar. 15.

impellit: hi ..., qui non nullos agrestis homines ... in ... spem rapinarum .. impulerunt; Catil. II, 20. qui barbaros homines ad bellum impelleret; Sulla 36.

imperat: ei, qui imperant; Verr. I, 88. qui ... in carcerem condi imperavit; ib. V, 76.

impetrat: eine ... indigni erant qui impetrarent? Sex. Rosc. 119. idoneus non est qui impetret; imp. Pomp. 57.

imponit: illi .., qui imposuisset; Sest. 44. eum, qui imposuerit diadema; Phil. II, 86. eos, qui diadema imposuerint; ib. X, 7.

incendit: eum, qui aedem Nympharum incendit; Milo 73. ille ..., qui ... curiam incenderit; ib. 90. ei .. , qui incenderit curiam; Phil. VI, 10.

inchoat: idem ... qui inchoavit; prov. cons. 19.

incidit: quid te audacius, qui eius nomen incideris? dom. 80. eum, qui in me ipsum incurrit atque incidit; Planc. 17. eos .., qui ... in praedones inciderint; Rab. Post. 29. omnibus, qui in latrones inciderint; Milo 30.

incitant: neque desunt qui istos in me ... incitent; Flacc. 66. eos ..., qui incitarunt aliquando populi animos ad seditionem; Sest. 139.

incolunt: ei, qui .. incolebant; Verr. I, 46.

increpat: eum ..., qui ... in opinionem gratiae increpat; har. resp. 52.

incubat: hic ..., qui illi pecuniae ... spe iam atque animos incubaret; Cluent. 72.

incumbit: neminem ..., qui non omni studio ... incubuerit ad rem publicam conservandam; Sulla 82. ab eis, qui in te ipsum incubuerunt; Planc. 17.

infert: qui parietibus, qui tectis, qui ... postibus meis ... bellum intulistis; dom. 60. duobus ..., qui ... vastitatem ... agris intulerunt; har. resp 3. *qui bellum sociis intulit*; Sest. 59.

inflectit: unus, qui suo squalore vestros oculos inflecteret; Quir. 8.

ingreditur: qui cum istam disputationem .. ingressus esset; Caecin. 79. quem .. ingressum esse in bellum videbam; Catil. II, 14. eis .., qui eadem pericula ... ingrediuntur; Muren. 4.

init: eum ..., qui .. inierit; Tull. 32.

insaniunt: inter eos, qui ipsi quoque insaniunt; Sex. Rosc. 33.

insectantur: eos, qui insectantur; Cael. 32.

instituit: qui ... quaestum sibi instituisset sine impendio; Quinct. 12. tu, qui institueras; Verr. II, 57. eum ..., qui parietem ... per vestibulum sororis instituit ducere; Milo 75.

intellegit: erit quisquam tam stultus ..., qui non intellegat? Verr. III, 70. qui si intellexerint; ib. IV, 68. quis est qui non intellegat? Sest. 33. quis est ... qui non intellegat? Marcell. 22. quis .. est ..., qui hoc non intellegat? Phil. III, 4. (neminem), qui intellegeret; ib. 21. nemo est tam stultus qui non intellegat; ib. 34. quis est .. qui hoc non intellegat? ib. IV, 4.

intercedunt: qui intercedant; Phil. I, 25.

intercurrunt: qui intercurrerent; Phil. VIII, 17.

interdicit: (is), qui ... interdicit; Caecin. 36.
interest: ceteri, qui ... interfuissent; Verr. I, 28. eorum, qui interfuerant; ib. II, 55. alii, qui interfuerunt; ib. 102. vos, qui ... non interfuistis; Font. 14. ab eo .., qui interfuit; Sulla 12.
interficit: eum ..., qui eum ... interfecerit; Cluent. 125. eum ..., qui socrum, qui uxores, qui ... fratris uxorem ..., qui denique suos liberos interfecerit; ib. qui te interficerent; Deiot. 17. qui illum interfecerant; Phil. II, 5.
interimit: is, qui Catilinam ... interemit; Flacc. 5. is, qui illo gladio civem aliquem interemit; Rab. Post. 7. qui tum (illum) interemisset; Milo 39.
interlinit: eum ..., qui testamentum interleverit; Cluent. 125.
interponit: num quem putes ... posse reperiri qui se interponat? Vatin. 37. qui omnis moras interponas; Phil. VIII, 17.
intrat: eum, qui ... intrasset; Caecin. 22.
intuetur: illum ..., qui ... nos intuetur; Verr. II, 108.
invadit: ei, qui ... invaserunt; Sex. Rosc. 13. illi, qui in Marii nomen invaserat; Phil. I, 5.
invehuntur: ei, qui .. in portum ex alto invehuntur; Muren. 4.
investigat: eum, qui investigarit coniurationem; Sulla 85.
invident: illi, qui honori inviderunt meo; leg. agr. II, 103. qui ... inviderunt ... dignitati meae; Quir. 21. (ei), qui amicis L. Cornelii ... invident; Balb. 58. ei, qui Caesari invident; Phil. V, 48. quosdam, qui invideant alicuius constantiae, qui labori eius; ib. VIII, 30. illi .., qui invident; ib. XII, 30.
invitat: eius, qui te invitarat; Vatin. 32.
iubet: tu ..., qui in campo Martio ... crucem ... constitui iubes; Rabir. 11. sunt inventi ..., qui ... reliquias .. domos comportari iuberent; dom. 113. qui ... fortissimos viros ... iugulari iusserit; Phil. III, 4.
iudicat: hic ..., qui ... iudicavit; Qu. Rosc. 13. eorum, qui iudicant; Verr. II, 30. eius, quem ... putaret iudicaturum; ib. 33. in eos .., qui .. iudicassent; ib. 57. „idoneus .., qui ... iudicem"; ib. 72. ut sit, qui ... iudicet; ib. 76. eorum, quos ei ... arbitrantur res iudicare oportere; ib. 174. hic ..., qui ... iudicarit; ib. III, 138. ecquis est ..., qui .. non ... iudicarit? ib. 143. eorum, qui iudicent; ib. 223. adduxit eos, qui erant iudicaturi; ib. V, 3. ipse, qui iudicaret; ib. 13. ab eis ipsis, qui iudicassent; ib. ei, qui iudicabant; Font. 24. eis, qui rem iudicarint; Cluent. 152. ei, qui rem iudicassent; ib. 153. vos .., qui iudicavistis; leg. agr. II, 2. qui se ipse ... dignum custodia iudicarit; Catil. I, 19. eorum, qui res iudicant; Muren. 24. eorum .., qui ... iudicaverunt; Sest. 4. qui de re simili iudicarunt; Balb. 64. eos, qui ita iudicarint; Piso 95. eum, qui .. vestrum consensum gravissimum iudicavisset; Phil. IX, 8. (eosdem), qui iudicaverint hostem Dolabellam; ib. XIII, 36. eos, qui hostem Dolabellam iudicaverint; ib. hi .., qui iudicabunt; Fr. C. 7.
iugulat: (is), qui familiarem iugularit; Phil. VII, 18.
iungunt: eorum .., qui se tecum ... iunxerunt; Catil. I, 33.
iurat: ei, qui non iuravit; Verr. I, 124. ei, qui iuravit; ib. is, qui si aram tenens iuraret; Flacc. 90.
iuvat: si quis ... sit exortus, qui nostros duces ... iuverit; Balb. 23.
laborat: omnis ..., qui ... laborant; Quinct. 69. eorum ..., quos intellegis ... laborare; div. Caec. 22. ab eis, qui .. laborant; Verr. III, 102. omnes ..., qui laborant; Sulla 4. multorum, quibus ... laborandum est; Muren. 47. ei .., qui pro uno laborarit; Planc. 75.
lacessunt: eos ..., qui lacessierant; prov. cons. 32.
laedit: qui laedit; Sex. Rosc. 111. (is), qui ... laeserit; ib. 113. qui ... laederes; Qu. Rosc. 19.
laetantur: (apud eos), quos ... laetari arbitrabatur; Verr. II, 3.
latitat: QUI FRAUDATIONIS CAUSA LATITARIT; Quinct. 60. eum .., qui fraudandi causa latitet; ib. 84. eum, qui non latitarit; ib. 85.
laudat: ego, qui Catilinam non laudavi; Sulla 83. is . , qui laudavit; Rab. Post. 32. quis est ..., qui non laudet? Milo 77.
lenit: qui ... cruciatu nocentis suum dolorem .. lenierit; Catil. IV, 12. is, qui ... odium suum .. bonitate leniret; Marcell. 31.
liberat: eorum, qui ... liberaverunt; div. Caec. 55. eidem, qui ... liberarant; Verr. II, 71. is, qui ... maximis rem publicam periculis liberarat; Piso 95. illum e civitate eiecerunt, qui ... domestico bello rem publicam liberarat; Planc. 70. tibi ..., qui maximo te aere alieno ... liberavisti; Phil. II, 35. eos, qui te pretio accepto liberaverunt; Fr. B. XV, IV, 4.
licetur: eum, qui digito sit licitus; Verr. III, 27. eis ..., qui licerentur; ib. 148.
litigat: inter eum, qui ... litigat; Qu. Rosc. 53.
locat: qui locas; Verr. I, 142. iste ..., qui ... locaverit; ib. 154.
loquitur: istos ..., qui haec loquuntur; Catil. II, 12. non nulli ..., qui me animo .. fracto esse ... loquebantur; dom. 97. qui ... sic loquetur; Cael. 33. sunt .., qui ita loquantur; Rab. Post. 38. qui ... tam impudenter loquare; Phil. II, 16. plures ..., qui ita loquantur; ib. VI, 16. qui haec loquuntur; ib. VII, 3. ei, qui ... Latine loquuntur; ib. 17. qui quidem .. mecum ita locutus est; ib. IX, 9.
machinantur: ei, qui haec machinabantur; leg. agr. II, 23.
male dicit: illo, qui male dicit; Phil. III, 15.
mavolt: (is), qui ... maluerit; Quinct. 46. ei, qui ... sequi maluerunt; ib. 94. nemo erat qui non ... mallet; Sex. Rosc. 24. me .., qui .. maluerim; ib. 142. eos .., qui ... malunt; div. Caec. 21. quemquam esse putas qui non malit? ib. 60. eos, qui ... maluissent; Tull. 42. ex eis, qui vadimonia deserere quam illum exercitum maluerunt; Catil. II, 5. eorum ..., qui ... communi incendio malint quam suo deflagrare; Sest. 99. nemo ..., qui maluerit esse popularis; prov. cons. 38.
mandat: illum ..., qui mandarit; Sex. Rosc. 113. huic .., qui hoc litteris .. mandarit; Phil. XIII, 37.
maneret: qui ... manserunt; Tull. 55.
medentur: erant .., qui ... mederentur; Sex. Rosc. 91.
meminit: is ..., qui ... meminit in tertio (capite); leg. agr. II, 26. qui se civem esse meminisset; Phil. II, 16.
mercantur: eis, qui ... mercabantur; Verr. II, 170.
meretur: in eos ..., qui merentur; Sex. Rosc. 57. vobis, qui de me estis optime meriti; Quir. 22. eorum, qui de me optime meriti sunt; Sest. 2. eum, qui meruit; Phil. XIII, 35.
metuit: qui .. metuerant; Sex. Rosc. 21. eum ..., qui metuisset ne ipse condemnaretur; Cluent. 63. eum, qui metuerit; ib. 64. ego ..., qui con-

tionem metuam; leg. agr. II, 101. nemo ..., qui te non metuat; Catil. I, 13. [te] indemnatum videri putas ..., qui metuat omnis? Piso 98. mihi ..., qui omnia ... naufragia metuebam; Phil. II, 92.
minantur: isti .., qui minantur; imp. Pomp. 58.
minitatur: eum ..., qui huic T. Furfanio ... mortem est minitatus; Milo 75.
minuit: (eum), qui maiestatem populi Romani minuerit; Phil. I, 21.
miratur: sunt, qui mirentur; Verr. I, 6. quis ... recordatur, qui illum ... stulte sperasse miretur? Sulla 70.
mittit: eundem, qui .. (misit); Sex. Rosc. 105. ille ..., qui litteras ... miserit; Verr. III, 44. qui nullas ad senatum litteras miserit; Piso 38. apud eum ..., qui ad me ... litteras misit; Ligar. 7.
molitur: eum ..., quem ... nihil moliri nisi caedem civium ... videret; Phil. III, 6.
monet: illum .., qui monet; Verr. II, 108.
moritur: [quo mortuo] ... in Galliam proficiscitur; Quinct. 15. illum alterum, qui mortuus est; Sex. Rosc. 42. eum ..., qui proxime est mortuus; Phil. II, 12.
munit: accuses eum, qui se praesidio munierit; Sest. 78.
narrat: neque fuisse id nobis narraret; Planc. 58.
nascitur: is qui ita natus est; Milo 68. omnes, qui .. nati sunt; Sex. Rosc. 149. huius .. studia ... perferetis, qui ita natus ... est? Verr. IV, 126. eis, qui nobili genere nati sunt; ib. V, 180. eum ..., quem .. omnes ad civile latrocinium natum putaverunt; Sulla 70. inter eos .., qui nascentur; Marcell. 29.
navigant: in ... praetervectione omnium, qui ... navigarent; Verr. V, 170.
necat: in eum, qui .. necasset; Sex. Rosc. 70. qui .. necasset; ib. 71. inventus est qui in uno corpore pluris necaret; Cluent. 32. eum ..., qui avunculum necaverit; ib. 125. eum, qui ... matrem necavisset; Milo 8.
negat: quis qui absentem defensum neget esse Quinctium? Quinct. 74. quis .. est qui neget? div. Caec. 19. neminem reperies qui neget; Verr. II, 152. contra illum ... qui ... negat; ib. III, 223. quis potest esse ..., qui neget haec? Catil. III, 21. te, qui negas esse verum; dom. 21. quem aiebant negare; har. resp. 17. ut ..., qui negavit, absolutus sit; Cael. 23. [ei], qui Clodium negant eo die Romam ... fuisse rediturum; Milo 47. qui quicquam huic negemus; Phil. VIII, 25. neminem ..., qui illum negaret dignum Antonii senatu; ib. XIII, 28. is ..., qui ... negavit se iudicio aequo certare posse; Fr. B. VIII, 1.
neglegit: qui .. neglexerit; Sex. Rosc. 113. qui ... neglexerit ac violarit; Verr. I, 42. qui neglegunt (conscientiam); Catil. III, 27. ei, qui senatus consilium, qui auctoritatem bonorum, qui instituta maiorum neglexerunt; Sest. 140.
nescit: nemo est .. qui nesciat; Sex. Rosc. 130. nemo .. est qui nesciat; Cluent. 187. neminem, qui nesciat; Catil. I, 15.
nitent: hos ..., qui nitent unguentis; Catil. II, 5.
nititur: huius ..., qui hoc unico filio nititur; Cael. 79.
non volt: (is), qui ... noluit; Qu. Rosc. 23. is, qui .. noluerit; Verr. I, 3. (hi), qui ... nollent; ib. II, 157. qui testis interrogare ... nolueris; ib. III, 41. qui ... decidere noluisset; ib. 56. eum .., qui ut liber sit, adire periculum noluit; Caecin. 99. eum, qui ... censeri noluerit; ib. illi ..., qui ... suam clementiam laudari ... nolebant; Cluent. 105. eum .., qui nollet vendere; leg. agr. II, 82. eos, qui domo exire nolebant; Flacc. 14. eius, qui patriam ... perire suo nomine noluisset; dom. 122. qui si Fortunae ... periculum facere nollet; prov. cons. 35. futuros aliquos qui abiectum hoc cadaver ... nudare non nolint; Piso 82. nemo, qui noluit; Ligar. 20. illum ..., qui illud .. fieri noluerit; Phil. II, 29. omnibus, qui servire nolebant; ib. 35.
noscit: qui .. noverat; Sex. Rosc. 76. „ego .., qui .. novi"; ib. 94. ei, qui .. norunt; ib. 136. vos, qui nostis; Qu. Rosc. 20. qui non nostis; ib. his omnibus, qui ... norunt; Verr. I, 103. qui nossent; ib. II, 37. eis, qui Sthenium norunt; ib. 111. vos ..., qui non iura noritis; Piso 30. tu, qui bene nosses coniunctionem meam et Caesaris; ib. 82. quis est qui horum consensum ... [non] noverit; Ligar. 34. is, qui optime nostros homines novit; Deiot. 23. qui ... bonorum consuetudinem nosset; Phil. II, 7. qui (eum) norunt; ib. XI, 4. iste, qui omnia sacrificia nosset; Fr. B. XIII, III, 1.
nudant: eorum .., qui mea pericula ... deprecatione nudarunt; sen. 31.
nundinantur: eorum ..., qui ... nundinarentur; Verr. I, 119.
nuntiat: excurrat aliquis, qui ... nuntiet; Verr. I, 67. mittuntur .. qui nuntient; Phil. VI, 4.
obicit: ille ..., qui ... obiecerit; Sest. 27. tu ..., qui consulem morti obieceris; Vatin. 23. si quis ... sit exortus ..., qui se saepe telis hostium, qui dimicationi capitis, qui morte obiecerit; Balb. 23. cum ... reperti sint qui ... vitam suam hostium telis obiecerint; ib. 26. ille ..., qui obiecerit; Phil. II, 9.
obeunt: ceteri, qui ... mortem obierunt; Phil. IX, 2. eis ..., qui ... mortem obierant; ib. 4.
obiurgat: (aliquis), qui obiurget mulierem; Cael. 33.
oblectat: mihi ..., qui oblectem; Cael. 37.
obligat: is ..., qui se nexu obligavit; Muren. 3.
oblitterant: qui ... privatam offensionem oblitteraverunt; sen. 21.
obsidet: ei ..., qui imperatorem populi Romani ... obsideret; Phil. VIII, 24.
obsignat: (unus), qui obsignarit; Cluent. 185.
obsistit: huiusce ..., qui obstiterit; Caecin. 39.
obstringit: (iste), qui ... obstrinxerit; Verr. I, 8. omnes, qui tanto se scelere obstrinxerunt; ib. V, 179.
obstruit: isti .., qui non obstruxit; Verr. IV, 79.
obtemperat: illum, qui alterius bene inventis obtemperet; Cluent. 84.
obtinet: ab eis omnibus, qui obtinuerunt; Verr. V, 7. in eo ..., qui ... summum imperium obtineret; ib. 134. qui provincias cum imperio obtinerent; Sest. 128. ei, qui nunc obtinent; prov. cons. 3. a ceteris, qui provincias obtinent; Phil. III, 38. (eum), qui optimo iure .. provinciam obtinuerit; ib. XI, 30. eius .., qui .. provinciam tum obtinebit; ib.
obtrectant: istorum, qui huic obtrectant legi; imp. Pomp. 21.
occidit: eum, qui hominem occidit; Rabir. 19. de eo, qui hominem occidisset; Phil. II, 22. eorum, qui Caesarem occiderant; ib. XIII, 33.
occidunt: de illis loquor, qui occiderunt; Ligar. 18. eis, qui .. pugnantes occiderunt; Phil. XIV, 31. (eorum), qui ... pro patria occiderunt; ib. 35. eorum, qui ... pro patria occiderunt; ib. 38.
occupat: is ..., qui ... agri Lucani posses-

siones occupavit; Phil. XIII, 12. qui Capitolium, qui rostra, qui urbis portas occuparent; ib. XIV, 15.
occurrunt: de eis .., qui occurrebant; Phil. XIII, 28.
odit: apud eos .., qui te oderunt; Verr. IV, 3. nemo ..., qui (te) non oderit; Catil. I, 13. nos, qui te oderamus; Vatin. 20. [te] indemnatum videri putas ..., qui se ipse oderit? Piso 98. nos ..., qui auctorem odimus; Phil. II 96. hi .., qui me oderunt; ib. XII, 30.
offendit: eum, qui bis apud eos iudices offendisset; Cluent. 63.
offert: in eum, qui .. obtulerit; Sex. Rosc. 37. eos ..., qui se pro salute vestra obtulerint invidiae; Catil. III, 28. mihi ..., qui pro te .. morti me obtuli; Milo 94.
opponit: quemquam fore putatis qui se opponat periculis? Balb. 26.
opprimit: eum ..., qui oppresserit (coniurationem); Sulla 85.
oppugnat: ei, qui ... oppugnarunt; Font. 35. eos, qui .. rem publicam oppugnassent; har. resp. 15. ille, qui monumenta publica, qui aedis sacras, qui domos inimicorum suorum oppugnavit; Sest. 95. eum, qui Mutinam ... oppugnarit; Phil. VII, 15. is, qui ... rem publicam oppugnat; ib. X, 12. ei .., qui nunc Mutinam oppugnant; ib. XIII, 11.
optat: te .., qui semper pacem optaris; Phil. VIII, 13. (eum), qui alius civile bellum optavit; ib. XIII, 1.
orat: is, qui te oraret; Ligar. 31.
oritur: ad te .., qui ab illo ortus es; Muren. 66.
ornat: vidimus, qui forum ... ornarent; Verr. IV. 6. eum, qui vos, qui vestros imperatores, qui populi Romani res gestas semper ornavit; Arch. 31. *eum .., qui ... ornasset dignitatem domo;* Scaur. 45.
ostendit: nos, qui ... ostendimus; Verr. III, 3. eos, qui ultro nobis viam salutis ostendunt; har. resp. 63. hunc ..., qui ..., quid ... cuperet, ostendit; Phil. III, 12.
parent: de eis .., qui consulari imperio paruerunt; Rabir. 27. is, qui auctoritati senatus ... paruit; Muren. 47. me, qui senatui parui; Piso 14. (ab eo), qui non (populo) paret; Phil. VIII, 23.
pariunt: ei, qui ... virtute pepererunt; leg. agr. I, 4.
patefacit: eum, qui patefecerit; Sulla 4. eum ..., qui patefecerit (coniurationem); ib. 85.
patitur: quisquam ..., qui non mandari versibus aeternum ... praeconium patiatur; Arch. 20. qui ... sim passus a tali amicitia distrahi; dom. 29. ut praeclare cum eis agamus, quos pactos esse patiamur; Sest. 51. qui ambitu ne absolutum quidem patiatur esse absolutum; Cael. 78. apud eum ..., qui ... esse me alterum passus est; Ligar. 7.
peccant: qui peccarint; Milo 61.
pellit: is, qui Catilinam ex urbe pepulit; Flacc. 5.
pendet: ei .., qui pendet rebus levissimis; Sest. 115.
pensitant: eos, qui vectigalia nobis pensitant; imp. Pomp. 16.
peragrat: eum ..., qui ... villas multorum ... peragrabat; Milo 74.
perdit: qui quasi mea culpa bona perdiderit; Sest. 111.
pereunt: causam ... illorum, ... qui innocentes peribant; Verr. V, 116.
perferunt: qui ... Italiae gemitum pertulerunt; Quir. 11.
perficit: qui tantum auctoritate perfecerit; imp. Pomp. 45. is .. sum ..., qui ... perfecerim; Phil. XII, 21.
perfringit: ille ..., qui omnis angustias ... virtute perfregit; har. resp. 49.
perhorrescit: nemo ..., qui non audaciam civium perhorrescat; Catil. IV, 16.
permanent: qui si hic permanent; Catil. II, 5.
permittunt: qui ... permiserint; Tull. 50.
pernoctat: is, ... *qui* ... in foro pernoctasset; dom. 80.
perorat: qui totam hanc causam ... solus peroravi; Cluent. 199.
perscribit: eius, qui .. perscripsit; Qu. Rosc. 2.
persequuntur: apud eos ..., qui (te) persequuntur; Verr. IV, 3. illos ... puto fuisse, qui ... persequebantur; ib. 53. quos sciebam ... persequi posse; Sulla 42. qui (eum) armis persequuntur; Phil. III, 14.
persolvunt: qui meritam dis immortalibus gratiam ... persolvunt; Planc. 80.
perspicit: eis, qui .. || perspiciebant ||; Verr. a. pr. 19. ei, qui ... perspiciat; ib. II, 148.
pertimescit: (idem), qui ... pertimuerit; Font. 48. ego ..., qui tribunos plebis pertimescam; leg. agr. II, 101.
pervenit: is ..., qui ... pervenit; Sex. Rosc. 83. hic, qui pervenisset; Verr. II, 95.
pervertit: eum ..., qui ... eas leges pervertit; Phil. V, 7.
petit: ad eos, qui ... petivissent; Verr. I, 16. opponit, qui petat; ib. II, 22. illum ..., qui a senatu peteret; ib. IV, 19. illorum voluntati, qui ... petiverunt; ib. V, 130. me ..., qui consulatum petierim; leg. agr. II, 3. eos, ... qui anno suo petierunt; ib. (huic), qui cum honestissimo patre ... petisset diligenter; Muren. 53. vix iam qui carnem Latinis petant reperiuntur; Planc. 23. eum ..., qui non calumnia litium ... fundos ... petebat; Milo 74. eorum .., qui a te pro Ligario petunt; Ligar. 31. meministi ... impudenter te facere, qui id a me peteres; Fr. B. VIII, 20.
placet: quis est ..., qui .. auctor placeat? Font. 16.
pollicentur: qui pollicebantur; Verr. I, 97. eos ..., qui pecunias polliciti sunt; Phil. XII, 7.
polluit: istius, qui ... stupro caerimonias polluit; dom. 105. quid te impurius, qui religiones omnis pollueris? ib. 125. is, qui omnia ... inexpiabili scelere polluerit; Phil. XI, 29.
ponit: qui omnia in pecunia posuisset; Vatin. 38.
porrigit: qui mihi ... consularem fidem porrexit; sen. 24.
portant: ab eis, qui ... portarent; Font. 19.
poscit: iste unus inventus est, qui ... posceret; Verr. I. 7. is ..., qui ... pecuniam ... poposcerit; ib. II, 119. nemo .. fuit .. tam impudens, qui ... pecuniam posceret; ib. III, 189. nemo tam audax qui posceret; ib. IV, 44.
possidet: omnis .., qui ... possiderent; Verr. III, 28. eum ..., qui tum possideat, qui non possideat; Caecin. 90. eum, qui non possideat; ib. qui non possidet; ib. 91. qui possideat; ib. ><. qui agrum Recentoricum possident; leg. agr. II, 57. ei ..., qui agros publicos possident; ib. 68. eis .., qui possident (agros); ib. III, 12.
postulat: eine, qui postulabant? Sex. Rosc. 119. iste, qui ... postularet; Verr. a. pr. 6. ei ..., qui ... postulat; ib. III, 7. nemo tam impudens qui postularet; ib. IV, 44. qui postulat; Caecin. 88. ille, qui postulat ... legatum; imp. Pomp.

57. hic. qui postulet: Cluent. 26. ego ... qui haec postulo; Cael. 30.

potest: ego, qui ... parum possum: Quinct. 2. a me, qui ... multa possum; ib. 34. illorum, qui ... poterant ... plurimum: ib. 69. neminem esse qui possit ... ambulare: ib. 78. ei .., qui ... plurimum possunt: Sex. Rosc. 4. electus unus qui maximo ingenio, sed relictus ex omnibus qui minimo periculo possem dicere; ib. 5. quis tam dissoluto animo est, qui ... possit? ib. 32. is qui .. potest; ib. 35. eorum, qui possunt et solent; ib. 59. quemquam esse qui ... potuisset: ib. 65. eos, qui ... non potuerunt: ib. 140. ab eone .... quem vides ipsum ... non posse? ib. 145. in eos, qui ... potuerunt; ib. 153. quis .. esset qui ... posset? div. Caec. 6. qui .. possunt: ib. 8. eum, qui non possit; ib. 27. qui quid ... posset || possit ||; ib. 48. vestrum est deligere quem existimetis facillime posse ... sustinere; ib. 73. nemo est qui .. possit ... corrumpere; Verr. a. pr. 46. alios ..., qui .. possint: ib. I, 22. iste, qui ... non posset; ib. 64. eo, qui posset; ib. 98. quis est ... qui .. possit? ib. 153. nemo ... adducetur qui ... non possit uti; ib. II, 27. qui non posset: ib. 48. is .... qui .. non poterit || potuit ||? ib. 105. hic, qui ... tantum ... potuit; ib. 113. fingite .. aliquem ..., qui ... possit; ib. III. 23. nemo ...., qui ... queri posset: ib. 29. eum ...., qui ... tenere non possit; ib. 62. is, qui ... plurimum poterat; ib. 130. erit aliquis ... qui ... neglegere possit; ib. 144. is, qui negare non potest; ib. 151. quis erit ... tam fautor, .. qui ... possit recusare? ib. 224. ab isto ..., qui ... non potuerit; ib. IV, 71. qui ne ex viro quidem audire potueris; ib. 102. nemini, nisi qui ... minister libidinis esse posset; ib. V. 30. (ei), qui decem laudatores dare non potest: ib. 57. eos ..., qui ... possunt; Font. 18. qui possit ostendere; Caecin. 91. idem, qui [se] a pecuniis sociorum, qui ab eorum coniugibus ..., qui ab ornamentis fanorum ..., qui ab auro gazaque regia ... animum cohibere possit: imp. Pomp. 66. nemo est .. qui ... possit resistere; Cluent. 3. est quisquam qui ... suspicari possit? ib. 30. quemquam ..., qui id efficere posset; ib. 69. eorum ..., qui absolvere eum ... nullo modo poterant; ib. 106. qui summum locum civitatis . non potuerunt ascendere; ib. 150. nemo, .. qui intellegere posset; leg. agr. II, 13. qui etesiis, qui per cursum rectum [regnum] tenere non potuerunt: ib. 44. qui latitudinem possessionum tueri, qui invidiam ... ferre non possint: ib. 68. qui nos ... tacendo superare potuerint; Catil. III. 22. omnes, qui ... salvi esse possent; ib. 25. non nullos .., qui oratores evadere non potuerunt; Muren. 29. nosmet ipsi, qui ... delectationes alias multas habere possumus: ib. 39. eos ..., qui domi stare non poterant; Flacc. 14. quis est ... qui hoc non vere laudare possit? ib. 67. qui ... nihil audisse non possent: ib. 93. qui poterunt (sententiam mutare); ib. 105. paucos ...., qui ... sperare possent: Sulla 28. omnes, qui aliquid de ingeniis poterant iudicare: Arch. 5. qui ... nec multitudinem creditorum nec bonorum proscriptionem effugere potuisset: sen. 11. apud eos .., qui eius vocem exaudire possent: ib. 24. neminem ..., qui ... consequi possit: Quir. 5. unus, qui ... posset adesse mihi; ib. 8. qui eam ... dicendo non possem explicare; dom. 57. quid te audacius ..., qui ne ementiendo quidem potueris auctorem adumbrare meliorem? ib. 80. quis est qui existimare possit? ib. 135. duobus, qui me, qui rem publicam ... servare possent; har. resp. 3. ex eo .., qui ferre me non potest; ib. 17. qui illorum prudentiam ... perspicere possint; ib. 18. qui magis nobiscum loqui possetis; ib. 25. (ei), qui sine controversia plus possunt; ib. 55. is ..., qui non .. tempestatem ... aspicere posset: Sest. 20. (ei), qui per se pungere neminem .. potuissent: ib. 24. eos, qui plurimum possent; ib. 42. duo soli erant empti ..., qui ... tantam rem sustinere non potuissent: ib. 87. vos ..., qui ... nobilitatem potestis consequi; ib. 136. quis est enim ..., qui isti aetati ... non possit ... male dicere? Cael. 8. qui cum ... magistratus petere posset: ib. 18. quotus quisque est qui istam effugere possit? ib. 38. qui cum me firmissimis opibus contra scelus inimicorum munire ... possem: prov. cons. 41. in eo, qui tantum potuit impertire huic studio temporis: Balb. 3. de ipso .... qui ... fortasse ... gravior esse potuisset; Piso 71. eos, qui plus possent; ib. 75. eum, quem multum posse intellegebat; ib. 80. qui te ... tuo loco demovere potuerunt; Planc. 53. in eis, .. qui ... satis facere non possunt; ib. 62. tu, qui potes: ib. 84. nos ...., qui negare nihil possumus; ib. „qui ... se victum non potuit pati“: Scaur. c. 3. § 3. nobis .. . qui ... metu ... suppliciorum carere non possumus; Milo 5. eius .... qui si ... reviviscere posset; ib. 79. illum ... qui obstare poterat: ib. 88. is ..., qui posset de absente iudicare: Deiot. 21. nemo erat qui ... risum posset continere; Phil. II, 93. qui habere potest (concordiam civium); ib. IV, 14. quis est qui .. possit iudicare? ib. V, 21. qui tanti honoris nomen potest sustinere; ib. VII, 5. quis est qui possit ... conferre? ib. XI, 9. is, qui suis .. fortunis ... frui non potest; ib. XIII, 16. tu ... qui ... negare non potes; ib. 24. qui ... nervos incidere civium .. non potuerunt; Fr. B. VIII, 21. (tu), qui effeminare voltum ... potes; ib. XIII. v. 1. nos .... qui ... purpureas fascis habere non possumus: ib.

praebet: eius ...., qui ... ingenium ... populo Romano .. praebuerit: Caecin. 78. nemo .. est qui ... se aequiorem ... praebeat; Deiot. 4. ab eo ..., qui suam sententiam ... praebet ad gloriam: Phil. XIII. 24.

praecurrunt: vos, qui mihi studio .. praecurritis; Catil. IV. 19.

praeest: in eum, qui ... praefuerat; Verr. I, 88. illum .., qui navi ... praefuit; ib. IV, 19. ab ipsis, qui sacris praesunt; har. resp. 14. is, qui quaestioni praeerit: Phil. V, 14.

praeponit: ei ...., qui libertatem populi Romani unius amicitiae praeposuit; Phil. II, 27.

praesident: vos ..., qui huic ... rei publicae praesidetis; Sulla 86. vos ..., qui huic urbi ... praesidetis: dom. 144.

praestat: (eius), qui prima illa initia aetatis ... praestitisset; Cael. 11. is ..., qui virtute plurimum praestet; Planc. 60. reliqui ..., qui ... fidem suam semper praestiterunt; Phil. XII, 10.

praestolantur: qui tibi ... praestolarentur armati; Catil. I, 24.

praetermittunt: [qui ... praetermittunt]; Verr. III. 219. eos, qui honorum ornamenta ... praetermisissent; Cluent. 154.

probat: illum, qui bis causam eis probavisset; Cluent. 63. *vos, qui ea probatis; Sulla 30. vos ..., qui [id] non probabatis; ib. 31. omnium, qui probarint; dom. 9. qui (illud) probaverunt; Cael. 41. qui Milonis causam non probarent; Milo 12. quis est qui non probet? ib. 77. ego ..., qui illa numquam probavi; Phil. I, 23.

prodest: ego ..., qui fortasse mortuus profuissem; Planc. 101.

produnt: qui ... nefarie me prodiderunt; Quir. 21.

proferunt: eos, qui proferrent; Verr. III, 16.

proficiscitur: nisi si latitant, qui ... proficiscuntur; Quinct. 60. ut .. levissimi quidam ... invenirentur qui ... proficiscerentur; Verr. II, 14. neminem, qui ... esset profectus; ib. IV, 9. illi, qui erant ... profecti; Cluent. 23. illi, qui erant ... profecti; ib. 24. in me, qui profectus sum integer; dom 87. in eo, qui ... profectus sit; Phil. V, 51.

profitetur: quique ... professi sunt; Verr. a. pr. 36. nemo .. qui ... professus esset; ib. III, 29. ego ..., qui ... concordiae patronum me ... professus sim; leg. agr. III, 4. (ipse), qui se artem dicendi traditurum .. ceteris profiteatur; Flacc. 42. eum ..., qui .. his recentibus ... periculis aeternum se testimonium laudis daturum esse profitetur; Arch. 31. quis est qui non profiteatur? Sest. 109. qui profitetur; Piso 71. (eum), qui multorum custodem se profiteatur; Phil. XII, 25.

profugit: is, qui profugit; Caecin. 100.

profundit: ille ..., qui in causa animam profudit; Marcell. 31. eorum ..., qui pro patria vitam profuderunt; Phil. XIV, 30. eis, qui sanguinem pro vita ... profudissent; ib. 38.

progrediuntur: nos, qui iam progressi sumus; Flacc. 105.

prohibet: (huiusce), qui ... prohibuerit; Caecin. 39. quis .. tam crudelis fuit qui prohiberet? Sest. 32. hunc .., qui Gallia prohibet; Phil. III, 12.

promittunt: eis, qui promittunt; Phil. VIII, 10.

promulgat: illius, qui legem promulgavit; Verr. II, 175.

proponit: quis .. erat civium qui ... proponeret? Milo 34. eorum ..., qui sibi urbem, qui bona ... civium ad praedam proposuerunt; Phil. IV, 9.

propulsat: in eo ..., qui ne a sanctissima quidem parte corporis potuisset ... intemperantiam propulsare; sen. 11.

prosiliunt: quos quidem tu ... temere prosiluisse dicas; Cael. 64.

prospiciunt: qui prospexerunt (haec); leg. agr. II, 95.

publicat: qui cum ... publicasses; dom. 20.

pugnat: in eos, qui ... pugnarunt; Sex. Rosc. 133. qui ... pro huius salute pugnabant; Sulla 49. si quis ... sit exortus ..., qui cum hoste nostro ... pugnarit; Balb. 23.

pulsat: eum, qui ... pulsaverit; Tull. 47.

putat: qui... putes; Sex. Rosc. 50. ut ... nemo esset qui non .. putaret; ib. 119. si quis est qui ... putet; ib. 142. erunt ..., qui ... putent; Verr. I, 11. hos ..., qui ... putabant || putarant ||; ib. II, 57. erant, qui putarent; ib. 64. qui putat, potest .. non esse; ib. III. 6. ut, qui unum equitem Romanum contumelia dignum putasset, ... malo dignus iudicaretur; ib. 94. quis est qui ... putet? Caecin. 9. (is), qui ... putat; ib. 70. qui imperii diuturni modum statuendum ... putavistis; imp. Pomp. 26. si quis est ... qui ... putet; Cluent. 96. tu .., qui civibus Romanis ... carnificem, qui vincla adhiberi putas oportere; Rabir. 11. quam multos fuisse putatis ... [... qui non putarent?] Catil. II, 3. si quis est qui ... sentire non putet; ib. 6. quotus enim quisque est, ... qui ... auctoritatem magni putet? Flacc. 104. neminem, qui his ... putet .. ingenium defuisse; Sulla 42. is, qui ... coniuratos .. ab inferis excitandos putarat; sen. 26. qui ... renovaturum te ... latrocinia ... putavisti; dom. 10. qui ... putaret esse oportere; ib. 88. quis erit qui ... putet? ib. 100. ut ... nemo sit qui te ullo cruciatu esse indignum putet; Vatin. 19. *qui* nihil in vita expetendum putaret; Cael. 39. si quis est qui ... interdictum iuventuti putet; ib. 48. eum ..., qui hoc etiam se pluris esse quam conlegam putet; prov. cons. 12. quisquam ... qui .. se ... astipulatore paratiorem fore putaret; Piso 18. qui id putant esse pulcherrimum; Planc. 18. quemquam putas fuisse tam excordem, qui ... non putaret? ib. 71. qui C. Rabirium ... reprehendendum putet; Rab. Post. 1. qui illam Postumi ... temeritatem vituperandam putet; ib. 2. sunt ..., qui ... forum putent potuisse defendi; Milo 91. apud eum ..., qui mihi ... se salutem putavit reddere; Ligar. 7. qui Caesarem vestris inimicis iratum fore putetis; ib. 29. qui (C. Caesarem) beatum fuisse putant; Phil. I, 35. quis erit ... qui ... putet? ib. VI, 16. quis est qui .. putet? ib. XI, 37. qui ... hoc se summis opibus retinendum putaverunt; Fr. B. VI, 27.

quaerit: reperies .. aliquem, qui ... quaerat; Verr. II, 81. eum, qui manu quaesierit; ib. III, 27. (his), qui ... quaesiverunt; Caecin. 44. is .., qui ... pontificio iure quaerat; dom. 36. eorum, qui novos motus ... quaerant; Sest. 99. haec imitamini ..., qui dignitatem, qui laudem, qui gloriam quaeritis; ib. 102. *eum, qui ... totam (dignitatem) ex domo quaesisset;* Scaur. 45.

queruntur: ei ..., qui hoc queruntur; Planc. 33. sunt, qui de via Appia querantur; Milo 91.

quit: quis est qui ... deplorare ... queat? Phil. XI, 6.

reciperant: ei, qui reciperarunt; Sex. Rosc. 139.

recipit: illum, qui .. receperit; ib. 113. huius, qui ... recepit; Qu. Rosc. 31. qui receperit; dom. 51.

recitat: eis, qui recitassent; Verr. II, 48. qui de tabulis publicis recitat eis; Flacc. 40.

recusat: (eum), qui recuset; Sex. Rosc. 123.

reddit; qui tamen signa ... sua cuique reddebant; Verr. IV, 6. illis ..., qui ... hostibus victis sua .. reddiderunt; leg. agr. I, 19. vobis .., qui ... vestra de me .. iudicia nobis uno tempore omnia reddidistis; sen. 2. [qui reddidit (pecuniam)]; Quir. 23. eidem .., qui mihi (salutem) reddiderunt; Planc. 102. is ..., qui huic (pecuniam) non reddidit; Rab. Post. 38. apud eum, qui ... me ... rei publicae reddidit; Ligar. 7.

redigit: in eum, qui pecuniam redegit; Rab. Post. 31.

redimit: qui ... redemerunt; Verr. I, 31. QUI REDEMERIT; ib. 146. eis, qui .. redemerunt; ib. III, 110. qui redemerunt; har. resp. 60.

redit: reliqui, qui ... redirent; Verr. III, 125. me ..., qui ... ex ea (provincia) .. redii; Piso 61.

refellunt: qui refellemus potuisse non dare; Scaur. 19.

referciunt: qui rebus his urbem ... referserunt; Fr. B. VII, 8.

refert: eius, qui .. non rettulit; Qu. Rosc. 2. solus est hic, qui ... referat; Verr. I, 98. [qui rettulit (gratiam)]; Quir. 23. qui eas (litteras) rettulit ad aerarium; Piso 61. (is), qui (gratiam) refert; Planc. 68. nemo ..., qui non ... rem publicam referret acceptam; Phil. II, 12. qui de praesidio consulum ... referatis; ib. III, 25.

reformidat: is, qui ... reformidet; Sex. Rosc. 88.

refugiunt: qui ex illo numero reliqui Syracusas ... refugerant; Verr. V, 101.
regit: qui ea regit; Rab. Post. 28.
regnat: tibi ..., qui ... regnas; Phil. II, 35.
reicit: (iste), qui cum ... reiecisset; Verr. I, 18.
relinquit: (ei) qui .. ea relinquit; dom. 98. hos, qui consulem reliquerunt; Phil. IV, 5.
remanent: illi .., qui remanserant; Verr. III, 121. qui remansissemus; Catil. I, 7. de eis ..., qui Romae remanent; ib. II, 17. illos, qui in urbe remanserunt; ib. 27. eos, qui remanserunt; dom. 10.
remittit: tibi concedetur, qui ... remisisti? Verr. III, 82.
renovat: unus ..., qui ... desiderium mei renovaret; Quir. 8.
renuit: eum, qui nullum convivium renuerit; Cael. 28.
repellit: qui ... reppulerit; Caecin. 33. ille, qui .. reppulerit; ib. 39.
repetunt: vos .., qui maxime me repetistis; dom. 144.
reposcunt: ipsi ..., qui ... reposcunt; Verr. III, 1.
reprehendit: erunt qui ... reprehendant; Verr. I, 11. quis erit ..., qui reprehendat? Flacc. 28. qui reprehendit; Planc. 82. sunt qui tarditatem Bruti reprehendant; Phil. X, 14.
reprimit: ille ..., qui ... eius furorem exsultantem repressit; Sest. 95. (hi), qui horum ... conatus represserunt; ib. 139.
repudiat: (is), qui ... repudiet; Quinct. 46. qui causis ponderandis omnis fere repudiatis; Planc. 84. eum ..., qui pacis nuntios repudiavit; Phil. XII, 11.
requirunt: apud hos .., qui abs te taciti requirunt; Planc. 46.
rescindunt: illorum .., qui ... damnationem .. resciderunt; Verr. II, 109. alios esse, qui acta Caesaris rescindant; Sest. 135.
resistit: eos, qui restitissent; Catil. III, 3. ei, qui ad urbis incendium ... Romae restiterunt; ib. IV, 4. is .., qui ... flammae ... restiterat; sen. 7. (hi) qui auctoritate, qui fide, qui constantia, qui magnitudine animi consiliis audacium restiterunt; Sest. 139.
respirat: huic, ... quem ... respirare libere non sinis; Quinct. 39.
restituit: qui illa restituerent; leg. agr. II, 90. (is), qui in integrum restituit (condemnatum); Phil. II, 56. qui restituerunt eam potestatem; Fr. B. VI, 23.
retinet: [qui retinet (pecuniam)]; Quir. 23.
rogat: ille ..., qui hanc legem rogavit; dom. 127. is, qui te sententiam primum rogat; Phil. X, 3.
ruunt: qui ... ruebant; Sex. Rosc. 91.
sanciunt: qui si suis decretis legibusve sanxissent; Balb. 25.
satis facit: de eo, qui .. naturae ... satis fecit; Cluent. 29.
scit: eis, qui ... sciant; Caecin. 55. quis .. erat, qui non sciret? Flacc. 59. is, qui de omnibus scierit; Sulla 39. eos, qui scirent, iudicare; Planc. 46. quidam .., qui omnia sciret; ib. 65. te ..., qui eadem scires; Deiot. 22.
scribit: eum, qui ... scripsit || scripserit ||; Sex. Rosc. 70. eos, qui .. scripserant; Verr. II, 42. illum ..., qui scribit; ib. 108. eorum, qui scripserunt; Caecin. 51. tu .., qui ad senatum nihil scripseris; Piso 40. de ipso, qui scripsit; ib. 71.
sedet: cum his, qui sedeant; Sex. Rosc. 1. solus .. inventus es, qui ... sederes; ib. 87. ab eo ..., qui non perpetuo sedisset; Cluent. 104.

seiungit: eius ..., qui iuris civilis rationem numquam ab aequitate seiunxerit; Caecin. 78.
sentit: (me), qui ... senserim; Sex. Rosc. 142. illis ..., qui senserunt; div. Caec. 38. qui senserunt; Verr. I, 127. huic ..., qui ... sentiat; ib. IV, 71. illi .., qui .. de re publica ... egregia sentirent; Catil. III, 5. qui si sensit; har. resp. 5. quis est ... qui ... deos non esse sentiat? ib. 19. ego ..., qui quid amor fraternus valeat ... sentiam; Scaur. 35. quis est ..., qui non sentiat? Milo 77. quis est ..., qui hoc non sentiat? Ligar. 34. omnes ..., qui ... fortiter sentient; Phil. VIII, 22. omnes, qui libere de re publica sensimus; ib. XI, 3.
sequitur: putarem me idoneum, qui .. sequerer; Verr. II, 118. eos ..., qui Cleomenem secuti sunt; ib. V, 104. eorum, qui ... superiora iudicia secuti sunt; Cluent. 106. qui secutus sit (ea); Rabir. 3. eos ..., qui ... tranquillitatem vitae secuti sunt; Muren. 55. quotus enim quisque est, qui hanc ... sectam sequatur? Flacc. 104. is, qui secutus est; Quir. 11. sunt qui eorum sectam sequuntur; Sest. 97. nos, qui hanc sectam ... secuti sumus; Cael. 40. eos ..., qui ... essent illam condicionem vitae secuti; Rab. Post. 16. eorum, qui sequebantur; Ligar. 19.
serit: quisquam qui sereret; Verr. III, 124.
servat: is, qui .. hanc urbem ... servavit; Catil. III, 2. vos ..., qui hoc imperium, qui hanc libertatem, qui populum Romanum, qui haec ... templa ... servastis; Sulla 86. eos, qui tantam rem publicam suis consiliis ... servarint; Sest. 143. ex eis tres erant, quos tu cotidie sciebas servare de caelo; Vatin. 16. (is), qui rem publicam senatus auctoritate servarat; Piso 29.
serviunt: horum qui voluntati ... serviunt, ... clarissimi cives numerantur; Sest. 97.
sinunt: ad arma vocarent, qui ... defendi rem publicam sissent; Sest. 44.
solet: cum eum defenderit idem, qui te solebat; Quinct. 62. qui .. solet, Qu. Rosc. 46. qui ... solent; Verr. a. pr. 36. eorum omnium, qui ... solent; ib. I, 120. eidem, qui solebant; ib. II, 71. (eidem), qui ... agellos suos ... redimere a piratis solebant; ib. III, 85. ei, qui hospites ... solent ducere; ib. IV, 132. alios, qui leges scribere solerent; dom. 48. eorum, qui solebant; ib. 72. is, qui ... contiones celebrare suas solebat; Sest. 118. tu, qui te Pythagoreum soles dicere; Vatin. 14. qui hominibus potentibus ... ultro se offerre soleant; Cael. 21. te, qui oblivisci nihil soles nisi iniurias; Ligar. 35. ei, qui .. sequi populi consensum solebant; Phil. I, 37.
solvit: hunc ..., qui ... solvisset; Sex. Rosc. 23.
spectat: moneo vos ..., qui dignitatem, qui rem publicam, qui gloriam spectatis; Sest. 51. qui non honoris gradum spectaret; Milo 24.
sperant: (vos), qui sperastis vos ... posse ... popularis existimari; leg. agr. I, 23. ei, qui se x viros sperant futuros; ib. II, 63. eos, qui omnia a nobis sperant; Muren. 71. qui nostra bona sperant; Phil. XI, 13.
spernit: huic, qui te spernit; Cael. 36.
spoliat: ei, qui fana spoliarit; Verr. III, 6. qui cum fana spoliasset; dom. 140.
stabiliunt: innumerabiles alios, qui hanc rem publicam stabiliverunt; Sest. 143.
stant: hos ..., quos stare ad curiam (video); Catil. II, 5. eos .., qui circum iudicium stabant; Sulla 31. qui cum ... stent cum gladiis; Phil. II, 8. (hi), qui .. in gradibus Concordiae steterunt; ib. VII, 21.
statuit: quisquam ..., qui .. statuat; Caecin.

8. qui cum statuisset; sen. 37. unus ..., qui tatuerat; Quir. 8. cum his .., qui statuunt; lom. 8.
student: qui aliquid ... audire studebant; Arch. 6. duo genera ... fuerunt eorum, qui ... e excellentius gerere studuerunt; Sest. 96.
sublevant: vos ..., qui ... eum lenissime ublevatis; Cluent. 202.
subveniunt: illi ..., qui ... patriae non subenirent; Sest. 25.
succedit: qui successerunt; Verri II, 12. is .., ui successit isti; ib. III, 122. is, qui tibi succeserit; ib. 124. is, qui tibi successit; ib. 126. huic, ui successerit; imp. Pomp. 5.
suffocat: eum, qui gallum gallinaceum ..., ui patrem suffocaverit; Muren. 61. ei, qui patroam suffocabat; Scaur. 11.
sumit: (eos), quos ... tradiderunt ... sumpsisse; Sex. Rosc. 66. qui sibi hoc sumpsit; Verr. III, 2. um ..., qui unguenta sumpserit; Cael. 28.
superat: qui ... omnis prope civis virtute ... superabat; Cael. 34. is, qui omnis hostis scelere superavit! Phil. XIV, 6.
supersunt: eos, qui supersunt; Phil. XIV, 24.
supplicat: ad eum, qui mihi non nimis submisse supplicarat; Planc. 12.
surgit: eo, qui ... surgit; Sex. Rosc. 104. qui ... surrexisset; Verr. I, 104. nemo ... viribus tam infirmis fuit, qui non ... surrexerit; ib. IV, 95.
surripit: eis, ... qui ... surripuissent; Verr. a. pr. 4. qui ex eius custodia ... regis amici filium ... surripuisset; dom. 66.
suscipit: is, qui laudem ... tuendam .. suscepit; Verr. IV, 82. qui cum causam ... rei publicae suscepisset; Sest. 83. qui suscipit in se scelus; Phil. XI, 9.
suspicatur: ego ..., quem tu suspicatum aliquid suspicaris; Phil. II, 30.
sustentat: in eo ..., qui luxuriam domestico lenocinio sustentavit; sen. 11. (hos), qui se ... amicorum liberalitate sustentant; prov. cons. 12.
sustinent: (hi), qui .. praecipue suis cervicibus ... rem publicam sustinent; Sest. 138.
tacet: qui tot dies tacuisset, ... exsiluit; Verr. V, 73.
tegunt: eis ..., qui meum inimicum repugnante vestra auctoritate texerunt; prov. cons. 47.
temperat: (is), qui ante dictum testimonium sibi temperarit; Flacc. 41.
tenet: illum ..., qui tabulas tenet; Verr. II, 108. de isto ..., qui ... tenuit; ib. III, 60. contra illum ..., qui .. templum tenet; ib. 223. (eorum), qui illam partem urbis tenerent; ib. V, 98. eum, qui regnum illud teneat; leg. agr. II, 42. qui agros publicos aut [qui] possessiones invidiosas tenebant; ib. 68. ab eis, qui ea tenebant; Muren. 26. vobis, qui ... vim et numen tenetis; Quir. 25. vobis ..., qui ... principem semper locum .. tenuistis; dom. 147.
terminat: eum ..., qui ... Alpibus spem possessionum terminarat suarum; Milo 74.
terret: tu ..., qui ... divitiis nos iam tuis terreas; Vatin. 23.
timet: ego ..., qui timeam; leg. agr. II, 101. isti, qui Clodii leges timuerunt; dom. 71. (ei), qui ... iudicia non timeat; Phil. II, 115. ei, qui non timeat; ib. X, 17.
tollit: eum, qui illa sustulit, defendit; Verr. IV, 72. ille ..., qui ... deum sustulisset; ib. 139. is, qui illud magmentarium sustulit; har. resp. 31. eius ..., qui vi iudicia ipsa tolleret; Milo 70. eis ..., qui regni nomen sustulerint; Phil. X, 7. is ..., qui ex Fadia sustulerit liberos; ib. XIII, 23. ego, qui Catilinam haec molientem sustulerim; ib. XIV, 14.

tradunt: quos tradituros sperabas; Sex. Rosc. 61. sunt inventi, qui senatum tribuno furenti traderent; dom. 113.
trahit: illo .., qui ... cognomen ex contumelia traxerat; Phil. III, 16.
transigit: qui ... transigit; Qu. Rosc. 35. quod .. huiusce modi monstrum aut prodigium ... vidimus, qui ... transigat? Verr. II, 79.
tribuit: qui .. tribuunt; Verr. I, 109. quis ... testamentum ... fecit qui mihi non idem tribuerit? dom. 85. ipsi, qui ... plus ei tribuerunt quam fortasse vellent; Phil. III, 25.
triumphat: qui triumphant, ... iubent; Verr. V, 77. ipsum .., qui triumphasset; prov. cons. 18. [tu inventus es qui consulari imperio praeditus ex Macedonia non triumphares]; Piso 55.
trucidat: is, qui tot civis trucidavit; Fr. B. VIII, 1.
tumultuatur: ego ..., qui sine causa tumultuer; leg. agr. II, 101.
tutatur: hic, qui se est tutatus; Sest. 95.
vacillant: qui ... sumptibus in vetere aere alieno vacillant; Catil. II, 21.
valet: eorum ..., qui apud Rullum ... valuerunt; leg. agr. II, 57. (ei), qui non tantum opibus valent; har. resp. 55. pro eo .., qui valebat ipse per sese; Planc. 25.
vastat: qui ... sedem ... deorum vastaris; har. resp. 28.
vendit: is ..., qui ... decreta vendiderit; Verr. II, 119. qui ante te vendiderunt; ib. III, 43. tu es ..., qui ... vendidisti; ib. 71. eum, qui .. decumas vendiderit; ib. 147. qui prius silvas vendat quam vineas; leg. agr. II, 48. qui ... salutem meam ... vendiderunt; Quir. 21. qui vendidit; Phil. VIII, 26.
venit: QUI EX EDICTO MEO IN POSSESSIONEM VENERINT; Quinct. 84. is, qui ... venit; Sex. Rosc. 13. quippe qui ... veniret; ib. 52. nobis, qui ... venimus; Verr. I, 103. eos .., qui venissent; ib. III, 68. eis, qui a Verre venissent; ib. IV, 39. qui ... in oppidum .. venerat; ib. 47. qui cum in convivium venisset; ib. 48. huic ..., qui ... veniat; ib. 71. qui ut primum ... venit; ib. 84. qui ... venerunt; Tull. 55. huic ..., quem socii ... cum exercitu venisse gaudeant; imp. Pomp. 68. nos ..., qui veneramus; leg. agr. II, 94. illi ..., quos ego ... ad me ... venturos esse praedixeram; Catil. I, 10. hos ..., quos etiam in senatum venire (video); ib. II. 5. huius ..., qui primum ... venit in periculum; Muren. 55. qui huc compulsi .. venerunt; Flacc. 3. qui ex municipiis veniant; Sulla 23. *eis* ..., qui e municipiis venissent; sen. 27. qui in iudicium venerant; dom. 49. is, qui ... in conlegium venerat; ib. 118. qui ut venit, statim *; Piso 38. ex eis .., qui ad aquas venissent; Planc. 65. tu ..., qui in eum locum veneras; Ligar. 28. eorum ..., quos .. doleo in suspicionem populo Romano venire; Phil. I, 15. eis .., qui in illa castra non venerunt; ib. XIII, 30.
veretur: illum, qui veritus esset ne alter absolveretur; Cluent. 63. qui aliquid de se verebantur; Rab. Post. 10. hi ..., qui omnia verentur; Phil. X, 17.
versatur: ab eone, qui ... versatur? Sex. Rosc. 78. ei ..., qui ... versabantur; ib. 81. me, qui ... sim versatus; div. Caec. 1. ego, qui .. verser; ib. 41. ex eo ..., qui in epulis cotidianis ... versatus sit; Verr. III, 160. ei ..., qui in .. periculis sunt ... versati; ib. V, 132. qui non ... in illius aetatis disciplinis ... versatus est; Flacc. 5. omnes, qui in re puclica ... versamur; Arch. 30. pauci ..., qui in hoc labore versentur; Cael. 46. eius, qui ... cum potestate

.. versatus sit; Phil. I, 18. ei, qui in re publica versantur; ib. XII, 24.

vertit; QUI EXSILII CAUSA SOLUM VERTERIT; Quinct. 60.

vetat: (is), qui ... vetat; Caecin. 36. ego, qui funestari contionem contagione carnificis veto; Rabir. 11. sunt inventi ..., qui pro me patres .. deprecari ... vetarent; dom. 113.

vexant: eorum, qui rem publicam vexarunt; Sest. 31.

videt: quis .. erat, qui non videret? Sex. Rosc. 136. ab eo, qui .. vidisset; Verr. I, 64. iste, qui ... videret; ib. 67. qui videret ..., diceret; ib. IV, 52. vereor ne, haec qui non viderint, ... arbitrentur; ib. 124. qui haec viderint; ib. 124. eos ..., qui videbant; ib. V, 46. is ..., qui numquam ... viderat; ib. 162. vos, qui ... classem hostium videbatis; imp. Pomp. 33. is ..., qui ... sibi illud impendere periculum videret; Cluent. 49. ab eis, qui eos (agros) vident sibi esse; leg. agr. II, 70. neminem ..., qui non videat; Catil. I, 30. qui cum videret ... hostem ... esse frangendum; sen. 19. ille, qui nihil viderat; dom. 105. eum ..., qui Baias viderit; Cael. 28. qui istam (mulierem) non videbit; ib. 33. vobis adsentior, qui ... me .. cum illo minus coniunctum videbatis; prov. cons. 25. qui te numquam viderant; Piso 2. tu, ... qui ... cum videres maerere rem publicam; ib. 17. nobis, qui illa vidimus; Marcell. 16. qui (hoc) non videt; Phil. V, 5. eorum, qui .. videbunt vestrum monimentum; ib. XIV, 33.

videtur: estne quisquam qui ... videatur? Qu. Rosc. 18. ab eo, qui videbatur eorum fortunas ... posse defendere; div. Caec. 67. eum, qui .. inimicissimus esse videbitur; Verr. II, 152. (ei) qui ... facere viderentur; ib. 155. (eis), qui ... videntur; Font. 27. huic ..., qui ... divino quodam consilio natus esse videatur; imp. Pomp. 42. qui ... exercitus regios superare posse videatur; ib. 66. eorum, qui vereri videntur; Catil. IV, 14. ego ille, qui vehemens in alios, qui inexorabilis in ceteros esse visus sum; Sulla 87. qui .. me deposcere videbantur; sen. 33. eos .., qui imminere ... videntur in tribuniciam potestatem; dom. 47. qui ... confiteri videbantur; Sest. 40. qui .. mihi ... cupidiores provinciae viderentur; Piso 56. quid de me dicam, qui mihi in huius periculo reus esse videor? Planc. 29. (huius), qui ... ita neglegens vobis esse videbitur; ib. 57. ([is]), qui magister equitum fuisse tibi viderere; Phil. II, 76. hic ..., qui ... nihil aliud agere videtur; ib. XI, 11. eos, qui ei de parricidiis audacissimi videbantur; ib. XII, 19.

vincit: esse aliquem ..., qui ... vicerit; Sex. Rosc. 63. ei .., qui vicerunt; ib. 136. ei .., qui indignitate servos ... vicerit; Verr. IV, 112. qui consul togatus armatos vicerim; dom. 99. eos .., qui beneficio civis suos vicerint; Milo 97. eis ..., qui morte vicerunt; Phil. XIV, 38.

violat: in eo qui violasset; Verr. IV. 114. qui meam domum violasset; har. resp. 15. eos .., qui omnia ... violarint; Sest. 1.

vituperat: qui ... vituperat; Caecin. 70. quis (inventus est) ..., qui vituperaret? Phil. II, 11.

vivit: qui ... viveret; Sex. Ros. 52. is, qui vixerit; ib. 88. eos ..., qui .. vixerint; Verr. III, 8. ex eo ..., qui ... sic vixerit; ib. 160. eorum, qui ... vivunt in regno; imp. Pomp. 24. [ei, qui ... in otio vivunt]; leg. agr. II, 103. ex eis, qui vivunt; Rabir. 26. ex his, qui cum hoc ... vixerunt; Sulla 77. qui cum summa elegantia ... vixistis; ib. 79. me ..., qui tot annos ita vivo; Arch. 12. ego, qui ... periculo rei publicae vivebam; Sest. 50. eorum .., qui vivunt; ib. 101. eis .., quos intellegebat ... familiarius cum domina vivere; Cael. 57. quidam ..., qui sancte graviterque vixisset; Balb. 12. nemo, qui ea lege vivit; Phil. I, 35. tibi ..., qui ita a puero vixeras; ib. II, 86. hi, qui in horam viverent; ib. V. 25.

vocat: omnes, qui ... vocant; Verr. III, 1. vos ... [qui hos patres conscriptos ...] in invidiam vocatis; Rabir. 20. in eum .., qui vocavit (ad arma); ib. 28. qui me ... ad vitam ... vocavit; sen. 24. eos ..., qui fortis et claros viros ... in invidiam aliquam vocaverunt; Sest. 139. tu, qui nos ... tyrannos vocas; Vatin. 23. qui hominem consularem ... in iudicium vocarit; Cael. 78. is, qui senatum vocarat; Phil. III, 20. eum ..., qui Macedoniam suam vocat; ib. VII, 3. ei, qui populum ad contionem vocarit; Fr. B. VII, 15.

volitant: hos, quos video volitare in foro; Catil. II, 5.

volt: nemo .., qui ... accipere vellet; Quinct. 82. (eum), qui .. velit; Sex. Rosc. 123. qui ... volunt; ib. 138. ><. div. Caec. 8. eorum .., qui ... volunt; ib. 64. eos, qui ... volebant; Verr. I, 58. ne quis reperiretur, qui ... vellet; ib. 111. neminem fuisse, qui ... vellet; ib. 117. te ..., qui ... volueris; ib. 154. eorum, qui .. vellent; ib. II, 71. eius ..., qui ... volt; ib. 77. (ei) qui religiones ... retinere volt; ib. III, 6. (is) qui ... iura ... haberi velit; ib. (ab his), qui ... volunt; ib. 102. cum fuisse fateare qui multo pluris voluerit emere; ib. 151. invenit .. paucos qui vellent; ib. IV, 53. istos, qui ... volunt; ib. 98. ut ... dicat sententiam qui velit; ib. 142. soli sunt qui te salvum velint; ib. 150. tu, qui .. religiosum existimari te voluisti; ib. V, 56. si qui sunt, qui ... potentes ... velint esse; ib. 183. qui ante de se voluerit confiteri; imp. Pomp. 37. qui volt (dicere); Cluent. 90. ei, qui sese volunt posse omnia; ib. 152. omnes, qui se incolumis volent; leg. agr. I, 27. non nullorum .., qui ... oratione adsequi volunt; ib. II, 7. hos ..., qui .. rem publicam .. Capuam transferre vellent; ib. 89. vos ..., qui semper (in otio) esse volueratis; ib. 102. qui rem publicam salvam esse vellent; Rabir. 20. „qui *rem publicam* salvam esse *volunt*“; ib. 34. erunt, qui illum ... miserum ... existimari velint; Catil. II, 14. de istis, qui se popularis haberi volunt; ib. IV, 10. in eos, qui ea perficere voluerunt; ib. 12. eos, qui ... cum omnibus potius quam soli perire voluerunt; ib. 14. nulli sunt inventi ..., qui non illum ... locum, qui non cubile ... suum, qui denique non cursum hunc otiosum vitae suae salvum esse velint; ib. 17. qui consumpta replere ... vellent; Muren. 50. eum ..., quem dicis sestertium viciens voluisse perdere; Flacc. 83. his, qui haec salva esse voluerunt; ib. 104. omnes ..., qui salvum volunt; Sulla 4. (eum), qui Romae caedem facere, qui hanc urbem inflammare vellet; ib. 57. cuncti ..., qui rem publicam salvam vellent; sen. 24. cum his, qui haec delere voluissent; Quir. 19. omnes, qui rem publicam salvam esse vellent; dom. 73. neque ... deerunt qui imitari velint; ib. 120. eius, qui ludos ad luctum conferre voluit; har. resp. 23. lugebunt fortasse qui volent; Sest. 33. a tribuno plebis ... dissedissent, qui ... voluissent; ib. 44. (hunc), qui sibi licere volt tuto esse in foro; ib. 90. (populares habebantur), qui ... multitudini iucunda volebant esse; ib. 96. hoc qui volunt; ib. 98. omnes qui rem publicam salvam vellent; ib. 128. culpa est eorum, qui te agere voluerunt; Cael. 8. (defenderet), qui vellet; ib. 43. eis, qui haec omnia ... ferro delere voluerunt; prov. cons. 24. nemo .., qui hanc civitatem retinere vellet; Balb. 30. qui ... spem praemiorum eripi vellet;

ib. 49. apud eos .., qui me ipsi .. salvum videre voluerunt; Planc. 2. eos .., qui volunt esse; ib. 62. hi, qui te in Sardiniam minime venire voluerunt; Scaur. 28. qui bona ... sibi addici velit; Rab. Post. 45. ei, qui exspectare velit; Milo 11. omnes .., qui haec salva esse volumus; Marcell. 32. multi ..., qui te crudelem esse vellent; Ligar. 15. ei, qui boni quid volunt adferre; Phil. I, 8. tu ..., qui ... dominum habere velles; ib. II, 85. eorum, qui te ... salvum esse voluerunt; ib. 88. eorum, qui haec salva velint; ib. IV, 7. ei, qui ... regnum occupare voluerunt; ib. V, 17. tu, qui omnis salvos vis; ib. VIII, 15. ei .., qui C. Caesaris acta everti, qui causam veteranorum prodi volunt; ib. X, 15. eis, qui D. Brutum ... conservatum velint; ib. 17. omnes ..., qui populum Romanum liberum esse voluimus; ib. XI, 3. qui rem publicam salvam esse vellent; Fr. B. VI, 22. per eos, qui agi volebant; ib. 37.

vovit: Marcellus, qui ... duo templa ... voverat; Verr. IV, 123.

utitur: nos, qui ... uterentur || uteremur ||; Verr. I, 118. hic, qui ne utitur quidem illis; Arch. 10. neque is sum, qui ... utar .. litteris; har. resp. 18. hunc ..., qui .. medicis ... ad necem utatur; ib. 35. qui sui defendendi causa telo esset usus; Milo 11.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** abduco: in eorum locum, quos ... abduxerat; Verr. V, 72. quos velint (abducere de consiliis); leg. agr. II, 34.

ablego: illis ..., quos ablegaverat; Verr. II, 74.

absolvo: eum, quem ... absolvisset; Verr. II, 81. hic, qui ... absolutus est; ib. 113.

accipio: qui quem ad modum essent accepti .., audistis; Verr. III, 59. illi, quas a poëtis accepimus; ib. V, 145. s. adfligo.

accuso: illos, qui accusantur; div. Caec. 71. meminero me non sumpsisse quem accusarem; Verr. II, 179. qui accusati sunt ab eis; Cluent. 98. eum, qui accusatus esset; Sulla 35. de me ..., qui accusatus eram; ib. 69. me ..., qui accusatus non sim; dom. 88.

addico: duo ..., quos egestas, quos aeris alieni magnitudo, quos levitas, quos improbitas tribuno .. constrictos addixerat; Sest. 38.

adduco: eum .., qui primus ... adductus esset; Sex. Rosc. 28. ex his, quos .. adduxerim; div. Caec. 50. is, qui erit adductus; Verr. III, 207.

adficio: eos, quos luctu adficeret; Piso 18. eum ..., quem ne maiorum quidem more supplicio adfecisti; ib. 83.

adfligo: (eos), quos .. adflictos ... accepissetis; Font. 34. istius ..., quem ... per vim adflixerit; dom. 120.

adiungo: ego, qui ad hominum pericula depellenda adiungerer; Cluent. 17.

adiuvo: quos ego ... non adiuvabo; Flacc. 66. qui adiuvandus in his causis ... esse videatur; Sulla 3. eum ..., quem .. iustis .. bellis adiuverat; Deiot. 13.

admiror: quem non tam admiror, quod ... contemnit ..., quam quod sic statuit; Sest. 135. quem ... admiratus (sum) ob eam causam; Phil. II, 27.

adnuo: quos .. adnuerat; Verr. I, 158.

adopto: is ..., quem ... adoptavit; div. Caec. 54.

adsero: eum, qui adserebatur; Flacc. 40.

advoco: in his, quos tibi advocasti; Quinct. 5. aude id dicere ... ipsis, quos advocasti; ib. 69.

amo: eum, quem amat; leg. agr. II, 60. eos, quos non amant; har. resp. 46.

appello: signa ... etiam quemvis nostrum, quos iste idiotas appellat, delectare possent; Verr. IV, 4. ceterique, quos appellasti; Tull. 39. quos ei commodum fuit appellavit; sen. 12. qui in aestimandis litibus appellatus non esset; Rab. Post. 9. (eum), quem in eculeo appellare non posset; Deiot. 3. qui appellabantur (veterani); Phil. I, 6. quos tu clarissimos viros soles appellare; ib. II, 5. (hunc), quem in edictis Spartacum appellat; ib. III, 21. illum, qui consul appellabatur; ib. VII, 10.

appello: eos, qui essent appulsi; Verr. V, 145.

arguo: is, qui ... arguatur; div. Caec. 10. is, qui arguitur; Caecin. 104. eius, qui arguitur; Sulla 69.

armo: eius, quem sua lege ... armatum solet gloriari; Sest. 135. cum eis, quos iam armatos contra populum Romanum videbat; prov. cons. 32.

ascisco: nemo ... fuit, quem non ... asciverit; Catil. II, 8.

aspergo: huic ..., qui ... ne infamia quidem est aspersus; Cael. 23.

aspicio: (huius) quem .. nemo aspicere vellet; Cluent. 170.

astringo: [qui ad statuam astrictus est]; Verr. IV, 92.

attingo: unum fuisse quem attingere conatus sit; Quinct. 89. quisquam, qui non attingitur; Caecin. 49.

caedo: eum, quem ... ceciderat; Verr. I, 122. qui a Veientium rege caesi sunt; Phil. IX, 5.

capio: alios, qui a praedonibus erant capti; Verr. V, 72.

censeo: (ne quis), qui ... census esset; Verr. I, 107. ei, qui census non sit; ib. 110. eum, qui sit census, .. se iam tum gessisse pro cive; Arch. 11.

circumvenio: (hunc), quem ... circumvenire non posses || potes ||; Qu. Rosc. 25. eius, quem vos ... falso iudicio circumventum esse dicitis; Cluent. 39.

cito: (eius), qui neque adesse sit iussus neque citatus; dom. 46. qui numquam sum ... citatus; ib. 83.

cognosco: qui a multis cognoscerentur; Verr. V, 136. eum, quem nocentissimum cognorant; Cluent. 106. (hunc), quem plane perditum aere alieno ... cognorat; Phil. II, 78.

cogo: cogebantur dare, qui minimum, singulos nummos; Verr. III, 116. qui ... sunt coacti; Font. 14.

colo: eum ..., quem patris loco ... colere debebas; Phil. II, 99.

commemoro: eis, quos antea commemoravi; Cluent. 107. isti, quos commemoras; Planc. 61.

commendo: quem ... commendatum putavit; Verr. I, 151. ego ..., qui ... exteris nationibus commendabar; Sest. 50.

commoveo: quis tam ... cupidus (fuit) qui non ... commoveretur? Verr. I, 19. vestrum, qui ... commovemini; ib. 112. quis tam fuit ... ferreus ..., qui non ... commoveretur? ib. V, 121. (eum), quem purpura regalis non commovit; Scaur. 45.

comparo: ego, ... qui ... sim ... comparandus; Sex. Rosc. 1.

compello: omnes .., qui ad illa arma fato sumus ... compulsi; Marcell. 13.

comprobo: qui ... comprobatus est [iudex]; Qu. Rosc. 42.

concito: multi ..., quos variis de causis video concitatos; Flacc. 9.

condemno: condemnare eum, quem non oporteat; Verr. II, 31. quemquam .., qui ... condemnatus esset; ib. 100. (is), quem ... condemnari necesse esset; ib. 180. hunc .., quem .. condemnari volunt; ib. III, 156. hunc, quem bis

iam condemnatum acceperant; Cluent. 60. ab eis, qui erant ipsi ambitus condemnati; ib. 98. eum ..., quem ipsi bis antea condemnarant; ib. 106. eum, quem semel condemnarant; ib. 116. (is), quem ... L. Gellii libertus furti condemnarit; ib. 120. eorum .., quos condemnat; Catil. IV, 8.

conduco: eorum, qui ... conducebantur; Sex. Rosc. 93. ex eis, qui mercede conducuntur; dom. 89.

congrego: ei, qui ... sunt ... congregati; Caecin. 59.

conicio: quem ille ... in vincla coniecit; har. resp. 35.

coniungo: is, qui ... coniunctus est; div. Caec. 32. eos, quos crimine coniungis; Vatin. 41. mihi, qui plurimis officiis sum cum Bruto ... coniunctus; Phil. X, 2.

conloco: nec vero illorum quisquam, quos a maioribus ... in rostris conlocatos videtis, esset ... praeponendus; Sest. 83. is, quem ... conlocatum fuisse constabat; Piso 28.

conquiro: illi ..., quos tu ... conquiris; har. resp. 26.

conservo: quos potest (conservare); Marcell. 17. nobis, qui a te conservati sumus; ib. 21.

conspicio: qui .. quoquo tempore conspectus erat; Sest. 126.

constituo: ei, qui ... erunt constituti; Verr. V, 178. eius .., qui ... est constitutus; imp. Pomp. 57. (is), quem ... potuisset ... testem ... constituere; Cluent. 168. tu .., qui isdem ... auspiciis ... es constitutus; Catil. I, 33. eorum, qui de quaque re constituti iudices sint; dom. 33.

consulo: omnium, qui consulebantur; Verr. I, 107. eos, qui consuluntur; Caecin. 66. eos, qui consulantur; ib. 68.

consumo: quos ... dolore corporis ... consumi vides; har. resp. 39.

contemno: eundem, quem contempserant; Flacc. 44.

converto: universos, quos ... video ... ad salutem communem esse conversos; Catil. IV, 15.

corrumpo: eorum, quos corruptos esse putabant; Cluent. 75. nos, qui corrupti sumus; Rab. Post. 6.

creo: eius .., qui creatus sit; Planc. 8.

custodio: (te), qui ... custodiendus sis; div. Caec. 51.

damno: unum ..., qui octupli damnatus sit; Verr. III, 29. „qui damnatus erit, ... caedetur"; ib. 69. eum, qui ... damnatus sit; ib. V, 19. eius, qui inter sicarios damnatus est; Cluent. 21. quibus damnatis ... lites maiestatis essent aestimatae; ib. 116. is .., qui damnatus sit; Rab. Post. 8. ei, qui de vi itemque ei, qui maiestatis damnatus sit; Phil. I, 23.

decerno: ei, qui ... decreti erant; Verr. II, 14.

decet (tu), quem decet muliebris ornatus, quem incessus psaltriae; Fr. B. XIII, v, 1.

dedo: quem dedi putabas; Sex. Rosc. 61. (is), quem pater patratus dedidit; Caecin. 98.

deduco: multi ..., qui ad hoc iudicium deducti non sunt; Flacc. 9.

defendo: eum .., quem iudicio nemo defenderit; Quinct. 84. in eo, quem .. sit ausus defendere; Verr. I, 3. (eum), quem ... defendere ausus esset; ib. 31. meminero me ... recepisse ... defenderem; ib. III, 179. eius, quem defendo; ... plurimi cives ... defendant; ... esse videatur;

deformo; ille, ille, quem .. deformavi; Caecin. 14.

deicio: habeo .. dicere quem ... deiecerit; Sex. Rosc. 100. eum, qui deiectus sit; Tull. 45. eum, qui deiciatur; Caecin. 49. ad eum .., qui .. deiectus est; ib. 58. quem ... deieceris; ib. 60. eius, qui deiectus sit; ib. 83. eum, qui deiectus sit; ib. 91.

delecto: quem Capua magis quam Roma delectet; leg. agr. II, 76. ego ..., quem non quies, ... non convivia delectarent; Cael. 39. reliqui, quos sors divina delectet; Phil. III, 26. (eum), quem discordiae, quem caedes civium, quem bellum civile delectat; ib. XIII, 1.

deleo: (hos), quos lapidibus, quos ferro, quos facibus, quos vi ... delere non potuerunt; Sest. 2.

deligo: (ab his), qui ... delecti estis; Sex. Rosc. 8. non ei filiam .. conlocavi, quem ego ... delegissem; Piso 8. eum, quem tu ex tuis fidelissimum ... delegisti; Deiot. 14.

depello: reliqui .., quos ... nec tela nec faces ... a mea salute depellerent; sen. 7. is, qui ... potuit ... depelli; Sest. 43.

deprehendo: is, qui ... deprehenditur; Verr. III, 4. eum ..., qui ... deprehensus sit; Cluent. 125.

describo: illis, quos describis; Piso 80.

desero: qui deserendus esse videatur; Sulla 3.

desidero: ille ..., quem res publica desideravit; dom. 4.

designo: ei ..., quos plebs designaverit; leg. agr. II, 26.

despicio: cum eis .., quos despicerem; Piso 75.

detereo: ad hos .., quos ab inconstantia gravitas ... deterret; dom. 4.

devinco: eos, qui iam devicti sunt; Phil. XIV, 24.

dico: eis, qui ... dicuntur; Sex. Rosc. 69. hi, quos dixi; Verr. I, 138. is, qui legitime procurator dicitur; Caecin. 57. unus ..., quem quidem ego possum dicere; Sest. 140. multi ..., quos ... laboriosos solemus dicere; Phil. XI, 8. vgl. I. dicitur.

diligo: propter eos periit, quos diligebat; Quinct. 70. hic est .., qui adulescentulus ... ab ... honore dignissimo viro dilectus est; Planc. 27.

do: eum, qui .. est datus; Qu. Rosc. 53. ei, qui in custodiam nominatim dati sunt; Catil. IV, 5. eos, quos in custodiam dederat; Phil. III, 10.

dono: ei, quos Cn. Pompeius ... singillatim civitate donaverit; Balb. 19. (quis eorum), qui de foederatis civitatibus esset civitate donatus? ib. 48. unus ex eis, quos C. Marius civitate donasset; ib. (praemiis) dignissimi sunt qui civitate .. donentur; ib. 51.

duco: is, quem iudicatum hic duxit Hermippus; Flacc. 45. qui imaginibus, qui nominibus vestris ducuntur; Planc. 18.

educo: qui apud te esset eductus; Quinct. 69. quos tecum educeres; Catil. I, 9. (eos), quos educere invitos in provinciam non potuit; Fr. B III, 2.

effero: omnes, quos .. fortuna extulit; Balb. 18

eligo: is ..., qui ... fortissimum quemqu elegit; Mil. 105.

emitto: is, qui ... emitti gratia potest; Se 134.

everto: (eius), quem ... cuperent everte Verr. II, 159.

excludo: (is), qui honore x viratus excluditur; leg. agr. II, 60.
existimo: me, quem boni constantem ... semper existimassent; Sulla 20. eos, quos inexorabilis, quos inhumanos, quos crudelis existimes; Planc. 40. neminem, quem isti seditiosum existimant; Fr. B. VII, 4.
expello: quem ... nudum expulisti; Sex. Rosc. 147. illis, qui expulsi sunt inique; dom. 87. illis, quos tu expulsos a te praedicas; Phil. II, 33. quos voluit expulit; ib. XIV, 23.
exspecto: quem exspectari imperatorem in castris hostium sentis; Catil. I, 27.
exturbo: (eos), quos ipsi exturbarant; Fr. B. XV, V, 3.
facio: arcessebantur, qui consules fierent; Sex. Rosc. 50. is, qui .. factus sit; ib. 88. qui .. est factus; Qu. Rosc. 53. quisquam ..., qui .. non est factus; ib. 54. (eum), quem ... reum fecerat; Verr. II, 99. quem qui fecisset, ne legeretur; ib. 122. apud eos .., quos ... stipendiarios fecerant; ib. IV, 134. eis, qui ... aediles facti sunt; ib. 138. eum .., qui miles factus non est; Caecin. 99. hic ..., qui esset totus ex fraude ... factus; Cluent. 72. eos, qui sine repulsa consules facti sunt; leg. agr. II, 3. (is), quem VIIII tribus (x virum) fecerint; ib. 16. (is), qui esset factus; ib. 18. (hos), quos novem tribus x viros fecerint; ib. 21. (EUM), QUI PRIMUS SIT PRAETOR FACTUS; ib. 28. IS ..., QUI POSTREMUS SIT (PRAETOR FACTUS); ib. eorum .., qui ... in campis sunt consules facti; ib. 100. eos ..., qui citharoedi fieri non potuerint; Muren. 29. illum .., qui caecus est factus; dom. 105. in eum, QUI TUAM POST LEGEM REUS FACTUS ESSET; Vatin. 27. in eum ..., quem negaveris reum omnino de vi fieri debuisse; ib. 41. eum, qui factus erit, condemnari (oportebit); Planc. 14. illum ..., quem ... primum de plebe aedilem curulem factum esse dixit; ib. 58. eo, quem ipse ... vitiosum fecerat; Phil. III, 9. (eum), qui praetor fieri non potuerit; ib. XI, 11.
fallo: ei, quem fefelleris; Verr. II, 78.
ferio: ne quis suppositum abs te esse diceret qui ... feriretur; Verr. V, 75.
fero: is, qui ardens .. feratur; Sex. Rosc. 88. (hos), quos ... vix ferebamus; Phil. XII, 15.
fugo: qui fugatus sit (deiectum esse); Caecin. 88.
habeo: idem iste, quem ... habuit; Verr. I, 41. illum ..., quem ... habebas; ib. III, 137. ei, quos ... virtutis suae testis habuerat; Muren. 37. (hunc) quem in secundis rebus, quem in otio .. secum habuisset; Sulla 57. qui semper apud omnis sancti sunt habiti; Arch. 31. nemo ... qui non ... sceleratissimus haberetur; dom. 108. ex eis, qui populares non habebantur; Sest. 113. eius, quem tu habebas reum; Planc. 55. eum, quem conscium tanti sceleris haberet; Deiot. 21. eos .., quos secum habebat; ib. 22. ex eis, quos habuit; ib. 24. eum, quem conlegam habebas; Phil. II, 85. alios ..., quos clientis nemo habere velit; ib. 107. eos ..., quos hospites habere nemo velit; ib. V, 15. ei .., qui ... populares habebantur; ib. VII, 4. eorum .., quos secum haberet; ib. XIII, 50.
honesto: eum ..., quem vides iudiciis ... Italiae totius honestatum; dom. 82.
iacto: nostrum est ..., qui in hac tempestate populi iactemur; Planc. 11.
imitor: idoneus fuit nemo quem imitarere; Verr. III, 41.
immitto: quos voles, immittes; Verr. I, 142. habebat alios, quos ... immitteret; ib. III, 84.
immuto: a vobis .., quos leviter immutatos esse sentio; leg. agr. III, 2.
impedio: eis, qui ... impediuntur; div. Caec. 34.
impello: ex eis ..., qui impelluntur; dom. 89. is ..., quem tu impulisti; ib. 118.
implico: omnibus, qui nostris familiaritatibus implicantur; Balb. 60.
incendo: permultos ..., qui et ipsi incensi sunt; Sex. Sosc. 48.
incito: eorum ..., qui hesterna .. contione incitati sunt; Milo 3.
indico: (eos), qui indicabantur; Fr. B. XII, 9.
induco: quem ... inducere possum; Qu. Rosc. 46. illos, qui furentes inducuntur; har. resp. 39. induxit eum, quem potuit; Fr. B. VIII, II, 12.
inflammo: (eos), quos ... scelere esse inflammatos sciebam; Catil. III, 4.
inrideo: ex eis tres erant ..., quos inridebas; Vatin. 16.
insequor: quem cum egredientem insequi coepissem; har resp. 2.
insimulo: in eos, quos .. insimulabas ‖ insimularis ‖; Verr. I, 83. ille, quem insimulas; Phil. XIII, 33.
instituo: quem tu a puero sic instituisses, ut ..; Quinct. 69.
intellego: neminem ..., qui non ... intellegatur; Caecin. 49.
interficio: (eum) quem .. interficere .. cupis; Quinct. 19. ei, qui ferro esset ... interfectus; Phil. IX, 3.
interimo: eum .., quem interemisti; Sulla 50. in illum ..., quem qui tum interemisset, ... de praemiis (eius) cogitaretur; Milo 89.
interrogo: quisquam ..., quem accusator sine cura interroget; Flacc. 22.
intueor: te .., quem praesentem intuemur; Marcell. 10.
invenio: praeter eum, qui ... inventus est; Verr. a. pr. 50. huic ..., qui inter tot annos unus inventus sit; imp. Pomp. 68.
invito: quos .. commodum sit, invitet; Verr. I, 65.
iubeo: qui ... Karthaginem ire iussi erant; Phil. V, 27.
iudico: is, quem ... iudicare velimus; Qu. Rosc. 15. eum, quem Pompeius legatum semper iudicavit; imp. Pomp. 46. eum ..., qui tabulas publicas ... manu sua corrupisse iudicatus sit; Cluent. 125. eum, quem patres .. custodem patriae iudicassent; dom. 102. ipse, qui ... te omni honore indignissimum iudicavit; Vatin. 39. is, qui ... hostis est iudicatus; Peil. XI, 9.
iugulo: eos .., quos ... iugulare non potuissent; Sex. Rosc. 151.
labefacto: ego ..., quem ... nulla res labefactare potuisset; Sest. 127.
laedo: eum, qui laesus non esset; Sex. Rosc. 112.
laudo: eum, quem ... laudare ... posset; Sex. Rosc. 33. eum, quem ... laudas; Font. 2. ipse, qui laudatur; Arch. 22. isti, quos tu iure laudas; Planc. 88. me, quem tu semper laudasti; Phil. XI, 23.
lego: isti .., quos ... legasti; Sest. 33.
libero: ab eis ..., quos liberavisset; Milo 79. eorum, qui sint semel a te liberati timore; Deiot. 39.
lugeo: ille ..., quem boni luxerunt; dom. 4.
metuo: eum, quem .. metuere potes; Sex. Rosc. 147. (eos), quos saepe metueris; Verr. V, 66.
mitto: revocares eum, quem in Galliam miseras? Quinct. 83. qui missi erant; Sex. Rosc. 50. hos, qui .. erant missi; ib. 110. eundem, quem ... missit; Verr. III, 114. nemo qui in illa loca

... mitteretur; ib. V, 41. eorum, quos ad eas (nationes) ... cum imperio misimus; imp. Pomp. 65. non erit idoneus qui ad bellum Asiaticum .. mittatur; ib. 67. eos, quos tu ad me salutatum miseras; Catil. I, 10. ex eo, quem ad te misi; ib. III, 12. eos, quos misit; Deiot. 23. (eos), quos mitteret, aut eos, quos misisset; ib. eorum, ... qui una erant missi; Phil. IX, 6. is, quem vos .. ad mortem misistis; ib. 10.

moneo: (hunc), qui volneribus monetur, ut ... latera tutetur; Sest. 90.

moveo: (eos), quos ... non moverunt; Verr. a. pr. 53. quis .. esset .. togatus qui .. (non moveretur)? Verr. I, 74. nemo .., qui ... non movetur; ib. V, 65. (is), quem numquam incursiones hostium loco movere potuerunt; Rabir. 36. ego ..., qui ... maerore non movear; Catil. IV, 3. quem ... vicissitudines rerum ... movent; Milo 83.

multo: de eo ..., quem natura morte multavit; Cluent. 29.

nolo: (hunc), quem .. cum omnium gratia noluit; Milo 41.

nomino: (is), quem ... honoris gratia nomino; Quinct. 28. quos ... nominat; Sex. Rosc. 90. Philinus, quem .. nominavi; Tull. 22. tu ..., quem isti ... felicem Catilinam nominant; dom. 72. te, .. quem ... populus Romanus ... Maximum nominavit; ib. 144. me ..., quem Q. Catulus, quem multi alii ... patrem patriae nominarant; Sest. 121. illis, quos nominavi; Phil. II, 13. illi .., quos modo nominavi; ib. eos, quos nominavi; ib. IX, 7.

noto: (ei), quos ... duo censores ... furti ... nomine notaverunt; Cluent. 120.

numero: is est .., qui ... conlega .. numerabatur; Verr. II, 108. multi ..., quos ... numerare possunt; Phil. VII, 3.

obicio: (hunc), quem tuis Sergiis ... obieceras; dom. 21.

obstringo: eum, quem obstrictum esse patriae parricidio suspicere; Sulla 6. qui .. tibi erat magis obstrictus beneficio recenti; dom. 118.

occido: (eum), quem ... non potuerunt occidere; Sex. Rosc. 29. illius qui occisus est; ib. 86. eum, qui .. sit occisus; ib. 92. EORUM, QUI ... OCCISI SUNT; ib. 126. qui occisi sunt; Tull. 55. eius .., quem occiderat; Cluent. 125. (hunc), quem iure, quem loco, quem tempore, quem impune (occidere) non est ausus; Milo 41. quos potuit occidit; Phil. XIV, 23.

occupo: eorum, qui ... erant occupati; Sex. Rosc. 93. ceteri, qui ... sunt occupati; har. resp. 18.

odi: eum, quem ... odisse debes; Sex. Rosc. 147. (eum), quem omnes .. oderint; Verr. II, 166. (sine eo), quem omnes odissent; ib. III, 23. (eum), quem quisque odisset; Font. 24. de eo, quem odisse iam non potestis; Cluent. 29. quem oderit (se posse absolvere), quem non oderit condemnare; ib. 159. omnis, quos oderat; Ligar. 12. in nos, quos oderat; Phil. V, 22.

offendo: ab eo, quem is versus offenderit; Piso 74.

opprimo: quo is facilius, quem velit, ... opprimere possit; Quinct. 7. pauci, quorum opprimendorum di .. incredibilem rei publicae potestatem ... dederunt; Phil. III, 36.

oppugno: cum eis ..., quos amentissimus fuisset si oppugnasset; Rabir. 24. qui oppugnandus ... esse videatur; Sulla 3.

orno: omnes, qui ... beneficiis .. sunt ornati; Quir. 16.

paenitet: quos .. scio dignitatis .. feminarum non paenitere; Phil. III, 17.

pasco: eorum ..., qui ... seditione pascantur; Sest. 99. eorum, quos P. Clodii furor ... exitiis publicis pavit; Milo 3.

pello: eum, qui pulsus .. sit; Caecin. 64. eum, quem ... pulsum .. esse constet; ib. 75.

percello: (huius), quem impetu perculerit; dom. 106.

percutio: ecquem scis ..., qui non percussus sit? Verr. V, 67. vos ..., quos mortuus inani cogitatione percussit; Milo 79.

perfringo: nemo ..., quem non ... perfregerim; Sulla 46.

persequor: eum ..., quem .. armis persequuntur; Phil. III, 14.

pono: hi ..., quos ego .. in eodem genere ... pono; Catil. II, 20.

posco: ei, quos .. poscit; Sex. Rosc. 13.

postulo: ex eo numero ..., quos postularat; Verr. II, 44.

praefero: quem vos ... hominibus nobilissimis ... praetulistis; Phil. VI, 17.

praeficio: is ..., quem ipse praefecisset; Verr. V, 60. ei, quem Asiae praefeceras; Deiot. 24.

praetereo: quem non oportuit (praeteriri); Planc. 8. qui praeteritus non est; ib. is, qui non debuerit praeteriri; ib. 14. eis, qui praeteriti essent; ib. 52.

premo: qui iam pridem premuntur; Catil. II, 21.

privo: eius ..., quem nova poena legis ... omnium suorum consuetudine .. privat; Muren. 89.

probo: eumne ..., quem .. probarit? Qu. Rosc. 45. illum ..., qui ... probatus sit; Verr. III, 155. in eius locum, quem pro illo probare velles; ib. V, 78.

procreo: eum ..., quem procrearat; Sex. Rosc. 41.

produco: ex eo, quem sui simillimum produxit; Verr. I, 32. ex eis ..., quos producam; ib. II, 175. quem voles ... producam; ib. IV, 55. de .. multitudine .. eorum, qui ... producebantur; ib. V, 156.

prohibeo: qui prohibitus sit; Caecin. 76.

propono: eorum .., qui ... navibus propositi fuerant; Verr. V, 101. eum, qui mihi fuit propositus; Phil. XII, 22.

proscribo: EORUM ..., QUI PROSCRIPTI SUNT; Sex. Rosc. 126. ei, qui proscriptus est; Cluent. 161. quos velit (proscribere); dom. 44.

prosequor: quem ... postridie prosecuti sumus; Phil. IX, 9.

proterreo: is, qui .. proterritus ... est; Caecin. 31.

puto: ei, qui adversarii fuisse putabantur; Sex. Rosc. 16. ei, quem fidelem putat; ib. 112. in eum, quem vis || in quem vis || et putas; ib. 127. eum ..., quem eiectum universus senatus ... egregium civem semper putavit; dom. 85. omnis eos, qui putentur; Sest. 119. quem nemo ... luce dignum putet; Vatin. 2. [te] indemnatum videri putas, quem socii, quem foederati, quem liberi populi, quem stipendiarii, quem negotiatores, quem publicani, quem universa civitas, quem legati, quem tribuni militares, quem reliqui milites ... omni cruciatu dignissimum putent? Piso 98. eos .., quos nemo civitate dignos putat; Phil. VIII, 8. reliqui, qui ... alienati a senatu putabantur; Phil. XII, 10.

rapio: iste, qui ... raperetur; Verr. I, 65. ille ..., quem tu in crucem rapiebas; ib. II, 166.

recreo: eis, qui e gravi morbo recreati sunt; Quir. 4.

recupero: ille ..., quem P. Servilius ... recuperavit; Verr. V, 79.

redigo: eis, quos ... in dicionem nostram redegimus; Balb. 25.
reduco: ut haberent quem reducerent; Planc. 26.
refero: quis erit ... qui non ... referatur? Verr. II, 27.
refugio: (eum), quem refugere non deberet; Qu. Rosc. 45.
relinquo: is, quem ... procuratorem Romae reliquit; Quinct. 62. eum, quem ... censores aerarium reliquisse *se* subscripserunt; Cluent. 126. quos Romae relinqueres; Catil. I, 9. illos, ... qui a Catilina relicti sunt; ib. II, 27. (eum), quem pridie hora tertia animam efflantem reliquisset; Milo 48.
remitto: quos ille ad ... tuum conlegam remisit; Piso 77.
renuntio: quos volet (renuntiare); leg. agr. II, 22.
repello: ei, quos ad omnia progredientis, quos munera ... gladiatoria parantis, quos apertissime largientis ... rustici reppulerunt; har. resp. 56.
reperio: qui ... reperiatur; Verr. I, 154.
reprehendo: ab eis ..., quos .. possit reprehendere; Font. 19. quem quo modo illi reprehenderent? Cael. 65. eum ..., quem ... in eo reprehendit; Planc. 82.
repudio: ab eis, quos repudias; Verr. III, 173.
reservo: de illis .., quos ... reservavit; Verr. I, 12.
restituo: eum, quem oportet restitui; Caecin 35. eis ..., quos ego non ... arbitror in integrum restitutos (esse); Cluent. 98. quo restituto ... putabamus; dom. 4. me, quem auctoritate ... restituistis; ib. 147.
retineo: quos ... retinere ... non potuisset; Sex. Rosc. 70.
revoco: quem P. Servilius ... ad sui generis ... facta .. revocavit; sen. 25.
rogo: ei, qui a senatu de me rogabantur; Sest. 130. istorum .., qui rogati sunt; Cael. 64. ad eum ..., quem in senatu rogabas tertium; Piso 11. eius .., qui primus rogatus est; Phil. V, 1. eorum, qui post me rogabuntur; ib. 5. eius, qui rogatus est ante me; ib. X, 2. eorum, qui post se rogati essent; ib. XI, 15.
sagino: praeter eos, qui ab illo ... rei publicae sanguine saginantur; Sest. 78.
sano: quos quidem ego ... non tam ulcisci studeo quam sanare sibi ipsos; Catil. II, 17.
satio: eorum, quos ... non illa infinita hasta satiavit; Phil. IV, 9.
scribo: qui supra scripti sunt; Cluent. 148.
seiungo: eorum, qui tum a vobis seiuncti videbantur; har. resp. 50.
semoveo: qui ... a liberis semovebantur; har. resp. 26.
sentio: te ..., quem ... fortissimum virum ... sentiet; Phil. XIII, 24.
sequor: „(is), quem ego sum secutus“; Flacc. 81. hunc ..., quem praesentes non sunt secuti; Phil. I, 10.
servo: (ab eis), quos .. servare ... volebat; Sex. Rosc. 33. hunc ..., quem servatum esse plurimi cupiunt; Cluent. 200. quos servavi; Sulla 84. multos ..., quos Caesar ... fortasse servasset; Phil. II, 71.
sollicito: sollicitavit quos potuit; Cael. 31.
specto: dignus .., qui in scena spectetur; Quinct. 78.
subduco: (hunc), quem tu ... pro tuo scelere subduxeras; dom. 21.
subigo: cum eis ..., quos ... subegi; Catil. III, 27.
supero: ceteris, qui ... erant .. superati; Font. 13. eis ..., quos mihi videor .. posse superare; Sulla 46. cum illo suo pari, quem .. omnibus vitiis superare cupiebat; Piso 18.
suscipio: eum, quem in suam potestatem susceperat; Caecin. 98.
tango: eum, qui tactus non erit; Caecin. 49. qui tactus non sit; ib. 50.
teneo: tu, qui ... implicatus tenebare; Verr. III, 82. qui lege non teneatur; Cluent. 158. eius, qui lege non teneatur; ib. quem haec ... patria ... complexa teneat; Flacc. 5. ei ...,qui rumore et ... favore populi tenetur; Sest. 115.
timeo: ei, quos .. magis quam Rullum timetis; leg. agr. I, 22. (hunc), quem timueris; Sulla 83.
tollo: quem voltis (tollere e civitate); Rab. Post. 11.
tracto: ab eis ..., qui benignissime tractati sunt; Verr. II, 180.
trado: ei ..., quem ego inustum .. maledictorum notis tradam hominum memoriae; Phil. XIII, 40.
trucido: (eos), quos ferro trucidari oportebat; Catil. I, 9. illis .., quos trucidarat; Phil. III, 4.
tueor: me .., quem honos, quem dignitas, quem causa, quem res publica tuebatur; dom. 46.
veneror: eos, quos ... venerari debemus; Phil. X, 4.
vexo: illorum || istorum || .., quos .. vexarat; Verr. I, 16.
video: ipse .., qui visus ... non esset; Verr. V, 86. hic, quem videtis; ib. 128. de eo, quem non videtis; Cluent. 29. (eos), quos ceteris vitiis ... infamis videbant; ib. 130. eos, quos praesentis videtis; ib. 195. me ..., quem ... consulem videt; leg. agr. I, 27. illos .., quos .. videre non possumus; Rabir. 30. his .., quos vides; ib. quos ... bene barbatos videtis; Catil. II, 22. (eundem), quem nuper summo cum imperio .. viderit; Muren. 89. is, quem nemo vestrum vidit umquam; Flacc. 40. eos, quos inviti vident; ib. 61. hunc .., quem patres nostri viderunt; Arch. 16. hunc ..., quem nos in contione vidimus; ib. 25. quem praeteriens cum incultum ... vidisses; sen. 13. duo, quos videre improbi non poterant; dom. 65. quem cum iacentem ... viderent; Sest. 79. reos esse hos duos, quos videtis; ib. 94. ab eis, quos meo nomine sordidatos videtis; ib. 146. eos ..., quos animo aequo videre non possumus; prov. cons. 17. eorum .., quos undique intuentis ... videtis; Milo 3. eos .., quos numquam vidimus; Marcell. 9. (is), quem nos liberi ... clementissimum ... ducem vidimus; Deiot. 34. omnium .., quos postea vidi; Phil. I, 10. is, quem tu vidisti numquam; ib. II, 40. te, quem numquam viderat; ib. 41. in eos, quos numquam viderat; ib. V, 22. hunc, quem videmus; ib. 25. eum, quem non videres; ib. XIII, 5. duo consules omnium, quos vidimus, sapientissimi; Fr. B. VI, 10.
vinco: eorum ..., qui ... victi .. sunt; Font. 49. quos vici; Sulla 84. ille ..., qui est ab uno te improbitate victus; Piso 27. eorum, quos ego ... integros sine ferro viceram; Planc. 86. ab eo, quem si vicisset; Milo 85.
vitupero: illorum ..., qui a te vituperantur; Vatin. 41.
voco: eius, qui ... vocetur; Sex. Rosc. 38. eos, quos ... vocant; ib. 93. eorum .., qui decumani vocabantur; Verr. III, 22. eorum alter, qui Antiochus vocatur; ib. IV, 61. quos illi mystagogos vocant; ib. 132. eis, quos ... vocavissent; Tull. 43. quos tyrannos vocas; Vatin. 29. multos ..., quos tu .. sodalis vocas; Planc. 46. is ..., qui tum in crimen vocabatur; ib. 55. hunc ...,

quem omnes urbes expulsum a vobis ad se vocabunt; Milo 104. eis, quos ad iudicandum ... vocatis; Phil. I, 20.

volo: eum, quem Sex. Naevius non volt; Quinct. 94. omnes .., quos vellet Apronius; Verr. III, 38. f. immitto.

2. **Genetiv:** interest: apud .. te, cuius id eum facere interfuit; Ligar. 23. omnes, quorum interesset; Phil. III, 10.

3. **Dativ:** accido: quibus si .. calamitas ... accidisset; Verr. III, 127.

addico: neminem ..., cui (meas aedis) addiceret; dom. 107.

adfero: is, cui attulit; Sex. Rosc. 13. eum .., cui .. adferantur; Caecin. 49. hi ..., quibus primus annus hanc cupiditatem attulisset; leg. agr. II, 93. ab eo .., cui vim adferebat; Milo 9.

adimo: (apud eos), quibus multa ademisset; Verr. IV, 46. (eis), quibus illi urbis .. partem ademerunt; ib. V, 85. ei .., quibus adimi iure non poterat; leg. agr. II, 81. eis ..., quibus (vitam) non ademerint; Phil. II, 5. ei .., cui ademistis (vitam); ib. IX, 10.

adsentior: eum, cui vos ... adsentiebamini; Phil. XII, 1.

agnascor: (eius), cui filius agnatus sit; Caecin. 72.

ago: tu, cui publicani ... gratias egerunt; Verr. III, 165. eum ..., cui senatus ... gratias egerit; Sulla 85. (ei), cui senatus pro me gratias agendas putavit; Planc. 78.

cedo: eos, quibus cedere non soles; Phil. VIII, 1.

claudo: ille, cui nulla ... urbs umquam fuit clausa; har. resp. 49.

commendo: is, cui ... commendatae sunt atque concreditae; Sex. Rosc. 113.

committo: eius ..., cui .. commiserit; Sex. Rosc. 116. ex eis ..., quibus hoc committam; Verr. II, 175. eidem, cui cetera summa ... commissa sunt; imp. Pomp. 50. eius .., cui senatus totam rem publicam ... commiserat; Milo 61. ei, quibus tota commissa est res publica; ib. 65.

concedo: illi ...., cui concesserat omnia; Verr. III, 31. cui si .. id ... velim concedere; ib. V, 151. is ...., cui tu concessisti; Fr. B. XIII, n. 1.

concredo: is ... cui ... famam tuam ... concredere solebas; Quinct. 62. f. commendo.

condono: eius, cui condonabat; Verr. I, 106. cui (condonare) .. esset commodum; ib. 118.

confido: eos ... quibus confidebat; Phil. X, 10.

conflo: quibus .. periculum tam conflari putabatur; Sulla 13.

constituo: (hisce), cui magistri fiunt et domini constituuntur; Quinct. 59. te ...., cui sciam ... constitutam esse Manlio diem; Catil. I, 24.

consulo: his, quibus ... consultum esse volt; div. Caec. 21. se .. unum .. cui consuleret fuisse; ib. 52.

credo: ei ..., cui .. crediderit; Q. Rosc. 43. (his), quibus .. credebas; Verr. I, 102. cui ... ut crederetis; Caecin. 26. (eidem), quibus creditum non sit negantibus; Rab. Post. 35.

creo: ei, quibus periculum creabatur; Sex. Rosc. 28.

debeo: vobis .., quibus maxime debeo; Muren. 2. unde .. cui res publica non tantum debeat, dom. 131. eos sic [illegible], quibus ... omnis iure optimo [illegible] debetur; Sest. 94. ei, quibus ego debeo; Planc. 88. ei ..., cui nihil magnopere deberem; ib. 78. eis, quibus .. [illegible] (honores) .. debentur; Phil. XIV, 1.

decerno: eum ..., cui ... supplicationem decreverit; Sulla 85.

dedo: eorum, quibus est deditus; Caecin. 98.

defero: ei ..., quibus omnia ... deferuntur; Verr. V, 180. cui velit (honorem deferre); leg. agr. II, 46.

demo: (ei), quibus ille de capite dempsisset; Verr. III, 81.

denuntio: quibus ... denuntiavi; Verr. II, 65.

desum: nemo ..., cui defuerit hic venditor; Phil. II, 97.

dico: ille, cui dies dicta est; Flacc. 77. in me, cui dies dicta numquam est; dom. 83.

dilargior: quibus voluit (dilargiri); leg. agr. II, 81.

displiceo: tu .., cui Cornelii defensio displicet; Vatin. 5. tu es ille, cui crudelitas displicet? Piso 17.

do: qui sunt ..., quibus ... dederit? Sex. Rosc. 107. a me, cui singulos dari denarios a te oportuit; Verr. III, 197. quibus vos legationes dedistis; leg. agr. I, 8. ei, quibus natura sensum dedit; ib. II, 9. ei ..., cui nullis comitiis ante sit (magistratus) datus; ib. 26. nos ..., quibus vos amplissimas potestates dedistis; ib. 31. (ad eos), quibus regna ipse dederat; Quir. 20. cui quidem cum Ciliciam dedisses; dom. 23. (huius), cui senatus populusque Romanus amplissimae dignitatis praemia dedit; Balb. 10. ad eum, cui primam ... dederas tabulam praerogativae; Piso 11. [te] indemnatum videri putas ... cui non ... maximorum scelerum venia ulla ... dari possit? ib. 98. illi ..., cui beneficium dedissem; Rab. Post. 33. quibus cum provocatio datur; Phil. I, 22. quibus ... volebat (agros dare); ib. V, 20. ei, quibus dati sint (agri); ib. VIII, 25.

doleo: cui dolet meminit; Muren. 42.

dono: neminem ..., cui (meas aedis) donaret; dom. 107.

eripio: eis, quibus erepta sunt; Verr. I, 8. is, cui reus tam nocens ... impune eripi possit; ib. 10. (is), cui ius imperatorium ... soli eripitur; leg. agr. II, 60. ei, quibus erepta (ea) essent; Phil. II, 96.

exopto: huic .., cui quaesitorem tribulem exoptandum fuisse videatis; Planc. 43.

expedio: quibus expediret spem ostendere; Verr. II, 135.

exsto: CUI HERES NON EXSTABIT; Quinct. 60.

facio: ei, quibus factae esse dicantur iniuriae; div. Caec. 10. eorum, quibus iniuriae factae sunt; ib. 11. ei ...., cui ... iniuriam fecerit; ib. 54. te .. cui facta (iniuria) dicitur; ib. 58. ei, quibus iniurias fecerit; Verr. I, 91. eum solum, cui ... potestatem factam oportebat; ib. 142. ei, cui (statuas facere) possent optima condicione; ib. II, 144. quibus nihil ... reliqui fecit; ib. III, 115. (eos), quibus .. nihil reliqui ... fecerat; ib. 121. eos ...., quibus Sulla voluit iniuriam facere; Caecin. 101. is eo, cui facta est iniuria; Piso 95.

fero: si vobis indigni essent visi quibus opem auxiliumque ferretis; Verr. II, 9.

gero: quibus geram morem; Phil. VIII, 32.

habeo: eis, quibus ... fidem .. habere debetis; Font. 15. is ...., cui nullus honos habitus est umquam; Flacc. 45.

ignosco: quis est cui magis ignosci conveniat? Tull. 51. ii, quibus ipse ignovisti; Ligar. 15. ei ...., quibus ut ignoscatur si postulet, impudentissimus iudicetur; Phil. VIII, 25.

impero: cui tu imperasses; Verr. II, 144. quibus ei videatur (navis imperare); Phil. XI, 30.

impono: eum ... cui hanc ... personam imponeret; Verr. II, 160.

inicio: cui periculum mortis sit iniectum; Caecin. 32.

intercedo: huic, cui vetat intercedere; leg. agr. I, 30.
interdico: cui non sit interdictum; dom. 47. quibus damnatis interdictum est; ib. 82.
largior: contra me, ... cui summam copiam .. dicendi natura largita est; Quinct. 8.
licet: illorum ..., quibus ... non licitum est; Verr. a. pr. 14. quid ... nocere possunt, quibus non licet iudicare? ib. III, 96. non .. duco ... vos, quibus ... non est licitum; ib. 116. per eum, cui .. licitum sit; ib. 150. is, cui ... idem non liceret; ib. (eis), quibus ... in re publica versari liceret; ib. V, 152. ei ..., cui ... licitum non sit; Caecin. 48. ei .., cui liceat idem iudicare; leg. agr. II, 39. is, cui licuit; dom. 138. unus ..., cui tribuno pl. fieri non liceret; har. resp. 44. (eos), quibus ... consistere in operarum contionibus non liceat; Sest. 127. vos ..., quibus otiosis ne in communi quidem otio liceat esse; Cael. 1. cui utrum vellet liceret; ib. 2.
necesse est: eos ..., quibus necesse est idem licere; Cael. 26. a me ..., cui necesse est; Marcell. 33.
nego: cui metuisti .. ne .. negare non posses; Phil. II, 99.
obicio: is, cui obicitur; Caecin. 29. eum, cui vere istud obici possit; Muren. 13.
obsto: ipse, cui ... obstat; div. Caec. 13.
obstringo: video ... neminem ..., cui non sim obstrictus memoria beneficii; Planc. 2.
obsum: me ..., cui nihil oberat; dom. 46.
occurro: eum, cui ... sit occursum; Caecin. 64.
offero: quibus opus esset metum offerre; Verr. II, 135.
opitulor: in eum, cui misericordia opitulari debebat; Rab. Post. 46.
ostendo: certos, ... quibus ostendi .. velit; div. Caec. 24. ex eis ..., quibus ego ... si edictum praetoris ostendero, concident; Catil. II, 5.
ostento: nec suffragia dabis, quibus ostentas; Fr. B. XV, IV, 1.
paro: quis ... dixit umquam, cui non hoc periculum ... paratum esse videatis? Cluent. 157.
pateo: quis est enim cui vita ista non pateat? Cael. 8. (huic), cui portas .. urbis patere ius non erat; Phil. VIII, 28.
permitto: ab eone ..., cui ... permittitur? Sex. Rosc. 78. eum, cui potestatem .. permisi; Verr. V, 104.
persuadeo: (reperiemus), quibus persuadeamus; Verr. I, 11. mihi, cui semper ita persuasum fuerit; Piso 98. quibus persuasum est foedissimum hostem .. bello persequi; Phil. XIII, 35.
placeo: cui placet obliviscitur; Muren. 42.
pono: hunc ..., cui posita sunt in vobis omnia; Cluent. 200.
praebeo: ab eo, cui † sic aequatum praebebas consulatum tuum; Piso 14.
praecipio: quibus hoc praecipiendum videtur; Phil. II, 19.
probo: facile cui velles tuam causam ... probares; Verr. IV, 28.
procedo: (illum), cui bene quid processerit ..., ... secus; Rab. Post. 1.
promitto: eorum ..., quibus M. Antonius ... ... se divisurum esse promisit; Phil. IV. 10. is, quibus illa promissa sunt; ib. XIV, 35.
prosum: is .., cui minime proderant; Muren. 47.
quaero: eos .., quibus regia potestas ... quae-...; leg. agr. II, 20.
reddo: ab eo, cui sua (pecunia) non redditur; ... Post. 46. quibus tu salutem insperantibus ...disti; Marcell. 21.
refero: cui quamquam gratia tanta referri non potest; Phil. III, 4. eius ..., cui nullam ... gratiam referre possumus; ib. IX, 15.
relinquo: is, cui ... reliquerunt; Sex. Rosc. 13.
remitto: (huius), cui manubias remittit; leg. agr. I, 13. (horum), quibus ego laudationem istam remittam; Flacc. 38.
resisto: his, quibus .. pugnantibus restitistis; leg. agr. I, 1. isti ..., quibus ego si me restitisse dicam; Catil. III, 22. is .., cui innocentes homines non resistunt; Sulla 22.
respondeo: cui si .. sic respondeam; prov. cons. 18. cui cum respondissem, me e provincia decedere; Planc. 65.
statuo: cui si statuam ... statueritis; Phil. IX, 10.
sum: eum ..., cui Romae domus ... esset; Quinct. 85. ei, quibus ... bono fuit; Sex. Rosc. 13. eum, cui quaestor fueris; div. Caec. 62. „eum, cui quaestor fueram“; ib. 65. eum, cui .. legatus ... fuisset; Verr. a. pr. 11. eorum, quibus ... odio sit; ib. I, 35. in eum, cui legatus ... fuerat; ib. 41. mihi, cui ... cordi est; ib. 112. ei ..., cui ne commercium quidem esse oporteret; ib. II, 124. (eos), quibus aliquid .. reliqui fuerit; ib. III, 121. (eis), quibus fuit portus; ib. V, 153. istos, quibus odio est otium; leg. agr. II, 102. illos ..., quibus ius iurandum iocus est; Flacc. 12. iste, cui nullus esset usquam consistendi locus; ib. 50. eum, cui tu in consilio fuisses; ib. 81. ex eis, ... quibus ... consistendi potestas non erat; Sest. 113. illi .., quibus eras in deliciis; Vatin. 20. is, cui potestas accipiundi fuit; prov. cons. 41. (ei), cui nomen meum absentis honori fuisset; Planc. 26. eum .., cui iam nulla lex erat; Milo 74. beatos esse, quibus ea res honori fuerit; ib. 97. (eius), cui legatio .. *causa* mortis fuisset; Phil. IX, 3. „quibus ... lucro futurum est“; ib. XIII, 40. eorum .., quibus optima est haec .. consolatio; ib. XIV, 34.
trado: [trades, cui voles?] Verr. II, 78. unus .. fuit ..., cui res publica se totam traderet; ib. III, 81. is, cui res publica ... traditur sustinenda; Muren. 3. eum, cui rem publicam cupio tradere incolumem; ib. 80. neminem ..., cui (meas aedis) traderet; dom. 107. tradat ei, cui minime vos velitis; prov. cons. 39. eius ..., cui numquam se hic .. tradidisset; Milo 61.
tribuo: hic, cui vos ingenium certe tribuitis; Cael. 57. cui quidem ... tribuenda est auctoritas; Phil. III, 5.
vendito: illos ..., quibus se venditabat; Sulla 31. horum ..., quibus te ... venditabas; ib. 32. eos .., quibus se .. venditabat; har. resp. 52.
vendo: ei .., cui totus venierat; har. resp. 1. provincias ... quibus vellet venderet? Sest. 84. eum, cui tu senatus auctoritatem ... vendidisti; Piso 15.
venio: omnibus, quibus hereditas venerit; Verr. I, 127. cui comperendinato ... venisset in mentem; ib. IV, 33. is, cui nihil in mentem venit; Cluent. 84. eum, cui ... veniat in mentem; ib. cui ... in mentem venire non posset; leg. agr. III, 6.
versor: quis est ... cui non educatores, cui non magistri ..., cui non locus ipse mutus ille, ubi alitus ... est, ... in mente versetur? Planc. 81.
videor: eorum, quibus ... visum erat; Verr. II, 47. quis ... cogitat, cui non ad illius poenam carcer aedificatus esse videatur? Sulla 70. eius, cui nimis videtur senatus ... fuisse crudelis; Piso 17.
Gerund.: ei, quibus causa dicenda est; Sex. Rosc. 85. vos, quibus est iudicandum; Verr. I, 29. horum .., quibus iudicandum est; Caecin. 81. illos .., quibus eis de rebus ... fuit ... iudicandum; Cluent. 29. hunc, cui video maximas rei publicae tempestates esse subeundas; Muren. 4.

4. **Ablativ:** careo: eum ..., quo .. carent aegrius; imp. Pomp. 13. illo ..., quo senatus carere non potuit; dom. 4.

utor: eo, quo semper usi sumus; Muren. 70.

5. **mit Präpositionen:** abhorreo a: istum .., a quo ... abhorrebat; Verr. II, 10.

accedo ad: ab eo, ... ad quem numquam accessisse culpam videtis; Cluent. 83.

accipio a: eos ipsos, a quibus .. accepisti; Sex. Rosc. 80. eum, a quo ... acceperis; Verr. II, 78. (eius), a quo summum beneficium acceperant; ib. V, 48. (huic), a quo id accepimus; Arch. 1. a quibus hic multis volneribus acceptis ... se abiecit; Sest. 79. a quo (salutem) acceperant; ib. 122. eis ..., a quibus tantum volnus accepero; Milo 99. de illo ..., a quo .. mandata acceperunt; Phil. VIII, 22.

adfero ad: vos ..., ad quos epulones ... adferunt; har. resp. 21.

ago cum: illius, quicum agitur; Tull. 26. in eum, *quicum* ... ageretur; ib. 41. illius ..., quicum agitur; ib. 44.

animadverto in: eum .., in quem animadvertere ... posset; Milo 71.

aufero a: eorum, a quibus auferebat; Verr. IV, 38.

cado in: multi ..., in quos huius maleficii suspicio cadat; har. resp. 37.

capio ex: (cum eo), ex quo ... capiebat; Caecin. 12.

certo cum: (eum), quicum ... certare noluisset; Caecin. 1.

commemoro de: de quo quid ... commemorem? div. Caec. 17. illi, de quibus .. commemoravi; Font. 40.

commoror apud: ei ..., apud quos ille diutissime commoratur; imp. Pomp. 13.

communico cum: apud eos, quibuscum omnia scelera ... communicavit; Verr. IV, 24. me, quicum ... communicasses; Phil. XI, 23.

comperio a: (illis ipsis) a quibus comperit; Verr. II, 59.

confero in: is ..., in quem ... causa conferri .. potuit; Verr. V, 111. eorum taciturnitas, in quos illa oratio ... conferebatur; Sest. 40.

coniungo cum: eum, ... quicum me sors, ... quicum me deorum ... iudicium coniunxerat; div. Caec. 65. (eum) quicum .. eius causam periculumque coniungis; Vatin. 41. eum ..., quocum erat ... familiaritate coniunctus; Deiot. 13.

coniuro cum: eis, quibuscum coniurasti; har. resp. 36.

contendo cum: (eum), quicum ... contendes; Caecin. 76. (hunc), quicum de vita .. contenderis; Sulla 83. cum eis, quibuscum aliquando contendimus; Planc. 93.

contraho cum: ab eo, quicum contraxisset; Quinct. 39. eis .., quibuscum contrahebat; Verr. II, 170.

convenio cum: quicum optime *ei* convenisset; Verr. IV, 147. — in: erat .. nemo, in quem ... conveniret; Sex. Rosc. 65.

cresco ex: alios .., ex quibus possem crescere; Sex. Rosc. 83.

defero ad: tibi ..., ad quem ... tam multa delata sunt; Phil. II, 35. ad quos gubernacula rei publicae deferat; ib. 113.

devenio ad: eos .., ad quos ... devenire convenerit; Sulla 93.

dico apud: eos, apud quos dicit; Phil. II, 18. — contra: eum, quem contra dicerem; Verr. I, 24. eum, quem contra dicit; Phil. II, 18. — de: de quo .. neque quo modo dicam neque quo modo taceam reperire possum; Sex. Rosc. 124. is, de quo ante dixi; Cluent. 49. hic ... de quo ego ... nunc dico; har. resp. 42. pro me ipso, de quo accusatores ... dixerunt; Planc. 3. de quo plura iam non dicam; Scaur. 36. — in: (de eo), in quem ... dicere ... volui; Caecin. 25. illi, in quem dicitur; Cluent. 10. „in quos testimonia dixisti“; Sulla 21. in quem velis (dicere); ib. 48. — pro: hic .., pro quo dicimus; Cluent. 10.

dissentio a: ab omnibus eisdem, a quibus .. solitus sum dissentire; Planc. 91. eius ..., a quo .. saepe dissentio; Phil. X, 2.

duco contra: eum, contra quem .. exercitus ducunt; Phil. IV, 5.

emo a: (eis), a quibus frumentum emere debuisset; Verr. V, 55. a quibus volent (agros emere); leg. agr. II. 34. a quibus vellet (emere); ib. 64.

effugio a: eos, a quibus vix vivus effugit; Sest. 116.

eripio a: eos .., a quibus ... eripuit; Verr. III, 115.

exigo a: nemo est ..., a quo pecunia ... non sit exacta; Verr. III, 224.

existimo de: estne quisquam ..., de quo .. existimes? Qu. Rosc. 18.

exsisto ex: ex quibus ... T. Annius et P. Sestius ... divino studio exstiterunt; Quir. 15.

facio cum: ei, cum quo pacem facias; Phil. XII, 11. — de: ille ..., de quo ego ... verbum feci; Sest. 133. ad eum .., de quo gravissimum ... iudicium ... feceritis; Phil. V, 3.

fero contra: ad eum, quem contra arma tulerant; Verr. V, 153. — de: de eo, de quo iurati sententias ferre debebant; Cluent. 29. eos, de quibus lata est (lex); Phil. XIII, 32.

gero cum: quibuscum bellum gereretur; Phil. VI, 15.

habeo cum: is ..., quicum ... rationem haberet; Verr. II, 187.

iacio in: me, in quem tu ... nullam contumeliam iacere potueris; Sulla 23.

inflammo in: (horum), in quos ... inflammatae mentes nostrae fuerunt; dom. 61.

inruo in: (huius), in quem quisque ... inrueritt; dom. 106.

inscribo in: tris, in quibus ... esset inscriptum; Verr. II, 127.

insum in: is ..., in quo inest .. dignitas imperatoria; imp. Pomp. 42.

iubeo legem de: ille, de quo legem populus Romanus iusserat; Verr. III, 82.

iudico de: ceteros, de quibus iudicastis; Catil. IV, 5. de te ..., de quo iam pridem omnes mortales ... iudicaverunt; Piso 95.

laboro pro: illius, pro quo laboraret; Ligar. 31.

loquor cum: ceteros .., quibuscum loqui consuesset; Cluent. 71. — de: hic, de quo loquor; Piso 70.

mereor de: (eos), de quibus ... es meritus; div. Caec. 21.

metuo a: eum ..., a quo metuisse se dicat, ne ... occideretur; Tull. 56.

mitto ad: litteras ad quos solebat misit; Verr. IV, 58. vos ... ad quos litteras ... non audet mittere; prov. cons. 25. de illo, ad quem missi sunt (legati); Phil. VIII, 22. eius .., ad quem erat missus; ib. IX, 2.

partior cum: (eis), quibuscum ... partimur; Verr. I, 113.

pertineo ad: eos .. ad quos .. culpa ... pertinebit; Verr. V, 183. illos, ad quos .. contagio pertinebit; ib.

pervenio ad: ad istos ..., ad quos ... pervenistis; Verr. V, 181. (eos), ad quos pervenisse pecunias ... statutum sit; Cluent. 116. ab eis, ad quos ea pecunia ... pervenerit; Rab. Post. 8.

postulo in: unum ..., in quem ... postulatum sit; Verr. III, 29. — pro: is ..., pro quo postulabant; Sex. Rosc. 119.

pugno cum: quibuscum me .. pugnantem more meo pristino non videbitis; Planc. 56.

quaero a: illi ..., a quibus si qui quaereret; Cluent. 105.

reperio in: (in eo), in quo ipsam luxuriam reperire non potes; Muren. 13.

repeto a: ab eo ..., a quo .. di immortales sua repetunt; Verr. IV, 71.

rogo de: is, de quo rogabas; Phil. II, 10.

scio de: eum, de quo ... scire potuit; Caecin. 76. — ex: alii, ex quibus id facillime scire posset; Milo 46.

sentio cum: isdem vobis adsentior, cum quibus antea sentiebam; prov. cons. 25.

statuo in: (ab eis), in quos aliquid exempli populus .. statui putat oportere; Verr. III, 210.

sum apud: eorum causa, apud quos quaestor fueris; div. Caec. 65. — cum: iussit bona proscribi eius, quicum familiaritas fuerat; Quinct. 25. contra omnes, quibuscum huic ratio ... fuit; ib. 75. quicum tibi aliquid sit; Verr. V, 136. — in: in quibus summa auctoritas est atque amplitudo; Sex. Rosc. 2. (in eo), in quo (sit); div. Caec. 53. (eum), in quo .. sit; ib. in quibus ... esset illa cogitatio; Verr. III, 95. in quo erat .. quaestus; ib. 195. in quibus erant omnia; ib. IV, 112. tu .., in quo summa est dignitas; Muren. 76. ceterorum, in quibus esset aliquid modestiae; dom. 48. is, in quo uno spes fuit; Rab. Post. 27. cum eo .., in quo est incredibilis crudelitas; Phil. IV, 14.

sumo a: a quibus videatur (pecunias sumere); Phil. X, 26. — contra: ille .., contra quem iure arma sumpta sunt; Phil. IV, 2.

suscipio cum: eorum, quibuscum acerbum bellum .. suscepimus; dom. 61. — in: in quos semel (odium) susceptum est; Balb. 62.

suspicor de: eos, de quibus illi aliquid suspicari viderentur; Sulla 36. eum, de quo nihil umquam est suspicatus; ib. 48.

timeo a: (eos), a quibus (haec) timebantur; Phil. XIV, 10.

transfero in: non illi ... transferre potuissent invidiam in quos putabant; Sest. 82.

valeo apud: ad istum ..., apud quem ... valeret; Verr. I, 136.

venio ad: hunc ..., ad quem summus maeror ... veniebat; Quinct. 14. is, ad quem ... venerint; Sex. Rosc. 88. is, ad quem .. (venerit); ib. eius .., ad quem veneratis; Ligar. 27. — contra: illum .., quem contra veneris *antea;* Muren. 9.

vivo cum: (eius) quicum vivere nemo ... voluisset; Verr. III, 65. homo eis dignissimus quibuscum vivit; Sest. 133.

III. **nach Adjectiven, Participien, Adverbien: 1. Genetiv:** similis: eos .., quorum similem tuum filium esse vis; Phil. X, 5.

2. **Dativ:** acerbus: horum, quibus ille dies acerbissimus fuit; Vatin. 6.

carus: „ab eo, cui ... carum esse || fore || arbitror"; Verr. II, 29. video ... neminem, cui mea salus non cara fuerit; Planc. 2. ego, cui omnium civium libertas carissima fuisset; Rab. Post. 33. suis, quibus est ipse carissimus; Phil. I, 37. eos ..., quibus eorum ... vita tam cara sit; ib. 38. omnibus, quibus rem publicam ... caram esse sentiebat; ib. II, 94.

cognitus: (ei), quibus ... propter senectutem non aeque est cognitus; Cael. 3.

commendatus: quis est ... cui non illa civitas sit ... commendatior? Balb. 43.

gloriosus: eos, quibus gloriosum .. hoc esse debet; Cael. 21.

gratus: quibus ... gratam sperat fore; Verr. I, 35. nemo ..., cui non huius in me misericordia grata fuerit; Planc. 25.

ignotus: eos, quibus eras ignotus; Piso 1.

infestus: ei ..., cui populus .. infestus est; Verr. III, 7.

inimicus: eidem ..., cui .. te inimicum esse dicis; div. Caec. 28. me, cui ... inimicus quam amicus esse maluit; Phil. V, 3.

integer: eos, quibus integrum est; Flacc. 105. quibus integrum est; ib.

iratus: illis ipsis [Bidinis], quibus iratus esse debuit; Verr. II, 59. eos ..., quibus iratus esse deberem; Piso 75. ab illo .., cui neque heres neque iratus fuisset; Scaur. c. 2, § 5. omnis, quibus iratus esset; Marcell. 31.

iucundus: illi, quibus haec iucunda sunt; Verr. IV, 134. quis est .. cui non ... patriae solum .. sit ... iucundum? Catil. IV, 16.

levis, is .., cui || cuius || [res] et pecunia levissima et existimatio sanctissima fuit; Qu. Rosc. 15.

molestus: ei, quibus erat .. molestum ad eum .. esse missum; imp. Pomp. 46.

notus: ab omnibus, quibus potuerit ... esse notus; Cael. 3.

optabilis: ego ..., cui .. pax ... in primis fuit optabilis; Phil. VII, 7.

propinquus: illis, quibus Siciliam propinquam fuisse dicis; Verr. V, 6.

sanctus: s. levis.

satis: eis ..., quibus satis nihil est; Sex. Rosc. 8. solus ... inventus es, cui non satis fuerit; Verr. I, 111. eorum, quibus ... nihil satis esse videatur; leg. agr. II, 65.

turpis: (is), cui ructare turpe esset; Phil. II, 63.

3. **mit Präpositionen:** partim e: reliqui sex fuerunt, e quibus partim plane tecum sentiebant; Vatin. 16.

tutus a: a quo legibus (tuti esse) non poteramus; Piso 5.

IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv:** alqs: quorum non nulli ... memoria tenebant; Verr. IV, 77. quorum alter eloquentia damnationem .., alter tacita pietate deplorat; Cluent. 65. quorum nullius sententia est Oppianicus absolutus; ib. 107. quorum alteri ... deleti sunt, alteri ... disciplinam suam .. conservant; Muren. 74. quorum uterque ..., alter Oresten, alter Pisonem adoptavit; dom. 35. quorum ille utri sit inimicior nescio; Sest. 111. quorum alter ... semper .. mihi amicus fuit; Piso 80. quorum utrique mortem est minitatus; Milo 75. paucis ..., quorum incolumis fuit nemo; Phil. II, 52. duo ..., quorum alter effecit ..., de altero patefactum est quid cogitaret; ib. XI, 1. quorum alter commentatus est mimos, alter egit tragoediam; ib. 13.

abavus: te ..., cuius abavi manibus esset accepta; har. resp. 22.

accusatio: tu, cuius accusatio rebus iudicatis nitebatur; Cluent. 114. istum ipsum, cuius ... accusatio ista munita est; Fr. B. V, 6.

acerbitas: (his), cuius acerbitas morum ... ne vino quidem permixta temperari solet; Phil. XII, 26.

acta: (eius), cuius acta se defendere dicit; Phil. V, 7.

adventus: eum ..., cuius adventu ... impetus hostium repressos esse intellegunt; imp. Pomp. 13. a me, cuius adventu fore vilitatem boni viri

dictitabant; dom. 15. cuius cum adventu .. perturbatus esset Antonius; Phil. IX, 7.
adulescentia: cuius ut adulescentiae maculas .. praeteream; Verr. a pr. 11. in omnis, quorum in adulescentia forma et species fuit liberalis; Cael. 6.
adulterium: eum ..., cuius nefandum adulterium ... comprehenderunt; Milo 72.
aes: is ..., cuius aes alienum videmus ... esse contractum; Sulla 58.
aetas: ei, quorum tu ex aetate coniecturam facere potes; Rabir. 31. in eo, cuius primum tempus aetatis .. fuisset ad omnium libidines divolgatum; sen. 11. eius ..., cuius per aetatem pater esse potuisti; dom. 35.
animus: eorum inimicitiae .., quorum animos ... habueris inimicos; Verr. V, 182. ei .., cuius animus sit perterritus; Caecin. 42. huic ..., cuius non animum iam expletum esse putemus; Cluent. 202. quosdam, quorum animos ne supplicio quidem suo satiare posset; Sulla 1. eis, quorum animum offendere voluerunt; dom. 8. eis, quorum animos a vestra auctoritate seiunctos esse arbitrabatur; har. resp. 47. nullos .., quorum animos tuus ille fortis animus offenderet; Planc. 53.
arbitrium: is, cuius arbitrio ... exterae gentes contentae esse consuerant; Cluent. 134. ab illo ..., cuius arbitrio ... omnia venena tractantur; har. resp. 34.
argentum: quorum poscebatur argentum; Verr. IV, 31. illis .., quorum argentum fuerat; ib. 53.
auctoritas: quorum .. nec benevolentiam ... ignorare nec auctoritatem aspernari nec voluntatem neglegere debeam; Sex. Rosc. 4. idoneus, propter cuius auctoritatem et dignitatem ... discederet; Verr. II, 107. (eorum), quorum .. auctoritate statuas cohonestare .. conatus es; ib. 168. hi .., quorum tibi auctoritas est .. cara; Catil. I, 21. non nulli ..., quorum auctoritatem secuti multi ... dicerent; ib. 30. ad eum, cuius auctoritatem secuti in societatem belli veneratis; Ligar. 25.
audacia: ei .., a cuius audacia fratris liberos ne materni quidem corporis custodiae tegere potuissent; Cluent. 31. ei, quorum eminet audacia; ib. 183.
auxilium: eius .. consilio, cuius auxilium sibi paratum putabat; Quinct. 18.
beneficia: ei ..., cuius ego ne beneficiis quidem sententiam meam tradidissem; Piso 79.
benevolentia: ſ. auctoritas; Sex. Rosc. 4.
bona: (is), cuius .. bona venierunt, cuius .. victus ... sub praeconem cum dedecore subiectus est; Quinct. 49. (huius), cuius bona ex edicto possidentur; ib. 49. eorum .., quorum bona venierunt; Sex. Rosc. 153. ab eis .., quorum in bona .. summum imperium .. haberet; Verr. III, 45. quorum .. bona ... suis comitibus .. discripsit; Phil. V, 22.
cadaver: ab eo ..., cuius non restiterit cadaveri curia; Milo 91.
calamitas: cuius ipsam calamitatem ... beneficiorum testem esse videatis; sen. 36.
caterva: cuius in magnis catervis amicorum si fuit .. Caelius; Cael. 14.
causa: quorum quidem ... causa ... est .. mihi probata; Piso 75. cum eis, quorum erat una causa; Ligar. 22. eorum ..., quorum causam Caesar dissimilem iudicarit; Phil. II, 98.
clamor: eorum ..., quorum clamor ... admonere vos debebit; Milo 3.
clientes: cuius ego clientibus ... sum sustentatus; sen. 20.
commoda: eos ..., quorum commoda ... oratione firmavi; Phil. XII, 29.
consilium: quorum ego consilio ... rem publicam ... ex vestris ... faucibus eripui; dom. 132. illi, quorum consilio P. Sestius in iudicium vocatur; Sest. 75. gemeret desiderio mei, cuius consilio ... urbem meminerant esse servatam; Piso 25. apud eos, quorum consilio .. gesta sunt (haec); Phil. II, 11. me .., cuius .. consilium ... reprehendatur; ib. XII, 6.
continentia: me, cuius fidem continentiamque cognoverant; Verr. II, 10.
conventus: quorum .. conventus ad Marcellos; Verr. III, 45.
corpus: illi, cuius corpus volneratum sit; Caecin. 42.
cupiditas: eorum ..., quorum cupiditati nimium angustus orbis terrarum esse videatur; leg. agr. II, 37. cuius cupiditate inflammatus erat; dom. 107.
damnatio: ille ..., cuius damnatione sepulcrum L. Catilinae ... celebratum est; Flacc. 95.
delicta: (eorum), quorum .. delicta ... omnis bonos ferre oporteret; dom. 9.
dicio: is, cuius in dicione ac potestate sunt; Quinct. 6.
dies: eos, quorum nobis .. dies natales audiendi sunt; Phil. II, 14.
dignitas: quorum quidem ... pertimuisti dignitatem; dom. 132. eis ... quorum dignitati populus Romanus testimonium ... dedit; Planc. 50.
divitiae: (eiusdem), cuius divitiae ... non potuissent; Verr. a. pr. 25.
dolor: ab eis ..., quorum iustissimum videas dolorem in petendo; Ligar. 31.
domus: tibi, ... cuius domi quaestuosissima est ... chirographorum officina; Phil. II, 35. eius ..., cuius .. domi ... quiddam molitus est; ib. 48.
edictum: QUOD AB EO PETAT, QUOIUS EX EDICTO PRAETÒRIS BONA DIES XXX POSSESSA SINT; Quinct. 30.
epistula: quorum epistulam ... in manu teneo; Phil. XII, 9.
erratum: mihi ..., cuius errato nulla venia ... proponitur; leg. agr. II, 5.
exemplum: (eius), cuius exemplo se consolatur; prov. cons. 16.
existimatio: ab illis, quorum tantum est existimatio; Cluent. 80.
facinus: (eorum), quorum facinus est commune; Phil. II, 72.
factum: cuius ego ... factum ... contra patriam reprehendero; Catil. II, 27. (eorum), quorum facta imitere; Phil. II, 1. quorum ... factum auctoritate vestra est ... laudatum; ib. X, 23. cuius facta hostilia sunt; Fr. B. XII, 10.
familia: cuius familia ... usque ad hoc tempus ... gloria continuata permansit; Flacc. 25.
familiares: tu ..., cuius .. familiares de vi condemnati sunt; Phil. II, 4.
ferrum: (hi), quorum ego ferrum ... reieci in campo; Muren. 79. (eiusdem), cuius nuper ferrum rettuderim; Sulla 83.
fides: eius ..., cuius propter fidem et religionem ... comparabat || compararit ||; Qu. Rosc. 45. per eum ..., cuius fides est ... cognita; div. Caec. 20. eum .., cuius iste fidei ... nulla ratione eripi possit; Verr. III. 64. eius ... cuius fidei (Gallia) ... commendata est; prov. cons. 35. ſ. continentia.
filius: (eum), cuius filium faceret heredem; Cluent. 34.
frater: eius ..., cuius frater germanus sermones iniquorum effugere non potuit; Cael. 38.
frequentia: omnes ..., quorum ego frequentia magno opere laetor; Sulla 33.
frumentum: eos, quorum frumentum improbasti; Verr. III, 173.

furor: cuius ego de ... furore quid dicam? har. resp. 2. eos, quorum .. furore violatus essem; Sest. 14.

gratia: vos, quorum gratia in suffragiis consistit; leg. agr. II, 102.

gravitas: eorum ..., quorum tacita gravitas ... loquitur; Sulla 82.

honos: nos ..., quorum ... honos inveteravit; Sulla 24. quorum honoribus agri ipsi ... montesque favebant; Planc. 20. eorum, de quorum honore agitur; Phil. I, 12. (eius), de cuius honore ... aliquid cogitabamus; ib. III, 23. quorum de honore utinam mihi plura in mentem venirent! ib. XIV, 31.

hortus: aliquem, cuius in hortos ... libidines omnium commearent; Cael. 38.

imperium: ei ..., cuius ego imperium ... immanissimis gentibus ... oppono; Piso 81.

impunitas: quorum impunitas fuit ... a sermone; Rab. Post. 27. (eorum), quorum .. impunitas .. tuae clementiae laus est; Ligar. 10.

industria: quorum omnis industria vitae ... in antelucanis cenis expromitur; Catil. II, 22. (eis), quorum imitari industriam ... maxime velit; Cael. 72.

ingenium: eius ..., cuius tantum ingenium sit; Caecin. 78. (ab eis), quorum ingeniis (haec) efferuntur; Arch. 21.

inimicus: me ..., cuius inimicissimum multo crudelius .. poenitus es; Milo 33.

insidiae: (hunc), cuius ex insidiis evaseris; Sulla 83.

interfectores: quorum interfectores impleverunt orbem terrarum nominis sui gloria; Milo 72.

iudicium: eum ..., cuius iudicii metu ... pecuniae coactae sunt; Verr. III, 39. (is), cuius iudicium ... tollitur; leg. agr. II, 60. ab eis, quorum iudicium ac potestas est; Cluent. 80. quorum amplissimis iudiciis .. quaestor factus est; Flacc. 5.

labor: (eius), cuius labore ... sua ipsi templa tenuerunt; dom. 107.

legatio: cuius legatio .. fuit; Verr. a. pr. 11.

legatus: quorum legati ... Romae sunt; Verr. III, 73.

lex: ipse, cuius lege salus ... omnibus gentibus constituta est; imp. Pomp. 57. eos ..., quorum lege perfectum est; dom. 9.

libido: tu ..., cuius .. libidinem ... ne subornandi quidem mora retardavit; Fr. B. XIII, v. 2.

licentia: eius ..., cuius ipse sibi perpetuam licentiam optaret; Cael. 16.

litterae: huic ..., cuius litteris ... celebrantur aures cotidie meae; prov. cons. 22.

maiores: nos, quorum maiores Antiochum .. classe .. superarunt; imp. Pomp. 55.

manus: eius .., cuius in manibus venenum deprehenderat; Cluent. 49. (eosdem), quorum ego vix abs te ... manus ... contineo; Catil. I, 21. eius .., cuius .. manu eversa vos mihi ... reddidistis; har. resp. 16.

mens: (eorum), quorum mentis .. volneras; Catil. I, 17. hos .., quorum .. mentes ... sunt perditae; har. resp. 53. vos ..., quorum mens fuerit oppressa praemio; Piso 30. te ..., cuius mentem sensusque ... cernimus; Marcell. 10. quosdam ..., quorum ea mens ... est; Phil. XIV, 3.

meritum: is ... cuius de meritis ... fuit .. tabula; Verr. II, 112. video ... neminem ..., cuius non exstet in me summum meritum; Planc. 2.

ministri: eum ..., cuius ministris ... damnatis ipse ... pecuniam iudici dederit; Cluent. 125.

miseriae: cuius ex miseriis ... videndo fructum caperes maiorem quam audiendo; Sulla 90.

misericordia: (ei), cuius misericordia salus mea custodita sit; Planc. 3.

momentum: apud te, cuius nullum ... momentum .. fuit; Verr. V, 153.

monumentum: tibi, ... cuius amplissimum ... monumentum est; Verr. IV, 82.

mors: (eius), cuius .. mortem ulcisceremini; Sest. 81. eius igitur vitam quisquam spoliandam ornamentis esse dicet, cuius mortem ornandam ... putaretis? ib. 83. is .., cuius mortem senatus ... ulcisci cupit; Phil. XI, 9.

mores: (hunc), cuius mores erant a censoribus reprehensi; Cluent. 119.

natio: quorum quidem est magna natio; har. resp. 57.

negotium: eis, quorum negotium est; div. Caec. 20.

nequitia: ille, cuius ne pacatam quidem nequitiam quisquam ferre posset; Phil. V, 24.

nomen: quorum edidi nomina; Verr. II, 65. te, cuius nomine ... festi dies agitantur; ib. 114. eum, cuius nomine id (testamentum) obsignatum est; Cluent. 125. suos, quorum nomine ... fruantur; leg. agr. II, 78. in illum, cuius nomine ea pecunia redigeretur; Rab. Post. 31. (vos), quorum .. nomen a Marte est; Phil. XIV, 32.

numerus: ei, ex quorum numero ... factus est; Tull. 55.

oculi: (eorum), quorum oculos offendebat; leg. agr. II, 56.

odium: (eosdem), quorum ... odium .. meministis; Phil. XI, 2.

officium: is, de cuius officio nemo .. dubitavit; Quinct. 99. (ei), cuius officium mihi saluti fuisset; Planc. 1.

opera: eum, cuius opera ... esset; Verr. I, 152. ei ... cuius opera ... sacra ... amiserant; ib. IV, 151. SI QUI SUNT, QUORUM OPERA FACTUM SIT; Cluent. 136. eis ..., quorum opera ... restituta est; Sest. 2.

oratio: inventus est nemo, cuius non .. et sententia esset et oratio; Verr. I, 68. quorum oratione iste ... commotus est; ib. II, 124. cuius oratio fuit ... tripertita; Quir. 16.

pares: illum, cuius paucos paris haec civitas tulit; Piso 8.

pater: (is), cuius pater ... singulari exstiterit ... fide; Sulla 58. eius ..., cuius cum patre ... amicitia fuisset; dom. 20. eum ..., cuius pater Numitoriam Fregellanam ... habuerit uxorem; Phil. III, 17.

pecunia: eis, quorum est (pecunia); Phil. I, 17. eis, quorum erat (pecunia); ib. II, 93.

persona: cuius personam ... tractare consuevit; Qu. Rosc. 20.

potestas: vos .., quorum potestas proxime ad deorum .. numen accedit; Rabir. 5. ſ. iudicium; Cluent. 80.

praedicatio: eius ..., cuius .. praedicatio nondum omnibus grata est; Phil. XI, 35.

praedia: cum eo, cuius .. praedia possedisti; Sex. Rosc. 145.

praesidium: is, cuius praesidium Claterna deiecit Hirtius; Phil. VIII, 6.

praetura: cuius praetura ... fuit; Verr. a. pr. 12.

princeps: quorum princeps ... fuit Cn. Pompeius; Quir. 16. quorum principem iudicastis eum; Phil. V. 28.

procurator: (eum) [cuius procurator non omnia iudicia ... acceperit]; Quinct. 64. (eum) cuius procurator ... ausus sit; ib.

provincia: (is), cuius .. in provinciam ... x viri ... mittuntur; leg. agr. II, 60.
prudentia: eius ..., cuius prudentiam populus Romanus ... perspexerit; Caecin. 78. (eius), cuius .. singularem prudentiam admiramur; Phil. V, 50.
pudor: in eius vitam, de cuius vos pudore ... dubitetis; Planc. 31.
quaestor: eum, cuius quaestor fueris; div. Caec. 65.
quaestus: eorum ..., quorum si quaestus ... minui solet; Catil. IV, 17.
ratio: eius .., cuius ratio in aede Opis confecta est; Phil. V, 15.
reditus: eum, cuius reditu restitutam rem publicam fore putastis; dom. 146.
religio: eos ipsos, de quorum religione ... dicimus; Verr. IV, 105. f. fides; Qu. Rosc. 45.
renuntiatio: quorum renuntiatio ... mandata est; Verr. III, 73.
res: illos, quorum res iudicatas inritas fecimus; Phil. XI, 11.
salus: hi ..., quorum salutem tali viro commendetis; imp. Pomp. 13. ille, cuius ex salute ... laetitia pervenerit; Marcell. 4.
sanguis: eius ..., cuius sanguinem addixeras; Piso 83.
satisdationes: cuius satisdationes semper dicuntur induci; Fr. B. XIII, III, 5.
scelus: tu ..., cuius ille lacus ... scelere macularat; Milo 85. te ..., cuius propter nefanda scelera tolerabilis fuisse videtur Catilina; Phil. XIII, 22.
scientia: (eius), cuius scientiam de omnibus constat fuisse; Sulla 39.
sedes: vos ..., quorum de sedibus haec mihi est proposita contentio; dom. 144.
senectus: ei, cuius senectutem tueri ... debebat; Deiot. 2.
sententia: vos idoneos .., per quorum sententias ... adsequantur; Sex. Rosc. 8. quorum ego de sententia non debeo disputare; Cluent. 106. ei .., quorum sententiis Cluentium condemnatum esse dicitis; ib. 136. quorum de sententia tota res gesta est; Sulla 55. cuius sententiam ita frequentissimus senatus secutus est; Sest. 129. illius .., cuius sententiam senatus ... secutus est; Milo 39. f. oratio; Verr. I, 68.
sepulcrum: (ei), cuius sepulcrum usquam exstet; Phil. I, 13.
sermo: is, cuius .. sermo ... habebat; Font. 24.
silentium: eorum, quorum silentio ignosco; Phil. I, 15.
statua: te ..., cuius statuae Romae stant; Verr. II, 114. (eius), cuius ad statuam ... adligabantur; ib. IV, 90.
stuprum: (eius), cuius .. de illo incesto stupro iudicium decernendi senatui potestas esset erepta; Milo 13.
superiora: cuius ut superiora omittam; Phil. V, 35.
supplicium: eum, cuius supplicio senatus .. religiones expiandas .. censuit; Milo 73.
tecta: quorum si iste ... tecta .. convellit; dom. 143.
tela: eorum ..., quorum .. telis restitistis; Fr. A. III, 16.
templa: vos .., quorum ego a templis ... flammam depuli; dom. 144.
testimonium: plurimi, quorum ex testimoniis cognoscere potuistis; Verr. II, 120. quorum ego testimonio ... debitam gratiam refero; Balb. 59.
tribunatus: (eius), cuius tribunatus si ratus est; prov. cons. 45.
tropaea: eius .., cuius tropaeis non invidemus; Deiot. 34.
virtus: (huius), cuius .. audita virtus dubitationi locum non daret; Balb. 16. cuius nos virtutem admirati non ausi sumus adversari; Phil. IX, 9.
vis: cuius si iam vim ... adsequi possem; har. resp. 2. eis ..., quorum vidisti ... vim in tota urbe versari; Planc. 71.
vita: omnes, quorum in alterius manu vita posita est; Quinct. 6. eis, quorum vita remota... ab hac inlustri gratia est; dom. 46. apud eum..., contra cuius vitam consilium facinoris inisse arguare; Deiot. 4. eius ..., cuius vitam ... nolitis (per vos restitui); Milo 79. ei ..., quorum ego vitae consulebam; Phil. II, 38.
voltus: de eo, cuius praesentis nefarium ... voltum intuebantur; Cluent. 29. quorum ... voltum ... intuemini; Sest. 17.
voluntas: ab eo, cuius voluntati mihi obtemperandum est; Cluent. 158. quorum voluntatem .. perspicis; Catil. I, 20. f. auctoritas; Sex. Rosc. 4.
vota: eorum ..., quorum votis iudicavit se a morte revocatum; Phil. X, 16.
vox: ab eo, cuius vox ... prostitit; Quinct. 95. eorum ..., quorum ... voce damnatus est; Verr. V, 41. eorum, quorum vocem requiro; Phil. I, 15.
urbes: eos, ex quorum urbibus haec auferantur; Verr. IV, 135.
uxores: hi ..., quorum .. uxores ... existimavit; Verr. II, 36.
2. **mit Präpositionen** (vgl. II, 5): alqs de: ex eis tres erant, ... de quibus duos praetextatos sedentis vides; Vatin. 16. — ex: ex quibus si unum ... cognoveris; div. Caec. 27. ex quibus quidam ... venit; Verr. a. pr. 23.
concursus ad: is .., ad quem ... concursus fiat civium perditorum; Phil. VII, 18.
gratia cum: quocum me si ... auctoritas in gratiam non reduxisset; Rab. Post. 19.
iudices in: de eo, in quem iudices non estis; Cluent. 29.
libelli de: (huic) de quo libelli ... proponuntur; Quinct. 50.
litterae de: si ... istum ... condemnarent, de quo litteras ... scirent esse; Verr. II, 180.
necessitudines cum: is, quicum tibi ... necessitudines veteres intercedebant; Quinct. 48.
suspicio de: eum, de quo esset orta suspicio; Cluent. 76.
testes de: (de eis), de quibus vos aliis testes esse debetis; Flacc. 9.
V. **Umstand: Präpositionen:** a: a quibus miror ... non ... esse combusta; Sex. Rosc. 91. eos ..., a quibus ... honos habebatur; Verr. II, 144. is ..., a quo cognostis nobilissimos homines ... securi esse percussos; ib. IV, 144. huic, a quo .. servata est; Font. 45. ab eis, a quibus ... relicta sunt; Caecin. 74. eos, a quibus ... deseremini; leg. agr. I, 26. illi, a quo missus sit; ib. II, 34. te .., a quo .. sciam esse praemissos (armatos); ... a quo .. aquilam illam argenteam ... sciam esse praemissam; Catil. I, 24. horum ..., a quibus me circumsessum videtis; ib. IV, 3. ceteris, a quibus intellego tuam gratiam magni aestimari; Muren. 10. in eos, a quibus provincias contemni intellegunt; ib. 42. quemquam ..., a quo ... insidias ... factas ... putarem; Sulla 45. eius, a quo sua virtus optime praedicaretur; Arch. 20. eis, a quibus eiectus sum; Quir. 10. eorum ..., a quibus .. sum provocatus; ib. 21. eum, a quo desertus est; dom. 29. eos .., a quibus nos defendi putabamur; har. resp. 46. accusare eum moderate, a quo ipse nefarie accusatur; Sest. 95. ad eos, a quibus audiebatur; ib. 133. eos, a quibus illi oppressi sunt; ib. 142. ab isdem accusatur M. Caelius, a quibus oppugnatur;

Cael. 20. mihi .., a quo illa causa defensa est; ib. 24. ab eodem ..., a quo (illa omnia) profligata sunt; prov. cons. 35. ceteris, a quibus est defensus; Balb. 1. hic ..., a quo haec ... subtilissime sunt omnia perpolita; ib. 50. eis, a quibus dicebare consul; Piso 3. eius, a quo missus eras; ib. 82. eos, a quibus est maxime ambitus; Planc. 9. eum ..., a quo non sis rogatus; ib. 54. huius .., a quo meam (salutem) sciunt esse defensam; ib. 69. eius, a quo mea salus conservata est; ib. 103. unus ..., a quo ... victoriae condicio .. devicta est; Marcell. 12. apud eum ..., a quo ... concessos fascis laureatos tenui; Ligar. 7. eum .., a quo queramini prohibitos esse vos ... gerere bellum; ib. 25. (in eo), a quo rex appellatus esset; Deiot. 15. a quibus debuerat adiutus; Phil. I, 10. illum .., a quo erant conservati; ib. II, 5. ex eis, a quibus est interfectus; ib. 116. ad eum ..., a quo .. periculum ... extimescendum est; ib. VII, 2. (huic), a quo praesidium res publica ... tantum haberet; ib. XI, 20. ab eis, a quibus (provinciae) obtinentur; ib. 31. nos, a quibus illi erant missi; ib. XIII, 21. hic ..., a quo .. vitam habemus e tuis .. manibus ereptam; ib. 25. (eum), a quo tibi .. pestem vides comparatam; ib. eis, a quibus ... flagitari videmur; ib. XIV, 30.

apud: religionem .. eorum, apud quos eam natam esse ... constat; Verr. IV, 108. apud quos .. Verria illa flagitiosa sublata sunt; ib. 151. eum ..., apud quem omnis gradus dignitatis tuae retinuisses; Flacc. 81.

causa: quorum causa ... est constitutum; div. Caec. 11. eorum ..., quorum causa lex sit constituta; ib. 19. „is .., cuius .. causa laboro"; ib. 23.

cum: cum isdem ..., cum quibus in ceteris (causis) intellegis afuisse; Sulla 7.

inter: eos, inter quos .. decreverat; Verr. I, 120.

per: ad illum .., per quem agebatis; Verr. III, 155. suis ..., per quos in altiorem locum ascenderat; Cluent. 110. ei ...,per quem est perfectum; Sest. 3. eos ..., per quos me recuperavistis; ib. 147. eis, per quos (auctoritas) erat amissa; prov. cons. 13. eum, per quem me tibi et his conservatum vides; Planc. 104. per eosdem, per quos nostram (salutem) ille servasset; Milo 102. ei, per quos essem restitutus; ib. 103. ab his, per quos restitutus sum; ib. iste ..., per quem haec agis; Phil. II, 96. eum, per quem ... consecuti sumus; ib. XIII, 31.

propter: eorum ..., propter quos ... numerabatur; Sex. Rosc. 16. (eos), propter quos ... aspexerit; ib. 63. eius .., quem propter urbs incensa non est; Piso 15. eum .., propter quem ceteri laetarentur; Milo 81.

sine: illius ..., sine quo ... posset agi; Caecin. 15. te ..., sine quo nec beatus nec clarus ... quisquam esse .. potest; Phil. I, 35.

b. femin.: I. fundit: quae te beluam ex utero, non hominem fudit; Piso fr. 5.

praeest: eius .., quae vestris sacris praesit; Font. 49.

II. occupo: (ea), quae ... occupata est; Font. 46.

puto: quam omnes semper amicam omnium ... putaverunt; Cael. 32.

III. reliquus: cui miserae quod praesidium ... reliquum est? Font. 47.

IV. preces: eius ..., cuius preces si .. aspernarentur; Font. 48.

vir: illam, cuius virum A. Aurium occiderat; Cluent. 26.

c. neutr.: I. **Subject:** abest: quae si semper abessent; sen. 34. illud ..., quod abest longissime; Deiot. 35.

abhorret: id, quod abhorret a meis moribus; Catil. I, 20. illud .., quod a consuetudine non abhorret; Muren. 69.

accidit: (idem), quod .. accidebat; Sex. Rosc. 42. id, quod accidit; Verr. I, 28. auditum est .., quod .. accidit; ib. II, 158. quod si .. accidit; ib. III, 112. id quod perraro accidit; ib. 113. nihil, .. quod ad oculos .. acciderit; ib. IV, 2. id, quod accidit; ib. 90. quae cum accidunt; ib. V, 12. haec ..., quae nuper acciderunt; imp. Pomp. 10. eo .., quod ei praeter spem acciderat; ib. 25. quod in multis saepe accidit; sen. 15. id, quod accidit; dom. 96. ea, quae ... accidunt victis; ib. 98. id quod perraro accidit; Sest. 30. quae cum omnia ... accidissent; ib. 52. quod acciderit feramus; ib. 143. quod in calamitate clarissimis viris ... videmus accidisse; Balb. 28. quod mihi accidit; Piso 33. quod metuis ne accidat; ib. 99. quod (vere) accidit; Planc. 52. idem, quod illis accidit; Phil. II, 17. ea, quae acciderunt; ib. 37. quod utinam illi ante accidisset! ib. XI, 14.

adest: quid .. abest ... quod si adesset, iure ... concedi putaremus? Balb. 8.

attinet: quod ad me attinet; Sex. Rosc. 90. 120. 122. Verr. I, 21. Cluent. 4. Piso 82. id quod ad me attinet; Sex. Rosc. 124. quod .. attinet; Verr. II, 15. quod ad exsilium attinet; Caecin. 100.

commovent: multa, quae quemvis commovere possent; Verr. I, 126.

conducit: id, quod minime conducit ipsis; har. resp. 46.

consequuntur: illa ..., quae .. consecuta sunt; Sex. Rosc. 105. ea, quae consequuntur; leg. agr. II, 38.

considunt: quae iam licet considant; prov. cons. 34.

constat: quod ... constat; Sex. Rosc. 33.

contingit: quod mihi primum ... togato contigit; Catil. III, 15. quod quidem ei ... optimo iure contigit; Marcell. 4. quod tibi .. contingat; Phil. XIII, 38. quod ... contigit nemini; ib. XIV, 24.

convenit: singularia, quae ... convenire possint; Verr. III, 206. quod minime convenit; Flacc. 44.

debet: quid est quod ... gratius esse debeat? div. Caec. 7. reliquum ..., quod ... quemvis debet commoveri; Verr. III, 188.

decet: quod augurem ..., quod pudentem decet; Phil. II, 81.

deest: quod maxime deerat; Phil. XII, 10.

delectant: [haec tua], quae te ... delectant; Rabir. 13. ista, quae te delectant; Muren. 66.

diffluunt: omnia, quae dilapsa iam diffluxerunt; Marcell. 23.

est: quae .. plura sunt; Quinct. 4. (id), quod aequum sit; ib. 45. id quod miserrimum est; ib. 49. quorum illi aetati utrumque difficile est; ib. 56. quod cum ita est; ib. 65. (id) quod in aliena re leve esset; ib. 76. quod indignissimum est; ib. 83. quod in illo non fuit; ib. 94. id, quod .. est suspiciosum; Sex. Rosc. 18. quod tametsi miserum et indignum est; ib. 49. ea .., quae ... nulla esse concedis; ib. 54. quae nisi multa et manifesta sunt; ib. 62. ea .., quae sunt inania; ib. 83. quae .. aperta et manifesta sunt; ib. 95. quae reliqua sunt; ib. 108. id, quod .. gravius est; ib. 115. quae cum ita sint; ib. 120. Phil. X, 25. f. **ita,** I. sum (26 St.) B. II, S. 786 b. quod ... eminet; Sex. Rosc. 121. omnia, quae nostra

erant; ib. 150. (id), quod ... leve et infirmum est; Qu. Rosc. 6. quae clara sunt; ib. 8. quod sit in societatem adfert; ib. 29. quod in re || in se || fuit; ib. 39. id quod mirum et incredibile est; ib. 40. hoc, quod erat tam leve; ib. 49. hoc ..., quod cum est .. falsum tum ... est incredibile; ib. 50. quod universae societatis fuisset, ib. 53. quod suae partis esset; ib. quod huius est; ib. 56. quod si ita est; ib. multa, quae .. in me esse arbitratur; div. Caec. 22. quae scit in te .. non esse; ib. quae cuius modi ... sint; ib. „quod facile est"; ib. 23. „quod honestum (est)"; ib. „quod non invidiosum (est)"; ib. id ..., quod est ... opinionis; ib. 36. id, quod ... necessarium est; ib. 38. multa .., quae ... cupiat esse; ib. 52. (id), quod ... est honestius; ib. 65. id quod difficillimum fuerit; Verr. a. pr. 8. quae cum ita essent; ib. 23. II, 104. Cluent. 94. Deiot. 11. quicquam ..., quod esset obscurum; Verr. I, 29. id quod ... fuit; ib. 44. id, quod est ... in proverbio; ib. 53. haec, quae certissima sunt; ib. 62. id quod levissimum est; ib. 101. ea .., quae maxime digna sint; ib. 103. id ..., quod contra legem .. esset; ib. 123. quod facile ... fuit; ib. 126. id quod erat; ib. 132. id quod ... est; ib. II, 2. quod praesens esset || praesensisset, al. || ; ib. 54. omnia .., quae ... essent; ib. 82. quod cum esset; ib. 91. quod ... erat; ib. 99. id, quod erat; ib. 101. quod apud homines carissimum est; ib. 110. quod sanctissimum est; ib. illa, quae erant aetatis; ib. 123. illa, quae erant .. ordinis quaestusque; ib. id quod erat facillimum; ib. 127. cetera, quae sunt; ib. 147. (id) quod in tua potestate est; ib. 148. illud .., quod .. honestissimum est; ib. 151. quod cum ita sit; ib. 179. III, 119. Caecin. 33. quod erat .. facillimum; Verr. II, 182 quod erit vobis luce clarius; ib. 186. quod ... fuit novum genus publicanorum; ib. III, 50. id quod commune est; ib. 130. id quod istius praecipuum est; ib. haec, quae vera sunt; ib. 158. id quod turpissimum est; ib. 160. id quod ... difficile est; ib. 162. id, quod ex eo loco sit; ib. 173. nihil quod ante fuerit; ib. 188. id quod summi iuris est; ib. 192. quod si ita est; ib. 223. quod ubique erit pulcherrimum; ib. IV, 7. si ... quod apud quemque esset emere vellet; ib. 10. haec, quae ... in familia ... essent; ib. 11. illa, quae in sacrario fuissent; ib. 16. quae ornamenti causa fuerunt, non requirit; ib. 18. quod in vobis fuit; ib. 25. nihil .. quod alicuius esset pretii; ib. 32. nihil ... quod non ... apertissimum .. esset; ib. 42. ea ..., quae in familia semper fuerunt; ib. 47. omnia .., quae cuiusque fuissent; ib. 73. nihil, ..., quod imperator ... esse voluisset; ib. 75. omnia, quae sceleri propiora sunt; ib. 112. quod si esset; ib. 114. unum illud, quod .. fuit inlustre; ib. V, 34. ea, quae perspicua essent; ib. 71. ea, quae certissima sunt ... argumenta; ib. 79. alterum ... quod erat tale; ib. 187. quid est ... quod ... carum esse possit? Font. 47. illud, quod indignissimum est; Caecin. 4. quod ante oculos est; ib. 5. (id), quod est gravius; ib. 7. multa .., quae sunt in re; ib. 11. id .., quod ... est alienum; ib. 24. non quo idem sit ... quod familia; ib. 58. hoc ..., quod perspicuum est; ib. 89. quae tanta sunt in hoc uno; imp. Pomp. 29. quae breviter qualia sint in Cn. Pompeio consideremus; ib. 36. quod ut illi proprium ... sit; ib. 48. id, quod est verius; ib. 57. quae contraria sint; Cluent. 6. id, quod aequissimum est; ib. quae sunt in causa; ib. 7. ea, quae propria huiusce causae ... sunt; ib. 30. id ..., quod est ... neglegentiae; ib. 51. id ..., quod est impudentiae; ib. 51. id, quod maximo malo illi causae fuit; ib. 54. (haec), quae erant antea suspiciosa; ib. ea, quae erant in causa; ib. 58. illa ..., quae sunt gravia vehementer; ib. 64. ea .., quae reliqua sunt; ib. 66. (id), quod tibi commodum est; ib. 97. id, quod fuit in illo iudicio invidiosissimum; ib. 103. id ..., quod in causa non est; ib. 124. illud, quod tam populare esset; ib. 138. hoc ..., quod cuius modi sit iam video; ib. 146. id, quod erit; ib. 156. id ..., quod vestri iudicii est; ib. 164. quod fuit viri optimi; ib. 168. quae si falsa sunt; ib. 171. omnia, quae populo ... iucunda sunt; leg. agr. I, 23. omnia, quae vobis cara ... sunt; ib. II, 9. quod est indignissimum; ib. 15. (id), quod populi semper [proprium] fuit; ib. 19. quod nulla alia in lege umquam fuit; ib. 24. hoc .., quod est ita perversum; ib. 28. ea, quae ... ignorata vobis sunt; ib. 35. quae Attalensium, quae Phaselitum, quae Olympenorum fuerint; ib. 50. illud, quod expeditissimum est; ib. 65. haec, quae procul erant a conspectu imperii; ib. 87. QUAE OPTIMO IURE PRIVATA SUNT; ib. III, 7. quod optimo (iure) privatum est; ib. 11. ea, quae [vestra sunt; ib. 12. quae dubia sunt; ib. 13. quod iniquissimum est ... et quod miserrimum (est); Rabir. 6. [haec tua] ..., [quae] ... huius libertatis sunt; ib. 13. quae si in illo minima fuissent; ib. 14. id, quod est primum et quod huius imperii ... proprium est; Catil. I, 12. id, quod est ... ad communem salutem utilius; ib. id, quod stultissimum est; ib. II, 18. quod proprium Catilinae est; ib. 22. quod reliquum est; ib. 27. quod erat difficillimum; ib. III, 4. illa .., quae sunt consulis; ib. IV, 6. quod si ita est; Muren. 5. 30. omnia .., quae sunt ... in statu civitatis; ib. 24. quae dum erant occulta; ib. 26. illud, quod aliquando fuit; ib. 28. haec ..., quae sunt gravissima; ib. 38. quae cum sint gravia; ib. 56. ista ..., quae nunc sunt optima; ib. 66. (id), quod est dubium; ib. 68. quae si acerba ... sunt; ib. 90. quod si esset aliquando futurum; Flacc. 2. id, quod est commune; ib. 9. quae quamquam utilia sunt causae; ib. 13. id ..., quod eius non fuit; ib. 56. aliquid, quod certe multo pluris esset; ib. 91. id ..., quod antea fuisset occultum; Sulla 4. (id), quod mihi consuli praecipuum fuit; ib. 9. nihil .., quod salvum esse vellet; ib. 32. quae vestra sunt; ib. 40. id, quod grave est; ib. 85. illa ..., quae summa sunt; Arch. 13. illud ..., quod ante in re publica [non] fuerat; sen. 9. ea ..., quae in potestate mea non sunt; ib. 39. (hoc), quod ... est vitiosissimum; dom. 3. quod .. scio aliter esse; ib. 31. illud, ... quod apertum est; ib. 34. quid habet quod maxime sit insigne? ib. 43. quod illis optatissimum fuisset; ib. 63. ea, quae mihi essent optatissima; ib. 73. quod est bonorum pontificum; ib. 105. quod est praesentis insaniae; ib. 106. nihil ..., quod sit iniustum; ib. 107. (ea), quae maiores nostri ... sancta esse voluerunt; ib. 109. quod quidem minime mirum est; ib. 140. quod ego [quamquam quid sit nescio har. resp. 52. id, quod extremum est; ib. 60. cetera, quae sunt ei cum conlega ... communia Sest. 29. quae cum essent eius modi; ib. 35. ea, quae mihi essent vilia; ib. 49. id, quod dignissimum re publica fuit; ib. 73. id quod est praestantissimum; ib. 98. hoc ..., quod non ita est; ib. 115. id ..., quod erit rectissimum; ib 143. haec .., quae perspicue falsa sunt; Cael. 26 haec, quae sunt oratoris propria; ib. 54. quod est indignissimum; prov. cons. 5. quae gravia sunt; ib. 38. quod gravius est; Balb. 8. nihil habet quod sit proprium religionis ac foederum ib. 30. illud ..., quod non est in omnibus foederibus; ib. 35. quod si iam ita esset; ib. 37

id .., quod esse optimum sentias; ib. 60. haec commemoro, quae sunt palam; Piso 11. aliquid quod esset libero dignum; ib. 22. quod tibi proficiscenti evenit; ib. 33. reliqua, quae in te dedecoris plena fuerunt; ib. ea, quae maxime nota sunt; ib. 86. quod cum ita sit; ib. 94. (id), quod sit proprium laudis tuae; Planc. 7. quod mihi gravissimum esset; ib. 16. quod non crimen est; ib. 30. illud, quod plerisque primum est; ib. 50. id quod secundum est; ib. 62. in eo .., quod gratum praeter modum dicat esse; ib. 82. quod est longe secus; ib. 93. nihil ..., quod minus pervagatum ... sit; ib. 95. illud ..., quod occultum .. non erat; Scaur. 30. quae si erunt; ib. 41. illa ..., quae re vera magna sunt; Rab. Post. 44. quod saepe audivi patri tuo Curtio magno adiumento in iudicio capitis fuisse; ib. 47. quae multa sunt; Milo 9. haec ..., quae nota sunt omnibus; ib. 76. id quod maximum est; ib. 83. nihil ..., quod non hoc anno suum fore putaret; ib. 87. haec, quae certe vera sunt; ib. 96. quae quidem ego nisi .. magna esse fatear; Marcell. 6. hoc ..., quod certe maximum est; ib. 7. quod maximum est; ib. 25. quod .. summae benevolentiae est; ib. 34. cetera ..., quae nequaquam fuerunt; Ligar. 27. quae mihi ad spem obtinendae veritatis gravissima sunt; Deiot. 5. id, quod intus esset; ib. 30. nihil .. nisi quod erat notum omnibus; Phil. I, 2. alia ..., quae ... credo eis futura fuisse communia; ib. 5. quae partim iam sunt; ib. 13. quod est lautius; ib. 20. haec ..., quae sunt gravissima; ib. 37. quod si esset beneficium; ib. II, 5. quod quidem cuius temperantiae fuit; ib. 6. id ..., quod fuit illorum utrique fatale; ib. 11. quod proprie meum est; ib. 18. quod totum est senatus; ib. quod maximum est; ib. 23. quod turpissimum est; ib. 25. quod quidem erat magnum; ib. 38. haec, quae robustioris improbitatis sunt; ib. 63. quod est in tabulis; ib. 93. quod ita futurum esse confido; ib. IV, 10. quod maximum est; ib. V, 13. haec, quae magna sunt; ib. 25. quod numquam erit; ib. 30. quae cum ita sint; ib. VI, 7. quod dignum est ... Romano homine; ib. VII, 14. quod erat optabile antea; ib. 22. ea .., quae sint inimica ... dignitati tuae; ib. X, 3. quod .. hodie futurum arbitror; ib. 6. omnia ..., quae vos vestra esse velletis; ib. XI, 27. omnia, quae rei publicae salutaria essent; ib. 28. quod si non ita est; ib. XII, 3. quod cum ita sit; ib. 22. quod reliquum est; ib. XIII, 49. imperare .., quod ex usu rei publicae sit; Fr. A. III, 19. quod minimum est; ib. B. IX, 5. *neque dixi quicquam ..., nisi quod erat .. notum*; ib. XIII, I, 4. quod erat, inventum est; ib. VIII. f. satis est.

evenit: id quod nunc evenit; Quinct. 31.

excellunt: ea .., quae .. improbitate excellere videbuntur; Verr. II, 68. ea, quae .. excellerent; ib. 82. haec quae excellunt; Piso 94.

excludit: id, quod ... curiosos oculos excludit; har. resp. 37.

existunt: illa ..., quae certe vera exstitissent; Milo 64.

facit: id, quod maxime facit auctoritatem; imp. Pomp. 43.

fallit: quae quoniam .. fefellerunt; Sex. Rosc. 61. quod me non fefellit; Verr. I, 19.

fugit: illud, quod istum fugerat; Verr. V, 105. id ..., quod illos non fugerit; Caecin. 86.

habet: ea ..., quae voluptatis nomen habent; Muren. 13. ea .., quae ... conditionem ut vinci possent habebant; Marcell. 8.

haerit: (id), quod summa re publica non haesit; Fr. B. VI, 6.

iacent: omnia ..., quae iacere sentis; Marcell. 23.

imminent: ea, quae imminent; Catil. I, 30.

impendet: id, quod omnibus impendebat; Sest. 46. (ea), quae vero ... impendebant; Milo 76.

interest: id ..., quod maxime interesse rei publicae iudicaro; Phil. XII, 30.

laedit: nihil ... quod ... laederet; Verr. II, 178. nihil dixit, quod laederet; Flacc. 10.

latent: omnia, quae in .. obscuritate latuerunt; Cluent. 66. id, quod latebat; Catil. II, 27. quod latebat confitendum est; Ligar. 1.

libet: id, quod libet; Quinct. 94. „quod .. libet"; Verr. II, 70. quod cuique libet; Phil. I, 33.

licet: id, quod non licet; Quinct. 94. quod ... licet; Verr. I, 110. quod non licebat; ib. II, 22. quod non licebat; ib. III, 80. ex eo, quod licuerit; ib. 205. [quod licere iudicatum est]; ib. 219. quod isti licitum esse dices; ib. 222. quod non licebat; ib. V, 59. non idem licet mihi, quod eis; ib. 180. quod si non liceret; dom. 64. id, quod licebat; ib. 71. quod ei tuo scelere non licuit; Vatin. 25. ut quod licet non liceret; Cael. 48. aliquid quod scias non licere; Balb. 14. (id), quod eis ... licet; ib. 24. (id), quod licuerit; Planc. 31. id ..., quod per senatum si licuisset, dedisset; ib. 35. nihil .., quod ... per leges liceret; Milo 43. quod mihi .. per illum non licuit; Phil. I, 16. idem ..., quod Pisoni socero (licebit); ib. 28. (id), quod tum non licuit; ib. XIV, 21.

movet: (id), quod exercitus armatos movet; Caecin. 43. pauca, quae meum animum repente moverunt; Muren. 55. illa, quae me magis moverunt; Cael. 27. hoc .., quod mihi .. admirationem movet; Phil. X, 4.

necesse est: id .., quod necesse est; div. Caec. 28. id, quod necesse erat; ib. 56. id quod .. non est necesse; Verr. I, 155. illud ..., quod necesse est; ib. II, 80. id, quod necesse erat; ib. IV, 27. hoc ..., quod necesse est; ib. V, 45. id, quod necesse est; ib. 56. Muren. 13. quod necesse est; Tull. 5. Planc. 18. id, quod tibi necesse minime fuit; Sulla 22. id quod necesse erat; Quir. 5. id, quod interitum optimatium sequi necesse est; har. resp. 54.

nocet: (id), quod reliquo corpori noceat; Phil. VIII, 15.

obest: id, quod tu huic obesse etiam putas; Planc. 23.

occurrunt: duo ..., quae maxime occurrunt; Phil. XIV, 31.

oportet: quod oportebat; Verr. III, 40. eos accipere quod oportebat noluisti; ib. 174. ex eo, quod oportuerit; ib. 205. id, .. quod oportuit; Tull. 5. id, quod oportet; Muren. 28. id ..., quod non oportuisset; Balb. 8. est .. aliquid quod non oporteat; ib.

opus est: quae opus essent; Verr. a. pr. 9. id, quod opus esse putaret; ib. II, 5. quae ... opus essent; ib. 52. QUOD CUIQUE OPUS EST, OPPONE; ib. III, 155. quod nihil opus est; Muren. 67.

patet: quod quam late pateat videtis; Cluent. 157. (id), quod .. omnibus patet; Muren. 28. haec .., quae patent; Milo 76.

percellunt: quae quemvis ... conscientia perculissent; Milo 64.

permanant: multa ..., quae .. ad nostras auris saepe permanant; dom. 121.

pertinet: aliquid, quod ... pertineat; Sex. Rosc. 52. (omnia), quae ad causam pertinere arbitror; ib. 31. id quod ... pertinet; ib. 88. quod ... pertinebat; ib. 96. (ea), quae ... arbitror pertinere; ib. 129. illud .., quod ... pertinet; Qu. Rosc. 8. id quod ... pertinebat; ib. 40. quae ... pertinebant; Verr. a. pr. 24. quod

... pertinet; ib. I, 22. ea, quae ad iudicium pertinerent; ib. III, 170. illa .., quae ... nihil pertinent; ib. V, 131. cetera ..., quae ad iudicium pertineant; ib. 174. illud .., quod ... pertinet; Tull. 15. multa ..., quae ... pertinerent; Font. 38. id quod ... pertinet; ib. 49. de eo ..., quod pertineat ad omnis; Caecin. 5. nihil .., quod ... pertineret; ib. 27. omnia, quae ad eam rem pertinent; Cluent. 82. quiddam ..., quod Cluentius ad se ..., quod ego ad me putem pertinere; ib. 149. quiddam, quod ad me pertineat; ib. 157. id, quod ad vestrum ius iurandum pertinet; ib. 164. multa ..., quae ... ad vestrum iudicium minime pertinerent; ib. quae ... ad commune familiae dedecus pertinebant; ib. 188. illa .., quae ... ad summam rem publicam pertinent; Catil. I, 14. nihil ... quod ad vestram quaestionem, nihil quod ad reum, nihil quod ad rem publicam pertineat; Sest. 5. quae ... ad .. salutem ... pertinerent; ib. 38. multa .., quae .. ad hominis dignitatem ... pertinerent; prov. cons. 26. quod ad neminem nisi ad ipsum te pertineret; Piso 48. quod ad populum pertinet; Planc. 7. id ..., quod ad iudicium non pertineat; ib. 63. hoc, quod ad salutem rei publicae pertinet; ib. 93. nihil .., quod ad libertatem .. pertinere arbitrabor; Phil. IV, 16. cetera .., quae ad id bellum gerendum pertineant; ib. XI, 30.

perturbat: unum ..., quod me maxime perturbat; Cluent. 135.

pervenit: quid .. potest esse ... residui, quod non pervenerit? Verr. III, 226. nihil .. quod ad senatum ... pervenerit; ib. V, 9. (ID), QUOD AD QUEMQUE PERVENIT; leg. agr. I, 12.

placet: eme illud, quod placet; Verr. III, 173. quicquam quod tibi placeret; ib. IV, 45. non audebat ... tollere quae placebant; ib. 93. id, quod his vehementer placebat; Vatin. 1. idem, quod consularibus (placuit); Phil. II, 12.

potest: quid est quod ... vobis possit videri? Quinct. 54. quod || quae || ... accidere potuisse non arbitror; Sex. Rosc. 53. illud, quod ... argumento ... poterat esse; ib. 75. quod .. posset nihil habebat; Verr. II, 55. nihil erat, quod .. posset; ib. 62. nihil ... reliqui fecit, quod ... posset; ib. 101. ne quid esset ..., quod contra caput suum ... valere posset; ib. 173. ea .., quae detrimento ... esse possint; ib. III, 144. ea, quae ... accidere poterant; ib. IV, 9. omnia .., quae ornamento .. esse possent; ib. 72. multa ..., quae ornamento .. esse possent; ib. 120. nihil est, quod aequabile ... esse possit; Caecin. 70. quid est ..., quod te ... delectare possit? Catil. I, 13. (id), quod nemini dubium potest esse; Muren. 68. quid est quod animum meum ... debilitare possit? sen. 36. quid est quod profanum ... esse possit? dom. 125. (id), quod ex malis boni posset ... pervenire; Sest. 63. haec ..., quae mihi ... fructum aliquem ferre potuissent; Cael. 54. nihil est quod irritum ex actis Caesaris possit esse; prov. cons. 45. id ..., quod accidere nemini potest nisi nocenti; Piso 43. id, quod accidere innocenti, quod forti, quod sapienti, quod bono viro et civi potest; ib. 95. quod ... asperum possit esse; Scaur. 32. haec .., quae ... manere non possunt; Phil. II, 92. quae ... rata esse non possunt; ib. V, 21.

prodest: quae huic ad modum profuerunt; Muren. 38. quod causae prodesset; Phil. II, 42. aliquid quod rei publicae profuturum putem; ib. XI, 1.

proficiscuntur: ea, quae proficiscebantur a legibus; Phil. IX, 11.

quaerit: quicquam ..., quod ... oratoris eloquentiam quaereret; Verr. I, 29.

restat: pauca, quae restant; Sex. Rosc. 129. ad id, quod solum ... restat; ib. 140. quod restat; Verr. III, 208.

satis est: id quod ... est satis; Sex. Rosc. 30. quod ... satis esset; Verr. a. pr. 4. id quod satis erat; ib. III, 55. quod .. satis est; Tull. 34. tantum ..., quod satis esset ad testandam .. memoriam; Sulla 82. hoc, quod satis est huic tempori; dom. 17. quod satis est iudici (agitur); Planc. 16.

sequitur: ex eo, quod sequitur; har. resp. 36.

solet: (id), quod .. saluti solet esse; Sex. Rosc. 77. id, quod solet; Cluent. 163.

tenet: quid ... est huic .. quod eum teneat? Sulla 89.

valet: (id) quod in aliis causis debet valere; Tull. 11. id quod ... valere plurimum debet; Font. 27. id, quod ad laudem minus valebit; Rabir. 19. hoc, quod ... ad vitandam vituperationem valet; prov. cons. 44. haec ..., quae fortasse valerent .. apud iudicem; Ligar. 30.

venit: illa .., quae vobis in mentem venire certo scio; Qu. Rosc. 24. quod ... usu venit; ib. 80. id ..., quod .. venisset in mentem; Verr. I, 136. quod ... usu venisse ... tuli; ib. II, 14. (de eo), quod .. usu non veniebat; Tull. 9. quod quoniam ... venit; Caecin. 6. id quod ... veniebat in mentem; ib. 15. ea, quae tibi in mentem non veniunt; ib. 98. quod stulte alteri venit in mentem; Cluent. 84.

videtur: ea, quae videntur instare; Sex. Rosc. 22. quod ... visum est indignum; ib. 24. (ea), quae ... indigna et intolerabilia videntur; ib. 129. omnia .., quae ... videbuntur; Verr. I, 32. id, quod ... incredibile videretur; ib. 44. ista .., quae constituta esse videantur; ib. II, 52. illud ..., quod ... videtur; ib. 78. illa, quae leviora videntur esse; ib. III, 7. quae si magna ... videntur; ib. II, 11. hoc, quod .. singulare videtur; ib. 169. quod re parvum videtur; ib. 215. quod cum illis ... indignum ... videretur; ib. IV, 85. quod mihi ... visum est; ib. 91. ea, quae illis pulchra esse videantur; ib. 124. illa, quae leviora videbuntur; ib. 131. haec ..., quae .. nobis levia ... esse videantur; ib. 132. haec ..., quae nobis levia videntur; ib. 134. omnia, quae iucunda videntur esse; ib. V, 35. ut ... statueret quod videretur; ib. 160. quod visum est; Font. 18. quod .. nationibus exteris incredibile ... videatur; imp. Pomp. 41. nihil ..., quod non dignum ... vestris ... auribus esse videatur; Cluent. 66. quae mihi videbantur; ib. 144. quod ei videatur; ib. 160 quod videbitur publicum iudicare; leg. agr. I, 9 unum .. quod mihi vitiosum videbatur; ib. II, 13. quod videretur; ib. 64. id ..., quod vix videtur humani consilii; Catil. III, 18. ea ..., quae ... incredibilia videbantur; ib. 21. quod mihi videretur; Muren. 48. quod bello Punico gravissimum visum est; ib. 84. quaedam ..., quae mihi visa sunt ad illius .. causam pertinere; dom. 41. quod ... indignum dis .. esse visum .. scio; har. resp. 34. nihil ..., quod tibi commune cum summis viris esse videatur; Vatin. 30. nihil est quod in eius modi mulierem non cadere videatur; Cael. 59. quae ipsis visa erunt; Phil. I, 27. quod honore .. dignum esse videatur; ib. VIII, 33. ea .., quae videbantur improba; ib. XII, 11.

viget: inest quiddam quod vigeat; Milo 84.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** accipio: quae accepi ab ipsis; Verr. II, 179. (tenere) quod a populo .. accepisset; ib. III, 171. ea ..., quae a suis acceperunt; ib. IV, 47. ea, quae accepisset a maioribus; ib. 134. quae acceperant tradere

deberent; ib. 140. quod ... acceperat, lucrabatur; ib. V, 62. (id), quod acceptum ... est; Font. 3. id, quod accepistis; imp. Pomp. 12. quae cum accepisset a pupillo; Cluent. 68. id, quod nolit (accipere); dom. 53. hoc, quod a regibus ... accepimus; har. resp. 37. quod acceperat; Piso 69. quae quidem a te ... accepta sunt; Deiot. 14. quod accepit; Phil. VIII, 26. quod a patre accepi; ib. XIII, 12.

acquiro: quid est quod ... possit acquiri? Catil. III, 28.

adamo: nihil ..., quod quidem ille adamasset; Milo 87.

addo: (eo), quod ... addi voluisti; Tull. 39. quid est quod addi possit? Phil. II, 99.

adfero: quid est quod quisquam .. illo indignum ... possit adferre? imp. Pomp. 29. id, quod ego vobis ... adfero; leg. agr. II, 102. ad id, quod attulerit; Flacc. 51. quod adferam in dicendo; Scaur. 7.

adficio: ea, quae per eum adfecta sunt; prov. cons. 29.

adimo: quod adimi nullo pacto potest; leg. agr. II, 19. (id), quod viro forti adimi non potest; Quir. 19. hoc ..., quod nemo umquam ademit; Vatin. 35. id ..., quod non ademisti; Phil. II, 60.

adipiscor: (id), quod adeptus est; Sex. Rosc. 6. id ..., quod si adepti sint, ... gladiatori concedi sit necesse; Catil. II, 19. (idem), quod adipisci licet; Balb. 41. (id), quod adipisci poterant dicendo; ib. 54. ea, quae illa (victoria) erat adepta; Marcell. 12.

administro: quod ego sic administrabo; Catil. II, 28.

admiror: id quod vos .. admirari video; div. Caec. 57. id, quod ... est admirandum; Catil. I, 7. quid est quod in hac causa maxime homines admirentur? prov. cons. 26.

admitto: illud ..., quod privatus admisisti; Vatin. 33.

adripio: (id), quod ... adripuit; Qu. Rosc. 31.

adsentior: id .., quod ... adsentiare; div. Caec. 23.

adsequor: id .., quod ... adsequi consueverant || consueverunt ||; Sex. Rosc. 8. (id), quod ... adsequi non possit; ib. 131. quid est quod ... adsequi debeam? Verr. III, 137. (id), quod tum ... adsequi non potuerunt; ib. V, 51. id quod adsecuti sunt; Caecin. 4. quod ego si verbo adsequi possem; Catil. II, 12. nihil ..., quod .. minus digni adsequi possint; ib. III, 26. quod natura adsequi non potest; dom. 36. quod hic adsecutus est legis de ambitu praemio; Balb. 57.

adsumo: illud, quod in his causis ... adsumam; Sulla 85.

aedifico: id, quod erat aedificaturus; Verr. IV, 123.

agito: omnia, quae per hoc triennium agitata sunt; Muren. 81. quae vero ita sunt agitata ab illis; Planc. 4.

agnosco: (id), quod nulla barbaria posset agnoscere; Phil. XIV, 8.

ago: hoc ..., quod agam; Verr. a pr. 36. omnia, quae .. acta sunt; ib. I, 109. (id), quod actum erat; ib. 141. quod civis cum cive agat; ib. II, 32. quod (agat); ib. quod ... ageret; ib. 33. id solum ..., quod est .. actum; ib. 67. quod nisi ... egisset; ib. 160. quae tu palam egisti, ... imperasti; ib. III, 73. hoc .., quod nos in tota causa egimus; Cluent. 102. id, quod multis verbis egit; ib. 160. hoc, quod agit; Catil. II, 16. (omnia), quae de scripto aguntur; Muren. 28. quae si per alios agerent; Flacc. 96. (ea), quae de me agere conatus est; sen. 22. omnia, quae C. Caesar egisset; dom. 40. hoc .., quod .. apud pontifices agis; ib. 51. quae erant acta in ea re publica; ib. 84. quae sic egit, ut ... fletum ... excitaret; Sest. 121. cum hic nihil loqueretur nisi quod agebat; Vatin. 11. (id), quod agitur; prov. cons. 8. ea, quae per latrones ... de me egeras; Piso 64. id, quod non agitur; Rab. Post. 7. (id), quod agendum (sit); Phil. III, 33. nihil ..., quod ab eis actum diceretur; ib. V, 21. quod egissent (VII viri); ib. VIII, 26. (ea), quae .. Caesar agit; ib. X, 17. quod agitur; ib. XI, 24. quae cum agam in consilio; ib. XII, 28. quod cum saepius ageres; Fr. B. VIII, 20.

aio: unum illud .., quod .. aiebat; Sex. Rosc. 58. id, quod ais; Verr. III, 41.

amitto: ea, quae amiserat; Quir. 20. multa ..., quae nullo modo possit amittere; Deiot. 37;

animadverto: quod cum esset intellectum et animadversum; Verr. a. pr. 25. (id), quod in civis indemnatos esset animadversum; sen. 13. id quod animadvertere poteratis; Cael. 7.

aperio: id quod ... aperietur; Sex. Rosc. 127.

appello: id, quod ... appellas; div. Caec. 60. id, quod iudicium appellari non oportet; Cluent. 115. id, quod illi iudicium appellant; ib. 117.

apporto: Romam quae apportata sunt, ... videmus; Verr. IV, 121.

arguo: multa sunt falsa, quae .. argui .. possunt; Sex. Rosc. 76. feci quod arguis; Verr. III, 225. (id), quod arguebam; Tull. 1. id ipsum, quod arguitur; Caecin. 2. hoc ipsum, quod .. arguimus; ib. 3. id, quod tu arguis; Sulla 68. id quod me arguis; Phil. II, 29.

aro: hoc ..., quod arari ... possit; leg. agr. II, 67.

ascribo: quod ... in venditione mei capitis ascripseras; Piso 86.

aspicio: id ..., quod antea non aspexeras; Verr. IV, 101.

attendo: quae si .. attendetis; Font. 43.

attingo: (id), quod neque praedo violarit ante neque .. hostis attigerit; Verr. IV, 104. haec ..., quae ... perbreviter attingo; dom. 40.

audeo: fecit quod Siculi non audebant; Verr. IV, 48. quid .. est quod tu non audeas? Phil. II, 16.

audio: id, quod .. audierat; Sex. Rosc. 96. haec, quae audistis; ib. 98. quae ... audiet; ib. 100. quid est quod ... audire desideret? ib. 104. quod cum ... audissent; Verr. a. pr. 19. (id), quod audieris; ib. I. 78. ex eis, quae legi et audivi; ib. 79. id quod .. audistis; ib. 121. quod ubi auditum est; ib. II, 55. id quod audissent; ib. IV, 32. quod iste ubi audivit; ib. 38. quod ubi iste audivit; ib. 39. haec ..., quae adhuc numquam audistis; ib. V, 9. id quod ex .. iuratis audistis; ib. 27. quod .. tametsi ... audio; Caecin. 65. quod tu si audisses; Rabir. 25. hoc, quod auditum est; Catil. IV, 17. id, quod audistis; har. resp. 9. quod iam audietis; ib. 53. ea ..., quae illi velint audire; Sest. 104. id quod audieram; Planc. 98. quae cum audire mallem quam videre; Phil. I, 6. quae peto, ut ... attente audiatis; ib. II, 47. quod ne audivimus quidem; ib. XIII, 33.

aufero: QUOD ... ABSTULERO; Qu. Rosc. 37. quod abstulit; ib. 53. quod .. abstulit; ib. nihil .., quod ... abstulisses; ib. 54. (ea), quae ... abstulisti; Verr. I, 57. ea, quae ... ablata ereptaque essent; ib. 59. quae voluit (auferre); ib. 97. minus clarum putavit fore quod de armario quam quod de sacrario esset ablatum; ib. IV, 27. omnia, quae dixi ablata esse; ib. 140. quod abstulistis; Cluent. 65. quod auferant; Phil. IV, 9.

capio: id, quod de Campanis ceperant; leg. agr. II, 81.

caveo: aliquid .., quod cavendum sit; Marcell. 32. quiddam, quod cavebimus; Phil. I, 28.

celebro: id ..., quod ... omni genere hominum celebratur; Sest. 124. (id), quod .. omnium vocibus .. celebratum est; Cael. 6.

censeo: mihi .., quod ante me nemini, pecunia publica aedificandam domum censuerunt; Piso 52.

cerno: quae cum ego ... plane cernerem; leg. agr. II, 9. quod si nondum satis cernitis; Milo 61.

coëmo: haec ..., quae ... coëmebant; Verr. IV, 133.

coepi: illud, quod coepimus; Sex. Rosc. 52. illa, quae ... coepta sunt; Verr. V, 174. eadem .. quae coepit; Sulla 91.

cogito: quae cum cogito; div. Caec. 42. (id), quod cogitaris; Verr. I, 78. ea, quae cogitasset; Cluent. 177. quod si esset (cogitatum); ib. 189. ea ..., quae ... iam diu cogitarunt; leg. agr. I, 22. omnia ..., quae erant cogitata; Catil. III, 21. quae si de uno me cogitasset; Sulla 18. omnia ..., quae cogitari possunt; Milo 42. quod cogitarat; Phil. II, 116.

cognosco: id quod ... cognoscere poteritis; Sex. Rosc. 110. id quod ... cognostis; Verr. I, 125. quae .. cum cognosset; ib. II, 129. quae cognovi in Sicilia; ib. 179. id quod ... cognoscite; ib. III, 83. quod ... iste cognovit; ib. V, 101.

colo: hoc ..., quod ... coli possit; leg. agr. II, 67. illa, quae vetustas, quae Persae, quae Syri, quae reges omnes ... summa religione coluerunt; har. resp. 28.

commemoro: ea, quae me P. Quinctius cupit commemorare; Quinct. 13. haec ..., quae commemoravi; Sex. Rosc. 91. id quod commemoravit; ib. 93. ea .., quae .. si commemorari noluisset; Verr. a. pr. 18. illud .., quod ... cum ... commemorassem; ib. 41. quae .. non commemorarem; ib. I, 121. ea, quae paulo ante commemoravi; ib. IV, 139. illa, quae commemorata sunt ab accusatore; Cluent. 98. illud .., quod paulo ante commemoravi; leg. agr. II, 4. quae libenter commemoro; sen. 23. illud .., quod commemoras; Phil. II, 5.

commentor: id, quod imperatoris nomen, quod laureati fasces, quod illa tropaea plena dedecoris ... te commentatum esse declarant; Piso 97.

committo: de eo ..., quod .. commissum non erat; Sex. Rosc. 70. quae ... commisisti; div. Caec. 35. omnia, quae ... commissa sint; Verr. I, 103. multa .., quae scio ... esse commissa; ib. II, 180. quae tum ... commissa non sunt; ib. IV, 116. id ..., quod ... potest committere; Tull. 35. de eis .., quae haruspices commissa esse dicunt; har. resp. 40.

comparo: ceteraque, quae ... comparantur; Verr. I, 91. quae ... compararat; ib. II, 83. (id), quod ego video comparari; leg. agr. II, 50. (eadem), quae iam diu comparantur; Muren. 85.

comperio: quod ut compertum est; Tull. 16. aliquid .., quod ... habuerint compertum; Cluent. 127. quod ego ... ex multis ... comperi; ib. 192. quae quoniam ... comperta sunt per me; Catil. III, 3. (id), quod ... si comperisset, doleret; Cael. 54.

compono: ea .., quae ... composita essent; Verr. III, 21.

comprobo: illa omnia, quae ... comprobaverunt; Sest. 33.

concedo: (id), quod ... pater ... concessit; Sex. Rosc. 44. quod in alia causa non concederem; ib. 73. quod beneficii .. causa concessit; Verr. III, 115. id .., quod .. senatus .. concesserat; ib. 195. hoc .., quod concedit; ib. IV, 59. QUAE ... CONCESSA; leg. agr. III, 11. quod aliis non conceditur; Flacc. 75. ut idem sibi concedatur quod Caesari; Vatin. 15. nihil est quod roganti concedi non iure possit; Planc. 25. aliquid, quod concedi possit; Phil. V, 3. id .., quod legibus, quod more maiorum .. conceditur; ib. XIII, 14.

concipio: illud, quod erat ex fratre conceptum; Cluent. 31. id, quod conceperat; ib. 33. quid ... cogitari potest quod non ille conceperit? Catil. II, 7. ea, quae concipiuntur animo; Phil. XI, 2. illa, quae corpore (concipiuntur); ib.

concupio: (id), quod concupieris; Verr. I, 78. quae mente ... nefaria concupiverunt; Catil. II, 19. omnia, quae concupiverunt; Flacc. 104. id quod concupieras; Vatin. 20. ea, quae concupierat; Milo 52. quod concupiveris; Phil. V, 33.

conficio: id .., quod confici potuit; Cluent. 69.

confirmo: quae eorum legatis confirmasset; Catil. III, 10.

confiteor: quod si velim confiteri, illud .. concedent; Quinct. 68. quod confessi estis; Cluent. 65. id, quod tandem .. confitetur; Sulla 52. quod si tibi ego confitear; ib. 68. id ..., quod ego defensor sine periculo possim confiteri; Planc. 63. quod esset ei .. confitendum; Milo 80. id ..., quod sit turpissimum confiteri; Phil. II, 61.

conflo: quod cuique negotii conflare volebat; Verr. II, 135. [quod turbulenti ... conflarent]; leg. agr. II, 103.

congero: quae postea sunt in eum congesta; Milo 64.

coniungo: ea, quae coniuncta cum illis rebus sunt; Verr. IV, 116. nihil ... nisi quod esset ... cum dignitate coniunctum; Cael. 39. aliquod eius modi, quod sit ... cum vestra severitate coniunctum; ib. 72.

conligo: ea, quae ... conlecta sunt; div. Caec. 72. quae ... de moribus A. Cluentii ... accusatores conlegerunt; Cluent. 164.

conor: magnum est quod conor; Qu. Rosc. 2. quod conatus esset; Verr. I, 69. id, quod conatur; Catil. II, 19. ea, quae conabatur; Sulla 57. (ea), quae L. Catilinam conantem consul prohibui; Piso 15. id quod conabar sine maximis dimicationibus; Milo 82.

conqueror: illa, quae nemo est quin ... conqueri possit; leg. agr. I, 21. nihil ..., quod ... conquerendum fuit; Sest. 3.

consequor: idem ..., quod ... consecutus sum; Verr. a. pr. 6. omnia ..., quae a nobis consequuntur; Muren. 71. (omnia), quae ... nisi industrii (homines) consequi non possunt; Cael. 74. (id), quod beneficiis suis erga rem publicam .. consequi potuit, quod imperatorem testimoniis, quod vetustate, quod Q. Catuli ... auctoritate, quod iudicio senatus, quod foedere (civitas) consecuta est; Balb. 35. multa .., quae .. labore huius ... consequantur; ib. 43. quod ea nocte consequi posset; Milo 49. illa .., quae ... consequemur; Phil. V, 45. quod cum consequi neglexisset; ib. 49. quod ... tanta concordia consequemini; ib. VI, 19. quod cum esset consecutus; ib. XIV, 28.

considero: hoc ..., quod (considerare) soles; Ligar. 32.

constituo; quod aut mea causa potius est constitutum quam tua; Verr. I, 26. de eo ..., quod .. constitutum sit; Caecin. 5. (ea), quae in omnibus hominibus ... constituta sunt; imp. Pomp. 62. quod ... est constitutum; Verr. I, 26. omnia .., quae .. constituta sunt; ib. 42. (id), quod constituisset; ib. III, 171. ea ..., quae

nostra auctoritate constituantur; Cluent. 139. quo constituto facilior est mihi aditus ad contentionem; Muren. 14. quod ... constituitote ante oculos; Cael. 79. ea, quae constitueram; Piso 6. quod ... de consilii sententia constitutum est; Planc. 40. id ..., quod est sapientissime constitutum; Phil. XIII, 6.
consulo: quae consuluntur; Muren. 28.
consumo: (ID), QUOD NEQUE CONSUMPTUM IN MONUMENTO NEQUE RELATUM SIT; leg. agr. I, 12. nihil est ..., quod non ... consumat vetustas; Marcell. 11.
contemno: quae se non contempsisse; Cluent. 153.
contemplor: id ..., quod oculis (contemplari) non potes; Deiot. 40.
contendo: hi suffragiis quod contenderant consequebantur; Sest. 105.
contero: praeter hoc, quod iam contritum ... putatur; Sest. 86.
credo: quod ... non crederem; Font. 33. hoc ..., quod credi non potest; Sulla 22. quod ei per syngrapham credidisti; har. resp. 29. ne (perderet) quod crediderat; Rab. Post. 5. quod crediderat; ib. 39.
cupio: accipiant quod cupiunt; leg. agr. I, 14. id, quod cum summo furore cupiunt; Catil. II, 19. id quod cupiebatis; prov. cons. 13.
curo: id, quod non curas; Phil. XI, 23.
custodio: (ID), QUOD IBIDEM RECTE CUSTODIRE POTERUNT; Quinct. 84.
debeo: (id), quod debitum numquam est; Quinct. 39. quod non debet, ... exprimendum est; ib. 47. quod non debeatur; Qu. Rosc. 2. quod debeas; ib. quod debetur; ib. 32. omne, quod debuit; ib. 38. de eo .., quod ... debet; div. Caec. 11. (ecquid sit), quod .. debeat; Verr. I, 132. quod non debebatur; ib. II, 22. id, quod deberent; ib. III, 113. nulli quod debitum est reddidit; ib. 165. eos ... dare quod non debebant coëgisti; ib. 174. id, quod debebatur; ib. 225. quod debuerunt non dederunt; ib. V, 58. reliquis quod deberet non dare; ib. 61. quod debeo; leg. agr. II, 100. quiddam ..., quod vobis debemus; sen. 2. id, quod debetur; Sest. 52. quae deberentur ... persoluturum (se); Piso 93. id quod debes; Planc. 48. alieno debere idem quod parenti; ib. 72. quod debes (patriae); Marcell. 27. quōd Idibus Martiis debuisti; Phil. II, 93.
decerno: excogitat ... quod decernat; Verr. IV, 147. id, quod senatus decreverat; Cluent. 137. (id), quod numquam senatus ... decrevit; Sest. 128. quod est .. decretum in curia; ib. 129. id quod augures omnes ... decreverunt; Vatin. 20. id ..., quod ... decerni est solitum; Phil. II, 51. quae si erunt sine mora .. decreta; ib. V, 53. ex eo, quod ... senatus ... decrevit; ib. VI, 2. id .., quod paulo ante decretum est; ib. 5. quod decrevit senatus; ib. 7. ea, quae decrevimus; ib. XII, 12.
delamo: quae ... visus est ... declamare; Sex. Rosc. 82.
declaro: nihil .. aliud, quod .. res declaravit; Verr. IV, 63. id quod ... improborum iudicio declaratum est; Vatin. 41.
dedico: QUOD IN LOCO PUBLICO ... INIUSSU POPULI DEDICASSET; dom. 136.
defendo: haberes quod defenderes; Verr. IV, 28. id, quod defendit; ib. V, 151. id, quod tu defendis; ib. 153. quod defendebat; Caecin. 67. illud, quod .. defendebat; ib. 69. idem .., quod Accius (defendit); Cluent. 101. id, quod defendo; Balb. 39. nihil habebo quod defendam; Milo 30. aliquid, quod non posset honeste .. defendere; ib. 64.
defero: id, quod ... delatum sit; Caecin. 8. (ea), quae apud vos de me deferunt; leg. agr. III, 1. quae ego deferrem; Catil II, 3. ea, quae erant ad me delata; ib. III, 7.
deformo: quae ita deformata sunt a fortuna; Sulla 73.
demo: quod de capite iste dempsit; Verr. III, 80.
demonstro: illud .., quod .. demonstratum est; Verr. II, 165. quod antea demonstravi; ib. V, 80. de eo .., quod ... verbis demonstrari potest; Tull. 2. id, quod ipsius tabulis .. est demonstratum; Cluent. 40. ea, quae paucis demonstrari potuerint; ib. 160.
denego: nihil erit quod non putent posse ... denegare; leg. agr. II, 21. ea ..., quae multis petentibus denegarunt; Cael. 5. id ..., quod iracundiae denegavisti; Deiot. 40.
denuntio: omnia ..., quae ... denuntiata sunt; Phil. VII, 26. ea, quae sibi iussu vestro denuntiarentur; ib. IX, 7.
deperdo: nihil, quod ... deperdat; div. Caec. 71.
depravo: ea, quae depravari nullo modo possunt; Arch. 8.
deprehendo: quae apud ipsum erant deprehensa; Catil. III, 10.
desidero: id quod ... desiderabant; Verr. I, 75. quid est quod possit ... desiderare? ib. III, 144. ea, quae a me desiderari arbitror; Cluent. 149. id quod maxime res publica desiderat; leg. agr. I, 27.
despicio: haec ipsa, quae despicis; Planc. 18.
detraho: quicquam ... reliqui .. quod .. detrahere possis; Sex. Rosc. 147. quae cum de populi Romani victu ... detraxisset; Verr. III, 83. (hoc) quod ... detractum est; ib. IV, 20. omnia ..., quae tu de re publica nostra detraxeris; ib. V, 58. quod ... de auctoritate senatus detrahit; Cluent. 140. quod potuit ... furor detrahere; Quir. 19. quod velit cuique (detrahere); Planc. 11.
dico: quod postea quam dixi; Verr. IV, 139. illud .., quod non nulli ... quasi quiddam incredibile dicere putabantur; Balb. 3. ſ. **dico**, III. alqd.: quod, id quod, quae (168 St.) B. II, S. 100, b. — de: quod, quae (15 St.) B. II, S. 102, b.
dictito: id quod dictitas; div. Caec. 52. quod .. dictitat; Verr. a. pr. 28. id quod Apronius dictitabat; ib. III, 141. (ea), quae iste ... palam dictitabat; ib. V, 176. id ..., quod tum Sassia dictitavit; Cluent. 183. quod non nulli dictitant; Milo 21.
diligo: istud ..., quod tanto opere diligis; Muren. 23.
diluo: quae tu ... diluas oportet; Cael. 35.
diruo: (id), quod in naufragio rei publicae ... dirueris; dom. 137.
disco: quod ... didicistis; Verr. I, 11. id quod ... didicistis; ib. II, 69. ea ..., quae .. didicit ipse; ib. III, 157. id quod didicistis; ib. 198. id quod ex testibus didicistis; ib. IV, 30. haec, quae ... didici; dom. 39. non didicit eadem ista quae tu; Piso. 59.
disiungo: ea, quae sunt longissime disiuncta; Piso 3.
disputo: quod disputari contra nullo pacto potest; leg. agr. II, 40. quae sunt adhuc a me ... disputata; dom. 138.
dissimulo: ea, quae ... dissimularem; dom. 121.
dissipo: quae ille helluo dissipavit; Phil. XIII, 11.
distribuo: alterum, quod ... esset distributum; Verr. III, 163.
do: (id), quod tibi natura dat; Quinct. 35. hoc .., quod ... dat; Sex. Rosc. 97. „quod cum

dederis"; div. Caec. 23. (eo), quod dedit || det ||; Verr. I, 25. (id), quod ... datur; ib. II, 150. utar eo, quod datur; ib. 152. quod emptum populo Romano darent; ib. III, 178. multum quod daret; ib. IV, 59. istuc ipsum .., quod ... datur; ib. V, 165. id, quod ... datum est; Tull. 33. quod dari populo nullo modo poterat; leg. agr. II, 19. illa ..., quae a Sulla essent data; ib. III, 10. QUAE DATA; ib. 11. quod dandum est amicitiae; Muren. 10. eadem ..., quae universae rei publicae (dedit); Quir. 16. id, quod mihi crimini dabatur; dom. 95. (id), quod illi a populo datum sit; prov. cons. 36. (id), quod senatus dederit; ib. id ..., quod Q. Metello laudi datum est; Planc. 89. non habuisti quod dares? Scaur. 19. nihil est .. quod possit dari; Phil. V, 3. id ..., quod non est datum Cn. Octavio; ib. IX, 14. id ..., quod illi datum est; ib. (id), quod .. ipse nemini putavi dandum; ib. XI, 25. ea .., quae dare nullo modo possumus; ib. XII, 11.

doceo: quod nuper ipse .. docuit; Verr. V, 15. (id), quod nos ... Mithridates ... docuit; imp. Pomp. 19. id, quod certe ... docere debuit; Flacc. 34. ea quae nos libri docent in umbra; Balb. 15. illud ..., quod princeps ille creator huius urbis, Romulus, foedere Sabino docuit; ib. 31.

doleo: omnia, quae dolemus; Flacc. 57.

dono: QUAE .. DONATA; leg. agr. III, 11.

dubito: nihil erat ..., quod dubitandum videretur; Verr. II, 69. id ..., quod ... dubitandum non putaverunt; Font. 23. quid est quod possimus ... dubitare? prov. cons. 3.

duco: ea ..., quae ex re ipsa .. ducantur; Cluent. 139. ea, quae numquam ... iucunda duxit; dom. 98. illa ..., quae nostri maiores .. sancta duxerunt; har. resp. 28. ea, quae illi idiotae ... praeclara duxerunt; Piso 62. quae duo maiores .. annonae perfugia ducebant; Phil. VIII, 26.

edico: idem, quod (edixerunt); Verr. I, 117. (ea sola), quae ... edixeras; ib. 118. illa ..., quae ... edixit; ib. III, 36. plus ... quam quod edixeras; ib. 150.

edo: (id), quod .. edidisset; Verr. III, 34.

effero: id ..., quod agri .. extulissent; Verr. III, 198. ea .., quae ... in caelum laudibus efferebantur; Flacc. 103. quae .. ingeniis efferuntur; Arch. 21.

efficio: id .., quod non possim (efficere); Cluent. 51. (id), quod ... efficere cautius potuit; Deiot. 18. nihil esse quod non ... effici posset; Phil. IX, 8. ea ..., quae L. Antonius ... effecerit; ib. XIV, 9.

effundo: hoc ..., quod statim effundas; Phil. II, 50.

eicio: illud .., quod tum ... eiectum est; Cluent. 86.

eludo: quod quidem tu ... eludebas; Piso 82.

emo: id, quod abs te emerat: Verr. II, 139. id, quod ... emissent; ib. V, 56. nihil est quod non emi possit; leg. agr. I, 15. ea ..., quae a tuis emebantur; Phil. II, 93.

eripio: (id), quod .. eripuerimus; Verr. II, 45. ea, quae ... erepta nobis sunt; ib. 180. non quae publice .., non quae privatim .. eripuisti; ib. V, 128. quae erepta sunt; Sulla 89. (ea), quae tyranni eripuissent; Phil. II, 96. (id), quod ereptum non est; ib. XI, 20.

evello: quae evellerat; Verr. IV, 54.

exaudio: ea, quae exaudio; Catil. IV, 14.

excipio: idem ..., quod exciperent improbi cives; Sest. 102.

excludo: (id), quod ... frater Metellus ... excluserat; har. resp. 45. (id), quod adfinis ... excluserat; ib.

exigo: quod iam pridem ipse exegit; Qu. Rosc. 38. (id), quod .. exegit; ib. 52. nihil .., quod ... exegit; ib. 54. quod is exegisset a Flavio; ib. 56.

existimo: id quod ... existimaverunt; Sex. Rosc. 27. id ..., quod ... existimari volt; div. Caec. 12. quod ego longe secus existimo; Muren. 31. id quod vosmet de me existimatis; prov. cons. 23.

experior: quod .. experti ... sumus; Verr. I, 27.

expeto: istuc, quod expetis; div. Caec. 27. quid est quod .. ab hoc expetas? Sulla 50. quid est quod expetas amplius? ib. 90. id ..., quod summorum hominum ingeniis expetitum esse videatis; Arch. 31.

explico: quae vobis alio loco explicabuntur; Verr. II, 184. quae tria dum explico; Phil. VII, 9.

expono: hoc .., quod .. est testimoniis expositum; Verr. III, 178. quae cum exposuero; leg. agr. II, 16.

exporto: ea quae sine portorio .. erant exportata; Verr. II, 171. omnia, quae ... exportanda erant; ib. 185. quod cum ex oppido exportabatur; ib. IV, 77.

exprimo: aliquid ... quod ... non exprimeret ipse actor; Sest. 118.

expugno: nihil (esse) tam munitum quod non expugnari .. possit; Verr. a. pr. 4.

exspecto: id quod .. exspectari videbatur; Verr. a. pr. 45. quod ego exspecto; ib. III, 151. quid est .., quod .. amplius exspectes? Catil. I, 6. quod exspectavi; ib. II, 6. quid est quod exspectetis? Cael. 23. omnia .., quae sunt a bonis viris exspectanda; Planc. 3.

facio: s. **facio,** III. alqd: quod, quae (227 St.) B. II, S. 300 f.

fateor: haec ... quae fatetur; Verr. II, 141. quod .. fateris; ib. III, 149. omnia ..., quae fatentur; Tull. 33. nihil dicam gravius quam quod omnes fatentur; Piso 3. illud .., quod fatemur; Milo 31.

faveo: quod quidem ego favisse me tibi fateor; Phil. II, 21.

fero: s. **fero,** III. alqd: quod, quae (30 St.) B. II, S. 335 b.

fingo: reliqua ..., quae ... illi statuerunt fingenda esse sibi; Cluent. 160. illa, quae ... fingi intellegebam; Cael. 19.

flagito: id quod ... flagitat; div. Caec. 26. id ..., quod .. a me ... fortissimi cives flagitabant; Sest. 39. id, quod ille me flagitat; Planc. 6. quod flagitabam equidem cotidie; Phil. III, 1. ea, quae ... necessitas flagitat; ib. V, 53.

fugio: id .., quod ... fugisset; Phil. II, 64.

gero: hoc, quod per litteras ... gestum est; Quinct. 28. ista omnia, quae ... gesta esse dicitis; Sex. Rosc. 143. (ea), quae .. gerenda sunt; ib. 149. quod gestum non esset; Verr. I, 158. quod esset (gestum); ib. haec ..., quae ... gesta sunt; ib. II, 81. ea, quae ... gessisti; ib. 140. quae sunt gesta cognoscite; ib. 161. quae nunc .. sic gesta sunt; Catil. III, 17. ea, quae gessi in consulatu; ib. 29. ea .., quae pro salute omnium gessi; Sulla 26. ea, quae pro salute omnium gessi; ib. 83. ea, quae gesserat; Arch. 20. omnia, quae gerebam; ib. 30. ea, quae ante gesseram; Quir. 1. ea, quae furore improborum ... gesta sunt; dom. 2. quicquam iure gestum videri potest, quod per vim gestum esse constet? ib. 53. ea, quae gerebat, .. quaeque gesserat; ib. 66. ea, quae gessi in consulatu; ib. 72. quae superiore anno gessisset; Piso 79. quae ipse gesserat; ib. (id), quod ita erit gestum; Phil. I, 26. ea, quae ... clarissimus adulescens ... gessit; ib. III, 7.

o: quod habet; Verr. I, 26. ea ..., quae
ıuit venalia; ib. III, 144. quantum prae-
t quod ... possit habere? ib. 227. dignum
. Verres haberet; ib. IV, 32. in eis quae
.. scriptum non est; ib. 36. iubet omnis
quod haberent; ib. 51. ea ..., quae
a habemus; Font. 29. nihil est quod ..
ɔere ... arbitretur; Caecin. 73. idem ...,
ıberent; leg. agr. II, 29. quod habet; ib.
quod non habet; ib. quod numquam
nt; Flacc. 35. ea, quae habemus ...,
ıbere non possumus; Arch. 8. (rex) illo
ɔn aut emendum sibi quod non habebat,
ımendum, quod habebat arbitraretur; Sest.
n omnibus communicare quod habebat;
8. in eo ipso, quod habet; Planc. 68.
ıbebat; Scaur. c. 2, § 3.

: (id), quod .. unus Asclepiades ... sine
iecerit; Flacc. 35.

ı: ea ..., quae ... ab inimicis saepe iactata
ilo 7.

ro: quod .. vos ignorare non mirum est;
ec. 5. aliquid, quod in consulatu ignoras-
la 81. quod te ... ignorare non arbitror;
26.

ɔr: quod cum imitatus esset; Verr. III,

inet: (id), quod nemo imminuit; leg. agr.
id, quod imminuere lege conatur; ib. 53.
ıro: id, quod imperaretur; Verr. II, 5.
ıperatum esset; ib. 41. quod imperatur;
quod imperatum esset facturos se esse
; ib. III, 70. id ..., quod Apronius im-
; ib. 113. (id), quod .. Verres imperat;

tro: „illud .., quod soleo ... impetrare";
ıc. 23. (id), quod ... impetrare non po-
Verr. II, 42. (id) quod Halaesini ...
rant; ib. 122. quod illa (femina) ... num-
mpetravisset; Cael. 63. quo impetrato;
II, 27. id ..., quod a te Boculus num-
npetrasset; Fr. B. VIII, 20.

no: id, quod ... impositum est; Sex.
).

ıio: id ..., quod ... ne incipies quidem;
8.

go: si quid est quod indagaris; leg. agr.

o: hoc ..., quod indicant tabulae publi-
o 36.

eo: quid est ... quod .. indigeat? Sex.
.

o: hoc, quod in communibus hominum
... infixum est; Cluent. 17.

mo: quod ... infirmare conatur; Caecin.

ior: (id), quod infitiari ... potuerunt;

dior: (id), quod cum spe magna sis in-
Rab. Post. 5.

ibo: quod in basi tropaeorum inscribi ..
Piso 92.

ıulo: id, quod ego insimulo; Verr. V, 153.
quod ... insimulo; Caecin. 3. ex eis, quae
simulabant; Catil. III, 12.

tuo: (id), quod ... instituisset; Verr. I,
, quod institui; ib. III, 104. id, quod in-
Muren. 67.

lego: id quod .. intellectum est; Sex.
. id, quod intellego; Verr. a. pr. 43. id,
tellexi; ib. I, 23. quod ubi .. intellexit;
hoc, quod intellego; ib. II, 16. id, quod
legebant; ib. 39. id quod intellegi ...
ib. 188. quid .. est quod ... intellegi
velim? ib. III, 39. quod ubi intellexi; ib. IV, 148. id, quod ex verbis intellegi possit; Caecin. 52. id, quod intellegitur; ib. 81. quod ... multo facilius .. intellegetis; Cluent. 11. id, quod iam intellegetis; ib. 167. id, quod omnes intellegunt; ib. 171. quod magis intellego; Planc. 13. quod re intellectum est; Milo 27. quod nemo intellegat; Phil. III, 22.

intendo: quod animo intenderat; Phil. X, 9.

intermitto: quae intermissa compluris annos; Fr. B. VI, 35.

interpello: illud .., quod ... interpellavit; Verr. I, 71.

intueor: quid est .. propositum his rei publicae gubernatoribus quod intueri ... debeant? Sest. 98.

invenio: quae ... inveniri potuerunt, inventa sunt; Verr. II, 181. id ..., quod ... invenitur; ib. III, 33. id ..., quod ego invenerim; Caecin. 86. (id), quod tormentis invenire vis; Milo 57.

invideo: id quod multi invideant; Sest. 102. Planc. 59.

iubeo: quae populus iuberet; Flacc. 15. id .., quod postea populus iussisset; Balb. 33.

iudico: illud .., quod ... iudicavit; Verr. a. pr. 10. || id ||, quod (eum iudicare) ... iusserit; ib. II, 30. id ..., quod non oporteat iudicari; Caecin. 68. id ..., quod iudicatum est; ib. 69. quod iudicarint; leg. agr. I, 9. idem ... quod ille ... hostis rei publicae iudicaret; Muren. 84. quid est .., quod iudicat ... Cornelius? Sulla 51. quod cum iudicassem; dom. 96. quae Gaditani iudicarint; Balb. 41. (id), quod .. ille re (iudicavit); Phil. XIV, 24.

laboro: id quod iste non laborabat; Verr. II, 128. illud, quod ego pro eo laborabam; Planc. 25. quod quidem ... tibi laborandum est; Phil. XI, 24.

largior: omnia ..., quae ... natura largitur; Verr. IV, 80. (id), quod scenicis artificibus largiri solebant; Arch. 10.

laudo: illa, quae ..., cum sunt prolata, laudantur; Planc. 29. (multa), quae laudet; Marcell. 28.

loco: quod ... locasti; Verr. I, 146.

loquor: haec, quae loquor; Verr. III, 62. haec, quae iam dudum loquor; ib. 83. (id), quod ... locutus essem; ib. IV, 147. (ea), quae ... communiter de ipsius studio locutus sum; Arch. 32. (id), quod loquuntur; Phil. IV, 9.

malo: quod ego mallem quam me ... crucem de campo sustulisse; Rabir. 10. id, quod malueris; Planc. 50. nihil est quod malim quam me ... gratum .. videri; Planc. 80.

mando: ea, quae .. mandata sunt; Verr. I, 47. hoc ..., quod populus ... mandare non poterat; leg. agr. II, 18. id .., quod omnes non negent immortalitati ... mandandum; dom. 76. cetera, quae a me mandata sunt litteris; Planc. 74. eorum, quae sunt legatis mandata; Phil. VI, 5.

memini: id quod meminero; Piso 80.

mercor: quod quisque mercatus est; Phil. VIII, 26.

mereor: ea, quae merentur; Catil. II, 11.

metuo: nihil est, .. quod metuas; Sex. Rosc. 97. id ..., quod ... metuere non debeas; ib. 145. nihil erat ..., quod metuendum ... videretur; Verr. II, 69. nihil est quod metuas; ib. 180. id quod .. metuo; ib. V, 178. nihil .., quod non boni metuerent; leg. agr. II, 8. hoc, quod tu metuis; Planc. 9. quid est quod metuat? Phil. VIII, 27.

miror: quod ... simulant sese mirari; div. Caec. 69. quid est quod mirere? Sulla 7. nihil erit quod mirere; ib. 9. quod quidem miror; har. resp. 51. (multa), quae miretur; Marcell. 28

miseror: (ea), quae vero miseranda sunt; Muren. 88.

molior: id, quod ... moliuntur; Muren. 82. quod tu eo tempore moliebare; Vatin. 24.

moneo: in eo, quod monebatur; Verr. II, 97.

moveo: illud ..., quod neque moveri neque mutari potest; Rab. Post. 25. quod nulla vi moveri ... potest; Phil. IX, 14.

munio: id, quod munitum esset; Font. 17.

muto: (id) quod ... mutaveris; Verr. III, 17. ea, quae mutare non possumus; Balb. 61. f. moveo.

narro: quod nisi ... [narratum Naevio esset]; Quinct. 24.

neglego: quae ... fortissimus vir neglegere potuisset; Milo 64.

nego: id quod negas; Sex. Rosc. 79. hoc ..., quod ... negare non audet; div. Caec. 13. id, quod negari non potest; Verr. I, 12. omnia, quae negari poterunt; ib. 62. illa, quae negat; ib. II, 141. hoc .., quod negare nullo modo potes; ib. V, 169. id, quod negare non possit; Caecin. 29. quod negat nemo; Balb. 5. quod ... negari potest; Deiot. 18.

nescio: quod nemo Larinatium est qui nesciat; Cluent. 187. aliquid .., quod nesciat; Muren. 63.

nolo: aliquid, quod ipse nolit; Flacc. 22. quod nolim; Piso 94.

nomino: ad Vada Volaterrana quae nominantur; Quinct. 24.

nuntio: quod ubi est .. nuntiatum; Verr. I, 65. quod ubi isti nuntiatum est; Verr. V, 63. quod cum mihi nuntiaretur; dom. 6. id, quod nuntiant; Phil. I, 8. illud ..., quod ... legati ... nuntiant; ib. XIII, 13. essetne id, quod Meno nuntiasset; Fr. B. V, 2.

obeo: nihil erat quod non ipse obiret; Catil. III, 16.

obicio: illa..,quae...inaudita ... ac nova obiecit; Sex. Rosc. 82. (id), quod obiecit; Sulla 60. quod est obiectum; Cael. 5. (id), quod obiectum est de pudicitia; ib. 6. quid est quod obiciant Caelio? ib. 50. quod a te mihi obiectum est; Phil. II, 32. ea .., quae sibi obici ... possent; ib. XI, 9.

obliviscor: quod vos oblitos esse non arbitror; Verr. I, 119. quae ... oblivisci mallem; sen. 23. id quod obliviscar; Piso 80. id ..., quod oblivisci non potestis; Milo 11.

obscuro: hoc ..., quod obscurari non potest; Arch. 26.

observo: quae quidem quam sancte solita sint observari scitis; Flacc. 77.

obtego: quae multis .. virtutibus obtecta .. defenderet; Cael. 43.

obtineo: id, quod debeam forsitan obtinere; Verr. V, 4. id, quod ... ille vir ... non obtinuerit; dom. 50.

occulto: quiddam, quod occultatur; Sex. Rosc. 121.

offero: hoc ..., quod vobis ab dis .. oblatum ... est; imp. Pomp. 49.

oppono: quid habes quod mihi opponas? Phil. II, 8.

opprimo: nihil ..., quod non ... opprimi posset; leg. agr. II, 90.

opto: (id), quod erat optandum; Verr. a. pr. 1. id ..., quod ipse sibi optare deberet; Cluent. 171. illud ..., quod ... vix optandum videtur; Catil. II, 28. quod .. ego semper optabam; ib. III, 4. quod ne optandum quidem est homini; sen. 3. quod est accusatori maxime optandum; Ligar. 2. quod optarat; Phil. XI, 1. id, quod .. omnes maxime optamus; ib. XIV, 1.

orno: (id) quod .. homines ... ornant; Verr. IV, 71.

ostendo: hoc .., quod ostendam; Verr. I, 157. id quod ostendam; ib. III, 46. id quod ... ostendam; ib. 101. hoc ..., quod ostendi; ib. 142. haec omnia, quae ... ostendam; ib. V, 21. id ..., quod ostendam; ib. 48. reperietis, quod ... ostendam; Cael. 18. quod ostenderas (redde mihi); Planc. 13.

paro: haec, quae ab ipso parata sunt; Muren. 55. quod paravit (ille); Flacc. 51.

parturio: quod iam diu partuerit; Phil. II, 118.

patefacio: hoc .., quod .. hac omni oratione patefactum est; Cluent. 62. quod postea quam Temni ... patefactum est; Flacc. 45. quod si esset patefactum; Sest. 82.

patior: haec .., quae pati nullo modo potuerunt; Verr. III, 228.

pecco: (ea), quae ... peccarit; div. Caec. 38.

pensito: illa, quae pensitant; leg. agr. III, 9.

percurro: haec, quae ego nunc percurro; Balb. 50.

perdo: nihil, .. quod perderent; Verr. III, 121. quod in alea perdiderat; Phil. II, 56.

perfero: multa .., quae libido regis, quae necessitas coëgit perferre; Rab. Post. 22.

perficio: quae perfecta esse ... gaudeo; Sex. Rosc. 136. haec omnia, quae ... perfecta sunt; Verr. IV, 116. id, quod ego ... perfeci; Muren. 79. omnia ..., quae senatus ... perfecerat; Phil. II, 55.

perscribo: illud .., quod (perscribere) .. prohibiti sunt; Verr. I, 88. id ..., quod est ... perscriptum; Rabir. 8. quae quamquam divinitus perscripta video; har. resp. 19.

persequor: quod ... persequi ... debes; Qu. Rosc. 55.

persolvo: quod debui (patriae persolvere); Sulla 87.

perspicio: id quod tota Sicilia perspexit; Verr. III, 71. id, quod perspicio; ib. 48. hoc, quod nunc vos (perspicitis), leg. agr. II, 95. ea, quae .. antea non perspexerat; Cael. 42. quod quo facilius argumentis perspicere possitis; Milo 23.

perstringo: hoc ..., quod aratro perstringi non possit; leg. agr. II, 67.

persuadeo: quod .. fuerit persuasum; Qu. Rosc. 3.

pertimesco: nihil est ... quod sid Italiae pertimescendum; prov. cons. 34.

peto: quod petat non deberi; ib. 66. quod sibi petitur; Qu. Rosc. 52. quod ... petere debes; ib. 55. id quod .. petiverunt; div. Caec. 26. quod privatus a populo petit; Verr. II, 32. quod (petit); ib. hoc ..., quod ego .. ab initio petivi; Cluent. 142. nihil, quod contra peteret, leg. agr. II, 91. quae mihi petenda essent; dom. 28. quod a senatu petebat; prov. cons. 15. quod maxime petendum est; Balb. 19. hoc ..., quod nos .. petimus precibus; Ligar. 13. (id), quod nos domi petimus; ib. 14.

polliceor: difficile est quod polliceor; Qu. Rosc. 9. id quod ... pollicitus sum; Verr. III, 60. haec omnia, quae polliceor; ib. V, 164. quae quidem ego ... polliceor vobis; Catil. II, 28. (id), quod nos de Cn. Pompeio polliceremur; d 16. quod suis polliceatur (Antonius); Phil. V 9. (ea), quae sit antea pollicitus legionibus; XIV, 38.

pono: (ea), quae posita sunt; Sex. Rosc. haec, quae ... posita sunt; div. Caec. 38.

quod ... audisset in Capitolio esse ponendum; Verr. IV, 66.

porto: quod iste si portare potuisset; Verr. IV, 119.

posco: cum dederint Apronio, quod poposcerit; Verr. III, 27. dare quod poposcerint; ib. 34.

possideo: in universis, quae ... possideri possint; Quinct. 89. (id), quod quisque ... possideret; leg. agr. III, 11.

possum: quod poterant, id audebant; Quinct. 69. (ID), QUOD NON POTERUNT; ib. 84. quod salva fide possim; Sex. Rosc. 95. neque est quod possim; div. Caec. 36. ex eo, quod ipse potest; ib. 48. id quod non potes; ib. 53. quod ... non poterat; Verr. II, 62. omnia .., quae ... possent; ib. 83. quae potuit, restituenda curavit; ib. 86. ut perficeret ..., quod ... nemo ... potuisset; ib. 113. id quod verissime possem; ib. 163. scrutatus sum quae potui; ib. 182. idem ..., quod in vi confidentia (possit); Caecin. 2. quod potuit; Sulla 72. ea ..., quae ipse praetor possim; sen. 39. quod facile potuit; dom. 80. id, quod nondum potestate poterat; Piso 8. quod si non potes; Planc. 47. ea ..., quae nemo praeter illum ... potuisset; Milo 79. quod hic potest; Ligar. 10. in eo, quod potuit; Phil. V, 39. (id), quod quisque potest; ib. XIII, 14.

postulo: omnia, quae postulares, facere voluisset; Quinct. 83. hoc ..., quod .. postulatur; ib. III, 4. recita hoc .., quod postulat; ib. 26. hoc, quod postulo; ib. IV, 36. hoc, quod .. abs te postulo; ib. 81. quod ... postulo; Tull. 6. id, quod vestra natura postulat; Cluent 200. nihil ..., quod esset ... a consule postulandum; Muren. 7. quod quidem ... non postulo; Flacc. 26. quod haec causa maxime postulat; ib. 36. id, quod tua dignitas postularit; Planc. 46. quicquam .. quod salus Plancii postulet; ib. 56. quicquam ..., quod nos pro illo postularemus; Phil. II, 95.

praecipio: idem, quod reliquis (praecipiendum est); Catil. II, 19. haec ..., quae ille a Iove ortus suis praecipit filiis; Planc. 59.

praedico: illud ..., quod ... de vobis ... praedicavit; Verr. V, 113. en quod Tyndaritani libenter praedicent; ib. 124. hoc .., quod tu ... praedicas; Rabir. 23. quae soleam de me praedicare; dom. 92. hoc .., quod solere me dicas de me ipso gloriosius praedicare; dom. 93. quae quidem ... non praedicarem; har. resp. 16.

praedico: quod praedicunt; har. resp. 56.

praefinio: (id), quod ... praefinitum erat; leg. agr. I, 10.

praescribo: id, quod vis nominis ipsa praescribit; Piso 23.

praesto: quiddam ..., quod ego populo Romano praestare debeam; Cluent. 157. illud, quod mea virtus praestare debuit; Quir. 9.

praetereo: ea, quae praeterita sunt; Sex. Rosc. 22. quae ... praetereo; ib. 94. (ea), quae praeteriri ... poterant; ib. 123. quod .. praeterii; Verr. II, 87. illud, quod paene praeterii; ib. III, 80. illa, quae praetereunda non sunt; Flacc. 7. multa ..., quae consulto praetereo; Sest. 103.

praetermitto: (id), quod erat .. praetermissum; Verr. III, 51. (id), quod ... non praetermitteret; Cael. 54.

precor: (eadem), quae precatus a dis immortalibus sum; Muren. 1. ea, quae tum homines precabantur; Sest. 72.

probo: illud .., quod probari omnibus posset; Quinct. 34. quod si probari nemini potest; ib. 65. quod .. fuerit probatum; Qu. Rosc. 3. (id), quod .. probare non possit; ib. 4. id, quod probare non potest; ib. 34. id .., quod .. probare deberent; div. Caec. 20. id, quod probare difficile est; Verr. I, 157. nihil ..., quod non ... probatum sit; ib. III, 164. quod numquam antea, quod neque tibi neque populo Romano posset probari; ib. 172. habes ab alio populo quod probes; ib. 173. (eis), quae probarant; ib. IV, 52. nihil est quod te mallem probare; ib. V, 154. id ..., quod in me ipso ... consule probavi; Muren. 42. ea, quae * probare cogitas; Cael. 35. quae si non probaret; Milo 68. aliquid ..., quod probari posset; Ligar. 19.

prodo: id, quod est proditum; Verr. I, 47.

profero: quae si velim proferre; div. Caec. 34. permulta, quae ... proferre possemus; Verr. II, 171. inveni .., quod ... proferre possem; ib. 183. quid est quod minus veri simile proferre potuistis? Cluent. 181. nihil, .. quod foras proferendum sit; Cael. 57.

profiteor: id ..., quod non possim (profiteri); Cluent. 51.

prohibeo: quod .. potuisti prohibere; div. Caec. 33.

promitto: quod promisisset, non ... referre; Quinct. 19. „|| id ||, quod ... promiserit"; Caecin. 72. quod .. fretus nostra familiaritate promitto; Cael. 77. (id), quod vobis fretus huic saepe promisi; Planc. 103. quicquam .. quod non alicui promissum iam sit; Phil. V, 33. ea, quae promisimus; ib. XIV, 30.

promulgo: quae tum in illis rei publicae tenebris ..., quae tum promulgasti; dom. 24. id quod promulgasses; Vatin. 28.

pronuntio: quod pronuntiatum est; Verr. I, 75.

propono: illud, quod ... proposui; Font. 17. ab eo, quod propositum est; Caecin. 55. illud ..., quod mihi ego extremum proposueram; imp. Pomp. 17. illud .., quod proposueram; dom. 138. illud, quod mihi ... est .. propositum; Sest. 53. quae proposui; Phil. VII, 21.

proscribo: ut ea, quae proscripserat, venirent; Quinct. 20.

prospicio: quid .. erat quod .. prospiceret Metellus? Verr. III, 128. [quod ego ... prospexi sane;] leg. agr. II, 103. haec ..., quae prospicimus; har. resp. 62.

provideo: *ea* .., quae diligentissime providenda sunt; imp. Pomp. 20. id, quod providendum est; Cluent. 152. quod ego ... providi; Vatin. 4. ea ..., quae multo ante provideram; Phil. II, 24.

pugno: id, quod ... defensores iudiciorum pugnaverunt; Fr. B. VI, 16.

punio: idem .., quod lege punierim; Muren. 67.

puto: (id), quod vehemens in re militari putatur; Caecin. 43. id, quod minoris putaris; Planc. 50. quod si ita putasset; Milo 31. quod si ita putas; Phil. I, 33.

quaero: ea, quae voce quaesierat; Quinct. 13. (id), quod ... quaeritur; Sex. Rosc. 62. haec, quae iste quaerit; Verr. V, 9. id, quod ego non quaero, quod denique ... quaeri oporteat; ib. 11. id quod ego non quaesivi; ib. 173. ea, quae maiores vobis ... quaesiverunt; leg. agr. III, 12. hoc illud est, quod de me ... quaesisti; Sest. 96. habes, .. quod ex me quaesisti; ib. 132. illud ..., quod ... saepe quaesitum est; Milo 31. quod ... in Clodio quaerere non potestis; ib. 46. quod .. in causa quaerendum est; ib. 57. ea, quae quaesita erant; Phil. I, 2.

queror: nec .. fuit quod quisquam queri posset; Verr. III, 147.

rapio: haec, quae rapuit; Verr. I, 60. quod rapiunt; Phil. IV, 9.

recipio: quae sibi illorum legati recepissent; Catil. III, 10.

recito: quod recita; Cluent. 168. ista .., quae recitantur; Flacc. 15.

recolo: quae si tecum ipse recolueris; Phil. XIII, 45.

recupero: (id), quod ... recuperarint; Verr. IV, 80. id .., quod posse speret recuperari; Rab. Post. 44.

recuso: quod recusabat; Verr. III, 56.

redarguo: id .., quod ... manifesto redarguere possis; Fr. B. XIII, IV, 4.

reddo: roget inspicienda quae non reddat; Verr. II, 36. quod quidem ego tibi reddo; Vatin. 9. id, quod reddidit; Planc. 68.

redigo: quod .. redactum esset; Qu. Rosc. 53.

redimo: haec .., quae ... redimi recte possunt; Verr. V, 23. quid .. fuit quod ab eo redimeretur? Flacc. 82.

refero: (id), quod ... referre nolit || noluit ||; Qu. Rosc. 4. quod relatum esset; Verr. I, 88. quod debeas (referre); Quir. 22. quod ... referri ad vos necesse est; har. resp. 31. illud .., quod nondum est relatum; ib. 62. quod ille in tabulas publicas rettulisset; Balb. 11. nihil quod referre ad voluptatem corporis possis; Piso 60. haec ..., quae referri videtis; Phil. V, 28.

relinquo: quae .. reliquerat; Verr. I, 91. quae ... expressa ac recentia reliquisti; ib. II, 105. haec .., quae ... relinquo; ib. III, 106. quae ille .. dies reliquerat; ib. IV, 151. id quod scriptum reliquit; ib. V, 112. quid est .. quod in causa relinquatur? Cluent. 81. nihil est ..., quod ... maiores nostri proprium nobis reliquerunt; leg. agr. II, 48. (id), quod ... maiores vobis ... monumentum belli reliquerunt; ib. 49. ea, quae *ei* relicta ... sunt; Muren. 55. alia ..., quae tibi maiores tui reliquerant; Planc. 23.

remitto: haec ..., quae Mamertinis remiseras; Verr. V, 53. remisisti quod non oportebat; ib. 59.

removeo: illa, quibus remotis hoc vitium .. esse non potest; Muren. 13.

renuntio: quod cum isti renuntiaretur; Verr. IV, 79. quod isti simul ac renuntiatum est; ib. V, 141. quod finitor .. illi ... renuntiaverit; leg. agr. II, 34. quod certe (legati) renuntiabunt; Phil. VI, 16.

reparo: id ..., quod ... reparare posset; Verr. III, 199.

reprehendo: quod tametsi non reprehendunt; Verr. a. pr. 46. id, quod .. reprehenderunt; ib. I, 73. quid habes quod reprehendas? ib. 114. nihil ..., quod reprehendi possit; ib. II, 110. si quid erit commissum ..., quod reprehendatur; ib. 178. id, quod reprehenditur; ib. III, 205. illa .., quae ... reprehendere non possumus; Flacc. 14. quod ego non reprehendo; ib. 86. quod quidem iam in hac aetate minime reprehendendum est; Cael. 18. quae cum reprehendis; Piso 14.

repudio: illa, quae ... senatus frequens repudiavit; Muren. 47. id, quod velit (repudiare); dom. 53. quod ille si repudiasset; Sest. 62.

requiro: omnia, quae requisivit; Verr. IV, 131. illud .., quod maxime requiri intellego; Cluent. 9. (ea), quae non numquam requirimus; Muren. 61.

rescindo: quid erat, quod rescinderet? Verr. I, 146.

reseco: quae resecanda erunt; Catil. II, 11.

reservo: si quid est, quod ... reservet; Sex. Rosc. 82. cetera, quae malo integra reservare; Verr. IV, 19.

respondeo: multa, .. quae respondeatis; Quinct. 54. hoc ..., quod ... respondit; Verr. I, 60. in eo .., quod ... respondeo; Tull. 4. hoc respondebunt tibi, quod tu nunc mihi; Caecin. 36. quod huic ... litigioso responderet ille; Muren. 26. idem ..., quod Servius (respondit); ib. 28. est certe quod respondeam; Arch. 15. haec ..., quae saepe in contionibus responsa sunt; dom. 39. illud .., quod mihi abs te responderi velim; Vatin. 41. ea ..., quae cum tibi falso responsa sint, erubescas; Cael. 8. quod haud scio an ... similiter respondendum putem; ib. 16.

respuo: (id), quod ratio, quod consuetudo, quod rei natura respuit; Fr. A. III, 1.

restituo: quod restitui potest; Phil. XII, 5.

reticeo: reticebunt quae poterunt libenter; Verr. IV, 19. quae reticenda putaram; Cluent. 89.

retineo: nihil esse quod quisquam putaret se ... retinere posse; Verr. IV, 42. ea, quae religio retinuisset; ib. 46. dent quod retinere vix possunt; leg. agr. I, 14. nihil ... nisi quod modestia retinuisset; Sulla 15.

retundo: omnia, quae ego .. rettuderam; dom. 63.

rogo: in eo, quod rogabatur; Verr. II, 97. ea, quae rogati erunt; ib. IV, 150. ea, quae te de te ipso rogaro; Vatin. 10. ut ... promittant .. quod rogentur; Planc. 16.

sano: quae sanari poterunt; Catil. II, 11.

sancio: nihil .. nisi quod populus plebesve sanxit; Balb. 33. (id), quod publica religione sancire potuit; ib. 35. nihil .. nisi quod per populum plebemve sanctum est; ib. nihil est quod non sit lege Iulia ... sanctum; Piso 90. ea ..., de quibus ... sanciendis legem ... laturus est; Phil. X, 17. quid erat aliud, quod ... sanciretur? ib. XIII, 42.

scio: quod sciam; Sex. Rosc. 17. id, quod scire potuit; ib. 42. id, quod scit; ib. 47. ea, quae scit; Verr. a. pr. 15. multa ..., quae .. scis; ib. II, 24. id, quod .. sciebat; ib. 55. quod quia vidisti pluris scire; ib. IV, 29. (id), quod sciret; ib. 66. quod ... scire potuistis; Font. 18. ea, quae sciret; Catil. III, 8. in eo, quod sciunt omnes; Muren. 28. id ..., quod mediocres homines, quod nullo usu, nullo studio praediti militari, quod librarioli .. *se* scire profiteantur; Balb. 14. quod ut sciret Milo 51. eadem .., quae illos scire dicis; Deiot 22.

scisco: quae scisceret plebs; Flacc. 15. si quid est quod mihi scitum esse videatur; Planc. 35.

scribo: id quod ... scripserat; Verr. II, 100. ea, quae antea scripserat; ib. 172. nihil quod iste ... scripserit; ib. V, 9. quod est in eodem decreto scriptum; Flacc. 45. (ea), quae vero accurate .. scripsisset; Arch. 18. quod de omnibus ... scriptum est in legibus; dom. 82. quae si tu interpretaris de nostris aedibus ... scripta esse; ib. 128. quae mihi quidem ita ... scripta videntur esse; Sest. 122. quae scripsit gravis et ingeniosus poëta; Planc. 59. illud, quod in principio scripsit Originum suarum (Cato); ib. 66.

seiungo: pauca, quae ab huius causa seiuncta sunt; Cluent. 149. quod (seiunctum esse) vix potest; Piso 32.

sentio: quod .. simul atque sensit; Sex. Rosc. 27. id quod .. sentiet; Verr. I, 36. quod ... sensit; ib. 37. illa, quae ... sentiamus; ib. II, 6. quod non senserit; ib. 34. ea, quae sentiebatis; imp. Pomp. 56. nihil ..., quod non ego ... sentiam; Catil. I, 8. id, quod sentio; ib. III, 17. prov. cons. 45. quod sentio (dicendum est); Muren. 22. quod ego in mea petitione sensi; ib. 40. ea, quae ... de re publica sensi; dom. 3.

id, quod ego sentio; ib. 15. quod ... sentio; ib. 25. quod sentio; har. resp. 50. Ligar. 14. Phil. V, 6. XI, 39. ea, quae sensit; Sest. 61. cum .. obnuntiaret, quod senserat; ib. 83. dicam .. quod sentio et quod mecum sentiunt omnes; ib. 85. quod ego ... sensi; Vatin. 4. dicam sine cunctatione quod sentio; ib. 15. dicam, patres conscripti, quae sentio; prov. cons. 18. id, quod rei publicae causa sentirem; ib. 28. id dicam, quod sentio; Piso 32. eadem ..., quae me scio (sensisse); ib. 79. dicam ex animo ..., quod sentio; ib. 81. quod ... Cherronesus *et* Thessalonica sensit; ib. 86. (id), quod cum ceteris animo sentiebat; Planc. 34. quod sentiret; Milo 12. quod sentiebat; ib. 14. quod sentiatis (licere iudicare); ib. 71. (id), quod sentietis; ib. 105. quae .. sentirem; Marcell. 1. quod de me ipse sentio; ib. 32. idem .., quod ex omnium precibus ... sentire potuisti; ib. 33. ea, quae sentiremus; Phil. III, 5. id, quod ego semper sensi; X, 1. idem .., quod is (sensit); ib. 3.

sequor: quod vos inviti secuti estis; Phil. I, 13.

sero: id .., quod satum est; Verr. III, 124.

servo: (id), quod Iovi Optimo Maximo, quod populo Romano servari videret; Verr. IV, 66. (id), quod in privatis semper est servatum; Vatin. 22. haec ..., quae ipse servasset; Milo 63. eadem, quae saepe fortuna servavit; Deiot. 19.

significo: (id), quod ... significatum caveremus; har. resp. 26.

sileo: quod ego ... patior sileri; Catil. I, 14.

soleo: id quod ... solent; Font. 36.

solvo: Verri decernebatur, quod aratoribus solveret; Verr. III, 163. hoc ..., quod posteris solveretur; leg. agr. II, 1.

sortior: absurdum est .. (non habere), quod sortitus sis; prov. cons. 37.

specto: quod ni ... spectare voluisses; har. resp. 22.

spero: id quod non spero; Sex. Rosc. 10. (hoc idem), quod sperare mihi videor; Verr. a. pr. 50. (omnia), quae tu ... sperare te saepe dixisti; Vatin. 6. quod sperare nos quidem debemus; Phil. XIV, 5.

spondeo: (id), quod spopondit; Caecin. 7. illud ..., quod adulescenti ... spopondistis; Phil. XIII, 12. ea, quae ... nos spopondimus; ib. XIV, 29.

statuo: id .., quod .. statuerat; Verr. I, 2. (id) quod illi iudices ... statuerunt; ib. II, 109. ea, quae ... statuit; ib. III, 115. quod iam statutum a nobis est; leg. agr. II, 40. id, quod salutis omnium causa statueritis; Catil. IV, 8. ea, quae vos statueritis; ib. 14. ea, quae statueritis; ib. 24. (id), quod tres pontifices statuissent; har. resp. 12.

studeo: id quod praecipue semper studuit; Scaur. c. 1, § 1.

subscribo: (hoc), quod subscriptum est; Cluent. 124. haec .., quae de iudicio corrupto subscripserunt; ib. 127. quod censores de ceteris subscripserunt; ib. 135.

sumo: (aestimasse) in cellam quod sumi oporteret; Verr. III, 188.

suscipio: id, quod turpissime suscepisses; Quinct. 76. id, quod suscepi; Sex. Rosc. 10. id, quod est a te .. susceptum; Catil. I, 27. quod pro me uno post hominum memoriam publico consilio susceptum est; Planc. 87.

suspicor: quod tamen nemo suspicari debet; Verr. IV, 124. illud .., quod ipse suspicatur; Flacc. 82. (id), quod ne suspicari quidem potuerim; Milo 47. quod tu ... suspicari .. non potes; Deiot. 15.

taceo: ea ..., quae taceri (possunt); Cluent. 17.

tego: id ..., quod ne mendacio quidem tegere possis; Quinct. 81.

teneo; id, quod ei tenebant; leg. agr. II, 81. nihil ..., quod non vos oppressum ... teneretis; ib. 99. omnia, quae ille tenuerat; Muren. 34. omnia quae ... tenetis animis; prov. cons. 8. nihil est quod solidum tenere ... possis; Piso 60. quod patres ... tenere non potuerunt; Planc. 8. haec ..., quae tenentur; Milo 76. ea, quae tenetis privata; ib. 78.

timeo: (ea), quae nobis designatis timebatis; leg. agr. II, 102. (id), quod novem tui conlegae sibi timendum esse duxerint; Vatin. 17. quod is ... non timet; Cael. 23. eum ... eadem timuisse quae ceteros; Planc. 99. ea, quae timerentur; ib. nihil est quod quisquam timeat; Rab. Post. 11. ea .., quae timenda erant; Milo 66. quod minime timendum fuisse senserunt; Marcell. 20. illud .., quod ... timere desino; Deiot. 4. alia quae magis timeam; Phil. V, 29. quod ei ... simulant se timere; ib. 48. (id), quod a M. Bruto timendum videretur; ib. X, 17.

tollo: illa, quae .. erant .. sublata; Verr. IV, 73. (de eo), quo sublato; Caecin. 5. id, quod tu sustulisti; dom. 130. id ..., quod perditi cives sublatum per nos criminabantur; Sest. 123. ea .., quae senatus sustulerat; Piso 9.

trado: ecquid sit, quod ... traditum non sit; Verr. I, 132. ea, quae ... nobis tradita sunt; har. resp. 24.

transigo: quod verbo transigere possum; Verr. IV, 35.

tribuo: quod sibi ab arbitro tribuatur; Qu. Rosc. 11. quod homini tribuendum sit; Caecin. 104. (id), quod tribuendum est officio; Muren. 10. aliquid, quod nobis tribuere possint; ib. 71. quod si mihi a vobis tribui .. sentiam; Arch. 4. idem .., quod [et] si adessem (tribuisset); dom. 85. (ea), quae nos eorum civibus virtutis causa tribuerimus; Balb. 26. id quod hostibus semper erat tributum; Planc. 34. idem ..., quod ... me auctore tribuistis; Phil. X, 23. quod ... nec Mario nec Pompeio (tribuendum erat); ib. XIII, 9. (ea), quae militibus ipsis tribui oporteret; ib. XIV, 38.

tueor: quod cum Deiotarus ... tueretur; har. resp. 29.

vasto: haec, quae vastare iam pridem studes; Catil. I, 21.

vendo: quasi habuisset ... quod venderet; Verr. III, 118. ea, quae .. facile posses vendere; ib. IV, 28. quod nos largitionis causa venderemus; leg. agr. I, 4. omnia, de quibus vendendis senatus consulta facta sunt; ib. II, 35. ea, quae senatus .. vendenda censuit; ib. 36. alia, quae senatus ... vendenda censuit; ib. QUAE ... VENDITA; ib. III, 11. (ea), quae vendebat Antonius; Phil. V, 12.

vereor: id quod omnes verebamur; Marcell. 17.

veto: *e*cquid est ... quod populus ... vetare non possit? Caecin. 95.

video: ad id, quod ... viderat; Verr. I, 64. (id), quod videris; ib. 78. id, quod .. vidistis; ib. 145. id quod .. videbant; ib. II, 48. quae visa sunt; ib. 73. ea .., quae vidit; ib. III, 157. id, quod viderat; ib. IV, 39. id .., quod numquam videras; ib. 101. ea ..., quae ipsi vidimus; Font. 29. idem, quod vos (videtis); imp. Pomp. 13. id, quod ipsi videtis; ib. 19. haec, quae in hoc uno homine vidimus; ib. 62. (ea), quae videre sine ... dolore non poterat; Cluent. 16. illud .., quod iam videtis; ib. 121. id, quod egomet vidi; leg. agr. II, 92. ea, quae vident; Catil. I, 30. haec .., quae videmus; ib. III, 21. id, quod in civili causa ... videmus; ib. IV, 19.

id, quod vidimus omnes; Sulla 15. id, quod omnes (videbant); dom. 16. quae cum videres; ib. 134. ea ..., quae videmus; har. resp. 32. id ..., quod ... non potuissent videre; Cael. 65. id ..., quod vos mente videatis; Planc. 56. tantum .., quod ipse vidi; ib. 69. ea .., quae videmus; Milo 79. quod videmus .. in fabula; Phil. I, 34. omnia .., quae postea vidimus; ib. II, 55. quicquam ..., quod videre possemus; ib. 73. quod etiam videre potuistis; ib. VI, 11. quod videbam ... quasi per caliginem; ib. XII, 3. hoc ..., quod Fortuna ipsa ... vidit; ib. XIII, 10.

vindico: omnia .., quae vindicaris; Verr. III, 4.

violo: nihil esse tam sanctum, quod non .. violaret audacia; Sex. Rosc. 70. cetera, quae violata sunt; ib. 71. nihil esse tam sanctum quod non violari ... possit; Verr. a. pr. 4. quod armis violarat, id precibus est consecutus; Sest. 59. f. attingo.

viso: nihil ... quod magis visendum putaretur; Verr. IV, 122. ad ea, quae visenda sunt; ib. 132. longum est ... commemorare, quae apud quosque visenda sunt; ib. 135.

vito: ea, quae vitari possint; Phil. I, 26.

vociferor: [illud], quod vociferari non destitit; Flacc. 85.

voco; hoc, quod ... vocari voluerunt; Sex. Rosc. 151.

volo: omnia .. quae vellent; Sex. Rosc. 25. id quod .. volui; ib. 136. quae (ut dicat) velle accusatorem putavit; Verr. I, 97. (omnia), quae volt; ib. II, 76. id, quod maxime vis; ib. III, 91. efficiebatis .., quae volebatis; ib. 156. id, quod vis; ib. IV, 8. fore uti quod quisque vellet ... auferret; ib. 10. quae volebat clam imponenda ... curabat; ib. 23. quae voluisti .. abstulisti; ib. 37. agere quae voluerant non potuerunt; ib. 61. id ... quod .. voluissent; ib. 142. illi ... se ostendunt, quod vellet, esse facturos; ib. V, 102. ut ..., quae vellet, ... referri iuberet; ib. 103. id adsequi, quod velim; Caecin. 32. id, quod maxime voluit; ib. 48. omnia, quae vellent (me esse facturum pollicitus eis sum); Cluent. 50. quae voluit (Accius); ib. 147. emes, quod voles; leg. agr. I, 14. vendes, quod voles; ib. (id), quod Mithridates ... se velle dixit; Flacc. 17. omnia, quae voluerunt; ib. 59. nec quicquam ... quod boni viri vellent nisi repulsam tulit; Sest. 114. speremus, quae volumus; ib. 143. omnia quae velis; Vatin. 38. ut quod velint faciant; Planc. 16. id quod vis; ib. 89. quod ego vellem; Milo 12. quae vellem; Marcell. 1. illud ..., quod minime volt; Phil. II, 19. quod velletis; ib. IX, 9. quod sibi quisque velit; ib. X, 6.

2. **Dativ:** intersum: ea, quibus non interfuistis; Phil. VI, 1.

3. **Ablativ:** abundo: ea, quibus abundat; Verr. IV, 62.

careo: ea ..., quibus aequo animo carerem; dom. 97.

utor: ea, quibus ad res divinas uti consuerunt; Verr. IV, 47.

4. **mit Präpositionen:** appareo ex: ex quo facile apparet; Verr. III, 99.

audio de: reliquum .. attendite, de quo ... audistis; Verr. IV, 63.

capio ex: ex quo .. documentum non capere fortuna voluit; Phil. XI, 5.

censeo de: omnia, de quibus senatus censuit; leg. agr. II, 36.

certo de: nihil ..., de quo certarent; leg. agr. II, 91.

cognosco in: in quo ... stupiditatem hominis cognoscite; Phil. II, 80.

consisto in: unum, in quo ... possit (consistere); Tull. 35.

constituo in: in quo constituendae nobis .. sunt procurationes; har. resp. 63.

consumo in: quid est dignius, in quo consumatur? Verr. I, 112.

depello a: id ipsum, a quo depulsus es; Tull. 39.

dico de: illud, de quo ... dixi; Sex. Rosc. 116. de quibus si coepero dicere; ib. 123. hoc ..., de quo mihi .. dicendum est; Verr. III, 169. illa ..., de quibus antea dixi; ib. IV, 73. ea ..., de quibus antea dixi; ib. 116. illud .., de quo ante dixi; ib. V, 20. quiddam ..., de quo ante dixi; Cluent. 157.

dissero de: de quo ne .. disseram; Verr. I, 72. omnia illa, de quibus disserui paulo ante; prov. cons. 36.

elaboro in: id ..., in quo elaborasset; Verr. III, 198.

eligo ex: alia compluria: ex quibus eligam; Verr. IV, 102.

existimo de: id ..., de quo aliquid ... existimare potuisset; Sulla 13.

facio ex: ex quo fit navis; Verr. V, 47.

fero de: (de eis), de quibus ... si latum esset; Balb. 33.

intellego ex: ex quo ... quivis potest intellegere; Quinct. 90. ex quo intellegi potest; Verr. III, 8. 178. Phil. VII, 4. ex quo iam intellegis; Verr. V, 39. illud .., ex quo intellegi possit; Cluent. 10. ex quo intellegi potuit id; ib. 138. ex quo intellegi .. potest; leg. agr. II, 102. ex quo intellegi debet; Flacc. 89. ex quo intellegitur; dom. 105. ex quo intellectum est; Sest. 69. ex quo intellegi necesse est; Balb. 27. ex quo intellegi debet; Phil. II, 30.

intersum in: „de illo ..., in quo .. interfui; Verr. I, 103.

invado in: in quae tu invaseras; Phil. II, 75.

iudico ex: ex quo iudicare potestis; dom. 67. ex quo iudicari potest; Phil. V, 48. ex quo iudicare debetis; ib. XI, 15.

laboro in: quid est .., in quo se laborasse dicit? Verr. III, 124.

nascor ex: illud ..., ex quo illa nata sunt omnia; Cluent. 109.

nego de: de quibus ... satis est negare; Sex. Rosc. 82.

nitor in: (ea), in quibus causa nititur; Cael. 25.

percurro per: haec ..., per quae nunc paucis percurrit oratio mea; Cluent. 166.

perspicio in: maius quiddam ..., in quo ... perspicere posset; Verr. a. pr. 34.

peto ex: id ..., ex quo nihil petit; Milo 81. id .., ex quo .. praemia laudis essent petenda; ib.

quaero de: cum hisce, de quibus .. quaerimus; Sex. Rosc. 51. de quo ... quaero; Tull. 38.

queror de: de quo Caesar in senatu ... questus est; Phil. II, 74.

refero de: omnia .., de quibus rettulistis; Phil. V, 53.

scio de: ea ..., de quibus maiores nostri vos solos ... scire voluerunt; dom. 33.

sum in: illud, in quo .. erat; Verr. II, 67. hoc ..., in quo est aliquid extremum; Marcell. 27. in quo ne ipsius quidem ulla (gratia) esse poterat Phil. II, 10. id ..., in quo est tua culpa non nulla; ib. 20.

testor de: de quo te ... testor; Sest. 45.

III. **nach Adjectiven:** 1. similis: minora omnia, quorum simile ... aliquid .. fecerit; Verr. I, 44. quorum quod simile factum? Catil. IV 13.

2. contentus: ex eo, quo .. avaritia contenta sit; Verr. III, 103.

IV. nach Substantiven: alqd: quorum .. nihil ... contulisti; Sex. Rosc. 38. quorum nihil ... factum putamus; ib. 131. quorum alterum est gravius; Qu. Rosc. 16. quorum nihil violare ... ausi sunt; Verr. IV, 112. quorum utrumque .. laborem ... requirebat; ib. V, 129. multa ..., quorum si unum quodlibet probare || probari || .. potuerit; Tull. 45. quorum alterum levius est; Caecin. 6. quorum utrumque cum fieret; dom. 68. quorum tibi ... nihil liceret; ib. 70. quorum alterum fugiendum non esse; Sest. 47. quorum alterum ... erat a vobis consulibus conversum, alterum ... ereptum; Piso 19. quorum nihil est ... sanctum; ib. 90. quorum alterum optare illorum crudelitatis est, alterum conservare clementiae tuae; Deiot. 43. quorum si utrumvis persuasissem; Phil. II, 24. quorum alterum optabile est, alterum effugere nemo potest; ib. VIII, 29. quorum alterum pertinet ad ... gloriam; ib. XIV. 31.

pars: nihil tam vile neque tam volgare est, cuius partem .. reliquerint; ib. 71.

V. Umstand: 1. Ablativ: condemnari: illa, quibus Albius est condemnatus; Cluent. 10.

contineri: hoc ..., quo .. regna omnia ... continentur; leg. agr. II, 35.

delectari: id ..., quo multitudo maxime delectatur; Sest. 124.

expiari: ipsum .., quo ... expiari putantur; Sex. Rosc. 71.

exturbare: ea, quibus possis hominem e civitate ... exturbare; Muren. 45.

impertire: omnia, quibus L. Lucullus tantum *huic* laudis impertit; Muren. 20.

incendi: quo animi ... in Crassum incenderentur; Cluent. 140.

munerari: ea .., quibus te rex munerari constituerat; Deiot. 17.

servare: id .., quo ... alios servare possemus; Arch. 1.

significari: nihil .., quo significari ... possit; Font. 40.

abl. compar.: quo ... nihil indignius; Sex. Rosc. 33. quo nihil captiosius neque indignius potest dici; Qu. Rosc. 52. illud ..., quo foedius nec fieri nec cogitari quicquam potest; Piso 17. quo mihi nihil videtur alienius a dignitate ... maiorum; prov. cons. 36.

2. Präpositionen: a: ea ..., a quibus cum summo dolore divellitur; dom. 98.

ex: ex quo mihi venit in mentem; Verr. a. pr. 41. ex quibus hoc ... indignissimum videbatur; ib. III, 204. *ex quo ... meruerat;* Tull. 14. in eo ..., ex quo periculum portenditur; har. resp. 26.

in: quid est ... in quo ... prodesse possim? div. Caec. 7. in quo quid eniti aut quid efficere possim; ib. 26. in quo si ... adiuvaret; ib. 39. reliqua .., in quibus ... praetermittam; Verr. I, 43. aliquid ..., in quo modiri praedarique posset; ib. 131. in quo ... adsequi non queo; ib. II, 165. in quo te lex tenet; ib. III, 71. illud, in quo te accusavi; ib. 206. in quo ... multi interpellant; ib. IV, 142. id ..., in quo opprimitur; Tull. 31. illud, in quo ... traduntur; Font. 23. quid ..., in quo spem essetis habituri? imp. Pomp. 59. in quo primum illud quaero; Cluent. 169. in quo .. universi deligant; leg. agr. II, 17. in hoc .., in quo ... triumphat oratio mea; Catil. II, 3. aliquid ..., in quo reprehendantur; Flacc. 35. id .., in quo res iudicatas videatur voluisse rescindere; Sulla 63. nihil .., in quo quispiam repugnet; ib. 84. in quo vehemens fui vobiscum; ib. 87. in quo ego vos ... tantum hortor; ib. 93. in quo .. multa sunt indigna; Sest. 2. in quo tamen est me ultus; ib. 111. in quo .. eos civis coniunxit eodem periculo; ib. 132. in quo eius temeritatem satis mirari, iudices, non queo; ib. 133. in quo ne quid a me dictum in te .. putes; Vatin. 33. illud ..., in quo certi iam tibi dicere non licebit; ib. quid enim esset in quo se non facile defenderet? Cael. 38. in quo magna contentio Heracliensium et Neapolitanorum fuit; Balb. 21. in quo di immortales .. preces audiverunt; Piso 43. in quo ... Torquatus praeter ceteros furebat; ib. 78. in quo illud primum debes putare; Planc. 10. in quibus ipsi aculei ... mihi non ingrati acciderunt; ib. 58. (hoc), in quo aequi sperasse Postumum dicunt; Rab. Post. 25. in quo quantus error est! Phil. I, 20. in quo vincit omnis; ib. 37. in quo Caesar felicior fuit; ib. II, 23. in quo demiror cur ... dicas; ib. 49. in quo nos fefellit; ib. V, 12. in quo ... tantum commodum tribuitur; ib. 52. hoc ..., in quo bis laberis; ib. VIII, 12. hoc ..., in quo ... tuam vicem dolere soleo; ib. X, 6. in quo potuit (id fecit); ib. XI, 2. in quo cum multa reprehensa sint; Fr. B. VI, 4.

sine: illa ..., sine quibus .. sustineri ... potest; div. Caec. 35.

D. Lücken: eos .., quibus * populi Romani imperium incolume esse non possit; Font. 17. † delecones ..., quorum tamen omnium laudatione utimur; Scaur. 43. hunc vos scitote Licinium gladiatorem ... immisisse † capillum Catilinae iudic. qua Q. ve Curium hominem quaestorium; Fr. B. VIII, 22.

qui, wodurch? wie denn? wie? I. direct: adveho: qui advenit? Verr. III, 183.

comperio: qui comperisti? Tull. 55.

convenio: qui igitur convenit? Caecin. 7. qui convenit? Cluent. 128. Milo 54. qui tandem convenit? Rab. Post. 31.

defendo: qui id defendet Hortensius? Verr. II, 177.

doceo: qui doces? Flacc. 84.

evenio: qui hoc evenit? Flacc. 40. qui autem evenit? Phil. III, 17. qui enim evenit? Phil. VII, 4.

facio: qui .. id factum est? Scaur. 14.

licet: licuisse vero qui? Verr. III, 169. qui tibi || id || facere licuit? ib. V, 151. qui licet? leg. agr. II, 21. qui licuit? dom. 51. Piso 49.

possum: qui hoc intellegi potest? Quinct. 37. hoc inveniri qui potest? ib. 58. socium cavere qui possumus? Sex. Rosc. 116. qui potuerunt ista ipsa lege ... bona venire, qui potuerunt? ib. 125. qui hoc probare potes || probari potest || cuiquam ..? Verr. II, 155. qui poteris? ib. inimicus non esse qui potest? ib. III, 6. qui poterat ... pecuniam numerare? ib. 88. negare qui potes? ib. 169. collybus esse qui potest? ib. 181. qui poterit dicere? ib. 205. qui poterat quicquam ... dicere? ib. IV, 16. qui id potes? ib. 102. qui possumus? ib. 115. id .. accidere .. qui potest? Caecin. 49. detrusus .. qui potest esse? ib. 50. qui ... potest ... liber esse is ..? ib 96. qui .. poterat .. in gratiam redire cum Oppianico Cluentius? qui cum matre? Cluent. 86. qui possum non esse popularis? leg. agr. II, 9. qui potest dubitari? Muren. 22. qui .. probari potest? Flacc. 33. quae fides .. qui potuit ... dari? Rabir. 28. qui minus ... comprehendi potuit? Cael. 64. qui tribunus plebis potuit esse? prov. cons. 45. qui poterat ... non probari? Milo 81. qui possum putare ..? ib. 103. qui ... poterat esse amicus? Deiot. 25. qui possis? Phil. II, 8. qui ... carere possumus? ib. III, 25. concordiam civium qui habere potest? ib. IV, 14. qui potest fieri? ib.

XI, 20. praeterire qui possum? ib. XIII, 27. eos invitos retinere qui potuit? Fr. B. III, 2.

refello: qui refellemus? Scaur. 19.

scio: qui tam cito scivit? Sex. Rosc. 97.

venio: qui ei venit in mentem praedia concupiscere? Sex. Rosc. 105. qui vobis in mentem venit? Cluent. 122. qui .. tibi venit in mentem? Phil. II, 18. 40.

ohne Verb: tu dignior, Verres, quam Calidius? qui? Verr. IV, 45.

II. **indirect:** quaero: quaero qui scias; Sex. Rosc. 53. ne quaeram qui licuerit ... senatori; Verr. V, 45. et quis dedicet || dicit || et quid et qui [quo modo] quaeritur; dom. 127. quaero ... qui consentaneum fuerit; Vatin. 34. quaero qui possis eos ... diiungere; ib. 41. quaero qui id || quid || scire potuerit; Milo 46.

quia, weil: I. **nach Verb:** reprehendo: reprehendis me, quia defendam; Sulla 50. an quia non condemnavi ... duo consules, sum reprehendendus? dom. 9.

II. **nach Pronomen:** is: si in eo crimen est, quia suffragium tulit; Planc. 35.

III. **nach Adverbien:** eo: eo magis ferre ... videmur, quia nemo istorum dissimulat; Verr. V, 126. eo volo, quia mihi utile est; Tull. 6. quia || qui || volunt aliquam poenam || poenam aliquam || subterfugere, ... eo solum vertunt; Caecin. 100. eo praetermissus, quia nihil volgare te dignum videri potest; Deiot. 34. eo vehementius, ... quia in eandem cadere suspicionem ... non potest; Phil. XI. 24.

idcirco: idcirco, quia periculum vitant; Sex. Rosc. 1. quia tum Cn. Dolabella in eum .. animadvertere tuo rogatu conatus est, .. idcirco te ex hoc crimine elapsum esse arbitrabare? Verr. I, 88. quia tuis novis edictis ... plus aliquanto se quam decumas ablaturum videbat, idcirco longius progressus est; ib. III, 150. quia quam pulchra essent intellegebat, idcirco existimabat ..; ib. IV, 98. idcirco, quia aequum est, postulo; Tull. 6. quia poterat fieri et facile poterat, idcirco ..; ib. 27. quia Galli dicunt, idcirco ..; Font. 21. quia verum est, idcirco ..; Cluent. 124. quia vestrae quaestionis erant, idcirco ..; ib. 160. idcirco, ... quia tangam nullum ab invito; leg. agr. II, 67. quia mihi .. haec videntur misera atque miseranda, idcirco ..; Catil. IV, 12. quia perraro grati homines reperiantur, idcirco ..; Planc. 4. idcirco, .. quia nolui dimicare; ib. 89. idcirco, ... quia non apparet; Milo 84.

ideo: quia res indigna sit, ideo ... sequi; Caecin. 8. quia turpis existimatio sequatur, ideo ... vindicari; ib. quia plerumque ... homines cogi solent, ideo ..; ib. 59. partim ideo fortes ... non erant, quia nihil timebant, partim, quia timebant; Muren. 51. quia maius est beneficium, ... ideo ..; Sulla 72.

IV. **zum Satz:** quia mancipio fundum accepi; leg. agr. III, 9. nummos acceperint; Planc. 54. unus mihi || mihi unus || est accusandus; div. Caec. 5. tu semper sic egisses; Vatin. 20. nunc aiunt, quod tunc negabant; Rab. Post. 34. non iuris, sed hominis causam verbis amplecteris; Verr. I, 110. rationem habendam .. arbitror pacis; Phil. I, 16. semper ... periculosam esse (sententiam) arbitror; ib. XI, 16. quia ... queri est ausus, ... condemnatus est; Rabir. 24. — quia .. id clamitat; Quinct. 68. postrema (pars) coaedificata est; Verr. IV, 119. cognita sunt ab omnibus; Cluent. 107. quia ... cognoram; Planc. 75. coactus sum; Sulla 48. commissi sunt .. magistratus; Planc. 61. ius ... ita comparatum est; dom. 77. saepe concurrunt; Planc. 78. non confidebant; Phil. VI, 14. consecrabantur aedes; dom. 128. quia ... libertatem pax consequebatur; Phil. I, 32. constitutum ..., est; Tull. 52. ius constitutum nullum est; ib. te illinc abisse constabat; dom. 8. creditum est; Sulla 48. — quia ... neque privatim debuit Quinct. 37. quia ... non debebat minuere illorum suspicionem; Sulla 36. multis debeo; Planc. 78. tu defendis; Sulla 84. defenderam civitatem; sen. 36. me defenderunt; Sest. 145. quia ... dolo malo deieci; Tull. 29. quia ... deiectus est; Caecin. 80. tunc te nudus delectaverat; Flacc. 51. sunt descripti consulares; Sulla 82. non dixerim; Verr. I, 24. quae quia dixit; ib. IV, 18. nunc sine teste dico; prov. cons. 6. dico aliquid; Planc. 35. [quia ... id datum non est]; Quinct. 39. dedisti mihi .. quod diluerem; Scaur. 14. meum casum .. doluerunt; Sest. 145. — de manibus vestris effugit; Sex. Rosc. 34. quia || quae || non a te sit erepta || vita ||; Phil. II, 60. quia ... exit .. aliquid; Planc. 35. alienam (sententiam esse) his temporibus existimo; Phil. XI, 16. — illud quia in Scaevola factum est; Sex. Rosc. 34. quia fit a Chrysogono; ib. tua causa faciebas; Verr. III, 51. contra ius moremque facta sit; Caecin. 2. quae (annona) quia rursus in meo reditu facta erat durior; dom; 15. cum C. Graccho contra salutem rei publicae fecerat; ib. 102. fefellit rex; Rab. Post. 1. quia ... non fugit; Verr. V, 122. — quia ... fortiter bellum gesserat; Flacc. 98. — scriptum non habent; Verr. V, 48. nihil habet; Sest. 111. non habebant; Phil. VI, 14. — non impetrasses; Tull. 38. quia ... mulier inciderat in viros; Milo 55. nuper iniecit; Quinct. 68. quia ... murus interest; Catil. II, 17. quia ... id nomen invenerant; Muren. 27. vos foedus non iusseritis; leg. agr. II, 58. et quia illud aequum || et qui aliud aequum || accidisse ... iudicavit; dom. 101. te non iugulavit; Planc. 71. Mylasis myrmillo Thraecem iugulavit; Phil. VI, 13. — Cleomenem ... laeserat; Verr. V, 110. quia ... id loquebatur; Quinct. 16. — bene sunt de suis civitatibus meriti; Sest. 142. — necesse est; Sex. Rosc. 145. non quia necesse fuerit; Verr. V, 37. quia ... necesse est me id persequi; Planc. 56. non est omnibus .. necesse dicere; Marcell. 33. non alio facinore clari homines, alio obscuri necantur; Milo 17. nolunt; Caecin. 100. non nosset; Deiot. 23. quia ... sinistrum fulmen nuntiabat; Phil. II, 99. — quia ... fortes consules obstiterunt; leg. agr. II, 14. non semper viator a latrone ... occiditur; Milo 55. desertas orationes ... offendisti; Verr. III, 124. sic oportuerit; ib. V, 37. se occidi passus non est; Sex. Rosc. 34. iugulari passus non est; Planc. 71. perfecta res non est; Milo 19. pertimuerat; Verr. V, 116. ad te pertinet; dom. 125. semper potes; Quinct. 35. quia ... advocare poterat; ib. 71. non potuerat eripere argentum; Verr. IV, 39. quia ... scriptum proferre non potes; ib. V, 48. non potest; Caecin. 53. suspiciose dici poterat; Flacc. 5. causam probare non poteram; dom. 57. quia ... populum Romanum concitare possunt; Sest. 104. quia (pax) esse non potest; Phil. VII, 9. postulat (causa); Quinct. 13. a me praetermissum || sit ||; Tull. 37. quia ... illum expertem eius consilii fuisse non probabatur; Quinct. 61. quia ... multo plura dixisse quam dixisset putaretur; Sex. Rosc. 2. in ceteris causis etiam nocentis viri boni ... deserendos esse non putant; Sulla 6. faustum putamus; Scaur. 30. — non quibus verbis quidque dicatur quaeritur; Caecin. 58. quia ... modeste apud vos ... questus est; Verr. IV, 18. — quia || qui || reconditi sunt

(aculei); Sulla 47. consules recusabant; Phil. XI, 18. me lūgenti patriae ... reddiderunt; Sest. 145. remota sunt a causa; Caecin. 11. magistratus .. reperiebatur; Quinct. 71. multa ad usum suum reservabat; Phil. V, 25. vis tribunicia ... libidini restitit consulari; leg. agr. II, 14. his rebus resisto || qui eius rebus, quibus rebus ||; ib. III, 13. quia ... respondi me ... eius (civitatis) esse; har. resp. 17. — non viderunt nec sciunt; Tull. 24. primus scivit; Planc. 35. quia || qui || sciebam; Phil. III, 28. scitis; Fr. B. VI, 17. suam classem attemptatam ... sensit; Quir. 17. semper pro bonis ... senserat; Milo 5. nemo de caelo servarat; prov. cons. 45. stomachabantur; Verr. I, 121. censores subscripserint; Cluent. 123. ><. causa .. non erat; Quinct. 18. id est suspiciocum; Sex. Rosc. 56. haec sunt menstrua; ib. 7. ergo quia possessor est, non moves possessione; Verr. I, 116. propter insignem turpitudinem sunt incredibilia; ib. 138. fuerit in decumis iste vehementior; ib. II, 149. religioni suae ... proximus fuit; ib. IV, 18. nihil est victoria dulcius; ib. V, 66. legatus ... fuit; ib. 114. sit aliquis in litteris Gavius; ib. 164. at eadem quia || at ea, in qua, at de eadem hac, quia || existimationis periculum est; Caecin. 7. conscius (fuerat); Cluent. 60. minister in maleficio fuerat; ib. 60. quia .. in causa nihil erat praeter invidiam; ib. 93. ita fuerit; ib. 123. sunt cives; Catil. II, 27. consul fortis .. fuerat; Flacc. 98. severus ... fueram; Sulla 92. poëta fuit; Arch. 19. patricio non sit is locus; dom. 37. utile est; Sest. 21. quia || quod || commune liberorum est || et || populorum; Balb. 27. pacis est insigne et otii toga; Piso 73. refertum est municipium consularibus; Planc. 19. familiaris esset meus, quia vicinus; ib. 25. gratiosi sint; ib. 46. esset e familia consulari; ib. 59. genus eius modi fuit criminum ..; Scaur. 14. nulla vis .. est in libera civitate; Milo. 13. postea nulla (voluptas) est futura; Marcell. 27. iure ei inimicus fui; Phil. II, 17. iustus est (honos); ib. V, 41. turpis est (pax), quia periculosa; ib. VII, 9. suppeditat nobis ..; Arch. 12. quia || quod || pro filio supplicabat; Planc. 24. — se non iugulandum illi tradidisset; Milo 31. — veniebat a Roscio; Qu. Rosc. 30. nulla in iudicio seditio ... versata est; Cluent. 103. multos ... apud Verrem effecisse || confecisse || videt; Verr. III, 156. quod quia vidisti pluris scire; ib. IV, 29. res postulare non videretur; Tull. 5. verbis oppugnare aequitatem videbatur; Caecin. 67. videbat potestatem neminem ... habere; leg. agr. II, 27. videbam id ... illum ... perfecturum; dom. 16. tristem semper, quia taciturnum, quia subhorridum ... videbant; Sest. 21. videbatur indignum esse; Milo. 59. quia nimis amplecti plebem videbatur; ib. 72. tantam rerum repugnantiam non vides || quia qui tantum ... videas, nihil profecto ||; Phil. II, 19. non posse fieri videbatur; ib. III, 3. vivit; Sest. 80. quos quia servare ... volebat; Sex. Rosc. 33. antea ... illum alterum (filium) ... secum omni tempore volebat esse; ib. 42. volet ... memoria etiam mortuorum; Sest. 21. non omnis salvos esse voluisset; Phil. VIII, 14. huius parente semper plurimum essem usus; Planc. 25.

quicumque, wer, welcher auch immer: A. **bei Substantiven:** alqs: in quemcumque Arpinatem incideris; Planc. 20.

aetas: quacumque aut aetate aut valetudine esset; sen. 28.

casus: quicumque casus consecutus esset; Phil. I, 38.

causa: quaecumque (causa) est; Rab. Post. 7.

condicio: quacumque condicione ... venerit; Phil. XII, 13.

cursus: quemcumque cursum fortuna dederit; Milo 95.

decumanus: decumano quocumque is vellet ..; Verr. III, 51.

dignitas: quaecumque ... dignitas esse possit; Cael. 3.

disciplina: quaecumque est (disciplina); sen. 14.

dos: quaecumque ... est dicta dos; Flacc. 86.

eques: quemcumque equitem Romanum ... viderant || videbant ||; Verr. III, 94.

eventus: quicumque belli eventus fuisset; Marcell. 24.

facultas: quaecumque (facultas) detur; Flacc. 19.

fortuna: quaecumque mihi uni proponetur fortuna; Catil. IV, 2. quaecumque (fortuna) erit oblata; Sest. 146. quaecumque erit tua (fortuna); Milo 100.

gentes: quibuscumque ex gentibus potuisset; imp. Pomp. 9.

incommoda: quaecumque occidant ... incommoda; Verr. IV, 113.

iudicium: quod iudicium cumque subierat; Sest. 68.

litterae: quaecumque (litterae) erant in eo comitatu; Catil. III, 6.

locus: quicumque is locus esset; Caecin. 81. QUIBUSCUMQUE IN LOCIS VIDEATUR; leg. agr. II, 55. quibuscumque locis velint; ib. 57. quibuscumque in locis vobis videretur; ib. 98.

magistratus: quemcumque magistratum petet; Phil. V, 46.

mens: quaecumque mens illa fuit; Rab. Post. 21.

modus: cuiuscumque modi sit mater; Cluent. 17. quocumque . . te [modo appellari verum est; Scaur. 50.

navis: quaecumque navis ... venerat; Verr. V, 145.

ops: quacumque ope possent; Milo 30.

ordo: cuiuscumque sunt ordinis; Sest. 138.

pecus: quodcumque (pecus) nactus est; Phil. III, 31.

potestas: quaecumque dicendi potestas esset data; Cluent. 57.

provincia: quamcumque in provinciam ... advenerit; Phil. XI, 30.

ratio: ut, quacumque posset || opus esset || ratione, res ita duceretur; Verr. a. pr. 26. quacumque ratione sanabo; Catil. II, 11. quacumque ratione placet; ib. IV, 6.

res: quaecumque res esset; leg. agr. II, 23. quibuscumque rebus possem; ib. 49. quacumque de re verbum facere coeperatis; Piso 29. quaecumque venirent (res); ib. 87.

sententia: quascumque (sententias) rei publicae status ... postularet; Planc. 94.

tempus: quocumque tempore auditum quid esset; Flacc. 33.

tribus: cuiuscumque tribus largitor esset; Planc. 37. cuiuscumque tribus rationem poposceris; ib. 48. quamcumque tribum .. delegeris; ib.

valetudo: f. aetas.

B. **allein: a. masc.: I. Subject:** accedunt: quicumque accesserant; Verr. V, 146.

aspicit: quicumque te aspexisset; Vatin. 19.

decedit: quicumque de provincia decesserit; leg. agr. II, 59.

ducit: quicumque ordinem duxit; Phil. I, 20.

est: quicumque seditiosi fuerunt; Vatin. 18. aediles quicumque erunt; Planc. 13.

facit: quicumque hoc fecit; Verr. III, 217. QUICUMQUE FECERIT; Cluent. 148.

meret: quicumque equo meruisset; Phil. I, 20.
nascuntur: quicumque nati sunt; har. resp. 49.
possunt: quicumque ... contenti esse possunt; Cluent. 149.
volt: quicumque senator voluerit fieri; Verr. II, 121. quicumque velit; dom. 127.
elliptisch: QUICUMQUE POST HANC LEGEM; Rab. Post. 14.
II. **nach Verben:** 1. interimo: quoscumque potuerunt togatos interemerunt; Flacc. 61.
rogo: quemcumque rogaveris(Cluent. 90.
2. sum: cuiuscumque sunt (tabulae); Flacc. 50.
3. do: cuicumque vos delationem dedissetis; div. Caec. 49.
4. pervenio ad: AD QUOSCUMQUE ‖ QUODCUMQUE ‖ PERVENIT; leg. agr. II, 59.
venio ad: ad quoscumque illius morte venissent; Verr. II, 87.
b. neutr.: I. **Subject:** est: quaecumque in Sicilia fuerunt; Verr. IV, 46. quodcumque commodum est; Flacc. 20.
II. **nach Verben:** concupisco: quodcumque concupierit; Cluent. 159.
dico: quodcumque diceret; Cluent. 86.
edico: quaecumque ... ediceret ‖ diceret ‖; Phil. XIII, 19.
exigo: quodcumque tibi exigeres; Qu. Rosc. 51.
facio: quaecumque ille fecisset; leg. agr. III, 5.
peto: quodcumque tibi peteres; Qu. Rosc. 54. quodcumque sibi petat socius; ib. 56.
postulo: quaecumque postulabat; Verr. II, 172. quaecumque postulabit ‖ postularit ‖; Phil. XII, 28.
refero: ut, quodcumque rettulisset, id ratum haberet; Qu. Rosc. 3.
rogo: quaecumque rogabo; Vatin. 13.
sevoco: de communi quodcumque ‖ quod quidque ‖ poterat ... sevocabat; Quinct. 13.

quidam, ein gewisser, gleichsam, gewissermaßen: A. **bei Substantiven:** alqs: Agonis quaedam est Lilybaetana; div. Caec. 55. Sex. Albio quodam colono; Cluent. 175. Ambivium quendam; ib. 163. Anconitanum quendam; ib. 40. Artenes quidam; Verr. II, 128. de Ascla quodam servo; Cluent. 176. per M. Asellium quendam; ib. 169. Asinius quidam; Phil. XIII, 28. Avillius quidam Larino; Cluent. 36. Balbutium quendam; ib. 166. Bambalio quidam; Phil. III, 16. Bostarem .. quendam Norensem; Scaur. c. 2, § 1. T. Caelium ‖ T. Cloelium ‖ quendam; Sex. Rosc. 64. quidam L. Carpinatius; Verr. II, 169. Cei cuiusdam Samnitis; Cluent. 162. Dio quidam fuit Halaesinus; Verr. I, 27. audivit Dioni cuidam Siculo permagnam venisse hereditatem; ib. II, 21. Ennium .. quendam; Cluent. 163. Epicrates quidam; Verr. II, 53. Q. Flavius Tarquiniensis quidam; Qu. Rosc. 32. quidam Furius, Verr. V, 112. per quendam Gallicanum; Cluent. 23. quidam Graecus; Piso 68. si Herodotus quidam adesset; Verr. II, 128. deducitur iste ad Ianitorem quendam hospitem; ib. I, 63. Insuber quidam; Piso fr. 4. venerat ad eum .. Laetilius quidam; Verr. II, 64. Larinas quaedam .. Dinaea; Cluent. 21. Martiales quidam Larini; ib. 43. Leonidae cuiusdam Siculi familia; Verr. V, 10. a quodam Leptine; Phil. IX, 4. Mallius Glaucia quidam; Sex. Rosc. 19. scribit ad quosdam Melitensis; Verr. IV, 39. Milesiam quandam mulierem; Cluent. 32. Minucius quidam mortuus est; Verr. I, 115. Naevius Turpio quidam; Verr. II, 22. ib. V, 108. Nicostratus quidam; Cluent. 175. Pacilius quidam .. accedit; Verr. II, 94. Philodamum esse quendam; ib. I, 64. Pipa quaedam; ib. V, 81. erat .. Rubrius quidam; ib. I, 64. Sopater quidam fuit Halyciensis; ib. II, 68. Stratonem quendam; Cluent. 176. a quibusdam Syracusanis admonetur; Verr. II, 36. Tanagraea quaedam meretrix; dom. 111. Theomnastus quidam; Verr. IV, 148. quosdam Uticensis; Balb. 51. appositus erat Venuleius quidam; Verr. III, 99.
acervus: et quoniam congesta fuit accusatio magis acervo quodam; Scaur. c. 1, § 2.
aculeus: habet .. quendam aculeum contumelia; Verr. III, 95.
adfinis: hi autem quidam erant adfines istius; ib. II, 36.
aditus: s. gradus.
adsectator: cum ab eo quidam vetus adsectator .. non impetraret; sb. II, 29.
aestus: effervescunt quodam quasi aestu; Planc. 15.
amicus: dat amico suo cuidam negotium; Verr. II, 173. symphoniacos homines sex cuidam amico suo Romam muneri misit; ib. V, 64.
amor: de meo quodam amore gloriae nimis acri fortasse, verum tamen honesto vobis confitebor; Arch. 28. te ... amore in te incredibili quodam C. Caesaris omnia quae velis consecuturum; Vatin. 38. ardeo incredibili quodam amore; prov. cons. 23. propter incredibilem quendam .. amorem; Ligar. 5.
animus: magni cuiusdam animi atque eius viri est ‖ est viri ‖, quem de suscepta causa propositaque sententia nulla contumelia, nulla vis, nullum periculum possit depellere; Ligar. 26.
appendicula: est enim haec causa ... quasi quaedam appendicula causae iudicatae atque damnatae; Rab. Post. 8.
arenariae: quasi in hortulos [iret] in arenarias quasdam extra portam Esquilinam perductus occiditur; Cluent. 37.
argumenta: quaedam enucleata argumenta conquiram; Scaur. 20.
ars: non enim illum ... ars inaudita quaedam gubernandi aut venti aliqui novi tam celeriter in ultimas terras pertulerunt; imp. Pomp. 40. arte quadam praeditus; Cluent. 36.
artificium: opus est ... artificio quodam singulari; Verr. IV, 87. qui .. ea vitia ... artificio quodam malitiae condivisset; Cluent. 72.
auctio: se nuper in auctione quadam vidisse in rebus minutis aduncam ex omni parte dentatam et tortuosam venire serrulam; Cluent. 180.
auctoritas: me nudum a propinquis ... generi mei divina quaedam et inaudita auctoritas atque virtus ‖ pietas atque virtus ‖ fratrisque miserrimi atque optimi cotidianae lacrimae ... a vobis deprecatae sunt; Quir. 7.
audacia: s. furor.
barbaria: ut ... inveteratam quandam ‖ quondam ‖ barbariam ex Gaditanorum moribus disciplinaque delerit; Balb. 43.
barbarus: barbaros quosdam .. scitote adductos esse; Verr. IV, 77.
belua: beluae quaedam illae ex portentis immanes ac ferae ... exstiterunt; Sulla 76.
bellum: qui columnis ac postibus meis hostificum quoddam et nefarium ... bellum intulistis; dom. 60.
bonum: bona quaedam proscriptorum .. diripienda concessit; Verr. I, 38. naturali quodam bono; Cael. 11. divinis quibusdam bonis; ib. 39. — boni: cum quibusdam .. bonis; ib. 14.
calamitas: ut quaedam calamitas pervadere videretur; Verr. I, 44. fatalis quaedam calamitas incidisse videtur; Ligar. 17.
caligo: quaedam scelerum offusa caligo; Fr. A. V, 8.
calumniator: est hic Ennius egens quidam calumniator; Cluent. 163.
capella: capella quaedam est; Verr. II, 87.

cauponula: delituit in quadam cauponula; Phil. II, 77.
celeritas: cum se homo volubilis quadam praecipiti celeritate dicendi in illa oratione iactaret; Flacc. 48.
civis: cum indicat esse quosdam civis imperitos; Rabir. 18.
cogitatio: cogitatione quadam speque delector; Arch. 20.
cognatio: cognatione quadam inter se continentur; Arch. 2.
cohortatio: recitavit ex oratione nescio qua Accius, quam meam esse dicebat, cohortationem quandam; Cluent. 138.
concilium: concilia quaedam esse voluerunt; dom. 74.
conformatio: f. ratio.
conlegia: conlegia, non ea solum, quae senatus sustulerat, restituta, sed innumerabilia quaedam nova ex omni faece urbis ac servitio concitata; Piso 9.
consilium: qui ad omnia nostrae memoriae bellae conficienda divino quodam consilio natus esse videatur; imp. Pomp. 42.
consularis: scriptam attulerat consularis quidam sententiam; Phil. III, 20
contagio: in hoc crimine non solum levitatis culpa est, verum etiam quaedam contagio sceleris; Sulla 6.
contentio: largitionis voluntas tum in re publica versata est et partium quaedam contentio; Catil. IV, 13. quaedam ... videtur facienda esse contentio; Planc. 5.
controversia: cum quaedam in callibus, ut solet, controversia pastorum orta esset; Cluent. 161.
cornua: cornua quaedam exciderunt impleta; Fr. B. XV, v, 2.
creditor: ingemuit gravius timidior quidam creditor; Fr. B. XIII, II, 5.
cumulus: augent magnum quendam cumulum; Fr. B. XIII, II, 4.
cupiditas: at videte hominis intolerabilem audaciam cum proiecta quadam et effrenata cupiditate; dom. 115.
cursus: medium quendam cursum tenebant; Vatin. 16.
declinatio: quot ego tuas petitiones ita coniectas, ut vitare posse non viderentur, parva quadam declinatione et, ut aiunt, corpore effugi! Catil. I, 15.
defensio: quaedam mihi magnifica defensio ostenditur; Verr. V, 1.
delectatio: erat quaedam ... delectatio; Verr. III, 10.
detrimentum: f. incommodum.
dignitas: in quo ipso inest quaedam dignitas imperatoria; imp. Pomp. 42. habebat ... quandam .. dignitatem; har. resp. 41.
discidium: f. odium.
discipulus: habebat enim rhetor iste *discipulos* adulescentis quosdam locupletis; Flacc. 47.
doctrina: sumpsi ... doctrinam quandam; Sest. 119.
dolor: mirum quendam dolorem accipere; Verr. IV, 135. multa meo quodam dolore in vestro timore sanavi; Catil. IV, 2. si me ... efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis hominum improborum animi quidam dolor; har. resp. 17. ut cum illo commodo ... animi quidam dolor iungeretur; Phil. II, 40.
dominus: qui in Italia non sit absitve rei publicae causa, quasi quidam .. dominus; Caecin. 57.
dubitatio: hic tum iniectus est hominibus scrupulus et quaedam dubitatio; Cluent. 76.

dulcedo: dulcedine quadam gloriae commoti; Arch. 24.
edictum: sententiolas edicti cuiusdam memoriae mandavi; Phil. III, 21.
error: quis igitur optimatium discordiam molitur? idem iste, nec ulla vi ingenii aut consilii sui, sed quodam errore nostro; har. resp. 40.
exemplar: videtur .. quoddam exemplar pristinae gravitatis ... servari; Fr. A. III, 17.
existimatio: ut ... existimatio sit quaedam; Font. 28.
facultas: quod alia quaedam in hoc facultas sit ingenii; Arch. 2. homine nato ad dicendi singularem quandam facultatem; Balb. 3.
familiaris: ut mihi a quibusdam eius familiaribus dictum est; Phil. I, 28.
familiaritas: maximum video signum cuiusdam egregiae familiaritatis; Cael. 31.
fatum: maxime .. noster est Brutus semperque noster, cum sua excellentissima virtute rei publicae notus, tum fato quodam paterni maternique generis et nominis; Phil. X, 14.
fides: f. magnitudo.
foedus: quaedam foedera exstant; Balb. 32.
formido: habuisti quasdam formidines; Fr. B. XV, v, 2.
fortuna: quaedam ... divinitus adiuncta fortuna; imp. Pomp. 47. fuit .. quaedam illa ... fortuna fatalis; Sest. 17. in fortuna quadam est illa mors, non in poena putanda; Piso 44. exclusit illum a re publica ... fortuna quaedam rei publicae; Phil. V, 29.
frater: Cibyratae sunt fratres quidam; Verr. IV, 20.
fremitus: f. strepitus.
fundamentum: ut me totius nostrae defensionis quasi quaedam iacere fundamenta patiamini; Scaur. 21.
Furiae: eos ... Furiae quaedam incitaverunt; Sulla 76.
furor: furor .. quidam ... istius effrenatum animum ... tanta oppressit amentia; Verr. V, 39. meum enim crimen avaritiae te nimiae coarguit; tua defensio furoris cuiusdam et immanitatis; ib. 153. nefario quodam furore et audacia instinctus; ib. 188. propter insitum quendam .. furorem; Sest. 99.
genus: mira quaedam excogitare genera furandi; Verr. II, 134. cum genera quaedam pecuniarum capiendarum comprobarimus; ib. 142. novo quodam genere; ib. V, 29. cuidam hominum generi paulisper iucundior fuit; Cluent. 110. aliud quoddam genus donationis inducit; leg. agr. III, 10. novo quodam et inusitato genere dicendi; Arch. 3. dicendi genere quodam tenebamini; Cael. 25. ad suam .. quandam ... gloriam ... sumpserat || spectarat ||; Sest. 37.
gradus: gradum quendam atque aditum ... intellegetis; leg. agr. II, 38.
gravitas: mihi .. amicissimus et auctoritatis et orationis suae divina quadam gravitate; sen. 55. excitatus ... *incredibili* quadam gravitate || divina quadam ||; Sest. 130. incredibili quadam atque inaudita gravitate ... praeditum; Balb. 13.
homo: homines scitote esse quosdam; Verr. I, 23. cum ... quosdam homines improbos ... adhibuissent; ib. IV, 93. videmus quanta sit in invidia ... apud quosdam nobilis homines novorum hominum virtus et industria; ib. V, 101. novi quidam homines in suspicionem vocati sunt; Cluent. 182. hoc quidam homo nobilis ad ornatum aedilitatis suae deportavit; dom. 111. in quosdam homines invehi vellem; Sest. 14. si hoc magni cuiusdam hominis et persapientis videtur; prov. cons. 44. convenerunt corrogati et quidem

ampli quidam homines; Phil. III, 20. cuiusdam hominis nobilis; Fr. B. VIII, 1.

honos: si dignitas agitur Caesaris, homini tribuam; si honos quidam, senatus concordiae consulam; prov. cons. 47. excogitati quidam erant ... honores ... inauditi; Planc. 64.

hospes: dat hospiti suo cuidam negotium; Verr. IV, 100.

humanitas: singulari quadam humanitate et misericordia; Catil. IV, 11.

immanitas: nova quaedam illa immanitas exorta est; Sulla 75.

immortalitas: immortalitatem quandam per vos esse adepti videmur; sen. 3.

impetus: ac te ipsum ... nunc et animi quodam impetu concitatum et vi naturae atque ingenii elatum ... iam usus flectet; Muren. 65.

inclinatio: quaedam ... inclinatio visa est; Sest. 67.

incommodum: adfectum illum quibusdam incommodis et detrimentis propter offensionem animi tui meminerant; Deiot. 8.

infamia: habuit quandam .. infamiam suam; Flacc. 95.

institutum: novum delubrum cum in urbis clarissimo loco nefando [quodam atque inaudito] instituto inchoares; dom. 132.

iucunditas: dixi iam antea ... tamen ipsam rationem arandi spe magis et iucunditate quadam quam fructu atque emolumento teneri; Verr. III, 227.

iudex: capit hoc consilii, ut pecuniam quibusdam iudicibus levissimis polliceatur; Cluent. 71. video ... animadvertisse censores in iudices quosdam; ib. 119.

iudicium: qua (cupiditate) per hosce annos in quibusdam iudiciis usus es; Verr. a. pr. 35. quibus excusationibus antea nimium in alio quo*dam* iudicio studium tuum defendere solebas; Verr. V, 176. vidi ego in quodam iudicio nuper Philodorum testem Trallianum; Flacc. 53.

ius: quod dicitur Atinae factum a iuventute vetere quodam in scenicos iure; Planc. 30.

labes: ſ. macula.

labor: sed quoniam me recusante placuit ambobus adhiberi hunc a me quasi perpoliendi quendam operis extremum laborem; Balb. 17.

laus: existimo ... singularem quandam laudem eius praestabilem esse scientiam in foederibus || in foederibus interpretandis || Balb. 15.

leno: quod auditum est, lenonem quendam Lentuli concursare circum tabernas; Catil. IV, 17.

lex: ut illos lex magis quaedam accusatoria quam vera male dicendi facultas de vita L. Murenae dicere aliquid coëgerit; Muren. 11.

libido: ſ. temeritas.

locus: in cuius testamento quodam loco .. multa erit Veneri; Verr. II, 25. parvum quendam locum ... tenet; Flacc. 64. nam iecit || legit || quodam loco vita illam mulierem spoliari quam pudicitia maluisse; Scaur. 5. locus erat quidam; Deiot. 17. quodam loco facetus esse voluisti; Phil. II, 20.

lux: lux quaedam videbatur oblata; Phil. I, 4. ut ... lux venisse quaedam et spes salutis videretur; ib. X, 12.

luxuries: nova quaedam et inaudita luxuries; Piso 48. est .. quaedam (luxuries); ib. 67.

macula: est ... quaedam macula atque labes; Balb. 15.

magnitudo: insigni quadam, inaudita, nova magnitudine animi, gravitate, fide praediti; Sest. 85.

malum: nova quaedam misceri ... mala ... videbam; Catil. IV, 6.

mancipium: petit ... mancipia quaedam; Flacc. 50.

medicamen: quod diceres vinolentis te quibusdam medicaminibus solere curari; Piso 13.

mediocritas: omnis virtutes mediocritate quadam esse moderatas; Muren. 63.

mens: opinor haec omnia lege fieri totumque hoc iudicium ... quasi mente quadam regi legis et administrari; Cluent. 147. divina quadam mente praeditus; Milo 21. adulescens ... divina quadam mente atque virtute; Phil. III, 3.

mentio: manarat sermo in consilio pecuniae quandam mentionem inter iudices esse versatam; Cluent. 73.

metus: propter ... nocturnos quosdam inanis metus; Cael. 36. sit ... maior || maiorum || quidam metus; Rub. Post. 17.

minae: cum quibusdam minis; Font. 33. cum quibusdam fractis .. atque || ac || inanibus minis; har. resp. 2.

misericordia: ſ. humanitas.

moderatio: in quadam moderatione positam putabo (libertatem); Planc. 94.

modus: statuarum modum quendam esse oportere; Verr. II, 143. modum quendam esse religionis; dom. 105. quodam modo: ſ. **modus,** IV, 1, c (9 St.) B. III, S. 188 a.

monstrum: quoddam novum monstrum; Verr. V, 145. monstra quaedam ista et portenta sunt [prodigia] rei publicae; Phil. XIII, 49.

morbus: quos in oras maxime quasi morbus quidam illius furoris pervaserat; Sulla 53.

motus: motum quendam temerarium || vocem quandam temerariam ||; Flacc. 23. cum ipse mundus cumque agri atque terrae motu quodam novo contremiscunt; har. resp. 63. noli enim existimare non magnum quendam motum fuisse illius petitionis tuae; Planc. 52.

mulier: a muliere quadam propinqua; Verr. II, 53. mulierem quandam Larino atque illam usque a mari supero Romam proficisci; Cluent. 192.

muliercula: apud mulierculam quandam; Cluent. 37.

murus: murus quidam ... opponitur; Verr. V, 2.

navis: navem quandam piratarum, praeda refertam, non ceperunt; ib. V, 63.

necessitas: necessitas quaedam imposita est Sulla 35.

nota: inerat nescio quo modo in illo foedere societatis quasi quaedam nota servitutis; Verr. V, 51. qui Gabinii litteras insigni quadam nota atque ignominia nova condemnastis; prov. cons. 25.

obscuritas: erat .. obscuritas quaedam; Marcell. 30.

obstinatio: obstinatione quadam sententiae repudiavi; prov. cons. 41.

odium: cum is non suo crimine, sed multorum vitio sit vocatus in quoddam odium iniustum; Cael. 29. neque tam dissidentem a populo Romano odio quodam atque discidio; Balb. 30.

odor: qui quodam odore suspicionis Staienum corruptum esse sensisset; Cluent. 73.

officium: accedunt eodem multa privata magna eius in me merita, mea quaedam officia in illum; Phil. XIII, 7.

oleaster: suspendi iussit in oleastro quodam; Verr. III, 57.

omen: omine || homine || quodam; Phil. VII, 11.

patronus: *volgari quorundam patronorum more;* Tull. 4.

patruus: fuit ... pertristis quidam patruus; Cael. 25.
persona: quamquam non alienum fuit personas quasdam a vobis recognosci; Phil. VI, 15.
plausus: f. rumor.
poculum: de hoc Verri dicitur, habere eum perbona toreumata; in eis pocula quaedam, quae Thericlia nominantur; Verr. IV, 38.
poena: singularem quandam poenam istius immanis .. natura desiderat; ib. I, 8.
populus: quibusdam populis ... permittendum esse videatur; Balb. 22.
potestas: maior est quaedam (potestas); leg. agr. II, 35.
praeceptum: neque solum apud nos, ... sed etiam apud Graecos alia... quaedam mutatis Graeciae temporibus praecepta exstiterunt; Cael. 40.
praedium: quoniam quasi quaedam praedia populi Romani sunt vectigalia; Verr. II, 7. continentia quaedam praedia atque adiuncta mercatur; Caecin. 11.
praefectus: praefectus Antonii quidam symphoniacos servos abducebat; div. Caec. 55.
privatus: privatos quosdam adhibere; leg. agr. II, 12.
procella: alia quaedam civem egregium iniqui iudicii procella pervertit; Sest. 140.
propinquus: ad propinquum suum quendam mittit; Verr. I, 65. apud quendam propinquum suum reliquisse; ib. IV, 38.
pudor: quoniam et ipse pudore quodam adficeretur ex sua laude; Caecin. 77.
quaestor: quoniam hoc est animi, quoniam etiam ingenii tui, te aliquid de huius illo quaestorio officio, etiam de aliis quibusdam quaestoribus reminiscentem recordari; Ligar. 35.
querimonia: ut a me ... quandam .. iustam patriae querimoniam detester; Catil. I, 27.
radix: quibusdam ... radicibus niteretur; Cael. 14.
ratio: quadam ratione eripere conatur; leg. agr. II, 19. cum ad naturam eximiam atque inlustrem accesserit ratio quaedam conformatioque doctrinae; Arch. 15.
religio: videbam .. religionem esse quandam; Verr. II, 159. mira quaedam ... religio est; ib. IV, 107.
res: quasdam res ut ad legem adderent; ib. III, 18. quod eodem fere tempore factus in agro Piceno Potentiae nuntiatur terrae motus horribilis cum quibusdam † multis metuendisque rebus; har. resp. 62. quibusdam .. in rebus coniveo; Phil. I, 18.
robur: est quodam incredibili robore amimi; Milo 101.
ruina: vis illa fuit et ... ruina quaedam atque tempestas; Cluent. 96.
rumor: ex tota ista subscriptione rumorem quendam et plausum popularem esse quaesitum; Cluent. 131.
sacrum: quae ... sacra quaedam ... in capitibus sustinebant; Verr. IV, 5.
salubritas: etenim a vobis salubritas quaedam, ab eis, qui dicunt, salus ipsa petitur; Muren. 29.
sapientia: quoniam priore actione ... nova quadam sapientia, ... conscientia tua atque auctoritate meorum testium testem nullum interrogasti; Verr. I, 155. sapientia quadam non nimis irati revertistis; Phil. VIII, 28.
scelus: acerbissimi sceleris infamiam grato quodam scelere minuissent; Sest. 82.
scientia: ut ex iure civili non scientia solum quaedam, verum etiam bonitas nata videatur; Caecin. 78. nec vero silebitur admirabilis quaedam et incredibilis ac paene divina eius in legibus interpretandis, aequitate explicanda scientia; Phil. IX, 10.
scriba: inventus est scriba quidam [Cn. Flavius]; Muren. 25.
senator: fiscos compluris .. a quodam senatore ad equitem Romanum esse translatos; Verr. a. pr. 22. cum esset .. quidam senator demortuus; Verr. II, 124. quosdam .. senatores ... videmus; Rab. Post. 26.
septemvir: quam (epistulam) ad quendam VII-virum ... miserat; Phil. V, 33.
series: habet seriem quandam; Scaur. 18.
sermo: qui sermo quidam tacitus mentis est; Piso 1.
servitus: fuerit quaedam necessaria (servitus); Phil. I, 15. ib. X, 19.
servus: servi cuiusdam nomen defertur; Verr. VI, 100. habuisse aiunt domi vimque eiusque esse expertum in servo quodam; Cael. 58.
signum: cum signa quaedam pulcherrima .. in publico posita vidisset; Verr. II, 85.
simulacrum: fuit quoddam (simulacrum); ib. IV, 109.
sinus: qui sinus quosdam obsedisse maritimos ... dicuntur; ib. V, 145.
socius: vadimonium mihi non obiit quidam socius et adfinis meus; Quinct. 54. quodam socio ... distracto; Marcell. 2.
sodalitas: fera quaedam sodalitas; Cael. 26.
sors: quos mihi divina quaedam sors dedit iudices; Milo 44.
species: multos fortis viros et bonos specie quadam virtutis adsimulatae tenebat; Cael. 14. noli igitur in conservandis bonis viris defetigari, non cupiditate praesertim aliqua aut pravitate lapsis, sed opinione officii stulta fortasse, certe non improba, et specie quadam rei publicae; Marcell. 20.
spelunca: est spelunca quaedam; Verr. IV, 107.
spes: f. cogitatio. lux.
spiritus: poetam natura ipsa valere et mentis viribus excitari et quasi divino quodam spiritu inflari; Arch. 18.
statua: video quandam ex his statuam aratores dedisse; Verr. II, 150.
stimulus: erant ... quidam stimuli; Cael. 12.
strepitus: exauditus in agro propinquo et suburbano est strepitus quidam reconditus; har. resp. 20. accepimus agros et nemora cum quodam strepitu fremituque peragrare; ib. 24.
supplicium: quaedam ... supplicia .. constituta esse; Catil. IV, 8.
suspicio: propter quasdam seditionum suspiciones; Catil. I, 4. si sabet Asia suspicionem luxuriae quandam; Muren. 12.
temeritas: quid igitur fuit nisi quaedam temeritas ac libido? Cael. 34. non dilectu aliquo aut sapientia ducitur ad iudicandum, sed impetu ... et quadam .. temeritate; Planc. 9.
tempestas: f. ruina.
tempus: ad breve quoddam tempus ... relevati; Catil. I, 31. cum absens rem publicam non minus magnis periculis quam quodam tempore praesens liberassem; Sest. 73. ut quodam tempore homines ... vagarentur; ib. 91. quis clarioribus viris quodam tempore iucundior? Cael. 13.
terror: nationes multae atque magnae novo quodam terrore ac metu concitabantur: imp. Pomp. 23. terror erat quidam; Phil. VIII, 28.
timor: quo audito partim cupiditate inconsiderata, partim caeco quodam timore primo salutis, post etiam studii sui quaerebant aliquem ducem; Ligar. 2.

tribunus: cum quidam tribunus plebis suo auxilio *fretos* magistros ludos contra senatus consultum facere iussisset; Piso 8.

vas: quaedam argentea vasa; Phil. II, 73.

ventus: omnes intellegimus in istis subscriptionibus ventum quendam popularem esse quaesitum; Cluent. 130.

verbum: verba quaedam composuerunt; Muren. 25.

veritas: est quaedam ... veritas; Quinct. 80.

vigilia: manendum mihi statuebam quasi in vigilia quadam consulari; Phil. I, 1.

vinculum: habent quoddam commune vinculum; Arch. 2.

vir: fuit enim profecto quibusdam summis viris quaedam ad amplitudinem ... adiuncta fortuna; imp. Pomp. 47. fuit enim quidam summo ingenio vir; Muren. 61. ad quosdam viros fortis ... detulerunt; dom. 41. video .. quosdam clarissimos viros ... iudicasse; ib. 42. ferebant ... quidam boni viri; har. resp. 48. quidam optimi viri ... potuerunt; ib. 50. a viris ... de me optime meritis quibusdam peto; prov. cons. 44.

virtus: insidet quaedam in optimo quoque virtus; Arch. 29.

vis: ut ... vi quadam magis necessaria recte sit .. vivendum; Verr. III, 2. vis ... quaedam obstiterit necesse est; Caecin. 48. si illa tulimus, quae nos necessitas ferre coëgit, quae vis quaedam paene fatalis; Phil. III, 29.

volnus: aspicimus lituras, ... quasi quaedam • volnera tabularum; Verr. II, 187. addebat etiam ipse nova quaedam volnera; Cluent. 58.

voluptas: neque enim tibi haec res adfert dolorem, sed quandam incredibilem voluptatem; Catil. I, 25. incredibili quadam et paene divina voluptate caruissem; Quir. 2.

usus: in qua provincia cum res erant et possessiones paternae, tum etiam usus quidam provincialis, non sine causa a maioribus huic aetati tributus; Cael. 73.

B. **allein: a. masc.** I. **Subject:** agit: ita quidam agebat, ita rei publicae sanctissimum nomen opponebat; Ligar. 21.

arbitrantur: cum ... quidam .. id verbum removendum arbitrarentur; Phil. VIII, 1.

commonent: cum quidam ex illius amicis commonerent oportere decerni; Verr. IV, 141.

dicit: dixit [ei] quidam ex illis canibus; Verr. I, 133. dixisset .. quidam || dixisse quendam || Verrem esse non longe a Tempsa; ib. V, 41. quidam ex advocatis ... intellegere se dixit non id agi, ut verum inveniretur; Cluent 177. cum quidam ... dixisset aut mihi semel pereundum aut bis esse vincendum; Sest. 43. cum quidam ... testimonium publice dixisset; Balb. 12.

dicunt: quae omnes docti atque sapientes summa, quidam etiam sola bona esse dixerunt; Deiot. 37. suspicor quid dicturi sint quidam; Phil. V, 5.

favent: animadverto ... quosdam huic favere sententiae; Phil. XIV, 3.

ferunt: haec populum Romanum videre, animadvertere, iudicare quidam moleste ferunt; Phil. XIV, 19.

inquit: tum quidam, quasi qui omnia sciret: „quid? tu nescis", inquit, „hunc quaestorem Syracusis fuisse?" Planc. 65.

iudicant: hanc suam patriam iudicant, quam quidam hic || nati et || summo loco nati non patriam suam, sed urbem hostium esse iudicaverunt; Catil. IV, 16.

minantur: quidam enim non modo armatis, sed interdum etiam otiosis minabantur; Marcell. 18.

narrat: cum te quidam non longe a porta cum lictoribus errantem visum esse narraret; Piso 54.

putant: ut quidam putant; Sest. 47. ut quidam aut putant aut volunt; prov. cons. 43. ut quidam falso putant; Marcell. 30. te quidam multum a me dissentientes beatum putant; Phil. I, 31. belli nomen ponendum quidam in sententia non putabant; ib. VIII, 2.

quaerit: quaesisse quendam, de Vatinio quem ad modum ferret; Vatin. 38. cum ex me quidam quaesisset quo die Roma exissem et num quidnam esset novi; Planc. 65.

recordatur: quidam ex amicis Sassiae recordatus est se nuper in auctione quadam vidisse in rebus minutis aduncam ex omni parte dentatam et tortuosam venire serrulam; Cluent. 180.

sentiunt: ut quidam morbo aliquo et sensus stupore suavitatem cibi non sentiunt; Phil. II, 115.

significant: video quosdam, Quirites, strepitu significare nescio quid; leg. agr. III, 2.

solent: nam bellicas laudes solent quidam extenuare verbis easque detrahere ducibus, communicare cum multis, ne propriae sint imperatorum; Marcell. 6.

sunt: video .. esse ... quosdam, qui tecum una fuerunt; Catil. I, 8. credo .. esse quosdam; Scaur. 43. ut credam, esse quosdam qui invideant alicuius constantiae; Phil. VIII, 30.

suspicantur: ut quidam nimis creduli suspicantur; ib. I, 29.

venit: ex quibus quidam .. ad me venit; Verr. a. pr. 23.

veniunt: municipes Regini complures ad me venerunt, ex eis quidam Roma recentes; Phil. I, 8.

volunt: ſ. putant, prov. cons. 43.

II. **nach Verben:** 1. appono: apponit de suis canibus quendam; Verr. IV, 40.

audio: quod quosdam audio dicturos; Phil. V, 26.

habeo: ut ... in his pristinae fortunae reliquiis miseris et adflictis tamen haberet quosdam, quorum animos ne supplicio quidem suo satiare posset; Sulla 1. quosdam habuit ex eis, a quibus est interfectus; Phil. II, 116.

moneo: ut quosdam nimis ieiuno animo et angusto monerem; Phil. XIV, 17.

invenio: ut aut levissimi quidam ex miserrimis desertissimisque oppidis invenirentur qui iniussu populi ac senatus proficiscerentur; Verr. II, 14.

reduco: quibus (litteris) petis ut tibi per me liceat quendam de exsilio reducere; Phil. II, 9.

video: vidi enim hesterno die quendam murmurantem; har. resp. 17.

2. condono: quam (insulam) ... cuidam tuorum sodalium ... condonaras; Verr. III, 85.

numero: iubet cuidam amicorum suorum numerari HS LXXX; Verr. II, 54.

videor: quae .. pertinacia quibusdam ... videri potest; Marcell. 31.

3. animadverto in: statuerunt enim ita maiores nostri, ut, si a multis esset flagitium rei militaris admissum, sortito || sortitione || in quosdam animadverteretur; Cluent. 128.

mentionem facio de: cum de quibusdam esset mentio facta; Vatin. 38.

III. **nach Adjectiv:** inimicus: est quibusdam inimicus clarissimis; Phil. V, 50.

IV. **nach Substantiven:** 1. fundus: dicitur renuntiasse, nulla se pecunia fundum cuiusdam emere potuisse; leg. agr. II, 82.

pastor: cum audisset pastorem cuiusdam fuisse; Verr. V, 7.

2. alienatio a: ex hac nimia non nullorum

alienatione a quibusdam haerent ea tela || haerentia tela ||; har. resp. 47.

V. **Umstand:** ab: a Varo et || a || quibusdam aliis prohibiti estis; Ligar. 25.

per: per quendam eorum, qui interfuerant, fit Epicrates certior; Verr. II, 55.

b. neutr.: I. **Subject:** est: est quiddam, quod occultatur; Sex. Rosc. 121. putare debetis esse quiddam ... commune; Verr. III, 98. est quiddam, quod ... ita dicet, ut vos id suspicari et cogitare possitis; ib. III, 223. est .. quiddam in hac causa quod Cluentius ad se, est aliquid quod ego ad me putem pertinere; Cluent. 149. est quiddam, quod ad me pertineat; ib. 157. immensum quiddam et infinitum est; sen. 2. — sunt: sunt quaedam omnino in te singularia, quae in nullum hominem alium dici neque convenire possint; quaedam tibi cum multis communia; Verr. III, 206. sunt quaedam quae honeste non possum dicere; Phil. II, 47.

inest: in hac imbecillitate ... inest quiddam; Milo 84.

videtur: quiddam commemorandum videtur; Balb. 18.

II. **nach Verben:** admoneo: admonent quiddam quod cavebimus; Phil. I, 28.

confiteor: quoniam audeo quaedam fretus vestra sapientia libere confiteri; Cael. 44.

conquiro: te etiam reprehendo, quod ea non enumeres, alia quaedam inania et levia conquiras; Planc. 63.

dico: quiddam incredibile dicere putabantur; Balb. 3. quaedam dicenda sunt; Phil. II, 43.

machinor: cum interea aliud quiddam iam diu machinetur; Verr. a. pr. 15.

molior: aliud quiddam || quidem || .. moliuntur; leg. agr. II, 10. quiddam molitus est; Phil. II, 48.

polliceor: cum tibi vigilanti, adsidenti, maerenti vana quaedam miser atque inania falsa spe inductus pollicebar; Planc. 101.

propono: maius quiddam mihi proposui; Verr. a. pr. 34.

queror: questus sum ... quaedam de re publica; dom. 41.

redimo: redimet hortos, aedis, urbana quaedam, quae possidet Antonius; Phil. XIII, 11.

sono: ut etiam Cordubae natis poëtis, pingue quiddam sonantibus et peregrinum, tamen auris suas dederet; Arch. 26.

specto: credo enim vos, nobilis homines, magna quaedam spectantis, non pecuniam, ... sed caritatem civium et gloriam concupisse; Phil. I, 29.

statuo: aliud quiddam statuit; Flacc. 33.

volo: voluimus quaedam; Balb. 61.

quidem, zwar, freilich, gewiß, wenigstens: A. **allein:** I. **nach Substantiven:** 1. **Eigennamen:** C. quidem Marius; sen. 38. C. q. Caesar non exspectavit; Phil. VIII, 5. Decimus q. Brutus; Arch. 27. Deciorum q. ... memoria renovata est; Phil. XIII, 27. Dolabella q. .. fuit; ib. XI, 8. Epicrates q. continuo est restitutus; Verr. II, 63. L. Flaccum q. ... paenitebit; Flacc. 104. Graeculi q. multa fingunt; Scaur. 3, § 4. Hieras q. ... suscipit; Deiot. 42. Lucius q. frater ... ducit; Phil. V, 30. L. q. Cotta; Fr. B. XII, VII, 3. Maximi q. summa laus est; Vatin. 28. Netini q. sibi non defuerunt; Verr. V, 56. Opimii q. calamitas; Planc. 70. Quinctius q. dixerat; Cluent. 110. in populi Romani q. conspectum; Verr. IV, 26. de Sex. q. Peducaeo ... quid dicetis! ib. III, 216. in Sicilia q. cum essem; ib. IV, 29. in Siculis q. ... monstri simile; ib. II, 158. Stratonem q. .. in crucem esse actum; Cluent. 187. **Syracusanam q. civitatem**; Verr. IV, 151. Varronis q. .. fundum; Phil. II, 103. Verre q. **praetore**; Verr. III, 156.

2. **Appellativa:** accusatores quidem ... iactant; Cael. 35. agrum q. Campanum ... concupiverunt; leg. agr. II, 78. animadversio q. (fuerat); Piso 14. bonis q. suis; Quinct. 49. causam q. totam perscribit; Verr. I, 116. censores q. qui magis quam aediles? Verr. II, 137. non centurioni q. solum (praefiniebatur); Phil. I, 20. conlegam q. ... detraxisti; Phil. II, 107. corporis q. nostri infirmitas; har. resp. 39. crura q. vobis nemo suffringet; Sex. Rosc. 57. a dis q. immortalibus; har. resp. 39. epulae q. ipsae dignitatis (sint); Vatin. 30. exspectatio q. quantum adferat; Phil. VII, 1. ex facto q. turpi; Caecin. 8. fratres q. consortes sunt; Flacc. 35. non de hereditatum q. possessionibus; Verr. I, 118. interitus q. tui quis ... esset auctor? Phil. III, 19. lege q. bona venire non potuisse constat; Sex. Rosc. 128. legem q. istam nullam esse; dom. 69. ex litteris q. nostris; Font. 18. locum q. senatorium ... relinquit; Cluent. 132. maioribus q. vestris ... res erat; Phil. IV, 14. maiores q. nostri ... arma capiebant; ib. VIII, 12. maiores q. nostri ... decreverunt; ib. IX, 14. maledicto q. .. nihil ... loci est; Muren. 12. mors q. inlata ... poenis teneatur; Milo 17. mortem q. ... proposuit; Phil. IV, 13. nomen q. populi Romani ... contaminavit; har. resp. 35. populum [quidem] Syracusanum in maximam invidiam .. pervenisse; Verr. II, 45. populus q. Romanus ... recuperabit; ib. V, 173. populi q. Romani iudicia; Phil. I, 36. praemia q. ipsa non sunt; Balb. 6. „ratio q. .. apparet"; Piso 61. religionem q. pristinam conservabat; Verr. IV, 72. re q. ... amandatus esset; Quir. 10. re. q. vera; Quinct. 56. Verr. III, 33. III, 63. V, 63. Cluent. 54. Sest. 15. qua re q.; Quinct. 12. seditionis q. instimulator ... fuisti; dom. 11. senatus q. ... iudicavit, ib. 71. a senatu q. desperasse; Piso 12. sententiae q. omnes (fuerunt); har. resp. 61. venisti .. in sinum q.; Phil. II, 61. nullus locus est ad statuam q. .. clarior; Deiot. 34. non studio q. .. ullo; Verr. V, 180. quo tempore q. signi satis dedit; ib. I, 71. de tritici q. numero tanto quis potest dubitare? Verr. III, 76. verba q. ipsa; Caecin. 37. verbo q. superabis; ib. 59. voces q. ... profuderunt; Sest. 117.

II. **nach Adjectiven, Possessiven und Zahlen:** aequas quidem (condiciones); Phil. XIII, 37. aliorum q. agrorum ... [decumas vendidisse]; Verr. III, 148. fecerunt alii quidem; ib. III, 205. aliam q. causam ... reperietis; Scaur. 5. ceterae q. civitates publice litteris .. accusant; Verr. II, 114. ceteris q. vitae partibus; Phil. XI, 9. consorti q. in lucris; Verr. III, 115. consulari q. (imperio); Piso 38. durissima q. hieme; Scaur. 25. merces fallaces q. et fucosae; Rab. Post. 40. fortem q. illum || fortem illum quidem || ... senatorem; Phil. XII, 18. incognita q. (causa) condemnari nemo potest; Verr. I, 25. non sine magno q. ... detrimento; Verr. IV, 20. magnum q. ac vehemens (bellum); ib. V, 5. magnam q. .. partem; Scaur. 44. magno q. studio; Phil. II, 107. magna q. .. spe; ib. X, 20. maximum q. solacium erit; ib. XIV, 35. malam q. .. pestem; Phil. VI, 12. mea q. ratio cum in praeteritis rebus est cognita; Verr. I, 15. mea q. sententia; imp. Pomp. 58. Phil. XIII, 32. XIV, 13. mea q. || meaque || ... una sententia (est); ib. XII, 28. mea q. (domus) ... liberata est; har. resp. 30. meo q. animo; Sest. 49. auxerat .. meam q. spem; Phil. XII, 2. in illa querella, misera q. et luctuosa; ib. II, 6. novum q. signum; Catil. III, 10. novo q. .. more; Fr. B. XIII, VI, 1.

nullam q. ob turpitudinem; Cluent. 133. illi omnes q. (furebant); Piso 78. minore q. cum ... detrimento; sen. 11. pulcherrimum q. factum; Fr. B. XII, 5. sex q. illis mensibus; Quinct. 40. pater tuus q. ... solebat; Phil. VIII, 13. vestros q. animos ... esse placatos; Balb. 62. vestrum q. scelus; Piso 32.

III. **nach Pronomina:** 1. **persönliche:** me quidem non ... decepit; sen. 15. me q. ... exanimant; Milo 93. me q. ... adversarium ... fecit; Phil. VII, 4. me q. miseret parietum; ib. II, 69. mihi quidem nullum (timorem attulerunt); ib. VIII, 22. mihi q. ipsi quid est quod ... possit acquiri? Catil. III, 18. mihi q. constat; Phil. XIII, 42. animus mihi q. numquam defuit; ib. IV, 1. mihi q. || mihi Quirites || ... facultas non datur; leg. agr. II, 1. mihi q. .. expediit; Muren. 21. intellectum est .. mihi q.; Marcell. 3. mihi q. molestam ... victoriam consecutus; Cael. 18. mihi q. ipsi nihil ... noceri potest; Catil. III, 27. ille dies mihi q. immortalitatis instar fuit; Piso 52. quae (vita) mihi q. minime cara est; Phil. XII, 21. mihi q. ... peroptatus (dies); Fr. A. V, 1. mihi q. ... videtur; Caecin. 2. Cael. 3. Balb. 5. Ligar. 17. Phil. XI, 6. XIII, 12. mihi q. ... visa sunt argumenta; Catil. III, 13. mihi q. mirum videri solet; Muren. 27. mihi q. ... acta ... videntur esse; Sest. 122. quod mihi q. magis videtur; Piso 94. ut mihi q. videantur di immortales; Marcell. 18. me quidem dissentiente; Phil. II, 90. a me q. ... expetistis; Piso 16. sperare nos quidem debemus; Phil. XIV, 5. nos q. contemnendi, qui ... acta defendimus; ib. II, 97. depulimus nos q.; ib. VII, 14. nos q. quid facimus? Verr. IV, 53. constituendae nobis quidem sunt procurationes; har. resp. 63. nobis q. ... erat; Cael. 11. — consuluisti ... tu quidem; Phil. II, 102. tu q. ... declamas; ib. II, 42. tu q. (denuntiasti); Planc. 52. effecisti .. non tu q.; Phil. II, 107. tu q. ... errasti; ib. II, 23. tu q. vir melior esses; Muren. 64. es tu q. ... impudentia singulari; dom. 133. tu q. gratum facies; Ligar. 32. tribuis tu q.; ib. 31. te quidem ... laudare non possum; Milo 99. te q. id facturum non arbitror; Phil. I, 27. vos quidem crudeles fuistis; ib. IX, 8. nota vobis quidem omnibus; Rab. Post. 9. — ut sibi quidem videbatur; Phil. II, 64.

2. **demonstrative:** a. **hic:** hic quidem .. de fundo expulsus esset; Quinct. 83. haec quidem (Capua); Piso. 25. optima est haec q. consolatio; Phil XIV, 34. mala est haec q. ... defensio criminis; Verr. III, 176. hoc quidem abhorret a virtute verbum; Planc. 78. hoc q. iam vetus est; Caecin. 45. ferendum hoc q. non est; Verr. I, 66. hoc q. minime latet; Sex. Rosc. 118. est hoc q. primum ... absurdum; Qu. Rosc. 19. hoc q. vix est liberi populi; leg. agr. II, 22. nimis iracunde hoc q. (erat); Phil. I, 12. hoc q. est beneficium; ib. II, 2. hoc q. .. turpe est; ib. XIV, 2. hunc quidem unum ... ducem ... vicimus; Catil. II, 1. ad hanc quidem causam nihil .. pertinuisse; Caecin. 102. hoc quidem ... dicunt; Piso 42. hoc q. satis acute (profitetur); Phil. XIII, 36. hoc q. non reprehendo, Verr. III, 154. hoc q. detestabile omen avertat; Phil. XI, 11. hoc q. scite; ib. XIII, 22. huius quidem rei ... sum testis; Marcell. 16. huic quidem adferet; Rabir. 26. huic q. ipsi quis est ... inimicus? Balb. 58. de hac quidem divina atque immortali laude; Phil. X, 7. hoc quidem (periculo) semel suscepto || susceptum ||; Rab. Post. 25. hoc q. verbo ... designatur; har. resp. 53. hoc q. remoto; Muren. 70. de hoc q. hactenus; Phil XI, 20. in hoc q. genere causarum; Verr. I. 27. hoc q. in tempore; Muren. 2. in hoc. q. ... gloriemini; Ligar. 25. haec quidem .. tolerabilia videbantur; Milo 76. haec quidem ... quis est qui ... iudicata arbitretur? Cluent. 126. his quidem temporibus ... liberi fuerunt; Verr. IV, 23. his q. .. inveteratis; Phil. II, 108.

b. **ille:** accusabat autem ille quidem; Cluent. 50. ille q. ... ascendit; Deiot. 27. ille q. fructum ... cepit; Marcell. 3. ille q. .. iacuit; Phil. X, 14. Iovis ille || illius || q. .. numen .. celare potuisset; Deiot. 18. statuit ille q.; Phil. XI, 3. est ille q. valde severus; Cael. 48. est ille q. consul; Phil. XIV, 25. cruenta illa quidem (pecunia); Phil. I, 17. illa q. (quaestio) constituta; ib. II, 22. misera illa q. (excusatio); ib. VII, 14. illud quidem statim curatur; Verr. II, 46. illud q. minime probandum est; Cluent. 127. illud q. exemplum; Muren. 66. non erat illud q. verum; Sest. 122. illud q. modestum ... est ... mendacium; Cael. 69. illum quidem ... habere; prov. cons. 41. illum q. (consulem); Piso 19. exstinctam illam quidem (memoriam); Cael. 71. miseram illam q. ... speciem; Phil. XI, 7. illud quidem ... ut credam; ib. VIII, 30. illud q. non dices; Verr. III, 107. illud || illum || q. ... planum facere debes; Sex. Rosc. 54. illud q. non quaererent; Sex. Rosc. 86. privati illius quidem; Phil. XI, 32. funestae illius q. pecuniae; ib. II. 93. ut ... illi quidem vim adferret; Scaur. 10, C. Caesari meritos illi q. honores; Phil. VII, 10. in illa quidem tam audaci ... belua; Milo 32. illi quidem ... non te ex Sicilia litteras in Verrem deportare velle arbitrantur: div. Caec. 28. essent illi q. desperandi; Catil II, 10. qui dicant dure illi q.; Phil. XII, 25. offendebant illi q.; Sest. 105. non illi q. ... transferre potuissent; ib. 82. sunt illi q. dicto audientes; Verr. 1. 88. sunt illi q. splendidissimi homines; Planc. 21. sunt pauci illi q.; Phil. VI, 16. sunt .. fortes illi q.; ib. XII, 29. celebrabuntur illae quidem (laudes); Marcell. 9. magnae illae q. (res); ib. 11. non illa quidem (erant) luxuriosi hominis; Phil. II, 66. sunt maxima illa q.; ib. V, 35. aspexit me illis quidem oculis; Milo 33. illis q. temporibus; ib. 16.

c. **ipse:** ipse quidem ... habebit || habet ||; Sulla 88.

d. **is:** is quidem eductus ad consules; Planc. 55. is q. ... excusavit; Phil. VIII, 1. is q. fuit omnium constantissimus; Sex. Rosc. 41. utinam is q. Romae esset! Qu. Rosc. 12. is q. ... tradidit; Flacc. 4. id quidem ... accidit; har. resp. 56. est id q. coeptum; Catil. IV, 17. id q. esset ferendum; Verr. V, 103. id q. nobis .. laborandum est; ib. II, 76. id q. restat; Phil. XIV, 30. id q. ... est iam usitatum; Caecin. 2. id q. non tanti est; Milo 58. nihil id q. ad rem; Phil. II, 56. iure id q.; ib. 105. eum quidem civitas non habet; ib. XI, 25. praeter eum q. cederem nemini; Marcell. 34. opinor id quidem neque ius esse; Quinct. 48. id q. adrogas tibi; ib. 56. id q. ... se facere intellegebat; Verr. V, 112. id q. facere debebamus; Phil. VIII, 30. facis tu id q.; ib. XI, 23. id q. ... iubet possidere; Quint. 84. id q. non potest; Font. 36. id q. potest (probare); Phil. I, 16. ei quidem ... non obtinuerit; Planc. 75. || et || ea re quidem; Verr. I, 25. in eo quidem fallis; Muren. 77. ei || hi || quidem acerrimi sunt; Verr. II, 166. ea quidem mire ... scite facta et venuste; ib. II, 87. sunt ea q. magna; Rab. Post. 42. sunt ea q. innumerabilia; Phil. II, 93. ea q. ... nota sunt; ib. III, 8. eos quidem ... satis perdiderat; Verr. III, 37.

e. **iste:** iste quidem tibi eripietur; Verr. a. pr. 20. istius q. calamitatis; Verr. V, 132. ista quidem erunt meliora; Muren. 66.

3. **Relativ:** qui quidem ceterorum causam ... difficiliorem fecit; Verr. IV, 44. qui q. ... locutus est; Phil. IX, 9. qui q. ... posset adesse || esse || ; Quir. 8. qui (populus), q. ... fuit; Phil. I, 32. quae quidem conlaudatio ... erat paene turpis; Piso 72. quae q. (contio) esset non conducta; Sest. 106. quae q. (dignitas) ... tribuenda .. est; Rab. Post. 41. quae (disciplina) q. tanta est ...; har. resp. 18. quae q. dominatio .. in aliis rebus antea versabatur; Sex. Rosc. 140. quae q. (fides) ... est cognita; Rab. Post. 13. quae q. (Graecia) ... tendit dexteram Italiae; Phil. X, 9. quae q. (imago) te ... revocare debuit; Catil. III, 10. quae q. (multitudo) est civium; Milo 3. quae q. .. mutatio ... est facta; Sest. 27. quae q. (navis) ... prospectare iam exsilium ... videbatur; Verr. V, 44. quae q. si potentia est appellanda; Milo 12. quae q. (res) tanta est, ut ..; Marcell. 11. quae q. (sica) ... devota sit; Catil. I, 16. quae q. (statua) ... dolorem ... minuet; Phil. IX, 13. quae q. suspicio valuit; Scaur. 11. quae q. (vita) ... habet; Marcell. 28. quae q. (urbs) mihi laetari videtur; Catil. II, 2. quod quidem ei ... contigit; ib. 4. quod q. ... factum est; Verr. III, 45. quod q. ... laborandum est; Phil. XI, 24. quod q. ... reprehendendum est; Cael. 18. quod q. minime mirum est? dom. 140. quod q. est || quoque deest || proprium rei; Scaur. 16. quod q. ... fuit; Phil. II, 6. quod q. erat magnum; ib. II, 38. quod q. erit; ib. II, 51. quod q. meum consilium minime obscurum fuit; Marcell. 15. quod q. ... convivium ferebatur; Piso 28. quod (edictum) q. mihi ... videbatur; Phil. I, 8. quem quidem .. possum dicere; Sest. 140. quem q. .. cum ex urbe pellebam; Catil. III, 16. quem q. ... perspexit; har. resp. 40. quem (cursum) q. .. perstringam; Phil. II, 47. quem q. .. hostem ... timendum putem; Catil. II, 4. quem q. (ordinem) ... terrebat; Planc. 87. quem q. virum si ... sustulisset; Cael. 60. quam quidem ... bonitatem; Rab. Post. 44. quam q. .. multitudinem videtis; Planc. 21. quam q. partem .. admiratus sum; Cael. 7. quam q. rationem; Cluent. 95. quam q. rem quanta severitate ... || egerit || ; dom. 136. quam q. (rem) ... fieri .. deteriorem; Phil. VIII, 4. quod quidem ille adamasset; Milo 87. quod q. ... eludebas || audebas || ; Piso 82. quod q. ... cum iste clam fecisset; Verr. IV, 93. quod q. facerem; Cael. 32. quod q. ego favisse me tibi fateor, suasisse ne tu quidem dicis; Phil. II, 21. quod q. ... locutus essem; Verr. IV, 147. quod q. ... meminimus ... perscriptum fuisse; Balb. 53. quod q. miror; har. resp. 51. quod q. ... postulo; Flacc. 26. quod q. ... reddo; Vatin. 9. quod q. sacrificium ... violavit; har. resp. 37. quod q. vitium ... minuit; Cael. 44. cuius quidem aequitas ... declarat; Planc. 43. cuius q. tibi fatum ... manet; Phil. II, 11. cuius (aratri) q. vomere portam ... perstrinxisti; ib. II, 102. cuius q. laudationis; Flacc. 36. cuius q. (libertatis) ... conservator fui; Phil. III, 28. cui quidem ... dissimulavi me plurimum debere; Planc. 77. cui q. cum .. dedisses; dom. 23. cui q. ... tribuenda est auctoritas; Phil. III, 5. cui q. ... tribuere debetis; ib. X, 23. cui q. (adulescentiae) cum ... obiciatur; Planc. 31. cui q. (Italiae) ... metus inferebatur; ib. 87. quo quidem animo; Deiot. 38. quo q. die; Verr. I, 19. IV, 146. sen. 26. quo q. .. loco; Planc. 71. quo q. mense; sen. 6. de quo q. tribunatu .. dictum est; Sest. 14. quo q. etiam magis sum ... miser; Planc. 78. quo q. facto; Phil. II, 91. quo q. genere; Sulla 2. quo q. scelere suscepto; Verr. IV, 78. quo q. tempore; Verr. I, 58. imp. Pomp. 62. Catil. III, 19. sen. 7. Sest. 117. Cael. 59. Piso 7. ib. 31. Planc. 50. Milo 42. Phil. II, 37. 49. VI, 2. VIII, 18. XII, 17. ex quo q. .. est fructus; Marcell. 19. in quo q. ... dolere soleo; Phil. X, 6. quo q. in bello; Muren. 32. Marcell. 14. quo q. in crimine; Verr. II, 165. Cael. 52. quo q. in spectaculo; Piso 27. qua (gloria) quidem detracta; Arch. 28. qua q. ex re; Phil. I, 14. in qua || quo || q. (re publica); Sest. 50. qua q. in sententia; dom. 27. qui quidem .. gravissima postulata consulibus ediderunt; Verr. II, 156. quae quidem leges ... conflagraverunt; Vatin. 18. quae quidem ... accepta sunt; Deiot. 14. quae q. a me si ... dicerentur; Flacc. 60. quae q. si huic obfuerint; Balb. 63. quae q. ... pertinerent; Verr. V, 25. quae q. quam sancte || olim || solita sint observari; Flacc. 77. quae q. omnia .. rationem habent; Cael. 62. quae q. omnia .. delata ... sunt; Phil. XIII, 19. quae q. ... volnera sananda sunt; Marcell. 24. quos quidem ... contendere iubebat; Balb. 59. quos q. ... numerare possunt; Phil. VII, 3. quos q. ... prosiluisse dicas; Cael. 64. quos q. doleo in suspicionem ... venire; Phil. I, 15. quos q. ... ulcisci studeo; Catil II, 17. quos q. ... adiutores complecti debetis; Phil. X, 18. quos q. ... testis ... exspecto; Cael. 66. quas quidem (lacrimas) ... vidi; Rab. Post. 47. quas q. (stragis) ... persecuti sumus; Piso 83. quae quidem ... haberem; har. resp. 16. quae q. ... polliceor; Catil. II, 29. quae q. ... magna esse fatear; Marcell. 6. quae (acta) q. ... conservanda (esse); Phil. I, 23. quae (acta) q. .. egisset; ib. II, 100. quorum quidem ... pertimuisti dignitatem; dom. 132. quorum q. est magna natio; har. resp. 57. quorum q. ... non est causa una; Piso 75. quibus quidem vos ... subveniatis necesse est; prov. cons. 11.

IV. **nach Adverbien:** antea quidem ... alere poterat; Deiot. 22. hic q. etiam praesidia habeo; Phil. XII, 23. interea q. ... non recedamus; Cluent. 155. est istuc q. nomen aetatis; Phil. XIII, 24. longius q. .. contexere ... liceret; Cael. 18. maxime q. vellem; Phil. VIII, 31. minus q. illa severe (res confecta est); ib. VI, 1. hanc habent arcem minus aliquanto nunc q. munitam; div. Caec. 18. nunc quid ... attulit? Cluent. 171. nunc q. ... careo; dom. 146. nunc q. consolatur; Vatin. 28. nunc q. ... dictitat; Phil. V, 32. nuper q. ... confecit; Milo 37. nuper q. dicitur ... mortem fratri esse minitatus; Phil. VI, 10. paulo q. post; Quinct. 40. primo q. ... minabatur; Cluent. 108. primo q. negavit; Catil. III, 11. primo q. pertimuit; Flacc. 80. primo q. adiutoribus consulibus dom. 66. primum q. acres; leg. agr. II, 82. quo q. ... confugiunt; Verr. V, 126. tum q. ... implorare posses; Caecin. 62. tum q. ... impetraverunt; Flacc. 59.

V. **nach Conjunctionen:** cum quidem idem ... aderat; Flacc. 53. ipse egit; sen. 26. cum q. ... complexus es; Piso 21. nihil ... decesserit; Flacc. 27. non dubitaret; Planc. 69. cum q. ... pollicitus est; Phil. IX, 9. tibi etiam accessio fuit ad necem; Piso 84. viderent in foro; Verr. I, 59. quamdiu quidem hoc animo ... erit; Fr. B. VI, 28. quando quidem f. **quando quidem** (8 St.) S. 31. quod quidem ius civile didicisti; Muren. 23. quoniam quidem est ... dedicata; dom. 110. testes dicunt; Font. 21. hae .. arationes ... fructuosae ferebantur; Phil. II, 101. in Achaiam .. missus est; Verr. I, 60. quoniam quidem ... fui inimicus; Piso 63. est hoc summi imperii; Fr. B. XVI, II, 1. suscepi; Sex. Rosc. 30. semel suscepi; ib. 31.

quoniam quidem ... sententiam dicere vetabatur; dom. 69. si quidem nihil ... abstulerunt; Flacc. 39. si q.... armata est (res publica); Milo 67. liberi esse ... cogitaretis; Sest. 81. si q. ... conferantur; Planc. 21. in Apronii constituitur diligentia; Verr. III, 154. si q. ... continet; Piso 71. illa ... se ipsa cruciavit; Cluent. 32. sine cautione et repromissione ... debebat; Qu. Rosc. 56. si q. ... decreverunt; Phil. V, 4. non modo nomina deferunt inter se sodales, sed etiam commemorant sodalitatem in accusando; Cael. 26. auctoritas senatus decus ... desiderat; Phil. VII, 14. si q. ... dicimus; ib. XIII, 14. efflorescit; Cael. 76. si q. ... eiecerit; Catil. II, 7. exiturus ... non fuisset; Milo 48. si q. ... imitatus est; Rab. Post. 2. si q. ... imitati sumus; Phil. XIII, 34. vos consules (nominamini); Piso 24. si q. ... perfrui possumus; Muren. 24. potest ... nominari; Piso 86. ego tibi vivus non prosum; Planc. 101. si q. ... reliquissem; dom. 97. sacrosanctum est; Balb. 32. si q. ... sapientis est; Rab. Post. 24. nihil sit praestabilius; Milo 96. gloria est inlustris; Marcell. 26. est atrocius; Phil. II, 31. teneremus; Flacc. 15. decumae ac non bona venibant aratorum; Verr. III, 113. si, q. ... venturus erat; Milo 28. utinam quidem essent; div. Caec. 40. utinam q. ... satis facere posset; Sulla 54. utinam q. ... viverent; Phil. XIV, 17. utinam q. .. velletis; ib. I, 21.

VI. **nach Verben:** agi quidem usitato iure ... potuit; Tull. 54. in clamando q. video eum esse bene robustum; div. Caec. 48. damnatis q. servis; Verr. V, 10. dici q. ... necesse est; ib. 45. illud fuit, ut dicebas q. || illud q. fuit, ut tu dicebas ||; Phil. II, 35. datam q. esse (pecuniam) tum inter omnis recenti negotio facile constabat; Verr. I, 101. datam (laudationem) q. confitetur; Flacc. 37. dolerem q. tanto ... volnere; Phil. IX, 5. latae q. sunt (leges); Sest. 55. irasci q. ... oportebit; Phil. I, 27. non opinor equidem || quidem ||; Tull. 29. potuit q. nemo convellere; Piso 10. est. q. ille plenus vini; har. resp. 55. est q. ista || ista q. || vestra || nostra || existimatio; Cael. 4. est q. cum illo ... coniunctus; Planc. 27. erant q. illa castra plena curae; Phil. II, 39. vellem q. liceret; Sex. Rosc. 138.

B. **Verbindungen:** ac: fecisset, ac minore quidem cum detrimento; sen. 11. f. **ac,** II, 1. ac — quidem (15 St.) B. I, S. 28, b.

at: f. **at,** II, at — quidem (6 St.) B. I, S. 306, b.

atque: f. **atque,** II, 1. atque — quidem (10 St.) B. I, S. 310, a. — 2, g. (2 St.) B. I, S. 323, b.

certe: f. **certe,** III. quidem certe (23 St.) B. I, S. 498, b.

et: f. **et,** A. et quidem (15 St.) B. II, S. 213, b. — B, II, 1, i. et quidem (17 St.) B. II, S. 230, b.

ne: f. **ne — quidem,** B. III, S. 253—255.

quidni, warum nicht: quidni? qui apud te esset eductus; Quinct. 69. quidni iste neget? Verr. II, 80.

quies, Ruhe, Erholung: I. delectat: non quies, non remissio ... delectarent; Cael. 39.

II, 1. constituo: alter intellegit mortem ab dis immortalibus non esse supplicii causa constitutam, sed aut necessitatem naturae aut laborum ac miseriarum quietem; Catil. IV, 7.

refero: omnem tranquillitatem et quietem senectutis acceptam refert clementiae tuae; Deiot. 58.

2. devoco ad: non avaritia ab instituto cursu ad praedam aliquam devocavit, non libido ad voluptatem, non amoenitas ad delectationem, non nobilitas urbis ad cognitionem, non denique labor ipse ad quietem; imp. Pomp. 40.

do ad: lectus ad quietem datus; Catil. IV, 2.

III. pars: cogitationes, quae mihi nullam partem neque nocturnae neque diurnae quietis impertiunt; leg. agr. II, 5.

quiesco, ruhen, ausruhen, Ruhe halten: alqs: quiescit; Quinct. 30. dixi eum ... quievisse; ib. 89. sine cura quiescere ... possunt; Sex. Rosc. 65. Habonium quiescere iubet; Verr. I, 134. tu ... quiescis? ib. III, 133. ut velint || volunt || isti .. quiescere; Font. 36. qui per multos annos quievit; Cluent. 163. unum, alterum, tertium annum Sassia quiescebat; ib. 178. cum quiescunt; Catil. I, 21. quiescant; ib. II, 11. Flacc. 40. hic contra ita quievit; Sulla 17. cum ... quieveris; ib. 44. si ... quiescunt; Sest. 14. an ... quiesceretis? ib. 81. cum sciat duo illa rei publicae paene fata [Gabinium et Pisonem] ... bellum inferre quiescentibus; Sest. 93. ut quiescat; prov. cons. 31. quievit; ib. 32. si .. quiessem; Planc. 90. nisi quievissem; ib. 95. cum P. Africano domi suae quiescenti illa nocturna vis esset inlata; Milo 16. quiescendum esse arbitrabatur; Deiot. 11. quiescit; Phil. II, 82. quievi || afui ||; ib. III, 28. quiescit; ib. XI, 16. qui .. quiescunt; ib. 37.

potentia: nimia ista ... potentia ... quiescit; Caecin. 71.

praetor: praetor quiescebat; Verr. IV, 32.

quiete, ruhig: num quid nisi modeste, nisi quiete? Deiot. 20.

quietus, ruhig, unthätig: A. alqs: istos ... quietissimos || fecissemus || ... reddam; leg. agr. II, 102. quietus ... Sestius (erat); Sest. 75. animus: quieto sum animo; Qu. Rosc. 43. tranquillo animo et quieto; Sulla 26. quieto .. animo; Milo 3

homo: homines .. maxime sedati et quieti; Verr. I, 63. homines quietissimi; ib. II, 160. hominem quietissimum; ib. IV, 40. quietis ... hominibus; leg. agr. II, 77.

Macedonia: Macedoniam ... quietam ... tuebamur; prov. cons. 5.

provincia: habuit ... provinciam ... quietam; Muren. 18.

res publica: quieta re publica; Catil. II, 19.

rex: erat rex ... quietus; Sest. 57.

virtus: quae (virtus) ... quieta est; Sest. 60.

vita: vitam ... quietam ... sequi maluisse; Cluent. 153. hanc vitam quietam ... secuti sumus; Rab. Post. 17.

B. allein: aut boni sunt ... aut quieti; Phil. XI, 37.

quilibet, jeder beliebige: A. alqs: constitue ... alium quemlibet ... constituere; Verr. V, 168.

condicio: ut secum aliquid ... qualibet, dum modo tolerabili, condicione transigeret; Quinct. 97.

res: si ... quaelibet denique vel minima res reperietur; Sex. Rosc. 8.

B. facio: quidlibet ... faciat; Phil. II, 84.

probo: si unum quodlibet probare || probari || iudici potuerit; Tull. 45.

quin, so daß nicht, ohne daß, ohne zu, als ob nicht, warum nicht? A. **allein:** I. **mit Conjunctiv:** dubitatio: nulla dubitatio relinquetur quin honore || honorem || mortui ... iniuriam sarciamus; Phil. IX, 8.

dubito: s. **dubito**, II, 2. (66 St.) — II, 5. IV, 2. (B. II, S. 163 f.)

dubius: s. **dubius**, A. quin (20 St.) B. II, S. 164, b.

ecquis: ecqua res apud civitates Siculas expetitur .. quin eam rem tu ad tuum quaestum nundinationemque hominum traduxeris? Verr. II, 120. ecquod ... bellum gessimus quin Centuripinis sociis ... uteremur? ib. V, 84. ecquis fuit quin lacrimaret? quin ... putaret? ib. 121.

efficio: ut effici non possit quin eos .. oderim; Phil. XI, 35.

facio: fieri nullo modo poterat quin Cleomeni parceretur; Verr. V, 104.

nego: nego quemquam esse vestrum quin saepe audierit; Verr. III, 50. nego ullam picturam (fuisse) ... quin conquisierit; ib. IV, 1.

nemo: nemo nostrum est .. quin sciat; Sex. Rosc. 55. nestrum nemo est quin intellegat; ib. 154. hominem arbitror esse || esse arbitror || neminem .. quin facta quoque eius nefaria commemorare possit; Verr. a. pr. 15. repertus est nemo quin mori diceret satius esse; ib. II, 88. nemo est || cum nemo esset || quin audisse se liquido diceret; ib. III, 136. nemo erat || est || Sicilia tota quin sciret ..; ib. nemo (erat) quin audisset; ib. nemo venit quin viserit || viderit ||; ib. IV, 7. nemo erit quin hoc se audisse ... dicat; ib. 55. nemo fere vestrum est quin ... saepe audierit; ib. 115. nemo est quin intellegat ..; ib. V, 12. nemo ... venerit quin sciret ..; ib. 34. nemo erat quin rationem .. haberet; ib. 71. nemo est ... quin habeat, quin legat, quin ... commonefiat; ib. 112. nemo .. fuit quin viderit, nemo quin audierit; ib. 140. nemo est ... quin hunc optime de provincia ... meritum esse arbitretur; Font. 15. nemo erat ... quin expiandum illum locum esse arbitraretur; Cluent. 192. nemo (erat) quin terram ipsam violari ... putaret; ib. 193. nemo est quin ... conqueri possit; leg. agr. I, 21. nemo mutavit quin ... ante acciperent a populo beneficium quam darent; ib. II, 19. nemo est tam impudens .. quin agi secum praeclare arbitretur; ib. III, 8. neminem esse dico ... qui ... pubes .. tum fuerit, quin arma ceperit, quin consules secutus sit; Rabir. 31. nemo erit tam iniustus ... quin potius de praemiis meis quam de poena cogitandum putet; Flacc. 97. nemo est quin non || qui non || modo ex memoria, sed etiam ex fastis evellendos putet; Sest. 33. hunc nemo erat quin verissime sentire diceret; ib. 74. nemo aspicit quin ingemiscat; Vatin. 39. nemo mentionem facit quin exsecretur; ib. nemo .. fuit quin frangi domarique cuperet (nationes); prov. cons. 33. nemo ... cogitavit ... quin Galliam maxime timendam huic imperio putaret; ib. fuisse ... neminem quin removeret oculos; Balb. 11. nemo rediit ... quin triumpharit; Piso 38. ut nemo ... eam (centuriam) tulerit quin renuntiatus sit; Planc. 49. nemo est ... quin mecum habeat aliquam coniunctionem gratiae; Phil. VIII, 20.

neque (vgl. dubito u. a.): neque fere umquam venit ... quin repudiaretur; div. Caec. 62. neque enim est fere quicquam quod homines palam facere audeant ... quin eius facti ... aliquam rationem adferre soleant; Verr. III, 195. neque quisquam nostrum ... versatur quin spe posteritatis .. ducatur; Rabir. 29.

ne quidem: ut ne se quidem servare potuerit quin una rem publicam vosque servaret; Milo 30. ne minimam quidem moram interposuisti quin ... maximo gaudio ... frueremur; Phil. X, 1.

nihil: cum ... causae nihil esset quin secus iudicaret; Quinct. 32. causae nihil dicimus quin .. promiserit; ib. 57. nihil est ... quod reliquerunt || relinquerint || quin id venire iubeat; leg. agr. II, 48. nihil potes ... constituere ... quin id tibi sit commune cum Plancio; Planc. 7. nihil praetermisi ... quin Pompeium a Caesaris coniunctione avocarem; Phil. II, 23.

non (vgl. dubito u. a.): non posse Apronium condemnari, quin simul de istius scelere ... iudicaretur; Verr. III, 153. controversia non erat quin verum dicerent; Caecin. 31. non potestis hoc facinus improbum iudicare quin simul iudicetis omnibus ... esse pereundum; Milo 30. — non quin hanc personam ... deberem et possem sustinere; har. resp. 61. non quin posset verum inveniri; Milo 59. non quin pari virtute ... alii fuerint; Phil. VII, 6.

nullus: ut nullus umquam dies ... fuerit quin aliquo tempore ... solem homines viderint; Verr. V, 26. locum ... nullum ... quin eodem perscriptum hoc iudicium pervenerit; Sulla 43. nullum tempus ... dimittam ... quin de libertate populi Romani ... cogitem; Phil. III, 33.

numquam: numquam tam male est Siculis quin aliquid ... commode dicant; Verr. IV, 95. numquam ... frumentum publice est emptum quin ... imperaretur; ib. V, 55. numquam illos aspicio quin ... huius meritum in me recorder; Planc. 69.

num quid: num quid est causae, quin ... iste non possederit? Quinct. 84. num quid causare || causae est || quin ab iudicio abeas; Qu. Rosc. 41. num quid causae est quin omnis agros ... vendituri sint? leg. agr. II, 40. num quid est causae .. quin illa criminatione ... vestram diligentiam .. dexpexerit? ib. III, 3. num quid esse causae videretur quin id signum .. Concordiae dedicaret? dom. 130. quid potest dicere quin ... se hostem confessus sit? Phil. III, 21.

quid: quid .. est causae quin coloniam ... possint deducere? leg. agr. II, 74.

quis: quis .. in circum maximum venit quin is || in || uno quoque gradu de avaritia tua commoneretur? Verr. I, 154. quis umquam templum illud aspexit quin avaritiae tuae, quin iniuriae, quin audaciae testis esset? ib. quis porro erit quin malit ... dare? ib. III, 34. quis est vestrum .. quin intellegat? ib. V, 57. quis tum fuit .. quin audierit, quin sciat ..? ib. 120. quis ignorat, qui ... scire curavit, quin tria Graecorum genera sint vere? Flacc. 64. quis est tam demens quin sentiat ..? Balb. 43.

recuso: non recusabat .. quin ... iuberetur || iuberet ||; Quinct. 30. iudicium quin acciperet ... non recusasse; ib. 63. non recusamus, quin illorum libidini .. vita dedatur; Sex. Rosc. 8. non recuso quin ita me audiatis; Verr. II, 17. cum ... non recusarent quin vel pro me vel mecum perirent; Quir. 13. quin criminibus ... respondeam non recuso; Cael. 30. cum hoc non recusares ... quin te luce dignum non putarent; Piso 3. non fuit recusandum ... quin .. res publica ... multa perderet; Marcell. 24. non recusat quin id suum facinus iudices; Deiot. 43.

tempero: qui ... temperare non potuerit ... quin L. Sisennae argentum tractaret et consideraret; Verr. IV, 34.

teneo: tenere se non potuit, quin eos || hos || gladiatores induceret; Sest. 134. poteritne se tenere quin D. Bruti sanguine patrias persequatur? Phil. XIII, 46.

II. **Indicativ:** 1. **Aussage:** quin || qui || ... maioribus nostris |.. laudem .. debemus; leg. agr. II, 9. quin dico || qui dico, cui dico || venisse .. neminem; Piso 55. quin ne magno opere quidem quicquam ... est sumptuosum; ib. 67. quin hoc tempore ipso ... celebramur; **Milo** 98. quin

mihi ... gratias ... agebant; Phil. I, 30 quin ... deprehensus dicebatur esse; ib. II, 74.

2. **Frage und Ausruf:** quin continetis vocem? Rabir. 18. quin tu id potius profers? Sulla 25. quin tu me vides? Piso 61. quin tu abis? Phil. XIII, 48.

III. **Imperativ:** quin tu hoc crimen aut obice ... aut iacere noli; Qu. Rosc. 25. quin sic attendite; Milo 79.

B. **Verbindungen:** etiam: f. **etiam,** II, 4. quin etiam (17 St.) B. II, S. 239, a.

non: f. **non,** A, a, I, 6, b. quin (6 St.) B. III, S. 338, b. (vgl. A. non).

quindecies, fünfzehnmal, 1500000: accessit ipsius antiqua HS quindeciens pecunia; Verr. II, 61.

quindecim, fünfzehn: anni: abhinc annis XV; Q. Rosc. 37. annos XV natum; Cluent. 11.

dies: hi ludi dies quindecim auferrent; Verr. a. pr. 31. diebus .. quindecim ante comitia; ib. II, 130. supplicationem quindecim dierum; prov. cons. 26.

homines: cum hominibus quindecim; Piso 61.

milia: rogasti ut Fannio daret HS CCIↃↃIↃↃ Q. Rosc. 38. drachmarum XV milia; Flacc. 43.

HS: cum esset medimnum HS XV; Verr. III, 90. nonne ... HS XV dare coacti sunt; ib. 91. accipis enim HS XV pro medimno; ib. 174. unum et idem frumentum vendidisti: semel civitatibus, HS XV in medimnum; ib. 179.

quingeni, je fünfhundert: quingenos sibi singuli sumunt || sument ||; leg. agr. II, 76.

quingentesimus, fünfhundertste: annus: quingentesimo anno; Flacc. 1. in quingentesimum annum; Phil. I, 13.

quingenti, fünfhundert: anni: abhinc annos quingentos fuisset; Balb. 16.

medimna: iubet in tabulas pro med. VIIIC referri VIID; Verr. III, 77.

milia: HS quingentis milibus depositis; Verr. a. pr. 23. quingenta triginta quinque milia; ib. I, 100. addicitur opus HS IↃLX milibus; ib. 144. hoc tu HS IↃLX locasti; ib. 145. quod tu HS IↃLX locasti; ib. 146. qui de sua pecunia HS IↃLX milia numeravit; ib. 150. de HS IↃLX milibus remisit D. Bruto HS CX milia; ib. ei hereditas HS quingentorum milium; venerat; ib. II, 53. ad illa HS IↃ milia hereditaria accessit ..; ib. 61. adde totius summae DXL milium modium tris quinquagesimas; ib. III, 116. fiunt per triennium HS D milia fortasse; ib. 118. emptos habere iudices, alium HS CCCC milibus, alium HS IↃ; ib. 145.

modii: haec sunt ad tritici medimum XC, id est, modium DXL; Verr. III, 116.

HS: cum ... accessionem ascripsisset HS MD; Verr. III, 83. dant Bariobali medimna DCCCL, HS MD; ib. 89. HS sex milibus IↃ Verri vendita esse; ib. IV, 12. hic tibi in mentem non venit iubere, ut haec quoque referret HS VI milibus IↃ se tibi vendidisse? ib. 28. si HS VI milibus IↃ tibi constarent; ib.

quini, je fünf: alqs: ut quini ... reperiantur; Sest. 109. quini in lectis (sunt); Piso 67.

medimna: cum ... etiam quina exigerentur (medimna); Verr. III, 114.

HS video ... tibi Halaesinos HS quinos denos dedidisse; Verr. III, 173.

quinquageni, je fünfzig: in singulos HS quinquagenis milibus damnari mavoltis? Verr III, 69.

quinquagesimus, fünfzigste: I. est: cuius pecuniae quinquagesima est? Font. 7.

volunt: quid vero istae sibi quinquagesimae ... volunt? Verr. III, 118. percontamini quid sibi istae quinquagesimae velint; ib. 183.

II. addo: adde ... tris quinquagesimas; Verr. III, 116. cogebatur ... ternas quinquagesimas frumenti addere; ib. 117.

deduco: dico ... non modo istas duas quinquagesimas (esse deductas); Verr. III, 182.

detraho: de tota pecunia binae quinquagesimae detrahebantur; Verr. III, 181.

exigo: ternae praeterea quinquagesimae exigebantur; Verr. III, 116.

quinquaginta, fünfzig: anni: annos prope quiquaginta continuos; Verr. a. pr. 38. ⨯. ⨯. annos ad quinquaginta natus; Cluent. 110.

aratores: ager Herbitensis primo anno habuit aratores CCLII; Verr. III, 120. duo et quiquaginta aratores ita video deiectos; ib. 120.

dies: Siciliam totam quinquaginta diebus sic obii; Verr. a. pr. 6. quinquaginta dierum supplicationes; Phil. XIV, 29. per dies quinquaginta; ib. 37.

iudices: cum ex CXXV iudicibus ... L referret; Planc. 41.

medimna: cum ... quinquaginta medimna ... imperarentur; Verr. III, 56. dant Bariobali medimna DCCCL; ib. 89. decidit HS XVI milibus et *medimnis* IↃCLIIII; ib. 93.

milia: SI PARET HS IↃↃↃ DARI; Qu. Rosc. 11. nisi planum facit, HS IↃↃↃ ad libellam sibi deberi; ib. quaero abs te quid ita de hac pecunia, de his ipsis HS IↃↃↃ, ... compromissum feceris; ib. 12. HS IↃↃↃ Q. Roscius fraudavit Fannium; ib. 22. propter ipsa HS IↃↃↃ; ib. cur ipsa HS IↃↃↃ tam vehementer concupierit quaero; ib. HS IↃↃↃ appetiit; ib. 23. dic nunc te ab Roscio HS IↃↃↃ circumscriptum esse; ib. 24. quoniam Fannius a me petit HS IↃↃↃ; ib. 48. antea HS IↃↃↃ dissolveret; ib. 51. HS quinquaginta milia soluta non sunt; Verr. I, 93. iste nihilo minus iudicium HS IↃↃↃ dabat; ib. III, 55. HS $\overline{\text{LII}}$ dare coacti sunt; ib. 90. ut ... lucri decumano HS $\overline{\text{LII}}$ darentur; ib. $\overline{\text{L}}$ MED. HS $\overline{\text{L}}$; ib. 106.

principes: iudicabitis principes eius ordinis quinquaginta; Flacc. 4.

talenta: talenta quinquaginta se Flacco dicit dedisse; ib. 90.

triclinia: non quaero ... unde quinquaginta tricliniorum lectos (habueris); Verr. II, 183.

quinque, fünf: alqs: quinque omnino fuerunt, qui ... absolverunt; Cluent. 76. illi quinque, qui ... nolebant; ib. 105. quinque sunt inventi; Milo 12.

cvitates: quinque praeterea sine foedere immunes [civitates]; Verr. III, 13.

consulares: legatos esse consularis quinque; Phil. XIII, 36.

denarii: cum esset ... modius denariis quinque; Verr. III. 214.

dies: decreverunt intercalarium XXXV || XLV || dies longum; ib. II, 130. ut dies XXXV inter binos ludos tollerentur; ib. diebus quinque; Sest. 129.

homines: quinque hominibus comprehensis; Sulla 33. quinque hominum amentium ac perditorum poena; ib.

iudices: quinque iudices .. dedit; Verr. II, 39. quinque iudicibus .. ex libidine istius datis; ib. 41. illis quinque iudicibus uti se negat; ib. 42. quinque .. reiectis iudicibus; Planc. 40. cum ex CXXV iudicibus ... V et LXX reus reiceret; ib. 41. quinque et viginti iudices crediderunt Fr. B. XIII, VI, 2.

milia: VICIENS DUCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; Verr. I, 36. DEDI ... HS MILLE SESCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; ib. cum emisset Apronius decumas tritici modium XXV DCCC; ib. III. 76. quas cum addixisset eidem illi Docimo, hoc est Tertiae, tritici mod. V; ib. 83. audistis quanti decumas acceperit a Docimo civitas, tritici mod. V et accessionem; ib. cum ... venissent autem decumae medimnum III, hoc est HS XXXXV; ib. 90. facta est sponsio HS V; ib. 135. cogit Scandilium Apronio ... HS V mercedis ac praemii nomine dare; ib. 140. cogit .. Scandilium quinque illa milia nummum dare; ib. quinque milia colonorum; leg. agr. II, 76. quinque hominum milibus; ib. II, 77. huc isti x viri cum numerum IↃↃ conlonorum ex lege Rulli deduxerunt; ib. 96.

pedes: pedes quinque; Phil. IX, 16.

pondo: at HS * et auri quinque pondo abstulit; Cluent. 179.

praetores: sine quinque praetoribus; Flacc. 44.

primi: quinque primi ... evocantur; Verr. III, 68. quinque primi ... renuntiaverunt; ib. 73.

tabellae: quinque et septuaginta tabellae; Piso 96.

tribus: credent omnes quinque et triginta tribus; Verr. I, 14. per XXXV tribus creati sint; leg. agr. II, 17. XXXV tribuum suffragio; ib. 31. quinque et triginta tribus; Phil. VI, 12. QUINQUE ET TRIGINTA TRIBUS; ib. est enim patronus quinque et triginta tribuum; ib. VII. 16.

quinquennium, fünf Jahre: I, 1. exspecto: exspectemus legitimum illud quinquennium; Verr. II, 132.

obtineo: ut quinquennium .. obtineam; Phil. VIII, 27.

2. definio in: definit in quinquennium; leg. agr. II, 32.

II. imperium: ne quinquennii imperium .. prorogaret; Phil. II, 24.

III, 1. Accusativ: quinquennium exercitui cum praeesset; Verr. III, 211.

2. in: ut ista pecunia in quinquennio consumatur; Verr. II, 142.

per: iudicare per quinquennium; leg. agr. II, 34. faceret per quinquennium; ib. 64.

post: qui ... post quinquennium statuarum nomine arcessat; Verr. II, 142.

quinqueremis, Fünfruderer: certos homines in quinqueremi misisse; Verr. IV, 103.

quinque viri, Fünfmänner: constituti sunt ... V viri; leg. agr. II, 17.

quinque viratus, Fünfmänneramt: ut V viratum acciperem; prov. cons. 41.

quinquies, fünfmal, 500 000: absolvo: me defendente quinquiens absolutus est; Phil. XI, 11.

HS: cum ad HS viciens quinquiens redegisse constaret; Verr. I, 92.

tanto: reperietis quinquiens tanto .. amplius istum ... civitatibus imperasse; Verr. III, 225.

quintus, der fünfte: annus: quintus || inde || annus cum in te praetorem incidisset; Verr. II, 139. quinto quoque anno; Piso 10.

bellum: bellum quintum civile; Phil. VIII, 8.

dies: ante diem V; Quinct. 79. quinto die; Verr. V, 87. quinto decimo die; ib. 106. ante diem V Kalendas Novembris; Catil. I, 7. quintus dies; Phil. II, 110.

genus: quintum genus est parricidarum; Catil. II. 22.

hora: quinta .. hora; Piso 13.

legio: de legione secunda, tricesima quinta || legione tricesima quinta ||; Phil. V, 53.

mensis: quinto mense; Cluent. 35.

pars: quinta pars vectigalium; Sest. 55.

quippe, nämlich, freilich, allerdings: I. allein: recte igitur diceres te restituisse? quippe: quid enim facilius est ..? Caecin. 55. quippe ... tu gubernacula rei publicae petas? Muren. 74. quippe vides poenam ... in te ipsum esse conversam; dom. 126. movet me quippe lumen curiae; Milo 33. liberatur Milo non eo consilio profectus esse, ut insidiaretur in via Clodio: quippe; si ille obvius ei futurus omnino non erat; ib. 47.

II. cum: quippe, cum ... venissent; Planc. 53. quippe cum bellum ... geri .. viderem; Phil. III, 1.

qui: quippe qui ne in oppidum quidem nisi perraro veniret; Sex. Rosc. 52. quippe qui ... iusserit; Phil. III, 4.

quis, wer? was? was für ein? warum? wie? (nescio quis, qui s. **nescio,** B. B. III, S. 295.) A. bei Substantiven: I. direct: alqs: quem mihi tu Balbum, quem Staienum? Verr. II, 78. quem Pisonem? Font. 39. quis .. Graecus comoediam scripsit? Flacc. 65. scire qui sis; ipse igitur ille .. || quis, ipse igitur ille, quis is est igitur? ille ipse ||; ib. 92. quos .. Maeandros ... quaesisti? Piso 53.

accusatio: quae est .. ista accusatio? Font. 4.

accusator: quis .. aut accusator ... reperietur ... aut iudex? Phil. I, 22.

acta: in quibus actis constitit? Phil. I, 18.

adiutor: quo adiutore usus est? Cael. 57.

adlegationes: quibus adlegationibus illam sibi legationem expugnavit! Verr. I, 44.

adrogantia: qua adrogantia! Phil. VIII, 24. quae tanta adrogantia (est)? ib. XI, 38.

adsensiones: quibus adsensionibus universi ordinis! Milo 12.

adventus: adventus meus atque introitus ... qui fuit? dom. 75.

adulescens: quis ... adulescens ... fuit? Phil. II, 16.

adulescentulus: cui .. adulescentulo ... non ... ferrum ... praetulisti? Catil. I, 13.

adulter: s. veneficus.

aedilicii: qui aedilicii! Phil. XIII, 30.

aequitas: quae porro aequitas (concessit)? Verr. III, 181.

aestimatio: qua aestimatione || appellatione || litium? Rab. Post. 11.

aestus: qui tibi aestus, qui error, quae tenebrae .. erunt? div. Caec. 45.

agri: iubet agros emi. primum quaero quos agros? leg. agr. II, 66. qui agri! Quir. 4.

ambitio: quam ambitionem ... in senatum introduxit? Phil. XI, 19.

amentia: quae .. est ista tanta audacia atque amentia? Verr. I, 54. quae ista fuit amentia? ib. II, 43. quae .. ista amentia (est)? ib. III, 173. quae tanta *te* tenuit amentia? Vatin. 32. quae

tanta in te sit amentia? ib. 37. quae .. amentia est? Phil. III, 17.

amicitia: quae amicitia (est)? Balb. 23. quae .. amicitia potest esse inter ingratos? Planc. 80.

amicus: qui amici? Verr. III, 145. quis amicus invitavit? Piso 53. quem .. aut amicum habere potest ... aut clientem? Fr. B. VIII, 2.

amor: qui amor in patriam (exstitit)! Flacc. 103.

anhelitus: quem vini anhelitum ... fore censetis? Phil. XIII, 4.

animus: quo me tandem animo fore putatis || putetis ||? Verr. a. pr. 40. qui tandem istius animus est? ib. IV, 110. quo .. animo sedetis? ib. V, 123. quo animo? Tull. 25. quo tandem animo esse debetis? imp. Pomp. 11. quo tandem animo ferre debetis? ib. 12. quo ... animo esse existimatis? ib. 16. quo ... animo fuisse illos arbitramini? Cluent. 29. quo .. animo ... miseras nationes futuras (censetis); leg. agr. II, 45. quos illorum animos ... fore putatis? ib. 96. quo .. me animo esse oportet? Muren. 4. quo animo ... fratrem suum aspiciet? ib. 79. qui tum animus L. Flacci (exstitit)! Flacc. 103. quo me ... animo putas esse? Planc. 78. quo animo hoc tyrannum illum tulisse creditis? Milo 35. quo .. animo eritis? ib. 101. quo ... animo fuit? Deiot. 25. quo || quonam || animo hunc futurum fuisse censetis? Phil. V, 22. Galliam quo .. animo ... audituram putatis? ib. XII, 9.

apparitor: quis .. apparitor tam humilis? Phil. II, 82.

arator: quis arator ... decumam dedit? Verr. III, 42. qui reliqui (aratores)? ib. 124. quis umquam arator questus est? ib. 216.

ardor: quo ardore ... rapiebat! Phil. XIII, 18.

argumentum: quibus tandem tu || te || .. argumentis accusatorem censes uti oportere? Sex. Rosc. 38.

aspectus: quo .. aspectu videre potero? Phil. XII, 19.

auctor: quo auctore proferuntur? Phil. II, 100.

auctoritas: quae enim eius auctoritas erit? Verr. II, 76. quae senatus auctoritas (concessit)? ib. III, 181. quam putas auctoritatem laudationis .. futuram? ib. IV, 19. laudatum etiam vos quemquam venitis? qua auctoritate? ib. 24. quam .. auctoritatem ... sequi ... velles? Rabir. 22. quam habere auctoritatem ... possunt? Flacc. 21. processit qua auctoritate! sen. 13. quam ... auctoritatem damus? quam, ut milites fiant ...? quam, ut pecunias ... polliceantur? Phil VIII, 4.

audacia: quae audacia? Verr. I, 36. quam audaciam (habent)! Rab. Post. 34. ſ. amentia.

auspicia: quibus auspiciis istos fascis .. acciperem? Phil. XIV, 14.

auxilium: quod ... auxilium petam? Sex. Rosc. 29.

barbaria: quae ... barbaria est? Phil. II, 108. qua ... *in* barbaria ... tam taeter (fuit)? ib. XIII, 18.

bellum: quo ex bello? Verr. III, 124. quod bellum ... versatum est? ib. quo bello? ib. V, 5. quod erat bellum? Phil. VII, 11. quod est tibi ... bellum? ib. X, 4.

beneficium: quod ... beneficium haberetis? Sest. 49. at beneficio sum tuo usus quo? Phil. II, 5. quo beneficio? ib. quod est aliud ... beneficium? ib.

benevolentia: qua benevolentia complectemur (te)? Marcell. 10.

caedes; quae caedes ... facta est? Catil. II, 7.

calamitas: quae tanta calamitas? Quinct. 49. cui novae calamitati locus ullus relictus esset || esse ||? Sulla 91.

cantus, carmina: quos cantus! quae carmina (vidi)! Milo 80.

castra: quae ... castra sumentur? Phil. XII, 28. quae tandem (castra)? ib. XIII. 26.

casus: quis casus ... possit ... delere? Deiot. 37.

causa: quam ob causam? Sex. Rosc. 40. 54. Verr. V, 75. 141. Tull. 55. Cluent. 92. quam ob causam ... tantis praemiis donabantur? Sex. Rosc. 108. qua de causa? Qu. Rosc. 7. 22. quae causa fuit honestior? Verr. I, 21. quae fuit igitur causa? ib. 80. quae causa (est)? ib. III, 30. Milo 49. qua de causa excitatum esse dicamus ... tam infestum odium? Verr. III, 157. quae haec causa est? ib. IV, 7. quae fuit causa? ib. 10. quam ob causam .. reservasti? ib. V, 67. quae ... causa? ib. 145. quae causa tum subiciebatur? ib. 146. quam ob causam ... excogitata (diligentia)? ib. 156. quae haec est causa? Font. 12. quam causam ... dixerat? Cluent. 110. quae fuit .. causa quaerendi? ib. 183. quae Sullae est (causa)? Sulla 15. quae ... fuit causa? ib. quae causa maior ... esse potuit? dom. 10. quam causam ... adferes? Vatin. 5. quae fuit .. causa? Cael. 56. quam potes adferre causam? Piso 47. quae fuisset .. iusta causa? Milo 36. in qua causa non potuisse (tueri)? ib. 102. quae (causa) est grata? ib. 102. quam causam ... adferebat? Phil. II, 53. quae est ... causa posita? ib. VIII, 8. quae causa iustior est? ib. 12. quam .. causam esse belli (censetis)? ib. XI, 3.

celebratio: ſ. domus; Sulla 73.

celebritas: quae celebritas oppidorum! Quir. 4.

celeritas: quae celeritas! Phil. X, 11.

censor: quis censor aut legem metueret .. aut animadversionem tuam ..? Verr. II, 139. quem censorem? Phil. VI, 14.

certamen: quod mihi igitur certamen esset? Piso 20.

circumscriptor: ſ. veneficus.

Charybdis: quam ... Charybdim .. fingendo exprimere potuerunt? har. resp. 59. quae Charybdis tam vorax (est)? Phil. II, 67.

civis: cui civi supplici non ... fidem porrexit? Verr. V, 153. quis civis fuit? sen. 28. quis me non modo civis, sed socius recipere ... dubitavit? dom. 85. quem ... civem ... est insectatus? Sest. 110. quem ... civem ... commendavit? ib. 128. quem civem! Vatin. 25. qui civis! Planc. 27. quis .. civis ... faveret? Deiot. 6. quis erit tam improbus civis? Phil. VI, 16. quis est civis ... tam oblitus beneficii? ib. 18. quem .. civem .. ornabitis? ib. X, 7. quos civis! ib. XIII, 29.

civitas: quae civitas fuit? Verr. V, 53. imp. Pomp. 54. ><. quam civitatem sanctam (putatis)? ib. 65. quae civitas est? ib. 66. quam civitatem ... vendidit? Phil. III, 10.

clades: quae enim || quaenam || ... tanta clades aut quod bellum ... versatum est? Verr. III, 124.

clamor: quem clamorem (factum putatis)? ib. IV, 52.

cliens: ſ. amicus; Fr. B. VIII, 2.

cogitatio: quae cogitatio (est)? Phil. X, 4.

cognitio: quae tua fuit cognitio? Phil. II, 100.

colonia: quae colonia est in Italia? Verr. V, 58.

comitatus: qui comitatus in inquirendo! Flacc. 13. ingressus ... est quo comitatu! Phil. XIII, 19.

comitia: quae .. haec comitia? Phil. XI, 19.

communitas: quae vobis potest ... esse communitas? Phil. VI, 3.

concitatio: qua ex concitatione animorum? Sest. 77.
concursatio: quae concursatio percunctantium? leg. agr. II, 94.
concursus: quem concursum ... factum putatis? Verr. IV, 52. quos concursus (fuisse existimatis)? Cluent. 192. qui concursus? Flacc. 74. quos concursus facere solebat! Deiot. 28.
condicio: quae est ista condicio? Verr. III, 20. quae .. est condicio? Phil. XII. 11.
confessio: quam ... confessionem ... exspectas? Rabir. 19.
conscius: quo conscio (usus est)? Cael. 57.
consecratio: quae tua fuit consecratio? dom. 106.
consessus: qui ... ille consessus! Phil. V, 14.
consilium: quo consilio? Quinct. 82. Tull. 55. quod initum ... consilium (est)? Catil. IV, 13. quod .. est ... commune tantum .. consilium? dom. 73. quae sunt occultiora (consilia)? har. resp. 55. quod fuit consilium? Phil. II, 100. quae sunt perdita consilia? ib. III, 19. quod .. consilium ... putatis fore? ib. XI, 12.
constantia: qua constantia vir (fuit)! Planc. 27. quae fuit ... tanta constantia? Ligar. 26. qua constantia ... dixit! Phil. II, 14.
consuetudo: quae consuetudo? Verr. V, 76.
consul: quis .. consul ... prohibuit? Sest. 32. quis ... consul fortis esset? Milo 89. qui consul! Phil. XII, 2.
consultum: quo senatus consulto erat hoc legato permissum? Verr. III, 89. quod senatus consultum ... non infirmari potest? Caecin. 51. quod senatus consultum (habuisti)? Piso 47. quo senatus consulto ... decretum (est)? Phil. X, 6.
contentio: quae contentio? dom. 27.
contio: quae contio fuit? Sest. 106.
controversia: quae potest esse controversia? Verr. III, 35.
contumeliae: quas contumelias fore censetis? Phil. XIII, 4. ſ. superbia.
conventus: quem conventum mulierum factum esse arbitramini? Verr. IV, 77.
convivium: quae vero convivia? Sex. Rosc. 134.
copia: quae tanta dicendi copia (potest exsistere)? sen. 1.
corruptor: ſ. veneficus.
crimen: condemnatis Scamandrum: quo crimine? Cluent. 61. quod ... crimen exspectas? Rabir. 19. quod .. est ... crimen? Cael. 23. quo ... crimine peccatoque perierunt? ib. 71.
criminatio: criminatio tua quae est? Qu. Rosc. 37.
crudelitas: quae ista tanta crudelitas est? Sex. Rosc. 146. quae potest esse ... crudelitas? Catil. IV, 11.
crux: quae cruces? Piso 44. quae crux ... potest satis supplicii adferre? Deiot. 26.
cupiditas: quae est .. ista cupiditas? Phil. I, 21.
cura: surrexi, qua cura! Cluent. 51. quae cura! Phil. X, 11.
cursus: quem .. cursum ... tenere potuisset? Phil. VIII, 11.
custodiae: quae sunt istae custodiae? Verr. V, 68.
dea: quae dea est? dom. 116.
decemvir: quos ... x viros fieri volt? leg. agr. II, 21.
decuria: quas decurias (scribamus)? Verr. III. 28. quae est ista tertia decuria? Phil. I, 20.
dedecus: quod tantum .. dedecus? Quinct. 49. quod ... dedecus non haeret? Catil. I 13.
deductio: quae erit ... deductio; leg. agr. I, 16.
defensio: defensio mea quae est? Qu. Rosc. 37. quae est ista defensio? Verr. II, 26. quae est igitur defensio? ib. III, 225. quae defensio? Font. 12. quae a quoquam excogitata defensio? Cluent. 48. quae ... defensio ... potuit obsistere? ib. quae potest esse ... defensio; Phil. II, 84.
deprecatio: quae deprecatio est ... reliqua? Verr. IV, 112.
descriptio: ſ. ratio; leg. agr. I, 16.
desperatio: quae ... desperatio vitae! Phil. II, 88.
deverticula: quae deverticula flexionesque quaesisti? Piso 53.
deus: qui deus appellandus est? Quinct. 94. quem tibi aut deum aut hominem auxilio futurum putas? Verr. IV, 101. quem deum ... posse opitulari ... credamus? Marcell. 23. quis .. nobis, quis populo Romano obtulit hunc ... deus? Phil. V, 43.
dies: quo die? Quinct. 79. ><. Qu. Rosc. 13. Milo 45. quis .. dies fuit? Muren. 46. qui dies? ib. 82. qui hic inluxit dies? Piso fr. 1. quem potes recordari .. inluxisse tibi diem laetiorem? Phil. I, 30. quo senatus die laetior? quo populus Romanus? ib. 32. qui tibi dies ille .. fuit? ib. II, 90. qui dies ... fuit? ib. 107.
dignitas: cui dignitati vestrae repugno? Sulla 50. quae familiarium dignitas! ib. 73. quae rei publicae dignitas! Quir. 4. qua dignitate! har. resp. 41. quae (dignitas) .. potest esse maior? Phil. III, 22.
dilatio: quae ... dilatio temporis (est)? Phil. III, 2.
dilectus: qui .. dilectus centurionum! Phil. V, 22.
diligentia: quae ista nova diligentia? Verr. V, 156.
direptio: quae direptio sociorum? Verr. III, 88.
discordia: quas ... discordias ... definiri putem? har. resp. 53. quae potest esse maior discordia? Phil. VII, 23.
disputatio: qua disputatione orationem refellam? Flacc. 23.
dolor: quo dolore meretricis domum venisse arbitramini (talis viros)? Verr. I, 137. quo dolore animi dicam? ib. V, 158. qui est dolor! Font. 49. qui huius dolor! Muren. 89. qui dolor animorum? Flacc. 74.
domus: quam tu domum, quam urbem odisti? Verr. II, 52. quam domum satis clausam ... fuisse (putatis)? imp. Pomp. 65. quae domus [quae] celebratio || quae domestica celebritas ||! Sulla 73. quae .. est ... tanta domus? har. resp. 11. quae .. domus? Phil. II, 48.
dubitatio: dubitatio damnationis ... quae poterat esse? Verr. III, 70.
edictum: quod magistratus edictum ... non infirmari potest? Caecin. 51.
effrenatio: quae effrenatio .. animi! Phil. V, 22.
effusiones: quas effusiones fieri putatis? Sex. Ross. 134.
egestas: ſ. spes; Flacc. 6.
eloquentia: hominem ... qua eloquentia ... praeditum! Cluent. 141. qua eloquentia! har. resp. 41. ><. quae potest eloquentia ... confutare? Scaur. 19.
eques: equester ordo, at quorum equitum! Rabir. 20. quis .. eques Romanus ... fuit? Phil. II, 16.
error: ſ. aestus.
everriculum: quod ... huiusce modi everriculum ... fuit? Verr. IV, 53.
Euripus: quem Euripum tot motus ... habere putatis? Muren. 35.

exemplum: quo exemplo? Verr. I, 124. III, 198. V, 75. dom. 127. quod exemplum ex tot hominum rationibus relatis .. est? Verr. I, 36. quae ista sunt exempla multorum? ib. III, 209. ad quae me exempla revocas? ib. 210. quae sunt ... exempla? ib. 212. quod exemplum? ib. V, 76. quo exemplo legem ... tulisti? dom. 43. quod exemplum (habuisti)? Piso 47. quod ... habemus inlustrius exemplum? Phil. III, 15.

exspectatio: quae est .. exspectatio? Phil. III, 2.

facetiae: quibus facetiis praeditum! Cluent. 141.

facinus: quod facinus a manibus ... afuit? Catil. I, 13. quod ... facinus admisit? Sulla 16. quod in me tantum facinus admisi? Milo 103. quod facinus? Phil. XI, 10. quod facinus ... edidit? ib. XIII, 21.

factum: quod simile factum (est)? Catil. IV, 13.

facultas: quae tanta facultas dicendi aut || et || copia? Verr. a. pr. 10. quae facultas dicendi ... potuit obsistere? Cluent. 48. quae facultas ... relinquetur? leg. agr. II, 75.

familiaritas: quae ... potuit familiaritas esse tanta? Cael. 58.

fanum: quod fanum denique quod non eversum atque externum non relinqueris? Verr. II, 52. quod .. fanum putatis ... religiosum? imp. Pomp. 65. quod fanum ... (tam sanctum) fuit? prov. cons. 7.

fastidium: quod .. tantum fastidium est? Phil. XI, 38.

favor: quem favorem secum in scenam attulit! Qu. Rosc. 29.

fax: quam facem! Phil. XI, 10.

ferocia: quam ferociam fore putatis? leg. agr. II, 96.

festinatio: quae festinatio! Phil. V, 22.

fides: quae fides ... potuit ... dari? Rabir. 28. quam fidem possunt (habere)? Flacc. 21. qua fide (fuit)! ib. 89. quae potest esse maior fides? Phil. VI, 11. quam fidem? ib. XIII, 42.

fiducia: quae fuit ista ... fiducia? Scaur. 23.

finis: quem ad finem? Verr. V, 75. quem ad finem sese .. iactabit audacia? Catil. I, 1. quem .. ad finem putas ... fuisse? Cael. 11.

flagitium: quod flagitium ... afuit? Catil. I, 13. quod flagitium ... concepit? Sulla 16. quae flagitia ... reperietis! ib. 76. quod ... tantum flagitium exstitisse auditum est? Phil. II, 57.

flamma: quae flamma ... fuisset? Phil. X, 11.

fletus; quem fletum totius Asiae fuisse (putatis)? Verr. I, 76. quos putatis fletus mulierum, quas lamentationes fieri solitas esse? ib. IV, 47. quem .. fletum mulierum (factum putatis)? ib. 52. quem fletum (factum esse arbitramini)? ib. 77.

foedus: quod foedus ... non infirmari potest? Caecin. 51. quod foedus (est)? Balb. 23.

forma: quae forma regionum! Quir. 4.

formido: quae formido! Phil. II, 88.

formula: quae ... formula non infirmari potest? Caecin. 51.

fortuna: quae fortuna ... possit ... delere? Deiot. 37. cuius .. fortunae studia ... obtulerunt? Phil. I, 30.

frater: quis hoc frater fratri, quis parens filio tribuit? Qu. Rosc. 3.

frequentia: qua frequentia ... consentiunt! Catil. IV, 15.

fretum: quod ... fretum ... tot motus ... habere putatis? Muren. 35.

fructus: ex quo fructu nummos ... inveniret? Verr. III, 198. quos .. fructus ... tulit? ib. V, 125.

fruges: quae fruges! Quir. 4.

fuga: quae tua fuga! Phil. II, 88.

furor: qui fuit tuus ille tantus furor? Vatin 26. qui .. tantus furor in Caelio? Cael. 15. cuius tanti furoris fuit? Deiot. 15. quo furore ... rapiebat? Phil. XIII, 18.

ganeo: ſ. veneficus.

gaudium: quibus gaudiis exsultabis! Catil. I, 26.

gemitus: ſ. luctus; Verr. I, 76.

genus: quod ... genus pecuniae cogendae praeteriit? Verr. II, 120. quod genus hominum .. proferre possum || possis || ? ib. 166. quod est aliud in illa provincia genus hominum? ib. 168. quod .. genus esse belli potest? imp. Pomp. 28. quod tam divinum ... genus orationis (potest exsistere)? sen. 1. quod genus imperii ... non reperiebatur? Sest. 66. quod genus .. est illud ostentationis? Rab. Post. 38. quod est .. hoc accusationis .. genus? Scaur. 23. cuius generis ... studia ... obtulerunt? Phil. I, 30.

gladiatos: ſ. veneficus.

gradus: in quo .. iniuriae gradu resistere incipiet? Verr. III, 220.

gratiae: quae tibi tum gratiae sunt a me actae! quae a senatu! quae a bonis omnibus! Flacc. 102.

gravitas: qua gravitate verborum ... dicam? Verr. V, 158. quae gravitas exstitit! Flacc. 103. qua gravitate vir! har. resp. 41. qua gravitate sententiam dixit! Phil. II, 14.

gurges: quem gurgitem! Phil. XI, 10.

homo: cuius hominis fides imploranda est? Quinct. 94. qui homo? Sex. Rosc. 38. Planc. 27. quem hominem? Qu. Rosc. 49. quem hominem (damnasti)? Verr. II, 110. quem hominem absentem .. condemnasti?] ib. II, 110. quem hominem .. tanta, tam insigni iniuria adfecisti? ib. 110. de quo hoc homine auditum est ..? ib. 158. cohors ista quorum hominum est? ib. III, 28. quorum hominum (civitas)? ib. 75. Agyrinensis ager, quorum hominum! ib. 120. cuius hominis? ib. IV, 22. quem tibi aut hominem ... aut vero deum ... auxilio futurum putas? ib. 78. quem ego hominem accuso? ib. 104. apud quos homines? ib. V, 68. de quo homine ... tam praeclara iudicia fecistis; imp. Pomp. 43. quorum hominum || quo numero hominum ||? leg. agr. I, 16. qui homines possidebunt? ib. II, 82. qui homines? Flacc. 74. qui sunt homines ... palam nominati?, dom. 13.

honos: qui ab illo in me honos (praetermissus est)? dom. 27. quem honorem ... consecutus erat? Phil. II, 110. quis est tantus honos? ib. V, 37.

hospes: quis hospes aspexit? Piso 53.

hostis: quo hoste superato contionem ... advocare ausus es? Verr. III, 185. nobilis urbis atque plenas fateris ab hostibus esse captas. quibus autem hostibus? Piso 91.

humanitas: quae humanitas civium! Quir. 4.

iactura: quae iactura! Flacc. 13.

ignominia: quam habet ignominiam! Phil. VI, 6.

imbecillitas: quae .. te tanta mentis imbecillitas tenuit? dom. 105. qua imbecillitate! Phil. VII, 12.

immunitas: quam .. immunitatem ... vendidit? Phil. III, 10.

imperator: quem .. imperatorem possumus ullo in numero putare? imp. Pomp. 37. quem imperatorem? Phil. IV, 14.

impetus: quos impetus ... fore putatis? leg. agr. II, 96.

imprudentia: qua imprudentia est? Qu. Rosc. 45.

impudentia: quae impudentia? Verr. I, 36. qua impudentia putatis eum ... fuisse? ib. III, 155. quae ista impudentia? ib. IV, 7. quae *est* haec impudentia? leg. agr. II, 57. tua .. quae tanta impudentia est? dom. 20.

indicium: quod .. maius indicium exspectatis? Piso 16.

ingenium: quod est ingenium lautum? Verr. a. pr. 10. quod ingenium ... potuit obscistere? Cluent. 48. quo ingenio! har. resp. 41.

inhumanitas: quae est ista ... inhumanitas? Deiot. 32.

inimicitiae: quae fuerunt inimicitiae ... graviores? prov. cons. 22.

inimicus: quis est .. inventus inimicus? Balb. 58.

iniuria: quae civitati facta est iniuria? Flacc. 57. quae vobis sit iniuria? ib. 65. quae .. possit iniuria ... delere? Deiot. 37.

inlecebra: quae tanta ... iuventutis inlecebra fuit? Catil. II, 8.

insula: *quae* || quam || tam parva insula fuit? imp. Pomp. 54.

intellegentia: f. studium; Sex. Rosc. 49.

interceptio: quae interceptio poculi? Cluent. 167.

intercessiones: quas tu mihi .. intercessiones? Phil. I, 25.

interpretes: quos .. prudentissimos interpretes, .. quos peritissimos, ... quos diligentissimos ... esse arbitramur? Balb. 45.

introitus: f. adventus.

iter: quod iter ... fuisse existimatis? Cluent. 192. quod iter! Phil. III. 24. V, 22.

iucunditas: quae potest esse vitae iucunditas? Planc. 80.

iudex: quem iudicem ... haberes? Planc. 43.

iudicium: quod est hoc iudicium? Quinct. 42. quo iudicio damnabitur? Sex. Rosc. 113. quod esset iudicium? Verr. III, 30. ista multa iudicia quae sunt? Cluent. 83. quae iudicia parricidiorum ... reperietis! Sulla 76. non fuit in me poena ulla peccati; at fuit iudicii. cuius? dom. 77. quae ... exspectat iudicia? Phil. III, 25. quae exspectas .. iudicia? ib. IV, 6. quod iudicium senatus (habet)! ib. VI, 6.

ius: quo iure? Verr. III, 198. leg. agr. III, 7. dom. 127. Phil. I, 26. II, 103. XI, 28. quo id iure ... fecisti? Verr. III, 118. quod est ... ius? ib. V, 76. quo iure fecisti? ib. V, 151. quo is iure amittit civitatem? Caecin. 98. quo iure ... dixit? Cluent. 147. quod est .. ius adoptionis? dom. 34. quo iure ... legem ... tulisti? ib. 43. quod ius (habuisti)? Piso 47. quod ius ... habere potuissent? Milo 78. quo iure equitatum ... abduceret? Phil. XI, 27.

Kalendae: quas Kalendas Iunias exspectasti? ib. Phil. II, 100.

labor: qui tantus fuit labor? dom. 27. quos labores ... recusare debemus? Phil. VIII, 32.

laetitia: qua laetitia perfruere! Catil. I, 26.

lamentatio: quas lamentationes fieri solitas esse (putatis)? Verr. IV, 47. quae utriusque lamentatio! Muren. 89.

latera: quae latera ... querimoniam possunt sustinere? Verr. IV, 67.

latro: f. veneficus.

laudatio: quae est ista laudatio? Verr. IV, 19. quae est ista .. laudatio? ib. V, 58.

laus: quae ... tribuenda laus esset? Milo 82. te ... quibus laudibus efferemus? Marcell. 10.

legiones: legiones abducis a Bruto, quas? Phil. X, 6.

lepor: quo lepore ... praeditum! Cluent. 141.

levitas: f. spes; Flacc. 6.

lex: quam legem [corrigit]? Verr. III, 20. quae lex (concessit)? ib. 181. quae lex ... non infirmari potest? Caecin. 51. qua lege? Cluent. 91. dom. 127. har. resp. 33. Rab. Post. 11. 12. Phil. XI, 28. quam legem (habuisti)? Piso 47. quae lex melior (est)? Phil. I. 19.

libido: quae erat ista libido? Verr. V, 145. quae libido ab oculis ... afuit? Catil. I, 13. quas ... libidines ... reperietis? Sulla 76.

litterae: quae ... litterae reperientur? Phil. II. 33.

locus: qui locus ... primus datus est? Quinct. qui locus ingenium patroni requirit? Sex. Rosc. 34. quo loco? Verr. II, 160. quo ex loco in quem locum ne portarent? ib. III, 191. locus qui potest esse? ib. V, 10. qui locus est? Muren. 82. Phil. II, 33. hoc verbum UNDE utrumque declarat, et ex quo loco et a quo loco; Caecin. 87. quis ... locus ... tam firmum habuit praesidium? imp. Pomp. 31. in quae loca? leg. agr. I, 16. quibus in locis? ib. II, 66. quo in loco nobis ... proderit? Sulla 77. qui locus ... non erat alicui destinatus? Sest. 66. quis est .. locus? ib. 128. quo in loco traditum (venenum)? Cael. 58. qui locus aut lucus ... sanctus fuit? prov. cons. 7. qui locus (est)? Balb. 13. qui locus ... fuit? Milo 40. quem locum ... obtinuisti? Phil. II, 71. qui locus ... esse potest? ib. 87.

luctus: quem luctum et gemitum Lampsacenorum (fuisse putatis)? Verr. I, 76.

lucus: f. locus; prov. cons. 7.

ludus: quos ludos? har. resp. 21. qui sunt ludi minus diligenter facti? ib. quos ... ludos minus diligenter factos .. esse dicunt? ib. 22. qui .. aut ludi aut dies || ludi aut auditiones || laetiores fuerunt? Phil. X, 8.

macies: qua macie! Phil. VII, 12.

maeror: qui illius maeror erit! Muren. 89.

magister: quem (librum) tibi magister ludi nescio qui .. dedit! div. Caec. 47.

magnitudo: quae magnitudo observantiae ... respondere poterit? sen. 24.

maiestas: quae verstra maiestas! Quir. 4.

maleficium: cuius maleficii? Cluent. 62. cuius .. maleficii tanta ista poena est? Phil. I, 12.

mandata: quae mandata! Phil. VIII, 24.

manus: qua manu? har. resp. 33.

mater: quae mater (oppugnat)? Cluent. 199.

memoria: quae memoria ... respondere poterit? sen. 24.

mendum: quod mendum ista litura correxit? Verr. II, 104.

mens: qua mente? har. resp. 33. quae tua mens? Ligar. 9. quae mens (est)? Phil. X, 3.

meritum: quod istius tantum meritum? Planc. 71.

metus: quo ... metu adductus ... conatus est? Cluent. 170. quo metu ... miseras nationes futuras (censetis)? leg. agr. II, 45. qui metus erat tunicatorum illorum! ib. 94.

miles: quis .. miles fuit? quis, qui nescirit ..? quis, qui non indoluerit? Phil. II, 61.

moderatio: quam moderationem putatis ... contionum fuisse? Flacc. 17.

modus: cuius modi cohortem putatis hoc principe fuisse? Verr. II, 34. cuius modi putamus esse illa quae negat ..? ib. II, 141. illa cuius modi sunt? ib. III, 36. hoc ... cuius modi est? leg. agr. I, 7. cuius modi est illud? ib. II, 58. qui modus tibi fuit frumenti aestimandi? qui honorarii? Piso 86. quo modo: f. **modus**, IV, 1, b. (B. III, S. 187). quem ad modum: f. **modus**, IV, 2. ad (B. III, S. 188).

monstrum: quod umquam huiusce modi monstrum aut prodigium audivimus? Verr. II, 79. quod hoc monstrum ... misimus? ib. IV, 47. quod tantum monstrum ... natum esse dicamus? Cluent. 188.
mos: quo id potius more fecisti? Verr. III, 118. quo more || quo modo ||? ib. 198. quo more ... legem ... tulisti? dom. 43. quem hunc morem ... inducimus? Rab. Post. 9.
mulier: quae mulier infamis ... inveniri potest? Catil. II, 7. quae mulier ... interficere non auderet? Milo 82.
multitudo: ea multitudo quae erat? Sex. Rosc. 93. quae fuit ista multitudo? Muren. 68. quae ex quoque ordine multitudo! Sulla 73.
municipium: quod ... municipium (est)? Verr. V, 58. quod te municipium vidit? Piso 53. quod .. municipium non contemnit? Phil. III, 15.
munus: quo .. decepti munere? har. resp. 50.
natura: quae tam fera immanisque natura? Sex. Rosc. 146.
navis: quae navis tam volgata omnibus (fuit)? har. resp. 59.
necessitas: quae necessitas eum tanta premebat? Sex. Rosc. 97.
negotium: cuius negotii publici cogitari ... curatio potuit? Sest. 66.
nepos: quis tam perditus ac profusus nepos ... sic dissolutus fuisset? Quinct. 40. quis nepos ... inveniri potest? Catil. II, 7. quis .. nepos tam libere est ... volutatus? har. resp. 59.
nervi: qui ... nervi esse potuerunt? Sest. 16.
nex: latroni quae potest inferri iniusta nex? Milo 10.
nomen: quo te nomine appellemus? Quinct. 56. quo alio nomine pecuniae publicae faeneratio est appellanda? Verr. III, 168. quod .. nomen ... clarius fuit? imp. Pomp. 43. quo .. nomine? Sulla 21. quo nomine appellem eos? Fr. B. XV, IV, 4.
nota: quae nota ... non inusta ... est? Catil. I, 13. quas notas facinorum ... reperietis! Sulla 76.
nox: quae nox? Muren. 82.
numerus: quem numerum, quem ordinem proferre possum || possis || ..? ib. II, 166. ex quo iudicum numero? ib. III, 70. ex quo numero? ib. ex quo potius numero? ib. IV, 3. quo numero fuisti? Phil. II, 71.
nundinatio: quam ... nundinationem iuris ... fore putatis? leg. agr. I, 9.
oblivio: quae .. delebit oblivio? Deiot. 37.
occasio: quae .. non modo occasio, sed etiam causa ... fuit? Milo 40.
oculi: quibus ... illum oculis intueri (poteritis)? Phil. VII, 21.
odium: quod ... excitatum esse dicamus ... tam infestum odium? Verr. III, 157. quod erat odium! Cluent. 109. quod mihi odium ... fuit? prov. cons. 24. quod (odium) fuit ... tam crudele? Planc. 71.
officium: quod officium .. commemorari .. potest? Quinct. 68. quibus .. officiis ... beneficia remunerabor? sen. 30.
ora: quae est .. ora? Balb. 13.
oratio: quae potest oratio par inveniri? imp. Pomp. 29. quae fuit oratio || oratio tua ||? Phil. I, 31. qua oratione ... dixit! ib. II, 14.
ordo: quem ordinem proferre possum || possis ||? Verr. II, 166. cuius erat ordinis? Cluent. 104. cuius ordinis ... studia ... obtulerunt? Phil. I, 30. quis est iste ordo? ib. VI, 14.
ornamentum: quibus ornamentis adversor tuis? Sulla 50. quae habebit || habet || ornamenta? ib. 88. quod ... est tributum .. ornamentum? Phil. XIII, 41.
os: quod erat os tuum? Verr. III, 187. quo ore vos commisistis? ib. IV, 26. quo ... ore mentionem ... facitis? Cluent. 65. quod os adferes? Vatin. 5. quod habent os! Rab. Post. 34. quo ore? Phil. II, 103. quo ore vos .. poterit ... intueri? ib. VII, 21.
pactio: quas pactiones ... fore putatis? leg. agr. I, 9.
pactum: quo .. pacto illi Apenninum ... perferent? Catil. II, 23. quo se pacto gerunt? Sest. 75. quo pacto? Cael. 58.
pallor: ſ. tremor.
par: quod .. par amicitiae consularis fuit ... coniunctius? dom. 27.
parens: ſ. frater; Qu. Rosc. 3.
parricida: ſ. veneficus.
pars: quae pars operae aut opportunitatis in scriba est? Verr. III, 183. qua ex parte? ib. V, 5. quam partem causae tibi daremus? Flacc. 83. quae sunt .. meae partes? Balb. 1. quarum partium? Phil. V, 32. hae .. quae sunt partes? ib. XIII, 47.
patronus: quem ... patronum adoptavit? Phil. VI, 13.
pax: quae potest pax esse? Phil. VII, 21. quae pax potest esse certior? ib. VIII, 5. quae pax potest esse maior? ib. 6. quae pax potest esse? ib. XIII, 5. pax esse quae potest? ib. 21.
pecunia: pecuniam petis, Fanni, a Roscio. quam? Qu. Rosc. 16. quae ... pecuniae cellae nomine coactae sunt? Verr. III, 212. cuius pecuniae quinquagesima est? Font. 7.
peragratio: quae fuit .. peragratio! Phil. II, 57.
perfidia: ſ. spes; Flacc. 6.
periculum: quo periculo miseras nationes futuras (censetis)? leg. agr. II, 45. quod .. est periculum? Phil. VIII, 29.
perturbatio: qua .. istum perturbatione mentis ... fuisse censetis? dom. 140. quae perturbatio! Phil. II, 108.
pestis: quam .. ad pestem ... impelli non poterit? Phil. I, 22. cui pesti ... restitit! ib. X, 9. quae pestis Graeciae fuisset? ib. 11.
pirata: ſ. praedo.
poena: qua is tandem poena adficietur? Sex. Rosc. 113. quam poenam (narras)? Verr. IV, 85. quae potest .. maior esse poena? har. resp. 39. quae ... poena accidere potuit? prov. cons. 14. quae est igitur poena? Piso 43. 44. quae est .. alia (poena) praeter mortem? Ligar. 13.
pontifex: quem reperiet pontificem? dom. 120.
populus: quem populum? Verr. I, 83. qui populus? Phil. I, 26.
portentum: quod hoc portentum ... natum esse dicamus? Cluent. 188.
posteritas: quae ... posteritas (reperietur)? Phil. II, 33.
potestas: qua potestate? dom. 127. quam potestatem habuisti? Piso 47.
praeda: quae est ista praeda? Verr. III, 88. qua ex praeda ... haec abs te donatio constituta est? ib. 186.
praedicatio: quae praedicatio ... praetermissa est? dom. 27.
praedo: quis umquam praedo fuit tam nefarius, quis pirata tam barbarus? Sex. Rosc. 146.
praefatio: quae .. tua praefatio donationis fuit? Verr. III, 187.
praemium: quod ob praemium? Verr. V, 110. quod ... praemium dari par fuisset? Rabir. 31.

quod .. esset praemium dignitatis? Flacc. 1. quod .. praemium satis magnum est? Milo 58. quod praemium ... vendidit? Phil. III, 10.

praesidium: quod praesidium ... reliquum est? Font. 47. quod .. praesidium erat? Phil. IV, 4.

praetor: haec hereditas quo praetore Dionis filio venerat? Verr. III, 20.

praetorii: qui .. praetorii || quid .. praetorius || ? Phil. XIII, 30.

praetura: quae est ista praetura? Verr. II, 46.

princeps: quem principem renuntiavit? leg. agr. II, 22.

prodigium: quod prodigium in provinciam misimus? Verr. IV, 47.

profectio: quae .. profectio! Phil. III, 24.

provincia: quam provinciam tenuistis ... liberam? imp. Pomp. 32. quae provincia ... non reperiebatur? Sest. 66. quae est ... provincia? Scaur. 44. quae provincia est? Phil. VII, 3.

publicanus: quis non tulit publicanus? Planc. 35.

pudor: quo tandem pudore talis viros, quo dolore meretricis domum venisse arbitramini? Verr. I, 137.

pulchritudo: quae pulchritudo urbis! Quir. 4.

pulvinar: quo pulvinari? har. resp. 33.

quaestio: *ad* quam quaestionem? Cluent. 89. quae erat ... quaestio? Milo 60.

quaestorii: qui quaestorii! Phil. XIII, 30.

querella: quae querella! Flacc. 74. quae est querella? Ligar. 25.

questus: qui .. quaestus, qui maeror dignus inveniri ... potest? Quinct. 94.

ratio: qua ratione .. primum nuntiavit? Sex. Rosc. 96. qua ratione factum est? ib. eius hominis bona qua ratione venierunt? ib. 125. quae ratio tibi cum eo intercesserat? Qu. Rosc. 41. quae ratio est? Verr. III, 30. quae erat ratio decumanis? ib. 113. qua ratione quisquam ... inventus est? ib. 124. qua ratione ei revocabuntur? ib. 128. quae est ergo ista ratio? ib. 173. quam habet rationem non quaero aequitatis ..? ib. 195. qua ratione? ib. 197. quae praedandi potest esse ratio? ib. V, 10. quae ... ratio atque descriptio (erit)? leg. agr. I, 16. quae ratio ... non reperiebatur? Sest. 66. quae ratio fingitur? Cael. 58. quae malum est ista ratio? Scaur. 45. Phil. X. 18. Fr. A. VI. quam attulisti rationem? Phil. II, 56. quae potest esse ... ratio? ib. IV, 14. quae est .. ista tua ratio? ib. X, 3. quae est .. ratio? ib. XI, 20. quam habet in se rationem, quam consuetudinem, quam similitudinem veritatis? Fr. A. III, 1.

reditus: qui ... reditus (erat)? Phil. II, 48. 76. 108.

regio: quae regio orave .. erat latior? Sest. 66.

regnum: quod ... regnum (ferre non posse)? Sulla 21.

religio: quam mihi religionem narras? Verr. IV, 85. qua religione (fuit)! Flacc. 89. quae tanta religio est? har. resp. 12. quas religiones? Phil. I, 25.

remedium: quod est igitur remedium? quod? Verr. I, 142.

remuneratio: quae remuneratio benevolentiae praetermissa est? dom. 27.

reprehensio: quae erit reprehensio? Verr. III, 220.

res: qua de re controversia est? Quinct. 42. quae me igitur res ... impulit? Sex. Rosc. 2. quae res ea est? ib. 6. quae res igitur tantum istum furorem .. obiecit? ib. 40. quae res eum ... coëgit? ib. 97. qua in re tuam voluntatem laedi a me putas? ib. 145. quam ob rem ... in adversariis relinquebas? Qu. Rosc. 9. cuius rei furtum factum erat? ib. 27. quae res extulit eum? ib. 31. qua re enim primum ille adesse noluit? Verr. II, 44. quam ob rem censores .. conferebant? (pecuniam) ib. 137. quibus rebus id adsecutus es? ib. III, 41. qua re igitur id ... adsecutus es? ib. quam ob rem imperabas? ib. 71. qua re putabas emptori lucrum addi oportere? ib. quem ob rem imperasti? ib. 101. quam ob rem removebat? ib. 112. qua re nisi vi et malo cogebantur? ib. 118. quibus rebus gestis ... contionen ... advocare ausus es? ib. III, 185. SORS DUCITUR. quam ob rem? ib. IV, 143. quam ob rem ... gratissimus ... fuit? ib. V, 66. hoc tu quam ob rem non fecisti? ib. 67. quam ob rem ... occultatus est? ib. quam ob rem supplicium non sumpsisti? ib. quam ob rem sciebas? ib. V, 74. quam ob rem .. suspicabare? ib. quam ob rem? Tull. 52. Rab Post. 34. quibus .. in rebus vis intelligi potest? Caecin. 31. quae res valuit? ib. 53. quae res est? imp. Pomp. 27. quam ob rem tota ista res ... ageretur? Cluent. 87. quam ob rem ... sententiam fertis? ib. 147. quam ob rem id vellet inimicus offerre? ib. 171. quibus .. rebus oppugnas? Flacc. 6. quae res .. impellit? Sest. 134. quas res gessisti? Piso 38. cuius .. te rei cupiditate arsisse defendes? ib. 56. quas res divinas (vidi)! Milo 80. quae .. res ... est gesta maior? quae gloriosior? quae commendatior ..? Phil. II, 32. quae res ... subvenire potuisset? ib. 36.

res publica: quam rem publicam habemus? Catil. I, 9.

reus: quis reus (erat)? Qu. Rosc. 42. quis erit umquam posthac reus tam perditus? Verr. II, 27. quo de reo? Rab. Post. 12.

risus: qui risus hominum! Phil. II, 73.

sacrificium: quod sacrificium tam vetustum est? ... quod .. tam occultum? har. resp. 37.

salus: quam .. salutem ... attulisti! Phil. III, 27.

saxa: quae saxa? Piso 44.

saxetum: quod est tam asperum saxetum? leg. agr. II, 67.

scelus: quod tam infestum scelus ... natum esse dicamus? Cluent. 188. quo scelere polluti (ludi)? har. resp. 21. quae scelera vidistis? Sest. 53. quod tantum est ... scelus? ib. 145. quod scelus! Phil. XI, 10. quod scelus ... edidit? ib. XIII, 21. quo scelere? ib. XIII, 22.

scopulus: quem ... in scopulum non incidit? Fr. A. V, 4.

sedes: quae sedes (est)? Balb. 13.

senator: quis ... senator recusavit || accusavit || ? Cluent. 150. quis eum senator appellavit? Catil. II, 12. quem ... constantissimum senatorem ... iudicavistis? Flacc. 8.

senatus: quem senatum (narras)? Verr. IV, 85.

sensus: qui sensus erat armorum tuorum? Ligar. 9. qui est iste tuus sensus? Phil. X, 4.

sententia: quam sententiam dixi? dom. 9. quae sententia .. legis (est)? ib. 53. quae .. est ista sententia? Phil. XIV, 2.

sermo: qui sermo alius ... fuit? Vatin. 31.

servitus: quae .. est ista .. servitus? Phil. I, 15.

servus: de quibus servis habebatur (quaestio)? Cluent. 182. quibus servis (commisit)? Cael. 57.

sicarius: ſ. veneficus.

signum: quae signa sustulit! Verr. I, 50. quod signum ... est? ib. V, 127.

silentium: quo silentio sunt auditi! Sest. 108.

similitudo: ſ. ratio; Fr. A. III, 1.

simulacrum: quo simulacro? har. resp. 33.

simultas: quae simultas? dom. 27.

societas: quae tanta societas? Sulla 16. quae est ista societas? Balb. 23.

socius: quem socium defendistis? imp. Pomp. 32. quo socio (usus est)? Cael. 57.

solacium: quod solacium reliquum est? Font. 47. quae solacia reliqua vitae (habebit)? Sulla 88.

sollicitudo: qua sollicitudine (surrexi)! Cluent. 51. quas sollicitudines ... recusare debemus? Phil. VIII, 32.

solum: quod solum tam exile ... est? leg. agr. II, 66.

species: quae species Italiae! Quir. 4.

specimen: quod minimum specimen in te ingenii? Piso. fr. 2.

spes: quam spem || rem || et exspectationem ... attulit! Qu. Rosc. 29. ad quam spem tam perfidiosum, tam importunum animal reservetis? Verr. I, 42. qua spe ... tenebuntur? ib. V, 126. quae spes ... reliquetur? leg. agr. II, 75. ante quam dico a quibus (testibus laedatur), qua spe, qua vi, qua re concitatis, qua levitate, qua egestate, qua perfidia, qua audacia praeditis; Flacc. 6. quam spem ... datis? Sest. 93. quae spes! Phil. V, 22. quae est .. spes? ib. VII, 22.

spiritus: quo spiritu! Phil. VIII, 24.

splendor: quo splendore vir (fuit)! Flacc. 89.

spolia: quibus ex hostium spoliis ... haec abs te donatio constituta est? Verr. III, 186.

spoliationes: quas spoliationes || stipulationes || ... fore putatis? leg. agr. I, 9.

sponsio: sponsio quae .. facta est! Quinct. 84.

statuae: in quibus statuis ista tanta pecunia consumpta est? Verr. II, 142.

strages: quas effecerit || effecit || strages! Phil. III, 31.

studium: quid censes hunc, ... quo studio et qua intellegentia esse? Sex. Rosc. 49. quod studium ... attulit! Qu. Rosc. 29. quo studio ... consentiunt! Catil. IV, 15. quae studia amicorum! Sulla 73. quo studio incendimur! Marcell. 9. quibus studiis prosequemur (te)? ib. 10. quod potest studium esse? Phil. V, 31.

stultitia: qua .. stultitia fuit Roscius? Qu. Rosc. 56. qua stultitia fuissem? Verr. I, 31.

stupor: quo stupore! Phil. VIII, 24.

stuprum: quod nefarium stuprum non per illum (factum est)? Catil. II, 7.

subiector: ſ. veneficus.

sumptus: quos sumptus cotidianos ... fieri putatis? Sex. Rosc. 134. qui sumptus! Flacc. 13.

superbia: quae superbia! Cluent. 109. quae est ista superbia et contumelia? leg. agr. II, 79. qua .. superbia ... repudiavit! Sest. 26.

supplicium: quod supplicium satis acre reperietur? Sex. Rosc. 37. quod supplicium dignum libidine eius invenias? Verr. II, 40. quod .. excogitabitur in eum supplicium? Rabir. 28. quod supplicium (est)? Piso 43. 44.

suspicio: quae ... suspicio conlata ... est? Cluent. 55. quae est .. iacta non suspicio? Flacc. 6. quae fuit ... vel minima suspicio? Sulla 60. quae potest ... ulla ... esse suspicio? Scaur. 6.

tabula: quas iste tabulas .. sustulit! Verr. I, 50. quae tabula picta est? ib. V, 127. quibus tabulis? Rab. Post. 11.

telum: quod in telum non inruit? Fr. A. V, 4.

temeritas: qua temeritate? Cael. 53.

temperantia: quod quidem cuius temperantiae fuit? Phil. II, 6.

tempestas: quae tempestas! Phil. V, 8. quae tempestas ... fuisset? ib. X, 11.

tempus: quo tempore existimas oportuisse ... defendi? Quinct. 60. quo tempore? Qu. Rosc. 13. 37. quo tempore aut qua in re non modo ceteris specimen aliquod dedisti? div. Caec. 27. quo tempore igitur auris iudex erigeret? Verr. I, 28. quod fuit id tempus? ib. 84. quo tempore futurum est? ib. V, 177. quod .. tempus veneni dandi? Cluent. 167. quod .. tempus fuit? Muren. 72. quod tempus? ib. 82. quod ad tempus ... fructus reservabitur? Sulla 77. quod .. tempus erit? sen. 3. quod erat tempus? Milo 39. quod tempus illud .. fuit? ib. 40.

tenebrae: ſ. aestus.

terrae: quibus in terris gestum negotium est? Font. 4.

testamentum: quod ... testamentum ... non infirmari potest? Caecin. 51.

testis: quo teste igitur hoc planum faciam? Qu. Rosc. 42. quem igitur ... testem exspectabis? ib. 42. quibus enim testibus (demonstrem)? Verr. III, 166. quem ... testem ... producere potestis? Font. 16. quibus .. testibus ego hosce possum refutare? Flacc. 7. quos testis? ib. 9. qui testes ab eo prodirent? ib. 83. quibus testibus commodi! Scaur. 13. quo teste (producto)! ib. 29. quo teste? Rab. Post. 11. quo me teste convincas? Phil. II, 8.

timor: quo timore (surrexi)! Cluent. 51. qui timor fuit? dom. 56.

tonitrua: quae ... illa tonitrua! Phil. V, 8.

tremor: quo tremore et pallore dixit! Flacc. 10.

tribunicii: qui tribunicii! Phil. XIII, 30.

tribunus: qui tribunus plebis felix ... fuit? Sest. 16.

tribus: in qua tribu .. ista praedia censuisti? Flacc. 80. quas tribus edidisti? Planc. 38.

turpitudines: quas turpitudines ... reperietis? Sulla 76.

tyrannus: quis tyrannus ... vetuit? Sest. 32.

vastitas: qua ex vastitate? Verr. III, 124. quae vastitas ... fuisset? Phil. X, 11.

ubertas: quae tanta .. potest exsistere ubertas ingenii? sen. 1.

vectigal: quod vectigal .. tutum fuit? imp. Pomp. 32.

vectura: cuius vecturae (difficultate adductus)? Verr. III, 191.

veneficus: quis tota Italia veneficus, quis gladiator, quis latro, quis sicarius, quis parricida, quis testamentorum subiector, quis circumscriptor, quis ganeo, quis nepos, quis adulter, ... quis corruptor iuventutis, quis corruptus, quis perditus inveniri potest qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur? Catil. II, 7.

verbum: quibus verbis ... usus est? Tull. 39. quibus verbis ... decus patriae ... appellant? Flacc. 75. quod .. verbum ... est non plenum humanitatis? Phil. II, 9. quibus verbis? ib. 95.

veterani: quorum .. veteranorum animos ne offendamus? Phil. XI, 38.

vetustas: quae .. vetustas obruet? Deiot. 37. quae vetustas tollet? Phil. XII, 12.

victima: quam potestis ... mactare victimam gratiorem? Flacc. 95.

victoria: de qua victoria ... haec abs te donatio constituta est? Verr. III, 186.

vigiliae: quas vigilias ... recusare debemus? Phil. VIII, 32.

vir: in quem virum? Font. 39. reliquit quos viros! Catil. II, 4. qui vir! Flacc. 90. quos viros Sulla 42. Phil. XIII, 29. quem virum? dom. 21

Vatin. 25. quis ... vir sciens viderat? har. resp. 38. quem ... virum ... vidimus? Sest. 86. cui viro! Milo 75. qui .. vir ... fuisses! Phil. II, 90.
virtus: quam in te tantam virtutem esse ... arbitratus es? Verr. IV, 90. qua virtute ... consentiunt! Catil. IV, 15. quae virtus (exstitit)! Flacc. 103. Phil. X, 11. qua virtute! Planc. 27.
vis: quae vis erat in Volcatio tanta? Verr. II, 26. quae vis (est)? ib. III, 88. quae vires ... querimoniam possunt sustinere? ib. IV, 76. qua vi vocis ... dicam? ib. V, 158. quae vis est? Cluent. 147. quae vis ingenii ... respondere poterit? sen. 24. *quae* vis ... maior ... esse potuit? dom. 10. quae est .. alia vis? ib. 53.
vita: quae vita maxime disiuncta a cupiditate est? Sex. Rosc. 39. quae tua est ista vita? Catil. I, 16. quae est .. vita? Phil. II, 116.
vitatio: quae vitatio oculorum! Phil. III, 24.
volnus: quod tantum ... volnus? Cael. 15.
voltus: quo voltu ... preces repudiavit! sen. 12.
voluntas: quae voluntas est? Font. 15.
vorago: quam voraginem! Phil. XI, 10.
vox: quae vox, quae latera querimoniam possunt sustinere? Verr. IV, 67. quam vocem ... sequi ... velles? Rabir. 22. qua voce? har. resp. 33. quae ... vox fuit? Planc. 34.
urbs: quam urbem adisti? Verr. II, 52. in qua urbe vivimus? Catil. I, 9. in qua .. urbe hoc ... disputant? Milo 7. quam potuit urbem eligere? Phil. III, 6. qua .. in urbe tam immanis Hannibal capta (erat)? ib. XIV, 9.
II. **indirect:** alqs: cedo, cui Siculo ... cognitor factus sit; Verr. II, 106.
acroama: cum ex eo quaereretur, quod acroama ... libentissime audiret; Arch. 20.
actio: si ... numquam petitori praestituit qua actione illum uti velit; Caecin. 8. dic quae sit (actio); ib. 37.
aditus: (possum perquirere) qui ei fuerit aditus; Cael. 53.
ager: dicat quos agros empturus sit; leg. agr. II, 71.
amentia: qua amentia inductus sit ... constituere non possum; Fr. B. VIII, 10.
animus: qui vester animus sit ostenderitis || ostendetis ||; Sex. Rosc. 12. intellegere posses, qui animus patrius in liberos esset; ib. 46. meminero quo animo et quo consilio ad causam publicam accesserim; Verr. III, 164. non dubito quo animo iudex ... esse debeas; ib. IV, 70. videte quem vobis animum suscipiendum putetis; imp. Pomp. 11. quo quisque animo quid faceret, spectari oportere; Cluent. 76. temptamini .. quo animo ... ferre possitis; leg. agr. II, 16. quo animo .. sit ... videmus; Muren. 73. dubitatis quo animo ... fuerit futurus? sen. 9. quo animo ... fuerint vos existimare potuistis; ib. 23. quo animo futurus sit nescio; prov. cons. 39. ut .. omittam ... cuius tam inhumani et ingrati animi (fuerit); Deiot. 15.
atrocitas: miretur ... quae sit tanta atrocitas; Cael. 1.
auctoritas: quae auctoritas (sit) ... ignorant; Flacc. 9. quaero ... quae sit auctoritas eius; Vatin. 15.
audacia: respondeas ... quae tanta in te fuerit audacia; Vatin. 17. f. egestas.
bonum: non intellego quod bonum sit ... profuturum; Balb. 63.
caedes: quas ... caedes ... fecerit ... vidistis; dom. 67.
castra: rogas quae castra viderit; Planc. 61.
casus: videte qui Sthenii causam casus adiuverit; Verr. II, 98.
causa: quaesivi quae causa fuisset; Quinct. 88. nescio .. quae causa odii fuerit; Sex. Rosc. 42. mitto quaerere qua de causa (cogitaverit exheredare filium); ib. 53. vident omnes qua de causa huic || huc || inimicus venias; ib. 55. qua de causa vereri debuerit nemo dicit; ib. 58. ratio ... reddita non est quam ob causam patrem filius occiderit; ib. 61. quaeritur, quae causa maleficii fuerit; ib. 62. num quaerenda causa quae te ad tantum facinus adduxerit? ib. 86. quaero abs te quam ob causam recusaris; ib. 120. quaerebam ... qua de causa Flavius ... neque satis acciperet a Roscio neque iudicio absolveretur; Qu. Rosc. 40. cum .. quae causa illius tumultus fuerit testes .. dixerint; Verr. I, 80. videtis quam ob causam Sicilia ... hoc non potuerit ... perferre? ib. III, 64. quaero quae ... causa fuerit; ib. V, 141. quae causa nobis tacendi fuerit existimare debetis; Font. 22. causa quae sit videtis; imp. Pomp. 6. causa accusandi quae fuerit ostendam; Cluent. 19. exceptum est, de quibus causis .. magistratum capere non liceat; ib. 120. quaero, quae causa Habito fuerit; ib. 169. quaero quam ob causam initium ... hinc duxerint; leg. agr. II, 17. qua de causa ... hoc promulgaverit || promulgavit || ostendi; ib. III, 15. rationem reddere qua de causa .. defendam; Rabir. 1. ANNE TU DICIS QUA EX CAUSA VINDICAVERIS? Muren. 26. cui causae fundamenta iaciantur .. non videtis; Flacc. 4. habetis .. qua causa inflammatus ... detulerit ... accusationem; ib. 81. quae .. causa .. sit adoptionis ... quaeri ... solet; dom. 34. *si considerare volueritis* ex quibus causis mors eveniat repentina; Scaur. c. 2, § 2.
celeritas: qua celeritate gesta sint .. videtis; imp. Pomp. 34. recordamini ... quae fuerit celeritas; Milo 61.
civitas: in qua civitate res tantas gesserim memini; Sulla 28. rogarer cuius essem civitatis; har. resp. 17. cuius civitatis sit, id habent .. leve; Balb. 51.
cognitor: hoc sibi amplum putavit, eligere e civium Romanorum numero .. quem cognitorem daret; Verr. II, 107.
cohors, comitatus: quae cohors et qui comitatus fuerit meministis; Verr. III, 39.
concursus: dico ... qui concursus legatorum ... fuerit; Sest. 72. f. studium; div. Caec. 42.
condicio: qua condicione pereat pronuntient; Quinct. 50. qua condicione contentus sit ... audietis; Sex. Rosc. 129. videte ... quam condicionem ... constituere velitis; Caecin. 40. quibus condicionibus proficiscantur ignorant; imp. Pomp. 67. vobis erit videndum .. qua condicione .. eos esse velitis ..; Catil. II, 28. agitur ... qua condicione victuri (simus); Phil. IV, 12.
confidentia: videte ... qua confidentia dicant; Flacc. 10.
consilium: meminero ... quo consilio ad causam publicam accesserim; Verr. III, 164. quo consilio constitutum sit cognostis; Tull. 13. spectari quo consilio ... esset actum; Caecin. 81. scire ex te cupio quo consilio ... feceris; Vatin. 30. quo consilio redierim .. audistis; Phil. X, 8.
consuetudo: quae consuetudo sit ... docere non debeo; Cluent. 115.
consultum: volo audire ... quo .. senatus consulto legatus sis; Vatin. 35.
convivium: quibus conviviis (vixerint) ... longum est dicere; Cluent. 36.
copia: f. gravitas.
crimen: exponam quibus criminibus .. damnatus sit; ib. 19. crimen quod versetur in iudicio requirat; Cael. 1.
cruciatus: quo cruciatu sit affectus venire in mentem necesse est omnibus; Verr. IV, 87.

cubile: quod ineas cubile non sentis; har. resp. 39.
cupiditas: quae cupiditas (sit) ... intellegis; Sex. Rosc. 11. qua cupiditate homines ... proficiscantur ignorant; imp. Pomp. 67.
damnum: cum esset ... controversia, quod damnum datum ... diceremus; Tull. 5.
declaratio: quae declaratio voluntatis (fuerit) ... audiebam; Sest. 122.
defensio: perspice qua defensione sis usurus; Verr. II, 149. quae vestra defensio futura sit coniectura adsequi non queo; ib. II, 165.
delictum: hominum quae ob delicta (expiatio debeatur) quaero; har. resp. 21.
deus: audio quibus dis violatis expiatio debeatur; har. resp. 21.
dies: quaesivit ... quo die vadimonium istuc factum esse diceres; Quinct. 57. in memoriam rediit, quo die ... profectus sit; ib. 57. opinor .. esse in lege, quam ad diem proscriptiones venditionesque fiant; Sex. Rosc. 128. cum illius mihi temporis || temporis mihi || venit in mentem, quo die citato reo mihi dicendum sit; div. Caec. 41. constitui cum hominibus, quo die mihi Messanae praesto essent; Verr. II, 65. cedo rationem carceris ... quo quisque die datus in custodiam, quo mortuus, quo necatus sit; ib. V, 147. placuit ... constituere, quo die in rem praesentem veniretur; Caecin. 20. qua die de te lex curiata lata esse dicatur, audes negare; dom. 39. cum ... quaesisset quo die Roma exissem; Planc. 65. cum quaereretur ... quam diem testium postularet; Scaur. 23. num hodiernus dies qui sit ignores? Phil. II, 110. recordamini qui dies ... fuerit; ib. V, 2.
dignitas: nemo enim ignorat .. qua apud omnis siculos dignitate atque existimatione sit; Verr. II, 111. sese vidisse ... quae dignitas (inesset); Cluent. 153. nescit ... qua dignitate sit restitutus; dom. 29. quaerit ... qua dignitate superarit; Planc. 6.
diligentia: qua diligentia fuerit, meminisse vos arbitror; Cluent. 47.
discrimen: quod discrimen (fuerit) ... nescit; Planc. 86.
divisor: doce ... quo divisore corrupta sit (tribus); Planc. 48. qui divisor (fuerit) ostendis; Planc. 55.
egestas: ante quam dico a quibus (testibus), qua spe, qua vi, qua re concitatis, qua levitate, qua egestate, qua perfidia, qua audacia praeditis, dicam ..; Flacc. 6.
exemplum: scire ex te cupio ... quo exemplo ... feceris; Vatin. 30.
existimatio: quae sit existimatio videmus; Sest. 113. ſ. dignitas; Verrr. II, 111.
exitus: quem habitura sit exitum (contemptio legum) pertimescit; Sest. 134.
exspectatio: quae sit omnium mortalium exspectatio ... intellegis; Sex. Rosc. 11. dico quae exspectatio populi ... fuerit; Sest. 72. ſ. spes; Qu. Rosc. 29.
facies: velim mihi dicas ... qua facie fuerit; Phil. II, 41.
facultas: ſ. gravitas.
ferocitas: ut .. omittam ... cuius tantae ferocitatis (fuerit); Deiot. 15.
fides: oculi coniecti sunt ... qua fide ego accusem; Verr. V, 175. qua fide ... fuerit, meminisse vos arbitror; Cluent. 47. animadverte .. qua fide defendam; Ligar. 6.
flagitium: quibus flagitiis (vixerint) ... longum est dicere; Cluent. 36.
frequentia: dico quae .. frequentia senatus ... fuerit; Sest. 72.
fructus: condisceret, qui pecuniae fructus esset; Quinct. 12. dicerem .. qui ... fructus esset; Phil. I, 30.
fuga: audistis Centuripinos ... dicere, quae solitudo esset in agris, ... quae fuga aratorum; Verr. IV, 114. quas fugas fecerit ... vidistis; dom. 67.
fundus: de quo fundo actum sit ... quaerendum esse dicis; Caecin. 83.
furor: ſ. pravitas.
genus: quaeretis ex quo genere hominem istum iudicetis; Verr. I, 45. coniecturam facere permittam, quod hoc genus praedandi .. esse videatur; ib. V, 22. illuc pertinet ... ex quo genere iste sit; ib. 25. exponam ... ex quibus generibus ... copiae comparentur; Catil. II, 17. dicam ... cui generi civium maxime plaudatur; Sest. 115. quaero ... quod genus improbitatis ... praetermiseris; Vatin. 13. quae genera (sint) ... videtis; Cael. 21. genus hoc causae quod esset non viderit; Ligar. 10.
gravitas: quae fuerit ... gravitas ... quae facultas, quae copia ... declarari videbatur; Balb. 2.
homo: cum vidisset qui homines in hisce subselliis sederent; Sex. Rosc. 59. quaero ... per quos homines ... conficere potuerit; ib. 76. ut illi quoque .. intellegere possint in quo homine statueris exemplum; Verr. II, 111. consideres ... quem hominem defendas; ib. V, 174. ut intellegere posset .. quem hominem lacessisset; Cluent. 141. videretis quibus hominibus ... potestatem permitteretis; leg. agr. II, 63. quaesivi ... quibus hominibus ... esset distributurus; ib. 79. non intellegis .. quos homines ... summi sceleris arguas? Rabir. 26. qui (stipes) quorum hominum esset nesciremus; har. resp. 5. videbam quibuscum hominibus ... viveret; Sest. 24. consideret ... qui mihi homines ... detrahendi sint; prov. cons. 1.
iactura: quibus iacturis ... proficiscantur ignorant; imp. Pomp. 67.
immanitas: ſ. pestis.
importunitas: ut .. omittam ... cuius tantae importunitatis (fuerit); Deiot. 15.
incendium: cernitis .. quod ... incendium ... pervaserit; ib. III, 66.
ingenium: quod ingenium (in L. Crasso fuerit) quis ignorat? Font. 24.
ingressus: recordamini ... qui ingressus in forum (fuerit); Milo 61.
inimicitiae: quaeris .. quibus inimicitiis .. adductus ad accusandum descenderim; Verr. III, 6. quaesiveram quae inimicitiae ... *fuissent;* Cluent. 52.
initium: initium quod ... fuerit simultatis audistis; Cluent. 17. docuero quibus initiis || in initiis || ... laudes excitatae sint; Sest. 5.
iniuria: et quas ipsi accepissent iniurias et quas scirent aliis esse factas pro testimonio dicere; Verr. II, 16. quaeris .. qua iniuria adductus ad accusandum descenderim; ib. III, 6.
iter: quod iter adfectet (dominatio) videtis; Sex. Rosc. 140. itinera quae ... fecerint recordamini; imp. Pomp. 38. videte .. quod || quo || adfectent iter apertius; leg. agr. I, 5.
iudex: ecquid sentis ... quos ... iudices simus habituri; Piso 94.
iudicium: iudicium .. quod fuerit ... scire debetis; Verr. III, 39. quod iudicium ... constitutum sit cognostis; Tull. 13. quod iudicium ... futurum sit nemini dubium esse debet; Sest. 113. arbitror exstare quod fuerit ... iudicium senatus; Phil. IX, 7.
ius: nisi tu quod esset tuum ius ... docuisses; Quinct. 33. bona quo iure ... venierint quaero; Sex. Rosc. 126. videte ... quod ius nobis ...

constituere velitis; Caecin. 40. quaero ... quo ure feceris; dom. 125. quo iure civitas esset nesciebat; Balb. 14.
lapidatio: quas lapidationes ... fecerit ... vidistis; dom. 67.
latebra: non invenio quae latebra ... esse possit || posset ||; Cael. 62.
laus: quaerit ... qua laude ... superarit; Planc. 6.
legatus: recordamini quos legatos ... L. Iulius, quos P. Rutilius, quos L. Cato, quos Cn. Pompeius habuerit; Font. 43. quaero quem || ecquem || scias .. legatum ... pervenisse? Vatin. 12.
levitas: f. egestas.
lex: qua lege ... pereat pronuntient; Quinct. 50. qua lege venierint quaero; Sex. Rosc. 126. videte ... quam ... legem constituere velitis; Caecin. 40. animadvertere qua lege reus citetur; Cluent. 159. recordemini ... quae (sit) levitas propria Graecorum; Flacc. 57. quaero quae lex lata sit; dom. 128. in hoc ... sermone versantur (aures), quas leges ... fuerit impositurus; Milo 33.
libido: redite in memoriam .. quae libido istius in iure dicundo fuerit, quae varietas decretorum, quae nundinatio; Verr. I, 120.
litterae: audite litteras, quas ... miserit; ib. III, 92.
locus: narrat .. quo in loco viderit; Quinct. 24. videte ... quem in locum rem publicam perventuram putetis; Sex. Rosc. 153. cogita .. quo loco sis; Verr. a. pr. 51. quid cuiusquam intererat quo loco daret? ib. 192. ut intellegeretur ... quibus ex locis navigarent; ib. V, 146. exploratum est .. quo loco causa tua sit; ib. 164. quaeri ... de quo loco sit actum; Caecin. 85. spectari ... in quo loco sit facta vis; ib. quaero, qui .. locus usquam sit; leg. agr. II, 39. non definias ... in quae loca ... deduci velis (colonias)? ib. 74. cogita quem in locum sis progressus; Catil. III, 12. quaerimus ... quae loca desiderent; har. resp. 32. quibus in locis .. fueris dicere audes; Piso 97. scimusne ... quibus in locis .. sit? Phil. XII, 23.
lucra: in hoc genere ... versor, non in quo singillatim aratores eversi bonis omnibus sint, sed quae ... lucra data sint; Verr. III, 100.
magnitudo: recordamini ... quae magnitudo animi (fuerit); Milo 61.
maturitas: significant quae virtutis maturitas ... (sit futura); Cael. 76.
mens: scire ex te cupio ... qua mente feceris; Vatin. 30.
merces: apparet quae merces decumani, quae praetoris praeda esse videatur; Verr. III, 99.
moderatio: dico ... quae ... moderatio de me (fuerit); Sest. 72.
modus: quae cuius modi in utroque nostrum sint ... commemorabo; div. Caec. 22. considerate, cuius modi accusatores in tanto iudicio simus habituri; ib. 49. hoc cuius modi sit considerabimus; Verr. I, 61. ista damnatio tamen cuius modi fuerit audite; ib. 72. cuius modi esset cognovistis; ib. II, 15. ne quis forte dubitet cuius modi hoc totum sit negotium; ib. 108. coniectura adsequi posse cuius modi praedo .. fuerit; ib. 184. ut intellegatis cuius modi ista iudicia, ... cuius modi ... recuperatores existimati sint; ib. III, 29. attendite .. cuius modi edicta sint; ib. 37. quaero cuius modi tu iudicia Romae putaris esse; ib. IV, 8. cuius modi sit iam videro; Cluent. 146. id neminem nostrum cuius modi esset intellecturum existimastis || cuius modi esset neminemne nostrum ||? leg. agr. I, 17. id cuius modi sit intellegere non possum; Sulla 60. non disputo cuius modi civis (de capite); Sest. 65. quo modo: f. **modus,** IV, 1, b. (B. III, S. 187). quem ad modum: f. **modus,** IV, 2. ad (B. III, S. 188).
mos: quo more ... venierint quaero; Sex. Rosc. 126. scire ex te cupio ... quo more feceris; Vatin. 30.
motus: videtis quo in motu temporum ... versemur; Flacc. 94.
multitudo: vos oblitos esse non arbitror, quae multitudo .. ad Pisonis sellam .. (solita sit) convenire; Verr. I, 119. quae sit multitudo in foro ... videtis; Cael. 21.
municipium: dicas ... quo municipio (fuerit); Phil. II, 41.
munus: f. res; Verr. III, 157.
natio: quaesisti quae esset nostra natio optimatium; Sest. 96.
nomen: non ... quaeretis quo id nomine appellandum putetis; Verr. IV, 1. quo nomine appellem nescio; ib. illud ... quo nomine appellem nescio; ib. 89.
numerus: non definias ... quo numero colonorum deduci velis (colonias)? leg. agr. II, 74.
nummus: qui illi nummi fuerint ... ostendis; Planc. 55.
nundinatio: f. libido; Verr. I, 120.
oculus: mirari quibus oculis aspicere audeas; dom. 110.
opera: quaeram ... quae tua opera ... fuerit; Verr. V, 4.
opinio: explicabo ... quae fuerint opiniones; Scaur. 7.
oratio: demonstrat qua iste oratione usus esset; Verr. a. pr. 23. recordamini ... quae oratio (fuerit); Milo 61. cognovi quae ... fuisset ... oratio; Phil. I, 11. attendistis ... quae esset oratio; ib. XII, 5.
ordo: vos oblitos esse non arbitror, .. qui ordo ad Pisonis sellam .. solitus sit convenire; Verr. I, 119.
os: an vero dubitamus quo ore iste ceteros homines inferiores loco, .. quo ore homines rusticanos ex municipiis, quo denique ore .. libertinos homines solitus sit appellare? Verr. I, 127.
pactum: quaerant ... quo pacto educatus sim; Quinct. 55. quaerat .. quo pacto suae confessioni possit mederi; Verr. I, 12. debet vos certiores facere quo pacto se habeat provincia; ib. III, 122. ea quo pacto distinguere ac separare possim nescio; ib. IV, 88.
pater: dubito quem patrem .. sumam; Cael. 37.
pecunia: doce quam pecuniam .. dederit; Cluent. 124.
perfidia: f. egestas.
persona: ut meminissem quam personam impositam a vobis sustinerem; Phil. VI, 2.
pestis: intellegitis .. quae pestis, quae immanitas ... versata sit? Vers. III, 64.
pietas: qua sit pietate declarat; Sest. 146.
poena: requiro, quae te tanta poena ... vexet; dom. 3.
pondus: quod pondus (sit) ignorant; Flacc. 9.
porta: ad rem pertineat qua tu porta introieris, ... quae porta ... patuit || quae porta ... patuit, ea tu ... non introires ||; Piso 55.
potestas: cognoscite .. quae potestas x viris ... detur; leg. agr. II, 26.
praeda: quas iste praedas, quam aperte, quam improbe fecerit longum est dicere; Verr. I, 156. apparet ... quae praetoris praeda esse videatur; ib. III, 99.
praedium: quae praedia ei relinqueret, testificari voluisse dicebat; Cluent. 141. nihil scio .. nisi quae praedia habuerit; Phil. II, 41.

praesidium: quibus in prasidiis fuerit quaere || quaerere ||; Ligar. 30.

pravitas: respondeas ... quae te tanta pravitas mentis tenuerit, qui tantus furor; Vatin. 14.

pretium: ſ. ratio; Sex. Rosc. 79.

provincia: exspectat quas sim provincias decreturus; prov. cons. 1. cum quaereretur quam provinciam ... postularet; Scaur. 23.

prudentia: attendo qua prudentia sit Hortensius; Quinct. 63. qua prudentia ... fuerit, meminisse vos arbitror; Cluent. 47.

querella: sentis quae sit .. querella; Piso 1.

ratio: dum inveniretur, qua ratione res ... recederet; Quinct. 67. quaero .. qua ratione ... negotium non transegerit; ib. 76. requisivi, qua ratione ... nemo neque tum idem fecerit, neque nunc contra dicat; ib. 88. ego res tam levis qua ratione infirmem ac diluam reperire non possum; Sex. Rosc. 42. exstent oportet ... vestigia, qua ratione ... maleficium sit admissum; ib. 62. quos neque ut convenire potuerit neque qua ratione inducere neque ubi neque per quos neque qua spe aut quo pretio potes ostendere; ib. 79. ea ipsa civitas qua ratione isti amica sit dicetur certo loco; Verr. II, 13. ne miremini qua ratione hic tantum .. potuerit; ib. 134. consideres ... qua ratione defendas; ib. V, 174. oculi coniecti sunt ... qua tu ratione defendas; ib. 175. qua ratione ... conatus sit cognoscite; Cluent. 45. ut ... qua ratione investigata ... sint ... scire possitis; Catil. III, 3. quae ratio generum ac dignitatis, quae sacrorum, quaeri ... solet; dom. 34. explicare .. quae mihi sit ratio; prov. cons. 40. qua ratione tulerit, docebo; Planc. 48. excogitare quae tua ratio sit .. non possum; Phil. VIII, 19.

reditus: reditus ... qui fuerit quis ignorat? Sest. 131.

religio: oculi coniecti sunt ... qua religione hi iudicent; Verr. V, 175.

res: ut ... prospicere possis, quibus de rebus auditurus sis; Quinct. 35. quibus rebus invenerim quaerant; ib. 55. commissum nihil esset, qua re ... perveniretur; ib. 60. quid adfertur qua re .. negetur absens esse defensus? ib. 68. minima res reperietur, quam ob rem videantur illi ... secuti? Sex. Rosc. 8. quae res totum iudicium contineat ... intellegetis; ib. 34. quibus de rebus nos dicere oporteat ... intellegetis; ib. quaeramus quae tanta vitia fuerint ... qua re is patri displiceret; ib. 41. quid ergo adfers qua re id factum putemus? ib. 54. ut arguatis aliquem patrem occidisse, neque dicere possitis aut qua re ..? ib. 57. non quaero abs te qua re Sex. Roscius occiderit; ib. 73. permulta sunt quae dici possunt, qua re intellegatur; ib. 94. quaero .. qua re ... bona venierint; ib. 130. ><. ><. quam ob rem Roscium similem tui in fraude ... existimarit, mirum mihi videtur || mihi nihil videtur ||; Qu. Rosc. 20. quaere qua re sit absolutus? ib. 26. requiro, quam ob rem ... separatim Fannio dissolverit; ib. 40. quibus rebus adductus ad causam accesserim demonstravi; div. Caec. 10. qua re negent ex me non audies; ib. 28. quae et quantae sint (res) suspicari potes; ib. 40. quid habes quod possis dicere quam ob rem non modo mihi, sed cuiquam anteponare? ib. 59. ut elaborandum tibi in ratione reddenda sit quam ob rem eum .. accuses; ib. 62. quam ob rem vero se confidat aliquid proficere posse .. intellegere non possum; Verr. a. pr. 10. quam ob rem arcesserentur cum intellegerent; ib. 25. ipse ostendet quam ob rem Cn. Carbonem reliquerit; ib. I, 36. ecqua virgo sit ... digna quam ob rem ipse Lampsaci diutius commoretur || commoraretur ||; ib. 63. neque causam ullam excogitare potuit quam ob rem commiserit; ib. 70. qua re hoc sit aequissimum facile est dicere; ib. 114. quas res gesserit cognoscite; ib. II, 34. quid est quam ob rem putes? ib. 49. quid tandem habuit argumenti aut rationis res quam ob rem in eo potissimum Sthenianum praemium poneretur? ib. 115. inventam esse rationem, qua re .. conciliarit et ceperit; ib. 142. ut moneat Apronium quibus rebus ac muneribus se insinuet; ib. III, 157. nulla res est quam ob rem ego istum nolim ... emergere; ib. 162. quam ob rem .. scriba deducat ... qui advexit; ib. 183. nihil possum reperire quam ob rem te in istam amentiam incidisse arbitrer; ib. 186. illud est quam ob rem haec commemorem; ib. IV, 135. commissum est, quam ob rem in eum iure animadverteretur; ib. V, 19. quaeret quam ob rem fasces .. praeferantur; ib. 22. cui potest esse dubium quam ob rem ... immutaris? ib. 61. qua re id faceret rogare; ib. 106. signa dederat, quam ob rem responsurus non videretur; ib. 178. ut .. intellegere viderentur ad quam rem parati essent; Tull. 19. nihil erit, quam ob rem ... requiratur; Font. 25. considerati hominis esse putavit, qua de re iure disceptari || decertari || oporteret; Caecin. 1. dic quam ob rem ... non accesserit; ib. 48. quaeritur .. quae res agatur; ib. 58. mirabar abs te quam ob rem diceretur; ib. 65. nihil est qua re exploratum ... possit esse; ib. 70. cuius rei argueretur .. scire potuit; ib. 73. nihil rationis adfers, quam ob rem ... civitas possit (adimi); ib. 96. adferant velim, quibus rebus ... libertas erepta sit; ib. 100. multa verba fecisse videor, qua re esset hoc bellum ... necessarium; imp. Pomp. 27. suae dignitatis esse arbitrabantur eum quibus rebus possent defendere; Cluent. 49. multa dici possunt qua re ita necesse fuerit iudicari; ib. 63. nihil excogitem quam ob rem .. damnari necesse sit? ib. 70. nec turpius quam ad quam rem accepisset confiteri; ib. 85. ad quam rem fuerit (pecunia) ostendat; ib. 87. dicat ... qua de re Iunius causam dixerit; ib. 90. quid est quam ob rem ... putet? ib. 132. animadvertere ... quae res in quaestione versetur; ib. 159. cogitavit, quibus eum rebus armaret; ib. 191. qua re dignus vestro .. honore sim ... [modice dicam]; leg. agr. II, 2. ut non intellegam qua re aut hic vetet intercedere aut ... putet; ib. 30. id qua re fieri non possit ... intellego; Catil. II, 17. non intellego, quam ob rem ... perire turpiter velint; ib. 21. quaesivit ... quam ob rem domum suam venissent; ib. III, 11. qua re ita factum esset intellegi potuit; Muren. 36. quae res ... temptetur ... non videtis; Flacc. 4. ut quam ob rem ista civitas neque ... oppugnarit neque .. defenderit scire possitis; ib. 53. quid .. est quam ob rem abs te Q. Hortensii factum ... non reprehendatur, reprehendatur meum? Sulla 3. scire ex te pervelim quam ob rem ... peregrini esse videantur; ib. 33. quid est quam ob rem consulares ... reprehendantur? ib. 81. quid est quam ob rem haec .. vita videatur? ib. 89. nescit ... quas res gesserit; dom. 29. ut ... acciderit, qua re commodius sit esse plebeium; ib. 37. nihil .. poterat dicere qua re rata non essent; ib. 84. quid est qua re ... anteponat? ib. 88. quid praedicem, quibus .. rebus ... excitarit? Sest. 12. audire de te cupio, qua re ... eam esse legem non putes; Vatin. 37. quid est quam ob rem praeturam .. exoptes? ib. 39. dixeritne .. *quam ad rem aurum .. sumeret;* Cael. 52. quae fuit .. causa quam ob rem ... dare vellet? ib. 56 quos ... quam ob rem .. prosiluisse dicas ... non reperio; ib. 64. quid est quam ob rem ... non liceat? Balb. 29. quas res gesser Piso 38. qua re victus sis ... quae

14. non intellego quam ob rem ... edi voluerit; ib. 36. excogitavi quam ob rem viderer ... obstrictus; ib. 72. quae res esset audisset; Phil. XI, 7. ſ. egestas.

reus: animadvertere ... de quo reo cognoscat; Cluent. 159.

ritus: quaerere ... quo ritu ... domum consecrares; dom. 132.

sacrum: quibus abs te initiata sacris ac devota sit (sica) nescio; Catil. I, 16. dicitur quae sacra polluta sint; har. resp. 37.

scelus: sensit quo scelere se devinxerit; har. resp. 5. ut .. omittam cuius tanti sceleris fuerit; Deiot. 15.

sententia: spectari ... qua sententia ... esset actum; Caecin. 81. si scisset quam sententiam dicturus essem; Phil. I, 12. facile erit statuere quam sententiam dicatis aut quam sequamini; ib. V, 6. audita vobis esse arbitror ... quae fuerit .. sententia; ib. VI, 1. recordamini ... quas sententias ... dixeritis; ib. XIII, 5.

sequester: doce ... per quem sequestrem ... corrupta sit (tribus); Planc. 48.

significatio: quae .. significatio fuerit ... audiebam; Sest. 122.

signum: quae iste signa .. sustulerit non dicam; Verr. I, 45. intellegas quo signo commota sit (tempestas); Muren. 36.

solitudo: audistis ... dicere, quae solitudo esset in agris, quae vastitas, quae fuga aratorum; Verr. IV, 114. ut in qua velint solitudine bona ... possint divendere; leg. agr. I, 7.

spes: quam spem nunc habeat in manibus .. vobis exponam; Verr. a. pr. 16. quaerenti ... qua spe fureret; Milo 26. ſ. egestas. ratio; Sex. Rosc. 79.

splendor: nemo enim ignorat quo hic in civitate sua splendore .. sit; Verr. II, 111.

statura: dicas ... qua statura (fuerit); Phil. II, 41.

status: qui .. status (fuerit) ... nescit; Planc. 86.

stimulus: quid praedicem ... quos stimulos admoverit? Sest. 12.

studium: considera ... quae studia a patribus familias maxime laudentur; Sex. Rosc. 48. prospicio, quae tum studia hominum, qui concursus futuri sint; div. Caec. 42. quibus studiis hanc dignitatem consecutus sim ... commemorare .. grave est; leg. agr. II, 2. quae studia (sint) ... videtis; Cael. 21.

superbia: superbia vero quae fuerit quis ignorat? Verr. I, 123.

suspicio: non quaero qua suspicione (suspicatus sis); ib. V, 166.

tabula: quas tabulas pictas .. sustulerit non dicam; ib. I, 45.

temeritas: recordemini quae sit temeritas multitudinis; Flacc. 57.

tempestas: quae fuerit ... tempestas illa quis nescit? Planc. 86.

tempus: exstent oportet ... vestigia ... quo tempore maleficium sit admissum; Sex. Rosc. 62. statuerent quo tempore possent ... arma capere; Tull. 12. cuius (voluptatis auctores) et quo tempore ... non quaerebat; Sest. 23. intellegebat ad quod tempus me ... reservarem; Phil. III, 33.

tenebrae: ut in quibus commodum sit tenebris ... possint divendere; leg, agr. I, 7.

terror: forsitan quaeratis, qui iste terror sit; Sex. Rosc. 5.

testimonium: quibus (testimoniis) abroges fidem iuris iurandi responde; Qu. Rosc. 44. qui audissent quae ... testimonia essent dicta; Verr. IV, 33.

testes: en quibus testibus commoti! Scaur. 13. ſ. egestas.

timor: qui timor ... iniectus sit ... commoneri; Muren. 50.

tribus: quae tribus (fuerit) ... ostendis; Planc. 55. dicas ... qua tribu (fuerit); Phil. II, 41.

vanitas: quaero quae tanta in te vanitas ... fuerit; Vatin. 40.

varietas: quae varietas (sit) .. videtis; Cael. 21. ſ. libido.

vastitas: ſ. solitudo; Verr. IV, 114.

verbum: quaerebant quae in verba recuperatores daret; ib. III, 69. laborare soleatis non modo quid dicatis ... sed etiam quibus verbis utamini; Font. 28. quibus verbis .. dicatur quaeritur; Caecin. 58. QUIBUS .. VERBIS ACTUM .. SIT; ib. 79. spectari ... non quibus .. verbis esset actum; ib. 81. quaeri oportere, quibus verbis praetor interdixerit; ib. 85. hoc quibus verbis ... dici soleat sciant; Flacc. 10. meditare quibus verbis ... cupiditatem comprimas; Piso 50.

vestigium: quaerite .. vestigia, quibus exitus eorum ... compareant; Verr. V, 148.

via: quam viam munitet (dominatio) ... videtis; Sex. Rosc. 140. habeo autem certam viam atque rationem, qua omnis illorum conatus investigare et consequi possim; Verr. a. pr. 48. via reperiunda est, qua ad Apronii quaestum ... qua ad istius ... praedam possim pervenire; ib. III, 110. viam ... dedisse dixit qua effugere possent; Caecin. 26. iubet qua (via) velit agere iumentum; ib. 54. qua (via) denique digitum proferat non habet; ib. 71. habeat ... documento ... quae vitae via ... ad honorem .. perducat; leg. agr. I, 27. qua veneris (via) ... quis scit? Pis. 53.

vir: ut ... doceant .. eum, qui vir Sex. Roscius fuerit; Sex. Rosc. 25. qui vir fuerit ... quid me attinet dicere? Verr. V, 34. qui vir fuerit consideraris; Muren. 32. dicam quibus viris ... maxime plaudatur; Sest. 115.

virtus: dico ... quae virtus, actio, gravitas P. Lentuli consulis fuerit; Sest. 72. quaerit ... qua se virtute ... superarit; Planc. 6.

vis: nihil ad rem pertinet, quae verborum vis sit; Caecin. 58. quae sit vis ... ignorant; Flacc. 9. quae sit (vis) ... requiro; Phil. II, 84. ſ. egestas.

vitium: quaeramus quae tanta vitia fuerint ... qua re is patri displiceret; Sex. Rosc. 41. circumspicere quibus .. vitiis adfectum esse necesse sit eum ..; Muren. 13.

voltus: videte quo voltu ... dicant; Flacc. 10. doceant ... quo voltu soleant dicere || quid vultis sileant dicere ||; Rab. Post. 35. recordamini ... qui voltus (fuerit); Milo 61.

voluntas: interpretari quae voluntas deorum .. esse videatur; dom. 107.

voluptas: cuius (voluptatis auctores) et quo tempore et quo modo non quaerebat; Sest. 23.

urbs: in qua urbe verser intellego; Sulla 28.

B. **mit Genetiv:** I. **Person:** amicorum: quis meorum amicorum testamentum discessu meo fecit? dom. 85.

civium: quis .. erat civium? Milo 34.

eorum: quem eorum adfuturum putas? div. Caec. 22.

maiorum: quem audisti maiorum tuorum ... interfuisse? dom. 105.

mortalium: quis omnium mortalium non intellegit? Verr. V, 179.

nostrorum: quem ignorare nostrorum || nostrum || putat || putet ||? Cluent. 194.

nostrum: quem nostrum tam tardo ingenio fore putavit? leg. agr. III, 6. quem nostrum ignorare arbitraris? Catil. I, 1. quis nostrum

|| quis his nostrum || Servium Sullam, quis Publium, quis M. Laecam, quis C. Cornelium defendendum putavit? Sulla 6. quis nostrum adfuit? ib. ><. quis tum nostrum ... verebatur? ib. 66. quis nostrum tam animo agresti ... fuit? Arch. 17. quis est .. nostrum? Balb. 43. quis est nostrum liberaliter educatus? Planc. 81. cui .. nostrum ... pepercisset? Phil. III, 4. quis nostrum oblivisci potest? ib. V, 38. quis nostrum esse potuisset? ib. V, 42. quem .. nostrum fefellit? Fr. B. VII, 2.

omnium: quis .. erat omnium qui ... arbitraretur? Cluent. 55.

vestrum: quis vestrum non in || ex || urbana iuris dictione cognovit? Verr. II, 39. quis vestrum .. nescit? ib. IV, 14. quis est vestrum? ib. V, 57. quis enim vestrum hoc ignorat? leg. agr. II, 41. quis vestrum illum, quem ille vestrum non oderit? Phil. VII, 21.

II. **Sache:** admirationis: quid habet admirationis? Muren. 68. 69.

aequi: quid potest esse aequi? Phil. II, 75.

animadversionis: quid animadversionis in Apronium (excogitat)? Verr. III, 140.

animi: quid mihi .. animi sit, ad te ipsum referre; Deiot. 7.

argenti: quid praeterea caelati argenti, quid stragulae vestis, quid pictarum tabularum, quid signorum, quid marmoris apud illum putatis esse? Sex. Rosc. 133. ede mihi scriptum, quid [argenti] pararis; Verr. IV, 35.

argumenti: quid tandem habuit argumenti? Verr. II, 115. scire cupio quid habeat argumenti; Cael. 68.

auctoritatis: quid potest auctoritatis habere? Fr. A. III, 3.

boni: quid ... boni sperari ... potest? Verr. III, 160.

caritatis: dici vix potest quid caritatis, quid voluptatis habeat; Quir. 4.

causae: quid erat causae cur metueret? Qu. Rosc. 26. quid ergo est causae? Cluent. 93. quid igitur est causae? leg. agr. II, 74. quid est causae? Flacc. 5. quid esset .. causae? Rab. Post. 28. quid .. causae excogitari potest? Deiot. 20. quid tandem erat causae? Phil. I, 11. quid fuit causae? ib. II, 71.

consilii: quid consilii ceperis quem nostrum ignorare arbitraris? Catil. I, 1.

dignitatis: ſ. roboris.

eius modi: quid eius modi est? Verr. III, 192.

horum: quid ergo horum negari potest? Sex. Rosc. 86. quid enim horum se negat fecisse? Verr. II, 80. quid est horum ... quaesitum? dom. 34. quid horum non impeditissimum? Milo 54.

iniuriae: quid tibi ... iniuriae factum est? Flacc. 70.

iuris: quid abs te iuris constituatur vide; Cluent. 148. perspicuum est quid iuris ... acceperitis; leg. agr. II, 26.

laboris: quid censetis ... voluisse Mamertinos impendere laboris? Verr. V, 51.

lacrimarum: quid lacrimarum ipsum Neronem putatis profudisse? Verr. I, 76.

lanae: quid || a || Milesiis lanae publice || publicae || abstulerit .. dici .. potest; Verr. I, 86.

lucelli: docuerunt vos quid lucelli fecerit; ib. III, 106.

lucri: quid lucri fiat cognoscite; ib. III, 115.

mali: perspicere debetis, quid mali ... inferre possit ..; Cluent. 75. quid ... mali mors attulit? ib. 171. quid .. mali ... fingi aut cogitari potest? Catil. II, 7. quid .. erat mali? Sulla 91. quid .. mali vidimus? Phil. II, 55.

marmoris: ſ. argenti; Sex. Rosc. 133.

militum: quid militum aut nautarum ... dederint? Verr. IV, 150.

muneris: est statuendum, quid aratorem ... muneris in rem publicam fungi ... velitis; ib. III, 199.

nautarum: ſ. militum.

negotii: quid negotii geritur? Quinct. 42. in mentem tibi non venit quid negotii sit? div. Caec. 27. quod || quid || ego privatim negotii geram, interpretabere? Verr. IV, 25. quid vobis ... negotii in meo est || negotii immeo est ||? Tull. 20. quid est negotii? Flacc. 18. quid negotii fuit? Phil. VI, 9.

novi: quid enim tibi novi? Verr. V, 45.

oneris: providere debent ... quid oneris in praesentia tollant; ib. III, 1. quid oneris haberes numquam cogitasti? ib. V, 38.

operis: quid erat operis? Verr. I, 145.

pecuniae: quid .. pecuniae dederint ... quaeremus; Verr. V, 43. quid pecuniae || pecunia || fiet? leg. agr. II, 72.

periculi: quid ... periculi posset esse? Verr. III, 39. quid habent .. inimicitiae periculi? ib. V, 182.

poenae: quid excogitat poenae? Verr. III, 140.

praedae: quid .. erat praedae? dom. 62.

puri: quid ... possit ad dominos puri ac reliqui pervenire, credo vos ... adsequi posse; Verr. III, 200.

religiosi: quid habet ... religiosi? har. resp. 33. ſ. sacri.

reliqui: quid reliqui est iudicii? Verr. III, 3[illegible]. quid esse reliqui poterat? ib. 198. quid est huic reliqui? Sulla 89.

residui: quid .. potest esse in calamitate residui? Verr. III, 226.

roboris: quid roboris, quid dignitatis ... attulerunt? Planc. 21.

sacri: quid huic sacri umquam fore aut quid religiosi fuisse putatis? Verr. IV, 71.

salutis: ſ. utilitatis; Verr. IV, 138.

sceleris; quid ab his tot maleficiis sceleris abesse videtur? Sex. Rosc. 30.

signi: quid signi? Cael. 38. — signorum: ſ. argenti; Sex. Rosc. 133.

suspicionis: quid suspicionis esset? Cael. 61.

tabularum; ſ. argenti; Sex. Rosc. 133.

terroris: quid putatis impendere ... terroris et mali? leg. agr. I, 9.

turpitudinis: quid .. habet turpitudinis? Scaur. 32.

vestis: ſ. argenti; Sex. Rosc. 133.

vitii: videte quid ea vitii lex habitura fuerit; Milo 33. divinare potest quid vitii ... futurum sit; Phil. II, 81.

voluptatis: quid haberent voluptatis ... intellexi; Quir. 3. dici vix potest ... quid voluptatis habeat; ib. 4.

utilitatis: docuissem quid eis utilitatis, quid salutis adferrem; Verr. IV, 138. intellegere quid habeat utilitatis vera laudatio; ib. V, 57.

C. **allein: a. masc.:** I. **Subject:** accipit: quis accepit? Cluent. 113.

adest: quis .. adfuit? dom. 117. 118.

adsignat: quis adsignavit? leg. agr. III, 7.

agit: quis aget causam? leg. agr. II, 44.

amovet: quis iam amovet || volet ||? Rab. Post. 5.

appellat: quis appellat? Verr. IV, 146. ><.

approbat: quis non modo approbavit, sed ... putavit? Sest. 108.

arbitratur: quis non in ea re causam tuam, periculum commune agi arbitraretur? Verr. I, 85. quis umquam arbitraretur? imp. Pomp. 31. quis L. Philippum ... superari posse arbitratus est? quis Q. Catulum ..? quis M. Scaurum ..? Muren. 36. quis enim clavum tanti imperii tenere ... posse arbitraretur hominem emersum subito ex diuturnis tenebris lustrorum? Sest. 20.

ardet: quis .. arsit dolore? Milo 16.

aspicit: quis umquam templum illud aspexit? Verr. I, 154. quis ... aspexit ut perditum civem? Catil. II. 12.

attendit: quis nos magno opere attendit umquam? Verr. I, 27.

attribuit: quis ... attribuebat? Verr. III, 156.

audet: quis hunc attingere audeat? Verr. II, 168. quis appellare te auderet ..? ib. quis .. audet dicere? ib. III, 34. quis .. audet negare? Cluent. 80. quis tum auderet dicere? ib. cupio videre qui id audeat dicere; Phil. V, 6. quis .. audeat ... iudicare? ib. 153. quis ... auderet attingere? Sest. 49. quis .. audeat luci, quis in militari via, quis bene comitatum, quis inlustrem adgredi? ib. XII, 25.

audit: non persequeris ... quis audierit? Verr. III, 133. quis audivit? ib. IV, 146. Sest. 77. Vatin. 36. Deiot. 30. Phil. II, 25. 103. quis te audiret? Verr. V, 78. Planc. 44. quis umquam audivit? dom. 93. quis audiret || auderet ||? Sest. 64. quis audiret? Balb. 16. quis vero audivit? Phil. II, 104.

aufert: quis umquam ad arbitrium quantum petiit tantum abstulit? Qu. Rosc. 12.

cenat: cedo quis .. cenarit atratus; Vatin. 30. quis .. in luctu domestico, quis in funere familiari cenavit cum toga pulla? ib. 31.

cogit: quis pactionem fieri, quis adesse istos coëgit? Flacc. 89. quis autem umquam tanto damno senatorem coëgit? Phil. I, 12.

cogitat: quis ... cogitat? Sulla. 70. an si nihil tui cogitant sceleris, cavendum est ne quid inimici? qui? Marcell. 21.

commovet: quis enim ... non conscientiae fide commoveretur? Qu. Rosc. 46. quis non commoveretur? Verr. I, 85.

conatur: quis ... conatus est? Verr. III, 51. quis .. conatus est facere? ib. 168. quaeris qui sint ... occupare conati; Sulla 27.

concedit: quis hoc tibi concessit? Verr. III, 181. quis concessit? leg. agr. III, 7. quis non concederet? Sulla 26. Sest. 14.

credit: quis umquam crederet mulierum adversarium Verrem futurum? Verr. I, 106. quis nobis credet? ib. 127. quis .. credat? Milo 70.

dat: quis duas (dedit)? Verr. III, 42. quis dedit? leg. agr. III, 7. Phil. II, 16. quis ... Syriam, quis bellum || cum || pacatissimis gentibus, quis pecuniam, ... quis imperium infinitum dedit? dom. 23.

debet: te praeterit, non id solum spectari solere qui debeat, sed etiam illud qui possit ulcisci; div. Caec. 53. quaesivit quis aedem Castoris sartam tectam deberet tradere; Verr. I, 131.

dedicat: quis dedicet || dicit || ... quaeritur; dom. 127.

defert: ad Verrem quis detulit? Verr. II, 21.

deposcit: video ... quis sibi has urbanas insidias caedis ... depoposcerit; Catil. II, 6.

deprecatur: quo deprecante? Milo 102.

descendit: descendit ad accusandum. quis umquam tam proprie rei publicae causa? Sest. 89.

describit: quis tandem nobis ista iura .. di- || describit ||? Quinct. 45.

quis spopondisse me dicit? Qu. Rosc. 13. quis hoc dicit? Verr. III, 89. quis ... testimonium dixit? Cluent. 157. quis hoc dixit? Sulla 60. quis apud populum, ... quis in senatu || senatui || saepius dixit? dom. 27. quis diem dixit? ib. 77. quis .. se dicit M'. Curio, quis C. Fabricio, quis C. Duilio parem? quis A. Atilio Calatino? quis Cn. et P. Scipionibus? quis Africano? Planc. 60. fundum quis venisse || misisse || dicit? Phil. II, 103.

dolet: quis non doluit ... casum? Vatin. 31. quis non dolet interitum ..? Phil. XII, 25.

dubitat: quis dubitet ..? Verr. V, 14. Balb. 45. quis dubitaret? Milo 34. quis dubitat? Phil. IX, 5.

ducit: quis ... duceret? Phil. II, 63. qui .. hos exercitus ducunt? Phil. X, 15.

edicit: quis umquam edixit isto modo? Verr. I, 107.

emit: quis .. emet agros istos? leg. agr. I, 14.

est: quis ... testis est? Quinct. 37. quis tam dissolutus ... fuisset, quis tam neglegens, quis tam tui dissimilis? ib. 38. quaerere quis procurator sit; ib. 54. quis erat procurator? ib. 62. quis est qui ... latuisse dicat? ib. 74. quis est qui ... neget? ib. quis tam dissoluto animo est? Sex. Rosc. 32. quis enim erat, qui non videret? ib. 136. quis in hanc rem fuit arbiter? Qu. Rosc. 12. quo praesente? ib. 13. quis sit qui socium fraudarit et fefellerit consideremus; ib. 17. quis est huius restipulationis scriptor? ib. 38. quis erat petitor? Fannius. quis reus? Flavius. quis iudex? Cluvius; ib. 42. quis est ex his gravissimus? ib. quis tandem esset? div. Caec. 6. spectari oportere: quem maxime velint actorem esse ... et quem minime velit is ..; ib. 10. quis ergo est qui neget? ib. 19. quis sis .. considera; ib. 37. quem te in ipsa pugna cum acerrimo adversario fore putemus? ib. 47. quis tam iniquus huic ordini fuit, quis tam novarum rerum .. cupidus? Verr. I, 19. quis est in populo Romano? ib. 21. quis enim esset? ib. 74. quis tam remotus fuit a cupiditate? ib. 106. quis est enim qui tueri possit? ib. 153. non quaero quis hic sit Claudius; ib. II, 107. quis erit tam amens ..? ib. 142. quis tibi molestus esset ..? ib. 108. ut .. responderet quis esset; ib. 188. responde ... quem esse hunc ... Verrucium putes; ib. 190. quis contumacior? quis inhumanior? quis superbior? ... quis acerbior? quis insidiosior? quis crudelior umquam fuit? ib. 192. quis porro erit? ib. III, 34. quis erit tam cupidus? ib. 224. quis enim est qui ... non audierit? ib. IV, 55. [quis est hic?] ib. 92. quis tum fuit? ib. V, 120. quis tam fuit ... ferreus, quis tam inhumanus? ib. 121. quis est cui ... conveniat? Tull. 51. quis est ... qui ... placeat? Font. 16. declarabatur ... quis esset; ib. 39. quis est qui ... putet? Caecin 9. amicus a patre aut a viro traditus? nihil minus. quis igitur? ib. 14. quis ... scientior umquam .. fuit? imp. Pomp. 28. quis est qui dubitare debeat? Cluent. 10. quis est qui ... arbitretur? ib. 28. 126. quis est qui dubitet ..? ib. 48. quis est qui ... infirmare conetur? ib. 80. quis Q. Considio constantior? quis iudiciorum ... peritior? quis ... praestantior? ib. 107. quis tam improbus fuit? ib. 143. quis ergo est? ib. 149. quis ... testis est? ib. 168. quis sim scies; Catil. III, 12. quis est .. me mitior? ib. IV, 11. quis est .. cui ... sit carum? ib. 16. quis ... comior? quis iucundior? quis illo gravior, sapientior? Muren. 66. quis erit tam iniquus? Flacc. 28. quis .. erat qui non sciret ..? ib. 59. quis est .. qui ... laudare possit? ib. 67. quem .. tam amentem fore putatis? ib. 105. quis ... mitior, [quis misericordior inventus est?] Sulla 72. quis est iste Lollius? dom. 13. quis est Sergius? ib. quis erit qui ... putet?

ib. 100. quis erat minus peritus? ib. 118. quis eras tu? ib. 127. quis est qui existimare possit ..? ib. 135. quis est tam vaecors? har. resp. 19. quis est ... tam impius? ib. 20. quis est qui ... fateatur? ib. 29. quis praeter hunc unum (est)? ib. 37. quis .. tam crudelis fuit? Sest. 32. quis est qui non intellegat ..? ib. 33. quis .. rex erat? ib. 66. quis ipse esset ... cogitabat; ib. 87. quis .. iste optimus quisque? ib. 97. quis fuit qui ... arbitraretur? ib. 108. quis est qui ... confiteatur? ib. 109. quis est qui non profiteatur ..? ib. quis .. pluris fuit Annibale consilio? ib. 142. quis est .. cui ... pateat? Cael. 8. quis ... iucundior (erat)? quis .. coniunctior? quis civis meliorum partium aliquando? quis taetrior hostis ...? quis ... inquinatior? quis ... patientior? quis ... avarior? quis ... effusior? ib. 13. habeo ... quem .. socium ... facile esse patiamini; ib. 54. quis plenior .. fuit? prov. cons. 19. quis est tam demens? Balb. 43. quis .. esset .. qui ... vellet? ib. 49. quis fuit ... qui ... arbitraretur? Piso 95. quis te miserior, quis te damnatior (fuit)? ib. 97. quis est .. qui neget ..? Planc. 24. quis est qui ... putet? Milo 9. quis est qui non probet ..? ib. 77. quis .. est ... praestantior? Marcell. 4. quis est .. tam ignarus? ib. 22. quis est qui ... [non] noverit? Ligar. 34. quis consideratior illo? [quis tectior?] quis prudentior? Deiot. 16. quis esset ... audivit; ib. 30. quis est ... cuius intersit ..? Phil. I, 21. quis ullius ordinis ... fuit? ib. II. 16. quis esset qui ad salutem communem defendendam non excitaretur? ib. 17. quis tu? ib. 77. quis ... inimicior (fuit)? ib. 94. quis .. est tam ignarus? ib. III. 4. quis ... fortior, quis amicior ... fuit? ib. 6. quis .. rex .. fuit? ib. 10. quis est qui eum hostem non existimet? ib 14. quis ... castior? quis modestior? ib. 15. quis ... impurior? ib. quis bonus non esset auctor? ib. 19. quis est .. qui ... intellegat? ib. IV. 4. quis est qui .. possit indicare? ib. V. 21. quis est qui ... existimet? ib. VI. 11. quis ... fuit? ib. 12. quis minus ingratus est? ib 17. quis exercitatior (est)? ib. quis aut sapientior ... aut diligentior [[aut acutior]]? ib. X. 17. quis est qui ... queat? ib. XI. 6. quis est qui possit ... conferre? ib. 9. quis .. is est? ib. 26. quis est .. qui ... futurus sit? ib. XII. 8. quis fortunatior (erat)? ib. XIII. 17. quis .. sanior (erat)? ib. quis tam barbarus? ib. 21. quis esset tam amens? ib. XIV, 32. quis tam abundans copiis? Fr. R. VII. 9. — sunt: qui sunt hi? Sex. Rosc. 74. qui sunt igitur in istis bonis? ib. 107. quaesivi ... qui ... magistri illius societatis fuissent; Verr. II. 182. illos eius spiritus Siciliensis quos fuisse putetis cogitate; ib. III. 22. qui sunt isti x viri? leg. agr. II. 44. ignarus .. qui consules essent; har. resp. 2. DETERIORES qui sint post docebo; ib. 56. qui sunt .. REPULSI? ib. sumpsi ... doctrinam ... qui essent optimates; Sest. 119. habes ... qui essent optimates; ib. 132. tribuni plebis permagni interest qui sint; Planc. 18. ut ... videam ... qui essent futuri suspicari; ib. 40. qui sunt boni cives, qui belli, qui domi de patria bene merentes? ib. 80. qui sancti (sunt), qui religionum colentes (sunt)? ib. recordare qui .. fuerint ... hostes; ib. 87. qui sunt .. reliqui? Phil. III. 26. num in eo, qui sint hi testes, haesitatis? Fr. R. VII. 8.

existimat: quis non ad hoc tempus ... praeteritam illius hominis existimat? Verr. III. 216. quem putat [[putet]] existimaturum ..? leg. agr. I. 11.

facit: quis enim hoc fecit unquam? Verr. III. 168. quis ante te, quis praeter te fecerit quaero; ib. V. 75. quis idem fecit? ib. 151. ut agnoscere videamini qui haec fecerint; imp. Pomp. 37. quis hoc fecit? Piso 18. quis ... mentionem facit? Phil. XIII, 32.

fert: quis legem tulit? leg. agr. II, 22. quis tulit? Muren. 47. quis ... quaestionem tulisset? Milo 20.

gemit: quis tum non gemuit? Milo 16.

gerit: rogatus est .. quem id bellum gerere placeret; Phil. XI. 18.

habet: video ... quis habeat Etruriam, quis agrum Picenum, quis Gallicum; Catil. III, 6. quis ... spem haberet? sen. 11.

ignorat: quis ignorat? Verr. I, 123. II, 35. III, 45. Font. 24. 31. Caecin. 102. imp. Pomp. 37. 43. Flacc. 64. Sest. 91. 131. Cael. 57. prov. cons. 5. 6. Balb. 53. Milo 43. Deiot. 12. Phil. II, 79. V, 7. XI, 9. f. II, 1. convoco.

ignoscit: quis huic ignoscat? Verr. III, 2. quis non ignosceret? har. resp. 17.

inaugurat: vide qui te inauguret; Phil. II, 110.

indicat: poteritisne dubitare .. quis indicaverit? Sex. Rosc. 107. quis ... indicavit? Flacc. 92.

ingemiscit: quis .. non ingemuit? Vatin. 31.

intellegit: quis hoc non intellegit? Vatin. I, 9. quis non hoc intellegeret? ib. IV, 89. quis non intellegit? Sest. 50. Milo 68. quis enim non intellegit? Piso 75.

interest: quis intererat vestris consiliis? Sulla 12.

interrogat: quis ... interrogavit? dom. 77.

it: cupiditati hominum ait se obviam ire. quis potius non modo his temporibus, sed etiam apud maiores nostros? Verr. I, 106.

iudicat: quis iudicabit? Scaur. 19.

loquitur: quis loquetur? sen. 19. quis sic loquitur? Phil. III. 22.

luget: quis bonus .. luget? Phil. XII, 25.

meminit: quis ... meminisset? dom. 87. quis non meminerit pueritiam tuam? Fr. B. XV, IV, 3.

miratur: quis ... miratur? Sulla 70. quis non miraretur? Phil. XII. 6.

mittit: quaeritur etiam nunc quis eum nuntium miserit; Sex. Rosc. 105.

molitur: quis ... molitur? har. resp. 40.

navigat: quis navigavit? imp. Pomp. 31.

negat: quis negat? Verr. III. 133. Font. 38. Sulla 36. Cael. 10. Planc. 63. Rab. Post 5. 42.

nescit: quis hoc nescit? Flacc. 83. quis nescit? har. resp. 32. 35. Sest. 133. Planc. 23. 86.

novit: quis novit? Phil. V. 13.

nuntiat: quis [[qui]] primus Ameriam nuntiat? Sex. Rosc. 96.

obsignat: dicite, qui [[quis]] obsignarit; Cluent. 185.

obsistit: quis obsistet? Verr. III. 224. quis ... obstitit? ib. V. 82.

obtinet: quis ... obtinuit? Piso 38.

occidit: quasi nunc id agatur quis ex tanta multitudine occiderit; Sex. Rosc. 92.

parcit: quid pepercit? har. resp. 59.

percutit: non quaero quis percusserit; Sex. Rosc. 97. requisisse quis eum percussisset; Verr. V. 7.

permittit: quis tibi id permisit? Verr. V. 151.

perspicit: quis hoc non perspicit? Verr. I. 9. quis non perspicit? Phil. IV. 5.

pertimescit: quis non pertimescat? Verr. V. 14.

petit: quis provinciam, quis pecuniam, quis legationem ... petebat? Sest. 66.

postulat: quis postulavit? dom. 77. Piso 39. quis eos postulavit? Milo 59.

potest: quis potest Verre absoluto de transferendis iudiciis recusare? Verr. a. pr. 20. quis dubitare posset? ib. II. 15. 70. quis unquam

.. lege agere potuit? ib. 39. quis potest dubitare? ib. III, 66. quis ... conficere potuit? imp. Pomp. 34. quis tantam turpitudinem, .. quis tantam inconstantiam, ... quis tantam libidinem .. ferre potuisset? Cluent. 61. quis posset arguere ..? ib. 80. quis ... infitiari potest? ib. quis ... prudentior ... commemorari potest? ib. 107. quis eum ... ferre potuisset? ib. 112. quis .. id possit reprehendere? ib. 142. quis ferre possit? Catil. II, 10. quis potest esse tam aversus a vero? ib. III, 21. quis mihi ... potest aut debet esse coniunctior? Muren. 3. quis praestare poterat? Flacc. 28. quis posset vere reprehendere? ib. 78. quis iure esse potuit (inimicus)? Balb. 58. quis potest credere? Milo 13. quis potest esse tantus? ib. 99. quis ... potest (probare)? Phil. I, 16. quis interpretari potest? ib. II, 99. quis ferre potest? ib. III, 28. quis nosse potuit? ib. V, 13. quis huius potentiam poterit sustinere? ... quis umquam omnis tribus? quis equites Romanos? quis tribunos militaris? ib. VII, 17. quis potest ... dicere? ib. VIII, 5. quis potest .. laudare? ib. XI, 15. quis potest refragari? ib. 20. qui possunt ... odisse; ib. 38. retinere .. quis poterit? ib. XIII, 12. quis liberos, quis coniugem aspicere poterat sine fletu? quis domum? quis tecta? quis larem familiarem? ib. XIV, 10.

praeest: quis comitiis praefuit? leg. agr. II, 22. quis praefuerit nihil ad rem pertinet; Sulla 55.

praestat: quem annonam praestare oportere dicebant? dom. 14. quis reliqua praestaret? || quid reliquiarum restaret ||? Sest. 43. quis .. mihi praestat? Phil. XII, 23.

probat: quis ... probet? Ligar. 19.

producit: quis produxit? Milo 59.

profert: quis ... protulit? Phil. II, 7.

profitentur: simul ut qui || simulatque || sint professi videro; Planc. 14.

prohibet: quis prohibuit? Sex. Rosc. 54. quis ... prohibuit? leg. agr. II, 22.

proponit: quis umquam eius rei fraudem aut periculum proposuit? Verr. I, 107.

providet: quis non ex iniuria .. sibi provideret? Verr. I, 85.

pugnat: qui contra pugnent video; Quinct. 47. quem erat aequissimum ... pugnare? quem? Phil. II, 75.

putat: quis non maximo se adfectum beneficio putavit? Verr. III, 42. quis tibi, quis C. Pomptino || Pomtinio || ... quemquam bonum putaret ... denegaturum? Flacc. 102. quis vos non modo consules, sed liberos fuisse putet? Piso 30. quis ... te aditu, quis ullo honore, quis ... salutatione dignum putet? ib. 96. quis putat esse crimen fuisse in Africa? Ligar. 9. quis ... nisi latrones putant? Phil. IV, 9. quis enim id putaret? ib. XI, 5.

queritur: quis queritur? Deiot. 34.

recitat: quis umquam recitavit? Piso 39.

recordatur: quis Lentuli secietates, ... quis insaniam libidinum, quis perversam ... religionem recordatur? Sulla 70.

renuntiat: quis xviros ... renuntiavit? leg. agr. II, 22.

reprehendit: quis .. me reprehendat? Arch. 13. quis me ... reprehendet? prov. cons. 20.

reviviscit: „quod faciat, si reviviscat“ — quis? Phil. XIII, 34.

salutat: quis te ... salutavit? Catil. I, 16. quis salutavit? ib. II, 12.

scit: quis scit? Piso 53. quis id scit || sciet ||? Scaur. 19. quis aut scit aut curat? Phil. XIII, 33.

sentit: quis non ... optime || apertissime ||, quis non fortissime, quis non constantissime sensit? Sulla 82. quis hoc non sentit? prov. cons. 30.

statuit: quis hoc statuit? Quinct. 45. Tull. 56.

suadet: dicit qui primi suaserint; Verr. IV, 143. quis ... legem agrariam suasit? leg. agr. II, 101.

subdit: quis ... subdidit? dom. 85.

suscenset: quis mihi iure suscenseat? Arch. 13.

supersunt: qui superessent? Sest. 47.

suspicatur: quis .. est suspicatus? Sulla 74.

venit: quis (non venit)? Quinct. 52 >< 51. quis a signo Vortumni in circum maximum venit? Verr. I, 154. quis tibi ... obviam venit? Piso 53. quid .. numero qui tibi obviam non venerint? ib. 54.

vetat: quis vetat? leg. agr. III, 8.

videt: quis hoc vidit? Verr. IV, 146. quis eum ... viderat? Cluent. 110. quis ... videt ..? leg. agr. I, 16. Cael. 57. Phil. VII, 1. XIII, 10. quis ... vidit? Sulla 74. Sest. 77. Phil. II, 103. quis te ... sobrium, quis agentem aliquid, ... quis .. in publico vidit? Piso 22.

vocat: quis tribus ... vocavit? leg. agr. II, 22.

volunt: videtis qui oppugnatum M. Fonteium, cognostis qui defensum velint; Font. 15.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** accuso: quem ego accuso? Verr. III, 137. ut intellegas .. quem accuses; Sulla 5.

adduco: quis umquam audacior? quis nocentior? quis apertior in iudicium adductus est? Cluent. 48.

adficio: quis enim umquam tanta a quoquam contumelia, quis tanta ignominia adfectus est? Verr. II, 139.

appello: armatos ... quos appellare vere possumus? Caecin. 60. quos appellarit ... tenemus, Cluent. 194. quem enim appellem? Flacc. 4. quem .. possumus appellare? Phil. IV, 5. quem te appellem? ib. XII, 27. quem enim te potius appellem? ib. XIII, 22.

arcesso: „arcessivit aliquem“. quem aut quando? Sex. Rosc. 76.

ascribo: cognitorem ascribi Sthenio — quem? ... quem igitur? Verr. II, 106.

audio: scire ex te cupio ... quem audieris; Vatin. 30.

colo: quem bonum non coluit? Balb. 58.

commemoro: f. I. potest; Cluent. 107.

convoco: quos convocaveris ... quem nostrum ignorare arbitraris? Catil. I, 1. quem umquam convocasti || advocasti ||? Phil. II, 100.

damno: quem absentem .. damnasti? Verr. II, 110.

deicio: habeo etiam dicere quem contra morem maiorum ... deicerit; Sex. Rosc. 100.

deligo: quem delegit? Verr. II, 107. quem unum ... delegissetis ... sive fides haberetur sive honos; leg. agr. II, 23.

deprecor: quem enim deprecarere? Sest. 27.

desidero: quem ... desideraverunt? Sest. 128.

dico: intellegit quos dicas; Piso 75. f. fraudo.

educo: delegisti ... quos tecum educeres; Catil. I, 9.

facio: planum fac. nihil est: non, ... quem certiorem fecerit; Sex. Rosc. 58.

fraudo: quem fraudarit videamus; Qu. Rosc. 20. considera .. quis quem fraudasse dicatur; ib. 21.

habeo: quartum quem sit habiturus non video; div. Caec. 49. quem .. potius quam hunc ..,

quem habet? Planc. 43. videtis || illud videtis || quos ... habeat; Phil. XI, 10.
imploro: quem implorabunt? Verr. V, 126. quem implorem? Flacc. 4.
intueor: quos ... alios animo intuebar? Planc. 101.
invenio: quis corruptus, quis perditus inveniri potest? Catil. II, 7. quis invenitur? Scaur. c. 3, § 3. quis ... inventus est? Phil. II, 11. quis ... inventus est || sit || ? ib. VI, 15.
lugeo: quem forum luxit? Sest. 128.
mitto: „nuntium misit.“ quem? Sex. Rosc. 76. habuisse || non habuisse || ... quos mitteret; Deiot. 23.
nomino: quem tum Sergius, ... quem Lollius, quem ceterae pestes ... nominabant? dom. 14. qui latrones, ... qui praedones, qui hostes, qui proditores, qui tyranni nominabuntur? Piso 24.
obtestor: quem obtester? Flacc. 4.
oppono: habeo quem opponam; Sest. 20.
oppugno: illi oppugnatum venturi erant. quem? Tull. 55.
orno: quos ego orno? Phil. XI, 36.
paenitet: quem .. bonum paeniteret? Phil. XIII, 32.
persequor: quem legibus ... persequor? Verrr. IV, 104.
praetereo: quem praeterit? leg. agr. II, 57.
produco: habeo .. quos producam; Verr. II, 175.
reduco: ut haberent quem reducerent; Planc. 26.
relinquo: delegisti quos Romae relinqueres; Catil. I, 9.
requiro: quem ... requisivit? Sest. 128.
scribo: quis in tabulis scriptus est? Verr. II, 107.
sequor: habebit ... quem sequatur; Sest. 20.
servo: quem non ... salvum .. servavit? Verr. V, 153.
trucido: quem trucidasti? Fr. B. VIII, 14, d.
video: (scire ex te cupio) quem umquam videris; Vatin. 30. quem ... videras? ib. 32.
violo: animadvertebat quem violaret; Scaur. 31.
voco: sed earum artificem, quem? qnemnam? (vocabant); Verr. IV, 5.
volnero: „quis ibi non est volneratus ferro Phrygio“? Sex. Rosc. 90.
2. **Genetiv:** interest: ut ... cuius intersit ... intellegi possit; Muren. 68.
3. **Dativ:** attribuo: video cui sit Apulia attributa; Catil. II, 6.
committo: habeo .. quibus hoc committam; Verr. II, 175. cui denique commisit? Cael. 57. didicit ... quibus se comitteret; Phil. II, 117.
concedo: cui concedi ... potest? Tull. 56.
credo: quis nobis credet? cui nos? Verr. I. 127. cui tantum facinus, cui se, cui salutem suam credidit? Cael. 57.
decerno: ut decernerentur supplicationes mortuo. nihil dico cui; Phil. I, 13. cui ... supplicatio decreta est? Phil. XIV, 11.
derogo: senatus consulta fiunt, ... cui derogaretur; Fr. B. VI, 11.
dico: cui dixit? Sex. Rosc. 54. non persequeris ... cui dixerit Apronius? Verr. III, 133. cui bene dixit .. bono? Sest. 110.
do: cui dedit? Sex. Rosc. 74. ne falso quidem potuit quibus data essent discribere || describere || ; Verr. I, 36. cui sit data (pecunia) nihil ad me, nihil ad rem pertinere arbitror; ib. 101. cui pecuniam datam dicit? ib, III, 175. ostendat ... quibus daturus sit; leg. agr. II, 71. cui ... toga pulla umquam data est? Vatin. 31. dat nataliciam in hortis. cui? Phil. II, 15.
emo: ut fundum sibi emat — cui tandem? cui putatis? Caecin. 15.
faveo: [cui favebitis?] Phil. X, 7.
licet: cui .. liceret docere ..? Cluent. 80.
narro: cui ego narravi? Cluent. 143.
obsisto: intellexerim quibus aut ... obsisterem aut ... non crederem; dom. 29.
parco: cum homines viderent .. quibus pepercisset; Verr. II, 4. cui omnino bono pepercisset? Phil. III, 4.
persuadeo: f. probo; Verr. I, 11.
placeo: cui ego illum non putem placere oportere? Verr. III, 155.
probo: reperiemus .. quibus probemus istum in quaestura pecuniam publicam .. avertisse, quibus persuadeamus istum .. pecuniam abstulisse; Verr. I, 11. cui hoc probari potest? ib. II, 106. cui probari potest? ib. III, 52. quaero cui probares; ib. V, 78. quaerebat cui probatus esset ipse patronus; Cluent. 52. cui probatis? ib. 181. cui ... probasti? Flacc. 74.
procedo: cui bene quid processerit, .. illum providisse, cui secus, nihil sensisse; Rab. Post. 1.
promitto: quibus pecuniam promiserit ... tenemus; Cluent. 194.
quaero: dubitabitis .. cui ista tanta praeda quaesita sit? Verr. III, 111.
sum: quaerere solebat, cui bono fuisset; Sex. Rosc. 84. quaererent, cui bono fuisset; ib. 86. cui potest esse dubium? Verr. V, 61. cui non perspicuum est ..? Caecin. 38. cui praesidio classibus vestris fuistis? imp. Pomp. 32. cui || quid || .. erat dubium? Sest. 43. cui sunt inauditae ... querellae tuae? Deiot. 9. cui ... Deiotari integritas ... non audita est || est audita || ? ib. 16.
trado: cui ... traditum (venenum)? Cael. 58. cui traderem? Phil. XIV, 14.
4. **Ablativ:** orior: quibus ortus sis ... considera; Phil. II, 118.
utor: utar teste — quo? Verr. III, 166.
5. **mit Präpositionen:** caveo ab: didicit, ... a quibus caveret; Phil. II, 117.
confugio ad: ad quos confugerent habere; div. Caec. 3. ad quem Dio confugit? Verr. II, 24.
defendo ab: a quo defenderet? Phil. IV, 8.
defero ad: ad quem detulistis? Ligar. 25. habet ... ad quos ... deferat; Phil. II, 113.
delibero cum: planum fac. nihil est: non quicum deliberarit; Sex. Rosc. 58.
dico ad: iubetur dicere. respondet „ad quos?“ Verr. II, 72. — apud: apud quos ... dicas intellegis? Piso 75. apud quem .. dico? Ligas. 7. — de: de quo dicas intellegis? Piso 75. — in: in quem hoc dicam quaeris; Sex. Rosc. 126.
facio versuras a: a quibus versuras ... factas esse dicunt? a Gallis? nihil minus. a quibus igitur? Font. 11.
fero de: de quo .. sententiam feretis? Verr. IV, 104.
bellum gero cum: ut quibuscum bellum gereretur possetis .. cogitare; Phil. IV, 15.
loquor cum: quicum locutus est? Sex. Rosc. 74. — de: quaerimus ... de quo loquantur; har. resp. 32.
mitto ad: „nuntium misit.“ quem aut ad quem? Sex. Rosc. 76. ad quem legatos mittamus? Phil. V, 33. ad quem enim legatos? ib. VI, 3.
pertineo ad: spero .. non esse obscurum, ad quem suspicio maleficii pertineat; Sex. Rosc. 18. si dissimulare omnes cuperent se scire ad quem maleficium pertineret; ib. 102. dubi-
est ad quem maleficium pertineat? ib. 1
volebat ad quem illa res pertineret;

peto ab: a quibus auxilium petam? Sex. Rosc. 29. a quibus .. petis? Fr. B. VIII, 14, b.

quaero in: in quem quaerere? Cluent. 148.

refero ad: ad quem rettulisti? dom. 131. ad quos refert? Phil. II, 14.

vivo cum: quibuscum vivas considera; Phil. II, 118.

III. **nach Substantiven:** alqs: QUI EORUM (coit). quorum? Cluent. 148.

aures: cuius aures ... respuerunt? Sulla 70.

bona: cuius || quibus || de bonis? Verr. I, 146. ><.

caput: DEQUE EIUS CAPITE QUAERITO. cuius? Cluent. 148.

consilium: cuius consilio occisus sit invenio; Sex. Rosc. 97.

crimen: ubi igitur est crimen? quod eum Pompeius civitate donavit. huius crimen? minime, nisi honos ignominia putanda est. cuius igitur? Balb. 7.

fides: quaere in cuius fide sint; Sex. Rosc. 93. ad cuius igitur fidem confugiet? ib. 116. quorum fidem pretio labefactare conata sit tenemus; Cluent. 194.

fortunae: cuius fortunae ... non concessit? Balb. 58.

gener: cuius gener esset audivit; Deiot. 30.

imperium: cuius imperio parere potissimum velles? Rabir. 22.

iniuria: s. manus; Verr. II, 26.

iudicium: quorum iudicio condemnatum? Verr. II, 174.

latus: cuius latus ille mucro petebat? Ligar. 9.

manus; cuius manu sit percussus non laboro; Sex. Rosc. 97. non erat quaerendum cuius manu numerarentur, sed cuius iniuria cogerentur; Verr. II, 26.

mors: cuius .. mortem ulcisceremini? Sest. 81.

nomen: cuius absentis nomen recepisti? Verr. II, 110. cuius autem ... nomen est occultatum? ... cuius non statim divolgatum? Phil. II, 25.

opes: cuius opes tantae esse possunt ..? Planc. 81.

possessiones: in cuius possessiones ... oculos ... defigere (eum censetis)? Phil. XI, 10.

res: cuius res gestae pares? imp. Pomp. 43.

salus: cuius .. propter salutem ... gratias egit? Sest. 128.

sanguis: cuius sanguinem non bibere (eum) censetis? Phil. XI, 10.

scelus: quorum id scelere conflatum sit me occultare et tacere; dom. 30. obliviscetur ... cuius scelere in hac .. foeditate fuerimus; Phil. XII, 12.

secta: cuius sectam sequi .. velles? Rabir. 22.

studium: possis quorum studio tuleris (tribus) explicare; Planc. 48.

vox: cum ex eo quaereretur ... cuius vocem libentissime audiret; Arch. 20.

IV. **Umstand:** a: dubitate ... a quo sit Sex. Roscius occisus; Sex. Rosc. 78. volgo occidebantur. per quos et a quibus? ib. 80. circumsessus es. a quibus? Verr. I, 81. a quo .. est corruptum? Cluent. 63. ut ... constituerunt a quo iudicium corruptum videretur; ib. 75. CONCESSA SUNT. a quo? leg. agr. III, 7. „at a testibus laeditur." ante quam dico a quibus, ... dicam de genere universo ..; Flacc. 6. a quo ... est aequius consulem defendi? Muren 3. a quibus fiat ... videre; Sest. 115. quid porro quaerendum est? factumne sit? at constat? a quo? at paret; Milo 15. exhaustum a quibus sit (aerarium) ipsi sciunt; Fr. B. VI, 39.

apud: non vides .. apud quos agatur; Sex. Rosc. 72.

causa: quorum causa ille hoc promulgaverit || promulgavit || ostendi; leg. agr. III, 15.

contra: contra quem sit intellegi possit; Muren. 68.

cum: quid, pater quicum (fuit)? Rabir. 22. quaeret quibuscum mandatio legatos miserimus; Phil. V, 26.

per: exstent oportet ... vestigia, ... per quos ... maleficium sit admissum; Sex. Rosc. 62. per quem dedit? ib. 74. neque per quos (potuerit inducere) ... potes ostendere; ib. 79. per quem .. datum (venenum)? Cluent. 167. per quem venenum datum? ib. 172. qui cum ... respondissent, per quem ad eum .. venissent; Catil. III, 11. quae sint ... gesta contra me neque ... neque per quos patefaciendum mihi esse arbitror; dom. 30. possum ... perquirere, .. qui ei fuerit aditus: si per se, qua temeritate? si per alium, per quem? Cael· 53. per quem tulerit docebo; Planc. 48. per quem ... consecuti sumus? Phil. XIII, 31. s. a; Sex. Rosc. 80.

b. neutr.: I. **pronominal:** 1. **absolut:** abest: quid .. abest huic homini? Balb. 9.

accidit: hi debent non quid illi accidere voluerint, sed quid ipsis in tali re metuendum sit cogitare; Verr. I, 38. quid cuique accidisset, quid cuique opus esset indagare et odorari solebat; ib. II, 135. quid acciderat? ib. III, 172. quid accidit? ib. V, 65. quid .. magnificentius, quid praeclarius mihi accidere potuit? sen. 24. quid ... praestantius mihi potuit accidere? quid optabilius ...? Vatin. 8. quid .. accidere ... potuit optatius? Phil. III, 17. quid ... admirabilius ..., quid optatius ... accidere potuit? ib. V, 39.

attinet: quid attinuit eum potissimum nuntiare? Sex. Rosc. 96. quid attinet codicem iustituere? Qu. Rosc. 6. quid me attinet dicere? Verr. V, 34. Piso 36. quid enim attinuit? Verr. V, 169. quid attinet ..? Tull. 38. leg. agr. II, 29. quid attinuit ..? Tull. 38. Flacc. 91. quid attinet || attinuerit || excipi? leg. agr. I, 11. quid me attinet ..? dom. 138. requiro quid attinuerit; Cael. 61. quid enim attinebat? ib. 69. Phil. II, 22. quid .. attinuerat? ib. III, 23.

cadit: quid enim in eum non cadit? Phil. V, 7.

consequuntur: videamus quae deinde sint consecuta; Quinct. 61. quae deinde sunt consecuta? Qu. Rosc. 32.

convenit: quid ... convenit? Phil. IX, 8.

decat: quid deceat vos ... spectare debetis; Rab. Post. 11. dubitabant ... quid deceret; Marcell. 30.

differt: vide quid differat inter meam opinionem ac tuam; div. Caec. 61.

est: quid ergo est? Quinct. 6. 11. 57. 73. 94. Sex. Rosc. 55. 80. Qu. Rosc. 15. Tull. 5. Caecin. 34. Cluent. 144. 148. considerant .. quid ... sit .. bona proscribere; Quinct. 51. quid est quod ... possit videri? ib. 54. quid mihi .. cum ista sanctimonia? ib. 55. quid futurum esset ignorares; ib. 83. quid est possidere? ib. 85. mirari quid sit quod ... ego potissimum surrexerim; Sex. Rosc. 1. quid est in hac causa? ib. 34. quid igitur est? ib. 36. Verr. III, 39. quid hoc? patres familias ... nonne optatissimum sibi putant ..; Sex. Rosc. 43. quid erat quod Capitonem primum scire voluerit? ib. 99. quid est quod quisquam ex vobis audire desideret? ib. 104. quid est quod neglegenter scribamus adversaria? Qu. Rosc. 7. quid est quod diligenter conficiamus tabulas? ib. quid est in iudicio? ib. 11. quid est in arbitrio? ib. quid est hoc? ib. 21. Verr. II, 148. III, 25. ><. 30. 66. 73. 133. 155. 205. IV, 89. 143. Cluent. 126. har. resp. 34. Fr. B. VI, 3. quid erat enim Fannii? corpus. quid Roscii? disciplina; Qu. Rosc. 28. quid est ... in quo ego rei ruplicae ... prod-

esse possim? div. Caec. 7. quid est quod aut populo Romano gratius esse debeat? ib. quid est .. iudicium corrumpere? Verr. a. pr. 28. quid est igitur quod fieri possit? ib. 32. cognoscet ex me populus Romanus quid sit; ib. 38. quid tam e re publica fuit || tam rei publicae honestius || ? ib. I, 21. quid hoc est? ib. 36. III, 88. IV, 7. 47. quaerunt quid optimum factu sit; ib. I, 68. quid est quod de hoc dici possit? ib. 118. quid est, [Verres], quod planum fieri testibus possit? ib. 127. quid est, Verres? ib. ib. III, 175. V, 147. quaerit quid sit ad perpendiculum; ib. I, 133. quid erat quod rescinderet? ib. 146. quid est SUO CUIQUE? ib. quid est quam ob rem putes? ib. II, 49. quid est quod tu alios accuses? ib. exponam .. quid hominis sit; ib. 134. quid te futurum est? ib. 155. quid est, Lolli? ib. III, 62. quid amplius? ib. 70. quid hoc est || est hoc || ? ib. 72. at quid est tandem || an tandem || ? ib. 124. quid hoc est „reliqui“? ib. quid enim erat? ib. 128. quid est quod ... adsequi debeam? ib. 137. quid est quod possit quisquam... desiderare? ib. 144. cerarium vero quid (est)? ib. 181. hoc vero quid est? ib. 195. Flacc. 22. Sest. 30. Phil. XIII, 2. hoc quid est? Verr. III, 196. V, 57. prospicite animis quid futurum sit; ib. III, 218. quid est ... Sicilia? ib. 226. quid futurum igitur est? ib. IV, 36. quid erat quod ... quereretur? ib. 43. quid erat quod confirmabat ..? ib. quid sit iam non queo dicere; ib. 89. quid tandem tuis statuis fore arbitrabare? ib. 90. declarat quid fuerit; ib. 127. demonstrabant quid ubique esset; ib. 132. quid eius sit, .. coniectura adsequi debetis; ib. V, 64. quid erat .. quod quisquam diceret? ib. 110. quid futurum est? ib. exploratum est, ... quid de te futurum sit; ib. 164. quid est id? Tull. 25. quid censetis fore? ib. 40. quid est igitur? Font. 23. scit .. quid sit testimonium dicere? ib. 27. quid est ... quod ... carum esse possit? ib. 47. exploratum .. possit esse quid suum aut quid alienum sit; Caecin. 70. quid || quod || .. est ius civile? ib. 73. quid est, Piso? ib. 81. quid est quod ... possit adferre? imp. Pomp. 29. quid tam praeter consuetudinem? ib. 61. quid est quod ... dubitemus? ib. 69. quid est quod ... plura dicamus? Cluent. 59. quid est .. quod ... relinquatur? ib. 81. quid est quod ... videatur? ib. 125. quid est quam ob rem ... putet? ib. 132. quid est .. cur ... sedeas? ib. 147. quid erat quod ... timeret? ib. 170. quid huic cum Habito? ib. 172. quid est quod ... proferre potuistis? ib. 181. quid futurum est? leg. agr. I, 15. Rabir. 27. quid est praeterea? leg. agr. II, 38. quid est quod non liceat? ib. 39. quid est, Labiene? Rabir. 19. etenim quid est, Catilina, quod iam amplius exspectes? Catil. I, 6. quid est, Catilina? ib. I, 13. 20. quid est enim, Catilina, quod te ... delectare possit? ib. 13. quaesivit, ... quid sibi esset cum eis; ib. III, 11. quid est quod ... possit adquiri? ib. 28. quid ... futurum fuit? ib. IV, 17. providere quid futurum sit; Muren. 4. quid est quod ... impediat? ib. 5. quid est „volgo“ || volgo passim || ? ib. 73. quid est, Laeli? Flacc. 5 (§. 43). exponam quid in re sit; ib. 53. quid .. fuit quod ... redimeretur? ib. 82. quid .. est quam ob rem ... reprehendatur? Sulla 3. quid est quod mirere? ib. 7. quid est quod ... expetas? ib. 50. quid est .. quod indicat? ib. 51. quid est quam ob rem ... reprehendantur? ib. 81. quid est quam ob rem ... videatur? ib. 89. quid est quod expetas? ib. 90. quid est quod ... dubitetis? Arch. 10. quid est quod ... exerceamus? ib. 28. quid est quod ... debilitare possit? sen. 36. quid .. futurum est eis ..? dom. 46. quid est .. exsul? ib. 72. quid est quare ... anteponat? ib. 88. quid est quod profanum ... esse possit? ib. 125. hoc quid sit ... interpretor; har. resp. 36. hic ... quid est? ib. 42. quod ... quid sit nescio; ib. 52. mirabatur quid esset; Sest. 1. quid erat bis vincere? ib. 43. quid fuit illud? ib. 120. quid est quam ob rem ... exoptes? Vatin. 39. quid est quod exspectetis? Cael. 23. quid tibi cum Caelio? quid cum homine adulescentulo? quid cum alieno? ib. 33. quid igitur fuit? ib. 34. quid enim esset? ib. 38. quid est cur ... pertimescamus? ib. 50. quid est quod obiciant Caelio? ib. quid est quod possimus ... dubitare? prov. cons. 3. quid est quod ... admirentur? ib. 26. quid est cur ... velit? ib. 29. quid est quam ob rem ... liceat? Balb. 29. quid fuit in rogatione? ib. 33. quid erat cur ... non liceret? ib. 35. quid .. est cur ... valere debeat? ib. 63. quid est quod ... volueris? Piso 58. quid est .. quod ... delectent? ib. 59. quid Plancio cum Lemonia? quid cum Oufentina || Ufentina || ? quid cum Clustumina? Planc. 38. quid est pietas? ib. 80. quid erat cur ... admitteret? Milo 34. quid tandem erat, quod ea nocte consequi posset? ib. 49. quid ergo erat? ib. 54. quid est enim [omnino] hoc ipsum diu? Marcell. 27. dubitabant quid optimum esset; ib. 30. id .. quid est? || id .. aliquid est || ; Deiot. 35. quid est .. pignus? Phil. I, 12. quaero .. quid sit; ib. 25. quid erat quod me rogares? ib. II, 10. quid autem est quod tu non audeas? ib. 16. quid est? ib. 32. 61. vide ... quid .. futurum sit; ib. 34. quid erat in terris ubi in tuto pedem poneres? ib. 48. quid es || ais || ? ib. 75. quid est quod addi possit? ib. 99. quid est dignus? .... quid est porro facere contumeliam? ib. III, 22. quid illud? ib. 27. quid est in Antonio praeter libidinem ..? ib. 28. quid est quod ... dubitare possimus? ib. IV, 10. quid est enim .. cur ... cupiamus? ib. V, 47. quid est quod ... laboret? ib. VIII, 27. quid est quod metuat? ib. quid ei cum Apollonia? quid cum Dyrrachio? quid cum Illyrico? quid cum P. Vatinii imperatoris exercitu (erat)? ib. X, 11. cum Illyrico vero ... quid erat Antonio? ib. quid est cur ... ponatur? ib. 15. quid est .. cur ... sit suspectus? ib. 17. facilis est circumspectus ... quid ad dexteram, quid ad sinistram sit; ib. XII, 26. quid est ... quod gemas? ib. XIII, 23. quid esses? ib. XIII, 24. illud vero quid est? Fr. A. III, 1. quid est in testimonio vestro? ib. 11. quid cum hoc homine nobis? ib. B. XIII, IV, 1. quid homini .. Arpinati cum Baiis? ib 2. miror, quid sit; ib. C. 6. — mit Adjektiven, Participien: quid est ... aut tam adrogans ... aut tam stultum ... aut tam curiosum? dom. 33. quid aliud sit ... non intellego; Quinct. 61. quid est aliud? Sex. Rosc. 54. Cael. 32. Phil. I, 22. II, 7. III, 21. V, 5. X, 5. XII, 13, quid est aliud omnibus omnia peccata et maleficia concedere? Verr. I, 128. quid est aliud capere conciliare pecunias? ib. III, 71. quid aliud? Caecin. 24. quaero .. quid sit aliud perscribere; dom. 44. quid est aliud furere? Piso 47. quid est enim aliud? Phil. II, 70. VIII, 3. quid erat aliud? Phil. V, 21. XIII, 42. quid poterat esse apertius? Verr. I, 149. quid ... asperius, quid incultius .. quid .. immanius? prov. cons. 29. quid te audacius (fuit)? ... quid desperatius? dom. 80. quid .. beatius (est)? Phil. II, 33. quid ... certius? Milo 60. quid hoc tota Sicilia est clarius? Verr. IV, 77. quid .. illis || fuit || clementius? leg. agr. I, 19. quid est tam commune? Sex. Rosc. 72. quid tam coniunctum? Sulla 16. quid est .. dementius? Phil. II, 19. quid est dignius in quo omnis nostra diligentia consumatur?

Verr. I, 112. quid horum dignitate ... dignum esset ostendi; Caecin. 81. quid re publica, quid se dignum esset ... cogitabat; Sest. 87. quid .. minus illo dignum? Milo 71. quid ... dignius? Phil. II, 86. quid erit extremum? Verr. III, 70. quid est facilius? Tull. 2. quid facilius est..? Caecin. 55. quid isto fore festivius arbitramur? Verr. III, 162. quid foedius? Phil. II, 86. quid servo tam formidolosum? Verr. V, 14. quid potest esse gravius? Phil. I, 10. quid immanius? Phil. X, 22. quid te impurius (fuit)? dom. 125. quid .. tam inauditum? imp. Pomp. 61. quid .. inconstantius? Phil. VII, 9. quid tam incredibile? imp. Pomp. 62. quid hoc indignius? Verr. III, 200. quid indignius (est)? dom. 46. Phil. II, 86. quid ... inertius? quid sordidius? quid nequius? quid enervatius? quid stultius? quid abstrusius? Fr. A. V, 6. quid esset ingratius? Milo 81. quid hoc iniquius? Verr. III, 200. quid ... iniustius? Phil. XII, 9. quid .. existimatis integrum ... fore? leg. agr. I, 22. quid ... integrum est? Phil. XII, 5. quid tam inusitatum? imp. Pomp. 62. quid invidiosum (erat)? Verr. I, 151. quid enim natura nobis iucundius, quid carius esse voluit? Verr. I, 112. quid .. est minus? Phil. II, 9. quid mirum? Verr. V, 6. quid mirum est? Muren. 38. quid est mirum? dom. 141. quid hoc miserius? Flacc. 97. quid ... munitius? dom. 109. quid enim tam novum ..? Verr. II, 147. quid tam novum? imp. Pomp. 61. quid .. mihi esset optatius? Phil. XIV, 18. quid .. planius? Phil. II, 2. quid erat .. tandem in illo puero populare? Verr. I, 151. quid enim est || est enim || tam populare? leg. agr. II, 9. quid tam populare? ib. ✕. quid minus promptum? Milo 54. quid .. rectius fuerit, dicere non est necesse; Phil. XI, 34. iudicium ... quid relatum, quid residuum sit; leg. agr. II, 59. quid igitur est reliquum? Verr. III, 176. quid reliquum est? Fr. C. 12. quid est sanctius? dom. 109. quid .. simile fuit? Sest. 37. quaeris, quid *sit* simile in Plancio; Planc. 61. quid simile Milonis? Milo 38. quid simile? Phil. V, 27. quid tam singulare? imp. Pomp. 62. quid enim stultius (est)? Rab. Post. 22. Phil. V, 50. quid poterat tam || sane tam || || iam || esse suspiciosum? Sex. Rosc. 64. quid .. taetrius? Phil. X, 22. quid ... tam tritum atque celebratum est? Flacc. 65. quid est turpius ingenuo, quid minus libero dignum? Verr. II, 58. quid hoc turpius (est)? Piso 49. Phil. II, 86. quid enim turpius (est)? ib. I, 21. quid est ... turpius? ib. VII, 9. quid autem turpius (est)? ib. XIII, 14. quid uberius? Phil. II, 2.

evenit: neque ... excogitare potuit ... quid evenerit; Verr. I, 70. quid evenerit .. nescio; Phil. II, 107.

expedit: deliberare ... quid expediat; leg. agr. II, 66. dubitabant ... quid sibi expediret; Marcell. 30.

impedit: quid .. te impedit? Catil. I, 28.

impendet: quid sibi impenderet coepit suspicari; Cluent. 66.

interest: quid .. eius intererat? Sex. Rosc. 96. quid interest ..? Qu. Rosc. 46. 53. Verr. II, 43. III, 174. V, 35. Phil. V, 27. quid ergo interest proferantur necne? Verr. I, 117. nunc vide quid inter te ..., vide, inquam, quid inter te et hunc Siculum .. intersit; ib. II, 114. vide ... quid intersit; ib. III, 42. V, 75. 85. dom. 84. Deiot. 31. Phil. II, 42. quid interfuit? Verr. III, 141. video quid inter annonam interesse soleat; ib. 191. quid cuiusquam intererat? ib. 192. quid intersit ... est apertum; Cluent. 148. videte quid intersit ..; leg. agr. II, 19. deliberare ... quid intersit sua; ib. 66. intellectum est quid interesset ..; Catil. IV, 9. mea video quid intersit; ib. quid ... interesset existimare potuistis; sen. 6. quid enim interest ..? har. resp. 9. Phil. II, 29. quid enim interfuit ..? Piso 15. examinabo ... quid cuiusque intersit; Planc. 79. quid Milonis intererat? Milo 34. tua quid interest? Phil. II, 99. quid .. intersit? ib. VIII, 13.

licet: scio quid liceat; Verr. III, 188. quid liceat considerabunt; imp. Pomp. 58. quaeram quid licuerit Flacco; Flacc. 55. scire quid liceat; Balb. 14. quid liceat quaeritis; Rab. Post. 11. dubitabant ... quid liceret; Marcell. 30.

necesse est: docuisse ... quid necesse esset; Sest. 86. quid necesse est? Milo 54.

occurrit: quid tibi ... occurrat reformidat; Ligar. 6.

offendit: quid me ... offendisse dicebant? Fr. B. VII, 14, b.

opus est: eos omnis Verres certiores facit quid opus esset; Verr. I, 66. quid cuique opus esset indagare et odorari solebat; ib. II 135. quid opus fuit? Phil. XI, 4.

pertinet: quae ad huius vitae .. causam pertineant ... audietis; Sex. Rosc. 129. quaero, quid ad hoc iudicium ... pertinuerit; Tull. 48.

potest: s. accidit.

prodest: quid proderat tibi te expensum illis non tulisse? Verr. I, 102. quid .. prodest fundum habere? Caecin. 74. quid profuit? Flacc. 41.

pudet: me .. quid pudeat? Arch. 12. quid pudeat hominem? Fr. B. XV, ɪɪ, 6.

pungit: intellexi quid eum pupugisset; Sex. Rosc. 60.

refert: quid refert? Flacc. 21. Phil. II, 29. VII, 14. quid enim refert ..? Caecin. 74.

restat: quid restat? Milo 91. quid iam restat? Caecin. 100.

sequitur: quid deinde sequitur? Verr. V, 14.

venit: quid homini potest turpius, quid viro miserius aut acerbius usu venire? Quinct. 49.

videtur: quid hoc indignius aut quid minus ferendum videri potest? Verr. IV, 71. debere iudicare arbitrabantur, quid fictum, quid ... adlatum, quid .. corruptum, quid ... depravatum, quid ... profectum videretur; Font. 25. quid mihi videretur ... ostendi; Caecin. 81.

elliptisch: s. **ad**, VI, 1 (8 St.) B. I, S. 85, a.

2. **nach Verben**: a. **Accusativ**: accipio: quid acceperim scio; Sex. Rosc. 58. quaeri oporteat, quid ... acceperis; Verr. V, 11. habeo rationem quid a populo Romano acceperim; ib. 36. ut quid ... acceperim commemorem; leg. agr. II, 2.

accuso: cum ab eo quaereretur, quid tandem accusaturus esset; Sex. Rosc. 33. quid .. aut accusem aut querar? Verr. V, 83. quid accusas? Font. 1. Muren. 67.

addo: quid addidit? Verr. I, 143. quid ... addi potest? ib. III, 225. Tull. 50. quid ergo addit amplius? ib. 24.

adfero: quid adfertur? Quinct. 68. quid ergo adfers? Sex. Rosc. 54. quid adfers? Cluent. 71. Muren. 67. quid adfert? Sulla 54. har. resp. 42. quid sit adlaturus ignoro; Phil. VII, 1.

adfingo: ut intellegatis ... quid error adfinxerit; Cluent. 9.

adiungo: quid eadem lex .. adiungit? Cluent. 148. quid adiungit? Phil. VIII, 25.

admiror: quid tu admirere? Muren. 39.

admitto: quid ... in se admisit? Cluent. 167. s. volo; Sulla 69.

admoneo: statuite quid vos tempora, ... quid illius confessio, ... quid nostra decisio, ... quid ratio interdicti ... admoneat; Caecin. 104.

adsequor: quid adsecutus es? Verr. III, 43 atque ipse Metellus ... quid adsequitur ..? quid ceteri Siculi? quid ille maximus numerus aratorum? ib. 128. nam quid adsequerere || num quid assequere || ? Planc. 16. quaeris quid potuerit .. adsequi? ib. 60.

ago: quid ... agit? Quinct. 42. quid agimus? ib. 45. Rab. Post. 9. quid ago? Quinct. 53. ><. quid ageres? ib. 83. quid agendum est? ib. 94. quid agatur non vides; Sex. Rosc. 72. quid Romae ageretur nescivit || nescius erat ||; ib. 81. video quid agat; Verr. a. pr. 15. scientiam quid agatur .. omnium puto esse oportere; ib. 54. video quid egerim; ib. I, 35. quaerit quid agat; ib. 133. quid agat coepit cogitare; ib. 141. quid ageret nesciebat; ib. 149. II, 74. III, 62. quaerat quid tu occulte egeris; ib. II, 81. quid ages? ib. 155. Caecin. 89. quid agis? Verr. III, 222. Catil. I, 27. Planc. 33. ><. quid enim actum est? Verr. IV, 27. videret quid ageret; ib. 41. certiores .. facio quid iste ... egerit; ib. 60. fuit dubium quid ageremus; ib. 138. quid agam? ib. V, 2. 159. Scaur. 19. praetereo quid tum sit actum; Verr. V, 38. quaerebant ... quid egisset; ib. 94. consideres quid agas; ib. 174. quid agi potuerit ... quaerere; Caesin. 8. quid actum sit quaerere; ib. quaero ... quid acturus sis; ib. 30. quid agat ... non habet; ib. 71. quid agendum sit considerate; imp. Pomp. 6. videte quid agatis; Cluent. 123. quid agatur ... vide; ib. 148. quid agat ... quem ignorare .. putat || putet || ? ib. 194. quid proxima, quid superiore nocte egeris ... quem nostrum ignorare arbitraris? Catil. I, 1. quid ea nocte egisset ... edocui; ib. II, 13. quid agerent ... sentirem; ib. III, 4. videre quid agatur; Muren. 4. 83. quid agatur ... non videtis; Flacc. 4. quid ageretur nesciret; ib. 72. constituent quid agant; ib. 105. quid egit? sen. 8. ><. Ligar. 18. Phil. XII, 6. XIV, 5. ignaro populo .. quid ageretur; sen. 18. quid ageres non erat; dom. 65. quid ... agi potuit? ib. 124. quid agerem? Sest. 42. quid egerit ... nihil ad causam; ib. 71. quid ageret? ib. 89. quid populares illi duo? [quid egerunt]? ib. 114. quid .. erat actum aut gestum? Piso 40. quid ... mihi agendum sit videbo; Scaur. 18. quid vos, ... quid .. estis acturi? Rab. Post. 14. quid agitur? ib. 37. quid potest agi severius? Milo 59. quid ... agebat? Ligar. 9. quid ... egimus? ib. 10. quid agis aliud? ib. 11. quid egi? Phil. II, 11. quid .. agebatur? ib. 52. quid egisses? ib. 88. quid sis acturus meditere censeo; ib. 95. quid .. agatur cum aperuero; ib. V, 6. dubitate quid agatis; ib. quid ... egistis? ib. 29. audita vobis esse arbitror .. quae sint acta; ib. VI, 1. quid egit aliud? ib. 9. quid egerint .. scimus; ib. VII, 26. quid .. agunt? ib. X, 15. quid agat ... quis .. scit? ib. XIII, 33. nesciebant .. quid ageretur; ib. prospectat ... quid agatur; Fr. B. VI, 1.

aio: quid ais? Sex. Rosc. 43. 80. Qu. Rosc. 16. 17. Verr. III, 40. 106. V, 12. Caecin. 19. 31. 41. 49. Cluent. 186. quid tandem ais? Muren. 76. quid ait? Verr. I, 117. Caecin. 79. Balb. 8. Deiot. 18. testes quid aiunt? Caecin. 24. quid igitur ait? imp. Pomp. 52. quid ergo ait? leg. agr. III, 7.

amitto: meminit .. quid amiserit; Deiot. 35.

argumentor: quid porro argumenter? Verr. II, 119. quid .. argumentor? Milo 44.

arguo: quid arguas non habes; Sex. Rosc. 44. quid arguis? Muren. 67.

audeo: spectarent ... quid auderet; Muren. 50. quid ... audeat? Piso 41. quid ... non esset ausus? Milo 90. quid ... audebit? Phil. III, 30.

audio: neque solum quid istum audire, verum etiam quid me deceat dicere considerabo; Verr. I, 32. non laboravit quid ... audiret; ib. IV, 57. quid de me audituri essent .. cogitare; Planc. 66. quid audieras? Phil. II, 83.

auferro: quid tu auferre potes? Qu. Rosc. 38. quid undique ablatum sit ostendunt; Verr. IV, 132.

caveo: quid .. cavendum est? leg. agr. I, 20.

censeo: quid censes hunc ..., quo studio et qua intellegentia esse? Sex. Rosc. 49. quid censes? Verr. III, 25. Phil. II, 27. quid censetis? Verr. V, 10. leg. agr. II, 45. Phil. XII, 13. 22. XIV, 10. quid senatus censuerit exponam; Catil. III, 13. quid .. censet? Phil. XIII, 6. ſ. iudico; Catil. IV, 6.

cesso: quid cessat? Piso 59. quid .. cessas? Phil. II, 110.

clamito: quid aliud clamitares? Verr. V, 166.

clamo: quid enim restipulatio clamat? Qu. Rosc. 37.

cogito: non erat obscurum quid homo improbus ac nefarius cogitaret; Verr. II, 91. quid de hordeo .. et de Docimo ...? quid cogitatis? ib. III, 79. quid hunc hominem magnum ... cogitare (possumus putare)? imp. Pomp. 37. quid lex et religio cogat cogitare; Cluent. 159. quid ... cogitet quem ignorare .. putat || putet || ? ib. 194. quid cogitarent cognoscere; leg. agr. II, 11. aperire quid cogitaret; Milo 44. quae cogitabantur! Phil. II, 105. patefactum est quid cogitaret; ib. XI, 1. ſ. loquor; Sest. 81. promulgo; Sest. 66.

commemoro: quid ... commemorem? Verr. IV, 124. V, 140. quid ego commemorem? Caecin. 97.

committo: quid .. commisit? Phil. VIII, 27.

concedo: quid ... concessimus? Phil. VIII, 28.

concupisco: quid concupiscas tu videris; Phil. V, 33.

confiteor: quid confitetur? Caecin. 24. quid non confessus (est)? Fr. A. V, 5.

conflo: ut intellegatis ... quid invidia conflarit; Cluent. 9.

congero: quae .. sunt ... congesta? Milo 64.

conor: quae conetur, si velim commemorare; Sex. Rosc. 135. quid conarer? Phil. II, 23.

conscribo: ſ. promulgo; Sest. 66.

consequor: quid ... consequebatur? Cluent. 61. nihil dico quid res publica consecuta sit, nihil quid vos, nihil quid omnes boni; Milo 30. quid consequi .. cuperet ostendit; Phil. III, 12.

constituo: quid .. vis constitui? Verr. II, 141. quid ... constituisset ... edocui; Catil. II, 13. quid ... constitui? Phil. II, 11.

cupio: quid cupiebas? Ligar. 9.

debeo: certum est quid e lege censoria debeant; Verr. V, 53. ut .. scire posset quid cuique deberetur; Cluent. 75. spectarent quid ipse deberet; Muren. 50. quid ... debeant considerare saepius quam quid ... a re publica debeatur; Planc. 10. examinabo ... quid .. debeam; ib. 79. ut scias, quid .. Plancio debeam; ib. 98. ut ... quid debeat ponderet; Rab. Post. 12. quid ... debeo vobis? Phil. VI, 17.

decerno: quid decernis? Verr. III, 135. quid est decretum? Cluent. 136. cognosce quid ... senatus decreverit; Flacc. 27. recita ... quid decrerint; Sest. 10. cum diceret ... quod .. vellem decernere; Milo 12. praecepit ... quid decernere nos ..., quid sentire oporteret; Phil. X, 17. quid .. atrocius potuit, quid severius decernere? ib. XI, 15.

declaro: quid declaravit? Sest. 125.

dedico: et quis dedicet || dicit || [et quid] ... quaeritur; dom. 127.

defendo: quae [illegible] sis; Verr. III, 85. quid [illegible] praevideo

|| provideo || .. quid sit defensurus; ib. V, 22. quid .. defendit? ib. V, 151.

defero: quae ego deferrem non crederent; Catil. II, 3.

delinquo: quid ... deliqui? Sest. 145.

demonstro: quid igitur demonstrat? Quinct. 48.

deporto: f. exporto.

despicio: video ... quid despicere possit; Phil. II, 2.

dico: quid hoc iniquius aut indignius .. dici aut commemorari potest? Quinct. 8. quid possis dicere invenio; ib. 41. quid ... dicimus? ib. 45. quid aliud dicere possit non reperio; ib. 63. quid dicam nescio; Sex. Rosc. 58. quid hic pro se dici velit .. audietis; ib. 129. quid ego dicam? ib. 133. Verr. I, 127. quid ego ineptus ... dico? Qu. Rosc. 18. quid is dicit? ib. 42. non enim quaero quid tu dicturus sis; div. Caec. 52. quid enim dices? ib. 52. quid ad haec dici potest? ib. memoriam .. quid a quoque dictum sit omnium puto esse oportere; Verr. a. pr. 54. videamus quid idem iste iratus dixerit; ib. I, 84. quid nunc dicam? ib. 117. exspectamus || exspectemus || quid dicant ex Sicilia testes? ib. 154. quid a me amplius dicendum putatis? ib. III, 60. quid dicam? ib. 61. V, 158. 170. Caecin. 24. 29. leg. agr. II, 38. Muren. 38. Flacc. 23. 65. sen. 19. har. resp. 2. Sest. 17. 19. 26. 62. 66. 115. Cael. 37. Balb. 10. Planc. 29. >< >< 96. Ligar. 33. Deiot. 37. Phil. II, 77. VII, 22. XI, 13. 14. 33. XIII, 2. 18. XIV. 27. quid de T. Planco (dicam)? ib. XI, 14. quid aliud dicis? Verr. III, 96. quid dicetis? ib. 123. 216. quid hic dicet? ib. 137. quid igitur dicit || dicet ||? ib. 205. quid possumus ... dicere? ib. 223. leg. agr. II, 76. quid dico nuper? Verr. IV, 6. quid dicis? ib. V. 5. Ligar. 16. Phil. II, 31. quid ... potes dicere? Verr. V, 11. quid diceres? ib. 77. 79. dom. 133. Planc. 44. quid ... dicemus? Verr. V, 156. Caecin. 60. quid .. dicit aliud C. Numitorius? quid ... Cottii? ... quid Q. Lucceius? ... quid ceteri? Verr. V. 165. quid Fabius (dicit)? Tull. 24. laborare soleatis non modo quid dicatis ... sed etiam quibus verbis utamini; Font. 28. non video quid impudentius dici possit; Caecin. 4. quid enim dicet? ib. 36. quid neglegentius aut quid stultius ... dici potest? ib. 40. quid .. dicatur quaeritur; ib. 58. quid .. dicimus? ib. 82. ut non quid dicatur a nobis, sed quid oporteat dici consideretis; Cluent. 3. quid contra reus dicit? ib. 81. mihi .. venit in mentem quid dici possit; ib. 183. intellegere posset quid diceret; leg. agr. II, 13. quid de illis honestissimis viris ... dicemus? ... quid te tribunis aerariis? Rabir. 27. quid dicerent? Catil. II, 15. teneo quid sit dicere paratus; Flacc. 51. subiciens quid in suos civis ... dicerem; ib. 53. quid hoc impudentius dici aut fingi potest? ib. 56. quid dixi vidisse nos? Sulla 51. quid ... dicit? ib. 52. quid enim diceres? dom. 51. quid debeo dicere? ib. 95. vestra sunt quid dici, quid † praere || praeiri, praeberi ||, quid tangi, quid teneri ius fuerit; ib. 138. videamus .. quid haruspices dicant; har. resp. 18. quid magis inquinatum ... dici potest? ib. 25. habeo quae ... velim dicere; ib. 31. quid planius, quid religiosius, quid gravius dici potest? ib. 37. videamus quid ... dicant; ib. 40. percipitis ... quid velim vel potius quid nolim dicere; Cael. 69. quid dicitur? Balb. 8. quid .. fuit dici imperitius? ib. 20. disputo, quae mihi vere posse dici viderentur; ib. 38. quae usus es? Piso 12. quid .. dicas intellegis? quid enim potest dicere? Planc. 39. quid ib. 43. >< quid ... dices? ib. 46. quid potero dicere? ib. 83. quid tam .. praeposterum dici ... potest? Rab. Post. 37. quid ... laboriosius, quid magis sollicitum ... dici ... potest? Milo 5. quid ... dici potest integrius, quid incorruptius? ib. 60. quid ... de muliercula Scantia, quid de adulescente P. Apinio || Papinio || dicam? ib. 75. quid ... dici potest aequius? Phil. I, 27. quid est dictum a me cum contumelia? quid non moderate? quid non amice? ib. II, 6. quid dicam ... intellegit; ib. 48. quid ... dicebat? ib. 53. scis ... quid dixeris; ib. 91. quid .. potest dici? ib. 104. quae ... dicebantur! ib. 105. quid potes dicere? ib. 111. intellegeret quid dicere vellet? ib. III, 21. quid potest dicere? ib. suspicor quid dicturi sint; ib. V, 5. quid absurdius dici ... potest? ib. VIII, 4. quid tu potes ... dicere? Fr. B. VIII, 16. f. audio; Verr. I, 32.

disputo: de quo crimine quid disputem? Verr. II, 119. quid ego de epistulis ... disputo, .. de salute omnium ... taceo? Flacc. 94. quid de vestro iure ... disputo || disputabo ||? dom. 122. sed quid ego disputo? Balb. 38.

dissimulo: quid dissimulas? Planc. 48.

dissolvo: decidit, quid liberis eius dissolveret; Quinct. 17.

do: quid mihi ad defendendum dedisti, bone accusator? quid hisce autem ad suspicandum? Sex Rosc. 58. quid vero Flavius tibi daturus est? Qu. Rosc. 38. cogita .. quid dare populo Romano, quid reddere maioribus tuis debeas; Verr. a. pr. 51. quid ergo a me ... dari potest? ib. III, 196. quid vis nobis dare? ib. IV, 32. ostendat .. quid ... daturus sit; leg. agr. II, 71. quid dulcius ... datum est? Quir. 2. habuisti quod dares; Scaur. 19. vide quid ... det; Ligur. 23.

doleo: f. gaudeo; Phil. XIII, 22.

dubito: quaesivi quid dubitaret proficisci; Catil. II, 13.

edico: percunctantium quid praetor edixisset; leg. agr. II, 94.

efficio: quae vero efficiat ... si velim commemorare; Sex. Rosc. 135. quid effecisti? Verr. III, 43. quid effecerit ... consideraris; Muren. 32. quid efficere posset ... cogitavit; Phil. I, 15. f. enitor.

elaboro: cognosceretur quid ego in hac accusatione comparanda constituendaque elaborassem; Verr. I, 2.

emo: quid emeris aut quid locaris scriptum proferre non potes; Verr. V, 48. quid emebat? Flacc. 83.

enitor: quid eniti aut quid efficere possim malo in aliorum spe relinquere; div. Caec. 26.

enumero: qui praetereuntes quid praeco enumeraret || praeconem enumerare || audiebant; Sex. Rosc. 133.

eripio: quid ei .. eripuit mors || mors eripuit ||? Cluent. 171.

excogito: itaque excogitat — quid? Verr. I, 141. exspecto quid ... excogitet; leg. agr. I, 3.

existimo: quid tu ... existimas aliter? Qu. Rosc. 18. quid existimant? Font. 14. pertinere ad bella administranda quid hostes, quid socii de imperatoribus existiment; imp. Pomp. 43. quid ... existiment audiemus; Flacc. 5. quaero ... quid .. de his existimes? Sulla 4. quid de me ... existimaret ... laboravi; ib. 92. quid ... existimet ... audietis; Cael. 24. dubito quid existimes; Ligar. 32. f. loquor; Verr. V, 46.

exporto: cogitate nunc ... quid ex ceteris locis exportatum putetis; quid Agrigento, quid Lilybaeo, quid Panhormo, quid Thermis, quid Halaesa, quid Catina, quid ex ceteris oppidis, quid vero Messana ... deportaret; Verr. II, 185.

expugno: cum homines viderent .. quid expugnasset; Verr. II, 4.

exspecto: quid exspectas? Qu. Rosc. 44. Verr. I, 94. III, 194. IV, 17. 101. quid exspectatis amplius? ib. II, 174. Cael. 55. quid exspectatis? Verr. II, 191. III, 60. quid exspectamus? imp. Pomp. 50. quid exspectant? Catil. II, 6. quid enim exspectas? ib. 18. quid auctores, quid duces, quid principes sibi exspectent? Flacc. 5. quid aliud exspectamus? Piso 49.

extimesco: quid .. extimuistis? Milo 79. documentum .. capere ... quid esset .. extimescendum; Phil. XI, 5.

facio: quaeri quid familia ipsa fecisset, verum etiam illud, quid familiae dolo malo factum esset; Tull. 27. facilius statuetis quid ... fieri existimetis; imp. Pomp. 38. quid fieri placeret ostendi; Catil. III, 5. senatum consului ... quid fieri placeret; ib. 13. quid mihi ... faciendum fuerit ignorent; dom. 31. quid parvus filius, ... quid fecerat? ... quid frater meus? ib. 59. cum videam quid feceritis; Ligar. 28. quid faceret? Phil. III, 27. quid ille fecit? ib. V, 25. hunc ... quid facturum putatis? ib. VII, 18. quid te facturum ... putas? ib VIII, 13. ſ. **facio,** III. alqd, quid? quae? (B. II, S. 301 f.)

factito: quid a maioribus factitatum (esset) ... ostendi; Caecin. 81.

fero: ut intellegatis ... quid res ipsa tulerit; Cluent. 9. quid tulit legum scriptor? dom. 47. quid ergo tulit? Milo 15. temptares quid ... ferre ... posset; Phil. II, 85. videamus quid moleste feras; ib. XIII, 23.

fingo: quid fingat extemplo non habet; Qu. Rosc. 8. quid te aut fieri aut fingi dementius potest? dom. 76. ſ. dico; Flacc. 56.

fugio: quid igitur fugiebant? Caecin. 44.

gaudeo: videte quid se gavisum, quid doluisse dicat; Phil. XIII, 22.

gero: cognoscam ... quid gestum sit; Verr. III, 85. ut meminerim .. quae gesserim; Catil. III, 29. quae sint ... gesta contra me ... patefaciendum mihi esse arbitror; dom. 30. quid est gestum? Piso 15. quid gesseris ... dicere audes; ib. 97. quid gessi? Phil. II, 11.

habeo: non quid habeam ... quaerant, Quinct. 55. quid habes quod possis dicere? div. Caec. 59. quaestura .. quid aliud habet in se? Verr. a. pr. 11. quid habes quod reprehendas? ib. I, 114. quid habet populare oratio tua? ib. III, 49. quid haberes quod diceres? Tull. 31. quid habet? dom. 43. quid habes .. dicere? Balb. 33. quid .. habet iste currus? quid vincti ante currum duces? quid simulacra oppidorum? quid aurum? quid argentum? quid legati ..? quid clamor militum? quid tota illa pompa? Piso 60. quid habeo? Milo 100. quid habes quod mihi opponas? Phil. II, 8. quid habuit? ib. V, 25. quid habemus? ib. XII, 13.

haurio: ſ. sorbeo; Phil. XI, 10.

impero: accipite .. quid imperarit; Verr. III, 71. pronuntiat quid sibi imperatum esset; ib. IV, 51.

infirmo: quid ... infirmari .. potest? Arch. 8.

ingemisco: quid ingemiscis? Phil. XIII, 23.

insanio: quid insanis? Cael. 36.

inscribo: quid inscriptum est? Phil. VI, 12.

insequor: quid insequeris? Sex. Rosc. 145.

interrogo: quid .. te ... interrogem? Vatin. 13.

invenio: quid ... praestabilius, quid Oceano longius || longinquius || inveniri potest? prov. cons. 29.

iudico: quid tum hos de te iudicaturos arbitratus es? Verr. I, 52. exspectas .. quid hi iudicent? ib. II, 140. intellexi ... quid de me iudicaretis; imp. Pomp. 2. quid iudicaris, obscurum non est; Cluent. 34. quid est ... iudicatum? ib. 55. cum esset non dubium || nemini dubium || quid iudicari necesse esset; ib. 63. si .. essent rogati quid iudicassent ..; ib. 105. quid .. esse existimas iudicatum? ib. 112. videamus quid .. censores ... iudicasse dicantur; ib. 123. oblitum esse quid aequi et iurati iudices iudicarint; Rabir. 7. institui referre ad vos ... et ... quid iudicetis et ... quid censeatis; Catil. IV, 6. nemini dubium est ... quid ... iudicarit; ib. 10. quid .. iudicat? Sulla 54. quid ... possunt aliud iudicare? har. resp. 14. loquerentur quid essent ... iudicaturi; Balb. 52. ut .. voce praeirent quid iudicaretis; Milo 3. non enim tam timeo quid tu de rege Deiotaro, quam intellego quid de te ceteros velis iudicare; Deiot. 4. quid ... iudicavit? Phil. IV, 8. quid ... iudicandum est? ib. XI, 9. ſ. loquor; Sest. 81.

laboro: quid laborat? Phil. VIII, 26.

largior: videte quid vobis largiar; Milo 46.

loco: ſ. emo; Verr. V, 48.

loquor: quid ego de M. Marcello loquar ..? quid de L. Scipione ..? quid de Flaminio ..? quid de L. Paullo ..? quid de L. Mummio? Verr. I, 55. quid ... loquar? Verr. I, 129. II, 160. V, 143. sen. 30. har. resp. 24. 41. 58. Sest. 95. Balb. 39. Piso 3. Planc. 20. Phil. II, 97. III, 26. XI, 6. 34. quid eos loqui ... quid existimare eos ... arbitrabare? Verr. V, 46. quid, ... quid, inquam, locutus es? ib. 165. quid loquar amplius? Caecin. 25. quid ... loquor? Rabir. 27. Catil. I, 22. Cael. 63. Phil. XIII, 46. quid ... loqui soleant ... memineritis; Flacc. 65. quid .. de dedicatione loquor || loquar || ? dom. 122. quid vos loqui, quid sentire, quid cogitare, quid iudicare oportet dubitandum putatis? Sest. 81. quid ... loquatur non est .. requirendum; Vatin. 9. intellego quid loquar; Ligar. 15. video quae loquantur; Phil. X, 15.

lucror: quid lucretur? || quid ut lucretur || ? Flacc. 33.

mando: quae .. mandabantur? Phil. II, 105.

mereo: quid arbitramini Reginos ... merere velle ..? quid Tarentinos ..? quid Thespienses ..? quid Cnidios ..? quid Coos? quid Ephesios ..? quid Cyricenos ..? quid Rhodios ..? quid Athenienses? Verr. IV, 135. quid ille meruisset, non quid de eo statutum esset, quaerendum esse duxerunt; Cluent. 126.

metuo: quid in hac sorte metuendum mihi esset intellegebam; Verr. a. pr. 22. quid ipsis in tali re metuendum sit cogitare (debent); ib. I, 39. quid metuebant? Caecin. 44. quid metuebat? Cluent. 170.

miror: quid miramur L. Sullam ... aliqua animadvertere non potuisse? Sex. Rosc. 131. || quid || mirabimur? Verr. III, 184. quid .. mirer? Sulla 30.

molior: quid moliatur .. exponam; Verr. a. pr. 16. dubitamus quid iste in hostium praeda molitus sit? Verr. I, 154. quid moliatur ... quem ignorare .. putat || putet || ? Cluent. 194. quid molirentur sentirem; Catil. III, 4. quid .. hunc aliud moliri, quid optare censetis? Phil. XI, 3. videte quid moliatur; ib. XIII, 39.

nego: quid est negare ausus? Fr. A. V, 5.

nitor: quid nituntur? Fr. A. III, 9.

numero: quid .. numero? Piso 54.

nuntio: quid .. nuntiaret? Milo 48.

obicio: doce ... quid ... sit obiectum Cluent. 62. demiror meminisse te quid obiecerit; Rabir. 7.

opinor: quid .. opinemur audietis; Cael. 4.

no: quid opponas? Phil. II, 8. quid ... opponi? ib. V, 42.
gno: quid oppugnas? Sex. Rosc. 145.
quid mihi tam optandum .. potest esse? ', 15. quid .. optari potest? Rabir. 10.
tabas? Ligar. 9. ſ. molior; Phil. XI, 3.
r: quid pati ... posset ... ostendit; , 12. ſ. sustineo.
cio: quisquam dubitavit quid virtute persit? imp. Pomp. 45. temptavit quid || .. perficere posset; Phil. X, 23.
quid ab hoc petis? Qu. Rosc. 55. quid Phil. II. 86.
ceor: ut quid pollicitus sim .. memoriae ; Quinct. 36. quid nos? nostris exercid pollicemur? Phil. VIII, 10.
): quid omne (poscet)? Verr. III, 25. quid ib. 196. quid utilitas civitatis, quid comilus, quid rei publicae tempora poscerent runt; Flacc. 98. examinabo ... quid a poscat; Planc. 79.
deo: spectarent ... quid possideret; 50.
m: quid possint debent ostendere; Quinct potes? div. Caec. 27. quid in dicendo umquam satis attendi; ib. 48. videte quid ; Verr. II, 12. quid possit ... quaerere; 8. quid Mithridates potuerit ... con; Muren. 32. quid potuit amplius? Planc. d .. possum aliud? ib. 102. ut ... quid .. ponderet; Rab. Post. 12.
lo: quid tandem postulat? Verr. III, 28. m postulas? ib. IV, 101. statuite .. quid equitas, quid populi Romani dignitas ; Font. 15. visus est mihi ... intellegere causa postularet || quid causae optaret, sae obstaret ||; Caecin. 30. quid ... is? ib. 36. videre quid quaeque causa Sulla 31. scio quid gravitas vestra, quid ocatio, quid ille conventus, quid dignatas quid periculi magnitudo, quid aetas, quid eus postulet; Sest. 119. quid indignitas t spectare voluissem; Vatin. 1. quid postulatis? Ligar. 13. cogitant quid ... , quid senatus severitas postulet; Phil. V, e postulent cognoscam; ib. XIII, 48.
lico: quid praedicem? Sest. 12. Fr. B. quae ... Sulla, quae Murena, quae Serae Lucullus ... praedicaverunt? Phil. XI,

cribo: intellexi ... quid aliis praescriimp. Pomp. 2.
ereo: quid praetereo? Verr. III, 26.
): proferre ... quid probarit; Verr. III, 213. quid .. populo probaretur; Sest. 114. probastis? Phil. XIII, 34.
cio: quid ut proficerent? Tull. 55. quid ? Caecin. 36. quid erit profectum? Cluent.

teor: ignarum quid profiteretur; Piso

ulgo: quae .. promulgata ... fuerint ||, quae promissa multis, quae conscripta, rata, quae cogitata, quid dicam? Sest.

no: quid est .. propositum? Sest. 98.
m: quid .. potest ... prodesse nostra Phil. XII, 7.
quid putasti? Verr. IV, 19. quid enim ib. 52. quid putem? Flacc. 52. Phil.

ro: quid quaeris amplius? Sex. Rosc. 145. quid quaeritis amplius? Verr, II, 191. nt, quid? ib. III, 68. quid ego ex te ib. 85. quid quaeretur? Cluent. 70. quid quaeris? leg. agr. III, 8. Milo 57. quid .. quaerendum est? ib. 15. quid quaeritis? Cael. 25.
queror: quid primum querar? Sex. Rosc. 29. quid est ... questus? Planc. 34. quid .. de me querar? Vatin. 26. quid iam quaerar de agro Leontino? Phil. II, 101. ſ. accuso; Verr. V, 83.
recuso: quid recusarent? Verr. III, 79.
reddo: ſ. do; Verr. a. pr. 51. spero; Sest. 87.
refero: quid a nobis ... refertur? Quinct. 44.
relinquo: cum homines viderent .. quae reliquisset; Verr. III. 4. perspicuum est ... quid ... vobis relinquatur; leg. agr. II, 26. quid .. gloriosius ... potui relinquere? sen. 25. quid ... relinquetur? Phil. X, 6.
reprehendo: quid reprehendis? Font. 1. Muren. 70. quid reprehendas scire cupio; Flacc. 84. quaero ... quid reprehendatur; dom. 10. quid || quod || reprehenditis? Sest. 81. scire cupio quid ... reprehendas; Piso 73.
rescribo: ſ. scribo; Font. 18.
respondeo: s' consulamini, quid sitis responsuri; Quinct. 54. quid respondeat nescit; Qu. Rosc. 8. quid pares respondere scire cupio; ib. 40. quid ille respondit? ib. 49. quid enim huic rei respondere poteris? ib. 55. videat quid de illis respondeat; Verr. I, 12. ut .. non quid responderet .. deliberaret; ib. 20. quid responderet habuit; ib. II, 69. quid ad haec respondere cogitas? ib. III, 169. quid enim poterat .. respondere? ib. IV, 16. tenetis memoria quid responderit; ib. 17. quid .. tu his respondere .. potes? ib. 80. quid ... respondebis? ib. V, 45. Ligar. 29. quid ... cogitas respondere? Verr. V, 147. quid ... respondeam? Tull. 54. Fr. B. VI, 21. quid ... responderent? Cluent. 61. quod || quid || huic ... responderet ... non habebat; Muren. 26. quid respondit? Sulla 38. quid respondeat admoneri; har. resp. 17. quid .. responderem? ib. 17. intellego quid respondeas; Vatin. 35. recordaris quid responderis? Piso 78. quaeris ... quid imaginibus tuis, quid ... patri tuo respondeas; Planc. 51. quid respondebo liberis meis? ... quid tibi, Quinte frater? Milo 102. quid respondeam? Deiot. 34. quid mihi .. responsurum putatis? Fr. B. VII, 4.
restipulor: quid hic porro nunc restipulatur? Qu. Rosc. 38.
retineo: quid .. retineat ... meminit; Deiot. 35.
rogo: quid tu istum roges? Flacc. 23. quid ... rogem? ib.
scio: quid sciret ille perpauci animadvertebant; Qu. Rosc. 30.
scribo: quid fuit istic antea scriptum? Verr. II, 104. [quid scribit?] ib. III, 123. quid scribit? ib. 123. 124. cognoscite quid ad extremum scribat; ib. 128. quid postea scriptum est? ib. IV, 143. quid ... Fonteius ad legatos suos scripserit, quid ad eum illi rescripserint cognoscite; Font. 18.
sentio: nihil sum dicturus quid sentire debueris; Verr. I, 34. ne quid sentiam quidem profero; leg. agr. II, 41. ut intellegas quid hi ... sentiant; Catil. I, 20. sit .. inscriptum ... quid de re publica sentiat; ib. 32. iudicabitis ... quid cum omnibus senseritis; Flacc. 4. quid ... sentiret ostendit; ib. 69. significat quid entiat; ib. 96. declarabitis ... quid sentiatis; b. 105. quaesisse de Cassio quid Sulla sentiret; Sulla 36. quid ... sentire se ostenderet ... declaratum est; Sest. 117. quid sentiant ... experti sumus; Vatin. 10. quid .. sentiant ... declarat; Cael. 4. cum quid mihi sentire necesse sit cogitarit; prov. cons. 1. non dubitabit quid

sentire me conveniat; ib. cum esses interrogatus quid sentires; Piso 14. denuntiasti ... quid ... sentires; Planc. 52. cum quid sentirent nesciretur; ib. 86. cum ... interrogaretur quid ... sentiret; Milo 8. ut nesciam quid ... sentiatis; ib. 72. quid .. sensisset ... dicebant; Marcell. 18. quae sentiam ... dixero; Phil. I, 27. ego quid ille et contra ille quid ego sentirem ... videbat; ib. II, 38. quid ... senserit sciunt; ib. 39. quid senseras? ib. 83. patefecerunt ... quid sentiant; ib. III, 36. teximus quid sentiremus; ib. testabor ... quid sentiam; ib. VII, 20. (intuendum nobis arbitror) quid tirones milites ..., quid novae legiones ..., quid cuncta Italia ... sentiat; ib. XI, 39. quid sentiam videro; ib. XIII, 25. declarat quid ... sentiatis; ib. XIV, 6. avent audire quid .. senserit; ib. 19. ſ. decerno; Phil. X, 17. volo; Marcell. 1.

sequor: quid vos sequi conveniat intellegetis; Sex. Rosc. 34. ut ... quid sequi possitis habeatis; div. Caec. 10. quid igitur in iudiciis sequemur? Verr. I, 128. quid ut secuti esse videamini? Font. 32. quid ... secuti sunt? Cluent. 126. recitemus quid sequatur; har. resp. 36. habebat .. quid sequeretur; Phil. II, 38.

significo: quid haec amentia, quid haec festinatio, quid haec immaturitas tanta significat? Quinct. 82. quid hic incredibilis cursus, quid haec tanta celeritas .. significat? Sex. Rosc. 97. quaerimus ... quid significent; har. resp. 32.

solvo: decidis statuisque .. quid eis ad denarium solveretur; Quinct. 17.

sorbeo: quid eum non sorbere animo, quid non haurire cogitatione ... censetis? Phil. XI, 10.

specto: quaeret ... quid spectarit; leg. agr. II, 20. statuisse videtur quid vos ... spectare oporteret; Mil. 15. cognovi quid spectares; Ligar. 31.

spero: quid iste speret .. facile perspicio; Verr. a. pr. 10. quid speras? Verr. IV, 101. quid sperem video; prov. cons. 39. quid sperare, quid ... reddere deberet .. cogitabat; Sest. 87.

statuo: quid ... statuendum est? Quinct. 71. quid statueret || potuerit || non habebat; Verr. I, 75. dicent quid statuerint; ib. II, 175. quid statuent in viros primarios? Muren. 73. quid ... existimatis statuendum et faciendum fuisse? Flacc. 29. quid ... statuatis memineritis; ib. 65. videte ... quid statuatis; dom. 119. ſ. mereo; Cluent. 126.

struo: quid struunt? Fr. A. III, 9.

sumo: quid ... potest ... sumere inlustrius? Sest. 27.

suspicor: quid ... suspicari possumus? Verr. V, 56. quid ... suspicatus sit, videtis; Cluent. 34. quid quisquam suspicari aliud potest? ib. 181. habeo quid suspicer; Phil. III, 26.

sustineo: ratio consideranda est, quid ea sustinere, quid pati, quid efficere possit; Verr. III, 199.

tango: ſ. dico; dom. 138.

tempto: quid aliud hoc iudicio temptatur? Sex. Rosc. 12.

teneo: ſ. dico; dom. 138.

tergiversor: quid tergiversaris? Planc. 48.

timeo: intelleges ... quid timendum sit; Phil. II, 115. quid timemus? ib. XII, 16. recordamini ... quid ... timuerimus; ib. XIV, 10.

tumultuor: quid tumultuaris? Cael. 36.

valeo: quadraginta istorum accessio milium quid valet? Cluent. 87. recordemini ... quid ... valeat oratio; Flacc. 57. quid valet? har. resp. 42. Ligar. 23. ignari quid gravitas, quid integritas, quid magnitudo animi, quid .. virtus valeat; Sest. 60. cum .. essent experti quid valerent; Planc. 54. quid amor fraternus valeat ... sentiam; Scaur. 35.

video: quid .. viderunt? leg. agr. II, 95. quae .. vidi Athenis! quae aliis in urbibus Graeciae! Milo 80. quid miserius, quid acerbius, quid luctuosius vidimus? ib. 90. quid ... viderat nisi pudicum, quid nisi ex optimo more? Phil. II, 69. quid videras? ib. 83.

vitupero: quid .. magis vituperandum (est)? Phil. XIII, 14.

vociferor: quid vociferabare? Rab. Post. 21.

volo: quid voltis amplius? Sex. Rosc. 32. Verr. III, 122. Cluent. 82. Milo 35. quid vis amplius? Sex. Rosc. 145. non quid is velit, sed quid facere possit quaeri solere; div. Caec. 53. quid sibi iste volt? ib. 70. dom. 29. quid ergo illae || quid || sibi statuae equestres inauratae volunt ..? Verr. II, 150. considerandum est quid velis; ib. 155. quid vero istae sibi quinquagesimae, quid porro nummorum accessiones volunt? ib. III, 118. quid amplius voltis? || quid voltis amplius || ? ib. 152. percontamini quid sibi istae quinquagesimae velint; ib. 183. quid haec sibi ... dona voluerunt? ib. 186. quid coloni Narbonenses? quid volunt? ... quid Massiliensium civitas? Font. 14. quid vis potius quam iudicium; Cluent. 96. quid sibi .. illi scribae, quid lictores, quid ceteri ... volunt? ib. 147. quid ipse velit ... cogitare; ib. 159. quid sibi isti miseri volunt? Catil. II, 23. quid sibi eus necessarius .. voluit? Flacc. 5 (Z. 12). quid quisque voluerit, cogitarit, admiserit ... est ponderandum; Sulla 69. quid ... tua tum obtestatio tibicinis? quid foculus? quid preces? quid *verba* prisca || prisca verba || voluerunt? ib. 125. ne ... miretur quid haec mea oratio ... velit; Sest. 31. quid velim? Cael. 37. quid comitatus nostri, quid gladii volunt? Milo 10. initium quae vellem quaeque sentirem ... dicendi; Marcell. 1. quid aliud .. voluerunt? Ligar. 18. quae vellet diceret; Phil. II, 42. patefecerunt ... quid velint; ib. III, 36. ipsum consulam quid velit; ib. IX, 13.

elliptisch: quid ad haec Naevius? Quinct. 55. quid tu, vir optime? ecquid habes quod dicas? Sex. Rosc. 104. quid Apronius? ... quid praetor? Verr. III, 28. quid tu ibi tum? ib. 139. quid ad haec Hortensius? ib. 205. quid immunes? hi certe nihil debent; ib. V, 53. quid ad haec Quinctius? Tull. 35. quid Murena interea? Muren. 20. quid postero anno? Flacc. 30. quid tum Cassius? Sulla 36. quid M. Cispius? sen. 21. quid illa ... milia? quid nostri equites Romani? quid senatus? quid denique omnes boni? dom. 56. quid Anagnini? Phil. II. 106. quid Tarquinius tale? ib. III, 9. quid nos? num quid tale habemus? ib. VIII, 9. quid sapientia? ib. XIII, 6. ſ. polliceor.

b. **Ablativ:** opus est: quo tantum tibi opus fuerit, id quaero; Verr. II, 183.

c. **mit Präpositionen:** argumentor in: dedisti mihi ... in quo *argumentarer*; Scaur. 14.

dico de: ut et mihi sit propositum de quo dicam et Hortensius habeat exposita ad quae respondeat; Quinct. 35.

disputo de: dedisti mihi ... de quo disputarem; Scaur. 14.

nascor ex: ex quo. crimen atque accusatio nascitur? Verr. II, 162.

requiro in: in quo .. praetoris est diligentia requirenda? Flacc. 32.

respondeo ad: ſ. dico de; Quinct. 35.

specto in: in quo meam industriam ... spectari volo? Verr. III, 137.

sum in: in quo fuit controversia? Phil. VIII, 2.

3. **Umstand:** in: dicam ... in quo meus necessarius fuerit inferior; Muren. 43. in quo potes me dicere ingratum? Phil. II, 6.

II. **adverbiell** (vgl. I, 2. disputo, gaudeo u. a.): 1. **mit vollständigem Satz:** quid igitur pugnas? Quinct. 43. quid taces? ib. 79. quid ad istas ineptias abis? Sex. Rosc. 47. quid recipis mandatum? ib. 112. quid tibi obsto? ib. 145. quaero abs te quid ita de hac pecunia ... compromissum feceris, arbitrium sumpseris; Qu. Rosc. 12. quid ego nunc illa dicam? ib. 24. quid ego his testibus utor? div. Caec. 14. quid ego plura commemorem? ib. 17. quid ego adventus istius, prandia, cenas, equos muneraque commemorem? Verr. I, 49. quid ego nunc ... Cn. Dolabellae spiritus, quid huius lacrimas et concursationes proferam? quid C. Neronis ... animum nimium timidum atque demissum? ib. 75. quid igitur te iuvat Neronis iudicium? quid Philodami damnatio? ib. 84. quid ego hic nunc Sex. Pompei Chlori testimonium recitem, ... quid ipsius Q. Caecilii Dionis, ... quid L. Vecilii Liguris? ib. II, 23. quid ego istius .. libidinem et scelera demonstrem? ib. 39. quid ergo in hoc Verrem reprehendis? ib. 57. quid ego unam quamque rem conligam et causam? ib. 68. quid a nobis .. exspectatis argumenta huius criminis? ib. 104. vide quid te amicorum tuorum studium, quid tuum consilium, quid sociorum voluntas adiuvet; ib. 176. quid sedes? ib. 191. III, 194. IV, 17. quid moraris? ib. II, 191. quid opus est iudicio? ib. III, 34. quid opus est Lollio? ib. 63. quid ... nocere possunt? ib. 96. Rabir. 29. Scandilium cogis — quid? Verr. III, 138. quid mihi istius inimicitiae nocebunt? ib. 162. quid ego vetera repetam? ib. 182. quid eorum scribarum mentionem faciam ..? ib. quid ea res ad hanc rem pertinet? ib. 183. quid quaeris rationem? ib. 197. quid sedetis? ib. 208. quid .. tam vehementer invehor? ib. IV, 8. quid te .. opprimi dicis? ib. 17. quid ... mediocris iniurias conligo? ib. 38. quid ... plura dicam? ib. 97. quid ego hospitii iura commemoro? ib. V, 109. quid opus fuit vi? quid armatis hominibus? quid caede? quid sanguine? Tull. 54. quid mihi opus est sapiente iudice? quid aequo quaesitore? quid oratore non stulto? Font. 21. quid hoc ab illo differt? Caecin. 39. quid .. longinqua commemoro? imp. Pomp. 32. quid ... ignominiam rei publicae querar? ib. 33. quid iam reliqua quaeritis? Cluent. 39. quid tacetis? ib. 65. quid ego haec ... disputo? ib. 87. quid opus erat ... iudice equestre? ib. quid ... damnatos ambitus conligistis? ib. 114. quid ... Oppianicum metuebat? ib. 167. quid me ista laedunt? leg. agr. II, 32. quid eum (agrum) excipis? ib. 57. quid vos || nos || Asiae portus, quid scriptura || quid Syriae cura, quid Syriae rura ||, quid omnia transmarina vectigalia iuvabunt? ib. 80. quid ... longam orationem comparem? Rabir. 8. quid taces? Catil. I, 8. quid exspectas auctoritatem? ib. 20. quid .. te invitem? ib. 24. quid ... equites Romanos commemorem? ib. IV, 15. quid ... hosce homines .. commemoro? ib. 16. quid opus est .. sectatoribus? Muren. 70. quaeris, quid opus sit eo ..; ib. quaeris ... quid ego Catilinam metuam; ib. 79. quid invidendum Murenae ... sit ... non video; ib. 88. quid ... domum appello? ib. 89. quid ego ... de summa re publica taceo? Flacc. 94. quid ea commemoro? ib. 103. quid mihi irascare intellegere possum; Sulla 48. quid ... plura disputem? ib. 64. quid .. constantiam vitae commemorem? ib. 73. quid ... cessi? dom. 56. quid .. vos uxor mea .. violarat? ... quid mea filia? ib. 59. quid .. crudelitatem expromo? ib. 60. quid ... decreta commemorem? ib. 75. quid tibi necesse fuit anili superstitione? ib. 105. quid .. hunc persequar? har. resp. 5. quid .. id admiror? ib. 28. ne ... miretur ... quid ad P. Sestii causam ... delicta pertineant; Sest. 31. ipsum .. quid accusas? ib. 80. quid ... animum ... commemoro? ib. 118. quid ... consulta commemorem? ib. 129. quid ... personam iuduxi? Cael. 35. quid ... huic crimini ... resistam? ib. 53. quaerebat ... quid suo mihi opus fuisset auxilio; Piso 18. quid ... epulas, quid laetitiam, ... quid ... perpotationes praedicem? ib. 22. quid conferam reliqua? ib. 33. quid dicam adventus meos? quid effusiones hominum ..? quid concursus ... patrum familias ..? quid eos dies, qui ... festi ... sunt ... celebrati? ib. 51. quid .. te .. litteras doceam? ib. 73. quid loquar plura? ib. 79. quid ... summam .. explicem? ib. 86. quid ... quaestiones ... proferam? ib. 87. cum .. rogasset Granium quid tristis esset; Planc. 33. quid taces? ib. 48. quid ... repulsas conligo? ib. 52. quid meam fidem imploras? ib. 101. quid me aspectas? ib. quid mea promissa repetis? ib. quid .. illa commemoro? Milo 18. quid .. odisset Clodium? ib. 35. quid plura disputo? ib. 44. quid opus est tortore? ib. 57. quid me reducem esse voluistis? ib. 103. quid plura ... disputo? Phil. I, 22. quid oratione te flectam? ib. 35. quid .. me interponerem? ib. II, 9. quid singulos commemoro? ib. 12. quid ... decreta, quid rapinas, quid hereditatum possessiones datas, quid ereptas proferam? ib. 62. quid .. apparatus, quid .. vinolentiam .. proferam? ib. 101. quid ... minas .. commemorem? ib. 107. quid .. profectus est? ib. VII, 12. quid .. opus est novo consilio? ib. XII, 3. quid ... properet dimicare? ib. 8. quid reliquos ... commemorem? ib. XIII, 30. quid pugnant? Fr. A. III, 9.

2. **elliptisch:** a. **allein:** quid? si ... ostendo? Quinct. 42. hoc quo pertinet? ib. 43. si numquam deseruit? ib. 56. hoc inveniri qui potest? ib. 58. si tu ipse .. statuisti? ib. 76. tu id quem ad modum observas? ib. 85. ei servi ubi sunt? Sex. Rosc. 77. si accedis eodem ut tenuis antea fueris? quid, si ut avarus? si ut audax? quid, si ut ... inimicissimus? ib. 86. tu, Rosci, ubi tunc eras? ib. 92. ea multitudo quae erat? ib. 93. si tandem amplius triennium est? Qu. Rosc. 8. si tandem aliquem divitem timidum ... nactus esset? ib. 19. si tandem planum facio? ib. 39. hoc Verre praetore factum est solum? div. Caec. 33. mihi quam multis custodibus opus erit? ib. 51. hoc planius egissem, si ita narrassem; Verr. I, 27. si doceo, si planum facio; ib. 83. si plus legarit quam ad heredem heredesve perveniat; ib. 110. illa ... quanta sunt? ib. II, 6. haec hereditas quo praetore Dionis filio venerat? ib. 20. tum nemo Dioni molestus fuerat? ib. 21. Lucullus ... melius haec cognovit? ib. 24. si ... abstulit, num idcirco absolvetur? ib. 143. si omnium mortalium nemo Sthenio inimicior .. fuit? ib. 107. quid || quod || si hoc ... fecit? ib. 145. quid? ... cur oderunt? ib. 166. hoc cuiquam ferendum putas esse? ib. III, 9. qui singulis iugis erant, ... quid facient? ib. 27. cohors ista quorum hominum est? ib. 28. illa cuius modi sunt? ib. 36. Metello .. hoc venit in mentem? ib. 45. si doceo te ... domum tuam avertisse? ib. 49. si equitibus Romanis ... manus ... adferebantur? ib. 60. [publice] civitates tractatae quem ad modum sunt? ib. 66. si minus dedisset arator? ib. 70. cum senatores summis iniuriis adficis ..; ib. 96. hoc Aetnenses soli dicunt? ib. 107. si ostendo in hac una emptione lucri fieri tritici modium C? quid. si CC? si CCC? quid. si CCCC milia? ib. 111. si doceo, ... num quis poterit dubitare ..? ib. tertio anno? ib. 120. anno tertio? ib. si ... haec omnia vera esse docebo? ib. 123. id ipsum ... qui sereret inventus est? ib. 124. illud

perpeterere? ib. 130. si haec .. ipsius amici defensoresque iudicarunt? ib. 152. in vestram cohortem ... pervenerat? ib. 155. ipse quod mittis (frumentum)? ib. 172. QUANDOQUE TU — IN PROELIO? quid? ib. 187. quid? ... tu mihi octonos HS dato; ib. 197. si magnitudine pecuniae persuasum est? ib. IV, 11. tu ista permagno aestimas? ib. 13. quid? ... oblitus es? ib. 27. quia? ... phaleras ... utrum tandem abstulisti an emisti? ib. 29. quid multa? ib. 62. 149. prov. cons. 10. Piso 70. Planc. 65. Rab. Post. 4. Phil. II, 116. XIII, 30. is ubi est? Verr. IV, 92. >< hoc nos dicimus? ib. iste motus ... utrum tibi .. diligentiam ... an novam rationem ... attulit? ib. V, 15. quid? ... praeteriri potest? ib. 16. si ... doceo, ... numquid dubium poterit esse? ib. 50. decumani, num quid ... debent? ib. 53. si hoc verbo non esses usus? ib. 54. sciebas tibi crimini datum iri? ib. 74. si ... profugisset ..? ib. 77. si aufugisset? ib. 79. civitates? ib. 83. ergo iste || quid ergo? iste || homo ... testis relinquetur? ib. 105. „quid Cleomenes?“ ib. 110. ut ... adferam mortem filio tuo, quid dabis? ib. 118. ut de Verre supplicium sumant? ib. 126. quid? ... ne civium quidem ... fletu ... commovebare? ib. 163. si ... nominabat? ib. 168. sed quid ego plura de Gavio? ib. 169. si se telo defenderit? Tull. 52. civium Romanorum quae voluntas est? Font. 15. testes quid aiunt? Caecin. 24. verbis hoc satis erat cautum? ib. 53. si qui ... prohibuerit; ib. 89. quid? ... quo is iure amittit civitatem? ib. 98. quod salus sociorum summum in periculum ac discrimen vocatur? imp. Pomp. 12. quid ceterae (virtutes) ... quam multae sunt? ib. 36. quid? ... si plus apud populum Romanum auctoritas tua quam ipsius populi Romani salus ... valuisset? ib. 53. illa caedes ... quam clara ... fuit? Cluent. 36. „quid tu“? inquit, ecquid me adiuvas? ib. 71. „quid tu, inquit, Paete?“ ib. 72. illa tandem quaestio aut disceptatio ... fuit? ib. 90. quod Staienus est condemnatus? ib. 99. M. Plaetorii ... inter sicarios? quid C. Orchivii peculatus? quid mea de pecuniis repetundis? quid C. Aquilii? quid reliquae quaestiones? ib. 147. quid ipsa quaestio iudicibus, quid, amicis, ... quid, huic ... tempori cur non servata est? ib. 186. quid Mytilenae? leg. agr. II, 40. quid? ... regnum Bithyniae? ib. Alexandria cunctaque Aegyptus? ib. 41. cuius modi est illud? ib. 58. naturam agri? ib. 66. si est haec multo impudentior? ib. III, 6. quid, ... utrum tribunicium furorem an consularem auctoritatem secutus est? Rabir. 22. pater quicum? propinqui vestri (fuerunt) ...? quid, omnis praefectura ..? ib. quod ... subsellia vacuefacta sunt, quod omnes consulares ... reliquerunt, quo .. animo tibi ferendum putas? Catil. I, 16. quod tu te ipse in custodiam dedisti? quod ... te habitare velle dixisti? ib. 19. quid? ... rem omnem ad patres conscriptos detuli; ib. II, 12. illam pugnam ... commissam arbitraris? Muren. 33. tua sors? ib. 42. si etiam illud addam? ib. 69. si omnes societates venerunt? ... quid, si multi homines ..? quid, si ... tota natio candidatorum? ib. quid quod habes nomenclatorem? in eo ... decipis; || quid? quod habes nomenclatorem, in eo ... decipis? || ib. 77. quid quod cum admoneris ... ita salutas? quod || quid || ... multo salutas neglegentius? ib. quid? ... quis praestare poterat? Flacc. 28. si ... doceo? ib. 31. si etiam occisus est a piratis? ib. quid de tota Caria? ib. 65. si non decrevisset, quis posset vere reprehendere? ib. 78. haec ... detulerunt? ib. 79. si veniat? ib. 89. si hoc non postulo? Sulla 26. si periculum esse putasset? ib. 39.

deinde quid feci? || quid deinde? quid feci ||? ib. 42. quid, .. haec auctoritas nostra ... nihil hunc .. iuvabit? ib. 80. quid? ... hic ... reicietur? Arch. 10. quid? ... neque per se neque per Lucullos impetravisset? ib. 26. ut .. rogarentur? sen. 27. quid? .. ut ... comprobarent? ib. ut *eis* agerentur gratiae? ib. puerorum illa concursatio nocturna? dom. 14. quid? ... quis illam opimam .. Syriam ... dedit? ib. 23. sacra ... cur intereunt? ib. 34. si eis verbis scripta est ista proscriptio? ib. 50. hoc ipsum ... unum et idem videtur esse ..? ib. 51. operum publicorum exactio: quid? nominis inscriptio tibi num aliud videtur esse ..? ib. si negotium dedisset ..? ib. 52. quid? ... ne tum quidem vis erat? ib. 55. si vocatae tribus essent, proscriptionem ... comprobavissent? ib. 58. posses extrudere ad Cypriam pecuniam? ib. 65. me ... utrum non respondere an demisse respondere decuit? ib. 93. quid? ... quis .. adfuit? ib. 117. si qui ... dedicarit, constituetis ratum esse oportere (id)? ib. 120. *pontifex* et tribunus plebis idem esse non potes? || tribunus pl. idem esse non potest pontifex? || ib. ego ceteros? ib. 124. quae in singulos civis ... quanta sunt? har. resp. 58. quid? ergo || quid ergo? || inimici oratio ... me movit? Sest. 40. si ... concidissem? ib. 44. quid illi, ... quo se pacto gerunt? ib. 75. tu ... helluabare? ib. 111. illa, quem ad modum dixit idem! ib. 122. quid? ... hos perire patiemur? prov. cons. 12. quid? ... est primum || quid? estne primum || dissimile ..? ib. 15. si .. inimicitias depono ..., quis ... reprehendet? ib. 20. tu in lictoribus ... esse consulatum putas? Piso 23. quid? ... ecquid recordaris? ib. 87. quid? vectigalem provinciam ... factam esse meministi? quid? centuriatus palam venditos? quid? ... ordines adsignatos? quid? stipendium militibus ... esse numeratum? ib. quid illa in Pontum profectio ..? quid debilitatio ... animi tui? ... quid quaestor ..? ib. 88. quod ... iacuisti? quod populari || quid? quod populari || illi sacerdoti ... misisti? quod ... Samothraciam te ... contulisti? quod || quid? quod || ... iacuisti maerens ..? quod || qui || ... Beroeam profugisti? ib. 89. huiusce rei .. obscura causa est, an .. agitata ..? Planc. 37. tu nescis .. hunc quaestorem Syracusis fuisse? ib. 65. quid? ... quis invenitur? Scaur. 3, c. § 3. ego senatum defendam? Rab. Post. 6. hoc licere volebant? ib. 16. tu me tibi iratum .. putas? Milo 33. si haec ... maiora fuerunt? ib. 35. quid? ... quae ... occasio ... fuit? ib. 40. quid? ... quotiens potestas fuit! ib. 41. quid? ... quis ignorat? ib. 43. si ... Milonem fore eo die in via ... suspicari .. potuit? ib. 45. quae postea sunt ... congesta? ib. 64. quid? ... quod ius ... habere potuissent? ib. 78. si ipse Cn. Pompeius ... potuisset .. quaestionem de morte P. Clodii ferre? ib. 79. quid vos, iudices? quo tandem animo eritis? ib. 101. si istud ... satis est? Marcell. 25. si essetis (recepti)? Ligar. 23. cum ... nihil commovisset eius animum? ib. 28. ille signa aenea in insidiis posuerat? Deiot. 21. quid? ... in quibus actis constitit? Phil. I, 18. quod abrogatur legibus Caesaris? ib. 23. quid? ... iudicia populi Romani parum magna vobis videbantur? ib. 36. quid .. gladiatoribus clamores .. civium? quid populi versus? quid Pompei statuae plausus infiniti? quid duobus tribunis plebis? ib. C. Cassius ... desideravit; ib. II, 26. si te sanasset? ib. 101. si te disertum facere potuisset? ib. si || quod si || .. scripsit? ib. 104. quid? legio Martia: quid? quarta, cur laudantur? ib. V, 4. hanc legem ... accepit? ib. 7. promulgata fuit (lex)? ib. per auspicia ferri potuit (lex)? ib. quod a senatu

dantur mandata legatis? ib. VI, 6. quid? ... quod erat bellum? ib. VII, 11. vos censetis ..? ib. 14. ei ... amici .. vobis erunt? ib. 21. C. Caesari, qui illum urbe, quid? D. Bruto, qui Gallia prohibuit? ib. 24. quid plura? ib. VIII, 5. quid tu? servitutem pacem vocas? || quid? tu ... vocas? || ib. 12. quid, [si ille faceret inducias] || ut i. f. insidias || ? ib. 20. quid Bestiam? ib. XI, 11. quid Censorinum? ib. si .. tarditatem adfert? ib. 25. quid ... locutus est tam diu? ib. XII, 6. si etiam obfutura est (legatio)? ib. 7. si iam nocuit (legatio)? ib. quid municipia censetis? quid colonias? quid cunctam Italiam? futuram eodem studio? ib. Galliam quo .. animo ... audituram putatis? ib. 9. si ne potest quidem ulla esse pax? ib. 11. si ... armasset, quem .. bonum paeniteret? ib. XIII, 32. hoc verisimile est? Fr. B. III, 3. quid? ... populo Romano dedit ... cooptandorum sacerdotum potestatem? ib. VII, 5. quid? ... quem ad modum tribunus pl. vexavit? ib. 6. populus Romanus minus diligenter sibi constituet defensorem, quam tu tibi? ib. VIII, 6. hoc S. C. facit clam te ex urbe proieceris? ib. C. 33. ſ. **ne?** A. I, 2. quid? (33 St.) B. III, S. 257, b. **non,** A, **a,** I, 1, 6, a, β, $\alpha\,\alpha$, quid? (33 St.) B. III, S. 333. — **nonne,** I, 2 (27 St.) B. III, S. 365, a. — **num,** I, 2 (13 St.) B. III, S. 389, a.

b. **mit andern Partikeln:** deinde: quid deinde? Qu. Rosc. 49. Verr. V, 10. leg. agr. III, 11. Sest. 43. Deiot. 26.

enim: quid enim? Verr. I, 142. 157. Muren. 73. Cael. 64. Phil. II, 81. Fr. B. VI, 42. quid enim? est [tam] veri simile ... || quid enim est || [tam] veri simile ..? Rabir. 8.

ergo: ſ. **ergo,** II. quid ergo? (21 St.) B. II, S. 209, a.

igitur: quid igitur? Sex. Rosc. 122. div. Caec. 33. Verr. a. pr. 20. II, 148. V, 9. Caecin. 60. Flacc. 55. 88. Phil. I, 38. *quid igitur?* Scaur. 45.

ita: ſ. **ita,** II. quid ita? (14 St.) B. II, S. 789, a.

postea: quid postea? Sex. Rosc. 80. 94. Verr. IV, 90. Tull. 54. leg. agr. II, 29. Muren. 26. Rab. Post. 34. Deiot. 19.

praeterea: ut quid praeterea? Quinct. 44. quid praeterea? Verr. III, 197. Caecin. 24.

tandem: quid tandem? Sex. Rosc. 118. Verr. III, 180. dom. 24.

tum: quid tum? Quinct. 72. 84. Verr. III, 25. 72. IV, 89. 132. Caecin. 80. Cluent. 148. leg. agr. I, 16. Muren. 26. Flacc. 55. dom. 123. Piso 72. Scaur. 35. Deiot. 21. Phil. I, 26. XII, 14. quid tum? || quid? tu || ? Qu. Rosc. 39.

vero: quid vero? Verr. II, 144. III, 40. 86. V, 125. Catil. I, 14. III, 22. Sulla 80. har. resp. 59. Scaur. c. 3, § 2. Phil. V, 21. quid vero Decianus? Flacc. 5.

quis, qui, irgend ein, jemand: A. **alius:** ascripsit ALIUDVE QUID; leg. agr. II, 38. si tibi hoc [Parmeno] alius quis ... nuntiasset; Fr. B. V, 8.

B. **cum:** cum .. quis ... non audivit; prov. cons. 5.

C. **ne, neve:** I. **bei Substantiven:** alqs: ne quem ... Gaditanum recipiat, Balb. 32.

bellum: ut ne quod ... bellum posset existere; Verr. V, 8. ne quod esset (bellum); ib. V, 42.

beneficium: neve cuius beneficii figeretur (tabula); Phil. II, 91.

bonus: ne quis bonus interiret; Planc. 89.

calumnia: ne qua calumnia ... adhibeatur; dom. 36.

causa: ne qua oreretur ... causa; Phil. X, 8.

civis: ne quem asciscere civem ... possimus; Balb. 30. ne quis ... civis recipiatur; ib. 32. ne quem civem raciperemus; ib. 33. ne quem civem metueretis; Milo 34.

crimina: ne qua (crimina) in istum fingere existimer; Verr. a. pr. 15.

deductio: ne qua deductio fieret; div. Caec. 32.

dolus: ne quis dolus adhibeatur; dom. 36.

dubitatio: ne qua (dubitatio) posset esse; Phil. IV, 2.

exemplum: ne quod perniciosum exemplum prodatur; Flacc. 25.

fama: ne qua fama consequeretur; Font. 29.

fraus: ne qua fraude ... adhibeatur; dom. 36.

hora: ne quam ego horam de meis legitimis horis remittam; Verr. I, 25.

ignominia: ſ. macula.

indicium: ne quod indicium ... exstaret; Vatin. 26.

iniuria: ne qua ... fiat iniuria; Verr. IV, 121.

invidia: ne quae || qua || popularis in nos .. invidia redundaret; dom. 69.

iudicium: amici recusare ne quod iudicium .. constitueretur; Verr. II, 60.

labes: ne qua ... labes ... aspera videatur; Vatin. 15.

levitas: ne qua levitate me ductum ... labi putetis; Sest. 119.

locus: ne quem ... daret ... locum; Scaur. 6.

macula: ne quae insignis ... macula atque ignominia suscipiatur; Font. 36.

nota: ne qua ... nota ... inuratur; Sulla 88.

pars: ne quam partem ... relinquat; Quinct. 38. ne qua ex parte coniunctus cum eo reperiare; div. Caec. 35.

quaestio: ne qua nova quaestione adligaretur; Rab. Post. 14.

res: ne qua in re asperior ... fuisse videare; Verr. III, 4.

scutum: ne quod .. scutum dare ... viderentur; Tull. 43.

servus: ut ne quis cum telo servus esset; Verr. V. 7.

suspicio: ne qua subesse posset aliena ... suspicio; Quinct. 66. ne qua significari possit suspicio; Font. 28.

tabula: ne qua tabula ... figeretur; Phil. I, 3. ne qua ... tabula ... figeretur; ib. II, 91.

testimonium: testimonium ne quod dicerent; Verr. IV, 113.

verbum: ne quod minus moderate positum, ne quod ... prolapsum verbum esse videatur; Font. 28.

vestigium: ne quod iudiciorum esset vestigium; Sex. Rosc. 91. ne quod ... vestigium libidinis appareat; Verr. III, 4.

via: ne qua (via) invenirentur; Verr. IV, 29. ne quam viam patefaceret; Phil. X, 7.

vir: ne quis vir ... irasci posse videatur; prov. cons. 39. ne quis vir ... dimicaret; Balb. 25.

volnus: ne quod accipiat famae volnus; Rabir. 36.

vox: ne quam vocem eliciet || eiiciat ||; Cael. 60.

II. **allein: a. masc.: 1. Subject:** accusat: ne ... quis accusetur; dom. 45.

adfert: ne quis ... adferret; Sest. 129.

arbitratur: versor ne quis forte de populo .. fingi a me arbitretur; Verr. I, 138. ne quis .. me ... dixisse arbitretur; ib. II, 176. ne quis forte me in crimine obscuro versari ... arbitretur; ib. IV, 67. ne quis ... arbitraretur; Cluent. 51. ne quis ... arbitraretur || arbitretur ||; Vatin. 34.

audet: ne quis ... auderet; Verr. V, 14. ne quis audeat dicere; Planc. 64.
cogit: ne quis te invitum polliceri aut facere cogat; Verr. II, 148.
decernit: NE QUIS DECERNERET; sen. 8.
dicit: ne quis ... diceret; Verr. V, 75.
dubitat: timui ne quis de mea fide atque integritate dubitaret; Verr. I, 17. ne quis forte dubitet; ib. II, 108.
edicit: ne quis ediceret; Verr. I, 111.
emit: NE QUIS EMERET; Verr. IV, 9.
est: vereor ne qui sit qui ..; Piso. 12.
existimat: vereor .. ne quis imperitior existimet; Sex. Rosc. 135. non vereor ne quis ... existimet; ib. ne quis hoc, quod facio, non existimet me .. coactum .. suscepisse; Verr. II, 118.
facit: ne quis heredem virginem neve mulierem faceret; Verr. I, 107.
impedit: ne quis ... rem impediret; sen. 27.
incidit: ne quis .. incidat; Sest. 52.
incipit: ne qui forte incipiat improbus; Sulla 34.
infert: ne quis se ... in vitae discrimen inferret; Balb. 25.
init: ne quis ... iniret; Balb. 25.
intercedit: ne quis legi intercederet; Sest. 33.
maeret: ſ. reprehendit.
metuit: ne quis metueret; Muren. 79.
miratur: ne quis ... miretur; Arch. 2. Sest. 31.
nescit: ne quis ... nesciat; Cael. 26.
obnuntiat: ne quis obnuntiaret; Sest. 33.
oritur: ne quis oreretur || oriretur ||; dom. 69.
pertimescit: ne quis ... pertimescat; Sest. 140.
potest: ne quis ... errare possit; Qu. Rosc. 24. ut ne quis te de vera et certa possit sententia demovere; Verr. a. pr. 52. ne qui ... ignorare possit; ib. V, 25. ne quis ... levare possit; Catil. IV, 8. ne quis .. se iactare ... possit; ib. 10. ne qui posset ... meminisse || comminisci ||; Sulla. 43. ne quis ... introspicere ... possit; har. resp. 33. ne quis ... esse possit; Balb. 31. ne quis ... conloqui possit; Milo 60. ne quis ... possit polliceri; Phil. VIII, 9.
profert: ne quem putetis ... protulisse; Verr. IV, 52.
putat: ne qui || ne quis || ... putet; Sest. 128.
refert: NE QUIS AD VOS REFERRET; sen. 8.
reprehendit: ne quis aut ... reprehenderet aut ... mortem || cladem || mareret; Sest. 39.
servat: ne quis ... servaret; Sest. 129.
tollit: ne quis frumentum de area tolleret; Verr. III, 36.
2. **nach Verben:** a. **Accusativ:** circumvenio: NE QUIS IUDICIO CIRCUMVENIRETUR; Cluent. 151.
cogo: ne quis ... promittere cogatur; Verr. III, 38.
facio: ne quis ... reus fiat; Phil. I, 22.
lego: ne qui minor triginta annis natus || natu || (legeretur); Verr. II, 122.
nomino: ne quem alium nominem; Fr. B. VIII, 196.
reperio: metuisse ne quis reperietur; Verr. I, 111.
revoco: ne quem in iudicium ... revocare videatur; Fr. B. VI, 17.
terreo: ne quem vi terreat; Cael. 42.
b. **Dativ:** adfero: ne cui innocenti ... calamitatem ... adferret; Cluent. 168.
licet: ne cui liceret; Sulla 43. ne cui ... liceret; Sest. 65. ne cui liceat ... accidere; Balb. 26.
nego: ne cui negent; Phil. II, 32.
polliceor: UT STATUAS NE CUI .. POLLICERENTUR; Verr. II, 146.
videor: ne cui .. neglegens nimium fuisse videatur; Verr. IV, 60. ne cui vestrum mirum esse videatur; Arch. 3. *ne cui hoc credibile videretur;* Scaur. c. 2, § 5.
b. neutr.: 1. **absolut:** a. accidit: ne quid .. accidat; Phil. XI, 7. — calamitatis: ne quid .. calamitatis sibi accideret; Sex. Rosc. 16. — eius modi: ne quid mihi eius modi accideret; Quinct. 77.
deest: ne quid desit; Sex. Rosc. 8.
est: ne quid esset in litteris sociorum; Verr. II, 173.
nascitur: mali: ne quid plus mali nasceretur; Verr. IV, 32.
nocet: ne quid ... noceat; Planc. 57.
oritur: sceleris: ne quid .. sceleris oreretur || oriretur ||; Phil. XIV, 4.
redundat: invidiae: nequid ... invidiae mihi ... redundaret; Catil. I, 29.
b. sum: senatus ne quid esset; dom. 129.
2. **nach Verben:** accipio: detrimenti: ne quid ... detrimenti accipiat; Phil. V, 34.
addo: acerbitatis: ne quid ... addendum acerbitatis putet; Rab. Post. 2.
adfero: ne quid .. praeiudicati adferatis; Cluent. 6.
ago: ne ... quid ageretur; Sulla 66. ne quid ... agi posset; dom. 54.
aufero: ne quid auferas; div. Caec. 51.
capio: detrimenti: ne quid res publica detrimenti caperet; Catil. I, 4. Milo 70.
cogito: cavendum est ne quid inimici (cogitent)? Marcell. 21.
confingo: ne quid ... configam; Verr. II, 180.
debeo: ne quid sibi societas deberent; Quinct. 23.
deminuo: ne quid ... deminueretur; Catil. IV, 13.
deperdo: ut ne quid de libertate deperderet; Verr. II, 73. ne quid ... deperderet; Font. 29.
dico: ne quid adrogantius .. videar dicere; Verr. I, 10. Phil. XII, 21. ne quid cupide, ne quid iracunde, ne quid plus ... dicat; Flacc. 12. ne quid a me dictum ... putes; Vatin. 33.
edico: novi: ne quid novi ediceret; Verr. I, 105.
enuntio: ne quid enunties; div. Caec. 51.
existimo: ne quid vita existimem antiquius; Phil. XIII, 6.
exspecto: ne quid exspectet; leg. agr. II, 76.
facio: ne quid atrocius ... facere conetur; Quinct. 66. ne quid acrius ... factum videretur; Sex. Rosc. 153. ne quid adrogantius ... facere videatur || videatur facere ||; Phil. XIII, 13.
horum: ne quid horum .. factum esse vidatur; Verr. II, 161.
novi: ne quid novi fiat; imp. Pomp. 60.
tale: ne quid tale ... fieri possit; Phil. XIV, 14.
minuo: ne quid ... minuatur; dom. 36.
molior: ne quid ... molirentur; Sest. 41.
noceo: ne quid ei per filium suum noceretur; Verr. II, 96. ne quid ... istae gentes nocere possint; Font. 45. ne quid ... dignitas illius, ne quid exspectatio .., ne quid ... gravitas noceat; Muren. 58.
offendo: ne quid .. offendam; Planc. 4. veritus ne quid in ipso se offenderet || offenderetur ||; Verr. I, 64.
pecco: ne quid pecasset; Sest. 105.
possum: quod verear, ne quid possit; Sex. Rosc. 141.
praetereo: ne quid praeteriret; leg. agr. II, 38

prosum: quae gratia ne quid tibi prodesse posset; Verr. II, 169.
puto: ne quid ... pro concesso putetur; Tull. 37.
quaero: ne quid .. a me, ne quid ex meis commentariis quaereretur; Sulla 43.
scribo: ne quid postea scriberet; Arch. 25.
tribuo: auctoritatis: ne quid tibi auctoritatis a me tributum esse videatur; Vatin. 41.
D. **neque:** ut his nota sint omnia neque quid fingi novi possit; Rab. Post. 36.
E. **nisi: a.** deterreo: nisi quem forte ... dedicatio deterret; dom. 103.
habeo: quartum quem sit habiturus non video, nisi quem forte ex illo grege moratorum, qui subscriptionem sibi postularunt; div. Caec. 49.
b. convenit: nisi quid inter ipsum ... conveniret; Quinct. 65.
F. **num:** I. **bei Substantiven:** audacia: s. facinus.
bona: num qua ... bona ... obligavit? dom. 124.
crimen: si interrogarentur num quo crimine is esset accusatus ..; Cluent. 105.
crudelitas: s. facinus.
exules: num qui exules restituti? Phil. I, 3.
facinus: num quod lateat facinus, num quae crudelitas, num quae audacia; Sulla 78.
libido; num quae occultetur libido; Sulla 78.
pecunia: num quas ... pecunias ceperit; Verr. III, 40.
possessor: num .. quem .. possessorem defendam || iam .. quem ||; leg. agr. III, 15.
quaestio: num quae nova quaestio decreta est? Milo 19.
reus: num quis reus ... escenderit || ascenderit ||? Vatin. 34.
rogatio: num quae rogatio lata ... est? Milo 19.
testis: num quis testis .. appellavit? Rab. Post. 10.
trepidatio: num quae trepidatio (est)? Deiot. 20.
tribunus: num quem tribunum pl. ... pulsaverunt? Tull. 48. num quem ... scias tribunum plebis egisse? Vatin. 17.
tumultus: num qui tumultus (est)? Deiot. 20.
II. **allein: a. masc.:** 1. **Subject:** appellat: num quis ... appellavit? Vatin. 34.
audet: num quis ... legem sit ausus ferre? Vatin. 17.
est: num quis est? Sulla 52. Phil. XI, 37.
audax: num quem ... audacem audieris fuisse? Vatin. 13. — demens: num quis est .. tam demens? Milo 78. — nefarius: num quis ... fuerit nefarius? Vatin. 22.
facit: num quis .. fecisset mentionem? Cael. 56.
negat: num quis negat? Cluent. 65.
obicit: num quis obiecit? Cael. 56.
postulat: num quis postulat? Verr. III, 123.
potest: num quis poterit ... dubitare? Verr. III, 111.
requirit: num quis ... testimonium requirit? Verr. III, 123.
2. **nach Verben:** a. **Accusativ:** accommodo: num quis vestrum ... accommodatus est? leg. agr. III, 16.
reperio: num quem putes ... similem ... posse reperiri || esse reperirique ||; Vatin. 37.
voco: num quis ... in iudicium est vocatus? Balb. 48.
b. **Dativ:** est dubium: num cui dubium esse poterit ..? Verr. II, 145.

facio: candelabra aënea num cui ... facta esse existimatis? Verr. IV, 60.
videor: num cui .. contemnendum (iudicium) videtur? Phil. IV, 7.
b. neutr.: 1. **Subject:** est: aliud: num quid est aliud? Sex. Rosc. 52. — causae: num quid est causae? Quinct 84. leg. agr. III, 3. num quid causae est? ib. II, 40. num quid esse causae videretur; dom. 130.
obstat: aliud: num quid huic || hic || aliud videtis obstare? Sex. Rosc. 152.
pervenit: aliud: num quid aliud de bonis eius pervenisset; Verr. IV, 27.
potest: num quid dubium poterit esse? Verr. V, 50.
venit: aliud: num quid .. aliud in iudicium venit? Milo 31.
versatur: aliud: num quid aliud ... versatum est? Cluent. 62.
2. **nach Verben:** causor: num quid causare || causae est ||? Qu. Rosc. 41.
dico: horum: num quid horum dicere ... audes? Verr. V, 147.
fingo: num quid ... a me fingitur? Flacc. 73.
habeo: tale: num quid tale habemus? Phil. VIII, 9.
obicio: num quid ... obiectum est? Cluent. 62.
omitto: num quid omisi? Fr. C. 12.
possideo: num quid .. possidebis? Caecin. 35.
scribo: num quid ... scripserit; Deiot. 42.
subtimeo: num quid subtimes? Phil. II, 36.
3. **Ellipsen, Lücke:** num quid igitur oportet nisi tris sortes conici? Verr. II, 127. num quid nisi modeste? Deiot. 20. num quid ea d .. d .. ea .. f ... no? || num quid adulescentiam L. Flacci notasti ||? Flacc. 5. (S. 44).
4. **adverbiell:** num quid ... haec suspicio relinquenda est? Fr. A. III, 2.
G. **quamvis:** decoquo: quamvis quis ... decoxisset; Phil. II, 44.
H. **quo:** 1. petit: QUO QUIS PETAT; Vatin. 37.
2. condemno: QUO QUIS CONDEMNARETUR; Cluent. 144. 148.
I. **quod:** quod eum quis ignoret; Verr. V, 168.
K. **si:** I. **bei Substantiven:** actio: si quae (actio) forte est; Caecin. 37.
aculeus: si quos (aculeos) habuisti; Planc. 58.
adulescens: si qui adulescens .. fuerit; Cael. 49.
argumenta: si qua potes (quaerere argumenta); Arch. 11.
ars: si qua .. est ars; Planc. 62.
calamitas: si qua calamitas ... accidisset; Verr. III, 127. si qua calamitas ... adfixerit; Cluent. 201.
casus: si quis eum forte casus ... eripuerit; Cluent. 70. si qui accidisset ... casus; Phil. I, 13.
causa: si qua .. causa .. delata sit; Cluent. 158.
civis: miretur potius, si quem bonum et fortem civem viderit, quam si quem aut timidum aut sibi potius quam rei publicae consulentem; Sest. 1.
civitas: si cui civitati solvit; Verr. III, 165. si qua civitas ... fecisset aliquid; ib. V, 149.
clamor: clamor si qui .. fuerit; Milo 3.
commendatio: si qua ... commendatio debet esse; Arch. 21.
commodum: si quae (commoda) ad te lege venerunt; Verr. III, 217. si quod (commodum) erat; Phil. II, 40.
coniectura: si quam coniecturam adfert; Qu. Rosc. 20.

copiae: si quas (copias) .. paraverit; Phil. XI, 30.
deus: si qui mihi deus ... benevolentiam conciliarit; Cluent. 7.
dies: si quam diem ... viderunt; Verr. I, 31.
dignitas: si quam (dignitatem) habemus; Phil. VII, 7.
dimicatio: si quae dimicatio capitis futura (est); Milo 100.
error: si quis vobis error ... sit obiectus; Caecin. 5.
exercitatio: si qua exercitatio dicendi (est); Arch. 1.
facultas: si quam (facultatem) habet; div. Caec. 49. si quae sunt praeterea facultates; Verr. III, 199.
filius: si qui (filius) natus esset; Cluent. 33. ib. 34.
fortuna: si qua te fortuna ... detulisset; Muren. 64.
fundus: si quem (fundum) habes; Caecin. 95.
gratia: si qua gratia testes deterrentur; Font. 3.
hereditas: si quae tibi ... venerit hereditas; Flacc. 85.
homo: si quo de homine .. iudicaverit; Verr. V, 19.
honos: si quis est || si qui est || honos singularis; leg. agr. II, 46.
imperator: si quis ... imperator fuit; Phil. XIII, 25.
incendium: si quod esset ... incendium excitatum; Muren. 51.
inimicitiae: si quae (inimicitiae) mihi ... futurae sunt; Verr. III, 162.
iniuria: si quam Rubrius iniuriam suo nomine .. fecisset; Verr. I, 80.
invidia: si qua est invidia ... suscepta; Catil. III, 29. si quae est || qua est || invidia; Cael. 30.
iudex: si qui ... iudex .. dicat; Caecin. 8.
iudicium: si qua enim sunt privata iudicia; Qu. Rosc. 16. SI QUOD (iudicium) ESSET FACTUM; Verr. II, 95. si quod erit .. iudicium; Caecin. 61.
laus: si quam habeo laudem; Planc. 66.
lex: si quam legem ... tulisse ... dicitur; Phil. V, 10.
lis: si quae ... lis capitis inlata est; Cluent. 116.
litterae: si quae essent incisae ... litterae: dom. 137.
locus: si qui .. locus ... est; Verr. V, 174.
macula: si qua macula concepta est; Sex. Rosc. 66.
medicina: si quam (medicinam adferre) potero; Catil. II, 17.
merces: si quam ceperat (mercedem); Caecin. 17.
metus: si quis est .. metus; Catil. I, 29. f. pudor; Verr. III, 141.
miles: si qui ... milites exstant; Piso 96.
mulier: si quae (mulieres) castiores erant; Verr. V, 28. si quae .. mulier ... patefecerit; Cael. 49. si quae mulier sit; Cael. 50.
mulierculae: si quas (mulierculas) ... possent deprehendere; Verr. III, 31.
natio: si qua natio fecisset aliquid; Verr. V, 149.
navicula: si qua .. navicula praedonum apparuisset; Flacc. 29.
necessitas: si quae vos .. necessitas ... vocabit; Sest. 51.
negotium: si qua acciderent (negotia); Caecin. 13.
nummus: si qui (nummi) isti exciderant; Verr. II, 136.
occasio: si qua fuit ... occasio; Verr. V, 10.
opinio: si quam opinionem ... comprehendistis; Cluent. 6. si quam ... opinionem attulistis; ib. 142.
ops: si quam opem ... ferre posset; Phil. IX, 2.
pars: si quam partem tuae praedae ... addidisses; Verr. III 48.
pater: si quis pater familias ... supplicium ... sumpserit; Catil, IV, 12.
pecunia: si qua (pecunia) deberetur; Quinct. 39. si qua (pecunia) ... recipiatur; leg. agr. I, 13. si qua pecunia ... recipiatur; ib. II, 62. si qua (pecunia) opus sit; Phil. X, 26.
pontifex: si cuius .. pontificis animum ... offendit; dom. 31.
praesidium: si quae (praesidia) forte sunt; Planc. 82.
pudor: si qui pudor in te atque adeo si qui metus fuisset; Verr. III, 141. si quis pudor esse potest; leg. agr. II, 36.
redemptor: si quis de populo redemptor accessisset; Verr. I, 150.
res: si qua in re ... falsum crimen quasi venenatum aliquod telum iecerint; Quinct. 8. si quae res nata esset; Verr. I, 112. si qua in re ipse ... declinarit; ib. III, 2. si qua in re ... decrevisset aliquid iniuria; ib. III, 7. si qua res maior esset; ib. III, 137. si qua de re ad senatum refertur || referatur ||; ib. IV, 142. si qua in re me ... lapsum esse arbitrabuntur; leg. agr. II, 6. si qua res ... deferenda sit; dom. 19. si qua res ... sustulit; dom. 45. si quae res erat maior; Sest. 105. si quam ad aliam rem te .. traduxerit; Phil. XIII, 14.
rex: si qui rex ... fecisset aliquid; Verr. V, 149.
senex: si qui senes ... erant; Verr. V, 64.
sensus: si qui est sensus; Phil. IX, 13.
spes: si qua reliqua spes est; div. Caec. 18. si quam spem ... habeat; leg. agr. II, 54. si qua (spes) reliqua est; Flacc. 3.
telum: si quod in me telum intenderit; har. resp. 7.
tempus: si quod tempus accidisset; div. Caec. 2.
timor: si quem (timorem) habetis; Milo 4.
vas: si quod erat grande vas ... inventum; Verr. IV, 47.
vestigium: si quod ... vestigium ... contineretur; leg. agr. I, 19.
vilicus: si qui vilicus ... miserit; Verr. III, 119.
vis: si qua vis ... exipuerit; Verr. V, 173. si quae vis est parata; Milo 100.
vitium: si quod ... vitium est; dom. 9.
II. **allein: a. masc.: 1. Subject:** abdunt: si qui se ... abdiderunt; Arch. 12.
accedit: liber: si qui liber ... accesserat; har. resp. 24.
accipit: si quis ... acceperat; Sest. 105.
adducit: si ... quis adducat; Phil. II, 35.
adest: si quis ... adsit; Cael. 1. si quis non adfuerit; Phil. III, 19.
adfert: si quis attulerit; Phil. XIV, 10.
adfligit: similis: si qui similis ... adflixerit; dom. 120.
appellat: si quis illud iudicium appellet; Cluent. 103.
arbitratur: si quis testamento se heredem esse arbitraretur; Verr. I, 115. si quis ... auctoritates nostras consignatas se habere arbitratur; Cluent. 139.
capit: SI QUIS ... PECUNIAM CEPISSET; Rab. Post. 16.
cogit: si qui ... coëgisset; Caecin. 34.
consequuntur: si qui essent ... consecuti || secuti ||; Balb. 31.

constituit: si quis legem ... constitueret; Tull. 9.
credunt: si qui crediderunt; leg. agr. III, 3.
deflectit: si qui ... deflexerit; Verr. V, 176.
deicit: si qui meam familiam ... deiecerit; Caecin. 87. si quis te ... deiecerit; ib. 89.
demoritur: si qui Romae esset demortuus? immo, si quis ibidem; Verr. IV, 9.
detrahit: si qui detraxerit; Phil. X, 6.
dicit: si qui ... se deiectum || eiectum || diceret; Caecin. 86. ><. si quis ... dicet; Muren. 60. si quis ... dixisset; Flacc. 85. Phil. XI, 15. si quis ... diceret; dom. 114. si quis ... dixerit; Phil. X. 18. — horum: si quis horum || qui istorum || dixisset; Sex. Rosc. 2.
diligunt: si qui ... diligunt; prov. cons. 29.
dissentiunt: si qui ... dissentiunt; Sest. 14.
dubitat: si quis dubitasset; Sulla 68.
est: si quis est qui et se et causam laedi putet; Sex. Rosc. 142. si quis erit qui perpetuam orationem .. desideret; Verr. a. pr. 55. si quis est forte ex ea provincia; ib. III, 180. si qui mihi praesto fuerit; Caecin. 87. si quis est qui ... arbitretur; Cluent. 96. si quis est forte quem ... delectet; leg. agr. II, 76. si quis est talis ..; Catil. II, 3. si quis est qui ... putet; ib. 6. Cael. 48. Rab. Post. 1. 2. si quis ... abhorrens fuit; Flacc. 9. si qui .. hoc robore animi ... fuit; Cael. 39. si qui eximia virtute fuerit; Balb. 40. si qui .. esset; Phil. II, 17. si quis erit; ib. VI, 9. — sunt: [si qui extra istum ordinem sunt]; Verr. II, 77. si qui sunt; ib. III, 221. V, 183. prov. cons. 15. Balb. 62, Phil. X, 14. si qui sunt ... moderatiores; imp. Pomp. 64. SI QUI SUNT; Cluent. 136.
existimat: si quis existimat ..; Quir. 19.
exoritur; si quis ... sit exortus; Balb. 23.
exspectat: si quis ... exspectat; prov. cons. 1.
facit: si quis ... id non facit; Caecin. 7. si qui fecerunt aliquid; Sest. 14. si quis .. fecisset; ib. 129. si quis ... fecerit; Phil. VIII, 33.
ferunt: si qui non moleste tulerunt; Phil. XIII, 39.
fugiunt: si qui ex acie fugerint; Sex. Rosc. 151.
gerit: si qui rem mandatam ... gessisset; Sex. Rosc. 111.
impedit: si quis impedisset; Piso 35.
instituit: si quis novi quid instituit; Verr. I, 109.
invenit: si quis ... invenerit; dom. 33.
iudicat: SI QUI PERPERAM IUDICASSET; Verr. II, 33.
laborat: si quis ... laborat; Phil. XIV, 18.
liberant: si qui istum tot, tantis, tam nefariis sceleribus coopertum iurati sententia sua liberarint; Verr. I, 9.
loquitur: si qui || quis || vere ac libere locutus sit; Sex. Rosc. 140.
miratur: si quis vestrum ... forte miratur; div. Caec. 1. si quis ... mirabatur; Sest. 1.
necat: si qui cousularem patrem ... necarit; Milo 17. si quis humilem necarit; ib.
nititur: si quis ... nititur; Cluent. 112.
nolunt: si qui noluissent; Balb. 31.
occidit: si quis quem imprudens occiderit; Tull. 51. si quis furem occiderit; ib. 52. si quis ... Thracum mille aut duo milia occidisset; Phil. XIV, 14.
offerunt: si qui se offerunt; Sest. 14.
optat: si qui ... optaret; Caecin. 88.
petit: si quis quid de absente peteret; Verr. II, 59. si quis quid peteret; ib. 60.
pollicentur: si qui agros ... pollicentur; leg. agr. II, 10.

possidet: si quis unum aliquem fundum possideat; Quinct. 85.
potest: si qui possunt; Verr. III, 128. si qui frui publico non potuit; prov. cons. 12. si quis dubitare .. potuit; Phil. XIII, 22.
proficiscuntur: si qui essent profecti; Verr. II, 12. si quis ... profectus esset; Phil. VIII, 33.
prohibet: si qui .. prohibuisset; Caecin. 34. si qui ... prohibuerit; ib. 89.
proiciunt: si qui se ... proiecerint; Cael. 22.
pulsat: si quis eum pulsasset; Verr. II, 66.
putat: si quis ... putat; Arch. 23. Planc. 91.
quaerit: si qui ab eis quaereret; Cluent. 61. si qui quaereret; ib. 105. si qui ... quaerent; Phil. II, 32.
remanent: si qui in agris remanserunt; Verr. III, 120.
rumpit: si quis ... ruperit; Catil. IV, 8.
salutat: si quis ... salutasset; Cael. 38.
servat: si qui servavit; Phil. II, 81.
simulant: si qui forte simulabant; Arch. 6.
stant: tametsi si qui || tametsi qui || acutiores ... steterant; leg. agr. II, 13.
subterfugiunt: si qui .. subterfugissent; Phil. VII, 23.
surripit: si qui clam surripiat; Verr. IV, 134.
venit: si qui non veniret; sen. 25. si ... quis .. venerit; Phil. XI, 21. si qui noctu in Capitolium venerint; Sex. Rosc. 56.
vituperant: si qui ... vituperabant; prov. cons. 47.
vivit: si quis ... ita vivit; Cluent. 111.
vocat: si quis vocat; Muren. 74. si quis .. me vocat; Flacc. 97.
volt: si qui ... haberi volunt; Quinct. 38. SI QUIS ABSENTEM STHENIUM REI CAPITALIS REUM FACERE VELLET; Verr. II, 94. si qui volet; ib. IV, 56. Piso 70. si qui contra vellet dicere; Cluent. 134. si quis ... velit facere; ib. 148. si qui exire volunt; Catil. II, 27. si qui vellet; dom. 128. si qui navigare velit; Vatin. 12. si qui velit; Piso 71.
utitur: si quis ... est usus; leg. agr. II, 30. si qui ... usus est; Rab. Post. 7.
2. **nach Verben: a. Accusativ:** accuso: si qui ... accusati sunt; Font. 3.
ascribo: SI QUI ... ASCRIPTI FUISSENT; Arch. 7.
circumvenio: si quos oppressos ... nos circumvenerimus; Fr. A. III, 19.
cogo: si qui || is qui || alterius facinus subire cogitur; Phil. XI, 9.
commoveo: si quis sociorum ... commovetur; Verr. III, 144. si quem ... commovet; leg. agr. II, 76. si quem vestrum .. commovet hoc; Catil. IV, 17.
condemno: si quem ... furti condemnarit; Cluent. 120.
conspicio: si quos armatos ... conspexissent; Caecin. 46.
custodio: si qui .. custodiendi sunt; Verr. V, 68.
defendo: si quem ... defenderem; Flacc. 24.
deicio: si quis .. deicitur; Caecin. 37.
delecto: si quem statuae .. delectant; Verr. II, 143. si quis ... delectatur || delectetur ||: leg. agr. II, 76.
deverto: si qui ... deverterentur; Font. 19.
duco: si quis earum honore aut gloria ducitur; Verr. II, 143. si qui vestrum spe ducitur; leg. agr. I, 27. si quis despicatui ducitur; Flacc. 65. si qui voluptatibus ducuntur; Sest. 138.
habeo: si quem habetis; imp. Pomp. 66.
interrogo: si quem nos interrogare noluimus; Font. 22.

invenio: si quem .. inveneris; Verr. V, 131. si quem .. inveneritis; Cael. 42.
occido: si quis quem imprudens occiderit; Tull. 51.
offendo: si quem ... offendit; Cael. 77.
paenitet: si quem paeniteat; dom. 18.
permoveo: si quem aratorum fugae ... non permovent; Verr. III, 144.
recondo: si qui sunt reconditi; dom. 39.
relinquo: si quem semivivum ... reliquissent; Tull. 21.
b. Dativ: facesso: si cui ... negotium facesseretur; Cluent. 158.
fixum est: si cui ... erit fixum; Phil. I, 17.
promitto: si cui quid ille promisit; Phil. I, 17.
remitto: si cui quid ... remissum sit; Verr. III, 103.
videor: mea lenitas si cui .. solutior visa est; Catil. II, 27. si cui levior videtur; Arch. 13. si cui forte videor ... versari; har. resp. 18. si cui .. efferbuisse videtur; Cael. 77.
3. nach Substantiv: domus: si cuius domus patet; Verr. III, 8.
b. neutr.: 1. Subject: accedit: si quid accesserit; Phil. I, 38.
accidit: si quid .. accidat; Milo 58. si quid mihi acciderit; Milo 99. si quid ... accidisset; Phil. I, 10. — gravius: si quid gravius acciderit; Flacc. 103.
discrepat: si quid discrepet; Verr. II, 129.
est: si quid est quod ad testis reservet; Sex. Rosc. 82. si quid esset quod posset dicere; Verr. I, 71. si quid extra iudicium est; Caecin. 104. si quid est quod indagaris; leg. agr. I, 3. si quid est quod mihi scitum esse videatur; Planc. 35. si ... quid erit; ib. 57. „praeter rogitatum, si quid || si pie ||“; Rab. Post. 29. si quid esset; Milo 49. Phil. X, 17. — sacrosanctum: SI QUID SACROSANCTUM EST || esset ||; Balb. 33. — admirationis: si quid ... fuit || fuerit || ... admirationis; Muren. 25. — auctortatis: si quid auctoritatis in me est; imp. Pomp. 2. — ingenii: si quid est in me ingenii; Arch. 1. — eius modi: si quid eius modi est; Phil. VIII, 15. — telorum: si quid telorum esset; Catil. III, 8. — vasorum: si quid etiam Corinthiorum (vasorum esset); Verr. IV, 51. — sunt: si quae sunt in causa; Cluent. 7. — alia: si qua sunt alia huius generis; Fr. B. VI, 13.
interest: si quid interesse hoc arbitramini; leg. agr. II, 21. si quid interesse tua putasses; Phil. XI, 23.
manat: si quid ... manabit; Planc. 57.
obtingit: si quid obtigerit; Catil. IV, 3.
opus est: si quid opus esse putaret; Sex. Rosc. 114. si quid .. non opus esset; Cluent. 140.
redundat: si quid redundarit; Verr. III, 155.
venit: si quid in controversiam veniret; Quinct. 38.
videtur: si quid videretur; Phil. V, 5.
2. nach Verben: ago: si quid agere secum velit; Quinct. 33. si quid agere velit; ib. 27. si quid agere aut proficere vis; div. Caec. 39. si quid de vobis ... agetur; Verr. IV, 26. si quae de me agere conatus est; sen. 23. f. dico; Cluent. 140.
audio: si quid .. audistis; Flacc. 13.
aufero: si quid ab eo abstulisti; Verr. IV, 37.
cogito: si quid ... cogitatum sit; Deiot. 43.
committo: si commissum quid esset; Verr. II, 25. si quid commisissent; ib. 138. si quid erit commissum, ib. V, 178. si quid est commissum; F. E, 2.
commodo: si quid iste suorum aedilibus commodarit; Verr. IV, 126.
concedo: si quid ... conceditur; Sulla 84.
conquiro: si quid ... conquirerem; Verr. IV, 136.
consequor: si quid ... consequi possum; imp. Pomp. 2.
cupio: si quod ... cupisti; Quinct. 69.
debeo: si quid deberetur; Quinct. 41. ib. 46. ><. si quid debuerat; Deiot. 13.
delibero: si quid deliberares; dom. 132.
delinquo: si quid deliquero; leg. agr. II, 100.
dico: si quid liberius dixero; Sex. Rosc. 3. si quid forte dicam; Tull. 5. si quid ... dictum aut actum sit; Cluent. 140. si quid ... dicere vellet; Catil. III, 11. si quid ... improbe dicitur; Sulla 30. si quid vellet (dicere); Muren. 51. si quid ... dixero; Phil. I, 27. — eius modi: si quid eius modi dixi; Cluent. 139.
do: si quid dederis; Fr. B. XVI, III, 2.
dubito: illorum: si quod illorum forte dubitabitur; Sex. Rosc. 118.
edisco: si quid ex vetere aliqua oratione .. ediscere potueris; div. Caec. 43.
erro: si quid errasset; Flacc. 25.
exigo: si quid ille exegisset; Qu. Rosc. 38. si quid a Flavio exegisset; ib. 39.
experior: si quid ... experiri velis; Flacc. 65.
facio: si quid stulte facit; ib. II, 162. si quid est factum; ib. V, 19. cetera si qua putas te ... facere posse; ib. 174. si quid .. factum esset; imp. Pomp. 59. si quid ... facis; Sulla 31.
habeo: si quid venale habuit; Verr. IV, 10. si quid haberet; Cluent. 112. — animi: si quid animi ... habuisset; ib. 171. — ferri: si quid forte ferri habuisti; Sex. Rosc. 97. — momenti, auctoritatis: si quid habet aut momenti .. aut auctoritatis; Muren. 90. — otii: si quid habui otii; har. resp. 19. — recti: si quid antea recti ... habere visi essent | visi sint ||; Quinct. 77. — suspicionis: si quid habet (suspicionis); Cluent. 175. — virtutis: si quid in te virtutis ... habuisses; Verr. V, 39.
impero: si quid imperasset; Verr. II, 172.
instituo: novi: si quis novi quid instituit; Verr. I, 109.
intellego: si quid in hoc ipso iudicio intellexero; Verr. a. pr. 40.
invenio: si quis quid in vestris libris invenerit; dom. 33.
iudico: SI QUID PERPERAM IUDICARIT SENATUS; Verr. III, 34.
molior: si quid... moliri cogitas; Verr. V, 174.
nescio: si quid nescierat; Deiot. 13.
offendo: si quid erit offensum; Verr. a. pr. 49. si quid ... offendendum est || sit ||; Caecin. 104.
peto: si quid peteret; Quinct. 85. si quis quid de absente peteret; Verr. II, 59. si quis quid peteret; ib. 60.
pio: si quid tibi .. piandum ... fuisset; dom. 132.
possum: si quid possumus; Milo 21.
praetereo: si quid forte praetereo; Verr. V, 25. si quid erit praeteritum; Cluent. 6.
praetermitto: si quid est praetermissum; har. resp. 21.
proficio: f. ago; div. Caec. 39.
promitto: si cui quid ille promisit; Phil. I, 17.
refero: si quid ... rettulit; Phil. I, 19.
remitto: si cui quid ... remissum sit; Verr. III, 103. si quid est tibi remissum; Sulla 47. si quid remissum ... sit; Phil. XII. 16.
reprehendo: si quid est ... reprehensum; Planc. 4.
rescindo; SI QUID OPERIS CAUSA RESCIDERIS; Verr. I, 146.
rogo: SI QUID IUS NON ESSET ROGARIER; Caecin. 95. si quid ius non esset rogari; dom. 106.

seiungo: si quid .. potest ... esse seiunctum; Piso 32.

sumo: alia: si quae sibi alia sumunt; Flacc. 9.

tango: si quid communi nomine tetigit; Qu. Rosc. 35.

vindico: si quid vindicatum est severe; Verr. V, 19.

vitupero: si quid ... mihi non placeat vituperare; Sex. Rosc. 135.

volo: si quid voles; Sex. Rosc. 73. si quid vellent; Verr. IV, 145. si quid vellet; Tull. 20.

L. **Relativ** (vgl. H): quo quisque animo quid faceret; Cluent. 76. quocumque tempore auditum quid esset; Flacc. 33. quotienscumque vellet quis; dom. 78. cui bene quid processerit; Rab. Post. 1. ubi .. quis peieraverit ‖ deieraverit ‖; ib. 36. qua (pecunia) reorum quis damnatus sit ‖ quae ad quem eorum qui damnatus est ‖; ib. 37. quoquo modo quis interfectus sit; Milo 9. qui boni quid volunt adferre; Phil. I, 8.

quisnam, quinam, wer denn? welcher? irgend einer: A. **interrog.:** I. **direct: a.** alqs: vgl. II, **b,** 1, a.

animus: quonam me animo in eos esse oportet? prov. cons. 2.

exitus: quemnam ostenditis exitum? Sest. 93.

fatum: quonam .. fato ... fieri dicam? Phil. II, 1.

locus: quinam locus capietur? Phil. XII, 26.

monstra: quaenam illa ... monstra ... vidistis! Sest. 53.

pactum: quonam .. pacto probari potest? Milo 32.

scelus: quodnam .. concepi tantum scelus? Milo 103.

servi: quibusnam de servis? Milo 59.

verba: quibusnam verbis ... consequi possumus? Phil. V, 35.

b. allein: 1. **masc.:** a. est: quisnam est iste tam demens? Marcell. 21.

renuntiat: quisnam ... renuntiavit? Cluent. 143.

tuetur: quisnam ... tuebitur .. memoriam mortui, quis monumenta ... virtutis? Verr. IV, 80.

b. α. dico: sed earum artificem, quem? quemnam (dicebant)? Verr. IV, 5.

β. videor: cuinam mirum videretur? Verr. III, 40.

2. **neutr.:** a. est: quidnam ... est futurum? Planc. 62.

b. puto: quidnam .. putarent? Phil. II, 21.

II. **indirect: a.** exitus: si incertum fuisset quisnam exitus ... futurus esset; Cluent. 63.

res: agitare cum suis coepit quibusnam rebus in ea provincia maximam uno anno pecuniam facere posset; Verr. II, 17.

verbum: quaerere ... quibusnam verbis ... domum consecrares; dom. 132.

vir: exspectabam, quinam isti viri boni testes ... dicerentur; Cael. 63.

b. allein: 1. **masc.:** a. est: quaerere incepimus ... quisnam is esset; Verr. II, 187. interrogetur ... quinam fuerit L. Herennius; ib. V, 155. exspectantibus omnibus quisnam esset tam impius; Phil. II, 64.

b. praeficio: ut ... deliberatio difficilis esset, quemnam ... praeficiendum putaretis; imp. Pomp. 27.

2. **neutr.:** a. est: quis posset dubitare quidnam esset futurum? Verr. II, 70. exspectatio ... quidnam id esset; Verr. V, 16.

b. adfero: certi: dum exspectat quidnam sibi certi adferatur; Verr. II, 92. admiratus sis, ... quidnam novi [sceleris] adferret; Ligar. 17.

ago: exspectabant homines quidnam acturus esset; Verr. II, 127. exspectabant ... quidnam acturus esset; ib. V, 161. dubitatio quidnam esset actum; Cluent. 76. si quaereres quidnam egisset; Phil. I, 18.

dico: exspectat quidnam Vettius dicturus sit; Verr. III, 167. quidnam sit dicturus exspecto; Flacc. 51.

efficio: significare ... quidnam ... effectura esse (vox) videatur; Sest. 10.

eloquor: timeo quidnam pro offensione hominum .. [dignum] eloqui possim; div. Caec. 42.

fero: sententiae: exspectatio quidnam sententiae ferrent; Cluent. 75.

praecido: velim quaerere .. quidnam .. mihi ex hac oratione praeciderit; Verr. II, 164.

teneo: exspectabant omnes quidnam in tabulis teneretur; Verr. II, 187.

B. **indef.: a.** nummus: num quisnam tandem ‖ tam ‖ abstrusus nummus .. videtur? leg. agr. I, 11.

b. allein: 1. **masc.:** est: num quisnam praeterea (est)? Sex. Rosc. 107. num quisnam est vestrum? Phil. VI, 12.

2. **neutr.:** a. est: cum quaesisset ... num quidnam esset novi; Planc. 65.

quispiam, irgend ein, irgend jemand, etwas: A. **bei Substantiven:** actio: an aliam quampiam (actionem habebis)? Caecin. 37.

oppidum: simul atque in oppidum quodpiam venerat; Verr. IV, 47.

vis: alia quapiam vi; Sest. 63.

B. **allein: a. masc.:** I. **Subject:** cogitat: si cogitasset ... quispiam; Planc. 49.

deicit: ut sive me tu deieceris sive tuorum quispiam; Caecin. 56.

dicit: iniquum me esse quispiam dicet? Verr. III, 111. dixerit enim fortasse quispiam: „quid me ista laedunt, scriba, lictor, praeco, pullarius?“ leg. agr. II, 32. ut ... Torquati quispiam similis aliter iudicata haec esse diceret; Sulla 41. quid ergo? hoc tibi sumis, dicet fortasse quispiam, ut, quia tu defendis, innocens iudicetur? ib. 84. id enim fortasse quispiam improbus dixerit; Phil. X, 12. tu igitur ipse de te? dixerit quispiam; ib. XIV, 13.

est: innocens est quispiam; Sex. Rosc. 55.

quaerit: quid ergo est? quaeret fortassis quispiam, displicentne mihi legum praesidio capitis periculum propulsare? Cluent. 144. quaeret quispiam ... quid spectarit; leg. agr. II, 20. quaeret quispiam: quid? illi ipsi summi viri ... istane doctrina, quam tu effers laudibus, eruditi fuerunt? Arch. 15.

repugnat: in quo quispiam repugnet; Sulla 84.

II. **nach Verben:** 1. adduco: maleficum quempiam adduxeris; Verr. III, 4.

circumvenio: si ... quempiam circumvenerit; Cluent. 145.

deicio: si ... deiectus quispiam sit; Caecin. 91.

fraudo: qui ... fraudavit quempiam; Caecin. 7.

invito: alium quempiam invitabit; Piso 94.

prohibeo: quempiam prohibuerit; Caecin. 39.

2. adimo: si cuipiam fortuna ademit; Quinct. 49.

do: damnum cuipiam dat; Tull. 28. quem locum ... cuipiam dederit; Muren. 35.

expendo: ut ... expensum cuipiam sit; Font. 3;

sum: quod .. vestrum cuipiam esset obscurum. Verr. I, 29.

videor: vereor ne haec forte cuipiam nimis antiqua .. videantur; Verr. I, 56. nisi vero cuipiam ... crudelior ... visus est; Catil. IV, 13.

3. dico in: in quempiam dici potest; Caecin. 29.
peto ab: cum haec a quopiam vestrum petita sint; Verr. II, 30.
III. nach Substantiven: animus: quae paulo magis animum cuiuspiam aut oculos possent commovere; Verr. II, 83.
bona: bona cuiuspiam consecravit; dom. 123.
nomen: cum de pecuniis repetundis nomen cuiuspiam deferatur; div. Caec. 10.
IV. Umstand: ab: ubi aliquid ereptum aut ablatum a quopiam dicitur; Verr. I, 27. quicquid ab horum quopiam captum est; ib. II, 27.
b. neutr.: debeo: neque .. verbum ullum interposuit Naevius .. societatem sibi quidpiam debere; Quinct. 15.
dico: dixisti quippiam; Muren. 62. quotiens eorum quippiam dices; Rab. Post. 25. ne gravius quippiam dicam; Phil. I, 27.
facio: forsitan aliquis aliquando eius modi quippiam fecerit; Verr. II, 78. animadvertistis ... Appollodorum ... numquam ... fecisse quippiam; ib. III, 74. si aliter quippiam coati faciant libere || ac liberi ||; Rab. Post. 29.
iudico: si ... quippiam iudicatum est; Caecin. 69.
promitto: si ... quippiam promisisset; Quinct. 19.
venor: si minus eius modi quippiam venari potuerant; Verr. IV, 47.

quisquam, irgend ein, jemand: A. bei Substantiven: adulescens: non .. adulescentem quemquam ... adhibere potuisti; dom. 118.
amicus: crucem civis Romani prius quam quemquam amicum populi Romani viderent? Verr. IV, 26. non sum arbitratus quemquam amicum ... denuntiaturum; Flacc. 2.
arator: ostendi ... nec aratorem quemquam esse questum; Verr. III, 147. num ... arator quisquam dedit? ib. 216.
civis: animadvertistis ... Apollodorum ... numquam ... contra quemquam infimum civem Romanum dixisse aut fecisse quippiam; Verr. III, 74. possit esse causa cur hoc cuiquam civi ... accidat; ib. V, 141. si cuiquam novo civi potuerit adimi civitas; Caecin. 101. habebit ... res publica civem ... quemquam? Cluent. 129. nego potuisse ... quemquam civem ... adfici; dom. 33. nolo quemquam civem committere; Phil. VIII, 15.
disceptator: num quid cuiquam iniquissimo disceptatori haec suspicio relinquemda est? Fr. A. III, 2.
genus: si cuiquam generi hominum, .. si cuiquam ordini ... probatus sit; Verr. II, 17.
homo: numquam cum homine quoquam conlocutum esse; Sex. Rosc. 74. non est homo acutior quisquam nec fuit; Verr. II, 128. neque ... homo quisquam umquam excogitabat; ib. III, 118. tu cuiusquam .. hominis popularis mentionem facis? Rabir. 13. an veri simile est, ut ... homo liber quisquam ... descenderit? Sest. 78. queror .. quemquam hominem .. pessumdare alterum verbis velle; Scaur. 45. hoc queror, quemquam hominem ita pessumdare alterum velle; Fr. C. 17.
inimicus: ut ... exitio vix cuiquam inimico esse deberet; Muren. 56.
iudex: non .. reperies quemquam iudicem; Caecin. 61.
lator: neque ... suffragii latorem ... quemquam ... reperire potuisti; dom. 48.
orator: quod ... cuiusquam oratoris eloquentiam quaereret; Verr. I, 29.
ordo: s. genus.
patronus: si quemquam (patronum adoptavit), debuit me; Phil. VI, 13.
perfuga: sed ne perfugae quidem locus in meis castris cuiquam fuit; Verr. I, 98.
privatus: opus ... tam elaboratum quisquam non modo privatus ... haberet? Verr. IV, 126. quisquam ... privatus ... retinere poterit? ib. V, 76.
scriba: ut ibi ne scribam quidem quemquam offenderet; Fr. B. XIII, II, 7.
servus: cum neque servus quisquam reperiretur; Sex. Rosc. 64.
sicarius: qui ne novi quidem quemquam sicarium; Sex. Rosc. 94.
subscriptor: ut .. quisquam subscriptor me invito aspirare possit; div. Caec. 51.
tribulis: sciasne ... nec ... tribulem quemquam tribum Sergiam perdidisse? Vatin. 36.
tyrannus: nulla in barbaria quisquam tyrannus (fecerat); Piso 17.
vir: neque audies virum bonum quemquam; Catil. I, 26. potest quisquam vir ... respondere? har. resp. 17. quasi .. quisquam vir ... arbitretur; Vatin. 7. nolo .. cuiusquam fortis .. viri ... erratum cum maxima laude coniungere; Cael. 43.
B. allein: a. masc.: I. Subject: adfert: de nullo alio [quisquam] ... adferret; Ligar. 17.
accedit: s. aspirat.
adsurgit: quisquam in curiam venienti adsurrexit? Piso 26.
agit: ne apud eum quidem ... quisquam egit isto modo; Ligar. 12.
anteponit: quid est qua re quisquam ... anteponat? dom. 88.
aspirat: quisquam ad meam pecuniam me invito aspirat, quisquam accedit? Verr. I, 142.
attingit: si iniussu senatus quisquam attigisset; Verr. IV, 85.
audet: ausum autem esse quemquam; Sex. Rosc. 64. neque quisquam eorum .. (audet); dom. 72. ne quisquam iam || ne quis umquam || audeat reprehendere; ib. 76. hanc deam quisquam violare audeat? ib. 112. quisquam ... dicere audebit? Balb. 13. ib. 14.
audit: quasi ... quisquam audierit; Piso 55. quando hoc quisquam ex te .. audivit? Ligar. 18. s. fert; Verr. 184.
cadit: noluerunt ... quemquam cadere in iudicio; Muren. 58.
caret: ecquando ... quisquam caruit? Verr. V, 66.
committit: nihil est quod putetis quemquam .. commissurum; Verr. III, 222.
concedit: si tibi hoc quemquam concessurum putasti; Verr. IV, 8.
concertat: qui saepius cum hoste conflixit quam quisquam cum inimico concertavit; imp. Pomp. 28.
defendit: hoc quisquam defendet? Verr. III, 107.
denegat: bonus: quis ... quemquam bonum putaret umquam non salutem ... denegaturum? Flacc. 102.
descendit: nec descensurum quemquam ... fuisse; Cael. 2.
desiderat: quid est quod quisquam ex vobis audire desideret? Sex. Rosc. 104.
dicit: quid erat ... quod quisquam diceret? Verr. V, 110. quisquam ... circumventum esse dicet? Cluent. 48. ne non hoc ... serius a me quam quisquam crudelius factum esse dicat; Catil. I, 5. eius igitur vitam quisquam spoliandam ornamentis esse dicet? Sest. 83. — improbus: numquam ... quisquam improbus ... dicet; ib. 52.
dubitat: nihil esse quod quisquam dubitaret

de exitio sociorum; Verr. I, 59. quisquam dubitabit? Verr. II, 137. imp. Pomp. 42. 45. quemquam putas dubitaturum ..? Verr. II, 153. dubitaturum quemquam existimas? ib. III, 91. an .. quisquam dubitabit ..? Phil. XIV, 28. — omnium: an hoc dubitavit quisquam omnium? Verr. II, 119.

ducit: an ... consulem te quisquam duxit? Piso 26.

errat: neque quemquam .. patiar errare; Planc. 91.

est: neque nobis ... quisquam fuit; Quinct. 34. neque tam temerarium quemquam fuisse; ib. 76. nemo enim putabat quemquam esse; Sex. Rosc. 65. nihil est quod quisquam .. tam stultus ... sit; ib. 138. essene quemquam tanta audacia praeditum? Qu. Rosc. 4. estne quisquam qui tibi purior ... videatur? ib. 18. intellegetis enim nullis hominibus quemquam tanto odio .. et esse et fuisse; Verr. II, 15. cum eorum omnium edicto non liceret Romae quemquam esse; ib. 100. erit quisquam tam stultus ..? ib. III, 70. quasi ... quisquam fuerit; Caecin. 16. et est quisquam qui ... suspicari possit? Cluent. 30. negavit quemquam esse in civitate ..; ib. 69. si ... existimassent quemquam ... similem futurum; leg. agr. II, 89. quam diu quisquam erit, ... vives; Catil. I, 6. quemquamne existimas ... moderatiorem fuisse? Muren. 66. neque .. est quisquam ..; Sulla 76. neque .. quisquam est tam aversus; Arch. 20. quemquam fore putatis || putasti ||? Balb. 26. quasi ... quisquam tam inops fuerit ..; Piso 18. quasi quisquam sit qui ... dicat; Planc. 62. et quemquam putas fuisse tam excordem? ib. 71. an est quisquam qui hoc ignoret? Milo 8. qua .. *in* barbaria quisquam tam taeter (fuit)? Phil. XIII, 18. est .. quisquam, qui ... audeat? ib. XIV, 9. — horum: quemquam horum esse putas? div. Caec. 60. — mortalium: estne quisquam omnium mortalium ..? Qu Rosc. 18. — superiorum: videte quanto taetrior hic ... fuerit quam quisquam superiorum; Verr. IV, 123. — vestrum: nego quemquam esse vestrum; ib. III, 50.

existimat: nolo quemquam ... existimare; Cluent. 149. quisquam existimabit? Piso 23.

expellit: hunc sua quisquam sententia ... expellet? Milo 104.

exsistit: uti nunc ... quisquam exsistat; Caecin. 102.

facit: neque quisquam fecerat; dom. 127.

favet: neque .. quisquam ... non .. virtuti Milonis favet; Milo 3. — hominum: hominum nobilium non fere quisquam ... favet; Verr. V, 182.

fert: hoc quemquam ferre posse? hoc quemquam ... audire arbitrare? Verr. III, 184.

habet: num vos existimatis ... quemquam ... ullum ... habuisse conductum? Sest. 105.

incipit: nec accidere (laboro) ut quisquam te timere incipiat; Deiot. 39.

intercedit: ut non intellegam qua re ... quemquam intercessurum putet; leg. agr. II, 30.

interit: bonus: ut neque bonus quisquam intereat; Catil. II, 28.

loquitur: cum utilius esse arbitrer te ipsum quam || aut me aut || quemquam loqui tecum; Ligar. 38.

maeret: prohiberet quemquam .. sibi maerere; Sest. 32.

mandat: neque mandat quisquam fere nisi amico neque credit; Sex. Rosc. 112.

metuit: sed ne metuit quidem quisquam; Verr. I, 111. quero .. quid sit cur ... quisquam ... metuat; Phil. I, 25.

novit: te vivum nondum noverat quisquam; Piso 2.

nuntiat: prius hominum rumor quam quisquam ex .. familia nuntiavit; Cluent. 28.

paret: quisquam tibi paruit || disparuit ||? Piso. 26.

pertimescit: hunc .. quisquam ... pertimescat? Phil. II, 74.

pulsat, petit: ut neque illum pulsaret quisquam .. neque quisquam ab eo quicquam peteret; Verr. II, 67.

potest: neque quisquam divinare poterat; Quinct. 60. quem ... ne laudare quidem quisquam ... posset; Sex. Rosc. 33. quod si quisquam petere potest alteri; Qu. Rosc. 54. dubitare quisquam potest quin honestius sit eorum causa? div. Caec. 65. nihil est iam quod .. peccare quisquam possit; Verr. I, 15. si potest tibi dicto audiens esse quisquam; ib. 114. ut quisquam posset dicere; ib. 141. quid est quod possit quisquam ... desiderare? ib. III, 144. nec enim fuit quod quisquam queri possit; ib. 147. ne illud quidem quisquam poterat suspicari; ib. V, 46. ut .. ne casu quidem quisquam aspicere posset; ib. 65. quid est quod quisquam possit adferre? imp. Pomp. 29. neque ... diligentior esse quisquam potest; Cluent. 133. quid quisquam suspicari aliud potest? ib. 181. ut ... quisquam nullis comitiis imperium ... adsequi possit; leg. agr. II, 29. an quisquam esse testis potest? Flacc. 22. potest quisquam dicere ..? Sulla 82. quod ... genus orationis quo quisquam possit ... complecti? sen. 1. ut vix quisquam ... persequi possit; har. resp. 19. ut quisquam poenam ... scire posset; ib. 38. quid .. quisquam potest ... sumere? Sest. 27. negat ex foederato populo quemquam potuisse ... venire; Balb. 19. neque mutare civitatem quisquam .. potest; ib. 27. si quisquam ... mori potest; ib. 49. neque .. quisquam potest exercitum cupere; Piso 56. neque se recreare quisquam posset; Piso 85. nec .. quisquam aliter arbitrari potest; Milo 83. an potest quisquam dubitare? Ligar. 34. nec tutus quisquam esse .. potest; Phil. I, 35. quisquamne divinare potest? ib. II, 81. ne pacatam quidem nequitiam quisquam ferre posset; ib. V, 24. ne cogitando quidem explicare quisquam potest; ib. XI, 23.

profitetur: non opinor quemquam minus esse professum; Verr. III, 112.

provocat: quasi ... agatur ut quisquam provocet; Phil. I, 22.

putat: te putet quisquam .. sociis temperasse? Verr. I, 154. hunc praetorem in provincia quisquam putabit .. manus abstinere potuisse? ib. IV, 34. nihil esse quod quisquam putaret se ... domi retinere posse; ib. 42. non quo illum ... quisquam ... dignum putaret; ib. V, 107. latius patet ... contagio, quam quisquam putat; Muren. 78. ut se quisquam ... laudatiorem putet; har. resp. 46. quisquam consulenti respondendum putavit? Piso. 26. quisquam vos consules .. fuisse ... putet? ib. 30. consules vos quisquam putavit? ib. 31. nec ... quisquam ... putavit; Rab. Post. 27.

nostrum: quid est quam ob rem quisquam nostrum ... putet? Cluent. 132.

refert: omnium: hoc modo .. quisquam omnium rettulit? Verr. I, 36.

relinquit: neque ... dandum arbitror, ut quisquam .... communem (salutem) relinquat; Sulla 63.

requirit: vestrum: ut .. nullum esset in quo quisquam vestrum perpetuam accusationem requireret; Verr. I, 29.

respondet: si tibi quemquam responsurum putasses; Sex. Rosc. 58.

scit: nihil quemquam scire ... arbitramur; Sulla 79.

suffert: **improbus**: ne improbus quidem quisquam ... sufferat; Catil. II, 28.

suspicatur: prius ... transegit quam quisquam ... suspicaretur; Phil. II, 21. non ante factum vidimus quam futurum quisquam est suspicatus? ib. V, 7. prius confecit exercitum ... quam quisquam hoc eum cogitare suspicaretur; ib. V, 43.

timet: quid erat quod ... quisquam timeret? Cluent. 170. nihil est quod quisquam timeat; Rab. Post. 11. quisquam bellum timet? Phil. X, 14.

venit: ad te quisquam veniat? Phil. XIII, 48.

versatur: **nostrum**: neque quisquam nostrum ... versatur; Rabir. 29.

videt: ut eum ... ne extra lectum quidem quisquam videret; Verr. V, 26. Deiotarum saltantem quisquam ... vidit? Deiot. 26. nec eum quisquam ... vidit; Phil. VIII, 31.

videtur: ne ... dubitasse quisquam ... videretur; Balb. 11.

vocat: domum suam istum non fere quisquam vocabat; Sex. Rosc. 52.

volt: non modo non erit cur depugnare quisquam ... velit; Caecin. 47. cur .. quisquam vellet ..? dom. 37. ut quisquam celari vellet; Phil. II, 26. — **bonus**: ne iure quidem quisquam bonus volt; Quinct. 51.

utitur: neque teste quisquam utitur; Sex. Rosc. 104.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: **ago**: in crucem .. agere ausus es quemquam? Verr. V, 163.

appello: cave quemquam peregrinum appelles; Sulla 24.

attineo: neque quemquam attinebat; Quinct. 60.

audio: ut ... neque attentius quemquam auditum putem; Cluent. 63.

comparo: **amplum**: quisquam amplissimus Galliae comparandus est? Font. 27.

coniungo: **mortuum**: adduci .. non possem ut quemquam mortuum coniungerem cum immortalium religione; Phil. I, 13.

consequor: non fere quemquam est invidia .. consecuta; Sest. 51.

descipio: isne quemquam, me quidem non ‖ isne, quamquam me quidem non ‖ ... decepit? sen. 15.

defendo: non debes quemquam ... defendere; Sulla 48.

deicio: illud .. nullo modo potest. [deiectus esse quisquam] ..; Caecin. 50. non posse probari quemquam esse deiectum; ib. 79. quod negabas quemquam deici posse; ib. 90.

describo: non ... describam quemquam; Piso 68.

desidero: neque desideravit quemquam; Phil. II, 109.

designo: neque quisquam ... designatur; har. resp. 55.

detrudo: potestne detrudi quisquam? Caecin. 49. detrusus .. qui potest esse quisquam? ib. 50.

diligo: an .. quemquam plus dilexit? Phil. II, 38.

dimitto: neque quemquam esse dimissum; Verr. V, 102.

fallo: neque quemquam fefellit; sen. 11.

ferio: non .. negem securi ‖ securi nego ‖ quemquam feriri debere; Verr. V, 133.

fingo: **nostrum**: neque .. potest quisquam nostrum .. fingi; Sulla 69.

fugio: **vestrum**: neque .. quemquam vestrum fugit; Muren. 18.

insimulo: non .. possum quemquam insimulare falso; Verr. V, 107. quae (oratio) ... insimulare quemquam audeat; leg. agr. III, 10.

invenio: neque .. quisquam inventus est; Quinct. 73. qua ratione quisquam ... inventus est? Verr. III, 124. — **amiciorem**: aut amicior .. quisquam inveniri potest? Phil. X, 16.

iuvo: quemquam ... iuvarem ..? Sulla 45.

laudo: laudatum ... quemquam venitis? Verr. IV, 24.

moveo: **tuorum**: si ne tuorum quidem quisquam .. motus erit; Caecin. 37.

nomino: nec .. necesse est quemquam ... nominari; Phil. II, 1.

numero: **iuris peritum**: nec ut quisquam iuris numeretur peritus; Caecin. 68.

offendo: verbum ecquod ... excidit, in quo quisquam posset offendi? Sulla 72. neque quemquam offendet oratio; Sest. 14.

praeficio: negas esse verum quemquam ... praefici; dom. 21. — **alium**: si quemquam alium provinciae praefecisset; Ligar. 2.

praepono: nec ... quisquam esset ... praeponendus; Sest. 83.

praetereo: nefas (est) quemquam praeterire; sen. 30. scelus .. esset quemquam praeteriri; Planc. 74.

reperio: ne post abitum quidem ... quisquam reperiretur? Verr. III, 125. — **impudentem**: quisquam tam impudens reperietur? div. Caec. 20.

retineo: iste homo liberalis negat se quemquam retinere; Verr. II, 71. si .. retines quemquam ... contaminatum; Cluent. 129.

rogo: cur .. quemquam ... rogas? Muren. 76.

tollo: non posse quemquam ... tolli; Sest. 73.

2. **Genetiv**: **interest**: quid cuiusquam interest; Verr. III, 192.

3. **Dativ**: **adimo**: intellegerent nec ademptam cuiquam civitatem esse; Caecin. 101. non modo non adimi cuiquam glebam; leg. agr. III, 3.

adsigno: nec cuiquam adsignati neque venditi (agri); leg. agr. III, 12.

antefero: **infimo**: num ... cuiquam es infimo ... antelaturus? Piso 64.

antepono: quid habes quod possis dicere quam ob rem non modo mihi, sed cuiquam anteponare? div. Caec. 59.

committo: negat se de existimatione sua cuiquam nisi suis commissurum; Verr. III, 137.

consulo: existimavistis .. me in tanto rei publicae existimationisque meae periculo cuiquam consulturum potius? Verr. a. pr. 27.

debeo: nihil .. umquam cuiquam debuit; Sex. Rosc. 39. nulla res cuiquam potior debet esse; Muren. 86.

deduco: dico ... omnino nummum nullum cuiquam esse deductum; Verr. III, 182.

dico: quid uberius cuiquam ... dicere? Phil. II, 2.

displiceo: neque .. cuiquam eius consilium ... displicet; Rab. Post. 1.

do: nihil cuiquam dare; dom. 19. dari nihil cuiquam oportere; ib. 20.

est: **acerbum**: ne acerbus nuntius cuiquam ‖ ne .. civis quisquam ‖ .. sit; Phil. XI, 38. — **dubium**: neque enim erat cuiquam dubium; div. Caec. 58. cuiquam credo esse dubium; Verr. V, 73. — **exploratum**: nihil est quod re exploratum cuiquam possit esse; Caecin. 70. — **ferendum**: hoc cuiquam ferendum putas esse? Verr. III, 9. —

inimicus: quis .. cuiquam inimicior (fuit)? Phil. II, 94. — iucundum: nihil cuiquam fuit .. iucundius; Quir. 3. neque bono cuiquam nimis iucundum esse posset; Balb. 54. — iustum: nulla .. potest cuiquam ... iusta esse causa; har. resp. 44. praesertim cum .. nulla causa iusta cuiquam esse possit; Phil. II, 53. — locus: non est in hoc homine cuiquam peccandi locus; Verr. I, 10. — potestas: putasse non oportere esse cuiquam .. hominis occidendi potestatem; ib. I, 72. neque .. contionandi potestas erat cuiquam; leg. agr. II, 91. — suspicio: neque suspicio cuiquam esset ulla; Verr. V, 161. — sunt: propitii: neque propitii cuiquam esse solent; Piso 59.

expedio: opinor ... neque cuiquam expedire; Quinct. 48.

facio: cum ... ne spem quidem ullam reliquam cuiquam feceris; Verr. III, 48. spoliari maluit quam ullam moram cuiquam fieri creditorum; Sulla 58.

habeo: si cuiquam iustus honos habitus est, ... in nullo iustior ... reperietur; Phil. IX, 2.

invideo: nostrum: quid invidendum Murenae aut cuiquam nostrum sit ... non video; Muren. 88.

licet: hoc licuisse cuiquam probabis? Verr. III, 169. nihil habere cuiquam ... licebit? ib. IV, 7. nec ... consistere cuiquam in dicendo licebat; Cluent. 108. — iudicum: ne ... cuiquam iudicum ... liceat; Sest 89.

minor: numquam ... cuiquam est .. minatus; Verr. V, 110. neque cuiquam minaretur; Muren. 53.

noceo: ne vestigium quidem cuiquam pacato nocuisse dicatur; imp. Pomp. 39.

permitto: ne cupienti quidem cuiquam permittitur; imp. Pomp. 39.

persuadeo: neque enim metuo ne hoc cuiquam persuadeatur; Verr. V, 11.

probo: qui hoc probare potes || probari potest || cuiquam? Verr. II, 155. nihil cuiquam probari volo; ib. 164. qui poterat salus sua cuiquam non probari? Milo 81.

prosum: non intellego quod bonum cuiquam sit ... profuturum; Balb. 63.

relinquo: nihil cuiquam relinqueret; Verr. IV, 8. nihil cuiquam ... relictum; ib. 36. ut ne unum quidem (emblema) cuiquam reliquisset; ib. 54.

tempero: si cuiquam denique ulla in re umquam || in re umquam ulla || temperaverit; Verr. II, 17.

tribuo: nec .. cuiquam possumus commemorare hunc honorem ... tributum (esse); Phil. V, 41.

vendo: nulla umquam civitas ... signum ullum ... cuiquam vendidit; Verr. IV, 133. ſ. adsigno.

videor: ecquod est .. factum ... quod cuiquam ... consideratum videatur? Sulla 72. quid est quam ob rem haec cuiquam vita videatur? Sulla 89. malui me tibi debere confiteri quam cuiquam ... non satis gratus videri; Phil. II, 5.

4. **mit Präpositionen:** abicio in: nego rem esse ullam in quemquam illorum abiectam || prolatam ||; Cluent. 113.

cado in: nulla in quemquam propria ignominia .. cadebat; Sest. 30.

III. **nach Adjectiven:** 1. inauditus: quid est quod ... cuiquam inauditum possit adferre? imp. Pomp. 29.

2. gratus in: nec unus in quemquam .. gratior (erat); Sest. 122.

IV. **nach Substantiven:** alqd: nihil erat cuiusquam ... quod non ..; Milo 87.

aedes: nihil in aedibus cuiusquam (erat); Verr. IV, 2.

amicitia: ſ. dignitas.

amplitudo: neque quo mihi ex cuiusquam amplitudine ... quaeram; imp. Pomp. 70.

animus: quae res est quae cuiusquam animum ... dubium facere possit? imp. Pomp. 27.

auctoritas: non auctoritate cuiusquam, non potentia nititur; Verr. a. pr. 15. apud quem .. non cuiusquam auctoritas .. valeret; ib. I, 136.

avaritia: videtis neque modum .. avaritiae cuiusquam neque poenam .. futuram; Verr. III, 221.

consilium: non eguit consilio cuiusquam; Phil. III, 19.

dedecus: sine cuiusquam dedecore infamia pernicieque; Quinct. 46. quid me attinet ... coniungere cum istius flagitio cuiusquam .. dedecus? Verr. V, 34.

delictum: numquam cuiusquam delicto ignoscere; Muren. 61.

dignitas: ut ... neque cuiusquam aut dignitas laesa aut amicitia violata esse videatur; Cluent. 118.

dubitatio: sine cuiusquam aut magistratus aut iudicis ... dubitatione; Caecin. 97. sine cuiusquam dubitatione; har. resp. 11.

edictum: neque me impediet cuiusquam inimicum edictum; imp. Pomp. 58.

eloquentia: ut ... neque cuiusquam ... eloquentia requiratur; Verr. V, 159.

exemplum: hoc neque exemplo cuiusquam ... fecit; Verr. III, 118.

existimatio: non modo de existimatione cuiusquam; Cluent. 120.

gloria: posse ... cuiusquam gloriam .. violari; har. resp. 46.

gratia: ſ. potentia; Caecin. 72.

humilitas: nihil || est || quod humilitatem cuiusquam ... consoletur; Quinct. 5. humilitatem despicere audet cuiusquam || cuiusque || ? Phil. XIII, 23.

incommodum: sine cuiusquam incommodo; dom. 131.

infamia: sine cuiusquam infamia ponam; Verr. V. 34. ſ. dedecus; Quinct. 46.

inimica: amicam omnium potius quam cuiusquam inimicam putaverunt; Cael. 32.

iniuria: an vero id recte ... sine cuiusquam iniuria factum esse defendis? Verr. III, 194.

malum: haec sine cuiusquam malo; Verr. II, 192.

mens: ut ea vix cuiusquam mens ... capere possit; Marcell. 6.

mors: sine cuiusquam non modo morte, verum etiam volnere; Caecin. 41.

neglegentia: nihil cuiusquam .. neglegentia contemptum (esse); har. resp. 21.

nomen: non abstulit, neque Panurgi nomine neque cuiusquam; Qu. Rosc. 41.

opinio: ne in opinione quidem cuiusquam relinquo; div. Caec. 16.

oratio: non modo ex mea, sed cuiusquam oratione capere possitis (voluptatem); Balb. 4. nihil cuiusquam proficiet ... oratio; Phil. I, 35.

ornamenta: neque cuiusquam ornamenta .. desiderat; Sulla 82.

os: non putas fas esse verbum ex ore exire cuiusquam; Vatin. 4.

passus: nec ... terras .. passibus cuiusquam potuisse peragrari; Marcell. 5.

pernicies: ſ. dedecus; Quinct. 46.

potentia: non est aditus ad huiusce modi res neque potentiae cuiusquam neque gratiae; Caecin.

72. ne potentiam quidem cuiusquam ferre potuit: Phil. II, 28.

potestas: neque ceterorum ... cuiusquam tibi potestas fuit; dom. 45.

res: nulla res cuiusquam tam patria ‖ tam patria cuiusquam ‖ atque avita fuit: Verr. a. pr. 13.

rogatu: ne hoc neque rogatu facere cuiusquam: imp. Pomp. 70.

salus: mihi cuiusquam salus tanti fuisset? Sulla 45.

susceptum: nullo suscepto cuiusquam: Scaur. c. 1, § 1.

suspicio: sine cuiusquam suspicione: Catil. III, 5.

virtus: non ... possunt commovere. quod ... faciliorem aditum istius habet nequitia ... quam cuiusquam nostrum virtus? Verr. III. 7.

vis: neve cuiusquam vim ... pertimescas; imp. Pomp. 69.

vita: de cuiusquam vita dicere audes? Quinct. 83. neque cuiusquam .. vita mutari (potest); Sulla 69.

volnus: f. mens.

voluntas: ut negare non possis nullam tibi statuam voluntate cuiusquam datam; Verr. II, 165.

vox: ut nemo cuiusquam conducti ... vocem ... posset audire; sen. 28.

V. **Umstand**: a: quis .. tanta a quoquam contumelia .. adfectus est? Verr. II, 139. si quid erit commissum a quoquam vestrum; ib. V, 178. neque patiar a quoquam rem publicam ... dimoveri ‖ demoveri ‖; leg. agr. III, 15.

b. neutr.: I. Subject: deest: aliud: neque ... quicquam aliud deesse video; leg. agr. II, 78.

est: neque .. est fere quicquam; Verr. III, 195. neque praeterea quicquam esse; Cluent. 152. — certius: potest illo quicquam esse certius? Verr. III, 178. — inimicum, infestum: nec iuri quicquam tam inimicum ... nec aequitati quicquam tam infestum est ..; Caecin. 33. — longius: nec .. longius quicquam est; Rab. Post. 35. — medium: nego quicquam esse medium; Phil. II, 31. — optabilius: quasi ... optabilius quicquam arbitretur; Vatin. 7. — optatius: neque quicquam est optatius; Planc. 69. — reliquum: neque .. quicquam erat reliquum; Verr. V, 67. — sacrosanctum: quicquam audes dicere sacrosanctum fuisse? Balb. 33. — stabile: quod quicquam stabile ... in regno putas; Phil. VIII, 12. — sumptuosum: ne magno opere quidem quicquam ... est sumptuosum; Piso 67. — reliqui: ut doleremus quicquam esse ex illis reliqui ‖ reliquiis ‖; Phil. II, 73.

interest: neque ... quicquam ... interfuit; Quinct. 70. an quicquam interest ..? Tull. 40. neque .. mea iam quicquam interest; dom. 39. quasi quicquam intersit; Phil. X, 15.

licet: non statuit sibi quicquam licere; Verr. III, 211.

opus est: neque vero quicquam opus sit; Caecin. 51.

potest: quicquam sanctum ac religiosum videri potest? Font. 31. neque .. quicquam potest accidere; Caecin. 86.

tuorum: neque tuorum quicquam potuit emori praeter corpus; Scaur. 50.

venit: illorum: quicquam illorum venisset in mentem; Verr. IV, 33.

videtur: tibi indignum visum est quicquam? Verr. IV, 45. nec quicquam ... esse exceptum videretur; Balb. 33. numquam ... quicquam sibi ... aequum dixit videri; Phil. II, 95.

II. **nach Verben: Accusativ:** adfero: neque attulit in iudicium quicquam; Flacc. 11. — adiumenti: negas tribunatum Plancii quicquam attulisse adiumenti dignitati meae: Planc. 77.

adsequor: aliud: neque eos quicquam aliud adsequi (videbat): imp. Pomp. 67.

ago: nec nunc quicquam agitur: Cluent. 152. nec ... quicquam simulate egi: Rab. Post. 33. — aliud: neque quicquam aliud agitur: Verr. III, 228.

amitto: f. appeto.

amplector: aliud: neque tu aliud quicquam edicto amplecteris: Verr. I. 116.

appeto: et Roscium quisquam per avaritiam appetisse et Fannium quicquam per bonitatem ‖ per se bonitate ‖ amisisse: Qu. Rosc. 21.

aspicio: caelati: si quicquam caelati aspexerat; Verr. IV, 48.

attingo: f. violo; Verr. I. 48.

audio: neque .. quicquam audiam; imp. Pomp. 58. negat audisse (se) quicquam; Phil. XII. 3.

cogito: nec cogitari quicquam potest; Piso 17. — aliud: si quicquam aliud a nobis ... cogitatum putabunt; Phil. XI. 24.

concedo: neque quicquam illius audaciae .. concessit; Caecin. 103.

debeo: neque ex societatis ratione ... quicquam debuit; Quinct. 37.

decerno: ut quicquam ... decerneretur; Verr. IV, 138. negat oportuisse quicquam ... decerni: dom. 18.

decido: conflictari malebant quam quicquam cum isto ... decidere; Verr. III, 69.

defugio: non quo mihi fas sit quicquam defugere; Planc. 56.

desidero: neque quicquam ... desideratum est; Verr. IV, 96.

dico: nego esse quicquam a testibus dictum; Verr. I, 29. qui poterat quicquam ... dicere? ib. IV, 16. alienum mea natura videbatur quicquam ... dicere; Tull. 5. ab his quicquam sancte aut moderate dictum putabitis? Font. 31. neque dixi quicquam; Fr. B. XIII, 1, 1. — aliud: ne ipsi quidem ... quicquam aliud dicent; Cluent. 126. — gravius: nolo in eos gravius quicquam ... dicere; Sex. Rosc. 139. — eius modi: qui poterat quisquam eius modi dicere? Verr. IV, 16. ut quicquam eius modi dicere audeas; ib. V, 5.

dissolvo: neque quicquam ulli dissolveris civitati; Verr. III, 174.

do: erat iniquum .. de fraternis bonis quicquam dari; Verr. I, 12. ne legi quidem quicquam ... datum est; Cluent. 89.

eripio: nec ... quicquam .. potestis eripere; Rab. Post. 46.

excipio: si ex omnibus rebus se ipsum nudum neque praeterea quicquam excepit; Sex. Rosc. 144.

expeto: nec ... quicquam expetendum esse ... putassem; Sest. 48. quicquam ... expetebam? Piso 19.

facio: nego ... quicquam ex auro aut ebore factum; Verr. IV, 1. neque manu factum quicquam ... erat; ib. 125. neque quicquam .. est factum; ib. V, 94. nec quicquam propius est factum; Cluent. 59. si quicquam ... feceris; Muren. 62. neque ... me ... quicquam facere voluisset; Rab. Post. 33. — aliud: neque ... quicquam aliud ... facere debemus; Scaur. 15. — novi: accuso, cur ... quicquam ... novi feceris; Verr. III, 16.

fero: nec quicquam ... tulit; Sest. 114.

gero: aut quicquam iure gestum videri potest? dom. 53. — negotii: nemo ... quicquam negotii gerit; Font. 11.

habeo: ferri: qui neque ferri quicquam ... habuerint; Caecin. 64. — momenti: cave

ıicquam habeat momenti gratia; Muren. 62. — egotii: nolle se negotii quicquam habere icebat; Verr. III, 67. — rationis: neque post ɔcessionem quicquam ... rationis habuisse; ı. II, 188. — reliqui: quem ... nec quicquam m habere reliqui vides; Sex. Rosc. 147. — ımile: quem scirem nulla in re quicquam simile ominis habere; Verr. IV, 33. — spei: nec ... uicquam habiturum spei fuisse; Cael. 2.
impero: cur his quicquam ... imperasti? err. V, 53.
impetro: nec ... quicquam ... impetravit; hil. II. 94.
invenio: aliud: si ... quicquam aliud causae ıveneritis; Sex. Rosc. 8.
iudico: neque ... quicquam ... iudicatum ıt; Milo 23. — commune: aut ei cum senatu uicquam commune iudicarem? Phil. VIII, 24.
lego: neque legare quicquam ... matri poterat nimum inducere; Cluent. 145.
mando: negabant illi quicquam sibi esse manatum; Verr. III, 79.
metuo: non quo quicquam metueret; Verr. V, 64.
nego: qui quicquam huic negemus; Phil. VIII, 25.
obicio: certius: an certius quicquam obici otest? Caecin. 29.
paro: cur quicquam contra leges parasti? Verr. ', 46.
peto: ut .. neque quisquam ab eo quicquam eteret; Verr. II, 67.
polliceor: ne quis quicquam ... possit pollieri; Phil. VIII, 9.
posco: quorum nemo ... tam nobilis visus ıst qui ... quicquam poscere ... auderet; Verr. V, 7.
praefinio: neque ... quicquam praefinio; Verr. V, 174.
proficio: cum ... neque quicquam profectum esset; Quinct. 22. ut quicquam isti se minis profecisse arbitrarentur; Font. 37.
relinquo: aliud: neque aliud quicquam ... reliquerunt; leg. agr. I, 19. — integrum: ut ne sibi quidem quicquam integrum ... relinquerit; Phil. V, 33. — temporis: si mihi ne ad ea quidem ... cogitanda quicquam relinquitur temporis; Sulla 26.
reservo: paternum: si ... nec sibi quicquam paternum ne monumenti quidem causa clam reservavit; Sex. Ros. 146.
scio: neque se quicquam scire dixerunt; Cluent. 176.
scribo: neque .. quicquam ... scriptum est; Muren. 28.
sentio: novi: nolite committere ut ... quicquam novi sentiatis; Balb. 64.
sequor: aliud: neque .. quicquam aliud ... es secutus || adsecutus es || ; Planc. 36.
suscipio: oneris: neque mihi quicquam oneris suscepi; Cluent. 142.
sustineo: oneris: non commisit ut ... quicquam oneris ... sustinerent; Sulla 58.
tollo: redivivi: quasi quicquam redivivi ex opere illo tolleretur; Verr. I, 148.
valeo: quae (prudentia) ... neque Romae ... quicquam valet; Muren. 28. quasi ... omnino quicquam ... valuissem; dom. 14.
video: altius: neque ... quicquam videam altius; Catil. III, 28. — pulchrius: quo non facile dixerim quicquam me vidisse pulchrius; Verr. IV, 94.
violo: ut ne Persae quidem .. quicquam conarentur aut violare aut attingere; Verr. I, 48.

quisque, jeder: A. **bei Substantiven:** ıger: ſ. B, **a,** I, 4. ager.

annus: quinto quoque anno Sicilia tota censetur; Verr. II, 139. quominus moribus nostris quinto quoque anno iudicaretur; Piso 10.
causa: ut quaeque causa difficillima est; Cluent. 57. quid quaeque causa postulet; Sulla 31. qui optimam quamque causam rei publicae amplectatur; Sest. 93.
civitas: pro sua quaeque parte Asiae ceterae civitates; Verr. I, 89. gravissima atque amplissima quaeque civitas vehementissime suas iniurias persecuta est; ib. II, 11. quae cuiusque (civitatis) fuissent; ib. IV, 73. suo quaeque nauarcho civitas .. dare solebat; ib. V, 60. sua cuique civitati religio .. est; Flacc. 69. ut quaeque (civitas) nobiscum maxime ... est coniuncta; Balb. 29.
deus: quae de quoque deo .. tradita sunt; har. resp. 24.
dies: de eius honore praemiove primo quoque die ad senatum referant; Phil. VIII, 33.
facultas: ſ. tempus; div. Caec. 16.
gradus: quin is || in || uno quoque gradu de avaritia tua commoneretur; Verr. I, 154.
homo: optimi atque amplissimi cuiusque hominis ... auctoritatem; Flacc. 104.
imperator: quod quisque imperator habeat; leg. agr. I, 13.
lapis: cum suo quemque loco lapidem reponeret; Verr. I, 146.
legatus: quibus .. improbissimi cuiusque legati plurimum prodest gratia; Verr. I, 73.
libido: quantum cuique libidini tribuendum esse videatur; sen. 15.
modus: tot homines cuiusque modi; Verr. IV, 7.
morbus: ut quisque est difficillimus (morbus); Cluent. 57.
navis: quid quaeque navis remis facere posset; Verr. V, 88. postremam .. quamque navem ... adoriebantur; ib. V, 90.
ordo: quae ex quoque ordine multitudo! Sulla 73.
possessor: quisque habebat possessor; Phil. V, 20.
res: tantum modo perstringere unam quamque rem; Sex. Rosc. 91. una quaeque earum (rerum) multis cum argumentis dici potest; ib. 123. quod in una quaque re beneficio senati || senatus || populique Romani iuris habui; div. Caec. 19. quid ego unam quamque rem conligam et causam? Verr. II, 68. ut .. una quaque de re dicas; Tull. 6. sin autem ... non minimam partem ad unam quamque rem existimandam ... sapientia iudicis tenet; Font. 21. una quaque de re ... interrogandus est || et || ; ib. 22. ut quaeque res est turpissima; Caecin. 7. una quaque de re dicam; Cluent. 6. cum una quaque de re ... diceretur; ib. 29. qui de quaque re constituti iudices sint; dom. 33.
senator: unum quemque senatorem rogabat; Verr. II, 95.
tempus: potentiam primo quoque tempore exstinguere debetis; Sex. Rosc. 36. unius cuiusque temporis, valetudinis, facultatis ad agendum ducta ratio est; div. Caec. 16. ut is anulus ad se primo quoque tempore adferretur; Verr. IV, 58. uti ... primo quoque tempore de his rebus ad hunc ordinem referrent; Phil. III, 39. ut primo quoque tempore referretur; ib. IV, 4. ut et de praemiis militum et de honoribus imperatorum primo quoque tempore referretur; ib. V, 4. utique ... ad hunc ordinem primo quoque tempore referant; ib. XI, 31.
valetudo: ſ. tempus; div. Caec. 16.
vas: iste unum quodque vas in manus sumere; Verr. IV, 63.
verbum: tertio quoque verbo excitabantur; Rab. Post. 34.

vir: quod ita iucundum est, ut ... fortissimus quisque vir maximos labores suscipiendos putet; leg. agr. II, 9.

B. **allein: a. masc.: I. ohne Verbindung: 1. Subject:** concupiscit: quantam .. quisque concupierit pecuniam; Verr. III, 222.

corrumpit: quam quisque tribum ... corrumperet; Planc. 37.

dicit: quod quisque dixit; Planc. 35.

est: quo quisque est sollertior et ingeniosior; Qu. Rosc. 31. quo quisque animo futurus sit; prov. cons. 39.

facit: quo quisque animo quid faceret; Cluent. 76.

habet: tantum quisque habet in Sicilia; Verr. a. pr. 13. quod quisque nautas habuerit; Verr. V, 102.

inruit: in quem quisque ... inruerit; dom. 106.

loquitur: quid quisque nostrum .. loquatur; Vatin. 9.

mercatur: quod quisque mercatus est; Phil. VIII, 26.

nascitur: quo quisque loco nostrum est .. natus; Balb. 18.

odit: quem quisque odisset; Font. 24.

possidet: quod quisque ... possideret || possidet ||; leg. agr. III, 11.

postulat: [(iudicia) quae quisque .. postularit; Quinct. 64.]

potest: quod quisque potest; Phil. XIII, 14.

proficiscitur: quo quemque proficisci placeret; Catil. I, 9.

sentit: quisque sintiat; Rab. Post. 44. quid quisque sensisset; Marcell. 18. quid quisque senserit; Phil. XIV, 19.

tangit: quam quisque partem tetigit; dom. 50.

videtur: quantum quisque animi ... habere videatur; Muren. 44.

volt: ut liceat quanti quisque velit tanti aestimare; Verr. III, 221. quod quisque vellet; ib. IV, 10. quid quisque voluerit; Sulla 69.

2. **nach Verben: a. Accusativ:** convinco: quotiens quisque est ... convictus; Sulla 83.

dimitto: quanti quemque dimiserit; Verr. V, 112.

do: quo quisque die datus in custodiam (sit); Verr. V, 147.

facio: qua quisque lege ... reus factus esset; Cluent. 115.

iubeo: quo quisque vehere iussus est; Verr. III, 192.

b. **Genetiv:** interest: quid cuiusque intersit; Planc. 79.

c. **Dativ:** accido: quid cuique accidisset, quid cuique opus esset; Verr. II, 135.

conflo: quod cuique negotii conflare volebat; Verr. II, 135.

coniungo: quae (tribus) maxime esset cuique coniuncta; Planc. 37.

credo: quantum cuique crederet; Phil. II, 107.

debeo: quid cuique deberetur; Cluent. 75. quid cuique ipsi debeant; Planc. 10. quid cuique debeatur; ib. quid cuique debeam; ib. 79.

detraho: detrahere quod velit cuique; Planc. 11.

do: dicebant quantum cuique eius iussu nummorum esset datum; Verr. II, 47.

libet: quod cuique libet; Phil. I, 33.

offero: quod cuique fors offerebat; Verr. IV, 95.

opus est: QUOD CUIQUE OPUS EST; Verr. III, 155. s. accido.

succedo: quoad ... cuique .. successum sit; Phil. III, 38. quoad cuique ... successum sit; ib. XI, 31.

sum: quae .. causa cuique sit adoptionis; dom. 34.

d. **mit Präposition:** asporto ab: asportabat quantum a quoque volebat; Verr. III, 29.

confligo cum: quem ad modum mihi cum quoque sit confligendum; Scaur. 18.

existimo de: de quoque ... existimant; Phil. XIV, 19.

pervenio ad: QUOD AD QUEMQUE PERVENIT; leg. agr. I, 12.

sum apud: quod apud quemque esset; Verr. IV, 10. 50.

viso apud: quae apud quosque visenda sunt; Verr. IV, 135.

3. **nach Adjectiven:** aptus, habilis: arma quae cuique habilia || abitalia || atque apta essent; Tull. 18. quae cuique apta esset (provincia); Phil. III, 24.

4. **nach Substantiven:** ager: dicit quanti cuiusque agri decumas vendiderit; Verr. III, 123.

dies: cum cuiusque dies venerit; Planc. 68.

facta: factis cuiusque fortunam ponderari; Piso 98.

libido: libidini cuiusque nos ita addixit; Phil. V, 33.

manubiae: quantae cuiusque manubiae fuerint; leg. agr. II, 59.

natura: moderatur natura cuiusque; Sulla 78.

opinio: quibus ... ad cuiusque opinionem distributae (sunt fortunae); Phil. V, 32.

sententia: quae fuerit cuiusque sententia; Phil. VI, 1.

simulacrum: cuiusque sanctissimum ... simulacrum .. sustulit; Verr. V, 184.

tempus: quid a me cuiusque tempus poscat; Planc. 79.

virtus: de insita cuiusque virtute disputo; Muren. 30.

vita: incertum est quam longa cuiusque nostrum vita futura sit; Verr. I, 153.

5. **Umstand:** a: quid a quoque dictum sit; Verr. a. pr. 54. quae a quoque dicebantur datae; Catil. III, 10.

II. **Verbindungen:** 1. quotus: quotus enim quisque est? Flacc. 104. quotus quisque invenietur? Sest. 93. quotus quisque est? Cael. 38. quotus quisque iuris peritus est; Planc. 62. quotus .. quisque disertus (est); ib. 62. quotus .. istud quisque || quisque istud || fecisset? Ligar. 26. quotus .. quisque nostrum non est? Phil. III, 15.

2. se: pro se quisque manus adfert; Verr. I, 67. pro se quisque .. ad populum loquebatur; ib. 68. pro se quisque ... docere me coepit; ib. IV, 139. huic pro se quisque nostrum mederi ... debemus; leg. agr. I, 26. sibi quemque consulere oportere; Piso 12. quod sibi quisque velit; Phil. X, 6.

3. suus: ut ad suum quisque .. perveniat; Quinct. 46. suum quemque scelus agitat; Sex. Rosc. 67. sua quemque fraus ... maxime vexat; ib. 67. suum cuique honorem et gradum redditum gaudeo; ib. 136. sua cuique procuratio auctoritasque est restituta; ib. 139. suam quisque partem iuris possideat; Qu. Rosc. 32. cum in eam rationem pro suo quisque sensu ac dolore loqueretur; Verr. I, 69. ut ex sua cuiusque parte ne minus dimidium .. proscriptum perveniret; ib. 123. HOC OPUS BONUM SUO CUIQUE FACITO; ib. 146. qui ... ornamenta sua cuique reddebant; ib. IV, 6. ut monumenta maiorum ita suorum quisque defendat; ib. 79. quot ex sua quisque navi missos sciret esse; ib. V, 101. ut in sua quisque dicat navi se tantum habuisse nautarum, quantum oportuerit; ib. 102. quid dulcius ... datum est quam sui cuique liberi? Quir. 2. res familiaris sua quemque delectat; ib. 3. puto suo quemque arbitratu timere oportere; dom. 8. sui quemque iuris et retinendi

ɔt dimittendi esse dominum; Balb. 31. sua quemque fraus ... deturbat; Piso 46. ut solidum suum cuique solvatur; Rab. Post. 46. quod suos quisque servos ... facere voluisset; Milo 29. suam .. quisque domum .. obtinebat; Phil. II, 48. vgl. A. civitas; Verr. V, 60. Flacc. 69. lapis.

4. unus: unus quisque vestrum (novit); Sex. Rosc. 48. ut ... in fortunas unius cuiusque impetum facerent; ib. 137. expressae sunt enim (formulae) ex unius cuiusque damno; Qu. Rosc. 24. ceratam uni cuique tabellam dari; div. Caec. 24. ut .. certo loco aut singillatim uni cuique respondeam; ib. 50. sublata .. populi Romani in unum quemque vestrum potestate; Verr. a. pr. 38. tantum unum quemque auferre (putant); ib. 41. tantum unum quemque ablaturum putant; ib. observant quem ad modum sese unus quisque nostrum gerat; ib. 46. nostrum unum quemque optime norunt; ib. I, 17. unius cuiusque magnitudinem, figuram, statum litteris definiri vides; ib. 57. non dubito quin, ut mihi .. res haec acerba videtur atque indigna, sic uni cuique vestrum; ib. 112. de unius cuiusque incommodo dicere infinitum est; ib. III, 53. coniecturam facere unius cuiusque ... continentiae; ib. IV, 34. unius cuiusque de varia improbitate generis indicia ... profero; ib. 49. uni cuique calamitati fore se denuntiabat; ib. 76. mihi de uno quoque dicendum; ib. 97. unus quisque ... eat ad aedem Felicitatis; ib. 126. docere unum quemque; ib. V, 101. respondet unus quisque; ib. 102. ad unius cuiusque nostrum vitam ... pertinet; ib. 139. oculi coniecti sunt ... in unum quemque nostrum; ib. 175. movetur eo timore, quo nostrum unus quisque; Font. 27. occurrit uni cuique vestrum; Caecin. 52. hereditas uni cuique nostrum venit; ib. 74. quantum periculi uni cuique nostrum inferre possit ..; Cluent. 95. ne in unum quemque nostrum ... potestatem regiam permittatis; ib. 123. unus quisque ... viam ... munire possit; leg. agr. II, 17. uni cuique vestrum ... adsignentur; ib. 85. designat ... unum quemque nostrum; Catil. I, 2. in fronte unius cuiusque; ib. 32. unius cuiusque confessio; ib. III, 13. IV, 4. singulas unius cuiusque nostrum domus; ib. 12. ad unum quemque nostrum pervenire potuit; Muren. 66. videmus mitti ... uni cuique nostrum; Flacc. 37. unius cuiusque indulgentiam ... testarer; Sulla 64. unum quemque ... esse damnatum; ib. 71. vitam unius cuiusque esse testem; ib. 79. de uno quoque loquitur; ib. 82. praedicabo ... unum quemque vestrum ... laborasse; dom. 30. possit unus quisque nostrum amittere? ib. 80. unius cuiusque vestrum sedis, ... deos penatis subiectos esse..; ib. 106. domus unius cuiusque civium; ib. 109. domum unius cuiusque consecrari; ib. 119. de unius cuiusque casu cogitando recordari; Sest. 1. unus quisque vestrum debet esse; prov. cons. 2. contemplor unum quemque vestrum; Planc. 2. est unus mihi quisque || unus quisque mihi || ... protrahendus; Scaur. 20. idem intellegebam ... uni cuique vestrum videri; Phil. V, 1. unus quisque .. praeteritus (videatur); ib. XI, 19. comiter appellabunt unum quemque nostrum; ib. XIII, 4. de uno quoque ... sciscitantur; ib. XIV, 19. vgl. A. gradus. res. senator. tempus; div. Caec. 16. vas.

5. ut: ut quisque me viderat, narrabat; Verr. a. pr. 19. ut in quoque erat auctoritatis plurimum; Verr. I, 68. uti quemque potissimum heredem esse oporteret; ib. 114. ut quisque te maxime cognatione .. attingebat; ib. II, 27. ut quisque .. gravior homo atque honestior testimonium vehementius dixerit; ib. 149. ut .. quisque contra voluntatem eius dixerat; ib. III, 39. ut quisque nostrum venerat; ib. IV, 5. ut quisque eis rebus ... praefuerat; ib. 140. ut quisque aetate et honore antecedit; ib. 142. ut quisque aetate et honore antecedebat; ib. 143. ut quisque ... postremus (erat); ib. V, 90. ut quisque maxime est; ib. 136. ut quisque ... offenderat; ib. 143. ut opinio est de cuiusque moribus; Cluent. 70. ut quisque crudelissime oppugnatur; ib. 202. ut cuique aliquid acciderit; dom. 37. ut volet quisque; Deiot. 26. ut .. quisque sordidissimus videbitur; Phil. I, 20. ut ita cuique eveniat, ut de re publica ... quisque mereatur; ib. II, 119. ut ... ea cuique obveniret (provincia); ib. III, 24. ut non proinde homines *de* quoque, ut quisque mereretur, iudicarent; ib. XIV, 19. ut quemque meritum arbitrantur; ib. vgl. A. causa; Cluent. 57. civitas; Balb. 29. morbus. res; Caecin. 7.

6. beim Superlativ: amplissimus: amplissimum quemque ... insequebantur; Sest. 25. quae (pecunia) semper ab amplissimo quoque clarissimoque contempta est; Phil. I, 9.

clarissimus: s. amplissimus; Phil. I, 9.

fortissimus: elicere ex civitatibus sociorum atque amicorum fortissimum atque optimum quemque ad subeunda ... pericula; Balb. 22. fortissimum quemque esset delectum; ib. 47. fortissimum quemque elegit; Milo 105. fortissimum quemque pignerari solet; Phil. XIV, 32.

levissimus: audire vocem levissimi cuiusque; Flacc. 19.

locupletessimus: locupletissimi cuiusque censum extenuarant; Verr. II, 138. locupletissimus quisque ac certissimus testis esset || est ||; ib. III, 136.

nequissimus: si nequissimo cuique resistetur; Sex. Rosc. 142.

nobilissimus: s. optimus; Sex. Rosc. 142.

optimus: optimo et nobilissimo cuique meam orationem gravissimam esse oportet; Sex. Rosc. 142. optimus enim quisque ita lonquebatur; Verr. a. pr. 20. fit maximus clamor omnium, non modo optimi cuiusque; Verr. II, 47. illud optimo cuique metuendum; ib. 77. optimum quemque ... ad se arcessebat; ib. IV, 76. optimo cuique maxime patuit; imp. Pomp. 1. debent optimum quemque in lectos iudices referre; Cluent. 121. quod optimi et sapientissimi cuiusque animus ita praesentit in posterum ..; Rabir. 29. in fortuna optimi cuiusque; Muren. 47. non optimus quisque ... deligitur; Flacc. 11. in optimum quemque incitent; ib. 66. ut ... sententiae optimo cuique infestissimae ... reperiantur; ib. 94. in optimum quemque excitato (vento); Sulla 41. instituto optimi cuiusque; ib. 49. optimus quisque maxime gloria ducitur; Arch. 26. insidet quaedam in optimo quoque virtus; ib. 29. in optimo quoque ... deficeret; Quir. 1. optimi cuiusque consilia contemneres; Sest. 32. optimo cuique probarent; ib. 96. quis .. iste optimus quisque? ib. 97. dignitate optimi cuiusque ... delectatur; ib. 104. optimo cuique impertitur; Sest. 115. optimi cuiusque singulari studio; Vatin. 6. optimi cuiusque cupidus; Cael. 14. optimus ... quisque violatus; Piso 88. quae cum optimi cuiusque tum etiam multitudinis testimonio comprobatur; Phil. I, 29. cum in eo salus et vita optimi cuiusque ... consisteret; ib. III, 19. optimo cuique pereundum *erat;* ib. 34. optimo cuique carissimus; ib. V, 49. ><. vita et fortuna optimi cuiusque (agitur); ib. VII, 27. inde se ... ad caedem optimi cuiusque rapiebat; ib. XIII, 18. quam fidem? an optimi cuiusque caedis? ib. 42.

sapientissimus: s. optimus; Rabir. 29.

stultissimus: || iam || stultissimus quisque posthac minimo aestimabit; Verr. III, 221.

tenuissimus: quem ad modum iste tenuissimum quemque contempserit; Verr. I, 123.
amplissimus: f. A. civitas; Verr. II, 11. homo; Flacc. 104. — fortissimus: f. A. vir; leg. agr. II, 9. — gravissimus: f. A. civitas; Verr. II, 11. — improbissimus: f. A. legatus. — optimus: f. A. causa; Sest. 93. homo; Flacc. 104.
b. neutr.: I, f. est: ut ubi quidque esset ... invenirent; Verr. IV, 31.
emo: unde quidque ... emeris; ib. 35.
II, 1. unus: leviter unum quidque || quodque || tangam; Sex. Rosc. 83. unum quidque transigere; div. Caec. 45. contemplari unum quidque ... coepit; Verr. IV, 33. solent ... unum quidque ostendere; ib. IV, 132.
2. ut: ut quidque ex illo loco dicetur; Font. 25. ut quidque || quicquid || ego apprehenderam; Cluent. 52.

quisquiliae, Auswurf: omitto: omitto ... quisquilias seditionis Clodianae; Sest. 94.

quisquis, wer, welcher es sei, wer immer: A. **bei Substantiven:** animus: quoquo animo || me || auditurus est; dom. 25. quoquo animo facis; Phil. II, 33.
consilium: quoque consilio fecit; Rab. Post. 21.
modus: cuicuimodi es; Sex. Rosc. 95. quoquo modo se in ea quaestione praebebat; Verr. II, 70. cum esses praetor renuntiatus, quoquo modo; ib. V, 38. quoquo modo res se habebat; ib. 89. cuicuimodi est; ib. 107. quoquo modo poterat; Cluent. 12. quoquo modo posset; ib. 42. quoquo modo latae sunt (leges); Vatin. 37. quoquo modo ... custoditus esset; Cael. 11. cuicuimodi || cuius modi || sit; ib. 24. quoquo *modo facimus*; ib. 45. quoquo modo possit se expedire; Rab. Post. 24. quoquo modo .. interfectus sit; Milo 9. quoquo modo ... interfici .. voluerunt; ib. quoquo modo erit merita (patria) de me; ib. 93. quoquo modo se illud habet; Ligar. 23. quoquo modo .. egeris; Phil. II, 113. quoquo modo ferendus fuit (casus); ib. VI. 19.
pretium: quoquo pretio emptus || coëmptus || erit; leg. agr. II, 70.
senator: quisquis erat eductus senator Syracusanus; Verr. II, 63.
tempus: quoquo tempore conspectus erat; Sest. 126.
B. **allein: a. masc.: Subject:** est: quisquis erat; Verr. V, 166. Sest. 68. de liberis .. quisquis est; Caecin. 57. quisquis fuit; Rabir. 14. quisquis erit; Balb. 51.
intuetur: quisquis intueretur; Scaur. 49.
non volt: quisquis noluerit; Piso 94.
volt: quisquis voluerit; Piso 94.
b. neutr.: I. **Subject:** accidit: quicquid .. accidere possit; Phil. XI, 7.
est: quod est de me opinionis, quicquid est; div. Caec. 36. quicquid erit in his libellis; Verr. II, 183. quicquid .. sit; leg. agr. II, 38. quicquid est; Catil. IV, 6. Cael. 45. Marcell. 26. quicquid erat; Cael. 75. — pestiferum: quicquid est pestiferum; Phil. VIII, 15. — accusatorum, quadruplatorum: accusatorum et quadruplatorum quicquid erat; Verr. II, 135. — argenti, vasorum: quicquid caelati argenti fuit in illis bonis, .. quicquid Corinthiorum vasorum; Verr. II, 46. quicquid Halluntii esset argenti caelati; ib. IV, 51. — maleficii: quicquid maleficii ... erit; Sex. Rosc. 122. — oneris: quicquid erat oneris in nautis remigibusque exigendis; Verr. IV, 76. — studii: quicquid est in me studii; imp. Pomp. 69.
increpat: quicquid increpuerit; Catil. I, 18. quicquid increpuisset; Piso 99.
licet: quicquid .. non licet; Balb. 8.
placet: quicquid illis placuerat; Verr. IV, 31. quicquid vobis placeat; leg. agr. II, 62.
vacat: quicquid ... vacabat; Deiot. 27.
II. **nach Verben: Accusativ:** adfero: quicquid ad eos recuperatores .. attulisset; Verr. III, 69.
ago: quicquid esset sine his actum, omnes probarent; Verr. I, 75.
capio: quicquid ab horum quopiam captum est; Verr. II, 27.
cogito: quicquid cogitant; Catil. II, 5.
committo: quicquid... commiserint; Phil. VIII, 26.
dico: quicquid tu contra dixeris; Sex. Rosc. 93. ut quicquid dicerent nemo esset; ib. 119. quicquid ... mihi dicendum erit; Cluent. 118. quicquid dicant; Sest. 104. quicquid dixit; Ligar. 29.
effero: ut quicquid ex sese posset efferre; Verr. II, 5.
expedio: quicquid expediat, id licere dicat? Verr. III, 211.
facio: quicquid sua sponte faciebat; Verr. II, 134. — deterius: quicquid dixisses te deterius esse facturum; ib. III, 133. — reliquum: quicquid ... reliquum ... fecerit; Marcell. 10.
fingo: quicquid fingatur; Font. 3.
gero: quicquid prospere gestum est; Marcell. 6.
habeo: aliud: quicquid habes aliud; dom. 125. — sollicitudinis: quicquid ... habuerit sollicitudinis; Cluent. 169. — virium: quicquid habuit virium; Phil. X, 16.
hauris: quicquid .. haurias; Caecin. 78.
iubeo: quicquid populus iusserit; Caecin. 96.
peto: quicquid ab eo peteretur; Verr. II, 66.
possum: quicquid ... possum; imp. Pomp. 69. >< quicquid potuit; leg. agr. I, 20. respondet quicquid potest; har. resp. 17.
suscipio: quicquid ... mihi susceptum est; imp. Pomp. 71.
video: quicquid male ... viderit; Cluent. 169.
volo: confirmavit eos in Sthenium quicquid vellent .. probaturos; Verr. II, 90.

quivis, jeder, wer es auch sei: A. **bei Substantiven:** amicus: quivis amicus ... arcebit; Phil. II, 104.
civis: quemvis civem ... exturbari; Sest. 65.
civitas: non possumus ... esse ... cuiusvis (civitatis); Balb. 29.
crimen: quovis crimine accusandum .. fuisse? Vatin. 41.
exsilium: quodvis exsilium his est optatius; Ligar. 33.
fortuna: quamvis excipere fortunam ... malui; prov. cons. 41.
fuga: quaevis fuga ... esset optatior; Piso 33.
heres: quivis heres .. potuit auferre; Flacc. 59.
homo: ut .. in quovis homine privato nomen ipsum Romanum semper dilexerit; Verr. II, 163. cuiusvis hominis est errare; Phil. XII, 5.
lex: quavis lege ... accusandum .. fuisse? Vatin. 41.
locus: cum esset ... quibusvis in locis; Verr. III, 194.
modus: quovis ... modo a te agi maluisset; Ligar. 10.
praesidium: quovis || cuius || praesidio; leg. agr. II, 99.
ratio: si quis ... quavis ratione possideat: Quinct. 85. ut proscriptorum liberi quavis ratione tollantur; Sex. Rosc. 152.

B. **allein: a. masc.:** I. **Subject:** arbitratur: ut quivis ... videre arbitraretur; Verr. V, 28.
debet: quivis liber debet esse; Verr. II, 58.
deicit: utrum me tuus procurator deiecerit ... an ... quivis, qui illam vim deiectionemque tuo rogatu ... fecerit; Caecin. 57.
facit: si ... quivis unus ... impetum in me fecisset; Caecin. 62.
intellegit: ut quivis intellegat; Verr. I, 110. ut quivis intellegeret; Tull. 18.
perhorrescit: ut ... quivis ... perhorrescat; Quinct. 72.
perspicit: ut quivis .. perspiceret; Verr. V, 70.
potest: quoniam .. quivis intellegere potuisset; Quinct. 30. quivis ut perspicere possit; ib. 84. quivis potest intellegere; ib. 90. nonne quivis potest intellegere? Sex. Rosc. 132. ut quivis intellegere posset ‖ possit ‖; Verr. I, 116. an poterat ... quivis ... improbare Siculum frumentum? ib. III, 73. ut quivis intellegere posset; ib. V, 17.
suscipit: quemvis ut hoc mallem de eis, qui essent idonei, suscipere quam me; div. Caec. 16.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** commoveo: quemvis commoveret; Quinct. 78. quod ... quemvis debet commovere; Verr. III, 188.
delecto: quae ... quemvis nostrum ... delectare possent; Verr. IV. 4.
impello: quivis ... impelli ... potest; Scaur. 15.
percello: quae quemvis ... perculissent; Milo 64.
2. **Dativ:** licet: ibi esse, quo cuivis pretio licet pervenire; Verr. III, 184.
probo: nos nostram (causam) .. cuivis probaturos statuebamus; Quinct. 92. quod cuivis probare deberent; div. Caec. 20.
significo: quae cuivis religionem sacrarii significare possunt; Verr. IV, 5.
venio: quod cuivis venisset in mentem; Verr. I, 136. hoc cuivis usu venire posse; Cluent. 53.
3. **mit Präposition:** convenio in: quae vitia videntur in quemvis potius quam in istum convenire; Verr. I, 128.
III. **nach Adjectiv:** perspicuus: ut perspicuum cuivis esse posset; Verr. a. pr. 6.
IV. **nach Substantiv:** animus: quid, ... non cuiusvis animum possunt movere .. ? Verr. III, 7.
b. neutr.: I. accidit: scio .. quidvis .. accidere posse; Phil. XII, 24.
est: qui hoc non sentiat, quidvis prius futurum fuisse; Ligar. 34.
licet: cui quidvis licitum sit; Verr. III, 150.
oportet: quidvis potius quam serviatis (oportet); Phil. VI, 19.
II. facio: quidvis facere in eius modi rebus; Verr. II, 134. quidvis .. facere posset; Phil. II, 48.
patior: quidvis patiendum fuit; Phil. XI, 12.
perpetior: quidvis esse perpeti satius quam in tanta vi atque acerbitate versari; Verr. I, 68. ut homines quidvis perpeti ... mallent; ib. III, 45.

quo, wohin, wozu, weshalb, wodurch, damit dadurch, damit desto, als ob: I. **interrogativ:** 1. **direct:** accedo: quo, quaeso, accessisti, quo non attuleris istum tecum diem? Verr. II, 52.
amando: amandat hominem ... quo? ... quo igitur? quo putatis? Verr. V, 69.
confero: haec denarium XXXIX milia ... contulerunt in statuam? primum quo tantam pecuniam? Verr. II, 137. quo ... rationem conferam? ib. V, 2.
confugio: quo tandem accusator ... confugit ‖ confugerit ‖? Sex. Rosc. 80. quo confugies? Verr. II, 155. quo confugient socii? ib. V, 126.
deduco: „deducentur, inquit, coloniae". quo? ‖ quot? ‖ leg. agr. I, 16.
eo: ibit igitur in exsilium miser? quo? Muren. 89. nostros quo iubemus ire? Phil. V, 27.
pertinet: hoc quo pertinet? Quinct. 43. quo pertinet? Verr. III, 155.
proficiscor: proficiscetur paludatus. quo? prov. cons. 37.
profugio: sed profugit paludatus. at quo? Phil. V, 24.
progredior: quo progreditur? Deiot. 26.
reservo: aut quo civem importunum aut quo .. hostem ... reserves? Sest. 29.
revoco: quo me igitur aut ad quae me exempla revocas? Verr. III, 210.
servo: vivum tu archipiratam servabas. quo? Verr. V, 67.
specto: quo id spectat? Verr. IV, 89.
verto: quo me (igitur) vertam? Verr. III, 166. quo se miser vertet? Muren. 88. quo me vertam? Scaur. 19.
2. **indirect:** confero: quo se subito conferant non habebunt; leg. agr. II, 84.
deduco: non definias quo ‖ quot ‖ colonias ... deduci velis? leg. agr. II, 74.
denuntio: quae concursatio percunctantium ... quo denuntiasset? leg. agr. II, 94.
descendo: videte quo descendam; Font. 12.
intendo: quo animum intendat facile perspicio; Verr. a. pr. 10.
pervenio: ne argumentemur quo ista pecunia pervenerit; Verr. I, 150.
pertinet: quo pertineat videte; leg. agr. II, 20.
proficiscor: exspectabant omnes quo tandem profecturus ... esset; Verr. V, 161. statuisti quo quemque proficisci placeret; Catil. I, 9.
progredior: vide quo progrediar; Qu. Rosc. 2. videret ... quo progrederetur; Verr. IV, 41. consideres ... quo progrediare; ib. V, 174. facilis est circumspectus ... quo progrediar; Phil. XII, 26.
revertor: quo revertantur non habebunt; Flacc. 22.
verto: quo se verteret nesciebat; Verr. II, 74. quo me vertam nescio; Cluent. 4. Ligar. 1. quo se verteret non habebat; Phil. II, 62. 74. quo se verteret, nescire; Fr. C. 32.
volo: dixit profecto quo vellet aurum; Cael. 53.
II. **relativ:** accedo: quo iste numquam accessit; Verr. IV, 103. an inde quo prohibitus es accedere? Caecin. 66. quo prohibitus sum accedere; ib. 84. quo accessi; ib. quo ... accesserat; har. resp. 24.
addo: neque tamen quicquam tam anguste scriptum est, quo ego non possim QUA DE RE AGITUR addere; Muren. 28.
adduco: quo voluit adduxit; Flacc. 22.
adeo: quo saepe adeundum sit navibus; Verr. IV, 21. quo liberos adire ... fas erat; ib. 101. quo simul atque adisset; ib. V, 98. quo .. adire non posset; Muren. 34. quo adisses; dom. 72. quo ... adiit; har. resp. 24. quo eum adire fas non fuerat; ib. 44.
adfero: quo postea quam attulerunt; Verr. IV, 65. s. I, 1. accedo.
advocationes fiunt: quo maximarum rerum frequentissimae cotidie advocationes fiunt; Verr. I, 129.
ascendo: quo mihi libeat ascendere; Catil. III, 28.
aspiro: quo iste ne aspirarit quidem; Quinct. 89. quo ... aspirare potuerunt; Verr. V, 97.
commeo: quo omnes ... commeabant; imp. Pomp. 55.

concurro: quo concurrant; Phil. V, 29.
confero: quo se contulit; Verr. IV, 38.
confugio: quo quasi in portum ... confugere posses; Sex. Rosc. 79. quo ... non ita confugiunt; Verr. V, 126. quo confugere possimus; Flacc. 4.
contendo: quo contendisset ... pervenire; Scaur. c. 1, § 4. quo ... minus ... contendi; Phil. VI, 16.
converto: quo vos ... cogit animos .. convertere; Sulla 69.
convoco: quo saepe numero senatus convocatur; Verr. I, 129.
deduco: quo deducamini; leg. agr. II, 63. quo plebes publice deducatur; ib. 65. quo ... deduxerat (coloniam); Phil. II, 102. quo erat ... deducta (colonia); ib. quo ... deducti essent; ib. V, 53. quo velint deducturum (se esse); ib. VIII, 9.
demitto: quo viros ... demittere homines ... solebat; Verr. IV, 73.
deporto: quo furta undique deportares; Verr. V, 59.
derigo: quo cursum suum derigere debeant; Sest. 98.
descendo: quo ego vellem descensuros pollicebantur; Verr. I, 67.
deverto: cum ... locus .. ei publice quo deverteretur datus esset; Verr. III, 75. quo ... devertit; ib. IV, 25. quo ... devertisset; ib.
duco: venio nunc eo, quo me non cupiditas ducit; Sex. Rosc. 83. quo duces essent ... ducti; prov. cons. 18.
eo: ire quo iubet || quo iubetis ||; Phil. XIII, 35.
excurro: quo facile excurrant; Verr. II, 6.
exeo: quo exire possimus; Catil. IV, 21.
festino: quo festinat animus; Phil. XII, 22.
infero: quo se Catilina inferebat; Sulla 53. quo ... inferatur; Phil. IX, 17.
intendo: quo intendit; Catil. I. 30. Muren. 22. Phil. VII, 27.
intro: quo ... possit intrare; har. resp. 37.
invado: quo .. classis ... invasit; Verr. V, 98.
mitto: quo ... cohortis in hiberna misit; prov. cons. 5. quo senatus eum sorsque miserat; Ligar. 23. quo || quod || consulem ... misimus; Phil. VIII, 5. quo senatus eum miserat; ib. IX, 15.
perfugio: quo perfugiant; Verr. V, 126.
pergo: perge quo coepisti; Catil. I, 10.
pervado: quo non ... libido iniquitasque pervaserit; Verr. III, 207. quo non ... fama pervaserit; imp. Pomp. 44.
pervenio: quo cuivis pretio licet pervenire; Verr. III, 184. quo ... tela pervenerint; Arch. 23. quo pervenire ... non licebit; prov. cons. 37. QUO EA PECUNIA PERVENERIT; Rab. Post. 8. 12. 37. QUO EA PECUNIA PERVENISSET; ib. 9.
porto: cum ... quo imperabatur portare nollet; Verr. III, 189. quo portare non expediat; ib. 193.
produco: quo ... principes civitatis producere consuerunt; Vatin. 24.
proficiscor: quo iam pridem pararet (proficisci); Catil. II, 13. quo ... esset profectus; Muren. 32.
progredior: estne aliquid ultra quo crudelitas progredi possit? Verr. V, 119.
rapio: quo te ... tua cupiditas ... rapiebat; Catil. I, 25. quo libido rapuit (eum), quo levitas, quo furor, quo vinolentia; Phil. VI, 4.
reduco: quo istum ... reduxerant; Verr. V, 92.
revertor: quo victores revertantur; Catil. IV, 21. quo revertantur; Flacc. 30.
trudo: quo ne trudamur; har. resp. 61.
veho: quo quisque vehere iussus est; Verr. III, 192.
venio: quo postea quam ventum est; Verr. II, 71. quo postea quam venerat; ib. IV, 31. quo venerunt; ib. V, 167. quo veniret; Caecin. 86. prov. cons. 10. quo venerit; leg. agr. II, 46. quo ... venire noluerunt; ib. III, 1. quo cum .. venisset; Catil. II, 12. [quo] cum venisset Laelius ad iratos; Flacc. 54. quo ... venerant; dom. 78. quo si tum veniret; Sest. 63. quo omnis iuventus ... venit; Cael. 36. quo cum venissem; Planc. 98. quo ... venturus esset; Milo 51. quo iste venisset; Fr. B. XIII, 1, 5.
voco: proficiscar eo, quo me iam pridem vocat populus Romanus; Verr. I, 12. venio .. quo vocas; Caecin. 82. quo vocabatur non esse venturam; dom. 17. quo ... vocaret; Sest. 93.
volo: ut arator decumano quo vellet decumanus vadimonium promitteret; Verr. III, 38. „quo voles .. sequar“; Cluent. 71.

III. **indefinit:** proficiscor: si quo publice proficisceris; Verr. V, 45.

IV. **vergleichend, final:** 1. **affirmativ:** a. **bei Comparativen:** acrius: quo omnes acrius graviusque incumberent ad ulciscendas ... iniurias; Phil. VI, 2.
amantior: quo .. est ipsum nomen amantius, ... hoc illius matris ... scelus maiore odio dignum esse ducetis; Cluent. 12.
attentius: quo .. audita est attentius (obiurgatio); Cael. 27.
cautior: quo mulieri res esset cautior; Caecin. 11.
difficilior: quo mihi difficilior est ... perorandi locus; Balb. 4.
durior: quo ... durior locus est dicendi datus; Muren. 48.
facilius: quo is facilius ... opprimere possit; Quinct. 7. id quo facilius facere possitis; ib. 11. quo facilius ... miserias ... cognoscere possitis; Sex. Rosc. 14. quo cetera facilius emere postea posset; Verr. a. pr. 8. quo facilius ad Siciliam possim .. pervenire; ib. I, 62. quo facilius de singulari eius impudentia existimare possitis; ib. II, 18. quo facilius ... explicare possim; ib. III, 104. quo facilius vos coniecturam ... facere possitis; ib. 106. quo facilius ipsis peccare liceat; ib. 223. quo facilius vos hunc ... condemnare possitis; ib. IV, 100. quo facilius ... diluere possem; ib. V, 77. quo facilius aut compehenderetur res ... aut falsa esse cognosceretur; Cluent. 47. quo facilius circumvenire iudicio capitis ... filium possit; ib. 192. quo facilius ... detrahere possitis; Rabir. 20. quo id facilius faciant; Flacc. 66. quo facilius ... posset ... invenire; Sulla 41. quo facilius ... efficeret; ib. 57. quo facilius .. nostras domus obire ... possit; Cael. 18. quo etiam facilius ... *cognoscere possint;* Scaur. 7. quod quo facilius .. perspicere possitis; Milo 23. quo facilius ... minuat hanc perturbationem meam; Deiot. 7. quo facilius reviviscat Pompeianorum causa; Phil. XIII, 38.
gratior: quo gratius esset; dom. 11. quo gratior tua liberalitas ... debet esse; Marcell. 16.
gravius: s. acrius.
impudentius: se, quo impudentius egerit, hoc superiorum discessurum; Caecin. 2.
impunius: quo impunius dicas esset; Quinct. 11.
laetius: quo faciant id ... laetius; Phil. I, 8.
magis: quo magis est istius furor ... repellendus; dom. 109. quo magis nationis eius esse quam generis videretur; Sest. 69. quo magis ipsius memoria excelleret || memoriam lacesseret ||; Scaur. 33.
maior: quo maius crimen sit id, ... hoc maiorem ab eo iniuriam fieri; Font. 20. quo maius

hoc sanctiusque videatur; Caecin. 72. quo etiam maiore sunt isti odio supplicioque digni; Catil. III, 22. quo maiora studia in me bonorum fuerunt, hoc eis magis consulendum ... putavi; Planc. 89. quo maior vis est, ... hoc sunt graviora ea, quae ..; Phil. XI, 9. ut ... propius accederent: quo maior adulescens Caesar (est); ib. XIII, 46.

maturius: quo mihi maturius ad Siciliae causam veniendum est; Verr. II, 2.

melior: quo melior .. videatur; Phil. VIII, 18.

minus (vgl. **quo minus**): quo minus ingenio possum, subsidium mihi diligentiam comparavi; Quinct. 4. diligenter attendite quo minus miremini ..; Verr. III, 72. quo minus sibi adrogent minusque vos despiciant; ib. IV, 26. quo minus saepe aut interpeller ... aut reprehendar; prov. cons. 40. quo minus me apud vos valere oporteret; Planc. 82. quo minus admirandum est; Rab. Post. 42.

paratior, promptior: quo paratior ad usum forensem promptiorque esse possim; div. Caec. 41.

plus: quae (tempus et spatium) quo plura sunt; Quinct. 4. quo reliquae tot et tantae et tam graves civitates .. plus auctoritatis apud vos haberet; Verr. II, 14. quo plus sumitur quam debetur; ib. III, 42. quo pluris venderes; ib. 51. quo plus darent quam poterant; ib. V, 53. quo plus spei Gallis daret; Sulla 39.

sanctior: s. maior; Caecin. 72.

tutior: quo tutiorem sese vitam meo praesidio victuros esse arbitrarentur; Verr. II, 118. quo tutior esset vestra vita; Milo 95.

quo — eo s. **eo,** B, II (16 St.) B. II, S. 203, b.

b. **bei Verben:** confero: neque ego haec eo profero, quo conferenda sint; Sex. Rosc. 51.

condemno: quo inimicum ... condemnaret; Cluent. 9. quo innocentem condemnaret; ib. 131. QUO QUIS CONDEMNARETUR; ib. 144.

debeo: s. 2, b. venio.

incendo: quo animi illorum iudicum ... incenderentur; Cluent. 140.

libero: quo te liberent aliqua culpa; Planc. 52.

possum: quo quam minime multi ex illis de istius nefario scelere audire possent; Verr. I, 75.

retardo: cum .. sermones eius modi || huius modi || dissipassent, quo animos testium retardarent; Verr. I, 17.

2. **negativ:** a. **neque:** neque quo Cn. Pompei gratiam mihi per hanc causam conciliari putem neque quo mihi ex cuiusquam amplitudine aut praesidia periculis aut adiumenta honoribus quaeram; imp. Pomp. 70.

b. **non:** accipio: non quo acerbitatis accepisset aliquid; Scaur. c. 3, § 4.

arbitror: non quo istum ullo honore dignum arbitrarentur; Verr. II, 172. non quo vos ... desiderare arbitrarer; Caecin. 101. non quo alienum mea dignitate arbitrarer; prov. cons. 42.

deficio: non quo aut ingenia deficiant aut doctrina puerilis; Cael. 46.

derogo: non quo nationi huic ... fidem derogem; Flacc. 9.

desum: non quo ei deesset ingenium; Quinct. 11. non quo ... cura defuerit; Phil. IX, 1.

displiceo: non quo mihi ... displiceret; dom. 91.

dubito: non quo dubitaret; dom. 69.

habeo: non quo ipse hortos aut suburbanum aut locum .. nullum haberet; Verr. II, 87.

impertio: s. malo.

impono: non quo illi ... onus illud imponerem; dom. 16.

malo: non quo aut ipse ... malit aut ego ... impertiam; Sest. 87.

metuo: non quo quicquam metueret; Verr. IV, 64.

necesse est: utar oratione pepetua, non quo iam || non quoniam || hoc sit necesse; Verr. I, 24.

persuadeo: non .. quo vobis magis hoc persuadeatur; Verr. III, 144.

pertineo: non quo ad rem pertineat; Tull. 37.

possum: non quo profici potuerit aliquid; Phil. I, 14.

probo: non quo probem (acta); Phil. I, 16.

puto: postulabam, non quo illum cogi putarem oportere; Verr. II, 189. non quo ... quisquam ... putaret; ib. V, 107. non quo illi aut exlegem esse Sullam aut ... putarent; Cluent. 94. non quo me ad tempus occursurum non putarem; Phil. I, 9. non quo illum dignum putarem; ib. XIII, 48.

sum: non quo omnes sint procuratores; Caecin. 57. 58. non quo non tales fuerint; leg. agr. II, 1. non quo ita sit; Phil. XII, 18. — difficilis: non quo iugerum numerum .. profiteri esset difficile; Verr. III, 39. — dubius: non quo dubia res esset; har. resp. 12. — potior: non quo mihi potior ... sit ... defensio; Muren. 2. — turpis: non quo turpe sit; Planc. 72. — fas: non quo mihi fas sit; Planc. 56. — servolus: non quo idem sit servolus unus ..; Caecin. 58.

venio: || id || non eo dico, .. quo mihi veniat in dubium tua fides et constantia aut quo non in his .. spem summam habere P. Quinctius debeat; Quinct. 5.

video: non quo periculum suum non videret; Sest. 61.

volo: non quo .. scuta occulta esse vellet; Phil. V, 18.

quoad, so weit als, so lange als, bis: I. **mit Indicativ:** dimitto: quoad senatus est dimissus; Milo 28.

conficio: s. vivo; Verr. I, 60.

efficio: quoad se efficere posse arbitrabantur; Verr. III, 77.

licet: quoad ... licitum est; Verr. V, 76. ><. quoad licuit; sen. 31. ><. Sest. 39. quoad non licuit; Phil. III, 33.

necesse est: quoad necesse fuit; Verr. V, 175.

patior: quoad ... patietur; Phil. XII, 30.

perficio: quoad perfecta res est; dom. 70.

possum: hunc quoad potest producit; Quinct. 30. pudorem, quoad potuerit, restitisse; ib. 79. quoad potero; Sex. Rosc. 10. quoad potuit; Verr. I, 139. V, 175. quoad possum; Muren. 48. quoad longissime potest meus mea respicere; Arch. 1. quoad ferri potuerunt; Sest. 14. quoad ... dare potuit; Cael. 9. quoad potui; Phil. III, 28. quoad progredi potuerit; ib. XI, 6.

proficiscor: quoad L. Metellus in provinciam profectus est; Verr. II, 62.

prosequor: quoad eum industria ... prosecuta est; Cluent. 111.

puto: quoad tenendos (fascis) putavi; Ligar. 7.

refero: quoad rettulistis; Phil. V, 34.

scio: quoad scitum est Sestium vivere; Sest. 82.

sum: quoad cum imperio fuisti; Verr. V, 76. quoad fuit; Catil. III, 17.

venio: quoad ... ad eum legati .. venerunt; Deiot. 11.

video: quoad videbatur; Verr. III, 99. quoad ... vidit; Phil. X, 9.

vivo: habeo .. tabulas omnis .. patris quoad vixit, tuas quoad ais te confecisse; Verr. I, 60. quoad vixit; Caecin. 19. Sest. 7. Milo 35. quoad vivet; Catil. IV, 24.

volo: quoad tu voles; Verr. V, 19.

II. **mit Conjunctiv:** careo: quoad ... careret his moenibus; dom. 137.
ineo: quoad magistratum iniret; Phil. VI, 8.
licet: quoad liceret; leg. agr. II, 19.
metuo: quoad metueres; Phil. II, 89.
pareo: quoad pareret; Cluent. 33.
perficio: quoad ... unam fundi regionem .. perficeret || perfecerit ||; leg. agr. III, 14.
possum: quoad posset; leg. agr. II, 19.
relinquo: quoad || quo || ne vestigium quidem ... relinquatur; Phil. XI, 25.
succedo: quoad ... successum sit; Phil. III, 38. X, 26. XI, 31.
sum: quoad fas esset; leg. agr. II, 19. quoad reus esset; Fr. B. XIII, I, 1.
videor: quoad videretur salvo capite fieri posse; Caecin. 20.
vivo: quoad viveres; Flacc. 103.

quocirca, daher, weshalb: arbitror: quocirca etiam ad posteritatis memoriam pertinere arbitror exstare quod fuerit de hoc bello iudicium senatus; Phil. IX, 7.
precor: quocirca te ... precor; dom. 144.
volo: quocirca ... velim existimes hodierno die sententiam tuam aut cum summo dedecore miserrimam pestem importaturam esse regibus aut incolumem famam cum salute; Deiot. 43.

quocumque, wohin nur, wohin auch: eo: quocumque ibat; Milo 55. quocumque iret; Phil. X, 12.
incido: quocumque non modo mens, verum etiam oculi inciderunt; Scaur. 46. quocumque inciderunt; Milo 1.
inclino: quocumque vestrae mentes inclinant; Catil. IV, 6.
venio: qui miro artificio quocumque venerat haec investigare omnia solebat; Verr. I, 64. quocumque venerint; ib. V, 167. quocumque ventum est || sit ||; imp. Pomp. 37. quocumque venit; dom. 50. Fr. B. XV, III, 3. quocumque venerat; Sest. 68. quocumque venisset; Phil. X, 12.

quod, weshalb, weil, daß, obgleich: I. **nach Verben:** accedo: s. **accedo,** I, 2 (5 St.) B. I, S. 36, a.
accido: percommode accidit, quod non adest is ..; Caecin. 77. cum ei nihil ... acciderit, nisi quod ... Roma profectus est; Catil. II, 16.
accuso: (se accusaturum esse) quod non totum telum corpore recepisset; Sex. Rosc. 33. accusavi, quod ... pecuniam accepisses; Verr. III, 206. accusat eos, quod ... sermones ... habuerint; ib. V, 102. accusas, ... quod aequitatis censeant rationem ... haberi oportere? Caecin. 66. nemo .. est ... accusatus, quod aut populus fundus factus non esset aut quod foedere civitatis mutandae ius impediretur; Balb. 52. illum accusavisti, ... quod propensior in Cn. Pompei amicitiam fuisset quam in tuam; Deiot. 9. qui, quod in eisdem castris fuerit || qui ... fuerit ||, ... accusetur; Deiot. 29. accusabant .., quod spe pacis legationem suscepissem; Phil. XII, 5. dicitur ... accusatus esse, quod ... passus esset ... a populari consessu senatoria subsellia separari; Fr. B. VI, 12.
admiror: malitia admiranda || miranda ||, quod accuratissime || acutissime || .. indagare et odorari solebat; Verr. II, 135. non tam admiror, quod meam legem contemnit || contemnat || ... quam quod sic statuit || se statuit || ..; Sest. 135. sum ... admiratus, quod ... ampliorem honorem alteri tribuebat quam ipse erat consecutus; prov. cons. 27. admiratus sis, vel quod de nullo alio [quisquam], vel quod is ... adferret; Ligar. 17. quod haerere in eo (equo) senex posset, admirari solebamus; Deiot. 28.
clamito: quod puerum producerem clamitabat; Verr. I, 151.
commoveo: neque tam commovebat, quod ille cum toga praetexta, quam quod sine bulla venerat; Verr. I, 152. vidi enim vos ... commoveri, quod erant eius modi ..; ib. IV, 125. commovet, quod ait Accius indignum esse facinus; Cluent. 145.
condemno: quod iudicia tam diu facta non essent, condemnari eum oportere; Sex. Rosc. 28. quod ... partum sibi ipsa medicamentis abegisset, .. esse damnatam; Cluent. 32. quod habuit imaginem, ... condemnatus est; Rabir. 24. condemnati sunt, quod tui nimis studiosi fuissent; Phil. II, 4.
consolor: quod apud publicanos gratiosus fuisti, .. spes te aliqua consolatur; Verr. III, 169. consolare te, quod omnium mentes improborum mihi uni maxime sunt infensae; Sulla 29. consolatur, quod imagines patris et fratris sui ... in carcere (conlocatas) audire maluit quam videre; Vatin. 28.
delector: delectetur, quod tanto plus sibi mercedis ex fundo refectum sit; Verr. III, 119.
derideo: deridendum (est), quod consuli ... attingere rem militarem non licet; leg. agr. III, 30.
doleo: dolendum (est), quod ab homine impuro .. non caverit; Phil. XII, 25.
erro: quod scribit Metelli filium puerum esse, vehementer errat; Verr. III, 159. visus est ... tantum modo errare || id errare ||, quod omnis testis infirmaret; Caecin. 30.
fero: senatum ... moleste graviterque ferre, quod ... nihil eius modi facerem; Verr. IV, 138. nonne eum graviter tulisse arbitramini, quod illam ... crucem non posset ... defigere? ib. V, 170. fraudem capitalem admisit, quod arma ... tulit; Rabir. 26. moleste fero, quod ex urbe parum comitatus exierit; Catil. II, 4. gravis iniuria facta est et non ferenda, quod ... sic egit eam rem ..; Flacc. 84. ferri non potest, quod ... principes spoliari ... atque civitate expelli posse arbitrantur; Flacc. 96. nihil minus est ferendum, quam quod ... optimis civibus periculum inferre conantur; Sest. 2. permoleste tulisse, quod in homine summam fidem .. cognosset; Vatin. 38. cur moleste feramus, quod ... accessit exercitus? Phil. X, 23.
gratulor: gratulari tibi, *quod* [idem in posterum] ... || a || tribunatu tuo removisses et quod eidem in posterum ... libertatem ademisses; dom. 22. gratulabantur, quod habiturus essem ... amicum; Sest. 20.
gravor: gravari coepit, quod aedilitatem se petere ... dicebat; Cluent. 69.
ignosco: cum diceres ignosci tibi oportere, quod falsum codicem protuleris; Verr. I, 157. ut sibi, quod eae res abessent, ignosceretur; ib. IV, 140. ignoscere debebitis, quod haec a me dici patiatur; Cluent. 18. nisi forte tibi esse ignotum putas, quod te iudices emiserunt excussum ... aut quod oculos ... non perdidisti; har. resp. 37. quod non fecisti, ignosco; Phil. II, 34.
indico: quod non gratis fit, indico; leg. agr. II, 58.
insanio: insanisse se confitetur, quod suam, quod amicorum pecuniam regi crediderit; Rab. Post. 25.
interest: ut nihil ... intersit, nisi quod ... testes dantur; Verr. a. pr. 55. inter vos et Catilinam interfuisse, .. quod eandem illam manum ... concitastis, quod omnis undique perditos conlegistis, quod in me carcerem effudistis, quod con-

iuratos armastis, quod eorum ferro ..: meum corpus ... obicere voluistis; Piso 16.

invideo: tibi invideo, quod unis vestimentis tam diu lautus es; Flacc. 70. invidisti ingenio, ... quod ornabat facete || facile | locum ... et acute testis interrogabat; ib. 82.

irascor: si (irasceris), quod eum defendo; Sulla 48.

laboro: laborat, .. quod eum minime res tota delectat; div. Caec. 24.

laetor: laetari videtur, quod tantam pestem evomuerit forasque proiecerit; Catil. II, 2. nihil laetandum ... video, quod ... mihi ... causa talis oblata sit; imp. Pomp. 3. quod primus ille ... in praefecturam illam sellam curulem attulisset, ... laetati sunt; Planc. 19.

laudo: quod viris fortibus ... honos habitus est, laudo; Sex. Rosc. 137. laudantur oratores, ... quod crimina diluere, ... quod .. reorum causas defendere solerent; Verr. II, 191. dixit se istum .. laudare, quod sibi ita mandatum esset; ib. IV, 16. laudas illum, quod dodrantarias tabulas instituerit; Font. 2. quod minuit auctionem x viralem, laudo; leg. agr. II, 58. quod eorum opera forti fidelique usus essem, merito ac iure laudantur; Catil. III, 14. laudatus est, quod ... statim rediit in gratiam; prov. cons. 20. quod bene cogitasti aliquando, laudo; Phil. II, 34. laudo, ... quod gratissimis animis prosequimini nomen clarissimi adulescentis; ib. IV, 3. laudatur provincia ... quod resistat Antonio; ib. 9. laudetur, quod se ... non tradidit, sed opposuit Antonio; ib. V, 37.

maereo: maerens, quod ... incolumem filium fore putabat; Cluent. 178.

miror: quod adest, quod respondet, sunt qui mirentur; Verr. I, 6. mirari .. alii, quod ... suspicionem augeret; ib. IV, 33. mirabar, quod Apollonius ... maneret integer; ib. V, 16. utrum ... magis est mirandum, quod is condemnatus est, an quod omnino respondere ausus est? Cluent. 60. miror, .. quod quemquam clarum hominem ... violari facile patiuntur; har. resp. 46. miror, ... quod non sentiunt ..; ib. ne ... mirere, quod interrogem; Vatin. 2.

miseret: me tui miseret, quod tibi invideris; Phil. II, 90.

mitto: mitto quod aliena (praedia); mitto quod possessa per vim; mitto quod convicta ..; mitto quod ... repudiata; mitto etiam quod ... restituta; mitto quod nullo iure || nullo in iure || neque re || in re || neque in possessione tua; Flacc. 79. mitto, quod eas ita partas habent ei ..; prov. cons. 3.

moveo: possunt movere, quod ... |aditum istius habet nequitia; Verr. III, 7. multa me movent, quod aedes Telluris est curationis meae, quod is ... secundum fratrem suum iudicatum esse dicebat; har. resp. 31.

obicio: non tibi obicio, quod hominem ... spoliasti ac depeculatus es; Verr. IV, 37. obici potest, .. quod ... infirmare conatur; Caecin. 29. obiectus est pater, .. quod aut parum splendidus ipse aut parum pie tractatus a filio diceretur; Cael. 3. obiectum est, .. quod in tribum Clustuminam pervenerit; Balb. 57.

obiurgo: te ut .. obiurgem, quod iniquum in discrimen adducas dignitatem tuam; Planc. 8.

obsto: videtis obstare, ... quod patris bona venierunt; Sex. Rosc. 152.

paenitet: cum se ... paenitere diceret, .. quod C. Carbonem umquam in iudicium vocavisset; Verr. III, 3.

perfero: perferre, quod magnitudo lucri obscuraret periculi magnitudinem; ib. III, 131.

perturbo: me maxime perturbat, ... quod elogium recitasti; Cluent. 135.

praetereo: praetereo, quod ... eams ibi domum sedemque delegit ..; Cluent. 188.

prosum: prodesse ... debet, quod se tribunum militum, quod quaestorem, quod legatum ... dignum suis maioribus praestitit; Flacc. 101. prosit, quod hic ... sua pericula cum meis coniunxit; ib.

queror: is mihi etiam queritur, quod a nobis novem solis diebus prima actio sui iudicii transacta sit; Verr. I, 156. queri ... iniquitatem, quod de iniuria non addiderit; Tull. 38. queritur .. ornata civitas, quod non retinet alienum; Flacc. 56.

reprehendo: quod animadversum est in eos, ... non debeo reprehendere; Sex. Rosc. 137. utrum reprehendis, quod patronum iuvabat .. an quod alterius patroni mortui voluntatem conservabat? Verr. I, 124. nihil aliud in eo, quod reprehendi possit, invenio nisi quod homo frugalissimus .. te .. domum suam invitavit, nisi quod .. ad eum numerum clarissimorum hominum tuum quoque nomen ascripsit; ib. II, 110. reprehenditur, quod ex ea pecunia remiserit; ib. III, 82. non reprehendo, quod ascribit; ib. 154. iniquitas eius reprehendenda, quod ... duriora edicta interposuerit; ib. 48. reprehendo, quod ... denarios ternos ab aratoribus exegit; ib. 189. reprehendendum est, quod ... tribunicia potestas minuitur; leg. agr. II, 30. quod regi amico cavet, non reprehendo; ib. 58. me reprehendis, quod idem defendam; Muren. 67. (reprehendis), quod falsum intenderit? Flacc. 84. reprehendo, ... quod ... causam rei publicae non tenes; Sulla 32. quod ... summum virum ... praefecimus, a te reprehendemur? dom. 24. reprehendis, quod solere me dicas de me ipso .. praedicare; ib. 93. reprehendistis, a patre quod semigrarit; Cael. 18. reprehendis, quod cupidi [coronae] laureae fuerint; Piso 63. reprehendo, .. quod eas tribus ... non edideris; Planc. 44. reprehendo, quod ea (ornamenta) non enumeres; ib. 63. reprehendis, ... quod neque Opimius suo nomine liberatus sit neque Metelli Calidius; ib. 69. qui C. Rabirium, quod fortunas suas ... potestati regiae .. commiserit, reprehendendum putet; Rab. Post. 1.

satis est: quo teste (producto) ... non satis, quod uno, non quod ignoto, non quod levi; Scaur. 29.

succenseo: tibi .. non succenseo, quod accusas eum; Sulla 48.

tanti est: id .. non tanti est, quam quod ... inimici mentem .. satiavit; Milo 58.

valeo: valuisse plurimum, quod in se auctoritatis habuisset .. plurimum; Caecin. 80.

II. **nach Adjectiven (und Adverb):** adrogans: sum adrogans, quod me valuisse dico; Planc. 25.

benigne: benigne sibi ... esse factum, quod nimis magna procuratione liberatus modicis regni terminis uteretur; Deiot. 36.

bonus: optimum .. (est), quod dictaturae nomen ... sustulisti; Phil. II, 91.

contentus: quasi ego non contentus sim, quod mihi quinque et viginti iudices crediderunt; Fr. B. XIII, VI, 2.

erectus: multo sum erectior, quod ... illum hostem esse ... approbavistis; Phil. IV, 2.

fortunatus: fortunatus videbatur, quod primus in familiam veterem ... consulatum attulisset; Muren. 86.

gratiosus: doceo gratiosum esse, ... quod multis benigne fecerit, ... quod .. omnibus officiis ... totam Atinatem praefecturam comprehenderit· Planc. 47.

gratus: videor mihi gratum fecisse Siculis, quod eorum iniurias meo labore, inimicitiis, periculo sum persecutus; Verr. II, 16. gratissima, quod ... fructus quoque iucunditatis est restitutus; Muren. 40. pietas exstitit ... grata, quod et Massiliam statim profectus est ... et ad eum filiam eius adduxit; Sest. 7. quod ita meritus erat, grati ... fuistis; prov. cons 38.

honestus: nihil est honestius quam quod cum mima fecit divortium; Phil. II, 69.

improbus: improbus fuit, quod homines coëgit; Caecin. 23.

impudens: impudens ... non solum quod in iudicium venire ausus est, ... sed quod non dubitavit ... confiteri; ib. 9.

ineruditus: ineruditus, quod Minervam sororem Iovis esse existimo; dom. 92.

inimicus: quod eam (rem publicam) ipsis invitis conservaram, inimicissimi mihi fuerunt; Quir. 21. inimicissimi ... fuerunt, quod is paulum tribunis plebi non potestatis, sed dignitatis addidit; Fr. B. VI, 27.

insolens: non tam insolens sum, quod Iovem esse me dico; dom. 92.

invidiosus: quod hic adsecutus legis de ambitu praemio, minus invidiosa (sunt); Balb. 57.

iratus: iratus, ... quod ... libertus erat eius ... condemnatus; Flacc. 10. quod ego ... salutem civium cum honore Cn. Pompei coniunxerim, mihi esse iratos; dom. 3. iratus mihi, quod me secum ... videbat posse coniungi; prov. cons. 42. quod ego non possem (dignitatem tenere), ... irati; Phil. VIII, 28.

molestus: habet lex in se molestissimum, .. quod .. mea causa potius est constitutum quam tua; Verr. I, 26. molestum est, ... quod hoc idem patrono suo praecipit; ib. III, 155.

parum est: parumne est, ... quod tantum homines fefellisti? Sest. 32.

praeclarus: quid praeclarius mihi accidere potuit, quam quod ... decrevistis ..? sen. 24. nihil praeclarius quam quod eosdem ... praeesse voluerunt; dom. 1.

probatus: probatus, quod parum .. intellexit ... et quod illum esse populum ... arbitrabatur; Sest. 114.

religiosus: quid habet mea domus religiosi, nisi quod impuri ... parietem tangit? har. resp. 33.

tristis: cum ille ... rogasset Granium quid tristis esset? an quod reiectae auctiones essent? „immo vero," inquit, „quod legationes"; Planc. 33.

vitiosus: mihi vitiosum videbatur, quod ... inveniri nemo potuit; leg. agr. II, 13.

III. **nach Substantiven und Verbindungen von Substantiv und Verb:** argumentum: argumento esse debet, quod ... nemo reus factus est; Cluent. 114. quod ... maestitiam meam reprehendit, ... magno argumento est; Phil. II, 40.

atrocitas: quae sit tanta atrocitas huiusce causae, quod unum hoc iudicium exerceatur; Cael. 1.

beneficium: beneficium dedisse videmini, quod ... P. Lentulus consul est; sen. 9. quale autem beneficium est, quod te abstinueris nefario scelere? Phil. II, 5. maximum ... beneficium numero, quod hoc animo in rem publicam est; ib. XIII, 7.

causa: satis iustam causam coniungendae necessitudinis putant, quod te accusaturus sit et quod inquisitum in te venerit; Verr. IV, 145. adiungis causas inimicitiarum, quod patri L. Flacci ... pater tuus ... diem dixerit; Flacc. 77. quam causam ... adferebat, nisi quod intercessio neglecta ... esset? Phil. II, 53. unam ob causam, quod contra M. Antonium exercitum comparavisset; ib. VII, 10. nec ullam || nec nullam || aliam ob causam, nisi quod .. laborem .. fugiunt; ib. X, 20.

consolatio: me una consolatio sustentat, quod tibi ... nullum pietatis officium defuit; Milo 100. quibus optima est haec quidem consolatio: parentibus, quod tanta rei publicae praesidia genuerunt; liberis, quod habebunt domestica exempla virtutis; coniugibus, quod eis viris carebunt ..; fratribus, quod in se ut corporum, sic virtutum similitudinem esse confident; Phil. XIV, 34.

crimen: quod omnino coluit, crimini fuerit; Sex. Rosc. 49. in crimen vocas, quod cum eis fuerit ..; Rabir. 24. (est crimen), quod eum Pompeius civitate donavit; Balb. 7. crimen [tuum] est, quod de te ... non male existimem, quod scribam tamquam ad civem; Phil. II, 9.

dedecus: unum (dedecus), quod tam turpes iudices essent; alterum, quod patefactum .. esset; Phil. V, 16.

excusatio: excusatione te uti, ... quod diceres .. te ... solere curari; Piso 13.

facinus: facinus esse, quod ... verba fecissem; Verr. IV, 147.

gratia: ne gratiae causa facere viderentur, quod alter mihi adfinis erat; Quir. 11. gratias agam, quod et ... misericordem se praebuerit et ... religiosum; Caecin. 36. mihi gratiae ... aguntur, quod ... providentia mea res publica maximis periculis sit liberata; Catil. III, 14. gratias egit, ... quod ille vir in hac re publica .. natus esset; Muren. 75. gratias tibi agere debeo, quod me ... seiungendum non putasti; Vatin. 26. tibi gratias agere gestiunt, quod ... futura sit illa auctoritas in his ... sedibus; Marcell. 10. quod non iudicasti, gratias ago; Phil. II, 34. habenda est ... gratia, quod hanc ... pestem totiens iam effugimus; Catil. I, 11. ut a me inierit gratiam, quod me cum amplissimis et fortissimis viris congregavit; Sest. 132.

ignominia: quod ... avocatur a Mutina, ... quam habet ignominiam? Phil. VI, 6.

laus: laus est tribuenda, quod egerunt; imp. Pomp. 8. laus impertitur, quod eos ... a suis et || a || rei publicae consiliis removisset; Catil. III, 14. laus pudoris tui, quod ea te invitum dicere videbamus, ingenii, quod ornate politeque dixisti; Cael. 8. laudem est adeptus, quod ... L. Scipioni auxilio fuit; prov. cons. 18. an Minturnenses coloni, quod C. Marium e civili ferro ... eripuerunt, quod tecto receperunt, quod fessum ... recrearunt, quod viaticum congesserunt, quod navigium dederunt, quod eum linquentem terram ... votis ... prosecuti sunt, aeterna in laude versantur? Planc. 26. triumphos gloria et laude || gloriae laude || superavit, quod ... improbissimos civis interfici noluit; ib. 89. summa laus (est), quod minime timendum fuisse senserunt; Marcell. 20.

maeror: quod .. non cruentum mucronem .. extulit, quod vivis nobis egressus est, quod ei ferrum e manibus extorsimus, quod incolumis civis, quod stantem urbem reliquit, quanto .. illum maerore esse adflictum ... putatis? Catil. II, 2.

miseria: ut .. miseriae sit, quod aliis coluit; Sex. Rosc. 49.

molestia: molestiam adsumo, quod mihi ... pro Cn. Plancio dicendum est; Planc. 3.

odium: quod mihi odium ... fuit, nisi quod perniciosum patriae civem fore putabam? prov. cons. 24.

promeritum: est vestrum in nos promeritum, quod ... nobismet ipsis nos reddidistis; Quir. 8.

reprehensio: una reprehensio est, quod regnum intrarit, quod potestati regis se commiserit; Rab. Post. 22.

reus: cum ... reus factus sit, quod .. ad iudicium

corrumpendum tempus alienum offenderet; Verr. a. pr. 5.

signum: signum esse debet certissimum, quod ... hunc (dolorem) me perpeti quam illam (patriam) labefactari ... malui; Sest. 49.

solacium: erat solacium, quod id perdere videbatur ..; Verr. III, 199.

suspicio: quam procul a suspicione fugit, quod eos consules ... nominavit? leg. agr. III, 6.

timor: magnitudo periculi summo timore hominem adficit, quod uno iudicio de fortunis omnibus decernit; Quinct. 6.

venia: venia danda quod reliquerunt; imp. Pomp. 8.

voluptas: adficior voluptate, vel quod hoc maxime rei publicae conducit ... vel quod habeo auctorem P. Servilium; prov. cons. 1. capiebam ... voluptatem, quod ... ei meorum temporum memoriam suffragari videbam; Planc. 1.

IV. **nach Pronomina: 1. alter:** alterum (ponam), quod ... in urbem introferri solitus est; Verr. V, 34.

2. **hic:** a. nom.: hoc commodi est, quod ita vixerunt; Sex. Rosc. 91. hoc percommode cadit, quod cum incredibili eius audacia singularis stultitia coniuncta est; Verr. a. pr. 5. hoc interest, quod ceteris .. impositum vectigal est certum; ib. III, 12. hoc causae est, .. quod ... glebam Leontinorum possidet nemo; ib. 109. nisi forte hoc causae est, quod medici nihil praeter artificium, oratores etiam auctoritatem praestare debent; Cluent. 57. hoc prope iniquissime comparatum est, quod ... medicus ... quaeritur, ... patronus adhibetur; ib. 57. hoc interest, quod ceterae (supplicationes) bene gesta, haec una conservata re publica constituta est; Catil. III, 15. hoc .. illud est, quod non longe a gradibus Aureliis haec causa dicitur; Flacc. 66. ne haec quidem ... videtur silentio praetereunda esse virtus, quod ... carus utrisque est atque iucundus; Sulla 62. hoc ... interest, quod ille ... inimicos suos ultus est; Quir. 20. hoc non est satis, quod haec omnia deleta videntur; Sest. 146. hoc praestaret, quod ei minus invideretur; Planc. 60. hoc stultissimum [facinus], quod in regnum venerit, quod regi se commiserit; Rab. Post. 24. hoc certe praecipuum Tuberonis, quod iusto cum imperio ... in provinciam suam venerat; Ligar. 27. hoc .. boni est, quod didicit iam populus; Phil. II, 117. hoc ... praeclare, quod et nos ... cohortatus es et ipse multa ... dixisti; ib. IX, 3. — si .. haec una causa fuisset, quod amicum atque hospitem meum .. tam crudeliter,* scelerate nefarieque tractasses; Verr. II, 117. (causa erat) haec, iudices, quod || haec videlicet, quod || putatabant ereptionem esse; ib. IV, 10. haec una causa ... valet, quod ... omnis cultus fructusque ... interisse arbitrantur; ib. IV, 114. haec causa est, quod sic statuo ..; har. resp. 36.

b. acc.: hoc indigne fero, quod verear ..; Sex. Rosc. 141. nisi hoc indignum putas, quod vestitum sedere in iudicio vides; ib. 147. hoc secum auctoritatis .. adferebat, quod .. ille ab Sardis rogatus ad causam accesserat; div. Caec. 63. hoc causae dicit, quod classem .. prodidissent; Verr. V, 106. hoc contemnitis, quod sensistis tam caram ... vitam ... fuisse? Phil. I, 37. ad te hoc non putas pertinere, quod te socium fore speras dominationis Antonii; ib VIII, 12. — hanc ... causam, ... quod ab eo sorori et uxori tuae stuprum esse oblatum comperisses; ib. II, 99. Plancio, quod me ... receperit, ... honori hanc fidem ... fuisse miraris? Planc. 26.

ob: ob hanc causam, quod ... illa est a liberto suspendisse se dicta; Scaur. 11.

propter: propter hanc causam, quod .. in censu habendo potestas omnis .. censori permittitur; Verr. II, 131. propter hanc causam, quod ipsi ... non sane multum me adiuverunt; ib. III, 109.

c. abl.: hoc etiam acrior, ... quod illa (Eriphyla) cupiebat id, quod viderat; Verr. IV, 39. hoc .. maius .. videbatur, quod ... multitudo hominum haec erat maxima; ib. V, 94. hoc .. iste infestior, quod ... canibus succinxerat; ib. 146. hoc etiam magis, quod ... homines cum imperio mittimus; imp. Pomp. 13. hoc facilius, quod ea omnia ... vera esse concedunt; ib. 51. hoc uno nititur, quod sit ignobilis; Cluent. 112. etiam hoc magis, ... quod in vetere fortuna illos natos ... depravabant; leg. agr. II, 97. hoc etiam sunt timendi magis, quod ... me scire sentiunt; Catil. II, 5. hoc faciliorem huic gradum ... reliquit, quod is iam patri debitus a filio petebatur; Muren. 15. id hoc veri similius, ... quod ... familiarem Laelium Flacco viderant; Flacc. 14. hoc magis, quod illa gens ... ostendit armis; ib. 69. hoc te superiorem esse putabas, ... quod te civitas Pergamena laudaret; ib. 74. hoc auxerunt ... metum, quod numquam .. suspicionem hominum .. minuerunt; sen. 33. hoc .. etiam turpius, ... quod ... vexatur; har. resp. 40. hoc etiam ... esse maiorem, quod cum consulibus illis ... pugnavit; Sest. 60. hoc .. se pluris esse, quod .. vos tristitia .. deceperit, ipse numquam se minus ... nequam esse simularit; prov. cons. 12. hoc facilior, .. quod ego huc a me ortus et per me nixus ascendi; Planc. 67. hoc maiorem (contentionem fore), quod illum ... meminerat fuisse patricium; Scaur. 34. hoc ipso (miser), quod non sentis quam miser sis; Phil. XIII, 34. hoc amplius censeo, .. quod suam ... operam senatui ... pollicitus esset; ib. 50. — his (rebus) perfruor, quod de vobis ... opinatur non secus ac de acerrimis hostibus; quod vos equites Romani, quod ceteri ordines, quod cuncta civitas odit; quod nemo bonus ... est, qui ... meminerit; Piso 45.

ex: odium ... ex hoc ostenditur, quod hunc ruri esse patiatur; Sex. Rosc. 52. ex hoc (intellegi potest), quod ager decumanus ... desertus est; Verr. III, 120. ex hac re vel maxime (intelligi potest), quod in impios singulare supplicium invenerunt; Sax. Rosc. 69.

in: in hoc errat uno, quod existimat easdem vias ... esse munitas; Verr. III, 157. in hoc ipso ab eo vehementissime dissentio, quod ... res publica ... frui debet summi viri vita; imp. Pomp. 59. qui in hoc ipso ... me vehementer accuset, quod tam capitalem hostem non comprehenderim potius, quam emiserim; Catil. II, 3. ut in hoc sit ... laetatus, quod ea faceret; Phil. XI, 9. — hac una [in] re te mihi anteferri putas oportere, quod quaestor illius fueris; div. Caec. 61.

3. **ille:** a. nom.: illud optimo cuique metuendum, quod iste .. in iudicibus sit necesse est; Verr. II, 77. est illud amplissimum, ... quod hoc honore ... primum me ... adfecistis, quod prima petitione, quod anno meo; leg. agr. II, 4. illud ... pertimescendum (est), quod audaciae xvirali ... magna permittitur potestas; ib. II, 37. quamquam illud est egregium, quod hac lege ante omnia veneunt; ib. II, 71. illud acerbissimum est, quod habet eos accusatores ..; Muren. 56. erat illud absurdum, quod ... non intellegebat ..; Sulla 31. illud me commovet, quod sibi in Lupercis sodalem esse Caelium dixit; Cael. 26. illud . . fundavit imperium, ... quod ... Romulus ... docuit etiam hostibus recipiendis augeri hanc civitatem oportere; Balb. 31. illud .. geminum,

.. [illegible] me domo mea expulistis, Cn. Pompeium [illegible] compulistis; Piso 16. multo illud [illegible] molestissimum est), quod ... contra di[illegible] est. Planc. 5. illud ... debet valere, [illegible] idem: ib. 22. perturbat me ... illud, [illegible] timere desino; Deiot. 4. maximum [illegible] quod dictaturae nomen sustulisti; Phil. [illegible] audaciae tuae, quod sedisti in [illegible] ordinibus: ib. II, 44. miserrimum [illegible] quod ille latronibus suis pollicetur .. [illegible] VII, 9. tum illa maxime (regia sunt), [illegible] nummum nullum dedit, quod eam [illegible] non repudiavit, quod ... [illegible] quod caerimonias ... pollui non [illegible] 29. illa ... magna sunt, quod [illegible] ... subaccusare voluisti; Planc. [illegible] sunt notanda, quod ... palam secum [illegible]: Phil. V, 17. — accedit illa quoque [illegible] quod a ceteris fortitan ita petitum sit; [illegible] illa res me || me res || ... conso[illegible] quae videtur esse accusatio mea, [illegible] accusatio quam defensio est existi[illegible] 5. una illa (ratio est), ... [illegible] etiam [illegible] se et irrisos ab iudicio [illegible]: Verr. III, 30. illa macula, [illegible] non modo adhuc poenam nullam [illegible] ... regnat; imp. Pomp. [illegible] consolatur, quod vos de cri[illegible] audire consuestis ..; Cluent. 3. illa [illegible] magis est timenda, quod vivus exierit; [illegible] II [illegible] illa (vis est), quod tribunus [illegible] mentavit? an quod ... non se [illegible] 40. ne illa causa fuerit, ... [illegible] testatus est; Phil. II, 28. illud [illegible] accedit incommodum, quod M. [illegible] Quinct. 3. est magnum argu[illegible] illud maximum, quod illis ipsis [illegible] inquam, ipsis ... bona patria [illegible] Bidinis tradidit; Verr. II, 59.

[illegible] illud [illegible] novum .. cognoscetis, quod [illegible] constitui; Verr. a. pr. 55. illa nimis [illegible] praeterea, quod ... manu sua occidit; [illegible] magis illud timeo, ... quod illum [illegible] potius quam quod eiecerim; ib. II, 15. [illegible] illud etiam, ... quod ... nuntiatur [illegible]: har. resp. 62. *refutati etiam illud, [illegible] te metuere*; Scaur. c. 2, § 4.

[illegible] illam *causam*, quod illud voluntarium [illegible] accepit: Planc. 89.

[illegible] ornatius esse illo nihil potest, quod [illegible] tabellam vindicem tacitae libertatis ... [illegible]: leg. agr. II, 4. nihil gravius illo, quod [illegible] imperatorem ... contumeliosum est; prov. cons. 32.

4. **Ist a. nom.**: quod ea studiose coluit, id erit ei maxime fraudi; Sex. Rosc. 49. an quod diligenter defenditur, id tibi indignum facinus videtur? ib. 148. quod tota Sicilia, quod omnes Siculi, omnes negotiatores, omnes publicae privataeque litterae Romae sunt, nihilne id valebit? Verr. a. pr. 20.

b. acc.: quod ausus est, quod speravit sese apud talis viros aliquid posse, ... id ipsum queror. Sex. Rosc. 141. quae (res publica) non modo id habet in se mali, quod tot civis atrocissime sustulit; Sex. Rosc. 154. quod tua sponte ... iura provinciae Siciliae mutaveris, id reprehendo; Verr. III, 17. quod quidem apud Graecos Graece locutus essem, id ferri nullo modo posse; ib. IV, 147. quod te esse in re publica liberum es gloriatus, id ego et fateor et laetor et tibi etiam in hoc gratulor; Planc. 91. quod .. edictum D. Bruti ... propositum sit ... quodque provinciam Galliam citeriorem ... in senatus potestate retineat, *id eum* ... recte ... fecisse et facere; Phil. III, 37. quod .. bellum privato consilio susceperat, id ... comprobastis; ib. V, 28.

ob: ob eam causam laborat, ... quod ea condicione ... se in eis || in his || terris conlocatam esse arbitrator: Font. 45. ob eam causam, quod ... de multorum vitiis cogitabamus; Cael. 29. ob eam ipsam causam, ... quod is meam salutem ... texisset; Planc. 1. ob eam causam, quod immemor beneficiorum ... fuisset; Phil. II, 27. quod C. Caesar ... milites veteranos ad libertatem ... cohortatus sit ... quodque legio Martia atque quarta || quartaque | ... libertatem populi Romani defendant .. et quod C. Caesar ... Galliae provinciae ... subsidio profectus sit, ... ob eas causas senatui placere ..; ib. V, 46.

c. abl.: eo quod: f. eo, B, I. Quinct. 17. Verr. I, 22, 52. III, 63. — II (13 Et.) B. II, S. 203, b. || et || ea re quidem, quod aliter condemnari reus .. non potest; Verr. I, 25. confitere te huc ea spe venisse, quod putares hic latrocinium ... futurum; Sex. Rosc. 61. eo nomine, quod ille ob rem iudicandam pecuniam accepisset, quod in C. Herennio, quod in C. Popilio senatoribus, .. quod in M. Atilio .. hoc planum factum sit || est ||, .. quod inventi sint || sunt || senatores, .. quod inventus sit || est || senator; Verr. a. pr. 38.

de: cum videat sibi de eo, quod coierit aut consenserit, causam esse dicendam: Cluent. 153. quod ... verba fecerunt, ... de ea re ita censes; Phil. III, 37. quod ... verba fecit de re publica, de ea re ita censuerunt, uti ..; ib. VIII, 14. quod ... verba fecit de litteris, ... de ea re ita censeo; ib. X, 25.

ex: non ex eo ... iudicavit, quod ostendi istum decumas ... vendidisse? Verr. III, 142. ex eo intellegi potest, quod vos de ea re iudicare non debetis, deinde quod Sulla ipse ita tulit de civitate, ut ..; Caecin. 102. ex eo, quod Scamander reus erat factus; Cluent. 66. ex eo possumus, quod res publica nos coniunxit cum bonis; Milo 21.

in: erunt qui [et] in eo || quoque || audaciam eius reprehendant, quod .. quantum commodum fuerit frumenti decumani detraxerit; Verr. I, 11. *ne* in eo reprehendar, quod hoc tempore respondeo; Tull. 4. in eo est (crimen), quod non licuerit imperare, aut in eo, quod non opus fuerit navibus, aut in eo, quod nulla ... classis navigarit; Flacc. 27. in eo reprehendit, quod gratum praeter modum dicat esse; Planc. 82. in eo me reprehendisti, quod nimium multos defenderem; ib. 84. quod me ... negasti, in eo neque te ... patiar errare; ib. 91. quod .. dicere ausus es, ... in eo ... errasti; Phil. II, 23.

pro: sin autem ... pro .. eo, quod summa res publica in huius periculo temptatur, haec omnes vindicarent; Sex. Rosc. 148. pro eo, quod se non suis commodis ... natum esse arbitrabatur; Cluent. 43.

5. **iste**: omnis ista celeritas, ... quod inquisitionem, quod priorem actionem totam sustulisti; Scaur. 30.

6. **nihil**: nihil est quod quisquam aut tam stultus aut tam improbus sit; Sex. Rosc. 138. nihil erat quod ullum praeiudicium vereretur; Verr. III, 153. nihil est quod ... proferas; nihil est quod ... conligas: ib. V, 131. nihil est ... quod excellens ingenium requiratur; Caecin. 5. nihil est quod quisquam ... arbitretur; ib. 73. nihil fore quod Capuam timeremus; leg. agr. II, 88. nihil est quod ex tanto comitatu ... me unum abstrahas; Sulla 9. nihil est quod populus a delectis .. dissentiat; Sest. 104. nihil est quod eum de provincia devocent; prov. cons. 29. nihil esse quod praesidium consulum implorarem; Piso 12. nihil .. est quod populo supplicetur, nihil quod diri-

itio, nihil quod ... renuntiatio [suffragiorum] ɩspectetur; Planc. 14. (vgl. II. honestus).

7. **quis:** a. nom.: mirari quid sit quod ... ɪrrexerim; Sex. Rosc. 1. quid est quod diligenter onficiamus tabulas? Qu. Rosc. 7. quid est quod eglegenter scribamus adversaria? ib. quid est uod tu alios accuses? Verr. II, 49. quid .. erat uod vectigalibus prospiceret? ib. III, 128. quid rat quod corrumperet? ib. 158. quid ... est uod .. liberum possit habere ..? ib. 227. quid rat quod ... quereretur? ib. IV, 43. quid erat uod confirmabat ..? ib. quid erat quod corrumperet? ib. 158. quid est quod aut de re aut de erficiendi facultate dubitemus? imp. Pomp. 69. quid est quod ... plura dicamus? Cluent. 59. quid .. est causae quod .. nostra defensio audiaur ..? ib. 93. quid erat quod .. Oppianicum oena adfectum ... timeret? ib. 170. quid est quod meam defensionem latio legis impediat? Muren. 5. quid est .. quod iudicat per istum uerum? Sulla 51. quid est quod de eius civitate lubitetis? Arch. 10. quid est quod possimus de Syria Macedoniaque dubitare? prov. cons. 3. quid esset quod ... satis multi cives ... invenirentur ..; Sest. 1. quid est quod ... coronam illam lauream tibi ... decerni volueris? Piso 58. quid est .. quod te supplicationes totiens iam decretae ... delectent? ib. 59. quid est quod de voluntate caelestium dubitare possumus? Phil. IV, 10. quid est ... quod gemas hostem Dolabellam iudicatum? ib. XIII, 23. miror, quid sit, quod ... te nobis varium reliquit; Fr. C. 6.

b. acc.: quid fecerat, quod eum ... interficere voluistis? dom. 59.

c. absolut: quid, quod salus sociorum summum in periculum ... vocatur? imp. Pomp. 12. quid, quod Staienus est condemnatus? Cluent. 99. quid, quod ... subsellia vacuefacta sunt, quod omnes consulares ... reliquerunt? Catil. I, 16. quid, quod tu te ipse in custodiam dedisti? quod ... te habitare velle dixisti? ib. 19. quid? quod habes nomenclatorem? in eo ... decipis || quid? quod habes nomenclatorem, in eo ... decipis ||? Muren. 77. quid? quod cum admoneris ... ita salutas? quod || quid || ... multo salutas neglegentius? ib. quid? quod ... iacuisti? quod populari || quid? quod populari || illi sacerdoti ... misisti? quod ... Samothraciam te ... contulisti? quod || quid? quod || ... iacuisti maerens ..? quod || qui || ... Beroeam profugisti? Piso 89. quid, quod abrogatur legibus Caesaris? Phil. I, 23. quid vero, quod in contione dicere ausus est? ib. V, 21. quid, quod a senatu dantur mandata legatis? ib. VI, 6. quid, quod ne cum eis quidem expertus es? Fr. B. VI, 47.

V. **nach Adverbien:** adeo: adeo, quod ille Oppianico familiarissime est usus, potius etiam simultas; Cluent. 172.

hinc: hinc omnes intellegere potuerunt, quod ex tota societate ... solus tu inventus es; Sex. Rosc. 87. hinc illa Verria nata sunt, quod ... Cominium protrahi iussit; Verr. IV, 24. licet hinc intellegatis, quod etiam moleste fero; Catil. II, 4. hinc intellegi potest, quod bello vacationes valent, tumultu non valent; Phil. VIII, 3. hinc intellegi potest, quod ego unus relictus ... contudi ... audaciam; ib. XIII, 29.

idcirco: idcirco, ... quod is ... pecuniam accepisset; Cluent. 135. idcirco praetereo, quod te ipsum non libenter accuso; Sex. Rosc. 94. quod homo nequam ... in iudicium sit adductus, idcirco ..; Cluent. 97. idcirco .. quod nemo quemquam tam audacem, tam amentem, tam impudentem fore arbitrabatur; Verr. I, 1. idcirco, .. quod ascriptum est eam pecuniam datam; ib. II, 143. idcirco postulo, quod te aliquid censeam praeterire oportere; Tull. 6. idcirco, ... quod contra aliam legem commiserat; Cluent. 92. quod enim eum tibi quaestoris in loco constitueras, idcirco tibi amicum in perpetuum fore putasti? Verr. I, 77. quod adversariis nihil credimus, idcirco..; Qu. Rosc. 6. idcirco, ... quod me esse gratum crimineris; Planc. 78. idcirco quod vitae ratio cum ratione vitae decerneret; Quinct. 92. idcirco, ... quod nudi in conviviis saltare didicerunt; Catil. II, 23. idcirco, ... quod non ab omnibus ... dissentiam; Planc. 91. quod pecuniam non dedisset, idcirco ... iniuria adfici; Verr. V, 17. quod bona, quae Roscii fuerunt, tua facta sunt, idcirco hunc illius filium studes perdere? Sex. Rosc. 145. idcirco, ... quod eorum labore est factum ..; leg. agr. II, 9. non idcirco, ... quod planum fecerint, ... sed quod iudicibus probaverint; Cluent. 98. idcirco, ... quod homo minus idoneus habetur; Caecin. 24. quod haberet ille tris filios, idcirco ..; Cluent. 27. idcirco, .. quod hic classem habuisset; Flacc. 31. quod .. habebat .. quid sequeretur, idcirco ..; Phil. II, 38. idcirco, ... quod in tanto sibi scelere ignoverit; har. resp. 37. idcirco, ... quod omnia laus occupavit; Muren. 12. quod oderat .. inimicum, idcirco ..; Cluent. 170. quod rostra iam diu vacua ... oppresserat, ... idcirco ..; Cluent. 110. quod iure agere cum Epicrate nihil possent ... idcireo ..; Verr. II, 59. idcirco praetereo, quod ne nunc quidem sine fletu commemorare possum; dom. 97. idcirco, ... quod .. ex arca proferebas; Qu. Rosc. 29. idcirco, ... quod illud iudicium corruptum per eum putabatur; Cluent. 92. idcirco, .. quod eorum conatus impios ... repressi; Sulla 29. idcirco, ... quod homines ... numerum requirebant; Verr. V, 157. idcirco, ... quod sit ipsis reservata (causa); leg. agr. I, 12. idcirco, .. quod iste certe statuerat ac deliberaverat non adesse; Verr. I, 1. idcirco, ... quod sunt foederati; ib. V, 49. idcirco, .. quod ab eodem in honoris contentione superata est (amicitia); Muren. 8. idcirco omitto, quod non gravissima sint; prov. cons. 6. quod supplicium ... sumpseris securique pecusseris, idcirco ..; Verr. V, 133. idcirco, ... quod de reditu meo nihil timerent; Planc. 71. idcirco feci, ... quod videbam ..; Cluent. 145. quod viderim mihi auxilium non deesse, idcirco ..; Planc. 86. idcirco turpis haec culpa est, quod duas res sanctissimas violat; Sex. Rosc. 112.

ideo: te ideo non tradidisse, quod iam addixisses Apronio; Verr. III, 151. ideo, ... quod in aliis rebus non adderent; Tull. 43. ideo, ... quod ... numquam malum nuntium audisset; leg. agr. II, 82. ideo praeteribo, quod mensas Delphicas ... abstulit; Verr. IV, 131. ideo, ... quod et perpaucis et minime obscuris litteris continetur (res); Muren. 28. ideo || adeo ||, ... quod ex his studiis haec quoque crescit oratio; Arch. 13. ideo, .. quod ex illa parte id dicit; Caecin. 24. ideo quod ... id iam mala consuetudine dissolutum est; ib. 6. ideo quod prima illa res ad meum officium pertinet; Sex. Rosc. 36. ideo quod eum ... avarum possumus existimare; Verr. III, 190. ideo, ... quod ... nullo modo possunt discrepare; Muren. 28. hoc si vobis ideo levius videtur, quod putatis onus esse grave; Verr. I, 22. ideo, ... quod putarent ..; Tull. 43. ideo disputabo, quod hunc statum rei publicae ... defendendum putem; leg. agr. III, 4. quod moram supplicio quaereret, ideo ..; Verr. V, 165. quod sciret sibi crimini datum iri, ... ideo ..; ib. 73. ideo quod communis est causa; ib. I. 153. ideo quod ... natura non tam propensus ad miseri-

...cordiam quam implicatus || implacatus || ad severitatem videbatur; Sex. Rosc. 85. ideo, ... quod .. manum vidisset; Verr. V, 113.

praeterquam: praeterquam quod ne id quidem ... facere potuisti? dom. 51. praeterquam quod a senatu desciverat; har. resp. 41.

propterea: propterea laudantur, quad pro ... libertate arma ceperunt; Phil. X, 15. propterea quod integris amicitiis officium praetermissum imprudentiae ... excusatione defenditur; Fr. E. 2.

2. **propterea**, II (50 St.) B. III, S. 810.

VI. [illegible] Satz: quod me ambitio ... ab omni illa cogitatione abstratebat; Sulla 11. quod ex aede Minervae hoc et illud abesset; quod ex aede [illegible]: quod ex aede Liberi; Verr. IV. 140. pecuniam acceperit: Cluent. 90. is pecuniam accepisset; ib. 131. is legionem quartam ad Caesarem adduxerit: Phil. V. 52. additum est DOLO MALO; Tull. 31. Arretinis adempta civitas esset; Caecin. 97. omnino Marcellorum nomini tota illa provincia adiuncta est; div. Caec. 18. QUOD VIGILANTER PROVINCIAM ADMINISTRASSET; Verr. IV, 144. contra auspicia adoptatus esses; dom. 40. eum sibi Achaei patronum adoptarant; div. Caec. 64. C. Cassium et Brutos patronos adoptassent; Phil. II, 107. contra auspicia essent acta; dom. 40. mihi gratias egistis; Catil. IV, 5. ais .. non plus me Plancio debere; Planc. 68. in annonae caritate quaestorem ... senatus amovit; har. resp. 43. plebes ... otium amplexatur || malexatur ||; Sest. 104. praeclare hunc imitari se ... animadvertit; Qu. Rosc. 20. iste nec in Volcatium nec in Bidinos animadvertit; Verr. II, 58. aut non animadvertebat ... aut facilem sibi fore ... reditum arbitrabatur; Scaur. 31. Epicrates appellatus omnino non erat; Verr. II, 59. quod .. non diu Scipionis appellarentur; ib. II, 87. legati quod erant appellati superbius; imp. Pomp. 11. primum, quod omnium nationum exterarum princeps Sicilia se ad amicitiam fidemque populi Romani applicavit; Verr. II, 2. nemo quemquam tam audacem .. fore arbitrabatur; Verr. I, 1. Sacerdotis iudicium improbare istum ausurum non arbitrabatur; ib. II, 68. sociorum [illegible] arbitrabatur; ib. 169. illorum culpa se minus commode audire arbitrarentur; ib. III, 134. illi [illegible] esse arbitrabantur; Font. 9. eius [illegible] iudicia minus iam probari populo arbitrabantur; Cluent. 77. se perfunctos iam esse arbitrabantur; ib. 116. se in senatu tuto non esse arbitrabantur; dom. 6. illi ... ordinem se ornare ... arbitrabantur; Planc. 24. quod ... ardebat studio illius belli; Deiot. 29. auctor illius iniuriae fuisse arguebatur; Verr. I, 85. quod id in [illegible] se quaerat nihil attinet; Caecin. 58. imperii nostri ... monumenta evertere atque asportare ausus est; ib. IV, 88. aut ... non tantum audent .. aut ... deseruntur; Cluent. 183. esset ausus ... [illegible]; Sest. 29. QUOD IN AGRO LATINIENSI AUDITUS EST STREPITUS CUM FREMITU; har. resp. 20. [illegible] Antonii adflictam maestitia audiebam; Phil. XII, 2. ipse tabulas averterit; Caecin. 17. QUOD PER VIM ET [AUT] METUM ABSTULISSET; Verr. III, 152. vas ... esset ablatum; ib. IV, 32. — QUOD IN VIRGIS NEMINEM CECIDISSET; Verr. IV, 144. laude populari ... caruerunt; leg. agr. II, 1. quod † sermo hominum ad memoriam patrum [virtute] celebretur || quam sermo ... virtutem celebret ||; Rab. Post. 2. eum et ceteros ... in custodiam dandos censuistis; Catil. IV, 5. innocentem circumvenerit; Cluent. 90. quod .. te ... designatum consulem cogites; Verr. V, 175. eos in iudicando nimirum sui iuris sententiaeque cognosset; ib. I, 18. Verrem artificii sui cupidum cognoverant; ib. IV, 30. Siciliam vexatum ... esse cognorat; ib. 73. P. Lentulum se abdicare praetura coëgistis; Catil. IV, 5. eum non solum colebant ..; Arch. 6. eorum hominum fidei tabulae publicae ... committuntur; Verr. III, 183. quod ... commissa res esset ab uno; Caecin. 62. ceterae civitates suis solum incommodis commoventur; ib. III, 103. Philodamus cum filio condemnatus sit; ib. I, 83. in se tantum crimen invidiamque conflaret; Verr. II, 73. et familiae congregantur et magnitudo servitii perspicitur; ib. V, 29. omnes boni ... suam salutem cum mea coniungunt; Sulla 29. stomachum suum damno Tullii *explere* conatus est; Tull. 15. agrarios concitare conatus est; Catil. IV, 4. erat consecratus; Verr. IV, 4. eisdem litteris illius praetura et tua quaestura consignata sit; div. Caec. 28. deinde quod ita constituit id ipsum iudicium; Quinct. 9. ea ... auctoritate erant ... Ser. Sulpicii constituta; Phil. IX, 7. quod ... Avillium cum eo fuisse ... constabat; Cluent. 38. constat nobilissimas virgines se in puteos abiecisse; prov. cons. 6. huius ipsius in illum ordinem summa officia quaesturae tribunatusque constabant; Planc. 24. isdem moenibus contineremur; Catil. I, 19. periculosissimum civile bellum ... ad pacem .. convertit; Phil. V, 40. bonis placere cupiebam; Sest. 133. — in quos testimonia dixisti .. damnati sunt; Sulla 21. reus satis dare non deberet; Quinct. 29. neque pecunia debebatur et ..; ib. 60. iste aliter atque ut edixerat decrevisset; Verr. I, 119. meo nomine supplicationem decrevistis; Catil. IV, 5. severe de religione decerneret; dom. 104. est postridie decretum; Sest. 129. quod ... nondum decesserant; Muren. 37. quod ... omnes huic se uni dediderunt; imp. Pomp. 46. ille quod pudicitiam liberorum, hic quod vitam patris famamque sororis defenderat; Verr. I, 76. sociorum commoda ac iura defendi; ib. II, 166. existimaris me ... defensurum; Cluent. 143. quod ... legio quarta ... senatus auctoritatem ... defendat; Phil. III, 39. quod ... locum sibi nullum definiunt; leg. agr. I, 7. eum multo magis figura et liniamenta hospitae delectabant; Verr. II, 89. eius ingenio studiisque delector; Ligar. 8. sibi iste Mamertinos delegerat; Verr. II, 185. quod ... ad accusandum descenderit; Cluent. 110. in tabulis ... officium desiderat; Font. 2. ipsum (ius) non de summa frumenti detractum est; Verr. IV, 20. iterum iam dico; Quinct. 19. saepe ... dixisti; ib. 43. non alius potius diceret; Sex. Rosc. 59. antea causam publicam nullam dixerim; ib. is Ephesi se quaestorem vi prohibitum esse dicebat; Verr. I, 85. in tribunatu dixisset contra alicuius hominis nobilis voluntatem; ib. 155. eam (hereditatem) palaestrae commissam esse dicant; ib. II, 36. quod .. contra rem publicam sensisse eum inimici et accusatores eius dicerent; ib. 113. iniquam legem novamque dixisset; ib. III, 51. eo ipso die Syracusae ... captae esse dicuntur; ib. IV, 151. eius vilicos ... tibi in suspicionem venisse dixeras; ib. V, 15. quod cives Romani iniuria adfecti, quod navicularii retenti, quod mercatores spoliati dicerentur; ib. 149. antea nihil in istum dixi; Tull. 4. is Habiti familiarem Iunium esse dicebat; Cluent. 55. ab eo rem publicam violatam diceret; Cael. 78. eius in me meritum tibi etiam ipsi gratum esse dicebas; Planc. 78. me tecum iracunde agere dixisti solere; Phil. VIII, 16. is ab sociis unice diligebatur; Planc. 24. eos ... diligo; Phil. I, 8. patrimonium unius incommodo dimittetur || dimittitur ||; Caecin. 75. quod ... sermo est tota Asia dissipatus; Flacc. 14. idem pecunias .. faenori dabat; Verr. II, 170. portorium non esset datum; ib. II, 176. HS ∞∞

milia divisoribus ... dedisti; ib. IV, 45. iste .. monumenta .. ex fanis religiosissimis ... non dubitarit auferre; ib. I, 11. publicum populi Romani signum ... non dubitavit auferre; ib. IV, 88. quod || cum || novem tui conlegae sibi timendum esse duxerint; Vatin. 17. principum munus esse ducebat resistere .. levitati multitudinis; Milo 22. — edixerat; Verr. III, 38. iit ad arma; Rabir. 28. erat ereptum ab aratoribus (frumentum); Verr. III, 179. tu eius modi evasisti non in hominis luxuriosi ... disciplina educatus; ib. III, 16. lege excipiuntur tabulae publicanorum; Verr. II, 187. innocentem in hominem ... singulare supplicii genus excogitavit; ib. IV, 88. existimo ... vos ... parem Sestii causam existimaturos; Sest. 87. ita existimabam tempora rei publicae ferre; Piso 5. laudem adulescentis propinqui existimo .. ad meum .. fructum redundare; Ligar. 8. ego exspecto .. te ita illud defendere; Verr. III, 151. — tecum una fecerit; div. Caec. 34. quod .. iudicium .. de compromisso factum erat; Verr. II, 66. is non absens reus factus esset; ib. 109. audacissime fecerunt; ib. III, 206. QUOD VERBA FACTA SUNT; ib. IV, 143. >< vi aut clam factum sit; Tull. 53. vis Caecinae facta non est; Caecin. 41. idem faceret; ib. 67. illud repente erat factum; Cluent. 74. epigramma in eum fecisset; Arch. 25. quod ... versum fecerit; Piso 72. aedilis non sis factus; Planc. 9. ita factus est; Phil. II, 10. natura fert || adfert ||; Muren. 4. legem de ambitu tuli; ib. 5. cum eo conlega tulit (legem); Phil. V, 9. ita domus ipsa fumabat ..; Sest. 24. — ita rem publicam gerit; Phil. II, 10. — habent propinquam fidelem .. provinciam; Verr. II, 6. causa prorsus quod disputari posset nihil habebat; ib. II, 55. in omnium || qui in omnium || fere finibus possessiones habent; ib. III, 108. Mamertini [materiam] non habent; ib. V, 47. quod ... subsortitionem eius in eo codice non haberet; Cluent. 91. quod id non habet, quod eius non fuit; Flacc. 56. — eum quis ignoret; Verr. V, 168. per te imperii ius ... imminutum est; ib. IV, 20. ei plus frumenti imperabatur; ib. III, 57. eis navem ... imperarint; ib. V, 49. quod fistulas ... praecidi imperarat, quod in clivo Capilino improborum civium *; Rabir. 31. quod ... classis pulcherrima ... incensa est? Verr. III, 186. intellexisti .. te ... effugere non posse; ib. IV, 44. quod ... in eorum potestatem portum futurum intellegebant; ib. V, 98. intellegebam; Tull. 1. intellegerent indicem ... esse corruptum; Cluent. 23. videlicet intellegebant ..; Catil. IV, 8. quod .. intercessisset contra legem Corneliam; Verr. I, 155. tuas rationes communibus interponis; Phil. VIII, 12. intueor ... ornamenta rei publicae; prov. cons. 22. iste || unus || inventus est; Verr. I, 7. quod ... nullum ... non modo factum, sed ne postulatum quidem iudicium invenitur; ib. III, 33. mihi inviderent; Quir. 13. peccare ipsos ... iudicarent; Verr. III, 134. [quod inermi armati iudicarentur; Caecin. 62.]. quod ... ea (vectigalia) ... ne retineri quidem potuisse iudicabuntur; leg. agr. I, 3. quod ... iudicarunt sine meo reditu rem publicam salvam esse non posse; dom. 99. in legem non iurasset; Cluent. 91. 96. — neque fraudandi causa latitasset neque exitii causa solum vertisse diceretur; Quinct. 86. ab ea urbe transmissio in Graeciam laudabatur; Phil. I, 7. quod ... id Sex. Roscio facere non licet; Sex. Rosc. 77. urbem incendiis ... liberassem; Catil. III, 15. — primum quod ... iudicium prius de probro quam de re maluit fieri; Quinct. 9. omnia iudicia ... fieri mallet; ib. 85. semper in amicitia fideque mansissent; Verr. II, 90. eam (patriam) a me servatam esse meminissent; Phil. II, 60. ita de me meriti sunt illi ipsi ..; Planc. 56. metuebant ... ne reliquas fortunas omnis amitterent; Verr. III, 121. eos metuunt; Cluent. 169. et pudor tuus moderatur orationi meae et meum erga te ... beneficium tueri debeo; Cael. 7. eos cum Philodami dignitas tum iniuriae magnitudo movebat; Verr. I, 67. omnes religione moventur; ib. IV, 132. — sine sensu nascimur; Catil. III, 2. in portu Syracusano piraticus myoparo navigavit? Verr. III, 186. et ipsum patricium esse et a patriciis prodi necesse est; dom. 38. negabas quemquam deici posse; Caecin. 90. accusator nolit tam diu quam diu liceat dicere; Verr. I, 25. quod ... ipse in oppidum noluit accedere; ib. IV, 51. eius improbitatem versari in re publica nollet; Cluent. 85. ire noluerunt; Deiot. 23. hominem non nominat; Verr. I, 116. multa eius ludorum genera noratis; ib. III, 156. nosset tuum istum morbum; ib. IV, 29. — vadimonia obisset; Qu. Rosc. 38. [quod is ob rem publicam mortem obierit; Phil. IX, 16.] mihi discessum obiecisti meum; Vatin. 6. est obiectum; Cael. 5. Catilinae familiaritas obiecta Caelio est; ib. 10. aes alienum obiectum est; ib. 17. homines in tuo negotio Latine obliviscerentur; Caecin. 62. eum codicem obsignassem; Verr. I, 149. mihi meae (litterae) ... obfuissent; Planc. 85. alterius patroni testamento obtemperasset; Verr. I, 128. C. Memmium occidit; Catil. IV, 4. me .. non occideris; Phil. II, 5. hominem odisset; Cluent. 85. oderunt; ib. 169. nondum perfectum templum offenderant; Verr. IV, 64. quod ... quaeri oporteat; ib. V, 11. — eum negotii totius ... paenitebat; Tull. 16. quemquam clarum hominem ... violari .. patiuntur; har. resp. 46. virtute industriaque perfecisti, ut ..; Muren. 16. peremptum esset ... id exemplum; Planc. 54. eiusdem mulieris dolorem ... sunt persecuti; Cael. 71. ita tibi persuaseris; Vatin. 38. et ad graviores res pertinet et ... vim requirit; Caecin. 6. nondum ad propositum mihi finem honoris perveneram; Sulla 11. quod ... nihil petivit; Quinct. 41. Lentulo ... urbem incendi placeret; Catil. III, 10. ceterorum neque dictum obscurum potest esse ... neque temere dicto concedi; Sex. Rosc. 3. innocens ... absolvi potest; ib. 56. ne pii quidem sine scelere esse potuerunt; ib. 66. ferre novos homines non potuerit; Verr. I, 35. eius avaritiam cives Romani ferre non potuerunt; ib. 70. decumanorum iniurias ferre non poterat; ib. III, 55. ea proxime accedi poterat; Caecin. 21. populus ... sacerdotia mandare non poterat; leg. agr. II, 18. quod .. deduci de sententia possunt; Catil. II, 18. illi ne auditores quidem gloriae, ego etiam spectator meae laudis esse potuissem; dom. 64. tu iure eandem sororem et uxorem appellare possis; ib. 92. omnes enumerari nullo modo possent; Planc. 74. desiderium tui discidii ferre non posset; Phil. II, 45. nulla vi moveri neque deleri potest (sanctitas sepulcrorum); ib. IX, 14. vestra virtus ... sepulta esse poterit; ib. XIV, 33. ita postulatur ab hominibus; Verr. III, 4. alteri illum honorem conlega, alteri mors praeripuit; Piso 62. optimi ... cuiusque animus ita praesentit in posterum ..; Rabir. 29. is ei loco praeerat; Verr. IV, 92. non suis, sed suorum peccatis criminibusque prematur; ib. II, 49. quod ... libertus statim ... Romam est profectus; Scaur. 12. ex edicto professus non esset; Verr. III, 39. te non prohibuerit; div. Caec. 35. QUOD PRAEDONES PROCUL AB INSULA SICILIA PROHIBUISSET; Verr. IV, 144. a corpore tuo prohibentur; Phil. II, 116. putabam tum denique recte iudicari posse; Verr. II, 1. gravius in istum fore putabant; ib. 160. sua

interesse putabant; ib. 172. quod ... disceptari posse non putarunt; Cluent. 94. sibi eum ... inimicum putant esse; ib. 116. eam necesse putas esse in consulis corpore defigere; Catil. I, 16. quod ... luctuosum rei publicae fore putavi; Quir. 13. [quod acta illa ... labefactari ... putabant; Sest. 40.] et ab industria plebem ad desidiam avocari putabant et aerarium exhauriri videbatur; ib. 103. non nulli ... quiddam incredibile dicere putabantur; Balb. 3. Q. Ancharium non esse successurum putares; Piso 89. mare refertum fore praedonum putaret; Rab. Post. 20. hunc iam interfectum putarent; Milo 29. me de ementitis auspiciis ... putares esse dicturum; Phil. II, 88. quicquam stabile ... in regno putas; ib. VIII, 12. — iam diu nihil quaesierat; Cluent. 71. questus es pluris te testis habere; Planc. 54. — recusabat; Verr. III, 56. domum eius exornatam et instructam fere iam iste reddiderat nudam atque inanem; ib. II, 84. omnis || fere || frumenti copia ... penes istum esset redacta; ib. III, 171. forum Syracusanum .. sanguine redundavit? ib. 186. QUOD ... FALSUM SENATUS CONSULTUM RETTULERIT; dom. 50. quod ... urbem ipsam solutam ac debilitatam reliquerunt; leg. agr. II, 91. illum ... reliquissent; Phil. VII, 10. omnis ... removerat atque abduxerat; Verr. V, 71. horum ... vestigia ... reperiuntur deorum; ib. IV, 107. in hoc uno denique falsae infamiae finis ... reperiatur; Cluent. 7. in eo me reprehendisti; Planc. 84. suos amicos .. ipse [Verres] retineret in consilio; Verr. II, 71. diligentissime rogabat; Planc. 24. — haec iure civili saepta sunt; Caecin. 75. mihi cum Aletrinatibus vicinitatem ... esse sciebat; Cluent. 49. quod homines iam tum coniuratos cum gladiis in campum deduci a Catilina sciebam || quod ab hominibus cum gladiis in campum deduci Catilinam sciebam ||; Muren. 52. quod ... rem frumentariam translatam sciebat; Sest. 39. eo die scires de caelo esse servatum; Vatin. 15. primus scivit legem de publicanis; Planc. 35. ita scribit; Verr. III, 35. scriptum est inani in basi; ib. VI, 127. non suae decuriae munere ... sedisset; Cluent. 103. quod .. in illo loco ... circumfusus sedet; Milo 71. te ... a debita tibi peste seduxit; Phil. XIII, 22. hostes ... oppressi serviunt; Catil. IV, 22. [quod servata (est gens); Flacc. 69.] ceteri ... pecuniae cupidiores esse solent; Cluent. 28. causa quaeri solet adoptandi; dom. 36. se similem esse Catilinae gloriari solet; Phil. IV, 15. permultis civitatibus pro frumento nihil solvit; Verr. III, 169. populo non solvebat; Flacc. 43. honorum possessio spectetur non in aliqua parte; Quinct. 89. ipse ad imperatorias laudes ... spectaras; Vatin. 24. quod iam || quoniam || statutum a nobis est; leg. agr. II, 40. e lege subsortitus .. non esset; Cluent. 96. ipsi .. multis ... subvenissent; Scaur. 46. tibi succederetur; Piso 85. Gabinio non succederetur; ib. quod ... non satis erat ... inspexisse; Quinct. 17. acres sint; Sex. Rosc. 56. neque Romae multis annis fuerit; ib. 79. animus aequus est; ib. 145. et reus is est || res eius est ||; Qu. Rosc. 15. erat summa innocentia et integritate; ib. 26. Roscii fuit discipulus; ib. 29. cognitor fuisset; ib. 38. nobiles sunt; Verr. a. pr. 15. noti sunt; ib. tribuni plebis tum erunt; ib. 30. eius modi iudicia sint; ib. 41. et ex Sicilia testes erant ei; ib. I, 17. erat in aequitate prudentiaque Pisonis paratissimum perfugium; ib. 119. quod praesens esset || quod statim praesensisset ||; ib. II, 54. erant oppida mihi complura etiam reliqua quae adire vellem; ib. 65. erat innocens; ib. 68. rei privatae iudex esset; ib. 71. erant, ut dixi, eidem; ib. et id temporis erat et ille [pater istius] invenerat homines; ib. 96. aut nimium turpia aut parum credibilia sunt; ib. 180. erat Carpinatii nota ... societas; ib. 187. et recentissimus est (annus) et ab isto ita administratus; ib. III, 104. erat eius modi loco (urbs); ib. IV, 21. civis Romanus quod erat; ib. 48. erat difficili ascensu (oppidum); ib. 51. multae nationes testes essent; ib. 66. eius civitatis sum; ib. 81. patronusne quod erat? ib. 89. in media est insula situs (locus); ib. 106. in ea parte Fortunae fanum antiquum fuit; ib. 119. an quod ... iam antea bella fugitivorum fuerunt? ib. V, 7. neque bellum ... neque belli periculum fuit; ib. 42. erant carissimae (res); ib. 44. quod ... aditus ex alto est; ib. 84. erat terrestre praesidium; ib. 87. is est conventus; ib. 94. quod || quodque || facile factu fuit; Tull. 21. [quod erant plures;] Font. 39. is deteriore iur[illegible]e esset; Caecin. 18. erat ex eodem municipio; Cluent. 49. Oppianici ... nomen populo ignotum fuisset [illegible]; ib. 79. non quod alia res esset, ... sed tempu[illegible]s aliud; ib. 80. eo loco fuit; ib. 112. erat libertin[illegible]i filius; ib. 132. et princeps erat agrariae legis e[illegible]t truculentius se gerebat; leg. agr. II, 13. saluti[illegible]s certa laetitia est; Catil. III, 2. in hac causa vehe[illegible]-mentior sum; ib. IV, 11. L. Flacco esset [vehe[illegible]-menter] inimicus; Flacc. 14. iudicium lege no[illegible]n erat; ib. 50. alia quaedam in hoc facultas s[illegible]it ingenii; Arch. 2. cum .. haec ampla sunt, tu[illegible]m ... hoc maximum et periculorum incitamentu[illegible]m est et laborum; ib. 23. eae vestrae sint aetate[illegible]; dom. 36. obscurus non erat; har. resp. 40. era[illegible]t eo nomine; Sest. 21. erat eo tempore Gabin[illegible]ii tui competitor; Vatin. 25. equitis Romani filiu[illegible]s est; ib. 17. erat pater; ib. 24. eis aeque me[illegible]a salus cara fuerit; ib. 68. permagnum est alien[illegible]o debere idem quod parenti; ib. 72. in Creta fui[illegible]s-ses; ib. 85. erat in fide mea; ib. 97. erat nemi[illegible]ni dubium; Rab. Post. 4. [quod erat dictator Lanu[illegible]ii Milo; Milo 27]. heres erat; ib. 49. erat aliqu[illegible]d in utraque parte, quod probari posset; Ligar. 1[illegible]9. erant conscii; Deiot. 22. est amicorum ante d[illegible]i-cere ea; Phil. I, 26. sive quod Caesaris sacerd[illegible]s es sive quod mortui; ib. II, 110. eis auctorit[illegible]s senatus ... carissima sit et fuerit; ib. V, 5[illegible]3. erat domesticus (tumultus); ib. VIII, 3. erat Itali[illegible]e finitimus (tumultus); ib. cum M. Antonio fueri[illegible]t; ib. 33. quod erant familiares M. Antonii, qu[illegible]d domestici; ib. XII, 1. eius causa non sit ead[illegible]m quae Verris; Fr. A. III, 18. magistratus null[illegible]us erat; ib. B. VI, 25. illinc vivus surrexerit; Ve[illegible]r. I, 124. Volcatius ei non suscensuit; ib. II, [illegible]8. quod .. eandem voluntatem ... suscepisset; [illegible]b. IV, 145. ceterae (nationes) pro religionibus s[illegible]is bella suscipiunt; Font. 30. tantum ... scele[illegible]is impendere ... non suspicabar; prov. cons. 42. [illegible] sibi timerent; Quir. 13. classem Archelai || m[illegible]r-chilei || timeret; Rab. Post. 20. eorum simula[illegible]ra sanctissima C. Verres ... sustulisset; div. Caec. [illegible]3. signum ab sociis ... sustulit; Verr. IV, 88. urbe[illegible]m ... non sustulerunt; leg. agr. II, 91. quod . [illegible] sublatus erat e numero recuperatorum; Flacc. [illegible]1. ab eis nobis vita ... tradita est; sen. 2. — a[illegible]er Syracusanus ... vastatus est? Verr. III, 1[illegible]6. in eius quadriremi .. vectus esset; ib. V, 1[illegible]6. quod .. improbissime ... unum et idem frume[illegible]n-tum vendidisti; ib. III, 179. hereditas ei veniss[illegible]t; ib. II, 20. praeda ex illis bonis ad multos || n[illegible]on nullos || Syracusanos .. venerat; ib. II, 50. [illegible]in eius regnum ac manus venerat; ib. IV, 62. qu[illegible]od ... legati ... venerunt; imp. Pomp. 46. quod [illegible] eo venirem; dom. 7. venias; Phil. XIII, 47. s[illegible]nt veriti; Muren. 25. vereor ne ... putet; Fla[illegible]c. 13. in publicanorum causis ... versor; Verr. [illegible]II, 181. in eis || in his || rebus pro mea parte vers[illegible]r; ib. IV, 81. nondum penitus in re publica ver[illegible]a-bar; Sulla 11. intra moenia nefarius hostis [illegible]

versatus est; sen. 11. iam diu minus in foro nobiscum versatur; Cael. 3. lex Rupilia vetaret ..; Verr. II, 37. videbat istius censu stari nullo modo posse; ib. 138. eandem suam causam videbat esse; ib. V, 116. videret eum ... salvum esse non posse; Cluent. 85. filii nequitiam videret; ib. 141. quod ... fieri divortia ... vidimus; ib. 190. videbant ... urbem ipsam imperio domicilium praebere posse; leg. agr. I, 19. me non ut crudelem tyrannum, sed ut mitissimum parentem ... vident; dom. 94. quod ... et senatum et omnis bonos ... mutata veste vidi; ib. 99. et || ei || discordiam excitari videbant et ... spoliari rem publicam .. arbitrabantur; Sest. 103. videbam quibuscum hominibus ... viveret; ib. 24. quod ... non viderit; Ligar. 10. te consulem non vidit; Phil. II, 12. toti Asiae iure occisus videbatur istius ille verbo lictor; Verr. I, 72. videtur concedendum magistratibus nostris esse; ib. III, 190. eorum demolitio ... perdifficilis videbatur; ib. IV, 110. videretur || videtur || ad summam illius existimationem hoc iudicium pertinere; Caecin. 6. quod ... excurrere ex Africa, imminere [ita] fructussissimis insulis || in fructuosissimas insulas || ... videbatur; leg. agr. II, 87. vix videtur humani consilii tantarum rerum gubernatio esse potuisse; Catil. III, 18. quod ... commendati nobis esse videantur; Arch. 18. mihi magna res et iucunda visa est; ib. 28. in meo reditu spes otii ... sita videbatur; dom. 15. quod ... residere aliquod bellum semper videtur; ib. 61. quod vobis iste ... improbus, ... quod sordidus, quod contumax, quod superbus, quod fallax, quod perfidiosus, quod impudens, quod audax esse videtur || videatur ||; Piso 66. in litteris dandis ... vigilarat; Catil. III, 6. et in sortitione istius spem fortuna populi Romani et in reiciendis iudicibus mea diligentia istorum impudentiam vicerat; Verr. a. pr. 16. est victa (gens); Flacc. 69. adsiduus usus ... et ingenium et artem saepe vincit; Balb. 45. vindicarit (versum); Piso 72. religiones maximas violavit; Verr. IV, 88. cives Romani ... in illo oppido ... vivunt ac negotiantur; ib. IV, 93. ego viverem; Catil. I, 9. mihi cum eis vivendum est; ib. III, 27. ita vivit; Phil. II, 11. quod ... ad studium fallendi studio quaestus vocabantur; leg. agr. II, 95. quod ... rem publicam volnerasti; Vatin. 36. suos dies mensisque congruere volunt cum solis lunaeque ratione; Verr. II. 129. imperator clarissimus ... monumentum victoriae ... esse voluisset; ib. IV, 75. existimare hoc vos volo; ib. 135. Habitum ... necare voluisset; Cluent. 61. quod .. totam Italiam vestris coloniis || colonis || complere voluistis; leg. agr. I, 17. iterum tribunus plebis fieri voluit; Catil. IV, 4. semper se Heracliensem esse voluit, reicietur? Arch. 10. horum ... luctum et gemitum renovare voluisti; Vatin. 6. quod .. te ... huic quaestioni praeesse .. voluit; Milo 22. eo sum usus plurimum; Verr. I, 139. multis locupletioribus civibus nostris utimur; ib. II, 6. *quod* cognominibus || cum nominibus || tantum uteretur; dom. 22. isdem studiis semper usi sumus; Ligar. 21.

quodam modo, f. **modus,** IV, 1, c 9 St.) B. III, S. 188, a.

quo minus, daß, daß nicht, zu (vgl. **quo,** V, 1. minus, S. 217, a.): I. **nach Verben:** consulo: ... consulerent quo minus fortunis omnibus verteretur; Verr. III, 16.

dico: ut quo minus occulte vestrum malum emeritis nihil diceret; sen. 12.

excipio: quod lege excipiuntur tabulae publicanorum, quo minus Romam deportentur; Verr. II, 187. reus .., quo minus x vir fieri possit, non excipitur; leg. agr. II, 24. neque Iguvinatium ... foedere esse exceptum quo minus ... praemia virtutis tribuerentur; Balb. 47.

facio: a me aliquid factum esse quo minus iste condemnari posset; Verr. I, 25.

fero: ne per te ferat, quo minus ... eadem (existimatio) usque ad rogum prosequatur; Quinct. 99. si nihil de me tulisti quo minus essem non modo in civium numero, sed etiam in eo loco ..; dom. 82.

impedio: quae (formido) impediat, quo minus ... causam velint dicere; Sex. Rosc. 5. impediuntur quo minus alterius peccata demonstrare possint; div. Caec. 34. NON VIDERI STHENIUM IMPEDIRI EDICTO QUO MINUS EI ROMAE LICERET ESSE; Verr. II, 100. neque me impediet ... quo minus ... vestrum ius beneficiumque defendam; imp. Pomp. 58. impedior ... quo minus exponam; Sest. 8. nec foedere impediatur quo minus ex cive Romano civis Gaditanus possit esse; Balb. 27. impedimur quo minus per populum Romanum beneficiorum ... tribuendorum potestatem imperatoribus nostris deferamus; ib. 37. cum .. impediretur quo minus ... reponsum equitibus Romanis redderetur; Planc. 34.

interpono: qui se interponat quo minus reus mea lege fias; Vatin. 37.

minuo: quam potestatem minuere quo minus de nostris moribus ... iudicaretur nemo ... conatus est; Piso 10.

permoveo: nihil te ... permovit quo minus castissimos ludos ... pollueres; har. resp. 27.

praefinio: neque de illo tibi quicquam praefinio, quo minus ingenio mecum ... contendas; Verr. V, 174.

prohibeo: se quaestorem vi prohibitum esse dicebat, quo minus e fano Dianae servum suum .. abduceret; Verr. I, 85. nullo periculo prohiberi potuisse quo minus experirentur; ib. II, 14.

pugno: tecum in eo non pugnabo quo minus utrum velis eligas; div. Caec. 58.

recuso: quo minus secundum illum iudicetis non recuso; Qu. Rosc. 2. quo minus secundum eas lis detur non recusamus; ib. 3. ut quo minus tute condemnere recusare non possis; div. Caec. 31. ne hoc quidem .. recusavit, quo minus ... rationem vitae suae redderet; Cluent. 155. *non recusandum sibi arbitratur quo minus eadem fortuna utatur;* Scaur. c. 1, § 1. quo minus a se ... ea sumeres non recusavit; Deiot. 35. quo minus mihi inimicissimus sit non recusabo; Phil. I, 27. non recusavit quo minus vel extremo spiritu ... experiretur; ib. IX, 2.

suscipio: neque mihi quicquam oneris suscepi, cum ita dixi, quo minus honeste hanc causam ... possem defendere; Cluent. 142.

II. **nach Substantiven:** excusatio: ullam quo minus adesset ... excusationem esse visam; Piso 36.

impedimentum: impedimento est quo minus de his rebus Sulla doceatur? Sex. Rosc. 110.

mora: si tantulum morae fuisset quo minus ei pecunia illa numeraretur; Verr. II, 93. num quando tibi moram attulerit quo minus concilium advocares? Vatin. 15.

religio: quae religio C. Mario ... non fuerat, quo minus C. Glauciam ... occideret; Catil. III, 15.

quo modo: f. **modus,** IV, 1, b (B. III, S. 187 f).

quonam, wohin denn? I. confero: quonam suas mentis conferent? Sest. 95.

verto: quonam se verteret? Verr. III, 198.

II. erumpo: summa exspectatio quonam esset eius cupiditas eruptura; Verr. II, 74.

quondam, einmal, zuweilen, einstmals, ehemals: I. **bei Verben:** abundo: quorum .. copia quondam abundarat; Sulla 7.

appello: classe quondam ... ad eum locum appulsa; Verr. IV, 103.

capio: oppidum Himeram Carthaginienses quondam ceperant; Verr. II, 86.

conservo: vestris quondam meisque consiliis conservatam (rem publicam); Phil. II, 37.

decerno: decrevit quondam senatus; Catil. I, 4.

decipio: quondam .. ille decepit; Cael. 14.

deleo: hoc quondam oppidum ... deletum est; Verr. IV, 72.

deprehendo: deprehensum esse illud quondam ... venenum; Cluent. 201.

existimo: qui quondam in hostis lenissimus existimabatur; Sex. Rosc. 154.

fero: tulit .. illa quondam insula multos ... tyrannos; Verr. V, 145. hae quondam orationes fructuosae ferebantur; Phil. II, 101.

floreo: quae (Graecia) quondam opibus ... floruit; Flacc. 16.

habeo: qui quondam ... populares habebantur; Phil. VII, 4.

proficiscor: quae (nationes) quondam tam longe ab suis sedibus Delphos ... profectae sunt; Font. 30.

profugio: Medea illa quondam profugisse dicitur; imp. Pomp. 22.

rettundo: quae ego quondam rettuderam; dom. 63.

scio: pauci quondam sciebant; Muren. 25.

soleo: ut quondam solebant; Catil II, 29.

spondeo: quam (dignitatem) ego patri suo quondam ... spoponderim; Flacc. 106.

suadeo: hac .. vate suadente quondam; har. resp. 27.

sum: dux isti quondam ... fuit; Verr. III. 54. fuit ista res publica quondam; ib. V, 45. fuit hoc quondam; imp. Pomp. 32. fuisse homines .. hac quondam continentia; ib. 41. cuius illa quondam socius ... fuisset; Cluent. 188. fuit ista quondam ... virtus; Catil. I, 3. domicilium quondam superbiae fuit; sen. 17. quae (virtus fuit) in privato quondam tuo proavo; har. resp. 22. fuit quondam ita firma haec civitas ..; ib. 60. qui quondam ... erant; Phil. XII, 10.

teneo: satis late quondam mare tenuisse dicitur; imp. Pomp. 54. cum ... id .. templum ... a Catilinae praevaricatore quondam ... teneretur; Piso 23. quae quondam erant Himera sublata; Verr. IV, 73.

vallo: Pontum .. regiis quondam opibus ... vallatum; Arch. 21.

video: quem quondam in comitio vidistis; Verr. I, 49. cuius quondam ... discessus ... visus est; sen. 25.

elliptisch: oppidum nunc municipum, .. quondam colonorum, Suessam; Phil. XIII, 18.

II. **bei Adjectiven:** celeber: celebri quondam urbe et copiosa; Arch. 4.

durus: duris .. quondam temposibus ... L. Marcius ... cum Gaditanis foedus icisse || iecisse || dicitur; Balb. 34.

florens: qui (senatus) quondam florens orbi terrarum praesidebat; Phil. II, 15.

notus: notam (misericordiam) quondam omnibus; Sulla 1.

potentissimus: cuius currum rex potentissimus quondam ... honestavit; Cntil. IV, 21.

secundus: res eius secundae quondam erant ornatae; Sulla 75.

summus: quorum summum quondam ... odium .. meministis; Phil. XI, 2.

vester: vestros quondam nautas ... duxit; Verr. V, 125.

quoniam, weil ja, weil denn, da ja, da doch: I. **allein:** quoniam absolutus es; Fr. B. VIII, 7 (19, a). haec a maioribus instituta accepissent; Verr. IV, 113. res in id discrimen adducta est; Phil. III, 29. et ipse pudore quodam adficeretur; Caecin. 77. tu id tibi adrogas; Quinct. 56. de Gaditanis agimus; Balb. 50. quoniam || cum || ille ... lumina amisit; dom. 105. de quibus quoniam verbo arguit; Sex. Rosc. 82. me ... attenditis; Arch. 18. verborum vim .. similitudine rerum aucupamur; Caecin. 88. hoc non audes dicere; Verr. III, 191. quoniam ... facere nondum audeo; Catil. I, 12. quoniam || quondam || audeo ... confiteri; Cael. 44. f. dico; Phil. I, 38. — vobis ... belligerandum fuit; Quir. 19. — quoniam ... humana consilia ceciderunt; har. resp. 61. [quoniam sensu et vita caret]; Rabir. 29. publicis ducibus res publica careret; Sest. 26. quae (vita) quoniam honore caret; Rab. Post. 17. quoniam ... captus erat; Verr. V, 69. quoniam .. liberales esse coepimus; Phil. XII, 18. fidem magistri cognostis; Sex. Rosc. 119. quod iudicium et quo consilio constitutum sit cognostis; Tull. 13. te ad populum contulisti; dom. 4. quoniam ... causam ... probatam vobis esse confido; Phil. I, 11. in re publica coniuncti sumus; Sulla 93. quoniam ... conservat quos potest; Marcell. 17. ille hic constitit paulisper; Qu. Rosc. 28. per novem tribus essent constituti; leg. agr. II, 28. creatus lege non erat; Verr. II, 139. — quoniam ... supplicatio decreta est; Catil. III, 23. ita defensus sit; Cluent. 156. me Leontina civitas ... defecit; Verr. III, 110. haec te omnis dominatio ... delectat; Verr. a. pr. 35. te recentia exempla delectant; Verr. III, 211. hoc magno opere delectaris verbo; Balb. 42. quibus rebus adductus ad causam accesserim demonstravi; div. Caec. 10. quoniam .. suum ius non deseruit; Caecin. 103. sibi hic ipse desperat; Muren. 45. de militari eius gloria dico; Verr. V, 25. se civem Romanum esse diceret; ib. 169. se restituisse dixit; Caecin. 80. de genere belli dixi; imp. Pomp. 20. apud homines peritissimos dico; Cluent. 115. de eorum gravitate dicimus; Flacc. 31. de communi ... crimine et dictum; ib. 34. testimonium *nondum* dixit; ib. 51. pontificem postem tenuisse dixisti; dom. 121. quoniam ... dicunt se habere; Cael. 50. et ea dixi ... et sum a vobis benigne ... auditus; Phil. I, 38. consilium dimisisset; Verr. II, 72. de hoc teste ... disseruit; Flacc. 41. omnia iura dissolvit; Phil. XI, 14. potestas data est; Sex. Rosc. 122. mihi potestatem ... dedit; Verr. V, 173. vobiscum ... erravi; Phil. XII. 1. $\overline{XC}$ medimnum duximus; Verr. III, 116. — me in vestram contionem ... evocaverunt; leg. agr. III, 16. tantum a civitatibus ... exegisti; Verr. III, 174. traditam sibi publicorum custodiam sacrorum non honori, sed oneri existmavit; Fr. C, 4. in pecunia tantum praesidium experiatur esse; Verr. a. pr. 8. exploratum est omnibus; Verr. V, 164. in meo inimico crudelitatem exprompsisti tuam; Milo 33. tu es, qui ... exquisisti; Verr. III, 71. — tuus cognitor non est factus; Qu. Rosc. 54. non eodem tempore ... fecit; Verr. III, 216. quoniam fecisti; Cluent. 168. auribus vestris ... minorem fidem faceret oratio mea; Catil. III, 4. accusatoris iure et more sunt facta; Flacc. 14. vita

ius: ius legatorum cum hominum praesidio munitum sit; har. resp. 34.
leges: quo magistratu munitae leges sunt; Tull. 49.
libertatem: qui vestram libertatem ... lenitate legum munitam esse voluerunt; Rabir. 10. s. civitatem.
locum: nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora ... te moverunt? Catil. I, 1.
Macedoniam: quae (Macedonia) erat antea munita ... tropaeis; prov. cons. 4. „Macedoniam munitis exercitibus;“ Phil. XIII, 30.
necessarios: cuius ingenio paterni omnes necessarii munitiores esse debebant; Muren. 56.
portus: portus munitissimi ... piratis praedonibusque (patefacti); Verr. a. pr. 13.
praesidia: quot praesidia, quam munita pudoris ... ceperit; Verr. V, 34. est .. bonorum ... civium ... munire praesidia rei publicae; Rabir. 3.
pudicitiam: ut ... nullius pudicitia munita contra tuam cupiditatem ... posset esse; Verr. V, 39.
pueritiam: ut illorum solitudo et pueritia quam firmissimo praesidio munita sit; Verr. I, 153.
rem publicam: ne res publica tantis munita praesidiis ab istis vinci ... possit; leg. agr. II, 101.
situm: situ est (urbs] .. munito; Verr. IV, 117.
solitudinem: s. pueritiam.
subsidia: haec tria frumentaria subsidia rei publicae firmissimis praesidiis classibusque munivit; imp. Pomp. 34.
viam: alia sibi ratione viam munire ad stuprum coepit; Verr. I, 64. easdem vias ad omnium familiaritates esse munitas; ib. III, 157. cum ad rem publicam pertineret viam Domitiam muniri; Font. 18. unus quisque studio et suffragio suo viam sibi ad beneficium impetrandum munire possit; leg. agr. II, 17. nullam esse in ista disciplina munitam ad consulatum viam; Muren. 23. haec omnia tibi accusandi viam muniebant; ib. 48. perniciosam viam audiendi consuetudine esse munitam; har. resp. 55. ideo viam munivi, ut ..? Cael. 34. eadem ... via munita Laterensi est; Planc. 67. proinde quasi Appius ille Caecus viam muniverit; Milo 17.
urbem: quae (urbs) manu munitissima esset; Verr. II, 4. Albae, .. in urbe opportuna, munita; Phil. IV, 6.

munitio, Befestigung, Wegbahnung; I, 1. ago: quid .. erat actum? ... munitio Thessalonicae? Piso 40.
ostendo: opus ostendebat munitionemque legatis; Phil. VIII, 20.
2. praesum: uti doceamus eos isti munitioni praefuisse; Font. 18.
3. accedo ad: ut his litteris lectis ad munitiones propius accederent; Phil. XIII, 46.
facio ex: quaestum M. Fonteium ex viarum munitione fecisse; Font. 17.
II. ratio: hanc rationem munitionis ... ab eis esse tractatam; Font. 19.
III, 1. diiungi: nisi munitione ac mole lapidum diiunctus esset a mari; Verr. IV. 118.
saepire: quam (urbem) cum operibus munitionibusque saepsisset; Phil. XIII, 20.
2. extra: te extra munitiones tuos vestigium ubi imprimas non habere; Phil. XIII, 30.

munito, bahnen: quam viam munitet (dominatio) ... videtis; Sex. Rosc. 140.

munus, Geschäft, Pflicht, Dienst, Leistung, Geschenk, Schauspiel: I. **Subject:** est: munus illud suum non esse; Verr. I, 65. illius hoc munus esse; Caecin. 15. caduca ... haec esse duxi ... fortunae et temporum munera; dom. 146. erat .. munus .. dignum; *Sest. 124. ut munus sit funeris;* Vatin. 30. cum videret ... munus sibi illud pro re publica susceptum vitae finem fore; Phil. IX, 6.
potest: non vereor ne ... a me ullum munus aedilitatis amplius aut gratius populo Romano esse possit; Verr. I, 14.
2. sum: quod principum munus esse ducebat resistere; Milo 22.
II. **nach Verben:** 1. accipio: pretio accepto multisque praeterea muneribus; Cluent. 34. servis symphoniacis et aliis muneribus acceptis; Piso 83.
audio: obstupescent posteri ... munera (tua) ... audientes et legentes; Marcell. 28.
commemoro: quid ego ... munera .. commemorem? Verr. I, 49.
committo: ut duorum consulum munus unius adulescentis virtuti committeretur; imo. Pomp. 62.
conloco: bene se apud istum tam multa pretia ac munera conlocasse; Verr. V, 56.
defero: ut praeclarum .. munus ... ad aliquem ... deferre posses; Milo 33.
do: Scamandro reo .. datis muneribus perfecerat; Cluent. 66. quasi vero tempus dandi muneris non valde appropinquaret; Sulla 54.
eripio: sibi non solum filium, sed etiam exsequiarum munus ereptum; Cluent. 28.
expleo: cum ille malit ... explere susceptum rei publicae munus; prov. cons. 33.
fero: quod si hoc munus ... aratio tolerare, hoc est, Sicilia ferre ac pati potest; Verr. III, 201.
habeo, fungor, impero: s. IV. alqd.
impono: multa sunt imposita huic ordini munera; Verr. III, 98. cum aratori munus aliquod || ius aliquod, onus aliquod || imponitur; ib. 199. cum hoc munus imponebatur; ib. V, 51.
inspicio: cum illa munera inspexisses; Deiot. 42.
lego: s. audio.
mitto: mittit homini munera satis large; Verr. IV, 62.
obeo: in ipsa cura ... obeundi sui muneris excessit e vita; Phil. IX, 2. ut in bellis periculosis obirent homines legationis munus audacius; ib. 3.
paro: quos munera contra leges gladiatoria parantis ... rustici reppulerunt; har. resp. 56.
patior: s. fero.
persolvo: gloriae munus optimis ... civibus monimenti honore persolvitur; Phil. XIV, 34.
polliceor: hoc munus aedilitatis meae populo Romano amplissimum ... polliceor; Verr. a. pr. 36.
posco: s. IV. alqd; Verr. II, 117.
praebeo: posset alia familia Fausti munus praebere; Sulla 54.
recuso: neque .. recuso munus hoc; Phil. XII, 24.
reddo: qui ... deorum immortalium munera ... nobis uno tempore omnia reddidistis; sen. 2.
refero: munus hoc meritum huic ... refero; Balb. 59.
remitto: id quoque munus leve ... Mamertinis remisisti; Verr. V. 52.
respecto: ne par ab eis munus in sua petitione respectent; Planc. 45.
restituo: munus amplissimum ... praetura restituit; Muren. 37.
rodo: Caesaris munera rosit; Phil. XIII, 27.
suscipio: ut me officii ... studio hanc suscepisse operam ac munus putetis; Balb. 17. s. expleo. — I. est; Phil. IX, 6. — IV. alqd; Verr. III, 7.
sustineo: cur tuum munus sustineo? Verr. IV, 79. s. IV. alqd; Verr. III, 199.
tolero: s. fero.
tueor: ut esset unde scriba tuus hoc tuum munus ... tueretur; Verr. III, 187. consulem esse oportet ... toto .. munere consulatus omni officio tuendo; Piso 23. nec nomen illud poterat nec munus tueri; Rab. Post. 28.
2. desum: neque huic umquam ... muneri defui; Balb. 60.

mitto: symphoniacos homines sex cuidam amico suo Romano muneri misit; Verr. V, 64.
praesum: satis erit ... non surdum [iudicem] huic muneri ... praeesse; Font. 25.
succedo: succedam ... tuo muneri; Verr. IV, 81.
3. careo: omnibus divinis muneribus careremus; Quir. 5. quod ... mavolt .. generum suum munere tuo ... carere; har. resp. 29.
4. abduco ad: illum a quaestione ad nullum aliud rei publicae munus abduci licebat; Cluent. 89.
transfero in: se ... totam aedilitatem in munus hoc transtulisse; Sest. 135.
III. **nach Adjectiven:** 1. dignus: dignam rem esse ... regio munere; Verr. IV, 65. donum ... dignum regio munere ... de manibus regiis extorsit; ib. V, 184.
2. expers (al.) a: vacui, expertes, soluti ac liberi fuerunt ab omni sumptu, .. munere; Verr. IV, 23.
IV. **nach Substantiven:** alqd: cum hoc a me muneris non universa provincia poposcisset; Verr. II, 117. qui ... plus ... muneris suscipere debeam; ib. III, 7. haberet aliquid res publica abs te muneris; ib. 161. quid aratorem .. arationis nomine muneris in rem publicam fungi ac sustinere velitis; ib. 199. imperabitur aliquid muneris; leg. agr. II, 46.
exspectatio: duae res .. in praetura desideratae sunt, ... una, exspectatio muneris; Muren. 37.
functio: ut eis iucundior esset muneris illius functio; Verr. III, 15.
ministri: ut ... non ministros muneris provincialis senatus ... deligere possit; Vatin. 35.
pars: qui aliquam partem illius ... muneris attigerunt; leg. agr. II, 92.
societas: nullam .. iustiorem ... causam necessitudinis posse reperiri ... quam publici muneris societatem; div. Caec. 61.
socii: novem homines fortissimos, eiusdem muneris ... socios induxit; Sex. Rosc. 117.
splendor: cogitarat omnis superiores muneris splendore superare; dom. 111.
tempus: „cum longe tempus muneris abesset;" Sulla 54.
testes: quod multae nationes testes essent illius operis ac muneris; Verr. IV, 66.
V. **Umstand:** 1. commendari: quod quasi deorum aliquo dono atque munere commendati nobis esse videantur; Arch. 18.
contegi: contectos (eos esse) publicis operibus atque muneribus; Phil. XIV, 34.
dari: est .. quasi deorum ... munere datum rei publicae Brutorum genus; Phil. IV, 7.
decipi: quo .. decepti munere? har. resp. 50.
delectari: regem primo delectatum esse munere; Verr. IV, 103.
delenire: muneribus ... multitudinem imperitam delenierat; Phil. II, 116.
depravare: eos vos adsentationibus et venenatis muneribus venistis depravatum; Phil. XIII, 35.
donari: T. Annius ... videtur .. quasi divino munere donatus rei publicae; har. resp. 6.
insinuare: quibus rebus ac muneribus se insinuet in familiaritatem Metelli; Verr. III, 157.
obstringere: accusatorem filio suo donis, muneribus ... obstrinxit; Cluent. 190.
ornari: Fortunae muneribus amplissimis ornatus; prov. cons. 35.
placare: cum plebem muneribus placavit; Milo 95.
sedere: quod non suae decuriae munere neque ex lege sedisset; Cluent. 103.
2. in: qui cum ... praetura ... grata in munere ... petisset deligenter; Muren. 53. in munere servili obtulit se ad ferramenta prospicienda; Sulla 55. non quo L. Philippo et L. Pisoni aut studium aut cura defuerit in tanto ... munere; Phil. IX, 1.

munusculum, kleines Geschenk: totam insulam cuidam tuorum sodalium, sicut aliquod munusculum, condonaras; Verr. III, 85.

murmuro, murren: vidi hesterno die quendam murmurantem; har. resp. 17.

murus, Mauer, Schutz: I. interest: quia ... murus interest; Catil. II, 17.
II, 1. commendo: vobis muros atque urbis tecta commendat; Catil. IV, 18.
defendo: muros ... defendimus; Phil. VIII, 18.
everto: lex Aelia et Fufia eversa est, propugnacula murique tranquillitatis; Piso 9.
oppono: quasi murus quidam boni nomen imperatoris opponitur; Verr. V, 2.
2. intersum inter: dum modo inter me atque te murus intersit; Catil. I, 10.
praecipito ex: *Cl*eombrotum .. ferunt se ex altissimo praecipitasse muro; Scaur. c. 3, § 4.
versor intra: intra .. muros Antonii scelus ... versari; Phil. III, 13.
III, 1. armari: quod (Karthago) ... armata muris ... imminere ... videbatur; leg. agr. II, 87.
discerni: muro ... discernantur a nobis; Catil. I, 32.
prohibere: ut eius furorem ne Alpium quidem muro prohibere possemus; Phil. V, 37.
saepiri: tutissimo me muro saeptum esse arbitrabor; Catil. IV, 23.
2. sine: cum insula Delos ... sine muro nihil timebat; imp. Pomp. 55.

musicus, musikalisch: hic ... non tam concinnus helluo nec tam musicus iacebat in suorum Graecorum foetore; Piso 22.

mutatio, Veränderung, Wechsel: I. est: unde .. subito tanta ista mutatio? Phil. I, 33. optimus est portus paenitenti mutatio consilii; ib. XII, 7.
facit: timor eius, ... crebra coloris mutatio ... haec aperta et manifesta faciebant; Cluent. 54.
valet: sive illa vestis mutatio ad luctum ipsorum sive ad deprecandum valebat; Sest. 32.
II, 1. facio: fit magna mutatio loci; Quinct. 12. quae ... mutatio non deprecationis causa est facta; Sest. 27. hac mutatione vestis facta; ib. postliminio potest civitatis fieri mutatio; Balb. 28.
2. confero cum: confer cum hac immani mutatione tua || in manum latione, al. || tuorumque (laetitiam senatus); Phil. II, 115.
III. declarari: cum senatus luctum ... vestis mutatione declarandum censuisset; Piso 17.
defendere: laborantem mutatione vestis ... defendistis; sen. 31.
vertere: ante ... quam hoc solum civitatis mutatione vertissent; Balb. 28.
vitare: crudelitatem regis in togatos vestitus mutatione vitavit; Rab. Post. 27.

mutilo, vermindern: in Galliam mulilatum ducit exercitum; Phil. III, 31.

muto, fortbringen, entfernen, verändern, wechseln, vertauschen: alqm: simul atque ego in Siciliam veni, mutatus est; Verr. II, 63. quae (Diana) Karthaginiensium victoria loco mutata; ib. IV, 78. quibus ex civitatibus nec coacti essent civitate mutari; Balb. 31. civitate illum mutatum esse; ib. 42. eum Sardorum mastruca mutavit; Scaur. 45.
alqd: videte, .. quam ... mutata in peiorem partem sint omnia; Sex. Rosc. 102. saluti suae prospicere didicit ... semper aliquid demendo, mutando, interpellando; Verr. I, 158. quod ... nemo mutavit; leg. agr. II, 19. quod dixerit, interdum ... mutare (eum); Muren. 63. quae mutare non possumus; Balb. 61. quoniam praeterita

Verr. I, 12. in hoc q. frumentario genere praedae tibi ... fuit; ib. III, 85.

b. ille masc.: ille quoque sodalis istius erat in hoc morbo et cupiditate; Verr. I, 91. ut illi q. intellegere possint; ib. II, 111. illi q. homines; ib. III, 199. posse te et illi q. iudicio non deesse .. arbitrabor; div. Caec. 47. ut illis q. eadem interrogandi facultas .. sit; Verr. a. pr. 55. illum q. fefellissem; Rab. Post. 33. — femin.: accedit illa q. causa; Sex. Rosc. 4. ut .. illam q. eius vocem improbam agnoscatis; Verr. III, 49. — neutr.: illud q. nobis accedit incommodum; Quinct. 3. si vero illud q. accedet; Verr. II, 31. illud q. requisivi; Quinct. 88. illud q. eximium ac pulcherrimum domum; Verr. IV, 64.

c. ipse: masc.: qui ipsi quoque insaniunt; Sex. Rosc. 33. ipsi q. ... sentiatis; Scaur. 45. (c. 20). ipsius q. confessione .. coactam esse (pecuniam); Verr. II, 153. habere ipsos q. aliquid; Muren. 71. — femin.: cum ipsa q. (navis) esset; Verr. V, 44. ipsi q. mulieri veniebat in mentem; Caecin. 15. — neutr.: de ipso q. scripsit; Piso 70.

d. is: masc: *is* quoque servat; prov. cons. 36. ei q. magistri minantur; Verr. III, 168. ei q. carmen compositum est; Muren. 26. eis q. hominibus; ib. 1. eis q. divisit; Phil. VI, 14. eum q. ostendam .. coactu istius ... iudicasse; Verr. II, 34. eos q. eripuit; Phil. II, 55. — femin.: ea q. ei mittitur (trulla); Verr. IV, 63. ea (pecunia) q. sit effusa; Phil. 1, 17. ei q. rei; imp. Pomp. 2. necesse est ... eam q. iustam ... fuisse; Sex. Rosc. 40. eam q. rem ... vidit; imp. Pomp. 61. in ea q. re .. sum locutus; prov. cons. 28. — neutr.: id q. ... deficit; Quinct. 4. id q. concedi potest; Sex. Rosc. 57. cum id q. constabit; Verr. II, 180. id q. .. verbum ipsum; Caecin. 104. id q. ... pertinet; Cluent. 87. ei q. negotio fisci Sicilienses minabantur; Verr. a. pr. 24. id q. ad rem pertinere arbitror; div. Caec. 55. id q. a te nudatum a spoliatum esse; Verr. I, 54. id q. munus ... remisisti; ib. V, 52. concedo id q.; Flacc. 72. versabatur eo q. tempore; Caecin. 13. erunt qui [et] in eo || quoque || audaciam eius reprehendant; Verr. I, 11.

e. iste: istos quoque servos familiaris esse .. sciebat; Cael. 58.

IV. **nach Adverbien:** adhuc quoque fecit; Phil. XI, 26. eo q. colonos .. deduxit; Verr. II, 125. hodie q. utuntur; Sex. Rosc. 70. quod hodie q. est; Tull. 44. ibi q. nos ... parationes reperiet: Sex. Rosc. 82. *ita quoque;* Tull. 53. nunc q. una adsint; Verr. II, 177. nunc q. in iudicio; Caecin. 2. publice q.; Verr. V, 103. tum q. ... tribui; prov. cons. 28.

quoquoversus, nach allen Seiten: circumque eam statuam locum ludis gladiatoribusque liberos posterosque eius (Ser. Sulpicii) quoquo versus pedes quinque habere; Phil. IX, 16. utique locum sepulcro in campo Esquilino C. Pansa consul, seu quo in loco videbitur, pedes XXX quoquo versus adsignet; ib. 17.

quorsum, wohin? wozu? disputo: quorsum igitur haec disputo? quorsum? Quir. 5.

pertinet: quorsum .. haec oratio pertinet? dom. 116.

recido: quorsum recidat responsum tuum non magno opere laboro; Qu. Rosc. 43.

specto: quorsum haec omnis spectat oratio? Phil. VII, 26.

quot, wie viele? so viele als: I. **bei Substantiven:** aratores: quot aratores ... fuerunt? Verr. III, 120. recita tandem quot acceperit aratores agri Leontini Verres LXXXIIII. quot anno tertio profiteantur; ib. 120.

bella: quot bella ... suscepisse arbitramini? Verr. V, 149.

consulta: nego ullo de opere publico ... tot senatus exstare consulta quot de mea domo; har. resp. 16.

crimina: quot ... sint crimina recordere; Piso 87.

defensiones: videtisne quot defensionibus eum ... uti posse maiores voluerint? Caecin. 93.

dies: video quot dierum via sit; Verr. III, 191. satis erat tot dierum quot C. Mario; prov. cons. 26.

genera: quot sunt ... genera bellorum; Balb. 9.

gradus: quot voltis esse in uno furto peccatorum gradus? Verr. III, 172.

iugera: quot iugera sint sata; Verr. III, 112.

legati: quot ... legati ad eos *exierunt!* Font. 16.

milia: quot milia iugerum sata essent; Verr. III, 113. quot milia fundus suus abesset ab urbe; Caecin. 28.

modi: quot modis doceo? dom. 50.

nautae: quaerit ... quot quisque nautas habuerit; Verr. V, 102. in qua docet quot a civitate sua nautas acceperit, quot et quanti quemque dimiserit, quot secum habuerit; ib. 112.

nomina: quot nominibus .. statuas auferes? Verr. II, 145.

orae: tot habet triumphos, quot orae sunt .. terrarum; Balb. 9.

petitiones: quot .. tuas petitiones ... effugi! Catil. I, 15.

praesidia: quot praesidia ceperit quid me attinet dicere? Verr. V, 34.

praetores: quot praetorum innocentia .. opus est? Verr. III, 128.

res: quot ... rebus teneare non vides? Verr. III, 149. qui ab dis immortalibus tot et tantas res tacitus auderet optare, quot et quantas di immortales ad Cn. Pompeium detulerunt! imp. Pomp. 48. quot res ... vendituri sint; leg. agr. II, 47.

testes: pluris te testis habere ... quam quot in ea tribu puncta tuleris; Planc. 54.

verba: quot verbis edici Romae solet; Verr. I, 118. totidem verbis translatum caput est, quot fuit ... in Cornelia; Rab. Post. 9.

virtutes: quot ... virtutes ... fuerunt! Phil. XIV, 25.

II. **allein:** 1. sunt: quae iste in Apollonio fecit ... recognoscite, quot ... sint; Verr. V, 23.

2. arcesso: quot ... in summum periculum capitis || capitis periculum || arcessas? Rabir. 26.

mitto: quot ex sua quisque nave missos sciret esse; Verr. V, 101.

renuntio: quot renuntiati erunt; Verr. II, 127. quot ergo .. sunt renuntiati? ib. II, 127. QUOT ESSENT RENUNTIATI; ib. II, 127.

quotannis, jährlich: ascribo: numerus aratorum quotannis ... ascribitur; Verr. III, 122.

confero: [omnes Siculi ex censu quotannis tributa conferunt]; Verr. II, 131.

constituo: quotannis constitui; dom. 24.

emo: cum ... ematur .. frumentum quotannis publice; Verr. III, 227.

exporto: quotannis ... exportari soleret; Flacc. 67.

facio: ut ei sacra fierent quotannis; Verr. IV, 151.

hiemo: ubi piratae fere quotannis hiemare soleant; Verr. IV, 104.

impendo: certus quotannis labor ... impenditur; Verr. III, 227.

locupleto: locupletari quotannis pecunia publica; imp. Pomp. 67.
pendo: pecuniam pendere ... quotannis; prov. cons. 5.
quaero: vis frumenti quotannis ... quaeritur; Verr. V, 123.
usurpo: quotannis usurpatum; Verr. V, 51.

quotidianus s. **cotidianus.**

quotiens, wie oft? wie viel Mal? so oft wie: ago: quotiens .. est illa causa a nobis acta! Milo 12.
aufero: quotiens .. statuas auferes? Verr. II, 145.
cogito: quotiens cogitabis; Marcell. 19.
conor: quotiens tu me designatum, quotiens consulem interficere conatus es! Catil. I, 15.
convinco: quotiens quisque est ... convictus; Sulla 83.
dico: quotiens te illi adfinem esse dicis; Vatin. 29. quotiens eorum quippiam dices; Rab. Post. 25.
effugio: quotiens ... ex cruentis eius manibus effugi; Milo 20.
eicio: quotiens te pater .. eiecit? Phil. II, 45.
elabor: quotiens est ex vestro ferro ... elapsus? dom. 59.
est potestas: quotiens potestas fuit; Milo 41.— sunt: quantae quotiens occasiones ... fuerunt! Milo 38.
excido: quotiens .. excidit (sica)! Catil. I, 16.
exeo: quotiens legati ad eos *exierunt!* Font. 16.
extorqueo: quotiens tibi .. extorta est ista sica de manibus! Catil. I, 16.
facio: quotiens ille tibi potestatem optionemque facturus sit; div. Caec. 45.
pono: quotiens custodes posuit? Phil. II, 45.
proficiscor: quotiens ... profectus est; Quinct. 62.
sum: quotiens ipse consul fuit || fuisset ||; Balb. 47.
venio: per quem ad eum quotiensque venissent; Catil. III, 11.
video: quotiens ego hunc Archiam vidi, ... quotiens ego hunc vidi ... magnum numerum optimorum versuum de eis ipsis rebus, quae tum agerentur, dicere ex tempore! quotiens revocatum eandem rem dicere commutatis verbis atque sententiis! Arch. 18. quotiens .. eum ... vidi; Marcell. 16.

quotienscumque, so oft nur: consulo: quotienscumque de me consultus est; dom. 71.
delecto: quotienscumque alicuius .. gemma ... delectatus est; Verr. IV, 57.
dico: quotienscumque dico; Cluent. 51. quotienscumque ... sententiam dixit; dom. 69.
incido: quotienscumque in causa in nomen huius incidisti; Qu. Rosc. 18.
peto: quotienscumque me petisti; Catil. I, 11.
praetereo: quotienscumque praeteritus erit; Planc. 14.
sum: quotienscumque ei locus dicendi ... fuit; prov. cons. 2.
venio: quotienscumque Panhormum veneris; Verr. V, 21.
video: quotienscumque me viderit; Sest. 146.
volo: quotienscumque vellet; dom. 78. quotienscumque vellet (introire); Phil. V, 21.

quotus, der wievielste? A. denarius: quotus erit iste denarius ..? Verr. III, 220.
B. **quisque:** I. est: quotus .. quisque est? Flacc. 104. Cael. 38. quotus enim quisque disertus, quotus quisque iuris peritus est? Planc. 62. quotus .. quisque nostrum non est? Phil. III, 15.
facit: quotus .. istud quisque || quisque istud || fecisset? Ligar. 26.
II. invenio: quotus quisque invenietur? Sest. 93.

quo usque, wie lange? wie weit? abutor: quo usque .. abutere .. patientia nostra? Catil. I, 1.
careo: quo usque ... nomine hostis carebit? Phil. XIV, 6.
dico: quo usque ista dicis? Planc. 75. quo usque .. dices pacem velle te? Phil. VIII, 17. quo usque sententias dicemus? ib. XI, 38.
negotior: quo usque negotiabere? Flacc. 70.
oppugno: quo usque .. Massiliam oppugnabis? Phil. VIII, 18.
propulso: quo .. usque tantum bellum ... propulsabitur? Phil. III, 3.
elliptisch: et ei dices „quousque?" Planc. 75. istius verbi „quousque" haec poterat esse invidia; ib. ei quidem ..., dici „quousque"; ib.

R, ut usque at alterum R. litterae constarent integrae; Verr. II, 187.

rabide, wüthend, ungestüm: in quo (genere accusationis) ... rabide || rapide || omnia ... videtis esse suscepta; Scaur. 47.

radicitus, mit der Wurzel: videsne me radicitus || eam rad., nunc radicitus, non radicitus || evellere omnis actiones tuas? dom. 34.

radix, Wurzel: I, 1. conligo: nautae coacti fame radices palmarum agrestium ... conligebant; Verr. V, 87.
iacto, invenio: radices palmarum agrestium, quas in nostris navibus invenerant, iactabant; Verr. V, 99.
2. nitor: nisi tot vitiorum tanta immanitas quibusdam facilitatis et patientiae radicibus niteretur; Cael. 14.
3. deduco in: quantulum interest, utrum in Massici radices, an † in Italiam aliove deducamini; leg. agr. II, 66.
nascor ex: memineram .. divinum illum virum atque ex isdem quibus nos radicibus natum ad salutem huius imperii, C. Marium, ... senile corpus paludibus occultasse; Sest. 50.
II. defigi: virtus est una altissimis defixa radicibus; Phil. IV, 13.

rado, rasiren: caput, supercilia: qui capite et superciliis semper est rasis; Qu. Rosc. 20

raeda, Reisewagen: I. sequitur: sequebatur raeda cum lenonibus; Phil. II, 58.
II. desilio de: cum .. hic de raeda reiecta paenula desiluisset; Milo 29.
recurro ad: illi ... recurrere ad raedam .. incipiunt; Milo 29.
sum in: semper ille antea cum uxore, tum sine ea; numquam nisi in raeda, tum in equo; Milo 55

vehor in: cum hic insidiator ... cum uxore veheretur in raeda; Milo 28. cum alter veheretur in raeda paenulatus; ib. 54.
III, 1. impediri: cum paenula irretitus, raeda impeditus ... esset; Milo 54.
zum Satz: obviam fit ei Clodius ... nulla raeda; Milo 28.
2. ad: cum ad raedam pugnari viderent; Milo 29.

raedarius, Kutscher: adversi raedarium occidunt; Milo 29.

ramus, Ast: qui praetereuntes ramum defringerent arboris; Caecin. 60.

rapacitas, Räuberei: quis in rapacitate avarior? Cael. 13.

rapax, raubgierig: alqs: furem aliquem aut rapacem accusaris; Verr. III, 4. quod vobis iste tantum modo improbus, crudelis, ... nunc vero etiam rapax ... esse videtur; Piso 66.
magistratus: improbi et rapaces magistratus in provinciis inserviebant publicanis; Verr. III, 94.

rapinae, Raub, Räubereien: I. sunt: quem ad modum discessu meo frugum inopia, fames, ... rapinae, ... discordia fuisset; dom. 17.
veniunt: in hoc iudicio videtis agi de vi, ... videtis ... rapinas .. in iudicium venire; Tull. 42.
versantur: rapinae (ante oculos versabantur); Sex. Rosc. 24.
II, 1. addo: addite Apronii ... in agro decumano regna ac rapinas; Verr. III, 200.
approbo: sin has caedis et rapinas ... aut facient aut approbabunt? Sex. Rosc. 139.
cogito: nihil cogitant nisi caedem, nisi incendia, nisi rapinas; Catil. II, 10.
commemoro: nondum commemoro rapinas; Piso 38.
depello: rapinas meo dolore luctuque depuli; Sest. 49.
facio: f. approbo.
fero: etiamne haec nova debent edicta ... et Veneriorum servorum furta rapinasque ferre? Verr. III, 228.
habeo: totum iter Antoniorum quid habuit nisi ... caedes, rapinas? Phil. V, 25.
opto: qui ... optent cotidie caedem, incendia, rapinas; dom. 89.
perpetior: iam videtis quam ob causam Sicilia tot hominum antea furta, rapinas ... perpessa hoc non potuerit ... genus iniuriarum ... perferre? Verr. III, 64.
profero: quid ego istius decreta, quid rapinas ... proferam? Phil. II, 62.
tego: huius furta, rapinas ... imperatoriis laudibus tegere conaris? Verr. V, 32.
2. adripio ad: hanc istum otii et pacis hostem causam adrepturum fuisse ad incendia, caedem, rapinas nolo .. suspicemini; dom. 12.
confero ad: ad ... rapinas se cum exercitu suo contulit; Sest. 88.
III. administri: Apronium Veneriosque servos ... administros rapinarum fuisse dico; Verr. III, 50.
cupiditas: quae te ... nisi praedae ac rapinarum cupiditas tam caeca rapiebat; Piso 57.
socii: socii praedae ac rapinarum clamare coeperunt; Verr. II, 47.
spes: qui .. non nullos agrestis ... in eandem illam spem rapinarum veterum impulerunt; Catil. II, 20.
tempus: illud tempus ... rapinarum praetermittam; Verr. I, 43.
IV. 1. explere: ibi te cum ... tuis rapinis explevisses; Phil. II, 50.
pascere: quos P. Clodii furor rapinis et incendiis ... pavit; Milo 3.
2. in: quantum e multis ... familiis in turba et rapinis coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133. quas res ... avaritia in rapinis ... efficere potuisset; div. Caec. 3. in Apronianis illis rapinis in quaestu sunt compendioque versati; Verr. III, 109.

rapio, raffen, hinreißen, plündern, rauben, entführen: I. absolut: 1. spes: spes rapiendi ... occaecat animos eorum; Phil. IV, 9.
2. alqs: qui illum ... ferre potuissent ... semper rapientem, semper ebrium; Phil. V, 24. ut rapiat; Fr. B. XVI, I, 1.
furor, al.: semper eo tractus est, quo libido rapuit, quo levitas, quo furor, quo vinolentia; Phil. VI, 4.
II. mit Object: alqm: rapiunt eum ad supplicium di patrii; Verr. I, 7. qui una cupiditate raperetur; ib. 65. optimum quemque et nobilissimum ad se arcessebat; circum omnia provinciae fora rapiebat; ib. IV, 76. arbitrantur .. raptam esse Liberam; ib. 106. clamare ille, cum raperetur; ib. V, 17. quem tu in crucem rapiebas; ib. 166. qui nos Sullanos in invidiam rapit; leg. agr. III, 7. quo te iam pridem ista tua cupiditas effrenata ac furiosa rapiebat; Catil. I, 25. non hunc in vincula duci, non ad mortem rapi ... imperabis? ib. 27. cum in omnem fraudem raperis oculis; har. resp. 39. ipsi nostro sensu coniecturaque raperemur; ib. 54. mihi ante oculos observatur rei publicae dignitas, quae me ad sese rapit; Sest. 7. quae te ... nisi praedae ac rapinarum cupiditas tam caeca rapiebat? Piso 57. immensi omnes rapimur ad libertatem recuperandam; Phil. XIII, 15. inde se quo furore ... ad caedem optimi cuiusque rapiebat! ib. 18.
alqd: quae rapuit; Verr. I, 60. rapiebat et asportabat quantum a quoque volebat Apronius; ib. III, 29. ut tantum haberet, quantum rapere potuisset; Phil. II, 62. alia mimi rapiebant, alia mimae; ib. 67. dum hic sit quod rapiant; ib. IV, 9.
cives: alii [cives Romani] ... involutis e carcere capitibus ad palum atque ad necem rapiebantur; Verr. V, 72.
classem: quae (classis) ducibus Sertorianis ad Italiam studio atque odio inflammata raperetur; imp. Pomp. 21.
conservatorem: vos tanti conservatorem populi, tanti sceleris ultorem non modo honoribus nullis adficietis, sed etiam ad supplicium rapi patiemini? Milo 80.
homines: rapientur homines in haec iudicia ex omni ... invidia; Rab. Post. 18.
mimulam: raptam esse mimulam; Planc. 30.
praefectos: navium praefectos sine ulla causa de complexu parentum suorum ... ad mortem cruciatumque rapuisti; Verr. V, 138.
signum: cum ... alii deligatum omnibus membris (signum) rapere ad se funibus (conarentur); Verr. IV, 95.
ultorem: f. conservatorem.

raptim, hastig: cum iste impurus ... hostis ... ageret illam rem ita raptim; dom. 139.

rapto, fortreißen: coniugem: raptata coniux (est); Sest. 145.
uxorem: quid .. vos uxor mea misera violarat, quam ... raptavistis? dom. 59.

raptus, Raub: ut ipse (locus) raptum illum virginis ... declarare videatur; Verr. IV, 107.

raro, selten: accido: maiores nostri raro id accidere voluerunt; Quinct. 51.
decedo: inviti .. Romam raroque decedunt; Verr. III, 96.
exsisto: quod (maleficium) ita raro exstitit; Sex. Rosc. 38.
fio: raro, sed tamen factum est ut populus deligeret imperatorem; Vatin. 36.
pervenio: sero et raro ad manus pervenitur; Sest. 77.

rarus, selten: theatrales gladiatoriique consessus dicuntur omnino solere levitate non nullorum emptos plausus exilis et raros excitare; Sest. 115.

ratio, Rechnung, Liste, Rechenschaft, Rücksicht, Verhältniß, Beziehung, Plan, Weise, Zustand, Einsicht, Vernunft, Beweggrund: I. **absolut:** 1. **Subject:** abhorret: a quo mea longissime ratio voluntasque abhorrebat; Verr. II, 10.
accedit: accedit etiam ille mihi summus labor ac difficillima ratio consulatus gerendi; leg. agr. II, 6. cum ad naturam eximiam atque inlustrem accesserit ratio quaedam confirmatioque doctrinae; Arch. 15.
adhortatur: ratio humanitatis ... ad C. Rabirium defendendum est adhortata; Rabir. 2.
admonet: statuite ... quid ratio interdicti (vos) admoneat, ut iudicetis; Caecin. 104.
apparet: „ratio quidem hercle apparet"; Piso 61.
coarguit: ratio rerum et vis argumentorum coarguit; Font. 21.
cogit: nisi officii necessitudinisque ratio coëgisset; Verr. I, 137. si forte videbor altius initium rei demonstrandae petisse, quam me ratio iuris ... coëgerit; Caecin. 10.
cohaeret: haec ratio pecuniarum, quae Romae ... versatur, implicata est cum illis pecuniis Asiaticis et cohaeret; imp. Pomp. 19.
commovet: ecquid te ratio iuris ... commovet? Caecin. 93.
confligit: bona ratio cum perdita ... confliget; Catil. II, 25.
coniungit: istos inter se perbrevi tempore non res, non ratio ... coniunxit; Verr. III, 22.
constat: auri ratio constat; Flacc. 69.
convellit: si eam (opinionem) ratio convellet; Cluent. 6.
decernit: quod vitae ratio cum ratione vitae decerneret; Quinct. 92.
dimanat: meus hic forensis labor vitaeque ratio dimanavit ad existimationem hominum paulo latius commendatione ac iudicio meorum; Cael. 6.
est: ubi non modo res erat, sed ratio quoque omnis; Quinct. 38. quibuscum ratio huic aut est aut fuit; ib. 75. simillima est accusatorum ratio; Sex. Rosc. 57. haec ratio accusandi fuit honestissima; div. Caec. 63. tua ratio est ut ... mihi respondere incipias; Verr. a. pr. 34. tametsi ... nulla ratio umquam fuit religionis; ib. I, 47. est aliqua ... huiusce rei ratio; ib. 60. in quibus (libellis) erat ratio scripta mensium complurium; ib. II, 182. cum haec paucorum mensium ratio in his libellis sit; ib. 184. in his tabulis magnam rationem C. Verrucii permultis nominibus esse; ib. 188. quae ratio est? ib. III, 30. mihi Aetnensium brevis est ratio; ib. 106. ratio certa est Aetnensium; ib. 109. ea est .. ratio decumanorum; ib. 112. quae erat ratio decumanis? ib. 113. *demonstrat hanc istius* consuetudinem [ac rationem] fuisse; ib. 171. quae est .. ista ratio? ib. 173. damnatis .. servis quae praedandi potest esse ratio? ib. V, 10. aliqua tamen ad resistendum ratio fuisset; ib. 89. ea est .. ratio instructarum ... navium; ib. 133. unus modus atque una ratio est; ib. 159. cum omnibus in rebus tum in re publica permagni momenti est ratio atque inclinatio temporum; ib. 177. non alia ratio iuris in hoc genere dumtaxat (est); Caecin. 57. sibi difficilem esse investigandi rationem; Cluent. 23. in quibus quantus splendor sit, ... quam fere omnium constans et moderata ratio vitae, nemo nostrum ... ignorat; ib. 46. etsi satis docui rationem nullam huic corrumpendi iudicii fuisse; ib. 64. num alia res, alia ratio illius iudicii ... nunc est ac tum fuit? ib. 92. mortis ratio .. eius modi est; ib. 175. quae totius rei ratio atque descriptio? leg. agr. I. 16. quae cum omnibus est difficilis et magna ratio tum vero mihi praeter ceteros; ib. II, 5. duae rationes conficiendae pecuniae, aut versura aut tributo; Flacc. 20. haec .. ratio ac magnitudo animorum in maioribus nostris fuit; ib. 28. non .. una ratio est defensionis ea, quae posita est in oratione; Sulla 4. sin est in me ratio rei publicae; ib. 10. quod alia quaedam in hoc facultas sit ingenii neque haec dicendi ratio aut disciplina; Arch. 2. cuius omnis ratio ... nihil aliud fuit nisi constans ... defensio salutis meae; sen. 30. C. Marii ... dissimilis fuit ratio; Quir 7. ulciscendae iniuriae facilior ratio est quam beneficii remunerandi; ib. 22. [in officio persolvendo dissimilis est ratio pecuniae debitae]; ib. 23. quae .. causa cuique sit adoptionis, quae ratio generum ac dignitatis, ... quaeri a pontificum conlegio solet; dom. 34. constans ratio; Sest. 87. eadem .. ratio fuit Sestii, si minus in accusando ... at certe in necessitate defendendae salutis suae; ib. 92. cum ... certa sit ratio navigandi; Vatin. 12. eadem .. erat ... castrensis ratio ac militaris; Cael. 11. alia subselliorum ratio, alia lectorum; ib. 67. C. Caesaris longe aliam video fuisse rationem; prov. cons. 32. quae mihi sit ratio et causa cum Caesare; ib. 40. praesertim cum ... in Clodio auspiciorum ratio sit eadem; ib. 46. non est .. consilium in volgo, non ratio; Planc. 9. neque erit haec alia ratio Plancio ac tibi, Laterensis; ib. 48. quae .. est ista ratio? Scaur. 45. ut ... omnis honesta ratio esset expediendae salutis; Milo 10. vide quam sit varia vitae commutabilisque ratio; ib. 69. fuit in illo ingenium, ratio; Phil. II, 116. pacis vero quae potest esse cum eo ratio? ib. IV, 14. si eadem ratio Caesaris fuisset in illo taetro ... bello; ib. V, 39. eius .. filii longissime diversa ratio est; ib. 49. excogitare quae tua ratio sit .. non possum; ib. VIII, 19. quae est ... ista tua ratio? ib. X, 3. quae est .. ratio? ib. XI, 20. difficilis ratio belli gerendi; Fr. B. XVI, III, 5.
excitat: alia te ratio ... ad spem huius opprimendi excitavit; Planc. 55.
exstat: clarorum virorum atque magnorum non minus otii quam negotii rationem exstare oportere; Planc. 66.
fallit: si in hoc me ratio fefellerit; Verr. V, 173.
fert: sui periculi rationes ferre ac postulare; Verr. V, 105. ut mea ratio et cogitatio fert; Scaur. 21.
habet: ratio litterarum ... habet hanc vim; Font. 3. si ... eandem vim habet aequitatis ratio; Caecin. 58. quantas perturbationes et quantos aestus habet ratio comitiorum; Muren. 35.
impellit: cum ignaviae ratio te in fugam atque in latebras impelleret; Rabir. 22.

inest: in eo ... inerat ... ratio et bonis artibus instituta et cura et vigiliis elaborata; Cael. 45.

intercedit: quae ratio tibi cum eo intercesserat? Qu. Rosc. 41.

moderatur: ut eas (res rusticas) non ratio neque labor, sed res incertissimae ... moderentur; Verr. III, 227.

movet: quod si provinciarum vos ratio magis movet quam vestra; Flacc. 100. cum ... in hac (causa) me nihil aliud nisi ratio belli ... moveat; prov. cons. 29.

occurrit: occurrebat illa ratio; Verr. V, 104.

pertinet: nihil ad se istam rationem pertinere; Verr. III, 225. satis opinor esse perspicuum .. hanc rationem munitionis neque ad M. Fonteium pertinere et ab eis esse tractatam; Font. 19.

petunt: petunt .. rationes illius, ut orbetur auxilio res publica; Muren. 83.

placet: placuit ratio Verri; Verr. II, 37.

postulat: quoniam et salutis omnium ratio et veritas postulat; Verr. V, 172. me longius esse prolapsum, quam ratio vestri iudicii postularit; Caecin. 101. qui hesterno die dolore me elatum et iracundia longius prope progressum arbitrabantur quam sapientis hominis cogitata ratio postulasset; har. resp. 3. apertius quam vel ambitionis vel aetatis tuae ratio postulabat; Planc. 52. quascumque (sententias) ... ratio concordiae postularet; ib. 94. f. fert; Verr. V, 105.

potest: ne tum quidem te potuit si non pietatis, at salutis tuae ratio ad officium ... reducere; Verr. II, 98. f. est; Verr. V, 10. — II, 1. invenio; Quinct. 46.

praescribit: sin hoc et ratio doctis et necessitas barbaris ... praescripsit; Milo 30.

proficiscitur: si huiusce rei ratio aliqua ab optimarum artium studiis ac disciplina profecta (est); Arch. 1.

prohibent: hoc aditu laudis ... vitae meae rationes ab ineunte aetate susceptae prohibuerunt; imp. Pomp. 1.

pugnat: ratio cum ratione pugnabit; Cael. 22.

putat: ratio iuris ... respuit || respuat || hanc defensionem et pro nihilo putat || putet ||; Caecin. 56.

reducit: f. potest.

respuit: quod ratio ... respuit, id credendumne est? Fr. A. III, 1. f. putat.

revocat: ut te aut pudor umquam a turpitudine ... aut ratio a furore revocarit; Catil. I, 22.

superat: non semper superet vera illa et decreta ratio; Cael. 42.

tardat: quoniam ... me similis ratio pudoris a praesentis laude tardaret; Caecin. 77.

tenet: dum te in foro tenuit ratio honorum tuorum; Ligar. 30.

valet: valet ista ratio aestimationis in Asia, valet in Hispania, valet in eis provinciis; Verr. III, 192.

versatur: f. cohaeret.

elliptisch: hinc ratio cum Q. et Cn. Postumis Curtiis; Verr. I, 100.

2. **Prädicat:** sum: minari .. divisoribus ratio non erat; Verr. a. pr. 24. nullam esse rationem amittere eius modi occasionem; Caecin. 15. quae .. est ista ratio semper optimis causis veterarorum nomen opponere? Phil. X, 18. est .. lex nihil aliud nisi recta et a numine deorum tracta ratio; ib. XI, 28.

3. **Ausruf:** o perturbatam rationem! leg. agr. II. 55.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abiudico: rationem veritatis ab hoc ordine abiudicari; Verr. I, 4.

accipio: rationes a colono accepit; Caecin. 94.

accomodo: non dicam ... maiores nostros ... ad novos casus temporum novorum consiliorum rationes accommodasse; imp. Pomp. 60. discripsit .. pecuniam ad Pompei rationem, quae fuit accommodata L. Sullae discriptioni, qui cum omnis Asiae civitates pro portione [in provincias] discripsisset, illam rationem in imperando sumptu et Pompeius et Flaccus secutus est; Flacc. 32.

adfero: f. **adfero,** II, rationem (7 St.) B. I, S. 93.

adhibeo: adhibebitur a me certa ratio moderatioque dicendi; leg. agr. II, 2.

ago: si perpetua ratio Gallici belli (agitur), rei publicae providebo; prov. cons. 47.

amplector: quae (actio) nequaquam satis verbis causam et rationem iuris amplecteretur; Caecin. 40.

antepono: si meos rationes umquam vestrae saluti anteposuissem; Quir. 1.

attingo: quarum altera (orationis pars) ... timide et diffidenter attingere rationem veneficii criminum (videbatur); Cluent. 1.

audio: audistis quaestoriam rationem tribus versiculis relatam; Verr. I, 98.

cedo: cedo rationem carceris, quae diligentissime conficitur; Verr. V, 147.

cogito: quam .. rationem vos .. diligenter ... cogitare et penitus perspicere debetis; Cluent. 95. quae in illa villa antea dicebantur! quae cogitabantur! quae litteris mandabantur! ... omnis sapientiae ratio omnisque doctrinae; Phil. II, 105.

cognosco: ut ... novam rationem insidiarum cognoscere possitis; Quinct. 22. si mei consilii causam rationemque cognoverit; div. Caec. 1. mea quidem ratio cum in praeteritis rebus est cognita tum in reliquis explorata atque provisa est; Verr. I, 15. cognoscite .. novam praedandi rationem, ab hoc primum excogitatam; ib. V, 60. sunt veriti ne dierum ratione pervolgata || promulgata || et cognita sine sua opera agi lege posset; Muren. 25. quas rationes si cognoris; Piso 61.

committo: postea quam tibi ... rationes omnes suas ... commisit; Verr. I, 37.

communico: qui sibi cum illo rationem communicatam putat; Sex. Rosc. 142.

confero: quo accusationis meae rationem conferam? Verr. V, 2. publicani ... suas rationes ... in illam provinciam contulerunt; imp. Pomp. 17.

conficio: cuius (pecuniae) ratio in aede Opis confecta est; Phil. V, 15. f. cedo.

confirmo: qui rex, sibi aliquot annis sumptis ad confirmandas rationes et copias belli, tantum spe conatuque valuit || tantum in spem conatumque convaluit, tantum ipse conatuque valuit ||; Muren. 32.

coniungo: Cluentii .. ratio cum illis legibus ... nulla potest ex parte esse coniuncta; Cluent. 96.

conservo: ut a me ... amicitiarum ratio conservata esse videatur; Cluent. 117.

considero: arationis ipsius vis ac ratio consideranda est; Verr. III, 199. quod nisi omnis frumenti ratio ex temporibus esset et annona, non ex numero neque ex summa consideranda; ib. 215.

constituo: ut omnem rationem salutis in pecunia constitueret; Verr. a. pr. 10.

contemno: quid, illa .. contemnendane tibi videntur esse? ... aliqua in foro ... aut ratio aut exercitatio? div. Caec. 35.

contraho: cum illo nemo iam rationem ...

contrahebat; Cluent. 41. profectus est ... ob necessariam causam, magna ratione cum Mauritaniae rege contracta; Sulla 56.
converto: conversa ratio; leg. agr. II, 68.
decerno: f. I, 1. superat.
defendo: quae (oratio) eius modi *in* causa || in eius modi causa, eius modi causa || insimulare quemquam audeat rationes Sullae nimium vehementer defendere; leg. agr. III, 10.
defero: rationes ad aerarium continuo ... detuli; Piso 61.
describo: quem ad modum esset ei ratio totius belli descripta, edocui; Catil. I, 13.
desidero: qui in vita sua rationem summi officii desideremus; Quinct. 53.
dico: f. cogito.
diligo: ante quam officii rationem dilexit; Quinct. 59.
distinguo: distinguit (populus Romanus) rationem officiorum ac temporum; Muren. 76.
do: nec rationem daret; Verr. I, 92. qua re nobis da viam rationemque defensionis; Cael. 50.
duco: f. **duco,** III. rationem (7 St.) B. II, S. 166, b.
elaboro: f. I, 1. inest.
excogito: hanc excogitat rationem, si haec ratio potius quam amentia nominanda est; Verr. IV, 40. ratio excogitata Larini est; Cluent. 36. f. cognosco; Verr. V, 60.
existimo: ut tua ista ratio existimetur astuta; Verr. a. pr. 34.
expeto: quorum (munerum fortunae) ego non tam facultatem umquam et copiam expetendam putavi, quam et in utendo rationem et in carendo patientiam; dom. 146.
explico: nisi hanc mihi totam rationem omni et personarum genere et litterarum explicaris; Flacc. 45. nec totam Gallici belli rationem prope iam explicatam perturbare atque impedire debemus; prov. cons. 35. cuius ego temporis rationem explicabo brevi neque invitus; Planc. 95.
exploro: f. cognosco; Verr. I, 15.
expono: exposuit utriusque rationem temporis; Cluent. 141. mei facti rationem exponere illi volo; har. resp. 3. exponam .. hodierno die .. omnem rationem facti; Sest. 36. rationem tantae familiaritatis ... reddas atque exponas necesse est; Cael. 35.
fero: civibus suis rationes ferre debebat; Verr. V, 60.
fingo: ipsius .. veneni quae ratio fingitur? Cael. 58.
fugio: hanc tu rationem cum fugeris; Planc. 46.
habeo: f. **habeo,** III. rationem (46 St.) B. II, S. 442.
impedio: f. explico; prov. cons. 35.
implico: f. I, 1. cohaeret.
ineo: mihimet ineunda ratio ... est; Verr. III, 110. cum .. rationem init, ut ea fiat (vis); Tull. 28. inita iam ac proposita || in Italiam hac proposita, in Italia iam hac proposita || ratione Roma (eum) profectum; Font. 19. inirent .. rationem de commodis militum veteranorum augendis; Phil. V, 53.
infero: quam .. facile falsas rationes inferre et in tabulas ... referre soleant Cn. Pompei litteris, ... quaeso, cognoscite; Flacc. 20.
ingredior: hunc video mihi principem et ad suscipiendam et ad ingrediendam rationem horum studiorum exstitisse; Arch. 1.
instituo: nihil tam remotum ab accusatione quam Cluentius ... instituta ratione vitae; Cluent. 42. f. I, 1 inest.
interpono: omnia ... rationibus populorum non interpositis neque pertubatis ... ordine relata atque confecta sunt; Verr. III, 175. quod tuas rationes communibus interponis; Phil. VIII, 12.
invenio: inveniri ratio ... non potest; Quinct. 46. licet iam intellegamus inventam esse rationem; Verr. II, 142. qui ... non solum viam quaestus invenerunt, verum etiam exitum ac rationem defensionis; Verr. III, 190. invenietur || inietur, inhietur, inhibetur, inibitur || .. ratio quaestus de nostra pecunia; leg. agr. II, 67. ibi se aliquam rationem inventurum; Scaur. 8.
iungo: cum hominibus nostris consuetudines, amicitias, res rationesque iungebat; Deiot. 27.
mando: f. cogito.
mitto: mitto .. rationem officii mei necessitudinisque Siculorum; Verr. III, 6. mitto rationem exacti imperatique frumenti; Piso 90.
muto: rationem illi defendendi totam esse mutandam; div. Caec. 25. in hac re ... mihi mutanda ratio defensionis ... *est;* Tull. 3. mutata ratio est; Muren. 7.
neglego: an tibi ... ratio rei publicae in posteritatem fuit neglegenda? Verr. III, 43.
nomino: f. excogito.
nosco: novi omnis hominis petitiones rationesque dicendi; div. Caec. 44.
occulto: ut illius tui sceleris rationem occultare non posses; dom. 21.
ostendo: quae sacrarii spoliandi rationem ostenderet; Verr. IV, 102. ut sibi rationem ostenderet iudicii corrumpendi; Cluent. 68.
perdo: id .. unum in terris egestatis, aeris alieni, nequitiae perditis vitae rationibus perfugium esse ducebas; Phil. II, 50.
permisceo: eius rationem cum damnatione Dolabellae permiscuit; Verr. III, 177.
perscribo: rationes ... ita .. sunt perscriptae scite et litterate, ut scriba, ad aerarium qui eas rettulit [perscriptis rationibus] secum ipse ... commurmuratus sit; Piso 61.
perscrutor: perscrutamini penitus naturam rationemque criminum; Flacc. 19.
perspicio: ut ... rationem accusationis perspicere possitis; Cluent. 19. f. cogito.
persolvo: mei rationem iam officii confido esse omnibus iniquissimis meis persolutam; Verr. V, 177.
pertimesco: haec via ac ratio || haec ratio || rei publicae capessendae olim erat magis pertimescenda; Sest. 103.
perturbo: f. I, 3; explico; prov. cons. 35. instituo. — pervolgo: f. cognosco; Muren. 25. — pono: f. I, 1. est; Sulla 4.
posco: posco rationes; Verr. III, 171. contendo, me tibi ipsi [adversario], cuiuscumque tribus rationem poposceris, redditurum; Planc. 48.
praedico: quod si ... ei ... praedicere summo studio solent et tempestatum rationem et praedonum et locorum; Muren. 4.
probo: ut vobis ... rationem facti mei probem; Muren. 3. si mei facti rationem vobis ... probaro; Sulla 2.
profero: est metuendum ne ... vetus illa Antoniana dicendi ratio ... proferatur; Verr. V, 32.
propono: mei consilii ... causam rationemque proposui; Verr. IV, 140. in hac defensione capitis ... C. Rabirii proponenda ratio videtur esse officii mei; Rabir. 1. mihi in causa facili ... perdifficilis .. et lubrica defensionis ratio proponitur; Planc. 5. haec una ratio a rege proposita Postumo est servandae pecuniae; Rab. Post. 28. f. ineo; Font. 19.
provideo: f. cognosco; Verr. I, 15.
quaero: „pro singulis modiis ... tu mihi octonos

HS dato". „qua ratione?" „quid quaeris rationem?" Verr. III, 197. magis illam rationem tamen omnes boni quaereremus; Caecin. 102.

recito: recita rationes Halaesinorum; Verr. III, 175.

reddo: cum saepe suspectus Quinctio Naevius fuisset, neque ita commode posset rationem reddere earum rerum; Quinct. 14. ratio ab accusatore reddita non est; Sex. Rosc. 61. nihil est .. quod minus ferendum sit quam rationem ab altero vitae reposcere eum qui non possit suae reddere; div. Caec. 27. ut elaborandum tibi in ratione reddenda sit; ib. 62. ut rationem reddendam nobis arbitremur; Verr. II, 28. non statuebas tibi non solum de tuis, sed etiam de illorum factis rationem esse reddendam? ib. 29. ecquando te rationem factorum tuorum redditurum putasti? ib. 43. reddebant eorum negotiorum rationem in senatu; ib. 47. tamquam rationem aliquando esset redditurus; ib. IV, 49. cum rationem e lege redderent; ib. 140. de laudatione ratio sic mihi reddita est; ib. 141. ratio sic redditur; Font. 5. cuius rei putat iste rationem reddi non posse; Caecin. 17. uter igitur facilius suae sententiae rationem redderet; Cluent. 106. quo minus vel ea lege rationem vitae suae redderet; ib. 155. etsi .. non est meae consuetudinis initio dicendi rationem reddere qua de causa quemque defendam; Rabir. 1. si est reddenda ratio; Muren. 37. si tibi istam rationem non possim reddere; ib. 68. ſ. expono; Cael. 35. posco.

refero: videamus rationes quem ad modum rettulerit; Verr. I, 36. hoc est rationes referre? ib. quod exemplum ex tot hominum rationibus relatis huius modi || huiusce modi || est? ib. cum iste rationes referebat; ib. P. LENTULO, L. TRIARIO QUAESTORIBUS URBANIS RES RATIONUM RELATARUM; ib. 37. ut hoc pacto rationem referre liceret; ib. RATIONES RELATAE P. SERVILII; ib. 57. cum rationes ad aerarium nisi damnato te referre noluit; ib. 77. rationes ad aerarium ... non audet referre; ib. 98. qui numquam rationes ad aerarium referat; ib. audistis quaestoriam rationem tribus versiculis relatam; ib. praeturae (rationem), quam ex senatus consulto statim referre debuit, usque ad hoc tempus non rettulit; Verr. I, 98. ut quaestor sine praetore possit rationem referre; ib. 99. se ... observaturum quem ad modum rationes ad aerarium referas; ib. III, 167. ſ. audio. infero. perscribo.

relinquo: earum .. rerum nullam sibi iste neque infitiandi rationem neque defendendi facultatem reliquit; Verr. IV, 104. si ... consilium ... et rationem et auctoritatem relinquamus; Caecin. 51.

removeo: quid .. potest dicere cur ista editio non summam habeat acerbitatem, remota ratione illa, quam in decernendo secuti sumus? Planc. 39.

reperio: quamquam illa fuit ad calumniam singulari consilio reperta ratio; Verr. III, 38. reperta est eadem istius hominis avarissimi ratio in praesidiis quae in classibus; ib. V, 87. quae ratio aut flandae aut conflandae pecuniae non reperiebatur; Sest. 66. non ratio ulla, non vestigium maximi facinoris reperiebatur; Cael. 53.

repeto: qua lege in eo genere a senatore ratio repeti solet; Cluent. 104. sic ulciscar facinora eorum ... ab iis (mercatoribus) provinciarum rationem repetendo; Quir. 21.

reposco: qui ab altero rationem vitae reposcunt; Verr. III, 1. ſ. reddo; div. Caec. 27.

requiro: necesse est ... aliud genus hominem atque aliam rationem requirat iudiciorum || iudiciorum req. ||; Verr. I, 22. nos in impetu studiorum ... modum aliquem et ... rationem requiremus? Planc. 15.

reservo: cum ... salutis suae rationem iudicum severitati reservavit; Verr. V, 74.

retineo: laudanda est ... vicinitas, retinens veterem illam officii rationem; Planc. 22.

scribo: ſ. I, 1. est; Verr. II, 182.

seiungo: qui iuris civilis rationem numquam ab aequitate seiunxerit; Caecin. 78. plurimis saepe in rebus ius et aequi bonique rationem esse seiunctam; ib. 80.

sequor: quam rationem pari virtute ... P. Sestius secutus, pro mea salute ... nullum vitae discrimen vitandum umquam putavit; sen. 20. qui hanc sectam rationemque vitae ... secuti sumus; Cael. 40. ſ. accommodo. removeo.

supero: nisi hanc rationem ... pecuniae cupiditas ... superaret; Verr. III, 52.

suscipio: fori iudiciique rationem M. Messala ... suscepit; Sex. Rosc. 149. ſ. ingredior. — I, 1. prohibent.

tango: ne tangantur rationes ad Opis; Phil. VIII, 26.

tempto: isti ... videntur .. in Verre defensionis temptare rationem; Verr. II, 27. eadem nunc ab illis defensionis ratio ... temptatur; ib. V, 4.

teneo: ipsam rationem arandi spe magis ... quam fructu ... teneri; Verr. III, 227.

tollo: tametsi ... ignoscendi ratio ... de civitate sublata est; Sex. Rosc. 3.

tracto: ſ. I, 1. pertinet; Font. 9.

traho: ſ. I, 2. sum; Phil. XI, 28.

transfero: cum omnes ... menstruas paene rationes in tabulas transferant; Qu. Rosc. 8.

verto: vertit hic rationem; Qu. Rosc. 34.

video: videbant .. sapientissimi homines facti rationem; Milo 62. ſ. refero; Verr. I, 36.

vinco: vicit ... rationem amentia; Cluent. 15. meorum periculorum rationes utilitas rei publicae vincat; Catil. IV, 9. vincat aliquando cupiditas voluptasque rationem; Cael. 42.

vitupero: si quis est, .. qui illam Postumi ... inconsultam rationem ... vituperandam putet; Rab. Post. 2.

2. **Dativ:** do: aliquid loci rationi ... dedisses; Quinct. 53.

interpono: ſ. 1. interpono; Phil. VIII, 12.

obsisto: necesse est istius modi rationi aliquo consilio obsistere; Verr. a. pr. 33.

praefero: me ... statui ... salutem provinciarum atque sociorum meis omnibus commodis et rationibus praeferre oportere; imp. Pomp. 71.

propono: ostendetis bonae rationi et constanti et gravi nullum a vobis fructum esse propositum; Flacc. 106.

3. **Ablativ:** privo: adulescentis bonos ... comitiorum ratione privavi; Piso 4.

utor: scriba tuus ... ista te ratione uti non sinet; Verr. III, 176. ea est usus ratione vitae, qua minima invidia novi homines plurimi sunt eosdem honores consecuti; Planc. 67.

4. **mit Präpositionen:** accedo ad: quaero ... cur ex tot creditoribus alius ad istam rationem nemo accesserit; Quinct. 76.

adfero ad: quo modo hoc nomen ad rationes magistratus ... adlatum est? Verr. III, 181.

cohortor ad: ad eam rationem, in qua multi homines novi et honore et gloria floruerunt, cohortabor; Sest. 136.

communico de: cum ... multa inter se communicarent .. de tota illa ratione atque re Gallicana; Quinct. 15.

confligo cum: ſ. I, 1. confligit.

congruo cum: quod suos dies mensisque con-

gruere volunt cum solis lunaeque ratione: Verr. II, 129.

consumo in: quem diem tu non totum in ista ratione consumpseris: Muren. 46.

decerno cum: f. I. 1. decernit.

decido de: nisi de rebus rationibusque societatis omnibus decidisset; Quinct. 19.

deflecto de: si qui tantulum de recta ratione deflexerit; Verr. V, 176.

depello ex: te iam ex illa ratione esse depulsum; Caecin. 90.

describo ad: quos (sesquimodios) tu cum ad mensurae tam exiguam rationem populo Romano in capita descripsisses; Verr. III, 215.

devenio ad: ad hanc rationem extremam [..] devenire; Quinct. 54.

dico de: de ista furandi praedandique ratione nihil dico; Verr. V, 11. de ratione accusationis tuae ... dicendum nobis erit; Muren. 6.

diiudico de: de rationibus ... societatis volt diiudicari; Quinct. 48.

dirigo ad: haec omnia ad rationem civitatis si dirigas, recta sunt; Muren. 77.

dissentio ab: Q. Catulus, itemque ... Q. Hortensius ab hac ratione dissentiunt; imp. Pomp. 51. graviter ... etiam se ferre praetorem aliquem esse factum, qui a suis rationibus dissensisset; Vatin. 38.

duco in: non ... duco in hac ratione eos; Verr. III, 118.

erro in: ne quis aut in genere iniuriae aut ratione actionis errare possit; Qu. Rosc. 24.

facio contra: cum omnia contra omnium hominum ... rationem ... fecerit; Verr. III, 7.

flecto in: qui cum florentem hominem in populari ratione ... censor notasset; Sest. 101. f. adhortor ad.

habeo de: ut omnem orationem meam ... de ratione censoria habitam existimari velim; Cluent. 118. — in: qui spem salutis in alia ratione non habuerit; Cluent. 64.

induco in: quem ad modum in rationem (pecuniam) induxerunt; Verr. I, 106.

intellego ex: quam ex ipsa ratione intellego [illegible] fuisse; Verr. II, 191.

loquor in: cum in eam rationem pro suo quisque sensu ac dolore loqueretur; Verr. I, 69.

perspicio ex: me ... hoc perspicere ex consulum mensiumque ratione; Verr. II, 188. — in: ut eius diversa studia in dissimili ratione perspicere possitis; Catil. II, 4.

pertineo ad: ne [illegible] ... ad diversam [illegible] alteri rationem pertinere; Font. 2.

pervenio ad: [illegible] ... ad suam rationem pervenirent; Quinct. [illegible]

pono in: qui [illegible] causam ... in [illegible] ratione ... positam arbitrabantur; Verr. a. pr. 14. totum hoc ... in ea fuit positum semper ratione atque sententia; Balb. 20.

pugno cum: f. I. 1. pugnat.

[illegible] in: ut [illegible] menses in suam rationem [illegible]; Verr. II, 130.

revoco ad: [illegible] ... illam rem ad illam rationem [illegible] revocabant; dom. 13.

seiungo a: numquam hunc a nostris rationibus seiunctum [illegible]; Cael. 77.

sum in: [illegible] et constans in [illegible] ratione [illegible] P. Popilius semper fuit; dom. 87. in hac [illegible] ratione belli miserrimum illud est; Phil. VII, 3.

transfero a [illegible] ... ad [illegible] ratione ... ad [illegible] | [illegible] | [illegible] translatus est; Verr. II, 22.

versor in: neque umquam [illegible] ... in hac vitae ratione versatus, ... sic accusatus est? Font. 37. Aebutius iste ... versabatur ... in his rationibus auctionis; Caecin. 13. tota vita in eius modi ratione versata aperiebatur; Cluent. 101. qui nobiscum in rationibus monumentisque publicis versantur; dom. 74.

III. **nach Adjectiven:** 1. alienus: non est alienum meis rationibus istum mihi ... ad illud populi Romani iudicium reservari; Verr. V, 173. qui aliquod institui exemplum disturbandorum iudiciorum ... meis alienissimum rationibus cupierunt; Fr. B. VI, 7.

utilis: nihil esse suis rationibus utilius quam Oppianicum condemnari; Cluent. 69.

3. accommodatus ad: totam legem intellegetis ... ad Sullanae adsignationis rationes esse accommodatissimam; leg. agr. III, 13.

alienus a: ne oratio mea aliena ab iudiciorum ratione ... esse videatur; Verr. IV, 109.

aptus, natus ad: hominem ... natum atque aptum ad tempora belli militaremque rationem; Fr. A. III, 14.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqs: neminem umquam alterius rationis ac partis ... voltu .. offendit; Balb. 58.

alqd: hoc rationis habebant; Verr. II, 70. quid tandem habuit argumenti aut rationis res? ib. 115. hunc Verrucium ... quicquam cum Carpinatio rationis habuisse; ib. 188. neque illud rationis habuisti; ib. V, 35. nisi forte hoc rationis habuit; Caecin. 2. nihil rationis adfers, quam ob rem, si libertas adimi nullo modo possit, civitas possit; ib. 96. cum hac aliquid adulescentem hominem habuisse rationis num tibi perturpe ... esse videatur? Cael. 50.

inventor: huius rationis non modo non inventorem, se ne probatorem quidem esse me; Caecin. 55.

nomina: illarum rationum ex ea faece legationis quaestoriaeque tuae procurationis illa sunt nomina; Verr. I, 99.

norma: M. Catoni vitam ad certam rationis normam dirigenti ... respondebo; Muren. 3.

probator: f. inventor.

regio, via: haec eadem est nostrae rationis regio et via; Verr. V, 181.

2. litterae: leguntur eadem ratione ad senatum Allobrogum populumque litterae; Catil. III, 10.

vir: belli gerendi M. Catonem praefecisti. dico: quem virum? [illegible] ratione vitae mirabili ad laudem et prope singulari; dom. 21.

3. alqd ex: f. II, 1. refero. Verr. I, 36.

momentum ad: intelleget populus Romanus ... [illegible] magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti ad suspicionem criminis quam ad rationem salutis; Verr. a. pr. 12.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** absolvi: is a vobis [illegible] ulla [illegible] ratione absolvi potest? Verr. II, 180.

admitto: [illegible] qua ratione ... maleficium sit admissum; Sex. Rosc. 62.

adrogo: ut cuique aliquid acciderit, quo [illegible] commodius sit esse [illegible], simili ratione adrogabatur; dom. [illegible]

adsequor: [illegible] ... ratione adsecutus est, ut [illegible] posset populi ad partes daret; leg. agr. II, 14.

agere: [illegible] agam ista ratione; Verr. V, [illegible] ista ratione agere voluisset; Rabir. 14.

amitto: et ipsa civitas qua ratione isti am[illegible] sit [illegible]; Verr. II, 13.

[illegible]: quid est quo te quisquam [illegible] ista populari ratione [illegible]? dom. 88.

[illegible]: qui ... [illegible] bonis et honestis [illegible] rationibus [illegible]; Sul. Post. 8.

calumniari: cum omni ratione illi tamen calumniarentur; Verr. III, 78.
capi: non magnam hac ratione pecuniam captam? Verr. III, 205.
cedere: quod me ... ratione cedentem receperit; Planc. 26.
certari: quicum modo disserendum, modo omni ratione pugnandum certandumque sit; div. Caec. 44.
cogere: ne quis hoc ... non existimet me summi officii ratione impulsum coactumque suscepisse; Verr. II, 118. multi magnas pecunias ... ab invitis aratoribus ista ratione cellae nomine coëgerunt; ib. III, 218. pecuniam permagnam ratione ista cogi potuisse confiteor; Font. 20.
committi: si quid in hoc ipso iudicio intellexero simili aliqua ratione esse violatum atque commissum; Verr. a. pr. 40.
commoveri: cum sciamus homines in tantis rebus ut aut contemnant aut metuant ... aliqua certa ratione commoveri; imp. Pomp. 43.
commutari: si ... haec perturbari aliqua ratione commutarique possunt; Caecin. 74.
complere: ut hac ipsa ratione summam mei promissi compleam; Verr. III, 116.
componi: nolle deberetis ... severissimum iudicium maximaque ratione compositum per vos videri esse dissolutum; Tull. 36.
comprehendi: vobis exponam ... qua ratione investigata et comprehensa (ea) sint; Catil. III, 3.
conari: qua ratione Habitum veneno tollere conatus sit, cognoscite; Cluent. 45.
concludi: qua ratione res ab usitata consuetudine recederet et in hoc singulare iudicium causa omnis concluderetur; Quinct. 67.
confidere: eum certe potius (corrupisse), qui sibi alia ratione diffideret, quam eum, qui omni ratione confideret; Cluent. 63.
confirmare: omni hoc vobis ratione || ratione vobis || confirmare possum; leg. agr. II, 14.
coniungi: qui iam cum isto summa consuetudine, praeterea re ac ratione coniunctus esset; Verr. II, 172. cum nihil tam coniunctum sit quam negotiatores nostri cum Siculis usu, re, ratione; ib. V, 8.
consequi: quod ... honorem ... eadem illa nostra laboriosissima ratione vitae ... consequemur; imp. Pomp. 70. ſ. II, 3. utor.
contendere: sic omni ratione contendi; Cluent. 51.
contineri: ceterae libidines eius ratione aliqua aut modo continebantur; Verr. I, 62.
corrumpere: tabulae publicae corruptae aliqua ratione sunt; Sex. Rosc. 128. quod (consilium) conemur aliqua ratione corrumpere; Verr. a. pr. 29.
dare: ſ. II, 1. quaero.
defendere: se paratum esse omni recta atque honesta ratione defendere quod petat non deberi; Quinct. 66. quod defendi aliqua ratione posset; Verr. II, 101. eadem ista ratione defendes fecisse alios? ib. III, 206. utinam posset aliqua ratione hoc crimen ... defendere! ib. 224. videas ... quem hominem et qua ratione defendas; ib. V, 174. qua tu ratione defendas; ib. 175. hunc ego ... non omni ratione defendendum putem? Arch. 18. me ... omni ratione ... defendendum putarunt; Sest. 26.
defici: mulier abundat audacia, consilio et ratione deficitur; Cluent. 184.
deici: Metellus ... cum bis iurasset, semel privatim patri, *iterum* publice † legis deiectus est ratione an vi [an] veri *; Fr. B. VI, 2.
diffidere: ſ. confidere.
diluere: res tam levis qua ratione infirmem ac diluam reperire non possum; Sex. Rosc. 42.
dimicari: omni ratione erit dimicandum; div. Caec. 72.
disponi: * ratione dispositam se habere existimant; Sex. Rosc. 132.
emere: concede ... ut bona ratione emerit; Verr. IV, 10.
eripere: cuius iste fidei ... nulla ratione eripi possit; Verr. III, 64. hic, quod adimi nullo pacto potest, tamen quadam ratione eripere conatur; leg. agr. II, 19.
exinaniri: quamquam illi quoque homines sunt ab isto omni ratione exinaniti ac perditi; Verr. III, 199.
explicare: si ... ex his te laqueis exueris ac te aliqua via ac ratione explicaris; Verr. V, 151.
expugnare: certe aliqua ratione expugnasset iste ut ..; Verr. II, 130.
exquirere: ipsa re ac ratione exquirere possumus veritatem; imp. Pomp. 51.
extorqueri: ab hac eadem civitate anno secundo simili ratione extortam esse pecuniam; Verr. III, 89.
facere: negat se alia ratione facturum; Quinct. 19. existima ... modo et ratione omnia Romae Naevium fecisse; ib. 28. illud .. requisivi, qua ratione ex tot creditoribus nemo ... idem fecerit; ib. 88. quae (caedes) tum factae sunt ista eadem ratione; Sex. Rosc. 94. qua ratione factum est ..? ib. 96. si ratione fiat; ib. 113. ea ratione facimus, ut ..; Verr. a. pr. 55. cum ... ista ratione innumerabilem pecuniam facere .. posset; ib. III, 211. quod dissimillima ratione factum sit; leg. agr. II, 31. ne vobis id ille magna ratione fecisse videatur; Planc. 2.
ferre: ego qua ratione (tribum) tulerit, docebo; Planc. 48.
firmari: animum adulescentis nondum consilio ac ratione firmatum pellexit eis omnibus rebus; Cluent. 13.
gerere: quas (res) libidine, non ratione gesserat; Quinct. 14.
gubernari: quorum ope et auxilio multo magis haec res publica quam ratione hominum ... gubernatur; Rabir. 5.
iactare: te ... quam omni ratione iactaturus (sit), videre iam videor; div. Caec. 45.
impedire: decrevistis, ne quis ulla ratione rem impediret; sen. 27. cum variis rationibus impediretur, voluntate tamen perspecta senatus causa ad vos mense Ianuario deferebatur; Quir. 12.
impelli: ſ. cogere; Verr. II, 118.
incredibilis: quod cum est veritate falsum, tum ratione quoque est incredibile; Qu. Rosc. 50.
inducere: quos neque ut convenire potuerit neque qua ratione inducere ... potes ostendere; Sex. Rosc. 79.
infirmare: ſ. diluere.
insinuare: qui ... se in eius familiaritatem insinuasset hac ratione, ut cum aliquo suo compendio negotia mulieris ... susciperet; Caecin. 13.
invenire: quae consilio aliquo aut ratione inveniri potuerunt; Verr. II. 181. qua ratione quisquam qui sereret inventus est? ib. III, 124. ut ubi quidque esset aliqua ratione invenirent; ib. IV, 31.
investigari: ſ. comprehendi.
munire: alia sibi ratione viam munire ad stuprum coepit; Verr. I, 64.
nuntiare: qua ratione Roscio Capitoni primum nuntiavit? Sex. Rosc. 96.
obsisti: nemo est qui alia ratione istorum iniuriae ... potuisse obsisti arbitretur; Verr. I, 31.
obvallari: quem (locum) nobilitas ... omni ratione obvallatum tenebat; leg. agr. II, 3.

oppetere: Tyracinum principem civitatis eadem ratione mortem oppetisse dicit ... Archonias Helorinus; Verr. III, 129.

pari: quid .. refert aedis aut fundum relictum a patre aut aliqua ratione habere bene partum? Caecin. 74.

perdere: perdere iam denique illos agros ratione aliqua velint; leg. agr. II, 68. f. exinaniri.

perducere: *posse* se eius modi rationibus illum ad suas condiciones perducere; Quinct. 27. illam Campanam adrogantiam || adrogantem || ... ratione et consilio maiores nostri ad inertissimum ... otium perduxerunt; leg. agr. 91.

perspicere: quae ratione antea non perspexerat; Cael. 42.

perturbari: f. commutari.

placare: si te parentes timerent atque odissent tui neque eos ulla ratione placare posses; Catil. I, 17. nisi di immortales omni ratione placati suo numine prope fata ipsa flexissent; ib. III, 19. si certorum hominum mentis nulla ratione ... placare possumus; Balb. 62.

placere: quacumque ratione placet, celeriter vobis vindicandum est; Catil. IV, 6.

ponderari: si causae non ratione, sed verbis || vocibus || ponderantur; Caecin. 60.

posse: ut quacumque posset ratione, res ita duceretur; Verr. a. pr. 26. ne miremini qua ratione hic tantum apud istum libertus potuerit; ib. II, 134.

possidere: * si quis unum aliquem fundum quavis ratione possideat; Quinct. 85.

praedari: cum apud tuos Mamertinos inveniare improbissima ratione esse praedatus; Verr. IV, 3.

profugere: cum ... nescio qua ratione clam e lautumiis profugisset; Verr. V, 160.

provideri: Verri ne noceri possit multis rationibus esse provisum; Verr. a. pr. 27. ea ne accidere possent, consilio meo ac ratione provisa sunt; leg. agr. II, 102.

pugnare: qui contra omni ratione pugnarunt; Sex. Rosc. 137. iste homo amens ... alia mecum ratione pugnat; Verr. a. pr. 15. si contra omni ratione pugnavit; ib. II, 107. f. certari.

recedere: f. concludi.

recuperare: si alia ratione ius nostrum recuperare possemus; Caecin. 9.

reddere: accipite quam facilem sibi iste et iucundum (laborem) ratione consilioque reddiderit; Verr. V, 26.

retinere: omni ratione otium retinere debetis; leg. agr. II, 102.

revocari: qua ratione ei revocabuntur? Verr. III, 128.

salvus: neque .. isti ... alia ratione ulla salvi esse possunt; Catil. II, 18.

sanare: quae sanari poterunt, quacumque ratione sanabo; Catil. II, 11.

tegi: cognoscite hominis apertam ac non modo non ratione, sed ne dissimulatione quidem tectam improbitatem; Verr. II, 71. est omni ratione tectior; Phil. XIII, 6.

teneri: ne citerior Gallia ... perpetuo .. post hoc ab eis ... populari ac turbulenta ratione teneatur; prov. cons. 39.

tollere: ut proscriptorum liberi quavis ratione tollantur; Sex. Rosc. 152. nec minus vellent, Cato, te quoque aliqua ratione, si possent, tollere; Muren. 82.

tractari: reliqui temporis spatium in contentionem vocatur: ab utroque dissimillima ratione tractatum est; Muren. 19.

transigere: quaero .. qua ratione Naevius *susceptum negotium non* transegerit; Quinct. 75.

valere: qui apud Rullum aliqua ratione || alia rat. || valuerunt; leg agr. II, 57.

velificari: se posse turbulenta ratione honori velificari suo; leg. agr. I, 27.

venire: eius hominis bona qua ratione venierunt? Sex. Rosc. 125. longe alia ratione .. ad agendam causam hac actione venio atque initio veneram; Caecin. 3.

vindicare: f. placere.

violari: f. committi.

vitare: uti propositum vitae periculum ... hac una ratione vitaret; Cluent. 20.

abl. comp.: nihil fallacius ratione tota comitiorum; Muren. 36.

2. **Präpositionen:** ad: noli eius facta ad antiquae religionis rationem exquirere; Verr. IV, 10. ego .. ad meam rationem usumque meum non aestimo; ib. 13. neque ad Pauli rationem, ... sed aliud genus imperatoris sane diligenter retinendum ... cognoscite; ib. V, 25. quemquamne existimas Catone proavo tuo commodiorem, communiorem, moderatiorem fuisse ad omnem rationem humanitatis? Muren. 66. certe mihi exire domo mea ad privatum dolorem fuit luctuosum, ad rationem rei pulicae gloriosum; har. resp. 49. quantum interesse vis ad rationem petendi? Planc. 19.

cum: ut ... nulla turpitudo ... obiceretur, si non vera, at tamen ficta, || si vera non at deficta, si vera non esset, at efficta, si non vera, at commode ficta || cum aliqua ratione ac suspicione; Font. 37.

ex: quia Sex. Naevio neque ex societatis ratione neque privatim quicquam debuit Quinctius; Quinct. 37. libet mihi ... ex officii ratione ... rem ipsam ... considerare; ib. 48. si ... ex senatus aestimatione, non ex annonae ratione solvisses; Verr. III, 195. ut tempestates saepe certo aliquo caeli signo commoventur, saepe improviso nulla ex certa ratione; Muren. 36. in litibus .. nemo appellabatur nisi ex testium dictis aut tabulis privatorum aut rationibus civitatum; Rab. Post. 9.

in: inter Siciliam ceterasque provincias .. in agrorum vectigalium ratione hoc interest; Verr. III, 12. ostendit se lege Hieronica venditurum, hoc est, in omni ratione decumarum nihil istius simile facturum; ib. 44. quod in hac insolita mihi ex hoc loco ratione dicendi causa talis oblata est; imp. Pomp. 3. qui ita se in populari ratione iactarat; Sest. 114.

per: Iovis illud sacerdotium amplissimum per hanc rationem Theomnasto datur; Verr. II, 127. qui per ... fiduciae rationem fraudavit quempiam; Caecin. 7. dupliciter homines deiciuntur, aut sine coactis armatisve hominibus aut per eius modi rationem; ib. 92. si per has rationes maiores adimi posse voluerunt; ib. 99.

praeter: quae erat ista libido crudelitatis exercendae? quae tot scelerum suscipiendorum causa? nulla .. praeter praedandi novam ... rationem; Verr. V, 145.

pro: quid mihi ... pro ratione mei temporis faciendum fuerint ignorent; dom. 31.

propter: quod propter aerariam rationem non satis erat in tabulis inspexisse quantum deberetur; Quinct. 17. quod ... multa .. propter rationem brevitatis ... praetermittenda existimem; Verr. I, 103. cum ... alterae decumae novis institutis propter annonae rationem imperentur; ib. III, 227. non vos .. propter iuris obscuram dubiamque rationem bis iam de eadem causa dubitasse; Caecin 6. ei propter rationem Gallici belli provinciam extra ordinem decernebant; prov. cons. 19.

sine: neque .. sine ratione certa causa Milonis semper a senatu probata est; Milo 62.

ratiocinor, rechnen: alqs: sic ratiocinabantur; Verr. a. pr. 20. cuius illi conatus, ut ipse ratiocinabatur, nec cuperent reprimere; Milo 32. si recte ratiocinabimur; Phil. II, 55.

ratis, Floß, Fahrzeug: I. appello: nec tuas umquam ratis || rationes || ad eos scopulos appulisses; Rabir. 25.
coniungo: ne ratibus coniunctis freto fugitivi ad Messanam transire possent; Verr. V, 5.
II. accedere: cum aut ratibus aut navibus conarentur accedere; Verr. V, 5.

ratus, fest, gültig, zuverlässig, entschieden, bestätigt: alqd: quis hoc frater fratri ... tribuit, ut, quodcumque rettulisset, id ratum haberet? ratum habebit Roscius; Qu. Rosc. 3. is non omnia ... rata esse patietur; Verr. I, 109. concedis, non quicquid populus iusserit, ratum esse oportere; Caecin. 96. ratum sit, quod finitor uni illi, a quo missus erit, renuntiaverit; leg. agr. II, 34. ut omnia, quaecumque ille fecisset, essent rata; ib. III, 5. de agris ratum est; dom. 79. nihil ... poterat dicere qua re rata non essent, quae erant acta in ea re publica; ib. 84. id vos ista auctoritate constituetis ratum esse oportere? ib. 120. sin est ratum, cur ille gurges ... ad caelum .. exstruit villam? ib. 124. quod si ... ratum esse negas oportere; ib. 125. si est illud ratum; ib. nihil interest .. utrum haec foederati iura constituant ... an ... ea rata esse non possint; Balb. 26. id esset, quod postea populus iussisset, ratum; ib. 33. quae quamquam ... rata esse non possunt; Phil. V, 21. nihil placere ratum esse quod ab eis actum diceretur; ib. quae .. Caesar egit, ea rata esse non curat; ib. X, 17.
acta: ut actis Caesaris firmis ac ratis Cn. Pompei filius posset ... fortunas patrias recuperare; Phil. XIII, 12. ut acta sua rata essent; ib. 37.
auctoritas: rata auctoritas harum rerum omnium ab iure civili sumitur; Caecin. 74.
consultum: quod senatus consultum ratum esse non deberet; Verr. IV, 149.
emptio: ut rata sit emptio; Flacc. 91.
foedus: hoc quia vos foedus non iusseritis, veretur Hiempsal ut satis firmum sit et ratum; leg. agr. II, 58. o ratum religiosumque foedus! Phil. XIII, 4.
iudicium: ID (IUDICIUM) RATUM ESSE NON PLACERE; Verr. II, 95.
iussum: quaero de te putesne ... id iussum ratum atque firmum futurum; Caecin. 96. quaero ... num id iussum esset ratum; dom. 77.
leges: possuntne hae leges esse ratae sine interitu legum reliquarum? Phil. V, 8.
praemia: quo in genere iudicum praemia rata essent; Balb. 54.
subscriptiones: quid est quam ob rem quisquam nostrum censorias subscriptiones ... in perpetuum ratas putet esse oportere? Cluent. 132.
tribunatus: cuius tribunatus si ratus est; prov. cons. 45.

rea, Angeklagte: toto denique rea citaretur Etruria; Milo 50.

rebellio, Kriegserneuerung: Poeni multis Karthaginiensium rebellionibus ... nihil se degenerasse docuerunt; Scaur. 42.

recedo, zurückgehen, sich zurückziehen, sich entfernen, abweichen: I. unpersönlich: postea quam ab armis recessum est; Sex. Rosc. 126. ut ab institutis superiorum, ab auctoritate senatus, ab iure omnium Siculorum ne recedatur; Verr. II, 38. sin a consuetudine recedatur; Caecin. 2. a verbo .. posse recedi non arbitrabatur; ib. 79.
II. persönlich: alqs: postea quam ... ab armis .. recessimus; Sex. Rosc. 16. recede de medio; ib. 112. dicis, te Heraclii voluntate ab lege recessisse; Verr. II, 44. neque .. a ceteris censoriis legibus recederent; ib. III, 18. qui ab opere ipsi non recedunt; ib. 27. qui ab aequitate, ab lege, ab institutis non recesserunt; ib. 42. ipse .. recedit; ib. IV, 39. neque .. is ... de ceteris damnis ab lege Aquilia recedit; Tull. 41. a verbis .. recedis; Caecin. 37. si, .. simul ac procul conspexit armatos, recessisset; ib. 46. ut longius a verbo recedamus; ib. 58. a legibus non recedamus; Cluent. 155. ut a mea causa iam recedam; Sest. 55. a me numquam recessit; Cael. 10. iste a me non recedens Thessalonicam me in quaestoriumque perduxit; Planc. 99. recedat a Mutina; Phil. V, 26. non .. ad Hannibalem mittimus, ut a Sagunto recedat; ib. 27. cum illi ... renuntiavissent .. senatui non modo illum de Gallia non discessisse || decessisse ||, ... sed ne a Mutina quidem recessisse; ib. VIII, 21. „ne si a Mutina quidem recesserit, audiemus Antonium"? ib. XII, 4. recedit || recedet || igitur a Mutina? ib. recesseris: undique omnes insequentur; ib. XIII, 25.
campus: si campus atque illae undae comitiorum ... sic effervescunt quodam quasi aestu, ut ad alios accedant, ab aliis autem recedant; Planc. 15.
iniquitas, invidia: temporis iniquitas atque invidia recessit; Cluent. 80.
lanista: num .. ille lanista omnino iam a gladio recessisse || a gladiis recessisse, a gladiatore recessisse, a gladiatoribus cessisse || videtur? Sex. Rosc. 118.
magistratus: quo strage non nulli permoti magistratus ... paululum a mea causa recesserunt; sen. 7.
praetores: non .. praetores a lege Aquilia recesserunt; Tull. 42.
res: cum res ab eo, quicum contraxisset, recessisset; Quinct. 38. qua ratione res ab usitata consuetudine recederet; ib. 67.
undae: s. campus.

recens, frisch, neu, soeben: alqs: cum e provincia recens esset invidiaque et infamia non recenti, sed vetere ... flagraret; Verr. a. pr. 5. an ... proferes hos recentis, Q. Catulum patrem, C. Marium ..? ib. III, 209. qui ... his recentibus, Mariis et Didiis et Caeliis, commemorandis iacebant; Muren. 17.
alqd: duo sola recentia sine cuiusquam infamia ponam; Verr. V, 34. quod iam tum recens suspiciosum ceteris, huic incredibile ... videtur; Cluent. 189. haec vetera, illud vero recens, Caesarem meo consilio interfectum; Phil. II, 25. haec recentiora praetereo; Fr. B. VI, 26.
adventus: Romae .. recenti adventu suo cum propinquis suis decidit; har. resp. 42.
amicus: fecit amicus recens; Verr. II, 139.
annus: sumam annum tertium, quod et recentissimus est et ab isto ita administratus; Verr. III, 104.
apparitores: SCRIBAS, APPARITORES RECENTIS ACCIPE; Verr. III, 155.
beneficium: quem illi diem festum ... recentibus beneficiis C. Marcelli debitum reddebant; Verr. II, 51. qui .. tibi erat magis obstrictus beneficio recenti; dom. 118. si ob *eam* causam peccaret [et] pro recenti populi Romani in e beneficio populari studio elatus, tamen ignosceret nemo; Sest. 134.

coniuratio: ut ... hanc recentem urbis inflammandae ... coniurationem non obscure nobis paulo ante praedixerint; har. resp. 18.
controversia: controversia de re pecuniaria recens intercedit; Quinct. 54.
cruor: ut ... cruorem inimici quam recentissimum ... ostenderet; Sex. Rosc. 20.
edictum: hoc .. recens edictum D. Bruti; Phil. III, 8.
exemplum: recens exemplum fortissimi viri profero; Verr. I, 56. quoniam te recentia exempla delectant; ib. III, 24. vide ne alienis exemplis eisque recentibus uti quam et antiquis et domesticis malle videare; Phil. XIII, 15.
exitus: sicut ... hi recentes rerum exitus declararunt; Planc. 86.
flamma: in hanc flammam recentem tam C. Iunium [...] esse iniectum memini; Cluent. 79.
gratulatio: ne hominis miseri, ... L. Murenae, recentem gratulationem nova lamentatione obruatis; Muren. 86.
incommodum: ad quod (incommodum) recens cum te peropportune fortuna attulisset; Verr. V, 39.
infamia: ſ. alqs; Verr. a. pr. 5.
invidia: sin eius temporis recentem invidiam pertimuerant; Rab. Post. 10. ſ. alqs; Verr. a. pr. 5.
laetitia: quid fuit illud, quod recenti nuntio de illo senatus consulto ... ad ludos scenamque perlato, consessu maximo summus artifex ... flens et recenti laetitia ... egit apud populum Romanum ... meam causam? Sest. 120.
lex: lege hac recenti certus est inquisitioni comitum numerus constitutus; Flacc. 13. nonne nominatim populos liberos ... etiam recenti lege generi ipsius liberatos ... tradidisti? dom. 23. ubi poena recenti lege Iunia et Licinia? Phil. V, 8.
maleficium: recentis maleficii conscientia perterritus omnia ... exponit; Cluent. 38.
memoria: recens memoria parentis (est); Font. 41. quem haec communis ... patria propter recentem snmmi beneficii memoriam complexa teneat; Flacc. 6, 31. nisi recenti memoria senatus auctoritatem huius iudicii monumentis publicis testatus essem; Sulla 41. cum ... esset ... recens memoria testis; ib. 44. ut ... ego recentem putarem memoriam cuncti senatus commentario meo posse superari; ib. 45. quanta tempestas invidiae nobis, si minus in praesens tempus, recenti memoria scelerum tuorum, at in posteritatem impendeat; Catil. I. 22. recentior .. memoria filii est; dom. 113. cum dictatoris nomen ... propter perpetuae dictaturae recentem memoriam funditus ex re publica sustulisset; Phil. I, 4. recentiore .. memoria superior Africanus, T. Flamininus ... consules facti tantas res gesserunt; ib. V, 47.
municipes: municipes Regini complures ad me venerunt, ex eis quidam Roma recentes; Phil. I, 8.
negotium: inter omnis recenti negotio facile constabat; Verr. I, 101. qui Matrinii honoris causa, recenti negotio, ad te litteras misit mittendasque curavit; ib. V, 15.
nuntius: multum apud illum recentis nuntios ... voluisse; Verr. IV, 148. an vero obliti estis .. recenti illo nuntio necis Clodianae ... inimicorum Milonis sermones et opiniones? Milo 62. ſ. laetitia.
officium: cuius officia in illam civitatem ... recentissima erant; Verr. IV. 86. quod tum recentibus suis officiis ... a maioribus nostris foedere adsequi non potuerunt; ib. V, 51. cum tanta multitudo civium tam recenti officio suo me ad referendam gratiam nominatim vocarent; dom. 7.
pericula: qui etiam his recentibus nostris ... periculis aeternum se testimonium laudis daturum esse profitetur; Arch. 31.
prodigia: de quibus ipsis (discordiis) his prodigiis recentibus a dis immortalibus admonemur; har. resp. 44.
pulchritudo: cum pulchritudo eius recens ad oculos hominum atque integra perveniret; Verr. IV, 64.
repromissio: post repromissionem recentem hanc Fannii HS CCCIↃↃↃ Fannium a Q. Flavio ... abstulisse; Qu. Rosc. 39.
res: recenti re de Mustio auditum est; Verr. I, 139. recens [..] erat illa res; ib. II, 53. utrum .. tibi ad defensionem firmius fore putasti, in iudicio ... producere ad ignotos tanto post eum ... an recenti re, Syracusis ... securi fecire? ib. V, 75. illa caedes Asuvii Larinatis ... quam clara tum recenti re fuit? Cluent. 35. de sollicitatione Diogenis recenti re secum Cleophantum conlocutum esse dicebat; ib. 53. istam conciliationem gratiae Staienus tum recenti re ... excogitavit; ib. 83. sin illa res prima valuit, num inveterata quam recens debuit esse gravior? Sulla 81. ut neque adlata sit a me res inopinata ac recens nec ..; dom. 9. illud .. crimen ... coluit re recenti; Planc. 55.
responsum: responsum haruspicum hoc recens de fremitu ... recitavit; har. resp. 9.
scribae: ſ. apparitores.
sermo: non ex sermone hominum recenti, sed ex annalium vetustate eruenda memoria est nobilitatis tuae; Muren. 16.
stipulatio: si planum facio post hanc recentem stipulationem Roscii HS CCCIↃↃↃ a Flavio te abstulisse; Qu. Rosc. 41.
studia: te ipsum ... recentibus praeceptorum studiis flagrantem iam usus flectet; Muren. 65.
triumphi: si recentes triumphi, si praesens valuit aspectus; Balb. 49.
vestigia: quae (vestigia) tu in tabulis publicis expressa ac recentia reliquisti; Verr. II, 105. ne tua quidem recentia proximi praetoris vestigia persequi poterat; ib. III, 43. cum in lecto decumanae mulieris vestigia viderent recentia; ib. 79.
victoria: quod partum recenti victoria maiores vobis ... et vinculum pacis et monumentum belli reliquerunt; leg. agr. II, 49.
volnera: aspicimus lituras [eius modi] quasi quaedam volnera tabularum recentia; Verr. 11, 187

recensio, Musterung: ut memoriam publicam recensionis tabulis publicis impressam extingueret; Milo 73.

receptaculum, Stapelplatz, Sammelplatz, Zufluchtsstätte: I, 1. patet: nisi illud et rei frumentariae subsidium et receptaculum classibus nostris pateret; Verr. II, 3.
2. sum: illud tibi oppidum receptaculum praedae fuit; Verr. V, 59. illi Capuam receptaculum aratorum ... esse voluerunt; leg. agr. II, 89. cui templum illud fuit ... receptaculum veterum Catilinae militum; Piso 11. esset .. receptaculum pulso Antonio ... Graecia; Phil. X, 9.
II. tollo: ille .. classis praedonum ... receptacula sustulit; Flacc. 29.

receptor, Hehler: sustinet: sustinuisset hoc crimen primum ipse ille latronum occultator et receptor locus; Milo 50.

receptrix, Hehlerin: I, 1. circumvenit: tua te altera patria ... Messana circumvenit; tua, inquam, Messana, tuorum adiutrix scelerum ... praedarum ac furtorum receptrix; Verr. IV, 17.

2. sum: fuisse Messanam omnium istius furtorum ac praedarum receptricem negare non potuerunt; Verr. IV, 150.
II. habeo: quam (urbem) haberet ... furtorum receptricem; Verr. V, 160.

receptus, Rückzug: I. cano: quid .. revocante et receptui canente senatu properet dimicare? Phil. XII, 8.
II. signum: receptui signum aut revocationem a bello audire non possumus; Phil. XIII, 15.

recessus, Schlupfwinkel: cum in animis hominum tantae latebrae sint et tanti recessus; Marcell. 22.

recido, fallen, herabsinken, gerathen, kommen: alqs: multo mihi praestat in eandem illam recidere fortunam; Sest. 146.
alqd: cum ... id in societatem recideret; Qu. Rosc. 54. hucine ... omnia reciderunt ..! Verr. V, 163. quam cito illa omnia ex laetitia et voluptate ad luctum et lacrimas reciderunt! Sulla 91. ignorans ... ea vere recidere in memoriam pueritiae suae; Phil. XIII, 19.
apparatus: hunc tantum tuum apparatum tamque praeclarum ne ad nihilum recidere patiare; Phil. VII, 27.
poena: huius amentiae poena in ipsum familiamque eius recidat! Phil. IV, 10.
res: ne in unius imperium res recidat, admonemur; har. resp. 54.
responsum: quorsum recidat responsum tuum non magno opere laboro; Qu. Rosc. 43.
suspicio: omnem suspicionem in vosmet ipsos recidere intellegas; Sex. Rosc. 79.
tela: quae (tela) ... in aliorum vigiliam consulum recidissent; Planc. 90.

recido, vermindern: nationes eas ... ita ab eodem esse .. recisas; prov. cons. 31.

recipero: f. **recupero.**

recipio, annehmen, aufnehmen, empfangen, übernehmen, sich verpflichten, versprechen, zurückziehen: I. **absolut:** alqs: qui ... aut accipere aut recipere || aut recipere aut accipere || ... aut interpretes corrumpendi iudicii solent esse; Verr. a. pr. 36. qui recipere non debebat; ib. I, 65. tecto recipiet nemo; ib. II, 26. poena est, qui receperit, quam omnes neglexerunt; dom. 51.
II. **mit Ergänzung:** 1. Relativsatz: meminero me non sumpsisse quem accusarem, sed recepisse quos defenderem; Verr. II, 179.
2. acc. c. inf.: si ... ille .. sese facturum recepisset; Sex. Rosc. 114. promitto, recipio, spondeo ... C. Caesarem talem semper fore civem; Phil. V, 51.
III. **mit einfachem Object:** alqm: ea Sex. Roscium ... fugientem latronum tela et minas recepit domum; Sex. Rosc. 27. qui .. Panurgum illum ... domum recepit; Qu. Rosc. 31. noluit videri ipsum illum Rubrium invitus domum suam recepisse; Verr. I, 65. cum se ex hisce locis reciperent; ib. IV, 21. cum is ... receptus est in exsilium; Caecin. 100. cum se in regnum suum recepisset; imp. Pomp. 25. cum se in Italiam recepisset; ib. 35. quem propter animi importunitatem nemo recipere tecto ... vellet; Cluent. 170. a quo non receptus etiam ad me venire ausus es; Catil. I, 19. Cappadocem .. illum non modo recipiebat (Asia) suis urbibus, verum etiam ultro vocabat; Flacc. 61. Luculli ... eum domum suam receperunt; Arch. 5. illum, qui haec fecerat, Rudinum hominem || rudem hominem tum || maiores nostri in civitatem receperunt; ib. 22. tulisti de me, ne reciperer; dom. 51. non prius hanc civitatem amittebant, quam erant in eam recepti, quo vertendi, hoc est mutandi, soli causa venerant; ib. 78. quis me non modo civis, sed socius recipere contra tuam legem et iuvare dubitavit? ib. 85. quae (civitates) M. Tullium ... civem optime de re publica meritum recepissent; ib. quae (domus) proximo anno maerens (me) receperat; Sest. 131. qui me suis templis advenientem receperunt; ib. 147. multos et vidi in hac civitate et audivi ... se ad frugem bonam, ut dicitur, recepisse; Cael. 28. sin se in intimum coniecere vellent, nec satis commode calceati et vestiti id facere possent et fortasse non reciperentur; ib. 62. ex Latio multi, ut Tusculani, ut Lanuvini, et ex ceteris regionibus || generibus || gentes universae in civitatem sunt receptae; Balb. 31. ne quem populus Romanus Gaditanum recipiat civitate; ib. 32. quid erat cur ex ipso foedere Gaditanum in civitatem nostram recipi non liceret? ib. 35. multi in civitatem recepti ex liberis foederatisque populis [liberati] sunt; ib. 52. inde te recipiens, in villa Euchadiae ... iacuisti maerens aliquot dies; Piso 89. quod C. Marium ... tecto receperunt; Planc. 26. quod me ... ratione cedentem receperit; ib. quem .. ex tantis inimicitiis receptum in gratiam summo studio defenderim; Rab. Post. 19. „recepti in provinciam non sumus;“ Ligar. 23. a quibus partibus dissensione civili non esset receptus; ib. 26. cum ... te domum recepisti; Phil. I, 30. Caesar Alexandrea se recepit; ib. II, 64. quem plane perditum aere alieno egentemque, si eundem nequam hominem audacemque cognorat, hunc in familiaritatem libentissime recipiebat; ib. 78. cum ex illa fuga beneficio eorum ... clam te domum recepisti; ib. 88. hos umquam in urbem recipietis? ib. III, 32. ita .. re recipiebat ardens odio vestri; id. IV, 4. quem si consulem illa provincia putaret neque eum reciperet; ib. 9. qui illum ... non ut consulem recepit; ib. V, 37. qui vos omnes in fidem suam recepit; ib. VI, 12. hunc in eum ordinem recipi ... quam foedum flagitiosumque sit; ib. VII, 15. si tot tam impii, tam audaces, tam facinerosi recepti sint; ib. XII, 15. non .. ut eriperent nobis socii civitatem, sed ut in eam reciperentur petebant; ib. 27. si receptis illis esse possumus liberi; ib. XIII, 7.
alqd: orare ut idem illi facerent quae sibi eorum legati recepissent || praecepissent ||; Catil. III, 10. si aut praedes dedisset Gabinius aut tantum ex eius bonis, quanta summa litium fuisset, populus recepisset; Rab. Post. 37. ille [...] promissum et receptum intervertit ad seseque transtulit; Phil. II, 79.
adseculas: se ... ipsos tantum || tamen || praetores et consules, non legatorum adseculas, recipere solere; Verr. I, 65.
causam: f. **causa,** II, 1. recipio (10 St.) B. I, S. 474, a.
civem: f. alqm.; dom. 85.
civitates: Siciliae civitates sic in amicitiam fidemque recepimus; Verr. III, 12.
consulem: f. alqm.; Phil. V. 37. adseculas.
emptiones: ut illi reciperent in suas litteras publicas praeclaras proscriptiones et emptiones tuas; Flacc. 74.
exercitus: Capua ... opportunissimam se nobis praebuit ... ad exercitus ornandos et tectis ac sedibus suis recipiendos; leg. agr. II, 90.
ferrum: num ... ferrum non recepit? Sest. 80.
filium: qua pace Cn. Pompei filium res publica

aspiciet suoque sinu complexuque recipiet; Phil. XIII, 9.

gentes: f. alqm.; Balb. 31.

homines: ceterae civitates omnes non dubitarent nostros homines recipere in suas civitates; Balb. 29. f. alqm.; Arch. 22.

hospitem: ex quibus alienissimis hominibus ... tibi hospes aliquis est recipiendus || ut tibi hospes al. sit recipiendus ||; div. Caec. 50. cum suae partes essent hospitum recipiendorum; Verr. I, 65.

hostem: quod hostes ... recepti in amicitiam || recepti || beneficio se obligatos putant; Catil. IV. 22. qui ... acerrimum hostem in regnum recepit; Sest. 58. Romulus ... docuit etiam hostibus recipiendis augeri hanc civitatem oportere; Balb. 31.

laborem: laborem quaestus recepit; Qu. Rosc. 23.

legatum: domum recipere legatum hostium ... hominis est nihil de dignitate ... cogitantis; Phil. VIII, 29.

libertatem: est ... datum rei publicae Brutorum genus et nomen ad libertatem populi Romani vel constituendam vel recipiendam; Phil. IV, 7.

maiestatem: quam (imperii maiestatem) armis receperat; Sex. Rosc. 131.

mandatum: quid recipis mandatum? Sex. Rosc. 112. qui mandatum receperit; ib. 113.

nomen: f. **nomen,** II, 1. recipio (8 St.) B. III, S. 322, a.

officium: cum ... receptum officium Siculis ... erit persolutum; Verr. V, 183.

patrocinium: cum fidelissimae ... provinciae patrocinium recepissem; Scaur. 26.

pecuniam: si qua (pecunia) post nos consules ex novis vectigalibus recipiatur; leg. agr. I, 13. si forte desit pecunia, quae tanta ex superioribus recipi potest ut deesse non debeat; ib. II, 47. si qua pecunia post nos consules ex novis vectigalibus recipiatur; ib. 62.

personam: non recipit levitas ista, ... non infirmitas ingenii sustinet ... tantam personam, tam gravem; Piso 24.

praedones: quos (praedones) .. intra Syracusanam insulam recepisset || recepit ||; Verr. IV, 144.

praetores: f. adseculas.

proscriptiones: f. emptiones.

quaestus: si hos quaestus recipere posses; Qu. Rosc. 24.

suspicionem: largitionis recipienda suspicio est; Planc. 6.

telum: quod non totum telum corpore recepisset; Sex. Rosc. 33.

trbunos: tribuni militares non recepti; Piso 88.

voluptates: idem domi quam libidinosus ... non ianua receptis, sed pseudothyro intromissis voluptatibus! sen. 14.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** ne quis eorum a nobis civis recipiatur; Balb. 32. ne quem civem reciperemus; ib. 33.

recitatio, Vorlesen: I. paenitet: ut illum recitationis suae paeniteret; Cluent. 141.

II. patefieri: consilium tuum de Catonis honore illarum litterarum recitatione patefactum est; dom. 22.

recitator, Vorleser: constituo: cum Brutus duobus recitatoribus constitutis ex duobus eius orationibus capita alterna inter se contraria recitanda curasset; Cluent. 140.

excito: tris ipse excitavit recitatores; Cluent. 141.

recito, vorlesen, verlesen: I. **absolut:** 1. causa: defendebat testibus conlegis suis non se recitandi causa legisse; Vatin. 5.

2. alqs: recita: Verr. I, 27. 57. 96. 106. **143.** >< III; 124. ><. IV, 143. Cluent. 148. recita denuo; Verr. I, 37. qui recitassent; ib. II, 48. **recita** ex tabulis; ib. IV, 12. „non .. ad eam rem recitavi"; Tull. 49. qui de tabulis publicis recitat, ... non debet habere auctoritatem; Flacc. 40. recita || recita litteras ||; ib. 78.

legati: quem ad modum legatos Agyrinensis recitare ex litteris publicis audistis; Verr. III, 120.

II. **mit Ergänzung:** 1. indir. Frage: recita ... quot acceperit aratores agri Leontini Verres; Verr. III, 120. recitemus quid sequatur; har. resp. 36. recita ... quid decrerint Capuae decurionis; Sest. 10.

2. acc. c. infin.: repente recitatur, uno nomine HS trecenta milia ... data esse; Verr. II, 47.

III. **mit einfachem Object:** alqd: negat me recitare totum; Verr. III, 26. recita hoc quoque, quod postulat: totum recita; ib. recita cetera; ib. [quod ... accusator recitare non desineret]; ib. IV, 144. ego .. illa recitata esse non moleste fero; Cluent. 142. cum tibi haec recitabant; Flacc. 76. ex quibus (versibus) multa a multis lecta et audita recitarem; Piso 71. nolo cetera ... recitare; Planc. 74.

auctionem: quam tu mihi ex ordine recita de legis scripto populi Romani auctionem; leg. agr. II, 48.

auctoritatem: ex qua domo recitatur vobis iure iurando devincta auctoritas; Cael. 55.

caput: cum Brutus ... ex duabus eius orationibus capita alterna inter se contraria recitanda curasset; Cluent. 140. cum ... caput meae proscriptionis recitaretur; sen. 4. cum praeclarum caput recitaretur; sen. 8.

codicem: suum codicem testis loco recitare adrogantiae est; Qu. Rosc. 5.

cohortationem: recitavit ex oratione nescio qua Accius ... cohortationem quandam iudicum ad honeste iudicandum et commemorationem .. aliorum iudiciorum; Cluent. 138.

comitatum: utrum vobis consilium tandem praetoris recitari videbatur, ... an praedonis improbissimi societas atque comitatus? Verr. V, 54.

commemorationem: f. cohortationem.

commentarium: recita commentarium; Verr. V, 54.

compromissum: quae (consensio) patefacta est compromisso Sardorum et coniuratione recitata; Scaur. 38.

confectionem: nec tributi confectio ulla recitatur; Flacc. 20.

coniurationem: f. compromissum.

consilium: praeclarum recitari consilium .. audistis; Verr. V, 54. f. comitatum.

consultum: quo (senatus consulto) recitato auctoritatem eius summo studio secuti sumus; Phil. I, 3.

contiones: contiones P. Sestii ... in hoc iudicio esse recitatas; Vatin. 3.

decretum: recitarem decreta Centuripinorum; Verr. II, 163. recito et decretum de tributis et publicum testimonium; Verr. III, 100. non recito decretum officio aliquo expressum vicinitatis, ... sed recito memoriam perfuncti periculi, praedicationem amplissimi beneficii, indicem || vicem || officii praesentis, testimonium praeteriti temporis; Sest. 10.

dicta: testium dicta recita; Cluent. 62. multa in equites Romanos cum ex ea oratione asperius

dicta recitasset; ib. 140. isdem testibus et quidem non productis, sed dictis testium recitatis; Rab. Post. 32.
edictum: recitavi edictum; Quinct. 89. si haec edicta non ex ipsius tabulis totidem verbis recitare possem; Verr. III, 26.
elogium: quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii; Cluent. 135.
epistulam: recita epistulam; Verr. III, 154. neque ego ... epistulam recitassem; ib. 157. qua (epistula) recitata conclusurum me esse crimen decumanum dixeram; ib. 163. his ... epistulis recitatis; Flcc. 93. hic tu epistulam meam saepe recitas; Sulla 67. hanc ego epistulam ... recitavi; Phil. XIII, 48.
exportationes: quae (exportationes) recitatae sunt; Verr. II, 185.
foedera: recitentur foedera; Verr. V, 50.
indicem: ſ. decretum; Sest. 10.
initia: eorum (libellorum) initia cum recitarentur; Cluent. 141.
laudationem: quae dum laudatio recitatur; Cluent. 196.
legem: ſ. **lex,** II, 1. recito (8 St.) B. III, S. 33, a.
libellum: recita mihi .. hunc primum libellum; Verr. II, 183.
litteras: recita quas ad Neronem litteras misit; Verr. I, 83. ſ. **littera,** B, II, 1. recito (17 St.) B. III, S. 61, b.
locationem: quae vobis locatio ... priore actione recitata est; Verr. IV, 79.
locum: recita hunc ipsum locum de testimonio; Verr. I, 79.
memoriam: ſ. decretum; Sest. 10.
munera: quo illa pretio accepto multisque praeterea muneribus, quae tum ex tabulis Oppianici recitabantur, spem illam ... vendidit; Cluent. 34.
nomina: RECITA NOMINA Q. TADII. RECITA TESTIMONIUM Q. TADII; Verr. I, 128. RECITA NOMINA HABONII; ib. 151. repente testimoniis Fufiorum nominibusque recitatis homo audacissimus pertimuit; Flacc. 48.
orationem: recitetur oratio; Planc. 74.
pactiones: recita ex litteris publicis professiones rationum et pactiones Menaenorum; Verr. III, 102.
poenam: nisi legis sanctionem poenamque recitassem; Verr. IV, 149.
praedicationem: ſ. decretum; Sest. 10.
professionem: recitet ex codice professionem. recita || recita edictum de professione || ; Verr. III, 26. ſ. pactiones.
psephisma: sic sunt expressa ista praeclara, quae recitantur, psephismata; Flacc. 15. ut possem recitare psephisma Smyrnaeorum; ib. 75.
rationes: recita rationes Halaesinorum; Verr. III, 175.
responsum: responsum haruspicum hoc recens de fremitu in contione recitavit; har. resp. 9.
restipulationem: recita istam restipulationem clarius; Qu. Rosc. 37.
sanctionem: ſ. poenam.
sationes: recita sationes ex litteris publicis; Verr. III, 102.
senatum: patrem tuum ... L. Philippus censor avunculum suum praeteriit in recitando senatu; dom. 84.
societatem: ſ. comitatum.
tabellas: quae (tabellae quaestionis) recitatae vobisque editae sunt; Cluent. 184. recitatae sunt tabellae in eandem fere sententiam; Catil. III, 10. ne tum quidem ... tabellas cum laurea Romam mittere audebas? „misi“ inquit. quis umquam recitavit? quis ut recitarentur postulavit? Piso 39.
tabulas: tabulas recitavit; Qu. Rosc. 7. cum tabulas non recitat; ib. 13. quae (tabulae) in iudicio A. Gabinii recitatae non sunt; Rab. Post. 11.
testamentum: quod (testamentum) recitas; Cluent. 135.
testimonium: negat nos Cluvii testimonium recitaturos; recitabimus; Qu. Rosc. 43. recita testimonium T. Manilii; ib. recita omnium testimonia; Verr. I, 94. RECITA Cn. FANNII TESTIMONIUM; ib. 128. quid ego hic nunc Sex. Pompei Chlori testimonium recitem? ib. II, 23. RECITA TESTIMONIA LUCULLI; ib. 24. recita litteras publicas, testimonium publicum; ib. III, 74. recita testimonium publicum; ib. 83, 89. recita testimonium publicum Liparensium; ib. 85. *recita testimonium Aetnensium*; ib. 106. recita Archagathi et Lentuli testimonium; ib. IV, 53. recita [testimonia civitatum]; ib. V, 61. non recito testimonia hominum honestissimorum; Cluent. 99. ne illa quidem testimonia recito; ib. quod (testimonium) recita; ib. 168. recita L. Luccei testimonium; Cael. 55. recitabatur identidem Pompei testimonium; Rab. Post. 34. ne illa quidem testimonia recito; Fr. C. 10. ſ. decretum; Verr. III, 100. Sest. 10. nomina; Verr. I, 128. Flacc. 48.
verba: quae (verba) paulo ante ex conlegae litteris Pansa recitavit; Phil. VIII, 6.
IV. **mit doppeltem Accusativ:** testamento si recitatus heres esset pupillus Cornelius; Caecin. 54. me L. Cotta ... dixit se, si censor tum esset, cum ego aberam, meo loco senatorem recitaturum fuisse; dom. 84.

reclamatio, Zuruf, Widerspruch: praeclare et loco .. reclamatione vestra factum pulcherrimum Martialium comprobavistis; Phlil. IV, 5.

reclamito, widersprechen: reclamitat istius modi suspicionibus ipsa natura; Sex. Rosc. 63.

reclamo, zurufen, widersprechen: I, 1. unpersönlich: vehementer ab omnibus reclamatur; Verr. IV, 76. vehementer undique reclamatur; ib. 85. ab universo senatu raclamatum est; dom. 10. cum erat reclamatum semivivis mercennariorum vocibus; Sest. 126.
2. alqs: quod isdem istis reclamantibus vos unum illum ex omnibus delegistis; imp. Pomp. 63. rursus reclamatis? Phil. VI, 12.
legiones: cum eius promissis legiones fortissimae reclamassent; Phil. V, 22.
ordo: cum ... cunctus ordo reclamabat; Piso 29.
populus: ego provinciam Galliam ... in contione deposui reclamante populo Romano; Piso 5. quid ego ... praedicem cuncto populo Romano *re*clamante? Fr. B. VIII, 19 a.
II. ne: una voce omnis iudices ne is iuraret reclamasse; Balb. 12.

recognosco, sich wieder erinnern, untersuchen, durchsehen, revidiren, kennen lernen: I. causa: defendebat testibus conlegis suis non se recitandi causa legisse, sed recognoscendi; Vatin. 5.
II. indir. Frage: quae (adulescentia) qualis fuerit ... ex eo, quem sui simillimum produxit, recognoscere potestis; Verr. I, 32. ea .. breviter *re*cognoscite || cognoscite || quot et quanta sint; ib. V, 23.
III. alqm: cum te penitus recognovi; Deiot. 4.
alqd: videtur haec multitudo ... ea, quae scit, mecum recognoscere; Verr. a. pr. 15. haec omnia summa cura ... recognita ... sunt; ib. II, 190.
consilia: luce sunt clariora nobis tua consilia

omnia, quae iam mecum licet recognoscas; Catil. I, 6.
decretum: nos Cn. Pompei decretum de consilii sententia pronuntiatum recognoscemus; Balb. 11.
facta: tacitus facta mecum sua recognoscit; Verr. IV, 104.
fugam, furtum: cum istius in quaestura fugam et furtum recognosceret; Verr. II, 18.
noctem: recognosce .. mecum noctem illam superiorem; Catil. I, 8.
numerum: neque ullam poenam ... non maluisti subire quam numerum tuorum militum reliquiasque *re*cognoscere || cognoscere ||; Piso 91.
personas: non alienum fuit personas quasdam a vobis recognosci; Phil. VI, 15.
reliquias: f. numerum.
rem: cuius rei recognoscendae faciam vobis suo tempore potestatem; Verr. I, 122.
vitam: vitam ab initio usque ad hoc tempus explicatam cum crimine recognoscite; Sulla 74.

recolo, pflegen, überdenken, ins Gedächtniß zurückrufen: alqd: quae si tecum ipse recolueris; Phil. XIII, 45.
merita: in hominibus de me divinctus meritis omnis erit aetas mihi ad eorum erga me merita praedicanda atque recolenda; sen. 30.
studia: tantum (temporum) mihi egomet ad haec studia recolenda sumpsero; Arch. 13.

reconciliatio, Wiederherstellung, Versöhnung: I. est: mihi ... causa defendendi Gabinii fuit reconciliatio gratiae; Rab. Post. 32.
II. facio: dicit ... reconciliationem esse gratiae factam; har. resp. 51.
irrideo: irridebatur haec illius reconciliatio; Cluent. 101.
III. diiudicari: [ut (dissensiones) non reconciliatione concordiae, sed internicione civium diiudicatae sint]; Catil. III, 25.
sanciri: cum omnia cum omnibus foedera reconciliatione gratiarum sanguine meo sancirentur; Quir. 13.

reconcilio, vereinigen, versöhnen, wiedererlangen: alqm: videsne ut eripiam te ex improborum subita gratia et reconciliem bonis omnibus? Sulla 35. quibus eum omnibus eadem res publica reconciliavit, quae alienarat; prov. cons. 21. hic me meus in rem publicam animus pristinus ... cum C. Caesare .. reconciliat .. in gratiam; ib. 23. te ut plane Deiotaro reconciliet oratio mea; Deiot. 35.
existimationem: in quo (homine) reconciliare existimationem iudiciorum amissam ... possetis; Verr. a. pr. 2.
gratiam: timuit ne videretur infirmior fides reconciliatae gratiae; Milo 21.
inimicos: inimici in gratiam reconciliabantur; dom. 129.

recondo, verwahren, verbergen: alqd: quod celari opus erat, habebant sepositum ac reconditum; Verr. IV, 23. nihil se tam clausum neque tam reconditum posse habere; ib. 42.
aculeos: noli aculeos orationis meae, quia || qui || reconditi sunt, excussos arbitrari; Sulla 47.
Aegyptum, Alexandriam: quid Alexandria cunctaque Aegyptus? ut occulte latet et ut recondita est! leg. agr. II, 41.
angulum: angulum mihi aliquem eligas provinciae reconditum ac derelictum? Verr. III, 193.
consultum: habemus .. huiusce modi senatus consultum ... tamquam in vagina reconditum; Catil. I, 4.
dolorem: excitatus .. aliquando Cn. Pompei nimium diu reconditus ... animi dolor subvenit subito rei publicae; dom. 25.
legem: dedisse ridiculum est, quasi legem aliquam aut ad scribendum difficilem aut ad excogitandum reconditam; Fr. B. VI, 3.
libellos: his inventis libellis ceteri remoti et diligentius sunt reconditi; Verr. II, 185.
libros: si qui (libri) sunt reconditi; dom. 39.
locum: locus ... iam nullus est ... neque tam reconditus; Verr. III, 207.
natura: natura tristi ac recondita fuit; Quinct. 59.
sensus: sermones ausas dabant || sermonis ausas dabat ||, quibus reconditos eius sensus tenere possemus; Sest. 22.
strepitum: exauditus in agro propinquo et surburbano est strepitus quidam reconditus et horribilis fremitus armorum; har. resp. 20.

recordatio, Erinnerung: I. debet excitare: debet .. talibus in rebus excitare animos non cognitio solum rerum, sed etiam recordatio; Phil. II, 47.
facit: iucundiorem .. faciet libertatem servitutis recordatio; Phil. III, 36.
II, 1. perhorresco: qui .. non ... recordationem .. ipsam || recordatione ipsa || consulatus vestri perhorrescat; Piso 45.
2. capio ex: ut plus voluptatis ex recordatione illius orationis ... capere possitis; Balb. 4.
depromo ex: in Caesarem maledicta congessit deprompta ex recordatione impudicitiae et stuprorum suorum; Phil. III, 15.
sum in: qui .. istius animus est nunc in recordatione scelerum suorum? Verr. IV, 110.
III, 1. concidere: concidit in curiae paene limine, recordatione, credo, Gabinii sui desiderioque Pisonis; har. resp. 2.
defendi: ne non tam innocentia reus sua quam recordatione meorum temporum defensus esse videatur; Planc. 4.
excidere: nonne vobis videor .. ultimi temporis recordatione ... medium illud tristissimum tempus debere ... ex animo .. certe excidere? prov. cons. 43.
refugere: ne ... recordatione mei casus a consiliis fortibus refugiatis; Sest. 51.
sustentare: quem vos ... recordatione parentum vestrorum ... sustentate; Cael. 79.
2. cum: cui non locus ipse mutus ille, ubi alitus aut doctus est, cum grata recordatione in mente versetur; Planc. 81.
sine: ut nemo sine gemitu ac recordatione luctus aspicere *te* possit; Fr. B. VIII, 14, e.

recordor, sich erinnern, eingedenk sein: I. **absolut:** alqs: vosmet ipsi vobiscum recordamini; Muren. 50. ex quibus neminem mihi libet nominare: vosmet vobiscum recordamini; Cael. 43. nec vero necesse est quemquam a me nominari: vobiscum ipsi recordamini; Phil. II, 1.
II. **mit Ergänzung:** 1. de: f. **de,** I. recordor (6 St.) B. II, S. 11, a.
2. **indir. Frage:** cum recordaris in deos immortalis quam impius ... fueris; Verr. I, 47. illos eius spiritus Siciliensis quos fuisse putetis cogitate ac recordamini; Verr. III, 22. si recordari volueritis quanta religione fuerit eadem specie ... signum illud; ib. IV, 129. recordamini .. quanto opere laborare soleatis; Font. 28. recordamini quos legatos nuper in bello L. Iulius ... habuerit; ib. 43. in ipso Cn. Pompeio ... quam multa sint

nova ... constituta recordamini; imp. Pomp. 61. recordor quantum hae conquestiones ... punctorum nobis ... detraxerint; Muren. 72. facite ut recordemini quae sit temeritas multitudinis; Flacc. 57. cum vere recordari voletis, quantum auctoritatis in iudicium adferatis; ib. 65. ecquid, infelix, recordaris quid responderis? Piso 78. tecum ipse licebit quot in eo genere et quanta sint crimina recordere; ib. 87. recordare qui tum fuerint consulum nomine hostes; Planc. 87. recordamini ... quae fuerit celeritas reditus eius; Milo 61. quem ad modum me coarguerit homo acutus recordamini; Phil. II, 28. recordamini qui dies nudius tertius decimus fuerit; ib. V, 2. non recordamini ... quas in eos sententias dixeritis? ib. XIII, 5. recordamini ... quid hoc biduo timuerimus a domesticis hostibus; ib. XIV, 10.

3. **acc. c. infin.:** ne nunc quidem recordaris nullum esse tantum malum; Verr. I, 48. nisi vos illud vellem recordari, istius nequitiam [...] in ore volgi ... esse versatam; Verr. I, 121. fuisse hunc tum hominum sermonem recordari potestis; Cluent. 85. quidam ex amicis Sassiae recordatus est se nuper in auctione quadam vidisse; ib. 180. alter ... hoc genus poenae saepe in improbos civis in hac re publica esse usurpatum recordatur; Catil. IV, 7. nuper id (magmentarium Telluris) patuisse dicunt et ego recordor; har. resp. 31. quem potes recordari in vita inluxisse tibi diem laetiorem quam cum ... te domum recepisti? Phil. I, 30. cum omnes *te* recordarentur libertini generum et liberos tuos nepotes Q. Fadii, libertini hominis, fuisse; ib. II, 3. amplissimi orbis terrae consilii principes vos esse aliquando recordamini; ib. III, 34. numquam te Appii Claudii nepotem esse recordatus es? Fr. B. XIII, v, 3.

III. **mit Object:** 1. **genet.:** flagitiorum: cum aliquo dolore flagitiorum suorum recordabitur; Piso 12.

pontificis: *ut recordemini* illius L. Metelli, pontificis maximi; Scaur. 48.

2. **accus.:** alqd.: si mihi me ad ea quidem, quae pro salute omnium gessi, recordanda ... quicquam relinquitur temporis; Sulla 26. si volumus ea, quae de quoque deo nobis tradita sunt, recordari; har. resp. 24. recordamini illud etiam, ... quod eodem fere tempore factus in agro Piceno Potentiae nuntiatur terrae motus; ib. 62. cum tua recordabere, ... felicitati tuae gratulabere; Marcell. 19. ſ. II, 3. Verr. I, 121.

adrogantiam, amictum: facite .. ut non solum mores et adrogantiam eius, sed etiam voltum atque amictum atque etiam illum usque ad talos demissam purpuram recordemini; Cluent. 111.

atrocitatem: ut illius temporis atrocitatem recordari possitis; Sest. 11.

beneficia: si .. populus Romanus ... mea in rem publicam beneficia recordatus se conlegisset; dom. 88. cum et deorum immortalitatem et populi Romani ... beneficia in regem Deiotarum rocordarer; Deiot. 6.

consensum: recordare ... consensum illum theatri; Phil. I, 30.

consulatum: ex illo die recordamini eius usque ad Idus Martias consulatum; Phil. II, 82.

cruces: cum tua verbera, cum securis, cum cruces ad civium Romanorum supplicia fixas recordetur; Verr. III, 6.

diem: recordare .. illum ... diem; Phil. II, 115.

diligentiam: est operae pretium diligentiam maiorum recordari; leg. agr. II, 73.

dissensiones: recordamini .. omnis civilis dissensiones; Catil. III, 24.

excusationem: si excusationem Ser. Sulpicii ... recordari volueritis; Phil. IX, 8.

faciem: recordamini faciem atque illos eius fictos simulatosque voltus; Cluent. 72.

immortalitatem: ſ. beneficia.

insaniam: quis Lentuli societates cum iudicibus, quis insaniam libidinum, quis perversam atque impiam religionem recordatur? Sulla 70.

itinera: itinera, quae per hosce annos in Italia per agros ... civium Romanorum nostri imperatores fecerint, recordamini; imp. Pomp. 38.

memoriam: quoad longissime potest mens mea ... pueritiae memoriam recordari ultimam; Arch. 1.

meritum: numquam illos aspicio quin ... huius meritum in me recorder; Planc. 69.

mores: ſ. adrogantiam.

naturam: si cum animis vestris longo intervallo recordari C. Staieni vitam et naturam volueritis; Cluent. 70.

officinam: illam armorum officinam ecquid recordaris? Piso 87.

pestis: reliquas illius anni pestis recordamini; Sest. 55.

purpuram: ſ. adrogantiam.

religionem: ſ. insaniam.

ruinas: invitus facio ut recorder ruinas rei publicae; Vatin. 21.

scelera: si nondum scelera volneraque inusta rei publicae voltis recordari; Sest. 17.

securis: ſ. cruces.

sermones: mihi .. recordanti Ser. Sulpicii multos in nostra familiaritate sermones gratior illi videtur ... aënea statua futura; Phil. IX, 13.

societates: ſ. insaniam.

tempus: recordare tempus illud, cum pater Curio maerens iacebat in lecto; Phil. II, 45.

vitam: ſ. naturam. — volnera: ſ. scelera.

voltum: voltus hominum te intuentium atque admirantium recordare; Deiot. 20. ſ. amictum. faciem.

recreo, wiederherstellen, erquicken, kräftigen, sich erholen: alqm: qui ... ex illo metu mortis ... recreatus revixisset; Verr. V, 160. postea quam iste recreari ... visus est; ib. 178. hunc in illo timore ... Tigranes ... perditum recreavit; imp. Pomp. 23. cum vix se ex magno timore recreasset; Catil. III, 8. „me saucium recreavit"; Muren. 38. qui e gravi morbo recreati sunt; Quir. 4. ceteri ... per populum ... ipsum recreati sunt atque revocati; Sest. 140. quae (Macedonia) nunc consulari imperio ... ita vexata est, vix ut se possit diuturna pace recreare; prov. cons. 5. qui (milites) cum uno genere morbi adfligerentur neque se recreare quisquam posset; Piso 85. quod C. Marium ... fessum inedia fluctibusque recrearunt; Planc. 26. me recreat et reficit Cn. Pompei ... consilium; Milo 2. ut statuatis utrum nos ... semper miseri lugeamus an diu vexati a perditissimis civibus aliquando per vos ... recreemur; ib. 4. horum alter nondum ex longuiquitate gravissimi morbi recreatus quicquid habuit virium, id in eorum libertatem defendendam contulit; Phil. X, 16.

alqd: ne (haec) quando recreata exsurgere atque erigere se possent, funditus ... sustulerunt; leg. agr. II, 87.

aratores: ut is ... reliquos aratores conlegisse et recreasse videatur; Verr. III, 124.

libertatem: ubi illa antiqua libertas, quae malis oppressa civilibus extollere iam caput et aliquando recreata se erigere debebat? Planc. 33.

mentem: vester .. conspectus et consessus iste reficit et recreat mentem meam; Planc. 2.

populum: in isto bello non recreatus neque

restitutus, sed subactus ... populus Romanus est; Sex. Rosc. 137.

provinciam: ut ea (provincia) ... vix ... recreari aliquando posse videatur; Verr. a. pr. 12. ut eam (provinciam) multis annis ... recreare nequeamus; ib. III, 21. quibus (consiliis) illam tu provinciam adflictam et perditam ... recreasti; ib. 212.

rem publicam: levata mihi et recreata res publica videtur; Catil. II, 7. nullo modo posse *rem p.* recreari; dom. 96. posset recreata res publica sustinere; ib. 122.

veritatem: ut ... veritas debilitata .. aequitate talium virorum recreetur; Quinct. 4.

Fragment: permulsa atque recreata est; Fr. B. XII, 2.

recta, gerades Weges: I. pergo: recta perge in exsilium; Catil. I, 23.

II. iter: sibi recta iter esse Romam; Verr. V, 160.

recte, recht, richtig, mit Recht, sicher: addo: nihil addi iam videtur .. ad hanc improbitatem ... posse; et recte mihi videtur; Verr. V, 115.

admoneo: recte admones; Verr. IV, 5.

appello: nimirum recte veneficam appellas: Phil. XIII, 25.

attendo: recte attenditis; Caecin. 15.

aufero: non modo filius, sed quivis heres rectissime potuit auferre; Flacc. 59.

cognosco: si recte vestram bonitatem ... cognovi; Quinct. 54. si recte vos populus Romanus cognovit; Verr. V, 113.

committo: universo populo neque ipse committit neque illi horum consiliorum auctores committi recte putant posse; leg. agr. II, 20.

commoveo: recte ac merito sociorum innocentium miseria commovebamur; Verr. V, 172.

conloco: ut haec ipsa aedilitas ... recte conlocata ... videatur; Verr. V, 37.

consisto: cum recte atque in loco constitissent; Muren. 26.

custodio: QUOD IBIDEM RECTE CUSTODIRE POTERUNT ID IBIDEM CUSTODIANT; Quinct. 84.

decerno: decerne, modo recte; Sex. Rosc. 138.

dedico: non videri eam (Concordiam) recte posse dedicari; dom. 136.

dico: is dicebatur esse Myronis, ut opinor: et recte || certe ||; Verr. IV, 5. etsi recte sine exceptione dixeram virum, cum isti essent, neminem fuisse; ib. V, 81. recte .. diceres te restituisse? Caecin. 55. haud scio an recte hoc proximum esse dicamus; Sest. 58. audistis profecto dici philosophos Epicureos omnis res ... voluptate metiri: rectene an secus, nihil ad nos; Piso 68.

do: ut mihi .. verum videatur illud esse, ... ei ... omnia, quae faceret, recte se dare || tractare ||; Balb. 3.

exspecto: exspectabantur Kalendae Ianuariae, fortasse non recte; Phil. V, 31.

facio: si hoc ... recte atque ordine factum videtur || videatur ||; Quinct. 28. seu recte seu perperam fecerunt; ib. 31. „tu nisi malo coactus recte facere nescis?“ Verr. III, 62. an vero id recte, ordine ... factum esse defendis? ib. 194. tu ... id ... recte factum esse defendes? ib. 205. alii, quod audacissime fecerunt, recte fecisse existimentur; ib. 206. quod ab isto recte factum esse defendes; ib. 222. abs te nihil rectius factum esse dico; ib. IV, 37. rectissime ac sapientissime factum probetis; Cluent. 107. si ... id .. recte factum esse defenderem; Muren. 5. religionis explanatio vel ab uno pontifice perito recte fieri potest; har. resp. 13. ut omnes intellegant te ne recte quidem facere sine scelere potuisse; Vatin. 27. „hic factus est.“ cur iste potius quam ego? vel nescio ... vel ..., si dicerem, ... deberem dicere: non recte; Planc. 16. an est quisquam qui hoc ignoret, cum de homine occiso quaeratur, aut negari solere omnino esse factum aut recte et iure factum esse defendi? Milo 8. quicum quidvis rectissime facere posset; Phil. II, 48. si te laus adlicere ad recte faciendum non potest; ib. 115. id eum exercitumque eius ... recte atque ordine ... fecisse et facere; ib. III, 38. id eum recte et ordine ... fecisse; ib. V, 36. quis est qui hunc non casu existimet recte fecisse? ib. VI, 11. Q. Hortensium pro consule recte et ordine ... fecisse; Phil. X, 26. — factum: cum .. nullum illius in vita rectius factum sit quam id; div. Caec. 60. non aliis recte factis ... tot ... eius vitia sublevata esse videbuntur; Verr. a. pr. 47. summa recte factis maiores nostri praemia ... proposita esse voluerunt; Cluent. 154. qui ... in recte factis saepe fastidiunt; Milo 42. addit haec, ... fortis et sapientis viros non tam praemia sequi solere recte factorum quam ipsa recte facta; Milo 96. est .. gloria laus recte factorum; Phil. I, 29. dicerem .. qui recte factorum fructus esset; ib. 30. non solum recte factis eorum praemia, sed etiam delictis veniam dare solebant; Fr. A. III, 15.

fero: augures interrogabat quae ita lata essent rectene lata essent; har. resp. 48.

impero: neque hoc dico ceteris non recte imperatum; Verr. V, 53.

iudico: si recte et ordine iudicaris; Sex. Rosc. 138. qui recte possint iudicare; Verr. I, 22. quod putabam tum denique recte iudicari posse; ib. II, 1. „at est aliquando contra iudicatum.“ primum utrum recte an perperam? si recte, id fuit ius; Caecin. 69.

licet: an eis licet et recte licet in meo metu sibi nihil timere? dom. 8.

mitto: recte ad eum legati missi; Phil. V, 27.

moneo: qui si te recte monere volet; div. Caec. 52.

nego: recte et vere negatis; Phil. IV, 7.

nosco: si recte homines novi, non mentientur; Verr. II, 175.

possideo: eius bona recte possideri posse; Quinct. 64.

prosum: si ceteris facta sua recte prosunt; Catil. III, 27.

puto: recte .. maiores eum ... in virorum bonorum numero non putarunt haberi oportere; Sex. Rosc. 116. de iure .. libertatis ... suum putat esse iudicium et recte putat; Verr. I, 13. binas centesimas ab sese ablatas ferendum non putant, et recte non putant; ib. III, 168.

ratiocinor: si recte ratiocinabimur; Phil. II, 55.

redimo: quae vel vita redimi recte possunt Verr. V, 23.

rego: recte isti studia vestra suis consilii regere conatur; imp. Pomp. 64.

remitto: te mulieri deterrimae recte remisiss senatores iudicabunt? Verr. III, 82. his dico no recte remissum; ib. V, 53.

repeto: recte hoc repetitur a vobis; Cluen 202.

reprehendo: recte reprehendis; Sulla 63.

respondeo: sui illos recte respondere co cedunt; Caecin. 68.

scribo: litteras Bruti recte ut ordine scripta videri; Phil. X, 5.

sentio: qui recte et fortiter sentient; Ph VIII, 22.

statuo: non recte aliquid statuere eos; Caecin. 6

sum: eum certe ordinem ... firmamentum ceterorum ordinum recte esse dicemus; imp. Pomp. 17. etiam rectius in iudicio consulis designati is ... auctor beneficii populi Romani ... esse debebit; Muren. 3. recte .. unus invictus es; Marcell. 12.

vendo: si recte licet vendere; Verr. III, 227.

vivo: ut sibi ... recte sit honesteque vivendum; Verr. III, 2.

elliptisch: et recte, recuperatores; Tull. 40.

rectus, gerade, recht, richtig: A. alqd: si ita rectius sit; Muren. 63. haec omnia ad rationem civitatis si dirigas, recta sunt; ib. 77. id esse optimum putemus, quod erit rectissimum; Sest. 143. ut illi aniculae non ille quidem vim adferret — neque enim erat rectum patronae —, sed collum digitulis duobus oblideret; Scaur. 10. quid omnino rectius fuerit; Phil. XI, 34. — infin.: legationes sumere liberas exigendi causa rectum est; Flacc. 86. — acc. c. inf.: rectum putubat pro eorum honestate se pugnare; Sex. Rosc. 16. negat fuisse rectum Cato me ... causam L. Murenae attingere; Muren. 3.

cursus: qui per cursum rectum [regnum] tenere non potuerunt; leg. agr. II, 44.

facinus: qui iudicaverunt hostem Dolabellam ob rectissimum facinus; Phil. XIII, 36. qui hostem Dolabellam iudicaverint ob rectissimum facinus; ib.

oculi: ut rectis oculis hanc urbem sibi intueri ... liceat; Rab. Post. 48.

ratio: se paratum esse omni recta atque honesta ratione defendere quod petat non deberi; Quinct. 66. si qui tantulum de recta ratione deflexerit; Verr. V, 176. est .. lex nihil aliud nisi rectaet a numine deorum tracta ratio; Phil. XI, 28.

sensus: „si me rectis sensibus euntem di immortales ... adiuverint"; Phil. XIII, 45.

sententia: sin recta sententia (fuit); Phil. XI, 34.

studia: adulescentes humanissimi ... rectissimis studii satque optimis artibus praediti; Cael. 24.

B. alqd: etiam si quid antea recti aut venusti habere visi essent; Quinct. 77.

recula, geringe Habe: postea quam rem paternam ab idiotarum divitiis ad philosophorum reculam || regulam || perduxit; Sest. 110.

recumbo, sich niederlegen: alqs: cum Apronius ... in triclinio ... recubuisset; Verr. III, 61. cum in cubiculo recubuisses; Deiot. 42.

recuperatio, Wiedererlangung: ita praeclara est recuperatio libertatis; Phil. X, 20.

recuperator, Richter, Eigenthumsrichter: I. absolut: 1. deliberant: illi optimi [viri] de cohorte istius recuperatores non de absolvendo Apronio deliberarent; Verr. III, 31.

dicit: si qui mihi hoc iudex recuperatorve dicat; Caecin. 8.

intercedunt: si tui ex cohorte recuperatores non intercederent; Verr. III, 111.

iudicant: iudicant recuperatores id, quod necesse erat; div. Caec. 56. recuperatores contra istum rem minime dubiam prima actione iudicaverunt; Flacc. 48. recuperatores vi Flacci coactos et metu falsum invitos iudicavisse; ib. 49.

sunt: improbissimis recuperatoribus conflictari malebant; Verr. III, 69. qui tantis erunt cervicibus recuperatores? ib. 135.

2. sum: poterat (arator repertere) .. Artemidoro recuperatore; Verr. III, 70. dubitatio damnationis illis recuperatoribus quae poterat esse? ib. neque erat Artemidorus Cornelius recuperator; ib. 117.

3. Vocativ: *antea sic hanc causam agere statueram, recuperatores*; Tull. 1. mihi magis illud laborandum videtur, recuperatores; ib. 4. iudicium vestrum est, recuperatores; ib. 7. fundum habet in agro Thurino M. Tullius paternum, recuperatores; ib. 14. est in eo agro centuria, ... recuperatores; ib. 16. id ut intellegatis, recuperatores, quaeso ut diligenter attendatis; ib. 26. hoc persimile ... est in hoc iudicio, recuperatores; ib. 30. et recte, recuperatores; ib. 40. etenim, recuperatores, non damno commoventur magistratus; ib. 41. dubitari hoc potest, recuperatores? ib. 55. longe alia ratione, recuperatores, ad agendam causam hac actione venio; Caecin. 3. quamquam ego mihi sic persuadeo, recuperatores; ib. 6. M. Fulcinius fuit, recuperatores, e municipio Tarquiniensi; ib. 10. quam personam iam e cotidiana vita cognoscitis || cognovistis ||, recuperatores; ib. 14. maxime fuit optandum Caecinae, recuperatores; ib. 23. mihi certum est, recuperatores; ib. 24. quid confitetur, ... recuperatores? ib. quid ego de hoc teste dicam, ... recuperatores? ib. utrum, recuperatores, his testibus non credidistis? ib. 31. itane vero, recuperatores? ib. 34. etenim, recuperatores, non ea sola vis est; ib. 42. in iure nihil est eius modi, recuperatores; ib. 71. o rem praeclaram vobisque ob hoc retinendam, recuperatores! ib. 73. in hac ipsa causa, recuperatores, si hoc nos non obtinemus; ib. 75. vos statuite, recuperatores; ib. 77. velim, recuperatores, hoc totum si vobis versutius ... videbitur; ib. 85. attendite, quaeso, diligenter, recuperatores; ib. 86. horum utrumque neque praeterea quicquam potest accidere, recuperatores; ib. ut vero iam, recuperatores, nulla dubitatio sit; ib. 90. possedit .. Caecina, recuperatores; ib. 94. non me praeterit, recuperatores; ib. 101. qui, quoniam, recuperatores, suum ius non deseruit; ib. 103.

II. nach Verben: 1. cogo: f. I, 1. iudicant; Flacc. 49.

do: f. **do,** III. recuperatores (13 St.) V. II, S. 146, b. — IV, 3. Verr. III, 54. 137. (S. 148, b.)

existimo: ut intellegatis cuius modi ista iudicia in octuplum, cuius modi istius de cohorte recuperatores existmati sint; Verr. III, 29.

habeo: ut ... haberet eosdem recuperatores; Flacc. 49.

ingero: ingerebat iste Artemidorum Cornelium medicum ... et huiusce modi recuperatores; Verr. III, 69.

paro: tametsi recuperatores de cohorte latronum sibi parari videbat; Verr. III, 55.

posco: instat Scandilius poscere recuperatores; Verr. III, 136.

postulo: coepit Scandilius recuperatores aut iudicem postulare; Verr. III, 135. Scandilius postulare de conventu recuperatores; ib. 137.

propono: cum ... tot ex cohorte recuperatores proponerentur; Verr. III, 112.

reicio: iubet recuperatores reicere; Verr. III, 28. si ... faceres potestatem aratori non modo reiciendi, sed etiam sumendi recuperatores; ib. 32. recuperatores reice; ib. 70. ex qua copia recuperatores reici oporteret; ib. 136.

reperio: si ex provincia Sicilia tota statuas idoneum iudicem aut recuperatorem nullum posse reperiri; Verr. III, 138. non .. reperies quemquam iudicem aut recuperatorem; Caecin. 61.

sumo: ut quos velit de cohorte sumat recuperatores; Verr. III, 140. f. reicio; ib 32.

volo: arator .. tuos istos recuperatores numquam volet; Verr. III, 35.

2. persuadeo: ut ... recuperator*ibus* persuaderes; Tull. 39.

3. adfero ad: quicquid ad eos recuperatores Apronius attulisset; Virr. III, 69.
dico ad: respondebat se ad recuperatores esse dicturum; Verr. III, 68. — apud: ut de eo tibi apud recuperatores dicere liceret; Tull. 39.
verbum facio apud: Scandilius .. negat se apud Artemidorum recuperatorem verbum esse facturum; Verr. III, 138.
III. nach Substantiven: nomen: cum ex Verris turpissimo ... comitatu tres recuperatorum nomine adsedissent; Verr. III, 30.
numerus: sublatus erat e numero recuperatorum; Flacc. 11.
IV. Umstand: a: a recuperatoribus causa cognoscitur; Flacc. 47.
per: de quo homine praeiudicium noluerit fieri per recuperatores; Verr. III, 153.

recuperatorius, von Eigenthumsrichtern: ut te praetore ... Apronium ... iudicio recuperatorio persequantur; Verr. III, 27.

recupero, wiedererlangen, wiedergewinnen: alqm: quem P. Servilius ... recuperavit; Verr. V, 79. nisi per vos me recuperasset; sen. 37. nisi me recuperasset; Quir. 25. quod Pessinuntem per scelus a te violatum et sacerdote sacrisque spoliatum recuperavit; har. resp. 29. per quos me recuperavistis; Sest. 147. quae (res publica) se adhuc tantum modo ulta est, nondum recuperavit; Phil. II, 113.
alqd: qui hoc dignum populo Romano arbitraretur, bello confecto socios sua per nostram victoriam recuperare; Verr. II, 86. ille ... iudicio suum recuperare nullo modo potest; ib. III, 35. quod per te ex urbe hostium recuperarint; ib. IV, 80. non ut aliquid de suis bonis recuperaret; ib. V, 128. qui ... erepta recuperare vellent; Muren. 50. ut ... nunc universa per vos recuperarimus; sen. 2. praesertim cum illa amissa recuperarim; ib. 39. nec id amiserit, quod posse speret recuperari; Rab. Post. 44. ut, quae tyranni eripuissent, ea tyrannis interfectis ei, quibus erepta essent, recuperarent; Phil. II, 96. Albanum, Formianum a Dolabella recuperabit; ib. XIII, 11.
aras: haec (est) restitutio in domo, in sedibus, in aris, in foris, in dis penatibus reciperandis; dom. 143.
Asiam: quae (Asia) post L. Sullam, Q. Pompeium consules recuperata est || sit ||; leg. agr. II, 39.
auctoritatem: qui reciperarunt (procurationem et auctoritatem); Sex. Rosc. 139. brevi tempore libertatem populi Romani auctoritatemque vestram recuperabitis; Phil. V, 34.
civem: ut civem patriae recuperare vellet ereptum; Sest. 87.
civitatem: cum ignorarent, si illam civitatem essent adepti, hanc se perdidisse, nisi postliminio recuperassent; Balb. 30.
consulatum: tu mihi concedas necesse est, hunc ... nihil de suo consulatu ... per vim recuperando cogitavisse; Sulla 68.
deos: imperator populi Romani ... deos patrios reportabat Segestanis, ex urbe hostium recuperatos; Verr. IV, 77. f. aras.
dies: per quam (familiam) ceteros quoque festos dies recuperarant; Verr. IV, 151.
dignitatem: f. **dignitas,** II, 1. recupero (6 St.) B. II, S. 114, b.
domum: f. aras.
filium: cum unius recuperandi filii spes esset ostentata; Cluent. 22.
fortunas: ei se patrum fortunas || hi se patrum fortunam || et dignitatem recuperare arbitrabantur; Verr. II, 86. reliquae meae fortunae recuperatae plus mihi nunc voluptatis adferunt; Quir. 3. ut ... Cn. Pompei filius posset et dignitatem et fortunas patrias recuperare; Phil. XIII, 12.
forum: f. aras.
fundum: eum [tu testem] spe recuperandi fundi paterni venire ad testimonium dicendum coëgisti; Flacc. 51.
ius: populus .. Romanus brevi ... ius suum ... recuperabit; Verr. V, 173. si alia ratione ius nostrum recuperare possemus; Caecin. 9. cum omne ius rei publicae recuperavisset; Phil. X, 7.
libertatem: f. **libertas,** II, 1. recupero (16 St.) B. III, S. 49, b.
obsides: quos (obsides) ut incolumis conservare, ... recuperare possimus; div. Caec. 72.
ornatum: ipse ornatum ac vestitum pristinum recuperabit; Sulla 88.
partem: is ... numquam ullam honestatis suae partem recuperabit; Cluent. 120.
pecuniam: an hoc dicitis, armario expilato, pecunia ablata, non omni recuperata ... institutam esse quaestionem de morte Oppianici? Cluent. 181. qui ab illo pecuniam depositam nostris recuperarent; leg. agr. II, 41. haec pecunia ... recuperata est multis post annis; Flacc. 57.
procurationem: f. auctoritatem; Sex. Rosc. 139.
propinquum: qui erant ad propinquum investigandum et recuperandum profecti; Cluent. 23.
provinciam: nisi eam (provinciam) vos istius damnatione recuperaritis; Verr. III, 226.
religionem: quae (Diana) ... religionem simul cum loco recuperavit; Verr. IV, 78.
res: rex ... ipse sua sponte ... suo Marte res suas recuperavit; Phil. II, 95. ex ista syngrapha debere dicet pro eis rebus, quae erant ante syngrapham recuperatae; ib. 96.
rem publicam: nobilitas armis ... rem publicam reciperavit; Sex. Rosc. 141. a vobis eam (rem publicam) recuperavi; Quir. 5. Volaterranis ... L. Sulla victor, re publica reciperata, comitiis centuriatis civitatem eripere non potuit; dom. 79. quamquam rem publicam recuperarat; har. resp. 54. ut ... legionis Martiae quartaeque mirabilis consensus ad rem publicam recuperandam laude et testimonio nostro confirmetur; Phil. III, 7. frequentia vestrum incredibilis ... et alacritatem mihi summam defendendae rei publicae adfert et spem recuperandae; ib. IV, 1. quoniam ingressi in spem rei publicae recuperandae sumus; ib. V, 11. uti .. C. Pansa A. Hirtius consules ... re publica recuperata de provinciis consularibus .. ad hunc ordinem ... referant; ib. XI, 31. quae praemia militibus promisimus nos re publica recuperata tributuros; ib. XIV, 35. senatum ... ea summo studio re publica recuperata soluturum; ib. 38.
salutem: cum ipse eius opera et dignitatem et salutem recuperarim; har. resp. 6.
HS: ne septiens miliens recuperetur; ib. VIII, 26.
statum: mense Ianuario nostrum statum recuperassemus; sen. 22.
vectigalia: illud parvi refert nos publica ||publicanis || his amissis [vectigalia] postea victoria recuperare; imp. Pomp. 18.
vestitum: f. ornatum.

recurro, zurücklaufen: illi ... recurrere ad raedam ... incipiunt; Milo 29.

recusatio, Weigerung, Einspruch: I. est: neque haec tua recusatio confessio sit captae pecuniae; Cluent. 148. erat nulla omnino recusatio; Rab. Post. 28.

II. sine: illi … sine recusatione … negotium susceperunt; Catil. III, 15. omnes sine ulla recusatione … nomina dant; Phil. VII, 13.

recuso, zurückweisen, ablehnen, Einspruch thun, sich weigern: I. **absolut:** 1. suscipere: ut aliquid culpae suscipere se putarent recusando; Cluent. 153.

2. alqs: si quid agere secum velit Quinctius, (se) non recusare; Quinct. 23. recusabant qui aderant tum Quinctio; ib. 30. iudicium fiat statim; non recusamus; ib. 44. cum de re agendi nullo recusante potestas fuisset; ib. 46. iudicium postulas; non recusat; ib. 61. recusabat Alfenus; ib. 63. si nemo recusaret; ib. 82. meministisne T. Roscium recusare? Sex. Rosc. 77. cur recusatis? ib. 78. tu semper … recusasti; ib. 119. quaero abs te quam ob causam recusaris; ib. 120. qui recuset; ib. 123. Petilius recusabat; Verr. II, 71. itaque fit omnibus recusantibus et plorantibus; ib. 129. Siculo uno recusante … nomen Hieronicae legis mutare noluerunt; ib. III, 19. tota Sicilia recusante … totam Hieronicam legem sustulisti; ib. non recusat; ib. 28. quod recusabat, domum ad istum in ius eductus est; ib. 56. cum recusaret (ille); ib. IV, 85. nemo recusabat; ib. V, 118. Servilius .. recusare; ib. 141. non ante veniam, quam recusaro; Caecin. 81. quoniam satis recusavi, venio iam quo vocas; ib. 82. mihi per eum recusare … non licet; Cluent. 156. Oppianicus primo recusavit; ib. 181. non recusabant; leg. agr. II, 46. recusavit; Flacc. 49. ego vero non modo non recuso, sed etiam postulo ut provinciarum auctoritate moveamini; ib. 100. ea iura || ei iura, iura || constituisti in praeclaro tribuno tuo, quibus in te conversis recusares, alios everteres; dom. 125. cui senatus populusque Romanus amplissimae dignitatis praemia dedit non postulanti, imperia vero etiam recusanti || dedit, non postulanti imperia, verum e. r. ||; Balb. 10. quoniam me recusante placuit ambobus adhiberi hunc a me quasi perpoliendi quendam operis extremum laborem; ib. 17. non recuso, non abnuo; Milo 100. cum diu recusans nihil profecisset; Ligar. 2. non recuso; Phil. II, 33. etsi quis potest refragari non modo petenti, verum etiam recusanti? ib. XI, 20.

advocati: iubet .. interea recusantis nostros advocatos acerrime submoveri; Quinct. 31.

consules: Sestorianum bellum a senatu privato datum est, quia consules recusabant; Phil. XI, 18.

populus: quamquam populum Romanum video pro me recusare; Phil. XII, 24.

II. **mit Ergänzung:** 1. de: s. **de,** I. recuso (4 St.) B. II, S. 11, a. — 2. ne: s. **ne,** I, 1, a. recuso (4 St.) B. III, S. 249, a. — 3. quin: s. **quin,** A, I. recuso (9 St.) S. 169, b. — 4. quominus: s. **quo minus,** I. recuso (8 St.) S. 227, b.

5. Infinitiv: quod si te senatus populusque Romanus … recusantem bellum suscipere, exercitum ducere coëgisset; Piso 57. „privatus esse non recuso"; Phil. VIII, 25.

III. **mit einfachem Object:** alqd: neque quemquam attinebat id recusare; Quinct. 60. quando id quod imperaretur, recusavit? Verr. II, 5. hoc populus Romanus recusat; ib. 77. quid recusarent? ib. III, 79. quod praeterea Verres imperat, id, si facere non possunt, recusent; ib. 201. quis umquam hoc senator recusavit || accusavit ||, ne || ut || … eo se putaret durioribus legum condicionibus uti oportere || non oportere || ? Cluent. 150. cum haec recusarent; ib. 153. illi non hoc recusabant, ne ea lege accusarentur; ib. 154. Habitus ne hoc quidem umquam recusavit, quo minus vel ea lege rationem vitae suae redderet; ib. 155. nihil .. est ausus recusare; ib. 176. reperiam qui id, quod salutis omnium causa statueritis, non putent esse suae dignitatis recusare; Catil. IV, 8. cum hoc non recusares eis, a quibus dicebare consul, quin te luce dignum non putarent; Piso 3. nihil de poena recusabo; Planc. 3. quin … quod agendum atque faciendum (sit), id non modo recusem, sed etiam appetam atque deposcam; Phil. III, 33.

coloniam: an est locus qui coloniam postulet, est qui plane recuset || est plane qui recuset, aut plane rec., est plane rectius et || ? leg. agr. II, 73.

crudelitatem: nullius supplicii crudelitas erit recusanda; Phil. IV, 12.

genus: acerbum omnino genus iudicii, sed tamen, si vel sua vel ea, quae maxime esset cuique coniuncta, tribus ederetur, vix recusandum; Planc. 37.

labores: quas vigilias, quas sollicitudines, quos labores liberandi populi Romani causa recusare debemus? Phil. VIII, 32.

munus: neque vero recuso munus hoc; Phil. XII, 24.

periculum: dicendi periculum non recuso; Phil. I, 14.

rem: ut nihil interesset, utrum eam rem recusares an de maleficio confiterere; Sex. Rosc. 120.

sollicitudines, vigilias: s. labores.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** populum Romanum disceptatorem non modo non recuso, sed etiam deposco; Flacc. 97.

redarguo, widerlegen: alqm: si eum … opus est redargui; Verr. I, 26. redargue me, si mentior; Cluent. 62. cum nemo redarguebat; har. resp. 47.

alqd: quod … manifesto redarguere possis; Fr. B. XII, IV, 3.

inconstantiam: atque in hoc solum inconstantiam redarguo tuam? || tuam., al. || dom. 21.

mendacium: hominis non esset, in tanto discrimine et periculo civis refellere et redarguere nostrum mendacium; Ligar. 16.

reddo, zurückgeben, hingeben, abgeben, zustellen, ablegen, gewähren, machen: I. **absolut:** 1. unpersönlich: finem reddendi fecisti; Verr. IV, 44. non redditur; ib. 66. nonne reddundum est? Cluent. 70.

2. alqs: ostendit se reddere coacturum; Verr. II, 48. reddit inspectantibus multis; ib. 56. non ei redditurum te promisisset; ib. IV, 29. si ei reddidisses; ib. non reddidisti; ib. ut Cn. Calidio non redderes; ib. 43. cum ceteris familiaribus Sisennae reddidisses; ib. cum te compluribus confirmasses redditurum; ib. 44. dixit te sibi reddidisse; ib. mittit, si videatur, ut reddat; ib. 66. ille se redditurum esse dixerit; Cluent. 78. nec minus ei redderem voluntate ipsa, si hoc molestiae non accidisset; Planc. 68. ergo is Gabinio dedit, qui huic non reddidit; Rab. Post. 38. si etiam scripsit ad te Caesar ut redderes; Phil. II, 104. an is non reddet, qui domini patrimonium circumplexus … agri Lucani possessiones occupavit? ib. XIII, 12.

homo: hominem appellat; rogat ut reddat; Verr. IV, 66.

II. **mit Object:** alqm: redditur Oppianico Nicostratus; Cluent. 178. amicis, vicinis, hospitibus … reddite (eum); ib. 202. qui mihi fratrem optatissimum, me fratri amantissimo, liberis nostris parentes, nobis liberos, qui dignitatem, qui ordinem, qui fortunas, qui amplissimam rem publicam, qui patriam, … qui denique nosmet ipsos nobis reddidistis; sen. 1. si me mihi, si meis, si

vobis, si rei publicae reddidisset; ib. 8. postea quam vos me illi et mihi eum reddidistis; Quir. 3. si vos me sibi non reddidissetis; ib. 8. quod non multitudini propinquorum, sed nobismet ipsis nos redddiistis; ib. ut esset omnibus gentibus ... perspicuum divino me numine esse rei publicae redditum; dom. 143. cum ea attemptentur eius lingua, cuius ante manu eversa vos mihi et liberis meis manibus vestris reddidistis; har. resp. 16. quia me lugenti patriae ... reddiderunt; Sest. 145. ego cum te ... patriae reddidissem; Milo 94. M. ... Marcello vobis ... reddito ... meam vocem et auctoritatem et vobis et rei publicae conservatam ac restitutam puto; Marcell. 2. me et mihi et item rei publicae ... reliquos amplissimos viros et sibi ipsos et patriae reddidit; ib. 13. quod fieri decet M. Marcello a te huic ordini populoque Romano et rei publicae reddito, fieri id intellego; ib. 33. qui ... me ... rei publicae reddidit; Ligar. 7. reddite prius nobis Brutum, lumen et decus civitatis; Phil. XI, 24.

alqd: mulieri reddidit quantulum visum est; div. Caec. 57. cogita ... quid reddere maioribus tuis debeas; Verr. a. pr. 51. ut eum roget inspicienda quae non reddat; ib. II, 36. nulli quod debitum est reddidit; ib. III, 165. illa ... Thermitanis sunt reddita; ib. IV, 73. id (reliquum vitae) ferro potissimum reddere volebant; ib. V, 89. quae cum accepisset a pupillo, suppressit, iudicioque facto nec Safinio nec bonorum emptoribus reddidit; Cluent. 68. qui etiam externis hostibus victis sua saepissime reddiderunt; leg. agr. I, 19. si quid ab omnibus conceditur, id reddo ac remitto; Sulla 84. quid maioribus suis reddere deberet diligentissime cogitabat; Sest. 87. quod .. ego tibi reddo tuum; Vatin. 9. qua re aut redde mihi quod ostenderas, aut ... reddam tibi istam aedilitatem etiam neglegenter petenti; Planc. 13. qui pecuniam dissolvit, statim non habet id, quod reddidit; ib. 68. se ... vereri ne parum mihi pro eo, quantum a me haberet, reddidisset; ib. 92. timeo ne nihil tibi praeter lacrimas queam reddere; ib. 101. haec vivus eripuit, reddit mortuus; Phil. II, 94. ut, quod a patre accepi, filio reddam; ib. XIII, 12. „Massiliensibus iure belli adempta reddituros vos pollicemini"; ib. 32. quamquam nos ea, quae promisimus, studiose cumulata || quam multa, cumulateque, atque cumulate || reddemus; ib. XIV, 40. (vgl. I, 1.). ſ. alqm; har. resp. 16.

aedilitatem: ſ. alqd; Planc. 13.

agrum: cum ... senatus ... Thermitanis ... urbem, agros legesque suas reddidisset; Verr. II, 90. ager cum esset publicus populi Romani factus, tamen illis est redditus; ib. III, 13.

argentum: L. Curidio te argentum ... reddidisse; Verr. IV, 44. reliquum argentum sine ulla avaritia reddidit; ib. 48.

aurum: ne aurum redderet; Cael. 56.

beneficia: se per istum erepta Siculis maiorum nostrorum beneficia, ius ipsorum, condicionem societatis, ... reddidisse; Verr. III, 123. qui vestro singulari studio atque consensu parentum beneficia, deorum immortalium munera, populi Romani honores, vestra de me multa iudicia nobis uno tempore omnia reddidistis; sen. 2.

biremem: reprimebat .. tibi .. imperandi vim ... praeclara illa, non populo Romano reddita biremis, sed praetori donato cybaea; Verr. V, 59.

bona: ne quando liberis proscriptorum bona patria reddantur; Sex. Rosc. 145. redde bona sodalis filio; Verr. I, 94.

candelabrum: se scire non redditum (esse candelabrum); Verr. IV, 70.

civem: videte .. utrum sit aequius hominem honestissimum, virum fortissimum, civem optimum dedi inimicissimis ... nationibus an reddi amicis; Font. 41.

condicionem: ſ. beneficia.

conlegam: tribus ... ad conlegam reddundum privatum intro vocare; Fr. B. VI, 14.

consulem: reddite rei publicae consulem; Muren. 90.

consultum: ut Syracusanis liceret senatus consultum ... mihi reddere; Verr. IV, 147.

decus: ſ. alqm; Phil. XI, 24.

Dianam: Segestanis maxima cum cura haec ipsa Diana ... redditur; Verr. IV, 74.

diem: quem illi diem festum .. recentibus beneficiis C. Marcelli debitum reddebant; Verr. II, 51.

dignitatem: quam (sententiam) vos secuti mihi dignitatem meam reddidistis; sen. 31. quibus tu etiam mortuis ... dignitatem suam reddidisti; Marcell. 10. ſ. alqm; sen. 1.

domum: si mea domus ... mihi non redditur; dom. 100.

filiam: reddat misero patri filiam; Flacc. 73. filiam, filiam .. aerumnoso patri .. redde; ib.

fortunas, fratrem: ſ. alqm; sen. 1.

furtum: quid est turpius ... quam ... cogi a magistratu furtum reddere? Verr. II, 58.

gradum: suum cuique honorem et gradum redditum gaudeo; Sex. Rosc. 136.

hominem: homines ... redditi alii sunt; Verr. I, 93. homines ... Triocalino illi domino redditi (sunt); ib. V, 11. ſ. civem.

honorem: qui honos ... pro amplissimis meritis redditur; Phil. V, 41. ſ. beneficia. gradum.

iudicium: neque iudicium redditum est usitatum; Quinct. 71. ſ. beneficia.

ius: ſ. beneficia.

lacrimas: reddam etiam lacrimas, quas debeo; Rab. Post. 47.

leges: ſ. agrum; Verr. II, 90.

liberos: di immortales mihi liberos dederunt: vos reddidistis; Quir. 5. ſ. alqm; sen. 1.

litteram: nullam litteram pupillo, nullam matri eius, nullam tutoribus reddidit; Verr. I, 92.

locum: qui eum (locum) || eum Syracusanis locum || ... conservavit ac reddidit; Verr. II, 50.

lucem: utrum me patria sic accepit, ut lucem salutemque redditam sibi ac restitutam accipere debuit, an ut crudelem tyrannum? dom. 75.

lumen: ſ. alqm; Phil. XI, 24.

memoriam: eis .. maiores nostri ... pro brevi vita diuturnam memoriam reddiderunt; Phil. IX, 4.

mercedem: quae deliberatio non in reddenda, ... sed, ut patefactum est, in augenda mercede consumpta est; Quir. 12.

monumenta: quae (monumenta) victores civitatibus Siculis aut dederunt aut reddiderunt; Verr. a. pr. 14.

mortem: o fortunata mors, quae naturae debita pro patria est potissimum reddita! Phil. XIV, 31.

mulierem: mulierem ... sine iudicio reddidit Ceio; Cluent. 162.

munera: ſ. beneficia.

nomen: deponere alienum nomen ipse maluit quam illis suum reddere, Phil. XIII, 22.

nummos: eos nummos .. iste Archagatho non reddidit; Verr. IV, 53.

ordinem: ſ. alqm; sen. 1.

ornamenta: ut ... non minora illis ornamenta ex sua laude redderet; Sex. Rosc. 147. qui .. signa atque ornamenta sua cuique reddebant; Verr. IV, 6.

parentes, patriam: ſ. alqm; sen. 1.

pecuniam quoniam eis, quorum est (pecunia),

non redditur; Phil. I, 17. s. **pecunia,** II, 1. reddo (12 St.) B. III, S. 576, b.

possessiones: eos dico, qui hostium numero non sunt, Pompeianas possessiones quanti emerint, filio reddituros; Phil. XIII, 11.

potestatem: o graviter desiderata et aliquando reddita plebi Romanae tribunicia potestas! Verr. V, 163.

praerogativam: ut isti pro praerogativis eam (praerogativam suae voluntatis) || iam || reddidisse videatur; Verr. a. pr. 26.

rationem: s. **ratio,** II, 1. reddo (19 St.) S. 273, a.

regna: qui etiam bello victis regibus regna reddere consuevit; Sest. 57.

rem publicam: s. alqm.; sen. 1.

responsum: cum senatus impediretur quo minus ... responsum equitibus Romanis redderetur; Planc. 34.

salutem: quibus reddere salutem a quo acceperant non liceret; Sest. 122. salus tanto studio civitatis nemini reddita (est); Vatin. 10. salutem tibi eidem dare possunt, qui mihi reddiderunt; Planc. 102. quibus tu salutem insperantibus reddidisti; Marcell. 21. qui mihi tum denique se salutem putavit reddere; Ligar. 7. s. lucem.

signum: ipsum ... esse pollicitum sese id signum legatis redditurum; Verr. IV, 92. s. ornamenta.

simulacra: sin .. ea (simulacra) non reddidisset; Verr. IV, 113.

spiritum: non est viri ... dubitare eum spiritum ... patriae reddere; Phil. X, 20.

statuam: reddita est ei tum a maioribus statua pro vita; Phil. IX, 5.

taurum: quem taurum cum Scipio redderet Agrigentis; Verr. IV, 73.

togam: sumpsisti virilem, quam statim muliebrem togam reddidisti; Phil. II, 44.

virum: reliquos amplissimos viros et sibi ipsos et patriae reddidit; Marcell. 13. s. civem.

vitam: reddite ... ei vitam, cui ademistis; Phil. IX, 10. brevis a natura nobis vita data est; at memoria bene redditae vitae sempiterna; ib. 32.

urbem: s. agrum; Verr. II, 90.

usuram: lucisne hanc usuram eripere vis ..? libenter reddiderit adempta ignominia foedissimi criminis; Sulla 90.

III. **mit doppeltem Accusativ:** nisi ipsos caecos redderet cupiditas et avaritia; Sex. Rosc. 101. sin ea crudelitas ... vestros quoque animos ... duriores acerbioresque reddidit; ib. 150. totam vitam periculosam, insidiosam || invidiosam || infestamque reddemus; Verr. I, 38. quod domum eius exornatam ... fere iam iste reddiderat nudam atque inanem; ib. II, 84. cum omnes eius comites iste sibi suo illo panchresto medicamento amicos reddidisset; ib. III, 152. quam (civitatem) ille amplam, inlustrem ... redditit; ib. IV, 81. accipite quam facilem sibi iste et iucundum (laborem) ... reddiderit; ib. V, 26. ita eum placidum mollemque reddidi; Caecin. 28. ut ... eos, qui leviores erant, destitutione iratos Oppianico redderet; Cluent. 71. istos ... quietissimos atque otiosissimos || et otiosissimos, aeque otiosos || reddam; leg. agr. II, 102. reddam privatos (agros); leg. agr. III, 14. convincit et elinguem reddidit; Flacc. 22. quos (discipulos) dimidio redderet stultiores, quam acceperat; ib. 47. ut suos necessarios mihi amicos redderet elaborarit || elaboravit ||; sen. 29. vos (fratrem) spectatum et incredibili pietate cognitum reddidistis; Quir. 5. ut omnem locum quo adisses exsilii simillimum redderes; dom. 72. populum etiam dicacem in te reddidisti; Phil. II, 78. uti vacuum metu populum Romanum nostra vigilia et prospicientia redderemus; ib. VII, 19. s. III. togam.

redemptio, Erkaufung, Bestechung, Pachtung: I. facio: redemptio est huius iudicii facta grandi pecunia; Verr. a. pr. 16.

profero: quid ego ... redemptiones ... proferam? Piso 87.

II. ius: Apronius ... tritici septem milia medimnum ... non redemptionis aliquo iure tollit; Verr. III, 54.

temeritas: videtis non temeritate redemptionis ... paene adflictos iam atque eversos publicanos; prov. cons. 11.

redemptor, Pächter, Unternehmer, Lieferant: I, 1. accedit: si quis de populo redemptor accessisset; Verr. I, 150.

2. sum: ipsum praetorem ... redemptorem decumarum ... fuisse; Verr. III, 71.

II. 1. excludo: cum die ceteros redemptores exclusisset; Verr. I, 150.

2. attribuo, solvo: ut ... tantam pecuniam redemptori attribuendam solvendamque curent; Phil. IX, 16.

3. accipio a: QUI A VETERE REDEMPTORE ACCEPIT; Verr. I, 146.

observo in: ipse in tuo redemptore nullam certam diem observares; Verr. III, 16.

III. a: quae (columnae) a tuo redemptore commotae non sint; Verr. I, 145.

redeo, zurückgehen, zurückkehren, kommen, gelangen, eingehen: I. unpersönlich: propter eiusdem salutem redeundum ad pristinum vestitum sine ulla dubitatione censerem; Phil. XIV, 1.

II. alqs: ut Romam rediit; Quinct. 57. discedens in memoriam rediit Quinctius; ib. redeamus ad edictum; ib. 84. occiditur ad balneas Palacinas || Palatinas || rediens a cena Sex. Roscius; Sex. Rosc. 18. cum .. qui antea metuerant redirent; ib. 20. occisus est a cena rediens; ib. 97. non illum miserum ... redeuntem a cena videtis? ib. 98. in summo otio rediens a cena Romae occisus est; ib. 126. ut ad te .. redeam; div. Caec. 52. rediit ad se atque ad mores suos; ib. 57. ut primum e provincia rediit; Verr. a. pr. 16. postea quam Romam redierit; ib. I, 12. Romam ut ex Sicilia redii; ib. 17. ut Romam rediit; ib. 92. redite in memoriam; ib. 120. redeunt illi Regio Syracusas; ib. II, 56. cum Apronius e palaestra redisset; ib. III, 61. qui ... in agros atque ad suum Larem familiarem redirent; ib. 125. Scandilius ... dixit suo tempore (se) esse rediturum; ib. 139. ut ad illud sacrarium redeam; ib. IV, 5. numquam te in horum conspectum rediturum ... esse duxisti? ib. V, 144. si te hodie domum tuam redeuntem coacti homines ... primo aditu vestibuloque prohibuerint; Caecin. 35. ut ad privatas res redeam; ib. 51. redeo nunc ad illa principia defensionis meae; ib. 89. si qui iam de foro redeuntem armatis hominibus domum tuam te introire prohibuerit; ib. ei .. in senatum redierunt; Cluent. 120. ante quam ad sententiam redeo; Catil. IV, 20. cuius consilio atque virtute Hannibal in Africam redire atque Italia decedere coactus est; ib. 21. REDITE VIAM. eodem duce redibant; Muren. 26. ut, unde abissent, eodem statim redirent; ib. is ... in Asiam rediit; Flacc. 49. iam redeo ad causam; Sulla 35. ut ... tum ego redirem; sen. 4. me ... redire iussistis; ib. 27. intellegebam mihi cum illis una esse redeundum; sen. 34. non .. ille deprecatione rediit; Quir. 7. nec futuram esse (ullam (rem publicam)), si non

redissem; dom. 73. qui ... redii maxima dignitate te vivo; ib. 87. ut ad haec haruspicum responsa redeam; har. resp. 29. unde ut rediit, quaestum illum ... totum ad se redegit; ib. 42. qui de me ... contionem interrogare solebat, velletne me redire; Sest. 126. qui redire ipse Karthaginem sua voluntate ad supplicium quam sine eis captivis ... Romae manere maluerit; ib. 127. ut verear ne qui me studio gloriae putet idcirco exisse, ut ita redirem; ib. 128. ut ... redirem in patriam dignitate omni recuperata; ib. 129. qui ... rediit ad illam vim et furorem suum; Vatin. 33. cum, postea quam es postulatus, ex legatione redieris; ib. 34. redeo nunc ad te .. vicissim; Cael. 37. si ... ad clarissimum generum redire properaret; prov. cons. 35. ut is Publicius, si donum revenisset et inde Romam redisset, ne minus civis esset; Balb. 28. iam redeo ad praeclaram illam coniurationem tuam; Piso 17. ad misericordiam redeo eius; ib. ex qua (Macedonia) aliquot praetorio imperio, consulari quidem nemo rediit, qui incolumis fuerit, quin triumpharit; ib. 38. cum in patriam redii; ib. 52. ex ea (provincia) sic redii; ib. 61. ut redeam ad Plancium; Planc. 67. qui ... rediturum me, si viverem, non putaret; ib. 71. redeo .. ad crimen et accusationem tuam; Rab. Post. 20. si per eum reductus insidiose redissem; ib. 33. cum iam Clodius ... redire potuisset; Milo 28. qui Clodium negant eo die Romam, nisi de Cyro audisset, fuisse rediturum; ib. 47. illo die certe Aricia rediens devertit Clodius ad Albanum; ib. 51. illum eo die se dissimulasse rediturum; ib. 52. negabant eum Romam esse rediturum; ib. 63. cum Ligarius ... ad suos redire cupiens, nullo se implicari negotio passus est; Ligar. 3. ut, a quibus ... esset ... reiectus, ad eos ipsos rediret; ib. 26. at eodem te, cum cenavisses, rediturum dixeras; Deiot. 19. Antonium ... ad auctoritatem senatus esse rediturum; Phil. I, 8. ad ipsas tuas partis redeo; ib. II, 70. quaerebas, quo modo redissem; ib. 76. C. Caesari ex Hispania redeunti ob viam longissime processisti; ib. 78. celeriter isti, redisti; ib. ad auspicia redeamus; ib. 88. sed ad chirographa redeamus; ib. 100. ad iter Italiamque redeamus; ib. 101. quasi divinans se rediturum duos legatos Uticae reliquerat; ib. III, 26. qui si ... Romam .. redierit; ib. V, 29. an ille non potuit ... domum redire? ib. VI, 8. qui ... ita maestus rediit; ib. 10. redeo ad amores deliciasque vestras; ib. 12. ad causam bellumque redeamus; ib. 15. redire ad se videtur; ib. VIII, 25. redeat ad imperatorem suum Varius; ib. 32. ut me puderet ... in eam urbem redire; ib. X, 8. quo consilio redierim initio audistis, post estis experti; ib. ne huc redire potuisset; ib. XI, 14. redeamus in viam; ib. XII, 7. isse et redisse me putatote; ib. 28. rediit ad milites; ib. XIII, 19. in eam urbem rediit armis; ib. 27. cum semel ad eum ... vestitum redierimus; ib. XIV, 2. quo die propter eius salutem redierimus; ib. 3. vos redire molientem reppulistis; ib. 33. cur nunc redeant? Fr. B. VI, 46. — in gratiam: s. **cum,** III. gratia (16 St.) B. I, S. 747, a. **gratia,** II, 3. redeo in (3 St.) B. II, S. 424, a.

bona: aut haec bona in tabulas publicas nulla redierunt ... aut, si redierunt, tabulae publicae corruptae ... sunt; Sex. Rosc. 128.

consulares: cum ceteri consulares irent, redirent; Phil. II, 89.

exercitus: AD UNUM IMPERIUM PROVINCIAE REDEANT EXERCITUSQUE; har. resp. 40.

imperator: non ut redire ex Macedonia nobilis imperator, sed ut mortuus infamis referri videretur; Piso 53.

legati: qui (legati) cum redierint; Phil. VI, 17.

populum: ne memoriae ... prodatur propter unius civis periculum populum Romanum ad saga isse, propter eiusdem salutem redisse ad togas; Phil. XIV, 3.

provinciae: s. exercitus.

res: ut ad illam diem, res cum redissent, rogarentur, ut pari studio convenirent; sen. 27. ut idem ad res redeuntis ut venirent rogarentur; Sest. 129.

senatores: ut ad suum vestitum senatores redirent; Sest. 32. cum senatoribus singulis spectatum e senatu redeuntibus (plausus est datus); Sest. 117.

senatus: ut senatus contra quam ipse censuisset ad vestitum rediret; Piso 18.

uxores: uxores suas a cena redeuntis attrectatas esse a Caelio; Cael. 20.

redigo, zurückbringen, eintreiben, bringen, hineinbringen, verkleinern: alqm: quos ... in dicionem nostram redegimus; Balb. 25.

alqd: quod tum redactum esset; Qu. Rosc. 53. qui .. tibi venit in mentem redigere in memoriam nostram te domi P. Lentuli esse educatum? Phil. II, 18.

bona: qui praefuerunt his Heraclii bonis .. redigendis; Verr. II, 47.

civis: legem Liciniam et Muciam de civibus redigundis || regundis || video constare inter omnes ... perniciosam ... fuisse; Fr. B. VI, 10.

copiam: omnis frumenti copia decumarum nomine penes istum esset redacta; Verr. III, 171.

elephantos: quod C. Caesar ... equites, sagittarios, elephantos in suam ... potestatem redegerit; Phil. V, 46.

equites: hoc uno metu se putant equites Romanos in potestatem suam redacturos; Cluent. 152. s. elephantos.

familiam: nobilissimam .. familiam iam ad paucos redactam paene ab interitu vindicasti; Marcell. 10.

Galliam: duxit .. totam Galliam in nostram dicionem esse redigendam; prov. cons. 32.

gentis: maiores vestri ... potentissimos reges, bellicosissimas gentis in dicionem huius imperii redegerunt; Phil. IV, 13.

genus: si hoc genus † pene || hoc genus rapinae || in unum redigatur || in aerarium red. ||; Phil. V, 12.

iudicia: quo edicto omnia iudicia redegerat in suam potestatem; Verr. II, 33.

pecuniam: id (pecuniae) hoc genere iudicii redigi solere; Rab. Post. 37. s. **pecunia,** II, 1. redigo (8 St.) B. III, S. 576, b.

populum: populi Romani vectigalibus ... ipsum populum Romanum ... redigas in istam x viralem dicionem ac potestatem? leg. agr. II, 74.

praedones: praedones eos ... redactos esse omnis in potestatem; Flacc. 30.

quaestum: quaestum illum maxime fecundum uberemque campestrem totum ad se .. redegit; har. resp. 42.

reges: s. gentis. — sagittarios: s. elephantos.

HS: cum ad HS viciens quinquiens redegisse constaret; Verr. I, 92.

redimiculum, Stirnband: haec civitas mulieri in redimiculum praebeat; Verr. III, 76.

redimio, bekränzen: alqm: qui ... sertis redimiti ... eructant sermonibus suis caedem bonorum; Catil. II, 10. versabatur inter hos Gallius ... redimitus coronis: Fr. B. IX, 1.

redimo, zurückkaufen, loskaufen, befreien, kaufen, pachten, übernehmen, miethen, ausgleichen, abwenden: I. **absolut:** 1. unpersönlich: si pupillo redimi non licebat; Verr. I, 148. neque .. isdem redimendi facultas erit propter calamitatem neque aliis voluntas propter timorem; imp. Pomp. 18.

2. alqs: QUI REDEMERIT, SATIS DET DAMNI INFECTI EI; Verr. I, 146. ne is redimeret, cuia res esset; ib. III, 16. qui magno redemerunt; ib. 110.

pupillus: ne liceat pupillo redimere; Verr. I, 142.

II. **mit Object:** alqm: qui istum eripiendum redemerunt; Verr. I, 31. per quae (tempora) ... pretio sese redemerunt; ib. II, 186. eidem se ipsos abs te pretio imposito redemerunt; ib. III, 85. quem ab illis praedonibus Locrenses postea publice redemerunt; ib. V, 90. *quem ad modum castores ... a venatoribus* redimunt se ea parte corporis, propter quam maxime expetuntur; Scaur. c. 2, § 7. pecunia se a iudicibus palam redemerat; Milo 87.

alqd: statuite quanti hoc putetis et quam multos redemisse; Verr. V, 23. quae vel vita redimi recte possunt; ib. haec omnia sero redemit Apollonius; ib. 24. quid .. fuit quod ab eo redimeretur? Flacc. 82. quis .. rex erat, qui illo anno non ... redimendum quod habebat arbitraretur? Sest. 66. redimet hortos, aedis, urbana quaedam, quae possidet Antonius; Phil. XIII, 11.

adulescentem: patri persuasi, ut aes alienum filii dissolveret; redimeret adulescentem; Phil. II, 46.

aedis: f. alqd; Phil. XIII, 11.

agellos: qui tot annis agellos suos ... redimere a piratis solebant; Verr. III, 85.

arcem: vitam omnium civium, statum orbis terrae, urbem hanc denique, sedem omnium nostrum, arcem regum, ... lumen gentium, domicilium imperii quinque hominum amentium ... poena redemi; Sulla 33.

celeritatem: non vitam liberum, sed mortis celeritatem pretio redimere cogebantur parentes; Verr. V, 119.

civis: quo illi frumento ... ab ducumanorum iniuriis civis suos non redemerunt; Verr. III, 79.

condicionem: pretio abs te ius foederis et imperii condicionem redemerunt; Verr. V, 50.

decumas: quo die est || sit || ei nuntiatum Apronium decumas redemisse; Verr. III, 129.

domicilium: f. arcem.

domum: eam .. (domum) non minoris, quam emit Antonius, redimet; redimet, inquam, Cn. Pompei domum filius; Phil. XIII, 10.

hortos: f. alqd; Phil. XIII, 11.

ius: f. condicionem.

legatos: cum legati populi Romani redempti sint; imp. Pomp. 32.

litis: „societatis, non suas litis redemit;“ Qu. Rosc. 35. iudicabimus Roscium suas, non societatis litis redemisse; ib. 39.

lumen: f. arcem.

metum: metum virgarum nauarchus nobilissimae civitatis pretio redemit; Verr. V, 117.

opus: si opus pupillo redimeretur; Verr. I, 141. si pupillo opus redimitur; ib. 142.

pericula: qui se uno quaestu decumarum omnia sua pericula redempturum esse dicebat; Verr. III, 49.

potestatem: redimant pretio sepeliendi potestatem; Verr. V, 119.

rem: quam confessam rem pecunia redimere conetur; Verr. III, 130.

salutem: qui cum ei fuissent auctores redimendae salutis; Verr. II, 69.

sedem: f. arcem.

socium: SOCIUM NE ADMITTITO NEVE PARTEM DATO NEVE REDIMITO; Verr. I, 143.

statum: f. arcem.

vectigalia: ne forte ab nocturno suo quaestu animum ad vectigalia redimenda transferret; Verr. III, 78. vectigalibus non fruuntur qui redemerunt; har. resp. 60.

vitam: ut ab eo servorum sceleris ... damnatorum vita vel ipso carnifice internuntio redimeretur; Verr. V, 14. f. arcem. celeritatem.

urbem: f. arcem.

Fragment: iterum a piratis redemptum; Fr. B. XIV, IV, 4.

reditio, Rückkehr: iudustriam meam celeritas reditionis ... declaravit; Verr. I, 16.

reditus, Rückkehr: I. **Subject:** adfert: quorum reditus quid sit adlaturus ignoro; Phil. VIII, 1.

est: hominibus ignominia notatis neque ad honorem aditus neque in curiam reditus esset; Cluent. 119. videbam vivo senatu ... celerem mihi summa cum dignitate reditum; dom. 64. hic est .. reditus; ib. 143. si populo Romano ... gratum et iucundum meum reditum intellegitis esse; ib. 147. illis tum erat reditus in suas civitates; Sest. 30. hunc ego reditum repudiarem, qui ita florens fuit? Sest. 128. reditus ... meus qui fuerit quis ignorat? ib. 131. domum reditus erat eius modi; ib. is meus domum fuit e foro reditus; Piso 7. ut nullius negotiatoris obscurissimi reditus umquam fuerit desertior; ib. 55. facilem sibi fore in gratiam reditum arbitrabatur; Scaur. 31. nolite ... acerbiorem mihi pati reditum esse; Milo 103. qui tum inde reditus aut qualis? Phil. II, 48. qui vero Narbone reditus || reditus eius ||! ib. 76. qui vero inde reditus Romam! ib. 108. quis est .. qui hoc non intellegat, ... non sine exitio nostro futurum Antonii reditum fuisse? ib. IV, 4. nec vero dubito quin ... reditus eius et vobis gratus fuerit et rei publicae salutaris futurus; ib. IX, 1. satisne tutum reditum putatis fore? ib. XII, 30.

habet: an reditus in patriam habet aliquam defensionem? prov. cons. 29.

patet: si reditus ei gratiae || in gratiam || patuerit; har. resp. 52.

praestat: meum ... reditum ita longe tuo praestitisse; Piso 63.

II. **nach Verben:** 1. comprobo: dis denique ... copia, vilitate reditum meum comprobantibus ... pollicebar; Quir. 18. erant qui deos immortalis ... numine suo reditum meum dicerent comprobasse; dom. 15.

confero: tuum ... reditum cum meo conferamus; Piso 51. habes reditum meum; confer nunc vicissim tuum; ib. 52.

contineo: hic meus reditus .. vestro iudicio continetur; dom. 100.

exspecto: ut ... legatorum reditum exspectetis animo aequo; Phil. VI, 15. exspectate legatorum reditum; ib. 17.

habeo: f. confero.

impedio: si quis impedisset reditum meum; Piso 35.

inquino: tantum queror, primum eorum reditus inquinatos, quorum causam Caesar dissimilem iudicarit; Phil. II, 98.

intercludo: illi meum reditum non populi Romani suffragiis, sed flumine sanguinis intercludendum putaverunt; sen. 6. flumine sanguinis meum reditum intercludendum putaverunt; Quir. 14.

mando: cuius reditum consuli mandatum a senatu videbat; Rab. Post. 6.
opto: mihi negas optandum reditum fuisse per familias comparatas; Sest. 127.
perimo: sin ... vis aliqua maior reditum peremisset; Planc. 101.
precor: ut omnes sui cives salutem, incolumitatem, reditum precentur; Piso 33.
puto: quis erit qui hunc reditum potius quam poenam sempiternam putet? dom. 100.
quaero: ut ex eis locis a militibus nostris reditus magis maturus quam processio longior quaereretur; imp. Pomp. 24.
queror: f. inquino.
repudio: f. I. est; Sest. 128.
reservo: reditum ad vestitum confectae victoriae reservate; Phil. XIV, 1.
timeo: cum .. eius a Brundisio crudelis et pestifer reditus timeretur; Phil. III, 3. capitalem et pestiferum a Brundisio tum M. Antonii reditum timeremus; ib. VI, 3.
vitupero: si qui meum cum inimico suo reditum in gratiam vituperabunt; prov. cons. 47.
2. praesto: f. I. praestat.
3. prohibeo: hunc .. reditu ad Antonium prohiberi negabant oportere; Phil. VIII, 32.
4. confero cum: f. 1. confero.
decerno de: decrevit senatus frequens de meo reditu; Sest. 68.
deprecor pro: non .. pro meo reditu ... adulescentes filii et multi praeterea cognati ... deprecati sunt; Quir. 6.
fero de: qui legem de meo reditu ferendam non censuit; dom. 68. cum de reditu meo legem ferret; Milo 38.
incendo ad: tanta sum cupiditate incensus ad reditum; Phil. I, 9.
laboro de: dixisti ... rei publicae causa homines de meo reditu laborasse; Vatin. 7.
omitto de: de reditu Gabinii omittamus; Piso 51.
promulgo de: de meo reditu octo tribuni promulgaverunt; Sest. 69.
quaero de: Milo de Clodii reditu unde quaesivit? Milo 46.
refreno a: impetum ... conligavit, progressu arcuit, a reditu refrenavit; Phil. XI, 4.
supplico pro: permulti .. tum Metelli [...] pro Q. Metelli reditu vobis ac patribus vestris supplicaverunt; Quir. 6.
timeo de: quod de reditu meo nihil timerent; Planc. 71.
valeo in: nec rerum gestarum memoria in reditu C. Marii, sed exercitus atque arma valuerunt; Quir. 10.
III. nach Adjectiv: situs in: quod in meo reditu spes otii ... sita videbatur; dom. 15.
IV. nach Substantiven: 1. auctor: Cn. Pompeius, auctor et dux mei reditus; Milo 39.
causa: exposui ... causam reditus mei; Phil. II, 76.
celeritas: recordamini ... quae fuerit celeritas reditus eius; Milo 61.
dies: cum ipsis Nonis Sextilibus * idem dies adventus mei fuisset reditus*que* || reditus qui ||; Sest. 131. profectionis huius diem illi notum, reditus illius huic ignotum fuisse; Milo 52.
dolor: ut ... dolorem profectionis meae reditus dignitate consoler; sen. 23.
dux: f. auctor.
fructus: sive hunc di immortales fructum mei reditus populo Romano tribuunt; dom. 17. ipsi di immortales ... mihi videntur fructum || fructum ipsum || reditus ... ad suorum sacerdotum potestatem ... revocasse; ib. 143.
spes: nisi suam vitam ad spem mei reditus reservasset; Sest. 76.
2. preces, vota de: eorum .. preces et vota de meo reditu exaudiens Dyrrachium ... petere contendi; Planc. 97.
V. Umstand: 1. celebrari: qui (dies) quasi deorum immortalium festi atque sollemnes apud omnis sunt adventu meo redituque celebrati; Piso 51.
coniungi: hic ego Appium Claudium ... mecum ... fideli in gratiam reditu firmoque coniunctum nullo loco .. vituperabo: Scaur. 31.
delere: C. .. Marius ... reditu suo senatum cunctum paene delevit; sen. 38. quod haec omnia deleta videntur reditu meo; Sest. 146.
devinciri: illum ipsum ... novo reditu in gratiam quasi devinctum arbitrabatur; Milo 83.
nuntiare: cum illa eadem Diana ... victoriam populi Romani reditu suo nuntiasset; Verr. IV, 77.
pertimescere: ut eorum reditu vehementius pertimescatis; Phil. VIII, 20.
reduci: ut ... reditu ubertas agrorum, ... senatus auctoritas mecum simul reducta videantur; dom. 17.
restitui: cuius reditu restitutam rem publicam fore putastis; dom. 146.
2. ante: si ante reditum meum Cn. Plancio se volgo viri boni ... ultro offerebant; Planc. 26. ego ante reditum legatorum ausus sum dicere; Phil. XII, 17.
in: nullus in eorum reditu motus municipiorum ... factus est; Quir. 10. quae (annona) quia rursus in meo reditu facta erat durior; dom. 15.
post: quem locum apud ipsum Caesarem post eius ex Africa reditum obtinuisti? Phil. II, 71. post reditum in gratiam si quid est commissum; Fr. E. 2.
sine: sine meo reditu rem publicam salvam esse non posse; dom. 99.

redivivus, wieder aufgefrischt, gebraucht: A. lapis: unam columnam efficere ab integro novam nullo lapide redivivo; Verr. I, 147.
B, I. 1. habeo: REDIVIVA SIBI HABETO; Verr. I, 148.
2. constituo ex: quasi quicquam redivivi ex opere illo tolleretur ac non totum opus ex redivivis constitueretur; Verr. I, 149.
II. alqd: f. I, 2. constituo ex.

redoleo, Geruch verbreiten, riechen: I. iudicia: ut multa eius sermonis iudicia redolerent; Sest. 24.
II. alqd: nihil .. illa vicinitas redolet? Cael. 47.
vinum: is vomens frustis esculentis vinum redolentibus gremium suum et totum tribunal implevit; Phil. II, 63.

reduco, zurückführen, zurückbringen: I. consul, frater: qui ... redii ... fratre tuo altero consule reducente: dom. 87.
II. alqm.: curat ut domum reducatur ad Quinctium; Quinct. 61. ut Hortensius consul designatus domum reducebatur e campo; Verr. a. pr. 18. ne tum quidem te potuit si non pietatis, at salutis tuae ratio ad officium ... reducere; ib. II, 98. quo istum ex illo praeclaro convivio reduxerant paulo ante mulieres; ib. V, 92. reducam iterum equitem Romanum, L. Flavium; ib. 155. ut illum ... collo obtorto ad subsellia reduceret; Cluent. 59. P. Lentuli beneficio ... non reducti sumus

in patriam; sen. 28. illi inimicis interfectis ... reducti sunt; Quir. 10. ego eis ... provincias obtinentibus ... reductus sum; ib. nec ... dubitavi quin me secum ipsa (res publica) reduceret; ib. 14. an ego ... dubitarem quin is me confectum consularibus volneribus consulari medicina ad salutem reduceret? ib. 15. quoniam me in civitatem res publica ipsa reduxit; ib. 18. qui expulsi sunt inique, sed tamen legibus, reducti inimicis interfectis; dom. 87. uti ... rerum capitalium condemnatos in liberas civitates ... reduceret; Sest. 84. hic me meus in rem publicam animus pristinus ... cum C. Caesare reducit ... in gratiam; prov. cons. 23. cur igitur exspectem hominem aliquem, qui me cum illo in gratiam reducat? reduxit ordo amplissimus; ib. 25. ut haberent quem reducerent; Planc. 26. quocum me si ante Cn. Pompei auctoritas in gratiam non reduxisset, nunc iam ipsius fortuna reduceret; Rab. Post. 19. si per eum reductus insidiose redissem; ib. 33. de exsilio reducti a mortuo; Phil. I, 24. ut tibi per me liceat quendam de exsilio reducere; ib. II, 9. si erat is ... Caesaris lege reductus; ib. 10. cum hesterno die ... me ovantem ... populus Romanus in Capitolium domo tulerit, domum inde reduxerit; ib. XIV, 12.

auctoritatem, concordiam, copiam: ut ... ubertas agrorum, frugum copia, spes otii, tranquillitas animorum, iudicia, leges, concordia populi, senatus auctoritas mecum simul reducta videantur; dom. 17.

consulem: f. alqm.; Verr. a. pr. 18.

equitem: f. alqm.; Verr. V, 155.

exsules: ut ... exsules reducantur; Verr. V, 12. ut ... exsules Byzantium reducerentur; dom. 52. reducti exsules Byzantium condemnati; Sest. 56. qui ... exsules reduxerit; Phil. III, 30.

iudicia, leges: f. auctoritatem.

regem: reges a se in gratiam esse reductos; Cluent. 101. „tu .. Gabinium ut regem reduceret impulisti“; Rab. Post. 19.

spem: f. auctoritatem.

testis: possum excitare multos [reductos] testis liberalitatis tuae; Rab. Post. 47.

tranquillitatem, ubertatem: f. auctoritatem.

redundo, überströmen, hinüberfließen, schwimmen, triefen, Ueberfluß haben: alqs: non .. reus ex ea causa ... redundat Postumus; Rab. Post. 11.

alqd: quantum ex eo, quo istius avaritia contenta fuit, redundavit; Verr. III, 103. si quid redundarit de vestro frumentario quaestu; ib. 155. unde etiam quod posteris solveretur, redundaret; leg. agr. II, 1. verendum mihi non erat ne quid hoc parricida civium interfecto invidiae mihi in posteritatem redundaret; Catil. I, 29. si haec elapsa de manibus nostris in eum annum, qui consequitur, redundarint; Muren. 85. ad quos aliquantum etiam ex cotidianis sumptibus ac luxurie redundat; Cael. 57.

Africa: quae (Africa) magnis oppressa hostium copiis eorum ipsorum sanguine redundavit; imp. Pomp. 30.

Capua: haec (Capua) ... optimorum civium ... multitudine redundat; Piso 25.

copia: quorum hodie copia redundat; Sest. 95.

crux: quae (crux) etiam nunc civis Romani sanguine redundat; Verr. IV, 26.

dolores: omnes in me meosque redundant ex fonte illo dolores; Milo 103.

domus: non .. illam Oppianici domum viri sui sanguine redundantem reformidat; Cluent. 27.

forum: quod forum Syracusanum nauarchorum sanguine redundavit; Verr. III, 186. forum Syracusanorum ... adventu Verris Siculorum innocentium sanguine redundasse; ib. IV, 116.

fossa: cuius ego imperium, ... non Rheni fossam gurgitibus illis redundantem, Germanorum immanissimis gentibus obicio et oppono; Piso 81.

invidia: ne quae popularis in nos aliquando invidia redundaret; dom. 69. f. alqd; Catil. I, 29.

laus: quod laudem adulescentis propinqui existimo etiam ad meum aliquem fructum redundare; Ligar. 8.

locus: omnis hic locus acervis corporum et civium sanguine redundavit; Catil. III, 24.

nationes: quae (nationes) numero hominum ac multitudine ipsa poterant in provincias nostras redundare; prov. cons. 30.

pecuniae: hinc illae extraordinariae pecuniae ... redundarunt; Verr. I, 100.

periculum: si ex hoc tanto in omnis mortalis beneficio nullum in me periculum redundavit; Sulla 27.

reus: f. alqs.

sermones: ut aliqui sermones hominum alienis bonis maerentium etiam ad vestras auris permanarent et in iudicio ipso redundarent; Balb. 56.

victoria: acerbissimo luctu redundaret ista victoria; Ligar. 15.

reduvia, Nietnagel: qui, cum capiti Sex. Roscii mederi debeam, reduviam curem; Sex. Rosc. 128.

redux, wiederkehrend: quid me reducem esse voluistis? Milo 103.

refello, widerlegen: I, 1. unpersönlich: vinci, refelli, coargui putat esse turpissimum; Flacc. 11.

2. alqs: refellito, si poteris; Verr. V, 154.

II. infin.: qui refellemus potuisse non dare, si noluisset? Scaur. 19.

III. alqm: non metuo .. ne ... refellendi mei causa ... vertat se et senatui pareat; Phil. VI, 9.

alqd: cum id ... re ipsa refellatur; Verr. III, 33.

crimina: signis luce omni clarioribus crimina refellemus; Cael. 22.

inconstantiam: inconstantiam tuam cum levitate tum etiam periurio implicatam refellisti; Vatin. 3.

inscriptionem, legem: ut locus ipse in tanta tua iniuria legem et inscriptionem statuae refelleret; dom. 81.

mendacium: hominis non esset, in tanto discrimine et periculo civis refellere et redarguere nostrum mendacium; Ligar. 16.

orationem: nam aut oratio testium refelli solet aut vita laedi: qua disputatione orationem refellam eius ..? Flacc. 23. refelletur oratio mea; Phil. I, 26.

testem: hunc .. testem meum refelli ... volo; Verr. V, 155.

refercio (refarcio), anfüllen: auris: subinvisum apud malevolos Postumi nomen ... auris refersit istis sermonibus; Rab. Post. 40.

cloacas: meministis tum .. corporibus civium Tiberim compleri, cloacas referciri; Sest. 77.

Italiam, urbem: qui rebus his urbem Italiamque omnem referserunt; Fr. B. VII, 8.

refero, zurückbringen, zurückführen, zurückgeben, zurückzahlen, bezahlen, wiedererstatten, berichten, erzählen, melden, anzeigen, Antrag stellen, eintragen, notiren,

registriren: I. absolut: 1. unpersönlich: causam ascribunt cur non tum in litteras relatum sit; Verr. I, 88. dies unus, alter, plures: non referri; ib. IV, 66. cum iam non solum discessio facta esset, sed etiam perscriptum atque in tabulas relatum; ib. 146. ut alter in aerarios referri ... iubeat; Cluent. 122. credo esse neminem qui his hominibus ad vere referendum aut fidem putet aut ingenium defuisse; Sulla 42. referendum ad sacerdotes publicos non putasti? dom. 132. agatur modo haec res, quod ex eo senatus consulto ... referri ad vos necesse est; har resp. 31. numquam succedetur illis, nisi cum ea lege referetur, qua intercedi de provinciis non licebit; prov. cons. 17. ab altero ... relatum ad senatum; Piso 44.

2. persönlich: alqs: tu ... ad C. Aquilium aut ad L. Lucilium rettulisti; Quinct. 53. rogatus eras, ne referres; Qu. Rosc. 9. hoc modo aut ego aut tu .. aut quisquam omnium rettulit? Verr. I, 36. cur non rettulisti? ib. 99. si in acceptum non rettulisset; ib. 149. post ad amicos rettulit; ib. II, 69. ideo C. Claudius Pulcher rettulit, ut C. Verres posset auferre? ib. IV, 7. tollere incipiunt, ut referrent; ib. 65. iste in tabulas refert; ib. V, 182. ego .. tibi refero; Caecin. 84. ego me profiteor relaturum; imp. Pomp. 58 ad senatum referrem; Rabir. 35. „refer .. ad senatum"; Catil. I, 20. non referam; ib. meministis fieri senatus consultum referente me; Muren. 51. dixisti senatus consultum me referente esse factum, ib. 67. „non refert"; Flacc. 33. cum operi publico referunt; ib. 44. rettulit ad iuris consultos; ib. 80. ait me aliter ac dictum sit in tabulas publicas rettulisse; Sulla 40. quod illo referente vos decrevistis, ut ..; sen. 24. ille .. ad conlegium rettulit: tu ad quem rettulisti? dom. 131. P. Lentulo et Q. Metello consulibus referentibus statuit (senatus); har. resp. 13. verum referte; ib. 14. vobis .. referentibus, o post hominum memoriam fortissimi atque optimi consules, decrevit idem senatus! ib. 15. decrevit senatus frequens ... referente Ninnio; Sest. 68. me ... absentem principe Cn. Pompeio referente ... revocarant || revocarunt ||; Piso 25. me Kalendis Ianuariis ... frequentissimus senatus ... referente clarissimo ac fortissimo viro, P. Lentulo, ... revocavit; ib. 34. Torquatus ... me referente ab senatu imperator est appellatus; ib. 44. ut ad senatum referretis; ib. 77. at ad quos refert? Phil. II, 14. cur M. Brutus referente te legibus est solutus? ib. 31. hodierno .. die primum referente viro fortissimo, ... hoc M. Scauro, conlegisque eius, ornatissimis viris, optimis civibus ... ad spem libertatis exarsimus; ib. IV, 16.

cives: s. alqs; Phil. IV, 16.

conlega: eodem .. P. Lentulo auctore et pariter referente conlega frequentissimus senatus ... commendavit; Quir. 15. s. alqs; Phil. IV, 16.

consul: inimico .. optimo viro ... altero *consule* referente reductus sum; Quir. 10. pro me superiores consules semper ut referrent flagitati sunt; ib. 11. nec referre ad senatum consulibus nec sententiam dicere sibi licere; dom. 68. quo consule referente primum decem dierum est supplicatio decreta Cn. Pompeio; prov. cons 27. s. alqs; har. resp. 13. 15.

princeps: s. alqs; Piso 25.

tribuni: tribunis plebis referentibus sententiam de me designatus consul saepe dixisti; dom. 70. tribunis .. plebis octo referentibus praestantissimam de me sententiam dixit; Sest. 70.

vir: s. alqs; Piso 34. consul.

II. mit Ergänzung: 1. de: s. **de,** I. refero (33 St.) B. II, S. 11, a. **ad,** I. refero (19 St.) B. I, S. 75.

2. indir. Frage: ego institui referre ad vos ... tamquam integrum, et de facto quid indicetis et de poena quid censeatis; Catil. IV, 6. tuum est ... quid mihi nunc animi sit, ad te ipsum referre; Deiot. 7.

3. acc. c. inf.: cognoscite .. quanti se vendidisse rettulerit; Verr. III, 83. iussisti .. ipsum in tabulas referre haec omnia signa ... vendita esse. rettulit; ib. IV, 12. ut haec quoque referret HS VI milibus IↃ se tibi vendidisse; ib. 28. quibus in tabulis refert sese Q. Tadius dedisse iussu istius Graecis pictoribus; ib. 31. turpitudinem summam esse arbitrantur referri in tabulas publicas pretio adductam civitatem et pretio parvo ea, quae accepisset a maioribus, vendidisse atque abalienasse; ib. 134.

III. mit einfachem Object: alqm: ut hic potius vivus in reos quam occisus in proscriptos referretur; Sex. Rosc. 27. occisum in proscriptorum numerum rettulistis; Sex. Rosc. 32. qui Sthenium Thermitanum, hospitem suum, ... absentem in reos rettulerit; Verr. V, 109. qui iurati debent optimum quemque in lectos iudices referre; Cluent. 121. iterum iste ... Romam se rettulit; Flacc. 50. dicebas te tuis umeris me custodem urbis in urbem relaturum; dom. 40. an quod cum esset ablatus ... non se referri iussit? Sest. 80. cum idem animus vinclis corporis liberatus in eum se locum, unde esset ortus, rettulisset; Scaur. c. 3, § 4. absentem, credo, in reos relatum; Phil. II, 56. quas Kalendas Iunias exspectasti? an eas, ad quas te peragratis veteranorum coloniis stipatum armis rettulisti? ib. 100.

alqd: quid a nobis ... refertur? Quinct. 44. ut mea causa falsum in codicem referret; Qu. Rosc. 1. improbum est non referre quod debeas; ib. 2. qui verum non rettulit; ib. quodcumque rettulisset; ib. 3. quod in codicem iniuratus referre nolit; ib. 4. hoc institui atque adeo institutum referri ac renovari moleste ferunt; div. Caec. 68. si aut referri aliquid in litteras publicas vetuisses aut quod relatum esset tolli coëgisses; Verr. I, 88. hoc modo iste sibi et saluti suae prospicere didicit, referendo in tabulas ... quod gestum non esset; ib. 158. omnia ... rationibus populorum non interpositis neque perturbatis ... ordine relata atque confecta sunt; ib. III, 175. haec ego ad memoriam vetustatis, non ad contumeliam civitatis referri volo; ib. V, 84. ut publice quoque, quae vellet, in litteras civitatum [...] referri iuberet; ib. 103. id .. me ... illorum defensioni rettulisse; Caecin. 85. te .. illud idem ... nunc rettulisse demiror; Cluent. 86. ut ... id postea referendum ad populum non arbitrarentur; ib. 137. QUOD NEQUE CONSUMPTUM IN MONUMENTO NEQUE IN AERARIUM RELATUM SIT, ID AD XVIROS REFERRI iubet; leg. agr. I, 12. horum erit nullum iudicium, ... quid relatum, quid residuum sit; ib. II, 59. aut omnia occulte referenda fuerunt aut aperte omnia; Flacc. 44. NE QUID AD VOS REFERRET; sen. 8. ne tam necessarium quidem est male meritis quam optime [meritis] referre quod debeas; Quir. 22. quod nondum est relatum; har. resp. 62. ut ... aliquid denique ad senatum referrent; Sest. 25. cum omnia semper ad dignitatem rettulissem; ib. ib. 48. quod ille in tabulas publicas rettulisset; Balb. 11. quando quidem amisso exercitu nihil incolume domum praeter os illud tuum pristinum rettulisti; Piso 53. quibus ex rebus nihil est ... quod referre ad voluptatem corporis possis; ib. 60. quicquid dixi, ad unam summam referri volo vel humanitatis vel clementiae ... tuae; Ligar. 29. si quid memoriae causa rettulit in libellum; Phil. I, 19. ecquid ad eum umquam de re publica rettulisti? ib. II, 14. tu ... ad eum de re publica

nihil referas, referas ad eos? ib. 15. quamquam vos nihil aliud nisi de praesidio, ut senatum tuto consules Kalendis Ianuariis habere possent, rettulistis; ib. III, 13. cur consul nihil referebat || referat, refert || ad senatum? ib. 21. constituistis ut haec ad vos Kalendis Ianuariis referrentur, quae referri videtis, de honoribus et praemiis bene de re publica meritorum; ib. V, 28. ea, quae proficiscebantur a legibus, ... semper ad facilitatem aequitatemque referebat; Phil. IX, 11. si ad nos nihil referetur de Dolabella persequendo; Phil. XI, 27.!

animum: cum .. ad te ... oculos animumque rettuli; Quinct. 47. refer animum sis ad veritatem; Sex. Rosc. 48. rerum natura coget te necessario referre animum aliquando ad Dolabellam persequendum; Phil. XI, 22.

aprum: in labores Herculis non minus hunc immanissimum verrem, quam illum aprum Erymanthium referri oportere; Verr. IV, 95.

argentum; AURUM, ARGENTUM ... AD QUOSCUMQUE || QUODCUMQUE || PERVENIT NEQUE RELATUM EST IN PUBLICUM NEQUE IN MONUMENTO CONSUMPTUM, id profiteri apud xviros et ad eos referre iubet; leg. agr. II, 59.

aspectum: qui si ex illa iactatione ... referunt aspectum in curiam; prov. cons. 38.

aurum: f. argentum.

beneficium: homines tenues unum habent in nostrum ordinem ... referendi beneficii locum hanc ... adsectationem; Muren. 70.

consilia: ut omnia consilia atque facta ad dignitatem et ad virtutem referremus; Phil. X, 20.

consuetudinem: neque .. magis animos ... res umquam ulla commovit quam haec maiorum consuetudo ... repetita ac relata; div. Caec. 67. cum longo intervallo veterem consuetudinem rettuli; Verr. I, 15.

consultum: QUOD M. TULLIUS FALSUM SENATUS CONSULTUM RETTULERIT; dom. 50. si ... rettulit falsum senatus consultum, tum est rogatio; si non rettulit, nulla est; ib. senatus etiam consulta pecunia accepta falsa referebat; Phil. V, 12.

custodem: f. alqm; dom. 40.

dicta, facta: si ... omnia .. ad eorum voluntatem nostra dicta facta referuntur; Phil. X, 19. f. consilia.

flagella: hic misericors flagella rettulit; Rabir. 12.

folia: ex illo fonte et seminario triumphorum cum arida folia laureae rettulisses; Piso 97.

fructum: cum in eo vestra dignitas mihi fructum diligentiae referret; Verr. I, 20.

gratiam: f. **gratia,** II, 1. refero (25 St.) B. II, S. 423, b.

hospitem: f. alqm; Verr. V, 109.

indicium: cum scirem ita esse indicium relatum in tabulas publicas; Sulla 42. abs te ... quaero, cum indicatus tuus esset inimicus, ... tibi ... prius etiam edituri indicium fuerint scribae mei, si voluisses, quam in codicem rettulissent, cum videres aliter referri, cur tacuisti? ib. 44.

iniuriam: tulisse ut potius iniuriam quam rettulisse [gratiam] videar; Sulla 47.

indices: cum ex CXXV iudicibus ... V et LXX reus reiceret, L referret; Planc. 41.

iudicia: nisi ad equestrem ordinem iudicia referantur; Verr. III, 223.

laudem: cum L. Flaccus veterem Valeriae gentis ... laudem prope quingentesimo anno rei publicae rettulisset; Flacc. 1.

legem: in tabulas .. legem rettulisti; Verr. I, 144.

litteras: ad aerarium qui eas (litteras) rettulit; Piso 61.

manubias: ne manubias referre debeat; leg. agr. II, 60.

memoriam: Autronii commemoratio memoriam Sullae rettulisset; Sulla 37.

mortuum: non ut redire ex Macedonia nobilis imperator, sed ut mortuus infamis referri videretur; Piso 53.

nomen: non refert parva nomina in codices? Qu. Rosc. 4. f. **nomen,** II, 1. refero (7 St.) B. III, S. 322, b.

oculos: f. animum; Quinct. 47.

opus: negabat se opus in acceptum referre posse; Verr. I, 149. Habonio opus in acceptum rettulit; ib.

os: f. alqd; Piso 33

ostenta: ad quos (haruspices) .. referri nuntiata ostenta non convenit; har. resp. 61.

pecuniam: si referret (pecuniam); Flacc. 33. f. **pecunia,** II, 1. refero (12 St.) B. III, S. 577, a.

pedem: qui si pacis ... nomen audierit, ut non referat pedem, sistet || insistet || certe; Phil. XII, 8.

poenam: poenam ambitus eam referebat, quae fuerat nuper; Sulla 63.

rationem: f. **ratio,** II, 1. refero (17 St.) S. 237.

rem: refert ad istum rem Habonius; Verr. I, 140. nonne eam rem ex auctoritate senatus ad hoc conlegium Sex. Iulius praetor rettulit? dom. 136. ad tuam gloriam rem illam referri malebam quam ad meam gratiam; Phil. II, 49.

reum: qui (reus) non ad Q. Mucii innocentiam referatur; Verr. II, 27.

rumores: Nicaeam Ephesumque mittebat qui rumores Africanos exciperent et celeriter ad se referrent; Deiot. 25.

sententias: hic ... sententias vestras in codicillos et omnia verba referebat; Phil. VIII, 28.

sermonem: refertur eius sermo ad Apronium; Verr. III, 61.

HS: illa .. HS sescenta milia ... neque Sulla vidit neque in aearium relata sunt; Verr. I, 36.

significationem: ut in eis rebus ... nulla significatio furti, nulla alicuius delicti suspicio referatur; Font. 5.

spolia: qui ex calamitate senatoris ... spolia domum suam referre ... conatus sit || est ||; Verr. I, 157.

summam: ut ad istum sine ulla sollicitudine summa pecuniae referretur; Verr. II, 133.

suspicionem: f. significationem.

Syracusanam: Verres refert illam suam Syracusanam; Verr. II, 56.

verba: f. sententias. — verrem: f. aprum.

voltus: video quosdam ... non eosdem voltus ... in hanc contionem mihi rettulisse; leg. agr. III, 2.

IV. **mit Object und Particip:** acceptum: f. **accipio,** IV (14 St.) B. I, S. 43, a. — quam ob rem unam ex decem ... amissam (navem) in litteras publicas rettulerunt; Verr. I, 89. cum illam pecuniam nominatim Flacco datam referant; Flacc. 44. hoc in genere solo rem iudicatam referri || referre || posse voluerunt; dom. 78.

refert, es nützt, liegt daran, kommt darauf an: I. alqd: quod promisisset, non plus sua referre, quam si ... domini iussu quidpiam promisisset; Quinct. 19. refert .. magno opere id ipsum; Cael. 57. quamquam illa legatio non est, ... quid refert? Phil. VII, 14.

II, 1. accus. c. infin.: quid .. refert aedis aut fundum ... habere bene partum? Caecin. 74. illud parvi refert, nos publica ... recuperare; imp. Pomp. 18.

2. indirecte Frage: quid refert .. tanto post ad iudices deferantur an omnino non deferantur (tabulae)? Flacc. 21. nihil .. mea iam refert, utrum tu ... nihil umquam ausus sis scribere ad eum ordinem ... an amici tui tabellas abdiderint; Piso 39. quid refert utrum voluerim fieri an gaudeam factum? Phil. II, 29.

refertus, angefüllt, voll: aerarium: Siciliam nobis ... pro aerario illo maiorum vertere ac referto fuisse; Verr. II, 5. refertius erit aerarium populi Romani quam umquam fuit; ib. III, 202.

Amisus: Sinopen atque Amisum ... omnibus rebus ornatas ac refertas ... esse captas; imp. Pomp. 21.

annus: primus annus erat provinciae ... iam refertus pecunia; Verr. IV, 41.

Asia: Asiam istam refertam et eandem delicatam sic obiit; Muren. 20.

domus: f. **domus,** I. est Sex. Rosc. 133. Verr. I, 120. 137. Piso 11. Milo 64. Phil. II, 67. — II, 1. compleo. exhaurio; Phil. III, 30.

forum: cum universus populus Romanus referto foro ... Cn. Pompeium imperatorem depoposcit; imp. Pomp. 44. multorum .. capita civium viderat, ... armatis militibus refertum forum; Deiot. 33. videtisne refertum forum? Phil. III, 32. qui pleno ac referto foro bis me una mente atque voce in contionem vocavit; ib. VII, 22.

Gallia: referta Gallia negotiatorum est; Font. 10.

Graecia: cognovi ... refertam esse Graeciam sceleratissimorum hominum ac nefariorum; Planc. 98.

insula: cum insula Delos ... referta divitiis ... nihil timebat; imp. Pomp. 55.

Italia: cum refertam urbem atque Italiam fanorum haberemus; har. resp. 28.

mare: cum aut hieme aut referto praedonum mari navigaret; imp. Pomp. 31. quod mare refertum fore praedonum putaret; Rab. Post. 20.

municipium: quia refertum est municipium consularibus; Planc. 19.

navis: navem quandam piratarum, praeda refertam, non ceperunt; Verr. V, 63. quibus (chartis et linteis et vitro) cum multae naves refertae fuissent; Rab. Post. 40.

Palatium: erat non solum domus mea, sed totum Palatium senatu, equitibus Romanis ... refertum; Piso 11.

provincia: cum in provincia tam locuplete ac referta non modo rem, sed ne spem quidem ullam reliquam cuiquam feceris; Verr. III, 48.

res: rem esse praeclaram, refertam omnibus rebus; Verr. II, 36.

Sinope: f. Amisus.

villae: Verres ornamentorum || (ornamentum), ornamentis || fanorum ... habeat plenam domum, villas refertas; Verr. IV, 126. istorum villae sociorum fidelissimorum plurimis ... spoliis ornatae refertaeque sunt; Verr. V, 127.

urbs: ipsam .. urbem Byzantiorum fuisse refertissimam ... signis quis ignorat? prov. cons. 6. f. Italiam.

Fragment: refertum .. tribuniciis legibus; Fr. B. VI, 39.

referveo, aufwallen: refervens falsum crimen ... statim concidit et exstinguitur; Qu. Rosc. 17.

reficio, wiederherstellen, ausbessern, kräftigen: alqm: ad ea ... reficite vos; Verr. IV, 105. nihil est iam unde nos reficiamus; Muren. 84. vos me reficere et renovare rem publicam (potestis); Sest. 147. multis illi in urbibus ... reficiendi se et curandi potestas fuit; Phil. IX, 6.

alqd: SI QUID OPERIS CAUSA RESCIDERIS, REFICITO; Verr. I, 146.

aedem: cum illam pecuniam nominatim Flacco datam referant, maiorem aliam cum huic eidem darent, in aedem sacram reficiendam se perscripsisse dicunt; Flacc. 44.

animum: quia suppeditat nobis ubi .. animus ex hoc forensi strepitu reficiatur; Arch. 12.

fabulam: ut illa vetus aeraria || afraria || fabula reficeretur; Cael. 71.

mentem: vester .. conspectus et consessus iste reficit et recreat mentem meam; Planc. 2.

mercedem: quod tanto plus sibi mercedis ex fundo refectum sit; Verr. III, 119.

opus: locatur opus id, quod ex mea pecunia reficiatur; ego me refecturum dico; Verr. I, 142.

salutem: in ... reficienda salute communi omnia reperientur P. Sestii facta, dicta, consilia versata; Sest. 15.

refigo, abreißen, aufheben: leges: leges refixistis; Phil. XIII, 5.

tabulas: num figentur rursus eae tabulae, quas vos decretis vestris refixistis? Phil. XII, 12. ut quas haberet in vestibulo tabulas refigeret; Fr. B. XIV, III, 1.

reflecto, abwenden: animum: non numquam animum incitatum ... revoco ipse et reflecto; Sulla 46.

mentem: cum ... ad illius generis ... dignitatem propinqui sui mentem a Clodianis latrociniis reflexisset || refixisset || propinqui sui; Sest. 130.

reformido, fürchten, scheuen, schaudern: I. alqs: vide quam non reformidem; Ligar. 6.

II, 1. indirecte Frage: nec quid tibi de alio audienti de se ipso occurrat reformidat; Ligar. 6.

2. infin.: refugit animus ... eaque dicere reformidat || formidat ||; Phil. XIV, 9.

III. alqd: quod omnium fugisset et reformidasset audacia; Phil. II, 64.

bellum: pacis nomine bellum involutum reformido; Phil. VII, 19.

crimen: magis est ut ipse moleste ferat errasse se ... quam ut istius amicitiae crimen reformidet; Cael. 14.

domum: non .. illam Oppianici domum viri sui sanguine redundantem reformidat; Cluent. 27.

homines: homines maritimos non plane reformidat; Verr. V, 69.

invidiam: bonitatis ipsius invidiam reformido; Rab. Post. 48.

locum: sin hunc locum || is in hunc locum, al. || fugis et reformidas; Caecin. 84.

nomen: quorum etiam nunc ei ... nomen ipsum reformidant; Sex. Rosc. 85.

onus: onus beneficii reformidant; Planc. 72.

speculatorem: diligentia speculatorem reformidat; div. Caec. 51.

subsellia, urbem: qui ... non modo subsellia, verum etiam urbem ipsam reformidet; Sex. Rosc. 88.

refragor, widerstreben: alqs: ne refragari homini amicissimo ac de me optime merito videar; Phil. XI, 20. etsi quis potest refragari non modo non petenti, verum etiam recusanti? ib.

lex: tota illa lex ... petitioni ... refragata est; Muren. 46.

refreno, zurückhalten: alqm: a reditu refrenavit ... Antonium; Phil. XI, 4.

adulescentis: magno ingenio adulescentes refrenandi potius a gloria quam iuritandi fuerunt; Cael. 76.
animum: cum eius animum ... conscientia sceleris ... refrenaret; Verr. III, 130.
libidinem: o libidinem refrenandam! leg. agr. II, 55.

refrico, aufreißen, erregen, erneuern: animum: cum cinis patriae versari ante oculos atque animum memoria refricare coeperat; Sulla 19.
cicatricem: ne .. refricare obductam iam rei publicae cicatricem viderer; leg. agr. III, 4.
fata: sic tuis sceleribus rei publicae praeterita fata refricabis; Piso 52.
memoriam: cum illam pulcherrimi facti memoriam refricat; Phil. III, 18.
volnus: cum venisset Laelius ad iratos et illud Castricianum volnus dicendo refricuisset; Flacc. 54.

refrigero, abkühlen: accusationem: refrigerata accusatione rem integram ad M. Metellum praetorem esse venturam; Verr. a. pr. 31.
ignem: ut ignis in aquam coniectus continuo restinguitur et refrigeratur; Qu. Rosc. 17.

refrigesco, einfrieren, erlahmen: apparatus: belli apparatus refrigescent; Phil. V, 30.
crimen: illud .. crimen de nummis ... in causa refrixit; Planc. 55.

refringo, erbrechen: carcerem: si carcerem ref*reg*isset; Rabir. 35.
claustra: cum .. ego tanto intervallo claustra ista nobilitatis refregissem; Muren. 17.

refugio, zurückweichen, fliehen, meiden: I. alqs: quem ego si ferrem iudicem, refugere non deberet; Qu. Rosc. 45. qui ex illo numero reliqui Syracusas ... refugerant; Verr. V, 101. ne ... a consiliis fortibus refugiatis; Sest. 51. cur inlecebris cognitis non refugisti? Cael. 37. refugit statim nec de pudicitia plura dixit; Scaur. c. 4, § 6. nonne, cum esset productus, ... refugit ad legatos? Deiot. 32. vereor ne aut celatum me illis ipsis non honestum aut invitatum refugisse mihi sit turpissimum; Phil. II, 32.
animus: refugit animus ... eaque dicere reformidat || formidat ||; Phil. XIV, 9.
homines: neque ab hac orationis turpitudine eruditi homines refugerunt; Cael. 41.
II. alqd: non modo id refugisti; Verr. V, 40.
impetum, al.: impetum armati Antiochi ceterorumque tela atque incursum refugit; Caecin. 22.

refuto, zurückweisen, widerlegen: alqm: quibus igitur testibus ego hosce possum refutare nisi vobis? Flacc. 7. neque tu me peregrinum posthac dixeris, ne gravius refutere; Sulla 25. nemo .. horum .. ita te refutandum ut gravem adversarium ... arbitrabatur; Vatin. 1.
alqd: ea, quae a me dicta sunt, non refutabis; Verr. V, 135. *refutavi .. illud, quod dicebas ..*; Scaur. c. 2, § 4. videntur ea esse refutanda; Milo 7.
adversarium: s. alqm; Vatin. 1.
bonitatem: quam .. vos .. eius in novo genere bonitatem inusitatam claris ac praepotentibus viris ... *non* aspernari ac refutare ... debetis; Rab. Post. 44.
conatum: eius conatum refutabo; har. resp. 7.
crimina: num .. in his criminibus .. res*idet* || resit, residet iam, restat etiam || etiam aliqua suspicio? non perpurgata sunt, non refutata? Scaur. 14.
licentiam: aliquanto liberius ... refutaremus istam male dicendi licentiam; Cael. 7.
maledicta: si me tantis laboribus ... perfunctum efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis hominum improborum animi quidam dolor; har. resp. 17.
nationes: semper illas nationes nostri imperatores refutandas potius bello quam lacessendas putaverunt; prov. cons. 32.
orationem: obsolevit iam ista oratio, re multo magis quam verbis refutata; imp. Pomp. 32.
periuria: quae (Hispania) ... sceleratorum hominum periuria testimoniis ac laudationibus suis refutare (potest); Font. 45.
sermonem: de Alexandrinis esse video sermonem; quem ego non refuto; har. resp. 34.
testis: plus ego in hac causa laboris ... consumo in poscendis testibus quam ceteri defensores in refutandis; Font. 10.
vim: vi vim oblatam, praesertim saepius, ut frangeret et refutaret; Sest. 88.

regalis, königlich: donum: si intellexerint interverso hoc regali dono graviter vos tulisse; Verr. IV, 68. cuius iste donum regale ... de manibus regiis extorsit; ib. V, 184.
nomen: ut eis nomen regale magnum et sanctum esse videatur; imp. Pomp. 24. Deiotarum, saepe a senatu regali nomine dignum existimatum, ... tu etiam regem appellari ... iubes; har. resp. 29.
otium: fretus imperio populi Romani regno paterno atque avito regali otio perfruebatur; Sest. 57.
potestas: sine dubio habuit regalem potestatem; har. resp. 54.
purpura: quem purpura regalis non commovit, eum Sardorum mastruca mutavit? Scaur. 45.

regia, Königsburg: I. instituo in: instituit officinam Syracusis in regia maximam; Verr. IV, 54.
II. ad: nuper ... me ad regiam paene confecit; Milo 37.

regie, königlich, herrisch: facio: multi, ... si in hunc animadvertissem, crudeliter et regie factum esse dicerent; Catil. I, 30.
statuo: quae regie seu potius tyrannice statuit in aratores Apronius; Verr. III, 115.

regina, Königin: I. Vocativ: te, .. Iuno Regina, ... imploro et appello; Verr. V, 184. te, .. Iuna Regina, ... precor atque quaeso; dom. 144.
II. trucido: cum reginam ... manibus suis trucidasset; Fr. B. XVI, III, 4.
III. aditus: aditus Iovis Optimi Maximi, Iunonis Reginae .. M. Scaurum apud *vos* ... defendunt; Scaur. 47.

regio, Grenze, Landstrich, Gegend, Gebiet, Bezirk: I, 1. arbitratur: tota .. nostra illa aspera ... regio se huius honore ornari, se augeri dignitate arbitrabatur; Planc. 22.
conveniunt: cum .. ad eius propulsandum periculum non modo homines, sed prope regiones ipsae convenerint; Rabir. 8.
delectat: placuit oppidum, regio delectavit; Flacc. 72.
docent: nisi forte ... ea Cn. Pompeium ... regiones ipsae docere potuerunt; Balb. 15.
est: haec eadem est nostrae rationis regio et via; Verr. V, 181. satis certa regio; leg. agr. II, 66. „patruus .. meus cum Saturnino fuit.“ ... quid, omnis praefectura, regio, vicinitas vestra? Rabir. 22. quae regio orave terrarum erat latior

in qua non regnum aliquod statueretur? Sest. 66. neque .. regio ulla fuit ... ex qua non ad me publice venerint gratulatum; Piso 51.

2. Ausruf: vos, .. mutae regiones, imploro; Balb. 13.

II, 1. adiungo: qui tripertitas orbis terrarum oras atque regiones tribus triumphis adiunctas huic imperio notavit; Sest. 129.

augeo: f. I, 1. arbitratur.

facio: quas regiones ... nulla fama notas fecerat, eas ... populi Romani arma peragrarunt; prov. cons. 33.

noto: f. adiungo. — orno: f. I, 1. arbitratur. — peragro: f. facio.

perficio: quoad oculis conformando ex multis praediis unam fundi regionem formamque perficeret; leg. agr. III, 14.

peto: cur non ... decreto || directo || et palam regionem illam petierunt? leg. agr. 44.

2. adfero ad: nisi ad ipsum discrimen eius temporis divinitus Cn. Pompeium ad eas regiones fortuna populi Romani attulisset; imp. Pomp. 45.

ago in: actum esse (illum) praecipitem in sceleratorum sedem ac regionem; Cluent. 171.

capio ex: cum ... ex omni regione caperentur ei; Sex. Rosc. 16.

dico de: possum de omni regione ... dicere; prov. cons. 31.

statuo in: f. I, 1. est; Sest. 66.

sum in: ubi fuit Sulla, Corneli? ... num in eis regionibus, quo se Catilina inferebat? Sulla 53.

venio ex: f. I, 1. est; Piso 51. — in: hinc prohibitus non ad Caesarem, ne iratus, non domum, ne iners, non in aliquam regionem || aliquam in regionem || ne condemnare causam illam, quam secutus erat, videretur: in Macedoniam ad Cn. Pompei castra venit; Ligar. 27.

III. nullus ex: nullam esse gentem ex omni regione terrarum neque tam dissidentem a populo Romano odio quodam ... neque tam fide ... coniunctam; Balb. 30.

procul a: quae (civitas) tam procul a Graecorum omnium regionibus ... sic optimatium consilio gubernatur; Flacc. 63.

IV. forma: quae forma regionum! Quir. 4.

magnitudines: maria, montes, regionum magnitudines interessent; Phil. XIII, 5.

natura: speravit, .. difficilis tibi Alexandriae fore exitus propter regionis naturam et fluminis; Deiot. 24.

pars: quae (insula) non aliquam partem regionis atque orae maritimae per se ipsa defenderet; imp. Pomp. 54.

princeps: A. Cluentius Habitus fuit ... homo ... regionis illius ... princeps; Cluent. 71.

varietas: omnis clarissimorum regum res gestas cum tuis nec contentionum magnitudine ... nec varietate regionum ... posse conferri; Marcell. 5.

V, 1. circumscribi: quibus regionibus vitae spatium circumscriptum est; Arch. 29.

continere: nullum .. regnum fuit umquam quod non si minus iure aliquo, at regionibus tamen certis contineretur || quod non se minus — contineretur, quod non se, si minus — contineret ||; leg. agr. II, 35. singularis homo privatus ... vix facile sese regionibus officii magnis in fortunis ... continet; ib, 97. cuius res gestae atque virtutes isdem quibus solis cursus regionibus ac terminis continentur; Catil. IV, 21.

definire: si res eae, quas gessimus, orbis terrae regionibus definiuntur; Arch. 23. in eis est .. locis, quae regione || regiones || orbem terrarum ... definiunt; Balb. 64.

proximus: quod .. his locis in provincia sua celebritate simillimum, regione proximum potuit, *elegit;* Verr. V, 170.

terminare: alter finis vestri imperii non terrae. sed caeli regionibus terminaret; Catil. III, 26. qui populi Romani imperium non terrarum regionibus, sed caeli partibus terminavit; Fr. B. XIV, 1, 4.

vallari: populus .. Romanus aperuit ... Pontum et regiis quondam opibus et ipsa natura et regione || naturae regione, naturae regionis || vallatum; Arch. 21.

2. ex: ex ceteris regionibus || generibus || gentes universae in civitatem sunt receptae; Balb. 31.

in: existimo in eius modi regione ... non solum praesidii, sed etiam ornandi imperii causa navigandum fuisse; Flacc. 27.

regius, königlich, herrisch, tyrannisch: alqd: nisi forte regium tibi videtur ita vivere; Sulla 25. si hoc putas esse regium, regem me esse confiteor; ib. cum multa regia sunt in Deiotaro, tum illa maxime; har. resp. 29.

actio: prae me fero te ex illa crudeli, importuna, non tribunicia actione, sed regia meo consilio ... esse depulsum; Rabir. 17.

agri: agros in Macedonia regios (venire iubet); leg. agr. I, 5. adiungit agros Bithyniae regios; ib. II, 50. inter hos agros [regios] ... adiungit regios agros Mithridatis; ib. 51.

animus: qui animo et puerili esset et regio; Verr. IV. 65. eum ... neque genere neque animo regio esse; leg. agr. II, 42. cum praesens Deiotarus regio et animo et more fecisset; Deiot. 19.

aurum: qui ab auro gazaque regia manus ... cohibere possit; imp. Pomp. 66.

bellum: cur non ducibus dis immortalibus eidem ... hoc quoque bellum regium committamus? imp. Pomp. 50. in hoc bello Asiatico et regio ... aliae quoque virtutes animi magnae ... requiruntur; ib. 64. non erit idoneus qui ad bellum Asiaticum regiumque mittatur; ib. 67.

comitatus: qui ... comitatu regio atque ornatu fuisset; Verr. IV, 67. quamquam ... ad illam magnificentiam apparatus comitatumque regium suppeditata pecunia a Postumo est; Rab. Post. 6.

condicio: non tam adflictam regiam condicionem dolebam; Deiot. 3.

consuetudo: anno tertio .. in hoc agro consuetudine usus est regia; Verr. III, 76. nemo nostrum ignorat ... consuetudinem regiam; Rab. Post. 29.

crudelitas: qui expulsis regibus nullum in libero populo vestigium crudelitatis regiae retinuerunt; Rabir. 10.

curatio: si curationem et quasi dispensationem regiam suscepisset; Rab. Post. 28.

custodia: in custodia etiam fuit regia; Rab. Post. 22.

dioecetes: „at dioecetes || Diogenes || fuit regius"; Rab. Post. 22.

dispensatio: f. curatio.

divitiae: „latent regiae divitiae"; Rab. Post. 45.

dominatio: tulit ... regiam istam vestram dominationem in iudiciis; Verr. V, 175.

dominatus: qui civitatem dominatu regio liberavit; Planc. 60. qui .. ipse dominatu regio rem publicam liberavit; Phil. I, 13. qui locus tibi in legibus et in iudiciis esse potest, quae tu, quantum in te fuit, dominatu regio sustulisti? ib. II, 87. ei dominatum regium maxime displicere; ib. V, 40. liberati regio dominatu videbamur; ib. VII, 14.

domus: ad luxuriam libidinesque suas domo sua regia [...] contentus non fuit; Verr. V, 80.

exercitus: qui conlatis signis exercitus regios superare posse videatur; imp. Pomp. 66.

gaza: s. aurum.
genus: s. animus; leg. agr. II, 42.
impetus: urbem amicissimam Cyzicenorum eiusdem consilio ex omni impetu regio ... ereptam esse atque servatam; Arch. 21.
insigne: ut sedens cum purpura et sceptro et illis insignibus regiis praeconi publico subiceretur; Sest. 57. insigne regium, quod ille de suo capite abiecerat, reposuit; ib. 58.
iudicium: hoc quantum iudicium, ... quam regium sit quem praeterit? leg. agr. II, 57.
laudes: hae sunt regiae laudes; Deiot. 26.
legati: corpora sua pro salute regum suorum hi legati tibi regii tradunt; Deiot. 41.
libido: quod fortunas suas ... potestati regiae libidinique commiserit; Rab. Post. 1. temere hunc ... suas fortunas atque famam libidini regiae commisisse; Rab. Post. 25.
magnificentia: s. comitatus.
manus: cuius iste donum regale ... dignum regio munere ... de manibus regiis extorsit; Verr. V, 184.
mos: ut mos est regius; Verr. IV, 62. s. animus; Deiot. 19.
munus: dignam rem esse regno Syriae, dignam munere; Verr. IV, 65. s. manus.
nomen: in extrema ... fuga nomen .. retinuit regium; Muren. 34. multis ille quidem gradibus officiorum erga rem publicam nostram ad hoc regium nomen ascendit; Deiot. 27. cum et ipsi et filio nomen regium concessisti; ib. 36. semper regium nomen in hac civitate sanctum fuit; ib. 40.
opes: populus .. Romanus aperuit . . Pontum et regiis quondam opibus et ipsa natura ... vallatum; Arch. 21.
ornatus: s. comitatus.
potestas: ne in unum quemque nostrum censoribus in posterum potestatem regiam permittatis; Cluent. 123. quibus regia potestas hac lege quaeritur; leg. agr. II, 20. dat praeterea potestatem, verbo praetoriam, re vera regiam; ib. 32. cum ego hanc potestatem regiam appello; ib. 35. quae (dictatura) iam vim regiae potestatis obsederat; Phil. I, 3. s. libido.
praefectus: praefectum regium dentis eburneos ... e fano sustulisse; Verr. IV, 103.
praesidia: quod si illis meis praesidiis forte invides et si ea tibi regia videntur; Sulla 29.
pueri: non ut illos regios pueros, ... sed ut nos ... ad laudem excitaret; Planc. 59.
servus: Phidippum medicum, servum regium, ... ab isto adulescente esse corruptum; Deiot. 17.
spiritus: hunc Capuae *cum* Campano supercilio ac regio spiritu cum videremus; leg. agr. II, 93.

regno, königliche Gewalt haben, König sein, herrschen, regieren: I. unpersönlich: sin falsum dixerim, te in eosdem dixisse; sin verum, non esse hoc regnare, cum verum iuratus dicas, probare; Sulla 21.

II. alqs: in Sicilia non Athenionem, ... sed Timarchidem fugitivum *in* omnibus oppidis per triennium scitote regnasse; Verr. II, 136. ut ille pulsus superatusque regnaret; imp. Pom. 8. cum .. mihi proposui regnantem Lentulum; Catil. IV, 12. an tum in tanto imperio ... non dicis me fuisse regem, nunc privatum regnare dicis? Sulla 21. cum lege nefaria Ptolemaeum, regem Cypri, ... eodem iure regnantem ... publicasses; dom. 20. horum uterque ita cecidit victus, ut victor idem regnaverit; har. resp. 54. Antiochum Magnum illum maiores nostri ... intra monten Taurum regnare iusserunt; Sest. 58. ut is regnaret in ea (Asia); ib. hunc ... regnare iussit; ib. regnat hodie; ib. regnanti crediderat absens pecuniam; Rab. Post. 4. cum se ille interfecto Milone regnaturum putaret; Milo 43. ſsi Antiochus, ... rex Asiae, cum ... Tauro tenus regnare iussus esset, ... dicere est solitus; Deiot. 36. qui illum regnare gaudebant; Phil. II, 29. qui non modo non servis, sed etiam regnas; ib. 35. modo Caesarem regnantem videramus; ib. 108. hi primum cum gladiis non in regnum appetentem, sed in regnantem impetum fecerunt; ib. 114. multos annos regnare meditatus ... quod cogitarat effecerat; ib. 116. D. Brutus sceleratum ... regnare patietur Antonium? ib. III. 9. illius opibus Sulla regnavit; ib. V, 44.
fugitivus: s. alqs; Verr. II, 136. — privatus: s. alqs; Sulla 21. — rex: s. alqs; dom. 20. Deiot. 36. — victor: s. alqs; har. resp. 54.

regnum, königliche Herrschaft, Königtum, Gewalt, Königreich: I. absolut: 1. capiunt: capere eius amentiam civitas, Italia, provinciae, regna non poterant; Milo 87.
delectat: quoniam haec te omnis dominatio regnumque iudiciorum tanto opere delectat; Verr. a. pr. 35.
est: regnum Ariobarzanis ... totum esse in hostium potestate; imp. Pomp. 5. nullum .. regnum fuit umquam quod non si minus iure aliquo, at regionibus tamen certis contineretur || quod non se minus — contineretur, quod non se, si minus — contineret ||: hoc vero infinitum est, quo et regna omnia et imperium vestrum || vestrum imperium || ... et ea, quae partim libera a vobis, partim etiam ignorata vobis sunt, permissu legis continentur; leg. agr. II, 35.
expostulant: regna ... omnia de nostris cupiditatibus ... expostulant; Verr. III, 207.
pertinet: regnum Aegypti ad se ... pertinere arbitrabantur; Verr. IV, 61.
pervenit: ad quem regnum huius urbis ... pervenire esset necesse; Catil. III. 9.
veneunt: omnes urbes, agri, regna denique ... venierint; leg. agr. II, 62. immunitates ab eo civitatibus, sacerdotia, regna venierunt; Phil. XII, 12.
2. sum: „regnum est dicere in quem velis et defendere quem velis;“ Sulla 48. neque .. ullus alius discordiorum solet esse exitus inter claros et potentis viros nisi aut universus interitus ... aut regnum; har. resp. 54.
II. nach Verben: 1. addico: regna addixit pecunia; Phil. VII, 15.
addo: addite Apronii ... in agro decumano regna ac rapinas; Verr. III, 200.
adimo: qui regna dedit, ademit; Milo 73.
adiudico: quos (x viros) perspiciamus regnum Alexandriae Ptolemaeo gratis adiudicaturos; leg. agr. II, 44.
appello: hoc regnum appellabitur, cuius vicarius qui velit esse inveniri nemo potest? Sulla 26.
appeto: Sp. Maelii regnum appetentis domus est complanata; dom. 101. regnum appetisse est iudicatus; ib. qui annona levanda ... in suspicionem incidit regni appetendi; Milo 72. Sp. Cassius, Sp. Maelius ... propter suspicionem regni appetendi sunt necati; Phil. II, 114. hi primum cum gladiis non in regnum appetentem, sed in regnantem impetum fecerunt; ib.
comparo: regnum comparavi; leg. agr. II, 24.
condono: hoc capite ... regna x virum dicioni iudicio potestatique permissa et condonata esse dico; leg. agr. II, 39.
constituo: num obscure regnum constituitur? leg. agr. II, 75.
contineo: s. I, 1. est.

defero: C. Caesari ... M. Antonium consulem populi iussu regnum detulisse; Phil. II, 87.
devoro: urbis et regna celeriter tanta nequitia devorare potuisset; Phil. II, 67.
do: regnorum vel dandorum || regnorum dandorum, regnorum vel dandorum vel adimendorum, regnor. adim. || summa potestas datur; leg. agr. II, 34. quibus regna ipse dederat; Quir. 20. regna data; Phil. V, 12. ſ. adimo.
dono: cui regna omnia Syrorum ... donaras; dom. 124.
facio: regis Alexandri testamento regnum illud populi Romani esse factum; leg. agr. I, 1. quid? quod disputari || de quo disputari || contra nullo modo potest, quod iam || quoniam || statutum a nobis est et iudicatum, quam hereditatem || quoniam hereditatem || iam crevimus, regnum Bithyniae? quod certe publicum est populi Romani factum; ib. II, 40. quis .. vestrum hoc ignorat dici illud regnum testamento regis Alexandri populi Romani esse factum? ib. 41.
fero: hic ait se ille .. regnum meum ferre non posse. quod tandem, Torquate, regnum? Sulla 21.
incido: decreta falsa vendebat, regna, civitates, immunitates in aes accepta pecunia iubebat incidi; Phil. V, 11.
instituo: quo in magistratu non institutum est videlicet a me regnum, sed repressum; Sulla 21.
intro: quod regnum intrarit; Rab. Post. 22.
largior: utrique horum secunda fortuna regnum est largita, adversa mortem; har. resp. 54.
metuo: cum ostenderit nihil esse metuendum, ... nullum regnum xvirale; leg. agr. I, 24.
occupo: sin quaeris qui sint Romae regnum occupare conati; Sulla 27. qui ... regnum occupare voluerunt; Phil. V, 17.
perfero: lux quaedam videbatur oblata non modo regno, quod pertuleramus, sed etiam regni timore sublato; Phil. I, 4.
permitto: ſ. condono.
possideo: ipse Pompeius regno possesso ... tantum in unius anima posuit; Muren. 34.
praecludo: iam omnia regna ... civibus Romanis ista defensione praecluseris; Verr. V, 168.
propono: vos ante oculos ... Apronii regnum proponite; Verr. III, 58.
publico: regno .. iam publicato de ipso Catone erat nominatim rogatum; Sest. 62. quoniam illa in re publica macula regni publicati maneret; ib. 63.
quaero: regna quaeri putabantur; leg. agr. II, 8.
reddo: qui etiam bello victis regibus regna reddere consuevit; Sest. 57.
reprimo: ſ. instituo.
statuo: quae regio orave terrarum erat latior in qua non regnum aliquod statueretur? Sest. 66.
teneo: qui regnum illud teneat; leg. agr. II, 42. qui per cursum rectum [regnum] tenere non potuerunt; ib. 44. teneant alii castra, regna, res || gerant res, regant res, regna tres || bellicas; Phil. XII, 24.
tollo: non solum regem, sed etiam regnum de re publica sustulissem; Phil. II, 34. ſ. perfero.
vendo: cum omnis urbis, ... regna vendiderit; leg. agr. II, 71.
2. expello: regno est expulsus Ariobarzanes rex; imp. Pomp. 12. cum rex ... regno expulsus, tamen in ultimis terris aliquid etiam nunc moliatur; leg. agr. II, 52. expulsus regno .. aliquando *Mithridates* tantum .. consilio ... valuit; Muren. 33.
exturbo: rex Antiochus ... opulentissimo et *maximo* regno ... exturbatus est; Verr. IV, 67.
nudo: cum ... videant per tribunum aliquem ... (se) regno omni posse nudari; Sest. 59.
pello: pulsus interea regno Ptolemaeus dolosis consiliis ... Romam venit; Rab. Post. 4.
perfruor: imperio populi Romani regno paterno ... perfruebatur; Sest. 57.
spolio: regem spoliatum regno patrio atque avito ad alios se reges ... supplicem contulisse; imp. Pomp. 21.
3. accedo in: ausus esset — mitto exire de provincia ... — in regnum iniussu populi [Romani] aut senatus accedere; Piso 50.
congero in: quas (res) ... ex tota Asia direptas in suum regnum congesserat; imp. Pomp. 22.
conligo ex: [qui se ex ipsius regno conlegerant]; imp. Pomp. 24.
distraho cum: quonam ille modo cum regno ... distractus esset? Deiot. 15.
emergo ex: quod is ... annum iam tertium et vicesimum regnat et ita regnat, ut ... emergere ex patrio regno (velit); imp. Pomp. 7.
fugio e: nudus atque egens ad extremum fugit e regno; Rab. Post. 39.
immitto in: cum in eius regnum, bona, fortunas latrocinium || patrocinium, patrimonium, vim || huius imperii immisisses; dom. 20.
pervenio in: quem ad modum huius tui facti famam in regna aliorum ... perventuram putasti? Verr. IV, 68.
proficiscor in: in Syriam in regnum patrium profecti sunt; Verr. IV, 61.
profugio ex: ex suo regno sic Mithridates profugit; imp. Pomp. 22.
recipio in: qui ... acerrimum hostem in regnum recepit; Sest. 58.
restituo in: erat nemini dubium quin is in regnum restitueretur; Rab. Post. 4.
sum in: quae (nationes) in eorum regno ac dicione sunt; Verr. IV, 60. illa omnibus in provinciis, regnis, liberis populis quam acerba ... concursatio x viralis futura sit non videtis? leg. agr. I, 8. fuerisne ... in regno Hiempsalis? fuerisne in regno Mastanesosi? Vatin. 12. quod quicquam stabile aut iucundum in regno putas; Phil. VIII, 12.
venio ex: ait se comperisse ex eius regno piratas ad Siciliam esse venturos; Verr. IV, 66. — in: quod in eius regnum ac manus veneratis; Verr. IV. 62. cuius in regnum postea quam L. Lucullus cum exercitu venit; imp. Pomp. 23. quod in regnum venerit; Rab. Post. 24.
versor in: difficile est in Asia, Cilicia, Syria regnisque interiorum nationum ita versari nostrum imperatorem; imp. Pomp. 64.
vivo in: qui aut reges sunt aut vivunt in regno; imp. Pomp. 24. qui vivit in regno; Deiot. 34.
volito per: [ut volitaretis interea per gentis, per regna omnia cum imperio summo]; leg. agr. II, 99.
III. **nach Adjectiv:** appetens: non oportere populum Romanum omnium regnorum appetentem videri; leg. agr. II, 42.
IV. **nach Substantiven:** 1. auctio: mulier sibi felicior quam viris auctionem provinciarum regnorumque faciebat; Phil. V, 11.
auctor: cum auctor regni esses; Phil. II, 85.
beneficia, commoda: ut haberet omnia commoda, beneficia, iura regni venalia, Phil. III, 10.
domini: ut decem reges aerarii ... regnorum, liberorum populorum, orbis denique terrarum domini constituerentur; leg. agr. II, 15.
insignia: si Caesar ab eo regni insignia || insigni, insigne || accipere voluisset; Phil. III, 12.
iura: ſ. beneficia.

macula: s. II, 1. publico.
nomen: qui regni nomen sustulerint; Phil. X, 7.
odium: tantum te cepisse odium regni videbatur; Phil. II, 91.
rex: rex denique opulentissimi regni reperietur || reperitur ||; leg. agr. II, 43.
suspicio: longe abest a me regni suspicio; Sulla 26.
termini: quod nimis magna procuratione liberatus modicis regni terminis uteretur; Deiot. 36.
vicarius: s. II, 1. appello.
2. urbs ex: tametsi urbem ex Tigrani regno ceperat; imp. Pomp. 23.
V. **Umstand:** 1. defendere: hic ... Mithridatem pulsum Ponto opibus suis regnoque defendit; Sest. 58. Africa ipsa ... non solum fidelissimis regnis, sed etiam in ipsa provincia se a societate Punicorum bellorum Utica teste defendit; Scaur. 45.
2. in: ut in provinciis et in regnis ei maximae pecuniae deberentur; Sulla 58. cogitarisne in illo tuo intolerabili, non regno, ... sed latrocinio, augur fieri in Q. Metelli locum? Vatin. 19. Demetrium ... in eodem isto Aegyptio regno aspide ad corpus admota vita esse privatum; Rab. Post. 23.
propter: qui venerant non propter Syriae regnum; Verr. IV, 61.

rego, leiten, lenken, verwalten, beherrschen: alqm: „te regere possum"; Muren. 60.
alqd: quod deorum numine omnia regi gubernarique perspeximus; har. resp. 19. hoc .. nomine utitur qui ea regit || quia retie ||; Rab. Post. 28.
caelum: cuius nutu et arbitrio caelum, terra mariaque reguntur; Sex. Rosc. 131.
civitates: si consiliis principum vestrae civitates reguntur; Flecc. 58.
fines: ille exercitatus est in propagandis finibus, tu in regendis; Muren. 22.
fortunam: [quo (otio) vos fortunam regitis]; leg. agr. II, 103.
iudicium: opinor ... totum .. hoc iudicium ... quasi mente quadam regi legis et administrari; Cluent. 147.
maria: s. caelum.
naturam: illa ... in illo homine mirabilia fuerunt, ... versare suam naturam et regere ad tempus; Cael. 13.
orbem: cuius iniurati nutu prope terrarum orbis regebatur; Font. 24.
rem: quam (rem) ille non et consilio regere et integritate tueri ... possit; imp. Pomp. 59.
rem publicam: cum solus rem publicam regeret; Sex. Rosc. 131.
studia: recte isti studia vestra suis consiliis regere conantur; imp. Pomp. 64.
terram: s. caelum.
tormenta: illa tormenta ... regit quaesitor; Sulla 78.

regredior, zurückgehen: alqs: in illum (annum) ... regredietur? Verr. I, 109. qui se totius belli fluctibus circumiri quam illum aut regredi aut progredi maluit; Phil. XIII, 20.

reicio, zurückwerfen, verschlagen, zurückweisen, verwerfen, verweisen: I. **absolut:** 1. unpersönlich: indignum uni potius ex iniquis sumendi quam utrique ex aequis reiciundi fieri potestatem; Verr. III, 140. ad pontifices reicietur; har. resp. 14. nos neque ex delectis iudicibus, sed ex omni populo, neque editos ad reiciendum, sed ab accusatore constitutos iudices ita feremus, ut neminem reiciamus? Planc. 41.

2. alqs: „de cohorte mea reicies" inquit; Verr. III, 28. negas te Romam reiecturum; ib. 139. „non deieci, sed reieci || eieci ||"; Caecin. 84. defers ad Pergamenos, ut illi reciperent in suas litteras publicas praeclaras proscriptiones et emptiones tuas: repudiant, reiciunt; Flacc. 74.
II. **mit Object:** alqm: quo quasi in portum reiectus a ceteris suspicionibus confugere posses; Sex. Rosc. 79. cum eius patronus ex eo quaereret cur suos familiarissimos, Sex. Peducaeum, Q. Considium, ... reici passus esset; Verr. I, 18. reiecti a Chelidone capiunt consilium necessarium; ib. 140. ut se ad leges suas reiciat; ib. II, 59. ut se ad leges suas reiceret; ib. 60. ut de his omnibus causis se ad leges reiceret; ib. 90. „ferro ... te reieci atque proterrui"; Caecin. 24. „reieci || eieci || ego te armatis hominibus, non deieci;" ib. 38. „reiectus es, non deiectus"; ib. 66. ut si qui ex alto cum ad patriam accessisset, tempestate subito reiectus optaret ..; Caecin. 88. in hunc .. gregem vos nunc P. Sullam ... ex his ... honestissimorum amicorum gregibus reicietis? Sulla 77. hic ... reicietur? Arch. 10. gener et Piso gener a Pisonis consulis pedibus supplex reiciebatur; Sest. 54. a quibus partibus in dissensione civili non esset receptus, esset etiam cum crudelitate reiectus; Ligar. 26. venit in eam ipsam causam, a qua erat reiectus iniuria; ib. 27. nec ita multum provectus reiectus austro sum in eum ipsum locum; Phil. I, 7. s. I, 1.
alqd: nisi hoc iudicio a vobis reicitis; Sex. Rosc. 153. mitto .. haec omnia atque in aliud dicendi tempus reicio; Verr. III, 59. omnia senatus reiciebat; Sest. 68. hoc contempsit, reiecit, repudiavit Antonius; Phil. VIII, 17. omnia ad senatum mea sententia reiciam; ib. XII, 28.
aedilicios: quid quaestor aediliciis reiectis praepositus || aedilicius reiectus praepositus ||? Piso 88.
aequitatem: aequitatem omnem reiecisti; Planc. 42.
audaciam: quorum ego ferrum et audaciam reieci in campo; Muren. 79.
auctiones: cum ille ... rogasset Granium quid tristis esset? an quod reiectae auctiones essent? „immo vero", inquit, „quod legationes"; Planc. 33.
civitates: cum alternae civitates reiectae sunt; Verr. II, 32.
consilia: legem te de alternis consiliis reiciendis tulisse; Vatin. 27.
consultores: si Q. Scaevola ille augur ... consultores suos non numquam ad Furium et Cascellium praediatores reiciebat; Balb. 45.
diadema: tu diadema imponebas cum plangore populi; ille cum plausu reiciebat; Phil. II, 85.
familiares: s. alqm; Verr. I, 18. — ferrum: s. audaciam. — generum: s. alqm; Sest. 54.
invidiam: quam (invidiam) vestra fides atque aequitas a veritatis disceptatione reiecit; Cluent. 81.
involucra: postea quam ... involucris .. reiectis constituerunt; Verr. IV, 65.
iudicem: apud eos .. me, ne quinque quidem (iudicibus) reiectis, ... cogas causam de fortunis omnibus dicere? Planc. 40. cum ex CXXV iudicibus ... V et LXX reus reiceret; ib. 41. s. **iudex,** II, 1. reicio (11 St.) B. II, S. 797, b.
legationem: Ser. Sulpicio repudiatae reiectaeque legationis ab Antonio manebit testificatio sempiterna; Phil. IX, 15. s. auctiones.
legatos: cum illi (legati) ab Antonio contempti et reiecti revertissent; Phil. VIII, 21.
legem: huius audaciae ... fidelissimos socios ... scitote ... traditos ... fuisse ... tota Hieronica lege ... reiecta et repudiata; Verr. III, 24.

matrem: reiecta mater amicam impuri filii tamquam nurum sequebatur; Phil. II, 58.

onus: utrum id onus vosmet ipsi reieceritis; Verr. I, 22.

paenulam: cum .. hic de raeda reiecta paenula desiluisset; Milo 29.

quaestum: quaestum laboris reiecit; Qu. Rosc. 23.

recuperatores: iubet recuperatores reicere; Verr. III, 28. si ... faceres potestatem aratori non modo reiciendi, sed etiam sumendi recuperatores; ib. 32. recuperatores reice; ib. 70. ex qua copia recuperatores reici oporteret; ib. 136.

rem: ut res in illud tempus reiceretur; Verr. I, 31. ut Romam rem reicias; ib. III, 138.

sagula: sagula reiecerunt; Piso 55.

tribum: Maeciam, non quae iudicaret, sed quae reiceretur esse voluisti; Planc. 38.

III. **mit doppeltem Accusativ:** qui ... primus ab isto iudex reiectus est; Verr. V, 114.

reiectio, Zurückweisung, Verwerfung: I. est: quinque iudicibus ... nulla reiectione ... datis ... eo die actum est; Verr. II, 41.

II, 1. facio: postea quam reiectio iudicum facta est; Verr. a. pr. 16. non intellego quam ob rem ... de ipso .. ambitu reiectionem fieri voluerit iudicum alternorum; Planc. 36.

interpono: vos reiectione interposita ... repentini in nos iudices consedistis; Sulla 92. est vestri animi ... declarare non esse eos vos, ad quos potissimum interposita reiectione devenire convenerit; ib. 93.

2. iudico in: quod populus Romanus in reiectione iudicum iudicavit; Verr. a. pr. 10.

III. condicio: Maximi .. summa laus est ... commodiorem reo reiectionis condicionem || commodiore iectionis, al. || dare noluisse; Vatin. 28.

IV. esse: quod si civi Romano licet esse Gaditanum sive exsilio sive postliminio sive reiectione huius civitatis; Balb. 29.

relatio, Berichterstattung: I. est: relatio illa salutaris et diligens fuerat consulis; Piso 14.

II. audio: ecquis audivit ... actionem aliquam aut relationem ... tuam? Piso 29.

relaxo, nachlassen, erleichtern, sich erholen: alqd: remittit aliquantum et relaxat; Phil. VIII, 27.

animos: nisi eos (animos) doctrina eadem relaxemus; Arch. 12.

homines: homines, quamvis in turbidis rebus sint, tamen ... interdum animis relaxantur; Phil. II, 39.

relegatio, Verbannung: I. appello: tamenne haec a te vita eius rusticana || a te vita et rusticana, al. || relegatio ... appellabitur? Sex. Rosc. 44.

II. gratia: tot praedia ... Sex. Roscius filio suo relegationis ... gratia colenda ... tradiderat? Sex. Rosc. 43.

relego, fortschicken, verweisen, verbannen, alqm: hunc in praedia rustica relegarat; Sex. Rosc. 42. alterum rus supplicii causa relegasse? ib. 46. nominatim alii compellabantur, ... alii relegabantur; sen. 32. sic M. Cato invisus quasi per beneficium Cyprum relegatur; dom. 65. L. Lamiam ... in contione relegavit; Sest. 29. cum ... alii nominatim relegarantur; ib. 33. non illi ornandum M. Catonem, sed relegandum ... putaverunt; ib. 60. quo ex ordine vir praestantissimus, ... L. Aelius, est te consule relegatus; Piso 64. quos tu expulsos a te praedicas et relegatos; Phil. II, 33. rursus .. vis nudatum illum atque solum a re publica relegatum videri; ib. X, 6.

civem: ut ex urbe expulerit, [relegarit,] non dico equitem Romanum, non ornatissimum ... virum, non amicissimum ... civem; Sest. 29.

equitem: ut equites Romani a consule relegentur; Sest. 52. cum equites Romani relegarentur; Piso 23. s. civem.

virum: s. alqm; Piso 64. civem.

relevo, erleichtern, befreien, sich erholen: alqm: videbimur fortasse ad breve quoddam tempus cura et metu esse relevati; Catil. I, 31.

homines: ut saepe homines aegri morbo gravi ... primo relevari videntur; Catil. I, 31.

morbum: hic morbus ... relevatus istius poena, vehementius reliquis vivis ingravescet; Catil. I, 31.

relictio, Verlassen: quibus illam relictionem ... consulis sui gratam sperat fore; Verr. I, 35.

religio, Gottesverehrung, Gottesfurcht, Gewissensangst, Bedenken, Scheu, Gewissenszwang, Aberglaube, religiöse Schuld, Verpflichtung, Gewissenhaftigkeit, Heiligthum: I. **Subject:** abhorret: istorum religio sacrorum a splendore huius imperii ... abhorrebat; Flacc. 69.

absunt: mecum deorum et hominum sanctitates omnes et religiones afuerunt; sen. 34.

cogit: posse ... quid lex et religio cogat cogitare; Cluent. 159.

continet: ut eam (cupiditatem) non metus, non religio ... contineret; Verr. IV, 101.

est: nulla in iudiciis severitas, nulla religio, nulla denique iam existimantur esse iudicia; Verr. a. pr. 43. est .. tanta apud eos eius fani religio; ib. I, 46. tibi nulla lex fuit? nulla religio? ib. II, 40. tanta religio (est) in testimonio; ib. III, 74. neque apud te tam sancta religio societatis fuisset; ib. 134. ecqui pudor est? ecquae religio? ib. IV, 18. videte quanta religio fuerit; ib. 77. mira quaedam ... religio est Cereris Hennensis; ib. 107. quantam esse religionem convenit eorum? ib. 108. neque .. haec externa vobis est religio neque aliena; ib. 114. quae religio C. Mario ... non fuerat; Catil. III, 15. si tanta illis comitiis religio est; Muren. 38. non .. credo religionem et Iudaeorum et hostium impedimento praestantissimo imperatori, sed pudorem fuisse; Flacc. 68. sua cuique civitati religio .. est, nostra nobis; ib. 69. sin est in me ... religio privati officii; Sulla 10. quid est sanctius, quid omni religione munitius quam domus uniuscuiusque civium? dom. 109. quae tanta religio est, qua non in nostris dubitationibus ... liberemur? har. resp. 12. quorum (ludorum) religio tanta est, ut ex ultimis terris arcessita in hac urbe consederit; ib. 24. religiones, auspicia, potestates magistratuum (fundamenta sunt); Sest. 98.

fert: ut hominum opinio et religio fert; Verr. V, 185. sicut opiniones hominum ac religiones ferunt; ib. 187.

habet: ut sua religio, .. auctoritas aliquid || auctoritatis aliquid || apud vestros animos momenti || et momenti || habuisse videatur; Font. 14.

impedit: impediebat .. religio; Flacc. 10. etiam si religio non impediret; Piso 50.

movet: movet me etiam in hac cari-nae ... religio Telluris; har. resp.

oritur: unde humanitas, doctri[illegible] leges ortae atque in omnis ter[illegible]tantur; Flacc. 62.

repugnat: eius iracundiae religio non numquam repugnabat; Flacc. 11.
residet: qui in meis aedibus aliquam religionem residere diceret; dom. 69.
retinet: apud eos remansisse ea, quae religio retinuisset; Verr. IV, 46.
sinunt: religiones ... consistere eius animum sine furore atque amentia non sinunt; Verr. I, 7.
valet: in scelere religio non valeret; dom. 139.
videtur: ſ. habet.
vigent: vestrae tum [arae], vestrae religiones viguerunt; Milo 85.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** addico: pretio habere addictam fidem et religionem; Verr. II, 78. cum .. fidem ac religionem tuam iam alteri addictam pecunia accepta habueris; ib.
adfero: tibi illa Diana ... religionem nullam attulit? Verr. IV, 78. statuebantur arae quae religionem adferrent ipsi loco; dom. 128.
amitto: quae (Diana) ... religionem .. non amisit, P. Africani virtute religionem simul cum loco recuperavit; Verr. IV, 78.
amplector: illae (tabulae) perpetuae existimationis fidem et religionem amplectuntur; Qu. Rosc. 7.
appeto: ut vocabulo ipso et appetita religio externa et Matris magnae nomine suscepta declaretur; har. resp. 24.
cogito: monimentum iste umquam aut religionem ullam cogitavit? dom. 115.
colo: ut ne religionem quidem colere possint; Font. 31. testimoniorum religionem ... numquam ista natio coluit; Flacc. 9. ego ... habeo auctores ac magistros religionum colendarum maiores nostros; har. resp. 18.
commemoro: commemorare quaestoris cum praetore necessitudinem constitutam more maiorum, sortis religionem; div. Caec. 46. simul religio commemoratur; Verr. IV, 85.
commendo: quorum auctoritati ... maiores nostri sacra religionesque et privatas et publicas commendarunt; har. resp. 14.
commuto: qui ad perniciem innocentis fidem suam et religionem pecunia commutarit; Cluent. 129.
coniungo: cum his vos testibus vestram religionem coniungetis? Font. 31.
conservo: ut amplissimi ... cives rem publicam bene gerendo religiones, religionum ius || religionibus || sapienter interpretando rem publicam conservarent; dom. 1. perniciosissimae res auspiciorum religione conservata iure latae videbuntur? prov. cons. 45. nos etiam in ipsa religione et legum et foederum conservanda qualis fuerit Cn. Pompeius dubitabimus? Balb. 12. aut undique religionem tolle aut usque quaque conserva! Phil. II, 110.
constituo: an istae dedicationes et templorum et delubrorum religiones ad honorem deorum immortalium sine ulla civium calamitate a maioribus nostris constitutae sint? dom. 119. quo (sacerdotio) est haec tota religio constituta; har. resp. 27.
contineo: hic arae sunt, ... hic sacra, religiones, caerimoniae continentur; dom. 109.
declaro: pudorem .. ac religionem (declaravit), quod ..; Verr. I, 16. ſ. appeto.
distribuo: ſ. I. oritur.
emo: desinat *ea* se putare *posse* emere, ... officium, religionem; Verr. III, 144.
eripio: qui ex Pontificis Maximi domo religionem eripuit; dom. 104.
expio: religiones deorum immortalium expiandae (sunt); Verr. I, 8. fani religionem istius sceleratissimi ... supplicio expiari volebant; ib. IV, 111. expiabo religionem aedium mearum; har. resp. 11. cuius supplicio senatus sollemnis religiones expiandas saepe censuit; Milo 73.
exstinguo: quae (cupiditas) tantam exstingueret religionem; Verr. I, 48.
fingo: cum eum multi propter invidiam fictis religionibus impedirent; dom. 139.
habeo: quid aliud habet in se nisi ... sortis necessitudinem religionemque violatam? Verr. a. pr. 11. ſ. addico. — **habeo,** III. religionem (5 St.) B. II, S. 442, b.
imploro: vestram ... religionem in iudicando non imploro; Verr. III, 146.
induco: ut inexpiabiles religiones in rem publicam inducerentur; Phil. I, 13.
inicio: se iniecturos vobis causam deliberandi et iudicandi iustam || istam || moram ac religionem; Caecin. 4. cum ... Cotta xviris religionem || religionis || iniecissit non posse nostrum sacramentum iustum iudicari; ib. 97.
instituo: quis est qui existimare possit huic novo pontifici ... primam hanc post sacerdotium initum religionem instituenti ... non .. linguam obmutuisse? dom. 135.
interpono: quam provinciam P. Lentulus ... interposita religione sine ulla dubitatione deposuisset; Piso 50.
narro: „quam mihi religionem narras?“ Verr. IV, 85.
neglego: qua *tu* in actione quamquam ... omnis religiones ... neglexisti; Rabir. 17. P. .. Clodius sacra et religiones neglegi, violari, pollui quaestus est; har. resp. 8. sua contio risit hominem ... de religionibus neglectis conqueri; ib.
obicio: ut praefecto illi religionem Veneris nomine obiceret; div. Caec. 55.
offero: quam (Karthaginem) ... ad oblatam aliquam religionem . . . consecravit; leg. agr I, 5.
percipio: ipsius iurati religionem ... percipite; Cael. 55.
perfringo: sin istius ingentes divitiae iudiciorum religionem ... perfregerint; Verr. a. pr. 3.
perhorresco, pertimesco: hanc tu tantam religionem si tum ... non pestimescebas, ne nunc quidem ... perhorrescis? Verr. IV, 78.
polluo: qui religiones omnis pollueris aut ementiundo aut stuprando; dom. 125. quaero ... num religiones polluerit; Vatin. 5. polluerat stupro sanctissimas religiones; Milo 87. ſ. neglego; har. resp. 8.
possideo: magnam possidet religionem paternus ... sanguis; Sex. Rosc. 66.
postulo: quod si illa sollemnis comitiorum precatio ... tantam habet in se vim et religionem, quantam rei publicae dignitas postulat; Muren. 1.
probo: probabit ... religionem suam L. Suetius; Verr. I, 14. quod probare populo Romano fidem vestram et religionem non potueritis; ib. 22.
recordor: quis perversam atque impiam religionem recordatur; Sulla 70.
recupero: ſ. amitto.
removeo: fidem suam et religionem removere non possunt; Verr. II, 175.
repudio: quibus in rebus non solum hominum iura, sed etiam deorum immortalium religiones omnis repudiavit; Verr. II, 126.
requiro: Agrigentini ... religionem domesticam ... requirebant; Verr. IV, 93.
restituo: ut sibi religionem ... restituas; Verr. IV, 80.
retineo: observant quem ad modum sese unus quisque nostrum gerat in retinenda religione; Verr. a. pr. 46. qui religiones deorum immortalium retinere volt; ib. III, 6.

revoco: sin aliquando (religiones) revocarentur; sen. 34.
significo: quae (arulae) cuivis religionem sacrarii significare possent; Verr. IV, 5.
suscipio: sic accepi, .. in religionibus suscipiendis caput esse interpretari; dom. 107. religionibus ... susceptis impeditur; Piso 58. s. appeto.
tollo: s. conservo.
trado: religionem esse quandam in his rebus a maioribus traditam; Verr. II, 159.
tueor: quae (aedilitas curulis) maxime hanc tueri religionem solet; har. resp. 27.
video: videtis .. consuetudinem religionemque Graecorum; Verr. II, 159. videte hominis religionem et diligentiam; leg. agr. II, 28.
violo: quem tibi ... deum tantis eorum religionibus violatis auxilio futurum putas? Verr. IV, 78. religiones esse violatas; ib. quod religiones maximas violavit; ib. 88. nihil in religiosissimo fano praeter vestigia violatae religionis ... reliquit; ib. 97. ut nunc nomen modo Africani et vestigia violatae religionis maneant; ib. V, 186. quod ... dirueris, aedificaris, religione omni violata, religionis tamen nomine contaminaris; dom. 137. qui ... duas res sanctissimas, religionem et pudicitiam, uno scelere violasset; prov. cons. 24. nihil de religionibus violatis ... questus es; Fr. B. XIV, III, 2. s. habeo. neglego; har. resp. 8.
elliptisch: „quas tu mihi .. intercessiones, quas religiones?“ eas scilicet, quibus rei publicae salus continetur; Phil. I, 25.
2. **Genetiv**: sum: haec oratio omnis fuit non auctoritatis meae, sed publicae religionis; har. resp. 61.
venit in mentem: venit .. mihi fani, loci, religionis illius in mentem; Verr. IV, 110.
3. **Dativ**: antepono: ut ille homo ... religioni suae ... pecuniam anteponeret; Verr. IV, 11.
concedo: quod (signum) religioni concesserat; Verr. IV, 130.
consulo: nunc .. religioni suae consulunt; Verr. II, 150.
dedo: ut ... eius religioni te ipsi devinctum astrictumque dedant || religioni te ipsi dedamus, al. ||; Verr. IV, 90. disce ab homine religionibus dedito ius totum || iusto tum || omnium religionum || religionum perito ||; dom. 127.
desum: omnes potius me arbitrentur causae quam vos religioni vestrae defuisse; Caecin. 5. .
do: date huic religioni aditum; dom. 123.
indico: quorum templis et religionibus iste ... bellum sacrilegum semper impiumque habuit indictum; Verr. V, 188.
medeor: medemini religioni sociorum; Verr. IV, 114.
pareo: iudices ... in compluribus iam reis ... suae potius religioni quam censorum opinioni paruerunt; Cluent. 121. non .. debeo dubitare, .. quin ... religioni potius vestrae quam odio pareatis; ib. 158. libenti animo portentis deorum immortalium religionique parebo; har. resp. 11. cum .. auspiciis religionique parens obnuntiaret; Sest. 83.
praesum: quod eosdem et religionibus deorum immortalium et summae rei publicae praeesse voluerunt; dom. 1.
provideo: ut eodem tempore et huius saluti et religioni vestrae ... providisse videamini; Cael. 22.
tribuo: vestra .. auctoritate ... dignissimum est ... in audiendi diligentia non minus religioni tribuere quam voluptati; Verr. III, 10. quod tribuendum est officio, fidei, religioni; Muren. 10.
4. **Ablativ**: libero: ut ... ea nos religione in *privato* P. Lentulo puniendo liberaremur; Catil. III, 15. quae (domus) ... sola in hac urbe omni religione ... liberata est; har. resp. 11. meam domum ... pontifices minores ... omni religione una mente omnes liberaverunt; ib. 12. domum meam iudicio pontificum religione liberatam videri; ib. 13. eam (domum) religione omni liberastis; ib. 14. s. I. est; ib. 12.
solvo: ut religione civitas solvatur; Caecin. 98.
sum: sacrarium Cereris est apud Catinenses eadem religione qua Romae; Verr. IV, 99. quod (fanum) tanta religione semper fuit; ib. 103. si recordari volueritis quanta religione fuerit eadem specie ac forma signum illud; ib. 129.
5. **mit Präpositionen**: avoco a: quae (litterae) nostros animos deterrent atque avocant a religione; har. resp. 18.
compono ad: si postem tenuerit pontifex et verba ad religionem deorum immortalium composita ad perniciem civium transtulerit; dom. 123.
coniungo cum: nihil te .. neque maiores tui coniuncti cum his religionibus neque sacerdotium ipsum ... permovit? har. resp. 27. adduci .. non possem ut quemquam mortuum coniungerem cum immortalium religione; Phil. I, 13.
conqueror de: quid .. interest utrum ab altaribus religiosissimis fugatus de sacris et religionibus conqueratur an ex sororum || suorum c., suarum sororum c. || cubiculo egressus pudorem ... defendat? har. resp. 9. s. 1. neglego; ib. 8.
constituo de: proinde quasi ... alio modo sit constiturus .. de religione pontifex | pontifices ||; dom. 31.
contionor de: de religionibus sacris et caerimoniis est contionatus; har. resp. 3.
decerno de: quod severe de religione decerneret; dom. 104.
declino a: si qua in re ipse ab religione officii declinarit; Verr. III, 2.
deduco a: quae (pecunia) potuerit Heium ... a pietate, || a || religione deducere; Verr. IV, 12.
demigro ad: quae (mentes) mihi videntur ex hominum vita ad deorum religionem ... demigrasse; Rabir. 30.
depono in: communem causam ... in vestra fide ac religione deponit; Caecin. 103.
deterreo a: s. avoco a.
dico de: de quorum religione iam diu dicimus; Verr. IV, 105.
disputo de: quid de vestra iure et religione contra quam proposueram disputo? dom. 122. neque ego nunc de religione ... disputo; ib. 128.
doceo de: quid est ... tam adrogans quam de religione . . . pontificum conlegium docere conari? dom. 33.
dubito de: de cuius vos pudore, religione .. dubitatis; Planc. 31.
existimo de: qui vos de religione sua ... vere existimare maxime vellet; Verr. IV, 16.
facio contra: contra populi Romani religionem et fidem fecisse dicitur; Balb. 10. — pro: quae (senati consulta) sunt omnia contra illum pro religionibus facta; har. resp. 8.
loquor de: nihil loquor ... de religione; dom. 121.
minuo de: ut ne quid aut de dignitate generum aut de sacrorum religione minuatur; dom. 36.
pono in: reliqua in vestra fide ac religione ... posita esse intellego; Tull. 36.
queror de: ut ... maxime de religione quererentur; Verr. IV, 103. s. 1. violo; Fr. B. XIV, III, 2.
refero de: simul ac de sollemni religione rettulit; Quir. 11. ut de mearum aedium religione ad pontificum conlegium referretur; har. resp. 12.
revertor ad: ad religionem hominis revertamur; leg. agr. II, 28.

sentio de: ut hos talis viros ... aliud de summa religione hoc tempore sensuros ac me absente senserint arbitrere; dom. 3.
servo in: Pessinuntem ... recuperavit, ut in pristina religione servaret; har. resp. 29.
suscipio contra, pro: quod ceterae (nationes) pro religionibus suis bella suscipiunt, istae contra omnium religiones; Font. 30.
III. **nach Adjectiven:** 1. **Genitiv:** colens: qui sancti, qui religionum colentes (sunt)? Planc. 80.
ignarus: ei .. illud, ignari totius negotii ac religionis, ... sustulerunt; Verr. IV, 77.
plenus: frugi .. hominem ... plenum religionis videtis positum in vestra fide; Font. 40. domus .. illa ... plena est integritatis, ... religionis; Cael. 55.
proprius: nihil habet quod sit proprium religionis ac foederum; Balb. 30.
2. **Dativ:** bonus: quaero, Vatini, utrum tandem putes ... religionibus melius fuisse et praestabilius, me civem in hac civitate nasci an te? Vatin. 10.
funestus: exorta est illa ... religionibus ... funesta quaestura; har. resp. 43.
praestabilis: f. bonus.
propior: quia religioni suae ... proximus fuit; Verr. IV, 18. quae sceleri propiora sunt quam religioni; Verr. IV, 112.
3. **Ablativ:** indignus: fanum .. sanctissimarum ... religionum venditum (est) pecunia grandi Brogitaro, impuro homini atque indigno illa religione; Sest. 56.
liber: quamquam vestrae domus ... multo maxima ex parte sunt liberae religione; har. resp. 11.
praeditus: fuit apud Segestanos ex aere Dianae simulacrum, .. summa atque antiquissima praeditum religione; Verr. IV, 72. P. Quintilius Varus, homo summa religione et summa auctoritate praeditus, ... dicebat; Cluent. 53.
4. **mit Präpositionen:** diligens in: habemus hominem ... unum praeter ceteros in publicis religionibus foederum sanctum ac diligentem; Verr. V, 49.
dissolutus, neglegens in: in communi omnium gentium religione ... neglegentes ac dissoluti si cupiamus esse, qui possumus? Verr. IV, 115.
remotus a: potest .. testibus iudex non credere? cupidis et iratis et ab religione remotis non solum potest, sed etiam debet; Font. 21.
sanctus in: f. diligens in.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** antiquitas: mavolt .. generum suum munere tuo quam illud fanum antiquitate religionis carcere; har. resp. 29.
auctor: en ... religionis auctores! Verr. V, 55. huncine vos ... auctorem habetis et magistrum publicae religionis? dom. 104.
auctoritas: tanta .. eius auctoritas religionis et est et semper fuit; Verr. I, 48. tanta erat .. auctoritas et vetustas illius religionis; Verr. IV, 108.
bustum: cui templum illud fuit ... bustum legum omnium ac religionum; Piso 11.
causa: suscipe causam veritatis, ... religionis; Verr. a. pr. 51.
dignitas: quorum (deorum) iter iste ... non ad religionum dignitatem faciundum ... curavit; Verr. V, 186.
exemplar: dixit senator populi Romani, ... exemplar antiquae religionis; Caecin. 28.
existimatio: ut ... existimatio sit quaedam tacita de vobis pudoris ac religionis; Font. 28.
explanatio: religionis explanatio vel ab uno pontifice perito recte fieri potest; har. resp. 13.
fanum: f. III, 3. indignus.
hostis: hostem sacrorum religionumque ... in vestrum iudicium adduximus; Verr. I, 9. hanc cum iste ... religionum hostis praedoque vidisset; Verr. IV, 75. cum iste impurus atque impius hostis omnium religionum ... ageret illam rem; dom. 139.
interpretes: alii interpretes religionum requirendi (erunt); dom. 2.
ius: a quibus (rebus) etiam oculos cohibere te religionum iura cogebant; Verr. IV, 101. qui .. in bello religionum et consuetudinis iura retineret; ib. 122. quos ab inconstantia gravitas, a libidinosa sententia certum et definitum ius religionum ... deterret; dom. 4. quae (causa) cum sit in ius religionis et in ius rei publicae distributa, religionis partem ... praetermittam, de iure rei publicae dicam; dom. 32. mitto eam legem, quae omnia iura religionum ... una rogatione delevit; Sest. 56. f. II, 1. conservo; dom. 1. 3. dedo.
littera: quam (domum) primum inimicus ipse ... ne una quidem attigit littera religionis; har. resp. 11.
magister: f. auctor.
memoria: de quo si paulo altius ... repetere memoriam religionis videbor; Verr. IV, 105.
modus: monete eum modum quendam esse religionis; dom. 105.
nomen: ea iste non solum contra religionem labefactavit, sed etiam ipsius religionis nomine evertit; dom. 109. valebit in iniuria nomen sanctissimum religionis; ib. 123. f. II, 1. violo; dom. 137.
opinio: ut opinio illius religionis est; har. resp. 37.
pars: sanctissimam partem ac sedem maximae religionis privato dicunt vestibulo contineri; har. resp. 31. f. ius; dom. 32.
perturbatio: ab hac perturbatione religionum advolas in M. Varronis ... fundum Casinatem; Phil. II, 103.
praedo: ne omnino inanes ad istum praedonem religionum revertantur; Verr. IV, 95. f. hostis; Verr. IV, 75.
ratio: rationem veritatis, ... religionis ab hoc ordine abiudicari; Verr. I, 4. tametsi ... nulla ratio umquam fuit religionis; ib. 47. noli eius facta ad antiquae religionis rationem exquirere; ib. IV, 10.
sedes: f. pars.
simulatio: signum posuisti magis ad ludibrium impudentiae quam ad simulationem religionis; dom. 131.
socius: quem vos socium vestrae religionis iurisque iurandi facile esse patiamini; Cael. 54.
suspicio: quae .. est in hac urbe tanta domus ab ista suspicione religionis tam vacua atque pura? har. resp. 11.
testis: se ... testem .. ipsum Iovem suae voluntatis ac religionis adhibere; Verr. IV, 67. o nationes, urbes, populi, reges ... testes Cn. Pompei non solum virtutis in bello, sed etiam religionis in pace! Balb. 13.
tutor: quod (sacrificium) post Romam conditam huius unius casti tutoris religionum scelere violatum est; har. resp. 12.
verbum: ex isto ore religionis verbum excidere aut elabi potest? dom. 104.
vestigium: f. II, 1. violo; Verr. IV, 97. V, 186.
vetustas: f. auctoritas.
vinculum: quod (foedus) cum magis fide illius populi ... quam aliquo publico vinculo religionis teneretur; Balb. 34.

vis: domo ... per religionis vim sceleratius etiam aedificata quam eversa, carere sine maxima ignominia rei publicae ... non possum; dom. 146.

2. **Ablativ:** homo: Cn. Tremellius, homo summa religione et diligentia, ... (est designatus); Verr. a. pr. 30. ut homines minore religione armis uterentur; Tull. 10.

vir: decisionis arbiter C. Caecilius fuit: quo splendore vir, qua fide, qua religione! Flacc. 89. adest vir summa auctoritate et religione, ... M. Lucullus; Arch. 8. quid? vir sanctissimus et summa religione ac modestia, Q. Metellus Pius, Q. Fabium Saguntinum (nonne civitate donavit)? Balb. 50.

3. **mit Präpositionen:** iter contra: inde iter Alexandream ... contra rem publicam et religiones; Phil. II, 48.

lex de: Syracusis lex est de religione; Verr. II, 126.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adduci: dicent ... religione adducti ... quid illo myoparone factum sit; Verr. I, 90.

agi: non quo dubitaret quin ab isto nihil legibus, nihil religionibus ... esset actum; dom. 69.

armare: vobis ... constituendum est utrum posthac amentis ... magistratus improborum ... civium praesidio nudare an etiam deorum immortalium religione armare malitis; dom. 2.

cogi: difficile est .. eum ... non aut induci odio ut dicat aut cogi *religione*; Font. 3.

colere: qui ... summa religione coleretur; Verr. IV, 84. is ... religione maxima colitur; ib. 96. quae ... reges omnes ... semper summa religione coluerunt; har. resp. 28.

commoveri: an vero istas nationes religione iuris iurandi ... in testimoniis dicendis commoveri arbitramini? Font. 30.

confici: sacra Cereris .. summa maiores nostri religione confici caerimoniaque voluerunt; Balb. 55.

consecrare: delubra omnia sanctissimis religionibus consecrata depeculatus est || depopulatus est ||; Verr. a. pr. 14. hostis ... honorem hominis deorum religione consecratum violare noluit; ib. II, 51. ut honorem hominibus habitum in monumentis eius modi non nulla religione deorum consecrari arbitrentur; ib. 158. cuius simulacrum sanctissimum Segestae, bis apud Segestanos consecratum, semel ipsorum religione, iterum P. Africani victoria; ib. V, 185. Martiales quidam Larini appellabantur, ministri publici Martis atque ei deo veteribus institutis religionibusque Larinatium consecrati; Cluent. 43.

constringi: Graeci homines spectati viri noluerunt religione videri potius quam veritate fidem esse constrictam; Balb. 12.

contineri: omnes gentes ac nationes vestri religione numinis continentur; Verr. V, 188. res omnis humanas religione vestra contineri putat; dom. 104. f. II, 1. elliptisch.

defendere: si illa labes ac flamma rei publicae suum illum pestiferum ... tribunatum ... divina religione defenderit; dom. 2. quamquam hoc loco Deiotarum non tam ingenio et prudentia quam fide et religione vitae defendendum puto; Deiot. 16. paratos (habemus) qui rem publicam religione defendant; Phil. I, 25.

devincire: si sedem ipsam ac templum publici consilii religione Concordiae devinxisset; dom. 131.

dicere: quanta religione (ea) ... dicantur; Font. 23. intellegetis qua religione dicant; Flacc. 10.

diligens: quis P. Octavio Balbo ... religione, officio diligentior aut sanctior commemorari potest? Cluent. 107.

evertere: si et sacrorum iure pontifices et auspiciorum religione augures totum evertunt tribunatum tuum; dom. 41.

impedire: cum ille se et religione Iovis Capitolini et hominum existimatione impediri diceret; Verr. IV, 66. has tabulas M. Marcellus ... religione impeditus non attigit; ib. 122. impedior non nullius officii ... religione; Sest. 8. f. II, 1. fingo. suscipio.

implicare: nisi etiam muliebribus religionibus te implicuisses; dom. 105.

institui: si quid tibi aut piandum aut instituendum fuisset religione domestica; dom. 131.

iudicare: qua religione hi iudicent; Verr. V, 175.

moveri: quod omnes religione moventur; Verr. IV, 132.

obligare: huius domum non solum adfligere, ... sed etiam in posterum tempus religione sempiterna obligare; dom. 106. num qua .. is bona Lentuli religione obligavit? ib. 124. qui (populus Romanus) iniussu suo nullo pacto potest religione obligari; Balb. 34.

obstringere: tanta religione obstricta tota provincia est; Verr. IV, 113. ut me omnium officiorum obstringi religione arbitrarer; ib. V, 35. obstrinxisti religione populum Romanum; Phil. II, 83.

opprimere: hos vestra auctoritate, vestra religione ... se oppressuros arbitrantur; Sest. 2.

par: in his omnibus natu minimus, religione par eis, ... P. Saturius, in eadem sententia fuit; Cluent. 107.

perduci: hic non maiore religione ad periurium ... perduci consuevit; Qu. Rosc. 46.

piari: f. institui.

placari: neque intellegit pietate et religione... deorum mentis ... posse placari; Cluent. 194.

praestans: quaeris aliquem graviorem, constantiorem, praestantiorem virtute, prudentia, religione || religionis || ? Balb. 46.

reprehendi: ille ... in hoc uno genere veterum religione legum reprehenditur; Verr. III, 82.

resistere: quae (Hispania) ... religione sua resistere istorum cupiditati potest; Font. 45.

retinere: dum pauca mancipia Veneris nomine [..] ac religione retinere volt; div. Caec. 56.

sanciri: quod publica religione sanciri potuit; Balb. 35.

sanctus: quae maiores nostri religionibus tuta nobis et sancta esse voluerunt; dom. 109. f. diligens.

stimulari: qui cum ... aram aliquam in litore deserto somniis stimulatus aut religione aliqua sonsecraret; dom. 140.

superare: pietate ac religione ... omnis gentis nationesque superavimus; har. resp. 19.

teneri: sese ... summa religione ... teneri; Verr. IV, 75.

testari: nihil religione testatum, ... omnia corrupta libidine ... reperientur; Flacc. 26.

transferre: sese .. in annum proximum transtulit, non, ut fit, religione aliqua; Milo 24.

tueri: quarum sacra populus Romanus a Graecis ascita et accepta tanta religione ... tuetur; Verr. V, 187. quod cum Deiotarus religione sua castissime tueretur; har. resp. 29. omnis amicitias tuendas semper putavi summa religione; Fr. E, 2.

tutus: f. sanctus.

2. **Präpositionen:** ad: prope ad immortalitatis et religionem et memoriam consecrantur; Milo 80. f. II, 1. offero.

causa: quo si qui liber aut spectandi aut etiam religionis causa accesserat; har. resp. 24.

contra: noctu stupri causa lectica in urbem introferri solitus est ad mulierem .i. contra om-

nis divinas atque humanas religiones; Verr. V, 34. f. III, 1. nomen; dom. 109.

cum: mihi ludos antiquissimos ... cum dignitate maxima et religione Iovi ... esse faciundos; Verr. V, 36. qui iurati statuere maiore cum religione et diligentia debuerunt; Cluent. 121.

per: negant id Syracusani per religiones sacrorum ullo modo fieri posse; Verr. II, 127. quod populus per religionem sacerdotia mandare non poterat; leg. agr. II, 18.

propter: cuius propter fidem et religionem iudicis testis comparabat; Qu. Rosc. 45. id (simulacrum) iste poscere Assorinos propter singularem eius fani religionem non ausus est; Verr. IV, 96. quod (signum) omnes ... propter religionem colere solebant; ib. 127. quod per populum creari fas non erat propter religionem sacrorum; leg. agr. II, 18. quam (Karthaginem) videlicet P. Africanus non propter religionem sedum illarum ac vetustatis de consilii sententia consecravit; ib. 51.

sine: in magistratu contra illud ipsum edictum suum sine ulla religione decernebat; Verr. I, 119. contrarium sine ulla religione decernebat; ib. 120. nemini video dubium esse .. quin ... versatus .. sit sine ulla ... religione ... in omni genere furandi; ib. V, 1. maturo iudicio sine ulla religione iudicis condemnatur; Caecin. 7. qui omnia sine ulla religione quibus voluit est dilargitus; leg. agr. II, 81. simulacrum .. aut aram si dedicasti, sine religione loco moveri potest; dom. 121.

religiose, gewissenhaft: defendo: non posse eos homines ... leges in iudicando religiose defendere; Verr. III, 225.

dico: utrum temeraria ... mulier finxisse crimen an gravis ... vir religiose testimonium dixisse videatur; Cael. 55.

iudico: de quo si vos vere ac religiose iudicaveritis; Verr. a. pr. 3.

mitto: quid? si neque tota neque optima (Asia) ... nec religiose nec integre ... nomen suum misit; Flacc. VI, 34.

religiosus, gottesfürchtig, fromm, gewissenhaft, bedächtig, heilig, ehrwürdig: A. **bei Substantiven:** alqs: quod ... se praebuerit .. in testimonio religiosum; Caecin. 26. nisi forte ... eos ... in absentem et in L. Flaccum aut timidos fuisse aut religiosos putamus; Flacc. 20. tum fis religiosus; Phil. II, 99.

alqd: cum illa iam ... sacra religiosaque accepisset; Verr. IV, 122. his quicquam sanctum ac religiosum videri potest? Font. 31. id semper populo Romano ... satis religiosum esse visum est; har. resp. 12. quid planius, quid religiosius, quid gravius dici potest? ib. 37.

aedilis: vis .. innumerabilis incitata ex omnibus vicis conlecta servorum ab hoc aedile religioso repente e fornicibus ostiisque omnibus in scenam ... immissa irrupit; har. resp. 22.

altaria: quid .. interest utrum ab altaribus religiosissimis fugatus de sacris et religionibus concueratur an ex sororum || suorum, suarum sororum || cubiculo egressus pudorem ... defendat? har. resp. 9. furialis illa vox, ... religiosis || in religiosis || altaribus effeminata ... personabat? Planc. 86.

auctor: hoc auctore ... tam religioso ... potestis .. non commoveri? dom. 105.

Ceres: dico, hanc ipsam Cererem, antiquissimam, religiosissimam, principem omnium sacrorum, a C. Verre ... esse sublatam; Verr. IV, 109.

dedicatio: dedicatio est religiosa; dom. 125.

delubra: quod eorum simulacra sanctissima C. Verres ex delubris religiosissimis sustulisset; div. Caec. 3.

domus: tu meam domum religiosam facere potuisti? har. resp. 33.

fanum: quod iste M. Marcelli ... monumenta ... ex fanis religiosissimis ... non dubitarit auferre; Verr. I, 11. ex fano Apollinis religiosissimo noctu clam sustulit signa pulcherrima; ib. 46. quae ex fanis religiosissimis ... abstulisti; ib. 57. Agrigento nonne eiusdem P. Scipionis monumentum ... ex Aesculapii religiosissimo fano sustulisti? ib. IV, 93. nihil in religiosissimo fano praeter vestigia violatae religionis ... reliquit; ib. 97. nihil istum in religiosissimo fano reliquisse; ib. 104. fani locupletissimi et religiosissimi diripiendi causa in eas oras nostrum esse exercitum adductum; imp. Pomp. 23. quod .. fanum putatis in illis terris nostris magistratibus religiosum ... fuisse? ib. 65.

femina: quam religiosam (illam feminam fuisse putatis)? Verr. IV, 102.

foedus: o ratum religiosumque foedus! Phil. XIII, 4.

gentes: ab isdem gentibus ... in testimoniis religiosis obsessum Capitolium est; Font. 30.

homo: non loquor de integris, .. religiosis (hominibus); Verr. IV, 7. tu, sancte homo et religiose, cur... imperasti? ib. V, 49. aspicite || aspicite, aspicite || .. hominem religiosum! dom. 105. homo religiosus cum aedis meas idem emeret; dom. 116. tu, scilicet homo religiosus et sanctus, foedus ... frangere noluisti; Piso 28.

ignes: cum illum ambustum religiosissimis ignibus cognovi muliebri ornatu ex incesto stupro ... emissum; har. resp. 4.

interpres: qui tam religiosum existimari te voluisti interpretem foederum; Verr. V, 56.

iudex: ut istos ego iudices tam severos, ... tam religiosos non habeam; Verr. III, 142. quid est ... ubi discerni (possit) stultus auditor ... ab religioso et sapienti iudice? Font. 23.

locus: quanta illic multitudo ... convenisse dicebatur ... quo loco? celeberrimo ac religiosissimo; Verr. II, 160. hoc signum noctu clam istius servi ex illo religiosissimo ... loco sustulerunt; ib. IV, 99. nisi forte de locis religiosis ... tibi respondendum putas; Rabir. 7. LOCA SACRA ET RELIGIOSA PROFANA HABERI; har. resp. 9. ut de locis sacris, religiosis ad hunc ordinem referretis; ib. 11. sequitur de locis sacris, religiosis; ib. 30. habeo quae de locis religiosis velim dicere; ib. 31. neque .. ullo in publico aut religioso loco signum aut tabulam aut ornamentum reliquisse; Sest. 94.

lucus: qui fuit lucus religiosissimus; Fr. C, 4. ><.

ludi: qui (ludi) sunt more institutisque maxime casti, sollemnes, religiosi; har. resp. 24.

monumenta: ut posteris [nostris] monumenta religiosa esse videantur; Verr. IV, 98.

natio: dicet .. natio minime in testimoniis dicendis religiosa; Flacc. 23.

sacerdos: hoc quidem homo nobilis, non alienus ab hoc religioso Libertatis sacerdote, ad ornatum aedilitatis suae deportavit; dom. 111. in ea causa esse dixit domum meam, a religiosissimo sacerdote, P. Clodio, consecratam; har. resp. 9.

senatores: quid exspectas quam mox ego Luscium et Manilium dicam ordine esse senatores, ... natura sanctos et religiosos? Qu. Rosc. 44.

signum: navis illa praedonis istius, onusta signis religiosis, ... frangitur; Verr. I, 46. quid? signum Paeanis ex aede Aesculapii praeclare factum, sacrum ac religiosum, non sustulisti? ib. IV, 127.

simulacrum: ex aede Iovis religiosissimum

simulacrum Iovis Imperatoris ... pulcherrime factum nonne abstulisti? Verr. IV, 128.

sortitio: provinciarum religiosa sortitio; Phil. III, 24.

templum: illinc tu templo ... tam religioso manus impias ... adferre conatus es? Verr. I, 47. Herculis templum est ... religiosum; ib. IV, 94. quam (Minervam) item [iste] duobus in clarissimis et religiosissimis templis expilavit; ib. V, 184. quam (matrem Idaeam) apud Enguinos augustissimo et religiosissimo in templo sic spoliatam reliquit; ib. 186.

testis: nemo .. horum .. ita te ... rogandum ut religiosum testem arbitratur; Vatin. 1. testis non modo Afer, ... sed quivis etiam elegantior ac religiosior ... flecti potest; Scaur. 15.

B. **allein: a. masc.:** 1. antefero: potestis ... impios religiosis ... anteferre? Font. 32.

2. absum a: qui tantum abest a principibus quantum a puris, quantum a religiosis; har. resp. 53.

b. neutr.: alqd: quid huic sacri umquam fore aut quid religiosi fuisse putatis? Verr. IV. 71. nihil postea tota in Sicilia neque sacri neque religiosi duxit esse; ib. 72. quid habet mea domus religiosi? har. resp. 33.

relinquo, zurücklassen, hinterlassen, überlassen, hingeben, gestatten, lassen, verlassen, fahren lassen: I. **absolut:** alqs: repente relinquas, deseras, ad adversarios transeas? Verr. I, 40.

II. **mit Ergänzung:** 1. ind. Frage: quid eniti ... possim malo in aliorum spe relinquere; div. Caec. 26.

2. ut: relictum est ut Cluvium falsum dixisse Luscio et Manilio contendat; Qu. Rosc. 45. ne hoc quidem senatui relinquebas, ... ut legati ex eius ordinis auctoritate legarentur? Vatin. 35.

III. **mit einfachem Object:** alqm: huic causae patronus exstiti ... relictus ex omnibus; Sex. Rosc. 5. qui unus relictus ex illorum nefaria caede restat; ib. 13. ostendet quam ob rem Cn. Carbonem reliquerit; Verr. I, 36. is ... istum reliquit; ib. II, 48. sodales, viri fortes, ... te reliquerunt; ib. 49. cum iam a ceteris amicis relictus es; ib. 58. iste solus cum sua cohorte nequissima relinquitur; ib. 71. Heio se a maioribus relictum esse (Cupido) sciebat in hereditate sacrorum; ib. IV, 7. cum tanto plures abducti essent quam relicti; ib. V, 71. relicti ab duce ... eundem necessario cursum tenere coeperunt; ib. 89. Cleomenem acerrime pugnantem ab eis relictum esse atque desertum; ib. 135. ut eos omnis gurgulionibus insectis relinquerent; Tull. 21. quorum alter relictus, alter lacessitus occasionem sibi ad occupandam Asiam oblatam esse arbitrantur; imp. Pomp. 4. nemo est .. inventus ... tam ab omni non modo honestate, sed etiam simulatione honestatis relictus; Rabir. 23. quos amentissimus fuisset si oppugnasset, turpissimus si reliquisset; ib. 24. delegisti quos Romae relinqueres; Catil. I, 9. qui contra urbis salutem omniumque vestrum in urbe a Catilina relicti sunt; ib. II, 27. ut interfectis omnibus nemo ne ad deplorandum quidem populi Romani nomen ... relinquatur; ib. IV, 4. ab illo in speculis atque insidiis relicti in capite atque in cervicibus nostris restiterunt; Muren. 79. ille relictus intus ... convertit se aliquando ad timorem; Sulla 17. qui nunc videtur ex illis ad lugendos coniuratos relictus; ib. 31. cum ... Lentulus in urbe relinqueretur; ib. 53. si nulla erat vis, cur me flentes potius prosecuti sunt, quam aut increpantes retinuerunt aut irati reliquerunt? dom. 56. cum iam a firmissimo robore copiarum suarum relictus esset; ib. 67. te ad tuum adfinem non delectum a te, sed relictum a ceteris contulisti; ib. 134. me, ... cum .. ad consulare officium ipsis insignibus illius imperii ad meam salutem ... vocarentur, primo reliquerunt, deinde prodiderunt; har. resp. 3. qui pro occiso relictus est; Sest. 81. qui in summa copia optimorum adulescentium pari continentia ... reliquit neminem; Vatin. 26. prope soli iam in scholis sunt relicti; Cael. 41. omittam .. Pompeium iam oratione mea [relinquam]; Balb. 17. a te ipso desperatum et relictum ... videre te volui; Piso 99. cum a legionibus relictus nomen Caesaris ... pertimuit; Phil. III, 11. laudantur ... legiones, quae te reliquerunt; ib. IV, 6. ab eis (legionibus) relictus, cum latronum manu in Galliam inruperit; ib. VI, 3. quod illum ... reliquissent; ib. VII, 10. quae (legiones) M. Antonium reliquerunt; ib. X, 12. at vero ita decernunt, „ut liberato Bruto“: id enim restabat, ut relicto, deserto, prodito; ib. XI, 22. quae (legio) ... non ut consulem et imperatorem suum, sed ut hostem et oppugnatorem patriae reliquit Antonium; ib. XII, 8. eorum ora sermonesque, qui in urbe ex eo numero relicti sunt, ferre non possumus; ib. 13. quod ego nunc relictus ex multis contudi ... praedonis audaciam; ib. XIII, 29. quae (legio) relicto Antonio se olim cum Martia legione coniunxit; ib. XIV, 27.

alqd: cum aeris alieni aliquantum esset relictum; Quinct. 15. quod C. frater aliquantum aeris alieni reliquerat; ib. 73. hoc ... ne in opinione quidem cuiusquam relinquo; div. Caec. 16. an totum id relinques? ib. 33. haec, quae certissima sunt, ... relinquam; Verr. I, 62. quae ille reliquerat; ib. 91. cum homines viderent ... quae reliquisset; ib. II, 4. huic homini ... non modo frumenti scitote, sed vitae et sanguinis tantum relictum esse; ib. III, 56. nunc illud ... non omnino relinquendum videtur; ib. 80. ita cetera de oratione mea tollam, ut tamen in causa relinquam; ib. 103. si cui quid .. aut relictum aut remissum sit; ib. quae nunc ego omnia praetereo et relinquo; ib. 106. quae in sacrario fuissent a maioribus suis relicta et tradita; ib. IV, 16. hoc omnia undique deferebantur; apud istos relinquebantur; ib. 23. audistis Centuripinos ... dicere ... quam relicta omnia (essent); ib. 114. Syracusis .. permulta atque egregia reliquit; ib. 121. honestius est rei publicae nostrae ... ea ... imperatorem nostrum in bello reliquisse; ib. 124. haec relinquebant; ib. 134. quae ille calamitosus dies reliquerat; ib. 151. relinquo haec omnia; ib. V, 21. haec ... omnia iam socii vestri relinquunt; ib. 127. ut ita tibi multum temporis ad dicendum sumas, ut *his* aliquid ad iudicandum relinquas; Tull. 6. nihil est quod quisquam sese ... relicturum liberis arbitretur; Caecin. 73. illis imperatoribus ... venia danda (est) quod reliquerunt; imp. Pomp. 8. qua re invidia remota ... quid est praeterea quod in causa relinquatur? Cluent. 81. ea, quae a me desiderari arbitror, non relinquam; ib. 149. neque aliud quicquam || quicquam in urbe || nisi inane nomen Capuae reliquerunt; leg. agr. I, 19. perspicuum est quid iuris a maioribus acceperitis, quid ab hoc tribuno plebis vobis relinquatur; ib. II, 26. hoc, quod est .. ita perversum, ... relinquamus; ib. 28. ut te haec, quae vastare iam pridem studes, relinquentem usque ad portas prosequantur; Catil. I, 21. hoc certe, quod sum dicturus, neque praetermittendum neque relinquendum est; ib. III, 18. relinquis illa; Muren. 13. quae *ei* relicta (sunt); ib. 55. relinquitur [illud], quod vociferari non destitit; Flacc. 85. si mihi ne ad ea quidem, quae pro salute omnium gessi, recordanda ... quicquam relinquitur temporis; Sulla 26. qui, quod praemii solet esse in indicio,

:it; ib. 51. quid ego gloriosius meis posteris relinquere quam hoc? sen. 25. ego hoc non sine causa relinquo; dom. 42. si quidem publicae causa reliquissem, quibus aequo carerem; ib. 97. qui .. ea relinquit rei e causa, a quibus cum summo dolore divel- ib. 98. quae (dignitas) ... haec minora ere hortatur; Sest. 7. haec ita praetereamus, en intuentes et respectantes relinquamus; cum pro vobis ea, quae mihi essent vilia, sem; ib. 49. sed haec ... brevitatis causa o omnia; Cael. 54. quae tibi maiores tui rant; Planc. 23. hoc saltem nobis ut relin- ; Milo 6. parumne ... magna relinquemus? . 26. tantum quisque habebat possessor, m reliquerat divisor Antonius; Phil. V, 20. bi quod sibi quisque velit non relinquetur? 3. ſ. II, 2. Vatin. 35. — **nihil,** A. II, 1. ɔ (15 St.) V. III, S. 301, a.

sationem: nec sine ignominia calumniae ere accusationem Cluentius (poterat); Cluent.

onem: actionem tibi tuam reliquit an non? reliquit ...; si reliquit ..; Qu. Rosc. 55. si sta popularis esset, ... C. Gracchus eam sset? Rabir. 14.

ficium: nullum aedificium, nullos agros it; leg. agr. I, 4.

s: quid .. refert aedis aut fundum relictum aut aliqua ratione habere bene partum? 74.

itatem: in omni .. iure civili aequitatem runt; Muren. 27.

rium: quem eidem isti censores aerarium se *se* subscripserunt; Cluent. 120. ſ. alqd; Quinct. 15. 73.

m: ſ. **ager,** II, 1. relinquo (9 St.) V. I, b.

m: subito reliquit annum suum; Milo 24.

: quos tu ... primo tuo adventu ... aras s relinquere coëgisti; Piso 91.

iones: relinquent arationes? Verr. III, 27. das arationes relinquendasque curasti; ib. 34. um arationes, sed etiam sedis suas patrias niuriis exagitati reliquerant; ib. 46. ut ... es relinqueret; ib. 53. arationes omnis ... inis relictas esse cognoscitis; ib. 228.

orem: si aratorem in Sicilia nullum omnino licturus; Verr. III, 104.

menta: quaero .. de te ... relictis iam argumentis omnibus ..; Cluent. 62.

fices: grande pondus argenti, familiam n, multos artifices, multos formosos homi- iquit; Verr. I, 91.

oritatem: si ... posterioribus exemplum uctoritatem reliquisti; Verr. III, 41. si ... m ... et rationem et auctoritatem relin- ; Caecin. 51.

um: ut exercitum, provinciam, bellum re- et; Verr. I, 73.

a: a quibus illa ipsa bona relicta sunt; 74.

lis: caedis relinquo; prov. cons. 6.

lelabrum: iubet illos ... candelabrum ere; Verr. IV, 65.

am: causam Siculorum ... relinquo; Verr. rem et causam et utilitatem communem linquere solum, sed etiam prodere; Caecin. se ... totam causam reliquit; Cluent. 108. totam reliquit; Flacc. 50.

tatem: non adimitur eis civitas, sed ab eis itur atque deponitur; Caecin. 100. relinque- civitatem tuam; Balb. 32.

ores: quem diem ille, quam contionem, quos clamores, nisi ad cogitatum facinus appro- peraret, numquam reliquisset; Milo 45.

comitatum: comitatum relinquo, duces nomino; Phil. XIII, 3.

commodum: ex omnibus suis commodis hoc solum filio reliquit; Sex. Rosc. 15.

consilium: ſ. auctoritatem.

consuetudinem: non esse hanc nobis a maiori- bus relictam consuetudinem; leg. agr. II, 65.

consulem: nesciebas ab eo Cn. Carbonem con- sulem ... non modo relictum, sed etiam spolia- tum auxiliis? Verr. I, 77. qui quaestor consulem suum ... relinquere ... ausus sit; ib. III, 6. re- liquit consulem; Phil. III, 6. quae (legiones) con- sulem reliquerunt; ib. 14. qui consulem reliqne- runt; ib. IV, 5. si .. consulem suum reliquerunt; ib. V, 4. cum consulem suum ... reliquissent; ib. 28. ſ. alqm; ib. XII, 8.

contemptionem: vellem hanc contemptionem pecuniae suis reliquisset! Phil. III, 16.

contionem: ut contionem turbulentam ... relinqueret, quam nisi obire facinoris locum tem- pusque voluisset, numquam reliquisset; Milo 27. ſ. clamores.

convivium: relinquenda (sunt) studia delecta- tionis, ludus, iocus, convivium; Cael. 46.

crimen: libenter hoc iam crimen de statuis relinquam; Verr. II, 151. sin ... nec crimen ullum nec opes ad oppugnandum Caelium illis relinquun- tur; Cael. 32.

culpam: perparvam amicitiae culpam relinque- bas; Deiot. 10.

decumas: vix ipsae decumae relictae sunt; Verr. III, 226.

dedecus: pertimescit ne ... dedecus aeternum miseris atque ignominiam relinquat; Font. 48.

defensionem: quam postea tibi tu defensio- nem relinquebas; Verr. I, 112. ei ... tot defen- siones tamen ad causam obtinendam maiores reli- querunt; Tull. 45.

desiderium: haec Sappho sublata quantum desiderium sui reliquerit dici vix potest; Verr. IV, 126. par desiderium sui reliquit apud populum Romanum Labienus iste ... ac Ti. Gracchus reli- querat? Rabir. 14.

deum: deum .. nullum Siculis ... reliquit; Verr. a. pr. 14. excessurum se ex Italia dixit, deos penatis et sedes patrias relicturum; Phil. XII, 14.

diem: ſ. clamores.

disciplinam: relicta virorum bonorum disciplina; Quinct. 94.

domum: sibi relinquendas domos ac sedes suas; Verr. II, 157. domum .. illam in perpetuum sce- lerum omnium adfluentem reliquisset; Cluent. 189. domum meam relinquendum putarem: tu tibi urbem non arbitraris? Catil. I, 17.

dubitationem: nulla dubitatio relinquetur, quin honore mortui ... (iniuriam) sarciamus; Phil. IX, 8.

duces: cum sceleris sui socios, huiusce nefarii belli acerrimos duces, Romae reliquisset; Catil. III, 3.

effigiem: an statuas et imagines, non animo- rum sepulcra, sed corporum, studiose multi summi homines reliquerunt, consiliorum relinquere ac vir- tutum nostrarum effigiem nonne multo malle de- bemus, summis ingeniis expressam? Arch. 30. ſ. monumentum; Phil. IX, 12.

emblema: ut ne unum quidem (emblema) cui- quam reliquisset; Verr. IV, 54.

exemplum: ut vetera exempla ... relinquam; Sest. 101. exemplum facti reliquerunt; Phil. II, 114. ſ. auctoritatem.

exercitum: exercitum atque hostem relinque- bas; Verr. I, 77. ſ. bellum.

facultatem: earum .. rerum nullam sibi iste neque infitiandi rationem neque defendendi facultatem reliquit; Verr. IV, 104. quae spes tandem, quae facultas recuperandae vestrae libertatis relinquetur? leg. agr. II, 75.

familiam: ſ. artifices.

fidem: ut neque fides huius defensionis relicta ... esse videatur; Cluent. 118.

filiam: reliquit ... grandem .. et nubilem filiam; Cluent. 11.

finem: scitote vos nullum ceteris in aestimando finem improbitatis ... reliquisse; Verr. III, 220. usucapio fundi, hoc est, finis sollicitudinis ac periculi litium, non a patre relinquitur, sed a legibus; Caecin. 74.

fiscos: decem fiscos ad senatorem illum relictos esse; Verr. a. pr. 22.

flagitia: quo mihi maturius ad Siciliae causam veniendum est relictis ceteris eius furtis atque flagitiis; Verr. II, 2.

flaminium: cuius ... flaminium || flamminium, flamonium, flaminia || cur reliquisti? Phil. XIV, 41.

focos: ſ. aras.

forum: lex erat lata vasto ac relicto foro; Sest. 53.

fructus: quibus ... incommodo morbi etiam ceteri vitae fructus relinquendi (sunt); Muren. 47.

frumentum: nihil sibi frumenti ab Apronio relictum ... diceret; Verr. III, 31.

fundum: fundos decem et tris reliquit; Sex. Rosc. 20. fundus a patre relinqui potest; Caecin. 74. ſ. aedis.

furta: quae (furta) reliquisses; Verr. V, 46. ſ. flagitia.

gentem: inferiorem aedium partem adsignavit non suae genti Fonteiae, sed Clodiae, quam reliquit; dom. 116. quamquam ille gentem istam reliquit; ib. 127.

glebam: vobis ... gleba nulla de paternis ... possessionibus relinquetur; leg. agr. II, 82.

gloriam: gloriam in morte debent ei, qui in re publica versantur, non culpae reprehensionem et stultitiae vituperationem relinquere; Phil. XII, 25.

granum: cum ... multis .. non modo granum nullum, sed ne paleae quidem ex omni fructu ... relinquerentur; Verr. III, 114.

hereditatem: si hereditatem in provincia non reliquerit; Flacc. 86.

hominem: o desertum hominem, desperatum, relictum! Verr. IV, 146. ſ. artifices.

hospitem: qui hospitis relinquendi causam reperire non posset; Verr. I, 64.

hostem: hostem illum et latronem et parricidam patriae reliquerunt; Phil. IV, 5. ſ. alqm; Phil. XII, 8. exercitum.

iactus: ut fulminum iactus, ut terrae motus relinquam; Catil. III, 18.

ignominiam: ſ. dedecus.

imaginem: si ... imaginem rei publicae nullam reliquissent; leg. agr. II, 88. imago nulla liberae civitatis relinquetur; Phil. V, 11. ſ. effigiem.

imperatorem: qui suo iure in porta nomen inscripsit, qua cum prodere imperatorem suum non posset, reliquit; Phil. XIII, 26. Antonii milites imperatores reliquerunt; ib. 35. ſ. alqm; ib. XII, 8.

inimicitias: eas sibi inimicitias non susceptas, sed relictas || ceteras, relatas || *pietatis causa gerendas* esse arbitrabatur; Scaur. 45.

inimicum: si inimicum rei publicae (reliquerunt); Phil. V, 4. ut existimemus illum ... pluris illic offendisse inimicos, quam hic reliquisse; Cluent. 171.

iocum: ſ. convivium.

iter: cui de tanto patrimonio praedo iste nefarius ne iter quidem ad sepulcrum patrium reliquisset; Sex. Rosc. 24.

iudicia: hoc voluit clarissimum relinquere iudicium latrociniorum suorum; Verr. I, 130. si tu ea (monumenta atque iudicia virtutis) relinquis || relinques ||; ib. IV, 80.

ius: iure Quiritium legitimo tutelarum et hereditatium relicto, factus est eius filius; dom. 35. ſ. alqd; leg. agr. II, 26.

labem: ne hanc labem tanti sceleris in familia relinquat; Sulla 88.

Larem: relinquent Larem familiarem suum? Verr. III, 27.

latronem: ſ. hostem.

legatum: „legatus ante bellum profectus, relictus in pace ... iam est totus || tam etsi totus, tam si totus, totus || animo ac studio tuus"; Ligar. 30. duos legatos Uticae reliquerat; Phil. III, 26.

libellos: quos (libellos) M. Brutus ... de iure civili reliquit; Cluent. 141.

libertatem: ei ne libertatem quidem relinquat; prov. cons. 39.

locum: ſ. **locus,** II, 1. relinquo (13 St.) B. III, S. 67, b.

lucem: nisi forte mavoltis relictis his rebus atque hac luce rei publicae in Sipontina siccitate ... conlocari; leg. agr. II, 71.

ludum: ludos nobis idiotis relinquet; Piso 65. ſ. convivium.

maerorem: maerorem relinquis; Piso 18.

memoriam: ne aeternam memoriam dedecoris relinquat; Sulla 88.

ministrum: unus puer, victus cotidiani minister, || administer || ex tanta familia Sex. Roscio relictus non est; Sex. Rosc. 77.

monumentum: ausum esse (eum) in aede Castoris ... audaciae suae monumentum aeternum relinquere? Verr. I, 129. cuius monumentum celeberrimum in foro, sepulcrum desertissimum in litore Dyrrachino relictum est; Sest. 140. quamquam nullum monimentum clarius Ser. Sulpicius relinquere potuit quam effigiem morum suorum ... filium; Phil. IX, 12. ſ. iudicia.

motus: ſ. iactus.

mulierem: mulierem nullam nominabo, tantum in medio relinquam; Cael. 48.

nomen: quam ob rem ... hoc nomen ... in adversariis relinquebas? Qu. Rosc. 9. profecto nomen illius urbis non reliquissent; leg. agr. II, 89. ſ. alqd; leg. agr. I, 19.

notas: ut multis in locis notas ac vestigia suorum flagitiorum relinqui velint; Verr. II, 115.

opes: ſ. crimen.

oppidum: ut Thessalonicenses ... relinquere oppidum ... cogantur; prov. cons. 4.

oppugnatorem: ſ. alqm; Phil. XII, 8.

ornamenta: locum .. senatorium ludis et cetera ornamenta relinquit; Cluent. 132.

paleas: ſ. granum. — parricidam: ſ. hostem. — partem: ſ. **pars,** II, 1. relinquo (7. St.) B. III, S. 539, b.

patrem: cum patrem domi reliquisses; Verr. V; 109.

patriam: cum ... patriam ... propter ipsius patriae caritatem reliquissem; Sest. 53.

patricium: iam patricius nemo relinquetur; dom. 37.

patrimonium: liberis .. nostris satis amplum patrimonium paterni nominis ac memoriae nostrae relinquemus; dom. 146.

pecuariam: etiam si inruptio nulla facta est, tamen pecuaria relinquitur || pecua relinquuntur, pecora relinquentur ||; imp. Pomp. 15.

iam: magnam pecuniam Heraclio reli-
orr. II, 35. pecunias ... non repetunt;
it; ib. V, 127. qui pecuniam ex aerario
am ... propter avaritiam Romae in
eliquerit; imp. Pomp. 37.
onem: quam (condicionem vitae) secuti
m reliquissent; Cluent. 154. quam pe-
cum reliquisses; Planc. 13.
is: f. artifices.
ssiones: ut a maioribus nostris posses-
lictas disperdat; leg. agr. I, 2. utrum ..
am in relictis possessionibus an in cen-
scuis invenisti? ib. 3.
tatem: hic homo popularis ne unam
populo comitiorum potestatem reliquit;
II. 27.
ium: qui huic nullum praedium reliquit;
. 49. quae praedia ei relinqueret; Cluent.

ium: f. alqd: Sulla 51.
idium: hisce .. malis magnum prae-
bis maiores vestri reliquerunt; Rabir. 34.
ratorem: qui ad negotium suum relicto
re proficiscuntur; Quinct. 60. procura-
llum reliquit; ib. 75.
ciam: quaestura [...] quid aliud habet
... relictam provinciam? Verr. a. pr. 11.
usus ... confiteri te provinciam Mace-
.. sine ullo milite reliquisse; Piso 47.

m: f. ministrum.
orem: equitatus ... alter eum quae-
quo ducebatur, reliquit in Thessalia;
3.
turam: ut quaesturam Macedoniae re-
Sest. 13.
em: earum .. rerum nullam sibi iste
tiandi rationem neque defendendi facul-
iquit; Verr. IV, 104. f. auctoritatem.
: regem reliquisti; Deiot. 10.
candilius rem se totam relicturum dicit;
139. cum dico nihil istum eius modi
tota provincia reliquisse; ib. IV, 2.
utius || dissolute || rem relinquere, || re-
videretur; Caecin. 103. impolitae ..
i erunt relictae, ... efferent se ali-
prov. cons. 34. hunc ... relictis rebus
bus in nostris bellis ... esse versatum;
multi ... cives Romani ... suis rebus
| his iis rebus || alias se in civitates
it; ib. 28. f. causam; Caecin. 50. lucem.
ublicam: ex minima ... re publica
... nobis reliquerunt; Sex. Rosc. 50.
is adversariis rem publicam in eo statu
s; Marcell. 26.
ensionem: f. gloriam.
m: ut quisquam, dum saluti suorum
communem relinquat; Sulla 63.
um: incredibile dictu est quam multi
harum valvarum pulchritudine scriptum
; Verr. IV, 124. cognovi, multa homi-
s ... scripta de deorum immortalium
liquisse; har. resp. 19.
f. arationes; Verr. III, 46. deum. do-
r. II, 157. urbem; Verr. II, 9.
rum: f. effigiem. monumentum; Sest.

ios: quae (HS sescenta milia) se Ari-
oit reliquisse; Verr. I, 36. „reliqui Ari-
sescenta milia"; ib. nonne sestertium
t octogiens ... ex aerario tibi attri-
omae in quaestu reliquisti? Piso 86.
: nullum signum domi reliquisti; Verr.
llum te Aspendi signum .. reliquisse;
uae (signa) in aedibus tuis sola iam
sunt ... relicta ... a ceteris signis; ib. 61. nullum .. horum (signorum) reliquit neque aliud tamen praeter unum pervetus ligneum; ib. IV, 7. neque .. ullo in publico aut religioso loco signum aut tabulam ... reliquisse; Sest. 94.

socios: f. duces.

solacia: cum in eius modi periculis eadem se solacia suis relinquere arbitraretur, quae suus pater sibi reliquisset; Font. 48.

somnia: ut somnia tua relinquam; Vatin. 21.

spem: cum spem defensionis nullam reliquisset; Tull. 12. ut ... ne libertatis quidem recuperandae spes relinquatur; leg. agr. I, 18. f. facultatem.

statuas: f. effigiem. — studia: f. convivium.

suspicionem: numquid cuiquam iniquissimo disceptatori haec suspicio relinquenda est? Fr. A, III, 2.

tabulam: f. signum; Sest. 94.

tempus: exiguum reliquae vitae tempus ... ad commemorandam gratiam mihi relictum putarem; sen. 24. f. alqd; Sulla 26.

toreumata: ille ... respondit ... Melitae apud quendam propinquum suum toreumata reliquisse; Verr. IV, 38.

valvas: eius modi valvas reliquit; Verr. IV, 124.

vas: quod (vas) sibi a patre et a maioribus esset relictum; Verr. IV, 32.

verrem: qui verrem tam nequam reliquisset; Verr. I, 121.

vestigium: ubi non plura [...] adventus || quam adventus || sui vestigia reliquerit; Verr. I, 62. vestigium istius in foro nullum esset relictum; ib. 113. vestigium statuarum istius in tota Sicilia nullum esset relictum; ib. II, 160. Corinthi vestigium vix relictum est; leg. agr. II, 87. ut in ea (Asia) neque avaritiae neque luxuriae vestigium reliquerit; Muren. 20. an id exspectamus, quoadne || quo ante, quo ne, quo nec || vestigium quidem Asiae civitatum atque urbium relinquatur? Phil. XI, 25. f. notas.

viam: haec deserta via et inculta ... relinquatur; Cael. 42.

vim: Mithridates ... fugiens maximam vim auri atque argenti ... in Ponto omnem reliquit; imp. Pomp. 22. qui .. vim hominibus armatis factam relinqui putet oportere; Caecin. 9.

viros: reliquit quos viros! Catil. II, 4.

virtutem: hanc (virtutem) retinete, .. quam vobis tamquam hereditatem maiores vestri reliquerunt; Phil. IV, 13.

vitam: vitam solam relinquit nefariis hominibus; Catil. IV, 8.

vituperationem: f. gloriam.

urbem: statuerunt ... urbis ac sedis suas relinquere; Verr. II, 9. urbem relinquere Thermitanis esse honestius; ib. 88. quid attinuit relinquere hanc urbem? Flacc. 91. quam multas (existimatis) aut metu relictas aut a praedonibus captas urbis esse sociorum? imp. Pomp. 32. f. domum; Catil. I, 17.

usucapionem: f. finem.

utilitatem: f. causam; Caecin. 50.

uxorem: *relicta illic uxore ipse fuga sibi consuluit;* Scaur. c. 2, § 7.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** 1. **Substantiva:** heredem testamento reliquit hunc P. Quinctium; Quinct. 14. quem ... procuratorem Romae reliquit; ib. 62. quem ipse Sex. Naevius procuratorem relinquere antea consuesset; ib. 87. reliquit pupillum parvum filium; Verr. I, 130. ergo iste homo ex eius modi civitate, adulescens nobilissimus, testis relinquetur? ib. V, 105. N... Aurius frater ... heredem .. Cn. Magium fratrem reliquit; Cluent. 21. ut ... huius tamen diei vocem

testem rei publicae relinquerem meae perpetuae erga se voluntatis; Phil. I, 10. ſ. III. monumentum; Phil. IX, 12. virtutem.

2. **Adjectiva und Participia:** reliquis integram relinquit actionem; Qu. Rosc. 35. vacuam et integram (partem) reliquisse Fannii concedo; ib. 52. cum ... tibi integram petitionem reliquit; ib. 56. ut Siculis omnibus iucundam ... memoriam quaesturae nominisque mei relinquerem; div. Caec. 2. hominem ingenuum, ... populi Romani socium atque amicum fumo excruciatum semivivum reliquit; Verr. I, 45. quos (liberos) tu miseros in egestate atque in solitudine reliquisti; ib. 77. cur iniurias tuas coniunctas cum publicis reliquisti? ib. 84. urbem pulcherrimam ... ita reliquit ornatam; ib. II, 4. quam tu domum, quam urbem adisti, quod fanum denique quod non eversum atque extersum reliqueris? ib. 52. quae (vestigia) tu in tabulis publicis expressa ac recentia reliquisti; ib. 105. equum inanem reliquerunt; ib. 160. illum in iure metu conscientiaque peccati mutum atque exanimatum ac vix vivum relinquo; ib. 189. ceteris angustior locus improbitatis defendendae relinquatur || relinquetur ||; ib. III, 206. ne purus ipse relinqueretur; ib. IV, 49. „vivum te non relinquam;" ib. 85. quam (aedem) plenam atque ornatam reliquit; ib. 122. parietes ... nudos ac deformatos reliquit; ib. ut ... alius tamquam occisus relinqueretur; ib. V, 28. quadriremem .. fluctuantem in salo reliquerat; ib. 91. cum fumantis etiam nostras navis reliquissent; ib. 95. id quod scriptum reliquit; ib. 112. quam (matrem Idaeam) apud Enguinos augustissimo et religiosissimo in templo sic spoliatam reliquit; ib. 186. si quem semivivum ac spirantem etiam reliquissent; Tull. 21. ut difficilis aditus veritatis relinquatur; Font. 20. vos legatum omni supplicio interfectum relinquetis? imp. Pomp. 11. reliquit hunc annos XV natum, grandem autem et nubilem filiam; Cluent. 11. causam et susceptam et tam manifestam relinquit; ib. 39. nihil est in hac provincia quod aut in oppidis aut in agris maiores nostri proprium nobis reliquerunt || reliquerint ||; leg. agr. II, 48. quod partum recenti victoria maiores vobis ... et vinculum pacis et monumentum belli reliquerunt; ib. 49. quod nervis omnibus urbis exsectis urbem ipsam solutam ac debilitatam reliquerunt; ib. 91. hoc ipso in loco depositam atque abiectam (usuram bonae de me opinionis) relinquatis; ib. III, 2. iustiorem nobis mortis condicionem relinquemus; Rabir. 30. quod omnes consulares ... partem istam subselliorum nudam atque inanem reliquerunt; Catil. I, 16. quod stantem urbem reliquit; ib. II, 2. quin etiam principes eius ordinis partem illam subselliorum ... nudam atque inanem reliquerunt; ib. 12. isti hostis aut interfectos aut oppressos reliquerunt; ib. III, 27. hoc faciliorem huic gradum consulatus adipiscendi reliquit, quod is iam patri debitus a filio petebatur; Muren. 15. quem (regem) L. Murena ... repressum magna ex parte, non oppressum reliquit; ib. 32. est .. ridiculum, quod est dubium, id relinquere incertum; ib. 68. quam multas nobis imagines non solum ad intuendum, verum etiam ad imitandum fortissimorum virorum expressas scriptores et Graeci et Latini reliquerunt! Arch. 14. cum ea (arida folia laureae) abiecta ad portam relequisti; Piso 97. sitientem me virtutis tuae ... reliquisti; Planc. 13. tu spoliatum imaginibus (cadaver) ... nocturnis canibus dilaniandum reliquisti; Milo 33. quem Clodius Roma proficiscens reliquerat morientem; ib. 48. quem priedie hora tertia animam efflantem reliquisset; ib. qui cum a tergo hostem interclusum reliquisset; ib. 56. non dubitaturum fortem virum quin ... nobis haec fruenda relinqueret, quae ipse servasset; ib. 63. ut moriens populum Romanum liberum relinquam; Phil. II, 119. ut ne sibi quidem quicquam integrum ... reliquerit; ib. V, 33. cum Ser. Sulpicius ... totam legationem orbam et debilitatam reliquit; ib. IX, 1. „acerbissimum .. est te ... ornatum || ornatum esse || beneficiis Caesaris et talem ab eo relictum, qualem ipse miraris"; ib. XIII, 24. miror, quid sit quod pater tuus ... te nobis varium reliquit; Fr. C. 6.

reliquiae, Ueberreste, Trümmer: I. resident: qui ullas resedisse in te simultatis reliquias senserit; Deiot. 9.

sunt: si reliquiae pristinae dignitatis non tam inlustres fuissent; Sulla 37. rei publicae reliquias, si victus essem, nullas futuras; dom. 96.

II, 1. amburo: qui .. ambustas fortunarum mearum reliquias suas domos comportari iuberent; dom. 113.

audio: ne instauratas maximi belli reliquias ac renovatas audiamus; prov. cons. 19.

comporto: ſ. amburo.

conficio: qui nationem Allobrogum et reliquias || nationis Allobrogum reliquias, et reliquas || suis iterum armis conficiat atque opprimat; Font. 36.

conligo: voluptatum flagitiorumque istius ipse reliquias conligebat; Verr. II, 136.

dissipo: cum tu reliquias rei publicae dissipavisses; Phil. II, 6.

distraho: bonorum emptores (conveniunt) [...] ad reliquias vitae lacerandas et distrahendas; Quinct. 50.

exstinguo: quae .. lex sedata illa flamma consulatus mei fumantis reliqiuas coniurationis exstinxit; Cael. 70.

instauro: ſ. audio. — lacero: ſ. distraho. — opprimo: ſ. conficio.

profero: nisi forte Italici fugitivorum belli reliquias ... proferes; Verr. V, 39.

recognosco: neque ullam poenam ... non maluisti subire quam numerum tuorum militum reliquiasque *recognoscere*; Piso 91.

renovo: ſ. audio.

2. concito ex: quod eandem illam manum ex intermortuis Catilinae reliquiis concitastis; Piso 16.

decerto cum: decertare mihi ferro magnum fuit cum reliquiis eorum, quos ego ... sine ferro viceram? Planc. 86.

habeo in: quoniam ita tulit casus infestus, ut ... in his pristinae fortunae reliquiis miseris et adflictis tamen haberet quosdam; Sulla 1.

III. a: cum ... id .. templum ... a coniuratorum reliquiis atque a Catilinae praevaricatore quondam ... armis teneretur; Piso 23.

reliquus, übrig, rückständig, künftig, später: A. **bei Substantiven:** alqs: qui erat reliquus; Verr. II, 49. pauci essent reliqui; ib. IV, 125. erant perpauci reliqui; ib. V, 87. qui ex illo numero reliqui Syracusas ... refugerant; ib. 101. reliqui sex fuerunt; Vatin. 16. neque .. plus quam tres aut quattuor reliqui sunt; Phil. II, 98. qui sunt .. reliqui, quos sors divina delectet? ib. III, 26.

alqd: quae reliqua sunt; Sex. Rosc. 108. ne illud quidem tibi reliquum fecisti; Verr. III, 132. quid .. est reliquum nisi uti fateare? ib. 176. extremum reliquum est de aestimato (frumento); ib. 188. neque .. quicquam erat reliquum; ib. 67. quod reliquum vitae viriumque fames fecerat; ib. 89. quae reliqua sunt; Cluent. 66. quod reliquum est; Catil. II, 27. qui aetatis quod reliquum est oblectem meae; Cael. 37. quicquid

belli fortuna reliquum rei publicae fuerit; Marcell. 10. quod reliquum est; Phil. XIII, 49. quid reliquum est? Fr. C. 11. — ut: reliquum est, ut eum nemo iudicio defenderit; Quinct. 87. reliquum est, ut per servos id admiserit; Sex. Rosc. 76. reliquum est, ut stipulatum se esse dicat; Qu. Rosc. 13. reliquum est iam, ut illud quaeramus; div. Caec. 17. reliquum est, ut de felicitate ... pauca dicamus; imp. Pomp. 47. reliquum est ut de Q. Catuli auctoritate ... dicendum esse videatur; ib. 59. reliquum est, ut quaeratur; Flacc. 32. reliquum est .., ut nihil iam quaerere aliud debeatis; Milo 23. reliquum est, ut iam illum natura ipsius consuetudoque defendat; ib. 36. reliquum est .., ut vos in ista sententia ... perseveretis; Phil. IV, 11. reliquum est, ut et accipiantur et remittantur postulata per litteras; ib. XII, 28.

actiones: fundamenta iacta sunt reliquarum actionum; Phil. IV, 1.

adiumenta: ad haec non modo adiumenta salutis, sed etiam ornamenta dignitatis meae reliqua vos idem addidistis; sen. 27.

agri: duarum mihi civitatum reliquos feci agros; Verr. III, 104.

aratores: UT ARATORES, QUI RELIQUI ERANT, QUAM PLURIMUM SERERENT. qui reliqui? quid hoc est „reliqui"? Verr. III, 124. ut is ... reliquos aratores conlegisse et recreasse videatur; ib. aratores reliquos non conligebant; ib. 125. cum is ... aratores reliquos appellet; ib. 126. reliquos hos (aratores) esse ... ex tuo scelere; ib. „RELIQUOS inquit ARATORES" „reliquos?" ib. scribit Metellus reliquos (aratores) ab se esse confirmatos; ib. 127. qui reliquos aratores conligit; ib. 128.

aratrum: quibus aratrum .. aliquod satelles istius Apronius reliquum fecit; Verr. III, 128.

argentum: reliquum argentum sine ulla avaritia reddidit; Verr. IV, 48.

auctoritas: est .. reliqua permagna auctoritas; Cluent. 138. si reliqua auctoritas senatus empta intercessione sublata est; Milo 14.

bellum: requiretur ... quem ad modum ... reliquum possit magnum esse bellum; imp. Pomp. 22. an, ut fit in civilibus bellis; * nec in vobis magis quam in reliquis; Ligar. 28.

causa: reliqua est ea causa; Verr. V, 139.

cives: quos civis belli calamitas reliquos fecerat; Verr. II, 86. reliquos saltem civis incolumis licet conservare; ib. 152.

civitates: quo reliquae tot ... civitates, tota denique Sicilia plus auctoritatis apud vos haberet; Verr. II, 14. testimonia civitatum .. reliquarum audietis; ib. III, 66.

coniuratio: reliquae .. coniurationis impetus et conatus sunt retardati; Sest. 11.

constantia: quid reliquam constantiam vitae commemorem? Sulla 73.

consulares: veniamus ad vivos, qui duo de consularium numero reliqui sunt; Phil. II, 13. venio ad reliquos consularis; ib. VIII, 20. duo reliqui sunt de consularibus; Fr. B. VII, 3.

copiae: animo .. hostili cum reliquis suis copiis in pristina mente mansit; Sest. 58.

corpus: quod reliquo corpori noceat; Phil. VIII, 15. reliquum corpus [...] abiecit in mare; ib. XI, 5.

crimen: ex reliquis criminibus intellegetis; Verr. II, 36. unum .. mihi reliquum eius modi crimen est; Cluent. 169. reliquum est igitur crimen de veneno; Cael. 56. respondi maximis criminibus: nunc etiam reliquis respondendum est; Phil. II, 36. unum etiam mihi reliquum huius modi crimen est; Fr. C. 12.

cursus: perfacilis mihi reliquus cursus ostenditur; Cael. 51. reliquum vitae cursum videte; Phil. II, 47.

decumae: qui ... decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; Verr. III, 147.

defensio: ne illam quidem tibi defensionem reliquam fecisti; Verr. III, 175. reliquam tibi ullam defensionem putas esse? ib. 184.

deprecatio: quae deprecatio est .. ei reliqua; Verr. IV, 112.

dies: reliquis diebus his criminibus ... sic obrutus atque oppressus est; Verr. I, 20. o reliquos omnis dies noctisque eas, quibus iste ... Thessalonicam me ... perduxit! Planc. 99. proximo, altero, tertio, denique reliquis consecutis diebus non intermittebas quasi donum aliquod cotidie adferre rei publicae; Phil. I, 32. reliquis diebus in Capitolio praeclara senatus consulta fecisti; ib. II, 91.

facta: reliquorum factorum eius ... difficilis est sane reprehensio, Phil. II, 59.

filius: qui reliquus erat Dinaeae filius; Cluent. 21. quem (filium) ... unum ex multis fortuna reliquum esse voluisset; ib. 22.

flagitia: qui si reliquis flagitiis et sceleribus [se] abstinere potuisset; Phil. XIII, 17.

fortunae: in reliquas omnis fortunas iste T. Roscius ... impetum facit; Sex. Rosc. 21. cur eorum spem exiguam reliquarum fortunarum ... vi extorquere conaris? div. Caec. 21. cernitis ... quantum incendium decumanorum impetu non solum per agros, sed etiam per reliquas fortunas aratorum ... pervaserit; Verr. III, 66. ne reliquas fortunas omnis amitterent; ib. 121. qua (calamitate) reliquis fortunis omnibus everterentur; ib. 198. reliquae meae fortunae recuperatae plus mihi nunc voluptatis adferunt; Quir. 3.

honores: ut quem locum semel honoris cuipiam dederit, eundem reliquis honoribus debeat; Muren. 35. reliquis honoribus non tam uti voluit quam dignus videri; Sest. 6.

hospites: syngrapha ... sine reliquorum hospitum regis sententia facta in gynaecio est; Phil. II, 95.

imago: si .. imaginem iudiciorum aut simulacrum aliquod futurum in civitate reliquum credidisset; Sest. 30.

imperatores: quae tanta sunt in hoc uno, quanta in omnibus reliquis imperatoribus; imp. Pomp. 29.

imperia: contra te dedit arma hic ordo consulibus reliquisque imperiis et potestatibus; Phil. II, 53.

iudicium: reliquum iudicium iam non de mea fide ... futurum est; Verr. V, 177.

labores: equidem ad reliquos labores ... etiam hanc molestiam adsumo; Planc. 3.

leges: [quae (lex) est inventa apud eum cum reliquis legibus Clodianis]; Milo 89. possuntne hae leges esse ratae sine interitu legum reliquarum? Phil. V, 8. hanc et reliquas eius modi leges ... censerem tamen abrogandas; ib. 16.

legiones: cum .. simili virtute reliquarum legionum milites pro salute et libertate populi Romani mortem oppetiverint; Phil. XIV, 38.

litterae: ut ... reliquae (litterae) omnes essent in litura; Verr. II, 187.

locus: nunc mihi tertius ille locus est reliquus || locus et reliquus, locus est relictus, locus est || orationis; Muren 54. cum locum || nullum locum || tibi reliquum ... ne ad deditionem quidem feceris Phil. XIII, 48.

magistratus: ut interea magistratus reliquos ... sine periculo petere possetis; leg. agr. II, 99. reliqui (magistratus) fuerunt quos neque terror

nec vis ... nec faces a vestra auctoritate ... depellerent; sen. 7. reliqui magistratus paene omnes fuerunt defensores salutis meae; Quir. 15. nullus erat senatus, nihil reliqui magistratus; Sest. 34. nos .. nuntiationem solum habemus, consules et reliqui magistratus etiam spectionem; Phil. II, 81.

mala: de reliquis rei publicae malis licetne dicere? Phil. I, 14.

manus: residebit in re publica reliqua coniuratorum manus; Catil. I, 12. reliquam coniuratorum manum simul exituram ... putabam; Catil. III, 3.

materies: reliqua est materies; Verr. V, 47.

menses: ut reliqui menses in suam rationem revertерentur; Verr. II, 130.

metus: „ne se commoveat reliquus metus iudicii sit": Verr. III, 34.

milia: quae ipsa HS sescenta milia reliqua facta sunt; Verr. I, 36. reliqua sunt tritici CCCXXIV; ib. III, 116.

milites: si, remigibus militibusque dimissis, reliquis egestate et fame perditis, ... tanta ignominia ... esset accepta; Verr. V, 100. ea ... noster hic praeposterus imperator ... provinciae praesidio et reliquis militibus orbatae ad sempiternum dedecus sui generis et nominis funesta iudicia constituit; Piso 92. si qui ex tanto exercitu reliqui milites exstant; ib. 96. quem reliqui milites omni cruciatu dignissimum putent; ib. 98.

multitudo: reliqua .. multitudo ... tota nostra est; Milo 3.

municipia: tot (familiae) ex reliquis municipiis omnibus non sunt; Planc. 19.

nauarchi: hoc nauarchi reliqui dicunt; Verr. V, 133.

nautae: dico .. illos ipsos reliquos nautas fame ... confectos fuisse ac perditos; Verr. V, 134.

noctes: ſ. dies; Planc. 79.

nomen: cum ... in locis .. illis etiam nunc belli nomen reliquum sit; leg. agr. II, 52.

numerus: cum ex utroque genere par numerus reliquus esset; Verr. II, 124.

officium: qui me ... reliquis officiis ... sustentavit; sen. 20. quod si mihi nullum aliud esset officium in omni vita reliquum; ib. 24.

oppida: quod erant oppida mihi complura etiam reliqua quae adire vellem; Verr. II, 65.

oratio: magna spe ingredior in reliquam orationem; Phil. VII, 8.

ordines: cum .. id ... omnes ordines reliqui iam ante fecissent; Piso 18.

ornamentum: quae habebit ornamenta, quae solacia reliqua vitae, quibus laetari et perfrui possit? Sulla 88. Byzantii .. reliqua urbis ornamenta sanctissime custodita tenuerunt; prov. cons. 6. in quo (luco) ullum simulacrum, ullum ornamentum reliquum sit; ib. 7. ſ. adiumenta.

pars: qui aratori novem partis reliquas factas esse existimet; Verr. III, 70. haec .. tibi reliqua pars est; Marcell. 27 reliqua pars accusationis duplex fuit; Deiot. 22. reliquae partes tribunatus principii similes; Phil. II, 55. ut omittam reliquas partis Galliae; ib. XII, 10.

peccata: iste spem maximam reliquorum .. peccatorum *veniae* nactus est; Verr. I, 58.

pecus: caedit greges armentorum reliquique pecoris; Phil. III, 31.

perfugium: unum perfugium, .. una spes reliqua est Sex. Roscio; Sex. Rosc. 150.

periculum: flamma ... periculum reliquum nuntiabat; Verr. V. 93.

pestes: reliquas illius anni pestis recordamini; Sest. 55.

possessiones: advolas in M. Varronis ... fundum Casinatem. quo iure? ... „eodem", inquies „quo in heredum L. Rubrii ... praedia, quo in reliquas innumerabilis possessiones"; Phil. II, 103.

potestates: ſ. imperia.

praedia: ut haberent reliquorum nutriculas praediorum; Phil. XI, 12.

praefecti: reliqui praefecti navium ... Cleomenem persecuti sunt; Verr. V, 91.

praesidium: cui miserae quod praesidium, quod solacium reliquum est? Font. 47.

quaestiones: quid reliquae quaestiones? Cluent. 147.

querella: nec vero, si mihi eriperis, reliqua est illa tamen ad consolandum querella; Milo 99.

remiges: hoc quaeri ex nauarchis, quem ad modum classis sit amissa; illos respondere, missione remigum, fame reliquorum; Verr. V, 101. ſ. milites; Verr. V, 100.

res: duas .. reliquas (res) vobis populus Romanus imposuit; Sex. Rosc. 36. mea quidem ratio cum in praeteritis rebus est cognita tum in reliquis explorata atque provisa est; Verr. I, 15. cum ... non modo rem, sed ne spem quidem ullam reliquam cuiquam feceris; ib. III, 48. reliquis .. de rebus constituendis, maturandis, agendis iam ad senatum referemus; Catil. II, 26. restitit auctoritate sua reliquis rebus; Sest. 67. qui ... reliquas res ad lucrum praedamque revocaverit; Phil. III, 30.

responsa: iam haruspicum reliqua responsa videamus; har. resp. 34.

rex: nullus est reliquus rex; Rabir. 33.

sacerdotes: populus Romanus brevi tempore neque regem sacrorum ... habebit nec ex parte dimidia reliquos sacerdotes; dom. 38.

scelera: ſ. flagitia. — simulacrum: ſ. imago. ornamentum. — solacium: ſ. ornamentum. praesidium.

HS: ut illa de Cn. Carbonis pecunia reliqua HS sexcenta facta sint; Verr. I, 92.

spes: si qua reliqua spes est; div. Caec. 18. ne reliquas spes turbetis; Verr. III, 219. nemo est qui ullam spem salutis reliquam esse arbitretur; ib. V, 12. si qua (spes) reliqua est etiam nunc; Flacc. 3. ſ. perfugium. res; Verr. III, 48.

spiritus: reliquum spiritum exhausisset; Sest. 80.

tempus: ut ... spem maleficii praesentis in incerto reliqui temporis eventu conlocares? Quinct. 83. uti reliqui temporis spem confirmet; div. Caec. 71. reliquum omne tempus huius anni me vobis remissurum putastis; Verr. I, 30. IN RELIQUUM .. TEMPUS VECTIGALIBUS PROSPEXI; ib. III, 128. in reliquum tempus ait se vectigalibus prospexisse; ib. Veneri ... reliquum tempus deberi arbitrabatur; ib. V, 27. Mithridates .. omne reliquum tempus ... ad comparationem novi (belli) contulit; imp. Pomp. 9. multae mihi ad satis faciendum reliquo tempore facultates dabuntur; Cluent. 10. in reliquum tempus diligentissime sancit; leg. agr. I, 13. ut ... talis (vos) reliquis temporibus rei publicae || populo Romano || praebeatis; ib. II, 103. reliqui temporis spatium in contentionem vocatur; Muren. 18. si L. Natta ... in equitum centuriis voluit esse et ad hoc officium necessitudinis et ad reliquum tempus gratiosus; ib. 73. ut ... omnem memoriam temporum praeteritorum, ... spem reliquorum in vestra potestate ... positam || posita || esse ... putetis; Flacc. 3. cum reliquum tempus aetatis turpitudinis maculis consperseris; ib. 6. 22. an vero reliquo tempore consulem te quisquam duxit? Piso 26. si illud meum turbulentissimum tempus tuo tranquillissimo praestat, quid conferam reliqua? ib. 33. ut mihi mirum

videatur tam valde reliquum tempus ab illo uno **die dissensisse**; Phil. I, 5. non ... datur (honos) **propter spem temporum reliquorum**; Phil. V, 41.
testes: non suspicabatur ... satis multos ex **illa calamitate** Ariminensium testis nobis in hanc **rem reliquos esse**; Verr. I, 36.
tranquillitas: me ... spe reliquae tranquillitatis praesentis fluctus ... fugisse; Sest. 73.
tribus: reliquis .. VI et XX tribubus nihil erit quod non putent posse suo iure || posse se suo, iure se || denegare; leg. agr. II, 21.
viri: quid reliquos clarissimos viros commemorem? Phil. XIII, 30.
virtutes: haec .. est una virtus ... mater virtutum omnium reliquarum; Planc. 80. memoriam amicitiae reliquis virtutibus omnibus antepono; Rab. Post. 44.
vita: tibi committit existimationem ac spem reliquae vitae; Quinct. 98. patiatur eius vita reliqua me hanc tantam iacturam criminum facere; Verr. I, 33. ita mihi meam voluntatem spemque reliquae vitae vestra ... existimatio comprobet; ib. V, 35. exiguum reliquae vitae tempus ... ad commemorandam gratiam mihi relictum putarem; sen. 24. cuius ... dedecus et egestatem reliquae vitae ... vidimus; dom. 126. qui in reliqua vita mitis esset || mitis est || ? Cael. 25. reliqua Ser. Sulpicii vita multis erit praeclarisque momentis ad omnem memoriam commendata; Phil. IX, 10. quam (dignitatem) reliqua vita es consecutus; Fr. B. VIII, 18, a.

B. **allein: a. masc.:** I. **dicunt**: nunc et illi et reliqui dicent; Verr. II, 156.
faciunt: fecerunt idem reliqui, qui quondam in eadem causa erant et propter multorum annorum iniurias alienati a senatu putabantur; Phil. XII, 10.
serviunt; paulo post optimo cuique pereundum *erat*, reliquis || reliquis esset || serviendum; Phil. III, 34.
subsequuntur: ut ... reliqui boni et locupletes omnes summum ordinem subsequantur; Phil. XIII, 23.
sunt: hic morbus ... relevatus istius poena, vehementius reliquis vivis ingravescet; Catil. I, 31. reliquos video esse ex equestri loco; Planc. 15.
vivunt: reliquos stirpibus vixisse palmarum; Verr. V, 131.
II, 1. **adligo**: reliquos *si* ... universos ad palum adligasset; Verr. V, 71.
alieno: f. I. faciunt.
desidero: nemo erat quin ... reliquos non desideraret; Verr. V, 71.
2. **do**: reliquis quod deberet non dare; Verr. V, 61.
praecipio: quibus hoc praecipiendum videtur, unum scilicet et idem quod reliquis omnibus; Catil. II, 19.
prodo: ne periculosam imitationem exempli [reliquis] in posterum proderetis; Flacc. 24.
relinquo: reliquis integram relinquit actionem; Qu. Rosc. 35.
tribuo: nescio cur non reliquis idem tribuas; Phil. II, 98.
3. **fero de**: de quo ferre, cum de reliquis ferres, noluisti; Phil. II, 98.
sum in: erat animus in reliquis; Verr. V, 89.
III. **causa**: constitue hoc .. aliquando, Brutorum, C. Cassii, ... reliquorum quam velis esse causam; Phil. II, 30.
genus, immanitas: genus infinitum immanitatemque ipsi cernitis reliquorum; Phil. XIII, 2.
mentes: ut ... reliquorum mentis sanari posse arbitraretur; Catil. III, 14.
obtrectatio: propter reliquorum obtrectationem ab huius ordinis coniunctione depulsi saepe ex hoc portu se in illos fluctus prope necessario contulerunt; prov. cons. 38.
paucitas: cum Philinus ... de reliquorum paucitate publice diceret; Verr. III, 80.

b. neutr.: I. **consentiunt**: his principiis reliqua consentiebant; Phil. I, 2.
sunt: reliqua perpauca sunt, quae, quia vestrae quaestionis erant, idcirco illi statuerunt fingenda esse sibi et proferenda; Cluent. 160.
II, 1. **adsumo**: reliqua non reprehendo, sed mihi ad id, quod sentio, adsumo; prov. cons. 45.
attendo: quam ob rem ... reliqua attendite! Verr. I, 43. si reliqua voletis attendere; ib. III, 10. nunc reliquum .. attendite! ib. IV, 64. attendite reliqua; Cluent. 160. nunc reliqua attendite! Phil. XIII, 30.
audio: audite reliqua! Verr. III, 72.
cognosco: cum reliqua cognoveritis; Cluent. 17. cognoscite reliqua! ib. 25.
debeo: reliqua iam a me meae perpetuae consuetudini naturaeque debentur; Sulla 87.
defendo: reliqua iam praecipitantis tribunatus etiam post tribunatum obtrectatores ... defenderunt; har. resp. 50.
dico: acervatim iam reliqua .. dicam; Cluent. 30.
fingo: f. I. sunt.
peroro: ut reliqua posset perorare; Cluent. 59.
persequor: reliqua populus Romanus in ea familia ... persequetur; Phil. XIII, 12.
pono: reliqua in vestra fide ... posita esse ego intellego; Tull. 36.
praesto: quis reliqua praestaret || irae staret, al. || ? Sest. 43.
profero: f. I. sunt.
quaero: quid iam reliqua quaeritis? Cluent. 39.
reprehendo: f. adsumo.
specto: spectemus reliqua! Qu. Rosc. 22.
spero: ut ... reliqua sperare videamur; imp. Pomp. 47.
vendo: reliqua ... vendebat; Sex. Rosc. 23. reliqua vendidit; Verr. I, 91.
2. **pergo ad**: nos ... ad reliqua pergamus; Flacc. 41.
proficiscor ad: nunc proficiscemur ad reliqua; Verr. III, 10.
video de: de reliquo videro; Verr. IV, 36.
III. **alqd**: quem ... nec quicquam iam habere reliqui vides; Sex. Rosc. 147. quid reliqui est iudicii? Verr. III, 34. quibus aliquid .. reliqui fuerit ex magno patrimonio; ib. 121. quid esse reliqui poterat ei? ib. 198. quid ... possit ad dominos puri ac reliqui pervenire; ib. 200. quid .. est huic reliqui quod eum in hac vita teneat? Sulla 89. ut doleremus quicquam esse ex illis reliqui || reliquiis || quod videre possemus; Phil. II, 73. f. **facio**, IV, 2. reliqui (9 St.) B. II, S. 312, b.
IV. **de**: de reliquo iam communem causam ... in vestra fide ac religione deponit; Caecin. 103.
ex: omnes .. agros decumanos ... populo Romano ex parte decuma, C. Verri ex omni reliquo vectigalis fuisse; Verr. III, 103.

remaneo, zurückbleiben, übrig bleiben, bleiben: **alqs**: qui ... iussu eius, qui potestatem habuit, in commeatu Syracusis remanserit; Verr. V, 111. si qui in agris remanserunt; ib. 120. eos in agris minore instrumento, minus multis iugis remansisse; ib. 121. qui remanserunt; ib. qui .. in agris spe ... Metelli remanserunt; ib. 128. si ... in vita remanebit; Cluent. 201. qui remansissemus; Catil. I, 7. qui Romae remanent; ib. II, 17. qui in urbe remanserunt; ib. 27. ut vidi ... eos nobiscum esse et Romae remansisse; ib. III, 4. si Catilina in urbe ad hanc diem remansisset; ib. 17. neque ego ... mihi remanendum putavi; sen. 34

concede non timuisse eos, qui remanserunt! dom. 10. si nobiscum remansisset; Phil. IX, 5.

alqd: apud eos remansisse ea, quae religio retinuisset; Verr. IV, 46.

ager: nonne eum (agrum) .. in patrimonio vestro remanere malletis? leg. agr. II, 80.

auctoritas: quae (auctoritas) in vobis remanere debet; Verr. a. pr. 3.

benevolentia: magno opere eis esse laetandum, huius L. Cornelii benevolentiam erga suos remanere Gadibus; Balb. 43.

causa: quod si ne iniuriae quidem ... causa remanet; div. Caec. 59.

comitia: illa prima comitia tenetis, [centuriata et tributa,] curiata tantum auspiciorum causa remanserunt; leg. agr. II, 27.

disciplina, gloria: quorum usque ad nostram memoriam disciplina navalis et gloria remansit; imp. Pomp. 54.

poena: non in eo, cui facta est iniuria, sed in eis, qui fecerunt, sceleris et conscientiae poena remansit; Piso 95.

sanitas: [hominum in re publica sanitas remanere potuisset]; Phil. XIII, 2.

vectigal: non dico hoc solum in re publica vectigal esse, quod amissis aliis remaneat; leg. agr. I, 21.

vestigium: in qua muliere ... quasi exempli causa vestigia antiqui officii remanent; Sex. Rosc. 27. cuius nullum remanet consulatus vestigium; Phil. XIII, 37.

remansio, Zurückbleiben: debet offendere: profectio certe animum tuum non debet offendere: num igitur remansio? Ligar. 4.

habet: profectio voluntatem habuit non turpem, remansio necessitatem etiam honestam; Ligar. 4.

remedium, Heilmittel, Arznei: I, 1. est: cum hoc unum his tot incommodis remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9. quod est .. remedium? Verr. I, 142.

2. sum: hoc remedium est aegrotanti ... rei publicae, ... homines ad legum defensionem ... quam honestissimos ... accedere; div. Caec. 70.

II, 1. comparo: temporibus hibernis ad magnitudinem frigorum ... praeclarum hoc sibi remedium compararat; Verr. V, 26.

invenio: qui tuis veneficiis remedia invenit; Phil. XIII, 35.

quaero: ut homines iniuriae tuae remedium morte ... quaererent; Verr. III, 129. domo sibi quaerendum remedium existimavit ad eam moram; Cluent. 27.

2. confugio ad: sic ad omnia confugi ... remedia ac perfugia causarum; Cluent. 51.

III. vis: perspicietis, quantam vim omnium remediorum a magistratibus proximis res publica desiderarit; Sest. 55.

IV, 1. retundere: cuius mucronem multis remediis maiores nostri rettuderunt; Cluent. 123.

sanare: qui te existimares avaritiae volnera crudelitatis remediis posse sanare; Verr. V, 121.

subveniri: acrioribus saluti suae remediis subveniendum putavit; Cluent. 67.

2. sine: nedum his temporibus ... sine iudiciorum remediis salvi esse possimus; Cluent. 95. secundas fortunas amittere coactus est et in adversis sine ullo remedio atque adlevamento permanere; Sulla 66.

remex, Ruderer, Ruderknecht: I. desunt: etsi in hac quadriremi ... minime multi remiges et milites deerant; Verr. V, 88.

revertuntur: milites remigesque Miletum Myndo pedibus reverti iubet; Verr. I, 87.

sunt: „at remiges non erant"; Verr. V, 110.

II, 1. dimitto: si, remigibus militibusque dimissis, ... tanta ignominia ... esset accepta; Verr. V, 100. remiges nautasque dimissos; ib. 131. te pretio remiges militesque dimisisse arguo; ib. 133. tu pretio remiges dimisisti; ib. 136.

exigo: quicquid erat oneris in nautis remigibusque exigendis; Verr. IV, 76.

impero: cum L. Flaccus in Asia remiges imperabat; Flacc. 30. Flacci consilium in remigibus imperandis reprehendetur? ib. 31.

2. impero in: negas fratrem meum ... pecuniam ullam in remiges imperasse; Flacc. 33.

III. dimissio: sequitur ... praeclara classis in speciem, sed inops et infirma propter dimissionem propugnatorum atque remigum; Verr. V, 86.

missio: hoc quaeri ex nauarchis, quem ad modum classis sit amissa; illos respondere ... missione remigum; Verr. V, 101.

numerus: speravit eis militibus ... explere se numerum nautarum et remigum posse; Verr. V, 87.

sumptus: ut hoc sumptu remigum civitates levaret; Flacc. 33.

vis: non .. illum eximia vis remigum ... aut venti aliqui novi tam celeriter in ultimas terras pertulerunt; imp. Pomp. 40.

reminiscor, sich erinnern: spero etiam te ... aliquid de huius illo quaestorio officio, etiam de aliis quibusdam quaestoribus reminiscentem recordari; Ligar. 35.

remisse, gelind, gelassen: ago: ex ipsa quaeram prius utrum me secum severe et graviter ... agere malit an remisse et leniter; Cael. 33.

insto: cum iste nihilo remissius ... instaret cotidie; Verr. IV, 76.

remissio, Erlaß, Erholung: I. delectat: quem non quies, non remissio, ... non convivia delectarent; Cael. 39.

II. crudelis: est verendum ne remissione poenae crudeles in patriam ... fuisse videamur || videamini ||; Catil. IV, 13.

remissus, schlaff, milde, gelassen: A. alqs: sin remissiores esse voluerimus; Catil. IV, 12. cum te .. remissiorem in petendo putarent; Muren. 52. qui in ulciscendo remissior fuit; Quir. 23.

aestimatio, annona: remissior aliquanto eius fuit aestimatio quam annona; Verr. III, 214.

genus: ut mihi iam licere putem remissiore uti genere dicendi; Sest. 115.

senatus: spe nescio qua pacis obiecta remissior || pacis nescio qua obiecta spe remissior, al. || senatus fuit; Phil. VI, 3.

B. vivo cum: cum tristibus severe, cum remissis iucunde ... vivere; Cael. 13.

remitto, zurücksenden, nachlassen, zugestehen, schenken: I. 1. unpersönlich: cum ob iudicandum ... aut remittendum pecuniam acceperat; Verr. III, 156. tritici modium LX milia empta populo Romano dare debebant et solebant; abs te solo remissum est; ib. IV, 20. his dico non recte remissum; ib. V, 53.

2. alqs: illum viris fortissimis iudicarunt patres conscripti remittere de summa non potuisse; Verr. III, 82. te mulieri deterrimae recte remisisse senatores iudicabunt? ib. quod ex ea pecunia remiserit, quam ipse quaesierat; ib. qui de capite vectigalium populi Romani remisisti; ib. non

remisit; ib. 135. istum .. contra foedus et Tauromenitanis imperasse et Mamertinis remisisse; ib. V, 50. pronuntiasti libenter te Mamertinis remittere; ib. 56.

II. ut: te mihi remittere atque conedere, ut omne studium meum in Cn. Plancii honore consumerem; Planc. 73.

III. alqm: quos ille ad te et ad tuum conlegam remisit; Piso 77.

alqd: illi multo mihi hoc facilius remisissent; div. Caec. 4. ex eo ... aliquantum remittet; ib. 48. in tanta istius impudentia remittendum aliquid videtur; Verr. II, 52. si cui quid .. aut relictum aut remissum sit; ib. III, 103. ut omnia remittantur; ib. 203. hoc quoque vobis remitto; ib. 219. remitto tibi hoc totum; ib. V, 11. omnia tibi ista concedam et remittam; ib. 21. haec omnia ... remitto atque concedo; ib. 47. cum .. remisisti, quod non oportebat; ib. 59. aliquid de summo supplicio remitteres; ib. 168. remittit hoc Rullo Cn. Pompeius; leg. agr. II, 60. si quid est tibi remissum atque concessum; Sulla 47. si quid ab omnibus conceditur, id reddo ac remitto; ib. 84. neque id rei publicae remittere || rependere, repetere | utique | utrumque || necesse est; Quir. 23. neque .. fuit Gabinii remittere tantum de suo; Rab. Post. 31. cum ea ... victis remisisti; Marcell. 12. remisisset aliquid profecto de severitate cogendi; Phil. I, 12. Caesar ipse ... propter singularem eius civitatis gravitatem ... cotidie aliquid iracundiae remittebat; ib. VIII, 19. remittit aliquantum; ib. 27. huic .. importuno ... parricidae quid habemus ... quod remittamus? an Galliam ultimam et exercitum? ib. XII, 13. si quid remissum aut concessum sit; ib. 16. si aliquid de summa gravitate Pompeius, multum de cupiditate Caesar remisisset; ib. XIII, 2. eos, qui me praecipitem egerint, aequissimas condiciones ferentem et tamen ex his aliquid remittere cogitantem, putare aliquid moderate ... esse facturos; ib. 36. vgl. I, 1. Verr. IV, 20.

assis: ut remissis senis et trientibus quinta prope pars vectigalium tolleretur; Sest. 55.

curam: ut ... curam .. animi remitterem; Verr. IV, 137.

edictum: senatum censere atque e re publica existimare aedilis curulis edictum ... Ser. Sulpicii ... funeri remittere || funere mittere ||; Phil. IX, 17.

exercitum: s. alqd; Phil. XII, 13.

Galliam: alii (defendunt) remittere eum nobis Galliam citeriorem; Phil. VII, 2. „Galliam .. togatam remitto;“ ib. VIII, 27. s. alqd; ib. XII, 13.

horam: ne quam ego horam de meis legitimis horis remittam; Verr. I, 25.

largitionem: eidem .. infinitam largitionem remittebas; Qu. Rosc. 12.

laudationem: quibus ego laudationem istam remittam; Flacc. 38.

manubias: cui manubias remittit; leg. agr. I, 13. remissis manubiis, vectigalibus eius virtute partis se frui putat oportere; leg. agr. II, 62.

modios: quae (sexagena milia modium) Mamertinis remiseras; ib. V, 53.

multam: quam multam populus Romanus remisit; Phil. XI, 18.

munus: id quoque munus leve atque commune Mamertinis remisisti; Verr. V, 52.

navem: navem imperare ex foedere debuisti: remisisti in triennium; Verr. IV, 21. accepisti a Mamertinis navem contra leges, remisisti contra foedera; ib. V, 59. Mamertinis ex foedere quam deberent navem per triennium remisisti; ib. 136.

postulata: reliquum est, ut et accipiantur et remittantur postulata per litteras; Phil. XII, 28.

provinciam: Antonium, .. remissis provinciis Galliis, ad auctoritatem senatus esse rediturum; Phil. I, 8. „utramque provinciam .. remitto“; ib. VIII, 25.

reprehensionem: ut eorum reprehensionem vos ... meae modestiae remittere debeatis; Planc. 56.

servum: ille inimico servum remisit; Deiot. 31.

HS: de HS IↃLX milibus remisit D. Bruto HS CX milia; Verr. I, 150.

spiritus: remittant spiritus; Flacc. 53.

tempus: reliquum omne tempus huius anni me vobis remissurum putastis; Verr. I, 30.

trientis: s. assis.

turibulum: dixit te ... evolso emblemate (turibulum) remisisse; Verr. IV, 46.

veritatem: ne ... eam .. (veritatem) animis vestris aut libentibus aut aequis remttatis; Cluent. 6.

remoror, aufhalten, warten lassen: alqm: eae res, quae ceteros remorari solent, (illum) non retardarunt; imp. Pomp. 40. num ... L. Saturninum tribunum plebis et C. Servilium praetorem [mors ac] rei publicae poena remorata est? Catil. I. 4.

removeo, wegschaffen, beseitigen, abwenden, entfernen: alqm: ego haec a Chrysogono, ... remoto Sex. Roscio, quaero; Sex. Rosc. 130. quis tam remotus fuit a cupiditate? Verr. I, 106. qui maxime ab iniuriis nostrorum magistratuum remoti consuerant esse praesidio foederis; ib. II, 160. quae fuit causa, cur tam diligenter nos in provinciis ab emptionibus removerent? ib. IV, 10. ubi videt eum nihilo magis minis quam precibus removeri; ib. 66. quod omnis ... removerat; ib. V, 71. a quo (cibo) maiores eorum ceteros quoque ... removerunt; ib. 99. cum se ab omni eius modi negotio removisset; Cluent. 43. magni .. illi sua interesse arbitrabantur hunc a causa Martialium removeri; ib. 44. remove te a suspicione alicuius tui commodi! leg. agr. II, 22. cum tu a Ti. Gracchi aequitate ac pudore longissime remotus sis; ib. 31. quod eos ... a suis et a rei publicae || [a] rei p., et rei p. || consiliis removisset; Catil. III, 14. remoto Catilina non mihi esse ... C. Cethegi furiosam temeritatem pertimescendam; ib. 16. si me tua familiaritas ab hac causa removisset; Muren. 10. non et illa pie fecit et hic a culpa est remotus; ib. 73. quod [idem in posterum] M. Catonem a tribunatu tuo removisset; dom. 22. at nunc, Clodio remoto, usitatis iam rebus enitendum est Miloni; Milo 34. ut Marullum, ut Caesetium || caes. etiam, caesar etiam || a re publica removeremus; Phil. XIII, 31. s. alqd; Cluent. 41.

alqd: plura clam de medio removebat; Sex. Rosc. 23. quae remota de medio ... sunt; Verr. 181. multa, ... quia remota sunt a causa, praetermittam; Caecin. 11. nihil tam remotum ab accusatione quam Cluentius; Cluent. 42. relinquis illa, quibus remotis hoc vitium omnino esse non potest; Muren. 13. quae .. remota a mea | remota mea, firme a me, al. || ... consuetudine .. de hominis ingenio ... locutus sum; Arch. 32. ergo haec removeantur || removentur ||; Cael. 25.

adversarium: videtur mihi adversarium removere voluisse; Cluent. 85.

aemulum: si non tamquam virum, sed tamquam aemulum removisset; Verr. V, 82.

aratores: quorum hominum (civitas est)? summorum aratorum, remotissimorum a foro; Verr. III, 75.

archipiratam: archipiratam ab oculis omnium removisti; Verr. V, 136.
arma: loquor de legibus promulgatis, de quibus est integrum vobis, demonstro vitia; tollite! denuntio vim, arma: removete! Phil. I, 26.
auctoritatem: removeantur auctoritates censoriae; Cluent. 124. remove [..] auctoritatem! Muren. 67.
civem: qui .. ab re publica civem improbum removet; Verr. III, 2.
civitatem: etiamne haec tam parva civitas, tam procul a manibus tuis ... remota ... praedae tibi ... fuit? Verr. III, 85.
consilium: negabis ... te ... eundem remoto consilio ... condemnasse; Verr. II, 81.
crimen: hoc (crimine) .. remoto, quid reprehendis? Muren. 70.
defensionem: vide . quam tibi defensionem patefecerim, ... quam remotam ab utilitate rei publicae; Verr. III, 193.
ferrum: ferrum ac lapides removeantur; Flacc. 97.
fidem: fidem suam et religionem removere non possunt; Verr. II, 175.
frumentum: Apronius ... non frumentum remotum atque celatum ... tollit; Verr. III, 54.
gladios: remove gladios parumper illos! Phil. II, 104.
gradus: gradus Castoris convellisti ac removisti; dom. 54.
hominem: ab se hominem atque ab exercitu suo removit; Verr. I, 38. iste, homo ... a cupiditate [omni] remotissimus, se cogniturum esse confirmat; ib. II, 91. mirum omnibus videri, Diodorum reum, hominem quietissimum, ab omni ... suspicione remotissimum; ib. IV, 40. ad homines ... a navigando rebusque maritimis remotissimos (amandat hominem); ib. V, 70. sin hominibus remotis de causa quaeritis; Caecin. 104. L. Sulla, homo a populi causa remotissimus, ... ausus non est; Cluent. 151. qui (homines) remoti a studiis ambitionis otium ac tranquillitatem vitae secuti sunt; Muren. 55. homines sunt tota Asia || tota ex Asia || frugalissimi, ... a Graecorum luxuria et levitate remotissimi; Flacc. 71. quos (homines) ego a vestris cervicibus depuli, .. a meis non removi; Sulla 28.
intercessionem: intercessionem removit; har. resp. 58.
invidiam: qua re invidia remota ... quid est praeterea, quod in causa relinquatur? Cluent. 81.
lapides: ſ. frumentum.
libellos: his inventis libellis ceteri remoti et diligentius sunt reconditi; Verr. II, 185.
litteras: ſ. **littera,** B, II, 1. removeo. (11 St.) V. III. S. 61, b.
locum: tabernacula ... conlocari iussit in litore, ... amoeno sane et ab arbitris remoto loco; Verr. V, 80.
magistratum: remove Siculum magistratum! Verr. III, 34.
ministratores: hominem impugnare non desinunt, nisi remotis ministratoribus; Fr. B. VII, 19.
mulierem: sin ista muliere remota nec crimen ullum nec opes ... illis relinquuntur; Cael. 32.
multitudinem: ille multitudine sociorum remota decumanos convocat; Verr. II, 173.
oculos: fuisse iudicem ... neminem quin removeret oculos; Balb. 11.
operas: si operas conductorum removeris; Sest. 106.
partem: quae (pars) procul ab iudicio remota est; Cluent. 2.
pestem: ne a re publica rei publicae pestis removeretur restiterunt; har. resp. 50.
poenam: qui mortis poenam removet; Catil. IV, 7.
rationem: quid .. potest dicere, cur ista editio non summan habeat acerbitatem, remota ratione illa, quam in decernendo secuti sumus? Planc. 39.
religionem: ſ. fidem.
senem: removebo illum senem durum ac paene agrestem; Cael. 36.
supplicia: quod videlicet intellegebant eis (suppliciis) remotis non esse mortem ipsam pertimescendam; Catil. IV, 8.
suspicionem: qui illam suspicionem ... ab sese removere cuperet; Verr. III, 136.
tabulas: quas (tabulas) removere honeste nullo modo potuerunt; Verr. II, 186.
testes: potest .. testibus iudex non credere? cupidis et iratis et ab religione remotis non solum potest, sed etiam debet; Font. 21.
verbum: cum ... quidam .. id verbum removendum arbitrarentur; Phil. VIII, 1.
vim: ſ. arma.
virum: negabis, te ... viris primariis ... remotis de re iudicata iudicavisse; Verr. II, 81. ipse, .. remoto atque ablegato viro, non liberius ... secum illam haberet; Verr. V, 82. ſ. aemulum.
vitam: se ... vitam illam tranquillam ... remotam a procellis invidiarum ... sequi maluisse; Cluent. 153. quorum vita remota ab honore populari ... est; dom. 46.

remuneratio, Vergeltung: quae remuneratio benevolentiae praetermissa est? dom. 27.

remuneror, vergelten: beneficium: quibus .. officiis T. Annii beneficia remunerabor? sen. 30. ulciscendae iniuriae facilior ratio est quam beneficii remunerandi; Quir. 22. qui in tantis beneficiis ... remunerandis est tardior; ib. 23.

remus, Ruder: I. respergunt: cum praetoris inertissimi ... oculos praedonum remi respergerent; Verr. V, 100.
satis faciunt: ut mihi nulli neque remi neque venti satis facerent; Phil. I, 9.
II. traho; nullum vacuum tractum esse remum; Verr. V, 135.
III. numerus: quam multos esse (piratas) oporteret ... ex remorum numero coniciebant; Verr. V, 71.
IV. facere: scire .. nemo poterat, quid quaeque navis remis facere posset; Verr. V, 88.
navigare: ut quaeratur, utrum ista classis cursu et remis an sumptu tantum et litteris navigarit; Flacc. 32.

renovo, erneuern, wiederholen, kräftigen, erholen: alqm: ut se rege Armeniorum adiuncto novis opibus ... renovarit; Muren. 33.
alqd: hoc institui atque adeo institutum referri ac renovari moleste ferunt; div. Caec 68. renovabo illud, quod initio dixi; leg. agr. II, 25. quorum de sententia illa eadem renovata atque instaurata celebrantur; har. resp. 21. de lege, de foedere ... renovabo ea, quae dicta sunt; Balb. 17.
animum: eum .. vidi, cum esset summa senectute, non modo non infracto animo, ... sed confirmato atque renovato; Quir. 29.
bellum: quod (bellum) ... renovent agitatae nationes; imp. Pomp. 16. impolitae res ... ad renovandum bellum revirescent; prov. cons. 34. ut haberet Galliam ultimam, aptissimam ad bellum renovandum instruendamque || instruendumque || provinciam; Phil. XIII, 37.
beneficia: honos, dignitas, locus, ordo, beneficia vestra ... ea nunc renovata inlustriora videntur; Quir. 4.

causam: idcirco Camurtii et C. Aesernii est causa renovata? Cael. 71.
colonias: colonias deducere novas, renovare veteres ... ut .. liceat, permittitur; leg. agr. II, 34.
copias: coniuratorum copias veteres et effusam illam ac † superatam Catilinae importunam manum ... insperata commutatione rerum esse renovatam; Sest. 42.
desiderium: squalore et lacrimis ... desiderium mei nominis renovari ... coēgit; sen. 37. qui suo fletu desiderium mei memoriamque renovaret; Quir. 8.
dignitatem: ſ. beneficia.
exemplum: Atheniensium .. renovavi vetus exemplum; Phil. I, 1.
foedus: tum est cum Gaditanis foedus .. renovatum; Balb. 34.
gemitum: quod ... horum luctum et gemitum renovare voluisti; Vatin. 6.
gloriam: quorum gloriam huius virtute renovatam ... speramus; Vatin. 28.
honorem: ſ. beneficia.
hospitium: tu vetus hospitium renovare voluisti; Deiot. 8.
latrocinia: qui facultate oblata ad imperitorum animos incitandos renovaturum te tua *cum* illis funesta latrocinia ob annonae causam putavisti; dom. 10.
locum: ſ. beneficia. — manum: ſ. copias.
memoriam: eiusdem animi ... est ... memoriam prope intermortuam generis sui virtute renovare; Muren. 16. cum ... totiens renovetur memoria per me inventae salutis; Sulla 83. Deciorum .. multo intervallo per hunc praeclarum virum memoria renovata est; Phil. XIII, 27. ſ. desiderium.
militiam: renovabitur prima illa militia; Verr. V, 33.
ordinem: ſ. beneficia.
promissa: promissa nostra ... hodierno die senatus consulto renovanda censeo; Phil. XIV, 29.
quaestum: cum ... omnem quaestum illum domesticum paternumque renovasti; Piso 87.
reliquias: ne instauratas maximi belli reliquias ac renovatas audiamus; prov. cons. 19.
rem: nolo eam rem commemorando renovare; Quinct. 70.
rem publicam: vos me reficere et renovare rem publicam (potestis); Sest. 147.
scelus: cum [...] suum scelus illud pristinum renovavit; Verr. a. pr. 11.
Lücke: ut mihi renovatus ille tuus in to *; Vatin. 3.

renuntiatio, Verkündigung, Anzeige: I. habet: non eundem esse ordinem dignitatis et renuntiationis, propterea quod renuntiatio gradus habet; Muren. 18.
II. cognosco: cognoscite renuntiationem ex litteris publicis; Verr. III, 88.
exspecto: nihil iam est, quod populo supplicetur, nihil quod diribitio, nihil quod [...] renuntiatio [..] exspectetur; Planc. 14.
mando: quorum renuntiatio legibus illorum litteris publicis mandata est; Verr. III, 73.
refero: quae (renuntiatio) erat in publicas litteras relata; Verr. I, 88.
tollo: renuntiationem .. eius ... tolli iusserat; Verr. I, 88.
III. ordo: ſ. I.

renuntio, zurückberichten, Bericht abstatten, melden, verkündigen, aufsagen, aufkündigen: I, 1. unpersönlich: ut nobis renuntiatur; Cluent. 163. renuntiatur: tacet; Phil. II, 82.
2. alqs: illi ad senatum renuntiant; Verr. II, 162. dixit .. se renuntiaturum [senatui]; Phil. VIII, 23.
legatus: legatus Pasidorus renuntiat; Verr. III, 99.
II. acc. c. inf.: „renuntio .. tibi te hodiernis comitiis esse absolutum"; Verr. a. pr. 19. mihi .. renuntiatur ita constitui a tuis patronis ... causam tuam; ib. II, 149. Caesio renuntiat se dedisse; ib. III, 88. interfectum esse M. Aurium renuntiant; Cluent. 24. hoc persaepe dixisti tibi sic renuntiari, me habere in animo; ib. 143. dicitur renuntiasse, nulla se pecunia fundum cuiusdam emere potuisse; leg. agr. II, 82. cum .. legati renuntiarunt, quod certe renuntiabunt, non in vestra potestate ... esse Antonium; Phil. VI, 16. cum illi (legati) ... renuntiavissent .. senatui non modo illum de Gallia non discessisse || decessisse ||; ib. VIII, 21.
III. alqm: ut ... Theomnastus familiaris suus in tribus illis renuntiaretur; Verr. II, 127. iubet extra sortem Theomnastum renuntiari; ib. QUOD ESSENT RENUNTIATI; ib. quot renuntiati erunt; ib. „quot ... sunt renuntiati"? ib. volet eos renuntiare; leg. agr. II, 20. *idem* quos volet atque in eis se ipsum renuntiabit; leg. agr. II, 22. ut nemo umquam prior eam (centuriam praerogativam) tulerit quin renuntiatus sit aut eis ipsis comitiis consularibus aut certe in illum annum; Planc. 49.
alqd: nemo id tibi renuntiabat; Verr. III, 132. quod cum isti renuntiaretur de basi ac litteris; ib. IV, 79. quod isti simul ac renuntiatum est; ib. V, 141. quisnam hoc tibi renuntiavit? Cluent. 143. tibi istud lex ipsa renuntiavit; ib. Nicostratus quidam ... multa dicitur domino renuntiare solitus esse; ib. 175. ratum sit, quod finitor uni illi, a quo missus erit, renuntiaverit; leg. agr. II, 34. ſ. II. Phil. VI, 16.
acta: Agyrinenses magistratus ... acta et imperia tua domum ad senatum suum renuntiaverunt; Verr. III, 73.
classem: prima classis vocatur, renuntiatur; Phil. II, 82.
condicionem: renuntiata est tota condicio; Verr. a. pr. 16.
xviros: quis x viros quos voluit renuntiavit? leg. agr. II, 22.
decisionem: renuntiat Habonius illam decisionem tutoribus; Verr. I, 141.
familiarem: ſ. alqm; Verr. II, 127.
hospitium: iste ... hospitium ei renuntiat; Verr. II, 89.
imperia: ſ. acta.
legationem: si ille vir legationem renuntiare potuisset; Phil. IX, 1.
rem: qui ... Milesiis .. rem gestam renuntiarat; Verr. I, 88.
tabellas: diribitae *tabellae*, renuntiatae || [renuntiatae] ||; Planc. 49.
IV. mit doppeltem Accuſativ: eo modo sacerdos Climachias renuntiatus est; Verr. II, 129. ut praetor renuntiarere; ib. IV, 45. cum esses praetor renuntiatus; ... cum esses renuntiatus; ib. V, 38. cum ... ter praetor primus centuriis cunctis renuntiatus sum; imp. Pomp. 2. quem principem renuntiavit? Rullum; leg. agr. II, 22. quo (die) auspicato comitiis centuriatis L. Murenam consulem renuntiavi; Muren. 1. in praeturae petitione prior renuntiatus est Servius; ib. 35. quo (die) consul omnibus centuriis P. Sulla renuntiatus est; Sulla 91. postea quam intellexit posse se interversa aedilitate a L. Pisone consule praetorem renuntiari; dom. 112. tu consul es renuntiatus; Piso 3. iussus es renuntiari consul; Phil. II, 79.

renuo, ablehnen, widersprechen: I. alqs: dixerunt hic modo nobiscum ad haec subsellia, quibus superciliis renuentes huic decem milium crimini! Rab. Post. 36.

II. convivium: qui nullum convivium renuerit; Cael. 27.

repagula, Riegel, Schranken: convello: convolsis repagulis ... demoliri signum ... conantur; Verr. IV, 94.

perfringo: ut ... omnia repagula pudoris officiique perfringeres; Verr. V, 39.

reparo, wiederherstellen: quod alio praetore eodem ex agro reparare posset; Verr. III, 199.

repello, zurücktreiben, zurückstoßen, vertreiben, abhalten, zurückhalten, zurückweisen: I. alqs: cum te obstitisse et reppulisse dicis; Caecin. 48.

II. alqm: verbo uno repellar; Verr. IV, 8. qui ... male mulcati clavis ac fustibus repelluntur; ib. 94. qui ingredientem reppulerit; Caecin. 39. si ... ita venientem reppuleris; ib. 76. cum te a consultatu reppuli; Catil. I, 27. eos cum a pernicie rei publicae reppuleris; ib. IV, 22. DETERIORES, REPULSOS, ... hos appellant; har. resp. 53. NE DETERIORIBUS REPULSISQUE HONOS AUGEATUR; ib. 56. REPULSOS videamus; ib. qui sunt .. REPULSI? ib. repulsi sunt ei, quos ad omnia progredientis ... non solum alieni, sed etiam sui, vicini ... reppulerunt; ib. ut eos, qui insectantur, repellamus; Cael. 32. qui ... non modo non repellendi sunt, verum etiam expetendi; ib. 38. ipsae (leges) .. te a cognitione sua iudicio publico reppulerunt, Balb. 32. P. Clodium ... hoc ferro et hac dextera a cervicibus vestris reppuli; Milo 77. nisi eum hic ipse Iuppiter ab hoc templo atque moenibus reppulisset; Phil. XIV, 8. vos redire molientem reppulistis; ib. 33.

adfinem: tu meum generum, propinquum tuum, tu adfinem tuam, filiam meam, superbissimis et crudelissimis verbis a genibus tuis reppulisti; sen. 17.

amicos: amici illi tui ... ita repellebantur; dom. 49.

bellum: bellum Gallicum ... C. Caesare imperatore gestum est, antea tantum modo repulsum; prov. cons. 32.

conatum: veterani ... conatum Antonii reppulerunt; Phil. X, 21.

famam: ut ... mansuetudine et misericordia nostra falsam a nobis crudelitatis famam repellamus; Sulla 93.

filiam: f. adfinem.

fratrem: neque repelli fratrem volebat; Scaur. 34.

furorem: quo magis est istius furor ab auribus vestris repellendus; dom. 109.

generum: f. adfinem.

homines: cum ... homines inermes ... terrore periculoque mortis reppulerit; Caecin. 33. homines audacis ab eius templi aditu atque ascensu reppulisti; dom. 54.

impetum: M. Manlius cum ab accensu Capitolii Gallorum impetum reppulisset; dom. 101. cum omnis Mithridaticos impetus totumque Pontum armatum ... repulsum sustinerent; prov. cons. 6. tu illos impetus perditorum hominum et ex maxima parte servorum, quos nos vi manuque reppulimus, in nostras domos immisisti; Phil. II, 91.

insidias: quas (insidias) ... amicorum studio ... reppulerim; Verr. a. pr. 3.

malum: servitus (est) postremum malorum omnium, non modo bello, sed morte etiam repellendum; Phil. II, 113.

periculum: quod pericula facile ... innocentia tecti repellemus; imp. Pomp. 70. ab illo belli pericula repelluntur; Muren. 30. dum modo repellat periculum servitutis; Phil. XII, 9.

Pontum: f. impetum; prov. cons. 6.

propinquum: f. adfinem.

veritatem: veritas ... ex hoc loco repulsa vi et gratia locum, ubi consistat, reperire non poterit; Quinct. 5.

vim: consuetudinem illius perpetuam in vi inferenda, huius tantum in repellenda; Milo 52.

repente, plötzlich, unvermuthet: accedo: hic tum repente Pacilius quidam ... accedit; Verr. II, 94.

adfero: cum repente ... adfertur ei de quarta (legione) nuntius; Phil. XIII, 19.

adgredior: tum repente Anconitanum quendam, L. Clodium ... adgreditur; Cluent. 40.

advolo: in agros suburbanos repente advolabit; Muren. 85.

aspicio: repente aspicimus lituras [eius modi] quasi quaedam volnera tabularum recentia; Verr. II, 187.

cito: profecto homo dives repente a Verre non sine causa citatur; Verr. V, 16.

comprehendo: ut ... dein repente ... prosilirent hominemque comprehenderent; Cael. 62.

concido: quo illo nuntio audito ... repente concidit; Phil. V, 23.

concurro: repente Agrigentini concurrunt; Verr. IV, 95.

confiteor: repente praeter opinionem omnium confessus est; Catil. III, 11.

conflo: ille cum exercitum nullum habuisset, repente conflavit; Phil. IV, 15.

consequor: tanta repente vilitas annonae ... consecuta est; imp. Pomp. 44.

consisto: vaecors repente sine suo voltu ... constitit; har. resp. 2.

conticesco: debilitatus atque abiectus conscientia repente conticuit; Catil. III, 10. si ludius constitit aut tibicen repente conticuit; har. resp. 23.

conveho: repente lintribus in eam insulam materiem ... convexit; Milo 74.

converto: ut .. verear ne se idem Appius repente convertat; Cael. 35. f. muto; Sulla 69.

deduco: repente tantam rem ementiare et in eum locum te deducas; Sulla 44.

defendo: repente Oppianicus eos omnis liberos esse ... coepit defendere; Cluent. 43.

desero: repente relinquas, deseras, ad adversarios transeas? Verr. I, 40.

dico: repente coepit dicere; Verr. II, 64.

diffugio: metu perterriti repente diffugimus; Phil. II, 108.

dimitto: ut repente consilium in medio testimonio dimitteret; Verr. V, 163.

dives: exsultabat gaudio persona de mimo, modo egens, repente dives; Phil. II, 65.

effundo: deinde effundas repente, ut ante consessum meorum iudicum, videam quam potuerim qui essent futuri suspicari; Planc. 40.

ementior: f. deduco.

emitto: nisi vero existimatis hominem pecuniosissimum ... sine eadem causa repente e carcere emissum; Verr. V, 24.

erumpo: ex magnis et diuturnis ... rei publicae morbis ista repente vis erupit; Sulla 76.

evolo: tum repente evolasse istos praeclaros testis sine nomine; Cael. 63.

exardesco: ex multis ab adulescentia conlectis

perditorum hominum vitiis repente ista tanta importunitas inauditi sceleris exarsit; Sulla 75.
excido: excidebat repente oratio; Quinct. 39.
exorior: repente est exorta mulieris importunae nefaria libido; Cluent. 11.
exsilio: repente in M. Annii ... testimonio ... exsiluit; Verr. V, 73.
exsisto: qua (spelunca) Ditem patrem ferunt repente cum curru exstitisse; IV, 107. lacum .. in eo loco repente exstitisse; ib. repente exsistet ipse nuntius suae calamitatis; Muren. 89. ipse exsisterem repente Catilina? Phil. XIV, 14.
facio: [repente] e vestigio ex homine tamquam aliquo Circaeo poculo factus est Verres; div. Caec. 57. Sullanus repente factus est; Verr. I. 37. is repente ... gratis praetor factus est; ib. 101. qui ... repente L. Laetilii adventu istius ... cognatus factus est; ib. II, 138. fit hic interpres ... repente decumanus; ib. III, 84. ad hoc templum ... repente ... fit concursus; ib. IV, 94. quod illud repente erat factum; Cluent. 74. P. Clodius ... a stupro est factus repente popularis; har. resp. 44. viderunt .. ex mendicis fieri repente divites; Phil. VIII, 9. cur tam repente pacis est facta mentio? ib. XII, 3. pater conscriptus repente factus est; ib. XIII, 28.
immitto: videmus universi repente examina tanta servorum immissa in populum Romanum saeptum atque inclusum; har. resp. 25.
infero: repente .. te ... tumidis cervicibus intulisti; Vatin. 4.
inlucesco: cum populo Romano vox et auctoritas consulis repente in tantis tenebris inluxerit; leg. agr. I. 24.
inrumpo: vis .. innumerabilis ... repente *e* fornicibus ostiisque omnibus in scenam ... immissa inrupit; har. resp. 22.
inruo: si ... tu repente inruisses et clamare coepisses; Ligar. 14.
iubeo: cum repente iubetur dicere; Verr. II, 72. cum || tum | repente iste testis citari iubet; ib. 75. repente hominem de provincia iubet ante mortem decedere; ib. IV, 66. quaeram cur hunc eundem Apollonium Verres idem repente ... de carcere remitti iusserit; ib. V, 22. cum repente hominem proripi ... iubet; ib. 161.
moveo: quae meum animum repente moverunt; Muren. 55.
muto: non sine causa illius consilium tam repente esse mutatum; Verr. I, 23. neque .. potest quisquam nostrum subito fingi neque cuiusquam repente vita mutari aut natura converti; Sulla 69. consilio repente mutato iter a Vibone Brundisium terra petere contendi; Planc. 96.
nascor: cum illud edictum repente uberrimum ... nascitur; Verr. III, 36. Kalendis ei denique Martiis nascetur repente provincia; prov. cons. 37.
nuntio: ecce .. repente ... nuntiatur piratarum esse navis in portu Odysseae! Verr. V, 87.
obmutesco: is repente obmutescet? Caecin. 36.
orior: C. Pomptinus ... ortum repente bellum Allobrogum ... fregit; prov. cons. 32.
pertimesco: repente testimoniis Fufiorum nominibusque recitatis homo audacissimus pertimuit; Flacc. 48.
polliceor: ut repente gladiatores ... polliceretur; Fr. B. VIII, 12.
procedo: procedit iste repente e praetorio; Verr. V, 106.
profero: cum repente a te praeclara illa tabula prolata est || prolatas, prolata ||; Phil. II, 73.
proficiscor: P. Clodium ... repente Romam constituisse proficisci; Milo 46.
pronuntio: Cannutio ... placuit repente pronuntiari DIXERUNT; Cluent. 73.
proripio: ignarus ille ... se ex curia repente proripuit; har. resp. 2.
prosilio: f. comprehendo.
recito: repente recitatur ..; Verr. II, 47.
relinquo: f. desero.
repeto: ecce .. repente ... eadem illa vetera consilia pecunia maiore repetuntur; Verr. a pr. 17.
reprimo: me repente ... horum aspectus in ipso cursu orationis repressit; Sest. 144.
retineo: ut ... repente nullum vestigium retineret pristinae dignitatis; Sulla 91.
revoco: ut ... eum repente revocares; Vatin. 26.
solvo: homines ... repente ... soluti sunt; Verr. V, 11.
sum: cum iste repente ex alacri ... sic erat humilis; Verr. a. pr. 17. quorum civis Romanus nemo erat, sed Graeci sacrilegi, iam pridem improbi, repente Cornelii; ib. III, 69.
transeo: f. desero.
venio: repente ad me venit Heraclius; Verr. IV, 137. qui aliquam in urbem ... repente ut dominus venerit; leg. agr. II, 46.
victor: tum praedonum dux Heracleo, repente victor, classem ... inflammari incendique iussit; Verr. V, 91.

repentino, plötzlich: moritur repentino; Quinct. 14.

repentinus, unvermuthet, plötzlich: alqs: repentinus Sulla nobis exoritur; leg. agr. III, 10.
adventus: unam ex decem, non praedonum repentino adventu ... amissam (navem) in litteras publicas rettulerunt; Verr. I, 89. veritus sum ne meus repentinus ad meos necessarios adventus suspicionis aliquid adferret; Phil. I, 7.
amor: unde iste amor tam improvisus ac tam repentinus? leg. agr. II, 60.
casus: cum meum illum casum ... tam repentinum non solum homines, sed tecta urbis ac templa lugerent; Sest. 53.
edictum: exoritur peculiare edictum repentinum; Verr. III, 36.
heres: nondum in Cn. Pompei locum ... repentinus heres || herus || successerat; Phil. II, 62.
impetus: non impetum repentinum (videtis)? Sex. Rosc. 98. neque repentino praedonum impetu ... manum fugitivorum ... venisse; Verr. IV, 94. falsa invidia ... vehementis habeat repentinos impetus; Cluent. 5. cum tu in annonae caritate in consules ... repentinos impetus compararès; dom. 13. Licinium ... illo repentino hominum impetu se in fugam coniecisse; Cael. 63.
inclinatio: magna est .. comitiis consularibus repentina voluntatum inclinatio; Muren. 53.
insimulatio: insimulatio est repentina capitalis ... criminis; Verr. V, 23.
interitus: cum tibi ad pristinas cladis accessio fuisset Aetoliae repentinus interitus; Piso 91.
iudices: vos ... repentini in nos iudices consedistis; Sulla 92.
mors: ad hanc mortem repentinam ... omnia praeterea, quae solent esse iudicia et vestigia veneni, in illius mortuae corpore fuerunt; Cluent. 30. „at repentina morte periit"; ib. 173. ex quibus causis mors eveniat repentina; Scaur. c. 2, § 2.
nuntius: veniunt Syracusas parentes ... hoc repentino calamitatis suae nuntio commoti; Verr. V, 108.
patrocinium: ex pacis patrocinio repentino ... eodem captus errore quo nos; Phil. XII, 6.
pecunia: qui se in insperatis ac repentinis pecuniis sumptuosius ... iactarunt; Catil. II, 20.
periculum: in magnis disquisitionibus repen-

tinisque periculis vitam unius cuiusque esse testem; Sulla 79. huius repentino periculo commoti huic adsident; Planc. 28.

praesidium: a quo insperatum et repentinum rei publicae praesidium legionum, ... firmae copiae comparatae sunt; Phil. X, 24.

rationes: omnia ... rationibus populorum non interpositis neque perturbatis neque repentinis ... ordine relata atque confecta sunt; Verr. III, 175.

res: hanc rem ... tam repentinam nuntiat M. Tullio Philinus; Tull. 22. ut tot res, tantas, tam varias, tam repentinas ... mea sponte dispexerim; Sulla 40.

salus: quam tu salutem rei publicae attulisti! ... quam repentinam! Phil. III, 27.

scelus: quem .. virum si nulla vis repentini sceleris sustulisset; Cael. 60.

sibili: equi ipsi gladiatorum repentinis sibilis extimescebant; Sest. 126.

speculator: quem repentinum speculatorem fuisse dicis; Verr. V, 164.

suspicio: neque .. dubito quin ei tales viri suspicione aliqua perculsi repentina de statu suo declinarint; Cluent. 106.

tempestas: quod est praesentis insaniae quasi tempestatis repentinae; dom. 106.

tempus: cum me non repentinum aliquod meum tempus, sed veteres multo ante suscepti ... labores cum viro fortissimo ... coniunxissent; dom. 29.

vis: ceteri ... repentina vi perculsi ... recreati sunt; Sest. 140.

reperio, auffinden, antreffen, finden, ausfindig machen, erkennen, entdecken, erfinnen: I. **absolut:** sicuti ex multis rebus reperietis; Cluent. 23.

II. **mit Ergänzung:** 1. **Conjunctiv:** quid aliud dicere possit non reperio; Quinct. 63. res tam levis qua ratione infirmem ac diluam reperire non possum; Sex. Rosc. 42. neque quo modo dicam neque quo modo taceam reperire possum; ib. 124. quem ad modum certam pecuniam petere possit non reperio; Qu. Rosc. 13. quod cum faciebat, quem ad modum defensurus esset non reperiebat; div. Caec. 33. reperiemus ... quibus probemus istum in quaestura pecuniam publicam ... avertisse; Verr. I, 11. ut ille ne sine adversario quidem apud iniquum iudicem reperire posset quod diceret; ib. II, 92. nihil possum reperire quam ob rem te in istam amentiam incidisse arbitrer; ib. III, 186. reperiam qui id ... non putent esse suae dignitatis recusare; Catil. IV, 8. quibus e municipiis vix iam qui carnem Latinis petant reperiuntur; Planc. 23. quos .. tu quam ob rem temere prosiluisse dicas ... non reperio; Cael. 64.

2. **nomin. c. infin.:** si reperientur ita parati fuisse; Caecin. 61. cum per eos ipsos dies ... reperiretur pecunias sumpsisse mutuas; Verr. I, 28. Fonteius idem fecisse reperitur; Font. 2.

3. **accus. c. infin.:** huius consilii non participem C. Verrem, sed principem fuisse reperietis; Verr. I, 45. hoc reperies in omnibus statui ius; ib. 109. reperietis .. quae causae benevolentiae Mamertinis erga istum sint, eas ipsas causas [satis] iustas esse damnationis; ib. II, 13. ex ista reperietis hereditate istum ita praedatum; ib. 45. reperiebam hunc [Timarchidem] ad istius flagitiosas libidines ... natum atque aptum fuisse; ib. 134. quem reperiebam magistrum fuisse eo ipso anno; ib. 182. reperietis quinquiens tanto .. amplius istum quam quantum in cellam sumere ei licitum sit, civitatibus imperasse; ib. III, 225. reperietis || scietis || fuisse tum M. Cornutum, L. Cinnam, ... praetorios homines; Font. 43. nulla in lege nostra reperietur, ut apud ceteras civitates, maleficium ullum exsilio esse multatum; Caecin. 100. reperietis eos ... diuturno labore atque aliqua occasione esse factos; leg. agr. II, 3. reperietis partem esse eorum, quibus ad habendum, partem, quibus ad consumendum nihil satis esse videatur; ib. 65. reperietis .. ex hoc toto prodigio atque responso nos de istius scelere ... voce Iovis Optimi Maximi promoneri; har. resp. 10. sic reperietis frequentiores pontifices de mea domo quam umquam de caerimoniis virginum iudicasse; ib. 13. sic ... reperietis ... hanc Palatinam Medeam eamque migrationem || Medeam migrationemque || huic adulescenti causam .. malorum omnium ... fuisse; Cael. 18.

III. **mit einfachem Object:** alqm: aliquem de societate tua reperies; Sex. Rosc. 93. ne quis reperiretur qui [istius institutum] sequi vellet; Verr. I, 111. reperies .. aliquem; ib. II, 81. repertus est nemo quin mori diceret satius esse; ib. 88. neminem reperies qui neget; ib. 152. nunc .. ne post abitum quidem huius importunissimae pestis quisquam reperiretur; ib. III, 125. C. Verres reperietur, qui .. id licere dicat? ib. 211. ut aliquem reperiret, quem illud fecisse insimularet; ib. IV, 100. nemo, nemo ... reperietur, qui ... dedisse ... dicat; Font. 3. neminem reperietis, nisi forte eius modi hominem; Cluent. 185. vix ut quini et ei ex aliena tribu, qui suffragium ferant reperiantur; Sest. 109. cum pro sua patria pauci post genus hominum natum reperti sint, qui nullis praemiis propositis vitam suam hostium telis obiecerint; Balb. 26. huic || cui || videlicet *aliqui* perblandus reperiendus fuit, qui hominem ... exoraret; Rab. Post. 21. quam multi .. essent de victoribus qui te crudelem esse vellent, cum etiam de victis reperiantur; Ligar. 15.

alqd: unum illud ex hominibus certis ... reperiebam; Verr. a. pr. 22. hoc novum reperietis; ib. I, 60. hoc peraeque in omni agro decumano reperietis; ib. III, 121. ut haec omnia reperire ... solitus sit; ib. IV, 30. estne aliquid ultra quo crudelitas progredi possit? reperietur; ib. V, 119. ad dicendum .. in altera (re) videar mihi aliquid reperire posse; Caecin. 64. nihil, nihil .. aliud, iudices, reperietis; Cluent. 62. si ea, quae erant ad me delata, reperta non essent; Catil. III, 7. cum ea non reperiantur, quae voluptatis nomen habent, quamquam vitiosa||quaeque vitiosa||sunt, in quo ipsam luxuriam reperire non potes, in eo te umbram luxuriae reperturum putas? Muren. 13. nihil praeter speciem, nihil praeter terrorem ac minas reperietis; Flacc. 19. nihil tum nisi quod erat notum omnibus in C. Caesaris commentariis reperiebatur; Phil. I, 2. ecquid reperies ex tam longa oratione mea, cui te respondere posse confidas? ib. II, 111. s. II, 1. Verr. III, 186.

acervos: quas vos in his libidines, quae flagitia, quas turpitudines, quantas audacias, quam incredibilis furores, quas notas facinorum, quae indicia parricidiorum, quantas acervos scelerum reperietis! Sulla 76.

aes: in M. Caelio ... nulla luxuries reperietur, nulli sumptus, nullum aes alienum, nulla conviviorum ac lustrorum libido; Cael. 44.

aratorem: reperietur aliqui fortis et experiens arator; Verr. III, 28. unum mihi reperi non populum, sed aratorem; Verr. III, 180.

arborem: ut non omnem frugem neque arborem in omni agro reperire possis; Sex. Rosc. 75.

argumentum: quo certius argumentum odii reperiri nullo modo potest; Sex. Rosc. 52. nullum argumentum in re, nulla suspicio in causa, nullus exitus criminis reperietur; Cael. 66.

audacias: s. acervos.

calumniatorem: ut ipse praetor cum quaereret

calumniatorem, paulo tamen consideratiorem reperire non posset; Verr. II, 22.
causam: si aut causa criminis aut facti suspicio aut ... minima res reperietur; Sex. Rosc. 8. causam tu nullam reperiebas in Sex. Roscio: at ego in T. Roscio reperio; ib. 84. qui hospitis relinquendi causam reperire non posset; Verr. I, 64. putabat ... causam calumniae se reperturum; Verr. II, 21. quem putat existimaturum duas causas in orbe terrarum repertas? leg. agr. I, 11. non causa, non locus, non facultas, non conscius, non perficiendi ... maleficii spes, non ratio ulla, non vestigium maximi facinoris reperietur; Cael. 53. nullam tam pravae sententiae causam reperietis; Phil. XIV, 3.
civem: apud Segestanos repertum esse .. scitote neminem neque civem neque peregrinum; ib. IV, 77.
conlegia: conlegia ... tribunorum plebis tota reperientur hoc iure firmato, quae coëant de hominum locupletissimorum bonis; dom. 47.
conscium: f. causam; Cael. 53.
constituta: reperietis .. haec in uno homine pecunioso tot constituta; Verr. V, 23.
contiones: quas (contiones) neque nosset neque reperire posset; Vatin. 3.
dedecus: nullum profecto dedecus reperire posset; har. resp. 57.
defensionem: ut ne defensionem quidem maleficiorum suorum sine aliis maleficiis reperire possit; Verr. I, 158.
defensorem: ille miser defensorem reperire neminem || neminem reperire || poterat; Verr. I, 73.
diverticulum: aliud fraudis et insidiarum eodem vestigio diverticulum repperit; Qu. Rosc. 51.
emptorem: fortasse emptorem ei loco reperire non potuit; leg. agr. II, 51. qui vendere cupiant, emptorem non reperiant; ib. 68.
equites: reperti sunt duo equites Romani qui te ista cura liberarent; Catil. I, 9.
exitum: nullus exitus reperiebatur; Verr. II, 59. quod in hoc uno denique falsae infamiae finis aliqui atque exitus reperiatur; Cluent. 7. iam nullum fortunis communibus exitum reperietis; dom. 123. f. argumentum.
facinus: nullum .. facinus quod maiore supplicio dignum sit reperiri neque proferri potest; Verr. V, 154.
flagitia: f. acervos.
fontem: si fontem maledicti reperietis; Planc. 57.
fruges: fruges in ea terra primum repertas esse arbitrantur; Verr. IV, 106. f. arborem.
furem: ne in praedae quidem societate mancipem aut praedem [socium] extra tuorum gladiatorum numerum aut denique suffragii latorem in ista tua proscriptione quemquam nisi furem ac sicarium reperire potuisti; dom. 48.
furores: f. acervos.
genus: quod ego maxime genus ex sociorum litteris reperire cupiebam; Verr. II, 183. reperio genus huius modi .. praedae; ib. III, 171. quod genus imperii aut quae provincia, quae ratio aut flandae aut conflandae pecuniae non reperiebatur? Sest. 66. haec genera virtutum non solum in moribus nostris, sed vix iam in libris reperiuntur; Cael. 40.
homines: quia perraro grati homines reperiantur; Planc. 4.
incunabula: quod horum in eis locis vestigia ac prope incunabula reperiuntur deorum; Verr. IV, 107.
iudicem: si ex provincia Sicilia tota statuas idoneum iudicem aut recuperatorem nullum posse reperiri; Verr. III, 138. non .. reperies quemquam iudicem aut recuperatorem; Caecin. 61.
iudicium: neque tamen ullum iudicium reperietur; Verr. III, 29. *cum* omnia iudicia ... poeniendorum maleficiorum causa reperta sint || sunt ||; Caecin. 6. f. acervos. aes.
latorem: f. furem.
libellos: ex his parvis libellis apud unum magistrum societatis repertis vos .. coniectura, adsequi posse; Verr. II, 184.
liberum: cum neque servus quisquam reperiretur neque liber ad quem ea suspicio pertineret; Sex. Rosc. 64.
litteras: cum litterae posteritatis causa repertae sint; Sulla 45.
locum: veritas ... ex hoc loco repulsa vi et gratia locum, ubi consistat, reperire non poterit; Quinct. 5. f. causam; Cael. 53.
luxuriam: f. alqd; Muren. 13. aes.
maerorem: repperit novum maerorem; Sulla 91.
magistratum: quia magistratus aliqui reperiebatur apud quem Alfeni causa consisteret; Quinct. 71.
maleficium: in eius modi vita ... hoc .. maleficium ... reperietis; Sex. Rosc. 117.
mancipem: f. furem.
medicinam: profecto nulla umquam medicina his tot incommodis reperietur; div. Caec. 70.
notas: f. acervos.
nummos: in taberna eius nummi ... reperiuntur; Cluent. 180.
peregrinum: f. civem.
pontificem: quem reperiet || repperit reppererit || pontificem? dom. 120.
populum: f. aratorem. — praedem: f. furem. — provinciam: f. genus; Sest. 66.
rationem: quamquam illa fuit ad calumniam singulari consilio reperta ratio; Verr. III, 38. reperta est eadem istius hominis avarissimi ratio in praesidiis quae in classibus; ib. V, 87. f. causam; Cael. 53. genus; Sest. 66.
recuperatorem: f. iudicem.
rem: f. causam; Sex. Rosc. 8.
reos: ut mihi causam praeripere conemini potius quam aliquos ad columnam Maeniam vestri ordinis reos reperiatis; div. Caec. 50.
salutem: neque .. salus ulla rei publicae maior ... reperiri potest; Verr. I, 4.
senes: horum ingenio senes ad coëmptiones faciendas interimendorum sacrorum causa reperti sunt; Muren. 27.
servum: f. alqm; Sex. Rosc. 64.
sicarium: f. furem.
signa: in litore signa [illa] Apollinis reperiuntur; Verr. I, 46. cur in pari causa non paria signa criminis reperiuntur? Sulla 52.
significationem: nullius in tabulis ulla huius furti significatio, nullum in eis nominibus intertrimenti ... vestigium reperietur; Font. 3.
socium: f. furem. — spem: f. causam; Cael. 53. — sumptus: f. aes.
suspicionem: in his rebus si suspicio reperta erit; Sex. Rosc. 76. f. causam; ib. 8. f. argumentum.
turpitudines: f. acervos.
verba: verba reperta sunt; Caecin. 53.
vestigium: f. causam; Cael. 53. incunabula. significationem.
viam: mihimet ... via reperiunda est; Verr. III, 110.
vim: neque ulla .. tanta vis reperietur; Catil. IV, 22.
umbram: f. alqd; Muren. 13.
IV. **mit doppeltem Accusativ: 1. Substantiva:** qui in foro populi Romani pirata nefarius reperiatur; Verr. I, 154. urbis copiosissimae ... iudex, arbiter dominus, rex denique opulentissimi regni reperietur || reperitur || leg. agr. II, 43.

2. **Adjectiva und Participia:** cum ... non ius par, non agendi potestas eadem, non magistratus aequus reperiri potuerit; Quinct. 10. in ista postulatione ... improbissimus reperiebare; ib. 56. quod supplicium satis acre reperietur in eum? Sex. Rosc. 37. aperto ostio dormientis eos repertos esse; ib. 65. nos ... paratiores reperiet; ib. 82. in eius modi re quisquam tam impudens reperietur? div. Caec. 20. ne qua ex parte coniunctus cum eo reperiare; ib. 35. nullam neque iustiorem neque graviorem causam necessitudinis posse reperiri quam coniunctionem sortis, quam provinciae, quam officii ... societatem; ib. 61. reperio .. haec ab istis consilia inita et constituta; Verr. a. pr. 26. ut in hoc iudicio nemo improbus ... reperiatur; ib. 50. hora nulla vacua a furto ... reperietur; ib. I, 34. omnia aperta, omnia perspicua reperientur; ib. 141. hanc solam (dicam) tu illo conventu reperiere sortitus; Verr. II, 44. ita || itaque || fecit ut exitus principio simillimus repereretur; ib. 99. nullam (civitatem) .. reperietis aut officiis fideliorem aut copiis locupletiorem; ib. III, 170. non reperietis hominem timide ... haec improbissima lucra ligurientem; ib. 177. non modo oppidum nullum, sed ne domus quidem ulla paulo locupletior expers huius iniuriae reperietur; ib. IV, 48. di ablati, fana vexata, nudatae urbes reperiuntur; ib. 104. Cluentii nummus nullus iudici datus ullo vestigio reperietur; Cluent. 102. ne omnium turpissimi reperirentur; ib. 160. nihil tam populare quam pacem, quam concordiam, quam otium reperiemus; leg. agr. I, 23. non nulli aliquando digni maiorum loco reperiuntur; ib. II, 1. ego a primo capite legis usque ad extremum reperio .. nihil aliud cogitatum, nihil aliud susceptum, nihil aliud actum; ib. 15. hoc perscriptum in monumentis veteribus reperietis; ib. 88. quae ... pervolgata || promulgata || atque in manibus iactata et excussa inanissima prudentiae reperta sunt; Muren. 26. haec omnia ... reperiantur pravissima; ib. 77. nihil religione testatum, nihil veritate fundatum, nihil dolore expressum contraque omnia corrupta libidine, iracundia ... reperientur; Flacc. 26. ut vestrae quoque mentes, vestra iudicia, vestrae sententiae optimo cuique infestissimae ... reperiantur; ib. 94. in ... reficienda salute communi omnia reperientur P. Sestii facta, dicta, consilia versata; Sest. 15. num quem putes illius tui certissimi gladiatoris similem tribunum plebis posse reperiri || esse reperirique, esse reperiri, reperiri ||, qui se interponat quo minus reus mea lege fias? Vatin. 37. id ipsum falsum reperiatur; Planc. 31. vix decimam partem reperies || reperis, repperis || gloria dignam; ib. 60. aliam quidem causam mortis voluntariae nullam profecto iustam reperietis; Scaur. 5. ut, quem ad modum cetera, quae dicta sunt a te, sic hoc verissimum reperiatur; Ligar. 33. quae .. multo plura illo mortuo reperta sunt (promissa); Phil. I, 17. quis .. aut accusator tam amens reperietur ... aut iudex? ib. 22. quae tam ingratae litterae reperientur? ib. II, 33. ab huius .. scelere omnium malorum principium natum reperietis; ib. 50. quo neminem reperire potest sui similiorem; ib. III. 31. neminem aequiorem reperiet quam me; ib. V, 3. si cuiquam iustus honos habitus est in morte legato, in nullo iustior [quam in Ser. Sulpicio] reperietur; ib. IX, 2. in unius hominis perditi iudicio plures similes reperti sunt; Fr. B. XIII, VIII.

repeto, wieder aufsuchen, erstreben, zurückholen, zurückrufen, wieder aufnehmen, anfangen, wiederholen, zurückfordern, auf Ersatz klagen I. **absolut:** 1. consumo in: cum duabus in rebus legatorum una opera consumitur, in laudando atque in || atque || repetendo; Verr. II, 13.

2. alqs: voluit Romae repetere Archagathus; Verr. IV, 53. repetam paulo altius; Cluent. 66. inde usque repetens hunc video mihi principem ... exstitisse; Arch. 1. Homerum Colophonii civem esse dicunt suum, ... Salaminii repetunt; ib. 19. illis .. repetentibus responderem, legem populum Romanum iussisse de civitate tribuenda; Balb. 38. quid essent lege Papia de M. Cassio Mamertinis repetentibus iudicaturi; ib. 52.

arator: utrum est aequius decumanum petere an aratorem repetere? Verr. III, 27. qui (arator), cum tantum dederit decumano, quantum ille deberi dixerit, iudicio repetat; ib. 28. at arator repetere poterat; ib. 70.

II. **mit Ergänzung:** ut: f. III, alqd; Cluent. 202.

III. **mit Object:** alqm: sese ipsum abs te rerepetit, nihil amplius; Verr. V, 128. quod me non ut crudelem tyrannum, sed ut mitissimum parentem, omnium civium studiis desideratum, repetitum .. vident; dom. 94. res .. publica ... ab istius inflammato atque inito furore iam tum se meque repetebat; ib. 141. qui maxime me repetistis atque revocastis; ib. 144. repetitur ad poenam qui indicia communis exitii cepit; Flacc. 5 (Z. 3). vgl. I, 2. alqs; Arch. 19.

alqd: quid ego vetera repetam? Verr. III, 182. a quo ... di immortales sua repetunt in eo iudicio; ib. IV, 71. an negare non potestis, quod repetistis? Cluent. 65. recte hoc repetitur a vobis, ut virum optimum ... calamitatibus liberetis; ib. 202. nunc ... quae erepta sunt, non repetit; Sulla 89. ut non ita multum mihi gloriae sit ex quaesturae laude repetendum; Planc. 64. f. alqm; Verr. V, 128.

aras: repetebant praeterea deos patrios, aras, focos, larem suum familiarem; Phil. II, 75.

argentum: se abs te argentum esse repetiturum; Verr. IV, 43. non aurum, non argentum, non vestem, non mancipia repetunt, non ornamenta; ib. V, 126.

aurum: f. argentum; Verr. V, 126.

bona: te ... bona tua repetere ac persequi lite atque iudicio; Verr. III, 32. cur te fraterna vitia potius quam bona paterna ... et usque a nobis cum in viris tum etiam in feminis repetita moverunt? Cael. 34.

consilia: ecce .. repente ... eadem illa vetera consilia pecunia maiore repetuntur; Verr. a. pr. 17.

consuetudinem: neque .. magis animos hominum nocentium res umquam ulla commovit quam haec maiorum consuetudo longo intervallo repetita ac relata; div. Caec. 67.

consulatum: ereptum (consulatum) repetere vos clamitabatis; Sulla 49.

deos: quia religioni suae in dis ... patriis repetendis ... proximus fuit; Verr. IV, 18. f. aras.

dignitatem: repetat eam, quam ego patri suo quondam ... spoponderim, dignitatem; Flacc. 106.

focos: f. aras.

fructum: eorum rerum omnium vel in primis hic A. Licinius fructum a me repetere prope suo iure debet; Arch. 1.

ius: ecquid auctoritatis apud vos in suo iure repetundo socii populi Romani ... habere debeant; div. Caec. 17.

larem: f. aras.

libertatem: ut ne mors quidem sit in repetenda libertate fugienda; Phil. X, 20.

mancipia: f. argentum.

memoriam: de quo si paulo altius ... repetere memoriam religionis videbor; Verr. IV, 105. repete illius temporis memoriam; Deiot. 20.
merces: qui abs te navem suam mercesque repetat; Verr. V, 154.
monumentum: repeto abs te .. monumentum P. Africani; Verr. IV, 82.
navem: f. merces.
orationem: vereor ne quis forte vestrum miretur, quid haec mea oratio tam longa aut tam alte repetita velit; Sest. 31.
ornamenta: f. argentum.
parentem: f. alqm; dom. 94.
patriam: Cn. Pompei liberi tum primum patriam repetebant; Phil. II, 75.
pecuniam: repetiturum (pecuniam) esse neminem; Cluent. 69. f. **pecunia,** II, 1. repeto (39 St.) B. III, S. 577, a. — poenam: f. **poena,** II. 1. repeto (6 St.) B. III, S. 636, b.
possessionem: cum videatis nihil aliud actum nisi possessionem per interdictum esse repetitam; Caecin. 9.
praedia: repete a Deciano, non pecuniam, non praedia, socrum denique sibi habeat; Flacc. 73.
promissa: quid mea promissa repetis? Planc. 101.
rem: quo .. nunc non ita confugiunt, ut antea in suis repetundis rebus solebant; Verr. V, 126. quod si in eis rebus repetendis ... is periculum iudicii praestare debet; Muren. 3. „ferro rem repetunt"; Muren. 30. ut ... rex amicus ... nullis rebus repetitis cum bonis omnibus publicaretur; Sest. 57.
rem publicam: fuistisne aliquando rem publicam a funesto latrone repetituri? Sest. 81.
sacra: sacra se maiorum suorum repetere abs te dicit; Verr. IV, 17.
sestertios: abs te sestertium miliens ex lege repeto; div. Caec. 19.
severitatem: repetenda vetus illa severitas; Phil. VII, 14.
tyrannum: f. alqm; dom. 94.
vestem: f. argentum.
uxorem: Ceii cuiusdam Samnitis uxorem post bellum ab hoc esse repetitam; Cluent. 162.

repleo, anfüllen, ergänzen: alqd: qui consumpta replere ... vellent; Muren. 50.
domum: ut exhaustas domos replere possent; prov. cons. 4. videras .. grandis iam puer bello Italico repleri quaestu vestram domum; Piso 87.

replico, aufrollen, entfalten: I. alqs: replicate; ipsa sunt; Fr. B. VI, 52.
II. memoriam: ne replices annalium memoriam; Sulla 27.

repono, wieder hinstellen, aufstellen, einsetzen, zurückstellen, einreihen, zählen: alqm: ut in illo antiquissimorum ... hominum ... numero reponantur; Verr. III, 210. in eo me loco, in quo vestris beneficiis fueram, isdem centuriis, quibus conlocaretis, reposuistis; Quir. 17. quos equidem in deorum immortalium coetu ac numero repono; Sest. 143.
causam: in vestra mansuetudine atque humanitate causam totam repono; Sulla 92.
columas: omnes illae columnae ... eisdem lapidibus repositae sunt; Verr. I, 145. utrum existimatis minus operis esse unam columnam efficere ab integro novam nullo lapide redivivo an quattuor illas reponere? ib. 147.
dentis: qui eos dentis reponerent; Verr. IV, 103.
Dianam: (Diana) in suis antiquis sedibus ... reponitur; Verr. IV, 74.
diem: praeclarum diem illis reposuisti; Verr. II, 52.
insigne: insigne regium, quod ille de suo capite abiecerat, reposuit; Sest. 58.
lapidem: cum suo quemque loco lapidem reponeret; Verr. I, 146.
sacra: quae (signa) ... sacra quaedam more Atheniensium virginum reposita in capitibus sustinebant; Verr. IV, 5.
salutem: qui in salute rei publicae salutem suam repositam esse arbitrabantur; Rabir. 20.
signum: signa ... iussu Dolabellae reponuntur; Verr. I, 46. signum pulcherrimum Karthagine captum reponatur; ib. IV, 82.
spem: senatum populumque Romanum ... magnam spem in eius virtute ... reponere otii; Phil. V, 41.
statuas: statuae ... reponuntur; Verr. II, 162. si Metellus statuas Centurpinos reponere non coëgisset; ib. 163. si statuas Metellus non reposuisset; ib. 164.

reporto, zurückbringen: I. diligens ad: ipse diligens fuit ad reportandum; Verr. IV, 6.
II. alqm: P. Lentuli beneficio ... non reducti sumus in patriam, ... sed equis insignibus et curru aurato reportati; sen. 28. illa (res publica), simul atque revocata est, me secum pariter reportavit; ib. 34. cum me ... Italia cuncta paene suis umeris reportarit; ib. 39.
candelabrum: statuerunt id (candelabrum) secum in Syriam reportare, Verr. IV, 64.
deos: imperator populi Romani ... deos patrios reportabat Segestanis; Verr. IV, 77.
Dianam: (haec ipsa Diana) reportatur Segestam; Verr. IV, 74.
insignia: ut ab illo insignia victoriae, non victoriam reportarent; imp. Pomp. 8.
manubias: si est aequum praedam ac manubias suas imperatores ... ad xviros tamquam ad dominos reportare; leg. agr. II, 61.
pecuniam: non ex litibus aestimatis tuis pecuniam domum, sed ex tua calamitate cineri atque ossibus filii sui solacium volt aliquod reportare; Verr. V, 128.
praedam: f. manubias. — solacium: f. pecuniam. — victoriam: f. insignia.

reposco, zurückfordern, fordern: I. numerum: res publica ... hunc tot patrum familias numerum desiderat et reposcit; Verr. III, 120.
rationem: qui ab altero rationem vitae reposcunt; Verr. III, 1.
II. mit doppeltem Accusativ: deos penatis te patrios reposcit; Verr. IV, 17. ut ... eum simulacrum Cereris et Victoriae reposcerent; ib. 113. quorum alter me Catilinam, amatorem suum, ... alter Cethegum consobrinum reposcebat; sen. 10.

repraesento, darstellen, bilden: libertatem: si repraesentari morte mea libertas civitatis potest; Phil. II, 18.
memoriam: quod ipsum templum repraesentabat memoriam consulatus mei; Sest. 26.

reprehendo, fassen, zurechtweisen, tadeln, rügen, anklagen, wieder gut machen: I. absolut:
1. potestas: ut esset reprehendendi potestas; leg. agr. II, 26. ratio: quae .. omnia .. perfacilem rationem habent reprehendendi; Cael. 62.
2. alqs: qui posset reprehendere? Verr. I, 98. hactenus reprehendet, si qui volet: nihil amplius; ib. IV, 56. nondum reprehendo; leg. agr. II, 20. *reprehendit || scite reprehendit ||; Flacc. 22. quis erit tam iniquus, qui reprehendat? ib. 28. si non decrevisset,

sed edixisset, quis posset vere reprehendere? ib. 78. recte reprehendis; Sulla 63. non reprehendo, nec quaero fueritne aliquid pertimescendum; dom. 8. inridentis magis est quam reprehendentis; Planc. 75. reprehendo igitur? minime vero; Ligar. 20. D. Brutum nonne omnibus sententiis semper ornavi? num igitur reprehendistis || reprehenditis || ? Phil. XI, 36.

II. **mit Ergänzung:** quod: s. **quod,** I. reprehendo (19 St.) S. 219, b.

III. **mit Object:** alqm: *cum* cum testem producam, reprehendere audebit? Qu. Rosc. 45. quid .. in hoc Verrem reprehendis? Verr. II, 57. in quibus (vitiis) alterum reprehenderint; ib. III, 4. ille ... in hoc uno genere veterum religione legum reprehenditur; ib. 82. in illo reprehenditur, quod ex ea pecunia remiserit, quam ipse quaesierat; ib. non reprehendo Metellum; ib. 153. non reprehendo .. Metellum; ib. ne illa quidem communi vituperatione (te) reprehendo; ib. V, 46. *ne* in eo reprehendar, quod hoc tempore respondeo; Tull. 4. omnes ... reprehensos videmus primum testibus; Font. 3. quos nemo possit reprehendere; ib. 19. cum in eodem genere, in quo ipsi offendissent, alios reprehendissent; Cluent. 98. moleste ... tulerat se in eis orationibus reprehensum; ib 141. me reprehendis, quod idem defendam, quod lege punierim; Muren. 67. aliquid fortasse coram producti dicent, in quo reprenhendantur; Flacc. 35. Mithridates ... reprehensus, [con]victus fractusque discessit; ib. 41. si me, qui defendo, reprehendendum putas esse; Sulla 4. hic tu .. reprehendis me, quia defendam; ib. 50. quis tandem me reprehendat? Arch. 13. quia non condemnavi sententia mea duo consules, sum reprehendendus? dom. 9. quod nominatim rei maximae ... summum virum ... praefecimus, a te reprehendemur? ib. 24. quem quo modo illi reprehenderent? Cael. 65. quis me tandem iure reprehendet? prov. cons. 20. quo minus ... tacitorum existimatione reprehendar; ib. 40. reprehendo neminem; Balb. 61. in quo me ... reprehendit; Piso 55. in quo reprehendat eum licet, si qui volet; ib. 70. si quos (aculeos) habuisti in me reprehendendo; Planc. 58. te etiam reprehendo, quod ea non enumeres; ib. 63. quem qui reprehendit, in eo reprehendit, quod gratum praeter modum dicat esse; ib. 82. quod in eo me reprehendisti, quod nimium multos defenderem; ib. 84. certe ... non sum reprehendendus; ib. 91. si quis est .. qui C. Rabirium, quod fortunas suas ... potestati regiae ... commiserit, reprehendendum putet; Rab. Post. 1. nos reprehendimur soli? Phil. XII, 6.

alqd: id quasi novum reprehendis; Sex. Rosc. 44. quod tametsi non reprehendunt; Verr. a. pr. 46. quod multi reprehenderunt; ib. I, 73. quid habes quod reprehendas? ib. 114. id ego non reprehendo; ib. 123. utrum horum reprehendis? ib. 124. nihil aliud in eo, quod reprehendi possit, invenio; ib. II, 110. qua in re primum illud reprehendo; ib. III, 16. quod tua sponte iniussu populi sine senatus auctoritate iura provinciae Siciliae mutaveris, id reprehendo; ib. 17. id quaestu ac tempore admonitus reprehendisti; ib. 51. unum hoc aliquot senatus consultis reprehensum decretumque est; ib. 81. iam hoc quidem non reprehendo, quod ascribit „accensus"; ib. 154. nihil ... nunc in istius facto reprehenditur: hoc reprehendo, quod ... iste pro tritici modiis singulis denarios ternos ... exegit; ib. 189. tu ... id, quod reprehenditur, recte factum esse defendes? ib. 205. neque id est novum neque reprehendendum; ib. 216. neque id ullo modo senatoriis iudiciis reprehendi posse; ib. 224. illud in Syracusanis merito reprehenderetur; ib. IV, 151. si quid erit commissum a quoquam vestrum, quod reprehendatur; ib. V, 178. quod ... reprehendendum fortasse minus ... videtur; Caecin. 6. quid reprehendis? Font. 2. quis tandem id possit reprehendere? Cluent. 142. hoc .. in eo reprehendendum est; leg. agr. II, 30. non possum id in te reprehendere, quod in me ipso ... probavi; Muren. 42. quid reprehendis? ib. 70. quae ... reprehendere non possumus, queri tamen cogimur; Flacc. 14. in quo quid reprehendas scire cupio; ib. 84. quod ego non reprehendo; ib. 86. reprehendo .. illud maxime, quod ... causam rei publicae non tenes; Sulla 32. quaero in ipsa sententia ... quid reprehendatur; dom. 10. si ... id in adoptione satis est trium esse horarum, nihil reprehendo; ib. 41. quoniam hoc reprehendis, quod solere me dicas de me ipso gloriosius praedicare; ib. 93. quid reprehenditis || quod reprehenditis || ? Sest. 80. quod quidem iam in hac aetate minime reprehendendum est; Cael. 18. quando .. hoc non factum est, quando reprehensum? ib. 48. reliqua non reprehendo; prov. cons. 45. id accusator non negat, sed reprehendit; Balb. 6. quae cum reprehendis; Piso 14. scire cupio quid tandem in isto versu reprehendas; ib. 73. si quid est in me ipso ita reprehensum; Planc. 4. si non modo in eo nihil umquam reprehensum, sed laudata sunt omnia; ib. 32. tu id in me reprehendis, quod Q. Metello laudi datum est; ib. 89. quo quidem tempore ... omnia, non modo quae reprehendi palam, sed etiam obscure quae cogitari possunt, timemus; Milo 42. quod totum est senatus, reprehendisti; Phil. II, 18. in quo cum multa reprehensa sint, tum in primis celeritas actionis; Fr. B. VI, 4. s. I, 2. alqs; Verr. IV, 56.

aestimationem: non potest reprehendi ulla aestimatio; Verr. III, 214.

artis: omnes .. istius modi artes in eis reprehenduntur; Planc. 62.

atrocitatem: potestis atrocitatem nostram reprehendere? Caecin. 9.

audaciam: erunt qui [et] in eo quoque audaciam eius reprehendant; Verr. I, 11.

celeritatem: s. alqd; Fr. B. VI, 4.

consilium: s. **consilium,** II, 1. reprehendo (9 St.) B. I, S. 646, b.

consulares: quid est, quam ob rem consulares, qui Catilinae adfuerunt, reprehendantur? Sulla 81.

consulatum: ne quisquam iam || ne quis umquam || audeat reprehendere consulatum meum tot, tantis ... auctoritatibus comprobatum; dom. 76.

culpam: prius de vestro delicto confiteamini necesse est, quam Ligarii ullam culpam reprehendatis; Ligar. 2.

dictum: ne dictum quidem aliquod reprehenderunt; Font. 40.

diligentiam: huius diligentia reprehendenda non est; Flacc. 31.

discessum: quod meum discessum ... nunc quasi reprehendere et subaccusare voluisti; Planc. 86.

dolorem: ne tua ista querella dolorque nimius ab illis sapientissimis viris reprehendatur; Planc. 51.

errorem: is .. libere reprehendere et accusare populi non numquam temeritatem solebat aut errorem senatus; Sest. 122.

factum: quod in agris locisve publicis factum reprehenderet; Cael. 54. s. **factum,** II, 1. reprehendo (6 St.) B. II, S. 313, b.

flagitia: ut ea (furta atque flagitia) reprehendenda tantum putem; Verr. IV, 83.

furtum: quando quidem || quoniam quidem || furtum nusquam reprehendis; Flacc. 68. furtum non reprehenditur; Flacc. 69. s. flagitia.

genus: genus aestimationis ipsum a me numquam est reprehensum; Verr. III, 214. si senatores iudicent, hoc certe unum genus infinitae pecuniae per summam iniuriam cogendae nullo modo posse reprehendi; Verr. III, 223. reprehendis solutionis genus; Font. 2.
gratificationem: Sullana gratificatio reprehensa; Muren. 42.
improbitatem: in quo primum aestimationis iniquitas atque improbitas reprehendatur? Verr. III, 220.
iniquitatem: quasi in eo sit iniquitas eius reprehendenda; Verr. III, 48. ſ. improbitatem.
iniuriam: si ... populus Romanus ... temeritatem atque iniuriam suam restitutione mea reprehendisset; dom. 88. magis est mihi verendum ne mea superbia in illius liberalitate, quam ne illius iniuria in nostra amicitia reprehendatur; prov. cons. 42.
instituta: noli ... maiorum instituta ... nimium severa oratione reprehendere; Muren. 75.
iudicium: hoc iudicium reprehendas tu ... necesse est; Cluent. 114. ut alter alterius iudicium ... reprehendat; ib. 122. ut viderentur per hominum idoneorum ignominiam sua auctoritate iudicia reprehendisse; ib. 130. ne cui liceret umquam reprehendere illud iudicium aut temere creditum criminari; Sulla 43. nemo iudicium reprehendit, cum de poena queritur, sed legem; ib. 63. ut eius exsilio, qui creatus sit, iudicium populi Romani reprehendatis; Planc. 8.
ius: neque ius || neque his || est hoc reprehensum Licinia et Mucia lege; Balb. 54.
legem: quae (lex) tota a me reprehensa et abiecta est; Sulla 65. ſ. iudicium; Sulla 63.
litteras: num etiam fratris mei litteras plenissimas humanitatis et aequitatis reprehensurus es? Flacc. 78.
maestitiam: quod .. idem maestitiam meam reprehendit; Phil. II, 40.
misericordiam: eorum, qui absolverunt, misericordiam non reprehendo; Cluent. 106.
mores: cuius mores erant a censoribus reprehensi; Cluent. 119.
peccata: ut ... aliorum .. peccata reprehendat; Verr. III, 2.
pietatem: illius pietatem non reprehendat; Cael. 1.
praetorem: praetorem ... non solum reprehendendum, verum etiam condemnandum putas? Flacc. 86.
preces: reprehendis meas pro Plancio preces, quod neque Opimius suo nomine liberatus sit neque Metelli Calidius; Planc. 69.
querellam: ſ. dolorem.
rem: quae (res) neque post edictum reprehendi neque ante edictum provideri potuit || provideri potuit reprehendi neque ante edictum, neque ante edictum provideri potuit ||; Verr. I, 107. hoc non concedo, ut, quibus rebus gloriemini in vobis, easdem in aliis reprehendatis; Ligar. 20. L. Cotta, vir summo ingenio, ... rebus eis gestis, quas tu reprehendis, supplicationem decrevit; Phil. II, 13.
rem publicam: tu rem publicam reprehendis; Sulla 32.
senatum: cur senatum cogor ... reprehendere? Phil. VII, 14.
sententiam: num .. in hoc officio ... sententia mea reprehenditur? dom. 18.
studium: quoniam in hoc officio studium meae defensionis ab accusatoribus atque etiam ipsa susceptio causae reprehensa est; Muren. 2.
sumptus: quod aes alienum obiectum est, sumptus reprehensi, tabulae flagitatae, videte quam pauca respondeam; Cael. 17.
superbiam: ſ. iniuriam.
susceptionem: ſ. studium.
tarditatem: si qui sunt qui tarditatem Bruti reprehendant; Phil. X, 14.
temeritatem: ſ. errorem. iniuriam.
tempus: neque in ulla (lege) praeteritum tempus reprehenditur; Verr. I, 108. duo .. tempora inciderunt, quibus aliquid contra Caesarem Pompeio suaserim; ea velim reprehendas, si potes; Phil. II, 24.
vim: non verebar, ne quis .. vim vi depulsam reprehenderet; Sest. 39.
virum: an vero clarissimum virum generis vestri ... nemo reprehendit ..? Sulla. 32.
vitium: quod in altero vitium reprehendit; Verr. III, 4. ego in uno homine omnia vitia ... reprehendo, ib. 5.

reprehensio, Tadel: I. est: non erat in hoc neque crimen ullum neque reprehensio; Verr. II, 162. in hoc genere facilior est existimatio quam reprehensio; ib. III, 190. quae erit reprehensio? ib. 220. in illo reprehensio nulla esset || esse potuit ||; ib. V, 75. quarum || qua re || omnium rerum una reprehensio est; Rab. Post. 22. cuius (legis) periculosa etiam reprehensio est; Milo 33. reliquorum factorum eius ... difficilis est sane reprehensio; Phil. II, 59.
movet: cuius reprehensio me vehementer movet; Muren. 3.
II, 1. adsumo: ut eorum reprehensionem vos vestrae prudentiae adsumere, meae modestiae remittere debeatis; Planc. 56.
relinquo: gloriam in morte debent ei, ... non culpae reprehensionem ... relinquere; Phil. XII, 25.
remitto: ſ. adsumo.
repudio: esset omnis eius modi reprehensio a vobis .. repudianda; Balb. 7.
2. versor in: intellego .. tris totius accusationis partis fuisse et earum unam in reprehensione vitae ... esse versatam; Muren. 11.
III. ansa: si locus habet reprehensionis ansam aliquam; Planc. 84.

reprehensor, Tadler: si ita esset, quod patres apud maiores nostros tenere non potuerunt, ut reprehensores essent comitiorum; Planc. 8.

repressor, Unterdrücker: video Milonem, ... repressorem caedis cotidianae; Sest. 144.

reprimo, zurückdrängen, aufhalten, hemmen, abwehren: alqm: cum .. a praesenti supplicio tuo continuit populus Romanus se et repressit; Verr. V, 74. me repente ... horum aspectus in ipso cursu orationis repressit; Sest. 144.
civitates: paucae (civitates) ... metu repressae silent; Verr. V, 57.
conatum: quod nisi ego meo adventu illius conatus aliquantum repressissem; Verr. II, 64. reprimebat .. tibi et imperandi vim et rogandi conatum praeclara illa ... cybaea; ib. V, 59. quod eorum conatus impios et furorem consceleratum repressi; Sulla 29. ego tectus praesidio firmo amicorum Catilinae tum et Autronii copias et conatum repressi; Sulla 51. qui horum impetus et conatus represserunt; Sest. 139. cuius illi conatus ... nec cuperent reprimere || reprimere possent || .. et, si vellent, fortasse vix possent frangere hominis ... corroboratam iam vetustate audaciam; Milo 32.
copias: ipse ille C. Marius ... influentis in Italiam Gallorum maximas copias repressit; prov. cons. 32. ſ. conatum; Sulla 51.
consilia: cum multi principes ... tuorum con-

siliorum reprimendorum causa profugerunt; Catil. I, 7.

consuetudinem: quam facile serpat iniuria et peccandi consuetudo, quam non facile reprimatur videte! Verr. II, 53.

famam: hanc .. pro tua singulari sapientia reprime famam! Phil. XI, 23.

furorem: furor eius paululum ... metu ac timore repressus est; Verr. IV, 41. qui aliqua ex parte eius furorem exsultantem repressit; Sest. 95. quae leges saepe numero tribunicios furores debilitarunt et represserunt; Vatin. 18. ſ. conatum; Sulla 29.

impetus: cuius adventu ipso ... impetus hostium repressos esse intellegunt ac retardatos; imp. Pomp. 13. ſ. conatum; Sest. 139.

impudentiam: putavi mihi reprimendam esse P. Clodii impudicam impudentiam; har. resp. 1.

iniuriam: ſ. consuetudinem.

memoriam: audetisne excitare tanti flagitii memoriam ... repressam vetustate? Cael. 71.

mentis: vos hoc iudicio omnium bonorum mentis confirmare, ius proborum reprimere potestis; Sest. 147.

nationes: nationes eas ... ita ab eodem esse ... repressas; prov. cons. 30.

odium: vix homines odium suum a corpore eius impuro atque infando represserunt; Sest. 117.

pestem: intellego hanc rei publicae pestem paulisper reprimi; Catil. I, 30.

regem: quem (regem) L. Murena ... repressum magna ex parte, non oppressum reliquit; Muren. 32.

regnum: quo in magistratu non institutum est videlicet a me regnum, sed repressum; Sulla 21.

vim: ſ. conatum; Verr. V, 59.

repromissio, Gegenversprechen: I. initium: initium repromissionis spectare debemus; Qu. Rosc. 39.

II. post: si .. planum facio ... post repromissionem recentem hanc Fannii HS CCCIↃↃↃ Fannium a Q. Flavio ... abstulisse; Qu. Rosc. 39.

sine: si .. sine cautione et repromissione nihilo minus id Fannius societati ... debebat; Qu. Rosc. 56.

repromitto, Gegenversprechen leisten, dagegen versprechen: I, 1. unpersönlich: quantum aequius ... sit dari repromittique; Qu. Rosc. 12.

2. alqs: repromittis tu abhinc triennium Roscio; Qu. Rosc. 37.

II. acc. c. inf.: ſ. III. alqd.

III. alqd: hoc vobis repromitto, ... mihi neque in consiliis de re publica capiendis diligentiam ... defuturam; Quir. 24.

partem: at ... hoc tibi veniat in mentem, repromisisse Fannium Roscio ... eius partem dimidiam; Qu. Rosc. 39.

repudiatio, Zurückweisung: sin autem ... repudiatio supplicum superbiam ... coarguit; Muren. 9.

repudio, verschmähen, verstoßen, zurückweisen, verwerfen: I. alqs: defers ad Pergamenos, ut illi reciperent in suas litteras publicas praeclaras proscriptiones et emptiones tuas: repudiant, reiciunt; Flacc. 74. oriens incendium qui restinguerent, summos viros misimus; repudiasti; Phil. XIII, 48.

aures: quis te tum audiret illorum aut quid diceres? sequestremne Plancium? respuerent aures, ... repudiarent; Planc. 44.

II. alqm: ab ipso repudiatus ... quem praeter te appellet habet neminem; Quinct. 98. neque fere umquam venit in contentionem de accusando, qui quaestor fuisset, quin repudiaretur; div. Caec. 62. quorum nemo propter indignitatem repudiatus est; ib. 63. ab eis, quos repudias, exigis tantum pecuniae; Verr. III, 173. cum quidam ex illius amicis commonerent oportere decerni, maximo clamore esse ... repudiatos; ib. IV, 141. a quo repudiatus ad sodalem tuum ... demigrasti; Catil. I, 19. aut hostem aut patris imperium timuisse aut a parente repudiatus videretur; Muren. 11. nos hunc vivum ... repudiabimus || repudiamus ||? Arch. 19. Sulla, ... credo, hunc petentem repudiasset; ib. 25. quocumque venit, repudiatus convictusque discessit; dom. 50. cum vestris precibus ab latrone illo repudiati estis; Sest. 26. Seplasia ... te ut primum aspexit, Campanum consulem repudiavit; Piso 24. a qua (Gallia) expulsus et repudiatus est; Phil. VII, 25. ipse est potius repudiandus || ipsi est potius renuntiandum ||; ib. VIII, 24. ſ. accusatorem.

alqd: quae mea summa voluntate senatus frequens repudiavit; Muren. 47. haec ... in periculo .. et in pernicie civium repudientur; Muren. 59. est ridiculum ... ea, quae depravari nullo modo possunt, repudiare; Arch. 8. ne populo necesse sit in coniunctis rebus compluribus aut id, quod nolit, accipere, aut id, quod velit, repudiare; dom. 53. quod ille si repudiasset; Sest. 62. quae ego omnia ... obstinatione quadam sententiae repudiavi; prov. cons. 41. haec non delata solum, sed paene credita, nec ante repudiata sunt quam quaesita; Milo 64. neve id prius, quam quale sit explicaro, repudietis; Phil. VII, 8. hoc contempsit, reiecit, repudiavit Antonius; ib. VIII, 17.

accusatorem: hanc unam ob causam te [accusatorem] repudiari putarem oportere; div. Caec. 61.

adiutorem: ille adiutorem servum contra dominum repudiavit; Deiot. 31.

agrum: cum orbis terrae distributionem atque illum ipsum agrum Campanum animis, manibus, vocibus *repudiavistis;* Rabir. 32.

amicitias: noli mirari te id, quod tua dignitas postularit, repudiandis gratiosorum amicitiis non esse adsecutum; Planc. 46.

animum: tu continentiam, tu industriam, tu animum in rem publicam, tu virtutem, tu innocentiam, tu fidem, tu labores tuos ... fractos esse et abiectos et repudiatos putas? Planc. 9.

ascriptores: conlegas suos ascriptores legis agrariae non repudiabit; leg. agr. II, 22.

auctoritatem: cum tuam auctoritatem tute ipse edicto provinciali repudiabas; Verr. I, 112. a quo M. Marcelli tutoris in causa pupilli Iunii et oratio et voluntas et auctoritas repudiata est; ib. 53. quid igitur est quod ... intellegi velim? ... auctoritatem superiorem repudiatam? ib. III, 39. quod ... omnium superiorum auctoritatem repudiarit; ib. 48. cum ... Italiae totius auctoritas repudiaretur; Sest. 35.

audaciam: omnis .. audacia gladiatoris amentis auctoritate nostra repudianda est; Phil. V, 10.

causam: si hominis ... populi Romani ornamentis amplissimi causam tanti periculi repudiassem; Muren. 8. qui causis ponderandis omnis fere repudiatis; Planc. 84.

censum: ut ... res ipsa illum censum repudiaret; Verr. II, 138.

colonos: a Poenis admixto Afrorum genere Sardi non deducti in Sardiniam atque ibi constituti, sed amendati et repudiati coloni; Scaur. 42.

concitationem: potuit illa concitatio multitudinis ... repudiari? Cluent. 136.

condicionem: condicionem aequissimam re-

pudiet; Quinct. 46. is .. queritur condiciones suas repudiatas; Phil. XIII, 37.
conlegas: ſ. ascriptores.
consilium: eorum optimum consilium ego potissimum ... meo consilio repudiarem? dom. 9.
consulem: ſ. alqm; Piso 24.
continentiam: ſ. animum.
custodem: fides mea custodem repudiat; div. Caec. 51.
decreta: cuius (Italiae) idem tu superbissime decreta et preces repudiasti; Piso 64.
defensorem: hunc ... defensorem populus Romanus auctore te repudiare potest? Fr. B. VIII, 6.
distributionem: ſ. agrum.
fidem: ſ. animum.
gloriam: est [levis] animi lucem splendoremque fugientis iustam gloriam ... repudiare; Piso 57.
industriam, innocentiam: ſ. animum.
insignia: pro triumpho ceterisque laudis insignibus, quae sunt a me propter urbis vestraeque salutis custodiam repudiata, nihil ... postulo; Catil. IV, 23.
invidiam: falsa invidia ... ab ingeniis prudentium repudietur; Cluent. 5.
iudicia: quae (iudicia) ... ab iuratis iudicibus repudiari ... videatis; Cluent. 122.
ius: quibus in rebus non solum hominum iura, sed etiam deorum immortalium religiones omnis repudiavit; Verr. II, 126. proponam ius ... aequum, quod M. Antonium non arbitror repudiaturum; Phil. I, 27.
labores: ſ. animum.
lacrimas: quo voltu cincinnatus ganeo non solum civium lacrimas, verum etiam patriae preces repudiavit! sen. 12. qua tum superbia caenum illud ac labes amplissimi ordinis preces et clarissimorum civium lacrimas repudiavit! Sest. 26.
legationem: Ser. Sulpicio repudiatae reiectaeque legationis ab Antonio manebit testificatio sempiterna; Phil. IX, 15.
legem: huius audaciae ... fidelissimos socios ... scitote ... addictos fuisse ... tota Hieronica lege ... reiecta et repudiata; Verr. III, 24. totam quaestionem illam et legem repudiavit; Cluent. 137. illam (legem) ... repudiabat; Fr. B. VI, 19.
nobilitatem: numquam .. fere nobilitas ... a populo Romano supplex repudiata est; Planc. 50.
nomen: quamvis ingrate et impie necessitudinis nomen repudiaretis; Deiot. 30.
nuntios: qui pacis nuntios repudiavit; Phil. XII, 11.
obsecrationem: cavete ne periculosum ... sit eius vos obsecrationem repudiare; Font. 48.
officium: ut aut causa mihi suscipienda fuerit aut officium necessitudinis repudiandum; div. Caec. 14.
orationem: dolui non modo pacem, sed etiam orationem civium pacem flagitantium repudiari; Marcell. 14. ſ. auctoritatem; Verr. I, 153.
pacem: ausus sum dicere, pacem ipsam si adferrent ... repudiandam; Phil. XII, 17. ſ. orationem.
partem: quod eam partem legis tuae ... non repudiavit; har. resp. 29.
pecunias: qui tantas et tam infinitas pecunias non propter inertiam laboris ... repudiarit; Qu. Rosc. 24.
praedia: haec praedia etiam in censum dedicavisti, ... mitto quod a Pergamenis repudiata; Flacc. 79.
preces: cuius vota et preces a vestris mentibus repudiare debetis; Cluent. 201. licuit tibi ferre non legem, sed nefarium privilegium, ... totius Italiae precibus repudiatis? dom. 26. ſ. decreta. lacrimas.
proscriptiones: isti .. [Pergameni] proscriptiones, quas tu adferebas, repudiaverunt; Flacc. 76.
provinciam: quam (provinciam) item magno animo et constanti C. Cestius repudiavit; Phil. III, 26.
quaestionem: ſ. legem; Cluent. 137.
reditum: hunc ego reditum repudiarem, qui ita florens fuit? Sest. 128.
religiones: ſ. iura.
rem: an potuit rem delatam eius modi repudiare? Cluent. 136. ut rem ipsam repudiare ... deberem; dom. 7. quibus rebus omnium mortalium non voluntate, sed convicio repudiatis, fregerisne in carcere cervices? Vatin. 26.
reprehensionem: esset omnis eius modi reprehensio a vobis .. repudianda; Balb. 7.
sensum: an ego poteram ... infitiari me esse hominem et communem naturae sensum repudiare? dom. 97.
sententiam: intellego .. a nobis hanc sententiam repudiari; Phil. VI, 3.
servum: ſ. adiutorem.
studium: si ... studium erga hunc ordinem repudiaro; prov. cons. 39.
suasores: Antonium, repudiatis malis suasoribus, ... ad auctoritatem senatus esse rediturum; Phil. I, 8.
tarditatem: legatorum tarditas repudianda est; Phil. V, 33.
testimonia: hoc ipso argumento cetera testimonia repudiare debetis; Fr. A. III. 4.
triumphum: ſ. insignia. — virtutem: ſ. animum.
voluntatem: eorum ego voluntatem omnium repudiavi; Verr. I, 98. ſ. auctoritatem.

repugnantia, Widerspruch: quia tantam rerum repugnantiam non vides; Phil. II, 19.

repugno, dagegen kämpfen, Widerstand leisten, widerstreiten, widersprechen, entgegenstehen: I. causa: quorum ille telis libenter in tanto luctu || [in tanto luctu] || ... [non repugnandi, sed moriendi causa] corpus obtulisset suum; Sest. 76.
II. alqs: resistere et repugnare contra veritatem non audet; Qu. Rosc. 51. cum ipsi neque repugnare neque mari effugere ullo modo possent; Verr. V, 91. neque tam multos neque repugnantis multi armati ... occidunt; Tull. 21. nisi utetur telo eo ac repugnabit; ib. 50. quod || quid || si repugnat; ib. non modo non erit cur depugnare quisquam posthac possessionis causa velit, sed ne illud quidem, cur repugnare; Caecin. 47. vos eis repugnantibus per vosmet ipsos dignitatem huic imperio ... attulistis; imp. Pomp. 64. ne repugnetis; Cluent. 6. C. Flavius Pusio, Cn. Titinius, C. Maecenas, illa robora populi Romani, ... apertissime repugnarunt; ib. 153. resistam atque repugnabo; leg. agr. III, 15. cum ... ego ... omnibus dictis atque factis repugnarim et restiterim crudelitati; Rabir. 15. id quod ego multis repugnantibus egi atque perfeci; Muren. 79. si quae sibi alia sumunt, non repugno; Flacc. 9. Septimio et Caelio testibus P. Servilius et P. Metellus huius pudoris integritatisque testes repugnabant; ib. 100. cui dignitati vestrae repugno? Sulla 50. ego mihi nihil adsumo, in quo quispiam repugnet; ib. 84. quae si tu interpretaris de nostris aedibus ... scripta esse, non repugno; dom. 128. hunc vir clarissimus mihique multis repugnantibus amicissimus, Cn. Pompeius, ... devinxerat; Sest. 15. „restitisses, repugnasses“; ib

45. princeps P. Lentulus, ... Pisone et Gabinio repugnantibus, causam suscepit; ib. 70. num repugnavit? ib. 80. fecit me mehercule invito et multum repugnante; Cael. 76. ego eius opinioni non repugno; Rab. Post. 2. „obstabat in spe consulatus Miloni Clodius". at eo repugnante fiebat; Milo 34. quam (misericordiam) ... ego etiam repugnante hoc et imploro et exposco; ib. 92. missi legati repugnante me, sed tamen missi; Phil. XII, 11. quae cum agam in consilio nullis ... repugnantibus; ib. 28. ¡me ... invito et repugnante legati missi tres consulares; ib. XIII, 20.
amici: amicissimi vestri ... honori vestro repugnabant; Sulla 49.
auctoritas: qui meum inimicum repugnante vestra auctoritate texerunt; prov. cons. 47.
boni: repugnabant boni; 103.
homo; [nec homo] nec reus || nec res || misericordiae meae repugnavit; Sulla 20.
religio: eius iracundiae religio non numquam repugnabat; Flacc. 11.
res: ut res maxime inter se repugnantis dicendi facultate coniungerent; Cael. 41.
reus: f. homo.
robora: f. alqs; Cluent. 153.
senatus: quos ... repugnante senatu tibi tute legasti; Sest 33.
testes: f. alqs; Flacc. 100.

repulsa, Zurückweisung, Zurücksetzung: I, accipio: qui duabus aedilitatis acceptis repulsis septiens consul est factus; Planc. 51.
conligo: quid ego aedilicias repulsas conligo? quae saepe eius modi habitae sunt ..; Planc. 52.
duco: ut repulsam tuam triumphum suum duxerint; Vatin. 39.
fero: nec quicquam illis comitiis ... nisi repulsam tulit; Sest. 114. huius comitiis C. frater ... iam repulsam tulit; Phil. VIII, 27. ut .. praestantissimus vir ... repulsam tulisse videatur; ib. XI, 19.
habeo: f. conligo.
praedico: avus .. tuus .. P. Nasicae tibi aediliciam praedicaret repulsam; Planc. 51.
II. praenuntia: non placet mihi inquisitio candidati, praenuntia repulsae; Muren. 44.
III. sine: qui sine repulsa consules facti sunt; leg. agr. II, 3. sine repulsa (eos consules) non esse factos; ib. is mihi etiam gloriatur || gloriabatur, gloriabitur || se omnis magistratus sine repulsa adsecutum? Piso 2. vidit .. pater tuus Appium Claudium ... sine repulsa factum esse consulem? Planc. 51.

reputo, berechnen, erwägen: I. acc. c. inf.: illud est hominis magni, ... non se reputare solum esse neque sibi quodcumque concupierit licere; Cluent. 159.
II. alqd: multa mecum ipse reputavi; sen. 32. haec ille reputans ... non succenset; Deiot. 38.

requies, Erholung: quantum ceteris ... ad ipsam requiem animi et corporis conceditur temporum; Arch. 13.

requiesco, ruhen, sich erholen: I. invitatio, hortatio ad: aderat et hospitum invitatio liberalis pro dignitate summi viri et eorum hortatio, qui una erant missi, ad requiescendum; Phil. IX, 6.
II. alqs: ut ... nullam partem noctis requiesceret; Sex. Rosc. 97. ut requiescerem; Verr. IV, 37. qui ... in huius spe requiescit; Cael. 79. nisi forte ... ea Cn. Pompeium, neque, cum requiesceret, litterae, neque ... regiones ipsae docere potuerunt; Balb. 15.
veterani: Caesar .. annis multis minor veteranos cupientis iam requiescere armavit; Phil. V, 44.
Fragment: nisi eorum exitio non requieturam; Fr. B. XII, 3.

requiro, suchen, fragen, forschen, untersuchen, befragen, verlangen, bedürfen, vermissen: I. absolut: 1. unpersönlich: latitat omnino, sed si requiri iusseris, invenient hominem apud sororem tuam occultantem se; dom. 83.
2. alqs: cum peroraro, tum, si quid erit praeteritum, [animo] requiratis; Cluent. 6. ex te ipsa requiro; Cael. 50. quas tribus tu tulisti, si iam ex te requiram, possis quorum studio tuleris explicare; Planc. 48.
II. mit indirecter Frage: L. Domitium praetorem ... admiratum requisisse, quis eum (aprum) percussisset; Verr. V, 7. requiretur, ... quem ad modum ... reliquum possit esse bellum; imp. Pomp. 22. tantum a Trallianis requiro, quam pecuniam a se ablatam querantur, suamne dicant? Flacc. 55. quid quisque nostrum de se ipse loquatur non est sane requirendum; Vatin. 9. requiram, dixeritne Clodiae *quam ad rem aurum tum sumeret an non dixerit;* Cael. 52. ex quibus requiram, quem ad modum latuerint aut ubi; ib. 67. cur tibi nomen non deferrem requirebas; Piso 82. qui abs te taciti requirunt cur sibi hoc oneris imposueris; Planc. 46. de te tantum requiro, utrum putes odium in me mediocre inimicorum fuisse ..; ib 71. sin est aliqua vis in istis verbis, ea quae sit augur a conlega requiro; Phil. II, 84. f. III. alqd.
III. mit Object: alqm: ille requisisse etiam dicitur Archimedem illum; Verr. IV, 131. nihil erit, quam ob rem ille ... requiratur; Font. 25. ora maritima .. Cn. Pompeium ... requisivit; imp. Pomp. 67. cur ... Staienum iudicem qui pecuniam dederant non requirebant? Cluent. 83. quem curia magis requisivit? Sest. 128. idem postea praemandatis requisitus; Planc. 31. hos requirebamus; Ligar. 33.
alqd: illud .. requisivi, qua ratione ex tot creditoribus nemo ... idem fecerit; Quinct. 88. nunc .. id ... requiro, quam ob rem ... HS CCCIↃↃↃ separatim Fannio dissolverit; Qu. Rosc. 40. quo tempore aliquid a me requirerent; div. Caec. 2. populus Romanus ... nihil aeque in re publica atque illam veterem iudiciorum vim gravitatemque requirit; ib. 8. nihil de suis veteribus ornamentis requiret; ib. 71. quae ornamenti causa fuerunt, non requirit; Verr. IV, 18. iste omnia, quae requisivit, non ut conservaret, verum ut asportaret, requisivit; Verr. IV, 131. quod maxime requiri intellego; Cluent. 9. illud a te homine vaesano ac furioso requiro, quae te tanta poena tuorum scelerum ... vexet; dom. 3. quo quidem in crimine primum illud requiram, dixeritne Clodiae ..; Cael. 52. hic primum illud requiro, quid attinuerit fieri in eum locum constitutum; ib. 61. cum ... alii fortasse aliquid requirent, idque vel maximum ..; Marcell. 29.
accusationem: ut ... nullum esset in quo quisquam vestrum perpetuam accusationem requireret; Verr. I, 29.
amicum: cum experrecta tandem virtus clarissimi viri celeriter et verum amicum et optime meritum civem et suum pristinum morem requisivit; Piso 27.
artem: virtus, probitas, integritas in candidato, non linguae volubilitas, non ars, non scientia requiri solet; Planc. 62.

auspicia: qua condicione auspicia requirebant; prov. cons. 46.

auxilium: neque ullum adventicium auxilium requiratur; Verr. IV, 81. omnes .. cives Romani ... vestrum auxilium requirunt; Verr. V, 172. Sulla ... nullum auxilium requisivit; Sulla 15. nemo consuetudinem meam, nemo humanitatem, nemo consilium, nemo auxilium requirebat; Vatin. 8.

bona: quae (bona) non numquam requirimus, ea sunt omnia non a natura, verum a magistro; Muren. 61.

causam: Roscio cur tanti fuerint (HS ıↄↄↄ) causam requiro; Qu. Rosc. 22. non magno opere causas requiram; Verr. V, 141.

census: census nostros requiris scilicet; Arch. 11.

civem: civem, qui se pro patriae salute opponat invidiae frustra posthac requiretis; har. resp. 60. ſ. amicum.

consilium: nos in impetu studiorum ... modum aliquem et consilium et rationem requiremus? Planc. 13. ſ. auxilium; Vatin. 8.

constantiam: in quibus (orationibus) forsitan magis requiratur constantia; Cluent. 141.

consuetudinem: qui (oculi) ... consuetudinem fori et pristinum morem iudiciorum requirunt; Milo 1. ſ. auxilium; Vatin. 8.

crimen: crimen, quod versetur in iudicio, requirat; Cael. 1.

custodes: cuius legis ... a populo Romano ... severi custodes requiruntur; div. Caec. 18.

diligentiam: in quo .. praetoris est diligentia requirenda? Flacc. 32. an pudor, an integritas, an religio in eo, an diligentia umquam requisita est? Balb. 9.

disciplinam, domum: non requirebat ille Cupido lenonis domum ac meretriciam disciplinam; Verr. IV, 7.

eloquentiam: ut neque mea ... neque cuiusquam ad inflammandos vestros animos eloquentia requiratur; Verr. V, 159. quae (tempora) istam eloquentiam et virtutem requirebant; Planc. 13.

fidem: quorum utrumque || utrorumque || aetas laborem et industriam meam, fidem et misericordiam vestram requirebat; Verr. V, 129.

fundum: Tiburtem fundum requirebat; Cluent. 141.

genus: necesse est ... aliud genus hominum atque aliam rationem requirat iudiciorum || iudiciorum req. ||; Verr. I, 22. cum populus Romanus aliud genus hominum atque alium ordinem ad res iudicandas requirit; ib. V, 177.

gravitatem: ſ. alqd; div. Caec. 8.

hominem: nihil erit, quam ob rem ille nescio quis sapiens homo ac multarum rerum peritus ad res iudicandas requiratur; Font. 25.

humanitatem: ſ. auxilium; Vatin. 8.

ingenium: qui locus ingenium patroni requirit; Sex. Rosc. 34. nihil est ... quod excellens ingenium requiratur; Caecin. 5.

industriam: ſ. fidem.

instituta: qui ... instituta bonorum virorum requiramus; Quinct. 55.

integritatem: ſ. artem. diligentiam.

interpretes: alii interpretes religionum requirendi (erunt); dom. 2.

laborem: ſ. fidem.

libertatem: tamenne libertatem requires meam? Planc. 93. quam (libertatem) tu in me requiris; ib. 94.

litteras: quas (litteras) easdem mulieri a me datas apud Pataranos requisivit; Flacc. 78.

misericordiam: qui nostram misericordiam non requirunt; Milo 92. ſ. fidem.

modum: ſ. consilium.

monumenta: cur M. Tullius P. Africani monumenta requirit? Verr. IV, 79.

morem: ſ. amicum. consuetudinem.

numerum: quod homines in conventu ... nimium diligentes praedonum numerum requirebant; Verr. V, 157.

officium: abs te officium tuo | tuum || debitum generi ... requiro; Verr. IV, 79.

operam: quod (iudicium) ... non honorariam operam amici, sed severitatem iudicis ac vim requirit; Caecin. 6.

ordinem: ſ. genus.

ornamenta: et pacis ornamenta et subsidia belli requiretis; imp. Pomp. 6.

potestatem: neque .. ullam aliam ob causam populus Romanus tribuniciam potestatem tanto studio requisivit; Verr. a. pr. 44.

probitatem: ſ. artem.

profectionem: profectio ipsius pecuniae requiratur; Cluent. 82.

pudorem: ſ. diligentiam.

rationem: ſ. consilium. genus.

religionem: Agrigentini ... religionem domesticam ... requirebant; Verr. IV, 93. an religio in eo ... requisita est? Balb. 9. ſ. diligentiam.

sapientiam: quam (sapientiam) non nulli in me requirebant; dom. 97.

scientiam: ſ. artem.

severitatem: veterem iudiciorum severitatem non requiro; Verr. III, 146. ſ. operam.

studium: si neque amici in foro requirunt studium meum neque res publica in curia; Sulla 26.

subsidia: ſ. ornamenta.

testimonium: num quis in Verrem L. Metelli testimonium requirit? Verr. III, 123.

vim: ſ. alqd; div. Caec. 8. operam.

virtutem: non solum militaris illa virtus, ... sed aliae quoque virtutes animi magnae et multae requiruntur; imp. Pomp. 64. ſ. artem. eloquentiam.

vocem: quarum vocem requiro; Phil. I, 15.

volubilitatem: ſ. artem.

urbis: urbes .. locupletes et copiosae requiruntur; imp. Pomp. 65.

res, Sache, Gegenſtand, Weſen, Ding, Begebenheit, Angelegenheit, Umſtand, Handlung, Lage, That, Verhältniß, Wirklichkeit, Wahrheit, Mittel, Intereſſe, Urſache, Grund, Geſchäft, Ausgang, Verlauf, Vermögen: I. **abſolut: 1. Subject:** abhorret: res non modo non abhorrens a consuetudine, sed usitata etiam et valde pervagata; Scaur. 33. etsi a veritate longe, tamen a consuetudine criminandi non multum res abhorrebat; Deiot. 17.

abit: si res abiret ab eo mancipe; Verr. I, 141. ne res abiret ab Apronio; ib. III, 148.

absunt: quod eae res abessent; Verr. IV, 140.

accidit: si res aliter acciderit; Verr. V, 173.

adfert: neque .. tibi haec res adfert dolorem, sed quandam incredibilem voluptatem; Catil. I, 25. ut ... ea .. res vobis populoque Romano pacem, tranquillitatem, otium concordiamque adferat; Muren. 1. mihine maiorem hae res dolorem quam Q. Hortensio, mihine maius odium adferre debent? Sulla 3. res .. gestae .. meae me nimis extulerunt ac mihi nescio quos spiritus attulerunt; ib. 27. si tuae res gestae ceterorum laudibus obscuritatem attulerunt; Deiot. 12. nulla res ei finem caedendi nisi defatigatio et satietas attulisset; Phil. V, 20.

admonet: nonne res ipsa vos admonet? Verr II, 145.

augent: alterius res ... vehementer et opes regis et nomen auxerunt; Muren. 33.

calet: postea quam satis calere res Rubrio visa est; Verr. I, 66.

coepit: res esse in vadimonium coepit; Quinct. 22. res percrebruit et in ore atque sermone omnium coepit esse; Verr. II, 56. res ... sacerdotum testimonio perspicua esse coepit; ib. IV, 100. res eos iam pridem, fides nuper deficere coepit; Catil. II, 10.

cogit: res ipsa ... cogere videtur; Quinct. 91. quae res eum nocte una tantum itineris contendere coëgit? Sex. Rosc. 97. dum ... res .. ipsa cogebat; ib. 139. cum verba nos eo ducunt tum res ipsa hoc sentire atque intellegere cogit; Caecin. 89. sicuti res ipsa cogit; leg. agr. III, 10. ea .. res || ista .. res, ita .. res || illum fortem ... virum a gravitate patrum desciscere coëgit; har. resp. 43.

commendat: cum eum ... nulla res commendaret, ... non scientia rei militaris; sen. 13.

commovet: neque .. magis animos hominum nocentium res umquam ulla commovit; div. Caec. 67. vehementer me haec res commovebat; Verr. a. pr. 20. si res ipsa ... non (te) commovebat; ib. I, 144. cum ista res nihil commovisset eius animum; Ligar. 28.

compellit: „nondum res ipsa ad eius modi praesidia viros bonos compellebat"; Sest. 84.

complectuntur: omnium salutem civium cunctamque rem publicam res tuae gestae complexae sunt; Marcell. 25.

comprobat: quae (maiorum instituta) res ipsa ... comprobat; Muren. 75.

conflat: quod .. ab accusatoribus eius rei, quae conflavit hoc iudicium, mentio facta non est; Sex. Rosc. 3.

coniungit: istos inter se perbrevi tempore non res ... coniunxit; Verr. III, 22.

consistit: quorum gratia in suffragiis consistit, ... res familiaris in pace; leg. agr. II, 102.

consolatur: quo in negotio .. illa res me || sua me res || .. consolatur; div. Caec. 5. in hac difficultate illa me res .. consolatur; Cluent. 3.

continet: quae res totum iudicium contineat et quibus de rebus nos dicere oporteat ... intellegetis; Sex. Rosc. 34.

convenit: res convenire nullo modo poterat; Quinct. 21. addebant ... rem conventuram; Phil. I, 8.

crescit: memoria vestra .. res nostrae alentur, sermonibus crescent, litterarum monumentis inveterascent et corroborabuntur; Catil. III, 26. quae (res) .. rumore non nullo ... creverat; Muren. 37.

dat: quod mihi ... res .. manifesta dat; Sex. Rosc. 97.

debet: utrum ea res ad opem an ad calamitatem clientium ... valere debebat? Verr. IV, 89. quorum ipsorum per se res et fortunae vobis curae esse debent; imp. Pomp. 17. qua (re publica) nulla res cuiquam potior debet esse; Muren. 86. sin illa res prima valuit, num inveterata quam recens debuit esse gravior? Sulla 81. ſ. adfert; Sulla 3.

declarat: res declarabit, ut cupierint; Verr. II, 157. quod ipsa res declaravit; ib. IV, 63. illa res quantam declarat eiusdem hominis apud hostis populi Romani auctoritatem! imp. Pomp. 46. ut res ipsa declaravit; Cluent. 47. quando quidem || quoniam quidem || ... actum esse per vires primarios res ipsa declarat; Flacc. 68. me dicere quae Gaditani iudicarint res ipsa declarat; Balb. 41. magnam .. esse partem sine fide ... res ipsa declarat; Scaur. 44. res declarat; Phil. XII, 34.

defendit: res .. se ipsa defendit; Cluent. 168.

deficit: ſ. coepit; Catil. II, 10.

dehortatur: res ipsa et rei publicae tempus ... alium quempiam aut incitabit aut dehortabitur; Piso 94.

delectat: quod eum minime res tota delectat; div Caec. 24. res familiaris sua quemque delectat; Quir. 3.

differt: proinde quasi ... ea res, quam ego dico, et ea, quam tu fecisti, inter se genere iniuriae ... differat; Verr. III, 203.

effert: quae res extulit eum? Qu. Rosc. 31. impolitae .. res et asperae | crudae, acerbae || si erunt relictae, quamquam sunt accisae, tamen efferent se aliquando et ad renovandum bellum revirescent; prov. cons. 34. ſ. adfert; Sulla 27.

est, sunt: erat ei pecuaria res ampla et rustica sane bene culta et fructuosa; Quinct. 12. ubi non modo res erat, sed ratio quoque omnis; ib. 38. res .. nova atque inaudita; ib. 56. fit rebus omnibus integris; ib. 67. quae res ea est? Sex. Rosc. 6. Ameriam re inorata reverterunt; ib. 26. tres sunt res; ib. 35. tecum .. mihi res est; ib. 84. cui [res] ... fuit semper; Qu. Rosc. 14. „res erat manifesta"; ib. 26. quasi res dubia ... sit; div. Caec. 14. ut nullam sibi rem adiumento fore arbitraretur; Verr. a. pr. 10. nulla res per triennium nisi ad nutum istius iudicata est, nulla res cuiusquam tam patria ... fuit, quae non ab eo imperio istius abiudicaretur; ib. 13. res omnis mihi tecum erit; ib. 33. mihi rem tecum esse; ib. 34. huius modi haec res || haec huius modi res || est; ib. 37. quae (res) ... tam scelerata ... est; ib. I, 108. recenti re de Mustio auditum est; ib. V. 139. ubi illa consuetudo in bonis ... vendundis omnium consulum, ... ut optima condicione sit is, cuia res, cuium periculum; ib. 142. si aliena res esset; ib. 150. mihi .. nova res est; ib. II, 26. eiusdem modi omnis res iudicaria fuit; ib. 31. erat in sermone res; ib. 35. rem esse praeclaram, refertam omnibus rebus; ib. 36. multo .. rem turpiorem fore et iniquiorem visum iri intellegebant; ib. 42. recens [..] erat illa res ... de Heraclio Syracusano; ib. 53. cum isti etiam tum de Sthenio in integro tota res esset; ib. 97. cum tibi in integro tota res esset; ib. 98. quae res iniquissima atque acerbissima est; ib. 109. quae res evertendae rei publicae solerent esse; ib. 132. magna res est, utrum tibi Siculos publice privatimque amicos an inimicos existimari velis; ib. 155. ne ea res C. Verri fraudi esse posset; ib. 173. ut res quam maxime clara ac testata esse posset; ib. 187. eas .. res novas abs te prolatas et inventas magno tibi quaestui fuisse scio; ib. III, 16. ne is redimeret, cuia res esset; ib. utrum est aequius ... iudicium integra re an perdita fieri? ib. 27. ego rem totam ... istius fuisse dico; ib. 50. clara res est; ib. 61. cuia res erat; ib. 68. tuas esse partis, tuam rem; ib. 131. nisi rem tam notam esse omnibus et tam manifestam videres; ib. 134. manifesta res est || erat ||; ib. 136. exspectant omnes quantae tibi ea res curae sit; ib. 137. si qua res maior esset; ib. non .. ita res est ut ... plus arator debeat; ib. 147. tuam rem illam et praedam fuisse; ib. 149. simul una res utrique rei est argumento; ib. 53. nulla res est quam ob rem ego istum nolim ex paternis probris ... emergere; ib. 162. totae .. res rusticae eius modi sunt; ib. 227. nemo quaereret quanti illa res esset; ib. IV, 28. non .. parum res erat clara; ib. 29. rem nihilo minus testatam futuram; ib. res clara Sicilia tota; ib. 41. rem claram esse et invidiosam; ib. dignam rem esse regno Syriae; ib. 65. sin hoc vos in rege tam nobili, re tam eximia ... neglexisse audient; ib. 68. ut nullius res tuta ... contra

tuam cupiditatem ... posset esse; ib. V, 39. quod tum ... integra re ... a maioribus nostris foedere adsequi non potuerunt; ib. 51. utrum .. tibi ad defensionem firmius fore putasti, in iudicio ... producere ad ignotos tanto post eum ... an recenti re Syracusis ... securi ferire? ib. 75. cum ea res non solum provinciae saluti, verum etiam ipsi praedae posset esse; ib. 80. res erat clara; ib. 101. cum homine .. crudeli nobis res est an cum fera atque immani belua? ib. 109. res ut nemini dubia esse posset; ib. 158. hanc sibi rem praesidio sperant futuram; ib. 167. ut ... mecum sibi rem videant futuram; ib. 183. cum et res et cupiditates minores essent; Tull. 9. hoc solum? bona mehercule *res* || fide ||, si hoc solum esset! ib. 36. cum tot res sint; Font. 41. ut quaeque res est turpissima, sic maxime et maturissime vindicanda est; Caecin. 7. quia res indigna sit; ib. 8. quo mulieri res esset cautior; ib. 11. cum ... res .. eius modi sit; ib. 33. ad probandum utramque rem videam infirmam nugatoriamque esse; ib. 64. nego ullam rem esse, quae aut comprehendi satis aut caveri ... possit; ib. 81. quae res est, quae cuiusquam animum in hac causa dubium facere possit? imp. Pomp. 27. nullam rem esse .. in usu positam militari, quae huius viri scientiam fugere possit; ib. 28. cuius res gestae pares? ib. 43. ut nulla res tanta sit ac tam difficilis, quam ille non et consilio regere et integritate tueri et virtute conficere possit; ib. 59. illa caedes Asuvii Larinatis ... quam clara tum recenti re fuit? Cluent. 35. quo facilius aut comprehenderetur res eius iudicio aut falsa esse cognosceretur; Cluent. 47. de sollicitatione Diogenis recenti re secum Cleophantum conlocutum esse dicebat; ib. 53. res neque tam fuerat occulta || occultata || quam erat occultanda, neque tam erat aperta quam rei publicae causa aperienda; ib. 73. neque eum ... re illa incognita primo condemnare vellent; ib. 76. non quod alia res esset; ib. 80. istam conciliationem gratiae Staienus tum recenti re ... excogitavit; ib. 83. quae res nemini umquam fraudi fuit; ib. 91. quaecum queres esset, in qua fides ... quaereretur; leg. agr. II, 23. magna .. mihi res non modo ad statuendum, sed etiam ad dicendum videtur esse; ib. 41. quasi ea res nobis saluti futura sit; ib. 47. res praetoribus erat nota solis, ignorabatur a ceteris; Catil. III, 6. res .. sunt parvae, prope in singulis litteris ... occupatae; Muren. 25. magna res (est); ib. 29. sit .. in civitate ea prima res, propter quam ipsa est civitas omnium princeps; ib. 30. quae ipsi soli re integra saepe dixi; ib. 43. cum civitate mihi res est acerrima; Flacc. 44. omnibus in rebus, .. quae graviores ... sunt, quid quisque voluerit, cogitarit, admiserit non ex crimine ... est ponderandum; Sulla 69. an ea res erat illa || an res, an aures regatila ||, de qua agebatur, ut rem ipsam repudiare ... deberem? dom. 7. res erat non in opinione dubia, sed in praesenti ... periculo; ib. 11. ut .. res esset ea, quae sua sponte multitudinis animos incitaret; dom. 12. rem maximam fuisse *et* summi periculi, non solum a fame || non solum ea me, non solum eam ||, sed etiam a caede ... nemo negat; ib. 18. quae res municipibus Anagninis ornatissimis multo maiori dolori fuit; ib. 81. res illa plena iustitiae; ib. 130. non quo dubia res esset; har. resp. 12. quorum et mentes et res sunt perditae longeque a communi salute diiunctae; ib. 53. erat .. res ei cum exercitu C. Marii invicto; Sest. 37. res erat cum L. Saturnino; ib. nec mihi erat res cum Saturnino; ib. 39. an erat res ulla, quam mihi magis optandam putarem? Sest. 47. res erat et causa nostra eo iam loci, ut erigere oculos et vivere videretur; ib. 68. auspicia, ... res militaris (fundamenta sunt); ib. 98. iucunda res plebei; ib. 103. si quae res erat maior; ib. 105. „re dubia haud dubitarit vitam offerre nec capiti pepercerit"; ib. 120. est .. res eius modi, ut ... nemo sit ..; Vatin. 19. res est omnis in hac causa nobis .. cum Clodia; Cael. 31. intellegis ... cum hac sola rem esse nobis; ib. 32. ut ... res multorum oculis esset testatior; ib. 64. in qua provincia .. res erant et possessiones paternae; ib. 73. est primum dissimile res in Sardinia cum mastrucatis latrunculis ... gesta et bellum cum maximis Syriae gentibus ... confectum; prov. cons. 15. simul absurda res est caveri foedere; Balb. 37. re .. multo ante Gadibus inaudita; ib. 41. cum .. audirem ... eandem .. rem adversariam esse in iudicio Cn. Plancio, quae in petitione fuisset adiutrix; Planc. 1. illud .. crimen ... caluit re recenti; ib. 55. hic ... vestri consilii res est; Rab. Post. 11. integra re causaque denuntio; ib. 15. quae .. multi homines necessarii secundis Postumi rebus discripta sustinuerunt, nunc eius adflictis fortunis universa sustinet; Rab. Post. 41. si res, si vir, si tempus ullum dignum fuit; Milo 19. res erat minime obscura; ib. 26. cum tu salutaribus, ut spero, rebus tuis || salvis rebus, ut spero, tuis || ... gravissimi hominis fidem ... desideres || desiderabis ||; ib. 69. beatos esse, quibus ea res honori fuerit a suis civibus; ib. 97. haec .. res unius est propria C. Caesaris; ceterae duce te gestae magnae illae quidem, sed tamen multo magnoque comitatu: huius autem rei tu idem es et dux et comes: quae quidem tanta est, ut tropaeis et monumentis tuis adlatura finem sit aetas; Marcell. 11. in hoc ordine integra re multa de pace dixi; ib. 15. si tibi ea res grata fuisset, esset iam probata; Ligar. 23. „at res popularis"; Phil. I, 21. tanta .. res est; ib. II, 33. nomen pacis dulce est et ipsa res salutaris; ib. 113. non est vobis res .. cum scelerato homine; ib. IV, 12. maioribus .. vestris ... cum eo hoste res erat; ib. 14. ne sit ea res fraudi; ib. V, 34. altera res est de honoribus; ib. 35. eis .. eam rem magnae laudi magnoque honori fore; ib. VI, b. qui .. evenit ut, qui in rebus improbis populares fuerint, idem in re una maxime populari, quae eadem salutaris rei publicae sit, improbos se quam popularis esse malint? ib. VII, 4. eam rem senatui populoque Romano gratam esse et fore; ib. X, 25. eam .. rem magno usui rei publicae fuisse; ib. 26. cum miser ille prius latronum gladios videret, quam quae res esset audisset; ib. XI, 7. cum peritissimo homine mihi res est; ib. 20. dulce .. etiam nomen est pacis, res vero ipsa cum iucunda tum salutaris; ib. XIII, 1. res familiaris cum ampla tum casta a cruore civili (est); ib. 8. eam .. rem senatui populoque Romano gratam acceptamque esse; Phil. XIII, 50. ei .. honori dignitatique eam rem fore; ib. f. abhorret. coepit; Quinct. 22. Verr. II, 56. IV, 100. debet; imp. Pomp. 17. Sulla 81. Muren. 86.

evenit: ut ea res mihi ... bene atque feliciter eveniret; Muren. 1. ut eis quoque ... ea res fauste, feliciter prospereque eveniret; ib.

excitat: „haec res tibi fluctus illos excitavit"; Piso 72.

exsistit: nulla res tanta exsistet; Sex. Rosc. 31. nova .. alia res .. exstitit in hoc crimine; Verr. III, 178. cuius tantae res gestae terra marique exstiterunt; imp. Pomp. 68. L. Luculli .. res tantae exstiterunt; Muren. 33.

facit: nisi perspicuum (id) res ipsa fecerit; Sex. Rosc. 18. rem et sententiam interdicti mecum

calet: postea quam satis calere res Rubrio visa est; Verr. I, 66.

coepit: res esse in vadimonium coepit; Quinct. 22. res percrebruit et in ore atque sermone omnium coepit esse; Verr. II, 56. res ... sacerdotum testimonio perspicua esse coepit; ib. IV, 100. res eos iam pridem, fides nuper deficere coepit; Catil. II, 10.

cogit: res ipsa ... cogere videtur; Quinct. 91. quae res eum nocte una tantum itineris contendere coëgit? Sex. Rosc. 97. dum ... res .. ipsa cogebat; ib. 139. cum verba nos eo ducunt tum res ipsa hoc sentire atque intellegere cogit; Caecin. 89. sicuti res ipsa cogit; leg. agr. III, 10. ea .. res || ista .. res, ita .. res || illum fortem ... virum a gravitate patrum desciscere coëgit; har. resp. 43.

commendat: cum eum ... nulla res commendaret, ... non scientia rei militaris; sen. 13.

commovet: neque .. magis animos hominum nocentium res umquam ulla commovit; div. Caec. 67. vehementer me haec res commovebat; Verr. a. pr. 20. si res ipsa ... non (te) commovebat; ib. I, 144. cum ista res nihil commovisset eius animum; Ligar. 28.

compellit: „nondum res ipsa ad eius modi praesidia viros bonos compellebat"; Sest. 84.

complectuntur: omnium salutem civium cunctamque rem publicam res tuae gestae complexae sunt; Marcell. 25.

comprobat: quae (maiorum instituta) res ipsa ... comprobat; Muren. 75.

conflat: quod .. ab accusatoribus eius rei, quae conflavit hoc iudicium, mentio facta non est; Sex. Rosc. 3.

coniungit: istos inter se perbrevi tempore non res ... coniunxit; Verr. III, 22.

consistit: quorum gratia in suffragiis consistit, ... res familiaris in pace; leg. agr. II, 102.

consolatur: quo in negotio .. illa res me || sua me res || .. consolatur; div. Caec. 5. in hac difficultate illa me res .. consolatur; Cluent. 3.

continet: quae res totum iudicium contineat et quibus de rebus nos dicere oporteat ... intellegetis; Sex. Rosc. 34.

convenit: res convenire nullo modo poterat; Quinct. 21. addebant ... rem conventuram; Phil. I, 8.

crescit: memoria vestra .. res nostrae alentur, sermonibus crescent, litterarum monumentis inveterascent et corroborabuntur; Catil. III, 26. quae (res) .. rumore non nullo ... creverat; Muren. 37.

dat: quod mihi ... res .. manifesta dat; Sex. Rosc. 97.

debet: utrum ea res ad opem an ad calamitatem clientium ... valere debebat? Verr. IV, 89. quorum ipsorum per se res et fortunae vobis curae esse debent; imp. Pomp. 17. qua (re publica) nulla res cuiquam potior debet esse; Muren. 86. sin illa res prima valuit, num inveterata quam recens debuit esse gravior? Sulla 81. ſ. adfert; Sulla 3.

declarat: res declarabit, ut cupierint; Verr. II, 157. quod ipsa res declaravit; ib. IV, 63. illa res quantam declarat eiusdem hominis apud hostis populi Romani auctoritatem! imp. Pomp. 46. ut res ipsa declaravit; Cluent. 47. quando quidem || quoniam quidem || ... actum esse per viros primarios res ipsa declarat; Flacc. 68. me dicere quae Gaditani iudicarint res ipsa declarat; Balb. 41. magnam .. esse partem sine fide ... res ipsa declarat; Scaur. 44. res declarat; Phil. XII, 34.

defendit: res .. se ipsa defendit; Cluent. 168.

deficit: ſ. coepit; Catil. II, 10.

dehortatur: res ipsa et rei publicae tempus ... alium quempiam aut incitabit aut dehortabitur; Piso 94.

delectat: quod eum minime res tota delectat; div Caec. 24. res familiaris sua quemque delectat; Quir. 3.

differt: proinde quasi ... ea res, quam ego dico, et ea, quam tu fecisti, inter se genere iniuriae ... differat; Verr. III, 203.

effert: quae res extulit eum? Qu. Rosc. 31. impolitae .. res et asperae || crudae, acerbae || si erunt relictae, quamquam sunt accisae, tamen efferent se aliquando et ad renovandum bellum revirescent; prov. cons. 34. ſ. adfert; Sulla 27.

est, sunt: erat ei pecuaria res ampla et rustica sane bene culta et fructuosa; Quinct. 12. ubi non modo res erat, sed ratio quoque omnis; ib. 38. res .. nova atque inaudita; ib. 56. fit rebus omnibus integris; ib. 67. quae res ea est? Sex. Rosc. 6. Ameriam re inorata reverterunt; ib. 26. tres sunt res; ib. 35. tecum .. mihi res est; ib. 84. cui [res] ... fuit semper; Qu. Rosc. 14. „res erat manifesta"; ib. 26. quasi res dubia ... sit; div. Caec. 14. ut nullam sibi rem adiumento fore arbitraretur; Verr. a. pr. 10. nulla res per triennium nisi ad nutum istius iudicata est, nulla res cuiusquam tam patria ... fuit, quae non ab eo imperio istius abiudicaretur; ib. 13. res omnis mihi tecum erit; ib. 33. mihi rem tecum esse; ib. 34. huius modi haec res || haec huius modi res || est; ib. 37. quae (res) ... tam scelerata ... est; ib. I, 108. recenti re de Mustio auditum est; ib. V. 139. ubi illa consuetudo in bonis ... vendundis omnium consulum, ... ut optima condicione sit is, cuia res, cuium periculum; ib. 142. si aliena res esset; ib. 150. mihi .. nova res est; ib. II, 26. eiusdem modi omnis res iudicaria fuit; ib. 31. erat in sermone res; ib. 35. rem esse praeclaram, refertam omnibus rebus; ib. 36. multo .. rem turpiorem fore et iniquiorem visum iri intellegebant; ib. 42. recens [..] erat illa res ... de Heraclio Syracusano; ib. 53. cum isti etiam tum de Sthenio in integro tota res esset; ib. 97. cum tibi in integro tota res esset; ib. 98. quae res iniquissima atque acerbissima est; ib. 109. quae res evertendae rei publicae solerent esse; ib. 132. magna res est, utrum tibi Siculos publice privatimque amicos an inimicos existimari velis; ib. 155. ne ea res C. Verri fraudi esse posset; ib. 173. ut res quam maxime clara ac testata esse posset; ib. 187. eas .. res novas abs te prolatas et inventas magno tibi quaestui fuisse scio; ib. III, 16. ne is redimeret, cuia res esset; ib. utrum est aequius ... iudicium integra re an perdita fieri? ib. 27. ego rem totam ... istius fuisse dico; ib. 50. clara res est; ib. 61. cuia res erat; ib. 68. tuas esse partis, tuam rem; ib. 131. nisi rem tam notam esse omnibus et tam manifestam videres; ib. 134. manifesta res est || erat ||; ib. 136. exspectant omnes quantae tibi ea res curae sit; ib. 137. si qua res maior esset; ib. non .. ita res est ut ... plus arator debeat; ib. 147. tuam rem illam et praedam fuisse; ib. 149. simul una res utrique rei est argumento; ib. 53. nulla res est quam ob rem ego istum nolim ex paternis probris ... emergere; ib. 162. totae .. res rusticae eius modi sunt; ib. 227. nemo quaereret quanti illa res esset; ib. IV, 28. non .. parum res erat clara; ib. 29. rem nihilo minus testatam futuram; ib. res clara Sicilia tota; ib. 41. rem claram esse et invidiosam; ib. dignam rem esse regno Syriae; ib. 65. sin hoc vos in rege tam nobili, re tam eximia ... neglexisse audient; ib. 68. ut nullius res tuta ... contra

tuam cupiditatem ... posset esse; ib. V, 39. quod tum ... integra re ... a maioribus nostris foedere adsequi non potuerunt; ib. 51. utrum .. tibi ad defensionem firmius fore putasti, in iudicio ... producere ad ignotos tanto post eum ... an recenti re Syracusis ... securi ferire? ib. 75. cum ea res non solum provinciae saluti, verum etiam ipsi praedae posset esse; ib. 80. res erat clara; ib. 101. cum homine .. crudeli nobis res est an cum fera atque immani belua? ib. 109. res ut nemini dubia esse posset; ib. 158. hanc sibi rem praesidio sperant futuram; ib. 167. ut ... mecum sibi rem videant futuram; ib. 183. cum et res et cupiditates minores essent; Tull. 9. hoc solum? bona mehercule *res* || fide ||, si hoc solum esset! ib. 36. cum tot res sint; Font. 41. ut quaeque res est turpissima, sic maxime et maturissime vindicanda est; Caecin. 7. quia res indigna sit; ib. 8. quo mulieri res esset cautior; ib. 11. cum ... res .. eius modi sit; ib. 33. ad probandum utramque rem videam infirmam nugatoriamque esse; ib. 64. nego ullam rem esse, quae aut comprehendi satis aut caveri ... possit; ib. 81. quae res est, quae cuiusquam animum in hac causa dubium facere possit? imp. Pomp. 27. nullam rem esse .. in usu positam militari, quae huius viri scientiam fugere possit; ib. 28. cuius res gestae pares? ib. 43. ut nulla res tanta sit ac tam difficilis, quam ille non et consilio regere et integritate tueri et virtute conficere possit; ib. 59. illa caedes Asuvii Larinatis ... quam clara tum recenti re fuit? Cluent. 35. quo facilius aut comprehenderetur res eius iudicio aut falsa esse cognosceretur; Cluent. 47. de sollicitatione Diogenis recenti re secum Cleophantum conlocutum esse dicebat; ib. 53. res neque tam fuerat occulta || occultata || quam erat occultanda, neque tam erat aperta quam rei publicae causa aperienda; ib. 73. neque eum ... re illa incognita primo condemnare vellent; ib. 76. non quod alia res esset; ib. 80. istam conciliationem gratiae Staienus tum recenti re ... excogitavit; ib. 83. quae res nemini umquam fraudi fuit; ib. 91. quaecum que res esset, in qua fides ... quaereretur; leg. agr. II, 23. magna .. mihi res non modo ad statuendum, sed etiam ad dicendum videtur esse; ib. 41. quasi ea res nobis saluti futura sit; ib. 47. res praetoribus erat nota solis, ignorabatur a ceteris; Catil. III, 6. res .. sunt parvae, prope in singulis litteris ... occupatae; Muren. 25. magna res (est); ib. 29. sit .. in civitate ea prima res, propter quam ipsa est civitas omnium princeps; ib. 30. quae ipsi soli re integra saepe dixi; ib. 43. cum civitate mihi res est acerrima; Flacc. 44. omnibus in rebus, .. quae graviores ... sunt, quid quisque voluerit, cogitarit, admiserit non ex crimine ... est ponderandum; Sulla 69. an ea res erat illa || an res, an aures regatila ||, de qua agebatur, ut rem ipsam repudiare ... deberem? dom. 7. res erat non in opinione dubia, sed in praesenti ... periculo; ib. 11. ut .. res esset ea, quae sua sponte multitudinis animos incitaret; dom. 12. rem maximam fuisse *et* summi periculi, non solum a fame || non solum ea me, non solum eam ||, sed etiam a caede ... nemo negat; ib. 18. quae res municipibus Anagninis ornatissimis multo maiori dolori fuit; ib. 81. res illa plena iustitiae; ib. 130. non quo dubia res esset; har. resp. 12. quorum et mentes et res sunt perditae longeque a communi salute diiunctae; ib. 53. erat .. res ei cum exercitu C. Marii invicto; Sest. 37. res erat cum L. Saturnino; ib. nec mihi erat res cum Saturnino; ib. 39. an erat res ulla, quam mihi magis optandam putarem? Sest. 47. res erat et causa nostra eo iam loci, ut erigere oculos et vivere videretur; ib. 68. auspicia, ... res militaris (fundamenta sunt); ib. 98. iucunda res plebei; ib. 103. si quae res erat maior; ib. 105. „re dubia haud dubitarit vitam offerre nec capiti pepercerit“; ib. 120. est .. res eius modi, ut ... nemo sit ..; Vatin. 19. res est omnis in hac causa nobis .. cum Clodia; Cael. 31. intellegis ... cum hac sola rem esse nobis; ib. 32. ut ... res multorum oculis esset testatior; ib. 64. in qua provincia .. res erant et possessiones paternae; ib. 73. est primum dissimile res in Sardinia cum mastrucatis latrunculis ... gesta et bellum cum maximis Syriae gentibus ... confectum; prov. cons. 15. simul absurda res est caveri foedere; Balb. 37. re .. multo ante Gadibus inaudita; ib. 41. cum .. audirem ... eandem .. rem adversariam esse in iudicio Cn. Plancio, quae in petitione fuisset adiutrix; Planc. 1. illud .. crimen ... caluit re recenti; ib. 55. hic ... vestri consilii res est; Rab. Post. 11. integra re causaque denuntio; ib. 15. quae .. multi homines necessarii secundis Postumi rebus discripta sustinuerunt, nunc eius adflictis fortunis universa sustinet; Rab. Post. 41. si res, si vir, si tempus ullum dignum fuit; Milo 19. res erat minime obscura; ib. 26. cum tu salutaribus, ut spero, rebus tuis || salvis rebus, ut spero, tuis || ... gravissimi hominis fidem ... desideres || desiderabis ||; ib. 69. beatos esse, quibus ea res honori fuerit a suis civibus; ib. 97. haec .. res unius est propria C. Caesaris; ceterae duce te gestae magnae illae quidem, sed tamen multo magnoque comitatu: huius autem rei tu idem es et dux et comes: quae quidem tanta est, ut tropaeis et monumentis tuis adlatura finem sit aetas; Marcell. 11. in hoc ordine integra re multa de pace dixi; ib. 15. si tibi ea res grata fuisset, esset iam probata; Ligar. 23. „at res popularis“; Phil. I, 21. tanta .. res est; ib. II, 33. nomen pacis dulce est et ipsa res salutaris; ib. 113. non est vobis res .. cum scelerato homine; ib. IV, 12. maioribus .. vestris ... cum eo hoste res erat; ib. 14. ne sit ea res fraudi; ib. V, 34. altera res est de honoribus; ib. 35. eis .. eam rem magnae laudi magnoque honori fore; ib. VI, b. qui .. evenit ut, qui in rebus improbis populares fuerint, idem in re una maxime populari, quae eadem salutaris rei publicae sit, improbos se quam popularis esse malint? ib. VII, 4. eam rem senatui populoque Romano gratam esse et fore; ib. X, 25. eam .. rem magno usui rei publicae fuisse; ib. 26. cum miser ille prius latronum gladios videret, quam quae res esset audisset; ib. XI, 7. cum peritissimo homine mihi res est; ib. 20. dulce .. etiam nomen est pacis, res vero ipsa cum iucunda tum salutaris; ib. XIII, 1. res familiaris cum ampla tum casta a cruore civili (est); ib. 8. eam .. rem senatui populoque Romano gratam acceptamque esse; Phil. XIII, 50. ei .. honori dignitatique eam rem fore; ib. ſ. abhorret. coepit; Quinct. 22. Verr. II, 56. IV, 100. debet; imp. Pomp. 17. Sulla 81. Muren. 86.

e v e n i t: ut ea res mihi ... bene atque feliciter eveniret; Muren. 1. ut eis quoque ... ea res fauste, feliciter prospereque eveniret; ib.

e x c i t a t: „haec res tibi fluctus illos excitavit“; Piso 72.

e x s i s t i t: nulla res tanta exsistet; Sex. Rosc. 31. nova .. alia res .. exstitit in hoc crimine; Verr. III, 178. cuius tantae res gestae terra marique exstiterunt; imp. Pomp. 68. L. Luculli .. res tantae exstiterunt; Muren. 33.

f a c i t: nisi perspicuum (id) res ipsa fecerit; Sex. Rosc. 18. rem et sententiam interdicti mecum

facere fatebatur; Caecin. 79. ſ. est; imp. Pomp. 27.
fallit: si res opinionem meam ... fefellerit; Verr. V, 183. neque vero ea res fefellit homines; leg. agr. II, 90. num me fefellit .. non modo res tanta ... verum ... dies? Catil. I, 7.
fert: ut intellegatis in tota illa causa, quid res ipsa tulerit; Cluent. 9. si ita res tulisset; Phil. IV, 14.
flagitat: severitatem res ipsa flagitat; Catil. II, 6.
frangit: te ut ulla res frangat? Catil. I, 22.
fugit: ſ. est; imp. Pomp. 28.
habet: ita res se habet; Quinct. 2. Sex. Rosc. 124. sic res se habet; Sex. Rosc. 66. praeclare se res habet; Verr. a pr. 17. ut se tota res habeat; ib. II, 15. quid tandem habuit argumenti aut rationis res? ib. quae cum ita res se haberet; ib. 124. quae res ... magnam vim habuit; ib. III, 38. non tantam rationem res habet quantam utilitatem atque praedam; ib. 197. quoquo modo res se habebat; ib. V, 89. res ipsa ... habet hanc vim; Font. 3. haec .. res habet hoc certe; Cluent. 82. quae res si rei iudicatae pondus habuisset; ib. 116. ea res propter multorum eius modi casum minime firmam veneni suspicionem haberet; ib. 174. habere videtur ista res iniquitatem; Catil. IV, 7. sic .. se .. res habet; Scaur. c. 3, §. 1. res habebat nomen hoc apud illos; Rab. Post. 28. ut nunc se res habet; Ligar. 28.
iacet: iacet res in controversiis ... biennium; Quinct. 67.
impellit: quae me .. res praeter ceteros impulit? Sex. Rosc. 2. quae res hominem impellit, ut sit tam intemperans? Sest. 154.
incitat: ſ. est; dom. 12.
indicat: ut res indicat; Verr. V, 50. res .. indicat nihil ipsos habuisse cogniti; Cluent. 131.
infirmat: ut eam (veritatem) infirmare nulla res possit; Quinct. 80.
insunt: existimo, in summo imperatore quattuor has res inesse oportere, scientiam rei militaris ..; imp. Pomp. 28.
interit: res frumentaria ... istius avaritia interierit; Verr. III, 127.
inceterascunt: ſ. crescit.
incitat: ſ. dehortatur.
labefactat: quae nec vis temporum ... nec res iudicata nec denique universi populi Romani potestas, quae ceteris in rebus est maxima, labefactare possit; dom. 80 quem ... nulla res labefactare potuisset; Sest. 127.
latet: non mediocris res neque parvum sub hoc verbo furtum .. latet; leg. agr. III, 12. omnes urbanae res ... latent in tutela ac praesidio bellicae virtutis; Muren. 22.
loquitur: res loquitur ipsa, .. quae semper valet plurimum; Milo 53. ut eo tacente res ipsa loqueretur; ib. 66.
lucet: cum res ipsa tot tam claris argumentis signisque luceat; Milo 61.
mitigat: Lampsacenos in istum numquam ulla res mitigasset; Verr. I, 82.
moderantur: ut eas (res rusticas) ... res incertissimae ... moderentur; Verr. III, 227.
movet: neque vero tam haec ipsa cotidiana res Appium Claudium illa humanitate ... praeditum per se ipsa movisset; Scaur. 33.
nascitur: si quae res nata esset; Verr. I, 112.
nitent: res eius gestae sempiterni nominis gloria niterent || niterentur ||; Balb. 16.
obicit: quae res .. tantum istum furorem Sex. Roscio obiecit? Sex. Rosc. 40.
obstat: cui maxime haec res obstat; div. Caec. 13.
parit: cum haec eadem res plurimas gratias ... pariat; Muren. 24.
patefacit: quae res patefecit, ... sed suo tempore totius huius sceleris fons aperietur; Phil. XIV, 15.
patitur: si res, si causa patitur; Qu. Rosc. 48.
peragrant: cuius res gestae omnis gentis ... terra marique peragrassent; Balb. 16.
percrebrescit: ſ. coepit; Catil. II, 10.
perfert: quae (dedecora) res patris eius, aetas ipsius pertulit; Verr. I, 33.
pertinet: quoniam Quinctius ad causam pertinere putavit res ita multas; Tull. 3. ſ. **pertineo**, II. res (9 St.) B. III, S. 617, a.
pervagatur: ſ. I, 1. abhorret.
pervenit: cum res ab eo, quicum contraxisset, recessisset et ad heredem pervenisset; Quinct. 38. non necesse erat rem ad ipsum pervenire; Verr. I, 148. pervenit res ad istius auris; ib. IV, 64.
placet: ne haec quidem mihi || ne haec mihi quidem || res placebat; Verr. a. pr. 22. quamvis mihi res || res mihi || non placeat; ib. III, 209.
postulat: quia res postulare non videretur; Tull. 5. intellego .. in causa aperta minimeque dubia multo et plura et a pluribus peritissimis esse dicta quam res postularet; Balb. 56.
potest: quae res in civitate duae plurimum possunt; Quinct. 1. res in dubium venire non potest; ib. 67. vitia ... Cn. Plancii res eae, de quibus dixi, tegere potuerunt; Planc. 27. quasi res in contentionem aut in discrimen aliquod posset venire; ib. 54. ſ. convenit. est; Verr. II, 173. 187. V, 39. 158. imp. Pomp. 27. 28. infirmat. subvenit.
prodest: neque tantum illa res nocentibus proderat; Verr. III, 94. duae res vehementer in praetura desideratae sunt, quae ambae in consulatu Murenae profuerunt; Muren. 37. ea res .. haud scio an plus mihi profuerit; Planc. 66.
pugnat: res cum re, causa cum causa ... pugnabit; Cael. 22.
quaerit: virum res illa quaerebat; Phil. II, 34.
recedit: ſ. pervenit; Quinct. 38.
recidit: ne in unius imperium res recidat, admonemur; har. resp. 54.
redeunt: ut ad illam diem, res cum redissent, rogarentur, ut pari studio convenirent; sen. 27. ut idem ad res redeuntes ut venirent rogarentur; Sest. 129.
remorantur: eae res, quae ceteros remorari solent, (illum) non retardarunt; imp. Pomp. 40.
repudiat: ut ... res ipsa illum censum repudiaret; Verr. II, 138.
repugnant: ut res maxime inter se repugnantis dicendi facultate coniungerent; Cael. 41.
retardant: ſ. remorantur. — revirescunt: ſ. effert. — solet: ſ. est; Verr. II, 132.
spectat: res .. eo spectat; Ligar. 13.
subvenit: quae res egestati et aeri alieno tuo praeter mortem Caesaris subvenire potuisset? Phil. II, 36.
tollit: etiam si qua res illum diem aut auspiciis aut excusatione sustulit; dom. 45.
valet: ecquid hanc rem apud vos ... valere oporteat; div. Caec. 17. quae res .. valuit? Caecin. 53. iuris rem et sententiam | retinere sententiam, retineri sent. || ... plurimum valere oportere; ib. 77. quod si ipsius summa dignitas maximaeque res gestae non satis valerent || valebant ||; Quir. 6. si ... valeant res gestae; Balb. 49. in istis omnibus rebus ... opinio plus valet saepe quam res ipsa; Scaur. 36. ſ. debet; Verr. IV, 89. Sulla 81. loquitur.

venit: ut ulla res parta bello ... non modo venierit, verum etiam locata sit; leg. agr. II, 54. venire nostras res proprias et in perpetuum ab nobis alienari in Paphlagoniae tenebris ... licebit; ib. 55. quid? vectigalem provinciam, singulis rebus, quaecumque venirent, certo portorio imposito, servis tuis [publicanis] a te factam esse meministi? Piso 87. quo in loco plurimae res venierunt et veneunt; Phil. II, 95.

venit: [non tam cito res in contentionem venisset]; Quinct. 24. res ad heredem venit; ib. 41. venerat ... haec res in iudicium; Qu. Rosc. 42. rem integram ad M. Metellum praetorem esse venturam; Verr. a. pr. 31. venerat res in iudicium; ib. III, 140. cum ... res in eam consuetudinem venisset; Tull. 10. quaero venerit ea res in hoc iudicium necne; ib. 38. in his causis non verba veniunt in iudicium, sed ea res; Caecin. 63. ut omni errore sublato rem plane, quae veniat in iudicium, videre possitis; Milo 7. f. potest; Quinct. 67. Planc. 54.

versatur: ea res nunc .. in discrimine versatur; Quinct. 92. quae res in quaestione versetur; Cluent. 159. in pluribus provinciis eius versata res est; Rab. Post. 4.

videtur: si res ista gravissima sua sponte videretur; Quinct. 52. populo rem indignam videri; Sex. Rosc. 60. an res ipsa tibi iniqua videbatur? ib. 119. illi bona res, huic vendibilis videbatur; Verr. I, 105. res haec acerba videtur atque indigna; ib. 112. quam illa res calamitosa Heraclio ... miseranda omnibus videbatur! ib. II, 46. res Sopatro facilis videbatur; ib. 68. intellegetis novam rem || rem novam || totam atque indignam videri; ib. III, 183. res indigna atque intoleranda videbatur omnibus; ib. IV, 78. omnibus acerba res et misera videbatur; Tull. 23. res parum certa videbatur; Cluent. 72. quod mihi magna res et iucunda visa est; Arch. 28. f. calet. cogit; Quinct. 91. est; Verr. II, 42. leg. agr. II, 41. postulat.

vindicant: nos a verberibus ... neque res gestae ... neque vestri honores vindicabunt? Rabir. 16.

ohne Verb: P. LENTULO, L. TRIARIO QUAESTORIBUS URBANIS RES RATIONUM RELATARUM; Verr. I, 37.

2. **Prädicat:** sum: si eidem negotium dedisset, ut in Asia cistophorum flagitaret, inde iret in Hispaniam, cum inde decessisset, ... una res esset? dom. 52. id, quod mihi crimini dabatur, ... erat res post natos homines pulcherrima; ib. 95.

3. **Ausruf:** o rem incredibilem! Quinct. 80. o di immortales! rem miseram et calamitosam! Sex. Rosc. 77. o rem miseram atque acerbam! ib. 141. o rem ridiculam! Verr. IV, 146. o rem praeclaram! Caecin. 73. o rem, quam homines soluti videre non desinunt! dom. 104. o rem cum auditu crudelem tum visu nefariam! Planc. 99. quas res divinas talibus institutas viris! Milo 80. o rem non modo visu foedam, sed etiam auditu! Phil. II, 63. o rem acerbam! ib. XIII, 10. o rem excogitatam! Fr. B. VII, 2.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abiudico: f. I, 1. est; Verr. a. pr. 13.

absorbeo: Oceanus ... vix videtur tot res tam dissipatas, tam distantibus in locis positas tam cito absorbere potuisse; Phil. II, 67.

accido: f. I, 1. effert.

accipio: rem facilius totam accipietis; Quinct. 36. cum rem ita constitutam accepisses; Verr. III, 43. accipite ... rem eius modi; ib. IV, 38. Mithridates ... maximam vim auri atque argenti pulcherrimarumque rerum omnium, quas et a maioribus acceperat et ipse ... ex tota Asia direptas in suum regnum congesserat, in Ponto omnem reliquit; imp. Pomp. 22. f. I, 1. est; Phil. XIII, 50.

accuso: res .. ipsa *copiose* || et copiose || et graviter accusari potest; Cael. 29.

addo: quasdam res ut ad legem adderent; Verr. III, 18.

adduco: f. **adduco.** rem (9 St.) B. I, S. 88, b. — adfero: f. **adfero,** II. rem (12 St.) B. I, S. 93, b. — adfligo: f. I, 1. est; Rab. Post. 41.

adhibeo: quorum alter res ad scribendum maximas, alter cum res gestas tum etiam studium atque auris adhibere posset; Arch. 5.

adipiscor: mihi ... iam etiam optanda mors est, perfuncto rebus eis, quas adeptus sum; Phil. II, 119.

adiungo: si ad verbum rem volumus adiungere; Caecin. 49. adiungitur .. accusationis cogitatio, non parva res, sed nimirum omnium maxima; Muren. 45.

administro: f. **administro** rem (7 St.) B. I, S. 107, b.

adsequor: mihi videris .. una mercede duas res adsequi velle; Sex. Rosc. 80.

agito: f. **agito** rem (9 St.) B. I, S. 154, a

agnosco: qui .. rem agnoscit; Flacc. 46.

ago: f. **ago,** III. rem (55 St.) B. I, S. 160.

alieno: f. I, 1. venit; leg. agr. II, 55.

alo: haec studia ... secundas res alunt || agunt ||; Arch. 16. f. I, 1. crescit.

amitto: cum ... rem de manibus amisisses; Verr. III, 32. Caecina rem non amittet; Caecin. 75. cum in Asia res magnas permulti amiserant; imp. Pomp. 19. non .. possunt una in civitate multi rem ac fortunas amittere; ib.

amoveo: cum audierit eas res ... amotas et venditas; Verr. III, 119.

animadverto: quod cum ita sit resque eius modi sit, ut in primis a magistratibus animadvertenda videatur; Caecin. 33.

aperio: f. I, 1. est; Cluent. 73.

appello: verbo satis digno tam nefaria res appellari nullo modo potest; Verr. V, 170. quibus .. rebus plerumque vis fit eius modi, eae res appellantur in interdicto; Caecin. 63. res ad communem utilitatem, quas publicas appellamus, ... tum domicilia coniuncta ... invento et divino iure et humano *ut* moenibus saepserunt; Sest. 91.

appeto: ut neque provinciam ... neque rem ullam, quae a tribuno plebis impediri possit, appetiturus sim; leg. agr. I, 25.

arcesso: nec proficisci quoquam potes nec arcessere res transmarinas ex eis locis; Verr. V, 45.

attingo: f. **attingo** rem (7 St.) B. I, S. 327, b.

audio: f. **audio,** III. rem (7 St.) B. I. S. 358, b.

averto: teneo ... furem manifesto avertentem rem frumentariam omnem; Verr. III, 137.

augeo: qui sciret, ita se in provincia rem augere oportere; Verr. II, 73. *ut augendae rei negotiando operam dare posset;* Tull. 14. ut in augenda re non avaritiae praedam, sed instrumentum bonitati quaerere videretur; Rab. Post. 3. qui ... rem ... bonis et honestis rationibus auxisset; ib. 38.

capio: quas (res) ceperat; Verr. IV, 123.

caveo: f. I, 1. est; Caecin. 81.

coëmo: te in praetura ... tot res tam pretiosas, omnis denique res ... tota ex provincia coëmisse; Verr. IV, 8.

cognosco: f. **cognosco,** III. rem (16 St.) B. I, S. 562, a.

colo: f. I, 1. est; Quinct. 12.

commemoro: negem esse illam rem agitatam in contionibus, iactatam in iudiciis, commemoratam in senatu? Cluent. 4.

commendo: cui tu .. rem ... commendare proficiscens et concedere solebas; Quinct. 62.
committo: ſ. **committo,** III. rem (10 St.) B. I, S. 581, a.
communico: qui cum altero rem communicavit; Sex. Rosc. 116. quos inter res communicata est; Verr. III, 50.
comparo: rem cum re comparate! dom. 130.
comperio: quis est qui dubitet, quin hac re comperta manifesteque deprehensa aut obeunda mors Cluentio aut suscipienda accusatio fuerit? Cluent. 48. cum tu rem te ad eos ... a te ipsa compertam deferre diceres; Cael. 68.
comprehendo: ut ... rem ita comprehenderem; Catil. III, 4. ſ. I, 1. est; Caecin. 81. Cluent. 47.
comprobo: meministis ... rem .. hanc totam C. Sacerdotis hominis ornatissimi testimonio comprobari; Verr. II, 119.
concelebro: at eam quoque rem populus Romanus non modo vidit, sed omnium etiam studio visendam et concelebrandam putavit; imp. Pomp. 61.
concredo: ſ. commendo.
confero: omnis clarissimorum regum res gestas cum tuis nec contentionum magnitudine nec numero proeliorum ... posse conferri; Marcell. 5.
conficio: ſ. **conficio,** II. rem (12 St.) B. I, S. 615, b.
confiteor: quam improbam, ... quam confessam rem pecunia redimere conetur; Verr. III, 130.
congero: ſ. accipio; imp. Pomp. 22.
coniungo: eorum rem causamque esse coniunctam; Verr. III, 153. ne populo necesse sit in coniunctis rebus compluribus aut id, quod nolit, accipere, aut id, quod velit, repudiare; dom. 53, nec cum Postumi causa res ista coniuncta est; Rab. Post. 6. ſ. I, 1. repugnant.
conlaudo: cum res gestas consulatus mei conlaudasset; Piso 72.
conligo: in rerum capitalium quaestionibus quid ego unam quamque rem conligam et causam? Verr. II, 68.
conor: cum .. eam rem tua sponte conarere; Phil. II, 49.
considero: libet mihi ... rem ipsam ... considerare; Quinct. 48. ut rem, cuius causa verba sunt, non considerarent; Caecin. 54.
constituo: ſ. **constituo,** III. rem (7 St.) B. I, S. 659, b.
contineo: cuius res gestae ... isdem quibus solis cursus regionibus ac terminis continentur; Catil. IV, 21. difficilis .. res ideo non putatur, quod et perpaucis et minime obscuris litteris continentur; Muren. 28. res omnis humanas religione vestra contineri putat; dom. 104.
contraho: ut ... res quem ad modum gesta et contracta sit cognoscatis; Quinct. 11. cum illo nemo iam ... rem ullam contrahebat; Cluent. 41.
corroboro: ſ. I, 1. crescit.
credo: res tam scelesta ... credi non potest; Sex. Rosc. 63. qui quaestor consulem suum consiliis commissis ... rebus omnibus creditis spoliare ... ausus sit; Verr. III, 6. ab Lentulo ceterisque domesticis hostibus tam dementer tantae res creditae ... numquam essent profecto; Catil. III, 22. rem tanti sceleris ignotis alienisque servis non esse credendam; Cael. 53.
decerno: cedo mihi eiusdem praetoris litteras et rerum decretarum et frumenti imperati; Verr. V, 56. LITTERAE RERUM DECRETARUM; ib.
decido: res ad istum defertur et istius more deciditur; Verr. II, 128. omnibus rebus actis atque decisis, producuntur e carcere; ib. V, 120.

declaro: ad haec duo genera rerum unum verbum, quod satis declararet utrasque res, invenerunt; Caecin. 87.
deduco: rem huc deduxi; Catil. II, 4.
defendo: ſ. **defendo,** III. rem (7 St.) B. II, S. 44, b. — defero: ſ. **defero,** III. rem (31 St.) B. II, S. 50, a. I, S. 65.
definio: si res eae, quas gessimus, orbis terrae regionibus definiuntur; Arch. 23. accusatio crimen desiderat, rem ut definiat; Cael. 6. hic ego ipsam rem || iam rem, rem iam || definiam; ib. 48.
deflecto: si ad verba rem deflectere velimus; Caecin. 51.
delibero: postea re quaesita et deliberata sacramentum nostrum iustum iudicaverunt; Caecin. 97.
demonstro: ſ. **demonstro,** II. rem (7 St.) B. II, S. 63, b.
deprehendo: deprehensa re non illa ut a viro improbo discessisset; Cluent. 189. ut ... tota res ... a senatu et a vobis manifesto deprehenderetur; Catil. III, 4. in minimis rebus saepe res magnas vidi .. deprehendi ac teneri; Flacc. 37. ſ. comperio.
desidero: ſ. I, 1. prodest; Muren. 37.
despero: perditae civitates desperatis iam omnibus rebus hos solent exitus exitiales habere; Verr. V, 12. quod nominatim rei maximae, paene iam desperatae, summum virum ... praefecimus; dom. 24.
detraho: quid his rebus detractis possit ad dominos puri .. pervenire; Verr. III, 200. quis .. audivit umquam ... de fortunis Varronis rem ullam esse detractam? Phil. II, 104.
dico: ſ. **dico,** III. rem (7 St.) B. II, S. 103, b.
differo: rem differre cotidie ac procrastinare isti coeperunt; Sex. Rosc. 26. si ... nec totiens dilata res nec ad extremum e manibus erepta; prov. cons. 13.
diiungo: ſ. I, 1. est; har. resp; 53.
diluo: res tam levis qua ratione infirmem ac diluam reperire non possum; Sex. Rosc. 42.
diripio: ſ. accipio; imp. Pomp. 22.
dispicio: ut tot res, tantas, tam varias ... mea sponte dispexerim; Sulla 40.
dissipo: ſ. absorbeo.
dissolvo: nolle deberetis maximam rem ... severissimum iudicium . . per vos videri esse dissolutum; Tull. 36.
divolgo: maxime .. inimici hanc rem sermonibus divolgari voluerunt; Font. 20.
do: an erat mihi in tanto luctu meorum, tanta diiunctione, tanta acerbitate, tanta spoliatione omnium rerum, quas mihi aut natura aut fortuna dederat, vita retinenda? Sest. 47.
doceo: docet me eius modi rem et factum simul Sex. Naevii; Quinct. 79.
dubito: ut res minime dubitanda in contentione ponatur; Cael. 55.
duco: ut ... res ita duceretur; Verr. a. pr. 26. tu ausus es pro nihilo prae tua praeda tot res sanctissimas ducere? ib. II, 40. utrum res ab initio ducta est an ad extremum ita perducta ..? ib. 61. non istas res in actis suis duceret; Phil. I, 18.
effero: cum alii laudibus ad caelum res tuas gestas efferent; Marcell. 29.
efficio: quas res luxuries in flagitiis ... efficere potuisset; div. Caec. 3.
ementior: repente tantam rem ementiare; Sulla 44.
emo: cum te plurimas res emisse dicis; Verr. IV, 36. videretis quibus hominibus omnium rerum et vendendarum et emendarum potestatem permitteretis; leg. agr. II, 63. ut saltem deliberare

plebes Romana possit ... quantum tibi in emendis et vendendis rebus committendum putet; ib. 66. re vendita, iterum empta; Fr. E. 1.

enarro: nullius tantum flumen est ingenii, nullius dicendi ... tanta || tantaque || copia, quae non dicam exornare, sed enarrare ... res tuas gestas possit; Marcell. 4.

eripio: queritur etiam importuna pestis ... rem frumentariam esse ereptam; dom. 26. istum rebus omnibus undique ereptis impune eludentem circumfluere atque abundare? Verr. III, 9. ſ. differo.

everto: [in his rebus evertendis] unius hominis senectus ... temptata est; Rabir. 2.

excipio: qua brevitate rem nullam esse exceptam videtis; leg. agr. II, 38.

excogito: excogitat rem singularem; Verr. V, 82. rem excogitat singularem; Cluent. 70. ſ. I, 3; Fr. B. VII, 2.

exhaurio: qui suam rem nullam habent, tuam exhauriunt; Phil. II, 15. qui suis rebus exhaustis ... fortunas nostras concupiverunt; Phil. XIII, 3.

existimo: si ... non minimam partem ad unam quamque rem existimandam momentoque suo ponderandam sapientia || sapientiam || iudicis tenet; Font. 21.

exorno: ſ. enarro.

expeto: ecqua res apud civitates Siculas expetitur? Verr. II, 120. audistis profecto dici philosophos Epicureos omnis res, quae sint homini expetendae, voluptate metiri; Piso 68.

explico: possem || possum || .. totam rem explicare; Verr. 1, 28. quae (res) vobis alio loco planius explicabuntur; ib. II, 184. quibus rebus explicatis ... ad hoc horribile ... frumentarium crimen accedam; Scaur. 22. duas .. res, magnas praesertim, non modo agere uno tempore, sed ne cogitando quidem explicare quisquam potest; Phil. XI, 23.

expono: omnia ... expositis certis rebus agentur; Verr. a. pr. 37. cum ita rem exposuissem; ib. II, 100. rem exposui; Catil. III, 5. rem gestam vobis dum breviter expono; Milo 23.

exporto: in quibus (libellis) erat ratio scripta ... rerum exportatarum ... sine portorio; Verr. II, 182. ut (Asia) ... multitudine earum rerum, quae exportantur, facile omnibus terris antecellat; imp. Pomp. 14.

exspecto: ante .. quam sit ea res, quam avidissime civitas exspectat, adlata; Phil. XIV, 1.

facio: cum ... non modo rem, sed ne spem quidem ullam reliquam cuiquam feceris; Verr. III, 48. universam rem et totum facinus sine dolo malo factum iudicabitis? Tull. 34. quid ... parvam rem magnam facis? Cael. 36. rem potius videamus, ... quam quidem intellego verbo fieri interdum deteriorem solere; Phil. VIII, 4. quorum res iudicatas irritas fecimus; ib. XI, 11. ſ. **facio,** III. rem (7 St.) B. II, S. 307, b.

fero: ſ. **fero,** III. rem (5 St.) B. II, S. 338, a.

fingo: quae (scientia) tota ex rebus fictis commenticiisque constaret; Muren. 28. quo studio incendimur, non modo in gestis rebus, sed etiam in fictis; Marcell. 9.

flagito: qui ... rem illam et rogationem flagitarat; Cluent. 137. nec flagitat rem ullam neque novarum rerum est cupidus; Sest. 104.

gero: ſ. **gero,** II, 2. rem (B. II, S. 414, f.)

habeo: cum habeam rem non dubiam; Cluent. 64. qui res pecuarias habent; ib. 198. veterani ... non ad conservationem earum rerum, quas habebant, sed ad spem novarum praedarum incitabantur; Phil. I, 6. illam suam suas res sibi habere iussit; ib. II, 69. ſ. constituo; Verr. V, 8. exhaurio.

iacto: multum agitata, .. diu iactata [ista res] est; Cluent. 88. iactata res erat in contione; ib. 130. ſ. commemoro.

ignoro: ſ. I, 1. est; Catil. III, 6.

impedio: cum intercessio stultitiam intercessoris significatura sit, non rem impeditura; leg. agr. II, 30. decrevistis, ne quis ulla ratione rem impediret; sen. 27. si sine maximo dedecore tam impeditis || impudentis || suis rebus potuisset [emori]; Rab. Post. 29. quae leges rem militarem impedirent; Fr. B. VI, 11a. ſ. appeto.

impero: hunc ... certis rebus imperatis regnare iussit; Sest. 58.

impetro: quam rem facile a praetore impetrassent; Quinct. 33.

implico: ut rem tantam, tot controversiis implicatam, possem cognoscere; Quinct. 3.

impono: quod prima illa res ad meum officium pertinet, duas autem reliquas vobis populus Romanus imposuit; Sex. Rosc. 36.

improbo: non se rem improbare dicebant; dom. 70.

inchoo: quas res nos in consulatu nostro ... gessimus, attigit hic versibus atque inchoavit; Arch. 28.

indico: rem omnem dominae indicavit; Cluent. 180. ſ. I, 1. est; Verr. a. pr. 13.

infirmo: [quod ... omnis res anni superioris labefactari a praetoribus, infirmari a senatu atque principibus civitatis putabant; Sest. 40. ſ. diluo.

instituo: rem occulte instituunt; Verr. II, 54. ſ. I, 3. Milo 80.

intellego: cum ea res ... intellegatur; Caecin. 51.

invenio: ſ. I, 1. est; Verr. III, 16.

iudico: ſ. **iudico,** III. rem (64 St.) B. II, S. 812, b.

iungo: cum hominibus nostris consuetudines, amicitias, res rationesque iungebat; Deiot. 27.

labefacto: rem ... iudicatam labefactare conari impudentiae (est); Cluent. 57. ſ. infirmo.

lego: eius modi res nescio quo modo etiam cum leguntur, obstrepi clamore militum videntur et tubarum sono || obstrepit clamor militum et tubarum soni ||; Marcell. 9.

loco: ſ. I, 1. venit; leg. agr. II, 54.

mando: in privatis rebus si qui rem mandatam ... malitiosius gessisset; Sex. Rosc. 111. si hanc ei rem privatim Sex. Roscius mandavisset; ib. 114. non hanc ei rem Sex. Roscius mandavit; ib. 115. qui per ... rem mandatam ... fraudavit quempiam; Caecin. 7.

metior: ſ. expeto.

metuo: eodem fere tempore factus in agro Piceno Potentiae nuntiatur terrae motus horribilis cum quibusdam † multis metuendisque rebus; har. resp. 62.

moderor: ſ. I, 1. moderantur.

muto: non opinor ex eis rebus ... rem ullam potuisse mutari; Cluent. 92.

narro: rem omnibus narrare; Verr. IV, 41.

neglego: res suas neglegunt; Verr. V, 127.

nego: est haec res posita, quae ab adversario non negatur; Caecin. 32. qui neque illis talibus viris ... rem possem ullam negare; Cluent. 50.

nomino: res ut omnes suis certis ac propriis vocabulis nominentur; Caecin. 51.

noto: rem notavi; Milo 14. ita .. senatus rem, non hominem notavit; ib. 31. notabo singulas res; Phil. III, 57.

novi: qui non norat hominem aut rem; Sex. Rosc. 105.

nuntio: nova res ... nuntiatur statim C. Mustio; Verr. I, 135. res ab omni conventu cognita celeriter isti domum nuntiatur; ib. II, 48. hanc rem ... nuntiat M. Tullio Philinus; Tull.

22. qua re tibi nuntiata ... concidisti; Phil. II, 107.
obeo: ut neque privatam rem transmarinam neque publicam iam obire possemus; imp. Pomp. 53. quantum ceteris ad suas res obeundas ... conceditur temporum; Arch. 13.
obicio: f. **obicio,** III. rem (5 St.) B. III, S. 412, b.
obliviscor: in quibus homines non modo res praeclarissimas obliviscuntur, sed etiam nefarias suspicantur; Milo 63.
obruo: exoritur his [iam] obrutis rebus omnibus et perditis illa defensio; Caecin. 90.
observo: quod ... maiores ... neque proinde ut rem iudicatam observarunt; Cluent. 117. omnia sollemnia ac iusta ludorum omnibus rebus observatis summa cum caerimonia esse servata; har. resp. 21.
obstrepo: f. lego.
obtineo: eius omnis res gestas non solum obtinemus, verum etiam ... publica auctoritate defendimus; Verr. III, 81.
occulto: res occultari satis non potuit; Verr. II, 55. f. I, 1. est; Cluent. 73.
occupo: f. I, 1. est; Muren. 25.
omitto: si, omissis his rebus, quibus nos suppeditamur, eget ille, senatu, equitibus Romanis, urbe, ... si his rebus omissis causas ipsas ... contendere velimus; Catil. II, 25. ut omittam avi tui res prosperas; Phil. I, 34.
oppugno: quae res aperte petebatur, ea nunc [occulte] cuniculis oppugnatur; leg. agr. I, 1.
opto: qui ab dis immortalibus tot et tantas res tacitus auderet optare, quot et quantas di immortales ad Cn. Pompeium detulerunt; imp. Pomp. 48. f. I, 1. est; Sest. 47.
orno: per quos (amicos) res eius secundae quondam erant ornatae, nunc sublevantur adversae; Sulla 75. qui populi Romani res gestas semper ornavit; Arch. 31.
paro: si veretur ut res iudicio facto parata sit; Quinct. 44.
patefacio: quae res ... patefacta est; Verr. a. pr. 17. Habonium porro intellegebat rem totam esse patefacturum; Verr. I, 149. his rebus in causa iudicioque patefactis quis est qui illum absolvi potuisse arbitretur? Cluent. 25. ut res patefacta et in forum prolata ... sit; ib. 78. condemnare ... paulo posterius patefacta re maluerunt; ib. 106. qua re patefacta ... promulgantur ... rogationes; Sest. 25.
pendo: neque levi coniectura res penditur; Sex. Rosc. 62.
percelebro: audita et percelebrata sermonibus res est; Cael. 69.
percutio: memoria tenetis Cotta et Torquato consulibus compluris in Capitolio res de caelo esse percussas; Catil. III, 19.
perdo: qui civitatum adflictarum perditis iam rebus extremi exitiorum solent esse exitus; leg. agr. II, 10. f. obruo.
perduco: postea quam rem paternam ab idiotarum divitiis ad philosophorum reculam || regulam || perducit; Sest. 110. f. duco.
perficio: f. **perficio,** III. rem (9 St.) B. III, S. 593, a.
peroro: res illo die non peroratur; Verr. II, 70.
persequor: possumus ita rem nostram persequi; Quinct. 45.
perspicio: qui rem sententiamque non perspiciat; Verr. II, 148.
perstringo: in animo est ... tantum modo perstringere unam quamque rem; Sex. Rosc. 91.
pervolgo: ut in re tam clara, tam testata, tam abs te ipso pervolgata tabulas publicas corrumpere auderes; Verr. II, 104.
peto: si abs te istam rem parens tuus ... petisset; Verr. II, 98.
poenior: nisi vero quia perfecta res non est, non fuit poenienda, proinde quasi exitus rerum, non hominum consilia legibus vindicentur; Milo 19.
pondero: f. existimo.
pono: f. **pono,** II. rem (7 St.) B. III, S. 641, b.
possideo: quid est possidere? nimirum in possessione esse earum rerum, quae possunt eo tempore possideri; Quinct. 85. per quos totam rem publicam resque privatas omnium possideret; Milo 76.
postulo: res .. abs te eius modi postulabatur; Sex. Rosc. 120.
praecaveo: ita mihi res tota provisa atque praecauta est; Verr. IV, 91.
praeiudico: ut re semel atque iterum praeiudicata condemnatus in iudicium venerit; Cluent. 49. quasi praeiudicata res ad has causas deferri solet; Rab. Post. 32.
praetereo: istam rem, quae tam populariter esset agitata, praeterire non potui; ib. 139.
praetermitto: rem tam improbam ... propter inopiam testium ... praetermittam? Verr. III, 166. neque res ulla, quae ad placandos deos pertineret, praetermissa est; Catil. III, 20.
probo: cum viderem ne vobis quidem omnibus re etiam tum probata ... fore ut eius socios ... persequi non possem; Catil. II, 4. qui arbitrere plebi Romanae res eas non probari; Sulla 32. ut vobis rem tam perspicuam dicendo probaremus; Balb. 56. nam rem vereor ne non probes; Phil. II, 34. f. I, 1. est; Ligar. 23.
procrastino: res non procrastinatur; Verr. IV, 100. f. differo.
procuro: Sulla procurante eius rem et gerente ... aes alienum eiusdem est dissolutum; Sulla 56.
prodo: rem et causam et utilitatem communem non relinquere solum, sed etiam prodere; Caecin. 50.
profero: non rem veterem ... proferam; Cluent. 126. f. **profero,** III. rem (9 St.) B. III, S. 793, a.
prohibeo: nisi Metullus ... illam rem imperio ... prohibuisset; Verr. II, 160.
promulgo: quae scisceret plebes, ... re multos dies promulgata ... iuberi vetarique voluerunt; Flacc. 15.
propono: rem vobis proponam; Verr. IV, 1.
provideo: sic .. existimare debetis, .. post hominum memoriam rem nullam maiorem, magis periculosam, magis ab omnibus vobis providendam neque a tribuno plebis susceptam neque a consule defensam neque ad populum Romanum esse delatam; Rabir. 4. f. praecaveo.
puto: f. contineo; Muren. 28.
quaero: non dubitabat ... quin iste ... illo die rem illam quaesiturus non esset; Verr. II, 72. ne illi quidem esse licitum a populo factarum quaesitarumque rerum summas imminuere; ib. III, 81. res manifestas quaeris; ib. 146. rem quaeris praeclaram iuventuti ad discendum; Sest. 96.
recognosco: cuius rei recognoscendae faciam vobis suo tempore potestatem; Verr. I, 122.
recupero: rex .. ipse sua sponte ... suo Marte res suas recuperavit; Phil. II, 95. quae (res) erant ante syngrapham recuperatae; ib. 96.
recuso: utrum eam rem recusares; Sex. Rosc. 120.
redimo: f. confiteor.
refero: refert rem ille ad senatum; Verr. IV, 85. hoc in genere solo rem iudicatam referri

|| referre || posse voluerunt; dom. 78. nonne || non || eam rem ex auctoritate senatus ad hoc conlegium Sex. Iulius praetor rettulit? dom. 136. ad tuam gloriam rem illam referri malebam quam ad meam gratiam; Phil. II, 49.

rego: ſ. I, 1. est; imp. Pomp. 28.

reicio: ut res in illud tempus reiceretur; Verr. I, 31. ut Romam rem reicias; ib. III, 138.

relinquo: Scandilius rem se totam relicturum dicit; Verr. III, 139. ne dissolutius rem relinquere || dissolute relinquere || videretur; Caecin. 103. nisi forte mavoltis relictis his rebus atque hac luce rei publicae in Sipontina siccitate ... conlocari; leg. agr. II, 71. hunc ... relictis rebus suis omnibus in nostris bellis ... esse versatum; Balb. 6. multi ... cives Romani ... suis rebus relictis || his s. iis rebus || alias se in civitates contulerunt; ib. 28. ſ. I, 1. effert. prodo.

renovo: nolo eam rem commemorando renovare; Quinct. 70.

renuntio: qui ei myoparoni praefuerat Milesiisque rem gestam renuntiarat; Verr. I, 88.

reperio: quod si ... quaelibet vel minima res reperietur; Sex. Rosc. 8.

repeto: quod (iudicium) hominibus ad suas res repetendas est constitutum; Verr. IV, 71. quo .. nunc non ita confugiunt, ut antea in suis repetundis rebus solebant; ib. V, 126. quod si in eis rebus repetendis ... is periculum iudicii praestare debet; Muren. 3. ut ... rex amicus ... nullis rebus repetitis cum bonis omnibus publicaretur; Sest. 57.

reprehendo: hoc non concedo, ut, quibus rebus gloriemini in vobis, easdem in aliis reprehendatis; Ligar. 20. quas (res) tu reprehendis; Phil. II, 13.

repudio: an potuit rem delatam eius modi repudiare? Cluent. 136. quibus rebus omnium mortalium non voluntate, sed convicio repudiatis, fregerisne in carcere cervices? Vatin. 26. ſ. I, 1. est; dom. 7.

rescindo: praetorem ... malle ... rem iudicatam non rescindere; Verr. II, 69. ut res iudicatae rescindantur; ib. V, 12. quae (res) ... rescindi iure non possit; Caecin. 40. qui si id promulgavit, || qui id promulgavit, qui id promulgaret || in quo res iudicatas videatur voluisse rescindere; Sulla 63.

restituo: nonne ... damnatus per arbitrum .. rem restitueret? Sex. Rosc. 114.

retineo: ut ... rem parsimonia retineret; Quinct. 59. satis inconsiderati fuit ... rem ullam ex illis attingere, retinere vero quis poterit clarissimo domino restituto? Phil. XIII, 12.

reviso: hic cum rem Gallicanam cuperet revisere; Quinct. 23.

revoco: res revocatur ad sortem; Verr. II, 127. cum tribunus plebis ... rem paene ad manus revocasset; Cluent. 136. non nulli .. illam rem ad illam rationem coniecturamque revocabant; dom. 15. qui ... reliquas res ad lucrum praedamque revocaverit; Phil. III, 30.

video: ſ. I, 3; dom. 104.

saepio: ſ. appello; Sest. 91.

scio: qui modo umquam mediocriter res istas scire curavit; Flacc. 64.

srcribo: qui res Romanas scribunt; imp. Pomp. 25.

sedo: ut maximae res minimo motu, ... bellum intestinum ... sedetur; Catil. II, 28.

servo: *rem sic tuto servare voluit;* Tull. 14.

significo: videtis .. hoc uno verbo UNDE significari duas res || res duas ||; Caecin. 88.

sileo: ea res siletur; Flacc. 6.

specto: sive rem sive verba spectare voltis; Caecin. 90.

sublevo: ſ. orno.

suppedito: rem frumentariam esse suppeditatam; Verr. V, 135. quae (urbs) res eas, quibus ager Campanus coleretur, suppeditare posset; leg. agr. II, 88. non ingenerantur hominibus mores tam a stirpe generis ac seminis, quam ex eis rebus, quae ab ipsa natura nobis ac vitae consuetudine suppeditantur, quibus alimur et vivimus; ib. II, 93.

suscipio: quoniam ... res tota a tribuno plebi suscepta (est) contra rem publicam; Rabir. 35. vereor ne Laelius ex his rebus, quas sibi suscepit gloriae causa, putet aliquid oratione mea sermonis in sese aut invidiae esse quaesitum; Flacc. 13. harum omnium rerum, quas ego in consulatu ... suscepi, ... L. ille Torquatus ... auctor, adiutor, particeps exstitit; Sulla 34. ſ. provideo.

suspicor: ſ. obliviscor.

sustineo: putasne te posse de maximis ... rebus ... tot res, tam gravis ... ingenio sustinere? div. Caec. 37. qui si homines despecti et contempti tantam rem sustinere non potuissent; Sest. 87.

tempto: nisi forte quae res hoc iudicio temptetur ..., non videtis; Flacc. 4. illud multis rebus ante temptatis necessario tibi volnus inflictum est; Phil. II, 52.

teneo: cum manifesta res flagitiosa || cum flagitiosa || litura tabularum ... teneretur; Verr. II, 187. cum ... res non coniectura, sed oculis ac manibus teneretur; Cluent. 20. quae res || qua reus || lege maiestatis tenebatur; ib. 97. quae cum res iam manibus teneretur; Sest. 69. qui popularetur agros, vexaret urbis non ad spem constituendae rei familiaris, quam tenere eum posse negant, qui norunt; Phil. XI, 4. teneant alii castra, regna, res || gerunt res, regant res, regna tres || bellicas; ib. XII, 24. ſ. deprehendo; Flacc. 37.

testor: ſ. pervolgo.

tollo: negabat hoc beneficium re ipsa sublata valere debere; Balb. 48.

traduco: quin eam rem tu ad tuum quaestum nundinationemque hominum traduxeris; Verr. II, 120.

transfero: ubi .. semel ab annonae ratione ... res ad praetorum || praetoris || libidinem translata est; Verr. III, 220. res translata Romam (est); Cluent. 36. quod ... rem frumentariam translatam sciebat; Sest. 39.

transigo: ut ... tota res transigeretur; Quinct. 20. ut eo iudice quam praetore hanc rem transigi malim; Verr. a. pr. 32. rem cum Oppianico transigit; Cluent. 39. prius .. rem transegit quam quisquam eum facturum id suspicaretur; Phil. II, 21.

transilio: ne forte ex multis rebus gestis M. Antonii rem unam pulcherrimam transiliat oratio; Phil. II, 84.

tribuo: res ipsa tributa est dis immortalibus; prov. cons. 27.

tueor: ut quisque eis rebus tuendis [..] praefuerat; Verr. IV, 140. nos ... urbem et res urbanas vobiscum pariter tuebimur; Phil. XII, 24. tuere ita vitam corpusque || tu vero ita vitam corpusque, tu vero ita tuere vitam c., tu vero ita vitam c. servato ||, ita fortunas, ita rem familiarem; ib. XIII, 6. ſ, I, 1. est; imp. Pomp. 59.

vendo: intellexistis, quot res et quantas xviri legis permissu vendituri sint; leg. agr. II, 47. quas (res) tunc vendebat; Arch. 25. ſ. amoveo, emo; leg. agr. II, 63, 66.

vexo: qui ... res eas, quas gesseram, vexa' cupiebant; Sest. 11.

video: hanc rem par illud simile, Piso et Gabinius, vidit; dom. 70. ſ. concelebro. — I, 1. venit; Milo 7.

vinco: vici unam rem; Tull. 23.

vindico: is eam rem, quam vehementer vindicandam putarit, ex decretis eius poteritis cognoscere; Quinct. 29. rem indignam non vindicari; Caecin. 8. ſ. I, 1. est; Caecin. 7.

violo: quod duas res sanctissimas violat; Sex. Rosc. 112. qui ... duas res sanctissimas ... uno scelere violasset; prov. cons. 24.

viso: ſ. concelebro.

vito: ut ... magno opere (res) vitanda fuerit; Verr. I, 108.

voco: non numquam etiam res ad pugnam atque ad manus vocabatur; Verr. V, 28. rem in medium vocare coeperunt; Cluent. 77. ista ipsa res suo nomine in iudicium numquam est vocata; ib. 88.

Lücke: quam quidem rem quanta severitate quantaque diligentia senatus * || persecutus sit, egerit || ex ipso senatus consulto facile cognoscetis; dom. 136.

2. **Genetiv:** accuso: is ... rei capitalis cum accusatus esset; Verr. II, 68.

arguo: ne arguere illum rei capitalis viderer; Caecin. 25. de quo ne cuius rei argueretur quidem scire potuit; ib. 73.

condemno: qui rei capitalis condemnatus esset; Verr. II, 100. qui erant rerum capitalium condemnati; dom. 78. uti ... rerum capitalium condemnatos in liberas civitates ... reduceret; Sest. 84.

damno: memoria teneo Milesiam quandam mulierem ... rei capitalis esse damnatam; Cluent. 32.

impleo: L. Piso multos codices implevit earum rerum; Verr. I, 119.

indigeo: nisi forte regium tibi videtur ... non auri, non argenti, non ceterarum rerum indigere; Sulla 25.

obliviscor: ut hominibus ne oblivisci quidem rerum tuarum [male gestarum] liceret; Verr. III, 186. cum omnes earum rerum obliti, propter quas fuerant tibi offensi, significarent; Phil. I, 30.

paenitet: cum se nullius rei tam paenitere diceret; Verr. III, 3. sapientem nihil opinari, nullius rei paenitere, nulla in re falli; Muren. 61. quarum rerum si quem paeniteat; dom. 18.

potior: dum ea (civitas Atheniensium) rerum potita est; Sex. Rosc. 70. qui ... rerum potiri volunt; Catil. II, 19. ut eam (rem publicam) defendentem occidere honestius sit quam oppugnantem rerum potiri; Sest. 141.

3. **Dativ:** adfero: eisne rebus manus adferre non dubitasti? Verr. IV, 101.

adiungo: magnus honos populi Romani rebus adiungitur; Arch. 22.

antepono: quam (libertatem) non solum ab hominibus ... omnibus rebus anteponi videtis; leg. agr. II, 9. his omnibus rebus vitam anteposui meorum civium; dom. 96.

ascribo: tutor his [rebus] Graecorum legibus ascribendus fuit; Flacc. 74.

confido; simulat his se rebus confidere; Verr. a. pr. 15.

consisto: qui se et sibi et rei indicatae constitisse dicit; Cluent. 106.

constituo: ut non unae rei statui, sed omnibus constitui putetur *; Tull. 36.

consulo: ei re se providere ac consulere velle; Verr. a. pr. 45.

convenio: ego illa ornamenta ... convenire eis rebus, quas gesseram, non putabam; prov. cons. 41.

dedo: quod adsiduus usus uni rei deditus et ingenium et artem saepe vincit; Balb. 45.

derogo: quorum ... rebus gestis fidem et auctoritatem in testimonio cupiditatis atque inimicitiarum suspicio derogavit; Font. 23.

despero: quid? quod tu totiens diffidens ac desperans rebus tuis, in sordibus, lamentis luctuque iacuisti? Piso 89.

dico: ut ... legem .. his rebus quam ipsis videretur dicerent; Verr. III, 18.

diffido: Tigranes ... diffidentem .. rebus suis confirmavit; imp. Pomp. 23. nemo vestrum mirabitur illum diffidentem rebus suis ad Staienum ... confugisse; Cluent. 20. diffidentem tuis rebus ... videre te volui; Piso 99. ſ. despero.

do: cum .. se ... rei familiari ... dedisset; Sex. Rosc. 18. provinciae se ac rei militari dedit; har. resp. 42. rei ipsi || ore ipsi || atque absenti senatui plausus est ab universis datus; Sest. 117. cui tamen ipsi rei veniam te daturum fuisse dicebas; Deiot. 9. ante provinciam sibi decretam audiet quam potuerit tempus ei rei datum suspicari; Phil. XI, 24.

impono: ut ... honesta nomina turpissimis rebus imponere (videamur); Verr. II, 142. ſ. I, 1. venit; Piso 87.

intersum: qui omnibus rebus interfuit; Verr. II. 23. qui omnibus eius consiliis rebusque interfuit; ib. 80. parens eius ... omnibus rebus illis interfuit; Sulla 34.

invideo: cuius tu rebus gestis ... vehementissime invidebas; Vatin. 24.

noceo: ubi iste summae rei causaeque nocere nihil posset; Verr. I, 38.

praeficio: restat ut de imperatore ... tantis rebus praeficiendo dicendum esse videatur; imp. Pomp. 27. ut haec vobis deliberatio difficilis esset, quemnam potissimum tantis rebus ... praeficiendum putaretis; ib. hic vir extra ordinem rei frumentariae praeficiendus non fuit; dom. 25. ubi te isti rei populus Romanus praefecerat; ib. 127. ei .. rei M. Scaurum praefecit; har. resp. 43. ſ. 1. despero.

praesum: quasi vero ego .. rei frumentariae praefuissem; dom. 14. cum rei *frumentariae* Cn. Pompei missu praefuisset; Scaur. 39.

praeverto: incidi in id tempus, quod eis rebus, in quas ingressa erat oratio, praevertendum est; Phil. II, 88.

provideo: ſ. consulo.

reservo: spei fructum rei convenit et evento reservari; Phil. XIV. 5.

resisto: his ego rebus ... resistam vehementer; leg. agr. I, 22. quia his rebus || eius rebus || resisto, Sullanas res defendere † criminor; ib. III, 13. restitit auctoritate sua reliquis rebus; Sest. 67.

respondeo: quid .. huic rei respondere poteris? Qu. Rosc. 55.

servio: nonne optatissimum sibi putant esse filios suos rei familiari maxime servire? Sex. Rosc. 43.

statuo: ſ. constituo.

studeo: quod C. Servilius Ahala Spurium Maelium novis rebus studentem manu sua occidit; Catil. I, 3.

sum: quis huic rei testis est? Quinct. 37. Cluent. 168. ſ. I, 1. est; Verr. III, 153.

tribuo: qui ei quoque rei fructum suo iudicii tribuendum esse duxerunt; imp. Pom. 2.

4. **Ablativ:** abundo: praesertim cum vestro Marte his rebus omnibus abundetis; Verr. III, 9. ſ. 1. eripio

abutor: in hac causa iudices. T. Annii tribunatu rebusque omn[illegible] rei publi[illegible]

gestis ad huius criminis defensionem non abutemur; Milo 6.
careo: ut ... careret eis rebus omnibus; Sex. Rosc. 71. quibus rebus hic ordo caruit nimium diu; Phil. VII, 14.
circumfluo: f. 1. eripio.
fruor: putatisne vos illis rebus frui posse? imp. Pomp. 16. quibus ego omnibus antea rebus sic fruebar ut nemo magis; Quir. 4.
levo: cuius mors te aliqua re levavit; Flacc. 41.
libero: cum maximis eum rebus liberares; Deiot. 10.
perfungor; f. 1. adipiscor.
perfruor: si quidem eorum consilio et periculo cum re publica tum etiam nostris rebus perfrui possumus; Muren. 24. his ego rebus pascor, his delector, his perfruor; Piso 45.
sum: qui tanta auctoritate sunt, tantis rebus gestis; Verr. III. 210. qui aut re aut spe denique sunt bona; dom. 142. quis umquam tantis opibus, tantis rebus gestis fuit, qui se populi Romani victoris ... patronum dicere auderet? Phil. VI, 12.
5. **mit Präpositionen:** absum a: quam longe tu te ab his rebus abesse arbitrare? div. Caec. 40.
accipio ad: nihil .. erat periculosius ... quam ad quam rem (nummos) accepisset confiteri; Cluent. 85. — ex: qua .. ex re magnum accipio dolorem; Phil. I, 14.
accuso: de: paucis verbis accusat, ut de re iudicata, Cannutius; Cluent. 58.
adfero in: ut ... in eam rem ... rationes adferret; Caecin. 69.
adsentior de: quibus de rebus refers, P. Servilio adsentior; Phil. VII, 27. cui vos maximis saepe de rebus adsentiebamini; ib. XII, 1.
animum adverto de: qua de re praetor animum debeat advertere; Tull. 41.
ago de: cum de re agendi ... potestas fuisset; Quint. 46. ut existimetis me necessario de his rebus ... pluribus egisse verbis; Cluent. 160. QUA DE RE AGITUR; Muren. 28. ut de his rebus in senatu agere possemus; Muren. 51. de quibus [rebus] Idibus Martiis fuit in senatu Caesar acturus; Phil. II, 88. f. I, 1. est; dom. 7.
attribuo ad: quaestores .. urbanos ad eam rem pecuniam dare, attribuere, solvere iubeant; Phil. XIV, 38.
audio de: quibus de rebus auditurus sis; Quinct. 35. ecquando his de rebus talis viros audituros existimasti? Verr. II, 43. iste ... mirari Lollium nihil ... de ceteris rebus audisse; ib. III, 61. quibus eis de rebus non modo audiendum fuit, verum etiam iudicandum; Cluent. 29.
capio ex: num quas ex hisce rebus pecunias ceperit? Verr. III, 40.
censeo de: de ea re ita censeo; Phil. III, 37. X, 25. de ea re ita censuerunt; Phil. VIII, 14.
cito in: in hanc rem testem totam Siciliam citabo; Verr. II, 146.
cogito contra: scis hunc ... nihil umquam contra rem tuam cogitasse; Sex. Rosc. 147.
cognosco de: hac de re ostendit se ipsum cogniturum; Verr. I, 27. vos de rebus fortunisque Siculorum ... cognituros; ib. III, 11. — ex: id adeo non tam ex re quam ex istius factis ... cognosco; Verr. V, 9.
communico de: cum ... multa inter se communicarent .. de tota ratione atque re Gallicana; Quinct. 15.
comparo ad: ut quivis intellegeret non eos ad rem rusticam ... compararі; Tull. 18. — cum: f. 1. comparo.
concito ex: nullam in te invidiam ne ex illis quidem rebus concitabo; Verr. V, 21.
conficio ex: permagnam eum dicere ex illa re pecuniam confici posse; Verr. I, 138.
confiteor de: non tam sum existimandus de gestis rebus gloriori quam de obiectis confiteri; dom. 93.
coniungo cum: quae coniuncta cum illis rebus sunt; Verr. IV, 116. illorum iudicium coniunctum cum re esse || esse cum re, cum re con. esse|| defendito! Cluent. 124. recentior .. memoria filii est et cum meis rebus gestis coniunctior; dom. 113.
conloco ad: fuerant ad hanc rem conlocati; Cael. 64.
conqueror de: his de rebus tantis ... neque satis me commode dicere neque satis graviter conqueri neque satis libere vociferari posse intellego; Sex. Rosc. 9.
consisto in: neminem vestrum praeterit .. omnem utilitatem ... provinciae Siciliae ... consistere in re frumentaria maxime; Verr. III, 11.
constituo de: sunt iura, sunt formulae de omnibus rebus constitutae; Qu. Rosc. 24. constitutum .. inter eos alia de re fuisse; Cluent. 53. qui de quaque re constituti iudices sint; dom. 33. qui integri || qui et int. || sunt et sani et bene de rebus domesticis constituti; Sest. 97.
consto ex: f. 1. fingo.
consulo de: quod si iam populus Romanus de ista re consultus esset; dom. 53. parvis de rebus, sed fortasse necessariis consulimur; Phil. VII, 1.
consumo in: cum aliquantum temporis in ea re esset consumptum; Quinct. 22. cum duabus in rebus legatorum una opera consumitur; Verr. II, 13. cum prope omnem vim verborum eius modi ... aliis in rebus consumpserim; ib. V, 159. neque in re nota consumam tempus; Cluent. 119.
contendo de: de re pecuniaria cupio contendere; Quinct. 71. illud considerati hominis esse putavit, qua de re iure disceptari || deceptari, decertari || oporteret, armis non contendere; Caecin. 1.
converto in: si ex eo negotio tantulum in rem suam convertisset; Sex. Rosc. 114. ex eo T. Roscius non paulum nescio quid in rem suam convertit; ib. 115. si nihil de patris fortunis amplissimis in suam rem convertit; ib. 144. si unius anni quaestum in rem suam converteret; Verr. a. pr. 40.
debeo pro: ex ista syngrapha debere dicet || dicit || pro eis rebus, quae erant ante syngrapham recuperatae; Phil. II, 96.
decerno contra: si qua in re contra rem meam decrevisset aliquid iniuria; Verr. III, 7.
decido de: nisi .. de rebus rationibusque societatis omnibus decidisset; Quinct. 19. „de tota re .. decidisti"; Qu. Rosc. 34. cum de tota re decidisset cum Roscio; ib. 40.
delibero de: ut ... uni helluoni bis de eadem re deliberandi ... *potestas* ... fieret; Sest. 55.
deligo ad: ad eamne rem vos reservati estis? ad eamne rem delecti? Sex. Rosc 151.
deploro de: necessario mihi de isdem rebus esse arbitror, si non subtilius disputandum, at certe dolentius deplorandum; Sest. 14.
descendo ad: qui ad hanc rem [...] descendunt; Verr. III, 3.
detraho de: ut nihil possit neque additum neque detractum de re familiari latere; Cluent. 82. — ex: qui ... quaestor tantum ex re militari detraxerit temporis; Planc. 61.
dico de: his de rebus non necesse habeo dicere ea; Quinct. 13. qui de ea re posset dicere aliquid; Sex. Rosc. 28. de hisce omnibus rebus me dicere oportere intellego; ib. 35. ut *vel* in minimis rebus homines amplissimi testimonium de sua

re non dicerent; ib. 102. qua de re Charidanum Chium testimonium ... dicere audistis; Verr. I, 52. ut possim aliquo modo aliquando de eis rebus ... dicere; ib. II, 1. intellegere potuistis priore actione civis Romanos ... maximis de rebus ... pro testimonio dicere; ib. 16. qua de re alius mihi locus ad dicendum est constitutus; ib. 50. qua de re Cn. Lentulum ... dicere audistis; ib. 103. ut aliquando de rebus ab isto cognitis iudicatisque ... dicere desistamus; ib. 118. si ego accusator totiens de re eadem dicerem; ib. III, 126. mihi videor iam de omnibus rebus eius gestis dixisse; ib. V, 25. quem ad modum de tanta re dicam? ib. 159. ut semel una quaque de re dicas; Tull. 6. duo .. testes ... de re ipsa ... dixerunt; Caecin. 27. cum ego una quaque de re dicam et diluam; Cluent. 6. cum una quaque de re a P. Cannutio ... graviter et diu diceretur; ib. 29. postea quam de re coepit dicere; ib. 58. qua de re Iunius causam dixerit; ib. 90. qua de re antequam dicere incipio; ib. 117. quibus de rebus mihi ... parum ... dixisse videor; ib. 160. si quid de his rebus dicere vellet; Catil. III, 11. ac si mihi nunc de rebus gestis esset nostri exercitus ... dicendum; Muren. 33. ut ... de tota re dicerem; ib. 48. eum de his rebus iussi si quid vellet, quae ad me adlatae essent. dicere; ib. 51. quibus de rebus tam claris ... hoc possum dicere; Sulla 27. me de invidiosis rebus ... dicentem attendite; ib. 33. quotiens ego hunc vidi ... magnum numerum optimorum versuum de eis ipsis rebus, quae tum agerentur, dicere ex tempore! Arch. 18. qua de re dicam, ... quae sentio; prov. cons. 18. de quo accusatores plura paene quam de re reoque dixerunt; Planc. 3. scisne me de rebus mihi notissimis dicere? Phil. II, 45. ſ. conqueror de. — I, 1. continet. potest; Planc. 27.

discepto de: possumus ... sine periculo fortunarum de re pecuniaria disceptare? Quinct. 45. qua de re iure disceptari ‖ deceptari, decertari ‖ oporteret; Caecin. 1.

disputo de: quid ego haec pluribus quasi de re obscura disputo? Cluent. 87. ſ. deploro de.

dissero de: si de tam perspicuis rebus diutius disseram; Sex. Rosc. 82.

disto a: vides .. quantum distet argumentatio tua ab re ipsa atque a veritate? Sex. Rosc. 44.

do ad: ſ. attribuo ad. — in: in hanc rem .. me cognitorem dedisti; Qu. Rosc. 32. quod ... hic in singulas res (testes) dabuntur; Verr. a. pr. 55. ut in eam rem iudices dentur ex eis civitatibus; ib. II, 38. nullam pecuniam Gabinio nisi in rem militarem datam; Rab. Post. 34. — pro: his pro rebus quod portorium non esset datum; Verr. II, 176. pro hisce rebus vacatio data est ab isto sumptus; ib. IV, 23.

doceo de: ut mori mallet quam de his rebus Sullam doceri; Sex. Rosc. 26. impedimento est quo minus de his rebus Sulla doceatur; ib. 110. ut his de rebus a legatis Amerinorum doceri L. Sullam passus non sit; ib. 127. quid est ... tam adrogans quam de religione, de rebus divinis ... pontificum conlegium docere conari? dom. 33.

dubito de: qua de re dubitare nemo possit; Verr. II, 119. quid est quod aut de re aut de perficiendi facultate dubitemus? imp. Pomp. 69.

duco ex: quae ex re ipsa causaque ducantur; Cluent. 139.

effugio ex: ex his etiam tu rebus effugere te posse confidis? Verr. II, 105.

elaboro ad: si nullam ad rem nisi ad officium ... omnes meae curae ... elaborarunt; Verr. V, *188.*

erigio in: cum eos (aculeos) accusator erexerit in rem, in vitia, in mores; Cael. 29.

eripio ex: ſ. 1. ago; dom. 23.

erro in: errasti aliqua in re; Muren. 62.

excipio ex: si ex omnibus rebus se ipsum nudum neque praeterea quicquam excepit; Sex. Rosc. 144.

exigo ad: uti .. Q. Caepio Brutus ... pecuniam .. ad rem militarem, si qua opus sit, quae publica sit et exigi possit, utatur exigat; Phil. X, 26.

exquiro in: mihi concedant homines oportet in rebus bonis non exquirere ea iura, quae ipsi in perditis non exquirant; prov. cons. 46.

exsto in: ego non in una re sola, ... neque in universa re solum, ... sed singillatim in omnibus dolum malum exstare dico; Tull. 34.

facio contra: cum omnia contra omnium bonorum rem ... fecerit; Verr. III, 7. — ex: est boni iudicis parvis ex rebus coniecturam facere; ib. IV, 34.

fallo in: ſ. 2. paenitet.

fero de: si etiam pluribus de rebus uno sortitore tulisti; dom. 50. si lex *de ea* re ferretur ‖ referretur ‖; Rab. Post. 18.

glorior de: ſ. confiteor de.

habeo in: mirari solebam istum in his ipsis rebus aliquem sensum habere; Verr. IV, 33.

impendo in: ut operam, curam, pecuniam impendant in eas res; Verr. IV, 68.

ingredior in: incidi in id tempus, quod eis rebus, in quas ingressa erat oratio, praevertendum est; Phil. II, 88.

insum in: cum inesset in re vis et insidiae; Milo 14.

intellego ex: qua ex re intellegi facile potuit; Quinct. 26. cum multis ex rebus intellegi potest maiores nostros ... plus quam ceteras nationes ... potuisse, tum ex hac re; Sex. Rosc. 69. — in: ut putetur in hisce rebus intellegens esse; Verr. IV, 33. tametsi non tam multum in istis rebus intellego; ib. 94. quibus .. in rebus vis intellegi potest, si in his non intellegetur? Caecin. 31.

interest ad: cum ... ad rem nihil intersit; Sex. Rosc. 47.

interpono in: si ... in .. eam rem fidem suam ... interponeret; Sex. Rosc. 114.

interrogo de: mihi .. semper una quaque de re testis ... interrogandus est; Font. 22.

intersum in: quibus in rebus ipsi interesse non possumus; Sex. Rosc. 111. „quibus ego in rebus interfui“; Verr. I, 103. voluerunt eos in suis rebus ipsos interesse; ib. III, 14. qui in re non interfuistis; Font. 13. ut omnibus in rebus ipsi interessent; Muren. 25.

invenio ex: quem (anulum aureum) ex his rebus invenit; Verr. III, 176. ita in his rebus unus est solus inventus; Sest. 130.

iudico de: negabis, te ... de re iudicata iudicavisse; Verr. II, 81. cum de incognita re iudicare voluisset; Caecin. 29. quod vos de ea re ‖ de re ‖ iudicare non debetis; ib. 102. singuli de maximis rebus iudicent; leg. agr. II, 34. hac tanta de re P. Rullus cum ceteris x viris conlegis suis iudicabit? ib. 43. quid de tota re et causa iudicarit; Catil. IV, 10. si L. Catilina ... hac de re posset iudicare; Muren. 83. quod .. est in terris commune tantum tantulumve consilium, quod non de meis rebus gestis ea, quae mihi essent optatissima, ... iudicarit? dom. 73. nego umquam post sacra constituta ... ulla de re ... tam frequens conlegium iudicasse; har. resp. 13. potuit magis de re iudicare quam cum ad vestrum iudicium civis amplissimos legavit? Balb. 42. qui de re simili iudicarunt; ib. 64. Cn. Pompeius roga-

tione sua et de re et de causa iudicavit; Milo 15. de hac re .. iudicabitis; Fr. A. II. nosmet ipsos de nostris rebus iudicare; ib. B. XVI, II, 2. ſ. audio de; Cluent. 29.

laboro ex: ex quibus rebus maxime res publica laborat; Sex. Rosc. 154.

loquor de: qua de re mecum locutus es; Cluent. 78. ne plura de re minime loquar dubia! har. resp. 20. nimium multa de re minime dubia loquor; Cael. 15.

nascor ad: ut ea (scaphia) ad illam rem nata esse diceres; Verr, IV, 54.

obicio de: quae de ... eius modi rebus commenticiis inaudita nobis ... obierit; Sex. Rosc. 82.

occupo in: dum is in aliis rebus erat occupatus, qui summam rerum administrabat; Sex. Rosc. 91.

opus est ad: quid opus erat ad eam rem iudice sequestre? Cluent. 87.

paro ad: ut plane intellegere viderentur ad quam rem parati essent; Tull. 19. vim .. eius (veneni) esse expertum in servo quodam, ad eam rem ipsam || ad eadem rem, ad rem || parato; Cael. 58.

pecco in: quod peccare ipsos aliqua in re iudicarent; Verr. III, 134.

pertineo ad: nihil ad rem arbitror pertinere; Quinct. 68. cum in tali iudicio testimonia creditorum existimentur ad rem maxime pertinere; ib. 88. quod ad rem pertineat; Sex. Rosc. 52. id quod ad rem mea sententia maxime pertinet; ib. 88. quod ad rem vehementer pertinet; Qu. Rosc. 8. id quod vehementer ad rem pertinebat; ib. 40. id ... ad rem pertinere arbitror; div. Caec. 55. nihil ad me, nihil ad rem pertinere arbitror; Verr. I, 101. an haec ad rem non pertinent? ib. 127. an hoc dicere audebis, ... ad rem id non pertinere? ib. II, 167. quod (edictum) nullam ad aliam rem nisi ad huius modi quaestus pertinebat; ib. III, 53. cum .. ea consuetudo non solum ad res privatorum, sed ad summam rem publicam pertinere videretur; Tull. 8. quod ad rem pertinet; ib. 15. non quo ad rem pertineat; ib. 37. quod .. ad graviores res (iudicium) pertinet; Caecin. 6. ea (actio) ... si ad hanc rem non pertinet; ib. 40. certe nihil ad rem pertinet; ib. 58. quae ad eam rem pertinent; Cluent. 82. quis praefuerit nihil ad rem pertinet; Sulla 55. quasi vero id ... ad rem pertineat; Piso 55.

pono ad: certi homines [ad eam rem positi] monuerunt; Sest. 41. — in: si maiorem spem emptionis tuae in huius exitio ponis quam in eis rebus; Sex. Rosc. 146. quantam pecuniam ... huiusce modi in rebus positam confecerit; Verr. II, 184.

possum in: possem aliquid in ea re necne ratio || in ea regeneratio || non habebatur; dom. 16.

postulo pro: quibus pro tantis rebus .. nullum ego a vobis praemium virtutis ... postulo; Catil. III, 26. pro his .. omnibus rebus ... nihil a vobis nisi huius temporis totiusque mei consulatus memoriam postulo; ib. IV, 23.

profiteor ad: quod si ... eam ad rem operam vestram profitemini; Sex. Rosc. 153. qui .. ad hanc rem aut potentiam aut impudentiam suam professi sunt; Verr. a. pr. 36.

pugno cum: ſ. I, 1. pugnat.

quaero ex: ſ. 1. suscipio; Flacc. 13. — in: qua in re hoc primum quaero; Tull. 48. quod *id* in hac ne quaeri nihil attinet; Caecin. 57. quaeritur .. in re domestica continentiae laus, in publica dignitatis; Flacc. 28.

queror de: haud scio an vivere nobis atque his de rebus iam queri liceret; har. resp. 22.

redeo ad: ut ad privatas res redeam; Caecin. 51.

refero de: si qua de re ad senatum refertur || referatur ||; Verr. IV, 142. uti C. Pansa, A. Hirtius, consules designati ... primo quoque tempore de his rebus ad hunc ordinem referrent; Phil. III, 39. ſ. adsentior de.

reperio ex: sicuti ex multis rebus reperietis; Cluent. 23. — in: in eius modi re quisquam tam impudens reperietur? div. Caec. 19. nullum argumentum in re ... reperietur; Cael. 66.

reservo ad: ſ. deligo ad.

respondeo de: cui prius quam de ceteris rebus respondeo; Phil. II, 3.

retineo in: quam (contumaciam) hic in perditis rebus retinet; Verr. III, 22.

sancio de: multa sanxit ... de ceteris rebus; Verr. II, 122.

scio ex: quod vos, si nulla alia ex re, ex litteris quidem nostris ... certe scire potuistis; Font. 18.

scribo de: quid de eis rebus Fonteius ad legatos suos scripserit; Font. 18. de quorum rebus scribitur; Arch. 23. qui .. usque eo de suis rebus scribi cuperet; ib. 26. de ea re scriptum est; har. resp. 20. — in: si tabulas C. Fannius ... profert suas, in suam rem suo arbitratu scriptas; Qu. Rosc. 2.

sentio de: significatio vestra satis declarat, quid hac de re sentiatis; Phil. XIV, 6.

solvo ad: ſ. attribuo ad.

statuo de: ut statuant ipsi non de nostris, sed de suis rebus; Balb. 22.

sum ad: intellexi ad eam rem istos fratres Cibyratas fuisse; Verr. IV, 33. ad eamne rem fuit haec suburbana ac fidelis Sicilia? ib. V, 157. cum ipsa pecunia ... ad quam rem fuerit ostendat; Cluent. 87. — in: sunt in eam rem testimonia; Caecin. 94. in singulis rebus eius modi materies est; Sex. Rosc. 89. quod in re fuit || non quod in se fuit ||; Qu. Rosc. 39. religionem esse quandam in his rebus a maioribus traditam; Verr. II, 159. cum in his, inquam, [rebus] omnibus publicanus petitor ac pignerator ... soleat esse; ib. III, 27. qui modus est in his rebus cupiditatis; ib. IV, 14. qui (labor) vel maximus est in re militari; ib. V, 26. multa .. quae sunt in re ... praetermittam; Caecin. 11. ceteris in rebus quali sit temperantia considerate! imp. Pomp. 40. maledicto ... nihil in hisce rebus loci est; Muren. 12. neque ulla in re te esse huius modi; ib. 60. exponam quid in re sit; Flacc. 53. haec cum ita sint in re; dom. 46. quod tantum aut in moribus naturaque volnus aut in re atque fortuna? Cael. 15. in re nihil est argumenti; ib. 55. nec in eis rebus crimen est ullum; Balb. 6. mihi .. non id est in hac re molestissimum; Planc. 5. sit in verbis tuis hic stupor: quanto in rebus sententiisque maior? Phil. II, 30. homines, quamvis in turbidis rebus sint, tamen, si modo homines sunt, interdum animis relaxantur; ib. 39. etsi in rebus iniquissimis quid potest esse aequi? ib. 75. si in re nihil omnino novi est; Phil. XII, 3.

sumo ad: uti .. Q. Caepio Brutus ... pecunias .. a quibus videatur ad rem militarem mutuas sumat; Phil. X, 26. — ex: sumpta (sunt) de medio, ex rebus palam per magistratus actis ad conlegiumque delatis; dom. 138. — in: in eas ipsas res ... testimonia sumpsit; Caecin. 23.

taceo de: an me taciturum tantis de rebus existimavistis? Verr. a. pr. 27. praetor ... tanta de re tacebit? Caecin. 36.

teneo in: ut in rebus turpissimis cum manifesto teneatur, ... impudentiae suae pudentem exitum quaesisse videatur; Verr. I, 2. manifestis in rebus hominem iam teneri videbitis; ib. II, 181. in rebus cum maximis tum manifestis tenetur; ib. III, 178. facile honestissimis testibus in re perspicua tenerentur; Caecin. 4.

tollo ex: non ego metum ex re militari ... tolli dico oportere; Verr. V, 133.
trado de: eodem modo de utraque re traditum nobis est; Caecin. 96.
traduco ad: si quam ad aliam rem te forte traduxerit; Phil. XIII, 14.
transfero ex: si hoc exemplum ex re militari ad animadversionem censoriam transferendum fuit; Cluent. 129.
valeo ad: ista quaestura ad eam rem valet; div. Caec. 62. — in: cum illud verbum UNDE in utramque rem valeat; Caecin. 89. — in: non modo Siculorum nihil in hac re valuisse leges ..; Verr. II, 121.
venio contra: contra rem suam me nescio quando venisse questus est; Phil. II, 3. — in: quo die in rem praesentem veniretur; Caecin. 20.
versor in: quae .. dominatio .. in aliis rebus .. versabatur; Sex. Rosc. 140. mancipes in istis rebus esse versatos; Verr. III, 175. praecipue quod in eis rebus pro mea parte versor; ib. IV, 81. in eisdem rebus fere versor; Muren. 48. potest quisquam vir in rebus magnis cum invidia versatus satis graviter *in* inimici || contra in. || contumeliam sine sua laude respondere? har. resp. 17. scio me in rebus celebratissimis omnium sermone versari; Phil. II, 57.
video in: ut duorum Epicureorum similitudinem in re militari imperioque videatis; Piso 91. non video nec in vita nec in gratia nec in rebus gestis ... quid despicere possit Antonius; Phil. II, 2.
videor de: quid est quod hac tandem de re vobis possit videri? Quinct. 54. ſ. 1. minuo.
vociferor de: ſ. conqueror de.
utor ad: ad omnis res sic illa provincia semper usi sumus; Verr. II, 5. qua (patera) mulieres ad res divinas uterentur; ib. IV, 46.
elliptiſch: sed quid id ad rem? Quinct. 78. quid? tu, Rosci, ubi tunc eras? Romae. verum quid ad rem? Sex. Rosc. 92. ius postulabas, sed quid ad rem? Phil. II, 72. nihil id quidem ad rem; ib. 56.
III. **nach Adjectiven: 1. Genetiv:** adfinis: ut eum rei capitalis adfinem esse diceret; Verr. II, 94.
attentus: C. Quinctius fuit P. Quinctii huius frater, sane ceterarum rerum pater familias et prudens et attentus; Quinct. 11.
conscius: multarum rerum consciis servis cum causa praemium persolutum (est); Cael. 68.
cupidus: quis tam novarum rerum [...] cupidus (fuit)? Verr. I, 19. nobis ... a turb*ulen*tis hominibus *atque no*varum rerum cupidis ... est cavendum; Rabir. 33. ſ. II, 1. flagito.
ignarus: cum in theatro imperiti homines, rerum omnium rudes ignarique consederant; Flacc. 16. sicut volgo ignari rerum loquebantur; Sest. 15. tam eram ... ignarus rerum? ib. 47. nec vero eram tam indoctus ignarusque rerum; Phil. II, 37. quis .. est tam ignarus rerum? ib. III, 4. tumultum appellare malebant, ignari non modo rerum, sed etiam verborum; ib. VIII, 2.
immemor: immemor rerum a me gestarum; Sulla 83. huius rei ne posteritatem quidem omnium saeculorum umquam immemorem fore; Phil. II, 54.
immunis: soli isto praetore omnium rerum immunes fuerunt; Verr. V, 58.
imperitus: homo omnium rerum imperitus quaerit; Verr. I, 133.
indoctus: ſ. ignarus; Phil. II, 37.
particeps: cum ... particeps omnium rerum consiliorumque fueris; Verr. I, 40. consul ille egit eas res, quarum me participem esse voluit; prov. cons. 41. ſ. II, 1. suscipio; Sulla 34.

peritus: nihil erit quam ob rem ille nescio quis sapiens homo ac multarum rerum peritus ... requiratur; Font. 25. est vobis auctor vir bellorum omnium maximarumque rerum peritissimus, P. Servilius; imp. Pomp. 68. scio item virum fortem in primis, belli ac rei militaris peritum ... adventu isto tuo domi fuisse otiosum; Piso 54.
plenus: qui urbem ... plenissimam rerum omnium sustulit; Verr. I, 55.
proprius: argumentum .., quod quidem est proprium rei, ... maneat immutabile necesse est; Scaur, 16.
prudens: ſ. attentus.
rudis: qui rudes harum rerum sumus; Verr. II, 87. ſ. ignarus; Flacc. 16.
studiosus: qui studiosi sunt harum rerum; Verr. IV, 13.
2. **Dativ:** consimilis: cum rem gessisset consimilem rebus eis; Phil. II, 28.
3. **Ablativ:** contentus: contentus his tam opimis rebus non fuisti; Verr. I, 93. numquam animadversionibus censoriis hanc civitatem ita contentam ut rebus iudicatis fuisse; Cluent. 119.
dignus: ut cetera mihi in dicendo digna re, digna dolore meo suppetant! Verr. V, 158.
refertus: ſ. I, 1. est; Verr. II, 36.
4. **mit Präpositionen:** attentus in: qui in re adventicia atque hereditaria tam diligens, tam attentus esset; Verr. I, 126.
diligens in: qua in re ita diligens erat; Quinct. 13. hunc ego hominem ... tam in perditis rebus diligentem nisi ... compulissem; Catil. III, 17. ſ. attentus in.
dissolutus in: quis tam dissolutus in re familiari fuisset, quis tam neglegens? Quinct. 38.
exercitatus in: ipse ... in re militari cum summi consilii et maximi animi, tum vero usu quoque bellorum gerendorum in primis eorum hominum, qui nunc sunt, exercitatus; Pont. 41. quorum maiores ... Karthaginienses, homines in maritimis rebus exercitatissimos paratissimosque, vicerunt; imp. Pomp. 55.
idoneus ad: si planum facio teste homine nequam, verum ad hanc rem tamen idoneo; Verr. I, 83.
luxuriosus in: ut in suis rebus, ita in re publica luxuriosus *est* nepos; leg. agr. II, 48.
neglegens in: ſ. dissolutus in.
nudus a: ipsa Messana ... ab his rebus || eis rebus || ... sane vacua atque nuda est; Verr. IV, 3.
paratus in: ſ. exercitatus in.
remotus a: ad homines ... a navigando rebusque maritimis remotissimos (amandat hominem); Verr. V, 70.
severus ad: L. Cassius ex familia cum ad ceteras res tum ad iudicandum severissima ... (est designatus); Verr. a. pr. 30.
vacuus a: ſ. nudus a.
vehemens in: quod vehemens in re militari putatur; Caecin. 43.
utilis in: alius in alia est re magis utilis; Sex. Rosc. 111.
IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv:** alqs: ſ. II, 1. adiungo.
alqd: quod mihi omnium rerum turpissimum maximeque nefarium videtur; Verr. II, 78. unde nihil eius modi rerum de publico per vim ... posset auferre; ib. 88. cum dico nihil istum eius modi rerum in tota provincia reliquisse; ib. IV, 2. num quid harum rerum a me fingitur? Flacc. 73. nihil humanarum rerum sibi prius quam de me agendum iudicavit; Quir. 11.
abundantia: qui locus [illegible]

agrorum abundantiamque rerum omnium . . . crudelitatem genuisse dicitur; leg. agr. I, 18. hi ex summa egestate in eandem rerum abundantiam traducti ... insolentia commovebuntur; ib. II, 97.

acerbitas: omnia muta atque inanima || inanimata || tanta et tam indigna rerum acerbitate commoverentur; Verr. V, 171. ſ. II, 1. do.

actio: actionem eius rei postulant; Verr. II, 60. adseverat se eius rei in primis actionem daturum; ib. 61. ipsi ... nullius actionem rei se daturum; ib. 66. cum ... eius .. rei legibus Thermitanorum actio sit; ib. 90. quis est qui ... eius rei leniorem actionem nobis aliquam demonstrare possit? Caecin. 9. eius rei ius actionemque quaeramus; ib. 32. quaero sitne aliqua huius rei actio an nulla; ib. 32. quaero sitne eius rei aliqua actio an nulla; ib. 33. huiusce rei vos statuetis nullam esse actionem? ib. 39. qui .. tantae rei praetermiserint actionem; ib. 40. ut vos indicetis huius rei ius atque actionem in mentem maioribus nostris non venisse; ib.

actor: harum rerum actorem ... ipsa delegit; div. Caec. 19. dux, auctor, actor rerum illarum fuit; Sest. 61.

adfluentia: ex hac copia atque omnium rerum adfluentia primum illa apta est adrogantia; leg. agr. II, 95.

adiutor: qui ... rerum, quas gessi, adiutor fuisti; Planc. 104. ſ. II, 1. suscipio; Sulla 34.

administer: qui est ... rerum huiusce modi omnium transactor et administer; Verr. II, 69.

advocationes: quo maximarum rerum frequentissimae cotidie advocationes fiunt; Verr. I, 129.

aequitas: neque aequitatem rei verbi laqueo capi putas oportere; Caecin. 83. quem (agrum) ego excipi ... propter *rei* aequitatem .. ipse vehementer gaudeo; leg. agr. II, 57.

amplitudo: ad amplitudinem et dignitatem *rei* revertar; leg. agr. II, 76.

angustiae: ut in tot rerum angustiis nihil veritati loci relinquatur; Sulla 78.

animadversio: an ad atrocis *rei* notionem || aut ad actoris notionem || atque animadversionem ages iniuriarum? Caecin. 35.

arbitri: vos .. omnium rerum forensium ... arbitri et testes, ... Castor et Pollux, ... imploro; Verr. V, 186.

atrocitas: donec ... universa multitudo, atrocitate rei ... commota, senatum clamore coëgit; Verr. IV, 87. quis est qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat? Phil. XI, 6.

auctio: auctionem in Gallia P. hic Quinctius .. se facturum esse proscribit earum rerum; Quinct. 15.

auctor: eius .. rei duces et auctores et principes fuisse ... Themistagoram et Thessalum; Verr. I, 85. harum rerum omnium auctores testisque produco; ib. V, 131. harum rerum auctores, duces, principes || duces principesque, auct. principesque || spoliari omnibus fortunis ... posse arbitrantur; Flacc. 96. rerum mearum gestarum auctores, testes, laudatores fuerunt; Quir. 16. eas res gesseram, quarum non unus auctor, sed dux omnium voluntatis fuissem, quaeque non modo ad singularem meam gloriam, sed ad communem salutem omnium civium ... pertinerent; Sest. 48. ſ. actor. — II, 1. suscipio; Sulla 34.

auctoritas: ut earum rerum vi et auctoritate omnia repagula pudoris ... perfringeres; Verr. V, 39. rata auctoritas harum rerum omnium ab iure civili sumitur; Caecin. 74. totius .. huiusce rei quae sit vis, quae auctoritas, quod pondus ignorant; Flacc. 9.

auguria: o mea frustra semper verissima auguria futurarum! Phil. II, 89.

caput: quod caput est rei frumentariae; Verr. III, 47.

caritas: tanta .. vilitas annonae ex summa inopia et caritate rei frumentariae consecuta est; imp. Pomp. 44.

casus: cui etiam ipsi casus eventusque rerum non duces, sed comites consiliorum fuerunt; Balb. 9.

causa: alterius rei causam vosmet ipsi iam vobis saepius ... sustulistis; Caecin. 9. qui ... rerum novarum causam aliquam quaererent; leg. agr. II, 91. huiusce rei tandem obscura causa est? Planc. 37.

cognitio: debet .. talibus in rebus excitare animos non cognitio solum rerum, sed etiam recordatio; Phil. II, 47.

cognitor: cum in me cognitorem harum omnium rerum illa flamma illorum temporum coniciebatur; har. resp. 45.

comes: ſ. I, 1. est; Marcell. 44.

commercium: nisi arbitramini... commercium istarum rerum cum Graecis hominibus non fuisse; Verr. IV, 133.

commodum: an tibi ... commoda rei frumentariae, ratio rei publicae in posteritatem fuit neglegenda? Verr. III, 43. ut ... in posterum fructu illo commodoque frumentariae rei populum Romanum privares; ib. 48.

commutatio: coniuratorum copias veteres et effusam illam ac † superatam Catilinae importunam manum ... insperata commutatione rerum esse renovatam; Sest. 42.

condicio: harum .. omnium rerum non solum eventus atque perpessio, sed etiam condicio, exspectatio, mentio ipsa denique indigna cive Romano atque homine libero est; Rabir. 16. quoniam earum rerum ... non eadem est fortuna atque condicio; Catil. III, 27.

coniectura: huiusce rei coniecturam de tuo ipsius studio ... facillime ceperis; Muren. 9. quis .. sapientior ad coniecturam || sapientior acutior ad coni., sapientior aut acutior ad coni. || rerum futurarum? Phil. X, 17.

conscii: satisne vobis multos, satis idoneos testis et conscios videtur ipsa fortuna esse voluisse earum rerum? Font. 16.

conservatio: ſ. II. 1. habeo.

consilium: hunc nullius rei mutasse consilium; Milo 52. totum huiusce rei consilium non meo periculo, sed utilitate rei publicae metiar; Phil. XII, 30.

consuetudo: quod est huiusce rei ius? quae consuetudo? quod exemplum? Verr. V, 76. cuius rei quae consuetudo sit; Cluent. 115.

controversiae: inimicitias tibi fuisse cum Sex. Roscio et magnas rei familiaris controversias concedas necesse est; Sex. Rosc. 87.

conversio: videtis ... quanta in conversione rerum ac perturbatione versemur; Flacc. 94. necesse est .. in tanta conversione et perturbatione omnium rerum || concursione, concursatione perturbationum rerum || temporibus potius parere quam moribus; Phil. XI, 27.

copia: Luscium et Manilium .. esse ... copiis rei familiaris locupletis et pecuniosos; Qu. Rosc. 44. qua in urbe homines ... copiam rerum moderate ferre non potuerunt; leg. agr. I, 18. demigraturos in illa loca nostros homines propter agrorum bonitatem et omnium rerum copiam; ib. II, 42. quod in vetere fortuna illos natos ... nimiae tamen rerum omnium copiae depravabant; ib. 97. sin autem ... humanitas ex infimo genere ... rei familiaris copias consecuta est; Balb. 18. ſ. adfluentia.

cupiditas: cum mittantur || immittantur || in

orbem terrarum xviri ... summa cum avaritia infinitaque omnium rerum || rerum omnium || cupiditate; leg. agr. I, 9. cuius tandem te rei cupiditate arsisse defendes? Piso 56.

cura: revocet se aliquando ad curam rei domesticae, rei forensis; Cael. 42.

decertatio: cum .. harum rerum omnium decertatio consulibus optimis ... commissa et commendata sit; Phil. XI, 21.

dedecus: quod privatarum rerum dedecus non haeret in fama || infamiae ||? Catil. 1, 13.

defensor: harum rerum tot atque tantarum esse defensorem et patronum magni animi est; Sest. 99. hunc honestissimarum rerum defensorem populus Romanus auctore te repudiare potest? Fr. B. VIII, 6.

descriptio: quae totius rei ratio atque descriptio? leg. agr. I, 16.

desperatio: fuerit, et fuerit nulla desperatione rerum suarum, nullis domesticis volneribus coactus; Rabir. 23. bona .. spes cum omnium rerum desperatione confligit; Catil. II, 25.

deus: cuius ego patrem deum ac parentem statuo fortunae ac nominis mei et fratris rerumque nostrarum; Sest. 144.

difficultas: num tanta difficultas eum rei nummariae tenuerit; Verr. IV, 11. quodsi ego haec propter magnitudinem rerum ac difficultatem adsequi non potui; div. Caec. 40.

dignitas: quibus de rebus mihi pro Cluentii voluntate nimium, pro rei dignitate parum ... dixisse videor; Cluent. 160. si quem rei dignitas || rei indignitas || commovet; leg. agr. II, 76. ſ. amplitudo.

diiunctio: ſ. II, 1. do.

dilectus, discrimen: qui ... omnium .. rerum dilectum atque discrimen pecunia sustulisset; Verr. II, 123.

disputatio: utrum oratio ad eius rei disputationem deerit an ..? leg. agr. II, 40.

dolores: quamquam proprios dolores suarum rerum omnes habebant; Phil. VIII, 18.

domina: proeliis „promulgatis pellitur e medio“ non solum ista vestra verbosa simulatio prudentiae, sed etiam ipsa illa domina rerum, „sapientia“; Muren. 30. quin etiam illa ipsa rerum humanarum domina, Fortuna, in istius societatem gloriae se non offert; Marcell. 7.

dominatio: a certis hominibus dominationem potestatemque omnium rerum quaeri; leg. agr. II, 25.

dominus: utrum me tuus procurator deiecerit, is qui legitime procurator dicitur, omnium rerum eius, qui in Italia non sit, ... quasi quidam paene dominus; Caecin. 57. hos omnium rerum, ut iam ostendam, dominos habebimus; leg. agr. II, 21.

dux: ſ. actor. auctor; Verr. I, 85. — I, 1. est; Marcell. 47.

emptor: omnino nemo ullius rei fuit emptor, cui defuerit hic venditor; Phil. II, 97.

exempla: exemplis nunc uti videlicet mihi necesse est harum rerum omnium! Caecin. 52. ab eodem Cn. Pompeio omnium rerum egregiarum exempla sumantur; imp. Pomp. 44. ſ. consuetudo.

exercitatio: qui cum videantur nec ingenio nec usu atque exercitatione rerum || usu rerum atque exerc., [rerum] || valere; Deiot. 7.

existmator: nemo iam erit tam iniustus existimator rerum; qui dubitet ..; Marcell. 15.

exitus: sicut ... hi recentes rerum exitus declararunt; Planc. 86. quod si rerum tuarum immortalium ... hic exitus futurus fuit; Marcell. 26. ſ. II, 1. poenior.

explicatio: quarum rerum etsi facilis explicatio videtur; Phil. VII, 1.

exspectatio: ſ. condicio.

eventus: ſ. casus. condicio.

facultates: redimeret adulescentem ... rei familiaris facultatibus; Phil. II, 46.

fides: cui maximam fidam suarum rerum habeat; Verr. II, 131. haec ... cognitarum rerum fidem derogabunt? Flacc. 5 (B. 40).

flagitium: si a multis esset flagitium rei militaris admissum; Cluent. 128.

fortuna: ſ. condicio.

fraus: quis umquam eius rei fraudem aut periculum proposuit edicto? Verr. I, 107.

fructus: ceteri fructus omnium rerum ... communi cautione ... retinentur; leg. agr. II, 22. earum rerum omnium vel in primis hic A. Licinius fructum a me repetere prope suo iure debet; Arch. 1. ſ. commodum.

furtum: cuius rei furtum factum erat? Qu. Rosc. 27.

genera: ſ. II, 1. declaro.

gloria: P. Africani ... rerum gestarum gloriam ... C. Verrem sustulisse; Verr. IV, 78. qui potest dubitari quin ad consulatum adipiscendum multo plus adferat dignitatis rei militaris quam iuris civilis gloria? Muren. 22. cuius familia ... usque ad hoc tempus honoribus, imperiis, rerum gestarum gloria continuata permansit; Flacc. 25. cum agatur ... gloria rerum gestarum singularis; Sulla 85. si quidem ... in gloria rei militaris Paulum Scipio ... imitatus est; Rab. Post. 2.

gubernatio: quod vix videtur humani consilii tantarum rerum gubernatio esse potuisse; Catil. III, 18.

iacturae: qui annona levanda iacturisque rei familiaris ... in suspicionem incidit regni appetendi; Milo 72.

implicatio: qui propter implicationem rei familiaris communi incendio maluit quam suo deflagrare; Sest. 99.

inconstantia: quis tantam inconstantiam rerum iudicatarum ... ferre potuisset? Cluent. 61.

index: cuius rei neque index neque vestigium aliquod neque suspicio cuiquam esset ulla; Verr. V, 161. illum Allobroges, maximarum rerum verissimis indices, ... coarguerunt; Sulla 17.

indignitas: neque tamen satis severe pro rei indignitate decrevit; Muren. 51.

infirmatio: sublata erat de foro fides ... [infirmatione rerum iudicatarum]; leg. agr. II, 8. neque vero illa popularia sunt existimanda, ... rerum iudicatarum infirmationes; ib. 10.

iniquitas: quod (exemplum) .. propter iniquitatem rei ... acerbum ... videretur; Verr. II, 111.

initium: eius rei initium in vestro iure iurando ... quaeri; Sex. Rosc. 152. ut initia illa rerum gestarum magna ... virtute ... tribuenda esse videantur; imp. Pomp. 10. quaero quam ob causam initium legum ac rerum || rerum ac legum || suarum hinc duxerit; leg. agr. II, 17.

inopia: dico .. illos ipsos reliquos nautas fame atque inopia rerum omnium confectos fuisse ac perditos; Verr. V, 134. habes ubi ostentes tuam illam praeclaram patientiam famis, frigoris, inopiae rerum omnium; Catil. I, 26. populum Romanum in Capitolium propter metum atque inopiam rei frumentariae convenisse; dom. 6. difficultatem annonae summamque inopiam rei frumentariae, ut homines non iam diuturnam caritatem, sed ut famem plane timerent, nemo negat; dom. 12. ſ. caritas.

insolentia: non infirmitas ingenii sustinet, non insolentia rerum secundarum tantam personam, tam gravem, tam severam; Piso 24.

inventor: te .. inventorem rerum optimarum ac principem imitabuntur omnes; Verr. III, 41.

invidia: quarum rerum invidia ... certus est inquisitioni comitum numerus constitutus; Flacc. 13.
iudex: ceterarum rerum selecti iudices ex conventu civium Romanorum proponi solent; Verr. II, 32. quod rei privatae iudex esset; ib. 71. ut postea princeps inter suos plurimarum rerum sanctissimus ... iudex (fuerit); Planc. 32.
iudicium: huiusce rei iudicium iam continuo video futurum; div. Caec. 47. illarum ipsarum rerum iudiciis absoluti sunt; Cluent. 120. quacumque velint summo cum imperio iudicioque rerum omnium vagari ut liceat, conceditur; leg. agr. II, 34. cum concessum sit inimicis Cn. Pompei ... cum iudicio omnium rerum ... illis in locis vagari; ib. 54. cuius non in provinciam, sed in ipsa castra x viri cum imperio ... et iudicio rerum omnium mittuntur; ib. 60. vos [..] in privatis minimarum rerum iudiciis testem diligenter expenditis; Flacc. 12. antea .. quam multarun rerum iudicia sublata sint; Fr. B. VI, 17.
ius: cum in arationibus et in earum rerum iure provincia Sicilia consistat; Verr. III, 48. ut omnia omnium non modo tantarum rerum, sed etiam tenuissimarum iura statuerint; Caecin. 34. ſ. actio; Caecin. 32. 40. consuetudo.
labor: ob earum rerum laborem et sollicitudinem fructus illos datos; Verr. V, 36.
lacuna: ut illam lacunam rei familiaris explerent; Verr. II, 138.
laudatores: ſ. auctores; Quir. 16.
licentia: prospicite || perspicite || omnium rerum infinitam atque intolerandam licentiam; leg. agr. I, 15.
litterae: ſ. II, 1. decerno.
machinatores: istis tuis harum omnium rerum machinatoribus totam Italiam inermem tradituros (nos) existimasti; leg. agr. I, 16.
magnitudo: nemo est .. qui nesciat propter magnitudinem rerum multa multos furtim imprudente L. Sulla commisisse; Sex. Rosc. 130. quorum nihil ... vi ipsa et magnitudine rerum factum putamus; ib. 131. timeo quidnam pro ... magnitudine rerum [dignum] eloqui possim; div. Caec. 42. nolite ... rerum ipsarum magnitudine crimina ponderare; Verr. I, 42. rei magnitudo me breviter perstringere atrocitatem criminis non sinit; ib. IV, 105. huius ... audaciam rerum gestarum magnitudine ... tegere conaris; ib. V, 32. volt .. magnitudine rei sic occupare animos eorum; Font. 20. uterque ... pro rerum magnitudine in summa severitate versatur; Catil. IV, 7. recitetur oratio, quae propter rei magnitudinem dicta de scripto est; Planc. 74. ſ. difficultas.
memoria: cuius omnino rei memoriam omnem tolli funditus ... arbitror oportere; Quinct. 70. squalore et lacrimis ... rerum gestarum memoriam usurpari coëgit; sen. 37. nec rerum gestarum memoria in reditu C. Marii, sed exercitus atque arma valuerunt; Quir. 10. memoriam *iuventutis* suae rerumque gestarum senectutis dedecore foedavit; Scaur. c. 3, § 2. num etiam memoriam rerum delere possumus? Phil. XII, 12. sunt .. fortes illi quidem, sed propter memoriam rerum, quas gesserunt, pro populi Romani libertate ... nimis feroces; ib. 29.
mentio: di faciant ut rei militaris ... mentionem facere audeas; Verr. V, 33. ſ. condicio. — I, 1. conflat.
mercatus: qui ... earum .. rerum omnium domesticum mercatum instituerit; Phil. III, 30.
metus: qui sibi solutam P. Clodii praeturam sine maximo rerum novarum metu proponeret; Milo 34.
moderatio: ad nostrum usum prope modum iam est definita moderatio rei familiaris; dom. 146.
modus: tantum in summa potestate rerum omnium modum ... tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.
monumenta: qui cum ... monumenta .. suarum rerum gestarum ... constituat; Verr. IV, 82. quod ... rerum gestarum monumenta evertere ... ausus est; ib. 88. quam (generis antiquitatem) ... in monumentis rerum gestarum inrisam ... videmus; Font. 44. ex veterum rerum monumentis vel maximum bellum populum Romanum cum Antiocho gessisse vides; Muren. 31.
multitudo: ſ. II, 1. exporto.
natura: ut ... dicendum (tibi) putes ... contra rerum naturam; Sex. Rosc. 45. nonne videntur hunc hominem ex rerum natura sustulisse? ib. 71. videmus haec in rerum natura tria fuisse; Rabir. 24. quis .. nostrum .. ignorat ita naturam rerum tulisse? Sest. 91. nonne vobis videor ... medium illud tristissimum tempus debere, si ex rerum natura non possim evellere, ex animo quidem certe excidere? prov. cons. 43. habet ... tot victorias bellicas quot sunt in rerum natura genera bellorum; Balb. 9. hic opinio fuit ... duplex, una non abhorrens a statu naturaque rerum; Scaur. 9. ut argumento, coniectura, suspicione rerum ipsarum vim naturamque quaeramus; ib. 15. ea natura rerum est; Phil. V, 49. rerum natura coget te necessario || [te neccessario] || referre animum aliquando ad Dolabellam persequendum; ib. XI, 22. quod rei natura respuit, id credendumne est? Fr. A. III, 1.
necessitudo: ut vix quisquam arte ulla ordinem rerum ac necessitudinem persequi possit; har. resp. 19.
negotium: ut rei familiaris negotio diligentiam cognorit eorum et fidem; Sex. Rosc. 121.
nomen: huic eidem Sopatro eidem inimici ad C. Verrem ... eiusdem rei nomen detulerunt; Verr. II, 68.
notio: ſ. animadversio.
novitas: quod in his omnibus ... erat quaedam ex ipsa varietate ac novitate rerum et criminum delectatio; Verr. III, 10.
occupatio: ut tantus ille vir tanti ducat hunc ... in ... tanta occupatione || oppugnatione || maximarum rerum; Rab. Post. 41.
ordo: ſ. necessitudo.
ornamenta: ecquem ... vere commemorare possumus parem ... rerum gestarum ornamentis M. Aemilio Scauro fuisse? Font. 24.
parens: ſ. deus.
patrimonium: non minus diligenter ea, quae a maioribus accepistis, publica patrimonia quam privatae rei vestrae retinere debetis; Caecin. 75. *qui in tam amplo rei familiaris quam paterni nominis patrimonio ornasset dignitatem domo*; Scaur. 45.
patronus: ſ. defensor.
periculum: qui ad me ... pericula .. rerum suarum detulerunt; imp. Pomp. 4. ſ. fraus.
permutatio: magna rerum permutatione impendente declinasse me paululum; Sest. 73.
perpessio: ſ. condicio.
perturbatio: hoc metu atque hac perturbatione animorum atque rerum; leg. agr. I, 24. ſ. conversio.
possessio: ſ. II, 1. possideo.
potestas: cum viderit earum rerum omnium potestatem ad x viros esse translatam; leg. agr. II, 54. quantae et quam immanes divitiae x viris in tantis auctionibus ... tam infinita potestate rerum omnium quaerantur videtis; ib. 62. quamquam huiusce rei potestas omnis in vobis sita est; Muren. 83. cuius (populi Romani) est summa potestas omnium rerum; har. resp. 11. ſ. dominatio.
praedo: omitto quid ille tribunus, omnium

rerum divinarum humanarumque praedo, fecerit; Sest. 27.
pretia: aestimate harum omnium rerum pretia! Verr. V, 23.
princeps: qui principes rei frumentariae fuerint; Verr. III, 109. ſ. auctor; Verr. I, 85. inventor.
principia: principiis rerum neglectis ad extremum ipsa denique necessitate excitantur; Sest. 100. quoniam omnium rerum magnarum ab dis immortalibus principia ducuntur; Vatin. 14.
pondus: ſ. auctoritas; Flacc. 9. — I, 1. habet; Cluent. 116.
pulchritudo: qui aspernetur oculis pulchritudinem rerum; Cael. 42.
quaestio: cum eius rei quaestionem hac ipsa lege constitueret; Cluent. 151. quid ego rerum capitalium quaestiones ... proferam? Piso 87. ſ. II, 1. conligo.
ratio: cum ... Naevius ... posset rationem reddere earum rerum; Quinct. 14. est aliqua .. huiusce rei ratio; Verr. I, 60. ratio rerum et vis argumentorum coarguit; Font. 21. cuius rei putat iste rationem reddi non posse; Caecin. 17. si huiusce rei ratio aliqua ab optimarum artium studiis ac disciplina profecta (est); Arch. 1. descriptio. — II, 1, exporto.
recordatio: ſ. cognitio.
reprehensio: quarum || qua re || omnium rerum una reprehensio est; Rab. Post. 22.
repugnantia: quia tantam rerum repugnatiam non vides; Phil. II, 19.
reus: SI QUIS ABSENTEM STHENIUM REI CAPITALIS REUM FACERE VELLET; Verr. II, 94. ne absentes homines in provinciis rei fierent rerum capitalium; ib. 95. se Diodorum .. rei capitalis reum velle facere; ib. IV, 40. propter caelati argenti cupiditatem reos fieri rerum capitalium; ib. 41.
ruinae: cum privatarum rerum ruinas ... protuleris; Flacc. § 6 (ß. 24).
salus: qui hoc existimant, ... rerum fortunarumque suarum salutem in istius damnatione consistere; Verr. II, 16.
scientia: C. Marium, P. Didium (tum fuisse) ... non litteris homines ad rei militaris scientiam ... eruditos; Font. 43. cuius adulescentia ad scientiam rei militaris ... triumphis est erudita; imp. Pomp. 28. ſ. I, 1. commendat. insunt.
scriptor: quam multos scriptores rerum suarum magnus ille Alexander secum habuisse dicitur! Arch. 23. noster hic Magnus ... nonne Theophanem Mytilenaeum, scriptorem rerum suarum, in contione militum civitate donavit? ib. 24.
sedes: qui tot annis ante civitatem datam sedem omnium rerum ac fortunarum suarum Romae conlocavit; Arch. 9.
similitudo: quoniam verborum vim necessario similitudine rerum aucupamur; Caecin. 88.
societas: fecit ... societatem earum rerum; Quinct. 12. qui et sermonis et iuris et multarum rerum societate iuncti sunt; Verr. V, 167. quae tanta societas ullis inter se rerum optimarum, quanta ei cum illis sceleris? Sulla 16.
socius: T. Roscius non unum rei pecuniariae socium fefellit; Sex. Rosc. 117. unus A. Gabinius belli maritimi rerumque gestarum Cn. Pompeio socius ascribitur; imp. Pomp. 58. ut haberet in consilio et fratrem ab inferis, socium rerum mearum, et omnis Metellos, ... paene ex Acheronte excitatos; sen. 25.
sollicitudo: ſ. labor.
spes: socii ... spem omnem ... abiecerunt rerum ac fortunarum suarum; Verr. I, 59. ut homines Galli ... spem imperii ac rerum maximarum ultro sibi a patriciis hominibus oblatam neglegerent; Catil. III, 22. semper versabatur in spe rerum novarum; Sest. 110. ille litteras ad te mittat de sua spe rerum secundarum; Phil. VII, 5.
spoliatio: ſ. II, 1. do.
status: ſ. natura; Scaur. 9.
studia: accepimus, ceterarum rerum studia et doctrina et praeceptis ... constare; Arch. 18. [vigebant etiam studia rei militaris]; Cael. 12.
subsidium: nisi illud et rei frumentariae subsidium et receptaculum classibus nostris pateret; Verr. II, 3.
summa: ſ. II, 1. quaero; Verr. III, 81. — 5. occupo in.
suspicio: cum tanta consilii infamia et tam atrocis rei suspicio esset iniecta; Cluent. 106. quae fuit istius rei vel minima suspicio? Sulla 60.
tabellae: eius rei ... tabellas obsignaverunt viri boni complures; Quinct. 67.
tabulae: ipsarum .. rerum falsae tabulae gemente populo Romano toto Capitolio figebantur; Phil. V, 12.
taxatio: eius rei taxationem nos fecimus; Tull. 7.
tempus: neque in ulla (lege) praeteritum tempus reprehenditur nisi eius rei; Verr. I, 108.
testificatio: si eius rei testificatio tolleretur; Verr. IV, 92.
testis: gravissimos privatarum rerum testis ... vi custodiisque retinere; Verr. II, 12. cuius rei cuncta testis est Asia; Flacc. 32. cum ... esset eius rei frequens senatus et recens memoria testis; Sulla 44. huius quidem rei M. Marcello sum testis; Marcell. 16. ſ. arbitri. auctor; Verr. V, 131. Quir. 16. conscii.
transactor: ſ. administer.
turpitudo: quantum a rerum tupitudine abes; Cael. 8.
vacatio: vacatio data est ab isto sumptus ... rerum denique omnium; Verr. IV, 23. quod (municipium) ... tam commoda vacatione omnium rerum sit usum; ib. V, 58. si me non modo non rerum gestarum vacatio, sed neque honoris neque aetatis excusatio vindicat labore; Sulla 26.
varietas: tu existimas .. suppetere nobis posse quod cotidie dicamus in tanta varietate rerum; Arch. 12. cum a tot rerum tanta varietate divellerer; dom. 97. multarum rerum incundissimarum varietatem dedit; Cael. 41. cum me praesertim rerum varietate atque usu ipso iam perdoctum viderent; Balb. 60. ſ. novitas.
venia: huiusce rei veniam maiores non dederunt; Tull. 51.
verba: eius rei ipsa verba formulae testimonio sunt; Qu. Rosc. 11.
vicissitudines: quem neque imperii nostri magnitudo ... nec vicissitudines rerum ... movent; Milo 83.
virtus: rei militaris virtus praestat ceteris omnibus; Muren. 22.
vis: ſ. auctoritas; Verr. V, 39. Flacc. 9. magnitudo; Sex. Rosc. 131. natura; Scaur. 15. — II, 1. suscipio; imp. Pomp. 22.
vocabula: non rerum certarum, sed furtorum improbissimorum sunt vocabula; Verr. III, 181.
volumen: volumen eius rerum gestarum maximum isti ostendit; Verr. I, 97.
voluntates: minus .. liberas omnium rerum voluntates habebat; Verr. III, 3.
vox: *quod* (argumentum) rerum vox est; Scaur. 16.
usus: miserum atque iniquum ex agro homines traduci in forum, ... ab usu rerum rusticarum ad insolitam litem; Verr. III, 27. qui ... usu rerum antecedebat; ib. IV, 138. quid .. abest huic homini, quod si adesset, iure haec ei tribui

et concedi putaremus? ususne rerum? Balb. 9. f. exercitatio. varietas; Balb. 60.

2. **Ablativ:** alqs: P. Servilius, ... maximis rebus gestis, adest de te sententiam laturus; Verr. I, 56. tune ausus es isto oculo, non dicam isto animo, ... non enim possum dicere tantis rebus gestis, cum A. Gabinio consociare consilia pestis meae? sen. 16. neque se ei legatum, id aetatis eisque rebus gestis, defuturum; Phil. XI, 17.

vir: L. Cotta, vir summo ingenio, ... rebus eis gestis, quas tu reprehendis, supplicationem decrevit; Phil. II, 13.

3. **mit Präpositionen:** alqd ex: quibus ex rebus nihil est quod solidum tenere ... possis; Piso 60. f. II, 1. muto.

aditus ad: non est aditus ad huiusce modi res neque potentiae cuiusquam neque gratiae; Caecin. 72.

arbiter in: quis in hanc rem fuit arbiter? Qu. Rosc. 12.

arbitrium de: cuius de ea re nullum est arbitrium; Qu. Rosc. 25.

beneficia in: ut Carpinatius ... crebras .. litteras ad socios de istius summis officiis in rem communem beneficiisque mitteret; Verr. II, 172.

contentio in: nullum huius in privatis rebus factum avarum, nullam in re pecuniaria contentionem, nullam in re familiari sordem posse proferri; Flacc. 7.

controversia de: quoniam suspicaretur aliqua de re fore controversiam; Quinct. 20. quae de re controversia est? ib. 42. controversia de re pecuniaria recens intercedit; ib. 54. cum esset de re pecuniaria controversia; Tull. 5.

decreta de: omnes omnium publicorum societates ... de meis rebus gestis amplissima ... decreta fecerunt; dom. 74.

dignitas in: vestram in hac re fidem, dignitatem, religionem in iudicando non imploro; Verr. III, 146.

diligentia in: summa est ... dominis in communem municipii rem diligentia; Cluent. 196. — in: summus labor in publicis privatisque rebus, summa parsimonia, summa diligentia; Verr. II. 7.

dissensio de: parva est .. mihi tecum aut parva de re dissensio? Phil. VIII, 17.

epistula de: quam (epistulam) ego ad Cn. Pompeium de meis rebus gestis ... misi; Sulla 67.

factum in: f. contentio in.

felicitas in: quorum cognita virtus, industria, felicitas in re militari sit; Font. 42.

fides in: f. dignitas in:

homo sine: quem vos per biennium .. ministrum seditionis ... vidistis, hominem sine re, sine fide; Cael. 78.

industria in: f. felicitas in.

iudex de: qui qua de re iudex fuisset, testis esset; Qu. Rosc. 47. neminem voluerunt maiores nostri ... ne pecuniaria quidem de re minima esse iudicem; Cluent. 120.

iudicium de: iudicium prius de probro quam de re maluit fieri; Quinct. 9. demonstrabant de re iudicium fieri oportere; ib. 30. iudicium esse ... non de re pecuniaria ... vides; ib. 33. cuius de ea re proprium non erat iudicium; Qu. Rosc. 25.

labor in: f. diligentia in.

litterae de: eodemque [ei] tempore de eadem re litterae complures a multis eius amicis ... adferuntur; Verr. II, 97. cum .. eadem de re Cn. Lentulus ... litteras misisset; Flacc. 45. ad quos litteras L. Piso de suis rebus non audet mittere; prov. cons. 25. ut ad senatum tantis de rebus gestis litteras mittat; Piso 49. tu aiebas de tuis rebus gestis nullas litteras misisse; Planc. 85.

officia in: f. beneficia in.

parsimonia in: f. diligentia in.

quaestio de: qua de re lege est haec quaestio constituta; Cluent. 1. eadem de re triennio post ... in filii caput quaestionem habere conata es? ib. 182.

religio in: f. dignitas in.

responsum de: ipsis .. Valentinis ... tantis de rebus responsum dedisti; Verr. V, 40.

sapientia in: quorum sapientiam temperantiamque in publicis privatisque, forensibus domesticisque rebus perspexeratis; leg. agr. II, 64.

sermo de: cum adfirmares nullum tibi omnino cum Albinovano sermonem non modo de Sestio accusando, sed nulla umquam de re fuisse; Vatin. 3.

sordes in: f. contentio in.

temperantia in: f. sapientia in.

testimonium in: non putasti me tuis familiarissimis in hanc rem testimonia denuntiaturum; Verr. I, 51. audite .. in eas res ... hominum honestorum testimonium; Tull. 24. in eas ipsas res ... testimonia sumpsit; Caecin. 23.

testis de: f. iudex de. — in: in hanc rem te ... testem citabo; Quinct. 37. non suspicabatur ... satis multos ex illa calamitate Ariminensium testis nobis in hanc rem reliquos esse; Verr. I, 36.

verbum de: quacumque de re verbum facere coeperatis; Piso 29.

virtus in: f. felicitas in.

usus in: si M. Petrei ... non mirificus usus in re militari exstitisset; Sest. 12. nec mediocrem in re militari usum || in re militari || ; Fr. A. III, 12.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** a: absurdus: carmen compositum est, cum ceteris rebus absurdum tum vero in illo ..; Muren. 26.

accedere: homines .. ad deos nulla re propius accedunt quam salutem hominibus dando; Ligar. 38.

adduci: quibus rebus adductus ad causam accesserim demonstravi; div. Caec. 10.

adesse: cur ipse non adfuit? num putatis aliqua re tristi ac severa? vino atque epulis retentus; Phil. III, 20.

adhiberi: ut is victu ceterisque rebus quam liberalissime ... adhiberetur; Verr. V, 70.

adimi: si maxime hisce rebus adimi libertas aut civitas potest; Caecin. 99.

adiuvari: ceteris rebus adiuvamur ex illa provincia; Verr. III, 11.

adlici: quod ais nulla re adlici hominum mentis oportere ad magistratum mandandum nisi dignitate; Muren. 76.

admoneri: admonitus re ipsa recordor quantum hae conquestiones ... punctorum nobis .. detraxerint; Muren. 72.

adrepere: quibus rebus ... ad istius amicitiam adrepserat; Verr. III, 158.

adsequi: quibus rebus id adsecutus es? Verr. III, 41.

ali: f. II, 1. suppedito; leg. agr. II, 95.

alienus: qui .. a Murena nulla re umquam alienus fuit; Muren. 56.

amplificari: hanc auctoritatem, multis postea rebus gestis magnisque vestris iudiciis amplificatam; imp. Pomp. 46.

amplus: cum P. Africanus, homo ... rebus gestis amplissimus, ... L. Cottam in iudicium vocabat; div. Caec. 69. fueris sane tribunus plebis † tam in iure quam lege || tam iure atque etiam lege || fuit hic ipse Villius, vir omnibus rebus clarissimus atque amplissimus; dom. 43.

antecellere: quae (causa frumentaria) magnitudine iniuriae et re fere criminibus ceteris antecellet; Verr. III, 10.

anteferri: cum omnibus rebus inferior sis, hac

una [in] re te mihi anteferri putas oportere; div. Caec. 61.
appellari: L. Torquatus magnis rebus gestis ... ab senatu imperator est appellatus; Piso 44.
armare: cogitavit, quibus eum rebus armaret; Cluent. 191.
atrox: quod nec atrocius verbis demonstrari potest quam re ipsa est; Tull. 2.
augere: quibus rebus ... rem publicam ... auxerunt; Sex. Rosc. 50. Olympum vi ... cepit, urbem ... omnibus rebus auctam et ornatam; Verr. I, 56. quorum beneficio ... ceteris rebus aucti sumus; sen. 2. nec .. locupletare amicos umquam suos destitit, ... augere re, || re augere, augere || fide sustentare; Rab. Post. 4.
capi: animum adulescentis ... pellexit eis omnibus rebus, quibus illa aetas capi ac deliniri potest; Cluent. 13.
clarus: ſ. amplus.
coacervari: videtis ... omnibus rebus et modis constructam et coacervatam pecuniam x viralem; leg. agr. I, 14. quibus rebus tanta pecunia una in domo coacervata est; Phil. V, 12.
cogi: quo minus miremini Siculos re necessaria coactos auxilium a patronis ... petivisse; Verr. III, 72.
cognosci: „causam ... cognosci oportet“. *et* ea re quidem, quod aliter condemnari reus ... non potest; Verr. I, 25.
coli: ſ. II, 1. suppedito; leg. agr. II, 88.
commendari: his .. rebus praeclare commendatus, iussus es renuntiari consul; Phil. II, 79.
commoveri: si id ... faciunt nulla re commoti alia nisi utilitate communi; Verr. III, 1. quanto est honestius alienis iniuriis quam re sua commoveri; ib. 169. his tum rebus commotus ... descendi [in campum]; Muren. 52.
comparari: nisi vero aut maioribus habes beneficiis obligatos ... aut tu es ulla re cum eo comparandus; Phil. II, 116. ceteris .. rebus nullo modo comparandus es; ib. 117.
compensari: neque ulla re alia, quae a nobis consequuntur, nisi *hac* opera sua compensari putant posse; Muren. 71.
componi: non solum re et sententia, sed verbis quoque hoc interdictum ita esse compositum; Caecin. 86.
comprobare: cognoscite nunc populi Romani iudicium multis rebus interpositum atque in maximis causis re ipsa atque usu comprobatum; Balb. 53. auctoritatem nostri decreti rebus gestis suis comprobavit; Phil. XIV, 28.
condemnare: Oppianico re et existimatione ... condemnato; Cluent. 56.
confiteri: eum ... re ipsa de maleficio suo confiteri; Sex. Rosc. 123.
coniungi: qui iam cum isto summa consuetudine, praeterea re ac ratione coniunctus esset; Verr. II, 172. cum nihil tam coniunctum sit quam negotiatores nostri cum Siculis usu, re, ratione; ib. V, 8.
conservari: ut omnibus me rebus a te non conservato solum, sed etiam ornato, tamen ad tua in me unum innumerabilia merita ... maximus hoc tuo facto cumulus accesserit; Marcell. 34.
consolari: nunc quidem C. Antonius hac una re miseriam suam consolatur; Vatin. 28.
construi: ſ. coacervari.
contemnere: ea re contemnis equestrem ordinem et despicis? Verr. IV, 45.
contineri: *causa Tullii tota continetur ... re gesta;* Tull. 36. status .. rei publicae maxime iudicatis rebus continetur; Sulla 63.
copiosus: tu rebus omnibus ornatus et copiosus sis? Catil. II, 18.

damnari: qui reus, ... re et opinione hominum paene damnatus, temperare non potuerit; Verr. IV, 34.
dare: sumptum .. in classem frumento, stipendio ceterisque rebus suo quaeque nauarcho civitas semper dare solebat; Verr. V, 60.
declarare: ut sua studia erga fortis et bonos civis ... re et sententiis declararent; Milo 4.
defendere: suae dignitatis esse arbitrabantur; eum quibus rebus possent defendere; Cluent. 49. hic sua putat interesse se re ipsa ... defendi; ib. 149. qui me .. omnibus rebus, quibus tribunus pl. potuit, defendit; sen. 20.
definire: in eis est .. locis, quae ... rebus illius gestis imperium populi Romani definiunt; Balb. 64.
delectari: Graeci rebus istis ... delectantur; Verr. IV, 134. ſ. II, 4. perfruor.
deliniri: ſ. capi.
depellere: neque ulla alia re ab se mortem nisi opinione mortis depulit; Sest. 79.
despicere: ſ. contemnere.
detineri: tantum civium numerum tam prope ab domo, tam bonis fructuosisque rebus detineri; Verr. II, 6.
distingui: ut libertatem a servitute nulla re alia nisi mentiendi licentia distinguendam putent; Scaur. 38.
docere: qui mihi unus ex omnibus civibus videtur re docuisse, non verbis ..; Sest. 86.
duci: si ad rem iudicandam verbo ducimur, non re; Caecin. 55. non re ductus est, sed opinione; Muren. 62.
efferri: quibus illi rebus elati et inflati ... non continebuntur; leg. agr. II, 97.
eniti: at nunc, Clodio remoto, usitatis iam rebus enitendum est Miloni; Milo. 34.
errare: in eo non tu quidem tota re, sed, quod maximum est, temporibus errasti; Phil. II, 23.
erudiri: non litteris homines, ... sed rebus gestis ac victoriis eruditos; Font. 43.
esse: ea re tibi cum eo par contentio non erat; Quinct. 69. quibus rebus || quibus in rebus, quibus nos rebus || quanto in metu fuerimus ex vestra sollicitudine ... facile adsequi coniectura poteritis; leg. agr. II, 12.
excitare: quid praedicem, quibus hic rebus consulem ad rem gerendam excitarit? Sest. 12.
excusare: quem cum videretis re magis morbum quam oratione excusantem; Phil. IX, 8.
expiari: ut id (scelus) nulla re possit nisi ipsius supplicio expiari; har. resp. 35.
exquirere: ipsa re ac ratione exquirere possumus veritatem; imp. Pomp. 51.
facere: quaerere ... coepit quibusnam rebus in ea provincia maximam uno anno pecuniam facere posset; Verr. II, 17. praesertim cum popularem te velis esse neque ulla re populo gratius facere possis; Vatin. 39.
falsus: quam falsa re (ea sunt)! Cluent. 164.
flecti, frangi: quibus ego rebus .. ita flectebar animo atque frangebar; Sulla 18.
fulcire: equitem Romanum ... fulsit et sustinuit re; Rab. Post. 43. gravissimis .. et plurimis rebus est fulta (causa); Balb. 35.
gloriari: ſ. II, 1. reprehendo.
incendi: his rebus incensus, qua ratione Habitum veneno tollere conatus sit cognoscite; Cluent. 45.
inferior, infimus: ut ... id unus tu ... omnium facile omnibus rebus infimus, contemnendum ... putares; Vatin. 17. omnibus .. rebus ornatum hominem, ... non nullis rebus inferiorem quam te, ... superiorem aliis ... aedilem factum esse miraris? Planc 30. ſ. anteferri.

inflari: f. efferri.

inici: quibus rebus qui timor bonis omnibus iniectus sit ... nolite a me commoneri velle! Muren. 50.

instituere: ut moneat Apronium, quibus rebus ... se instituet in familiaritatem Metelli; Verr. III, 157. nos instituti rebus optimis non poëtarum voce moveamur? Arch. 19.

instrui: omnibus curat rebus instructum et paratum ut sit convivium; Verr. IV, 62. maximas Mithridati copias omnibus rebus ornatas atque instructas fuisse; imp. Pomp. 20. his rebus cum instructum accusatorem filio suo Romam misisset; Cluent. 192.

intellegi: id quod intellegi facillime re ipsa potest; Verr. II, 138. quod re intellectum est; Milo 27.

invenire: quibus rebus invenerim quaerant; Quinct. 55.

invitari: multis rebus a nobis est invitatus || invitatus est || ad pacem Antonius; Phil. XII, 11.

iudicari: ut ... iudicetur non verbo, sed re, non modo non consul, sed etiam hostis Antonius; Phil. III, 14. est hostis a senatu nondum verbo appellatus, sed re iam iudicatus Antonius; ib. IV, 1.

lacessi: ut contineret dolorem neque eadem se re ulcisceretur qua esset lacessitus; Sest. 88..

laudari: fuit .. ille vir ... neque rebus externis magis laudandus quam institutis domesticis; Phil. II, 69.

miser: o miser cum re, tum hoc ipso, quod non sentis quam miser sis! Phil. XIII, 34.

moveri: moveor his rebus omnibus; Catil. IV, 3.

muniri: [perfecit ille ut ... victoria sua rebusque gestis Italiam munitam haberemus]; Piso 82.

mutare: postea quam rebus gestis mentis vestras voluntatesque mutastis; prov. cons. 25.

necessarius: ut spectaculum illud [...] re et tempore salubre ac necessarium ... videremus; Fr. B. VI, 20.

niti: cuius accusatio rebus iudicatis nitebatur; Cluent. 114.

novus: quid .. tam novum non solum re, sed genere ipso postulandi? Verr. II, 147.

oblitterari: quod in illo viro et tum ferendum esset et maximis rebus ... oblitterandum; Vatin. 15.

offendere: neminem umquam alterius rationis ... non re, non verbo ... offendit; Balb. 58.

oppugnare: hunc .. virum .. quibus tandem rebus oppugnas? Flacc. 6.

ornare: omnibus .. rebus is ... ornatissimus et paratissimus esse debet; div. Caec. 47. cum ... vir omnibus rebus ornatissimus, C. Varro, ... haec eadem ipso || ipsa || se ex Philodamo audisse dicat; Verr. I, 71. C. Heius est Mamertinus ... omnibus rebus illa in civitate ornatissimus; ib. IV, 3. is id ... eis rebus ornare, quas ceperat, noluit; ib. 123. advocantur amici et hospites Oppianici, ... homines honesti atque omnibus rebus ornati; Cluent. 176. homines non solum honoribus populique rebus gestis, verum etiam patientia paupertatis ornatos; leg. agr. II, 64. innocens et bonus vir et omnibus rebus ornatus ... absolutus est; Flacc. 98. ut C. Iulius omnibus a senatu eximiis aut novis rebus ornatus per manus hanc provinciam tradat ei; prov. cons. 39. quae (monumenta) sunt verbis ornatiora quam rebus; Scaur. c. 3, § 3. adulescentia ad summam laudem omnibus rebus ornata; Fr. B. VI, 2. f. augere; Verr. I, 56. conservari. inferior. instrui; imp. Pomp. 20.

ostendere: sicut .. vivus ipse multis rebus ostendit; Caecin. 10.

parari: f. instrui. ornare; div. Caec. 47. — pasci: f. II, 4. perfruor. — pellicere: f. capi.

pendere: qui pendet rebus levissimis; Sest. 115.

perfici: quibus rebus est perfectum, ut illi plane stare in suo iudicio non liceret; Piso 76.

perspicere: quibus ego rebus quid iste speret et quo animum intendat facile perspicio; Verr. a. pr. 10.

perterreri: ut his rebus aliquando victus et perterritus ipse se dedat; Quinct. 47.

perturbari: quibus .. rebus vehementissime perturbor; Verr. a. pr. 4. isdem rebus est perturbatus homo longinquus et alienigena, quibus nos; Deiot. 10.

pluris: quis Karthaginiensium pluris fuit Annibale consilio, virtute, rebus gestis? Sest. 142.

popularis: quam (legem) consul re, non oratione popularis et honeste et libenter posset defendere; leg. agr. II, 15.

posse: nemini dubium est quin ea re idem ille imperator plurimum possit; imp. Pomp. 43.

praecellens: in hoc fano loricas ... idem ille Scipio, vir omnibus rebus praecellentissimus, posuerat; Verr. IV, 97.

premi: cum re premeretur; Cluent. 86.

princeps: cum ... rebus gestis Cn. Pompeius, omnium gentium ... princeps, tuto se venire in senatum arbitraretur; sen. 5.

probari: eos ... re probatos secum in Siciliam duxit; Verr. IV, 31.

prohibere: id non modo re prohibere non licet; Sex. Rosc. 137.

refelli: cum id ... re ipsa refellatur; Verr. III, 33.

referciri: qui rebus his urbem Italiamque omnem referserunt; Fr. B. VII, 8.

refutari: obsolevit iam ista oratio, re multo magis quam verbis refutata; imp. Pomp. 52.

retinere: hunc statum ... nulla alia re nisi concordia retinere possumus; har. resp. 61.

scribere: ita de me illum amentissimum ... hostem pudoris ... scripsisse, quae scripsisset, eis verbis, rebus, sententiis; Sest. 73.

significare: omnibus rebus, quibus potest, populus Romanus significat, quid sentiat; Flacc. 96.

similis: cum illius re similis fuisses; sen. 16.

sollicitari: sollicitabar rebus maximis; Verr. a. pr. 24.

spectari: cuius spectata multis magnisque rebus singularis integritas minus admirabilem facit huius honestissimi facti gloriam; Phil. III, 26.

stare: qui his rebus iudicatis standum putet; Cluent. 96. re iudicata stari ostendit placere; Flacc. 49.

subire: utrum .. peccato meo nomen subeo an re iudicata? dom. 72.

superior: si superior ceteris rebus esses; div. Caec. 61. f. inferior.

suppeditari: f. II, 1. comitto. suppedito; leg. agr. II, 95.

sustinere: f. fulcire.

teneri: quot et quam manifestis rebus teneare non vides? Verr. III, 149. omnibus cum teneare rebus; ib. V, 39. huius si causa non manifestissimis rebus teneretur; Sulla 71.

tueri: ut, quibuscumque rebus possem, illius absentis dignitatem vobiscum una tuerer; leg. agr. II. 49.

valere: qui permultum classe ac maritimis rebus valuerunt; imp. Pomp. 54. non valuit rebus isdem, quibus fortasse non nulli; Planc. 67.

videri: ea re tibi indignum visum est quicquam, quod tibi placeret, Calidium potius habere quam te; Verr. IV, 45. quod re parvum videtur; ib. III, 215.

vincere: cum .. his rebus omnibus C. Gracchus omnis vicerit; Rabir. 15. vincerer omni re; Scaur. 16. f. perterreri.

ulcisci: quod ille, qua re plurimum potuit, ea ipsa re inimicos suos ultus est; Quir. 20. f. lacessi.

Ellipse: quod ergo ille re, id ego etiam verbo; Phil. XIV, 24.

Lücke: quibus rebus certe ipsi † candidatorum obscuriores videri solent; Muren. 49.

zum Satz: habet adversarium P. Quinctius verbo Sex. Naevium, re vera huiusce aetatis homines disertissimos; Quinct. 7. haec ille, si verbis non audet, re quidem vera palam loquitur; ib. 56. quod ... re vera honestius facere posset; Sex. Rosc. 51. re ... mediocrem (hanc decisionem) ... esse invenietis; Qu. Rosc. 33. re vera iudicia poscebat; Verr. a. pr. 44. quae (monumenta) ... re vera populi Romani et erant et habebantur; ib. I, 11. quod toti Asiae iure occisus videbatur istius ille verbo lictor, re vera minister improbissimae cupiditatis; ib. 72. cuius re vera quaestor fuit; ib. 77. qui adductus est in iudicium, verbo, quod ..; re vera || revera ||, quod in tribunatu dixisset; ib. 155. re vera multo magis est petendum; ib. II, 29. qui praefuerunt his Heraclii bonis verbo redigendis, re dissipandis; ib. 47. cum praetor in provincia sua verbo permitteret, re hortaretur; ib. 67. qui .. certos instituerit nomine decumanos, re vera ministros ac satellites cupiditatum suarum; ib. III, 21. cum .. verbo iudicium sit in edicto, re quidem vera tuorum comitum ... conlusio cum decumanis; ib. 33. si praeco decumas pronuntiavit, re vera, hoc est, lege, edicto, condicione plus etiam quam dimidiae venierunt; ib. 40. cuius mortis causam fugitivi sustinent, re quidem vera nemo in Sicilia dubitat, quin eo sit occisus ..; ib. 63. cum ... hoc verbo ac simulatione Apronio, re rera tibi obiectum esset; ib. 133. qui verbo decumas vendiderit, re et condicione ... decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; ib. 147. quae sacra, ut erant re vera, sic appellari Graeca voluerunt; ib. IV, 115. cum ... nomine classis esset in Sicilia, re quidem vera naves inanes; ib. V, 63. quod erat terrestre praesidium non re, sed nomine; ib. 87. tam temere istum re commissurum quam verbis minitabatur nemo putavit; Caecin. 21. verbo quidem superabis me, ... re autem ne consistes quidem ullo iudice; ib. 59. quod etiam si verbo differre videbitur, re tamen erit unum; ib. verbo ille reus erat, re quidem vera et periculo tota accusatione Oppianicus; Cluent. 54. quae (largitio) verbis ostentari potest, re vera fieri nisi exhausto aerario nullo pacto potest; leg. agr. II, 10. dat praeterea potestatem, verbo praetoriam, re vera regiam; ib. 32. cum .. coronam auream litteris imponebant, re vera non plus aurum tibi quam monedulae committebant; Flacc. 76. cum is inimicus ... spiritu dumtaxat viveret, re quidem infra omnis mortuos amandatus esset; Quir. 10. quid est .. exsul? ipsum per se nomen calamitatis, non turpitudinis. quando igitur est turpe? re vera cum est poena peccati; dom. 72. esses omnia si minus re, at verbis legitimis consecutus; ib. 129. cum ... intentus *est* arcus in me unum, ... re quidem vera in universam rem publicam; Sest. 15. respirasse homines videbantur nondum re, sed spe rei publicae recuperandae; ib. 172. qui hanc sectam rationemque vitae re magis quam verbis secuti sumus; Cael. 40. ubi igitur est crimen? ... huius crimen? ... cuius igitur? re vera nullius; Balb. 7. exstat .. ille vir parumper cogitatione vestra, quoniam re non potest; ib. 47. sint sane illa magna, quae re vera magna sunt; Rab. Post. 44. cum ... Milonem occisum et ex ipso Clodio audirent et re vera putarent; Milo 29. re .. iniquum est, sed tua sapientia fit aequissimum; Deiot. 4. qui consulatus verbo meus, ... re vester fuit; Phil. II, 11. nec intellegis satis esse viris fortibus didicisse quam sit re pulcrum ... tyrannum occidere? ib. 117. quem hostem non verbo, sed re multis decretis iudicaretis; ib. VII, 9. praesidio sunt specie consuli, re et veritate nobis; ib. 13. cum re viderent omnes esse bellum; ib. VIII, 1. qui se verbo praetorem esse urbanum cupere dicebat, re certe || re certare || noluit; ib. XI, 11. qui re sunt hostes; ib. XIV, 21.

b. **qua re:** qua re .. socium tibi eum velles adiungere nihil erat; Quinct. 12. quid adfertur q. P. Quinctius negetur absens esse defensus? ib. 68. q. aut doceas oportet ..; ib. 73. quaeramus quae tanta vitia fuerint in unico filio q. in patri displiceret; Sex. Rosc. 41. quid adfers q. id factum putemus? ib. 54. q. facile omnes patimur; ib. 56. sin autem sic agetis, ut arguatis aliquem patrem occidisse neque dicere possitis .. qua re; ib. 57. q. hoc ... eo magis est ... vindicandum; ib. 69. non quaero abs te q. patrem Sex. Roscius occiderit; ib. 73. q. tu hoc | hoc tu || ... facere potuisti; ib. 80. permulta sunt, quae dici possunt, q. intellegatur summam tibi facultatem fuisse .. maleficii suscipiendi; ib. 94. quaero .. q. civis optimi bona venierint, deinde q. hominis eius ... bona venierint, deinde q. aliquanto post eam diem venierint; ib. 130. quaero q. sit absolutus? Qu. Rosc. 26. q. negent ex me non audies; div. Caec. 28. q. ... quemquam horum esse putas ..? ib. 60. q. si [Glabrionis] petris vim ... ceperis, ... intelleget populus Romanus; Verr. a. pr. 52. q. haec eadem erit quadripertita distributio totius accusationis meae; ib. I, 34. q. hoc sit aequissimum facile est dicere; ib. 114. q. P. Africanus ... Siculorum urbis signis ... exornavit; ib. II, 3. q. .. primum ille adesse noluit? ib. 44. q. appellentur sane ista Verria; ib. 52. q. cuius modi putamus esse illa, quae negat? ib. 141. inventam esse rationem, q. et iste HS viciens ex hoc uno genere conciliarit; ib. 142. q. .. id ... adsecutus es? ib. III, 41. q. putabas emptori lucrum addi oportere? ib. 71. q. nisi vi et malo cogebantur? ib. 118. q. non dubito, quo animo iudex huius criminis esse debeas; ib. IV, 70. illi ... q. id faceret rogare; ib. V, 106. q. haec quoque praetermittas licet; ib. 133. q. quid habent eorum inimicitiae periculi? ib. 182. q. non iniuria ... eius magistratus corpus legibus vallatum esse voluerunt; Tull. 49. q. ... videor hoc leviter || hoc certe, hoc leniter || ... praecipere posse; Font. 32. „q. .. muta actionem"! Caecin. 8. q. ... certe nihil ad rem pertinet; ib. 58. nihil est q. exploratum cuiquam possit esse; ib. 70. q. permagnam initis a nobis gratiam; ib. 79. q. ... quanto vos studio convenit iniuriis provocatos sociorum salutem ... defendere; imp. Pomp. 14. q. saepe totius anni fructus ... amittitur; ib. 15. satis mihi multa verba fecisse videor, q. esset hoc bellum genere ipso necessarium; ib. 27. q. irasci mihi nemo poterit; ib. 37. q. cum .. bellum sit ita necessarium ... dubitatis .. quin hoc tantum boni ... in rem publicam conservandam ... conferatis? ib. 49. q. videant ne ..; ib. 63. q., etiam si quem habetis, ... nisi erit idem ..; ib. 66. q. nolite dubitare ..; ib. 68. q. videte ..; ib. multa dici possunt, q. ita necesse fuerit iudicari; Cluent. 63. q. ... de illo ipso separatim cognoscite; ib. 64. q. ... quid est praeterea? ib. 81. q. ... patiamini ... eo transire illius turpitudinis infamiam; ib. 83. q. eorum ... misericordiam non reprehendo; ib. 106. q. ... eo dicam animo; ib. 118. q. qui vobis in

mentem venit ..? ib. 122. q. ... amplior ei mortis ... metus est a maioribus constitutus; ib. 128. q. ... quid est quam ob rem ..? ib. 132. q. ... prohibete aditum matris a filii sanguine! ib. 200. q. adhibebitur a me certa ratio moderatioque dicendi; leg. agr. II, 2. q. dignus vestro summo honore sim ... vos eosdem existimaturos putem; ib. q. qui possum non esse popularis? ib. 9. non intellegam q. aut hic vetet intercedere aut quemquam intercessurum putet; ib. 30. q. ... honestius eum (agrum) vos universi quam singuli possideretis; ib. 85. q. ... polliceor hoc vobis; ib. 100. q. a vobis ... peto; ib. III, 2. qua [re] ... iustiorem nobis mortis condicionem relinquemus; Rabir. 30. q. ... faciam id; Catil. I, 12. q. secedant improbi; ib. 32. id q. fieri non possit ... intellego; ib. II, 17. q. ... consulite vobis! ib. IV, 2. q. ... incumbite ad salutem rei publicae; ib. 4. q. ... est id quidem coeptum atque temptatum; ib. 17. q. mihi cum perditis civibus aeternum bellum susceptum esse video; ib. 22. q. ... ostendam alio loco; Muren. 4. q. quod dandum est amicitiae, large dabitur a me; ib. 10. q. ... non debes .. adripere maledictum ex trivio; ib. 13. q. ego te semper in nostrum numerum adgregare soleo; ib. 16. q. ita factum esset intellegi potuit; ib. 36. q. gravis est illa oratio; ib. 38. q. ... non est mirandum; ib. q. delectant homines ... ludi; ib. 40. q. ego ... sic intellexi; ib. 46. q. ... spectarent quid ipse deberet; ib. 50. q. ... tolle mihi e causa nomen Catonis; ib. 67. q. doce a L. Murena illa esse commissa! ib. 68. q. noli .. maiorum instituta ... nimium severa oratione reprehendere; ib. 75. q. nec plebi Romanae eripiendi fructus isti sunt ludorum ... nec candidatio ista benignitas adimenda est; ib. 77. q. quid invidendum Murenae ... sit ... non video; ib. 88. „at a testibus laeditur". ante quam dico a quibus, ... q. concitatis, ... dicam de genere universo; Flacc. 6. q. iam non est mihi contentio cum teste; ib. 18. q. ... remittant spiritus; ib. 53. q. nolite mihi ista nomina ... opponere; ib. 58. q. ... alia ornamenta .. quaeras; ib. 75. q. ... venio; ib. 97. q. ista coniuratio ... tam patet Hortensio quam mihi; Sulla 4. q. nihil est quod ex tanto comitatu ... me unum abstrahas! ib. 9. q. necesse est ... id iam privato cum ceteris esse commune; ib. q. neque tu me peregrinum posthac dixeris ... neque regem; ib. 25. q. non sum nescius; ib. 28. q. quis tandem me reprehendat aut quis mihi iure succenseat? Arch. 13. q. suo iure noster ille Ennius sanctos appellat poëtas; ib. 18. q. ... cupere debemus, quo manuum nostrarum tela pervenerint, eodem gloriam ... penetrare; ib. 23. q. ... in ea (urbe) non debent togati iudices a Musarum honore ... abhorrere; ib. 27. q. conservate, iudices, hominem! ib. 131. q. meam causam semper fore firmissimam dicere solebat; sen. 9. q. ... potui, potui ... me vi armisque defendere; ib. 33. q. ... non committam ... ut ..; ib. 39. q. hoc maius est vestrum in nos promeritum; Quir. 8. q. istam orationem ... omittas licet; dom. 31. ut cuique aliquid acciderit, q. commodius sit esse plebeium, simili ratione adoptabitur; ib. 37. q. licebit ... nobis eas actiones non infirmare; ib. 42. q. illa calamitas ... exussit || excussit || hoc genus totum maledicti; ib. 76. nihil ... poterat dicere q. rata non essent, quae erant acta in ea re publica; ib. 84. quid est q. quisquam mihi se ipsa populari ratione anteponat? ib. 88. q. ... bis servavi rem p.; ib. 99. q. quis est qui existimare possit, huic novo pontifici ... non .. linguam obmutuisse? ib. 135. q. quid est mirum si ..? ib. 141. q. ... adhibete animos et mentis vestras! har. resp. 20. q. .. de eis dici suspicer haec causa est; ib. 36. q. miserior es, cum in omnem fraudem raperis oculis; ib. 39. QUA RE AD UNUM IMPERIUM PROVINCIAE REDEANT EXERCITUSQUE; ib. 40. q. cum di immortales monent de optimatium discordia, de clarissimorum ... civium dissensione praedicunt; ib. 53. q. ... providete! ib. 60. q. hunc statum ... nulla alia re nisi concordia retinere possumus; ib. 61. q. moneo vos .. atque hoc meo iure praecipio; Sest. 51. neque erit iusta causa ... q. suum terrorem falso iactari opponique patiatur; ib. 52. q. ... non restitui me solum, sed etiam ornari a senatu decere; ib. 73. q. me ... non restitui lege, sed revocari senatus auctoritate oportere; ib. q. imitemur nostros Brutos; ib. 143. q. vos obtestor atque obsecro; ib. 147. q. ne tibi hunc honorem a me haberi forte mirere ... nulla me causa impulit || impulisset ||; Vatin. 2. q. peto a te, ut mihi ignoscas; ib. 7. illud etiam audire de te cupio, q. ... tu eam esse legem non putes; ib. 37. q. ista condicio .. respuatur, nec Catilinae familiaritatis crimen haereat; Cael. 14. q. in hoc genere labor offendit homines || labor fiendi homines, labor confitendi h. || a studioque deterret; ib. 46. q. nobis da viam! ib. 50. q. si cui nimium efferbuisse videtur huius ... ferocitas, ... iam ista deferbuerint; ib. 77. q. oro obtestorque vos; ib. 78. q. ... nihil est quod eum de provincia devocent; prov. cons. 29. q. sit in eius tutela Gallia; ib. 35. q. .. vobis statuendum est; ib. 46. q. ... equidem non moleste feram; Piso 99. q. ... populi culpam, non competitoris accusas; Planc. 9. q. .. redde mihi quod ostenderas! ib. 13. q. victus sis non debere iudicem quaerere; ib. 14. q. noli me ad contentionem vestrum vocare! ib. 16. q. quae potest ... ulla libidinis aut amoris esse suspicio? Scaur. 6. q. in eo genere accusationis si vincerer, succumberem; ib. 16. q. cum integri nihil fuerit in hac gente plena, quam valde eam putamus tot transfusionibus coacuisse? ib. 43. „q. aut iudici mihi non esse liceat aut lege senatoria non teneri || legem senatoriam non timere || "; Rab. Post. 17. q. ... laudare non possum, irasci certe non debeo; Milo 33. q. gaude tuo isto tam excellenti bono, et fruere ... moribus tuis; Marcell. 19. q. omitte istam .. doctorum hominum ... prudentiam; ib. 25. q. omnes te ... et hortamur et obsecramus; ib. 32. q. ... finem iam faciam; Ligar. 38. q. primum maximas gratias et ago et habeo Pisoni; Phil. I, 15. q. flecte te .. et maiores tuos respice atque ita guberna rem publicam! ib. 35. q. etiam || quae etiam, quo etiam || maiorem ei res publica gratiam debet; ib. II, 27. q. ... bellum gerendum est; ib. VII, 14. q. qui || quod qui || ab illo abducit exercitum et respectum pulcherrimum et praesidium firmissimum adimit rei publicae; ib. X, 9. q. cum crudelissimi Poeni iudicati sint in hoste, quid in cive de Dolabella iudicandum est? ib. XI, 9.

2. **Präpositionen:** ad: ad eam rem operam suam pollicentur; Sex. Rosc. 20. ut at eam rem aliquem accusatorem veterem compararent; ib. 28. accedat huc oportet ... locus opportune captus ad eam rem; ib. 68. hunc civitates ex Sicilia permultae testimonio suo legationibusque ad eam rem missis publice laudant; Verr. II, 114. quibus ad res divinas uti consuerunt; ib. IV, 47. Italiae conspectus ad eam rem ab isto delectus est; ib. V, 169. „non .. ad eam rem recitavi"; Tull. 49. ad duas dissimiles res duo diiuncta interdicta sunt; Caecin. 92. numquam sibi ad eam rem censoriam ignominiam impedimento esse oportere duxerunt; Cluent. 121. f. I, 1. redeunt.

causa: cum Ameriam non huiusce rei causa

venisset; Sex. Rosc. 96. cuius rei causa venerat Ameriam; ib. se homines certos eius rei causa in Siciliam ... esse missurum; Verr. II, 96. quos eius rei causa miserat; ib. IV, 104. cuius rei causa maxime iudicia constituta sunt; Caecin. 7. qui rerum privatarum causa legationes liberas obeunt; leg. agr. II, 45. num quis ... eas .. omnis res in iudicio disturbando commiserit, quarum rerum causa iudicia sunt constituta? Vatin. 34. cum respondisses te rei tuae causa venisse; Phil. II, 78. f. II, 1. considero.

cum: qui cum ceteris rebus illud quoque eximium ... donum in Capitolium adferrent; Verr. IV, 64. haec navis ... appulsa Veliam est cum plurimis rebus; ib. V, 44. f. II, 1. metuo.

de: qua de re .. magno opere vobis providendum est; Verr. II, 28. se consideraturum quid sibi [de ea re] esset faciendum; ib. 69. qua de re hospitio violato et de tuo isto nefario scelere nihil queror; ib. 111. qua de re Agyrinenses magistratus ... acta et imperia tua domum ad senatum suum renuntiaverunt; ib. III, 73. qua de re || de re tota || si unum factum ex omni antiquitate protulero; Cluent. 133. „eidem .. utraque de re negotium dedi"; dom. 52. nisi iterum eadem de re suo familiari absoluto nomen hic detulisset; Cael. 56. — se de *tota* re es *; Tull. 17. f. II, 1. sustineo.

ex: ex illa ipsa re ... potissimum Veneri deberi praemium statuit; Verr. II, 116. credo vos [...] ex vestris rebus rusticis coniectura adsequi posse; ib. III, 200. ex his ego omnibus rebus .. ita mihi omnis deos propitios velim; ib. V, 37. ut oratio ex re et ex causae habita videretur; Cluent. 141. ex eis rebus, quas tunc vendebat, iubere (eum) ei praemium tribui; Arch. 25. num est .. dubium ex eis rebus, quas is egit? prov. cons. 24. Latinis hominibus erat propositum aliqua ex re praemium civitatis; Balb. 54. f. II, 1. suppedito; leg. agr. II, 95.

in: si qua in re ... falsum crimen quasi || [falsum crimen quasi] || venenatum aliquod telum iecerint; Quinct. 8. in eius modi rebus opes suas experiuntur; ib. 9. C. Quinctius fuit ... pater familias ... una in re paulo minus consideratus; ib. 11. cum in altera re causae nihil esset quin secus iudicaret ipse de se; ib. 32. si in parvola re captionis aliquid vererere; ib. 53. ego pro te nunc hos consulo, post tempus et in aliena re, quoniam tu in tua re, cum tempus erat, consulere oblitus es; ib. 54. quod (testimonium) in aliena re leve esset; ib. 76. fore uti permultis in rebus timore prolaberer; ib. 77. qui in sua re fuisset egentissimus, erat, ut fit, insolens in aliena; Sex. Rosc. 23. in qua re nulla subesset suspicio; ib. 28. quid censes hunc ipsum Sex. Roscium, quo studio et qua intellegentia esse in rusticis rebus? ib. 49. qua in re quantum prudentia praestiterint ei; ib. 69. qua in re praetereo illud; ib. 75. in his rebus si suspicio reperta erit; ib. 76. qua in re nihil aliud adsequeris; ib. 95. etiamne in tam perspicuis rebus argumentatio quaerenda aut coniectura capienda est || sit ||? ib. 97. in minimis rebus qui mandatum neglexerit; ib. 113. in re tanta cum is ... ignominia mortuum ... adfecerit; ib. in minimis privatisque rebus etiam neglegentia mandati in crimen ... vocatur; ib. in re tanta ... qui ... perfidia legationis ipsius caerimoniam polluerit; ib. in rebus minoribus socium fallere turpissimum est; ib. 116. placet .. in his rebus aliquid imprudentia praeteriri? ib. 131. si nulla in re te fraudavit; ib. 144. qua in re tuam voluntatem laedi a me putas? ib. 145. qua in re mihi ridicule es visus esse inconstans; Qu. Rosc. 19. nihil in ea re tibi iniuriae feci; ib. 32. cur in re tam vetere ... nova haec restipulatio interponitur? ib. 38. mea fuit semper haec in hac re voluntas et sententia; div. Caec. 16. quod in una quaque re ... iuris habui; ib. 19. qua in re ... specimen aliquod dedisti? ib. 27. qua in re dolori suo ... serviunt; ib. 64. aliqua in re nos aliquando fefellisset; Verr. a. pr. 5. mea quidem ratio cum in praeteritis rebus est cognita tum in reliquis explorata atque provisa est; ib. I, 15. quid ipsis in tali re metuendum sit cogitare; ib. 39. in hisce solis rebus indomitas cupiditates atque effrenatas habebat; ib. 62. Rubrium, ... in omnibus eius modi rebus adiutorem suum et conscium, parum laute deversari dicit; ib. 64. quid C. Neronis ... non nullis in rebus animum nimium timidum (proferam)? ib. 75. qui in illa re quid facere statueret || potuerit || non habebat; ib. quis non in ea re causam tuam ... agi arbitraretur? ib. 85. qua est ipse sagacitate in his rebus; ib. 105. in eis ipsis rebus multa videmus ita sancta esse legibus; ib. 108. in re tam usitata satis est ostendere; ib. 114. cognoscite hominis aliud in re vetere edictum novum! ib. 115. cum esset omnibus in rebus apertissime impudentissimeque praedatus; ib. 130. si cuiquam .. ulla in re umquam || in re umquam ulla || temperaverit; ib. II, 17. quibus in rebus istius cupiditates et insanias quis ignorat? ib. 35. cum omnes ante te praetorem Rupilias leges et in ceteris rebus et in iudiciis maxime servassent; ib. 40. hostis et hostis in ceteris rebus nimis ferus et immanis, tamen honorem ... violare noluit; ib. 51. qua in re ipsius praetoris caput existimatioque ageretur; ib. 57. Cn. Pompeius Theodorus (dixit), homo ... plurimis maximisque in rebus probatissimus; ib. 102. si omnium mortalium nemo Sthenio inimicior quam hic C. Claudius cum semper tum in his ipsis rebus ... fuit; ib. 107. quibus in rebus non solum hominum iura, sed etiam deorum immortalium religiones omnis repudiavit; ib. 126. in ea re iste nihil obscure facere voluit; ib. 132. quidvis facere in eius modi, rebus; ib. 134. neque in ea re sola fuit eius modi sed ... in maximis rebus ac plurimis; ib. 140. qualem in eis rebus in me L. Metellum fuisse putaretis; ib. 164. in quibus rebus obesse mihi posset; ib. cum in hac re tam aperta cupiditate fuerit; ib. in ea re spes te aliqua consolatur; ib. 169. si qua in re ipse ab religione officii declinarit; ib. III, 2. ne qua in re asperior aut inhumanior fuisse videare; ib. 4. qua in re primum illud reprehendo et accuso; ib. 16. cur in re tam vetere, tam usitata quicquam novi feceris; ib. qui in omnibus isti rebus par ad omnium flagitiorum nefarias libidines esse possit; ib. 23. si te ulla in re imitatus esset; ib. 44. in qua re, se in iudicio dicturum esse aiebat; ib. 69. se non ulla in re Verris similem futurum; ib. 124. quid .. erat quod vectigalibus prospiceret Metellus ... in tota re frumentaria? ib. 128. cum ... tuum .. nomen in re tam turpi ... interponerent; ib. 131. in re manifesta quicquid dixisses, te deterius esse facturam; ib. 133. ut Alba fateatur istum in re frumentaria ... esse praedatum; ib. 146. libertus et accensus tuus et tibi ... omnibus in rebus coniunctus ac proximus ad Apronium scribit; ib: 157. quibus in rebus non solum filio .., sed etiam rei publicae fecisti iniuriam; ib. 161. si omnibus in rebus innocens fuero; ib. 162. sin aliqua in re Verris similis fuero; ib. QUANDOQUE TU — quid? IN PROELIO? IN BELLO? IN RE MILITARI? ... QANDOQUE TU NULLA UMQUAM MIHI IN CUPIDITATE ... DEFUISTI; ib. 187. qua in re senatus optime ... cum aratoribus egisset, ||large liberaliterque aestimasset, in ea re praedari prae-

torem; ib. 204. in eius modi re ac moribus ... illi exempla non deerunt; ib. 207. se in re improbissima voluisse M. Antonium imitari; ib. 213. quae parvis in rebus accidere poterant; ib. IV, 9. num argumentis utendum in re eius modi? ib. 11. quem scirem nulla in re quicquam simile hominis habere; ib. 33. quid ego istius in eius modi rebus mediocris iniurias conligo? ib. 38. hic quos putatis fletus mulierum, quas lamentationes fieri solitas esse in hisce rebus? ib. 47. neque .. ita se gessit in his rebus; ib. 49. amicorum operis esse in huiusce modi rebus usum; ib. 59. velut in hac re aiebant; ib. 95. omnibus in rebus arguitur || coarguitur || a me; ib. 104. multis saepe in difficillimis rebus praesens auxilium eius oblatum est; ib. 107. timeo ne C. Verres propter hanc eximiam virtutem in re militari omnia ... impune fecerit; ib. V, 3. quid in re militari fortiter feceris; ib. 4. etiam si qua fuit in hac re occasio; ib. 10. quid in eius modi re fieri potuit? ib. 11. quod .. in re tam nefaria ... quaeri oporteat; ib. qui in eis rebus non ita defendatur ut mediocris praetor, sed ita laudetur ut optimus imperator; ib. 18. ut in re tanta et tam gravi nuntio nemo admitteretur; ib. 93. iste erat hac stultitia multis in rebus usus, ib. 103. quem iste in decumis, in rebus capitalibus ... praecursorem habere solebat et emissarium; ib. 108. neque iste in tanta re tot hominum T. Vestium ad se arcessit; ib. 114. nulla in re discrepat; ib. 122. cum omnibus in rebus tum in re publica permagni momenti est ratio atque inclinatio temporum; ib. 177. in hac re ... mihi mutanda ratio defensionis ... *est;* Tull. 3. putavit ad officium suum pertinere, adversario nulla in re parcere; ib. 4. nemo .. posset || potest || haec iudicare, qua in re familia non interfuisset, in ea re eam ipsam familiam ... damnum dedisse; ib. 27. qua in re praetor illi improbam defensionem tolli voluit, in ea re mihi difficiliorem actionem factam putabitis? ib. 33. neque .. de iniuria non addiderunt, quod in aliis rebus non adderent; ib. 43. qua in re abs te M. Fonteius accusatur; Font. 2. qua in re .. laudas Hirtuleium; ib. ut in eis rebus ... nulla significatio furti ... referatur; ib. 5. id .. tametsi improbe fit in aperta re; Caecin. 2. qua in re || qua re || si mihi esset unius A. Caecinae causa agenda; ib. 5. nihil est in re praesertim aperta ac simplici quod excellens ingenium requiratur; ib. si quis vobis error in tanta re sit obiectus; ib. qua in re verbo se obligavit uno; ib. 7. Caecina .. in hac re plus mihi animi quam consilii videtur habuisse; ib. 22. quod et in re misericordem se praebuerit et in testimonio religiosum; ib. 26. quibus in rebus vis intellegi potest, si in his non intellegetur? ib. 31. te uti in hac re magistro volo; ib. 32. in atrocissima re quid faciat non habebit? ib. 36. nullam esse actionem dicere in re tam insigni tamque atroci neque prudentiae neque auctoritatis tuae est; ib. 37. hoc quidem iam vetus est et maiorum exemplo multis in rebus usitatum; ib. 45. cum ... in his rebus vim nominamus; ib. 47. in hac re ... verba subtiliter exquiri omnia noluerunt; ib. 57. te hoc in hac re defendisse; ib. 67. plurimis saepe in rebus ius et aequi bonique rationem esse seiunctam; ib. 80. neque in hac re ... quaeri oportere; ib. 85. te .. nullo modo posse defendere, in qua re tu velis, verba spectari oportere, in qua re nolis, non oportere; ib. qua in re || qua inter, quae inter ||, primum illud concedis; ib. 96. in ceteris rebus ut omnes ... et lege agant et suum ius persequantur ... quid ego commemorem? ib. 97. quae (gloria) vobis a maioribus cum magna in omnibus rebus tum summa in re militari tradita est; imp. Pomp. 6. in ceteris rebus cum venit calamitas; ib. 15. quanta innocentia debent esse imperatores, quanta deinde in omnibus rebus temperantia? ib. 36. cum sciamus homines in tantis rebus ut aut contemnant aut metuant ... commoveri; ib. 43. cum considero, quo modo mihi in utraque re sit elaborandum; Cluent. 2. quibus in rebus cum summa recte factis maiores nostri praemia tum plura peccatis pericula proposita esse voluerunt; ib. 154. huius illum opes in rebus eius incommodissimis sublevarunt; ib. 161. se nuper in auctione quadam vidisse in rebus minutis aduncam ex omni parte dentatam ... venire serrulam; ib. 180. si qua in re me non modo consilio, verum etiam casu lapsum esse arbitrabuntur; leg. agr. II, 6. ut aut lusisse in tantis rebus aut profecto nescio quid spectasse videatur; ib. 28. quid est praeterea? multa in mancipiis, ... supellectili, ceteris rebus; ib. 38. ut doceam Rullum posthac in eis saltem tacere rebus, in quibus de se et de suis factis taceri velit; ib. III, 4. quid faceres tali in re ac tempore? Rabir. 22. in his rebus omnibus imprudentia laberis; ib. 25. in eis rebus ipsis ... tibi solitus sum dicere magis te fortem senatorem mihi videri quam sapientem candidatum; Muren. 43. ego tuum consilium ... non nulla forsitan in re || nonnulla || conformare et leviter emendare possim; ib. 60. his tantis in rebus ... est tuum ... videre quid agatur; ib. 83. quoniam .. multa nos et in rebus et in re publica fefellerunt; Flacc. 3. qui in uberrima re ... non modo crimen effugit; ib. 7. cum in re manifesta putasset nefas esse publicanum iudicare contra publicanum; ib. 11. cum in privatis rebus suisque sumptibus ... tenuissimo cultu viverent; ib. 28. Flaccum iniuria decrevisse in tua re dicis; Flacc. 77. mitto quod nullo iure || nullo in iure || neque in re || neque re || neque in possessione tua; ib. 79. an in tantis rebus ... hominem amantissimum sui ... dimittendum esse arbitrabatur? Sulla 57. ut, quem in secundis rebus ... semper secum habuisset, hunc in adversis ... ab se dimitteret; ib. ut nulla in re a ceterorum sententiis Sulla dissenserit; ib. 60. in ea re per L. Caecilium Sulla accusatur, in qua re est uterque laudandus; ib. 63. quem exturbare homines e possessionibus, ... in bonis rebus omnis contemnere (scimus); ib. 71. quid reliquam constantiam vitae commemorem? dignitatem liberalitatem, moderationem in privatis rebus, splendorem in publicis? ib. 73. Q. Metelli praeclarum imperium in re militari fuit; dom. 87. videte quanta sit vis huius Papiriae legis in re tali, non qualem tu edfers, sceleris plenam et furoris; ib. 130. homines te in re foedissima defenderunt; har. resp. 38. priusquam docuero quibus initiis ac fundamentis haec tantae summis in rebus laudes excitatae sint; Sest. 3. ut in privata re deos penatis suos ... defenderet; ib. 95. cum multis in rebus multitudinis studium ... ab utilitate rei publicae discrepabat; ib. 103. si iam violentior aliqua in re C. Caesar fuisset; Vatin. 15. ut in ceteris rebus feci; ib. 33. ut ea ... in turpissimis rebus frequentissima celebritate ... laetetur; Cael. 57. in aliis se rebus ostentent; ib. 67. in ea .. re sic sum locutus; prov. cons. 28. si mea auctoritas satis apud illos in hac re ponderis haberet; Balb. 60. nolite committere ut in re tam inveterata quicquam novi sentiatis; ib. 64. neque alia ulla in re legi tuae parui; Piso 61. quod genus iudiciorum si est aequum ulla in re nisi in hac tribuaria; Planc. 36. quae comitia primum habere coepit consul cum omnibus in rebus summa auctoritate, tum harum ipsarum legum ambitus auctor; ib. 49. quae (dignitas) .. in miserrimis rebus huic tamen

tribuenda maxima est; Rab. Post. 41. quod suos quisque servos in tali re facere voluisset; Milo 29. qui dicto audientes in tanta re non fuissent; Deiot. 23. ei ... in nulla re defuit; ib. 24. quibusdam .. in rebus coniveo; Phil. I, 18. in maximis .. rebus ... acta Caesaris dissolvi ferendum non puto; ib. quo auctore te in his rebus uti arbitrabantur; ib. 30. qua in re non tam iucundum mihi videri debuit, non interfectum *me* a te ..; ib. II, 5. una in illa re servitutis oblita civitas ingemuit; ib. 64. qua in re quanta fuerit uterque vestrum perfidia in Dolabellam quis ignorat? ib. 79. idem ... et in publicis et in privatis rebus acta Caesaris rescidit || rescindit ||; ib. 109. at in rebus tristissimis quantos excitat risus! ib. III, 21. pertimescerem .. in maxima re periculosam opinionem temeritatis; ib. V, 51. in tali .. re satis est nominari; ib. 52. turpe est summo consilio orbis terrae, praesertim in re tam perspicua, consilium intellegi defuisse; ib. VII, 19. hanc tibi consuetudinem plerisque in rebus bonis obtrectandi si qui detraxerit; ib. X, 6. et Brutus et Cassius multis .. in rebus ipse sibi senatus fuit; ib. XI, 26. si P. Lentulum, civem cum in ceteris rebus tum in salute mea singularem, ... res publica tenere potuisset; ib. XIII, 29. quae vir fortis huius conlega ... in re optima fecit omnia; Fr. B. VI, 14. si hercle in nostris rebus tam acres ad pecunias, tam attenti, tam avari soleremus esse; ib. XVI, I, 2. f. I, 1. est; Sulla 69. valet; Scaur. 36. — II, 1. coniungo; dom. 53. fingo. mando; Sex. Rosc. 111. pervolgo. — 5. decerno contra. dico de; Sex. Rosc. 102. — IV, 1. cognitio. — V, 1, a. anteferri.

ob: f. **ob**, II, rem (B. III, S. 409, f.).

per: qui per ... rem mandatam ... fraudavit quempiam; Caecin. 7. si per alias res eadem facta vis est; ib. 63.

pro: pro re certa spem falsam domum rettulerunt; Sex. Rosc. 110. cum iste ... pro .. his rebus pecuniam exigeret; Verr. I, 95.

propter: ut magis propter reum, quam propter rem ipsam credibile videatur; Verr. V, 13. hanc mihi tu si propter meas res gestas imponis in omni mea vita .. personam; Sulla 8. cum hesterno die propter eorum res gestas me ovantem ... populus Romanus in Capitolium domo tulerit; Phil. XIV, 12. f. I, 1. est; Muren. 30. — II, 2. obliviscor.

resaluto, wieder grüßen: nimis || vicinos, visu || inter omnis constabat neminem esse resalutatum; Phil. II, 106.

resarcio, wieder ausbessern: „discidit vestem? resarcietur"; Cael. 38.

rescindo, einreißen, wieder aufheben, vernichten, ungiltig machen: alqd: SI QUID OPERIS CAUSA RESCIDERIS, REFICITO; Verr. I, 146. quid erat quod rescinderet? ib. utrumque rescindit, et de Epicrate et de Heraclio; ib. II, 62. nimium vehemens tribunus plebis Sullana rescindit; leg. agr. III, 7. sin ... ea ... rescinduntur; dom. 2. omnia, quae C. Caesar egisset, quod contra auspicia essent acta, per senatum rescindi oportere; ib. 40. utrum quae superiore anno ille gessisset manerent an rescinderentur; Piso 79. quae nisi auctoritate senatus rescinduntur; Phil. V, 11.

acta: qui acta Caesaris rescindant; Sest. 135. nonne acta Caesaris rescinduntur? Phil. I, 23. idem ... et in publicis et in privatis rebus acta Caesaris rescidit; ib. II, 109. acta M. Antonii rescidistis; ib. XIII, 5.

damnationem: qui ... damnationem Philodami Opuntii resciderunt; Verr. II, 109.

gesta: omnium ordinum consensu pro salute rei publicae gesta resciderat; Milo 87.

iniurias: ut omnis istius iniurias ... rescinderet; Verr. II, 63. cum ... iudicium .. C. Sacerdotis rescidisset; ib. 74.

iudicium: simul ac tute coeperis tua iudicia rescindere; ib. V, 19. ne tuum iudicium videar rescindere; ib. 20. an vero illi sua [...] ipsi iudicia rescinderent? Cluent. 60. non iudicia rescinduntur; ib. 116. ut alter alterius iudicium non modo reprehendat, sed etiam rescindat; ib. 122. quae (iudicia) a populo rescindi ... videatis; ib. sin autem mavis illud esse iudicium, non tibi id rescindendum est, sed ferendum; Planc. 10.

locum: eum locum ... me duce rescidistis; leg. agr. II, 3.

pactiones: pactiones sine ulla iniuria factas rescidit; prov. cons. 10.

praeturam: Metellus totam triennii praeturam tuam rescidisset; Verr. II, 140.

provincias: eas (provincias consulares) lege Sempronia per senatum decretas rescidisti; dom. 24.

rem: praetorem ... malle ... rem iudicatam non rescindere; Verr. II, 69. ut res iudicatae rescindantur; ib. V, 12. quae (res) ... rescindi iure non possit; Caecin. 40.

testamenta: nisi .. rescinderes mortuorum (testamenta); Verr. I, 111.

rescribo, zurückschreiben: I. acc. c. inf.: colonos novos ascribi posse rescripsi; Phil. II, 102. II. alqd: quid ad eum illi rescripserint cognoscite; Font. 18.

reseco, abschneiden, hemmen, entfernen: alqd: de vivo .. aliquid erat resecandum; Verr. III, 118.

audacias, libidines: voltis .. istorum audacias atque libidines aliqua ex parte resecare? Verr. III, 208.

palpebras: quem Karthaginienses resectis palpebris inligatum in machina vigilando necaverunt; Piso 43.

resero, öffnen: ut ... reserare nos exteris gentibus Italiam iuberet; Phil. VII, 2.

reservo, zurücklegen, bewahren, aufbewahren, aufsparen: alqm: ad eamne rem vos reservati estis? Sex. Rosc. 151. quos in eorum locum subditos domi suae reservavit; Verr. I, 12. potestis dubitare quin istum fortuna non tam ex illo periculo eripere voluerit quam ad vestrum iudicium reservare? ib. 71. nisi te huic tempori atque huic iudicio reservasset; ib. 114. „ego illum ad iudicium meum... vivum atque incolumem reservavi!" ib. V, 77. quos... ad illorum innocentium poenas fortuna et ad hanc causam reservavit; ib. 121. non est alienum meis rationibus istum mihi ... ad illud populi Romani iudicium reservari; ib. 173. sin ... temporibus te aliis reservasti; Planc. 13. ut non absolutus iudicio illo nefario videretur, sed ad hanc insignem poenam reservatus; Milo 86. non tam mihi me quam rei publicae reservabo; Phil, I, 38. non intellegebat ad quod tempus me et meas viris reservarem; ib. III, 33. te ... ad aliquod severius iudicium ... reservatum; Fr. B. VIII, 8. non te iudices urbi, sed carceri reservarunt; ib. XIII, VIII.

alqd: ut tibi nihil in posterum quod gravius aut crudelius facere posses reservares; Quinct. 48. si quid est quod ad testis reservet; Sex. Rosc. 82. nec sibi quicquam paternum ... clam reservavit; ib. 146. ea .. omnia testibus integra reservabo;

Verr. I, 86. quod alia testibus integra reservari velim; ib. 103. quae malo integra reservare; ib. IV, 19. in hac partitione ornatus non plus victoria Marcelli populo Romano appetivit quam humanitas Syracusanis reservavit; ib. 121. est certus locus, certa lex, ... quo hoc reservetur; ib. V, 79. ut sibi praeter formam nihil ad similitudinem hominis reservarit; Cluent. 199. horum utrumque ei fortuna ad consulatus petitionem reservavit; Muren. 37. nihil a me arbitror praeteritum, sed aliquid ad extremum causae reservatum; Deiot. 35. quia multa ad usum suum reservabat; Phil. V, 25.

agrum: ego agrum Campanum, si dividi non oportuit, conservavi; si oportuit, melioribus auctoribus reservavi; Piso 4.

animal: ad quam spem tam perfidiosum ... animal reservetis? Verr. I, 42.

annum: ut ... tertium illum uberrimum ... annum totum iudicibus reservaret; Verr. a. pr. 40.

causam: idcirco a iudicibus fortasse praetermissam esse arbitrantur, quod sit ipsis reservata (causa); leg. agr. I, 12. cum ad gloriam suam ... magis pertinere videret, causam illam integram ad suum consulatum reservari; Sest. 70.

civem: quo civem importunum aut quo potius hostem tam sceleratum reserves? Sest. 29.

consulem: habetis consulem ex plurimis periculis ... non ad vitam suam, sed ad salutem vestram reservatum; Catil. IV, 18.

crimen: crimen iudicio reservavi; Milo 14.

crucem: ut ... hanc (crucem) indemnatis .. civibus Romanis reservares; Verr. V, 12.

duces: qui ... diutius vivos hostium duces reservant; Verr. V, 77.

fructum: fructum istum laudis ... in alia tempora reservemus; Verr. a. pr. 33. quod ad tempus existimationis partae fructus reservabitur? Sulla 77. spei fructum rei convenit et evento reservari; Phil. XIV, 5.

genus: hoc mihi reservabo genus totum integrum; Verr. III, 84.

gratiam: suam operam et gratiam iudicio et accusationi reservant; Muren. 45.

hominem: quam ab causam hominem reservasti? Verr. V, 67. nonne .. hominem ipsum ... reservandum putatis? Font. 42.

hostem: s. civem.

imperatorem: est bonus imperator, .. felix et ad dubia rei publicae tempora reservandus; Verr. V, 4.

inimicitias: hoc tempore ... inimicitias in aliud tempus reservare deberem; prov. cons. 47.

nomen: nomen clarissimum et fortissimum ... rei publicae reservate! Flacc. 106.

operam: s. gratiam.

orationem: praetermitto omnem hanc orationem et contioni reservo; leg. agr. I, 21.

poenas: meae mortis poenas iudicio et posteritati reservavi; sen. 33. cur ... praesentis fraudis poenas in diem reservatis? Cael. 59.

rationem: cum ... salutis suae rationem iudicum severitati reservavit; Verr. V, 74.

reditum: reditum ad vestitum confectae victoriae reservate! Phil. XIV, 1.

religionem: religionem .. pristinam reservabat; Verr. IV, 72.

sensum: extremum sensum ad memoriam rei publicae reservabat; Cael. 59. praecipuum illum ... sensum doloris mei ... ad ulciscendi tempora reservabo; prov. cons. 2.

testem: testis ... ad extremum reservatus dixit senator populi Romani; Caecin. 28.

viris: s. alqm; Phil. III, 33.

vitam: ut vita ... patriae potius donata quam reservata naturae videretur; Sest. 47. ille vitam suam ... ad rei publicae fatum || ratum, al. || reservavit; ib. 50. nisi suam vitam ad spem mei reditus reservasset; ib. 76. vita mea ... patriae reservetur; Phil. XII, 30. sublatus e proelio rei publicae vitam reservavit; ib. XIV, 26.

resideo, sitzen bleiben, sitzen, zurückbleiben: alqs: ne ille in villa resideret; Milo 51.

bellum: cum horum etiam tectis et sedibus residere aliquod bellum semper videtur; dom. 61.

lex: si ea lex ... in populo aliquo tamquam in fundo resedisset; Balb. 20.

manus: residebit in re publica reliqua coniuratorum manus; Catil. I, 12.

pars: ne residere in te ullam partem iracundiae suspicemur; Deiot. 8.

periculum: periculum .. residebit et erit inclusum in venis atque in visceribus rei publicae; Catil. I, 31.

religio: quî in meis aedibus aliquam religionem residere diceret; dom. 69.

reliquiae: qui ullas resedisse in te simultatis reliquias senserit; Deiot. 9.

scrupulus: sin scrupulus tenuissimus residere aliquis videbitur; har. resp. 11.

suspicio: ut ... nulla alia suspicio nisi ea quae turpissima est residere possit; Verr. a. pr. 47. num .. in his criminibus .. resid*et* etiam aliqua suspicio? Scaur. 14.

resido, sich setzen, sich senken, verbleiben: alqs: ut ... resideret; Sex. Rosc. 59.

montes: [si montes resedissent]; Piso 82.

pretium: si ad Aeschrionem pretium resedisset Verr. III, 77.

residuus, übrig, rückständig: A. alqd: horum erit nullum iudicium, .. quid relatum, quid residuum sit; leg. agr. II, 59.

pecuniae: locus ab iudicibus Fausto Sullae d pecuniis residuis non est constitutus; Cluent. 94.

B. alqd: quid .. potest esse in calamitate residui; Verr. III, 226.

resigno, entsiegeln, vernichten: cum ... Gabinii ... levitas, post damnationem calamitas omnem tabularum fidem resignasset; Arch. 9.

resilio, abprallen: ut ... ab hoc crimen resilire videas; Sex. Rosc. 79.

resipisco, zur Besinnung kommen: alqs: cum esset ablatus primumque resipisset; Sest. 80. resipisce || respice || .. aliquando [rem publicam]; Phil. II, 118.

resisto, sich entgegenstellen, sich widersetzen, Widerstand leisten: I. absolut: 1. unpersönlich: a. substantivisch: si [..] patris vim et acrimoniam ceperis ad resistendum hominibus audacissimis; Verr. a. pr. 52. aliqua tamen ad resistendum ratio fuisset; ib. V, 89. nunc .. iam adempta est non modo resistendi, verum etiam suppeditandi facultas; ib. 127. me ... scelus et furorem vestrum cedendo maluisse frangere quam resistendo; Vatin. 6.

b. verbal: si nequissimo cuique resistetur; Sex. Rosc. 142. huic .. barbarae superstitioni resistere severitatis, ... gravitatis summae fuit; Flacc. 67. domesticis malis ... saepe est resistendum; Sest. 51. ceteris non modo nihil ignoscendum, sed etiam acriter est resistendum; Cael. 2. quod principum munus esse ducebat resistere et levitati multitudinis et perditorum temeritati; Milo 22. stanti resistendum est aut concedenda una cum dignitate libertas; Phil. XII, 4.

2. **persönlich:** alqs: ut audacium sceleri resistatis; Sex. Rosc. 7. ut quam fortissime hominibus audacissimis restatis; ib. 12. vos .. audaciae resistere ... debetis; ib. 36. si istis hominibus resistetis; ib. 138. qui iniuriae resisterent; ib. 149. resistere et repugnare contra veritatem non audet; Qu. Rosc. 51. cui ego nisi vi populi ... restitissem; Verr. I, 158. Sthenius vehementissime restitit; ib. II, 88. Q. Septicio, honestissimo equite Romano, resistente ... exoritur peculiare edictum; ib. III, 36. ut inimicis eius resistat; ib. 154. cui (defensioni) quem ad modum resistam multo mihi ante est .. providendum; ib. V, 1. isti immani ... barbariae resistemus; Font. 44. nemo est .. qui invidiae sine vestro [ac sine] talium virorum subsidio possit resistere; Cluent. 3. facile illis ipsis iudicibus et falsae suspicioni et invidiae populariter excitatae restitisset; ib. 134. quibus apertissime pugnantibus restitistis; leg. agr. I, 1. his ego rebus ... resistam vehementer; ib. 22. resistam consiliis hominum; ib. II, 50. ut huic simulatae largitioni resistat; ib. 76. nonne acerrime, tamquam armato hosti, sic huic legi pro vestris agris resistetis? ib. 85. † posse vobis .. auctoribus improbitati hominum resistere; ib. 101. quia his rebus || eius rebus || resisto; ib. III, 13. cum agrariae legi resisto; ib. 15. resistam atque repugnabo; ib. cum ... ego ... omnibus dictis atque factis repugnarim et restiterim crudelitati; Rabir. 15. quibus ego si me restitisse dicam; Catil. III, 22. ille, ille Iuppiter restitit; ib. legi Fabiae ... restiterunt; Muren. 71. horum ego cotidie ... sceleri resisto; ib. 80. nihil est iam unde nos reficiamus aut ubi lapsi resistamus; ib. 84. defendam, resistam; Flacc. c. 5, (Z. 33). ut Graecorum cupiditati Graecorum auxilio resistamus; ib. 64. numquam mehercule illius lacrimis ac precibus restitissem; Sulla 18. tum denique ei resistebam, neque solum illi hosti ac parricidae, sed his etiam propinquis illius; ib. 19. numquam mihi restitisset; ib. 22. improbis largitionibus restitit; ib. 65. qui caedi et flammae vobis auctoribus restiterat; sen. 7. nullo labore tuo praecipiti furori atque impio sceleri restitissem; dom. 91. si M. Horatius ille Pulvillus, qui ... restitit ... huius modi alicui dedicationi praefuisset; ib. 139. resistam et ... eius conatum refutabo; har. resp. 7. Sulpicium ab optima causa profectum Gaioque Iulio consulatum contra leges petenti resistentem longius quam voluit popularis aura provexit; ib. 43. quod anno ante frater Metellus et concors etiam tum senatus ... excluserat acerrimeque una voce ac mente restiterat; ib. 45. his tantis malis tanto bonorum studio .. restitissemus; Sest. 35. restitisses, repugnasses; ib. 45. restitit auctoritate sua reliquis rebus; ib. 67. nemo resistebat; ib. 85. oportere hominum audacium ... sceleri legibus et iudiciis resistere; ib. 86. qui a C. Gracho usque ad Q. Varium seditiosis omnibus restitit; ib. 101. qui auctoritate, ... consiliis audacium restiterunt; ib. 139. quid ego nunc argumentis huic crimini ... resistam? Cael. 53. restitimus semper lacessiti; prov. cons. 33. neque resistente Cn. Pompeio, omnium gentium victore, umquam se illi rem publicam delere posse duxerunt; Piso 16. cur non meis inimicis meis copiis restitissem; ib. 18. generi .. totius accusationis resistere .. debetis; Scaur. 37. vos ... ipsi [et senatus frequentia || et senatus frequens ||] restitistis; Rab. Post. 13. cui pesti quantaeque restitit! Phil. X, 9. resistite per deos immortalis eorum periuriis iniuriisque, quorum saepe numero telis restitistis; Fr. A. III, 16. quoniam congredi non licet cum resistente; ib. B. XII, 1.

alqd: quantum (civium) infinitae caedi || infinitae caede || restitisset; Catil. III, 25.

ager: qui ager ipse per sese et Sullanae dominationi et Gracchorum largitioni restitisset; leg. agr. I, 21.

cives: f. alqd.

consul: quaeritur consul ... qui largitioni resistat; Muren. 24.

consularis: quonam modo ille furenti fratri suo [..] consularis restitisset; Cael. 60.

curia: cuius non restiterit cadaveri curia; Milo 91.

equites: qui (equites Romani, viri fortes) homini clarissimo ac potentissimo M. Druso ... restiterunt; Cluent. 153. M. Druso, novam in equestrem ordinem quaestionem ferenti, ... aperte equites Romani restiterunt; Rab. Post. 16. f. alqs; Verr. III, 36.

frater: f. alqs; har. resp. 45.

frequentia: f. alqs; Rab. Post. 13.

Hispania: quae (Hispania) ... religione sua resistere istorum cupiditati potest; Font. 45.

homines: cui innocentes homines non resistunt; Sulla 22.

iudices: semper in hac civitate nimis magnis accusatorum opibus et populus universus et sapientes ac multum in posterum prospicientes iudices restiterunt; Muren. 59.

populus: quid ego ... praedicem cuncto populo Romano *reclamante* ac resistente? Fr. B. VIII, 19. a. f. iudices.

provincia: laudatur provincia Gallia, ... quod resistat Antonio; Phil. IV, 9.

pudor: intellegetis ... huic veritatem et pudorem ... restitisse; Quinct. 79.

senatus: f. alqs; har. resp. 45.

severitas: in quo primum iniuriae gradu resistere incipiet severitas iudicis? Verr. III, 220.

veritas: f. pudor.

victor: f. alqs; Piso 16.

viri: sustinebunt tales viri se ... tantae populi Romani voluntati restitisse? Verr. I, 10. f. equites.

vis: quia vis tribunicia non numquam libidini restitit consulari; leg. agr. II, 14.

II. **mit Ergänzung:** ne: ne a re publica rei publicae pestis removeretur restiterunt; har. resp. 50.

respecto, zurückschauen, entgegensehen: alqd: haec ita praetereamus, ut tamen intuentes et respectantes relinquamus; Sest. 13.

munus: ne par ab eis munus in sua petitione respectent; Planc. 45.

respectus, Zuflucht, Zufluchtsstätte, Rücksicht: adimo: qui ab illo abducit exercitum et respectum pulcherrimum et praesidium firmissimum adimit rei publicae; Phil. X, 9.

habeo: cum respectum ad senatum et ad bonos non haberet; Phil. V, 49. ut eo ex acie || ex ea acie || respectum haberemus; ib. XI, 26.

respergo, bespritzen, besprengen: manus: respersas manus sanguine paterno iudices videant oportet; Sex. Rosc. 68.

oculos: cum praetoris inertissimi ... oculos praedonum remi respergerent; Verr. V, 100.

os: quorum ante pedes eius morientium sanguine os uxoris respersum esse constabat; Phil. III, 4.

respicio, zurückblicken, sich umsehen, berücksichtigen, bedacht sein: I. alqs: cum hoc „respicite" ornandae orationis causa saepe dixisset, respexit ipse; Cluent. 58. respexit et ... concidit; har. resp. 2.

indices: se cetera de illo loco „respicite, iudices", non posse dicere; Cluent. 59.

II. acc. c. inf.: nec .. respexit illum ipsum patronum lubidinis suae ... apud Baias esse; Fr. B. XIII, IV, 3.

III. alqm: se non respicient, gentis suae famam perhorrescent? Scaur. 41. nec se iam tum respexit; Fr. B. VIII, 3.

aratores: miseros respicis aratores; Verr. III, 26.

casus: „respicite .. hominum fortunas, respicite dubios variosque casus, respicite C. Fabricii senectutem"; Cluent. 58.

commoda: populi Romani commoda respicite; Verr. III, 127. s. casus.

fortunam: ut alienam || aliena || (fortunam) respicere magnum sit; Rab. Post. 41. s. casus.

maiores: maiores tuos respice! Phil. I, 35.

salutem: sin autem ... respicio etiam salutem cum meam tum meorum; Planc. 91.

senectutem s. casus.

spatium: quoad longissime potest mens mea respicere spatium praeteriti temporis; Arch. 1.

respiro, zu Athem kommen, aufathmen, sich erholen, nachlassen: I. potestas: istum .. nobis vix respirandi potestatem dare; Quinct. 87.

II. alqs: quem nunc respirare libere non sinis; Quinct. 39. si fas est respirare P. Quinctium contra nutum dicionemque Naevii; ib. 94. ut respirare libere non possit; Sex. Rosc. 22. respirare visus est; ib. 59. qui ... paulum respirare a metu coepit; Cluent. 200. postea quam respirare vos a metu caedis ... vidit; har. resp. 48. respiravi, liberatus sum; Milo 47.

avaritia, cupiditas: respirasset cupiditas atque avaritia paulum; Quinct. 53.

defensio: innocentiae defensio interclusa respirat; Cluent. 183.

homines: respirasse homines videbantur nondum re, sed spe rei publicae recuperandae; Sest. 72.

oppugnatio: ne punctum quidem temporis ... oppugnatio respiravit; Phil. VIII, 20.

respondeo, antworten, erwidern, sich verantworten, Bescheid geben, entsprechen, passen: I. absolut: 1. substantivisch: a. Gerundium: surgo ad: tum ad respondendum surrexi; Cluent. 51.

militia: Servius hic nobiscum hancurbanam militiam respondendi, scribendi... secutus est; Muren. 19.

potestas: ut meo loco .. respondendi ... tibi potestatem faciam; Sex. Rosc. 73. respondendi Fidiculanio potestas facta non esset; Cluent. 108.

eicere: unde tu nos cum improbissime respondendo, tum turpissime ructando eiecisti; Piso 13.

in: in respondendo .. exposuit utriusque rationem temporis; Cluent. 141.

b. Supinum: quam brevia responsu (ea sunt)! Cluent. 164.

2. verbal: a. unpersönlich: non sinam ... tum nobis denique responderi || respondere ||, cum ..; Verr. a. pr. 54. non est respondendum ad omnia; Muren. 18. perfacile est isti loco respondere, mihi praesestim, a quo illa causa defensa est; Cael. 24. an vero ... quisquam consulenti respondendum putavit? Piso 26. respondi maximis criminibus; nunc etiam reliquis respondendum est; Phil. II, 36. respondendum honorifice est Marrucinis; ib. VII, 23. nisi P. Servilio ... respondendum putarem; ib. IX, 3.

b. persönlich: alqs: respondisti statim: Nonis Februariis; Quinct. 57. si tibi quemquam responsurum putasses; Sex. Rosc. 58. quid pares respondere scire cupio; Qu. Rosc. 40. si tibi nemo responsurus esset; div. Caec. 43. si .. mihi hodie respondere ad haec ... potueris; ib. 47. ut ad ea ... uni cuique respondeam; ib. 50. video mihi non te, sed hunc librum esse responsurum; ib. 52. se ad ea ... responsuros esse arbitrantur; Verr. a. pr. 31. ut secundum binos ludos mihi respondere incipias; ib. 34. C. Verrem altera actione responsurum non esse; ib. I, 1. praesto est, respondet; ib. 2. immo vero adsit, respondeat; ib. 3. quod respondet, sunt qui mirentur; ib. 6. non quid responderet, sed quem ad modum non responderet deliberaret; ib. 20. respondebis; ib. 26. ut ... tu ... quadragesimo post die responderes; ib. 30. respondit illa, ut meretrix, non inhumaniter; ib. 138. non respondet || respondit || ; ib. II, 98. citatus accusator, M. Pacilius, nescio quo casu non respondit; ib. ut ad ea mihi responderet invitus; ib. 189. si Carpinatius mihi tum respondere noluit, responde mihi nunc tu, Verres, quem esse hunc tuum paene gentilem Verrucium putes; ib. 190. respondi homini, ut potui; ib. IV, 147. ut ad ea, quae rogati erunt, mihi parati sint respondere; ib. 150. illos respondere et docere unum quemque; ib. V, 101. respondet unus quisque, ut erat praeceptum; ib. 102. si mihi respondere voles; ib. 135. multa signa dederat, quam ob rem responsurus non videretur; ib. 178. *ne* in eo reprehendar, quod hoc tempore respondeo! Tull. 4. responde, si tibi videtur! Caecin. 48. sin illos recte respondere concedunt; ib. 68. ut horum auctoritatibus illorum orationi, qui dissentiunt, respondere posse videamur; imp. Pomp. 68. dum multorum annorum accusationi breviter dilucideque respondeo; Cluent. 8. incipit longo et alte petito prooemio respondere maior Caepasius; ib. 58. utrum ... magis est mirandum, quod is condemnatus est, an quod omnino respondere ausus est? ib. 60. cui loco respondere vix videor posse; ib. 135. cum primo impudenter respondere coepisset; Catil. III, 12. si tibi necesse putas etiam adversariis amicorum tuorum de iure consulentibus respondere; Muren. 9. ut tuis consultoribus respondeas; ib. 22. respondebo .. Postumo primum; ib. 57. numquam nobis ad rogatum respondent; Flacc. 10. etiam si dolor *me* meus respondere non cogeret; Sulla 35. non eis libentissime soleo respondere; ib. 46. respondit Hortensius; ib. 51. respondebo hominis furiosi non orationi, ... sed convicio; dom. 3. impudentiae primum respondebo tuae; ib. 4. non iam tibi sic respondebo, ut ceteris; ib. 18. me huic maledicto utrum non respondere an demisse respondere decuit? ib. 93. cui ego crimini respondere sine mea maxima laude non possum; dom. 95. litterate respondissem? har. resp. 17. quoniam singulis criminibus ceteri responderunt; Sest. 5. ut aliquando audiamus quam copiose mihi ad rogata respondeas; Vatin. 40. ut ad ea ... primum respondeam; Cael. 3. si mihi ad haec acute ... responderit; ib. 19. ad illa, quae me magis moverunt, respondebo; ib. 27. tibi ... respondeo primum precario; ib. severitati tuae ... ita respondere non audeo; ib. 30. quin criminibus ... diligentissime respondeam non recuso; ib. cum respondero criminibus; Planc. 4. respondebo ad ea, quae dixisti, quae pleraque de ipso me fuerunt; ib. 58. respondebo tibi nunc .. minus fortasse vehementer; ib. 72. sin eius temporis recentem invidiam pertimuerant, respondebant postea; Rab. Post. 10. summa constantia ad ea, quae quaesita erant, respondebat; Phil. I, 2. ne me hodie, cum isti, ut provocavit, respondero, oblitum esse putetis mei; ib. II, 10. quoniam criminibus eius satis respondi; ib. 43. primo respondisti plane ferociter; ib. 72. respondebisne ad haec? ib. 111. ecquid reperies ex tam longa oratione mea, cui te respondere posse confidas? ib. si .. tum illi caedis

a me initium quaerenti respondere voluissem; ib. III, 33. si Lysiades citatus iudex non responderit; ib. V, 14. ita respondebo, ut ea . : . nosse possitis; ib. VI, 1. non audivit, non respondit; ib. XIII, 21. praesens tibi et ipse et ille, quem insimulas, pugio respondebit; ib. 33. ſ. a. Phil. II, 36.
accusator: ſ. alqs; Verr. II, 98.
defensor: cum .. defensor suppliciter demisseue responderat; Flacc. 21.
dictio: Asiaticae iuris dictioni urbana iuris dictio respondebit; Flacc. 100.
homo: aiunt hominem ... respondisse; Sex. Rosc. 33.
iudex: ſ. alqs; Phil. V, 14.
liber: ſ. alqs; div. Caec. 52.
magnitudo, memoria: quae memoria, quae vis ingenii, quae magnitudo observantiae tot tantisque beneficiis respondere poterit? sen. 24.
meretrix: ſ. alqs; Verr. I, 138.
porticus: velle se in Carinis aedificare alteram porticum quae Palatio responderet; har. resp. 49.
pugio: ſ. alqs; Phil. XIII, 33.
saxa, solitudines: saxa et solitudines voci respondent; Arch. 19.
vir: potest quisquam vir in rebus magnis cum invidia versatus satis graviter *in* inimici || contra in. || contumeliam sine sua laude respondere? har. resp. 17.
vis: ſ. magnitudo.
urbes: urbes coloniarum . . . respondebunt Catilinae tumulis silvestribus; Catil. II, 24.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** ſ. **de,** I. respondeo (24 St.) B. II, S. 11, b.

2. **directe Rede:** respondebo „at ego omnino non fui"; Sex. Rosc. 94. respondet „ad quos (dicam)"? ib. II, 72. respondent „tres (sunt renuntiati)"; ib. 127. idem tribuno plebis ... respondit „immo vero, tu Druse, quid agis"? ib. 33. num immunitates datae? „nulla" respondebat || nullas respondebat || ; Phil. I, 3. sin responderit: „tuere || tu vero, al. || ita vitam;" ib. XIII, 6.

3. **indirecte Frage:** quibus abroges fidem iuris iurandi responde! Qu. Rosc. 44. postulo ut mihi respondeat, qui sit iste Verrucius; Verr. II, 188. ego instare, ut mihi responderet, quis esset; ib. respondebat, SI PARET ADVERSUM EDICTUM FECISSE; ib. III, 69. qui cum illi breviter constanterque respondissent, per quem ad eum ... venissent; Catil. III, 11. volo ut mihi respondeas tu, ... quae te tanta pravitas mentis tenuerit; Vatin. 14. volo uti mihi respondeas num quis ex toto conlegio legem sit ausus ferre praeter unum te? ib. 17. simul etiam illud volo uti respondeas, ... ecquando dubitaris contra eas leges ... agere; ib. 18. volo uti mihi respondeas ... fecerisne ante rostra pontem continuatis tribunalibus; ib. 21. simul .. mihi respondeto tu ... fuerisne non tribunus plebis, sed intolerandus ... tyrannus? ib. 23. volo uti mihi respondeas, fecerisne foedera tribunus plebis cum civitatibus; ib. 29. illud .. respondere cogam, cur tot viri ... hunc et unum ... non .. stantem comprehenderint; Cael. 67. nisi prius sibi respondisset quid facturus esset; Phil. VIII, 23. ſ. I, 2, b. Verr. II, 190.

4. **accus. c. infin.:** quae respondeatis ante fieri oportere; Quinct. 54. is ... respondit se id neminem facturum putasse; Sex. Rosc. 70. alios respondisse non putare id perfici posse; Verr. a. pr. 23. respondit (reici passum se esse); ib. I, 18. hic nobis respondit ... usque ad M. Terentium C. Cassium consules (se) confecisse; ib. 60. ab accusatore rogatus respondit in hoc iudicio non persequi: sibi in animo esse alio tempore persequi; ib. 84. se id exacturum esse respondit; ib. 135. iste cum respondisset ea se libenter fecisse; ib. II, 173. homini improbissimo respondent Agyrinenses, sese decumas ei ... daturos; ib. III, 68. respondebat se ad recuperatores esse dicturum; ib. ei cum responsum esset fieri non posse; ib. 145. respondit istum ad se misisse; ib. IV, 27. ille ... respondit Lilybaei se non habere; ib. 38. ut eis ... responderet illud argentum se paucis illis diebus misisse Lilybaeum; ib. 39. quaesivit, unde esset epistula. respondit, Agrigento; ib. 58. respondetur ei senatum non permittere; ib. 85. respondent illae praetoris in eo loco servos esse visos; ib. 100. respondi neque Romae ... legatos Syracusanorum adfuisse; ib. 138. illum respondisse, venabulo (se percussisse); ib. V, 7. servus respondit pudenter ... dominum esse ad villam; Tull. 30. hoc tibi respondeo, ascripsisse eundem Sullam in eadem lege; Caecin. 95. quod haberet ille tris filios, idcirco se ab eis nuptiis abhorrere respondit; Cluent. 27. quae cum se esse (praegnantem) respondisset; ib. 33. de Oppianici sententia responsum est ... clam velle (se) ferri sententiam; ib. 55. qui se in principem maleficii lenem, in adiutores eius ... vehementissimos esse respondet; ib. 106. respondit a Romulia || Romilia || tribu se initium esse facturum; leg. agr. II, 70. cum esset ita responsum, caedes, incendia ... comparari; Catil. III, 21. cum idem ille ... Catoni ... respondisset ... id (incendium) se non aqua ... exstincturum; Muren. 51. Hermippo ... respondit se omnem pecuniam Fufiis persolvisse; Flacc. 47. si respondisset idem sentire et secum facere Sullam; Sulla 36. non respondit .. una facere Sullam; ib. 37. respondisti .. te ita velle; dom. 35. a te interrogati augures responderunt, ... cum populo agi non posse; ib. 40. tibi M. Bibulus quaerenti se de caelo servasse respondit; ib. ego respondere soleo meis consiliis ... patriam esse servatam; ib. 93. nonne responderes id nisi eversa civitate accidere non posse? ib. 114. habetis in commentariis vestris ... ei .. M. Aemilium pontificem maximum pro conlegio respondisse ... nan videri eam (Concordiam) recte posse dedicari; ib. 136. P. Scaevola, pontifex maximus, pro conlegio respondit ... SACRUM NON VIDERIER; ib. respondi me ... eius (civitatis) esse, quae carere me non potuisset; har. resp. 17. respondebis et pro te et pro conlegis tuis ... nihil cuiusquam aut neglegentia contemptum aut scelere esse pollutum; ib. 21. tantum tibi respondeo, me ... scelus et furorem vestrum cedendo maluisse frangere quam resistendo; Vatin. 6. illum respondisse Vatinium in tribunatu gratis nihil fecisse; ib. 38. huic tristi ... seni responderet Caelius se nulla cupiditate inductum de via discessisse; Cael. 38. cui si primum sic respondeo, me communis utilitatis habere rationem; prov. cons. 18. illis .. repetentibus responderem, legem populum Romanum iussisse de civitate tribuenda; Balb. 38. gravis auctor, Calatinus credo aliquis aut Africanus, ... respondes ... crudelitatem tibi non placere; Piso 14. quos (milites) paulo ante Torquato respondit beneficii causa a se esse dimissos; ib. 92. respondebis ... te splendore ... familiae fretum non valde ambiendum putasse; Planc. 12. si tibi ita respondeam, nescisse id populum Romanum; ib. 58. „cui cum respondissem, me e provincia decedere"; ib. 65. qui ... responderit iure caesum videri; Milo 8. respondit triduo illum aut summum quadriduo esse periturum; ib. 26. si responderit Tubero, Africam ... tibi patrem suum traditurum fuisse; Ligar. 23. de Caesare ipso si quaereres quidnam egisset, ... leges multas responderet se et praeclaras tulisse; Phil. I, 18. cum respondisses te rei tuae causa venisse; ib. II, 78. meministi me tibi respondere, impu-

denter te facere; Fr. B. VIII, 20. ſ. III. alqd; Sulla 38.

III. **mit Object:** alqd: non multum me fallit ... quid sitis responsuri; Quinct. 54. quid respondeat nescit; Qu. Rosc. 8. quid ille respondit? ib. 49. quid .. huic rei respondere poteris? ib. 55. videat quid de illis respondeat; Verr. I, 12. ut aliquid responderet; ib. 66. ut ... omnia potius responderet, quam Chelidonem nominaret; ib. 139. neque ... quid responderet habuit; ib. II, 69. homini, quae visa sunt, ... respondit; ib. 173. homo quid ageret, taceret, responderet ... nesciebat; ib. III, 62. ut responderi nihil possit; ib. 145. quid ad haec respondere cogitas? ib. 169. quid .. poterat Heius respondere? ib. IV, 16. rogatus de cybaea tenetis memoria quid responderit; ib. 17. respondit id, quod necesse erat; ib. 27. quid .. tu his respondere honeste potes? ib. 80. quid mihi hoc loco respondebis? ib. V, 45. quid ad haec cogitas respondere? ib. 147. iste sane adroganter, quod commodum fuit, respondit; Tull. 17. quid ad haec respondeam? ib. 54. cum illi hoc respondebunt tibi, quod tu nunc mihi; Caecin. 36. neque fieri potest, ut ... aliud responderi oporteat; ib. 68. ecquid mihi respondetur ad illud? ib. 86. ipse .. Caecina ... id .. tibi de amicorum [...] sententia responderat; ib. 95. quid .. tandem illi iudices responderent? Cluent. 61. quemcumque rogaveris, hoc respondebit; ib. 90. certe idem respondissent; ib. 105. tibi ... pauca ... respondebo; ib. 149. his ego sanctissimis rei publicae vocibus et eorum hominum, qui hoc idem sentiunt, mentibus pauca respondebo; Catil. I, 29. qui paulo ante aliquid tamen de gladiis ac sicis ... respondisset; ib. III, 10. quod huic tam loquaciter litigioso responderet ille, unde petebatur, non habebat; Muren. 26. quae consuluntur, .. minimo periculo respondentur: si id, quod oportet, responderis, idem videare respondisse; ib. 28. an quisquam esse testis potest, quem accusator sine cura interroget nec metuat, ne sibi aliquid, quod ipse nolit, respondeat? Flacc. 22. hic tibi ego de testimoniis meis hoc respondebo; Sulla 21. quid respondit de Sulla Cassius? se nescire certum; ib. 38. difficile est hoc de omnibus confirmare, sed tamen est certe || est certum, est || quod respondeam || quid resp. ||; Arch. 15. nihil vos civibus, nihil sociis, nihil regibus respondistis; sen. 6. quae saepe in contionibus responsa sunt; dom. 39. quid .. responderem? har. resp. 17. ipse non modo respondet quicquid potest ... sed etiam gaudet se ab amicis quid respondeat admoneri; ib. cum mihi hoc responderis, ... tum memoriter respondeto ad ea, quae te de te ipso rogaro! Vatin. 10. de gestu intellego quid respondeas; ib. 35. quod mihi abs te responderi velim; ib. 41. quae cum tibi falso responsa sint, erubescas, Cael. 8. videte quam pauca respondeam! ib. 17. multa dissentientibus respondi; prov. cons. 28. ecquid, infelix, recordaris quid responderis? Piso 78. quaeris ... quid ornatissimo ... viro, patri tuo, respondeas mortuo; Planc. 51. qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat; ib. 62. quid respondebo liberis meis? Milo 102, quid de vestra in illa causa perseverantia respondebitis? Ligar. 29. de plausu .. quid respondeam? Deiot. 34. nec vero tibi de versibus plura respondebo; Phil. II, 20. nihil tibi de Galba respondeo, fortissimo ... civi; ib. XIII, 33. quid ego nunc tibi argumentis respondeam || respondeto || posse fieri? Fr. B. V, 21. quid mihi tandem responsurum putatis? ib. VII, 4. ſ. I, 2,b; alqs; Verr. I, 20. — II, 3; Cael. 67. — 4; Caecin. 95.

responsum: quis est qui id (responsum) non totum in istius ludos praedictum et responsum esse fateatur? har. resp. 29.

verbum: suadebit tibi ut hinc discedas neque mihi verbum ullum respondeas; div. Caec. 52.

responsio, Entgegnung: I. derivo: alio responsionem suam derivavit; Verr. I, 139.

II. indignus: in quo erat accusatoris interpretatio indigna responsione; Balb. 36.

responsum, Antwort, Beſcheid, Gutachten, Ausſpruch, Orakelſpruch: I. est: vestra responsa ... et evertuntur saepe dicendo et sine defensione oratoris firma esse non possunt; Muren. 29. ut ad haec haruspicum responsa redeam, ex quibus est primum de ludis, quis est qui id non totum in istius ludos praedictum et responsum esse fateatur? har. resp. 29. superba responsa (sunt); Vatin. 8. tuis actionibus augurum responsa atque eius conlegii adrogantiam impedimento non futura; Vatin. 14.

recidit: quorsum recidat responsum tuum non magno opere laboro; Qu. Rosc. 43.

II, 1. defendo: nunc fingunt responsa Antonii eaque defendunt; Phil. VII, 2.

do: senatus Sopatro responsum nullum dat; Verr. IV, 85. ipsis .. Valentinis ... tantis de rebus responsum dedisti; ib. V, 40.

everto: ſ. I. est; Muren. 29.

fero: responsum tulerunt eius modi querimonias ... Romam deferri oportere; Verr. I, 50. cum a me quoque id responsum tulisses; Catil. I, 19.

fingo: ſ. defendo.

perscribo: qui omnia iudicum dicta, interrogata, responsa perscriberent; Sulla. 41.

praedico: ſ. I. est; har. resp. 29.

recito: responsum haruspicum hoc recens de fremitu ... recitavit; har. resp. 9.

reddo: cum senatus impediretur quo minus ... responsum equitibus Romanis redderetur; Planc. 34.

respondeo: ſ. I. est; har. resp. 29.

vendo: responsa sacerdotum ... regi Aegyptio vendidit; Piso 48.

video: iam haruspicum reliqua responsa videamus; har. resp. 34.

2. redeo ad: ſ. I. est; har. resp. 29.

subicio in: video in haruspicum responsum haec esse subiecta; har. resp. 37.

sum in: id quod extremum est in haruspicum responso ||responsu, responsum, responsis || ; har. resp. 60.

III. contumacia: Torquatus praeter ceteros furebat contumacia responsi tui; Piso 78.

gravitas: fateor me ... gravitate responsi ... vehementer esse commotum; har. resp. 18.

IV, 1. commoveri: eorum responsis commoveri necesse est; har. resp. 61.

fieri: illorum responsis tum .. ludi per decem dies facti sunt; Catil. III, 20.

liberari: quae tanta religio est, qua non in nostris dubitationibus ... unius P. Servilii ... responso ac verbo liberemur? har. resp. 12.

2. ex: Lentulum sibi confirmasse ex fatis Sibyllinis haruspicumque responsis se esse tertium illum Cornelium; Catil. III, 9. reperietis .. ex hoc toto prodigio atque responso nos de istius scelere ... voce Iovis Optimi Maximi promoneri; har. resp. 10. ex hoc haruspicum responso decrevit senatus; ib. 11.

res publica, Gemeinweſen, Staatsweſen, Staat, Staatsgewalt, Amt: I. **abſolut:** 1. **Subject:** abest: cum viderem me non diutius quam ipsam rem publicam ex hac urbe afuturum; sen. 34.

accipit: cum tantum res publica volnus acceperit; Verr. V, 179. accepisset res publica plagam, sed eam, quam acceptam gemere || non gemere, al. || posset; Sest. 78. ne quid res publica detrimenti accipiat; Phil. V, 34. ut nullam calamitatem res pubcica accipere possit sine culpa senatus; ib. VII, 20.

adducit: te ad accusandum res publica adduxit; Muren. 78.

aegrotat: hoc remedium est aegrotanti ... rei publicae; div. Caec. 70.

agit: res .. ipsa publica, si loqui posset, ageret mecum; Planc. 92.

alienat: quibus eum omnibus eadem res publica reconciliavit, quae alienarat; prov. cons. 21.

amittit: res publica non tot duces et exercitus amisisset; Phil. II, 37.

ampletitur: quem (filium) mihi videtur amplecti res publica tamquam obsidem consulatus mei; Catil. IV, 3.

armat: si omnibus suis copiis excellentem virum res publica armasset; Phil. XIII, 32.

aspicit: qua pace Cn. Pompei filium res publica aspiciet suoque sinu complexuque recipiet, neque solum illum, sed cum illo se ipsum sibi restitutam putabit; Phil. XIII, 9.

cadit: cum ... labentem et prope cadentem rem publicam fulcire cuperetis; Phil. II, 51.

capit: ne quid res publica detrimenti caperet; Catil. I, 4. quis hoc credat, Cn. Pompeium ... rei .. publicae peritissimum, cum senatus ei commiserit, ut videret, ne quid res publica detrimenti caperet, ... iudicium exspectaturum fuisse? Milo 70.

caret: quoad mecum simul expulsa careret his moenibus (res p.); dom. 137. res publica cive tali careret; har. resp. 44. quoniam publicis ducibus res publica careret; Sest. 26.

cogit: qua (oratione) me uti res publica ... coëgit; Sex. Rosc. 143.

committit: haec di immortales ... atque haec res publica, qua nihil est sanctius, vestrae potestati ... commiserunt; Sest. 147.

concidit: rem .. publicam concidere unius discessu quam omnium interitu occidere malui; dom. 96.

conciliat: quocum mihi amicitiam res publica conciliavit; Deiot. 39.

coniungit: quem mecum eadem res publica, quae in tribunatu eius diiunxerat, in consulatu virtute optimi ... viri sapientiaque coniunxit; Piso 35. quod res publica nos coniunxit cum bonis; Milo 21.

consequitur: nihil dico quid res publica consecuta sit; Milo 30.

conservat: me salvum adhuc res publica conservavit sibi; Phil. XII, 24.

consistit: doleo ... eam (rem publicam) in unius mortalis anima consistere; Marcell. 22.

dat: dedit ei facultatem res publica liberalitatis; Muren. 42.

debet: eius modi res publica debet esse et erit; Verr. III, 162. res publica ... frui debet summi viri vita atque virtute; imp. Pomp. 59. non tam me officium debuit ad hominis amici fortunas quam res publica consulem ad communem salutem defendendam vocare; Muren. 5. si eam (rem publicam) tum defendebam, cum mihi aliquid illa debebat, quid nunc me facere oportet, cum ego illi plurimum debeo? sen. 36. cui res publica non tantum debeat; dom. 120. de consulibus loquor, quorum fide res publica niti debuit; Sest. 27. cum res publica immortalis esse debeat; Marcell. 22. qua re etiam maiorem ei res publica gratiam debet; Phil. II, 27.

desiderat: centum et unum aratores unus ager istius iniuria desiderat, atque adeo [nostra] res publica ... hunc tot patrum familias numerum desiderat et reposcit; Verr. III, 120. quod maxime res publica desiderat; leg. agr. I, 27. cum res publica vim et severitatem desiderabat; Muren. 6. quem res publica desideravit; dom. 4. perspicietis quantam vim omnium remediorum a magistratibus proximis res publica desiderarit; Sest. 55. etsi hanc legationem res publica ... non desiderat; Phil. XII, 30.

diiungit: f. coniungit.

eicit: o fortunatam rem publicam, si quidem hanc sentinam urbis eiecerit! Catil. II, 7.

est: fuit ista res publica quondam; Verr. V, 45. uti ... res publica meaque fides una hac accusatione mea contenta sit; ib. 89. quo in oppido maiores nostri nullam omnino rem publicam esse voluerunt; leg. agr. II, 87. qui rem publicam salvam esse vellent; Rabir. 20. dom. 73. Piso 34. Fr. B. VI, 22. qui *rem publicam* salvam esse *volunt;* Rabir. 34. quos (honores) quieta re publica desperant; Catil. II, 19. non illi nullam esse rem publicam, sed in ea, quae esset, se esse principes ... voluerunt; ib. III, 25. primum rei publicae causa, qua nulla res cuiquam potior debet esse, vos pro mea summa et vobis cognita in re publica diligentia moneo; Muren. 86. mitto rem publicam, quae fuit semper Sullae carissima; Sulla 75. magno in periculo rem publicam futuram, si cum hostes atque interfectores rei publicae revixissent, ego non revertissem; sen. 4. cum ... res publica sine consulibus esset, neque solum parentibus perpetuis, verum etiam tutoribus annuis esset orbata; ib. qui rem publicam salvam vellent; ib. 24. senatum iudicasse, qui civis me non defendisset, eum rem publicam salvam noluisse; ib. 25. rem publicam esse nullam putavi; Quir. 14. tam inops .. ego eram ab amicis aut tam nuda res publica a magistratibus? dom. 58. ostendit .. nec stare potuisse rem publicam, si ego non fuissem, nec futuram esse ullam, si non redissem; ib. 73. cum mihi uni in hac re publica ... opera mea hanc urbem et hanc rem publicam esse salvam iurato dicere fas fuisset; ib. 94. sine meo reditu rem publicam salvam esse non posse; ib. 99. qui rem publicam salvam vellent; Sest. 128. quid nos tandem facere debemus ... ad eam rem publicam tuendam adgressi, quae tanta dignitate est, ut eam defendentem occidere honestius sit quam oppugnantem rerum potiri? ib. 141. iuravi rem publicam atque hanc urbem mea unius opera esse salvam; Piso 6. qui rem publicam salvam esse cupiebant; ib. 76. quid .. stultius quam equitem Romanum ex hac urbe, huius .. rei publicae civem, quae est una maxime et fuit semper libera, venire in eum locum? Rab. Post. 22. si grata res publica esset; Milo 83. ut devictis adversariis rem publicam in eo statu relinqueres, in quo nunc est; Marcell. 26. secessionem tu illam existimavisti, ... non bellum, neque hostile odium, sed civile discidium, utrisque cupientibus rem publicam salvam; Ligar. 19. quae lex melior, utilior, optima etiam re publica saepius flagitata quam ne praetoriae provinciae plus quam annum ... obtinerentur? Phil. I, 19. quae senatus salva re publica ne fieri possent perfecerat; ib. II, 55. quibus rem publicam populi Romani caram esse sentiebat; ib. 94. qui ubicumque terrarum sunt, ibi omne est rei publicae praesidium vel potius ipsa res publica, quae se adhuc tantum modo ulta est, nondum recuperavit; ib. 113. nihil est illi re publica carius; ib. V, 50. a quo praesidium res publica ... tantum haberet, ut sine eo salva esse non posset; ib. XI, 20. ut ... ita his uti velis, si libera re publica possis; ib. XIII, 6. omnibus .. bonis expedit

salvam esse rem publicam; ib. 16. ſ. committit. debet; Verr. III, 162. Phil. II, 27.

excitat: quos communis res publica ... ad salutem patriae defendendam excitavit; Catil. IV, 16.

extollit: quem perculsum ipsa res publica suis manibus extolleret; dom. 119.

extorquet: istam certe vocem ... extorquebit istis res ipsa [publica]; Phil. VI, 16.

facit: res publica detrimentum fecit; Verr. IV, 20.

fert: id sperasti rem publiam diutius ... esse laturam? dom. 137.

floret: qui omnes ... florente re publica floruerunt; Cluent. 107.

fruitur: ſ. est; imp. Pomp. 59.

gemit: ſ. accipit; Sest. 78.

habet: haberet aliquid res publica abs te muneris; Verr. III, 161. habebit ... res publica civem sine ignominia quemquam? Cluent. 129. cum haberet haec res publica Luscinos, Calatinos, Acidinos; leg. agr. II, 64. habet a M. Caelio res publica .. duas accusationes vel obsides periculi vel pignora voluntatis; Cael. 78. habet istius pulcherrimi facti clarissimos viros res publica auctores; Phil. II, 36. habet quidem certe res publica adulescentis nobilissimos paratos defensores; ib. 113. paratum habet imperatorem C. Cassium ... res publica contra Dolabellam; ib. XI, 35. qualem Pompeium res publica habitura sit civem, talis futuros in re publica Antonios; ib. XIII, 10. ſ. est; Phil. XI, 20.

implorat: si umquam res publica consilium, gravitatem ... imploravit, hoc, hoc, inquam tempore implorat; Flacc. 3. cum me ... res publica imploravit; sen. 39. postea quam orba res publica consulis fidem ... imploravit; Quir. 11. videturne ipsa res publica et consulis auxilium implorasse et senatus fidem? dom. 12. summis .. in periculis eius viri auxilium implorasse rem publicam, a quo saepe se et servatam et amplificatam esse meminisset; ib. 26.

imponit: quibus tanta onera res publica imponeret; Verr. III, 164. quam (personam) mihi tum tempus et res publica imposuit; Sulla 8.

inflammat: cur eadem res publica, quae me in amicos inflammare potuit, inimicis placare non potuit? prov. cons. 24.

interit: dixit ... rem publicam funditus interituram fuisse; Quir. 17. perspicio ... rem publicam funditus interituram fuisse; Phil. III, 5.

iudicat: quod si ipsa res publica iudicaret aut si omne ius decretis eius statueretur; Phil. X, 12.

labitur: ſ. cadit.

laborat: res publica ex illis et ipsi ex invidia minus laborarent; Sex. Rosc. 149. ex quibus rebus maxime res publica laborat; ib. 154.

loquitur: si mecum patria, ... si omnis res publica loquatur; Catil. I, 27. ſ. agit.

maeret: cum videres maerere rem publicam amplissimi ordinis luctu; Piso 17.

meminit: ſ. implorat; dom. 26.

necat: tu rem publicam reprehendis, quae domesticos hostis ... necavit? Sulla 32.

nititur: ſ. est; Sest. 27. — observatur: ſ. repetit.

occidit: palam factum erat occidisse rem publicam; sen. 18.

parturit: quod conceptum res publica periculum parturit; Muren. 84.

perdit: in perpetuum res publica civile praesidium salutis suae perdidisset; Planc. 90. non fuit recusandum ... quin quassata res publica ... multa perderet et ornamenta dignitatis et praesidia stabilitatis suae; Marcell. 24.

perfungitur: perfuncta res publica est hoc misero fatalique bello; Marcell. 31.

perit: dolebam ... rem publicam, vestris quondam meisque consiliis conservatam, brevi tempore esse perituram; Phil. II, 37.

permittit: ego de ipsis inimicis tantum, quantum mihi res publica permittet, cogitabo; Quir. 21.

pervenit: quem in locum rem publicam perventuram putetis; Sex. Rosc. 153.

placat: ſ. inflammat.

possidet: res publica || populus Romanus || possidet; leg. agr. III, 15.

postulat: id .. a me ... res publica postulabat; Catil. II, 3.

potest: ut ... populus Romanus iudicaret isto absoluto rem publicam stare non posse; Verr. I, 20. qui rem publicam sistere negat posse; ib. III, 223. an, cum ... oppressam taeterrimo latrocinio cum duobus sceleratissimis consulibus rem publicam teneres, domum eius ... per pontificem aliquem dedicasses, posset recreata res publica sustinere? dom. 122. hi .. tres post civitatem a L. Bruto liberatam plus potuerunt quam universa res publica; Phil. V, 17. potest .. stare res publica freta veteranis sine magno subsidio iuventutis || potest .. stare res publica sine veteranis freta magno subsidio iuventutis ||? ib. X, 18. si M. Bibulum, cuius est in rem publicam semper merito laudata constantia, ... res publica tenere potuisset; ib. XIII, 29. ſ. accipit; Sest. 78. Phil. VII, 20. agit. est; dom. 73. inflammat.

praecipitat: ut ... improbi ac perditi cives ... praecipitante re publica vehementem me fuisse atque fortem, conservata mitem ac misericordem faterentur; Tull. 1. rei publicae praecipitanti subveni; ib. 87.

putat, recipit: ſ. aspicit. — reconciliat: ſ. alienat. — recuperat: ſ. est; Phil. II, 113.

redit: „prius undis flamma“ ... quam aut cum Antoniis res publica aut cum re publica Antonii redeant in gratiam; Phil. XIII, 49.

reducit: neque re publica exterminata mihi locum in hac urbe esse duxi nec, si illa restitueretur, dubitavi quin me secum ipsa reduceret; Quir. 14. quoniam me in civitatem res publica ipsa reduxit; ib. 18.

repetit: res .. publica quamquam erat exterminata mecum, tamen obversabatur ante oculos exstinctoris sui et ab istius inflammato atque inito furore iam tum se meque repetebat; dom. 141.

reposcit: ſ. desiderat.

requirit: si neque amici in foro requirunt studium meum neque res publica in curia; Sulla 26.

revocat: quod ab eo bello Sullam in Italiam res publica, Murenam Sulla revocavit; imp. Pomp. 8. si ... non me ipsa rec publica ... ad gravitatem animi et constantiam sua dignitate revocaret; Sulla 83. neque ego illa (re publica) exterminata mihi remanendum putavi et illa (res publica) simul atque revocata est, me secum pariter revocavit; sen. 34.

ruit: nemo est quin intellegat ruere illam rem publicam; Verr. V, 12.

sistit: ſ. potest; Verr. III, 223.

spirat: spirante etiam re publica ad eius spolia detrahenda advolaverunt; Sest. 54.

stat: res publica staret; Phil. II, 24. quae stante re publica manere non possunt; ib. 92. ſ. est; dom. 73. potest; Verr. I, 20. Phil. X, 18.

sustinet: ſ. potest; dom. 122.

tenet: tenet .. res publica Macedoniam, tenet Illyricum, tuetur Graeciam; Phil. X, 14. magnis et multis pignoribus M. Lepidum res publica inligatum tenet; ib. XIII, 8. ſ. potest; Phil. XIII, 29.

tradit: cui res publica se totam traderet; Verr. III, 81.
tuetur: quem res publica tuebatur; dom. 46. f. tenet.
venit: dico, rem publicam annonae nomine in id discrimen, quo vocabatur, non esse venturam; dom. 17. ad servos ... res publica venisset || res pervenisset ||; ib. 92. nonne ad servos videtis rem publicam venturam fuisse? Sest. 47.
versatur: f. venit; dom. 17.
videtur: adeone tibi sordidum consilium publicum visum est, ... adeo misera et prostrata res publica? Vatin. 35. f. amplectitur. implorat.
vincit: quibus ducibus improbos civis res publica vicit armatis; Planc. 88.
ulciscitur: numquam illum res publica suo iure esset ulta; Milo 88. f. est; Phil. II, 113.
vocat: f. est; Muren. 5.
2. Ausruf: o rem publicam fortunatam! Catil. II, 10. f. 1. eicit.
II. nach Verben: 1. Accusativ: accipio: ego qualem Kalendis Ianuariis acceperim rem publicam, .. intellego; leg. agr. II, 8. rem publicam illis accepi temporibus eam, quae paene amissa esset; Quir. 5. qui mihi non vitam suam, fortunas, liberos, rem publicam referret acceptam; Phil. II, 12.
adflicto: hoc .. etiam turpius adflictatur res publica, quod ne ab eo quidem vexatur; har. resp. 40.
adfligo: f. **adfligo** rem p. (5 St.) B. I, S. 98, a.
adiuvo: „qui rem publicam certo animo adiuverit, statuerit, steterit cum Achivis"; Sest. 120. qui eius perpetuam in re publica adiuvanda voluntatem ... populo Romani probari moleste ferant; Phil. VIII. 30. cum ... intellectum sit, Q. Hortensii pro consule opera ... vehementer rem publicam adiutum ... fuisse; ib. X, 26.
administro: f. **administro** rem p. (9 St.) B. I, S. 107, b.
adrodo: ut illa ex vepreculis extracta nitedula rem publicam conaretur adrodere; Sest. 72.
amitto: f. accipio; Quir. 5.
amplector: cum rem publicam nimium amplecteretur; Flacc. 43.
amplifico: dubitatis .. quin hoc tantum boni ... in rem publicam conservandam atque amplificandam conferatis? imp. Pomp. 49.
appello: res ad communem utilitatem, quas publicas appellamus; Sest. 91. f. I, 1. implorat; dom. 26.
armo: si quidem in hunc unum et praestantissimus dux electus et tota res publica armata est; Milo 67.
attingo: ne attingant rem publicam; Sest. 138.
augeo: quibus rebus ... rem publicam ... auxerunt; Sex. Rosc. 50. qui hanc tantam rem publicam suis consiliis ... aut auxerint ... aut servarint; Sest. 143. neque est ille vir passus in ea re publica, quam ipse decorarat atque auxerat, diutius vestrorum scelerum pestem morari; Piso 27.
capesso: ut eius oratio ... videretur ... memoria dignam iuventuti || uti || rei publicae capessendae auctoritatem disciplinamque praescribere; Sest. 14. rem publicam capessere hominem bene sanum non oportere; ib. 23. haec via ac || haec || ratio rei publicae capessendae olim erat magis pertimescenda; ib. 103. quibus (artibus) instituimur ... ad capessendam rem publicam; Cael. 72.
capio: licuit tibi ferre non legem, sed nefarium privilegium ... oppressa captaque re publica? dom. 26. ut capta res publica consulum proditione, vi tribunicia teneretur; ib. 129. quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur, .. capta re publica; Piso 30.
cingo: [ut omnem rem publicam vestris militibus ... cingeretis atque oppressam teneretis]; leg. agr. II, 99.
commendo: quibus (magistratibus) in maximis periculis universa res publica commendari solet; har. resp. 15. ut rem publicam non modo a se susceptam, sed etiam a nobis commendatam possit defendere; Phil. III, 5. consulibus totam rem publicam commendandam censeo; ib. V, 34.
committo: populum Romanum ... vobis rem publicam et fortunas suas commisisse; Cluent. 155. rem publicam vigilanti homini ... commisistis; leg. agr. II, 100. cui senatus totam rem publicam ... commiserat; Milo 61. quibus tota commissa est res publica; ib. 65.
communico: quos minime mirum est communicata cum eis re publica fidelis esse; Phil. XII, 10.
commuto: quae (dissensiones) non ad delendam, sed ad commutandam rem publicam pertinerent; Catil. III, 25.
compilo: quaero ... num ... rem publicam compilarit; Vatin. 5.
complector: omnium salutem civium cunctamque rem publicam res tuae gestae complexae sunt; Marcell. 25.
conculco: cum rem publicam a facinorosissimis sicariis ... esse oppressam atque conculcatam || occultatam, occupatam || videretis; Sest. 81.
concutio: ut rem publicam concutere posset; Phil. II, 109.
conficio: omnibus malis illo anno scelere consulum rem publicam esse confectam; Sest. 53.
confirmo: ita .. ad rem publicam arcessit, ut eam confirmaret, non ut everteret; Phil. V, 50.
conservo: f. **conservo,** II. rem p. (32 St.) B. I, S. 642. — constituo: f. **constituo,** III. rem p. (5 St.) B. I, S. 659, b.
constringo: si ipsi prius tribuno plebis adflictam et constrictam rem publicam tradidissent; Sest. 24.
contemno: non usque eo L. Catilina rem publicam despexit atque contempsit; Muren. 78.
contineo: quo uno .. summa res publica ... maxime continetur; Verr. II, 149. eis .. legibus rem publicam contineri putabat; Phil. I, 24.
contrucido: ei summi imperii nomine armati totam rem publicam || tam rem p., tantam r. p., rem p. || contrucidaverunt; Sest. 24.
converto: non putant satis conversam esse rem publicam; Flacc. 94.
cruento: ne propter me civium volneribus res publica cruentaretur; sen. 6.
custodio: omnium consulum gravis in re publica custodienda cura ac diligentia debet esse; leg. agr. II, 100.
decoro: f. augeo; Piso 27. — defendo: f. **defendo,** III, rem p. (36 St.) B. II, S. 44, b. — deleo: f. **deleo** rem p. (9 St.) B. II, S. 59, a.
demoveo: qui ex ea possessione rem publicam demoveret || dimoveret ||; leg. agr. II, 81.
desero: ut me et rem publicam non modo desereret, sed etiam hostibus rei publicae proderet; sen. 32. quae furore improborum in re publica ab aliis oppressa, ab aliis deserta, ab aliis prodita gesta sunt; dom. 2. defendi rem publicam adulescens, non deseram senex; Phil. II, 118.
despicio: f. contemno.
dilacero: qui ... annum integrum ad dilacerandam rem publicam quaereret; Milo 24.
diligo: ut ... rem publicam nostram ... semper dilexerit; Verr. II, 163. ut effici non possit quin eos tam oderim quam rem publicam diligo; Phil. XV, 36.

dimoveo: neque patiar a quoquam rem publicam || populum Romanum || de suis possessionibus me consule dimoveri; leg. agr. III, 15.

do: nobis imperatoribus rem publicam defendendam datam; Deiot. 11.

effero: cum tua rogatione funere elatam rem publicam esse dicerent; dom. 42.

eripio: rem publicam ... e flamma atque ferro ac paene ex faucibus fati ereptam et vobis conservatam ac restitutam videtis; Catil. III, 1. quorum ego consilio ... rem publicam consul ex vestris manibus ... eripui; dom. 132.

everto: f. **everto,** II. rem p. (12 St.) B. II, S. 245, b.

excito: qui ... rem publicam adflictam excitarint || excitaverunt ||; Sest. 1.

expello: rem publicam expulsam atque exterminatam suis sedibus; Phil. II, 54. f. I, 1. tacet; dom. 137.

extermino: f **extermino** rem p. (4 St.) B. II, S. 285, a. — fulcio: f. I, 1. cadit. — gero: f. **gero,** II, 2. rem p. (23 St.) B. II, S. 415. — guberno: f. **guberno,** II. rem p. (5 St.) B. II, S. 435, a. — habeo: f. **habeo,** III. rem p. (9 St.) B. II, S. 442, a.

iuvo: cum ... senatui non solum iuvare rem publicam, sed ne lugere quidem liceret; Piso 23.

labefacto: quae (coniuratio) nunc rem publicam labefactat; Muren. 90. oratio ipsa consulis perniciosa potest rem publicam labefactare; Sest. 28. adeone non labefactatam rem publicam te tribuno ... putaris, ut augurem Vatinium ferre possemus? Vatin. 19.

lacero: qui cum per se rem publicam lacerare non posset; sen. 3.

laedo: NE OCCULTIS CONSILIIS RES PUBLICA LAEDATUR; har. resp. 55. laesisset rem publicam, sed [rem publicam] iure || rei publicae iure || laesisset; Sest. 78.

levo: levata mihi et recreata res publica videtur; Catil. II, 7.

libero: f. **libero** rem p. (20 St.) B. III, S. 48, a. — lugeo: f. iuvo.

maculo: quis fuit qui non eius voce maculari rem publicam ... arbitraretur? Sest. 108.

misceo: qui ... iniquis imperiis rem publicam miscerent; leg. agr. II, 91.

mitto: f. I, 1. est; Sulla 75.

munio: nec vereor ne res publica tantis munita praesidiis ab istis vinci aut opprimi possit; leg. agr. II, 101.

nomino: saepissime rem publicam nominabat; Cael. 59.

obicio: sperant sibi ... rem publicam sine praesidio obici posse; Muren. 82.

observo: f. I, 1. repetit.

obsideo: ut ... Milonem dicas ... gladiatoribus et bestiariis obsedisse rem publicam; Vatin. 40.

occupo: quae (tenebrae) totam rem publicam tum occuparant; Verr. III, 177.

odi: cum ... alii rem ipsam publicam ... odissent; Sest. 46.

opprimo: f. **opprimo,** II. rem p. (15 St.) B. III, S. 493, b. — oppugno: f. **oppugno,** III. rem p. (8 St.) B. III, S. 495, a.

orbo: petunt .. rationes illius, ut orbetur auxilio res publica; Muren. 83. ne ... victor multis et fortibus civibus rem publicam orbaret; Sest. 37. quoniam illis ... tot et talibus viris res publica orbata est; Phil. II, 13. f. I, 1. est; sen. 4.

orno: quibus (insignibus) ornatam nobis maiores nostri rem publicam tradiderunt; leg. agr. I, 6. si ornata suis praesidiis erit res publica; Muren. 85.

perdo: hoc tu scriptore, hoc consiliario ... rem publicam perdidisti; dom. 48. ut adflictae et perditae rei publicae quantum posset mederetur; Sest. 31.

permitto: simili senatus consulto C. Mario et L. Valerio consulibus est permissa res publica; Catil. I, 4,

perturbo: nisi forte ex te ita quaesitum est, num perturbare rem publicam seditionibus velles; dom. 35.

perverto: qui ... eam rem publicam, quae auspiciis inventis constituta est, isdem auspiciis sublatis conarere pervertere; Vatin. 23. quas (provincias) ... pro perversae rei publicae praemiis occupaverunt; prov. cons. 3.

peto: iam aperte rem publicam petis; Catil. I, 12.

possideo: per quos totam rem publicam resque privatas omnium possideret; Milo 76.

privo: ut, cum rei publicae nihil prosit, se civi rem publicam privet; Sest. 61.

prodo: ut ... rem publicam proderes; Sest. 32. nonne ... rem publicam prodidissem? ib. 50. si rem publicam prodidisset; ib. 55. f. desero; sen. 32. dom. 2.

prohibeo: a quo periculo prohibete rem publicam; imp. Pomp. 19.

prosterno: f. I, 1. videtur.

quasso: vim fuisse illam, flammam quassatae rei publicae; Sest. 73. f. I, 1. perdit.

recupero: f. **recupero** rem p. (10 St.) S. 250, b.

recreo: nullo modo posse *rem p.* recreari; dom. 96. f. levo.

reddo: qui amplissimam rem publicam, ... qui denique nosmet ipsos nobis reddidistis; sen. 1.

refero: f. accipio; Phil. II, 12.

rego: cum solus rem publicam regeret; Sex. Rosc. 131.

relinquo: ex minima ... re publica maximam ... nobis reliquerunt; Sex. Rosc. 50. f. I, 1. est; Marcell. 26.

renovo: vos me reficere et renovare rem publicam; Sest. 147.

repeto: fuistisne aliquando rem publicam a funesto latrone repetituri? Sest. 81.

reprehendo: f. I, 1. necat.

restituo: eam rem publicam habuistis, ut aeque me atque illam restituendam putaretis; Quir. 14. ut ... mihi re publica aliquando restituta liceret frui; dom. 145. cuius reditu restitutam rem publicam fore putastis; ib. 146. f. eripio. — I, 1. aspicit. reducit.

retineo: neque vero Cretes ... melius quam Romani homines ... res publicas suas retinuerunt; Muren. 74.

revoco: nemo fuit qui se non rem publicam mecum simul revocare in suas sedes arbitraretur; Sest. 112. cum sperarem aliquando ad vestrum consilium auctoritatemque rem publicam esse revocatam; Phil. I, 1. f. I, 1. revocat; sen. 34.

servo: a vobis eam (rem publicam) recuperavi, quam aliquando omnes unius opera servatam iudicaverunt; Quir. 5. vos docuit meis consiliis rem publicam esse servatam; ib. 16. ut mihi non liceret esse in ea re publica, quam ipse servassem; dom. 64. qua re ... bis servavi rem publicam; ib. 99. qui rem publicam cum defendere deberent, servare possent; har. resp. 3. servari .. rem publicam discesso meo; Sest. 49. unus bis rem publicam servavi; ib. non est passus ille vir ... rem publicam everti scelere paucorum, quam ipse ... servasset; ib. 67. cuius consilio cum universam rem publicam tum illam ipsam urbem meminerant esse servatam; Piso 25. qui rem publicam senatus auctoritate servarat; ib. 29. me

posse rem publicam iterum servare; ib. 78. ut ne se quidem servare potuerit quin una rem publicam vosque servaret; Milo 30. f. augeo; Sest. 143. — I, 1. implorat; dom. 26.

specto: qui rem publicam ... spectatis; Sest. 51.

spolio: spoliari rem publicam propugnatoribus arbitrabantur; Sest. 103.

stabilio: qui hanc rem publicam stabiliverunt; Sest. 143.

statuo: f. adiuvo; Sest. 120.

sublevo: fateor me salutis omnium causa ad eam partem accessisse rei publicae sublevandae; div. Caec. 9.

suscipio: diligentiam tota re publica suscepta nimiam nullam putabam; Milo 66. f. commendo; Phil. III, 5.

sustento: quis mihi in res publica potest aut debet esse coniunctior, quam is, cui res publica a me † una traditur sustinenda, magnis meis laboribus et periculis sustentata? Muren. 3.

sustineo: revocate iam animos vestros ab hac subtili nostra disputatione ad universam rem publicam, quam antea cum viris fortibus multis, in hac vero causa solis vestris cervicibus sustinetis; dom. 142. qui .. praecipue suis cervicibus tanta munia atque rem publicam sustinent; Sest. 138. f. sustento.

tempto: quod summa res publica in huius periculo temptatur; Sex. Rosc. 148. ut exsul potius temptare quam consul vexare rem publicam posses; Catil. I, 27.

teneo: totam rem publicam vos in hac causa tenetis, vos gubernatis; Muren. 83. ut neque victi neque victores rem publicam tenere possemus; Sest. 44. si res publica vi consensuque audacium armis oppressa teneretur; ib. 86. quibus (auspiciis) omnis res publica atque imperium tenetur; Vatin. 14. rem publicam hodie teneremus; Phil. II, 37. f. capio; dom. 129, cingo. — I, 1. potest; dom. 122.

trado: cui rem publicam cupio tradere incolumem; Muren. 80. cum P. Servilius ... dixisset opera mea rem publicam incolumem magistratibus deinceps traditam; Quir. 17. si tu totam rem publicam nefariis latronibus tradidisses; Piso 57. f. constringo. orno. sustento. — I, 1. tradit.

transfero: in id oppidum homines nefarii rem publicam vestram || nostram || transferre conantur; leg. agr. II, 87. qui hanc rem publicam totam Capuam || Capuam totam || transferre vellent; ib. 89.

tueor: praestantem in re publica tuenda curam atque prudentiam omnium mortalium fama celebrabit; Phil. IX, 10. f. I, 1. est; Sest. 141.

turbo: ut impurus heluo turbet rem publicam; leg. agr. I, 2.

tutor: [ut ipsum Cn. Pompeium quovis praesidio || cuius pr. || saepissime rem publicam || saepissime populus Romanus || contra acerrimos hostis ... tutatum || tutati sumus || victoria || || victorem || ... privare possetis]; leg. agr. II, 99. qui rem publicam ... tutatus est et tutatur; Phil. IV, 2.

vendo: cui tu ... totam rem publicam provinciae praemio vendidisti; Piso 15.

vexo: tamenne vexari rem publicam ... patiemini? leg. agr. II, 79. qui ante huius tribunatum rem publicam vexarunt; Sest. 31. per quam (tribum) omnes illae pestes vexare rem publicam || populum R. || dicebantur; Sest. 114. neque .. multum interest ... utrum ipse perniciosis legibus, improbis contionibus rem publicam vexet an alios vexare patiatur; Piso 10. P. Clodius cum statuisset omni scelere in praetura vexare rem publicam; Milo 24. omitto ea peccata, quae non sunt earum partium propria, quibus tu rem publicam vexavisti; Phil. II, 70. f. adflicto. tempto.

video: qui hanc rem publicam nec viderunt umquam res videre constitutam volunt; Phil. X, 22. f. eripio.

vinco: res publica victa non esset; Vatin. 25. f. munio.

violo: quod ab eo rem publicam violatam diceret; Cael. 78.

voco: ne a me defensa res publica per eundem me extremum in discrimen vocaretur; sen. 36.

volnero: quod non solum facto tuo, sed etiam exemplo rem publicam volnerasti; Vatin. 36. rem publicam tamen non volnerarunt || volnerarunt ||; Milo 14.

verdorben: resisipsce || respice || .. aliquando [rem publicam]! Phil. II, 118.

2. **Genetiv:** interest: ut nihil intersit rei publicae, colonia deducatur in eum locum necne; leg. agr. II, 73. ego .. etiam rei publicae semper interesse putavi me illius pulcherrimi facti ... splendorem verbis dignitatemque retinere; dom. 94. quod maxime intesse rei publicae iudicaro; Phil. XII, 30.

sum: omnes legiones, omnes copiae ... rei publicae sunt; Phil. X, 12. nec .. eae legiones ... Antonii potius quam rei publicae fuisse dicentur; ib. non meminit illum exercitum senatus populique Romani atque universae rei publicae esse; ib. XIII, 14.

3. **Dativ:** accedo: huc si quid accesserit, non tam mihi quam vobis reique publicae accesserit; Phil. I, 38.

adfero: tantamne unius hominis incredibilis ... virtus tam brevi tempore lucem adferre rei publicae potuit? imp. Pomp. 33. attulit non tam ipsius interitus rei publicae luctum quam ceterorum; Catil. III, 24. non intermittebas quasi donum aliquod cotidie adferre rei publicae; Phil. I, 32. quam tu salutem rei publicae attulisti! ib. III, 27. cuius memorabilis ac divina virtus lucem adfert rei publicae; ib. XIII, 44.

adhibeo: ut ... aliquando medicinam adhiberetis rei publicae; Sest. 135.

adimo: qui ab illo abducit exercitum et respectum pulcherrimum et praesidium firmissimum adimit rei publicae; Phil. X, 9.

cedo: quem ... non rei publicae cedere (scimus); Sulla 71. cesseram ... rei publicae; Sest. 64.

comparo: cum esset ita responsum, caedes, incendia, interitum rei publicae comparari; Catil. III, 21.

concedo: me dolorem atque inimicitias meas rei publicae concessisse; prov. cons. 44. cum M. Marcellum senatui reique publicae concessisti; Marcell. 3.

condono: tris fratres optimos ... rei publicae condonaveris; Ligar. 36. omnis Caesar inimicitias rei publicae condonavit; hanc sibi iudicem constituit, hanc moderatricem omnium *consiliorum;* Phil. V, 50.

conduco: quod hoc maxime rei publicae conducit; prov. cons. 1.

conservo: qui ... incolumis est rei publicae conservatus; Flacc. 98. conservate .. rei pubicae .. civem bonarum artium; Cael. 77. quem si ... rei publicae conservatis; ib. 80. M. .. Marcello vobis ... reique publicae reddito ... meam vocem et auctoritatem et vobis et rei publicae conservatam ... puto; Marcell. 2. cum M. Marcellum deprecantibus vobis rei publicae conservavit; ib. 13. omnia mihi videntur deorum immortalium iudicio expiata Sex. Pompeio rei publicae conservato; Phil. V, 40.

constituo: vgl. IV, 1. sedes. tyrannus.
consulo: f. **consulo**, III. rei p. (11 St.) B. I, S. 678, b.
custodio: custodiatur .. vita mea rei publicae || vita r. p. mea, al. ||; Phil. XII, 30.
debeo: ego senator, inimicus, si ita voltis, homini, amicus esse, sicut semper fui, rei publicae debeo; prov. cons. 19. f. I, 1. debet; sen. 36.
denuntio: neque tanto ante exsilii ac fati diem rei publicae denuntiavisset; Catil. III, 17. quod (odium) simul ab eo mihi et rei publicae denuntiabatur; Fr. B. XIII, 1, 2.
dependo: ipsum latorem Semproniae legis iussu populi poenas rei publicae dependisse; Catil. IV, 10.
deservio: si potius vobis ac rei publicae, quam sibi ... deserviunt; Verr. III, 228.
desum: ut iudicium potius rei publicae ... defuisse videatur; Verr. a. pr. 3. rei publicae salus deerit; ib. III, 207. non deest rei publicae consilium; Catil. I, 3. nullo me loco rei publicae defuturum; Quir. 18. me nec rei publicae nec amicis umquam defuisse; Phil. II, 20. consilium vestrum non deesse rei publicae; ib. III, 34.
do: qui mihi unus uni privato amico eadem omnia dedit, quae universae rei publicae; Quir. 16. quam spem rei publicae datis? Sest. 93. magnum .. pignus ab eo rei publicae datum (videbatur); Phil. I, 4. quorum opprimendorum di immortales incredibilem rei publicae potestatem et fortunam dederunt; ib. III, 36. est .. quasi deorum immortalium beneficio ... datum rei publicae Brutorum genus; ib. V, 7. ipsi ... rei publicae poenas dederunt; ib. XII, 24. nisi ante eius adventum rei publicae poenas dederis; ib. XIII, 44.
dono: T. Annius ad illam pestem comprimendam ... natus esse videtur et quasi divino munere donatus rei publicae; har. resp. 6.
eripio: neque eripueritis *rei publicae* spem libertatis; Rabir. 34. qua civis optime de re publica meritus nominatim sine iudicio una cum senatu rei publicae esset ereptus; sen. 8. quorum ... alterum rei publicae penitus ereptum (erat); Piso 19. quos iste agros ereptos rei publicae turpissimis possessoribus inquinavit; Phil. II, 43. satius hominem miserum ... eripi rei publicae; Fr. B. VII, 10. 6.
expedit: etiamne si rei publicae non expediat? leg. agr. II, 73.
facio: rei publicae fecisti iniuriam; Verr. III, 161. a quo etiam crudelis insidias rei publicae factas ... putarem; Sulla 45. quicquid belli fortuna reliquum rei publicae fecerit; Marcell. 10. ante quam ille rei publicae bonisque omnibus tam aperte est factus inimicus; Phil. XII, 23.
fero: si quam opem rei publicae ferre posset; Phil. IX, 2.
gratulor: ne tardius quam cuperem rei publicae gratularer; Phil. I, 9.
impendeo: vidi ... quanta tempestas excitaretur, quanta impederet procella rei publicae; har. resp. 4. tantum rei publicae sceleris impendere a consulibus proximis non suspicabar; prov. cons. 42. quantus rei publicae terror impenderet? Phil. V, 37.
impertio: ut ... talem te ... rei publicae hoc tempore impertias; Sex. Rosc. 11.
impono: qui ... impositis rei publicae legibus ... legiones arcessierit; Phil. VI, 3.
imprimo: quorum lectione duplex imprimeretur rei publicae dedecus; Phil. V, 16.
indico: funus te indixisse rei publicae ... dicebant; dom. 42.
infero: bellum nefarium inlatum rei publicae cum viderem; Phil. VI, 2.
infligo: quae meus discessus rei publicae volnera inflixit; Piso 32. quam .. illi iudices ... graviorem potuerunt rei publicae infligere securim? Planc. 70. infligi magnum rei publicae volnus putabamus; Phil. II, 101.
inlucesco: qui dies post obitum occasumque vestrum rei publicae primus inluxit; Piso 34.
invigilo: me ex Kalendis Ianuariis ad hanc horam invigilasse rei publicae; Phil. XIV, 19.
inuro: si nondum scelera volneraque inusta rei publicae voltis recordari; Sest. 17. ex plurimis malis, quae ab illo rei publicae sunt inusta, hoc tamen boni est; Phil. II, 117.
medeor: ei medentur rei publicae; Sest. 135. f. 1. perdo.
minitor: ut oculis et aspectu denuntiare omnibus vim tribuniciam et minitari rei publicae videretur; leg. agr. II, 13.
minor: rei publicae minabatur; Muren. 49.
molior: eorum .. castrorum imperatorem ducemque hostium intra moenia atque adeo in senatu videmus intestinam aliquam cotidie perniciem rei publicae molientem; Catil. I, 5. negas esse eiusdem severitatis Catilinam exitium rei publicae intra moenia molientem verbis ... urbe expulisse; Muren. 6.
nascor: o civem natum rei publicae! Phil. III, 8. negat hoc D. Brutus imperator, ... natus rei publicae civis; ib. IV, 9. oppugnat D. Brutum ... civem non sibi, sed nobis et rei publicae natum; ib. V, 24. maxime .. noster est Brutus ... cum sua excellentissima virtute rei publicae natus tum fato quodam paterni ... generis et nominis; ib. X, 14. eum detestabilem civem rei publicae natum iudico; ib. XIII, 1. animadvertite ... quam sit huic rei publicae natus hostis Antonius; ib. 32. quo maior adulescens Caesar, maioreque deorum immortalium beneficio rei publicae natus est; ib. 46.
noceo: quid .. potest ... rei publicae prodesse nostra legatio? prodesse dico? quid, si etiam obfutura est? obfutura? quid si iam nocuit atque obfuit? Phil. XII, 7.
obligo: audebo || audeo || etiam obligare fidem meam ... vobis populoque Romane reique publicae; Phil. V, 51.
obsto: qui ... perfecerim ut non obstarem rei publicae; Phil. XII, 21.
obsum: f. noceo.
offundo: tamquam si offusa rei publicae sempiterna nox esset; Sex. Rosc. 91.
opitulor: quem deum ... posse opitulari rei publicae credemus? Marcell. 23.
peto: omnes ... cives summae rei publicae a consulibus atque a summo imperio petendum esse auxilium arbitrabantur; Sest. 25.
placo: quos quidem ego ... placare rei publicae (studeo); Catil. II, 17.
praebeo: ut ... talis (vos) reliquis temporibus rei publicae praebeatis; leg. agr. II, 103.
praeficio: seditiosos homines rei publicae praeficiebant; Flacc. 16. quid ad te, qui negas esse verum quemquam ulli rei publicae extra ordinem praefici? dom. 21.
praepono: ut consilium senatus rei publicae praeponerent sempiternum; Sest. 137.
praesideo: qui huic urbi atque huic rei publicae praesidetis; Sulla 86. qui huic urbi et rei publicae praesidetis; dom. 144.
praesto: meam fidem rei publicae constantiamque praestitero; Phil. XII, 30.
praesum: quod eosdem et religionibus deorum immortalium et summae rei publicae praeesse voluerunt; dom. 1.

procreo: Caesarem, deorum beneficio rei publicae procreatum, dubitemne appellare imperatorem? Phil. XIV, 25.

profiteor: qui otii et concordiae patronum me in hunc annum rei publicae professus sim; leg. agr. III, 4.

propago: non breve nescio quod tempus, sed multa saecula propagavit rei publicae; Catil. II, 11.

prospicio: quin ego in illo oppugnando rei publicae plus quam otio meo, non nulli in eodem defendendo suo plus otio quam communi prospexerint; prov. cons. 24. desinant ... ei ... simulare se timere et prospicere || timere sed prosp., timere se et prosp. || rei publicae; Phil. X, 17.

prosum: quid est ... in quo ego rei publicae plus ... prodesse possim? div. Caec. 7. quas (litteras) ... rei publicae video prodesse potuisse; Planc. 85. qui non unum post hominum memoriam T. Annium plurimum rei publicae profuisse ... sentiat; Milo 77. ut prodesse rei publicae sine suasore non posset; Phil. II, 21. volui ... etiam ante Kalendas Ianuarias prodesse rei publicae; ib. 76. saepe magna indoles virtutis, prius quam rei publicae prodesse potuisset, exstincta est; ib. V, 47. maluit in maximo rei publicae discrimine emori quam minus quam potuisset videri rei publicae profuisse; ib. IX, 6. magno in dolore ... inest tamen aliquid quod rei publicae profuturum putem; ib. XI, 1. si ... Brutus .. intellexerit plus se rei publicae profuturum; ib. 26. f. 1. privo.

provideo: me ... providere rei publicae; Catil. II, 19. rei publicae providebo; prov, cons. 47.

reddo: reddite rei publicae consulem; Muren. 90. si me mihi, si meis, si vobis, si rei publicae reddidisset; sen. 8. ut esset omnibus gentibus ... perspicuum divino me numine esse rei publicae redditum; dom. 143. me et mihi et item rei publicae ... reliquos amplissimos viros et sibi ipsos et patriae reddidit; Marcell. 13. quod fieri decet M. Marcello a te huic ordini populoque Romano et rei publicae reddito, fieri id intellego; ib. 33. qui ... me ... rei publicae reddidit; Ligar. 7. f. conservo; Marcell. 2.

refero: cum L. Flaccus veterem Valeriae gentis ... laudem prope quingentesimo anno rei publicae rettulisset; Flacc. 1.

relinquo: ut ... huius tamen diei vocem testem rei publicae relinquerem meae perpetuae erga se voluntatis; Phil. I, 10. si inimicum rei publicae (reliquerunt); ib. V, 4.

remitto: neque id rei publicae remittere || rependere, repetere || utique || ut cumque || necesse est; Quir. 23.

reservo: nomen clarissimum et fortissimum ... rei publicae reservate! Flacc. 106. non tam mihi me quam rei publicae reservabo; Phil. I, 38. sublatus a proelio rei publicae vitam reservavit; ib. XIV, 26.

restituo: ut huius ordinis auctoritas ... intervallo rei publicae restituta esse videatur; leg. agr. I, 27. mihi, meis, rei publicae restitutus, tantum vobis pollicebor; Quir. 18.

rogo: mihi reique publicae pernicies, Gabinio et Pisoni provincia rogata est; Sest. 53.

satis facio: nos ... satis facere rei publicae videmur; Catil. I, 2. rei publicae spondeo, si modo nos ipsi rei publicae satis fecimus, numquam hunc a nostris rationibus seiunctum fore; Cael. 77. cum .. ille ... rei publicae nondum satis fecerit; prov. cons. 35. cum aut morte aut victoria se satis facturum rei publicae spopondisset; Phil. XIV, 26.

servio: ne gratis rei publicae serviamus; Cluent. 71.

spondeo: f. satis facio; Cael. 77.

subvenio: cum ... tribunorum plebis paene omnium virtus et fides rei publicae subvenisset; sen. 5. te consule ... senatui populoque Romano non est licitum ... ne luctu quidem ac vestitu rei publicae subvenire; sen. 16. excitatus ... Cn. Pompei ... animi dolor subvenit subito rei publicae; dom. 25. subvenit rei publicae; Phil. V, 43. f. I, 1. est; Sulla 87.

sum: sin autem victoria nobilium ornamento ... rei publicae ... debet esse; Sex. Rosc. 142. qui aliquando usui rei publicae possent esse; Verr. III, 161. quem spero his nervis || his verbis, his viribus || fore magno usui et amicis et rei publicae; Flacc. 13. rei publicae satis erat tot dierum quot C. Mario; prov. cons. 26. qui hostes ... magno usui rei publicae nostrae fuissent; Balb. 24. iste huic rei publicae belli causa, causa pestis || belli causa pestis [belli causa] || atque exitii fuit; Phil. II, 55. ut eae provinciae atque exercitus || que exercitus, Galliaeque exercitus || in senati populique potestate praesidioque rei publicae sint; ib. III, 38. qui ... rei publicae praesidio sunt et fuerunt; ib. quae (legio) praesidio consulibus, senatui populoque Romano reique publicae esset; ib. V, 52. saepe magno usui rei puplicae Ser. Sulpicius ... fuerit; ib. IX, 15. eam .. rem magno usui rei publicae fuisse; ib. X, 26. f. I, 1. aegrotat.

timeo: f. prospicio.

trado: ut ea perfecta rei publicae tradat; prov. cons. 29.

4. **Ablativ:** careo: si mihi bona re publica frui non licuerit, at carebo mala; Milo 93.

fruor: aut ... fruemur victrice re publica aut ... virtutis laude vivemus; Phil. XIII, 7. f. II, 1. restituo; dom. 148. f. careo.

perfruor: ita mihi salva re publica vobiscum perfrui liceat; Catil. IV, 11. si quidem eorum consilio et periculo cum re publica tum etiam nostris rebus perfrui possumus; Muren. 24. tranquilla re publica mei cives ... sine me ipsi, sed propter me tamen perfruantur; Milo 93. ut rem publicam constituas, eaque tu in primis summa tranquillitate et otio perfruare; Marcell. 27.

5. **mit Präpositionen:** accedo ad: quod nondum ad rem publicam accessi; Sex. Rosc. 3. ante quam iste ad magistratus remque publicam accessit; Verr. I, 33. f. 1. confirmo.

accipio contra: ne immortalitatem quidem contra rem publicam accipiendam putarem, nedum emori cum pernicie rei publicae vellem; Planc. 90. — pro: qui hasce ore adverso pro re publica cicatrices ... accepit; Rabir. 36.

adduco ad: qui spe amplissimorum praemiorum ad rem publicam adducti metu crudelissimorum suppliciorum carere non possumus; Milo 5.

adeo ad: qui ad rem publicam adeunt; imp. Pomp. 70. adit ad rem publicam [...] Milo; Sest. 87.

adiungo ad: qui cum Siciliam tam opportunam subsidium belli atque pacis ad rem publicam adiunxissent; Verr. III, 14.

ago de: ex quo (loco) me populus Romanus ... secum agere de re publica ... voluit; Verr. a. pr. 36. L. Caecilius egit de re publica multa; Sulla 65.

averto a: intellexistis innumerabilem frumenti numerum per triennium aversum a re publica esse; Verr. III, 162. unum studetis, M. Antonii conatus avertere a re publica; Phil. VI, 18. cum partim e nobis ita timidi sint, ... partim ita a re publica aversi; ib. VIII, 32.

capio de: mihi neque in consiliis de re publica capiendis diligentiam neque in periculis a re publica

propulsandis animum, neque in sententia simpliciter *e re publica* ferenda fidem neque in hominum voluntatibus pro re publica laedendis libertatem ... defuturam; Quir. 24. — pro: qui illius auctoritatem ... secuti pro re publica arma ceperant; Phil. XI, 20. qui pro re publica arma ceperunt secutique sunt C. Caesarem; ib. XII, 37.

cogito contra: quae contra rem publicam iam diu cogitarunt; leg. agr. I, 22. — de: quid hunc hominem magnum aut amplum de re publica cogitare? imp. Pomp. 37. audite, audite consulem ... totos dies atque noctis de re publica cogitantem! Muren. 78. (ut nominaret) M. Laterensem, hominem dies atque noctis de laude et de re publica cogitantem; Vatin. 26. nemo sapienter de re publica nostra cogitavit iam inde a principio huius imperii quin Galliam maxime timendam huic imperio putaret; prov. cons. 33. quis .. est ... tam nihil de re publica cogitans? Phil. III, 4. cuncta contio declaravit nihil esse a me umquam de re publica nisi optime cogitatum; ib. XIV, 16. — pro: erat ... summa laus consularium ... semper aliquid pro re publica aut cogitare aut facere aut dicere; Phil. VIII, 30.

commoveo contra: ne commovere te contra rem publicam possis; Catil. I, 6. num infitiari potes te ... mea diligentia circumclusum commovere te contra rem publicam non potuisse? ib. 7.

comparo contra: f. IV, 1. sedes.

concilio adversus: utrum tibi pecuniae coactae conciliatae videntur ... adversus rem publicam ... an vero id ... e re publica sine cuiusquam iniuria factum esse defendis? Verr. III, 194.

concipio in: quod odium scelerati homines in rem publicam et in omnis bonos conceptum iam diu continerent; Quir. 1.

confero ad: qui se ... ad universam rem publicam contulerunt; Phil. IV, 5. qui non dilectus necessitate ... se ad rem publicam contulerunt; ib. XI, 24.

coniungo cum: nolle deberetis maximam rem, coniunctam cum summa re publica, ... severissimum iudicium ... per vos videri esse dissolutum; Tull. 36. in quo (bello) ... fortunae plurimorum civium coniunctae cum re publica defendantur; imp. Pomp. 19.

coniuro contra: Catilina contra rem publicam coniuravit; Sulla 70.

conqueror pro: nihil .. ab eo praetermissum est, quod .. pro re publica conquerendum fuit; Sest. 3.

considero de: de qua (re publica) ... multum etiam atque etiam considerandum puto; Phil. XII, 30.

constituo de: proinde quasi ... alio modo sit constituturus ... de re publica civis; dom. 31. in qua (urbe) tropaea de me et de re publica videam constituta; ib. 100. — in: [cuius virtute ... libertas in re publica constituta est]; Flacc. 25.

consulo de: senatum consului de summa re publica quid fieri placeret; Catil. III, 13.

contendo de: contendere de re publica || contenderem de re, al. ||, cum id defendas, quod esse optimum sentias, et fortium virorum et magnorum hominum semper putavi; Balb. 60.

decerno de: de universa re publica decernite diligenter; Catil. IV, 24. de re publica quoad rettulistis satis decrevisse videor; Phil. V, 34.

deficio a: numquam in hac urbe qui a re publica defecerunt civium iura tenuerunt; Catil. I, 28. te a se et a re publica et a tua diligentia deficere patientur; Sulla 35. consules post hominum memoriam taeterrimi ... a re publica, a bonis omnibus defecerant; Planc. 86.

deicio a: nec a re publica deiciebam oculos ex eo die; Phil. I, 1.

deminuo de: ne quid de summa re publica deminueretur; Catil. IV, 13.

demoveo a: hominis .. scelere et furore notato similis a re publica labes in posterum demovebatur; dom. 68.

depello a: qui illam a re publica pestem depellere cupiebant; Muren. 52.

deprecor pro: quod esset ausus ... pro re publica deprecari; Sest. 29.

deprehendo in: haec tanta in re publica coniuratio manifesto inventa atque deprehensa est; Catil. III, 17.

descisco a: idcircone oportuit C. Rabirium desciscere a re publica? Rabir. 23.

destringo in: gladios in rem publicam destrictos rettudimus; Catil. III, 2. duas uno tempore conantur in rem publicam sicas destringere; Fr. B. VIII, 21.

detestor a: omnes memoriam consulatus tui, facta, mores ... a re publica detestantur; Piso 96.

detraho de: quae tu de re publica nostra || re publica, rei publicae || detraxeris; Verr. V, 58.

dico de: nihil .. umquam audivi, quod mihi de re publica subtilius dici videretur ... nihil de re publica gravius; Balb. 2. ante quam de re publica ... dicam ea; Phil. I, 1. prius quam de re publica dicere incipio; ib. 11. si libere quae sentiam de re publica dixero; ib. 27. mihi videmini magno consilio ... potestatem nobis de tota re publica fecisse dicendi; ib. III, 13. uti senatus Kalendis Ianuariis tuto haberi sententiaeque de summa re publica libere dici possint; ib. 37. — pro: irasci quidem vos mihi .. pro re publica dicenti non oportebit; Phil. I, 27. qui pro re publica quae ipsis visa erunt dixerint; ib. f. cogito pro.

dispicio in: cum ... ex superioris anni caligine et tenebris lucem in re publica Kalendis Ianuariis dispicere coepistis; sen. 5.

dissentio de: quod quidem erat magnum, de summa re publica dissentientis in eadem consuetudine amicitiae permanere; Phil. II, 38.

dissideo a: talis .. vir et civis ... voluntate a re publica dissidere nullo pacto potest; Phil. XIII, 8.

distraho a: exclusit illum a re publica, distraxit, segregavit non solum scelus ipsius, sed etiam, ut mihi videtur, fortuna quaedam rei publicae; Phil. V, 28.

edo pro: qui pro re publica vitam ediderunt; Planc. 90.

effundo pro: qui multum pro re publica sanguinem effudistis; Milo 101.

excludo a: f. distraho a.

excogito contra: nihil est in ea urbe contra hanc rem publicam non dico factum, sed nihil omnino excogitatum || est exc. ||; leg. agr. II, 90.

exsisto in: uno .. tempore in hac re publica duos civis exstitisse; Catil. III, 26.

facio contra: tamquam coniuratio aliqua Agyrii contra rem publicam facta ... esset; Verr. III, 68. si aliquam manum contra rem publicam facere potuisset; ib. V, 77. ut vos omnes factam esse aperte coniurationem contra rem publicam videbitis; Catil. II, 6. magis mihi videntur vota facturi contra rem publicam quam arma laturi; ib. 18. illum contra rem publicam ... facturum; sen. 27. decrevit idem senatus frequentissimus, qui meam domum violasset, contra rem publicam esse facturum; har. resp. 15. caedem ... senatum iudicasse contra rem publicam esse factam; Milo 12. cur .. incendium curiae, ... caedem hanc ipsam contra rem publicam senatus factam esse

decrevit? ib. 13. ipse decrevi ... non eum ... contra rem publicam fecisse; ib. 14. quod senatus contra rem publicam factum iudicavit; ib. 31. senatum existimaturum eum contra rem publicam fecisse; Phil. VIII, 33. ſ. excogito contra. — e: qui ... duobus aut tribus senatus consultis bene et e re publica factis reliquas res ad lucrum revocaverit; Phil. III, 30. id eum exercitumque eius ... ex .. re publica fecisse et facere; ib. 38. id eum recte et ordine exque re publica fecisse; ib. V, 36. id Q. Caepionem Brutum pro consule bene et e re publica pro sua maiorumque suorum dignitate ... fecisse; ib. X, 25. Q. Hortensium pro consule recte et ordine exque re publica fecisse; ib. 26. ſ. concilio adversus. — in: accipite nunc ... quae ... in universam rem publicam impie ac nefarie fecerit; Phil. II, 50. — pro: ſ. cogito pro.

fero contra: ſ. facio contra; Catil. II, 18. — e: ſ. capio de.

floreo in: qui nuper in re publica ... floruerunt; Font. 26. post quam in curia, ... quam in re publica floruisset; Cael. 59.

gero cum: qui .. bellum cum re publica gerunt; Phil. V, 1. — pro: quas res nos ... pro vita civium proque universa re publica gessimus; Arch. 28.

haereo in: haerent ea tela || haerentia ea tela || in re publica; har. resp. 47.

haurio ex: illi immanes quaestus ferendine, quos M. Antonii tota ex *re publica* hausit || tota una exhausit, una exh., tota exh. || domus? Phil. V, 11.

incito contra: propterea quod audaces homines ... ipsi etiam sponte sua contra rem publicam incitantur; Sest. 100.

includo in: neque .. est quisquam qui arbitretur illis inclusis in re publica pestibus diutius haec stare potuisse; Sulla 76.

induco in: quem hunc morem novorum iudiciorum in rem publicam inducimus? Rab. Post. 9. ut inexpiabiles religiones in rem publicam inducerentur; Phil. I, 13.

ingredior in: quasi vero quisquam vir excellenti animo in rem publicam ingressus optabilius quicquam arbitretur quam se a suis civibus rei publicae causa diligi; Vatin. 7. postea quam sum penitus in rem publicam ingressus; prov. cons. 40.

inruo in: etsi aequabiliter in rem publicam, in privatos ... inruebat; Milo 76.

insinuo in: quod (malum) *insi*nuare in hanc *rem publicam possi*t; Rabir. 33.

insulto in: quae (Fortuna) tot annos illum in hanc rem publicam insultare pateretur; Milo 87.

intendo in: cum ... intentus *est* arcus in me unum, ... re quidem vera in universam rem publicam; Sest. 15.

invenio in: ſ. deprehendo in.

iudico de: de vestra re publica iudicaturi (estis); Flacc. 3. de vobis et de vestra re publica iudicatis; ib. 99. — e: ut intellegamus illos ... bene et e re publica iudicavisse; Phil. XI, 11.

laedo pro: ſ. capio de.

loquor de: quoniam longo intervallo loqui nobis de re publica licet; Phil. III, 6. locutus sum de re publica; ib. V, 19.

maneo in: quoniam illa in re publica macula regni publicati maneret; Sest. 63. manet illa in re publica bonorum consensio; Fr. B. XIII, VIII.

mereor de: ſ. **bene,** I. mereor; Verr. III, 48. Flacc. 81. dom. 7. 85. 86. 87. 131. har. resp. 46. Sest. 21. 83. 139. prov. cons. 24. Balb. 24. Milo 63. 82. Ligar. 19. Phil. I. 33. II, 36. III, 37. IV, 8. V, 28. 36. XIII, 7. (B. I, S. 409). — **de,** I. mereor; dom. 42. har. resp. 44. Sest. 140. Piso 75. Phil. II, 119. IX, 17. sen. 8. Phil. XIV, 13 (B. II, S. 9, a).

mitto pro: vocem pro me ac pro re publica neminem mittere; Sest. 42.

molior in: cum M. Bibulum consulem, non dicam bene de re publica sentientem, ... nihil in re publica molientem, ... in vincula duceres; Vatin. 21. ego Antonium conlegam ... multa in re publica molientem, patientia ... mitigavi; Piso 5. M. Druso, .. multa in re publica molienti, ... respondit; Planc. 33.

moror in: ſ. 1. augeo; Piso 27.

nascor in: quod ille vir in hac re publica potissimum natus est; Muren. 75. quibus (rebus perturbamur) nos in media re publica nati semperque versati; Deiot. 10. qui nisi in hac re publica natus esset, rem publicam scelere Antonii nullam haberemus; Phil. III, 5.

numero in: numerandus est ille annus denique in re publica? Piso 26.

nuncupo pro: cum ... vota .. pro imperio suo communique re publica nuncupasset; Verr. V, 34.

oppeto pro: pro re publica vel mortem oppetere cupiebat; Sest. 29.

oppono pro: pro aliena re publica quemquam fore putatis qui se opponat periculis non modo nullo proposito praemio, sed etiam interdicto? Balb. 26.

pertineo ad: pertinet hoc ad summam rem publicam; Verr. II, 28. cum .. ea consuetudo ... ad summam rem publicam pertinere videretur; Tull. 8. cum ad rem publicam pertineret viam Domitiam muniri; Font. 18. quae ... ad summam rem publicam ... pertinent; Catil. I, 14. ut ... nihil quod ... ad rem publicam pertineat praetermissum esse videatur; Sest. 5. senatum ad summam rem publicam pertinere arbitrari; Phil. III, 38.

pervenio in: quod ex malis boni posset in rem publicam pervenire; Sest. 63.

polliceor in: ut pecunias in rem publicam polliceantur; Phil. VIII, 4.

pono in: tantis a me beneficiis in re publica positis, si nullum aliud mihi praemium ... nisi honestum otium postularem, quis non concederet? Sulla 26.

possum in: urbanam plebem nimium in re publica posse; leg. agr. II, 70. si etiam tum senatum aliquid in re publica posse arbitrarentur; Sest. 28.

proficiscor in: neque illud meum factum laudabile nec beneficium ullum a me in rem publicam profectum dicerem; dom. 97.

propulso a: ſ. capio de.

pugno cum: ut ... cum re publica pugnare noluerit; Sulla 62.

queror de: questus sum in iudicio ... quaedam de re publica; dom. 41. ego ... de re publica graviter querens de homine nihil dixi; Phil. II, 7.

redeo cum: redi cum re publica in gratiam; Phil. II, 118. si ... cum re publica in gratiam redierint; ib. VIII, 32. ſ. I, 1. redit.

refero de: L. Ninnius ad senatum de re publica rettulit; Sest. 26. ecquid ad eum umquam de re publica rettulisti? Phil. II, 14. tu ... ad eum de re publica nihil referas? ib. 15. cum de re publica relaturus fuisset; ib. III, 24. causa fortissimis ... consulibus Kalendis Ianuariis de re publica primum referendi fuit ex eo; ib. VI, 1.

relego a: rursus .. vis nudatum illum atque solum a re publica relegatum videri; Phil. X, 6.

remaneo in: [hominum in re publica sanitas remanere potuisset]; Phil. XIII, 2.

removeo a: qui ... ab re publica civem improbum removet; Verr. III, 2. ne a re publica rei publicae pestis removeretur restiterunt; har. resp. 50. ut Marullum, ut Caesetium || caes. etiam,

caesar etiam || a re publica removeremus; Phil. XIII, 31.
requiro in: populus Romanus ... nihil aeque in re publica atque illam veterem iudiciorum vim requirit; div. Caec. 8.
resideo in: residebit in re publica reliqua coniuratorum manus; Catil. I, 12.
restituo in: quoniam in rem publicam sum pariter cum re publica restitutus; sen. 36.
retineo in: est tuum ... retinere ... socium in re publica; Muren. 83. eorum .. periculorum est in re publica retinenda medicina; Sest. 51.
retraho a: cum duo consules a re publica provinciarum foedere retraxisset; Sest. 34.
revoco ad: ſ. 1. sustineo.
rogo de: de re publica sententiam rogo; Catil. I, 9.
segrego de: ſ. distraho a.
seiungo a: multorum civium calamitatem a re publica seiunctam esse non posse; imp. Pomp. 18. si quid mihi potest a re publica esse seiunctum; Piso 32.
sentio contra: quod ... contra rem publicam sensisse eum inimici ... dicerent; Verr. II, 113. — de: quod de re publica sensit; Verr. I, 37. sit .. inscriptum in fronte unius cuiusque quid de re publica sentiat; Catil. I, 32. qui omnia de re publica praeclara atque egregia sentirent; ib. III, 5. quae ego per hos dies in senatu de re publica sensi; dom. 3. omnes idem de re publica sensuri esse videantur; Sest. 106. senserat tantum de re publica aliud atque homines exspectabant; ib. 114. ego C. Caesarem non eadem de re publica sensisse quae me scio; Piso 79. quid .. attinuerat ... D. Carfulenum, bene de re publica sentientem, senatu vi et minis mortis expellere? Phil. III, 23. quos bene sentire de re publica cognoverat; ib. V, 22. qui libere de re publica sensimus; ib. XI, 3. si ego de re publica optime sentiam; ib. XIV, 18. ſ. dico de; Phil. I, 27. molior in; Vatin. 21.
servo in: qui mihi videtur quasi quoddam exemplar pristinae gravitatis et monimentum antiquitatis in re publica divinitus servari; Fr. A. III, 17.
spero de: his omnibus ad bene de [omni] re publica sperandum quasi signum aliquod sustulisti; Marcell. 2.
subeo pro: subeundae saepe pro re publica tempestates (eis sunt); Sest. 139.
sum e: quid tam e re publica fuit || quid (quod) tam rei publicae honestius ||? Verr. I, 21. — in: cuius nullum in re publica momentum umquam fuit; ib. 153. cum omnibus in rebus tum in re publica permagni momenti est ratio atque inclinatio temporum; ib. 177. fuit .. maior talium virorum in hac re publica copia; Font. 42. non dico hoc solum in re publica vectigal esse; leg. agr. I, 21. quid .. existimatis integrum nobis in re publica fore? ib. 22. multae in hac re publica seditiones domesticae; leg. agr. II, 90. ut nullum sit posthac in re publica publicum consilium, ... nullum extremis rei publicae temporibus perfugium et praesidium salutis; Rabir. 4. fuit ista quondam in hac re publica virtus; Catil. I, 3. qui (morbus) est in re publica; ib. 31. scitote hoc in re publica seminarium Catilinarum futurum; ib. II, 23. magna in re publica dignitas; ib. III, 27. quae (vox) debet esse in re publica princeps; ib. IV, 19. ostendam alio loco quantum salutis communis intersit duos consules in re publica Kalendis Ianuariis esse; Muren. 4. magni interest ... esse Kalendis Ianuariis in re publica duos consules; ib. 79. qui sunt in re publica principes; Sulla 7. nulla est .. in re publica mea causa propria; ib. 9. dum vel unus in re publica consul esset; sen. 9. quod ante in re publica [non] fuerat; ib. duae partes esse in re publica cum putarentur, altera me deposcere propter inimicitias, altera timide defendere ... putabatur; ib. 33. voluisti ... me ita esse in re publica; dom. 71. nihil ... poterat dicere qua re rata non essent, quae erant acta in ea re publica, in qua se illis ipsis temporibus censorem esse voluisset; ib. 84. si tum consules aut fuissent in re publica aut omnino non fuissent; ib. 91. cum mihi summa et cotidie maiora praemia in re publica fore putabas; ib. 113. magna vis est cum in deorum immortalium numine tum vero in ipsa re publica; ib. 141. fuerat ille annus in re publica || funestus fuerat ille annus iam, al. ||; Sest. 15. si umquam vos eos, qui nunc estis, in re publica fore putasset; ib. 30. si modo esset in re publica senatus; ib. 83. cum te tribuno plebis esset etiam tum in re publica lex Aelia et Fufia; Vatin. 18. non .. potest ... ipse esse in re publica civis turbulentus; Cael. 78. qui senatum esse in re publica non putavit; Piso 23. nisi forte ego ... is in re publica civis et sum et semper fui; Planc. 75. qui .. status, quod discrimen, quae fuerit in re publica tempestas illa quis nescit? ib. 86. quod te esse in re publica liberum es gloriatus; ib. 91. si ... idem sum in re publica; ib. 93. quem omnes in re publica principem esse concedunt; ib. quos in re publica tecum simul esse voluisti; Marcell. 19. magnus est in re publica campus; Phil. XIV, 17. ſ. 1. servo; dom. 64. — I, 1. est; Catil. III, 25. habet; Phil. XIII, 10.
suscipio contra: quoniam ... res tota a tribuno plebi suscepta contra rem publicam; Rabir. 35. quia nulla vis umquam est in libera civitate suscepta inter civis non contra rem publicam; Milo 13. — pro: munus sibi illud pro re publica susceptum vitae finem fore; Phil. IX, 6.
taceo de: quid ... de summa re publica taceo? Flacc. 94.
teneo in: quam si coniunctionem ... perpetuam in re publica tenuerimus; Catil. IV. 15.
tollo de: dignitatem de re publica sustulistis; leg. agr. I, 23. ut illud summum auxilium maiestatis ... de re publica tolleretur; Rabir. 2. his ... umquam ausus esset senatum de re publica tollere? Sest. 30. ut censoria notio ... de re publica tolleretur; ib. 55. non solum regem, sed etiam regnum de re publica sustulissem; Phil. II, 34. quod dictaturae nomen in perpetuum de re publica sustulisti; ib. 91. — ex: quod (crimen) utinam ... ex hac re publica sustulissem! Rabir. 10. ut patres conscripti ex re publica funditus tollerentur; Vatin. 35. dictaturam ... funditus ex re publica sustulit; Phil. I, 3. cum dictatoris nomen ... propter perpetuae dictaturae recentem memoriam funditus ex re publica sustulisset; ib. 4.
traduco ad: quas (legiones) ... ad rem publicam sua auctoritate traduxit; Phil. X, 6.
versor in: quae (crudelitas) hoc tempore in re publica versata est; Sex. Rosc. 150. hanc (crudelitatem) ... pati nolite diutius in hac re publica versari; ib. 154. qui tum versati sunt in re publica; Verr. III, 210. quibus hominibus magistratus ... in re publica versari liceret; ib. V, 152. quod eius improbitatem versari in re publica nollet; Cluent. 85. ego magnum in re publica versari furorem et nova quaedam misceri ... videbam; Catil. IV, 6. largitionis voluntas tum in re publica versata est et partium quaedam contentio; ib. 13. quod nondum penitus in re publica versabar; Sulla 11. non in ea re publica versor; ib. 84. qui in re publica atque in his vitae periculis ... versamur; Arch. 30. qui versari in re publica atque in ea se excellentius gerere studuerunt; Sest. 96. cum in tanta re publica versere; Balb. 14. qui

togatus in re publica cum potestate ... versatus sit; Phil. I, 18. gloriam in morte debent ei, qui in re publica versantur, ... relinquere; Phil. XII, 25. f. nascor in; Deiot. 10.

video in: sin .. vos plus tum in re publica vidistis; imp. Pomp. 64. quaenam illa in re publica monstra, quae scelera vidistis! Sest. 53. me .. socium suorum in re publica consiliorum videre posset || possit ||; ib. 63. spero multa vos liberosque vestros in re publica bona esse visuros; Milo 78.

vivo in: cuius semper in hac re publica vivet auctoritas; Phil. II, 12.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** amans: vir clarissimus, amantissimus rei publicae, ... Q. Catulus, itemque ... Q. Hortensius, ab hac ratione dissentiunt; imp. Pomp. 51. L. Flaccum et C. Pomptinum praetores, fortissimos atque amantissimos rei publicae viros, ad me vocavi; Catil. III, 5. nisi vero cupiam L. Caesar, vir ... amantissimus rei publicae, crudelior ... visus est; ib. IV, 13. quem vos ... amantissimum rei publicae civem iudicavistis; Flacc. 8.

neglegens: sane sit aliqui ... rei publicae ... neglegentior; Verr. III, 143.

peritus: f. I, 1. capit.

2. **Dativ:** amicus: L. ... Lamiam ... praestanti dignitate hominem et saluti meae pro familiaritate, rei publicae pro fortunis suis amicissimum, consul imperiosus exire ex urbe iussit; sen. 12. bello gerendo M. Catonem praefecisti. dices: quem virum? ... amicissimum rei publicae; dom. 20. haec vidit in sententia dicenda ... vir pudentissimus et cum rei publicae cum mihi, tum etiam veritati amicissimus; ib. 68. ut ex urbe expulerit ... non amicissimum rei publibae civem; Sest. 29. fugitivi .. dominum accusantis et dominum absentem et dominum amicissimum nostrae rei publicae cum os videbam; Deiot. 3. quis .. unus fortior, quis amicior umquam rei publicae fuit quam legio Martia universa? Phil. III, 6. quam potuit urbem eligere ... amiciorum rei publicae civium? ib. quod .. provinciam Galliam citeriorem, optimorum et fortissimorum virorum amicissimorumque rei publicae civium, exercitumque in senatus potestate retineat; ib. 38. nec vero de L. Egnatuleio, fortissimo et constantissimo civi amicissimoque rei publicae, silendum arbitror; ib. V, 52. quam (civitatem) scit huic rei publicae semper fuisse amicissimam; ib. XIII, 32. (vgl. IV, 1. amicus).

bonus: quaero, Vatini, utrum tandem putes huic civitati, huic rei publicae ... melius fuisse et praestabilius me civem in hac civitate nasci an te? Vatin. 10. utrum .. aequius, utrum melius rei publicae fuit Cn. Pompeium an sectorem Cn. Pompei vivere Antonium? Phil. XIII, 30.

calamitosus: res bello gesserat, quamvis rei publicae calamitosas, at tamen magnas; Phil. II, 116.

exitiosus: quibus (armis) a servis ... caedem fieri ... rei publicae exitiosum fuisset; Planc. 87.

funestus: si solus essem interfectus, mihi turpe, si cum multis, rei publicae funestum fore videbatur; sen. 34. exorta est illa rei publicae ... funesta quaestura; har. resp. 43.

gratus: quamquam .. prima praesidia utiliora rei publicae sunt, tamen extrema sunt gratiora; Phil. XIII, 44.

honestus: honestius est rei publicae nostrae, ... ea ... imperatorem nostrum in bello reliquisse; Verr. IV, 124.

infelix: impii cives unum se in locum, ad illam curiam furiis potius suis quam rei publicae infelicem congregabant; Phil. XIV, 15.

infestus: quod hanc tam taetram, tam horribilem tamque infestam rei publicae pestem totiens iam effugimus; Catil. I, 11.

inimicus: negabas fas esse duo consules esse in hac civitate inimicos rei publicae; dom. 113. f. II, 3. facio.

inutilis: dicam, cur inutile rei publicae, sed prius, quam turpe consulibus sit, videte! Phil. XI, 21.

iratus: ut possim tribunum plebis rei publicae iratum coërcere; leg. agr. I, 26.

luctuosus: quod et vincere et vinci luctuosum rei publicae fore putavi; Quir. 13. iniecta fax est foeda ac luctuosa rei publicae; har. resp. 45. o diem illum ... rei publicae luctuosum! Sest. 27.

periculosus: qui illis ipsis rei publicae periculosissimis temporibus aedilis curulis ... periculorum .. socius fuisset; Quir. 15. tantum .. afuit || fuit, abfuit || ut periculosum rei publicae M. Bruti putaret exercitum; Phil. X, 17.

perniciosus: inveteravit .. iam opinio perniciosa rei publicae nobisque periculosa; Verr. a. pr. 1. qui perniciosa rei publicae consilia cepisset; dom. 114. cum rei publicae perniciosa arma ipse ceperis; Phil. II, 19. qui aliquod instituі exemplum disturbandorum iudiciorum *rei publicae* perniciosissimum ... cupierunt; Fr. B. VI, 7. legem Liciniam et Muciam ... video constare inter omnis ... perniciosam rei publicae fuisse; ib. 10.

praeclarus: id .. rei publicae praeclarum, fuisse tam multos, ipsis gloriosum; Phil. II, 27.

praestans: f. bonus.

reliquus: unum perfugium, .. una spes reliqua est Sex. Roscio, eadem quae rei publicae; ib. 150.

saluber: rogatus sum sententiam; dixi rei publicae saluberrimam, mihi necessariam; dom. 16.

salutaris: sustulit duas leges, Aeliam et Fufiam, maxime rei publicae salutaris; har. resp. 58. qui .. se ab senatu ... senserit civem carum haberi salutaremque rei publicae; Phil. V, 49. quae (res) eadem || quod eadem || salutaris rei publicae sit || rei publicae est ||; ib. VII, 4. nec vero dubito quin ... reditus eius ... rei publicae salutaris futurus (fuerit); ib. IX, 1. quae rei publicae salutaria essent; ib. XI, 28.

turpis: huius de facto .. ita quaeri ... non turpe rei publicae, || populo Romano || nonne vobis? Balb. 10.

utilis: si utile rei publicae fuit haurire me unum ... illam .. calamitatem; dom. 30. sententia verior, ... utilior rei publicae nulla esse potuit; dom. 68. quia utile est rei publicae nobilis homines esse dignos maioribus suis; Sest. 21. f. gratus.

3. **Ablativ:** dignus: f. **dignus,** A. alqd; Sest. 73. 87. Balb. 5. conventus. sententia (3 St.). vir; Phil. II, 56 (B. II, S. 118 f.).

4. **mit Präpositionen:** coniunctus cum: C. Curionem ... cum filio principe iuventutis cum re publica coniunctiore ... delere voluisti; Vatin. 24.

diligens in: hominem cum semper in re publica tum in magistratibus gerendis ... diligentissimum nefarii sceleris ... mortuum condemnabimus? Rabir. 271.

fortis in: cum audiretur silentio M. Caelius, ... vir et in re publica fortissimus et in suscepta causa firmissimus; Milo 91.

rudis in: quis est omnium ... tam rudis in re publica? Marcell. 22. rudis in re publica (sum)? Phil. VI, 17.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** amicus: (vgl. III, 2. amicus): non sum arbitratus quemquam amicum rei publicae ... novas huic inimi-

citias ... denuntiaturum; Flacc. 2. ut ex urbe expulerit ... civem ... casum amici rei publicae lugentem; Sest. 29.

amor: ut vobiscum de amore rei publicae certent; Catil. IV, 15. ad sceleratorum poenam amore rei publicae sum adductus; Sulla 87. si M. Petrei non ... amor rei publicae, non praestans in re publica || praest. in re gerenda || virtus ... exstitisset; Sest. 12.

auxilia: cum cuncta auxilia rei publicae labefactari convellique videat; Rabir. 3. omnia alia ... subsidia rei publicae, consilia, auxilia, iura ceciderunt; Flacc. 3.

bustum: cum tu interim, bustum rei publicae, ... verbo numquam significaris sententiam tuam tantis in naufragiis civitatis; Piso 9.

calamitas: quo facilius ... cognoscere possitis .. rei publicae calamitatem; Sex. Rosc. 14. propter rei publicae calamitates omnium possessiones erant incertae; Qu. Rosc. 33. hominibus * ... rei publicae calamitate consumptis; Font. 42. ut nihil de calamitate rei publicae querar; || raro, rare || ; Caecin. 95. quamquam videbam perniciem meam cum magna calamitate rei publicae esse coniunctam; Catil. I, 11. ultus est huius victoriae crudelitatem postea Sulla: ne dici quidem opus est quanta deminutione civium et quanta calamitate rei publicae; ib. III, 24. hanc .. in Palatio ... porticum esse patiemini ... calamitatis rei publicae ... indicium; dom. 103. ne maererent homines meam, suam, rei publicae calamitatem; Sest. 32. magna ... tua potius quam rei publicae calamitate ementitus es auspicia; Phil. II, 83.

caritas: hos auctoritate mea censes excitatos potius quam caritate rei publicae? Phil. II, 27. sunt impii cives, sed pro caritate rei publicae nimium multi; ib. III, 36. nec id fit fastidio meo, sed caritate rei publicae; ib. XII, 20.

casus: cum in ... gravissimo || in gravissimo || atque acerbissimo rei publicae casu ... caedem a vobis ... depellebam; Flacc. 1. meum et rei publicae casum vexavit; Sest. 60. quis non doluit rei publicae casum? Vatin. 31. si qui accidisset gravior rei publicae casus; Phil. I, 13. minimis momentis ... maximae inclinationes temporum fiunt, cum in omni casu rei publicae tum in bello; ib. V, 26.

causa: ut homines idonei ... causam rei publicae ... susciperent; div. Caec. 9. suscepi causam rei publicae; Verr. II, 1. ad me ... causam rei publicae ... detulerunt; imp. Pomp. 4. quod isto ingenio ... praeditus causam rei publicae non tenes; Sulla 32. victa igitur est causa rei publicae; Sest. 78. causam rei publicae suscepisset; ib. 83. adiit igitur T. Annius ad causam rei publicae sic; ib. 87. qui optimam quamque causam rei publicae amplectatur; ib. 93. qui cum .. ex rei publicae causa iam esset mihi quidem molestam ... victoriam consecutus; Cael. 18. qui tantam rei publicae causam gravitate et consilio suo tueretur; Piso 19. quocum me uno ... rei publicae causa sociarat; Planc. 95. praetor ille, eiusdem tribuni plebis contionibus propter eandem rei publicae causam saepe vexatus, ... me in Siciliam venire noluit; ib. 96.

cella: M. Cato sapiens cellam penariam rei publicae nostrae ... Siciliam nominabat; Verr. II, 5.

cicatrix: ne .. refricare obductam iam rei publicae cicatricem viderer; leg. agr. III, 4.

civis: quae ... designatum rei publicae civem sustulisset; Cluent. 32. me idem senatus ... civem servatoremque rei publicae commendavit; Piso 34. f. I, 1. est; Rab. Post. 22.

claustra: nos ... horreum belli, sub signo claustrisque rei publicae positum [vectigal] servare non potuisse; leg. agr. I, 21.

columen: unum aliquem te ex barbatis illis ... columen rei publicae diceres intueri; Sest. 19.

commodum: non rei publicae commodis serviunt; div. Caec. 64. quod commodum non mediocre rei publicae est; Verr. II, 6. ut ... nihil postea nisi de rei publicae commodis cogitarit; Sulla 65.

conservator: an de peste civis, quem ad modum omnes .. di ... iudicarunt, conservatoris rei publicae ... licuit tibi ferre non legem, sed nefarium privilegium? dom. 26. nisi liberatores populi Romani conservatoresque rei publicae sint; Phil. II, 31. cum ab hoc ordine ego conservator essem, tu hostis rei publicae iudicatus; ib. 51. quem qui armis persequuntur, conservatores rei publicae iudicantur; ib. III, 14. si conservator rei publicae Brutus, hostis Antonius; Phil. IV, 8.

consilia: quod eos ... a suis et a rei publicae || [a] rei p., et rei p. || consiliis removisset; Catil. III, 14. f. auxilia.

contentio: qui mihi vel maxime ex magnis contentionibus rei publicae fuisset inimicus; Sest. 130. horum omnium bellorum causae ex rei publicae contentione natae sunt; Phil. VIII, 7.

conversiones: qui .. propter metum poenae ... novos motus conversionesque rei publicae quaerant; Sest. 99.

corpus: duo corpora esse rei publicae; Muren. 51. me ... absentem principe Cn. Pompeio ... de corpore rei publicae tuorum scelerum tela revellente revocarant || revocarunt || ; Piso 25. sic in rei publicae corpore ... quicquid est pestiferum, amputetur; Phil. VIII, 15.

cura: revocet se aliquando ad curam ... rei .. publicae; Cael. 42.

custodia: si meam in illum indulgentiam coniunctam cum summa custodia rei publicae laudare vere solebatis; Sest. 8.

custos: ceteros pari dignitate praeditos custodes gubernatoresque rei publicae quem ad modum mortuos defendemus? Rabir. 26. cum custodes rei publicae esse deberent; Quir. 21. senatum rei publicae custodem, praesidem, propugnatorem conlocaverunt; Sest. 137. ab eodem .. lege Varia custos ille rei publicae proditionis est in crimen vocatus; Scaur. c. 1, § 3.

decreta: f. I, 1. iudicat.

dedecus: quanta .. illa erit rei publicae turpitudo, quantum dedecus, quanta labes! Phil. VII, 15.

defensio: cur .. noluit potentis esse non modo optimos et nobilissimos viros, sed secum etiam in rei publicae defensione coniunctos? Phil. XIII, 26.

defensor: cum ... monumentum municipi eius et rei publicae defensori sedem ad salutem praebuisset; Sest. 116. concludam illud de optimatibus eorumque principibus ac rei publicae defensoribus; ib. 136.

desperatio: qui timor bonis omnibus iniectus sit quantaque desperatio rei publicae ... nolite a me commoneri velle! Muren. 50. non nulli permoti magistratus ... partim desperatione rei publicae paululum a mea causa recesserunt; sen. 7.

detrimentum: ut peccare sine summo rei publicae detrimento ac periculo non possitis; Verr. I, 22. at publice commodasti. non sine magno quidem rei publicae ... detrimento; ib. IV, 20. piraticam ipse fecisset, ac minore quidem cum rei publicae detrimento quam quod intra moenia nefarius hostis ... versatus est; sen. 11. sin autem

aliquando sine ullo rei publicae detrimento respicio etiam salutem; Planc. 91.

dignitas: valeret hoc crimen in illa vetere severitate ac dignitate rei publicae; Verr. V, 46. si ... omnia mea consilia ad ... dignitatem rei publicae ... spectaverunt; ib. 188. me ... statui ... rei publicae dignitatem ... meis omnibus commodis ... praeferre oportere; imp. Pomp. 71. si aliquando alicuius furore et scelere concitata manus ista plus valuerit quam vestra ac rei publicae dignitas; Catil. IV, 20. quantam (vim et religionem) rei publicae dignitas postulat; Muren. 1. gravia iudicia pro rei publicae dignitate multa de coniuratorum scelere fecistis; Flacc. 94. quae rei publicae dignitas! Quir. 4. ut omnis rei publicae dignitas, ... domicilia vestrae sapientiae ... commissa crediteque esse videantur; dom. 1. qui ... specie ipsa dignitatem || sp. i. et dignitate rem publ. || rei publicae sustinent; ib. 3. mihi ante oculos obversatur rei publicae dignitas; Sest. 7. te auctoritatem huius ordinis dignitatemque rei publicae tuis vel doloribus vel suspicionibus anteferre; Marcell. 3. nec rei publicae dignitatem tenere potuistis; Phil. VIII, 28. legio Martia et legio quarta ita se contulerant ad auctoritatem senatus et rei publicae dignitatem; ib. XI, 20.

disciplina: si maiores nostri existimassent quemquam in ... tam praeclara rei publicae || populi Romani || disciplina M. Bruti aut P. Rulli similem futurum; leg. agr. 89.

discrimina: quod nominatim rei maximae, paene iam desperatae, summum virum, saepe ad extrema rei publicae discrimina delectum, praefecimus; dom. 24. ſ. II, 3. prosum; Phil. IX, 6.

dissensio: qui cum inimicitias sibi mecum ex rei publicae dissensione susceptas esse dixisset, eas se ... dixit .. temporibus rei publicae permissurum; Sest. 72.

domicilium: qui ... hoc universum rei publicae domicilium delere conati sunt; Catil. IV, 12.

domini: uti decem reges aerarii, vectigalium, provinciarum omnium, totius rei publicae ... orbis denique terrarum domini constituerentur; leg. agr. II, 15.

eversor: oportere hominum audacium, eversorum rei publicae sceleri legibus ... resistere; Sest. 86. eum plane eversorem rei publicae fore; Sest. 129.

exitium: [quarum (dissensionum) nulla exitium rei publicae quaesivit]; Catil. III, 25.

fatum: si in illo paene fato rei publicae obieci meum caput pro vestris caerimoniis ... perditissimorum civium furori; dom. 145. ille vitam suam ... ad rei publicae fatum reservavit; Sest. 50. cum sciat duo illa rei publicae paene fata [...] alterum haurire cotidie ex pacatissimis ... Syriae gazis innumerabile pondus auri ..; Sest. 93. fuit hoc sive meum sive rei publicae fatum; Balb. 58. sic tuis sceleribus rei publicae praeterita fata refricabis; Piso 82. qui ad illa arma fato sumus nescio quo rei publicae misero ... compulsi; Marcell. 13. quod si iam ... fatum extremum rei publicae venit; Phil. III, 35.

firmamentum: firmamentum rei publicae publicanorum ordine continetur; Planc. 23.

flamma: si illa labes ac flamma rei publicae suum illum pestiferum ... tribunatum ... divina religione defenderit; dom. 2. nec quae sint in illa rei publicae flamma gesta contra me ... patefaciendum mihi esse arbitror; ib. 30. ſ. II, 1. quasso.

fluctus: ut socerum videre consolarique posset fluctibus rei publicae expulsum; Sest. 7. qui in maximis turbinibus ac fluctibus rei publicae navem gubernassem salvamque in portu conlocassem; Piso 20.

forma: norunt isti homines formam rei publicae; Phil. V, 25.

fortuna: in quo (belli genere) illum non exercuerit fortuna rei publicae; imp. Pomp. 28. cum commoda colonorum a fortunis Pompeianorum rei publicae fortuna diiunxerit; Sulla 62. fuit profecto quaedam illa rei publicae fortuna fatalis; Sest. 17. ex quibus (manibus) si me non vel mea vel rei publicae fortuna servasset; Milo 20.

fundamentum: hic ad evertenda rei publicae fundamenta Gallos arcessit; Catil. IV, 13. ieci sententia mea maximo vestro consensu fundamenta rei publicae; Phil. V, 30. eo die ... fundamenta sunt iacta || iacta sunt || rei publicae; ib. VI, 2.

funus: ut ... illum tot iam in funeribus rei publicae exsultantem ... laqueis constringeret; Sest. 88. in qua (causa) furiae concitatae tamquam ad funus rei publicae convolant; ib. 109. Gabinium et Pisonem, duo rei publicae portenta ac paene funera, ... verborum gravitate esse || [esse] || notandos putavit; prov. cons. 2. dixit graviter casum illum meum funus esse rei publicae; ib. 45. mihi ipsi omnino perhonorificum est discessum meum funus dici rei publicae; ib.

gloria: universae rei publicae gloria delectatur; Sest. 104.

gubernacula: qui ... ad gubernacula rei publicae sedere debebant; Sex. Rosc. 51. tu gubernacula rei publicae petas fovendis hominum sensibus? Muren. 74. quis ... gubernacula rei publicae tractare in maximo cursu ac fluctibus posse arbitraretur hominem emersum subito ex diuturnis tenebris lustrorum? Sest. 20. habet populus Romanus ad quos gubernacula rei publicae deferat; Phil. II, 113.

gubernatores: quid est .. propositum his rei publicae gubernatoribus? Sest. 98. ſ. custos; Rabir. 26.

hostis: qui .. rei publicae sit hostis; Catil. IV, 10. idemne .. delecti ... viri iudicabunt, quod ille ... hostis rei publicae iudicaret? Muren. 83. quem praesentem hostem rei publicae cognosset; prov. cons. 14. ut nemo his annis viginti rei publicae fuerit hostis; Phil. II, 1. qui rei publicae sit hostis; ib. 64. ſ. conservator; Phil. II, 51. IV, 8. — I, 1. est; sen. 4. — II, 1. desero; sen. 32.

ignominia: quid ... illam labem atque ignominiam rei publicae querar? imp. Pomp. 33. domo ... carere sine maxima ignominia rei publicae, meo dedecore ac dolore non possum; dom. 146.

imago: si ... imaginem rei publicae nullam reliquissent; leg. agr. II, 88.

inimici: tu misericors me adfinem tuum ... constrictum inimicis rei publicae tradidisti; sen. 17. cum duo consules ... se inimicis rei publicae tradidissent; Quir. 13.

iniuriae: nunc quaero utrum vestras iniurias an rei publicae persequamini: si rei publicae, quid ..? Ligar. 29. quo omnes acrius graviusque incumberent ad ulciscendas rei publicae iniurias; Phil. VI, 2.

insidiae: qui consul insidias rei publicae consilio investigasset; Sulla 14.

insignia: maiores nostri Capua ... omnia .. insignia rei publicae sustulerunt; leg. agr. I, 19.

interitus: cum ad occasum interitumque rei publicae Catilina in castris, in his autem templis ... dux Lentulus esset constitutus; Sulla 33. senatum populi Romani occasum atque interitum rei publicae lugere vetuisti; Piso 18. cum, si victus essem, interitus rei publicae, si vicissem,

dimicatio pararetur; Planc. 89. an de ini publicae queri non debui? Phil. II, 6.
fectores: ſ. I, 1. est; sen. 4.
ium: volnus illud rei publicae ... non putandum est; Planc. 70.
ɩuae (causa) cum sit in ius religionis et in ublicae distributa, religionis partem ... ıittam, de iure rei publicae dicam; dom. rei publicae iure defenderem; ib. 122. ıe ius rei publicae recuperavisset; Phil. X, xilia.
: ſ. dedecus. flamma. ignominia.
tas: ad ea .. praesidia ... iam accedent summa prudentia, ... multos mensis de icae libertate commentati atque meditati; , 36.
s: quem vides ... ipsius denique rei puuctu esse revocatum; Vatin. 7. hic ... in suorum Graecorum foetore atque vino, idem istius in illis rei publicae luctibus iquod Lapitharum [...] convivium fereba-o 22.
n: in quibus subselliis haec ornamenta ac ei publicae viderem; Sulla 5. quod intueor aec lumina atque ornamenta rei publicae; ns. 22. vidi hunc ipsum Q. Hortensium, ɜt ornamentum rei publicae, paene interorum manu; Milo 37. illos ego praestanviros, lumina rei publicae, vivere volebam; 37.
ıisi forte mavoltis relictis his rebus atque rei publicae in Sipontina siccitate ... i; leg. agr. II, 71.
ɜtas: pretio atque mercede minuisti em rei publicae; Verr. V, 50.
m: non auditum aliquando aliquod malum licae quaeritur; Muren. 80. quo facilius iquo in optimum quemque excitato posset rei publicae portum aliquem suorum invenire; Sulla 41. qui semper ex rei malis sceleris sui faces inflammaret; dom. reliquis rei publicae malis licetne dicere? 14.
oria: extremum sensum ad memoriam rei reservabat; Cael. 59.
riae: quae ... in maximis rei publicae fecit; Phil. II, 47.
ıtra: monstra quaedam ista et portenta odigia] rei publicae; Phil. XIII, 49.
ımentum: monumentum deletae rei puonlocaris; dom. 137.
ɩi: ex magnis et diuturnis ... rei publicae ista repente vis erupit; Sulla 76.
s: quorum aes alienum contractum in pollum rei publicae motum adferre poterat; , 4. an potest ulla esse excusatio, non ıale sentienti, sed sedenti, cunctanti, dorin maximo rei publicae motu consuli? ſ. conversiones.
ıs: quo tempore illum a quaestione ad aliud rei publicae munus abduci licebat; 89. cum ... malit tamen tardius ad laborum fructus pervenire quam non exsceptum rei publicae munus; prov. cons.

ragium: quod si tibi tum in illo rei puaufragio omnia in mentem venire potuisom. 129. quod in naufragio rei publicae eris, aedificaris; ib. 136. necesse est ... m superioris anni rei publicae naufragium ɜ; Sest. 15.
ɜ: cum .. in hanc rei publicae navem ... tot classes ... incursurae viderentur;

ɩsitas: quae magis ad hominis dignitatem quam ad rei publicae necessitatem pertinerent; prov. cons. 26.
negotia: cum maioribus rei publicae negotiis M. Fonteius impediretur; Font. 18. est mihi considerandum quantum illi tantis rei publicae negotiis ... impedito ego homo amicissimus sollicitudinis ... imponam; Piso 82.
nervi: si vectigalia nervos esse rei publicae semper duximus; imp. Pomp. 17.
nomen: ostendent sibi nomen huius rei publicae ... displicere; leg. agr. I, 18. latus odio et meo et rei publicae nomine ... plura dixi quam dicendum fuit; Sest. 111. ego te ... dico esse odio civitati non tam tuo quam rei publicae nomine; Vatin. 9. ita rei publicae sanctissimum nomen opponebat; Ligar. 21.
nox: quam (domum) primum inimicus ipse in illa tempestate ac nocte rei publicae ... ne una quidem attigit littera religionis; har. resp. 11.
nubes: quae tum in illis rei publicae tenebris caecisque nubibus et procellis ... promulgasti; dom. 24.
nundinae: calebant in interiore aedium parte totius rei publicae nundinae; Phil. V, 11.
occasus: ſ. interitus; Sulla 33. Piso 18.
odium: qui odio rei publicae ... inimicissimi mihi fuerunt; Quir. 21 nihil .. contra me fecit odio mei, sed odio severitatis, [...] odio rei publicae; har. resp. 5.
opes: quid esset quod pro tantis opibus rei publicae tantaque dignitate imperii nequaquam satis multi cives forti et magno animo invenirentur; Sest. 1.
oppugnatores: utinam, qui ubique sunt propugnatores huius imperii, possent in hanc civitatem venire et contra oppugnatores rei publicae de civitate exterminari! Balb. 51.
orbis: stare .. omnes debemus tamquam in orbe aliquo rei publicae; Planc. 93.
ornamenta: cum Sex. Pompeium restituit civitati, maximum ornamentum rei publicae; Phil. V, 39. qui ipsi sunt ornamenta rei publicae; ib. XI, 36. ſ. lumen.
otium: otio et tranquillitate rei publicae consenescebat; Sest. 110.
parens: quem vere patrem patriae, parentem ... huiusce rei publicae possumus dicere; Rabir. 28.
pars: mihi videor .. magnam ... rei publicae partem suscepisse; Verr. I, 5. ut hoc putares, aliquam rei publicae partem tibi creditam; ib. 38. introspicite penitus in omnis rei publicae partis! Font. 43. circumspicite omnis rei publicae partis! Cluent. 147. quorum consiliis ... multas esse video rei publicae partis constitutas; leg. agr. II, 10. quo in genere, sicut in ceteris rei publicae partibus, est operae pretium diligentiam maiorum recordari; ib. 73. quamquam me vester honos ... intentis oculis omnis rei publicae partis intueri iubet; ib. 77. qui tum magnam partem rei publicae ... tenebat; Rabir. 20. confirmo vobis nullum posthac malum civile ac domesticum ad ullam rei publicae partem esse venturum; Catil. IV, 15. quis ... ullam rei publicae partem cum sua minima invidia auderet attingere? Sest. 49. cum ... gravissimam .. adulescens nobilissimus rei publicae partem fortissime suscepisset; Milo 40. quis non intellegit omnis tibi rei publicae partis aegras et labantis ... esse commissas? ib. 68. his magnam partem rei publicae credidisset; Phil. V, 15.
perditor: si ego te perditorem et vexatorem rei publicae fero; Vatin. 7. committerem ut idem perditor rei publicae nominarer, qui servator fuissem? Planc. 89.
periculum: an ... existimavistis .. me in tanto rei publicae ... periculo cuiquam consul-

turum potius quam officio? Verr. a. pr. 27. potuit illa concitatio multitudinis sine summo periculo rei publicae repudiari? Cluent. 136. neque quisquam nostrum in rei publicae periculis cum laude ac virtute versatur; Rabir. 29. cupio in tantis rei publicae periculis me non dissolutum videri; Catil. I, 4. dum modo ista sit privata calamitas et a rei publicae periculis seiungatur; ib. 22. ego non arbitrabor in tantis rei publicae periculis esse mihi nimiam diligentiam pertimescendam; ib. III, 7. video vos non solum de vestro ac rei publicae, verum etiam ... de meo periculo esse sollicitos; ib. IV, 1. multa ... de summis rei publicae periculis audivi, multa quaesivi, multa cognovi; Sulla 14. ne qui posset tantum aut de rei publicae aut de alicuius periculo meminisse quantum vellet; ib. 43. qui ... periculo rei publicae vivebam; Sest. 50. ut ... illius vim neque in suo neque in rei publicae periculo pertimesceret; ib. 89. quod numquam senatus in universae rei publicae periculo decrevit; ib. 128. ſ. detrimentum; Verr. I, 22.

pernicies: intelleges multo me vigilare acrius ad salutem quam te ad perniciem rei publicae; Catil. I, 8. si P. Lentulus suum nomen inductus a vatibus fatale ad perniciem rei publicae fore putavit; ib. IV, 2. eos cum a pernicie rei publicae reppuleris; ib. 22. ut ... Antonii .. furorem crudelissimis consiliis incitatum a pernicie rei publicae averteret; Phil. IV, 3. ſ. II, 5. accipio contra.

perturbatio: statui .. a vobis ... in tanta ... perturbatione rei publicae non differre vestitu; Phil. VIII, 32. valde .. nobis in tanta perturbatione rei publicae de duobus nequissimis Graeculis cogitandum fuit; ib. XIII, 33.

pestis: intellego hanc rei publicae pestem paulisper reprimi; Catil. I, 30. delebitur ... haec tam adulta rei publicae pestis; ib. ut salvi sint vobiscum omnes ... potius, quam et illi et nos una rei publicae peste pereamus; ib. IV, 3. tu inclusam in litteris rei publicae pestem deprehendisti; Flacc. 102. hunc .. tu, funesta rei publicae pestis, hunc tu civem ferro ... domo et patria ... cedere curasti? dom. 5. provincias consulares ... dedisti ... rei publicae pestibus; ib. 24. qui hac una medicina sola potuit a rei publicae peste depelli; Sest. 43. cum tu ceteraeque rei publicae pestes armorum causam quaereretis; Vatin. 6. quas ille leges, si leges nominandae sunt ac non faces urbis, pestes rei publicae, fuerit impositurus nobis omnibus? Milo 33. ſ. II, 5. removeo a; har. resp. 50.

pignus: quid ego de supercilio dicam, quod tum hominibus non supercilium, sed pignus rei publicae videbatur? Sest. 19.

poena: num unum diem postea L. Saturninum tribunum plebis et C. Servilium praetorem [mors ac] rei publicae poena remorata est? Catil. I, 4. eos ... ad luendas rei publicae poenas Furiae quaedam incitaverunt; Sulla 76. omnes fere rei publicae poenas dependerunt; Sest. 140. hac una lege Caelii adulescentia non ad rei publicae poenas ... deposcitur; Cael. 70. maior mihi iudicum et rei publicae poena illa visa est; Piso 95. utrum ille poenas rei publicae luat an nos serviamus; Phil. III, 29.

portentum: triduo post inspectante et tacente te a fatali portento prodigioque rei publicae lex Aelia et Fufia eversa est; Piso 9. ſ. funera; prov. cons. 2. monstra.

praeda: ut ... praedam rei publicae causam belli putet; Phil. VIII, 8.

praemia: quas (provincias) vobis invitis ... pestiferi illi consules pro perversae rei publicae *praemiis occupaverunt*; prov. cons. 3.

praeses: ſ. custos; Sest. 137.

praesidium: est .. bonorum ... civium ... munire praesidia rei publicae; Rabir. 3. isti ... vigilantem consulem de rei publicae praesidio demovere volunt; Muren. 82. vident, quantum in te sit animi, ... quantum rei publicae praesidii; ib. praesidium tu rei publicae ... dimisisses; Piso 48. cum ad rei publicae praesidium vocaretur; Phil. VIII, 5. quas (copias) ipse suo labore ... ad rei publicae, non ad suum praesidium per se nullo adiuvante perfecit; ib. X, 4. ut in eo (exercitu) firmissimum rei publicae praesidium et gravissimum poneret; ib. 17. a quo insperatum et repentinum rei publicae praesidium legionum ... firmae copiae comparatae sunt; ib. 24. quod tanta rei publicae praesidia genuerunt; ib. XIV, 34. ſ. I, 1. est; Phil. II, 113.

procella: ſ. nubes.

prodigia: post continuo fecit idem in duobus prodigiis rei publicae Clodius; Vatio. 36. ſ. monstra. portentum.

proditor: hominis desperati et proditoris rei publicae casum lugebunt fortasse qui volent; Sest. 33.

propugnatores: propugnatores .. rei publicae qui esse voluerunt; Sest. 101. ſ. custos; Sest. 107.

ratio: an tibi ... ratio rei publicae in posteritatem fuit neglegenda? Verr. III, 43. sin est in me ratio rei publicae; Sulla 10. certe mihi exire domo mea ad privatum dolorem fuit luctuosum ad rationem rei publicae gloriosum; har. resp. 49.

reliquiae: cum tu reliquias rei publicae dissipavisses; Phil. II, 6.

robur: possum fortissimos viros, ... florem Italiae ac robur rei publicae proponere; Ligar. 32.

ruina: quoniam ... in ruinis eversae atque adflictae rei publicae P. Sestii tribunatus est a Fortuna ipsa conlocatus; Sest. 5. quem tyrannum atque ereptorem libertatis esse dicebat illa ruina rei publicae; ib. 109. invitus facio ut recorder ruinas rei publicae; Vatin. 21.

sacrarium: non nemo etiam in illo sacrario rei publicae, in ipsa .. curia non nemo hostis est; Muren. 84.

salus: nulla salus rei publicae maior est; div. Caec. 71. neque .. salus ulla rei publicae maior ... reperiri potest; Verr. I, 4. cui cetera summa cum salute rei publicae commissa sunt; imp. Pomp. 50. salus rei publicae, ... consulatus .. ipse mihi una a vobis cum salute rei publicae commendatus coëgit; Rabir. 2. quoniam .. salus rei publicae vestris manibus suffragiisque permittitur; ib. 5. adhibeatis ... in rei publicae salute sapientiam; ib. qui in salute rei publicae salutem suam repositam esse arbitrabantur; ib. 20. qui tum una cum senatu salutem rei publicae defenderunt; ib. 27. *peto* quaesoque ut ha*nc me*am defensionem ... pro rei publicae salu*te* consularem putetis; ib. 33. non est saepius in uno homine summa salus periclitanda rei publicae; Catil. I, 11. cum summa rei publicae salute ... proficiscere ad impium bellum; ib. 33. incumbite ad salutem rei publicae! ib. IV, 4. hi ... bonum imperatorem et natura et fortuna cum rei publicae salute coniunctum deici de urbis praesidio ... volunt; Muren. 79. quas (res) ego in consulatu pro salute rei publicae suscepi atque gessi; Sulla 34. vos me ab omnibus ceteris cogitationibus ad unam salutem rei publicae convertistis; ib. 40. ego pro salute universae rei publicae dubitarem hoc meliore condicione esse quam Decii? dom. 64. quia cum C. Graccho contra salutem rei publicae fecerat; ib. 102. ad suam .. quandam magis ille gloriam quam ad perspicuam salutem rei publicae *eam* (causam) sumpserat || spectarat ||; Sest. 37. neminem umquam fore q

auderet suscipere contra improbos civis salutem rei publicae; ib. 49. eidem illam proscriptionem capitis mei contra salutem rei publicae ... rogatam esse dicebant; prov. cons. 45. ut ne meas fortunas desereret cum rei publicae salute coniunctas; Piso 77. cum ... salutem rei publicae retinuisset; Planc. 89. quod ad salutem rei publicae pertinet; ib. 93. cum T. Annius ipse magis de rei publicae salute quam de sua perturbetur; Milo 1. in hac causa, iudices, T. Annii tribunatu rebusque omnibus pro salute rei publicae gestis ad huius criminis defensionem non abutemur; ib. 6. omnium ordinum consensu pro salute rei publicae gesta resciderat; ib. 87. hic tu modum vitae tuae non salute rei publicae, sed aequitate animi definies? Marcell. 25. omnes .. iam cives de rei publicae salute una et mente et voce consentiunt; Phil. I, 21. quibus (religionibus) rei publicae salus continetur; ib. 25. cum haec pro salute rei publicae tanta gessisses; ib. 33. cum tu unus adulescens universum ordinem decernere de salute rei publicae prohibuisti; ib. II, 52. patrimonium .. suum effudit: ... non .. effudit, in rei publicae salute conlocavit; ib. III, 3. non dies noctisque de vestra libertate, de rei publicae salute cogitem? ib. VI, 17. ut omnis vigilias, curas, cogitationes in rei publicae salute defigeret; ib. VII, 5. cum Ser. Sulpicius ... difficillimo rei publicae tempore ... auctoritatem senatus, salutem rei publicae vitae suae praeposuerit; ib. IX, 15. cum in eo liberando salus sit posita rei publicae; ib. XI, 21. qui se totos et animis et corporibus in salutem rei publicae contulerunt; ib. XII, 7. sunt .. fortes illi quidem, sed ... pro populi Romani libertate et salute rei publicae nimis feroces; ib. 29. cum alteris senatus auctoritas, ... rei publicae salus proposita sit; ib. XIII, 47. qui omnis suas curas in rei publicae salute defigunt; ib. XIV, 13. f. pernicies; Catil. I, 8.

sanguis: cur ille gurges, helluatus tecum simul rei publicae sanguine, ad caelum .. exstruit villam in Tusculano visceribus aerarii? dom. 124. qui ab illo pestifero ac perdito civi iam pridem rei publicae sanguine saginantur; Sest. 78.

scopuli: tune etiam atque adeo vos, geminae voragines scopulique rei publicae, vos meam fortunam deprimitis? Piso 41.

sedes: hi ... eandem Capuam sedem novae rei publicae constituunt, molem contra veterem rem publicam comparant; leg. agr. II, 89.

sentina: exhaurietur ex urbe tuorum comitum magna et perniciosa sentina rei publicae; Catil. I, 12.

sepulcrum: quod (elogium) te consule in sepulcro rei publicae incisum est; Piso 72.

servator: Opimium damnatum esse commemoras, servatorem ipsum rei publicae; Planc. 69. f. civis. perditor.

severitas: f. dignitas; Verr. V, 46.

signum: f. claustra.

sordes: ut perfugium scelerum esset [..] turpissimis rei publicae sordibus; Phil. XIII, 37.

species: noli .. in conservandis bonis viris defetigari, non cupiditate praesertim aliqua aut pravitate lapsis, sed ... specie quadam rei publicae; Marcell. 20. si ullam speciem rei publicae cogitavisset; Phil. V, 15.

spolia: haec (imago meretricis) victrix || ultrix || adflictae civitatis rei publicae spoliis ornabitur? dom. 112. f. I, 1. spirat.

status: ut hoc constet, post hunc statum rei publicae ... simili splendore ... consilium nullum fuisse; Verr. I, 18. hoc rei publicae statu desperato; Font. 6. si status hic rei publicae maneat; leg. agr. I, 26. omnia turbulenta consilia contra hunc rei publicae statum ... iniri; ib. II, 8. quod hunc statum rei publicae non magno opere defendendum putem; ib. III, 4. P. Scipio ... Ti. Gracchum mediocriter labefactantem statum rei publicae privatus interfecit; Catil. I, 3. status .. rei publicae maxime iudicatis rebus continetur; Sulla 63. ut rei publicae statum ... provinciarum foedere addiceres; sen. 16. NE REI PUBLICAE STATUS COMMUTETUR; har. resp. 60. ut ... rei publicae statum convolsuri viderentur; Piso 4. quascumque (sententias) rei publicae status ... postularet; Planc. 94.

studium: qui a principio sui generis [aut studio rei publicae ei] || ac rei publicae || ab omni studio sensuque Poenorum mentis suas ad nostrum imperium ... flexerunt; Balb. 39.

subsidium: haec Asia frumentaria subsidia rei publicae firmissimis praesidiis ... munivit; imp. Pomp. 34. ut omnia rei publicae subsidia, ... salutem praesentium (temporum) ... in hoc uno iudicio positam || posita || esse ... putetis; Flacc. 3. quae nostri maiores certissima subsidia rei publicae contra tribunicios furores esse voluerunt; sen. 11. „est tamen rei publicae magnum firmumque subsidium“; Sest. 20. video Milonem, ... subsidium adflictae rei publicae; Sest. 144. f. auxilia.

summo: denuntiasti homo adulescens quid de summa rei publicae sentires; Planc. 52. vgl. II, 3. praesum.

tempestas: cui video maximas rei publicae tempestates esse subeundas; Muren. 4. ut tot res ... in illa turbulentissima tempestate rei publicae mea sponte dispexerim; Sulla 40. cum in illa rei publicae tempestate versarer; Sulla 59. in tanta rei publicae tempestate nihil sibi nisi de patriae periculis cogitandum putabat; Sest. 61. appellarisne ... tempestatem rei publicae, P. Clodium? Vatin. 33. ecce illa tempestas, ... tenebrae rei publicae; prov. cons. 43. neque esse inconstantis puto sententiam tamquam aliquod navigium atque cursum ex rei publicae tempestate moderari; Balb. 62. f. nox.

tempus: id ... divinitus datum ... vobis summo rei publicae tempore videtur; Verr. a. pr. 1. cum .. iter hoc sibi magis ad quaestum suum quam ad rei publicae tempus accomodatum depoposcisset; ib. I, 63. senatus cum temporibus rei publicae cogitur; ib. III, 42. postea quam temporibus rei publicae exclusi per senatum agere ... non potuerunt; ib. IV, 61. apud patres nostros atroci ac difficili rei publicae tempora ... aditum est ad libros Sibyllinos; ib. 108. tempore rei publicae ... commemorabit; ib. V, 2. est bonus imperator, at felix et ad dubia rei publicae tempora reservandus; ib. 4. tu supplicia ... ad tuum, non ad rei publicae tempus conferes? ib. 77. Hispaniensis legatio secuta est, turbulentissimo rei publicae tempore; Font. 6. nonne .. hominem ipsum ad dubia rei publicae tempora reservandum ... putatis? ib. 42. statuite quid vos tempora rei publicae, ... quid ratio interdicti de iure admoneat; Caecin. 104. quid tam novum quam adulescentulum privatum exercitum difficili rei publicae tempore conficere? imp. Pomp. 61. quales vos omnibus rei publicae temporibus exstitistis; Rabir. 3. ut temporibus rei publicae cedas; Catil. I, 22. in summo ... rei publicae tempore etiam ab inimicis eadem praetura laudabatur || laudatur ||; Flacc. 6. quid rei publicae tempora poscerent cogitaverunt; ib. 98. odium vel precibus mitigari potest vel temporibus rei publicae communique utilitate deponi; Quir. 23. mihi, ... temporibus rei publicae flagitantibus, non licuit de salute populi Romani sententiam dicere? dom. 26. si mihi ante haec durissima rei publicae tempora nihil umquam aliud obiectum est; ib. 93. quam legem Q. Catulus armata dissensione civium rei

publicae paene extremis temporibus tulit; Cael. 70. duris .. quondam temporibus rei publicae nostrae ... L. Marcius primipili centurio cum Gaditanis foedus icisse dicitur; Balb. 34. neque me dissensioni meae pristinae putavi potius adsentiri quam praesentibus rei publicae temporibus et concordiae convenire; ib. 61. tu consul es renuntiatus ... impeditis rei publicae temporibus; Piso 3. quod ita existimabam tempora rei publicae ferre; ib. 5. admonebit .. nemo alius nisi rei publicae tempus; ib. 94. rei publicae tempus ... alium quempiam aut invitabit aut dehortabitur; ib. ei viro .. mors parabatur, cuius in vita nitebatur salus civitatis; eo porro rei publicae tempore; Milo 19. serius omnino ... quam tempus rei publicae postulabat, aliquando tamen convocati sumus; Phil. III, 1. senatum ... existimare, D. Bruti imperatoris consulis designati opera ... rei publicae difficillimo tempore esse subventum; ib. V, 36. quod C. Caesar ... summo rei publicae tempore milites veteranos ad libertatem populi Romani cohortatus sit; ib. 46. quod C. Caesar ... difficillimo .. rei publicae tempore saluti dignitatique populi Romani subvenerit; ib. cum ... vitam amiserit maximo rei publicae tempore || in ... munere, detrimento ||; ib. IX, 15. cum Q. Caepionis Bruti pro consule opera ... difficillimo rei publicae tempore provincia Macedonia ... et legiones ... in consulum ... potestate sint; ib. X, 25. nullis rei publicae temporibus hunc ordinem firmiorem aut fortiorem fuisse; ib. XIV, 19. quam (fidem senatus) quoniam || quamquam, al. || difficillimo rei publicae tempore secuti sunt; ib. 30. ſ. dissensio. salus; Phil. IX, 15. — II, 5. sum in; Rabir. 4.

tenebrae: qui tantum agri in illis rei publicae tenebris occupavit; leg. agr. II, 69. ſ. nubes. tempestas; Balb. 62.

tranquillitas: studia ... hic Romae propter tranquillitatem rei publicae non neglebantur; Arch. 5. ſ. otium.

turbines: cum illi soli essent praeter furiosum illum tribunum duo rei publicae turbines; Sest. 25. ſ. fluctus.

turpitudo: haereret illa nihilo minus rei publicae turpitudo; Sest. 62. ſ. dedecus.

tyrannus: hic rei publicae tyrannum lege constituit; leg. agr. III, 5.

venae: periculum .. residebit et erit inclusum in venis atque in visceribus rei publicae; Catil. I, 31.

vestigium: si quod rei publicae vestigium illis moenibus contineretur; leg. agr. I, 19.

vexator: tam sceleratus rei publicae vexator esse potuisset? har. resp. 47. ſ. perditor.

vilici: populus Romanus deligit magistratus quasi rei publicae vilicos; Planc. 62.

vinculum: putares ... aliquo te cum hoc rei publicae vinculo esse coniunctum; Muren. 64.

viscera: si pecuniam ereptam ex rei publicae visceribus dedisset; Piso 28. ſ. venae.

volnus: multa sunt occulta rei publicae volnera; leg. agr. I, 26. omnes boni maximum esse rei publicae volnus iudicastis; Sest. 31. audite ... et cognoscite rei publicae volnera! Phil. II, 43. dolerem quidem tanto rei publicae volnere; ib. IX, 5. ſ. iudicium.

voragines: ſ. scopuli.

vox: his ego sanctissimis rei publicae vocibus ... pauca respondebo; Catil. I, 29. videtis me .. in meam pristinam dignitatem brevi tempore doloris interiecto rei publicae voce esse revocatum; Sest. 52.

usus: quod ex usu rei publicae sit; Fr. A, III, 19.

utilitas: quae iam diu ad salutem sociorum utilitatemque rei publicae composita comparataque essent; Verr. III, 21. quae res ... magnam vim habuit ... neque ad ullam utilitatem rei publicae pertinuit; ib. 38. vide quam tibi defensionem patefecerim, ... quam remotam ab utilitate rei publicae; ib. 193. meorum periculorum rationes utilitas rei publicae vincat; Catil. IV, 9. cum multis in rebus multitudinis studium ... ab utilitate rei publicae discrepabat; Sest. 103. quas (inimicitias) in viris fortissimis non solum exstinxit rei publicae *utilitas* dignitasque ipsorum, sed etiam ad amicitiam consuetudinemque traduxit; prov. cons. 22. res ipsa tributa est ... utilitati rei publicae; ib. 27. cum ... in hac (causa) me nihil aliud nisi ratio belli, nisi summa utilitas rei publicae moveat; ib. 29. si ille hac tam eximia fortuna propter utilitatem rei publicae frui non properat, ut omnia illa conficiat; ib. 30. me confitear non indicium aliquod habuisse de utilitate rei publicae; Planc. 93. totum huiusce rei consilium non meo periculo, sed utilitate rei publicae metiar; Phil. XII, 30. cum ... videam alios ... sententiam .. suam non semper utilitate rei publicae ... moderari; Phil. XIV, 17.

2. **mit Präpositionen:** adsiduitas in: talis in rem publicam nostram labor, adsiduitas, dimicatio (praesidia Cornelii sunt); Balb. 6.

amor in: si me animus atque amor in rem publicam ... non hoc facere coëgisset; Verr. II, 117. ut constet post hominum memoriam numquam in illo ordine plus virtutis, plus amoris in rem publicam, plus gravitatis fuisse; Sulla 82. quem (amorem) habetis in rem publicam et semper habuistis; dom. 103.

animus in: qui .. animum in rem publicam habuit eius modi; Verr. II, 113. qui .. propter ... animum eximium in rem publicam ... praecipuis patris tui periculis commovebatur; Sulla 12. ut de eorum constantia atque animo in rem publicam dicam; ib. 82. nec vero illorum quisquam ... esset P. Sestio aut acerbitate mortis aut animo in rem publicam praeponendus; Sest. 81. ut eum tali virtute tantaque firmitate animi se in rem publicam fuisse paeniteat; Sest. 95. hic me meus in rem publicam animus pristinus ... cum C. Caesare reducit, reconciliat, restituit in gratiam; prov. cons. 23. tu animum in rem publicam ... tu labores tuos ... fractos esse et abiectos ... putas? Planc. 9. quod hoc animo in rem publicam est; Phil. XIII, 7. censeo, Magnum Pompeium ... pro patris maiorumque suorum animo studioque in rem publicam ... fecisse; ib. 50. ſ. amor in; Verr. II, 117.

auctoritas in: tantum sibi auctoritatis in re publica suscepit; Verr. V, 152.

bellum cum: sentiet sibi bellum cum re publica esse susceptum; Phil. V, 32. non ... tibi cum Pompeianis, sed cum universa re publica bellum est; ib. XIII, 45.

beneficium erga: quod beneficiis suis erga rem publicam nostram consequi potuit; Balb. 35. — in: Halaesini pro multis ... suis maiorumque suorum in rem publicam nostram meritis atque beneficiis ... leges ab senatu nostro petiverunt; Verr. II, 122. cuius ipsam calamitatem non modo nullius delicti, sed etiam binorum in rem publicam beneficiorum testem esse videatis; sen. 36. non obscurum de meis in rem publicam beneficiis suum iudicium decretumque esse voluerunt; dom. 74. si .. populus Romanus mea in rem publicam beneficia recordatus se conlegisset; ib. 88. P. Valerio pro maximis in rem publicam beneficiis data domus est in Velia publice; har. resp. 16. cui misero praeclari in rem publicam beneficii memoria nihil profuit; Cael. 74. huic tanto merito Bruti ... tantoque in rem publicam beneficio quis est tantus

honos qui non debeatur? Phil. V, 37. ut ... eis .. demonstrent summa in rem pubicam merita beneficiaque eorum grata esse senatui populoque Romano; ib. VI, 6.

benevolentia in: nullam benevolentiam insignem in rem publicam declarat; dom. 98. quod habeo auctorem P. Servilium, ... virum clarissimum et .. in universam rem publicam ... fide ac benevolentia singulari; prov. cons. 1.

cives e: ais eum te esse qui semper pacem optaris, semper omnis civis volueris salvos. honesta oratio, sed ita, si bonos et utilis et e re publica civis; Phil. VIII, 13.

consensus in: quod .. legio Martia ... summo studio optimoque in rem publicam consensu ... libertatem populi Romani (defendat); Phil. V, 46.

consilium de: haec mea ... semper et de Pompeio et de re publica consilia fuerunt; Phil. II, 24. quorum privatum de re publica consilium et factum auctoritate vestra est comprobatum atque laudatum; ib. X, 23. ſ. II, 5. capio de. — in: quam diu C. Caesaris consilia in re publica non maxime diligebatis; prov. cons. 25.

deliberationes de: ad deliberationes eas, quas habebat domi de re publica, principes civitatis adhibebat; Phil. I, 2.

diligentia in: ſ. I, 1. est; Muren. 86.

dimicatio in: ſ. adsiduitas in.

dominatio in: tulit haec civitas ... regiam istam vestram dominationem in iudiciis et in omni re publica; Verr. V, 175.

epistula de: quam (epistulam) ego ad Cn. Pompeium ... de summa re publica misi; Sulla 67.

fides in: cuius pater ... singulari exstiterit in rem publicam nostram officio et fide; Sulla 58. ſ. benevolentia in.

gradus ad: P. Clodio gradus ad rem publicam hic primus est aditus ad popularem iactationem; har. resp. 43.

gratia cum: ſ. II, 5. redeo cum.

labor: in: ſ. adsiduitas in.

meritum erga: valebat apud vos .. Milonis erga me remque publicam meritorum memoria; Milo 34. — in: cuius de meritis in rem publicam Thermitanorum ... fuit aënea tabula fixa Thermis in curia; Verr. II, 112. ut crimen hoc nobis propter multa praeclara in rem publicam merita condonetis; Milo 6. quae .. si potentia est appellanda potius quam .. propter magna in rem publicam merita mediocris in bonis causis auctoritas; ib. 12. nec timet ne ... vos non conciliarit meritis in rem publicam singularibus; ib. 95. quem ornare antea cuncto cum senatu solebam pro perpetuis eius in nostram rem publicam meritis; Deiot. 2. est .. gloria laus recte factorum magnorumque in rem publicam meritorum; Phil. I, 29. ut pro tantis eorum in rem publicam meritis honores eis habeantur gratiaeque referantur; ib. III, 39. id .. D. Bruti praestantissimum meritum in rem publicam senatui ... gratum esse et fore; ib. V, 36. M. Lepido pro eius egregiis in rem publicam meritis decernendos honores quam amplissimos censeo; ib. 38. senatum populumque Romanum pro maximis plurimisque in rem publicam M. Lepidi meritis magnam spem in eius virtute ... reponere otii; ib. 41. eius .. in rem publicam meritorum senatum populumque Romanum memorem fore; ib. magna atque incredibilia sunt in rem publicam huius merita legionis; ib. XIV, 31. ſ. beneficia in; Verr. II. 122. Phil. VI, 6.

munus in: quid aratorem ipsum arationis nomine muneris in rem publicam fungi ac sustinere velitis; Verr. III, 199.

officia erga: multis ille quidem gradibus officiorum erga rem publicam nostram ad hoc regium nomen ascendit; Deiot. 27. — in: omnia officia C. Septimii, Q. Valerii ... summa et in me et in rem publicam constiterunt; sen. 23. ſ. fides in.

orationes de: quas (orationes) de re publica habuisset; Cluent. 141.

sententia de: ſ. II, 5. rogo de.

studium in: ego meum studium in rem publicam iam illo tempore ostendi; Verr. I, 15. si ... tantum in rem publicam studium calamitati fuerit (L. Flacco); Flacc. 105. qui tanto amore in me, studio in rem publicam fuit; sen. 24. ſ. animus in; Phil. XIII, 50.

verbum de: si verbum de re publica fuisset; Sex. Rosc. 2. quod L. Opimius consul verba fecit de re publica; Phil VIII, 14.

virtus in: ſ. 1. amor; Sest. 12.

voluntas in: in quo meam in rem publicam voluntatem populus Romanus perspicere posset; Verr. a. pr. 34. habemus .. a Caesare ... sententiam tamquam obsidem perpetuae in rem publicam voluntatis; Catil. IV, 9. quorum habetis cognitam voluntatem in rem publicam; Phil. XIII, 13.

usus in: usum in re publica .. magnum iam habere et debes et potes; Phil. X, 6.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** quod summa re publica non haesit, id ab illo ipso tr. abiectum est, bonum, .. quod summa re publica || [summa res publica] || manet ..; Fr. B. VI, 6.

2. **Präpositionen:** a: illam .. gravitatis severitatisque personam non appetivi, sed a re publica mihi impositam sustinui; Muren. 6. mihi hic vir clarissimus, ... L. Gellius, ... civicam coronam deberi a re publica dixit; Piso 6. quid cuique a re publica debeatur; Planc. 10. illi ... a re publica revocabuntur; Phil. II, 113.

causa: hoc ... me rei publicae causa facere profiterer; div. Caec. 6. cum aliquid .. rei publicae causa gererem; Verr. I, 70. te eos magistratus hominibus beneficii, non rei publicae causa permisisse; ib. II, 137. qui alterum ... in iudicium rei publicae causa vocant; ib. III, 1. quae si rei publicae causa faceres; ib. 51. vestra reique publicae causa .. nolo in hoc delecto consilio tantum flagitii esse commissum *videri;* ib. V, 173. quibus multa rei publicae causa invitissimis imperata sunt; Font. 17. qui in Italia non sit absitve rei publicae causa; Caecin. 57. quibus (bonis) est a vobis ... rei publicae causa consulendum; imp. Pomp. 6. id ego omne me rei publicae causa suscepisse confirmo; ib. 71. res ... rei publicae causa aperienda (erat); Cluent. 73. quanta rei publicae causa laetitia populi Romani ... consecuta est! Flacc. 98. multa de me C. Messius et amicitiae et rei publicae causa dixit; sen. 21. si quidem ea rei publicae causa reliquissem, quibus aequo animo carerem; dom. 97. qui ea, quae umquam cara ac iucunda duxit, animo aequo rei publicae causa deserit; ib. 98. qui .. ea relinquit rei publicae causa, a quibus cum summo dolore divellitur; ib. hoc primum iter designatus rei publicae causa suscepit; Sest. 71. descendit ad accusandum quis umquam tam proprie rei publicae causa? ib. 89. omnia rei publicae causa perferunt; ib. 101. dixisti ... rei publicae causa homines de meo reditu laborasse; Vatin. 7. conlegiorum omnium decreta de me rei publicae causa esse facta fateamur; ib. 8. tu me carum esse dixisti senatui populoque Romano non tam mea causa quam rei publicae; ib. 9. seiungam te ab illo non solum rei publicae causa; ib. 15. si ipsas inimicitias depono rei publicae causa; prov. cons. 20. quod rei publicae causa sentirem; ib. 28. haec ... sentirem .. rei publicae causa;

ib. 40. possem .. summorum virorum exemplo inimicitias rei publicae causa deponere; ib. 47. Gabinius se id fecisse dicebat rei publicae causa; Rab. Post. 20. omnes a me rei publicae causa lacessiti; Phil. II, 1. ceteris .. bellis ... contentionem rei publicae causa faciebat; ib. VIII, 7. rei publicae causa defendit Antonium; ib. 18. cui cum rei publicae causa faveo tum etiam tua; ib. X, 4. nollem, primum rei publicae causa, deinde etiam dignitatis tuae; ib. XIV, 18. f. I, 1. est; Muren. 86. — II, 5 ingredior in; dom. 94.

contra: quae tum contra me contraque rem publicam voce ac sententia sua comprobaverunt; Sest. 33. si vitae cupiditas contra rem publicam est turpis; Planc. 90. inde iter Alexandream ... contra rem publicam; Phil. II, 48. ut contra rem publicam restituti esse videantur; ib. X, 22. f. II, 5. restituo in.

cum: cum ego una cum re publica non tribunicio, sed consulari istu concidissem; sen. 17. aut interfectis bonis omnibus ... una cum re publica concidissem; dom. 63. qui ... afui simul cum re publica || [cum res p.] ||; ib. 87. cum .. ad consulare officium ipsis insignibus illius imperii ad meam salutem ... vocarentur, ... praemiis .. nefariae pactionis funditus una cum re publica oppressum exstinctumque voluerunt; har. resp. 3. tantum esse in homine sceleris, ... quantum ipse cum re publica sensi, numquam putavi; Sest. 22.

de: de nostra .. re publica ... fundos populos fieri noluerunt; Balb. 22.

e: Demetrium .. ex re publica ... nobilem et clarum ... vita esse privatum; Rab. Post. 23. etiam si e re publica (arma) oppressa sunt; Milo 14. uti e re publica fideque sua videretur; Phil. III, 39. senatum censere atque e re publica existimare aedilis curulis edictum ... Ser. Sulpicii ... funeri remittere || funere, funeri mittere ||; ib. IX, 17. vgl. II, 5. capio de. iudico e. sum e.

gratia: quod eos plus etiam rei publicae quam familiaritatis gratia diligo; Phil. I, 8.

in: fecerunt idem, quod in nostra re publica solent ei; ib. 138. tu in hac re publica ... id ... recte factum esse defendes? ib. III, 205. qua (dignitate) fruimur in re publica; Cluent. 146. ut in suis rebus, ita in re publica luxuriosus *est* nepos; leg. agr. II, 48. [quae verba ..] iam pridem in hac re publica ... luce libertatis oppressa sunt; Rabir. 13. persaepe etiam privati in hac re publica perniciosos civis morte multaverunt; Catil. I, 28. quorum opera utor adsidue in re publica; ib. III, 5. ita me in re publica tractabo; ib. 29. alter ... hoc genus poenae saepe in improbos civis in hac re publica esse usurpatum recordatur; ib. IV, 7. quoniam hanc is in re publica viam ... secutus est; ib. 9. quoniam .. multa nos et in nostris rebus et in re publica fefellerunt; Flacc. 3. in ea re publica (se iactant), ad quam opprimendam non animis eis, sed vires defuerunt? ib. 61. quotus .. quisque est qui hanc in re publica sectam sequatur? ib. 104. quoniam in re publica coniuncti sumus; Sulla 93. quid oporteret a praestantibus viris in re publica fieri; Sest. 86. ut ... in re publica iura tribunatus atque auspicia defenderet; ib. 98. in re publica fluctus excitantur; ib. 99. quod ... consessu maximo summus artifex et me hercule semper partium in re publica || in. TR. PL. || tam quam in scena optimarum ... egit apud populum Romanum ... meam causam; ib. 120. quod in hac re publica non modo factum antea numquam [est], sed in omni memoria est omnino inauditum; Vatin. 33. ego me a C. Caesare in re publica dissensisse fateor et sensisse vobiscum; prov. cons. 25. quo cive neminem ego statuo in hac re publica fortiorem; Planc. 51. haec de sapientissimis ... viris et in hac re publica et in aliis civitatibus monumenta nobis litterae prodiderunt; ib. 94. qui non quid efficere posset in re publica cogitavit; Phil. I, 15. [quam (consuetudinem) in re publica semper habui]; ib. 27. quam magnum est personam in re publica tueri principis! ib. VIII, 29. qui ne quid tale in re publica fieri posset effecerit; ib. XIV, 14. f. II, 5. ingredior in; dom. 94. sum in; ib. 84. versor in; Sest. 96.

ob: aliquando statua huic ob rem publicam interfecto in foro statueretur; Sest. 83. qui ob rem publicam mortem obierant; Phil. IX, 4. et huic et Tullo Cluvio ... ipsa mors ob rem publicam obita honori fuit; ib. 5. cum talis vir ob rem publicam in legatione mortem obierit; ib. 16. [quod is ob rem publicam mortem obierit]; ib.

prae: multidudinem Iudaeorum flagrantem non numquam in contionibus prae || pro || re publica contemnere gravitatis summae fuit; Flacc. 67.

pro: qua voce ter omnino ... consul usus esset pro universa re publica apud eos; sen. 24. nullas .. sibi ille neque contentiones neque inimicitias neque vitae dimicationes nec pro re publica nec pro me defugiendas putavit; Planc. 77.

propter: si propter amicitiam vellet illum ab inferis evocare || [illum — evocare] ||, propter rem publicam non fecisset; Milo 79.

sine: fatum .. meum est sine re publica nec vinci posse nec vincere; Phil. XIII, 30.

respuo, verwerfen, verschmähen, abweisen: I. alqs: calcitrat, respuit, non putat tua dona esse tanti; Cael. 36.

aures: quis te tum audiret illorum aut quid diceres? sequestremne Plancium? respuerent aures; Planc. 44.

cognati: si cognati respuunt; Vatin. 39.

II. acc. c. inf.: cuius aures umquam haec || hoc || respuerunt conatum esse audacter hominem? Sulla 70.

III. alqm: qui (populus) ita vehementer eos, qui populares habentur, respuat; Sest. 114. qui vos non oculis fugiat, auribus respuat; Piso 45.

alqd: quod ratio, quod consuetudo, quod rei natura respuit, id credendumne est? Fr. A. III, 1.

condicionem: qua re ista condicio .. respuatur; Cael. 14.

defensionem: ratio iuris ... respuit hanc defensionem; Caecin. 56.

orationem: eam (orationem) usus, vita, mores, civitas ipsa respuit; Muren. 74.

voluptates: ut respueret omnis voluptates; Cael. 39.

resticula, Schnur: ut ... collum digitulis duobus oblideret, resticula cingeret || oblideret resticula ||; Scaur. 10.

restinguo, auslöschen, dämpfen, vernichten, vertilgen: animos: ut alii dicerent animos hominum sensusque morte restingui; Sest. 47.

ardorem: nomen ipsum legatorum hunc ... populi Romani restinguet ardorem; Phil. V, 25.

bellum: cum .. eius opera, virtute ... bellum acerbissimum civile sit restinctum; Phil. V, 40.

cupiditatem: meditare quibus verbis incensam illius cupiditatem comprimas atque restinguas; Piso 59.

flammam: exortam videtur flammam paucorum dolore ac morte restinxisse; Verr. V, 14. cuius nuper ... flammam .. restinxerim; Sulla 83.

ignem: ut ignis in aquam coniectus continuo restinguitur et refrigeratur; Qu. Rosc. 17. tectis ac moenibus subiectos prope iam ignis circumdatosque restinximus; Catil. III, 2. cuius .. igneas

illum sempiternum non sum passus .. sanguine civium restingui; dom. 144.

improbitatem: communi praesidio talis improbitas tamquam aliquod incendium restinguendum est || sit, restinguenda est ||; Verr. I, 153.

incendium: f. **incendium,** II, 1. restringuo (6 St.) B. 11, S. 672, b.

invidiam: suum sanguinem quaeri ad restiguendam invidiam facinoris Clodiani; Sest. 82.

odium: cum odium [non] restinguereti; Rab. Post. 13.

sensus: f. animos.

studia: timui ne condicio insidiosa pacis libertatis recuperandae studia restingueret; Phil. XIII, 1.

restipulatio, Gegenverpflichtung, Gegenversprechen: I. clamat: quid .. restipulatio clamat? Qu. Rosc. 37.

dicit: satisne ipsa restipulatio dicere tibi videtur aperte Roscium pro se decidisse? ib. 38.

II. interpono: cur in re tam vetere ... nova haec restipulatio interponitur? ib. 38.

recito: recita istam restipulationem clarius; ib. 37.

III. arbiter, al.: quis est huius restipulationis scriptor, testis arbiterque? ib. 38.

IV. ex: cum ex restipulatione pars eius dimidia Roscii esset; ib. 51.

restipulor, ein Gegenversprechen fordern: I, 1. ut: qui ex iuris peritorum consilio ... restipularetur a Fannio diligenter, ut ..; Qu. Rosc. 56.

2. acc. c. inf.: cur .. decidit et non restipulatur neminem amplius petiturum? ib. 38.

II. alqd: quid hoc porro restipulatur? ib. 38.

restituo, wiederherstellen, zurückbringen, wiedergeben, wiedereinsetzen, wiedererstatten: I. **absolut:** 1. unpersönlich: cum .. eo restitui iubet; Caecin. 88. si ego sim a tuis aedibus deiectus, restitui non oportere, si ipse sis, oportere; ib. 90.

2. alqs: P. Africani nomen erat incisum eumque Karthagine capta restituisse perscriptum; Verr. IV, 74. tu aut per arbitrum restituas aut sponsione condemneris necesse est; Tull. 53, ut unde deiecisset restitueret. restituisse se dixit; Caecin. 23. ut ille cogatur restituere; ib. 39. recte .. diceres te restituisse? ib. 55. tam restitues, si tuus me libertus deiecerit, ... quam si procurator deiecerit; ... tam restitues, si unus servolus, quam si familia fecerit universa; ib. 58. non restitues; ib. 76. quoniam se restituisse dixit; ib. 80. restituisse te dixi: nego me ex decreto praetoris restitutum esse; ib. 82. cum Aebutius restituere iubebatur; ib. 83. UNDE DEIECISTI, ... EO RESTITUAS; ib. 88. hoc .. simplex est, in eum locum restituas; ib. sive ex hoc loco deiecisti, restitue in hunc locum, sive ab hoc loco, restitue in eum locum, non ex quo, sed a quo deiectus est; ib. qui se restituisse dixit; ib. 92. inritae venditiones, inritae proscriptiones. num restituis? Flacc. 74.

II. **mit Object:** alqm: ut ei nobiles restituerentur in civitatem; Sex. Rosc. 149. Heraclium restitui iusserat; non restituebatur; Verr. II, 63. Epicrates .. continuo est restitutus; ib. ut damnati in integrum restituantur; ib. V, 12. per hoc interdictum eum restitui oportuisse; Caecin. 35. quid ad restituendum eum, quem oportet restitui? ib. quem ad modum te restituat in aedis tuas non habebit? ib. 36. non .. vereor ne hoc dicas, in eadem causa ... te oportere restitui, Caecinam non oportere; ib. 38. si ad eum restituendum ... eandem vim habet aequitatis ratio; ib. 58. si ... iussus .. sis, quem hominibus armatis deieceris, restituere, restituisse te dices? ib. 60. Caecina ... in possessionem in praesentia non restituetur; ib. 75. eum ... restituas oportebit; ib. 76. „praetor .. interdixit, ut, unde deiectus esset, eo restitueretur“; ib. 80. neque .. praetor ... ita me restitui iussit; ib. 82. eo restitui sum iussus; ib. si praetor non distinxit locum, quo me restitui iuberet, et restitui iussit, non sum ex edicto restitutus; ib. 84. ut ... uno atque eodem interdicto restituerer; ib. 87. ut eo restituerentur, unde deiecti essent; ib. 88. non, opinor, eos in cuniculum, ... sed in Capitolium restitui oporteret; ib. ut cum a patria deiectus esset, eo restituatur; ib. ut a quo loco depulsus esset, in eum se fortuna restitueret; ib. ut ..., eo restituatur, hoc postulat, ut in eum ipsum locum restituatur; ib. ut eo restituaris; ib. 89. cum ... eo .. [tu] restitui sis iussus; ib. te in aedis tuas restitui oportere; ib. quos ego non idcirco esse arbitror in integrum restitutos; Cluent. 98. restituite incolumem municipio; ib. 202. ut restitueretur || stitueretur || Sulla; Sulla 63. dubitatis quo animo in me conservando fuerit futurus, cum in restituendo auctorem fuisse scriptoremque videatis? sen. 9. ut cuncti ex omni Italia ... ad me unum, hominem fractum et prope dissipatum, restituendum et defendendum venirent; ib. 24. quoniam in rem publicam sum pariter cum re publica restitutus; ib. 36. interfectis inimicis denique restituti (illi sunt); ib. 38. C. .. Marius ... non modo a senatu non est restitutus, sed reditu suo senatum cunctum paene delevit; ib. auctores hortatoresque ad me restituendum ita multi fuerunt; Quir. 9. tribuniciis superiores illi rogationibus ... sunt restitui; ib. 10. Marius ... oppresso senatu est restitutus; ib. eam rem publicam habuistis, ut aeque me atque illam restituendam putaretis; ib. 14. mihi, meis, rei publicae restitutus, tantum vobis ... pollicebor; ib. 18. quo restituto senatus auctoritatem restitutam putabamus, quam primam adveniens prodidisti; dom. 4. eorum optimum consilium ego potissimum, per eos in meam pristinam dignitatem restitutus, meo consilio repudiarem? ib. 9. desinant homines isdem machinis sperare me restitutum posse labefactari; ib. 27. nescit ... qua dignitate sit restitutus; ib. 29. neque sibi vivendum nisi me restituto putaret; ib. 59. si sine populi iudicio restituti videremur; ib. 69. magis ut arcessitus imperio populi Romani viderer quam ad administrandam civitatem restitutus; ib. 71. ab eodem populo placato sunt in suam pristinam dignitatem restituti; ib. 86. nisi et ab improbis expulsus esset et per bonos restitutus; ib. 87. video me plane ac sentio restitutum; ib. 100. cum ero in meas sedes restitutus; ib. 145. in quam (urbem) videor esse restitutus; ib. 146. quem auctoritate, studio, sententiis restituistis; ib. 147. isdem auctoribus ... restituti sumus; har. resp. 46. quis ... me a senatu ... tanto omnium bonorum studio non restituto ... ullam rei publicae partem cum sua minima invidia auderet attingere? Sest. 49. me restituto vivit mecum simul exemplum fidei publicae; ib. 50. non restitui me solum, sed etiam ornari a senatu decere; ib. 73. me ... non restitui lege, sed revocari senatus auctoritate oportere; ib. hic me meus in rem publicam animus pristinus ... cum C. Caesare ... restituit in gratiam; prov. cons. 23. cuius lege Q. Metellus in civitatem sit restitutus; Planc. 69. si essem in patriam restitutus; ib. 101. erat nemini dubium, quin is in regnum restitueretur; Rab. Post. 4. quae fuisset .. iusta causa restituendi mei? Milo 36. ut ad me restituendum Romam concurrerent; ib. 39. ut inspectante me expellerentur ei, per quos essem resti-

tutus? ib. 103. qui possum putare me restitutum esse, si distrahar ab his, per quos restitutus sum? ib. restituebat multos calamitosos; Phil. II, 56. Licinium Denticulam de alea condemnatum, conlusorem suum, restituit; ib. quam attulisti rationem populo Romano cur eum restitui oporteret? ib. lege, quae est de alea, condemnatum qui in integrum restituit; ib. habent .. legitimam excusationem, exsilii causa solum vertisse nec esse postea restitutos; ib. V, 14. cum Sex. Pompeium restituit civitati, maximum ornamentum rei publicae, clarissimum monimentum clementiae suae; ib. 39. cum ... Sextus .. Pompeius, Gnaei filius, Magnus ... a M. Lepido imperatore ... civitati restitutus sit; ib. 41. ut contra rem publicam restituti esse videantur; ib. X. 22. sunt alii in isdem castris honeste condemnati, turpiter restituti; ib. XI, 12. non .. viderunt ... eos in civitatem restitutos; Fr. B. XV, v, 3. ʃ. I, 2. Caecin. 82.

alqd: in utriusque bonis nihil erat quod restitui posset; Verr. II, 62. Siculis omnibus ... quae potuit restituenda curavit; ib. 86. haec et alia Scipio ... Thermitanis restituerat; ib. 87. ut sibi sua restituerentur; ib. III, 57. ut omnia civitatibus ... restituerentur, ib. IV, 73. arbitrabantur Corinthi et Karthagini ... non defore qui illa restituerent; leg. agr. II, 90. cum ea mihi sint restituta; sen. 39. cum ea, quae amiserat, sibi restituta essent; Quir. 20. quod non aut fortiter ferat aut facile restituat; Rab. Post. 44. quid ... non integrum est sapienti, quod restitui potest? Phil. XII, 5.

aetatem: sibi ad honores petendos aetatem integram restitui oportere; Cluent. 154.

auctoritatem: sua cuique procuratio auctoritasque est restituta; Sex. Rosc. 139. ut huius ordinis auctoritas ... intervallo rei publicae restituta esse videatur; leg. agr. I, 27. restituissetis ... vestram auctoritatem; prov. cons. 13. non illius solum, sed etiam meam vocem et auctoritatem et vobis et rei publicae conservatam ac restitutam puto; Marcell. 2. ʃ. alqm; dom. 4.

basim: basis P. Scipionis restituatur; Verr. IV, 82.

bona: ut ... bona restituantur eis; Verr. I, 8. Heraclio Syracusanos tuos illos palaestritas bona restituere iussit; ib. II, 140. rem publicam .. vitamque omnium vestrum, bona, fortunas, coniuges liberosque vestros atque hoc domicilium clarissimi imperii, fortunatissimam pulcherrimamque urbem hodierno die deorum immortalium summo erga vos amore ... e flamma atque ferro ... ereptam et vobis conservatam ac restitutam videtis; Catil. III, 1.

calliditatem: restitue nobis .. veterem tuam illam calliditatem atque prudentiam; Sex. Rosc. 61.

civem: tu unus pestifer civis eum restitutum negas esse civem? dom. 85.

Capitolium: quem ad modum magnificentius (Capitolium) est restitutum; Verr. IV, 69.

coniuges: ʃ. bona; Catil. III, 1.

conlegia: ut conlegia ... illa vetera contra senatus consultum restituerentur; Sest. 55. conlegia, non ea solum, quae senatus sustulerat, restituta, sed innumerabilia quaedam nova ex omni faece urbis ac servitio concitata; Piso 9.

conlusorem: ʃ. alqm; Phil. II, 56.

deos: illi di penates ac familiares mei per vos in meam domum mecum erunt restituti; dom. 143.

digitos: membra, ... manus, digitos, ... nervos ... restituere non potest; Flacc. 73.

dignitatem: non ut honos et dignitas nobilitati restitueretur; Verr. I, 37. L. Otho ... equestri ordini restituit non solum dignitatem, sed etiam voluptatem; Muren. 39.

domicilium: ʃ. bona; Catil. III, 1.

dominum: retinere vero (ullam rem) quis poterit clarissimo domino restituto? Phil. XIII, 12.

domum: mihi in Palatio restituta (domus est); har. resp. 16.

exsules: num qui exsules restituti? unum aiebat, praeterea neminem; Phil. I, 3. restituebantur exsules quasi lege sine lege; ib. V, 11. exsules sine lege restituit; ib. VII, 15.

filium: ut ... sibi restituerent eum filium; Cluent. 22. ʃ. alqm; Phil. V, 4.

foris: „foris effregit? restituentur"; Cael. 38.

fortunas: ʃ. bona; Catil. III, 1.

fructum: quod honestissimo ordini cum splendore fructus quoque iucunditatis est restitutus; Muren. 40.

fundum: NEQUE IS FUNDUS Q. CATULO RESTITUETUR; Verr. II, 31. non ‖ nonne ‖ necesse erit L. Octavio iudici cogere P. Servilium Q. Catulo fundum restituere? ib.

gloriam: ut sibi religionem, generi tuo laudem gloriamque restituas; Verr. IV, 80.

hominem: ʃ. alqm; sen. 24.

honorem: ʃ. dignitatem.

iudicia: alia iudicia Lilybaei, alia Agrigenti, alia Panhormi restituta sunt; Verr. II, 63.

laudem: ʃ. gloriam.

legem: ego tibi [illam] Aciliam legem restituo; Verr. I, 26. num eas (leges) restitui posse censetis? Phil. XII, 12. ut ... leges sacratas ipsi sibi restituerent; Fr. B. VI, 24.

liberos: non tantae voluptati erant suscepti (liberi) quantae nunc sunt restituti; Quir. 2. ʃ. bona; Catil. III, 1.

lucem: utrum me patria sic accepit, ut lucem salutemque redditam sibi ac restitutam accipere debuit, an ut crudelem tyrannum? dom. 75.

manus, membra: ʃ. digitos.

monimentum: ʃ. alqm; Phil. V, 39.

munus: munus amplissimum, quod petitio praeturae desiderabat, praetura restituit; Muren. 37.

nervos: ʃ. digitos.

ornamentum: ʃ. alqm; Phil. V, 39.

populum: in isto bello non recreatus neque restitutus, sed subactus ... populus Romanus est; Sex. Rosc. 137.

potestatem: ostendit se tribuniciam potestatem restituturum; Verr. a. pr. 45. quae (sacella) post restitutam tribuniciam potestatem nemo attigit; leg. agr. II, 36. qui restituerunt eam potestatem; Fr. B. VI, 23, b.

praedia: haec praedia etiam in censum dedicavisti; ... mitto etiam quod a nostris magistratibus in integrum restituta; Flacc. 79.

procurationem: ʃ. auctoritatem; Sex. Rosc. 139.

provinciam: ut ea (provincia) restitui in antiquum statum nullo modo possit; Verr. a. pr. 12.

prudentiam: ʃ. calliditatem.

religionem: ʃ. gloriam.

rem: nonne ... damnatus per arbitrum .. rem restitueret? Sex. Rosc. 114.

rem publicam: ut ... mihi re publica aliquando restituta liceret frui; dom. 145. cuius reditu restitutam rem publicam fore putastis; ib. 146. cum illo se ipsam sibi restitutam (res publica) putabit; Phil. XIII, 9. ʃ. alqm; Quir. 14. bona; Catil. III, 1.

salutem: ʃ. lucem.

simulacra: deorum simulacra restitue! Verr. IV, 18. P. Africanum ... simulacrum Dianae maioribus suis restituisse; ib. 80.

statuas: nisi restituissent statuas, vehementer minatur; Verr. II, 162.

tribunos: quo die populo Romano tribuni plebi restituti sunt; Verr. V, 175.

vim: qui dies totos aut vim fieri vetat aut re-

stitui factam iubet; Caecin. 36. vim .. multitudinis restitui voluerunt; ib. 59. vim ... restitui sine ulla exceptione voluerunt; ib. 63.
vitam: cuius vitam si putetis per vos restitui posse; Milo 79. ſ. bona; Catil. III, 1.
vocem: eis potissimum vox haec serviat, quorum opera et mihi et vobis ... restituta est; Sest. 2. ſ. auctoritatem; Marcell. 2.
voluptatem; ſ. dignitatem.
urbem: ſ. bona; Catil. III, 1.
uxorem: restituat uxorem; Flacc. 73.

restitutio, Wiederherstellung, Wiedereinsetzung: I. est: haec (est) restitutio in domo; dom. 143.
obtinet: mihi ... cum amplissimis omnium iudiciis restitutio maledicti locum aut criminis obtinebit? dom. 86.
II, 1. comparo: damnatis de vi restitutio ... comparabatur; Sest. 66.
existimo: neque vero illa popularia sunt existimanda, ... restitutio damnatorum; leg. agr. II, 10.
perscribo: ut nemini sit triumphus honorificentius quam mihi salus restitutioque perscripta; Piso 35.
2. abalieno a: ut omnino a restitutione illius potestatis abalienentur || ut omnino ... ne illius potestate abalienemus ||; Fr. B. VI, 23, a.
III. laetari: nemo mea restitutione laetatus est; Planc. 25.
reprehendere: si .. populus Romanus ... temeritatem atque iniuriam suam restitutione mea reprehendisset; dom. 88.

restitutor, Wiederhersteller: clarissimus et fortissimus consul, ... restitutor salutis meae; Milo 39.

resto, zurückbleiben, bleiben, übrig bleiben, bevorstehen: I. **unpersönlich**: ut: restat ut aut summa neglegentia tibi obstiterit aut unica liberalitas; Quinct. 41. restat .. ut hoc dubitemus; Sex. Rosc. 88. restat ut de imperatore ad id bellum deligendo ... dicendum esse videatur; imp. Pomp. 27. restat ut omnes unum velint; Marcell. 32. ſ. II. alqd; Milo 92.
II. **persönlich**: alqs: qui unus relictus ex illorum nefaria caede restat; Sex. Rosc. 13. eos, qui restitissent, infirmos sine illo ac debilis fore putabam; Catil. III, 3. qui ad urbis incendium ... Romae restiterunt; ib, IV, 4. isti ... in capite atque in cervicibus nostris restiterunt; Muren. 79. infinitam caedem fore, si restitissem; Piso 78. ut, quae ipse gesserat, conciderent, si ego restitissem; ib. 79. cum ex multis unus ei restaret Dolabella paternus inimicus; Scaur. 45.
alqd: illud .. restiterat, quod hesterno die fecerant; Quinct. 33. quae restant; Sex. Rosc. 129. quod solum prope in civitate sincerum sanctumque restat; ib. 140. quod restat; Verr. III, 208. unum .. mihi restabat illud; Sest. 45. quid restat nisi ut orem obtesterque vos? Milo 92. quid iam restat? ib. 100. at vero ita decernunt, „ut liberato Bruto“: id enim restabat, ut relicto, deserto, prodito; Phil. XI, 22. id quidem restat ... victoribus; ib. XIV, 30.
actus: hic restat actus; Marcell. 27.
campus: campus Martius restabat; Phil. VI, 14.
fora: cui fora multa restarent; Cluent. 40.
gens: quae gens una restat, quae bellum populo Romano facere posse ... videatur; Catil. III, 22.
inimicus: ſ. alqs; Scaur. 45.
nomen: restare tibi videbatur servorum nomen; Sex. Rosc. 79.
pars: cum praesertim belli pars tanta restaret; Phil. II, 71.
statua: reddita est ei tum a maioribus statua, ... quae ... nunc ad tantae familiae memoriam sola restat || restaret ||; Phil. IX, 5.
studia: quae (studia) .. ei sola in malis restiterunt; Sulla 74.
tempus: tertium tempus est, quod post adventum Vari in Africa restitit || tertium tempus quod ... restitit, si est ||; Ligar. 5.
via: restat Aurelia; Phil. XII, 23.

restrictus, karg, sparsam: eosdem, cum iam essent experti quid valerent, restrictos et tenacis fuisse; Planc. 54.

retardatio, Verzögerung: unde est adhuc bellum tractum nisi ex retardatione et mora? Phil. V, 30.

retardo, verzögern, aufhalten, hemmen: alqm: eae res, quae ceteros remorari solent, (illum) non retardarunt; imp. Pomp. 40. huius adventus ... Tigranem magnis copiis minitantem Asiae retardavit; ib. 45. ut a nullius umquam me tempore ... aut voluptas avocarit aut denique somnus retardarit; Arch. 12. quem ad salutem meam voluntas impulit, vis retardavit; sen. 22. non illum ... morbus ingravescens retardavit; Phil. IX, 2.
animos: ut istius .. animos atque impetus retardaret; div. Caec. 33. quo animos testium retardarent; Verr. I, 17.
auxilium: cum certi homines ... auxilium retardassent; Piso 76.
celeritatem: ut eorum (membrorum) conlectio dispersa ... celeritatem persequendi restardaret; imp. Pomp. 22. quam (celeritatem) nisi in via caducae hereditates retardassent; Phil. X, 11.
conatus: coniurationis impetus et conatus sunt retardati; Sest. 11.
consuetudinem: excitavit illam suam ... suspicione aliqua retardatam consuetudinem rei publicae bene gerendae; Sest. 67.
cupiditatem: cuius cupiditatem nulla umquam turpitudo retardavit; Cluent. 199.
impetus: cuius adventu ipso ... impetus hostium repressos esse intellegunt ac retardatos; imp. Pomp. 13. incitatos latronum impetus retardavit; Phil. V, 23. Caesaris ... virtus latronis impetus ... retardavit; ib. XIII, 19. ſ. animos. conatus.
loquacitatem: ut ... loquacitatem paucis meis interrogationibus irretitam retardarem; Vatin. 2.
lubidinem, stuprum: cuius importunam lubidinem et stuprum ... ne subornandi quidem mora retardavit; Fr. B. XIII, v, 1.
viris: animi viris corporis infirmitas non retardavit; Phil. VII, 12.

retexo, ungiltig machen, widerrufen: orationem: iam retexo orationem meam; Phil. II, 32.
praeturam: ut ... istius praeturam retexere videretur; Verr. II, 63.

reticentia, Schweigen: quod vestra virtus neque oblivione eorum, qui nunc sunt, nec reticentia posterorum sepulta esse poterit; Phil. XIV, 33.

reticeo, schweigen, verschweigen: I, 1. unpersönlich: ut omnes intellegant nihil me nec subterfugere voluisse reticendo nec obscurare dicendo; Cluent. 1. ut prorsus reticeri nullo modo posset; ib. 18.
2. alqs: si reticeat et absit; Verr. I, 2. cum

ille ... primo reticuisset; Catil. II, 13. facile tacentibus ceteris reticuissem; har. resp. 61.

II. de: de Chelidone reticuit quoad potuit; Verr. I, 139. de privatis iniuriis reticeat; ib. IV, 15.

III. alqd: reticebunt quae poterunt libenter; Verr. IV, 19. quae reticenda putaram; Cluent. 89. nolo quemquam eorum, qui adsunt, existimare me, quae de lege ab Accio dicta sunt, si reticuerim, comprobare; ib. 149. haec fortasse propter pudorem in lege reticentur; leg. agr. II, 37.

causam: neque .. occultavit causam iracundiae suae neque reticendam putavit; Flacc. 87.

errorem: non possum utriusque vestrum errorem reticere; Phil. I, 29.

facinus: hoc tantum facinus ... reticere potuerunt; Verr. I, 90.

iniurias: intellego ... reticere homines parentum iniurias; Cluent. 17.

partem: ut aliquam partem de istius impudentia reticere possim; Verr. I, 32.

HS: quae (HS ↀC) ille cum accepisset nomine iudicii Safiniani, ... reticuit atque suppressit; Cluent. 99.

reticulum, Netz: reticulum .. ad naris sibi admovebat tenuissimo lino; Verr. IV, 27.

retineo, zurückhalten, festhalten, behaupten, bewahren, behalten: I. censor: ut alter (censor) de senatu movere velit, alter retineat; Cluent. 122.

II. ut: s. III. alqd; Verr. III, 94. 98. — quo minus: s. III. civitatem; Verr. II, 14.

III. alqm: homo timidus ... subito ipse te retinebas; Quinct. 39. quos natura ipsa retinere in officio non potuisset; Sex. Rosc. 70. Potamonem scribam et familiarem tuum retentum esse a Verre in provincia; div. Caec. 29. M. Lucretium retinuit; Verr. I, 18. quos illa ... retinet; ib. II, 6. ut ... ei ... vi ac metu retinerentur; ib. 14. nuntium miserunt se a praetore retineri; ib. 65. negat se quemquam retinere eorum; ib. 71. ceteri quoque impetrant, ne retineantur; ib. tanta cura Siculos tueri ac retinere voluerunt; ib. III, 14. si ... omnes in aedibus adservati ac retenti (sunt); Caecin. 37. si .. retines quemquam sciens in senatu scelere tanto contaminatum; Cluent. 129. hunc Egnatium ... censores in senatu ... retinuerunt; ib. 135. [ut nemo ad populum Romanum vos adducere, ... non tribunus plebis retinere posset;] leg. agr. II, 99. retinetur, credo, in provincia; Flacc. 92. qui te et diligunt et retinent retinebuntque semper; Sulla 35. cum lege retineretur; ib. 74. in qua (luce) cum maximo cruciatu ac dolore retinetur; ib. 90. si nulla erat vis, cur me flentes potius prosecuti sunt, quam aut increpantes retinuerunt aut irati reliquerunt? dom. 56. segniores me praesente ad me retinendum et conservandum fuissent; ib. 57. an vero in Syria diutius est Semiramis illa retinenda? prov. cons. 9. retinete .. in provincia diutius eum! ib. 12. alterum retinet; ib. 17. amoenitas eum .. locorum ... retinet; ib. 29. qualis futurus in me [retinendo] fuisset senatus populusque Romanus; Planc. 90. vi me ... Plancius .. complexu suo retinuit; ib. 100. te ... retinebo et complectar; ib. 102. si ille retentus a cuncta Asia supplice ... anteposuit honori suo commoda salutemque provinciae; Scaur. 35. ego te in patria per eosdem retinere non potero? Milo 102. tres tibi Ligarii retinendi in civitate sunt; Ligar. 33. quae tamen urbs ... plus una me nocte cupiens retinere non potuit; Phil. I, 7. vino atque epulis retentus (non adfuit); ib. III, 20. hunc retinentes extrusimus; ib. X, 11. M. Brutum retinet etiam nunc C. Antonius; ib. XI, 26. moveri sedibus huic urbi melius est ... quam illos, Caesaris virtute eiectos, Bruti retentos, intra haec moenia videre; ib. XIII, 49. eos invitos retinere qui potuit? Fr. B. III, 2. neque te retinere in civitate ... voluerunt; ib. XIII, VIII.

alqd: neque plura .. dici possunt, quam populus Romanus memoria retinet; Sex. Rosc. 33. ut haec ... retinere per populum Romanum incolumia ac salva possimus; div. Caec. 72. retinebatur hoc tum nescio quo modo, ... ut ..; Verr. III, 94. in hac tam misera ... condicione vitae ne hoc quidem retinebimus, .. ut ..? ib. 98. nihil esse quod quisquam putaret se ... conservare aut domi retinere posse? ib. IV, 42. apud eos remansisse ea, quae religio retinuisset; ib. 46. id ... iure imperii nostri quot annis usurpatum ac semper retentum ... adsecuti sunt; ib. V, 51. nihil esse in civitate tam diligenter quam ius civile retinendum; Caecin. 70. ut retineam quod meum factum est; ib. 74. id .. certe calamitate docti memoria retinere debemus; imp. Pomp. 19. ut ... dent quod retinere vix possunt; leg. agr. I, 14. quid .. existimatis integrum nobis in re publica fore aut in nostra libertate ... retinendum || retinendam, retinenda ||? ib. 22. ille .. quod habet retinere volt; ib. III, 13. queritur gravis ... civitas, quod non retinet alienum; Flacc. 56. si quae tibi in Africa venerit hereditas, usu amittes, an tuum nulla avaritia salva dignitate retinebis? ib. 85. ut nihil sibi ex pristina dignitate superesse arbitraretur, nisi quod modestia retinuisset; Sulla 15. quantum manu ac viribus ... aut eripere aut retinere potuissent; Sest. 91. qui .. debet, is retinet alienum; Planc. 68. quid .. retineat per te meminit; Deiot. 35. semper hoc se summis opibus retinendum putaverunt; Fr. B. VI, 27.

adiutorem: est tuum ... retinere adiutorem, defensorem, socium in re publica, consulem non cupidum, consulem ... fortuna constitutum ad amplexandum otium; Muren. 83.

aequitatem: et aequitatem nostrae || vestrae || disceptationis et consuetudinem superiorum et ius suae potestatis retinuissent; leg. agr. III, 1.

amicos: quod suos amicos ... ipse [Verres] retineret in consilio; Verr. II, 71.

animam: si tum P. Sestius .. in templo Castoris animam quam vix retinuit edidisset; Sest. 83.

animum: qui armorum periculo liberatus animum tamen retinet armatum; Marcell. 31.

ansam: iste .. hac sextula se ansam retinere omnium controversiarum putat; Caecin. 17.

aratores: retineri solitos esse aratores; Verr. III, 105.

arcum: sinistra manu retinebat arcum; Verr. IV, 74.

armatos: horam unam aut duas eodem loco armatos, ut conlocati fuerant, retinere magnum fuit? Deiot. 19.

auctoritatem: et domi dignitas et foris auctoritas retineretur; Sex. Rosc. 136. quam (procurationem et auctoritatem) si retinere volunt ei; Sex. Rosc. 139.

beneficia: ornamenta ista et beneficia populi Romani non minore negotio retinentur quam comparantur; Verr. V, 175.

bona: ut nemo illo invito nec bona nec patriam nec vitam retinere posset; Verr. III, 81. bona denique reus ne *retinere voluisse ... videretur;* Scaur. c. 2, § 4.

causam: retinet integram causam et ius civitatis; Caecin. 98.

civem: statuerunt equites Romani illo iudicio improbum civem esse .. non retinendum in civitate; Rabir. 24. ut eum civem retineatis: Milo 3.

ego P. Clodium arbitrabar perniciosum civem, ... **tu contra** retinendum civem et optandum; Phil. VIII, 16.

civitatem: cum videretis (civitates) nulla vi retineri, nullo periculo prohiberi potuisse quo minus experirentur; Verr. II, 14. adfirmabat ... non se cupidiorem esse civitatis retinendae quam existimationis; Cluent. 144. qui hanc civitatem retinere vellet; Balb. 30.

constantiam: retinenda est .. nobis constantia, gravitas, perseverantia; Phil. VII, 14.

consuetudinem: ut humanitatem consuetudinemque suam retineret laborabat; Verr. I, 65. quis .. ignorat eos usque ad hunc diem retinere illam immanem ac barbaram consuetudinem hominum immolandorum? Font. 31. ſ. aequitatem.

consules: duas Gallias qui decernit consulibus duobus, hos retinet ambo; prov. cons. 17. ſ. adiutorem.

contumaciam: quam (contumaciam) hic in perditis rebus retinet; Verr. III, 22.

defensorem: ſ. adiutorem.

definitionem: illa definitio iudiciorum aequorum ... retineatur; Cluent. 5.

deos: deos patrios ... colendos sibi diligenter et retinendos esse arbitrabantur; Verr. IV, 132.

dignitatem: ſ. **dignitas,** II, 1. retineo (8 St.) B. II, S. 114, b.

duces: se ... praedonum duces vivos atque incolumis domi suae ... retinuisse; Verr. I, 12. etiamne paene damnatus hostium duces privata in domo retinuisti? ib. V, 76.

equitem: equitem Romanum scitote biduum ... in foro custodiis Apronii retentum; Verr. III, 60.

exemplum: quod si immortale (exemplum) retinetur; Sest. 50.

exercitum: illum .. arbitrabar etiam sine hoc subsidio pecunia retinere exercitum; prov. cons. 28. quod .. provinciam Galliam citeriorem ... exercitumque in senatus potestate retineat; Phil. III, 38.

existimationem: ut ... ea (existimatio) diligenter conservata ac retenta videatur; Font. 28. ſ. civitatem.

familiarem: ſ. alqm; div. Caec. 29.

fidem: ut ne praedonum quidem praetor in fide retinenda consuetudinem conservet; Verr. II, 78.

fructus: ceteri fructus omnium rerum ... communi cautione ... retinentur; leg. agr. II, 22.

genus: aliud genus imperatoris sane diligenter retinendum ... cognoscite; Verr. V, 25.

gradus: apud quem omnis gradus dignitatis tuae retinuisses; Flacc. 81.

gravitatem: ſ. constantiam.

hereditatem: hanc retinete .. quam vobis tamquam hereditatem maiores vestri reliquerunt; Phil. IV, 13.

hominem: hominem summa vi retinere coepit; Verr. I, 64. homines ... redditi alii sunt, alii etiam nunc retinentur; ib. 93. retinete, retinete hominem in civitate! ib. II, 76. ut ex eo genere homines ... diligenter vobis retinendos existimetis; Font. 42. tantum homines impios ex vetere illa coniuratione inustum nefariis mentibus bonorum odium retinebat; dom. 92. ſ. civem; Caecin. 192.

hostem: hostem acerrimum atque infestissimum ... seu potius communem hostem gentium nationumque omnium quisquam omnium mortalium privatus intra moenia domi suae retinere poterit? Verr. V, 76.

humanitatem: ſ. consuetudinem.

impedimenta: quae (civitas) C. Catonis ... impedimenta retinuit; Verr. IV, 22.

imperium: omnia et provisa et parata et constituta sunt cum mea summa cura atque diligentia tum multo etiam maiore populi Romani ad summum imperium retinendum ... voluntate; Catil. IV, 14. quis est tam vaecors qui ... non intellegat eorum (deorum) numine hoc tantum imperium esse natum et auctum et retentum? har. resp. 19.

iudices: cogendi iudices inviti, retinendi contra voluntatem; Muren. 42. cum ... ob eam causam idem iudices retineantur; Rab. Post. 36.

ius: ſ. **ius,** II, 1. retineo (11 St.) B. II, S. 817, a.

libertatem: si semel civitas adimi potest, retineri libertas non potest; Caecin. 96. ut urbis libertatem retinere liceat; Sulla 80. neque .. Tarquinio expulso maioribus nostris tam fuit optata libertas, quam est depulso iam Antonio reretinenda nobis; Phil. III, 8. ſ. alqd; Planc. 55.

litteras: publicae (litterae) retentae sunt in accusatorum potestate; Flacc. 23.

maiestatem: potestne .. nostra maiestas a Gaditanis benigne conservari, si ad eam retinendam Gaditanos praemiis elicere non possumus? Balb. 37.

mancipia: dum pauca mancipia ... retinere volt; div. Caec. 56.

medicinam: eorum .. periculorum est in re publica retinenda medicina; Sulla 51.

memoriam: memoriam Milonis retinebitis? Milo 101.

monumenta: huius vos animi monumenta retinebitis; Milo 104.

navicularios: quod navicularii retenti, quod mercatores spoliati dicerentur. at ego iam retentos non queror; Verr. V, 149.

nomen: in extrema ... fuga nomen .. retinuit regium; Muren. 34. cuius ille ordinis nomen retinet; Sest. 110. hoc nomine retento ... nullum iudicium de se senatus imminutum putat; Deiot. 36. quod nomen ... retentum ... posteris etiam suis tradituros se esse confidunt; ib. 41.

nummos: quos de publico nummos acceperat retinuit omnis; Verr. III, 170.

officia: neque in omnibus officiis retinendis diligentior esse quisquam potest; Cluent. 133.

ornamenta: ab hoc .. pacis ornamenta retinentur; Muren. 30. ſ. beneficia.

otium: omni ratione otium retinere debetis; leg. agr. II, 102. dum otium volunt etiam sine dignitate retinere; Sest. 100.

pastores: alter ... pastores retinet; Fr. B. VIII, 11.

patriam: ſ. bona.

patrimonia: si incertum est ... ea (patrimonia) possisne retinere; Caecin. 74. non minus diligenter ea, quae a maioribus accepistis, publica patrimonia iuris quam privatae rei vestrae retinere debetis; ib. 75.

peculia: peculia omnium vicariique retinentur; Verr. I, 93.

pecuniam: tibi datam pecuniam domi retines; Verr. III, 202. [quod pecuniam qui retinet non dissolvit]; Quir. 23.

perseverantiam: ſ. constantiam.

pilam: iste claudus ... pilam retinere; Piso 69.

possessionem: su[p]erior in possessione retinenda non fuisset; Caecin. 2. retinete istam possessionem gratiae, libertatis; leg. agr. II, 71. ut, quae causa ceteros ad facinus impulit, cupiditas retinendae possessionis, ea Sittio non fuerit; Sulla 57. *ut ... suas possessiones facillime retineret;* Scaur. c. 2, § 3.

procurationem: . auctoritatem.

provinciam: si provinciam retinere ... vellet; Verr, II, 139. Caesarine eam (provinciam) tradi-

turi fuistis an contra Caesarem retenturi? Ligar. 23. pollicetur .. se provinciam Galliam retenturum in senatus populique Romani potestate; Phil. III, 8. f. exercitum.

rationem: laudanda est ... vicinitas, retinens veterem illam officii rationem || illum officii morem ||; Planc. 22.

religionem: observant quem ad modum sese unus quisque nostrum gerat in retinenda religione; Verr. a. pr. 46. qui religiones deorum immortalium retinere volt; ib. III, 6.

rem: ut ... rem parsimonia retineret; Quinct. 59. o rem praeclaram vobisque ob hoc retinendam! Caecin. 73. satis inconsiderati fuit ... rem ullam ex illis attingere; retinere vero quis poterit clarissimo domino restituto? Phil. XIII, 12.

res publicas: neque vero Cretes ... melius quam Romani homines ... res publicae suas retinuerunt; Muren. 74.

salutem: quibus auctoribus ... omnium tum salus esset ... defensa ac retenta; Flacc. 2. cum ... salutem rei publicae retinuisset; Planc. 89.

scribam: f. alqm; div. Caec. 29.

senatorem: illi debuerunt clarissimum et praestantissimum senatorem in civitate retinere; Phil. XI, 11.

servos: an de servis alienis contra legem Fabiam retentis ... plura dicenda sunt? Rabir. 8.

HS: retines HS XXI; Verr. III, 174.

socium: f. adiutorem.

splendorem: me illius pulcherrimi facti ... splendorem verbis dignitatemque retinere; dom. 94. qui ne equestrem quidem splendorem incolumem a calamitate iudicii retinere potuisset; Planc. 12.

statum: hunc statum ... nulla alia re nisi concordia retinere possumus; har. resp. 61.

tabulas: retinere incipit tabulas Theomnastus quidam; Verr. IV, 148.

testem: gravissimos privatarum rerum testis ... vi custodiisque retinere; Verr. II, 12. testis ... vi retinere coepit; ib. 64. postea quam, biduum retentus testis a nobis, effudit quae voluit omnia; Flacc. 41.

togam: si togam retinuisset; Rab. Post. 26.

vectigalia: ea (vectigalia) me consule ne retineri quidem potuisse iudicabuntur; leg. agr. I, 3.

venenum: cum retineret venenum; Cael. 64.

veritatem: si veritatem volent retinere; Quinct. 75.

vestigium: qui expulsis regibus nullum in libero populo vestigium crudelitatis regiae retinuerunt; Rabir. 10. in omni calamitate retinetur aliquod vestigium libertatis; ib. 16. ut ... repente nullum vestigium retineret pristinae dignitatis; Sulla 91.

vestitum: id agamus, ut eum (vestitum) in perpetuum retineamus; Phil. XIV, 2.

vicarios: f. peculia.

vim: ea (vis) ... sententia .. iuris atque auctoritate retinetur; Caecin. 63.

virum: virum ... domi vobis ac liberis vestris retinere quam inimicissimis populo Romano nationibus ... condonare || condemnare || maletis; Font. 43.

vitam: an erat mihi in tanto luctu meorum ... vita retinenda? Sest. 47. aut sua pertinacia vitam amiserunt aut tua misericordia retinuerunt; Marcell. 21. aequum .. putavit vitam, quam populi Romani votis retinuisset, pro libertate populi Romani in discrimen adducere; Phil. VII, 12. f. bona.

voluntatem: ut eam voluntatem, quam semper habuistis erga me, retineatis; leg. agr. III, 2. sin est in me ... studium retinendae voluntatis bonorum; Sulla 10. nostrum est ... ferre modice populi voluntates, ... retinere partas; Planc. 11.

usuram: ut eam (usuram bonae de me opinionis) ... perpetuo retineatis; leg. agr. III, 2.

utilitatem: si et belli utilitatem et pacis dignitatem retinere voltis; imp. Pomp. 14.

IV. iuris, libertatis: multis .. pater, optimus vir, nimium retinens equestris iuris et libertatis videtur; Planc. 55.

V. mit doppeltem Accusativ: quem ego hominem ... iudicem non retinuissem; Verr. a. pr. 31. quem ad modum spectatissimum ... hominem ... levatum iniuria civem retinere possemus; Caecin. 102.

retorqueo, zurückdrehen: retorquet oculos profecto saepe ad hanc urbem; Catil. II, 2.

retractatio, Weigerung: cum .. sine ulla retractatione pro patria vitam profuderint; Phil. XIV, 38.

retracto, wieder behandeln: nunc mihi tertius ille locus est reliquus || relictus, al. || orationis ... a me ... retractandus; Muren. 54.

retraho, zurückziehen, zurückhalten, zurückholen: alqm: quae (spes) cum Verrem a porta subito ad iudicium retraxisset; Verr. I, 23. quem ... Verri nimis atrociter minitantem ab se retractum esse; ib. V, 160. cum se retraxit; Cael. 64. ut retractus, non reversus videretur; Phil. VI, 10.

consules: cum duo consules a re publica provinciarum foedere retraxisset; Sest. 34.

manum: Licinium, .. cum iam manum ad tradendam pyxidem porrexisset, retraxisse; Cael. 63.

retribuo, zurückgeben: cum illis exactae aetatis [..] fructum ... retribuam; Qu. Rosc. 44.

retrudo, verstecken: quae (simulacra) ... iacent in tenebris ab isto retrusa; Verr. I, 7.

retundo, abstumpfen: ferrum: cuius nuper ferrum rettuderim; Sulla 83.

gladios: gladios in rem publicam destrictos rettudimus; Catil. III, 2.

mucronem: cuius mucronem multis remediis maiores nostri rettuderunt; Cluent. 123.

tela: in me omnia, quae ego quondam rettuderam, coniurationis nefaria tela adhaeserunt; dom. 63.

reveho, zurückfahren, -bringen: cum illa eadem Diana Segestum Karthagine revecta victoriam populi Romani reditu suo nuntiasset; Verr. IV, 77.

revello, abreißen, aufreißen: claustra: revelli claustra; Verr. IV, 52.

crucem: nec prius illam crucem ... revellistis; Verr. IV, 26.

gradus: cum ... id .. templum ... revolsis gradibus a coniuratorum reliquiis ... armis teneretur; Piso 23.

ianuam: qua (ianua) effracta et revolsa tota pateret provincia; Muren. 33.

os: Gorgonis os pulcherrimum ... revellit; Verr. IV, 124.

saepta: nisi saeptis revolsis introiri in forum nullo modo posset; Phil. V, 9.

statuas: non crederem hoc de statuis, nisi iacentes revolsasque vidissem; Verr. II, 158.

tabulam: quae tabula tum imperio tuo revolsa, nunc a me tamen deportata est; Verr. II, 112.

tela: me ... absentem principe Cn. Pompeio

... de corpore rei publicae tuorum scelerum tela revellente revocarant || revocarunt || ; Piso 25.

vincula: is vincula revellit iudiciorum; Caecin. 70.

revenio, zurückkehren: ut is Publicius, si domum revenisset ... ne minus civis esset; Balb. 28.

reversio, Rückkehr: I. habet: exposui... profectionis consilium: nunc reversionis, quae plus admirationis habet, breviter exponam; Phil. I, 7.

II. cogito de: ut ... de reversione primum coeperim cogitare; Phil. I, 8.

III. consilium: exponam vobis breviter consilium et profectionis et reversionis meae; Phil. I, 1. f. I.

fructus: cepi fructum ... reversionis meae; Phil. I, 38.

revertor, zurückkehren, sich wenden: I. unpersönlich: 1. spes: Ser. Sulpicius cum aliqua perveniendi ad M. Antonium spe profectus est, nulla revertendi; Phil. IX, 2.

2. verbal: reverti iubet; Verr. I, 138. iubet iste posterius ad se reverti; ib. IV, 66. habet magnum dolorem, unde cum honore decesseris, eodem cum ignominia reverti; Muren. 89.

II. persönlich: alqs: ad ephemeridem revertitur; Quinct. 57. Ameriam re inorata reverterunt; Sex. Rosc. 26. rursus .. eodem revertamur; ib. 41. postridie revertuntur; Verr. I, 138. quasi metueret ne Petilius ... cum ceteris in consilium reverteretur; ib. II, 75. nunc ad Sthenium revertar; ib. 88. Herodotus cum Roma revertitur; ib. 130. nunc ad sociorum tabulas ... et ad amicum tuum Carpinatium revertemur; ib. 186. ad illam ... causam frumenti ac decumarum revertar; ib. III, 84. se sane tristem et conturbatum domum revertisse; ib. IV, 32. uti Lilybaeum ... revertamur; ib. 35. cum Romam revertisset; ib. 47. Haluntini ... cum argento puro domum revertuntur; ib. 52. illi tum inanes ad Antiochum revertuntur; ib. 65. ne omnino inanes ad istum praedonem religionem revertantur; ib. 95. nunc ad Marcellum revertar; ib. 120. ad Carpinatii praeclaras tabulas revertebar; ib. 137. ut ad classem ... revertar; ib. V, 59. qui erant in agrum Gallicum profecti, Larinum revertuntur; Cluent. 24. statuit ad easdem esse sibi praedas ac suppressiones iudicialis revertendum; ib. 68. ut illuc revertar; ib. 112. ad religionem hominis revertamur; leg. agr. II, 28. ad amplitudinem et dignitatem *rei* revertar; ib. 76. nunc ... revocati saltem revertantur; ib. III, 1. ut etiam illi, qui absunt, habeant quo victores revertantur; Catil. IV, 21. ut ... ad studiorum ... contentionem revertamur; Muren. 22. ut ad id, quod institui, revertar; ib. 67. eccui .. non proditur [revertenti]? ib. 68. quo revertantur non habebunt; Flacc. 22. nihil esse ... quo revertantur; ib. 30. si ... ego non revertissem; sen. 4. quibus (decretis) tamquam gradibus mihi videor in caelum ascendisse, non solum in patriam revertisse; dom. 75. ut revertar ad ius publicum iudicandi; ib. 136. ut revertar ad illud, quod mihi in hac omni est oratione propositum; Sest. 53. illuc revertor; ib. 111. ut ad me revertar! Cael. 6. sed revertar ad crimen; ib. 60. ad Alexandrinos istos revertamur; Rab. Post. 34. etiam si Romam illo die reverti vellet; Milo 51. pura mente ... Milonem ... nulla conscientia exanimatum Romam revertisse; ib. 61. ad me revertar; Ligar. 9. turpe mihi ipsi videbatur in eam urbem me audere reverti; Phil. I, 9. quid .. turpius quam ... eum damnatum iudicio ad eam ipsam vim reverti? ib. 21. victor e Thessalia Brundisium cum legionibus revertisti; ib. II, 59. quaerebat cur ego ex ipso cursu tam subito revertissem; ib. 76. ut retractus, non reversus videretur; ib. VI, 10. nescio quo pacto sapientia quadam ... non nimis irati revertistis; ib. VIII, 28. ne umquam Romam revertatur; ib. 32. ut eodem die reverterer; ib. XII, 24. Romam armati reverterunt; Fr. B. VI, 25.

aratores, coloni: uti antiquissimi socii et fidelissimi || fidelissimique || [Siculi] coloni populi Romani atque aratores ... in sedis suas revertantur; Verr. III, 228.

bestiae: ut etiam bestiae fame monitae plerumque ad eum locum, ubi pastae sunt aliquando, revertantur; Cluent. 67.

dignitas: ut ... dignitas iam in patriam revertisset; sen. 5.

legati: etiamne hanc moram adferemus, dum proficiscantur legati, dum revertantur? Phil. V, 31. cum illi (legati) ab Antonio contempti et reiecti revertissent; ib. VIII, 21.

menses: ut reliqui menses in suam rationem reverterentur; Verr. II, 130.

milites: milites remigesque Miletum Myndo pedibus reverti iubet; Verr. I, 87.

nummi: cum omnes perspicerent ad istum ... illos nummos ... revertisse; Verr. II, 61.

pecunia: intellegetis hanc pecuniam ... semita revertisse; Verr. II, 57.

peripetasmata: quaesivi quem ad modum (peripetasmata) revertissent: negavit adhuc revertisse; Verr. IV, 27.

remiges: f. milites.

sestertii: ea (HS trecenta) quem ad modum ad istum ... revertantur ... planum faciam; Verr. II, 50.

socii: f. aratores. — victor: f. alqs; Catil. IV, 21. Phil. II, 59.

revinco, widerlegen: numquam .. hic neque suo neque amicorum iudicio revincetur; Arch. 11.

reviresco, wieder erstarken: res: impolitae res ... ad renovandum bellum revirescent; prov. cons. 34.

senatus: qui senatum dolent ad auctoritatis pristinae spem revirescerere; Phil. VII, 1.

revivisco, wieder aufleben, sich erholen: alqs: qui ... ex illo metu mortis ... recreatus revixisset; Verr. V, 160. si revixissent ei, qui haec paene delerunt; sen. 4. si eius vir Catilina revixisset; ib. 12. ut vel a Q. Catulo, si revixisset, praeclare posse dici viderentur; Sest. 122. si P. Clodius revixerit; Milo 79. qui si lege eadem reviviscere posset, lata lex numquam esset; ib. „denique quid non aut probastis aut fecistis, quod faciat, si reviviscat, ... Cn. Pompeius ipse?“ Phil. XIII, 34.

avus: avum suum revixisse putat; Piso 67.

causa: quo facilius reviviscat Pompeianorum causa; Phil. XIII, 38.

desiderium: postea quam ... reviviscere memoriam ac desiderium mei vidit; har. resp. 48.

hostes, interfectores: cum hostes atque interfectores rei publicae revixissent; sen. 4.

maiestas: si maiestas populi Romani revixisset; Sest. 83.

memoria: f. desiderium.

vir: species ... *viri* ... *si posset reviviscere, sic omnes commoveret;* Scaur. 49. f. alqs; sen. 12.

revocatio, Abrufen: receptui signum aut revocationem a bello audire non possumus; Phil. XIII, 15.

revoco, zurückrufen, abrufen, zurückbringen, einberufen, erneuern, zurückführen, verweisen, beziehen, wieder einladen: I. **absolut:** 1. unpersönlich: sic ulciscar facinora eorum singula ‖ facinorum singula, al. ‖: ... mercatores provinciarum revocando domum; Quir. 21. miliens revocatum est; Sest. 123.

2. alqs: qui neque in urbe viveret neque revocaturus esset; Sex. Rosc. 52.

senatus: quid .. revocante et receptui canente senatu properet dimicare? Phil. XII, 8.

II. **mit Object:** alqm: me facile vestra existimatione revocabitis; Quinct. 36. qui cum revocetur ad id iudicium; ib. 46. revocares eum ..? ib. 83. revocabat eos; Verr. I, 120. ad eos me scribas revoca! ib. III, 184. quo me .. aut ad quae me exempla revocas? ib. 210. an me ad M. Antonii aestimationem frumenti ... revocaturus es? ib. 213. qua ratione ei revocabuntur? ib. 218. ut aliquo modo in provinciam illum revocaret; ib. IV, 40. non te eius lacrimae, non senectus, non hospitii ius atque nomen ab scelere aliquam ad partem humanitatis revocare potuit? ib. V, 108. quoniam me ad XII tabulas revocas; Tull. 51. sin ... me ex hoc, ut ita dicam, campo aequitatis ad istas verborum angustias ... revocas; Caecin. 84. quod ab eo bello Sullam in Italiam res publica, Murenam Sulla revocavit; imp. Pomp. 8. nunc ... revocati saltem revertantur; leg. agr. III, 1. ut te aut pudor umquam a turpitudine aut metus a periculo aut ratio a furore revocarit; Catil. I, 22. quae (imago) .. te a tanto scelere etiam muta revocare debuit; ib. III, 10. INDE IBI EGO TE REVOCO; Muren. 26. revocemus eiectos; Flacc. 96. nunc iam revocandi estis eo, quo vos ipsa causa ... cogit animos ... convertere; Sulla 69. si ... non me ipsa res publica ... ad gravitatem animi et constantiam sua dignitate revocaret; ib. 83. quotiens (ego hunc vidi) revocatum eandem rem dicere commutatis verbis; Arch. 18. qui illo ipso tempore ... non multo post discessum meum me universi revocavistis; sen. 3. quem ad salutem meam ... auctoritas vestra revocavit; ib. 22. quem P. Servilius ... ad sui generis communisque sanguinis facta virtutesque revocavit; ib. 25. in discessu civium exercitu se armisque revocavit; Quir. 7. me in patriam ter suis decretis Italia cuncta revocavit; ib. 10. quem ... revocatum ... confiteris; dom. 5. qui cuncta ex Italia ad me revocandum convolaverunt; ib. 57. ut me ab omnibus ad meam pristinam dignitatem exspectatum atque revocatum queratur; ib. delatum [..] est ad vos ... quem ad modum iste ... se ipse revocando ... omnia aliter ac vos in monumentis habetis et pronuntiarit et fecerit; ib. 140. qui maxime me repetistis atque revocastis; ib. 144. videtis me ... esse revocatum; Sest. 52. me ... non restitui lege, sed revocari senatus auctoritate oportere; ib. 73. revocabatur ab universis; ib. 120. ceteri ... per populum .. ipsum recreati sunt atque revocati; ib. 140. ut ... eum repente revocares; Vatin. 26. revocet se aliquando ad curam rei domesticae; Cael. 42. quem absolutum insequitur, revocat; ib. 76. vos anno superiore hos eosdem revocabatis; prov. cons. 13. restituissetis vestram auctoritatem eis, per quos erat amissa, revocatis; ib. me ... absentem principe Cn. Pompeio referente ... revocarant ‖ revocarunt ‖; Piso 25. me Kalendis Ianuariis ... frequentissimus senatus revocavit; ib. 34. non dubito quin illum iam escendentem in currum revocare possis; ib. 61. revocare se non poterat familiaritate implicatus; ib. 70. tu me a tuis inimicitiis ad simultatem revocabis? ib. 82. te ille ad sua instituta revocabit; Planc. 12. ego ... ad ea te tempora revocavi; ib. 13. Bostarem .. quendam Norensem ... *Triarius criminatur huius malitiosis blanditiis e fuga revocatum ... necatum esse;* Scaur. c. 2, § 1. revocare tu me in patriam, Milo, potuisti per hoc? Milo 102. illi ... a re publica revocabuntur; Phil. II, 113. quoniam Gaius frater est inde revocatus; ib. VII, 3. quorum votis iudicavit se a morte revocatum; ib. X, 16. Lucii eum sanctitas a scelere revocabit; ib. XIII, 4. revocare te a furore Lepidus voluit; ib. 43. ne quem in iudicium oratio mea revocare videatur; Fr. B. VI, 17.

alqd: ut ... omnia ad gloriam splendoremque revocarent; Flacc. 28.

amicitias: quae (amicitiae) essent ex inimicitiis revocatae in gratiam; Fr. E. 2.

animum: revocarem animos vestros ad Mithridatici belli memoriam; Flacc. 60. non numquam animum incitatum ... revoco ipse et reflecto; Sulla 46. revocate iam animos vestros ab hac subtili nostra disputatione ad universam rem publicam! dom. 142.

auctoritatem: sin aliquando revocarentur (leges, quaestiones, iura, auctoritas, libertas, ubertas, sanctitates, religiones); sen. 34.

bona: cui non perspicuum est ad incertum revocari bona, fortunas, possessiones omnium; Caecin. 38. civitatis ius, bona, fortunae, possessionesque omnium in dubium incertumque revocabuntur; ib. 76.

comitia: nec mirum, omnibus comitiis tot civitatum unam in domum revocatis; Verr. II, 133.

consilia: sunt .. fortes illi quidem ... sed ... ad suam vim omnia nostra consilia revocantes; Phil. XII, 29.

copias: cum viderem ... copias omnis Catilinae paene isdem ducibus ad spem caedis et incendiorum esse revocatas; sen. 33. cum intellegerem veteres ad spem caedis Catilinae copias esse revocatas; Quir. 13.

crimen: primum ad se revocarent maximi facinoris crimen; Cael. 65.

equites: quos (equites) ex multorum annorum dissensione huius ordinis ad societatem concordiamque revocatos hodiernus dies vobiscum atque haec causa coniungit; Catil. IV, 15.

fidem: revocanda fides (est); Marcell. 23.

filium: sperant fore ut patris litteris ... filius ab incepto ‖ ab incepto furore ‖ revocetur; Verr. II, 97.

fortunas: s. bona.

fratrem: s. alqm; Phil. VII, 3.

fructum: ipsi di immortales ... mihi videntur fructum ‖ fructum ipsum ‖ reditus et gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem ... revocasse; dom. 143.

imperatorem: nec imperatorem incensum ad rem publicam bene gerendam revocare ... debemus; prov. cons. 35.

iura, leges: s. auctoritatem.

libertatem: memoria tenet me ante diem XIII Kalendas Ianuarias principem revocandae libertatis fuisse; Phil. XIV, 19. s. auctoritatem.

mentem: neque meam mentem non domum saepe revocat exanimata uxor; Cael. IV, 3.

milites: nihilo diligentior ad classem ornandam, milites revocandos ... esse coepit; Verr. V, 80.

multitudinem: quod ... multitudinem desuefactam iam a contionibus ad veteris consuetudinis similitudinem revocarat; Cluent. 110.

parricidas: quos (parricidas, sicarios) ego a Catilina non revoco; Catil. II, 22.

possessiones: s. bona.

quaestiones, religiones: f. auctoritatem.
rem: res revocatur ad sortem; Verr. II, 127. cum tribunus plebis ... rem paene ad manus revocasset; Cluent. 136. non nulli .. illam rem ad illam rationem coniecturamque revocabant; dom. 15. qui ... reliquas res ad lucrum praedamque revocaverit; Phil. III, 30.
rem publicam: illa (res publica) simul atque revocata est; sen. 34. nemo fuit qui se non rem publicam mecum simul revocare in suas sedes arbitraretur; Sest. 112. cum sperarem aliquando ad vestrum consilium auctoritatemque rem publicam esse revocatam; Phil. I, 1.
sanctitatem: f. auctoritatem.
sicarios: f. parricidas.
tribunos: revocavi idem tribunos plebis; leg. agr. II, 103.
ubertatem: f. auctoritatem.
virum: quem (virum) vides ... ipsius denique rei publicae luctu esse revocatum; Vatin. 7.

reus, Angeklagter, verklagt (f. **rea**): I. **absolut**: 1. **Subject**: accedit: quem ad modum ad hunc (iudicem) reus adleget? quod modo accedat? Phil. V, 14.
accipit: nolle hoc accipere reum ab accusatore et eum reum, qui praetor in Sicilia fuerit, aratores ei statuam sua voluntate statuisse; Verr. II, 151.
adest: „ne reus adsit, ne citetur; Sest. 89.
adlegat: f. accedit.
audet: [quod proferre non auderet reus]; Verr. IV, 144.
audit: ut reus ante quam verbum accusatoris audisset, causam dicere cogeretur; Quinct. 9. non hoc nunc primum audit ... reus ab accusatore; Verr. III, 130.
committit: num quis reus in tribunal sui quaesitoris escenderit || ascenderit || eumque vi deturbarit? subsellia dissiparit? urnas deiecerit || delegerit ||? eas denique omnis res ... commiserit? Vatin. 34.
confitetur: haec ... rei confessi sunt; Catil. IV, 5. habeo ... confitentem reum, sed tamen hoc confitentem, se in ea parte fuisse; Ligar. 2.
considerat: qui reus et reus lege comperendinatus ... temperare non potuerit ... quin L. Sisennae argentum tractaret et consideraret; Verr. IV, 34.
cupit: quae reus nocens in accusatore suo cupiat esse; div. Caec. 52.
debet: ut neque accusator timere neque reus sperare debuerit; Cluent. 20.
deest: ut iudicium potius rei publicae quam aut reus iudicibus aut accusator reo defuisse videatur; Verr. a. pr. 3.
deicit, deturbat: f. committit.
dicit: iudices statuerunt, iniqua condicione reum causam dicere; Cluent. 94. f. audit.
dimicant: qui ... latrocinio domestico liberarint || liberaverunt || maestos, sordidatos, reos de capite, de fama ... dimicantis; Sest. 1.
dissipat: f. committit.
edit: si reus tribus ederet, Voltiniam fortasse Plancius propter necessitudinem, ... suam vero certe edidisset; Planc. 43.
elabitur: in hac laude industriae meae reus ne elabatur summum periculum est; Verr. a. pr. 32.
escendit: f. committit.
est: quod .. reus is est || res eius est ||, cui [res] et || cuius et || pecunia levissima et existimatio sanctissima fuit semper; Qu. Rosc. 15. est eius modi reus; Verr. a. pr. 47. reus est .. nocentissimus; ... sin absolvitur ..; ib. I, 6. ut ego hunc unum eius modi reum post hominum memoriam fuisse arbitrer cui damnari expediret; ib. 9. non is est reus; ib. 10. quis erit umquam posthac reus tam perditus, qui non ad Q. Mucii innocentiam referatur, si cum isto conferatur? ib. II, 27. cum ... reus .. sine patrono atque advocatis fuisset; ib. 74. quantae divinationis est scire innocentem fuisse reum? Cluent. 131. nec despero ... futuros aliquos qui abiectum hoc cadaver consularibus spoliis nudare non nolint, praesertim tam adflicto, tam inopi, || tam opimo || tam infirmo, tam enervato reo; Piso 82. f. accipit. confitetur.
haeret: haerebat in tabulis publicis reus et accusator; Cluent. 86.
non volt: f. accipit.
obsecrat, orat: reus orare atque obsecrare, ut cum consilio cognosceret; Verr. II, 75.
potest: f. considerat.
profert: f. audet.
promulgat: quam (legem) non is promulgavit, ... sed hic reus; Verr. V, 177.
putat: qui reus pridie iam ipse se condemnatum putabat; Verr. a. pr. 20.
redundat: non .. reus ex ea causa ... redundat Postumus; Rab. Post. 11.
reicit: cum ex CXXV iudicibus ... V et LXX reus reiecerit; Planc. 41.
repugnat: [nec homo] nec reus || nec res || misericordiae meae repugnavit; Sulla. 20.
rescindit: cum ... reus ... iudicium .. C. Sacerdotis rescidisset; Verr. II, 74.
retinet: etiamne reus ... hostium duces privata in domo retinuisti? Verr. V, 76. bona denique reus *ne retinere voluisse ... videretur;* Scaur. c. 2, § 4.
sperat: f. debet.
temperat, tractat: f. considerat.
versatur: ecquis umquam reus, praesertim in hac vitae ratione versatus, ... si accusatus est; Font. 37.
videtur, volt: f. retinet.
Ellipse: quid contra reus? Cluent. 81.
2. **Prädicat**: sum: Sex. ... Roscius reus est; Sex. Rosc. 120. quis reus (erat)? Flavius; Qu. Rosc. 42. quamquam erat et Siculus et reus; Verr. II, 70. cum ... reum te fore putares; ib. III, 52. mirum omnibus videri, Diodorum reum; ib. IV, 40. quasi .. reus numquam esset futurus; ib. 49. verbo ille reus erat; Cluent. 54. quasi reus ipse esset; ib. quem illi invidiosum esse reum volunt; ib. 164. is est reus avaritiae; Flacc. 7. qui in iudicium venerant, sive accusatores erant sive rei; dom. 49. qui reus non fui; ib. 83. P. Sestius est reus non suo, sed meo nomine; Sest. 31. quietus eo die Sestius, is qui est de vi reus; ib. 75. reos esse hos duos, quos videtis; ib. 94. est .. reus uterque ob eandem causam et eodem crimine; Vatin. 41. esse omnis .. post mortem reos clarissimos illos viros, qui foederatos civitate donarunt; Balb. 65. qui mihi in huius periculo reus esse videor; Planc. 29. reus .. Postumus est ea lege, qua ... totus .. ordo solutus ac liber est; Rab. Post. 12. reus .. Milonis lege Plotia fuit Clodius; Milo 35. qui etiam nunc reus est facti aut praeclari aut certe necessarii; ib. 43. est .. inusitatum, regem reum capitis esse; Deiot. 1. nemo reus est legibus illis, nemo quem futurum putemus; Phil. I, 21. quoad reus esset P. Clodius; Fr. B. XIII, I, 1.
abl. absol.: isto reo legem hanc .. mihi statuo; Verr. III, 5. Scamandro reo tantum datis muneribus perfecerat; Cluent. 66. quid? privato Milone et reo ad populum accusante P. Clodio ... quae tum ... causa illius opprimendi fuit? Milo 40.

II. nach Verben: 1. Accusativ: absolvo: reus ut absolvatur non peto; div. Caec. 23. s. I, 1. est; Verr. I, 6.
accuso: ecquis umquam reus ... sic accusatus est? Font. 37. s. I, 1. versatur.
adduco: [reus] in iudicium adductus est; [C. Verres]; Verr. a. pr. 2. qui reum suum adduceret; ib. 6. si non modo reus improbus adduceretur; ib. II, 1. nemo umquam [reus] tam convictus, tam nocens adducetur; ib. 27. possumne ... magis reum condemnatum in iudicium adducere? ib. 174.
adfligo: s. I, 1. est; Piso 82.
adripio: est adreptus unus eques Romanus de pecuniis repetundis reus; Rab. Post. 11.
appello: hic nunc iste reus ... appellabitur? Verr. IV, 104.
arguo: nec dubitet quin tanti facinoris reus arguatur, ut eo neglecto civitas stare non possit; Cael. 1.
cito: s. **cito,** I. reum (9 St.) B. I, S. 514, b.
cogo: s. I, 1. audit.
comperendino: ut comperendinaretur reus; Verr. I, 26. tu *uno* comperendinasti || tu comperendinasti || *reum* teste producto; Scaur. 29. s. I, 1. considerat.
condemno: s. **condemno,** II. reum (15. St.) B. I, S. 607, b. — confero: s. I, 1. est; Verr. II, 27. — convinco: s. adduco; Verr. II, 27.
damno: numquam .. ea diligentia ... reo damnato adhibita est; Cluent. 115. qui reum damnare audeat; Phil. I, 22.
dedo: qui .. nec iustitiae suae putaret esse, quem reum sententiis iudicum tradidisset, eundem telis militum dedere; Milo 2.
defendo: nec non tam innocentia reus sua quam recordatione meorum temporum defensus esse videatur; Planc. 4.
deligo: mihi venit in mentem admirandum esse M. Laterensem ... reum sibi hunc potissimum delegisse; Planc. 2.
eicio: s. I, 1. absunt.
enervo: s. I, 1. est; Piso 82.
eripio: cui reus tam nocens ... aut occulte surripi aut impune eripi possit; Verr. I. 10.
excipio: reus denique || non reus denique ||, quo minus xvir fieri possit, non excipitur; leg. agr. II, 24.
exspecto: quem .. ex his tribus a me testem exspectabis? ... reum? Qu. Rosc. 42.
facio: s. **facio,** IV, 1, a. reum (30 St.) B. II, S. 310, b. **absens,** III, 1. reum facio (7 St.) B. I, S. 23.
habeo: si haberes nocentem reum; Muren. 46. quem tu habebas reum; Planc. 55. s. I, 1. confitetur.
laudo: qui illum reum non laudarat; har. resp. 45.
libero: s. I, 1. dimicant.
opprimo: opprimi reum, de quo nihil dicat accusator; Verr. I, 24.
persequor: quem legibus apud iudicium ut reum || aut iudiciali iure aut sociali iure ||, persequor? Verr. IV, 104.
praeripio: huic ego et tali et ita de me ac de patria merito viro numquam ... praeripiam eum praesertim reum, cuius ille inimicitias ... appetivit; har. resp. 7.
propono: quod uno reo proposito de multorum vitiis cogitabamus; Cael. 29. ut tibi reum neminem, sed vitia proponas; ib.
refero: s. I, 1. est; Verr. II, 27.
suppono: criminibus illis pro rege se supponit reum; Deiot. 42.
surripio: s. eripio.
tollo: iudices, reum, poenam esse sublatam; Vatin. 34.
trado; s. dedo.
video: video P. Sestium ... reum; Sest. 144. video Milonem ... reum; ib. nec minus libenter metuentem videbo ne reus fias quam reum; Piso 99.
voco: reus est || es || maximis ... criminibus in iudicium vocatus; Verr. II, 142. vestrae sapientiae .. est non abduci ab reo nec quos aculeos habeat severitas gravitasque vestra ... emittere in hominem et in reum, cum is non suo crimine ... sit in quoddam odium iniustum vocatus; Cael. 29.
2. Dativ: adsum: qui reo Catilinae consul non adfui; Sulla 83.
concedo: ut ... multa etiam ad placandum atque ad misericordiam reis concessa sint; dom. 45.
decerno: qui reo custodiam ... decrevit; Catil. IV, 10.
desum: s. I, 1. deest.
do: Maximi .. summa laus est ... commodiorem reo reiectionis condicionem || commodiore iectionis, al. || dare noluisse; Vatin. 28.
edo: cum reo tribus ederentur eae; Planc. 37.
expedio: s. I, 1. est; Verr. I, 9.
habeo: intelleget populus Romanus ... nocenti reo magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti ad suspicionem criminis quam ad rationem salutis; Verr. a. pr. 52.
largior: ut non existimetis plus vos ad salutem reo largiri oportere; Cluent. 3.
noceo: huius illa vox volgaris, „audivi", ne quid innocenti reo noceat, oramus; Planc. 57.
praecido: ut una hora ... reo audaci ... spem iudicii corrumpendi praeciderem; Verr. I, 20.
sum: ut crimini aut invidiae reo putemus esse oportere; Verr. V, 19. quin etiam parens tuus .. consul reo de pecuniis repetundis Catilinae fuit advocatus; Sulla 81. s. I, 1. est; Qu. Rosc. 15.
3. mit Präpositionen: abduco a: s. 1. voco.
accipio a: qui ... ab reo pecuniam acciperet; Verr. a. pr. 39. scelus est accipere ab reo; ib. II, 78. se ab reo pecuniam ... accepisse; Cluent. 85.
cito in: quo die ... [citati in hunc reum] consedistis; Verr. I, 19.
cogito de: eum ... tantisper de aliquo reo cogitasse; Caecin. 30.
cognosco a: ne existimes ... me ... non a reo causam cognoscere; Scaur. 7. — de: de quo reo cognoscat; Cluent. 159.
commentor in: quam (orationem) in alium reum commentaretur; Sex. Rosc. 82.
coniungo cum: qui cum reo criminum societate coniunctus est; div. Caec. 33.
conligo in: ut crimina conlecta in unum reum [te] esse videantur; Verr. II, 147.
decerno in: „decrevit Flaccus ... in absentem". decrevit, cum ibidem esses ..; non est hoc in absentem [sed in latentem] reum; Flacc. 78.
dico de: de quo accusatores plura paene quam de re reoque dixerunt; Planc. 3. s. 1. opprimo. — in: quod si in alium reum diceretur; Verr. I, 44. — pro: avet animus apud consilium illud pro reo dicere; Phil. V, 13.
disputo pro: quod pro reo disputandum (fuit); Sest. 3.
emitto in: s. 1. voco.
exeo in: quod inventi sint || sunt || senatores, qui ... exirent in eum reum; Verr. a. pr. 39.
eximo de: de reis eximit (eum); Verr. IV, 41. — ex: ne tu ex reis eximerere; ib. II, 99.
iudico de: in quo (iudicio) vos de reo (iudica-

bitis); Verr. a. pr. 47. qui se ... de reo ... debere iudicare arbitrabantur; Font. 25. cum de reo iudicarunt; Cluent. 116.

pertineo ad: ut ... nihil quod ad reum ... pertineat praetermissum esse videatur; Sest. 5.

proficiscor a: ea (pecunia) quaeritur unde profecta sit, ab accusatore an ab reo; Cluent. 81.

pronuntio pro: suppressam esse ab eo pecuniam, quam pro reo pronuntiasset; Cluent. 78.

quaero a: quaesivit ab reo C. Iunius; Cluent. 55. — in: in reum de servo accusatoris cum quaeritur, verum inveniri potest? Milo 59.

refero in: ut hic potius vivus in reos quam occisus in proscriptos referretur; Sex. Rosc. 27. qui Sthenium ... absentem in reos rettulerit; Verr. V, 109. absentem, credo, in reos relatum; Phil. II, 56.

transigo cum: qui cum reo transigat; Verr. II, 79.

valeo in: hoc crimen in istum reum valere oportere non arbitror; Verr. III, 194.

III. **nach Adjectiven:** 1. accommodatus: quaeso a vobis, ut in hac causa mihi detis hanc veniam, accommodatam huic reo; Arch. 3.

aequus: nemo .. fere est qui sui periculi iudex non sibi se aequiorem quam reo praebeat; Deiot. 4.

infestus: iudices infesti tum reo venerant; Cluent. 75.

2. dignus: quae maxime digna sint eo reo; Verrr. I, 103.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqs: qua (pecunia) reorum quis damnatus sit || pecuniae quae ad quem eorum qui damnatus est ||; Rab. Post. 37.

causae: quod copiose reorum causas defendere solerent; Verr. II, 191.

crimen: est .., quocumque venit et reorum crimen et iudicum; Fr. B. XIII, III, 3.

inimici: multi .. communes inimici reorum omnium, qui ita semper testimonium de ambitu dicunt; Planc. 55.

inimicitiae: f. II, 1. praeriqio.

inopia: vobis .. tanta inopia reorum est; div. Caec. 50.

pactiones: quid ego ... reorum pactiones ... proferam? Piso 87.

2. iudices de: cum ... idem iudices retineantur, qui fuerint de reo; Rab. Post. 36.

iudicium in: si existimabit iudicium accusatoris in reum pro aliquo praeiudicio valere oportere; Muren. 60.

oratio pro: illa pro reo (fuit oratio); Qu. Rosc. 15.

V. **Umstand:** a: non modo dicendi ab reo, sed ne surgendi quidem potestas erat; Cluent. 93.

de: datur tibi tabella [iudicii]. qua lege? ... quo de reo? Rab. Post. 12.

in: haec tu .. tot et tanta si nactus esses in reo; Sex. Rosc. 89. id quod in huius || eius || modi reo maxime necessarium est; div. Caec. 38. levia sunt haec in hoc reo; Verr. V, 116. optandum illud est, in hoc reo finem accusandi facere; ib. 183. qui in hoc reo aut potentes aut audaces aut artifices ad corrumpendum iudicium velint esse; ib. si me in hoc reo ... satis vehementem, satis perseverantem, satis vigilantem esse cognorunt; ib. si in hoc reo ... omnia mea consilia ad salutem sociorum ... spectaverunt; ib. 188. quod si in turpi reo patiendum non esset; Font. 37. quo in reo ... qui condemnavit constans existimatur; Cluent. 108. iudices ... in compluribus iam reis ... suae potius religioni quam censorum opinioni paruerunt; ib. 121. in hoc ego reo ne quod perniciosum exemplum prodatur pertimescam; Flacc. 25. ego in C. Rabirio perduellionis reo XL annis ante me consulem interpositam senatus auctoritatem sustinui; Piso 4. quod in proximo reo de consilii sententia constitutum est; Planc. 40.

propter: ut magis propter reum, quam propter rem ipsam credibile videatur; Verr. V, 13.

rex, König, Königssohn: I. **absolut:** 1. **Subject:** accedunt: ad has copias accedent alii reges; Phil. XI, 34.

accipit: REGEM MASINISSAM IMPRUDENTEM ACCEPISSE, RE COGNITA REPORTANDOS || REPONENDOSQUE || CURASSE; Verr. IV, 103.

adiuvat: ad eum .. rex Deiotarus venit hoc misero ... bello, quem antea iustis hostilibusque bellis adiuverat, quocum erat ... familiaritate coniunctus, et venit vel rogatus ut amicus vel arcessitus ut socius, vel evocatus ut is, qui senatui parere didicisset; Deiot. 13.

adsunt: cum duo reges cum maximis copiis propter adsint; imp. Pomp. 16.

amittit: si Antiochus, ... rex Asiae, cum, postea quam a L. Scipione devictus *est*, Tauro tenus regnare iussus esset, omnemque hanc Asiam ... amisisset, dicere est solitus; Deiot. 36. quod nomen hi reges ne amitterent te victore timuerunt, retentum vero et a te confirmatum posteris etiam suisädituros se esse confidunt; ib. 41.

arbitratur: rex ita discessit, ut ... se honorifice acceptum arbitraretur; Verr. IV, 62. en cur ceteri reges stabilem esse suam fortunam arbitrentur! Sest. 59. quis .. rex erat, qui illo anno non .. emendum sibi quod non habebat ... arbitraretur? ib. 66.

attribuunt: solere aiunt reges barbaros ... pluris uxores habere, eis autem uxoribus civitates attribuere; Verr. III, 76.

auctionatur: quo tum rex animo fuit? qui auctionatus sit seseque spoliare maluerit quam tibi pecuniam non subministrare; Deiot. 25.

audit: rex .. ipse sua sponte ... simul atque audivit eius interitum, suo Marte res suas recuperavit; Phil. II, 95.

cedit: si eius viri auctoritati rex Deiotarus cessit; Ceiot. 12.

clamare coepit: rex maximo conventu Syracusis ... clamare coepit; Verr. IV, 67.

cogitant: quem reges ... sanctiorem non modo viderunt, sed aut sperando umquam aut optando cogitaverunt? Balb. 9.

colunt: omnia illa, ... quae reges omnes, qui Europam Asiamque tenuerunt, semper summa religione coluerunt, perverteris; har. resp. 28.

conducit: ut rex Ariobarzanes consulem vestrum ad caedem faciendam tamquam aliquem Thraecem conduceret; prov. cons. 9.

confert: regem spoliatum regno patrio atque avito ad alios se reges ... supplicem contulisse; imp. Pomp. 21.

confidunt: f. amittit.

confirmat: hunc in illo timore ... Tigranes, rex Armenius, excepit diffidentemque rebus suis confirmavit et adflictum erexit perditumque recreavit; imp. Pomp. 23.

coniungit: quod (bellum) coniungant reges potentissimi; imp. Pomp. 26. qui rex ... tantum spe conatuque valuit, ut se Oceanum cum Ponto [...] coniuncturum putaret; Muren. 32.

consequitur: rex Ptolemaeus, qui si nondum erat ipse a senatu socius appellatus, erat tamen frater eius regis, qui cum esset in eadem causa, iam erat a senatu illum honorem consecutus, erat eodem genere eisdemque maioribus, ... denique erat rex ... pacatus, quietus, ... fretus imperio populi Romani regno paterno ... perfruebatur; Sest. 57.

constituit: erant ea composita, quibus te rex numerari || numerare || constituerat; Deiot. 17.
curat: f. accipit.
dat: rex ... sine ulla suspicione libentissime dedit; Verr. IV, 63.
deserit: uter tandem rex est, isne, cui innocentes homines non resistunt, an is, qui calamitosos non deserit? Sulla 22.
deversatur: audisti Q. Minucium dicere domi suae deversatum esse Antiochum regem Syracusis; Verr. IV, 70.
dicit: f. I, 1. amittit.
discedit: f. arbitratur; Verr. IV, 62.
ducit: is rex, quem senatus hoc nomine saepe ... appellavisset, quique illum ordinem || eum ordinem || ab adulescentia gravissimum ... duxisset, isdem rebus est perturbatus homo longinquus; Deiot. 10.
effugit: rex ipse e manibus effugit; imp. Pomp. 22.
erigit: f. confirmat.
est, sunt: rex .. ecquis est qui senatorem ... tecto ac domo non invitet? Verr. IV, 25. reges Syriae, regis Antiochi filios pueros, scitis Romae nuper fuisse; ib. 61. vos eum regem inultum esse patiemini? imp. Pomp. 11. nullus est reliquus rex; Rabir. 33. nullus rex (est) qui bellum populo Romano facere possit; Catil. II, 11. hoc iuris in hac civitate, etiam tum, cum reges essent, dico fuisse; dom. 33. reges qui erant vendidit, qui non erant appellavit; har. resp. 58. in eius || in cuius || magistratus tutela reges atque exterae nationes semper fuerunt; Sest. 64. sine eo consilio consulem numerem, sine quo Romae ne reges quidem esse potuerunt? Piso 23. supplex erat rex; multum || multa || rogabat; omnia pollicebatur; Rab. Post. 5. regi credidit, nec regi inimico populi Romani, sed ei, cuius reditum consuli mandatum a senatu videbat, nec ei regi, qui alienus ab hoc imperio esset, sed ei, quicum foedus feriri in Capitolio viderat; ib. 6. in qua erat rex potentissimus inimicus huic causae; Ligar. 24. est .. inusitatum, regem reum capitis esse; Deiot. 1. cuius tanti furoris fuit, omnis reges, quorum multi erant finitimi, ... contra se unum excitare? ib. 15. qualis rex Attalus in P. Africanum fuit, cui magnificentissima dona ... usque ad Numantiam misit; ib. 19. regem semper in speculis fuisse, cum a te esset animo alieno; ib. 22. quis .. rex umquam fuit tam insignite impudens, ut haberet omnia commoda, beneficia ... venalia? Phil. III, 16. f. arbitratur; Sest. 66. auctionatur. consequitur.
evocat: rex .. Deiotarus vestram familiam abiectam ... e tenebris in lucem evocavit; Deiot. 30.
excipit: f. confirmat.
facit: si qui rex ... fecisset aliquid in civis Romanos eius modi; Verr. V, 149. quod neque reges nostri fecerunt neque ei, qui regibus exactis regnum occupare volueruut; Phil. V, 17. regem Deiotarum patrem et regem Deiotarum filium, si, ut multis bellis saepe numero imperium populi Romani iuverint, item C. Cassium ... copiis suis ... iuvissent, senatui populoque Romano gratum esse facturos, ib. XI, 31. si ceteri reges ... fecissent, senatum populumque Romanum eorum officii non immemorem futurum; ib. f. est; Catil. II, 11. — II, 1. nego.
fallit: quia fefellit rex; Rab. Post. 1.
gaudet: rex gaudere praetori ... satis iucundum ... illud esse convivium; Verr. IV, 63.
habet: multi reges ... habent profecto in animo Capitolium sic ornare; Verr. IV, 68. * alterum putabo regem, si habuerit unde tibi solvat *quod ei per syngrapham* credidisti; har. resp. 29. numquam eas copias rex Deiotarus habuit, quibus inferre bellum populo Romano posset, sed quibus finis suos ab excursionibus ... tueretur et imperatoribus nostris auxilia mitteret; Deiot. 22. non quaero quam veri simile sit aut habuisse regem quos mitteret aut eos, quos misisset, non paruisse; ib. 23. senatum etiam reges habebant; Phil. III, 9. f. arbitratur; Sest. 66. attribuunt. est; Phil. III, 10.
honestat: cuius currum rex potentissimus quondam et nobilissimus Perses honestavit; Catil. IV, 21.
imminent: imminent duo reges toti Asiae; imp. Pomp. 12.
impetrat: a quo vivo nec praesens nec absens rex Deiotarus quicquam aequi boni impetravit, apud mortuum factus est gratiosus; Phil. II, 94.
infert: f. habet; Deiot. 22.
interimit: Lars Tolumnius, rex Veientium, quattuor legatos populi Romani Fidenis interemit; Phil. IX, 4.
invitat: f. est; Verr. IV, 25.
iuvant: f. facit; Phil. XI, 31.
liberat: meam domum ... L. Claudius rex sacrorum, ... pontifices minores ... omni religione una mente liberaverunt; har. resp. 12.
mavolt: f. auctionatur.
metuit: rex primo nihil metuere, nihil suspicari; Verr. IV, 66.
mittit: regem ... statim certos homines in quinqueremi misisse; Verr. IV, 103. f. habet; Deiot. 22, 23.
molitur: cum rex [Mithridates] ... in ultimis terris aliquid etiam nunc moliatur atque ab invicta Cn. Pompei manu Maeote et illis paludibus ... defendatur; leg. agr. II, 52.
muneratur: f. constituit.
occidit: non .. magis ... Veientium rex eos ... quam Ser. Sulpicium occidit Antonius; Phil. IX, 7.
ornant: f. habet; Verr. IV, 68.
perfruitur: f. consequitur.
pertimescunt: o speciem dignitatemque populi Romani, quam reges, quam nationes exterae, quam gentes ultimae pertimescant! dom. 89.
pollicetur: f. est; Rab. Post. 5.
possidet: quos (agros) rex Mithridates in Paphlagonia ... possederit; leg. agr. I, 6. possidere agros in ora maritima regem Hiempsalem; ib. II, 58.
postulant: appellati reges a populo, qui id numquam ne a senatu quidem postulassent; Sest. 56.
potest: f. est; Catil. II, 11. Piso 23. habet; Deiot. 22.
putat: f. coniungit. — recreat: f. confirmat. — regnat: f. amittit.
reportant: reges ei ... statuerunt id secum in Syriam reportare; Verr. IV, 64.
rogat: f. est; Rab. Post. 5.
scribit: regem ad se scripsisse nullam pecuniam Gabinio nisi in rem militarem datam; Rab. Post. 34.
servant: servabant auspicia reges; Phil. III, 9.
solet: f. amittit. attribuunt. — solvit: f. habet; har. resp. 29. — spoliat: f. auctionatur. — statuunt: f. reportant. — subministrat: f. auctionatur. — suspicatur: f. metuit. — tenent: f. colunt. — timent, tradunt: f. amittit.
vagatur: nunc tota Asia vagatur, volitat ut rex; Phil. XI, 6.
valet: f. coniungit. — venit: f. adiuvat. — vident: f. cogitant. — volitat: f. vagatur.
volt: rex id celatum voluerat; Verr. IV, 16.
2. **Prädicat:** sum: ipsum praetorem ... do-

minum ac regem fuisse; Verr. III, 71. qui se regem Siculorum esse dicebat; ib. 77. qui aut reges sunt aut vivunt in regno; imp. Pomp. 24. ut ea qui habeat sine vestris suffragiis, aut rex non ferundus aut privatus furiosus esse videatur; leg. agr. II, 32. se consules ac dictatores aut etiam reges sperant futuros; Catil. II, 19. solos sapientis esse, ... si servitutem serviant, reges; Muren. 61. an tum in tanto imperio ... non dicis me fuisse regem, nunc privatum regnare dicis? Sulla 21. cum Tarquinium et Numam et me tertium peregrinum regem esse dixisti; ib. 22. non tam est admirandum regem esse me, quoniam, ut tu ais, etiam peregrini reges Romae fuerunt, quam consulem Romae fuisse peregrinum; ib. si hoc putas esse regium, regem me esse confiteor; ib. 25. ut ipse rex esset; har. resp. 29. est .. rex; Cael. 23. qui tum rex fuit, cum esse Romae [regem] licebat; Phil. II, 114. f. 1. deserit. est; har. resp. 58.

3. **Ausruf:** etiam tu, rex, disce a gentili tuo || a gentiliatu, a gentili actu || ! dom. 127. o nationes, urbes, populi, reges ... testes Cn. Pompei ... virtutis in bello! Balb. 13.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abalieno: abalienati scelere istius a nobis omnes reges amicissimi; Verr. IV, 60.

accipio: f. I, 1. arbitratur; Verr. IV, 62.

accuso: en causa, cur regem fugitivus ... accuset; Deiot. 17.

adiungo: ut se rege Armeniorum adiuncto novis opibus ... renovarit; Muren. 33.

antepono: omnibus regibus, quibuscum populus Romanus bellum gessit, hunc regem || [regem] || .. antepones; Muren. 32.

appello: regem appellet Ptolemaeum; Verr. II, 76. hunc .. Deiotarum ... tu etiam regem appellari cum Brogitaro iubes; har. resp. 29. alter est rex iudicio senatus per nos, pecunia Brogitarus per te appellatus; har. resp. 29. uti ... reges appellaret; Sest. 84. a quo rex appellatus esset; Deiot. 15. f. I, 1. consequitur. ducit. est; har. resp. 58, postulant.

arcesso, coniungo: f. I, 1. adiuvat.

constituo: uti decem reges aerarii, vectigalium ... constituerentur legis agrariae simulatione ac nomine; leg. agr. II, 15. per tribunum plebis || tribunos plebis || ... reges in civitate constitui; ib. reges constituuntur, non xviri; ib. 29. nec minus ... huic imperio gloriosum putavit constitutum a se regem quam constrictum videri; Sest. 58. a quo ... regem et se et filium suum constitutos esse meminisset; Deiot. 25. ut multis post saeculis a M. Antonio ... rex Romae constitueretur; Phil. II, 87.

constringo: f. constituo; Sest. 58.

contemno: si ille rex contemnendus fuisset; Muren. 34.

defendo: eum regem, quem ornare antea cuncto cum senatu solebam pro perpetuis eius in nostram rem publicam meritis, nunc contra atrocissimum crimen cogor defendere; Deiot. 2. f. I, 1. molitur.

delecto: regem .. delectatum esse munere; Verr. IV, 103.

devinco: f. I, 1. amittit.

dico: neque tu me peregrinum posthac dixeris ... neque regem; Sulla 25.

dimitto: quem ad modum regem ex provincia spoliatum expilatumque dimitteret; Verr. IV, 63.

domo: qui reges ... domuisset; Sest. 67.

evoco: f. I, 1. adiuvat.

excito: f. I, 1. est; Deiot. 5.

excutio: qui non modo reges atque exterarum nationum homines, sed etiam imperatores nostros excutiant; leg. agr. II, 61.

exhaurio: socios, amicos, reges denique exhauriunt; leg. agr. I, 11.

exigo: nos post reges exactos servitutis oblivio ceperat; Phil. III, 9. ut anno XVI post reges exactos ... secederent; Fr. B. VI, 24.

exinanio: regibus atque omnibus gentibus exinanitis illi pecunias habebunt; leg. agr. II, 72.

expello: regno est expulsus Ariobarzanes rex; imp. Pomp. 12. qui expulsis regibus nullum in libero populo vestigium crudelitatis regiae retinuerunt; Rabir. 10.

expilo: f. dimitto.

extermino: [cuius virtute regibus exterminatis libertas in re publica constituta est]; Flacc. 25.

exturbo: rex Antiochus ... amicissimo patre, avo, maioribus, antiquissimis et clarissimis regibus, ... exturbatus est; Verr. IV, 67.

facio: f. I, 1 impetro.

fero: L. Brutus regem superbum non tulit; Phil. III, 9. f. I, 2. sum; leg. agr. II, 32.

habeo: populus Romanus brevi tempore neque regem sacrorum neque flamines ... habebit; dom. 38.

interficio: cum ille rex sit interfectus; Fr. B. XVI, III, 3. regem illum ... interfectum esse impetu multitudinis; ib. 4.

iubeo: f. I, 1. amittit.

iudico: ego te ... regem et socium ... iudicabo; Fr. B. XVI, III, 2.

laudo: hoc verbo scio laudari regem non solere; Deiot. 26.

nego: cum Caesar ostendisset se ... Dolabellam consulem esse iussurum — quem negant || negat || regem, qui et faceret semper eius modi aliquid et diceret; Phil. II. 80.

omitto: omitto socios, exteras nationes, reges; Milo 76.

paco: f. I, 1. consequitur.

pertimesco: non rex, non gens ulla, non natio pertimescenda est; leg. agr. I, 26.

perturbo: f. I, 1. ducit.

propono: propono tibi duos reges; Deiot. 40.

publico: cum lege nefaria Ptolemaeum, regem Cypri, fratrem regis Alexandrini ... publicasses; dom. 20. ut ... rex amicus ... cum bonis omnibus publicaretur; Sest. 57.

puto: f. I, 1. habet; har. resp. 29.

redigo: maiores vestri ... potentissimos reges ... in dicionem huius imperii redegerunt; Phil. IV, 13.

reduco: „tu .. Gabinium ut regem reduceret impulisti;“ Rab. Post. 19.

relinquo: regem reliquisti; Deiot. 10.

reperio: urbis copiosissimae ... arbiter, dominus, rex denique opulentissimi regni reperietur || reperitur || ; leg. agr. II, 43.

rogo: f. I, 1. adiuvat.

spolio: f. I, 1. confert. dimitto.

subicio: ut Cyprius rex, cuius maiores huic populo socii ... semper fuerunt, cum bonis omnibus sub praeconem subiceretur; dom. 52.

subigo: qui regem Philippum ... subegit; Verr. I, 55.

subiungo: ut sub vestrum ius ... liberos populos, reges, terrarum denique orbem subiungeretis; leg. agr. II, 98.

supero: qui regem Persen vi ac virtute superavit; Verr, I, 55. quorum maiores Antiochum regem classe Persenque superarunt; imp. Pomp. 55.

tollo: non solum regem, sed etiam regnum de re publica sustulissem; Phil. II, 34.

vendo: f. I, 1. est; har. resp. 58.

video: cum ex conlegio tanto non regem, non flaminem ... videret; dom. 135.

vinco: qui ... Antiochum .. regem potentissi-

mum vicit; Verr. I, 55. qui etiam bello victis regibus regna reddere consuevit; Sest. 57.

violo: cum audirent, a praetore populi Romani in provincia violatum regem; Verr. IV, 68.

voco: deinde ipsum [regem] ad cenam vocat ‖ vocavit ‖; Verr. IV, 62.

2. **Genetiv:** sum: quae (phalerae) regis Hieronis fuisse dicuntur; Verr. IV, 29. quae (domus) Hieronis regis fuit; ib. 118. quae (domus) regis Hieronis fuit; ib. V, 30. [80]. iudicabit Alexandriam regis esse; leg. agr. II, 43. qui (agri) regis Philippi sive Persae fuerunt; ib. 50. neque .. fuit Gabinii remittere tantum de suo nec regis imponere tantum [pati] suis; Rab. Post. 31.

3. **Dativ:** antepono: f. 1. antepono.

caveo: quod regi amico cavet, non reprehendo; leg. agr. II, 58.

committo: quod regi se commiserit; Rab. Post. 24.

credo: quod suam, quod amicorum pecuniam regi crediderit; Rab. Post. 25. temere hunc pecuniam regi credidisse; ib. qui non abstulit a rege, ... sed qui maximam regi pecuniam credidit; ib. 38. f. I, 1. est; Rab. Post. 6. habet; har. resp. 29.

do: dedit se etiam regibus; Rab. Post. 4.

faveo: quis .. civis ei regi non faveret, cuius omnem aetatem in populi Romani bellis consumptam esse meminisset? Deiot. 6.

importo: velim existimes hodierno die sententiam tuam aut cum summo dedecore miserrimam pestem importaturam esse regibus aut incolumem famam cum salute; Deiot. 43.

mitto: f. I, 1. est; Deiot. 19.

pareo: illi regibus parere iam a condita urbe didicerant; Phil. III, 9.

porrigo: quam (dexteram) regi Deiotaro hospes hospiti porrexisti; Deiot. 8.

praebeo: praebuit se mercennarium comitem regi Alexandrino; Piso 49.

reddo: f. 1. vinco.

resisto: f. I, 1. deserit.

respondeo: nihil vos regibus respondistis; sen. 6.

sum: ut mos fuit Bithyniae regibus; Verr. V, 27.

vendo: auctoritatem senatus ... regi Aegyptio vendidit; Piso 48. tu Rabocentum ... cum [te] trecentis talentis regi Cotyi ‖ Cotto, Coddo ‖ vendidisses, securi percussisti; ib. 84. quorum omnium capita regi Cotyi ‖ Coddo, Cotto ‖ vendidisti; ib.

4. **mit Präpositionen:** accipio a: quod sacrificium tam vetustum est quam hoc, quod a regibus aequale huius urbis accepimus? har. resp. 37.

audio ex: quod ex ipso rege audisset in Capitolio esse ponendum; Verr. IV, 66.

aufero a: f. 3. credo; Rab. Post. 38.

cogo a: cum omnem pecuniam ex aerario exhausissetis, ... ab omnibus regibus ... coëgissetis; leg. agr. II, 98.

committo cum: quae (pugna) cum rege commissa est et summa contentione pugnata; Muren. 34.

concilio cum: laboro equidem regis Deiotari causa, quocum mihi amicitiam res publica conciliavit; Deiot. 39.

contendo cum: ita nostri cum illo rege contenderunt imperatores; imp. Pomp. 8.

contraho cum: profectus est ... ob necessariam causam magna ratione cum Mauritaniae rege contracta; Sulla 56.

exsisto in: si exstitisset in rege fides; Rab. Post. 1.

facio cum: fecerisne foedera tribunus plebis cum civitatibus, cum regibus? Vatin. 29.

ferio cum: f. I, 1. est; Rab. Post. 6.

gero cum: qui ... bellum illud superbius cum Mithridate rege gesserunt; Verr. II, 159. cum Armeniorum rege Tigrane grave bellum ... gessimus; Sest. 58. f. 1. antepono.

iudico de: non .. tam timeo quid tu de rege Deiotaro, quam intellego quid de te ceteros velis iudicare; Deiot. 4.

mitto ad: ut se ad regem Nicomedem regemque Sadalam mitteret; Verr. I, 63. cum ad Antiochum regem legatus missus esset; Phil. VIII, 23.

peto a: iste petit a rege; Verr. IV, 64.

placeo de: nonne fieri poterat, ut populo de Cyprio rege placeret? dom. 53.

pono inter: statua inter reges posita animos hominum vehementer offensos; Deiot. 33.

quaero de: mitto iam de rege quaerere; Sulla 22.

queror de: de Cyprio rege querentur; Sest. 64.

scribo ad: „Blesamius ... ad regem scribere solebat te in invidia esse; Deiot. 33. exquire de Blesamio num quid ad regem contra dignitatem tuam scripserit; ib. 42.

sum in: omnes in illo sunt rege virtutes; Deiot. 26.

suppono pro: criminibus illis pro rege se supponit reum; Deiot. 42.

valeo apud: quantum apud illos reges ... (auctoritatem) valituram esse existimetis; imp. Pomp. 46.

III. **nach Adjectiven:** inimicus: cum ei regi inimici praeter ceteros essent; Verr. II, 159.

iratus: iratum te regi Deiotaro fuisse non erant nescii; Deiot. 8.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqs: f. I, 1. est; Deiot. 5.

adventus: cum de adventu regis Ptolemaei quereretur; Cael. 18.

aetas: f. II, 3. faveo.

amicus: qui nuper cum Hiera legatus est ad te missus, cum regum amicissimi, tum tibi etiam, ut spero, probati; Deiot. 41.

animi: cum esset missus a senatu ad animos regum perspiciendos; Phil. IX, 4.

appellationes: regum appellationes venales erant; dom. 129.

arae: te amicum et placatum Deiotari regis arae focique viderunt; Deiot. 8.

arx: arcem regum ac nationum exterarum ... quinque hominum amentium ... poena redemi; Sulla 33.

auxilia: Mithridates ... magnis adventiciis auxiliis multorum regum ... iuvabatur; imp. Pomp. 24.

bellum: quam (provinciam) nuper et praedonem et regum bello liberavit; Flacc. 14. externa bella regum, gentium ... ita exstincta sunt; Sest. 51.

bona: cum ... tetrarcharum ac regum bona spe ... devorasses; dom. 60.

caput: dico pro capite fortunisque regis; Deiot. 1.

carmina: Tarquinii, superbissimi atque crudelissimi regis, ista sunt cruciatus carmina; Rabir. 13.

classis: classe quondam Masinissae regis ad eum locum appulsa; Verr. IV, 193.

commentarii: cum iste omnis et suppliciorum et verborum acerbitates ... ex regum commentariis conquisierit; Rabir. 15.

condiciones: singularem quandam laudem eius praestabilem esse scientiam in foederibus, pactionibus, condicionibus populorum, regum; Balb. 15.

consensus: omitto civitatum, ... regum, orbis denique terrarum de meis in omnis mortalis meritis unum iudicium unumque consensum; dom. 75.

consilium: summum est populi Romani populorumque et gentium omnium ac regum consilium senatus; dom. 73. nec ... in consilio regis versabantur barbari armati; Phil. III, 9.
copiae: ut ... omnes copiae regis diuturnitate obsessionis consumerentur; Muren. 33.
crudelitas: crudelitatem regis in togatos vestitus mutatione vitavit; Rab. Post. 27.
culpa: in eo ... culpam regis nullam fuisse arbitrarer; Deiot. 24.
domicilia: quibus in oppidis erant domicilia regis; imp. Pomp. 21.
dominus: ille populus est dominus regum; dom. 90.
domus: „cum .. in castellum Blucium || Luceium || venisses et domum regis, hospitis tui, devertisses"; Deiot. 17.
exercitus: Deiotari regis et patris et filii magnus et nostro more institutus exercitus (est); Phil. XI, 33.
filiae: quam (mortem) etiam virgines Athenis, regis, opinor, Erechthei filiae, pro patria contempsisse dicuntur; Sest. 48.
filius: volitat .. ante oculos istorum Iuba regis filius; leg. agr. II, 59. qui ex eius custodia per insidias regis amici filium, hostem, captivum, surripuisset; dom. 66. ſ. I, 1. est; Verr. IV, 61.
foci: ſ. arae. — foedera: ſ. pactiones.
fortunae: ut regum adflictae fortunae facile multorum opes adliciant ad misericordiam; imp. Pomp. 24. ſ. caput.
frater: ſ. II, 1. publico.
honos: ut eum amplissimo regis honore et nomine adfeceris; Deiot. 14.
hospites: syngrapha ... sine reliquorum hospitum regis sententia facta in gynaecio est; Phil. II, 95.
imagines: erant imagines Siciliae regum; Verr. IV, 123.
imperia: regum .. sunt haec imperia; Rab. Post. 29.
iniuria: nolite .. fortunam convertere in culpam, neque regis iniuriam huius crimen putare! Rab. Post. 29.
instituta: si eius regis ... non solum instituta commutato imperio, verum etiam nomen maneret; Verr. III, 15.
intolerantia: intolerantiam regum esse dicetis; leg. agr. II, 33.
iudicium: ſ. consensus.
libido: multa praeterea, quae libido regis ... coëgit perferre, pertulit; Rab. Post. 22.
maiores: ſ. II, 2. subicio.
monumenta: idem iste praetor monumenta antiquissima .. regum locupletissimorum ... spoliavit; Verr. a. pr. 14.
nepos: ut nepotem regis Antiochi, eius, qui cum maioribus nostris bellum gesserat, classis habere ... prohiberet; Phil. IX, 4.
nomen: alterius res ... vehementer et opes regis et nomen auxerunt; Muren. 33. semper regium || regum || nomen in hac civitate sanctum fuit, sociorum vero regum et amicorum sanctissimum; Deiot. 40. ſ. honos. instituta.
officium: ſ. I, 1. facit; Phil. XI, 31.
opes: ſ. nomen.
opus: opus est ingens, magnificum, regum ac tyrannorum; Verr. V, 68.
pactiones: ſ. condiciones.
potestas: qui cum regum potestatem non tulissent; Sest. 137. quod potestati regis se || regis, se regis || commiserit; Rab. Post. 22.
pugna: pugna erat equestris Agathocli regis in tabulis picta; Verr. IV, 122.
reditus: ſ. I, 1. est; Rab. Post. 6.
res: omnis clarissimorum regum res gestas cum tuis ... posse conferri; Marcell. 5.
salus: quantum mea fides studii mihi adferat ad salutem regis Deiotari defendendam; Deiot. 1. corpora sua pro salute regum suorum hi legati tibi regii tradunt; ib. 41.
sanguis: cum se sociorum, ... cum regum sanguine implerint; leg. agr. II. 47.
status: regum status x viris donabuntur; leg. agr. I, 2.
testamentum: regis Alexandri testamento regnum illud populi Romani esse factum; leg. agr. I, 1. quis .. vestrum hoc ignorat dici illud regnum testamento regis Alexandri populi Romani esse factum? ib. II, 41.
2. **Ablativ:** rex: ſ. II, 1. exturbo.
3. **mit Präpositionen:** bella cum: multa postea bella cum regibus; leg. agr. II, 90.
beneficia in: cum et deorum immortalium et populi Romani et senatus beneficia in regem Deiotarum recordarer; Deiot. 6.
decretum de: unum egregium de rege Deiotaro, populi Romani amicissimo, decretum in Capitolio fixum; Phil. II, 93.
iniuriae in: his de tot tantisque iniuriis in socios, in reges ... consulum querella esse debuit; Sest. 64.
triumphus de: deridetur de rege Pyrrho triumphus M'. Curii, ... de rege Perse L. Pauli; Muren. 31.
V. **Umstand:** a: illud (candelabrum) Iovi Optimo Maximo dicatum esse ab rege Antiocho et consecratum; Verr. IV, 70. id C. Verres a regibus ornari non passus est; ib. 71. cuius iste domum regale ... dignum regio munere, tibi factum ab regibus ... de manibus regiis extorsit; ib. V, 184. bellum grave ... a duobus potentissimis regibus infertur; imp. Pomp. 4. urbem .. Asiae clarissimam ... obsessam esse ab ipso rege maxima multitudine; ib. 20. haec una ratio a rege proposita Postumo est servandae pecuniae; Rab. Post. 28. qui a Veientium rege caesi sunt; Phil. IX, 5. ab eo rege adiuti sumus et equitatu et pedestribus copiis; ib. XI, 34.
in: sin hoc vos in rege tam nobili ... neglexisse audient; Verr. IV, 68. frugi hominem dici non multum habet laudis in rege; Deiot. 26. quae si in privatis gloriosa sunt, multo magis commemorabuntur in regibus; ib. 40. id (vitium) maiores nostri ne in rege quidem ferre potuerunt; Phil. III, 9.
per: Cyprum per Ptolemaeum regem nihil audere; Flacc. 30.
post: ſ. II, 1. exigo.

rhetor, Lehrer der Beredsamkeit, Rhetor: I. accipit, al.: habebat ... rhetor iste *discipulos* adulescentis quosdam locupletis, quos dimidio redderet stultiores, quam acceperat; Flacc. 47.
dicit, volt: adhibes ioci causa magistrum suffragio tuo et compotorum tuorum rhetorem, cui concessisti ut in te quae vellet diceret; Phil. II, 42.
II, 1. adhibeo: ſ. I. dicit.
2. adsigno: duo milia iugerum campi Leontini Sex. Clodio rhetori adsignasti; Phil. II, 43.
concedo: ſ. I. dicit.
do: quanta merces rhetori data est; Phil. II, 43.
elliptisch: medico tria milia iugerum: ... rhetori duo; Phil. II, 101.
III. merces: cupio audire ... ubi rhetoris sit tanta merces; Phil. II, 84.

rictum, Mund: ut rictum eius ac mentum paulo sit attritius; Verr. IV, 94.

rideo, lachen, belachen, verlachen: I, 1. in: quae fuit olim praeconi in ridendo ... concessa libertas; Planc. 33.
2. alqs: si bonitatem (dices), ridebimus; Quinct. 41. nisi forte existimatis eum in vino ... non risisse; Veer. III, 62.
covivae: ridere convivae; Verr. III, 62.
iudices: hic iudices ridere; Cluent. 59.
II. acc. c. inf.: iste ridere ac mirari Lollium nihil de Matrinio ... audisse; Verr. III, 61. f. III, hominem.
III. amentiam: ridet .. nostram amentiam; Quinct. 55.
hominem: sua contio risit hominem, ... hominemque eum ... in contione de religionibus neglectis conqueri; har. resp. 8.
impudentiam: cum riseritis impudentiam hominis; har. resp. 8.
rem: o rem, quam homines soluti ridere non desinant! dom. 104.

ridicule, lächerlich: inconstans: qua in re mihi ridicule es visus esse inconstans; Qu. Rosc. 19.
insanus: retinere incipit tabulas Theomnastus quidam, homo ridicule insanus; Verr. IV, 148.

ridiculus, scherzhaft, lächerlich: alqs: alii ... ridiculi videbantur esse; Verr. I, 121.
alqd: aliis illud ... ridiculum videbatur: ridiculum eis ..; Verr. a. pr. 19. hoc .. novum et ridiculum est; ib. I, 60. iam hoc ridiculum est; ib. 117. quod est .. ita perversum, ut ridiculum ... sit; leg. agr. II, 28. haec iam tum apud illos barbatos ridicula .. videbantur; Muren. 26. si hoc vobis ridiculum videtur; har. resp. 8. — infin.: ridiculum est putare; div. Caec. 59. est .. ridiculum ... id relinquere incertum; Muren. 68. est ridiculum ad ea, quae habemus, nihil dicere; Arch. 8. dedisse || tulisse || ridiculum est; Fr. B. VI, 3. — acc. c. inf.: ridiculum est me nunc de Verre dicere; Verr. IV, 57.
accusator: ne tu .. accusator esses ridiculus; Sex. Rosc. 50.
homo: hinc [illi] homines erant [qui] etiam ridiculi [inveniebantur ex dolore]; Verr. I, 121. hominem ridiculum, qui se exserere || se exercere se expedire, se exire || aere alieno putet posse, cum vendat aliena; Phil. XI, 13.
insania: quae (insania) ridicula est aliis; Verr. IV, 148.
postulatum: hoc postulatum de statuis ridiculum esse videatur; Verr. II, 148.
res: o rem ridiculam! Verr. IV, 146.
Verria: qui non solum Verria haec turpia ac ridicula ex Heraclii pecunia constituerit; Verr. IV, 151.

ripa, Ufer: I. appello ad: si ille ad eam ripam, quam constituerat, non ad contrariam navis appulisset; Phil. II, 26.
II. trans: domino ... trans ripam inspectante non dubitavit exstruere aedificium in alieno; Milo 74.

risus, Lachen, Spott: I. absolut: qui risus hominum! Phil. II, 73.
II. contineo: nemo erat qui in ipso dolore risum posset continere; Phil. II, 93.
excito: at in rebus tristissimis quantos excitat risus! Phil. III, 21.
facio: risus populi atque admiratio omnium vestrum facta est; Verr. IV, 27.
moveo: eam .. petitionem comparasti, quae et risus hominum et querellas moveret; Phil. II, 98.
teneo: qui nunc in periculo atque exitio suo risum tenere non possit; Verr. III, 62. • illi ... vix risum tenebant; Vatin. 20.
III. cum: populus cum risu acclamavit; Caecin. 28.
per: oppidorum .. finitimorum illam copiam cum hoc per risum ac iocum contendent; leg. agr. II, 96.
sine: de qua (statua), si meliora tempora essent, non possem sine risu dicere; Phil. VI, 15.

rite, nach Vorschrift: facio: ludi sunt non rite facti; har. resp. 23.
perficio: nihil rite, nihil caste ... perfecit; dom. 134.

ritus, religiöser Gebrauch, Gewohnheit: consecrare: quibusnam verbis aut quo ritu ... civis domum consecrares; dom. 132.
vivere: erat ei vivendum latronum ritu; Phil. II, 62.

rivolus, Bächlein: sin autem est rivolus arcessitus et ductus ab ipso capite accusationis vestrae; Cael. 19.

rixa, Streit: ecce .. nova turba atque rixa! Verr. IV, 148.

robur, Eichenholz, Festigkeit, Stärke, Kern: I, 1, faciunt: C. Flavius Pusio, Cn. Titinius, C. Maecenas, illa robora populi Romani, ... non fecerunt idem; Cluent. 153.
2. sum: quod est firmamentum ac robur totius accusationis; Muren. 58.
II, 1. educo: contra illam naufragorum eiectam ... manum florem totius Italiae ac robur educite! Catil. II, 24.
propono: possum fortissimos viros, ... florem Italiae ac robur rei publicae, proponere; Ligar. 32.
2. sum: si qui .. hoc robore animi ... fuit; Cael. 39. est || est hic || quodam incredibili robore animi; Milo 101.
3. accumbo in: qui cotidianis epulis in robore accumbunt; Muren. 74.
III, 1. alqd: qui si .. satis aetatis atque roboris haberet; Sex. Rosc. 149. illi equites Romani ... habuerunt ... tantum roboris; Font. 26. quae (pars) multo plus firmamenti ac roboris habebat; imp. Pomp. 10. si paulum adsumpserint vetustatis ac roboris; leg. agr. II, 97. cum .. paulum iam roboris accessisset aetati; Cael. 73. si tantum ille in me esse uno roboris et virtutis putavit; Piso 79. hi tot equites Romani ... quid roboris ... huius petitioni attulerunt? Planc. 21. cum L. Scipioni provincia Asia obvenisset, parumque in eo putaretur esse animi, parum roboris; Phil. XI, 17.
2. homo sine: quid pudeat hominem non modo sine robore, verum omnino sine ore? Fr. B. XIV, II, 6.
IV, 1. firmus: alter virtutis robore firmior quam aetatis; Phil. X, 16.
superare: nec robore Gallos, ... sed pietate ac religione ... omnis gentis nationesque superavimus; har. resp. 19.
2. a: cum iam a firmissimo robore copiarum suarum relictus esset; dom. 67.

robustus, stark, kräftig: alqs: in clamando .. video eum esse bene robustum; div. Caec. 48. quod si esses usu atque aetate robustior; Sulla 47. iam robustus provinciae se ... dedit; har.

resp. 42. vellem aliqui ex vobis robustioribus hunc male dicendi locum suscepisset; Cael. 7. subvenit .. rei publicae, .. aetate multo robustior; Phil. V, 43.

exercitus: est Q. Caecilii Bassi ... robustus et victor exercitus; Phil. XI, 32.

frequentia: solidam et robustam et adsiduam frequentiam praebuerunt; Planc. 21.

genus: tertium genus est aetate iam confectum, sed tamen exercitatione robustum; Catil. II, 20.

improbitas: haec, quae robustioris improbitatis sunt, omittamus; Phil. II, 63.

malum: omne malum nascens facile opprimitur: inveteratum fit plerumque robustius; Phil. V, 31.

satellites: his robustis et valentibus ... xvirum satellitibus agri Campani possessio tota tradetur; leg. agr. II, 83.

rodo, benagen, verkleinern: I. alqs: in conviviis rodunt; Balb. 57.

II. munera: Caesaris munera rosit; Phil. XIII, 27.

rogatio, Gesetzesvorschlag, Antrag, Bitte: I. est: haec lex, haec rogatio est? dom. 44. si ... rettulit falsum senatus consultum, tum est rogatio; si non rettulit, nulla est; ib. 50. rogatio ipsa semper est gratiosissima, quae est officio necessitudinis coniuncta maxime; Planc. 25.

II, 1. coniungo: f. I. est; Planc. 25.

fero: f. **fero,** III. rogationem (5 St.) B. II, S. 338, a.

flagito: qui ... rem illam et rogationem flagitarat; Cluent. 137.

promulgo: tantum dico, talem hunc in ista rogatione, quam promulgarat ... de levanda calamitate fratris sui, fuisse; Sulla 62. promulgantur uno eodemque tempore rogationes ab eodem tribuno de mea pernicie; Sest. 25.

scisco: si ne scriptum quidem umquam est in ista ipsa rogatione, quam se Fidulius negat scivisse; dom. 81.

suadeo: scitis .. fuisse qui in hac rogatione suadenda dicerent Milonis manu caedem esse factam; Milo 47.

2. pareo: cur .. rogationi paruit? Sest. 61. si isti Cypriae rogationi sceleratissimae non paruisset; ib. 62.

3. sum in: quid fuit in rogatione ea? Balb. 33. f. 1. promulgo.

III. acerbitas: video ... hunc hoc anno in hac toga rogationis iniustissimae subitam acerbitatem pro patre ... deprecantem; Sest. 144.

causa: causa rogationis fuit gratiosa; Planc. 25.

dissuasio: quod in dissuasione rogationis eius, quae contra coloniam Narbonensem ferebatur, ... de auctoritate senatus detrahit; Cluent. 140.

princeps: princeps rogationis, ... Q. Fabricius, templum aliquanto ante lucem occupavit; Sect. 75.

IV, 1. corrigi: hac rogatione non iudicum sententia, sed legis vitium corrigebatur; Sulla 63.

deferre: ad hunc honorem et imperium extra ordinem nominatim rogatione tua detulisti? dom. 21.

delere: qua una rogatione quis est qui non intellegat universam rem publicam esse deletam? Sest. 33. mitto eam legem, quae omnia iura ... rogatione delevit; ib. 56. fuerisne tanta crudelitate, ut delectos viros ... tollere et delere tua rogatione conarere? Vatin. 24.

efferri: cum tua rogatione funere elatam rem publicam esse dicerent; dom. 42.

eripi: sic adferant velim, quibus lege aut rogatione || ratione || civitas aut libertas erepta sit; Caecin. 100.

esse: ob eam ... causam unam [una] iusta illa rogatione sua vir bonus dominum se in meis bonis esse voluisset; dom. 107.

iudicare: Cn. Pompeius rogatione sua et de re et de causa iudicavit; Milo 15.

reduci: qui reducti (sunt) inimicis interfectis, rogationibus tribuniciis; dom. 87.

restitui: tribuniciis sunt illi rogationibus ... restituti; sen. 38. tribuniciis superiores illi rogationibus ... sunt restituti; Quir. 10.

2. causa: omnis ista vis rogationis Caeciliae causa comparabatur; Sulla 62.

in: in ipsa rogatione ne per vim quid ageretur, quis tum nostrum Sullam aut Caecilium verebatur? Sulla 66. quae (poena) ne in ipsa quidem rogatione praescripta est; dom. 83. f. II, 1. scisco.

rogatiuncula, Antrag: ea .. te ex una rogatiuncula fecisse; dom. 51.

rogator, Stimmensammler: I. sum: hoc certe video, ... vos rogatores, vos diribitores ... fuisse tabellarum; Piso 36.

II. video: quando illa dignitate rogatores, diribitores custodesque vidistis? sen. 28.

rogatus, Bitte, Ansuchen: accedere: me non Siculorum rogatu ad causam accedere; div. Caec. 12.

accusare: „accusavi rogatu sociorum"; div. Caec. 65.

adsidere: nos rogatu magistratus adsedimus; Verr. IV, 138.

animadvertere: quia .. Cn. Dolabella in eum ... animadvertere tuo rogatu conatus est; Verr. I, 88.

conferre: *ut* ... summa in eam civitatem huius rogatu studia et beneficia contulerit; Balb. 43.

deferre: cum ... rogatu sociorum ... nomen hominis audacissimi detuli; Verr. I, 15.

emitti: emissus est ... necessarii hominis optimique adulescentis rogatu; Planc. 31.

facere: qui illam vim ... tuo rogatu ... fecerit; Caecin. 57. me hoc neque rogatu facere cuiusquam neque quo Cn. Pompei gratiam mihi per hanc causam conciliari putem; imp. Pomp. 70.

petere: si abs te istam rem parens tuus alicuius amici rogatu ... petisset; Verr. II, 98.

recipere: cum hanc causam Siculorum rogatu recepissem; Verr. a. pr. 34. si hanc causam non omnium Siculorum rogatu recepissem; ib. II, 117.

rogito, fragen: regum .. sunt haec imperia: „animum adverte ac dicto pare" et, „praeter rogitatum, si quid"; Rab. Post. 29.

rogo, befragen, fragen, beantragen, ersuchen, bitten: I. **absolut: 1. unpersönlich: a. substantivisch:** causa: valuit causa rogandi, non gratia; Planc. 25.

conatus: reprimebat .. tibi et imperandi vim et rogandi conatum praeclara illa ... cybaea; Verr. V, 59.

ius: hocine a maioribus accepimus ius rogandi? Phil. I, 26.

auferre: postea quam iste omnia abstulit, alia rogando, alia poscendo; Verr. II, 84.

movere: cum te neque principes civitatis rogando neque maiores natu monendo ... de vendita ... sententia movere (potuerunt); Phil. II, 52.

b. **verbal:** etiam si iure esset rogatum; Sest. 73.

2. **persönlich:** alqs: malo emere quam rogare: Verr. IV, 12. populum Romanum ne agrum Cam-

panum privatis gratis Rullo rogante tradat non commovebit? leg. agr. II, 83. habere videtur ista res iniquitatem, si imperare velis, difficultatem, si rogare; Catil. IV, 7. quibus hic consulatus me rogante datus esset; Muren. 1. cui nihil est quod roganti concedi non iure possit; Planc. 25. neque .. ego sic rogabam, ut petere viderer; ib. [huic] egenti || ei egenti, egenti ei || et roganti hic infelix pecuniam credidit; Rab. Post. 4. quaestiones urgent Milonem, quae sunt habitae nunc in atrio Libertatis. quibusnam de servis? rogas? de P. Clodii; Milo 59. causas apud te rogantium gratiosores esse quam voltus; Ligar. 31. pacem volt M. Antonius? arma deponat, roget; Phil. V, 3. erit fortasse aliquid quod concedi possit roganti? ib. quid est hoc, „dedit?“ impulit? an rogavit? Fr. B. VI, 3.

rex: supplex erat rex; multum || multa || rogabat; Rab. Post. 5.

tribunus: si, tribuno plebis rogante VELITIS IUBEATISNE, Fidulii centum se velle et iubere dixerint; dom. 80.

II. **mit Ergänzung:** 1. de: de hoc nihil cogitante ... est rogatum, ut sedens ... praeconi publico subiceretur; Sest. 57. regno .. iam publicato de ipso Catone erat nominatim rogatum; ib. 62. ut ne cui || neque, neve || privilegium inrogari liceret neve de capite nisi comitiis centuriatis rogari; ib. 65. quid erat quod me rogares, si erat is, de quo rogabas, Caesaris lege reductus? Phil. II, 10. f. **de**, I. rogo (5 St.) B. II, S. 11, b.

2. ut: rogasti ut ignosceret; Qu. Rosc. 26. rogare atque orare patres conscriptos, ut statuerent ..; Verr. II, 103. illi flentes rogare atque orare coeperunt, ut sibi suas segetes ... Apronio tradere liceret; ib. III, 69. hortatur et rogat, ut arent, ut serant; ib. IV, 44. id sibi ut donaret, rogare ... coepit; ib. 66. rogat ut in sua quisque dicat navi se tantum habuisse nautarum; ib. V, 102. ut domi meae te adservarem rogasti; Catil. I, 19. f. 1. Sest. 57. III.

3. ut ne: f. III. alqm; Planc. 91.

4. ne: rogare et orare, ne illos supplices aspernarer; div. Caec. 3. f. III. alqm; Qu. Rosc. 9. Verr. II, 96. Cluent. 195.

5. indirecte Frage: rogavi pervenissetne Agrigentum; Verr. IV, 27. illi ... qua re id faceret rogare; ib. V, 106. rogas quae castra viderit; Planc. 61. f. III. alqm; Planc. 33.

III. **mit Object:** alqm: Naevium ... rogat ut curet quod dixisset; Quinct. 18. Naevi, te rogo; ib. 79. rogat oratque te ... ut sibi per te liceat ... vitam in egestate degere; Sex. Rosc. 144. rogatus eras, ne referres; Qu. Rosc. 9. tu .. Q. Roscium ... rogasti ut Fannio daret HS CCIƆƆICC; ib. 38. hunc ... rogare coepit blande; ib. 49. quod ... ille ab Sardis rogatus ad causam accesserat; div. Caec. 63. rogat Rubrium ut quos ei commodum sit invitet; Verr. I, 65. rogat et orat Dolabellam ut de sua provincia decedat; ib. 72. AB ACCUSATORE ROGATUS RESPONDIT IN HOC IUDICIO NON PERSEQUI; ib. 84. rogant eum, ut sibi id ... curet; ib. II, 55. „me .. Petilius, ut sibi in consilio essem, rogavit“; ib. 72. rogat eos atque orat ne oppugnent filium [suum]; ib. 96. ut vos rogarem || vos rogarem ||, ut coniecturam faceretis; ib. 164. cum eos nemo rogaret; ib. III, 121. rogatus de cybaea tenetis memoria quid responderit; ib. IV, 17. rogat Diodorum, ut ad illum propinquum suum det litteras; ib. 39. nominatim nemo rogatur; ib. 142. etiam si precario essent rogandi; ib. V, 59. rogat Fabius Acerronium, ... ut secum simul veniat ad Tullium; Tull. 20. M. Fabium subscriptorem eius rogabimus, ut Allobrogum animos mitiget; Font. 36. in quem ego hoc dicere, cum rogarer a Caecina, numquam volui; Caecin. 25. hi vos ... tacite rogant, ut se quoque ... dignos existimetis; imp. Pomp. 13. eum, ut ceteros appellet, quibuscum loqui consuesset, rogat; Cluent. 71. quemcumque rogaveris, hoc respondebit; ib. 90. si deinde essent rogati quid iudicassent; ib. 105. vos ne huius honestissime actam vitam matris crudelitati condonetis rogamus; ib. 195. ei nunc etiam ultro rogabuntur ... ut agros ... x viris tradant; leg. agr. II, 68. si .. illud addam, ... rogatos esse multos; Muren. 69. qua in civitate rogati infirmorum hominum filios ... deductum venire soleamus; ib. is ... rogatus est a Maximo, ut triclinium sterneret; ib. 75. cur .. quemquam, ut studeat tibi, ... rogas? rogas tu me, ut mihi praesis? ib. 76. num me rogari oportet abs te an te potius a me, ut pro mea salute laborem ... suscipias? ib. 76. quid tu istum roges .. qui, prius quam hoc, TE ROGO, dixeris, plura etiam effundet quam tu ei domi ante praescripseris? Flacc. 23. ut ad illam diem, res cum redissent, rogarentur, ut pari studio convenirent; sen. 27. quorum princeps ad cohortandos vos et ad rogandos fuit Cn. Pompeius; Quir. 16. tum me in perorando posuit rogari a senatu, rogari ab equitibus Romanis, rogari ab Italia cuncta; ib. ipse ad extremum pro mea vos salute non rogavit solum, verum etiam obsecravit; ib. adfuit is, si modo adfuit, quem tu impulisti, soror rogavit; dom. 118. cum ab hoc eodem impurissimo parricida rogarer, cuius essem civitatis; har. resp. 17. post eum rogatus Cn. Pompeius approbata ... Cottae sententia dixit sese otii mei causa ... censere; Sest. 74. ut idem ad res redeuntis ut venirent, rogarentur; ib. 129. qui a senatu de me rogabantur; ib. 130. nemo .. horum .. ita te ... rogandum ut religiosum testem arbitrabatur; Vatin. 1. ego te, quaecumque rogabo, de te ipso rogabo; ib. 13. dixeritne L. Vettius in contione tua rogatus a te sese auctores ... habuisse sceleris illius eos viros; ib. 24. te ... rogabo; ib. 33. haec istorum provincia, qui rogati sunt; Cael. 64. me ille ut Vviratum acciperem rogavit; prov. cons. 41. postea me ut sibi essem legatus ... rogavit; ib. 42. id in salute mea nullo rogante vos vestra sponte fecistis; Piso 36. rogatus, invitatus, coactus, ita multa ad istum de ipso quoque scripsit; ib. 70. me ille sui totius consulatus ... socium esse voluit, detulit, invitavit, rogavit; ib. 79. ultro me hercule se mihi etiam offerentis, ultro pollicentis rogavi; Planc. 24. cum ille edicto iustitio domum decedens rogasset Granium quid tristis esset; ib. 33. tu A. Plotium ... indicas eum te adripuisse, a quo non sis rogatus? ib. 54. si ruere vellem, boni viri me ut id ne facerem rogarent; ib. 91. ut .. neminem alium nisi T. Patinam, familiarissimum suum, rogasset; Milo 46. rex Deiotarus ... venit vel rogatus ut amicus, vel arcessitus ut socius; Deiot. 13. me perturbasset eius sententia, qui primus rogatus est; Phil. V, 1. quamquam suspicor quid dicturi sint quidam eorum, qui post me rogabuntur; ib. 5. non est verbis rogandus, cogendus est armis; ib. 26. qui rogatus est ante me; ib. X, 2. qui post se rogati essent; ib. XI, 15. cur non rogamur? ib. XII. 16.

alqd: haec sum rogaturus; Verr. IV, 150. SI QUID IUS NON ESSET ROGARIER, EIUS EA LEGE NIHILUM ROGATUM; Caecin. 95. numquam nobis ad rogatum respondent, semper accusatori plus quam ad rogatum; Flacc. 10. quid ego .. defensor rogem? ib. 23. non exceperas, ut, si quid ius non esset rogari, ne esset rogatum? dom. 106. ut aliquando audiamus, quam copiose mihi ad rogata respondeas; Vatin. 40. si illud iure rogatum dicere ausi

sunt; prov. cons. 45. quod diligentissime rogabat (pater); Planc. 24. omnia rogabat; Phil. II, 82. hoc per legatos rogandum est? ib. V, 27. f. II, 1. de; Phil. II, 10.

candidatos: quin || qui, cui, ille || dico venisse paene neminem, ne de officiosissima quidem natione candidatorum, cum volgo essent ... rogati; Piso 55.

consulatum: in proximum annum consulatum peteres vel potius rogares; Phil. II, 76. cum consulatus petebatur, non rogabatur; ib.

hominem: hominem appellat; rogat ut reddat; Verr. IV, 66. num ... mirandum (est) ... non esse gravatos homines prodire hora tertia in campum Martium, praesertim talis viri nomine rogatos? Muren. 69.

familiarem: f. alqm; Milo 46.

legem: f. **lex,** II, 1. rogo (12 St.) B. III, S. 33, b.

libros: ei te quos rogasset ad accusandum libros dixeris dedisse; Vatin. 3.

patres: rogant et orant Siculi patres conscriptos, ut nostri magistratus posthac decumas lege Hieronica vendant; Verr. II, 147.

perniciem: mihi reique publicae pernicies, Gabinio et Pisoni provincia rogata est; Sest. 53.

populum: semper se dicet (populus) rogari voluisse; Planc. 12. CONSULES POPULUM IURE ROGAVERUNT; Phil. I, 26. rogatus est populus quem id bellum gerere placeret; ib. XI, 18.

proscriptionem: eidem illam proscriptionem capitis mei ... salvis auspiciis rogatam esse dicebant; prov. cons. 45.

provinciam: f. perniciem.

regem: eum (regem) pluribus verbis rogat, ut id ad se mittat; Verr. IV, 64. f. alqm; Deiot. 13.

senatorem: unum quemque senatorem rogabat, ut filio suo parceret; Verr. II, 95.

sententiam: de re publica sententiam rogo; Catil. I, 9. qui ordo in sententiis rogandis servari solet; Phil. V, 35.

subscriptorem: f. alqm; Font. 36.

testem: quos produxero (testis) ... sive togatum sive Siculum, rogato et eum qui ..; Verr. II, 152. f. alqm; Vatin. 1.

trullam: mittit .. trullam gemmeam rogatum; Verr. IV, 63.

vasa: mittit rogatum vasa ea; Verr. IV, 63.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** qui ... cum esset sententiam rogatus; Verr. a. pr. 44. ut eum roget inspicienda quae non reddat; ib. II, 36. neque in eo, quod rogabatur, voluntatem anteponendam putavit libidini suae; ib. 97. ut ad ea, quae rogati erunt, mihi parati sint respondere; ib. IV, 150. si ipse A. Cluentius sententiam de iudiciis rogaretur; Cluent. 136. quem Kalendis Ianuariis tertio loco sententiam rogaras; sen. 17. multis iam sententiis dictis rogatus sum sententiam; dom. 16. princeps rogatus sententiam L. Cotta dixit; Sest. 73. quae te de te ipso rogaro; Vatin. 10. te .. in extremo pauca de ipsa causa rogabo || interrogabo ||; ib. 40. fuerant hoc rogati, ... ut venenum ... comprehenderetur; Cael. 64. quem in senatu sententiam rogabas tertium; Piso 11. ut ... promittant .. quod rogentur; Planc. 16. qui utinam omnes ante me sententiam rogarentur! Phil. V, 5. qui te sententiam primum rogat; ib. X, 3.

rogus, Scheiterhaufen: ne per te ferat quo minus ... eadem (existimatio) usque ad rogum prosequatur; Quinct. 99.

rosa, Rose: I. video: cum rosam viderat; Verr. V, 27.

II. plenus: reticulum .. ad naris sibi admovebat ... plenum rosae; Verr. V, 27.

III. farciri: pulvinus erat perlucidus Melitensis, rosa fartus; Verr. V, 27.

rostra, Rednerbühne: I. sunt: nullus locus est ad statuam quidem rostris clarior; Deiot. 34.

II, 1. aspicio: an tu illa in vestibulo rostra [spolia] || an spolia || cum aspexisti, domum tuam te introire putas? Phil. II, 68.

circumeo: circumitis rostris eicerentur lapidibus homines; Fr. B. VI, 38.

mando: quam .. tam immanem Charybdim poëtae fingendo exprimere potuerunt ..? aut tam eminentibus canibus Scyllam tamque ieiunis quam quibus istum viditis, Gelliis, Clodiis, Titiis rostra ipsa mandentem; har. resp. 59.

obsideo: cum speculatur atque obsidet rostra vindex temeritatis et moderatrix officii curia; Flacc. 57.

occupo: qui Capitolium, qui rostra ... occuparent; Phil. XIV, 15.

opprimo: quod rostra iam diu vacua ... oppresserat; Cluent. 110.

speculor: f. obsideo.

2. adfero in: numquam profecto istam imaginem ... in rostra atque in contionem attulisses; Rabir. 25.

conloco in: quos ... in rostris conlocatos videtis; Sest. 83. cum L. Vettium ... iudicem in rostris ... conlocaris; Vatin. 24.

convolo ad: convolaretis ad rostra; Rab. Post. 18.

defero ad: rem a subselliis ad rostra detulit; Cluent. 111.

defigo in: quod illam civibus Romanis crucem non posset in foro, ... non in rostris defigere; Verr. V, 170.

descendo de: cum iam Vettius ... descendisset .. de rostris; Vatin. 26.

expello e: uti ... tribunos plebis ferro e rostris expelleret; Sest. 84.

floreo in: post quam in curia, quam in rostris ... floruisset; Cael. 59.

pello e: pulsus e rostris in comitio iacuit; Sest. 76.

pono in: C. Atinius ... bona Q. Metelli ... consecravit, foculo posito in rostris adhibitoque tibicine; dom. 123.

sedeo in: sedebat in rostris conlega tuus; Phil. II, 85.

spargo de: qui cum palla et cothurnis nummos populo de rostris spargere solebat; Phil. III, 16.

statuo in: ei .. statuam equestrem inauratam in rostris ... ex huius ordinis sententia statui placere; Phil. V, 41. cui si statuam in rostris decreto vestro statueritis; ib. IX, 10. senatui placere Ser. Sulpicio statuam pedestrem aëneam in rostris ... statui; ib. 16. ut eam basim statuamque faciendam et in rostris statuendam locent; ib.

sto in: quorum statuae steterunt usque ad meam memoriam in rostris; Phil. IX, 4.

versor in: versabitur in rostris furor; Muren. 85.

video in: Cn. Octavii ... statuam videmus in rostris; Phil. IX, 4.

III. ante: fecerisne ante rostra pontem continuatis tribunalibus; Vatin. 21.

in: nisi forte existimatis hanc tantam conluvionem illi tantamque eversionem civitatis in mentem subito in rostris cogitanti venire potuisse; har. resp. 55. ut semper in rostris curiam ... defenderim; Piso 7. haec causa fuit cur *ei* decerneretis statuam in rostris cum inscriptione praeclara; Phil. XIII, 9.

post: quod (foedus) .. nuper in columna ahenea meminimus post rostra incisum et perscriptum fuisse; Balb. 53.

rota, Rad: ne tum quidem fortunae rotam pertimescebat; Piso 22.

rubeo, erröthen: haerere homo, versari, rubere; Verr. II, 187.

ruber, roth: cum hora diei decima fere ad Saxa rubra venisset; Phil. II, 77.

ructo, aufstoßen: I. eicere: unde tu nos cum improbissime respondendo, tum turpissime ructando eiecisti; Piso 13.
II. alqs: magister equitum, cui ructare turpe esset, is vomens ... totum tribunal implevit; Phil. II, 63.

rudis, unerfahren, unkundig, roh: alqs: tametsi non provinciae rudis erat et tiro; Verr. II, 17. qui rudes harum rerum sumus; ib. 87. tam eram rudis? Sest. 47. dicat se non imperitum foederis, non rudem exemplorum ... fuisse; Balb. 47. quis est omnium ... rerum tam rudis in re publica? Marcell. 22. quam contumeliosus in edictis! quam barbarus! quam rudis! Phil. III, 15. rudis in re publica (sum)? ib. VI, 17.
homines: cum in theatro imperiti homines, rerum omnium rudes ... consederant; Flacc. 16.
imperator: quem L. Sulla, ... non rudis imperator, ... cum pace dimisit; Muren. 32.

rudis, Rappier: tam bonus gladiator rudem tam cito? Phil. II, 74.

ruga, Falte: isne quemquam, me quidem non, ... sed vos populumque Romanum ... rugis supercilioque decepit? sen. 15.

ruina, Sturz, Einsturz, Untergang, Verderben: I. dicit: quem tyrannum .. esse dicebat illa ruina rei publicae; Sest. 109.
est: vis illa fuit et ... ruina quaedam; Cluent. 96. utrum hic tandem disceptationem ... an innocentiae labem aliquam aut ruinam fore putatis? Flacc. 24.
impendent: praetermitto ruinas fortunarum tuarum, quas omnis impendere tibi ... senties; Catil. I, 14.
2. ecce: ecce ... ruina atque incendium civitatis; prov. cons. 43.
II, 1. aspicio: mihi meas ruinas, quarum ego similem totam urbem esse passus non sum, aspicere non licuit? dom. 134.
defleo: deflevi ... subitas fundatissimae familiae ruinas; dom. 96.
fulcio: horum consulum ruinas vos consules vestra virtute fulsistis; sen. 18.
praetermitto: s. I. impendent.
profero: cum privatarum rerum ruinas ... protuleris; Flacc. 6, 24.
recordor: invitus facio ut recorder ruinas rei publicae; Vatin. 21.
teneo: has duplicis pestis sociorum, militum cladis, publicanorum ruinas ... teneretis? prov. cons. 13.
2. addo ad: ne quid ad eas ruinas, quibus hic oppressus est, addendum acerbitatis putet; Rab. Post. 2.
conloco in: quoniam ... in ruinis eversae ... rei publicae P. Sestii tribunatus est a Fortuna ipsa conlocatus; Sest. 5.
sum in: non erat in tam immani iniuria tantisque ruinis novae crudelitati locus; dom. 64.
III, 1. similis: s. II, 1. aspicio.
2. similis: ut docerem, quae facta postea iudicia de illo iudicio dicerentur, partim ruinae similiora aut tempestati quam iudicio et disceptationi fuisse; Cluent. 88.
IV. fletus de: quanto cum fletu de illis nostris incendiis ac ruinis ... fletum etiam inimicis atque invidis excitaret! Sest. 121.
V, 1. exstinguere: si quod esset in suas fortunas incendium excitatum, id se non aqua, sed ruina exstincturum; Muren. 51.
opprimi: s. II, 2. addo ad.
2. in: non exsultavit in ruinis nostris vestrisque [discordiis] || in ruinis nostris lacrimisque || Cornelius; Balb. 58.

rumor, Gerücht, Gerede, Volksstimme, Beifall: I. adfert: ut eam (calamitatem) ad auris [Luculli] imperatoris non ex proelio nuntius, sed ex sermone rumor adferret; imp. Pomp. 25.
excitant: graves de te rumores, qui etiam furiosum illum Caecilium excitaverunt; Deiot. 25.
inflat: cum tibi spe falsa ... animos rumor inflasset; Piso 89.
nuntiat: hunc tantum maerorem matri prius hominum rumor quam quisquam ex Oppianici familia nuntiavit; Cluent. 28.
serpit: serpit hic rumor; Muren. 45.
subsequuntur: talibus .. nuntiis et rumoribus patebat ad orientem via nec ulli veri subsequebantur; Deiot. 11.
sunt: s. excitant.
II, 1. aucupor: levitatis est inanem aucupari rumorem; Piso 57.
dissipo: recordamini ... quid hoc biduo timuerimus a domesticis hostibus rumoribus improbissimis dissipatis; Phil. XIV, 10.
excipio: Nicaeam Ephesumque mittebat qui rumores Africanos exciperent et celeriter ad se referrent; Deiot. 25.
habeo: ut auctorem rumorem haberetis sermonemque hominum || omnium ||; Verr. III, 49.
perhorresco: quo quidem tempore ... rumorem, fabulam fictam, levem perhorrescimus; Milo 42.
quaero: ex tota ista subscriptione rumorem quendam ... esse quaesitum; Cluent. 131.
refero: s. excipio.
2. pateo: s. I. subsequuntur.
3. profero ex: cum .. omnis offensiones iudiciorum non ex mea opinione, sed ex hominum rumore proferrem; Cluent. 139.
timeo a: s. 1. dissipo.
III. aura: totam opinionem parva non numquam commutat aura rumoris; Muren. 35.
pericula: multa pericula (sunt) non solum legum ac iudiciorum, sed etiam rumorum ac temporum; Verr. III, 98.
venti: qui omnis rumorum et contionum ventos conligere consuesset; Cluent. 77.
IV. amitti: saepe totius anni fructus uno rumore periculi ... amittitur; imp. Pomp. 15.
crescere: quae (res) .. rumore non nullo ... creverat; Muren. 37.
debilitari: eius modi *de* candidato rumore || candidatorum || amici intimi debilitantur, studia deponunt; Muren. 45.
defendere: qui ipso nomine ac rumore (socios et vectigalia) defenderit; imp. Pomp. 45.
deponere: s. debilitari.
duci: qui rumore et, ut ipsi loquuntur, favore populi tenetur et ducitur; Sest. 115.
perturbari: rumore et clamore populi ... perturbatus est; Verr. II, 48.
teneri: s. duci.

rumpo, zerreißen, brechen, verletzen: alqd: ut aliquando ista, quae sunt inflata, rumpantur; Vatin. 10.

foedera: hunc quisquam incredibili quadam atque inaudita gravitate ... praeditum foedera scientem neglexisse, .. rupisse dicere audebit? Balb. 13.

testamentum: „statue, cui filius agnatus sit, eius testamentum non esse ruptum"; Caecin. 72.

vincula: si vincula rupisset ita ut Nico ille [...] fecit; Verr. V, 79. si quis eorum vincula ruperit; Catil. IV, 8. an nos conantis servitutis vincla rumpere impediet, si quis veteranos nolle dixerit? Phil. X, 18.

rumusculus, Geschwätz: qui, imperitorum hominum rumusculos aucupati, tum illum absolverunt; Cluent. 105.

ruo, stürzen, eilen, sich überstürzen, einstürzen, untergehen: alqs: ruebant in tenebris; Sex. Rosc. 91. non potuit ullo modo ... non in agendo ruere; dom. 141. de quo ego, cum cotidie rueret, verbum feci; Sest. 133. si ruere vellem; Planc. 91. cum ille in saepta ruisset; Milo 41. ut ... ne spe quidem prudens et sciens tamquam ad interitum ruerem voluntarium; Marcell. 14. nec ruere demens nec furere desinit; Phil. III, 31. quamquam ruit ipse suis cladibus; ib. XIV, 8.

amicus: nec amicum ruentem || prudentem || corruere patitur; Rab. Post. 43.

res publica: nemo est quin intellegat ruere illam rem publicam; Verr. V, 12.

rursus, rursum, wieder, von neuem: accuso: exclusus hac criminatione Torquatus rursus in me inruit, me accusat || [me accusat] ||; Sulla 40.

adiungo, contineo: pars oppidi ... ponte rursus adiungitur et continetur; Verr. IV, 117.

converto: haec eadem (sica) longo intervallo conversa rursus est in me; Milo 37.

creo: quam diu tu voles, vitiosus consul Dolabella; rursus, cum voles, salvis auspiciis creatus; Phil. II, 84.

decurio: non rursus improbos decuriabit? non sollicitabit rursus agrarios? Phil. VII, 18.

excipio: qui me amor et subvenire olim impendentibus periculis maximis cum dimicatione capitis et rursum ... subire coëgit atque excipere unum pro universis; prov. cons. 23.

exsisto: magnum rursus odium video cum crudelissimo discidio exstitisse; Cael. 31.

facio: quae (annona) quia rursus in meo reditu facta erat durior; dom. 15. factus es ei rursus nescio quo modo familiaris; Phil. II, 78.

figo: num figentur rursus eae tabulae? Phil. XII, 12.

immuto: rursus immuto voluntatem meam; Sex. Rosc. 95.

inruo: s. accuso.

irascor: rursus iam me irasci fortasse dices; Phil. VIII, 19.

iudico: rursus sine odio et sine invidia iudicabunt; Marcell. 29.

nudo: rursus .. vis nudatum illum atque solum a re publica relegatum videri; Phil. X, 6.

oppono: illam urbem huic urbi rursus opponere ... cogitant; leg. agr. I, 18.

reclamo: rursus reclamatis? Phil. VI, 12.

relego; s. nudo.

restituo: rursus ab eodem populo placato sunt in suam pristinam dignitatem restituti; dom. 86.

revertor: rursus .. eodem revertamur; Sex. Rosc. 41.

sevoco: facis ut rursus plebes || plebs || in Aventinum sevocanda esse videatur; Muren. 15.

sollicito: s. decurio. — subeo: s. excipio.

elliptisch: Italiae rursus percursatio eadem comite mima; Phil. II, 62. rursus cum Mario et Carbone Sulla; ib. VIII, 7.

rus, Landgut, Land: I. habeo: habet animi causa rus amoenum; Sex. Rosc. 133.

II. ruri: habito: qui ... ruri semper habitarit; Sex. Rosc. 39.

sum: alterum (filium) ruri esse patiebatur; ib. 45. quod hunc ruri esse patiebatur; ib. 52. quod ruri adsiduus ... fuit; ib. 81.

vivo: cum ruri adsiduus semper vixerit; ib. 51.

rusticanus, ländlich, auf dem Lande: homo: quo ore homines rusticanos ex municipiis ... solitus sit appellare; Verr. I, 127. ut nemo tam rusticanus homo ... venerit; ib. V, 34. homines sunt tota Asia || tota ex Asia || frugalissimi, ... aratores, rusticani; Flacc. 71. si es odium publicum populi, senatus, universorum hominum rusticanorum; Vatin. 39.

municipia: homines illius ordinis ex municipiis rusticanis nonne ... putant ..? Sex. Rosc. 43.

parsimonia: utrum possintne se contra luxuriem ... rusticana illa atque inculta parsimonia defendere; Quinct. 92.

pater: ut inter suos omnium deliciarum ... puerulos ... velit hos versari, homines ... ex Amerina disciplina patris familiae rusticani; Sex. Rosc. 120.

vita: tamenne haec a te vita eius rusticana || a te vita et rusticana, al. || relegatio ... appellabitur? Sex. Rosc. 44. vitam .. hanc rusticanam ... suavissimam esse arbitrantur; ib. 48.

rusticor, sich auf dem Lande aufhalten: haec studia ... pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur; Arch. 16.

rusticus, ländlich, bäurisch, ungeschliffen, plump, Landmann: A. bei Substantiven: alqs: rusticum Marium! Piso 58. rusticos ei nos videri minus est mirandum; Fr. B. XIII, v, 1.

alqd: quia ... exit aliquando aliquid si non perfacetum, at tamen fortasse non rusticum, quod quisque dixit, me id dixisse dicunt; Planc. 35.

decoctores: illum exercitum ... magno opere contemno, conlectum ... ex rusticis decoctoribus; Catil. II, 5.

filius: ecquid .. tibi videtur ... senex ille Caecilianus minoris facere Eutychum filium rusticum quam illum alterum Chaerestratum? Sex. Rosc. 46.

homo: perfacile hunc hominem ... rusticum ... de medio tolli posse; Sex. Rosc. 20. quid homini .. Arpinati cum Baiis, agresti ac rustico? Fr. B. XIII, iv, 2.

mores: in rusticis moribus ... istius modi maleficia gigni non solere; Sex. Rosc. 75.

possessiones: possessiones notabat et urbanas et rusticas; Phil. V, 20.

praedia: hunc in praedia rustica relegarat; Sex. Rosc. 42.

res: quid censes hunc ipsum Sex. Roscium, quo studio ... esse in rusticis rebus? Sex. Rosc. 49. miserum atque iniquum ex agro homines traduci in forum, ... ab usu rerum rusticarum ad insolitam litem; Verr. III, 27. credo vos [...] ex vestris rebus rusticis coniectura adsequi posse; ib. 200. totae .. res rusticae eius modi sunt; ib. 227. ut quivis intellegeret, non eos ad rem rusticam ... comparari; Tull. 18.

vita: vita .. haec rustica ... iustitiae magistra est; Sex. Rosc. 75.

B. allein: I, 1. approbant: nonne ... nostri illi fortes viri, sed rustici ac milites, magno illud clamore approbaverunt? Arch. 24.

habent: ante rusticis detur ager, qui habent, quam urbanis? leg. agr. II, 79.

putat: putat homo imperitus morum, agricola et rusticus; Sex. Rosc. 143.

repellunt: repulsi sunt ei, quos ... sui, vicini, tribules, urbani, rustici reppulerunt; har. resp. 56.

sentit: sensit rusticus non incautus ... suum sanguinem quaeri; Sest. 82.

sollicitant: sollicitant homines imperitos Saxa et Cafo, ipsi rustici; Phil. X, 22.

sunt: sunt municipales rusticique Romani ... optimates; Sest. 97.

2. sum: qui se fateatur esse rusticum; Sex. Rosc. 51. „at ego ... agricola et rusticus"; ib. 94.

II. do: f. I, 1. habent.

III. nundinae: illi Capuam ... nundinas rusticorum ... esse voluerunt; leg. agr. II, 89.

Saccus, Sack: cum iste civitatibus frumentum, ... saccos imperaret; Verr. I, 95.

sacellum, Heiligthum, Kapelle: I. est: neque ea, quae senatus .. vendenda censuit, audet appellare; sunt enim loca publica urbis, sunt sacella; leg. agr. II, 36. quae (sacella) maiores in urbe partim periculi perfugia esse voluerunt; ib. in eis aedibus ... sacellum dico fuisse et aras; har. resp. 30.

II. attingo: quae (sacella) post restitutam tribuniciam potestatem nemo attigit; leg. agr. II, 36.

demolior: in qua (domo) tamen ita est inaedificatum sacellum, ut alius fecerit, tibi tantum modo sit demoliendum; har. resp. 31.

foedo, al.: a Sex. Serrano sanctissima sacella suffossa, inaedificata, oppressa, summa denique turpitudine foedata esse nescimus? har. resp. 32.

tollo: L. Pisonem quis nescit ... maximum et sanctissimum Dianae sacellum in Caeliculo sustulisse? har. resp. 32.

III. in: qui sacrificia gentilicia, illo ipso in sacello, stato loco, anniversaria || anniversarii || factitarint; har. resp. 32.

sacer, heilig, geheiligt; subst. Heiligthum, Feier, Opfer: A. bei Substantiven: alqd: cum P. Scaevola ... pro conlegio respondit, QUOD IN LOCO PUBLICO LICINIA ... INIUSSU POPULI DEDICASSET, SACRUM NON VIDERIER; dom. 136. videtisne praetori urbano negotium datum esse ut curaret ne id sacrum esset? ib. 137.

aedes: cuius praetura urbana aedium sacrarum fuit publicorumque operum depopulatio; Verr. a. pr. 12. cum L. Octavius C. Aurelius consules aedis sacras locavissent; ib. I, 130. ut ... omne ebur ex aedibus sacris ... auferret; ib. II, 50 ut noctu vigilias agerent ad aedis sacras; ib. IV, 93. in ea sunt aedes sacrae complures; ib. 118. in qua gymnasium amplissimum est et complures aedes sacrae; ib. 119. vim maximam vasorum Corinthiorum ex omnibus aedibus sacris abstulit Syracusis; ib. 131. mihi sacrarum aedium procurationem, mihi totam urbem tuendam esse commissam; ib. V, 36. (pecuniam) in aedem sacram reficiendam se perscripsisse dicunt; Flacc. 44. quia consecrabantur aedes, non privatorum domicilia, sed quae sacrae nominantur; dom. 128. cum aedis sacras inflammas; har. resp. 39. qui aedis sacras ... oppugnavit, excidit, incendit; Sest. 95. qui (homo) aedis sacras ... suis manibus incendit; Cael. 78.

aedificium: itaque aedificiis omnibus, ... sacris profanis, sic pepercit, quasi ad ea defendenda ... venisset; Verr. IV, 120.

insula: qua ex opinione hominum illa insula eorum deorum sacra putatur; Verr. I, 48.

locus: in quo (responso) cum aliis multis scriptum etiam illud est, ... LOCA SACRA ET RELIGIOSA PROFANA HABERI; har. resp. 9. de hoc igitur loco sacro potissimum videntur haruspices dicere, qui locus ..? ib. 14. ut (locus) ab ipsis, qui sacris praesunt, sacer non esse iudicatus sit; ib. sequitur de locis sacris, religiosis; ib. 30.

mons: qui hodie mons sacer nominatur; Fr. B. VI, 24.

religiones: de religionibus sacris et caerimoniis est contionatus ... Clodius; har. resp. 8.

signum: signum Paeanis ex aede Aesculapii praeclare factum, sacrum ac religiosum, non sustulit? Verr. IV, 127.

via: qui est in summa sacra via; Planc. 17.

B. allein: I. Subject: est: quid huic sacri umquam fore aut quid religiosi fuisse putatis? Verr. IV, 71. itaque hoc nefario scelere concepto nihil postea tota in Sicilia neque sacri neque religiosi duxit esse; ib. 72. quae sacra, ut erant re vera, sic appellari Graeca voluerunt; Verr. IV, 115.

intereunt: sacra interire illi noluerunt; Muren. 27. quid? sacra Clodiae gentis cur intereunt quod in te est? dom. 34. iam omnium sacra interierint, quorum custodes vos esse debetis; dom. 37.

II. nach Verben: 1. Accusativ: accipio: cum illa iam propter diuturnam pacem ... sacra religiosaque accepisset; Verr. IV, 122. quae (sacra) vir is accepit, qui est optimus populi Romani iudicatus, P. Scipio; har. resp. 27.

adsumo: f. conficio.

amitto: cuius opera omnium annorum sacra deosque patrios amiserant; Verr. IV, 151. neque amissis sacris paternis in haec adoptiva venisti; dom. 35.

ascisco: sacra ista nostri maiores ascita ex Phrygia Romae conlocaverunt; har. resp. 27.

aspicio: qui (homo) ... ea .. sacra, quae viri oculis ne imprudentis quidem aspici fas est, non solum aspectu virili, sed flagitio stuproque violarit; har. resp. 8.

colo: qui (maiores tui) .. sacra privata coluerunt; dom. 105. qui (maiores) sacra ... et ipsi sanctissime coluerunt et nobis ... prodiderunt; Milo 83.

commendo: quorum (pontificum) auctoritati, fidei, prudentiae maiores nostri sacra religionesque et privatas et publicas commendarunt; har. resp. 14.

conficio: sacra per mulieres ac virgines confici solent; Verr. IV, 99. sacra Cereris .. summa maiores nostri religione confici ... voluerunt, quae cum essent adsumpta de Graecia et per Graecas curata sunt semper sacerdotes et Graeca omnia nominata; Balb. 55.

conloco: f. ascisco.

constituo: nego umquam post sacra constituta ... ulla de re ... tam frequens conlegium iudicasse; har. resp. 13.

contineo: quarum sacra ... longe maximis atque occultissimis caerimoniis continentur; Verr.

V, 187. hic arae sunt, hic foci, hic di penates, hic sacra, religiones, caerimoniae continentur; dom. 109.

conturbo: cum sacra ludosque conturbas; har. resp. 39.

curo: P. Clodius vestra sacra curat? dom. 104. ſ. conficio.

custodio: custodire sacrum non honoris, sed oneris esse existimabitur; Fr. C. 4.

disco: quos memoriae proditum est ab ipso Hercule ... sacra didicisse; dom. 134.

eripio: non solum istum bona sua, verum etiam sacra deosque penatis ... ex aedibus suis eripuisse dixit; Verr. II, 13.

expeto: si Atheniensium sacra summa cupiditate expetuntur; Verr. IV, 108. ne hoc quidem tibi in mentem veniebat, ... haec sacra maiores nostros ex vestris libris expetisse? har. resp. 26.

facio, ſ. **facio**, III. sacra (7 St.) B. II, S. 308, a.

interimo: horum ingenio senes ad coëmptiones faciendas interimendorum sacrorum causa reperti sunt; Muren. 27.

monstro: quae Graecum illud sacrum monstraret et faceret; Balb. 55.

neglego: P. inquam Clodius sacra et religiones neglegi, violari, pollui questus est; har. resp. 8.

nomino: ſ. conficio.

obruo: iste parentum nomen, sacra, memoriam, gentem Fonteiano nomine obruit; har. resp. 57.

perturbo: ita perturbatis sacris ... factus es eius filius contra fas, cuius ... pater esse potuisti; dom. 35.

perverto: occulta ... sacra inexpiabili scelere pervertit; har. resp. 57.

polluo: audite etiam singularem eius .. cupiditatem ..., in eis praesertim sacris polluendis, quae ... ne cogitatione quidem violari fas fuit; Verr. IV, 99. quae (sacra) ab isto uno sic polluta ac violata sunt, ut ..; ib. V, 187. obscure dicitur quae sacra polluta sint? har. resp. 37. ſ. neglego.

relinquo: denique nihil istum quod ad oculos animumque acciderit neque privati neque publici, neque sacri tota in Sicilia reliquisse; Verr. IV, 2.

repeto: sacra se maiorum suorum repetere abs te dixit; Verr. IV, 17.

repono: ſ. sustineo.

spolio: nemini video dubium esse, .. quin apertissime C. Verres in Sicilia sacra profanaque omnia ... spoliarit; Verr. V, 1.

suscipio: cum inaudita ac nefaria sacra susceperis; Vatin. 14.

sustineo: quae (signa) manibus sublatis sacra quaedam more Atheniensium virginum reposita in capitibus sustinebant; Verr. IV, 5.

tueor: quarum sacra populus Romanus ... tanta religione ... tuetur, .. ut ..; Verr. V, 187.

video: quis .. ante te sacra illa vir sciens viderat? har. resp. 38.

violo: ſ. aspicio. neglego.

2. **Dativ**: opus est: quae sacris epulisque opus essent; Verr. II, 52.

praesum: quae vestris sacris praesit; Font. 49. ut (locus) ab ipsis, qui sacris praesunt, sacer non esse iudicatus sit; har. resp. 14.

3. **Ablativ**: spolio: quod Pessinuntem ... sacerdote sacrisque spoliatum recuperavit; har. resp. 29.

4. **mit Präpositionen**: attingo ex: ut ex oppido Thermis ... nihil ex sacro, nihil de publico attingeres; Verr. II, 113.

avello a: nolite a sacris patriis Iunonis Sospitae, cui omnis consules facere necesse est, domesticum et suum consulem potissimum avellere! Muren. 90.

conqueror de: quid .. interest, utrum ab altaribus religiosissimis fugatus de sacris et religionibus conqueratur an ..? har. resp. 9.

dico de: dixi a principio nihil me ... de sacris ... dicturum; dom. 138.

discedo a: si a sacris discessisset; Phil. XI, 18.

doceo de: quid est ... tam adrogans quam de ... sacris pontificum conlegium docere conari? dom. 33.

statuo de: de sacris publicis ... quod tres pontifices statuissent; har. resp. 12.

venio in: neque amissis sacris paternis in haec adoptiva venisti; dom. 35.

III. **nach Adjectiven**: 1. funestus: exorta est illa rei publicae, sacris, religionibus ... funesta quaestura; har. resp. 43.

2. neglegens in: in .. eis sacris ... neglegentes ac dissoluti si cupiamus esse; Verr. IV, 115.

IV. **nach Substantiven**: 1. alqd: ſ. I. est. — II, 1. relinquo.

aequales: vos ... imploro atque obtestor, ... Albanorum obrutae arae, sacrorum populi Romani sociae et aequales; Milo 85.

antiquitas: quorum (sacrorum) eadem est antiquitas, quae ipsius urbis; har. resp. 13.

antistes: qui estis antistites caerimoniarum et sacrorum; dom. 104. senatus ipse (de domo) iudicabit, qui uno illo solo antistite sacrorum dissentiente frequentissimus antea iudicavit; har. resp. 14.

caerimoniae: religiones vero caerimoniaeque omnium sacrorum fanorumque violatae ... consistere eius animum ... non sinunt; Verr. I, 7.

custodia: nimirum quoniam traditam sibi publicorum custodiam sacrorum non honori, sed oneri esse existimavit; Fr. C. 4.

custodes: ſ. I. intereunt; dom. 37.

hereditas: Heio se a maioribus relictum esse sciebat in hereditate sacrorum; Verr. IV, 7. quas adoptiones ... hereditates nominis, pecuniae, sacrorum secutae sunt; dom. 35.

hostis: non sacrilegum, sed hostem sacrorum religionumque ... in vestrum iudicium adduximus; Verr. I, 9. hanc cum iste sacrorum omnium et religionum hostis praedoque vidisset; ib. IV, 75.

ius: si .. sacrorum iure pontifices ... totum evertunt tribunatum tuum; dom. 41.

praedo: ſ. hostis.

princeps: hoc dico, hanc ipsam Cererem, ... principem omnium sacrorum, a C. Verre ex suis templis ... esse sublatam; Verr. IV, 109.

ratio: quae (ratio sit) sacrorum, quaeri a ponti ficum conlegio solet; dom. 34.

religio: negant id Syracusani per religiones sacrorum ullo modo fieri posse; Verr. II, 127. quod per populum creari fas non erat propter religionem sacrorum; leg. agr. II, 18. istorum religio sacrorum a splendore huius imperii abhorrebat; Flacc. 69. ut ne quid ... de sacrorum religione minuatur; dom. 36. ſ. caerimonia.

rex: ita populus Romanus brevi tempore neque regem sacrorum neque flamines nec Salios habebit; dom. 38. at vero meam domum P. Lentulus ..., M'. Glabrio, ... L. Claudius rex sacrorum, ... omni religione ... liberaverunt; har. resp. 12.

sociae: ſ. aequales.

vetustas: sacrorum vetustatem ... supplicio expiari volebant; Verr. IV, 111.

2. bellum cum: qui cum omnium sacris delubrisque bella gesserunt; Font. 49.

V. **Umstand**: coli: qui sacris anniversariis apud eos ac summa religione coleretur; Verr. IV, 84.

initiari: quae (sica) quidem quibus abs te initiata sacris ac devota sit nescio; Catil. I, 16.

sacerdos, Priester, Priesterin: I. **absolut:** 1. deferunt: postridie sacerdotes Cereris ... rem ad magistratus suos deferunt; Verr. IV, 99.

facit: ne valeat id quod imperitus adulescens, novus sacerdos, ... fecisse dicatur; dom. 139.

proficiscuntur: tum ex amplissimo conlegio decemvirali sacerdotes populi Pomani ... tamen usque Hennam profecti sunt; Verr. IV, 108.

sunt: praesto mihi sacerdotes Cereris cum infulis ac verbenis fuerunt; Verr. IV, 110. has sacerdotes video fere aut Neapolitanas aut Veliensis fuisse; Balb. 55.

2. sum: ut mihi non cives illius civitatis, sed omnes sacerdotes ... Cereris esse videantur; Verr. IV, 111. qui sacerdos Iovis fuisset; ib. 137.

II. **nach Verben:** 1. capio: quae (lex) in annos singulos Iovis sacerdotem sortito capi iubeat; Verr. II, 126.

coopto: quid? avunculus tuus ... populo Romano dedit ... cooptandorum sacerdotum potestatem? Fr. B. VII, 5.

creo: quo mense sacerdotem maximum creari oporteat; Verr. II, 128.

defendo: cuius (Vestae) castissimas sacerdotes ab hominum amentium furore et scelere defendi; dom. 144.

detraho: qui ... sacerdotem ab ipsis aris pulvinaribusque detraxeris; har. resp. 28.

expello: lege tribunicia Matris Magnae Pessinuntius ille sacerdos expulsus et spoliatus sacerdotio est; Sest. 56.

facio: num .. sacerdotem illam civem Romanam factam non esse ... arbitramur? Balb. 55.

habeo: ita populus Romanus brevi tempore neque regem sacrorum neque flamines nec Salios habebit nec ex parte dimidia reliquos sacerdotes; dom. 38.

renuntio: eo modo sacerdos Climachias renuntiatus est; Verr. II, 129.

spolio: s. expello.

voco: sacerdotes vocantur; Verr. IV, 100.

2. comparo: consulatus petitio ipsi illi populari sacerdoti comparabatur; Sest. 66.

mitto: quid? ... quod populari illi sacerdoti sescentos ad bestias socios stipendiariosque misisti? Piso 89.

venio: ne hoc quidem tibi in mentem veniebat, Sibyllino sacerdoti, haec sacra maiores nostros ex vestris libris expetisse? har. resp. 26.

3. spolio: quod Pessinuntem ... sacerdote sacrisque spoliatum recuperavit; har. resp. 29.

4. refero ad: referendum ad sacerdotes publicos non putasti? dom. 132.

III. **nach Adjectiv:** alienus a: hoc (simulacrum) quidam homo nobilis, non alienus ab hoc religioso Libertatis sacerdote, ad ornatum aedilitatis suae deportavit; dom. 111.

IV. **nach Substantiven:** 1. dedicatio: nisi quem forte illius castissimi sacerdotis superstitiosa dedicatio deterret; dom. 103.

iudicium: quod si ullo tempore magna causa in sacerdotum ... iudicio ac potestate versata est; dom. 1.

lacrimae: prospicite ne ille ignis aeternus ... sacerdotis vestrae lacrimis exstinctus esse dicatur; Font. 47.

potestas: di immortales ... idcirco mihi videntur fructum reditus et gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem revocasse; dom. 143. s. iudicium.

responsa: (alter dux) ... responsa sacerdotum ... regi Aegyptio vendidit; Piso 48.

testimonium: res ... sacerdotum testimonio perspicua esse coepit; Verr. IV, 100.

2. res cum: nec mihi erat res cum Saturnino, ... sed ... cum stuprorum sacerdote; Sest. 39.

V. **Umstand:** a: in ea causa esse dixit domum meam, a religiosissimo sacerdote, P. Clodio, consecratam; har. resp. 9.

cum: praeteribo, ... totiens te senatum Panhormitanum adisse supplicem cum magistratibus sacerdotibusque publicis orantem; Verr. V, 21.

per: quae (sacra Cereris) ... per Graecas curata sunt semper sacerdotes; Balb. 55.

sacerdotium, Priesterthum, Priesteramt: I. **absolut:** delectant: *te* (delectant) ... sacerdotia; Rab. Post. 16.

est: summa nobilitas est, ... amplissimum sacerdotium; Phil. XIII, 8.

permovet: nihil te igitur neque maiores tui ... neque sacerdotium ipsum ... permovit quo minus ..? har. resp. 27.

II. **nach Verben:** 1. de: ita Iovis illud sacerdotium amplissimum per hanc rationem Theomnasto datur; Verr. II. 127.

habeo: UT IS HABERET ID SACERDOTIUM; Verr. II, 127.

ineo: huic novo pontifici, primam post sacerdotium initum religionem instituenti vocemque mittenti, ... linguam obmutuisse; dom. 135.

mando: quod populus per religionem sacerdotia mandare non poterat; leg. agr. II, 18.

puto: quod apud illos amplissimum sacerdotium putatur; Verr. II, 126.

vendo: immunitates ab eo civitatibus, sacerdotia, regna venierunt; Phil. XII, 12.

2. sum: tui sacerdotii sunt tensae, curricula, praecentio ..; har. resp. 21.

3. praesum: qui (maiores tui) ... publicis sacerdotiis praefuerunt; dom. 105.

4. spolio: lege tribunicia Matris Magnae Pessinuntius ille sacerdos expulsus et spoliatus sacerdotio est; Sest. 56.

5. deligo ad: erit causa cur consilium maiorum in amplissimis viris ad sacerdotia deligendis iure ac merito laudare possimus; dom. 2.

fero de: hoc idem de ceteris sacerdotiis Cn. Domitius ... tulit; leg. agr. II, 18.

transfero in: hoc idem transfero in magistratus, curationes, sacerdotia; Verr. II, 126.

venio in: cur .. quisquam vellet ..., in sacerdotium cum possit venire, quia patricio non sit is locus, non venire? dom. 37.

III. **nach Adjectiven:** 1. praeditus: cum Licinia, virgo Vestalis, ... sanctissimo sacerdotio praedita, ... aram ... sub Saxo dedicasset; dom. 136. hic bonus augur eo se sacerdotio praeditum esse dixit, ut ..; Phil. II, 80.

2. diligens in: L. Flaccum. hominem ... in sacerdotio caerimoniisque, quibus praeerat, diligentissimum, nefarii sceleris ... condemnabimus? Rabir. 27.

IV. **nach Substantiven:** amplitudo: ut (maiores nostri) ... propter amplitudinem sacerdotii voluerint populo supplicari; leg. agr. II, 18.

ius: quod te sacerdotii iure facere posse dixisti; Phil. II, 81.

V. **Umstand:** 1. constitui: quo (sacerdotio) est haec tota religio constituta; har. resp. 27.

2. post: s. II, 1. ineo.

sacramentum, Eid, Haftsumme, Prozeß: I. iudico: non posse nostrum sacramentum iustum iudicari; Caecin. 97. sacramentum nostrum iustum iudicaverunt; ib. si x viri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent; dom. 78.

II. petere: „qui ... non iniustis vindiciis ac sacramentis alienos fundos, sed castris ... petebat“; Milo 74.

sacrarium, Kapelle, Tempel: I. **absolut:** est: erat apud Heium sacrarium magna cum dignitate in aedibus; Verr. IV, 4. sacrarium Cereris est apud Catinensis eadem religione qua Romae; ib. 99. quod (sacrarium) est in fundo T. Sergii Galli; Milo 86.

II. **nach Verben:** 1. constituo: cui (aquilae) domi tuae sacrarium scelerum tuorum constitutum fuit; Catil. I, 24.

facio: cui (aquilae) ille etiam sacrarium [scelerum] domi suae fecerat; Catil. II, 13.

spolio, ut sacrarium suum spoliaret; Verr. IV, 11. quae sacrarii spoliandi rationem ostenderet; ib. 102.

2. aufero de: minus clarum putavit fore quod de armario quam quod de sacrario esset ablatum; Verr. IV, 27. — e: haec omnia, quae dixi, signa .. ab Heio e sacrario Verres abstulit; ib. 7. ut simulacrum Cereris ... e sacrario Catina convellendum auferendumque curaverit; ib. V, 187.

convello e: f. aufero e.

posco ex: qui ex illo sacrario quicquam poscere aut tollere aut attingere auderet; Verr. IV, 7.

redeo ad: verum ut ad illud sacrarium redeam; Verr. IV, 5.

sum in: quae tot annos in familia sacrarioque maiorum fuissent; Verr. IV, 11. in eo sacrario intimo signum fuit Cereris perantiquum; ib. 99. non nemo etiam in illo sacrario rei publicae, in ipsa, inquam, curia non nemo hostis est; Muren. 84.

III. **nach Substantiven:** 1. religio: quae (arulae) cuivis religionem sacrarii significare possent; Verr. IV, 5.

2. aditus in: aditus enim in id sacrarium non est viris; Verr. IV, 99.

IV. **Umstand:** 1. contineri: facile illo sacrario patrio continebatur; Verr. IV, 7.

2. ante: ut ante ipsum sacrarium Bonae deae ... primum illud volnus acciperet; Milo 86.

in: quae in sacrario fuissent a maioribus suis relicta et tradita; Verr. IV, 16. res illum divinas apud eos deos in suo sacrario prope cotidiano facere vidisti; ib. 18.

sacrificium, Opfer: I. **Subject:** est: quin etiam nocturna sacrificia, quae putat occultiora esse, ... cognovimus; Cluent. 194. quod sacrificium tam vetustum est quam hoc, quod a regibus ... accepimus? quod autem tam occultum quam id, quod non solum curiosos oculos excludit, sed etiam errantis? har. resp. 37.

excludit: f. est.

II. **nach Verben:** 1. accipio: quod (sacrificium) a regibus aequale huius urbis accepimus; har. resp. 37.

adeo: quod quidem sacrificium ante P. Clodium nemo ... violavit, nemo umquam adiit, nemo vir aspicere non horruit; har. resp. 37.

aspicio: f. adeo.

cognosco: f. I. est; Cluent. 194. — facio: f. **facio,** III. sacrificium (7 St.) B. II, S. 308, a.

factito: multi sunt .. in hoc ordine, qui sacrificia gentilicia ... anniversaria || anniversarii || factitarint; har. resp. 32.

inviso: quid tibi necesse fuit anili superstitione, homo fanatice, sacrificium, quod alienae domi fieret, invisere? dom. 105.

neglego: cum ... neglectis .. sacrificiis sollemnibus ... vota ... nuncupavit; Phil. III, 11.

nosco: dictatoris Lanuvini stata sacrificia nosse negotii nihil erat; Milo 45. qui omnia sacrificia nosset; Fr. B. XIII, III, 1.

polluo: SACRIFICIA VETUSTA OCCULTAQUE MINUS DILIGENTER FACTA POLLUTAQUE; har. resp. 37.

sisto: f. nosco.

statuo: quod (sacrificium) tres pontifices statuissent; har. resp. 12.

violo: quod (sacrificium) post Romam conditam huius unius casti tutoris religionum scelere violatum est; har. resp. 12 f. adeo.

2. exspecto: certus .. dies non ut sacrificiis, sic consiliis exspectari solet; Phil. III, 2.

III. **nach Substantiven:** 1. severitas: cuius (Q. Claudiae) priscam illam severitatem [sacrificii] mirifice tua soror existimatur imitata; har. resp. 27.

2. responsum de: de illo ipso sacrificio, quod fit pro salute populi Romani, ... id (responsum) semper populo Romano ... satis sanctum ... esse visum est; har. resp. 12.

IV. **Umstand:** coli: atque ille Paean sacrificiis anniversariis simul cum Aesculapio apud illos colebatur; Verr. IV, 128.

sacrilegus, tempelräuberisch: A. alqs: quorum civis Romanus nemo erat, sed Graeci sacrilegi; Verr. III, 69. sit sacrilegus; ib. V, 4.

bellum: quorum templis ... iste ... bellum sacrilegum semper ... habuit indictum; Verr. V, 188.

manus: illine tu templo ... manus impias ac sacrilegas adferre conatus es? Verr. I, 47. hic ... numquam profecto a me sacrilegas manus atque impias abstinebit; Phil. XII, 26.

B, I, 1. adduco: non sacrilegum ... in vestrum iudicium adduximus; Verr. I, 9.

2. disputo cum: mox ... ut cum fure, ut cum sacrilego ... disputabo; Piso 38.

II. paries: quid habet mea domus religiosi, nisi quod impuri et sacrilegi parietem tangit? har. resp. 33.

vox: Vatinii latronis ac sacrilegi vox audietur hoc postulantis, ut ..? Vatin. 15.

IV. a: hanc deam quisquam violare audeat ... a sacrilego conlocatam? dom. 112.

sacro, heiligen, weihen: legem: ille ... recitavit ... legem antiquam de legibus sacratis; Tull. 47. ista lex sacrata est, quam rogarunt armati, ut inermes sine periculo possent esse; ib. 49. vetant leges sacratae, vetant XII tabulae leges privatis hominibus inrogari; dom. 43. hanc ... beluam, ... constrictam legum sacratarum catenis, solvit subito lege curiata consul; Sest. 16. cum et sacratis legibus et XII tabulis sanctum esset, ut ne cui privilegium inrogari liceret; ib. 65. cum (Sestius) se ... contra vim et ferrum ... legibus sacratis esse armatum putaret; ib. 79. si patricius tribunus plebis fuerit, contra leges sacratas ... fuisse; prov. cons. 46. ut ... leges sacratas ipsi sibi restituerent; Fr. B. VI, 24.

sanctionem: sanctiones sacrandae sunt aut genere ipso atque obtestatione [et consecratione] legis aut poena; Balb. 33.

sacrosanctus, hochheilig, unverletzlich: alqd: sacrosanctum esse nihil potest, nisi quod populus plebesve sanxit; Balb. 33. SI QUID SACROSANCTUM EST; ib. de eis ... quicquam audes dicere sacrosanctum fuisse? ib. quid fuit in rogatione ea, ... in quo aliquid [sacrosanctum] exceptum videretur? ib. sacrosanctum .. nihil potest esse, nisi quod per populum plebemve sanctum est; ib. 35. nihil esse sacrosantum, quod lege exceptum videretur; ib. 38.

foedus: „exceptum .. est foedus, si quidem sacrosanctum est"; Balb. 32. utrum (foedus) capitis consecratione an obtestatione legis sacrosanctum esse confirmas? ib. 33.

possessiones: quid ergo? || quid? ergo || in vastatione omnium tuas possessiones sacrosanctas futuras putas? Catil. II, 18.

saeculum, Jahrhundert, Zeitalter: I. propago: quos si meus consulatus ... sustulerit, non breve tempus, sed multa saecula propagarit rei publicae; Catil. II, 11.

II. insolentia: Servius ... huius saeculi insolentiam vituperabat; Phil. IX, 13.

labes: ſ. macula.

licentia: est ille quidem valde severus, sed abhorret ... ab huius saeculi licentia; Cael. 48.

macula: est .. haec saeculi quaedam macula atque labes, virtuti invidere; Balb. 15.

memoria: illa vita est tua, quae vigebit memoria saeculorum omnium; Marcell. 28. nihil ex omnium saeculorum memoria tale cognovi; Phil. IV, 3.

posteritas: huius rei ne posteritatem quidem omnium saeculorum umquam immemorem fore; Phil. II, 54.

princeps: cum ... Cn. Pompeius, omnium gentium, omnium saeculorum ... facile princeps, tuto se venire in senatum arbitraretur; sen. 5.

III, 1. acc.: quorum ornatus tot saecula manserant; Verr. IV, 122.

2. abl.: Verres tot annis atque adeo saeculis tot inventus est qui haec non commutaret; Verr. III, 21.

post: aliquot saeculis post P. Scipio [bello Punico tertio] Karthaginem cepit; Verr. IV, 73. qui (iudices) multis post saeculis de te iudicabunt; Marcell. 29. ut multis post saeculis a M. Antonio ... rex Romae constitueretur; Phil. II, 87.

saepe, oft (saepe numero: ſ. **numerus,** V, 1. saepe [12 St.] B. III, S. 393, a.): I. abundo: quo (auxilio) ceteri saepe abundarunt; Planc. 87.

accedo: quem in locum classes hostium saepe accesserint; Verr. IV, 104.

accido: quod in multis saepe accidit; sen. 15. id .. multis saepe optimis civibus ... accidit; har. resp. 56.

accuso: qui (homo) C. Caesarem ... saepe increpuit, saepe accusavit; Sest. 132. P. Africanus ... dicitur ... saepe accusatus esse, quod ..; Fr. B. VI, 12.

adeo: quo saepe adeundum sit navibus; Verr. IV, 21.

adfero: quae (vis) saepe incredibilis huic urbi felicitates atque opes attulit; Milo 84. dies .. adfert vel hora potius ... magnas saepe clades; Phil. III, 2.

adsentior: cui vos maximis saepe de rebus adsentiebamini; Phil. XII, 1.

aestimo: non est in hoc crimen, ... multos saepe viros bonos ... cum aratoribus et cum civitatibus frumentum, in cellam quod sumi oporteret, aestimasse; Verr. III, 188.

agito: vos .. saepius eandem rem animis agitare ... potestis; Font. 22. audivit hanc rem ... agitari saepe in senatu; leg. agr. II, 58.

ago: cuius propter indignitatem iudicii saepissime est actum in senatu; Verr. I, 156. quod cum saepius ageres; Fr. B. VIII, 20.

amitto: saepe totius anni fructus ... amittitur; imp. Pomp. 15.

amplifico: a quo (viro res publica) saepe se et servatam et amplificatam meminisset; dom. 26.

appello: saepe appellati pernegaverunt; Verr. I, 106. si appello talem virum saepius; leg. agr. II, 49. quem senatus hoc nomine saepe ... appellavisset; Deiot. 10.

appeto: filii vita infesta, saepe ferro atque insidiis appetita; Sex. Rosc. 30.

audio: de quo saepe audistis id; Verr. I, 53. id quod saepe audistis; ib. 121. itaque hoc .. ex homine clarissimo ..., L. Crasso, saepe auditum est; ib. III, 3. nego quemquam esse vestrum quin saepe audierit ..; ib. 50. nemo fere vestrum est quin quem ad modum captae sint a M. Marcello Syracusae saepe audierit; ib. IV, 115. urbem Syracusas maximam esse Graecarum, pulcherrimam omnium, saepe audistis; ib. 117. qui saepe istius ducis nomen audissent, saepe timuissent; ib. V, 65. qui videlicet saepe audissent nihil esse pulchrius quam Syracusarum moenia ac portus; ib. 95. saepe hoc maiores natu dicere audivi ..; Muren. 58. omnia illa, quae .. saepe audistis, ... praetermitto; prov. cons. 8. quod saepe audivi patri tuo Curtio magno adiumento in iudicio capitis fuisse; Rab. Post. 47. de quo (avo) .. audisti multa ex me eaque saepissime; Phil. I, 34.

careo: summa utilitate ... saepe ... carendum nobis erit; Balb. 22.

cedo: saucii saepe homines ... animo non cedunt; Caecin. 42.

cogito: saepius illud cogitant, quid possit is ... quam quid debeat facere; Quinct. 6.

cognosco: quantum consilio ... valeat, ... saepe cognovistis; imp. Pomp. 42. quae (fides) quidem .. saepe ante ... est cognita; Rab. Post. 13.

commemoro: accipite nunc aliud eius facinus nobile et multis locis saepe commemoratum et eius modi, ut ..; Verr. II, 82. C. Decianus, de quo tu saepe commemoras; Rabir. 24.

commoveo: ut tempestates saepe certo ... signo commoventur, saepe .. nulla ex certa ratione ... concitantur, sic in hac comitiorum tempestate .. saepe intellegas quo signo commota sit, saepe ita obscura est, ut ..; Muren. 36.

comprimo: quorum ego ... audaciam ... compressi .. domi meae saepe; Muren. 79.

concedo: multi saepe in iudicando peccata liberum parentum misericordiae concesserunt; Cluent. 195.

concito: ſ. commoveo.

concurro: quia saepe concurrunt [propter] aliquorum bone de me meritorum inter ipsos contentiones; Planc. 78.

confero: homines ... saepe ex hoc portu se in illos fluctus ... contulerunt; prov. cons. 38. an ille ... cum ullo aut sermones aut consilia contulit saepius? Phil. II, 38.

conficio: ipsum corpus tenuissima de causa saepe conficitur; har. resp. 39.

confirmo: saepe, ut fit, cum ipse te confirmasses; Quinct. 39. haec L. Philippum saepe in senatu confirmasse memoria teneo; leg. agr. II, 42.

confiteor: is ... magna voce saepe confiteri solet ..; Caecin. 92.

confligo: qui saepius cum hoste conflixit quam quisquam cum inimico concertavit; imp. Pomp. 28.

conor: quo neque Karthaginiensium gloriosissimae classes, ... multis bellis saepe conatae, umquam aspirare potuerunt ..; Verr. V, 97.

consequor: si ... homines saepe etiam non nobiles consulatum consecuti sunt; Muren. 24.

considero: eos, qui suffragium ferant, quid cuique ipsi debeant considerare saepius quam quid cuique a re publica debeatur; Planc. 10.

consisto: bestiae saepe immanes cantu flectuntur atque consistunt; Arch. 19.

conspicio: quae (Hispania) saepissime plurimos hostis ab hoc superatos ... conspexit; imp. Pomp. 30.

contendo: cum ipsa illa taeterrima peste se saepissime pro tua gloria contendisse; Milo 68.

decerto: si saepius decertandum sit; Phil. II, 43.

declaro: etenim multa saepe prodigia vim eius

numenque declararunt || declarant ||; Verr. IV, 107. ubi (Clodius) ... id .. intellexit ... suffragiis populi Romani saepe esse declaratum; Milo 25.

decoro: quem quantum potuissem multis saepe orationibus scriptisque decorassem; Piso 75.

defleo: quod meum discessum, quem saepe defleras, nunc quasi reprehendere et subaccusare voluisti; Planc. 86.

deleo: etenim si Iuppiter Optimus Maximus ... saepe ventis vehementioribus aut immoderatis tempestatibus ... hominibus nocuit, urbis delevit, fruges perdidit; Sex. Rosc. 131.

demoveo: quae (vis) ... loco saepe et certo de statu demovet; Caecin. 42.

depono: ceteri ... veteres inimicitias saepe deponunt; Cluent. 190. cum a clarissimis viris ... inimicitias saepe cum bene meritis civibus depositas esse vidissem; Flacc. 2.

deprehendo: equidem in minimis rebus saepe res magnas vidi ... deprehendi ac teneri; Flacc. 37.

deprimo: hoc uno modo ... saepe multorum improbitate depressa veritas emergit; Cluent. 183.

destituo: viri boni ... multis vadimoniis desertis saepe inlusi ac destituti; Quinct. 51.

devenio: ut .. exeuntes e Cilicia praedones saepe ad eam necessario devenirent; Verr. IV, 21.

dico: quod saepe multis in locis dixisti, ne in civitate sit; Quinct. 43. C. Verrem in Sicilia multis audientibus saepe dixisse ..; Verr. a. pr. 40. primum ipse in Sicilia saepe et palam de loco superiore dixerat; ib. II, 102. Carpinatium saepe ad se de eius officiis litteras misisse dixerunt; ib. 172. de quo (lictore) iam saepe dixi; ib. V, 142. hoc vos audietis, et apud vos dici patiemini saepius? Caecin. 34. non quasi (haec causa) saepe iam dicta ... sit; Cluent. 8. cum hoc „respicite“ ... saepe dixisset; ib. 58. id, quod saepe dictum est; ib. 138. id quod et dicitur a multis et saepe dictum est; leg. agr. I, 1. quod abs te saepissime dicitur; Rabir. 28. ut saepe iam dixi; Catil. I, 23. [id] quod saepe iam dixi; ib. 32. quae ipsi (Servio) soli ... saepe dixi; Muren. 43. quis ... de illius dignitate ... in senatu saepius dixit? dom. 27. sententiam de me ... saepe dixisti; ib. 70. quae tu ... sperare te saepe dixisti; Vatin. 6. quod iam de eo his audientibus saepe dixi; Piso 79. equidem dicam ex animo, ... quod vobis audientibus saepe iam dixi; ib. 81. quod a Milonis inimicis saepissime || saepe || dicitur; Milo 12. hoc .. ab istis saepe dicitur; ib. 17. qui pro multis saepe dixisti; Deiot. 7. ut saepe dixi; Phil. V, 53. ego ille, dicam saepius, pacis semper laudator ... pacem cum M. Antonio esse nolo; ib. VII, 8. saepe iam dixi; ib. VIII, 22.

diligo: ut eos saepe, quos numquam vidimus, diligamus; Marcell. 9.

dissentio: a quo ita saepe dissentio, ut ..; Phil. X, 2. ut invitus saepe dissensi a Q. Fufio; ib. XI, 15.

do: equites, frumentum, pecuniam semel atque iterum ac saepius .. dare coacti sunt; Font. 26. multis .. locis mihi et data facultas est et saepe dabitur de mea laude dicendi; Sulla 2.

dono: saepe enim nostri imperatores superatis hostibus ... scribas suos anulis aureis in contione donarunt; Verr. III, 185.

everto: vestra responsa atque decreta .. evertuntur saepe dicendo; Muren. 29. qui (Mars) saepe spoliantem iam et exsultantem evertit et perculit ab abiecto; Milo 56.

excito: te ex somno saepe excitabunt; Sulla 24.

excludo: ceteri, saepe frugalissimi homines, excluduntur; Verr. III, 8. qui nostros exercitus saepe excluserant; ib. V, 84.

existimo: atque hunc tamen Deiotarum, saepe a senatu regali nomine dignum existimatum, ... tu etiam regem appellari cum Brogitaro iubes; har. resp. 29.

exorno: etenim mors honesta saepe vitam quoque turpem exornat; Quinct. 49.

experior: quod saepe experti in dicendo sumus; Verr. I, 27.

expeto: a quo senatus adulescentulo ... saepe communi saluti auxilium expetisset; Balb. 16. sicut (provinciae) saepe *a* multis clarissimis viris expetitae sunt; Phil. XI, 24.

extinguo: ita saepe magna indoles virtutis ... exstincta est; Phil. V. 47.

facio: quod te saepe animadverti facere; Quinct. 35. quod saepe per impudentiam fit; Verr. II, 57. saepe esse factum; ib. 102. quod saepe vento aut aliquo casu fieri solet; ib. 162. qui maiorem sumptum, quam quanti Catonis lis aestimata est, in Timarchidi prandium saepe fecerunt; ib. IV, 22. quod ... saepe fieri divortia atque adfinitatum discidia vidimus; Cluent. 190. saepe .. sine ulla aperta causa fit aliud atque existimaris; Muren. 35. sicut multi viri boni saepe fecerunt; Flacc. 86. testamentum saepe fecit nostris legibus et adiit hereditates civium Romanorum; Arch. 11. quod in fabulis saepe videtis fieri; har. resp. 62. qui si ... saepius eius deae periculum facere nollet; prov. cons. 35. ut saepe ante fecerant; Balb. 40. si umquam vobis mala precarer, quod saepe feci; Piso 43. quod multi nobiles saepe fecerunt; Planc. 50. quae potestas si mihi saepius ... fiet, utar; Phil. I, 38. quod verbum tibi non excidit, ut saepe fit, fortuito; ib. X, 6.

fastidio: qui (cives) ... etiam in recte factis saepe fastidiunt; Milo 42.

ferio: „ne (filius) saepius feriatur“; Verr. V, 118. cum (Q. Metellus) parietem saepe feriens ... crebro Catulum, saepe me, saepe rem publicam nominabat; Cael. 59.

fero: quae (vox) saepe multis ... opem ... et salutem tulit; Verr. V, 147. leges videmus saepe ferri multas; Sest. 109. quod nos vitium in privatis saepe tulimus; Phil. III, 9.

flagito: quae lex melior ... saepius flagitata quam ne ..? Phil. I, 19.

flecto: ſ. consisto.

fugio: qui (exercitus) metu ac tenui saepe suspicioni periculi fugerunt; Caecin. 43.

fugo: ego exercitus maximos saepe pulsos et fugatos esse dico terrore; Caecin. 41.

furo: necesse est ... te ... furere etiam saepe vigilantem; Phil. II, 68.

gero: maiores nostri saepe mercatoribus ... iniuriosius tractatis bella gesserunt; imp. Pomp. 11.

habeo: qui si quid ... virtutis habuisset, ut multi saepe fortes viri in eius modi dolore, mortem sibi ipse conscisset; Cluent. 171. multi saepe honores dis immortalibus iusti habiti sunt; Catil. III, 23. quae (repulsae) saepe eius modi habitae sunt, ut ..; Planc. 52.

honesto: a quo (ordine) saepe magnificentissimis decretis sumus honestati; sen. 2.

iaceo: quorum (amicorum) saepe et diu ad pedes iacuit stratus; Quinct. 96.

iacto: quae .. in senatu ab inimicis saepe iactata sunt; Milo 7.

immitto: qui se armatus saepe in hostium manum ... immiserit; Font. 48.

impedio: ut animus ... saepe nimia copia ... impeditus hoc ... possit sustinere; Cael. 45.

impello: etsi boni nullo emolumento impelluntur in fraudem, improbi saepe parvo; Milo 32.

imploro: cum imploraret saepius usurparetque nomen civitatis; Verr. V, 162.

increpo: f. accuso. — inludo: f. destituo. — intellego: f. commoveo.

intercedo: consulibus legem curiatam ferentibus a tribunis plebis saepe est intercessum; leg. agr. II, 30.

interpello: quo minus saepe aut interpeller a non nullis aut tacitorum existimatione reprehendar; prov. cons. 40.

interrogo: mihi ... testis ... saepe .. non interrogandus (est); Font. 22.

iudico: cum saepe antea ... fortunatos eos homines iudicarem; Muren. 55. exportari aurum non oportere cum saepe antea senatus tum me consule ... iudicavit; Flacc. 67. quem (civem) vos patriae conservatorem esse saepissime iudicaritis; har. resp. 58.

iuvo: cum senatus usura publicanos saepe iuvisset; Verr. III, 168.

laedo: si ... voltu saepe laeditur pietas; Sex. Rosc. 37.

loquor: mecum .. saepissime loquitur; Milo 94. loquere cum ... genero tuo saepius quam ipse tecum; Phil. X, 6.

maculo: cuius ille lacus, nemora finisque saepe omni nefario stupro et scelere macularat; Milo 85.

mando: Maximo, Marcello ... propter fortunam saepius imperia mandata ... esse; imp. Pomp. 47.

metuo: quos saepe metueris; Verr. V, 66.

mitto: quas (litteras) cotidie videmus mitti a publicanis, saepe uni cuique nostrum; Flacc. 37.

molior: multa saepe imprudentibus imperatoribus vis belli ac turba molitur; Sex. Rosc. 91.

moveo: quod si cetera magis pervolgata nos saepe et leviora moverunt; har. resp. 62.

nomino: quem Q. Catulus, quem multi alii saepe in senatu patrem patriae nominarant; Sest. 121.

obicio: qui cum hoste nostro ... saepe pugnarit, qui se saepe telis hostium ... obiecerit; Balb. 23. „ego meum saepe corpus et vitam obieci armis inimicorum tuorum"; Milo 100.

offendo: cum multi viri fortes in communi incertoque periculo belli et terra et mari saepe offenderint; Verr. V, 131. suffragiis offendebatur saepe eorum voluntas; Sest. 105.

offero: multis saepe in difficillimis rebus praesens auxilium eius oblatum est; Verr. IV, 107. qua (manu) mortem saepe hostibus obtulisset; Sest. 48. vi vim oblatam, praesertim saepius, ut frangeret et refutaret; ib. 88.

opinor: ipsum sapientem saepe aliquid opinari quod nesciat; Muren. 53.

oppeto: eam (mortem) ... fortes saepe .. libenter oppetiverunt; Catil. IV, 7.

oppignero: nihil † saneate libelli, pro vino etiam saepe oppignerabantur; Sest. 110.

orior: ex pertinacia aut constantia intercessoris oritur saepe seditio; Sest. 77.

ostendo: me saepe esse pollicitum, saepe ostendisse || dicebant ||; div. Caec. 2. quod saepe ostendistis; Phil. XIV, 3.

pateo: quae (praemia, honores) pateant saepe servis; Balb. 24.

pecco: non potuit ullo modo ... non in agendo ruere ac saepe peccare; dom. 141.

pello: si ... saepe clamore ipso militum ... magnas copias pulsas esse ... audivimus; Caecin. 43. f. fugo.

pendeo: an ignoratis cetera illa ... vectigalia perlevi saepe momento fortunae ... pendere? leg. agr. II, 80.

percello: f. everto.

periclitor: non est saepius in uno homine summa salus periclitanda rei publicae; Catil. I, 11.

permano: etsi effluunt multa ex vestra disciplina, quae etiam ad nostras auris saepe permanant; dom. 121.

pernego: f. appello.

perspicio: senatus erga se benevolentiam ... saepe esse perspectam ... dicit; Milo 95.

perstringo: ille L. Crassi, ille M. Antonii voluntatem asperioribus facetiis saepe perstrinxit impune; Planc. 33.

perturbo: dies intermissus ... saepe perturbat omnia; Muren. 35.

pervenio: emptionibus ea (praedia) solere saepe ad alienos homines, saepe ad infimos ... pervenire; Balb. 56.

peto: hi sciunt hoc ... ita saepe et ita vehementer esse petitum; div. Caec. 14.

polliceor: me saepe esse pollicitum, saepe ostendisse || dicebant ||; div. Caec. 2.

postulo: cum saepius mater et avia pueri postularent; Verr. I, 92.

praedico: quae de illo viro Sulla, quae Murena, ... quae Lucullus ... quam graviter saepe in senatu praedicaverunt? Phil. XI, 33.

procedo: si quis autem hoc uno nititur, quod sit ignobilis, procedit saepe longius, quam ..; Cluent. 112.

profero: alterius rei causam vosmet ipsi iam vobis saepius prolato iudicio sustulistis; Caecin. 9.

proficiscor: quem ad modum ... in colonias Latinas saepe nostri cives profecti sint; Caecin. 98.

profundo: quas (lacrimas) pro me saepe et multum profudistis; Planc. 104.

prohibeo: cum tu ... universum ordinem decernere de salute rei publicae prohibuisti, neque semel, sed saepius; Phil. II, 52.

promitto: quod vobis fretus huic saepe promisi; Planc. 103.

pugno: f. obicio.

quaero: et in hoc homine saepe a me quaeris; Verr. III, 6. quod multis in causis saepe quaesitum est; Milo 31. noli .. dubitare ... similem illi gloriae laudem quam saepissime quaerere; Ligar. 37.

queror: etiam querimur saepe hominibus novis non satis magnos in hac civitate esse fructus? Cluent. 111. ne iste miser ... saepe et multum queretur deprehensum esse illud quondam Fabricianum venenum; ib. 201.

recito: hic tu epistulam meam saepe recitas; Sulla 67.

reddo: qui etiam externis hostibus victis sua saepissime reddiderunt; leg. agr. I, 19.

relevo: ut saepe homines aegri morbo gravi, ... si aquam gelidam biberint, primo relevari videntur ..; Catil. I, 31.

relinquo: || *at* || vita turpis || *saepe* || ne morti quidem honestae locum relinquit; Quinct. 49.

resisto: domesticis malis et audacium civium consiliis saepe est resistendum; Sest. 51.

respondeo: haec, ... quae saepe in contionibus responsa sunt, novi; dom. 39.

retorqueo: retorquet oculos .. saepe ad hanc urbem; Catil. II, 2.

revertor: ut saepius ad Marcellum revertar; Verr. IV, 131.

revoco: neque meam mentem non domum saepe revocat exanimata uxor; Catil. IV, 3.

seiungo: ab scripto plurimis saepe in rebus ... aequi bonique rationem esse seiunctam; Caecin. 80.

servo: quam (rem publicam) ipse ... sanguine

suo saepe servasset; Sest. 67. „tua te .. eadem, quae saepe, fortuna servavit"; Deiot. 19. ſ. amplifico.

significo: quae (studia) voltu et verbis saepe significassent; Milo 4. (Clodius) significavit hoc saepe in senatu, dixit in contione; ib. 26.

soleo: qua in civitate ... infimorum hominum filios ... saepe .. deductum venire soleamus; Muren. 69. soleo saepe ante oculos ponere idque libenter crebris usurpare sermonibus ..; Marcell. 5.

spero: saepe spero fore huius adulescentis ornandi ... potestatem; Phil. V, 45.

subeo: subeundae (sunt eis) saepe pro re publica tempestates; Sest. 139.

subvenio: quod ipsi (di) saepe multis laborantibus ... subvenissent; Scaur. 46.

suggero: suggerebantur .. saepe ... damna aleatoria; Phil. II, 67.

sum: cum saepe suspectus Quinctio Naevius fuisset; Quinct. 14. non saepe unum consulem improbum, duo vero numqnam ... fuisse; sen. 9. qui contra fas et inter viros saepe mulier et inter mulieres vir fuisset; dom. 139. qui multis saepe auxilio fuerim; Piso 18. lubricum genus orationis adulescenti non acriter intellegenti est saepe praeceps; ib. 68. quod saepe iustum fuisset; Phil. I, 4. an non saepe minus frequentes fuistis? ib. 11. „longus fuit dolor." bidui, at compluribus annorum saepe multorum; ib. XI, 8. in qua (vita) saepe magno usui rei publicae Ser. Sulpicius ... fuerit; ib. 15. multi saepe exercitus ... clari et magni fuerunt; ib. XIV, 33. ſ. commoveo.

summitto: ut in actoribus Graecis fieri videmus, saepe illum ... multum summittere; div. Caec. 48.

supero: qui .. magnis saepe erant bellis superati; Font. 13.

suspicio: ſ. sum; Quinct. 14.

tempto: multa saepe temptata sunt; Phil. XII, 22.

teneo: ſ. deprehendo.

tollo: semel et saepius sententiam meam de numero sententiarum sustulerunt; Phil. XIV, 22.

transfero: a cuius (aquilae) altaribus saepe istam impiam dexteram ad necem civium transtulisti; Catil. I, 24.

tumultuor: qui saepe et sine causa tumultuer; leg. agr. II, 101.

tutor: [ut ipsum Cn. Pompeium, quovis || cuius || praesidio saepissime rem publicam ... tutatum || tutati sumus || victoria ... privare possetis]; leg. agr. II, 99.

valeo: quae (facultas) saepe valuit in consule deligendo; Muren. 24. saepius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina quam sine natura valuisse doctrinam; Arch. 15. quod (ingenium) saepe ... valet .. ipsum suis viribus; Cael. 45. quamquam in istis omnibus rebus ... opinio plus valet saepe quam res ipsa; Scaur. 36.

veneo: etenim saepe decumae tanti venierunt, ... quanti nunc lege Verria venierunt; Verr. III, 117.

venio: non minus saepe ei venit in mentem potestatis quam aequitatis tuae; Quinct. 6. qui nunc ... cuncti ad me publice [saepe] venerunt; div. Caec. 2. veniebat .. ad me et saepe veniebat Autronius; Sulla 18. saepe .. venit ad auris meas ..; Marcell. 25.

versor: homo et in aliis causis exercitatus et in hac multum ac saepe versatus; Quinct. 3. vetus videlicet sicarius, homo audax et saepe in caede versatus? Sex. Rosc. 39. saepe in isdem, saepe in contrariis causis versati sumus; div. Caec. 44. mors ob oculos saepe versata est; Rab. Post. 39.

vexo: quod diutissime saepissimeque Siciliam vexatam a Karthaginiensibus esse cognorat; Verr. IV, 73. a L. Quinctio vehementer erat et saepe vexatus; Cluent. 113. praetor ille eiusdem tribuni plebis contionibus ... saepe vexatus; Planc. 96. a quo erat honestissisimis contentionibus et saepe et iure vexatus; Phil. III, 23.

video: iam hoc istum vestitu Siculi civesque Romani permulti saepe viderant || viderunt ||; Verr. V, 86. *iam saepius homines videbantur* ..; Tull. 14. lapidationes persaepe vidimus; non ita saepe, sed nimium tamen saepe gladios; Sest. 77. cuius plerique aequales minus saepe castra viderunt quam hic triumphavit; Balb. 9. saepe .. vidi, qui .. mihi ... cupidiores provinciae viderentur, triumphi nomine ... celare cupiditatem suam; Piso 56. deliciarum causa et voluptatis ... quosdam etiam senatores ... cum † maeciapella saepe videmus; Rab. Post. 26. ſ. volo.

vinco: quod adsiduus usus ... et ingenium et artem saepe vincit; Balb. 45. quod cum fecissent, permulti saepe vicerunt; Rab. Post. 10.

volo: „saepius (adulescentulum) videre voluisti;" Cael. 36. obicias licet quam voles saepe ..; Rab. Post. 25.

usurpo: hoc genus poenae saepe in improbos civis ... esse usurpatum recordatur; Catil. IV, 7. nego ulla verba Lentulum ... saepius, cum te accusaret, usurpasse quam haec; har. resp. 37.

utor: qua (deprecatione) mihi saepius utendum esse intellego; Cluent. 8.

elliptiſch: testis et iterum et saepius Italia; imp. Pomp. 30. Graeci stipati, quini in lectis, saepe plures; Piso 67. haec tu mecum saepe; Milo 99. ubi plausus ille in triumpho est, saepe ludis? Phil. VI, 11.

II. victor: ad quam cum adduxisset medicum illum suum, iam cognitum et saepe victorem; Cluent. 40.

victrix: cum subito manus illa Clodiana, in caede civium saepe iam victrix, exclamat, incitatur, invadit; ib. 79.

saepio, umzäunen, einhegen, umgeben, verſchließen: alqm: tutissimo me muro saeptum esse arbitrabor; Catil. IV, 23. qui .. semper .. saeptus armatis ... fuit; Sest. 95. quamquam praesidiis salutaribus et necessariis saepti sumus; Milo 2. caritate te et benevolentia civium saeptum oportet esse, non armis; Phil. II, 112. qui cum ... concursu .. bonorum omnium ... praesidioque Italiae cunctae saeptus posset esse; ib. X, 7. cum saeptus sis legibus et iudiciorum metu; ib. XII, 25.

alqd: nihil tam saeptum undique ... nec fieri nec cogitari potest; Verr. V, 68. quod haec iure civili saepta sunt; Caecin. 75.

aditum: omnes fori aditus ita saepti, ut .. Phil. V, 9.

animum: cum corpore animus tamquam carcere saeptus teneretur; Scaur. c. 3, § 4.

conventicula, domicilia: tum res ad communem utilitatem, ... tum conventicula hominum, ... tum domicilia coniuncta ... invento et divino iure et humano *ut* moenibus saepserunt; Sest. 91.

domum: quae (domus) ... contra vim nefariam huius gladiatoris tot senati consultis munita atque saepta est; har. resp. 15.

forum: „forum saepietur;" Phil. I, 25.

iter: ne saeptum sit eis (Gaditanis) iter perpetuo ad hoc amplissimum praemium civitatis; Balb. 43.

Mutinam: quam (Mutinam) cum operibus munitionibusque saepsisset; Phil. XIII, 20.

populum: videmus universi repente examina tanta servorum immissa in populum Romanum saeptum atque inclusum; har. resp. 25.

res: s. conventicula.
senatum: cur armatorum corona senatus saeptus est? Phil. II, 112.
vitam: ut ... nullius vita saepta ... contra tuam cupiditatem et audaciam posset esse; Verr. V, 39.

saeptum, Gehege, Schranken: I, 1. revello: ut ... nisi saeptis revolsis introiri in forum nullo modo posset; Phil. V, 9.
2. ruo in: cum ille in saepta ruisset; Milo 41.
II. fragmenta: inermem atque imparatum tribunum alii gladiis adoriuntur, alii fragmentis saeptorum et fustibus; Sest. 79.
III. continere: quibus .. saeptis tam immanis beluas continebimus? Phil. XIII, 5.

saevus, wüthend, heftig: amor: „Medea animo aegro || aegra ||, amore saevo saucia"; Cael. 18.
tempestas: quae (virtus) in tempestate saeva quieta est; Sest. 60.

sagacitas, Scharfsinn, Schlauheit: I. est: istius tantam fuisse sagacitatem, ut eas per illum ipsum inspiceres, ubi erant depositae; Verr. IV, 29.
II. sum: qua est ipse sagacitate in his rebus; Verr. I, 105.

sagatus, im Mantel, Soldatenmantel: alqs: sic existimatis eos hic sagatos bracatosque versari ..? Font. 33. ut ... cras sagati prodeamus; Phil. XIV, 2.

sagax, scharfsinnig: quem (M. Marcellum) tu ... ad suspicandum sagacissimum ... fore putasti; Catil. I, 19.

sagina, Fütterung: qui multitudinem illam non auctoritate sua, sed sagina tenebat; Flacc. 17.

sagino, mästen: qui ab illo pestifero ... civi iam pridem rei publicae sanguine saginantur; Sest. 78.

sagitta, Pfeil: I. pendent: sagittae pendebant ab umero || humero ||; Verr. IV, 74.
II. cum: cur homines ... barbaros, Ityraeos, cum sagittis deducis in forum? Phil. II, 112.

sagittarius, Bogenschütze: I. tenent: certum agminis locum tenebant barbari sagittarii; Phil. V, 18.
II, 1. redigo: quod C. Caesar ... equites, sagittarios, elephantos in suam ... potestatem redegerit; Phil. V, 46.
2. queror de: neque putavi, cum omnibus machinis ... oppugnarer, de uno sagittario me queri convenire; Sest. 133.

sagulum, Reise-, Kriegsmantel: quibus (togulis) illi acceptis sagula reiecerunt; Piso 55.

sagum, Reise-, Kriegsmantel: I, 1. flagito: qui ... arma, saga, bellum flagitaverunt; Phil. VII, 21.
paro: vos saga parate! Phil. VI, 9.
sumo: sagum sumit; Verr. V, 94. saga sumi dico oportere; Phil. V, 31. saga sumi dixi placere; ib. VI, 2. saga cras sumentur; ib. VIII, 6. idcircone saga sumpsimus, ... ut ..? ib. XII, 16. te non intellegis ... sagis .. sumptis hostem iudicatum? ib. XIII, 23. hoc ... ne dis quidem .. gratum (est), ab eorum aris, ad quas togati adierimus, ad saga sumenda discedere; ib. XIV, 2.
2. sum in: cum est in sagis civitas; Phil. VIII, 32.
eo ad: est ... decretum, ut ... ad saga iretur. ibitur; Phil. VI, 9. propter cuius periculum ad saga issemus; ib. XIV, 1. ne memoriae ... prodatur propter unius civis periculum populum Romanum ad saga isse; ib. 3.
II. princeps: ego princeps sagorum; Phil. XII, 17.

sal, Witz: aliquid .. salis a mima uxore trahere potuisti; Phil. II, 20.

saliatus, Salieramt: quod illum ... in saliatu ... meminerat fuisse patricium, Scaur. 34.

salictum, Weidengebüsch: accedunt || accedent || (eo) salicta ad Minturnas; leg. agr. II, 36.

salsus, salzig, witzig: alqs: quamvis salsa ista Sarda fuerit; Scaur. c. 4, § 6.
homo: adhibes ioci causa ... rhetorem, ... salsum omnino hominem; Phil. II, 42.

saltatio, Tanz: tempestivi convivii, amoeni loci, multarum deliciarum comes est extrema saltatio; Muren. 13.

saltator, Tänzer: I. terret: quem (equestrem ordinem) quidem in contionibus saltator ille Catilinae consul proscriptionis denuntiatione terrebat; Planc. 87.
II. appello: saltatorem appellat L. Murenam Cato; Muren. 13.
conicio: saltatores, citharistas, totum denique comissationis Antonianae chorum in tertiam decuriam iudicum scitote esse coniectum! Phil. V, 15.
habeo: quod si saltatorem avum habuisses neque cum virum ..; Deiot. 28.
voco: non debes ... temere consulem populi Romani saltatorem vocare; Muren. 13.
III. virtus: cur in lustris et helluationibus huius calamistrati saltatoris tam eximia virtus tam diu cessavit? sen. 13.
IV. cum: non existimo Campanum illum consulem cum saltatore conlega ... illos tam cupidos liminum meorum ... fuisse; dom. 60. quid? ... quod ... Samothraciam te primum, post inde Thasum cum tuis teneris saltatoribus ... contulisti? Piso 89.

saltatorius, zum Tanz gehörig: cum (conlega tuus) suum illum || illum || saltatorium versaret orbem; Piso 22.

saltatrix, Tänzerin: tu ... cum illa saltatrice tonsa senatum populi Romani occasum ... lugere vetuisti; Piso 18.

saltem, wenigstens: adfero: apud te nomen civitatis ne tantum quidem valuisse, ... ut ... supplicii aliquam parvam moram saltem posset adferre; Verr. V, 165.
conservo: in quo (exitu) reliquos saltem civis incolumis licet conservare; Verr. V, 152.
conticesco: ut ne unam quidem horam interesse patereris inter meam pestem et tuam praedam, saltem dum conticisceret illa lamentatio et gemitus urbis; sen. 17.
delibero: ut saltem deliberare plebes Romana possit, quid intersit ..; leg. agr. II, 66.
dico: uti ... diceret saltem quantum pecuniae Malleoli deportasset; Verr. I, 92. aude hoc saltem dicere, quod necesse est! ib. V, 45.

exhibeo: fratres saltem exhibe! Flacc. 35.
facio: quibus aratrum saltem aliquod satelles istius Apronius reliquum fecit; Verr. III, 128.
fingo: finge aliquid saltem commode! Sex. Rosc. 54.
parco: parcite oculis saltem meis et aliquam veniam iusto dolori date; Phil. XII, 19.
prosequor: itaque, credo, si minus frequentia sua vestrum egressum ornando atque celebrando, at ominibus saltem bonis ... prosequebantur; Piso 31.
queror: ac de his tamen legibus, quae promulgatae sunt, saltem queri possumus: de eis, quae iam latae dicuntur, ne illud quidem licuit; Phil. I, 25.
relinquo: si cetera amisimus, hoc saltem ut nobis relinquatur; Milo 6.
respicio: saltem populi Romani commoda respicite! Verr. III, 127.
revertor: quo provocati a me venire noluerunt, revocati saltem revertantur; leg. agr. III, 1.
sum: si in nobis essent saltem mediocria; Quinct. 2. in quibus si moderatio illa, quae in nostris solet esse consulibus, non fuit, at ... fuit incessus saltem Seplasia dignus; Piso 24.
taceo: ut doceam Rullum posthac in eis saltem tacere rebus, in quibus ..; leg. agr. III, 4.
video: si nihil aliud, saltem ut eum ... paulo tamen obsoletius vestitum videret; Verr. I, 152.

salto, tanzen: I. unpersönlich: quibus ille studiis ... se imbuerat, non saltandi, sed bene ut armis ... uteretur ..; Deiot. 28.
II. alqs: cum accubante praetextato praetoris filio in convivio saltare nudus coeperat; Verr. III, 23. nemo .. fere saltat sobrius; Muren. 13. ait ... Deiotarum ... in convivio .. nudum saltavisse; Deiot. 26. Deiotarum saltantem quisquam ... vidit umquam? ib. is ea existimatione eaque aetate saltavit? ib. 27.
conlega: cum (conlega tuus) .. ipse nudus in convivio saltaret; Piso 22.
pueri: hi pueri ... non solum amare et amari, neque saltare et cantare, sed etiam sicas vibrare ... didicerunt; Catil. II, 23. quod (pueri) nudi in conviviis saltare didicerunt; ib.

saltus, Waldgebirge, Schlucht, Trift: I: 1. addico: alter pecore omni vendito et saltibus prope addictis pastores retinet; Fr. B. VIII, 11.
2. adduco in: adducit iste interea in saltum homines electos; Tull. 18.
deicio de: de saltu deicitur Quinctius quo die? || Quinctius. quo die? || Quinct. 79. deicitur de saltu ... pridie Kalend. intercalaris; ib.
detrudo de: de saltu agroque communi ... detruditur; Quinct. 28.
eicio ex: ex hoc ipso saltu ... servos privatos Quinctii omnis eiectos non esse; Quinct. 90.
habeo in: quas (familias) in saltibus habent; imp. Pomp. 16.
II. in: quam longe est hinc in saltum vestrum Gallicanum? Quinct. 79.

saluber, heilsam: sententia: dixi (sententiam) rei publicae saluberrimam, mihi necessariam; dom. 16.
spectaculum: ut spectaculum illud ... re et tempore salubre ac necessarium videremus; Fr. B, VI, 20.

salubritas, Gesundheit: I. peto: a vobis salubritas quaedam, ab eis, qui dicunt, salus ipsa petitur; Muren. 29.
II. superbus: Campani semper superbi ... urbis salubritate, discriptione, pulchritudine; leg. agr. II, 95.

salum, Meer: relinquo in: quadriremem que fluctuantem in salo reliquerat; Verr. V, 91.
restituo in: ut a quo loco depulsus esset, in eum se fortuna restitueret, non in salum, sed in ipsam urbem; Caecin. 88.

salus, Wohl, Heil, Glück, Rettung, Gruß: I. absolut: 1. Subject: cogit: proinde quasi ... alio modo sit constituturus aut de religione pontifex aut de re publica civis quam eum aut caerimoniarum ius aut civitatis salus coëgerit; dom. 31.
concitat: quem (concursum) mea salus concitarat; Milo 38.
consistit: qui hoc existimant, ... rerum fortunarumque suarum salutem in istius damnatione consistere; Verr. II, 16. cum in eo || eo || (interitu tuo) salus et vita optimi cuiusque ... consisteret; Phil. III, 19.
convertit: ad quam (partem) nos illius rei publicae) utilitas salusque converterit; Planc. 93.
deest: rei publicae salus deerit; Verr. III, 207.
est: nulla salus rei publicae maior est; div. Caec. 71. putavi, speravi, etiam si honos noster vobis vilior fuisset, salutem certe caram futuram; Flacc. 103. mihi cuiusquam salus tanti fuisset, ut meam neglegerem? Sulla 45. M. .. Calidius ... sententia sua quam esset cara sibi mea salus declaravit; sen. 22. cum tibi salus esse in otio nulla posset; dom. 13. me propter salutem meorum civium, quae mihi semper fuit mea carior vita, dimicationem ... fugisse; Sest. 45. optimorum civium salutem et dignitatem populo Romano caram esse universo; ib. 125. cui (viro) patriae salus dulcior quam conspectus fuit; Balb. 11. si huius salus ob eam ipsam causam esset infestior, quod ..; Planc. 1. video ... neminem cui mea salus non cara fuerit; ib. 2. quod eis (bonis) aeque mea salus cara fuerit; ib. 67. quae (salus mea) tibi carissima fuisset; Milo 68. nullius .. salus curae pluribus fuit; Phil. II, 104. quibus cum Bruti salus cara sit; ib. XI, 38.
interit: cum ... salus urbis atque exercituum nostrorum in posteritatem istius avaritia interierit; Verr. III, 127.
nititur: cuius in vita nitebatur salus civitatis; Milo 19.
pendet: quae (salus) spe exigua extremaque pendet; Flacc. 4.
poscit: quid communis salus, quid rei publicae tempora poscerent; Flacc. 98.
postulat: quod non persequar longius, quam salus huius et mea fides postulabit; Sex. Rosc. 83. non quo mihi fas sit quicquam defugere quod salus Plancii postulet; Planc. 56.
potest: quae (memoria) plus apud eum possit quam salus civitatis; Phil. V, 51. s. tuetur.
praestringit: praestrinxerat aciem animi D. Bruti salus; Phil. XII, 3.
tuetur: Salus ipsa virorum fortium innocentiam tueri non potest; Font. 21.
valet: fatebitur apud istum neque senectutem patris neque adulescentiam filii... plus valuisse quam utilitatem salutemque provinciae; Verr. V, 22. si plus apud populum Romanum auctoritas tua quam ipsius populi Romani salus ... valuisset; imp. Pomp. 53.
venit: cum omnium nobilium dignitas et salus in discrimen veniret; Sex. Rosc. 16.
2. Prädicat: sum: P. Lentulus consul, parens, deus, salus nostrae vitae, fortunae, memoriae, nominis, ... nihil humanarum rerum sibi prius quam de me agendum iudicavit; Quir. 11. si mors

P. Clodii salus vestra fuerit; Milo 6. confectio .. huius belli est D. Bruti salus; Phil. XIV, 1.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abicio: multo citius meam salutem pro te abiecero quam Cn. Plancii salutem tradidero contentioni tuae; Planc. 79.

accipio: audierat ex illo se a me bis salutem accepisse, separatim semel, iterum cum universis; dom. 134. ab hoc accepta (est) iam salus; Phil. V, 49.

adfero: sin autem vos ... salutem orbi terrarum attulistis; imp. Pomp. 64. cum ... salutem populo Romano attulisset; Milo 63. quam tu salutem rei publicae attulisti! Phil. III, 27. cum salutem populo Romano ... adferret; Fr. B. VI, 14.

ago: agitur salus sociorum atque amicorum; imp. Pomp. 6. (agitur) Cn. Plancii salus, patria, fortunae; Planc. 79.

amitto: salus esset amissa omnium una nocte, nisi esset severitas illa suscepta; Sulla 87.

antepono: ut homines Galli ... vestram .. salutem suis opibus anteponerent; Catil. III, 22. cuius (patriae) salutem caritati anteponit suorum; dom. 98. cur ego non ignoscam, si anteposuit suam salutem meae? Piso 79. si ille retentus a cuncta Asia supplice ... anteposuit honori suo commoda salutemque provinciae; Scaur. 35. non dubito quin hanc salutem anteponas illi victoriae; Ligar. 28.

appello: me suam salutem appellans ... mihi ad pedes misera iacuit; Verr. V, 129.

commendo: quorum salutem tali viro commendetis; imp. Pomp. 13. cum tuae fidei ... salutem urbis et civium commendabam; Flacc. 102. senatus ... salutem (meam) vobis, municipiis, coloniis omnibus commendavit; Quir. 15. quo (senatus consulto) mea salus omnibus est gentibus commendata; Planc. 78.

committo: ut ... omnium civium salus, ... fortunae, domicilia vestrae sapientiae ... commissa creditaque esse videantur; dom. 1. quibus (populus) salutem suam committi putat; Planc. 7.

complector: omnium salutem civium ... res tuae gestae complexae sunt; Marcell. 25.

coniungo: f. **coniungo** salutem (5 St.) B. I, S. 625, a. — conservo: f. **conservo,** II. salutem (9 St.) B. I, S. 642, b.

constituo: ut bis ex eadem familia salus Siciliae constitueretur; Verr. II, 8. cuius lege salus ... populo Romano atque omnibus gentibus constituta est; imp. Pomp. 57.

contineo: qui non intellegat tua salute contineri suam; Marcell. 22. quibus (intercessionibus, religionibus) rei publicae salus continetur; Phil. I, 25.

credo: cui salutem suam credidit? Cael. 57. f. committo.

custodio: de me uno patres conscripti decreverunt, ut, qui provincias ... obtinerent, ... salutem et vitam custodirent; Sest. 128. cum propter egregiam ... Cn. Plancii .. in mea salute custodienda fidem tam multos et bonos viros eius honori viderem esse fautores; Planc. 1. cuius misericordia salus mea custodita sit; ib. 3. nulli parietes nostram salutem ... custodient; Deiot. 30.

defendo: f. **defendo,** III. salutem (18 St.) B. II, S. 45, a.

defigo: ut ... omnem memoriam temporum praeteritorum, salutem praesentium ... in hoc uno iudicio positam et defixam putetis; Flacc. 3.

denego: quis tibi ... quemquam bonum putaret umquam non salutem, verum honorem ullum denegaturum? Flacc. 102.

deposco: a quo populus Romanus frequens ita salutem D. Bruti ... depoposcit, ut eam non solum commodis suis, sed etiam necessitati victus anteferret; Phil. XIV, 5.

deprecor: cum ad fratris salutem a populo Romano deprecandam venisset; Sest. 76. L. ipse Metellus ... deos .. constituisse ... videtur in vestro conspectu, .. ut salutem a vobis nepotis sui deprecarentur; Scaur. 46.

desero: ego meam salutem deserui; sen. 6. optime de me meriti salus deserenda (est); Planc. 6.

despero: ante ... quam honestis iudicibus nocentium salus desperata est; Phil. V, 15.

dico: TIMARCHIDES VERRIS ACCENSUS APRONIO [SALUTEM DICIT]; Verr. III, 154. P. SERVILIUS RULLUS, TRIBUNUS PLEBIS, X VIR, S. D. CN. POMPEIO, CN. F.; leg. agr. II, 53.

do: f. **do,** III. salutem (8 St.) B. II, S. 146, b.

expedio: ut ... omnis honesta ratio esset expediendae salutis; Milo 10.

exstinguo: in iudicio ... numquam existimavi spem ullam esse habituros Milonis inimicos ad eius ... salutem exstinguendam; Milo 5.

fero: quae (vox) saepe multis ... opem ... et salutem tulit; Verr. V, 147. huic profecto ipsi et opem et salutem ferre debemus; Arch. 1.

flagito: numquam meam salutem non ab eis consulibus, qui vendiderant, flagitavistis; sen. 3.

impedio: qui cum populi non solum commoda, verum etiam salutem oppugnant et impediunt; leg. agr. II, 7.

includo: in qua (salute) etiam suam esse inclusam videbat; Deiot. 11.

iudico: nec enim nunc primum aut Brutus aut Cassius salutem ... patriae legem sanctissimam et morem optimum iudicavit; Phil. XI, 27.

invenio: f. IV, 1. memoriam.

mitto: unde iterum iam salus huic urbi imperioque missa est; Sulla 23.

neglego: an tibi ... salus provinciae ... in posteritatem fuit neglegenda? Verr. III, 43. „si propter invidiae || invidiam || aut alicuius periculi metum salutem civium tuorum neglegis“; Catil. I, 28. mihi cuiusquam salus tanti fuisset, ut meam neglegerem? Sulla 45.

obtineo: quoniam omnia commoda nostra, iura, libertatem, salutem denique legibus obtinemus; Cluent. 155.

offero: ex quo (indicio) oblata salus esset omnibus; Sulla 42. qui (cives) auderent se et salutem suam in discrimen offerre pro statu civitatis; Sest. 1.

oppugno: f. impedio.

pario: dum modo meis laboribus vobis populoque Romano dignitas salusque pariatur; Catil. IV, 1.

periclitor: non est saepius in uno homine summa salus periclitanda rei publicae; Catil. I, 11.

permitto: quoniam ... salus rei publicae vestris manibus suffragiisque permittitur; Rabir. 5.

perscribo: ut nemini sit triumphus honorificentius quam mihi salus restitutioque perscripta; Piso 35.

peto: a vobis salubritas quaedam, ab eis, qui dicunt, salus ipsa petitur; Muren. 29. hic .. T. Ligarius ... nunc a te supplex fratris salutem petit; Ligar. 36.

pono: cum in eo (consule) liberando salus sit posita rei publicae; Phil. XI, 21. f. defigo.

praefero: ego me ... statui ... salutem provinciarum atque sociorum meis omnibus ... rationibus praeferre oportere; imp. Pomp. 71. qui ... et dissensioni nostrae et precibus tuis salutem ... meam praetulisset; dom. 7.

praepono: cum Ser. Sulpicius ... salutem rei publicae vitae suae praeposuerit; Phil. IX, 15.

precor: utrum tandem bono viro ... optabilius putas sic exire e patria, ut omnes sui cives salutem, incolumitatem, reditum precentur, ... an ... ut omnes exsecrarentur, male precarentur? Piso 33.

probo: quamquam qui poterat salus sua cuiquam non probari? Milo 81.

prodo: ut ... pulchritudine eius incensa salutem viri proderet; Verr. IV, 39. cum ... prodebas caput et salutem meam mercede provinciae; Piso 56. non metuo ne is ... prodat salutem suam; Phil. XIII, 16.

propono: an ... cum tempestate pugnem periculose potius quam illi (navi) salute praesertim proposita obtemperem et paream? Planc. 94. cum alteris ... rei publicae salus proposita sit; Phil. XIII, 47.

puto: nunc tibi ego ullam salutem ... putem? Verr. V, 150.

recupero: cum ipse eius opera et dignitatem et salutem recuperarim; har. resp. 5.

reddo: s. **reddo,** II. salutem (6 St.) S. 253, a.

redimo: auctores redimendae salutis; Verr. II, 69.

reficio: in ... reficienda salute communi omnia reperientur P. Sestii facta, dicta, consilia versata; Sest. 15.

reperio: neque enim salus ulla rei publicae maior hoc tempore reperiri potest; Verr. I, 4.

repono: cum omnes ... homines, qui in salute rei publicae salutem suam repositam esse arbitrabantur, arma cepissent; Rabir. 20.

respicio: sin autem aliquando ... respicio etiam salutem cum meam tum meorum; Planc. 91.

restituo: utrum me patria sic accepit, ut lucem salutemque redditam sibi ac restitutam accipere debuit, an ..? dom. 75.

retineo: quibus auctoribus ... omnium tum salus esset non civium solum, verum etiam gentium defensa ac retenta; Flacc. 2.

suscipio: videbam ... neminem umquam fore qui auderet suscipere contra improbos civis salutem rei publicae; Sest. 49.

tego: quod is meam salutem atque vitam sua benevolentia ... texisset; Planc. 1.

teneo: nisi hoc loco ... salutem nostram ... tenuerimus; Flacc. 4.

trado: cuius illi salutem pro pignore tradiderunt ad explendas suas cupiditates; prov. cons. 2. s. abicio.

tueor: cuius (Cn. Plancii) ego salutem non secus ac meam tueri debeo; Planc. 3. mene non potuisse Milonis salutem tueri per eosdem, per quos nostram ille servasset? Milo 102.

vendo: qui ... salutem meam ... vendiderunt; Quir. 21. cui tu ... salutem civitatis ... provinciae praemio vendidisti; Piso 15.

vexo: ante ... quam perpetuam populi Romani salutem ... vexarint; prov. cons. 3.

voco: quid, quod salus sociorum summum in periculum ac discrimen vocatur? imp. Pomp. 12.

2. **Genetiv:** interest: ostendam ... quantum salutis communis intersit duos consules ... Kalendis Ianuariis esse; Muren. 4.

obliviscor: obliti salutis meae de vobis ac de vestris liberis cogitate; Catil. IV, 1.

3. **Dativ:** antepono: si meas rationes umquam vestrae saluti anteposuissem; Quir. 1.

consulo: s. **consulo,** III. saluti (8 St.) B. I, S. 678, b.

despero: eum excitavit abiectum et simul saluti desperare vetuit; Cluent. 68.

desum: si illi communi legatorum voluntati et saluti Siciliae defuissent; Verr. IV, 139. ut causae communi salutique ne deessent; ib. 140.

expeto: a quo senatus adulescentulo ... saepe communi saluti auxilium expetisset; Balb. 16.

fero: qui meae saluti opem et auxilium tulisset; dom. 27.

prospicio: hoc modo iste sibi et saluti suae prospicere didicit; Verr. I, 158. L. Flaccum ... numquam .. prospexisse vestrae saluti ... paenitebit; Flacc. 104. vobis ... et vestrae saluti consulendum et prospiciendum vident; har. resp. 54.

provideo: ut tum demum animis saluti vestrae provideretis, cum oculis maleficium ipsum videretis; Catil. III, 4. ut ... huius salûti ... providisse videamini; Cael. 22. ut ... saluti populi Romani provideret, Phil. VIII, 1.

subvenio: (Oppianicus) acrioribus saluti suae remediis subveniendum putavit; Cluent. 67. quod C. Caesar ... saluti ... populi Romani subvenerint; Phil. V, 46.

succurro: si est boni consulis ... succurrere saluti fortunisque communibus || omnium ||; Rabir. 3.

sum: quod (crimen) innocenti saluti solet esse; Sex. Rosc. 77. || his || ... amplitudo saluti fuit; Verr. IV, 110. cum ea res non solum provinciae saluti, verum etiam ipsi praedae posset esse; ib. V, 80. cui calamitas saluti fuit; ib. 122. quasi ea res nobis saluti futura sit; leg. agr. II, 47. quod si haec vox ... non nullis aliquando saluti fuit; Arch. 1. cuius officium mihi saluti fuisset; Planc. 1. si ... saluti civi calamitoso esse vellemus; Ligar. 16.

4. **mit Präpositionen:** abhorreo a: non debent .. iudices a Musarum honore et a poëtarum salute abhorrere; Arch. 27. voluntatem Caesaris a salute mea non abhorrere; prov. cons. 43.

abutor ad: ut ignoratione tua ad hominis miseri salutem abuterer; Ligar. 1.

adhibeo in: adhibeatis ... in rei publicae salute sapientiam; Rabir. 5.

augeo in: „ut vestra beneficia ... in huius salute augeatis“; Milo 100.

capio pro: non minus strenue (arma) caperem, quam illi pro communi salute ceperunt; leg. agr. III, 30.

certo in: in D. Bruti salute certatur; Phil. XIII, 16.

cogito contra: cum multa contra sociorum salutem ... et faceret et cogitaret; Verr. III, 213. quae erant cogitata contra salutem omnium; Catil. III, 21. — de: cum tu nihil aliud dies et noctis nisi de salute mea cogitares; dom. 30. quis est ... tam nihil umquam nec de sua nec de communi salute cogitans qui ..? Marcell. 22. an ego ... non dies noctisque ... de rei publicae salute cogitem? Phil. VI, 17.

comparo, compono ad: quae iam diu ad salutem sociorum utilitatemque rei publicae composita comparataque essent; Verr. III, 21.

confero ad: servus est nemo ..., qui non quantum audet et quantum potest conferat ad salutem voluntatis; Catil. IV, 16. — in: qui se totos ... in salutem rei publicae contulerunt; Phil. XII, 7.

coniungo cum: hi et integrum consulem et bonum imperatorem ... cum rei publicae salute coniunctum deici de urbis praesidio ... volunt; Muren. 79. quod omnes boni ... suam salutem cum mea coniungunt; Sulla 29. numquam dubitastis meam salutem cum communi salute coniungere; sen. 4. qui ... salutem populi Romani ... coniunctam esse cum mea (salute) dixerit; ib. 29. causam .. meam cum communi salute coniunxit; Quir. 16. quod ego ... salutem civium cum honore Cn. Pompei coniunxerim; dom. 3. civitatis salutem cum unius mea salute esse coniunctam; Vatin. 8. ut ne meas fortunas desereret cum rei publicae salute coniunctas; Piso 77.

conloco in: C. Caesar ... patrimonium .. suum ... in rei publicae salute conlocavit; Phil. III, 3.

consentio ad: ceteri vero ... qua frequentia ... ad communem salutem ... consentiunt! Catil. IV, 15. — de: qui de communi salute consentimus; Vatin. 23. omnes .. iam cives de rei publicae salute una et mente et voce consentiunt Phil. I, 21.

consumo in: qui (P. Sestius) cum omnem vim sui tribunatus in mea salute consumpserit; Sest. 31.

contendo de: ecquis umquam ... tam vehementer de salute sua contendit? drv. Caec. 22.

converto ad: scribas .. universos ... video ab exspectatione sortis ad salutem communem esse conversos; Catil. IV, 15. vos me ab omnibus ceteris cogitationibus ad unam salutem rei publicae convertistis; Sulla 40.

decerno de: de summa salute vestra populique Romani, ... de salute Italiae ... decernite diligenter! Catil. IV, 24. qui non amplissime ... de salute mea ... decreverint; dom. 74. nullum erat Italiae municipium, ... quod tum non honorificentissime de mea salute decrevisset; Sest. 32. cum tu ... universum ordinem decernere de salute rei publicae prohibuisti; Phil. II, 52.

decerto pro: armis decertare pro mea salute nolui; Quir. 13.

deduco ad: ad salutem innocentium voluntate deducor; Sulla 87.

defigo in: ut omnis vigilias, curas, cogitationes in rei publicae salute defigeret; Phil. VII, 5. qui omnis suas curas in rei publicae salute defigunt; ib. XIV, 13.

defugio pro: ullum (putas) esse tantum periculum, ... tantam contentionem quam ego non modo pro salute tua, sed etiam pro dignitate defugerim? Planc. 78.

depello a: reliqui (magistratus) fuerunt quos neque terror nec vis ... nec minae ... a mea salute depellerent; sen. 7.

devoveo pro: ex qua (civitate) P. Decius primum pater, post aliquot annos ... filius se ac vitam suam ... pro salute populi Romani ... devovisset; Sest. 48.

dico de: qui ... numquam dubitavit sententiam de salute mea se et re publica dignam dicere; sen. 8. mihi ... non licuit de salute populi Romani sententiam dicere? dom. 26. cum omnes certatim aliusque alio gravius atque ornatius de mea salute dixisset; Sest. 74.

diiungo a: quorum et mentes et res sunt perditae longeque a communi salute diiunctae; har. resp. 53.

dimico de: hic ... tot iam mensis .. de salute ... dimicaret? Cael. 47. — pro: cum his conflictari et pro salute patriae cotidie dimicare erat omnino ... molestum; har. resp. 41.

dissentio a: si qui occulte a salute nostra dissentiunt, lateant; Sest. 14.

do ad: etsi ad salutem communem dari sentiunt; Verr. IV, 52.

dubito de: quam diu est de illius salute dubitatum; Marcell. 34.

duco prae: omnia pericula prae salute sua levia duxerunt; Verr. II, 156.

excito ad: qui ... populum Romanum ... ad meam salutem excitavit; har. resp. 46.

exsisto ad: cur ego non laeter meum consulatum ad salutem populi Romani prope fatalem exstitisse? Catil. IV, 2.

exspecto in: de te .. homines quid sentiant in honore experti sumus. in salute exspectamus; Vatin. 10.

extimesco de: vir huic imperio amicissimus de salute populi Romani extimescebat; Deiot. 11.

facio contra: illum contra rem publicam salutemque bonorum ... facturum; sen. 27. quia (M. Flaccus) cum C. Graccho contra salutem rei publicae fecerat; dom. 102. illa furia clamabat se quae faceret contra salutem meam facere auctore Cn. Pompeio; Sest. 39. ſ. cogito contra. — de: qui *in* conventu virorum bonorum verba de salute mea fecerant; dom. 54. — pro: huic quae pro salute mea fecerit si minus profutura sint, obesse certe non oportere; Planc. 98.

fero de: in hac causa non solum de L. Murenae, verum etiam de vestra salute sententiam feretis; Muren. 84. quis civis fuit qui fas esse putaret ... non se de salute mea sententiam ferre? sen. 28. cum omnes principes civitatis ... suffragium se non de civis, sed de civitatis salute ferre censebant; ib. 90. quis est qui non profiteatur se adfuisse et suffragium de salute mea tulisse? Sest. 109.

gero pro: pro qua (salute sociorum) multa maiores vestri ... bella gesserunt; imp. Pomp. 6. qui (senatores, equites) haec omnia pro salute omnium ... gesserunt; Flacc. 96. quae pro salute omnium gessi; Sulla 26. quas (res) ... omnes boni pro salute communi gesserunt; ib. 32. quas (res) ego ... pro salute rei publicae suscepi atque gessi; ib. 34. quae pro salute omnium gessi; ib. 83. quas res nos ... pro salute huiusce imperii ... gessimus; Arch. 28. quod (factum) ... consensu bonorum omnium pro salute patriae gessissem; dom. 94. quamquam ... T. Annii tribunatu rebusque omnibus pro salute rei publicae gestis ad huius criminis defensionem non abutemur; Milo 6. omnium ordinum consensu pro salute rei publicae gesta resciderat; ib. 87. cum haec pro salute rei publicae tanta gessisses: Phil. I, 33. illi ... acerrimi Caesaris actorum patroni pro D. Bruti salute bellum gerunt; ib. X, 16.

impello ad: quem ad salutem meam voluntas impulit, vis retardavit, auctoritas vestra revocavit; sen. 22.

imploro ad: qui princeps .. Italiae totius praesidium ad meam salutem implorandum putarit; sen. 29. ad meam unius hominis salutem senatus auxilium omnium civium ... implorandum putavit; Piso 34.

incito ad: qui ... vos ... ad meam salutem incitavit; prov. cons. 43.

includo in: in qua (salute) etiam suam esse inclusam videbat; Deiot. 11.

incumbo ad: incumbite ad salutem rei publicae; Catil. IV, 4.

ineo contra: quae (consilia) clam essent inita contra salutem urbis atque imperii; Catil. III, 20.

interpretor ad: nos .. id ... ad salutem interpretamur; Scaur. 30.

iudico de: estis .. iudicaturi ... de communi salute; Flacc. 3.

laboro de: si ... nihil nisi de salute meorum civium laborassem; dom. 145. — pro: praedicabo Cn. Pompeium ... praecipue pro salute mea laborasse; dom. 30. cum pro alicuius salute multi laborarent; Ligar. 31.

laetor de: laetari omnis non de unius solum, sed de communi omnium salute sentio; Marcell. 33.

largior ad: ut non existimetis plus vos ad salutem reo largiri oportere. quam ..; Cluent. 3.

mereor de: quid? si vocatae tribus essent, proscriptionem non dicam in me. ita de sua salute merito, sed omnino in ullo civi comprobavissent? dom 58. civis ... optimi de salute patriae meriti periculum ... lugere senatui non licebit? Sest. 33-

nascor ad: eandem .. diem intellego ... propagatam || prope natam || esse .. ad salutem urbis; Catil. III, 26. memineram ... virum ... natum ad salutem huius imperii, C. Marium, ... ad infimorum ... hominum .. misericordiam confugisse; Sest. 50.

neglego prae: qui minas inimicorum meorum ... prae mea salute neglexit; sen. 38. qui semper genus illud hominum ... prae vestra salute neglexit; Milo 3.

obicio pro: numquam me pro salute vestra in tot ac tantas dimicationes ... obiecissem; Arch. 14.

obligo pro: quorum pro salute se hic Sullae obligavit; Sulla 72.

obsecro pro: ipse ad extremum pro mea vos salute non rogavit solum, verum etiam obsecravit; Quir. 16. hic ... pro salute mea populum Romanum obsecravit; dom. 30. „cave te fratrum pro fratris salute obsecrantium misereat“; Ligar. 14.

offero pro: qui se pro salute vestra obtulerint invidiae periculisque omnibus; Catil. III, 28. aliis impendentibus tempestatibus ... unum me pro omnium salute obtuli; Piso 21.

oppeto pro: cum .. simili virtute reliquarum legionum milites pro salute ... populi Romani mortem oppetiverint; Phil. XIV, 33.

oppono pro: civem qui se pro patriae salute opponat invidiae frustra posthac requiretis; har. resp. 60.

perfungor pro: si me tantis laboribus pro communi salute perfunctum efferret aliquando ad gloriam ... animi quidam dolor; har. resp. 17.

pertimesco in: dissentiebant principes et in salute optimatium temeritatem multitudinis et tabellae licentiam pertimescebant; Sest. 103.

pertineo ad: quod ad vestram famam, existimationem salutemque communem pertinet; Verr. I, 22. pertinet hoc ad summam rem publicam ... salutemque sociorum; ib. II, 28. quae (causa) non ad sociorum salutem ... pertinet; ib. V, 139. ad illa venio, quae ... ad omnium nostrum vitam salutemque pertinent; Catil. I, 14. quae (res) ... ad communem salutem omnium civium et prope gentium pertinerent; Sest. 38. quae lex ... ad salutem omnium pertinet; Cael. 70. dico hoc, quod ad salutem rei publicae pertinet; Planc. 93.

perturbo de: cum T. Annius ipse magis de rei publicae salute quam de sua perturbetur; Milo 1.

pervenio ex: est .. fortunatus ille, cuius ex salute non minor paene ad omnis, quam ad ipsum ventura sit, laetitia pervenerit; Marcell. 4.

possum ad: multum posse ad salutem alterius honori multis ... fuit; Fr. B. III, 5.

praebeo ad: cum ... Gai .. Marii ... monumentum municipi eius et rei publicae defensori sedem ad salutem praebuisset; Sest. 116. — pro: qualis vos ... mihi pro salute vestra praebuistis; leg. agr. II, 103.

promulgo ad: qui (tribuni) et promulgarent de salute mea et ad vos saepe numero referrent; sen. 4. legem separatim initio de salute mea promulgavit; ib. 21. cum L. Caecilius ... publice promulgarit de mea salute cum conlegis paene omnibus; ib. 22. ut (tribuni) de salute mea et promulgarent et referrent; ib. 29.

propago ad: f. nascor ad.

propugno pro: propugnat .. pro salute M. Fontei Narbonensis colonia; Font. 46.

pugno pro: qui contra vos pro huius salute pugnabant; Sulla 49.

reduco ad: dubitarem quin is me ... ad salutem reduceret? Quir. 15.

refero de: ut etiam Q. Metellus consul ... de mea salute rettulerit; Sest. 130. f. promulgo de.

repono in: f. 1. repono.

reservo ad: habetis consulem ex plurimis periculis ... non ad vitam suam, sed ad salutem vestram reservatum; Catil. IV, 18.

rogo contra: eidem (viri) illam proscriptionem capitis mei contra salutem rei publicae ... rogatam esse dicebant; prov. cons. 45. — pro: f. obsecro pro.

sentio de: qui ita ... de suffragiis suis cum colonis dissenserunt, ut idem de communi salute sentirent; Sulla 61. quis non de communi salute optime ... sensit? ib. 82.

specto ad: si ... omnia mea consilia ad salutem sociorum ... spectaverunt; Verr. V, 188. ad suam .. quandam magis ille gloriam quam ad perspicuam salutem rei publicae *eam* (causam) sumpserat || tam spectarat ||; Sest. 37.

spondeo pro: repetit eam, quam ego patri suo quondam pro salute patriae spoponderim, dignitatem; Flacc. 106.

subeo pro: si imperatoribus ... non licebit ... elicere ... fortissimum ... quemque ad subeunda pro salute nostra pericula; Balb. 22.

sumo ad: f. specto ad.

supplico pro: quae (res) vestris animis pro huius innocentis salute supplicent; Font. 41.

suscipio contra: nullum scelus susceptum contra salutem omnium (a me) defendi ac tegi; Sulla 86. — pro: haec ratio accusandi fuit honestissima, ... pro salute provinciae ... inimicitias suscipere; div. Caec. 63. ut pro mea salute laborem periculumque suscipias; Muren. 76. P. Sestius ... iter ad C. Caesarem pro mea salute suscepit; Sest. 71. quos (inimicos) ego pro vestra salute suscepi; Planc. 103. f. gero pro.

teneo in: qui in mea salute principem semper locum ... tenuistis; dom. 147.

trado pro: corpora sua pro salute regum suorum hi legati tibi regii tradunt; Deiot. 41.

valeo ad: valeant haec omnia ad salutem innocentium; Muren. 59. remove [praetermitte] auctoritatem, quae in iudiciis ... ad salutem debet valere! ib. 67. valeat (vita) *et* ad poenam et ad salutem plurimum! Sulla 79. — de: plus impudicissimae mulieris apud te de Cleomenis salute quam de sua vita lacrimas matris valere; Verr. V, 112.

versor in: quae (ingenia) antea versabantur in salute atque auxilio ferendo; Quinct. 33.

vigilo ad: iam intelleges multo me vigilare acrius ad salutem quam te ad perniciem rei publicae; Catil. I, 8.

voco ad: cum ... te ... consules ad patriae salutem ac libertatem vocarent; Rabir. 22. qui me ... ab exitio ad salutem vocavit; sen. 24. cum .. ad consulare officium ipsis insignibus illius imperii ad meam salutem ... precibus vestris vocarentur; har. resp. 3.

utor ad: quibus argumentis se ad salutem uti arbitrabantur; Verr. V, 146. qui etiam medicis suis non ad salutem, sed ad necem utatur; har. resp. 35. — pro: dum modo ea (potentia) nos utamur pro salute bonorum contra amentiam perditorum; Milo 12.

III. **nach Adjectiven und Adverb: 1. Genetiv:** inimicus: cum ... intentus *est* arcus ... in universam rem publicam, traductione ad plebem ... hominis ... communis salutis inimici; Sest. 15.

studiosus: M. Laterensem, hominem studiosissimum ... salutis meae, reum sibi hunc potissimum delegisse; Planc. 2.

2. **Dativ:** accomodatus: quid est quod ... saluti fortunisque omnium magis accommodatum sit? div. Caec. 7.

amicus: L. vero Lamiam, ... hominem .. saluti meae pro familiaritate, rei publicae pro fortunis suis amicissimum, consul .. exire ex urbe iussit; sen. 12. qui amici fuerint saluti et dignitati meae; Balb. 2.

inimicus: C. Caesar ... inimicissimus esse meae saluti ab eodem ... dicebatur; Sest. 39.

3. **mit Präpositionen:** ferox pro: sunt .. fortes illi quidem, sed ... pro ... salute rei publicae nimis feroces; Phil. XII, 29.

princeps ad: neque enim ego tunc princeps ad salutem esse potuissem; Sulla 9.

singularis in: si P. Lentulum, civem ... in salute mea singularem, ... res publica tenere potuisset; Phil. XIII, 29.

una cum: eadem precor ab eis dis .. ob eiusdem hominis consulatum una cum salute obtinendum; Muren. 1.

utilis ad: faciam id, quod est ad severitatem lenius et ad communem salutem utilius; Catil. I, 12.

IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv:** alqd: cum ... senatum populumque docuissem quid eis utilitatis, quid salutis adferrem; Verr. IV, 138.

adiumenta: ad haec ... adiumenta salutis ... meae reliqua vos idem addidistis; sen. 27.

aedes: cum ... idem dies adventus mei fuisset reditusque, qui natalis idem carissimae filiae, ... idem ... *aedis Salutis;* Sest. 131.

auctor: ut erga duces ipsos et principes atque auctores salutis meae satis gratus iudicarer; sen. 24. qui (Pompeius) se non solum auctorem meae salutis, sed etiam supplicem populo Romano *praebuit;* Sest. 107. cum .. pro me ... P. Lentulo consuli, auctori salutis meae, frequens adsideret; Piso 80. ego .. Cn. Pompeium, non dico auctorem, ducem, defensorem salutis meae, ... sed dico hoc ..; Planc. 93. eiciundus est ex urbe civis auctor et custos salutis; Fr. B. XI, I, 2.

auxilia: tu salutis auxilia ad me et ad senatum attulisti; Flacc. 102. hisce ego auxiliis salutis meae si idcirco defui, quia nolui dimicare; Planc. 89.

cogitatio: nisi hanc rationem et cogitationem salutis tuae pecuniae cupiditas ... superaret; Verr. III, 52.

custodia: quae (insignia) sunt a me propter urbis vestraeque salutis custodiam repudiata; Catil. IV, 23. non extimesco ne Cn. Plancio custodia meae salutis apud eos obsit, qui ..; Planc. 2.

custos: video Milonem, ... custodem salutis meae, ... sordidatum et reum; Sest. 144. neque .. ego sic rogabam, ut petere viderer, quia familiaris esset meus, ... sed ut quasi parenti et custodi salutis meae; Planc. 25. non ego meis ornatum beneficiis a vobis deprecor, ... sed custodem salutis meae; ib. 102. ſ. auctor; Fr. B. XV, I, 2.

defensio: ut hanc causam salutisque suae defensionem susciperem; Verr. II, 156. non quo mihi potior ... sit officii mei quam huiusce salutis defensio; Muren. 2. cuius omnis ratio, cogitatio, totus denique tribunatus nihil aliud fuit nisi constans ... defensio salutis meae; sen. 30. qui mentem optimi ... viri ... a defensione meae salutis averterant; Sest. 67.

defensor: iam omnes intellegunt cur universa provincia defensorem suae salutis cum quaesiverit; Verr. III, 64. quem habuit ille pestifer annus et maxime fidelem et minime timendum ... defensorem salutis meae; sen. 3. exstitit ... salutis (meae) defensor, qui ... fuerat inimicus; ib. 26. reliqui magistratus paene omnes fuerunt defensores salutis meae; Quir. 15. qui cum omnibus meae salutis defensoribus bellum esse sibi gerendum iudicaverunt; Sest. 4. video P. Sestium, meae salutis ... defensorem, propugnatorem, actorem reum; ib. 144. cum (Cn. Pompeius) ... in contionibus ... se defensorem salutis meae ... profiteretur; Piso 80. qui ... meae .. salutis non modo non oppugnator, ... sed etiam defensor fuisset; Planc. 76. unus (Cn. Plancius) .. fuit de magistratibus defensor salutis meae; ib. 78. ille erat ut odisset .. defensorem salutis meae; Milo 35. ſ. auctor; Planc. 93.

deprecatores: qui (tribunus) adesse nobilissimos adulescentis, honestissimos equites Romanos, deprecatores salutis meae iusserit; Sest. 27.

desertores: cum viderem ... homines ... aut proditores esse aut desertores salutis meae; Quir. 13.

dux: ſ. auctor; sen. 24. Planc. 93.

fautor: quamquam ... eiusdem .. cura incredibilis ... docuit ... salutis ... meae fuisse fautorem; Phil. VII, 6.

hostes: nolite ... inimicis meis ... dare laetitiam gloriantibus vos ... salutis eius, a quo mea salus conservata est, hostis exstitisse; Planc. 103.

iura: ut omnia vitae salutisque communis ... iura violentur; Deiot. 30.

laetitia: quod salutis certa laetitia est, nascendi incerta condicio; 3atil. III, 2.

memoria: cum ... renovetur memoria per me inventae salutis; Sulla 83.

necessitas: hanc pecuniam ... datam tibi ... ad necessitatem salutis ac vitae ... abs te sic laceratam esse dico ..; Verr. III, 164.

oppugnator: ſ. defensor; Planc. 76.

parens: ſ. custos; Planc. 25.

perfugium: ut nullum sit posthac in re publica ... perfugium et praesidium salutis; Rabir. 4.

periculum: de periculo salutis et libertatis loquor; leg. agr. 1, 21.

pignus: quod (Palladium) quasi pignus nostrae salutis atque imperii custodiis Vestae continetur; Scaur. 48.

praesidium: in perpetuum res publica civile praesidium salutis suae perdidisset; Planc. 90. quod .. praesidium erat salutis ... vestrae; Phil. IV, 4. ſ. perfugium.

princeps: qui ... senatum ipsum, principem salutis mentisque publicae, ... pervertit; har. resp. 58. ſ. auctor; sen. 24.

perditores: ſ. desertores.

propugnator: ſ. defensor; Sest. 144.

ratio: ut omnem rationem salutis in pecunia constitueret; Verr. a. pr. 10. ne tum quidem te potuit si non pietatis, at salutis tuae ratio ad officium sanitatemque reducere? ib. II, 98. cum tamen ... salutis suae rationem iudicum severitati reservavit; ib. V, 74. quoniam .. salutis omnium ratio ... postulat; ib. 172. ſ. cogitatio.

restitutor: at quod erat tempus? clarissimus et fortissimus consul, ... resitutor salutis meae; Milo 39.

societas: quid tandem C. Rabirium facere convenit? utrum ... latere in occulto ... an ... cum bonis .. omnibus coire non modo salutis, verum etiam periculi societatem? Rabir. 21.

spes: miseri iam non salutis spem, sed solacium exitii quaerunt; div. Caec. 7. potestne tibi ulla spes salutis commoda ostendi? Verr. I, 47. certe huic homini spes nulla salutis esset; ib. III, 168. nemo est qui ullam spem salutis reliquam esse arbitretur; ib. V, 12. cui civi supplici non illa dextera ... spem salutis ostendit? Verr. V, 153. qui spem salutis in alia ratione non habuerit; Cluent. 64. neque eripueritis *rei publicae* spem libertatis, spem salutis, spem dignitatis; Rabir. 34. spes maior esset salutis, si praeter te nemo esset

impurus; har. resp. 35. cum M. Antonius summam spem salutis bonis omnibus attulisset; Milo 40. ut mihi quidem videantur di immortales ... iam .. satiati aliquando omnem spem salutis ad clementiam victoris ... contulisse; Marcell. 18. ut, quocumque venisset, lux venisse quaedam et spes salutis videretur; Phil. X, 12. tuis ... sententiis omni est non dico dignitate, sed etiam spe salutis spoliatus Antonius; ib. XII, 5.

tempus: duo sunt tempora, quibus nostrorum civium spectentur iudicia de nobis; unum honoris, alterum salutis; Vatin. 10.

via: qui ultro nobis viam salutis ostendunt; har. resp. 63.

volneratio: maior haec est vitae, famae, salutis suae volneratio; Piso 47.

2. **mit Präpositionen:** aequitas erga: cuius quidem aequitas et ... voluntas erga Cn. Plancii salutem facile declarat ..; Planc. 43.

benevolentia erga: quod habeo auctorem P. Servilium, ... virum clarissimum et ... erga meam sulutem fide ac benevolentia singulari; prov. cons. 1.

consensus de: tantus vester consensus de salute mea fuit, ut ..; sen. 5.

contio de: de mea salute P. Lentuli, ... Cn. Pompei ... ceterorumque principum civitatis celeberrimae et gratissimae contiones fuerunt; Piso 34.

dolor ex: date parenti hunc incredibilem dolorem ex salute, ex victoria liberum; Cluent. 200.

fides erga: s. benevolentia erga.

praesidium ad: cui (filio) .. satis erit praesidii ... ad salutem ..., si ..; Catil. IV, 23.

sententia de: qui ... numquam dubitavit sententiam de salute mea se et re publica dignam dicere; sen. 8. cuius sententiam senatus [omnis] de salute mea gravissimam et ornatissimam secutus est; Milo 39.

suffragatio pro: cum ... (sit) facilis suffragatio pro salute; dom. 45.

tabella de: cum tabella vobis dabitur, .. non de Flacco dabitur solum: ... dabitur ... de salute communi; Flacc. 99.

voluntas erga: s. aequitas erga.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** continere: qui non intellegat tua salute contineri suam; Marcell. 22.

definire: hic tu modum vitae tuae non salute rei publicae, sed aequitate animi definies? Marcell. 25.

restringere: nisi belli civilis incendium salute patriae restinxeris; Marcell. 29.

abl. comp.: neque illis huius salute ... quicquam est optatius; Planc. 69.

2. **Präpositionen:** ad: (Milo) probasset .. tibi ... tribunatum suum ad salutem meam ... consiliis tuis gubernatum; Milo 68.

causa: fateor me salutis omnium causa ad eam partem accessisse rei publicae sublevandae, quae maxime laboraret; div. Caec. 9. quorum (hominum) ego inimicitias populi Remani salutis causa suscepero; Verr. V, 183. quod ut illi ... perpetuum sit, ... communis salutis ... causa ... optare debetis; imp. Pomp. 48. quod salutis omnium causa statueritis; Catil. IV, 8. ego quod facio ... me ... salutis ... omnium nostrum causa facere ... testor; Muren. 78. quod ... et senatum et omnis bonos meae salutis causa mutata veste vidi; dom. 99. qui ex tota Italia salutis meae causa convenerant; Sest. 129.

contra: qui contra urbis salutem omniumque vestrum in urbe a Catilina relicti sunt; Catil. II, 27. mihi persuadeo, me tibi ... contra salutem (L. Murenae) nihil debere; Muren. 7.

cum: cui cetera summa cum salute rei publicae commissa sunt; imp. Pomp. 50. ut id studiosissime facerem, ... consulatus ... mihi una a vobis cum salute rei publicae commendatus coëgit; Rabir. 2. cum summa rei publicae salute ... proficiscere ad .. bellum; Catil. I, 33. ut ... consul ... beneficium populi Romani cum vestra atque omnium civium salute tueatur; ib. 2. quid .. possum aliud ... nisi te cum mea salute complecti? Planc. 102. velim existimes ... sententiam tuam aut ... pestem importaturam esse regibus aut incolumem famam cum salute; Deiot. 43.

de: de nostra .. re publica, de nostro imperio, de nostris bellis, de victoria, de salute fundos populos fieri noluerunt; Balb. 22.

gratia: sin ... illam miseram profectionem vestrae salutis gratiae suscepissem; Quir. 1.

in: qui quantum possent in salute alterius quam in exitio mallent ostendere; Sex. Rosc. 149. in salute communi .. populus Romanus dolori suo maluit quam auctoritati vestrae obtemperare; imp. Pomp. 56.

ob: praetorem tamen ob salutem malle accipere (pecuniam); Verr. II, 69.

pro: ut ea nunc pro salute sua fratrisque sui animos vestros placare possit; Font. 46. a vobis *peto* quaesoque ut ha*nc me*am defension*em* pro amici periculo *f*idelem, pro rei publicae salu*te* consularem pu*te*tis; Rabir. 38. P. Sestius pro mea salute ... sibi ... nullum vitae discrimen vitandum umquam putavit; sen. 20. qui pro salute mea municipia coloniasque adisset; ib. 31. audieram et legeram clarissimos ... viros se in medios hostis ... pro salute exercitus iniecisse; dom. 64. ego pro salute universae rei publicae dubitarem hoc meliore condicione esse quam Decii, quod ..? ib.

propter: cuius ille inimicitias non solum suscepit propter salutem meam, verum etiam appetivit; har. resp. 7. qui (conventus) propter salutem illius urbis consulatu conservatam meo me unum patronum adoptavit; Sest. 9. me propter salutem meorum civium ... dimicationem caedemque fugisse; ib. 45. cuius umquam propter salutem nisi meam senatus publice sociis populi Romani gratias egit? ib. 128. propter eiusdem salutem redeundum ad pristinum vestitum ... censerem; Phil. XIV, 1. quo die propter eius salutem redierimus; ib. 3. ne memoriae ... prodatur ... populum Romanum ... propter eiusdem (civis) salutem redisse ad togas; ib.

salutaris, heilsam, nützlich: alqd: omnia, quae rei publicae salutaria essent; Phil. XI, 28.

arma: quid est .. dementius quam, cum rei publicae perniciosa arma ipse ceperis, obicere alteri salutaria? Phil. II, 19.

civis: agri denique ipsi tam beneficum, tam salutarem, tam mansuetum civem desiderant; Milo 20. qui .. se ab senatu ... senserit civem carum haberi salutaremque rei publicae; Phil. V, 49.

consulatus: tuus videlicet salutaris consulatus, perniciosus meus; Phil. II, 15.

dies: quem ego diem vere natalem huius urbis aut certe salutarem appellare possum; Flacc. 102.

lex: qui ... sustulit duas leges, Aeliam et Fufiam, maxime rei publicae salutaris; har. resp. 58. duae maxime salutares leges quaestionesque tolluntur; Phil. I, 22.

littera: nec vobis tam hanc salutarem in iudicando litteram quam illam tristem dedisset; Milo 15.

praesidia: quamquam praesidiis salutaribus et necessariis saepti sumus; Milo 2.

promissa: Antonii igitur promissa ... nec diuturna neque salutaria; Phil. VIII, 10.

quaestio: s. lex.

reditus: nec .. dubito qum ... reditus eius (viri) et vobis gratus fuerit et rei publicae salutaris futurus; Phil. IX, 1.

relatio: relatio illa salutaris et diligens fuerat consulis, animadversio quidem et iudicium senatus; Piso 14.

res: cum tu salutaribus || salvis || ... rebus tuis ... amicissimi benevolentiam ... desideres || desiderabis || ; Milo 69. et nomen pacis dulce est et ipsa res salutaris; Phil. II, 113. quae (res) .. salutaris rei publicae sit; ib. VII, 4. dulce .. etiam nomen est pacis, res vero ipsa ... salutaris; ib. XIII, 1.

sententia: in qua (cella) me consule salutares sententiae dictae sunt; Phil. II, 19.

salutatio, Begrüßung: quis (te) .. communi salutatione dignum putet? Piso 96.

saluto, grüßen, begrüßen: I. **absolut:** 1. exclusi eos, quos tu ad me salutatum miseras; Catil. I, 10. Casino salutatum veniebant, Aquino, Interamna; Phil. II, 105.

2. alqs: quid? quod cum admoneris, tamen, quasi tute (civis) noris, ita salutas? quod, postea quam es designatus, multo salutas neglegentius? Muren. 77.

II. **mit Object:** alqm: hunc postea quam salutavit; Qu. Rosc. 49. quis te ... tot ex tuis amicis ac necessariis salutavit? Catil. I, 16. quo cum Catilina venisset, quis eum senator appellavit? quis salutavit? ib. II, 12. adulterum ego putarem, si quis hanc paulo liberius salutasset? Cael. 38. cum ille (M. Drusus) eum (Granium) salutasset; Planc. 33. te, quem ... numquam salutaverat, fecit heredem; Phil. II, 41. qui, cum essent devii, descenderunt, ut istum ... salutarent; ib. 106. quem cum Scato salutasset; ib. XII, 27. salutabunt benigne ... unum quemque nostrum; ib. XIII, 4.

consulem: cum prima luce consulem salutatum veniret; Sulla 52.

deum: cum deos salutatum aliqui venerint; Sex. Rosc. 56.

salvus, gesund, wohl, unverletzt, unbeschädigt, gerettet, gesichert: alqs: salvi etiam nunc esse possumus; Sex. Rosc. 150. ut salvi esse non possent; Verr. II, 8. salvum esse (istum) cupiunt; ib. 15. multo magis est petendum ab hominibus, si salvi et honesti esse volumus; ib. 29. si salvus ipse in provincia vellet esse; ib. 139. „si me salvum esse vis"; ib. 148. aratores de eo bene existimare, amicos esse, salvum cupere; ib. 151. ut sine vestro praesidio salvi esse non possint; ib. III, 8. possesne severis iudicibus salvus esse? ib. 121. quoniam ex tota provincia soli sunt qui te salvum velint; ib. IV, 150. quem non ille ... salvum incolumemque servavit? ib. V, 153. quod videret eum, qui se ab reo pecuniam ... accepisse confessus esset, salvum esse non posse; Cluent. 85. nedum his temporibus ... sine vestra sapientia ... salvi esse possimus; ib. 95. non committam, ut vestro beneficio potius quam nostro consilio salvi esse possimus; leg. agr. I, 16. neque .. isti ... alia ratione ulla salvi esse possunt; Catil. II, 18. si salvi esse velint; ib. 20. ut ... paucorum .. poena vos omnes salvi esse possitis; ib. 28. quem ad modum in tantis ... insidiis salvi esse possemus; ib. III, 3. ille (Iuppiter) Capitolium, ille haec templa, ille cunctam urbem, ille vos omnis salvos esse voluit; ib. 22. ut omnes, qui salva urbe salvi esse possent, in hostium numero ducerentur; ib. 25. ut salvi omnes conservaremini; ib. ut salvi sint vobiscum omnes; ib. IV, 3. quem .. tot ... provinciae salvum esse cupiant; Flacc. 5. (Z. 28.) liceat his, qui haec salva esse voluerunt, ipsis esse salvis; ib. 104. omnes, qui adsunt, qui laborant, qui (Sullam) salvum volunt ..; Sulla 5. si me salvum esse voluistis; Sest. 147. si idem ille .. me salvum esse voluit; prov. cons. 43. qui me ipsi maxime salvum videre voluerunt; Planc. 2. salvum tu me esse cupisti: hic fecit etiam ut esse possem; ib. 79. qui ... me ... salvum semper ... esse voluisti; ib. 104. quem esse omnes salvum ... volunt; Milo 50. nisi te, C. Caesar, salvo ... salvi esse non possumus; Marcell. 32. quos tu .. salvos esse voluisti; Ligar. 34. quem ipse victor ... salvum esse voluisset; Phil. II, 5. qui te ... salvum esse voluerunt; ib. 88. eripiet ... tibi ista populus Romanus, utinam salvis nobis! ib. 113. postquam ipsum Trebellium vidit sine tabulis novis salvum esse non posse; ib. VI, 11. honesta oratio, sed ita, si bonos et utilis et e re publica civis: sin eos, qui natura cives sunt, voluntate hostes, salvos velis ..; ib. VIII, 13. quia non omnis salvos esse voluisset; ib. 14. num tu, qui omnis salvos vis, Catilinam salvum esse voluisti? ib. 15. salvi sint improbi, scelerati, impii; ib. 16. suo capiti salvis nobis ominetur; ib. XI, 12. quo (signo) salvo salvi sumus futuri; ib. 24. me salvum adhuc res publica conservavit sibi; ib. XII, 24. te videlicet salvum ... esse cupiebant; ib. XIII, 33.

alqd: ut ... haec, quae dixi, retinere . . incolumia ac salva possimus; div. Caec. 72. cuius preces si di aspernarentur, haec salva esse non possent; Font. 48. ut id, quod conceperat, ... salvum parere posset; Cluent. 33. liceat his, qui haec salva esse voluerunt, ipsis esse salvis; Flacc. 104. ut ... nihil haberet quod salvum esse vellet; Sulla 32. ut, quicquid belli fortuna reliquum rei publicae fecerit, id esse salvum velis; Marcell. 10. qui haec salva esse volumus; ib. 32. qui haec salva velint; Phil. IV, 7.

acta: salvis .. actis Caesaris ... Pompeio sua domus patebit; Phil. XIII, 10.

auspicium: quod salvis auspiciis (de me) tulisses, iure egisse (te) dicebant; dom. 42. cum ego legem de ambitu ... tulerim salvis auspiciis, tulerim salva lege Aelia et Fufia; Vatin. 37. eidem (viri) illam proscriptionem capitis mei contra salutem rei publicae, sed salvis aspiciis rogatam esse dicebant; prov. cons. 45. quam diu tu voles, vitiosus consul Dolabella; rursus, cum voles, salvis auspiciis creatus; Phil. II, 84. easdem leges de integro, ut populum teneant, salvis auspiciis ferri placet; ib. V, 10. etiam si (leges) sine vi salvis auspiciis essent rogatae; ib. X, 16.

boni: qui suis amplissimis fortunis nisi bonis salvis frui non potest; Phil. XIII, 16.

Capitolium: s. alqs; Catil. III, 22.

caput: quoad videretur salvo capite fieri posse; Caecin. 20. si id praetermittere suo salvo capite potuisset; Cluent. 42. ne salvo capite negare non posses; Phil. II, 99.

civis: ais eum te esse qui ... semper omnis civis volueris salvos; Phil. VIII, 13. non .. omnis civis salvos esse voluerunt; ib. 14.

corpus: ut totum (rei publicae corpus) salvum sit; Phil. VIII, 15.

cubile, cursus: nulli sunt inventi tam ... perditi qui non illum ipsum ... quaestus cotidiani locum, qui non cubile ac lectulum suum, qui denique non cursum hunc otiosum vitae suae salvum esse velint; Catil. IV, 17.

dignitas: tu, T. Vecti, ... (hereditatem) usu amittes, an tuum nulla avaritia salva dignitate retinebis? Flacc. 85.

fides: quod salva fide possim; Sex. Rosc. 95.

lectulus: s. cubile.

lex: haec denarium XXXIX milia palam salvis legibus contulerunt in statuam; Verr. II, 137.

locus: ſ. cubile.

maiestas: ut populus Romanus suam maiestatem esse salvam velit; Balb. 37.

milites: „nihil moror eos (milites) salvos esse"; Phil. XIII, 35.

navis: qui in maximis turbinibus ac fluctibus rei publicae navem gubernassem salvamque in portu conlocassem; Piso 20.

officium: ut utrumvis salvo officio facere se posse arbitrarentur; Sex. Rosc. 4.

provincia: si modo id salva provincia ... percipere possumus; Verr. III, 201.

res publica: ita mihi salva re publica vobiscum perfrui liceat, ut ego ... non atrocitate animi moveor; Catil. IV, 11. qui rem publicam salvam vellent; sen. 24. senatum iudicasse, qui civis me non defendisset, eum rem publicam salvam noluisse; ib. 25. „qui *rem publicam* salvam esse *volunt* || vellent, volt ||; leg. agr. III, 34. qui rem publicam salvam esse vellent; Rabir. 20. qui rem publicam salvam esse vellent; dom. 73. praesertim cum mihi uni ... opera mea hanc urbem et hanc rem publicam esse salvam ... dicere fas fuisset; ib. 94. sine meo reditu rem publicam salvam esse non posse; ib. 99. omnes qui rem publicam salvam vellent; Sest. 128. iuravi rem publicam atque hanc urbem mea unius opera esse salvam; Piso 6. qui (cives) rem publicam salvam esse vellent; ib. 34. qui mecum illius gloriam, qui rem publicam salvam esse cupiebant; ib. 76. utrisque cupientibus rem publicam salvam; Ligar. 19. quae senatus salva re publica ne fieri possent perfecerat; Phil. II, 55. ut (res publica) sine eo (praesidio) salva esse non posset; ib. XI, 20. omnibus .. bonis expedit salvam esse rem publicam; ib. XIII, 16. qui rem publicam salvam esse vellent; Fr. B. VI, 22.

signum: quo (signo) salvo salvi sumus futuri; Phil. XI, 24.

socius: haec omnia salvis populi Romani sociis ... esse gesta; imp. Pomp. 21. qui ... omnis socios ... auctoritate nostri imperii salvos praestare poteramus; ib. 55.

templa: ſ. alqs; Catil. III, 22.

vectigalia: quibus si qua calamitas propter istum salvis vectigalibus nostris accidisset; Verr. III, 127.

urbs: ſ. alqs; Catil. III, 22. 25.

Samnis, Gladiator mit ſamnitiſchen Waffen: cum ... homines .. ex ergastulis emptos nominibus gladiatoriis ornarit et sortito alios Samnitis, alios provocatores fecerit; Sest. 134.

sanabilis, heilbar: vel si pereundum fuisset, ac non accipienda plaga mihi sanabilis, illi mortifera; Sest. 44.

sancio (vgl. **sanctus,** alqd.), heiligen, unverletzlich machen, feſtſetzen, verordnen, verbieten: I. **mit Ergänzung:** 1. de: ſ. II. alqd; Sex. Rosc. 70. Verr. II, 122.

2. ne: ſ. **ne,** I, 1, a. sancio (8 St.) B. III, S. 249, a.

3. ut: sancitur, ut ... eius quaestio ad populum pertineat ex certo tempore; Verr. I, 108. etiam in reliquum tempus diligentissime sancit, ut, quod quisque habeat imperator pecuniae, protinus ad X viros deferat; leg. agr. I, 13. quas (provincias consularis) C. Gracchus, ... ut necesse esset quotannis constitui per senatum [decreta], lege sanxit; dom. 24. quod factum non est, ut sit factum, ferri ad populum aut verbis ullis sanciri ... potest? ib. 47. communi iure gentium sanctum est, ut nihil mortales a dis immortalibus usu capere possint; har. resp. 32. qua lege videmus satis esse sanctum, ut cives Romani sint ei, quos ..; Balb. 19.

3. ut ne: cum et sacratis legibus et XII tabulis sanctum esset, ut ne cui privilegium inrogari liceret neve ..; Sest. 65.

II. **mit einfachem Object:** alqd: cum de eo nihil sanxerit, quod antea commissum non erat; Sex. Rosc. 70. multa videmus ita sancta esse legibus, ut ante facta in iudicium non vocentur; Verr. I, 108. in quibus (legibus) multa sanxit de aetate hominum, ... de quaestu, ... de censu, de ceteris rebus; ib. II, 122. hoc ... Corneliae leges non sanciunt; leg. agr. III, 8. at || ac || si illa solum sanciret, quae a Sulla essent data, tacerem; ib. 10. quae dubia sunt per vos sanciri volt; ib. 13. sacrosanctum esse nihil potest, nisi quod populus plebesve sanxit; ib. 33. quod publica religione sanciri potuit, id abest; ib. 35. sacrosanctum .. nihil potest esse, nisi quod per populum plebemve sanctum est; ib. de quibus confirmandis et sanciendis legem ... laturus est; Phil. X, 17. quid erat aliud, quod inter Antonium et Dolabellam ... foedere et fide sanciretur? ib. XIII, 42.

ambitum: hic etiam addidisti me idcirco mea lege exsilio ambitum sanxisse, ut miserabiliores epilogos possem dicere; Planc. 83.

auctoritatem: ut me conservato vestram in posterum dignitatem auctoritatemque sanciret; sen. 8.

colonias: nos sustulimus (colonias) an contra legem comitiis centuriatis latam || lege ... lata, leges ... latas || sanximus? Phil. XIII, 31.

dignitatem: ſ. auctoritatem.

foedera: cum omnia ... foedera reconcilitatione gratiarum sanguine meo sancirentur; Quir. 13.

genus: si ostendo ... genus id agrorum certo capite legis impudentissime confirmari atque sanciri; leg. agr. III, 3.

ius: qui (maiores) de civitate et libertate ea iura sanxerunt, quae ..; dom. 80. quod (ius) Iuppiter ipse sanxit; Phil. XI, 28.

leges: quas (leges) senatus de ambitu sanciri voluerit; Planc. 44.

observantiam: noli observantiam sancire poena! Planc. 47.

possessiones: is, qui a me Sullanas possessiones defendi criminatur, non eas solum sancit, verum ipse novas adsignationes instituit; leg. agr. III, 10.

religionem: si suscipere eam (religionem) nolletis, tamen in eo qui violasset sancire vos velle oporteret; Verr. IV, 114.

III. **mit doppeltem Accuſativ:** utrum .. augurem Iovis Optimi Maximi ... *nos*, utrum populus Romanus libentius sanciet, Pompeium an Antonium? Phil. XIII, 12.

sancte, heilig, gewiſſenhaft, rein: ago: cum ... eius .. mors consentanea vitae fuerit sanctissime ... actae; Phil. IX, 15.

colo: nam propter eximiam pulchritudinem etiam hostibus digna quam sanctissime colerent videbatur; Verr. IV, 72. qui (maiores) sacra ... sanctissime coluerunt; Milo 83.

custodio: quae ... tum .. Byzantii et postea signa illa ... sanctissime custodita tenuerunt; prov. cons. 6.

dico: ab his quicquam sancte aut moderate dictum putabitis? Font. 31.

observo: quae quidem quam sancte solita sint observari scitis omnes; Flacc. 77.

scribo: sicuti multa sunt severius scripta quam in antiquis legibus et sanctius; Rab. Post. 8.
servo: illae (tabulae) servantur sancte; Qu. Rosc. 7.
vivo: qui sancte graviterque vixisset; Balb. 12.

sanctimonia, Heiligkeit, Gewissenhaftigkeit: I, 1. claudo: non habere (se) domum clausam pudori et sanctimoniae; Quinct. 93.
2. demigro ad: quae (mentes) mihi videntur ex hominum vita ad deorum religionem et sanctimoniam demigrasse; Rabir. 30.
II. alqd cum: quid mihi, inquit, cum ista sanctimonia et diligentia? Quinct. 55.

sanctio, Strafbestimmung, Vorbehalt: I. recito: nisi legis sanctionem poenamque recitassem; Verr. IV, 149.
sacro: sanctiones sacrandae sunt aut genere ipso atque obtestatione [et consecratione] legis aut poena; Balb. 33.
II. defendi: cuius (populi) maiestas foederis sanctione defenditur; Balb. 36.

sanctitas, Heiligkeit, Frömmigkeit, Rechtschaffenheit: I. abest: mecum deorum et hominum sanctitates omnes ... afuerunt; sen. 34.
est: sepulcrorum .. sanctitas in ipso solo est; Phil. IX, 14.
postulat: si matrem familias secus quam matronarum sanctitas postulat nominamus; Cael. 32.
revocat: hoc (foedus) si Marcus violare conabitur, Lucii eum sanctitas a scelere revocabit; Phil. XIII, 4.
II. fretus: (Sestius) fretus sanctitate tribunatus ... venit in templum Castoris; Sest. 79.
III. exemplum: quod in iuventute || quod iuventuti || habemus inlustrius exemplum veteris sanctitatis? Phil. III, 15.
templum: templum sanctitatis ... inflammari, exscindi, funestari? Milo 90.

sanctus, heilig, unverletzlich, gewissenhaft, fromm, unschuldig, rein: alqs: quid exspectas quam mox ego Luscium et Manilium dicam ordine esse senatores, ... natura sanctos et religiosos? Qu. Rosc. 44. quis P. Octavio Balbo ... fide, religione, officio diligentior aut sanctior commemorari potest? Cluent. 107. neque enim hoc homine sanctior ... esse quisquam potest; ib. 133. qui ... est .. ex eo numero, qui semper apud omnis sancti sunt habiti itaque dicti; Arch. 31. hanc opinionem si in illo sanctissimo Hercule consecratam videmus; Sest. 143. quem provinciae nostrae ... sanctiorem non modo viderunt, sed ... umquam ... cogitaverunt? Balb. 9. qui (sunt) sancti, ... nisi qui meritam dis immortalibus gratiam ... persolvunt? Planc. 80. tu .. ex tuo edito monte, Latiaris sancte Iuppiter, ... aliquando ad eum poeniendum oculos aperuisti; Milo 85. quae .. res umquam, pro sancte Iuppiter!... in hac urbe ... est gesta maior? Phil. II, 32. ut vestris etiam legionibus sanctus essem; ib. 60.
alqd: profecto nihil est iam sanctum atque sincerum in civitate; Quinct. 8. qui cum intellegerent nihil esse tam sanctum, quod non aliquando violaret audacia; Sex. Rosc. 70. quod solum prope in civitate sincerum sanctumque restat; ib. 140. id apud iudicem grave et sanctum esse ducetur; Qu. Rosc. 6. nihil esse tam sanctum quod non violari ... pecunia possit; Verr. a. pr. 4. quod sanctissimum est; ib. II, 110. in quibus (legibus) et illa eadem sancta sunt et hoc amplius; ib. 123. ut ... Mamertinis in ipso foedere sanctum atque praescriptum sit; ib. V, 50. his quicquam sanctum ac religiosum videri potest? Font. 31. quo maius hoc sanctiusque videatur; Caecin. 72. ut omnes intellegerent nihil ei clausum [nihil ei sanctum] esse posse; Cluent. 31. quid est sanctius ... quam domus unius cuiusque civium? dom. 109. quae maiores nostri religionibus tuta nobis et sancta esse voluerunt; ib. quae .. nostri maiores tam sancta duxerunt, ut ..; har. resp. 28. qua (re publica) nihil est sanctius; Sest. 147. quorum nihil est quod non sit lege Iulia [ne fieri liceat] sanctum diligenter; Piso 90.
adulescens: quaecumque falso [in eum] ediceret in sanctissimum adulescentem; Phil. XIII, 19.
aerarium: quas (litteras) in aerario sanctiore conditas habebant; Verr. IV, 140.
auctor: hoc auctore ... tam sancto ... potestis .. non commoveri? dom. 105.
campus: qui ... sanctum campum ... defendo servari oportere; Rabir. 11.
causa: qui (P. Sestius) ... a nefariis pestibus ... esset occisus sanctissimo in templo, sanctissima in causa, sanctissimo in magistratu; Sest. 83.
civis: tribunus militaris cum P. Servilio gravissimo et sanctissimo cive profectus; Flacc. 5. ego P. Clodium arbitrabar perniciosum civem, ... tu contra sanctum ... civem; Phil. VIII, 16.
civitas: quod .. fanum putatis ... nostris magistratibus religiosum, quam civitatem sanctam ... fuisse? imp. Pomp. 65.
consilium: hic, hic sunt, ... in hoc orbis terrae sanctissimo gravissimoque consilio, qui de nostro omnium interitu ... cogitent; Catil. I, 9.
corpus: tribuni plebis sanctissimum corpus ... volneratum ferro confectumque vidistis; sen. 7.
dea: vos ... imploro et appello, sanctissimae deae; Verr. V. 188.
deus: qui apud Tenedios sanctissimus deus habetur; Verr. I, 49. L. ipse Metellus ... sanctissimos deos illo constituisse in templo videtur in vestro conspectu, .. ut ..; Scaur. 46.
dies: cum diem festum ludorum de fastis suis sustulissent celeberrimum et sanctissimum; Verr. IV, 151.
disciplina: quid .. umquam domus illa viderat nisi ... ex ... sanctissima disciplina? Phil. II, 69.
existimatio: cui [res] et pecunia levissima et existimatio sanctissima fuit semper; Qu. Rosc. 15.
fanum: Pergae fanum antiquissimum et sanctissimum Dianae scimus esse; Verr. I, 54. ut non modo illis Punicis bellis, ... sed etiam hac praedonum multitudine semper inviolatum sanctumque fuerit (fanum); ib. VI, 103. cuius duo fana ... sanctissima ... idem iste omnibus donis ornamentisque nudavit; ib. V, 184. quod fanum in Achaia, qui locus aut lucus in Graecia tota tam sanctus fuit in quo ..? prov. cons. 7. a te Iovis Urii fanum antiquissimum barbarorum sanctissimumque direptum est; Piso 85.
femina: quamquam huius sanctissimae feminae atque optimae pater ... praetorius fuit; Phil. III, 16.
fides: fidem sanctissimam in vita qui putat; Verr. III, 6. quam (fidem) hostes omnes ... sanctissimam iudicarint; imp. Pomp. 42.
foedus: cum (Marius) Camertinum foederum sanctissimum ... sciret esse; Balb. 46.
gentes: ab isdem gentibus sanctis et in testimonio religiosis obsessum Capitolium est; Font. 30.
homo: quos constat sanctissimos homines atque innocentissimos fuisse; Verr. III, 182. habemus hominem in fetialium manibus educatum; unum praeter ceteros in publicis religionibus foederum sanctum; ib. V, 49. tu, sancte homo ac religiose, cur Tauromenitanis item foederatis navem im-

perasti? ib. ille .. ipse homo sanctissimus ac temperantissimus multa audivit in sua causa; Font. 38. C. Verres, ... homo sanctus et diligens; Cluent. 91. quod homines sancti non facient; leg. agr. I, 9. homines sunt tota Asia ... sanctissimi; Flacc. 71. Metellus, homo sanctissimus modestissimusque omnium, tanta diligentia fuit, ut ..; Arch. 9. qua sanctissimi homines pietate erga deos immortalis esse soleant; Quir. 18. censorem, hominem sanctissimum, simulacrum Concordiae dedicare pontifices in templo inaugurato prohibuerunt; dom. 17. parente P. Sestius natus est .. homine ... et sapiente et sancto et severo; Sest. 6. cum scires, quantum ad facinus aurum hoc quaereretur, ... ad L. Luccei, sanctissimi hominis atque integerrimi, labem sceleris sempiternam; Cael. 52. habeo ... quem vos socium vestrae religionis ... facile esse patiamini, L. Lucceium, sanctissimum hominem; ib. 54. tu, scilicet homo religiosus et sanctus, foedus, quod meo sanguine ... iceras, frangere noluisti; Piso 28. num quid ... nisi ex hominis ... sanctissimi disciplina? Deiot. 20.

hospes: (defendunt Balbum) officio ut ex nobilissimo civi sanctissimum hospitem; Balb. 43.

iudex: ut (Plancius fuerit) .. princeps inter suos plurimarum rerum sanctissimus et iustissimus iudex; Planc. 32.

iudicium: dabo sanctissimum et sapientissimum iudicium etiam senatus; Balb. 52.

ius: nisi intellexeritis ... nullum ius tam sanctum atque integrum (esse); Sex. Rosc. 109. qui civium Romanorum iura ac libertatem sanctam apud omnis haberi velit; Verr. III, 6. sanctiore erunt, credo, iure legati quam duo consules, ... quam Caesar, ... quam consul designatus, ... quam Mutina, ... quam patria; Phil. XIII, 47.

lex: qui ... sanctissimas leges ... solus conculcaris ac pro nihilo putaris; Vatin. 23. nec enim nunc primum aut Brutus aut Cassius salutem libertatemque patriae legem sanctissimam ... iudicavit; Phil. XI, 27.

libertas: ſ. ius; Verr. III, 6.

limen: tu illud sanctissimum limen intrare (ausus es)? Phil. II, 68.

locus: ut non esset locus tam sanctus, quo non adventus tuus ... crimen adferret; Fr. B. VIII, 18, a. ſ. fanum; prov. cons. 7.

luci: quas (aras) ille ... caesis prostratisque sanctissimis lucis substructionum insanis molibus oppresserat; Milo 85. ſ. fanum; prov. cons. 7.

ludi: mihi ludos sanctissimos maxima cum cura et caerimonia Cereri, Libero Liberaeque faciundos; Verr. V, 36.

magistratus: ut censoria notio et gravissimum iudicium sanctissimi magistratus de re publica tolleretur; Sest. 55. ſ. causa.

mater: te (imploro) .., sanctissima mater Idaea; Verr. V, 186.

mentes: quamvis ... subire vim ... malui quam .. a vestris sanctissimis mentibus dissidere; prov. cons. 41.

milites: actum igitur praeclare vobiscum, ... sanctissimi milites; Phil. XIV, 33.

nomen: ut eis nomen regale magnum et sanctum esse videatur; imp. Pomp. 24. sit ... sanctum apud vos ... hoc poëtae nomen; Arch. 19. valebit in iniuria nomen sanctissimum religionis; dom. 123. ita rei publicae sanctissimum nomen opponebat, ut ..; Ligar. 21. semper regium nomen in hac civitate sanctum fuit, sociorum vero regum et amicorum sanctissimum; Deiot. 40.

numen: numen .. vestrum aeque mihi grave et sanctum ac deorum immortalium ... futurum; Quir. 18.

officium: intellegi facile potuit nullum esse officium tam sanctum; Quinct. 26.

ordo: qui .. illum ordinem ... gravissimum sanctissimumque duxisset; Deiot. 10.

pars: qui ne a sanctissima quidem parte corporis potuisset hominum impuram intemperantiam propulsare; sen. 11. nunc sanctissimam partem ac sedem maximae religionis privato dicunt vestibulo contineri; har. resp. 31.

perfugium: hoc perfugium est ita sanctum omnibus, ut inde abripi neminem fas sit; dom. 109.

poëtae: suo iure noster ille Ennius sanctos appellat poëtas; Arch. 18.

pulvinaria: „cuius nefandum adulterium in pulvinaribus sanctissimis nobilissimae feminae comprehenderunt"; Milo 72.

religio: sed etiam delubra omnia sanctissimis religionibus consecrata depeculatus || depopulatus || est; Verr. a. pr. 14. neque apud te tam sancta religio societatis fuisset; ib. III, 134. fanum .. sanctissimarum atque antiquissimarum religionum venditum (est) ... Brogitaro; Sest. 56. polluerat stupro sanctissimas religiones; Milo 87.

res: quod duas res sanctissimas violat, amicitiam et fidem; Sex. Rosc. 112. tu ausus es pro nihilo ... tot res sanctissimas ducere? Verr. II, 40. qui ... duas res sanctissimas, religionem et pudicitiam, uno scelere violasset; prov. cons. 24.

responsum: id (responsum ac verbum) semper populo Romano ... satis sanctum ... esse visum est; har. resp. 12.

sacellum: L. Pisonem quis nescit ... maximum et sanctissimum Dianae sacellum in Caeliculo sustulisse? har. resp. 32. a Sex. Serrano sanctissima sacella suffosa ... esse nescimus? ib.

sacerdotium: cum Licinia, virgo Vestalis, ... sanctissimo sacerdotio praedita, ... aram ... sub Saxo dedicasset; dom. 136.

sedes: ſ. pars; har. resp. 31.

sepulcra: sepulcra sanctiora fiunt vetustate; Phil. IX, 14.

simulacrum: quod eorum simulacra sanctissima C. Verres ex delubris religiosissimis sustulisset; div. Caec. 3. cuius .. sanctissimum ... simulacrum Syracusis sustulit; Verr. V, 184. cuius simulacrum sanctissimum Segestae ... tollendum asportandumque curavit; ib. 185.

species: qui (Gaditani) .. veterem illam speciem foederis Marciani semper omni sanctiorem arce duxerunt; Balb. 39.

templum: illine tu templo, tam antiquo, tam sancto ... manus impias ... adferre conatus es? Verr. I, 47. Herculis templum est [apud Agrigentinos] non longe a foro, sane sanctum apud illos et religiosum; ib. IV, 94. (Milo) nudavit se in sanctissimo templo; Milo 66. ſ. causa.

testimonia: firmissimis enim et sanctissimis testimoniis virorum optimorum causa Roscii communita est; Qu. Rosc. 43.

verbum: ſ. responsum.

vir: ut Q. Scaevola volneraretur, vir sanctissimus atque ornatissimus nostrae civitatis; Sex. Rosc. 33. torque donasti M. Cossutium, sanctissimum virum atque honestissimum; Verr. III, 185. Verres temperantissimi sanctissimique viri monumentum ... in ea domo conlocabit, in qua ... flagitia versantur? ib. IV, 83. quem ... provinciae maximae sanctissimum virum ... cognoverunt; Flacc. 8. nullam .. illi nostri, sapientissimi et sanctissimi viri, vim contionis esse voluerunt; ib. 15. dices: quem virum? sanctissimum, pudentissimum! dom. 21. quid? vir sanctissimus ..., Q. Metellus Pius, Q. Fabium Saguntinum (nonne civitate donavit)? Balb. 50. qui sis ausus ...

Torquato, gravissimo et sanctissimo viro, premente confiteri ..; Piso 47. (dicet populus) praeposuisse se Q. Catulo, ... sapientissimo et sanctissimo viro, ... Cn. Manlium; Planc. 12. qui ... sic ab illo gravissimo et sanctissimo ... viro dilectus est, ut ..; Planc. 27. advolas in M. Varronis, sanctissimi atque integerrimi viri, fundum Casinatem; Phil. II, 103. „fidem Dolabellae", sanctissimi viri, deserere homo pius non potest; ib. XIII, 42.

voces: his ego sanctissimis rei publicae vocibus ... pauca respondebo; Catil. I, 29.

sane, fürwahr, in der That, immerhin: I. **bei Verben:** adiuvo: quod ipsi Leontini publice non sane multum me adiuverunt; Verr. III, 109.

appello: qua re appellentur sane ista Verria; Verr. II, 52. quae quidem si potentia est appellanda potius quam aut ... auctoritas aut ... gratia, appelletur ita sane; Milo 12.

augeo: augeamus sane suspicionem tuam; Marcell. 22.

commoveo: Sopater, cum hoc illi improvisum atque inopinatum accidisset, commotus est sane; Verr. II, 69.

confringo: confringat iste sane vi sua consilia senatoria; Verr. I, 13.

conservo: aliud genus imperatoris sane diligenter retinendum ac conservandum .. cognoscite; Verr. V, 25.

conor: nihil sane vafre nec malitiose facere conatus est; Verr. II, 132.

consumo: si quid est quod ... erueris, quamquam iniquum est, tamen consume sane || consume tamen sane || ! leg. agr. I, 3.

consurgo: honorifice sane consurgitur; Verr. IV, 138.

deporto: ornamentorum quod superfuit in fanis et communibus locis, tota e Graecia atque insulis omnibus honoris populi Romani causa sane frugaliter domum suam deportavit; dom. 111.

dico: dicatur sane eiectus esse a me, dum modo eat in exsilium; Catil. II, 15.

diluo: dilue sane crimen hoc Calidianum; Verr. IV, 43.

excogito: excogitat sane acute quod || quid || decernat; Verr. IV, 147.

facio: f. conor.

fruor: sed fruatur sane hoc solacio; prov. cons. 16.

habeo: habeatis sane istum vobiscum senatorem; Verr. II. 77. quam ob rem tibi habe sane istam laudationem Mamertinorum; ib. IV, 151.

incido: sane homini praeter opinionem improviso incidi; Verr. II, 182.

induco: si est hoc novum in lege [Iulia], ... inducatur sane etiam consuetudo huius generis iudiciorum nova; Rab. Post. 8.

laudo: laudent te iam sane Mamertini; Verr. IV, 150.

nego: negato tum sane, si voles, te pecuniam accepisse; Verr. II, 81.

pereo: neque ab eo divelli possunt et pereant sane in exsilio; Catil. II, 22.

perturbo: interea sane perturbatus et ipse et eius amici ... moleste ferre coeperunt; Verr. II, 42.

placeo: sane ne haec quidem mihi res || ne haec mihi quidem res || placebat; Verr. a. pr. 22.

praemoneo: sane benevolo animo me ut magno opere caverem praemonebat; Verr. a. pr. 23.

prosum: nihil sane id prosit Miloni; Milo 30.

prospicio: [omnibus prospexi sane]; leg. agr. II, 103.

quaero: Milo de Clodii reditu unde quaesivit? quaesierit sane, ... servum etiam ... corruperit; Milo 46.

requiro: quid quisque nostrum de se ipse loquatur non et sane requirendum; Vatin. 9.

respondeo: iste sane adroganter ... respondit; Tull. 17.

retineo: f. conservo.

sum: sint sane aliquae civitates in eo numero; Verr. III, 180. fueris sane tribunus plebis †; dom. 43. sit sane hoc de nostris aedibus ac non de publicis templis; ib. 128. sit sane Fors domina campi; Piso 3. sint sane inimicitiae, Deiot. 30.

teneo: teneat iam sane meos testis Metellus; Verr. II, 139.

venio: verum veniat sane; Verr. II, 76.

utor: utebatur populo sane suo; Quinct. 29. utatur sane (pecunia); ib. 43.

II. **bei Adjectiven, adjectivischen Participien und Adverb** (vgl. I): amoenus: quod est litus in Insula Syracusis post Arethusae fontem ... amoeno sane et ab arbitris remoto loco; Verr. V, 80.

attentus: sane ceterarum rerum pater familias et prudens et attentus; Quinct. 11.

bene: erat ei pecuaria res ampla et rustica sane bene culta et fructuosa; Quinct. 12.

conturbatus: conturbatus sane discedit; Quinct. 32. memini Pamphilum Lilybaetanum ... mihi narrare, ... se sane tristem et conturbatum domum revertisse; Verr. IV, 32.

creber: sane in eo creber fuisti, te idcirco in ludos causam conicere noluisse, ne ..; Planc. 83.

difficilis: reliquorum factorum eius ... difficilis est sane reprehensio et lubrica; Phil. II, 59.

diligens: vendit Italiae possessiones ... omnis sane est in eo diligens; leg. agr. I, 4.

dissolutus: etiam sane sit aliqui dissolutior in iudicando, legum ... neglegentior; Verr. III, 143.

excelsus: haec erat posita Segestae sane excelsa in basi; Verr. IV, 74.

exiguus: propterea quod Graeca leguntur in omnibus fere gentibus, Latina suis finibus, exiguis sane, continentur; Arch. 23.

levis: sit hoc sane leve; Sest. 115.

liber: Siculos in eo sane liberos fuisse; Verr. a. pr. 25.

locuples: erat eius honoris cupidus Artemo quidam ..., homo sane locuples et domi nobilis; Verr. II, 128.

longus: explicat orationem sane longam et verbis valde bonis; leg. agr. II, 13.

lubricus: f. difficilis.

magnus: cui fundo erat adfinis M. Tullius, sane magno; Tull. 14. sint sane illa magna; Rab. Post. 44. obviam ei processit ... magna sane multitudo; Phil. II, 106.

mixtus: quartum genus est sane varium et mixtum; Catil. II, 21.

molestus: huius tamen insania ... mihi tum molesta sane fuit; Verr. IV, 148.

neglegens: f. dissolutus. — nobilis: f. locuples.

notus: toreumata sane nota et preciosa auferuntur; Verr. II, 128.

nudus: nam ipsa Messana ... ab his rebus, quibus iste delectatur, sane vacua atque nuda est; Verr. IV, 3.

par: sed haec sane sint paria omnia; Muren. 41.

pretiosus: f. notus.

primus: ex quibus (civitatibus) sit sane nobis prima civitas Acmonensis; Flacc. 34. ex quibus (querellis) sit sane prima Deciani; ib. 70.

prudens: f. attentus.

religiosus: Herculis templum est [apud Agrigentinos] non longe a foro, sane sanctum apud illos et religiosum; Verr. IV, 94.

remotus: f. amoenus. — sanctus: f. religiosus.
tenuis: Bidis oppidum est tenue sane, non longe a Syracusis; Verr. II, 53.
tristis: f. conturbatus. — vacuus: f. nudus.
varius: f. mixtus.
III. zum Satz: nunc ita defenditur, non sane ut moleste ferre adversarii debeant; Sex. Rosc. 148. nihil sane quod ad senatum populumque Romanum pervenerit; Verr. V, 9. quid ad haec Quinctius? sane nihil certum; Tull. 35. non multum mihi sane post ad odium accessit; har. resp. 5. testis non modo Afer, aut Sardus sane, ... sed quivis etiam elegantior ... impelli ... potest; Scaur. 15.

sanguis, Blut: I. Subject: complet: cum sanguis os oculosque complesset; Verr. V, 142.
est: ne sanguis innocentium ... magistratibus nostris quaestui possit esse; Verr. V, 130. tibi hominum innocentium sanguis non modo voluptati, sed etiam quaestui fuit; ib. 138. et huic et Tullo Cluvio et L. Roscio et Sp. Antio et C. Fulcinio ... non sanguis, qui est profusus in morte, sed ipsa mors ... honori fuit; Phil. IX, 5. si hostium fuit ille sanguis, summa militum pietas: nefarium scelus, si civium; ib. XIV, 6.
habet: cui .. erat dubium quin ille sanguis tribunicius, nullo praesertim publico consilio profusus, consules ultores et defensores esset habiturus? Sest. 43.
possidet: magnam possidet religionem paternus maternusque sanguis; Sex. Rosc. 66.
venit: videtis... sanguinem in iudicium venire; Tull. 42.
II. nach Verben: 1. Accusativ: addico: cum ... eius ipsius domum devertisti, cuius sanguinem addixeras; Piso 83.
bibo: cuius (eum) sanguinem non bibere censetis? Phil. XI, 10.
concupisco: neque .. ille servitutem vestram, ... sed iam iratus sanguinem concupiscit; Phil. IV, 11. qui pauperum sanguinem concupisset; ib. V, 22.
coniungo: civium Romanorum omnium sanguis coniunctus existimandus est; Verr. V, 172.
deprecor: ut unius ... civis mortem ac sanguinem deprecaretur; Verr. V, 125.
effingo: meministis tum .. corporibus civium Tiberim compleri, ... e foro spongiis effingi sanguinem; Sest. 77.
effundo: qui multum pro re publica sanguinem effudistis; Milo 101.
eluo: ut centurionum legionis Martiae Brundisii profusus sanguis eluatur; Phil. XII, 12.
eripio: qui ... hominis propinqui sanguinem vitamque eripere conatur; Quinct. 39.
expeto: numquam ego sanguinem expetivi tuum; Piso 99.
exsorbeo: cum ... sanguinem principum civitatis exsorbere ... cuperetis; Vatin. 6. gustaras civilem sanguinem vel potius exsorbueras; Phil. II, 71.
gusto: f. exsorbeo; Phil. II, 71.
haurio: statim me perculso (consules) ad meum sanguinem hauriendum ... advolaverunt; Sest. 54.
luo: multorum .. innocentium sanguis istius supplicio luendus est; Verr. I, 8.
peto: qui ... fateatur se non pecuniam, sed vitam et sanguinem petere; Quinct. 46. sanguinem et vitam ne petat; Sex. Rosc. 7. certo scio vos non petere sanguinem; Ligar. 13.
praebeo: nisi etiam crudelitati sanguis praebitus sit; Sex. Rosc. 150.
profundo: f. **profundo,** II. sanguinem (6 St.) B. III, S. 797, a.
quaero: sensit rusticulus non incautus ... suum sanguinem quaeri ad restinguendam invidiam facinoris Clodiani; Sest. 82.
relinquo: f. IV. alqd.
sitio: sanguinem nostrum sitiebat, suum in illa gladiatoria pugna multum profuderat; Phil. V, 20.
2. Dativ: immineo: Hirtius ... hostis .. nefarios, ... nostrae vitae sanguinique imminentis, prostravit; Phil. XIV, 27.
3. Ablativ: opus est: quid opus fuit vi? ... quid sanguine? Tull. 54.
utor: ut corpora nostra sine mente, sic civitas sine lege suis partibus, ut nervis et sanguine et membris, uti non potest; Cluent. 146.
4. mit Präpositionen: decerto de: de sanguine et de spiritu decertat; Phil. XI, 24.
detraho de: quae cum ... de sanguine detraxisset aerarii; Verr. III, 85.
pertineo ad: quod ad omnium liberorum caput et sanguinem pertineret; Verr. V, 13. quae (causa) ... ad civium Romanorum ... vitam et sanguinem pertinet; ib. 139.
prohibeo a: prohibete aditum matris a filii sanguine! Cluent. 200.
versor in: qui omni tempore in praeda et || in || sanguine versabantur; Sex. Rosc. 81.
III. nach Substantiven: alqd: sed vitae et sanguinis tantum relictum esse (scitote), quantum Apronii libido tulit; Verr. III, 56.
cognatio: cognoram ... quam longe hunc ab hoc genere cognatio materna Transalpini sanguinis abstulisset; sen. 15.
communio: multum valet communio sanguinis; Sex. Rosc. 63.
facta: quem (Q. Metellum) P. Servilius ... ad sui generis communisque sanguinis facta virtutesque revocavit; sen. 25.
flumen: illi meum reditum ... flumine sanguinis intercludendum putaverunt; sen. 6. inimici mei ... flumine sanguinis meum reditum intercludendum putaverunt; Quir. 14.
homo: nec illam divinam gravitatem ... diutius homo eiusdem sanguinis potuit sustinere; Sest. 130.
metus: cum ipse (Pompeius) propter metum dimicationis et sanguinis domo se teneret; sen. 29.
poena: C. .. Gracchum mors fraterna ... ad expetendas domestici sanguinis poenas excitavit; har. resp. 43.
socius: scilicet tu ... Sex. Clodio, socio tui sanguinis, ... omne frumentum privatum et publicum ... tradidisti; dom. 25.
testis: qui locuples testis doloris et sanguinis sui non fuerit; Flacc. 40.
virtutes: f. facta.
ultores: videbam ... tribunicii .. sanguinis ultores esse praesentis; sen. 33.
IV. Umstand: 1. Ablativ: contaminare: si summi ... viri Saturnini et Grachorum et Flacci et superiorum complurium sanguine non modo se non contaminarunt, sed etiam honestarunt; Catil. I, 29.
creari: qualis nos illorum sanguine creatos disciplinaque || disciplinisque || institutos videtis; leg. agr. II, 1.
cruentus: ita .. se recipiebat ardens odio vestri, cruentus sanguine civium Romanorum, ... ut ..; Phil. IV, 4.
elui: ut eius libidinem hominum innocentium sanguine elui || lui || velles; Verr. I, 77. maculas furtorum ... sociorum .. sanguine eluere; ib. V, 121.
esse: omnes hanc quaestionem te praetore manifestis maleficiis cotidianoque sanguine † dimissius || sanguine ad amussim || sperant futuram; Sex. Rosc. 11.

explere: cum sanguine inimici explesset odium suum; Milo 63.
honestare: f. contaminare.
imbui: cuius sanguine non solum Arculanorum manus, ... sed totum illud sociale bellum macula sceleris imbutum est; Font. 41. postea quam (via) latronis et parricidae sanguine imbuta est; Milo 18.
helluari: cur ille gurges, helluatus tecum simul rei publicae sanguine, ad caelum tamen exstruit villam in Tusculano visceribus aerarii? dom. 124.
icere: id .. foedus meo sanguine ici posse dicebant; Sest. 24. foedus, quod meo sanguine ... iceras, frangere noluisti; Piso 28.
implere: cum se sociorum, cum exterarum nationum, cum regum sanguine implerint; leg. agr. II, 47. Suessam fortissimorum militum sanguine implevit; Phil. XIII, 18,
notare: quam (tabellam) iste non modo cera, verum etiam sanguine ... notabit; Verr. II, 79.
pari: nolite || nolitote || dubitare plurimo sudore et sanguine maiorum vestrorum partam vobisque traditam libertatem ... defendere; leg. agr. II, 16.
persequi: Caesar ... poteritne se tenere quin D. Bruti sanguine poenas patrias persequatur? Phil. XIII, 46.
persolvi: cum ab eo merces tui beneficii pretiumque provinciae meo sanguine tibi esset persolutum; dom. 23.
placari: qui etiam deos immortalis arbitrentur hominum caede et sanguine facillime posse placari; Font. 31.
quaeri: et vos [non] dubitatis quin vectigalia vestra vendatis, [plurimo maiorum vestrorum sanguine et sudore quaesita]? leg. agr. II, 69.
redundare: [an] quod forum Syracusanum nauarchorum sanguine redundavit? Verr. III, 186. quae (crux) etiam nunc civis Romani sanguine redundat; ib. IV, 26. id (forum) adventu Verris Siculorum innocentium sanguine redundasse; ib. 116. quae (Africa) magnis oppressa hostium copiis eorum ipsorum sanguine redundavit; imp. Pomp. 30. illa ... non ... Oppianici domum viri sui sanguine redundantem reformidat; Cluent. 27. omnis hic locus ... civium sanguine redundavit; Catil. III, 24.
respergi: respersas manus sanguine paterno iudices videant oportet; Sex. Rosc. 68. quorum ante pedes eius morientium sanguine os uxoris respersum esse constabat; Phil. III, 4.
restingui: cuius (Vestae) .. ignem illum sempiternum non sum passus .. sanguine civium restingui; dom. 144.
saginari: qui ab illo pestifero ... civi iam pridem rei publicae sanguine saginantur; Sest. 78.
sanciri: cum omnia ... foedera reconciliatione gratiarum sanguine meo sancirentur; Quir. 13.
satiare: quod ... non sanguine et volneribus suis crudelissimi inimici mentem oculosque satiavit; Milo 58.
saturare: si L. Flacci sanguine illius nefarium in omnis odium saturaveritis; Flacc. 95. saturavit se sanguine ... civium; Phil. II, 59.
servare: quam (rem publicam) ipse ... sanguine suo saepe servasset; Sest. 67.
spargere: ut tu „... uspiam saxis fixus asperis, evisceratus latere penderes, ... saxa spargens tabo, sanie et sanguine atro“; Piso 43.
tradi: f. pari.
2. **Präpositionen:** ad: usque ad sanguinem incitari [solent] odio; Ligar. 11.
in: quid nunc in nostro sanguine tandem facere debemus? Verr. V, 172. num illi in cinere urbis et in sanguine civium ... se consules ... sperant futuros? Catil. II, 19.
sine: cum integram praedam sine sanguine habere posset; Sex. Rosc. 146. sin autem vim ... sine sanguine nullam intellegetis; Caecin. 47. erepti .. estis ex ... interitu, erepti ... sine sanguine; Catil. III, 23. neque umquam Catilina ... sine multo sanguine ... concidisset; Sest. 12.

sanies, Jauche: ut tu „... uspiam saxis fixus asperis, evisceratus latere penderes, ... saxa spargens tabo, sanie et sanguine atro“; Piso 43.

sanitas, Vernunft, Besonnenheit: I. est: ego .. veteranos tueri debeo, sed eos || † sed eos, sed hos ||, quibus sanitas est; Phil. XI, 37.
potest, remanet: [hominum in re publica sanitas remanere potuisset;] Phil. XIII, 2.
II, 1. habeo: f. IV.
2. converto ad: ille ... convertit se aliquando ad timorem, numquam ad sanitatem; Sulla 17.
deturbo de: sua quemque fraus ... de sanitate ac mente deturbat; Piso 46.
reduco ad: ne tum quidem te potuit si non pietatis, at salutis tuae ratio ad officium sanitatemque reducere? Verr. II, 98.
III. alienus a: adeone vobis alienus a sanitate ... esse videor, ut ..? Sulla 83.
IV. alqd: qui modo habent aliquid ... sanitatis; Marcell. 32.

sano, gesund machen, heilen, zur Vernunft bringen: alqm: quos si meus consulatus, quoniam sanare non potest, sustulerit; Catil. II, 11. si (medicus) te sanasset; Phil. II, 101.
alqd: quae sanari poterunt, quacumque ratione sanabo; Catil, II, 11. multa meo quodam dolore in vestro timore sanavi; ib. IV, 2.
animum: propterea putas semel exulceratum animum tam facile potuisse sanari? Scaur. 35.
civitatem: ut ... convalescere aliquando et sanari civitas posset; Sulla 76.
malum: huic (malo) pro se quisque nostrum mederi atque hoc omnes sanare velle debemus; leg. agr. I, 26. nonne fuit eo maior adhibenda medicina, quae et illud nativum et hoc *a* te fictum malum sanare posset? dom. 12.
mentis: ea lenitate senatus est usus, ut ... reliquorum mentis sanari posse arbitraretur; Catil. III, 14.
partis: omnis tibi rei publicae partis aegras ..., ut eas his armis sanares, ... esse commissas; Milo 68.
volnera: qui te existimares avaritiae volnera crudelitatis remediis posse sanare; Verr. V, 121. quae .. tibi nunc omnia belli volnera sananda sunt; Marcell. 24.
voluntates: horum ego ... voluntates .. consceleratas ac nefarias nec sanare potui nec tollere; Sulla 28.

sanus, gesund, besonnen: alqs: si patrem tuum ... nemo umquam sanus exsulem appellavit; dom. 83. ut ei sint (optimates), ... qui || qui et || integri sunt et sani et bene de rebus domesticis constituti; Sest. 97. id quod est praestantissimum maximeque optabile omnibus sanis et bonis et beatis; ib. 98. si sanus esses; Phil. II. 88. sit per se ipse sanus, quod numquam erit: per hos esse ei tamen non licebit; ib. V, 30. quis fortunatior Lepido ..? quis eodem sanior? ib. XIII, 17.
homo: rem publicam capessere hominem bene sanum non oportere; Sest. 23. tibi cum Lepido societas aut cum ullo ... homine sano? Phil. XIII, 43.

mens: mens sana cum amentia ... confligit; Catil. II, 25. si (Caesar) sana mente esset; Phil. II, 51.

pars: cum sanae parti corporis scalpellum adhibetur atque integrae; Sest. 135.

sapiens, weise, verständig, klug: A. bei Substantiven: **alqs:** qui apud ceteros sapientissimi fuisse dicuntur; Sex. Rosc. 69. eius porro civitatis sapientissimum Solonem dicunt fuisse; ib. 70. itaque ille M. Cato sapiens cellam penariam rei publicae nostrae, nutricem plebis Romanae Siciliam nominabat || itaque illam ... Romanae nominabat ||; Verr. II, 5. SCIS METELLUM SAPIENTEM ESSE; ib. III, 156. ut erat in dicendo non solum sapiens, sed etiam fortis; ib. V, 3. sapientissimum esse dicunt eum, cui quod opus sit ipsi veniat in mentem; Cluent. 84. quod optimi et sapientissimi cuiusque animus .. praesentit in posterum; Rabir. 29. praesto aderat sapiens ille, qui inire viam doceret; Muren. 26. solos sapientis esse, si distortissimi sint, formosos; si mendicissimi, divites; si servitutem serviant, reges; ib. 61. qui sapientes non sumus; ib. quis .. C. Laelio comior? ... quis illo gravior, sapientior? ib. 66. cum ... sis non tam sapiens quam ei, qui nihil curant; dom. 98. sin (honores Caesari decrevistis) .., ut quam coniunctissimus huic ordini esset, sapientes ac divini fuistis; prov. cons. 38. sis licet Themista || Themi ipsa || sapientior; Piso 63. qui in iudicibus legendis ... sapientissimum ... quemque elegit; Milo 105. noli nostro periculo esse sapiens; Marcell. 25. quamvis sis sapiens; ib. malet me sapientem a vobis quam se modestum existimari; Phil. VI, 9. quis .. sapientior ad coniecturam rerum futurarum? ib. X, 17.

alqd: si exstitisset in rege fides, nihil sapientius Postumo; Rab. Post. 1.

adversarius: quo *modo* .. non *mirer* sapientem adversarium? Fr. B. XIII, IIII, 4.

avus: quae (auctoritates) te ... commoneant fortissimum tibi patrem, sapientissimum avum ... fuisse; Verr. a. pr. 52.

candidatus: magis te fortem senatorem mihi videri quam sapientem candidatum; Muren. 43.

cives: meam domum P. Lentulus, ... M. Glabrio, M. Messalla, ... maxima frequentia amplissimorum ac sapientissimorum civium astante, omni religione ... liberaverunt; har. resp. 12. quod si ... gravissimi [et sapientissimi] cives hanc Latinis ... viam ad civitatem ... patere passi sunt; Balb. 53. „male iudicavit populus." ... „non fero." at multi clarissimi et sapientissimi cives tulerunt; Planc. 11.

cogitationes: posteriores .. cogitationis ... sapientiores solent esse; Phil. XII, 5.

consul: quam ego plagam etsi non contemno, ... praesertim monitus a sapientissimo consule; prov. cons. 39. quoniam ... una cum sapientissimo consule erravi; Phil. XII, 1. quam legem duo consules omnium ... sapientissimi tulissent; Fr. B. VI, 10.

contentio: contentio tam diu sapiens est, quam diu ... non obest civitati; Balb. 60.

dea: eum, qui patris ulciscendi causa matrem necavisset, ... sapientissimae deae sententia liberatum; Milo 8.

homo: homines sapientes et ista auctoritate et potestate praeditos, qua vos estis, ex quibus rebus maxime res publica laborat, eis maxime mederi convenit; Sex. Rosc. 154. neque hoc Q. Catulum hominem sapientissimum atque amplissimum fugit; Verr. a. pr. 44. Metello, homini sapienti, prorsus non possum ignoscere; ib. II, 162. tot homines sapientissimos et clarissimos ... prudentia consilioque vicisti? ib. III, 16. venit mihi in mentem M. Catonis, hominis sapientissimi; ib. V, 180. quam ob rem ille nescio quis sapiens homo ... ad res iudicandas requiratur; Font. 25. auctoritatem sapientissimorum hominum facere nobiscum; Caecin. 104. quantum (laudis) ... sapienti homini ... debeatur; imp. Pomp. 20. deinde homines sapientes ... non liquere dixerunt; Cluent. 76. L. Gellius et Cn. Lentulus, ... clarissimi viri sapientissimique homines; ib. 120. cum homines sapientissimi ... sibi dixerint || dixerunt || non liquere; ib. 131. quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii patris, hominis honestissimi videlicet et sapientissimi; ib. 135. num istam legem ... L. Lucullus consul, homo sapientissimus, tulerit; ib. 137. ego vero ... hominis eloquentissimi et sapientissimi, L. Crassi, auctoritatem sequor; ib. 140. Brutum .., hominem sapientem, ... quae praedia ei relinqueret, testificari voluisse dicebat; ib. 141. illud est hominis magni .. atque sapientis, ... non se reputare solum esse ..; ib. 159. statuerunt homines sapientes ... nihil fore quod Capuam timeremus; leg. agr. II, 88. me ... hominis sapientissimi atque ornatissimi Ser. Sulpicii conquestio ... commovebat; Muren. 7. noluerunt sapientissimi homines ... ita quemquam cadere in iudicio ..; ib. 58. metuit homo doctus et sapiens ne ..; Flacc. 41. audieram ex sapientissimo homine atque optimo ... viro, Q. Catulo, non saepe unum consulem improbum ... fuisse; sen. 9. qui ... me ... longius prope progressum arbitrabantur quam sapientis hominis cogitata ratio postulasset; har. resp. 3. cognovi, multa homines doctos sapientisque et dixisse et scripta de deorum numine reliquisse; ib. 19. illos homines sapientissimos gravissimosque miror; ib. 46. parente P. Sestius natus est, .. homine ... et sapiente et sancto et severo; Sest. 6. nesciebam inter sapientissimos homines hanc contentionem fuisse, ut ..? ib. 47. sapientes homines et publici iuris periti, Gaditani, ... a senatu de foedere postulaverunt; Balb. 34. habetis ... sapientissimorum hominum ... interpretationem iuris ac foederum; ib. 52. L. Crassus, homo sapientissimus nostrae civitatis, specillis prope scrutatus est Alpis; Piso 62. scilicet homo sapiens excogitavi quam ob rem viderer ..; Planc. 72. in quo videam sapientissimos homines esse lapsos; Rab. Post. 23. homo sapiens ... multa vidit; Milo 21. videbant .. sapientissimi homines facti rationem; ib. 62. haec tu homo sapiens ... ausus est vituperare? Phil. II, 11. tu, homo sapiens et considerate, quid dicis? ib. 31. sciebat homo sapiens ius semper hoc fuisse, ut ..; ib. 96. loquere cum sapientissimo homine, genero tuo; ib. X, 6. P. Africanus ... dicitur ... a sapientissimis hominibus ... saepe accusatus esse, quod ..; Fr. B. VI, 12.

iudex: quem populus Romanus verissimum et sapientissimum iudicem putabat; Sex. Rosc. 84. graviorem apud sapientis iudices se fore ab inferis testem, quam ..; Verr. V, 113. quid mihi opus est sapiente iudice? Font. 21. quod ... sapientissimi iudices de clarissimis nostrae civitatis viris dubitandum non putaverunt; ib. 23. ubi discerni (possit) stultus auditor et credulus ab religioso et sapienti iudice; ib. is aut timidior videatur quam fortem aut cupidior quam sapientem iudicem esse aequum est; Caecin. 8. est .. sapientis iudicis [meminisse se hominem] cogitare ..; Cluent. 159. semper graves et sapientes iudices ... quid rei publicae tempora poscerent cogitaverunt; Flacc. 98. semper ... nimis magnis accusatorum opibus ... sapientes ... iudices restiterunt; Muren. 59.

iudicium: dabo sanctissimum et sapientissimum iudicium etiam senatus; Balb. 52.
pater: o patrem [Cornelium] sapientem! Sulla 51.
praetor: praetor aequus et sapiens dimitti iubet senatum; Verr. I, 146. qua in sorte sapiens praetor ... benevolentiam adiungit lenitate audiendi; Muren. 41.
senatus: illud ... maxime .. proprium senatus sapientis est ..; Phil. XIV, 30.
vir: ut viro forti ac sapienti dignum fuit; Caecin. 18. C. Marii et ceterorum virorum sapientissimorum ... mentis ... testor me pro illorum fama ... propugnandum putare; Rabir. 30. neque turpis mors forti viro potest accidere ... nec misera sapienti; Catil. IV, 3. fortissimo et sapientissimo viro ... legatus ... fuit; Muren. 20. idemne ... sapientissimi viri iudicabunt? ib. 83. existimabam L. Flacco multitudinis potius imperitae ... quam sapientissimorum ... virorum iudicium esse subeundum; Flacc. 2. nullam .. illi nostri, sapientissimi et sanctissimi viri vim contionis esse voluerunt; ib. 15. sapientissimus vir familiarissimis suis succensuit [pater tuus]; Sulla 49. ut ... alii (dicerent) .. tum mentis maxime sapientium ac fortium virorum, cum ex corpore excessissent, sentire ac vigere; Sest. 47. a bonis viris sapientibus laudari et diligi; ib. 137. an gravis, sapiens moderatusque vir religiose testimonium dixisse videatur; Cael. 55. utrum tandem bono viro et sapienti optabilius putas sic exire e patria ..? Piso 33. nullam mihi poenam videtur habere id, quod accidere innocenti, ... quod sapienti, quod bono viro ... potest; ib. 95. (dicet populus) praeposuisse se Q. Catulo, ... sapientissimo et sanctissimo viro, ... Cn. Manlium; Planc. 12. illud cave potius, ne tua ista querella dolorque nimius ab illis sapientissimis viris reprehendatur; ib. 51. haec de sapientissimis et clarissimis viris ... monumenta nobis litterae prodiderunt; ib. 94. me recreat ... Cn. Pompei, sapientissimi et iustissimi viri, consilium; Milo 2. fortis et sapientis viros non tam praemia sequi solere recte factorum quam ipsa recte facta; ib. 96. quo quidem *tempore* memini Sex. Pompeium ... ad conloquium ipsum Roma venire, doctum virum atque sapientem; Phil. XII, 27. si familiariter ex Q. Catulo, sapientissimo viro, ... velim quaerere; Fr. B, VII, 4.
vox: illam tuam ... sapientissimam vocem invitus audivi; Marcell. 25.
B. **allein:** I. **Subject:** aiunt: eum sapientes sui primum capitis aiunt custodem esse oportere; Phil. XII, 25.
decedit: ſ. opinatur; Muren. 63.
dicit: sapientem, etiam si in Phalaridis tauro inclusus succensis ignibus torreatur, dicturum tamen suave illud esse seque ne tantum quidem commoveri; Piso 42. quae omnes docti atque sapientes summa ... bona esse dixerunt; Deiot. 37. ſ. opinatur; Muren. 63.
ducunt: semper .. sapientes ea, quae populus fecisset, ferenda, non semper laudanda duxerunt; Planc. 9.
faciunt: sapientis omnia sua causa facere; Sest. 23. alii voluptatis causa omnia sapientis facere dixerunt ..; Cael. 41.
ignoscit: ſ. II. moveo.
irascitur: „numquam .. sapiens irascitur"; Muren. 62. ſ. opinatur; Muren. 63.
mutat: ſ. opinatur. — nescit: ſ. opinatur: Muren. 63.
opinatur: sapientem nihil opinari, nullius rei paenitere, nulla in re falli, sententiam mutare numquam; Muren. 61. sapiens nihil opinatur; ib. 62. ipsum sapientem saepe aliquid opinari quod nesciat; irasci non numquam; exorari eundem et placari; quod dixerit, interdum ... mutare; de sententia decedere aliquando; ib. 63.
oppetunt: eam (mortem) sapientes numquam inviti ... oppetiverunt; Catil. IV, 7.
putat: nemo umquam sapiens proditori credendum putavit; Verr. I, 38.
sunt: ſ. A. alqs; Muren. 26.
II. **nach Verben:** 1. commoveo: ſ. I. dicit.
decipio: incidit in istum eodem deceptus supercilio, Graecus atque advena, quo tot sapientes et tanta civitas; Piso 70.
existimo: sapiens existimari nemo potest in ea prudentia; Muren. 28.
exoro: ſ. I. opinatur; Muren. 63. — fallo: ſ. ib. 61. — includo: ſ. I. dicit.
moveo: sapientem gratia numquam moveri, numquam cuiusquam delicto ignoscere; Muren. 61.
paenitet: ſ. I. opinatur; Muren. 61. — placo: ſ. ib. 63. — torreo: ſ. I. dicit.
2. sum: ut iam nihil esse videatur nisi divinare sapientis || sapientia ||; Rab. Post. 1. si quidem *non* tam semper stulti quam sero sapientis est ... se expedire; ib. 24. est .. sapientis, ... id praemeditari ferundum modice esse; Phil. XI, 7.
3. do: est ... aurium iudicium .. promisce et communiter stultis ac sapientibus ab natura datum; Font. 22.
sum: ex quo quidem maximus est fructus iucunditasque sapienti; Marcell. 19. quid .. non integrum est sapienti, quod restitui potest? Phil. XII, 5.
4. valeo apud: nostri ... aiunt apud sapientem valere aliquando gratiam; Muren. 63.
III. **nach Substantiven:** animus: Thyestea est ista exsecratio poëtae volgi animos, non sapientium moventis; Piso 43.
cogitata: haec ... utrum (esse vobis) cogitata sapientium an optata furiosorum videntur? leg. agr. 1, 1.
voces: sed pleni omnes sunt libri, plenae sapientium voces, plena exemplorum vetustas; Arch. 14.
IV. **Umstand:** a: id quod praeclare a sapientibus dicitur; Sex. Rosc. 37.

sapienter, weiſe, verſtändig, klug: I. cogito: nemo sapienter de re publica nostra cogitavit ... quin ..; prov. cons. 33.
constituo: nosse discriptionem civitatis maioribus nostris sapientissime constitutam; Sest. 137. id (est) optimum iudicandum, quod est sapientissime constitutum; Phil. XIII, 6.
decerno: at quid est decretum? quam iuste! quam sapienter! Cluent. 136.
dico: ut sapienter dicere Crassus solebat; Phil. XIV, 17.
discepto: qui haec iuste sapienterque disceptet; Milo 23.
facio: sapienter fecisse dicitur; Sex. Rosc. 70. id quod sapientissime fecit! Verr. V, 163. ex hominibus ipsis, quod hi fecerunt, rectissime ac sapientissime factum probetis; Cluent. 107. quod quamquam (Caelius) nec sapienter et me invito facit, tamen ..; Cael. 16. ut hoc stultissimum [facinus] ... sapienter factum esse videatur; Rab. Post. 24. cum aliquid ... sapienter factum ... audimus aut legimus ..; Marcell. 9. nec solum id animose et fortiter, sed considerate etiam sapienterque fecerunt; Phil. IV, 6. qui sapienter faciebat non minus multa quam fortiter; ib. XIII, 13.
interpretor: ut amplissimi ... cives ... religionum ius sapienter interpretando rem publicam conservarent: dom. 1.

repudio: quae ego omnia ... repudiavi, quam sapienter, non disputo; prov. cons. 41.

elliptisch: quanto nostri maiores sapientius? Sex. Rosc. 70. „at Cn. Pompeius ... ex illo fano nihil attigit“? in primis hoc, ut multa alia, sapienter; Flacc. 86.

II. popularis: qui (maiores) non ficte et fallaciter populares, sed vere et sapienter fuerunt; dom. 77.

sapientia, Weisheit, Einsicht, Klugheit: I. **absolut:** 1. adnuit: si (sapientia) adnuerit, ne ego sapientiam istam ... non audiam; sin responderit: „tuere ita vitam corpusque ..“; Phil. XIII, 6.

cadit: sed ego non loquor de sapientia, quae non cadit in hanc aetatem; Cael. 76.

censet: quid sapientia? cautioribus utitur consiliis, in posterum providet, est omni ratione tectior. quid igitur censet? Phil. XIII, 6.

est: in quo summa sapientia ... fuit; Rabir. 26. quorum (maiorum) mihi tanta fuisse sapientia videtur, ut satis superque prudentes sint, qui ..; har. resp. 18. ubi est sapientia iudicis? in hoc, ut ... quid debeat ponderet; Rab. Post. 12. f. censet.

movet: quem ... nec vicissitudines rerum ... movent neque ... maiorum sapientia; Milo 83.

praecipit: si hoc (sapientia) praecipit, ne .., Phil. XIII, 6.

respondet: f. adnuit.

tenet: sin autem in rebus iudicandis non minimam partem ad unam quamque rem existimandam ... sapientia iudicis tenet; Font. 21.

utitur: f. censet.

2. **Ausruf:** o singularem sapientiam, iudices! Sex. Rosc. 71.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adhibeo: adhibeatis in hominis fortunis misericordiam, in rei publicae salute sapientiam, quam soletis; Rabir. 5.

ascisco: neque istam mihi ascisco sapientiam, quam non nulli in me requirebant; dom. 97.

audio: f. I. adnuit.

compilo: qui (scriba) cornicum oculos confixerit ... [et ab ipsis cautis iure consultis eorum || ab ipsis capsis iure consultorum || sapientiam compilarit; Muren. 25.

fero: huius in morte celebranda graviter tulit populus Romanus hanc perversam sapientiam Tuberonis; Muren. 75.

habeo: f. IV, 1. alqd.

imploro: si umquam res publica ... sapientiam [providentiam] iudicum imploravit, hoc ... tempore implorat; Flacc. 3.

laudo: eorum .., qui sibi non liquere dixerunt, sapientiam laudo; Cluent. 106.

pello: proeliis „promulgatis pellitur e medio ... sapientia“; Muren. 30.

perspicio: quorum sapientiam temperantiamque in publicis privatisque ... rebus perspexeratis; leg. agr. II, 64.

postulo: quoniam ab hoc ordine ... sapientia postulatur; Phil. XIII, 6.

praetereo: tam .. incredibilem sapientiam ac paene divinam tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

requiro: f. ascisco. — retineo: f. conservo.

video: videte nunc maiorum sapientiam! Verr. III, 14.

2. **Genetiv:** sum: est ... vestrae ... sapientiae videre ..; imp. Pomp. 18. vestrae sapientiae .. est, iudices, non ... vobis quoque [vos] causam putare esse iustam ..; Cael. 21. sed vestrae sapientiae .. est non abduci ab reo; ib. 29. qui .. nec iustitiae suae putaret esse ... nec sapientiae temeritatem concitatae multitudinis auctoritate publica armare; Milo 2.

3. **Dativ:** committo, credo: ut ... omnium civium salus, ... fortunae, domicilia vestrae sapientiae ... commissa creditaque esse videantur; dom. 1.

offero: huius ... sapientiae tempestas est oblata formidolosissimi temporis; Phil. VII, 7.

pareo: ei (sapientiae) .., uti deo, paream; Phil. XIII, 6.

4. **Ablativ:** opus est: quot praetorum innocentia sapientiaque opus est? Verr. III, 128. mihi ad huiusce *verbi* vim ... vehementer opus est vestra sapientia; leg. agr. II, 7.

5. **mit Präpositionen:** cogito de: totiens de singulari sapientia tua cogitabis; Marcell. 19.

commisceo cum: numquam .. temeritas cum sapientia commiscetur; Marcell. 7.

confero ad: ut mihi quidem videantur di immortales ... aliquando omnem spem salutis ad .. victoris .. sapientiam contulisse; Marcell. 18.

dubito de: ne de vestra sapientia ... dubitare videar; Balb. 19.

loquor de: f. I, 1. cadit.

III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: res illa plena (erat) iustitiae, sapientiae, dignitatis; dom. 130.

2. abundans: tu ... abundantior consilio, ingenio, sapientia quam Crassus; Piso 62.

fretus: fide sapientiaque vestra fretus plus oneris sustuli quam ferre me posse intellego; Sex. Rosc. 10. quoniam audeo quaedam fretus vestra sapientia libere confiteri; Cael. 44. nihil .. occultabo fretus ... sapientia vestra; Cael. 75.

praeditus: singularis homo privatus, nisi magna sapientia praeditus, vix facile sese ... magnis in fortunis ... continet; leg. agr. II, 97. neque vero tam haec ipsa cotidiana res Appium Claudium illa ... sapientia praeditum ... movisset, nisi ..; Scaur. 33.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: qui modo habent aliquid ... sapientiae; Marcell. 32.

lux: vide quanta lux ... sapientiae tuae mihi apud te dicenti oboriatur; Ligar. 6.

monumenta: haec tu ... M. Bruti sceleris vestigia quam monumenta maiorum sapientiae sequi maluisti; leg. agr. II, 98.

praecepta: quid cessat hic homullus ... dare haec praeclara praecepta sapientiae ... genero suo? Piso 59.

ratio: quae in illa villa antea ... cogitabantur! quae litteris mandabantur! ... omnis sapientiae ratio; Phil. II, 105.

res: hic iam .. vestri consilii res est, vestrae sapientiae; Rab. Post. 11.

vox: tum sapientiae vocem audire videar; Phil. XIII, 6.

2. vir: cum tibi haec recitabant: „clarissimum virum, praestantissima sapientia, singulari ingenio“; Flacc. 76.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** antecellere: quis Q. Catulum, humanitate, sapientia, integritate antecellentem, a Cn. Manlio (superari posse arbitratus est)? Muren. 36.

anteire: cum Ser. Sulpicius aetate illos anteiret, sapientia omnis; Phil. IX, 1.

comparari: minuisti copias maiorum virtute ac sapientia comparatas; Verr. V, 50.

conficere: quod sapientia bellum civile confecerat; Phil. XIII, 9.

coniungere: quem (Q. Metellum) mecum .. res publica ... in consulatu virtute optimi ... viri sapientiaque coniunxit; Piso 35.

constitui: quorum consiliis, sapientia, legibus multas esse video rei publicae partis constitutas; leg. agr. II, 10.

convertere: quod .. civile bellum ... humanitate et sapientia sua M. Lepidus ad pacem concordiamque convertit; Phil. V, 40.

curare: ut etiam obesse deberet (gratia), tu tua sapientia curasti; Verr. II, 169.

dicere: qui summa aequitate et sapientia ius dixit; Tull. 8.

duce: (populus) non dilectu aliquo aut sapientia ducitur ad iudicandum, sed ..; Planc. 9.

effici: cum speraretis nihil esse quod non illius ... sapientia effici posset; Phil. IX, 8.

excludere: excluditote eorum cupiditatem .. sapientia vestra! Cael. 22.

exstingui: quid optatius populo Romano accidere potuit, quam ... sapientia † etiam id (bellum civile) potius exstingui, quam ..? Phil. V, 39.

fieri: quod tu Habiti pecunia factum esse arguis ..., factum est .. illorum aequitate et sapientia consulum; Cluent. 137. re .. iniquum est, sed tua sapientia fit aequissimum; Deiot. 4.

geri: quorum consilio sapientiaque (haec) gesta sunt; Phil. II, 11.

interrogare: quoniam priore actione ... nova quadam sapientia ... testem nullum interrogasti; Verr. V, 155.

posse: intellegi potest maiores nostros non modo armis plus quam ceteras nationes, verum etiam consilio sapientiaque potuisse; Sex. Rosc. 69.

princeps: Cn. Pompeius, vir omnium, qui sunt, fuerunt, erunt, virtute, sapientia, gloria princeps; Quir. 16.

providere: tu tua auctoritate, sapientia, diligentia ... potes providere; Verr. a. pr. 51.

recreare: ut eam multis annis multorum innocentia sapientiaque recreare nequeamus; Verr. III, 21.

rescindi: sin autem vestra auctoritate sapientiaque ... ea, quae furore improborum ... gesta sunt, rescinduntur; dom. 2.

reverti: nescio quo pacto sapientia quadam, credo, quod ego non possem, non nimis irati revertistis; Phil. VIII, 28.

superare: hac una sapientia, quod deorum numine omnia regi gubernarique perspeximus, omnis gentes nationesque superavimus; har. resp. 19.

tueri: quam (provinciam) tueri singulari sapientia atque integritate difficile esset; Verr. V, 30.

2. **Präpositionen:** per: utrum nos ... semper miseri lugeamus an ... aliquando ... per vestram ... sapientiam .. recreemur; Milo 4.

pro: quorum vobis pro vestra sapientia .. habenda est ratio diligenter; imp. Pomp. 17. quam .. rationem vos .. pro vestra sapientia cogitare et penitus perspicere debetis; Cluent. 95. vobismet ipsis ... pro vestra ... sapientia consulere debetis; dom. 45. hanc, quaeso, pro tua singulari sapientia reprime famam! Phil. XI, 23.

sine: nedum his temporibus ... sine vestra sapientia ... salvi esse possimus; Cluent. 95.

IV. elliptisch: non ad Q. Maximi sapientiam ..., sed aliud genus imperatoris sane diligenter retinendum et conservandum .. cognoscite; Verr. V, 25. s. I. censet.

sapio, weise sein, Verstand, Einsicht haben: I. alqs: quam (facultatem), si saperet, communem existimaret pro fraterna illa necessitudine; Quinct. 16. proinde, si saperet, videret [quid sibi esset faciendum]; Verr. II, 70. qui moneret eos, si saperent, ut transigerent; ib. III, 69. qua (mente) sapimus; Milo 84.

II. nihil: s. **nihil,** A, II, 1. sapio (6 St. Phil. II, 19) B. III, S. 301, b.

sapor, Geschmack: 1. capi: qui ... non odore ullo, non tactu, non sapore capiatur; Cael. 42.

2. sine: sine sensu, sine sapore, elinguem, tardum, inhumanum negotium ... diceres; sen. 14.

sarcio, ausbessern, wieder gut machen: alqd: ut ex utroque genere et iuris dicendi et sartorum tectorum exigendorum expostuletis ..; Verr. I, 103. in sartis tectis vero quem ad modum se gesserit, quid ego dicam? ib. 127. cum ... locavissent neque potuissent omnia sarta tecta exigere; ib. 130. quibus de sartis tectis cognitum et iudicatum non esset; ib. quae (Chelido) ... in his sartis tectisque dominata est; ib. 136. eundem .. te memini censorias quoque leges in sartis tectis exigendis tollere et commutare; ib. III, 16.

aedem: quaesivit quis aedem Castoris sartam tectam deberet tradere; Verr. I, 131.

iniuria: nulla dubitatio relinquetur quin honore mortui, quam vivo iniuriam fecimus, sarciamus; Phil. IX, 8.

monumentum: monumentum illa amplitudine ... quamvis sartum tectum integrumque esset; Verr. I, 131.

sarmentum, Reisig: circumdo: ligna et sarmenta circumdare ... coeperunt; Verr. I, 69. obsessum te dicis, ... sarmenta circumdata; ib. 80.

sat, genug, hinlänglich: I. sum: „mihi sat est, qui aetatis quod reliquum est oblectem meae"; Cael 37.

II. bonus: te pugna Cannensis accusatorem sat bonum fecit; Sex. Rosc. 89.

satelles, Trabant, Helfershelfer: I. audiunt: cur me tui satellites cum gladiis audiunt? Phil. II, 112.

continent: in ea (urbe) isti vestri satellites modesti insolentiam suam continebunt; leg. agr. I, 18.

est: meministine me ... dicere in senatu fore in armis certo die ... C. Manlium, audaciae satellitem atque administrum tuae? Catil. I, 7. eis (cohortibus L. Piso) praeposuit quos putavit fore diligentissimos satellites scelerum, ministros cupiditatum suarum; prov. cons. 5.

facit: quibus aratrum saltem aliquod satelles istius Apronius reliquum fecit; Verr. III, 128.

nominant: quem isti satellites tui felicem Catilinam nominant; dom. 72.

veniunt: administri et satellites Sex. Naevii Roma trans Alpis in Segusiavos || Segusianos || biduo veniunt; Quinct. 80.

II, 1. constituo: finitores || inanitores, iam lictores, tum finitores || ... ducentos in annos singulos ... constituit ... ministros et satellites potestatis; leg. agr. II, 32.

instituo: qui primum certos instituerit nomine decumanos, re vera ministros ac satellites cupiditatem suarum; Verr. III, 21.

2. inicio: nec .. non eadem ira deorum hanc eius satellitibus iniecit amentiam, ut ..; Milo 86.

trado: his robustis et valentibus et audacibus x virum satellitibus agri Campani possessio tota tradetur || tradatur ||; leg. agr. II, 84.

III. unus ex: qui .. uno ex suis satellitibus [Sex. Clodio] duce curiam incenderit; Milo 90.

satietas, Sättigung, Ueberdruß, Ekel: I. adfert: nulla res ei finem caedendi nisi ... satietas attulisset; Phil. V, 20.

II, 1. adfero: f. III.
fugio: sentio, .. moderandum mihi esse iam orationi meae fugiendamque vestram satietatem; Verr. III, 103.
supero: ego mei satietatem magno meo labore superavi et tu item fortasse; Muren. 21.
2. occurro: sentio, iudices, occurrendum esse satietati aurium animorumque vestrorum; Verr. IV, 105. quoad possum, .. occurro vestrae satietati; Muren. 48.
supersum: quantum hominis avarissimi ... aut imprudentiam subterfugit aut satietati superfuit; Verr. a. pr. 13.
III. alqd: ita nostra adsiduitas .. nescis quantum interdum adferat hominibus fastidii, quantum satietatis; Muren. 21.
IV. abicere: ut (iuventus) ea, quae ratione antea non perspexerat, satietate abiecisse, experiendo contempsisse videatur; Cael. 42.
adfici: postea quam e portu piratae non metu aliquo adfecti, sed satietate exierunt; Verr. V, 100.
explere: cum ... naturam ipsam expleveris satietate vivendi; Marcell. 27.
obdurescere: cum in eius modi patientia turpitudinis aliena, non sua satietate obduruisset; Verr. V, 34.

satio, sättigen: alqm: nequaquam se esse satiatum; Verr. IV, 65. quos non bonorum donatio, non agrorum adsignatio, non illa infinita hasta satiavit; Phil. IV, 9. te nulla sua calamitate civitas satiare tam fidelis potest? ib. VIII, 19.
animum: ut ... haberet quosdam, quorum animos ne supplicio quidem suo satiare posset; Sulla 1. ut ... in eius copore lacerando atque vexando cum animum satiare non posset, oculos paverit suos; Phil. XI, 8.
libidines: etiam Cilicum libidines barbarorumque satiavit; har. resp. 42.
mentem: ne absens quidem luctu meo mentis eorum satiare potui; dom. 58. quod ... non sanguine et volneribus suis crudelissimi inimici mentem oculosque satiavit; Milo 58.
oculos: f. mentem; Milo 58.
populum: cuius ne supplicio quidem ullo satiari videtur posse populus Romanus; Phil. XIII, 21.

satio, Säen, Saatfeld: I. recito: recita sationes ex litteris publicis; Verr. III, 102.
II. iugera: ut aratores iugera sationum suarum profiterentur; Verr. III, 38.
modus: tamen antiquum modum sationis nulla ex parte adsequi potuit; Verr. III, 46.
professiones: recita ex litteris publicis professiones sationum! Verr. III, 102.
tempus: si tempus sationis praeterisset; Verr. III, 44.
III. seri: in iugero Leontini agri medimnum fere tritici seritur perpetua atque aequabili satione; Verr. III, 112.

satis, genug, hinlänglich, hinreichend, Sicherheit: I. **bei Verben:** accedo: satisne vobis .. videor ad singulos testis accedere? Flacc. 50.
accipio: iudicatum solvi satis accipiat || acciperet || ; Quinct. 44. quibus a me verbis satis accipiet; ib. „immo“, inquit, „abs te satis accipiam“; ib. 45. quaerebam ... qua de causa Flavius ... neque satis acciperet a Roscio neque iudicio absolveretur a Fannio; Qu. Rosc. 40. pro praede litis vindiciarum cum satis accepisset; Verr. I, 115.
adfligo: nam eos quidem superioribus edictis satis perdiderat atque adflixerat; Verr. III, 37.
adipiscor: hoc possum dicere, me ... satis adeptum fore, si ..; Sulla 27.

amplector: quae (actio) nequaquam satis verbis causam et rationem iuris amplecteretur; Caecin. 40.
armo: quo uno versiculo satis armati semper consules fuerunt; Milo 70.
attendo: qui quid in dicendo posset numquam satis attendi; div. Caec. 48.
caleo: postea quam satis calere res Rubrio visa est; Verr. I, 66.
caveo: semper enim existimasti ... satis cautum tibi ad defensionem fore; Verr. I, 88. verbis hoc satis erat cautum? Caecin. 53. nego ullam rem esse quae aut comprehendi satis aut caveri aut excipi possit; ib. 81. cum HS xxx scripta essent pro HS ccc, neque ei cautum satis videretur; Cluent. 162.
cerno: quod si nondum satis cernitis ... pura mente ... Milonem ... Romam revertisse; Milo 61.
circumdo: satisne vobis praetori improbo circumdati cancelli videntur in sua provincia? Verr. III, 135.
claudo: quam domum satis clausam ac munitam fuisse (putatis)? imp. Pomp. 65.
coarguo: satisne vobis coarguere ... Graecorum consuetudinem ... videmur? Flacc. 20.
commendo: neque enim vobis satis commendata huius aetas esse posset, si non modo ..; Cael. 5.
comprehendo: f. caveo. — confirmo: f. II. certus; Quinct. 77.
converto: non putant satis conversam esse rem publicam; Flacc. 94.
decerno: de re publica quoad rettulistis satis decrevisse videor; Phil. V, 34.
declaro: unum verbum, quod satis declararet utrasque res, invenerunt; Caecin. 87. satis declarat se non terrorem inferre vobis; Milo 71. quoniam significatio vestra satis declarat quid hac de re sentiatis; Phil. XIV, 6.
demonstro: satis esse arbitror demonstratum ..; Cluent. 49.
dico: cum hominem nomino, satis mihi videor dicere; Quinct. 41. cur nolint, etiamsi taceant, satis dicunt; div. Caec. 21. quoniam de illa faeneratione satis dictum est; Verr. III, 170. de his cum satis dictum sit; Tull. 36. quibus de rebus mihi ... satis dixisse videor; Cluent. 160. equidem mihi iam satis superque dixisse videor de Asiatico genere testium; Flacc. 66. sed quoniam de eis omnibus ... satis est dictum ..; har. resp. 40. si satis de omnibus (dixero); Sest. 108. non potest dici satis, ne cogitari quidem, quantum in illo sceleris ... fuerit; Milo 78. quid satis potest dici de tanta impudentia? Phil. II, 104. de Caesare satis ... dictum habeo; ib. V, 52.
divello: satius hominem miserum ... eripi rei publicae, expelli patria, divelli a suis; Fr. B. VII, 10, b.
do: ut procurator iudicatum solvi satis daret; Quinct. 29. negat Alfenus aequum esse procuratorem satis dare; ib. quod reus satis dare non deberet; ib. ut sibi Quinctius iudicatum solvi satis det; ib. 30. non recusabat .. quin ita satis dare iuberetur || iuberet || ; ib. ut aut uterque inter se aut neuter satis daret; ib. clamabat porro ipse Quinctius sese idcirco nolle satis dare; ib. 31. aut satis dare aut sponsionem iubet facere; ib. quibus a me verbis satis accipiet, isdem ipse, quod peto, satis det; ib. 44. ego autem tibi satis non dabo; ib. 45. postulabam, inquit, ut satis daret; ib. 64. qui ex ipsius decreto et satis daret et iudicium accipere vellet; ib. 82. si Alfenus procurator P. Quinctii tibi tum satis daret; ib. 83. condicionem tuli ... P. Quinctium iudicatum solvi satis daturum; ib. 85. quid ita satis non dedit, AMPLIUS [A SE] NEMINEM PETITURUM? Qu. Rosc. 35. qui pro sociis

transigit satis dat neminem eorum postea petiturum; ib. satisne ipsa restipulatio dicere tibi videtur aperte Roscium pro se decidisse? ib. 38. QUI REDEMERIT, SATIS DET DAMNI INFECTI EI, QUI A VETERE REDEMPTORE ACCEPIT; Verr. I, 146. cum sibi ipsum iubet satis dare Habonium; ib. 146. iudicatum solvi satis daturos esse dicebant; ib. II, 60.

doceo: etsi satis docui rationem nullam huic corrumpendi iudicii fuisse; Cluent. 64.

elabor: satis te elapsurum omni suspicione arbitrabare? Verr. I, 102.

eripio, expello: ſ. divello. — excipio: ſ. caveo. — facio: ſ. **facio**, III. satis (40 St.) B. II, S. 308.

habeo: si non satis habet avaritiam suam pecunia explere; Sex. Rosc. 150. sed satis superque habere dicit quod sibi ab arbitro tribuatur; Qu. Rosc. 11. a me, tametsi satis habent, tamen ... plus habebunt fortasse, quam postulant; Verr. V, 173. non satis habitum est quaeri quid ..; Tull. 27. miramini satis habuisse eos ..; ib. 42. se (rem publicam) ... satis habere a me; Planc. 92.

instruo: ad iudicium nondum se satis instruxerat; Verr. IV, 41. ne cui forte neglegens nimium fuisse videatur neque se satis ... instruxisse et ornasse; ib. 60.

intellego: non .. fortasse satis, quae diiunctius dicuntur, intellegis; Phil. II, 32.

iudico: satisne tibi videtur a senatu iudicatum ..? dom. 50. satis iudicatum est a Pompeio, satis, falso ista conferri in Milonem; Milo 70.

laudo: „te quidem ... satis laudare non possum“; Milo 99.

miror: quem satis mirari quibus oculis aspicere audeas non queo; dom. 110. in quo eius temeritatem satis mirari .. non queo; Sest. 134.

miseror: ut non queam satis ... huius eventum fortunamque miserari; Muren. 55.

moveo: quibus (iudiciis) vos non satis moveri permoleste fero; Phil. I, 36.

occulto: res occultari satis non potuit; Verr. II, 55. neque enim ipse satis occultarat; Verr. II, 91.

orno: ſ. instruo; Verr. IV, 60.

perdo: ſ. adfligo.

persequor: Trebonii (mortem) satis persecuti sumus hoste iudicato Dolabella; Phil. XIII, 39.

persevero: ſ. II. perseverans.

perspicio: cum satis iam perspexisse videretur; Verr. IV, 65.

placo: ut non putares deos satis posse placari, nisi etiam muliebribus religionibus te implicuisses; dom. 105.

possum: qui neque usu satis et ingenio parum possum; Quinct. 2. ſ. placo.

probo: utrum sublevat Sullam (Cassius) an satis probat se nescire? Sulla 39.

proficio: si satis profecissem; Muren. 29.

puto: satis putabat se ad comitia tempore venturum; Verr. II, 128.

quaero: constitutum est satis videri esse quaesitum; Cluent. 177. cum de T. Annii, L. Rutilii, P. Saturii ... sententia constitutum esset satis quaesitum videri; ib. 182. quae (mulier) ut .. de amicorum sententia statuerat satis esse quaesitum; ib. 184.

queo: ſ. aspicio. miror. miseror.

recuso: quoniam satis recusavi; Caecin. 82.

respondeo: quoniam criminibus eius satis respondi; Phil. II, 43.

sancio: qua lege videmus satis esse sanctum, ut ..; Balb. 19.

significo: ne id quidem satis significat illum non suum negotium gessisse? Verr. III, 112. quem ne inimicus quidem satis in appellando significare poterat, nisi ante laudasset; Font. 39.

sum: quod propter aerarium rationem non satis erat in tabulis inspexisse; Quinct. 17. neque illis umquam satis fuit illud obtinere; ib. 34. mihi autem ad vincendum satis est fuisse procuratorem; ib. 68. ut alia omittam, hoc satis est; ib. 70. docet me eius modi rem et factum simul Sex. Naevii, quod si solum proferretur, satis esse deberet; ib. 79. quibus satis nihil est; Sex. Rosc. 8. id quod in hac causa est satis; ib. 30. verbo satis est negare; ib. 82. nonne satis fuit eis || his || gratias agi? ib. 108. inter feras satius est aetatem degere quam in hac tanta immanitate versari; ib. 150. id mihi satis est, quod est de me opinionis; div. Caec. 36. est tamen hoc aliquid, tametsi non est satis; ib. 47. qui quod ipsis solis satis esset surripuissent; Verr. a. pr. 4. ut id multis satis esse possit; ib. quantum sibi ac liberis suis satis esse arbitretur; ib. 41. quantum sibi, patronis, advocatis, praetori, iudicibus satis futurum sit; ib. quidvis esse perpeti satius quam in tanta vi atque acerbitate versari; ib. I, 68. solus enim tu inventus es cui non satis fuerit corrigere testamenta vivorum; ib. 111. sed in re tam usitata satis est ostendere omnis antea ius ita dixisse; ib. 114. repertus est nemo quin mori diceret satius esse; ib. II, 88. id quod satis erat; ib. III, 55. non est satis: nummi praeterea imperantur; ib. 73. „NISI LITTERAS MISISSEM“ non est satis; ib. 126. „NISI PRAESENS CONFIRMASSEM“ me id quidem satis est; ib. exigis tantum pecuniae, quantum ad eum numerum frumenti satis sit; ib. 173. non est satis; ib. 221. ne id quidem satis est; ib. quasi hoc mihi non satis sit ad crimen habuisse tam multum quod daret; ib. IV, 59. mittit homini munera satis large haec ad usum domesticum: olei, vini quod visum est; etiam tritici quod satis esset; ib. 62. ut semel vidisse satis esset; ib. 125. de qua (magnitudine) vel audire satis esset; ib. utrum ego ... plus quam satis est doleo tanta calamitate miseriaque sociorem an ..? ib. V, 123. Claudio utrumvis satis est planum facere; Tull. 29. quod mihi satis est; ib. 34. ><. profecto satis erit ... non surdum [iudicem] huic ... officio praeesse; Font. 25. scire esse armatos satis est, ut vim factam probes; Caecin. 45. in manus eorum incidere non est satis? ib. quantum est satis ad intellegendam voluntatem; ib. 56. non satis est posse docere se deiectum; ib. 92. ne id quidem satis est; ib. neque est hoc satis; Cluent. 31. non est satis: audite vos ..! leg. agr. I, 11. non est satis; ib. II. 47. quibus ad consumendum nihil satis esse videatur; ib 65. quamquam huic causae id satis est; Muren. 38. non iam quaero purgetne Cassius Sullam: illud mihi tantum satis est, contra Sullam nihil esse in indicio; Sulla 39. de his tantum mihi dicendum putavi, quod satis esset ad testandam omnium memoriam; ib. 82. non est satis: facta lapidatio est; dom. 12. nihil dico amplius; hoc quod satis est huic tempori; dico ..; ib. 17. si quod in ceteris legibus trinum nundinum esse oportet, id in adoptione satis est trium esse horarum; ib. 41. si hoc non est satis; Sest. 146. rei publicae satis erat tot dierum quot C. Mario; prov. cons. 26. admoneri me satis est; Piso 94. quod satis est iudici; Planc. 16. satis est homines imprudentia lapsos non erigere; Rab. Post. 2. satis est ... docere ..; Milo 32. quid, si istud ne gloriae tuae quidem satis est? Marcell. 25. arguis fatentem: non est satis: accusas eum; Ligar. 10. satis erat .. probatum illum esse populo Romano, ut est; Phil. I, 37. mihi fere satis

est quod vixi vel ad aetatem vel ad gloriam; ib. 38. non est satis; ib. II, 99. nec intellegis satis esse viris fortibus didicisse quam sit .. pulchrum ..? ib. 117. nonne satius est mutum esse quam quod nemo intellegat dicere? ib. III, 22. in tali .. re satis est nominari; ib. V, 52. quod fortasse videatur satis esse, sed in principe civi non est satis; ib. VII, 20. laetitia frui satis est maximae ... pugnae; ib. XIV, 1. nonne satis est ab hominibus virtutis ignaris gratiam bene merentibus non referri? ib. 13.

vigilo: f. II. perseverans.

vivo: te ... dicere tibi satis te vixisse; Marcell. 25.

elliptisch: tu *uno* comperendinasti *reum* teste producto. at quo teste! ... non satis quod uno, non quod ignoto, non quod levi; Scaur. 29.

II. **bei Adjectiven und adjectivischen Participien:** acer: quod supplicium satis acre reperietur in eum? Sex. Rosc. 37.

amplus: liberis .. nostris satis amplum patrimonium paterni nominis ac memoriae nostrae relinquemus; dom. 146.

augustus: id (responsum) semper populo Romano ... satis sanctum, satis augustum, satis religiosum esse visum est; har. resp. 12.

cautus: possumne .. satis videri cautus, satis providus? Phil. XII, 25.

certus: diffidebam ... satis animo certo et confirmato me posse in hac causa consistere; Quinct. 77. „definio .. Italiam". satis certa regio; leg. agr. II, 66.

confirmatus: f. certus; Quinct. 77.

conscius: satisne vobis multos, satis idoneos testis et conscios videtur ipsa fortuna esse voluisse earum rerum? Font. 16.

dignus: verbo satis digno tam nefaria res appellari nullo modo potest; Verr. V, 170.

firmus: neque uti satis firmo praesidio defensus Sex. Roscius, verum ne omnino desertus esset; Sex. Rosc. 5. cum ... satis firmum praesidium provincia non haberet; imp. Pomp. 45. haec mulier satis firmum accusatorem filio suo fore neminem putavit; Cluent. 190. hoc quia vos foedus non iusseritis, veretur Hiempsal ut satis firmum sit et ratum; leg. agr. II, 58. domitae sunt a Caesare maximae nationes, sed ... nondum satis firma pace devinctae; prov. cons. 19.

fortis: sunt omnes Siculi non contemnendi, ... sed homines satis fortes; Verr. III, 67.

grandis: satis grandem pecuniam et satis impudentem esse; Verr. I, 140.

gratus: rex gaudere praetori populi Romani satis iucundum et gratum illud esse convivium; Verr. IV, 63. ut erga ... auctores salutis meae satis gratus iudicarer; sen. 24. possum ego satis in Cn. Pompeium umquam gratus videri? ib. 29. malui me tibi debere confiteri quam cuiquam minus prudenti non satis gratus videri; Phil. II, 5.

gravis: de qua satis credo idoneum, satis gravem testem, Q. Minucium, dicere audistis; Verr. IV, 62.

idoneus: profiterer satis idoneum me esse defensorem; Caecin. 5. te .. existimo ... satis idoneum officii tui iudicem esse potuisse; Sulla 50. f. conscius. gravis.

impudens: f. grandis.

inconsideratus: satis inconsiderati fuit, ... rem ullam ex illis (possessionibus) attingere; Phil. XIII, 12.

iucundus: f. gratus.

iustus: reperietis enim ... eas ipsas causas [satis] iustas esse damnationis; Verr. II, 13. qui cum accusatore tuo satis iustam causam coniungendae necessitudinis putant; ib. IV, 145. propterea quod cum omnibus civibus in eorum periculis semper satis iustam mihi causam necessitudinis esse duxi; Rabir. 1. nemo sibi nec valetudinis excusationem nec senectutis satis iustam ullam putavit; Sest. 112. ex vobis audio nemini civi ullam quo minus adesset satis iustam excusationem esse visam; Piso 36.

latus: insula est Melita .. satis lato a Sicilia mari periculosoque diiuncta; Verr. IV, 203.

lautus: qui patrimonium satis lautum ... Graecorum conviviis maluit dissipare; Flacc. 90.

locuples: huius (Amyntae) socrum, mulierem ... satis locupletem, pellexit Decianus ad sese; Flacc. 72.

longus: satis longo intervallo [post] iterum advocantur; Cluent. 177. interim satis longo intervallo ... venit Heracliam; Arch. 6.

magnus: satisne vobis magnam pecuniam Venerius homo ... Venerio nomine quaesisse videtur? Verr. II, 24. satisne magnum crimen hoc videtur? ib. 177. satis haec magna vis est ad inique paciscendum; ib. III, 37. cum satis magno venissent (decumae); ib. 106. quorum cum satis magnus numerus esset; Cluent. 43. hominibus novis non satis magnos in hac civitate esse fructus; ib. 111. quamquam satis magno argumento esse debet ..; ib. 114. fuit (C. Fimbria) .. et animi satis magni et consilii; Planc. 12. quod .. praemium satis magnum est tam benevolis ... servis? Milo 58. parumne igitur, inquies, magna relinquemus? immo vero aliis quamvis multis satis, tibi uni parum; Marcell. 26. satis magnum ceperam fructum, cum ..; Phil. VI, 2.

multus: non suspicabatur ... satis multos ex illa calamitate Ariminensium testis nobis ... reliquos esse; Verr. I, 36. satis multos annos ex invidia laboravit; Cluent. 202. satis mihi multa verba fecisse videor; imp. Pomp. 27. si quis antea .. mirabatur quid esset quod pro tantis opibus rei publicae ... nequaquam satis multi cives forti et magno animo invenirentur; Sest. 1. satis multa hominibus non iniquis haec esse debent; Rab. Post. 45. sed iam satis multa de causa; Milo 92. satis multa de turpitudine; Phil. VII, 16. satis multa cum Fufio; ib. VIII, 19. f. conscius.

paratus: videte satisne paratus ex illo omine urbano ad everrendam provinciam venerit! Verr. II, 19. huic qui successerit non satis esse paratum ad tantum bellum administrandum; imp. Pomp. 5. ut non satis fere esset paratus; Milo 56.

periculosus: f. latus.

perseverans: si me in hoc reo ... satis vehementem, satis perseverantem, satis vigilantem esse cognorunt; Verr. V, 183.

perspicuus: satis opinor esse perspicuum; Font. 19.

providus: f. cautus.

prudens: ut satis superque prudentes sint, qui ..; har. resp. 18.

ratus: f. firmus. — religiosus, sanctus: f. augustus.

tutus: satisne tutum reditum putatis fore? Phil. XII, 30.

vehemens, vigilans: f. perseverans.

III. **bei Adverben:** acute: ipse .. fatetur, hoc quidem satis acute, non posse eos ... sibi parcere ..; Phil. XIII, 36.

audaciter: ut neque ego ab illo quae mihi petenda essent satis audaciter petere possem neque ille ... quae meum tempus postularet satis prolixe mihi polliceretur; dom. 28.

commode: neque satis me commode dicere neque satis graviter conqueri neque satis libere vociferari posse intellego; Sex. Rosc. 9. quem pro

dignitate ne laudare quidem quisquam satis commode posset; ib. 33. satis commode mihi videor eorum consuetudinem usu tractandoque cognosse; Verr. II, 181. cum ei centuria Populiana videretur satis commode posita esse; Tull. 16. nec satis commode calceati et vestiti id facere possent et ..; Cael. 62.

copiose: satis copiose defenderetur; Sex. Rosc. 148. mihi .. difficile est satis copiose de eo dicere ..; Tull. 2.

digne: quam (iniuriam) nulla lege satis digne persequi possent; Verr. I, 82. quis de tali cive satis digne umquam loquetur? sen. 19.

diu: (Oppianicus) in morbum incidit ac satis vehementer diuque aegrotavit; Cluent. 175. satis diu fuit in miseriis; ib. 202. „satis diu vel naturae vixi vel gloriae“. satis ... fortasse naturae, addo etiam ... gloriae: at ... patriae certe parum; Marcell. 25. tum te ... satis diu vixisse dicito! ib. 27. sed haec satis diu multumque defleta sunt; Phil. XIII, 10.

feliciter: qui Romam pervenisset satisque feliciter anni iam adverso tempore navigasset; Verr. II, 95.

graviter: potest quisquam vir ... satis graviter *in* inimici contumeliam sine sua laude respondere? har. resp. 17. s. commode; Sex. Rosc. 9.

large: mittit homini munera satis large haec ad usum domesticum; Verr. IV, 62.

late: quae (civitas) satis late quondam mare tenuisse dicitur; imp. Pomp. 54.

libere: s. commode; Sex. Rosc. 9.

multum: s. diu; Phil. XIII, 10.

ornate: satis ornate (gratias vobis) agere nullo modo possum; sen. 30.

prolixe: s. audaciter.

prudenter: quamquam de morte Clodii fuit quaestio — non satis prudenter illa quidem constituta; Phil. II, 22.

scite: satis hoc quidem scite! Phil. XIII, 22.

severe: congemuit senatus frequens neque tamen satis severe ... decrevit; Muren. 51.

vehementer: s. diu; Cluent. 175.

verbose: „FUNDUS,“ inquit „QUI EST IN AGRO, QUI SABINUS VOCATUR“ satis verbose; Muren. 26.

IV. **bei Substantiven:** aetatis: qui si iam satis aetatis atque roboris haberet; Sex. Rosc. 149.

animi: qui neque animi neque consilii satis haberet; Caecin. 18. in te satis esse animi perseverantiaeque arbitror; imp. Pomp. 69.

argenti: etenim Sthenius ab adulescentia paulo studiosius haec compararat, ... etiam argenti bene facti ... satis; Verr. II, 83.

argumenti: satis est argumenti nihil esse debitum Naevio, quod tam diu nihil petivit; Quinct. 41.

causae: mihi ... videtur ... hoc satis esse causae, ut ..; Balb. 5. quod .. causae satis ... possit esse; Scaur. 32.

consilii: s. animi.

fructus: etsi .. satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructus erat; Phil. II, 114.

frumenti: ut et populo Romano satis frumenti ex Sicilia suppeditaretur; Verr. III, 43.

laudis: satis opinor haec esse laudis; imp. Pomp. 21.

perseverantiae: s. animi.

poenarum: pertuli poenarum satis; Sest. 145.

ponderis: si mea auctoritas satis apud illos in hac re ponderis haberet; Balb. 60.

praesidii: ut urbi ... satis esset praesidii; Catil. II, 26. ut habeam satis praesidii ad ea ... transigunda; ib. IV, 14. cui (filio) .. satis erit praesidii ..., si ..; ib. 23.

roboris: s. aetatis.

signi: quo tempore quidem signi satis dedit; Verr. I, 71. proinde quasi non satis signi esse debuerit; Cluent. 109. cum .. hoc satis esset signi esse improbum, qui mutata veste non esset; Sest. 27.

supplicii: quae crux huic fugitivo potest satis supplicii adferre? Deiot. 26.

temporis: temporis quidem certe vix satis habui; Quinct. 3. ut ... ad dicendum temporis satis habere possim; Verr. II, 2. propterea quod ad defendendum prope modum satis erit [hoc] mihi temporis; Rabir. 6.

virium: nondum statuo te virium satis habere; Sulla 47.

satisdatio, Bürgschaft: cuius satisdationes semper dicuntur induci; Fr. B. XIII, III, 5.

satis do s. **satis,** I. do. (S. 393, b).

satis facio s. **facio,** III. satis (B. II, S. 308).

saturo, sättigen, befriedigen: alqm: ut aliquando ex eorum agris atque urbibus expleti atque saturati cum hoc cumulo quaestus decederent; Verr. III, 100. nuper epulati [paulo] atque omni largitione saturati Pergameni, quod Mithridates ... se velle dixit, id ... conclamarunt; Flacc. 17. saturavit se sanguine ... civium; Phil. II, 59.

crudelitatem: cum ... crudelitatem vestram odiumque diuturnum ... saturare cuperetis; Vatin. 6.

homines: quanta (studia) in hominibus iam saturatis honoribus esse potuerunt; Planc. 20.

odium: si L. Flacci sanguine illius nefarium in omnis odium saturaveritis; Flacc. 95. s. crudelitatem.

perfidiam, scelus: saturavi .. perfidiam et scelus proditorum; dom. 44.

sauciatio, Verwundung: sauciatio quaeretur, cum fugam factam esse constabit? Caecin. 43.

saucio, verwunden: alqm: ipse Rubrius in turba sauciatur; Verr. I, 67. „nemo ... occisus est neque sauciatus“; Caecin. 41. ut nemo per tuum latus, quod soles dicere, saucietur; Vatin. 13.

saucius, verwundet: I. alqs: qui graviter saucius e caede effugerat; Tull. 22. ex quorum numero saucius factus est nemo; ib. 55. „me saucium recreavit“; Muren. 38. „Medea animo aegro ‖ aegra ‖, amore saevo saucia; Cael. 18.

gladiator: gladiatori illi confecto et saucio consules imperatoresque opponite! Catil. II, 24.

homines: saucii saepe homines ... animo non cedunt; Caecin. 42.

II. credunt: integrorum ... promissis saucios et miseros credere non oportere; Muren. 50.

savior, küssen: in quo tamen est me ultus, cum illo ore inimicos est saviatus; Sest. 111.

saxetum, felsiger Ort: quod est tam asperum saxetum in quo agricolarum cultus non elaboret? leg. agr. II, 67.

saxum, Fels, Klippe, Felsblock: respondent: saxa et solitudines voci respondent (poëtae); Arch. 19.

sunt: quae est igitur poena? quod supplicium? quae saxa? quae cruces? Piso 44.

II, 1. adveho: nam illo non saxum, non materies ulla advecta est; Verr. I, 147.

deprimo: totum est e saxo in mirandam altitudinem depresso; Verr. V, 68.
iacio: qui saxa iacerent quae de terra ipsi tollerent; Caecin. 60.
spargo: ut tu „... uspiam saxis fixus asperis, evisceratus latere penderes, ... saxa spargens tabo, sanie et sanguine atro"; Piso 43.
teneo: qui ... praerupta saxa tenuisse dicuntur; Verr. V, 145.
tollo: s. iacio.
2. utor: qui ... scopulo atque saxis pro portu statione que utuntur; Tull. 33.
3. sum cum: „non fuerunt armati, cum fustibus et cum saxis fuerunt"; Caecin. 64.
proicio ad: qui ex naufragio .. patrimonii ad haec Antoniana saxa proiectus est; Phil. XII, 19.
venio ad: cum ... ad Saxa rubra venisset; Phil. II, 77.
III, 1. agere: si glebis aut saxis aut fustibus aliquem de fundo praecipitem egeris; Caecin. 60.
caedere: caedere ianuam saxis ... coeperunt; Verr. I, 69.
figi: s. II, 1. spargo.
inferre: cum ille saxis et ignibus et ferro vastitatem meis sedibus intulisset; har. resp. 15.
2. ad: ut ne ad saxa quidem mortui conquiescant; Sex. Rosc. 72. si ... ad saxa et scopulos haec conqueri ac deplorare vellem; Verr. V, 171.
sub: cum Licinia, virgo Vestalis, ... aram et aediculam et pulvinar sub Saxo dedicasset; dom. 136.

scabillum, Holzsohle: scabilla concrepant, aulaeum tollitur; Cael. 65.

scalae, Treppe, Leiter: I, 1. oppilo: nisi .. ille ... eis (scalis) .. oppilatis impetum tuum compressisset; Phil. II, 21.
2. conicio in: nisi se ille in scalas tabernae librariae coniecisset; Phil. II, 21.
correpo in: correpsit in scalas; Fr. B. VI, 50.
lateo in: latet in scalis tenebrosis Cominius; Fr. B. VI, 51.
II. foris: aperuit forem scalarum; Fr. B. VI, 49.
tenebrae: cum se ille fugiens in scalarum tenebris abdidisset; Milo 40.

scalpellum, Lanzette: cum sanae parti corporis scalpellum adhibetur atque integrae; Sest. 135.

scaphium, Trinkgeschirr, Trinkschale: 1. emo, eripio: a pupillo Heio ... scaphia cum emblematis Lilybaei utrum empta esse dicis an confiteris erepta? Verr. IV, 37.
2. includo in: tum illa, ex patellis et turibulis quae evellerat, ... ita apte in scaphiis aureis includebat || concludebat ||, ut ea ad illam rem nata esse diceres; Verr. IV, 54.

scelerate, frevelntlich: aedifico: domo ... per religionis vim sceleratius etiam aedificata quam eversa carere ... non potui; dom. 146.
committo: qui aliquid impie scelerateque commiserint; Sex. Rosc. 67.
dico: metuo .. ne scelerate dicam in te quod pro Milone dicam pie; Milo 103.
facio: multa scelerate, multa audaciter || audacter ||, multa improbe fecisti; Sex. Rosc. 104. qui existimem Cn. Pisonem et Catilinam ... nihil scelerate, nihil audacter ipsos per sese ... facere potuisse; Sulla 67.
machinor: mihi ... omnis est insidias sceleratissime machinatus; Sest. 133.
pello: di immortales suorum templorum custodem ac praesidem sceleratissime pulsum cum viderent; dom. 141.
praesum: etsi tum .. funeri tyranni ... sceleratissime praefuisti; Phil. II, 90.
suscipio: id, quod est a te scelerate susceptum; Catil. I, 27.
tracto: quod amicum atque hospitem meum Sthenium ... tam crudeliter, scelerate nefarieque tractasses; Verr. II, 117.
elliptisch: scelus est accipere (pecuniam) ab reo, quanto maius ab accusatore? quanto etiam sceleratius ab utroque? Verr. II, 78.

sceleratus, frevelhaft, verrucht: A. bei Substantiven: alqs: cum recordaris in deos immortalis quam impius, quam sceleratus ... fueris; Verr. I, 47. sic iste multo sceleratior et nequior quam ille Hadrianus ... fuit; ib. 70. sceleratus et nefarius fueris, si quicquam misericordia adductus feceris; Muren. 62. ecquem tu horum ... tam sceleratum statuis fuisse, ut haec omnia perire voluerit? Sulla 32. non .. in me sceleratior fuit quam in ipsos deos immortalis; har. resp. 5. qui non omnium iudicio sceleratissimus haberetur; dom. 108. erat ipse sceleratus, erat gladiator; Piso 28. quem (L. Tubulum) unum ex omni memoria sceleratissimum ... fuisse accepimus; Scaur. c. 2, § 5. crudelem Castorem, ne dicam sceleratum; Deiot. 2. ergo ego sceleratus appellor a te; Phil. II, 30. D. Brutus sceleratum atque impium regnare patietur Antonium? ib. III, 9. sceleratus Caesar, Brutus nefarius, qui contra consulem privato consilio exercitus comparaverunt; ib. 14. ausus es scribere ... sceleratum Trebonium? ib. XIII, 22. quemquamne fuisse tam sceleratum qui hoc fingeret? ib. XIV, 14.
arma: hunc ego diem exspectans M. Antonii scelerata arma vitavi; Phil. III, 33. qui contra patriam scelerata arma ceperunt; ib. XI, 1.
audacia: notetur .. M. Antonii nefarium bellum gerentis scelerata audacia; Phil. IX, 15.
civis: quae (accusatio) sceleratorum civium potius odio quam ipsius virtuti ... conveniret; Flacc. 2. qui cum videret sceleratum civem ... iudicio esse frangendum; sen. 19. vobis ... consituendum est utrum posthac amentis ac perditos magistratus improborum ac sceleratorum civium praesidio nudare an etiam deorum .. religione armare malitis; dom. 2. crudele, nefarium, ne in sceleratissimo quidem civi sine iudicio ferundum; ib. 47. quam .. maiores nostri sceleratis ac nefariis civibus maximam poenam constitui posse arbitrati sunt; ib. 101. qui (vir) sceleratissimos civis ... domuisset; Sest. 67. si sceleratos civis interfici nefas esset; Milo 8. quae mulier sceleratum ... civem interficere non auderet? ib. 82. ut (pax) tibi cum sceleratis ... civibus conveniret; Ligar. 18. quod (supplicium) ego de sceleratissimis ac pessimis (civibus) sumpserim; Phil. III. 18. tu civem sceleratum et perditum Gallorum et Germanorum pecunia ... instrues? ib. V, 6. ego P. Clodium arbitrabar .. civem sceleratum; ib. VIII, 16.
coniuratio: modo ... C. Pomptinus ... bellum Allobrogum .. hac scelerata coniuratione excitatum proeliis fregit; prov. cons. 32.
consules: qui me duo sceleratissimi post hominum memoriam non consules, sed latrones ... prodiderunt; sen. 10. an ... veteres illae copiae coniuratorum ... et nova manus sceleratissimorum consulum corpori meo pepercissent? dom. 58. cum tu ... oppressam taeterrimo latrocinio cum duobus sceleratissimis consulibus rem publicam teneres; ib. 122.
contiones: ut ... te suis sceleratis contionibus sublevarent; dom. 55.

fraus: tametsi ne oculis quidem captus in hanc fraudem tam sceleratam ... decidisti; Verr. IV, 101.

gladiator: habitae sunt multae (contiones) de me a gladiatore sceleratissimo; Sest. 106. cum scelerato tamen et cum pari gladiatore pugnabat; Piso 28. opinio ipsa et fama nostrae severitatis obruet scelerati gladiatoris amentiam; Phil. V, 32.

homo: si homini scelerato pepercissent; Verr. I, 69. de se homines ... hunc hominem tam crudelem, tam sceleratum, tam nefarium nolunt iudicare; ib. II, 77. in externorum hominum maleficorum sceleratorumque ... custodias tu tantum numerum civium Romanorum includere ausus es? ib. V, 144. ulterior Hispania, quae ... sceleratorum hominum periuria ... refutare (potest); Font. 45. Oppianicum hominem sceleratissimum ... esse damnatum; Cluent. 30. quod odium scelerati homines in rem publicam ... conceptum iam diu continerent; Quir. 1. mihi quod potuit ... sceleratorum hominum furor detrahere, eripuit; ib. 19. quid? homini post homines natos turpissimo, sceleratissimo, contaminatissimo quis illam opimam fertilemque Syriam ... dedit? dom. 23. deos .. existimatis ... in eius domum ... eversam per [vim] hominis sceleratissimi nefarium latrocinium immigrare voluisse? ib. 107. quid ageret vir ad virtutem ... natus vi sceleratorum hominum corroborata? Sest. 89. ne deos quidem immortalis velle ... sibi supplicari hominis impurissimi et sceleratissimi nomine; prov. cons. 14. quo (anno) interiecto ... sociorum aerumna, sceleratissimorum hominum impunitas propagatur; ib. 17. cognovi ... refertam esse Graeciam sceleratissimorum hominum ac nefariorum; Planc. 98. (consules) fortasse vix possent frangere hominis sceleratissimi corroboratam iam vetustate audaciam; Milo 82. non est vobis res .. cum scelerato homine atque nefario; Phil. IV, 12. ne quam viam patefaceret sceleratissimorum hominum audaciae; ib. X, 7. adferet aliquod scelerati hominis exemplum; ib. XIII, 34.

hostis: quo civem importunum aut quo potius hostem tam sceleratum reserves? Sest. 29. non possum animo aequo videre tot ... tam sceleratos hostis; Phil. XII, 20. ut ex litteris ... sceleratissimorum hostium exercitum caesum fusumque cognovi; ib. XIV, 1.

latro: praemisso Marso nescio quo Octavio, scelerato latrone atque egenti; Phil. XI, 4. ſ. consul; sen. 10.

latrocinium: hic istius scelerato nefarioque latrocinio bonis patriis ... spoliatus venit in iudicium; Verr. I, 152.

manus: quorum si iste suis sceleratissimis manibus tecta sedisque convellit; dom. 143. quam urbem ... ab illa impia et scelerata manu temptari suspicabamur; Sest. 9. habet sceleratam impiorum manum; Phil. XI, 16.

mentes: mentes .. hominum audacissimorum sceleratae ac nefariae ne vobis nocere possent ego providi; Catil. III, 27.

preces: quin etiam ... sceleratas .. eius preces et nefaria vota cognovimus; Cluent. 194.

promissa: Antonii igitur promissa cruenta, taetra, scelerata; Phil. VIII, 10.

res: quae (res) sua sponte tam scelerata et nefaria est; Verr. I, 108.

rogatio: si (Cato) isti Cypriae rogatione sceleratissimae non paruisset; Sest. 62.

servi: talis animadversio fuit Dolabellae .. in audacis sceleratosque servos ..., ut ..; Phil. I, 5.

sica: tum est illa in templo Castoris scelerata sica deprehensa; har. resp. 49.

vexator: an iste ... tam sceleratus rei publicae vexator esse potuisset? har. resp. 47.

B. **alleín:** I. 1. dat: „dedisse poenas sceleratum cineri ... clarissimi viri ... laetandum est"; Phil. XIII, 22.

petunt: vicesimus annus est, cum omnes scelerati me unum petunt; Phil. XII, 24.

sunt: cum tot sceleratos incolumi dignitate esse voluisses; Ligar. 19. salvi sint .. scelerati; Phil. VIII, 16.

2. **Vocativ**: quem (populum) illo clarissimo die, scelerate, vidisti; dom. 90. ista oratione hoc tamen intellegi, scelerate, vis; Piso 74. quo te modo ad tuam intemperantiam, scelerate, innovasti? ib. 89. tu ergo unus, scelerate, inventus es qui ..; Phil. II, 85. quid est .., scelerate, quod gemas hostem Dolabellam iudicatum a senatu? ib. XIII, 23. tu, scelerate, qui subactus et prostitutus es; Fr. C. 21.

II, 1. conservo: si me ut sceleratum a te conservatum putarem; Ligar. 19.

2. scribo ad: quod scribam tamquam ad civem, ... non tamquam ad sceleratum et latronem; Phil. II, 9.

III. arma: quaeramus .. utrum melius fuerit libertati populi Romani sceleratorum arma an libertatem nostram armis tuis cedere; Phil. II, 20.

manus: egredere cum importuna sceleratorum manu; Catil. I, 23.

opera: huius sceleratissimi opera, qui fuit locus religiosissimus, nunc erit locus desertissimus; Fr. C. 4.

poena: ut ad sceleratorum poenam amore rei publicae sum adductus, sic ..; Sulla 87.

regio, sedes: ut existimemus illum a liberum ... Poenis actum esse praecipitem in sceleratorum sedem ac regionem; Cluent. 171.

supplicium: fani religionem istius sceleratissimi atque audacissimi supplicio expiari volebant; Verr. IV, 111.

vis: omnem .. vim omnium sceleratorum acerbitas mei casus exceperat; dom. 64.

sceleste, frevelhaft: quis est qui hunc non casu existimet recte fecisse, nequitia sceleste || scelerate || ? Phil. VI, 11.

scelestus, frevelhaft, verrucht: A. alqd: si scelestum est amare patriam; Sest. 145.

facinus: occidisse patrem Sex. Roscius arguitur. scelestum, di immortales, ac nefarium facinus; Sex. Rosc. 37.

res: profecto res tam scelesta ... credi non potest; Sex. Rosc. 62.

B. **Vocativ**: „o infelix, o sceleste!" Cael. 37.

scelus, Frevel, Frevelthat, Verbrechen, Schurke: I. **absolut:** 1. adficit, agitat: suum quemque scelus agitat amentiaque adficit; Sex. Rosc. 67.

dat: quod mihi apertum tuum scelus resque manifesta dat; Sex. Rosc. 97.

deturbat: sua quemque fraus, ... suum scelus ... de sanitate ac mente deturbat; Piso 46.

distrahit: exclusit illum a re publica, distraxit, segregavit ... scelus ipsius; Phil. V, 29.

efficit: vestrae fraudes, vestrum scelus, vestrae criminationes insidiarum mearum, illius periculorum ... [effecerunt], ut ..; Piso 76.

est: scitote tantam acerbitatem istius, tantum scelus in aratores fuisse; Verr. III, 129. illius matris ... singulare scelus .. odio dignum esse ducetis; Cluent. 12. quod tam infestum scelus et immane aut unde natum esse dicamus? ib. 188. in me ... tuum scelus meum probrum putas esse oportere? dom. 87. infinita sunt scelera, quae ab illo in patriam sunt edita; har. resp. 58. quod

tantum est in me scelus? Sest. 145. f. II, 1. edo; Sest. 58. — IV, 1. alqd.
excludit: f. distrahit.
exstat: ut exstet ad memoriam posteritatis sempiternam scelus crudelissimorum hostium; Phil. XIV, 38.
imminuit: nullum ius tam sanctum atque integrum (esse), quod non eius scelus || eiusce vis, eiusce ius || atque perfidia violarit et imminuerit; Sex. Rosc. 109.
impendet: f. IV., 1. alqd; prov. cons. 42.
latet: ibi scelus quoque latere inter illa tot flagitia putatote! Sex. Rosc. 118. f. II, 1. dissimulo.
manant: nonne cernitis ex uno fonte omnia scelera manare? Phil. XIII, 36.
nascitur: f. est; Cluent. 188.
oritur: ne quid postea sceleris oreretur; Phil. XIV, 4.
prorumpit: ut hoc cogitetis, ... eo prorumpere hominum cupiditatem et scelus; Sex. Rosc. 12.
pugnat: hinc pietas (pugnat), illinc scelus; Catil. II, 25.
segregat: f. distrahit.
versatur: statuistis etiam intra muros Antonii scelus ... versari; Phil. III, 13.
videtur: quod (scelus) iam tum recens suspiciosum ceteris, huic incredibile, nunc vero apertum iam omnibus ac manifestum videtur; Cluent. 189.
violat: f. imminuit.
ohne Verb: facta lapidatio est: ... si P. Clodii impulsu, usitatum hominis facinorosi scelus; dom. 12. ecce ... consulum scelus, cupiditas, egestas, audacia; prov. cons. 43. in illis ... libidines, scelera, ... audacia; Phil. XIII, 10.
2. sum: scelus est accipere ab reo (pecuniam); Verr. II, 78. facinus est vincire civem Romanum; scelus verberare; ib. V, 170. omne delictum scelus esse nefarium; Muren. 61. „exorari scelus (est), misereri flagitium"; ib. 62. tuum scelus illud est, te id, quod promulgasses misericordiae nomine, ad crudelitatis tempus distulisse; Vatin. 28. quod ipsum esset scelus; Piso 11. cum ... scelus .. esset quemquam praeteriri; Planc. 74. si hostium fuit ille sanguis, summa militum pietas: nefarium scelus, si civium; Phil. XIV, 6.
3. Ausruf: o scelus! Verr. I, 40. o mulieris scelus incredibile et praeter hanc unam in omni vita inauditum! Cluent. 15. o caenum, o portentum, o scelus! dom. 47. o scelus, o pestis, o labes! Piso 56. vgl. II, 1. habeo; Phil. XI, 10.
II. nach Verben: 1. Accusativ: adfero: f. IV, 1. alqd; Ligar. 17.
aequo: omnium ante damnatorum scelera ... vix cum huius parva parte aequari conferrique posse; Verr. I, 21.
anhelo: tandem aliquando .. L. Catilinam, furentem audacia, scelus anhelantem .. ex urbe eiecimus; Catil. II, 1.
appello: alii errorem appellant, alii timorem; ... scelus praeter te adhuc nemo; Ligar. 17.
arceo: videbam illud scelus tam importunum ... non posse arceri otii finibus; har. resp. 4.
attingo: quae (bestiae) tantum scelus attigissent; Sex. Rosc. 71.
cogito: quonam ille modo cum regno ... distractus esset, tanto scelere non modo perfecto, sed etiam cogitato? Deiot. 15. unde diadema? non enim abiectum sustuleras, sed attuleras domo meditatum et cogitatum scelus; Phil. II, 85. f. concipio; Catil. II, 7. — IV, 1. alqd.
cognosco: cuius .. scelus in scelere cognoscite; Phil. II, 56.
comminiscor: at enim non veri simile est, tantum scelus M. Cottam esse commentum. quid? hoc veri simile est, tantum scelus Oppium esse conatum? Fr. B, III, 3.
committo: eine ... potissimum et scelus suum et illius periculum committebat? Cluent. 172. cum ille tanto scelere commisso omnium officiorum societatem diremisset; Sulla 6. si contentus sit eis sceleribus, quae commisit; har. resp. 7.
communico: quibuscum omnia scelera sua ac latrocinia communicavit; Verr. IV, 24.
complector: quo uno maleficio scelera omnia complexa esse videantur; Sex. Rosc. 37.
concipio: non istum maius in sese scelus concepisse; Verr. I, 9. itaque hoc nefario scelere concepto nihil postea tota in Sicilia neque sacri neque religiosi duxit esse; ib. IV, 72. quid .. mali aut sceleris fingi aut cogitari potest quod non ille conceperit? Catil. II, 7. quodnam ego concepi tantum scelus? Milo 103.
confero: f. aequo. — confiteor: f. fero. — conor: f. comminiscor. — conquiro: f. IV, 1. alqd; leg. agr. II, 97.
conscribo: cum cetera scelera stilo illo impuro, Sex. Clodii ore tincto, conscripsisset; har. resp. 11.
cumulo: nonne etiam alio incredibili scelere hoc scelus cumulasti? Catil. I, 14.
defendo: nullum scelus ... (a me) defendi ac tegi; Sulla 86.
demonstro: quid ego istius in iure dicendo libidinem et scelera demonstrem? Verr. II, 39. sentio .. vos ... his tantis sceleribus breviter a me demonstratis vehementer esse commotos; Cluent. 29.
depello: hoc (ego) scelus ... ab omnium cervicibus depuli; dom. 63.
dissimulo: neque .. dissimulari tantum scelus poterat nec latere; Sest. 25.
edo: infinita sunt scelera, quae ab illo in patriam sunt edita. quid, quae in singulos civis, ... socios, ... imperatores, ... exercitus? har. resp. 58. quid vero? ea quanta sunt, quae in ipsum se scelera, quae in suos edidit? ib. 59. illi sceleri, quod in me illorum immanitas edidit, haud scio an recte hoc proximum esse dicamus; Sest. 58. postea quod scelus ... parricida non edidit? Phil. XIII, 21.
efficio: f. IV, 1. alqd; Cluent. 188.
expio: ut id (scelus) nulla re possit nisi ipsius supplicio expiari; har. resp. 35. ut ... scelus imperatoris in poenam exercitus expiatum || expetitum || esse videatur; prov. cons. 5. tua scelera di immortales in nostros milites expiaverunt; Piso 85.
facio: **facio,** III. scelus (6 St.) B. II, S. 308, b.
fero: hunc igitur diem campi ... sibi proponens Milo, cruentis manibus scelus ... prae se ferens et confitens ad illa angusta centuriarum auspicia veniebat? Milo 43.
fingo: f. concipio; Catil. II, 7.
frango: me ... scelus et furorem vestrum cedendo maluisse frangere quam resistendo; Vatin. 6.
gigno: inde omnia scelera ac maleficia gignuntur; Sex. Rosc. 75.
habeo: ille dolor meus dumtaxat, vestrum quidem scelus ac dedecus haberetur; Piso 32. videtis quos (latrones secum) ... habeat Antonius. primum Lucium fratrem: quam facem! ... quod facinus! quod scelus! Phil. XI, 10.
instauro: cum [in Cn. Dolabellam] suum scelus illud pristinum renovavit et instauravit quaestorium; Verr. a. pr. 11.
meditor: f. cogito.
noto: notata a nobis sunt .. prima illa scelera in adventu; Piso 83.
obliviscor: obliviscendum vobis putatis ma-

trum in liberos, virorum in uxores scelera? Scaur. 13.

odi: si scelus odistis; Cluent. 200.

omitto: cuius (Antonii) ut omittam innumerabilia scelera urbani consulatus; Phil. VII, 15. quod scelus omittet? ib. XI, 14.

oppono: cum decumani aratoribus ad pactiones faciendas ... tuum scelus ac nomen opponerent; Verr. III, 131.

opto: f. IV, 1. alqd; Cluent. 188.

patefacio: quod (scelus) nunc denique patefactum est; Cluent. 189.

perfero: pertuli ... scelus infidelium; Sest. 145.

perficio: eos non ad perficiendum scelus, sed ad luendas rei publicae poenas Furiae quaedam incitaverunt; Sulla 76. f. cogito.

perspicio: primi .. magistratus et furto et scelere perspecto; Verr. I, 43. postea ... quam M. Antonii ... scelus ... perspeximus; Phil. VIII, 21.

pertimesco: cum vero scelera consiliorum vestrorum ... pertimescam; leg. agr. I, 25.

pono: ut ... ipse apertum suum scelus ante omnium oculos poneret; Sex. Rosc. 102.

praedico: non perfidiam, non immanitatem, non scelera praedico, Piso 38.

praetermitto: tametsi in ipso fraterno parricidio nullum scelus praetermissum videtur; Cluent. 31.

propulso: ut ab se ... legati populi Romani scelus ac libidinem propulsare possint; Verr. I, 78.

recordor: si nondum scelera volneraque inusta rei publicae voltis recordari; Sest. 17.

renovo: f. instauro.

saturo: saturavi .. perfidiam et scelus proditorum; dom. 44.

segrego: f. distraho.

sequor: ut quisquam poenam quae sequeretur id scelus scire posset; har. resp. 38.

significo: quid haec immanitas tanta significat? non vim? non scelus? Quinct. 82.

suscipio: quo quidem scelere suscepto cum manis esset basis; Verr. IV, 78. quae (erat ista) tot scelerum suscipiendorum causa? ib. V, 145. ut *causa* alterius sceleris suscipiendi fuisse videatur; Cael. 56. ille ... ea scelera suscepit, quae Romae iam suscepta arbitrabatur a socio furoris sui; Phil. XI, 2. qui suscipit in se scelus; ib. XI, 9.

tardo: qua gravitate sua cum frequens senatus non nullorum scelus ... tardasset; Sest. 129.

tego: huius ... scelus ... imperatoriis laudibus tegere conaris? Verr. V, 32. f. defendo.

teneo: manifesto tenetur avaritia, cupiditas hominis, scelus; Verr. III, 152.

video: quaenam illa in re publica monstra, quae scelera vidistis! Sest. 53.

vindico: ut illa etiam scelera eius in Carbonem et in Dolabellam vindicarentur; Verr. III, 178.

ulciscor: si istius nefarium scelus Lampsaceni ulti vi manuque essent; Verr. I, 68.

voco: scelus tu illud vocas, Tubero? Ligar. 17.

volo: f. IV, 1. alqd; Cluent. 188.

2. **Genetiv:** arguo: qui tanti sceleris argueret; Sex. Rosc. 53. non intellegis .. quos homines et qualis viros .. summi sceleris arguas? Rabir. 26.

commonefacio: quam (defensionem) .. nemo est in Sicilia ... quin legat, quin tui sceleris ... ex illa oratione commonefiat; Verr. V, 112.

condemno: L. Flaccum ... nefarii sceleris ac parricidii mortuum condemnabimus? Rabir. 27. C. Marium ... sceleris ac parricidii nefarii mortuum condemnabimus? ib.

damno: homines sceleris coniurationisque damnati ... Triocalino illi domino redditi sunt; Verr. V, 11. ut ab eo servorum sceleris coniurationisque damnatorum vita vel ipso carnifice internuntio redimeretur; ib. 14.

sum: est sceleris, quod religiones maximas violavit; Verr. IV, 88. ut .. omittam cuius tanti sceleris fuerit ... necare hospitem; Deiot. 15.

venit in mentem: non dubito quin ... tuorum tibi scelerum veniat in mentem; Veer. I, 47.

3. **Dativ:** cedo: cum eorum omnium crudelitati scelerique cessissem; dom. 58. cum ego ... furori hominis, sceleri, perfidiae ... cessissem; Sest. 53. cum ... ipsa civitas tuo et Gabinii sceleri furorique cessisset; Piso 26.

constituo: quae (poenae) solae sunt hominum sceleri a dis immortalibus constitutae; har. resp. 39.

debeo: quibus ego confido impendere ... poenam iam diu improbitati, nequitiae, sceleri ... debitam; Catil. II, 11.

obsisto: sceleri ac furori tuo non mentem aliquam aut timorem [tuum], sed fortunam populi Romani obstitisse; Catil. I, 15. nisi eius sceleri virtus M. Bruti obstitisset; Phil. X, 9.

occurro: sed tamen ceteros docuit ante istius avaritiae scelerique occurrere; Verr. V, 24.

oppono: fore, ut ... vitiis omnibus et sceleribus legis Cn. Pompei praesidium opponendum putaretis; leg. agr. II, 25. quid huius ... sceleri poterat opponi? Phil. V, 42.

praebeo: ibi tu indicem Vettium linguam et vocem suam sceleri et menti tuae praebere voluisti; Vatin. 24.

resisto: ut audacium sceleri resistatis; Sex. Rosc. 7. horum ego cotidie ... sceleri resisto; Muren. 80. nullo labore tuo ... impio sceleri restitissem; dom. 91. oportere hominum audacium, eversorum rei publicae sceleri legibus et iudiciis resistere; Sest. 86.

sum: in hoc vos pudore .. et in hac vita tanto sceleri locum fuisse creditis? Sulla 74. non .. se tectis privare voluerunt, sed his stantibus nullum domicilium sceleri suo fore putaverunt; Piso 15.

vendo: illa ... spem illam, quam in alvo ... continebat, ... sceleri Oppianici vendidit; Cluent. 34.

4. **Ablativ:** abstineo: quod te abstinueris nefario scelere; Phil. II, 5. qui si reliquis ... sceleribus [se] abstinere potuisset; ib. XIII, 17.

careo: (iuventus) scelere careat; Cael. 42.

libero: omnes ... scelere .. liberati sumus; Marcell. 13. quoniam scelere a te liberati sunt; Phil. II, 32.

solvo: hunc ille summus vir scelere solutum periculo liberavit; Milo 9. ut scelere solvamur; ib. 31.

sum: Oppianicus, ut erat ... singulari scelere et audacia; Cluent. 23. tu ... tanto scelere tantaque intemperantia fuisti, ut ..; sen 17. erat ... hic tribunus plebis scelere et audacia singulari; dom. 130.

5. **mit Präpositionen:** abhorreo a: „nullum videri contra me consilium iniri posse, quod a tuo scelere abhorreat, non est ferendum“; Catil. I, 18.

abstineo a: abstineant in hoc iudicio manus animosque ab hoc scelere nefario: Verr. a. pr. 36.

accedo ad: qui ad illud scelus sectionis auderet accedere; Phil. II. 64.

adhibeo ad: cum ad suum scelus illud futurumque nefarium quosdam homines improbos duces ... adhibuisset; Verr. IV. 93.

audio de: quo quam minime multi ex illis de istius nefario scelere audire possent; Verr. I, 75. neque umquam illa ita de suo scelere et immanitate audiet, ut naturae nomen amittat; Cluent. 12.

averto a: quas (legiones) ille a C. Antonii scelere avertit; Phil. X, 6.
certo cum: cum scelere (nobis) certandum est; Catil. II, 11.
cognosco in: cuius .. scelus in scelere cognoscite! Phil. II, 56.
coniungo cum: cuius importunam lubidinem et stuprum cum scelere coniunctum ne subornandi quidem mora retardavit; Fr. B. XIII, v, 2.
conqueror de: conquerantur de istorum scelere et iniuriis; Sex. Rosc. 25.
consequor pro: quae (praemia) erant pro scelere ... consecuti; prov. cons. 13.
convinco in: quotiens quisque est in hoc scelere convictus; Sulla 83.
debeo pro: ne nunc quidem recordaris nullum esse tantum malum quod non tibi pro sceleribus tuis iam diu debeatur; Verr. I, 48.
defendo a: quam (vitam) ego summis * ab istorum † periculis scelere insidiisque defendere || cum his ab istorum pergam scelere insidiisque defendere, al. ||; leg. agr. II, 100. ut ... hanc (urbem) ... a perditissimorum civium nefario scelere defendant; Catil. II, 29. cuius (Vestae) castissimas sacerdotes ab hominum amentium furore et scelere defendi; dom. 144.
delitisco sub: qui cum per se rem publicam lacerare non posset, sub alieno scelere delituit; sen. 3.
deprehendo in: quasi esset in aliquo manifesto scelere deprehensus; Verr. V, 11.
dico de: dixi ... nolle me plura de istorum scelere dicere, quam causa postularet; Sex. Rosc. 123. num exspectatis dum L. Metellus ... idem absens de istius scelere ... testimonium dicat? Verr. III, 122. qui cum suppressa voce de scelere P. Lentuli ... dixisset; Sulla 30. velle se de Q. Ligarii scelere dicere; Ligar. 17.
duco a: qui ... commendationem .. ineuntis aetatis ab impietate et scelere duxerit; Deiot. 2.
impello ad: luxuries igitur hominem nimirum ... et indomitae animi cupiditates ad hoc scelus impulerunt? Sex. Rosc. 39.
iudico de: non posse Apronium condemnari, quin simul de istius scelere atque improbitate iudicaretur; Verr. III, 153.
munio contra: cum me firmissimis opibus contra scelus inimicorum munire ... possem; prov. cons. 41.
nascor a: ab huius .. scelere omnium malorum principium natum reperietis; Phil. II, 50.
promoneo de: reperietis ... nos de istius scelere ... prope iam voce Iovis Optimi Maximi promoneri; har. resp. 10.
quaero de: videsne me ... de tuis propriis sceleribus ex te quaerere? Vatin. 30.
queror de: de tuo isto nefario scelere nihil queror; Verr. II, 111. illud primum queror, de illo scelere, quod nunc denique patefactum est, Fabriciani veneni; Cluent. 189.
revoco a: non te eius lacrimae, non senectus ... ab scelere aliquam ad partem humanitatis revocare potuit? Verr. V, 108. „quae (imago) quidem te a tanto scelere etiam muta revocare debuit"; Catil. III, 10. hoc (foedus) si Marcus violare conabitur, Lucii eum sanctitas a scelere revocabit; Phil. XIII, 4.
sum in: si hic esset in eodem scelere; Sulla 38. vitricum tuum fuisse in tanto scelere fatebare; Phil. II, 18. si potest ulla in scelere esse felicitas; ib. 59.
suspicor de: qui de eius scelere suspicari nihil potuerunt; Sex. Rosc. 117.
testor de: quibus (precibus et votis) etiam deos immortalis de suo scelere testatur; Cluent. 194.

valeo in: in scelere religio non valeret; dom. 139.
venio ad: ut ad maiora istius et inlustriora in hoc genere furta et scelera veniamus; Verr. IV, 97. ut somnia tua relinquam, ad scelera veniam; Vatin. 21.
versor in: mortis ratio .. eius modi est, ut ... si quid habet (suspicionis), id intra parietes in domestico scelere versetur; Cluent. 175.

III. **nach Adjectiven:** 1. adfluens: illa ... domum .. illam in perpetuum scelerum omnium || scelere omni || adfluentem reliquisset; Cluent. 189.
imprudens: hanc ... beluam ... solvit subito lege curiata consul ... imprudens impendentium tantorum scelerum et malorum; Sest. 16.
particeps: cum ... fieri .. particeps invitus alieni sceleris cogeretur; dom. 135.
plenus: consilium ceperunt plenum sceleris et audaciae; Sex. Rosc. 28. nisi quod homo frugalissimus ... te plenum || te hominem plenum || stupri, flagitii, sceleris domum suam invitavit; Verr. II, 110. voltus erat ipsius plenus furoris, oculi sceleris, sermo adrogantiae; Muren. 49. at videte quanta sit vis Papiriae legis in re tali, non qualem tu adfers, sceleris plenam et furoris; dom. 130. plenum sceleris consilium; Cael. 51.
2. adfinis: qui (homines) huic adfines sceleri fuerunt; Sulla 70.
propior: quae sceleri propiora sunt quam religioni; Verr. IV, 112. f. II, 1. edo; Sest. 58.
3. contentus: non enim potest ea natura ... hoc uno scelere esse contenta; Verr. I, 40. si contentus sit eis sceleribus, quae commisit; har. resp. 7.
dignus: quae (verba) scelere istius digna sint; Verr. V, 159. quod is ... poenam nullam suo dignam scelere suscepit; imp. Pomp. 7. horribilis custodias circumdat et dignas scelere hominum perditorum; Catil. IV, 8.
praeditus: ut homo singulari cupiditate, audacia, scelere praeditus ... me agente in iudicium vocaretur; div. Caec. 6.
4. geminus in: f. IV, 2. par in.
vacuus a: hora nulla vacua a furto, scelere ... reperietur; Verr. I, 34.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: quicquid maleficii, sceleris, caedis erit; Sex. Rosc. 122. nihil est .. mali, nihil sceleris quod illa non ... filio voluerit, optaverit cogitaverit, effecerit; Cluent. 188. nedum isti ... coloni ... non statim conquisituri || concepturi || sint aliquid sceleris et flagitii; leg. agr. II, 97. quid .. mali aut sceleris fingi aut cogitari potest, quod non ille conceperit? Catil. II, 7. ego ... tantum esse in homine sceleris ... numquam putavi; Sest. 22. quod tantum rei publicae sceleris impendere a consulibus proximis non suspicabar; prov. cons. 42. quo (consule) sceleris nihil facere posset; Milo 32. non potest dici satis, ... quantum in illo sceleris ... fuerit; ib. 78. si nihil tui cogitant sceleris; Marcell. 21. vel quod de nullo alio [quisquam], vel quod is, qui in eadem causa fuisset, vel quidnam novi [sceleris] adferret; Ligar. 17. f. I, 1. oritur.
acervi: quas vos in his libidines, ... quantos acervos scelerum reperietis! Sulla 76.
adiutor: caverat .. sibi ille sororius adulter, ut ... omnium suorum scelerum socium te adiutoremque praeberes; Piso 28.
adiutrix: tua te altera patria ... Messana circumvenit; tua, inquam, Messana, tuorum adiutrix scelerum; Verr. IV, 17. hanc sibi iste urbem delegerat, quam haberet adiutricem scelerum; ib. V, 160.

architectus: et ei ... ipsum principem atque architectum sceleris absolverent? Cluent. 60.
argumentum: mihi ... illa certissima visa sunt argumenta atque indicia sceleris; Catil. III, 13.
atrocitas: possum dicere mores M. Caelii longissime a tanti sceleris atrocitate esse diunctos; Cael. 53.
auctor: „tune ... auctorem sceleris ... exire patiere?" Catil. I, 27. dixeritne L. Vettius ... sese auctores et impulsores et socios habuisse sceleris illius eos viros ..? Vatin. 24.
caligo: perturbatio istum mentis et quaedam scelerum offusa caligo et ardentes furiarum faces excitaverunt; Fr. A. V, 3.
causa: neque odii causam patri neque sceleris filio fuisse; Sex. Rosc. 41. ut ... propter eam causam sceleris istius evenire (incommoda) videantur; ib. IV, 113. duae sunt huius obscuritatis causae: .. una pudoris, ... altera sceleris; leg. agr. II, 36. haec causa est omnium horum scelerum; Cael. 61.
comes: furor .. quidam, sceleris et audaciae comes, istius .. animum ... oppressit amentia; Verr. V, 139.
commemoratio: commemoratio illius tui sceleris intermissa est, non memoria deleta; Phil. II, 51.
conluvio: quod ille nefarius, ex omnium scelerum conluvione natus, parum se foedus violaturum arbitratus est, nisi ..; Sest. 15.
conscientia: cum eius animum ad persequendum non neglegentia tardaret, sed conscientia sceleris avaritiaeque suae refrenaret; Verr. III, 130. conscientia sceleris et furore ex maleficiis concepto excitatus dixit ..; ib. V, 73. „Fabriciis propter conscientiam mei sceleris condemnatis me esse condemnatum sentiebam"; Cluent. 81. cum conscientia scelerum tuorum agnoscas odium omnium iustum et iam diu tibi debitum; Catil. I, 17. utrum tu, conscientia oppressus scelerum tuorum, nihil umquam ausus sis scribere ad eum ordinem ..; Piso 39. horum (ducum) alterum sic fuisse infrenatum conscientia scelerum et fraudium suarum, ut ..; ib. 44. quae propter conscientiam scelerum desperatio vitae! Phil. II, 88.
conscius: quem conscium tanti sceleris haberet; Deiot. 21.
consensio: si .. ad humanos casus ... sceleris etiam accedit insidiarumque consensio; Marcell. 23.
contagio: latius patet illius sceleris contagio, quam quisquam putat; ad pluris pertinet; Muren. 78. in hoc crimine non solum levitatis culpa est, verum etiam quaedam contagio sceleris, si ..; Sulla 6.
crimen: et vos non videtis fingi sceleris maximi crimen, ut ..? Cael. 56. cur non ipsius confessione ... tanti sceleris crimen expresserint; ib. 66. sceleris .. crimine ... liceat Cn. Pompeio mortuo, liceat multis aliis carere; Ligar. 18.
cursus: si L. Catilina ... subito ... ex hoc cursu sceleris ac belli iter ad fugam ... converterit; Catil. II, 14.
detestatio: cum pro detestatione tot scelerum unam aram nefarie consecraret; dom. 140.
documentum: sed homo omnium scelerum ... documentum, quod in Gabinio fateris, ... id in me infirmas? dom. 126.
exercitatio: atque idem tamen, stuprorum et scelerum exercitatione adsuefactus, ... fortis ab istis praedicabatur; Catil. II, 9.
exstinctor: ut apud posteros nostros non exstinctor coniurationis et sceleris, sed auctor et dux fuisse videar; dom. 101.
facinora: si eius omnia sunt inaudita et singularia facinora sceleris; Verr. V, 189
faces: qui (speculator) semper ex rei publicae malis sceleris sui faces inflammaret; dom. 18.
foedus: tu, Iuppiter, ... homines bonorum inimicos, ... scelerum foedere inter se ... coniunctos, aeternis suppliciis ... mactabis; Catil. I, 33. nemo ... oppressus aere alieno fuit quem non ad hoc incredibile sceleris foedus asciverit; ib. II, 8.
fons: suo tempore totius huius sceleris fons aperietur; Phil. XIV, 15.
Furiae: ab dis manibus innocentium Poenas scelerumque Furias in tuum iudicium esse venturas; Verr. V, 113.
furor: quorum sceleris furore violatus essem; Sest. 14.
genus: quaero abs te, ... quod genus ... sceleris in eo magistratu praetermiseris? Vatin. 13. cognoscis ex particula parva scelerum et crudelitatis tuae genus universum; Piso 85.
immanitas: quae potest esse in tanti sceleris immanitate punienda crudelitas? Catil. IV, 11.
importunitas: ex multis ... perditorum hominum vitiis repente ista tanta importunitas inauditi sceleris exarsit; Sulla 75.
impulsores: ſ. auctor.
impunitas: quem ad modum discessu meo frugum inopia, fames, vastitas, caedes, incendia, rapinae, scelerum impunitas, fuga, formido, discordia fuisset; dom. 17.
index: si etiam basim, tamquam indicem sui sceleris, sustulisset; Verr. IV, 79.
indicium: nullum esse dico indicium libidinis, sceleris; Verr. III, 5. tu indicium sceleris ... in iudicium adferas? Cluent. 186. hanc .. in Palatio ... porticum esse patiemini, ... sceleris consularis ... defixum indicium ad memoriam omnium gentium sempiternam? dom. 103. haec (Mater magna) .. vobis ... scelerum indicia ostendit; har. resp. 24. quae vetustas tollet operum circum Mutinam taetra monimenta, sceleris indicia latrociniique vestigia? Phil. XII, 12. ſ. argumentum.
infamia: illi ... acerbissimi sceleris infamiam grato quodam scelere minuissent; Sest. 82.
inimicus: non modo si (Caelius) socius [coniurationis], sed nisi inimicus istius sceleris fuisset ..; Cael. 15.
instar: latere mortis erat instar turpissimae, cum Saturnino esse furoris et sceleris; Rabir. 24.
interdictum: illam (legem) esse nullam atque esse potius flammam temporis, interdictum sceleris; dom. 69.
labes: ne hanc labem tanti sceleris in familia relinquat; Sulla 88. cum scires, quantum ad facinus aurum hoc quaereretur, ... ad L. Luccei ... labem sceleris sempiternum; Cael. 52.
luctus: quisquis erat, qui aliquam partem in meo luctu sceleris Clodiani attigisset, ... damnabatur; Sest. 68.
machinator: horum omnium scelerum improbissimum machinatorem Cimbrum Gabinium statim ad me ... vocavi; Catil. III, 6.
macula: cuius sanguine ... totum illud sociale bellum macula sceleris imbutum est; Font. 41. quid? homini ... omnium scelerum libidinumque maculis notatissimo, L. Pisoni, nonne nominatim populos liberos ... tradidisti? dom. 23.
magnitudo: quoniam auribus vestris propter incredibilem magnitudinem sceleris minorem fidem faceret oratio mea; Catil. III, 4. quae tum propter magnitudinem scelerum non nullis incredibilia videbantur; ib. 21. scelerum magnitudo ... hanc tertiam decuriam excogitavit; Phil. V, 15.

maleficium: quid ab his tot maleficiis sceleris abesse videtur? Sex. Rosc. 30.

maturitas: omnium scelerum ac veteris furoris et audaciae maturitas in nostri consulatus tempus erupit; Catil. I, 31.

ministri: ministros .. scelerum tuorum perterritos ... diffugisse; dom. 6.

monumentum: ut illud in curia positum monumentum scelerum, non beneficiorum videretur; Verr. IV, 139. monumentum sceleris audaciaeque suae voluit esse in conspectu Italiae; ib. V, 170. sin mea domus ... monumentum praebet inimico doloris mei, sceleris sui; dom. 100.

nuntius: ut iste tuus cliens, sceleris tui nuntius, T. Roscio Capitoni potissimum nuntiaret; Sex. Rosc. 96. non ... in curru conlocat ... sui sceleris acerbissimi nefariaeque victoriae nuntium? ib. 98.

pactio: in qua provincia ... nefarias cum multis scelerum pactiones societatesque conflavit; har. resp. 42. cum .. omnium tuorum scelerum haec pactio exstiterit, ut ..; Piso 57.

particula: s. genus; Piso 85.

perfugium: ut perfugium scelerum esset [cum] turpissimis rei publicae sordibus; Phil. XIII, 37.

pestis: neque est ille vir passus in .. re publica ... diutius vestrorum scelerum pestem morari; Piso 27.

poena: quorum scelerum poenis agitatur; Verr. I, 6. ut ... ne improbus quidem quisquam ... poenam sui sceleris sufferat; Catil. II, 28. vincula .. et ea sempiterna certe ad singularem poenam nefarii sceleris inventa sunt; ib. IV, 7. quam (vitam) si eripuisset, ... omnis scelerum poenas ademisset; ib. 8. quae te tanta poena tuorum scelerum flagitiorumque vexet, ut ..; dom. 3. non in eo, cui facta est iniuria, sed in eis, qui fecerunt, sceleris et conscientiae || sceleris conscientia || poena remansit; Piso 95. quamquam illa non poena, sed prohibitio sceleris fuit; Fr. C, 5.

praecepta: ab hoc Dolabellae scelerum praecepta sunt tradita; Phil. XI, 6.

praemium: qui ... quasi eximio praemio sceleris exposito cupidissime contenderet; Quinct. 74. terret etiam nos ac minatur, tribus praediis, hoc est praemiis sceleris, ornatur; Sex. Rosc. 117.

principes: principibus sceleris poena adfectis; Phil. I, 30. s. architectus.

prohibitio: s. poena; Fr. C, 5.

promissio: scelerum .. promissio et eis, qui exspectant, perniciosa est et eis, qui promittunt; Phil. VIII, 10.

quaestio: ne ... eius .. sceleris in te ipsum quaestio flagitaretur; Vatin. 26.

ratio: ut illius tui sceleris rationem occultare non posses; dom. 21.

recordatio: qui tandem istius animus est nunc in recordatione scelerum suorum? Verr. IV, 100.

res: rem tanti sceleris ignotis alienisque servis non esse credendam; Cael. 53.

sacrarium: cui (aquilae) domi tuae sacrarium scelerum tuorum constitutum fuit; Catil. I, 24. cui (aquilae) ille etiam sacrarium [scelerum] domi suae fecerat; ib. II, 13.

satellites: eis (cohortibus L. Piso) praeposuit quos putavit fore diligentissimos satellites scelerum, ministros cupiditatum suarum; prov. cons. 5.

societas: si nullum iam ante consilium ... inieras nullamque societatem neque sceleris neque praemii cum homine ullo coieras; Sex. Rosc. 96. (nuptiae) erant .. non matrimonii dignitate, sed sceleris societate coniunctae; Cluent. 36. quae tanta societas ullis inter se rerum optimarum, quanta ei cum illis sceleris? Sulla 16. si tum se cum Catilina societate sceleris coniunxerat; ib. 52. s. pactio; har. resp. 42.

socius: dico ... convenisse eodem compluris eiusdem amentiae scelerisque socios; Catil. I, 8. cum (Catilina) sceleris sui socios ... Romae reliquisset; ib. III, 3. accusare (Propertium) alienae dominationis scelerisque socius ... non est ausus; dom. 49. qui ... consules, sceleris sui socios, ... exercitu armavit; har. resp. 58. conlegam et scelerum socium omnium hostem iudicavistis; Phil. XIII, 5. s. adiutor. auctor; Vatin. 24.

suspicio: ut ab se sceleris illius suspicio demoveretur; Verr. IV, 100. se ... ex suspicione tanti sceleris ... vindicavit; Sulla 59.

tela: me ... absentem .. Cn. Pompeio ... de corpore rei publicae tuorum scelerum tela revellente revocarant; Piso 25.

testis: statuit ... nauarchos omnis, testis sui sceleris, vita esse privandos; Verr. V, 103. nunc ... sceleris ... (se) testem fore; ib. 113. quamquam illi sunt mortui sceleris tui testes; ib. 121. post illam .. fugam et sceleris et conscientiae testem numquam inermem se inimicis committere ausus est; Cluent. 25. quasi non omnes eius sceleris testes essent futuri; ib. 187. neque commisisset, ut signum, ut litterae suae testes manifesti sceleris deprehenderentur; Catil. III, 17. tune etiam ... ausus es meum discessum illum, testem sceleris et crudelitatis tuae, *in* maledicti ... loco ponere? Piso 31.

venia: cui non ... maximorum scelerum venia ulla [ad ignoscendum] dari possit; Piso 98.

vestigia: tamen exstent oportet expressa sceleris vestigia; Sex. Rosc. 62. haec tu ... M. Bruti sceleris vestigia quam monumenta maiorum sapientiae sequi maluisti; leg. agr. II, 98. qui expiandum forum populi Romani ab illis nefarii sceleris vestigiis esse dico; Rabir. 11.

vindex: quem (carcerem) vindicem nefariorum ac manifestorum scelerum maiores nostri esse voluerunt; Catil. II, 27.

vis: nisi ... tanta vis sceleris fuisset; Verr. I, 81. deos ... huic .. populo ... contra tantam vim sceleris praesentis auxilium esse laturos; Catil. II, 19. ita eum ... propter vim sceleris manifesti atque deprehensi impudentia ... improbitasque defecit; ib. III, 11. quem .. virum si nulla vis repentini sceleris sustulisset; Cael. 60.

ultor: at quod erat tempus? clarissimus et fortissimus consul, inimicus Clodio [P. Lentulus], ultor sceleris illius; Milo 39. tormentis etiam dedendi fuerunt conservatores domini, ultores sceleris; ib. 58. vos ... tanti sceleris ultorem ... ad supplicium rapi patiemini? ib. 80.

vox: si illa lex est ac non vox sceleris et crudelitatis tuae; dom. 128.

2. **mit Präpositionen:** iudicia de: gravia iudicia ... multa de coniuratorum scelere fecistis; Flacc. 94.

par in: ecce tibi geminum in scelere par, invisitatum, inauditum, ferum, barbarum! Phil. XI, 2

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** abalienari: in quo ... abalienati scelere istius a nobis omnes reges amicissimi nationesque; Verr. IV, 60.

adligare: metuit homo ... sapiens ne Flaccus nunc se scelere adliget; Flacc. 41.

adsequi: quod antea ipsi scelere et ferro adsequi consueverant || consuererunt || ; Sex. Rosc. 8.

astringi: tanto scelere astrictis hominibus statuerunt nihil a se adiumenti ... ferri oportere; Sulla 82. quis fuit qui non ... se .., si eum audiret, scelere astringi arbitraretur; Sest. 108. (provincia) magno scelere se astringeret; Phil. IV, 9.

auferre: nunc ex urbe sociorum praetor eius-

dem populi turpissimus ... eosdem deos nefario scelere auferebat; Verr. IV, 77.

caecus: quam (matrem) caecam crudelitate et scelere ferri videtis; Cluent. 199.

concitari: quod si aliquando alicuius furore et scelere concitata manus ista plus valuerit quam ..; Catil. IV, 20.

confici: omnibus malis ... scelere consulum rem publicam esse confectam; Sest. 53.

conflari: in hac causa iniuriam novo scelere conflatam putant oportere defendi; Sex. Rosc. 1. cum exercitus perditorum civium clandestino scelere conflatus ... exitium patriae comparasset; Sulla 33. utile est, quorum id scelere conflatum sit me occultare et tacere; dom. 30.

coniungi: repente est exorta mulieris ... libido non solum dedecore, verum etiam scelere coniuncta; Cluent. 12.

contaminari: si retines quemquam sciens in senatu scelere tanto contaminatum; Cluent. 129. securis suas cruentari scelere noluit; nomen quidem populi Romani tanto scelere contaminavit, ut ..; har. resp. 35 homini sceleribus flagitiisque contaminatissimo nihil esse credendum; prov. cons. 14.

cooperiri: si qui istum tot, tantis, tam nefariis sceleribus coopertum iurati sententia sua liberarint; Verr. I, 9. hos .. omni scelere coopertos tolerabilis censes civitati fore? Phil. XII, 15.

cruentari: ſ. contaminari; har. resp. 35.

cumulare: ſ. II, 1. cumulo.

curo: hunc tu civem ... consulum scelere ... domo et patria ... cedere curasti? dom. 5.

damnari: quo scelere damnatus in eam urbem rediit armis, ex qua excesserat legibus; Phil. XIII, 27.

demens: ille subito scelere demens quanta conscientiae vis esset ostendit; Catil. III, 11.

devincire: qui si sensit quo scelere se devinxerit, non dubito quin sit miserrimus; har. resp. 5. (Clodia) eodem se conscientiae scelere devinxit; Cael. 52.

esse: quando .. obliviscetur ulla posteritas cuius scelere in hac vestitus foeditate fuerimus? Phil. XII, 12.

everti: non est passus ille vir ... rem publicam everti scelere paucorum; Sest. 67.

expellere: idem .. tu cum ... scelere .. atque audacia tua M. Bibulum foro ... expulisses; Vatin. 22.

exsistere: si civitati universae scelere eius, qui ludos ad luctum conferre voluit, exstiterunt dies illi pro festis paene funesti; har. resp. 23.

exulcerari: ille tot suspicionibus certorum hominum et scelere exulceratus; dom. 28.

foedare: quoniam togatum domestici belli exstinctorem nefario scelere foedasset; har. resp. 49.

furiosus: itane tandem mulier iam non morbo, sed scelere furiosa ... in filii caput quaestionem habere conata es? Cluent. 182.

habere: rem publicam scelere Antonii nullam haberemus; Phil. III, 5.

imbui: quod si nondum satis cernitis ... Milonem, nullo scelere imbutum, ... Romam revertisse; Milo 61. cum .. semel gladium scelere imbuisset; Phil. V, 20.

inflammari: procedit iste repente e praetorio, inflammatus scelere; Verr. V, 106. ipse (Verres) inflammatus scelere .. in forum venit; ib. 161. quos maximo furore et scelere esse inflammatos sciebam; Catil. III, 4. neque iracundia magis ulla laudanda est quam mea inflammata eorum scelere, qui ..; Sest. 4.

iungere: qui se tecum omni scelere parricidioque iunxerunt; Catil. I, 33.

licere: qui (L. Lentulus) si tum illam labem pestemque vicisset, quod ei tuo scelere non licuit; Vatin. 25.

maculare: cuius ille lacus, nemora finisque saepe omni nefario stupro et scelere macularat; Milo 85.

minuere: illi ... acerbissimi sceleris infamiam grato quodam scelere minuissent; Sest. 82.

munire: aditum sibi aliis sceleribus ante munivit; Cluent. 31.

notari: hominis .. scelere et furore notato similis a re publica labes in posterum demovebatur; dom. 68. cum tantis sceleribus esses et flagitiis notatus; ib. 72.

nudare: cuius duo fana ... simili scelere idem iste omnibus .. ornamentis .. nudavit; Verr. V, 184.

obligari: cum ... populum Romanum scelere obligasses; dom. 20. quo minus castissimos ludos omni .. scelere obligares; har. resp. 27.

obstringere: qui se tot sceleribus obstrinxerit; Verr. I, 8. qui nunc tanto scelere se obstrictum esse non sentiat; ib. IV, 71. qui tanto se scelere obstrinxerunt; ib. V, 179. quis fuit ... qui illum incesto liberatum, non eos, qui ita iudicarint, pari scelere obstrictos arbitraretur? Piso 95.

par: scelere par est illi; Phil. IV, 15.

perdere: cum omnia sua commoda, iura, beneficia senatus populique Romani unius scelere ac libidine perdidissent; Verr. II, 9. quem in numerum ex multis Clodiis nemo nomen dedit nisi aut egestate aut scelere perditus; dom. 116. quod iam ... non per homines egestate et scelere perditos, sed per vos nobis ... periculum inferre conantur; Sest. 2.

pervetere: occulta ... sacra inexpiabili scelere pervertit; har. resp. 57.

polluere: cum omnia divina atque humana iura scelere nefario polluisset; Sex. Rosc. 65. qui sunt ludi minus diligenter facti? quando aut quo scelere polluti? har. resp. 21. respondebis ... nihil cuiusquam aut neglegentia contemptum aut scelere esse pollutum; ib. quam (vim) ille omni scelere polluerat; Milo 85. qui omnia ... iura novo, inaudito, inexpiabili scelere polluerit; Phil. XI, 29.

praeceps: si iste ... scelere praeceps neque .. caerimonias persequi neque verbum ullum sollemne potuit effari; dom. 141.

privare: eas (urbis) C. Verres ... illis ornamentis ... nefario scelere privavit; Verr. V, 124.

refricare: sic tuis sceleribus rei publicae praeterita fata refricabis? Piso 82.

sceleratus: ausus es scribere ... sceleratum Trebonium? quo scelere, nisi quod ..? Phil. XIII, 22.

servire: servire temporibus suorum omnium pecunia, gratia, labore corporis, scelere etiam ... et audacia; Cael. 13.

superare: facile ipsum magistrum scelere audaciaque superavit; Sex. Rosc. 17. qui omnis hostis scelere superavit; Phil. XIV, 6.

temptari: quae (domus) temptata esse scelere isto nefario dicitur; Cael. 55.

tollere: audistis nuper dicere legatos Tyndaritanos, ... Mercurium ... huius vi, scelere imperioque esse sublatum; Verr. IV, 84. (Sthenium) totum .. tua libidine et scelere ex sua patria ... sustulisti; ib. V, 128.

versari: cuius aures umquam haec respuerunt conatum esse audacter hominem a pueritia ... intemperantia et scelere ... in omni ... caede versatum? Sulla 70.

vexare: P. Clodius cum statuisset omni scelere ... vexare rem publicam; Milo 24.

vincere: qui ... scelere barbaros ... vicerit; Verr. IV, 112. id agit, ut semper superius suum

facinus novo scelere vincat; ib. V, 116. quorum scelere crudelitatem Karthaginiensium victam esse fateatur; Phil. XIV, 9.

violare: ut ne religionem quidem colere possint, nisi eam ipsam prius scelere violarint; Font. 31. cum (praedo) divinum numen scelere violatum placare precibus cogeretur; dom. 140. illos (deos) eo scelere violavit, quo nemo antea; har. resp. 5. quod (sacrificium) post Romam conditam huius unius casti tutoris religionum scelere violatum est; ib. 12. qui ... duas res sanctissimas, religionem et pudicitiam, uno scelere violasset; prov. cons. 24. dexterae ... sunt perfidia et scelere violatae; Phil. XI, 5.

2. **Präpositionen:** ab: ab eodem scelere illae triennio post habitae Larini quaestiones; Cluent. 191.

ad: complecti vis amplissimos viros ad tuum et Gabinii scelus; Piso 75.

cum: quemquam horum esse putas qui non malit te sine vituperatione quam cum scelere discedere? div. Caec. 60.

in: in quo scelere .. etiam cum multae causae convenisse unum in locum atque inter se congruere videntur; Sex. Rosc. 62. cum in avaritia, scelere, periurio vos sui similis esse arbitretur; Verr. a. pr. 42. statuit .. nihil sibi in ... tanto scelere matris gravius esse faciendum; Cluent. 16. hunc ego hominem ... tam in scelere vigilantem ... nisi ex domesticis insidiis in castrense latrocinium compulissem ..; Catil. III, 17. vereamini, .. ne in hoc scelere tam immani ac nefando nimis aliquid severe statuisse videamini; ib. IV, 13. in tanto scelere ... ne audaciae quidem locum ad timorem comprimendum fuisse; dom. 140. quam (deam) iste idcirco Bonam dicit, quod in tanto sibi scelere ignoverit; har. resp. 37. qui ... in tot tantisque sceleribus conivebant; ib. 52. cur interdum in hominum sceleribus conivetis aut praesentis fraudis poenas in diem reservatis? Cael. 59. in utriusque pari scelere disparem condicionem facit; prov. cons. 17.

per: qui tum et poterant per vim et scelus plurimum et, quod poterant, id audebant; Quinct. 69. quod adeptus est per scelus; Sex. Rosc. 6. quae ex fanis religiosissimis per scelus et latrocinium abstulisti; Verr. I, 57. quae ab sociis per scelus ablata ereptaque essent; ib. 59. cuius iste donum regale ... per nefarium scelus de manibus regiis extorsit; ib. V, 184. domo per scelus erepta ... carere ... non possum; dom. 146. quod Pessinuntem per scelus a te violatum ... recuperavit; har. resp. 29. exercitu L. Luculli sollicitato per nefandum scelus fugit illim; ib. 42. mors quidem inlata per scelus isdem et poenis teneatur et legibus; Milo 17.

post: quem post nefarium scelus consulum superiorum tot vides iudiciis senatus ... honestatum; dom. 82.

pro: quem tu non pro illius dignitate produxeras, sed pro tuo scelere subduxeras; dom. 21.

propter: cum circumsessus a tam inlustri civitate sis propter tuum scelus; Verr. I, 82. in quo (odio tui) etsi omnis propter tuum in me scelus superare debeo; Vatin. 1. quod si ille ... Gabinium et Pisonem ... propter illud insigne scelus eorum ... sententia sua ... esse notandos putavit; prov. cons. 2. ut .. propter unius M. Manlii scelus ... neminem patricium Manlium Marcum vocari licet; Phil. I, 32. cuius propter nefanda scelera tolerabilis fuisse videtur Catilina; ib. XIII, 22.

sine: at sine summo scelere P. Quinctium ... iugulare non potes; Quinct. 44. quod sine multorum scelere fieri non potest; Verr. V, 173. de quo (pelicatu) ne queri quidem se sine scelere posse arbitraretur; Cluent. 13. arma sumpta esse contra Saturninum sine scelere non possunt; Rabir. 19. neque me arbitrabar sine summo scelere posse ... defendere; Sulla 19. te ne recte quidem facere sine scelere potuisse; Vatin. 27. neque enim id ... sine scelere facere possum; Phil. IV, 16. horam eximere ullam in tali cive liberando sine scelere non possumus; ib. VI, 7.

scena, Bühne, Schauplatz: I. adversatur: tibi ... nihil huius istam ... argenteam scenam adversatam putas? Muren. 40.

II, 1. habeo: nos quoque habuimus scenam competitricem; Muren. 40.

inrideo: quam (scenam argenteam) inrides; Muren. 40.

2. praepono: quid magis inquinatum ... dici potest quam omne servitium permissu magistratus liberatum in alteram scenam immissum, alteri praepositum? har. resp. 25.

3. adfero in: quod studium et quem favorem secum in scenam attulit Panurgus! Qu. Rosc. 29.

explodo e: qui postea quam e scena non modo sibilis, sed etiam convicio explodebatur; Qu. Rosc. 30.

immitto, inrumpo in: vis .. innumerabilis ... servorum ab hoc aedile religioso repente e fornicibus ostiisque omnibus in scenam signo dato immissa inrupit; har. resp. 22. f. 2.

perfero ad: recenti nuntio de illo senatus consulto ... ad ludos scenamque perlato; Sest. 120.

venio in: si examen apium ludis in scenam caveamque venisset, haruspices acciendos ex Etruria putaremus; har. resp. 25.

video in: nolite .. ita putare, ... ut in scena videtis, homines consceleratos impulsu deorum terreri furialibus taedis! Piso 46.

III. dignus: qui ita dignissimus est scena propter artificium, ut dignissimus sit curia propter abstinentiam; Qu. Rosc. 17.

IV. magnificentia: noli ludorum huius elegantiam et scenae magnificentiam valde contemnere; Muren. 38.

V. in: ut solus dignus videatur esse qui in scena spectetur; Quinct. 78. cuius personam praeclare Roscius in scena tractare consuevit; Qu. Rosc. 20. nemo (est) in scena levior et nequior qui ..; Catil. II, 9. quod ... consessu maximo summus artifex et ... semper partium in re publica tam quam in scena optimarum ... egit ... meam causam; Sest. 120. omitto illa, quae si minus in scena sunt, at certe, cum sunt prolata, laudantur; Planc. 29.

scenicus, zur Bühne gehörig, Schauspieler: I. artifex: Reginos credo ... aut Tarentinos, quod scenicis artificibus largiri solebant, id huic ... noluisse! Arch. 10.

II, 1. corollarium: qui nummulis corrogatis de nepotum bonis ac de scenicorum corollariis ... in secundum ordinem civitatis se venisse dicunt; Verr. III, 184.

2. ius in: quod dicitur Atinae factum a iuventute vetere quodam in scenicos iure maximeque oppidano; Planc. 30.

sceptrum, Scepter: ut (Ptolemaeus) sedens cum purpura et sceptro et illis insignibus regiis praeconi publico subiceretur; Sest. 57.

schola, Lehrvortrag, Schule: I. sunt: ubi sunt vestrae scholae? Piso 65.

II. produco ex: confer te nunc, Epicure noster,

ex hara producte, non ex schola, confer ... absentiam tuam cum mea! Piso 37.

relinquo in: illud unum derectum iter ad laudem cum labore qui probaverunt, prope soli iam in scholis sunt relicti; Cael. 41.

verto ad: vertes te ad alteram scholam! Piso 60.

III. ex: ut es homo factus ad persuadendum, concinnus, [perfectus], politus ex schola; Piso 59.

sciens, wissentlich (vgl. scio, I): alqs: cum ipsi nihil alteri scientes incommodarint; Quinct. 51. aperte ludificari et calumniari sciens non videatur ||videtur||; Sex. Rosc. 55. certe nihil sciens praetermisi; Verr. V, 25. quis .. hoc homine scientior umquam aut fuit aut esse debuit? imp. Pomp. 28. si .. retines quemquam sciens in senatu scelere tanto contaminatum; Cluent. 129. qui nihil viderat sciens quod nefas esset; dom. 105. utrum (Pompeium) .. inscientem voltis contra foedera fecisse an scientem? si scientem, — o nomen ..! Balb. 13. hunc quisquam ... foedera scientem neglexisse, violasse, rupisse dicere audebit? ib. plane confiteor fieri nihil posse dementius quam scientem in eum locum venire, ubi libertatem sis perditurus; Rab. Post. 24. ut nulla ... cupiditate ... sciens tamquam ad interitum ruerem voluntarium; Marcell. 14.

mulier: si verum tibi Caelius dixit, o immoderata mulier, sciens tu aurum ad facinus dedisti; Cael. 53.

vir: ut (vir improbus), cum sciens perperam iudicarit, testem tamen aut tabulas secutus esse videatur; Caecin. 71. quis .. ante te sacra illa vir sciens viderat? har. resp. 38.

scientia, Wissen, Kenntniß: I. commendat: cum eum ... nulla res commendaret, non vis consilii, non scientia rei militaris; sen. 13.

constat: quae (scientia) tota ex rebus fictis ... constaret, gratiae vero multo etiam inanior est; Muren. 28.

delectat: delectat enim me hominis gravitas, scientia iuris; Verr. I, 106.

est: scientiam quid agatur ... omnium puto esse oportere; Verr. a. pr. 54. in quo (imperatore) sit eximia belli scientia; imp. Pomp. 49. cuius scientiam de omnibus constat fuisse; Sulla 39. singularem quandam laudem eius ||eius et|| praestabilem esse scientiam in || in interpretandis || foederibus ..; Balb. 15. quorum in huius delicto .. scientia certissima ... esse debuerit; Flacc. 46. f. constat.

inest: in summo imperatore quattuor has res inesse oportere, scientiam rei militaris, virtutem, auctoritatem, felicitatem; imp. Pomp. 28.

nascitur: ut ex iure civili non scientia solum quaedam, verum etiam bonitas nata videatur; Caecin. 78.

prodest: f. II, 4. elaboro in.

II, 1. consequor: quam (scientiam) si omnes consecuti sunt, certe peritiores vetustas facit; dom. 117.

fugio: quae (res) huius viri scientiam fugere possit; imp. Pomp. 28.

habeo: in quo habes scientiam quaestuosam; Phil. II, 8.

imploro: vestram .. scientiam implorarem; Flacc. 35.

osculor: quoniam mihi videris istam scientiam iuris tamquam filiolam osculari tuam; Muren. 23.

quaero: sin autem scientia est quaesita; dom. 118.

requiro: virtus ... in candidato, non linguae volubilitas, non ars, non scientia requiri solet; Planc. 62.

sileo: nec vero silebitur admirabilis quaedam ... eius in legibus interpretandis, aequitate explicanda scientia; Phil. IX, 10.

2. satisfacio: etsi nullo modo poterit oratio mea satis facere vestrae scientiae; Phil. II, 57.

3. opus est: opus erat .. scientia; dom. 117.

4. dico de: dixi a principio nihil me de scientia vestra ... dicturum; dom. 138.

elaboro in: magna laus et grata hominibus unum hominem elaborare in ea scientia, quae sit multis profutura; Muren. 19.

erudio ad: non litteris homines ad rei militaris scientiam, sed rebus gestis ac victoriis eruditos; Font. 43. cuius adulescentia ad scientiam rei militaris ... triumphis est erudita; imp. Pomp. 28.

sum in: dignitas in tam tenui scientia non potest esse; Muren. 25. dignitas in ista scientia consularis numquam fuit; ib. 28.

III. contentus: ipse sua scientia ad ignominiam alterius contentus non fuit; Cluent. 134.

IV, 1. constitui: est tuum ... retinere ... consulem ... fortuna constitutum ad amplexandum otium, scientia ad bellum gerendum; Muren. 83.

constringi: constrictam iam horum omnium scientia teneri coniurationem tuam non vides? Catil. I, 1.

eniti: ut vigilandum sit eis ... enitendumque omni scientia ac diligentia, ut ..; Sest. 99.

persequi: quos sciebam memoria, scientia, celeritate scribendi facillime quae dicerentur persequi posse; Sulla 42.

precari: ut deos immortalis scientia peregrina et externa, mente domestica et civili precaretur; Balb. 55.

teneri: f. constringi.

2. ex: quae si omnia e Ti. Coruncanii scientia ... acta esse constarent; dom. 139.

scilicet, natürlich, freilich: I. adfero: scilicet tibi graviorem dolorem patrui [tui] mors attulit quam C. Graccho fratris? Rabir. 14.

commendo: ignotum hominem scilicet pluribus verbis commendo; Qu. Rosc. 18.

conor: iste || is || scilicet vir optimus et singulari fide praeditus in suo iudicio tabulis suis uti conatur; Qu. Rosc. 1.

corrigo: corrigeres haec scilicet tu postea; Quinct. 83.

decipio: scilicet verba dedimus, decepimus; Phil. XIII, 33.

defendo: scilicet defendam Decianum; Flacc. 81.

desidero: vim scilicet ego desideravi; Sest. 127.

do: f. decipio.

excogito: scilicet homo sapiens excogitavi quam ob rem viderer ..; Planc. 72.

facio: non facies fidem scilicet, cum haec disputabis; Piso 59.

fallo: me scilicet maxime, sed proxime illum quoque fefellissem; Rab. Post. 33.

immitto: si non putas cautum, scilicet tu ... quos voles immittes? Verr. I, 142.

iubeo: praetor scilicet iusserat; Quinct. 82.

largior: largitus est scilicet homo liberalis et dissolutus et bonitate adfluens Fannius Roscio? Qu. Rosc. 22.

metuo: hic scilicet est metuendum ne ad exitum defensionis tuae vetus illa Antoniana ... auctoritas proferatur; Verr. V, 32. cur .. eos (servos) manu misit? metuebat scilicet ne indicaretur; Milo 57.

mitto: scilicet legatos ad eum misimus, non ut pareret ... sed ut condiciones ferret ..; Phil. VII, 2.

necesse est: respondit ei, quod necesse erat

[scilicet], dicto audientem fuisse *se* praetori; Verr. IV, 27.
neglego: scilicet hoc Pansa aut non videt ... aut neglegit; Phil. X, 17.
nitor: ego istius pecudis ac putidae carnis consilio scilicet aut praesidio volebam niti? Piso 19.
praesto sum: tu .. Romae scilicet amicis praesto fuisti; Muren. 42.
puto: agros vero Vaticanum et Pupiniam cum suis ... campis conferendos scilicet [non] putabunt; leg. agr. II, 96.
refero: at ad quos refert? ... ad eos scilicet, quorum ..; Phil. II, 14.
relinquo: *scilicet relicta illic uxore ipse fuga sibi consuluit;* Scaur. c. 2, § 7.
requiro: census nostros requirit scilicet; Arch. 11.
rideo: ridet scilicet nostram amentiam; Quinct. 55.
sum: quid marmoris apud illum putatis esse? tantum scilicet, quantum e multis splendidisque familiis ... coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133. scilicet magno praesidio fuit Anniae pupillae mater; Verr. I, 153. scilicet ego is sum qui ..; Sulla 67. cum C. Mario scilicet (mihi certamen esset) aut cum aliquo pari an cum altero, barbaro Epicureo, cum altero, Catilinae lanternario consule? Piso 20. nunc scilicet tempus nullum est; Rab. Post. 36. scilicet is animus erat Milonis, ut ..; Phil. II, 21. vgl. II.
trado: scilicet tu ... Sex. Clodio ... omne frumentum privatum et publicum ... tradidisti; dom. 25.
video: s. neglego. — volo: s. nitor. — utor: s. conor.
II. asper: scilicet aspera mea natura, ... insolens vita; Vatin. 8.
idem: quibus hoc praecipiendum videtur, unum scilicet et idem quod reliquis omnibus; Catil. II, 19.
imperatorius: quae porro tua praefatio donationis fuit? illa scilicet vetus atque imperatoria; Verr. III, 187.
insolens: s. asper.
is: „quas tu mihi .. intercessiones, quas religiones?“ eas scilicet, quibus rei publicae salus continetur; Phil. I, 25.
omnis: erant permulti alii, ex quibus id facillime scire posset. [omnes scilicet Lanuvini]; Milo 46.
religiosus, sanctus: tu, scilicet homo religiosus et sanctus, foedus, quod meo sanguine ... iceras, frangere noluisti; Piso 28.
vetus: s. imperatorius. — unus: s. idem.
III. blande, concinne: rogare coepit blande et concinne scilicet; Qu. Rosc. 49.
IV. adsiduitas, al.: homo scilicet aut industria aut opera probata aut frugalitatis existimatione praeclara aut denique ... adsiduitate, ... is repente ... gratis praetor factus est; Verr. I, 101.
Crodunum: in his locis [sc. Croduni et Vulchalone] ab eis portorium esse exactum; Font. 19.
homo: scilicet homo, qui eam (causam) ... dicendo non possem explicare; dom. 57. vgl. adsiduitas. — II. religiosus.

scio, wissen, kennen, erfahren, verstehen, Kenntniß erhalten: I. **absolut** (vgl. **sciens**): alqs: quibus omnibus causa iustissima est cur scire potuerint; Quinct. 58. qui et scire deberent et causam cur mentirentur non haberent; ib. 86. quaero qui scias; Sex. Rosc. 53. qui tam cito scivit? ib. 97. qui potuerunt ista ipsa lege, ... — non enim novi nec scio — bona Sex. Roscii venire qui potuerunt? ib. 125. scit is, qui est in consilio, C. Marcellus; scit is, quem adesse video, Cn. Lentulus Marcellinus; div. Caec. 13. ego, qui, sicut omnes sciunt, in foro iudiciisque ita verser ..; ib. 41. [ut iam scire possis,] quaeram decretumne sit; Verr. II, 180. mensam citream, ... omnibus scientibus, .. abstulisti; ib. IV, 37. dices te emisse. scio: HS CIↃ. ita opinor. scio, inquam; ib. quam ob rem sciebas? ib. 74. veniunt in mentem mihi permulta; vobis plura, certo scio; Caecin. 55. qui modo Latine sciant; ib. sicuti plerique vestrum sciunt; Cluent. 117. habebit igitur te sciente et vidente curia senatorem ... sine ignominia quemquam ..? ib. 129. haec cuncta Graecia ... parvum quendam locum, ut scitis, Europae tenet; Flacc. 64. me ... idem (maleficium) in illorum socio, cum scirem, defendere; Sulla 19. cum se negat scire Cassius; ib. 39. „nec opinante Fausto, cum is neque sciret neque vellet, familia est comparata“; ib. 54. nullum a me sciente facinus occultari; ib. 86. qui se non opinari, sed scire ... dicit; Arch. 8. surrexit, ut scitis, Atilius hic Gavianus, nec ausus est ... intercedere; Sest. 74. (P. Sestius) venit, ut scitis, a columna Maenia; ib. 124. cum ... idem dies adventus mei fuisset reditus*que,* qui natalis idem carissimae filiae, ... idem, ut scitis, *aedis Salutis;* ib. 131. si .. Plancius ita vixit, ut offenderet sciens neminem; Planc. 41. qui abs te taciti requirunt ... cur .. se divinare malueris quam eos, qui scirent, iudicare; ib. 46. nuper quidem, ut scitis, (sica) me ad regiam paene confecit; Milo 37. quid? si, ut ille scivit, Milonem fore eo die in via, sic ..? ib. 45. cur mihi potissimum (est gratulatus)? quia sciebam? Phil. II, 28. fuit .. ille vir, ... sicuti scitis, ... admirandus; ib. 69. num Latine scit? ib. V, 13. me .. semper, ut scitis, adversarium multitudinis temeritati haec fecit praeclarissima causa popularem; ib. VII, 4. semel ... cecidi sciens; ib. XII, 24. cum, ut scitis, hoc triduo vel quadriduo tristis a Mutina fama manaret; ib. XIV, 15. antea vero quam multarum rerum iudicia sublata sint, .. quia scitis, praetereo; Fr. B. VI, 17.
dominus: fecerunt id servi Milonis ... nec imperante nec sciente nec praesente domino, quod ..; Milo 29.
populus: in quo (consilio) ne si dissensero quidem a ceteris, sciturus populus Romanus sit; ib. XII, 16.
praedones: ut et ipsi praedones scirent et tota provincia testis esset; Verr. V, 62.
testes: quae mei testes non dicunt, quia non viderunt nec sciunt, ea dicit ipse adversarius; Tull. 24.
Sicilia: navem vero cybaeam maximam, ... palam aedificatam sumptu publico, ... sciente tota Sicilia, ... tibi datam .. esse dico; Verr. V, 44.
II. **mit Ergänzung: 1. de:** s. **de,** I. scio (5 St.) B. II, S. 12, a.
2. **Relativsatz:** quod quicquid cogitant me scire sentiunt; Catil. II, 5. nec scit quod augurem nec facit quod pudentem decet; Phil. II, 81.
3. **indirecte Frage:** ego quid acceperim scio; Sex. Rosc. 58. si dissimulare omnes cuperent se scire ad quem maleficium pertineret; ib. 102. quid pares respondere scire cupio; Qu. Rosc. 40. scire volebat ad quem illa res pertineret; Verr. I, 131. scitis quam multi et quam multa priore actione dixerint; ib. II, 156. iudicium autem quod fuerit isto praetore, ... scire debetis; ib. III, 39. ut sciam quantum lucri factum sit; ib. 112. scio quid soleat fieri, scio quid liceat; ib. 188. ille in auri semuncia totam Hispaniam scire voluit unde praetori anulus fieret; ib. IV, 57. ut sciatis, ... ex quo genere iste sit; ib. V, 25. nam scire isto

praetore nemo poterat quid quaeque navis remis facere posset; ib. 88. scit Indutiomarus quid sit testimonium dicere? Font. 27. eum, de quo ne cuius rei argueretur quidem scire potuit; Caecin. 73. iam hoc fece scitis omnes, quantam vim habeat ..; Cluent. 46. ut Staienus scire posset quid cuique deberetur; ib. 75. quae ... vobis iam exponam breviter, ut et quanta et qua ratione investigata ... sint, ... scire possitis; Catil. III, 3. „quis sim scies ex eo, quem ad te misi"; ib. 12. ille tenet [et scit] ut hostium copiae, tu ut aquae pluviae arceantur; Muren. 22. posset agi lege necne pauci quondam sciebant; ib. 25. ut etiam, qui Graece nesciunt, hoc quibus verbis a Graecis dici soleat sciant; Flacc. 10. Flaccus quid alii postea facturi essent scire non poterat; ib. 33. ut quam ob rem ista civitas neque vere Flaccum oppugnarit neque benigne defenderit scire possitis; ib. 53. scis quanta sit manus, quanta concordia, quantum valeat in contionibus; ib. 66. quae quidem quam sancte solita sint observari scitis omnes; ib. 77. in quo quid reprehendas scire cupio; ib. 84. mulieres negant se scire, qui sis; ib. 92. scio ... quam sollicita sit cupiditas consulatus; Milo 42. qui (motus temporum) quam crebro accidat experti scire debemus; ib. 69. „nihil scio .. nisi quae praedia habuerit"; Phil. II, 41. scimusne ... quibus in locis nunc sit Lentonis Caesennii VII viralis auctoritas? ib. XII, 23. ſ. 5. Balb. 64. — haud scio an malim te videri ..; Piso 39. ſ. **an,** B. I, haud scio (11 St.) B. I, S. 225, a.

4. **accus. c. infin.:** nisi prius ... scisset sibi cum Quinctio controversiae nihil futurum; Quinct. 19. mittis iniussu praetoris. quo consilio? iussurum sciebas; ib. 82. nemo nostrum est .. quin sciat tibi inimicitias cum Sex. Roscio nullas esse; Sex. Rosc. 55. sciunt huiusce pecunia te adductum esse; ib. scio enim proditurum esse; ib. 100. sciunt ei ... me pro mea || pro illa || tenui infirmaque parte ... id maxime defendisse, ut ei vincerent, qui vicerunt; ib. 136. scis hunc nihil habere, nihil audere, nihil posse, nihil umquam contra rem tuam cogitasse; ib. 147. nolebas sciri debere tibi Roscium; Qu. Rosc. 9. nesciebat videlicet Panurgum fuisse in societate? sciebat; ib. 35. nesciebat Fannium Roscio esse socium? praeclare *sciebat;* ib, paratum (me) fore scito; ib. 49. hi sciunt hoc non modo a me petitum esse; div. Caec. 14. sunt multa, ... quae scit in te, [Q.] Caecili, non esse; ib. 22. haec tu scis ad me esse delata; ib. 33. Cn. Domitium scimus M. Silano diem dixisse propter unius hominis ... iniurias; ib. 67. sciebam ... non nullos memoria nostra pactionis suspicionem non vitasse; Verr. I, 17. homines scitote esse quosdam, quos tantum odium nostri ordinis teneat ..! ib. 23. quem sciant esse hominem improbissimum; ib. ex quibus quaererem signa scirentne *ibi* fuisse, quae *nunc* non essent? ib. 51. sese .. tum scire spoliatum esse fanum Iunonis; ib. 52. Aspendum vetus oppidum et nobile in Pamphylia scitis esse; ib. 53. Pergae fanum antiquissimum et sanctissimum Dianae scimus esse; ib. 54. ut ... scire omnes possemus nihil habuisse quod diceret; ib. 71. hoc scitote, ... his nominibus solis Cn. Dolabellae HS ad triciens litem esse aestimatam! ib. 95. Iunium ipsum mortuum esse sciebat; ib. 131. qui cum sciret me ex Mustio vivo audisse ... — cum hoc, ut dico, sciret L. Domitius, me scire ad eum res omnis Mustium solitum esse deferre; ib. 139. unam solum scitote esse civitatem Mamertinam! ib. II, 13. quas (iniurias) scirent alias esse factas; ib. 16. qui sciret, ita se in provincia rem augere oportere, ut ..; ib. 73. scitis Cn. Sertium ... dixisse; ib. 119. si scirent homines statuam eius a Tauromenitanis esse deiectam; ib. 160. quae scio a te esse commissa; ib. 180. de quo litteras eas ... [et] ad se missas et suo decreto remotas scirent esse; ib. sciebam enim hanc magistrorum ... consuetudinem esse; ib. 182. scio de Romae ... edicto tuo possessiones hereditatum a liberis ad alienos ... transtulisse; ib. III, 16. scio te edicta superiorum omnium correxisse; ib. eas res ... magno tibi quaestui fuisse scio; ib. huius audaciae ... fidelissimos socios optimosque civis scitote hoc praetore traditos .. atque addictos fuisse! ib. 24. huic homini ... frumenti scitote ... tantum relictum esse! ib. 56. equitem Romanum scitote biduum cibo tectoque prohibitum! ib. 60. istis || his || contumeliis scitote Q. Lollium coactum ad Apronii leges condicionesque venisse; ib. 62. tot homines nocentis et improbos accusatos ... scitis esse; ib. 64. scitote tantam acerbitatem istius ... fuisse! ib. 129. nemo erat || est || Sicilia tota quin sciret decumas esse praetoris; ib. 136. SCIS METELLUM SAPIENTEM ESSE; ib. 156. atqui hoc scitote aratoribus Verre praetore optandum ... fuisse; ib. 200. scitote vos nullum ceteris in aestimando finem improbitatis et avaritiae reliquisse; ib. 220. Latine me scitote, non accusatorie loqui; ib. IV, 2. cuius aedilitatem magnificentissimam scimus fuisse; ib. 6. Heio se a maioribus relictum esse sciebat in hereditate sacrorum; ib. 7. hominem missum ab isto scitote esse Messanam de legatis unum; ib. 18. tametsi hoc nescio quid nugatorium sciebam esse; ib. 33. quem scirem nulla in re quicquam simile hominis habere; ib. cuius filium sciebat senatorem populi Romani et indicem esse; ib. 42. reges Syriae ... scitis Romae nuper fuisse; ib. 61. quod sciret, quod ex ipso rege audisset in Capitolio esse ponendum; ib. 66. nomen vestrum populique Romani odio atque acerbitati scitote nationibus exteris, iudices, futurum; ib. 68. se illud *candelabrum* scire ad istum esse delatum; se scire non redditum; ib. 70. apud Segestanos repertum esse, iudices, scitote neminem; ib. 77. barbaros quosdam Lilybaeo scitote adductos esse operarios; ib. quod (signum) non modo cuius modi esset, sed ne esse quidem sciebant; ib. 99. acerbiorem etiam scitote esse civitatibus falsam istam ... emptionem; ib. 134. nam scitote oppidum esse in Sicilia nullum ..! ib. V, 28. ut nemo ... venerit quin sciret, iura omnia praetoris urbani nutu atque arbitrio [Chelidonis] meretriculae gubernari; ib. 34. ecquem scis in Sicilia antea captum archipiratam qui non securi percussus sit? ib. 67. quod sciret sibi crimini datum iri pecuniam accepisse; ib. 73. quid? sciebas tibi crimini datum iri? ib. 74. dicebant, quot ex sua quisque nave missos sciret esse; ib. 101. hunc scitote fuisse Heraclium in *eadem* causa; ib. 111. iam hoc quis tum fuit Syracusis ... quin sciat, has Timarchidi pactiones sepulturae cum vivis etiam illis esse factas; ib. 120. cum (M. Lucullus) sciret de damno legem esse Aquiliam; Tull. 9. scitis .. maximos ... exercitus in duabus Hispaniis ... fuisse; Font. 16. M. Aemilium Scaurum ... scimus accusatum a M. Bruto; ib. 38. scire esse armatos satis est, ut vim factam probes; Caecin. 45. scimus Romae solutione impedita fidem concidisse; imp. Pomp. 19. cum vestros portus ... in praedonum fuisse potestatem sciatis; ib. 33. cum sciamus homines ... opinione ... et fama ... commoveri; ib. 43. nunc hoc scire vos volui, nullam huic aliam accusandi causam fuisse; Cluent. 20. quod mihi cum Aletrinatibus vicinitatem ... esse sciebat; ib. 49. iam id ipsum quantae divinationis est scire innocentem fuisse reum ..? ib. 131. dixit se scire illum verbis conceptis peierasse

ib. 134. quem sibi offensiorem, Oppianico familiarissimum sciebat esse; ib. 172. cum esset in aedibus armarium, in quo sciret esse nummorum aliquantum et auri; ib. 179. Stratonem ... in crucem esse actum exsecta scitote lingua; ib. 187. omnis scitote, ... omnis Larinatis, qui valuerunt, venisse Romam; ib. 195. pueris illud hoc tempore et mulieribus oppidum scitote esse traditum; ib. cum scias horum esse neminem qui nesciat ..; Catil. I, 15. quamquam quid ego te invitem, a quo iam sciam esse praemissos qui ..? ib. 24. cui sciam pactam et constitutam cum Manlio diem; ib. a quo etiam aquilam illam argenteam ... sciam esse praemissam; ib. cum arma, cum securis, ... cum aquilam illam argenteam ... scirem esse praemissam; ib. II, 13. qui nisi exeunt, ... scitote hoc in re publica seminarium Catilinarum futurum; ib. 23. quos maximo furore et scelere esse inflammatos sciebam; ib. III, 4. „scis tu illum accusationem quaerere?" Muren. 45. quod homines iam tum coniuratos cum gladiis in campum deduci a Catilina sciebam; ib. 52. sciebam Catilinam ... caput et collum solere petere; ib. in M. Catone .. haec bona quae videmus divina et egregia, ipsius scitote esse propria; ib. 61. quo (tempore) a L. Catilina et Cn. Pisone initum consilium senatus interficiendi scitis esse; ib. 81. quis .. erat qui non sciret in ornandis studiosiorem Mithridatem quam in spoliandis Trallianis fuisse? Flacc. 59. ita scitote .. esse cetera; ib. 82. ut hoc veri simile est, ... ita scitote esse cetera ..; ib. 83. cum ... omnes ... duos consules Kalendis Ianuariis scirent esse oportere; ib. 98. patris tui ... scis me consiliis non interfuisse; scis me ... illorum expertem temporum et sermonum fuisse; Sulla 11. cum (Cassius) sciret exteras nationes maxime nobilitate moveri; ib. 37. si extra coniurationem hunc esse se scire dixisset; ib. 39. quos sciebam memoria, scientia, celeritate scribendi facillime quae dicerentur persequi posse; ib. 42. cum scirem .. esse indicium relatum in tabulas publicas; ib. quem in stuprorum defensionibus ... verbis uti improbissimis solitum esse scimus; ib. 71. quas (tabulas) ... incenso tabulario interisse scimus omnis; Arch. 8. quem ego ... tacuisse, cum diceretur esse inimicus, scio; sen. 32. scio me domi mansisse; dom. 6. id .. scire et videre omnis, non ut ille filius instituatur, sed ut ... tribunus plebis fieri possit, idcirco adoptari; ib. 37. ut sciatis non hominibus istum, sed virtutibus hostem semper fuisse; ib. 66. quaero ab illo, ... ecquid sciat ... Theodosium ... sica percussum; har. resp. 34. Saturninum ... scimus dolore factum esse popularem; ib. 43. nequam esse hominem et levem ... sciebam; Sest. 22. quod a se ... ad ... M. Scaurum rem frumentariam translatam sciebat; ib. 39. scio .. tum non mihi vestrum studium, sed meum prope vestro defuisse; ib. 43. atque hoc scitis omnes, usque adeo hominem in periculo fuisse, quoad scitum est Sestium vivere; ib. 82. cum sciat duo illa rei publicae paene fata ... alterum haurire cotidie ex ... Syriae gazis innumerabile pondus auri ..; ib. 93. quem || ecquem || scias umquam legatum Hispaniensem istis itineribus in illam provinciam pervenisse? Vatin. 12. quod eo die scires de caelo esse servatum; ib. 15. quos (viros) tu cotidie sciebas servare de caelo; ib. 16. tertium scis ... consularem auctoritatem hominem esse adulescentem consecutum; ib. num quem ... scias tribunum plebis egisse cum plebe, cum constaret servatum esse de caelo? ib. 17. sciasne tum fugisse Memmium? ib. 34. haec omnia sciasne diligentia Memmii publicis tabulis esse notata? ib. ob eas omnis res sciasne te ... Sabinorum, ... Marsorum et Paelignorum ... iudicio notatum? ib. 36. hoc .. adulescente scitis consulatum mecum petisse Catilinam; Cael. 10. postea scimus et vidimus esse hunc in illius amicis; ib. „non te Q. Metelli matrimonium tenuisse sciebas?" ib. 34. scitote, iudices, eas cupiditates ... non facile in eodem homine esse posse; ib. 45. istos .. servos familiaris esse dominae (Caelius) sciebat; ib. 58. quasi vero † levius sit, facere aliquid quod scias non licere quam omnino non scire quid liceat; Balb. 14. cum (Marius) Camertinum foederum sanctissimum atque aequissimum sciret esse; ib. 46. scio item ... Q. Marcium ... adventu isto tuo domi fuisse otiosum; Piso 54. nihil scitote esse luxuriosius; ib. 66. ego C. Caesarem non eadem de re publica sensisse quae me scio; ib. 79. quos omnes scimus aedilitate praeteritos consules esse factos; Planc. 51. quos .. omnis consules scimus factos esse; ib. 52. a quo meam (salutem) sciunt esse defensam; ib. 69. (populus) sciret nihil ad se pertinere; Rab. Post. 14. scitis me ortum e vobis; ib. 15. interim cum sciret Clodius — neque enim erat difficile scire — iter ... Miloni esse; Milo 27. (Clodius) scire potuit illo ipso die Lanuvii a dictatore Milone prodi flaminem necesse esse; ib. 46. scitis .. fuisse qui dicerent ..; ib. 47. si illum ad urbem nocte accessurum sciebat; ib. 49. sciebat (Pompeium) in Alsiensi esse; ib. 54. quam (vitam) maximis praemiis propositam ... sciebat; ib. 56. scio .. Tuberonem domi manere voluisse; Ligar. 21. ubi .. inimicissimum sciret esse nepotem suum; Deiot. 21. etsi hoc verbo scio laudari regem non solere; ib. 26. quod scio te non frustra scribere solere; ib. 38. scisne me de rebus mihi notissimis dicere? Phil. II, 45. scio me in rebus celebratissimis omnium sermone versari; ib. 57. ut ... non omnis homines esse inimicos et futuros scias; ib. 65. sciebat homo sapiens ius semper hoc fuisse, ut ..; ib. 96. totum .. comissationis Antonianae chorum in tertiam decuriam iudicum scitote esse coniectum; ib. V, 15. (legionem) Martiam et quartam ... (meum consilium) comprobaturas esse certe scio; ib. XII, 29. Martiam legionem Albae consedisse sciebat; ib. XIII, 19. quam (civitatem) scit huic rei publicae semper fuisse amicissimam; ib. 32. scitis .. per hos dies creberrimum fuisse sermonem ..; ib. XIV, 14. hunc vos scitote Licinium gladiatorem iam immisisse †; Fr. B. VIII, 22. illud scimus, ubicumque sunt, esse pro nobis; ib. C. 14. f. **certo** (13 St.) B. I, S. 499, a.

III. **mit Object:** alqd: [quod sciam;] Sex. Rosc. 17. nondum lucebat, cum Ameriae scitum est; ib. 97. quid erat quod Capitonem primum scire voluerit? ib. 99. profecto necesse est sciant aliquid; ib. 120. quid sciret ille perpauci animadvertebant; Qu. Rosc. 30. plus etiam scire quam sciebat videbatur; ib. id, quod scire potuit et debuit, dixit; ib. 42. qui id, quod scit, familiaribus suis dicit; ib. 47. sed ea, quae scit, mecum recognoscere (voluisse videtur); Verr. a. pr. 15. nonne multa mei testes quae tu scis nesciunt? ib. II, 24. demonstrant id, quod ille sciebat; ib. 55. hoc non solum sciri tum, verum etiam commemorari semper volebat; ib. 116. haec tu ... cum scires; ib. III, 65. ne hoc quidem sciebas, (ordinem) iudicare? ib. 93. id adeo sciri facillime potest ex litteris publicis civitatum; ib. 120. haec cum scirem et cogitarem; ib. IV, 16. quod quia vidisti pluris scire; ib. 29. ex quo (L. Raecio) haec Verres scire posset; ib. V, 161. quod vos ... ex litteris .. nostris .. scire potuistis; Font. 18. omnia se scire dixit; ib. 29. cum id plerique scirent; Caecin. 16. hoc cum eos scire volui, quibus Sulla voluit iniuriam facere, tum omnis ceteros novos veteres-

que civis; ib. 101. id cum Oppianicus sciret; ib. 45. aliud si is || aliud si || iudex nihil scisset; ib. 104. (servi) in veritate manserunt neque se quicquam scire dixerunt; ib. 176. quod tu ... si per aetatem scire potuisses; Rabir. 25. hortatus sum (Volturcium), ut ea, quae sciret, sine timore indicaret; Catil. III, 8. quod in eo, quod sciunt omnes, nullo modo possunt inter se discrepare; Muren. 28. sciunt haec omnes || homines || nobiles, sciunt boni viri, sciunt denique nostri homines || homines omnes ||, sciunt mediocres negotiatores; Flacc. 73. de quo aliquid scire ... potuisset; Sulla 13. nihil quemquam scire ... arbitramur; ib. 79. quid est ... tam curiosum quam ea scire velle, de quibus maiores nostri vos solos et consuli et scire voluerunt? dom. 33. non dissimulo me nescire ea, quae, etiam si scirem, dissimularem; ib. 121. vos haec melius scire potestis, equidem audita dico; Sest. 72. quod mediocres homines, ... quod librarioli .. *se* scire profiteantur; Balb. 14. scire .. hoc ... facile possum; Planc. 19. quasi qui omnia sciret; ib. 65. quis id scit? Scaur. 19. quaero qui (Milo) id scire potuerit? Milo 46. erant permulti alii, ex quibus id facillime scire posset; ib. quod ut sciret Milo illum Ariciae fuisse ..; ib. 51. cum tu id neque per te scires neque audire aliunde potuisses; Ligar. 1. cum hoc sciret; ib. 7. qui eadem scires, quae illos scire dicis; Deiot. 22. nihil horum scit; Phil. XI, 24. negat Piso scire se, negat audisse quicquam; ib. XII, 3. f. I. testes. — II, 2. — 3. Phil. II, 41. — 4. Verr. I, 95. 139. Cluent. 20. dom. 37. Sest. 82. Fr. C. 14.

improbitatem: FAC SCIAT IMPROBITATEM ARATORUM; Verr. III, 157.

litteram: si unam litteram Graecam scisset; Verr. IV, 127.

nomen: cuius (deae) ne nomen quidem viros scire fas est; har. resp. 37.

poenam: ut quisquam poenam quae sequeretur id scelus scire posset; har. resp. 38.

rem: qui modo umquam mediocriter res istas scire curavit; Flacc. 64.

verum: verum ... si scire voltis; Rab. Post. 41.

sciscitor, forschen: de uno quoque nostrum ... sciscitantur omnes, avent audire quid quisque senserit; Phil. XIV, 19.

scisco, verordnen, stimmen: I. alqs: sin autem is primus scivit; dom. 80.

populus: CONSULES POPULUM IURE ROGAVERUNT ... POPULUSQUE IURE SCIVIT; Phil. I, 26.

II. de: si Gaditani sciverint nominatim de aliquo cive Romnno, ut sit is civis Gaditanus; Balb. 27.

III. alqd: quae scisceret plebes, ... iuberi vetarique voluerunt; Flacc. 15.

legem: quod primus scivit legem de publicanis tum, cum ..; Planc. 35. quia primus (legem) scivit; ib.

rogationem: quam (rogationem) se Fidulius negat scivisse; dom. 81.

scite, fein, geschickt, geschmackvoll: facio: ea (capella) quidem mire, ut etiam nos ... intellegere possumus, scite facta et venuste; Verr. II, 87.

svinligo: tum illa, ex patellis et turibulis quae euellerat, ita scite in aureis poculis inligabat, ... ct ea ad illam rem nata esse diceres; Verr. IV, 54.

perscribo: „ita .. sunt (rationes) perscriptae ite et litterate, ut ..“; Piso 61.

elliptisch: satis hoc quidem scite; Phil. XIII, 22

scitum, Beschluß, Verordnung: I. sum: hoc plebei scitum est? haec lex, haec rogatio est? dom. 44.

II. comprobo: cum (populus Gaditanus) scita ac iussa nostra sua sententia comprobat; Balb. 42.

conscribo: si tuus scriptor ... vacuo animo tibi ista non scita, sed portenta conscriberet; dom. 129.

scitus, geschmackvoll, witzig: si quid est quod mihi scitum esse videatur; Planc. 35.

scopulosus, felsig: intellego quam scopuloso difficilique in loco verser; div. Caec. 36.

scopulus, Fels, Klippe: I. deprimunt: tune etiam atque adeo vos, geminae voragines scopulique rei publicae, vos meam fortunam deprimitis? Piso 41.

II, 1. offendo: ubi scopulum offendis eius modi, ut ... videas; Sex. Rosc. 79.

praetervehor: quoniam ... scopulos praetervecta videtur oratio mea; Cael. 51.

2. utor: qui ... scopulo atque saxis pro portu stationeque utuntur; Tull. 33.

3. appello ad: numquam profecto ... tuas .. ratis ad eos scopulos appulisses, ad quos Sex. Titii adflictam navem et in quibus C. Deciani naufragium fortunarum videres; Rabir. 25.

incido in: quem .. iste in scopulum non incidit? Fr. A. V, 4.

III. ad, in: si ... ad saxa et scopulos haec conqueri ac deplorare vellem; Verr. V, 171. f. II, 3. appello ad.

scortum, Dirne: I. versantur: scorta inter matres familias versabantur; Phil. II, 105.

volitat: cum tu florens ac potens per medium *forum* scortum populare volitares; dom. 49.

elliptisch: primo volgare scortum; ... sed cito Curio intervenit, qui te a meretricio quaestu abduxit; Phil. II, 44.

II, 1. duco: qui semper secum scorta ... duceret; Milo 55.

quaero: quod si in vino et alea comissationes solum et scorta quaererent; Catil. II, 10.

2. voluto cum: quis umquam nepos tam libere est cum scortis quam hic cum sororibus volutatus? har. resp. 59.

III, 1. cohors: cum hanc sit habiturus Catilina scortorum cohortem praetoriam; Catil. II, 24.

2. res cum: nec mihi erat res cum Saturnino, ... sed cum scurrarum locupletium scorto; Sest. 39.

scriba, Schreiber: I, 1. aufert: ut tantam pecuniam scriba tuus auferret; Verr. III, 181. tu ex pecunia publica HS terdeciens scribam tuum permissu tuo cum abstulisse fateare; ib. 184.

commurmuratur: „ut scriba, ad aerarium qui eas (rationes) rettulit, [perscriptis rationibus,] secum ipse ... commurmuratus sit ..“; Piso 61.

compilat, configit: qui (scriba) cornicum oculos confixerit, et ... fastos (dies) populo proposuerit [et ab ipsis ... iure consultis eorum sapientiam compilarit]; Muren. 25.

deducit: quam ob rem enim scriba deducat, et non potius mulio, qui advexit? Verr. III, 183.

edunt: prius etiam edituri indicium fuerint scribae mei, ... quam in codicem rettulissent; Sulla 44.

est: praefecti, scribae, accensi ... manus erant tuae; Verr. II, 27. scribam tuum dicit, Verres, huius perscriptorem faenerationis fuisse; ib. III

168. et casu scribae tum duo magistri fuerunt cum Vettio; ib.

. faciunt: quid tui scribae fecerint tu potes dicere; Verr. III, 182. quantum reliqui scribae fecerant; ib. 198.

laedit: „quid me ista laedunt, scriba, lictor, praeco, pullarius?“ leg. agr. II, 32.

possunt: s. sufficiunt. — proponit: s. compilat.

recitat: recitet (scriba) ex codice professionem; Verr. III, 26.

referunt: s. commurmuratur. edunt.

sinit: iam vero scriba tuus anulo aureo suo ... ista te ratione uti non sinet; Verr. III, 176.

sufficiunt: quamquam nec scribae sufficere nec tabulae nomina illorum capere potuerunt; Phil. II, 16.

sumunt: cur enim hoc sibi || sibi hoc || scribae soli sumant || adsumant ||: L. PAPIRIUS SCRIBA? Verr. III, 154.

tueor: ut esset unde scriba tuus hoc tuum munus ac beneficium tueretur; Verr. III, 187.

versantur: scribae, qui nobiscum in rationibus monumentisque publicis versantur, non obscurum de meis in rem publicam beneficiis suum iudicium ... esse voluerunt; dom. 74.

volunt: quid sibi illi scribae, quid lictores, quid ceteri ... volunt? Cluent. 147. s. versantur.

2. sum: quem scribam suum fuisse negare non potest; Verr. I, 150. qui istos scribas esse moleste ferunt; ib. III, 184.

II, 1. adripio: SCRIBAS, APPARITORES, RECENTIS ADRIPE! Verr. III, 155.

converto: scribas .. universos ... video ab exspectatione sortis ad salutem communem esse conversos; Catil. IV, 15.

damno: cogendi iudices inviti, retinendi contra voluntatem; scriba damnatus; Muren. 42.

defendo: nuper ... scribam aedilicium, D. Matrinium, cum defendissem ..; Cluent. 126.

delenio: ut moneat Apronium quibus rebus ... scribas accensumque pretio deleniat; Verr. III, 157.

dono: neque enim solum scribam tuum anulo, sed etiam virum fortissimum ..., Q. Rubrium, ... torque donasti; Verr. III, 185. saepe enim nostri imperatores superatis hostibus ... scribas suos anulis aureis in contione donarunt; ib. [anulo aureo scriba donatus et ad eam donationem contio est advocata; ib. 187.]

frequento: quos (scribas) cum casu hic dies ad aerarium frequentasset; Catil. IV, 15.

habeo: cum ... mecum duos frugalissimos homines scribas haberem; Verr. III, 182. eos scribas tecum disceptatores huius criminis habebo; ib. 184.

invenio: inventus est scriba quidam [Cn. Flavius], qui ..; Muren. 25.

lego: persuasi, ut scribam iurati legerent eum..; Cluent. 126.

offendo: ut ibi ne scribam quidem quemquam offenderet; Fr. B. XIII, II, 7.

retineo: Potamonem scribam et familiarem tuum retentum esse a Verre in provincia; div. Caec. 29.

teneo: ut scribae ... lege hac tenerentur; Rab. Post. 13.

2. concedo: quasi vero hoc scribis ullo exemplo sit aut ullo iure concessum; Verr. III, 182.

distribuo: non nullos scribis, filio cohortique distribuit; Verr. V, 64.

2. do: da, quaeso, scribae: recitet ex codice professionem; Verr. III, 26. video ... Halaesinos ... pecuniam Timarchidi et Volcatio || Volcatio Timarchidi || scribae dedisse; ib. 171.

refero: eas (pecunias) aut scribae istius aut Timarchidi aut etiam isti ipsi referebat acceptas; Verr. II, 170.

3. revoco ad: ad eos me scribas revoca; Verr. III, 184.

percontor ex: itaque ex his scribis ... percontamini quid sibi istae quinquagesimae velint; Verr. III, 183.

sum in: quae pars operae aut opportunitatis in scriba est? Verr. III, 183.

III. anulus: sed etiam anulus aureus scribae tui deterret (me); Verr. I, 157.

mentio: quid eorum scribarum mentionem faciam? Verr. III, 182.

nomen: scribae nomine de tota pecunia binae quinquagesimae detrahebantur; Verr. III, 181.

ordo: et in hac causa scribarum ordinem in me concitabit Hortensius? Verr. III, 182.

sententia: hominem innocentem ... indicta causa de sententia scribae ... condemnat; Verr. II, 75.

IV. ornare: (potestatem) ornat apparitoribus, scribis, librariis ..; leg. agr. II, 32.

scribo, schreiben, beschreiben, verlangen, verfassen, ernennen, ausheben: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** a. **substantivisch:** α. adsum: NE QUIS ... SCRIBENDO ADESSET; sen. 8. cum ... omnes .. îdem scribendo adessent; har. resp. 13. scribendo adfui; prov. cons. 28.

adhibeo ad: nactus est .. consules eos, quorum alter res ad scribendum maximas, alter cum res gestas tum etiam studium atque auris adhibere posset; Arch. 5.

sum in: cognoscite quanta in scribendo gravitas ... sit; Verr. V, 54.

β. difficilis ad: nam dedisse ridiculum est, quasi legem aliquam aut ad scribendum difficilem aut ..; Fr. B. VI, 3.

γ. celeritas: quos sciebam memoria, scientia, celeritate scribendi facillime quae dicerentur persequi posse; Sulla 42.

consuetudo: eum casus in hanc consuetudinem scribendi induxit, philosopho valde indignam; Piso 71.

militia: Servius hic nobiscum hanc urbanam militiam respondendi, scribendi, cavendi ... secutus est; Muren. 19.

studium: ut primum ... Archias ... se ad scribendi studium contulit; Arch. 4.

vis: nullius dicendi aut scribendi tanta vis (est), tanta copia, quae ... enarrare ... res tuas gestas possit; Marcell. 4.

δ. in: adhibentur in scribendo || in exscribendo || de conventu viri primarii; Verr. II, 189. qui sedulitatem mali poëtae duxerit aliquo tamen praemio dignam, huius ingenium et virtutem in scribendo et copiam non expetisset? Arch. 25.

b. **verbal:** quid intersit utro modo scriptum sit, ... ipsa .. lex non docet; Cluent. 148. si praetor (pecuniam) dedit, ut est scriptum ..; Flacc. 44. quid? si ne scriptum quidem umquam est in ista ipsa rogatione ..; dom. 81. ut video scriptum apud Graecos; Scaur. c. 3, § 4. ut scriptum legimus; Deiot. 19.

2. **persönlich:** scripsisset ille, si non iussu huius expensum tulisset? non scripsisset hic, quod sibi expensum ferri iussisset? Qu. Rosc. 2. cur scribebas? ib. 9. quem ad modum tute scribis; Verr. I, 80. quem ad modum tute ad Neronem scripsisti; ib. 84. ut sibi ipsi peracutus esse videatur, qui tabulas tenet, qui scribit; ib. II, 108. ut eum scripsisse appareat, qui alia vectigalia non haberet; ib. III, 20. ipse igitur ille tibi se ad matrem et sororem scripsisse narravit? an etiam scripsit oratu tuo? Flacc. 92. et simul de ipso, qui scripsit, detrahi nihil volo; Piso 71. memini .. isdem

fere verbis ad me te scribere; Deiot. 38. quod scribam tamquam ad civem, ... non tamquam ad latronem; Phil. II, 9. si .. scripsit; ib. 104. ut verissime scribit Hirtius; ib. XIV, 28.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** in qua (tabula) publice erat de huius beneficiis scriptum et incisum; Verr. II, 112. s. **de,** I. scribo (13 St.) B. II, S. 12, a

2. **directe Rede:** scribis: QUI ... HEREDEM FECIT, FECERIT; Verr. I, 110. „nempe scriptum ita est: quot renuntiati erunt"; ib. II, 127. quod ita scribit: SI UTER VOLET, RECUPERATORES DABO; ib. III, 35. sed utrum ita scripserit, si uter volet, an, si decumanus volet, nihil interest; ib. etenim scriptum esse ita: QUOD IS VIRGIS NEMINEM CECIDISSET; ib. IV, 144. scriptum exstat in isdem litteris ... *ΕΔΙΚΑΙΩΘΗΣΑΝ*; ib. V, 148. scriptum est: QUAE IN MUNICIPIA QUASQUE IN COLONIAS X VIRI VELINT ..; leg. agr. I, 17. in qua (tabula) scriptum fuisse aiunt IUGERA CC, IN QUIBUS OLIVETUM FIERI POTEST; ib. II, 67. quibus (Graecis), cum facere non possent, loqui tamen et scribere honeste et magnifice licebat; Cael. 40. „scripsisti enim: cedant arma togae"; Piso 72.

3. **indirecte Frage:** si, quas tabulas profers, in eis quae habes quo modo habeas scriptum non est? Verr. IV, 36. quia quid emeris aut quid locaris scriptum proferre non potes; ib. V, 48.

4. **ut:** scriptum enim ita dicunt esse: UT EORUM BONA VENEANT, QUI PROSCRIPTI SUNT; Sex. Rosc. 126. scripsit ut heredes iurarent se curaturos, ut ... perveniret; Verr. I, 123. in qua (lege) scriptum erat, UT, QUOT ESSENT RENUNTIATI, TOT IN HYDRIAM SORTES CONICERENTUR: CUIUM NOMEN EXISSET, UT IS HABERET ID SACERDOTIUM; ib. II, 127. scribit ad quosdam Militensis ut ea vasa perquirant; ib. IV, 39. ad propinquum suum scribit, ut eis, qui a Verre venissent, responderet illud argentum se ... misisse Lilybaeum; ib. sed tamen ne id quidem est scriptum, ut exirem; dom. 51. quid? si etiam || quod si etiam || scripsit ad te Caesar ut redderes, quid satis potest dici ..? Phil. II, 104.

5. **ut ne:** scribam ad illos, ut, si qui forte quod a te mihi obiectum est quaerent sitne verum, ne cui negent; Phil. II, 32.

6. **accus. c. infin.:** quae se Arimini scribit reliquisse; Verr. I, 36. Themistagoram et Thessalum scribis populum concitasse; ib. 83. scribit HS $\overline{LX}$ socios perdidisse ex vicesima portorii Syracusis; ib. II, 185. cum scribit se lege Hieronica vendidisse, quid scribit? ib. III, 123. [><]. scribit Metellus reliquos ab se esse confirmatos; ib. 127. scribit Metellus aratorum esse penuriam; ib. non scriberet se vectigalibus prospexisse; ib. 128. libertus et accensus tuus et tibi ... coniunctus ac proximus ad Apronium scribit, volgo esse ab omnibus ita demonstratum Metello; ib. 157. nam quod scribit Metelli filium puerum esse, vehementer errat; ib. 159. itaque in eis scriptum litteris Punicis fuit REGEM MASINISSAM IMPRUDENTEM ACCEPISSE, RE COGNITA REPORTANDOS CURASSE; ib. IV, 103. si potuisset honeste scribere se in balneis cum id aetatis filio fuisse; Cluent. 141. erat scriptum ipsius manu Allobrogum senatui et populo, sese quae eorum legatis confirmasset facturum esse; Catil. III, 10. scriptum ad se dicunt esse ab illo tantam pecuniam Flacco datam; Flacc. 90. si furorem ... erupisse in meo consulatu scripsi; Sulla 67. in quo (responso) cum aliis multis scriptum etiam illud est, id quod audistis, LOCA SACRA ET RELIGIOSA PROFANA HABERI; har. resp. 9. de ea re scriptum est: POSTILIONES ESSE IOVI, SATURNO, NEPTUNO, TELLURI, DIS CAELESTIBUS; ib. 20. qui neque scribere ad senatum a te bene rem publicam esse gestam neque praesens dicere ausus es; Piso 97. recitabatur .. Pompei testimonium, regem ad se scripsisse nullam pecuniam Gabinio nisi in rem militarem datam; Rab. Past. 34. „Blesamius ... ad regem scribere solebat te in invidia esse .."; Deiot. 33. at etiam gladiator ausus est scribere hunc de patris et patrui parricidio cogitasse; Phil. III, 18. cum VII cohortibus esse Apolloniae scribit Antonium; ib. X, 13. laetandum esse ausus es scribere Trebonium dedisse poenas? ib. XIII, 22. „concordiae factam esse mentionem scribitis in senatu"; ib. 36. „scribitis ... legatos esse consularis quinque"; ib. „utri ceciderint", scribit „lucro nobis futurum"; ib. 40.

III. **mit Object:** alqm: quis in tabulis scriptus est? Verr. II, 107. QUI EORUM. quorum? videlicet, qui supra scripti sunt; Cluent. 148. qui ne utitur quidem illis (tabulis), in quibus est scriptus; Arch. 10.

alqd: quem ad modum turpe est scribere quod non debeatur ..; Qu. Rosc. 2. id quod pater quoque ad eum pluribus verbis scripserat; Verr. II, 100. quid fuit istic antea scriptum? ib. 104. ego hoc tibi, quem ad modum in tabulis scriptum habes, ita gestum esse concedam; ib. 106. tum etiam ille || ille etiam || plura scribebat ad socios; ib. 172. quae antea scripserat; ib. atque haec non cupiditate aliqua scribit inductus; ib. III, 44. cum scribit se lege Hieronica vendidisse, quid scribit? ib. 123. [><]. deinde quid scribit? ib. non vides ... hoc eum diserte scribere, reliquos hos esse? ib. 126. hoc cum scribit; ib. 127. cognoscite quid ad extremum scribat Metellus; ib. 128. quod scriptum est inani in basi; ib. IV, 127. quid postea scriptum est? ib. 143. [cuius modi constat, hoc vero scriptum esse, quod proferre non auderet reus;] ib. 144. id non modo tum scripserunt, verum etiam in aere incisum nobis tradiderunt; ib. 145. nihil quod iste publice Romam scripserit; ib. V, 9. id quod scriptum reliquit; ib. 112. qui, quod in secundo capite scriptum est, non meminit in tertio; leg. agr. II, 26. quae de scripto aguntur, scripta sunt omnia; Muren. 28. neque tamen quicquam tam anguste scriptum est, quo ego non possim QUA DE RE AGITUR addere; ib. ut ... civitates ... Laelio ... nihil temporis causa scripsisse aut obsignasse videantur; Flacc. 36. quod est in eodem decreto scriptum; ib. 45. quae .. accurate cogitateque scripsisset (Archias), ea sic vidi probari, ut ad veterum scriptorum laudem perveniret; Arch. 18. quem nos ... vidimus ... iubere ei (poëtae) praemium tribui, sed ea condicione, ne quid postea scriberet; ib. 25. nihil de meo capite potuisse ferri, nihil esse iure scriptum; dom. 68. quod de omnibus, etiam quibus damnatis interdictum est, scriptum est in legibus; ib. 82. ita de me illum ... hostem ... pudicitiae scripsisse, quae scripsisset, eis verbis, rebus, sententiis, ut ..; Sest. 73. quae mihi quidem ita et acta et scripta videntur esse, ut ..; ib. 122. illud scripsit disertissimus poëta pro me; ib. utrum tu ... nihil umquam ausus sis scribere ad eum ordinem ..; Piso 39. qui ad senatum nihil scripseris; ib. 40. ita multa ad istum de ipso quoque scripsit, ut ..; ib. 70. at hoc nusquam opinor scriptum fuisse in illo elogio; ib. 72. quae scripsit gravis et ingeniosus poëta, scripsit non ut illos regios pueros, ... sed ut nos ... ad laudem excitaret; Planc. 59. M. Catonis illud, quod in principio scripsit Originum suarum, semper magnificum ... putavi; Planc. 66. ego vero haec didici, haec vidi, haec scripta legi, ... non semper easdem sententias ab eisdem ... esse defensas; ib. 94. sicuti multa sunt severius scripta quam in antiquis legibus et sanctius; Rab. Post. 8. quod scio te non frustsa scribere solere; Deiot. 38. ex-

quire de Blesamio num quid ad regem contra dignitatem tuam scripserit; Deiot. 42. nihil erat clausum, nihil obsignatum, nihil scriptum; Phil. II, 67. o admirabilem impudentiam! ... in eum adulescentem hoc scribere audere, quem ..? ib. III, 18. f. II, 4. dom. 51. — 5. har. resp. 9.

adversaria: quid est quod neglegenter scribamus adversaria? Qu. Rosc. 7.

causam: nusquam enim scribis neque tu aliud quicquam edicto amplecteris nisi eam causam, pro qua pecuniam acceperas; Verr. I, 116.

codicem: idcirco codicem scribere instituimus; Qu. Rosc. 6.

colonos: quinque milia colonorum Capuam scribi iubet; leg. agr. II, 76.

comoediam: quis umquam Graecus comoediam scripsit in qua servus primarum partium non Lydus esset? Flacc. 65.

consultum: qui (legem, senatus consultum, edictum, foedus, pactionem, testamentum, [iudicia, stipulationes], pacti formulam) scripserunt; Caecin. 51. scriptum senatus consultum quod fieri vellet attulit; Phil. I, 3. suae quidem (senatus consulta) omnia citius delata quam scripta sunt; ib. XIII, 19.

contiones: contiones P. Sestii scriptas ... te Albinovano dedisse; Vatin. 3.

decretum: decreto scribendo .. video adfuisse Lysaniam; Flacc. 43.

decurias: „decurias scribamus"; Verr. III, 28.

defensionem: defensionem causae suae scripsit; Verr. V, 112.

dicam: scribitur Heraclio dica; Verr. II, 37. quod lex Rupilia vetaret diebus xxx sortiri dicam quibus scripta esset; ib. qui dicam scripserant; ib. 42. ut ... ex lege Rupilia dicam scribi iubeat; ib. 59.

edictum: ne totum edictum ad Chelidonis arbitrium scriptum videretur; Verr. I, 106. nunc est eius modi edictum, ut quivis intellegat non populo esse scriptum, sed P. Annii secundis heredibus; ib. 110. f. consultum; Caecin. 51.

epistulam: missa est (epistula) ... ex itinere, cum Verres iam de provincia decessisset, Timarchidi manu scripta; Verr. III, 154. erat (epistula) .. scripta amatorie; Phil. II, 77.

falsum: quid dicetis? utrum Metellum falsum scribere, an amicum laedendi esse cupidum? Verr. III, 123.

foedus, formulam, iudicia: f. consultum; Caecin. 51. — legem: f. **lex,** II, 1. scribo (14 St.) B. III, S. 33, b.

libellos: ipsi illi philosophi in eis libellis, quos de contemnenda gloria scribunt, nomen suum inscribunt; Arch. 26.

librum: cum ... Platonis graviter et ornate scriptum librum de morte legisset; Scaur. c. 3, § 4.

litteram: quas (litteras) ego istum in Italia scripsisse arbitror; Verr. II. 19. (litterae) erant .. [scriptae] sine nomine; Catil. III, 12. quotiens ego hunc vidi, cum litteram scripsisset nullam, magnum numerum optimorum versuum ... dicere ex tempore! Arch. 18. litteras Bruti recte et ordine scriptas videri; Phil. X, 5. quo senatus consulto huius generis ... bene scriptas litteras decretum a senatu (vidisti)? ib. 6.

orationem: M. Antonium aiunt solitum esse dicere idcirco se nullam umquam orationem scripsisse; Cluent. 140. has (orationes) ego scripsi ludis et feriis; Planc. 66.

pactionem: f. consultum; Caecin. 51.

principes: principes fuisse, quos scribis, Themistagoram et Thessalum; Verr. I, 85.

propositionem: quid, si eis verbis scripta est ista proscriptio, ut se ipsa dissolvat? dom. 50.

rationem: in quibus (libellis) erat ratio scripta mensium complurium rerum exportatarum istius nomine; Verr. II, 182.

sententiam: scriptam attulerat consularis quidam sententiam; Phil. III, 20.

HS: cum HS xxx scripta essent pro HS ccc; Cluent. 162.

stipulationes: f. consultum; Caecin. 51.

tabulas: si tabulas C. Fannius accepti et expensi profert suas, in suam rem suo arbitratu scriptas; Qu. Rosc. 2.

testamentum: f. consultum; Caecin. 51.

verbum: quod verbum tibi non excidit ... fortuito: scriptum, meditatum, cogitatum attulisti; Phil. X, 6.

versus: de qua muliere versus plurimi supra tribunal et supra praetoris caput scribebantur; ib. III, 77.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** quo (testamento) ille heres esset scriptus; Verr. II, 36. nemo ilum ... tutorem umquam liberis suis scripsit; Cluent. 41. Polemocratem (tutorem) scripsisti; Flacc. 74. illum (Clodium) heredem et me scripserat; Milo 48 Blesamius tyrannum Caesarem scriberet? Deiot. 33.

scriptor, Schreiber, Berichterstatter, Verfasser, Schriftsteller: I, 1. conscribit, facit: si tuus scriptor in illo incendio civitatis non syngraphas cum Byzantiis exsulibus ... faceret, sed ... tibi ista non scita, sed portenta conscriberet; dom. 129.

dicit: etiam ille novicius Ligus, venalis scriptor et subscriptor tuus, ... mortem eius se velle persequi dixit; dom. 49.

fert: at quid tulit legum scriptor peritus et callidus? dom. 47.

relinquunt: quam multas nobis imagines ... fortissimorum virorum expressas scriptores et Graeci et Latini reliquerunt! Arch. 14.

2. sum: quis est huius restipulationis scriptor, testis arbiterque? Qu. Rosc. 38. cum in restituendo (me Q. Metellum) auctorem fuisse scriptoremque videatis; sen. 9. hoc tu scriptore, hoc consiliario, hoc ministro ... rem publicam perdidisti; dom. 48. ut .. meae proscriptionis ... Sex. Clodius ... sese scriptorem esse diceret; Sest. 133.

II, 1. dono: quid? noster hic Magnus ... nonne Theophanem Mytilenaeum, scriptorem rerum suarum, ... civitate donavit? Arch. 24.

habeo: quam multos scriptores rerum suarum magnus ille Alexander secum habuisse dicitur! Arch. 24.

2. utor: neque tu legum scriptoribus isdem potuisti uti quibus ceteri; dom. 48.

3. quaero ex: quaere hoc ex Clodio, scriptore legum tuarum! dom. 83.

III. auctoritas, voluntas: scriptum sequi calumniatoris esse, [bonique] iudicis voluntatem scriptoris auctoritatemque defendere; Caecin. 65.

laus: ut ad veterum scriptorum laudem perveniret; Arch. 18.

scriptum, Schrift, Aufsatz, Concept, Verordnung: I, 1. edo: ede mihi scriptum, quid [argenti] in provincia Sicilia pararis, unde quidque aut quanti emeris; Verr. IV, 35. „nec scriptum habeo nec possum edere"; ib. 36.

habeo: cur in adversariis scriptum habebas? Qu. Rosc. 9. quia scriptum non habent; Verr. V, 48. f. edo; Verr. IV, 36.

relinquo: incredibile dictu est quam multi Graeci de harum valvarum pulchritudine scriptum reliquerint; Verr. IV, 124. cognovi, multa homines doctos sapientisque et dixisse et scripta de deorum numine reliquisse; har. resp. 19.

sequor: scriptum sequi calumniatoris esse,

[bonique] iudicis voluntatem scriptoris ... defendere; Caecin. 65.
2. ago de: quae de scripto aguntur, scripta sunt omnia; Muren. 28.
seiungo a: a verbo et ab scripto ... ius et aequi bonique rationem esse seiunctam; Caecin. 80.
II, 1. decorare: quem quantum potuissem multis saepe orationibus scriptisque decorassem; Piso 75.
dicere: quoniam quidem (senatus) scripto illo istius sententiam dicere vetabatur; dom. 69.
2. de: quam tu mihi ex ordine recita de legis scripto populi Romani auctionem; leg. agr. II, 48. cum vir is ... de scripto sententia dicta mihi uni testimonium patriae conservatae dedit; Sest. 129. quae (oratio) propter rei magnitudinem dicta de scripto est; Planc. 74. ita .. dixisti et quidem de scripto; Phil. X, 5.
ex: in apium fortasse examine nos ex Etruscorum scriptis haruspices, ut a servitio caveremus, monerent; har. resp. 25.

scriptura, Schreiben, Schrift, Triftgeld: est: quibus (hominibus) odio sunt nostrae secures, ... scriptura, decumae, portorium morti; Flacc. 19.
iuvat: quid vos Asiae portus, quid scriptura || quid Syriae rura || ... iuvabunt tenuissima suspicione ... hostium iniecta? leg. agr. II, 80.
II, 1. habeo: portum || portorium || autem et scripturam eadem societas habebat; Verr. II, 171.
2. sum in: in scriptura Siciliae pro magistro est quidam L. Carpinatius; Verr. II, 169.
III, 1. magister: cum esset magister scripturae et rex publicorum; Verr. III, 167.
2. vectigal ex: neque ex portu neque ex decumis neque ex scriptura vectigal conservari potest; imp. Pomp. 15.

scrupulus, (scripulus), Bedenken, Zweifel: I. residet: sin scripulus tenuissimus residere aliquis videbitur; har. resp. 11.
II. evello: hunc sibi ex animo scrupulum ... ut evellatis || evellat || postulat; Qu. Rosc. 6.
imbibo: imbibit || habet in || illis legibus spem non nullam, cui ademptum est, aliquem scrupulum, cui datum est; leg. agr. III, 6.
inicio: hic tum iniectus est hominibus scrupulus et quaedam dubitatio quidnam esset actum; Cluent. 76.
invenio: f. III.
III. alqd: *vos in ipsa infitatione adversarii aliquid scrupuli inventuri eratis;* Tull. 2.

scrutor, untersuchen, durchsuchen, durchforschen: alqm: non excutio te, si quid forte ferri habuisti, non scrutor; Sex. Rosc. 97.
alqd: desinamus aliquando ea scrutari, quae sunt inania; Sex. Rosc. 83. intellego me ante tempus, iudices, haec scrutari; ib. 128. scrutatus sum quae potui; Verr. II, 182.
Alpis: L. Crassus ... specillis prope scrutatus est Alpis, ut ... triumphi causam aliquam quaereret; Piso 62.
apothecas, al.: cum .. omnium domos, apothecas, navis furacissime scrutarere; Vatin. 12.
libros: venio ad augures, quorum ego libros, si qui sunt reconditi, non scrutor; dom. 39.

scurra, Possenreißer: I, 1. appello: qui a scurris semper potius gladiator quam scurra appellatus est || sit ||; Verr. III, 146.
existimo: neque parum facetus scurra Sex. *Naevius* ... est existimatus; Quinct. 11. qui se ipse scurram improbissimum existimari volt; Verr. III, 146.
2. facio de: vetus est de scurra multo facilius divitem quam patrem familias fieri posse; Quinct. 55.
pervenio ex: ex petulanti atque improbo scurra in discordiis civitatis ad eam columnam ... tum suffragiis populi pervenerat; Cluent. 39.
III. convicium: qui posset scurrae divitis cotidianum convicium sustinere; Quinct. 62. non debes .. adripere maledictum ex trivio aut ex scurrarum aliquo convicio; Muren. 13.
filius: „videri cariorem populo Romano filium scurrae quam C. Caesarem ... ingemiscendum est“; Phil. XIII, 23. at scurrae filium appellat; ib.
intemperantia: quorum (scurrarum) intemperantia expleta in domesticis est germanitatis stupris volutatus; har. resp. 42.
libidines: qui ... primam illam aetatulam suam ad scurrarum locupletium libidines detulit; har. resp. 42.
scortum: mihi erat res ... cum scurrarum locupletium scorto; Sest. 39.
IV. a: f. I, 1. appello.

scutum, Schild: I. sunt: non quo ille scuta occulta esse vellet, sed ne familiares, si scuta ipsi ferrent, laborarent; Phil. V, 18.
II. conquiro: scuta si quando conquiruntur a privatis in bello ac tumultu; Verr. IV, 52.
dico: non dixi hanc togam, qua sum amictus, nec arma scutum aut gladium unius imperatoris; Piso 73.
do: quod .. scutum dare in iudicio viderentur eis ..; Tull. 43.
fero: f. I. sunt.
habeo: qui neque ferri quicquam neque scutum ullum habuerint; Caecin. 64.
III. refertus: domus in clivo Capitolino scutis referta; Milo 64.
IV. impulsus: si ... impulsu scutorum ... magnas copias pulsas esse ... audivimus; Caecin. 43.
lecticae: scutorum lecticas portari videmus; Phil. II, 108.
multitudo: scutorum ... multitudo deprehendi posse iudicabatur; Milo 64.
V, 1. ornari, parari: qui scutis telisque parati ornatique sunt; Caecin. 60.
2. cum: si tu solus aut quivis unus cum scuto et gladio impetum in me fecisset; Caecin. 62.
sine: qui sine scutis sineque ferro fuerint; Caecin. 64.

scyphus, Becher: I. sunt: „ubi sunt, Pamphile“ inquiunt „scyphi?“ Verr. IV, 32. putasse se ... alicuius pretii scyphos esse Pamphili; ib.
II. adfero: „iubet me scyphos sigillatos ad praetorem statim adferre“; Verr. IV, 32
aufero: si etiam scyphi essent ablati; Verr. IV, 32. ita Pamphilus scyphos optimos aufert; ib.
iacio: in quem scyphum de manu iacere conatus est; Verr. IV, 24.
posco: „poscit scyphos“; Verr. IV, 32.
III. paria: dicent scyphorum paria complura ... Verri data esse; Verr. II, 47.

se f. **sui.**

secedo, sich entfernen: alqs: ut anno XVI post reges exactos ... secederent; Fr. B. VI, 24.
improbi: secedant improbi, secernant se a bonis; Catil. I, 32.

secerno, absondern, ausscheiden, trennen:

alqm: secerne te a bonis! Catil. I, 22. secedant improbi, secernant se a bonis; ib. 32. quaero, cur me a ceteris .. viris ac principibus civitatis ... in defensionis iure secernas; Sulla 3. nec enim secerni a fratre poterit; Phil. VI, 10.

amicos: delegit ex florentissimis ordinibus ipsa lumina, neque vero ... secrevit in iudicibus legendis amicos meos; Milo 21.

homines: hosce ego homines excipio et secerno libenter; Catil. IV, 15.

venenum: cum (venenum) ita confusum esset, ut secerni nullo modo posset; Cluent. 173.

secessio, Entfernung, Spaltung: animadverto: secessionem subscriptorum animadvertebant; Muren. 49.

existimo: secessionem tu illam existimavisti, Caesar, initio, non bellum; Ligar. 19.

secludo, absperren: tenebrae, vincla, carcer, [inclusum supplicium,] ... a libero spiritu atque a communi luce *esse* seclusum; Verr. V, 23.

seco, abschneiden: alqd: in corpore si quid eius modi est quod reliquo corpori noceat, id uri secarique patimur; Phil. VIII, 15.

collum: cum ... collum secuit hominis maxime popularis; Fr. B. VIII, 9.

secreto, heimlich: defero: controversiae secreto deferebantur; Verr. V, 127.

quaero: ex eis quaeritur secreto in curia quid esse factum arbitrarentur; Verr. IV, 100.

secta, Partei, Richtung, Schule: persequor: horum nos hominum sectam ... persequimur; Verr. V, 181.

sequor: cuius sectam sequi, cuius imperio parere potissimum velles? Rabir. 22. quotus .. quisque est qui hanc in re publica sectam sequatur? Flacc. 104. sunt principes consilii publici, sunt qui eorum sectam sequuntur ... optimates; Sest. 97. qui hanc sectam rationemque vitae re magis quam verbis secuti sumus; Cael. 40.

sectator, Begleiter, Anhänger: I. contendit: * non Gabinii comes vel sectator ... Roma contenderet; Rab. Post. 21.

II. opus est: „quid opus est .. sectatoribus?“ Muren. 70.

III. crimen: haec omnia sectatorum, spectaculorum, prandiorum [item] crimina a multitudine in tuam nimiam diligentiam .. coniecta sunt; Muren. 73.

numerus: [quae (lex Fabia) est de numero sectatorum]; Muren. 71.

sectio, Beutemasse: 1. vendo: praedam, manubias, sectionem, castra denique Cn. Pompei ... x viri vendent; leg. agr. I. fr. 1.

2. debeo pro: appellatus es de pecunia, quam ... pro sectione debebas; Phil. II, 71.

sector, begleiten, nachlaufen: I. alqs: si mercede [conducti] obviam candidatis issent, si conducti sectarentur; Muren. 67. „at sectabantur multi“; ib. 70. num sectari multos (senatus crimen putat)? „non, sed conductos“; ib. 73.

II. alqm: Chrysogonum, iudices, sectantur; Sex. Rosc. 77. praesertim si, sicut nunc || si, ut nunc || fit, custodes amicorum eum sectabuntur; Verr. III, 162. ut eum pueri sectentur; ib. IV, 148.

praetorem: is cum praetorem circa omnia fora sectaretur; Verr. II, 169.

sector, Aufkäufer: I, 1. est: qui omnium sectorum audacissimus sit; Sex. Rosc. 88.

iugulant: quos sectores ac sicarii iugulare non potuissent; Sex. Rosc. 151.

pugnat: quem erat aequissimum contra Cn. Pompei liberos pugnare? quem? te, sectorem; Phil. II, 75.

vivit: utrum .. aequius ... rei publicae fuit Cn. Pompeium an sectorem Cn. Pompei vivere Antonium? Phil. XIII, 30.

2. sum: nescimus per ista tempora eosdem fere sectores fuisse collorum et bonorum; Sex. Rosc. 80. fateor me sectorem esse; ib. 94. testimonium dicturus est is qui et sector est et sicarius; ib. 103. cuius (viri) ... te sectorem esse fateare; Phil. II, 39. cum sector sis isto loco natus, deinde cum Pompei sector; ib. 65.

II, 1. exspecto: quae (signa) sectorem exspectant; Verr. I, 61.

orno: an Censorinum ornem, in bello hostem, in pace sectorem? Phil. XI, 36.

video: cum videatis ex altera parte sectorem; Sex. Rosc. 152.

2. emo a: mulierem cum emisset a sectoribus; Cluent. 162.

pugno contra: cum viderent te ... contra quaestorem sectoremque pugnare; Verr. I, 52.

III. manus: ut Sex. Roscii vita erepta de manibus sectorum sententiis iudicum permitteretur; Sex. Rosc. 149.

praesidium: ut hoc ... praesidium sectorum existimetur; Sex. Rosc. 151.

IV. a: nonne cogitas te a sectoribus huc adductum esse? Sex. Rosc. 80.

secundo, zweitens: equidem primum ut honore dignus essem, maxime semper laboravi; secundo ut existimarer; Planc. 50.

secundum, gemäß, nach, zu Gunsten: instituo: qui erat institutus secundum filiam; Verr. I, 105.

iudico: quo minus secundum illum iudicetis non recuso; Qu. Rosc. 2. satis etiam iudici fecisse videar cur secundum Roscium iudicari debeat; ib. 14. quem nos non minus bene de nobis existimare quam secundum nos iudicare velimus; ib. 15. ut ... nec cogat ante horam decimam de absente secundum praesentem iudicare; Verr. II, 41. ut ... nulla dubitatio sit, ... quin secundum nos iudicetis; Caecin. 90. quod is ... mea domo iudicio pontificum liberata secundum fratrem suum iudicatum esse dicebat; har. resp. 31.

quaero: secundum ea quaero servarisne in eo fidem? Vatin. 15.

II. iudicium facio: quod .. iudicium secundum Heraclium de compromisso factum erat; Verr. II, 66.

litem do: quo minus secundum eas (tabulas) lis detur non recusamus; Qu. Rosc. 3.

possessionem do: ita secundum eum possessio daretur; Verr. I, 114. SECUNDUM TABULAS TESTAMENTI POTISSIMUM POSSESSIONEM DABO; ib. 117. scio te ... possessiones hereditatum non secundum eos, qui proferrent, sed secundum eos, qui dicerent testamentum factum, dedisse; ib. III, 16.

sententiam dico: qui cum sententiam secundum Plotium se dicturum ostenderet; Flacc. 50.

III. zum Satz: „ita secundum Kalendas Ianuarias et praetore et prope toto consilio commutato magnas accusatoris minas ... eludemus“; Verr. a. pr. 30. secundum quos (ludos) aut nulli aut perpauci dies ad agendum futuri sunt; ib. 31. tua ratio est ut secundum binos ludos mihi respondere incipias; ib. 34.

secundus, folgende, nächste, zweite, günstig, glücklich: alqd: quaeris num (Plancius) disertus sit? immo, id quod secundum est, ne sibi quidem videtur; Planc. 62. optatissimum est vincere; secundum est nullum casum pro ... libertate patriae non ferendum putare; Phil. XIII, 49.

annus: anno secundo cum emisset Apronius decumas tritici modium XXVDCCC; Verr. III, 76. anno secundo Tissenses HS XXI lucri dare coguntur inviti; ib. 86. ab hac eadem civitate anno secundo simili ratione extortam esse pecuniam ... cognovistis; ib. 89.

bellum: belli Punici secundi ... causa fuit Sagunti oppugnatio; Phil. V, 27.

caput: qui, quod in secundo capite scriptum est, non meminit in tertio; leg. agr. II, 26.

classis: secunda classis vocatur; Phil. II, 82.

contio: quis .. umquam tam secunda contione legem agrariam suasit quam ego dissuasi? leg. agr. II, 101.

cursus: si nihil est homini magis optandum quam prospera ... fortuna secundo vitae sine ulla offensione cursu; Quir. 2.

dies: Roma egreditur ante diem II Kalend. Februarias; Quinct. 24.

fortuna: si nullam religionem sors habebit, nullam societatem coniunctio secundae dubiaeque fortunae; Verr. I, 38. P. Sulla ... secundas fortunas amittere coactus est; Sulla 66. utrique horum secunda fortuna regnum est largita, adversa mortem; har. resp. 54. vos vestra secunda fortuna, Castor, non potestis sine propinquorum calamitate esse contenti? Deiot. 29. illa erat vita, illa secunda fortuna libertate esse parem ceteris, principem dignitate; Phil. I, 34.

heres: ut quivis intellegat non populo esse scriptum (edictum), sed P. Annii secundis heredibus; Verr. I, 110. scio te Romae ... edicto tuo possessiones hereditatum ... a primis heredibus ad secundos ... transtulisse; ib. III, 16. ab secundo herede nihil legat; Cluent. 33.

hora: ut ad tabulam Sestiam sibi adsint hora secunda postridie; Quinct. 25.

legio: eis militibus, qui de legione secunda ... ad C. Pansam A. Hirtium consules venissent, ... vacationem militiae ... esse placere; Phil. V, 53.

locus: maxime fuit optandum Caecinae, .. ut controversiae nihil haberet, secundo loco ut ne cum tam improbo homine ... haberet; Caecin. 23. huius industriam maxime quidem vellem ut imitarentur ei, quos oportebat; secundo autem loco, ne alterius labori inviderent; Phil. VIII, 31.

lumen: „si te secundo lumine hic offendero, moriere"; Rab. Post. 29.

ordo: qui ... ex primo ordine explosorum in secundum ordinem civitatis se venisse dicunt; Verr. III, 184.

partes: qui est secundarum aut tertiarum partium; div. Caec. 48.

proelium: hic .. adulescens ... secundum .. proelium fecit; Phil. XIV, 28.

res: quem in secundis rebus ... semper secum habuisset; Sulla 57. per quos (amicos) res eius secundae quondam erant ornatae; ib. 75. haec studia ... secundas res ornant; Arch. 16. non ... sustinet .. insolentia rerum secundarum tantam personam; Piso 24. quae (onera) .. multi homines necessarii secundis Postumi rebus discripta sustinuerunt; Rab. Post. 41. ille litteras ad te mittat de sua spe rerum secundarum; Phil. VII, 5.

ventus: cum videam navem secundis ventis cursum tenentem suum; Planc. 94.

securis, Beil, Axt, Hieb, Wunde: I. impellunt: non imperium, non secures ad iniuriam faciendam Flacci animum impulerunt; Flacc. 85.

perveniunt: cum duodecim secures in praedonum potestatem pervenerint; imp. Pomp. 32.

sunt: ne secures, ... ne sanguis innocentium ... magistratibus nostris quaestui possit esse; Verr. V, 130. quibus (hominibus) odio sunt nostrae secures; Flacc. 19.

II, 1. cruento: securis suas cruentari scelere noluit; har. resp. 35.

do: quaeret ... cur secures datae (sint); Verr. V, 22. non tibi idcirco fascis ac securis et tantam imperii vim ... datam, ut ... omnia repagula pudoris officiique perfringeres; ib. 39.

habeo: qui ... fascis et securis haberet; Verr. V, 163.

infligo: quam .. illi iudices ... graviorem potuerunt rei publicae infligere securim, quam cum illum e civitate eiecerunt ..? Planc. 70.

inicio: quam te securim putas iniecisse petitioni tuae, cum ..? Muren. 48.

mitto: mitto securis; Verr. III, 59.

praemitto: cum arma, cum securis, ... cum aquilam illam argenteam ... scirem esse praemissam; Catil. II, 13.

recordor: cum securis, cum cruces ad civium Romanorum supplicia fixas recordetur; Verr. III, 6.

2. subicio: cum miser ille securibus hospitis sui cervices subicere gestiret; Piso 83. cervices .. suas ei subiecit securi, qua ..; Phil. II, 51.

3. servo ad: eorum populorum civis ... ad eius funestam securem esse servatos? Verr. V, 123.

III, 1. acies: quod ... aciem securium tuarum ... vidisset; Verr. V, 113.

ictus: „ut uno ictu securis adferam mortem filio tuo"; Verr. V, 118.

2. periculum a: a securi negat esse ei periculum; Verr. V, 116.

IV, 1. ferire: ut quam primum securi feriantur; Verr. I, 75. custodiri ducem praedonum novo more quam securi feriri omnium exemplo magis placuit; ib. V, 68. qui securi ferirentur; ib. 71. alii ... securi feriebantur; ib. 72. ne quis suppositum abs te esse diceret qui pro archipirata securi feriretur; ib. 75. utrum tandem tibi ad defensionem firmius fore putasti, ... producere ad ignotos tanto post eum ..., an ... securi ferire? ib. ut ille archipirata non potius securi feriretur, quam ... tuo periculo viveret; ib. 78. cum ... securi cives Romani ferirentur; ib. 113. feriuntur securi; ib. 121. non ego nego securi quemquam feriri debere; ib. 133. tu, qui cives Romani esse dicerentur, ... securi ferire potuisti; ib. 136. ut securi ferirentur; ib. 156. ut ... securi ferirentur; ib. 157.

necari: cum erunt securi percussi ac necati; Verr. V, 119.

occidere: qua (securi) multi minoribus in peccatis occiderunt; Phil. II, 51.

percutere: quos partim securi percussit; Verr. I, 7. duces praedonum a se securi non esse percussos; ib. 12. qui se praesente civem Romanum securi percussum esse dixit; ib. 14. qui suum familiarem ... dixit securi esse percussum; ib. securi esse percussos homines innocentis; ib. 76. cum aliquem innocentem securi percusserat; ib. III, 156. a quo cognostis nobilissimos homines ... securi esse percussos; ib. IV, 144. qui non securi percussus sit; ib. V, 67. cum is ... archipiratam negasset securi esse percussum; ib. 73. dixit ... ideo se securi non percussisse; ib. civem Romanum securi esse percussum M. Annius ... dicit; ib. 74. cur, .. civibus Romanis ... securi statim percussis, ipsis piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? ib. 75. pridie, quam a me tu coactus es

confiteri, civibus Romanis securi percussis, praedonum ducem vivere, habitare apud te; ib. 77. si ille semel verus pirata securi percussus esset; ib. 79. ego .. cum Herbitensem, cum Heracliensem securi percussum esse dico ..; ib. 123. quod ... securi .. percusseris; ib. 133. qui .. socios suos ... securi percussos esse dicunt; ib. 154. qui suos libertos abs te securi percussos esse dicat; ib. qui ... securi percussus est; ib. 155. qui ... civem Romanum ... abs te securi percussum esse dixit; ib. 156. idemque tu Rabocentum, Bessicae gentis principem, ... securi percussisti; Piso 84. „securi percussos Petraeum et Menedemum ... laudastis"; Phil. XIII, 33. s. necari.

2. cum: mercatorem in provinciam cum imperio ac securibus misimus; Verr. IV, 8.

securus, sorglos, ruhig: alqs: securus Hermippus Temnum proficiscitur; Flacc. 46.

vicinus: *vicinus novus improbae spei eo securior, quod M. Tullius abesset, coepit inhiare;* Tull. 16.

secus, anders: I, 1. existimo: vince ... nihil de illo umquam secus esse existimatum; Cluent. 124.

iudico: cum ... nihil esset quin secus iudicaret; Quinct. 32.

procedo: ut .., cui bene quid processerit, multum illum providisse, cui secus, nihil sensisse dicamus; Rab. Post. 1.

ohne Verb: audistis profecto dici philosophos Epicureos omnis res ... voluptate metiri: rectene an secus, nihil ad nos; Piso 68.

2. longe: quod ego longe secus existimo; Muren. 31. equidem longe secus sentio; Balb. 29. quod est longe secus; Planc. 93.

multo: quem (parentem) veretur ut deum — neque enim multo secus est parens liberis; Planc. 29. neque nunc multo secus existimo; ib. 42. fit obviam Clodio ... hora fere undecima aut non multo secus; Milo 29.

II. ac: s. **ac,** I. secus (5 St.) B. I, S. 27, b.

quam: neque ipsi secus existimant quam nos existimari volumus; Cluent. 133. si matrem familias secus quam matronarum sanctitas postulat nominamus; Cael. 32. quamquam ea, quae dixi, non secus dixi, quam si eius frater essem; Scaur. 37.

sed, aber, allein, jedoch, sondern: A. **ohne formellen Gegensatz:** I. **allein:** 1. **Aussage:** sed hominem ab negotio abducere noluisti; Flacc. 92. vellem alio potius eum cupiditas gloriae detulisset, sed abiit huius tempus querellae; Cael. 74. est ille quidem valde severus, sed abhorret ... ab huius saeculi licentia; Cael. 48. sed ... multo citius meam salutem pro te abiecero quam Cn. Plancii salutem tradidero contentioni tuae; Planc. 79. sed ab urbe dierum iter afuerunt complurium; Fr. B. VI, 41. sed propius accedam; Flacc. 12. accepisset res publica plagam, sed eam, quam acceptam gemere || non gemere, al. || posset; Sest. 78. pau\o sedatiore tempore est accusatus, quam Iunius, sed eadem fere lege et crimine; Cluent. 103. sed ut ad sceleratorum poenam amore rei publicae sum adductus, sic ..; Sulla 87. adiit tum periculum, sed adiit ob eam causam ..; Sest. 62. sed hunc fructum mature fortuna ademit; Caecin. 12. sed haec de auspiciis ... acta sunt a te; dom. 40. sed agam moderate; Sest. 14. sed hoc totum agetur alio loco; Planc. 8. eripiet ... tibi ista populus Romanus, utinam salvis nobis! sed quoquo modo nobiscum egeris ..; Phil. II, 113. deflevi coniugis miserae discidium, ... familiae ruinas, sed his omnibus rebus vitam anteposui meorum civium: dom. 96. quae res patefecit, ... sed suo tempore totius huius sceleris fons aperietur; Phil. XIV, 15. omnibus .. bonis expedit salvam esse rem publicam; sed in eis, qui fortunati sunt, magis id apparet; Phil. XIII, 16. sed alter est rex iudicio senatus per nos, pecunia Brogitarus per te appellatus; har. resp. 29. sed ut quidque ego apprehenderam, statim accusator extorquebat e manibus; Cluent. 52. sed regnum Aegypti ad se ... pertinere arbitrabantur; Verr. IV, 61. sed ego ea, quae ferri possunt, ferenda ... arbitror; Cluent. 17. in omnis imperatores .. quaestionem ... comparant, sed maximam pecuniam se a Fausto ablaturos arbitrantur; leg. agr. I, 12. sed Caelius optimam causam Asicii esse arbitratur; Cael. 24. „qui huic T. Furfanio, cui viro! di immortales! — quid enim ego de muliercula Scantia ... dicam? ... —; sed ausum esse Furfanio dicere .."; Milo 75. sed recenti re de Mustio auditum est; Verr. I, 139. sed || et || illud audivimus, M. Crassi ... virtute consilioque factum, ne ... fugitivi ad Messanam transire possent; ib. V, 5. sed audistis ... non solum auctoritatem, sed etiam testimonium L. Gellii; Quir. 17. conlegam tuum aiunt in hac sua fortuna ... — mihi ... avorum ... consulatum si imitaretur, fortunatior videretur — sed eum iracundum audio esse factum; Phil. I, 27. sed quo consilio redierim .. audistis; ib. X, 8. — [si ei .. capiunt voluptatem, sed ipso otio || ab, ex ipso otio ||, quo vos fortunam regitis || quam vos fortunati eritis || ..;] leg. agr. II, 103. si cum aliorum improbitate certet, longe omnis ... superabit: sed secum ipse certat; Verr. V, 115. numerus ... huius generis late et varie diffusus est, sed genus universum ... brevi circumscribi et definiri potest; Sest. 97. sed primo gravari coepit; Cluent. 69. sed ea magis ex aliorum contentione quam ipsa per sese cognosci ... possunt; imp. Pomp. 36. sed haec di immortales ... vestrae potestati .. commiserunt; Sest. 147. quae forsitan vobis parvae esse videantur, sed magnum et acerbum dolorem commovent; Verr. IV, 47. intellego .. me plura extra causam dixisse. ... sed hoc compensabo brevitate eius orationis, quae pertinet ..; dom. 32. sed, ut opinor, laudem veritati tribuebas, crimen gratiae concedebas; Qu. Rosc. 19. sed concedo id quoque; Flacc. 72. in illa supplicatione ... res ipsa tributa est dis immortalibus ..., sed ... numerus dierum Caesaris ipsius laudi gloriaeque concessus est; prov. cons. 27. sed haec ipsa concedo; Phil. I, 18. hic ex Antonii amicis, sed amicioribus libertatis, contra Antonium confecit exercitum; Phil. V, 44. sed ego .. caecum me et praecipitem ferri confitear in causa, si ..; Planc. 6. sed tu mihi videbare ... aliquam invidiam Caelio velle conflare; Cael. 29. misit ad Caecilium nescio quem: sed eos, quos misit, quod ire noluerunt, in vincula coniecit; Deiot. 23. sed pauca ... prius de L. Murenae fortuna conquerar; Muren. 55. sic igitur Plancius nihilo minus quaestor est factus ... quam si esset summo loco natus, sed haec pari loco orti sunt innumerabiles consecuti; Planc. 60. sed consulet laudi et existimationi tuae; div. Caec. 48. „sed quod sibi exegit, id commune societatis factum esse contendo"; Qu. Rosc. 52. sed hic meus reditus .. vestro iudicio continetur; dom. 100. verum haec fortasse ... reticentur; sed illud magis est credendum ..; leg. agr. II, 37. quorum commoda ... semper ego ... firmavi: sed credunt improbis; Phil. XII, 29. sed credo, ... longe te a pulchris abesse sensisti; Fr. B. XIII, v, 4. sed scire cupio quid ..; Cael. 68. — ego .. veteranos tueri debeo, sed eos || † sed eos, sed hos ||, quibus sanitas est; Phil. XI, 37. accusandi terrores et minae

... sunt fortis viri, sed ... amicorum studia debilitant; Muren. 43. vidimus esse hunc in illius amicis. quis negat? sed ego illud tempus aetatis ... hoc loco defendo; Cael. 10. definio: ſ. circumscribo; Sest. 97. o rem acerbam! sed haec satis diu multumque defleta sunt; Phil. XIII, 10. equidem Q. fratris mei *hac* laude || laude ea || delector, sed aliis magis, gravioribus atque maioribus; Flacc. 33. sed hanc mihi dispensationem ... deposco; Phil. XIII, 11. ille tamen || ille paene, ille tantum non || confitetur plus se petere quam debeatur, sed satis superque habere dicit quod sibi ab arbitro tribuatur; Qu. Rosc. 11. sed earum artificem, quem? quemnam? recte admones, Polyclitum esse dicebant; Verr. IV, 5. sed de Lucullo dicam alio loco; imp. Pomp. 10. concedebat, sed ad uxorem Oppianici ... omnia bona Habiti ventura fuisse dicebat; Cluent. 52. incredibile dictu est, sed a me verissime dicetur; ib. 195. eadem spe, sed maiore verecundia de te, P. Volumni, ... dicimus; ib. 198. longum est ea dicere, sed hoc breve dicam; Sest. 12. sed latus odio ... plura dixi quam dicendum fuit; ib. 111. eidem (viri) illam proscriptionem capitis mei contra salutem rei publicae, sed salvis auspiciis rogatam esse dicebant; prov. cons. 45. verum audis in praesepibus, audis in stupris, ... — sed dicunt isti ipsi, qui ..; Piso 42. sed a me est de universo genere dicendum; Scaur. 44. sed dicam alio loco et de Leontino agrò et de Campano; Phil. II, 43. invitus dico, sed dicendum est; ib. VIII, 9. si iacens vobiscum aliquid ageret, audirem fortasse: quamquam — sed hoc malo dicere, audirem; ib. XII, 4. sed, ut est apud poëtam ... „male parta male dilabuntur"; ib. II, 65. sunt alii plures fortasse, sed *de* mea memoria dilabuntur; ib. XIII, 11. sed in hoc ipso ab eo vehementissime dissentio; imp. Pomp. 59. sed ierit ad bellum, dissenserit non a te solum ..; Ligar. 35. sed haec agrorum adsignatio paulo ante, Quirites, L. Caesaris ... sententia dissoluta est; Phil. VI, 14. sed dubito quem patrem potissimum sumam; Cael. 37. — sed homo ad caedem imminens meum nomen operis ediderat, imperitis iniecerat; dom. 14. sed effugi insidias, perrupi Apenninum; Phil. XII, 26. eo: ſ. dissentio; Ligar. 35. sed errat coniectura domestica; Verr. III, 156. sed hunc funditus evertit bonis; Sex. Rosc. 115. sed ego haec meis ponderibus examinabo; Planc. 79. sunt ea quidem magna, ... sed magnis excitantur praemiis; Rab. Post. 42. sed ab eis, quos repudias, exigis tantum pecuniae, quantum ad eum numerum frumenti satis sit; Verr. III, 173. sed eam summa integritate pudicitiaque existimari; Verr. I, 64. sed primum expiabo religionem aedium mearum; har. resp. 10. sed exponam quid in re sit; Flacc. 53. quorum ego auctoritatem ... plurimum valuisse ... confiteor, sed in hac causa ... exquirere possumus veritatem; imp. Pomp. 51. sed ut hostium urbis ... non praeda adducti, sed odio solemus exscindere ..; dom. 61. ceteri nocentissimum esse arbitrabantur, sed exspectabant sententias eorum ..; Cluent. 75. sed scriptum exstat in isdem litteris, quod ..; Verr. V, 148. — sed is fieri nullo modo poterat; Verr. II, 128. incredibile dictu est, iudices, sed et factum et tota Sicilia pervagatum; ib. III, 129. itaque hoc est, quod multi fortasse fecerunt, sed || et || ita multi, ut ei ... non fecerint; ib. 190. sed tantum vos certiores, iudices, facio quid iste in provincia praetor egerit; ib. IV, 60. sed uno tempore cautiones fiebant pecuniarum, foedera feriebantur provinciarum . ; dom. 129. intellego ... plura ... esse dicta quam res postularet, sed id factum est, non ut ..; Balb. 56. sed fit vestra diligentia, ... ut ..; Planc. 84. re .. iniquum est, sed tua sapientia fit aequissimum; Deiot. 4. syngrapha ... per legatos, viros bonos, sed timidos et imperitos, ... facta in gynaecio est; Phil. II, 95. sed hoc primum faciam, ut imperatores appellem eos ..; ib. XIV, 11. tu igitur ipse de te? dixerit quispiam. equidem invitus, sed iniuriae dolor facit me ... gloriosum; ib. 13. sed haec ipse fatetur esse in suis sordibus; Phil. II, 63. ferio: ſ. facio; dom. 129. atque hoc velim probare omnibus, ... sed levissime feram, si forte ..; prov. cons. 47. omnibus illa iniuria dolori fuit publicanis, sed eum ipsum dolorem hic tulit paulo apertius; Planc. 34. — gravor: ſ. coepi; Cluent. 69. sed mos est gerendus ... Cornelio; Balb. 4. — [quae tamen] omnia novas iniurias habent, sed postulationum formulas usitatas; Verr. II, 147. sed ego habebo rationem auctoritatis meae; ib. III, 164. sed habet defensiones duas; Sest. 135. molestum (videbatur) .. nomen ipsum, sed res habebat nomen hoc apud illos, non hic imposuerat; Rab. Post. 28. inde iter Alexandream contra senatus auctoritatem ..; sed habebat ducem Gabinium; Phil. II, 48. — sed ego Atratino ... ignosco; Cael. 2. cum vos ... cupere vos diceretis, sed lege impediri; Piso 29. sed vincam animum mihique imperabo; Phil. XII, 21. sed incidi in id tempus; ib. II, 88. sed *te* hesterno pro testimonio esse mentitum ... paulo ante imprudens indicasti; Vatin. 3. qui si fuisset in discipulo comparando meliore fortuna, fortasse austerior ... ... esse potuisset; sed eum casus in hanc consuetudinem scribendi induxit; Piso 71. inicio: ſ. edo; dom. 14. sed omnis ista celeritas ac festinatio ... illud patefecit et inlustravit ..; Scaur. 30. sed idem casus illum ... istius ... pecudis caeno et sordibus inquinavit; Piso 72. sed ego institui referre ad vos ..; Catil. IV, 6. sed intellegere potuistis... civis Romanos honestissimos ex Sicilia plurimos maximis de rebus ... pro testimonio dicere; Verr. II, 16. sed intellegis pro tua praestanti prudentia, Cn. Domiti ..; Cael. 32. sed quantum praesidii fuerit in ceteris, hinc intellegi potest, quod ..; Phil. XIII, 29. sed statuae intereunt tempestate . . . , sepulcrorum autem sanctitas in ipso solo est; ib. IX, 14. sed utrum ita scripserit, si uter volet, an, si decumanus volet, nihil interest; Verr. III, 35. sed hoc inter me atque illum interest ..; Quir. 20. nomen pacis dulce est ..; sed inter pacem et servitutem plurimum interest; Phil. II, 113. sed cui manubias remittit, in huius vectigalia invadit; leg. agr. I, 13. sed ceteri Siculi ultorem suarum iniuriam invenerunt; div. Caec. 53. „fateor me homines coëgisse, ... sed ego invenio in interdicto verbum unum, ubi delitiscam"; Caecin. 66. ego ... tantam me inimicorum multitudinem suscepisse video; sed eam iudico esse turpem; Catil. IV, 20. — sed in his rebus omnibus imprudentia laberis; Rabir. 25. credo .. te ... ea opinione venisse; sed tu imprudentia laberis; Muren. 78. si intercessisset conlega Fabricio, laesisset rem publicam, sed [rem publicam] iure || rei publicae iure || laesisset; Sest. 78. quae (superiora) sunt maxima illa quidem, sed adhuc hominum magis iudiciis quam publice laudata; Phil. V, 35. sed hanc decisionem Roscii oratione et opinione augere licet; Qu. Rosc. 33. „sed hoc mihi licuit, vobis, si prospicitis, licebit"; Verr. III, 225. vellem adesset M. Antonius, modo sine advocatis. sed ... licet ei minus valere; Phil. I, 16. ad iudicem sic, sed ego apud parentem loquor; Ligar. 30. sed idem illi ita mecum loquuntur; Phil. I, 28. — malo: ſ. dico; Phil. XII, 4. dicere apud eum de facinore, contra cuius vitam consilium facinoris inisse arguare, ... grave est; ... sed tua ... praestans ... natura

hunc mihi metum minuit; Deiot. 4. sed praeterita mitto; Piso 80. idem tribuno plebis, potentissimo homini, M. Druso, sed multa in re publica molienti ... respondit ..; Planc. 33. sed eos hoc moneo; Catil. II, 20. sed moneo iudices: in exitu iam est meus consulatus; Muren. 80. sed vos moneo, patres conscripti; Phil. VII, 27. sed moreretur prius ... miliens C. Gracchus quam in eius contione carnifex consisteret; Rabir. 15. moveor his rebus omnibus, sed in eam partem, ut ..; Catil. IV, 3. sed me alii metus ... moverunt; Sest. 35. sed me illa moverunt; ib. 39. — sed necesse est, ante quam de tribunatu P. Sestii dicere incipiam, me totum superioris anni rei publicae naufragium exponere; Sest. 15. sunt omnes sine macula, sunt aeque boni viri atque integri, sed servari necesse est gradus; Planc. 15. (civitate) donatum esse L. Cornelium ... accusator fatetur, sed negat ..; Balb. 19. plura sunt, sed ea quo pacto distinguere ac separare possim nescio; Verr. IV, 88. iam diu ... in his periculis ... versamur, sed nescio quo pacto omnium scelerum ... maturitas in nostri consulatus tempus erupit; Catil. I, 31. sed haec nescio quo modo frequenter in me congessisti ..; Planc. 83. sed publicam causam .. sine populi praesidio suscipere nolui; dom. 91. ſ. abduco; Flacc. 92. quamquam solent domestici depravare non numquam; sed novi firmitatem tuam; Phil. I, 33. — possum multa dicere de liberalitate ...; sed mihi ante oculos obversatur rei publicae dignitas; Sest. 7. sed spes rapiendi ... occaecat animos eorum; Phil. IV, 9. sed accepta pecunia velle (se) quam primum aliam civitatem occupare; Verr. III, 67. multa dici possunt ..., sed ego occurram exspectationi vestrae, iudices; Cluent. 63. sed sit offensus; Piso 75. sed haec omitto; Flacc. 80. Piso 50. sed omitto Catonem; dom. 23. sed omitto epulum populi Romani; Vatin. 31. sed haec omittam; Cael. 27. sed omitto, ut sit (consul) factus uterque nostrum; Piso 3. sed omitto ceteros; Phil. II, 56. sed omitto ea peccata; ib. 70. sed me omitto; ib. VI, 13. quem ad modum accepturi ... scitis, horreo, sed ... quaeso oroque vos ..; ib. VII, 8. sed ... ostendit sese in omnibus civitatibus censores esse facturum; Verr. II, 132. sed quaedam mihi magnifica et praeclara eius defensio ostenditur; ib. V, 1. — patefacio: ſ. inlustro; Scaur. 30. sed eius rationem cum damnatione Dolabellae permiscuit; Verr. III, 177. nam genus aestimationis ipsum a me numquam est reprehensum, sed eius aequitas aratorum commodo et voluntate perpenditur; ib. 214. perrumpo: ſ. effugio; Phil. XII, 26. sed hic totus locus disputationis ... meae .. pertinet ad commune ius mutandarum civitatum; Balb. 30. pervagor: ſ. facio; Verr. III, 129. „idoneus es“, inquit „sed pervellem adessent ei, qui adfuerant || adfuerunt || antea causamque cognorant“; ib. II, 72. profectus est aliquando tandem in Hispaniam; sed tuto, ut ait, pervenire non potuit; Phil. II, 75. „ita est; sed tu istud petisti, ego hoc cogor“; Rab. Post. 17. sed hoc polliceor omnibus ..; Cluent. 158. sed totum hoc .. in ea fuit positum semper ratione atque sententia, ut ..; Balb. 20. oderat vestitum .. illum, sed sine eo nec nomen illud poterat nec munus tueri; Rab. Post. 28. hostis si esset externus, id ipsum vix talibus factis, sed posset aliquo modo; Phil. XIII, 5. ſ. circumscribo; Sest. 97. cognosco; imp. Pomp. 36. exquiro; imp. Pomp. 51. facio; Verr. II, 128. intellego; Verr. II, 16. Phil. XIII, 29. pervenio; Phil. II, 75. „multae insidiae sunt bonis“ verissime dictum est: sed te „id quod multi invideant, multique expetant, inscitia est“, inquit, „postulare“; Sest. 102. sed qui prima illa initia aetatis integra atque inviolata praestitisset ..; Cael. 11. sed ego omnia, quae negari poterunt, praetermittam; Verr. I, 62. si .. illim emerserit, nullius supplicii crudelitas erit recusanda: sed tenetur, premitur, urguetur nunc eis copiis ..; Phil. IV, 12. proficiscantur legati optimis ominibus, sed ei proficiscantur, in quibus non offendatur Antonius; Phil. XII, 19. magna haec, sed ad maiora properat oratio; Phil. V, 38. sed mihi in causa facili ... perdifficilis ... defensionis ratio proponitur; Planc. 5. sed proponam ius, ut opinor, aequum; Phil. I, 27. sed ei, qui sese volunt posse omnia ..., hoc uno metu se putant equites Romanos in potestatem suam redacturos; Cluent. 152. sed hosce homines minime puto pertimescendos; Catil. II, 18. sed huius beneficii gratiam ... di immortales sibi deberi putant; Milo 83. sed hoc idcirco commemoratum a te puto, uti ..; Phil. II, 3. — sed quaererent ecquo modo petitorem ipsum Apronio condemnare possent; Verr. III, 31. sed quaero de te ..; Caecin. 96. fatebatur, sed quaerebat cui probatus esset ipse patronus; Cluent. 52. sed quaero a vobis num ..; ib. 137. sed multitudo .. quaeritur; leg. agr. II, 86. „in manum .. convenerat.“ nunc audio. sed quaero usu an coëmptione? Flacc. 84. sed quaero in ipsa sententia ... quid reprehendatur; dom. 10. audio quibus dis .. expiatio debeatur, sed hominum quae ob delicta quaero; har. resp. 21. sed quaero ab illo, ... ecquid sciat ..? ib. 34. sed quaero a te cur C. Cornelium non defenderem; Vatin. 5. hoc loco quaero ... — sed quaero ..; ib. 20. sed hoc quaero; Ligar. 9. sed quaeso, Calene, quid tu? Phlil. VIII, 12. ſ. oro; Phil. VII, 8. modo ... C. Pomptinus ... eos (Allobroges) .. domuit, ... sed ea victoria contentus ... quievit; prov. cons. 32. — quae (praesidia) si opposita Miloni putarem, cederem tempori: ... sed me recreat et reficit Cn. Pompei ... consilium; Milo 2. sed redeo ad amores deliciasque vestras, L. Antonium; Phil. VI, 12. redeat ad imperatorem suum Varius, sed ea lege, ne ..; Phil. VIII, 32. reficio: ſ. recreo. sed haec ... brevitatis causa relinquo omnia; Cael. 54. sed me repente ... horum aspectus in ipso cursu orationis repressit; Sest. 144. obliviscor iam iniurias tuas, Clodia; ... sed ex te ipsa requiro ..; Cael. 50. inferuntur Galli in M. Fonteium ..; sed ... resistemus; Font. 44. sed de isto custode toto sic vobis brevissime respondebo; div. Caec. 51. horribilis oratio: sed eam usus, vita, .. civitas ipsa respuit; Muren. 74. tulit haec civitas, quoad potuit, ... vestram dominationem ... tulit; sed quo die populo Romano tribuni plebi restituti sunt ..; Verr. V, 175. sed revertar ad crimen; Cael. 60. — sed ea res .. haud scio an plus mihi profuerit quam si mihi tum essent omnes gratulati; Planc. 66. ſ. cupio; Cael. 68. alter ... fungitur officio boni senatoris; *sed* legem, quam non putat, eam *is* quoque servat; prov. cons. 36. ego vos universos ... deorum in numero colere debeo; sed ut in ipsis dis immortalibus non semper eosdem ... solemus .. venerari ..., sic ..; sen. 30. ſ. exscindo; dom. 61. sed saepe spero fore huius adulescentis ornandi ... potestatem; Phil. V, 45. sed ego ... statui ..; imp. Pomp. 71. sed in animo est, ... leviter transire ... unam quamque rem; Sex. Rosc. 91. sed in hac laude industriae meae reus ne elabatur summum periculum est; Verr. a. pr. 32. sed in re tam usitata satis est ostendere omnis antea ius ita dixisse; ib. I, 114. sed ineptum est te tam perspicua eius impudentia pluribus verbis disputare; ib. 148. sed et est et fuit tota Graecia summo propter ingenium honore et nomine; ib. II, 87. sed multo erit gratius, si reliqua voletis

attendere; ib. III, 10. sed mihi Aetnensium brevis est ratio; ib. 106. sed fuerit (modius) HS IIS; ib. 174. in quo erat aliqui quaestus, sed is honestus atque concessus; ib. 195. in ea sunt aedes sacrae complures, sed duae, quae longe ceteris antecellunt; ib. IV, 118. illum ... clamitasse, se esse civem Romanum; sed speculatorem fuisse; ib. V, 165. sed ista laus primum est maiorum nostrorum; Rabir. 10. sed est tanti; Catil. I, 22. ille erat unus timendus ..., sed tam diu, dum .. moenibus continebatur; ib. III, 16. [illud signum] conlocandum consules illi locaverunt, sed tanta fuit operis tarditas, ut ..; ib. 20. sed quaestura utriusque prope modum pari momento sortis fuit; Muren. 18. quid ergo? || quid? ergo || acceptam iniuriam persequi non placet? immo vehementer placet, sed aliud tempus est petendi, aliud persequendi; ib. 44. sed fuerint incorruptae litterae domi; Flacc. 21. sed cetera sint eorum; ib. 104. sed pleni omnes sunt libri, plenae sapientium voces, plena exemplorum vetustas; Arch. 14. sed fuerunt ei consules ..; sen. 10. sed tamquam bona valetudo iucundior est eis, qui e gravi morbo recreati sunt ..; Quir. 4. sed quem ad modum propinqui ... mihi ... non fuerunt, sic ..; ib. 9. sed faciles sunt preces apud eos ..; har. resp. 63. quaestor hic C. Antonii ... fuit sorte, sed societate consiliorum meus; Sest. 8. sed mihi omnis oratio est cum virtute; ib. 138. sed aliud est maledicere, aliud accusare; Cael. 6. sed istarum partium culpa est eorum, qui te agere voluerunt; ib. 8. sed vestrae sapientiae .. est ..; Cael. 29. casum illum meum funus esse rei publicae, sed funus iustum et indictum; prov. cons. 45. sed contentio tam diu sapiens est, quam diu ..; Balb. 60. erant illi compti capilli et madentes cincinnorum fimbriae ... dignae Capua, sed illa vetere; Piso 25. est quidam Graecus, ... homo ... humanus, sed tam diu, quam diu cum aliis est aut ipse secum; ib. 68. utinam .. (populus iudex) semper esset! sed est perraro; Planc. 7. sed sunt haec leviora, illa vero gravia atque magna; ib. 86. sed stulti sumus qui Drusum ... cum P. Clodio conferre audeamus; Milo 20. sed finis sit; ib. 105. haec admirabilia, sed prodigii simile est, quod dicam; Ligar. 11. sed parum est me hoc meminisse; ib. 35. multa sunt monimenta clementiae tuae, sed maxima eorum incolumitates ..; Deiot 40. sed sit beneficium; Phil. II, 6. adhibes ... rhetorem, ... salsum omnino hominem, sed materia facilis est in te ... dicta dicere; ib. 42. erant fortasse gladii, sed absconditi nec ita multi; ib. 108. sed ex plurimis malis ... hoc tamen boni est ..; ib. 117. sunt impii cives, sed pro caritate rei publicae nimium multi, contra multitudinem bene sentientium admodum pauci; ib. III, 36. sed illud os, illam impuritatem caeni fuisse, ut hos iudices legere auderet! ib. V, 16. sed erat tunc excusatio oppressis; ib. VII, 14. deserti ... sumus ... a principibus, sed ... omnes ..., qui recte ... sentient erunt consulares; ib. VIII, 22. sed, ut suspicor, terror erat quidam; ib. 28. omnis est misera servitus; sed fuerit quaedam necessaria; ib. X, 19. sed haec iudicum culpa, non mea est; ib. XI, 11. sed vis calamitosa est, quam illis intulerunt; ib. XIV, 9. sed facile est bene agere cum eis ..; ib. 30. sed ego ea lege contentus sum, qua ..; Fr. B, VIII, 13. ſ. debeo; Rab. Post. 9. aquae ductus, haustus, iter, actus a patre, sed rata auctoritas harum rerum omnium ab iure civili sumitur; Caecin. 74. scio quid gravitas vestra ... postulet: sed mihi sumpsi hoc loco doctrinam quandam iuventuti; Sest. 119. suscipio: ſ. nolo; dom. 91. sed aliud esse causae suspicamur; Flacc. 39. — iam id videro, sed primum illud t e n e b o; Flacc. 56. ſ. premo; Phil. IV, 12. eum .. civem optimum semper ... fuisse, sed eadem timuisse quae ceteros; Planc. 99. sed querellam praeteritorum dierum sustulit oratio consulum; Phil. V, 1. quem nos ... vidimus ... iubere ei (poëtae) praemium tribui, sed ea condicione, ne quid postea scriberet; Arch. 25. ſ. concedo; Qu. Rosc. 19. triumphavit L. Sulla, triumphavit L. Murena ..., sed ita triumpharunt, ut ..; imp. Pomp. 8. tueor: ſ. debeo; Phil. XI, 37. possum; Rab. Post. 28. — qui .. adversabantur ei generi, graves et magni homines habebantur; sed v a l e b a n t in senatu multum, apud bonos viros plurimum; Sest. 105. valebat apud vos .. Milonis erga me ... meritorum memoria, ... sed plus multo valebat periculorum impendentium timor; Milo 34. veneror: ſ. soleo; sen. 30. pro me superiores consules semper ut referrent flagitati sunt; sed veriti sunt, ne ..; Quir. 11. sed unam rem vereor ne non probes; Phil. II, 34. sed hoc minus vereor: sunt alia quae magis timeam et cogitem; ib. V, 29. quos Q. Metellus — facio iniuriam .. viro mortuo, qui illum ... cum hac .. belua conferam — sed ille designatus consul ... privatus fieri vetuit ..; Piso 8. sed video quid agat; Verr. a. pr. 15. quod si solus in crimen aliquod adducerer, ferrem .. animo aequiore, sed mihi videntur certi homines ..; leg. agr. II, 6. potui ... me .. armis .. defendere, nec mihi ... animus ... defuit: sed videbam ..; sen. 33. sed videro hoc posterius; Cael. 35. sed de te tu videris; ego de me ipse profitebor; Phil. II, 118. sed hoc clarissimi viri viderint ..; ib. III, 17. sed omnia mihi videntur ... expiata Sex. Pompeio ... conservato; ib. V, 40. sed hoc primum videndum est ..; ib. XIII, 2. putavi austerum hominem, putavi tristem, putavi gravem, sed video adulterum ..; Fr. A, V, 11. ſ. conflo; Cael. 29. vinco: ſ. impero; Phil. XII, 21. sed ego defensorem in mea persona, non accusatorem, maxime laudari volo; Verr. I, 98. inimicitias .. fuisse confiteor, sed homines inimicos suos morte adfici volunt, .. quod ..; Cluent. 169. sed mihi hoc credas velim; Sulla 46. sed hoc ignoscant di immortales velim .. populo Romano; Phil. I, 13. ſ. conflo; Cael. 29. sed quaestiones urgent Milonem; Milo 59. ſ. premo; Phil. VI, 12. ego adulescentis bonos et fortis, sed usos ea condicione fortunae, ut si essent magistratus adepti, rei publicae statum convulsuri viderentur, ... comitiorum ratione privavi; Piso 4.

elliptiſch: sed eo leviores istius iniuriae; Verr. I, 119. sed ea perampla atque praeclara, sed non ita antiqua; ib. IV, 109. praeclara classis in speciem || specie ||, sed inops et infirma propter dimissionem propugnatorum atque remigum; ib. V, 86. varia iudicum genera: nummarii pauci, sed omnes irati; Cluent. 75. ferebant in oculis hominem quidam boni viri et de me optime meriti, sed illius ... furoris ignari; har. resp. 48. cum ... intentus *est* arcus ... in universam rem publicam, traductione ad plebem .. hominis ... mihi irati, sed multo acrius otii et communis salutis inimici; Sest. 15. fortius tu quidem quam non nulli defuncti honoribus, sed apertius quam vel ambitionis vel aetatis tuae ratio postulabat; Planc. 52. haec tu mecum saepe his absentibus, sed isdem audientibus haec ego tecum, Milo; Milo 99. cruenta (pecunia) illa quidem, sed his temporibus ... necessaria; Phil. I, 17. sed haec vetera, illud vero recens; ib. II, 25. sed nimis multa de nugis: ad maiora veniamus; ib. 78. sed haec, ut dixi, superiora; ib. III, 8. sed augur verecundus sine conlegis de auspiciis; ib. V, 7. subvenit .. rei publicae, sed aetate multo robustior et militum ... studio paratiore et in alio genere belli; ib. 43. sed haec una

statua. altera ab equitibus Romanis, equo publico; ib. VI, 13. sed nimis multa de nugis; ib. 15. sed illa statua palmaris ..: L. ANTONIO A IANO MEDIO PATRONO; ib. sed nimis multa de verbo: rem potius videamus; ib. VIII, 4. sed hoc ei commune cum plurimis sui || sibi || simillimis; ib. XIII, 27.

2. **Frage:** „sed quid adfers"? Cluent. 71. sed quid adiungit? Phil. VIII, 25. sed quid ego id admiror? har. resp. 28. sed cur sic ago? Planc. 49. sed quid eius matrem aut domum appello? Muren. 89. appellarisne tribunos plebis? ... levius dixi: ... sed appellarisne nominatim pestem illius anni, ... P. Clodium? Vatin. 33. quid? ... nonne ... nostri illi fortes viri, sed rustici ac milites ... magno illud clamore approbaverunt? Arch. 24. sed quid ego argumentor? Milo 44. quo .. aspectu videre potero — omitto hostem patriae ... — sed quo modo aspiciam mihi uni crudelissimum hostem? Phil. XII, 19. — sed quid ego hospitii iura ... commemoro? Verr. V, 109. sed quid ego longinqua commemoro? imp. Pomp. 32. sed quid ego hosce homines ordinesque commemoro? Catil. IV, 16. sed quid ea commemoro? Flacc. 103. sed quid ego populi Romani animum virtutemque commemoro? Sest. 118. sed quid singulos commemoro? Phil. II, 12. sed qui haec vident adulescentes quonam suas mentis conferent? Sest. 95. sed quid ego istius in eius modi rebus mediocris iniurias conligo? IV, 38. sed quid ego aedilicias repulsas conligo? Planc. 52. — sed quid ego ineptus de Roscio apud Pisonem dico? Qu. Rosc. 18. nuper homines nobiles huius modi, iudices, sed || et || quid dico nuper? immo vero modo ac plane paulo ante vidimus ..; Verr. IV, 6. isdem ineptiis fucata sunt illa omnia: QUANDO TE IN IURE CONSPICIO, et haec † sed: ANNE TU DICIS ..? Muren. 26. Autronium tum in campo vidimus, sed quid dixi vidisse nos? ego vidi; Sulla 51. sed quid ego haec pluribus ... disputo? Cluent. 87. sed quid ego de epistulis Falcidii ... tam diu disputo? Flacc. 94. sed quid ego de hoc plura disputem? Sulla 64. sed quid ego disputo ..? Balb. 38. sed quid plura de lege disputo? Phil. I, 22. — a Tissensibus, perparva ac tenui civitate, sed aratoribus laboriosissimis frugalissimisque hominibus, nonne plus lucri nomine eripitur || eripiebatur ||, quam quantum omnino frumenti exararant? Verr. III, 86. sed quid ego vestram crudelitatem expromo? dom. 60. — sed quid tandem fiet, si ..? Muren. 85. sed quid fecit ipse? Phil. III, 19. sed quid oratione te flectam? Phil. I, 35. — sed quid ego, iudices, ita gravem personam induxi ..? Cael. 35. sed ... quod in Gabinio fateris, ... id in me infirmas? dom. 126. sed quis non intellegit ..? Milo 68. sed quid ego tam vehementer invehor? Verr. IV, 8. — sed quid ego de eis omnibus ... loquor? Rabir. 27. sed cur tam diu de uno hoste loquimur? Catil. II, 17. sed quid ego de dignitate istorum testium loquor? Cael. 63. — sed quid ego numero qui tibi obviam non venerint? Piso 54. — sed quid opponas tandem, si negem ..? Phil. II, 8. sed quid opus erat ad eam rem iudice sequestre? Cluent. 87. — sed quid pudeat hominem ... sine rubore? Fr. B, XV, II, 6. sed quem nostrum tam tardo ingenio fore putavit, cui ..? leg. agr. III, 6. interfectum esse L. Catilinam ... iam pridem oportebat: ... sed quam multos fuisse putatis ..? Catil. II, 3. — sed quid ego ex te quaero quid defensurus sis potius? Verr. III, 85. — sed tu ... non statuebas tibi non solum de tuis, sed etiam de illorum factis rationem esse reddendam? Verr. II, 29. sed quae *est* haec impudentia? leg. agr. II, 57. sed quid est tandem, quod indicat per istum puerum Cornelius? Sulla 51. sed quae tandem est in hac urbe tanta domus ab ista suspicione religionis tam vacua atque pura? har. resp. 11. sed qui fuit tuus ille tantus furor, ut ..? Vatin. 26. sed quid est quod ..? prov. cons. 26. sed quisnam est iste tam demens? Marcell. 21. sed quae provincia est ex qua illa fax excitare non possit incendium? Phil. VII, 3. sed quid est quod de eis laborat? ib. VIII, 27. s. 3. Balb. 23. — sed quid ego ... de salute omnium nostrum ... taceo? Flacc. 94. sed cur diutius vos, iudices, teneo? Cael. 55. — sed quoquo modo se illud habet, haec querella .. vestra quid valet? Ligar. 23. sed qui istuc tibi venit in mentem? Phil. II, 40. sed num tibi ita defendisse videor, ut ..? Cluent. 143. sed quam longe videtur a carcere ... abesse debere, qui ..? Catil. I, 19. sed quid ego his testibus utor? div. Caec. 14. at beneficio sum tuo usus. ... sed quo beneficio? Phil. II, 5.

elliptisch: sed quid id ad rem? Quinct. 79. omitto de melle, sed tantum Melitensium, quasi etiam amicorum uxores, tantum lectorum, quasi omnium istorum villas ornaturus esses? Verr. II, 183. sed quid ego plura de Gavio? ib. V, 169. sed quid? ego, qui Catilinam non laudavi, ... adeone vobis alienus a sanitate ... esse videor, ut ..? Sulla 83. dices: quem virum? ... sed quid ad te, qui negas ..? dom. 21. sed quid ego ceteros? ib. 124. sed hic ea mente, qua natus est: quid vos, iudices? quo tandem animo eritis? Milo 101. ius postulabas, sed quid ad rem? Phil. II, 72. sed quid plura? ib. VIII, 5. s. 1. quaeso; Phil. VIII, 12.

3. **Ausruf:** sed miserum me! quanto hoc dixi cum dolore! Rab. Post. 45. sed per deos immortalis! quae est ista societas? Balb. 23. sed per deos immortalis! — te enim intuens, Dolabella, ... non possum utriusque vestrum errorem reticere; Phil. I, 29.

4. **Aufforderung:** a. **Imperativ:** habetis unum venditionis genus ..; sed attendite animos ad ea, quae consequuntur! leg. agr. II, 37. sed stuporem hominis ... attendite! Phil. II, 30. sed maximum crimen audite! Phil. XIII, 34. — sed prius ut ab initio res ab eo constituta sit || constituta sit ab eo ||, quaeso, cognoscite! Verr. a. pr. 16. sed adrogantiam hominis ... cognoscite! Phil. II, 84. in Q. Ligario conservando multis tu quidem gratum facies necessariis tuis, sed hoc .. considera ..! Ligar. 32. sed mihi credite, non est iturus (in exilium)! Catil. II, 15. sed mihi credite: numquam succedetur illis! prov. cons. 17. — est mihi iucunda ... vestra erga me voluntas, sed eam ... deponite! Catil. IV, 1. — sed fac id || illud || te dedisse mihi, quod non ademisti! Phil. II, 60. sed fac non esse! ib. V, 13. — ab Allobrogibus nominatum Sullam esse dicis. quis negat? sed lege indicium et vide quem ad modum nominatus sit! Sulla 36. — sed perge porro! Piso 33. multa praetereo consulto, sed ea vos coniectura perspicite! imp. Pomp. 26. — sed recordare qui tum fuerint consulum nomine hostes; Planc. 87. — omittam .. Pompeium iam oratione mea [relinquam], sed vos, iudices, animis ac memoria tenetote! Balb. 17. — sed ego copia et facultate causae confixus vide quo progrediar! Qu. Rosc. 2. sed videte hominis religionem et diligentiam; leg. agr. II, 28. sed videte vim legis agrariae! ib. 68. sed vide ne tu te soleas Iovem dicere ..! dom. 92. sed vide ne ..! Planc. 18. sed vide, quaeso, Caesar, constantiam . . viri! Ligar. 26. sed reliquum vitae cursum videte! Phil. II, 47. sed videte impudentiam! ib. 81. dicam, cur inutile rei publicae, sed prius, quam turpe consulibus sit, videte! ib. XI, 21. magis equidem laudo, sed vide

ne hoc ipsum non sit necesse! ib. XIII, 15. sed videte quid moliatur! ib. 39. sed videte metuendam inimici et hostis bilem et licentiam! Fr. B, XIII, IV, 4. f. lego; Sulla 36.

b. **Coniunctiv:** sed (testes) me audiant ..! Cael. 67. — sed tu, Acci, consideres .. diligenter ..! Cluent. 135. — speremus quae volumus, sed quod acciderit feramus; Sest. 143. — sed omittamus querellas! Flacc. 87. sed omittatur bellum illud! Phil. II, 39. sed haec ... omittamus ib. 63. sed praeterita omittamus! ib. VI, 9. — sed recitemus quid sequatur! har. resp. 36. sed ad auspicia redeamus! Phil. II, 88. sed ad chirographa redeamus! ib. 100. sed ad iter Italiamque redeamus! ib. 102. — sed aliquando veniamus ad causam! Planc. 36.

II. **Verbindungen:** antequam: sed ante quam ad eam orationem venio ..; Milo 7. sed ante quam de accusatione ipsa dico, de accusatorum spe pauca dicam; Deiot. 7.

certe: f. **certe,** III. sed (16 St.) B. I, S. 499, a.

cito: primo volgare scortum; ... sed cito Curio intervenit; Phil. II, 44.

cum: sed cum perferre non possent luxuriem; Verr. II, 9. sed cum ob tua decreta ... pecuniae dabantur; ib. 26. sed cum esses renuntiatus, ut dixi; ib. V, 38. sed cum de eo mihi iure dicendum sit ..; Caecin. 5. sed cum homines vincula ... vitant, ... confugiunt ..; ib. 100. sed cum considero ..; Cluent. 2. si illo sublato depelli ... omne periculum iudicarem, ... L. Catilinam ... sustulissem. sed cum viderem ..; Catil. II, 4. sed cum sint homines qui ..; ib. 15. sed cum consulari auctoritate et auxilio spoliatam vim tribuniciam viderint, tum ..; Muren. 82. si quem infimo loco ... defenderem, ... tamen ... deprecarer. ... sed cum L. Flacci res agatur ..; Flacc. 25. Lysanias adeptus est ordinem senatorium, sed cum rem publicam nimium amplecteretur, peculatus damnatus est; ib. 43. sed cum se homo volubilis quadam praecipiti celeritate dicendi in illa oratione iactaret ..; ib. 48. si Torquatus Sullam solum accusasset, ego quoque ... nihil aliud agerem nisi eum ... defenderem; sed cum ille tota illa oratione in me esset invectus ..; Sulla 35. sed cum agatur honos meus amplissimus ..; ib. 83. sed cum huic omnia cum honore detracta sint ..; ib. 90. sed cum viderem ..; sen. 34. intellego .. me plura extra causam dixisse quam ... tulerit .. voluntas mea, sed cum me purgatum vobis esse cuperem ..; dom. 32. sed, cum hoc iuris a maioribus proditum sit ..; ib. 77. quae quidem ego si ... ab aliis haberem, non praedicarem apud vos, ... sed cum sint mihi data a vobis ..; har. resp. 16. sed cum T. Annium tanto opere laudes ..; Vatin. 41. ego si essent inimicitiae mihi cum C. Caesare, tamen ... inimicitias in aliud tempus reservare deberem; ... sed cum inimicitiae fuerint numquam ..; prov, cons. 47. sed cum est illud imperitissime dictum de populis fundis ..; Balb. 27. sed cum illam, quae Graecum illud sacrum monstraret et faceret, ex Graecia deligerent, tamen ..; ib. 55. sed cum me expetat; Piso 82. sed cum sit Cn. Plancius is eques Romanus ..; Planc. 32. sed cum mihi ... et pro me aliquid et in M. Antonium multa dicenda sint ..; Phil. II, 10. cum Caesar ostendisset se ... Dolabellam consulem esse iussurum — quem negant regem, qui faceret semper eius modi ... —, sed cum Caesar ita dixisset ..; ib. 80. sed cum tam atroci edicto nos concitavisset, cur ipse non adfuit? ib. III, 20. sed cum se Brutum esse meminisset ..; ib. VI, 9. sed ille cum procul esset a consulibus ..; ib. XI, 2. sed cum libertatis avida legio effrenatius in aciem hostium inrupisset ..; ib. XIV, 26. f. B. equidem; Deiot. 39. nihil; Cluent. 42.

enim: sed revertar ad crimen: sed enim || etenim || haec facta illius ... viri mentio ... mentem (meam) dolore impedivit; Cael. 60.

etiam: sed etiam sedis suas patrias istius iniuriis exagitati reliquerant; Verr. III, 46. fateor, sed etiam legionem esse ab eo sollicitatam ... planum factum est; Cluent. 97. sed etiam hoc || specimen iam hoc || non solum ingenii ac litterarum, verum etiam naturae atque virtutis, ut ..; Arch. 5. decesserat ex Asia frater meus magno squalore, sed multo etiam maiore maerore; Sest. 68. ego me debere bonis omnibus fateor; sed etiam ei, quibus ego debeo, boni viri ... aliquid se ... Plancio debere dicebant; Planc. 68. f. B. ne — quidem; Piso 11.

fortasse: sed vos fortasse, quod vos lex commonet, id in hoc loco quaeretis; Verr. III, 40. erat .. severissima scripta (lex) Calpurnia: ... sed tota illa lex accusationem tuam ... fortasse armasset; Muren. 46. sed fui paulo ante *in te* intemperantior fortasse quam debui; Vatin. 1. cum tu salutaribus || salvis || ... rebus tuis, sed fortasse motu aliquo communium temporum ... amicissimi benevolentiam ... desideres || desiderabis ||; Milo 69. sed haec leviora fortasse: illud quaero; Phil. III, 23. sed auspiciorum nos fortasse erimus interpretes; ib. V, 9. eadem, sed fortasse serius decernetis; ib. 34. parvis de rebus, sed fortasse necessariis consulimur; ib. VII, 1. f. B. nemo; Verr. III, 94.

iam: sed haec ... omnia iam socii vestri relinquunt et neglegunt; Verr. V, 127. nescio quo pacto semper hoc fit, neque in uno aut altero animadversum est, sed iam in pluribus; Muren. 43. possum de L. Philo ... dicere haec eadem, sed te domum iam deducam tuam; ib. 66. sed iam redeo ad causam; Sulla 35. sed iam impedior egomet .. dolore animi, ne ... plura dicam; ib. 92. „fuisti .. tum apud pontifices superior, sed iam, quoniam te ad populum contulisti, sis inferior necesse est“; dom. 4. sed iam hoc dicere tibi non licebit; dom. 121. sed iam haruspicum reliqua responsa videamus; har. resp. 34. cum omnes urbem nondum excisam et eversam, sed iam captam atque oppressam videremus; Sest. 35. sed totum genus oppugnationis huius .. et iam prospicitis animis et ... propulsare debetis; Cael. 20. sed iam redeo ad praeclaram illam contionem tuam; Piso 17. sed venio iam ad L. Cassium; Planc. 58. sed iam, quoniam ... fidem, quam tibi dedi, praestiti, reddam ..; Rab. Post. 47. sed iam omnia timeo; ib. 48. sed iam satis multa de causa; Milo 92. quae .. pertinacia quibusdam, eadem aliis constantia videri potest: sed iam omnis fracta dissensio est; Marcell. 32. sed iam hoc totum omitto; Ligar. 24. sed iam stupra et flagitia omittamus; Phil. II, 47. est hostis a senatu nondum verbo appellatus, sed re iam iudicatus Antonius; ib. IV, 1. sed iam video quae || quid || loquantur; ib. X, 15. sed iam videte magni ... viri ... constantiam! ib. XIII, 41. sed iam se conligit; ib. 45.

ita: sed ita res agatur, ut ne simulatio quidem aequitatis ulla adhibeatur; Verr. II, 43. incredibile dicam, sed ita clarum, ut ipsum negaturum non arbitrer; ib. IV, 57. nec me tantum modo consulem, ... sed ita fecistis; leg. agr. II, 3. qui homines ... corruant, sed ita, ut ..; Catil. II, 21. Heraclides .. Temnites, homo ineptus et loquax, sed, ut sibi videtur, ita doctus, ut ..; Flacc. 42. sed, ut hoc veri simile est, ... ita scitote ..! ib. 82. sed ita est, iudices; Sest. 24. bellum adfectum videmus et ... paene confectum, sed ita, ut ...

videamus; prov. cons. 19. Cyrenis (Laterensem) ... iustum in socios fuisse. quis negat? sed ita multa Romae geruntur, ut ..; Planc. 63. fingite .. cogitatione imaginem huius condicionis meae, si possim efficere ut Milonem absolvatis, sed ita, si P. Clodius revixerit; Milo 79. scio .. Tuberonem domi manere voluisse: sed ita quidam agebat, ita rei publicae sanctissimum nomen opponebat, ut ..; Ligar. 21. honesta oratio, sed ita ..; Phil. VIII, 13. paret (Antonius) senatui? „credo," inquit Calenus, „sed ita, ut teneat dignitatem"; ib. XII, 4. f. B. ne — quidem; leg. agr. II, 47.

maxime: tum ut de eius iniuriis iudices docerent, sed maxime de religione quererentur; Verr. IV, 113. multa etiam alia vidit, sed illud maxime ..; Milo 21.

mehercule: sed mehercule ... nolo in hoc delecto consilio tantum flagitii esse commissum *videri;* Verr. V, 173.

ne: sed ne miremini qua ratione hic tantum apud istum libertus potuerit; Verr. II, 134. sed ne reliquas spes turbetis atque omnis provincias evertatis; ib. III, 219. sed ne difficilia optemus; ib. IV, 15. sed ne cui vestrum mirum esse videatur ..; Arch. 3. sed ne exstinctor patriae ... appelletur, ... id laborat, id metuit; Sulla 88. sed ne id viros optimos diutius delectet ..; har. resp. 51. sed ne forte ex multis rebus gestis M. Antonii rem unam pulcherriman transiliat oratio ..; Phil. II, 84. f. B. nemo; div. Caec. 63.

nec, neque: tenuerunt enim ... illum locum servi, fugitivi, barbari, hostes: sed neque tam servi illi dominorum quam tu libidinum ..; Verr. IV, 112. animus eius voltu, flagitia parietibus tegebantur: sed haec obstructio nec diuturna est neque obducta ita, ut ..; Sest. 22. sed neque tu haec habes neque eis confidis; Planc. 55. omni equidem loco (senatum defendere) debeo, ... sed nec id agitur omni tempore nec ..; Rab. Post. 6. ne tu, si id fecisses, melius famae ... tuae consuluisses; sed neque fecisti nec, si cuperes, tibi id ... facere licuisset; Phil. II, 3. f. B. minus; Planc. 72.

nemo: audio, sed qua de causa vereri debuerit nemo dicit; Sex. Rosc. 58. in quo fallebat, sed eum nemo redarguebat; har. resp. 47. sed nemo umquam sic egit, ut tu; Planc. 60.

nequaquam: hanc virtutem Agrigentinorum imitati sunt Assorini postea, viri fortes et fideles, sed nequaquam ex tam ampla neque tam ex nobili civitate; Verr. IV, 96.

ne — quidem: sed ne tum quidem populus Romanus ad privatum detulit bellum; Phil. XI, 18. f. B. nihil; Verr. II, 121. nullus; Milo 99.

nihil: haec possum omnia vere dicere, sed in hac causa coniectura nihil opus est; Sex. Rosc. 107. qui ita disputant, se, si qua res ad unum deferenda sit, ad Cn. Pompeium delaturos potissimum, sed se extra ordinem nihil cuiquam dare; dom. 19. sed nihil sit factum mea causa; Vatin. 8. cum hac me nunc peste atque labe confero! sed nihil comparandi causa loquar; Piso 3. sed nihil de Caesare; Phil. II, 43. f. B. nihil; leg. agr. II, 90.

nihilo minus: f. B. minus; Milo 19.

nimirum: sed nimirum ... libidinosi ... verae laudis gustatum non habent; Phil. II, 115. f. B. nemo; Cluent. 143.

nisi: permitto aliquid iracundiae tuae, ... tribuo parenti: sed nisi tibi aliquem modum tute constitueris, coges me ..; Sulla 46. obstupescent posteri certe ... triumphos audientes et legentes tuos: sed nisi haec urbs stabilita tuis consiliis ... erit ..; Marcell. 29.

non: sed ego tecum in eo non pugnabo quo minus utrum velis eligas; div. Caec. 58. cum ille non daret, animadvertit: improbum, sed non inauditum; Verr. I, 44. sed genus ipsum postulandi non est novum; ib. II, 147. sed ego Metello non irascor; ib. 164. maior haec praeda fortasse, sed illa impudentia certe non minor; ib. III, 169. sed in ista ipsa Sicilia non quaeram exemplum foris; ib. 212. denique non opinor negaturum esse te homini honesto, sed non gratiosiori, quam Cn. Calidius est, L. Curidio te argentum per Potamonem, amicum tuum, reddidisse; ib. IV, 44. sed non modo illis cavet, verum etiam aliud quoddam genus donationis inducit; leg. agr. III, 10. cum (clamor) indicat esse quosdam civis imperitos, sed non multos; Rabir. 18. si mihi .. de rebus gestis esset ... dicendum, ... maxima proelia commemorare possem; sed non id agimus; Muren. 33. sed ego in quaestionibus ... non hoc quaerendum arbitror, num ..; Sulla 39. sed iam non quaero ..; ib. ademit Albino soceri nomen mors filiae, sed caritatem illius necessitudinis et benevolentiam non ademit; Sest. 6. alter ... aedilitatem petivit cum bonis viris et hominibus primis, sed non praestantissimis opibus et gratia; ib. 114. nulli (testes) .. sunt adhuc nominati. sed non dubito quin sint pergraves; Cael. 63. sed ego non loquor de sapientia; ib. 76. sed ego ... non parebo dolori meo; prov. cons. 2. illum .. arbitrabar etiam sine hoc subsidio pecuniae ... bellum conficere posse, sed decus et ornamentum triumphi minuendum nostra parsimonia non putavi; ib. 28. sed non alienum esse arbitror ..; ib. 40. sed non is solum gratus debet esse, qui accepit beneficium, verum etiam is ..; ib. 41. qui si ... minus idoneum hominem praemio adfecisset, quin etiam si virum bonum, sed non ita meritum; Balb. 7. sed de hoc non dubito; Piso 65. sed non loquor de nobis: de illis loquor ..; Ligar. 18. f. I, 1. elliptisch: Verr. IV, 109. — B. minus; Ligar. 20. nemo; Balb. 61. — **non, A, b.** sed (33 St.) B. III, S. 345, b.

nondum: sed ego nondum utor hac voce ad hunc defendendum; Sulla 14. domitae sunt a Caesare maximae nationes, sed nondum legibus, nondum iure certo, nondum satis firma pace devinctae; prov. cons. 19.

numquam: ego magnum in re publica versari furorem ... iam pridem videbam; sed hanc tantam, tam exitiosam haberi coniurationem a civibus numquam putavi; Catil. IV, 6.

nunc: ceterae .. virtutes ipsae per se multum valent; ... sed nunc de studiis ad honorem [depositis] || adpositis ||, non de insita cuiusque virtute disputo; Muren. 30. ego me a C. Caesare ... dissensisse fateor et sensisse vobiscum; sed nunc isdem vobis adsentior; prov. cons. 25.

omnino: at enim forsitan hoc tibi veniat in mentem, repromisisse Fannio Roscium, ... sed omnino exegisse nihil; Qu. Rosc. 39. odiosum negotium Postumo videbatur, sed erat nulla omnino recusatio; Rab. Post. 28.

post: „sed post aliquid videbimus, ne iste nobis obstare possit"; Verr. V, 105. f. B. nemo; Sest. 74.

postea: me oppugnavit primum per indicem Vettium, ... sed postea mihi ... omnis est insidias sceleratissime machinatus; Sest. 133.

praecipue: omnes in illo sunt rege virtutes, ... sed praecipue singularis et admiranda frugalitas; Deiot. 26.

profecto: verbum mihi deest, .. cum ego hanc potestatem regiam appello, sed profecto maior est quaedam; leg. agr. II, 35. multi saepe honores dis immortalibus iusti habiti sunt ..., sed pro-

fecto iustiores numquam; Catil. III, 23. ſ. B. minus; Planc. 72. nullus; Sest. 17.

proxime: me scilicet maxime, sed proxime illum quoque fefellissem; Rab. Post. 33.

quamquam: ſ. tamen; Qu. Rosc. 9.

quamvis: sint sane inimicitiae ... — sed quamvis ingrate ... necessitudinis nomen repudiaretis ..; Deiot. 30.

quasi: ſ. B. equidem; Phil. XII, 3.

qui: sed qui ordo in sententiis rogandis servari solet, eundem tenebo in viris fortibus honorandis; Phil. V, 35. sed quod tum non licuit, ... id hoc tempore ... necesse est; ib. XIV, 21. ſ. tamen; Verr. IV, 46.

quia: sed quia stomachabantur, ridiculi videbantur esse; Verr. I, 121. Minucius numquam habere voluisset, si decumas tu lege Hieronica venderes, sed quia tuis novis edictis ... plus aliquanto se quam decumas ablaturum videbat, idcirco ..; ib. III, 150. quos ego nominarem; ... sed quia maius est beneficium ..; Sulla 72. sed quia sunt descripti consulares ..; ib. 82. sed quia consecrabantur aedes ..; dom. 128. omnes idem sentiunt ..; sed quia non est omnibus stantibus necesse dicere ..; Marcell. 33.

quidem: sed de hoc quidem hactenus; Phil. XI, 20. sed id quidem restat ... victoribus; ib. XIV, 30.

quod: sed quod erat eius modi loco atque ita proiecta in altum ..; Verr. IV, 21. velitis iubeatis, ut, quod M. Cicero versum fecerit, sed quod vindicarit; Piso 72.

quoniam: sed quoniam nec perfecisset quod conatus esset neque futurus esset Lampsaci postea; Verr. I, 69. adhuc praesens certamen contentionemque fugerunt; leg. agr. III, 1. libenter .. confiterer ... C. Rabirii manu L. Saturninum esse occisum, ... sed, quoniam id facere non possum, confitebor id, quod ..; Rabir. 19. earum rerum, quas ego gessi, non eadem est fortuna ... quae illorum, qui externa bella gesserunt ..; Catil. III, 27. sed quoniam .. multa nos ... fefellerunt; Flacc. 3. de communi totius Asiae crimine est dictum ..; ib. 34. de hoc teste ... disseruit ... Hortensius, nos ... ad reliqua pergamus; ib. 41. ita tulit casus infestus, ut ..; Sulla 1. Cornelius ipse etiam nunc de indicando dubitat; ib. 52. census non ius civitatis confirmat ac tantum modo indicat eum ..; Arch. 11. ille demens ... aliquem se aditum ad auris vestras esse habiturum putavit; dom. 3. mea causa expedita est, videamus nunc quid haruspices dicant; har. resp. 18. de eis omnibus ... satis est dictum ..; ib. 40. singulis criminibus ceteri responderunt, dicam ego de omni statu P. Sestii; Sest. 5. emersisse iam e vadis ... videtur oratio mea; Cael. 51. C. Caesar abest longissime atque in eis est nunc locis ..; Balb. 64. praeterita mutare non possumus; Piso 59. diligentia inimici investigatum sit ..; Ligar. 1. illis ... viris res publica orbata est ..; Phil. II, 13. veteranis cautum esse volumus ..; ib. 59. ab hoc ordine non fortitudo solum, verum etiam sapientia postulatur ..; ib. XIII, 6. significatio vestra satis declarat ..; ib. XIV, 6. sed quoniam ... gloriae munus ... fortissimis civibus monimenti honore persolvitur ..; ib. 34. ſ. B. nihil; Balb. 17.

repente; sed [repente] || e vestigio || ex homine tamquam aliquo Circaeo poculo factus est Verres; div. Caec. 57. sed vaecors repente ... constitit; har. resp. 2.

sane: sed haec sane sint paria omnia; Muren. 41. sed fruatur sane hoc solacio; prov. cons. 16.

si: sed si quod adversariis nihil credimus, idcirco codicem scribere instituimus; Qu. Rosc. 6. sed si eripuerit, non intellegis haec ... ad aliam quaestionem ... pertinere? Verr. III, 86. „sed si ita necesse est, quanti frumentum sit considera"; ib. 196. sed si argumento est Mamertinos tibi pecuniam non dedisse, quia scriptum non habent; ib. V, 48. sed si in hoc me ratio fefellerit; ib. 173. sed si qui mihi deus vestram ... benevolentiam conciliarit; Cluent. 7. si est (locus) omnibus vobis ..., conivebo; sed si ... locus atque urbs, quae bellum facere ... possit, quaeritur, tamenne patiemini ..? leg. agr. II, 77. si eos ... ornabimus, iustiorem nobis mortis condicionem relinquemus. sed si illos ... neglegis ..; ib. III, 30. non iubeo; sed, si me consulis, suadeo; Catil. I, 13. „sed si quis est invidiae metus"; ib. 29. sed si vis manifestae audaciae ... me .. de hac animi lenitate deduxerit, illud .. perficiam ..; ib. II, 28. sed si haec leviora ducis quae sunt gravissima ..; Muren. 38. [sed] si nosmet ipsi ... ludis .. oblectamur; ib. 39. sed si illius comitatem et facilitatem tuae gravitati severitatique asperseris; ib. 66. sed si neque Asiae luxuries infirmissimum tempus aetatis *potuit voluptate corrumpere;* Flacc. 6. quod nos factum .. confitemur: sed si hoc crimen est ..; ib. 27. sed si iustas inimicitias putabas ..; ib. 77. sed, si laedimur, si accusamur ..; Sulla 80. sed si tuus parens ... advocationem hominis improbissimi ... ornamentis .. suis ... honestavit ..; ib. 81. latitat omnino, sed si requiri iusseris, invenient hominem apud sororem tuam; dom. 83. sed si patrem tuum ... nemo umquam sanus exsulem appellavit ..; ib. sed si mihi ... nihil umquam aliud obiectum est ..; ib. 93. sed si etiam nunc ... feretur .. haesitans et in me impetum impeditus facere conabitur; har. resp. 7. sit hoc sane leve ..; sed, si est leve, homini gravi leve est; Sest. 115. sed si ille hac tam eximia fortuna ... frui non properat; prov. 30. accepi iniuriam, ... non nego: sed si idem ille tum me salvum esse voluit ..; ib. 43. sed si certorum hominum mentis nulla ratione .. placare possumus ..; Balb. 62. sed si qui sunt quibus ..; ib. sed si de certo ... vobis iure esse constituendum videtis; ib. 64. sed si parum multi sunt qui nobilitatem ament; Planc. 18. sed si tibi gravitas tua et magnitudo animi pluris fuit; ib. 50. neque ego, si fontem maledicti reperietis, ut neglegatis ... umquam postulabo: sed si quid sine capite manabit ..; ib. 57. sed si non eadem contendit in tribunatu Plancius; ib. 77. nisi oculis videritis insidias Miloni a Clodio factas, nec deprecaturi sumus ...; sed si illius insidiae clariores hac luce fuerint ..; Milo 6. sed si te laus adlicere ad recte faciendum non potest ..; Phil. II, 115. sed si Aricinam uxorem non probas, cur probas Tusculanam? ib. III, 16. sed, si illa tulimus, quae nos necessitas ferre coëgit ..; ib. 29. sed si principatus ageretur, ... quid tandem mihi esset optatius? ib. XIV, 18. sed si familiariter ex Q. Catulo ... velim quaerere ..; Fr. B. VII, 4. ſ. B. nemo; Sex. Rosc. 57. nihil; Cael. 38.

statim: atque hoc ille vidit: ... sed refugit statim nec de pudicitia plura dixit; Scaur. c. 4, § 6.

subito: sed ... Cn. Pompei ... animi dolor subvenit subito rei publicae; dom. 25. dixit C. Causinius Schola ... P. Clodium illo die in Albano mansurum fuisse, sed subito ei esse nuntiatum ..; Milo 46.

tamen: sed haec quamquam firma esse video, tamen ipse mihi satis facere non possum; Qu. Rosc. 9. sed tamen cur ipsa HS ɪↄↄↄ tam vehementer concupierit quaero; ib. 22. gemebant Syracusani, sed tamen patiebantur; Verr. II, 47. nam cetera ... sunt nova, sed tamen non novo

modo postulantur; ib. 147. sed tamen videbam, ... religionem esse quandam in his rebus; ib. 159. sed tamen ... hoc quidem certe manifestum erit; ib. 183. ut hoc liceret suspicari, fuisse aliquando apud Siculos peraeque pro portione cetera, sed quibus multa fortuna ademisset, tamen apud eos remansisse ea, quae religio retinuisset; ib. IV, 46. an bello fugitivorum Siciliam virtute tua liberatam? magna laus et honesta oratio: sed tamen quo bello? ib. V, 5. sed tamen ceteros docuit ante istius avaritiae scelerique occurrere; ib. 24. sed tamen tu ... cur Tauromenitanis item foederatis navem imperasti? ib. 49. sed tamen ita provinciae praefuisse, ut hac utilitate necessario sit carendum? ib. 57. sed tamen alterius partis periculum ... depulsum est; imp. Pomp. 10. si uni omnia tribuenda sint, dignissimum esse Pompeium, sed ad unum tamen omnia deferri non oportere; ib. 52. bono te animo .. populus Romanus ... dicere existimavit ..; sed tamen ... maluit ..; ib. 56. sed in hac difficultate illa me res tamen .. consolatur; Cluent. 3. difficile dictu est; sed tamen utriusque humanitatem ... cognoscite; ib. 26. erat huic inimicus Oppianicus; sed tamen erat vitricus; ib. 42. est illud amplissimum ...; sed tamen magnificentius ... esse illo nihil potest; leg. agr. II, 4. sed quod ego nondum statuo mihi esse dicendum, vos tamen id potestis cum animis vestris cogitare; ib. 64. coniungitur .. gratificatio cum acerba iniuria: sed tamen imbibit || habet in || illis legibus spem non nullam ..; ib. III, 6. misera est ignominia iudiciorum publicorum ..; sed tamen in omni calamitate retinetur aliquod vestigium libertatis; Rabir. 16. essent illi quidem desperandi, sed tamen essent ferendi; Catil. II, 10. tertium genus est aetate iam adfectum, sed tamen exercitatione robustum; ib. 20. quas ego (colonias) universas civium esse optimorum ... sentio, sed tamen ei sunt coloni, qui ..; ib. sed tamen meorum periculorum rationes utilitas rei publicae vincat; ib. IV, 9. mihi quidem vehementer expediit positam in oculis esse gratiam; sed tamen ego mei satietatem ... superavi; Muren. 21. sed tamen, si est reddenda ratio, duae res vehementer in praetura desideratae sunt ..; ib. 37. tu .. Romae .. amicis praesto fuisti; fateor: sed tamen illud cogita ..! ib. 42. sed tamen, Servi, quam te securim putas iniecisse petitioni tuae, cum ..? ib. 48. „misericordia commotus ne sis.“ etiam, dissolvenda severitate, sed tamen || etiam, sed tamen in dissolvenda severitate || est laus aliqua humanitatis; ib. 65. est illud quidem exemplum tibi propositum domi, sed tamen naturae similitudo illius ad te magis ... pervenire potuit; ib. 66. sed tamen iudicium fieri videtur, cum ..; Flacc. 40. equidem mihi iam satis superque dixisse videor de Asiatico genere testium; sed tamen vestrum est ..; ib. 66. annos iam triginta in foro versaris, sed tamen [in] Pergameno; ib. 70. sed tamen Lurconem, quamquam ... moderatus est in testimonio dicendo orationi suae, tamen iratum Flacco esse vidistis; ib. 87. sed tamen quis tibi .. de epistulis istis indicavit? ib. 92. sed tamen te a me ... monendum esse etiam atque etiam puto; Sulla 23. est .. ipse a materno genere municipalis, honestissimi ... generis, sed tamen Asculani; ib. 25. sed reprehendo tamen illud maxime, quod ..; ib. 32. sed tamen quid respondit de Sulla Cassius? ib. 38. sed tamen abs te, Torquate, quaero ..; ib. 44. sed tamen in munere servili obtulit se ad ferramenta prospicienda; ib. 55. sed tamen, si nihil vos P. Sullae fortuna movet, .. vestra moveat; ib. 79. difficile est hoc de omnibus confirmare, sed tamen est certe quod respondeam; Arch. 15. sed cum illis tamen possum aliquid disputare: tua vero quae tanta impudentia est ..? dom. 20. sed tamen ne id quidem est scriptum, ut exirem; ib. 51. vicissem cum magna internicione improborum, sed tamen civium; ib. 63. sed tamen si nihil de me tulisti ..; ib. 82. qui expulsi sunt inique, sed tamen legibus; ib. 87; sed tamen ego mihi sororem virginem ascisco; ib. 92. opus erat .. auctoritate, quae est in his omnibus, sed tamen auget et aetas et honos dignitatem; ib. 117. sed tamen mei facti rationem exponere illis volo, qui ..; har. resp. 3. multae sunt domus in hac urbe ... atque ... paene cunctae iure optimo, sed tamen iure privato, iure hereditario; ib. 14. cum his ... dimicare erat omnino ... molestum, sed habebat ea molestia quandam tamen dignitatem; ib. 41. sed tamen in eum cadere hoc verbum maxime ... concedendum est; ib. 56. debet esse gratum quod praedicunt, sed tamen huic malo populus Romanus ipse ... prospexit; ib. quorum quidem est magna natio, sed tamen eorum omnium hic dux est atque princeps; ib. 57. quos stimulos admoverit homini studioso fortasse victoriae, sed tamen nimium communem Martem belli casumque metuenti; Sest. 12. sed tamen, quoniam tribunatus totus P. Sestii nihil aliud nisi meum nomen causamque sustinuit; ib. 14. laudabat homo doctus philosophos nescio quos, neque eorum tamen nomina poterat dicere; sed tamen eos laudabat maxime, qui ..; ib. 23. sed tamen .. Crassus a consulibus meam causam suscipiendam esse dicebat; ib. 41. eos, qui plurimum possent, opponi omnibus contionibus, falso, sed formidolose tamen, auctores ad perniciem meam; ib. 42. intenta signa legionum existimari ... bonis vestris falso, sed putari tamen; ib. consecuti dies pauci omnino Ianuario mense per quos senatum haberi liceret; sed tamen actum nihil nisi de me; ib. 74. omitto iam Numerium, Serranum, Aelium ..; sed tamen hi quoque etiam nunc volitant; ib. 94. sed tamen haec via ac ratio rei publicae capessendae olim erat magis pertimescenda; ib. 103. sed tamen ne me cum his principibus civitatis, ... sed ut tecum ... conferam, ... quaero ..; Vatin. 10. raro, sed tamen factum est, ut ..; ib. 36. neque id eo dico, ut invidiosum sit in eos. ... sed vestrae sapientiae tamen est ..; Cael. 21. sed tamen ex ea ipsa quaeram prius ..; ib. 33. sed tamen venenum unde fuerit ... non dicitur; ib. 61. fecit me mehercule invito et multum repugnante, sed tamen fecit; ib. 76. sed tamen una atque altera aestas ... potest totam Galliam sempiternis vinculis astringere; prov. cons. 34. cum tamen ille ... [Gabinius] conlegit ipse se, vix, sed conlegit tamen; Piso 27. sed ille tamen agebat aliquid; ib. 28. sed id tamen esset humanum; ib. 44. cum a me trementibus omnino labris, sed tamen cur tibi nomen non deferrem requirebas; ib. 82. vel nescio vel non dico vel denique, quod mihi gravissimum esset, si dicerem, sed impune tamen deberem dicere: non recte; Planc. 16. tu neque Q. Pedio succenses neque huic A. Plotio. ... sed tamen haec tibi est prima cum Plancio generis vestri ... contentio; ib. 18. timide dico, sed tamen dicendum est; ib. 24. acerbum omnino genus iudicii, sed tamen ... vix recusandum; ib. 37. sed tamen tu A. Plotium ... in idem crimen vocando indicas eum te adripuisse, a quo non sis rogatus? ib. 54. sed tamen non vereor ne quis audeat dicere ..; ib. 64. *sed tamen id ita esse exemplis probari potest;* Scaur. c. 3, § 1. sed tamen, si quis est, iudices, qui ..; Rab. Post. 2. cum ... existerent non nullae, sed perpaucae tamen acerbae sententiae; ib. 13. Glaucia solebat, homo impurus, sed tamen acutus, populum mo-

nere, ut ..; ib. 14. sed tamen, cum ita dicis ..; ib. 20. sed tamen maiores nostri in dominum [de servo] quaeri noluerunt; Milo 59. vobis illae, vobis vestro in conspectu serae, sed iustae tamen et debitae poenae solutae sunt; ib. 85. „tranquilla re publica mei cives ... sine me ipsi, sed propter me tamen perfruantur"; ib. 93. sed tamen ex omnibus praemiis virtutis ... amplissimum esse praemium gloriam; ib. 97. sed tamen sunt alia maiora; Marcell. 6. domuisti gentis immanitate barbaras ..: sed tamen ea vicisti, quae .. naturam ... ut vinci possent habebant; ib. 8. ceterae (res) duce te gestae magnae illae quidem, sed tamen multo magnoque comitatu; ib. 11. sed tamen cum in animis hominum tantae latebrae sint ..; ib. 22. habes igitur ... confitentem reum, sed tamen hoc confitentem, se in ea parte fuisse ..; Ligar. 2. sed tamen aliud est errare Caesarem nolle, aliud nolle misereri; ib. 16. sed tamen Ligarium senatus idem legaverat; ib. 20. sed video tamen apud te causas ... valere plus ..; ib. 31. sed tamen cum ad Caecilium mittebat ..; Deiot. 23. sed tamen haec summa est conclusionis meae; Phil. II, 32. sed tamen quam ab dispari tenebantur! ib. 104. stulte Aquinates: sed tamen in via habitabant. quid Anagnini? ib. 106. ieci ... fundamenta rei publicae, serius omnino quam decuit, ... sed tamen si ... dies nullus intermissus esset, bellum .. nullum haberemus; ib. V, 30. venit tempus, .. serius omnino, quam dignum populo Romano fuit, sed tamen ita maturum, ut ..; ib. VI, 19. grave dictu est, sed dicendum tamen; ib. IX, 8. missi legati repugnante me, sed tamen missi; ib. XII, 11. atqui tum ea petebat, quae videbantur improba omnino, sed tamen aliquo modo posse concedi; ib. vide ne tu veteranos, *sed* tamen eos, qui erant perditi, perdideris; ib. XIII, 31. homo illorum et vita et prudentia dissimilis, sed tamen nimis in gratificando iure liber; Fr. B. VI, 18. sed tamen, quae sunt nostra iudicia debent esse modestissima; ib. XVI, II, 1. sed tamen ad illum diem Memmius erat Memmius; ib. C. 23. s. B. ne; Vatin. 10. neque; Sest. 23. nihil; Sest. 71. Balb. 49. Piso 68. nolo. non; Piso 79. Milo 81. numquam; Catil. II, 15. quamquam. quidem (8 St.)

tum: *sed* hoc tum dixit, Philodamum et filium eius ... esse damnatos; Verr. I, 71. sed tum vituperari posset, in discrimen venire in posset, nemo enim committeret; ib. 110. sed tum idem fecisse erit existimandus; ib. III, 214. sed tum inopes, relicti ab duce praefectoque classis, eundem necessario cursum tenere coeperunt; ib. V, 89. sed tum, cum illum exterminari volebam, ... putabam; Catil. III, 3. credo, sed tum id audirem, si ..; Marcell. 25. incredibile dictu, sed † tum nimis inter omnis constabat ..; Phil. II, 106. sed tum exspectabantur Kalendae Ianuariae; ib. V, 31. s. B. equidem; Ligar. 28.

valde: illud etiam accidit praeter optatum meum, sed valde ex voluntante; Piso 46.

vero: sed vero sic agitur, ut ..; Cluent. 18. sed vero isti, qui Clodii leges timuerunt, quem ad modum ceteras observarunt? dom. 71.

videlicet: sed videlicet meam gratiam voluit esse ..; Phil. II, 10.

ut: sed ut potius ab hoc quam ab illo accusetur, id peto; div. Caec. 23. sed ut illuc revertar ..; Cluent. 112. neque vero nunc ideo disputabo, quod ... putem, ... sed ut doceam ..; leg. agr. III, 4. sed ut hoc omisso ad studiorum atque artium contentionem revertamur; Muren. 22. sed ut hanc viam omittam; Flacc. 14. sed ut revertar ad ius publicum indicandi; dom. 136. sed ut ad haec haruspicum responsa redeam ..; har. resp. 29. sed ut revertar ad illud, quod mihi omni est oratione propositum; Sest. 53. a mea causa iam recedam; ib. 55. sed ut ex habeat aliquid oratio mea; ib. 136. sed quando audiamus ..; ib. 40. „sed ut v ... manifesto comprehendi posset .."; (ut fueris dignior quam Plancius — de (tecum ita contendam paulo post, ut co dignitatem tuam — sed, ut fueris dignior .. 10. „sed amplissimos honores ut ... con condiscas ..;" ib. 13. sed ut redeam ad Pl ib. 67. satis multa hominibus non iniq esse debent: ... sed ut omnium .. suspic satis fiat ..; Rab. Post. 45. sed ut, unde in eodem terminetur oratio ..; Marcell. 3 ut omittam communem causam, venia nostram; Ligar. 20. magna quidem nos libertatis causam suscepimus; sed ut cc incertos exitus esse belli ..; Phil. X, 20. ea vestra quoque auctoritate firmentur, ce ib. XI, 29. sed ut aliquando sententia com ita censeo; ib. XIV, 36. s. tamen; Vatin.

B. **mit vorhergehender Negatio Concessivpartikel:** equidem: qua quam diu haerebant in uno me, graviter e sed aliquanto levius ferebam; har. resp. 47. equidem C. Caesaris virtutes magnas incr que cognovi, sed sunt ceterae maioribu theatris propositae et paene populares; Ra 42. pacis equidem semper auctor fui, s sero; Ligar. 28. laboro equidem regis causa ...: sed cum de illo laboro tum de amplissimis viris ..; Deiot. 39. quod equidem, sed quasi per caliginem; Phil. X

etsi: vide quid intersit, etsi inique C cum Domitio comparo: sed tamen ille servum remisit, tu ab avo abduxisti; ib. 3

minus: respondebo tibi nunc .. minus vehementer, quam abs te sum provocat profecto nec considerate minus nec minus Planc. 72. minus dolendum fuit re non p sed poeniendum certe nihilo minus; Milo prehendo igitur? minime vero; ... sed l concedo, ut ..; Ligar. 20. mihi ... minu de illo dicenda sunt; ... sed mihi ... ne tem attulit paulo plura dicendi sententia (..; Phil. X, 2.

ne: ne ... subiciatis, sed ... exspectetis; 6. sed tamen ne me cum his principibus (... sed ut tecum ... conferam; Vatin. 10

nec, neque: nec (magistratus) recup potius darent quam iudicem nec in un familiam, sed in eum, *qui*cum nominatim a nec in quadruplum, sed in duplum; Tull. 4 quidem ego neque mea prudentia neque l consiliis fretus polliceor vobis. .. sed mu deorum immortalium significationibus; Cat s. **nec**, A, III. sed (53 St.) B. III, S. 260. 3—5 (B. III, S. 264 f.).

nego: nego esse ista testimonia, quae t psephismata appellas, sed fremitum egentium 23.

nemo: crura quidem vobis nemo suffrin si ego hos bene novi ..; Sex. Rosc. 57. enim illum ex trunco corporis spectabat, artificio comico aestimabat; Qu. Rosc. 28. nemo propter indignitatem repudiatus est, libido violandae necessitudinis auctoritate comprobaretur; div. Caec. 63. ut ... nen perendinatum, sed condemnatum iudicaret I, 20. quorum civis Romanus nemo erat, se sacrilegi; ib. III, 69. improbum facinus, non ferendum, nemini lege concessum, sed adhuc in nullo etiam vindicatum; ib. 194. ego neminem video praeter istum, sed

vobis et concedo esse multos; ib. III, 218. nemo ... in culpa est, sed nimirum tibi istud lex ipsa renuntiavit; Cluent. 143. nemo iudicium reprehendit, ... sed legem; Sulla 63. hunc nemo erat quin verissime sentire diceret; sed post eum rogatus Cn. Pompeius ... dixit ..; Sest. 74. ut tibi reum neminem, sed vitia proponas; Cael. 29. nemo sapienter de re publica nostra cogitavit ... quin Galliam maxime timendam huic imperio putaret, sed propter vim ac multitudinem gentium illarum numquam est antea cum omnibus dimicatum; prov. cons. 33. nemo umquam hic potuit esse princeps, qui maluerit esse popularis: sed homines ... saepe ex hoc portu se in illos fluctus ... contulerunt; ib. 38. neminem reprehendo, sed adsentior non omnibus; Balb. 61. ut .. neminem alium nisi T. Patinam ... rogasset, scire potuit ..; sed erant permulti alii ..; Milo 46.

ne—quidem: sequitur .. caput, quo capite ne permittit quidem, si forte desit pecunia, ... sed ... ita cogit atque imperat, ut ..; leg. agr. II, 47. cum .. ne de venalibus quidem homines electos, sed ex ergastulis emptos nominibus gladiatoriis ornarit; Sest. 134. ne conivente quidem te, ... sed etiam hilarioribus oculis quam solitus eras intuente; Piso 11. quem (Platorem) ne maiorum quidem more supplicio adfecisti, ... sed .. medico ... imperasti, ut venas hominis incideret; ib. 83. qui ne sorti quidem fortunas nostras destinavit, sed libidini cuiusque nos .. addixit; Phil. V, 33. nisi forte contemnitis Lucium: ego ne Gaium quidem. sed ... dominabitur Lucius; ib. VII, 16. tu porro ne pios quidem, sed piissimos quaeris; ib. XIII, 43.

nihil: quorum nihil pernicii causa divino consilio, sed vi ipsa et magnitudine rerum factum putamus; Sex. Rosc. 131. non modo Siculorum nihil in hac re valuisse leges, sed ne ab senatu quidem populoque Romano datas; Verr. II, 121. duo praeterea testes nihil de vi, sed de re ipsa ... dixerunt; Caecin. 27. nihil tam remotum ab accusatione quam Cluentius ..; sed cum esset haec ei proposita condicio ..; Cluent. 42. „nihil (consequebatur), sed administer erat Oppianici“; ib. 61. nunc vero cum ad vos pertineat nihil || nihil perveniat ||, sed paretur aliis ..; leg. agr. II, 85. nihil est ... contra hanc rem publicam non dico factum sed nihil omnino excogitatum; ib. 90. nihil me clamor iste commovet, sed consolatur; Rabir. 18. nunc nihil de me dico, sed de eis, qui ..; Muren. 29. quaeris a me, quid ego Catilinam metuam: nihil, ... sed copias illius ... dico esse metuendas; ib. 79. nihil ostendit, nihil protulit, sed adiunxit ..; Flacc. 34. *at* nihil de iudicio ferebat, sed poenam ambitus .. referebat; Sulla 63. qui te tribuno plebis nihil de me dicam, sed qui Cn. Pompeium interficiendum depoposcit; dom. 13. nihil .. contra me fecit odio mei, sed odio severitatis, [odio dignitatis,] odio rei publicae; har. resp. 5. equidem existimo, si ille ... aequus nobis fuerit, nihil ab hoc profectum; ... sed tamen sedulitatem ... hominis videtis; Sest. 71. videsne me nihil de anni illius causa, ... sed de tuis propriis sceleribus ex te quaerere? Vatin. 30. nihil iam in istam mulierem dico: sed si esset aliqua dissimilis istius ..; Cael. 38. nihil .. mihi novi ... neque M. Crassus ... neque Cn. Pompeius ... ad dicendum reliquit. sed quoniam ... placuit ambobus ..; Balb. 17. nihil habet similitudinis ista accusatio, sed tamen tanta auctoritas in C. Mario fuit ..; ib. 49. audistis .. dici philosophos Epicureos omnis res ... voluptate metiri: rectene an secus, nihil ad nos; ... sed tamen lubricum genus orationis adulescenti non acriter intellegenti est saepe praeceps; Piso 68. nihil .. est eorum, sed ... (C. Vergilius) metuit ut ..; Planc. 96. nihil tibi ego tum de meis opibus pollicebar, sed de horum erga me benevolentia promittebam; ib. 101. plane confiteor fieri nihil posse dementius ..: sed huius ipsius facti stultitiam alia || illa || iam superior stultitia defendit; Rab. Post. 24. in hac causa non nihil equidem, Tubero, etiam tuam, sed multo magis patris tui prudentiam desidero; Ligar. 10. nihil ad tuum equitatum, sed misit ex eis, quos habuit, electos; Deiot. 24. nihil a me arbitror praeteritum, sed aliquid ad extremum causae reservatum; ib. 35. mihi vero nihil istorum placet: sed tu ... quid potes dicere cur ..? Phil. II, 111. nihil est damni factum novi, sed, quod erat, inventum est; Fr. B, XIII, VIII.

nolo: si de meo iudicio quaeris, nollem; sed tamen consilium a primo reprehendendum, laudanda constantia; Phil. II, 75.

non: reliquos hos esse, non ex bello ..., sed ex tuo scelere, importunitate, avaritia, crudelitate? Verr. III, 126. quid interest utrum hoc feceris an frumentum non improbaris, sed frumento probato et accepto pecuniam publicam tenueris omnem? ib. 174. istam rem praeterire non potui. sed errat vehementer, si quis ..; Cluent. 139. non debes .. adripere maledictum ex trivio ... neque temere consulem ... saltatorem vocare, sed circumspicere ..; Muren. 13. quo .. genere non uterer orationis ..., si mea solum interesset; ... sed ut ille vidit ..; Sulla 2. depugnarem .. cum summo non dicam exitio, sed periculo certe vestro; Sest. 46. ego C. Caesarem non eadem de re publica sensisse quae me scio; sed tamen ... me ille sui totius consulatus ... socium esse voluit; Piso 79. non .. mea gratia familiaritatibus continetur; ... sed, si quid possumus, ex eo possumus ..; Milo 21. si factum vobis non probaretur — quamquam qui poterat salus sua cuiquam non probari? — sed tamen si minus fortissimi viri virtus civibus grata cecidisset ..; ib. 81. movebatur singulari pietate filius; non multum eius perturbationi meus dolor concedebat: sed uterque nostrum cedere cogebatur magnitudini animi; Phil. IX, 9. ferremus, etsi tolerabile non erat, sed quidvis patiendum fuit, ut ..; ib. XI, 12. ſ. **non,** B, II. sed (B. III, S. 352—361.). solum (B. III, S. 361, f.). — **dico,** II, 1. a. non — sed (31 St.) B. II, S. 93, b. — **etiam,** II, 4. (B. II, S. 239—241.). — **modo,** II, 2—10. (B. III, S. 179—182).

nondum: ſ. **nondum,** II. sed (8 St.) B. III, S. 364, b.

nullus: itaque in Sicilia non Athenionem, qui nullum oppidum cepit, sed Timarchidem fugitivum *in* omnibus oppidis per triennium scitote regnasse! Verr. II, 136. qui tribunus plebis felix in evertenda re publica fuit nullis suis nervis, ... sed fuit profecto quaedam illa rei publicae fortuna fatalis, ut ..; Sest. 17. cum audiat nullum facinus ... in iudicium vocari, sed adulescentem inlustri ingenio ... accusari ab eius filio, quem ..; Cael. 1. „nullum umquam ... mihi tantum dolorem inuretis, ... sed ne hunc quidem ipsum, ut obliviscar ..“; Milo 99. quem tu ordinem omnino esse nullum putas, sed eam tibi causam belli gerendi proponis, ut ..; Phil. XIII, 23.

numquam: numquam ... se inimicis committere ausus est, sed ... Larinum ... advolavit; Cluent. 25. numquam ... optabo, ... ut L. Catilinam ducere exercitum hostium ... audiatis; sed triduo tamen audietis; Catil. II, 15. numquam laborant quem ad modum probent quod dicunt, sed quem ad modum se explicent dicendo; Flacc. 10. quae si de uno me cogitasset, ... numquam .. illius ... percibus restitissem; sed cum mihi patriae ... veniebat in mentem ..; Sulla 19. „nisi tu .. cau-

sam recepisses, numquam mihi restitisset, sed indicta causa profugisset"; ib. 22. „nos ista numquam contempsimus, ... sed hanc vitam quietam ... secuti sumus"; Rab. Post. 17. si mihi numquam amicus C. Caesar fuisset, ... tamen ei ... non amicus esse non possem; ... sed cum me expetat, diligat, omni laude dignum putet ..; Piso 82. numquam tu illum accusavisti ut hostem, sed ut amicum officio parum functum; Deiot. 9. numquam eas copias rex Deiotarus habuit, quibus inferre bellum populo Romano posset, sed quibus finis suos ... tueretur; ib. 22.

quamquam: etiam tu, rex, disce a gentili tuo; quamquam ille gentem istam reliquit, sed tamen disce ab homine religionibus dedito ius ... religionum; dom. 127.

quidem: „iste quidem tibi eripietur, sed nos non tenebimus iudicia diutius"; Verr. a. pr. 20. est id quidem ... temptatum, sed nulli sunt inventi tam ... perditi qui ..; Catil. IV, 17. si quidem (disciplinam) teneremus. sed ... iam de manibus elabitur; Flacc. 15. temporibus illis, qui populares erant, offendebant illi quidem apud gravis ... homines, sed populi iudiciis ... florebant; Sest. 105. in quo illi omnes quidem, sed Torquatus praeter ceteros furebat contumacia responsi tui; Piso 78. qui est quidem cum illo maximis vinculis ... adfinitatis coniunctus, sed ita magnis amoris, ut ..; Planc. 27. erat .. haec consuetudo nota vobis quidem omnibus, sed ... mihi debet esse notissima; Rab. Post. 9. quamquam haec quidem iam tolerabilia videbantur, ... sed nescio quo modo iam usu obduruerat ... civitatis incredibilis patientia; Milo 76. intellectum est ... mihi quidem in multis et maxime in me ipso, sed paulo ante [in] omnibus ..; Marcell. 3. at in illa querella, misera quidem et luctuosa, sed mihi ... necessaria, quid est dictum a me cum contumelia? Phil. II, 6. sunt ea quidem innumerabilia, quae a tuis emebantur ..., sed unum egregium de rege Deiotaro ... decretum in Capitolio fixum; ib. 93. consuluisti me per litteras de Capua tu quidem, sed idem de Casilino respondissem; ib. 102. convenerunt corrogati et quidem ampli quidam homines, sed immemores dignitatis suae; ib. III, 20. ponite .. ante oculos ... miseram illam quidem et flebilem speciem, sed ad incitandos nostros animos necessariam; ib. XI, 7. est Q. Caecilii Bassi, privati illius quidem, sed fortis et praeclari viri, ... victor exercitus; ib. 32. sunt .. fortes illi quidem, sed ... nimis feroces; ib. XII, 29. est istuc quidem nomen aetatis, sed ab eo minime usurpandum, qui ..; ib. XIII, 24. quod sperare nos quidem debemus ... iam esse confectum: sed spei fructum rei convenit et evento reservari; ib. XIV, 5. est ille quidem consul, sed alterum nomen beneficii populi Romani est, alterum ..; ib. 25. — tamen: tui municipes sunt illi quidem splendidissimi homines, sed tamen pauci; Planc. 21. bellicae tuae laudes celebrabuntur illae quidem ... omnium gentium ... linguis ..; sed tamen eius modi res ... obstrepi clamore militum videntur ..; Marcell. 9. multis ille quidem gradibus officiorum ... ad hoc regium nomen ascendit; sed tamen quicquid a bellis populi Romani vacabat, cum hominibus nostris .. amicitias ... iungebat; Deiot. 27. funestae illius quidem pecuniae, sed tamen, quae nos ... a tributis posset vindicare; Phil. II, 93. nunc .. sunt pauci illi quidem, sed tamen plures, quam re publica dignum est, qui ita loquantur; ib. IV, 16. cum C. Caesari meritos illi quidem honores et debitos, sed tamen singularis et immortalis decrevistis; ib. VII, 10. sed erat tunc excusatio oppressis, misera illa quidem, sed tamen iusta; ib. 14. at sunt qui dicant dure illi quidem, sed tamen dicunt ..; ib. XII, 25.

tametsi: tametsi illo una sententia est absolutus, sed illam unam nemo ... suam dici vellet; Cluent. 105.

sedecim, sechzehn: iudices: sedecim dico iudices ... corrumpendos fuisse; Cluent. 87. ut quadragena milia sedecim iudicibus darentur; ib.

milia: pro decuma ... decidit HS XVI milibus et *medimnis* IↃCLIIII; Verr. III, 13. agri Leontini decumae ... venierunt tritici medimnum XXXVI, hoc est, tritici modium CC et XVI milibus; ib. 110. deductis tritici modium CCXVI; ib. 116. CCXVI agri Leontini decumas vendidisti; ib. 117. magno te decumas vendisse, ... agri vero Leontini ... tritici mod. CCXVI milibus; ib. 148.

sententiae: sententiis XVI absolutio confici poterat; Cluent. 74.

sedeo, sitzen, dasitzen, zu Gericht sitzen: alqs: qui neque aetate ... sim cum his, qui sedeant, comparandus; Sex. Rosc. 1. quorum alterum sedere in accusatorum subselliis video; ib. 17. qui omni tempore ad gubernacula rei publicae sedere debebant; ib. 51. quoniam istic sedes; ib. 84. qui cum accusatoribus sederes; ib. 87. ut in iudicio versarere et sederes cum accusatore; ib. 95. nihil opus fuit te istic sedere || te isti credere ||; ib. 104. quod vestitum sedere in iudicio vides; ib. 147. nimirum similiter arbitrantur isti bonorum emptores vos hic, talis viros, sedere; ib. 151. si idcirco sedetis, ut ad vos adducantur eorum liberi, quorum bona venierunt; ib. 153. utinam sederet in consilio C. Pisonis! Qu. Rosc. 12. tu ipse, Verres, quid sedes? Verr. II, 191. tu sedes et quiescis? ib. III, 133. ut aut de suo capite iudicium fieri patiatur praesens ac sedens ..; ib. 135. Albam Aemilium sedentem in faucibus macelli loqui palam vicisse Verrem; ib. 145. quid sedes? ib. 194. quid sedetis? ib. 208. quid sedes, Verres? ib. IV, 17. „cum sederem" inquit „domi tristis, accurrit Venerius"; ib. 32. in qua (porticu) ipse sedebat; ib. 86. ut eum nemo umquam in equo sedentem viderit; ib. V, 27. atque eum vident sedere ad latus praetoris; ib. 107. (Oppianicus) hoc ipso in loco ... sedebat; Cluent. 54. cum praesertim (C. Fidiculanius Falcula) ... paucos dies ex subsortitione sedisset; ib 103. multa est ab eo petita, ... quod non suae decuriae munere neque ex lege sedisset; ib. potuisse honeste ab eo reum condemnari, qui non perpetuo sedisset; ib. 104. iam putabitur aliqui ab initio non sedisse et tamen Oppianicum gratis condemnasse; ib. 113. quid est ... cur tu in isto loco sedeas? ib. 147. qui cum accusatoribus sedet; Flacc. 42. quo inspectante et sedente legem tribunus plebis tulit, ne auspiciis obtemperaretur; sen. 11. ut (Ptolemaeus) sedens cum purpura et sceptro et illis insignibus regiis praeconi publico subiceretur; Sest. 57. qui (L. Gellius) propter te sedet; Piso 6. at tu ... apud socrum tuam prope a meis aedibus ... sedebas, non exstinctor, sed auctor incendii; ib. 26. quos (hostis) tu, Ambraciae, sedens, ... ex oppidis Agrianum atque Dolopum demigrare ... coëgisti; ib. 91. proximus Pompeium sedebam; Piso, fr. 10. iudex sedi; Rab. Post. 9. modo vos idem in A. Gabinium iudices sedistis; ib. 10. quod (Pompeius) .. in illo loco atque illis publicorum praesidiorum copiis circumfusus sedet; Milo 71. eius .. mortis sedetis ultores, cuius ..; ib. 79. quod sedisti in quattuordecim ordinibus; Phil. II, 44. nonne ... sedens pro aede Castoris dixit, nisi qui vicisset, victurum neminem? ib. III, 27. qui pro aede Castoris sedens ... dixerit ..; ib. V, 21.

conlega: sedebat in rostris conlega tuus, amictus toga purpurea, in sella aurea; Phil. II, 85.
consul: isdem consulibus sedentibus atque inspectantibus lata lex est, ne ..; Sest. 33. quae .. leges ..., sedentibus in templo duobus non consulibus, sed proditoribus huius civitatis ac pestibus, una cum auspiciis ... conflagraverunt; Vatin. 18. an potest ulla esse excusatio ... sedenti, cunctanti, dormienti in maximo rei publicae motu consuli? Piso 10.
contio: Graecorum .. totae res publicae sedentis contionis temeritate administrantur; Flacc. 16.
filii: cum sedere in equis triumphantium praetextati potissimum filii soleant; Muren. 11.
homo: cum tot summi oratores hominesque nobilissimi sedeant; Sex. Rosc. 1. cum vidissent qui homines in hisce subselliis sederent; ib. 59. sedebat (homo) exanimatus; Sest. 118. cui (homini) ... ne histriones quidem coram sedenti pepercerunt; ib.
imperator: praedam, manubias, sectionem, castra denique Cn. Pompei sedente imperatore x viri vendent; leg. agr. I, fr. 1. neque erit iusta causa ad portas sedenti imperatori, qua re ..; Sest. 52.
iudices: quo tandem animo sedetis, iudices? Verr. V, 123. a quibus si qui quaereret sedissentne iudices in C. Fabricium, sedisse se dicerent; Cluent. 105. quarum (societatum) ex numero multi sedent iudices; Muren. 69. f. alqs; Rab. Post. 9. 10.
oratores: f. homo; Sex. Rosc. 1.
patruus: frequentissimo senatu ... sedente patruo hanc tibi esse cum Dolabella causam odii dicere ausus es; Phil. II, 99.
pestes: f. consul; Vatin 18.
praetextati: de quibus (conlegis) duos praetextatos sedentis vides; Vatin. 16.
praetor: iam ante || antea || in sella sedens praetor ... miliens audivit; Verr. III, 130. ipse tamen praetor ... in hac officina maiorem partem diei cum tunica pulla sedere solebat et pallio; ib. IV, 54.
proditores: f. consul; Vatin. 18.
testes: (testes) una sedent, ex accusatorum subselliis surgunt; Flacc. 22.
viri: f. alqs; Sex. Rosc. 151.
uxor: cum alter veheretur in raeda paenulatus, una sederet uxor; Milo 54.

sedes, Sitz, Wohnsitz: I. **Subject:** displicet: iam aperte ostendent sibi nomen huius rei publicae, sedem urbis atque imperii ... displicere; leg. agr. I, 18.
est: nullam alteram Romam neque aliam sedem imperii nobis consulibus futuram; leg. agr. I, 24. cum is x vir ... illam ipsam sedem hospitalem, in quam erit deductus, publicam populi Romani esse dicet; ib. II, 46. ego sum ille consul, ... cui ... non .. haec sedes honoris [sella curulis] umquam vacua mortis periculo atque insidiis fuit; Catil. IV, 2. nullum est .. fundamentum horum criminum, nulla sedes; Cael. 30. quae est enim ora, quae sedes, qui locus in quo non exstent ..? Balb. 13. haec mea sedes est; Phil. XII, 24.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio, capio: qui illas a maioribus pulcherrimas vectigalium sedis armis captas accepistis; leg. agr. II, 82.
compilo: quorum iste Deli... sedem antiquam ... compilavit; Verr. V, 185.
concedo: templum sanctitatis, ... sedem ab universo populo concessam uni ordini, inflammari, exscindi, funestari? Milo 90.
conloco: ut denique sedes ac domicilium conlocare (libeat); Verr. II, 6. qui ... sedem omnium rerum ac fortunarum suarum Romae conlocavit; Arch. 9.
consequor: vos ... piorum estis sedem ... consecuti; Phil. XIV, 32.
constituo: hi ... Capuam sedem novae rei publicae constituunt; leg. agr. II, 89.
contineo: nunc sanctissimam partem ac sedem maximae religionis privato dicunt vestibulo contineri; har. resp. 31.
convello: quorum si iste suis sceleratissimis manibus tecta sedisque convellit; dom. 143.
defendo: nos domicilia sedesque populi Romani ... defendimus; Phil. VIII, 8.
deligo: praetereo, quod ... eam sibi domum sedemque delegit, in qua ..; Cluent. 188.
devincio: si sedem ipsam ac templum publici consilii religione Concordiae devinxisset; dom. 131.
exscindo, funesto: f. concedo.
habeo: tuum nomen ... sedem stabilem ... non habebit; Marcell. 29.
inflammo: f. concedo.
muto: solum vertunt, hoc est, sedem ac locum mutant; Caecin. 100.
praebeo: cum ... Gai .. Marii ... monumentum municipi eius et rei publicae defensori sedem ad salutem praebuisset; Sest. 116. numquam haec urbs summo imperio domicilium ac sedem praebuisset; prov. cons. 34.
recipero: hic est .. reditus, .. haec restitutio in domo, in sedibus, in aris ... reciperandis; dom. 143.
redimo: ego ... urbem hanc .., sedem omnium nostrum, ... quinque hominum ... poena redemi; Sulla 33.
relinquo: ut ... sibi relinquendas domus ac sedes suas ... esse arbitrentur; Verr. II, 157. etiam sedis suas patrias istius iniuriis exagitati reliquerant; ib. III, 46.
servo: quorum (civium) alter finis vestri imperii ... caeli regionibus terminaret, alter eiusdem imperii domicilium sedisque servaret; Catil. III, 26.
subicio: ius igitur statuetis esse unius cuiusque vestrum sedis, aras, focos, deos penatis subiectos esse libidini tribuniciae? dom. 106.
vasto: qui, accepta pecunia, Pessinuntem ipsum, sedem domiciliumque Matris deorum, vastaris; har. resp. 28.
2. **Dativ:** infero: cum ille saxis et ignibus et ferro vastitatem meis sedibus intulisset; har. resp. 15.
suppedito: quod fistulas, quibus aqua suppeditabatur Iovis ... templis ac sedibus, praecidi imperarat; leg. agr. III, 31.
3. **Ablativ:** convello: cum mihi ipsa Roma prope convolsa sedibus suis ad complectendum conservatorem suum progredi visa est; Piso 52.
eicio: multos sedibus ac fortunis eiecerat; Milo 87.
expello, extermino: magnam partem senatus ... expulsam atque exterminatam suis sedibus; Phil. II, 54.
moveo: se moveri ... amicissimis || antiquissimis || sedibus ... negant oportere; leg. agr. II, 57. „mihi quidem constat ... nec veteranos sedibus suis moveri pati nec ..“; Phil. XIII, 42. moveri sedibus huic urbi melius est; ib. 49.
4. **mit Präpositionen:** ago in: ut existimemus illum ... a liberum Poenis actum esse praecipitem in sceleratorum sedem ac regionem; Cluent. 171.
ascendo in: quorum ego illum in locum atque in hanc excelsissimam sedem dignitatis atque honoris ... ascendissem; Sulla 5.

ascribo in: certam in sedem civitatis ac libertatis ascribimur; har. resp. 57.

conloco in: ut illa aratorum multitudo aliquando in suis agris ac sedibus conlocetur; Verr. III, 128. nedum isti ... coloni Capuae in domicilio superbiae atque in sedibus luxuriosis || luxuriae || conlocati non statim conquisituri || concepturi || sint aliquid sceleris; leg. agr. II, 97. ista tua pulcra Libertas ... meos lares expulit, ut se ipsa tamquam in captivis sedibus conlocaret? dom. 108. ut me ... manibus quoque vestris in sedibus meis conlocetis; ib. 147.

convello ex: quem (Herculem) iste Agrigenti ... convellere ex suis sedibus atque auferre conatus est; Verr. V, 186.

decerno de: de totius urbis tectis ac sedibus ... decernite diligenter; Catil. IV, 24.

deduco in: f. I. est; leg. agr. II, 46.

deleo ex: nominis prope Romani memoriam ... non modo ex sedibus Graecorum, verum etiam ex litteris esse deletam; Flacc. 60.

iudico de: de sedibus, de focis vestris hodierno die vobis iudicandum est; Catil. IV, 18.

pello ex: ex omnibus oris ac notis sedibus hoste pulso; Muren. 34.

penetro ad: ipse ille C. Marius ... non ipse ad eorum urbis sedisque penetravit; prov. cons. 32.

proficiscor a: quae (nationes) quondam tam longe ab suis sedibus Delphos usque ... profectae sunt; Font. 30.

repono in: in suis antiquis sedibus summa cum gratulatione civium et laetitia reponitur; Verr. IV, 74.

restituo in: cum ero in meas sedis restitutus; dom. 145.

revertor in: uti antiquissimi socii ... populi Romani ... me duce et auctore in agros atque in sedis suas revertantur; Verr. III, 228.

revoco in: nemo fuit qui se non rem publicam mecum simul revocare in suas sedes arbitraretur; Sest. 112.

sum in: „quod auri ... in meis urbibus, sedibus, delubris fuit“; div. Caec. 19. parietes ... huius curiae tibi gratias agere gestiunt, quod brevi tempore futura sit illa auctoritas in his maiorum suorum et suis sedibus; Marcell. 10.

tollo ex: hoc dico, hanc ipsam Cererem ... a C. Verre ex suis templis ac sedibus esse sublatam; Verr. IV, 109. ut simulacrum Cereris ... Henna ex sua sede ac domo sustulerit; ib. V, 187.

transfero in: ex hac familiarium dignitate ... in parricidarum sedem atque numerum (P. Sullam) transferetis? Sulla 77.

III. **nach Substantiven:** 1. religio: quam (Karthaginem) .. P. Africanus non propter religionem sedum illarum ... consecravit; leg. agr. II, 51.

2. bellum cum: quod ... cum horum etiam tectis ac sedibus residere aliquod bellum semper videtur; dom. 61.

contentio de: quorum (penatium) de sedibus haec mihi est proposita contentio; dom. 144.

homo sine: quem vos ... seditionis ... ducem vidistis, hominem ... sine spe, sine sede; Cael. 78.

IV. **Umstand:** 1. accipere: quae (Sicilia) civis Romanos omnis suis ipsa sedibus libentissime semper accepit; Verr. V, 157.

recipere: Capua ... opportunissimam se nobis praebuit ... ad exercitus ... tectis ac sedibus suis recipiendis; leg. agr. II, 90.

2. causa: me vestrarum sedium templorumque causa dimicationem caedemque fugisse; Sest. 45.

seditio, Zwietracht, Zwist, Aufstand, Empörung: I. est: multae in hac re publica seditiones domesticae, quas praetermitto; leg. agr. II, 90. *quae* vis, quae causa maior quam fames esse potuit? quam seditio? dom. 10. ecquae seditio umquam fuit in qua non ille princeps? Sest. 110.

oritur: ex pertinacia aut constantia intercessoris oritur saepe seditio ...; oritur ex concertatione magistratuum; oritur sensim ex clamore primum, deinde aliqua discessione contionis; Sest. 77.

versatur: quia nulla in iudicio seditio ... versata est; Cluent. 103.

II, 1. adfero: greges hominum perditorum tumultum nobis seditionemque adferebant; Sulla 66.

concito: ut maior facultas tribunis plebis detur depulso adversario seditionis ac discordiae concitandae; Muren. 83. nullo .. verbo facto, ... nulla *lata* lege concitatam nocturnam seditionem quis audivit? Sest. 77.

conflo: quorum testimoniis planum factum est maxime eius opera ... in exercitu seditionem esse conflatam; Cluent. 99.

praetermitto: f. I. est; leg. agr. II, 90.

sedo: „cum seditionem sedare vellem“; Verr. I, 70.

2. perfungor: quod plebes perfuncta gravissimis seditionibus ... otium amplexatur; Sest. 104.

3. incito ad: qui incitarunt aliquando populi animos ad seditionem; Sest. 139.

peroro de: illam partem causae facile patior graviter et ornate a M. Crasso peroratam de seditionibus Neapolitanis; Cael. 23.

sum in: quoniam illi arti in bello ac seditione locus est; Quir. 20.

III. acer contra: quem ego vobis ... consul consulem .. ita commendo, ut ... acerrimum contra seditionem ... futurum esse promittam; Muren. 90.

paratus ad: at qui homines (agrum) possidebunt? primum quidem acres, ad vim prompti, ad seditionem parati; leg. agr. II, 82.

IV, 1. concitator: sin causa fuit annona, seditionis quidem instimulator et concitator tu fuisti; dom. 11.

dux: ut ... parati atque armati (essent) seditionis duces; dom. 12. quem vos per biennium aut ministrum seditionis aut ducem vidistis; Cael. 78.

flabellum: cuius lingua quasi flabello seditionis illa tum est egentium contio ventilata; Flacc. 54.

incursio: Iunii iudicium video esse eius modi, ut incursionem potius seditionis, ... quam iudicium appellandum putem; Cluent. 103.

instimulator: f. concitator.

materies: ne in hanc tantam materiem seditionis ista funesta fax adhaeresceret; dom. 13.

minister: f. dux; Cael. 78.

opinio: nonne omnis ille terror, omnis seditionis timor atque opinio ex Autronii improbitate pendebat? Sulla 66.

quisquiliae: omitto iam Numerium, Serranum, Aelium, quisquilias seditionis Clodianae; Sest. 94.

signifer: quis est Sergius? armiger Catilinae, stipator tui corporis, signifer seditionis ...; dom. 13.

suspiciones: interfectus est propter quasdam seditionum suspiciones C. Gracchus; Catil. I, 4.

tempestates: [illegible] in hanc rei publicae navem ... [illegible] in alto tempestatibus sed i-

tionum ac discordiarum armatae tot classes ... incursurae viderentur; Sest. 46.
timor: quod in meo reditu spes otii et concordiae sita videbatur, in discessu autem cotidianus seditionis timor; dom. 15. f. opinio.
viae: est .. bonorum ... civium ... intercludere omnis seditionum vias; Rabir. 3.
2. princeps in: f. I. est; Sest. 110.
V, 1. concitari: quia tum in causa nihil erat praeter ... contiones cotidianas seditione ac populariter concitatas; Cluent. 93.
pasci: qui ... discordiis civium ac seditione pascantur; Sest. 99.
perturbare: num perturbare rem publicam seditionibus velles; dom. 35.
2. per: „qui conlegae magistratum per seditionem abrogavit"; Milo 72.

seditiose, aufrührerisch: concito: quae (pars) contionibus seditiose concitatis accommodatior est quam ..; Cluent. 2. quantum periculi uni cuique nostrum inferre possit vis tribunicia, conflata praesertim invidia et contionibus seditiose concitatis; ib. 95.
interrogo: qui cum a C. Carbone [tribuno plebis seditiose] in contione interrogaretur; Milo 8.

seditiosus, aufrührerisch, unruhig: A. alqs: ecqui seditiosus (umquam fuit) cui ille non familiaris? Sest. 110. num quem ex omnibus tribunis plebis, quicumque seditiosi fuerunt, tam audacem audieris fuisse, ut ..? Vatin. 18. neminem, quem isti seditiosum existimant, nominabo; Fr. B. VII, 4.
civis: quae (lex) de seditiosis ... civibus ... cotidie quaeri iubeat; Cael. 1. quid est aliud hortari adulescentes, ut ... seditiosi ... cives velint esse? Phil. I, 22.
contio: in summam .. L. Quinctius invidiam contionibus eum cotidianis seditiosis ... adduxerat; Cluent. 103. quid in contione seditiosa valeat oratio; Flacc. 57.
homo: „seditiosus homo Cn. Carbo fuit"; Verr. I, 37. populum Romanum ... hominum seditiosorum vocibus ut violentissimis tempestatibus concitari; Cluent. 138. qui hominis hostilem in modum seditiosi imagine .. mortem eius honestaret; Rabir. 24. seditiosos homines rei publicae praeficiebant; Flacc. 18. quod C. Gracchus de P. Popilio, Saturninus de Metello tulit, homines seditiosissimi de optimis ... civibus; dom. 82. homines seditiosi ac turbulenti ... conductas habent contiones; Sest. 104.
iudicia: illa .. omnia Quinctiana ... seditiosa iudicia fuerunt; Cluent. 113.
tribunus: hic tribunus plebis .. non modo non seditiosus, sed etiam seditiosis adversarius; Cluent. 94. quia persaepe seditiosis atque improbis tribunis plebis boni et fortes consules obstiterunt; leg. agr. II, 14.
B, I. resisto: qui (pater tuus) a C. Graccho usque ad Q. Varium seditiosis omnibus restitit; Sest. 101.
II. adversarius: f. A. tribunus; Cluent. 94.
III. contio: (consulatus) obicitur .. contionibus seditiosorum; Muren. 87.
nutricula: cum .. Gellius, nutricula seditiosorum omnium, testimonium diceret; Vatin. 4.
C. Fragment: turbulenti, seditiosi, factiosi, perniciosi; Fr. A. V, 7.

sedo, beruhigen, stillen, hemmen, unterdrücken: adrogantiam: Tralliani ... sedent adrogantiam; Flacc. 53.
bellum: ut maximae res minimo motu, pericula summa nullo tumultu, bellum intestinum ... maximum me uno togato ... imperatore sedetur; Catil. II, 28.
clamorem: (Cato) clamorem hominum auctoritate, impetum improborum virtute sedavit; Sest. 62.
controversias: omitto quantis ornamentis populum istum C. Caesar ... adfecerit, *ut* controversias sedarit; Balb. 43.
discordias: non sedabantur discordiae; har. resp. 46. quo (verbo) .. in sedandis discordiis usa erat civitas illa; Phil. I, 1.
flammam: quae .. lex sedata illa flamma consulatus mei fumantis reliquias coniurationis exstinxit; Cacl. 70.
homines: homines [autem] ipsi [Lampsaceni] cum summe in omnis civis Romanos officiosi, tum praeterea maxime sedati et quieti; Verr. I, 63.
impetum: f. clamorem.
infamiam: quod unum ad invidiam vestri ordinis infamiamque iudiciorum sedandam maxime pertinebat; Verr. a. pr. 1.
invidiam: „at neque privatus accusare nec sedata invidia volebat"; Cluent. 90. f. infamiam.
litis: sedasti etiam litis illorum; Verr. III, 132.
mala: quo tempore ego quanta mala florentissimae familiae sedavi vel potius sustuli! Phil. II, 46.
metum: numquam illum ... neque communem metum omnium nec propriam non nullorum de ipso suspicionem aut infitiando tollere aut dissimulando sedare voluisse; Sest. 8.
odium: odium ... potest ... vetustate sedari; Quir. 23.
pericula: f. bellum.
pugnam: interventu Pomptini atque Flacci pugna ... sedatur; Catil. III, 6.
res: f. bellum.
seditionem: „cum seditionem sedare vellem"; Verr. I, 70.
tempestatem: tempestas sedatur; Verr. I, 46.
tempus: paulo sedatiore tempore est accusatus, quam Iunius; Cluent, 103.

seduco, bei Seite führen, trennen: alqm: filium meque seduxit; Phil. IX, 9. quod te ... a debita tibi peste seduxit; ib. XIII, 22.
filium: f. alqm; Phil. IX, 9.
legatum: legatum hostium in cubiculum admittere, etiam seducere hominis est ... nimium de periculo cogitantis; Phil. VIII, 29.

seductio, Beiseiteführung: seductiones testium ... animadvertebant; Muren. 49.

sedulitas, Emsigkeit, Geschäftigkeit: I. videtur: ne forte mea sedulitas aut insidiosa aut impudens videretur; leg. agr. II, 12.
II. duco: qui sedulitatem mali poëtae duxerit aliquo tamen praemio dignam; Arch. 25.
simulo: voluntarius amicus mulieris, ... ficto officio simulataque sedulitate coniunctus; Caecin. 14.
video: sedulitatem atque integritatem hominis videtis; Sest. 71.
III. coniungi: f. II. simulo.

sedulo, emsig: quamquam sedulo faciebat: Cluent. 58.

seges, Saat, Saatfeld, Feld: I. efferunt: quod agri segetesque extulissent; Verr. III. 198.
II. odi: quid .. odisset Clodium Milo, segetem ac materiem suae gloriae, praeter hoc civile odium? Milo 35.

trado: ut sibi suas segetes fructusque omnis ... Apronio tradere liceret; Verr. III, 69.

III. in: ut neque in segetibus neque in areis ... posset arator ... fraudare decumanum; Verr. III, 20. an ego querellas atque iniurias aratorum non in segetibus ipsis arvisque cognoscerem? Scaur. 25.

segnis, träg, säumig: alqs; ut M. Fonteio oppresso ... segniores posthac ad imperandum ceteri sint; Font. 17. an senatus, an ordines, an ei, qui cuncta ex Italia ad me revocandum convolaverunt, segniores ... ad me retinendum et conservandum fuissent ..? dom. 57. qui (P. Mucius) in gerenda re putabatur fuisse segnior; ib. 91.

adulescentes: moneo vos, adulescentes, ... ne ... segniores sitis; Sest. 51.

ordines, senatus: s. alqs; dom. 57.

segniter, säumig: proposita invidia, morte, poena qui nihilo segnius rem publicam defendit, is vir vere putandus est; Milo 82.

segrego, absondern, trennen: alqm: ut hunc A. Licinium ... non segregandum ... a numero civium ... putetis; Arch. 4. exclusit illum a re publica, distraxit, segregavit non solum scelus ipsius, sed etiam ... fortuna quaedam rei publicae; Phil. V, 29.

liberos: qui antea voce praeconis a liberis semovebantur, tuis ludis non voce, sed manu liberos a se segregabant; har. resp. 26.

seiungo, absondern, scheiden, trennen: alqm: ut negaret fas esse non modo domicilio, sed ne sepulcro quidem se a me esse seiunctum; Quir. 8. qui tum a vobis seiuncti videbantur; har. resp. 50. seiungam te ab illo (Caesare); Vatin. 15. seiunge te a consule! ib. 16. quod me ex fortissimorum civium numero seiungendum non putasti; ib. 26. ut quantum a rerum turpitudine abes, tantum te a verborum libertate seiungas; Cael. 8. numquam hunc a nostris rationibus seiunctum fore; ib. 77.

alqd: tibi ... pauca, quae ab huius causa seiuncta sunt, respondebo; Cluent. 149. quod sit a lege seiunctum, cum vestra severitate coniunctum; Cael. 72. si quid mihi potest a re publica esse seiunctum, quod vix potest; Piso 32. si quid est in me ipso ita reprehensum, ut id ab hoc seiunctum sit; Planc. 4. quamquam vix videntur haec posse seiungi, seiungamus tamen; Phil. XIII, 6. hoc vel coniungi cum hoc senatus consulto licet vel seiungi potest separatimque perscribi, ut ..; ib. 50.

animos: quorum animos a vestra auctoritate seiunctos esse arbitrabatur; har. resp. 47.

calamitatem: multorum civium calamitatem a re publica seiunctam esse non posse; imp. Pomp. 18. dum modo ista ... calamitas .. a rei publicae periculis seiungatur; Catil. I, 22.

causam: is tamen hanc causam ab illa debet seiungere; Cluent. 96. (Caelius) a sua putat eius esse (causam) seiunctam; Cael. 24. Postumi .. causa ... seiuncta a senatu est; Rab. Post. 7. quod si item a Gabinio (Postumi causam) seiunctam ostendero; ib. 8.

civitatem: etiamne haec tam parva civitas, ... seiuncta a Sicilia, ... in hoc quoque frumentario genere praedae tibi et quaestui fuit? Verr. III, 85.

consilium: potestis eam voluntatem, id consilium, id factum a dolo malo seiungere? Tull. 25.

defensionem: vide quam tibi defensionem patefecerim, ... quam seiunctam a voluntate ac sententia legis! Verr. III, 193.

factum: s. consilium.

ius: a verbo et ab scripto ... ius et aequi bonique rationem esse seiunctam; Caecin. 80.

rationem: qui iuris civilis rationem numquam ab aequitate seiunxerit; Caecin. 78. s. ius.

seligo, auswählen: iudices: ceterarum rerum selecti iudices ex conventu civium Romanorum proponi solent; Verr. II, 32. selecti e conventu aut propositi ex negotiatoribus iudices nulli; ib. 34.

sella, Stuhl, Sessel: I, 1. delectat: *te* delectat ... sella curulis; Rab. Post. 16.

est: quod .. permulta essent ornamenta, quibus (senator) eam mitigare molestiam posset, locus, auctoritas, ... sella curulis ..; Cluent. 154. ego sum ille consul, ... cui ... non .. haec sedes honoris [sella curulis] umquam vacua mortis periculo atque insidiis fuit; Catil. IV, 2.

elliptisch: hinc multae sellae curules et patrum memoria et nostra; Phil. III, 16.

II, 1. adfero: quod primus ille (Cn. Saturninus) non modo in eam familiam, sed etiam in praefecturam illam sellam curulem attulisset; Planc. 19.

do: ob earum rerum laborem et sollicitudinem fructus illos datos: ... togam praetextam, sellam curulem; Verr. V, 36.

pono: hominem in foro iubet sellam ponere; Verr. IV, 56.

2. accedo ad: accedis ad sellam; Phil. II, 85.

ago de: atque haec ... agebantur in conventu, palam, de sella; Verr. IV, 86.

convenio ad: vos oblitos esse non arbitror, ... qui ordo ad Pisonis sellam isto praetore solitus sit convenire; Verr. I, 119.

dico de: et hoc tum de sella vir optimus dixit; Verr. I, 124.

exsilio de: ita properans de sella exsilit; Verr. II, 75.

pronuntio de: palam de sella ac tribunali pronuntiat; Verr. II, 94.

sedeo in: iam ante || antea || in sella sedens praetor ... miliens audivit; Verr. III, 130. sedebat in rostris conlega tuus, amictus toga purpurea, in sella aurea; Phil. II, 85.

surgo de: de sella surrexit atque abiit; Verr. IV, 147.

voco ad: aurificem iussit vocari in forum ad sellam Cordubae; Verr. IV, 56.

II. locus: nulli sunt inventi tam ... perditi qui non illum ipsum sellae atque operis et quaestus cotidiani locum ... salvum esse velint; Catil. IV, 17.

IV. honestare: si tuus parens ... advocationem hominis improbissimi sella curuli atque ornamentis ... consulatus honestavit; Sulla 81.

2. in: satisne vobis praetori improbo circumdati cancelli videntur in sua provincia, immo vero in sella ac tribunali? Verr. III, 135.

semel, einmal, erstlich, ein= für allemal: accipio: audierat ex illo se a me bis salutem accepisse, separatim semel, iterum cum universis; dom. 134.

accuso: qua lege multi semel accusati, semel dicta causa, semel auditis testibus condemnati sunt; Verr. I, 26.

adimo: si semel civitas adimi potest; Caecin. 97.

admitto: si te semel ad meas capsas admisero; div. Caec. 51.

audio: s. accuso.

cado: semel ... cecidi sciens; Phil. XII, 24.

coepi: qui .. ex numero civium ... hostes

patriae semel esse coeperunt; Catil. IV, 22. quibus gerendus mos est, quoniam semel liberales esse coepimus; Phil. XII, 18.
cogo: equites, frumentum, pecuniam semel atque iterum ac saepius .. dare coacti sunt; Font. 26.
committo: qui semel hoc commisit; Quinct. 52. semel .. se ludis homo popularis commisit omnino; Sest. 116.
condemno: quem semel condemnarunt; Cluent. 116.
consecro: cuius simulacrum ..., bis apud Segestanos consecratum, semel ipsorum religione, iterum P. Africani victoria, tollendum ... curavit; Verr. V, 185.
contraho: hoc (periculo) quidem semel suscepto atque contracto perpetienda illa fuerunt; Rab. Post. 25.
corrumpo: at semel iste est corruptus a vobis; Deiot. 32.
defendo: semel .. pacem defendi? Phil. VIII, 11.
deflecto: nam qui semel a veritate deflexit, hic ... perduci consuevit; Qu. Rosc. 46.
dico: ut semel una quaque de re dicas; Tull. 6. f. accuso.
do: ut (populus) quem locum semel honoris cuiquam dederit, eundem reliquis honoribus debeat; Muren. 35. * praefectum fabrum semel locum tribulibus suis dedisse; ib. 73. f. cogo.
exoro: cum facile orari, Caesar, tum semel exorari soles; Deiot. 9.
exulcero: propterea putas semel exulceratum animum tam facile potuisse sanari? Scaur. 35.
ignosco: quibus (viris) semel ignotum a te esse oportet; Deiot. 39.
imbuo: cum .. semel gladium scelere imbuisset; Phil. V, 20.
impono: quod mihi cum fide semel impositum est; Sex. Rosc. 10.
incido: qui cum uno genere morbi adfligerentur neque se recreare quisquam posset, qui semel incidisset; Piso 85.
interrogo: mihi ... testis non solum semel, verum etiam breviter interrogandus est; Font. 22.
iuro: cum bis iurasset, semel privatim patri, *iterum* publice; Fr. B. VI, 2.
libero: qui sint semel a te liberati timore; Deiot. 39.
peiero: ubi semel quis peieraverit; Rab. Post. 36.
percutio: si ille semel verus pirata securi percussus esset; Verr. V, 79.
pereo: cum quidam in contione dixisset aut mihi semel pereundum aut bis esse vincendum; Sest. 43. ego vero ... semel perire ... maluissem quam bis vincere; ib. 44.
pertimesco: semel ait se in vita pertimuisse, tum cum primum a me reus factus sit; Verr. a. pr. 5.
peto: certe optabilius Miloni fuit dare iugulum P. Clodio, non semel ab illo neque tum primum petitum; Milo 31.
praeiudico: ut re semel atque iterum praeiudicata condemnatus in iudicium venerit; Cluent. 49.
prohibeo: cum tu ... universum ordinem decernere de salute rei publicae prohibuisti, neque semel, sed saepius; Phil. II, 52.
redeo: cum semel ad eum ... vestitum redierimus; Phil. XIV, 2.
servo: bis a me patriam servatam esse concedis: semel, cum id feci ..; dom. 76. unus bis rem publicam servavi, semel gloria. iterum aerumna mea; Sest. 49.
soleo: f. exoro.
subeo: si (Caelius) sibi semel periculum ambitus subeundum putaret; Cael. 16.
sum: f. coepi.
suscipio: quoniam quidem semel suscepi; Sex. Rosc. 31. si qui sunt quibus infinitum sit odium in quos semel susceptum est; Balb. 62. f. contraho.
tollo: semel et saepius sententiam meam de numero sententiarum sustulerunt; Phil. XIV, 22.
transeo: quapropter si vos semel in iudicando finem aequitatis et legis transieritis; Verr. III, 220.
transfero: ubi enim semel ab annonae ratione et ab aratorum voluntate res ad praetorum || praetoris || libidinem translata est; Verr. III, 220.
vendo: quod [frumentum] improbissime per triennium partum non semel, sed bis ... vendidisti: semel civitatibus, HS XV in modimnum, iterum populo Romano; Verr. III, 179.
venio: quae (insulae) semel in amicitiam nostram venissent; Verr. II, 2.
video: ut semel vidisse satis esset; Verr. IV, 125. de qua (magnitudine) vel audire satis esset, nimium videre plus quam semel; ib.

semen, Samen, Geschlecht, Ursache, Urheber: I. sum: huius luctuosissimi belli semen tu fuisti; Phil. II, 55.
II, 1. deleo, exstinguo: exstinguetur atque delebitur ... stirps ac semen malorum omnium; Catil. I, 30.
spargo: quem sua manu spargentem semen qui missi erant convenerunt; Sex. Rosc. 50.
2. sum in: ut .. in seminibus est causa arborum et stirpium; Phil. II, 55.
III. proprius: quae (virtus) propria est Romani generis ac seminis; Phil. IV, 13.
IV. stirps: non ingenerantur hominibus mores .. a stirpe generis ac seminis; leg. agr. II, 95.

sementis, Aussaat: tum sementi prohibita aut messe amissa fructus annuus interibat; Verr. III, 125.

semigro, wegziehen: alqs: reprehendistis, a patre quod (Caelius) semigrarit; Cael. 18. (Caelius) non modo permittente patre, sed etiam suadente ab eo semigravit; ib.

semihora, halbe Stunde: I. est: ad haec crimina ... intellegis mihi semihoram istam nimium longam fuisse; Rabir. 9.
II. curriculum: quoniam ... me .. ex comparato et constituto spatio defensionis in semihorae curriculum || circulum || coëgisti; ib. 6
praescriptio: quamquam in hac praescriptione semihorae patroni mihi partis reliquisti, consulis ademisti; ib. 6.

seminarium, Pflanzschule: I, 1. accedit: huc accedunt Alaudae ceterique veterani, seminarium iudicum decuriae tertiae; Phil. XIII, 3.
2. sum: qui nisi exeunt, ... scitote hoc in re publica seminarium Catilinarum futurum; Catil. II, 23.
II. refero ex: ex illo fonte et seminario triumphorum cum arida folia laureae rettulisses; Piso 97.

Semiplacentinus, halber Placentiner: prius .. Gallus, dein Gallic*anus*, extremo *Semi*placentinus haberi * *coeptus* est; Piso fr. 6.

semiplenus, halbvoll: cum ... decem navibus suis semiplenis navigarent; Verr. V, 63.

semis, Hälfte, halber Sestertius: multi HS singulos semis accessionis cogebantur dare; Verr. III, 116.

semisomnus, halbschlafend: cum hic etiam tum semisomnus stuperet; Verr. V, 95.

semita, Fußweg, Pfad: I. teneo: semitam tantum Galliae tenebamus antea; prov. cons. 33.
II. Roma: Romam in montibus positam, ... non optimis viis, angustissimis semitis, ... inridebunt atque contemnent; leg. agr. II, 96.
III. reverti: iam intellegetis hanc pecuniam ... semita revertisse; Verr. II, 57.

semivivus, halb todt: alqs: si quem semivivum ac spirantem etiam reliquissent; Tull. 21.
amicus: ibi ... populi Romani socium atque amicum fumo excruciatum semivivum reliquit; Verr. I, 45.
homo: qui ... clamore abiecti hominis et semivivi furorem petulantiamque fregistis; Piso 31.
socius: s. amicus.
voces: cum erat reclamatum semivivis mercennariorum vocibus; Sest. 126.

semiustilatus, halb verbrannt: alqs: * mine eius modi semiustilatus effugit; Tull. 18. quibus (facibus) semiustilatus ille est; Phil. II, 91.
cadaver: tu P. Clodii cruentum cadaver ... infelicissimis lignis semiustilatum nocturnis canibus dilaniandum reliquisti; Milo 33.

semiustus, halb verbrannt: *quem ad modum Iuppiter deiectum atque semiustum imposita insula operuit Typhonem;* Scaur. 29.

semoveo, absondern: qui antea voce praeconis a liberis semovebantur, tuis ludis ... liberos a se segregabant; har. resp. 26.

semper, immer, beständig, von jeher: I. **bei Verben:** abhorreo: ex quo intellegi potest animo illos abhorruisse semper ab optimo civitatis statu; Phil. VII, 4.
absum: quae (sanctitates, religiones) si semper abessent; sen. 34.
accipio: s. III. libenter.
accommodo: non dicam ... maiores nostros ... semper ad novos casus ... consiliorum rationes accommodasse; imp. Pomp. 60. quod (ius) ipsi pontifices semper ... ad populi iussa accommodaverunt; dom. 136.
accuso: s. III. diligenter.
addico: cui (senatui) me semper addixi; Planc. 93.
adgrego: ego te semper in nostrum numerum adgregare soleo; Muren. 16.
adsentio: ut eius semper voluntatibus ... cives adsenserint; imp. Pomp. 48.
adsum: semper .. absenti adfui Deiotaro; Phil. II, 95.
ago: ego .. has partis lenitatis ... semper egi libenter; Muren. 6. quia tu semper sic egisses; Vatin. 20. sic mecum semper egisti; Planc. 73. eadem ad populum semper egi; Phil. XII, 17.
amplifico: cum ... a populo Romano semper sim defensus, amplificatus, ornatus; dom. 88.
appello: qui a scurris semper potius gladiator quam scurra appellatus est || sit ||; Verr. III, 146. cur honoris causa a te sunt ... semper appellati? Phil. II, 31. ego semper illum appellavi hostem, cum alii adversarium; semper hoc bellum, cum alii tumultum; ib. XII, 17.
arbitror: in qua (defensione) tu semper omnia tua furta ... latere posse arbitratus es; Verr. III, 151. quia (sententiam) semper ... periculosam arbitror; Phil. XI, 16.
aspernor: si mihi numquam amicus C. Caesar fuisset, si semper iratus, si semper aspernaretur amicitiam meam seque mihi implacabilem ... praeberet; Piso 81.
audio: semper de pace audiendum putavi semperque dolui ..; Marcell. 14.
caveo: cavendum erit semper ne qua in re asperior ... fuisse videare; Verr. III, 4.
celebro: semper illius gravitatem, constantiam, fidem ... omnium mortalium fama celebrabit; Phil. IX, 10.
censeo: praesertim cum ego omnium meorum ... factorum exempla semper ex summorum hominum factis mihi censuerim petenda; prov. cons. 20. s. vendo.
cogito: est .. sapientis iudicis ... semper ... quid lex et religio cogat cogitare; Cluent. 159. semper ... iudices ... quid rei publicae tempora poscerent cogitaverunt; Flacc. 98. semper [ille] .. quantum interesset P. Clodii se perire ... cogitabat; Milo 56. ea .. erat ... summa laus consularium, ... semper aliquid pro republica aut cogitare aut facere aut dicere; Phil. VIII, 30.
colo: qui ... omnia illa, quae vetustas, quae Persae, quae Syri ... semper summa religione coluerunt, perverteris; har. resp. 28.
commemoro: hoc non solum sciri tum, verum etiam commemorari semper volebat; Verr. II, 116.
complector: ego vos semper complexus sum; Rab. Post. 15.
comprobo: illorum auctoritatem ... a vobis comprobatam semper esse; imp. Pomp. 63. cognoscite nunc iudicium senatus, quod semper iudicio est populi comprobatum! Balb. 55.
congruo: nostri .. sensus ut in pace semper, sic tum etiam in bello congruebant; Marcell. 16.
conservo: quod (ius imperatorium) semper omnibus imperatoribus est conservatum; leg. agr. II, 60.
consuesco, consumo: quod tempus omnes Siciliae semper praetores in itineribus consumere consuerunt; Verr. V, 29.
contemno: quos non sine causa contempsit semper ac pro nihilo putavit; div. Caec. 24. quae (pecunia) semper ab amplissimo quoque ... contempta est; Phil. I, 29. equidem is sum, qui istos plausus ... semper contempserim; ib. 37. is est .. ille, qui semper senatus iudicium ..., semper voluntatem vestram ... contempserit; ib. VI, 5.
cubito: qui ... tecum semper pusio cum maiore sorore cubitavit; Cael. 36.
cupio: quod tu semper summe cupisti, idem volebat Alfenus; Quinct. 69. semper hastam videre cupiunt ei, qui ..; Phil. VIII, 9.
curo: quae (sacra Cereris) ... per Graecas curata sunt semper sacerdotes; Balb. 55.
debeo: neque enim id semper facere debemus; Cluent. 145. ut meum factum semper omnes praestare tuerique deberent; Sest. 38.
decerno: quae haberet palam decretum semper aliquem; Cael. 38.
defendo: magna (est) in re publica dignitas, quae me semper tacita defendet; Catil. III, 27. ut semper in rostris curiam, in senatu populum defenderim; Piso 7. non semper easdem sententias ab eisdem ... esse defensas; Planc. 94. cur semper tui dissimilis defendis? Phil. X, 3. s. amplifico.
defero: quod (praemium) populus Romanus cum huius maioribus semper detulisset, huic denegaret? Flacc. 1.

demo: semper alquid demendo, mutando, interpolando; Verr. I, 158.
denego: ut semper omnia, quae iucunda videntur esse, ea ... ipsi naturae ac necessitati denegarem; Verr. V, 35.
denuntio: monebo, praedicam, denuntiabo, testabor semper deos hominesque quid sentiam; Phil. VII, 20.
deprecor: me ... senatus, Italia cuncta semper a vobis deprecata est; Quir. 16.
depugno: si semper cum eis, quibuscum aliquando contendimus, depugnemus; Planc. 93.
dico: ut mihi semper Scipionis fore videantur itaque dicantur; Verr. II, 87. semper equidem magno cum metu incipio dicere; Cluent. 51. dico semperque dicam ..; Sulla 33. semper .. est de ea (auctoritate) dicendum; ib. 80. semper se ille (de caelo) servasse dicebat; har. resp. 48. everso senatus, ut ego semper dixi, comite, duce, ut ille dicebat; ib. 58. semper se dicet (populus) rogari voluisse, semper sibi supplicari; Planc. 22. qui ita semper testimonium de ambitu dicunt, quasi ..; ib. 55. dixit .. hic idem, qui omnia semper constanter et fortiter, M. Cato ..; Milo 57. qui et faceret semper eius modi et diceret; Phil. II, 80. cuius satisdationes semper dicuntur induci; Fr. B, XIII, III, 5. ſ. cogito; Phil. VIII, 30. — II. sanctus.
dictito: qui semper ita palam dictitasset; Verr. I, 131.
diligo: ut ... in quovis homine privato nomen ipsum Romanum semper dilexerit; Verr. II, 163. quorum (poëtarum) ego semper ingenia dilexi; Sest. 123. me Cn. Pompeius ... semper dilexit, semper sua coniunctione dignissimum iudicavit, semper ... ornatissimum voluit esse; Piso 76.
do: tantundem detur in cellam quantum semper datum est; Verr. III, 201. quae non semper facultas datur; Catil. IV, 19.
doleo: ſ. audio.
duco: si vectigalia nervos esse rei publicae semper duximus; imp. Pomp. 17. propterea quod cum omnibus civibus in eorum periculis semper satis iustam mihi causam necessitudinis esse duxi; Rabir. 1. qui (Gaditani) .. veterem illam speciem foederis Marciani semper omni sanctiorem arce duxerunt; Balb. 39. semper .. sapientes ea, quae populus fecisset, ferenda, non semper laudanda duxerunt; Planc. 9. qui semper secum scorta, semper exoletos, semper lupas duceret; Milo 55. ſ. II. caducus. communis.
erro: semper hic erro; Cael. 32.
existimo: id quod omnes semper existimaverunt; Sex. Rosc. 27. semper enim existimasti et maxime in Sicilia satis cautum tibi ... fore; Verr. I, 88. quae (defensio) in libertinorum causis honestissima semper existimata est; Cluent. 52. ut ego semper existimavi; Flacc. 55. quem boni constantem ... semper existimassent; Sulla 20. ita semper existimabitis ..; Milo 78. ſ. II. amicus; Verr. I, 65.
expeto: haec ego semper de vobis expetivi, haec optavi, haec precatus cum; Piso 46.
exsisto: quae (Minerva) semper adiutrix consiliorum meorum, testis laborum exstitisti; dom. 144. qui (di) semper exstiterunt huic generi ... fautores; Scaur. 17.
facio: tu id semper facis; Quinct. 35 factum esse semper; Verr. II, 121. quod illi semper sui causa fecerant; ib. III, 121. itaque illud semper omnes fecerunt; ib. V, 75. nescio quo pacto semper hoc fit; Muren. 43. id quod in omni mea causa semper ... fecistis; dom. 100. quod ego et facio .. et semper faciam; Planc. 94. „ut obliviscar quanti me semper feceritis"; Milo 99. ut dicimus semperque fecimus; Phil. XII, 24. id quod semper ipse fecissem; ib. XIV, 17. ſ. cogito; Phil. VIII, 30. debeo. dico; Phil. II, 80.
factito: erat hoc ... factitatum semper; Verr. V, 60. quem palam heredem semper factitarat; Phil. II, 41.
faveo: omnes boni semper nobilitati favemus; Sest. 21.
fero: nostra semper feretur et praedicabitur ... apud Tenedum pugna illa navalis; Arch. 21. cui sum amicus, idque me non nullo eius officio debere [esse] prae me semper tuli; Phil. I, 11. quamquam illud ipsum, quod commemoras, semper prae me tuli; ib. II, 5. ſ. duco; Planc. 9.
firmo: quorum commoda ... semper ego ... firmavi; Phil. XII, 29.
flagito: de me ut (memoria) valeret || ut vita valeret ||, semper senatus flagitavit; Quir. 10. pro me superiores consules semper ut referrent flagitati sunt; ib. 11. semper flagitavi ut convocaremus; Phil. V, 30.
flagro: quamquam iste tuus animus ... semper immortalitatis amore flagravit; Marcell. 27.
floreo: nihil .. semper floret; Phil. XI, 39.
gero: ſ. III. bene.
habeo: quae ipse semper habuit venalia; Verr. III, 144. quam (voluntatem) semper habuissem; ib. IV, 145. quorum templis ... iste ... bellum sacrilegum semper ... habuit indictum; ib. V, 188. quam (voluntatem) semper habuistis erga me; leg. agr. III, 2. quem ... semper secum habuisset; Sulla 57. quem (amorem) habetis in rem publicam et semper habuistis; dom. 103. eos (amicos) voluntatem semper eandem, libertatem non eandem semper habuisse; Sest. 69. qui ... praecipue suis cervicibus ... rem publicam sustinent, hi semper habiti sunt optimatium principes; ib. 138. eam (dignitatem) semper in M. Caelio habitam esse summam; Cael. 3. cuius civitatis sit, id habent hodie leve et semper habuerunt; Balb. 51. cuius (populi) voluntatem carissimam semper habuisti; Ligar. 37. [quam (consuetudinem) in re publica semper habui;] Phil. I, 27. hanc .. habebat semper in ore provinciam; ib. III, 26. ſ. II. gravis. sanctus.
habito: qui ... ruri semper habitarit et in agro colendo vixerit; Sex. Rosc. 39. „quoniam omnibus in terris ... semper habitabit nominis mei gloria"; Milo 98.
haereo: quae (memoria) ... in omnium gentium ... mentibus semper haerebit; Catil. IV, 22.
hio, immineo: nam ipsum Verrem tantum avaritia semper hiante atque imminente fuisse; Verr. II, 134.
incipio: ſ. dico; Cluent. 51.
induco: ſ. dico; Fr. B, XIII, III, 5.
inflammo: qui (speculator) semper ex rei publicae malis sceleris sui faces inflammaret; dom. 18.
instituo: instituerunt semper in ultima ac difficillima ad portandum loca frumentum imperare; Verr. III, 190.
intellego: praesertim cum id non modo intellexerim semper, sed etiam praeter ceteros senserim; Sest. 100.
intercludo: hisce aliqua fretus mora || aliqua adferenda mora || semper omnis aditus ad Sullam intercludere; Sex. Rosc. 110.
interpolo: ſ. demo.
interrogo: mihi .. semper ... testis ... interrogandus est; Font. 22.
interest: ego vero etiam rei publicae semper interesse putavi ..; dom. 94.
invehor: in totam .. M. Antonii domum sum semper invectus; Phil. XII, 17.
iudico: quem Pompeius legatum semper iud.

cavit; imp. Pomp. 46. non .. comitiis iudicat semper populus, sed movetur plerumque gratia; Planc. 9. qui semper vestrum consensum gravissimum iudicavisset; Phil. IX, 8. ſ. diligo; Piso 76. — II. dignus.

laboro: semper nobis vigilandum, semper laborandum videmus; Verr. V, 181. equidem .. ut honore dignus essem, maxime semper laboravi; Planc. 50.

lacesso: ut ... omnis improbos ultro semper lacessamus; Catil. III, 28.

laetor: ut in hoc sit semper ipse laetatus; Phil. XI, 9.

lateo: ſ. arbitror; Verr. III, 151.

laudo: cur senatum cogor, quem laudavi semper, reprehendere? Phil. VII, 14. imitare me, quem tu semper laudasti; ib. XI, 23. ſ. duco; Planc. 9. — III. merito.

libero: hunc ... semper .. populus Romanus periculo liberavit; Sest. 140.

licet: mihi vero licet et semper licebit dignitatem tueri; Phil. I, 14.

loquor: „de me .. semper populus Romanus, semper omnes gentes loquentur“; Milo 98.

lugeo: ut lugerent semper boni; dom. 129. ſ. II, deditus; Milo 4.

malo: quasi vero in amicitia non haec praesidia ... parata semper amicis esse maluerim quam necessaria; Planc. 82.

mando: deinde ista praeclara nobilitas desinat queri populum Romanum hominibus novis industriis libenter honores mandare semperque mandasse; Verr. IV, 81.

maneo: quod semper in amicitia fideque mansissent; Verr. II, 90.

memini: ut meminerim semper quae gesserim; Catil. III, 29.

mereor: „non .. inimici mei te mihi eripient, sed amicissimi, non male aliquando de me meriti, sed semper optime; Milo 99.

ministro: „a nobis omnia populo Romano semper et belli adiumenta et pacis ornamenta ministrata sunt“; Verr. V, 124.

moderor: cum alios male sentire ... videam, alios ... sententiam .. suam non semper utilitate rei publicae ... moderari; Phil. XIV, 17.

molior: necesse est semper aliquid eius modi moliatur; Verr. I, 40.

moneo: ſ. denuntio. — muto: ſ. demo.

neglego: qui semper genus illud hominum ... prae vestra salute neglexit; Milo 3.

obtineo: quod (testamentum) etiam infimis civibus semper obtentum est; Phil. II, 109.

occido: quia non semper viator a latrone ... occiditur; Milo 55.

odi: ut, quem timueris, ... hunc semper oderis; Sulla 83.

oportet: nec iuris consultis concedi nec ius civile in causis semper valere oportere; Caecin. 67. in omni parte corporis semper oportere aliquod gaudium delectationemque versari; sen. 14.

oppono: quae, malum! est ista ratio semper optimis causis veteranorum nomen opponere? Phil. X, 18.

opto: quod .. ego semper optabam ab dis immortalibus; Catil. III, 4. ais eum te esse qui semper pacem optaris, semper omnis civis volueris salvos; Phil. VIII, 13.

orno: qui vos ... semper ornavit; Arch. 31. vos me florentem semper ornastis; sen. 31. D. Brutum nonne omnibus sententiis semper ornavi? Phil. XI, 36. ſ. amplifico.

pareo: ut semper populo Romano parerent; Font. 13. non dicam ... maiores nostros semper in pace consuetudini, in bello utilitati paruisse; imp. Pomp. 60.

pateo: qui (aditus) semper optimo cuique .. patuit; imp. Pomp. 1. quae porta (triumphalis) Macedonicis semper consulibus ante te patuit; Piso 55. qui (cursus) semper patuerit hominibus ortis hoc nostro equestri loco; Planc. 17. ſ. III. maxime.

pecco: ita fiet ut ... meo semper periculo peccet Antonius; Phil. XII, 16.

perfringo: qui ... omnis altitudines moenium obiectas semper vi ac virtute perfregit; har. resp. 49.

permitto: at Apronio semper plus etiam multo abs te permissum est; Verr. III, 150.

persuadeo: cui semper ita persuasum fuerit ..; Piso 98.

peto: ſ. censeo.

pono: totum hoc ... in ea fuit positum semper ratione atque sententia, ut ..; Balb. 20.

posco: ſ. II. ebrius.

possum: quia semper potes; Quinct. 35. ut ea potuerit semper, quae nemo praeter illum; Milo 79. ſ. arbitror; Verr. III, 151.

praedico: ſ. denuntio. fero; Arch. 21.

praefero: cui (L. Racilio) quidem ego ... numquam dissimulavi me plurimum debere semperque praeferam; Planc. 77.

praesideo: quae (Gallia) semper praesidet atque praesedit huic imperio; Phil. V, 37.

praesto: in referenda .. gratia hoc vobis .. semper .. praestabo ..; Quir. 24. qui ... fidem suam semper praestiterunt; Phil. XII, 10. ſ. debeo; Sest. 38.

praesum: ſ. III. praestanter.

precor: ut in ipsis dis immortalibus non semper eosdem ... solemus et venerari et precari, sic ..; sen. 30.

probo: neque vero sine ratione certa causa Milonis semper a senatu probata est; Milo 62.

profiteor: ego .. me ... inimicum semper esse professus sum duobus; har. resp. 3.

propono: quas (imagines) ego mihi semper ... proponens animum et mentem meam ipsa cogitatione hominum excellentium conformabam; Arch. 14.

propulso: ut omnem semper vim ... a vita sua propulsarent; Milo 30.

prosum: non, si tibi antea profuit, semper proderit; Phil. VIII, 12.

provideo: semper vigilavi et providi; Catil. III, 3.

puto: hanc ... mercaturam alienam dignitate populi Romani semper putavi; leg. agr. II, 65. sin istum semper illi ipsi domi proterendum putaverunt; Flacc. 53. semper Caecilius ... iudicum potestatem perpetuandam ... putavit; Sulla 64. quem semper omnes ad civile latrocinium natum putaverunt; ib. 70. quem eiectum universus senatus ... egregium civem semper putavit; dom. 85. levis hos semper nostri homines et audacis et malos et perniciosos civis putaverunt; Sest. 139. quam omnes semper amicam omnium potius quam cuiusquam inimicam putaverunt; Cael. 32. semper illas nationes nostri imperatores refutandas potius bello quam lacessendas putaverunt; prov. cons. 32. contendere de re publica ... et fortium virorum et magnorum hominum semper putavi; Balb. 60. equidem ceteras tempestates ... semper putavi Miloni esse subeundas; Milo 5. ut ... poenam semper ante oculos versari putent qui peccarint; ib. 61. qui ... semper hoc se summis opibus retinendum putaverunt; Fr. B, VI, 27. ego .. omnes amicitias tuendas semper putavi summa religione et fide; ib. E, 2. ſ. II. magnificus.

rado: qui idcirco capite et superciliis semper est rasis ..; Qu. Rosc. 20.

rapio: f. II. ebrius.
recuso: tu semper, T. Rosci, recusasti; Sex. Rosc. 119.
refero: cum omnia semper ad dignitatem rettulissem; Sest. 48. ea, quae proficiscebantur ... ab iure civili, semper ad .. aequitatem .. referebat; Phil. IX, 11.
refreno: semper magno ingenio adulescentes refrenandi potius a gloria quam incitandi fuerunt; Cael. 76.
resideo: quod ... cum horum etiam tectis ac sedibus residere aliquod bellum semper videtur; dom. 61.
resisto: semper ... nimis magnis accusatorum opibus iudices restiterunt; Muren. 59. restitimus semper lacessiti; prov. cons. 33.
respondeo: numquam nobis ad rogatum respondent, semper accusatori plus quam ad rogatum; Flacc. 10.
retineo: iure imperii nostri quotannis usurpatum ac semper retentum; Verr. V, 51. qui te et diligunt et retinent retinebuntque semper; Sulla 35.
rogo: f. dico; Planc. 12.
sentio: semper (L. Flaccus) ita sentiet ..; Flacc. 104. scitis me ... omnia semper sensisse pro vobis; Rab. Post. 15. quia (Milo) semper pro bonis contra improbos senserat; Milo 5. quae semper in civili victoria sensimus; Deiot. 33. quod ego semper sensi; Phil. X, 1. f. intellego.
sequor: „nos semper ... amicitiam ... populi Romani secuti sumus"; Verr. V. 124.
servio: res .. ipsa publica ... ageret mecum, ut, quoniam sibi servissem semper, ... ut iam mihi servirem; Planc. 92.
servo: cum id ... diceret Heraclius, ... hanc (legem) omnis semper in Sicilia consules praetoresque servasse; Verr. II, 39. quaerebat ex eo C. Caesare leges ferente de caelo semperne servasset? har. resp. 48. quod in privatis semper est servatum; Vatin. 22. f. dico; har. resp. 48.
soleo: f. adgrego. precor; sen. 30.
spero: (Milo) probasset .. tibi ... duos se habere semper amicissimos sperasse; Milo 68.
splendeo: quae (virtus) ... splendet .. per sese semper; Sest. 60.
studeo: id quod praecipue semper studuit; Scaur. c. 1, § 1. non semper otio studui? Phil. VIII, 11.
sum: cui [res] et pecunia levissima et existimatio sanctissima fuit semper; Qu. Rosc. 15. mea fuit semper haec in hac re voluntas et sententia; div. Caec. 16. semper haec ratio accusandi fuit honestissima; ib. 63. est idem Verres, qui fuit semper, ut ad audendum proiectus, sic paratus ad audiendum; Verr. I, 2. tanta .. eius auctoritas religionis et est et semper fuit ..; ib. 48. qui tuae domi semper fuissent; ib. 51. quod semper malum facinus fuerit; ib. 108. qui si semper tecum una fuisset; ib. II, 49. si omnium mortalium nemo Sthenio || Sthenio nemo || inimicior quam hic C. Claudius cum semper tum in his ipsis rebus et temporibus fuit; ib. 107. cur servus societatis ... semper in Verrucii nomine certo ex loco mendosus esset; ib. 188. at hominem video ... non modo in aere alieno nullo, sed in suis nummis multis esse et semper fuisse; ib. IV, 11. quae in familia semper fuerunt; ib. 47. quod (fanum) tanta religione semper fuit, ut ... inviolatum sanctumque fuerit; ib. 103. qui semper fueras; ib. V, 39. ubi (homines) neque noti esse ... neque semper cum cognitoribus esse possunt; ib. 167. quae (centuria) semper M. Tullii fuit; Tull. 16. qui semper singulari fuit audacia; Cluent. 64. hoc animo semper fui, ut ..; Catil. I, 29. unus (frater) ... pietate filius inventus est, beneficio parens, amore idem, qui semper fuit, frater; Quir. 8. eadem (pietate) [me] erga populum Romanum semper fore; ib. 18. ut sciatis non hominibus istum, sed virtutibus hostem semper fuisse; dom. 66. quae (lingua Catonis) semper contra extraordinarias potestates libera fuisset; Sest. 60. in eius magistratus tutela reges atque exterae nationes semper fuerunt; ib. 64. duo genera semper in hac civitate fuerunt eorum ..; ib. 96. cur ... tam sint pauci semperque fuerint qui ..; Cael. 46. amicus esse, sicut semper fui, rei publicae debeo; prov. cons. 19. ut semper Macedonicis imperatoribus idem fines provinciae fuerint qui gladiorum atque pilorum; Piso 38. quod ad populum pertinet, semper dignitatis iniquus iudex est qui aut invidet aut favet; Planc. 7. quales (tribuni) si omnes semper fuissent; ib. 28. semper fuerunt viri boni, qui apud tribulis suos gratiosi esse vellent; ib. 44. nisi forte ego ... is in re publica civis et sum et semper fui ..; ib. 75. quod Q. Metello ... hodie .. est et semper erit maximae gloriae; ib. 89. si ... idem sum in re publica, qui fui semper; ib. 93. cuius vis omnis haec semper fuit, ne ..; Milo 38. quo uno versiculo satis armati semper consules fuerunt; ib. 70. quamquam hoc animo semper omnes fuimus ..; ib. 82. semper .. mea consilia pacis ... socia ... fuerunt; Marcell. 14. pacis equidem semper auctor fui; Ligar. 28. regem semper in speculis fuisse; Deiot. 22. qui pacis semper auctor fui; ib. 29. haec mea ... semper ... consilia fuerunt; Phil. II, 24. sciebat homo sapiens ius semper hoc fuisse, ut ..; ib. 96. C. Caesarem talem semper fore civem; ib. V, 51. qui semper pacis auctor fui; ib. VII, 7. f. II. — III. praesto. — IV. cordi.
supero: non semper superet vera illa et derecta ratio; Cael. 42.
supplico: f. dico; Planc. 12.
sustento: qui (ordo) est semper dignitate sua ... sustentatus; prov. cons. 10.
teneo: haec cuncta Graecia ... parvum quendam locum ... Europae tenet, semperque tenuit; Flacc. 64. qui in mea salute principem semper locum ... tenuistis; dom. 147. semper eum duo dissimilia genera tenuerunt, lenonum et latronum; Phil. VI, 4.
testor: f. denuntio.
timeo: non sine causa legatorum [istam] missionem semper timui; Phil. VII, 1.
traho: semper eo tractus est, quo libido rapuit; Phil. VI, 4.
tribuo: id quod hostibus semper erat tributum; Planc. 34.
tueor: quam (vitam) ipsa aeternitas semper tuebitur; Marcell. 28. f. debeo; Sest. 38.
valeo: semper haec causa plurimum valuit; div. Caec. 63. semper .. id valuisse plurimum; Caecin. 80. qua (dicendi exercitatione) semper valuit; Catil. III, 11. ut adhuc semper omen valuerit praerogativae; Muren. 38. quae (res) semper valet plurimum; Milo 53. f. oportet; Caecin. 67.
vendo: itaque decumas lege Hieronica semper vendundas censuerunt; Verr. III, 15.
veneror: f. precor: sen. 30.
venio: dico senatoris esse boni semper in senatum venire; dom. 8. f. II, novus.
versor: in qua (domo) semper meretricum lenonumque || lenonum || flagitia versantur; Verr. IV, 83. qui ... semper erat in hac Allobrogum sollicitatione versatus; Catil. III, 14. semper versabatur in spe rerum novarum; Sest. 110. isdem rebus est perturbatus homo ... alienigena, quibus nos in media re publica nati semperque versati; Deiot. 10. f. oportet; sen. 14. puto; Milo 61.
video: f. cupio; Phil. VIII, 9. — II. sordidus, tristis.

videor: quamquam mihi semper frequens conspectus vester multo iucundissimus ... est visus; imp. Pomp. 1. id (responsum) semper populo Romano, semper senatui, semper ipsis dis immortalibus satis sanctum ... esse visum est; har. resp. 12. mihi semper eo maiora beneficia C. Caesaris visa sunt, quo ..; Phil. XIV, 28. ſ. dico; Verr. II, 87. resideo; dom. 61. — II. clarus. indignus.

vigilo: „vigilandum est semper"; Planc. 59. ſ. provideo.

vinco: id agit, ut semper superius suum facinus novo scelere vincat; Verr. V, 116.

vito: vitanda tibi semper erit omnis avaritiae suspicio; Verr. III, 4.

vivo: cum ruri adsiduus semper vixerit; Sex. Rosc. 51. qui semper ita vixerit, ut quaestum nosset nullum; ib. 88. semper ita vivamus, ut rationem reddendam nobis arbitremur; Verr. II, 28. cuius semper in hac re publica vivet auctoritas; Phil. II, 12. ſ. III. horride.

volo: ita se probatum vobis vestrique similibus semper voluit, ut ..; Caecin. 103. qui semper (in otio) esse volueratis; leg. agr. II, 102. quod semper volui; Catil. II, 17. quod semper se Heracliensem esse voluit; Arch. 10. ut idem amici semper velint; Planc. 5. semper ille populum Romanum liberum voluit; Phil. V, 38. ſ. commemoro. dico; Planc. 12. diligo; Piso 76. opto; Phil. VIII, 13. — II. nudus. salvus.

utor: semper hoc iure usi sumus; Verr. I, 114. hoc, opinor, iure et maiores nostri et nos semper usi sumus; ib. 115. itaque ad omnis res sic illa provincia || Sicilia provincia || semper usi sumus; ib. II, 5. itaque eo iste tabellaris semper usus est; ib. 64. hoc iure ante Verrem praetorem Siculi semper usi sunt; ib. III, 15. quo semper usi sumus; Muren. 70. quia huius parente semper plurimum essem usus; Planc. 25. quod isdem studiis semper usi sumus; Ligar. 21. ſ. III. familiariter.

elliptisch: semper ille antea cum uxore, tum sine ea; Milo 55. memoria tenent ... meis sententiis ... semper illum hostem, semper hoc bellum; Phil. XIV, 20. idem P. Ventidium, cum alii tr. pl. † volusenum || tr. pl. vocavissent ||, ego semper hostem; ib. 21.

II. **bei Adjectiven und adjectivischen Participien:** adversarius: me .. semper ... adversarium multitudinis temeritati haec fecit praeclarissima causa popularem; Phil. VII, 4.

amicus: qui semper hospitalissimus amicissimusque nostrorum hominum existimatus esset; Verr. I, 65. cum ipse mihi semper amicissimus fuisset; sen. 29. cuius maiores huic populo socii atque amici semper fuerunt; dom. 52. ille Cyprius miser, qui semper amicus, semper socius fuit, ... est ... publicatus; Sest. 59. quorum alter ... semper aeque mihi amicus fuit ac sibi, alter ... sibi aliquando amicior quam mihi; ib. 80. cui fui semper amicus; Phil. XII, 23. quam (civitatem) scit huic rei publicae semper fuisse amicissimam; ib. XIII, 32.

apertus: ut semper fuit apertissimus; Muren. 51.

appetens: quoniam semper appetentes gloriae ... fuistis; imp. Pomp. 7.

audax: semper audax (Autronius), petulans, libidinosus; Sulla 71.

bonus: cum L. Torquatus, ... L. Torquati, ... semper optimi civis, filius, interdum efferatur immoderatione verborum; Sulla 30. quod ... summus artifex et ... semper partium in re publica tam quam in scena optimarum ... egit ... meam causam; Sest. 120. hic ego nunc de praetore Macedoniae nihil dicam amplius nisi eum et civem optimum semper et mihi amicum fuisse; Planc. 99.

caducus: caduca semper et mobilia haec esse duxi; dom. 146.

carus: quae (res publica) fuit semper Sullae carissima; Sulla 75. quae (salus civium) mihi semper fuit mea carior vita; Sest. 45. quae (res publica) mihi vita mea semper fuit carior; Phil. XIII, 7.

clarus: quamquam (beneficia vestra) mihi semper clarissima visa sunt; Quir. 4.

communis: quem (dolorem) .. vos communem semper vobis mecum esse duxistis; prov. cons. 2.

constans: fortis et constans in optima ratione civis P. Popilius semper fuit; dom. 87.

crudelis: tametsi omnium hominum dissolutissimus crudelissimusque semper fuisti; Verr. III, 129.

cupidus: qui ... vos mei semper cupidissimos in Capitolio ad meam salutem incitavit; prov. cons. 43.

deditus: ut statuatis utrum nos, qui semper vestrae auctoritati dediti fuimus, semper miseri lugeamus an ..; Milo 4.

dignus: ego te ... omni honore semper dignissimum iudicavi; Muren. 23.

diligens: L. Flaccum, hominem ... semper in re publica ... diligentissimum, nefarii sceleris ... condemnabimus? Rabir. 27.

dissimilis: ut isti ... dissimillimus esse ac semper fuisse videar; Verr. III, 5.

dissolutus: ſ. crudelis.

ebrius: qui (cives) illum, ne si ita quidem venisset ut nullum bellum inferret, ferre potuissent, ... semper poscentem, semper rapientem, semper ebrium; Phil. V, 24.

egregius: L. Visidio, equiti Romano, ... civi .. semper egregio, ... poteritne placatus esse Antonius? Phil. VII, 24.

felix: non .. semper iste felix; Phil. II, 67.

firmus: meam causam semper fore firmissimam dicere solebat; sen. 9.

florens: ſ. salvus. — fortis: ſ. constans.

gratiosus: rogatio ipsa semper est gratiosissima; Planc. 25.

gratus: huius oratio ut semper gravis et grata in contionibus fuit; Sest. 107.

gravis: qui horum ... conatus represserunt, ... hi graves, hi principes ... semper habiti sunt; Sest. 139. ſ. gratus.

hospitalis: ſ. amicus; Verr. I, 65.

idem: si voltum (Milonis) semper eundem ... videtis; Milo 92.

indignus: quibus indignum semper visum erat; Verr. II, 47.

inviolatus: ut non modo illis Punicis bellis, ... sed etiam hac praedonum multitudine semper inviolatum sanctumque fuerit; Verr. IV, 103.

iratus: ſ. I. aspernor; Piso 81.

liber: ubi animo semper soluto liberoque erat; Verr. II, 185. quae (res publica) est una maxime et fuit semper libera; Rab. Post. 22.

liberalis: immo etiam ... semper liberalissimus munificentissimusque fuit; Qu. Rosc. 22.

libidinosus: ſ. audax.

magnificus: M. Catonis illud ... semper magnificum et praeclarum putavi; Planc. 66.

misericors: tu es ausus ... dicere te semper misericordem fuisse? sen. 17.

mobilis: ſ. caducus.

molestus: quibus erat [semper] molestum . . ; imp. Pomp. 46.

munificens: ſ. liberalis.

munitus: qui stipatus semper sicariis, saeptus armatis, munitus indicibus fuit; Sest. 95.

noster: maxime .. noster est Brutus semperque noster; Phil. X, 14.

notus: quae (benevolentia) mea erga illum omnibus semper nota fuit; Marcell. 34.
novus: ut, si saepius decertandum sit, ut erit, semper novus veniam; Phil. II, 43.
nudus: quem tu ... semper nudum esse voluisti; Flacc. 51.
oboediens: quae natio semper oboediens huic imperio ... Macedoniam ... tutata est; Piso 84.
ornatus: f. salvus.
periculosus: f. I. arbitror; Phil. XI, 16.
perversus: ut erat semper praeposterus atque perversus; Cluent. 71.
petulans: f. audax.
potior: quae (mors) civibus Romanis semper fuit servitute potior; Phil. X, 19.
praeclarus: f. magnificus. — praeposterus: f. perversus. — princeps: f. gravis.
probatus: vir et bonus et innocens et bonis viris semper probatus ... non tenuit eum locum ..; Sest. 114.
propositus: quod mihi semper propositum fuit; Verr. II, 179.
proprius: hic, quod populi semper [proprium] fuit, ... id totum eripere vobis ... conatus est; leg. agr. II, 19.
saeptus: f. munitus.
salvus: qui ... me .. non modo salvum semper, sed etiam ornatum florentemque esse voluisti; Planc. 104.
sanctus: qui ... est .. ex eo numero, qui semper apud omnis sancti sunt habiti itaque dicti; Arch. 31. semper regium nomen in hac civitate sanctum fuit; Deiot. 40. f. inviolatus.
solutus: f. liber; Verr. II, 185.
sordidus: nec minus laetabor, cum te semper sordidum quam si paulisper sordidatum viderem; Piso 99.
stipatus: f. munitus; Sest. 95.
studiosus: qui ... dixisset .. se semper bonorum ferramentorum studiosum fuisse; Catil. III, 10.
stultus: si quidem *non* tam semper stulti quam sero sapientis est ..; Rab. Post. 24.
superbus: Campani semper superbi bonitate agrorum et fructuum magnitudine; leg. agr. II, 95.
tristis: quia (eum) tristem semper, quia taciturnum ... videbant; Sest. 21.
verus: o mea frustra semper verissima auguria rerum futurarum! Phil. II, 89.
III. **bei Adverbien:** bene: ceteris .. semper bene gesta, mihi uni conservata re publica gratulationem decrevistis; Catil. IV, 20.
diligenter: itaque semper ei diligentissime laboriosissimeque accusarunt ..; div. Caec. 71.
familiariter: his Fabriciis semper est usus Oppianicus familiarissime; Cluent. 46.
horride: vixit enim semper inculte atque horride; Quinct. 59.
inculte: f. horride. — laboriose: f. diligenter.
libenter: quae (Sicilia) civis Romanos omnis suis ipsa sedibus libentissime semper accepit; Verr. V, 157.
maxime: qui (orbis terrarum) semper nostris hominibus maxime patuit; Verr. V, 168.
merito: cuius est in rem publicam semper merito laudata constantia; Phil. XIII, 29.
praestanter: cui (senatui) vosmet ipsi praestantissime semper in mea causa praefuistis; dom. 142.
praesto: qui tibi praesto semper fuit; Quinct. 52.
IV. **bei Substantiven:** auctor, laudator: ego ille ... pacis semper laudator, semper auctor, pacem cum M. Antonio esse nolo; Phil. VII, 8.

cordi: contra sibi ait ... vitam omnino semper horridam atque aridam cordi fuisse; Quinct. 93.
socius: f. II. amicus; dom. 52. Sest. 59.

sempiternus, immerwährend, ewig: A.
alqd: quod quidem erit ... sempiternum; Phil. II, 51.
amicitiae: neque me vero paenitet mortalis inimicitias, sempiternas amicitias habere; Rab. Post. 32.
benevolentia: memoriam vestri beneficii colam benevolentia sempiterna; Quir. 24.
consilium: ut (maiores nostri) consilium senatus rei publicae praeponerent sempiternum; Sest. 137.
cura: haec cura .. erit infixa animo meo sempiterna, ut ..; Quir. 25.
cursus: nesciebam vitae brevem esse cursum, gloriae sempiternum? Sest. 47.
dedecus: ea (tropaea) ... noster hic praeposterus imperator ... ad sempiternum dedecus sui generis ... funesta indicia constituit; Piso 92.
dolor: morte me ipse potius quam sempiterno dolore multassem; sen. 34.
gloria: cogitemus .. corpus ... esse mortale, animi vero motus et virtutis gloriam sempiternam; Sest. 143. quin ... secum auferret gloriam sempiternam; Milo 63. quorum alterum pertinet ad virorum fortissimorum gloriam sempiternam; Phil. XIV, 31.
ignis: (patria) vobis illum ignem Vestae sempiternum ... commendat; Catil. IV, 18. cuius (Vestae) .. ignem illum sempiternum non sum passus .. sanguine civium restingui; dom. 144.
ignominia: haec inusta est a te ... mortuo Caesari nota ad ignominiam sempiternam; Phil. I, 32.
impunitas: f. licentia.
labes: cum scires, quantum ad facinus aurum hoc quaereretur, ... ad L. Luccei ... labem sceleris sempiternam; Cael. 52.
licentia: quem si vicisset, habiturus esset impunitatem et licentiam sempiternam; Milo 84.
memoria: nullum ego a vobis praemium virtutis ... postulo praeterquam huius diei memoriam sempiternam; Catil. III, 26. ego vero omnia, quae gerebam, ... spargere me ac disseminare arbitrabar in orbis terrae memoriam sempiternam; Arch. 30. hanc .. in Palatio ... porticum esse patiemini, furoris tribunicii ... defixum indicium ad memoriam omnium gentium sempiternam? dom. 103. ut (monumentum) esset indicium oppressi senatus ad memoriam sempiternam turpitudinis; ib. 112. cuius (integritatis) ego nuper in Macedonia vidi vestigia ... fixa ad memoriam illius provinciae sempiternam; Sest. 13. ut ... id .. ipsum tabulis publicis mandaretur ad memoriam posteri temporis sempiternam; ib. 129. quid optabilius (mihi potuit accidere) ... in memoriam mei nominis sempiternam? Vatin. 8. video ... neminem ... cui non sim obstrictus memoria beneficii sempiterna; Planc. 2. sunt ea quidem magna, ... sed .. excitantur ... memoria hominum sempiterna; Rab. Post. 42. quae .. res umquam ... est gesta ... commendatior hominum memoriae sempiternae? Phil. II, 32. quem ego inustum verissimis maledictorum notis tradam hominum memoriae sempiternae; ib. XIII, 40. brevis a natura nobis vita data est; at memoria bene redditae vitae sempiterna; ib. XIV, 32. ut exstet ad memoriam posteritatis sempiternam scelus crudelissimorum hostium; ib. 38.
monumentum: cuius mortem ornandam monumento sempiterno putaretis; Sest. 83.

nomen: res eius gestae sempiterni nominis gloria niterent; Balb. 16.
notae: cum ... vos .. sempiternas foedissimae turpitudinis notas subieritis; Piso 41.
nox: tamquam si offusa rei publicae sempiterna nox esset; Sex. Rosc. 91.
oblivio: omnem memoriam discordiarum oblivione sempiterna delendam censui; Phil. I, 1.
poena: ut ... sempiternam poenam sustinerem; Quir. 1. quis erit qui hunc reditum potius quam poenam sempiternam putet? dom. 100.
potestas: definit (potestatem) in quinquennium, facit sempiternam; leg. agr. II, 32.
religio: ius igitur statuetis esse, ... in quem quisque ... inruerit, ... huius domum ... religione sempiterna obligare? dom. 106.
sollicitudo: nec haerere in animis hominum sollicitudinem sempiternam; Deiot. 39.
tempus: quem (diem) P. Lentulus mihi fratrique meo ... natalem constituit non modo ad nostram, sed etiam ad sempiterni memoriam temporis; sen. 27. huius viri laudem ad sempiterni memoriam temporis calamitas propagavit; dom. 87.
testificatio: his .. honoribus habitis Ser. Sulpicio repudiatae ... legationis ab Antonio manebit testificatio sempiterna; Phil. IX, 15.
testimonium: in qua (oratione) ego homo astutus ... huius officii tanti servitutem astringebam testimonio sempiterno; Planc. 74. habeat .. huius tanti facti ... decreto nostro testimonium sempiternum; Phil. V, 37.
testes: (erunt) incisae .. litterae, divinae virtutis testes sempiternae; Phil. XIV, 33.
turpitudo: ut mihi illa omnia immortalem gloriam dederint, tibi sempiternam turpitudinem inflixerint; Piso 63.
vincula: vincula .. et ea sempiterna certe ad singularem poenam .. sceleris inventa sunt; Catil. IV, 7. una atque altera aestas ... potest totam Galliam sempiternis vinculis astringere; prov. cons. 34.
B. specto: quod optimi ... cuiusque animus ita praesentit in posterum, ut nihil nisi sempiternum spectare videatur; Rabir. 29.

semuncia, halbe Unze, Vierundzwanzigstel:
I. heres ex: facit heredem ex deunce et semuncia Caecinam; Caecin. 17.
II. in: ille in auri semuncia totam Hispaniam scire voluit unde praetori anulus fieret; Verr. IV, 57.

semustilatus, s. **semiustilatus.**

senator, Senator: I. **absolut: 1. Subject:**
accipit: s. II, 1. invenio; Verr. a. pr. 39.
adest: senatores ne minus xxx adessent; Verr. II, 161. opportune adest homo summa fide ... praeditus, L. Plaetorius, senator; Cluent. 165.
amittit: cum ... Q. Opimius, senator populi Romani, bona, fortunas ... amiserit; Verr. I, 156.
appellat: at quis appellat? magistratus aliqui? nemo. senator? ne id quidem; Verr. IV, 146. quo cum Catilina venisset, quis eum senator appellavit? quis salutavit? quis denique ita aspexit ut ..? Catil. II, 12.
aspicit: s. appellat; Catil. II, 12.
aufert: s. properat.
censent: principes et quasi senatores publicanorum removendas de medio litteras censuerunt; Verr. II, 175.
circumvenit: si senator iudicio quempiam circumvenerit; Cluent. 145.
coepit: s. potest. — consequitur: s. recusat.
clamant: primum senatores clamare sibi eripi ius; Verr. IV, 146.
consulit: quem (senatorem), etiam si ille aliud vellet, rei publicae consulere oporteret; prov. cons. 30.
cupiunt: s. tuentur.
debet: ergo ego senator, inimicus ... homini, amicus esse ... rei publicae debeo; prov. cons. 19. quid ego senator facere debeo ..? ib. 30. praestare hoc senator debeo, quantum possum, ne quis ..; ib. 39.
demoritur: cum esset ex veterum numero quidam senator demortuus; Verr. II, 124.
desunt: quo in genere senatores deesse non solent; Phil. I, 12.
dicit: decimo .. loco ... dixit senator populi Romani, splendor ordinis; Caecin. 28. aiebant .. fore testem senatorem qui se pontificiis comitiis pulsatum a Caelio diceret; Cael. 19. senator inventus est qui Milonem cum telo esse diceret; Milo 66 idem, quasi ... senatores diligentes, bellicum me cecinisse dicunt, suscipiunt pacis patrocinium; Phil. VII, 3.
dissentit: hoc ... cupio ... sic tecum ut a te dissentiens senator queri; Phil. X, 5.
educit: eduxit vir primarius C. Gallus, senator; Verr. III, 152.
emanat: quaeram .. ex quo iste fonte senator emanet; Cael. 19.
est: videt senatores multos esse testis audaciae suae; Verr. a. pr. 7. Venerione servo te praetore talis vir, senator populi Romani, quaestui fuit? ib. III, 93. mihi .. hic senator ignotus est; Phil. XI, 4. est etiam Asinius quidam senator voluntarius; ib. XIII, 28. s. debet; prov. cons. 19. dicit; Cael. 19. tuentur.
exeunt: s. II, 1. invenio; Verr. a. pr. 39.
facit: s. debet; prov. cons. 39.
gerunt: qui (senatores, equites) haec omnia pro salute omnium ... gesserunt; Flacc. 96.
gratificatur: s. II, 1. invenio; Cael. 19.
iacet: senator populi Romani ... in vestro oppido iacuit et pernoctavit in publico; Verr. IV, 25.
iudicant: senatoribus iudicantibus; Verr. a. pr. 47. te mulieri deterrimae recte remisisse senatores iudicabunt? ib. III, 82. si senatores iudicent; ib. 223. senatores ... Gallorum .. minis commotos rem ad illorum libidinem iudicasse; Font. 36. cum primum senatores cum equitibus Romanis ... iudicarent; Fr. B. VI, 29.
mitigat: quibus (ornamentis senator) eam mitigare molestiam posset; Cluent. 154.
mutant: nostra memoria senatores ne in suis quidem periculis mutare vestem solebant; sen. 31.
nascitur, oritur: si ipse (senator) orietur et nascetur ex sese; Cael. 19.
parent: primum iudices, senatores equitesque Romani ... suae potius religioni quam censorum opinioni paruerunt; Cluent. 121.
pernoctat: s. iacet. — perscribunt: s. II, 1. instituo.
potest: senatorem hoc queri non posse, propterea quod ea condicione proposita petere (honores) coepisset; Cluent. 154. s. mitigat.
praeest: ei .. (cybaeae) aedificandae publice Mamertinum senatorem praefuisse; Verr. IV, 17. negent ei navi * senatorem Mamertinum publice praefuisse? ib. 19. ei .. (navi) faciendae senatorem Mamertinum publice praefuisse; ib. V, 47.
praestat: s. debet; prov. cons. 39.
properat: simul et illud facit, ut, ... quod senatus (illi) dederit, id senator properet auferre; prov. cons. 36.
putat: s. recusat. — queritur: s. potest.

recusat: quis umquam hoc senator recusavit || accusavit ||, ne cum altiorem gradum dignitatis ... esset consecutus, eo se putaret durioribus legum condicionibus uti oportere? Cluent. 150.
redeunt: ut ad suum vestitum senatores redirent; Sest. 32. cum senatoribus singulis spectatum e senatu redeuntibus (plausus est datus); ib. 117.
salutat: f. appellat; Catil. II, 12. — solent: f. desunt. mutant. — suscipiunt: f. dicit; Phil. VII, 3.
tradunt: qui (senatores) te ... Africanis oratoribus tradiderunt; Fr. B. VIII, 14, c.
tuentur: ei senatores, qui se facile tuentur integritate ..., et ceteri, qui sine cupiditate vixerunt, equites ordini senatorio dignitate proximos, concordia coniunctissimos esse cupiunt; Cluent. 152.
venit: cum venissem senator ad socios populi Romani; Verr. I, 16.
vivunt: illos ego praestantissimos viros, lumina rei publicae, vivere volebam, ... tot honestissimos senatores; Phil. II, 37. f. tuentur.
volt: f. II, 1. invenio; Cael. 19.
2. **Prädicat:** sum: quid exspectas quam mox ego Luscium et Manilium dicam ordine esse senatores? Qu. Rosc. 44. cuius filium sciebat senatorem populi Romani et iudicem esse; Verr. IV, 42. cum CCCCXVII senatores essetis; sen. 26. quem ne tunc quidem, cum aberam, negare poteras esse tua lege senatorem; dom. 82. „tam es tu iudex quam ego" [senator]; Rab. Post. 17. senatui placere, C. Caesarem ... senatorem esse; Phil. V, 46. vgl. II, 1. memini.
videor: magis te fortem senatorem mihi videri quam sapientem candidatum; Muren. 43. quo melior senator videatur; Phil. VIII, 18.
3. **Vocativ:** f. II, 1. imploro.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adficio: cum senatores summis iniuriis adficis; Verr. III, 96.
adopto: adoptat annos viginti natus, etiam minor, senatorem; dom. 34. dicere *se* filium senatorem populi Romani sibi velle adoptare; ib. 37.
cedo: cedo mihi etiam istum [senatorem]; Verr. III, 96.
cogo: huic eidem Symmacho C. Annaeus Brocchus, senator, ... nummos ... coactus est dare; Verr. III, 93. coguntur (senatores) .. non pignoribus, sed ... gratia; Phil. I, 12. quis .. umquam tanto damno senatorem coëgit? ib.
commoveo: f. I, 1. iudicant; Font. 36.
coopto: in eis omnibus senatoribus cooptandis non modo suffragia nulla fuisse ..; Verr. II, 120.
damno: P. Septimio senatore damnato; Verr. a. pr. 38. vident adhuc ... unum senatorem *hominem* vel tenuissimum esse damnatum; ib. 46.
educo: quisquis erat eductus senator Syracusanus ab Heraclio; Verr. II, 63.
facio: quorum ex testimoniis cognoscere potuistis ... neminem ulla in civitate senatorem factum esse gratis; Verr. II, 120. quicumque senator voluerat fieri; ib. 121. neminem isto praetore senatorem fieri potuisse ..; ib. 125.
habeo: habeatis sane istum vobiscum senatorem; Verr. II, 77. habebit igitur ... curia senatorem ... sine ignominia quemquam? Cluent. 129. tu cum principem senatorem ... tam propinquum habeas; Phil. II, 15.
imploro: hic ego nunc non vos prius implorabo, equites Romani, ... quam vos, senatores; Rab. Post. 13.
instituo: institui senatores, qui omnia indicum ... responsa perscriberent; Sulla 41.
invenio: quod inventi sint || inventi sunt || senatores, qui ... exirent; Verr. a. pr. 39. quod inventus sit senator, qui ... pecuniam acciperet; ib. laetabor ... unum senatorem solum esse qui vobis gratificari vellet inventum; Cael. 19. f. I, 1. dicit; Milo 66.
invito: rex denique ecquis est qui senatorem populi Ramani tecto ac domo non invitet? Verr. IV, 25. senatorem populi Romani si non invitarunt; ib.
iudico: quem vos .. constantissimum senatorem ... iudicavistis; Flacc. 8.
memini: meminerant ... L. Caesarem fortem quidem illum et constantem senatorem, avunculum tamen; Phil. XII, 18.
mulco: qua in turba C. Vibienus senator ... ita est mulcatus, ut ..; Milo 37.
pulso: f. I, 1. dicit; Cael. 19.
puto: tu ... te ... senatorem ... putes? Phil. VII, 5.
recito: me L. Cotta ... in senatu iuratus dixit se, si censor tum esset, cum ego aberam, meo loco senatorem recitaturum fuisse; dom. 84.
retineo: illi debuerunt clarissimum et praestantissimum senatorem in civitate retinere; Phil. XI, 11.
rogo: flens unum quemque senatorem rogabat; Verr. II, 95.
supero: quis M. Scaurum, ... fortissimum senatorem, a Q. Maximo (superari posse arbitratus est)? Muren. 36.
teneo: qua (lege) senatores ... soli tenentur; Cluent. 156.
video: deliciarum causa et voluptatis ... quosdam etiam senatores ... cum † maeciapella saepe videmus; Rab. Post. 26.
2. **Genetiv:** sum: dico senatoris esse boni semper in senatum venire; dom. 8.
3. **Dativ:** credo: sustinebunt tales viri se tot senatoribus ... non credidisse? Verr. I, 10.
licet: ne quaeram, qui licuerit aedificare navem senatori; Verr. V, 45.
venio: haec hereditas quo praetore Dionis filio venerat? ... eodem quo M. Liguri senatori; Verr. II, 21.
4. **mit Präpositionen:** communico cum: Habitus statim cum M. Baebio senatore (rem) ... communicavit; Cluent. 47.
dico apud: si haec apud Scythas dicerem, ... non apud senatores lectissimos civitatis; Verr. V, 150.
loquor apud: cum loquar apud senatores populi Romani; Verr. V, 171.
peto a: petit Heraclides a C. Plotio senatore ... mancipia quaedam; Flacc. 50. a quibus .. (consulatum) petis? ... a senatoribus; Fr. B. VIII, 14, c.
relinquo ad: ex his quasi decem fiscos ad senatorem illum relictos esse comitiorum meorum nomine; Verr. a. pr. 22.
repeto a: qua lege ... a senatore ratio repeti solet; Cluent. 104.
transfero a: fiscos compluris cum pecunia Siciliensi a quodam senatore ad equitem Romanum esse translatos; Verr. a. pr. 22.
valeo apud: qui plus existimat apud lectissimos senatores pecuniam quam apud tris negotiatores metum valere; Verr. III, 138.
III. **nach Adjectiven:** 1. iucundus: cum praesertim ... eius modi praemium ... neque senatori neque bono cuiquam nimis iucundum esse posset; Balb. 54.
liber: ut paene liberum sit senatori non adesse; Phil. I, 12.
turpis: ut turpe senatori esset nihil timere Phil. III, 20.

2. dignus: dicam quod dignum est .. senatore; Phil. VII, 14.

IV. **nach Substantiven:** calamitas: iam qui ex calamitate senatoris populi Romani ... spolia domum suam referre ... conatus sit || est ||; Verr. I, 157. quod (praemium) nemo adsequi posset nisi ex senatoris calamitate; Balb. 54.

dignitas: talis senatorum et dignitas et multitudo fuit, ut ..; Phil. XIII, 30.

filia: haec hereditas quo praetore Dionis filio venerat? eodem, quo *Anniae* C. Annii senatoris [filiae]; Verr. II, 21. cum L. Torquatus, ... L. Torquati, ... constantissimi senatoris, ... filius, interdum efferatur immoderatione verborum; Sulla 30.

improbitas: quam condicionem supplicii maiores ... timiditati militis propositam esse voluerunt, eandem tu ... constitues improbitati senatoris? Cluent. 129.

iudicium: penes quem (censorem) maiores nostri ... iudicium senatorum de dignitate esse voluerunt; dom. 130.

manus: M. Aurius ... in Q. Sergii senatoris ... manus incidit; Cluent. 21.

multitudo: f. dignitas.

officium: alter ... fungitur officio boni senatoris; prov. cons. 36.

pernicies: quod si esset || quo si est || commotus, ad perniciemne non dicam amicissimi, ... non senatoris, non civis, non liberi? Piso 75.

sententia: haec agrorum adsignatio ... L. Caesaris, ... praestantissimi senatoris, sententia dissoluta est; Phil. VI, 14.

studium: Cn. Tudicii senatoris ... par studium ex testimonio et laudatione cognoscetis; Cluent. 198.

testimonium: recita testimonium T. Manilii et C. Luscii Ocreae, duorum senatorum; Qu. Rosc. 43.

V. **Umstand:** in: quod in C. Herennio, quod in C. Popilio, senatoribus, ... hoc planum factum sit || factum est ||; Verr. a. pr. 39. neque hoc in uno facit Annaeo, sed in omnibus senatoribus; ib. III, 97.

per: quod per senatores et per equites Romanos ... harum rerum auctores, duces, principes spoliari omnibus fortunis atque civitate expelli posse arbitrantur; Flacc. 96.

senatorius, senatorisch: alqd: non est usitatum, non est senatorium; Verr. V, 126.

causa: cum .. esset omnis causa illa mea consularis et senatoria; Piso 19.

commodum: pertinere hoc ad commodum senatorium || senatorum ||; Verr. III, 223.

consilium: rem publicam senatorio consilio maxime posse defendi; Verr. I, 4. confringat iste sane vi sua consilia senatoria; ib. 13.

decuria: [hic alteram decuriam senatoriam iudex obtinebit? Verr. II. 79].

genus: esse aliquod genus cogendae pecuniae senatorium || senatorum || commune; Verr. III, 224.

gradus: cuius aetas a senatorio gradu longe abesset; imp. Pomp. 61.

honos: tu quod || quid || ego privatim negotii geram interpretabere imminuendo honore senatorio? Verr. IV, 25.

invidia: L. Quinctius ... oblatam sibi facultatem putavit, ut ex invidia senatoria posset crescere; Cluent. 77.

iudicia: usque eo senatoria iudicia perdita profligataque esse arbitratur; Verr. a. pr. 8. neque id ullo modo senatoriis iudiciis reprehendi posse; ib. III, 224. tum vero illa iudicia senatoria ... defensioni locum nullum reliquissent; Cluent. 61.

lex: „qua re aut iudici mihi non esse liceat aut lege senatoria non teneri"; Rab. Post. 17.

locus: tamen ad istum emptum venerunt illum locum senatorium; Verr. II, 124. locum .. senatorium ludis et cetera ornamenta relinquit; Cluent. 132.

nomen: quas (insidias) uno tempore mihi, M'. Glabrioni, populo Romano, sociis, exteris nationibus, ordini, nomini denique senatorio facere conatur; Verr. a. pr. 4. et pueri annorum senum septenumque denum senatorium nomen nundinati sunt; ib. II, 122. ut hoc amplissimum nomen [senatorium] ... ad contumeliam improborum natum esse videatur; ib. III, 96. senatorium nomen amisit; Flacc. 43.

ordo: qui iudicia manere apud ordinem senatorium volunt; div. Caec. 8. non usque eo despiceret contemneretque ordinem senatorium; Verr. a. pr. 9. iudiciis ad senatorium ordinem translatis; ib. 38. cum senatorius ordo iudicaret; ib. 40. tu sic ordinem senatorium despexisti; ib. III, 94. o invidiosum offensumque paucorum culpa atque indignitate ordinem senatorium! ib. 145. cuius erat ordinis? senatorii; Cluent. 104. cum invidia flagraret ordo senatorius; ib. 136. senatores ... equites ordini senatorio dignitate proximos, concordia coniunctissimos esse cupiunt; ib. 152. princeps legationis Lysanias adeptus est ordinem senatorium; Flacc. 43. f. nomen; Verr. a. pr. 4.

sententia: num etiam ... splendorem tuum, ... sententiam senatoriam nobis aut ... cuiquam es infimo ... antelaturus? Piso 64.

subsellium: quod ... passus esset ... a populari consessu senatoria subsellia separari; Fr. B, VI, 12.

vigilia: manendum mihi statuebam quasi in vigilia quadam consulari ac senatoria; Phil. I, 1.

senatus, Senat: I. **absolut:** 1. **Subject:** addit: qua gravitate sua cum frequens senatus non nullorum scelus audaciamque tardasset, tamen illud addidit, ut ..; Sest. 129.

adest: edixit ut adesset senatus a. d. VIII. Kalendas Decembris; Phil. III, 19. ut senatus adesset; ib. 24.

adficit: qua poena senatus adfecerat eversorem civitatis; dom. 102. idem (senatus) in angustiis aerarii victorem exercitum stipendio adfecit, imperatori decem legatos decrevit; Balb. 61. ut senatus is, qui in eam iam benignitatis consuetudinem venit, ut eos, qui bene rem publicam gesserint, novis honoribus adficiat, ... huius unius litteris nuntiantibus non crederet, postulantibus denegaret; Piso 45.

adnumerat: cum tibi senatus ex aerario pecuniam prompsisset et singulos tibi denarios adnumerasset; Verr. III, 195.

adsentitur: quam (sententiam) senatus frequens tum, cum mihi est adsensus, secutus est; dom. 9. cui (Q. Hortensio) tum est senatus adsensus; Planc. 37. ei (L. Cottae) ... senatus .. cunctus adsensus est; Phil. II, 13. cuius de ... honoribus ... mihi senatus adsensus ... decrevit, ut primo quoque tempore referretur; ib. IV, 4. ut mihi senatus adsentiens tumultum decerneret, saga sumi iuberet; ib. VI, 16.

aestimat: cum ... id .. frumentum senatus ita aestimasset; Verr. III, 188. cum pluris senatus aestimasset quam quanti esset annona; ib. 195.

agit: qua in re senatus optime ac benignissime cum aratoribus egisset; Verr. III, 204. neque vero cum P. Africano senatus egisset, ut legatus fratri proficisceretur; Muren. 32. cui senatus singularibus verbis gratias egerit; Sulla 85. cuius umquam propter salutem nisi meam senatus publice sociis

populi Romani gratrias egit? Sest. 128. quibus (nationibus) me senatus commendavit, quibus de me gratias egit; ib. 146.

amovet: quod ... questorem a sua frumentaria procuratione senatus amovit; har. resp. 43.

appellat: me idem senatus exteris nationibus ... consularibus litteris, non ... orbatum patria, sed, ut senatus illo ipso tempore appellavit, civem servatoremque rei publicae commendavit; Piso 34. quem senatus hoc nomine saepe ... appellavisset; Deiot. 10. an ... eum ... imperatorem appellaret senatus? Phil. XIV, 12.

arbitratur: hic tum senatus sollicitus ... a consulibus ... petendum esse auxilium (arbitrabatur); Sest. 25. senatum ad summam rem publicam pertinere arbitrari ..; Phil. III, 38. contra quem qui exercitus ducunt, eis senatus arbitratur singularis exquirendos honores; ib. IV, 5.

audit: qui consul (fratrem) incipientem furere ... sua se manu interfecturum audiente senatu dixerit; Cael. 60. quibus (cohortationibus) a te excitatus senatus ... non solum audivit, sed etiam didicit nihil esse homini Romano foedius servitute; Phil. XII, 15.

canit: quid (exercitus) .. revocante et receptui canente senatu properet dimicare? Phil. XII, 8.

capit: certe senatum aliquid consilii capere oportuit; dom. 11.

caret: „tune es ille, .. quo senatus carere non potuit"? dom. 4.

censet: f. **censeo,** I, 2. senatus (5 St.). II, 3. senatus (11 St.). III. alqd, senatus (2 St.) B. I, S. 489, f.

circumscribit: senatus, credo, praetorem eum circumscripsisset; Milo 88.

cogit: quod si te senatus populusque Romanus ... recusantem bellum suscipere, exercitum ducere coëgisset; Piso 57. cum .. non modo non postulante atque cogente, sed invito atque oppresso senatu ... provincia tibi ista manupretium fuerit [non] eversae per te et perditae || proditae || civitatis; ib.

commendat: frequentissimus senatus ... dignitatem meam ... verbis amplissimis ornavit, salutem vobis, municipiis, coloniis omnibus commendavit; Quir. 15. quem .. umquam senatus civem nisi me nationibus exteris commendavit? Sest. 128. f. agit; Sest. 14. appellat; Piso 34.

committit: cum senatus ei commiserit ut videret ne ..; Milo 70.

comprobat: quasi omnia eius facta atque consilia senatus, populus, iudices || populusque Romanus iudices || comprabarint; Verr. III, 213. illam (caedem) .. senatus non sententiis suis solum, sed etiam studiis comprobavit; Milo 12.

concedit: statuit senatus hoc ne illi quidem esse licitum, cui concesserat omnia ..; Verr. III, 81. quod tibi senatus cellae nomine concesserat; ib. 195. concessit senatus postulationi tuae, sed non libenter duriorem fortunae communi condicionem ... constituit; Muren. 47.

confirmat: senatum .. ipsum proximorum ordinum splendorem confirmare ... (maiores nostri) voluerunt; Sest. 137. quarum legionum ... iudicium confirmat senatus; Phil. IV, 6.

congemit: congemuit senatus frequens neque tamen satis severe pro rei indignitate decrevit; Muren. 51.

conlocat: in quo (gradu) me senatus populusque Romanus conlocavit; Phil. II, 6.

conspirat: ille cum procul esset a consulibus ... nostris neque dum senatum cum populo Romano conspirasse sensisset; Phil. XI, 2.

constituit: quae praemia senatus militibus .. constituit; Phil. XIV, 38. f. concedit; Muren. 47.

contemnit: senatus se ipse non contemnit, nec vero fuit umquam gravior, constantior, fortior; Phil. XIII, 15.

credit: f. adficit; Piso 45.

cupit: cuius mortem senatus populusque Romanus ulcisci cupit; Phil. XI, 9.

dat: quorum legatis ... senatus ea mandata dedit; Verr. III, 108. cui senatus dederat publicam causam; ib. 170. „cum senatus tibi quaternos HS dederit"; ib. 196. „quos (sestertios) mihi senatus decrevit et ex aerario dedit"; ib. 197. „quos (nummos) mihi senatus dare voluit; ib. senatus Sopatro responsum nullum dat, sed commotus perturbatusque discedit; ib. IV, 85. simul et illud facit, ut, ... quod senatus (illi) dederit, id senator properet auferre; prov. cons. 36. cui senatus populusque Ramanus amplissimae dignitatis praemia dedit non postulanti; Balb. 10. habebas exercitum tantum, quantum tibi non senatus aut populus Romanus dederat; Piso 37. C. Mario L. Valerio consulibus senatus rem publicam defendendam dedit; Phil. VIII, 15. imperium C. Caesari belli necessitas, fascis senatus dedit; ib. XI, 20. otioso ... privato ... quando imperium senatus dedit? ib.

decedit: cum (senatus) .. nihil a superioribus ... decretis decesserit; Flacc. 27.

decernit: decrevit senatus honorifico senatus consulto ..; Verr. II, 122. Centuripinorum senatus decrevit populusque iussit, ut ... eas (statuas) quaestores demoliendas locarent; ib. 161. cum senatus decernit, ut ematur in Sicilia frumentum; ib. III, 172. in quos ... idem illud senatus decreverat; Cluent. 137. id, quod senatus decreverat ad illud invidiae praesens incendium restinguendum; ib. decrevit quondam senatus, ut L. Opimius consul videret ne ..; Catil. I, 4. ergo ita senatus si iudicat, contra legem facta haec videri, si facta sint, decernit quod nihil opus est, dum candidatis morem gerit; Muren. 67. cognosce quid ... senatus decreverit; Flacc. 27. nihil umquam senatus de P. Popilio decrevit; sen. 38. cum de mea dignitate ... senatus frequentissimus ... decrevisset; dom. 14. (senatus) decrevit ut omnes ... ad me unum defendendum venirent, ostenditque ..; ib. 73. quod (senatus) severe de religione decerneret; ib. 104. ex hoc haruspicum responso decrevit senatus, ut de locis sacris religiosis ad hanc ordinem referretis; har. resp. 11. decrevit senatus eos, qui id fecissent, lege de vi ... teneri; ib. 15. decrevit idem senatus frequentissimus, qui meam domum violasset, contra rem publicam esse facturum; ib. decrevit senatus frequens de meo reditu Kalendis Iunius; Sest. 68. quod numquam senatus in universae rei publicae periculo decrevit, id in unius mea salute conservanda decernendum putavit; ib. 128. decrevit eodem tempore senatus, ut ..; ib. 129. de me senatus ita decrevit Cn. Pompeio auctore et eius sententiae principe, ut ..; Piso 35. de me senatus ita decrevit ..., ut, si quis impedisset reditum meum, in hostium numero putaretur; ib. cum diceret senatum non quod sentiret, sed quod ego vellem decernere; Milo 12. cur ... caedem ... contra rem publicam senatus factam esse decrevit? ib. 13. in te, M. Antoni, id decrevit senatus ..., quod ..; Phil. II, 51. modo decrevit senatus, D. Brutum optime de re publica mereri; ib. IV, 8. si quidem ... senatus decernit legatos ad Antonium; ib. V, 4. quod ... senatus me auctore decrevit; ib. VI, 1. non omnino dissolutum est quod decrevit senatus; ib. 7. f. adficit; Balb. 61. adsentitur; Phil. IV, 4. VI, 16. congemit; Muren. 51. dat; Verr. III, 197.

defert: cum ... senatus .. ad conlegam eius, C. Laelium, ... negotium deferret; Phil. XI, 17.

2. dignus: dicam quod dignum est .. senatore; Phil. VII, 14.

IV. **nach Substantiven:** calamitas: iam qui ex calamitate senatoris populi Romani ... spolia domum suam referre ... conatus sit || est ||; Verr. I, 157. quod (praemium) nemo adsequi posset nisi ex senatoris calamitate; Balb. 54.

dignitas: talis senatorum et dignitas et multitudo fuit, ut ..; Phil. XIII, 30.

filia: haec hereditas quo praetore Dionis filio venerat? eodem, quo *Anniae* C. Annii senatoris [filiae]; Verr. II, 21. cum L. Torquatus, ... L. Torquati, ... constantissimi senatoris, ... filius, interdum efferatur immoderatione verborum; Sulla 30.

improbitas: quam condicionem supplicii maiores ... timiditati militis propositam esse voluerunt, eandem tu ... constitues improbitati senatoris? Cluent. 129.

iudicium: penes quem (censorem) maiores nostri ... iudicium senatorum de dignitate esse voluerunt; dom. 130.

manus: M. Aurius ... in Q. Sergii senatoris ... manus incidit; Cluent. 21.

multitudo: s. dignitas.

officium: alter ... fungitur officio boni senatoris; prov. cons. 36.

pernicies: quod si esset || quo si est || commotus, ad perniciemne non dicam amicissimi, ... non senatoris, non civis, non liberi? Piso 75.

sententia: haec agrorum adsignatio ... L. Caesaris, ... praestantissimi senatoris, sententia dissoluta est; Phil. VI, 14.

studium: Cn. Tudicii senatoris ... par studium ex testimonio et laudatione cognoscetis; Cluent. 198.

testimonium: recita testimonium T. Manilii et C. Luscii Ocreae, duorum senatorum; Qu. Rosc. 43.

V. **Umstand:** in: quod in C. Herennio, quod in C. Popilio, senatoribus, ... hoc planum factum sit || factum est ||; Verr. a. pr. 39. neque hoc in uno facit Annaeo, sed in omnibus senatoribus; ib. III, 97.

per: quod per senatores et per equites Romanos ... harum rerum auctores, duces, principes spoliari omnibus fortunis atque civitate expelli posse arbitrantur; Flacc. 96.

senatorius, senatorisch: alqd: non est usitatum, non est senatorium; Verr. V, 126.

causa: cum .. esset omnis causa illa mea consularis et senatoria; Piso 19.

commodum: pertinere hoc ad commodum senatorium || senatorum ||; Verr. III, 223.

consilium: rem publicam senatorio consilio maxime posse defendi; Verr. I, 4. confringat iste sane vi sua consilia senatoria; ib. 13.

decuria: [hic alteram decuriam senatoriam iudex obtinebit? Verr. II. 79].

genus: esse aliquod genus cogendae pecuniae senatorium || senatorum || commune; Verr. III, 224.

gradus: cuius aetas a senatorio gradu longe abesset; imp. Pomp. 61.

honos: tu quod || quid || ego privatim negotii geram interpretabere imminuendo honore senatorio? Verr. IV, 25.

invidia: L. Quinctius ... oblatam sibi facultatem putavit, ut ex invidia senatoria posset crescere; Cluent. 77.

iudicia: usque eo senatoria iudicia perdita profligataque esse arbitratur; Verr. a. pr. 8. neque id ullo modo senatoriis iudiciis reprehendi posse; ib. III, 224. tum vero illa iudicia senatoria ... *defensioni* locum nullum reliquissent; Cluent. 61.

lex: „qua re aut iudici mihi non esse liceat aut lege senatoria non teneri"; Rab. Post. 17.

locus: tamen ad istum emptum venerunt illum locum senatorium; Verr. II, 124. locum .. senatorium ludis et cetera ornamenta relinquit; Cluent. 132.

nomen: quas (insidias) uno tempore mihi, M'. Glabrioni, populo Romano, sociis, exteris nationibus, ordini, nomini denique senatorio facere conatur; Verr. a. pr. 4. et pueri annorum senum septenumque denum senatorium nomen nundinati sunt; ib. II, 122. ut hoc amplissimum nomen [senatorium] ... ad contumeliam improborum natum esse videatur; ib. III, 96. senatorium nomen amisit; Flacc. 43.

ordo: qui iudicia manere apud ordinem senatorium volunt; div. Caec. 8. non usque eo despiceret contemneretque ordinem senatorium; Verr. a. pr. 9. iudiciis ad senatorium ordinem translatis; ib. 38. cum senatorius ordo iudicaret; ib. 40. tu sic ordinem senatorium despexisti; ib. III, 94. o invidiosum offensumque paucorum culpa atque indignitate ordinem senatorium! ib. 145. cuius erat ordinis? senatorii; Cluent. 104. cum invidia flagraret ordo senatorius; ib. 136. senatores ... equites ordini senatorio dignitate proximos, concordia coniunctissimos esse cupiunt; ib. 152. princeps legationis Lysanias adeptus est ordinem senatorium; Flacc. 43. s. nomen; Verr. a. pr. 4.

sententia: num etiam ... splendorem tuum, ... sententiam senatoriam nobis aut ... cuiquam es infimo ... antelaturus? Piso 64.

subsellium: quod ... passus esset ... a populari consessu senatoria subsellia separari; Fr. B, VI, 12.

vigilia: manendum mihi statuebam quasi in vigilia quadam consulari ac senatoria; Phil. I, 1.

senatus, Senat: I. **absolut:** 1. **Subject:** addit: qua gravitate sua cum frequens senatus non nullorum scelus audaciamque tardasset, tamen illud addidit, ut ..; Sest. 129.

adest: edixit ut adesset senatus a. d. VIII. Kalendas Decembris; Phil. III, 19. ut senatus adesset; ib. 24.

adficit: qua poena senatus adfecerat eversorem civitatis; dom. 102. idem (senatus) in angustiis aerarii victorem exercitum stipendio adfecit, imperatori decem legatos decrevit; Balb. 61. ut senatus is, qui in eam iam benignitatis consuetudinem venit, ut eos, qui bene rem publicam gesserint, novis honoribus adficiat, ... huius unius litteris nuntiantibus non crederet, postulantibus denegaret; Piso 45.

adnumerat: cum tibi senatus ex aerario pecuniam prompsisset et singulos tibi denarios adnumerasset; Verr. III, 195.

adsentitur: quam (sententiam) senatus frequens tum, cum mihi est adsensus, secutus est; dom. 9. cui (Q. Hortensio) tum est senatus adsensus; Planc. 37. ei (L. Cottae) ... senatus .. cunctus adsensus est; Phil. II, 13. cuius de ... honoribus ... mihi senatus adsensus ... decrevit, ut primo quoque tempore referretur; ib. IV, 4. ut mihi senatus adsentiens tumultum decerneret, sagum sumi iuberet; ib. VI, 16.

aestimat: cum ... id .. frumentum senatus ita aestimasset; Verr. III, 188. cum pluris senatus aestimasset quam quanti esset annona; ib. 195.

agit: qua in re senatus optime ac benignissime cum aratoribus egisset; Verr. III, 204. neque vero cum P. Africano senatus egisset, ut legatus fratri proficisceretur; Muren. 32. cui senatus singularibus verbis gratias egerit; Sulla 85. cuius umquam propter salutem nisi meam senatus publice soci...

populi Romani gratrias egit? Sest. 128. quibus (nationibus) me senatus commendavit, quibus de me gratias egit; ib. 146.

amovet: quod ... questorem a sua frumentaria procuratione senatus amovit; har. resp. 43.

appellat: me idem senatus exteris nationibus ... consularibus litteris, non ... orbatum patria, sed, ut senatus illo ipso tempore appellavit, civem servatoremque rei publicae commendavit; Piso 34. quem senatus hoc nomine saepe ... appellavisset; Deiot. 10. an ... eum ... imperatorem appellaret senatus? Phil. XIV, 12.

arbitratur: hic tum senatus sollicitus ... a consulibus ... petendum esse auxilium (arbitrabatur); Sest. 25. senatum ad summam rem publicam pertinere arbitrari ..; Phil. III, 38. contra quem qui exercitus ducunt, eis senatus arbitratur singularis exquirendos honores; ib. IV, 5.

audit: qui consul (fratrem) incipientem furere ... sua se manu interfecturum audiente senatu dixerit; Cael. 60. quibus (cohortationibus) a te excitatus senatus ... non solum audivit, sed etiam didicit nihil esse homini Romano foedius servitute; Phil. XII, 15.

canit: quid (exercitus) .. revocante et receptui canente senatu properet dimicare? Phil. XII, 8.

capit: certe senatum aliquid consilii capere oportuit; dom. 11.

caret: „tune es ille, .. quo senatus carere non potuit"? dom. 4.

censet: f. **censeo,** I, 2. senatus (5 St.). II, 3. senatus (11 St.). III. alqd, senatus (2 St.) B. I, S. 489, f.

circumscribit: senatus, credo, praetorem eum circumscripsisset; Milo 88.

cogit: quod si te senatus populusque Romanus ... recusantem bellum suscipere, exercitum ducere coëgisset; Piso 57. cum .. non modo non postulante atque cogente, sed invito atque oppresso senatu ... provincia tibi ista manupretium fuerit [non] eversae per te et perditae || proditae || civitatis; ib.

commendat: frequentissimus senatus ... dignitatem meam ... verbis amplissimis ornavit, salutem vobis, municipiis, coloniis omnibus commendavit; Quir. 15. quem .. umquam senatus civem nisi me nationibus exteris commendavit? Sest. 128. f. agit; Sest. 14. appellat; Piso 34.

committit: cum senatus ei commiserit ut videret ne ..; Milo 70.

comprobat: quasi omnia eius facta atque consilia senatus, populus, iudices || populusque Romanus iudices || comprabarint; Verr. III, 213. illam (caedem) .. senatus non sententiis suis solum, sed etiam studiis comprobavit; Milo 12.

concedit: statuit senatus hoc ne illi quidem esse licitum, cui concesserat omnia ..; Verr. III, 81. quod tibi senatus cellae nomine concesserat; ib. 195. concessit senatus postulationi tuae, sed non libenter duriorem fortunae communi condicionem ... constituit; Muren. 47.

confirmat: senatum .. ipsum proximorum ordinum splendorem confirmare ... (maiores nostri) voluerunt; Sest. 137. quarum legionum ... iudicium confirmat senatus; Phil. IV, 6.

congemit: congemuit senatus frequens neque tamen satis severe pro rei indignitate decrevit; Muren. 51.

conlocat: in quo (gradu) me senatus populusque Romanus conlocavit; Phil. II, 6.

conspirat: ille cum procul esset a consulibus ... nostris neque dum senatum cum populo Romano conspirasse sensisset; Phil. XI, 2.

constituit: quae praemia senatus militibus .. constituit; Phil. XIV, 38. f. concedit; Muren. 47.

contemnit: senatus se ipse non contemnit, nec vero fuit umquam gravior, constantior, fortior; Phil. XIII, 15.

credit: f. adficit; Piso 45.

cupit: cuius mortem senatus populusque Romanus ulcisci cupit; Phil. XI, 9.

dat: quorum legatis ... senatus ea mandata dedit; Verr. III, 108. cui senatus dederat publicam causam; ib. 170. „cum senatus tibi quaternos HS dederit"; ib. 196. „quos (sestertios) mihi senatus decrevit et ex aerario dedit"; ib. 197. „quos (nummos) mihi senatus dare voluit; ib. senatus Sopatro responsum nullum dat, sed commotus perturbatusque discedit; ib. IV, 85. simul et illud facit, ut, ... quod senatus (illi) dederit, id senator properet auferre; prov. cons. 36. cui senatus populusque Ramanus amplissimae dignitatis praemia dedit non postulanti; Balb. 10. habebas exercitum tantum, quantum tibi non senatus aut populus Romanus dederat; Piso 37. C. Mario L. Valerio consulibus senatus rem publicam defendendam dedit; Phil. VIII, 15. imperium C. Caesari belli necessitas, fascis senatus dedit; ib. XI, 20. otioso ... privato ... quando imperium senatus dedit? ib.

decedit: cum (senatus) .. nihil a superioribus ... decretis decesserit; Flacc. 27.

decernit: decrevit senatus honorifico senatus consulto ..; Verr. II, 122. Centuripinorum senatus decrevit populusque iussit, ut ... eas (statuas) quaestores demoliendas locarent; ib. 161. cum senatus decernit, ut ematur in Sicilia frumentum; ib. III, 172. in quos ... idem illud senatus decreverat; Cluent. 137. id, quod senatus decreverat ad illud invidiae praesens incendium restinguendum; ib. decrevit quondam senatus, ut L. Opimius consul videret ne ..; Catil. I, 4. ergo ita senatus si iudicat, contra legem facta haec videri, si facta sint, decernit quod nihil opus est, dum candidatis morem gerit; Muren. 67. cognosce quid ... senatus decreverit; Flacc. 27. nihil umquam senatus de P. Popilio decrevit; sen. 38. cum de mea dignitate ... senatus frequentissimus ... decrevisset; dom. 14. (senatus) decrevit ut omnes ... ad me unum defendendum venirent, ostenditque ..; ib. 73. quod (senatus) severe de religione decerneret; ib. 104. ex hoc haruspicum responso decrevit senatus, ut de locis sacris religiosis ad hunc ordinem referretis; har. resp. 11. decrevit senatus eos, qui id fecissent, lege de vi ... teneri; ib. 15. decrevit idem senatus frequentissimus, qui meam domum violasset, contra rem publicam esse facturum; ib. decrevit senatus frequens de meo reditu Kalendis Iunius; Sest. 68. quod numquam senatus in universae rei publicae periculo decrevit, id in unius mea salute conservanda decernendum putavit; ib. 128. decrevit eodem tempore senatus, ut ..; ib. 129. de me senatus ita decrevit Cn. Pompeio auctore et eius sententiae principe, ut ..; Piso 35. de me senatus ita decrevit ..., ut, si quis impedisset reditum meum, in hostium numero putaretur; ib. cum diceret senatum non quod sentiret, sed quod ego vellem decernere; Milo 12. cur ... caedem ... contra rem publicam senatus factam esse decrevit? ib. 13. in te, M. Antoni, id decrevit senatus ..., quod ..; Phil. II, 51. modo decrevit senatus, D. Brutum optime de re publica mereri; ib. IV, 8. si quidem ... senatus decernit legatos ad Antonium; ib. V, 4. quod ... senatus me auctore decrevit; ib. VI, 1. non omnino dissolutum est quod decrevit senatus; ib. 7. f. adficit; Balb. 61. adsentitur; Phil. IV, 4. VI, 16. congemit; Muren. 51. dat; Verr. III, 197.

defert: cum ... senatus .. ad conlegam eius, C. Laelium, ... negotium deferret; Phil. XI, 17.

denegat: hoc statuit senatus, cum frequens supplicationem Gabinio denegavit; prov. cons. 14. ſ. adficit; Piso 45.
denuntiat: non commisisset ut ei senatus, tamquam Hannibali initio belli Punici, denuntiaret ne oppugnaret Saguntum; Phil. VI, 6.
deprecatur: me ... senatus, Italia cuncta semper a vobis deprecata est; Quir. 16.
dicit: legem quidem istam nullam esse, quotienscumque de me senatus sententiam dixit iudicavit, quoniam quidem scripto illo istius sententiam dicere vetabatur; dom. 69.
discedit: ſ. dat; Verr. IV, 85.
discit: ſ. audit; Phil. XII, 15.
dubitat: non quo (senatus) dubitaret quin ab isto nihil legibus ... esset actum, sed ..; dom. 69.
egreditur: cum senatum egressum vidi; Piso 52.
est: ut ... senatus Syracusanus sine lacrimis et gemitu in curia esse non posset; Verr. II. 50. in foro ... cunctus senatus atque ille senatus, quem iam ne vos ipsi quidem ... in invidiam vocatis; Rabir. 20. non senatus in ea causa cognoscenda ... diligentior aut inclementior fuit, quam vos universi; ib. 32. qui .. se in urbe commoverit, ... sentiet in hac urbe ... esse fortem senatum; Catil. II, 27. cum ... esset eius rei frequens senatus ... testis; Sulla 44. quo verbo senatum atque omnis bonos ... crudelis demonstrabas fuisse; sen. 17. in meo periculo senatus veste mutata fuit; ib. 31. an senatus, an ordines ... segniores ... ad me retinendum et conservandum fuissent? dom. 57. summum est populi Romani populorumque et gentium omnium ac regum consilium senatus; dom. 73. de Cn. Pompeio ... interficiendo consilia inibantur, senatus ne quid esset; ib. 129. erat eodem tempore senatus in aede Concordiae; Sest. 26. erat .. in luctu senatus; ib. 32. nullus erat senatus, nihil reliqui magistratus; ib. 34. lex erat lata ... relicto foro, ... et ea lex, quae ut ne ferretur, senatus fuerat veste mutata; ib. 53. si modo esset in re publica senatus; ib. 83. senatum (esse reum); Balb. 65. cui nimis videtur senatus in conservanda patria fuisse crudelis; Piso 17. an ego consulem esse putem qui senatum esse in re publica non putavit? ib. 23. erat mecum senatus et quidem veste mutata; Planc. 87. qualis futurus in me [retinendo] fuisset senatus populusque Romanus; ib. 90. „ubi nunc senatus est“? Milo 94. Kalendis || Kalendis † Sextilibus || senatum frequentem fore; Phil. I, 8. quo (die) in aede Telluris senatus fuit; ib. 31. cum senatus in hoc templo esset; ib. II, 16. eius .. in rem publicam meritorum senatum populumque Romanum memorem fore; ib. V, 41. fuit .. longo intervallo ita liber senatus, ut ..; ib. VI, 2. hodierno .. die ... remissior senatus fuit; ib. 3. ut ... numquam tam frequens senatus fuerit; ib. X, 3. senatum populumque Romanum eorum officii non immemorem futurum; ib. XI, 31. (legio) non arbitrabitur se graviore odio debere esse in Antonium quam senatum; ib. XII, 8. ſ. contemnit. — abl. absol.: quod praeda ex illis bonis ad multos || ad non nullos || Syracusanos invito populo senatuque Syracusano venerat; Verr. II, 50. silvam .. tu Scantiam vendas nobis consulibus atque hoc senatu? leg. agr. I, 3. dicit frequentissimo senatu consul ... sese in provinciam non iturum; ib. 26. postridie frequenti senatu Catilinam excitavi; Muren. 51. videbam vivo senatu populoque Romano celerem mihi ... reditum; dom. 64. hanc ... labem turpitudinis et inconstantiae poterit populi Romani dignitas stustinere vivo senatu? ib. 102. alter ... ab isdem (operis) .. se etiam invito senatu provinciam sperare dicebat; Sest. 18. quod (foedus) populus Romanus auctore senatu ... voluntate et sententiis suis comprobat; Balb. 35. me Q. Catulus ... frequentissimo senatu parentem patriae nominavit; Piso 6. quando .. frequentissimo senatu quattuor aut summum quinque sunt inventi qui Milonis causam non probarent? Milo 12. frequentissimo senatu nuper in Capitolio senator inventus est qui Milonom cum telo esse diceret; ib. 66. frequentissimo senatu Kalendis Ianuariis ... hanc tibi esse cum Dolabella causam odii dicere ausus es, quod ..; Phil. II, 99.
excitat: ut ... eadem voce senatus omnis ... civis ad unius salutem defendendam excitaret; sen. 24.
excludit: quod anno ante frater Metellus et concors etiam tum senatus ... excluserat acerrimeque ... restiterat, id ..; har. resp. 45.
existimat: senatum existimare D. Brutum ... optime de re publica mereri; Phil. III, 37. senatum populumque Romanum existimare ..; ib. V, 36. senatum existimaturum eum contra rem publicam fecisse; ib. VIII, 33. senatum censere atque e re publica existimare aedilis curulis edictum ... Ser. Sulpicii ... funeri remittere; ib. IX, 17. ob eas res senatum existimare et iudicare ..; ib. XIV, 37.
expetit: a quo senatus adulescentulo ... saepe communi saluti auxilium expetisset; Balb. 16.
exstruit: cum vobis immortale monimentum ... senatus populusque Romanus exstruxerit; Phil. XIV, 33.
exstrahit: cum iam ... urbem senatus atque omnes boni ... me duce ex periculis maximis extraxissent; Sest. 11.
facit: ne cum solebat quidem (senatus) id facere, in privato eodem hoc aliquid profecerat; Milo 88. ſ. odit.
fert: senatum ... moleste gravitesque ferre, quod ego ... in illa civitate nihil eius modi facerem; Verr. IV, 138. utrum videtur id senatus factum iudicare, an, si factum sit moleste graviterque ferre? Cluent. 136. si quis aliter fecisset, ... id .. senatum gravissime laturum; Sest. 129.
flagitat: de me ut (memoria) valeret || ut vita valeret ||, semper senatus flagitavit; Quir. 10. cum frequentissimus senatus eos ut de me referrent cotidie flagitaret; dom. 70. quia me ... flagitanti senatui ... reddiderunt; Sest. 145.
flet: cum senatus equitesque Romani flere pro me ac ... vobis supplicare ... vetarentur; Quir. 13.
floret: qui (senatus) quondam florens orbi terrarum praesidebat; Phil. II, 15.
gerit: ſ. decernit; Muren. 67.
habet: „habebit senatus in hunc annum quem sequatur“; Sest. 20. cum senatus duces nullos ac pro ducibus proditores aut potius apertos hostis haberet; ib. 35. praesertim cum senatus ... haberet ducem, qualis ..; Phil. II, 17.
ignorat: quod ius si ... ignoravit ... senatus; Balb. 64.
indicit: si || sin || senatui non paruerit, non illi senatus, sed ille populo Romano bellum indixerit; Phil. VII, 26.
infert: si hoc idem ... P. Sestio ... dixissem, iam mihi ... senatus ... vim et manus intulisset; Catil. I, 21.
intellegit: senatus haec intellegit, consul videt; Catil. I, 2.
iubet: ut .. senatus ... saga sumi iuberet; Phil. VI, 16. ſ. adsentitur; ib.
iudicat: SI QUID PERPERAM IUDICARIT SENATUS; Verr. II, 34. rem cunctus senatus Catinensium legibus iudicabat; ib. IV, 100. „at enim senatus universus iudicavit illud corruptum esse

iudicium"; Cluent. 136. exportari aurum non oportere ... senatus ... iudicavit; Flacc. 67. senatum iudicasse, qui civis me non defendisset, eum rem publicam salvam noluisse; sen. 25. iudicavit senatus M. Drusi legibus ... populum non teneri; dom. 41. senatus quidem, ... quotienscumque de me consultus est, totiens eam (legem) nullam esse iudicavit; ib. 71. quod et senatus ... et omnes mortales ... iudicarunt sine meo reditu rem publicam salvam esse non posse; ib. 99. cuius urbis servatorem me esse senatus ... totiens iudicarit; ib. 101. cuius (civis) unius opera senatus atque omnes boni civitatem esse incolumem totiens iudicassent; ib. 122. senatus ipse (de domo) iudicabit, qui ... frequentissimus antea iudicavit; har. resp. 14. qui (senatus) hoc iudicavit; Balb. 65. caedem ... senatum iudicasse contra rem publicam esse factam; Milo 12. et id est, quod senatus contra rem publicam factum iudicavit; ib. 31. „quem senatus, ... quem omnes gentes urbis ac vitae civium conservatorem iudicarant"; ib. 73. quid? legio Martia ... non ipsa suis decretis prius quam senatus hostem iudicavit Antonium? Phil. IV, 5. quam (legem) senatus per vim latam iudicavit; ib. 13. ut .. de universo senatu populus Romanus verissime iudicat nullis ... temporibus hunc ordinem firmiorem aut fortiorem fuisse; ib. XIV, 19. f. decernit; Muren. 67. dicit. existimat; Phil. XIV, 37. fert; Cluent. 136.

iuvat: cum senatus usura publicanos saepe iuvisset; Verr. III, 168.

laudat: quem senatus merito paulo ante laudavit; Phil. IV, 6.

loquitur: loquebatur liberius senatus; Sest. 68.

luget: an de peste civis ... conservatoris rei publicae ... licuit tibi ferre non legem, sed nefarium privilegium, lugente senatu, maerentibus bonis omnibus? dom. 26. tu ... senatum populi Romani occasum atque interitum rei publicae lugere vetuisti; Piso 18. luget senatus; Milo 20.

mandat: quasi vero ... senatus tibi hoc mandaverit; Verr. III, 48. tamquam hoc senatus mandasset; ib. IV, 84.

mittit: de eis iniuriis ... senatus et populus Centuripinus legatos noluit mittere; Verr. III, 108. quo senatus eum sorsque miserat; Ligar. 23. ad quem miserat olim senatus P. Valerium Flaccum et Q. Baebium Tampilum; Phil. V, 27. quam turpe .. legiones ad senatum legatos mittere, senatum ad Antonium! ib. VII, 14. quo senatus eum miserat; ib. IX, 15.

movet: cum te neque principes civitatis ... neque frequens senatus ... de vendita atque addicta sententia movere || demovere || potuit; Phil. II, 52.

mutat: pro me praesente senatus ... vestem (mutavit); Quir. 8. quid .. quisquam potest ex omni memoria sumere inlustrius, quam pro uno cive ... universum senatum publico consilio mutasse vestem? Sest. 27.

negat: negat (hoc) senatus; Phil. IV, 9.

non volt: illam priorem (proscriptionem) ... tamen senatus suscipere noluit; Sex. Rosc. 153. f. mittit; Verr. III, 108.

notat: hanc eius temeritatem senatus supplicatione denegata notavit; prov. cons. 15. senatus rem, non hominem notavit; Milo 31.

obmutescit: numerandus est ille annus .. in re publica, cum obmutuisset senatus? Piso 26.

odit: senatus odit te, quod eum tu facere iure concedis; Piso 64.

ornat: C. Caesarem senatus et genere supplicationum amplissimo ornavit et numero dierum novo; Balb. 61. f. commendat; Quir. 15.

ostendit: cum .. antea senatus auctoritatem suam in virorum fortium funeribus ornamentisque ostenderit; Phil. IX, 16.

paret: quis umquam consul senatum ipsius decretis parere prohibuit? Sest. 32. qui soli in hac urbe senatum senatui parere non sierint; Planc. 87.

patefacit: mihi togato senatus ... singulari genere supplicationis deorum immortalium templa patefecit; Piso 6.

patitur: senatus ... consecratam iam aram tollendam ... censuit neque ullum est passus ex ea dedicatione litterarum exstare monumentum; dom. 137.

perficit: omnia perfecit, quae senatus ... ne fieri possent perfecerat; Phil. II, 55. f. sentit.

permittit: senatus permisit, ut vini et olei decumas ... Romae venderent; Verr. III, 18. quibus senatus legum dicendarum in locandis vectigalibus omnem potestatem permiserat; ib. 19. respondetur ei senatum non permittere; ib. IV, 85.

petit: is (senatus) ipse auxilium petit a vobis et confirmationem auctoritatis suae vestrae potestati permissam esse sentit; Flacc. 4.

pollicetur: senatum, quae sit antea pollicitus legionibus ... nostris, ea summo studio ... soluturum; Phil. XIV, 38. f. II, 1. cogo; Verr. IV, 87.

poscit: mihi ... senatu poscente ... non licuit de salute populi Romani sententiam dicere? dom. 26. errare homines, si etiam tum senatum aliquid in re publica posse arbitrarentur; Sest. 28.

postulat: f. cogit; Piso 57. — potest: f. caret. est; Verr. II, 50. movet. — praesidet: f. floret.

praetermittit: non intellego quam ob rem senatus ... tribus edi voluerit ab accusatore neque eam editionem transtulerit in ceteras causas, de ipso denique ambitu reiectionem fieri voluerit iudicum alternorum, cumque nullum genus acerbitatis praetermitteret, hoc tamen unum praetereundum putarit; Planc. 36.

probat: erratis, si senatum probare ea, quae a me dicuntur, putatis; leg. agr. I, 27.

proficit: f. facit; Milo 88.

prohibet: qui imperatorem populi Romani senatu prohibente obsideret; Phil. VIII, 24.

promit: f. adnumerat.

providet: nonne providendum senatui fuit ne in hanc tantam materiem seditionis ista funesta fax adhaeresceret? dom. 13.

putat: non esse metuendum ... ne senatus populusque Romanus in eam civitatem animadvertendum putaret; Verr. I, 68. neque tanta cura (hoc bellum) senatus et populus Romanus suscipiendum putasset neque ..; Muren. 34. senatus num obviam prodire crimen putat? ib. 73. quem eiectum universus senatus non modo civem, sed etiam egregium civem semper putavit; dom. 85. quam (domum) senatus ... ex aerario aedificandam ... putavit; har. resp. 16. ad meam unius hominis salutem senatus auxilium omnium civium ... implorandum putavit; Piso 34. ita putavit senatus, ... eosdem fore testis et iudices; Planc. 37. cui senatus pro me gratias agendas putavit; ib. 78. hanc .. quaestionem ... numquam .. senatus constituendam putavit; Milo 13. de eius interitu quis potest credere senatum iudicium novum constituendum putasse? ib. nullum iudicium de se senatus imminutum putat; Deiot. 36. f. praetermittit.

reddit: cum ... senatus .. et populus Romanus Thermitanis ... urbem, agros legesque suas reddidisset; Verr. II, 90.

redit: ut senatus contra quam ipse censuisset ad vestitum rediret; Piso 18.

reicit: omnia senatus reiciebat; Sest. 68.

reponit: senatum populumque Romanum ...

magnam spem in eius virtute ... reponere otii; Phil. V, 41.

repudiat: quae mea summa voluntate senatus frequens repudiavit; Muren. 47.

repugnat: quos [legatos] ... repugnante senatu tibi tute legasti; Sest. 33.

resistit: vos, vos, inquam, ipsi [et senatus frequens] restitistis; Rab. Post. 13. ſ. excludit.

revirescit: qui senatum dolent ad auctoritatis pristinae spem revirescere; Phil. VII, 1.

revocat: me Kalendis Ianuariis ... frequentissimus senatus ... una voce revocavit; Piso 34. ſ. canit.

sentit: quod si ... senatui quod sentiebat perficere licuisset; Milo 14. ſ. decernit; Milo 12. petit.

sequitur: quas (sententias) senatus sine ulla varietate est secutus; Cati.. III, 13. te, nomen, imperium, ... impetum tuum stans senatus equitesque Romani ... sequebantur; har. resp. 22. cuius sententiam ita frequentissimus senatus secutus est, ut ..; Sest. 129. cuius sententiam senatus [omnis] de salute mea gravissimam et ornatissimam secutus est; Milo 39. ſ. adsentitur; dom. 9. habet; Sest. 20.

solet: ſ. facit. — solvit: ſ. pollicetur. — stat: ſ. sequitur; har. resp. 22.

statuit: postero die frequentissimus senatus ... statuit ... domum meam ... religione liberatam videri; har. resp. 13. ſ. concedit; Verr. III, 81. denegat.

supplicat: ſ. flet.

suscipit: cuius causam etsi omnes probabant, tamen neque senatus publice neque ullus ordo proprie ... susceperat; Sest. 37. meam causam senatus palam, ... omnes boni proprie enixeque susceperant; Sest. 38. ſ. non volt.

tardat: ſ. addit.

tollit: quae (conlegia) senatus sustulerat; Piso 9. hanc .. dubitationem ... senatus hodierno die sustulit; Phil. IV, 2.

tuetur: postea quam est intellectum ... per se ipsum senatum populumque Romanum ... tueri facile maiestatem suam; Sest. 12.

valet: in qua civitate nihil valeret senatus; Quir. 14.

venit: tum frequens senatus ad istum venit; Verr. IV, 87. ſ. adficit; Piso 45.

versatur: ut senatum ... in tanta infamia versari velis; Rab. Post. 7.

videt: omnia [et senatus et vos] ... patefacta vidistis; Catil. III, 21.

videtur: ſ. est; Piso 17. fert; Cluent. 136.

ulciscitur: ſ. cupit.

volt: quas (partis) te senatus populusque Romanus (vendere) voluit; Verr. III, 40. si id te senatus aut populus Romanus facere voluisset; ib. 117. ex quo (loco) senatus et populus Romanus emi voluerit; ib. 173. „senatus te voluit mihi nummos, me tibi frumentum dare"; ib. 197. cum optima aestimatione senatus frumentum eos in cellam dare voluisset; ib. 226. quoniam senatus ita volt; dom. 147. quas (leges) senatus de ambitu sanciri voluerit; Planc. 44. vos senatus liberos hac lege esse voluit; Rab. Post. 18. ſ. praetermittit.

utitur: ea lenitate senatus est usus, ut ... reliquorum mentis sanari posse arbitraretur; Catil. III, 14.

elliptiſch: quid nostri equites Romani? quid senatus? quid denique omnes boni? si nulla erat vis, cur me flentes potius prosecuti sunt, quam aut increpantes retinuerunt aut irati reliquerunt? dom. 56. hoc animo igitur senatus; Rab. Post. 14. quo senatus die laetior? Phil. I, 32. senatus haec verbis, Opimius armis; ib. VIII, 14. haec senatus: reliqua populus Romanus ... persequetur; ib. XIII, 12. senatus in Capitolium; ib. 19.

Lücken: senatus igitur magna ex parte *; Flacc. 5 (Z. 14). quam quidem rem quanta severitate quantaque diligentia senatus * || egerit, al. || ex ipso senatus consulto facile cognoscetis; dom. 136.

2. **Prädikat:** sum: et Brutus et Cassius multis iam in rebus ipse sibi senatus fuit || fuerunt ||; Phil. XI, 27.

II. **nach Verben: 1. Accuſativ:** accuso: quam (religionem) tu eodem ore accusando senatum ... impurissime taeterrimeque violasti; dom. 104. cum ... senatum ... accusaret; Sest. 122. accusa senatum; Phil. II, 19.

adeo: totiens apud maiores nostros Siculi senatum adierunt; Verr. II, 146. praeteribo, ... totiens te senatum Panhormitanum adisse supplicem; ib. V, 21.

adfligo: cum ... senatu .. oppresso et adflicto duobus impiis ... imperia donabantur; sen. 18. cum ... coniuratorum .. vis, ... adflicto senatu, ... in me impetum faceret; dom. 96. adeone tibi sordidum consilium publicum visum est, adeo adflictus senatus, ... ut ..? Vatin. 35.

appello: quem .. appellem? quem obtester? quem implorem? senatumne? at is ipse ..; Flacc. 4. „nimirum eodem modo haec aspicitis, ut priora ... castra Pompei senatum appellabatis"; Phil. XIII, 26. an vero tua castra potius senatum appellaremus? ib.

circumsto: qui (cives) circumstant senatum; Catil. I, 21.

cognosco: quid est aliud furere? non cognoscere homines, ... non senatum? Piso 47.

cogo: senatus cum temporibus rei publicae cogitur, ut decernat ..; Verr. III, 42. donec populus atque universa multitudo ... senatum clamore coëgit, ut isti simulacrum ... polliceretur; ib. IV, 87. senatum frequentem celeriter ... coëgi; Catil. III, 8. quod initium senatus cogendi fore videbatur; Phil. I, 6.

cohortor: numquam de Q. Metello non modo C. Marius ... sed ne ... M. Antonius (quidem) ... senatum aut populum est cohortatus; Quir. 11.

commoveo: ſ. I, 1. dat; Verr. IV, 85.

condemno: is ... tum me expulso et meo nomine cum universo senatu, tum sententia sua condemnata in hac urbe esse posset? Sest. 63. crudelitatis tu, furcifer, senatum consul in contione condemnas? Piso 14.

conloco: senatum (maiores nostri) rei publicae custodem, praesidem, propugnatorem conlocaverunt; Sest. 137.

constringo: sunt inventi (consules) qui senatum tribuno furenti constrictum traderent; dom. 113.

consulo: senatum consului de summa re publica quid fieri placeret; Catil. III, 13. in quo (templo) ego senatum ... consulebam; Phil. II, 15. ſ. I, 1. iudicat; dom. 71.

convoco: quo saepe numero senatus convocatur; Verr. I, 129. senatum in aedem Iovis Statoris convocavi; Catil. II, 12. cum in Capitolium nos senatum convocassemus; Sulla 65.

coopto: cum haberent inter se controversias de senatu cooptando; Verr. II, 122. ut eis || his || C. Claudius Appii filius Pulcher praetor de senatu cooptando leges conscriberet; ib. Agrigentini [de senatu cooptando] Scipionis leges antiquas habent; ib. 123. leges .. similis de cooptando senatu et de numero veterum ac novorum dedit; ib. 125.

corrumpo: senatum corruptum esse dicunt; Rab. Post. 5.

defendo: quid? ego senatum defendam hoc loco? Rab. Post. 6. si quidem legiones decreverunt senatum defendere contra Antonium, senatus decernit legatos ad Antonium; Phil. V, 4.
deleo: f. **deleo** senatum (5 St.) B. II, S. 59, a.
despicio: hoc .. fretus senatu Pompeianum senatum despicit; Phil. XIII, 28. certe ... non esset Pompeianus despiciendus senatus; ib. 29.
diligo: qui si senatum dilexisset; Phil. XIII, 27.
dimitto: praetor aequus et sapiens dimitti iubet senatum; Verr. IV, 146. quoad senatus est dimissus; Milo 28.
do: senatus ex aliqua civitate qui iudicet datur; Verr. II, 32. quibus (equitibus Romanis) senatus dabatur; har. resp. 1.
doceo: si te legatum ita Lampsaci tractatum esse senatum docuisses; Verr. I, 85. causam Sthenii totam et istius crudelitatem et iniquitatem senatum docent; ib. II, 95. cum ... senatum populumque docuissem quid eis utilitatis ... adferrem; ib. IV, 138.
effundo: ut audivit ... cunctum senatum, totam Italiam effusam; Deiot. 11.
eicio, everto: quod ..., everso atque eiecto senatu, dirueris, aedificaris; dom. 137.
excito: f. I, 1. audit; Phil. XII, 15.
excludo: in quo (consulatu Antonius)... armis ... exclusit senatum; Phil. VII, 15.
exspecto: (Brutus) aget ipse per sese ... neque in tot incendiis ... exspectabit senatum; Phil. XI, 26.
exstinguo: cum exstinguebas senatum; Piso 56. „quem (senatum) exstinctum acceperam"; Milo 94.
habeo: neque enim posset ... senatus non nefarius haberi, si ..; Milo 8. f. **habeo,** III, senatum (11 St.) B. II, S. 442, b.
impedio: cum senatus impediretur quo minus ... responsum equitibus Romanis redderetur; Planc. 34.
imploro: f. appello; Flacc. 4.
interficio: quo (tempore) a L. Catilina et Cn. Pisone initum consilium senatus interficiendi scitis esse; Muren. 81. voluit ille senatum interficere; vos sustulistis; Piso 15.
laudo: populus senatum laudare; Verr. IV, 146. quem (senatum) laudavi semper; Phil. VII, 14.
lego: hoc tu idem facies censor in senatu legendo? Cluent. 129.
libero: ego ... senatum et bonos omnis legis agrariae ... metu liberavi; Piso 4. liberatus periculo caedis ... senatus; Phil. I, 5.
narro: tum iste „quam mihi religionem narras? quam poenam? quem senatum"? Verr. IV, 85.
obsideo: f. **obsideo** senatum (5 St.) B. III, S. 418. — obtestor: f. appello; Flacc. 4.
odi: declaravit quam odisset senatum, cum ..; Phil. IX, 7.
omitto: omissis his rebus, quibus ... eget ille, senatu, equitibus Romanis, urbe ..; Catil. II, 25.
opprimo: f. **opprimo,** II. senatum (6 St.) B. III, S. 493, b.
orbo: cum viderem senatum ducibus orbatum; sen. 33.
orno: quod ... in suasione legis Serviliae summis ornat senatum laudibus; Cluent. 140.
perturbo: f. I, 1. dat; Verr. IV, 85.
perverto: qui ... senatum ipsum ... vi, caede incendiisque pervertit; har. resp. 58.
recito: patrem tuum ... L. Philippus censor ... praeteriit in recitando senatu; dom. 84.
saepio: cur armatorum corona senatus saeptus est? Phil. II, 112.
sequor: „quem (senatum) secuti sumus"; Milo 94. (legio) senatum .. secuta non arbitrabitur ..; Phil. XII, 8.
sino: f. I, 1. paret; Planc. 87.
stipo: qui ... senatum stiparit [armatis]; Phil. III, 30.
tollo: maiores nostri Capua magistratus, senatum, consilium commune, ... sustulerunt; leg. agr. I, 19. si ... magistratus, senatum, publicum ex illa urbe consilium sustulissent; ib. II, 88. etiam si senatum et magistratus sustulissent; ib. 90. umquam ausus esset senatum de re publica tollere? Sest. 30. senatum ... omnino de civitate esse sublatum; ib. 42. lex ... imposita per latrocinium, sublato senatu; Piso 30. f. interficio; Piso 15.
trado: cum ille servorum eludentium multitudini senatum populumque Romanum ... tradidisset; har. resp. 22. f. constringo; dom. 113.
veto: f. I, 1. dicit. flet; Quir. 13.
vexo: vexarat in tribunatu senatum; Milo 87.
video: quod ... et senatum et omnis bonos meae salutis causa mutata veste vidi; dom. 99.
violo: non me magis violavit quam senatum; har. resp. 5.
vitupero: an ille demens ... foedior aut inquinatior in Cn. Pompeio accusando quam in universo senatu vituperando fuit? har. resp. 51.
voco: quem (senatum) vocari videtis; Catil. II, 26. concursus est ad templum Concordiae factus, senatum illuc vocante Metello consule; dom. 11. senatum consules vocabant || sen. cons. non voc., senatus, consules tacebant ||; ib. 62. senatum consules, credo, vocassent, quem totum de civitate delerant; Sest. 44. qui senatum vocarat; Phil. III, 20. f. I, 1. est; Rabir. 20.

2. **Genetiv:** existimo: f. IV, 1. leges.
sum: quod totum est senatus, reprehendisti; Phil. II, 18. non meminit illum exercitum senatus populique Romani ... esse; ib. XIII, 14. f. IV, 1. animadversio.

3. **Dativ:** addico: cui (senatui) me semper addixi; Planc. 93.
adfero: nec tantum maerorem ac luctum senatui mors P. Clodii adferebat, ut ..; Milo 13. vim adferebam senatui; Phil. II, 16.
committo: committe vel consulibus vel senatui, vel conlegio pontificum tuam (domum); har. resp. 30. neque (Milo) .. se populo solum, sed etiam senatui commisit, neque senatui modo, sed etiam publicis praesidiis; Milo 61.
concedo: cum M. Marcellum senatui ... concessisti; Marcell. 3. ut concessisti illum senatui; Ligar. 37.
conservo: quod (Plancius) me ... his et senatui populoque Romano, ut haberent quem reducerent, conservarit; Planc. 26.
denuntio: cum ... initio tribunatus tui senatui denuntiaris tuis actionibus augurum responsa ... impedimento non futura; Vatin. 14.
detraho: nihil senatui detraxisse Cornelium; Fr. B, VI, 31.
do: quibus ludis primum ante populi consessum senatui locum P. Africanus iterum consul ille maior dedit; har. resp. 24. cum ... absenti senatui plausus est ab universis datus; Sest. 117. „ego cum ... me senatui dedissem .."; Milo 94. ille .. mihi praesidium extraordinarium dederat: cum dico mihi, senatui dico populoque Romano; Phil. XI, 20.
eripio: cum .. in hanc rei publicae navem ereptis senatui gubernaculis fluitantem ... tot classes ... incursurae viderentur; Sest. 46. si meo interitu senatui populoque Romano doloris sui de me declarandi potestas esset erepta; ib. 51. eri-

pueras senatui provinciae decernendae potestatem; Vatin. 36. cuius .. de illo incesto || de incesto || stupro iudicium decernendi senatui potestas esset erepta; Milo 13.

licet: senatui populoque Romano non est licitum ... rei publicae subvenire; sen. 16. civis florentissimi benevolentia bonorum ... periculum ... lugere senatui non licebit? Sest. 33. si senatui ... non licebit ... elicere ex civitatibus sociorum ... fortissimum ... quemque; Balb. 22. cum ... senatui non solum iuvare rem publicam, sed ne lugere quidem liceret; Piso 23. quod si ... senatui quod sentiebat perficere licuisset; Milo 14. f. I, 1. perficit; Milo 14.

minitor: alter ... minitabatur senatui; Sest. 18.

pareo: in qua civitate omnes ante vos consules senatui paruerunt; sen. 17. cum alter eorum senatui paruisset; ib. 38. satisne tibi videtur a senatu iudicatum me ... diligentissime senatui paruisse? dom. 50. pareamus senatui; Sest. 143. qui senatui parui; Piso 14. cum parere senatui necesse erat; Ligar. 20. qui senatui parere didicisset; Deiot. 13. ut mulieri citius avarissimae paruerit quam senatui populoque Romano; Phil. VI, 4. non metuo, .. ne (Antonius) ... senatui pareat; ib. 9. si || sin || senatui non paruerit; ib. VII, 26. paret (Antonius) senatui? ib. XII, 4. senatui populoque Romano parebis; ib. XIII, 14. f. I, 1. indicit; Phil. VII, 26. paret; Planc. 87.

permitto: quaero num tu senatui causam tuam permittas? Vatin. 15.

placeo: frequentissimo senatui (consulatus meus) sic placuit, ut ..; Phil. II, 12. senatui placere uti ..; ib. III, 39. senatui placere, C. Caesarem ... senatorem esse; ib. V, 46. senatui placere, militibus veteranis ... ipsis liberisque eorum vacationem militiae esse; ib. 53. senatui placere Ser. Sulpicio statuam ... in rostris ... statui; ib. IX, 16. senatui .. placere Q. Hortensium ... provinciam Macedoniam obtinere; ib. X, 26. senatui placere C. Cassium pro consule provinciam Syriam obtinere; ib. XI, 30. senatui placere ut ..; ib. XIV, 38. senatui non placere id iudicium de Sullae bonis fieri; Fr. B, VI, 16.

polliceor: velle Siculos senatui polliceri frumentum in cellam gratis; Verr. III, 200. quod suam ... operam senatui populoque Romano pollicitus esset; Phil. XIII, 50.

praesum: cui (senatui) vosmet ipsi praestantissime semper in mea causa praefuistis; dom. 142.

probo: qui eius perpetuam in re publica adiuvanda voluntatem .. senatui ... probari moleste ferant; Phil. VIII, 30.

reddo: f. I, 1. flagitat; Sest. 145.

relinquo: ne hoc quidem senatui relinquebas, quod nemo umquam ademit? Vatin. 35.

renuntio: cum illi ... renuntiavissent .. senatui ... illum de Gallia non discessisse; Phil. VIII, 21. C. Popilius ... dixit .. se renuntiaturum [senatui]; ib. 23.

scribo: erat scriptum ipsius manu Allobrogum senatui et populo; Catil. III, 10.

sum: numquam .. erit tam oppressus senatus, ut ei ne supplicandi quidem ac lugendi sit potestas; Sest. 52. senatui magnae curae esse ac fore ut ..; Phil. III, 39. quae (legio) praesidio .. senatui populoque Romano ... esset; ib. V, 52.

supplico: ut ei, qui a senatu de me rogabantur, eidem senatui pro me supplicarent; Sest. 130.

4. **Ablativ:** careo: qui superiore anno senatu caruisset; Sest. 63. Pompeius caruit senatu; Milo 18.

egeo: qui senatu non egeret; Phil. II, 109. f. II, 1. omitto.

expello: quid .. attinuerat ... D. Carfulenum .. senatu ... expellere? Phil. III, 23.

5. **mit Präpositionen:** accipio a: neque ulla omnino a senatu mandata accepimus; Phil. XII, 28.

adduco ad: eos ... ad senatum adduci iussi; Fr. B, XII, 9.

adeo ad: ut ... adiremus ad eorum senatum; Verr. IV, 137.

adfero ad: tu salutis auxilia ad me et ad senatum attulisti; Flacc. 102. de quo (Cyprio) nulla umquam suspicio durior .. ad senatum ... adlata .. est; Sest. 59. ex ea (provincia) *a* te imperatore nuntius ad senatum adlatus est nullus; Piso 44.

adsum in: adesse in senatum iussit a. d. XIII Kalendas Octobris; Phil. V, 19. — aderat in senatu Verres pater istius; Verr. II, 95.

alieno a: qui ... propter multorum annorum iniurias alienati a senatu putabantur; Phil. XII, 10.

arcesso in: cum P. Lentulus consul, ... cum Q. Metellus ... me arcesserent in senatum; dom. 7.

aufero a: ut ab senatu iudicia ... auferantur; Verr. I, 23. f. V, per; dom. 24.

cogo in: [ut nemo ... vos ... in senatum cogere ... posset]; leg. agr. II, 99. quid .. erat causae cur in senatum [hesterno die] tam acerbe cogerer? Phil. I, 11. cogimur in senatum; ib. II, 79.

coniungo cum: ut ... equestrem ordinem cum senatu coniunxerim; Piso 7.

consequor a: qui (rex) ... iam erat a senatu illum honorem consecutus; Sest. 57.

consocio cum: numquam tam vehementer cum senatu consociati fuistis; Phil. IV, 12.

copulo cum: qui (equester ordo) tum cum senatu copulatus fuit; Phil. II, 19.

defero ad: non te ad senatum causam deferre ... oportuit? Verr. I, 84. Sopater iterum flens ad senatum rem defert; ib. IV, 85. cum summis ... civitatis viris ... litteras a me prius aperiri, quam ad senatum deferrem, placeret; Catil. III, 7. ad senatum nostrum ... nonne legati Apollonidienses omnia postulata ... detulerunt? Flacc. 79. rem defert ad senatum; Milo 65.

deficio a: consules ... a senatu ... defecerant; Planc. 86.

deligo ex, in: qui ex civitate in senatum propter dignitatem, ex senatu in hoc consilium delecti estis propter severitatem; Sex. Rosc. 8. ut arbitratu eius deligeretur ex senatu qui reus fieret; Verr. a. pr. 9.

depono in: (lex) ferri coepta numquam, deposita est in senatu; Sulla 65.

descisco a: quod a senatu desciverat; har. resp. 41.

despero a: a senatu quidem (Gabinium) desperasse; Piso 12.

detraho de: quem (senatum) iam ne vos ipsi quidem ... in invidiam vocatis, quo facilius de hoc senatu detrahere possitis; Rabir. 20.

duco contra: quid .. turpius ... quam contra senatum ... exercitum ducere? Phil. XIII, 14.

eicio ex: cum (C. Geta) ... ex senatu eiectus esset; Cluent. 119. ipsum .. Cn. Egnatium ... ex senatu (censores) eiecerunt; ib. 135.

erumpo e: erupit e senatu triumphans gaudio; Muren. 51.

evolo ex: exanimatus evolat ex senatu; Sest. 28.

facio verba apud: verba apud senatum fecit; Verr. II, 48.

fero contra: „ego arma ... contra senatum populumque Romanum ... tuli"; Phil. II, 72.

habeo a: qui habet imperium a populo Ro-ano, auctoritatem legum dandarum ab senatu; err. II, 121. quae (iura) habent a senatu popu-que Romano; ib. III, 38.
impetro a: impetrat a senatu, ut dies sibi pro-garetur; Verr. I, 98.
introduco in: introductis in senatum indicibus stitui senatores ..; Sulla 41. gladiatores ex raetoris comitatu comprehensi, in senatum intro-ucti, confessi; Sest. 85. quam ambitionem ... . Caesar in senatum introduxit? Phil. XI, 19.
lego in: Popilium, quod erat libertini filius, in natum non legit; Cluent. 132. ubi cavisti ne e meo loco censor in senatum legeret? dom. 82.
licet per: quibus hominibus per senatum ... re publica versari liceret; Verr. V, 152. cum ir amplissimus consul id illi ordini per populum edit, quod per senatum si licuisset, dedisset; lanc. 35.
mitto ad: Theodosium, legatum ad senatum civitate libera missum, sica percussum; har. resp. 4. a quibus (captivis Regulus) ad senatum missus at; Sest. 127. quis umquam provinciam cum xercitu obtinuit qui nullas ad senatum litteras iserit? Piso 38. ut ... nullam sit ad senatum tteram mittere ausus; ib. 44. quid aliud exspe-tamus a furore eius nisi ut ad senatum tantis de ebus gestis litteras mittat? ib. 49. cum misit nandata ad senatum; ib. XII, 11. s. I, 1. mittit; Phil. VII, 14.
pervenio ad: nihil sane quod ad senatum po-pulumque Romanum pervenerit; Verr. V, 9. — in: qui nec in senatum ulla condicione pervenire potuit et ..; Flacc. 43.
peto a: Halaesini pro multis ac magnis suis ... meritis ... leges ab senatu nostro petiverunt; Verr. II, 122. quo minus miremini Siculos ... auxilium ... ab senatu ... petivisse; ib. III, 72. qui a senatu peteret, ut Heius adficeretur ignominia; ib. IV, 18. quis provinciam, quis pecuniam, quis lega-tionem a senatu petebat? Sest. 66. Albucius, quod a senatu petebat, ipse sibi in Sardinia ante decre-verat; prov. cons. 15.
pono in: in senatu sunt positi; Fr. B, XII, 9.
postulo a: si nullum aliud mihi praemium ab senatu populoque Romano nisi honestum otium postularem; Sulla 26. nisi a senatu praesidium postulassent; har. resp. 36. appellati (sunt) reges a populo, qui id numquam ne a senatu quidem postulassent; Sest. 56. Gaditani M. Lepido Q. Ca-tulo consulibus a senatu de foedere postulaverunt; Balb. 34. ille gurges atque helluo ... ausus est ... a senatu supplicationem per litteras postulare; Piso 41.
proficiscor a: ad P. Lentuli ... auctoritatem a senatu profectam ... Roma contenderet; Rab. Post. 21.
redeo ex: cum senatoribus singulis spectatum e senatu redeuntibus (plausus est datus); Sest. 117. — in: ei ... in senatum redierunt; Cluent. 120.
refero ad: refert rem ille ad senatum; Verr. IV, 85. si qua de re ad senatum refertur || refera-tur ||; ib. 142. refertur ad senatum de laudatione Verris; ib. 142. de quo legando consules spero ad senatum relaturos; imp. Pomp. 58. *ad* senatum *referrem*; leg. agr. III, 35. „refer" inquis „ad se-natum"; Catil. I, 20. reliquis .. de rebus con-stituendis, maturandis, agendis iam ad senatum referemus; ib. II, 26. dixit ... nec referre ad se-natum consulibus nec sententiam dicere sibi licere; dom. 68. cum de me ad senatum tecum una ret-tulit; ib. 70. flagitabatur ab eis cotidie, ... ut ... aliquid denique ad senatum referrent; Sest. 25. *tum* ... L. Ninnius ad senatum de re publica rettulit; ib. 26. quacumque de re verbum facere coeperatis [aut referre ad senatum]; Piso 29. ab altero (duce) adlatae litterae, recitatae, relatum ad senatum; ib. 44. ut ad senatum referretis; ib. 77. cum de eo constituisset ad senatum referre; Phil. III, 20. cur consul nihil referebat ad senatum? ib. 21. uti C. Pansa A. Hirtius consules ... de eius honore praemiove ... ad senatum referant; ib. VIII, 33. abiecit consilium referendi ad sena-tum de Caesare; ib. XIII, 19. possum dicere ... C. Cottam de suis legibus abrogandis ipsum ad senatum rettulisse; Fr. B, VI, 8.
reicio ad: omnia ad senatum mea sententia reiciam; Phil. XII, 28.
removeo de: ut alter de senatu removere velit, alter retineat; Cluent. 122.
renuntio ad: illi ad senatum renuntiant; Verr. II, 162. acta et imperia tua domum ad senatum suum renuntiaverunt; ib. III, 73.
retineo in: si .. retines quemquam sciens in senatu scelere tanto contaminatum; Cluent. 129. hunc Egnatium ... censores in senatu, cum pa-trem eicerent, retinuerunt; ib. 135.
scribo ad: quid tandem erat ... gestum in tua provincia de quo ad senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret? Piso 40. qui ad senatum nihil scripseris; ib. qui neque scribere ad senatum a te bene rem publicam esse gestam neque praesens dicere ausus es; ib. 97.
seiungo a: Postumi .. causa ... seiuncta a senatu est; Rab. Post. 7.
sum in: non enim potest sperare populus Ro-manus esse alios in senatu; Verr. I, 22. in senatu esse, locis commodisque publicis uti vetuit; ib. II, 66. ne plures essent in senatu ex colonorum numero quam ex veterum || vetere || Agrigentino-rum; ib. 123. cum esset non nemo in senatu qui diceret ..; imp. Pomp. 62. video .. esse hic in senatu quosdam, qui tecum una fuerunt; Catil. I, 8. cuius generis erat in senatu facultas maxima; Sulla 42. Milo .. cum in senatu fuisset eo die, quoad senatus est dimissus; Milo 28. in quo (se-natu) decem fuimus consulares; ib. XIII, 28.
transfero ad: postea quam iudicia ad senatum translata sunt; Verr. a. pr. 37.
valeo in: qui .. adversabantur ei generi, ... valebant in senatu multum; Sest. 105.
venio ad: ad senatumne venient (socii)? Verr. V, 126. * venisset || venistis || ad senatum; Sest. 26. — in: hic tamen vivit. vivit? immo vero etiam in senatum venit; Catil. I, 2. venisti paulo ante in senatum; ib. 16. hos, quos video ... etiam in senatum venire, ... mallem secum milites eduxis-set; ib. II, 5. Temni ... in senatum venire non potuit; Flacc. 42. cum ... Cn. Pompeius ... tuto se venire in senatum arbitraretur; sen. 5. „in senatum venire ... turbulento illo die non de-buisti"; dom. 5. utrum est tempus aliquod quo in senatum venisse turpe sit? ib. 7. dico senatoris esse boni semper in senatum venire; ib. 8. qui statuunt minus bonis temporibus in senatum ipsis non venire licere; ib. consules .. negabant se audere in senatum venire; Phil. I, 6. „nec erit iustior in senatum non veniendi morbi causa quam mortis"; 28. cum in senatum ... venire vellemus; ib. II, 108. si in senatum venisset; ib. III, 23. si per amicos mihi cupienti in senatum venire licuisset; ib. V, 20. Kalendis Ianuariis veni in senatum; ib. VI, 2. Caesare dominante veniebamus in se-natum, si non libere, at tamen tuto; ib. XIII, 18.
voco in: a populo Romano universo ... in se-natum nominatim vocabar; dom. 15. nos ... in senatum non vocabamur; Phil. V, 1.

III. **nach Adjectiven und Adverb: 1. Genetiv:** proprius: illud ... maxime .. proprium senatus sapientis est ..; Phil. XIV, 30.

2. **Dativ:** acceptus: eam .. rem senatui populoque Romano gratam acceptamque esse; Phil. XIII, 50.
carus: ut tu me carum esse dixisti senatui ... non tam mea causa quam rei publicae; Vatin. 9. utinam C. Caesari ... contigisset adulescenti, ut esset senatui ... carissimus! Phil. V, 49.
gratus: si senatui ... gratum et iucundum meum reditum intellegitis esse; dom. 147. id .. D. Bruti .. meritum in rem publicam senatui populoque Romano gratum esse et fore; Phil. V, 36. quae (causa) esset senatui ... gratissima; ib. 44. summa in rem publicam merita beneficiaque eorum grata esse senatui populoque Romano; ib. VI, 6. eam rem senatui populoque Romano gratam esse et fore; ib. X, 25. regem Deiotarum patrem et regem Deiotarum filium ... senatui populoque Romano gratum esse facturos; ib. XI, 31. ſ. acceptus.
funestus: o diem illum, iudices, funestum senatui bonisque omnibus! Sest. 27.
iucundus: ſ. gratus; dom. 147.
turpis: quid est inconstantia, levitate, mobilitate ... senatui turpius? Phil. VII, 9.
3. **Ablativ:** dignus: neminem tam maledicum offendi qui illum negaret dignum Antonii senatu; Phil. XIII, 28.
fretus: hoc .. fretus senatu Pompeianum senatum despicit; Phil. XIII, 28.
refertus: erat non solum domus mea, sed totum Palatium senatu, equitibus Romanis, civitate omni ... refertum; Piso 11.
4. **mit Präpositionen:** communis cum: an ego ... ei cum senatu quicquam commune iudicarem, qui ..? Phil. VIII, 24. quo in bello si fuit error, communis ei fuit cum senatu; ib. XI, 34.
una cum: ſ. V. cum.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** admurmuratio: o divina senatus frequentis in aede Bellonae admurmuratio! Verr. V, 41.
aestimatio: si ... ex senatus aestimatione, non ex annonae ratione solvisses; Verr. III, 195.
animadversio: relatio illa salutaris et diligens fuerat consulis, animadversio quidem et iudicium senatus; Piso 14. comprehensio sontium mea, animadversio senatus fuit; Phil. II, 18.
ardor: non potest ullius auctoritate tantus senatus populique Romani ardor exstingui; Phil. XIII, 15.
auctor: cum auctorem senatus exstinctum laete atque insolenter tulit; Phil. IX, 7.
auctoritas: ſ. **auctoritas** (B. I. S. 333—342).
auxilium: auxilio mihi opus fuerat et consulis et senatus; Piso 19.
beneficium: „quod in una quaque re beneficio senati || senatus || populique Romani iuris habui"; div. Caec. 19. cum omnia sua commoda, iure, beneficia senatus populique Romani unius scelere ac libidine perdidissent; Verr. II, 9. tuus enim honos illo templo senatus populique Romani beneficio, tui nominis aeterna memoria simul cum templo illo consecratur; ib. IV, 69. cum ... senatus beneficia in regem Deiotarum recordarer; Deiot. 6.
benevolentia: senatus erga se benevolentiam ... saepe esse perspectam ... dicit; Milo 95.
bonitas: vide inter importunitatem tuam senatusque bonitatem quid intersit; Verr. III, 42.
caedes: ego L. Catilinam, caedem senatus ... palam molientem, egredi ex urbe iussi; Piso 5. quibus (armis) a servis atque a servorum ducibus caedem fieri senatus et bonorum rei publicae exitiosum fuisset; Planc. 87.
causa: suscipe causam senatus; Verr. a. pr. 51. qui causam senatus ... sic sua diligentia multitudini commendavit ..; sen. 20. qui (P. Sestius) cum ... causam senatus ... suscepisset; Sest. 83.
clamor: clamor senatus, querellae, preces, socer ad pedes abiectus; Sest. 74.
comes: everso senatus ... comite, duce; har. resp. 58.
concordia: senatus concordiae consulam; prov. cons. 47.
consensus: ille quidem fructum omnis ante actae vitae ... maximum cepit .. summo consensu senatus; Marcell. 3.
consilium: ut (maiores nostri) consilium senatus rei publicae praeponerent sempiternum; Sest. 137. qui senatus consilium ... neglexerunt; ib. 140. ut nihil sine consilio senatus ... egerim; Piso 7. a te doceo consilium non servatum senatus; Planc. 44.
conspectus: qui cum ... stent cum gladiis in conspectu senatus; Phil. II, 8.
consultum: ſ. **consultum** (B. I, S. 679—681).
convicium: os tuum ferreum senatus convicio verberari noluisti; Piso 63.
crimen: magnum crimen senatus; Phil. XIII, 33.
culpa: ut nullam calamitatem res publica accipere possit sine culpa senatus; Phil. VII, 20.
decreta: senatus gravissima decreta perfregerat; Milo 87. honestiora decreta esse legionum quam senatus; Phil. V, 4.
dux: ſ. comes.
error: is .. libere reprehendere ... solebat .. errorem senatus; Sest. 122.
facies: C. Popilius ... senatus .. faciem secum attulerat; Phil. VIII, 23.
factum: ille cum suum, non cum senatus factum defenderet; Planc. 89.
fides: videturne ipsa res publica ... implorasse .. senatus fidem? dom. 12. quibus (victoribus) senatus fides praestabitur; Phil. XIV, 30. monimento declarari ... senatus fidem; ib. 35.
frequentia: quae tum frequentia senatus ... fuerit; Sest. 72.
gratia: ego adulescentis ... meis inimicitiis, nulla senatus mala gratia, comitiorum ratione privavi; Piso 4.
gravitas: hac gravitate senatus ... potes in perpetuum rem publicam ... periculo liberare; Phil. VII, 27.
gubernatio: tempus illud erat ... in .. gubernatione positum senatus; dom. 130.
honos: ad gloriam devocant (Caesarem), ... ad summum honorem senatus; prov. cons. 29. quanti honores populi Romani (fuerint), quanti senatus, quanti tui, quis ignorat? Deiot. 12.
hostis: qui propter illum hostem senatus ... bona ... miseri perdiderunt; prov. cons. 11.
ignominia: praesertim cum ... (Albucius) hac una plaga conciderit, ignominia senatus; prov. cons. 16.
incendium: ego ... ex illo incendio legum, iuris, senatus ... cedens ... Siciliam petivi; Planc. 95.
iniussus: qui iniussu populi ac senatus proficiscerentur; Verr. II, 14. tu ... iniussu populi ac senatus ... totam legem Hieronicam sustulisti; ib. III, 19. si iniussu senatus quisquam attigisset; ib. IV, 85. praesidium tu rei publicae, custodiam provinciae iniussu populi [Romani] senatusque dimisisses, si ..? Piso 48. hic ... ausus esset ... in regnum iniussu ... senatus accedere? ib. 50.
interpretes: ut non nuntios pacis ac belli, non oratores || curatores ||, non interpretes ... senatus more maiorum deligere posset; Vatin. 35.

dia: qui ... hanc invidiam senatus inflam- .onentur; Verr. a. pr. 2.

cium: vos, qui amplissimo populi senatus- dicio exercitus habuistis et bella gessistis; r. l. 12. ceteri agri omnes ... sine iudicio x viris addicentur; ib. II, 57. quamquam icio senatus non modo praetoris ius, verum civis amiserat; Catil. III, 15. ut eam par- gis tuae, quae congruebat cum iudicio se- ut ipse rex esset, non repudiavit; har. resp. d alter est rex iudicio senatus per nos, pe- Brogitarus per te appellatus; ib. „at enim senatus iudicium propter metum non fuit"; 0. ut nihil de capite civis aut de bonis idicio senatus ... detrahi possit; ib. 33. senatus) est gravissimum iudicium de iure ib. 71. quem post nefarium scelus consu- perioruin tot vides iudiciis senatus ... ho- im; ib. 82. quod (Gaditana civitas) iudicio ... consecuta est; Balb. 35. dabo san- ium et sapientissimum iudicium etiam sena- . 52. cognoscite nunc iudicium senatus: quas (laudis Caesaris) ... senatus ... is atque amplissimis iudiciis videam esse tas; Planc. 93. senatus .. iudicia de illo ulta tamque honorifica ... quae tanta de- oblivio? Deiot. 37. iudicio senatus soluto ro; Phil. V, 41. is est .. ille, qui semper iudicium ... contempserit; ib. VI, 5. udicium senatus! ib. 6. quod fuerit de hoc idicium senatus; ib. IX, 7. f. animadversio; 4.

us: se iussu senatus a nobis petere, ut nus; Verr. IV, 137. fidem publicam iussu dedi; Catil. III, 8.

itia: pone ante oculos laetitiam senatus! l, 115.

latio: prosit (L. Flacco) .. senatus populi- omani praeclara et vera laudatio; Flacc. 101.

: haec et hominum ornatissimorum, qui es fuerunt, et universi senatus communis s, ut constet ..; Sulla 82. C. Caesar ... is senatus laudibus ornatus est; Phil. IV, 2. es: eae || hae || (leges) debent et populi i et senatus existimari; Verr. II, 121.

us: tu luctum senatus ... in maledicti ones? Piso 32.

data: etiamne ab hoc myrmillone Asiatico mandata ... audientur? Phil. VI, 10. qui mandata contemneret; ib. VIII, 24.

oria: ego recentem putarem memoriam senatus commentario meo posse superari? 5.

s: gravis etiam illa est . . facultas, ... consilio atque oratione et senatus et populi m, qui res iudicant, mentis permovere; 24.

ricordia: qui agrum Recentoricum possi- .. se ... misericordia senatus, non agri one defendunt; leg. agr. II, 57.

imentum: ut hoc magis monimentum enatus quam clari viri futurum sit; Phil. IX.

egentia: fuit quondam ita firma haec et valens, ut neglegentiam senatus ... ferre har. rerp. 60.

i: experietur consentientis senatus nervos riris; Phil. V, 32.

en: quae (legio) ... docuit hoc proelio us ... senatus populique Romani carum esse; Phil. XIV, 27.

: quae est igitur poena? quod supplicium? cepta fraus, ... nota inusta || iusta || se- Piso 43.

numen: magna vis est, magnum numen ... senatus; Phil. III, 32.

oculi: hic .. in oculis senatus populique Romani nihil posse exsistere quod ..; leg. agr. II, 90.

odium: si es odium publicum .. senatus; Vatin. 39.

oratio: f. consilium; Muren. 24.

patronus: domi suae nobilissimus vir, senatus propugnator atque ... paene patronus, ... M. Drusus occisus est; Milo 16.

potestas: pollicetur .. se provinciam Galliam retenturum in senatus populique Romani potestate; Phil. III, 8. quod .. provinciam Galliam citeriorem ... exercitumque in senatus potestate retineat; ib. 38. ut eae provinciae atque exercitus in senati populique potestate ... sint; ib. cum D. Brutus ... provinciam Galliam in senatus populique Romani potestate teneat; ib. V, 36. sit in senatus populique Romani potestate; ib. VI, 4. numquam illum futurum in senatus || senati || potestate; ib. 9. non in vestra potestate, non in senatus esse Antonium; ib. 16. fuerit .. in senatus ... potestate; ib. VII, 26. cum Q. Caepionis Bruti ... opera ... provincia Macedonia et Illyricum et cuncta Graecia ... in .. senatus ... potestate sint; ib. X, 25. „ne si in senatus quidem potestate futurum se dixerit, (audiemus Antonium)?" ib. XII, 4.

praesidium: ut ... me praesidio spoliarent senatus; dom. 55. qui de praesidio consulum senatusque referatis; Phil. III, 25.

preces: flagitabatur ab eis cotidie ... precibus senatus, ut meam causam susciperent; Sest. 25.

princeps: is qui princeps senatus fuit; div. Caec. 69. P. Lentulus, *is qui princeps senatus fuit;* leg. agr. II, 82. cum armatus M. Aemilius, princeps senatus, in comitio constitisset; Rabir. 21. cui (civi) princeps senatus, tum autem ordines omnes ... testimonium huius urbis atque imperii conservati dedissent; dom. 132. senatus principe Cn. Pompeio sententiam dicente; har. resp. 45. quod a se ... ad principem et senatus et civitatis, M. Scaurum, rem frumentariam translatam sciebat; Sest. 39. num igitur eum ... temerarium civem aut crudelem putares? aut || an || ... P. Lentulum, principem senatus? Phil. VIII, 14.

propugnator: at quod erat tempus? clarissimus et fortissimus consul, ... propugnator senatus; Milo 39. f. patronus.

querellae: qui ... totum illum annum querellas senatus ... pertulerunt; Quir. 11.

sententia: M. Flaccus, quia cum C. Graccho contra salutem rei publicae fecerat, ex senatus sententia est interfectus; dom. 102. qui ... consularibus litteris de senatus sententia exteris nationibus commendabar; Sest. 50. quam (legem) L. Gellius Cn. Cornelius ex senatus sententia tulerunt; Balb. 19. proxime dico ... de senatus sententia C. Valerium Flaccum ... ad populum de Calliphana Veliense ... tulisse; ib. 55. cum (Cn. Pompeius) ... senatus sententiam praestaret; Piso 80. ut dicere ... auderet se publicis operis disturbaturum publice ex senatus sententia aedificatam domum; Phil. I, 12. qui cunctis senatus sententiis hostis est iudicatus; ib. XI, 9.

severitas: Ti. Graccho ... senatus severitas dolori et timori fuit; har. resp. 43. suffragia largitione devincta severitatem senatus ... excitarent; Planc. 45. cogitant (isti homines) ... quid senatus severitas postulet? Phil. V, 25.

studium: si ego in causa tam bona, tanto studio senatus, ... cessi tribuni plebis ... furori; Sest. 36.

subsellia: cum inter subsellia senatus versarentur latrones; Phil. V, 18.

testimonium: erant ea testimonia non concitatae contionis, sed iurati senatus; Flacc. 17. eius devotionis me esse convictum ... testimonio senatus ... maxime laetor; Quir. 1.

verba: C. Popilius ... cum ad Antiochum regem legatus missus esset et verbis senatus nuntiasset ut ab Alexandrea discederet; Phil. VIII, 23.

vestibulum: insidiator erat in foro conlocatus atque in vestibulo ipso senatus; Milo 19.

vis: s. nervi; Phil. V, 32. numen.

voluntas: erat enim summa voluntas senatus; Verr. II, 95. voluntate .. perspecta senatus causa ad vos ... deferebatur; Quir. 12. senatus incredibilis voluntas; Sest. 87. cum ... Sextus .. Pompeius ... a M. Lepido ... summa senatus ... voluntate civitati restitutus sit; Phil. V, 41.

2. **mit Präpositionen:** aditus in: huic aditus in senatum fuit; Phil. VIII, 28.

bellum cum: gerit idem bellum cum senatu populoque Romano; Phil. XIV, 8.

concordia cum: Antonii nefarium latrocinium vestra cum senatu concordia ... brevi tempore oppressum audietis; Phil. IV, 15.

impetus in: cum tu ... in senatum ... repentinos impetus comparares; dom. 13.

litterae ad: leguntur eadem ratione ad senatum Allobrogum populumque litterae; Catil. III, 11. ad horum .. iudicia ... domesticum iudicium accessit: ... occultus adventus, ... nullae ad senatum e provincia litterae ..; Piso 97.

locus in: antiquiorem in senatu sententiae dicendae locum; Verr. V, 36.

pax cum: quae potest pax esse M. Antonio .. cum senatu? Phil. VII, 21.

respectus ad: cum respectum ad senatum ... non haberet; Phil. V, 49.

V. **Umstand:** a: si erat Heraclio ab senatu mandatum ut emeret; Verr. III, 88. ubi tot tantaque ornamenta magistratibus et legatis a senatu ... permissa et data? ib. V, 83. qui (homines) ... ab senatu agris urbibusque multati sunt; Font. 12. tu ... tota res ... a senatu ... manifesto deprehenderetur; Catil. III, 4. ut (consilia) a senatu populoque Romano perspici possent; ib. 20. quae tibi tum gratiae sunt a me actae! quae a senatu! Flacc. 102. C. quidem Marius ... a senatu non est restitutus; sen. 38. Marius .. non modo non a senatu, sed etiam oppresso senatu est restitutus; Quir. 10. me in perorando posuit rogari a senatu, rogari ab equitibus Romanis, rogari ab Italia cuncta; ib. 16. quem (civem) a senatu ... desideratum, arcessitum, revocatum conservandae rei publicae causa confiteris; dom. 5. ab universo senatu reclamatum est; ib. 10. satisne tibi videtur a senatu iudicatum me ... diligentissime senatui paruisse? ib. 50. Deiotarum, saepe a senatu regali nomine dignum existimatum; har. resp. 29. [quod acta illa ... anni superioris ... infirmari a senatu ... putabant]; Sest. 40. quis .. umquam me a senatu ... non restituto ... ullam rei publicae partem ... auderet attingere? ib. 49. si (Ptolemaeus) nondum erat ipse a senatu socius appellatus; ib. 57. non restitui me solum, sed etiam ornari a senatu decere; ib. 73. id a me et a senatu esse constitutum, quod ..; ib. 123. qui a senatu de me rogabantur; ib. 130. civitas libera et pro eximiis suis beneficiis a senatu et a populo Romano liberata sic spoliata ... est, ut ..; prov. cons. 7. a quo (senatu Caesar) ornatus est; ib. 29. C. Iulius omnibus a senatu eximiis aut novis rebus ornatus; ib. 39. ut ab senatu ... civitate donentur; Balb. 25. num ... foedus .. a senatu ... violatum (esse) arbitramur? ib. 55. ex qua provincia modo ... L. Torquatus ... me referente ab senatu imperator est appellatus; Piso 44. quid est quod ... coronam illam lauream tibi tanto opere decerni volueris a senatu? ib. 58. quod nemini erat dubium quin is in regnum restitueretur a senatu populoque Romano; Rab. Post. 4. cuius reditum consuli mandatum a senatu videbat; ib. 6. de eius morte ... nulla quaestio decreta a senatu est; Milo 16. si ... neque de causa nostra quicquam aliter ac nos vellemus a senatu iudicatum est ..; ib. 23. neque vero sine ratione certa causa Milonis semper a senatu probata est; ib. 62. quid cupide a senatu, quid temere fiebat? Phil. II, 52. quod ... circumscriptus a senatu esset Antonius; ib. 53. Armeniam abstulerat a senatu datam; ib. 94. acta .. Caesaris ... confirmata sunt a senatu; ib. 100. sin ille a senatu notandus non fuit; ib. III, 21. est hostis a senatu nondum verbo appellatus, sed re iam iudicatus Antonius; ib. IV, 1. deinceps laudatur provincia Gallia meritoque ornatur verbis amplissimis ab senatu, quod ..; ib. 9. nec vero cuiquam possumus commemorare hunc honorem a senatu tributum; ib. V, 41. qui .. se ab senatu ... senserit civem carum haberi; ib. 49. si omnia gravissimi belli insignia suscepta a senatu viderent; ib. VI, 2. quid? quod a senatu dantur mandata legatis, ut ..? ib. 6. cum esset missus a senatu ad animos regum perspiciendos; ib. IX, 4. quo senatus consulto huius generis ... bene scriptas litteras decretum a senatu (vidisti)? ib. X, 6. tamquam extruderetur a senatu in Macedoniam; ib. 10. Sertorianum bellum a senatu privato datum est; ib. XI, 18. qui instructam ornatamque a senatu provinciam deposui; ib. 23. quod .. ipse nemini putavi dandum, ne a senatu quidem; ib. 25. cum P. Dolabella, quique eius ... facinoris ... adiutores fuerunt, hostes populi Romani a senatu iudicati sint; ib. 29. quid est ... quod gemas hostem Dolabellam iudicatum a senatu? ib. XIII, 23. nulla supplicatio decreta a senatu; ib. XIV, 23.

ad: deprehensus .. cum ferro ad senatum is, quem ad Cn. Pompeium interimendum conlocatum fuisse constabat; Piso 28.

apud: utrum, quam (auctoritatem) apud senatum, an quam apud populum Romanum habere debetis? Verr. IV, 24. an reditus (Caesaris) in patriam habet aliquam offensionem? utrum apud populum ... an apud senatum? prov. cons. 29. cui non apud senatum ... maximorum scelerum venia ulla [ad ignoscendum] dari possit; Piso 98.

cum: qui tum una cum senatu salutem rei publicae defenderunt; Rabir. 27. qua (proscriptione) civis optime de re publica meritus ... una cum senatu rei publicae esset ereptus; sen. 8. qui cum senatu, cum bonis omnibus rem publicam adflictam excitarint; Sest. 1. ut ex urbe expulerit ... civem ... illo ipso tempore una cum senatu ... casum amici reique publicae lugentem; ib. 29. quem (regem) ornare antea cuncto cum senatu solebam; Deiot. 2.

in: quaestores sese in senatu exspectare dixit; Verr. I, 99. cuius propter indignitatem iudicii saepissime est actum in senatu ..; ib. 156. reddebant eorum negotiorum rationem in senatu; ib. II, 47. qui in senatu sine ulla cupiditate de bello et pace sententiam ferat; ib. 76. qualis istius in senatu sententia futura sit; ib. haec cum iste || postea || posceret ageretur que ea res in senatu; ib. 88. itaque in senatu continuo Cn. Lentulus et L. Gellius consules faciunt mentionem; ib. 95. in senatu post ea || postea || causa non agitur; ib. 97. nuntiabatur isti || illi || ... agitatam rem esse in senatu; ib. 100. cum haec acta res

:s esset acta || in senatu; ib. 102. quae
sibi in senatu pro his agenda esset; ib.
u hoc mihi primum Halaesae demonstravit
.u Halaesinorum; ib. III, 170. is cum in
Intellino multa mecum de istius iniuriis
ib. 200. res agitur in senatu; ib. IV, 76.
o in senatu Graeco verba fecissem; ib. 147.
.. in senatu contra ... A. Gabinium ...
imp. Pomp. 52. negem esse illam rem ...
ıoratam in senatu? Cluent. 4. QUIVE IN
SENTENTIAM DIXIT; ib. 148. QUI MAGI-
M HABUERIT INVE SENATU SENTENTIAM
; ib. ego .. non solum hoc in loco dicam,
dictu [id] facillimum, sed in ipso senatu;
. II, 6. in quo (senatu) esse locus huic
n videbatur; ib. dixi in senatu ... me
em consulem futurum; ib. 9. haec L. Phi-
saepe in senatu confirmasse memoria teneo;
audivit hanc rem ... agitari saepe in
ib. 58. quod ab hoc tribuno plebis dictum
enatu; ib. 70. est .. bonorum ... civium
ımum in senatu consilium putare; Rabir.
n .. castrorum imperatorem ... in senatu
intestinam aliquam cotidie perniciem rei
molientem; Catil. I, 5. meministine me
ere in senatu fore in armis certo die ...
.ium? ib. 7. dixi ego idem in senatu cae-
optimatium contulisse in ante diem V Ka-
Novembris; ib. patefeci (consilia) in senatu
die; ib. II, 6. quae quoniam in senatu
ta, patefacta, comperta sunt per me; ib.
ut de his rebus in senatu agere possemus;
51. „dixi in senatu me nomen consularis
ti delaturum"; ib. 62. quod atrociter in
dixisti, ... mitiorem in partem interpre-
ib. 64. recordor quantum hae conquestiones
tu habitae punctorum nobis .. detraxerint;
nisi forte regium tibi videtur ... in senatu
libere; Sulla 25. numquam de P. Popilio
senatu mentio facta est; Quir. 9. postea
est in senatu alia nulla; ib. 12. quae ego
senatu de re publica sensi; dom. 3. quod
:natu tuto non esse arbitrabantur; ib. 8.
i boni non nulli putarint tuto se in senatu
n posse; ib. quae (sententia) erat superio-
iebus agitata in senatu; ib. 9. qui sunt
a Q. Metello ... in senatu palam nomi-
o. 13. quis ... de illius dignitate ... in
saepius dixit? ib. 27. hic in senatu prin-
ıtentiae fuit; ib. 30. me L. Cotta ... in
iuratus dixit se, si censor tum esset, cum
ram, meo loco senatorem recitaturum fuisse;
quem ad modum multi in senatu ... dixe-
est. 50. cum in senatu privati ut (consules)
ententias dicerent flagitabant; ib. 69. quem
us, quem multi alii saepe in senatu patrem
nominarant; ib. 121. qui (L. Vettius) in
confessus esset se cum telo fuisse; Vatin.
semper ... in senatu populum defenderim;
quem in senatu sententiam rogabas ter-
b. 11. cum ista in senatu res agebatur;
37. quae (oratio) est a me prima habita
u; ib. 74. si iam vobis nuntiaretur in se-
ntentias dici ut his legibus teneremini;
st. 18. quae .. in senatu ab inimicis saepe
sunt; Milo 7. quotiens .. est illa causa
acta in senatu! ib. 12. (Clodius) signi-
ioc saepe in senatu; ib. 26. ex .. eo ..
quae ... in senatu fuisset L. Pisonis ora-
il. I, 10. an in senatu facillime de me
posse credidit? ib. II, 2. de quo Caesar
tu ... questus est; ib. 74. multis ante
s in senatu dixit se ..; ib. 81. ad auspi-
amus, de quibus [rebus] Idibus Martiis fuit
u Caesar acturus; ib. 88. qui in senatu

... tam impie dixeris; ib. 99. quem in edictis Spartacum appellat, hunc in senatu ne improbum quidem dicere audet; ib. III, 21. cur tam mansuetus in senatu fuerit; ib. 23. quae sint acta in senatu; ib. VI, 1. quod paulo ante feci in senatu, faciam apud vos; ib. 5. cum audierit Antonius me hoc .. in senatu ... confirmasse; ib. 9. quod si comitia placet in senatu haberi; ib. XI, 19. quae de illo viro Sulla, quae Murena, ... quae Lucullus ... quam graviter saepe in senatu praedicaverunt? ib. 33. ego semper illum appellavi hostem ..; semper hoc bellum ...; nec haec in senatu solum; ib. XII, 17.

per: ei || hi ipsi || postea quam temporibus rei publicae exclusi per senatum agere quae voluerant non potuerunt; Verr. IV, 61. sancit ne quis eorum poenam ... aut per senatum aut per populum levare possit; Catil. IV, 8. tu provincias consularis, quas C. Gracchus ... non modo non abstulit a senatu, sed etiam, ut necesse esset quotannis constitui per senatum [decreta], lege sanxit, eas lege Sempronia per senatum decretas rescidisti; dom. 24. omnia, quae C. Caesar egisset, ... per senatum rescindi oportere; ib. 40. mutata omnia: nihil per senatum; Phil. I, 6. quattuor omnino genera sunt, .. in quibus per senatum ... statuatur aliquid de legibus; Fr. B, VI, 11, a.

sine: sine quo (senatu) civitas stare non posset; Sest. 42.

senectus, Greisenalter: I. desiderat illorum severissima senectus desiderat meam laudem; Qu. Rosc. 44.

potest, revocat: non te eius lacrimae, non senectus ... aliquam ad partem humanitatis revocare potuit? Verr. V, 108.

valet: fatebitur apud istum neque senectutem patris neque adulescentiam filii ... plus valuisse quam utilitatem salutemque provinciae; Verr. V, 22.

II, 1. constituo: constituitote ante oculos etiam huius miseri senectutem! Cael. 79.

contemno, despero: ne .. senectutem iam prope desperatam contempsisse ... videamini; Cael. 80.

oblecto: haec studia ... senectutem oblectant; Arch. 16.

respicio: „respicite C. Fabricii senectutem;" Cluent. 58.

tego: cuius senectutem tueri et tegere debebat; Deiot. 2.

tempto: idcirco ... unius hominis senectus, infirmitas solitudoque temptata est; Rabir. 2.

tueor: s. tego.

2. sum: cum (Marius) esset summa senectute; Quir. 19. constat .. illam cum deformitate summa fuisse tum etiam senectute; Scaur. c. 4, § 6. cum esset summa senectute; Phil. VIII, 31.

III. familiaris: ut domus, quae huius adulescentiae prima fuit, eadem esset familiarissima senectuti; Arch. 5.

IV, 1. dedecus: M'. Aquilius ... memoriam *iuventu*tis suae ... senectutis dedecore foedavit; Scaur. c. 3, § 2.

excusatio: nemo sibi nec valetudinis excusationem nec senectutis satis iustam ullam putavit; Sest. 112.

quies, tranquillitas: [illegible] tranquillitatem et quietem senectutis [illegible] clementiae tuae; Deiot. 38.

2. alqs: quorum uterque [illegible] summa senectute, alter Orestem, alter [illegible]; dom. 35. memineram ... C. Marium summa senectute, ... [illegible] demersum; Sest. 50.

V, 1. confici: [illegible]

senectute, perditus || praepeditus || morbo, ... infirmitatem corporis ostenderet; Rabir. 21. quem (Pleuratum) necasti verberibus summa senectute confectum; Piso 84.

2. ad: quae existimatio P. Quinctium usque ad senectutem produxit; Quinct. 99. qui (M. Cato) ... usque ad summam senectutem summa cum gloria vixit; Verr. V, 180. si quo quisque loco nostrum est .. natus ..., hunc vitae statum usque ad senectutem obtinere deberet; Balb. 18.

per: ut te ... obsecret obtesteturque P. Quinctius per senectutem ac solitudinem suam nihil aliud nisi ut vestrae naturae bonitatique obsequamini; Quinct. 91.

propter: quibus (M. Caelius) .. propter senectutem ... non aeque est cognitus; Cael. 3.

senex, alt, bejahrt, Greis: A. alqs: non necesse est omnis commemorare Curtios, ... postremo Priamum ipsum [senem]; Sex. Rosc. 90. postea [senex Verres] defensores atque hospites omnis Sthenii convenit; Verr. II, 96. si qui senes ac deformes erant; ib. V, 64. per ... libertum seni illi Flacco probatissimum; Flacc. 89. nemo istuc Marco illi Catoni seni ... obiecit umquam; Sulla 23. ex hoc esse numero ... M. Catonem illum senem; Arch. 16. qui (Roscius) cum esset senex mortuus, tamen ... videbatur omnino mori non debuisse; ib. 17. ad quam causam etiam Appium illum et caecum et senem delatum esse memoriae proditum est; Phil. I, 11. defendi rem publicam adulescens, non deseram senex; ib. II, 118. senex .. debilis (Q. Scaevola) primus veniebat in curiam; ib. VIII, 31.

magister: „non multa peccas", inquit ille fortissimo viro senior magister, „sed peccas"; Muren. 60.

pater: pater tuus quidem, quo utebar sene auctore adulescens, ... primas omnium civium P. Nasicae ... dare solebat; Phil. VIII, 13.

servi: servi sordidati ministrant, non nulli etiam senes; Piso 67.

B, I. accedit, al.: ut, si gladium parvo puero aut si imbecillo seni ... dederis, ipse impetu suo nemini noceat, sin ad nudum ... corpus accesserit, possit acie ipsa et ferri viribus volnerare; Sest. 24.

facit: ecquid tandem tibi videtur ... senex ille Caecilianus minoris facere Eutychum? Sex. Rosc. 46.

haeret: Deiotarum cum plures in equum sustulissent, quod haerere senex in eo posset, admirari solebamus; Deiot. 28.

loquitur: nisi mecum ipse senex ... summa cum auctoritate esset locutus; Verr. III, 62.

II, 1. removeo: removebo illum senem durum ac paene agrestem; Cael. 36.

reperio: horum ingenio senes ad coëmptiones faciendas interimendorum sacrorum causa reperti sunt; Muren. 27.

2. do: s. I. accedit.

respondeo: huic tristi ac derecto seni responderet Caelius ..; Cael. 38.

3. accipio a: ut accepi a senibus; Muren. 66.

conligo ex: ego illum exercitum ... magno opere contemno, conlectum ex senibus desperatis ..; Catil. II, 5.

vivo cum: cum senibus graviter, cum iuventute comiter ... vivere; Cael. 13.

III. immaturus: si ... negavi posse mortem immaturam esse consulari, quanto verius nunc negabo seni? Phil. II, 119.

IV. centuriae: qui te totiens seniorum iuniorumque centuriis illo honore adfici pronuntiavit; Verr. V, 38.

manus: cuius (M. Laenii Flacci) ego et parentis eius, pudentissimi atque optimi senis, ... manibus in navi ... conlocatus ... Dyrrachium ... petere contendi; Planc. 97.

seni, je sechs: A. anni: pueri annorum senum septenumque denum senatorium nomen nundinati sunt; Verr. II, 122.

asses: ut remissis senis et trientibus quinta prope pars vectigalium tolleretur; Sest. 55.

denarii: Elosiodoluscantum senos denarios ab eis, qui ad hostem portarent, exegissent; Font. 19.

senilis, greisenhaft: corpus: memineram... C. Marium ... senile corpus paludibus occultasse demersum; Sest. 50.

iudicium: te sororis filius Postumius, adulescens gravis, senili iudicio, notavit, cum ..; Sest. 111.

statua: erat etiam Stesichori poëtae statua senilis; Verr. II, 87.

senium, Altersschwäche, Leid: I. est: non sunt illi eiulatus et gemitus Philoctetae tam miseri, ... quam illa exsultatio Athamantis et quam senium matricidarum; har. resp. 39.

II. confici: tota civitas confecta senio est; Milo 20.

sensim, allmählich: accedo: verebar ne illa ... oratio ad animos vestros sensim ac leniter accederet; Cael. 25.

adrepo: quibus rebus non sensim atque moderate ad istius amicitiam adrepserat; Verr. III, 158.

dico: ille sensim dicebat quod causae prodesset; tu cursim dicis aliena; Phil. II, 42.

orior: oritur (seditio) sensim ex clamore primum, deinde aliqua discessione contionis; Sest. 77.

sensus, Empfindung, Eindruck, Gefühl, Sinn, Bewußtsein, Gesinnung, Sinnesart, Denkart: I. Subject: congruunt: nostri .. sensus ut in pace semper, sic tum etiam in bello congruebant; Marcell. 16.

est: tametsi nullus in te sensus humanitatis, nulla ratio umquam fuit religionis; Verr. I, 47. si est aliqui sensus in morte praeclarorum virorum; Sest. 131. nihil est .. tam molle, tam tenerum, tam aut fragile aut flexibile quam voluntas erga nos sensusque civium; Milo 42. qui sensus erat armorum tuorum? Ligar. 9. si qui est sensus in morte; Phil. IX, 13. qui est iste tuus sensus? ib. X, 4.

latet: communis ille sensus in aliis fortasse latuit; Planc. 34.

II. nach Verben: 1. accipio: quem ipse accepi oculis animoque sensum; Verr. III, 46.

amitto: adsiduitate molestiarum sensum omnem humanitatis ex animis amittimus; Sex. Rosc. 154.

amoveo: praecipuum illum et proprium sensum doloris mei ... a sententia dicenda amovebo, ad ulciscendi tempora reservabo; prov. cons. 2.

capio: qui sensum verae gloriae ceperit; Phil. V, 49.

cerno: cuius mentem sensusque et os cernimus; Marcell. 10.

cognosco: omnis habeo cognitos sensus adulescentis; Phil. V, 50.

do: quibus natura sensum dedit; leg. agr. II, 9.

exprimo: si intimos sensus civitatis expressero; Sest. 119.

foveo: „quippe ... tu gubernacula rei publicae petas fovendis hominum sensibus?" Muren. 74.

habeo: tamen mirari solebam istum in his ipsis rebus aliquem sensum habere; Verr. IV, 33. s. cognosco.

ɔro: implorarem sensus vestros; Sulla 64.
o: sic suos sensus voluptarios omnis in- ... ut ..; Piso 69.
pio: quoniam est id aetatis ut sensum cipere possit ex maerore patrio; Flacc. 106.
ıdo: quibus (ansis) reconditos eius sensus ossemus; Sest. 22.
lio: an ego poteram ... communem na- nsum repudiare? dom. 97.
vo: ille moriens ... extremum sensum oriam rei publicae reservabat; Cael. 59.
ɔo.
nguo: ut alii dicerent animos hominum ıe morte restingui, alii ..; Sest. 47.
ı: f. recondo.
ɔro: dubitas, quorum mentis sensusque , eorum aspectum praesentiamque vitare? 17.
reo: „quid iam ista C. Mario .. nocere [quoniam sensu et vita caret]"? Rabir.
ɔrum alterum fugiendum non esse, carere lterum etiam optandum, meliore esse sensu;

f. careo; Sest. 47.
icio ad: quem vos,... abiectum non tam ɔs quam mores sensusque vestros, ... sus- Cael. 79.
m a: haec (memoria) .. sive a meo sensu ɔrtem afutura est sive ..; Arch. 30.
ro in: quae (causa) ... in animo sensuque ıitus adfixa atque insita est; Verr. V, 139.
ex: quae (disputatio) ducatur ex ... om- nsibus; Fr. C, 27.
o ad: qui (Gaditani) ... ab omni studio e Poenorum mentis suas ad nostrum im- nomenque flexerunt; Balb. 39.
o in: quod in communibus hominum sen- .. positum atque infixum est; Cluent. 17.
o in: f. adfigo in. — pono in: f. infigo in.
ach Adjectiven: expers, ignarus: nec ı ... vestri sensus ignarus atque expers, Milo 72.
ach Substantiven: pars: si ullam partem ɔnsus; Phil. II, 86.
ɔr: ut quidam morbo aliquo et sensus suavitatem cibi non sentiunt; Phil. II, 115.
s: cuius mei sensus certissimus testis est Plancius; sen. 35.
ustand: 1. adficere: an vos quoque hic centium cruciatus ... pari sensu doloris Verr. V, 123.
noveri: qui simili sensu atque indulgentia commovemini; Verr. I, 112.
rare: verbum ipsum (voluptatis) omnibus t corporis *sensibus* devorabat; Sest. 23.
are: quod si ipsi haec neque attingere ne- ısu nostro gustare possemus, tamen ..; 7.
ıdi: omne odium, inclusum nefariis sensi- ıiorum, in me profudistis; Piso 16.
„si me rectis sensibus euntem di immor- . adiuverint"; Phil. XIII, 45.
re: ad quem metum si deorum monitis :eremur, tamen ipsi nostro sensu coniectura- eremur; har. resp. 54.
rare: nec .. hoc ipso huius gentis ac .omestico nativoque sensu Italos ipsos ac ... superavimus; har. resp. 19.
:e: valeret (pater) ... communi sensu om- dulcissima commendatione naturae; Planc.

: vidi ... forum comitiumque adornatum ıem magnifico ornatu, ad sensum cogita- ıue acerbo et lugubri; Verr. I, 58.

cum: „ne cum sensu doloris aliquo spiritus auferatur"; Verr. V, 118.
de: ego .. de meo sensu iudico; Catil. IV, 11.
ex: ea pro me ipso ex animi mei sensu ac dolore pronuntio; Sex. Rosc. 129.
praeter: quid ei tandem eripuit mors praeter sensum doloris? Cluent. 171.
pro: cum in eam rationem pro suo quisque sensu ac dolore loqueretur; Verr. I, 69.
sine: plerique ut sine mente ac sine ullo sensu iacerent; Verr. V, 28. cum ... hic .. nihil possit offensionis accipere sine acerbissimo animi sensu ac molestia; Cluent. 10. quod sine sensu nascimur; Catil. III, 2. sine sensu, sine sapore, elinguem, tardum, inhumanum negotium ... diceres; sen. 14. quamvis enim ... sine sensu sis; Phil. II, 68.

sententia, Sinn, Gesinnung, Gedanke, Meinung, Stimme, Votum, Urtheil, Spruch: I. **Subject:** accedit: ut ad cumulum spe maiorum praemiorum ipsius Staieni sententia septima decima accederet; Cluent. 74.
adfert: mihi necessitatem attulit paulo plura dicendi sententia eius, qui ..; Phil. X, 2. quid? si etiam tarditatem adfert ista sententia ad Dolabellam persequendum? ib. XI, 25.
censent: cum ... exsisterent non nullae, sed perpaucae tamen acerbae sententiae, quae censerent, ut ..; Rab. Post. 13.
consentiunt: ut vestrae mentes atque sententiae cum populi Romani voluntatibus suffragiisque consentiant; Muren. 1.
desunt: quattuor tibi sententias solas ad perniciem defuisse; Fr. B. XIII, VII, 2.
est: mea fuit semper haec in hac re voluntas et sententia; div. Caec. 16. inventus est nemo cuius non haec et sententia esset et oratio; Verr. I, 68. qualis istius in senatu sententia futura sit; ib. II, 76. an tu maiores ullas inimicitias putas esse quam contrarias hominum sententias? ib. III, 6. deinde crimen sine accusatore, sententia sine consilio (est); ib. V, 23. quam (sententiam) suam Staienus esse dicebat; Cluent. 55. video adhuc duas esse sententias, unam D. Silani, ... alteram C. Caesaris; Catil. IV, 7. huius sententiae sunt et praecepta huius modi; Muren. 61. quae est .. alia vis, quae sententia Caeciliae legis et Didiae nisi haec, ne ..? dom. 53. sententia verior, gravior, melior, utilior rei publicae nulla esse potuit; ib. 68. mea fuerunt verba fortasse plura, sententiae quidem omnes haruspicum; har. resp. 61. diversae voluntates civium fuerunt distractaeque sententiae; Marcell. 30. quae fuerit cuiusque sententia; Phil. VI, 1. illa vero ... aliena consulum dignitate, aliena temporum gravitate sententia est, ut consules ... Asiam et Syriam sortiantur; ib. XI, 21. mea quidem ad omnia postulata una sententia; ib. XII, 28. quae .. est ista sententia, ut ..? ib. XIV, 2.
existunt: f. censent.
facit: rem et sententiam interdicti mecum facere fatebatur; Caecin. 79.
importat: velim existimes ... sententiam tuam aut ... pestem importaturam esse regibus aut incolumem famam; Deiot. 43.
inclinant: nunc quicquid est, quocumque vestrae mentes inclinant atque sententiae; Catil. IV, 6.
offendit: si cuius forte pontificis animum ... mea sententia offendit; dom. 31.
perturbat: me perturbasset eius sententia, qui primus rogatus est, nisi ..; Phil. V, 1.
perveniunt: cum omnes ... horum mensum ..

sententiae meae pervenerint ad eum ... exitum; Phil. XII, 22.

potest: ſ. est; dom. 68.

valet: iuris rem et sententiam || retineri sent. || et aequitatem plurimum valere oportere; Caecin. 77. quae sententia si valuisset; Phil. II, 38. haec sententia .. sic per triduum valuit, ut ..; ib. VI, 3.

videtur: etiam si paulo minus utilis vobis sententia videretur; prov. cons. 1.

vincit: nisi sententiam sententia alia vicerit melior; Muren. 65.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** adfero: scriptam attulerat consularis quidam sententiam; Phil. III, 20.

agito: quae (sententia) erat superioribus diebus agitata in senatu; dom. 9.

antefero: num etiam ... splendorem tuum, ... sententiam senatoriam nobis aut ... cuiquam es infimo ... antelaturus? Piso 64.

approbo: Cn. Pompeius approbata laudataque Cottae sententia dixit ..; Sest. 74.

arbitror: duae dictae sunt sententiae, quarum neutram probo: alteram, quia semper ... periculosam arbitror; alteram, quia alienam his temporibus existimo; Phil. XI, 16.

ascribo: ascribat ad iudicium suum non modo meam, sed huius etiam ipsius, qui commisit, sententiam; Rab. Post. 1.

audio: cuius contionis primum universum argumentum sententiamque audite! har. resp. 8.

cognosco: in hac re, cognita sententia interdicti, verba subtiliter exquiri omnia noluerunt; Caecin. 57. si ... re et sententia cognita non id, quod intellegitur, sed id, quod dicitur valebit; ib. 81. hac Antonii sententia cognita dubitaturumne A. Hirtium aut C. Pansam consules putatis quin ..? Phil. XIII, 46.

commuto: quotiens (ego hunc vidi) revocatum eandem rem dicere commutatis verbis atque sententiis! Arch. 18.

comprobo: istam tuam ... sententiam laudo vehementissimeque comprobo; imp. Pomp. 69. hanc meam sententiam ... P. Servilii sententia comprobari necesse est; Phil. IX, 14. eam quam dixi sententiam vobis ... censeo comprobandam; ib. XI, 40.

condemno: is ... tum me expulso ..., tum sententia sua condemnata in hac urbe esse posset? Sest. 63.

consequor: qui legum praemiis praetoriam sententiam ... consequuntur; Balb. 57.

corrigo: hac rogatione non iudicum sententia, sed legis vitium corrigebatur; Sulla 63. in eodem excipiendo sententiam meam corrigebant; Phil. VIII, 32.

corrumpo: cuius ministris ... damnatis ipse ... pecuniam iudici dederit ad sententias iudicum corrumpendas; Cluent. 125.

defendo: ornate et copiose L. Crassus ... iudicio centumvirali hanc sententiam defendit; Caecin. 53. non semper easdem sententias ab eisdem, sed quascumque rei publicae status ... postularet, esse defensas; Planc. 94.

defigo: quam (sententiam) populi sermo in animis nostris iam ante defixerat; dom. 9.

deminuo: si ulla ex parte sententia huius interdicti deminuta aut infirmata sit; Caecin. 38.

dico: illam unam (sententiam) nemo ... suam dici vellet; Cluent. 105. ſ. **dico,** III. sententiam (64 St.) B. II, S. 103, b.

distraho: ſ. I. est; Marcell. 30.

divido: divisa sententia est postulante nescio quo; Milo 14.

emo: si ... Oppianicum iudici ad emendas sententias dedisse pecuniam iudicatum es 102.

existimo: ſ. arbitror.

exspecto: exspectabant sententias eo corruptos esse putabant; Cluent. 75.

extimesco: non numquam consilia tias inimicorum suorum extimescunt; ha

fero: ſ. **fero,** III. sententiam (11 S. 338. — **de,** III. sententia, fero (15 S. 18.

flagito: non auditis meam sententi tari? Phil. VII, 14.

fugio: fugisti sententiam legis; Planc

habeo: cuius omnis oratio hanc hab sententiam; Verr. IV, 138. habemus .. ... sententiam tamquam obsidem per rem publicam voluntatis; Catil. IV. 9.

infirmo: ſ. deminuo.

intellego: cum voluntas et consilin tentia interdicti intellegatur; Caecin. 58.

laudo: horum ego sententiam ne lau pedior Cn. Pompei triumphis; dom. 1 viginti diebus post sententiam meam l omnibus quam a paucis hodie vitupera VI, 16. ſ. approbo. comprobo; imp. I

moderor: neque esse inconstantis put tiam tamquam aliquod navigium ... e blicae tempestate moderari; Balb. 61. male sentire ... videam, alios ... sente suam non semper utilitate rei publicae derari; Phil. XIV, 17.

muto: sequar auctoritatem vestram, meam sententiam; leg. agr. II, 16. si L. ... subito .. sententiam mutaverit; Cat sapientem ... sententiam mutare n Muren. 61. „mutare sententiam turpe est mutabunt sententiam qui poterunt; Flac

noto: ut discoloribus signis iuratorum sententiae notarentur; Verr. a. pr. 40.

paro: parata de circumscribendo ad sententia consularis; Phil. XIII, 19.

perscribo: principum sententiae per lent; Verr. IV, 143.

perspicio: qui rem sententiamque spiciat; Verr. II, 148.

pertimesco: nos ... lectissimorum amplissimorum sententias pertimescimus;

pono: sententia civitatis posita est in Cluent. 146.

postulo: quascumque (sententias) rei status, inclinatio temporum, ratio concordi laret; Planc. 94.

praesto: cum (Cn. Pompeius) ... sen tentiam praestaret; Piso 80.

probo: qui (sententiam) probarint; illae sententiae virorum clarissimorum mi bandae sunt; prov. cons. 36. ſ. arbitror

propono: quem (virum) de ... pro sententia nulla contumelia possit depelle 26.

refero: hic ... sententias vestras in ... referebat; Phil. VIII, 28.

reperio: ut ... vestrae sententiae op que infestissimae atque inimicissimae re Flacc. 94.

reprehendo: num .. in hoc officio tentia mea reprehenditur? dom. 18.

repudio: intellego .. a vobis hanc s repudiari; Phil. VI. 3.

rogo: cum esset sententiam rogatus; pr. 44. si ipse A. Cluentius sententiam ciis rogaretur; Cluent. 136. hos ego vi sul] et de re publica sententiam rogo; (quem ... tertio loco sententiam rogaras multis iam sententiis dictis rogatus sun

[illegible] 15. tum princeps rogatus sententiam [illegible] quod ..; Sest. 7[illegible] [illegible] sententiam rogatus tertium; Piso 11. qui [illegible] omnes ante me sententiam [illegible] Phil. V, 5. qui ordo in sententiis [illegible] servari solet; ib. 35. qui te sententiam [illegible] rogat: ib. X, 3.

[illegible]: f. adfero.

sequor: quas (sententias) senatus sine ulla varietate est secutus; Catil. III, 13. si eritis secuti sententiam C. Caesaris, .. minus erunt mihi populares impetus pertimescendi; sin illam alteram, nescio an ..; ib. IV, 9. sive hoc statueritis, ... sive Silani sententiam sequi malueritis; ib. 11. quam (sententiam) vos secuti mihi dignitatem meam reddidistis; sen. 31. P. Lentuli sententiam ... vos secuti, in eo me loco, in quo fueram, ... reposuistis; Quir. 17. quam (sententiam) senatus frequens ... secutus est; dom. 9. eodem .. consilio M. Bibuli ... senatus sententiam secutus est; ib. 69. cuius sententiam ita frequentissimus senatus secutus est, ut ..; Sest. 129. cuius sententiam senatus [omnis] de salute mea gravissimam et ornatissimam secutus est. Milo 39. quam ut hi fratres diversas sententias ... sequerentur; Ligar. 34. facile erit statuere quam sententiam ... sequamini: Phil. V, 6. plures eam sententiam secuti sunt, ut quantum senatus auctoritas ... apud Antonium (valitura) esset per legatos experiremur: ib. VI, 3. cum unus aliquis sententiam tuam secutus sit: ib. X, 3.

significo: cum tu .. verbo numquam significaris sententiam tuam [illegible] in naufragio [illegible] tatis; Piso 9.

tollo: tollite hanc sententiam [illegible] semel et saepius sententiam meam [illegible] sententiarum sustulerunt: [illegible]

trado: cuius [illegible] sententiam meam tradidissem [illegible]

vario: eum [illegible] hominum sententiis [illegible] sapientissimae [illegible]

vinco: nisi [illegible] melior: Muren. 5[illegible] sententia; Phil. [illegible]

vitupero: [illegible]

2. Dativ: [illegible] his sententiis [illegible]

adsentior: [illegible] sensus; Phil. X[illegible]

faveo: [illegible] sententiae: Phil. [illegible]

permitto: [illegible] sectorum [illegible] Sex. Rosc. 14[illegible].

3. Ablativ: [illegible] hodie [illegible]

4. mit Präpositionen: [illegible] a sententia [illegible]

confugio [illegible]; Caecin. [illegible]

decedo [illegible] decedere [illegible] decedere [illegible] II.

deduco [illegible] timescendos. [illegible] Catil. II, 18.

defigo in: [illegible] reliquorum [illegible] et defixam [illegible]

deicio de: [illegible] Phil. IX, 3.

demoveo [illegible] sententia [illegible]

IV

[illegible]

2. **Dativ:** acceptus: eam .. rem senatui populoque Romano gratam acceptamque esse; Phil. XIII, 50.
carus: ut tu me carum esse dixisti senatui ... non tam mea causa quam rei publicae; Vatin. 9. utinam C. Caesari ... contigisset adulescenti, ut esset senatui ... carissimus! Phil. V, 49.
gratus: si senatui ... gratum et iucundum meum reditum intellegitis esse; dom. 147. id .. D. Bruti .. meritum in rem publicam senatui populoque Romano gratum esse et fore; Phil. V, 36. quae (causa) esset senatui ... gratissima; ib. 44. summa in rem publicam merita beneficiaque eorum grata esse senatui populoque Romano; ib. VI, 6. eam rem senatui populoque Romano gratam esse et fore; ib. X, 25. regem Deiotarum patrem et regem Deiotarum filium ... senatui populoque Romano gratum esse facturos; ib. XI, 31. s. acceptus.
funestus: o diem illum, iudices, funestum senatui bonisque omnibus! Sest. 27.
iucundus: s. gratus; dom. 147.
turpis: quid est inconstantia, levitate, mobilitate ... senatui turpius? Phil. VII, 9.
3. **Ablativ:** dignus: neminem tam maledicum offendi qui illum negaret dignum Antonii senatu; Phil. XIII, 28.
fretus: hoc .. fretus senatu Pompeianum senatum despicit; Phil. XIII, 28.
refertus: erat non solum domus mea, sed totum Palatium senatu, equitibus Romanis, civitate omni ... refertum; Piso 11.
4. **mit Präpositionen:** communis cum: an ego ... ei cum senatu quicquam commune iudicarem, qui ..? Phil. VIII, 24. quo in bello si fuit error, communis ei fuit cum senatu; ib. XI, 34.
una cum: s. V. cum.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** admurmuratio: o divina senatus frequentis in aede Bellonae admurmuratio! Verr. V, 41.
aestimatio: si ... ex senatus aestimatione, non ex annonae ratione solvisses; Verr. III, 195.
animadversio: relatio illa salutaris et diligens fuerat consulis, animadversio quidem et iudicium senatus; Piso 14. comprehensio sontium mea, animadversio senatus fuit; Phil. II, 18.
ardor: non potest ullius auctoritate tantus senatus populique Romani ardor exstingui; Phil. XIII, 15.
auctor: cum auctorem senatus exstinctum laete atque insolenter tulit; Phil. IX, 7.
auctoritas: s. **auctoritas** (B. I. S. 333—342).
auxilium: auxilio mihi opus fuerat et consulis et senatus; Piso 19.
beneficium: „quod in una quaque re beneficio senati || senatus || populique Romani iuris habui"; div. Caec. 19. cum omnia sua commoda, iure, beneficia senatus populique Romani unius scelere ac libidine perdidissent; Verr. II, 9. tuus enim honos illo templo senatus populique Romani beneficio, tui nominis aeterna memoria simul cum templo illo consecratur; ib. IV, 69. cum ... senatus beneficia in regem Deiotarum recordarer; Deiot. 6.
benevolentia: senatus erga se benevolentiam ... saepe esse perspectam ... dicit; Milo 95.
bonitas: vide inter importunitatem tuam senatusque bonitatem quid intersit; Verr. III, 42.
caedes: ego L. Catilinam, caedem senatus ... palam molientem, egredi ex urbe iussi; Piso 5. quibus (armis) a servis atque a servorum ducibus caedem fieri senatus et bonorum rei publicae exitiosum fuisset; Planc. 87.
causa: suscipe causam senatus; Verr. a. pr. 51. *qui causam senatus* ... sic sua diligentia multitudini commendavit ..; sen. 20. qui (P. Sestius) cum ... causam senatus ... suscepisset; Sest. 83.
clamor: clamor senatus, querellae, preces, socer ad pedes abiectus; Sest. 74.
comes: everso senatus ... comite, duce; har. resp. 58.
concordia: senatus concordiae consulam; prov. cons. 47.
consensus: ille quidem fructum omnis ante actae vitae ... maximum cepit .. summo consensu senatus; Marcell. 3.
consilium: ut (maiores nostri) consilium senatus rei publicae praeponerent sempiternum; Sest. 137. qui senatus consilium ... neglexerunt; ib. 140. ut nihil sine consilio senatus ... egerim; Piso 7. a te doceo consilium non servatum senatus; Planc. 44.
conspectus: qui cum ... stent cum gladiis in conspectu senatus; Phil. II, 8.
consultum: s. **consultum** (B. I, S. 679—681).
convicium: os tuum ferreum senatus convicio verberari noluisti; Piso 63.
crimen: magnum crimen senatus; Phil. XIII, 33.
culpa: ut nullam calamitatem res publica accipere possit sine culpa senatus; Phil. VII, 20.
decreta: senatus gravissima decreta perfregerat; Milo 87. honestiora decreta esse legionum quam senatus; Phil. V, 4.
dux: s. comes.
error: is .. libere reprehendere ... solebat .. errorem senatus; Sest. 122.
facies: C. Popilius ... senatus .. faciem secum attulerat; Phil. VIII, 23.
factum: ille cum suum, non cum senatus factum defenderet; Planc. 89.
fides: videturne ipsa res publica ... implorasse .. senatus fidem? dom. 12. quibus (victoribus) senatus fides praestabitur; Phil. XIV, 30. monimento declarari ... senatus fidem; ib. 35.
frequentia: quae tum frequentia senatus ... fuerit; Sest. 72.
gratia: ego adulescentis ... meis inimicitiis, nulla senatus mala gratia, comitiorum ratione privavi; Piso 4.
gravitas: hac gravitate senatus ... potes in perpetuum rem publicam ... periculo liberare; Phil. VII, 27.
gubernatio: tempus illud erat ... in .. gubernatione positum senatus; dom. 130.
honos: ad gloriam devocant (Caesarem), ... ad summum honorem senatus; prov. cons. 29. quanti honores populi Romani (fuerint), quanti senatus, quanti tui, quis ignorat? Deiot. 12.
hostis: qui propter illum hostem senatus ... bona ... miseri perdiderunt; prov. cons. 11.
ignominia: praesertim cum ... (Albucius) hac una plaga conciderit, ignominia senatus; prov. cons. 16.
incendium: ego ... ex illo incendio legum, iuris, senatus ... cedens ... Siciliam petivi; Planc. 95.
iniussus: qui iniussu populi ac senatus proficiscerentur; Verr. II, 14. tu ... iniussu populi ac senatus ... totam legem Hieronicam sustulisti; ib. III, 19. si iniussu senatus quisquam attigisset; ib. IV, 85. praesidium tu rei publicae, custodiam provinciae iniussu populi [Romani] senatusque dimisisses, si ..? Piso 48. hic ... ausus esset ... in regnum iniussu ... senatus accedere? ib. 50.
interpretes: ut non nuntios pacis ac belli, non oratores || curatores ||, non interpretes ... senatus more maiorum deligere posset; Vatin. 35.

invidia: qui ... hanc invidiam senatus inflammare conentur; Verr. a. pr. 2.

iudicium: vos, qui amplissimo populi senatusque iudicio exercitus habuistis et bella gessistis; leg. agr. I, 12. ceteri agri omnes ... sine iudicio senatus x viris addicentur; ib. II, 57. quamquam ... iudicio senatus non modo praetoris ius, verum etiam civis amiserat; Catil. III, 15. ut eam partem legis tuae, quae congruebat cum iudicio senatus ut ipse rex esset, non repudiavit; har. resp. 29. sed alter est rex iudicio senatus per nos, pecunia Brogitarus per te appellatus; ib. „at enim liberum senatus iudicium propter metum non fuit"; dom. 10. ut nihil de capite civis aut de bonis sine iudicio senatus ... detrahi possit; ib. 33. cuius (senatus) est gravissimum iudicium de iure legum; ib. 71. quem post nefarium scelus consulum superiorum tot vides iudiciis senatus ... honestatum; ib. 82. quod (Gaditana civitas) iudicio senatus ... consecuta est; Balb. 35. dabo sanctissimum et sapientissimum iudicium etiam senatus; ib. 52. cognoscite nunc iudicium senatus; ib. 55. quas (laudis Caesaris) ... senatus ... plurimis atque amplissimis iudiciis videam esse celebratas; Planc. 93. senatus .. iudicia de illo tam multa tamque honorifica ... quae tanta delebit oblivio? Deiot. 37. iudicio senatus soluto et libero; Phil. V, 41. is est .. ille, qui semper senatus iudicium ... contempserit; ib. VI, 5. quod iudicium senatus! ib. 6. quod fuerit de hoc bello iudicium senatus; ib. IX, 7. ſ. animadversio; Piso 14.

iussus: se iussu senatus a nobis petere, ut veniremus; Verr. IV, 137. fidem publicam iussu senatus dedi; Catil. III, 8.

laetitia: pone ante oculos laetitiam senatus! Phil. II, 115.

laudatio: prosit (L. Flacco) .. senatus populique Romani praeclara et vera laudatio; Flacc. 101.

laus: haec et hominum ornatissimorum, qui praetores fuerunt, et universi senatus communis est laus, ut constet ..; Sulla 82. C. Caesar ... maximis senatus laudibus ornatus est; Phil. IV, 2.

leges: eae || hae || (leges) debent et populi Romani et senatus existimari; Verr. II, 121.

luctus: tu luctum senatus ... in maledicti loco pones? Piso 32.

mandata: etiamne ab hoc myrmillone Asiatico senatus mandata ... audientur? Phil. VI, 10. qui senatus mandata contemneret; ib. VIII, 24.

memoria: ego recentem putarem memoriam cuncti senatus commentario meo posse superari? Sulla 45.

mens: gravis etiam illa est . . facultas, ... posse consilio atque oratione et senatus et populi et eorum, qui res iudicant, mentis permovere; Muren. 24.

misericordia: qui agrum Recentoricum possident, ... se ... misericordia senatus, non agri condicione defendunt; leg. agr. II, 57.

monimentum: ut hoc magis monimentum grati senatus quam clari viri futurum sit; Phil. IX, 11.

neglegentia: fuit quondam ita firma haec civitas et valens, ut neglegentiam senatus ... ferre posset; har. rerp. 60.

nervi: experietur consentientis senatus nervos atque viris; Phil. V, 32.

nomen: quae (legio) ... docuit hoc proelio militibus ... senatus populique Romani carum nomen esse; Phil. XIV, 27.

nota: quae est igitur poena? quod supplicium? ... suscepta fraus, ... nota inusta || iusta || senatus; Piso 43.

numen: magna vis est, magnum numen ... senatus; Phil. III, 32.

oculi: hic .. in oculis senatus populique Romani nihil posse exsistere quod ..; leg. agr. II, 90.

odium: si es odium publicum .. senatus; Vatin. 39.

oratio: ſ. consilium; Muren. 24.

patronus: domi suae nobilissimus vir, senatus propugnator atque ... paene patronus, ... M. Drusus occisus est; Milo 16.

potestas: pollicetur .. se provinciam Galliam retenturum in senatus populique Romani potestate; Phil. III, 8. quod .. provinciam Galliam citeriorem ... exercitumque in senatus potestate retineat; ib. 38. ut eae provinciae atque exercitus in senati populique potestate ... sint; ib. cum D. Brutus ... provinciam Galliam in senatus populique Romani potestate teneat; ib. V, 36. sit in senatus populique Romani potestate; ib. VI, 4. numquam illum futurum in senatus || senati || potestate; ib. 9. non in vestra potestate, non in senatus esse Antonium; ib. 16. fuerit .. in senatus ... potestate; ib. VII, 26. cum Q. Caepionis Bruti ... opera ... provincia Macedonia et Illyricum et cuncta Graecia ... in .. senatus ... potestate sint; ib. X, 25. „ne si in senatus quidem potestate futurum se dixerit, (audiemus Antonium)?" ib. XII, 4.

praesidium: ut ... me praesidio spoliarent senatus; dom. 55. qui de praesidio consulum senatusque referatis; Phil. III, 25.

preces: flagitabatur ab eis cotidie ... precibus senatus, ut meam causam susciperent; Sest. 25.

princeps: is qui princeps senatus fuit; div. Caec. 69. P. Lentulus, *is* qui princeps senatus *fuit;* leg. agr. II, 82. cum armatus M. Aemilius, princeps senatus, in comitio constitisset; Rabir. 21. cui (civi) princeps senatus, tum autem ordines omnes ... testimonium huius urbis atque imperii conservati dedissent; dom. 132. senatus principe Cn. Pompeio sententiam dicente; har. resp. 45. quod a se ... ad principem et senatus et civitatis, M. Scaurum, rem frumentariam translatam sciebat; Sest. 39. num igitur eum ... temerarium civem aut crudelem putares? aut || an || ... P. Lentulum, principem senatus? Phil. VIII, 14.

propugnator: at quod erat tempus? clarissimus et fortissimus consul, ... propugnator senatus; Milo 39. ſ. patronus.

querellae: qui ... totum illum annum querellas senatus ... pertulerunt; Quir. 11.

sententia: M. Flaccus, quia cum C. Graccho contra salutem rei publicae fecerat, ex senatus sententia est interfectus; dom. 102. qui ... consularibus litteris de senatus sententia exteris nationibus commendabar; Sest. 50. quam (legem) L. Gellius Cn. Cornelius ex senatus sententia tulerunt; Balb. 19. proxime dico ... de senatus sententia C. Valerium Flaccum ... ad populum de Calliphana Veliense ... tulisse; ib. 55. cum (Cn. Pompeius) ... senatus sententiam praestaret; Piso 80. ut dicere ... auderet se publicis operis disturbaturum publice ex senatus sententia aedificatam domum; Phil. I, 12. qui cunctis senatus sententiis hostis est iudicatus; ib. XI, 9.

severitas: Ti. Graccho ... senatus severitas dolori et timori fuit; har. resp. 43. suffragia largitione devincta severitatem senatus ... excitarent; Planc. 45. cogitant (isti homines) ... quid senatus severitas postulet? Phil. V, 25.

studium: si ego in causa tam bona, tanto studio senatus, ... cessi tribuni plebis ... furori; Sest. 36.

subsellia: cum inter subsellia senatus versarentur latrones; Phil. V, 18.

testimonium: erant ea testimonia non concitatae contionis, sed iurati senatus; Flacc. 17. eius devotionis me esse convictum ... testimonio senatus ... maxime laetor; Quir. 1.

verba: C. Popilius ... cum ad Antiochum regem legatus missus esset et verbis senatus nuntiasset ut ab Alexandrea discederet; Phil. VIII, 23.

vestibulum: insidiator erat in foro conlocatus atque in vestibulo ipso senatus; Milo 19.

vis: ſ. nervi; Phil. V, 32. numen.

voluntas: erat enim summa voluntas senatus; Verr. II, 95. voluntate .. perspecta senatus causa ad vos ... deferebatur; Quir. 12. senatus incredibilis voluntas; Sest. 87. cum ... Sextus .. Pompeius ... a M. Lepido ... summa senatus ... voluntate civitati restitutus sit; Phil. V, 41.

2. **mit Präpositionen:** aditus in: huic aditus in senatum fuit; Phil. VIII, 28.

bellum cum: gerit idem bellum cum senatu populoque Romano; Phil. XIV, 8.

concordia cum: Antonii nefarium latrocinium vestra cum senatu concordia ... brevi tempore oppressum audietis; Phil. IV, 15.

impetus in: cum tu ... in senatum ... repentinos impetus comparares; dom. 13.

litterae ad: leguntur eadem ratione ad senatum Allobrogum populumque litterae; Catil. III, 11. ad horum .. iudicia ... domesticum iudicium accessit: ... occultus adventus, ... nullae ad senatum e provincia litterae ..; Piso 97.

locus in: antiquiorem in senatu sententiae dicendae locum; Verr. V, 36.

pax cum: quae potest pax esse M. Antonio .. cum senatu? Phil. VII, 21.

respectus ad: cum respectum ad senatum ... non haberet; Phil. V, 49.

V. **Umstand:** a: si erat Heraclio ab senatu mandatum ut emeret; Verr. III, 88. ubi tot tantaque ornamenta magistratibus et legatis a senatu ... permissa et data? ib. V, 83. qui (homines) ... ab senatu agris urbibusque multati sunt; Font. 12. tu ... tota res ... a senatu ... manifesto deprehenderetur; Catil. III, 4. ut (consilia) a senatu populoque Romano perspici possent; ib. 20. quae tibi tum gratiae sunt a me actae! quae a senatu! Flacc. 102. C. quidem Marius ... a senatu non est restitutus; sen. 38. Marius .. non modo non a senatu, sed etiam oppresso senatu est restitutus; Quir. 10. me in perorando posuit rogari a senatu, rogari ab equitibus Romanis, rogari ab Italia cuncta; ib. 16. quem (civem) a senatu ... desideratum, arcessitum, revocatum conservandae rei publicae causa confiteris; dom. 5. ab universo senatu reclamatum est; ib. 10. satisne tibi videtur a senatu iudicatum me ... diligentissime senatui paruisse? ib. 50. Deiotarum, saepe a senatu regali nomine dignum existimatum; har. resp. 29. [quod acta illa ... anni superioris ... infirmari a senatu ... putabant]; Sest. 40. quis .. umquam me a senatu ... non restituto ... ullam rei publicae partem ... auderet attingere? ib. 49. si (Ptolemaeus) nondum erat ipse a senatu socius appellatus; ib. 57. non restitui me solum, sed etiam ornari a senatu decere; ib. 73. id a me et a senatu esse constitutum, quod ..; ib. 123. qui a senatu de me rogabantur; ib. 130. civitas libera et pro eximiis suis beneficiis a senatu et a populo Romano liberata sic spoliata ... est, ut ..; prov. cons. 7. a quo (senatu Caesar) ornatus est; ib. 29. C. Iulius omnibus a senatu eximiis aut novis rebus ornatus; ib. 39. ut ab senatu ... civitate donentur; Balb. 25. num ... foedus .. a senatu ... violatum (esse) arbitramur? ib. 55. ex qua provincia modo ... L. Torquatus ... me referente ab senatu imperator est appellatus; Piso 44. quid est quod ... coronam illam lauream tibi tanto opere decerni volueris a senatu? ib. 58. quod nemini erat dubium quin is in regnum restitueretur a senatu populoque Romano; Rab. Post. 4. cuius reditum consuli mandatum a senatu videbat; ib. 6. de eius morte ... nulla quaestio decreta a senatu est; Milo 16. si ... neque de causa nostra quicquam aliter ac nos vellemus a senatu iudicatum est ..; ib. 23. neque vero sine ratione certa causa Milonis semper a senatu probata est; ib. 62. quid cupide a senatu, quid temere fiebat? Phil. II, 52. quod ... circumscriptus a senatu esset Antonius; ib. 53. Armeniam abstulerat a senatu datam; ib. 94. acta .. Caesaris ... confirmata sunt a senatu; ib. 100. sin ille a senatu notandus non fuit; ib. III, 21. est hostis a senatu nondum verbo appellatus, sed re iam iudicatus Antonius; ib. IV, 1. deinceps laudatur provincia Gallia meritoque ornatur verbis amplissimis ab senatu, quod ..; ib. 9. nec vero cuiquam possumus commemorare hunc honorem a senatu tributum; ib. V, 41. qui .. se ab senatu ... senserit civem carum haberi; ib. 49. si omnia gravissimi belli insignia suscepta a senatu viderent; ib. VI, 2. quid? quod a senatu dantur mandata legatis, ut ..? ib. 6. cum esset missus a senatu ad animos regum perspiciendos; ib. IX, 4. quo senatus consulto huius generis ... bene scriptas litteras decretum a senatu (vidisti)? ib. X, 6. tamquam extruderetur a senatu in Macedoniam; ib. 10. Sertorianum bellum a senatu privato datum est; ib. XI, 18. qui instructam ornatamque a senatu provinciam deposui; ib. 23. quod .. ipse nemini putavi dandum, ne a senatu quidem; ib. 25. cum P. Dolabella, quique eius ... facinoris ... adiutores fuerunt, hostes populi Romani a senatu iudicati sint; ib. 29. quid est ... quod gemas hostem Dolabellam iudicatum a senatu? ib. XIII, 23. nulla supplicatio decreta a senatu; ib. XIV, 23.

ad: deprehensus .. cum ferro ad senatum is, quem ad Cn. Pompeium interimendum conlocatum fuisse constabat; Piso 28.

apud: utrum, quam (auctoritatem) apud senatum, an quam apud populum Romanum habere debetis? Verr. IV, 24. an reditus (Caesaris) in patriam habet aliquam offensionem? utrum apud populum ... an apud senatum? prov. cons. 29. cui non apud senatum ... maximorum scelerum venia ulla [ad ignoscendum] dari possit; Piso 98.

cum: qui tum una cum senatu salutem rei publicae defenderunt; Rabir. 27. qua (proscriptione) civis optime de re publica meritus ... una cum senatu rei publicae esset ereptus; sen. 8. qui cum senatu, cum bonis omnibus rem publicam adflictam excitarint; Sest. 1. ut ex urbe expulerit ... civem ... illo ipso tempore una cum senatu ... casum amici reique publicae lugentem; ib. 29. quem (regem) ornare antea cuncto cum senatu solebam; Deiot. 2.

in: quaestores sese in senatu exspectare dixit; Verr. I, 99. cuius propter indignitatem iudicii saepissime est actum in senatu ..; ib. 156. reddebant eorum negotiorum rationem in senatu; ib. II, 47. qui in senatu sine ulla cupiditate de bello et pace sententiam ferat; ib. 76. qualis istius in senatu sententia futura sit; ib. haec cum iste || postea || posceret agereturque ea res in senatu; ib. 88. itaque in senatu continuo Cn. Lentulus et L. Gellius consules faciunt mentionem; ib. 95. in senatu post ea || postea || causa non agitur; ib. 97. nuntiabatur isti || illi || ... agitatam rem esse in senatu; ib. 100. cum haec acta res est

|| cum res esset acta || in senatu; ib. 102. quae (causa) sibi in senatu pro his agenda esset; ib. 103. cum hoc mihi primum Halaesae demonstravit in senatu Halaesinorum; ib. III, 170. is cum in senatu Entellino multa mecum de istius iniuriis ageret; ib. 200. res agitur in senatu; ib. IV, 76. quod ego in senatu Graeco verba fecissem; ib. 147. multa ... in senatu contra ... A. Gabinium ... dixisti; imp. Pomp. 52. negem esse illam rem ... commemoratam in senatu? Cluent. 4. QUIVE IN SENATU SENTENTIAM DIXIT; ib. 148. QUI MAGISTRATUM HABUERIT INVE SENATU SENTENTIAM DIXERIT; ib. ego .. non solum hoc in loco dicam, ubi est dictu [id] facillimum, sed in ipso senatu; leg. agr. II, 6. in quo (senatu) esse locus huic voci non videbatur; ib. dixi in senatu ... me popularem consulem futurum; ib. 9. haec L. Philippum saepe in senatu confirmasse memoria teneo; ib. 42. audivit hanc rem ... agitari saepe in senatu; ib. 58. quod ab hoc tribuno plebis dictum est in senatu; ib. 70. est .. bonorum ... civium ... summum in senatu consilium putare; Rabir. 3. eorum .. castrorum imperatorem ... in senatu videmus intestinam aliquam cotidie perniciem rei publicae molientem; Catil. I, 5. meministine me ... dicere in senatu fore in armis certo die ... C. Manlium? ib. 7. dixi ego idem in senatu caedem te optimatium contulisse in ante diem V Kalendas Novembris; ib. patefeci (consilia) in senatu hesterno die; ib. II, 6. quae quoniam in senatu inlustrata, patefacta, comperta sunt per me; ib. III, 3. ut de his rebus in senatu agere possemus; Muren. 51. „dixi in senatu me nomen consularis candidati delaturum“; ib. 62. quod atrociter in senatu dixisti, ... mitiorem in partem interpretarere; ib. 64. recordor quantum hae conquestiones in senatu habitae punctorum nobis .. detraxerint; ib. 72. nisi forte regium tibi videtur ... in senatu sentire libere; Sulla 25. numquam de P. Popilio ... in senatu mentio facta est; Quir. 9. postea res acta est in senatu alia nulla; ib. 12. quae ego ... in senatu de re publica sensi; dom. 3. quod se in senatu tuto non esse arbitrabantur; ib. 8. cum viri boni non nulli putarint tuto se in senatu esse non posse; ib. quae (sententia) erat superioribus diebus agitata in senatu; ib. 9. qui sunt homines a Q. Metello ... in senatu palam nominati? ib. 13. quis ... de illius dignitate ... in senatu saepius dixit? ib. 27. hic in senatu princeps sententiae fuit; ib. 30. me L. Cotta ... in senatu iuratus dixit se, si censor tum esset, cum ego aberam, meo loco senatorem recitaturum fuisse; ib. 84. quem ad modum multi in senatu ... dixerunt; Sest. 50. cum in senatu privati ut (consules) de me sententias dicerent flagitabant; ib. 69. quem Q. Catulus, quem multi alii saepe in senatu patrem patriae nominarant; ib. 121. qui (L. Vettius) in senatu confessus esset se cum telo fuisse; Vatin. 24. ut semper ... in senatu populum defenderim; Piso 7. quem in senatu sententiam rogabas tertium; ib. 11. cum ista in senatu res agebatur; Planc. 37. quae (oratio) est a me prima habita in senatu; ib. 74. si iam vobis nuntiaretur in senatu sententias dici ut his legibus teneremini; Rab. Post. 18. quae .. in senatu ab inimicis saepe iactata sunt; Milo 7. quotiens .. est illa causa a nobis acta in senatu! ib. 12. (Clodius) significavit hoc saepe in senatu; ib. 26. ex .. eo .. cognovi quae ... in senatu fuisset L. Pisonis oratio; Phil. I, 10. an in senatu facillime de me detrahi posse credidit? ib. II, 2. de quo Caesar in senatu ... questus est: ib. 74. multis ante mensibus in senatu dixit se ..; ib. 81. ad auspicia redeamus, de quibus [rebus] Idibus Martiis fuit in senatu Caesar acturus; ib. 88. qui in senatu ... tam impie dixeris; ib. 99. quem in edictis Spartacum appellat, hunc in senatu ne improbum quidem dicere audet; ib. III, 21. cur tam mansuetus in senatu fuerit; ib. 23. quae sint acta in senatu; ib. VI, 1. quod paulo ante feci in senatu, faciam apud vos; ib. 5. cum audierit Antonius me hoc .. in senatu ... confirmasse; ib. 9. quod si comitia placet in senatu haberi; ib. XI, 19. quae de illo viro Sulla, quae Murena, ... quae Lucullus ... quam graviter saepe in senatu praedicaverunt? ib. 33. ego semper illum appellavi hostem ..; semper hoc bellum ...; nec haec in senatu solum; ib. XII, 17.

per: ei || hi ipsi || postea quam temporibus rei publicae exclusi per senatum agere quae voluerant non potuerunt; Verr. IV, 61. sancit ne quis eorum poenam ... aut per senatum aut per populum levare possit; Catil. IV. 8. tu provincias consularis, quas C. Gracchus ... non modo non abstulit a senatu, sed etiam, ut necesse esset quotannis constitui per senatum [decreta], lege sanxit, eas lege Sempronia per senatum decretas rescidisti; dom. 24. omnia, quae C. Caesar egisset, ... per senatum rescindi oportere; ib. 40. mutata omnia: nihil per senatum; Phil. I, 6. quattuor omnino genera sunt, .. in quibus per senatum ... statuatur aliquid de legibus; Fr. B, VI, 11, a.

sine: sine quo (senatu) civitas stare non posset; Sest. 42.

senectus, Greisenalter: I. desiderat illorum severissima senectus desiderat meam laudem; Qu. Rosc. 44.

potest, revocat: non te eius lacrimae, non senectus ... aliquam ad partem humanitatis revocare potuit? Verr. V, 108.

valet: fatebitur apud istum neque senectutem patris neque adulescentiam filii ... plus valuisse quam utilitatem salutemque provinciae; Verr. V, 22.

II, 1. constituo: constituitote ante oculos etiam huius miseri senectutem! Cael. 79.

contemno, despero: ne .. senectutem iam prope desperatam contempsisse ... videamini; Cael. 80.

oblecto: haec studia ... senectutem oblectant; Arch. 16.

respicio: „respicite C. Fabricii senectutem;“ Cluent. 58.

tego: cuius senectutem tueri et tegere debebat; Deiot. 2.

tempto: idcirco ... unius hominis senectus, infirmitas solitudoque temptata est; Rabir. 2.

tueor: f. tego.

2. sum: cum (Marius) esset summa senectute; Quir. 19. constat .. illam cum deformitate summa fuisse tum etiam senectute; Scaur. c. 4, § 6. cum esset summa senectute; Phil. VIII, 31.

III. familiaris: ut domus, quae huius adulescentiae prima fuit, eadem esset familiarissima senectuti; Arch. 5.

IV, 1. dedecus: M'. Aquilius ... memoriam *iuventu*tis suae ... senectutis dedecore foedavit; Scaur. c. 3, § 2.

excusatio: nemo sibi nec valetudinis excusationem nec senectutis satis iustam ullam putavit; Sest. 112.

quies, tranquillitas: omnem tranquillitatem et quietem senectutis acceptam refert clementiae tuae; Deiot. 38.

2. alqs: quorum uterque nostra memoria, summa senectute, alter Oresten, alter Pisonem adoptavit; dom. 35. memineram ... C. Marium, summa senectute, ... senile corpus paludibus occultasse demersum; Sest. 50.

V, 1. confici: cum .. Q. Scaevola, confectus

senectute, perditus || praepeditus || morbo, ... infirmitatem corporis ostenderet; Rabir. 21. quem (Pleuratum) necasti verberibus summa senectute confectum; Piso 84.

2. ad: quae existimatio P. Quinctium usque ad senectutem produxit; Quinct. 99. qui (M. Cato) ... usque ad summam senectutem summa cum gloria vixit; Verr. V, 180. si quo quisque loco nostrum est .. natus ..., hunc vitae statum usque ad senectutem obtinere deberet; Balb. 18.

per: ut te ... obsecret obtesteturque P. Quinctius per senectutem ac solitudinem suam nihil aliud nisi ut vestrae naturae bonitatique obsequamini; Quinct. 91.

propter: quibus (M. Caelius) .. propter senectutem ... non aeque est cognitus; Cael. 3.

senex, alt, bejahrt, Greis: A. alqs: non necesse est omnis commemorare Curtios, ... postremo Priamum ipsum [senem]; Sex. Rosc. 90. postea [senex Verres] defensores atque hospites omnis Sthenii convenit; Verr. II, 96. si qui senes ac deformes erant; ib. V, 64. per ... libertum seni illi Flacco probatissimum; Flacc. 89. nemo istuc Marco illi Catoni seni ... obiecit umquam; Sulla 23. ex hoc esse numero ... M. Catonem illum senem; Arch. 16. qui (Roscius) cum esset senex mortuus, tamen ... videbatur omnino mori non debuisse; ib. 17. ad quam causam etiam Appium illum et caecum et senem delatum esse memoriae proditum est; Phil. I, 11. defendi rem publicam adulescens, non deseram senex; ib. II, 118. senex .. debilis (Q. Scaevola) primus veniebat in curiam; ib. VIII, 31.

magister: „non multa peccas", inquit ille fortissimo viro senior magister, „sed peccas"; Muren. 60.

pater: pater tuus quidem, quo utebar sene auctore adulescens, ... primas omnium civium P. Nasicae ... dare solebat; Phil. VIII, 13.

servi: servi sordidati ministrant, non nulli etiam senes; Piso 67.

B, I. accedit, al.: ut, si gladium parvo puero aut si imbecillo seni ... dederis, ipse impetu suo nemini noceat, sin ad nudum ... corpus accesserit, possit acie ipsa et ferri viribus volnerare; Sest. 24.

facit: ecquid tandem tibi videtur ... senex ille Caecilianus minoris facere Eutychum? Sex. Rosc. 46.

haeret: Deiotarum cum plures in equum sustulissent, quod haerere senex in eo posset, admirari solebamus; Deiot. 28.

loquitur: nisi mecum ipse senex ... summa cum auctoritate esset locutus; Verr. III, 62.

II, 1. removeo: removebo illum senem durum ac paene agrestem; Cael. 36.

reperio: horum ingenio senes ad coëmptiones faciendas interimendorum sacrorum causa reperti sunt; Muren. 27.

2. do: s. I. accedit.

respondeo: huic tristi ac derecto seni responderet Caelius ..; Cael. 38.

3. accipio a: ut accepi a senibus; Muren. 66.

conligo ex: ego illum exercitum ... magno opere contemno, conlectum ex senibus desperatis ..; Catil. II, 5.

vivo cum: cum senibus graviter, cum iuventute comiter ... vivere; Cael. 13.

III. immaturus: si ... negavi posse mortem immaturam esse consulari, quanto verius nunc negabo seni? Phil. II, 119.

IV. centuriae: qui te totiens seniorum iuniorumque centuriis illo honore adfici pronuntiavit; Verr. V, 38.

manus: cuius (M. Laenii Flacci) ego et parentis eius, pudentissimi atque optimi senis, ... manibus in navi ... conlocatus ... Dyrrachium ... petere contendi; Planc. 97.

seni, je sechs: A. anni: pueri annorum senum septenumque denum senatorium nomen nundinati sunt; Verr. II, 122.

asses: ut remissis senis et trientibus quinta prope pars vectigalium tolleretur; Sest. 55.

denarii: Elosiodoluscantum senos denarios ab eis, qui ad hostem portarent, exegissent; Font. 19.

senilis, greisenhaft: corpus: memineram... C. Marium ... senile corpus paludibus occultasse demersum; Sest. 50.

iudicium: te sororis filius Postumius, adulescens gravis, senili iudicio, notavit, cum ..; Sest. 111.

statua: erat etiam Stesichori poëtae statua senilis; Verr. II, 87.

senium, Altersschwäche, Leid: I. est: non sunt illi eiulatus et gemitus Philoctetae tam miseri, ... quam illa exsultatio Athamantis et quam senium matricidarum; har. resp. 39.

II. confici: tota civitas confecta senio est; Milo 20.

sensim, allmählich: accedo: verebar ne illa ... oratio ad animos vestros sensim ac leniter accederet; Cael. 25.

adrepo: quibus rebus non sensim atque moderate ad istius amicitiam adrepserat; Verr. III, 158.

dico: ille sensim dicebat quod causae prodesset; tu cursim dicis aliena; Phil. II, 42.

orior: oritur (seditio) sensim ex clamore primum, deinde aliqua discessione contionis; Sest. 77.

sensus, Empfindung, Eindruck, Gefühl, Sinn, Bewußtsein, Gesinnung, Sinnesart, Denkart: I. **Subject:** congruunt: nostri .. sensus ut in pace semper, sic tum etiam in bello congruebant; Marcell. 16.

est: tametsi nullus in te sensus humanitatis, nulla ratio umquam fuit religionis; Verr. I, 47. si est aliqui sensus in morte praeclarorum virorum; Sest. 131. nihil est .. tam molle, tam tenerum, tam aut fragile aut flexibile quam voluntas erga nos sensusque civium; Milo 42. qui sensus erat armorum tuorum? Ligar. 9. si qui est sensus in morte; Phil. IX, 13. qui est iste tuus sensus? ib. X, 4.

latet: communis ille sensus in aliis fortasse latuit; Planc. 34.

II. **nach Verben:** 1. accipio: quem ipse accepi oculis animoque sensum; Verr. III, 46.

amitto: adsiduitate molestiarum sensum omnem humanitatis ex animis amittimus; Sex. Rosc. 154.

amoveo: praecipuum illum et proprium sensum doloris mei ... a sententia dicenda amovebo, ad ulciscendi tempora reservabo; prov. cons. 2.

capio: qui sensum verae gloriae ceperit; Phil. V, 49.

cerno: cuius mentem sensusque et os cernimus; Marcell. 10.

cognosco: omnis habeo cognitos sensus adulescentis; Phil. V, 50.

do: quibus natura sensum dedit; leg. agr. II, 9.

exprimo: si intimos sensus civitatis expressero; Sest. 119.

foveo: „quippe ... tu gubernacula rei publicae petas fovendis hominum sensibus?" Muren. 74.

habeo: tamen mirari solebam istum in his ipsis rebus aliquem sensum habere; Verr. IV, 33. s. cognosco.

imploro: implorarem sensus vestros; Sulla 64.
incito: sic suos sensus voluptarios omnis incitavit, ... ut ..; Piso 69.
percipio: quoniam est id aetatis ut sensum iam percipere possit ex maerore patrio; Flacc. 106.
recondo: quibus (ansis) reconditos eius sensus tenere possemus; Sest. 22.
repudio: an ego poteram ... communem naturae sensum repudiare? dom. 97.
reservo: ille moriens ... extremum sensum ad memoriam rei publicae reservabat; Cael. 59. ſ. amoveo.
restinguo: ut alii dicerent animos hominum sensusque morte restingui, alii ..; Sest. 47.
teneo: ſ. recondo.
volnero: dubitas, quorum mentis sensusque volneras, eorum aspectum praesentiamque vitare? Catil. I, 17.

2. careo: „quid iam ista C. Mario .. nocere possunt [quoniam sensu et vita caret]“? Rabir. 29. quorum alterum fugiendum non esse, carere sensu, alterum etiam optandum, meliore esse sensu; Sest. 47.
sum: ſ. careo; Sest. 47.

3. abicio ad: quem vos, ... abiectum non tam ad pedes quam mores sensusque vestros, ... sustentate; Cael. 79.
absum a: haec (memoria) .. sive a meo sensu post mortem afutura est sive ..; Arch. 30.
adfigo in: quae (causa) ... in animo sensuque meo penitus adfixa atque insita est; Verr. V, 139.
duco ex: quae (disputatio) ducatur ex ... omnium sensibus; Fr. C, 27.
flecto ad: qui (Gaditani) ... ab omni studio sensuque Poenorum mentis suas ad nostrum imperium nomenque flexerunt; Balb. 39.
infigo in: quod in communibus hominum sensibus ... positum atque infixum est; Cluent. 17.
insero in: ſ. adfigo in. — pono in: ſ. infigo in.

III. **nach Adjectiven:** expers, ignarus: nec tam sum ... vestri sensus ignarus atque expers, ut ..; Milo 72.

IV. **nach Substantiven:** pars: si ullam partem habes sensus; Phil. II, 86.
stupor: ut quidam morbo aliquo et sensus stupore suavitatem cibi non sentiunt; Phil. II, 115.
testis: cuius mei sensus certissimus testis est ... Cn. Plancius; sen. 35.

V. **Umstand:** 1. adficere: an vos quoque hic .. innocentium cruciatus ... pari sensu doloris adficit? Verr. V, 123.
commoveri: qui simili sensu atque indulgentia filiarum commovemini; Verr. I, 112.
devorare: verbum ipsum (voluptatis) omnibus animi et corporis *sensibus* devorabat; Sest. 23.
gustare: quod si ipsi haec neque attingere neque sensu nostro gustare possemus, tamen ..; Arch. 17.
includi: omne odium, inclusum nefariis sensibus impiorum, in me profudistis; Piso 16.
ire: „si me rectis sensibus euntem di immortales ... adiuverint“; Phil. XIII, 45.
rapere: ad quem metum si deorum monitis non duceremur, tamen ipsi nostro sensu coniecturaque raperemur; har. resp. 54.
superare: nec .. hoc ipso huius gentis ac terrae domestico nativoque sensu Italos ipsos ac Latinos ... superavimus; har. resp. 19.
valere: valeret (pater) ... communi sensu omnium et dulcissima commendatione naturae; Planc. 31.

2. ad: vidi ... forum comitiumque adornatum ad speciem magnifico ornatu, ad sensum cogitationemque acerbo et lugubri; Verr. I, 58.
cum: „ne cum sensu doloris aliquo spiritus auferatur“; Verr. V, 118.
de: ego .. de meo sensu iudico; Catil. IV, 11.
ex: ea pro me ipso ex animi mei sensu ac dolore pronuntio; Sex. Rosc. 129.
praeter: quid ei tandem eripuit mors praeter sensum doloris? Cluent. 171.
pro: cum in eam rationem pro suo quisque sensu ac dolore loqueretur; Verr. I, 69.
sine: plerique ut sine mente ac sine ullo sensu iacerent; Verr. V, 28. cum ... hic .. nihil possit offensionis accipere sine acerbissimo animi sensu ac molestia; Cluent. 10. quod sine sensu nascimur; Catil. III, 2. sine sensu, sine sapore, elinguem, tardum, inhumanum negotium ... diceres; sen. 14. quamvis enim ... sine sensu sis; Phil. II, 68.

sententia, Sinn, Gesinnung, Gedanke, Meinung, Stimme, Votum, Urtheil, Spruch: I. **Subject:**
accedit: ut ad cumulum spe maiorum praemiorum ipsius Staieni sententia septima decima accederet; Cluent. 74.
adfert: mihi necessitatem attulit paulo plura dicendi sententia eius, qui ..; Phil. X, 2. quid? si etiam tarditatem adfert ista sententia ad Dolabellam persequendum? ib. XI, 25.
censent: cum ... exsisterent non nullae, sed perpaucae tamen acerbae sententiae, quae censerent, ut ..; Rab. Post. 13.
consentiunt: ut vestrae mentes atque sententiae cum populi Romani voluntatibus suffragiisque consentiant; Muren. 1.
desunt: quattuor tibi sententias solas ad perniciem defuisse; Fr. B. XIII, VII, 2.
est: mea fuit semper haec in hac re voluntas et sententia; div. Caec. 16. inventus est nemo cuius non haec et sententia esset et oratio; Verr. I, 68. qualis istius in senatu sententia futura sit; ib. II, 76. an tu maiores ullas inimicitias putas esse quam contrarias hominum sententias? ib. III, 6. deinde crimen sine accusatore, sententia sine consilio (est); ib. V, 23. quam (sententiam) suam Staienus esse dicebat; Cluent. 55. video adhuc duas esse sententias, unam D. Silani, ... alteram C. Caesaris; Catil. IV, 7. huius sententiae sunt et praecepta huius modi; Muren. 61. quae est .. alia vis, quae sententia Caeciliae legis et Didiae nisi haec, ne ..? dom. 53. sententia verior, gravior, melior, utilior rei publicae nulla esse potuit; ib. 68. mea fuerunt verba fortasse plura, sententiae quidem omnes haruspicum; har. resp. 61. diversae voluntates civium fuerunt distractaeque sententiae; Marcell. 30. quae fuerit cuiusque sententia; Phil. VI, 1. illa vero ... aliena consulum dignitate, aliena temporum gravitate sententia est, ut consules ... Asiam et Syriam sortiantur; ib. XI, 21. mea quidem ad omnia postulata una sententia; ib. XII, 28. quae .. est ista sententia, ut ..? ib. XIV, 2.
existunt: ſ. censent.
facit: rem et sententiam interdicti mecum facere fatebatur; Caecin. 79.
importat: velim existimes ... sententiam tuam aut ... pestem importaturam esse regibus aut incolumem famam; Deiot. 43.
inclinant: nunc quicquid est, quocumque vestrae mentes inclinant atque sententiae; Catil. IV, 6.
offendit: si cuius forte pontificis animum ... mea sententia offendit; dom. 31.
perturbat: me perturbasset eius sententia, qui primus rogatus est, nisi ..; Phil. V, 1.
perveniunt: cum omnes ... horum mensum ..

sententiae meae pervenerint ad eum ... exitum; Phil. XII, 22.

potest: f. est: dom. 68.

valet: iuris rem et sententiam || retineri sent. || et aequitatem plurimum valere oportere; Caecin. 77. quae sententia si valuisset; Phil. II, 38. haec sententia .. sic per triduum valuit, ut ..; ib. VI, 3.

videtur: etiam si paulo minus utilis vobis sententia videretur; prov. cons. 1.

vincit: nisi sententiam sententia alia vicerit melior; Muren. 65.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** adfero: scriptam attulerat consularis quidam sententiam; Phil. III, 20.

agito: quae (sententia) erat superioribus diebus agitata in senatu; dom. 9.

antefero: num etiam ... splendorem tuum, ... sententiam senatoriam nobis aut ... cuiquam ex infimo ... antelaturus? Piso 64.

approbo: Cn. Pompeius approbata laudataque Cottae sententia dixit ..; Sest. 74.

arbitror: duae dictae sunt sententiae, quarum neutram probo: alteram, quia semper ... periculosam arbitror; alteram, quia alienam his temporibus existimo; Phil. XI, 16.

ascribo: ascribat ad iudicium suum non modo meam, sed huius etiam ipsius, qui commisit, sententiam; Rab. Post. 1.

audio: cuius contionis primum universum argumentum sententiamque audite! har. resp. 8.

cognosco: in hac re, cognita sententia interdicti, verba subtiliter exquiri omnia noluerunt; Caecin. 57. si ... re et sententia cognita non id, quod intellegitur, sed id, quod dicitur valebit; ib. 81. hac Antonii sententia cognita dubitaturumne A. Hirtium aut C. Pansam consules putatis quin ..? Phil. XIII, 46.

commuto: quotiens (ego hunc vidi) revocatum eandem rem dicere commutatis verbis atque sententiis! Arch. 18.

comprobo: istam tuam ... sententiam laudo vehementissimeque comprobo; imp. Pomp. 69. hanc meam sententiam ... P. Servilii sententia comprobari necesse est; Phil. IX, 14. eam quam dixi sententiam vobis ... censeo comprobandam; ib. XI, 40.

condemno: is ... tum me expulso .... tum sententia sua condemnata in hac urbe esse posset? Sest. 63.

consequor: qui legum praemiis praetoriam sententiam ... consequuntur; Balb. 57.

corrigo: hac rogatione non iudicum sententia, sed legis vitium corrigebatur; Sulla 63. in eodem excipiendo sententiam meam corrigebant; Phil. VIII, 32.

corrumpo: cuius ministris ... damnatis ipse ... pecuniam iudici dederit ad sententias iudicum corrumpendas; Cluent. 125.

defendo: ornate et copiose L. Crassus ... iudicio centumvirali hanc sententiam defendit; Caecin. 53. non semper easdem sententias ab eisdem, sed quascumque rei publicae status ... postularet, esse defensas; Planc. 94.

defigo: quam (sententiam) populi sermo in animis nostris iam ante defixerat; dom. 9.

deminuo: si ulla ex parte sententia huius interdicti deminuta aut infirmata sit; Caecin. 38.

dico: illam unam (sententiam) nemo ... suam dici vellet; Cluent. 105. f. **dico,** III. sententiam (64 St.) B. II. S. 103. b.

distraho: f. I. est; Marcell. 30.

divido: divisa sententia est postulante nescio quo; Milo 14.

emo: si ... Oppianicum iudici ad emendas sententias dedisse pecuniam iudicatum est; Cluent. 102.

existimo: f. arbitror.

exspecto: exspectabant sententias eorum, quos corruptos esse putabant; Cluent. 75.

extimesco: non numquam consilia ac sententias inimicorum suorum extimescunt; har. resp. 55.

fero: f. **fero,** III. sententiam (11 St.) B. II. S. 338. — **de,** III. sententia, fero (15 St.) B. II. S. 18.

flagito: non auditis meam sententiam flagitari? Phil. VII, 14.

fugio: fugisti sententiam legis; Planc. 42.

habeo: cuius omnis oratio hanc habuit primo sententiam; Verr. IV, 138. habemus .. a Caesare ... sententiam tamquam obsidem perpetuae in rem publicam voluntatis; Catil. IV, 9.

infirmo: f. deminuo.

intellego: cum voluntas et consilium et sententia interdicti intellegatur; Caecin. 58.

laudo: horum ego sententiam ne laudem, impedior Cn. Pompei triumphis; dom. 19. malui viginti diebus post sententiam meam laudari ab omnibus quam a paucis hodie vituperari; Phil. VI, 16. f. approbo. comprobo; imp. Pomp. 69.

moderor: neque esse inconstantis puto sententiam tamquam aliquod navigium ... ex rei publicae tempestate moderari; Balb. 61. cum alios male sentire ... videam, alios ... sententiam .. suam non semper utilitate rei publicae ... moderari; Phil. XIV, 17.

muto: sequar auctoritatem vestram, mutabo meam sententiam; leg. agr. II, 16. si L. Catilina ... subito .. sententiam mutaverit; Catil. II, 14. sapientem ... sententiam mutare numquam; Muren. 61. „mutare sententiam turpe est“; ib. 62. mutabunt sententiam qui poterunt; Flacc. 105.

noto: ut discoloribus signis iuratorum hominum sententiae notarentur; Verr. a. pr. 40.

paro: parata de circumscribendo adulescente sententia consularis; Phil. XIII, 19.

perscribo: principum sententiae perscribi solent; Verr. IV, 143.

perspicio: qui rem sententiamque non perspiciat; Verr. II, 148.

pertimesco: nos ... lectissimorum civium et amplissimorum sententias pertimescimus; Flacc. 97.

pono: sententia civitatis posita est in legibus; Cluent. 146.

postulo: quascumque (sententias) rei publicae status, inclinatio temporum, ratio concordiae postularet; Planc. 94.

praesto: cum (Cn. Pompeius) ... senatus sententiam praestaret; Piso 80.

probo: qui (sententiam) probarint; dom. 9. illae sententiae virorum clarissimorum minime probandae sunt; prov. cons. 36. f. arbitror.

propono: quem (virum) de ... proposita .. sententia nulla contumelia possit depellere; Ligar. 26.

refero: hic ... sententias vestras in codicillos ... referebat; Phil. VIII, 28.

reperio: ut ... vestrae sententiae optimo cuique infestissimae atque inimicissimae reperiantur; Flacc. 94.

reprehendo: num .. in hoc officio ... sententia mea reprehenditur? dom. 18.

repudio: intellego .. a vobis hanc sententiam repudiari; Phil. VI, 3.

rogo: cum esset sententiam rogatus; Verr. a. pr. 44. si ipse A. Cluentius sententiam de iudiciis rogaretur; Cluent. 136. hos ego video [consul] et de re publica sententiam rogo; Catil. I, 9. quem ... tertio loco sententiam rogaras; sen. 17. multis iam sententiis dictis rogatus cum senten-

tiam; dom. 16. tum princeps rogatus sententiam L. Cotta dixit id, quod ..; Sest. 73. quem in senatu sententiam rogabas tertium; Piso 11. qui (consulares) utinam omnes ante me sententiam rogarentur! Phil. V, 5. qui ordo in sententiis rogandis servari solet; ib. 35. qui te sententiam primum rogat; ib. X, 3.

scribo: f. adfero.

sequor: quas (sententias) senatus sine ulla varietate est secutus; Catil. III, 13. si eritis secuti sententiam C. Caesaris, .. minus erunt ... mihi populares impetus pertimescendi; sin illam alteram, nescio an ..; ib. IV, 9. sive hoc statueritis, ... sive Silani sententiam sequi malueritis; ib. 11. quam (sententiam) vos secuti mihi dignitatem meam reddidistis; sen. 31. P. Lentuli sententiam ... vos secuti, in eo me loco, in quo ... fueram, ... reposuistis; Quir. 17. quam (sententiam) senatus frequens ... secutus est; dom. 9. eodem .. consilio M. Bibuli ... senatus sententiam secutus est; ib. 69. cuius sententiam ita frequentissimus senatus secutus est, ut ..; Sest. 129. cuius sententiam senatus [omnis] de salute mea gravissimam et ornatissimam secutus est; Milo 39. quam ut hi fratres diversas sententias ... sequerentur; Ligar. 34. facile erit statuere quam sententiam ... sequamini; Phil. V, 6. plures eam sententiam secuti sunt, ut quantum senatus auctoritas ... apud Antonium (valitura) esset per legatos experiremur; ib. VI, 3. cum unus aliquis sententiam tuam secutus sit; ib. X, 3.

significo: cum tu ... verbo numquam significaris sententiam tuam tantis in naufragiis civitatis; Piso 9.

tollo: tollite hanc (sententiam)! Phil. XIV, 3. semel et saepius sententiam meam de numero sententiarum sustulerunt; ib. 22.

trado: cuius ego ne beneficiis quidem sententiam meam tradidissem; Piso 79.

vario: eum, qui ... matrem necavisset variatis hominum sententiis non solum divina, sed etiam sapientissimae deae sententia liberatum; Milo 8.

vinco: nisi sententiam sententia alia vicerit melior; Muren. 65. victa est ... te auctore nostra sententia; Phil. VIII, 1.

vitupero: f. laudo; Phil. VI, 16.

2. **Dativ:** adlino: nullae sordes videbantur his sententiis adlini posse; Verr. a. pr. 17.

adsentior: sum eius sententiae libenter adsensus; Phil. XI, 15.

faveo: animadverto ... quosdam huic favere sententiae; Phil. XIV, 3.

permitto: ut Sex. Roscii vita erepta de manibus sectorum sententiis iudicum permitteretur; Sex. Rosc. 149.

3. **Ablativ:** utor: qua (sententia) cum antea tum hodie vel maxime usus es; Marcell. 32.

4. **mit Präpositionen:** aberro a: animus aberrat a sententia; Phil. VII, 1.

confugio ad: si ad interdicti sententiam confugis; Caecin. 83.

decedo de: ipsum sapientem ... de sententia decedere aliquando; Muren. 63. qui (vir) de civitate decedere quam de sententia maluit; Balb. 11.

deduco de: hosce homines minime puto pertimescendos, quod .. deduci de sententia possunt; Catil. II, 18.

defigo in: ut ... omnem ... spem (temporum) reliquorum ... in vestris sententiis ... positam et defixam putetis; Flacc. 3.

deicio de: eum ... de sententia deiecistis; Phil. IX, 8.

demoveo de: ut ne quis te de vera et certa possit sententia demovere; Verr. a. pr. 52. qui (Q. Metellus) ... de civitate maluit quam de sententia demoveri; Sest. 101.

depello de: f. 1. propono; Ligar. 26.

deterreo a: quos ... a libidinosa sententia certum et definitum ius religionum ... deterret; dom. 4. aetas eius certe ab hac sententia neminem deterrebit; Phil. XIV, 28.

dico de: reliquum est ut de Q. Catuli ... sententia dicendum esse videatur; imp. Pomp. 59. nondum de mea sententia dico; dom. 4.

discrepo a: factum tuum a sententia legis doceo discrepare; Planc. 42.

disputo de: quorum ego de sententia non debeo disputare; Cluent. 106. dum .. de singulis sententiis breviter disputo; Phil. XIII, 22.

dissentio a: ut nulla in re a ceterorum sententiis Sulla dissenserit; Sulla 60.

ingredior in: quibus (dis) ego ducibus in hanc spem sententiamque sum ingressus; Catil. II, 29.

intersum inter: hoc interest .. inter meam sententiam et tuam; Phil. VIII, 15.

maneo in: ut ... maneas in sententia; imp. Pomp. 69. nisi te, C. Caesar, ... in ista sententia ... manente salvi esse non possumus; Marcell. 32. in sententia mansi; Phil. II, 89. manete in sententia; ib. XIV, 2.

moveo de: cum te neque principes civitatis rogando ... neque frequens senatus agendo de ... sententia movere potuit; Phil. II, 52.

pendeo in: in sententiis omnium civium famam nostram fortunamque pendere; Piso 98.

permaneo in: si (in sententia) permanebunt; Catil. II, 18. „in sententia permaneto!“ Muren. 65.

persevero in: ut vos in ista sententia ... perseveretis! Phil. IV, 11.

persto in: perstat in sententia Saturius; Qu. Rosc. 56.

pono in: belli nomen ponendum quidam in sententia non putabant; Phil. VIII, 2. f. defigo in.

redeo ad: nunc ante quam ad sententiam redeo, de me pauca dicam; Catil. IV, 20.

seiungo a: vide quam tibi defensionem patefecerim, ... quam seiunctam a voluntate ac sententia legis; Verr. III, 193.

sum in: qui erant in eadem sententia; imp. Pomp. 56. P. Saturius in eadem sententia fuit; Cluent. 107. si quod in sententia vitium est; dom. 9. quin, si Q. Ligarius in Italia esse potuisset, in eadem sententia fuerit futurus, in qua fratres fuerunt; Ligar. 34. esto: sit in verbis tuis hic stupor: quanto in ... sententiis .. maior? Phil. II, 30.

traduco ad: traduxit me ad suam sententiam; Cluent. 144.

versor in: omnia sua iura ... in vestris sententiis versari arbitrantur; Verr. V, 172.

III. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqs quod eos in iudicando nimium sui iuris sententiaeque cognosset; Verr. I, 18.

alqd: quidnam sententiae ferrent leves ac nummarii iudices; Cluent. 75.

auctor: fortasse minus erunt hoc auctore et cognitore huiusce sententiae mihi populares impetus pertimescendi; Catil. IV, 9. quoniam princeps ego sum eius (sententiae) atque auctor; dom. 10. harum ego sententiarum et princeps et auctor fui; Balb. 61. se quod velletis esse facturum, neque eius sententiae periculum vitaturum, cuius ipse auctor fuisset; Phil. IX, 9.

causa: nullam tam pravae sententiae causam reperietis; Phil. XIV, 3.

cognitor: f. auctor; Catil. IV, 9.

comes: me non solum comitem esse sententiae vestrae, sed etiam laudatorem vidistis; prov. cons. 25.

commutatio: quod in imperita multitudine est vitiosissimum, varietas et inconstantia et crebra tamquam tempestatum sic sententiarum commutatio; dom. 4.

copia: copiam sententiarum ... perspexistis; Cael. 45.

disiunctio: ita dissensi ab illo, ut in disiunctione sententiae coniuncti tamen amicitia maneremus; prov. cons. 40.

dux: homines ... L. Pisonem ducem optimae sententiae non secutos; Phil. I, 14.

iudicium: ad horum omnium iudicia ... domesticum iudicium accessit [sententiae et damnationis tuae]; Piso 97

laudator: ſ. comes.

numerus: quadragena milia nummum ... eum numerum sententiarum conficere debebant; Cluent. 74. ſ. tollo; Phil. XIV, 22.

obstinatio: quae ego omnia ... obstinatione quadam sententiae repudiavi; prov. cons. 41.

periculum: ſ. auctor; Phil. IX, 9.

perseverantia: cum (ille) perseverantiam sententiae suae, non salutem rei publicae retinuisset; Planc. 89.

princeps: hic in senatu princeps sententiae fuit; dom. 30. postero die frequentissimus senatus, te consule designato, Lentule, sententiae principe, ... statuit ..; har. resp. 13. ſ. auctor; dom. 10. Balb. 61.

ratio: uter .. facilius suae sententiae rationem redderet? Cluent. 106.

varietas: in magna varietate sententiarum numquam ullum fuisse locum, in quo ..; Sest. 118.

2. **Ablativ:** versus: „de Domitio dixit versum Graecum eadem sententia, qua etiam nos habemus Latinum"; Deiot. 25.

3. **mit Präpositionen:** discessio in: has in sententias meas si consules discessionem facere voluissent; Phil. XIV, 21.

IV. **Umstand: 1. Ablativ:** absolvi: servus ille innocens omnibus sententiis absolvitur; Verr. IV, 100. cum esset Scamander unius Staieni [sententia absolutus], patronus autem Scamandri ne sua quidem sententia liberatus; Cluent. 67. tametsi ille una sententia est absolutus; ib. 105. quorum nullius sententia est Oppianicus absolutus; ib. 107.

abstergere: atque utinam his omnibus abstergere fletum sententiis nostris ... possemus! Phil. XIV, 34.

adfligere: si ... hunc vestris sententiis adflixeritis, quo se miser vertet? Muren. 88.

agere: id utile omnibus esse spectari quo consilio et qua sententia, non quibus quidque verbis esset actum; Caecin. 81.

alere: qui spem Catilinae mollibus sententiis aluerunt; Catil. I, 30.

ascribi: mea quidem sententia .. unus A. Gabinius ... Cn. Pompeio socius ascribitur; imp. Pomp. 58.

complecti: omnia mea sententia complectar; Phil. III, 14. causas ... complectar ipsa sententia; ib. XIV, 29. sed ut aliquando sententia complectar, ita censeo; ib. 36.

componi: non solum re et sententia, sed verbis quoque hoc interdictum ita esse compositum, ut ..; Caesin. 86.

comprobare: eidem .. consules ... omnia ... voce ac sententia sua comprobaverunt; Sest. 33. cum ... ea ... consulum ... voce et sententia comprobarentur; ib. 35. quod (foedus) populus Romanus voluntate et sententiis suis comprobat; Balb. 35. cum (populus Gaditanus) scita ac iussa nostra sua sententia comprobat; ib. 42. illam *(caedem)* .. *senatus* non sententiis suis solum, sed etiam studiis comprobavit; Milo 12. hanc meam sententiam ... P. Servilii sententia comprobari necesse est; Phil. IX, 14.

condemnare: condemnatur enim perpaucis sententiis Philodamus et eius filius; Verr. I, 75. quo facilius vos hunc omnibus sententiis condemnare possitis; ib. IV, 100. istum ... omnium mortalium sententiis condemnavi; ib. V, 177. omnibus sententiis praeter unam ... Scamander ... condemnatus est; Cluent. 55. ita tum Fabricius ... sententiis iudicum est condemnatus; ib. 59. hoc addit testimonii, sua illum sententia ... condemnatum iri; ib. 72. Staieni sententia (reum) condemnatum videbant; ib. 78. iudicat eius sententia gratis esse Oppianicum condemnatum; ib. 132. quorum sententiis Cluentium condemnatum esse dicitis; ib. 136. condemnatus est Polemocrates sententiis omnibus; Flacc. 74. an quia non condemnavi sententia mea duo consules, sum reprehendendus? dom. 9. qui (Plancus) omnibus sententiis ... condemnatus ... se coniecit in turbam; Phil. IV, 10.

confici: sententiis XVI absolutio confici poterat; Cluent. 74.

configi: meminerant eius sententiis confixum Antonium; Phil. XII, 18.

consequi: plus multo erunt vestris sententiis quam suis gladiis consecuti; Muren. 79.

constitui: quod ea ... auctoritate erant et sententia Ser. Sulpicii constituta; Phil. IX, 7.

damnari: contendam, eum ... iuratorum iudicum sententiis damnari oportere; Verr. V, 19.

dare: at enim ... C. Caesari .. imperium extraordinarium mea sententia dedi; Phil. XI, 20. Cassio .. sententia mea dominatum et principatum dari; ib. 36.

decernere: postea decernitur ac non varie, sed prope cunctis sententiis; Verr. IV, 145. supplicationem quindecim dierum decrevi sententia mea; prov. cons. 26.

declarare: sic sunt expressa ista praeclara ... psephismata, non sententiis neque auctoritatibus declarata ..; Flacc. 15. nihil iudices sententiis, ... nihil hic ordo auctoritate declaravit; sen. 6. M. .. Calidius ... sententia sua quam esset cara sibi mea salus declaravit; ib. 22. ut sua studia ... sententiis declararent; Milo 4.

defendere: qui me vestris sententiis auctoritatibusque defendistis; dom. 69.

detrahere: at ei ... illum inimicum ex Gallia sententiis suis non detrahebant; prov. cons. 19.

deturbari: hi ... consulem ... deici de urbis praesidio et de custodia civitatis vestris sententiis deturbari volunt; Muren. 79.

dissolvi: haec agrorum adsignatio paulo ante .. L. Caesaris ... sententia dissoluta est; Phil. VI, 14.

disturbare: quam porticum ... non modo sententiis, sed ... manibus vestris disturbare cuperetis; dom. 103.

duplicari: cuius sententia .. duplicata est supplicatio consularis; prov. cons. 27.

expellere: hunc sua quisquam sententia ex hac urbe expellet? Milo 104.

facere: id quod in omni mea causa semper studiis, consiliis, auctoritatibus sententiisque fecistis; dom. 100.

firmare: quorum commoda ... semper ego sententia, auctoritate, oratione firmavi; Phil. XII, 29.

iacere: ieci sententia mea ... fundamenta rei publicae; Phil. V, 30.

instrui: hunc mea sententia divinis quibusdam bonis instructum atque ornatum puto; Cael. 39.

iudicare: qui (consularis) sua sententia C. Caesarem hostem iudicaret; Phil. V, 23. qui cunctis

senatus sententiis hostis est iudicatus; ib. XI, 9. cum ... hostem sua sententia iudicavit; ib. 27. necesse est, eos, qui re sunt hostes, ... sententiis nostris hostis iudicari; ib. XIV, 21.

lenis: qui ... oratione fuit quam sententia lenior; Phil. VIII, 1.

liberare: si qui istum ... iurati sententia sua liberarint; Verr. I, 9. ſ. absolvi; Cluent. 67. — II, 1. vario.

mittere: L. Philippus dixisse dicitur non se illum sua sententia pro consule, sed pro consulibus mittere; ib. 62.

notari: quod si ille ... Gabinium et Pisonem ... sententia sua ... esse notandos putavit; prov. cons. 2.

opprimere: quos vi ... delere non potuerunt, hos ... vestris sententiis se oppressuros arbitrantur; Sest. 2. ut suum praefectum fabrum ... vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64.

ornare: D. Brutum nonne omnibus sententiis semper ornavi? Phil. XI, 36. ſ. instrui.

perficere: is .. sum, ... qui sententiis ... perfecerim ut ..; Phil. XII, 21.

perire: omnibus, qui in latrones inciderint, ... vestris sententiis esse pereundum; Milo 30.

permanere: his sententiis Piso in provincia permanebit; prov. cons. 38.

putare: ego mea sententia C. Caesari succedendum nondum putarem; prov. cons. 18.

reicere: omnia ad senatum mea sententia reiciam; Phil. XII, 28.

restituere: quem ... sententiis restituistis; dom. 147.

retineri: ea (vis), tametsi verbis interdicti non concluditur, sententia tamen iuris atque auctoritate retinetur; Caecin. 63.

scribere: ita de me illum ... hostem ... pudicitiae scripsisse, quae scripsisset, eis verbis, rebus, sententiis, ut ..; Sest. 73.

spoliare: alterum (Brutum) tua sententia spolias .. copiis; Phil. X, 4. tuis .. severissimis gravissimisque sententiis omni est ... spe salutis spoliatus Antonius; ib. XII, 5.

subvenire: senatui populoque Romano non est licitum ... sententiis atque auctoritate sua ... rei publicae subvenire; sen. 16.

suscipere: princeps P. Lentulus auctoritate ac sententia sua ... causam suscepit; Sest. 70.

tribuere: sententia mea, ... si dignitas agitur Caesaris, homini tribuam; prov. cons. 47.

vinci: ego .. malis sententiis vinci non possum, bonis forsitan possim et libenter; Phil. XIV, 18.

vivere: quibus (sententiis) ad hanc diem viximus; Phil. II, 19.

zum Satz: id quod ad rem mea sententia maxime pertinet; Sex. Rosc. 88. homo mea sententia prudentissimus; Caecin. 22. quae est igitur poena? quod supplicium? id mea sententia, quod accidere nemini potest nisi nocenti; Piso 43. mea .. sententia, qui rei publicae sit hostis, felix esse nemo potest; Phil. II, 64. omnino mea quidem sententia legem illam appellare fas non est; ib. XIII, 32. s .. demum est mea quidem sententia iustus triumphus ac verus; ib. XIV, 13.

elliptisch: memoria tenent ... meis sententiis .. numquam legatos ad Antonium; Phil. XIV, 20.

2. **Präpositionen:** ad: dubitatis igitur, iudice, quin vos M. Laterensis suo iudicio non ad sententiam legis, sed ad suam spem aliquam de civitate delegerit? Planc. 39.

de: de amicorum cognatorumque sententia Romam confugit; Sex. Rosc. 27. multa scelerate, multa audaciter ‖ audacter ‖, multa improbe fecisti, unum stultissime, profecto tua sponte, non de Erucii sententia; ib. 104. in his nuper Annaea de multorum propinquorum sententia pecuniosa mulier quod censa non erat, testamento fecit heredem filiam; Verr. I, 111. quod is de decem legatorum sententia statuit; ib. II, 32. quam (legem) P. Rupilius consul de decem legatorum sententia dedisset; ib. 39. cuius consulto P. Rupilius de decem legatorum sententia leges in Sicilia constituerat; ib. 40. capit consilium de amicorum et propinquorum sententia non adesse ad iudicium; ib. 41. hominem innocentem ... indicta causa de sententia scribae ... condemnat; ib. 75. cum ... Publius .. Rupilius postea leges ita Siculis ex senatus consulto de decem legatorum sententia dedisset; ib. 90. de amicorum hospitumque suorum sententia Thermis Sthenius Romam profugit; ib. 91. id .. de omnium sententia pronuntiatum esse; ib. 100. C. Claudius ... de eorum sententia leges Halaesinis dedit; ib. 122. placuit Caecinae de amicorum sententia constituere ..; Caecin. 20. Caecina cur ... id .. tibi de amicorum [de his de Aquilii] sententia responderat? Caecin. 95. de Oppianici sententia responsum est ..; Cluent. 55. quaestio ... de amicorum sententia demissa est; ib. 177. cum de T. Annii, L. Rutilii, P. Saturii ... sententia constitutum esset satis quaesitum videri; ib. 182. quae (mulier) ut .. de amicorum sententia statuerat satis esse quaesitum; ib. 184. quorum de sententia tota res gesta est; Sulla 55. quorum (pontificum) de sententia illa eadem renovata atque instaurata celebrantur; har. resp. 21. qui ... consularibus litteris de senatus sententia exteris nationibus commendabar; Sest. 50. omnes habuerunt leges promulgatas, in eis multas meus necessarius, etiam de mea sententia, C. Cosconius; Vatin. 16. at sunt severi illi de cognatorum sententia ... manu missi; Cael. 68. tandem aliquid invenimus, quod ista mulier de suorum propinquorum ... sententia ... fecisse dicatur; ib. proxime dico ... de senatus sententia C. Valerium Flaccum ... ad populum de Calliphana Veliense ... tulisse; ib. 55. legem comitiis centuriatis tulit P. Lentulus consul de conlegae Q. Metelli sententia; Piso 35. de amicorum sententia rem defert ad senatum; Milo 65. de latronum, hoc est, de comitum suorum sententia condemnat omnis; Phil. V, 114. D. C. S.; Verr. V, 54. ſ. **consilium,** IV, 1. sententia (11 St.) B. I, S. 649.

ex: ex omnium sententia constitutum est satis videri esse quaesitum; Cluent. 177. M. Flaccus ... ex senatus sententia est interfectus; dom. 102. quam (legem) L. Gellius Cn. Cornelius ex senatus sententia tulerunt; Balb. 19. ex senatus sententia aedificatam domum; Phil. I, 12. quid .. ego ... egi nisi ex huius ordinis ... sententia? ib. II, 11. ei .. statuam equestrem inauratam in rostris ... ex huius ordinis sententia statui placere; ib. V, 41. laudandi sunt ex huius ordinis sententia Firmani; ib. VII, 23. senatui placere Ser. Sulpicio statuam ... in rostris ex huius ordinis sententia statui; ib. IX, 16.

in: recitatae sunt tabellae in eandem fere sententiam; Catil. III, 10. dixerunt in eandem sententiam ceteri; Quir. 17. quae dici in eam sententiam possunt; Cael. 29. — mihi ... neque in sententia simpliciter *e re publica* ferenda fidem ... nec in vestris commodis augendis gratam animi benevolentiam defuturam; Quir. 24. sed quaero in ipsa sententia ... quid reprehendatur; dom. 10. qua quidem in sententia si Cn. Pompei dignitas aucta est ..; ib. 27. (alii) sunt fortasse in sententia firmiores; Balb. 61.

per: per quorum sententias iusque iurandum id adsequantur; Sex. Rosc. 8.

post: post illam sententiam, quam dixeram de annona, pontificum animos esse mutatos; dom. 31.

praeter: omnibus sententiis praeter unam ... Scamander ... condemnatus est; Cluent. 55.

sine: eos sine consilii sententia ... omni supplicio liberavit; Verr. V, 18. syngrapha sestertii centiens per legatos ... sine nostra, sine reliquorum hospitum regis sententia facta in gynaecio est; Phil. II, 95.

sententiola, Sprüchlein, Redensart: sententiolas edicti cuiusdam memoriae mandavi, quas videtur ille peracutas putare; Phil. III, 21.

sentina, Hefe, Auswurf: 1. eicio: o fortunatam rem publicam, si quidem hanc sentinam urbis eiecerit! Catil. II, 7.

exhaurio: exhaurietur ex urbe tuorum comitum magna et perniciosa sentina rei publicae; Catil. I, 12.

2. loquor de: exhauriendum esse; hoc enim || verbo || est usus, quasi de aliqua sentina ac non de optimorum civium genere loqueretur; leg. agr. II, 70.

sentio, empfinden, fühlen, merken, wahrnehmen, einsehen, verstehen, denken, meinen, urtheilen, stimmen: I. **absolut: 1. unpersönlich:** nisi forte regium tibi videtur ... in senatu sentire libere; Sulla 25.

2. alqs: fateor (me) insanisse qui cum illis senserim; Sex. Rosc. 142. tametsi inermis, iudices, sensi; ib. ut ... ea aeque acerba et indigna videantur esse his qui audient atque illis visa sunt qui senserunt; div. Caec. 38. dixerunt qui senserunt; Verr. I, 127. quod ... contra rem publicam sensisse eum inimici et accusatores eius dicerent; ib. II, 113. nec vereor de tali viro ne plus dicam quam vos .. sentiatis; Caecin. 77. cum vos aliquem contra me sentire dicatis; ib. 78. multorum te .. oculi et aures non sentientem ... speculabuntur atque custodient; Catil. I, 6. si quis est qui Catilinae similis cum Catilina sentire non putet; ib. II, 6. nec cum his sentio qui statuunt ..; dom. 8. hunc nemo erat quin verissime sentire diceret; Sest. 74. ego me a C. Caesare ... dissensisse fateor et sensisse vobiscum; sed nunc isdem vobis adsentior, cum quibus antea sentiebam; prov. cons. 25. atque, ut ego sentio, iudices, causa dicta est; Balb. 15. equidem longe secus sentio; ib. 29. pulsus .. regno Ptolemaeus dolosis consiliis, ... sensit Postumus, Romam venit; Rab. Post. 4. quia Milo semper pro bonis contra improbos senserat; Milo 5. dicam, ut sentio, iudices; ib. 65. oppugnata domus C. Caesaris ... nuntiabatur: nemo audierat tam celebri loco, nemo senserat; ib. 66. qui legem tulit qua, ut ego sentio, Milonem absolvi a vobis oporteret; ib. 70. vereor ut hoc ... perinde intellegi possit auditum atque ipse cogitans sentio; Marcell. 12. etiam si aliter sentiret; Ligar. 21. qui recte et fortiter sentient; Phil. VIII, 22. praesertim cum contra ac Deiotarus sensit victoria belli diiudicarit; ib. XI, 34. cum alios male sentire, alios nihil omnino curare videbam; ib. XIV, 17.

alqd: in hac imbecillitate nostra inest quiddam quod vigeat et sentiat; Milo 84.

aeditumi: foris aedis effringunt: aeditumi custodesque mature sentiunt; Verr. II, 96.

boni: ut boni minus bene sentirent; har. resp. 41.

centuriones: qui ... optime sentientis centuriones iugulaverit; Phil. III, 30.

cives: sunt impii cives, sed ... contra multitudinem bene sentientium admodum pauci; Phil. III, 36.

civitas: qui homines ... corruant, sed ita, ut non modo civitas, sed ne vicini quidem proximi sentiant; Catil. II, 21.

conlegae: reliqui sex (conlegae) fuerunt, e quibus partim plane tecum sentiebant, partim ..; Vatin. 16.

consul: an potest ulla esse excusatio, non dicam male sentienti, sed ... dormienti in maximo rei publicae motu consuli? Piso 10.

corpus: quod (corpus) cum uritur, non sentit; dom. 97.

custodes: s. aeditumi.

filius: cum ... id aetatis autem duo filii propter cubantes ne sensisse quidem se dicerent; Sex. Rosc. 64. neutrumne || neutrum || (filium) sensisse? ib.

maiores: ego ... sic interpretor sensisse maiores nostros; Phil. IX, 3.

mentes: ut ... alii (dicerent) .. tum mentis maxime sapientium ... virorum, cum ex corpore excessissent, sentire ac vigere; Sest. 47.

vicini: s. civitas.

II. **mit Ergänzung: 1. de:** s. **de,** I. sentio (32 St.) B. II, S. 12.

2. **indirecte Frage:** quem ad modum audiar sentio; Cluent. 80. ut, quid agerent, ... sentirem ac viderem; Catil. III, 4. si quid est in me ingenii, ... quod sentio quam sit exiguum; Arch. 1. illa .. certe, quae (in me) summa sunt, ex quo fonte hauriam sentio; ib. 13. cui (M. Cispio) ego ipsi, parenti fratrique eius sentio quantum debeam; sen. 21. cum ... populus Romanus ipse vidit sensitque quantus et quanta dignitate esset || esses ||; dom. 75. qui si sensit quo scelere se devinxerit non dubito quin sit miserrimus; har. resp. 5. cum quod ineas cubile non sentis; ib. 39. * iamne vides, belua, iamne sentis quae sit hominum querella frontis tuae? Piso 1. ecquid vides, ecquid sentis ... quos posthac iudices simus habituri? ib. 94. praesertim qui quid amor fraternus valeat .. praeter ceteros sentiam; Scaur. 35. proinde quasi nostram ipsam mentem ... videre aut plane qualis aut ubi sit sentire possimus; Milo 84. cuius idem consilium quod tuum sentio quam reprehendatur; Phil. XII, 6. quod non sentis quam miser sis; ib. XIII, 34. quamquam sentio, quanta hoc cum offensione dicturus sim; Fr. C, 15.

3. **Accusativ c. Inf.:** ita superiora esse ac plurimum posse his moribus sentit; Quinct. 93. hoc cum sentit Saturius esse apertum; Qu. Rosc. 51. sentio, .. moderandum mihi esse iam orationi meae fugiendamque vestram satietatem; Verr. III, 103. cum senserit istum omne instrumentum aratorum ... vendidisse; ib. 119. his te litteris ... iugulatum esse non sentis? ib. 126. etsi ad salutem communem dari sentiunt; ib. IV, 52. qui nunc tanto scelere se obstrictum esse non sentiat; ib. 71. sentio, iudices, occurrendum esse satietati aurium animorumque vestrorum; ib. 105. postea quam ... praetorem commosse ex eo loco castra senserunt; ib. V, 96. ut quicquid inde haurias purum te liquidumque haurire sentias; Caecin. 78. vident et sentiunt hoc idem quod vos, unum virum esse ..; imp. Pomp. 13. sentio .. vos ... vehementer esse commotos; Cluent. 29. qui (Cannutius) ... Staienum corruptum esse sensisset; ib. 73. versatam esse in iudicio mentionem pecunia sentiebant; ib. 78. „Fabriciis ... condemnati me esse condemnatum sentiebam"; ib. 81. aucto ritatem senatus exstare hereditatis aditae senti leg. agr. II, 41. quos leviter immutatos esse se tio; ib. III, 2. patere tua consilia non senti? Catil. I, 1. sensistine illam coloniam meo iu [meis] praesidiis ... esse munitam? ib. 8. praeter mitto ruinas fortunarum tuarum, quas omnis impendere tibi proximis Idibus senties; ib. 14. ui bus (fame, frigore, inopia) te brevi tempore on fectum esse senties; ib. 26. „quem exspectar imperatorem in castris hostium sentis"; ib. 27. acet

ille nunc ... et se perculsum atque abiectum esse sentit; ib. II, 2. hoc etiam sunt timendi magis, quod quicquid cogitant me scire sentiunt; ib. 5. omnia superioris noctis consilia ad me perlata esse sentiunt; ib. 6. quas ego (colonias) universas civium esse optimorum ... sentio; ib. 20. qui .. se in urbe commoverit, ... sentiet in hac urbe esse consules vigilantis; ib. 27. is (senatus) ipse ... confirmationem auctoritatis suae vestrae potestati permissam esse sentit; Flacc. 4. multo acriorem improborum interdum memoriam esse sentio quam bonorum; ib. 103. semper (L. Flaccus) ita sentiet, talem se animum patriae debuisse; ib. 104. sentio, si mei facti rationem vobis ... probaro, causam quoque me P. Sullae probaturum; Sulla 2. quia suam classem attemptatam magno cum suo periculo paene sensit; Quir. 17. cur, cum ego me sensissem tuto omnino in civitate esse non posse, illi senserunt? dom. 8. video me plane ac sentio restitutum; ib. 100. quis est tam vaecors qui .. cum suspexit in caelum, deos esse non sentiat? har. resp. 19. sic .. sentio, ius legatorum ... divino iure esse vallatum; ib. 34. ne id quidem sentis, coniventis illos oculos abavi tui magis optandos fuisse quam ..? ib. 38. quod non sentiunt ... illius ... impetus in se ipsos posse converti; ib. 46. sentient ... brevi tempore manere libertatem illam; Sest. 60. sensit rusticulus non incautus ... suum sanguinem quaeri; ib. 82. quis hoc non sentit, omnia alia esse nobis vacua ab omni periculo ... belli? prov. cons. 30. illum quidem amico animo me habere eodem loco quo principem civem, suum generum, sentiebam; ib. 41. quis est tam demens quin sentiat ius hoc Gaditanis esse retinendum? Balb. 43. cum id defendas, quod esse optimum sentias; ib. 60. tantum locum aliquem cum mihi notum esse senseris; Piso 87. cives Romani ... te unum solum suum depeculatorem ... venisse senserunt; ib. 96. hoc igitur sensimus: ... eum maxime eis hominibus ... esse notum; Planc. 37. postea quam sensi populi Romani auris hebetiores, oculos autem esse acris atque acutos; ib. 66. quibus (lacrimis) ego tum vos mirifice moveri sentiebam; Milo 34. eum Milonem unum esse cum sentiret universus populus Romanus; ib. qui non ... T. Annium plurimum rei publicae profuisse ... et dicat et sentiat; ib. 77. quod minime timendum fuisse (te) senserunt; Marcell. 20. quae iacere sentis; ib. 23. laetari omnis ... de communi omnium salute sentio; ib. 33. qui hoc non sentiat, quidvis prius futurum fuisse, quam ut ..; Ligar. 34. qui (inimicus) ullas resedisse in te simultatis reliquias senserit; Deiot. 9. quod sensistis tam caram populo Romano vitam A. Hirtii fuisse; Phil. I, 37. quibus rem publicam ... caram esse sentiebat; ib. II, 94. nec sentit amens commendationem esse compellationem suam; ib. III, 17. sentiet sibi bellum cum re publica esse susceptum; ib. V, 32. qui .. se ab senatu ... senserit civem carum haberi; ib. 49. postea quam (Brutus) vos ad libertatem sensit erectos; ib, X, 9. ille cum procul esset a consulibus ... nostris neque dum senatum cum populo Romano conspirasse sensisset; ib. XI, 2. non igitur sentis huic causae orbem terrae patere ..? ib. XIII, 30. ex quo (loco) ipsi iam sentiunt se numquam exituros; ib. 31. qui non sentias illo iudicio te non absolutum, verum ..; Fr. B. VIII, 8. longe te a pulchris abesse sensisti; ib. XIII, v, 4.

III. **mit einfachem Object:** alqd: qui et sentire et defendere facile possent; Sex. Rosc. 64. statuere te debuisse, utrum malles sentire atque defendere; Verr. I, 34. haec cum omnes sentirent; ib. 69. quae volt Hortensius, omnia dicat et sentiat; ib. II, 76. cum verba nos eo ducunt tum res ipsa hoc sentire atque intellegere cogit; Caecin. 89. qui (homines) hoc idem sentiunt; Catil. I, 29. qui omnia de re publica praeclara atque egregia sentirent; ib. III, 5. non tam id sentiebam, cum fruebar (fratre), quam tum, cum carebam; Quir. 2. ut hos talis viros ... aliud de summa religione hoc tempore sensuros ac me absente senserint arbitrere; dom. 3. neque tam hoc ille Q. Papirius, qui hanc legem rogavit, sensit neque suspicatus est, fore periculum ne ..; dom. 127. quam multa P. Sestius, cum esset cum conlega meo, senserit, ad me detulerit, quanto ante providerit; Sest. 8. ego ... tantum esse in homine sceleris, audaciae, crudelitatis, quantum ipse cum re publica sensi, numquam putavi; ib. 22. de eius virtute viri quid vos loqui, quid sentire ... oporteat dubitandum putatis? ib. 81. hoc sentire prudentiae est, facere fortitudinis: et sentire vero et facere perfectae cumulataeque virtutis; ib. 86. praesertim cum id non modo intellexerim semper, sed etiam praeter ceteros senserim; ib. 100. alter ... tulerat nihil, senserat tantum de re publica aliud atque homines exspectabant; ib. 114. quid populus Romanus sentire se ostenderet; ib. 117. atque haec, si inimicissimus essem C. Caesari, sentirem tamen rei publicae causa; prov. cons. 40. nolite committere ut in re tam inveterata quicquam novi sentiatis; Balb. 64. ego C. Caesarem non eadem de re publica sensisse quae me scio; Piso 79. ut ..., cui bene quid processerit, multum illum providisse, cui secus, nihil sensisse dicamus; Rab. Post. 1. scitis me ... omnia semper sensisse pro vobis; ib. 15. sin hoc nemo vestrum ita sentit; Milo 31. ut intellegatis ... licere vobis quid sentiatis libere iudicare; ib. 71. quae semper in civili victoria sensimus; Deiot. 33. cum ... Pompeius ... sero .. ea sentire coepisset, quae multo ante provideram; Phil. II, 24. ego quid ille et contra ille quid ego sentirem et spectarem videbat; ib. 38. quamquam ne ei (latrones) quidem ipsi, quod loquuntur, id sentiunt; ib. IV, 9. ut quod sentio dicam; ib. V, 3. unum sentitis omnes, unum studetis; ib. VI, 18. cur ... ea sentis, quae sint inimica ... dignitati tuae? ib. X, 3. sensimus hoc nuper falso nuntio; vero prope diem sentiemus; ib. XIII, 45. s. II, 3. imp. Pomp. 13. har. resp. 38. prov. cons. 30. Planc. 37. Ligar. 34. — **idem,** C, III, 2, a. sentio (15 St.) B. II, S. 539, a. — **qui,** C, **c,** II, 1. sentio (41 St.) S. 154. — **quis,** C, **b,** I, 2, a. sentio (32 St.) S. 195, b.

damna, detrimenta: quod ... Centuripini ... etiam ceterarum civitatum damna ac detrimenta senserunt; Verr. III, 108.

imperium: et post M. Antonii infinitum illud imperium senserant; Verr. II, 8.

suavitatem: ut quidam morbo aliquo ... suavitatem cibi non sentiunt; Phil. II, 115.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** puerum appellat, quem non modo virum, sed etiam fortissimum virum sensit et sentiet; Phil. XIII, 24.

separatim, abgesondert, besonders: accipio: audierat ex illo se a me bis salutem accepisse, separatim semel, iterum cum universis; dom. 134.

cognosco: de illo ipso separatim cognoscite; Cluent. 64. de agro Campano separatim cognoscerent; Phil. V, 53.

dissolvo: requiro, quam ob rem ... HS CCCIↃↃↃ separatim Fannio dissolverit; Qu. Rosc. 40.

noto: quae ... separatim suo nomine notanda censeo; Phil. V, 21.

perscribo: hoc vel coniungi cum hoc senatus

consulto dicet vel seiungi potest separatimque perscribi; Phil. XIII, 50.
promulgo: legem separatim initio de salute mea promulgavit; sen. 21.
refero: de M. Apuleio separatim censeo referendum; Phil. X, 24.

separo, absondern, trennen: alqm: subito abrepti in quaestionem tamen separantur a ceteris; Milo 60.
alqd: ea quo pacto distinguere ac separare possim nescio; Verr. IV, 88.
delicta: patimini me delicta volgi a publica causa separare; Flacc. 58.
fautorem: Chrysogoni fautor ... laeditur, cum ab hoc splendore causae separatur; Sex. Rosc. 142.
locum: est mihi alius locus ad hanc istius || eius || cupiditatem demonstrandam separatus; Verr. I, 45.
maria: cum (maria) pertenui discrimine separentur || separarentur ||; leg. agr. II, 87.
subsellia: quod ... passus esset ... a populari consessu senatoria subsellia separari; Fr. B, VI, 12.

sepelio, bestatten, zu Grabe tragen, vernichten: I. potestas: redimant pretio sepeliendi potestatem; Verr. V, 119.
II. alqm: qui vos ... incendio patriae sepelire conatus est; Flacc. 95. prius illum (Bostarem) sepultum quam huic cenam sublatam; Scaur. c. 2, § 1.
alqd: haec sunt, o carnifex, in gremio sepulta consulatus tui; Piso 10.
bellum: quod bellum exspectatione eius attenuatum ... est, adventu sublatum ac sepultum; imp. Pomp. 30.
filium: de integro funus iam sepulto filio fecit; Cluent. 28.
patriam: cerno animo sepulta in patria miseros atque insepultos acervos civium; Catil. IV, 11.
virtutem: quod vestra virtus neque oblivione eorum, qui nunc sunt, nec reticentia posterorum sepulta esse poterit; Phil. XIV, 33.

sepono, bei Seite legen, aufsparen: alqd: quod celari opus erat, habebant sepositum et reconditum; Verr. IV, 23. quod atrociter in senatu dixisti, [aut non dixisses] aut seposuisses aut mitiorem in partem interpretarere; Muren. 64.

septem, sieben: aratores: quot aratores adveniente te fuerunt agri Mutycensis? videamus ex litteris publicis. CLXXXVII; Verr. III, 120.
cohortes: cum VII cohortibus esse Apolloniae scribit Antonium; Phil. X, 13.
milia: tritici septem milia medimnum ex Nymphonis arationibus edicti poena ... tollit; Verr. III, 54. coguntur Herbitenses lucri dare ei || ei lucri dare || tritici modium XXXVII milia; Verr. III, 75. iubet in tabulas pro med. $\overline{\text{VIII}}$ C referri $\overline{\text{VII}}$ D; Verr. III, 77. Venuleio dantur ... tritici mod. $\overline{\text{VII}}$; Verr. III, 99.
nummi: „ACCEPI“ inquit „VICIENS DUCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS“; Verr. I, 36.
praetores: septem praetores, ... illius adversarii, defensores mei; Milo 39.
tabulae: viginti et septem praeterea tabulas pulcherrime pictas ex eadem aede sustulit; Verr. IV, 123.
tyranni: me gratificantem septem tyrannis ... *agrariae legi* ... obsistere; leg. agr. III, 3.

September, des September: Idus: ut Idibus Septembribus P. Quinctium sisti Sex. Alfenus promitteret; Quinct. 29.
Kalendae: huc nisi venirem Kalendis Septembribus; Phil. Phil. V, 19.

septemdecim, siebzehn: dies: ipse .. XVII dies de me in Tiburtino Scipionis declamitavit; Phil. V, 19.
populi: „nos in septemdecim populis Siciliae numeramur“; Verr. V, 124.
senatores: cum CCCCXVII senatores essetis; sen. 26.
tribus: (lex) iubet .. tribunum plebis, qui eam legem tulerit, creare X viros per tribus XVII; leg. agr. II, 16.

septemvir, Mitglied des Siebenmänner-Collegiums: I. sunt: censeo iudicandum .. nullos VII viros fuisse; Phil. V, 21.
II, 1. sum: ne fraudi sit VII viris quod egissent; Phil. VIII, 26.
2. mitto ad: legi epistulam Antonii, quam ad quendam VII virum ... miserat; Phil. V, 33.
III. acta: huic (L. Caesari) .. adsensi VII virum acta sustulimus; Phil. VI, 14.

septemvirales, Septemvirn: VII virales, Lento, Nucula; Phil. XIII, 26.

septemviratus, Würde eines Septemvir: eundem in VIIviratu nonne destituisti? Phil. II, 99.

septeni, je sieben: et pueri annorum senum septenumque denum senatorium nomen nundinati sunt; Verr. II, 122.

septiens, siebenmal (miliens, 700 Millionen): facio: qui (C. Marius) duabus aedilitatis acceptis repulsis septiens consul est factus; Planc. 51.
miliens: ubi est septiens miliens, quod est in tabulis? Phil. II, 93. per quam (dissipationem) sestertium septiens miliens falsis perscriptionibus ... avertit; ib. V, 11. ne septiens miliens recuperetur; ib. VIII, 26. sestertium septiens miliens avertisse Antonium pecuniae publicae iudicavistis; ib. XII, 12. illud septiens miliens, quod adulescenti ... spopondistis, ita discribetur, ut ..; ib. XIII, 12.

septimus, siebente: legio: qui (veterani) .. quiescunt, ut septima, ut octava legio; Phil. XI, 37. qui ... e castris duas legiones eduxit, ... quartam ... et septimam; ib. XIV, 27.
sententia: ut ad cumulum ... ipsius Staieni sententia septima decima accederet; Cluent. 74.

septingenti, siebenhundert: anni: qui (Lacedaemonii) ... septingentos iam annos amplius unis moribus ... vivunt; Flacc. 63.
medimna: ei cum pro iugeribus quinquaginta medimna DCC decumae imperarentur; Verr. III, 56. qui DCC medimnis decidere noluisset; ib.
milia: qui possit biduo ... septingenta milia passuum ambulare; Quinct. 78. quam longe est hinc in saltum vestrum Gallicanum? Naevi, te rogo. DCC milia passuum; ib. 79. biduo post aut ... non toto triduo DCC milia passuum conficiuntur; ib. septingenta milia passuum vis esse decursa biduo? ib. 81. confirmavi necesse esse aut biduo DCC milia passuum esse decursa aut ..; ib. 88.

septuaginta, siebzig: aratores: si

provincia tota CLXX (aratores) eiecisses, possesne severis iudicibus salvus esse? Verr. III, 121. unus ager Agyriensis CLXX aratoribus inanior cum sit; ib.
iudices: cum ex CXXV iudicibus ... V et LXX reus reiceret, L referret; Planc. 41.
tabellae: an ego exspectem, dum de te quinque et septuaginta tabellae diribeantur || dirimantur || ? Piso 96.

sepulcrum, Grab, Gruft, Grabmal: I. est: huius vos ... corporis in Italia nullum sepulcrum esse patiemini? Milo 104. quod sepulcrum ipsius (Ser. Sulpicii), liberorum posterorumque eius esset; Phil. IX, 17.
exstat: cuius sepulcrum usquam exstet ubi parentetur; Phil. I, 13.
manet: in qua (domo mea) si manet illud, non monumentum [urbis], sed sepulcrum, inimico nomine inscriptum; dom. 100.
II, 1. celebro: cuius damnatione sepulcrum L. Catilinae, floribus ornatum hominum audacissimorum ac domesticorum hostium conventu epulisque celebratum est; Flacc. 95.
constituo: ut duo sepulchra duorum praetorum improborum duabus in provinciis constituerentur; Verr. V, 94.
decerno: maiores .. nostri statuas multis decreverunt, sepulcra paucis; Phil. IX, 14. qui sepulcrum publice decernendum Ser. Sulpicio censuit; ib.
defendo: nos ... sepulcra maiorum ... defendimus; Phil. VIII, 8.
do: quod optimo iure publice sepulcrum datum esset; IX, 17.
facio: sepulcra sanctiora fiunt vetustate; Phil. IX, 14.
inscribo: f. I. manet. — orno: f. celebro.
relinquo: cuius (L. Opimii) monumentum celeberrimum in foro, sepulcrum desertissimum in litore Dyrrachino relictum est; Sest. 140.
2. adsigno: uti .. locum sepulcro ... C. Pansa consul ... adsignet; Phil. IX, 17.
3. privo: quid erit profectum, nisi ut huius ex mediis mortis insidiis vita ad luctum conservata, mors sepulcro patris privata esse videatur? Cluent. 201. neque tam *ut* domo sua fruatur quam ne patrio sepulcro privetur laborat; leg. agr. III, 37.
4. constituo in: in sepulcro Scipionum putatur is Ennius esse constitutus ex marmore; Arch. 22.
eripio ex: quod (simulacrum) ereptum ex meretricis sepulcro in imperatoris monumento conlocaras; har. resp. 33.
incido in: quod (elogium) te consule in sepulcro rei publicae incisum est; Piso 72.
pono in: eius (meretricis) non longe a Tanagra simulacrum e marmore in sepulcro positum fuit; dom. 111.
III, 1. ornamentum: hanc deam quisquam violare audeat, imaginem meretricis, ornamentum sepulcri? dom. 112.
sanctitas: sepulcrorum .. sanctitas in ipso solo est; Phil. XI, 14.
2. iter ad: cui ... ne iter quidem ad sepulcrum patrium reliquisset; Sex. Rosc. 24.
lapis ex: in quo dixisti, dum || cum || Plancii in me meritum extollerem, me ... lapidem .. e sepulcro venerari pro deo; Planc. 95.
IV. seiungi: ut negaret fas esse non modo domicilio, sed ne sepulcro quidem se a me esse seiunctum; Quir. 8.

sepultura, Bestattung, Begräbniß: I, 1. efficio: qui illam insepultam sepulturam effecerant; Phil. I, 5.
2. contendo de: non iam de vita P. Sullae, .. sed de sepultura contenditur; Sulla 89.
do ad: ad sepulturam corpus vitrici sui negat a me datum; Phil. II, 17.
II. honos: cur decernit honorem sepulturae? Phil. IX, 14.
merces: dico .. in ipso supplicio ... mercedem funeris ac sepulturae constitui nefas fuisse; Verr. V, 134.
pactiones: has Timarchidi pactiones sepulturae cum vivis etiam illis esse factas; Verr. V, 120.
III, 1. cremare: eos .. nec inhumatos esse ... nec dispersis bustis humili sepultura crematos; Phil. XIV, 34.
2. ob: Onasum ... dicere audistis se ob sepulturam Heraclii nauarchi pecuniam Timarchidi numerasse; Verr. V, 120. nummum ob sepulturam datum nemini; ib. 135.
pro: qui ... et parentes pretium pro sepultura liberum posceret; Verr. I, 7.

sequester, vermittelnd, Vermittler, Unterhändler: A. iudex: sed quid opus erat ad eam rem iudice sequestre? Cluent. 87.
B, I, 1. est: adulter, impudicus, sequester convicium est, non accusatio; Cael. 30.
2. sum: qui ... aut sequestres aut interpretes corrumpendi iudicii solent esse; Verr. a. pr. 36. cuius tu tribus venditorem et corruptorem et sequestrem Plancium fuisse clamitas; Planc. 38. quid diceres? sequestremne Plancium? ib. 44. haec doce, ... Plancium ... sequestrem fuisse; ib. 45. ut ego doceo gratiosum esse in sua tribu Plancium, ... sic tu doce sequestrem fuisse ..; ib. 47.
II, 1. accipio: qui (iudices) sequestres abs te locupletes acceperint *manifesti periuri;* Fr. B, XIII, VI, 2.
desidero: sequester et confirmator pecuniae desiderabatur; Cluent. 72.
numero: qui in Sicilia sequester istius, interpres ... numerabatur; Verr. II, 108.
2. utor: quo (Sex. Vibio) sequestre in illo iudice corrumpendo dicebatur esse usus; Cluent. 25.
III. crimina: quod haud scio an de ambitu et de criminibus istis sodalium ac sequestrium ... similiter respondendum putem; Cael. 16.
IV. cum: dico ... superiore nocte cuiusdam hominis nobilis ... domum Catilinam et Antonium cum sequestribus suis convenisse; Fr. B, VIII, 1.
per: tu doce, ... per quem sequestrem ... (tribus) corrupta sit; Planc. 48.

sequor, folgen, nachfolgen, begleiten, beitreten, beipflichten, sich anschließen, trachten, streben: I. **absolut:** alqs: in ius vocas: sequitur; Quinct. 61. P. Memmius secutus est, qui ..; Caecin. 26. „quo voles, .. sequar"; Cluent. 71. numquam de Q. Metello non modo C. Marius, qui erat inimicus, sed ne is quidem, qui secutus est, M. Antonius ... populum est cohortatus; Quir. 11. secutus est C. Gracchus; har. resp. 41. principum dignitas erat paene par, non par fortasse eorum, qui sequebantur; Ligar. 19. illi secuti sunt, tu quaesisti ducem; Phil. II, 59. ne tum quidem sequeris; ib. 74. agmine quadrato cum gladiis sequuntur; 108. Caesarem sequi arbitrabatur cum legione Martia; ib. XIII, 20.
alqd: sequi illud oportet: SI TABULAE ..; Verr. I, 117. quid deinde sequitur? ib. V, 14. sequitur id, quod illi iudicium appellant ..; Cluent. 117. sequitur OMNIS AGROS EXTRA ITALIAM; leg. agr.

II, 56. sequitur de locis sacris, religionis; har. resp. 30. sequitur illud: NE DETERIORIBUS REPULSISQUE HONOS AUGEATUR; ib. 56. sed recitemus quid sequatur; ib. 36. ex eo, quod sequitur, suspicor ..; ib. „moreretur“ inquies; nam id sequitur; Rab. Post. 29. sequitur illud, quod a Milonis inimicis saepissime || saepe || dicitur, caedem ... senatum iudicasse contra rem publicam esse factam; Milo 12. vgl. II.

annus: secutus est annus, *quo* causam de pecuniis repetendis Catilina dixit; Cael. 10.

bellum: secutum est bellum Africanum; Deiot. 25. secutum est hoc acerbissimum ... civile bellum; Phil. XI, 34.

caput: sequitur .. caput, quo capite ..; leg. agr. II, 47.

complexus, conlocutiones: consecutus est Dolabella, ... secutae conlocutiones familiarissimae cum Trebonio complexusque; Phil. XI, 5.

existimatio: videte quam inique accidat, quia res indigna sit, ideo turpem existimationem sequi; Caecin. 8. quia turpis existimatio sequatur; ib.

invidia: sequitur auri illa invidia Iudaici; Flacc. 66.

magistratus: secuti sunt avariores magistratus; Verr. III, 190.

navis: sequitur Segestana navis; Verr. V, 86.

provincia: secuta provincia est; Verr. V, 39.

raeda: sequebatur raeda cum lenonibus; Phil. II, 58.

tribunicii: sequuntur alii tribunicii, T. Plancus in primis; Phil. XIII, 27.

II. **mit Ergänzung:** ut: sequitur ut de frumento empto vos, iudices, doceam ; Verr. III, 163. hoc sequitur, ut familia M. Tullii concidi oportuerit? Tull. 54. non igitur homicidas. sequitur ut liberatores tuo iudicio; Phil. II, 31.

III. **mit einfachem Object:** alqm: ut se ceteri sequerentur; Verr. V, 88. qui Cleomenem secuti sunt; ib. 104. hunc .. si secuti erunt sui comites; Catil. II, 10. qui rem publicam salvam esse vellent, arma capere et se sequi (consules) iubent; Rabir. 20. „quem ego sum secutus“; Flacc. 81. te, nomen, imperium, vocem, aspectum impetum, tuum stans senatus equitesque Romani et omnes boni sequebantur; har. resp. 22. „habebit senatus in hunc annum quem sequatur“; Sest. 20. vos sequor, patres conscripti; prov. cons. 25. hunc .. ut sequerer properavi, quem praesentes non sunt secuti; Phil. I, 10. homines ... L. Pisonem ducem optimae sententiae non secutos; ib. 14. quid fuit causae cur in Africam Caesarem non sequerere? ib. II, 71. qui (milites veterani) primi Caesarem secuti sunt; ib. V, 28. qui (milites) C. Caesarem secuti essent; ib. VII, 10. quae (pestes) sequuntur Antonium; ib. VIII, 9. qui (veterani) ... secuti sunt C. Caesarem; ib. XI, 37.

alqd: quam ob rem videantur illi non nihil tamen deferendo nomine secuti; Sex. Rosc. 8. quid vos sequi conveniat intellegetis; ib. 34. ut ... quid sequi possitis habeatis; div. Caec. 10. tantum dico, secutum id esse Neronem et eius consilium; Verr. I, 72. quid igitur in iudiciis sequemur? ib. 128. minimum ut sequamur; ib. III, 116. quid ut secuti esse videamini? Font. 32. ut id esse secutos iudices dicas; Cluent. 97. quid igitur censores secuti sunt? ib. 126. est .. bonorum ... civium ... ea .. qui secutus sit, laude ... dignum iudicare; Rabir. 3. quod vos inviti secuti estis; Phil. I, 13. quod .. habebat uterque quid sequeretur; ib. II, 38.

aditum: qui aditum huius loci conspectumque vestrum ... non vehementer secuti sunt; leg. agr. II, 6.

adoptiones: quas adoptiones ... hereditates nominis, pecuniae, sacrorum secutae sunt; dom. 35.

aequitatem: quod illi iudices multo in leviore causa statuerunt aequitatem secuti; Verr. II, 109.

amicitiam: „nos semper ... amicitiam fidemque populi Romani secuti sumus“; Verr. V, 124.

arma: neque .. ego illa nec ulla umquam secutus sum arma civilia; Marcell. 14.

artes: quas (artis) in emendo secuti sumus; Planc. 62.

aspectum: s. alqm; har. resp. 22.

auctores: servitutis auctores sequi non debetis; Phil. X, 18.

auctoritatem: s. **auctoritas,** II, 1. sequor (4 St.) B. I, S. 337.

causam: quam (causam) secutus erat; Ligar. 27.

condicionem: quam (condicionem vitae) secuti petitionem reliquissent; Cluent. 154. si illam accusationis condicionem sequar; Planc. 6. qui suo iudicio essent illam condicionem vitae secuti; Rab. Post. 16.

consensum: qui ante sequi populi consensum solebant; Phil. I, 37.

consilia: huius consilia, P. Lentuli sententiam, senatus auctoritatem vos secuti, in eo me loco, in quo ... fueram, ... reposuistis; Quir. 17.

conspectum: s. aditum.

consulem: neminem esse dico ex his omnibus, qui ... Romae fuerit, ... quin consules secutus sit; leg. agr. III, 31. milites cum gladiis sequuntur consulem; Phil. VII, 13.

crimina: quid, iudices non crimina, non testis, non existimationem populi Romani sequentur? Verr. a. pr. 20.

duces: quos (duces) veterani sequuntur; Phil. X, 16. absunt tot perditi cives, nefarium secuti ducem; ib. XII, 13. s. alqm; Phil. I, 14.

exemplum: s. **exemplum,** II, 1. sequor (4 St.) B. II, S. 363, b. — existimationem: s. crimina.

facta: fortis et sapientis viros non tam praemia sequi solere recte factorum quam ipsa recte facta; Milo 96.

famam: eandem illam famam iudicii corrupti secuti sunt; Cluent. 133.

fidem: quam (fidem) quoniam ... secuti sunt; Phil. XIV, 30. s. amicitiam.

fortunas: ut hi fratres diversas sententias fortunasque sequerentur; Ligar. 34.

furorem: ager Picenus universus utrum tribunicium furorem an consularem auctoritatem secutus est? Rabir. 22.

hominem: hominem sum secutus privato consilio; Marcell. 14. quis (miles fuit) qui non indoluerit tam sero se quam nequam hominem secutus esset cognoscere? Phil. II. 61.

imperatorem: neque ei tam praedonum impetum fugiebant, quam imperatorem sequebantur; Verr. V, 90.

imperium: qui (milites veterani) illius auctoritatem, imperium, nomen secuti pro re publica arma ceperant; Phil. XI, 20. Gallia D. Bruti nutum ipsum, ne dicam imperium, secuta ... belli principia firmavit; ib. XII, 9. s. alqm; har. resp. 22.

impetum: s. alqm; har. resp. 22.

institutum: ne quis reperiretur qui [istius institutum] sequi vellet; Verr. I, 111.

interdictum: perge porro hoc idem interdictum sequi; Caecin. 59.

interitum: id, quod interitum optimatium sequi necesse est, adiungitur; har. resp. 54.

indices: neque enim quicquam aliud in hac lege nisi editicios iudices es secutus || adsecutus es ||; Planc. 36.

iudicium: vos nunc utrum illorum iudicium

an voluntatem sequi malitis considerate; Verr. II, 175. tua sequar iudicia; ib. V, 19. qui in iudicando superiora iudicia secuti sunt; Cluent. 106. huius (patriae) tu neque auctoritatem verebere nec iudicium sequere? Catil. I, 17.

libertatem: quae legiones ... libertatem populi Romani, virtutem Caesaris secutae sunt; Phil. III, 8. non illi ... libertatem populi sequebantur; ib. XIII, 33.

militum: Servius hic nobiscum hanc urbanam militiam respondendi, scribendi, cavendi ... secutus est; Muren. 19.

monumenta: haec tu ... M. Bruti sceleris vestigia quam monumenta maiorum sapientiae sequi maluisti; leg. agr. II, 98.

nomen: f. alqm; har. resp. 22. imperium; Phil. XI, 20.

nutum: f. imperium; Phil. XII, 9.

officium: ita fit ut adsint propterea, quod officium sequuntur; Sex. Rosc. 1.

orationem: etiam si sequi minus audebitis orationem ... meam; Phil. I, 15.

otium: qui (homines) ... otium ac tranquillitatem vitae secuti sunt; Muren. 55.

pestem: hanc pestem agmen armatorum sequebatur; Phil. V, 18.

praemia: f. facta.

quaestum: qui ... et quaestum et sumptum Gallonii sequi maluerunt; Quinct. 94.

rationem: illam rationem in imperando sumptu et Pompeius et Flaccus secutus est; Flacc. 32. quam rationem pari virtute ... P. Sestius secutus, pro mea salute ... nullas sibi inimicitias, ... nullum vitae discrimen vitandum umquam putavit; sen. 20. qui hanc sectam rationemque vitae re magis quam verbis secuti sumus; Cael. 40. quam (rationem) in decernendo secuti sumus; Planc. 39.

scelus: ut quisquam poenam quae sequeretur id scelus scire posset; har. resp. 38.

scriptum: scriptum sequi calumniatoris esse, [bonique] iudicis voluntatem scriptoris ... defendere; Caecin. 65.

sectam: quam tandem auctoritatem, quam vocem, cuius sectam sequi ... potissimum velles? Rabir. 22. quotus .. quisque est qui hanc in re publica sectam sequatur? Flacc. 104. sunt principes consilii publici, sunt qui eorum sectam sequuntur ... optimates; Sest. 97. f. rationem; Cael. 40.

senatum: „quem (senatum) secuti sumus"; Milo 94. (legio) senatum .. secuta non arbitrabitur ..; Phil. XII, 8.

sententiam: f. **sententia,** II, 1. sequor (13 St.) S. 457, a.

sumptum: f. quaestum.

tabulas: ut (vir improbus), cum sciens perperam iudicarit, testem tamen aut tabulas secutus esse videatur; Caecin. 71.

testes: f. crimina. tabulas.

tranquillitatem: f. otium.

verbum: si verbum sequi volumus; Caecin. 49.

vestigia: f. monumenta.

viam: si eritis secuti sententiam C. Caesaris, quoniam hanc is in re publica viam, quae popularis habetur, secutus est; Catil. IV, 9.

virum: quem (virum) nos omnes secuti sumus; Deiot. 12.

virtutem: f. libertatem; Phil. III, 8.

vitam: se ... vitam illam tranquillam et quietam sequi maluisse; Cluent. 154. „hanc vitam quietam atque otiosam secuti sumus"; Rab. Post. 17.

vocem: f. alqm; har. resp. 22. sectam; Rabir. 22.

voluntatem: f. iudicium; Verr. II, 175.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** an L. Tillius Cimber me est auctorem secutus? Phil. II, 27. reiecta mater amicam impuri filii tamquam nurum sequebatur; ib. 58.

series, Reihenfolge: quoniam habet seriem quandam et ordinem contracti negotii confectio ipsa tabularum; Scaur. 18.

serius, ernsthaft: quam multa seria (solent esse in epistulis), neque tamen ullo modo divolganda! Phil. II, 7.

sermo, Rede, Unterredung, Gespräch, Gerede, Gerücht: I. **absolut:** 1. **Subjekt:** cohaeret: sermo .. [et] familiaris et cotidianus non cohaerebit, si verba inter nos aucupabimur; Caecin. 52.

comprobat: quod (mendacium) profecto numquam hominum sermo ... comprobasset, nisi ..; Cael. 69.

conticescit: numquam de vobis eorum ... gratissimus sermo conticescet; Phil. XIV, 33.

dant: sermones (eius) ansas dabant, quibus reconditos eius sensus tenere possemus; Sest. 22.

defigit: quam (sententiam) populi sermo in animis nostris iam ante defixerat; dom. 9.

est: neminem vestrum ignorare arbitror .. hunc per hosce dies sermonem volgi atque hanc opinionem populi Romani fuisse; Verr. I, 1. quorum omnium hunc sermonem tum esse audiebamus; ib. 59. eius modi voluisti de te sermonem esse omnium ‖ hominum ‖; ib. V, 46. fuisse hunc tum hominum sermonem recordari potest; Cluent. 85. voltus erat ipsius plenus furoris, ... sermo adrogantiae; Muren. 49. ubi ... sermo insidiosus (est); Flacc. 87. de Alexandrinis esse video sermonem; har. resp. 34. erat hic sermo omnium: „est tamen rei publicae ... subsidium .."; Sest. 20. cum adfirmares nullum tibi omnino cum Albinovano sermonem non modo de P. Sestio accusando, sed nulla umquam de re fuisse; Vatin. 3. qui sermo alius in illo epulo fuit nisi hanc ... civitatem subiectam esse ... inrisioni tuae? ib. 31. scitis .. per hos dies creberrimum fuisse sermonem, me Parilibus ... cum fascibus descensurum; Phil. XIV, 14.

habet: is, cuius etiam sermo testimonii auctoritatem habebat; Font. 24.

manat: manarat sermo in consilio pecuniae quandam mentionem inter iudices esse versatam; Cluent. 73.

moritur: ut iste interpositus sermo deliciarum desidiaeque moreretur; Cael. 76.

permanant, redundant: ut aliqui sermones hominum alienis bonis maerentium etiam ad vestras auris permanarent et in iudicio ipso redundarent; Balb. 56.

pervagatur: vestrae peregrinantur aures neque in hoc pervagato civitatis sermone versantur? Milo 33.

refercit: sermo illius temporis ... aestatem unam ... auris refersit istis sermonibus; Rab. Post. 40.

valet: tantum eius sermo inquinatissimus et blanditiae flagitiosae valuerunt; Verr. III, 65. quid mirum est in hoc felicitatis famam sermonemque valuisse? Muren. 38.

ohne Verb: unde igitur ... iste sermo? Phil. XIV, 14.

2. **Prädikat:** sum: qui (voltus) sermo quidam tacitus mentis est; Piso 1.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** addo: adde istuc sermones hominum! Phil. XI, 23.

aspernor: servus ... sermonem Fabricii non est aspernatus; Cluent. 47.
audio: ut eum sermonem audierint omnem viri boni; Cluent. 78.
aufero: vestras .. et vestrorum ordinum occursationes, studia, sermones ... se secum ablaturum esse dicit; Milo 95.
celebro: quod † sermo || quam sermo || hominum ad memoriam patrum [virtute] celebretur || virtutem celebret ||; Rab. Post. 2.
confero: an ille ... cum ullo aut sermones aut consilia contulit saepius? Phil. II, 38.
comtemno: praesertim cum iste ... omnium sermonem atque existimationem contempserit; Verr. I, 148.
desero: sermo paene est familiarium deserendus; Cael. 46.
dispergo, dissemino: s. 2. subicio.
dissipo: cum iste atque istius amici ... sermones eius modi || huius modi || dissipassent; Verr. I, 17. quod ... sermo est tota Asia dissipatus, Cn. Pompeium ... contendisse a D. Laelio, ... ut ..; Flacc. 14.
effugio: cuius frater germanus sermones iniquorum effugere non potuit; Cael. 38.
facio: fit sermo inter eos et invitatio ..; Verr. I, 66.
fero: vix feram sermones hominum; Catil. I, 23. eorum ora sermonesque ... ferre non possumus; Phil. XII, 13.
fingo: hanc (nostram) ... societatem certi homines fictis sermonibus et falsis criminibus diremerunt; dom. 28.
fugio: omnes aditum, sermonem, congressum tuum fugiunt; Sest. 111.
habeo: ut auctorem rumorem haberetis sermonemque hominum || omnium ||; Verr. III, 49. accusat eos, quod eius modi sermones de se habuerint; ib. V, 102.
induco: homo facetus inducis .. sermonem urbanum ac venustum, me dicere solere ..; dom. 92.
interpono: s. I, 1. moritur.
obliviscor: an vero obliti estis ... non modo inimicorum Milonis sermones et opiniones, sed non nullorum etiam imperitorum? Milo 62.
perfero: quem ad modum milites hibernent cotidie sermones ac litterae perferuntur; imp. Pomp. 39.
quaero: s. IV. alqd.
recordor: mihi .. recordanti Ser. Sulpicii multos in nostra familiaritate sermones ... videtur ..; Phil. IX, 13.
refero: refertur eius sermo ad Apronium; Verr. III, 61.
2. **Dativ**: inveterasco: quorum iam et nomen et honos inveteravit et urbi huic et hominum famae ac sermonibus; Sulla 24.
relinquo: in tam ... maledica civitate locum sermoni obtrectatorum non reliquit; Flacc. 68.
subicio: ne fictis auditionibus, ne disseminato dispersoque sermoni fortunas innocentium subiciendas putetis; Planc. 56.
3. **Ablativ**: prohibeo: ut ... omnes .., qui mecum illius gloriam ... salvam esse cupiebant, sermone atque aditu prohiberentur; Piso 76.
4. **mit Präpositionen**: abhorreo a: quod (genus dicendi) ... a forensi sermone abhorreat; Arch. 3.
adduco in: adductus erat in sermonem; Verr. III, 140.
degusto ex: qui aliquid ex eius sermone speculae degustarant; Cluent. 72.
do in: cum familiariter me in eorum sermonem insinuarem ac darem; leg. agr. II, 12.
effero, eicio, emergo ex: qua ex vita vel dicam quo ex sermone ... (Caelius) emersit totumque se eiecit atque extulit; Cael. 75.
eruo ex: non ex sermone hominum recenti, sed ex annalium vetustate eruenda memoria est nobilitatis tuae; Muren. 16.
excipio ex: fortasse fecisti ut te ex populi sermone exciperes || ut tu ex pop. serm. excideres ||; Flacc. 82.
haereo in: quae (memoria) ... in omnium gentium sermonibus ac mentibus semper haerebit; Catil. IV, 22.
insinuo in: s. do in.
intellego ex: acutus adulescens ex ipsius sermone intellexit quid fieri oporteret; dom. 115.
loquor de: nam quid ego de cotidiano sermone querimoniaque populi Romani loquar? Verr. I, 129.
sum in: erat in sermone res, magnam pecuniam Heraclio relictam; Verr. II, 35. res percrebruit et in ore atque sermone omnium coepit esse; ib. 56. (Brutus) erat ... in sermone omnium; Phil. X, 14.
valeo in: valeat (invidia) in opinionibus ac sermonibus imperitorum; Cluent. 5.
venio in: numquam ... commisisset ut propter eum in sermonem hominum atque in tantam vituperationem veniret; Verr. IV, 13.
versor in: s. I, 1. pervagatur.
vindico ex: se ... ex omni hominum sermone ... vindicavit; Sulla 59.
III. **nach Adjectiven**: 1. expers: scis me ... illorum expertem temporum et sermonum fuisse; Sulla 11.
2. dignus: nemo illum ... sermone ... dignum iudicavit; Cluent. 41.
IV. **nach Substantiven**: alqd: ne Laelius ex his rebus ... putet aliquid oratione mea sermonis in sese aut invidiae esse quaesitum; Flacc. 13.
causa: hanc Palatinam Medeam eamque migrationem huic adulescenti causam sive malorum omnium sive potius sermonum fuisse; Cael. 18.
domicilium: qui familiaritatis licentia suorum improbissimorum sermonum domicilium in auribus eius ... conlocarant; Piso 76.
indicia: quod ita domus ipsa fumabat, ut multa eius sermonis indicia redolerent; Sest. 24.
lepos: non adimo (illis) sermonis leporem; Flacc. 9.
omen: o praeclare coniectum [a volgo] in illam provinciam omen communis famae atque sermonis! Verr. II, 18.
perturbatio: quanta autem perturbatio fortunae atque sermonis! Muren. 89.
societas: qui (cives Romani) ... sermonis ... societate iuncti sunt; Verr. V, 167.
varietas: nulla varietas est inter homines opinionis, nulla voluntatis, nulla sermonis; Flacc. 96.
vestigium: in negotio ... nullum vestigium sermonis (est); Cael. 55.
V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: audire: si quid ipsi audistis communi fama atque sermone de vi; Flacc. 13. audita et percelebrata sermonibus res est; Cael. 69.
celebrari: celebratur omnium sermone laetitiaque convivium; Verr. I, 66. quid? illa caedes Asuvii Larinatis ... quam clara tum ... fuit, quam omnium sermone celebrata? Cluent. 36. delatum [tum] est ad vos .. et post omnium sermone celebratum, quem ad modum ..; dom. 140. „quin hoc tempore ipso ... omni sermone celebramur;“ Milo 98.
confirmari: haec autem istius vituperatio ... confirmabatur eorum sermone ..; Verr. V, 101.
coniungi: cum interim Sulla cum eisdem illis

... ne mediocri quidem sermone et congressu coniungeretur; Sulla 16.
corrumpere: Apronius ipsum Metellum ... non sermone impuro atque improbo posset corrumpere; Verr. III, 158.
crescere: memoria vestra .. res nostrae alentur, sermonibus crescent; Catil. III, 26. quae (exspectatio) ... studiis sermonibusque competitorum creverat; Muren. 37.
declarari: ubi (Clodius) ... id .. intellexit non solum sermonibus, sed etiam suffragiis populi Romani saepe esse declaratum; Milo 25.
deduci: hoc [ille] natus ... adsiduis domesticorum sermonibus in paternae vitae similitudinem deductus est; Rab. Post. 4.
delectari: at sermone, at litteris, at humanitate eius delectamini; Verr. III, 8.
dirimere: s. II, 1. fingo.
divolgari: inimici hanc rem sermonibus divolgari voluerunt; Font. 20.
eructare: qui mihi accubantes in conviviis ... eructant sermonibus suis caedem bonorum atque urbis incendia; Catil. II, 10.
gerere: ille damnatus ita se gerebat ... consiliis et sermonibus ..., ut ..; Sulla 15.
intellegere: quantum sermonibus volgi et sufragiis intellegere potui; Sest. 113.
percelebrari: s. audire; Cael. 69.
percrebrescere: quae (opinio) ... apud exteras nationes omnium sermone percrebruit; Verr. a. pr. 1.
refercire: s. I, 1. refercit.
versari: scio me in rebus celebratissimis omnium sermone versari; Phil. II, 57.
vocari: quod ... mercatorum et advenarum sermonibus ad studium fallendi studio quaestus vocabantur; leg. agr. II, 95.
usurpare: soleo saepe ante oculos ponere idque libenter crebris usurpare sermonibus; Marcell. 5.
2. **Präpositionen:** a: quorum impunitas fuit non modo a iudicio, sed etiam a sermone; Rab. Post. 27.
ex: ex his adsiduis eius cotidianisque sermonibus ... statuebam sic ..; Sest. 24. rapientur homines in haec iudicia ex omni non modo invidia, sed sermone malevolorum; Rab. Post. 18.
in: ausum esse in aede Castoris ... in eo loco, in sermone hominum, audaciae suae monumentum aeternum relinquere? Verr. I, 129. primum ipse in Sicilia saepe ... dixerat et in sermone multis demonstrarat; ib. II, 102. ni vererer ne forte plura de isto ab aliis in sermone quam a me in iudicio vos audisse diceretis; ib. IV, 55. in ipso sermone hoc ... mortua est; Cluent. 30. quid .. in Graeco sermone tam tritum atque celebratum est quam ...? Flacc. 65. quos tamen ipsi consules in omni sermone laudabant; Phil. I, 6.
praeter: quid igitur censores secuti sunt? ne ipsi quidem ... quicquam aliud dicent praeter sermonem atque famam; Cluent. 126.

sermocinor, sich unterreden: libenter ait se esse facturam et cum isto se || se cum isto || diligenter sermocinaturam; Verr. I, 138.

sermunculus, Geschwätz: nonne intellegis, Caesar, ex urbanis malevolorum sermunculis haec ab istis esse conlecta? Deiot. 33.

sero, säen, besäen, pflanzen, bepflanzen: I. alqs: quam diu intellegebant sese sibi et populo Romano, non Verri et Apronio serere; Verr. III, 121. per quas (litteras) hortatur ... ut serant; ib. 44. qui vobis laborant, vobis serunt || serviunt ||; ib. 102.
II. alqd: intellegetis ... sexiens tanto || tantum || quam quantum satum sit oblatum esse ab aratoribus; Verr. III, 102. tum fit ut tantum decumae sit quantum severis; ib. 112. nisi ab eis hoc petivisset, ut sererent quam plurimum; ib. 121. id ipsum, quod satum est, qua ratione quisquam qui sereret inventus est? ib. 124. UT ARATORES, QUI RELIQUI ERANT, QUAM PLURIMUM SERERENT; ib. ut quam plurimum sereret; ib. 125.
iugera: quot iugera sint sata; Verr. III, 112. primum illud dico, pluribus milibus medimnum venisse decumas agri Leontini, quam quot milia iugerum sata essent in agro Leontino; ib. 113. ut pluribus aliquanto medimnis decumas emerent quam iugera erant sata; ib.
medimnum: in iugero Leontini agri medimnum fere tritici seritur perpetua atque aequabili satione; Verr. III, 112.

sero, spät, zu spät: I. coepi: cum ... Pompeius ... sero .. ea sentire coepisset, quae multo ante provideram; Phil. II, 24.
cognosco: quis (miles fuit) qui non indoluerit tam sero se quam nequam hominem secutus esset cognoscere? Phil. II, 61.
convoco: serius omnino ... quam tempus rei publicae postulabat, aliquando tamen convocati sumus; Phil. III, 1.
cupio: qui sero, iam exhausto illo poculo mortis, cum ... testamentum .. mutare cuperet; Cluent. 31.
decerno: eadem, sed fortasse serius decernetis; Phil. V, 34.
diiudico: de rationibus ... societatis volt diiudicari: sero, verum aliquando tamen; Quinct. 43.
do: serius populo Romano ... arma dedimus quam ab eo flagitati sumus; Phil. X, 19.
doceo: qui te nunc sero doceant, iudices non sero, illum P. Gavium ... civem Romanum ... fuisse; Verr. V, 164.
excito: hic aliquando || aliquanto ||, serius quam ipse vellet, Cn. Pompeius ... excitavit illam suam ... consuetudinem rei publicae bene gerendae; Sest. 67.
facio: reperietis eos, qui sine repulsa consules facti sunt, ... esse factos ... aliquanto serius, quam per aetatem ... liceret; leg. agr. II, 3. erit verendum mihi ne non hoc potius omnes boni serius a me quam quisquam crudelius factum esse dicat; Catil. I, 5.
iacio: ieci ... fundamenta rei publicae, serius omnino quam decuit, ... sed tamen ..; Phil. V, 30.
muto: s. cupio.
pervenio: vix, sero et raro ad manus pervenitur; Sest. 77.
pudet: verum et sero et nequiquam pudet; Quinct. 79.
redimo: haec omnia sero redemit Apollonius; Verr. V, 24.
sentio: s. coepi.
suborno: falsum subornavit testem Roscius Cluvium. cur tam sero? Qu. Rosc. 51.
sum: pacis equidem semper auctor fui, sed tum sero; Ligar. 28.
venio: etsi incidamus .. media, ne nimis sero ad extrema veniamus; Phil. II, 47. venit tempus, .. serius omnino, quam dignum populo Romano fuit, sed tamen ita maturum ..; ib. VI, 19.
volo: s. diiudico.
II. sapiens: si quidem *non* tam semper stulti quam sero sapientis est ..; Rab. Post. 24.

serpens, Schlange: I. delitiscit, al.: iam ista serpens, quae tum hic delitiscit, tum se

emergit et fertur illuc, compressa atque inlisa morietur; har. resp. 55.

infert: repente .. te, tamquam serpens e latibulis, ... intulisti; Vatin. 4.

serpo, kriechen, schleichen, um sich greifen: consuetudo: si paulatim haec consuetudo serpere ac prodire coeperit; div. Caec. 68. quam facile serpat iniuria et peccandi consuetudo, ... videte! Verr. II, 53.

iniuria: s. consuetudo; Verr. II, 53.

malum: ita serpit illud insitum natura malum; Verr. III, 177. hoc malum ... obscure serpens multas iam provincias occupavit; Catil. IV, 6. serpet hoc malum ... longius quam putatis; Rab. Post. 15. cum serperet in urbem infinitum malum; Phil. I, 5.

rumor: serpit hic rumor: „scis tu illum accusationem cogitare ..?“ Muren. 45.

serracum, Lastwagen: cum tibi tota cognatio serraco advehatur; Piso, fr. 9.

serrula, kleine Säge: I. pervenit: invenitur ea serrula ad Stratonem pervenisse; Cluent. 180.

II. vendo: quidam ... recordatus est se .. in auctione quadam vidisse in rebus minutis aduncam ex omni parte dentatam et tortuosam venire serrulam; Cluent. 180.

III, 1. circumsecare: qua (serrula) illud potuisse ita circumsecari videretur; Cluent. 180.

2. ex: is et ex serrula insimulatus et a puero conscio est indicatus; Cluent. 183.

sertum, Blumengewinde: qui mihi accubantes in conviviis, ... sertis redimiti, ungentis obliti, ... eructant ... urbis incendia; Catil. II, 10.

serus, spät: Kalendae: ut magis exoptatae Kalendae quam serae esse videantur; Phil. V, 1.

poenae: vobis illae ... serae, sed iustae tamen ... poenae solutae sunt; Milo 85.

servator, Erhalter, Erretter: I, 1. cedit: cedere e patria servatorem eius! Phil. X, 8.

2. sum: cuius urbis servatorem me esse senatus ... totiens iudicarit; dom. 101. committerem ut idem perditor rei publicae nominarer qui servator fuissem? Planc. 89.

II. commendo: me idem senatus exteris nationibus ... servatorem .. rei publicae commendavit; Piso 34.

damno: Opimium damnatum esse commemoras, servatorem ipsum rei publicae; Planc. 69.

. distraho, divello: qui a me mei servatorem capitis divellat ac distrahat; Planc. 102.

servilis, sklavisch, der Sklaven: bellum: contagio autem ista servilis belli cur abs te potius quam ob eis omnibus ... praedicatur? Verr. V, 7. civile, ... servile, navale bellum ... declarant ..; imp. Pomp. 28. cum (Italia) servili bello ... premeretur; ib. 30.

color: non .. nos color iste servilis, non pilosae genae ... deceperunt; Piso 1.

iugum: cuius (urbis) a cervicibus iugum servile deiecerant; Phil. I, 6.

modus: cives Romani servilem in modum cruciati et necati (sunt); Verr. a. pr. 13.

munus: in munere servili obtulit se ad ferramenta prospicienda; Sulla 55.

vestis: inde nocte intempesta, crepidatus, veste servili navem conscendit; Piso 93.

servio, dienen, dienstbar, gefällig, Sklave, belastet sein: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** a. substantivisch: temporibus vestris serviendum putant; Verr. III, 199. invidos (ulciscar) virtuti et gloriae serviendo; Quir. 21. qui dicerent dignitati esse serviendum; Sest. 23. ubi parendum alteri et serviendum sit; Rab. Post. 22. attulerat iam liberae civitati ... consuetudinem serviendi; Phil. II, 116. si erit ... serviendum; ib. XIII, 6.

b. verbal: petitioni toto animo servire propter iudicium non licebat; Verr. a. pr. 24. utrum esset Agrigentinis utilius, suisne servire anne populo Romano obtemperare; ib. IV, 73. ut ei (populo) mori potius quam servire praestaret; Piso 15. illa vero in illo homine mirabilia fuerunt, comprehendere multos amicitia, ... servire temporibus suorum omnium pecunia, gratia, labore ..; Cael. 13. nostrum est ..., honores si magni non putemus, non servire populo; Planc. 11. cum .. omnis servitus est misera, tum vero intolerabilis est [servire] impuro, impudico, effeminato, numquam ... sobrio; Phil. III, 12. libidinosis, petulantibus, impuris, impudicis, aleatoribus, ebriis servire, ea summa miseria est; ib. 35. per quem (magistrum) hominibus maioribus natu ne in suis quidem praediis impune ... liceat esse valetudinique servire; Fr. B. XIII, III, 2.

2. **persönlich:** alqs: populo Romano adhuc servire non destitit, sibi servire iam pridem destitit || desiit ||; Qu. Rosc. 23. tibi serviet; div. Caec. 48. qua in re dolori suo, non rei publicae commodis serviunt; ib. 64. itaque mihi videor ... neque in eo magis meae quam vestrae laudi existimationique servisse; ib. I, 5. nisi tecum conlusisset et tuae potius existimationi servisset quam suae; ib. II, 58. ut ceteri libentius suo periculo vestris cupiditatibus serviant; ib. III, 9. dum publicis mandatis serviat; ib. IV, 15. „ne gratis rei publicae serviamus“; Cluent. 71. legibus .. idcirco omnes servimus, ut liberi esse possimus; ib. 146. sin autem servire meae laudi et gloriae mavis; Catil. I, 23. qui alios ipse amabat turpissime, aliorum amori flagitiosissime serviebat; ib. II, 8. quanto tandem studio debeo naturae meae consuetudinique servire? Muren. 6. ut non modo homini nemini, sed ne cupiditati quidem ulli servias; Sulla 25. huius potius tempori serviam quam dolori meo; Sest. 14. horum qui voluntati, commodis, opinionibus serviunt, defensores optimatium ... numerantur; ib. 97. posteritatis gloriae serviamus; ib. 143. ut in alterius dolore vel pietati vel indulgentiae vestrae serviatis; Cael. 79. sed ego ... non parebo dolori meo, non iracundiae serviam; prov. cons. 2. res .. ipsa publica, si loqui posset, ageret mecum, ut, quoniam sibi servissem semper, numquam mihi, ... ut iam mihi servirem; Planc. 92. servi igitur eis etiam iudicibus, qui ..; Marcell. 29. qui servire nolebant; Phil. II, 35. qui non modo non servis, sed etiam regnas; ib. ut servires; ib. 86. ut facile servires; ib. esset .. ipsi (Antonio) statim serviendum, si ..; ib. III, 12. utrum ille poenas ... luat an nos serviamus; ib. 29. nisi servire malumus quam ne serviamus armis animisque decernere; ib. 33. optimo cuique pereundum *erat*, reliquis serviendum; ib. 34. ut cum dignitate potius cadamus quam cum ignominia serviamus; ib. 35. aut vincatis oportet ... aut quidvis potius quam serviatis; ib. VI, 19. tu arma abicienda censes, ut serviamus? ib. VIII, 12. ea (vita) nulla est omnino servienti; ib. X, 20. pati vel difficillime malumus quam servire; ib. XIII, 15. si ipse (Antonius) servire poterat; ib. 17.

alqd: capite hoc omnia, quae serviebant, non servient; leg. agr. III, 9.

animi: servientibus .. animis ... gemitus tamen populi Romani liber fuit; Phil. II, 64.

civitas: servire diutius non potest civitas; Phil. X, 19.
filii: nonne optatissimum sibi putant esse filios suos rei familiari maxime servire? Sex. Rosc. 48.
homo: „non solum effugiemus“ inquit „hominem in quaerendo nimium diligentem, nimium servientem populi existimationi, M.’ Glabrionem“; Verr. a. pr. 29.
hostes: quod hostes alienigenae .. oppressi serviunt; Catil. IV, 22.
maiores: nunc intellegunt ... maiores suos ... servire populo Romano quam imperare aliis maluisse; imp. Pomp. 41.
persona: quae (persona principis) non animis solum debet, sed etiam oculis servire civium; Phil. VIII, 29.
populus: populum Romanum servire fas non est; Phil. VI, 19.
verba: exemplum quod testimonio sit, ... verba servire hominum consiliis et auctoritatibus; Caecin. 52.
vox: eis potissimum vox haec serviat, quorum opera .. mihi ... restituta est; Sest. 2.
II. mit Accusativ: servitium: solos sapientis esse, ... si servitutem serviant, reges; Muren. 61.

servitium, Sklaverei, Sklavendienst, Sklavenschaft, Sklaven: I. silent: servitia sileant; Flacc. 97.
II, 1. concito: servitia concitat; Catil. IV, 13. (civis) erat .. expulsus sine iudicio, vi, lapidibus, ferro, servitio denique concitato; Sest. 53.
domo: qui (vir) .. servitia virtute victoriaque domuisset; Sest. 67.
excito: servitia excitantur; Catil IV, 4.
immitto: quid magis inquinatum ... dici potest quam omne servitium permissu magistratus liberatum in alteram scenam immissum, alteri praepositum? har. resp. 25.
incito: qui in Palatio ... servitia ad caedem et *ad* inflammandam urbem incitavit; Cael. 78.
libero: f. immitto.
moveo: et tamen coeptum esse in Sicilia moveri aliquot locis servitium suspicor; Verr. V, 9.
praepono: f. immitto.
2. caveo a: ut a servitio caveremus; har. resp. 25.
concito ex: conlegia ... innumerabilia quaedam nova ex omni faece urbis ac servitio concitata; Piso 9.
III. animi: cum servitiorum animos in Sicilia suspensos propter bellum Italiae fugitivorum videret; Verr. V, 14.
magnitudo: quod ... magnitudo servitii perspicitur; Verr. V, 29.
motus: iste motus servitiorum ... utrum tibi tandem diligentiam custodiendae provinciae an novam rationem improbissimi quaestus attulit? Verr. V, 15.
IV. pellere: cum civis is ... servitio atque armis pelleretur; Piso 23.

servitus, Sklaverei, Sklavendienst, Dienstbarkeit, Knechtschaft: I. absolut: 1. est: fuerit quaedam (servitus) necessaria; Phil. I, 15. servitus (est) postremum malorum omnium, non modo bello, sed morte etiam repellendum; ib. II, 113. cum .. omnis servitus est misera, tum vero intolerabilis est [servire] impuro, impudico, effeminato; ib. III, 12. omnis est misera servitus; sed fuerit quaedam necessaria; ib. X, 19. quo diuturnior servitus esset; ib. 20.
2. sum: servitus est non dicere in quem velis et non defendere quem velis; Sulla 48. quae, malum! est ista voluntaria servitus? Phil. I, 15.

II. nach Verben: 1. astringo: in qua (oratione) ego homo astutus ... huius officii tanti servitutem astringebam testimonio sempiterno; Planc. 74.
concupisco: neque .. ille servitutem vestram, sed iam iratus sanguinem concupiscit; Phil. IV, 11.
denuntio: quid erat aliud nisi denuntiare populo Romano servitutem? Phil. V, 21.
depello: qui ... timorem huic ordini, servitutem depulit civitati; sen. 19.
expeto: caedem illi civium, vos servitutem expetistis; Piso 15.
facio: fit in dominatu servitus; Deiot. 30.
fero: omnes nationes servitutem ferre possunt: nostra civitas non potest; Phil. X, 20.
patior: aliae nationes servitutem pati possunt; Phil. VI, 19.
perpetior: cum ... simus .. diutius .. servitutem perpessi quam captivi servi frugi et diligentes solent; Phil. VIII, 32.
propulso: nemo est praeter veteranos milites vir, qui ad servitutem propulsandum ingenuo dolore excitetur; Phil. X, 18.
repello: f. I, 1. est; Phil. II, 113.
servio: solos sapientis esse, ... si servitutem serviant, reges; Muren. 61.
voco: servitutem pacem vocas? Phil. VIII, 12.
2. obliviscor: una in illa re servitutis oblita civitas ingemuit; Phil. II, 64.
3. antepono: ut ... mortem servituti anteponamus; Phil. III, 29. quae (mors) certe servituti anteponenda est; ib. XI, 24.
nascor: f. 5. trado in.
praefero: qui (consul) praeferret mortem servituti; Phil. XII, 2.
4. libero: eorum trium imperatorum virtute ... populum Romanum foedissima crudelissimaque servitute liberatum; Phil. XIV, 37.
5. abduco in: socios nostros in servitutem abduxerunt; Piso 84.
adiudico in: ipsam Veneri in servitutem adiudicat; div. Caec. 56.
cohortor ad: quo (die) ausus est ... populum Romanum ad servitutem cohortari; Phil. XIII, 31.
distinguo a: ut libertatem a servitute nulla re alia nisi mentiendi licentia distinguendam putent; Scaur. 38.
intersum inter: inter pacem et servitutem plurimum interest; Phil. II, 113.
sum in: qui in servitute iusta fuerunt; Caecin. 99. filium eius, M. Aurium, vivere et in agro Gallico esse in servitute; Cluent. 21.
trado in: publicanos miseros ... tradidit in servitutem Iudaeis et Syris, nationibus natis servituti; prov. cons. 10.
III. nach Substantiven: auctores: servitutis auctores sequi non debetis; Phil. X, 18.
condicio: servus est nemo qui modo tolerabili condicione sit servitutis, qui non ..; Catil. IV, 16. quos (servos) intellegebat non communi condicione servitutis uti, sed ..; Cael. 57.
depulsio: quae causa iustior est belli gerendi quam servitutis depulsio? Phil. VIII, 12.
finis: cum ... omnibus gentibus finem diuturnae ... servitutis adferret; Fr. B. VI, 14.
fluctus: emergere auctoritatem vestram e fluctibus illis servitutis; har. resp. 48.
gradus: deteriore .. statu ut simus, unus est inferior gradus aut interitus aut servitutis; har. resp. 61.
indicium: quae domus erat ipsa indicio ... miserimae populi Romani servitutis; dom. 110.
iura: ut ille ... moriens perangusto fretu divisa servitutis ac libertatis iura cognosceret; Verr. V, 169.

lex: in quo (bello) pactio pacis lex sit servitutis; Phil. XIII, 2.
metus: qui (Marius) bis Italiam obsidione et metu servitutis liberavit; Catil. IV, 21.
nota: inerat ... in illo foedere societatis quasi quaedam nota servitutis; Verr. V. 51.
oblectamenta: ut illi ... haberent haec oblectamenta et solacia servitutis; Verr. IV, 134.
oblivio: nos post reges exactos servitutis oblivio ceperat; Phil. III, 9.
odium: quantum haberet odium servitutis; Phil. V, 38.
pactio: cum eis facta pax non erit pax, sed pactio servitutis; Phil. XII, 14.
periculum: quis navigavit qui non se aut mortis aut servitutis periculo committeret? imp. Pomp. 31. dum modo (Gallia) repellat periculum servitutis; Phil. XII, 9. quorum virtute ... maximis periculis servitutis ... liberati sumus; ib. XIV, 11.
recordatio: iucundiorem .. faciet libertatem servitutis recordatio; Phil. III, 36.
solacia: ſ. oblectamenta.
supplicium: libertate ... ille in acerbissimo supplicio miserrimae servitutis abusus est; Verr. V, 114. ut ... Italia .. alumnum suum servitutis extremo summoque supplicio adfixum videret; ib. 169. quo maiora proposita victis supplicia servitutis videtis; Phil. XI, 3.
vincla: an || at || nos conantis servitutis vincla rumpere impediet, si quis veteranos nolle dixerit? Phil. X, 18.
V. **Umſtand:** 1. opprimere: tu cum ... servitute oppressam civitatem teneres; dom. 131. agitur utrum M. Antonio facultas detur ... populum Romanum servitute opprimendi, an ..; Phil. V, 6.
premi: cum servitute premeremur; Phil. IV, 3.
abl. comp. foedior: nihil (est) foedius servitute; Phil. III, 36. nihil esse homini Romano foedius servitute; ib. XII, 15. — potior: quae (mors) civibus Romanis semper fuit servitute potior; Phil. X, 19.
2. ex: sed quid ego populi Romani animum virtutemque commemoro libertatem iam ex diuturna servitute dispicientis? Sest. 118.
in: qui avunculum filii sui in servitute ac vinculis necaverit; Cluent. 125. fit ... in servitute dominatus; Deiot. 30.

servo, retten, erretten, erhalten, bewahren, beobachten: I. **mit Ergänzung:** de: se de caelo servasse; dom. 40. quos tu cotidie sciebas servare de caelo; Vatin. 16. ſ. **caelum,** I, 3. servo de (11 St.) B. I, S. 441.
II. **mit Object:** alqm: quos quia servare per compositionem volebat; Sex. Rosc. 33. ne ita hunc videar voluisse servare, ut tibi omnino non pepercerim; ib. 95. quo ex iudicio te ulla Salus || vel ipsa Salus || servare posset; Verr. III, 131. ut vererentur ne ... hic non ad populi Romani laudem, sed ad iudicum crudelitatem videretur esse servatus; ib. V, 3. quem non ille ... salvum incolumemque servavit? ib. 153. quem servatum esse plurimi cupiunt, servare soli vos potestis; Cluent. 200. ad hanc te amentiam ... fortuna servavit; Catil. I, 25. quod ... cum voluptate servamur; ib. III, 2. non ... sunt ... ita grati quos servavi, ut ..; Sulla 84. a quo id accepimus quo ceteris opitulari et alios servare possemus; Arch. 1. qui me, qui rem publicam cum ... servare possent, ... reliquerunt; har. resp. 3 „ad quae (tempora) tu te ipse servaras;" Planc. 13. ut (milites) coronam dent civicam et se ab aliquo servatos esse fateantur; ib. 72. ex quibus (manibus) si me non vel mea vel rei publicae fortuna servasset; Milo 20. ut Milo ne se quidem servare potuerit quin una rem publicam vosque servaret; ib. 30. si ... fortis atque animosos et se ... morti offerentis servare cupimus; ib. 92. nihil habet nec fortuna tua maius quam ut possis, nec natura melius quam ut velis servare quam plurimos; Ligar 38. „tua te ... fortuna servavit;" Deiot. 19. „at te eadem tua fortuna servavit;" ib. 21. quos Caesar, ut non nullos, fortasse servasset; Phil. II, 71. utinam omnis M. Lepidus servare potuisset! ib. V, 39. integritas tua te purgavit, ... vita ante acta servavit; Fr. B. XIII, VII, 1.
alqd: ubi permulti observandi multaque servanda sunt; Sex. Rosc. 90. quae aut diligentius servanda aut occultius exportanda erant; Verr. II, 185. qui sua servare vellet; ib. IV, 39. quod Iovi Optimo Maximo, quod populo Romano servari videret; ib. 66. ut id, quod conceperat, servare ... posset; Cluent. 33. hoc tu ipse ... non servas; Muren. 76. quam ob rem .. ille servet quod paravit; Flacc. 51. quod in privatis semper est servatum; Vatin. 22. quae mihi ... video esse dicenda, servabo; ib. 33. quin ... nobis haec fruenda relinqueret, quae ipse servasset; Milo 63.
acta: acta Caesaris servanda censeo; Phil. I, 16. hac lege sublata videnturne vobis posse Caesaris acta servari? Phil. I, 19.
agrum: ei generi hominum ... Campanus ager et praeclara illa Capua servatur; leg. agr. III, 16.
alumnos: eorum populorum civis, eorum agrorum alumnos ... ad C. Verris nefariam immanitatem ... esse servatos? Verr. V, 123.
archipiratam: vivum tu archipiratam servabas; Verr. V, 67.
auspicia: servabant auspicia reges; Phil. III, 9.
beneficia: qui (milites) Caesaris beneficia servassent; Phil. XIV, 27.
campum: qui castam contionem, sanctum campum, inviolatum corpus omnium civium Romanorum, integrum ius libertatis defendo servari oportere; Rabir. 11.
Capuam: ſ. agrum.
caput: nos caput patrimonii publici, pulcherrimam populi Romani possessionem, subsidium annonae, horreum belli, sub signo claustrisque positum [vectigal] servare non potuisse; leg. agr. I, 21.
census: census ... non servaturum se Metellus ostenderat; Verr. II, 63.
civis: urbem et civis integros incolumisque servavi; Catil. III, 25. servorum ... armis meos civis, meis consiliis periculisque servatos, pro me obici nolui; Milo 36. ſ. alumnos.
civitatem: a quo ipsa (Massiliensium civitas) servata est; Font. 45. ne eam civitatem, quam servassem inermis, armatus in discrimen adducerem; dom. 76. qui (Miltiades) illam civitatem ... servarat; Sest. 141.
consilium: a te doceo consilium non servatum senatus; Planc. 44.
constantiam: constantiam ordinis in eodem ornando imperatore servabo; prov. cons. 47.
consuetudinem: ut consuetudinem servem; Cluent. 89. in quo (iudicio) non modus ullus est adhibitus, non mos consuetudoque servata; ib. 96.
contionem, corpus: ſ. campum.
Dianam: bis ex duorum bellorum flamma ferroque servata est (Diana); Verr. IV, 78.
distributionem: mihi certum est hanc eandem distributionem invidiae et criminum ... servare; Cluent. 1.
domicilium: quorum (civium) alter finis vestri imperii ... caeli regionibus terminaret, alter

einsdem imperii domicilium sedisque servaret; Catil. III, 26.
ducem: ut ... eorum (coniuratorum) ducem servare cupiam; Sulla 83.
effigiem: ac forsitan vix convenire videretur, ... eius effigiem simulacrumque servare; Verr. II, 159.
exemplar: f. hominem.
fidem: quaero servarisne in eo fidem? Vatin. 15.
forum: quod (forum) introitu Marcelli purum caede servatum esset || est ||; Verr. IV, 116.
frumentum: cum aut frumentum vendidisset aut servare vellet; Verr. III, 189.
gentem: quam cara dis immortalibus esset (gens) docuit, quod est victa. [quam deo cara, quod servata]; Flacc. 69.
gradum: qui primus erat officii gradus, servatus est a procuratore summa cum diligentia; Quinct. 61. servari necesse est gradus; Planc. 15.
hominem: qui (homo) mihi videtur quasi quoddam exemplar pristinae gravitatis et monimentum antiquitatis in re publica divinitus servari; Fr. A. III, 17.
horreum: f. caput.
ignem: ille ignis aeternus, nocturnis Fonteiae laboribus vigiliisque servatus; Font. 47.
imperium: qui (di) hoc imperium, qui hanc libertatem, qui populum Romanum, qui haec tecta atque templa ... vestro numine auxilioque servastis; Sulla 86.
Italiam: quem (C. Marium) Italia servata ab illo demersum in Minturnensium paludibus ... vidit; Piso 43.
ius: f. campum.
iusta: omnia sollemnia ac iusta ludorum ... summa cum caerimonia esse servata; har. resp. 21.
legem: cum id ... diceret Heraclius, ... hanc (legem) omnis semper in Sicilia consules praetoresque servasse; Verr. II, 39. cum omnes ante te praetorem Rupilias leges et in ceteris rebus et in iudiciis maxime servassent; Verr. II, 40. legem, quam non putat, eam is quoque servat; prov. cons. 36.
libertatem: f. imperium.
mentem: si illius diei mentem servare potuisses; Phil. II, 90.
morem: f. consuetudinem; Cluent. 96.
nomen: hoc nomine retento atque servato ... nullum indicium de se senatus imminutum putat; Deiot. 36.
ordinem: quid attinet ... ordinem servare || conservare ||? Qu. Rosc. 6. ne ... subiciatis, sed ... me .. meum dicendi ordinem servare patiamini; Cluent. 6. qui ordo in sententiis rogandis servari solet; Phil. V, 35.
pacem: cum his pacem servabit Antonius? Phil. VII, 21.
patriam: quam (patriam) servaveram; Vatin. 7. bis a me patriam servatam esse concedis; dom. 76. meis consiliis, periculis, laboribus patriam esse servatam; ib. 93. qui patriam a se servatam perire suo nomine noluisset; ib. 122. quod (legiones) eam (patriam) a me servatam esse meminissent; Phil. II, 60.
pecuniam: haec una ratio a rege proposita Postumo est servandae pecuniae, si ..; Rab. Post. 28.
Pessinuntem: quod Pessinuntem ... recuperavit, ut in pristina religione servaret; har. resp. 29.
populum: qui (populus) servatus est; Catil. IV, 22. f. imperium.
possessionem: f. caput.
provinciam: ita enim causa constituitur, provinciam Siciliam virtute istius et vigilantia singulari ... a belli periculis tutam esse servatam; Verr. V, 1.
pudicitiam: ut pudicitiam liberorum servare ab eorum libidine tutam non liceret; Verr. I, 68.
quaestionem: quid, ipsa quaestio iudicibus, quid, amicis hospitalibusque Oppianici, ... quid, huic tandem ipsi tempori cur non servata est? Cluent. 186.
rem publicam: f. **res publica,** II, 1. servo, (14 St.) S. 329, b.
rusticulum: cum quaererent alii Numerium alii Quinctium, (rusticulus) gemini nominis errore servatus est; Sest. 82.
salutem: per quos nostram (salutem) ille servasset; Milo 102.
sedis: f. domicilium.
servum: quem (servum) tu ... incolumem .. servare quaestioni, servare his iudicibus, servare huic tempori debuisti; Cluent. 187.
signum: quod (signum) autem est ad introitum Ponti, id ... usque ad hanc diem integrum inviolatumque servatum est; Verr. IV, 130.
simulacrum: f. effigiem. — sollemnia: f. iusta. — subsidium: f. caput.
tabulas: illae (tabulae) servantur sancte; Qu. Rosc. 7.
tecta, templa: f. imperium.
terram: quam (terram Marius) servarat; Planc. 26.
vectigal: f. caput.
urbem: esse ... in honore debebit is, qui .. hanc urbem ... servavit; Catil. III, 2. populi Romani laus est urbem .. Cyzicenorum eiusdem consilio ex omni impetu regio ... ereptam esse atque servatam; Arch. 21. cuius consilio cum universam rem publicam tum illam ipsam urbem meminerant esse servatam; Piso 25. ut ... mihi .. fuerit .. urbs in urbe servanda; Planc. 66. f. cives; Catil. III, 25.
III. **mit doppeltem Accusativ:** f. II. archipiratam. civis; Catil. III, 25. forum. hominem. provinciam. pudicitiam. servum. signum.

servolus, junger Sklav: I. est: non quo idem sit servolus unus quod familia; Caecin. 58.
facit: tam restitues, si unus servolus, quam si familia fecerit universa; Caecin. 58.
oboediunt, obtemperant: ut (servoli) ad verba nobis oboediant, non ad id, quod ex verbis intellegi possit, optemperent; Caecin. 52.
possunt: ut ad libidinem suam liberti servolique nobilium bona ... vexare possent; Sex. Rosc. 141.
renuntiat: Nicostratus quidam, fidelis Oppianici servolus, ... multa dicitur domino renuntiare solitus esse; Cluent. 175.
II, 1. abduco: servolum unum ... abducit; Quinct. 27.
2. concedo: si servolis hoc [nostris] concesserimus, ut ..; Caecin. 52.
3. valeo in: in uno servolo familiae nomen non valere; Caecin. 55.
III. per: quid? per tuum servolum ordines adsignatos? Piso 88.

servus, dienstbar, belastet, Sklav: A. **bei Substantiven:** homines: circumsessus es. a quibus? ... ab hominibus et natura et consuetudine et disciplina lenissimis, ... fortuna servis, voluntate supplicibus; Verr. I, 81. ut Apronium et Turpionem, servos homines, tuo liberumque tuorum periculo divites fieri velles; ib. III, 91. posse homines servos iure arma capere et manum cogere; Tull. 43. vgl. B, I, 1. amittunt. — II, 1. adorior.

praedia: libera (praedia) meliore iure sunt quam serva; leg. agr. III, 9.

B. **allein: I. absolut: 1. Subject:** accedunt: accedat huc oportet odium parentis, ... servi conscii; Sex. Rosc. 68. cur hoc auctore non Romae quoque servi publici ad vectigalia accedunt? Verr. III, 86.

accusat: exortus est servus qui, quem in eculeo appellare non posset, eum accuset solutus; Deiot. 3. en causa, cur ... dominum servus accuset; ib. 17.

amant: hunc servi ancillaeque amant; Verr. III, 8.

amittunt: ut homines miseri, ... nunc servi ac supplices, non modo ... amittant, verum etiam ... non habeant; Verr. a. pr. 53.

appellat: f. accusat; Deiot. 3.

aspernatur: servus non incallidus et ... frugi atque integer, sermonem Fabricii non est aspernatus; Cluent. 47.

attingit: apud Segestanos repertum esse .. scitote neminem neque liberum neque servum ... qui illud signum auderet attingere; Verr. IV, 77.

audet: servus est nemo qui modo tolerabili condicione sit servitutis, qui non haec stare cupiat, qui non quantum audet et quantum potest conferat ad salutem voluntatis; Catil. IV, 16. f. attingit.

caedunt: cum eum ... servi publici loris ceciderunt; Phil. VIII, 24.

capiunt: quos servos arma capere et bellum facere in Sicilia voluisse cognoras; Verr. V, 12.

comparet: „servus meus non comparet“; Tull. 54. omnis suspicio in eos servos, qui non comparebant, commovebatur; Cluent. 180.

confert: f. audet.

confitetur: extorta est ei (servo) confitenti sica de manibus; Milo 18. ne (servi) tormentis cogerentur occisum esse a servis Milonis ... P. Clodium confiteri; ib. 57. fuit audiendus popa Licinius ..., servos Milonis ... sibi confessos esse de interficiendo Pompeio coniurasse; ib. 65. nonne (servus) ... se a te corruptum, tuis promissis in fraudem impulsum esse confessus est? Deiot. 32.

coniurant: f. confitetur; Milo 65.

consentiunt: servos, quos ipse cum consilio belli faciendi causa consensisse iudicavit, eos sine consilii sententia ... omni supplicio liberavit; Verr. V, 18.

cupit: f. audet.

defert: „cum servi ad dominam rem istam et maleficium Caelii detulissent“; Cael. 62. cum ... Scauri .. servus ad eum clam domum venisset et crimina in dominum delaturum se esse dixisset; Deiot. 31.

deicit: qui (servus) me deiecerit; Caecin. 55. f. IV, 1. alqs.

dicunt: cum essent animi servorum et spe et metu temptati, ut aliquid in quaestione dicerent, tamen ... auctoritate advocatorum ... adducti in veritate manserunt neque se quicquam scire dixerunt; Cluent. 176. f. defert; Deiot. 31.

eludunt: f. IV, 1. multitudo.

est: cum domus erat Romae, servi, in ipsa Gallia privata P. Quinctii praedia; Quinct. 85. dixi domum Romae fuisse, ... servos compluris; ib. 89. ei servi ubi sunt? Sex. Rosc. 77. cur servus societatis ... semper in Verrucii nomine certo ex loco mendosus esset; Verr. II, 188. Venerios .. servos ... procuratores istius quaestus est administros rapinarum fuisse dico; ib. III, 50. ut servos Venerios Siculorum dominos esse velles; ib. 87. ut aratores in servorum numero essent, servi in publicanorum; ib. edicta praetorum fuerunt eius modi, ut ne quis cum telo servus esset; ib. V, 7. nominat iste servum, quem magistrum pecoris esse diceret; ib. 17. is omnino servus in familia non erat; ib. si tuus servus nullus fuerit et omnes alieni et mercennarii; Caecin. 58. etsi illum servum et sibi benevolum esse et patri fuisse arbitrabatur; Cluent. 176. quem (servum) nimium loquacem fuisse ac nimium domino fidelem arbitrabatur; ib. quis umquam Graecus comoediam scripsit in qua servus primarum partium non Lydus esset? Flacc. 65. quis .. hoc non videt, ... hic servos non esse servos? Cael. 57. istos .. servos familiaris esse dominae (Caelius) sciebat; ib. 58. quo veniret, ibi publicanum aut publicani servum esse vetuit; prov. cons. 10. qui (servi) post erant; Milo 29. cum (servus) tecum fuisset; Deiot. 32. f. audet.

exeunt: illi cum ludos facerent, servos de cavea exire iubebant; har. resp. 26.

exoritur: f. accusat; Deiot. 3.

expetunt: quas (poenas) ab eo servi fideles pro domini vita expetiverunt; Milo 56.

faciunt: cum ... haec scelera servi audacissime faciant; Tull. 40. hos ludos servi fecerunt, servi spectaverunt; har. resp. 24. fecerunt id servi Milonis, ... quod suos quisque servos in tali re facere voluisset; Milo 29. f. capiunt.

ferunt: servi autem eius ... praeter oculos Lollii haec omnia ferebant; Verr. III, 62. nisi forte hanc condicionem vobis esse voltis, quam servi, si libertatis spem propositam non haberent, ferre nullo modo possent; Rabir. 15.

habent: f. amittunt. ferunt; Rabir. 15. — manent: f. dicunt.

metuunt: servi .. mei si me isto pacto metuerent, ut te metuunt omnes cives tui ..; Catil. I, 17.

ministrant: servi sordidati ministrant, non nulli etiam senes; Piso 67.

moritur: metuit ne condemnaretur extrema servi voce morientis; Cluent. 187.

movent: quos adhuc servi designatorum consulum non moverunt; Verr. a. pr. 53.

occupat: an is non reddet, qui domini patrimonium circumplexus, quasi [thesaurum] draco, Pompei servus, libertus Caesaris, agri Lucani possessiones occupavit? Phil. XIII, 12.

oderunt: omnes te ... liberi servi oderunt; Phil. XIII, 45.

perferunt: ne (servi) dolorem perferre non possent; Milo 57.

perpetiuntur: cum ... simus .. diutius .. servitutem perpessi quam captivi servi ... solent; Phil. VIII, 32.

possunt: f. accusat; Deiot. 3. audet. capiunt. ferunt; Rabir. 15. perferunt.

pulsant: num quem tribunum pl. servi M. Tullii pulsaverunt? Tull. 48.

refugit: nonne (servus) ... refugit ad legatos? Deiot. 32.

respondet: servus respondet pudenter, at non stulte; Tull. 20.

solent: f. perpetiuntur.

spectant: f. faciunt; har. resp. 24.

tenent: tenuerunt enim ... illum locum servi, fugitivi, barbari, hostes: sed neque tam servi illi dominorum quam tu libidinum; Verr. IV, 112.

tollunt: hoc signum noctu clam istius servi ... sustulerunt; Verr. IV, 99.

veniunt: ad illud aedificium ... servi P. Fabii frequentes armatique veniunt; Tull. 21. cum servos tuos a te iam pridem ad bonorum caedem paratos cum illa tua consceleratorum ... manu armatos etiam in Capitolium tecum venisse constabat; dom. 6. ut (servi) venirent ad balneas Senias; Cael. 61. cur illi servi non ad Caelium

domum venerint; ib. nonne (servus) ad hunc Cn. Domitium venit? Deiot. 32. f. defert; Deiot. 31.

versantur: qui (servi) versentur isdem in voluptatibus; Cael. 57.

vivunt, utuntur: quos (servos) intellegebat non communi condicione servitutis uti, sed licentius ... cum domina vivere; Cael. 57.

2. **Prädicat:** sum: vidit enim eos ... harum cupiditatum esse servos; Verr. I, 58. si populus iusserit me tuum aut item te meum servum esse; Caecin. 96. cum ... Antonius servum se illius quam conlegam esse malebat; Phil. XIII, 17. f. 1. est; Cael. 57. tenent.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abduco: ab hac praefectus Antonii quidam symphoniacos servos abducebat; div. Caec. 55. se ... prohibitum esse dicebat, quo minus e fano Dianae servum suum ... abduceret; Verr. I, 85. qui ... avi servum corruptum praemiis ad accusandum dominum impulerit, a legatorum pedibus abduxerit; Deiot. 2. servum sollicitare verbis, spe promissisque corrumpere, abducere domum, ... hoc est ... omnibus familiis nefarium bellum indicere; ib. 30. ille inimico servum remisit, tu ab avo abduxisti; ille incorruptum audire noluit, tu corrupisti; ille adiutorem servum contra dominum repudiavit, tu etiam accusatorem adhibuisti; ib. 31.

absolvo: servus ille innocens omnibus sententiis absolvitur; Verr. IV, 100.

accipio: cum ... eum (Platorem) .., servis symphoniacis et aliis muneribus acceptis, timentem ... confirmasti; Piso 83.

adduco: se suos servos adduxisse dixerunt; Caecin. 27. f. I, 1. dicunt.

adhibeo: f. abduco; Deiot. 31.

adorior: homines ... servos M. Tullii .. adoriuntur; Tull. 21.

animadverto: animadvertit ... servum .. M. Tullii *Philinum*; Tull. 19.

appello: ut servos non numero distinguant, sed appellent uno familiae nomine; Caecin. 56.

arguo: servos ipsos ... neque arguo neque purgo; Sex. Rosc. 120.

armo: f. **armo**, B. servum (10 St.) B. I, S. 293, b. — audio: f. abduco; Deiot. 31.

caedo: illi ... caedere incipiunt eius servos; Milo 29.

censeor: cum te audisset servos suos esse censum; Flacc. 80.

cogo: homines permultos, liberos atque servos, coëgisse et armasse Aebutium; Caecin. 20. f. I, 1. confitetur; Milo 57.

compello: f. I, 1. confitetur; Deiot. 32.

comprehendo: comprehensus est in templo Castoris servus P. Clodii; Milo 18.

concito: cum in tribunali Aurelio conscribebas palam non modo liberos, sed etiam servos, ex omnibus vicis concitatos; dom. 54. cum servos concitas; har, resp. 39.

conloco: quem (servum) ille ad Cn. Pompeium interficiendum conlocarat; Milo 18.

conscribo: cum viderem ... servos simulatione conlegiorum nominatim esse conscriptos; sen. 33. f. concito; dom. 54.

convinco: quae (supplicia) in convictos maleficii servos constituta sunt; Verr. V, 140.

corrumpo: quaesierit sane (Milo), ... servum etiam ... corruperit; Milo 46. Phidippum medicum, servum regium, ab isto adulescente esse corruptum; Deiot. 17. at semel iste (servus) est corruptus a vobis; ib. 32. f. abduco; Deiot. 2. 30. 31.

damno: damnatis quidem servis quae praedandi potest esse ratio? Verr. V, 10. quam damnatis crucem servis fixeras; ib. 12. ut ab eo servorum sceleris coniurationisque damnatorum vita vel ipso carnifice internuntio redimeretur; ib. 14. hoc (supplicio) servos damnatos liberabat; ib. 18.

dedo: Oppianicus ... mulieri .. servum fidelissimum non in quaestionem tulit, sed plane ad supplicium dedidit; Cluent. 181.

deduco: quem (servum) tu ... Romam deducere, dare potestatem indicandi, incolumem denique servare quaestioni ... debuisti; Cluent. 187. servos agrestis et barbaros ... ex Apennino deduxerat, quos videbatis; Milo 26.

deicio: quo modo tu deiceris, cum servus tuus deicitur? Caecin. 37.

distinguo: f. appello.

dono: servos ... bene de re pnblica meritos persaepe libertate, id est civitate, publice donari videbamus; Balb. 24.

eicio: ex hoc ipso saltu ... servos privatos Quinctii omnis eiectos non esse; Quinct. 90.

emo: qui ... servos ad caedem idoneos emit; Sest. 95.

facio: lege nova ... servos nostros libertos suos fecisset; Milo 89.

fero: f. dedo.

habeo: qui neminem neque servum neque libertum improbum habeat; Sex. Rosc. 22. omnis eius servos habetis; ib. 77. ego servum habeo nullum; ib. 145. servos artifices pupilli cum haberet domi; Verr. I, 92. si .. ne habeas quidem servum praeter eum, qui me deiecerit; Caecin. 55. servos novem se professi sunt habere; Flacc. 43.

immitto: eone tu servos ad spoliandum fanum immittere ausus es? Verr. IV, 101. tu in alteram (caveam) servos immisisti, ex altera liberos eiecisti; har. resp. 26.

impello: f. abduco; Deiot. 2. — I, 1. confitetur; Deiot. 32.

interficio: „Panurgum“ inquit „hunc servum communem Q. Flavius Tarquiniensis quidam interfecit“; Qu. Rosc. 32.

iudico: ait nescio quem ex eo numero servum iudicatum; Deiot. 24.

libero: an vero servos nostros horum suppliciorum omnium metu dominorum benignitas vindicta una liberat: nos ..? Rabir. 16. f. damno; Verr. V, 18. — I, 1. consentiunt.

mitto: cur .. eos (servos) manu misit? Milo 57. quos (servos) nisi manu misisset; ib. 58

nomino: f. I, 1. est; Verr. V, 17.

occido: non potuit istius familia servos M. Tullii occidere; Tull. 48. *in quo (loco) familia tua M. Tullii servos occidit;* ib. 53. servos M. Tullii occidere iure non potuisti; ib.

paro: f. II. experior in. — I, 1. veniunt; dom. 6.

polliceor: ut servos in quaestionem polliceatur; Sex. Rosc. 77.

postulo: duos servos paternos in quaestionem ab adversariis Sex. Roscius postulavit; Sex. Rosc. 77. dixi iam antea saepe numero postulatos esse ab istis duos servos in quaestionem; ib. 119. servum illum Nicostratum ... ab hoc adulescente in quaestionem postulavit; Cluent. 176. quis eos (servos) postulavit? Appius. quis produxit? Appius. unde? ab Appio; Milo 59.

produco: cum (servus) esset productus; Deiot. 32. f. postulo; Milo 59.

purgo: f. arguo; Sex. Rosc. 120.

remitto: f. abduco; Deiot. 31.

reperio: cum neque servus quisquam reperiretur neque liber; Sex. Rosc. 64. f. I, 1. attingit; Verr. IV, 77.

retineo: an de servis alienis contra legem Fabiam retentis ... plura dicenda sunt? Rabir. 8.

servo: f. deduco; Cluent. 187.

sollicito: cuius servum Diogenem Fabricius ad

venenum Habito dandum ... sollicitare coepit; Cluent. 47. magnum crimen ... in servis ad hospitem domini necandum sollicitandis; Cael. 51. ſ. abduco; Deiot. 30.

solvo: ſ. I, 1. accusat; Deiot. 3.

sustento: quem vos, ... servum (vestrae) potestatis, ... sustentate; Cael. 79.

timeo: iudiciumne timui? non servos, non arma, non vim? Milo 36.

video: respondent illae praetoris in eo loco servos esse visos; Verr. IV, 100. si apud Caelium mulieris servus visus esset; Cael. 61. ſ. deduco; Milo 26.

vinco: qui indignitate servos ... vicerit; Verr. IV, 112.

voco: servos suos ad se vocat; Verr. I, 67. iste ... servum suum nomine Antiochum ad se vocavit; Caecin. 22. omnes ... servi in iudicium vocantur; Cluent. 148.

volnero: servi non nulli volnerantur; Verr. I, 67.

2. **Genetiv:** sum: tota .. hoc aedile servorum Megalesia fuerunt; har. resp. 24. ut alter consessus potestati servorum obiceretur, alter servorum totus esset; ib. 25.

3. **Dativ:** addico: quae (leges) nos servis nostris addicerent; Milo 87.

committo: et erat tam demens hic, ... ut omnis suas fortunas alienis servis committeret? at quibus servis? ... eisne, quos ..? Cael. 57. quibus (servis) omnia committantur, ... quibus occulta credantur; ib.

credo: rem tanti sceleris ignotis alienisque servis non esse credendam; Cael. 53. cui tantum facinus ... credidit? servisne mulieris? ib. 57. id tibi et medico callido et servo ... fideli non credidit; Deiot. 18. ſ. committo; Cael. 57.

do: cum tanta praemia civitates ... [non modo] Apronio atque eius similibus [verum etiam] Veneriis servis dare coactas (cognoverit), Verr. III, 143. si Scaevae, servo Q. Crotonis, qui occidit L. Saturninum, libertas data est; leg. agr. III, 31. aurum sumpsit (Caelius), ... quod L. Luccei servis daret; Cael. 51. ſ. 1. deduco; Cluent. 187.

expendo: expensa Chrysogono servo HS sexcenta milia accepta pupillo Malleolo rettulit; Verr. I, 92.

extorqueo: ſ. 1, 1. confitetur; Milo 18.

facio: quaero abs te .. servo tuo Nicostrato quid factum esse dicas? Cluent. 187.

figo: ſ. 1. dammo; Verr. V, 12.

impero: simul servis suis Rubrius, ut ianuam clauderent et ipsi ad foris adsisterent, imperat; Verr. I, 66. praedicat, Antiocho Aebutii servo se imperasse, ut ..; Caecin. 25.

pateo: quae (praemia, honores) pateant saepe servis; Balb. 24.

persolvo: in qua (manumissione) ... multarum rerum consciis servis cum causa praemium (est) persolutum; Cael. 68.

probo: vix .. servis hoc eum suis ... probaturum arbitrarer; leg. agr. II, 22.

promitto: hominem iubet Lilybaeum vadimonium Venerio servo promittere: promittit; Verr. V, 141.

sum: Venerione servo te praetore talis vir ... quaestui fuit? Verr. III, 93.

trado: lex erat lata vasto ac relicto foro et sicariis servisque tradito; Sest. 53. Licinium ... eis (servis) veneni pyxidem traditurum; Cael. 61. qui si iam ea (pyxide) tradita servis evasissent subito ex balneis [mulieris amici]; ib. 65.

tribuo: ut ex agro populi Romani plus frumenti servo Venerio quam populo Romano tribui pateretur; Verr. III, 89.

4. **mit Präpositionen:** ago cum: deinde aliquando cum servis Habiti furti egit; Cluent. 163.

commoveo in: furto postridie cognito omnis suspicio in eos servos, qui non comparebant, commovebatur; Cluent. 180.

congredior cum: ubi sit congressus cum servis Luccei Caelius; Cael. 53.

congrego ex: multitudinem hominum ex servis ... congregatam! dom. 89.

constituo in: ſ. 1. convinco.

consto ex: familiam intellegamus quae constet ex servis pluribus; Caecin. 55.

dico de: ſ. 1. retineo.

experior in: vim .. eius (veneni) esse expertum in servo quodam, ad eam rem ipsam parato; Cael. 58.

quaero de: in dominos quaeri de servis iniquum est; Sex. Rosc. 120. de Ascla quodam servo suo quaesituram esse || qu. sese || dixit; Cluent. 176. maiores nostri in dominum [de servo] quaeri noluerunt; Milo 59. in reum de servo accusatoris cum quaeritur, verum inveniri potest? ib. cum ... de servo in dominum ne tormentis quidem quaeri liceat; Deiot. 3.

redundo ad: ad quos (servos) aliquantum etiam ex cotidianis sumptibus ... redundet; Cael. 57.

sum in: non .. alia causa est aequitatis in uno servo et in pluribus; Caecin. 57.

sumo de: si quis pater familias, liberis suis a servo interfectis, ... supplicium de servo non quam acerbissimum sumpserit; Catil. IV, 12.

venio ad: ut ad servos M. Tullii veniant; Tull. 34. ad servos ... res publica venisset; dom. 92. nonne ad servos videtis rem publicam venturam fuisse? Sest. 47.

III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: at etiam ausus es ... clivum Capitolinum dicere me consule plenum servorum armatorum fuisse; Phil. II, 16.

2. formidolosus: quid servo tam formidolosum? Verr. V, 14.

magnus: quod .. praemium satis magnum est tam benevolis, tam bonis, tam fidelibus servis? Milo 58.

notus: si nomine appellari abs te civis tuos honestum est, turpe est eos notiores esse servo tuo quam tibi; Muren. 77.

vectigalis: quid? vectigalem provinciam ... servis tuis [publicanis] a te factam esse meministi? Piso 87.

3. unus ex: HS * et auri quinque pondo abstulit, uno ex servis puero non grandi conscio; Cluent. 179.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqs: sive me tu deieceris sive tuorum quispiam sive servorum sive amicorum; Caecin. 56.

animi: quis dubitet quin servorum animos summa formidine oppresserit? Verr. V, 14. ſ. I, 1. dicunt.

arma: servorum ... armis meos civis ... pro me obici nolui; Milo 36. „qui civem ... servorum armis exterminavit"; ib. 73.

bellum: cum .. haec a servorum bello pericula et praetorum institutis et dominorum disciplina provisa sint; Verr. V, 8. cum servorum bellum metueretur; ib. 18.

cellae: conchyliatis Cn. Pompei peristromatis servorum in cellis lectos stratos videres; Phil. II, 67.

concursus: ad hoc templum ... servorum armatorum fit concursus; Verr. IV, 94.

condicio: quorum (servorum) ius, fortuna, condicio infima est; Balb. 24.

confessio: mirabar ... confessionem servorum audiri; Milo 65.

consensiones: nulline motus in Sicilia servorum Verre praetore, nullaene consensiones factae esse dicuntur? Verr. V, 9.
consessus: quo matrona nulla adiit propter vim consessumque servorum; har. resp. 24.
corpora: (frater) se .. servorum et libertorum corporibus obtexit; Sest. 76.
corruptela: ista corruptela servi si non modo impunita fuerit, sed etiam a tanta auctoritate approbata; Deiot. 30.
dilectus: hunc tu civem ... servorum dilectu ... domo et patria ... cedere curasti? dom. 5. servorum dilectus habebantur pro tribunali Aurelio nomine conlegiorum; Sest. 34. pro Aurelio tribunali ... dilectus servorum habebantur ab eo; Piso 11. cum servorum dilectus haberetur in foro; ib. 23.
discriptio: servorum omnium vicatim celebrabatur tota urbe discriptio; dom. 129.
dominatio: videant ne turpe miserumque sit eos ... servi nequissimi dominationem ferre posse; Sex. Rosc. 140.
duces: quibus (armis) a servis atque a servorum ducibus caedem fieri senatus et bonorum rei publicae exitiosum fuisset; Planc. 87.
examina: videmus universi repente examina tanta servorum immissa in populum Romanum ... et non commovemur? har. resp. 25.
evocator: „tune ... evocatorem servorum et civium perditorum exire patiere“? Catil. I, 27.
exercitus: servorum exercitus illum in urbe conscripturum fuisse? Milo 76.
fortuna: f. condicio.
furta: etiamne haec .. debent ... Venerionem servorum furta rapinasque ferre? Verr. III, 228.
impetus: tu illos impetus perditorum hominum et ex maxima parte servorum ... in nostros domos immisisti; Phil. II, 91.
interitus: cuius (servi) perceleri interitu esse ab hoc comprobatum venenum; Cael. 58.
ius: f. condicio.
manus: suorum servorum manibus nuntio atque imperio tuo violatus esset; Quinct. 83. servorum instructa et comparata manu; Verr. V, 186. vidi ... Q. Hortensium ... paene interfici servorum manu; Milo 37.
motus: f. consessiones.
multitudo: cum ille servorum eludentium multitudini senatum populumque Romanum ... tradidisset; har. resp. 22.
nomen: restare tibi videbatur servorum nomen; Sex. Rosc. 79. nisi omnis ea praeda servi nomine ad istum ipsum perveniret; Verr. III, 89. servi cuiusdam nomen defertur; ib. IV, 100.
numerus: ut aratores in servorum numero essent; Verr. III, 87.
operae: consulari homini P. Clodius ... civitatem adimere potuit concilio advocato, conductis operis non solum egentium, sed etiam servorum? dom. 79.
potestas: qui nisi fuisset, in servorum potestatem civitas tota venisset; dom. 111. f. II, 2. har. resp. 25.
praesidium: ut servorum praesidio uteretur; Catil. III, 8.
quaestiones: quaestiones nobis servorum accusator ac tormenta minitatur; Sulla 78.
rapinae, regna: addite Apronii Veneriorumque servorum in agro decumano regna ac rapinas; Verr. III, 200. f. furta.
sollicitationes: hinc illae sollicitationes servorum et minis et promissis; Cluent. 191.
tormenta: f. quaestiones.
vis: vis .. innumerabilis ... servorum ab hoc aedile religioso repente e fornicibus ostiisque omnibus in scenam signo dato immissa inrupit; har. resp. 22.
vita: f. II, 1. damno; Verr. V, 14.
vox: f. I, 1. moritur.
2. **mit Präpositionen:** alqs ex: ex quibus (servis) qui animo fideli in dominum et praesenti fuerunt, partim occisi sunt, ... partim ..; Milo 29.
animadversio in: talis animadversio fuit Dolabellae .. in audacis sceleratosque servos, ... ut ..; Phil. I, 5.
constitutum cum: constitutum factum esse cum servis; Cael. 61.
familiaritas cum: quae (Caelio) cum servis potuit familiaritas esse tanta? Cael. 58.
pactio cum: cognoscite pactiones Menaenorum cum Venerio servo; Verr. III, 102.
pugna inter: clamor interea fit tota domo *et* pugna || pugnatur || inter servos Rubrii atque hospitis; Verr. I, 67.
quaestio de: mortis paternae de servis paternis quaestionem habere filio non licet; Sex. Rosc. 78. post triennium .. agitata denuo quaestio de viri morte habebatur, et de quibus servis habebatur? Cluent. 182. sed quaestiones urgent Milonem, quae sunt habitae nunc in atrio Libertatis. quibus nam de servis? rogas? de P. Clodii; Milo 59. [de servis nulla lege quaestio est in dominum nisi de incestu, ut fuit in Clodium]; ib.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** depopulari, vexare: quibus (servis) silvas publicas depopulatus erat Etruriamque vexarat; Milo 26.
2. **Präpositionen:** a: a servis communibus vi detruditur; Quinct. 28. qui sibi a Cluentio servisque eius ... manus adlatas esse dicat; Cluent. 163. cum rem publicam a facinorosissimis sicariis et a servis esse oppressam et conculcatam || occupatam || videretis; Sest. 81. an ille vir ... id a suis servis temptatum esse neglegeret? Cael. 54. occissum esse a servis Milonis in Appia via P. Clodium; Milo 57. quem Antonius ... loris in convivio caedi iubebat a servis publicis; Phil. XIII, 26. f. II, 4. sumo de. — IV, 1. duces.
cum: qui cum eius servis erat a Rubrio quasi in praesidio ad auferendam mulierem conlocatus; Verr. I, 67. se Aebutio cum armatis servis venisse advocatum; Caecin. 24. cum ... perditi homines cum sui similibus servis tectis ... urbis minarentur; Phil. I, 5.
ex: quae (mulier) ... maxime ex omnibus servis Stratonem illum dilexerat; Cluent. 184.
per: si per alios fecisse dicis, quaero servosne an liberos? Sex. Rosc. 74. reliquum est ut per servos id admiserit; ib. 76. si ... pertinet, aut ipsum sua manu fecisse ... aut per aliquos liberos aut servos; ib. 79. aliud per servos, aliud per liberos ... inveniebant; Verr. IV, 31. haec iste omnia ... per servos Venerios tollenda atque asportanda curavit; ib. 104. „quod Habitum per servum medici veneno necare voluisset“; Cluent. 61. quod si ... non omnia per servos ... gessisses; dom. 53. per quos (servos) *omnia* gerantur; Cael. 57. quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur, inusta per servos, incisa per vim; Piso 30. quae ... per servos de me egeras; ib. 64.
propter: propter quos (servos) vivit; Milo 58. quod propter eosdem (servos) non ... inimici mentem oculosque satiavit; ib.

sesquimodius, anderthalb Scheffel: numquam tam grati hi sesquimodii, Q. Hortensi, fuissent; Verr. III, 215.

sestertius, Sesterz: I. **absolut:** acce-

dunt: accedant eo novo pessimoque exemplo HS XC milia; Verr. III, 116.
sunt: quo modo HS CCCIↃↃↃ in codice accepti et expensi non sunt? Qu. Rosc. 4.
2. sum: leve et tenue hoc nomen? — „HS CCCIↃↃↃ sunt"; Qu. Rosc. 4.
II. nach Verben: 1. Accusativ: accipio: f. **accipio,** III. HS (6 St.) IV. HS (4 St.) B. I, S. 42, f.
addo: X medimnum potius addidissent quam HS IↃC postea; Verr. III. 72.
adfero: ubi alter HS IIII∞, alter CCCIↃↃↃ quod sit in societatem adfert; Qu. Rosc. 29.
appeto: is per summam fraudem et malitiam et perfidiam HS IↃↃↃ appetiit? Qu. Rosc. 23.
ascribo: cum ... accessionem ascripsisset HS MD; Verr. III, 83.
attingo: illa tamen HS sescenta milia ... neque Carbo attigit ..; Verr. I, 36.
attribuo: nonne sestertium centiens et octogiens, ... ex aerario tibi attributum, Romae in quaestu reliquisti? Piso 86.
averto: per quam (dissipationem) sestertium septiens miliens falsis perscriptionibus ... avertit; Phil. V, 11. sestertium septiens miliens avertisse Antonium pecuniae publicae iudicavistis; ib. XII, 12.
aufero: f. **aufero,** III. HS (14 St.) B. I, S. 361, b. 3, b.
capio: HS quadringentiens cepisse te arguo contra leges; Verr. II, 26. HS viciens ex hoc uno genere captum videmur; ib. 142. licet iam intellegamus inventam esse rationem, qua re et iste HS viciens ex hoc uno genere conciliarit et ceperit; ib.
cogo: intellegi volo, te ad statuas HS viciens || tricies || coëgisse; Verr. II, 165.
concilio: f. capio; Verr. II, 142.
concupisco: cur ipsa HS IↃↃↃ tam vehementer concupierit quaero; Qu. Rosc. 22.
confero: populus publice coactus est ei conferre lucri tritici modium XXI, et accessionis HS CIↃCIↃ; Verr. III, 76.
consequor: decem his annis proximis HS sexagiens honestissime consequi potuit; Qu. Rosc. 23.
constituo: pretium autem constitutum decumano in modios singulos HS III, imperato HS IIIS; Verr. III, 163.
contemno: sestertium bis miliens et quadringentiens ne magno opere contemneret; Rab. Post. 21.
debeo: nisi planum facit, HS IↃↃↃ ad libellam sibi deberi; Qu. Rosc. 11. primo (HS CCC) debere negavit; post sine controversia solvit; Cluent. 162. tu .. quadringentiens sestertium, quod Idibus Martiis debuisti, quonam modo ante Kalendas Aprilis debere desisti? Phil. II, 93.
decerno: ita in frumentum imperatum HS duodetriciens in annos singulos Verri decernebatur: Verr. III, 163.
defero: HS sescenta quadraginta milia deferri ad se domum iussit; Cluent. 69.
depono: HS quingentis milibus depositis; Verr. a. pr. 23.
deporto: cum ... postularent, uti ... diceret saltem quantum pecuniae Malleoli deportasset. ... dixit HS deciens; Verr. I, 92.
dissolvo: requiro, quam ob rem ... HS CCCIↃↃↃ separatim Fannio dissolverit; Qu. Rosc. 40. quid is dicit? HS CCCIↃↃↃ ... Flavium Fannio dissolvisse; ib. 42. iam antea HS IↃↃↃ dissolverat; ib. 51.
do: f. **do,** III. HS (33 St.) B. II, S. 147, a.
eripio: ita ab una civitate ... eripiuntur tritici medimnum XXXIII et praeterea HS LX; Verr. III, 73.
erogo: nonne ... nos hic in mare superum et inferum sestertium ter et quadragiens erogabamus? Flacc. 30.
exigo: quem ad modum HS CCCIↃↃↃ ab eo postea exegisti? Qu. Rosc. 55. queritur Sicilia tota C. Verrem ... pro frumento in modios singulos duodenos sestertios exegisse; div. Caec. 30. OB EAM REM HS IↃ VENERI ERYCINAE DE STHENII BONIS EXACTURUM; Verr. II, 93. duodenos sestertios exegisti; ib. III, 194.
expendo: expensa Chrysogono servo HS sexcenta milia accepta pupillo Malleolo rettulit; Verr. I, 92.
extorqueo: HS CCCC extorquenda curavit; Verr. II, 66.
facio: qui HS CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ quaestus facere noluit; Qu. Rosc. 23. quae ipsa HS sescenta milia reliqua facta sunt; Verr. I, 36. ut illa ... reliqua HS sexcenta facta sint; ib. 92. fiunt per triennium HS D milia fortasse; ib. III, 118.
habeo: si HS miliens in iudicium haberet; Qu. Rosc. 50. „quaternos HS ... ego habebo et in cistam transferam de fisco"; Verr. III, 197.
lego: ut illi filio HS CCCC milia legaret; Cluent. 22.
mereo: nam certe HS CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ merere et potuit et debuit, si potest Dionysia HS CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ merere; Qu. Rosc. 23.
merito: qui (fundus) sestertia dena meritasset; Verr. III, 119.
numero: f. **numero,** III. HS (9 St.) B. III, S. 390, b.
perdo: ita HS deciens Q. Dionem ... nullam aliam ob causam perdidisse; Verr. II, 20. scribit HS LX socios perdidisse ex vicesima portorii Syracusis; ib. 185. et eum tu accusas avaritiae, quem dicis sestertium viciens voluisse perdere? Flacc. 83.
peto: quoniam Fannius a me petit HS IↃↃↃ; Qu. Rosc. 48. a quo HS C milia per calumniam malitiamque petita sunt; Verr. II, 66. si sestertium sexagiens peteret; Phil. II, 45.
posco: si C. Verres HS C milia populum ... Centuripinum poposcisset; Verr. II, 143. si eundem populum HS CC milia poposcit; ib. „ne multa, sestertius CIↃ me" inquit „poposcerunt"; ib. IV, 32.
profero, promo: quod HS IIII∞ tu ex arca proferebas, HS CCCIↃↃↃ ex disciplina et artificio Roscius promebat; Qu. Rosc. 29.
refero: f. **accipio,** IV. HS (4 St.) B. I, S. 43, a.
relinquo: „RELIQUI ARIMINI HS SESCENTA MILIA"; Verr. I, 36. f. attribuo; Piso 86.
remitto: de HS IↃLX milibus remisit D. Bruto HS CX milia; Verr. I. 150.
repeto: „quo nomine abs te sestertium miliens ex lege repeto"; div. Caec. 19.
retineo: retines HS XXI; Verr. III, 174.
scribo: cum HS XXX scripta essent pro HS CCC; Cluent. 162.
solvo: HS quinquaginta milia soluta non sunt; Verr. I, 93. f. debeo; Cluent. 162.
teneo: tenentur uno in loco HS IↃCXL; tenentur apud hominem audacissimum; tenentur apud iudicem; Cluent. 82.
transfero: f. habeo; Verr. III, 197.
2. Genetiv: damno: quid sit quod ... dixerit minoris HS triciens praetorium hominem honeste non posse damnari; Verr. a. pr. 38.
sum: cum Habonio tutore, quod erat vix HS quadraginta milium, transigunt HS ducentis milibus; Verr. I, 140.
3. Ablativ: aestimo: est enim modius lege

HS IIS aestimatus; Verr. III, 174. qua in civitate C. Catoni ... HS VIII milibus lis aestimata sit; ib. 184. cum ... id .. frumentum senatus ita aestimasset, quaternis HS tritici modium, binis hordei; ib. 188. [quo damnato tunc ... HS IIII milibus lis aestimata est; ib. IV, 22.]

sum: ex qua parte erat Fannii, non erat HS IIII ∞, ex qua parte erat Roscii, amplius erat HS CCCIↃↃↃ; Qu. Rosc. 28. cum esset tritici modius sestertiis duobus; div. Caec. 30. quae (hereditas) erat HS triciens; Verr. II, 45. quae (furta) essent HS duodecies; ib. 185. cum esset medimnum HS XV; ib. III, 90. fuit autem (modius) te praetore ... HS IIS; ib. 174. sed fuerit (modius) HS IIS; ib. cum in Sicilia HS binis tritici modius esset, ... summum HS ternis; ib. 189. cum esset (frumentum) HS binis aut etiam ternis quibusvis in locis provinciae; ib. 194. „video (frumentum) esse binis HS"; ib. 196.

4. **mit Präpositionen:** accedo ad: ad illa HS IↃ milia hereditaria accessit ipsius antiqua HS quindeciens pecunia; Verr. II, 61.

audio de: utrum Luscius et Manilius nihil de HS CCCIↃↃↃ ex Cluvio audierunt, an Cluvius falsum ... dixit? Qu. Rosc. 53.

cognosco de: ait se velle de illis HS LXXX cognoscere; Verr. II, 56.

facio ex: quo modo ex deciens HS sexcenta sint facta, ... existimabitis; Verr. I, 92.

perduco ad: hominem ad HS LXXX perducit; Verr. II, 69.

remitto de: f. 1. remitto.

III. **nach Substantiven:** 1. hereditas: ei hereditas HS quingentorum milium venerat a muliere quadam propinqua; Verr. II, 53.

pecunia: f. II, 4. accedo ad.

sponsio: facta est sponsio HS V̄; Verr. III, 135.

syngrapha: synprapha sestertii centiens per legatos ... facta in gynaecio est; Phil. II, 95.

2. compromissum de: quaero abs te quid ita de hac pecunia, de his ipsis HS IↃↃↃ ... compromissum feceris; Qu. Rosc. 12.

testimonia de: ne illa quidem testimonia recito ... de HS IↃↃ̄; Cluent. 99.

IV. **Umstand:** 1. **Ablativ:** addicere: addicitur opus HS IↃLX milibus; Verr. I, 144. ecquis est ... qui bona C. Rabirii Postumi nummo sestertio sibi addici velit? Rab. Post. 45. tua, Postume, nummo sestertio a me addicuntur? ib.

circumscribi: dic nunc te ab Roscio HS IↃↃↃ circumscriptum esse; Qu. Rosc. 24.

conduci: conductum habebat HS sex milibus; Verr. III, 93.

constare: si HS VI milibus IↃ tibi constarent ea; Verr. IV, 28.

damnari: in singulos HS quinquagenis milibus damnari mavoltis? Verr. III, 69.

decidere: pro decuma ... decidit HS XVI milibus et *medimnis* IↃCLIIII; Verr. III, 93.

efficere: cum tutores HS LXXX milibus id opus ... se effecturos esse clamarent; Verr. I, 144. qui ... se HS LXXX milibus effecturum esse clamavit; ib. 146.

emere: emptos habere iudices, alium HS CCCC milibus, alium HS IↃ, quem minimo, CCC; Verr. III, 145. dices te emisse. scio: HS CIↃ; ib. IV, 37. fructus isti Trallianorum Globulo praetore venierant: Falcidius emerat HS nongentis milibus; Flacc. 91.

fraudare: HS IↃↃↃ Q. Roscius fraudavit Fannium; Qu. Rosc. 22.

locare: disciplina ... locabat se non minus HS CCCIↃↃↃ; Qu. Rosc. 28. hoc tu HS IↃLX locavisti; Verr. I, 145. quod tu HS IↃLX locasti; ib. 146. ostendam in aedibus privatis ... columnas singulas ad impluvium HS CCIↃↃ CCIↃↃ non minus magnas locatas; ib. 147.

petere: hic tu si amplius HS nummo petisti; Qu. Rosc. 10.

transigere: L. Clodium ... adgreditur et cum eo duobus milibus HS ... transigit; Cluent. 40. f. II, 2. sum.

vendere: cum ... venissent autem decumae medimnum IIĪ, hoc est HS X̄X̄X̄X̄V̄; Verr. III, 90. frumentum vendidisti; semel civitatibus, HS XV in medimnum; ib. 179. cum HS ternis tritici modium vendere non possent; ib. 191. „nam ego ternis HS non possum vendere"; ib. 196. HS sex milibus IↃ Verri vendita esse (signa); ib. IV, 12. in auctione signum aëneum non maximum HS XL milibus venire non vidimus? ib. 14. hic tibi in mentem non venit iubere, ut haec quoque referret HS VI milibus IↃ se tibi vendidisse? ib. 28. ea, quae tu facile posses vendere HS CC milibus; ib.

2. **Präpositionen:** ad: cum ad HS viciens quinquiens redegisse constaret; Verr. I, 92. hoc scitote, ... HS ad triciens litem esse aestimatam; ib. 95. huic hereditas ad HS facile tricens venit; ib. II, 35.

in: testis non invenitur in ducenties || ducentis || et triciens sestertio; Font. 4.

pro: cum HS XXX scripta essent pro HS CCC; Cluent. 162.

propter: HS IↃↃↃ Q. Roscius fraudavit Fannium. qua de causa? ... ait, propter ipsa HS IↃↃↃ; Qu. Rosc. 22.

V. **Ellipsen, Lücken:** L̄ MED. HS L̄; Verr. III, 106. Cupidinem Praxiteli HS CIↃ IↃC! ib. IV, 12. HS * et auri quinque pondo abstulit; Cluent. 179.

seu, oder, entweder—oder: I, 1. allein: uti .. locum sepulcro in campo Esquilino C. Pansa consul, seu quo in loco videbitur, ... adsignet; Phil. IX, 17.

2. potius: f. **potius,** I, 2. seu (7 St.) B. III, S. 717, b.

II. zweimal: seu recte seu perperam facere coeperunt; Quinct. 31.

III. dreimal: seu amentiae seu facti seu calamitatis non est iste molestus exitus; Verr. V, 152.

severe, ernst, streng, scharf: accipio: quod facinus in alienum hominem intentum severe acciperet; Cael. 54.

aestimo: lites severe aestimatae; Muren. 42.

ago: Q. Caecilium ... non nimis hanc causam severe ... acturum; div. Caec. 71. haec omnia me diligenter severeque acturum esse polliceor; Verr. a. pr. 40. si hanc causam agerent severe; Flacc. 52. ex ipsa (Clodia) quaeram prius utrum me secum severe ... agere malit an remisse; Cael. 33. qui potest agi severius? Milo 59.

conficio: res ... confecta est, minus quidem illa severe quam decuit, non tamen omnino dissolute; Phil. VI, 1.

decerno: congemuit senatus frequens neque tamen satis severe ... decrevit; Muren. 51. quod (senatus) severe de religione decerneret; dom. 104. quid .. atrocius potuit, quid severius decernere? Phil. XI, 15.

dico: quae cum omnia graviter severeque dixerit; Verr. V, 22.

exigo: cum illis exactae aetatis [severissime] fructum ... retribuam; Qu. Rosc. 44.

facio: qui ... nihil umquam nisi severissime ... fecerit; Deiot. 27.

gero: negat fuisse rectum Cato me ... tam severe gesto consulatu causam L. Murenae attingere; Muren. 3.

iudico: fieri non posse ut de isto non severis-

sime iudicetur; Verr. III, 144. si quo de homine severius iudicaverit; ib. V, 19. quoniam gravis homines sua sponte severe iudicaturos putabat; Cluent. 71.

persequor: quod ego ... dedecus severe me persecuturum esse polliceor; Verr. a. pr. 51.

scribo: scripta lex ita diligenter est, ut eum scripsisse appareat, qui ..., ita severe, ut tyrannum; Verr. III, 20. sicuti multa sunt severius scripta quam in antiquis legibus et sanctius; Rab. Post. 8.

statuo: vereamini, .. ne in hoc scelere ... nimis aliquid severe statuisse videamini; Catil. IV, 13.

vindico: si quid vindicatum est severe; Verr. V, 19. fateor ... in socios ... persaepe esse severe ac vehementer vindicatum; ib. 133.

vivo: cum tristibus severe, cum remissis iucunde ... vivere; Cael. 13.

severitas, Ernst, Strenge, Schärfe, Härte: I. **Subject:** est: nulla in iudiciis severitas, nulla religio, nulla denique iam existimantur esse iudicia; Verr. a. pr. 43. fuit ista severitas in iudiciis; ib. V, 45. quo in iudicio perspici non potest, utrum severitas acerbior an benignitas quaestuosior sit futura; leg. agr. I, 10. ubi severitas periculosa est; Flacc. 87. an in vestris vestrorumque causis severitas odio est? ib. 88. Ti. Graccho ... senatus severitas dolori et timori fuit; har. resp. 43.

habet: quos aculeos habeat severitas gravitasque vestra; Cael. 29.

incipit: in qno primum iniuriae gradu resistere incipiet severitas iudicis? Verr. III, 220.

postulat: id .. a me et mos maiorum et huius imperii severitas ... postulabat; Catil. II, 3. cogitant (isti homines) ... quid senatus severitas postulet? Phil. V, 25.

resistit: f. incipit.

II. **nach Verben:** 1. accipio: veteranos non veremur ... quonam modo accipiant severitatem meam? Phil. XII, 29.

contineo: chartae quoque, quae illam pristinam severitatem continebant, obsoleverunt; Cael. 40.

desidero: iudiciorum severitatem desiderant; div. Caec. 8. omnes ... cives Romani ... [vestram severitatem desiderant,] vestram fidem implorant; Verr. V, 172. cum res publica vim et severitatem desiderabat; Muren. 6.

dissolvo: totum hoc iudicium et praetoris severitas dissolveretur; Tull. 27. „misericordia commotus ne sis". etiam, dissolvenda severitate, sed tamen || etiam, sed tamen in dissolvenda severitate || est laus aliqua humanitatis; Muren. 65.

excito: suffragia largitione devincta severitatem senatus ... excitarent; Planc. 45.

exopto: haec est illa exoptata iudiciorum severitas? Rab. Post. 6.

exspecto: exspecto vim edicti, severitatem praetoris; Verr. III, 28.

fero: tribulibus .. iudicibus non modo severitatem illorum, ... sed ne voltus quidem ferre possemus; Planc. 45.

flagito: severitatem res ipsa flagitat; Catil. II, 6.

imitor: cuius (Q. Claudiae) priscam illam severitatem [sacrificii] mirifice tua soror existimatur imitata; har. resp. 27.

laudo: an in vestris ... causis severitas odio est, eandem laudatis, cum de nobis iudicatur? Flacc. 88. quam severitatem quis potest non laudare? Phil. XI, 15.

mitigo: severitatem iudiciorum ... lenitate ac misericordia mitigate! Sulla 92.

postulo: illa (res publica) .. ad breve tempus severitatem postulavit; Sulla 8.

repeto: repetenda (est nobis) vetus illa severitas; Phil. VII, 14.

requiro: veterem iudiciorum severitatem non requiro; Verr. III, 146. quod ... severitatem iudicis ac vim requirit; Caecin. 6.

suscipio: non iudicis solum severitatem in hoc crimine, sed prope inimici atque accusatoris vim suscipere debes: Verr. IV, 69. nisi esset severitas illa suscepta; Sulla 87. mihi auctoritatem patriam severitatemque suscipio; Cael. 37.

tollo: non severitatem imperii ... tolli dico oportere; Verr. V, 133.

2. obliviscor: quod si iam essem oblitus severitatis et constantiae meae; Sulla 45.

sum: negas esse eiusdem severitatis Catilinam ... urbe expulisse et nunc pro Murena dicere; Muren. 6. huic .. barbarae superstitioni resistere severitatis ... fuit; Flacc. 67.

3. aspergo: si illius comitatem et facilitatem tuae gravitati severitatique asperseris; Muren. 66.

reservo: cum tamen ... salutis suae rationem iudicum severitati reservavit; Verr. V, 74.

respondeo: severitati tuae, ut oportet, ita respondere non audeo; Cael. 30.

4. sum: qui (pater tuus) si viveret, qua severitate fuit, tu profecto non viveres; dom. 84.

5. coniungo cum: quod sit a lege seiunctum, cum vestra severitate coniunctum; Cael. 72.

eripio de: si qua vis istum de vestra severitate eripuerit; Verr. V, 173. — ex: ex horum severitate te ulla vis eripiat aut ulla largitio? Verr. III, 83.

evolo ex: evolet ex vestra severitate; Verr. I, 13.

implico ad: ideo quod ... non tam propensus ad misericordiam quam † implicatus || inclinatus || ad severitatem videbatur; Sex. Rosc. 85.

pono in: quam (spem) habent in legis et in iudicii severitate positam; div. Caec. 21.

remitto de: remisisset aliquid profecto de severitate cogendi; Phil. I, 12.

valeo in: valeret hoc crimen in illa vetere severitate ac dignitate rei publicae; Verr. V, 46.

versor in: uterque ... in summa severitate versatur: Catil. IV, 7.

III. **nach Adjectiven:** 1. dignus: neque porro hac severitate digna sunt; Verr. I, 121.

2. lenis ad: faciam id, quod est ad severitatem lenius et ad communem salutem utilius; Catil. I, 12.

V. **nach Substantiven:** aculeus: hoc metu proposito evellere se aculeum severitatis vestrae posse confidunt; Cluent. 152.

fama: opinio ipsa et fama nostrae severitatis obruet scelerati gladiatoris amentiam; Phil. V, 32.

invidia: „num est vehementius severitatis ac fortitudinis invidia quam inertiae ac nequitiae pertimescenda?" Catil. I, 29.

iudicium: non L. Saturninus ... in vestrae severitatis iudicium adducitur; Catil. IV, 4.

magister: tu es ... magister veteris disciplinae ac severitatis? Cluent. 129.

nota: is censoriae severitatis nota non inuretur? Cluent. 129.

odium: nihil .. contra me fecit odio mei, sed odio severitatis; har. resp. 5.

opinio: f. fama.

persona: illam .. gravitatis severitatisque personam non appetivi; Muren. 6.

V. **Umstand:** 1. eluere: ut .. quisque sordidissimus videbitur, ita libentissime severitate iudicandi sordis suas eluet; Phil. I, 20.

implicari: cum te implicatum severitate iudicum ... esse videam; Verr. V, 150.

permoveri: cum iste, vestra severitate permotus, multa signa dederat ..; Verr. V, 178.
reverti: uti antiquissimi socii ... populi Romani ... vestra severitate et diligentia ... in agros atque in sedis suas revertantur; Verr. III, 228.
vehemens: multo magis est verendum ne remissione poenae crudeles in patriam quam ne severitate animadversionis nimis vehementes in acerbissimos hostis fuisse videamur; Catil. IV, 13.
2. propter: qui ... ex senatu in hoc consilium delecti estis propter severitatem; Sex. Rosc. 8. vetus est quod dicam et propter severitatem exempli nemini fortasse vestrum inauditum; Verr. V, 7.
sine: dicet rem publicam administrari sine metu ac severitate non posse; Verr. V, 22.
VI. Lücke: quam quidem rem quanta severitate ... senatus * ex ipso senatus consulto facile cognoscetis; dom. 136.

severus, ernst, streng, scharf, hart: alqs: neque (potest) severus esse in iudicando, qui ..; imp. Pomp. 38. in eos ... me severum vehementemque praebeo; Catil. IV, 12. me natura misericordem, patria severum ... esse voluit; Sulla 8. quia severus in improbos fueram; ib. 92. ut aliquando essetis severi; Sest. 135. est ille quidem valde severus, sed ..; Cael. 48. at sunt severi illi de cognatorum sententia ... manu missi; ib. 68. si severus, cur non in omnis? Phil. II, 56.
accusatio: ne tam honestam, tam severam diligentemque accusationem neque vobis placuisse neque ordini vestro placere arbitretur providete; div. Caec. 73.
consul: alter (consul) ille horridus et severus consulto se domi continebat; Sest. 26.
custodes: cuius legis ... iam pridem severi custodes requiruntur; div. Caec. 18.
disceptatores: ut vel severissimis || ut sev. || disceptatoribus M. Caelii vitam me probaturum esse confidam; Cael. 35.
disciplina: huius autem praeclari imperatoris ita erat severa domi disciplina ..; Verr. V, 93.
edictum: o severum edictum! Verr. III, 28.
familia: „L. Cassius ex familia cum ad ceteras res tum ad iudicandum severissima“; Verr. a. pr. 30.
frons: si verum tunc severissima fronte dixerunt; Rab. Post. 35.
homo: hic tu medicum et haruspicem ... recuperatores dabis aut illum etiam ipsum, ... Papirium Potamonem, hominem severum? Verr. III, 137. non nulli .. severi homines ... se superioribus suis iudiciis constare putabant oportere; Cluent. 76. parente P. Sestius natus est .. homine ... et sapiente et sancto et severo; Sest. 6. sciasne te severissimorum hominum, Sabinorum, ... iudicio notatum? Vatin. 36. eam tribum profecto, severissimorum praesertim hominum et gravissimorum, edere debuisti; Planc. 38. frugi hominem dici non multum habet laudis in rege: fortem, iustum, severum, gravem ..: hae sunt regiae laudes; Deiot. 26. pater tuus quidem, ... homo severus et prudens, primas omnium civium P. Nasicae ... dare solebat; Phil. VIII, 13. quid cum hoc homine nobis tam tristi ac severo? Fr. B. XIII, III, 1.
iudices: „Q. Manlium et Q. Cornificium, duos severissimos atque integerrimos iudices, ... iudices non habebimus; Verr. a. pr. 30. qua lege populus Romanus de pecuniis repetundis optimis iudiciis severissimisque iudicibus usus est; ib. 51. possesne severis iudicibus salvus esse? ib. III, 121. verum ut istos ego iudices tam severos ... non habeam; ib. 143. qui alios in se severos esse iudices non volt; imp. Pomp. 38. utrum iudices in eos solos essent severi, quos ... comperissent, an ..; Cluent. 56. cum res agatur ... apud severissimos iudices; Arch. 3.
iudicia: quae cupiditas (sit) ut acria ac severa iudicia fiant intellegis; Sex. Rosc. 11. qui severiora iudicia desiderant; Verr. II, 174. iudicia severa fiebant; ib. III, 210. postea quam iudicia severa Romae fieri desierunt; ib. IV, 133. severissimum iudicium ... videri esse dissolutum; Tull. 36. praetores ... de vi et armis severum iudicium constituerunt; ib. 42. de quo ... severissimum iudicium ... feceritis; Phtl. V, 3. qui non sentias ... te ... ad aliquod severius iudicium ... reservatum; Fr. B. VIII, 8.
lex: erat .. severissima scripta (lex) Calpurnia; Muren. 46. omnia ... severis legibus vincienda sunt; Marcell. 23.
magisterium: illud morum severissimum magisterium non esse nefariis legibus de civitate sublatum; prov. cons. 46.
mandata: quamvis severa legatis mandata dederimus; Phil. V, 25.
Nicaea: nescio cur severiorem Nicaeam putes quam Rhodum; Planc. 84.
oratio: noli .. maiorum instituta ... nimium severa oratione reprehendere; Muren. 75.
persona: non infirmitas ingenii sustinet ... tantam personam, tam gravem, tam severam; Piso 24.
praetor: iste enim praetor severus ac diligens ... illis legibus, quae in poculis ponebantur, diligenter obtemperabat; Verr. V, 28.
res: cur ipse non adfuit? num putatis aliqua re tristi ac severa? Phil. III, 20.
senectus: illorum severissima senectus desiderat meam laudem; Qu. Rosc. 44.
sententia: dixit .. severam ... sententiam; Phil. XI, 15. tuis .. severissimis ... sententiis omni est ... spe salutis spoliatus Antonius; ib. XII, 5.

sevoco, bei Seite rufen, auf die Seite bringen, trennen: alqm: te a Trebonio vidimus sevocari; Phil. II, 34.
alqd: de communi quodcumque || quodquidque || poterat ad se in privatam domum sevocabat; Quinct. 13.
plebem: facis ut rursus plebes in Aventinum sevocanda esse videatur; Muren. 15.

sex, sechs: aratores: quot aratores adveniente te fuerunt agri Mutycensis? videamus ex litteris publicis. CLXXXVII. quid? anno tertio? LXXXVI; Verr. III, 120.
conlegae: reliqui sex (conlegae) fuerunt, e quibus partim plane tecum sentiebant, partim medium quendam cursum tenebant; Vatin. 16.
homines: symphoniacos homines sex cuidam amico suo Romam muneri misit; Verr. V, 64.
horae; cui sex horas omnino lex dedit; Flacc. 82.
legiones: „si legionibus meis sex ... praemia agrumque dederitis;“ Phil. VIII, 25. „cum sex legionibus .. eisque suppletis ex D. Bruti exercitu“; ib. 27.
lictores: haec cum maxime loqueretur, sex lictores circumsistunt; Verr. V, 142.
menses: annum et sex mensis nihil petit; Quinct. 30. sex quidem illis mensibus profecto (petisses); ib. 40. anno et sex mensibus vero ... verbum nullum facis; ib. „amplius sunt sex menses“; Qu. Rosc. 8. quotienscumque Panhormum veneris illo anno et sex mensibus; Verr. V, 21.

milia: sex et quinquaginta milia passuum cisiis pervolavit; Sex. Rosc. 19. conductum habebat HS sex milibus; Verr. III, 93. agri Leontini decumae ... venierunt tritici medimnum XXXVI; ib. 110. decumae XXXVI medimnum venierunt; ib. 113. HS sex milibus IↃ Verri vendita esse (signa); ib. IV, 12. hic tibi in mentem non venit iubere, ut haec quoque referret HS VI milibus IↃ se tibi vendidisse? ib. 28. si HS VI milibus IↃ tibi constarent ea, quae tu facile posses vendere HS CC milibus; ib. dixit publice datum drachmarum CCVI; Flacc. 34. adiunxit ... se privatim drachmarum CCVI milia dedisse; ib.

pontifices: X viri cum ... centum decuriones, decem augures, sex pontifices constituerint; leg. agr. II, 96.

publici: cum esset magister scripturae et sex publicorum; Verr. III, 167.

tribus: reliquis .. VI et XX tribubus nihil erit quod non putent posse || se || suo iure denegare; leg. agr. II, 21.

sexageni, je sechzig: milia: huic iste in annos singulos cum sexagena milia tritici modium imperavisset; Verr. III, 170. quibus sexagena milia modium imperata erant; ib. 171. at eis non modo imperasti, verum etiam ... haec sexagena milia modium ... addidisti; ib. V, 53.

sexagesimus, sechzigste: annus: ne is ... sexagesimo denique anno dedecore ... notetur; Quinct. 99. nisi forte Accio tum plaudi et sexagesimo post anno palmam dari, non Bruto putabitis; Phil. I, 36.

sexagiens, sechzigmal, sechs Millionen: 1. consequor: decem his annis proximis HS sexagiens honestissime consequi potuit; Qu. Rosc. 23.

peto: si sestertium sexagiens peteret; Phil. II, 45.

2. sum: bona patris huiusce Sex. Roscii, quae sunt sexagiens; Sex. Rosc. 6.

sexaginta, sechzig: anni: habeo etiam dicere quem ... minorem annis LX de ponte [in Tiberim] deiecerit; Sex. Rosc. 100.

dies: SI SEXAGINTA DIEBUS APUD PRAETOREM ESSENT PROFESSI; Arch. 7.

milia: addicitur opus HS IↃLX milibus; Verr. I, 144. hoc tu HS IↃLX || milibus || locavisti; ib. 145. quod tu HS IↃLX || milibus || locasti; ib. 146. qui de sua pecunia HS IↃLX milia numeravit; ib. 150. de HS IↃLX milibus remisit D. Bruto HS CX milia; ib. scribit HS LX socios perdidisse ex vicesima portorii Syracusis; ib. II, 185. ita ab una civitate ... eripiuntur tritici medimnum XXXIII et praeterea HS LX; ib. III, 73. sunt haec iam ad CCCLX modium tritici; ib. 116. tritici modium LX milia empta populo Romano dare debebant; ib. IV, 20. HS LX a domino accepisti; ib. V, 15.

sexceni, je sechshundert: certum pretium, sescenos nummos, nautarum missionis constituere; Verr. V, 62.

sexcenti, sechshundert, unzählige: alqs: iam quos nemo propter ignobilitatem nominat, sescenti sunt; Sex. Rosc. 90.

cives: scitis ... sescentos praeterea civis Romanos multosque Siculos dixisse ..; Verr. II, 119.

decreta: possum sexcenta decreta proferre; Verr. I, 124.

homines: testis non invenitur ... quam multorum hominum? sescentorum amplius; Font. 4.

medimna: demit de capite medimna DC; Verr. III, 77. emit agri Liparensis ... decumas tritici medimnis IↃC; ib. 84. ut ad med. DC HS XXX milia lucri statim sua voluntate civitas adderet; ib. pro decuma ... decidit HS XVI milibus et *medimnis* IↃCLIII; ib. 93.

milia: „DEDI ... HS MILLE SESCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS"; Verr. I, 36. „RELIQUI ARIMINI HS SESCENTA MILIA"; ib. illa tamen HS sescenta milia ... neque Carbo attigit ..; ib. quae ipsa HS sescenta milia reliqua facta sunt; ib. expensa Chrysogono servo HS sexcenta milia accepta pupillo Malleolo rettulit. quo modo ex deciens HS sexcenta sint facta, quo modo DC eodem modo quadrarint, ut illa de Cn. Carbonis pecunia reliqua HS sexcenta facta sint, ... existimabitis; ib. 92. tamen HS sexcenta milia cum accepta rettulisset; ib. 93. X medimnum potius addidissent quam HS IↃC postea; ib. III, 72. HS DC abstulisti; ib. V, 15. Staienus ... sescentis milibus nummum se iudicium corrupturum esse dixerat; Cluent. 68. quae (sescenta milia nummum) cum accepisset a pupillo, suppressit; ib. HS sescenta quadraginta milia deferri ad se domum iussit; ib. 69. tenentur uno in loco HS IↃCXL; ib. 82. ad Staienum sescenta quadraginta milia nummum esse delata; ib. 87. ne illa quidem testimonia recito ... de HS IↃC; ib. 99. quae (HS IↃC) ille cum accepisset ..., reticuit atque suppressit; ib.

modii: coguntur Aeschrioni ... tantum dare, quantum erat de capite demptum, tritici modium IIIDC; Verr. II, 78.

operae: eum (reges) ... videant per tribunum aliquem et sescentas operas se fortunis spoliari ... posse; Sest. 59.

HS: Cupidinem Praxiteli HS CIↃIↃC! Verr. IV, 12.

socii, stipendiarii: quid? ... quod populari illi sacerdoti sescentos ad bestias socios stipendiariosque misisti? Piso 89.

sexennium, sechs Jahre: 1 Accusativ: tribuni plebis tulerunt de provinciis contra acta C. Caesaris: ille biennium, hi || isti, hic || sexennium; Phil. V, 7.

2. Ablativ: cum in spem libertatis sexennio post simus ingressi; Phil. VIII, 32.

sexiens, sechsmal: intellegetis ... sexiens tanto || tantum || quam quantum satum sit ablatum esse ab aratoribus; Verr. III, 102.

Sextilis, des August: Kalendae: Kalendis || Kalendis † Sextilibus || senatum frequentem fore; Phil. I, 8. Kalendis Sextilibus veni Syracusas; ib. 7. ex .. eo primum cognovi quae Kalendis Sextilibus in senatu fuisset L. Pisonis oratio; ib. 10. atque utinam ... Kalendis Sextilibus adesse potuissem! Phil. I, 14.

Nonae: cum ipsis Nonis Sextilibus * idem dies adventus mei fuisset reditus*que*, qui ..; Sest. 131.

sextula, Zweiundsiebzigstel: I. est: hanc sextulam illa mercedem isti esse voluit adsiduitatis; Caecin. 17.

II. aspergo: Aebutio sextulam aspergit; Caecin. 17.

exaggero: cum iste sextulam suam nimium exaggeraret; Caecin. 19.

III. heres ex: facit heredem ... ex duabus sextulis M. Fulcinium; Caecin. 17.

IV. retinere: iste .. hac sextula se ansam || hanc se ansam || retinere omnium controversiarum putat; Caecin. 17.

sextum, zum sechsten Male: I. gero: habebat inimicum C. Marium, ... sextum iam illum consulatum gerentem; Sest. 37.

II. consul: qui C. illi Mario, ... consuli et sextum consuli, ... cedendum esse duxit; Piso 20.

sextus, der sechste: annus: ut anno XVI post reges exactos ... secederent; Fr. B. VI, 24.
dies: qui dies futurus esset ante diem VI Kal. Novembris; Catil. I, 7.
hora: hora fortasse sexta questus sum in iudicio ..; dom. 41.
palma: at hic ... quinquiens absolutus est: sexta palma urbana etiam in gladiatore difficilis; Phil. XI, 11.
pars: Sulpicii patroni filia sextan. partem hereditatis ab Ligure petere coepit; Verr. I, 125.

si, wenn, wofern, ob, ob etwa: A. **allein:** I. **Indicativ:** 1. **Praesens:** si .. est; Quinct. 7. videtur; ib. 19. 28. volunt; ib. 38. ostendo; ib. 42. veretur: ib. 44. potest; ib. 49. est; ib. 65. si licet ..., si est ..., si ... potest; ib. 94. videtur; Sex. Rosc. 7. pugnatur; ib. 8. constat; ib. 44. potest; ib. 49. convincitur; ib. 69. arguis; ib. 74. dicis; ib. potestis; ib. 78. pertinet; ib. 79. est; ib. 82. putas; ib. 93. placet; ib. 102. volunt; ib. 139. si spoliorum causa vis hominem occidere ...; si inimicitiarum ...; si metus; ib. 145. ponis; ib. 146. manet; ib. 150. sedetis; ib. 153. profert; Qu. Rosc. 2. instituimus; ib. 6. SI PARET; ib. 11. paret; ib. 12. adfert; ib. 20. potest; ib. 23. habet; ib. 25. [si fit]; ib. 32. facio; ib. 41. si ex censu spectas ...; si ex vita ...; si ex fide ...; si ex veritate; ib. 42. facit; ib. 45. si potes, si res, si causa patitur; ib. 48. vis; ib. 49. potest; ib. 54. est; ib. 56. div. Caec. 18. postulas; ib. 34. permittitur; ib. est; ib. 36. vis; ib. 39. habet; ib. 49. SI PARET; ib. 56. si ... dicis, patiar ...; si ... querereris, defendam; ib. 58. potest; Verr. a. pr. 42. condemnatur; ib. I, 6. videtur; ib. 22. est; ib. 26. opus est; ib. 27. si doceo, si planum facio; ib. 83. instituit; ib. 109. adferunt; ib. si potes, si habes ..., si potest; ib. 114. SI ... AMBIGITUR; ib. 116. 117. redimitur; ib. 142. volumus; ib. II, 29. SI PARET; ib. 31. petit; ib. videor; ib. 72. voltis; ib. 77. [si ... sunt]; ib. potestis; ib. 109. est; ib. 142. ducitur; ib. 143. vis; ib. 148. facit; ib. 162. si ostendo ..., si planum facio; ib. 174. planum fit; ib. 178. faciunt; ib. III, 1. patet; ib. 8. potestis; ib. 23. vis; ib. 34. adhibes; ib. audes; ib. 41. doceo; ib. 49. ><. potest; ib. 61. SI PARET; ib. 69. potestis; ib. 71. 86. 127. accidit; ib. 112. neglegitis; ib. 122. possunt; ib. 128. si doceo ..., si hoc doceo; ib. 148. SI ... HABEBIS; ib. 156. SI .. VOLUNT; ib. 157. potest; ib. 161. 182. est; ib. 162. 180. placet; ib. 184. vis; ib. 193. necesse est; ib. 196. sunt; ib. 199. possunt; ib. 201. voltis; ib. 219. sunt; ib. 221. est; ib. 223. prospicitis; ib. 225. deserviunt; ib. 228. possunt; ib. IV, 19. voltis; ib. 38. conquiruntur; ib. 52. relinquis: ib. 80. suscipis; ib. 81. refertur || referatur ||; ib. 142. proficisceris; ib. V, 45. doces; ib. 47. est; ib. 48. 119. 174. potes; ib. 140. quaeritis; ib. 173. videor; ib. putas; ib. 174. cogitas; ib. sunt; ib. 183. 189. potest; Tull. 6. interdicitur; ib. 30. sunt; ib. 34. venit; ib. 35. 38. habet; Font. 2. deterrentur; ib. 3 possumus; ib. 18. existimatis; ib. 21. putatis; ib. 22. convenit; ib. 27. sunt; Caecin. 3. deicitur; ib. 37. volumus; ib. 49. ><. 60. si .. valet aut si ... pertinet; ib. 40. videtur; ib. 48. habeo; ib. 55. ducimur; ib. habet; ib. 58. videtur; ib. 59. valent; ib. 60. ponderantur; ib. contenditur; ib. 65. dicunt; ib. 68. dicit; ib. 70. est; ib. 74. 104. possunt; ib. 74. confugis; ib. 83. oportet; ib. 91. facit; ib. 92. habes; ib. 95. potest; ib. 96. est; imp. Pomp. 2. voltis; ib. 14. mentior; Cluent. 62. ostendo; ib. 64. doceo; ib. si istinc causa corrumpendi iudicii, si istinc pecunia ... est; ib. 83. placet; ib. 89. licet; ib. 97. vivit; ib. 111. concedis; ib. 114. voltis; ib. 122. si, aut retines ... aut statuis; ib. 129. si Egnatii (iudicium grave vis esse); ib. 135. SI .. SUNT; ib. 136. arbitratur; ib. 139. placet; ib. 155. sunt; ib. 171. est; leg. agr. I, 3. 11. est cautum; ib. putatis; ib. 27. pollicentur; ib. II, 10. ostentant; ib. moliuntur; ib. consulis; ib. 22. si aut Rullum cogitasse || cogitasse ea || aut si || sic || Rullo potuisse in mentem venire arbitramini; ib. 23. potest; ib. 29. est usus; ib. 30. potest; ib. 36. est; ib. 46. 77. appello; ib. 49. est; ib. 57. 61. 101. si turpe, si intolerandum (est); ib. voltis; ib. 71. delectatur; ib. 76. commovet; ib. fert; ib. 77. quaeritur; ib. negat; ib. 79. [si ... capiunt]; ib. 103. videtur; ib. III, 1. ostendo; ib. 3. doceo; ib. est; ib. 6. attingunt; ib. 8. est; Rabir. 3. proponitur; ib. 16. neglegis; ib. 30. si immorta*lem* hanc civitate*m esse* voltis, si aeter*num hoc* imperium, si *gloriam* sempiternam *manere;* ib. 33. si inlustrantur, si erumpunt; Catil. I, 6. negas; ib. 8. consulis; ib. 13. est; ib. 18. 29. exspectas; ib. 20. vis; ib. 23. neglegis; ib. 28. est; ib. II, 3. 6. permanent; ib. 5. sperant; ib. 6. 11. volunt; ib. 27. sunt; ib. III, 2. prosunt; ib. 27. putatis; ib. IV, 6. placet; ib. 7. solet; ib. 17. est; Muren. 4. 38. ><. 76. 80. possum; ib. 9. suscipitur; ib. putas; ib. existimas; ib. habet; ib. 12. obicitur; ib. 13. sumis; ib. 15. ducis; ib. 38. anteponis; ib. oblectamur et ducimur; ib. 39. iudicat; ib. 67. si ... celebratur, si ... deducimur, si ... honestamur; ib. 70. [si] ... valent; ib. 71. vocat; ib. 74. quae si acerba, si misera, si luctuosa sunt, si alienissima a mansuetudine ... vestra; ib. 90. habet; ib. est; Flacc. 3. 27. 70. sumunt; ib. 9. statuit; ib. 29. doceo; ib. 31. putas; ib. 41. si hunc habent auctorem Tralliani doloris sui, si hunc custodem litterarum, si hunc testem iniuriae, si hunc auctorem querellarum, remittant spiritus; ib. 53. reguntur; ib. 58. ducitur; ib. 65. statuimus; ib. es; ib. 75. dat; ib. 91. placet; ib. 96. vocat; ib. 97. debet; ib. 101. *si* .. vident; ib. 104. taedet; ib. 105. conservatis; ib. 106. putas; Sulla 4. 25. sunt; ib. 6. vides; ib. 7. imponis; ib. 8. sum; ib. 10. 22. quaeris; ib. 23. videmur; ib. 24. si ille labor meus .., si sollicitudo, si officia, si operae, si vigiliae deserviunt amicis, praesto sunt omnibus ...; si voluntas mea, si industria, si domus, si animus, si aures patent omnibus; ib. 26. videntur; ib. 29. dicitur; ib. 30. si (indicat); ib. 51. est; ib. 55. appetimus; ib. 80. si laedimur, si accusamur, si in invidiam vocamur; ib. conceditur; ib. 84. si quid est in me ingenii ... aut si qua exercitatio dicendi ... aut si huiusce rei ratio aliqua; Arch. 1. dicimus; ib. 8. potes; ib. 11. videtur; ib. 13. definiuntur; ib. 23. putat; ib. debet; ib. 31. si deos immortalis ..., si populum Romanum ..., si hunc ipsum ordinem (carissimum habere debemus); sen. 2. est; dom. 9. 72. 125. 128. facis; ib. 10. evertunt; ib. 41. satis est; ib. potest; ib. 76. soleo; ib. 93. conlocatis; ib. 100. manet; ib. videtur; ib. 105. si .. *deest;* ib. 107. quaerimus; ib. 118. negas; ib. 125. interpretaris; ib. 128. si dis immortalibus, si senatui, si populo Romano, si cunctae Italiae, si provinciis, si exteris nationibus, si vobismet ipsis

... gratum et iucundum meum reditum intellegitis esse; ib. 147. videtur; har. resp. 8. volumus; ib. 24. existimant; ib. 46. dissentiunt; Sest. 14. tacent et quiescunt; ib. se offerunt, insectantur; ib. retinetur; ib. 50. voltis; ib. 64. quaeris; ib. 97. si leviores sunt, desciscunt; si timidiores, desunt; ib. 101. est; ib. 115. 131. 145. ducuntur; ib. 138. videmus; ib. 143. fero; Vatin. 7. contemnis ac despicis; ib. 38. si vitant, fugiunt, audire de te nolunt, ... tamquam auspicium malum detestantur; si cognati respuunt, tribules exsecrantur, vicini metuunt, adfines erubescunt, strumae denique ab ore improbo demigrarunt; si es odium publicum populi; ib. 39. nituntur; Cael. 5. quae (contumelia) si petulantius iactatur, convicium, si facetius, urbanitas nominatur; ib. 6. est; ib. 21. 30. 48. si licet, si fas est; ib. 27. erumpunt; ib. 28. nominamus; ib. 32. si (mavolt); ib. 33. si ea, quae ** probare cogitas; ib. 35. contemnis; ib. 50. qua re si cui nimium efferbuisse videtur huius ... ferocitas, si quem etiam minimorum horum aliqaid offendit, si purpurae genus, si amicorum catervae, si splendor, si nitor; ib. 77. quem si nobis, si suis, si rei publicae conservatis; ib. 80. exspectat; prov. cons. 1. si qui sunt (amici) aut si beluae ... tam .. taetrae possunt ulli esse amici; ib. 15. persequitur; ib. 19. succeditur; ib. voltis; ib. depono; ib. 20. referunt ... atque ... volunt; ib. 38. est; ib. 43. 45. videtur; ib. 44. si dignitas agitur Caesaris, homini tribuam; si honos quidam, senatus concordiae consulam; si auctoritas decretorum vestrorum, constantiam ordinis ... servabo; si perpetua ratio Gallici belli, rei publicae providebo; si aliquod meum privatum officium, me non ingratum esse praestabo; ib. 47. si auctoritates patronorum in iudiciis valent || valerent ||, ab amplissimis L. Cornelii causa defensa est; si usus, a peritissimis; si ingenia ab eloquentissimis; si studia, ab amicissimis; Balb. 1. si (voltis); ib. 13. est; ib. 22. SI ... EST; ib. 33. impedimur; ib. 37. si Sardis, si Hispanis ... licet; ib. 41. fit; ib. 42. potest; ib. 49. sunt; ib. 62. possumus; ib. videtis; ib. 64. exquiris; Piso 19. potest; ib. 32. praestat; ib. 33. audes; ib. 37. 65. placet; ib. 38. 51. cedo; Planc. 6. effervescunt; ib. 15. defendo .. et doceo; ib. 17. iactor; ib. sunt; ib. 18. vis; ib. 23. si in eo crimen est, quia suffragium tulit, quis non tulit publicanus? si quia primus scivit (legem), utrum id sortis esse vis an eius, qui illam legem ferebat? si sortis, nullum crimen est in casu; si consulis, splendor etiam Plancii, hunc a summo viro principem esse ordinis iudicatum; ib. 35. sunt; ib. 46. videtur; ib. 47. est; ib. 62. 90. habeo; ib. 66. vis; ib. 79. habet; ib. 84. putat; ib. 91. praebeo; ib. malunt; Scaur. 15. doces; ib. 18. nitere; ib. conantur; ib. 19. est; Rab. Post. 1. 2. 8. 9. quaeritis; ib. 11. quaerimus; ib. 22. solet; ib. 32. putas; ib. 33. voltis; ib. 41. petitur; ib. 46. habetis; Milo 4. est; ib. 9. possumus; ib. 21. quaeris; ib. 57. si metuitur ...; si .. times, si ... putas; ib. 67. potestis; ib. 91. si voltum semper eundem, si vocem, si orationem stabilem ... videtis; ib. 92. eriperis; ib. 99. est; ib. 104. cogitant; Marcell. 21. accedit; ib. 23. vis; ib. 25. placet; ib. est; ib. Ligar. 4. quaeritur; ib. 17. consulis; ib. 20. est; ib. 22. voltis; ib. 25. si fraterne, si pie, si cum dolore faciunt; ib. 33. adfert; Deiot. 34. sunt; ib. 40. est; Phil. I, 27. II, 34. 50. 84. VIII, 15. IX, 13. XII, 3. 23. XIV. 10. potes; ib. II. 24. tu ... quid dicis? si parricidas || patricidas || ..; ib. 31. si ... perseveras; ib. 49. si .. intellegis; ib. 54. potest; ib. 59. 118. XII, 11. XIII, 9. es; ib. II. 70. quaeris; ib. 75. habes; ib. 86. manent; ib. 92. si sunt falsa, cur probantur? si vera, cur veneunt? ib. 100. potes; ib. 112. iudicia non metui: si propter innocentiam, laudo; sin propter vim, non intelleges ..? ib. 115. dicitur; ib. V, 10. legatos decernis? si, ut deprecere, contemnet; si, ut imperes, non audiet; ib. 25. habemus; ib. VII, 7. volumus; ib. 19. omittimus; ib. languescimus; ib. VIII, 4. merentur; ib. 16. habet; ib. 26. venitur; ib. 29. desiderat; ib. 14. sunt; ib. X, 15. laudantur; ib. gubernantur; ib. 19. cogitur; ib. XI, 9. adfert; ib. 25. at qui consul! si prudentiam quaerimus, qui minime falli posset; si virtutem, qui nullam pacem probaret nisi Antonio ... victo; si magnitudinem animi, qui praeferret mortem servituti; ib. XII, 2. possunt; ib. 27. praecipit; ib. XIII, 6. possumus; ib. 7. terret; ib. 14. cogitas; ib. 15. sunt; ib. 45. parati sunt; ib. 46. contendit; ib. XIV, 18.

2. **Perfectum:** si ... ademit aut si .. eripuit; Quinct. 49. cognovi; ib. 54. fuit; ib. 57. possedit; ib. 84. venit; Sex. Rosc. 49. novi; ib. 57. animadvertistis; ib. 59. concepta est; ib. 66. fui; ib. 94. contuli; ib. occisus est. si lege ..; ib. 126. redierunt; ib. 128. actum est; ib. 142. si ... omnia concessit, adnumeravit, appendit, si vestitum ... tradidit, si ... se ... excepit; ib. 144. tradidit; ib. 146. petisti; Qu. Rosc. 10. tetigit; ib. 35. si ... putavit; ib. 39. deliberatum est; ib. 44. potuit; ib. 52. reliquit; ib. 55. si ... redisti, si ... fuisti, si ... cenavit; div. Caec. 58. accepisti; ib. 60. viderunt; Verr. I, 31. consumpta est; ib. II, 142. dederunt; ib. 150. novi; ib. 175. noluit; b. 190. meministis; ib. III, 39. vicisti, ... reliquisti; ib. 41. CCXVI agri Leontini decumas vendidisti; si ex lege, magno; si, ut lex esset libido tua, si, ut, quae dimidiae essent, decumae vocarentur, || parvo || vendidisti; ib. 117. remanserunt; ib. 120. solvit; ib. 165. fuit; ib. 194. venerunt; ib. 217. aestimavit; ib. 225. fuit; ib. 227. si bene processit, ... si .. licet; ib. putasti; ib. IV, 8. si ... habuit, si ... vendidit; ib. 10. fecit; ib. 11. abstulisti; ib. 37. si .. est factum, ... si .. vindicatum est; ib. V, 19. cognovit; ib. 113. spectaverunt; ib. 188. elaborarunt; ib. *si* ... putavit; Tull. 4. voluerunt et cogitarunt et perfecerunt; ib. 25. deieci; ib. 29. SI ... FUGIT ... IECIT; ib. 51. accusati sunt || tenentur ||; Font. 3. aut solverunt aut dederunt; ib. coacti sunt; ib. 17. improbata sunt; ib. noluimus; ib. 22. et vidimus et audivimus; Caecin. 43. potuit; ib. 48. convocati .. sunt; ib. 59. si recte (iudicatum est); ib. 69. iudicatum est; ib. [si] .. pronuntiatum est; ib. est iudicatum; ib. vendidit; ib. 98. voluerunt; ib. 99. gesserunt; imp. Pomp. 14. facta est; ib. 15. duximus; ib. 17. fecistis et ... consuluistis; ib. 64. comprehendistis; Cluent. 6. fuit; ib. 85. esse delata: si ... gratiae conciliandae causa ...; si, ... ut ... darentur; ib. 87. iudicatum est; ib. 102. condemnavit; ib. 113. obfuit; ib. 114. fuit; ib. 115. inlata est; ib. 116. putavit; ib. 132. dixi; ib. 139. attulistis; ib. 142. odistis; ib. 200. novi; leg. agr. 1. 14. crediderunt; ib. III, 3. data est; ib. 31. fuit; Rabir. 19. admisit; ib. 26. putavit; ib. 28. data est; ib. contigit; Catil. I, 16. visa est; ib. II, 27. est ... suscepta; ib. III, 29. data est; ib. IV, 1. voluerunt; ib. 2. putavit; ib. adfui; Muren. 8. consecuti sunt; ib. 24. deliquerunt; ib. 57. factum est; ib. 67. venit; ib. 69. voluit; ib. 73. concessit; ib. laesit; ib. 87. violavit; ib. fuit; ib. imploravit; Flacc. 3. si .. *potuit*; ib. 5 (3. 50). fuit; ib. 9. 86. audistis; ib. 13. sociatum est; ib. 21. occisus est; ib. 31. dedit, ... numeravit; ib. 44. licuit; ib. 59. si ... reddita est, si petita, si redacta;

ib. 89. est initum; Sulla 3. patefacta ... est; ib. 4. est .. remissum atque concessum; ib. 47. promulgavit; ib. 63. scripsi; ib. 67. habuit; ib. 73. honestavit; ib. 81. abdiderunt; Arch. 12. fuit; dom. 11. 12. facta lapidatio est. si ex dolore plebei, ... magnum malum; si P. Clodii impulsu, usitatum hominis facinorosi scelus; si utrumque, ... videturne ipsa res publica .. consulis auxilium implorasse? ib. misit; ib. 22. aucta est; ib. 27. fuit; ib. 30. sunt reconditi; ib. 39. potuit; ib. 46. scripta est; ib. 50. rettulit; ib. tulisti; ib. 53. 82. scriptum ... est; ib. 81. appellavit; ib. 83. obiectum est; ib. 93. consecuti sunt; ib. 117. dedicasti; ib. 121. est ortus; ib. 134. dixit, ... tetigit; ib. fuit; ib. 140. convellit, ... putavit; ib. 143. si ... obieci ... et si iterum ... sum testatus, ... commendavi, ... devovi; ib. 145. sensit; har. resp. 5. habui; ib. 19. est praetermissum aut commissum; ib. 21. si ludius constitit aut tibicen repente conticuit aut puer ille patrimus et matrimus si tensam non tenuit, si lorum omisit, aut si aedilis verbo aut simpuvio aberravit; ib. 23. si ludi ab laetitia ad metum traducti, si non intermissi, sed perempti atque sublati sunt, si civitati universae ... exstiterunt dies illi pro festis paene funesti; ib. fuit; ib. 49. fecerunt; Sest. 14. cessi, ... pertimui; ib. 36. dediderunt; ib. 138. defenderunt; ib. 141. voluistis; ib. 147. si te vicini, si adfines, si tribules oderunt; Vatin. 39. si voluit accusare, pietati tribuo; si iussus est, necessitati; si speravit aliquid, pueritiae; Cael. 2. ad quem si accessit aut si a me discessit umquam; ib. 10. fuit; ib. 14. 39. si dixit; ib. 52. 53. evolarunt; prov. cons. 14. si (decrevistis); ib. 38. desertus (sum); ib. 43. voluit; ib. nolui; ib. 44. ausi sunt; ib. 45. si vox, si ille imperatorius ardor oculorum, si recentes triumphi, si praesens valuit aspectus; Balb. 49. quod ius si Cn. Pompeius ignoravit, si M. Crassus, si Q. Metellus, si Cn. Pompeius pater, si L. Sulla, si P. Crassus, si C. Marius, si senatus, si populus Romanus, si, qui de re simili iudicarunt, si foederati populi, si socii, si illi antiqui Latini; ib. 64. oportuit; Piso 4. putavit; ib. 79. anteposuit; ib. est ... reprehensum; Planc. 4. praeteritus est; ib. 8. „si hoc indicasti, tanta in tempestate te gubernare non posse, de virtute tua dubitavi; si nolle, de voluntate;" ib. 13. debuit; ib. 17. aut ... vixit ..., aut ... errasti; ib. 41. fuit; ib. 50. habuisti; ib. 58. emimus; ib. 62. defui; ib. 89. quid tum? si ille retentus a cuncta Asia supplice, si a negotiatoribus, si a publicanis, si ab omnibus, sociis civibus, exoratus anteposuit honori suo commoda ... provinciae; Scaur. 35. usus est; Rab. Post. 7. an ... fecerit: si (fecit); ib. 30. dixerunt; ib. 35. mentiti sunt; ib. si umquam de bonis ... viris, si umquam de bene meritis civibus potestas [vobis] iudicandi fuit, si denique umquam locus amplissimorum ordinum delectis viris datus est, ut ..; Milo 4. amisimus; ib. 6. si res, si vir, si tempus ullum dignum fuit; ib. 19. fuerunt; ib. 35. potuit; ib. 45. si Italiae dilectus, ... si haec arma, si Capitolinae cohortes, si excubiae, si vigiliae, si dilecta iuventus ... contra Milonis impetum armata est, atque illa omnia in hunc unum instituta, parata, intenta sunt; ib. 67. „quae si vos cepit oblivio aut si in me aliquid offendistis;" ib. 99. „est parata"; ib. 100. timuerunt; Marcell. 20. potuit; Ligar. 3. si plurimi (impetraverunt); ib. 30. fuit; ib. 37. cessit; Deiot. 12. attulerunt; ib. promisit; Phil. I, 17. fuit; ib. ib. II, 67. 90. VIII, 24. XI, 34. XIII, 25. rettulit; ib. I, 19. cognostis; ib. II, 10. servavit; ib. 81. si (legiones) .. consulem suum reliquerunt, vituperandae sunt; si inimicum rei publicae, iure laudantur; ib. V, 4. quem umquam iste ordo patronum adoptavit? si quemquam, debuit me; ib. VI, 13. profuit; ib. VIII, 12. oppressus Trebonius, si ut ab eo, qui aperte hostis esset, incautus; si ut ab eo, qui civis etiam tum speciem haberet, miser; ib. XI, 5. nocuit atque obfuit; ib. XII, 7. si hostium fuit ille sanguis, summa militum pietas: nefarium scelus, si civium; ib. XIV, 6. oderunt; ib. 8. est commissum; Fr. E. 1.

3. **Imperfectum:** si ... putabat; Quinct. 13. utebatur; ib. 18. volebat; ib. 69. erat; ib. 70. postulabat; ib. fiebant; Verr. II, 144. mentiebatur; ib. III, 112. putabat; ib. 153. erat; ib. IV, 47. erant; ib. V, 28. 64. metuebas; ib. 75. nominabat; ib. 168. possidebat; Caecin. 92. 95. putabas; Flacc. 77. si vis erat, si fraus, si metus, si circumscriptio; ib. 89. defendebam; sen. 36. erat; dom. 56. mirabatur; Sest. 1. solebatis; ib. 8. videbantur, ib. 64. cesseram, ... si vis suberat, armis; si societas magistratuum, pactioni; si periculum civium, rei publicae; ib. si ... erat; ib. 105. Cael. 53. 57. manebat; ib. 61. adsentiebar; prov. cons. 41. reiciebat; Balb. 45. consulebamus; ib. contemnebas; Piso 57. erat; Planc. 55. videbatur; Rab. Post. 10. sciebat; Milo 49. erat; Phil. II, 40. poterat; ib. XIII, 17.

4. **Plusquamperfectum:** persuasum erat; Qu. Rosc. 51. erat constitutum; Verr. II, 33. dederas; ib. 44. exciderant; ib. 136. emerat; ib. III, 71. erat ... mandatum; ib. 88. emeras ib. IV, 43. vendiderat; ib. aspexerat; ib. 48. ceperat; Caecin. 17. quaesiveram; Cluent. 52. si ... subsortitus .. erat .. aut si ... iuraverat; ib. 92. oderat; ib. 171. *si* ... steterant; leg. agr. II, 13. coniunxerat; Sulla 52. cognorat; ib. 81. accesserat; har. resp. 24. coeperamus; Cael. 11. gesseras; Piso 97. debuerat; Deiot. 13. nescierat; ib. erat ... reductus; Phil. II, 10. cognorat; ib. 78. pertulerat; ib. XIII, 17.

5. **Futurum** I.: si ... conabor; Quinct. 36. si neglegentiam dices, mirabimur; si bonitatem, videbimus; ib. 41. si severitatem volent retinere ...; si eam neglegere ..; ib. 75. voles; ib. 80. adlevabitis; Sex. Rosc. 10. erit; ib. 49. voletis; ib. 57. voles; ib. 73. cernetis; ib. 107. dubitabitur; ib. 118. resistetis; ib. 138. resistetur; ib. 142. audebis; div. Caec. 12. negabis; ib. 13. obicies; ib. 31. utar; Verr. a. pr. 32. erit; ib. 55. poterimus; ib. I, 11. probabitis; ib. II, 27. accedet; ib. 31. voles; ib. 81. voletis; ib. III, 10. 199. videbuntur; ib. 11. volet; ib. 25. 70. SI .. VOLET; ib. 35. utrum scripserit, si uter volet, an, si decumanus volet; ib. ostendam; ib. 114. docebo; ib. 123. sectabuntur; ib. 162. dicet; ib. 207. liberabuntur; ib. licebit; ib. 222. agetur; ib. IV, 26. volet; ib. 56. 126. videbor; ib. 105. videbitur; ib. V, 43. deseretis; ib. 126. voles; ib. 135. 155. ><. dices; ib. 135. poteris; ib. 154. facies; Tull. 6. conabuntur; Font. 36. attendetis; ib. 43. statuetis; Caecin. 47. aucupabimur; ib. 52. erit; ib. 61. reperientur; ib valebit; ib. 81. videbitur; ib. 85. dubitabunt aut gravabuntur; imp. Pomp. 58. feret; ib. 70. deferemus; Cluent. 6. convellet; ib. labefactabit; ib. extorquebit, ib. erunt; ib. 129. facessetur; ib. 158. erit; ib. 159. remanebit; ib. 201. [si .. erit]; leg. agr. II, 2. arbitrabuntur; ib. 6. videbuntur; ib. nolet; ib. 40. dicent; ib. 78. intellegetis; ib. 79. ornabimus; ib. III, 30. volent; Catil. II, 6. 17. potero; ib. permanebunt; ib. 18. poterit; ib. 28. existimabit; Muren. 60. voles; ib. 67. erit; ib. 71. audebunt; Flacc. 61. videbis; Sulla 9. adiuvabit; ib. 77. audietur; ib. 78. sentiam; Arch. 4. feretur ... et ... conabitur;

har. resp. 7. potero; ib. 10. attendes; ib; 38. cadet; ib. 42. videbor; Sest. 31. vocabit; ib. 51. noles; Vatin. 41. orietur et nascetur; Cael. 19. „egebis"; ib. 37. vituperabunt; prov. cons. 47. videbitur; Piso 38. volet; ib. 70. oportebit; Planc. 14. reperietis; ib. 57. manabit aut .. erit; ib. quaeres; ib. 60. erunt; Scaur. 41. voles; Marcell. 27. fiet; Phil. I, 38. licebit; ib. II, 51. ratiocinabimur; ib. 55. poterit; ib. III, 30. si pacem adferrent, cupidum me; si bellum, providum iudicatote! ib. VI, 17. erit; ib. 19. tolletur; ib. VIII, 4. videbitur; ib. 33. putabunt; ib. XI, 24. licebit; ib. XII, 24. quinam locus capietur? si extra castra, ceteri viderint; ib. 26. licebit; ib. 30. conabitur; ib. XIII, 4. si turpia, si perniciosa erunt; ib. 14. videbis; ib. XIV, 18. aberunt; ib. 37.

6. **Futurum II:** *si* .. memineritis; Quinct. 36. dixero; Sex. Rosc. 3. inveneritis; ib. 8. reperta erit; ib. 76. prodierit; ib. 84. 100. voluerit; ib. 110. dixerint; ib. 120. coepero; ib. 123. licitum erit; ib. 127. voluerit; ib. 130. iudicaris; ib. 138. fugerint; ib. 151. cognoverit; div. Caec. 1. volueritis; ib. 25. cognoveris; ib. 27. potueris; ib. 43. eris .. constitutus; ib. 48. admisero; ib. 51. coeperit; ib. 68. probaverimus; ib. 72. iudicaveritis; Verr. a. pr. 3. intellexero; ib. 40. erit offensum; ib. 49. fuerint; ib. 50. si [..] patris vim ... ceperis, ... si avi [..] prudentiam, ... si soceri [..] constantiam; ib. 52. contentus fuerit ac non sic statuerit; ib. I, 9. ostenderit; ib. 12. protulerit; ib. 117. SI ... RESCIDERIS; ib. 146. temperaverit; ib. II, 17. fefellerit; ib. 28. SI... IUDICABIT; ib. 34. visum erit; ib. 79. inveneris; ib. 106. consumpserit; ib. 142. condemnatus eris; ib. erit comprobatum; ib. si ... exposuero, .. si ... fecero; ib. 179. declinarit; ib. III, 2. fuerimus deprecati; ib. 10. abstulerit; ib. 26. deiecero; ib. 40. vendideris; ib. 42. damnatus eris; ib. 70. eripuerit; ib. 83. voluerint; ib. 107. miserit, ... confecerit; ib. 119. fuero; ib. 162. fecerit; ib. 214. erit absolutus; ib. 220. transeritis; ib. constituerint; ib. IV, 19. decesserit; ib. 68. intellexerint; ib. commodarit; ib. 126. volueritis; ib. 129. iudicaverit; ib. V, 19. fuerit; ib. 20. „appellaris"; ib. 110. deiecero; ib. 130. fuerint; ib. 134. exueris ac ... te explicaris; ib. 151. acciderit; ib. 173. eripuerit; ib. fefellerit; ib. 182. deflexerit; ib. 175. erit commissum; ib. 178. deiecerimus; ib. 181. aperuerimus; ib. potuerit; Tull. 45. occiderit; ib. 51. ><. defenderit; ib. perlatum erit; Font. 36. acciderit; ib. 43. prohibuerint; Caecin. 35. motus erit atque ... adservati ac retenti; ib. 37. facta .. erit; ib. 41. concesserimus; ib. 52. deiecerit; ib. 58. ><. 87. 89. tam restitues, si unus servolus, quam si familia fecerit universa; ib. fuerit; ib. oppressum, ... desertum aut neglegentius adservatum erit; ib. 73. deieceris; ib. 76. praesto fuerit ... et ... prohibuerit; ib. prohibuerit; ib. erit praeteritum; Cluent. 6. conciliarit; ib. 7. potuero; ib. volueritis; ib. 70. condemnarit; ib. 120. protulero; ib. 133. obtinuerit; ib. 156. voluerit; ib. 158. incitaverit; ib. 163. consenserint; leg. agr. I, 15. volueritis; ib. II, 3. dixerit; ib. 46. negarit; ib. adsumpserint; ib. 97. deliquero; ib. 100. iusserit; ib. 101. probaro; ib. III, 2, si te ... comprehendi, si interfici iussero; Catil. I, 5. iussero; ib. 12. decreverit; ib. 20. induxeris; ib. 22. feceris; ib. 23. ieris; ib. pervenerit; ib. 30. non modo si aciem, ... verum etiam si edictum .. ostendero; ib. II, 5. si secuti erunt ..., si ... exierint; ib. 10. sustulerit; ib. 11. pertimuerit, .. mutaverit, deseruerit, ... abiecerit, ... converterit; ib. 14. fecerit; ib. si vis ..., si ... periculum .. deduxerit; ib. 28. obtigerit; ib. IV, 3. ruperit; ib. 8. eritis secuti; ib. 9. sumpserit; ib. 12. fuerimus; ib. tenuerimus; ib. 15. memineritis; ib. 23. moveritis; Muren. 28. responderis; ib. consideraris; ib. 32. feceris; ib. 62. asperseris; ib. 66. traderitis; ib. 79. redundarint; ib. 85. ornata ... erit; ib. adflixeritis; ib. 87. titubaverint; Flacc. 22. venerit; ib. 85. saturaveritis; ib. 95. acciderit; ib. 103. adflixerit; ib. 104. fuerit; ib. 105. probaro; Sulla 2. attulerint; ib. 24. redundarit; ib. 27. coeperis; ib. 48. erit .. liberatus; ib. 88. sumpsero; Arch. 13. egero; sen. 1. defenderit; dom. 2. dixerint; ib. 80. iusseris; ib. 83. tenuerit et .. dixerit; ib. 119. adflixerit, ... dedicarit; ib. 120. tenuerit .. et ... transtulerit; ib. 123. consecrarit; ib. intenderit; har. resp. 7. habuerit; ib. 29. patuerit; ib. 52. is ... miretur potius, si quem bonum ... civem viderit. si quem .. timidum; Sest. 1. egero; ib. 4. proposueritis; ib. 17. si gladium parvo puero aut si imbecillo seni ... dederis; ib. 24. erit ... persolutum; ib. 52. potuerit; ib. 60. fuerit; ib. 71. probaro; ib. 87. removeris; ib. 106. si minus de aliquo dixero, ingrata, si satis de omnibus, infinita (oratio); ib. 108. si universi populi iudicium verum et incorruptum et si intimos sensus civitatis expressero; ib. 119. defenderint; Vatin. 5. volueritis; Cael. 2. maluerit; ib. 19. responderit; ib. prodierit; ib. producti erunt; ib. 24. exstiterit; ib. 33. patefecerit, ... sese ... conlocarit, instituerit; ib. 49. prodierint; ib. 67. erunt relictae; prov. cons. 34. minuero, ... repudiaro; ib. 39. videritis; Balb. 19. permiserit; ib. 25. sciverint; ib. 27. fuerit; ib. 40. obfuerint; ib. 63. coniunxeris; Piso 12. cognoris; ib. 61. nocuerit; ib. 74. evenerit; ib. 99. dixero; Planc. 6. fuerint; ib. 28. potueris; ib. 48. fecero; ib. 83. *si* .. *volueritis*; Scaur. c. 2. § 2. detraxerint; ib. 36. si integri venerint, si incorrupti, si sua sponte, ... si soluti, si liberi; ib. 41. fuerit; Rab. Post. 19. „offendero;" ib. 29. audierit; ib. 44. volueritis; ib. 46. fuerint; Milo 6. memineritis; ib. 11. nisi forte magis erit parricida, si qui consularem patrem quam si quis humilem necarit; ib. 17. acciderit; ib. 99. o terram ingratam, si eiecerit, miseram, si amiserit! ib. 105. responderit; Ligar. 23. dederis; ib. 38. dixero; Phil. I, 27. ><. accesserit; ib. 38. ostenderis; ib. II, 8. negarit; ib. 9. venerit; ib. III, 32. indormierimus; ib. 34. emerserit; ib. IV, 12. feceritis; ib. V, 21. paruerit; ib. 28. paruerit Romamque redierit; ib. 29. erunt facta; ib. 3[illegible] discesserint; ib. 34. censueritis; ib. processerit; ib. 50. lapsi erimus; ib. VII, 18. fecerit; ib. 26. VIII, 33. „si legionibus meis sex, si equitibus, si cohorti praetoriae praemia ... dederitis;" ib. 25. deposuerint; ib. 32. statueritis; ib. IX, 10. detraxerit; ib. X, 6. si M. Brutum [deserueritis et] prodideritis; ib. 7. dixerit; ib. 18. evenerit; ib. XI, 7. venerit; ib. 21. potuerit; ib. 24. erit traductus; ib. 26. si confecerit .. et intellexerit; ib. paraverit; ib. 30. „recesserit;" ib. XII, 4. „dixerit;" ib. audierit; ib. 8. venerit; ib. 13. 23. dissensero; ib. 16. commissero; ib. 25. effugero; ib. 30. siluero; ib. XIII, 28. „adiuverint;" ib. 45. recolueris; ib. dixero; ib. XIV, 6. attulerit; ib. 10. damnaverimus; Fr. A, III, 19. circumvenerimus; ib. concesserint; ib. B, VI, 46. adiudicaveritis; ib. VII, 10 a. absolverint; ib VIII, 17. dederis; ib. XVI, III, 2. iudicaveritis; ib. C, 31.

7. **umschreibende Formen:** a. **activ:** si ... credituri sunt; Sex. Rosc. 68. conversurus es; ib. 112. erant existimaturi; Verr. III 153. futurae sunt; ib. 162. futura (est); Milo 100. obfutura est; Phil. XII, 7.

b. **passiv:** si ... habendum est || sit ||; Quinct. 50. habenda est; Sex. Rosc. 134. est .. appellandum; Verr. III, 4. est aequa et ferenda; ib. 262. nominanda est; ib. IV, 40. custodiendi sunt; ib. V, 68. monendi estis; Font. 42. offendendum est; Caecin. 104. appellanda est; Cluent. 34. quid enim cavendum est ...? si luxuries ...; si superbia ...; si praesidium ...; leg. agr. I, 20. contemnenda sunt; Muren. 31. est reddenda; ib. 37. est ... optandum; Quir. 2. est appellanda; dom. 76. appellandi sunt; Sest. 33 nominandi sunt; Planc. 70. spectanda .. est; ib. 84. est appellanda; Milo 12. nominandae sunt; ib. 33. nominandae sunt; Phil. III, 20. oppetenda est; ib. 30. habendus est; ib. XIII, 2. erit ... serviendum; ib. 6. nominanda est; Fr. B, VIII, 4.

II. **Coniunctiv:** 1. **Präsens:** si ... velit; Quinct. 23. 27. velim; ib. 35. 68. consulamini; ib. 54. videatur; ib. existant; ib. 80. possideat, ... patiatur; ib. 85. disseram; Sex. Rosc. 82. velim; ib. 94. 135. fiat; ib. 113. careat; ib. 143. faciam; Qu. Rosc. 14. sit; div. Caec. 10. obiciatur; ib. 15. cupias; ib. 21. 29. putem; ib, 29. dicam; ib. velim; ib. 34. possit; Verr. a. pr. 37. reticeat et absit; ib. I, 2. conferantur; ib. 21. videatur; ib. 65. velim; ib. 155. conferatur; ib. II, 27. det, ... iudicet; ib. 30. sit; ib. 31. videatur; ib. 41. velim; ib. 45. 52. si ... delectemini, si ... velitis; ib. 77. discrepet; ib. 129. cupias; ib. 167. velit; ib. III, 35. liceat; ib. 67. velint; ib. 73. velis; ib. 138. 155. statuas; ib. 138. concedam; ib. 151. velim; ib. 164. 172. cupias; ib. 176. iudicent; ib. 223. concedam; ib. IV, 8. velim; ib. 14. si possint, ... si velint; ib. 20. videatur; ib. 66. cupiam; ib. 87. cupiamus; ib. 115. surripiat aut eripiat .. atque auferat; ib. 134. dubitetur; ib. V, 11. velim; ib. 21. 151. impediat; ib. 83. certet; ib. 115. defendam; Tull. 29. iudicet; ib. 40. defendat; ib. 47. postulem; ib. 53. adferam; Font. 16. defendatur; Caecin. 2. dicat; ib. 8. praescribat; ib. videatur; ib. 38. velimus; ib. 51. velit; ib. 54. sit; ib. ><. constituamus; ib. 55. habeas; ib. detur; ib. 64. valeat; ib. 66. ostendat; ib. 91. fateatur; ib. possit; ib. 96. 98. nubat; Cluent. 26. constet; ib. 64. velit; ib. 148. detur; ib. 185. recipiatur; leg. agr. I, 13. des; ib. 15. habeat; ib. II, 54. recipiatur; ib. 62. dividatur; ib. 84. dividatur et ... adsignentur; ib. 85. vitemus; Catil. I, 2. loquatur; ib. 19. si mecum patria, ... si cuncta Italia, si omnis res publica loquatur; ib. 27. possit; ib. II, 17. velint; ib. 20. pereant; ib. 21. si omissis his rebus, ... si his rebus omissis ... velimus; ib. 25. conferatur; ib. III, 15. dicam; ib. 22. si imperare velis, .. si rogare; ib. IV, 7. liceat; Muren. 21. solos sapientis esse, si distortissimi sint, formosos; si mendicissimi, divites; si servitutem serviant, reges; ib. 61. sit; ib. 63. addam; ib. 69. dirigas; ib. 77. possit; ib. 84. libeat; Flacc. 12. velis; ib. 65. veniat; ib. 88. defendas; Sulla 6. si ... concedam ..., si ...; si ... dem; ib. 22. facias; ib. 31. sentiam; Arch. 4. paeniteat; dom. 18. sit; har. resp. 7. fulciamus; ib. 60. negem; Sest. 100. loquar; ib. 119. velit; Vatin. 12. coner; Cael. 29. si hoc in urbe, ... si in Baiarum illa celebritate faciat, si denique ita sese gerat ..; ib. 49. sit; ib. 50. sinat; prov. cons. 17. respondeam; ib. 18. velit; Balb. 27. liceat; ib. 44. cupiam; Piso 68. velit; ib. 71. sequar; Planc. 6. congrediatur; ib. 12. requiram; ib. 48. velis; ib. 52. respondeam; ib. 58. depugnemus; ib. 93. faciant; Rab. Post. 29. possim; Milo 79. putetis; ib. distrahar; ib. 103. velint; Phil. I, 21. sit; ib. II, 29. scias; ib. 76. redigatur; ib. V, 12 velit; ib. VI, 10. VIII, 12. velis; ib. 13. postulet; ib. 25. conferantur; ib. IX, 10. consulam; ib. IX, 13. videatur; ib. 16. referantur; ib. X, 19. sit; ib. 26. absit; ib. XI, 3. liceat; ib. 6. habeat; ib. plus ..., si .. persequatur quam si ... maneat; ib. 26. possis; ib. XIII, 6. cupias; ib. 25. reviviscat; ib. 34. „patiantur"; ib. 35. velint; ib. 46. possit; ib. 49. sentiam; ib. XIV, 18. videatur; ib. 38. velim; Fr. B, VII, 4.

2. **Perfectum:** (vgl. I, 6) si .. appellarit; Quinct. 87. auditum sit; Sex. Rosc. 38. accusatus sit; ib. 56. venerint; ib. sublata sit; ib. 110. liberatus sit; ib. 128. locutus sit; ib. 140. laesus sit; ib. fugerint; ib. 151. si a pueris nobilibus, ... si a quadruplatoribus ... translata sit; div. Caec. 24. offensum titubatumque sit; ib. 72. liberatus sit; Verr. a. pr. 47. si condemnatus sit, ... si fortes fueritis; ib. I, 3. legarit; ib. 110. si cuiquam generi hominum, ..., si cuiquam ordini probatus sit; ib. II, 17. sit datus; ib. 34. eripuerit; ib. 77. absolutus sis; ib. 114. animadversum .. sit; ib. 157. venierint; ib. III, 147. redundarit; ib. 155. si ... sustuleris et si ... exstinxeris; ib. 226. tribuenda .. sit; ib. V, 134. sit obiectus; Caecin. 5. deminuta aut infirmata sit; ib. 38. egeris iussusque sis; ib. 60. facta sit; ib. 63. tam te ... restitui oportere, si e vestibulo, quam si ex interiore aedium parte deiectus sis; ib. 89. sim ... deiectus; ib. 90. si .. (deiectus) sis; ib. deiectus .. sit; ib. 91. si .. iusserit; ib. 96. potuerit; ib. 101. dictum aut actum sit; Cluent. 140. si ... circumvenerit, ... si ... fecerit; ib. 145. reticuerim; ib. 149. constitutum sit; ib. 152. propositum sit; ib. 157. delata sit; ib. 158. concessum sit; leg. agr. II, 54. biberint; Catil. I, 31. sint ... adepti; ib. II, 19. adepti sint; ib. depulsum sit; ib. IV, 1. ceperis; Muren. 8. facta sint; ib. 67. dixerim; Sulla 21. laudatus sit; har. resp. 46. sit .. consecuta; Cael. 69 patricius tribunus plebis fuerit, contra leges sacratas, si plebeius, contra auspicia fuisse; prov. cons. 46. sit extortus; Balb. 23. [si meminerit]; Rab. Post. 41. fuerit; Milo 6. revixerit; ib. 79. cogitatum sit; Deiot. 43. prolata si sint; Phil. II, 7. interdictum sit; ib. VI, 10. recepti sint; ib. XII, 15. si quid remissum aut concessum sit; ib. 16.

3. **Imperfectum:** si ... essent; Quinct. 2. saperet; ib. 16. adesset; ib. 29. faceret; ib. 31. veniret; ib. 38. deberetur; ib. 39. 41. 46. ><. 60. velles; ib. 43. videretur; ib. 52. 59. si ... ageretur, ... si ... vererere; 53. diceret; ib. 78 proferretur; ib. 7 ... impediret, si ... maneret, si valeres si viveres; ib. 82. si vellet, si valeret, si ius liceret, si nemo recusaret; ib. satis daret et ... vellet; ib. 83. vellet; ib. 85. peteret; ib. contenderet, ib. 92. postularet; Sex. Rosc. 37. accusares, ... praeesset; ib. 72. liberet; ib. 83. cuperent; ib. 91. haberet; ib. faceret; ib. 97. cuperent; ib. 102. ageretur; ib. 103. diceret; ib. putaret; ib. 114. vellent ... et auderent; ib. 148. haberet; ib. 149. facerent; ib. diceretur; Qu. Rosc. 21. veniret; ib. 30. viveret; ib. 42. ferrem; ib. 45. diceret; ib. 46. 47. si ... haberet ... si ... esset; ib. 50. mentirer; div. Caec. 13. adessent; ib. 14. esset; ib. 15. 36. loqueretur; ib. 19. posset; ib. dicerent; ib. 20. adiuvaret; ib. 39. vellem; ib. 43. certares; ib. 59. esses; ib. 61. posses; ib. 62. putarem; Verr. a. pr. 33. converteret, ... traderet, ... reservaret; ib. 40. iretur; ib. I, 31. diceretur; ib. 44. posset; ib. 67. diceret; ib. 70. videretur; ib. esset; ib. 71. 150. doleremus; ib. 113. arbitraretur; ib. 115. viveret; ib. 139. si ... redimeretur, si ..

abiret; ib. 141. velles; ib. 143. laudarent; ib. II, 12. esset; ib. 15. 58. 121. essent; ib. 31. >< 180. peteret; ib. 59. 60. posset; ib. 69. 130. 172. saperet; ib. 70. liceret; ib. 94. SI ... VELLET; ib. videretur; ib. 95. teneretur; ib. 99. defenderet; ib. 101. adesset; ib. 128. si provinciam retinere, si salvus ... vellet esse; ib. 139. laudarent; ib. 155. gravius ... fore putabant, si scirent ..., quam si ... arbitrarentur; ib. 160. gravius esse putarunt, si publico consilio, quam si per vim multitudinis factum esse videretur; ib. 161. videretur; ib. 164. negaret; ib. 191. maneret; ib. III, 15. possent; ib. 31. faceres; ib. 32. 51. SI PARERET; ib. 55. contemneret; ib. fierent; ib. 65. saperent; ib. 69. liceret; ib. 70. vellet; ib. 73. posses; ib. 91. vellet; ib. 118. dicerem; ib. 126. esset; ib. 137. venderes; ib. 150. si publicani, hoc est, si equites Romani iudicarent; ib. 168. docerem; ib. 169. solveres; ib. 174. concederetur; ib. 200. posset; ib. 213. vellet, .. liceret; ib. IV, 10. essent; ib. 11. venirent; ib. 13. si esset improbus, si sui dissimilis; ib. 16. constarent; ib. 28. tolleretur cautumque esset; ib. 92. si esset, si ... nolletis; 114. conquirerem; ib. 136. videretur; ib. 137. vellent; ib. 145. agerent; ib. 151. putarentur; ib. V, 5. facerent; ib. 18. possent; ib. 51. haberes; ib. 74. diceres; ib. 78. versaretur; ib. 89. opus esset; ib. 102. vellet; ib. 103. produceretur; ib. 113. viveret; ib. haberent; ib. 133. iudicaret; ib. 136. diceret; ib. 138. posset; ib. 148. dicerem; ib. 150. ducerere; ib. 166. ignoraret; ib. 168. videretur; ib. vellem; ib. 171. constitueret; Tull. 9. vellet; ib. 20. daretur; ib. 27. 30. posses; ib. 39. *si* .. esset; ib. 41. si ... deficerent ..; si ... vocaretur; si ... premeretur; Font. 34. aspernarentur; ib. 48. valeret; Caecin. 1. essent; ib. 3. existimarentur; ib. possemus; ib. 9. acciderent; ib. 13. damnarent; ib. 29. posset; ib. 53. consectarentur; ib. 54. uterere; ib. 64. ferret; ib. 75. vellem; ib. 80. si qui ex eo loco ... se deiectum diceret; .. si qui ab eo loco; ib. 86. postularent; ib. 88. optaret; ib. SI ... ESSET; ib. 95. vellent; ib. 100. poneretis; imp. Pomp. 59. uteretur; Cluent. 16. tacerem; ib. 18. quaereret; ib. 61. 105. dicerem; ib. 80. fateretur; ib. 86. interrogarentur; ib. esset; ib. 112. 174. haberet; ib. vellet; ib. 134. rogaretur; ib. 136. possent; ib. 139. opus esset; ib. 140. teneretur; ib. 143. agerem; ib. 166. contineretur; leg. agr. I, 19. videretur; ib. II, 12. intellegerem; ib. 14. acciperetis; ib. 25. paeniteret; ib. 26. sumeret; ib. 67. [si ... esset]; ib. 99. sanciret; ib. III, 10. si ... esset et si ... haberet; ib. 14. esset; ib. 18. arbitraretur; ib. possem; ib. 19. metuerent; Catil. I, 17. viderem; ib. iudicarem; ib. 29 II, 3. possem; ib. 12. esset; ib. III, 8. vellet; ib. 11. conspiceret; ib. 20. constitueretur; Muren. 4. confiterer; ib. 5. esset; ib. 10. arbitraretur; ib. 32. vellet; ib. 51. sectarentur; ib. 67. possent; ib. 82. posset; ib. 83. defenderem; Flacc. 24. referret; ib. 33. si vos .. decretis, si ... litteris permoveri putarem; ib. 38. negaret; ib. 49. diceret; ib. agerent; ib. 52. 96. vellem; ib. 53. dicerentur; ib. 60. posset; ib. 80. iuraret; ib. 90. conservaremus; ib. 103. interesset; Sulla 2. oporteret; ib. 25. postularem; ib. 26. esset; ib. 38. argueret; ib. indicaret; ib. 51. teneretur; ib. 71. arbitrarer; ib. 85. esses; ib. 90. adiuvarentur; Arch. 16. quod si non ... ostenderetur et si ... peteretur; ib. si ... praesentiret ... et si ... terminaret; ib. 29. liceret; sen. 19. esset; ib. 20. calumniarentur; ib. 27. abessent; ib. 34. restitueretur; Quir. 14. defenderet; dom. 20. viderer; ib. 27. fieret; ib. 40. ageretur; ib. 6. esset; ib. 57. 70. 84. inrogaretur; ib. 58. videremur; ib. 69. viveret; ib. 84. adessem; ib. 85. contenderem; ib. 88. diceret; ib. 114. dicerem; ib. 122. vellet; ib. 128. deliberares; ib. 132. constarent; ib. 139. possem; har. resp. 2. maneret; ib. 12. haberem; ib. 16. efferret; ib. 17. essetis versareminique nobiscum; ib. 24. esset; ib. 35. 52. >< 83. vellet; ib. 57. vellem; Sest. 14. arbitrarentur; ib. 28. vellent; ib. 40. negarent ac ... mallent; ib. 45. veniret; ib. 63. vellent; ib. 64. teneretur; ib. 86. ageret; ib. 88. posset; ib. audiret; ib. 108. esset; ib. 123. peccaret; ib. 134. displiceret; Cael. 5. opus esset; ib. 13. esset; ib. 38. viveret; ib. fugeret; ib. 47. teneretur; ib. essent; ib. 62. si princeps ... dicerem ..., si solus ..; prov. cons. 1. qui si ... saepius eius deae periculum facere nollet, si in patriam, si ad deos penatis, si ad eam dignitatem, quam ... sibi propositam videt, si ad iucundissimos liberos, si ad clarissimum generum redire properaret, si in Capitolium invehi victor ... gestiret, si denique timeret casum aliquem; ib. 35. essem; ib. 40. essent; ib. 47. ageret; Balb. 3. diceret; ib. 8. adesset; ib. 9. diceretur; ib. 16. si quo quisque loco nostrum est .. natus aut si in qua fortuna est nascendi initio constitutus, hunc vitae statum usque ad senectutem obtinere deberet; ib. 18. haberemus; ib. 29. esset; ib. 37. 38. dicerent; ib. liceret aut ... haberemus; ib. vellent; ib. 59. haberet; ib. 60. viderem; Piso 42. precarer; ib. 43. esset; ib. 50. praeberet; ib. 81. viderem; ib. 99. esset; Planc. 1. 5. 8. 60. 82. essent; ib. 9. dicerem; ib. 16. uterer; ib. adesset; ib. 27. qui (pater) si esset turpissimus, si sordidissimus; ib. 31. ederetur; ib. 37. viverem; ib. 71. defenderem; ib. 72. viderem; ib. 88. vellem; ib. 91. posset; ib. 92. acciderent; ib. 97. dicerem; Scaur. c. 2. § 5. diceretur; ib. vincerer; ib. 16. esset; ib. 34. essem; ib. 37. esset; Rab. Post. 14. nuntiaretur; ib. 18. ferretur; ib. putarem; Milo 2. esset; ib. 8. 49. 79. defenderet; ib. 9. liceret; ib. 10. posset; ib. 16. gauderet; ib. 21. possent; ib. 32. insidiaretur; ib. 52. nollem; ib. 72. clamaret; ib. 77. posset; ib. 79. velletis; ib. 81. si grata res publica esset ..; si ingrata; ib. 83. posset; Marcell. 17. viveres; ib. 25. vellemus; Ligar. 16. esset; ib. putarem; ib. 19. paeniteret; ib. 29. dicerem; Deiot. 6. esset; ib. 25. quaereres; Phil. I, 18. ferretis; ib. 20. imitaretur; ib. 27. cuperes; ib. II, 3. esset; ib. 17. 51. 99. 106. VI, 6. X, 17. XIII, 5. viverent; ib. 37. peteret; ib. 45. posses; ib. 50. significaretur; ib. II, 70. possem; ib. 76 esses; ib. 81. 88. videretur; ib. III, 39. V, 5. 53. >< XI, 31. putaret neque .. reciperet; ib. IV, 9. ferrent; ib. V, 18. viderent; ib. VI, 2. mitterentur; ib. 4. essent; ib. 15. X, 18. Fr. B, IX, 4. [si .. faceret;] ib. VIII, 20. posset; ib. IX, 2. XI, 22. XIII. 37. adesset; ib. IX, 12. statueretur; ib. X. 12. videret; ib. 17. XIII, 49. referretur; ib. XI. 27. uterentur; ib. 28. ageret; ib. XII, 4. adferrent; ib. 17. viverent; ib. XIII. 28. videret; 49. ageretur; ib. XIV, 18. soleremus; Fr. B, XVI, I, 2.

4. **Plusquamperfectum:** si ... promisisset; Quinct. 19. possessa essent; ib. 30. satis dedisset; ib. 32. fecisset; ib. debuisset; ib. 40. 48. fecisses; ib. 53. desertum .. esset; ib. 56. visi essent || visi sunt ||; ib. 77. misisses; ib. 83. si ... dixisset, ... si verbum ... fecisset; Sex. Rosc. 2. potuisset; ib. 17. natus esses; ib. 50. putasses; ib. 58. nactus esses; ib. 89. offusa ... esset; ib. 91. si ... mandavisset, ... interponeret, ... recepisset, .. si ... convertisset; ib. 114. nactus esset; Qu. Rosc. 19. exegisset; ib. 38. 39. petisset; ib. 53. fuisset; ib. accidisset; div. Caec.

ıduisses et ... elaborasses, ... didicisses; SI .. POTUISSET; ib. 43. noluisset; ib. a. . deiecissent; ib. 23. diffisus essem; ib. 31. t; Verr. I, 2. esset .. damnatus; ib. 4. ım; ib. 24. narrassem; ib. 27. voluissem; displicuisset; ib. 37. ulti ... essent; ib. epercissent; ib. 69. licuisset; ib. 72. dixisb. 74. fecisset; ib. 80. docuisses; ib. 85. . vetuisses aut ... coëgisses; ib. 88. voluisb. 97. dedissent; ib. 106. fecisset; ib. 107. ıes; ib. 110. nata esset; ib. 112. mortuus ib. 114. habuisset; ib. 115. fuisset; ib. 125. ıisset; ib. 126. accessisset; ib. 150. si humodo, si usitato more, si denique uno alit genere peccasset; ib. II, 9. essent visi; ib. issent; ib. 12. commissum .. esset; ib. 25. et; ib. 26. fuissent; ib. 27. SI ... IUDICASib. 33. effugisset; ib. 37. damnatus esset; fuisset; ib. 49. pulsasset; ib. 66. dimiib. 74. abstulisset; ib. 87. fuisset; ib. 93. ESSET ACTUM; ib. 95. petisset; ib. 98. esset ; ib. 99. venisset; ib. 128. commisissent; 3. si ... fecisset, .. si ... tulisset; ib. 139. ısset; ib. 140. essent deiectae; ib. 162. imet; ib. 172. noluissent; ib. 192. decrevisset; I, 7. si ... praedicasset ... et ... acces-, ... si .. vendidisses; ib. 40. imitatus ib. 44. praeterisset; ib. addidisses; ib. 48. t; ib. 66. edidisset; ib. 70. exquisisses; resedisset; ib. 77. licitum esset et non ecesse fuisset; ib. 113. voluisset; ib. 117. es; ib. 121. discessissent; ib. accidisset; 7. accessisset et dixisset; ib. 133. fuisset; l. voluisset; ib. 149. emisset; ib. 150. si ostulassent, si ... cogitassent; ib. 182. rets; ib. 195. solvisses; ib. *si* ... dedisset; l. voluisses; ib. 215. esset demortuus; ib. putasset; ib. 13. reddidisses; ib. 29. attiib. 85. esset inventus; ib. 91. impetrasib. 113. potuisset; ib. 119. cepisset; ib. scisset; ib. 127. defuissent; ib. 139. ha-; ib. V, 39. imperassemus; ib. 50. dedisset: *si* ... adligasset; ib. 71. si pridie, ... quam, pridie ... profugisset, si ... potuib. 77. si aufugisset, si vincula rupisset; . percussus esset; ib. esset mortuus aut isset; ib. esset accepta; ib. 100. licitum ib. 129. si qui rex, si qua civitas ..., si ıtio fecisset; ib. 149. detulisset; ib. 152. sset; ib. 166. reliquissent; Tull. 21. nolut ... coëgisset aut conduxisset; ib. 27. || factum || esset; ib. 31. potuisses; ib. 32. nt; ib. 33. additum esset; ib. 43. demoliıes; ib. 53. *si* ... factum esset; ib. po-; Font. 49. facta .. esset; Caecin. 2. net; ib. 4. licuisset; ib. 12. accessisset; ib. posuisses"; ib. 31. prohibuisset; ib. 34. ıet; ib. deiectus esset; ib. 35. conspexisb. 45. accessisset; ib. 46. si ... discessis-.. si vero ... recessisset; ib. fuisset fugisset; ib. 49. recitatus .. esset; ib. eiecisset; ib. 55. fecisset atque ... deiectus ib. 62. essem deiectus; ib. 82. esset adib. 93. voluissent; ib. 98. valuisset; imp. 53. factum esset; ib. 59. comperisset; . 23. natus esset; ib. 33. 34 potuisset; ib. 42. m; ib. 51. ><. condemnassent; ib. 60. absol-; ib. 61. fuisset; ib. 63. esset absolutus; ib. 71. t; ib. 72. scisset; ib. 104. essent rogati; ib. quaesitum si esset; ib. putasset; ib. 109. ; ib. 112. adducti essent; ib. 114. habuis-. 116. esset ... admissum; ib. 128. vo-; ib. 148. existimasset; ib. 151. voluissent; . aut cognovisset aut cogitasset; ib. 160. ıent; ib. habuisset; ib. 171. conlique-

factum ... esset; ib. 173. esset animadversum; ib. esset data; leg. agr. II, 23. accepta .. esset; ib. 24. essent creati; ib. 29. lata esset; ib. 30. nominasset; ib. 38. ademissent, ... sustulissent, ... reliquissent; ib. 88. existimassent; ib. 89. timuissem; ib. 101. dixissent; ib. III, 1. nominasset; ib. 6. datus esset; ib. 9. voluisset; Rabir. 14. fuissent; ib. oppugnasset; ib. 24. reliquisset; ib. si audisses aut si ... potuisses; ib. 25. si ... potuisses; ib. cogitasset; ib. 29. si ... *fecisset*, ... si ... re*fregi*sset, ... si ... *occupavi*sset; ib. 35. si ... P. Sestio, si ... M. Marcello dixissem; Catil. I, 21. animadvertissem; ib. 30. multassem; ib. II, 4. interfectus esset; ib. 15. cogitasset; ib. 16. esset inventum; ib. III, 7. eripuisset; ib. IV, 8. repudiassem; Muren. 8. si ... removisset et si ... M. Crasso, ... si item ceteris ... accidisset; ib. 10. si amico, .. si misero, .. si consuli defuissem; ib. profecissem; ib. 29. factus esset; ib. 50. esset ... excitatum; ib. 51. detulisset; ib. 64. si ... obviam .. issent, si conducti sectarentur, si gladiatoribus .. locus tributim et item prandia si volgo essent data; ib. fuissent; Flacc. 11. apparuisset; ib. 29. si veras (litteras) protulissent ...; si falsas; ib. 39. detulisset; ib. 52. accidisset; ib. 80. voluisset; ib. 82. dixisset; ib. 85. „esset denuntiatum"; ib. 92. posuisses; ib. esset data; ib. 93. concitassent; ib. 96. violasset; Sulla 2. noluissent; ib. cogitasset; ib. 18. accusasset; ib. 35. respondisset; ib. 36. putasset; ib. 39. dixisset; ib. voluisses; ib. 44. esset praetermissa; ib. 54. turbatum esset; ib. 57. propulisset; ib. 64. coniurasset; ib. 85. SI ... ASCRIPTI FUISSENT: SI ... HABUISSENT ET SI ... ESSENT PROFESSI; Arch. 7. placuisset; sen. 3. revixissent; ib. 4. si me mihi, si meis, si vobis, si rei publicae reddidisset; ib. 8. fuisset; ib. 9. potuisset; ib. 9. 22. revixisset; ib. 12. vicissem; ib. 33. victus essem; ib. si solus essem interfectus, ... si cum multis; ib. 34. fuisset; ib. 35. anteposuissem; Quir. 1. fuissem; ib. fuissent; ib. 2. vituperasset; dom. 3. si ... — si ... potuisses; ib. 24. dedisset; ib. 52. dicta esset; ib. 57. vocatae .. essent; ib. 58. fuissem; ib. si aut negasses aut tacuisses, si tamen ... iussissent; ib. 77. iudicassent; ib. 78. eiecisset, ... conlegisset, ... reprehendisset; ib. 88. fuissent; ib. 91. (propositum) fuisset; ib. 95. si vicissem, ... si victus essem; ib. 96. interissem; ib. tenuisset et ... fecisset; ib. 120. devinxisset; ib. 131. si .. essent incisae aut inscriptae; ib. 137. praefuisset; ib. 139. fuisset; har. resp. 4. vicisset; ib. 5. venisset; ib. 25. tradidissent; Sest. 24. incidisset; ib. 28. dixisset; ib. si ... putasset, si denique ... credidisset; ib. 30. superassem; ib. 39. *si* ... decertassem; ib. 43. concidissem; ib. 44. accidisset; ib. 45. peremisset; ib. 49. si .. interissem, ... si .. exstinctus essem; ib. deseruissem; ib. 50. esset erepta; ib. 51. prodidisset; ib. 55. repudiasset; ib. 62. obnuntiasset; ib. 78. intercessisset; ib. accessisset; ib. 80. si ... effecisset, si ... occisus esset; ib. 81. fuisset; ib. 82. edidisset; ib. 83. si modo esset ... senatus, si maiestas populi Romani revixisset; ib. defendissem; ib. 111. revixisset; ib. 122. fecisset; ib. 129. voluissem; Vatin. 1. 2. si ... fuisset, si ... impulisset; ib. 15. factus esses; ib. 20. infixisses; ib. vicisset; ib. 25. fuisset; Cael. 15. commaculasset; ib. 16. salutasset; ib. 38. dedidisset; ib. 47. comperisset; ib. 54. detulisset; ib. 56. sustulisset; ib. 60. visus esset; ib. 61. tradidisset; ib. 64. evasissent; ib. 65. fuisset; prov. cons. 10. liberum fuisset nec .. dilata res nec ... erepta; ib. 13. patuisset; ib. 34. si ... minus idoneum hominem praemio adfecisset, quin etiam

si virum bonum: Balb. 7. fuisset; ib. 16. sanxissent; ib. 25. revenisset et ... redisset; ib. 28. noluissent; ib. 31. essent ... consecuti; ib. si ... *ob*isset, ... si ... meruisset; ib. 47. essent .. adepti; Piso 4. habuissent; ib. 15. vidissent; ib. 25. cecidisset; ib. 27. si tibi provinciam, si exercitum, si pecuniam ... dedisset; ib. 28. fuisset; ib. 32. 71. impedisset; ib. 35. accidisset; ib. 44. dimisisses; ib. 48. fuisses; ib. tradidisses; ib. 57. cessissem; ib. 78. restitissem; ib. 78. 79. [si montes resedissent, amnes exaruissent]; ib. 82. fuissent; Planc. 28. licuisset; ib. 35. fecisses; ib. 42. si ... voluisses aut si ... putasses; ib. 50. fuisset; ib. 60. esset ... natus; ib. essent .. gratulati; ib. 66. potuisset; ib. 70. vixisset; ib. si victus essem, ... si vicissem; ib. 89. concidissem; ib. 90. consumpsisset; ib. fuisset; ib. quiessem; ib. essem ... restitutus; ib. 101. potuisset; Scaur. c. 2, § 4. noluisset; ib. 19. voluissent; ib. 28. *si ... adegisset;* ib. 45. exstitisset; Rab. Post. 1. constituisset; ib. 5. SI ... CEPISSET; ib. 16. retinuisset; ib. 26. suscepisset; ib. 28. potuisset; ib. 29. redissem; ib. 33. aut .. dedisset .. aut ... recepisset; ib. 37. quaesisset; ib. 38. si vita nostra in aliquas insidias, si in vim ... incidisset; Milo 10. occidisset; ib. 19. nactus esses; ib. 33. voluisset; ib. 38. venisset; ib. 49. admisisset; ib. 64. inhaesisset; ib. 68. nactus esset; ib. 76. si ipse Cn. Pompeius, ... si is, inquam, potuisset; ib. 79. cecidisset; ib. 81. vicisset; ib. 84. natus esses; Marcell. 25. praefecisset; Ligar. 2. potuisset; ib. 5. dedisset; ib. 7. vidisset; ib. 10. inruisses et ... coepisses; ib. 14. (recepti) essetis; ib. 23. fuisset; ib. potuisset; ib. 34. fecisset; ib. si tantum auxilia Pompeio, vel si etiam filium misisset, ipse aetatis excusatione usus esset; Deiot. 9. si palam te interemisset, ... si veneno; ib. 18. nosset; ib. 23. essem commoratus: Phil. I, 7. accidisset; ib. 10. si qui accidisset gravior rei publicae casus, si bellum, si morbus, si fames; ib. 13. dedisset; ib. 18. fecisses; ib. II, 3. occisus esset; ib. 21 persuasissem; ib. 24. valuissent; ib. appulisset; ib. 26. afuisset; ib. 31. fuissem; ib. 34. fuisset; ib. valuisset; ib. 37. providissent; ib. valuisset ac non ... obstitissent; ib. 38. accidisset; ib. 63. potuisses; ib. 90. sanasset; ib. 101. potuisset; ib. 101. ib. III, 4. iudicasset; ib. 6. voluisset; ib. 12. suppeditasset; ib. 15. venisset; ib. 23. voluissem; ib. 33. si ... opprimere .. potuisset, .. si .. tenere; ib. 34. conatus essem; ib. IV, 1. maluisses; ib. 6. tulisset; ib. 14. cogitavisset; ib. V, 15. licuisset; ib. 20. venisset; ib. 24. si ... patuisset, .. si ... potuisset; ib. 37. fuisset; ib. 46. essemus usi; ib. 53. si Antonium consulem, si Galliam Antonii provinciam iudicasset; ib. VI, 8. depugnasset; ib. 13. subterfugissent; ib. VII, 23. praetermisisset; ib. VIII, 5. fuisses; ib. 14. profectus esset; ib. 33. profuisset; ib. IX, 1. accessisset; ib. 2. attulisset; ib. 5. remansisset; ib. potuisset; ib. X, 9. dixisset; ib. XI, 15. discessisset; ib. 18. putasses; ib. 23. iuvissent; ib. 31. fecissent; ib. oppressisset; ib. XII, 14. convenisset; ib. XIII, 2. voluisset; ib. remisisset; ib. potuisset; ib. 17. dilexisset; ib. 27. quod si non Fortuna nobis modo eripuisset Ser. Sulpicium eiusque conlegam ante, M. Marcellum, ... si duo consules, ... si L. Afranium, ... si P. Lentulum, ... si M. Bibulum, ... si L. Domitium, ... si Appium Claudium, ... si P. Scipionem ... res publica tenere potuisset; ib. 29. armasset; ib. 32. esset iugulata; ib. 38. cognovissem; ib. XIV, 1. occidisset; ib. 12. essem ... purgatus; ib. 17. voluissent; ib. 21. potuisset; ib. 26. vicissent; ib. 38. nuntiasset; Fr. B. V, 8. expedissem; ib. VI, 48.

5. **umschreibende Formen:** a. **activ:** si ... sint futura: Milo 96. si ... esset conquietura: ib. 68.

b. **passiv:** si .. defendendum sit; Caecin. 64. tribuenda sint; imp. Pomp. 52. deferenda sit; dom. 19. peccandum sit; Marcell. 21. decertandum sit; Phil. II, 43. — si petendum esset; Quinct. 47. metiendum esset: Verr. III, 73. esset ... agenda: Caecin. 5. capienda essent: leg. agr. III, 30. esset ... dicendum; Muren. 33. esset habenda; Milo 97. laudanda .. esset: Phil. VIII, 11. — si bellum hoc, si hic hostis, si ille res contemnendus fuisset; Muren. 34. aut piandum aut instituendum fuisset: dom. 132. decertandum fuisset; Piso 19.

B. **Verbindungen:** I. **affirmative:** ac: perinde ac si in hanc formulam omnia iudicia legitima ... conclusa et comprehensa sint, perinde dicemus; Qu. Rosc. 15. ac si tibi nemo responsurus esset, ... demonstrare non posses; div. Caec. 43. ac si hoc iuris non unius hominis causa edixisses, cautius composuisses; Verr. I, 110. ac si princeps eam sententiam dicerem, laudaretis profecto; prov. cons. 1.

autem: si cui quid autem aut relictum aut remissum sit, id fuisse tantum ..; Verr. III, 103. si quis autem hoc uno nititur ..; Cluent. 112. s. **autem,** IV, 4. si (7 St.) B. I, S. 389, b.

enim: si enim illud diceres; Quinct. 81. taceo; Sex. Rosc. 124. haec audientur ac libere dicentur; ib. 125. si qua enim sunt privata iudicia; Qu. Rosc. 16. mihi hodie respondere ... potueris; div. Caec. 47. iudicia nulla sint; Verr. a. pr. 41. innocentes existimari volumus; ib. II, 28. esset mortuus; ib. V, 78. sunt viri boni; Caecin. 3. id ... nullo modo potuit; ib. 48. Sullam dictatorem nominasset; leg. agr. III, 6. tam familiaris erat; Cael. 58. quid liceat quaeritis; Rab. Post. 11. est in exsilio; Ligar. 13. exitus C. Caesaris efficere non potest: Phil. I, 35. fuissem; ib. II, 34. tum illi ... respondere voluissem; ib. III, 33. ille opprimere urbem potuisset; ib. 34. illim emerserit; ib. IV, 12. consulem suum reliquerunt; ib. V, 4. belli nomen tolletur; ib. VIII, 4. C. Antonius ... perficere potuisset; ib. X, 9. de suis dixisset; ib. XII, 20. nos exercitu terret; ib. XIII, 14. ille patriae parens, ut tu appellas, ... cur ..? ib. 25.

et: s. **et,** A. si (21 St.) B. II, S. 213, b.

etenim: s. **etenim,** II. si (42 St.) B. II, S. 235, b.

etiam: utrum cetera nomina in codicem accepti et expensi digesta habes an non? ... si etiam, quam ob rem ... hoc nomen ... relinquebas? Qu. Rosc. 9. si etiam scyphi essent ablati; Verr. IV, 32. ut quicquid Haluntii esset argenti caelati aut si quid etiam Corinthiorum, ut omne ... deportaretur; ib. 51. existimavit homines in oblivionem totius negotii esse venturos, si etiam basim ... sustulisset; Verr. IV, 79. quod si etiam praesidii causa classem habuit; Flacc. 28. si etiam nunc ... exspectatione supplicii iam non diuturna implicatus, feretur tamen; har. resp. 7. si etiam oppugnatus (sum), ... violata amicitia est; prov. cons. 43. etiam si: s. **etiam,** II, 4. si (120 St.) B. II, S. 242, a.

forte: s. **fors,** II. si (38 St.) B. II, S. 365.

modo: s. **modo,** I, 3, si (19 St.) B.. III, S. 178.

nisi: nisi si latitant, qui ad negotium suum relicto procuratore proficiscuntur; Quinct. 60.

praesertim: praesertim si ... custodes amicorum eum sectabuntur; Verr. III, 162. praesertim si eis erit id ... persolutum; Sest. 52.

quid? quid vero, si praeco decumas pronun-

tiavit? Verr. III, 40. f. **quis?** C, **b,** II, 2, a (55 St.) S. 197, b.

quidem: ne si dubitetur quidem; Verr. V, 11. f. **quidem,** A, V. si (30 St.) S. 168, a.

quod: quod si tu iudex nullo || nulli || praesidio fuisse videbere ... inopiae; Quinct. 5. facere nolit atque imbiberit; ib. 27. possideres; ib. 85. reperietur; Sex. Rosc. 8. latrent; ib. 56. quis est; ib. 142. causa nulla est; ib. 146. id .. suscipitis; ib. 153. proferet tabulas; Qu. Rosc. 1. eandem vim ... habent; ib. 6. nihil perveniret; ib. 54. censes permitti oportere .. potestatem; div. Caec. 54. causa remanet; ib. 59. tam esset obscurus; Verr. a. pr. 5. satis facere voluissem; ib. 44. profugisses; ib. I, 37. hoc iure ... uterentur; ib. 68. ita fecisset; ib. 107. columnas dealbari putassem; ib. 145. quem ... delectant; ib. II, 143. quis ... commovetur; ib. III, 144. hoc munus ... aratio tolerare ... potest; ib. 201. suspiciones inicere velitis; ib. 217. hoc unum agitare coeperit; ib. 224. haec ferunt omnia, si potius ... deserviunt; ib. 228. (fur) repugnat; Tull. 50. tantum haberent ... animi; Font. 40. copias ... despexerit; ib. 46. pulsos dicimus exercitus esse; Caecin. 43. aliter statuetis; ib. 46. adimi civitas ... potuisset; ib. 102. privatus esset; imp. Pomp. 50. causam .. confirmandam putatis; ib. 68. hoc videtis; Cluent. 62. quis est; ib. 96. quis ... appellet; ib. 108. Fidiculanium accusare voluisset; ib. 108. illud iudicium putaretur; ib. 119. ita fecissent; ib. 126. hoc exemplum ... transferendum fuit; ib. 129. hanc ... causam agere licuisset; ib. 131. hoc .. facere licuisset; ib. 134. potuisset .. scribere se ... fuisse; ib. 141. velim confiteri me ... cognosse; ib. 142. nihil aliud esset actum; ib. 145. esset ita factum; ib. 174. callida est audacia; ib. 183. nihil est... sine consilio mulieris cogitatum; quodsi esset ..; ib. 189. qua calamitas hunc ... adflixerit; ib. 201. qui vestrum spe ducitur; leg. agr. I, 27. vos ... studium ... profitemini; ib. solus ... adducerer; ib. II, 6. Alexandria petebatur; ib. 44. vestrum commodum spectat (Rullus); ib. 78. posset ager ... pervenire; ib. 80. ea (invidia) ... impenderet; Catil. I, 29. iste unus tolleretur; ib. 31. scorta quaererent; ib. II, 10. iam sint id... adepti; ib. 19. Catilina ... remansisset; ib. III, 17. impetus ... se ... convertit; ib. 28. manus ista plus valuerit; ib. IV, 20. meam spem vis ... superaverit; ib. 33. precatio ... tantam habet ... vim; Muren. 1. is periculum iudicii praestare debet; ib. 3. praedicere ... solent ... rationem; ib. 4. tum ... vici naturam; ib. 6. licet desinere; ib. 9. id crimen ... esse deberet; ib. 17. ego ... commovebar; ib. 40. esset .. futurum, ut ..; Flacc. 2. haec ... accidere sunt solita; ib. 17. etiam praesidii causa classem habuit; ib. 28. nemo ... praedo fuisset; ib. 31. provinciarum vos ratio magis movet; ib. 100. talium civium vos .. taedet; ib. 105. meis praesidiis .. invides; Sulla 29. iam essem oblitus severitatis; ib. 45. esses ... robustior; ib. 47. ipsi haec neque attingere ... possemus; Arch. 17. parentes carissimos habere debemus; sen. 2. Q. Metellus ... consul fuisset; ib. 9. nullum aliud esset officium ... reliquum; ib. 24. esse aerumnam propositam arbitrarer; ib. 34. quis existimat, me ... esse ..; Quir. 19. magna causa ... versata est; dom. 1. decertare voluissem; ib. 63. illa lex esset; ib. 68. probrum ... nullum obiectas; ib. 76. tum nihil est actum; ib. 124. tibi ... omnia in mentem venire potuissent; ib. 129. cetera ... nos ... moverunt; har. resp. 62. (consules) meis incommodis laetabantur; Sest. 54. te ... indignissimum iudicavit; Vatin. 39. Gabinium et Pisonem ... esse notandos putavit; prov. cons. 2. essent illi optimi viri; ib. 18. civi Romano licet esse Gaditanum; Balb. 29. exceptio facit, ne ..; ib. 32. hoc foedus ... idem (populus) .. comprobasset; ib. 35. iam ita esset; ib. 37. Afris ... adipisci licet civitatem; ib. 41. voltus C. Marii (valuit); ib. 49. viam ... patere passi sunt; ib. 54. te senatus ... exercitum ducere coëgisset; Piso 57. reprehendis, quod ... fuerint; ib. 63. quod si esset || quo si est || commotus; ib. 75. praeterea nemo est honore dignus; Planc. 62. te omen nominis ... duxit; Scaur. 30. creditoris culpa est; Rab. Post. 7. (causam) seiunctam ostendero; ib. 8. duodecim tabulae .. furem ... interfici .. voluerunt; Milo 9. senatui quod sentiebat perficere licuisset; ib. 14. ita putasset; ib. 31. nondum satis cernitis ... Milonem ... revertisse; ib. 61. locus Miloni datus esset; ib. 68. hic exitus futurus fuit, ut ..; Marcell. 26. probare .. possemus ... Ligarium .. non fuisse; Ligar. 16. Caesaris causa ... veniebatis; ib. 25. perspicere posses concordiam; ib. 34. saltatorem avum habuisses; Deiot. 28. scisset quam sententiam dicturus essem; Phil. I, 12. eum ... oratio .. offendit; ib. 33. te ... adducat; ib. II, 35. se ... abstulerunt; ib. 114. Kalendae .. fuissent; ib. III, 2. fatum ... venit; ib. 35. eadem ratio .. fuisset; ib. V, 39. honos habitus est; ib. IX. 2. excusationem ... recordari volueritis; ib. 8. res publica iudicaret; ib. X, 12. immortalitas consequeretur ... fugam; ib. 20. comitia placet ... haberi; ib. XI, 19. provinciae .. expetendae videntur; ib. 24. dari vicarii solerent; ib. XII, 3. est erratum; ib. 7. ea ... obruere ... possumus; ib. 12. habenda ... ratio fuit; ib. 17. auctoritatem interponis; ib. XIII, 15. quis dubitare .. potuit quin ..; ib. 22. certamen esset; ib. 47. quis de contentione .. laborat; ib. XIV, 18. f. **non, A, a,** I, 6, b. quod si (21 St.) B. III, S. 339, a.

tamquam: tamquam si effusa ... nox esset; Sex. Rosc. 91. arma militis inspiciunda sint, ita probet armatum; Caecin. 61. esset consul; Phil. II, 106. illi aqua et igni interdictum sit; ib. VI, 10.

vero: f. **vero.**

II. **negative:** minus: si Alienus minus vehemens fuerit et sibi primas ... partis concesserit; div. Caec. 49. quid, si minus dedisset arator quam poposcisset Apronius? Verr. III, 70. si minus eius modi quippiam venari potuerant; ib. IV, 47. si minus de aliquo dixero; Sest. 108. si minus ... satis facere potuerim; Balb. 2. f. **parum,** B. II (20 St.) B. III, S. 548, b.

nemo: quod si probari nemini potest; Quinct. 65. si nemo recusaret; ib. 82. quid, si omnium mortalium nemo Sthenio || Sthenio nemo || inimicior quam hic C. Claudius ... fuit? Verr. II, 107. si civis Romanus dignus isto negotio nemo fuit, quid civitates? ib. V, 83. si deici nemo potest; Caecin. 91. si nemo (te) aspicit quin ingemiscat, nemo mentionem facit quin exsecretur; Vatin. 39. si nemo impetravit, adroganter; Ligar. 30. f. ac; div. Caec. 43. quod; Planc. 62.

neque: si neque amens pater neque perditus filius fuerit; Sex. Rosc. 41. si mihi tecum neque de annona neque de aestimatione tua potest esse controversia, quid sedes? Verr. III, 194. si neque praetorem neque praetoris aemulum appellari licebit; ib. V, 110. si qui ... deverterentur neque .. ire vellent; Font. 19. si neque ... stetit ... neque ... fuit; Cluent. 132. si ... maneat neque ... exstiterit; leg. agr. I, 26. si neque ... obscurare ... nec ... continere ... potest; Catil. I, 6. si ... timerent atque odissent .. neque ...

placare posses; ib. 17. quid? si neque tota neque optima neque incorrupta neque sua sponte nec iure nec more nec vere nec religiose nec integre (misit)? Flacc 5 (Z. 33). si neque amici in foro requirunt studium meum neque res publica in curia; Sulla 26. quod si ipsi haec neque attingere neque sensu nostro gustare possemus, tamen ..; Arch. 17. si .. neque is, cui licuit, neque id, quod fas fuit, dedicavit; dom. 138. si iste ... neque institutas caerimonias persequi neque verbum ullum sollemne potuit effari; ib. 141. si neque Poenorum iura calles ... neque nostras potuisti leges inspicere; Balb. 32. si neque omnis confessio facti est inusitata neque de causa nostra quicquam aliter ac nos vellemus a senatu iudicatum est; Milo 23. ſ. quod; Arch. 17.

ne—quidem: si ne causam quidem maleficii protuleris; Sex. Rosc. 72. aut si ne hoc quidem prodesse poterit, profecto nulla .. medicina ... reperietur; div. Caec. 70. si ne minimum quidem de meo curriculo vitae ... decessero; Verr. II, 179. si mihi ne ad ea quidem ... cogitanda quicquam relinquitur temporis; Sulla. 26.

nihil: si te nihil impediret; Quinct. 82. si nihil aliud fecerunt, nisi rem detulerunt; Sex. Rosc. 108. si nihil in ista pugna Roscii quod operae pretium esset fecerant; ib. si nihil de patris fortunis .. in suam rem convertit; ib. 144. quid tu auferre potes a Flavio, si Flavius nihil debet? Qu. Rosc. 38. hic te si res ipsa, si indignitas iniuriae tuae non commovebat, si pupilli calamitas, si propinquorum lacrimae, si D. Bruti ... periculum, si M. Marcelli tutoris auctoritas apud te ponderis nihil habebat, ne illud quidem animadvertebas ..? Verr. I, 144. venit in iudicium, si nihil aliud, saltem ut eum ... paulo tamen obsoletius vestitum videret; ib. 152. si hae tabulae nihil tibi erant offuturae; ib. III, 112. tantis in laboribus C. Marius ... vixisset, si nihil longius ... de se et gloria sua cogitasset? Rabir. 29. si quidem nihil istis praeter litteras abstulerunt; Flacc. 39. si nihil animus praesentiret in posterum; Arch. 29. si ... nihil nisi de salute meorum civium laborassem; dom. 145. si non modo in eo nihil umquam reprehensum, sed laudata sunt omnia; Planc. 32. si horum ego nihil cogito, et idem sum in re publica, qui fui semper; ib. 93. si nihil habuisset umquam; Rab. Post. 38. si quidem nihil sit praestabilius viro quam ..; Milo 96. ſ. quod; Qu. Rosc. 54. Cluent. 145. dom. 124.

non: quod si perferre non potero; Sex. Rosc. 10. in privatis rebus si qui rem mandatam non modo malitiosius gessisset ..., verum etiam neglegentius; ib. 111. quod si hanc causam tam idoneam ... non haberem, si aut hoc a me Siculi non petissent aut mihi cum Siculis causa tantae necessitudinis non intercederet et hoc ... me rei publicae causa facere profiterer, ... quis tandem esset ..? div. Caec. 6. quod si non modo in causa, verum in aliquo honesto praesidio ... spem aliquam conlocasset, profecto non haec omnia conligeret; Verr. a. pr. 9. satis te elapsurum omni suspicione arbitrabare, si, quibus pecuniam credebar, his expensum non ferres neque in tuas tabulas nomen ullum || ullum nomen || referres? ib. I, 102. SI TABULAE TESTAMENTI NON PROFERENTUR; ib. 117. ⨯. putarem te gratum in deos, si hoc donum Veneri non de Sthenii bonis dedisses, sed de tuis; ib. II, 116. quid, si equitibus Romanis non obscuris neque ignotis ... manus ab Apronio isto praetore ... adferebantur? ib. III, 60. putatote Apronio datum, si Apronianum lucellum ac non praetoria praeda vobis videbitur; ib. 72. hunc ordinem si dignitate antecellere non existimabas, ne hoc quidem sciebas, iudicare? ib. 93. quid? si tua iniquitas, si tui ex cohorte recuperatores non intercederent, num quis poterit ... dubitare ..? ib. 111. quod si fieri non poterat; ib. 113. quem ad modum fuisset [non] dicerem, si pueri esse illam culpam ac non patris existimarem; ib. 159. si vir bonus non esset; ib. 166. si ... non ex annonae ratione solvisses; ib. 195. quae sunt tibi igitur exempla ex Sicilia || in Sicilia || cellae, si hoc crimen non modo Marcelli facto, sed ne Lepidi quidem potes defendere? ib. 212. si et ex quo fit navis et qui faciunt, imperio tibi tuo, non pretio praesto fuerunt, ubi tandem istud latet ..? ib. V, 47. ut, si me in ea querimonia ... non modo vires, verum etiam vita deficiat, id mihi praeclarum et iucundum putem; ib. 72. si me non modo non rerum gestarum vacatio, sed neque honoris neque aetatis excusatio vindicat labore; Sulla 26. quod si his damnatis non modo non imminuit calamitas ... gloriam, sed etiam honestavit; dom. 86. si ... non syngraphas ... faceret; ib. 129. vel si pereundum fuisset, ac non accipienda plaga mihi sanabilis, illi mortifera; Sest. 44. si quidem non modo nomina deferunt inter se sodales, sed etiam commemorant sodalitatem in accusando; Cael. 26. si eis ... non inimicitias solum, sed etiam bellum indixi atque intuli; prov. cons. 24. si denique aliquid [quod] non contra ac liceret factum diceretur ..; Balb. 7. si quidem ego tibi vivus non possum, qui fortasse mortuus profuissem; Planc. 101. si quidem exiturus ad caedem e villa non fuisset; Milo 48. ista corruptela servi si non modo impunita fuerit, sed etiam a tanta auctoritate approbata; Deiot. 30. si augur non esses; Phil. II, 81. homines agrestes, si homines illi ac non pecudes potius, ... ad aquas usque et Puteolos provehuntur; ib. VIII, 9. ſ. nihil; Verr. I, 144. — **non,** A, **a,** I, 6, b. quod si (21 St.) si (B. III, S. 339 f.) — B, II. si (B. III, S. 361). — **at,** I, 3, b (14 St.) B. I, S. 304, b. — II. at certe (5 St.) B. I, S. 305, a.

nondum: si nondum scelera volneraque ... voltis recordari; Sest. 17. qui (Ptolemaeus) ... erat rex, si nondum socius, at non hostis; ib. 57. si nondum erat ipse ... socius appellatus; ib. ſ. I. quod; Milo 61.

nullus: quid ..., si vadimonium omnino tibi cum P. Quinctio nullum fuit? Quinct. 56. si nullum iam ante consilium de morte ac de bonis eius inieras nullamque societatem ... coieras; Sex. Rosc. 96. si nulla in re te fraudavit; ib. 144. si nullam religionem sors habebit; Verr. I, 38. si nullius vim, nullius potentiam pertimuero; ib. II, 179. in quibus, si ex ipsorum domestico incommodo nullus dolor insideret, tamen esset illa cogitatio ..; ib. III, 95. ut ... non laboraret, si aratorem in Sicilia nullum omnino esset relicturus; ib. 104. si omnino nullas confecerat litteras, ne id quidem satis significat ..? ib. 112. quod vos, si nulla alia ex re, ex litteris quidem nostris ... scire potuistis; Font. 18. si nulla inertiae ... culpa suscipitur; Muren. 9. si nullam lacrimam aspexistis Milonis; Milo 92. ſ. I. quod; Cluent. 145. sen. 24.

numquam: quid, si numquam deseruit ..? Quinct. 56. si mihi numquam amicus C. Caesar fuisset; Piso 81.

C. **elliptisch:** indidemne Ameria an hosce ex urbe sicarios? si Ameria, qui sunt hi? ... si Roma, unde eos noverat Roscius? Sex. Rosc. 74. scire cupio: utrum omnino Fannium ab Flavio HS CCCIↃↃↃ non abstulisse, an alio nomine et alia de causa abstulisse? si alia de causa, quae ratio tibi cum eo intercesserat? nulla; Qu. Rosc. 41. nam aut publice civitates istos honores habent aut [si] generatim homines ut aratores, ut mercatores,

ut navicularii; Verr. II, 137. magna res est, utrum tibi Siculos ... amicos an inimicos existimari velis. si inimicos, quid te futurum est? ib. 155. non .. maior est iniuria si tua familia quam si tuus vilicus; non si tui servi quam si alieni ac mercennarii; Caecin. 63. age, si nocentes, cuius maleficii? Cluent. 62. verum si innocens Falcula, quaero qui sit nocens? ib. 113. utrum, quia censores subscripserint, ita sit ...; si quia subscripserint, videte ..! ib. 123. neque vero quid mihi irascare intellegere possum. si, quod eum defendo ..; Sulla 48. possum ... perquirere, ... qui ei (Caelio) fuerit aditus: si per se, qua temeritate? si per alium, per quem? Cael. 53. audistis .. dici philosophos Epicureos omnis res ... voluptate metiri: rectene an secus, nihil ad nos, aut, si ad nos, nihil ad hoc tempus; Piso 68. regum .. haec sunt imperia: „animum adverte ac dicto pare,“ et, „praeter rogitatum, si quid || quippiam ||;“ Rab. Post. 29. num quid .. aliud in iudicium venit nisi uter utri insidias fecerit? profecto nihil: si hic illi, ut ne sit impune; si ille huic, ut scelere solvamur; Milo 31. nunc quaero utrum vestras iniurias an rei publicae persequamini: si rei publicae, quid de vestra ... perseverantia respondebitis? si vestras, videte ne erretis! Ligar. 29. „ignoscite, iudices! erravit, lapsus est, non putavit; si umquam posthac“; ib. 30. restituebat multos calamitosos: in eis patrui nulla mentio. si severus, cur non in omnis? si misericors, cur non in suos? Phil. II, 56. ut ... iudicetur ... non modo non consul, sed etiam hostis Antonius. nam si ille consul, fustuarium meruerunt legiones; ib. III, 14. si .. Caesar hostis; ib. 21. si consul Antonius, Brutus hostis: si conservator rei publicae Brutus, hostis Antonius; ib. IV, 8. alter in Asiam inrupit. cur? si, ut in Syriam, patebat via ..; ib. XI 4. idcircone ... arma cepimus, ... ut ... legati ad pacem mitterentur? si accipiendam, cur non rogamur? si postulandam, quid timemus? ib. XII, 16. si .. ille patriae parens; ib. XIII, 25.

sibilus, Zischen: I. videtur: ei .., qui pendet rebus levissimis, ... plausum immortalitatem, sibilum mortem videri necesse est; Sest. 115.

II. metuo: sibilum metuis? Piso 65.

III. explodi: qui postea quam e scena non modo sibilis, sed etiam convicio explodebatur; Qu. Rosc. 30.

extimescere: qui .. quoquo tempore conspectus erat, non modo gladiatores, sed equi ipsi gladiatorum repentinis sibilis extimescebant; Sest. 126.

sic, so, so sehr, in dem Grade, doch: I. **ohne Vergleich: 1. bei Verben:** abutor: sic etiam fortunis hominum abutebatur ad nocturna vota cupiditatum suarum; Verr. V, 142.

accipio: sic enim a maioribus nostris accepimus, praetorem quaestori suo parentis loco esse oportere; div. Caec. 61. sic a maioribus suis acceperant, tanta populi Romani in Siculos esse beneficia; Verr. II, 8. erant acceptae pecuniae C. VERRUCIO C. F., sic tamen, ut usque ad alterum R litterae constarent integrae; ib. 187. sic accepimus, nullum in Sicilia fugitivorum bellum fuisse; ib. V, 5. sic eos accepi, ut me omnium officiorum obstringi religione arbitrarer; ib. 35. si invitaverit, ... sic hominem accipiemus, ut moleste ferat ..; Cluent. 163. sic a summis hominibus ... accepimus, ceterarum rerum studia ... arte constare; Arch. 18. ut eum ... sic in vestram accipiatis fidem, ut humanitate vestra levatus ... esse videatur; ib. 31. equidem sic accepi, .. in religionibus suscipiendis caput esse interpretari ..; dom. 107. velim sic hoc vir summus ... accipiat, ut a me dicitur; har. resp. 50.

accuso: in imperiis gerendis sic accusatus est, ut nullum probrum ... obiceretur; Font. 37.

adeo: adiit .. T. Annius ad causam rei publicae sic, ut civem patriae recuperare vellet ereptum; Sest. 87.

adficio: sic ille adfectus illim tum pro mortuo sublatus perbrevi postea est mortuus; Verr. V, 142.

adfligo: qui (annus) sic eos adflixerat, ut salvi esse non possent; Verr. II, 8.

adhinnio: sic suos sensus voluptarios omnis incitavit, sic ad illius hanc orationem adhinnivit, ut ... arbitraretur; Piso 69.

administro: etenim sic hanc rem totam administrasti, ut hoc ... probari ... possit; Verr. III, 164. quod ego sic administrabo, .. ut ... ne improbus quidem quisquam ... poenam sui sceleris sufferat; Catil. II, 28.

aequo: cui † sic aequatum || emancipatum || praebebas consulatum tuum; Piso 14.

ago: sin autem sic agetis, ut arguatis aliquem patrem occidisse; Sex. Rosc. 57. et sic tecum agam, ut ... tibi potestatem faciam; ib. 73. postremo ego causam sic agam, ... ut nemo ... conetur contendere; Verr. a. pr. 48. sic a me sunt acta omnia priore actione, ut in criminibus omnibus nullum esset ..; ib. I, 29. etenim sic me ipsum egisse memoria tenetis, ut ... omnia crimina proponerem; ib. „nam mehercule“ inquit „sic agamus: columnae ad perpendiculum exigantur“; ib. 133. sic agam: si quid venale habuit Heius, si id, quanti aestimabat, tanti vendidit, desino quaerere cur emeris; ib. IV, 10. non, inquam, sic agam; ib. V, 4. tamenne hanc rem sic agemus, ut crimini ... reo putemus esse oportere? ib. 19. sic tecum agam: Gavium ... ostendam in lautumias .. abs te esse coniectum; ib. 164. *sic hanc causam agere statueram* .., *ut* ... arbitrarer; Tull. 1. alteram partem causae sic agemus ut vos doceamus, alteram sic ut oremus; Cluent. 3. sed vero sic agitur, ut .. reticeri nullo modo possit; ib. 18. agit .. sic causam T. Accius, ... omnis civis legibus teneri omnibus; ib. 156. quae (patria) tecum .. sic agit et quodam modo tacita loquitur; Catil. I, 18. haec omnia sic agentur, .. ut maximae res minimo motu, ... bellum ... maximum me uno togato ... imperatore sedetur; ib. II, 28. nunc tecum sic agam, tulisse ut potius iniuriam quam rettulisse [gratiam] videar; Sulla 47. quae sic egit, ut ... fletum etiam inimicis ... excitaret; Sest. 121. quia tu semper sic egisses; Vatin. 20. qui (Caecus) profecto si exstiterit, sic aget ac sic loquetur: „mulier, quid tibi cum Caelio ..?“ Cael. 33. sic agam tecum; ib. 36. sic enim tecum ago: quam tibi commodum est, tribum unam delige! Planc. 48. placetne sic agi? ib. sed cur sic ago? ib. 49. sic mecum semper egisti; ib. 73. „qui parietem sic per vestibulum sororis instituit ducere, sic agere fundamenta, ut sororem ... privaret .. omni aditu“; Milo 75. sic tibi gratias ago, ut ... ad tua in me ... merita ... maximus hoc tuo facto cumulus accesserit; Marcell. 34. ad parentem sic agi solet; Ligar. 30. tu istuc, M. Calidi, nisi fingeres, sic ageres? Fr. B. IX, 5.

amando: an amandarat hunc sic, ut esset in agro ac tantum modo aleretur ad villam? ut commodis omnibus careret? Sex. Rosc. 44.

aperio: omnia ... sic aperiam, ut ea cernere oculis videamini; Cluent. 66.

appello: sic eos appellat clarissimus vir; Phil. XIV, 7.

arbitror: sic omnes arbitrabuntur, ... non istius solius hoc esse facinus, sed eorum etiam, qui approbarint; Verr. IV, 68. hoc cum ceterae gentes sic arbitrantur, tum ipsis Siculis ita persuasum est, ut in animis eorum insitum ... esse videatur; ib. 106. ego .. sic arbitror ..; Cluent. 97.

aspicio: sic .. obstupuerunt, sic terram intuebantur, sic furtim ... inter sese aspiciebant, ut ... indicare se ipsi viderentur; Catil. III, 13.

attendo: sic attendite: ecquem putatis decumanum ... plus quam deberetur poposcisse? Verr. III, 29. quin sic attendite, iudices! Milo 79.

audio: sic te audiemus, quasi id ... te facturum profiteare; Verr. III, 222. in Sicilia quidem cum essem, sic a Centuripinis, sic a ceteris audiebam; ib. IV, 29. quod vos de criminibus sic audire consuestis, ut ... quaeratis; Cluent. 3. etsi a vobis sic audior, ut numquam benignius ... quemquam auditum putem; ib. 63. quoniam .. sic ab his es auditus, ut magnus honos ... humanitati tuae tribueretur; Planc. 58.

celebro: sic eius adventus celebrabatur, ut famam ingenii exspectatio hominis ... superaret; Arch. 4.

certo: cuius ... sic fortuna cum improbitate certavit, ut nemo posset utrum posterior an infelicior esset iudicare; prov. cons. 8.

coaequo: tu sic ordinem senatorium despexisti, sic ad libidines iniuriasque tuas omnia coaequasti, sic habuisti statutum cum animo ac deliberatum, ... ut illud non cogitares; Verr. III, 94.

cogito: sic cogitabam, ... fore uti permultis in rebus timore prolaberer; Quinct. 77. atque hoc sic moderetur et cogitet, ... esse se iam consecratum Miloni; har. resp. 7.

cognosco: id adeo sic cognoscite! Cluent. 80. est quidam Graecus, qui cum isto vivit, homo, ut vere dicam — sic enim cognovi — humanus; Piso 68.

cogo: sic deportandi dies praestituta tollere cogebat ex area; Verr. III, 37.

commendo: qui causam senatus ... sic ... multitudini commendavit, ut nihil tam populare quam vestrum nomen ... videretur; sen. 20.

commoveo: species ... *viri* ... *sic omnis commoveret, ut, quisquis intueretur,* ... principem civitatis esse diceret; Scaur. 49.

concido: iuvat me haec praeclara nomina artificum ... Verris aestimatione sic concidisse; Verr. IV, 12.

condemno: sic innocentissimi hominis fortunas ... condemnari volunt; Balb. 6. sic a suis legionibus condemnatus inrupit in Galliam; Phil. X. 21.

confero: sic enim conferamus; Planc. 18.

conficio: sic confecto itinere; Verr. V, 27.

confirmo: ego hoc ... sic confirmo: videor mihi gratum fecisse Siculis ..; Verr. II, 16. sic confirmo, .. hac lege agraria ... dari vobis nihil; leg. agr. II, 15.

confugio: sic pugnavi, sic ... contendi, sic ad omnia confugi ... remedia ... causarum, ut ... consecutus sim; Cluent. 51.

conicio: omnia .. mea tela sic in te conicientur, ut nemo per tuum latus ... saucietur; Vatin. 13.

conloco: qui colonias sic ... conlocarunt, ut esse ... propugnacula imperii viderentur; leg. agr. II, 73.

considero: etenim sic considerate: Syracusana civitas ... dedit ipsi statuam; Verr. II, 145. id adeo sic considerate; Caecin. 87.

constituo: sic constituetis, iudices, nec descensurum quemquam ad hanc accusationem fuisse ..; Cael. 2.

consulo: si doceo agris his ... sic diligenter Rullum ... consulere, ut .. appareat ..; leg. agr. III, 3.

contendo: sic contendo, ex his parvis libellis ... vos iam coniectura adsequi posse cuius modi praedo iste ... fuerit; Verr. II, 184. ſ. confugio. — II. ut; Planc. 48.

copulo: ille se sic cum inimico meo copularat, ut ... diceret; Sest. 133.

credo: quo modo igitur est aequius? sic credo; Planc. 16.

defendo: si ... ego me ad iudicem sic defendam, ut ... confitear ..; Tull. 29. sic a me consul designatus defenditur, ut eius nulla fraus ... proferatur; Muren. 14.

deicio: si fateatur esse *sic* deiectum; Caecin. 91.

despicio: ſ. coaequo.

desum: sic ... nullo modo mihi deesse posset oratio; Deiot. 6.

dico: sic de bello praedonum, sic de classe Siciliensi .. dicam, ut hoc iam ante confirmem ..; Verr. V, 42. sic enim dico; leg. agr. II, 84. sic enim dixisti; Sest. 96. sic enim dixisti: „vidi ego tuam lacrimulam;“ Planc. 76. sic .. dixit; Phil. II, 30. an ista, si vera essent, sic a te dicerentur? Fr. B. IX, 4.

diffundo: o Cn. Pompei sic late longeque diffusa laus, ut eius gloriae domicilium communis imperii finibus terminetur! Balb. 13.

diligo: sic porro nostros homines diligunt, ut his solis neque publicanus ... odio sit; Verr. II, 7. cum iste Dorotheum sic diligebat, ut diceres omnia inter eos esse communia; ib. 89. cum ipsi Siculi ... imperium .. sic diligant, ut id imminui ... minime velint; ib. V, 8. sic hanc Tertiam dilexit, ut eam secum ex provincia deportaret; ib. 31.

diripio: quae ab isto sic spoliata atque direpta est, non ut ab hoste aliquo, ... sed ut a barbaris praedonibus vexata esse videatur; Verr. IV, 122.

discepto: de invidia .. sic inter nos disceptare debetis, ut ... consideretis; Cluent. 3.

dispono: sic .. erant disposita praesidia, ut ... ab ingressione fori populum tribunosque plebis propulsari videres; Phil. V, 9.

disputo: nonne sic disputant? Phil. VII, 3.

do: (Graecus) dedit se in consuetudinem, sic ut prorsus una viveret; Piso 68.

duco: ſ. ago; Milo 75.

effugio: sic et crudelitatis infamiam effugerunt ... et multum in posterum providerunt; leg. agr. II, 91.

emigro: huc ex illa domo praetoria ... sic emigrabat, ut eum ... nemo ... videre posset; Verr. V, 30.

erogo: sic per triennium ad hanc frumenti emptionem Siciliensem prope centiens et viciens erogatum est; Verr. III, 163.

exardesco: sic exarsit ad id ..., ut ... diceret; Verr. I, 64. excepi (flammam) et pro patria solus exarsi, sic tamen, ut vos ... me primum ictum pro vobis ... videretis; har. resp. 45.

exeo: utrum tandem bono viro ... optabilius putas sic exire e patria, ut omnes sui cives salutem ... precentur ..? Piso 33.

existimo: ego sic existimo: qui quaeri velit ex eis, quos constat, cum caedes fasta est || facta sit ||, adfuisse, eum cupere verum inveniri || invenire ||; Sex. Rosc. 123. sic primum existimabam, ... civitatem Syracusanam ... non minus esse isti amicam, quam Mamertinam; Verr. IV, 136. velim ... sic existimetis; Caecin. 85. ego .. sic existimo; imp. Pomp. 28. 47. sic .. existimare debetis, ... rem nullam maiorem ... ad populum

Romanum esse delatam; Rabir. 4. sic existimo, sic mihi persuadeo, me tibi ... tantum debuisse; Muren. 7. sic tum existimabam, nihil homines aliud Romae nisi de quaestura mea loqui; Planc. 64.

exprimo: sic sunt expressa ista praeclara ... psephismata; Flacc. 15. sic fuit illa expressa causa, .. ut ... viderentur; Scaur. 26.

exspecto: hoc iudicium sic exspectatur, ut ... putetur; Tull. 36.

facio: sic breviter, quoniam ... casu in eorum mentionem incidi, quasi praeteriens satis faciam universis; div. Caec. 50. atque haec ... sic palam faciebat, ut .. ipsi praedones scirent; ib. V, 62. hoc fere sic fieri solere accepimus, ut ... adliciant; imp. Pomp..24. sic igitur Plancius nihilo minus quaestor est factus et tribunus plebis et aedilis quam si esset summo loco natus; Planc. 60.

fero: coepit .. sic inflammata ferri libidine, ut eam non pudor ... revocaret; Cluent. 12.

fingo: sic enim fingunt, cum Licinius venisset, ... evolasse ... testis; Cael. 63.

gero: etenim sic C. Verrem praeturam in Sicilia gessisse constat, ut ... rationem duxerit; Verr. II, 154. sic me in hoc magistratu geram ..., ut possim ..; leg. agr. I, 26. is .. sic se gerit, ut sibi iam x vir designatus esse videatur; ib. II, 53. quae nunc ... sic gesta sunt, ut nullum ... furtum umquam sit tam palam inventum; Catil. III, 17.

guberno: quae (civitas) ... sic optimatium consilio gubernatur, ut omnes eius instituta laudare facilius possint quam aemulari; Flacc. 63.

habeo: sic se res habet; Sex. Rosc. 66. sic census habitus est te praetore, ut eo censu nullius civitatis res publica posset administrari; Verr. II, 138. sic habetote: pluris esse a Syracusanis istius adventu deos, quam victoria Marcelli homines desideratos; ib. IV, 131. hodie omnes sic habent, ... istum clam a piratis ob hunc archipiratam pecuniam accepisse; ib. V, 64. sic nos ... misericordes habebimus; Catil. IV, 12. ei sic habeant; Cael. 3. * sic .. se .. res habet; Scaur. c. 3, § 1. ʃ. coaequo.

incito: odio .. tui ... sic sum incitatus, ut ... vexatum (te) potius quam despectum vellem dimittere; Vatin. 1. ʃ. adhinnio.

infero: sic iste ... Macedonicus imperator in urbem se intulit, ut nullius negotiatoris .. reditus umquam fuerit desertior; Piso 55.

inflammo: sic cupiditate inflammatus est non solum inspiciendi, verum etiam auferendi, ut Diodorum ad se vocaret ac posceret; Verr. IV, 38.

infreno: horum (ducum) alterum sic fuisse infrenatum conscientia scelerum et fraudium suarum, ut ... nullam sit ... litteram mittere ausus; Piso 44.

inludo: eos || illos || sic inludere, quibus omne supplicium ... debetur; Sest. 94.

insequor: sic enim ... insequar fugientem; Fr. B. XII, 1.

instituo: quem tu a puero sic instituisses, ut nobili ne gladiatori quidem faveret; Quinct. 69. „sic tu instituis adulescentis?“ Cael. 39.

intellego: ego sic intellego, iudices: ... haec duo in primis spectari oportere ..; div. Caec. 10. et petendi et defendendi et accusandi molestiam sic intellexi; Muren. 46. coloni ipsi sic intellegunt, non Pompeianos a Sulla magis quam sese esse defensos; Sulla. 60. ego vero sic intellego, ... nos ... perpetuae pacis habere oportere rationem!; prov. cons. 30.

interdico: sic nemo umquam interdixit; Caecin. 36.

intueor: ʃ. aspicio.

indico: sic enim perspicio, sic indico, nisi unus adulescens illius .. impetus ... cohibuisset, rem publicam funditus interituram fuisse; Phil. III, 5.

lacero: hanc pecuniam ... abs te sic laceratam esse dico, ut possim illud probare ..; Verr. III, 164.

loquor: etenim sic ratiocinabantur, sic honestissimi homines inter se et mecum loquebantur: ... nulla esse iudicia; Verr. a. pr. 20. sic enim iam tecum loquar; Catil. I, 16. in ea quoque re sic sum locutus, ut omnes intellegerent ..; prov. cons. 28. ad iudicem sic, sed ego apud parentem loquor; Ligar. 30. quis sic loquitur? Phil. III, 22. sic enim homines egentes ... loquebantur; Fr. B. XV, II, 7.

mereo: *meruerat sic, ut augendae rei .. operam dare posset;* Tull. 14.

metuo: timuit mulier.. non suam conscientiam ..., sed ... sic metuit, ne condemnaretur ..; Cluent. 187.

moderor: ʃ. cogito; har. resp. 7.

morior: ʃ. adficio; Verr. V, 142.

negotior: qui Syracusis sic negotiaretur, ut sui iuris dignitatisque meminisset; Verr. II, 73.

noto: nolo .. iudices ... sic in hac urbe notatos ... ambulare, ut ... videantur; Verr. V, 173.

nudo: civitas ... sie spoliata atque nudata est, ut ... unum signum Byzantii ... nullum haberent; prov. cons. 7.

nuntio: sic .. ei nuntiabatur; Deiot. 11.

obeo: ego Siciliam totam quinquaginta diebus sic obii, ut omnium populorum privatorumque litteras iniuriasque cognoscerem; Verr. a. pr. 6. Asiam ... sic obiit, ut in ea neque avaritiae neque luxuriae vestigium reliquerit; Muren. 20.

obicio: sic enim obiectum est; Cael. 57.

obruo: his testibus ... sic obrutus atque oppressus est, ut ... iudicaret; Verr. I, 20.

obstupesco: ʃ. aspicio.

obtineo: sic obtinui quaesturam in Sicilia provincia, ut omnium oculos in me unum coniectos esse arbitrarer; Verr. V, 35.

occupo: volt .. magnitudine rei sic occupare animos eorum, qui audiunt, ut ... relinquatur; Font. 20.

oportet: quia sic oportuerit; Verr. V, 37.

opprimo: ʃ. obruo.

parco: huic hominum generi maiores nostri sic parcendum .. arbitrabantur, ut eos ... defenderent; Fr. A. III, 15.

paro: ego .. me ad omnia confirmavi et sic paravi, ut ..; Cluent. 88.

permoveo: sic adulescens ... locupletis metu ... permovit; Flacc. 15.

perspicio: sic .. facillime perspicietis quantam vim omnium remediorum a magistratibus proximis res publica desiderarit; Sest. 55. ʃ. iudico.

persuadeo: sic mihi persuadeo, iudices: tametsi omnia in istum hominem convenire putetis, tamen hoc vobis falsum videri; Verr. III, 25. ego mihi sic persuadeo; Caecin. 6. ʃ. existimo; Muren. 7.

pervenio: cuius legiones sic in Asiam pervenerint, ut ... dicatur; imp. Pomp. 39.

placeo: frequentissimo senatui (consulatus meus) sic placuit, ut esset nemo qui ..; Phil. II, 12. at sic placuerat, ut Kalendis Iuniis de Caesaris actis ... cognosceretis; ib. 100.

polluo: quae (sacra) ab isto uno sic polluta ac violata sunt, ut ... curaverit; Verr. V, 187.

pono: (Corinthus) erat .. posita ... in faucibus Graeciae sic, ut .. claustra locorum teneret; leg. agr. II, 87.

praesum: cui (provinciae) sic praefuit ...,

ut .. civibus ... gratissima esset eius integritas; Ligar. 2.

probo: quae ... scripsisset (Archias), ea sic vidi probari, ut ad veterum scriptorum laudem perveniret; Arch. 18.

proficiscor: Malleolus in provinciam sic [copiose] profectus erat, ut domi prorsus nihil relinqueret; Verr. I. 91.

profundo: sic odium ... in eius imaginem ac simulacrum profuderunt; Piso 93.

prosterno: ut tertius dies sic hominem prosterneret, ut ... deliberaret; Verr. I, 20.

provideo: f. effugio. — pugno: f. confugio.

puto: largitus est scilicet homo liberalis et dissolutus et bonitate adfluens Fannius Roscio? sic puto; Qu. Rosc. 27.

quaero: sic enim ex te quaero; Vatin. 16.

ratiocinor: f. loquor; Verr. a. pr. 20.

recipio: Siciliae civitates sic in amicitiam fidemque recepimus, ut eodem iure essent quo fuissent; Verr. III, 12.

reddo: de laudatione autem ratio sic mihi reddita est; Verr. IV, 141. duorum magistratuum ... ratio sic redditur .., ut ... referatur; Font. 5.

redeo: „quin tu me vides, qui ... ex ea (provincia) sic redii, ut ad portam Esquilinam Macedonicam lauream conculcarim"; Piso. 61.

refrico: sic tuis sceleribus rei publicae praeterita fata refricabis? Piso 82.

relego: sic M. Cato invisus quasi per beneficium Cyprum relegatur; dom. 65.

relinquo: sic Mithridates fugiens maximam vim auri atque argenti ... in Ponto .. reliquit; imp. Pomp. 22.

renuntio: persaepe dixisti tibi sic renuntiari, me habere in animo ..; Cluent. 143.

reperio: sic reperietis frequentiores pontifices de mea domo quam umquam de caerimoniis virginum iudicasse; har. resp. 13. sic enim, iudices reperietis, ... hanc Palatinam Medeam ... huic adulescenti causam .. malorum omnium ... fuisse; Cael. 18.

respondeo: sed de isto custode toto sic vobis brevissime respondebo: non esse hos talis viros commissuros ..; div. Caec. 51. cui si primum sic respondeam, me communis utilitatis habere rationem, non doloris mei; prov. cons. 18.

revertor: sic Haluntini excussis deliciis cum argento puro domum revertuntur; Verr. IV, 52. sic illi tum inanes ad Antiochum revertuntur; Verr. IV, 65.

rogo: neque enim ego sic rogabam, ut petere viderer ..; Planc. 25.

sentio: sic .. sentio, ius legatorum ... divino iure esse vallatum; har. resp. 34. ego ... sic interpretor sensisse maiores nostros, ut ..; Phil. IX, 3.

servo: *rem sic tuto servare voluit;* Tull. 14. mihi certum est hanc eandem distributionem ... sic ... servare, ut omnes intellegant ..; Cluent. 1.

spolio: id ab uno isto sic spoliatum esse, ut nihil omnino sit relictum; Verr. IV, 104. quam (matrem Idaeam) ... sic spoliatam reliquit, ut ..; Verr. V, 186. f. diripio. Verr. IV, 122. nudo.

statuo: si populus Romanus ... contentus fuerit ac non sic statuerit, non istum maius in sese scelus concepisse; Verr. I, 9. itaque tum sic statuit, ... insidias Habito comparare; Cluent. 47. sic statuo fieri nullo modo posse ut ..; Muren. 46. quod sic statuo, .. illud in hac civitate esse maxime inlustre atque insigne periurium; har. resp. 36. atque ego sic statuo, iudices, a me in hac causa ... pietatis potius quam defensionis ... partis esse susceptas; Sest. 3. statuebam sic, boni nihil ab illis nugis esse exspectandum; ib. 24. quod sic statuit, omnino consularem legem nullam putare; ib. 135. sic enim statuerat; Phil. V, 20.

sum: sic vita hominum est, ut ... nemo conetur; Sex. Rosc. 84. sic est volgus: ex veritate pauca, ex opinione multa aestimat; Qu. Rosc. 29. sic iste multo sceleratior et nequior quam ille Hadrianus, aliquanto etiam felicior fuit; Verr. I, 70

tollo: sic Apronius decumanus non decumam debitam ... tollit; Verr. III, 54. sic reliqua auctoritas senatus ... sublata est; Milo 14. f. adficio; Verr. V, 142. cogo; Verr. III, 37.

tueor: nobilitatem illam inter suos ... sic tuetur, ut maiorem gravitatem ... adsequatur; Cluent. 196.

tutor: hic, qui se est tutatus sic, ut ... auspicia defenderet; Sest. 95.

valeo: haec sententia .. sic per triduum valuit, ut ... omnes mihi adsensuri viderentur; Phil. IV, 3.

vasto: per quos ostendam sic provinciam ... vexatam atque vastatam, .. ut eam ... recreare nequeamus; Verr. III, 21.

versor: maximo in bello sic est versatus, ut .. multas res ... sine imperatore gesserit; Muren. 20.

vexo: Macedonia ... sic a barbaris ... vexatur, ut Thessalonicenses ... relinquere oppidum ... cogantur; prov. cons. 4. f. vasto.

violo: f. polluo.

vivo: qui in patris luxurie sic vixerit, ut nullum umquam pudicum ... convivium viderit; Verr. III, 160. sic vixit, ut muliebria cotidie convivia essent; ib. V, 81. sic vivere ac vixisse Cornelium, ut ... de virtutis praemio in iudicium vocetur; Balb. 65.

voco: sicine tu ... eum ... in discrimen omnium fortunarum vocavisti? Flacc. 81.

utor: itaque ad omnis res sic illa provincia || Sicilia provincia || semper usi sumus, ut ... id non apud eos nasci, sed domi nostrae conditum iam putaremus; Verr. II, 5.

2. **bei Adjectiven und adjectivischen Participien:** deformis: campus Leontinus ... sic erat deformis atque horridus, ut in uberrima Siciliae parte Siciliam quaereremus; Verr. III, 47.

demissus: cum iste repente ex alacri atque laeto sic erat humilis atque demissus, ut ... condemnatus videretur; Verr. a. pr. 17.

dissolutus: quis tam perditus ... nepos ... sic dissolutus fuisset? Quinct. 40.

editus: sic est hic ordo quasi propositus atque editus in altum, ut ab omnibus ventis invidiae circumflari posse videatur; Verr. III, 98.

horridus: f. deformis. — humilis: f. demissus.

inlustris: omnia, quae dicam, sic erunt inlustria, ut ... possem; Verr. V, 139.

nudus: non sic nudos in flumen deicere; Sex. Rosc. 71.

ornatus: ea domus ante istius adventum ornata sic fuit, ut urbi quoque esset ornamento; Verr. IV, 3.

paratus: nec vero sic erat umquam non paratus Milo contra illum, ut non satis fere esset paratus; Milo 56.

probatus: his ... viris sic probatus fuit, ut utrique eorum et carus maxime et iucundus esset; Sest. 6.

propositus: f. editus.

studiosus: praetorem vero cohortemque totam sic studiosam (habuit), ut facile appareret ..; Verr. II, 12.

3. **bei Adverbien:** palam: f. 1. facio; Verr. V, 63. — tuto: f. 1. servo.

4. **zum Satz:** voltus erat ipsius plenus furoris, ... sermo adrogantiae, sic ut ei iam exploratus ... consulatus videretur; Muren. 49. huius praefectura plena virorum fortissimorum *est,* sic ut nulla tota Italia frequentior dici possit; Planc. 21. visne igitur te inspiciamus a puero? sic, opinor; a principio ordiamur; Phil. II, 44. vgl. 1. sum; Verr. I, 70.

5. **Lücke:** † sic et si ceperis eos cum adeptus sis, deponere, esset hominis ... ingrati; Muren. 8.

II. **Vergleich:** ohne Partikel: in corpore si quid eius modi est quod reliquo corpori noceat, id uri secarique patimur ..: sic in rei publicae corpore, ut totum salvum sit, quicquid est pestiferum, amputetur; Phil. VIII, 15.

quasi: itaque aedificiis omnibus ... sic pepercit, quasi ad ea defendenda cum exercitu, non oppugnanda venisset; Verr. IV, 120. vestri auxilii est .. huius innocentiae sic in hac calamitosa fama quasi in aliqua .. flamma ... subvenire; Cluent. 4. sic ut me audiatis, quasi hoc tempore haec causa primum dicatur; ib. 8. quod cum esset eius uxor Valeria intestato mortua, sic egit eam rem Flaccus, quasi ad ipsum hereditas pertineret; Flacc. 84. nisi ... *sic egisset eam rem, quasi ad ipsum hereditas pertineret;* Scaur. c. 2, § 4.

quem ad modum: nam quem ad modum turpe est scribere quod non debeatur, sic improbum est non referre quod debeas; Qu. Rosc. 2. quem ad modum ... utrumque ex utriusque persona veri simile videretur, ... sic ... utrumque incredibile est, et Roscium quicquam per avaritiam appetisse et Fannium quicquam per bonitatem || per se bonitate || amisisse; ib. 21. quem ad modum socius in societate habet partem, sic heres in hereditate habet partem; ib. 55. quem ad modum uterque pro sua parte petit, sic pro sua parte dissolvit; ib. quem ad modum suam partem Roscius suo nomine condonare potuit Flavio ..., sic ... tecum partiri non debet; ib. 56. putasne te posse ... ea, quem ad modum locis temporibusque divisa sint, sic criminibus et oratione distinguere? div. Caec. 38. quem ad modum vos propinquis vestris praediis maxime delectamini, sic populo Romano iucunda suburbanitas est huiusce provinciae; Verr. II, 7. ut Capitolium, quem ad modum magnificentius est restitutum, sic copiosius ornatum sit quam fuit; ib. IV, 69. ne quem ad modum ... poena ignavis ab imperatoribus constituitur, sic ... deterior causa sit eorum ..; Caecin. 46. quem ad modum ... nulli me vobis auctores generis [mei] commendarunt, sic ... nullae sunt imagines, quae me a vobis deprecentur; leg. agr. II, 100. quem ad modum propinqui ... mihi ... non fuerunt, sic ... adiutores, auctores hortatoresque ad me restituendum ita multi fuerunt, ut ..; Quir. 9. sic ulciscar facinora eorum singula, quem ad modum a quibusque sum provocatus; ib. 21. ut, quem ad modum discessu meo frugum inopia ... fuisset, sic reditu ubertas agrorum, ... iudicia, ... reducta videantur; dom. 17. *ego non ante comperendinavi, quam, quem ad modum Iuppiter ... imposita insula operuit Typhonem,* ... sic Verrem operuissem Sicilia teste tota; Scaur. 29. ut, quem ad modum cetera, quae dicta sunt a te, sic hoc verissimum reperiatur; Ligar. 33.

sicut: nemo enim, sicut ex improbo patre probum filium nasci sic a pessimo histrione bonum comoedum fieri posse existimaret; Qu. Rosc. 30. sicut aliis in locis parum firmamenti ... veritas habet, sic in hoc loco falsa invidia imbecilla esse debet; Cluent. 5. atque utinam, sicut mihi tota in hac causa versatus ante oculos *es,* sic nunc horum te offeras mentibus; Scaur. 49. sic est iusta causa belli, sicuti Crassus commemoravit cum Iugurtha fuisse; Fr. B, XVI, III, 1.

tamquam: hoc ego si sic agerem, tamquam mihi crimen esset diluendum; ib. 166. nonne acerrime, tamquam armato hosti, sic huic legi ... resistetis? leg. agr. II, 85. tamquam bona valetudo iucundior est eis, qui e gravi morbo recreati sunt, quam qui numquam aegro corpore fuerunt, sic haec omnia desiderata magis quam adsidue percepta delectant; Quir. 4. quod in imperita multitudine est vitiosissimum, varietas et inconstantia et crebra tamquam tempestatum sic sententiarum commutatio; dom. 4. iam diu mare videmus illud immensum ... virtute Cn. Pompei sic a populo Romano ... tamquam unum aliquem portum tutum et clausum teneri; prov. cons. 31. Plancum ... sic contemnit, tamquam si illi aqua et igni interdictum sit; Phil. VI, 10.

ut: nam ut illud incredibile est, ... sic hoc veri simile non est ..; Sex. Rosc. 40. ut non omnem frugem ... in omni agro reperire possis, sic non omne facinus in omni vita nascitur; ib. 75. nonne ut ignis in aquam coniectus continuo restinguitur et refrigeratur, sic refervens falsum crimen in purissimam et castissimam vitam conlatum statim concidit et extinguitur? Qu. Rosc. 17. ut heres sibi soli, non coheredibus petit, sic socius sibi soli, non sociis petit; ib. 55. ut in actoribus Graecis fieri videmus, ... sic faciet Alienus; div. Caec. 48. quod, ut hoc tempore nos ab Siculis, sic tum ille ab Sardis rogatus ad causam accesserat; ib. 63. nam ut apertus in corripiendis pecuniis fuit, sic in spe corrumpendi iudicii perspicua sua consilia conatusque omnibus fecit; Verr. a pr. 5. est idem Verres ... ut ad audendum proiectus, sic paratus ad audiendum; ib. I, 2. qui, ut ipsi noti sunt, sic nostrum unum quemque optime norunt; ib. 17. decem enim navis ... populo Romano fecerat, sic ut pro sua quaeque parte Asiae ceterae civitates; ib. 89. non dubito quin, ut mihi ... res haec acerba videtur ..., sic uni cuique vestrum; ib. 112. quae, ut erat acerba et indigna, sic videbatur omnibus; ib. II, 95. sic habent se tabulae, iudices, ut videtis; ib. 191. sic mihi adfecta (Sicilia) visa est, ut eae terrae solent, in quibus bellum ... versatum est; ib. III, 47. placet socios sic tractari, ... ut per haec tempora tractatos videtis? ib. 208. ut illis benignis usus est ad commodandum, sis ipse diligens fuit ad reportandum; ib. IV, 6. nimirum, ut hic nomen suum comprobavit, sic ille cognomen; ib. 57. multi reges ... habent profecto in animo Capitolium sic ornare, ut templi dignitas imperiique nostri nomen desiderat; ib. 68. quae sacra, ut erant re vera, sic appellari Graeca voluerunt; ib. IV, 115. id adeo, .. ut mihi ab illis demonstratum est, sic vos ex me cognoscite! ib. 141. ut illi, ... qui sinus .. obsedisse ... dicuntur, ... sic iste in omnia maria infestus ... imminebat; ib. V, 145. sic existimatis eos hic ... versari, animo demisso ..., ut solent ei, qui ... confugiunt? Font. 33. ut illa per hunc ... defensa est, sic ab huius nunc capite Gallorum impetus ... depellit; ib. 44. ut quaeque res est turpissima, sic maxime ... vindicanda est; Caecin. 7. si, ut Manilius statuebat, sic est iudicatum; ib. 69. ut si qui ... optaret, ... hoc .. optaret, ... sic ... qui postulat, ... hoc postulat ..; ib. 88. ut haec ... proferunt, sic adferant velim ..; ib. 100. ne, ut illis pulcherrimum fuit ..., sic vobis turpissimum sit ..; imp. Pomp. 12. ex suo regno sic Mithridates profugit, ut ... Medea ... profugisse dicitur; ib. 22. cum .. item, ut in Sicilia permulti Venerii sunt, sic illi Larini in Martis familia numera-

rentur; Cluent. 43. ut qui accipere ... consuerunt, ... inimicissimi solent esse, sic ... iudices infesti tum reo venerant; ib. 75. quod si illud iudicium putaretur, ut ceteri ... omni ... dignitate privantur, sic hominibus ... neque ad honorem aditus neque in curiam reditus esset; ib. 119. ut mare ..., sic populum Romanum sua sponte esse placatum; ib. 138. ut corpora nostra sine mente, sic civitas sine lege suis partibus ... uti non potest; ib. 146. non multi mihi ab uno sic diligi videntur, ut hic ab his universis; ib. 198. ut vos nunc de vestris maioribus praedicatis, ... sic vestri posteri de vobis praedicabunt ..; leg. agr. II, 84. ut saepe homines aegri morbo gravi, ... si aquam gelidam biberint, ... multo gravius ... adflictantur, sic hic morbus ... vehementius ... ingravescet; Catil. I, 31. ut aiunt ... eos auloedos esse, qui citharoedi fieri ‖non potuerint, sic non nullos ‖ apud nos ‖ videmus, qui oratores evadere non potuerunt, [eos] ad iuris studium devenire; Muren. 29. ut tempestates saepe certo aliquo .. signo commoventur, ... sic in hac comitiorum tempestate .. saepe intellegas ..; ib. 36. ut ille vidit ..., sic hoc ego sentio ..; Sulla 2. ut ad sceleratorum poenam amore rei publicae sum adductus, sic ad salutem innocentium voluntate deducor; ib. 87. ut ego, quid de me populus Romanus existimaret, ... laboravi ..., sic vos severitatem iudiciorum ... misericordia mitigate; ib. 92. ut in ipsis dis immortalibus non semper eosdem ... solemus .. venerari ..., sic in hominibus de me divinitus meritis omnis erit aetas mihi ad eorum erga me merita praedicanda; sen. 30. quibus ego omnibus antea rebus sic fruebar ut nemo magis; Quir. 4. non iam tibi sic respondebo, ut ceteris; dom. 18. utrum me patria sic accepit, ut lucem salutemque redditam sibi ac restitutam accipere debuit, an ut crudelem tyrannum? ib. 75. ut P. ille Scipio natus mihi videtur ad interitum ... Karthaginis, ... sic T. Annius ad illam pestem comprimendam ... natus esse videtur; har. resp. 6. hodie sic hunc diligit, ut vos facillime potestis ex hac ... eius .. sollicitudine ... iudicare; Sest. 6. ut, si gladium parvo puero ... dederis, ipse ... nemini noceat, ... *sic* ‖ *ita* ‖ cum hominibus ... exsanguibus consulatus tamquam gladius esset datus ..; ib. 24. huius oratio ut semper gravis et grata in contionibus fuit, sic contendo, numquam .. eloquentia ... fuisse maiore; ib. 107. ut tu me carum esse dixisti senatui ... non tam mea causa quam rei publicae, sic ego te ... dico esse odio civitati non tam tuo quam rei publicae nomine; Vatin. 9. quorum moenia ... ut Hercules ipse itinerum ac laborum suorum, sic maiores nostri imperii ac nominis populi Romani esse voluerunt; Balb. 39. spero ..., ut eos ... diligitis et caros habetis, sic, quae ab hoc ... facta sunt, et grata esse vobis et probata; ib. 59. tu vero, ... ut in urbe nequior es inventus quam Gabinius, sic in provincia paulo tamen quam ille demissior; Piso 41. ut levitatis est inanem aucupari rumorem ..., sic est [levis] animi lucem splendoremque fugientis ..; ib. 57. si ... illae undae comitiorum, ut mare profundum et immensum, sic effervescunt quodam quasi aestu, ut ad alios accedant, ab aliis autem recedant; Planc. 15. ut alia in te erant inlustriora, Laterensis, ... sic te Plancius hoc non solum municipii, verum etiam vicinitatis genere vincebat; ib. 23. qui ... sic ab illo gravissimo ... viro dilectus est, ut .. contubernii necessitudo ... postulabat; ib. 27. Macedonia sic eum diligit, ut indicant hi principes civitatum suarum; ib. 28. ut ego doceo gratiosum esse in sua tribu Plancium, ... sic tu doce sequestrem fuisse ..; ib. 47. ut quas tribus tu tulisti, ... possis quorum studio tuleris explicare, sic ego hoc contendo ..; ib. 48. nemo umquam sic egit, ut tu; ib. 60. ut nos in mancipiis parandis ... hominem, si pro fabro ... emimus, ferre moleste solemus, si eas artis ... forte nesciverit, ... sic populus Romanus deligit magistratus quasi rei publicae vilicos; ib. 62. quid? si, ut ille scivit, Milonem fore eo die in via, sic Clodium Milo ne suspicari quidem potuit? Milo 45. ut illi nocturnus ad urbem adventus .. vitandus ... fuit, sic Miloni ... subsidendum atque exspectandum fuit; ib. 49. nostrae cogitationes .. quae volunt sic intuentur, ut ea cernimus, quae videmus; ib. 79. nostri .. sensus ut in pace semper, sic tum etiam in bello congruebant; Marcell. 16. ut concessisti illum senatui, sic da hunc populo; Ligar. 37. peto ut sic irascatur, ut civi; Phil. I, 27. ut .. propter unius M. Manlii scelus ... neminem patricium Manlium Marcum vocari licet, sic tu propter unius dictatoris odium nomen dictatoris funditus sustulisti; ib. 32. utinam ut culpam, sic etiam suspicionem vitare potuisses! ib. 33. ut .. in seminibus est causa ... stirpium, sic huius .. belli semen tu fuisti; ib. II, 55. ut Helena Troianis, sic iste huic rei publicae belli causa ... fuit; ib. II, 55. licuitne mihi ... hoc tuum beneficium sic tueri, ut tuebar? ib. 60. est .. flamen, ut Iovi, ut Marti, ut Quirino, sic divo Iulio M. Antonius? ib. 110. ut quidam morbo aliquo ... suavitatem cibi non sentiunt, sic ... facinerosi verae laudis gustatum non habent; ib. 115. certus .. dies non ut sacrificiis, sic consiliis exspectari solet; ib. III, 2. sic arbitrabar, Quirites, vos iudicare, ut ostenditis; ib. IV. 7. ut vos una mente ... dubitare vos negatis, sic modo decrevit senatus ..; ib. 8. faciam .., ut imperatores ... solent, quamquam paratissimos milites ad proeliandum videant, ut eos tamen adhortentur, sic ego vos ... cohortabor; ib. 11. ut Catilinam diligentia mea ... fregistis, sic Antonii nefarium latrocinium ... felicitate et virtute exercituum ... vestrorum brevi tempore oppressum audietis; ib. 15. ut oratio consulum animum meum erexit ..., sic me perturbasset eius sententia ..; ib. V, 1. ut igitur alia, sic hoc, C. Pansa, praeclare, quod ..; ib. IX, 3. sic animati esse debetis, ut si ille adesset; ib. 12. ut .. si ipsum consulam quid velit, sic pedestrem ex aere statuam tamquam ex eius auctoritate ... decerno; ib. 13. ut cetera exstinguuntur, sic sepulcra sanctiora fiunt vetustate; ib. 14. hoc ... cupio ... sic tecum ut a te dissentiens senator queri; ib. X, 5. ut ... laeti ... inter se impii cives ... gratulabantur, sic me iniquum eierabant, de me querebantur; ib. XII, 18. si, ut ex litteris ... hostium exercitum caesum fusumque cognovi, sic ... D. Brutum egressum iam Mutina esse cognovissem; Phil. XIV, 1. ut .. cursu cursus, sic in viris fortibus virtus virtute superatur; ib. 18. ut .. de universo senatu populus Romanus .. iudicat nullis ... temporibus hunc ordinem ... fortiorem fuisse, sic de uno quoque nostrum ... sciscitantur omnes, avent audire quid quisque senserit; ib. 19. quod (fratres) in se ut corporum, sic virtutum similitudinem esse confident; ib. 34.

sica, Dolch: I. conficit: nuper quidem ... (sica) me ad regiam paene confecit; Milo 37.

conquiescit: quando illius .. sica illa ... conquievit? Milo 37.

cruentat: haec (sica) istam Appiam ... nece Papirii cruentavit; Milo 37.

elabitur, excidit: quotiens tibi iam extorta est ista sica de manibus! quotiens vero excidit casu aliquo et elapsa est! Catil. I. 16.

insidiatur: haec (sica) insidiata Pompeio est; Milo 37.
versatur: non .. iam inter latera nostra sica illa versabitur; Catil. II, 1.
II, 1. accipio: quam (sicam) a Catilina acceperat; Milo 37.
converto: haec eadem (sica) longo intervallo conversa rursus est in me; Milo 37.
defigo: quod eam (sicam) necesse putas esse in consulis corpore defigere; Catil. I, 16.
deprehendo: de gladiis ac sicis, quae apud ipsum erant deprehensa; Catil. III, 10. tum est illa in templo Castoris scelerata ... sica deprehensa; har. resp. 49.
destringo: qui ... duas uno tempore conantur in rem publicam sicas destringere; Fr. B. VIII, 21.
extorqueo: extorta est ei (servo) confitenti sica de manibus; Milo 18. s. I. elabitur.
intendo: haec (sica) intenta nobis est; Milo 37.
tracto: cuius arbitrio sicae nunc omnes atque omnia venena tractantur; har. resp. 34.
vibro: hi pueri ... sicas vibrare ... didicerunt; Catil. II, 23.
2. obicio: huic (sicae) ego vos obici pro me non sum passus; Milo 37.
3. careo: [tamen ea (sica) carere diutius non potes]; Catil. I, 16.
4. respondeo de: qui ... aliquid .. de gladiis ac sicis ... respondisset; Catil. III, 10.
III. numerus: ex quibus (aedibus) ille maximum sicarum numerum et gladiorum extulit; Catil. III, 8.
IV, 1. percuti: quaero ab illo, ... ecquid sciat ... Theodosium ... sica percussum? har. resp. 34.
2. cum: quin ... domi Caesaris percussor ... deprehensus dicebatur esse cum sica; Phil. II, 74.

sicarius, Meuchelmörder, Bandit: I, 1. fatetur: quis sicarius ... inveniri potest qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur? Catil. II, 7.
ferunt: quid indignius quam ... de eius capite ... conductos et sicarios ... suffragium ferre et eam legem putare? dom. 46.
iugulant, possunt: quos sectores ac sicarii iugulare non potuissent; Sex. Rosc. 151.
postulant: ab his hoc postulare homines sicarios atque gladiatores; Sex. Rosc. 8.
2. sum: „non continuo, si me in gregem sicariorum contuli, sum sicarius“; Sex. Rosc. 94. testimonium dicturus est is qui et sector est et sicarius; ib. 103. confiteor eos, nisi liberatores populi Romani ... sint, plus quam sicarios ... esse; Phil. II, 31.
3. elliptisch: qui homo? ... vetus videlicet sicarius, homo audax et saepe in caede versatus? Sex. Rosc. 39.
II, 1. adduco: non sicarium ... in vestrum iudicium adduximus; Verr. I, 9.
conloco: in cella Concordiae conlocari ... sicarios; Phil. V, 18.
describo: me videlicet latronem ac sicarium abiecti homines et perditi describebant; Milo 47.
emitto: s. IV, 2. cum. — invenio: s. I, 1. fatetur.
nosco: qui ne novi quidem quemquam sicarium; Sex. Rosc. 94.
occido: „quod sicarium occiderit“; Phil. XIII, 23.
reperio: neque ... suffragii latorem in ista tua proscriptione quemquam nisi furem ac sicarium reperire potuisti; dom. 48.
video: cum videatis ex altera parte sectorem, inimicum, sicarium eundemque accusatorem hoc tempore; Sex. Rosc. 152.
elliptisch: indidemne Ameria an hosce ex urbe sicarios? Sex. Rosc. 74.
2. mitto: litteras, credo, misit alicui sicario; Sex. Rosc. 76.
trado: lex erat lata vasto ac relicto foro et sicariis servisque tradito; Sest. 53.
3. disputo cum: mox ... ut cum sicario disputabo; Piso 38.
III, 1. genus: quintum genus est ... sicariorum; Catil. II, 22.
grex: s. I. 2. Sex. Rosc. 94.
multitudo: qua re tu hoc || hoc tu || propter multitudinem sicariorum nullo negotio facere potuisti; Sex. Rosc. 80. illam sicariorum multitudinem ... huic crimini putabunt fore; ib. 81. erat tum multitudo sicariorum; ib. 93.
2. lex de: lege de sicariis commisit L. Varenus; Fr. B. II, 6.
res cum: nec mihi erat res cum Saturnino, ... sed ... cum sicario; Sest. 39.
IV, 1. stipari: qui stipatus semper sicariis ... fuit; Sest. 95.
vallari: animadvertebant ... Catilinam ... vallatum indicibus atque sicariis; Muren. 49.
2. a: cum rem publicam a facinorosissimis sicariis et a servis esse oppressam et conculcatam || occupatam || videretis; Sest. 81.
cum: gladiatores tu novicios ... cum sicariis e carcere emissis ante lucem immittas? Sest. 78.
ex: quod ex tota societate, hoc est, ex tot sicariis, solus tu inventus es; Sex. Rosc. 87.
inter: longo intervallo iudicium inter sicarios hoc primum committitur; Sex. Rosc. 11. qui inter sicarios et de veneficiis accusabant; ib. 90. qui inter sicarios damnatus est; Cluent. 21. quid ergo? haec quaestio sola ita gubernatur? quid M. Plaetorii et C. Flaminii inter sicarios? ib. 147. si ostenderis quo modo sis eos inter sicarios defensurus; Phil. II, 8.

siccitas, Dürre: nisi forte mavoltis ... in Sipontina siccitate ... conlocari; leg. agr. II, 71.

sicco, trocken legen: ille palludes siccare voluit; Phil. V, 7.

siccus, trocken, nüchtern: haec ... utrum esse vobis consilia siccorum, an vinolentorum somnia ... videntur? leg. agr. I, 1.

sicubi, wenn irgendwo: I, 1. atque haec sicubi facta sunt, facta sunt, ut homines populares ... exsilio levarentur; Verr. V, 13.
2.: sicubi aderit Gellius; Sest. 110.
II.: ubi est .. *exceptum* foedere Gaditano, ne quem populus Romanus Gaditanum recipiat civitate? nusquam. ac sicubi esset, lex id Gellia et Cornelia ... sustulisset; Balb. 32.

sicut, sicuti, sowie, gleichwie, wie: admiror: non .. tantum admiratus sum ego illum virum, sicut omnes, sed etiam praecipue dilexi; Scaur. c. 1, § 4.
arbitror: ego, qui ... neque illud crimen tantum ... esse arbitrarer, sicuti ne illi ipsi quidem ... arbitrabantur; Cluent. 50. habuit .. ille (Catilina), sicuti meminisse vos arbitror, permulta maximarum ... signa .. adumbrata virtutum; Cael. 12.
audio: tum vos audiretis, sicut audistis; Verr. I, 29. Cn. Lentulus Marcellinus dissuasit, sicut ipsum dicere audistis; Verr. IV, 53.
coepi: tum ab Staieno, sicut ab homine ad

excogitandum acutissimo, ... auxilium ... petere coepit; Cluent. 67.

cogito: nec vero de illo sicut de homine aliquo debemus, sed ut de importunissima belua cogitare; Phil. VI, 7.

cogo: video vos, .. sicuti res ipsa cogit, commoveri ... orationis impudentia; leg. agr. III, 10.

commemoro: sic est iusta causa belli, sicuti Crassus commemoravit cum Iugurtha fuisse; Fr. B. XVI, III, 1.

condono: quam tu totam insulam cuidam tuorum sodalium, sicut aliquod munusculum, condonaras; Verr. III, 85.

confido: si obtinuerit causam Cluentius, sicuti vestra aequitate nixi confidimus; Cluent. 156.

confiteor: cum .. mihi proposui regnantem Lentulum, sicut ipse ex fatis se sperasse confessus est; Catil. IV, 12.

confugio: qui ... sicut in aram confugit in huius domum; Qu. Rosc. 30.

coniungo: quae (Sicilia) ... erat mihi sicut domus una coniuncta; Planc. 95.

conor: cogat alios laudare, sicut in multis conatus est; Verr. II, 139.

debeo: vos attenditis et auditis silentio, sicut facere debetis; Cluent. 156. si tibi gravitas tua et magnitudo animi pluris fuit, sicuti esse debuit, quam aedilitas; Planc. 50. cui (L. Racilio) quidem ego, sicuti Plancio, numquam dissimulavi me plurimum debere; ib. 77. ſ. cogito.

decerno: decernerem plane, sicut multa consulibus, alterum ambove; Phil. XI, 26.

declaro: habuit in matrimonio Caesenniam ... probatissimam feminam, sicut .. ipse ... declaravit; Caecin. 10. consules post hominum memoriam taeterrimi atque turpissimi, sicut et illa principia et hi recentes rerum exitus, declararunt, ... a bonis omnibus defecerant; Planc. 86.

dico: sicuti [Siculi] multi primarii viri multa dixerunt; Verr. II, 149. licet iste dicat emisse se, sicuti solet dicere; ib. IV, 133. quasi hoc tempore haec causa primum dicatur, sicuti dicitur; Cluent. 8. est invidiosa lex, sicuti dixi; leg. agr. III, 5.

do: tabella modo detur nobis, sicut populo data est; Phil. XI, 19.

existimo: rogant, ut se quoque, sicut ceterarum provinciarum socios, dignos existimetis ..; imp. Pomp. 13.

expeto: quod si provinciae consulibus expetendae videntur, sicut saepe *a* multis clarissimis viris expetitae sunt; Phil. XI, 24.

expono: haec, sicuti exposui, ita gesta sunt; Milo 30.

facio: sicuti faciam; Verr. III, 26. praesertim si, sicut nunc ‖ si, ut nunc ‖ fit, custodes amicorum eum sectabuntur; ib. 162. nunc eadem illa ... diligenter, sicut adhuc fecistis, attendite; ib. IV, 102. sicut apud maiores nostros factum est; ib. V, 48. quod ut illi ... perpetuum sit, ... sicuti facitis, ... optare debetis; imp. Pomp. 48. quaero, ut me, .. sicuti facere instituistis, benigne ... audiatis; Cluent. 8. multorum te .. oculi et aures non sentientem, sicut adhuc fecerunt, speculabuntur atque custodient; Catil. I, 6. sicut et tu ipse nuper et multi viri boni saepe fecerunt; Flacc. 86. horum ego faces eripere de manibus et gladios extorquere potui, secuti feci; Sulla 28. huius te cupiditati obsequi, sicuti ego fecissem in conlega meo; Piso 12. ſ. debeo; Cluent. 156.

fero: cum ... habitus sis in liberum loco, sicut mos maiorum ferebat; Verr. I, 40. sicut opiniones hominum ... ferunt; ib. V, 187.

habeo: sicut aliis in locis parum firmamenti ... veritas habet, sic in hoc loco falsa invidia imbecilla esse debet; Cluent. 5.

immolo: quae (hostiae) ab his praetoribus de tribunali, sicut a nobis consulibus, ... immolabantur; leg. agr. II, 93.

inrideo: inridebatur haec ... persona viri boni suscepta, sicut in statuis inauratis; Cluent. 101.

instituo: ſ. facio; Cluent. 8.

intendo: quamvis .. intentus animus tuus sit, C. Pansa, sicut est; Phil. XI, 22.

intueor: omnes ... Cn. Pompeium sicut aliquem ... de caelo delapsum intuentur; imp. Pomp. 41.

iubeo: „rationes ad aerarium continuo, sicut lex tua iubebat, detuli“; Piso 61.

iudico: accusatur is, qui non abstulit a rege, sicut Gabinius iudicatus est, ... pecuniam; Rab. Post. 38.

licet: si licuit, sicuti certe licuit ..; Flacc. 59.

loquor: cum ... intentus *est* arcus in me unum, sicut volgo ignari rerum loquebantur, re quidem vera in universam rem publicam; Sest. 15.

malo: ea si tu non es, sicut ego malo; Cael. 50.

maneo: cuius quidem tibi fatum, sicuti C. Curioni, manet; Phil. II, 11.

memini: ut non auderet, sicut meministis, iterum dicere ..; Caecin. 28.

necesse est: qui quamquam de homine, sicut necesse erat, existimabant; Cluent. 49.

obiurgo: obiurgavit M. Caelium, sicut neminem umquam parens; Cael. 25.

ostendo: sicut ostendam; Verr. III, 38.

paenitet: sicuti non numquam me quoque erroris mei paenitet; Cael. 14.

pario: adflicto P. Sulla consulatus vobis pariebatur, sicuti partus est; Sulla 49.

pervenio: quis potest dubitare quin ad istum praedonem frumentarium, sicut Agyrinense frumentum, pervenerit? Verr. III, 76.

peto: multa est ab eo petita, sicut ab Iunio; Cluent. 103. ſ. coepi.

postulo: habemus .. a Caesare, sicut ipsius dignitas ... postulabat, sententiam ..; Catil. IV. 9. illam .. gravitatis ... personam ... sustinui, sicut huius imperii dignitas ... postulabat; Muren. 6.

puto: eam .. animi duritiam, sicut corporis, quod cum uritur, non sentit, stuporem potius quam virtutem putarem; dom. 97.

quaero: quaero abs te, sicut modo in illo capite Anniano de mulierum hereditatibus, nunc in hoc de hereditatum possessionibus ..; Verr. I, 118.

reduco: non reducti sumus in patriam, sicut non nulli clarissimi cives, sed equis insignibus et curru aurato reportati; sen. 28.

reperio: Oppianicus, ut erat, sicuti ex multis rebus reperietis, singulari scelere; Cluent. 23.

reticeo: quae (HS IↃC) ille cum accepisset ..., sicut in Oppianici iudicio postea, reticuit atque suppressit; Cluent. 99.

scio: ego, qui, sicut omnes sciunt, in foro iudiciisque ita verser ..; div. Caec. 41. mihi ... cum altero .., sicuti plerique vestrum sciunt, magnus usus (est); Cluent. 117. fuit .. ille vir, ... sicuti scitis ..., admirandus; Phil. II, 69.

scribo: si est hoc novum in lege [Iulia], sicuti multa sunt severius scripta quam in antiquis legibus; Rab. Post. 8.

sequor: quas adoptiones, sicut alias innumerabiles, hereditates ... secutae sunt; dom. 35.

soleo: sinite ..., sicut poëtae solent, ... praeterire me nostram calamitatem; imp. Pomp. 25. ſ. dico; Verr. IV, 133.

sum: quamvis ille felix sit, sicut est; Sex. Rosc. 22. quod homines etiam locupletes, sicut

ille est, in Sicilia facere consueverunt; Verr. III, 53. equestres sunt medio in foro Marcellorum statuae, sicut fere ceteris in oppidis Siciliae; ib. IV, 86. reliquos *si*, sicut consuetudo est, universos ad palum adligasset; ib. V, 71. quarum erat in illis locis, sicuti in magna parte Siciliae, multitudo; ib. 87. sicut erat nuper consuetudo; ib. 93. ut de felicitate, ... sicut aequum est homines de potestate deorum, timide et pauca dicamus; imp. Pomp. 47. quo in genere, sicut in ceteris rei publicae partibus, est operae pretium diligentiam maiorum recordari; leg. agr. II, 73. ut aditus ad consulatum .., sicut apud maiores nostros fuit, non magis nobilitati quam virtuti pateret; Muren. 17. Capuaene te putabas ... consulem esse, sicut eras eo tempore, an Romae? sen. 17. amicus esse, sicut semper fui, rei publicae debeo: prov. cons. 19. erit inter eos etiam, qui nascentur, sicut inter nos fuit, magna dissensio; Marcell. 29. si .. (poena) est in exsilio, sicuti est, quid amplius postulatis? Ligar. 13. nam etiam malo multi digni, sicut ipse; Phil. III, 22. quamvis impii nefariique sint, sicut sunt; ib. IV, 9. tibi cum Lepido societas aut cum ullo ... bono cive, sicut ille est? ib. XIII, 34. f. debeo; Planc. 50.

sumo: frumentum ab eis sumpseritne C. Verres, ... sicuti superiores? Verr. IV, 150.

supprimo: f. reticeo.

versor: atque utinam, sicut mihi tota in hac causa versatus ante oculos *es*, sic nunc horum te offeras mentibus! Scaur. 49.

video: videamus nunc strictim, sicut cetera, quae post mortem Sex. Roscii abs te ... facta sint || facta sunt ||; Sex. Rosc. 95. in foro L. Antonii statuam videmus, sicut illam Q. Tremuli ... ante Castoris; Phil. VI, 13.

Lücke: * sicut, videtis edictum ; Verr. II, 34.

sigillatus, mit Bildern verziert: „iubet me scyphos sigillatos ad praetorem statim adferre" ; Verr. IV, 32.

sigillum, Figur, Bild: I. sunt: apposuit patellam, in qua sigilla erant egregia; Verr. IV, 48.

II. avello: sed tamen ... sigillis avolsis reliquum argentum sine ulla avaritia reddidit; Verr. IV, 48.

tollo: duo tamen sigilla perparvola tollunt; Verr. IV, 95.

III. patella cum: qua in domo haec non essent, ... patella grandis cum sigillis ac simulacris deorum, patera ..; Verr. IV, 46.

signifer, Fahnenträger, Anführer, Leiter: 1. audet: qui cum tantum ausus sit ustor pro mortuo, quid signifer pro vivo non esset ausus? Milo 90.

2. sum: sit in eius exercitu signifer; Verr. II. 77. qui esset futurus dux et signifer calamitosorum; Muren. 50. cum princeps, cum auctor, cum signifer esset iuventutis; Sulla 34. quis est Sergius? armiger Catilinae, ... signifer seditionis ..; dom. 13. qui nostrae causae duces et quasi signiferi fuissent; Planc. 74.

significatio, Zeichen, Andeutung, Kundgebung: I. declarat: haec populi Romani tanta significatio ... quid declaravit nisi ..? Sest. 125. quoniam significatio vestra satis declarat quid hac de re sentiatis; Phil. XIV, 6.

est: quae tum significatio fuerit omnium, quae declaratio voluntatis ab universo populo Romano ... equidem audiebam; Sest. 122.

II. corrumpo: comitiorum et contionum significationes sunt nōn numquam vitiatae atque corruptae; Sest. 115.

refero: ut in eis rebus ... nulla significatio furti ... referatur; Font. 5.

reperio: nullius in tabulis ulla huius furti significatio ... reperietur; Font. 3.

vitio: f. corrumpo.

III. fretus: quae quidem ego neque mea prudentia neque humanis consiliis fretus polliceor vobis, .. sed multis et non dubiis deorum immortalium significationibus; Catil. II, 29.

IV, 1. adligari: equidem nihil tam proprium hominis existimo quam non modo beneficio, sed etiam benevolentiae significatione adligari; Planc. 81.

decorari: quibus .. consistere in operarum contionibus non liceat, eos omni populi Romani significatione decorari; Sest. 127.

denotare: qui ... una significatione [litterarum] civis Romanos necandos ... denotavit; imp. Pomp. 7.

florere: temporibus illis, qui populares erant, ... populi iudiciis atque omni significatione florebant; Sest. 105.

2. in: qui ... cum ... testamentum .. mutare cuperet, in ipsa significatione huius voluntatis est mortuus; Cluent. 31.

significo, bezeichnen, andeuten, zu erkennen geben: I. **absolut:** alqs: ut ipse non solum vita, sed corpore atque ore significat; Verr. III, 22.

canes: ut (canes) significent si fures venerint; Sex. Rosc. 56. significant tamen, si qui noctu in Capitolium venerint; ib.

epistula: ut ipsa (epistula) significat; Verr. III, 154.

II. **mit Ergänzung:** 1. **indirecte Frage:** istae ipsae leges ... significant quam noluerint maiores nostri ... hominem occidi; Tull. 49. omnibus rebus ... populus Romanus significat quid sentiat; Flacc. 96. cum (Q. Metellus) ... significabat interruptis atque morientibus vocibus, quanta impenderet procella mihi; Cael. 59. quae studia ... in adulescentia ... significant quae virtutis maturitas et quantae fruges industriae sint futurae; ib. 76. f. III. alqd; Sest. 10.

2. **accus. c. infin.:** hoc significant atque adeo aperte ostendunt, sese ad statuas tuas pecuniam ... invitissimos contulisse; Verr. II, 148. quae (tabulae) significant multis nominibus eos homines versuram a Carpinatio fecisse; ib. 186. ne id quidem satis significat illum non suum negotium gessisse? ib. III, 112. quod (vestigium) significet pecuniam M. Fonteio datam; Font. 12. ludos esse pollutos significastis ac plane dicitis; har. resp. 25. significat se illi esse amicissimum; ib. 51. idem (accusatores) .. significant nihil se te invita dicere; Cael. 35. gratificatur mihi gestu accusator: inscientem Cn. Pompeium fecisse significat; Balb. 14. cum omnes ... significarent se ... memoriam veteris doloris abiecisse; Phil. I, 30.

III. **mit Object:** alqm: non .. credo significari isto loco illum, qui se erigit, Heraclidem; Flacc. 45. hinc intellegetis nulla tenuissima suspicione describi aut significari Cornelium; Fr. B. VI, 52.

alqd: quid haec amentia, quid haec festinatio, quid haec immaturitas tanta significat? Quinct. 82. quid hic incredibilis cursus, quid haec tanta celeritas festinatioque significat? Sex. Rosc. 97. nam id significare nutu videtur; Verr. III, 26. hoc enim mihi significasse et adnuisse visus est; ib. 213. video quosdam .. strepitu significare nescio quid; leg. agr. III, 2. quod .. ex aliquo diiuncto diversoque monstro significatum caveremus, id ... non pertimescemus? har. resp. 26.

et quaerimus di immortales quae loca desiderent, quid significent? ib. 32. ut iam puerilis tua vox possit aliquid significare inimicis nostris, quidnam, cum se conroborarit, effectura esse videatur; Sest. 10. est aliquid etiam de virtute significatum tua; Planc. 52. (Clodius) significavit hoc saepe in senatu; Milo 26. ſ. II, 2. Verr. II, 148.

adventum: non enim ... praedonum adventum significabat ignis e specula sublatus; Verr. V, 93.

calamitatem: prope lugubri verbo calamitatem provinciae Siciliae significat; Verr. III, 126.

contumaciam: an vero ex hoc illa tua singularis significatur insolentia, superbia, contumacia? Verr. IV, 89.

curam: ut non solum testimonium suum iudiciumque significent, verum etiam curam animi ac dolorem; Cluent. 196.

dignitatem: si dignitas significaretur in nomine; Phil. II, 70.

dolorem: ne (homines) hunc suum dolorem veste significarent; Sest. 32. huius in periculo non significarem dolorem meum? Planc. 76. ſ. curam.

insolentiam: ſ. contumaciam.

iudicium: tribus locis significari maxime populi Romani iudicium ac voluntas potest, contione, comitiis, ludorem gladiatorumque consessu; Sest. 106. ſ. curam.

largitionem, liberalitatem: quae (benignitas) liberalitatem magis significat quam largitionem; Muren. 77.

religionem: quae (arulae) cuivis religionem sacrarii significare possent; Verr. IV, 5.

res: videtis .., hoc uno verbo UNDE significari duas res, et ex quo et a quo; Caecin. 88.

sententiam: cum tu ... verbo numquam significaris sententiam tuam tantis in naufragiis civitatis; Piso 9.

studia: quae (studia) voltu et verbis saepe significassent; Milo 4.

stultitiam: cum intercessio stultitiam intercessoris significatura sit; leg. agr. II, 30.

superbiam: ſ. contumaciam.

suspicionem: voltu .. laboratis ne qua significari possit suspicio cupiditatis; Font. 28.

testimonium: ſ. curam.

vestigium: ut obiectum nihil sit quo significari vestigium libidinis ... possit; Font. 40.

virum: quem (virum) ne inimicus quidem satis in appellando significare poterat, nisi ante laudasset; Font. 39.

voluntatem: maximo clamore suam populus Romanus significavit voluntatem; Verr. a. pr. 45. qui hominis ... seditiosi imagine ... suam significaret imitandae improbitatis voluntatem; Rabir. 24. parumne haec significant incrediliter consentientem populi Romani universi voluntatem? Phil. I, 36. ſ. iudicium.

signo, prägen: erat ea navis ... plena argenti facti atque signati; Verr. V, 63.

signum, Zeichen, Merkmal, Spur, Vorzeichen, Feldzeichen, Signal, Bild, Siegel, Sternbild: I. **absolut:** 1. comparent: signa ... comparere || comparare || omnia; Verr. I, 132.

conspicit: si illud signum ... solis ortum ... conspiceret; Catil. III, 20.

delabitur: quod (signum) de caelo delapsum Vestae custodiis continetur; Phil. XI, 24.

delectant: signa ... Graecos homines nimio opere delectant; Verr. IV, 132.

est: sunt et haec et alia in te falsi accusatoris *signa* permulta; div. Caec. 29. quae signa nunc, Verres, ubi sunt? Verr. I, 51. ex quibus quaererem signa scirentne *ibi* fuisse, quae *nunc* non essent? ib. dices tua quoque signa ... ornamento urbi foroque populi Romani fuisse; ib. 58. erant signa ex aere complura; ib. II, 87. nego in Sicilia tota ... signum ullum aëneum, marmoreum, eburneum (fuisse); ib. IV, 1. in quo (sacrario) signa pulcherrima quattuor (erant); ib. 4. signum erat hoc, quod dico, Cupidinis e marmore; ib. 5. erant aënea duo praeterea signa; ib. esse illa signa domi suae; ib. 16. erat admodum amplum et excelsum signum cum stola; ib. 74. in eo sacrario intimo signum fuit Cereris perantiquum; ib. 99. ante aedem Cereris in aperto ac propatulo loco signa duo sunt; ib. 110. praeterea duo templa sunt egregia, Cereris unum, alterum Liberae signumque Apollinis; ib. 119. si recordari volueritis quanta religione fuerit eadem specie ac forma signum illud; ib. 129. in urbe nostra quod signum, quae tabula picta est quae non ab hostibus victis capta atque deportata sit? Verr. V, 127. litterae ... integris signis praetoribus traduntur; Catil. III, 6. quo (signo) salvo salvi sumus futuri; Phil. XI, 24. ſ. IV, 1. alqd.

videntur: mihi ... illa certissima visa sunt argumenta ... sceleris, tabellae, signa, manus; Catil. III, 13.

2. sum: utrum hoc signum cupiditatis tuae an tropaeum necessitudinis atque hospitii an amoris iudicium esse voluisti? Verr. II, 115. „est vero" inquam „notum signum, imago avi tui"; Catil. III, 10. cum etiam es argumentatus amoris esse hoc signum, *quod* cognominibus tantum uteretur; dom. 22. quod esset signum magis istorum quam publicae libertatis; ib. 112. hoc ... summi in patriam amoris mei signum esse debet certissimum, quod ... malui; Sest. 49. haec sunt [indicia], iudices, solida et expressa [haec] signa probitatis; Planc. 29. nomen ipsum legationis ultro missae timoris esse signum videbitur; Phil. V. 26.

II. **nach Verben:** 1. adumbro: habuit .. ille (Catilina) ... permulta maximarum non expressa signa, sed adumbrata virtutum; Cael. 12.

amitto: quid Tarentinos (merere velle), ut Europam in tauro amittant? ... quid Thespienses, ut Cupidinis signum? Verr. IV, 135.

animadverto: casu signum iste animadvertit in cretula; Verr. IV, 58.

attingo: ut ex oppido Thermis nullum signum, nullum ornamentum ... attingeres; Verr. II, 113. qui illud signum auderet attingere; ib. IV, 77.

audio: receptui signum ... audire non possumus; Phil. XIII, 15.

aufero: ſ. **aufero,** III. signum (12 St.) B. I, S. 361, a.

capio: signum pulcherrimum Karthagine captum reponatur; Verr. IV, 82. ſ. I, 1. est. Verr. V, 127.

coëmo: omnia qui signa, tabulas pictas ... coëmeret; Verr. IV, 8.

cognosco: cetera signa et ornamenta cum cognoscerent; Verr. I, 59. ostendimus Cethego signum; cognovit; Catil. III, 10. (Statilius) cognovit et signum et manum suam; ib. ostendi tabellas Lentulo et quaesivi cognosceretne signum; ib. Lentulus .. et signum et manum suam cognovit; ib. 12.

confero: qui conlatis signis exercitus regios superare posse videatur; imp. Pomp. 66. qua in legatione duxit exercitum, signa contulit; Muren. 20. „hoc duce ... signa contulimus"; ib. 38. qui conflixit, qui signa contulit; Sest. 59. signa contulit cum Alexandrinis; Piso 49.

conloco: [illud signum] conlocandam consules illi locaverunt, sed tanta fuit operis tarditas

ut ..; Catil. III, 20. quo (signo) conlocato atque ad vos ... converso omnia ... patefacta vidistis; ib. 21. Q. Marcius censor signum Concordiae fecerat idque in publico conlocarat; dom. 130.

conservo: qui (Brutus) ita conservandus est, ut illud signum; Phil. XI, 24.

contemno: contemnere etiam signum illud Himerae iam videbatur; Verr. II, 89.

contineo: ſ. I, 1. delabitur.

converto: ſ. conloco; Catil. III, 21.

custodio: quae ... tum .. Byzantii et postea signa illa ... sanctissime custodita tenuerunt; prov. cons. 6.

dedico: te monumentum fecisse in meis aedibus, te signum dedicasse; dom. 51. hoc signum C. Cassius censor cum in curiam transtulisset, conlegium vestrum consuluit num quid esse causae videretur quin id signum ... dedicaret; ib. 130. censor ... Concordiae signum volebat in curia curiamque ei deae dedicare; ib. C. Cassium censorem de signo Concordiae dedicando ad pontificum conlegium rettulisse; ib. 136.

demolior: signum ut demolirentur et Messanam deportarent, imperavit; Verr. IV, 84. demoliri signum ac vectibus labefactare conantur; ib. 94. horam amplius iam in demoliendo signo permulti homines moliebantur; ib. 95.

deporto: ſ. **deporto,** II. signum (6 𝔖t.) 𝔅. II, 𝔖. 72, b.

deprehendo: neque commisisset, ut signum, ut litterae suae testes manifesti sceleris deprehenderentur; Catil. III, 17.

destituo: haec, inquam, duo (signa) ... relicta ac destituta a ceteris signis; Verr. I, 61.

do: ſ. **do,** III, signum (11 𝔖t.) 𝔅. II, 𝔖. 147, a.

emo: ne haec quidem duo signa pulcherrima ... habes *dicere* quo modo emeris; Verr. I, 61. quid? illa Attalica tota Sicilia nominata ab eodem Heio [peripetasmata] emere oblitus es? licuit eodem modo, ut signa; ib. IV, 27.

exprimo: ſ. adumbro.

facio: quid? signum Paeanis ex aede Aesculapii praeclare factum ... non sustulit? Verr. IV, 127. etenim tria ferebantur in orbe terrarum signa Iovis Imperatoris uno in genere pulcherrime facta; ib. 129. ſ. conloco; dom. 130.

fero: ut multo appositior ad ferenda quam ad auferenda signa esse videatur; Verr. IV, 126.

habeo: hic ego non arbitror illum negaturum signa se plurima, tabulas pictas innumerabilis habere; Verr. I, 60. ut ... unum signum Byzantii ex maximo numero nullum haberent; prov. cons. 7. nullum .. habes, Caesar, adhuc in Q. Ligario signum alienae a te voluntatis; Ligar. 6.

infero: condemnatus est is, qui Catilinam signa patriae inferentem interemit; Flacc. 5. „qui ... non iniustis ... sacramentis alienos fundos, sed ... signis inferendis petebat;" Milo 74. ille furens infesta iam patriae signa a Brundisio inferebat; Phil. V, 23.

inspicio: ut signum publicum inspexit praeclarus iste auctor suae civitatis; Flacc. 36. neque [enim] testis ipse signo inspecto falsum nos proferre dixit; ib. 37.

intendo: intenta signa legionum existimari cervicibus ac bonis vestris; Sest. 42.

labefacto: ſ. demolior; Verr. IV, 94.

mitto: ille arma misit, cornua, tubas, fascis, signa [legiones]; Sulla 17.

patefacio: haec (Mater magna) .. vobis ... periculorum signa patefecit; har. resp. 24.

polliceor: pollicetur signum; IV, 87.

...no: ſ. **pono,** II. signum (6 𝔖t.) 𝔅. III, 𝔖.

...tto: cum signa militaria, cum aquilam illam argenteam ... scirem esse praemissam; Catil. II, 13.

reddo: qui tamen signa atque ornamenta sua cuique reddebant; Verr. IV, 6. Romae nuper ipsum istum esse pollicitum sese id signum legatis redditurum; ib. 92.

refero: ita iussisti .. ipsum in tabulas referre haec omnia signa; Verr. IV, 12.

relinquo: nullum signum domi reliquisti praeter duo; Verr. I, 51. hoc dico, nullum te Aspendi signum, Verres, reliquisse; ib. 53. eundem ... neque .. ullo in ... loco signum aut tabulam aut ornamentum reliquisse; Sest. 94. ſ. destituo.

reperio: in litore signa [illa] Apollinis reperiuntur; Verr. I, 46. cur in pari causa non paria signa criminis reperiuntur? Sulla 52.

repono: ſ. capio.

statuo: ut ... eo ipso tempore signum statueretur; Catil. III, 21.

teneo: tenentur litterae, signa, manus; Catil. IV. 4. ſ. custodio.

tollo: iam quae iste signa ... ex Achaia sustulerit non dicam hoc loco; Verr. I, 45. ibi ex fano Apollinis religiosissimo noctu clam sustulit signa pulcherrima atque antiquissima; ib. 46. quae signa sustulit! ib. 50. quae signa atque ornamenta ex eis || his || urbibus sustulisses; ib. 54. quae signa atque ornamenta ex urbe hostium vi et virtute capta belli lege atque imperatorio iure sustulit; ib. 57. ut signa antiquissima ... ex oppido Thermitanorum ... tollerentur; ib. II, 85. cum Thespiadas ... ceteraque profana ex illo oppido signa tolleret; ib. IV, 4. quae dico signa, antequam abs te sublata sunt, Messanam cum imperio nemo venit quin viserit || viderit ||; ib. 7. quod signum ab sociis pecuniae magnae sustulit; ib. 88. quid? Agrigento nonne eiusdem P. Scipionis monumentum, signum Apollinis pulcherrimum, ... sustulisti? ib. 93. hoc signum noctu clam istius servi ... sustulerunt; ib. 99. signa et tabulas ceteraque ornamenta Graecorum oppidorum, quae ceteri tollenda esse arbitrantur, ea sibi ille ne visenda quidem existimavit; imp. Pomp. 40. his omnibus ad bene de [omni] re publica sperandum quasi signum aliquod sustulisti; Marcell. 2. ſ. facio; Verr. IV, 117.

trado: „moriere virgis nisi mihi signum traditur"; Verr. IV, 85.

transfero: quae (signa) e balneo in cubiculum transferri non possent; Deiot. 21. ſ. dedico; dom. 130.

vendo: in auctione signum aëneum non maximum HS XL milibus venire non vidimus? Verr. IV, 14. ut haec signa venderet; ib. hoc signum Mercurii dicebat iste Tyndaritanos M. Marcello huic Aesernino vendidisse; ib. 91. nulla umquam civitas tota Asia et Graecia signum ullum ... sua voluntate cuiquam vendidit; ib. 133.

video: quod (signum) videtis; Catil. III, 20. maximum video signum cuiusdam egregiae familiaritatis; Cael. 31.

viso: ſ. tollo; Verr. IV, 7. imp. Pomp. 40.

2. asporto, avello ex: hoc (simulacrum) iste e signo Cereris avellendum asportandumque curavit; Verr. IV, 110.

pono sub: (nos) subsidium annonae, horreum belli, sub signo claustrisque positum [vectigal] servare non potuisse; leg. agr. I, 21.

quaero de: quaerit continuo de signo; Verr. IV, 85.

traduco ab: haec causa ... ab eis signis, quibus veritas inlustrari solet, ad testis tota traducta est; Cael. 66.

venio a: quis a signo Vortumni in circum maximum venit? Verr. I, 154.

III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: Aspendum vetus oppidum et nobile in Pamphylia scitis esse, plenissimum signorum optimorum; Verr. I, 53. domus plena signorum pulcherrimorum iam ante praeturam; ib. IV, 36.

2. refertus: s. V, 1. ornari.

vacuus: signis et tabulis pictis erant vacuae (domus); Verr. I, 55.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: et id erit signi me invitum facere; Sex. Rosc. 83. quid signorum, quid marmoris apud illum putatis esse? ib. 133. quo tempore quidem signi satis dedit; Verr. I, 71. proinde quasi non satis signi esse debuerit ab omnibus eum fuisse desertum; Cluent. 109. cum .. hoc satis esset signi esse improbum, qui mutata veste non esset; Sest. 27. quid signi? Cael. 38.

aspectus, instructio: si ... saepe ... instructione aspectuque signorum magnas copias pulsas esse ... audivimus; Caecin. 43.

magnitudo: non solum numerum signorum, sed etiam unius cuiusque magnitudinem ... litteris definiri vides; Verr. I, 57.

mercator: quoniam quidem in Achaiam ... mercator signorum tabularumque pictarum missus est; Verr. I, 60.

motus: quem ... neque sol ille nec caeli signorumque motus nec vicissitudines rerum ... movent; Milo 83.

numerus: s. magnitudo.

2. locus inter: ut sibi et liberis ... sit .. inter signa atque in acie locus; Balb. 40.

V. **Umstand:** 1. cognosci: habetis hominem ... in utraque fortuna cognitum multis signis et virtutis et humanitatis; Caecin. 104.

commoveri: ut tempestates saepe certo aliquo caeli signo commoventur, ... sic in hac comitiorum tempestate .. saepe intellegas quo signo commota sit; Muren. 36.

consignari: tabulae maxime signis hominum nobilium consignantur; Quinct. 25.

exornare: Siculorum urbis signis monumentisque pulcherrimis exornavit; Verr. II, 3.

immittere: nisi exercitum C. Caesaris ... signis infestis in curiam se immissurum minitaretur; har. resp. 47.

inferri: infestis prope signis inferuntur Galli in M. Fonteium; Font. 44.

inlustrari: quibus (signis) veritas inlustrari solet; Cael. 66.

lucere: cum res ipsa tot tam claris argumentis signisque luceat; Milo 61.

notari: ut discoloribus signis iuratorum hominum sententiae notarentur; Verr. a. pr. 40.

obsignare: SI ... TABULAE TESTAMENTI OBSIGNATAE NON MINUS MULTIS SIGNIS QUAM E LEGE OPORTET AD ME PROFERENTUR. ... si protulerit, uno signo ut sit minus quam ex lege oportet; Verr. I, 117. obsignat signis amicorum providens homo; Verr. V, 102. quas ego litteras obsignandas publico signo deportandasque curavi; ib. 140. testamentum in alias tabulas transscriptum signis adulterinis obsignavit; Cluent. 41. triduo lex (litteras) ad praetorem deferri, iudicum signis obsignari iubet; Flacc. 21.

onustus: hic navis illa praedonis istius, onusta signis religiosis, ... frangitur; Verr. I, 46.

ornari: huius signis et tabulis forum comitiumque ornari? Verr. III, 9. ipsam .. urbem Byzantiorum fuisse refertissimam atque ornatissimam signis quis ignorat? prov. cons. 6.

refellere: signis luce omni clarioribus crimina refellemus; Cael. 22.

2. praeter: neque quicquam ex fano Chrysae praeter unum perparvolum signum ex aere desideratum est; Verr. IV, 96.

silentium, Stille, Ruhe, Stillschweigen: I. est: neque moleste ferebant ... in foro silentium esse summum causarum atque iuris; Verr. V, 31. neque nos umquam ... tantis periculis rem publicam ... tanto silentio liberassemus; Catil. III, 17. omne illud silentium ... fuit ob eam causam, quod ..: Cael. 29.

II, 1. animadverto: animadvertis horum silentium? Catil. I, 20.

polliceor: illa arma ... non ... auxilium modo defensioni meae, verum etiam silentium pollicentur; Milo 3.

pono: tu silentium perpetuum iudiciorum ac fori ... in maledicti loco pones? Piso 32.

tribuo: quod (silentium) est orationi tributum tuae; Cael. 29.

2. ignosco: quorum silentio ignosco; Phil. I, 15.

3. sum: erant autem convivia non illo silentio praetorum populi Romani atque imperatorum; Verr. V, 28.

utor: s. IV. finis.

III. dignus: nihil a me dicetur, quod non dignum hoc conventu et silentio ... esse videatur; Cluent. 66.

IV. finis: diuturni silentii, ... quo eram his temporibus usus, ... finem hodiernus dies attulit; Marcell. 1.

V. agere: egit (P. Lentulus) causam ... tanto silentio, tanta approbatione omnium ..; Sest. 107. qui illas omnis res egi silentio; prov. cons. 29.

attendere: vos attenditis et auditis silentio; Cluent. 156.

audire: quod .. nostra defensio audiatur tanto silentio; Cluent. 93. quo silentio sunt auditi de me ceteri principes civitatis! Sest. 108. cum audiretur silentio M. Caelius; Milo 91. s. attendere.

condemnare: an amici tui tabellas abdiderint idemque silentio suo temeritatem atque audaciam tuam condemnarint; Piso 39.

dare: quid? avunculus tuus, ... credo, silentio, favente nobilitate || credo silente nobilitate || ... populo Romano dedit ... cooptandorum sacerdotum potestatem? Fr. B, VII, 5.

defendi: Caesaris mors facillime defenditur oblivione et silentio; Phil. XIII, 39.

dissimulari: cum ... ea .. non silentio consulum dissimularentur; Sest. 35.

pelli: cum civis is ... pelleretur, non dicam auxilio vestro, ... sed certe silentio; Piso 23.

praeteriri: ac ne haec quidem P. Sullae mihi videtur silentio praetereunda esse virtus, quod ..; Sulla 62. hoc .. recens edictum D. Bruti ... silentio non potest praeteriri; Phil. III, 8. ac ne illud quidem silentio ... praetereundum puto, quod ..; ib. XIII, 13.

praetervehi: quoniam periculosissimum locum silentio sum praetervectus; Phil. VII, 8.

sileo, still sein, schweigen, verschweigen, ruhen: I, 1. unpersönlich: captum erat forum anno superiore: ... silebatur; Sest. 85.

2. alqs: patimur .. multos iam annos et silemus; Verr. V, 126. potero silere, .. potero dissimulare; Verr. V, 179.

civitates: paucae (civitates) et parvae et metu repressae silent; Verr. V, 57.

leges: silent .. leges inter arma; Milo 11.

populus: numquam ... populus Romanus hic, qui silet, consulem fecisset, si ..; Rabir. 1[illegible]

principes: siluerunt principes neque in il[illegible] contione adfuerunt; Flacc. 54.

[illegible]

Phil. II, 21.

[illegible]

silva, Wald. **1. depopulor:** quibus (servis) silvas publicas depopulatus erat; Mil. 26.

invenio: utrum tandem hanc silvam in relictis possessionibus an in censorum pascuis invenisti? leg. agr. I, 3.

vendo: „veneat ... silva Scantia“; leg. agr. I, 3. silvam ... tu Scantiam vendas nobis consulibus ...? ib. qui prius silvas vendat quam vineas; ib. II, 48. silvam Scantiam vendis: res publica possidet; ib. III, 15.

II. **in:** quae (signa) ... in silva denique disposita sub divo vidimus; Verr. I, 51.

silvester, im Walde: **coitio:** quorum (Germanorum Lupercorum) coitio illa silvestris ante est intituta quam humanitas atque leges; Cael. 26.

tumuli: urbes coloniarum ac municipiorum respondebunt Catilinae tumulis silvestribus; Catil. II, 24.

similis, ähnlich, gleich: A. bei Substantiven: **alqs:** qui quam ob rem Roscium similem sui in fraude et malitia existimarit, mirum mihi videtur || mihi nihil videtur ||; Qu. Rosc. 20. a Ballione aut aliquo eius simili hoc et postulare || hoc expostulare || et impetrare posses; ib. 50. cum in avaritia, scelere, periurio vos sui similis esse arbitretur; Verr. a. pr. 42. quem sui simillimum produxit; ib. I, 32. qui istius se similem dici vellet; ib. 117. cum || et cum || ipse secum sui similis duxisset non parum multos; ib. III, 22. quem in provincia tota Verres ... audacia sui simillimum iudicavit; ib. et ista vis Septicium et non nullos Septicii similis non coërcet; ib. 37. tantum modo aratoribus Metellus obsides non dedit, se non ulla in re Verris || Verri || similem futurum; ib. 124. quod cum imitatus esset, non ... patris similis putaretur; ib. 160. nam si in omnibus rebus innocens fuero meique similis; ib. 162. [illegible] in re Verris similis fuero; ib. ut eum [illegible] suetudo tamen ac disciplina patris similem [illegible] cogeret; ib. V, 30. ut ab [illegible] ac sui similis esset; ib. 55. [illegible] quam exsistat. nisi [illegible] et impudentia. [illegible] Caecin. 102 [illegible] similem sui eum [illegible] partibus existimare [illegible] que interficiere. [illegible] lis invenire poterit [illegible] fateatur; Catil. [illegible] similis cum Catilina [illegible] quod si maiores [illegible] ... M. Brut. [illegible] agr. II, [illegible] Torquat. [illegible]

[illegible]

[illegible] simile [illegible] ib. 121. [illegible] ib. III, 81. [illegible] ib. VIII, 48.

aliqd: ecquis hoc tam dicto atque facto Fimbriano simillimum? Sex. Rosc. 34. hoc veri simile non est, ib. 40. cum veri simile erit aliquem commisisse, ib. 57. utrum veri similius sit ab eo ... occisum qui adsiduus Romae fuerit an ab eo qui ... Romam omnino non accesserit? ib. [illegible] veri simile est Roscium istam rem ad Chrysogonum detulisse, ib. 106. non est veri simile ut Chrysogonus horum litteras adamarit, ib. 121. quem ad modum ... utrumque ex utriusque persona veri simile videretur, et Fannium per malitiam fecisse et Roscium per imprudentiam deceptum esse; Qu. Rosc. 21. neque enim esset veri simile ... te illi unum [illegible] div. Caec. 52. quorum simile factum alius quisque aliquid aliquando fecerit. Verr. I, 44. nihil ceterorum simile Graecorum (est), ib. II, 7. ex multis similibus ea sumam, quae maxime improbitate excellere videbuntur, ib. 83. in Siculis quidem et in omnibus Graecis [illegible] simile, ib. 116. veri enim simile non est, ib. III, 26. [illegible] lege Hieronica venditum, hoc est, in omni ratione decumarum nihil istius simile factum, ib. 44. si vis, Hortensi, docere aliquid ab isto simile in aestimatione atque a ceteris esse factum, ib. 193. quam si possit defendere nihil in illo [illegible] M. Antonii simile factum, ib. 213. veri simile non est, ut ille homo tam locuples [illegible] religionis suae monumentaque maiorum pecuniam anteponeret; ib. IV, 11. [illegible] simile homines habere, ib. 33. quod mihi non quam veri simile visum est, ib. 91. quod [illegible] locum in provincia [illegible] celebritate simillimum potuit, elegit, ib. V, 170. veri similius tamen esset, cum potius [illegible] Cluent. 63. quid est quod minus veri simile proferri potuerit? ib. 121. [illegible] condemnari omnia. leg. agr. II, 46. [illegible]

[illegible]

int .. similia .. parva magnis; Rab. Post. 2. quid simile Milonis? Milo 38. non quaero quam veri simile sit .. habuisse regem quos mitteret; Deiot. 23. haec admirabilia, sed prodigii simile est, quod dicam; Ligar. 11. quam veri simile .. est ... meum nomen latere potuisse? Phil. II, 26. incredibile ac simile portenti est, quonam modo illa tam multa quam paucis ... diebus effuderit; ib. 66. horum similia deinceps; ib. III, 22. ut portenti simile videatur tantam pecuniam ... tam brevi tempore perire potuisse; ib. V, 11. quid simile tandem? ib. 27. „vix .. veri simile est ... eosdem nobis parcere posse;" ib. XIII, 36. at enim non veri simile est, tantum scelus M. Cottam esse commentum. quid? hoc veri simile est, tantum scelus Oppium esse conatum? Fr. B. III, 3.

agri: habes tantam pecuniam, qua hosce omnis agros et ceteros horum similis non modo emere, verum etiam coacervare possis; leg. agr. II, 66.

annona: quoniam non eodem tempore neque simili fecit annona; Verr. III, 216.

audacia: necesse est in simili audacia perfidiaque versetur; Verr. I, 40.

calamitas: qui simili in calamitate sunt, cur tua misericordia non simili fruuntur? Phil. II, 98.

causa: absolvantur omnes de *simili* causa necesse est; Tull. 35.

consul: si habuissent vestri similem consulem; Piso 15.

consultum: simili senatus consulto C. Mario et L. Valerio consulibus est permissa res publica; Catil. I, 4.

cupiditas: similis istius cupiditas; Verr. IV, 39.

dignitas: ut hoc constet, post hunc statum rei publicae ... simili splendore et dignitate consilium nullum fuisse; Verr. I, 18.

exitus: ita || itaque || fecit ut exitus principio simillimus reperiretur; Verr. II, 99. hic cum similem exitum exspectaret; Piso 92.

factum: quorum quod simile factum? Catil. IV, 13. fuerit ille Brutus qui ... ad similem virtutem et simile factum stirpem ... propagavit; Phil. I, 13.

filius: Pompeio .. patre ... exstincto interfectus est patris simillimus filius; Phil. V, 39. quaero .., eumne (filium) Bruti similem malis an Antonii? ib. X, 5. cur .. non ... eos laudas, quorum similem tuum filium esse vis? ib.

fraterculus: VOLO, MI FRATER, FRATERCULO TUO CREDAS — consorti quidem in lucris atque in furtis gemino et simillimo nequitia; Verr. III, 155.

furor: neque te ... omina illa atque auspicia M. Bruti a simili furore deterrent; leg. agr. II, 92.

genus: in hoc fano loricas galeasque aëneas. ... simili in genere atque eadem arte perfectas idem ille Scipio ... posuerat; Verr. IV, 97.

greges: Cassius, Mustela, Tiro ... sui similis greges ducebant per forum; Phil. V, 18.

homines: C. et L. Fabricii ... fuerunt ..., homines inter se cum forma tum moribus similes Cluent. 46. num vobis aut vestri similibus integris, quietis, otiosis hominibus in hoc numero locum fore putatis? leg. agr. II, 77. in unius hominis perditi iudicio plures similes reperti sunt; Fr. B. XIII, VIII.

improbitas: par est avaritia, similis improbitas; Sex. Rosc. 118.

incommodum: verum non una te, sed universae similibus adflictae iniuriis et incommodis civitates legationibus ac testimoniis publicis persequuntur; Verr. III, 74. ut ceteris formidines similium incommodorum ... proponeret; ib. V, 23.

indulgentia: qui simili sensu atque indulgentia filiarum commovemini Verr. I, 112.

iniuriae: f. incommodum; Verr. III, 74.

iudices: quod ... hanc .. suspicionem augeret ... non nullorum eius (Staieni) similium iudicum turpitudo; Cluent. 79.

iudicium: ut docerem, quae facta postea iudicia de illo iudicio dicerentur, ... ruinae similiora aut tempestati quam iudicio et disceptationi fuisse; Cluent. 88. non fuit illud .. iudicium iudicii simile; iudices, non fuit; ib. 96.

labes: hominis .. scelere et furore notato similis a re publica labes in posterum demovebatur; dom. 68.

laus: noli ... dubitare ... similem illi gloriae laudem quam saepissime quaerere; Ligar. 37.

lex: leges .. similis de cooptando senatu et de numero veterum ac novorum dedit; Verr. II, 125.

locus: ut omnem locum quo adisses exsilii simillimum redderes; dom. 72.

maleficium: ut (maleficium) ... portenti ac prodigii simile numeretur; Sex. Rosc. 38.

misericordia: f. calamitas.

odium: quod in odio simili multitudo hominum haec erat maxima; Verr. V. 94.

opinio: altera (opinio erat) non minus veri similis; Scaur. 10.

par: hanc rem par illud simile, Piso et Gabinius, vidit; dom. 70.

partes: reliquae partes tribunatus principii similes; Phil. II, 55.

perfidia: f. audacia.

periculum: timere non debeo ne non unus iste civis Romanus illa cruce dignus, ceteri omnes simili periculo indignissimi iudicentur; Verr. V, 171.

ratio: simillima est accusatorum ratio; Sex. Rosc. 57. si quid ... intellexero simili aliqua ratione esse violatum atque commissum; Verr. a. pr. 40. ab hac eadem civitate anno secundo simili ratione extortam esse pecuniam ... cognovistis; ib. III, 89. quoniam ... me similis ratio pudoris a praesentis laude tardaret; Caecin. 77. ut cuique aliquid acciderit, qua re commodius sit esse plebeium, simili ratione adoptabitur; dom. 37.

res: qui de re simili iudicarunt; Balb. 64.

scelus: cuius duo fana ... simili scelere idem iste omnibus .. ornamentis .. nudavit; Verr. V, 184.

sensus: f. indulgentia.

servi: cum tanta praemia civitates vi atque imperio, virgarum ac mortis metu [non modo] Apronio atque eius similibus [verum etiam] Veneriis servis dare coactas (cognoverit); Verr. III, 143. cum ... perditi homines cum sui similibus servis tectis ... urbis minarentur; Phil. I, 5.

societas: simillima enim et maxime gemina societas hereditatis est; Qu. Rosc. 55.

splendor: f. dignitas.

suspicio: similis in Bulbo ... suspicio consistebat; Cluent. 78.

tribunus: num quem putes illius tui certissimi gladiatoris similem tribunum plebis posse reperiri || esse reperirique, reperiri || qui ..? Vatin. 37.

vir: quod quoniam ... viri boni, vestri similes in iudicando faciunt; Caecin. 6. similis viri ti ulcisceris [patrui] mortem atque ille persequeretur [fratri sui], si ..? Rabir. 14. si P. Scipionem clarissimum virum maiorumque suorum simillimum res publica tenere potuisset; Phil. XIII, 29.

virtus: cum .. simili virtute reliquarum legionum milites ... mortem oppetiverint; Phil. XIV, 38. f. factum; Phil. I, 13.

urbs: quarum (ruinarum) ego similem totam urbem esse passus non sum; dom. 124.

B. **allein** (vgl. A. alqs, alqd): I. sum: si est

tuus natura filius, consuetudine discipulus, voluntate similis; Verr. III, 162.

II. do: f. A. servi; Verr. III, 143.

placeo: qui vobis, qui vestri similibus placere cupiat; Flacc. 104.

probo: ita se probatum vobis vestrique similibus semper voluit, ut ..; Caecin. 103. hoc polliceor omnibus, ... me eius causam ... vel his iudicibus vel horum similibus facillime probaturum; Cluent. 158. non existimavit sui similibus probari posse se esse hostem patriae, nisi ..; Phil. II, 2.

III. a: nedum isti a Rullo et Rulli similibus conquisiti atque electi coloni Capuae ... non statim conquisituri || concepturi || sint aliquid sceleris; leg. agr. II, 97. a sui similibus invidiam aliquam in me commoveri putat; Phil. III, 18.

cum: dico equitem Romanum ... cum sui similibus ad decumas agri Leontini tritici modium non mille, nec duo, nec tria milia ... voluisse addere; Verr. III, 148.

similiter, ähnlich, ebenso, auf gleiche Art: arbitror: ni mirum similiter arbitrantur isti bonorum emptores vos hic ... sedere; Sex. Rosc. 151.

commoveo: neque vero illum similiter atque ipse eram commotum esse vidi; Phil. I, 9.

deporto: Agyrio similiter istius imperio vasa Corinthia ... Syracusas deportata sunt; Verr. IV, 50.

emano: nequaquam tamen similiter oratio mea exire atque in volgus emanare poterit; Sex. Rosc. 3.

excipio: hic tamen excipit Pompeium, simillime ... atque [ut] illa lege, qua peregrini Roma eiciuntur, Glaucippus excipitur; leg. agr. I, 13.

exeo: f. emano.

laudo: a nullo istorum ... L. Lucullum similiter ... esse laudatum; imp. Pomp. 21.

perpoto: Cleomenes autem ... similiter totos dies in litore, tabernaculo posito, perpotabat; Verr. V, 87.

respondeo: quod haud scio an de ambitu ... similiter respondendum putem; Cael. 16.

similitudo, Aehnlichkeit: I. coniungit: itaque istos inter se perbrevi tempore ... studiorum turpitudo similitudoque coniunxit; Verr. III, 22.

devincit: quamquam nos ab ineunte illius aetate ... studiorum ... societas similitudoque devinxit; Phil. VII, 6. eosdem postea ... devinxit improbissimae naturae et turpissimae vitae similitudo; ib. XI, 2.

est: quod (fratres) in se ut corporum, sic virtutum similitudinem esse confident; Phil. XIV, 34.

habet: tantam .. habet morum similitudo coniunctionem atque concordiam; Verr. III, 23. quantam vim habeat ad coniungendas amicitias studiorum ac naturae similitudo; Cluent. 46.

pervenit, potest: naturae similitudo illius ad te magis ... quam ad unum quemque nostrum pervenire potuit; Muren. 66.

versatur: ut ei Lampsaceni periculi similitudo versaretur ante oculos; Verr. V, 94.

II, 1. attingo: si isti agri ... aliquam similitudinem propriae possessionis ... attingunt; leg. agr. III, 8.

habeo: omnes .. tantam habent similitudinem inter se, ut ..; Phil. XIII, 28. illud vero quid est? quam habet in se rationem, ... quam similitudinem veritatis? Fr. A. III, 1. f. III.

video: ut duorum Epicureorum similitudinem in re militari imperioque videatis; Piso 92.

2. abripio a: etiam si natura a parentis similitudine abriperet; Verr. V, 30.

deduco in: hoc [ille] natus ... natura ipsa duce ... in paternae vitae similitudinem deductus est; Rab. Post. 4.

reservo ad: eo iam denique adducta est, ut sibi praeter formam nihil ad similitudinem hominis reservarit; Cluent. 199.

revoco ad: qui quod ... multitudinem .. desuefactam iam a contionibus ad veteris consuetudinis similitudinem revocarat; Cluent. 110.

III. alqd: nihil habet similitudinis ista accusatio; Balb. 49.

IV, 1. aucupari: quoniam verborum vim .. similitudine rerum aucupamur; Caecin. 88.

2. propter: illud probari minime potest, Gallos Autronio nominato putasse propter calamitatis similitudinem sibi aliquid de Sulla esse quaerendum; Sulla 38.

simplex, einfach, schlicht, bieder: alqd: quid est in iudicio? directum, asperum, simplex; Qu. Rosc. 11. hoc iam simplex est, in eum locum restituas; Caecin. 88.

causa: simplex in iudicium causa, ... unum crimen adlatum est; Cluent. 49. simplex causa, constans ratio; Sest. 87.

homo: tuum hominis simplicis pectus vidimus; Phil. II, 111.

iudicium: unum est .. et simplex aurium iudicium; Font. 22.

officium: simplex officium atque una bonorum est omnium causa; Sulla 9.

regio: tota .. nostra illa ... fidelis et simplex ... regio se huius honore ornari ... arbitrabatur; Planc. 22.

res: nihil est in re praesertim aperta ac simplici quod excellens ingenium requiratur; Caecin. 5.

simpliciter, einfach, offen: dico: quae de causa pro mea consuetudine breviter simpliciterque dixi, .. ea confido probata esse omnibus; Arch. 32.

fero, mihi ... neque in sententia simpliciter *e re publica* ferenda fidem ... nec in vestris commodis augendis gratam animi benevolentiam defuturam; Quir. 24.

simpuvium, Opferschale: si aedilis verbo aut simpuvio aberravit; har. resp. 23.

simul, zugleich, zusammen: I. allein: abeo: et simul a subselliis abire coepit; Verr. II, 73.

agnosco: ut simul illam quoque eius vocem improbam agnoscatis; Verr. III, 49.

aio: et illud simul ait || dixit ||, se non putare illum ... virgas contempturum; Verr. III, 55.

attendo: attendite et ... simul aequitatem praetoris attendite; Verr. III, 196.

audio: admissarius iste, simul audivit voluptatem a philosopho tanto opere laudari, nihil expiscatus est; Piso 69.

augeo: simul illorum calamitatem commemorando augere nolo; Verr. a. pr. 14. augeamus sane suspicionem tuam: simul enim augebimus diligentiam; Marcell. 22.

coepi: et simul, ut ad causam accederet nomenque deferret, Agathinum ... coepit hortari; Verr. II, 94. f. abeo.

cognosco: etenim ut simul Africani quoque humanitatem et aequitatem cognoscatis; Verr. II, 86.

commemoro: simul religio commemoratur; Verr. IV, 85.

considero: libet mihi ... rem ipsam et factum simul Sex. Naevii considerare; Quinct. 48. cum mihi Tyndaritani illius venit in mentem, ... tum

iura simul civitatum atque officia considero; Verr. V, 124.
decedo: decedit ex Gallia Romam simul Naevius; Quinct. 16.
demonstro: quod simul demonstratum est; Verr. II, 165.
denuntio: quod *(odium)* simul ab eo mihi et rei publicae denuntiabatur; Fr. B. XIII I, 2.
desisto: et simul illud item postulare non desistebant; Verr. II, 60.
devincio: et simul ab isto donis beneficiisque multis devinciebatur; Verr. V, 82. ut eum nuptiis adligatum simul et testamenti spe devinctum posset habere in potestate; Cluent. 179.
dico: simul et de illo volnere, quod ille in capite ab hostium duce acceperat, multa dixit; Verr. V, 3.
dissolvo: perditissimi est igitur hominis simul et amicitiam dissolvere et fallere eum, qui laesus non esset, nisi credidisset; Sex. Rosc. 112.
do: vos ... simul et illi spatium ad sese conligendum dedisse; Caecin. 6.
doceo: docet me eius modi rem et factum simul Sex. Naevii; Quinct. 79. ut mihi fratrique meo gratias ageret et simul qui nos ea, quae ad iudicium pertinerent, doceret; Verr. III, 170.
efficio: vestrae fraudes, vestrum scelus, vestrae criminationes insidiarum mearum, illius periculorum, nefarie fictae, simul eorum, qui ... conlocarant [vestrae cupiditates provinciarum effecerunt] ut ..; Piso 76.
eicio: si duo consules ... simul ex Italia eiectos ... res publica tenere potuisset; Phil. XIII, 29.
exeo: reliquam coniuratorum manum simul exituram ... putabam; Catil. III, 4.
fallo: ſ. dissolvo. — hortor: ſ. coepi.
impero: et simul servis suis Rubrius, ut ianuam clauderent et ipsi ad foris adsisterent, imperat; Verr. I, 66.
intellego: omnia simul intellegere potestis, iudices, ex hoc uno crimine Scandiliano; Verr. III, 141. simul illud intellegi potest istius in Apronium studium; ib. 142.
iubeo: et simul ... signum dari iussit; Verr. V, 88.
iudico: non posse Apronium condemnari, quin simul de istius scelere atque improbitate iudicaretur; Verr. III, 153. non potestis hoc facinus improbum iudicare quin simul iudicetis ..; Milo 30.
malo: praetorem tamen ob salutem malle accipere (pecuniam), et simul malle ... rem iudicatam non rescindere; Verr. II, 69.
mitto: qui simul erant missi; Sex. Rosc. 110.
necesse est: ex quo simul utrumque et huic accusare et illi condemnari necesse fuisse intellegetis; Cluent. 43.
nescio: simul illud nesciebat, praediorum nullam esse gentem; Balb. 56.
nolo: committere igitur eum non fidelissimis hominibus noluit, simul quod ab illa parte urbis navibus aditus ex alto est; Verr. V, 84. ſ. augeo; Verr. a. pr. 14.
numero: cui simul et Volcatio pecunia a civitate numerata est; Verr. III, 176.
oppugno: meum ... laborem ... vestramque simul ... aequitatem et mansuetudinem una mater oppugnat; Cluent. 199.
oro: simul illud oro; Phil. II, 10.
ostendo: et simul ei non nullam spem societatis ostendit; Verr. I, 134. et simul ostendit se in summa difficultate esse nummaria; ib. II, 69. et simul ostendit se lege Hieronica venditurum; ib. III, 44. omnia illa, de quibus disserui paulo ante, perturbat, simul ostendit ..; prov. cons. 36.
possum: ſ. intellego.
postulo: videte igitur quam multa simul a vobis postulentur; Verr. III, 221. ſ. desisto.
pronuntio: ac simul pronuntiasti libenter te Mamertinis remittere; Verr. V, 56.
rescindo: ſ. malo.
respondeo: simulque mihi respondeto tu ..! Vatin. 23.
sum: Naevium ne appellasse quidem Quinctium, cum simul esset *et* experiri posset cotidie; Quinct. 85. cuius praetura urbana aedium sacrarum fuit publicorumque operum depopulatio, simul in iure dicundo bonorum possessionumque ... adddictio et condonatio; Verr. a. pr. 12. simul istum || et ıstum || fore tam improbum non arbitrabantur; ib. I, 106. simul ut esset poena, quod alterius patroni testamento obtemperasset; ib. 124. et simul una res utrique rei est argumento ..; ib. III, 153. simul illud ... futurum arbitrati sunt; Caecin. 4. cum esset una Sassia eaque Sex. Albio ..., qui simul esse solebat, familiarius uteretur; Cluent. 175. dicunt se Flacco et eis, qui simul essent, drachmarum XV milia dedisse; Flacc. 43. sit simul etiam sollicitudo aliqua; Rab. Post. 17.
trado: et simul ... adulescentis in disciplinam ei tradite! Verr. I, 115.
venio: et simul tibi in mentem veniat; Sex. Rosc. 74. tu Rabocentum ... securi percussisti ... neque eum solum, sed etiam ceteros legatos, qui simul venerant; Piso 84.
vereor: simul et verebar ne mulierum nobilium ... gratia ... nimia in istum ... lenitudine ... oppugnarer; Verr. IV, 136.
versor: etenim multa simul ante oculos versabantur; Sex. Rosc. 24.
video: et simul videte qui Sthenii causam casus adiuverit; Verr. II, 98. quod si hoc videtis, ... simul illud videatis necesse est; Cluent. 62.
volo: simul etiam illud volo uti respondeas ..; Vatin. 18.
II. **Verbindungen:** ac: ſ. **ac,** I. simul (18 St.) B. I, S. 28, a. — atque: ſ. **atque,** I. simul (24 St.) B. I, S. 307, b.
cum: simul cum iste || ipse || decederet; Verr. V, 44.
cum (Präpoſ.): ſ. **cum,** II. simul (27 St.) B. I, S. 745, b.
et (vgl. I): ſ. **et,** A. et simul (10 St.) simul et (7 St.) B. II, S. 213, b. — B, II, 1, i. et simul (12 St.) simul et (4 St.) B. II, S. 230, b. — III, a, 1, h (3 St.) B. II, S. 234, a.
ut: simul ut hoc audierunt; Verr. I, 67. simul ut || simul atque || qui sint professi videro, dicam; Planc. 14. quod confido equidem consules designatos, simul ut magistratum inierint, esse facturos; Phil. III, 2.

simulacrum, Abbild, Götterbild: I. est: fuit apud Segestanos ex aere Dianae simulacrum; Verr. IV, 72. ibi est ex aere simulacrum ipsius Herculis; ib. 94. in eo Chrysae simulacrum est; ib. 96. quod (simulacrum) erat tale, ut ..; ib. V, 187. si .. imaginem iudiciorum aut simulacrum aliquod futurum in civitate reliquum credidisset; Sest. 30. qui ... lucus in Graecia tota tam sanctus fuit in quo ullum simulacrum ... reliquum sit? prov. cons. 7.
habent: „quid tandem habet iste currus? ... quid simulacra oppidorum? Piso 60.
insistit: insistebat in manu Cerereris dextra grande simulacrum pulcherrime factum Victoriae; Verr. IV, 110.
sinunt: religiones ... simulacraque deorum ... consistere eius animum ... non sinunt; Verr. I, 7.
II, 1. aspicio: quod (simulacrum) a viro non

modo tangi, sed ne aspici quidem fas fuit; Verr. V, 187.
asporto: cuius simulacrum... tollendum asportandumque curavit; Verr. V, 185.
aufero: f. **aufero,** III. simulacrum (5 St.) B. I, S. 362, a.
conloco: Verres ... Dianae simulacrum virginis in ea domo conlocabit, in qua ... flagitia versantur? Verr. IV, 83. idem .. iusserunt simulacrum Iovis facere maius et in excelso conlocare et ... ad orientem convertere; Catil. III, 20. Libertatis simulacrum in ea domo conlocabas, quae ..? dom. 110. * tu in civis optime de re publica meriti cruore ac paene ossibus simulacrum non libertatis publicae, sed licentiae conlocasti; ib. 131. quod (simulacrum) ereptum ex meretricis sepulcro in imperatoris monumento conlocaras; har. resp. 33.
convello: ut simulacrum Cereris unum ... e sacrario Catina convellendum ... curaverit, alterum autem Henna ex sua sede ... sustulerit; Verr. V, 187.
converto: f. conloco; Catil. III, 20.
dedico: cum audissent simulacrum Iovis Optimi Maximi dedicatum; Verr. IV, 64. simulacrum ... si dedicasti, sine religione loco moveri potest; dom. 121. tum censorem ... simulacrum Concordiae dedicare pontifices in templo inaugurato prohibuerunt; ib. 137.
depello: cum .. simulacra deorum depulsa sunt; Catil. III, 19.
deporto: hoc (simulacrum) quidem homo nobilis ... ad ornatum aedilitatis suae deportavit; dom. 111.
eripio: f. conloco; har. resp. 33.
facio: f. **facio,** III. simulacrum (5 St.) B. II, S. 308, b.
habeo: ut haberet .. simulacrum; Phil. II, 110.
loco: simulacrum Dianae tollendum locatur; Verr. IV, 76.
moveo: f. dedico; dom. 21.
polliceor: ut isti simulacrum illud Mercurii polliceretur; Verr. IV, 87.
pono: quid, a Tyndaritanis non eiusdem Scipionis beneficio positum simulacrum Mercurii ... sustulisti? Verr. IV, 84. eius (meretricis) non longe a Tanagra simulacrum e marmore in sepulcro positum fuit; dom. 111.
relinquo: an statuas et imagines, non animorum simulacra, sed corporum, studiose multi summi viri reliquerunt ..? Arch. 30.
reposco: ut ... eum simulacrum Cereris et Victoriae reposcerent; Verr. IV, 113.
restituo: deorum simulacra restitue; Verr. IV, 18. certiorem te faciunt P. Africanum ... simulacrum Dianae ... restituisse; ib. 80.
servo: ac forsitan vix convenire videretur, ... eius effigiem simulacrumque servare; Verr. II, 159.
sustineo: quod (simulacrum dignitatis) C. Caesar solus tuetur et sustinet; Rab. Post. 41.
tango: f. aspicio.
tollo: qui deorum simulacra ex fanis suis || ex suis fanis || sublata in foro venerabantur; Verr. I, 59. Henna tu simulacrum Cereris tollere audebas? ib. IV. 112 cuius ... simulacrum Syracusis sustulit; ib. V, 184. f. asporto. convello. loco. pono; Verr. IV, 84.
tueor: f. sustineo.
veneror: f. tollo; Verr. I, 59.
video: vidistis simulacrum Cereris e marmore; Verr. IV, 109. cum (homines simulacrum) viderent; ib. V, 187.
volo: ut ... deorum denique simulacra quae vellet auferret; Verr. II, 50.
2. profundo in: sic odium, quod in ipsum attulerant, id in eius imaginem ac simulacrum profuderunt; Piso 93.
III. patella cum: qua in domo haec non essent, ... patella grandis cum sigillis ac simulacris deorum, patera ..; Verr. IV, 46.
IV, 1. religiosus: tu meam domum religiosam facere potuisti? ... quo simulacro? har. resp. 33.
2. praeter: nihil huic eripi potest praeter hoc simulacrum pristinae dignitatis; Rab. Post. 41.

simulate, zum Schein: ago: nec ... quicquam simulate || simulavi || *egi*; Rab. Post. 33.
pugno: cum tamen ille ... contra suum Clodium primum simulate, deinde non libenter, ad extremum tamen pro Cn. Pompeio vere vehementerque pugnavit; Piso 27.

simulatio, Vorwand, Verstellung, Täuschung: I. est: bella haec pietatis et quaestuosa simulatio; Verr. II, 145. quam (sint) ad tempus aptae simulationes; Milo 69.
obest: ne illorum simulatio, horum obsit ignavia; Phil. X, 17.
II, 1. adhibeo: ut ne simulatio quidem aequitatis ulla adhibeatur; Verr. II, 43.
extorqueo: istam certe vocem simulationemque clementiae extorquebit istis res ipsa [publica]; Phil. VI, 16.
pello: proeliis „promulgatis pellitur e medio“ ... ista vestra verbosa simulatio prudentiae; Muren. 30.
2. lateo in: quae (insidiae) latent in simulatione officii; Verr. I, 39.
III. artificium: laudanda est vel etiam amanda vicinitas, ... non erudita artificio simulationis vel suburbano vel etiam urbano; Planc. 22.
species, spes: si aliud quiddam || quidem || obscure moliuntur, aliud spe ac specie simulationis || spei simulatione, spei specie ac simulatione || ostentant; leg. agr. II, 10.
IV, 1. auferre: te .. ista simulatione emptionis vi ... ab homine eo ... eripuisse atque abstulisse; Verr. IV, 14.
conscribi: cum viderem ... servos simulatione conlegiorum nominatim esse conscriptos; sen. 33.
constitui: uti decem reges ... constituerentur legis agrariae simulatione ac nomine; leg. agr. II, 15.
emi: gladiatores emptos esse Fausti simulatione ad caedem ac tumultum; Sulla 54.
falli: ne ... aequitatis simulatione fallamur; Phil. VII, 26.
fieri: sin insidias fieri libertati vestrae simulatione largitionis intellegetis; leg. agr. II, 16.
mittere: pro sociis vos contra hostis exercitum mittere putatis an hostium simulatione contra socios atque amicos? imp. Pomp. 66.
obici: cum vero in foro celeberrimo, tanta frequentia hoc verbo ac simulatione Apronio, re vera tibi obiectum esset; Verr. III, 133.
venditare: non aliqua simulatione existimationi se hominum venditasset; Verr. III, 152.
2. ab: nemo est .. inventus ... tam ab omni non modo honestate, sed etiam simulatione honestatis relictus qui ... fateretur; Rabir. 23.
cum: cum audisset Arinem cum illa sua metus et fugae simulatione Romam se contulisse; Scaur. 9.
per: qui nummi per simulationem ab isto exierant; Verr. II, 61. non ablata (signa) ex urbibus sociorum atque amicorum quadridui causa per simulationem aedilitatis domum deinde ... auferebant; ib. IV, 6. qui per simulationem amicitiae nefarie me prodiderunt; Quir. 21.
propter: versatur .. magnus error propter insidiosas non nullorum simulationes; leg. agr. II, 7.

simulo, vorgeben, sich stellen, heucheln: I, 1. causa: comitia isto praetore censorum ne simulandi quidem causa fuerunt; Verr. II, 136.

2. alqs: quod eum non solum colebant qui aliquid percipere atque audire studebant verum etiam si qui forte simulabant; Arch. 6. cum ageretur togata, Simulans, ut opinor; Sest. 118.

II. accus. c. infin.: cui te inimicum esse simulas; div. Caec. 12. quod in me nunc ... simulant sese mirari; ib. 69. simulat his se rebus confidere; Verr. a. pr, 15. simulat se eorum praesidio confidere; ib. iste incipit simulare se velle sortiri; ib. II, 38. desine, quaeso, simulare te ... gloriae studiosum ac monumentorum fuisse; ib. 144. ut ille suppositus facile et libenter se illum, qui non erat, esse simularet; ib. V, 70. cum ... se Rosporanis ... bellum inferre simularet; imp. Pomp. 9. ille se Tarentum proficisci cum simulasset; Cluent. 27. Avillius ... simulat se aegrotare et testamentum facere velle; ib. 37. haec .. ille ... se habere simulabat; ib. 67. quae a Stratone illo venenum antea viro suo datum sibi persuasum esse simulasset; ib. 178. fortassis mater ... mortem se filii lugere simulasset; ib. 201. (Catilina) optimis se viris deditum esse simulabat; Cael. 12. quod ... ipse numquam se minus, quam erat, nequam esse simularet; prov. cons. 12. quod ei, qui Caesari invident, simulant se timere; Phil. V, 48. desinant ... ei, qui non timent, simulare se timere; ib. X, 17.

III. alqd: simulata ista ... sunt omnia; Fr. A, V, 10.

adeptionem: ut haec simulata adeptio filii quam maxime veritatem illam suscipiendorum liberorum imitata esse videatur; dom. 36.

amorem: summae benevolentiae indices falsi exstiterunt in amore simulato; Phil. XI, 5.

dolorem: plus falsam epistulam habituram ponderis quam ipsius praesentis fictam vocem et simulatum dolorem (putasti)? Flacc. 93.

emptionem: acerbiorem etiam scitote esse civitatibus falsam istam et simulatam emptionem, quam si qui clam surripiat; Verr. IV, 134.

largitionem: ut huic simulatae largitioni resistat; leg. agr. II, 76.

mentem: nunc est una vox, una mens, non expressa dolore, sed simulata; Scaur. 41.

morbum: morbo simulato; Verr. I, 20.

officium: cur mihi te offers ac meis commodis officio simulato officis et obstas? Sex. Rosc. 112.

pacem: pacem cum Scipione Sulla sive faciebat sive simulabat; Phil. XIII, 2.

sedulitatem: voluntarius amicus mulieris, ... ficto officio simulataque sedulitate coniunctus; Caecin 14.

tristitiam: cum eum praeter simulatam versutamque tristitiam nulla res commendaret; sen. 13.

vocem: s. mentem.

voltus: recordamini ... illos eius fictos simulatosque voltus; Cluent. 72.

simultas, Feindschaft, Spannung: I. est: qui tantus fuit labor, quae simultas ... quam ego non pro illius dignitate susceperim? dom. 27.

subest: sin autem iam iam suberat simultas; Cael. 61.

valet: nisi nostri mores ac disciplina plus valeret quam dolor ac simultas; Flacc 11.

ohne Verb: quid huic cum Habito? nihil; atque adeo, quod ille Oppianico familiarissime est usus, potius etiam simultas; Cluent. 172.

II, 1. depono: qui ... simultates, quas mecum habebat, deposuisset; Planc. 76.

exerceo: an simultates nescio quas cum libertis vestris Flaccus exercet? Flacc. 88.

habeo: s. depono.

suscipio: ut multas me .. simultates partim obscuras, partim apertas intellegam mihi non necessarias, vobis non inutiles suscepisse; imp. Pomp. 71. s. I. est.

2. pondero ex: non ex libidine aut simultate aut levitate testium causas honestorum hominum ponderari; Sulla 79.

revoco ad: tu me a tuis inimicitiis ad simultatem revocabis? Piso 82.

III, 1. plenus: in quibus (provinciis) diligentia plena simultatum est; Flacc. 87.

2. multiplex, varius ad: praeturae iuris dictio, res varia et multiplex ad suspiciones et simultates, non attingitur; Flacc. 6.

IV. causa: qui necessitudinis causas compluris protulit, simultatis nullam commemorare potuit; Muren. 56. habetis ... causam omnem simultatis; Flacc. 49.

initium: initium quod huic cum matre fuerit simultatis audistis; Cluent. 17.

reliqiae: qui (inimicus) ullas resedisse in te simultatis reliquias senserit; Deiot. 9.

sin, wenn aber, wofern aber: I. allein: 1. Indicativ: a. Praesens: si ... inveneritis ...; sin aliud agitur nihil nisi ut eius ne quid desit; Sex. Rosc. 8. si eos putas, qui alienum appetebant, tu es in eo numero ..; sin eos, quos ... percussores vocant, quaere in cuius fide sint; ib. 93. si metus (causa) ...; sin ... idcirco hunc illius filium studes perdere, nonne ostendis id te vereri ..? ib. 145. si condemnatur ..., sin absolvitur, desinemus nos ... recusare; Verr. I, 6. negare non potes ...; sin illud dicis, ... ipse te impedies; ib. II, 44. si suscipis ...: sin istius amicitia te impedit, si hoc, quod ego abs te postulo, minus ad officium tuum pertinere arbitrabere, succedam ego vicarius tuo muneri; ib. IV, 81. nominatim nemo rogatur ...; sin aliquando tacent omnes, tum sortito coguntur dicere; ib. 142. si id dicunt ...; sin illos recte respondere concedunt et aliter dicunt iudicari oportere; Caecin. 68. si imperitos ... dicit ...; sin peritis non putat esse obtemperandum; ib. 70. si ... deieceris ...; sin autem ... reppuleris ... sin iuris || iuris si, iuris || haec vox est; ib. 76. si ... confugis ...; sin hunc locum fugis et reformidas et me ex hoc ... campo aequitatis ... revocas; ib. 84. si ... offendendum est ...; sin ... de causa quaeritis; ib. 104. si ... Recentoricus ager privatus est, quid attinet excipi? sin et foedus illud habet aliquam dubitationem et ager Recentoricus dicitur non numquam esse publicus ..; leg. agr. I, 11. si est aequum ..; sin est iniquum, ... hos xviros portitores omnibus omnium pecuniis constitui ..; ib. II, 61. „hunc mihi timorem eripe: si est verus, ne opprimar; sin falsus, ut tandem aliquando timere disinam"; Catil. I, 18. maledictum est, si vere obicitur, vehentis accusatoris; sin falso, maledici conviciatoris; Muren. 13. si talium civium vos .. taedet, ostendite: ... sin hoc animo quam plurimos esse voltis ..; Flacc. 105. cui si patrem conservatis, qualis ipse debeat esse civis praescribetis; sin eripitis, ostendetis ..; ib. 106. ut, si ego sum ... levis, nec testimonio fidem tribui convenerit nec defensioni auctoritatem; sin est in me ratio rei publicae ...; Sulla 10. si hoc putas esse regium, regem me esse confiteor; sin te potentia mea, si dominatio, si denique aliquod dictum ... superbum movet ..; ib. 25. si ... relinquitur ...; longe abest a me regni suspicio; sin quaeris

qui sint Romae regnum occupare conati ..; ib. 27. si vetera mihi ignota (indicat), ... respondit Hortensius; sin ... illum conatum Autronii et Catilinae ..; ib. 51. si vos me in meis aedibus conlocatis, ... video me plane ac sentio restitutum; sin mea domus non modo mihi non redditur, sed etiam monumentum praebet inimico doloris mei ..; dom. 100. quod si tum nihil est actum, quid in meis bonis agi potuit? sin est ratum, cur ille gurges ... tamen exstruit villam ..? ib. 124. quod si, quia ad te pertinet, ratum esse negas oportere, ea iura constituisti ...: sin ista consecratio legitima est, quid est quod ..? ib. 125. si matrem familias secus quam matronarum sanctitas postulat nominamus; sin ista muliere remota nec crimen ullum nec opes ad oppugnandum Caelium illis relinquuntur ..; Cael. 32. ea si tu non es, ... quid est quod obiciant Caelio? sin eam te volunt esse ..; ib. 50. si cedo illius ornamentis, ... largitionis recipienda suspicio est: sin hunc illi antepono ..; Planc. 6. nulla erit poshac varietas comitiorum. sin hoc persaepe accidit, ut et factos aliquos et non factos esse miremur ..; ib. 15. quos tu si sodalis vocas, officiosam amicitiam nomine inquinas criminoso; sin, quia gratiosi sint, accusandos putas, noli mirari ..; ib. 46. si .. nitere testibus, ... quem ad modum mihi cum quoque sit confligendum considerabo: sin unus color, una vox, una natio est omnium testium, si, quod ei dicunt, ... nullis argumentis ... confirmare conantur ..; Scaur. 19. quod si ita putasset, certe optabilius Miloni fuit ...; sin hoc nemo vestrum ita sentit ..; Milo 31. iudicium puto. sin haec leviora vobis videntur, quae sunt gravissima; Phil. I, 37. si nihil est, cum augur eis verbis nuntiat, quibus tu nuntiasti, confitere te ... sobrium non fuisse; sin est aliqua vis in istis verbis ..; ib. II, 84. iudicia non metuis: si propter innocentiam, laudo; sin propter vim, non intelleges ..? ib. 115. si mors legati sine caede ... nullum honorem desiderat, cur decernit honorem sepulturae ..? sin id tribuit Ser. Sulpicio, quod ..; ib. IX, 14. si receptis illis esse possumus liberi, vincamus odium pacemque patiamur; sin otium incoluminibus his esse nullum potest, laetemur decertandi oblatam esse fortunam; ib. XIII, 7. haec si cogitas, es M. Lepidus ...; sin hominibus tantum licere iudicas, quantum possunt, vide ne ..; ib. 15.

b. Perfectum: si non satis habet ...; sin ea crudelitas ... vestros quoque animos duriores acerbioresque reddidit, actum est; Sex. Rosc. 150. si ... dederunt ...; sin aliquid domum tulerunt ..; Font. 3. si omnia bella, quae cum Graecis gessimus, contemnenda sunt, derideatur ... triumphus ... de Corinthiis L. Mummii: sin haec bella gravissima ... fuerunt ..; Muren. 31. si hunc habent auctorem Tralliani doloris sui, ... remittant spiritus ..; sin istum semper illi ipsi domi proterendum ... putaverunt, desinant putare ..; Flacc. 53. si consiliis principum vestrae civitates reguntur ...; sin ille tum motus est temeritate imperitorum excitatus ..; ib. 58. si postea cognorat ipse aliquid, ... ignoscendum est eis ..; sin illa res prima valuit ..; Sulla 81. qui (concursus) si verus fuit, ... certe senatum aliquid consilii capere oportuit; sin causa fuit annona, seditionis quidem ... concitator tu fuisti, nonne ..? dom. 11. si est illud ratum, ... quicquid habes .., Cereri est consecratum, sin ille tibi ludus fuit, quid te impurius? ib. 125. „si hoc indicasti, tanta in tempestate te gubernare non posse, de virtute tua dubitavi; si nolle, de voluntate; sin ... temporibus te aliis reservasti ..;“ Planc. 13. si est hoc novum in lege [Iulia], ... inducatur .. | etiam consuetudo ... iudiciorum nova: sin hoc todidem verbis translatum caput est ..; Rab. Post. 9. si id iure fieri non potuit, nihil habeo quod defendam; sin hoc et ratio doctis et necessitas barbaris ... praescripsit, ut ..; Milo 30. alter in Asiam inrupit. cur? si, ut in Syriam, patebat via ..; *sin, ut ad Trebonium,* quid opus fuit cum legione? Phil. XI, 4. quo in bello, si fuit error, communis ei fuit cum senatu; sin recta sententia ..; ib. 34.

c. Imperfectum: si ... fiebant ...; sin Timarchidi pecunia numerabatur, desine, quaeso, simulare ..! Verr. II, 144. in hoc si improbus Cethegus fuit, videtur mihi ...; sin erat eius modi causa, ut ..; Cluent. 85. si ... familiaris erat (Caelius) mulieris ..., istos quoque servos familiaris esse dominae sciebat; sin ei tanta consuetudo ... non erat ..; Cael. 58. si illam legem non putabatis ... ac tamen obstricti pactione tenebamini, quis vos ... consules ... fuisse putet? ... sin illam vos soli legem putabatis ..; Piso 30.

d. Plusquamperfectum: cum erant appellati, si videbatur, statim contra dicere solebant; sin eius temporis recentem invidiam pertimuerant, respondebant postea; Rab. Post. 10.

e. Futurum I: si ... potest ...; sin et poterit Naevius id, quod libet, et ei libebit id, quod non licet, quid agendum est? Quinct. 94. si ... adlevabitis ...; sin a vobis ... deserar, tamen animo non deficiam; Sex. Rosc. 10. si .. volunt ...; sin has caedis et rapinas ... aut facient aut approbabunt, nolo ... dicere; ib. 139. si obicies ...; sin praetermittes (crimen), qualis erit tua ista accusatio? div. Caec. 31. si intellexerint ...; sin hoc vos in rege tam nobili ... neglexisse audient, non erunt tam amentes, ut operam ... impendant ..; Verr. IV, 68. quae si dices, tenebere: sin alia dices, ea, quae a me dicta sunt, non refutabis; ib. V, 135. haec nisi omnia perspexeritis ..., temere a nobis illam appellari putatote; sin erunt et aperta et nefaria ..; Cluent. 18. si falsa vobis videbuntur esse, ... mutabo meam sententiam: sin insidias fieri libertati vestrae ... intellegetis ..; leg. agr. II, 16. expiabo religionem aedium mearum, si id facere vere ... potero; sin scripulus tenuissimus residere aliquis videbitur, ... religioni .. parebo; har. resp. 11. si tibi evenerit quod metuis ne accidat, equidem non moleste feram; sin id tardius forte fiet ..; Piso. 99.

f. Futurum II: si ... discesseris ...; sin mecum in hac prolusione nihil fueris, quem te ... fore putemus? div. Caec. 47. si ... iudicaveritis ...; sin istius ingentes divitiae iudiciorum religionem veritatemque perfregerint, ego hoc tamen adsequar ..; Verr. a. pr. 3. si condemnatus eris ...; sin absolutus eris, quis erat tam amens ..? ib. II, 142. si ... innocens fuero ...; sin aliqua in re Verris similis fuero, non magis mihi deerit inimicus quam Verri defuit; ib. III, 162. eum, si ... deieceris, restituas oportebit; sin ... obvius fueris ..; Caecin. 76. si te interfici iussero, residebit in re publica reliqua coniuratiorum manus; sin tu ... exieris, exhaurietur ..; Catil. I, 12. si eritis secuti sententiam C. Caesaris, .. minus erunt ... mihi populares impetus pertimescendi; sin illam alteram, nescio an ..; ib. IV, 9. si vehementissimi fuerimus, misericordes habebimur; sin remissiores esse voluerimus ..; ib. 12. ut, si gladium parvo puero ... dederis, ipse impetu suo nemini noceat, sin ad nudum ... corpus accesserit ..; Sest. 24. nisi eius integerrimam vitam ... ostendero, nihil de poena recusabo: sin omnia praestitero, quae sunt a bonis viris exspectanda,

petam ..; Planc. 3. ego, si quid in vitam eius ... cum contumelia dixero, quo minus mihi inimicissimus sit non recusabo; sin consuetudinem meam ... tenuero, id est, si libere quae sentiam de re publica dixero, .. deprecor ne irascatur; Phil. I, 27. si (sapientia) annuerit, ne ego sapientiam istam ... non audiam; sin responderit: „tuere ita vitam corpusque ..;“ ib. XIII, 6.

g. umschreibende Form: si nomine appellari abs te civis tuos honestum est ..; sin ... per monitorem appellandi sunt ..; ib. 77. si .. Caesar hostis, cur consul nihil referebat ad senatum? sin ille a senatu notandus non fuit, quid potest dicere ..? Phil. III, 21.

2. **Coniunctiv:** a. Praesens: si causa ... defendatur ...; sin a consuetudine recedatur; Caecin. 2. QUI PRIMUS SIT PRAETOR FACTUS, EUM LEGEM CURIATAM FERRE; SIN IS FERRE NON POSSIT, QUI POSTREMUS SIT; leg. agr. II, 28. haec omnia ad rationem civitatis si dirigas, recta sunt; sin perpendere ad disciplinae praecepta velis, reperiantur pravissima; Muren. 77. nostrum est ..., honores si magni non putemus, non servire populo; sin eos expetamus, non defetigari supplicando; Planc. 11. honesta oratio, sed ita, si bonos ... civis: sin eos, qui natura cives sunt, voluntate hostes, salvos velis, quid tandem intersit inter te et illos? Phil. VIII, 13.

b. Perfectum: hic tibi ego de testimoniis meis hoc respondeo: si fasum dixerim, te in eosdem dixisse, sin verum, non esse hoc regnare ..; Sulla 21. equidem existimo, si ille ... aequus nobis fuerit, nihil ab hoc profectum; sin iratior, non multum; Sest. 71.

c. Imperfectum: si negassent ..., facile ... tenerentur; sin confessi essent et id ... defenderent, sperarunt ..; Caecin. 4. domesticum .. hostem, si legibus uti liceret, iudicio esse frangendum; sin ipsa iudicia vis impediret ac tolleret, audaciam virtute ... esse superandam; sen. 19. quae (sanctitates) si semper abessent, magis vestras fortunas lugerem, quam desiderarem meas; sin aliquando revocarentur ..; ib. 34. si essent in vestibulo balnearum, non laterent; sin se in intimum conicere vellent ..; Cael. 62. si esset DICTATOR, CONSUL, PRAETOR, MAGISTER EQUITUM, ne laboraret; ... sin esset QUICUMQUE POST HANC LEGEM, videret ne ..; Rab. Post. 14.

d. Plusquamperfectum: ut, si meas rationes umquam vestrae saluti anteposuissem, sempiternam poenam sustinerem ..., sin .. ea, quae ante gesseram, conservandae civitatis causa gessissem ..; Quir. 1. „victi essent improbi“. at cives || at vi, at rei, ad cives ||: ... sin victi essent boni, qui superessent? Sest. 47. (pollicebar) me, si essem in patriam restitutus, praesentem tibi gratias relaturum; sin aut vitam mihi fors ademisset aut vis aliqua maior reditum peremisset ..; Planc. 101. ille cum videret, si vestrae auctoritati non paruisset, dissimilem se futurum sui, sin paruisset ..; Phil. IX, 6. sin esset iudicatum non videri virum venisse ..; Fr. B, XIII, I, 5. s. c. Caecin. 4.

3. **elliptisch:** quid facere debuisti? si quod [L.] Piso ..., quod superaret pecuniae rettulisses; si, ut ambitiosi homines, ... solvisses. sin, ut plerique faciunt, ... frumentum ... ne emisses, sumpsisses id nummorum ..; Verr. III, 195.

II. **Verbindungen:** aliter: si recte (iudicatum est), id fuit ius ..; sin aliter, non dubium est ..; Caecin. 69. ut eam (opinionem), si quae dixero vobis probaro, perpetuo retineatis; sin aliter, ... abiectam relinquatis; leg. agr. III, 2. si id, quod oportet, responderis, idem videare respondisse, quod Servius; sin aliter, etiam controversum ius nosse ... videare; Muren. 28.

autem: s. **autem,** IV, 4. sin (44 St.) B. I, S. 490.

etiam: quam (cupiditatem) si nemo alius habuit in consulatu petendo, cupidior iudicatus est hic fuisse quam ceteri; sin etiam in aliis non nullis fuit iste consulatus amor ..; Sulla 73. ego vos intellego ... multos decrevisse eximios honores C. Caesari ...; si, quod ita meritus erat, grati, sin etiam, ut quam coniunctissimus huic ordini esset, sapientes ... fuistis; prov. cons. 38.

minus: in quibus (magistratibus) si qua praeterea est ars, facile (populus) patitur; sin minus, virtute eorum ... contentus est; Planc. 62.

sincerus, unversehrt: alqd: profecto nihil est iam sanctum atque sincerum in civitate; Quinct. 5. quod solum prope in civitate sincerum sanctumque restat; Sex. Rosc. 140.

sine, ohne: I. **nach Verben:** nascor: quod sine censu nascimur; Catil. III, 2.

sum: tum erat ager incultus sine tecto; Qu. Rosc. 33. quae (liberalitas) sine periculo existimationis est; Verr. II, 28. sine metu, sine cura omnes erant; ib. 70. cum ... reus .. sine patrono atque advocatis fuisset; ib. 74. ut ... sine eo iste esse non posset; ib. III, 23. ne .. istum ... sine amicis, sine hospitibus ... esse ... putetis; ib. IV, 148. ut inermes sine periculo possent esse; Tull. 49. qui sine scutis sineque ferro fuerint; Caecin. 64. dixit duo corpora esse rei publicae, unum debile, infirmo capite; alterum firmum, sine capite; Muren. 51. cum ... res publica sine consulibus esset; sen. 4. velut haec tota fabella veteris et plurimarum fabularum poetriae quam est sine argumento! Cael. 64. fuerit toto in consulatu sine provincia, cui fuerit, ante quam designatus est, decreta provincia? prov. cons. 37. sunt omnes sine macula; Planc. 15. magnam quidem esse partem sine fide, sine societate et coniunctione nominis nostri res ipsa declarat; Scaur. 44. quamvis enim sine mente, sine sensu sis; Phil. II, 68. sive tantus consensus omnium sine impulsu deorum esse non potuit; ib. IV, 10. quas (centurias) item sine suffragio esse voluit; ib. VII, 16. tumultus esse sine bello non potest; ib. VIII, 2. ita fit, ... ut bellum sine tumultu possit, tumultus sine bello esse non possit; ib. 3. s. **cura,** II, 4. sum sine (5 St.) B. I, S. 760. vgl. III, 3. dignitate; Sest. 100. gemitu; Verr. II, 50.

II. **nach Substantiven:** alqs: plerique ut fusi sine mente ac sine ullo sensu iacerent; Verr. V, 28. sperant sibi Silanum ... sine conlega, te sine consule, rem publicam sine praesidio obici posse; Muren. 82. diffidentem tuis rebus, sine voce, sine libertate, sine auctoritate, sine ulla specie consulari ... videre te volui; Piso 99. (dicet populus) praeposuisse se Q. Catulo ... Cn. Manlium, non solum ignobilem, verum sine virtute, sine ingenio; Planc. 12. vgl. III, 3. colore.

animadversio: orbis terrarum gentiumque omnium datur cognitio sine consilio, poena sine provocatione, animadversio sine auxilio; leg. agr. II, 33.

auctoritas: quod si auctoritatem interponis sine armis; Phil. XIII, 5.

civis: habebit igitur ... curia senatorem, populus Romanus iudicem, res publica civem sine ignominia quemquam ..? Cluent. 129.

cognitio: s. animadversio.

consilium: cum consilium sine facto intellegi possit, factum sine consilio non possit; Tull. 32.

corpus: vgl. I. sum; Muren. 51.

crimen, damnatio: crimen sine accusatore, sententia sine consilio, damnatio sine defensione; Verr. V, 23.

doctrina: saepius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina quam sine natura valuisse doctrinam; Arch. 15.

factum: ſ. consilium.

homo: Trallianos Maeandrio causam publicam commisisse, homini ... sine honore, sine existimatione, sine censu; Flacc. 52. ego multos homines ... sine doctrina ... per se ipsos et moderatos et gravis exstitisse fateor; Arch. 15. quem vos ... seditionis ... ducem vidistis, hominem sine re, sine fide, sine spe, sine sede, sine fortunis; Cael. 78. quid pudeat hominem non modo sine rubore, verum omnino sine ore? Fr. B. XV, II, 6.

insula: cum insula Delos ... sine muro nihil timebat; imp. Pomp. 55.

iudex: ſ. civis.

mors: si mors legati sine caede atque ferro nullum honorem desiderat; Phil. IX, 14. praesertim cum Dolabella fecerit ut optanda mors esset, modo sine cruciatu atque tormentis; ib. XII, 21.

natura: ſ. doctrina.

negotium: sine sensu, sine sapore, elinguem, tardum, inhumanum negotium ... diceres; sen. 14.

poena: ſ. animadversio.

privilegium: utrum si dies dicta esset iudicium mihi fuit pertimescendum an sine iudicio privilegium? dom. 57.

quaestus: qui ab adulescente quaestum sibi instituisset sine impendio; Quinct. 12.

res publica: ſ. alqs; Muren. 82. — **senator:** ſ. civis. — **sententia:** ſ. crimen.

testes: tum repente evolasse istos praeclaros testis sine nomine; Cael. 63.

vasa: efferri sine thecis vasa; Verr. IV, 52.

vis: sin autem vim sine caede, sine volneratione, sine sanguine nullam intellegetis: Caecin. 47.

III. **zum Satz:** 1. **Pronomina:** „tu sine me cum Flavio decidisti“; Qu. Rosc. 32. neque eae nationes ... hunc exsulem propter me sine me videbunt; Sest. 146. „tranquilla re publica mei cives ... sine me ... perfruantur“; Milo 93. „an sine me ille vicit?“ Phil. II, 72. „nullum iam aliquot annis facinus exstitit nisi per te, nullum flagitium sine te“; Catil. I, 18. — hoc: ſ. III, 3. imperatore. — ut (res publica) sine eo salva esse non posset; Phil. XI, 20. sin autem sine eis, qui tum afuerunt, nihil decerni libere potuit; dom. 10. ut (res publica) sine eo salva esse non posset; Phil. XI, 20. — quicquid esset sine his actum; Verr. I, 75. — ut ne sine illo in consilium iretur; Cluent. 74. quae caedes ... sine illo facta est? Catil. II, 7. quod sine eodem illo (Autronio) Catilina facinus admisit? Sulla 16. — illa, ... sine quibus causa sustineri ... nullo modo potest; div. Caec. 35. sine quo nihil satis caute, nihil satis callide posset agi; Caecin. 15. sine quo nec beatus nec clarus nec tutus quisquam esse omnino potest; Phil. I, 35.

2. **Eigennamen:** aut tum ... unam tribum sine Curione ferre potuisses? Phil. II, 4. ut ageret eam rem sine Verre et sine Dolabella; Verr. I, 75. sine Staieno ne in consilium iretur; Cluent. 83. qui existimem Cn. Pisonem et Catilinam ... nihil scelerate ... ipsos per sese sine P. Sulla facere potuisse; Sulla 67. quae tu sine Verre commisisti; div. Caec. 35. — introduxi Volturcium sine Gallis; Catil. III, 8.

3. **Gattungsnamen:** quem ... sine accusatore damnasti; Verr. II, 110. P. Sulla ... coactus est .. in adversis (fortunis) sine ullo remedio atque adlevamento permanere; Sulla 66. ut ille ne sine adversario quidem ... diceret; Verr. II, 92. vellem adesset M. Antonius, modo sine advocatis; Phil. I, 16. consistere eius animum sine furore atque amentia non sinunt; Verr. I, 7. ne .. istum ... sine amicis ... putetis; Verr. IV, 148. et sine amore et sine cupiditate et rursus sine odio et sine invidia iudicabunt; Marcell. 29. ut ... caput suum sine testibus et arbitris ferro defendere liceret; Tull. 50. ut ... sine mea argumentatione coniecturam facere permittam; Verr. V, 22. cum Sthenium sine ullo argumento ac sine teste damnasset; ib. II, 91. qui isti aetati [...] non possit, ... etiam si sine ulla suspicione, at non sine argumento male dicere; Cael. 8 an quod factum eius modi est, ut sine occulto consilio, sine nocte, sine vi, sine damno alterius, sine armis, sine caede, sine maleficio fieri non potuerit, id sine dolo malo factum iudicabitur? Tull. 32. qui sine armis ac multitudine vim fecerit; Caecin. 93. sine tumultu, sine dilectu, sine armis, sine exercitu ... interitu rem publicam liberavi; Sulla 33. qui sine armis etiam consul rem publicam conservarat; Sest. 47. quid est vobis consulibus gestum sine armis? Piso 15. cum ... rem .. publicam sine armis maximo civilis belli periculo liberavit; Phil. XIII, 8. argentum sine ulla avaritia reddidit; Verr. IV, 48. „quod mulier sine tutore auctore promiserit“; Caecin. 72. quod .. unus Asclepiades ... sine tabulis, sine auctore iecerit, id nos ... pertimescamus? Flacc. 35. quaecumque sine hoc auctore est dicta dos, nulla est; ib. 86. ne valeat id, quod imperitus adulescens ... sine conlegis, sine libris, sine auctore, sine fictore, furtim ... fecisse dicatur; dom. 139. quod ... sine senatus auctoritate iura provinciae Siciliae mutaveris; Verr. III, 17. quod sine bulla venerat; Verr. I, 152.

erepti .. estis ex ... interitu, erepti sine caede, sine sanguine, sine exercitu, sine dimicatione; Catil. III, 23. ſ. armis; Tull. 32. an istae dedicationes ... ad honorem deorum .. sine ulla civium calamitate a maioribus nostris constitutae sint? dom. 119. vos vestra secunda fortuna, Castor, non potestis sine propinquorum calamitate esse contenti? Deiot. 29. ut sine imaginibus, sine cantu atque ludis, sine exsequiis, sine lamentis, sine laudatione, sine funere . . . ambureretur abiectus; Milo 86. si quid sine capite manabit; Planc. 57. nihil horum sine magna cura et summa caritate vestri ordinis loquor; Rab. Post. 15. multas vias adulescentiae lubricas (natura) ostendit, quibus illa insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione vix posset; Cael. 44. causa: ſ. **causa,** V, 2. sine (32 St.) B. I, S. 481, b. si quidem sine cautione et repromissione ... debebat; Qu. Rosc. 56. nemo Gallorum sine cive Romano quicquam negotii gerit; Font. 11. si ... urbs ab armis sine Milonis clade numquam esset conquietura; Milo 68. qui (accusatores) ... ad hanc causam non sine aliqua spe et cogitatione venerunt; Deiot. 7. sed vaecors repente sine suo voltu, sine colore, sine voce constitit; har. resp. 2. cum .. sine comite venissent; Flacc. 43. haec ipsa per se sine ulla coniunctione agebantur; Sulla 57. sed augur verecundus sine conlegis de auspiciis; Phil. V, 7. ſ. auctore; dom. 139. consilio: ſ. **consilium,** V, 2. sine (8 St.) B. I, S. 652, a. consulto: ſ. **consultum,** IV, 2. sine (4 St.) B. I, S. 681, a. anno vertente sine controversia (petisses); Quinct. 40. ſ. **controversia,** IV. sine (12 St.) B. I, S. 697, a. contumelia: ſ. **contumelia,** V, 1. sine (5 St.) B. I, S. 698, a. neque forum neque curiam sine summa virtute ac maximis opibus et copiis ab intestino latrocinio posse defendi; sen. 19. veni ... sine ullis copiis ac manu; dom. 6. ne sine corollario ... discede-

ret; Verr. IV, 49. quem absentem ... sine crimine ... damnasti; Verr. II, 110. ut in iudiciis et sine invidia culpa plectatur et sine culpa invidia ponatur; Cluent. 5. ut nullam calamitatem res publica accipere possit sine culpa senatus; Phil. VII, 20. dicam sine cunctatione quod sentio; Vatin. 15. cupiditate: f. **cupiditas,** V, 2. sine (4 St.) B. I, S. 755, a. cura: f. **cura,** V, 2. sine (4 St.) vitam suam ... numquam in periculum sine praesidio et sine custodia proiciebat; Milo 56. domesticis me parietibus vix tueor sine amicorum custodiis; Phil. XII, 24.

damno: f. armis; Tull. 32. ut ad suum quisque quam primum sine cuiusquam dedecore, infamia pernicieque perveniat; Quinct. 46. cum ... hic .. nihil possit offensionis accipere sine acerbissimo animi sensu ac molestia et sine summo dedecore vitae et turpitudine; Cluent. 10. domo ... carere sine maxima ignominia rei publicae, meo dedecore ac dolore non possum; dom. 146. fecisset certe, si sine maximo dedecore ... potuisset [emori]; Rab. Post. 29. vestra responsa atque decreta ... sine defensione oratoris firma esse non possunt; Muren. 29. si parum vobis essem sine defensione purgatus; Phil. XIV, 17. ceteri agri omnes ... sine ullo delectu, sine populi Romani notione, sine iudicio senatus x viris addicentur; leg. agr. II, 57. ut peccare sine summo rei publicae detrimento ac periculo non possitis; Verr. I, 22. commodasti. non sine magno quidem rei publicae provinciaeque Siciliae detrimento; ib. IV, 20. sin autem aliquando sine ullo rei publicae detrimento respicio etiam salutem cum meam tum meorum; Planc. 91. cum omnia semper ad dignitatem rettulissem nec sine ea quicquam expetendum esse homini in vita putassem; Sest. 48. dum otium volunt etiam sine dignitate retinere; ib. 100. nec sine aliqua dignitate casum illum temporum ... tuli; Phil. III, 28. dilectu: f. armis; Sulla 33. si id quod conabar sine maximis dimicationibus meis me esse ausurum arbitrarer; Milo 82. f. caede; Catil. III, 23. quin ... versatus .. sit sine ulla non modo religione, verum etiam dissimulatione in omni genere furandi atque praedandi; Verr. V, 1. dolore: f. **dolor,** V, 2. sine (13 St.) B. II, S. 152, b. dolo: f. **dolus,** III, 2. sine (4 St.) B. II, S. 153, a. sine dubio ... ea res in discrimen adducitur; Verr. I, 6. sine dubio crudelitas gravior est; ib. 122. istum sine dubio condemnarent; ib. II, 180. sine dubio perdidimus hominem magnificeque vicimus; Catil. II, 1. tum sine dubio habuit regalem potestatem; har. resp. 54. has sacerdotes video fere aut Neapolitanas aut Veliensis fuisse, foederatorum sine dubio civitatum; Balb. 55. dubitatione: f. **dubitatio,** III, 2. sine (15 St.) B. II, S. 163, a. an ... sine duce ullo, sine indice pervenerit; Verr. I, 105.

ad ... istorum consilia sine ullo errore pervenimus; Verr. a. pr. 17. etsi recte sine exceptione dixeram virum; ib. V, 81. P. Dolabella praetor interdixit ... DE VI HOMINIBUS ARMATIS sine ulla exceptione, tantum ut unde deiecisset restitueret; Caecin. 23. vim, quae ad ... vitam pertineret, restitui sine ulla exceptione voluerunt; ib. 63. exercitu: f. **exercitus,** V, 2. sine (3 St.) B. II, S. 268, a. non sine exitio nostro futurum Antonii reditum fuisse; Phil. IV, 4. exsequiis: f. cantu.

aditus .. hominibus sine ulla facultate navium ... clausus fuit; Verr. V, 6. cum consul communem salutem sine ferro defendissem; sen. 34. quis est iste Lollius? qui sine ferro ne nunc quidem tecum est; dom. 13. quos ego florentis atque integros sine ferro viceram; Planc. 86. fictore: f. auctore; dom. 139. quas (res) idcirco praetereo, quod ne nunc quidem sine fletu commemorare possum; dom. 97. quis liberos, quis coniugem aspicere poterat sine fletu? Phil. XIV, 10. quinque .. sine foedere immunes [civitates]; Verr. III, 13. maximam caedem sine fraude facere; Tull. 53. funere: f. cantu. furore: f. amentia.

ut ... senatus .. sine lacrimis et gemitu in curia esse non posset; Verr. II, 50. sine gemitu hoc dici non potest; Muren. 84. ut nemo sine gemitu ac recordatione luctus aspicere *te* possit; Fr. B. VIII, 13, e.

si sine armatis coactisve hominibus deiectus quispiam sit; Caecin. 91. dupliciter homines deiciuntur, aut sine coactis armatisve hominibus aut ..; ib. 92. humanitate: f. arte. ut ... iniuriam sine ignominia sibi imponerent; Quinct. 96. ut .. sine ignominia molestiaque discederent; Verr. III, 69. nec elabi ... poterat Albius nec sine ignominia calumniae relinquere accusationem Cluentius; Cluent. 86. imaginibus: f. cantu. perfugium, quo sine labore, sine molestia, sine impensa, sine patrono homines uterentur; Verr. I, 119. ut hic multas res et magnas sine imperatore gesserit, nullam sine hoc imperator; Muren. 20. hanc Macedoniam ... sine imperio per legatos ... tuebamur; prov. cons. 5. sine quo (imperio) res militaris administrari, teneri exercitus, bellum geri non potest; Phil. V, 45. qui potest fieri ut sine imperio teneatur exercitus? ib. XI, 20. quod ... ius amitti non potest sine magno incommodo civitatis; Caecin. 75. ille in curia quae poterat sine cuiusquam incommodo dedicari *; dom. 131. indice: f. duce. infamia: f. **infamia,** V, 2. sine (4 St.) B. II, S. 688, a. iniuria: f. **iniuria,** V, 2 (7 St.) B. II, S. 708, a. possuntne hae leges esse ratae sine interitu legum reliquarum? Phil. V, 8. cum eo sine ullo intertrimento convenerat; Verr. I, 132. invidia: f. **invidia,** V, 2 (3 St.) B. II, S. 747, b. ego .. sine iracundia dico omnia; Phil. VIII, 19. omnis acerbitas Sullani temporis quid habet quod maxime sit insigne ad memoriam crudelitatis? opinor, poenam in civis Romanos nominatim sine iudicio constitutam; dom. 43. mihi sine ullo iudicio populi profecto; dom. 86. f. **iudicium,** V, 2 sine (11 St.) B. II, S. 810, a. ut retineam quod meum factum est, sine iure civili fieri non potest; Caecin. 74.

victus .. suppeditabatur large sine labore; Sest. 103. f. impensa. quam domum aliquamdiu ... nemo sine lacrimis praeterire (poterat); Phil. II, 68. f. gemitu; Verr. II, 50. lamentis, laudatione: f. cantu. laude: f. **laus,** V, 2. sine (3 St.) B. III, S. 19, a. quem .. cursum industria mea tenere potuisset sine forensibus causis, sine legibus, sine iudiciis? Phil. VIII, 11. f. **lex,** V, 2. sine (8 St.) B. III, S. 40, b. libris: f. auctore; dom. 139. litteris: f. **littera,** V, 2 sine (3 St.) B. III, S. 64, a. ludis: f. cantu.

nec vero sine magno animi maerore ac dolore ... de te recordor; Scaur. 49. ut ne defensionem quidem maleficiorum suorum sine aliis maleficiis reperire possit; Verr. I, 158. ut ... sine maleficio fieri non potuerit; Tull. 32. at haec sine cuiusquam malo; Verr. II, 192. pulsi nos eramus, non omnino ista manu sola, sed tamen non sine ista; Sest. 84. f. copiis; dom. 6. ut corpora nostra sine mente, sic civitas sine lege suis partibus ... uti non potest; Cluent. 146. in qua (civitate) nummus commoveri nullus potest sine quinque praetoribus, quaestoribus tribus, quattuor mensariis Flacc. 44. ipsa .. largitio et spes commodi propositi sine mercede ulla multitudinem concitabat; Sest. 105. metu: f. **metus,** V, 2. sine (8 St.) B. III, S. 145, b. qui sis ausus ... confiteri te provinciam Macedoniam ... sine ullo

milite reliquisse; Piso 47. molestia: f. **molestia,** IV, 2. sine (4 St.) B. III, S. 190, b. illi ... sine recusatione ac sine ulla mora negotium susceperunt; Catil. III, 5. rem administrandam arbitror sine ulla mora; Phil. V, 31. quae si erunt sine mora ... decreta; ib. 53. ego exercitus maximos saepe pulsos ... esse dico terrore ipso ... sine cuiusquam non modo morte, verum etiam volnere; Caecin. 41. ut urbi sine vestro motu ac sine ullo tumultu satis esset praesidii; Catil. II, 26. ut milites fiant sine vi, sine multa, studio, voluntate; Phil. VIII, 4. multitudine: f. armis; Caecin. 93.

nocte: f. armis; Tull. 32. (litterae) erant .. [scriptae] sine nomine; Catil. III, 12. notione: f. delectu. Alpibus Italiam munierat antea natura non sine aliquo divino numine; prov. cons. 34. iam consuetudine ad corpora civium Romanorum etiam sine istius nutu ferebatur manus ipsa lictoris; Verr. V, 140.

satis multa cum Fufio ac sine odio omnia; Phil. VIII, 19. f. amore. offensione: f. **offensio,** IV, 2 sine (5 St.) B. III, S. 435, b. cuius opes tantae ... umquam fuerunt quae sine multorum amicorum officiis stare possint? Planc. 81. quod sunt veriti ne ... sine sua opera agi lege posset; Muren. 25. opibus: f. copiis; sen. 19. de dignitate M. Caelius notis ac maioribus natu .. sine mea oratione ... facile ipse respondet; Cael. 3. actum est de decem legatis, quos alii omnino non dabant, ... alii sine ullis verborum ornamentis dabant; prov. cons. 28. quae (artes) sine summo otio non facile discuntur; Balb. 15.

patrono: f. impensa. qui quantuscumque sum ... sine pace civili certe non fuissem; Phil. VII, 8. quod || quae || sine magnis huiusce peccatis accidere potuisse non arbitror; Sex. Rosc. 53. possumus ... sine periculo fortunarum de re pecuniaria disceptare? Quinct. 45. sine ullo tuo periculo ... illud dederis; div. Caec. 23. iudicium sine magno multorum periculo posse corrumpi; ib. 25. quem ad modum sine periculo suo dare possent; Verr. I, 106. id ... sine periculo se facere intellegebat; ib. V, 112. cui concedi sine summo omnium periculo potest? ib. 56. acta est causa ... sine vi, sine metu, sine periculo; Cluent. 104. quantum sine huius periculo praeterire non possim; ib. 118. potuit illa concitatio multitudinis sine summo periculo rei publicae repudiari? ib. 136. [ut interea magistratus reliquos ... sine metu iudiciorum, sine periculo petere possetis]; leg. agr. II, 99. quod ego defensor sine periculo possim confiteri; Planc. 63. quae potestas si mihi saepius sine meo vestroque periculo fiet, utar; Phil. I, 38. f. detrimento; Verr. I, 22. pernicie: f. dedecore; Quinct. 46. ut neque ... posset arator sine maxima poena fraudare decumanum; Verr. III, 20. portorio: f. **portorium,** IV. sine (2 St.) B. III, S. 667, a. ut sine praeda ipse discederet; Verr. II, 37. quod iste nihil umquam fecit sine aliquo quaestu atque praeda; ib. V, 11. hunc abs te sine praemio discedere noluisti; ib. III, 141. praesidio: f. **praesidium,** IV, 2. sine (8 St.) B. III, S. 743, b. perinde quasi non, ut quaestor sine praetore possit rationem referre, ... eodem modo sine quaestore praetor; Verr. I, 99. f. mensariis. in aequa causa populorum sine pretio varium ius ... fuisse; ib. V, 49. prolapsione: f. casu. illae (leges) .. sine ulla promulgatione latae sunt ante quam scriptae; Phil. I, 25. leges .. sine promulgatione sustulit; ib. II, 109. (Gabinium) sine provincia stare non posse; Piso 12.

quaestore f. mensariis, praetore. quaestu: f. **quaestus,** V, 2. (4 St.) S. 12.

neque vero sine ratione certa causa Milonis semper a senatu probata est; Milo 62. recordatione: f. gemitu; Fr. B. VIII, 14, e. omnes sine ulla recusatione ... nomina dant; Phil. VII, 13. f. mora; Catil. III, 5. sine meo reditu rem publicam salvam esse non posse; dom. 99. religione: f. **religio,** V, 1. sine (6 St.) S. 271, a. nedum his temporibus ... sine vestra sapientia ac sine iudiciorum remediis salvi esse possimus; Cluent. 95. f. adlevamento. repromissione: f. cautione. repulsa: f. **repulsa,** III (4 St.) S. 294, a. fatum .. meum est sine re publica nec vinci posse nec vincere; Phil. XIII, 30. cum .. sine ulla retractatione pro patria vitam profuderint; Phil. XIV, 38. de qua (statua), si meliora tempora essent, non possem sine risu dicere; Phil. VI, 15.

sanguine: f. **sanguis,** IV, 2. sine (3 St.) S. 388, b. sapientia: f. remediis. quod ne pii quidem sine scelere esse potuerunt; Sex. Rosc. 66. f. **scelus,** V, 2. sine (8 St.) S. 405. sine quo (senatu) civitas stare non posset; Sest. 42. cum ... hic .. nihil possit offensionis accipere sine acerbissimo animi sensu ac molestia; Cluent. 10. eos sine consilii sententia ... omni supplicio liberavit; Verr. V, 18. syngrapha sestertii centiens per legatos ... sine nostra, sine reliquorum hospitum regis sententia facta in gynaecio est; Phil. II, 95. rem publicam administrari sine metu ac severitate non posse; Verr. V, 22. ut ad istum sine ulla sollicitudine summa pecuniae referretur; ib. II, 133. tu provincias consularis ... extra ordinem, sine sorte, nominatim dedisti, non consulibus, sed rei publicae pestibus; dom. 24. sine senatus consulto, sine sorte, sine lege ad Caesarem cucurristi; Phil. II, 50. qui (testes) .. sine ullo studio dicebant; Flacc. 21. ut sine studiis dissensionis sententiae dicerentur; dom. 131. scilicet is animus erat Milonis, ut prodesse rei publicae sine suasore non posset; Phil. II, 21. nemo est .. qui invidiae sine vestro [ac sine] talium virorum subsidio possit resistere; Cluent. 3. illum .. arbitrabar etiam sine hoc subsidio pecuniae retinere exercitum praeda ante parta et bellum conficere posse; prov. cons. 28. potest igitur stare res publica ... sine magno subsidio iuventutis? Phil. X, 18. omnia sunt haec huius modi, .. ut ea qui habeat sine vestris suffragiis, .. rex non ferendus ... esse videatur; leg. agr. II, 32. sine ullo sumptu nostro ... exercitus nostros vestivit; Verr. II, 5. quem hominem ... sine supplicio dimittere non debuisti; ib. III, 141. suspicione: f. **suspicio,** V, 2. sine (7 St.)

nummus in Gallia nullus sine civium Romanorum tabulis commovetur; Font. 11. postquam ipsum Trebellium vidit sine tabulis novis salvum esse non posse; Phil. VI, 11. f. auctore; Flacc. 35. sine tensis .. quid potero dicere? Planc. 83. teste: f. **testis,** V, 2. sine (6 St.) hortatus sum (Volturcium), ut ea, quae sciret, sine timore indicaret; Catil. III, 8. quos quidem ego .. testis ... sine ullo timore ... exspecto; Cael. 66. ut ... ne non timere quidem sine aliquo timore possimus; Milo 2. qui ex vita excesserint sine tormentis; Phil. XIII, 41. tumultu: f. armis; Sulla 33. bello; Phil. VIII, 3. motu. turpitudine: f. dedecore; Cluent. 10.

ita sine vadimonio disceditur; Quinct. 23. quas (sententias) senatus sine ulla varietate est secutus; Catil. III, 13. cum ... fieret .. sine ulla varietate discessio; Sest. 74. haec populi Romani tanta significatio sine ulla varietate universi ... quid declaravit nisi ..? ib. 125. neque umquam Catilina ... sine multo sanguine ac sine totius Italiae vastitate miserrima concidisset; Sest. 12.

sine eo (vestitu) nec nomen illud poterat nec munus tueri; Rab. Post. 28. qui etiam sine his clarissimis viris hanc rem ... confecisset; Phil. II, 26. an ... idcirco tu ad illam labem atque eluviem civitatis sine summa vi pervenire potuisti? dom. 53. ut sine vi aedificare mihi liceret; har. resp. 15. cum ego legem de ambitu ... tulerim sine vi; Vatin. 37. etiam si (leges) sine vi ... essent rogatae; Phil. V, 16. s. armis; Tull. 32. multa. periculo; Cluent. 104. virtute: s. copiis; sen. 19. non potes eum sine ulla vituperatione accusare; div. Caec. 60. qui non malit te sine vituperatione quam cum scelere discedere; ib. voce: s. colore. volnere: s. morte. voltu: s. colore. quam (infamiam) sine ulla voluptate capiebat; Verr. V, 40. sine qua (urbe) numquam ex Transalpinis gentibus maiores nostri triumphaverunt; Phil. VIII, 18. ob viam fit ei Clodius, ... sine uxore, quod numquam fere; Milo 28. semper ille antea cum uxore, tum sine ea; ib. 55.

singillatim, einzeln: conligo: quae singillatim ac diu conlecta sunt; div. Caec. 72.

denuntio: singillatim uni cuique calamitati fore se denuntiabat; Verr. IV, 76.

dico: quoniam ... singillatim autem de unius cuiusque incommodo dicere infinitum est; Verr. III, 53.

do: civitas non iam singillatim, sed provinciis totis dabatur; Phil. II, 92.

dono: quos Cn. Pompeius de consilii sententia singillatim civitate donaverit; Balb. 19.

everto: non in quo (genere) singillatim aratores eversi bonis omnibus sint; Verr. III, 100.

exsto: ego non in una re sola ..., sed singillatim in omnibus dolum malum exstare dico; Tull. 34.

loquor: quid ego de ceteris civium Romanorum suppliciis singillatim potius quam generatim atque universe loquar? Verr. V, 143.

quaero: quaerit ex illis singillatim quot quisque nautas habuerit; Verr. V. 102.

respondeo: ut ad ea ... singillatim uni cuique respondeam; div. Caec. 50.

singularis, einzeln, einzig, außerordentlich, ausgezeichnet, vorzüglich: A. alqd: quod omnibus singulare videtur; Verr. III, 169. sunt quaedam omnino in te singularia, quae in nullum hominem alium dici ... possint; ib. 206. quid tam singulare quam ut ..? imp. Pomp. 62. contendo, cum ad naturam ... accesserit ratio quaedam ... doctrinae, tum illud nescio quid praeclarum ac singulare solere exsistere; Arch. 15.

amentia: ut amentiam singularem et furorem iam, non cupiditatem eius perspicere possitis; Verr. IV, 38. audite etiam singularem eius .. cupiditatem, audaciam, amentiam; ib. 99.

amor: eosdem .. singulari inter se consensu et amore devinxit ... vitae similitudo; Phil. XI, 2.

artificium: fuit apud Segestanos ex aere Dianae simulacrum, ... singulari opere artificioque perfectum; Verr. IV, 72. opus est non solum ingenio, verum etiam artificio quodam singulari; ib. 87.

audacia: nonne et audaciam eius ... singularem ostendere (accusatorem censes oportere)? Sex. Rosc. 38. cum ... singularis audacia ostendatur necesse est; ib. 62. ut homo singulari cupiditate, audacia, scelere praeditus ... me agente in iudicium vocaretur; div. Caec. 6. o di immortales! incredibilem avaritiam singularemque audaciam! Verr. I, 87. tametsi singulari est audacia; ib. 105. quamquam es singulari crudelitate et audacia; ib. III, 52. cogit Scandilium Apronio ob singularem improbitatem atque audaciam ... HS V mercedis || ac praemii nomine || dare; ib. 140. o audaciam singularem! Cluent. 15. Oppianicus, ut erat ... singulari scelere et audacia; ib. 23. qui semper singulari fuit audacia; ib. 64. erat ... hic tribunus plebis scelere et audacia singulari; dom. 130. es tu quidem cum audacia tum impudentia singulari; ib. 133. s. amentia; Verr. IV. 99.

beneficium: hoc ego ... tam singulare vestrum beneficium ... ad animi mei fructum ... duco esse permagnum; leg. agr. II, 5.

benevolentia: quod habeo auctorem P. Servilium, ... virum clarissimum et ... erga meam salutem fide ac benevolentia singulari; prov. cons. 1. o benevolentiam singularem! Fr. B. III, 6.

bonitas: virum ... singulari bonitate et modestia praeditum; dom. 110.

causa: haec enim causa nova profecto et singularis est; Sex. Rosc. 124. o causam singularem! Verr. II, 151.

civis: tu cum principem senatorem civem singularem tam propinquum habeas; Phil. II, 15. si P. Lentulum, civem cum in ceteris rebus tum in salute mea singularem, ... res publica tenere potuisset; ib. XIII, 29.

clementia: idem .. tu clementia ac misericordia singulari ... tanto scelere tantaque intemperantia fuisti, ut ..; sen. 17. cum .. eius ... singulari .. clementia et mansuetudine bellum .. civile sit restinctum; Phil. V, 40. s. patientia.

concordia: (consules) sunt ... singulari concordia; Phil. III, 2.

consensus: qui vestro singulari studio atque consensu parentum beneficia ... nobis ... reddidistis; sen. 2. s. amor.

consilium: quamquam illa fuit ad calumniam singulari consilio reperta ratio; Verr. III, 38. neque ad huius, qui postea fuit, singulare consilium, ... sed alíud genus imperatoris ... conservandum .. cognoscite; Verr. V, 25. fuit illis iudicibus divinum ac singulare [iudicium] consilium; Font. 25. dices: quem virum? sanctissimum, ... virtute, consilio, ratione vitae mirabili ad laudem et prope singulari! dom. 21.

constantia: est C. Cassius, integritate, virtute, constantia singulari; imp. Pomp. 68. pater eius, homo ... singularis constantiae, cum esset aeger; Sulla 34. adest praesens vir singulari virtute, constantia, gravitate praeditus, M. Bibulus; dom. 39. ut ... non audeas civem singulari virtute, fide, constantia, vituperare; Vatin. 40.

contumacia: an vero ex hoc illa tua singularis significatur insolentia, superbia, contumacia? Verr. IV, 89.

crudelitas: nisi vero me unum vis ferum praeter ceteros ... existimari, me singulari immanitate et crudelitate praeditum; Sulla 7. s. audacia; Verr. III, 52.

cupiditas: s. amentia. audacia; div. Caec. 6.

diligentia: mihi non praetermittenda videtur praeclari imperatoris egregia ac singularis diligentia; Verr. V, 28. at vero contra bellum praedonum classem habuit ornatam diligentiamque * in eo singularem; ib. 42.

facinus: si eius omnia sunt inaudita et singularia facinora; Verr. V, 189. ut ... id .. nefarium ac singulare facinus putaretur; Tull. 9.

factum: ad singulare .. M. Antonii factum festinat oratio; Phil. I, 3.

facultas: multa pro tua ... singulari facultate dicendi ... dixisti; imp. Pomp. 52. quae .. in L. Crasso potuit, homine nato ad dicendi singu-

larem quandam facultatem, ... maior esse ubertas? Balb. 3.
fides: iste || is || scilicet vir optimus et singulari fide praeditus in suo iudicio tabulis suis uti conatur; Qu. Rosc. 1. cuius pater ... singulari exstiterit in rem publicam nostram officio et fide; Sulla 58. propter egregiam et singularem Cn. Plancii.. in mea salute custodienda fidem; Planc. 1. Caesar ipse ... propter singularem eius civitatis gravitatem et fidem cotidie aliquid iracundiae remittebat; Phil. VIII, 19. ſ. benevolentia; prov. cons. 1. constantia; Vatin. 40.
foedus: quacum (civitate) prope singulare foedus Pyrrhi temporibus C. Fabricio consule ictum putatur; Balb. 50.
fortuna: cum audiretur silentio M. Caelius, ... vir ... in hac Milonis sive invidia sive fortuna singulari divina et incredibili fide; Milo 91.
frugalitas: omnes in illo sunt rege virtutes, ... sed praecipue singularis ... frugalitas; Deiot. 26.
furor: incredibilis fuit ac singularis furor; Sulla 75. ſ. amentia; Verr. IV, 38.
genus: ut singulare genus fraudis et novam rationem insidiarum cognoscere possitis; Quinct. 22. iam videtis quam ob causam Sicilia ... hoc non potuerit novum ac singulare atque incredibile genus iniuriarum .. perferre? Verr. III, 64. quod ... in socium vestrum atque amicum novum et singulare supplicii genus excogitavit; ib. IV, 88. mihi togato senatus ... singulari genere supplicationis deorum immortalium templa patefecit; Piso 6.
gloria: cum agatur ... gloria rerum gestarum singularis; Sulla 83. quae (res) ... ad singularem meam gloriam ... pertinerent; Sest. 38. singularis illa et huic uni concessa gloria ... iam Clodii morte cecidit; Milo 34. „qui ... singulari virtute et gloria civem domum vi et armis compulit;" ib. 73.
gravitas: fuit ... singulari innocentia, gravitate, virtute; imp. Pomp. 61. cuius si iam vim ac gravitatem illam singularem ac paene divinam adsequi possem; har. resp. 2. ſ. constantia; dom. 39. fides; Phil. VIII, 19.
homo: singularis homo privatus, nisi magna sapientia praeditus, vix facile sese ... magnis in fortunis ... continet; leg. agr. II, 97.
honos: si quis est honos singularis; leg. agr. II, 46. quem populus Romanus *inauditis honoribus* singularibusque decorasset; Balb. 16. ego vos intellego ... multos decrevisse eximios honores C. Caesari et prope singularis; prov. cons. 38. contra quem qui exercitus ducunt, eis senatus arbitratur singularis exquirendos honores; Phil. IV, 5. cum C. Caesari ... honores ... singularis et immortalis decrevistis; ib. VII, 10. quibus .. novi singularesque (honores) debentur; ib. XIV, 11.
humanitas: in quo ... singularis humanitas fuit; Rabir. 26. non atrocitate animi moveor; ... sed singulari quadam humanitate et misericordia; Catil. IV, 11.
immanitas: ſ. crudelitas.
improbitas: iam hoc magnum iudicium hominum de istius singulari improbitate; Verr. I, 111. de cuius improbitate singulari gravissimarum legationum querimonias audistis; ib. III, 22. ſ. audacia; ib. III, 140.
impudentia; de impudentia singulari ... sunt qui mirentur; Verr. I, 6. quo facilius de singulari eius impudentia existimare possitis; ib. II, 18. impudentiam singularem! ib. III, 138. quae tua donatio, singulari impudentia, nova Siculis omnibus, mihi vero etiam incredibilis videbatur; ib. 185. o stultitiamne dicam an mpudentiam singularem! Cael. 71. o impudentiam singularem! Phil. II, 83. ſ. audacia; dom. 138.
inertia: Carbo graviter ferebat sibi quaestorem obtigisse hominem singulari luxuria atque inertia; Verr. I, 34.
ingenium: mihi isti singulari ingenio videntur esse; Tull. 33. cum tibi haec recitabant: „clarissimum virum, praestantissima sapientia, singulari ingenio"; Flacc. 76.
inhumanitas: contra ... sunt omnia cum summo dedecore tum singulari stultitia atque inhumanitate oblita; Verr, III, 8.
innocentia: ego iam tibi ipse istuc ... concedam: primum integritatem atque innocentiam singularem; div. Caec. 27. modo C. Sentium vidimus, hominem vetere illa ac singulari innocentia praeditum, ... pecuniam deportare; Verr. III, 217. o innocentiam Oppianici singularem! Cluent. 108. ſ. gravitas; imp. Pomp. 61.
insolentia: ſ. contumacia.
integritas: quam tueri singulari sapientia atque integritate difficile esset; Verr. V, 38. quamquam non est omittenda singularis illa integritas provincialis; Sest. 13. cuius ... singularis integritas minus admirabilem facit huius honestissimi facti gloriam; Phil. III, 26. ſ. constantia; imp. Pomp. 68. innocentia; div. Caec. 27.
invidia: ſ. fortuna.
iudicium: qua ratione ... in hoc singulare iudicium causa omnis concluderetur; Quinct. 67. qua re dignus vestro summo honore sim singularique iudicio; leg. agr. II, 2. ego tuum consilium, .. propter singulare animi mei de tua virtute iudicium, vituperare non possum; Muren. 60.
latrocinium: nam quid ego de cotidiano sermone ... loquar? de istius impudentissimo furto seu potius novo ac singulari latrocinio? Verr. I, 129.
laus: videmurne ... liberalitatis laudem adsequi singularem? Flacc. 89. singularem quandam laudem eius || eius et || praestabilem esse scientiam in || in interpretandis || foederibus; Balb. 15. maximam eius et singularem laudem praetermitto; Phil. XI, 35.
luxuria: ſ. inertia.
magnitudo: quid ego de singulari magnitudine animi eius ... dicam? Sest. 62.
maleficium: in hoc tanto ... tam singulari maleficio ... quibus tandem tu || te ||, C. Eruci, argumentis accusatorem censes uti oportere? Sex. Rosc. 38.
mansuetudo: ſ. clementia; Phil. V, 40.
meritum: supplicatio dis immortalibus pro singulari eorum merito meo nomine decreta est; Catil. III, 15. nec timet ne ... vos non conciliarit meritis in rem publicam singularibus; Milo 95.
misericordia: ſ. clementia; sen. 17. humanitas; Catil. IV, 11. — modestia; ſ. bonitas.
monstrum: o singulare prodigium atque monstrum; Fr. B. XIII, v, 1.
natura: tua ... praestans singularisque natura hunc mihi metum minuit; Deiot. 4.
nequitia: securi esse percussos homines innocentis ... propter hominis flagitiosissimi singularem nequitiam; Verr. I, 76. reperiebam hunc [Timarchidem] ad istius flagitiosas libidines singularemque nequitiam natum atque aptum fuisse; ib. II, 134. nihil de luxuria Apronii loquor, ... nihil de singulari nequitia ac turpitudine; ib. III, 106. o istius nequitiam ac turpitudinem singularem! ib. V, 92.
odium: ut .. amplissimo honore ... singulari Autronii odio everteretur; Sulla 1.
officium: ſ. fides; Sulla 58.
opus: ex aere fuit quoddam (simulacrum) modica

amplitudine ac singulari opere; Verr. IV, 109. f. artificium; Verr. IV, 72.
patientia: o clementiam populi Romani seu potius patientiam miram ac singularem! Verr. V, 74.
pietas: movebatur singulari pietate filius; Phil. IX, 9. Caesar, singulari pietate adulescens, poteritne se tenere quin ..? ib. XIII, 46.
poena: singularem quandam poenam istius immanis atque importuna natura desiderat; Verr. I, 8. vincula .. et ea sempiterna certe ad singularem poenam nefarii sceleris inventa sunt; Catil. IV, 7.
prodigium: f. monstrum.
prudentia: cuius .. singularem prudentiam admiramur; Phil. V, 50.
pudor: habetis hominem singulari pudore; Caecin. 104.
ratio: quae (erat ista) tot scelerum suscipiendorum causa? nulla .. praeter praedandi novam singularemque rationem; Verr. V, 145. f. consilium; dom. 21.
religio: id iste poscere Assorinos propter singularem eius fani religionem non ausus est; Verr. IV, 96.
res: itaque excogitat rem singularem; Verr. V, 82. rem excogitat singularem; Cluent. 70.
sapientia: o singularem sapientiam! Sex. Rosc. 71. totiens de singulari sapientia tua cogitabis; Marcell. 19. hanc, quaeso, pro tua singulari sapientia reprime famam! Phil. XI, 23. f. integritas; Verr. V, 38.
scelus: illius matris ... singulare scelus ... odio dignum esse ducetis; Cluent. 12. f. audacia; div. Caec. 6. Cluent. 23. dom. 130.
studium: pro meis in vos singularibus studiis ... nihil a vobis ... postulo; Catil. IV, 23. memento ... me ... optimi cuiusque singulari studio ... consulem .. factum ... esse; Vatin. 6. quis est .. qui neget ordinis eius studium fuisse in honore Plancii singulare? Planc. 24. f. consensus.
stultitia: quod cum incredibili eius audacia singularis stultitia coniuncta est; Verr. a. pr. 5. an ... stultitiam singularem putabimus in verborum, errore versari? Caecin. 50. f. impudentia; Cael. 71. inhumanitas.
superbia: f. contumacia.
supplicium: quod in impios singulare supplicium invenerunt; Sex. Rosc. 69. supplicium in parricidas singulare excogitaverunt; ib. 70.
turpitudo: f. nequitia; Verr. III, 106. V, 92.
verba: quod mihi gratias egistis singularibus verbis; Catil. IV, 5.
vigilantia: ita enim causa constituitur, provinciam Siciliam virtute istius et vigilantia singulari ... a belli periculis tutam esse servatam; Verr. V, 1.
vir: quid .. ille singularis vir ... de me senserit; Phil. II, 39. cum tibi obiecta sit species singularis viri; ib. 68. qui in provinciam D. Bruti, summi et singularis viri, ... impetum facere conatur; ib. III, 1. duos Cn. Pompei, summi et singularis viri, filios incolumis haberemus; ib. V, 39.
virtus: dicendum est .. de Cn. Pompei singulari eximiaque virtute; imp. Pomp. 3. periculum ... Cn. Pompei ... singulari virtute depulsum est; ib. 10. in quo (imperatore) sit ... singularis virtus; ib. 49. quae (militaris virtus) est in Cn. Pompeio singularis; ib. 64. cum singulari virtute et praestantissima P. Lentuli consulis ... lucem in re publica ... dispicere coepistis; sen. 5. qui ... L. Paulum conlegam effugere vellet, singulari virtute civem; Milo 24. f. consilium; dom. 21. constantia; imp. Pomp. 68. dom. 39. Vatin. 40. gloria; Milo 73. gravitas; imp. Pomp. 61. vigilantia.
vis: f. gratias; har. resp. 2.
voluntas: cum ... C. Rabirius ... singulari voluntate Campaniae || Campanae || [vicinitatis] ornetur; Rabir. 8.
B. dico: nihil dicam nisi singulare; Verr. I, 44.

singulariter, außerordentlich: quem ego in quaestura mea singulariter || singulare || dilexissem; Verr. II, 117.

singuli, einzeln, je einer: A. **bei Substantiven:** alqs, alqd: vgl. B.
amphorae: Titurium .. quaternos denarios in singulas vini amphoras exegisse; Font. 19.
anni: quae (lex) in annos singulos Iovis sacerdotem sortito capi iubeat; Verr. II, 126. huius imperati [in annos singulos] tritici modium DCCC milia; ib. III, 163. ita in frumentum imperatum HS duodetriciens in annos singulos Verri decernebatur; ib. huic iste in annos singulos cum sexagena milia tritici modium imperavisset; ib. 170. finitores || ianitores, iam lictores, tum finitores || ... ducentos in annos singulos stipatores corporis constituit; leg. agr. II, 32. eundem ... certam Achaeis in annos singulos pecuniam imperavisse; Sest. 94.
aratores: f. nomina; Verr. III, 112.
argumenta: enumeratio singulorum argumentorum non est necessaria; Cluent. 64.
bona: in eis (bonis) singulis ita semper existimabitis, vivo P. Clodio nihil eorum vos visuros fuisse; Milo 78.
censores: singulis censoribus denarii trecenti ad statuam praetoris imperati sunt; Verr. II, 137.
cives: ut singuli cives singulis versiculis e civitate tollantur; dom. 44. quae (scelera) in singulos civis (ab illo sunt edita); har. resp. 58.
civitates: describebat censores binos in singulas civitates Timarchides; Verr. II, 133. adgrediar iam ad singulas civitates; Flacc. 34.
coloniae: qua lege Saturninus C. Mario tulerat ut in singulas colonias ternos civis Romanos facere posset; Balb. 48.
columnae: ostendam in aedibus privatis ... columnas singulas ad impluvium HS ccIↃↃ ccIↃↃ non minus magnas locatas; Verr. I, 147.
conclavia: ut in singula conclavia ... tricenos || ternos || lectos optime stratos cum ceteris ornamentis convivii quaereret; Verr. IV, 58.
crimina: quoniam singulis criminibus ceteri responderunt, dicam ego de omni statu P. Sestii; Sest. 5.
criminationes: f. querellae.
decumae: ut pro singulis decumis ternas decumas dare liceret; Verr. III, 115. a te potius postularent, ne amplius quam singulas, quam ab Apronio ut ne plus quam ternas decumas darent; ib. iam iste homo amentissimus in vendundis decumis nummorum faciebat accessiones ad singulas decumas; ib. 118. num quid praeter singulas decumas ex lege Hieronica debent? ib. V, 53.
denarii: cum tibi senatus ex aerario pecuniam prompsisset et singulos tibi denarios adnumerasset; Verr. III, 195. „cui singulos dari denarios a te oportuit"; ib. 197.
dies: ut dies singulos possis consumere; Sex. Rosc. 89. crescit in dies singulos hostium numerus; Catil. I, 5. qui (scriba) ... singulis diebus ediscendis || edendis || fastos populo proposuerit; Muren. 25.
domus: qui singulas unius cuiusque nostrum domos ... delere conati sunt; Catil. IV, 12.
facinora: sic ulciscar facinora eorum singula,

quem ad modum a quibusque sum provocatus; Quir. 21.
genera: singulis (generibus hominum) medicinam consilii atque orationis meae ... adferam; Catil. II, 17.
homines: ceteri non videntur in singulis hominibus multa parricidia suscipere posse; Cluent. 32. duodena discribit in singulos homines iugera; leg. agr. II, 85. quam hic immunitatem ... non vel singulis hominibus vel civitatibus vel universis provinciis vendidit? Phil. III, 10. quid est inconstantia ... cum singulis hominibus tum vero universo senatui turpius? ib. VII, 9.
honores: quos (honores) eramus gradatim singulos adsecuti; Quir. 5.
interpunctiones: res .. sunt parvae, prope in singulis litteris atque interpunctionibus verborum occupatae; Muren. 25.
iudices: quadragena milia nummum in singulos iudices distributa eum numerum sententiarum conficere debebant; Cluent. 74.
iudicia: dum de his singulis disputo iudiciis; Cluent. 89.
iugera: ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; Verr. III, 114. ut ab aratoribus Centuripinis ne amplius in iugera singula quam terna medimna exigeret; ib. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 117.
iuga: qui singulis iugis arant; Verr. III, 27.
libelli: tris ipse excitavit recitatores cum singulis libellis, quos M. Brutus ... de iure civili reliquit; Cluent. 141.
litterae: f. interpunctiones.
magistratus: maiores de singulis magistratibus bis vos sententiam ferre voluerunt; leg. agr. II, 26. cum maiores binis comitiis voluerint vos de singulis magistratibus iudicare; ib. 27.
medimna: ut in medimna singula dentur Apronio HS; Verr. III, 73. ad singula medimna multi HS binos, multi HS singulos semis accessionis cogebantur dare; ib. 116. in medimna singula video ... tibi Halaesinos HS quinos denos dedisse; ib. 173.
milites: quantam .. pecuniam militibus earum legionum in singulos C. Caesar ... pollicitus sit, tantam dari placere; Phil. V, 53.
modii: queritur Sicilia tota C. Verrem ... pro frumento in modios singulos duodenos sestertios exegisse; div. Caec. 30. pretium autem constitutum decumano in modios singulos HS III; Verr. III, 163. quoniam tantum a civitatibus in modios singulos exegisti; ib. 174. *hordei* iste numero ad summam tritici adiecto tritici modios singulos cum aratoribus ternis denariis aestimavit; ib. 188. quod ... tum iste pro tritici modiis singulis denarios ternos ab aratoribus exegit; ib. 189. ut ... pro singulis modiis ternos denarios dare liceret; ib. 191. quos (denarios) tu pro singulis modiis aratoribus persolveres; ib. 195. „quid ? pro singulis modiis, quos tibi impero, tu mihi octonos HS dato“; ib. 197. det pro singulis modiis tritici ternos denarios; ib. 102.
municipes: summa est ... hominis ... in singulos municipes benignitas; Cluent. 196.
nomina: genera ... innumerabilium iniuriarum .. singulis nominibus profero; Verr. III, 58. singula enim nomina aratorum et cum singulis pactiones decumanorum litteris persequi et conficere necesse est; ib. 112.
nummi: multi HS singulos semis accessionis cogebantur dare, qui minimum, singulos nummos; Verr. III, 116.
oppida: ut in singulis oppidis curiam populi Romani non desideretis; Phil. VII, 23.
orae: testes (sunt) ... in singulis oris omnes sinus atque portus; imp. Pomp. 31.
partes: quid? cum ... dividere coeperit et in digitis suis singulas partis causae constituere? div. Caec. 45. generatim .. ab singulis eius (provinciae) partibus non solum diligitur, sed etiam ornatur; Verr. II, 168. si omnes partes sunt eius modi, ut in singulis dolus malus haereat; Tull. 34.
patres: vobis .., patres conscripti, singulis et egi et agam gratias; sen. 30.
querellae: iam ... accedam ad singulas querellas criminationesque Graecorum; Flacc. 27.
res: in singulis rebus eius modi materies est; Sex. Rosc. 89. nisi quod in illa tunc ... testes dantur, hic in singulas res dabuntur; Verr. a. pr. 55. singulis rebus, quaecumque venirent, certo portorio imposito; Piso 87. notabo .. singulas res; Phil. II, 57.
senatores: cum senatoribus singulis spectatum e senatu redeuntibus (plausus est datus); Sest. 117.
sententiae: dum .. de singulis sententiis breviter disputo; Phil. XIII, 22.
HS: f. nummi.
testes: satisne vobis .. videor ad singulos testis accedere? Flacc. 50. quid agam? cum singulis (testibus) disputem? Scaur. 19.
versiculi: f. cives; dom. 44.
versus: cum in singulis versibus populus Romanus maximo ... plausu Bruti memoriam prosequebatur; Phil. X, 8.
voces: me non ... singulae voces praeconum, sed ... universus populus Romanus consulem declaravit; leg. agr. II, 4.
B. **allein: a. masc.:** I. accedunt: ut non modo plures, sed ne singuli quidem possint accedere; Verr. V, 133.
ferunt: non enim singulos ferre sententiam, sed universos constituere; div. Caec. 24.
iudicant: singuli de maximis rebus iudicent; quaestori permittant; finitorem mittant; leg. agr. II, 34.
possident: honestius eum (agrum) vos universi quam singuli possideretis; leg. agr. II, 85.
possunt: f. accedunt.
sumunt: ad hunc numerum quingenos (colonos) sibi singuli sumunt || sument ||; leg. agr. II, 76.
II, 1. adficio: mitto ereptam libertatem populis ac singulis, qui erant adfecti praemiis nominatim; Piso 90.
commemoro: sed quid singulos commemoro? Phil. II, 12.
traho: „mihi quidem constat ... nec vetera nos sedibus suis moveri pati nec singulos ad cruciatum trahi“; Phil. XIII, 42.
2. do: civitas data non solum singulis, sed nationibus ... universis a mortuo; Phil. I, 24.
eripio: f. II, 1. adficio.
veneo: neque solum singulis venibant immunitates, sed etiam populis universis; Phil. II, 92.
3. damno in: in singulos HS quinquagenis milibus damnari mavoltis? Verr. III, 69.
decerto cum: non est .. mihi ... cum singulis decertandum atque pugnandum; Scaur. 20.
pervenio ad: etiam si ad vos esset singulos aliquid ex hoc agro perventurum; leg. agr. II, 85.
pugno cum: f. decerto cum.
III. beneficia: huius temporis ac timoris mei non est conari commemorare beneficia in me singulorum; sen. 30.
virtus: longum est de singulorum virtute .. dicere; Cluent. 107.
b. neutr.: habeo: ut, cum multa vobis, ... omnia dis immortalibus debeamus, haec antea singula per illos habuerimus, nunc universa per vos recuperarimus; sen. 2.

singultus, Schluchzen: non modo lacrimulam, sed multas lacrimas et fletum cum singultu videre potuisti; Planc. 76.

sinister, links, unheilvoll: A. fulmen: quia tribunus plebis sinistrum fulmen nuntiabat; Phil. II, 99.

manus: sinistra manu retinebat arcum; Verr. IV, 74. „ut scriba ... secum ipse, caput sinistra manu perfricans, commurmuratus sit ..;“ Piso 61.

B, 1. minari: cum dextra sinistra ... minaretur dominis; Phil. XIII, 19.

2. a: aspicite illam a sinistra equestrem statuam inauratam; Phil. VI, 12.

ad: quid ad dextram, quid ad sinistram sit; Phil. XII, 26.

sino, lassen, geschehen lassen, dulden, gestatten: I. **absolut:** alqs: nobiscum versari iam diutius non potes; non feram. non patiar, non sinam; Catil. I, 10. me hoc in lucro ponere atque aliud agere patiantur. non sinunt; Flacc. 40. si hic sinat; prov. cons. 17.

labes: sit discordiarum finis aliquando; ... non sinit eadem ista labes; har. resp. 46.

leges: pater dat filiae: prohibes. leges sinunt; Verr. I, 118.

II. **mit Ergänzung:** 1. **Infinitiv:** „non deieci, non enim sivi accedere“; Caecin. 64.

2. **nom. c. inf.:** hic ... accusare eum moderate, a quo ipse nefarie accusatur, per senatus auctoritatem non est situs; Sest. 95.

3. **acc. c. inf.:** quem nunc respirare libere non sinis; Quinct. 39. quae (auctoritates) te oblivisci laudis domesticae non sinant; Verr. a. pr. 52. non sinam profecto ... tum nobis denique responderi; ib. 54. religiones vero caerimoniaeque omnium sacrorum fanorumque violatae simulacraque deorum ... consistere eius animum sine furore atque amentia non sinunt; ib. I, 7. neque ego istum sibi ex communi calamitate defensionem ullam sinam sumere; ib. 43. me ad meas fortunas defendendas accedere non sines? ib. 142. ut ... consuetudo tamen eum et disciplina degenerare non sineret; ib. III, 159. iam vero scriba tuus anulo aureo suo ... ista te ratione uti non sinet; ib. 176. ut ea (monumenta) ne ornari quidem nomine aliorum sinat; ib. IV, 29. rei magnitudo me breviter perstringere atrocitatem criminis non sinit; ib. 105. illa ... moneo ... longius progredi ne sinas; ib. V, 174. „sine nos per eum nostras fortunas defendere“; div. Caec. 20. sinite ... praeterire me nostram calamitatem; imp. Pomp. 25. cur .. tu ... hunc Asellium esse inultum tam diu sinis? Cluent. 172. sine ad alios potestatem, ad te gratiam beneficii tui pervenire; leg. agr. II, 22. sine eos, qui omnia a nobis sperant, habere ipsos quoque aliquid quod nobis tribuere possint; Muren. 71. hic vos orat .. parvus, ut se aliquando ... patri suo gratulari sinatis; Sulla 89. tu sororem tuam virginem esse non sisti; dom. 92. quod caerimonias ab omni vetustate acceptas a Brogitaro pollui non sinit; har. resp. 29. ad arma vocarent, qui ne vestitu quidem defendi rem publicam sissent; Sest. 44. „exsulare sinitis, sistis pelli, pulsum patimini“; ib. 122. neque huius iudicii veritatem ... in voluntate testium conlocari sinam; Cael. 22. quem is (publico) frui non sinit, qui est ... hostis; prov. cons. 12. quis hoc fecit ulla in Scythia tyrannus, ut eos, quos luctu adficeret, lugere non sineret? Piso 18. qui soli in hac urbe senatum senatui parere non sierint; Planc. 87. sinite me, quod ... huic saepe promisi, id a vobis ei persolvere; ib. 103. huic ordini ignem novum subici non sivistis; Rab. Post. 13. equitem Romanum ... (Caesar) excepit, [corruere non sivit]; ib. 43. qui ne vivo quidem Trebonio Dolabellae latrocinium in Syriam penetrare sivisset; Phil. XI, 32.

sinus, Busen, Schooß, Meerbusen, Bucht: I. sunt: testes (sunt) ... omnes sinus atque portus; imp. Pomp. 31.

II, 1. contineo: omnis sinus . . claustris imperii nostri contineri; Flacc. 30.

inflecto: ubi primum ex alto sinus ab litore ad urbem inflectitur; Verr. V, 30.

obsideo: qui sinus quosdam obsedisse maritimos ... dicuntur; Verr. V, 145.

2. abstraho ex: Q. Metellus abstraheretur e sinu gremioque patriae; Cael. 59.

appono ex: calumniatores ex sinu suo apposuit; Verr. I, 27.

cedo ex: cedo mihi, quaeso, ex ipsius sinu litteras Syracusanorum; Verr. V, 147.

defero in: optatum negotium sibi in sinum delatum esse dicebat; Verr. I, 131.

depromo de: et quam tu pestem innocentissimo filio de matris sinu depromPseris, hanc hi tales viri comprobabunt? Cluent. 186.

eripio ex: ut ex sinu patriae nobilissimus adulescens ... ereptus ... istius carnifici Sextio dederetur; Verr. V, 125.

habeo in: etiamne in sinu ... quidam optimi viri viperam illam venenatam ... habere potuerunt? har. resp. 50.

influo in: ut ... ipse influat in urbis sinum portus; Verr. V, 96.

pono in: quae (Aetolia) procul a barbaris disiuncta [est] gentibus, in sinu pacis posita, medio fere Graeciae gremio continetur; Piso 91.

proficiscor ex: qui e Chelidonis sinu in provinciam profectus esset; Verr. II, 24.

sum de: postremum .. genus est non solum numero, verum etiam genere ipso atque vita ... de eius dilectu, immo vero de complexu eius ac sinu; Catil. II, 22.

venio in: venisti Brundisium, in sinum quidem ... tuae mimulae; Phil. II, 61.

III, 1. recipere: qua pace Cn. Pompei filium res publica .. suo .. sinu complexuque recipiet; Phil. XIII, 9.

2. in: Brundisii in sinu ... crudelissimae uxoris delectos Martiae legionis centuriones trucidavit; Phil. XIII, 18.

siparium, Vorhang: quibuscum (Graecis suis) iam in exostra helluatur, antea post siparium solebat; prov. cons. 14.

sisto, stellen, feststellen, sich stellen, stehen bleiben, bestehen: I. alqs: testificatur iste P. QUINCTIUM NON STITISSE ET SE STITISSE; Quinct. 25.

exercitus: qui (exercitus) ... ut non referat pedem, sistet certe; Phil. XII, 8.

res publica: qui rem publicam sistere negat posse; Verr. III, 223.

II. alqm: ut Alfenus promittat Naevio sisti Quinctium; Quinct. 67.

caerimonias: qui (maiores) statas sollemnisque caerimonias pontificatu ... contineri putaverunt; har. resp. 18.

locum: qui sacrificia gentilicia, illo ipso in sacello, stato loco, anniversaria || anniversarii || factitarint, har. resp. 32.

sacrificia: dictatoris Lanuvini stata sacrificia nosse negotii nihil erat; Milo 45.

vadimonium: vadimonium sistit; Quinct. 29.

sitella, Urne: defero: * dum sitella defertur; Fr. B, VI, 13. neque enim maius est legere codicem, cum intercedatur, quam sitellam ipsam cum || coram || ipso intercessore deferre; ib. 14.

sitio, dürsten, begierig sein: I. alqs: „quin tu me vides, qui ... ipse cum hominibus quindecim male vestitis ad portam Caelimontanam sitiens pervenerim"; Piso 61.

II, 1. virtutis: „sitientem me virtutis tuae deseruisti ac reliquisti"; Planc. 13.

2. sanguinem: sanguinem nostrum sitiebat; Phil. V, 20.

sitis, Durst: fero: frigus, sitim, famem ferre poterat; Catil. III, 16.

perfero: idem (Catilina) ... frigore et fame et siti et vigiliis perferendis fortis ab istis praedicabatur; Catil. II, 9.

quaero: ipse ... de me in Tiburtino Scipionis declamitavit, sitim quaerens; Phil. V, 19.

situs, gelegen, befindlich, beruhend: alqd: huic profecto ipsi, quantum est situm in nobis, et opem et salutem ferre debemus; Arch. 1.

locus: quod in media est insula situs (locus); Verr. IV, 106.

potestas: huiusce rei potestas omnis in vobis sita est; Muren. 83.

spes, timor: quod in meo reditu spes otii et concordiae sita videbatur, in discessu autem cotidianus seditionis timor; dom. 15.

situs, Stellung, Lage: I. est: cuius (urbis) hic situs atque haec natura esse loci caelique esse dicitur; Verr. V, 26.

II. sum: nam et situ est (urbs) cum munito tum ex omni aditu ... praeclaro ad aspectum; Verr. IV, 117.

III. nobilis: (Mytilenae,) urbs .. natura ac situ ... nobilis; leg. agr. II, 40.

ornatus: quae (Messana) situ, moenibus portuque ornata est || sit || ; Verr. IV, 3.

sive, oder, oder wenn, sei es — oder: I. **ohne sive im ersten Theil:** a. Substantiva: qui (agri) regis Philippi sive Persae fuerunt; leg. agr. II, 50. ut meliore *iure* tui soceri fundus Hirpinus sit sive ager Hirpinus ... quam ..; ib. III, 8.

b. Verba: eiecto sive emisso iam ex urbe Catilina, ille arma misit; Sulla 17.

c. Sätze: istam conciliationem gratiae Staienus ... excogitavit, sive ... a P. Cethego admonitus *est;* Cluent. 84.

d. adeo: ne illud quidem cogitabas, huius improbissimi furti sive adeo nefariae praedae tam inlustrem ... civitatem testem futuram? Verr. I, 87. mihimet ineunda ratio et via reperiunda est, qua ad Apronii quaestum, sive adeo qua ad istius ingentem immanemque praedam possim pervenire; Verr. III, 110.

II. **mit sive im ersten Theil:** 1. **zweimal:** a. Substantiva u. subst. Pronom.: si cuiquam generi hominum sive Siculorum sive nostrorum civium ... probatus sit; Verr. II, 17. quod genus hominum, quem numerum, quem ordinem proferre possum || possis || qui te non oderit, sive civium Romanorum sive Siculorum? ib. 166. ut tantam pecuniam scriba tuus auferret sive de aratorum bonis sive de populi Romani vectigalibus; ib. III, 181. sive vos existimationis illius periculum sive iuris dubitatio tardiores fecit ad iudicandum; Caecin. 9. sive rem sive verba spectare voltis; ib. 90. quid est quod te ista censoria, sive voluntas sive opinio fuit, adiuvare ... posse videatur? Cluent. 125. certe in xviris faciendis sive fides haberetur sive honos, ... ornari hunc iustissime posse intellegebant; leg. agr. II, 23. quod .. tempus fuit ... quo haec, sive ambitio est sive liberalitas, non fuerit? Muren. 72. qui in iudicium venerant, sive accusatores erant sive rei, ... damnabantur; dom. 49. venio ad comitia, sive magistratuum placet sive legum; Sest. 109. fuit hoc sive meum sive rei publicae fatum, ut ..; Balb. 58. qui sive patricius sive plebeius esset; Scaur. 34. sive ille ... gloriam, sive ... pecuniam, quaesivit, sibi *quaesivit* *; Rab. Post. 21. cum audiretur silentio M. Caelius, ... vir ... in hac Milonis sive invidia sive fortuna singulari divina et incredibili fide; Milo 91. o detestabilem hominem, sive quod Caesaris sacerdos es sive quod mortui! ib. 110.

b. Adjectiva, adjectiv. Pronomina u. Participien: qui potuerunt ista ipsa lege, quae de proscriptione est, sive Valeria est sive Cornelia, — bona Sex. Roscii venire qui potuerunt? Sex. Rosc. 125. quem voles eorum testium, quos produxero, ... sive togatum sive Siculum; Verr. II, 152. sive illa defensione uti voluisses sive hac; Tull. 32. sum (deiectus) certe alicunde, sive de privato, sive de publico; Caecin. 82. ut quibusdam populis sive foederatis sive liberis permittendum esse videatur, ut ..; Balb. 22. traduxit ad plebem inimicum meum, sive iratus mihi, ... sive exoratus; prov. cons. 42. nimis magna poena te consule constituta est sive malo poëtae sive libero; Piso 72.

c. Verba: quod sive fateris sive convinceris, quot et quam manifestis rebus teneare non vides? Verr. III, 149. pacem cum Scipione Sulla sive faciebat sive simulabat; Phil. XIII, 2.

d. Wiederholung desselben Wortes: fore uti quod quisque vellet, sive esset venale sive non esset, quanti vellet auferret; Verr. IV, 10. sive ex fundo, sive a fundo deiectus essem; Caecin. 87. UNDE DEIECISTI, sive ex quo loco, sive a quo loco, EO RESTITUAS; ib. 88. sive ex hoc loco deiecisti, restitue in hunc locum, sive ab hoc loco, restitue in eum locum, non ex quo, sed a quo deiectus est; ib. sive illa tibi nota non sunt ... sive sunt; Phil. II, 16.

e. verschiedene Wortarten: sive illa vestis mutatio ad luctum ipsorum sive ad deprecandum valebat; Sest. 32.

f. Sätze: sive eam ipsam familiam sibi damnum dedisse, sive consilio et opera eius familiae factum esse; Tull. 28. sive consilium iniissem, [ut vi deiceretur,] sive ipse deiecissem; Tull. 30. cum eis sive creditur, ... sive fides non habetur; Caecin. 3. sive quod in legem non iurasset sive quod e lege subsortitus [iudicem] non esset; Cluent. 96. sive hoc statueritis, ... sive Silani sententiam sequi malueritis; Catil. IV, 11. neque in toto Acmonensium testimonio, sive hic confictum est, ... sive missum domo est, ... commovebor; Flacc. 38. haec (memoria) .. sive a meo sensu post mortem afutura est sive ... ad aliquam mei partem pertinebit, nunc quidem certe ... delector; Arch. 30. sive hunc di immortales fructum mei reditus populo Romano tribuunt ...; sive egomet aliquid adventu meo, consilio, auctoritate, diligentia pro tanto beneficio populo Romano praestare debui, praesto; dom. 17. sive ille (litteras tibi) misit sive tu finxisti; ib. 22. sive .. illud animo irato ... fecisset, ... arbitrabantur eum tanti mortem P. Clodii putasse, ut ...; sive etiam illius morte patriam liberare vo-

luisset, non dubitaturum fortem virum quin ..; Milo 63. sive enim prodigiis atque portentis di immortales nobis futura praedicunt ita sunt aperte pronuntiata, ut et illi poena et nobis libertas appropinquet; sive tantus consensus omnium sine impulsu deorum esse non potuit; ib. IV, 10.

g. potius: hanc Palatinam Medeam eamque migrationem huic adulescenti causam sive malorum omnium sive potius sermonum fuisse; Cael. 18.

2. **dreimal:** si cuiquam ordini sive aratorum sive pecuariorum sive mercatorum probatus sit; Verr. II, 17. quam (Karthaginem) P. Africanus ... sive ad notandam Karthaginiensium calamitatem sive ad testificandam nostram victoriam sive ad oblatam aliquam religionem, ad aeternam hominum memoriam consecravit; leg. agr. I, 5. quod si civi Romano licet esse Gaditanum sive exsilio sive postliminio sive reiectione huius civitatis; Balb. 29. qui illam Postumi sive inanem spem sive inconsultam rationem sive ... temeritatem vituperandam putet; Rab. Post. 2. sive in communi gaudio populi Romani uni gratulabantur, magnum iudicium, sive uni gratias agebant, eo maius, sive utrumque, nihil magnificentius cogitari potest; Phil. XIV, 13.

3. **viermal:** sive me tu deieceris sive tuorum quispiam sive servorum sive amicorum; Caecin. 56. quinque omnino fuerunt, qui ... Oppianicum sive imprudentia sive misericordia sive aliqua suspicione sive ambitione adducti absolverunt; Cluent. 76.

4. **achtmal:** sive Sulla sive Marius sive uterque sive Octavius sive Cinna sive iterum Sulla sive alter Marius et Carbo sive qui alius civile bellum optavit, eum detestabilem civem rei publicae natum iudico; Phil. XIII, 1.

III. **ohne Verbindung:** tum illud, quod dicitur SIVE, NIVE, inrident; Caecin. 65.

sobrius, nüchtern, mäßig, verständig, besonnen: A. alqs: nemo .. fere saltat sobrius; Muren. 13. quis te illis diebus sobrium ... vidit? Piso 22. confitere te ... sobrium non fuisse; Phil. II, 84.

convivium: ut nullum umquam pudicum neque sobrium convivium viderit; Verr. III, 160.

homines: sunt omnes Siculi non contemnendi, ... sed homines satis fortes ... ac sobrii; Verr. III, 67. quae nisi vigilantes homines, nisi sobrii ... consequi non possunt; Cael. 74. cogitationem .. sobrii hominis punctum temporis suscipe! Phil. II, 31. nec enim est ab homine numquam sobrio postulanda prudentia; ib. 81.

B. insidior: hoc quis ferre possit, inertis homines fortissimis viris insidiari, ... ebriosos sobriis? Catil. II, 10.

servio: cum .. omnis servitus est misera, tum vero intolerabilis est [servire] ... numquam ne in metu quidem sobrio; ib. III, 12.

soccus, Schuh: P. Rutilius ... soccos habuit et pallium; Rab. Post. 27.

socer, Schwiegervater: I, 1. concupiscit: habet socerum, virum optimum, qui tantum agri ... occupavit, quantum concupivit; leg. agr. II, 69.

declarat: quod, si adesset, non minus ille declararet quam hic illius frater patruelis et socer, T. Torquatus; Planc. 27.

est: quae (auctoritates) te ... commoneant fortissimum tibi patrem, ... gravissimum socerum fuisse; Verr. a. pr. 52. socer huius vir multum bonus est; leg. agr. III, 13.

habet: „habet agros non nullos .. socer meus desertos atque longinquos"; leg. agr. III, 14.

iacet: cum ... Cn. Oppius socer ... ad pedes eius flens iaceret; Quir. 12. ut socerum videre consolarique posset fluctibus rei puclicae expulsum, in alienis terris iacentem; Sest. 7.

occupat: ſ. concupiscit.

stat: ut socerum videre ... posset ... in alienis terris iacentem, quem in maiorum suorum vestigiis stare oportebat; Sest. 7.

valet: valebis ... apud generum socer; Piso 59.

vendit: quantum tibi agri vendet ... socer tuus? leg. agr. I, 14.

2. sum: cum is fratris tui socer fuisset; dom. 114.

II, 1. abicio: clamor senatus, querellae, preces, socer ad pedes abiectus; Sest. 74.

consolor, expello, video: ſ. I, 1. iacet.

flagito: Piso ille, gener meus, ... a propinquo suo socerum suum flagitabat; Sest. 68.

3. licet: „non idem tibi adversario Caesaris licebit quod Pisoni socero"; Phil. I, 28.

4. utor: ut ... Q. Mucio socero suo multisque .. hominibus auctoribus uteretur; Caecin. 69.

III. constantia: si soceri (Scauri] constantiam (ceperis); Verr. a. pr. 52.

fundus: ut meliore *iure* tui soceri fundus Hirpinus sit sive ager Hirpinus ... quam meus ... fundus Arpinas; leg. agr. III, 8.

nomen: ademit Albino soceri nomen mors filiae; Sest. 6.

IV. ab: cum haec optima lex .. ab illo socero eius ... neglegatur; Sest. 135.

V. **Lücke:** lautiorem * pater tuus socerum, quam C. Piso *; Piso, fr. 8.

socialis, die Bundesgenossen betreffend: bellum: cuius sanguine ... totum illud sociale bellum macula sceleris imbutum est; Font. 41.

iudicium: quae (quaestio) sociorum causa constituta est [lege iudicioque sociali]; Verr. II, 15.

lex: haec lex socialis est; div. Caec. 18. ſ. iudicium.

societas, Gemeinschaft, Gemeinsamkeit, Theilnahme, Vereinigung, Gesellschaft, Verbindung, Bündniß: I. **absolut: Subject:** arbitrantur: vobis omnes societates ... omne suum erga meam dignitatem studium et iudicium ... commendatum esse arbitrantur; dom. 142.

debet: neque interea verbum ullum interposuit Naevius, aut societatem sibi quidpiam debere aut ..; Quinct. 15. curasse, ne quid sibi societas deberet; ib. 23.

decernit: ſ. est; Sest. 32.

devincit: quamquam nos ab ineunte illius aetate ... studiorum ... societas similitudoque devinxit; Phil. VII, 6.

est: cum annos iam compluris societas esset; Quinct. 14. quicum familiaritas fuerat, societas erat; ib. 25. simillima enim et ¡maxime gemina societas hereditatis est; Qu. Rosc. 55. quorum (criminum) tibi societas cum Verre eius modi est ..; div. Caec. 30. quod erat Carpinatii nota cum isto praetore societas ac faeneratio; Verr. II, 187. arbitrabar ... esse aliquam oportere inter nos rei publicae bene administrandae societatem; leg. agr. II, 11. cuius cum patre, avo, maioribus societas nobis et amicitia fuisset; dom. 20. nullum erat Italiae municipium, ... nulla Romae societas vectigalium, nullum conlegium ..., quod tum non honorificentissime de mea salute decrevisset; Sest. 32. cum in re publica administranda T. Annio cum P. Sestio consiliorum omnium societas fuerit; Vatin. 41. neque est ullum amicitiae certius vinculum quam ... societas consiliorum et voluntatum; Planc. 5. quae est ista societas, quae ami-

citia, ... ut .. nostra civitas careat ... Massiliensi propugnatore? Balb. 23. etsi est enim Brutorum commune factum et laudis societas aequa; Phil. X, 15. quod si quis dubitare adhuc potuit quin nulla societas huic ordini ... cum illa .. belua possit esse; ib. XIII, 22. vgl. ohne Verb.

faciunt: omnes omnium publicorum societates de meo consulatu ... amplissima atque ornatissima decreta fecerunt; dom. 74.

habet: portum || portorium || autem et scripturam eadem societas habebat; Verr. II, 171.

intercedit: quicum tibi adfinitas, societas, omnes denique causae ... intercedebant; Quinct. 48.

latet: sub quo nomine tota societas latuit || statuit ||; Sex. Rosc. 124.

subest: cesseram, ... si vis suberat, armis; si societas magistratuum, pactioni; Sest. 64.

veniunt: quid, si omnes societates venerunt? Muren. 69.

ohne Verb: quae tanta societas ullis inter se rerum optimarum, quanta ei cum illis sceleris, libidinis, audaciae? Sulla 16. tibi cum Lepido societas aut cum ullo non dicam bono cive, ... sed homine sano? Phil. XIII, 43.

2. Ausruf: o societatem captiosam et indignam! Qu. Rosc. 29.

II. nach Verben: 1. Accusativ: coëo: s. coëo, II (8 St.) B. I, S. 551, b.

colo: si ... fide societas ... colitur; Quinct. 26.

confirmo: neque ullam societatem optimis civibus cum importunissimo hoste foedere ullo confirmari posse credidi; Phil. II, 89.

confiteor: parumne videtur omnium facinorum sibi cum Dolabella societatem initam confiteri? Phil. XIII, 36.

conflo: in qua provincia ... nefarias cum multis scelerum pactiones societatesque conflavit; har. resp. 42.

dirimo: cum ille tanto scelere commisso omnium officiorum societatem diremisset; Sulla 6. hanc (nostram) iucundissimam vitae atque officiorum omnium societatem certi homines fictis sermonibus ... diremerunt; dom. 28. „utinam, Pompei, cum Caesare societatem aut numquam coisses aut numquam diremisses!“ Phil. II, 24.

dissolvo: cur ... in societate dissoluta nova haec restipulatio interponitur? Qu. Rosc. 38.

disturbo: disturbat vitae societatem; Qu. Rosc. 111.

expono: exorditur magna cum exspectatione veteris histrionis exponere societatem; Qu. Rosc. 27.

facio: qui societatem cum Sex. Naevio fecerit; Quinct. 11. Quinctius fecit, ut dixi, societatem earum rerum || C. Quinctius fecit ... societatem cum eo ||; ib. 12.

gero: qui magna fide societatem gererent; Quinct. 13.

habeo: si nullam religionem sors habebit, nullam societatem coniunctio secundae dubiaeque fortunae; Verr. I, 38.

ineo: s. confiteor.

recito: utrum vobis consilium tandem praetoris recitari videbatur, ... an praedonis improbissimi societas atque comitatus? Verr. V, 54.

recordor: quis Lentuli societates cum indicibus ... recordatur? Sulla 70.

reperio: nullam neque iustiorem neque graviorem causam necessitudinis posse reperiri ... quam publici muneris societatem; div. Caec. 61.

tollo: quid est aliud tollere ex vita vitae societatem? Phil. II, 7.

vexo: vexari pessime societatem; Sex. Rosc. 60.

video: cuius quantam honoris huius cupiditatem fuisse creditis, cum videtis luctus societatem? Planc. 29.

violo: „mihi quidem constat ... nec fallere fidem, quam dedi Dolabellae, ... nec Lepidi societatem violare“; Phil. XIII, 43.

2. Genetiv: facio: perstat in sententia Saturius, quodcumque sibi petat socius, id societatis fieri; Qu. Rosc. 56.

sum: si quod universae societatis fuisset, petisset; Qu. Rosc. 53.

3. Dativ: debeo: si quidem sine cautione et repromissione nihilo minus id Fannius societati, hoc est Roscio, debebat; Qu. Rosc. 56.

peto: iam intellegis ... sibi soli, societati nihil Roscium petisse; Qu. Rosc. 51.

praesto: nam ego Roscium .. confiteor praestare debere societati; Qu. Rosc. 35.

reddo: ut, si hanc ex faenore pecuniam populo non rettuleris, reddas societati; Verr. III, 167.

4. mit Präpositionen: adfero in: ubi alter HS IIII ∞, alter CCCIↃↃↃ quod sit in societate adfert; Qu. Rosc. 20.

adipiscor ex: iste .. haec eos ex piratarum societate adeptos esse dicebat; Verr. V, 146.

communico de: cum et de societate multa inter se communicarent et de tota illa ratione; Quinct. 15.

decido pro: Roscium cum Flavio pro societate decidisse; Qu. Rosc. 37.

defendo a: Africa ipsa ... se a societate Punicorum bellorum ... defendit; Scaur. 45.

habeo in: quem ad modum socius in societate habet partem; Qu. Rosc. 55.

includo in: in huius me tu consilii societatem tamquam in equum Troianum includis? Phil. II, 32.

pono apud: cum posita esset pecunia apud eas societates; Verr. III, 165.

recido in: cum praesertim ... quodcumque tibi exigeres, id in societatem recideret; Qu. Rosc. 54.

reperio in: ne in praedae quidem societate mancipem aut praedem [socium] extra tuorum gladiatorum numerum ... quemquam ... reperire potuisti; dom. 48.

offero in: quin etiam ... Fortuna in istius societatem gloriae se non offert; Marcell. 7.

revoco ad: quos ex multorum annorum dissensione huius ordinis ad societatem concordiamque revocatos hodiernus dies vobiscum ... coniungit; Catil. IV, 15.

sum in: nesciebat videlicet Panurgum fuisse in societate? Qu. Rosc. 35. ut fuisse in ea societate viderentur, cum [conseii] non fuissent; Phil. II, 25.

venio ad: venit ... ad periculi, non ad victoriae societatem; Deiot. 13. — in: cuius auctoritatem secuti in societatem belli veneratis; Ligar. 25.

III. nach Adjectiven: 1. communis: „id commune societatis factum esse contendo“; Qu. Rosc. 52.

2. solus ex: quod ex tota societate ... solus tu inventus es; Sex. Rosc. 87.

IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: audacia: cogit Scandilium Apronio ob singularem improbitatem atque audaciam praedicationemque nefariae societatis HS V̄ mercedis || ac praemii nomine || dare; Verr. III, 140.

auctor: ut (Plancius fuerit) ... maximarum societatum auctor, plurimarum magister; Planc. 32.

auctoritas: possumus auctoritate societatis ... quod dicimus obtinere; Verr. III, 168.

condicio: ut condicionem societatis diligenter

cognosceretis; Qu. Rosc. 31. se ... Siculis ... condicionem societatis, amicitiae, foederum reddidisse; Verr. III, 123.

contagio: qui aliqua se contagione praedae, societatis, emptionis contaminaverunt; dom. 108.

controversiae: de rationibus et controversiis societatis volt diiudicari; Quinct. 43.

decreta: cunctarum societatum ... decreta de me rei publicae causa esse facta fateamur; Vatin. 8.

foedus: inerat ... in illo foedere societatis quasi quaedam nota servitutis; Verr. V, 51.

improbitas: ſ. audacia.

indicia: tolli ex urbe monumenta maiorum, ... indicia societatis populi Romani atque amicitiae; Verr. II, 88.

iudicium: tria haec sunt (iudicia), fiduciae, tutelae, societatis; Qu. Rosc. 16.

ius: ut iura societatis et officia certi patris familias nosse posset; Quinct. 11. cum ius amicitiae, societatis, adfinitatis ageretur; ib. 53. ius societatis convellere et commutare ausus est; Verr. III, 15.

lis: „societatis, non suas litis redemit, cum fundum a Flavio accepit;" Qu. Rosc. 35. iudicabimus || iudicabit || Roscium suas, non societatis litis redemisse; ib. 39.

litterae: quae ex societatis litteris dicere in istum et proferre possemus; Verr. II, 171. ut hoc comperi, remotas esse litteras societatis; ib. 181.

magister: qui tum magister erat eius societatis; Verr. II, 173. qui per eos annos magistri illius societatis fuissent; ib. 181. sic contendo, ex his parvis libellis apud unum magistrum societatis repertis vos iam coniectura adsequi posse ..; ib. 184. ſ. auctor.

monumentum: quod in templo clarissimo populo Romano monumentum suae societatis amicitiaeque esse voluisset; Verr. IV, 67. quem P. Africanus ... Tyndaritanis non solum suas victoriae, sed etiam illorum fidei societatisque monumentum ... dedisset; ib. 84.

nomen: tantum agam de hoc toto nomine societatis; Verr. II, 180. amicitiae nomen ac societatis, quod armis violarat, id precibus est consecutus; Sest. 59.

numerus: quarum (societatum) ex numero multi sedent iudices; Muren. 69.

pactores: en foederum interpretes, societatis pactores! Verr. V, 55.

praedicatio: ſ. audacia.

ratio: nisi prius de rebus rationibusque societatis omnibus decidisset; Quinct. 19. quia Sex. Naevio neque ex societatis ratione neque privatim quicquam debuit Quinctius; ib. 37. ſ. controversiae.

religio: neque apud te tam sancta religio societatis fuisset; Verr. III, 134.

res: ſ. ratio; Quinct. 19.

servus: cur servus societatis ... semper in Verrucii nomine certo ex loco mendosus esset; Verr. II, 88.

spes: et simul ei non nullam spem societatis ostendit; Verr. I, 134.

studium: hominem ... non nullis rebus inferiorem quam te, ... superiorem aliis, municipum, vicinorum, societatum studio, ... aedilem factum esse miraris? Planc. 30.

tabulae: inspiciebamus Syracusis a Carpinatio confectas tabulas societatis; Verr. II, 186. intellegetis enim illa tempora ... cum societatis tabulis non solum consulibus, verum etiam mensibus convenire; ib. tabulas .. societatis in forum adfero || defero ||; ib. 187

testimonium: testimonium societatis requirebant; Verr. IV, 93.

vetustas: qui (Ptolemaeus) ... erat ... eadem vetustate societatis; Sest. 57.

2. **mit Präpositionen:** alqs de: aliquem de societate tua reperies; Sex. Rosc. 93.

alqd de: primum hoc non esse Romae natum de societate decumarum; Verr. III, 141.

pactionem facio de: ergo huc universa causa deducitur, utrum Roscius cum Flavio de sua parte an de tota societate fecerit pactionem; Qu. Rosc. 34.

sponsionem facio de: cum eodem Apronio postea P. Scandilius ... eandem sponsionem de societate fecit; Verr. III, 135. attuli sponsiones ipso praesente factas de decumarum societate ab ipso prohibitas iudicari; ib. 144.

verbum facio de: de ista societate verbum esse facturum neminem; Sex. Rosc. 28. de .. ea societate neminem esse qui verbum facere auderet hoc tempore; ib. 58.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** asciscere: asciverunt sibi illud oppidum piratae primo commercio, deinde etiam societate; Verr. IV, 21.

coniungi: qui cum reo criminum societate coniunctus est; div. Caec. 32. itaque Segestani non solum perpetua societate atque amicitia, verum etiam cognatione se cum populo Romano coniunctos esse arbitrantur; Verr. IV, 72. (nuptiae) erant .. non matrimonii dignitate, sed sceleris societate coniunctae; Cluent. 35. tu, Iuppiter, ... homines ... scelerum foedere inter se ac nefaria societate coniunctos aeternis suppliciis ... mactabis; Catil. I, 33. si tum se cum Catilina societate sceleris coniunxerat; Sulla 52. ut quaeque (civitas) nobiscum maxime societate ... est coniuncta; Balb. 29.

esse: quaestor hic C. Antonii ... fuit sorte, sed societate consiliorum meus; Sest. 8.

iungi: qui (cives Romani) et sermonis et iuris et multarum rerum societate iuncti sunt; Verr. V, 167.

tenere: tu cum ... consulum societate et nefario foedere servitute oppressam civitatem teneres; dom. 131.

2. **Präpositionen:** ex: pecuniam petis, Fanni, a Roscio. quam? ... utrum quae tibi ex societate debeatur an quae ex liberalitate huius promissa sit? ... quae ex societate debeatur? Qu. Rosc. 16. debere tibi ex societate nihil clamitasti; ib. 26. quaero enim potueritne Roscius ex societate suam partem petere necne? ib. 52.

in: qui te in hereditaria societate fraudarat; Quinct. 76. fraudabat te in societate Roscius; Qu. Rosc. 24. nihil hunc in societatem fraudis fecisse iudicasti; ib. 25. quis .. meum in ista societate gloriosissimi facti nomen audivit? Phil. II, 25.

ob: ob eius consilii societatem, cum interficeretur Caesar, tum te a Trebonio vidimus sevocari; Phil. II, 34.

per: qui per tutelam aut societatem ... fraudavit quempiam; Caecin. 7.

pro: „iudicio damni iniuria constituto tu sine me cum Flavio decidisti". utrum pro dimidia parte an pro tota *societate?* Qu. Rosc. 32.

propter: qui propter societatem furtorum [tuorum] nihil omnino dederunt; Verr. III, 42. civitatem Syracusanam propter Heraclii hereditatem non minus esse isti amicam, quam Mamertinam propter praedarum ac furtorum omnium societatem; ib. IV, 136. Cleomenem propter flagitiorum ac turpidinum societatem familiarissimum esse praetori; ib. V, 107.

sine: magnam quidem esse partem ... sine societate et coniunctione nominis nostri res ipsa declarat; Scaur. 44.

socio, vereinigen, verbinden: alqm: quocum (C. Vergilio) me uno vel maxime cum vetustas tum amicitia, cum mei fratris conlegia tum rei publicae causa sociarat; Planc. 95.

periculum: cum vel periculum vitae tuae mecum sociare voluisses; Planc. 73.

studium: si testium studium cum accusatore sociatum est; Flacc. 21.

socius, in Verbindung stehend, Genosse, Gefährte, Geschäftsgenosse, Bundesgenosse: A. **bei Substantiven:** arae: vos ... imploro atque obtestor, ... Albanorum obrutae arae, sacrorum populi Romani sociae et aequales; Milo 85.

consilia: semper .. mea consilia pacis et togae socia, non belli atque armorum fuerunt; Marcell. 14.

nox: cum tu .. nocte socia ... per tegulas demitterere; Phil. II, 45.

reges: semper regium || regum | nomen in hac civitate sanctum fuit, sociorum vero regum et amicorum sanctissimum; Deiot. 40.

B. **allein: a. masculinum: I. absolut: 1. Subject:** abiciunt: socii vero nationesque exterae spem omnem tum primum abiecerunt; Verr. I, 59.

accipiunt: cum multas acceperint per hosce annos socii atque exterae nationes calamitates; Verr. IV, 132.

accusat: accusare (Propertium) alienae dominationis scelerisque socius ... non est ausus; dom. 49.

adsunt: adsunt Segestani, clientes tui, socii populi Romani; Verr. IV, 80.

amittunt: ut homines miseri, antea socii atque amici populi Romani, ... non modo ius suum ... amittant, verum etiam ... potestatem non habeant; Verr. a. pr. 53.

asciscunt: si id ascivissent socii populi ac Latini; Balb. 20.

audent: illi ipsi tui convivae, ... socii verbum facere non audent; Verr. IV, 143. ſ. accusat.

clamant, coeperunt: verum etiam ipsi illi auctores iniuriae et ex aliqua patricula socii praedae ac rapinarum clamare coeperunt; Verr. II, 47.

coit: dissolvit ... socius ex ea (parte) qua societatem coiit; Qu. Rosc. 55.

communicant: qui (socii) velint cum periculis nostris sua communicare; Balb. 24.

confugiunt: quo confugient socii? quem implorabunt? qua spe denique ut vivere velint tenebuntur? ... ad senatumne venient? quid? ut de Verre supplicium sumant? ... ad populum Romanum confugient? Verr. V, 126. quo quidem (socii) nunc non ita confugiunt, ut antea ... solebant: non aurum, non argentum ... repetunt; ib. (socii) res suas neglegunt; pecunias ... non repetunt; relinquunt: hoc iam ornatu ad vos confugiunt; ib. 128.

conveniunt: videt multos equites Romanos, frequentis praeterea civis atque socios ... convenisse; Verr. a. pr. 7. dico ... convenisse eodem compluris eiusdem amentiae scelerisque socios; Catil. I, 8.

debent: ecquid auctoritatis apud vos in suo iure repetundo socii populi Romani ... habere debeant; div. Caec. 17.

dissolvit: ſ. coit.

dubitat: quis me non modo civis, sed socius recipere contra tuam legem et iuvare dubitavit? dom. 85.

efficiunt: dubitat nemo quin violati hospites, legati necati, pacati atque socii nefario bello lacessiti ... tantam efficerent vastitatem; Piso 85.

eripiunt: non .. ut eriperent nobis socii civitatem, sed ut in eam reciperentur petebant; Phil. XII, 27.

est: unus fuit, adfinis, socius, necessarius, Sex. Naevius; Quinct. 74. hoc iure sunt socii; Verr. II, 65. haec omnia salvis populi Romani sociis ... esse gesta; imp. Pomp. 21. huius .. otiosae dignitatis haec fundamenta sunt: ... religiones, auspicia, ... provinciae, socii, imperii laus ..; Sest. 98.

existimant: ergo id volumus populum Romanum, ... [id] socios nationesque exteras existimare; Verr. III, 223. quid socii de imperatoribus nostris existiment; imp. Pomp 43.

faciunt: itaque socii fecerunt, vetere instituto publicanorum; Verr. II, 172. ſ. audent.

ferunt: nihil acerbius socii et Latini ferre soliti sunt quam ..; Sest. 30.

frangit: modo ille meorum laborum, periculorum, consiliorum socius, C. Pomptinus, ... bellum Allobrogum ... proeliis fregit; prov. cons. 32.

fruuntur: „me .. quam socios tua frui virtute malebam“; Planc. 13.

fugiunt: cum ceteri socii tui fugerent; Sex. Rosc. 95.

gaudent: quem socii in urbis suas cum exercitu venisse gaudeant; imp. Pomp. 68.

habet: quem ad modum socius in societate habet partem; Qu. Rosc. 55. ſ. amittunt. debent.

ignorant: quod ius ... si socii (ignoraverunt); Balb. 64.

impetrant: quod Halaesini, antiquissimi et fidelissimi socii atque amici, Romae impetrarent; Verr. II, 122.

implorant: ſ. confugiunt; Verr. V, 126.

iuvat: ſ. dubitat.

laudant: cum (Fonteium) laedat nemo bonus, laudent omnes vestri cives atque socii; Font. 35.

neglegunt: sed haec ... omnia iam socii vestri relinquunt et neglegunt, iudices: ne publice a populo Romano spoliarentur, ... providerunt; paucorum cupiditati tum cum obsistere non poterant, tamen sufficere aliquo modo poterant; Verr. V, 127. ſ. confugiunt; Verr. V, 128.

nolunt: cum socii populi Romani iudicia de pecuniis repetundis fieri nolunt; Verr. a. pr. 42.

obit: vadimonium mihi non obiit quidam socius et adfinis meus; Quinct. 54.

obsistunt; ſ. neglegunt.

obtemperant: ut eius semper voluntatibus ... socii obtemperarint; imp. Pomp. 48.

pendet: tam diu pependit in arbore socius amicusque populi Romani in sociorum urbe ac foro; Verr. III, 57.

perdunt: scribit HS $\overline{LX}$ socios perdidisse ex vicesima portorii Syracusis; Verr. II, 185.

perfugiunt: hic locus est unus quo (socii) perfugiant; Verr. V, 126.

pertimescunt: hic cuncti Siculi, fidelissimi atque antiquissimi socii, ... graviter commoventur et ... pertimescunt; Verr. V, 115. cum socii pertimuissent; imp. Pomp. 45.

petit: socius sibi soli, non sociis petit; Qu. Rosc. 55. quodcumque sibi petat socius; ib. 56. ſ. eripiunt.

possunt, provident: ſ. neglegunt.

putant: quem socii ... omni cruciatu dignissimum putent; Piso 98.

queruntur: at socii in hostium numero sese abs te habitos queruntur; Verr. II, 166. quia tempore dato modeste apud vos socius amicusque populi Romani questus est; ib. IV, 18. quod ego non reprehendo, socios video queri; Flacc. 86.

recipit: ſ. dubitat. — relinquunt: ſ. confugiunt; Verr. V, 128. — neglegunt. — repetunt: ſ. confugiunt; Verr. V, 126. 128.

revertuntur: neque quicquam aliud agitur ... nisi uti antiquissimi socii et fidelissimi || fidelissimique || [Siculi] coloni populi Romani ... in agros atque in sedis suas revertantur; Verr. III, 228.
solent: ſ. ferunt. — sufficiunt: ſ. neglegunt — sumunt: ſ. confugiunt; Verr. V, 126.
venit: ad vadimonium non venit. quis? socius; Quinct. 22. ſ. confugiunt; Verr. V, 126.
videntur: ut ... vexati socii ... impune me actore esse videantur; Verr. V, 179.
vivunt: ſ. confugiunt; Verr. V, 126.
volunt: quem actorem causae suae socii ... potissimum esse voluerunt; div. Caec. 65. ſ. communicant. confugiunt; Verr. V, 126.
2. **Prädicat:** sum: nisi hoc video, Capitonem in his bonis esse socium; Sex. Rosc. 99. nesciebat Fannium Roscio esse socium? Qu. Rosc. 35. qui se non Timarchidi, sed ipsius Verris conlegam et socium esse dicebat; Verr. II, 108. socios istius fuisse decumanos; ib. III, 50. loquebantur enim decumani palam et praeter ceteros is ..., praetorem esse socium; ib. 130. NI APRONIUS DICTITARET TE SIBI IN DECUMIS ESSE SOCIUM, ib. 132. si ... dixisset Apronium dictitare te sibi esse socium; ib. 133. NI TE APRONIUS SOCIUM IN DECUMIS ESSE DICAT; ib. 135. ni socium te sibi in decumis esse dictitaret; ib. 137. dictitarat homo improbus ..., socium || sibi || esse praetorem; ib. 140. OBTUDERUNT EIUS AURIS TE SOCIUM PRAETORIS FUISSE; ib. 157. tibi Apronium in decumis socium fuisse; ib 157. is cum amicus et socius populi Romani esset; ib. IV, 67. eosdem Romae fuisse legatos, ... socios furtorum; ib. 139. nisi qui aut socius aut minister libidinis esse posset; ib. V, 30. P. Sulla hoc importunissimo cum honoris tum etiam calamitatis socio atque comite .. secundas fortunas amittere coactus est; Sulla 66. qui ... omnium meorum ... periculorum .. socius fuisset; Quir. 15. hic tibi ... fidelissimus socius ad (rem) comparandam ... fuit; dom. 30. cuius maiores huic populo socii atque amici semper fuerunt; ib. 52. qui (Ptolemaeus) ... erat rex, si nondum socius, at non hostis; Sest. 57. ille Cyprius miser, qui semper amicus, semper socius fuit, ... est ... publicatus; ib. 59. non modo si (Caelius) socius [coniurationis], sed nisi inimicus istius sceleris fuisset; Cael. 15. quem (Lucceium) vos socium vestrae religionis iurisque iurandi facile esse patiamini; ib. 54. ne illi (viri) me suarum inimicitiarum socium velint esse; prov. cons. 44. fuit hic multorum illi laborum socius aliquando; Balb. 63. me ille sui totius consulatus eorumque honorum, quos cum proximis communicavit, socium esse voluit; Piso 79. qui meorum consiliorum in consulatu socius ... fuisti; Planc. 104. qui sum illorum ... socius; Phil. II, 31. cuius tu imperatoris quaestor fueras, ... praedae socius; ib. 71. quid .. accidere huic adulescenti potuit optatius quam cognosci ab omnibus Caesaris consiliorum esse socium? ib. III, 17. quod te socium fore speras dominationis Antonii; ib. VIII, 12. qui .. eius (Dolabellae) ... facinoris .. socii .. fuerunt; ib. XI, 29. qui ... socius imperatorum nostrorum fuit in bellis; ib. 33. cum Cn. Pisone socio ... caedem optimatium facere voluisti; Fr. B. VIII, 19, b.
videor: ut meae calamitatis non adiutor solum, verum etiam socius videretur; sen. 20.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abduco: socios nostros in servitutem abduxerunt; Piso 84.
addico: huius audaciae ... fidelissimos socios optimosque civis scitote hoc praetore traditos .. atque addictos fuisse! Verr. III, 24.
adhibeo: cum alter nobilitatis florem, alter belli socios adhibuisset; Phil. XII, 27.
adiungo: (Cn. Pompeius) huius voluntatis eum socium sibi et adiutorem [C. Caesarem] adiunxit; Piso 80.
admitto: SOCIUM NE ADMITTITO NEVE PARTEM DATO NEVE REDIMITO; Verr. I, 143.
appello: si (Ptolemaeus) nondum erat ipse a senatu socius appellatus; Sest. 57.
arceo: tu, Iuppiter; ... hunc et huius socios a tuis ... templis ... arcebis; Catil. I, 33.
armo: qui ... consules, sceleris sui socios, ... exercitu armavit; har. resp. 58.
ascribo: unus A Gabinius belli maritimi rerumque gestarum Cn. Pompeio socius ascribitur; imp. Pomp. 58.
caedo: virgis iste caederet sine causa socium populi Romani? Verr. IV, 86.
caveo: socium cavere qui possumus? Sex. Rosc. 116.
cogo: nolite ... cogere socios ... hoc uti perfugio; Verr. I, 82.
commoveo: ſ. I, 1. pertimescunt; Verr. V, 115.
conicio: qui ... socios suos ... spoliatos, in vincla coniectos, partim in vinclis necatos, partim securi percussos esse dicunt; Verr. V, 154.
conservo: quam facile imperio atque exercitu socios ... conservaturus sit qui ipso nomine ... defenderit; imp. Pomp. 45.
decipio: eiusdem muneris, legationis, officii mandatorumque socios induxit, decepit, destituit, adversariis tradidit; Sex. Rosc. 117.
defendo: non potest in accusando socios vere defendere is, qui cum reo ... coniunctus est; div. Caec. 32. socios, leges ... senatorio consilio maxime posse defendi; Verr. I, 4. quem socium defendistis? imp. Pomp. 32. ſ. conservo.
deicio: ſ. expello; Verr. III, 127.
desero: si vos eos (socios) deseretis; Verr. V, 126.
destituo: ſ. decipio.
diripio: quos (socios) diripuit; har. resp. 58. diripuit socios; Fr. B, VIII, 7.
distraho: nec fas esse ducebam versari me in nostro vetere curriculo illo ... laborum meorum quasi quodam socio a me ... distracto; Marcell. 2.
edo: socium tibi in eis bonis edidisti Quinctium; Quinct. 76. qui sibi eum nuper edidit socium; Quinct. 88.
eicio: cum audirent, a praetore populi Romani in provincia ... eiectum socium populi Romani atque amicum; Verr. IV, 68.
excito: cuius tanti furoris fuit, ... omnis socios ... contra se unum excitare? Deiot. 15.
excludo: his praemiis et his honoribus exclusos esse fidelissimos et coniunctissimos socios; Balb. 24.
excrucio: ibi ... populi Romani socium atque amicum fumo excruciatum semivivum reliquit; Verr. I, 45.
exhaurio: provincias, civitates liberas, socios, amicos, reges denique exhauriunt; leg. agr. I, 11.
existimo: socii fidelissimi in hostium numero existimati (sunt); Verr. a. pr. 13. ut se quoque, sicut ceterarum provinciarum socios, dignos existimetis, quorum ..; imp. Pomp. 13.
expello: quem (saltum) per vim expulso socio possedit; Quinct. 90. illud ostendit, deiectos, fortunis omnibus expulsos esse populi Romani socios atque amicos; Verr. III, 127. regno est expulsus Ariobarzanes rex, socius populi Romani atque amicus; imp. Pomp. 12.
expilo: cum ceteri ad expilandos socios ... quos voluerunt legatos eduxerint; imp. Pomp. 57.
fallo: ſ. **fallo,** II. socium (6 St.) B. II, S. 317, a.
fraudo: quis sit qui socium fraudarit et fe-

fellerit consideremus; Qu. Rosc. 17. Roscius socium fraudavit; ib. eundem tu et honoris causa appellabas et virum primarium esse dicebas et socium fraudasse arguebas; ib. 19. nam tibi ... certe tanti non fuissent (sestertii) ut socium fraudaretis; ib. 22.

habeo: grave crimen est hoc, ... praetorem socios habuisse decumanos; Verr. III, 130. ceterae feminae ... habere domi fortunarum omnium socium participemque possunt; Font. 47. cur .. unus tu Apollonidensis, amantissimos populi Romani fidelissimosque socios, miseriores habes quam ..? Flacc. 71. ut haberet in consilio et fratrem ab inferis, socium rerum mearum, et omnis Metellos ... paene ex Acheronte excitatos; sen. 25. dixeritne L. Vettius ... sese ... socios habuisse sceleris illius eos viros? Vatin. 24. huius gloriae ... socium habes neminem; Marcell. 7. ſ. I, 1. queruntur; Verr. II, 166.

induco: ſ. decipio.

iudico: conlegam et scelerum socium omnium hostem iudicavistis; Phil. XIII, 5. ego te ... regem et socium et amicum iudicabo; Fr. B, XVI, III, 2.

lacesso: ſ. I, 1. efficiunt.

libero: mitti ad socios liberandos an ad opprimendos; leg. agr. II, 46.

metuo: socium officii metuere non debuerunt; Sex. Rosc. 117.

mitto: quid? ... quod populari illi sacerdoti sescentos ad bestias socios stipendiariosque misisti? Piso 89.

neco: nautae militesque Siculorum socii nostri atque amici fame necati; Verr. a. pr. 13. ſ. conicio.

omitto: omitto socios; Milo 76.

opprimo: ſ. libero.

percutio: securi esse percussos homines innocentis, nobilis, socios populi Romani atque amicos; Verr. I, 76. ſ. conicio.

perdo: cum vero perditis profligatisque sociis vectigalia populi Romani sint deminuta; Verr. III, 127.

persequor: cum viderem ... fore ut eius socios ... persequi non possem; Catil. II, 4.

praebeo: caverat .. sibi ille sororius adulter, ut ... omnium suorum scelerum socium te adiutoremque praeberes; Piso 28.

praesto: qui ... omnis socios in ultimis oris auctoritate nostri imperii salvos praestare poteramus; imp. Pomp. 55.

profligo: ſ. perdo.

puto: nam socii putandi sunt, quos inter res communicata est; Verr. III, 50. cum ipse praedonum socius putaretur || arbitraretur ||; ib. V, 106.

recipio: ſ. I, 1. eripiunt.

recupero: qui hoc dignum populo Romano arbitraretur, bello confecto socios sua per nostram victoriam recuperare; Verr. II, 86.

relinquo: cum (Catilina) sceleris sui socios ... Romae reliquisset; Catil. III, 3. ſ. excrucio.

reperio: ne in praedae quidem societate mancipem aut praedem (socium) extra tuorum gladiatorum numerum ... quemquam ... reperire potuisti; dom. 48.

retineo: est tuum ... retinere ... socium in re publica; Muren. 83.

spolio: qui amicum, socium .. fama ... spoliare conatus est; Quinct. 26. ſ. conicio. I, 1. neglegunt.

teneo: ſ. I, 1. confugiunt; Verr. V, 126.

tracto: si quem ad modum socii populi Romani a magistratibus nostris tractentur non laboratis; Verr. III, 122. placet socios sic tractari, ... ut per haec tempora tractatos videtis? ib. 208.

trado: ſ. addico. decipio.

vexo: vectigalibus abalienatis, sociis vexatis ... illi pecunias habebunt; leg. agr. II, 72. socii consiliorum, ministri comitesque vexantur; Flacc. 5 (Z. 5) ſ. I, 1. videntur.

video: cum adulescentem filium videret eiusdem socium calamitatis; Quir. 20. quo si tum veniret (Cato), me tamen socium suorum in re publica consiliorum videre posset; Sest. 63.

2. **Genetiv:** interest: quod sociorum interesse arbitrabatur; Verr. II, 169.

misereor: aliquando miseremini sociorum; Verr. I, 72.

sum: est .. urbs Massilia ... fortissimorum fidelissimorumque sociorum; Font. 13. quae (Zmyrna) est fidissimorum antiquissimorumque sociorum; Phil. XI, 5.

3. **Dativ:** adfero: sed ut sociis causam dandi adferre videamur; Verr. II, 143.

ago: cuius umquam propter salutem nisi meam senatus publice sociis populi Romani gratias egit? Sest. 128.

antefero: potestis ... inimicissimos huic imperio ac nomini bonis ac fidelibus et sociis et civibus anteferre? Font. 32.

claudo: sociis ego nostris mare ... clausum fuisse dicam? imp. Pomp. 32.

consulo: non solum sociis in eo bello consuluit, verum etiam ... temperavit; Verr. III, 4. utrum ... amicissimis atque antiquissimis sociis et credere et consulere malitis an eis ..; Font. 15.

credo: ſ. consulo; Font. 15.

do: quas enim leges sociis amicisque dat is, qui habet imperium; Verr. II, 121. quam (libertatem) vos sociis dedistis; ib. V, 114. qua lege civitas est sociis et Latinis data; Balb. 21.

eripio: quis .. esset ... qui sociis ... in defendenda re publica nostra spem praemiorum eripi vellet? Balb. 49.

facio: quas (insidias) uno tempore mihi, vobis, M'. Glabrioni, populo Romano, sociis, exteris nationibus ... facere conatur; Verr. a. pr. 4. qui sociis iniurias fecerant; ib. I, 59. iniuriamne factam sociis? ib. III, 39.

impero: si nimis atrociter imperando sociis in tantum adductus periculum videretur; Verr. I, 70. ut quererer .. tam iniquo iure sociis atque amicis imperari; ib. II, 164. ut magitratus in provinciis non audeant imperare sociis, quod ex usu rei publicae sit; Fr. A, III, 19.

incido: medicum intromisit suum qui legato, socio, amico, libero ... venas incideret; har resp. 35.

infero: bellum grave ... vestris vectigalibus ac sociis a duobus .. regibus infertur; imp. Pomp. 4. *qui bellum sociis in*tulit, gessit; Sest. 59.

mitto: inveni duos solos libellos, a L. Canuleio missos sociis ex portu Syracusis; Verr. II, 182.

peto: socius sibi soli, non sociis petit; Qu. Rosc. 55.

praesum: praefuisse classi populi Romani Siculum, perpetuo sociis atque amicis Syracusanum; Verr. V, 131.

probo: qua in legatione (Ligarius) ... sociis ita se probavit, ut ..; Ligar. 2.

prospicio: si sociis fidelissimis prospicere non laboratis; Verr. III, 127.

respondeo: nihil vos civibus, nihil sociis, nihil regibus respondistis; sen. 6.

tempero: te putet quisquam ... sociis temperasse? Verr. I, 154. ſ. consulo; Verr. III, 4.

trado: scilicet tu ... Sex. Clodio, socio tui sanguinis, ... omne frumentum privatum et publicum ... tradidisti; dom. 25.

videor: sociis abstinens .. eram visus; Planc. 64.

4. **Ablativ:** utor: ecquod in Sicilia bellum gessimus quin Centuripinis sociis ... uteremur? Verr. V, 84. quo adiutore usus est? quo socio? Cael. 57. in populum Romanum grave est, non posse uti sociis excellenti virtute praeditis; Balb. 24. eis (Denseletis) .. cum fidelissimis sociis uti posses, hostibus uti acerrimis maluisti; Piso 84.

5. **mit Präpositionen:** audio de: ut populus Romanus ... de suis sociis atque amicis audiat; Verr. III, 106.

aufero: quae ab sociis per scelus ablata ereptaque essent; Verr. I, 59. hoc ferundum nullo modo est, tantam a sociis pecuniam auferri; ib. II, 141. utrum impudentius ab sociis abstulit? ib. III, 83. patiemini, iudices, ab sociis ... plus aliquanto ablatum esse quam natum est || sit ||; ib. 102. quo genere ab sociis maxima pecunia per summam iniuriam auferatur; ib. 224.

edo in: quae (scelera) in ... socios (ab illo sunt edita); har. resp. 58.

eripio a: f. aufero a; Verr. I, 59.

excogito in: quod ... in socium vestrum atque amicum novum et singulare supplicii genus excogitavit; Verr. IV, 88.

facio in: cum multa libidinose ... in civis Romanos atque in socios || atque socios || ... fecerit; Verr. a. pr. 56.

infero in: cum ille (Tigranes) iniuriis in socios nostros inferendis bello prope nos lacessisset; Sest. 58.

invehor in: in eius socios facinorum ... sum semper invectus; Phil. XII, 17.

iudico de: non iudicatis in hac causa de exteris nationibus, non de sociis; Flacc. 99.

mereor de: nemo est ex tanto numero quin hunc optime ... de sociis ... meritum esse arbitretur; Font. 15.

mitto ad: alter ex ipsa caede volucrem nuntium Ameriam ad socium atque ad magistrum suum misit; Sex. Rosc. 102. aliquotiens ad socios litteras de istius iniuriis miserat; Verr. II, 171. ut ... crebras postea litteras ad socios ... mitteret; ib. 172. litteras ad socios misisse L. Canuleium (dico); ib. 176. — contra: pro sociis vos contra hostis exercitum mittere putatis an hostium simulatione contra socios atque amicos? imp, Pomp. 66.

perscribo ad: furta quoque istius permulta nominatim ad socios perscripserat; Verr. II, 171.

propulso a: cum (Plancius) a sociis et a se iniuriam propulsaret; Planc. 34.

scribo ad: tum etiam ille || ille etiam || plura scribebat ad socios; Verr. II, 172.

sum apud: maiores nostri facile patiebantur, haec esse apud illos quam plurima: apud socios, ut imperio nostro quam ornatissimi ... essent; Verr. IV, 134.

suppedito a: sumptum haurit ex aerario, suppeditat a sociis: leg. agr. II, 32.

tollo a: quod signum ab sociis pecuniae magnae sustulit; Verr. IV, 88.

venio ad: cum venissem senator ad socios populi Romani; Verr. I, 16.

vindico in: fateor ... in socios ... persaepe esse severe ... vindicatum; Verr. V, 133.

utor in: quod si hoc iure legati populi Romani in socios nationesque exteras uterentur; Verr. I, 68.

III. **nach Adjectiven und Adverb: 1. Genetiv:** neglegens: etiam sane sit aliqui ... sociorum atque amicorum neglegentior; Verr. III, 148.

plenus: ad eamne rem fuit haec ... fidelis Sicilia, plena optimorum sociorum, ... ut ..? Verr. V, 157.

2. **Dativ:** gratus: quod certe ... gratissimum fratri suo fecit, socio laborum, periculorum, consiliorum meorum; Sest. 131. ut ... sociis gratissima esset eius integritas ac fides; Ligar. 2.

gravis: audistis profecto quam graves eorum adventus sociis nostris esse soleant; leg. agr. I, 8.

inimicus: imminent duo reges toti Asiae ... inimicissimi vestris sociis; imp. Pomp. 12.

optatus: quid est quod ... sociis exterisque nationibus optatius esse possit? div. Caec. 7.

3. **mit Präpositionen:** contumeliosus in: in socios .. ipsos ... iniuriosum et contumeliosum est his praemiis ... exclusos esse fidelissimos ... socios; Balb. 24.

iniquus in: vide quam tibi defensionem patefecerim, quam iniquam in socios; Verr. III, 193.

iniuriosus in: f. contumeliosus in.

iustus in: Cyrenis (Laterensem) ... iustum in socios fuisse; Planc. 63.

una cum: quem una cum ceteris sociis non solum potestati tuae, sed etiam fidei populus Romanus commiserat; Verr. IV, 14.

IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv:** aerumna: quo (anno) interiecto ... sociorum aerumna propagatur; prov. cons. 17.

agri: agri sociorum ... xviris donabantur; leg. agr. I, 2. quam (praedam) ex agris urbibusque sociorum exhauserat; Piso 48.

animi: quae (spes) sociorum animos consolari possit; div. Caec. 18. videte .. quantum et quam acerbum dolorem sociorum atque amicorum animis inusserint istius iniuriae; Verr. II, 163.

ara: hic portus, haec arx, haec ara sociorum; Verr. V, 126. templum sanctitatis, ... aram sociorum ... inflammari, exscindi, funestari? Milo 90.

arx: utitur hac lege qua iudicium est, communi arce sociorum; Verr. IV, 17. f. ara. Verr. V. 126.

auxilia: in armis ... auxilia sociorum ... multum iuvant; Marcell. 6.

bellum: cum bello sociorum tota Italia arderet; Verr. V, 8.

bona: in Timarchidi potestate sociorum populi Romani antiquissimorum atque amicissimorum liberos, matres familias, bona fortunasque omnis fuisse; Verr. II, 136.

calamitas: utrum ego ... plus quam satis est doleo tanta calamitate ... sociorum an ..? Verr. V, 123. noverunt .. sociorum volnera, vident eorum calamitates, querimonias audiunt; imp. Pomp; 66.

carnifex: non sicarium, sed crudelissimum carnificem civium sociorumque in vestrum iudicium adduximus; Verr. I, 9.

causa: cum causam sociorum ... susceperis; div. Caec. 37.

civitas: civitates non modo pacatae, verum etiam sociorum atque amicorum ad vim atque ad arma confugient; Verr. I, 78 ita civitas una sociorum atque amicorum duabus deterrimis mulierculis Verre praetore vectigalis fuit; ib. III, 79. utrum pluris arbitramini ... militum vestrorum armis an hibernis sociorum civitates esse deletas? imp. Pomp. 38. si imperatoribus ... non licebit ... elicere ex civitatibus sociorum ... fortissimum atque optimum quemque; Balb. 22.

commoda: „quod sociorum commoda ac iura defendi“; Verr. II, 166.

condicio: sustulisti ius imperii, condicionem sociorum; Verr. V, 50.

coniuges: qui [se] a pecuniis sociorum, qui ab eorum coniugibus ac liberis ... manus ... cohibere possit; imp. Pomp. 66.

consilia: qui primo sociorum consilia adversariis enuntiavit; Sex. Rosc. 117.

cruciatus: ne cruciatus sociorum, ne sanguis innocentium ... magistratibus nostris quaestui possit esse; Verr. V, 130.
directum: decreto sociorum erepta mihi esse istius indicia ac monumenta furtorum; Verr. II, 177.
direptio: quae direptio sociorum? Verr. III, 88. „tibi vexatio direptioque sociorum impunita fuit ac libera"; Catil. I, 18. quid tandem erat ... gestum ... de quo ad senatum ... scribi abs te oporteret? vexatio Macedoniae? ... an sociorum direptio? Piso 40. alter advolarat subito ad direptionem pestemque sociorum; Phil. X, 12.
exitium: nihil esse quod quisquam dubitaret de exitio sociorum atque amicorum; Verr. I, 59.
fana: quem (solitum esse scimus) ... spoliare fana sociorum; Sulla 71.
fines: quod partum recenti victoria maiores vobis in sociorum urbibus ac finibus et vinculum pacis et monumentum belli reliquerunt; leg. agr. II, 49.
flamma: cum ... ex flamma sociorum evolaris; Verr. I, 82.
forum: tam diu pependit in arbore socius amicusque populi Romani in sociorum urbe ac foro, Verr. III, 57.
fortunae: fuit proprium populi Romani ... propugnaculis imperii sociorum fortunas ... defendere; imp. Pomp. 32. ſ. bona.
Furia: Aetoliam, ... o Poena et Furia sociorum! decedens miseram perdidisti; Piso 91.
incendium: hic sociorum ambustus incendio, tamen ex illa flamma periculoque evolavit; Verr. I, 70.
incommoda: quod si quis sociorum incommodis minus commovetur; Verr. III, 144. audietis .. de magnis incommodis iniuriisque sociorum; ib. V, 111.
iniuria: nulla privatim accepta iniuria sociorum atque amicorum populi Romani; div. Caec. 64. qui sociorum iniuriis provinciarumque incommodis doleat; Verr. III, 6. utrum tibi pecuniae coactae conciliatae videntur adversus leges, adversus rem publicam cum maxima sociorum iniuria? ib. 194. si sine iniuria sociorum percipere possumus; ib. 201. qui se fateatur maximas pecunias cum summa sociorum iniuria cepisse; ib. 221. aguntur iniuriae sociorum; ib. IV, 113. ſ. incommoda; Verr. V, 111.
insula: ut ne hostium quidem urbem ex sociorum insula tollendam arbitraretur; Verr. II, 4. cuius duo fana duabus in insulis posita sociorum, Melitae et Sami, ... idem iste omnibus donis ... nudavit; ib. V, 184.
iudicium: in eo iudicio colonorum populi Romani Narbonensium, fidelissimorum sociorum Massiliensium; Font. 34.
iura: quod (nomen) non modo inter sociorum iura || arma ||, sed etiam inter hostium tela incolume versetur; Verr. I, 85. ſ. commoda.
liberi: ſ. bona. coniuges.
litterae: ne quid esset in litteris sociorum; Verr. II, 173. quod ego maxime genus ex sociorum litteris reperire cupiebam; ib. 183.
matres familias: tu sociorum atque amicorum ad ea convivia matres familias adhibuisti; Verr. V, 137. ſ. bona.
milia: commemorarem decem milia civium esse || esse civium || Centuripinorum, fortissimorum fidelissimorumque sociorum; Verr. II, 153.
miseria: miserias cognoscite sociorum; Verr. II, 65. recte ac merito sociorum innocentium miseria commovebamur; ib. V, 172.
moenia: quae ... supplicia neque a sociorum moenibus prohibere neque hostium urbibus inferre potuerunt; har. resp. 3.
mors: aderat ianitor carceris, ... mors terrorque sociorum; Verr. V, 118.
multitudo: itaque ille multitudine sociorum remota decumanos convocat; Verr. II, 173.
naves: accipit navis sociorum; Verr. V, 83.
neces: nondum commemoro rapinas, ... non necis sociorum; Piso 38.
opera: quorum sociorum opera Syracusani nobis dicto audientes sunt; Verr. V, 85.
oppida: postea ... cepit, quam tu ... oppida pacata sociorum atque amicorum diripienda ac vexanda curasti; Verr. I, 56.
patrona: cum lex ipsa de pecuniis repetundis sociorum atque amicorum populi Romani patrona sit; div. Caec. 65. ſ. coniuges.
pestes: et has duplicis pestis sociorum ... teneretis; prov. cons. 13. ſ. direptio; Phil. X, 12.
Poena: ſ. Furia. — portus: ſ. ara; Verr. V, 126.
praedo: qui nisi captus a piratis esset, in hunc praedonem sociorum incidisset; Vetr. V, 122.
querimoniae: neque enim magis animos hominum nocentium res umquam ulla commovit quam ... sociorum querimoniae; div. Caec. 67. ecquid apud vos querimoniae valerent antiquissimorum fidelissimorumque sociorum; Verr. II, 14. tamen vos in hac quaestione de pecuniis repetundis ... sociorum querimonias audire oporteret; ib. 15. an ... sociorum querimonias non audire? ib. III, 218. ſ. calamitas; imp. Pomp. 66.
rapinae: ſ. neces.
ratio: cum omnium sociorum provinciarumque rationem diligenter habere debetis; Verr. II, 2.
religio: medemini religioni sociorum, iudices; Verr. IV, 114.
rogatus: „accusavi rogatu sociorum atque amicorum"; div. Caec. 65. cum ... rogatu sociorum atque amicorum populi Romani ... nomen hominis audacissimi detuli; Verr, I, 15.
salus: in mentem tibi non venit quid negotii sit ... sociorum salutem ... defendere? div. Caec. 27. pertinet hoc ad summam rem publicam ... salutemque sociorum; Verr. II, 28. quae iam diu ad salutem sociorum utilitatemque rei publicae composita comparataque essent; ib. III, 21. cum multa contra sociorum salutem, multa contra utilitatem provinciarum et faceret et cogitaret; ib. 213. quae (causa) non ad sociorum salutem ... pertinet; ib. V, 139. si ... omnia mea consilia ad salutem sociorum ... spectaverunt; ib. 188. agitur salus sociorum; imp. Pomp. 6. quod salus sociorum summum in periculum ac discrimen vocatur; ib. 12. quanto vos studio convenit ... sociorum salutem ... defendere? ib. 14. in quo (bello) ... salus sociorum, vectigalia maxima ... defendantur; ib. 19. ego me ... statui ... salutem provinciarum atque sociorum meis omnibus ... rationibus praeferre oportere; ib. 71.
sanguis: cum te maculas ... flagitiorum tuorum sociorum innocentium sanguine eluere arbitrabare; Verr. V, 121. cum se sociorum ... sanguine implerint; leg. agr. II, 47.
sordes: aspicite, [aspicite,] iudices, squalorem sordisque sociorum; Verr. V, 128.
spolia: vidi conlucere omnia furtis tuis, ... spoliis sociorum atque amicorum; Verr. I, 58.
squalor: ſ. sordes.
stipendium, sumptus: erat hoc ... factitatum semper ...; etiam in sociorum et Latinorum stipendio ac sumptu; Verr. V, 60.
tabulae: nunc ad sociorum tabulas accepti et expensi ... revertemur; Verr. II, 186. rem ad Metellum defero, me tabulas perspexisse sociorum; ib. 188.
tecta: hiemis .., non avaritiae perfugium maio-

res nostri in sociorum ... tectis esse voluerunt; imp. Pomp. 39.

tempestas: unam (navem) ex decem ... hac horribili tempestate sociorum amissam in litteras publicas rettulerunt; Verr. I, 89.

terror: f. mors. — vexatio: f. direptio; Catil. I, 18.

villae: istorum villae sociorum fidelissimorum ... spoliis ornatae refertaeque sunt; Verr. V, 127.

volnera: f. calamitas; imp. Pomp. 66.

voluntas: utrum ... hoc dicis ... an optimorum fidelissimorumque sociorum voluntatem apud hos gravem esse non oportere? div. Caec. 12. ac vide quid te amicorum tuorum studium, ... quid sociorum voluntas adiuvet; Verr. II, 176.

urbs: quod iste M. Marcelli et P. Africani monumenta ... ex urbibus sociorum atque amicorum non dubitarit auferre; Verr. I, 11. quas enim sociorum atque amicorum urbis adisti legationis iure et nomine; ib. 54. ut pluris hic sociorum urbis quam ille hostium spoliasse videatur; ib. III, 9. non ablata (signa) ex urbibus sociorum atque amicorum quadridui causa ... domum deinde ... auferebant; ib. IV, 6. nunc ex urbe sociorum praetor eiusdem populi turpissimus ... eosdem illos deos nefario scelere auferebat; ib. 77. quem (Mercurium) ... P. Africanus in urbe sociorum et in gymnasio Tyndaritanorum iuventutis illorum custodem ac praesidem voluit esse; ib. V, 185. ut ... ipsorum adventus in urbis sociorum non multum ab hostili expugnatione differant; imp. Pomp. 13. quam multas (existimatis) aut metu relictas aut a praedonibus captas urbis esse sociorum? ib. 32. ut .. urbs fidelissimorum sociorum defenderetur; Muren. 33. f. agri; Piso 48. fines. forum.

2. **mit Präpositionen:** nemo ex: neminem ex sociis civem fieri posse; Balb. 27.

bella cum: bella cum sociis, Fregellanum, Marsicum; leg. agr. II, 90.

conlusio cum: cum vero verbo iudicium sit in edicto, re quidem vera tuorum comitum ... conlusio cum decumanis, sociis tuis atque adeo procuratoribus; Verr. III, 33.

iniuria in: his de tot tantisque iniuriis in socios ... consulum querella esse debuit; Sest. 64.

institutum in: utrum praetoris institutum in socios an in hostis victos insani edictum atque imperium tyranni? Verr. III, 25.

iudicia in: quid est hoc? ... iudicia in socios fidelis, in provinciam suburbanam? || iudicia? socii fidelis? provincia suburbana? || Verr. III, 66.

officium in: ut ... officii potius in socios quam ambitionis in civis rationem duxerit; Verr. II, 154.

pactiones cum, de: qui de sociis cum hostibus, de civibus cum sociis faciat pactiones; prov. cons. 12.

V. **Umstand:** a: circumsessus es. a quibus? ... ab hominibus ... lenissimis, porro autem populi Romani condicione sociis; Verr. I, 81. unum ab omnibus sociis ... imperatorem deposci atque expeti; imp. Pomp. 5. quod is ab sociis diligebatur; Planc. 24. quid tum? si ille ... ab omnibus, sociis civibus, exoratus anteposuit honori suo commoda provinciae; Scaur. 35. quae (scelera) Romae iam suscepta arbitrabatur a socio furoris sui; Phil. XI, 2.

apud: quae (auctoritas) nisi gravis erit apud socios et exteras nationes; Verr. IV, 25. tu apud socios fidelissimos ... dies continuos compluris in litore conviviisque iacuisti; ib. V, 137.

causa: quasi vero dubium sit quin tota lex de pecuniis repetundis sociorum causa constituta sit; div. Caec. 17. quae (iudicia) a maioribus nostris sociorum causa comparata sunt; Verr. a. pr. 42. quae (quaestio) sociorum causa constituta est; ib. II, 15. quae (lex) sociorum causa esset constituta; ib. III, 127. cum lex sociorum causa rogata sit; ib. 218.

cum: cum (fundum) .. emptum habebat cum socio Cn. Acerronio; Tull. 16. cum ... socio atque adiutore consiliorum periculorumque meorum, L. Flacco, caedem a vobis ... depellebam; Flacc. 1. quod (Misenum) cum sociis tamquam Sisaponem tenebas; Phil. II, 48.

in: neque me arbitrabar sine summo scelere posse, quod maleficium in aliis vindicassem, idem in illorum socio ... defendere; Sulla 19.

inter: fidem .. eius quantam inter socios existimari putatis? imp. Pomp. 42.

per: per eosdem istius furtorum ... socios istius imperio Syracusis Marcellia tolluntur maximo gemitu luctuque civitatis; Verr. II, 51.

pro: quasi ei ... arbitrium pro socio condemnari solerent; Quinct. 13. cur non arbitrum pro socio adegeris Q. Roscium quaero; Qu. Rosc. 25. qui pro sociis transigit, satis dat neminem eorum postea petiturum; ib. 35. qui ... furti et pro socio damnatus est; Flacc. 43. mittebantur (legati) pro ... nostris sociis; Phil. V, 27. f. II, 5. mitto contra.

propter: si propter socios ... maiores nostri ... bella gesserunt; imp. Pomp. 14.

b. femininum: est: tum .. vitae socia virtus ... fuisset; Font. 49.

laudat: te omnium Siculorum patrona una Mamertina civitas, socia tuorum furtorum ac flagitiorum || socia furtorum ac flagitiorum tuorum || [publice laudat]; Verr. II, 114.

socrus, Schwiegermutter: I, 1. nescit: cum illa (Amyntae socrus) quid ageret nesciret; Flacc. 72.

nubit: nubit genero socrus; Cluent. 14.

2. sum: quae (Dinaea) tum ei mulieri socrus erat; Cluent. 33. A. Aurium, cuius illa quondam socrus, paulo ante uxor fuisset; ib. 188.

II, 1. cogo: cur ... sodalis socrum ... contra te testimonium dicere (cogis)? Verr. I, 94.

habeo: (Decianus) socrum .. sibi habeat; Flacc. 73.

interficio: qui socrum ... interfecerit; Cluent. 125.

pellicio: huius (Amyntae) socrum ... pellexit Decianus ad sese; Flacc. 72.

2. audio ex: nihil ex socru tua, femina primaria, Servilia, vetere Dionis hospita, audisti? Verr. II, 24.

porto ad: columnae marmoreae ex aedibus meis ... ad socrum consulis portabantur; dom. 62.

sedeo apud: at tu illo ipso tempore apud socrum tuam prope a meis aedibus ... sedebas, non exstinctor, sed auctor incendii; Piso 26.

III. domus: quae mulier ... ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit; Cluent. 35.

Poena: ut existimemus illum ... a socrus, ab uxorum ... Poenis actum esse praecipitem in sceleratorum sedem; Cluent. 171.

sodalicium, geheime Gesellschaft, Geheimbund: 1. crimen: haesitantem te in hoc sodaliciorum tribuario crimine ad communem ambitus causam contulisti; Planc. 47.

2. lex de: [quae (lex Licinia) est de sodaliciis]; Planc. 36.

sodalis, Genosse, Gefährte, Kamerad: I, 1. commemorant, deferunt: si quidem non modo

nomina deferunt inter se sodales, sed etiam commemorant sodalitatem in accusando; Cael. 26.

desunt: quid? Autronio nonne sodales, non conlegae sui ... defuerunt? Sulla 7.

excludit: quod adfinis et sodalis clarissimus vir ... excluserat; har. resp. 45.

relinquunt: sodales, viri fortes, legati tui, primo anno te reliquerunt; Verr. II, 49.

2. sum: nam ille quoque sodalis istius erat in hoc morbo; Verr. I, 91. nemo (est) in scena ... nequior qui se non eiusdem (Catilinae) prope sodalem fuisse commemoret; Catil. II, 9. quod sibi Lupercis sodalem esse Caelium dixit; Cael. 26.

II, 1. addo: addite Antonii conlusores et sodalis, Eutrapelum, Melam, Caelium ..; Phil. XIII, 3.

amo: quem (parentem) ... amat (Plancius) .. ut sodalem; Planc. 29.

voco: quos tu si sodalis vocas, officiosam amicitiam nomine inquinas criminoso; Planc. 46.

2. demigro ad: ad sodalem tuum, virum optimum, M. Marcellum demigrasti; Catil. I, 19.

III. alqs: quam tu totam insulam cuidam tuorum sodalium ... condonaras; Verr. III, 85.

crimina: quod haud scio an de ambitu et de criminibus istis sodalium ac sequestrium ... similiter respondendum putem; Cael. 16.

domus: cur sodalis uxorem, sodalis socrum, domum denique totam sodalis mortui contra te testimonium dicere (cogis)? Verr. I. 94.

filius: manus a sodalis filio abstinere non potuisti; Verr. I, 93. redde bona sodalis filio; ib. 94. cur cogis sodalis filium hanc primam in foro vocem ... emittere? ib. accusat Ser. Sulpicius, sodalis filius; Muren. 56.

memoria: en cui tuos liberos committas: en memoriam mortui sodalis; Verr. I, 93.

socrus, uxor: f. domus.

per: eius modi subsortitionem || sortitionem || ... suorum quoque iudicum fore putavit per sodalem suum Q. Curtium; Verr. 1, 158.

sodalitas, Genossenschaft, Kameradschaft, Verbrüderung: I. absolut: fera quaedam sodalitas et plane pastoricia atque agrestis gemanorum Lupercorum; Cael. 26.

II. commemoro: si quidem ... sodales ... commemorant sodalitatem in accusando; Cael. 26.

nomino: quae (consensio) magis honeste quam vere sodalitas nominaretur; Planc. 37.

III. officia: an (exspectas) dum ... abs te officia tutelae, sodalitatis familiaritatisque flagitet? Verr. I, 94.

sol, Sonne: I, 1. abdit, videt: o solem ipsum beatissimum, qui, ante quam se abderet, ... fugientem vidit Antonium! Phil. XIV, 27.

movet: quem ... neque sol ille nec caeli signorumque motus nec vicissitudines rerum ... movent; Milo 83.

2. Ausruf: f. 1. abdit.

II, 1. adimo: cui repente caelum, solem, aquam terramque ademerint; Sex. Rosc. 71.

video: ut nullus umquam dies ... fuerit quin aliquo tempore eius diei solem homines viderent; Verr. V, 26.

2. cedo: cedat ... umbra soli; Muren. 30.

III. cursus: cuius (Pompei) res gestae atque virtutes isdem quibus solis cursus regionibus ... continentur; Catil. IV, 21.

lux: lux .. longe alia est solis ac lychnorum; Cael. 67.

ortus: si illud signum ... solis ortum ... conspiceret; Catil. III, 20.

ratio: quod suos dies mensisque congruere volunt cum solis lunaeque ratione; Verr. II 129.

solacium, Trost, Hilfsmittel, Zuflucht: I, 1. disperit: unumne fundum, horreum legionum, solacium annonae disperire patiemini? leg. agr. II, 80.

est: cui miserae ... quod solacium reliquum est? Font. 47.

2. sum: illud erat miserum solacium, quod id perdere videbatur, quod alio praetore eodem ex agro reparare posset; Verr. III, 199. quod (divortium) solacium malorum omnium fore videbatur; Cluent. 14. maximum .. solacium erit propinquorum .. monimento declarari .. virtutem suorum; Phil. XIV, 35.

II, 1. habeo: ut illi ... haberent haec oblectamenta et solacia servitutis; Verr. IV, 134. quae habebit ornamenta, quae solacia reliqua vitae? Sulla 88.

praebeo: haec studia ... adversis (rebus) perfugium ac solacium praebent; Arch. 16.

quaero: miseri iam non salutis spem, sed solacium exitii quaerunt; div. Caec. 7.

relinquo: cum ... eadem se solacia suis relinquere arbitraretur, quae suus pater sibi reliquisset; Font. 48.

reporto: ex tua calamitate cineri atque ossibus filii sui solacium volt aliquod reportare; Verr. V, 128.

2. sum: hic ... parenti suo magno ... solacio in laboribus ... fuit; Muren. 12.

3. fruor: sed fruatur sane hoc solacio; prov. cons. 16.

III. levari: cuius luctus ... nullo solacio levari potest; Phil. IX, 12.

sublevari: hoc tamen in miseriis adiumento et solacio sublevatur; Quinct. 49.

solarium, Sonnenuhr: non ad solarium ... versatus est; Quinct. 59.

solea, Sandale: P. Clodius ... a muliebribus soleis ... est factus repente popularis; har. resp. 44.

soleatus, mit Sandalen: alqs: meministine ... nescio quo e gurgustio te prodire, involuto capite, soleatum? Piso 13.

praetor: stetit soleatus praetor populi Romani cum pallio purpureo ... in litore; Verr. V, 86.

soleo, pflegen, gewohnt sein: I. absolut: 1. unpersönlich: cum quaedam in callibus, ut solet, controversia pastorum esset orta; Cluent. 161. non .. corona consessus vester cinctus est, ut solebat; Milo 1.

2. persönlich: alqs: cum eum defenderit idem, qui te solebat; Quinct. 62. cum in consilium frequentes convenissent eidem, qui solebant; Verr. II, 71. itaque illi censores fecerunt idem, quod in nostra re publica solent ei, qui per largitionem magistratus adepti sunt; ib. 138. iste litteras ad quos solebat misit; ib. IV, 58. atque eum vident ... ad aurem familiariter, ut solitus erat, susurrare; ib. V, 107. sic existimatis eos hic ... versari, ... ut solent ei, qui ..? Font. 33. cum subito, ecce idem qui solet, duos solos servos armatos fuisse dixit; Caecin. 30 adhibeatis in hominis fortunis misericordiam, in rei publicae salute sapientiam, quam soletis; Rabir. 5. essem idem qui soleo, cum sum lacessitus; Sulla 47. iam neque tu id dicere audes ... neque quisquam eorum, qui solebant; dom. 72. fortasse, ut soleo, commovebar; Cael. 19. quibuscum Graecis suis) iam in exostra helluatur, ante post siparium solebat; prov. cons. 14. te videri pudentiorem fuisse

quam soles; Piso 39. age, si is, qui non dixit, solet, etiamne is solet, qui laudavit? Rab. Post. 32. ob viam fit ei Clodius, ... nulla raeda, nullis impedimentis, nullis Graecis comitibus, ut solebat; Milo 28. et aspexit me illis quidem oculis, quibus tum solebat, cum omnibus omnia minabatur; ib. 33. hoc .. considera, quod soles; Ligar. 32. ut eadem benignitate qua soletis mea verba audiatis; Phil. VII, 9.

debitores: fecit eadem, quae nostri debitores solent; Flacc. 48.

di: qui (di) non iam procul, ut quondam solebant, ... urbis tecta defendunt; Catil. II, 29.

homines: quem ad modum solent homines nobiles; Quinct. 31.

imperatores: faciam .., ut imperatores ... solent ..; Phil. IV, 11.

poëtae: sinite ..., sicut poëtae solent, ... praeterire me nostram calamitatem; imp. Pomp. 25.

praedones: fecisti item, ut praedones solent; Verr. IV, 21.

servi: cum ... simus .. diutius .. servitutem perpessi quam captivi servi ... solent; Phil. VIII, 32.

socii: quo quidem (socii) nunc non ita confugiunt, ut antea ... solebant; Verr. V, 126.

terrae: sic mihi adfecta (Sicilia) visa est, ut eae terrae solent, in quibus bellum ... versatum est; Verr. III, 47.

viri: faciunt quod viri fortissimi solent; Cael. 21.

virtus: cum senatus ea virtus fuisset, quae solet; Phil. VIII, 1.

II. **mit Infinitiv:** abduci: cum iste e foro abduci, non ... perduci solebat; Verr. V, 33.

accidere: quod si haec Athenis ... accidere sunt solita; Flacc. 17.

accipere: qui aut deponere aut accipere aut recipere || recipere aut accipere || aut polliceri aut sequestres aut interpretes corrumpendi iudicii solent esse; Verr. a. pr. 36. solet .. ipse accipere manicas nec diutius obsidionis metum sustinere; Phil. XI, 26.

acclamari: cui, cum quaestores sortiuntur, etiam acclamari solet; Muren. 18.

accusare: quo in loco antea ... accusari et condemnari solebant; Verr. I, 59. is ... libere reprehendere et accusare populi non numquam temeritatem solebat aut errorem senatus; Sest. 122.

adesse: qui ... adesse nobis frequenter in hac causa solet; Caecin. 77. in inferendis litibus adesse solebant qui aliquid de se verebantur, et cum erant appellati, ... statim contra dicere solebant; Rab. Post. 10.

adferre: quin (homines) eius facti si non bonam, at aliquam rationem adferre soleant; Verr. III, 195.

adgregare: ego te semper in nostrum numerum adgregare soleo; Muren. 16.

adhiberi: quae (diligentia) solet adhiberi in cetero iudicio; Cluent. 115.

admirari: quod haerere senex in eo (equo) posset, admirari solebamus; Deiot. 28.

admoneri: etiam summi gubernatores in magnis tempestatibus a vectoribus admoneri solent; Phil. VII, 27.

adsignari: id non ... imprudentiae, sed perfidiae adsignari solet; Fr. E, 2.

agere: in quibus consistere praetores et conventum agere soleant || solent ||; Verr. V, 28. ad parentem sic agi solet; Ligar. 30. quod me tecum iracunde agere dixisti solere; Phil. VII, 16.

anteferre: solet ... oculorum et aurium delectationi abdominis voluptates anteferre; Piso 66.

appellare: an vero dubitamus ... quo denique ore ... libertinos homines solitus sit appellare? Verr. I, 127. solet .. tribunos plebis appellare et vi iudicium disturbare; Sest. 135. quos tu clarissimos viros soles appellare; Phil. II, 5. ut interdum etiam M. Antonius gladiator appellari solet; ib. VII, 17. [his .. vitiis adfectos et talibus malos aut audacis appellare consuetudo solet;] ib. XIV, 7.

attribuere: solere aiunt reges barbaros Persarum ac Syrorum pluris uxores habere, eis || his || autem uxoribus civitates attribuere; Verr. III, 76.

avertere: avertere aliquid de publico quam obscurissime per magistratum solebant; Verr. IV, 53.

cedere: cui (celebritati) cedere inimici etiam solent; Milo 86. quibus cedere non soles; Phil. VIII, 1.

celebrare: qui antea cantorum convicio contiones celebrare suas solebat; Sest. 118.

cogere: solitum esse istum pecuniam cogere a civitatibus, frumentum improbare; Verr. III, 171. quia plerumque, ubi multitudine opus est, homines cogi solent; Caecin. 59.

colere: quod omnes propter pulchritudinem visere, propter religionem colere solebant; Verr. IV, 127. quod cives atque incolae [Syracusani] colere, advenae non solum visere, verum etiam venerari solebant; ib. 130.

commemorare: quos crebro commemorare soles; Verr. IV, 145.

commendare: cui tu et rem et famam tuam commendare proficiscens et concredere solebas; Quinct. 62. quibus (magistratibus) in maximis periculis universa res publica commendari solet; har. resp. 15.

comminuere: quod (officium) non avaritia comminuere ac violare soleat; Quinct. 26.

commoveri: cum in omnibus causis gravioribus ... initio dicendi commoveri soleam vehementius; Deiot. 1.

communicare: bellicas laudes solent quidam extenuare verbis easque detrahere ducibus, communicare cum multis; Marcell. 6.

comparari: illis honores, potestates, divitiae ex tumultu atque ex dissensionibus civium comparari selent; leg. agr. II, 102.

concedere: quos concursus facere (hic adulescens) solebat! quam se iactare, quam ostentare, quam nemini ... concedere! Deiot. 28

concidere: oblitosne igitur hos putatis esse quem ad modum sit iste solitus virgis plebem Romanam concidere? Verr. I, 122.

concredere: f. commendare; Quinct. 62.

condemnare: quasi ei ... arbitrium pro socio condemnari solerent; Quinct. 13. non suis propriis iudiciis rei facti condemnari || in rem cond. || solent, Rab. Post. 37. f. accusare; Verr. I, 59.

confici: sacra per mulieres ac virgines confici solent; Verr. IV, 99. cum illud iter Hispaniense pedibus fere confici soleat; Vatin. 12.

confiteri: is ... magna voce saepe confiteri solet se vi deiecisse; Caecin. 92. quem tu unum improbiorem esse quam te non numquam soles confiteri; Vatin. 41.

consistere: f. agere; Verr. V, 28.

consolari: quae (spes) sola hominem in miseriis consolari solet; Catil. IV, 8.

consuli: qui de iure civili consuli solent; Verr. I, 120.

contemnere: quam (existimationem) antea contemnere solebatis; Verr. V, 175.

convenire: qui ordo ad Pisonis sellam ...

solitus sit convenire; Verr. I, 119. propterea quod undique ad emendas decumas solent eo convenire; ib. III, 149.

convivari: cotidie solitum esse (Apronium) non modo in publico, sed etiam de publico convivari; Verr. III, 105.

corrumpi: quas (tabulas) idem dicis solere corrumpi; Arch. 8.

criminari: quod (iudicium) a me sublatum esse criminari soles; Rabir. 10. apud quem tu etiam nos criminari soles; Vatin. 29.

curari: quod diceres vinolentis te quibusdam medicaminibus solere curari; Piso 13.

dare: qui tamen de cohorte sua dare non solebat; Verr. II, 34. tritici modium LX milia empta populo Romano dare debebant et solebant; ib. IV, 20. sumptum omnem in classem frumento ... suo quaeque nauarcho civitas semper dare solebat; ib. V, 60. fictus testis subornari solet et interponi falsae tabulae, non numquam ... error obici, .. facultas dari; Caecin. 71. illi aetati ... solere laudi dari ..; Cluent. 51. pater tuus quidem ... primas omnium civium P. Nasicae ... dare solebat; Phil. VIII, 13. non solum recte factis eorum praemia, sed etiam delictis veniam dare solebant (maiores nostri); Fr. A. III, 15.

decernere: etenim cum iste omnia ... facere ac decernere solebat; Verr. II, 172. quod in hostem togatum decerni est solitum; Phil. II, 51.

deesse: quorum copia bonis viris et beneficis deesse non solet; Muren. 70. quo in genere senatores deesse non solent; Phil. I, 12.

defendere: quae (religio) monumenta hostium in bello ipso soleat defendere; Verr. II, 159. quod crimina diluere dilucide, quod copiose reorum causas defendere solerent; ib. 191. quibus excusationibus ... studium tuum defendere solebas; ib. V, 176. cum de homine occiso quaeratur, aut negari solere omnino esse factum aut ... iure factum esse defendi; Milo 8. cum ista eloquentia alienorum hominum pericula defendere acerrime soleas; Fr. B. IX, 5.

deferre: cum hoc ... sciret, ... me scire ad eum res omnis Mustium solitum esse deferre; Verr. I, 139. quasi praeiudicata res ad has causas deferri solet; Rab. Post. 32.

demittere: quo vivos supplicii causa demittere homines et subicere flammam solebat; Verr. IV, 73.

denuntiari: quid ergo? ab amico timor denuntiari solet? Phil. III, 22.

deponere: f. accipere; Verr. a. pr. 36.

depravare: quamquam solent domestici depravare non numquam; Phil. I, 33.

detrahere: f. communicare.

dicere: postea quam invenit neminem eorum, qui possunt et solent (causam publicam dicere); Sex. Rosc. 59. soletis ... continuo dicere: necesse est aliquem dixisse municipem aut vicinum; ib. 105. solent fere dicere ..: egone talem virum corrumpere potui? Qu. Rosc. 1. solet haec ... non numquam dicere se emisse; Verr. I, 60. quae volgo dicere solebat; ib. III, 31. ut solemus interdum in defensionibus dicere; ib. 141. quem ad modum dicere solebas; ib. IV, 17. sicuti solet dicere; ib. 133. ita primus solet sua sponte dicere; ib. 142. quem ad modum tu soles dicere; ib. V, 45. si contra ..., ut dici solet, summo iure contenditur; Caecin. 65. M. Antonium aiunt solitum esse dicere ..; Cluent. 40. tibi solitus sum dicere magis te fortem senatorem mihi videri quam sapientem candidatum; Muren. 43. ut etiam, qui Graece nesciunt, hoc quibus verbis a Graecis dici soleat sciant; Flacc. 10. meam causam .. fore firmissimam dicere solebat; sen. 9. quod vos Catilinae gregales de me dicere solebatis; dom. 75. inducis .. sermonem ... venustum me dicere solere esse me Iovem ..; ib. 92. vide ne tu te soleas Iovem dicere; ib. ut nemo per tuum latus, quod soles dicere, saucietur; Vatin. 13. qui te Pythagoreum soles dicere et hominis doctissimi nomen tuis ... barbaris moribus praetendere; ib. 14. solet is dicere in eum ..? Rab. Post. 31. doceant nos verum quo voltu soleant dicere; ib. 35. quos .. non miseros, sed laboriosos solemus dicere; Phil. XI, 8. quod si in bello dari vicarii solerent; ib. XII, 3. quod in hoc Planco proverbii loco dici solet; ib. XIII, 27. ut sapienter dicere Crassus solebat; ib. XIV, 17. f. adesse; Rab. Post. 10.

dissentire: quod non ab omnibus eisdem, a quibus antea solitus sum dissentire, dissentiam; Planc. 91.

dissidere: ex quo iudicare debetis me non cum homine solere, sed cum causa dissidere; Phil. XI, 15.

disturbare: f. appellare; Sest. 135.

dividere: cuius (Brogitari) legati ... dividere in aede Castoris tuis operis nummos solebant; har. resp. 28.

dolere: in quo quidem ... tuam vicem dolere soleo; Phil. X, 6.

ducere: qui hospites ad ea, quae visenda sunt, solent ducere et unum quidque ostendere; Verr. IV, 132.

edici: quot verbis edici Romae solet; Verr. I, 118.

elicere: ubi ardor animi, qui etiam ex infantium ingeniis elicere voces et querellas solet? Fr. B, IX, 5.

esse: quod (crimen) innocenti saluti solet esse; Sex. Rosc. 77. qui in consilio C. Sacerdoti fuerant tibique esse solebant; Verr. II, 81. quae res evertendae rei publicae solerent || solent || esse; ib. II, 132. cum in his, inquam, [rebus] omnibus publicanus petitor ac pignerator, non ereptor neque possessor soleat esse; ib. III, 27. qui (ager) solebat esse cultissimus; ib. 47. solent enim muti esse in iniuriis suis; ib. 96. in quibus (provinciis) unum pretium frumento esse non solet; ib. 192. quod ceteri propter liberos pecuniae cupidiores esse solent; Cluent. 28. omnia .., quae solent esse iudicia et vestigia veneni; ib. 30. ut qui accipere in campo consuerunt, eis candidatis ... inimicissimi solent esse; ib. 75. Sex. Albio ..., qui simul esse solebat; ib. 175. auditis profecto quam graves eorum adventus sociis nostris esse soleant; leg. agr. I, 8. qui civitatum adflictarum ... extremi exitiorum solent esse exitus; ib. II, 10. hoc agri Campani vectigal ... nec bellis infestum nec fructibus varium nec caelo ac loco calamitosum esse solet; ib. 81. quae (suspicio) tamen solet esse falsa || esse spe falsis ||; Flacc. 6. qui quod praemii solet esse in indicio reliquerit; Sulla 51. qua sanctissimi homines pietate erga deos immortalis esse soleant; Quir. 18. neque ullus alius discordiarum solet esse exitus; har. resp. 54. quae (deliciae) firmiore animo praeditis diutius molestae non solent esse; Cael. 44. quae (moderatio) in nostris solet esse consulibus; Piso 24. „qui (di) ... neque propitii cuiquam esse solent neque irati"; ib. 59. cum plurimi et lautissimi in eis locis solent esse; Planc. 65. cum in his iudiciis ne locus quidem novo testi soleat esse; Rab. Post. 36. quam multa ioca solent esse in epistulis, quae ..! Phil. II, 7. haec .. ei causa esse declamandi solet; ib. V, 19. quae (dexterae) fidei testes esse solebant; ib. XI, 5. posteriores cogitationes ... sapientiores solent esse; ib. XII, 5. si ... tam acres ad pecunias, tam attenti, tam avari soleremus esse; Fr. B, XIV, I, 2. f. accipere; Verr. a. pr. 36.

excitare: theatrales gladiatoriique consessus dicuntur omnino solere levitate non nullorum emptos plausus exilis et raros excitare; Sest. 115.

exorari: cum facile orari, Caesar, tum semel exorari soles; Deiot. 9.

exportari: cum aurum Iudaeorum nomine quot annis ex Italia ... Hierosolyma expartari soleret; Flacc. 67.

exscindere: ut hostium urbis ... non praeda adducti, sed odio solemus exscindere ..; dom. 61.

exsistere: tum illud nescio quid praeclarum ac singulare solere exsistere; Arch. 15.

exspectari: certus .. dies non ut sacrificiis, sic consiliis exspectari solet; Phil. III, 2.

extenuare: ſ. communicare.

extrudere: alios ad negotium publicum ire cum cupimus, vix solemus extrudere; Phil. X, 11.

facere: quem ad modum solent liberti nequam et improbi facere; Sex. Rosc. 130. solent hoc boni imperatores facere; ib. 151. iste vero et licere et fieri solere et se recepturum (dixit); Verr. II, 94. quod saepe vento aut aliquo casu fieri solet; ib. 162. quorum quanti conventus ... fieri soliti sint quis ignorat? ib. III, 45. cumulatiore mensura uteretur, ut antea solebant facere in decumis; ib. 118. ex omni pecunia ... certis nominibus deductiones fieri solebant; ib. 11. scio quid soleat fieri; ib. 188. hic quos putatis fletus mulierum, quas lamentationes fieri solitas esse in hisce rebus? ib. IV, 47. [ut solet fieri]; ib. V, 65. id quod fieri solet; ib. 74. hoc fere sic fieri solere accepimus, ut ..; imp. Pomp. 24. quod facere ... antea non solebat; Cluent. 27. ut non nullis in civitatibus fieri solet; Muren. 4. „multi obviam prodierunt de provincia decedenti" ... [solet fieri]; ib. 68. Phrygem plagis fieri solere meliorem; Flacc. 65. contra atque in ceteris causis fieri solet; Sulla 69. huic generi legum fundos populos fieri non solere; Balb. 38. videbat .. populos de suo iure, non de nostro fundos fieri solere; ib. 48. ut nostri facere coactores solent; Rab. Post. 30. ne cum solebat quidem (senatus) id facere, in privato eodem hoc aliquid profecerat; Milo 88. si Antiochus ... dicere est solitus ..; Deiot. 36. quod fieri solet in tantis periculis; ib. 40. quam (rem) quidem intellego verbo fieri interdum deteriorem solere; Phil. VIII, 4. qui (concursus bonorum) admirabilis ad eum fieri solebat; ib. X, 7. ſ. concedere. decernere; Verr. II, 172.

ferre: nihil acerbius socii et Latini ferre soliti sunt quam ..; Sest. 30. ut nos ... hominem, si pro fabro aut pro tectore emimus, ferre moleste solemus, si eas artis ... forte nesciverit; Planc. 62.

fingere: quorum alterum fingere opinor e cera solitum esse, alterum esse pictorem; Verr. IV, 30.

frui: si constat hunc ... certis fundis patre vivo frui solitum esse; Sex. Rosc. 44.

gigni: praetereo illud, ... in hac horrida incultaque vita istius modi maleficia gigni non solere; Sex. Rosc. 75.

gloriari: etiam sua contio risit hominem, quo modo ipse gloriari solet, ducentis confixum senati consultis; har. resp. 8. quem sua lege ... ornatum ... solet gloriari; Sest. 135. hoc non ad contemnendam Placentiam pertinet, unde se is ortum gloriari solet; Piso, fr. 3. ut tute gloriari solebas; Phil. II, 5. cum tu eodem materno genere soleas gloriari; ib. III, 17. quod se similem esse Catilinae gloriari solet; ib. IV, 15.

habere: haec (exempla) enim plurimum solent et auctoritatis habere ad probandum et iucunditatis ad audiendum; Verr. III, 209. tamen mirari solebam istum in his ipsis rebus aliquem sensum habere; ib. IV, 33. perditae civitates desperatis iam omnibus rebus hos solent exitus exitialis habere; ib. V, 12. quem iste in decumis ... praecursorem habere solebat; ib. 108. solebat enim extra portam aliquid habere conducti; Cluent. 175. quae (cupiditates) ... faciles et tolerabiles haberi solent; Cael. 28. dilectus .. et notatio iudicum etiam in nostris civibus haberi solet; Phil. V, 13. ſ. attribuere.

hiemare: ubi piratae fere quot annis hiemare soleant; Verr. IV, 104.

iactare: ſ. concedere.

imperari: num ut gladiatoribus imperari solet, ferrum non recepit? Sest. 80.

impetrare: „quod soleo ... impetrare"; div. Caec. 23.

improbare: ſ. cogere; Verr. III, 171.

incitari: externi isti mores, usque ad sanguinem incitari [solent] odio, aut .. Graecorum aut .. barbarorum; Ligar. 11.

indagare: quod accuratissime || acutissime || tota provincia quid cuique accidisset ... indagare et odorari solebat; Verr. II, 135.

indici, inferri: intellego ... ei civitati bellum indici atque inferri solere; Verr. I, 79.

informari: quibus (artibus) aetas puerilis ad humanitatem informari solet; Arch. 4.

inlustrari: quibus (signis) veritas inlustrari solet; Cael. 66.

interesse: video quid inter annonam interesse soleat; Vetr. III, 191.

interrogare: qui *(praetor)* de me ... Graeculorum instituto contionem interrogare solebat; Sest. 126.

introferri: quod ... noctu stupri causa lectica in urbem introferri solitus est ad mulierem; Verr. V, 34.

investigare: qui miro artificio quocumque venerat haec investigare omnia solebat; Verr. I, 64.

irasci: omnino irasci amicis non temere soleo; Phil. VI, 16.

laborare: quanto opere laborare soleatis ... quid dicatis pro testimonio; Font. 28.

laedi: aut oratio testium refelli solet aut vita laedi; Flacc. 23.

largiri: Reginos credo ... aut Tarentinos, quod scenicis artificibus largiri solebant, id huic ... noluisse; Arch. 10.

laudare: si meam in illum indulgentiam ... laudare vere solebatis; Sest. 8. nisi a te cognovissem in primis eam virtutem solere laudari; Ligar. 26. etsi hoc verbo scio laudari regem non solere; Deiot. 26.

legere: quas tu commemoras ... legere te solere orationes; Planc. 66.

locare: quaero abs te utrum ipsae civitates solitae sint statuas tibi faciendas locare; Verr. II, 144. is ager a censoribus locari solet, ib. III, 13.

loqui: ut solent loqui; Muren. 71. quid alienigenae de vobis loqui soleant; Flacc. 65.

mactare: cum puerorum extis deos manis mactare soleas; Vatin. 14.

mentiri: qui mentiri solet, peierare consuevit; Qu. Rosc. 46.

metuere: quas inimicitias si tam cavere potuisset, quam metuere solebat, viveret; Sex. Rosc. 17.

minui: quorum si quaestus occlusis tabernis minui solet, quid tandem incensis futurum fuit? Catil. IV, 17. cogita, non nullorum amicorum studia minui solere in eos, a quibus provincias contemni intellegunt; Muren. 42.

monere: Glaucia solebat ... populum monere, ut ..; Rab. Post. 14.

mutare: nostra memoria senatores ne in suis quidem periculis mutare vestem solebant;

sen. 31. quid? sua sponte homines in amicorum periculis vestitum mutare non solent? Sest. 33.

navare: qui hominibus potentibus ... ultro se offerre soleant, operam navare, testimonium polliceri; Cael. 21.

negari: ſ. defendere; Milo 8.

niti: in qua (frequentia) oratorum studia niti soleant; Deiot. 5.

obici: tametsi solent ei fortunam sibi obici nolle, qui ..; Verr. V, 132. ſ. dare; Caecin. 71.

oblivisci: qui oblivisci nihil soles nisi iniurias; Ligar. 35.

observari: quae quidem quam sancte solita sint observari scitis omnes; Flacc. 77.

obsignare: solere suos civis ceterosque Graecos ex tempore quod opus sit obsignare dixit; Flacc. 36.

occurrere: (misericordia tua) occurrere solet ipsa supplicibus et calamitosis; Deiot. 40.

odisse: si ... timidos atque supplices ... odisse solemus; Milo 92.

odorari: ſ. indagare. — offerre: ſ. navare.

opponere: *tum* solent eius modi iniquitati aequi et boni nomen ... opponere; Caecin. 65.

orari: ſ. exorari.

ornare: id se pro dignitate hominis ornare ac tueri solere; dom. 19. quem (regem) ornare antea cuncto cum senatu solebam; Deiot. 2.

osculari: quod in precibus et gratulationibus non solum id venerari, verum etiam osculari solent; Verr. IV, 94.

ostendere: quam (crucem) vos Rheginis ... itemque incolis vestris, civibus Romanis, ostendere soletis; Verr. IV, 26. ſ. ducere.

ostentare: ſ. concedere. — perduci: ſ. abduci.

periclitari: homines .. in proeliis ... belli fortunam periclitari solent; Verr. V, 132.

permitti: ut bellis confectis decem legatis permitti solet more maiorum; Phil. XII, 28.

perscribi: principum sententiae perscribi solent; Verr. IV, 143.

perscrutari: ut haec omnia reperire ac perscrutari solitus sit; Verr. IV, 30.

pervenire: nonne his vestigiis ad caput maleficii perveniri solet? Sex. Rosc. 74. emptionibus ea (praedia) solere saepe ad alienos homines, saepe ad infimos, non legibus tamquam tutelas pervenire; Balb. 56.

petere: sciebam Catilinam ... caput et collum solere petere; Muren. 52. a qua (Gallia) nos tum ... petere consulatum solebamus; Phil. II, 76.

pignerari: Mars ipse ex acie fortissimum quemque pignerari solet; Phil. XIV, 32.

plaudi: „plaudi tibi non solere“; Deiot. 33.

polliceri: ſ. accipere; Verr. a. pr. 36. navare.

ponere: soleo saepe ante oculos ponere idque libenter crebris usurpare sermonibus ..; Marcell. 5.

praecipere: haec illi (filio) soleo praecipere; Planc. 59.

praedicare: negas esse ferenda quae soleam de me praedicare; dom. 92. quod solere me dicas de me ipso gloriosius praedicare; ib. 93. in ipsum Cn. Pompeium, auctorem, ut praedicare est solitus, consiliorum suorum, invehi coepit; har. resp. 48.

praedicere: quod si portu solventibus ei, qui iam in portum ... invehuntur, praedicere ... solent .. tempestatum rationem; Muren. 4.

praetendere: ſ. dicere; Vatin. 14.

praeterire: qui (populus) et potest et solet non numquam dignos praeterire; Planc. 8.

precari: ut in ipsis dis immortalibus non semper eosdem ... solemus et venerari et precari, sic ..; ib. 30.

proferre: homines in iudiciis ad crimen defendendum non quid fecerit quispiam proferre solent, sed quid probarit; ib. 213.

proponi: ceterarum rerum selecti iudices ex conventu civium Romanorum proponi solent; ib. II, 32.

propulsare: crudelitatem mortis ... virtus propulsare solet; Phil. IV, 13.

providere: cum ceteri soleant in iudicando ... providere? ib. 60.

quaerere: L. Cassius ille ... identidem in causis quaerere solebat; Sex. Rosc. 84. in eo non quid is velit, sed quid facere possit quaeri solere; div. Caec. 53. quaeri hoc solere me non praeterit; Caecin. 98. quae .. causa cuique sit adoptionis, ... quaeri a pontificum conlegio solet; dom. 34. quod causa quaeri solet adoptandi; ib. 36.

queri: et tamen aiunt eum queri solere non numquam se miserum; Verr. II, 49. atque eidem, qui haec appetunt, queri ... solent, omnis terras Cn. Pompeio atque omnia maria esse permissa; leg. agr. II, 46. quin etiam de illo homine queri solebas; Phil. VIII, 13.

recipere: se ... tum ipsos tantum || tamen || praetores et consules, non legatorum adseculas, recipere solere; Verr. I, 65. ſ. accipere; Verr. a. pr. 36.

redigi: id hoc genere iudicii redigi solere; Rab. Post. 87.

redimere: qui tot annis agellos suos [te praetore] redimere a piratis solebant; Verr. III, 85.

refelli: ſ. laedi.

referre: quam .. facile ... in tabulas, quodcumque commodum est, referre soleant ... cognoscite! Flacc. 20.

remorari: eae res, quae ceteros remorari solent, (illum) non retardarunt; imp. Pomp. 40.

renuntiare: Nicostratus quidam, fidelis Oppianici servolus, ... multa dicitur domino renuntiare solitus esse; Cluent. 175.

reperire: ſ. perscrutari.

repeti: qua lege ... a senatore ratio repeti solet; Cluent. 104.

reprehendere: ſ. accusare; Sest. 122.

requiri: integritas in candidato, non linguae volubilitas ... requiri solet; Planc. 62.

respondere: non eis libentissime soleo respondere, quos ..; Sulla 46. si ... ego respondere soleo meis consiliis ... patriam esse servatam; dom. 93.

retineri: retineri solitos esse aratores; Verr. III, 105.

scribere: ut nescires Clodium esse qui contra leges faceret, alios qui leges scribere solerent; dom. 48. „Blesamius ... ad regem scribere solebat te in invidia esse ..;“ Deiot. 33. quod scio te non frustra scribere solere; ib. 38.

sedere: ipse tamen praetor ... in hac officina maiorem partem diei cum tunica pulla sedere solebat et pallio; Verr. IV, 54. cum sedere in equis triumphantium praetextati potissimum filii soleant; Muren. 11.

sequi: fortis et sapientis viros non tam praemia sequi solere recte factorum quam ipsa recte facta; Milo 96. qui ante sequi populi consensum solebant; Phil. I, 37.

servari: qui ordo in sententiis rogandis servari solet; Phil. V, 35.

spargere: qui ... nummos populo de rostris spargere solebat; Phil. III, 16.

spectari: hoc te praeterit, non id solum spectari solere qui debeat, sed etiam illud qui possit ulcisci; div. Caec. 53. ubi est .. illa laus oratoris, quae vel in accusatore antea vel in patrono spectari solebat? Flacc. 22.

subicere: f. demittere. — subornari: f. dare; Caecin. 71. — sustinere: f. accipere; Phil. XI, 26.
temperari: cuius acerbitas morum immanitasque naturae ne vino quidem permixta temperari solet; Phil. XII, 26.
tollere: neque solum nummos ... tollere solebat; Verr. II, 136.
tueri: quae (curulis aedilitas) maxime hanc tueri religionem solet; har. resp. 27. f. ornare; dom. 19.
venerari: quam (aquilam) venerari ad caedem proficiscens solebas; Catil. I, 24. quod (bustum) venerari solebas; Phil. II, 107. f. colere; Verr. IV, 130. osculari. precari.
venire: quarum (civitatum) decumae venire non soleant; Verr. III, 13. quanti venire soleant; ib. IV, 13. qua in civitate ... infirmorum hominum filios ... deductum venire soleamus; Muren. 69.
versari: qui (pudor) in magistratuum conviviis versari solet || soleat ||; Verr. V, 28. ubi est .. illa exspectatio, quae versari in iudiciis solet? Flacc. 21. qui ... in hac suavitate humanitatis ... versari periucunde soleret; Cael. 25.
videri: quod (censorium nomen) asperius antea populo videri solebat; div. Caec. 8. mihi mirum videri solet; Caecin. 67. iam illud mihi quidem mirum videri solet ..; Muren. 27. quibus rebus certe ipsi † candidatorum obscuriores videri solent; ib. 49. crimen .. tum videri solet, cum ..; Flacc. 33.
vincere: TE POSTULANTE OMNES VINCERE SOLENT; Verr. III, 155.
violare: f. comminuere.
visere: Messanam ut quisque nostrum venerat, haec visere solebat; Verr. IV, 5. quod visere solebamus; ib. 128. f. colere: Verr. IV, 127.
vituperari: cum in hac civitate oppugnatio soleat, qua tu nunc uteris, non numquam, defensio numquam vituperari; Vatin. 5.
usurpare: f. ponere.
usu venire: hoc enim solet usu venire eis, qui magno redemerunt; Verr. III, 110.
uti: quo iste interprete non ad linguam Graecam, sed ad furta et flagitia uti solebat; Verr. III, 84. quae (avaritia) antehac occultis itineribus atque angustis uti solebat; ib. 219. quo (vase) solitus esset uti ad festos dies; ib. IV, 32. qua (domo) praetores uti solent; ib. 118. tum cum illorum auxiliis uti solebamus; ib. V, 60. [qua praetores uti solent]; ib. 80. eo verbo antea praetores in hoc interdicto uti solebant; Caecin. 49. quibus (minis) tu cotidie uti solebas; Muren. 43. quem in stuprorum defensionibus ... verbis uti improbissimis solitum esse scimus; Sulla 71. quo (verbo) magis in legibus quam in foederibus uti solemus; Balb. 36. quamquam hoc honore usi togati solent esse; Phil. VIII, 32.
III. **mit Accusativ:** ut velint isti .. quiescere, id quod victi ac subacti solent; Font. 36. si invitaverit, id quod solet; Cluent. 163.

solidus, fest, dauerhaft, gediegen, ganz: A. alqd: „quibus ex rebus nihil est quod solidum tenere ... possis;" Piso 60.
frequentia: solidam et robustam et adsiduam frequentiam praebuerunt; Planc. 21.
gloria: quid .. stultius quam inutilem potentiam ... anteferre ... solidae gloriae? Phil. V, 50.
laus: quotus quisque invenietur tanta virtute vir, ... qui solidam laudem veramque quaerat? Sest. 93. quid .., homo imperitissime solidae laudis ..., praestantius mihi potuit accidere? Vatin. 8.
signa: haec sunt [indicia], iudices, solida et expressa [haec] signa probitatis; Planc. 29.
B. solvo: ut solidum suum cuique solvatur; Rab. Post. 46.

solitudo, Einsamkeit, Einöde, Verlassenheit: I. est: audistis Centuripinos ... dicere, quae solitudo esset in agris; Verr. IV, 114. non tibi nox erat pro die, solitudo pro frequentia? Piso 53.
indicat: cum neque muta solitudo indicasset neque caeca nox ostendisset Milonem; Milo 50.
respondent: saxa et solitudines voci respondent (poëtae); Arch. 19.
II, 1. adiungo: non desistebant ... ad suos coetus occultos noctem adiungere et solitudinem; leg. agr. II, 12.
commemoro: huius inopia et solitudo commemoratur; Sex. Rosc. 20.
defendo: cuius aetatem et solitudinem ... defendere praetor debuit; Verr. I, 146.
defleo: deflevi ... liberorum carissimorum solitudinem; dom. 96.
munio: ut illorum solitudo et pueritia quam firmissimo praesidio munita sit; Verr. I, 153.
persequor: quos tu Maeandros, dum omnis solitudines persequeris, ... quaesisti? Piso 53.
pertimesco: qui ... numquam ... solitudinem suam ... pertimuit; sen. 37.
quaero: cum interim Sulla cum eisdem illis ... noctem solitudinemque non quaereret; Sulla 16. ut ea (mulier) ... solitudinem ac tenebras ... non quaerat; Cael. 47. discessus .. solitudo ei ... fuit quaerenda; Scaur. 11.
sustento: filiae solitudinem sustentavit; Sest. 7.
tempto: idcirco ... unius hominis senectus, infirmitas solitudoque temptata est; Rabir. 2.
2. committo: nocti se potius ac solitudini quam ulli aut urbi aut hospiti committebat; Cluent. 193.
mando: dubitas ... vitam istam ... fugae solitudinique mandare? Catil. I, 20.
sum: iudex nullo praesidio fuisse videbere ... solitudini atque inopiae; Quinct. 5.
3. obsecro, obtestor per: ut te ... obsecret obtesteturque P. Quinctius per senectutem ac solitudinem suam; Quinct. 91.
relinquo in: quos (liberos) tu miseros in egestate atque in solitudine reliquisti; Verr. I, 77.
III, 1. ali: qui iam diu Caesenniae viduitate ac solitudine aleretur; Caecin. 13.
2. in: si in aliqua desertissima solitudine ad saxa et scopulos haec conqueri ac deplorare vellem; Verr. V, 171. inire .. consilium facilius in solitudine ... posse arbitrati sunt; Cluent. 36. ut in qua velint solitudine bona populi Romani possint divendere; lag. agr. I, 7. venire nostras res proprias in Paphlagoniae tenebris atque in Cappadociae solitudine licebit; ib. II, 55. nemo .. fere saltat sobrius ... neque in solitudine neque in convivio ... honesto; Muren. 13.

solium, Thron: deorum ignis, solia, mensas ... inexpiabili scelere pervertit; har. resp. 57.

sollemnis, festlich, feierlich: alqd: omnia sollemnia ac iusta ludorum ... summa cum caerimonia esse servata; har. resp. 21.
caerimoniae: qui (maiores) statas sollemnisque caerimonias pontificiatu ... contineri putaverunt; har. resp. 18.
coetus: qui (di) vehiculis tensarum sollemnis coetus ludorum initis; Verr. V, 186.
dies: qui (dies) quasi deorum immortalium festi

atque sollemnes apud omnis sunt adventu meo reditque celebrati; Piso 51.

iter: cum sciret Clodius ... iter sollemne, legitimum, necessarium ... Miloni esse Lanuvium; Milo 27.

ludi: qui (ludi) sunt more institutisque maxime casti, sollemnes, religiosi; har. resp. 24.

officium: intellegi facile potuit nullum esse officium tam sanctum atque sollemne; Quinct. 26.

precatio: quod si illa sollemnis comitiorum precatio ... tantam habet in se vim; Muren. 1.

religio: simul ac de sollemni religione rettulit; Quir. 11. „cuius supplicio senatus sollemnis religiones expiandas saepe censuit"; Milo 73.

sacrificia: cum ... neglectis .. sacrificiis sollemnibus ... vota ... nuncupavit; Phil. III, 11. neque sacrificiis sollemnibus factis neque votis nuncupatis ... profugit paludatus; ib. V, 24.

verbum: si omnia sollemnibus verbis ... acta esse dicerem; dom. 122. si tribunus plebis verbis ... aeque sollemnibus bona cuiuspiam consecrarit; ib. 123. si iste ... neque .. caerimonias persequi neque verbum ullum sollemne potuit effari; ib. 141.

sollers, geschickt: quo quisque est sollertior et ingeniosior, hoc docet iracundius et laboriosius; Qu. Rosc. 31.

sollerter, geschickt, einsichtig: tu operum liniamenta sollertissime perspicis? Verr. IV, 98.

sollicitatio, Aufwiegelung: I. absolut: hinc .. illae sollicitationes servorum et minis et promissis; Cluent. 191.

II, 1. credo: iam vero [illa Allobrogum sollicitatio] ab Lentulo ceterisque domesticis hostibus ... tantae res creditae et ignotis et barbaris [commissae litterae] numquam essent profecto; Catil. III, 22.

2. versor in: qui ... semper erat in hac Allobrogum sollicitatione versatus; Catil. III, 14.

sollicito, aufregen, aufreizen, aufwiegeln: I. absolut: appellare, temptare, sollicitare poterat, audebat; Catil. III, 16.

II. alqm: sollicitabar rebus maximis uno atque eo perexiguo tempore; Verr. a. pr. 24. quos (pueros et mulieres) .. ipsos et eos, quos praesentis videtis, huius exspectatio iudicii dies noctisque sollicitat; Cluent. 195. sollicitantur Allobroges; Catil. IV, 4. sollicitavit quos potuit; Cael. 31.

agrarios: non sollicitabit rursus agrarios? Phil. VII, 18.

animos: lenonem quendam Lentuli ... pretio sperare sollicitari posse animos egentium atque imperitorum; Catil. IV, 17.

Asiam: si (Asia) sollicitata ... nomen suum misit in hoc iudicium; Flacc. 5 (Z. 35).

exercitum: exercitu L. Luculli sollicitato per nefandum scelus fugit illim; har. resp. 42.

homines: sollicitant homines imperitos Saxa et Cafo || Saxae et Cafones ||; Phil. X, 22.

legatos: ut comperi legatos Allobrogum ... a P. Lentulo esse sollicitatos; Catil. III, 4.

legionem: legionem esse ab eo sollicitatam in Illyrico ... planum factum est; Cluent. 97.

mulieres: s. alqm; Cluent. 195.

pastores: cui ad sollicitandos pastores Apuliam attributam esse erat indicatum; Catil. III, 14.

periurium: non agam ... cum expresso et coacto sollicitatoque periurio subtiliter; Scaur. 20.

pueros: s. alqm; Cluent. 195.

servum: cuius servum Diogenem Fabricius ad venenum Habito dandum spe et pretio sollicitare coepit; Cluent. 47. magnum crimen ... in servis ad hospitem domini necandum sollicitandis; Cael. 51. servum sollicitare verbis, ... hoc est ... omnibus familiis nefarium bellum indicere; Deiot. 30.

sollicitudo, Bekümmerniß, Kummer, Sorge: I. deservit: si ille labor meus pristinus, si sollicitudo, si officia ... deserviunt amicis, praesto sunt omnibus; Sulla 26.

est: laborem sollicitudinemque nostram ... omnium puto esse oportere; Verr. a, pr. 54. sit simul etiam sollicitudo aliqua; Rab. Post. 17.

haeret: nec haerere in animis hominum sollicitudinem sempiternam; Deiot. 39.

II, 1. capio: s. alqd; Verr. V, 37. — habeo: s. alqd; Cluent. 169. — impono: s. alqd; Piso 86.

memini: tantam .. sollicitudinem bonorum ... in quo meminimus? Phil. I, 37.

recuso: quas sollicitudines ... liberandi populi Romani causa recusare debemus? Phil. VIII, 32.

2. libero: quanta sollicitudine civitas tum a te liberata est? Phil. I, 31.

sum: nec minore nunc sunt (equites Romani) sollicitudine quam tum erant studio; Planc. 22.

3. abstraho a: non dubito quin (Deiotarus) tuis litteris ... se ... ab omni .. sollicitudine abstraxerit; Deiot. 38.

conloquor de: P. Quintilius Varus ... de sollicitudine Diogenis ... secum Cleophantum conlocutum esse dicebat; Cluent. 53.

iudico ex: hodie sic hunc diligit, ut vos facillime potestis ex hac ... eius .. sollicitudine et molestia iudicare; Sest. 6.

sum in: in qua (sollicitudine) illis temporibus fuistis; leg. agr. II, 12.

III. plenus: ego qualem ... acceperim rem publicam, .. intellego: plenam sollicitudinis, plenam timoris; leg. agr. II, 8. Servius ... hanc urbanam militiam ..., plenam sollicitudinis ac stomachi, secutus est; Muren. 19. cum ipsa legatio plena ... sollicitudinis fuisset propter incredibilem quendam fratrum amorem; Ligar. 5.

IV. alqd: tamen nequaquam capis tantum voluptatis, quantum et sollicitudinis et laboris; Verr. V, 37. quicquid hoc tempore (A. Cluentius) habuerit sollicitudinis ac negotii, id omne a matre esse conflatum; Cluent. 169. est mihi considerandum quantum illi ... ego homo amicissimus sollicitudinis atque oneris imponam; Piso 82.

finis: usucapio fundi, hoc est, finis sollicitudinis ac periculi litium; Caecin. 74.

V, 1. praestare: cum id sollicitudine ... tam diu praestiterim, quam diu ..; Marcell. 34.

surgere: hic ego tum ad respondendum surrexi, ... qua sollicitudine animi! Cluent. 51.

2. ad: hoc ego tam insigne ... vestrum beneficium ... cum ad animi mei fructum ... duco esse permagnum, tum ad curam sollicitudinemque multo maius; leg. agr. II, 5.

ex: quanto in metu fuerimus ex vestra sollicitudine; leg. agr. II, 12.

ob: ob earum rerum laborem et sollicitudinem fructus illos datos; Verr. V, 36.

sine: ut ad istum sine ulla sollicitudine summa pecuniae referretur; Verr. II, 133.

sollicitus, aufgeregt, unruhig, bekümmert, besorgt: alqs: iam qui in agro Larinati praedia, qui negotia, qui res pecuarias habent, ... difficile dictu est quam sint solliciti, quam laborent; Cluent. 198. video vos non solum de vestro ac rei publicae, verum etiam ... de meo periculo esse sollicitos; Catil. IV, 1.

alqd: quid .. nobis duobus ... magis sollicitum ... dici aut fingi potest? Milo 5.

animus: animus erit sollicitus; Phil. XII, 26.

civitas: sollicitam mihi civitatem suspicione ... tradidistis; leg. agr. I, 23. cum ... coniuratorum .. vis, ... suspensa ac sollicita tota civitate, ... in me impetum faceret; dom. 96.

mater: quae (mater) misera ... cruciatur et sollicita est, ne eundem (filium) ... spoliatum omni dignitate conspiciat; Muren. 88.

senatus: hic tum senatus sollicitus ... a consulibus ... petendum esse auxilium (arbitrabatur); Sest. 25.

solum f. **solus**, B.

solum, Boden, Grund: I. est: quod solum tam exile aut || et || macrum est quod aratro perstringi non possit? leg. agr. II, 67. quis est .. cui non ... [hoc] commune patriae solum cum sit carum tum vero dulce atque iucundum? Catil. IV, 16. f. II, 1. perstringo.

II, 1. deleo: quod (solum) nulla vi moveri neque deleri potest; Phil. IX, 14.

imploro: vos denique, mutae regiones, imploro, et sola terrarum ultimarum; Balb. 13.

moveo: f. deleo.

muto: quo vertendi, hoc est, mutandi toli causa venerant; dom. 78.

perstringo: f. I. leg. agr. II, 67.

verto: QUI EXSILII CAUSA SOLUM VERTERIT; Quinct. 60. quod ... neque exsilii causa solum vertisse diceretur; ib. 86. quia volunt aliquam poenam subterfugere ..., eo solum vertunt; Caecin. 100. (iudices) habent .. legitimam excusationem, exsilii causa solum vertisse; Phil. V, 14. f. muto.

2. constituo in: in Mamertinorum solo foederato atque pacato monumentum istius crudelitatis constitutum est; Verr. IV, 26.

sum in: sepulcrorum .. sanctitas in ipso solo est; Phil. IX, 14.

solvo (solutus), lösen, befreien, losbinden, entfesseln, abtragen, bezahlen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** *quod dicebas* te *metuere ne* non solvendo fuisse ... *videretur;* Scaur. c. 2, § 4. tu nec solvendo eras nec ..; Phil. II, 4. proficiscitur in Hispaniam Caesar paucis tibi ad solvendum ... prorogatis diebus; ib. 74. vgl. II. pecuniam; Verr. III, 182.

2. **persönlich:** alqs: si cui civitati solvit; Verr. III, 165. si ... ex senatus aestimatione, non ex annonae ratione solvisses; ib. 195. contendo ... usque ad T. Crispinum quaestorem aliter neminem solvisse; Font. 1. primo debere negavit; post sine controversia solvit; Cluent. 162. cuius fratris bona, quod populo non solvebat, ... venierunt; Flacc. 43. ei cum solveret, sumpsit a C. M. Fufiis; ib. 46. „qui omnia eius nomini debes." debet vero solvitque praeclare; Phil. XIII, 25.

II. **mit Object:** alqm: crimine nefario solutus cupit a vobis discedere; Sex. Rosc. 143. liberi enim ad causas solutique veniebant; Verr. II, 192. soluti ac liberi fuerunt ab omni sumptu, molestia, munere; ib. IV, 23. ut ex senatus consulto legibus solutus consul ante fieret, quam ..; imp. Pomp. 62. [ut interea magistratus reliquos, legibus omnibus soluti, ... petere possetis]; leg. agr. II, 99. si portu solventibus ei, qui iam in portum ... invehuntur, praedicere ... solent .. tempestatum rationem; Muren. 4. cum liber essem et solutus; Planc. 72. si integri venerint (Sardi), ... si soluti, si liberi; Scaur. 41. vos senatus liberos hac lege esse voluit, ... soluti huc convenistis; Rab. Post. 18. hunc ille summus vir scelere solutum periculo liberavit; Milo 9. ut scelere solvamur; ib. 31. cum igitur eos vinciret, ... te solutum Romam mittebat? Deiot. 22. cur M. Brutus referente te legibus est solutus? Phil. II, 31. alter Caesar Vopiscus ille ..., qui ex aedilitate consulatum petit, solvatur legibus; ib. XI, 11. f. ordinem.

alqd: decidis statuisque tu ... quid eis ad denarium solveretur; Quinct. 17. QUO MODO SOLUTUM SIT, EX LITTERIS PUBLICIS; Verr. III, 85. quod aratoribus solveret; ib. 163. permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; ib. 165. quod permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; ib. 169. si solveres Siculis tantum, quantum populus Romanus iusserat; ib. 174. qui sibi dicat omne esse pro frumento, quod oportuerit, solutum; ib. 180. quid aut quantum praeterea est quod aut liberum possit habere ille arator ac dominus in potestate suorum fructuum aut in ipsis fructibus solutum? ib. 227. ut tantum maioribus eorum debitum esse videatur, unde etiam quod posteris solveretur, redundaret; leg. agr. II, 1. * alterum putabo regem, si habuerit unde tibi solvat quod ei per syngrapham credidisti; har. resp. 29. neque ego nunc Plancio desinam debere, si hoc solvero; Planc. 68. cum .. patriae quod debes solveris; Marcell. 27. senatum, quae sit .. pollicitus legionibus ... nostris, ea summo studio ... soluturum; Phil. XIV, 38.

animum: f. **animus**, II, 1. solvo (5 St.) B. I, S. 233, b.

arbitria: cum tibi arbitria funeris (rei publicae) solvebantur; sen. 18.

beluam: hanc taetram immanemque beluam ... solvit subito lege curiata consul; Sest. 16.

civitatem: ut religione civitas solvatur; Caecin. 98.

consulem: omnes ... sequentur auctoritatem consulis, soluti a cupiditatibus; leg. agr. I, 27.

homines: homines sceleris coniurationisque damnati, ... ad palum adligati repente multis milibus hominum inspectantibus soluti sunt; Verr. V, 11. o rem, quam homines soluti videre non desinant! dom. 104.

iudicatum: f. **iudicatum** solvo (5 St.) B. II, S. 800, a.

iudicium: nec vero cuiquam possumus commemorare hunc honorem a senatu tributum iudicio senatus soluto et libero; Phil. V, 41.

iusta: qui nondum etiam omnia paterno funeri iusta solvisset; Sex. Rosc. 23.

milia: HS quinquaginta milia soluta non sunt; Verr. I, 93.

ordinem: qua (lege) non modo ipse (Postumus), sed totus etiam ordo solutus ac liber est; Rab. Post. 12.

partem: QUOD A FLAVIO ABSTULERO, PARTEM DIMIDIAM INDE ROSCIO ME SOLUTURUM SPONDEO; Q. Rosc. 37.

pecuniam: quam (pecuniam) aratoribus solvere debuisti; Verrr. III, 181. sin autem ... aequum est ita (pecuniam) solvi aratoribus; ib. 182. cum pecunia deberetur, soluta non est; ib. 226. quae (pecunia) pro aerario solveretur; Font. 3. eam (pecuniam) praesentem Oppianicus non debitam mulieri solvit; Cluent. 34. ut (quaestores urbis) ... tantam pecuniam redemptori attribuendam solvendamque curent; Phil. IX, 16. quaestores .. urbanos ad eam rem pecuniam dare, attribuere, solvere iubeant; ib. XIV, 38. f. **pecunia,** II, 1. solvo (10 St.) B. III, S. 577, b.

pensionem: cum altera pensio solvenda esset; Qu. Rosc. 51.

poenas: ut eas poenas, quas proxime meruisset, solveret; Verr. III, 178. vobis illae ... poenae solutae sunt; Milo 85.

populum: qua (quaestione) se solutum liberumque esse (populus Romanus) arbitretur; Cluent. 155.

praedia: soluta (praedia) meliore in causa sunt quam obligata; leg. agr. III, 9.

praemia: atque utinam ... [civibus] omnibus solvere nobis praemia liceret! Phil. XIV, 30. uti .. ea (praemia) solvantur eorum ... parentibus, liberis, coniugibus, fratribus; ib. 38.

praeturam: quis .. erat civium qui sibi solutam P. Clodii praeturam sine maximo rerum novarum metu proponeret? Milo 34. solutam (P. Clodii praeturam) .. fore videbatis, nisi esset is consul, qui ..; ib.

servum: exortus est servus qui, quem in eculeo appellare non posset, eum accuset solutus; Deiot. 3.

HS: f. milia.

solidum: ut solidum suum cuique solvatur; Rab. Post. 46.

supplicium: „aut iam soluto supplicio parricidii aut impendente"; Phil. XIII, 22.

tempus: omne illud tempus ... habeat per me solutum ac liberum; Verr. I, 33.

vinctas: ut damnati in integrum restituantur, vincti solvantur; Verr. V, 12.

vota: quae (vota) numquam solveret; Phil. III, 11.

urbem: quod servis omnibus urbis exsectis urbem ipsam solutam ac debilitatam reliquerunt; leg. agr. II, 91.

solus, A. **Adjectiv:** allein, einzig, verlassen, öde, einsam: alqs: ut solus dignus videatur esse qui in scena spectetur; Quinct. 78. ut solus dignus videatur qui eo non accedat; ib. cum ... belli gerendi potestatem solus habeat; Sex. Rosc. 22. quod ex tota societate ... solus tu inventus es; ib. 87. vereor ne non ille solus, ... sed alii quoque plures laesos se esse putent; ib. 124. cum in eos solos lex scripta sit; ib. 130. cum solus rem publicam regeret orbemque terrarum gubernaret imperiique maiestatem ... legibus confirmaret; ib. 131. ut se solum beatum, solum potentem putet; ib. 135. nunc tuas (tabulas) ... ... solius flagitamus; Qu. Rosc. 3. iam intellegis ... sibi soli, societati nihil Roscium petisse; ib. 51. sibi soli petit; ib. 53. non quod tum abstulit soli sibi exegit? ib. qui quod ipsis solis satis esset surripuissent; Verr. a. pr. 4. neque sibi soli pecuniam quaerere; ib. 40. locum sibi soli ... relinquat; ib. I, 65. solus est hic, qui numquam rationes ad aerarium referat; ib. 98. solus enim tu inventus es cui non satis fuerit corrigere ..; ib. 111. excludit eum solum, cui prope dicam soli potestatem factam oportebat; ib. ut his solis neque publicanus neque negotiator odio sit; ib. II, 7. at enim istum Siculi soli persequuntur; ib. 15. itaque iste solus cum sua cohorte nequissima relinquitur; ib. 71. tamen subito solus destitutus pertimuit et conturbatus est; ib. 74. ipse solus reum absolutum ... condemnet, pecuniam || pecuniamque || non reddat? ib. 79. ut perficeret in Sicilia solus te praetore, quod non modo Siculus nemo, sed ne Sicilia quidem tota potuisset; ib. 113. cum praesertim ex ea provincia condemnati sint complures ..., duo soli absoluti; ib. 155. qui prope soli bellum illud superius cum Mithridate rege gesserunt; ib. 159. hic solus introducitur; ib. III, 8. ille erat in tribunali proximus, in cubiculo solus; ib. 23. quid? hoc Aetnenses soli dicunt? ib. 108. ab his solis amatur; ib. IV, 15. abs te solo remissum est; ib. 20. per triennium soli non modo in Sicilia, verum ... his quidem temporibus in omni orbe terrarum vacui, expertes, soluti ac liberi fuerunt ab omni sumptu; ib. 23. qui ordo a vobis adhuc solis contemptus est; ib. 26. quid erat quod Calidius Romae quereretur se ... a te solo ita esse contemptum, ita despectum? ib. 43. sic omnes arbitrabuntur, ... non istius solius hoc esse facinus, sed eorum etiam, qui approbarint; ib. 68. tu videlicet solus vasis Corinthiis delectaris; ib. 98. qui solus intellegit; ib. 127. quoniam ex tota provincia soli sunt qui te salvum velint; ib. 150. soli ex foedere quod debuerunt non dederunt; soli isto praetore omnium rerum immunes fuerunt; soli in istius imperio ea condicione vixerunt, ut populo Romano nihil darent; ib. V, 58. cum te soli ex Sicilia laudant; ib. qui solus habuerit constratam navem; ib. 104. qui tanta virtute ... fuit, ut ... solus .. Frugi nominaretur; Font. 39. si ... tu solus prohibitus et a tuis aedibus vi atque armis proterritus (es); Caecin. 37. si tu solus aut quivis unus ... impetum in me fecisset; ib. 62. quaerebat cur in eius modi locum ... solus ... venisset; Cluent. 53. voluit cognoscere utrum iudices in eos solos essent severi, quos ..; ib. 56. quibus in iudiciis alter a Staieno solo absolutus est, alter ..; ib. 62. duos esse corruptos solos pecunia? ib. 127 duos solos video auctoritate censorum adfinis ei turpitudini iudicari; ib. qua (lege) senatores et ei, qui magistratum habuerunt, soli tenentur; ib. 156. qui totam hanc causam vetere instituto solus peroravi; ib. 199. quem servatum esse plurimi cupiunt, servare soli vos potestis; ib. 200. quod si solus in crimen aliquod adducerer, ferrem ..; leg. agr. II, 6. cui ius imperatorium ... soli eripitur; ib. 60. quod (iudicium) utinam .. ego [id] aut primus aut solus ex hac re publica sustulissem! Rabir. 10. cur minore dolore perituros se cum multis, quam si soli pereant, arbitrentur; Catil. II, 21. qui cum sibi viderent esse pereundum, cum omnibus potius quam soli perire voluerunt; ib. IV, 14. qui haec omnia suo solius periculo conservarit; ib. 23. cum multi pari dignitate fiant, unus autem || tantum, al. || primum solus possit obtinere; Muren. 18. quae ipsi (Servio) soli ... saepe dixi; ib. 43. ne ea soli huic obsint bona M. Catonis, quae ille adeptus est ut multis prodesse possit || posset ||; ib. 58. qui (Lacedaemonii) soli toto orbe terrarum septingentos iam annos amplius unis moribus ... vivunt; Flacc. 63. qui (Hortensius) illum solus antea de ambitu defendisset; Sulla 6. doceat Picentis solos non esse peregrinos; ib. 25. si Torquatus Sullam solum accusasset; ib. 35. de quibus maiores nostri vos solos et consuli et scire voluerunt; dom. 33. qui (P. Scipio) illam (Karthaginem) ... quasi fatali adventu solus evertit; har. resp. 6. solus ille (T. Annius) cognovit quem ad modum armatum civem ... vinciri oporteret; ib. excepi (flammam) et pro patria solus exarsi; ib. 45. ex qua (civitate) C. Mucius solus in castra Porsenae venisset; Sest. 48. duo soli erant empti ad impediendum; ib. 87. permanent illi soli atque omnia rei publicae causa perferunt, qui ..; ib. 101. qui ... usque eo non fuit popularis, ut bona solus comesset; ib. 110. unus est solus inventus, qui ab hac ... voluntate bonorum palam dissideret, ib. 130. si solus essem interfectus, mihi turpe ... videbatur; sen. 34. qui ... sanctissimas leges ... solus conculcaris ac pro nihilo putaris; Vatin. 23. intellegis ... cum hac (Clodia) sola rem esse nobis; Cael. 32. illud unum derectum iter ad laudem cum labore qui probaverunt, prope soli iam in scholis sunt relicti; ib. 41. ac si princeps eam sententiam di-

cerem, laudaretis profecto; si solus, certe ignosceretis; prov. cons. 1. sin illam vos soli legem putabatis; Piso 30. ipse (Piso) solus, bibitur. usque eo ..; ib. 67. nisi forte ego ... is in re publica civis et sum et semper fui, solus ut a te constituar qui nihil a iudicibus debeam umquam impetrare; Planc. 75. qui soli in hac urbe senatum senatui parere non sierint; ib. 87. quod (simulacrum dignitatis) C. Caesar solus tuetur et sustinet; Rab. Post. 41. totam ut petitionem ipse (Clodius) solus ... gubernaret; Milo 25. quid esset ingratius quam laetari ceteros, lugere eum solum, propter quem ceteri laetarentur? ib. 81. „mihine ea (vox tua) soli ... nihil potest opitulari"? ib. 94. si tibi soli viveres aut si tibi etiam soli natus esses; Marcell. 25. solus .. es, C. Caesar, cuius in victoria ceciderit nemo nisi armatus; Deiot. 34. solusne aberam? Phil. I, 11. si tu es solus Antonius; ib. II, 70. „num sibi soli vicit?" ib. 72. cur eos ... solus oppugnas? ib. X, 4. rursus .. vis nudatum illum atque solum a re publica relegatum videri; ib. 6. nos reprehendimur soli? ib. XII, 6. tu vero festivus, tu elegans, tu solus urbanus; Fr. B, XIII, v, 1. vgl. heres. iudices.

alqd: si hoc solum hoc tempore pugnatur; Sex. Rosc. 8. ex omnibus suis commodis hoc solum filio reliquit; ib. 15. quod solum prope in civitate sincerum sanctumque restat; ib. 140. at enim solum id est, ut me Siculi maxime velint; div. Caec. 22. hoc Verre praetore factum est solum? ib. 33. ea sola te ... ex edicto Siciliensi sustulisse video; Verr. I, 118. utrum id solum videtur esse actum, quod est tamen actum, ... an etiam illud, in quo praeda erat maxima? ib. II, 67. hoc solum auditione expetere coepit, cum id ipse non vidisset? ib. IV, 102. duo sola recentia sine cuiusquam infamia ponam; ib. V, 34. hoc solum? bona mehercule *res*, si hoc solum esset! Tull. 36.

Aetna: hic .. totam insulam obsidebat, ille Aetnam solam ... tenuisse dicitur; Verr. V, 146.

antistes: senatus ipse (de domo) iudicabit, qui uno illo solo antistite sacrorum dissentiente frequentissimus antea iudicavit; har. resp. 14.

argumentum: an hoc solum argumentum est? Verr. II. 58.

bellum: quod (bellum) tum populus Romanus non modo maximum, sed etiam solum gerebat; Muren. 12.

bona: quae non modo summa bona, sed nimirum audebo vel sola dicere; Marcell. 19. quae omnes docti atque sapientes summa, quidam etiam sola bona esse dixerunt; Deiot. 37.

causa: non .. mihi haec causa sola dicenda est; Cluent. 149. causa est .... haec inventa sola in qua omnes sentirent unum atque idem; Catil. IV, 14.

cervices: quam (rem publicam) antea cum viris fortibus multis, in hac vero causa solis || soli || vestris cervicibus sustinetis; dom. 142.

civitas: tamen unam solam scitote esse civitatem Mamertinam; Verr. II, 13. Mamertina civitas istum publice communi consilio sola laudat; ib. IV, 15.

classis: quo Atheniensium classis sola ... CCC navibus vi ac multitudine invasit; Verr. V, 98.

consulatus: (consulatus) ad omne .. periculum ... solus opponitur; Muren. 87.

crux: illa crux sola .. post conditam Messanam illo in loco fixa est; Verr. V, 169.

delectatio: quod si non hic tantus fructus ostenderetur et si ex his studiis delectatio sola peteretur, tamen ..; Arch. 16.

depeculator: cives Romani ... te unum solum suum depeculatorem, vexatorem, praedonem, hostem venisse senserunt; Piso 96.

dica: hanc solam (dicam) tu illo conventu reperiere sortitus; Verr. II, 44.

dies: cum ego mihi C et X dies solos in Siciliam postulassem; Verr. I, 30. quod a nobis IX solis diebus prima actio sui iudicii transacta sit; ib. 156. ut dies XXXV inter binos ludos tollerentur, per quos solos iudicium fieri posset; ib. II, 130.

domus: una mea domus iudiciis omnibus liberata in hac urbe sola est; har. resp. 11. quae (domus mea) ... .sola in hac urbe omni religione ... liberata est; ib.

factum: quod si (factum) solum proferretur, satis esse deberet; Quinct. 79.

fama: qui .. bonam famam bonorum, quae sola vere gloria nominari potest, expetunt; Sest. 139.

fructus: ut quaestum nosset nullum, fructum autem eum solum, quem labore peperisset; Sex. Rosc. 88.

fundus: quod, cum pluris fundos haberet, ex illo solo fundo numquam malum nuntium audisset; leg. agr. II, 82.

genus: deinde cur in isto genere solo frumenti ista aestimatio constituatur? Verr. III, 202. nimia ista ... potentia in hoc solo genere quiescit; Caecin. 71. hoc in genere solo rem iudicatam referri posse voluerunt; dom. 78.

heres: ut heres sibi soli, non coheredibus petit, sic socius sibi soli, non sociis petit; Qu. Rosc. 55.

homines: cum soli sunt ipsi (homines); Flacc. 17.

hostis: f. depeculator.

iudices: an vero, iudices, vos soli ignoratis, vos hospites in hac urbe versamini? Milo 33.

libelli: inveni duos solos libellos; Verr. II, 182.

locus: qui locus solus ex privatis locis omnibus hoc praecipue iuris habet, ut ..; har. resp. 14. cum iter per agros et loca sola faceret cum Pompuleno; Fr. B, II, 5.

manus: pulsi nos eramus, non omnino ista manu sola, sed tamen non sine ista; Sest. 84.

medecina: interfectus esset is, qui hac una medicina sola potuit a rei publicae peste depelli; Sest. 43.

monumentum: at hoc solum Africani monumentum violasti? Verr. IV, 84.

navis: erat enim sola illa navis constrata et ita magna, ut propugnaculo ceteris posset esse; Verr. V, 89.

nomen: hoc scitote, ... his nominibus solis Cn. Dolabellae HS ad triciens litem esse aestimatam; Verr. I, 95. qui ex hereditate tanta unum solum nomen agnoverimus; Fr. B, XVI, II, 3.

nox: unam illam noctem solam praedones ad Helorum commorati ... accedere incipiunt Syracusas; Verr. V, 95.

oppidum: itaque hoc adhuc oppidum Verres invenit prope solum in orbe terrarum, unde nihil eius modi rerum de publico ... posset auferre; Verr. II, 88. furta praetoris ... ex uno oppido solo exportata sunt; ib. 185.

poenae: quae (poenae) solae sunt hominum sceleri a dis immortalibus constitutae; har. resp. 39.

praedo: f. depeculator.

praetores: res praetoribus erat nota solis, ignorabatur a ceteris; Catil. III, 5.

quaestio: quid ergo? haec quaestio sola ita gubernatur; Cluent. 147.

res: in hisce solis rebus indomitas cupiditates atque effrenatas habebat; Verr. I, 62. neque in hac re sola fuit eius modi; ib. II, 140. cui ... res .. ea, quae tenuissimis committebatur, haec una in vita commissa sola est; Flacc. 45.

sapientes: solos sapientis esse ... formosos; Muren. 61.
scribae: cur enim hoc sibi || sibi hoc || scribae soli sumant || adsumant || ? Verr. III, 154.
senator: laetabor ... unum senatorem solum esse qui vobis gratificari vellet inventum; Cael. 19. ſ. alqs; Cluent. 156.
sententiae: quattuor tibi sententias solas ad perniciem defuisse; Fr. B, XIII, VII, 2.
servi: cum subito ... duos solos servos armatos fuisse dixit; Caecin. 30.
Sicilia: sola fuit (Sicilia) ea fide benevolentiaque erga populum Romanum; Verr. II, 2.
signa: quae (signa) in aedibus tuis sola iam sunt; Verr. I, 61.
socius: ſ. depeculator.
spes: quae (spes) sola hominem in miseriis consolari solet; Catil. IV, 8.
statua: quae (statua) ... nunc ad tantae familiae memoriam sola restat; Phil. IX, 5.
studia: qui cum multa haberet invitamenta urbis et fori propter summa studia amicorum, quae tamen ei sola in malis restituerunt; Sulla 74.
tabulae: an tuis solis tabulis te causam dicturum existimasti? Verr. I, 102. quae (tabulae) solae ex illa professione conlegioque praetorum obtinent publicarum tabularum auctoritatem; Arch. 9.
testis: is testis, ... cum omnes ante eum dixissent testes armatos cum Aebutio fuisse compluris, solus dixit non fuisse; Caecin. 30.
tribunus: quod (Ti. Gracchus) tribunus plebis solus ex toto illo conlegio L. Scipioni auxilio fuit; prov. cons. 18.
tribus: (Africanus) duas .. tribus solas tulit; Phil. XI, 18.
turbines: cum illi soli essent praeter furiosum illum tribunum duo rei publicae turbines, qui ..; Sest. 25.
vectigal: non dico hoc solum in re publica vectigal esse, quod amissis aliis remaneat; leg. agr. I, 21.
vexator: ſ. depeculator.
vilicus: si me vilicus tuus solus deiecisset; Caecin. 55.
viri: si ... decem soli essent in civitate viri boni, sapientes, iusti, graves, Planc. 9.
virtutes: neque enim illae sunt solae virtutes imperatoriae, quae volgo existimantur; imp. Pomp. 29.
vis: non ea sola vis est, quae ad corpus nostrum ... pervenit; Caecin. 42.
vita: vitam solam relinquit nefariis hominibus; Catil. IV, 8. quam (vitam) solam videtis ipsam ex sua natura facillime perspici, subito flecti fingique non posse; Sulla 79.
B. **Adverb**: (vgl. A. alqd): allein, nur: I. **allein**: **commoveo**: quod ceterae civitates suis solum incommodis commoventur; Verr. III, 108.
dico: si dixisset haec solum, omni supplicio esset dignus; Sest. 28.
habeo: nos .. nuntiationem solum habemus, consules ... etiam spectionem; Phil. II, 81.
interest: quo quidem genere non uterer orationis ..., si mea solum interesset; Sulla 2.
iudico: ac ne ex facto solum sapientis illos iudicetis, sed ..; Cluent. 107.
nomino: cum ... statuissem .. eos solum nominare, qui nostrae causae duces ... fuissent; Planc. 74.
odi: quis vestrum illum, quem ille vestrum non oderit? age, vos ille solum et vos illum? Phil. VII, 21.
offero: neque iste mihi videtur se ad damnationem solum offerre; Verr. I, 8.
quaero: quod si in vino et alea comissationes solum et scorta quaererent; Catil. II, 10.
redarguo: atque in hoc solum inconstantiam redarguo tuam? dom. 21.
sancio: at || ac || si illa solum sanciret, quae a Sulla essent data, tacerem, leg. agr. III, 10.
statuo: qui tris solum urbis in terris omnibus ... statuerunt posse imperii gravitatem ac nomem sustinere; leg. agr. II, 87.
sum: tum avaritiae solum ...; nunc ... sceleris ... (se) testem fore; Verr. V, 113.
utor: qua voce ter omnino ... consul usus esset pro universa re publica apud eos solum, qui eius vocem exaudire possent; sen. 24.
II. **Verbindungen**: nec, neque: supplete ceteros, neque nostri ordinis solum; Phil. XII, 14. ſ. **nec**, B. I, 3. sed (9 St.) B. III, S. 264, b. — **etiam**, II, 4. sed etiam (32 St.) B. II, S. 240, b.
non: ſ. **non**, B, II. solum (B. III, S. 361, b, f.). — **etiam**, II, 4. sed etiam (B. II, S. 240, b, f.).

solutio, Zahlung, Bezahlung:

I. **appello**: si haec solutio legatorum et non merces abortionis appellanda est; Cluent. 34.
impedio: scimus Romae solutione impedita fidem concidisse; imp. Pomp. 19.
II. **genus**: reprehendis solutionis genus; Font. 2.
tempus: huic .. fundum ... vendidit temporibus illis difficillimis solutionis; Caecin. 11.

solutus: ſ. solvo.

somnium, Traum:

I. **sum**: haec ... utrum esse vobis consilia siccorum an vinolentorum somnia ... videntur? leg. agr. I, 1.
II. **relinquo**: ut somnia tua relinquam; Vatin. 21.
III. **stimulari**: qui (praedo) cum fana spoliasset, deinde aram aliquam in litore deserto somniis stimulatus ... consecraret; dom. 140.

somnus, Schlaf:

I. **absterret**: neminem a congressu meo neque ianitor meus neque somnus absterruit; Planc. 66.
retardat: ut a nullius umquam me tempore aut commodo aut otium meum abstraxerit ... aut .. somnus retardarit; Arch. 12.
II, 1. **capio**: quemquam esse qui ... somnum statim capere potuisset; Sex. Rosc. 65.
pertimesco: hoc providebam animo, .. remoto Catilina non mihi esse P. Lentuli somnum ... nec C. Cethegi .. temeritatem pertimescendam; Catil. III, 16.
teneo: somnum isto loco vix tenebamus; Fr. B, IX. 5.
2. **insidior**: vigilare ... insidiantem somno maritorum; Catil. I, 26.
nascor: qui (se) somno et conviviis ... natos arbitrantur; Sest. 138.
3. **excito de**: necesse est, ... cum tibi obiecta sit species singularis viri, perterritum te de somno excitari; Phil. II, 68. — **ex**: te ex somno saepe excitabunt; Sulla 24.
III. **plenus**: procedit in medium, .. somni .. plenus; Verr. V, 94. processit qua auctoritate vir! vini, somni, stupri plenus ..; sen. 13. est quidem ille plenus vini, stupri, somni; har. resp. 55.
IV. **in**: nec .. te umquam neque vigilantem neque in somnis credo posse mente consistere; Phil. II, 68.

sonitus, Getöse, Geräusch:

cogitate genus sonitus eius, quem Latinienses nuntiarunt, har. resp. 62.

sono, hören lassen: ut etiam Cordubae natis poëtis, pingue quiddam sonantibus atque peregrinum, tamen auris suas dederet; Arch. 26.

sons, straffällig, Uebelthäter: comprehensio sontium mea, animadversio senatus fuit; Phil. II, 18.

sonus, Ton, Schall, Klang: I. sum: iam designatus alio voltu, alio vocis sono, alio incessu esse meditabatur; leg. agr. II, 13.
II. obstrepi: eius modi res ... obstrepi clamore militum videntur et tubarum sono; Marcell 9.
praedicere: cum ipse mundus cumque agri atque terrae ... inusitato aliquid sono incredibilique praedicunt; har. resp. 63.

sopio, einschläfern: consuetudinem: Cn. Pompeius ... excitavit illam suam non sopitam, sed suspicione aliqua retardatam consuetudinem rei publicae bene gerendae; Sest. 67.
virtutem: multa .. nobis blandimenta natura ipsa genuit, quibus sopita virtus coniveret interdum; Cael. 41.

sorbeo, schlürfen, verschlingen: quid eum non sorbere animo, quid non haurire cogitatione ... censetis? Phil. XI, 10.

sordes, Schmutz, Trauer, Unglück, Erniedrigung, Niedrigkeit, Verächtlichkeit: I, 1. deprecantur: me ... fratris ... cotidianae lacrimae sordesque lugubres a vobis deprecatae sunt; Quir. 7.
sunt: cuius (filiae) fletus adsiduus sordesque lugubres vobis erant iucundae; dom. 59.
2. Ausruf: o tenebrae, lutum, sordes! Piso 62.
II, 1. adlino: nullae sordes videbantur his sententiis adlini posse; Verr. a. pr. 17.
amo: non amat (populus Romanus) profusas epulas, sordis et inhumanitatem multo minus; Muren. 76.
aspicio: aspicite, [aspicite,] iudices, squalorem sordisque sociorum! Verr. V, 128.
eluo: ut .. quisque sordidissimus videbitur, ita libentissime severitate iudicandi sordis suas eluet; Phil I, 20.
permisceo: ne tuas sordis cum clarissimorum virorum splendore permisceas; Vatin. 13.
profero: nullam (huius) in re familiari sordem posse proferri; Flacc. 7.
suscipio: hae sordes susceptae sunt propter unum me; Sest. 145.
video: pro eodem [me] absente unius squalorem sordesque vidistis; Quir. 8.
2. abhorreo a: cum ipse lator nihil ab horum turpitudine, audacia, sordibus abhorreret; Sest. 112.
emergo ex: ac ne tum quidem emersisti ... ex miserrimis naturae tuae sordibus, cum ..; Piso 27.
iaceo in: quid? quod tu totiens diffidens ... rebus tuis in sordibus, lamentis luctuque iacuisti? Piso 89.
sum in: cuius opera ipse multos annos esset in sordibus; Verr. I, 152. cum esset talis vir in carcere, ... in sordibus; ib. V, 21 haec ipse fatetur esse in suis sordibus; Phil. II, 63.
III. spectaculum: ne forte mater hoc sibi optatissimum spectaculum huius sordium atque luctus et tanti squaloris amitteret; Cluent. 192.
IV, 1. confici: nunc idem squalore et sordibus confectus ... vester est supplex; Muren. 86.
inquinare: casus illum ... istius impurissimae pecudis caeno et sordibus inquinavit; Piso 72.
laetari: squalore huius et sordibus laetatur; Cluent. 18.
obsolescere: quae (virtus) ... splendet .. per sese semper neque alienis umquam sordibus obsolescit; Sest. 60.
obtegi: ut adulescentiae turpitudo obscuritate et sordibus [tuis] obtegatur; Vatin. 11.
occultare: video (hominem) amicorum sordibus ... occultantem libidines suas; Fr. A. V, 11.
oppleri: quorum (consulum) mentes ... oppletae tenebris ac sordibus ... splendorem illius honoris ... nec intueri nec sustinere nec capere potuerunt; sen. 10.
2. cum: ut perfugium scelerum esset [cum] turpissimis rei publicae sordibus; Phil. XIII, 37.
in: video P. Lentulum ... in hoc misero squalore et sordibus; Sest. 144.
propter: cuius testimonium propter ... sordis .. domesticas nullius momenti putaretur; Vatin. 1.

sordidatus, in schmutziger Kleidung, in Trauerkleidung: alqs: sordidati, maxima barba et capillo, Romae biennio prope fuerunt; Verr. II, 62. Diodorus Romae sordidatus circum patronos atque hospites cursare; ib. IV, 41. non L. et C. Metelli consulares, non eorum liberi, non Q. Metellus Nepos, ... non Luculli, Servilii, Scipiones, Metellarum filii, flentes ac sordidati populo Romano supplicaverunt, sed unus frater; sen. 37. intueri potestis eos, qui ... rem publicam ... latrocinio domestico liberarint, maestos, sordidatos, reos de capite ... dimicantis; Sest. 1. cum omnes essent sordidati; ib. 27. video Milonem ... sordidatum et reum; ib. 144. quos meo nomine sordidatos videtis; ib. 146. nec minus laetabor, cum te semper sordidum quam si paulisper sordidatum viderem; Piso 99.
mancipia: eiusdem (Pompei) quaedam argentea vasa conlisa, sordidata mancipia; Phil. II, 73.
multitudo: cum innumerabilis multitudo bonorum de Capitolio supplex ad eum sordidata venisset; sen. 12.
servi: servi sordidati ministrant; Piso 67.

sordidus, schmutzig, unsauber, niedrig, gering, armselig, verächtlich: alqs: quod vobis iste tantum modo ... sordidus ... esse videtur; Piso 66. nec minus laetabor, cum te semper sordidum quam si paulisper sordidatum viderem; ib. 99. ut .. quisque sordidissimus videbitur; Phil. I, 20. agrum eis divisit. o sordidos, qui acceperint! ib. VI, 14.
alqd: ita nescio quid istuc fractum, humile, .. sordidum, inferius etiam est, quam ut ..; Piso 62. nihil .. umquam in te sordidum ... cognovi; Phil. I, 33. nihil humile de Tarquinio, nihil sordidum accepimus; ib. III, 10. quid .. illo inertius? quid sordidius? Fr. A. V, 6.
consilium: adeone tibi sordidum consilium publicum visum est, ... ut ..? Vatin. 35.
furta: quid .. te de Hispaniensibus flagitiis tuis sordidissimisque furtis interrogem? Vatin. 13.
gens: ut M. Aemilius ... sordidissimae ... genti ... condonetur; Scaur. 45.
greges: quid cum tuis sordidissimis gregibus intemperantissimas perpotationes praedicem? Piso 22.
homo: quam ob rem tota ista res per Staienum .., hominem ... sordidissimum, ... ageretur? Cluent. 87. Trallianos Maeandrio causam publicam commisisse, homini egenti, sordido: Flacc. 52. ut tecum, cum homine uno . . *sordidissimo* atque infimo (me) conferam; Vatin. 10.

audisse videor L. Aelium ... nomen Q. Muttonis, hominis sordidissimi, detulisse; Scaur. 23.
pater: qui (pater) si esset ... sordidissimus; Planc. 31.
pecunia: et illa fuit pecunia immanis, haec parvola; illa honesta, haec sordida; Qu. Rosc. 23.
vita: (dicet populus) praeposuisse se Q. Catulo ... Cn. Manlium, non solum ignobilem, verum ... vita etiam contempta ac sordida; Planc. 12.

soror, Schwester: I. **absolut:** 1. est: cuius soror est cum P. Quinctio; Quinct. 77. tu sororem tuam virginem esse non sisti; dom. 92.
imitatur: cuius (Q. Claudiae) priscam illam severitatem [sacrificii] mirifice tua soror existimatur imitata; har. resp. 27.
profert: epistulam mater eius profert et alteram soror; Flacc. 90.
rogat: adfuit is, ... quem tu impulisti, soror rogavit, mater coëgit; dom. 118.
veniunt: matres illorum miserorum sororesque veniebant; Verr. V, 129.
2. sum: Minervam esse sororem meam; dom. 92. quod Minervam sororem Iovis esse existimo; ib.
3. **Vocativ:** „quid tumultuaris, soror? quid insanis?" Cael. 36.
II. **nach Verben:** 1. abalieno: qui sua lingua etiam sororem tuam a te abalienavit; dom. 25.
appello: quod tu iure eandem sororem et uxorem appellare possis; dom. 92.
ascisco: sed tamen ego mihi sororem virginem ascisco; dom. 92.
discerno: cum uxorem sororemque non discernis; har. resp. 39.
eicio: filiam eius, sororem tuam, eiecisti; Phil. II, 99.
habeo: cuius sororem habes in matrimonio; Verr. III, 168.
interficio: cum sua manu sororem esse interfectam fateretur; Milo 7.
privo: „ut sororem non modo vestibulo privaret, sed omni aditu et limine"; Milo 75.
trucido: cum reginam, sororem suam, ... manibus suis trucidasset; Fr. B. XVI, III, 4.
2. offero: quod ab eo sorori ... tuae stuprum esse oblatum comperisses; Phil. II, 99.
3. cubito cum: qui ... tecum semper pusio cum maiore sorore cubitavit; Cael. 36.
facio cum: „quem cum sorore germana nefarium stuprum fecisse L. Lucullus .. se ... dixit comperisse"; Milo 73.
invenio, occulto apud: latitat omnino, sed si requiri iusseris, invenient hominem apud sororem tuam occultantem se capite demisso; dom. 83.
scribo ad: ipse igitur ille tibi se ad matrem et sororem scripisse narravit? Flacc. 92.
volutor cum: quis umquam nepos tam libere est cum scortis quam hic cum sororibus volutatus? har. resp. 59.
III. **nach Substantiven:** adulter: nec mihi erat res cum Saturnino, ... sed ... cum sororis adultero; Sest. 39.
commemoratio: videtisne subito ... M. Fonteium parentis et sororis commemoratione lacrimas profudisse? Font. 48.
cubiculum: quid .. interest utrum ... de sacris ... conqueratur an ex sororum || ex suarum sororum || cubiculo egressus pudorem pudicitiamque defendat? har. resp. 9.
embolia: qui omnia sororis embolia novit; Sest. 116.
fama: quod vitam patris famamque sororis defenderat; Verr. I, 76.
filius: [C. Cato, duorum hominum clarissimorum nepos, L. Pauli et M. Catonis, et P. Africani sororis filius]; Verr. IV, 22. is heredem fecit ... Oppianicum sororis suae filium; Cluent. 21. cum ... Cn. Magius ... heredem illum sororis tuae filium faceret; ib. 33. dico ... possessionem .. eius bonorum ... huic, illius sororis filio, ... datam (esse); ib. 165. an de sororis filio diligentius respondendum est? Rabir. 8. est [tam] veri simile [quam] cariorem huic sororis maritum quam sororis filium fuisse; ib. cum esset Tubero eiusdem Africani sororis filius; Muren. 75. cum esset ... P. Africani ... sororis filius; ib. 76. non .. pro meo reditu ... sororum filii (deprecati sunt); Quir. 6. obsignator (decisionis fuit) C. Sextilius, Lurconis sororis filius; Flacc. 89. te sororis filius Postumius ... notavit, cum ... tutorem liberis non instituit; Sest. 111. hem, Postume, tune es ... C. Rabirii iudicio et voluntate filius, natura sororis [filius]? Rab. Post. 45. tu, sororis filius, ecquid ad eum umquam de re publica rettulisti? Phil. II, 14. idem fecerat me consule in sororis viro, quod hoc tempore in sororis filio fecit; ib. VIII, 1. hic nuper sororis filio infudit venenum, non dedit; ib. XI, 13.
fletus: augebatur .. eius molestia cotidianis querimoniis et adsiduo fletu sororis; Cluent. 16.
imbecillitas: cur epistulis et sororis et matris imbecillitatem aucupatur? Flacc. 92.
luctus: ut .. luctu sororis moveretur; Phil. VIII 1.
maritus: s. filius; Rabir. 8.
oculi: ne hoc quidem sentis, coniventis illos oculos abavi tui magis optandos fuisse quam hos flagrantis sororis || flagrantis furoris, flagrantis in sorores ||? har. resp. 38.
preces: ne valeat id, quod imperitus adulescens, ... sororis precibus ... adductus, ... fecisse dicatur; dom. 139.
pudicitia: ut et vitae patris et pudicitiae sororis succurreret; Verr. I, 67.
quaerimoniae: s. fletus.
stupra: qui .. in ... vita nervi esse potuerunt hominis ... sororis stupris ... insani? Sest. 16.
vestibulum: „qui parietem sic per vestibulum sororis instituit ducere, ... ut ..;" Milo 75.
vir: illum noluisse sua laudatione iuvare L. Lucullum, sororis virum; Verr. IV, 147. cum (L. Caesar) sororis suae ... virum praesentem ... vita privandum esse dixit; Catil. IV, 13. L. Caesar ... qua oratione ... sententiam dixit in sororis suae virum! Phil. II, 14. s. filius; Phil. VIII, 1.
IV. **Umstand:** a: quasi vero nescias hunc et ali et vestiri a Caecilia, [Baliarici filia, Nepotis sorore]; Sex. Rosc. 147.

sororicida, Schwestermörder: quid? de me quod tulisse te dicis, patricida, fratricida, sororicida, nonne extra ordinem tulisti? dom. 26.

sororius, schwesterlich: caverat .. sibi ille sororius adulter, ut ..; Piso 28.

sors, Loos, Schicksal, Geschick, Amt: 1. coniungit: „quicum me sors consuetudoque maiorum, ... coniunxerat"; div. Caec. 65.
dat: nullum .. vobis sors campum dedit in quo excurrere virtus cognoscique posset; Muren. 18. quos mihi divina quaedam sors dedit iudices; Milo 44.
delectat: qui sunt .. reliqui, quos sors divina delectet? Phil. III, 26.
est: huius sors ea fuit, quam omnes tui necessarii tibi optabamus, iuris dicundi; Muren. 41. duarum credo provinciarum sortis minus divinas fuisse; Phil. III, 26.

habet: si nullam religionem sors habebit; Verr. I, 38.
mittit: quo senatus cum sorsque miserat; Ligar. 23.
ohne Verb: quid tua sors? tristis, atrox; Muren. 42.
II, 1. aequo: dum aequantur sortes; Fr. B, VI, 13.
conicio: UT, QUOT ESSENT RENUNTIATI, TOT IN HYDRIAM SORTES CONICERENTUR; Verr. II, 127. „numquid igitur oportet nisi tris sortes conici, unam educi“? ib. Tuberonis sors coniecta est ex senatus consulto; Ligar. 21.
desero: sortem provinciamque deseruit; Verr. I, 34.
duco: SORS DUCITUR; Verr. IV, 143.
educo: f. conicio.
nanciscor: sortem nactus est urbanae provinciae; Verr. I, 104.
neglego: qui in Cn. Carbonem || Carbone || sortem, in Cn. Dolabellam || Dolabella || voluntatem neglexerit; Verr. I. 42.
opto: f. I. est; Muren. 41.
2. sum: utrum id sortis esse vis an eius, qui illam legem ferebat? si sortis, nullum crimen est in casu; Planc. 35.
3. destino: qui ne sorti quidem fortunas nostras destinavit, sed ..; Phil. V, 33.
4. interest inter: quid, in ipsa praetura nihilne existimas inter tuam et istius sortem interfuisse? Muren. 41.
revoco ad: res revocatur ad sortem; Verr. II, 127.
III. beneficium: hoc tribuno plebis potissimum venit in mentem, ... paucas tribus, non certa condicione iuris, sed sortis beneficio fortuito ad usurpandam libertatem vocare; leg. agr. II, 17.
coniunctio: nullam neque iustiorem neque graviorem causam necessitudinis posse reperiri quam coniunctionem sortis; div. Caec. 61.
exspectatio: scribas .. universos ... video ab exspectatione sortis ad salutem communem esse conversos; Catil. IV, 15.
iudicium: haud scio an ... plus iudicium voluntatis valere quam sortis debeat; Verr. I, 41.
momentum: quaestura utriusque prope modum pari momento sortis fuit; Muren. 18.
necessitudo: quid aliud habet in se nisi ... sortis necessitudinem religionemque violatam? Verr. a. pr. 11. ut ... nec morem maiorum nec necessitudinem sortis laederet; ib. I, 37.
religio: quid? cum commiserari, conqueri ... coeperit, commemorare ... sortis religionem? div. Caec. 46. f. necessitudo; Verr. a. pr. 11.
IV, 1. abesse: (Plancius) numquam ex urbe afuit nisi sorte, lege, necessitate; Planc. 67.
dari: quinque iudicibus ... nulla sorte, ex libidine istius datis; Verr. II, 41.
esse: quaestor hic C. Antonii ... fuit sorte, sed societate consiliorum meus; Sest. 8.
habere: quam provinciam P. Lentulus, ... cum et auctoritate senatus et sorte haberet, ... deposuisset; Piso 50.
obtingere: cum tibi sorte obtigisset, uti ius diceres; Verr. V, 38. cum tibi magno clamore aquaria provincia sorte obtigisset; Vatin. 12.
obvenire: simul atque ei sorte provincia Sicilia obvenit; Verr. II, 17.
2. extra: iubet extra sortem Theomnastum renuntiari; Verr. II, 127.
in: quid in hac sorte metuendum mihi esset intellegebam; Verr. a. pr. 22. unum hoc dico in eius modi tempore ac sorte statuere te debuisse ..; ib. I, 34. in sorte ... exspectabant homines quidnam acturus esset; ib. II, 127. in qua (sorte) gloriam conciliat magnitudo negotii, gratiam aequitatis largitio; Muren. 41. qua in sorte sapiens praetor ... benevolentiam adiungit lenitate audiendi; ib.
sine: tu provincias consularis ... extra ordinem, sine sorte, nominatim dedisti, non consulibus, sed rei publicae pestibus; dom. 24. continuo sine senatus consulto, sine sorte ... ad Caesarem cucurristi; Phil. II, 50.

sortior, losen, erlosen; losen lassen, durch das Loos bestimmen: I. **absolut:** 1. unpersönlich: homo, id quod erat facillimum, primo vetat sortiri; Verr. II, 127. sin autem sortiri ad poenam ... minime censorium est; Cluent. 129. f. II. alqd.
2. alqs: tum eum docet Heraclius non posse eo die sortiri; Verr. II, 37. iste incipit simulare se velle sortiri; ib. 38. sortietur || sortitur || idem Rullus; leg. agr. II, 21. f. II. alqd.
praetores: cum praetores designati sortirentur; Verr. a. pr. 21. C. Verre praetore urbano sortiente; ib. 39.
quaestores: cum quaestores sortiuntur; Muren. 18.
II. **mit Object:** alqm: paucos ex multis ad ignominiam sortiere? Cluent. 129.
alqd: sortietur an non? nam et non sortiri absurdum est et quod sortitus sis non habere; prov. cons. 37.
Asiam: ut consules ... Asiam et Syriam sortiantur; Phil. XI, 21.
dicam: f. **dica,** 1. sortior (4 St.) B. II, S. 89, b.
iudices: f. **iudex,** II, 1. sortior (5 St.) B. II, S. 797, b.
provinciam: quaestor ex senatus consulto provinciam sortitus es; Verr. I, 34. provinciam sortitus es; ib. III, 222.
Syriam: f. Asiam.
tribus: quis tribus quas voluit vocavit nullo custode sortitus? leg. agr. II, 22.

sortitio, Loosen: I. est: ex lege Rupilia sortitio nulla (est); Verr. II, 34. L. Lentulus et P. Naso ... nullam Antonii sortitionem fuisse iudicaverunt; Phil. III, 25.
ohne Verb: ecce tibi eius modi sortitio, ut in primis Bulbo et Staieno et Guttae esset iudicandum; Cluent. 75. ecce Dolabellae comitiorum dies: sortitio praerogativae; Phil. II, 82. praeclara .. senatus consulta illo ipso die vespertina, provinciarum religiosa sortitio; ib. III, 24.
II. comparo: ne .. nimium multi poenam capitis subirent, idcirco illa sortitio comparata est; Cluent. 128.
constituo: neque enim umquam maiores nostri sortitionem constituissent aediliciam, nisi viderent ..; Planc. 53.
facio: dum sortitio fit; Fr. B. VI, 13.
III, 1. fieri: quod si hoc exemplum ex re militari ad animadversionem censoriam transferendum fuit, sortitione id ipsum factum esse oportuit; Cluent. 129.
2. ante: sperabat Heraclius ... ante alteram sortitionem Q. Arrium ... successurum; Verr. II, 37.
in: quod .. in sortitione istius spem fortuna populi Romani ... vicerat; Verr. a. pr. 16. in ea re iste nihil obscure facere voluit, non in sortitione fallere; ib. II, 132.

sortito, durch das Loos: animadverto: ut, si a multis esset flagitium rei militaris admissum, sortito || sortitione || in quosdam animadverteretur; Cluent. 128.
capio: quae (lex) in annos singulos Iovis sacerdotem sortito capi iubeat; Verr. II, 126.

cogo, dico: sin aliquando tacent omnes, tum sortito coguntur dicere; Verr. IV, 142.
facio: cum ... homines ... ex ergastulis emptos ... sortito alios Samnitis, alios provocatores fecerit; Sest. 134.

sortitor, Verlooser: quid, si etiam pluribus de rebus uno sortitore tulisti || sortitu rettulisti ||? dom. 50.

sortitus, Loosen: consul sortitu ad bellum profectus A. Hirtius; Phil. XIV, 4.

Sospita, Erretterin: nolite a sacris patriis Iunonis Sospitae ... consulem .. avellere! Muren. 90.

soter, Erretter: itaque eum non solum PATRONUM illius insulae, sed etiam SOTERA inscriptum esse vidi Syracusis; Verr. II, 154. is est nimirum SOTER, qui salutem dedit; ib.

spargo, streuen, ausstreuen, säen, spritzen: alqd: ego vero omnia, quae gerebam, ... spargere me ac disseminare arbitrabar in orbis terrae memoriam sempiternam; Arch. 30.
nummos: qui ... nummos populo de rostris spargere solebat; Phil. III, 16.
saxa: ut tu „... uspiam saxis fixus asperis, evisceratus latere penderes, ... saxa spargens tabo, sanie et sanguine atro"; Piso 43.
semen: quem sua manu spargentem semen qui missi erant convenerunt; Sex. Rosc. 50.
venena: hi pueri ... spargere venena didicerunt; Catil. II, 23.

spatior, einherschreiten: ut ... deinde spatiaretur; Sex. Rosc. 59.

spatium, Raum, Platz, Zeitraum, Zeit, Frist: I. est: et erat spatium dierum fere triginta; Verr. II, 96. de qua (utilitate rei publicae) .. quoniam liberum est spatium ..; Phil. XII, 30.
II, 1. circumscribo: quibus regionibus vitae spatium sircumscriptum est; Arch. 29.
comparo, constituo: quoniam ... me .. ex comparato et constituto spatio defensionis in semihorae curriculum || circulum || coëgisti; Rabir. 6.
do: nisi tempus et spatium datum sit; Quinct. 4. vos ... simul et illi spatium ad sese conligendum dedisse; Caecin. 6. ut ne si cogitasset quidem largiri quisquam, daretur spatium comparandi; Planc. 49.
habeo: etiam si spatium ad dicendum nostro commodo vacuosque dies habuissemus; Verr. a. pr. 56.
interpono: (invidia) vehementis habeat repentinos impetus, spatio interposito et causa cognita consenescat; Cluent. 5.
respicio: quoad longissime potest mens mea respicere spatium praeteriti temporis; Arch. 1.
tracto, voco: reliqui temporis spatium in contentionem vocatur: ab utroque dissimillima ratione tractatum est; Muren. 19.
2. cogo ex: s. 1. comparo.
III, 1. honestari: a quibus ... si interdum ad forum deducimur, si uno basilicae spatio honestamur ..; Muren. 70.
2. ad: cum usque ad extremum spatium nullum tranquillum atque otiosum spiritum duxerimus; Arch. 30.
in: in tam longo spatio numquam te Apii Claudii nepotem esse recordatus es? Fr. B. XIII, v, 3.

species, Anblick, Erscheinung, Schein, Schönheit, Pracht, Glanz: I, 1. commovet: species ... *viri ..., si posset reviviscere, sic omnis commoveret, ut ..*; Scaur. 49.
delectat: ut viros fortis species eius (virtutis) et pulchritudo etiam in hoste posita delectet; Piso 81.
est: cuius (campi) ante || antea || species haec erat; Verr. III, 47. horum hominum species est honestissima; Catil. II, 18. quorum in adulescentia forma et species fuit liberalis; Cael. 6. magnum nomen est, magna species ... consulis; Piso 24. in quibus si moderatio illa, quae in nostris solet esse consulibus, non fuit, at fuit pompa, fuit species, fuit incessus; ib. in quibus (testibus) docebo ... ne speciem quidem esse aut imaginem testium; Scaur. 38.
potest, reviviscit: s. commovet.
versatur: numquam (tibi) species ipsa huiusce multitudinis in oculis animoque versata est? Verr. V, 144.
2. Ausruf: quae species Italiae! quae celebritas oppidorum! Quir. 4. o speciem dignitatemque populi Romani! dom. 89.
II, 1. accipio: qua nullius pulcriorem speciem imperatoris accepimus; Phil. XIV, 27.
cogito: si ullam speciem rei publicae cogitavisset; Phil. V, 15.
duco: qui (Gaditani) .. veterem illam speciem foederis Marciani semper omni sanctiorem arce duxerunt; Balb. 39.
exprimo: Tralliani ... fateantur in Maeandri persona esse expressam speciem civitatis; Flacc. 53.
habeo: formam adhuc habetis .. et speciem ipsam tyrannorum; leg. agr. II, 32. qui civis etiam tum speciem haberet; Phil. XI, 5.
obicio: cum tibi obiecta sit species singularis viri; Phil. II, 68.
pono: ponite .. ante oculos ... miseram illam quidem et flebilem speciem, sed ... necessariam; Phil. XI, 7. s. I, 1. delectat.
2. sum: esse aliquem humana specie et figura; Sex. Rosc. 63.
III. signum: si recordari volueritis quanta religione fuerit eadem specie ac forma signum illud; Verr. IV, 129.
IV, 1. abduco: qui nulla specie paterni nominis nec pietate abductus umquam est; Phil. XIII, 46.
devincire: adversarios clementiae specie devinxerat; Phil. II, 116.
esse: (milites) praesidio sunt specie consuli, re et veritate nobis; Phil. VII, 13.
fucari: haec sunt [indicia], iudices, solida et expressa [haec] signa probitatis non fucata forensi specie, sed ..; Planc. 29.
labi: noli .. in conservandis bonis viris defetigari, ... praesertim ... lapsis ... specie quadam rei publicae; Marcell. 20.
ostentare: si aliud quiddam || quidem || obscure moliuntur, aliud spe ac specie simulationis || spei simulatione, al. || ostentant; leg. agr. II, 10.
sustinere: qui (viri) non solum consiliis suis, sed etiam specie ipsa dignitatem rei publicae || et dignitate rem publicam || sustinent; dom. 3.
tenere: hac ille tam varia multiplicique natura ... multos fortis viros et bonos specie quadam virtutis adsimulatae tenebat; Cael. 14.
2. ad: vidi ... forum comitiumque adornatum ad speciem magnifico ornatu; Verr. I, 58. sint .. xviri neque veris comitiis ... neque illis ad speciem atque usurpationem || atque ad usurpationem || vetustatis ... adumbratis constituti; leg. agr. II, 31.
in: sequitur Segestana navis, Tyndaritana, Herbitensis, Heracliensis, Apolloniensis, Haluntina, praeclara classis in speciem || specie ||; Verr. V, 86.

praeter: perscrutamini .. naturam ... criminum: iam nihil praeter speciem ... reperietis; Flacc. 19.
sine: sine ulla specie consulari ... videre te volui: vidi; Piso 99.

specillum, Sonde: L. Crassus ... specillis prope scrutatus est Alpis, ut ... triumphi causam aliquam quaereret; Piso 62.

specimen, Kennzeichen, Probe, Beispiel, Muster: I. est: princeps P. Lentulus ... hoc specimen virtutis, ... hoc lumen consulatus sui fore putavit, si me mihi ... reddidisset; sen. 8.
ohne Verb: quod minimum specimen in te ingenii? Piso, fr. 2.
II. do: qua in re non modo ceteris specimen aliquod dedisti, sed tute tui periculum fecisti? div. Caec. 27.
habeo: damnatio ... obtigit P. Rutilio, quod specimen habuit hic civis innocentiae; Piso 95.

speciosus, wohlgestaltet: [iste nimia gloriae cupiditate] || est enim nimia gl. cupiditate || familiam gladiatoriam .. nactus est speciosam; Sest. 134.

spectaculum, Anblick, Schauspiel: I. Ausruf: o spectaculum miserum atque acerbum! Verr. V, 100. o spectaculum illud non modo hominibus, sed undis ipsis et litoribus luctuosum! Phil. X, 8.
II, 1. amitto: ne forte mater hoc sibi optatissimum spectaculum huius sordium atque luctus et tanti squaloris amitteret; Cluent. 192.
celebro: s. III. genus.
constituo: constituitur in foro Laodiciae spectaculum acerbum et miserum; Verr. I, 76.
do: „at spectacula sunt tributim data"; Muren. 72.
percipio: ut ... pulcherrimum spectaculum fructumque victoriae populus Romanus percipere possit; Verr. V, 77.
praebeo: hoc iucundissimum spectaculum omnibus vinctorum .. hostium praebebat; Verr. V, 66. cui (plebi) spectaculum eius modi tua crudelitas praebuit, ut ..; Fr. B, VIII, 14. e.
video: utinam P. Clodius ... viveret ... potius quam hoc spectaculum viderem! Milo. 104. ut spectaculum illud ... re et tempore salubre ac necessarium, genere et exemplo miserum ac funestum videremus; Fr. B, VI, 20.
vito: „quod spectaculum adhuc ipsa Fortuna vitavit"; Phil. XIII, 40.
2. do ad: num locum ad spectaculum dare (senatus crimen putat)? Muren. 73.
excito ex: tantus est ex omnibus spectaculis usque a Capitolio ... plausus excitatus, ut ..; Sest. 124.
sum in: quo quidem in spectaculo mira populi Romani aequitas erat; Piso 27.
III. crimina: haec omnia sectatorum, spectaculorum, prandiorum [item] crimina a multitudine in tuam nimiam diligentiam .. coniecta sunt; Muren. 73.
genus: id .. spectaculi genus erat, quod omni frequentia ... hominum celebratur; Sest. 124.
IV, 1. constringi: cum ille servorum eludentium multitudini senatum populumque Romanum ... constrictum spectaculis ... tradidisset; har. resp. 22.
duci: per quem (pontem) consul populi Romani ... turpissimo miserrimoque spectaculo ... ad necem duceretur; Vatin. 21.
2. in: ut in illo apparatissimo spectaculo studium populus Romanus tribuerit absenti; Phil. I, 36.

spectatio, Prüfung: deductiones fieri solebant: primum pro spectatione et collybo; Verr. III, 187.

spectator, Zuschauer, Beurtheiler: I, 1. aspicit: ipse ille maxime ludius, non solum spectator, sed actor et acroama, ... nec tuos ludos aspexit ... nec ullos alios; Sest. 116.
2. sum: quod illi ne auditores quidem suae gloriae, ego etiam spectator meae laudis esse potuissem; dom. 64. quorum (ludorum) ipsi di immortales atque illa mater Idaea te, te, Cn. Lentule, .. spectatorem esse voluit; har. resp. 22.
II. constituo: dico ... non oportuisse Cleomenem constitui spectatorem illorum mortis atque cruciatus; Verr. V, 134.

spectio, Beobachtungsrecht: nos .. nuntiationem solum habemus, consules et reliqui magistratus etiam spectionem; Phil. II, 81.

specto (spectatus), schauen, anschauen, betrachten, trachten, streben, zielen, sich beziehen, prüfen, erproben: I. absolut: 1. unpersönlich: quo si qui liber aut spectandi aut etiam religionis causa accesserat, manus adferebantur; har. resp. 24. cum senatoribus singulis spectatum e senatu redeuntibus (plausus est datus); Sest. 117. qua (via) spectatum ille veniebat; ib. 126.
2. alqs: cum omnes in unum spectent; Sex. Rosc. 22. spectantibus omnibus; Verr. I, 53. quod ipse ad imperatorias laudes a puero videlicet spectaras; Vatin. 24. si in hoc foro spectantibus vobis depugnasset; Phil. VI, 13.
alqd: quo id spectat? Verr. IV, 89.
consilia: si ... omnia mea consilia ad salutem sociorum ... spectaverunt; Verr. V, 188.
convivae: ibidem convivis spectantibus emblemata evellenda curavit; Verr. IV, 49.
genera: ad hanc emptionem xviralem duo genera agrorum spectant; leg. agr. II, 70.
gratulatio: qui ... hanc gratulationem ad iudicium corrumpendum spectare videbant; Verr. a. pr. 19.
oratio: ad te unum omnis mea spectat oratio; Deiot. 5. quorsum haec omnis spectat oratio? Phil. VII, 26.
pars: quae (pars) ad fretum spectaret; Verr. V, 169.
populus: cum tu illum spectante populo Romano gladio insecutus es; Phil. II, 21.
II. mit Ergänzung: 1. indirecte Frage: et hoc te praeterit, non id solum spectari solere qui debeat, sed etiam illud qui possit ulcisci; div. Caec. 53. verum tamen a vobis ita arbitror spectari oportere, quanti haec eorum iudicio ... aestimentur; Verr. IV, 13. spectari quo consilio et qua sententia, non quibus quidque verbis esset actum; Caecin. 81. neque ... spectari oportere in quo loco sit facta vis, verum sitne facta; ib. 85. qui hoc statuerunt, quo quisque animo quid faceret, spectari oportere; Cluent. 76. qui ... erepta recuperare vellent, spectarent quid ipse deberet ..; Muren. 50. si tua tantum modo .. quid indignitas postularet spectare voluissem; Vatin. 1. quid deceat vos, non quantum liceat vobis spectare debetis; Rab. Post. 11. neque te spectare quam tuus esset necessarius is, qui te oraret, sed quam illius, pro quo laboraret; Ligar. 31.
2. ut: id spectavit, ut ... continerent; Tull. 8. spectarasne || sperabasne || id, ut patres conscripti

ex re publica funditus tollerentur? Vatin. 35. res .. eo spectat, ut ea poena ... non videamini esse contenti; Ligar. 13. „summa iudicii mei spectat huc, ut meorum iniurias ferre possim, si ..;" Phil. XIII, 46.

3. accus. c. inf.: unum illud spectavi, .. neminem isti patronum futurum; Sex. Rosc. 58.

III. **mit Object:** alqm: ut solus dignus videatur esse qui in scena spectetur; Quinct. 78. nemo enim illum ex trunco corporis spectabat; Qu. Rosc. 28. quem tu si ex censu spectas; ib. 42.

alqd: spectemus reliqua; Qu. Rosc. 22. haec duo in primis spectari oportere ..; div. Caec. 10 quaeret quispiam in tanta iniuria tantaque impudentia quid spectarit; leg. agr. II, 20. ut aut lusisse in tantis rebus aut profecto nescio quid spectasse videatur; ib. 28. plus spectant homines certe quam contumeliam; ib. 54. quod optimi ... cuiusque animus ita praesentit in posterum, ut nihil nisi sempiternum spectare videatur; Rabir. 29. quae non ut delectemur solum legere et spectare debemus, sed ut ..; Rab. Post. 29. quid vos in iudicando spectare oporteret; Milo 15. cognovi quid maxime spectares; Ligar. 31. credo .. vos, nobilis homines, magna quaedam spectantis, non pecuniam, ... sed ... gloriam concupisse; Phil. I, 29. ego quid ille et contra ille quid ego sentirem et spectarem videbat; ib. II, 38. ſ. II, 1. div. Caec. 53. — 2. Tull. 88. Vatin. 35.—3.

adulescentiam: pro me ... non, ut pro Q. Metello, ... (populum Romanum est deprecatus) spectata iam adulescentia filius; sen. 37.

aetatem: non .. pro meo reditu ... iam spectata aetate filius (deprecatus est); Quir. 6.

causam: si spectanda causa est; Planc. 84.

civem: quam porro spectatus civis, quam probatus! Phil. II, 69.

commodum: quod si vestrum commodum spectat; leg. agr. II, 78.

contumeliam: ſ. alqd; leg. agr. II, 54.

curiam: spectarem curiam; Deiot. 6.

dignitatem: qui dignitatem, qui rem publicam, qui gloriam spectatis; Sest. 51. in iudice .. spectari et fortuna debet et dignitas; Phil. I, 20.

diligentiam: in quo meam industriam ac diligentiam spectari volo? Verr. III, 137.

domum: cum Ligarius domum spectans ... nullo se implicari negotio passus est; Ligar. 3.

equitem: quid ego de Q. Lollio .. dicam, equite Romano spectato atque honesto? Verr. III, 61.

exitum: non exitum exactionis, sed initum repromissionis spectare debemus || debes ||; Qu. Rosc. 39.

feminam: quasi vero nescias hunc et ali et vestiri a Caecilia, [Baliarici filia, Nepolis sorore], spectatissima femina; Sex. Rosc. 147.

fidem: ad meam fidem, quam habent spectatam iam et cognitam, confugiunt; div. Caec. 11. habetis hominem ... spectata fide; Caecin. 104. cum tuae fidei optimae et spectatissimae salutem urbis et civium commendabam; Flacc. 102.

fortunam: ſ. dignitatem; Phil. I, 20.

forum: spectet forum ornatum; Verr. IV, 126.

fratrem: vos (fratrem) spectatum et incredibili pietate cognitum reddidistis; Quir. 5.

genera: non modo suffragia nulla fuisse, sed ne genera quidem spectata esse; Verr. II, 120.

gladiatores: cum cotidie gladiatores spectaret; Sest. 126.

gloriam: ſ. dignitatem; Sest. 51.

gradum: qui non honoris gradum spectaret, ut ceteri; Milo 24.

hominem: si a quadruplatoribus ... accusandi voluntas ad viros fortis spectatosque homines translata sit; div. Caec. 24. „homo in rebus iudicandis spectatus et cognitus"; Verr. a. pr. 29. venit homo ... spectatissimus ordinis sui P. Titius tutor; ib. I, 137. quem ad modum spectatissimum ... hominem ... retinere possemus; Caecin. 102. utebatur .. medico ... spectato homine, Cleophanto; Cluent. 47.

industriam: ſ. diligentiam — initium: ſ. exitum.

integritatem: cuius spectata multis magnisque rebus singularis integritas minus admirabilem facit huius .. facti gloriam; Phil. III, 26.

iudicium: duo sunt tempora, quibus nostrorum civium spectentur iudicia de nobis; unum honoris, alterum salutis; Vatin. 10.

laudem: ubi est .. illa laus oratoris, quae vel in accusatore antea vel in patrono spectari solebat? Flacc. 22.

ludos: hos ludos servi fecerunt, servi spectaverunt; har. resp. 24.

Megalesia: quod ni tu Megalesia illo die spectare voluisses ..; har. resp. 22.

patriam: spectet .. patriam; Verr. V, 170.

possessionem: quod bonorum possessio spectetur non in aliqua parte, sed in universis; Quinct. 89.

rem: sive rem sive verba spectare voltis; Caecin. 90.

rem publicam: ſ. dignitatem; Sest. 51.

verba: te .. nullo modo posse defendere, in qua re velis, verba spectari oportere, in qua re nolis, non oportere; Caecin. 85. ſ. rem.

virtutem: cuius civitatis spectata ac nobilitata virtus, non solum natura corroborata, verum etiam disciplina putatur; Flacc. 63.

virum: ut ... ad eius convivium spectatissimi atque honestissimi viri tenerentur; Verr. III, 65. duxit honestissimi et spectatissimi viri, C. Albini, filiam; Sest. 6. [cum] Graeci homines spectati viri noluerunt religione videri potius quam veritate fidem esse constrictam; Balb. 12.

voluntatem: nemo dubitat quin ... voluntatem spectaret eius; Verr. II, 33.

specula, Hoffnungsschimmer: qui aliquid ex eius sermone speculae degustarant; Cluent. 72.

specula, Warte: 1. obicio, oppono: est in eadem provincia Narbo Martius, ... specula populi Romai ac propugnaculum istis ipsis nationibus oppositum et obiectum; Font. 13.

2. conloco in: idcirco in hac custodia et tamquam specula conlocati sumus, uti ..; Phil. VII, 19.

relinquo in: ab illo in speculis atque insidiis relicti ... in cervicibus nostris restiterunt; Muren. 79.

sum in: nunc autem homines in speculis sunt; Verr a. pr. 46. regem semper in speculis fuisse; Deiot. 22.

tollo ex: non enim ... praedonum adventum significabat ignis e specula sublatus; Verr. V, 93.

speculator, Späher, Kundschafter: I, 1. accedit, inflammat: cum ad causam caritatis accederet iste speculator communium miseriarum, qui semper ex rei publicae malis sceleris sui faces inflammaret; dom. 18.

2. sum: illum P. Gavium ... non speculatorem fugitivorum fuisse; Verr. V, 164. illum ... speculatorem fuisse; ib. 165. speculatorem esse suspicabare; ib 166.

II. iudico: quem ... ei ... speculatorem quam legatum iudicari maluerunt; imp. Pomp. 46.

reformido: etenim fides mea custodem repudiat, diligentia speculatorem reformidat; div. Caec. 51.

speculor, spähen, beobachten, überwachen: I. causa: se comperisse eum speculandi causa in Siciliam ... esse missum; Verr. V, 161.

II. alqm: multorum te .. oculi et aures .. speculabuntur atque custodient; Catil. I, 6.
rostra: cum speculatur atque obsidet rostra vindex temeritatis ... curia; Flacc. 57.

speculum, Spiegel: 1. adfero: postquam speculum tibi adlatum est; Fr. B, XIII, v, 4.

2. intueor in: in quibus (versibus), si qui velit, possit istius tamquam in speculo vitam intueri; Piso 71.

spelunca, Höhle, Grotte: I. est: etenim prope est spelunca quaedam; Verr. IV, 107.

II. ad: qui .. tabulas se publicas ad speluncas perdidisse dixerunt; Flacc. 39.

sperno, verschmähen, verachten: alqm: „cur huic, qui te spernit, molesta es?“ Cael. 36. neque eos (legatos) solum praesentis, sed multo magis nos ... sprevit; Phil. XIII, 21.
legatos: f. alqm; Phil. XIII, 21.
oratorem: „vi geritur res, spernitur orator“; Muren. 30.

spero, hoffen, erwarten, vermuthen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** quem provinciae nostrae ... sanctiorem ... aut sperando umquam aut optando cogitaverunt? Balb. 9. an sperandi Ligario causa non sit? Ligar. 31. stulti erat sperare, suadere impudentis, Phil. II, 24.

2. **persönlich:** alqs: qui non, quem ad modum sperasti, tardiores [fuerunt]; Verr. III, 186. suscipiam et, ut spero, reperiam qui ..; Catil. IV, 8. cum .. mihi proposui regnantem Lentulum, sicut ipse ex fatis se sperasse confessus est; ib. 12. quem boni constantem, ut spero, semper existimassent; Sulla 20. qui illum aut nefarie cogitasse aut stulte sperasse miretur; ib. 70. ut in hac causa mihi detis hanc veniam, ... vobis, quem ad modum spero, non molestam; Arch. 3. numquam iam, ut spero, quisquam improbus ... auxilio bonorum se oppugnare rem publicam dicet; Sest. 52. sentient, ut spero, brevi tempore manere libertatem illam; ib. 60. atque, ut spero, nemo erit tam crudeli animo ..; Planc. 102. hic ego Appium Claudium consulem ... mecum .., ut spero, fideli in gratiam reditu firmoque coniunctum nullo loco .. vituperabo; Scaur. 31. in quo aequi sperasse Postumum dicunt, peccasse iniqui; Rab. Post. 25. quoniam, *ut* spero, fidem, quam tibi dedi, praestiti; ib. 47. cum tu salutaribus || salvis ||, ut spero, rebus tuis ... amicissimi benevolentiam ... desideres || desiderabis ||; Milo 69. quod et fecimus et, ut spero, non frustra fecimus; Ligar. 14. iubes .. eum bene sperare; Deiot. 38. corpora sua ... hi legati tibi regii tradunt, ... cum regum amicissimi, tum tibi etiam, ut spero, probati; ib. 41. magna, ut spero, tua potius quam rei publicae calamitate ementitus es auspicia; Phil. II, 83. amplissimae tibi fortunae sunt, ... filius, ut et audio et spero, natus ad laudem; ib. X, 4. accedit Saxa nescio quis, ... castrorum antea metator, nunc, ut sperat, urbis; ib. XI, 12. bene || bonum || sperabo, dum licebit; ib. XIII, 43. „si me ... di immortales, ut spero, adiuverint“; ib. 45. sed id quidem restat, ut spero, victoribus, ib. XIV, 30.

mulier: furere ... importuna mulier, sibi nequaquam, ut sperasset, ea, quae cogitasset, procedere; Cluent. 177.
reus: ut neque accusator timere neque reus sperare debuerit; Cluent. 20.

II. **mit Ergänzung:** 1. de: tametsi de absolutione istius neque ipse iam sperat nec populus Romanus metuit; Verr. I, 6. his omnibus ad bene de [omni] re publica sperandum quasi signum aliquod sustulisti; Marcell. 2. nec umquam de illo et sperare optime et loqui destiti; Phil. XIII, 8. f. III, alqd; Sulla 34.

2. **accus. c. infin.:** sperat se posse ... id (patrimonium) ... effundere; Sex. Rosc. 6. omnes hanc quaestionem te praetore manifestis maleficiis cotidianoque sanguine † dimissius || sanguine ad amussim || sperant futuram; ib. 11. spero ex hoc ipso non esse obscurum ..; ib. 18. quos traditurus sperabas; ib. 61. quod speravit sese apud talis viros aliquid posse ad perniciem innocentis; ib. 141. quo ego adiumento sperabam hanc a me posse molestiam demoveri; div. Caec. 4. sperabam iam onus meum vobiscum esse commune; Verr. I, 19. non enim potest sperare populus Romanus esse alios in senatu, qui recte possint iudicare; ib. 22. sperat sibi auram posse aliquam adflari ... voluntatis defensionisque || dissensionisque || eorum; ib. 35. quibus illam relictionem proditionemque consulis sui gratam sperat fore; ib. hic tibi perfugium speras futurum? ib. 82. sperabat Heraclius, ... ante alteram sortitionem Q. Arrium ... successurum; ib. II, 37. sperant fore ut patris litteris nuntiisque filius ab incepto || ab incepto furore || revocetur; ib. 97. cum ... omnem te speraris invidiam atque infamiam tuam posse extinguere; ib. 168. „nam sperabam“ inquit arator „me ad denarios perventurum“; ib. III, 196. atque hoc sua causa etiam M. Marcellum ipsum sperabat esse dicturum; ib. IV, 91. Cleomenes autem ... speravit eis militibus, quos ex eo loco deduxisset, explere se numerum nautarum et remigum posse; ib. V, 87. hanc sibi rem praesidio sperant futuram; ib. 167. sperarunt ... se iniecturos vobis causam deliberandi; Caecin. 4. de quo legando consules spero ad senatum relaturos; imp. Pomp. 58. Oppianicus .. sperare coepit, .. se ... capere Asuvii adulescentiam ... posse; Cluent. 36. errastis, ... qui sperastis vos ... posse in evertenda re publica populares existimari; leg. agr. I, 23. (homines) sperant ... aliquid de eius exercitu, copiis, gloria detrahi posse; ib. II, 54. ei, qui se xviros sperant futuros; ib. 63. haec ego vos concupisse ... non miror; sperasse me consule adsequi posse demiror; ib. 100. ne illi vehementer errant, si illam meam pristinam lenitatem perpetuam sperant futuram; Catil. II, 6. num illi in cinere urbis ... se consules ac dictatores aut etiam reges sperant futuros? ib. 19. se sperare dixerunt ... fore ut .. consilia ... inlustrarentur; ib. III, 20. quam (diem) spero aeternam fore; ib. 26. debeo sperare omnis deos ... pro eo mihi ac mereor relaturos esse gratiam; ib. IV, 3. lenonem quendam Lentuli ... pretio sperare sollicitari posse animos egentium; ib. 17. sperant sibi ... rem publicam sine praesidio obici posse; Muren. 82. sperabam .. honoris potius L. Flacci me adiutorem futurum quam miseriarum deprecatorem; Flacc. 1. quem spero ... fore magno usui et amicis et rei publicae; ib. 13. putavi, speravi, etiam si honos noster vobis vilior fuisset, salutem certe caram futuram; ib. 103. „quem defendis, sperat se absolutum iri“; Sulla 21. nisi vero paucos fuisse arbitramini, qui conari aut sperare possent se tantum imperium posse delere; ib. 28.

quae ... de hominis ingenio ... locutus sum, ea .. a vobis spero esse in bonam partem accepta; Arch. 32. desinant, desinant homines isdem machinis sperare me restitutum posse labefabtari, quibus antea stantem perculerunt; dom. 27. speravit isdem se copiis cum illo posse confligere; ib. 66. speravi ... me iacentem posse vivis viris fortibus excitari; ib. 96. id sperasti rem publicam diutius ... esse laturam? ib. 137. quorum gloriam huius virtute renovatam non modo speramus, verum etiam iam videmus; Vatin. 28. spero ..., quae ab hoc ... facta sunt, et grata esse vobis et probata; Balb. 59. sperare videor tantum afuturam esse orationem meam a minima suspicione offensionis tuae ..; Planc. 8. (Plancius) omnibus esse se probatum debet sperare; ib. 27. quod posse speret recuperari; Rab. Post. 44. quibus (consulibus) ... conniventibus .. speraret posse se eludere in illis suis cogitatis furoribus; Milo 32. (Milo) probasset .. tibi ... duos se habere semper amicissimos sperasse; ib. 68. spero multa vos ... in re publica bona esse visuros; ib. 78. quam (suspicionem) etsi spero falsam esse, tamen numquam extenuabo verbis; Marcell. 21. spero etiam te ... aliquid de huius illo quaestorio officio ... recordari; Ligar. 35. speravit, credo, difficilis tibi Alexandriae fore exitus; Deiot. 24. memini ... me .. tuis litteris bene sperare non frustra esse iussum; ib. 38. ego cum sperarem aliquando ad vestrum consilium ... rem publicam esse revocatam; Phil. I, 1. quos sperant rei publicae consulturos; ib. 38. qui (populus) ... sperat etiam liberos convenisse; ib. III, 32. saepe spero fore huius adulescentis ornandi ... potestatem; ib. V, 45. quod te socium fore speras dominationis Antonii; ib. VIII, 12. cum speraretis nihil esse quod ..; ib. IX, 8. id .. deos immortalis spero aequissimum iudicare; ib. XI, 39. quod sperare nos quidem debemus ... aut inibi esse aut iam esse confectum; ib. XIV, 5.

III. **mit Object:** alqd: sin a vobis, id quod non spero, deserar; Sex. Rosc. 10. quid iste speret ... facile perspicio; Verr. a. pr. 10. quod sperare mihi videor, ib. 50. quid ex eo boni sperari atque effici potest? ib. III, 160. quid speras? ib. IV, 101. ut praeterita meminisse, reliqua sperare videamur; imp. Pomp. 47. hoc capite multa sperant; leg. agr. I, 12. quod si qui vestrum spe ducitur se posse ... honori velificari suo, ... id sperare desistat; ib. 27. patior non moleste .. stultos esse qui hoc sperent; ib. II, 55. cum omnia, quae ille tenuerat, adierat, sperarat, .. possideret; Muren. 34. qui omnia a nobis sperant; ib. 71. ne qui forte incipiat improbus ... aliquid sperare de te; Sulla 34. quae vero promulgata illo anno fuerint, quae promissa multis, ... quae sperata, ... quid dicam? Sest. 66. haec gemebant boni, sperabant improbi; ib. quid sperare ... deberet diligentissime cogitabat; ib. 87. speremus quae volumus; ib. 143. quae tu ... sperare te saepe dixisti; Vatin. 6. si (Atratinus) speravit aliquid; Cael. 2. quid sperem video; prov. cons. 39. sin autem aliquid speraveras; Piso 97. nec .. sperabam id nec praestare poteram; Phil. I, 10. cum me vidisse plus fateretur, se speravisse meliora; ib. II, 39. speramus optima; ib. XIII, 15.

bona: qui nostra bona sperant; Phil. XI, 13.

centuriones: ut ... tibi suos speratos centuriones ... compararent; dom. 55.

consulatum: sperantem consulatum Lucium adiungite! Phil. XII, 14. te ... consulatum sperare non prodigium atque portentum est? Fr. B, VIII, 14, b.

diem: hunc igitur diem campi speratum ... sibi proponens Milo ... ad illa augusta centuriarum auspicia veniebat? Milo 43.

gloriam: qui mihi vim attulerit, .. etiam gloriam sperabit a latronum gregibus et praemia; Phil. XII, 26.

liberos: qui uno tempore fratris uxorem speratosque liberos ... interfecerit; Cluent. 125.

libertatem: „Clodius insidias fecit Miloni?“ „fecit.“ „certa crux.“ „nullas fecit.“ „sperata libertas“; Milo 60.

praemia: s. gloriam.

provinciam: alter ... ab isdem (operis) .. se etiam invito senatu provinciam sperare dicebat; Sest. 18.

victoriam: his .. omnibus victoriam sperantibus || spectantibus || pacis nomen adferemus? Phil. XII, 10.

spes, Hoffnung, Erwartung: I. **absolut:** 1. **Subject:** cogit: haec me ... agere coëgit non timor meus de vestra fide, sed spes illorum nova; Verr. I, 23.

concidunt: existimare debetis omnis Catilinae copias, omnis spes atque opes his depulsis urbis periculis concidisse; Catil. III, 16.

concitat: ipsa .. largitio et spes commodi propositi sine mercede ulla multitudinem concitabat; Sest. 105.

confirmat: cuius imbecillitatem valetudinis ... spes victoriae confirmavit; Phil. XIV, 4.

confligit: bona .. spes cum omnium rerum desperatione confligit; Catil. II, 25.

consolatur: nisi forte ... in ea re spes te aliqua consolatur; Verr. II, 169. quae (spes) sola hominem in miseriis consolari solet; Catil. IV, 8.

corrumpit: illa tormenta gubernat dolor, ... corrumpit spes, infirmat metus; Sulla 78.

depellit: reliqui (magistratus) fuerunt quos neque terror ... nec spes ... nec minae ... a mea salute depellerent; sen. 7.

est: cum ... in altera (re) spes esset ad talem ... iudicem veniendi; Quinct. 32. spes est etiam hunc miserum atque infelicem aliquando tandem posse consistere; ib. 94. una spes reliqua est Sex. Roscio; Sex. Rosc. 150. si qua reliqua spes est; div. Caec. 18. in hoc spes tuae sunt omnes; ib. 48. certe huic homini spes nulla salutis esset; Verr. III, 168. nemo est qui ullam spem salutis reliquam esse arbitretur; ib. V, 12. videtis .. non in causa, sed in tempore ac potestate spem omnem accusatoris fuisse; Cluent. 90. huic mirandum est magno adiumento Catilinae subitam spem consulatus adipiscendi fuisse? Muren. 53. si qua (spes) reliqua est etiam nunc quae fortium civium mentis ... sustentet; Flacc. 3. quod in meo reditu spes otii et concordiae sita videbatur; dom. 15. spes maior esset salutis, si praeter te nemo esset impurus; har. resp. 35. haec sunt praesidia || propria || Cornelii: ... labor, adsiduitas, dimicatio, virtus digna summo imperatore, spes pro periculis praemiorum; Balb. 6. in quo (vestitu) *uno* spes fuit, posse sese aliquando ad fortunas suas pervenire; Rab. Post. 27. quis ignorat maximam inlecebram esse peccandi impunitatis spem? Milo 43. in utro igitur haec (spes) fuit? in Milone ... an in Clodio? ib. quae est .. spes, qui Mutinam circumsedent, ... eis pacem cum populo Romano esse posse? Phil. VII, 22. erat ei spes unica in C. Antonio; ib. X, 10. (est) summa in filio spes; ib. XI, 33. s. V, 2. propter; Vatin. 25.

fallit: ut .. eos homines spes falleret; div. Caec. 4. si in hominibus eligendis nos spes amicitiae fefellerit; Verr. II, 28.

occaecat: spes rapiendi atque praedandi occaecat animos eorum; Phil. IV, 9.

solet: s. consolatur; Catil. IV, 8.
suffragatur: cui legi ... istius spes falsa et insignis impudentia maxime suffragatur; Verr. V, 178.
tenet: magna me spes tenet ... hunc locum ... eius fortunae miserae ... perfugium futurum; Cluent. 7.
venit: ut, quocumque venisset, lux venisse quaedam et spes salutis videretur; Phil. X, 12.
videtur: s. est; dom. 15. venit.
2. **Ausruf:** o falsam spem! Sulla 91. „o spes fallaces ... meae!“ Milo 94. quod .. eius iter Brundisium! ... quae spes, nisi ad urbem ... exercitum ... adduceret? Phil. V, 12.
II. **nach Verben: 1, Accusativ:** abicio: socii vero nationesque exterae spem omnem tum primum abiecerunt; Verr. I, 59.
adfero: quam enim spem || rem || et exspectationem ... secum in scenam attulit Panurgus! Qu. Rosc. 29. frequentia vestrum incredibilis ... et alacritatem mihi summam defendendae rei publicae adfert et spem recuperandae; Phil. IV, 1. hasta Caesaris ... multis improbis et spem adfert et audaciam; ib. VIII, 9. s. **adfero,** II. spem (4 St.) B. I, S. 93, b.
adimo: idem Cretensibus ... spem deditionis non ademit; imp. Pomp. 35.
alo: qui spem Catilinae mollibus sententiis aluerunt; Catil. I, 30.
appello: alii errorem appellant, alii timorem; qui durius, spem, cupiditatem; Ligar. 17.
attingo: si isti agri ... aliquam spem diuturnitatis attingunt; leg. agr. III, 8.
aufero: ut alter dies amicis istius ... non modo spem victoriae, sed etiam voluntatem defensionis auferret; Verr. I, 20.
augeo: auxerat .. meam quidem spem, credo item vestram, quod domum Antonii adflictam maestitia audiebam; Phil. XII, 2.
commendo: illa ... spem illam, quam in alvo commendatam a viro continebat, ... sceleri Oppianici vendidit; Cluent. 34.
committo: tibi committit existimationem ac spem reliquae vitae; Quinct. 98.
comprobo: ita mihi meam voluntatem spemque reliquae vitae vestra ... existimatio comprobet, ut ego ..; Verr. V, 35.
confero: ut mihi quidem videantur di immortales ... aliquando omnem spem salutis ad clementiam victoris ... contulisse; Marcell. 18.
confirmo: uti reliqui temporis spem confirmet laborat; div. Caec. 71.
conloco: ut ... spem maleficii praesentis in incerto reliqui temporis eventu conlocares; Quinct. 83. quod si non modo in causa, verum in aliquo honesto praesidio ... spem aliquam conlocasset; Verr. a. pr. 9.
constituo: haecine plebi Romanae te praetore est constituta condicio? haec negotii gerendi spes? Verr. V, 157. tanta in eo rei publicae bene gerendae spes constituebatur, ut ..; imp. Pomp. 62.
contineo: s. commendo.
converto: cum omnes boni omnem spem melioris status in eorum (magistratuum) fidem convertissent; Sest. 70.
debilito: tu ... bonorum spem ... debilites? Phil. VII, 5.
declaro: quorum epistulas spem victoriae declarantis in manu teneo; Phil. XII, 9.
defero: cui cum imperium dabamus, eodem tempore etiam spem eius nominis deferebamus; Phil. XIV, 28.
defigo: ut ... omnem ... spem (temporum) reliquorum ... in hoc uno iudicio positam et defixam putetis; Flacc. 3.
depello: qui ... metum bonis, spem audacibus ... depulit; sen. 19.
do: quam spem rei publicae datis? Sest. 93. tu idem fer opem, qui spem dedisti; Ligar. 30. s. IV, 1. alqd; Sulla 39.
eripio: neque eripueritis *rei publicae* spem libertatis, spem salutis, spem dignitatis; Rabir. 34. eripit etiam spem; Catil. IV, 8. quis .. esset ... qui sociis ... in defendenda re publica nostra spem praemiorum eripi vellet? Balb. 49.
exploro: magna .. nos spe et prope explorata libertatis causam suscepimus; Phil. X, 20.
extorqueo: cur eorum spem exiguam reliquarum fortunarum ... vi extorquere conaris? div. Caec. 21.
facio: cum ... non modo rem, sed ne spem quidem ullam reliquam cuiquam feceris; Verr. III, 48.
fallo: quod si meam spem vis improborum fefellerit atque superaverit; Catil. IV, 23.
habeo: s. **habeo,** III. spem (13 St.) B. II, S. 443, a.
imbibo: quod si facere nolit atque imbiberit *spem posse se* ..; Quinct. 27.
nanciscor: iste spem maximam reliquorum quoque peccatorum *veniae* nactus est; Verr. I, 58.
neglego: ut homines Galli ... spem imperii ac rerum maximarum ultro sibi a patriciis hominibus oblatam neglegerent; Catil. III, 22.
obicio: hodierno .. die spe nescio qua pacis obiecta remissior senatus fuit; Phil. VI, 3.
offero: quae (conlegia tribunorum) coëant de hominum .. bonis, praeda praesertim populari et spe largitionis oblata; dom. 47. quis est .. qui ad bellum inflammato animo futurus sit spe pacis oblata? Phil. XII, 8. ut alacres et laeti, spe pacis oblata, inter se impii cives ... gratulabantur; ib. 18. s. neglego.
omitto: omitto ... spem ... paucorum in luctu omnium; Sest. 54.
ostendo: s. **ostendo,** III. spem (9 St.) B. III, S. 522, a.
ostento: cum unius recuperandi filii spes esset ostentata; Cluent. 22. creditoribus suis spem ostentare provinciae videretur; Fr. B. XIII, II, 3.
perdo: beneficii conlocandi spem ... perdidistis; Muren. 28.
persequor: spem infinitam persequi noluit; Deiot. 13.
pono: s. **pono,** II. spem (8 St.) B. III, S. 641, b.
praecido: ut ... reo audaci ... spem iudicii corrumpendi praeciderem; Verr. I, 20.
propono: s. propono, III. **spem** (7 St.) B. III, S. 807.
quaero: miseri iam non salutis spem, sed solacium exitii quaerunt; div. Caec. 7.
reduco: ut ... reditu (meo) ... spes otii ... (reducta videatur); dom. 17.
refero: pro re certa spem falsam domum rettulerunt; Sex. Rosc. 110.
relinquo: cum spem defensionis nullam reliquisset; Tull. 12. ut ... nobis non modo dignitatis retinendae, sed ne libertatis quidem recuperandae spes relinquatur; leg. agr. I, 17. quae spes tandem, quae facultas recuperandae vestrae libertatis relinquetur? ib. II, 75.
reperio: non occultandi maleficii spes ... reperietur; Cael. 53.
repono: senatum ... magnam spem in eius virtute ... reponere otii, pacis, concordiae, libertatis; Phil. V, 41.
supero: s. fallo.
termino: „qui Ianiculo et Alpibus spem possessionum terminarat suarum“; Milo 74.

tollo: cum senserit istum ... omnem spem posteritatis avaritia sua sustulisse; Verr. III, 119. tolle hanc spem; ib. V, 168. quae spem parentis ... sustulisset; Cluent. 32.
turbo: sed ne reliquas spes turbetis; Verr. III, 219.
vendo: ſ. commendo.
vinco: quod .. in sortitione istius spem fortuna populi Romani ... vicerat; Verr. a. pr. 16.
vitupero: qui illam Postumi .. inanem spem ... vituperandam putet; Rab. Post. 2.
2. **Dativ:** inhio: *vicinus novus improbae spei ... coepit inhiare;* Tull. 16.
3. **Ablativ:** spolio: tuis ... sententiis omni est ... spe salutis spoliatus Antonius; Phil. XII, 5.
4. **mit Präpositionen:** adduco in: in spem maximam et ... verissimam sumus adducti, hunc ipsum annum ... salutarem civitati fore; Milo 78.
averto a: accusandi terrores et minae ... populi opinionem a spe adipiscendi avertunt; Muren. 43.
deligo ad: vos ... repentini in nos iudices consedistis, ab accusatoribus delecti ad spem acerbitatis; Sulla 92. dubitatis igitur, iudices, quin vos M. Laterensis ... non ad sententiam legis, sed ad suam spem aliquam de civitate delegerit? Planc. 39.
depello de: non ille a me ... de spe conatuque depulsus, sed ... in exsilium eiectus a consule vi et minis esse dicetur; Catil. II, 14.
devolvo ad: ad spem estis inanem pacis devoluti; Phil. VII, 14.
dico de: de huius spe tantum dico, nullas a me opes P. Sullam ... exspectare; Sulla 21. de accusatorum spe pauca dicam; Deiot. 7.
erigo ad: Cn. Pompei ... animi dolor ... civitatem ... ad aliquam spem libertatis et pristinae dignitatis erexit; dom. 25. videtisne ... populum .. Romanum ad spem recuperandae libertatis erectum? Phil. III, 32.
exardesco ad: hodierno .. die primum ... ad spem libertatis exarsimus; Phil. IV, 16.
excito ad: alia te ratio, alia cogitatio ad spem huius opprimendi excitavit; Planc. 55. — ex: hoc .. bellum .. est ... ex nefaria spe perditissimorum civium excitatum; Phil. V, 32.
impello in: qui etiam non nullos agrestis ... in eandem illam spem rapinarum veterum impulerunt; Catil. II, 20. primus .. me ... in spem impulit, posse virtutem ... quo contendisset labore et constantia pervenire; Scaur. c. 1, § 4.
incito ad: veterani ... ad spem novarum praedarum incitabantur; Phil. I, 6.
induco in: quibus (lacrimis) ego ... subito inducor in spem, vos eosdem in hoc conservando futuros, qui ..; Planc. 104.
ingredior in: quibus (dis) ego ducibus in hanc spem sententiamque sum ingressus; Catil. II, 29. quoniam ingressi in spem rei publicae recuperandae sumus; Phil. V, 11. cum in spem libertatis ... simus ingressi; ib. VIII, 32.
indico de: estis ... iudicaturi ... de spe bonorum omnium; Flacc. 3.
pono in: malo in aliorum spe relinquere quam in oratione mea ponere; div. Caec. 26. qui (fructus) in spe legis [huius] positi sunt; leg. agr. II, 22.
relinquo in: ſ. pono in; div. Caec. 26.
requiesco in: qui hoc uno filio nititur, in huius spe requiescit; Cael. 79.
reservo ad: ad quam spem tam perfidiosum, tam importunum animal reservetis? Verr. I, 42. ille vitam suam ... ad incertissimam spem ... reservavit; Sest. 50. nisi suam vitam ad spem mei reditus reservasset; ib. 76.
reviresco ad: qui senatum dolent ad auctoritatis pristinae spem revirescere; Phil. VII, 1.
revoco ad: cum viderem ... copias omnis Catilinae ... ad spem caedis et incendiorum esse revocatas; sen. 33. cum intellegerem veteres ad spem caedis Catilinae copias esse revocatas; Quir. 13.
versor in: semper versabatur in spe rerum novarum; Sest. 110.
voco ad: qui me ... a desperatione ad spem ... vocavit; sen. 24.
III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: ne ... adulescentiam plenam spei maximae non modo non aluisse vos, sed etiam perculisse atque adflixisse videamini; Cael. 80.
2. praeditus: unum illud intellego, ... ea spe istum fuisse praeditum, ut omnem rationem salutis in pecunia constitueret; Verr. a. pr. 10. numquam .. existimavi .. D. Laelium, . . optima .. spe praeditum summae dignitatis, eam suscepturum accusationem; Flacc. 2. redimeret adulescentem, summa spe et animi et ingenii praeditum; Phil. II, 46.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: quo plus spei Gallis daret; Sulla 39. nec descensurum quemquam ad hanc accusationem fuisse, ... nec, cum descendisset, quicquam habiturum . spei fuisse, nisi ..; Cael. 2.
fructus: spei fructum rei convenit et evento reservari; Phil. XIV, 5.
2. homo sine: quem vos ... seditionis ... ducem vidistis, hominem ... sine spe, sine sede; Cael. 78.
inclinatio ad: fieri quaedam ad meliorem spem inclinatio visa est; Sest. 67.
litterae de: ille litteras ad te mittat de sua spe rerum secundarum? Phil. VII, 5.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** accedere: ut ad cumulum spe maiorum praemiorum ipsius Staieni sententia septima decima accederet; Cluent. 74.
adduci: feci .. quae potui, neque familiaritate illius adductus neque spe honoris atque amplissimae dignitatis; leg. agr. II, 49. qui spe amplissimorum praemiorum ad rem publicam adducti metu crudelissimorum suppliciorum carere non possumus; Milo 5.
amittere: cavete, ... ne spe praesentis pacis perpetuam pacem amittatis; Phil. VII, 25.
astringere: una atque altera aestas vel metu vel spe ... potest totam Galliam sempiternis vinculis astringere; prov. cons. 34.
cogitare: tantis in laboribus C. Marius ... vixisset, si nihil longius, quam vitae termini postulabant, spe atque animo de se et gloria sua cogitasset? Rabir. 29.
cogere: eum [tu testem] spe recuperandi fundi paterni venire ad testimonium dicendum coëgisti; Flacc. 51.
concitari: „at a testibus (praetura) laeditur". ante quam dico a quibus, qua spe, qua vi, qua re concitatis, ... dicam de genere ..; Flacc. 6.
confirmari: nubit Oppianico .. Sassia, laetanti iam animo et spe optime confirmato; Cluent. 28.
conligi: an ... non venirem contra gratiam non virtutis spe, sed aetatis flore conlectam? Phil. II, 3.
consolari: inani et tenui spe te consolaris; Qu. Rosc. 43.
consequi: tanta repente vilitas annonae ... consecuta est unius hominis spe ac nomine; imp. Pomp. 44.
contendere: * non Gabinii comes vel sectator ... spe non dubia Roma contenderet; Rab. Post. 21.

corrumpere: servum ... spe promissisque corrumpere, ... hoc est ... omnibus familiis nefarium bellum indicere; Deiot. 30.

curare: hic ... sua spe atque opinione ... legem illam scribendam promulgandamque curavit; Verr. V, 177.

decidere: hac spe decedebam, ut mihi populum Romanum ultro omnia delaturum putarem; Planc. 65.

deduci: petitorem ego ... magna spe, magno animo, magnis copiis et in forum et in campum deduci volo; Muren. 44.

defigere: in cuius (eum) possessiones ... non impudentissimos oculos spe et mente defigere (consetis)? Phil. XI, 10.

delectari: nunc quidem certe cogitatione quadam speque delector; Arch. 30.

demovere: quem (Q. Catulum) neque periculi tempestas neque honoris aura potuit umquam de suo cursu aut spe aut metu demovere; Sest. 101.

depravari: quid spe aut metu depravatum ... videretur; Font. 25.

devinciri: ut eum ... testamenti spe devinctum posset habere in potestate; Cluent. 179.

devorare: qui iam spe atque opinione praedam illam devorasset; Verr. I, 135. avolsum est .. praeter spem, quod erat spe devoratum lucrum; Flacc. 57. cum ... omnium ... tetrarcharum ac regum bona spe atque avaritia devorasses; dom. 60.

duci: quod si qui vestrum spe ducitur se posse turbulenta ratione honori velificari suo; leg. agr. I, 27. neque quisquam nostrum in rei publicae periculis cum laude et virtute versatur quin spe posteritatis fructuque ducatur; Rabir. 29. multorum .. spe commodorum praemiorumque ducuntur; Scaur. 36.

educari: qui (alumni) a parentibus spe nostri imperii nostraeque aequitatis suscepti educatique sunt; Verr. V, 123.

efferri: tum vero elatus *est* spe, posse se ... illum ... victorem adfligere; har. resp. 49. si ... non ei maxime mihi, quorum ego vitae consulebam, spe victoriae elati obstitissent; Phil. II, 38.

erigere: qui nunc primum ... spe vestrae aequitatis erigere animum et paulum respirare a metu coepit; Cluent. 200.

errare: quod si est erratum . . . spe falsa atque fallaci; Phil. XII, 7.

facere: qui ipsius loci spe facere impetum cogitarat; Milo 53.

ferre: multa ... tulimus et perpessi sumus, alii spe forsitan recuperandae libertatis, alii ..; Phil. III, 29.

fugere: me . . . spe reliquae tranquillitatis praesentis fluctus tempestatemque fugisse; Sest. 73.

furere: qua spe (Clodius) fureret Milone vivo; Milo 26.

incubare: qui illi pecuniae ... spe iam atque animo incubaret; Cluent. 72.

inducere: pretio, gratia, spe, promissis induxit aliquem; Sex. Rosc. 76. quos neque ut convenire potuerit neque qua ratione inducere ... neque qua spe aut quo pretio potes ostendere; ib. 79. cum tibi ... vana quaedam miser atque inania falsa spe inductus pollicebar; Planc. 101.

inflammari: cum ... Catilinam et spe et cupiditate inflammatum viderent; Muren. 52.

inflare: cum ... hostium classis Italiam spe atque animis inflata peteret; Muren. 33. animadvertebant ... Catilinam ... inflatum .. spe militum; ib. 49. cum tibi spe falsa ... animos rumor inflasset; Piso 89.

ingredi: magna spe ingredior in reliquam orationem; Phil. VII, 8.

moderari: cum alios male sentire ... videam, alios ... sententiam .. suam ... tum spe tum timore moderari; Phil. XIV, 17.

niti: cum ... hac spe tota defensio Sopatri niteretur; Verr. II, 71.

obstringere: quae .. ut illum confirmaret Oppianicum accusatorem filio suo, ... spe hereditatis obstrinxit; Cluent. 190.

ostentare: si aliud quiddam || quidem || obscure moliuntur, aliud spe ac specie simulationis || spei simulatione, spei specie ac simulatione || ostentant; leg. apr. II, 10.

pendere: nolo suspensam et incertam plebem Romanam obscura spe ... pendere; leg. agr. II, 66. quae (salus) spe exigua extremaque pendet: Flacc. 4.

perpeti: ſ ferre.

prolectare: egentis et levis spe legationis ... prolectat; Flacc. 18.

provehi: homines agrestes ... inani spe ad aquas usque et Puteolos provehuntur; Phil. VIII, 9.

remanere: qui tamen in agris spe atque exspectatione Metelli remanserunt; Verr. III, 128.

respirare: respirasse homines videbantur nondum re, sed spe rei publicae recuperandae; Sest. 72. ſ. erigere.

ruere: ut nulla non modo cupiditate, sed ne spe quidem ... tamquam ad interitum ruerem voluntarium; Marcell. 14.

sollicitare: cuius servum Diogenem Fabricius ad venenum Habito dandum spe et pretio sollicitare coepit; Cluent. 47.

suscipere: in quo ... omnia conspiratione, ... spe, minis videtis esse suscepta; Scaur. 37. quae (cupiditas) suscepta est spe et *promissione praemiorum*; ib. 38. „quod spe pacis legationem suscepissem"; Phil. XII, 5. ſ. educari.

temptari: cum essent animi servorum et spe et metu temptati: Cluent. 176.

teneri: dixi ... tamen ipsam rationem arandi spe magis et iucunditate quadam quam fructu atque emolumento teneri; Verr. III, 227. qua spe .. (socii) ut vivere velint tenebuntur? ib. V, 126. terrore ac metu multos, pluris etiam spe et promissis tenebat; Sest. 34.

valere: qui rex ... tantum spe conatuque valuit, ut ..; Muren. 32.

venire: confitere *te* huc ea spe venisse, quod putares hic latrocinium ... futurum; Sex. Rosc. 61. itaque hac una spe ad iudicium venitur; Verr. II, 71.

vocare: ad integritatem maiorum spe sua hominem vocabant; Sest. 21.

2. **Präpositionen:** ab: nanctus es ex perditis atque ab omni non modo fortuna, verum etiam spe derelictis conflatam improborum manum: Catil. I, 25.

ad: quae mihi ad spem obtinendae veritatis gravissima sunt; Deiot. 5. qui ... vexaret urbis non ad spem constituendae rei familiaris, ... sed ..; Phil. XI. 4.

cum: quos quidem ego .. testis ... cum aliqua spe delectationis exspecto; Cael. 66. est difficile, quod cum spe magna sis ingressus, id non exsequi usque ad extremum; Rab. Post. 5. Ser. Sulpicius cum aliqua perveniendi ad M. Antonium spe profectus est, nulla revertendi; Phil. IX, 2.

· in: sic in spe corrumpendi iudicii perspicua sua consilia conatusque omnibus fecit; Verr. a. pr. 5. „obstabat in spe consulatus Miloni Clodius"; Milo 34.

praeter: ſ. **praeter,** II, 3. spem (6 St.) B. III, S. 748, a.

propter: quem (L. Domitium) tu ... propter omnium spem, quae de illo est atque erat, ante

aliquanto timebas; Vatin. 25. (honos) non .. solum datur propter spem temporum reliquorum, sed ..; Phil. IV, 41.

sine: ut ad maleficium nemo conetur sine spe atque emolumento accedere: Sex. Rosc. 84. qui (accusatores) ... ad hanc causam non sine aliqua spe et cogitatione venerunt; Deiot. 7.

spina, Gräte: humus erat ... spinis cooperta piscium: Fr. B. IX, 1.

spiritus, Hauch, Luft, Athem, Leben, Stolz, Hochmuth, Begeisterung: I. **Subject:** est: quid est tam commune quam spiritus vivis? Sex. Rosc. 72. illos eius spiritus Siciliensis quos fuisse putetis cogitate! Verr. III, 22. potestne tibi haec lux .. aut huius caeli spiritus esse iucundus? Catil. I, 15. vobis et populo Romano vilis meus spiritus esse non debet; Phil. XII, 21.

II. **nach Verben:** 1. adfero: res .. gestae, credo, meae me nimis extulerunt ac mihi nescio quos spiritus attulerunt; Sulla 27.

aufero: „ne cum sensu doloris aliquo spiritus auferatur;" Verr. V, 118.

capio: quae civitas est in Asia quae non modo imperatoris aut legati, sed unius tribuni militum animos ac spiritus capere possit? imp. Pomp. 66.

contamino: ut ... conlegae tui contaminatum spiritum pertimescerem; Piso 20.

debeo: non est viri ... dubitare eum spiritum, quem naturae debeat, patriae reddere; Phil. X, 20.

do: s. duco; Sex. Rosc. 131.

duco: spiritum .. quem ducimus ab eo (Iove) nobis dari atque impertiri videmus; Sex. Rosc. 131. portus, quibus vitam ac spiritum ducitis; imp. Pomp. 33. cum usque ad extremum spatium nullum tranquillum atque otiosum spiritum duxerimus; Arch. 30.

edo: cuius in complexu libenter extremum vitae spiritum ediderim; Phil. XII, 22.

effundo: qui extremum spiritum in victoria effudistis; Phil. XIV, 32.

excipio: quae (matres) nihil aliud orabant, nisi ut filiorum suorum postremum spiritum ore excipere liceret: Verr. V, 118.

exhaurio: plaga una illa extrema defuit, quae si accessisset, reliquum spiritum exhausisset; Sest. 80.

impertio: s. duco; Sex. Rosc. 101.

nosco: noratis animos eius ac spiritus tribunicios; Cluent. 109.

pertimesco: s. contamino.

pono: ora vobis eorum ponite ante oculos et maxime Antoniorum; incessum, .. voltum, spiritum; Phil. XIII, 4.

reddo: s. debeo.

remitto: Tralliani ... remittant spiritus; Flacc. 53.

2. careo: quem non modo foro, sed etiam caelo hoc ac spiritu censoriae leges atque urbis domicilio carere voluerunt; Rabir. 15.

fruor: alter eos ... punctum temporis frui vita et hoc communi spiritu non putat oportere: Catil. IV, 7.

3. decerto de: de sanguine et de spiritu decertat: Phil. XI, 24.

secludo a: tenebrae, vincla, carcer, [inclusum supplicium,] ... a libero spiritu ... *esse* seclusum; Verr. V, 23.

sum in: non .. in spiritu vita est; Phil. X, 20.

III. **nach Adjectiv:** plenus: quod caput etiam tum plenum animae et spiritus ad Sullam ... manibus ipse suis detulit; Fr. B. VIII, 15.

IV. **nach Substantiv:** mandata: an ego ab eo mandata acciperem? ... at quae mandata! qua adrogantia! ... quo spiritu! Phil. VIII, 24.

V. **Umstand:** 1. augeri: eodem .. tempore et suscipimur in lucem et hoc caelesti spiritu augemur; har. resp. 57.

complere: omnia primo motu ac spiritu suo ... complesset; Verr. III, 31.

contineri: nec vero haec tua vita ducenda est, quae corpore et spiritu continetur; Marcell. 28.

experiri: non recusavit quo minus vel extremo spiritu, si quam opem rei publicae ferre posset, experiretur; Phil. IX, 2.

inflari: poëtam ... quasi divino quodam spiritu inflari; Arch. 18.

vivere: cum .. inimicus ... spiritu dumtaxat viveret, re quidem infra omnis mortuos amandatus esset; Quir. 10. oppressi ... si non spiritu, at virtutis laude vivemus; Phil. XIII, 7.

zum Satz: quem cum iacentem et concisum plurimis volneribus extremo spiritu exsanguem et confectum viderent; Sest. 79.

2. cum: hunc Capuae *cum* Campano supercilio ac regio spiritu cum videremus; leg. agr. II, 93.

spiro, athmen, leben: alqs: propterea quod ... non modo sine cura quiescere, sed ne spirare quidem sine metu possunt; Sex. Rosc. 65. si quem semivivum ac spirantem etiam reliquissent; Tull. 21. ut in vivi etiam et spirantis capite bustum suis manibus imponeret; dom. 134. quis ... non indignissimum facinus putavit illum non dicam lo qui, sed vivere ac spirare? Sest. 108. qui ab eo spirante forum putent potuisse defendi, cuius non restiterit cadaveri curia; Milo 91.

res publica: spirante etiam re publica (consules) ad eius spolia detrahenda advolaverunt; Sest. 54.

splendeo, glänzen, strahlen: quae (virtus) ... splendet .. per sese semper; Sest. 60.

splendide, glänzend: (se) non ornare magnifice splendideque convivium; Quinct. 93.

splendidus, glänzend, prächtig, ansehnlich, bedeutend: A. alqs: non quaero, quis hic sit Claudius, quam splendidus, quam honestus; Verr. II, 107. Hermippum .. ipsum, ... splendidissimum atque ornatissimum civitatis suae, probris omnibus vexat; Flacc. 48. utrum tandem C. Marius splendidior cum eum C. Glaucia laudabat, an cum eundem iratus postea vituperabat? har. resp. 51.

causa: causa enim splendidior fiet; Sex. Rosc. 142. spendida est illa causa; Verr. V, 173.

civitas: testis splendidissima civitas Lilybaetana; Verr. V, 10.

colonia: circumsedet Mutinam, ... splendidissimam populi Romani coloniam; Phil. V, 24.

commemoratio: utra igitur est splendidior, utra inlustrior commemoratio? div. Caec. 65.

eques: causam Sopatri defendebat Q. Minucius eques Romanus in primis splendidus atque honestus; Verr. II, 69. tum iste ab equite Romano splendido et gratioso, Cn. Calidio, ... eculeos argenteos nobilis ... aufert; ib. IV, 42. meruisse (se) cum L. Raecio, splendidissimo equite Romano; ib. V, 161. „qui cum ab equite Romano splendido et forti, M. Paconio, non impetrasset, ut ..."; Milo 74. quasi vero ignotus nobis fuerit splendidus eques Romanus, Trebonii pater: Phil. XIII, 23.

familiae: quantum e multis splendidisque familiis in turba et rapinis coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133.

homo: cum pater, ... homo tam splendidus et gratiosus, nullo negotio sit occisus; Sex. Rosc. 20. si mehercules ex omni copia conventus Syracusani splendidissimorum honestissimorumque hominum, taceres potestatem ..; Verr. III, 32. isti ipsi equites Romani, ... splendidi homines et aliis praetoribus gratiosi, vincti Apronio traditi sunt; ib. 37. Melitensis Diodorus est, ... homo et domi nobilis et apud eos, quo se contulit, propter virtutem splendidus et gratiosus; ib. IV, 38. non ferendum dicere praetorem in provincia homini honesto, locupleti, splendido „vende mihi vasa caelata"! ib. 45. repente in M. Annii, hominis splendidissimi, testimonio ... exsiluit; ib. V, 73. quid igitur? hominum gratiosorum splendidorumque libertis fuit Asia tradenda? Flacc. 88. haec (Capua) ... splendidissimorum hominum ... multidudine redundat; Piso 25. tui municipes sunt illi quidem splendidissimi homines, sed tamen pauci; Planc. 21.

pater: quod (pater) aut parum splendidus ipse aut parum pie tractatus a filio diceretur; Cael. 3.

provincia: ut conarere clientelam tam splendidae, tam inlustris provinciae traducere ad te; Verr. IV, 90. tu in provincia tam splendida ... dies continuos compluris in litore conviviisque iacuisti; ib. V, 137.

B. venio ad: veniamus ad splendidiora; Phil. II, 63.

splendor, Glanz, Pracht, Ansehen, Zierde: I. **absolut:** 1. adfert, coepit: nunc imperii vestri splendor illis gentibus lucem adferre coepit; imp. Pomp. 41.

est: in quo aliquis splendor dignitasque esset; Verr. II, 106. in quibus quantus splendor sit, ... nemo vestrum ... ignorat; Cluent. 46. quod .. permulta essent ornamenta, quibus (senator) eam mitigare molestiam posset, locus, auctoritas, domi splendor ..; ib. 154. si quem infimo loco natum, nullo splendore vitae, ... defenderem; Flacc. 24. nullis comitiis umquam neque multitudinem hominum tantam neque splendorem fuisse; Piso 36. tantus est .. splendor in laude vera ..., ut ..: Marcell. 19. ut .. cetera paria Tuberoni cum Varo fuissent, honos, nobilitas, splendor; Ligar. 27.

facit: splendor vester facit, ut peccare ... non possitis; Verr. I, 22.

inest: sese vidisse, in ea vita qualis splendor inesset; Cluent. 153.

nocet: in quo ego accusatore ... illud deprecor, ne quid L. Murenae ... totius vitae (Catonis) splendor et gravitas noceat; Muren. 58.

obsolescit: antiquam officii rationem dilexit, cuius splendor omnis his moribus obsolevit; Quinct. 59.

offendit: si (quem) splendor (offendit); Cael. 77.

potest: quos non parsimonia, ... non splendor tueri potuit contra illius helluonis ... audaciam; prov. cons. 11.

praestringit: cuius (L. Domitii) dignitas et splendor praestringebat .. oculos [Vatini]; Vatin. 25. nec illius animi aciem praestringit splendor sui nominis; Rab. Post. 43.

tuetur: s. potest.

2. sum: si consulis (id esse vis), splendor etiam Plancii, hunc a summo viro principem esse ordinis iudicatum; Planc. 35.

II. **nach Verben:** 1. antefero: num etiam in hac ... vita splendorem tuum ... nobis aut ... cuiquam es infimo ac despicatissimo antelaturus? Piso, 64.

aspergo: hunc tu vitae splendorem maculis aspergis istis? Planc. 30.

capio: quorum (consulum) mentes ... splendorem illius honoris ... nec intueri nec sustinere nec capere potuerunt; sen. 10.

commemoro: quid reliquam constantiam vitae commemorem? dignitatem, .. moderationem in privatis rebus, splendorem in publicis? Sulla 73.

confirmo: senatum .. ipsum, proximorum ordinum splendorem confirmare ... (maiores nostri) voluerunt; Sest. 137.

constituo: si ex isto genere splendorem ordini atque ornamentum curiae constituere velitis; Verr. II, 77.

fugio: est [levis] animi lucem splendoremque fugientis iustam gloriam ... repudiare; Piso 57.

intueor: s. capio.

maculo: at etiam eo negotio M. Catonis splendorem maculare voluerunt; Sest. 60.

neglego: qui splendorem nostrum et gratiam neglegat; Quinct. 72.

obtineo: ut P. Sulla ... dignitatis suae splendorem obtinere ... potuisset; Sulla 1.

patior: qui equestrem splendorem pati non potuerunt; Sex. Rosc. 140.

retineo: rei publicae semper interesse putavi me illius pulcherrimi facti ... splendorem verbis dignitatemque retinere; dom. 94. qui (M. Seius) ne equestrem quidem splendorem incolumem a calamitate iudicii retinere potuisset; Planc. 12.

sequor: fortasse enim Sthenius non splendorem hominis, sed familiaritatem secutus est; Verr. II, 107.

sustineo: s. capio.

video: quando ... tantum splendorem Italiae totius ordinumque omnium ... vidistis? sen. 28. videsne igitur hunc splendorem omnium? Ligar. 33.

2. sum: constat inter omnis ... nullum hoc splendore atque hac dignitate consilium fuisse; Verr. a. pr. 49. ut hoc constet, post hunc statum rei publicae ... simili splendore et dignitate consilium nullum fuisse; ib. I, 18. nemo enim ignorat quo hic in civitate sua splendore ... sit; ib. II, 111. (candelabrum) erat eo splendore, qui ex clarissimis ... gemmis esse debebat; ib. IV, 65. ut ipse (Plancius) in legionibus P. Crassi imperatoris inter ornatissimos homines ... summo splendore fuerit; Planc. 32.

3. abhorreo a: istorum religio sacrorum a splendore huius imperii abhorrebat; Flacc. 69.

permisceo cum: ne tuas sordis cum clarissimorum virorum splendore permisceas; Vatin. 13.

revoco ad: ut ... in publica dignitate omnia ad gloriam splendoremque revocarent; Flacc. 28.

separo a: cum ab hoc splendore causae separatur; Sex. Rosc. 142.

III. **nach Adjectiven:** fretus: respondebis .. te splendore et vetustate familiae fretum non valde ambiendum putasse; Planc. 12.

praeditus: defendebat Xenonem homo summo splendore et summa auctoritate praeditus; Verr. III, 55. torque donasti ... M. Castricium, summo splendore, ingenio, gratia praeditum; ib. 185. honesti homines et summo splendore praediti; Cluent. 198. quam doleo abesse ab huius iudicio L. Volusienum, summo splendore hominem ac virtute praeditum! ib. quid aut hic aut summo splendore praeditus frater eius de M. Caelio existimet; Cael. 24.

IV. **nach Substantiven:** homo: huic eidem Symmacho C. Annaeus Brocchus, ... homo eo splendore, ea virtute, qua omnes existimatis, nummos ... coactus est dare; Verr. III, 93. si hoc splendore et hac dignitate hominem defenderem; Planc. 72.

vir: decisionis arbiter C. Caecilius fuit: quo splendore vir, qua fide, qua religione! Flacc. 89.

V. **Umstand:** 1. florere: constat .. nullis umquam comitiis campum Martium ... tanto splendore omnis generis hominum ... floruisse; dom. 75.

honestus: qui (municipium) Aricinum ... despicit, ... splendore municipum honestissimum; Phil. III, 15.

niti: quorum splendore vel maxime illius || istius ||, qui legem promulgavit, oratio et causa nititur; Verr. II, 175.

superare: cogitarat omnis superiores muneris splendore superare; dom. 111.

2. cum: quod honestissimo ordini cum splendore fructus quoque iucunditatis est restitutus; Muren. 40.

propter: quam (advocationem) propter eximium splendorem ut iudicem unum vereri debeamus; Qu. Rosc. 15.

spoliatio, Plünderung, Beraubung: I. debet: misericordiam spoliatio consulatus magnam habere debet; Muren. 87.

excitat: Cn. Domitium ... non spoliatio dignitatis ad recuperandam libertatem, sed mea auctoritas excitavit? Phil. II, 27.

habet: f. debet.

sunt: hinc vos quas spoliationes ... fore putatis? leg. agr. I, 9.

II, 1. cogito: cum in legatione oppidorum fanorumque spoliationes cogitaret; Verr. II, 18.

eligo: ex quibus eligam spoliationem nobilissimi atque antiquissimi fani; Verr. IV, 102.

fero: nullas (iniurias) Graeci homines gravius ferunt ac tulerunt, quam huiusce modi spoliationes fanorum atque oppidorum; Verr. IV, 132.

III. in: an erat mihi in ... tanta spoliatione omnium rerum ... vita retinenda? Sest. 47.

spoliator, Plünderer: si tu ... eorum etiam spoliatorem vexatoremque defendis || defendes ||; Verr. IV, 80.

spoliatrix, Plündrerin: tune Venerem illam tuam spoliare (ausa es) ornamentis spoliatricem ceterorum? Cael. 52.

spolio, berauben, plündern: I. **absolut:** 1. unpersönlich: est gravius spoliari fortunis quam non augeri dignitate; Planc. 22.

2. alqs: qui (Mars) saepe spoliantem iam et exsultantem evertit et perculit ab abiecto; Milo 56.

II. **mit Object:** alqm: quem spoliatum fama fortunisque omnibus arbitrabare; Quinct. 76. quid aliud habet in se nisi [Cn. Carbonem spoliatum] a quaestore suo pecunia publica nudatum et proditum consulem? Verr. a. pr. 11. nesciebas ab eo Cn. Carbonem consulem ... non modo relictum, sed etiam spoliatum auxiliis, pecunia (esse)? ib. I, 77. hic ... bonis patriis fortunisque omnibus spoliatus venit in iudicium; ib. 152. qui se spoliatum abs te esse dicet; ib. II, 152. Herbitenses cum viderent, ... se ad arbitrium libidinosissimae mulieris spoliatum iri; ib. III, 77. spoliasti Siculos; ib. 96. cum illum spoliatum stipatumque lictoribus videres; ib. IV, 86. cuius laudationis legati et principes ... privatim se ipsos abs te spoliatos expilatosque esse dixerunt; ib. V, 58. at nunc per hunc spoliati ... ipsi in hostium loco ... ducimini; ib. 125. non ille a me spoliatus armis audaciae, ... sed indemnatus .. in exsilium eiectus a consule vi et minis esse dicetur: Catil. II, 14. hi si Graeci fuissent, ... omnes se spoliatos, vexatos, fortunis eversos esse dixissent; Flacc. 11. quis .. erat qui non sciret in ornandis studiosiorem Mithridatem quam in spoliandis Trallianis fuisse? ib. 59. iste Andro, spoliatus bonis, ut dicitis, ad dicendum testimonium non venit; ib. 88. ego iacentem et spoliatum defendo et protego; Sulla 50. patrimonio se ornatissimo spoliari maluit; ib. 58. nunc (P. Sulla) spoliatus omni dignitate, quae erepta sunt, non repetit; ib. 89. quid .. erat mali quod huic, spoliato fama, honore, fortunis, deesse videretur? ib. 91. qui me ... consules ... omni auxilio ... spoliatum esse voluerunt; sen. 10. ut ... me praesidio spoliarent senatus; dom. 55. se videre ... spoliari populi Romani beneficiis, ... ea laus ... divina est; ib. 98. cum (reges) ... videant per tribunum aliquem se fortunis spoliari ... posse; Sest. 59. eundem ... spoliare Thessalos; ib. 94. M. Bibulum ... interficere volueras [spoliaras] consulatu, patria privare cupiebas; Vatin. 24. ibi multi ab illo .. spoliati ... in suspicionem caderent; Milo. 50. ut ... spoliatus illius supremi diei celebritate ... ambureretur abiectus; ib. 86. qui (rex) auctionatus sit seseque spoliare maluerit quam ..; Deiot. 25. alterum (Brutum) tua sententia spolias .. copiis; Phil. X, 4. tuis ... sententiis omni est ... spe salutis spoliatus Antonius, ib. XII, 5. qui (senatores) te ... spoliatum ornamentis omnibus ... Africanis oratoribus tradiderunt; Fr. B, VIII, 14, c.

alqd: si tu ... nec solum spoliata illa pateris || patieris || sed eorum etiam spoliatorem .. defendis || defendes ||; Verr. IV, 80. profecto volet haec ... non spolianda improbis tradere; ib. 82. id ab uno isto sic spoliatum esse, ut nihil omnino sit relictum; ib. 104.

aedem: quae (aedis) ab isto sic spoliata atque direpta est, non ut ab hoste aliquo, ... sed ut a barbaris praedonibus vexata esse videatur; Verr. IV, 122.

amicum: qui amicum ... fortunis spoliare conatus est; Quinct. 26.

Apollinem: Apollinemne tu Delium spoliare ausus es? Verr. I, 47. f. oraculum.

aratores: omnibus autem locis aratores spoliati ac vexati querebantur; Verr. III, 29. cum iam privatim aratores ex agris spoliati atque exagitati decumanorum iniuriis profugissent; ib. 75.

Asiam: cum tibi se tota Asia spoliandam ac vexandam praebuisset; Verr. I, 93.

auctores: quod ... harum rerum auctores, duces, principes spoliari omnibus fortunis ... posse arbitrantur; Flacc. 96.

cadaver: tu P. Clodii cruentum cadaver ... spoliatum imaginibus, exsequiis, pompa, laudatione, infelicissimis lignis semiustilatum .. canibus dilaniandum reliquisti; Milo 33.

civitatem: videamus Herbitensis civitas ... quem ad modum spoliata ab isto ac vexata sit; Verr. III, 75. civitas ... spoliatam se dicit, quod ..; Flacc. 56. civitas ... sic spoliata atque nudata est, ut ..; prov. cons. 7.

conlibertos: qui partim socios suos, partim libertos, partim conlibertos spoliatos ... esse dicunt; Verr. V, 154.

consulem: qui quaestor consulem suum ... spoliare ... ausus sit; Verr. III, 6. vidimus paucis post mensibus et exercitum et consulem spoliatum; ib. 177. f. alqm; Verr. a. pr. 11. I, 77.

defensionem: cum ... defensionem meam spoliare auctoritate voluisset; Sulla 35.

deos: ut ... di immortales spoliati ... impune me actore esse videantur; Verr. V, 179.

Dianam: quam (Dianam) Pergae spoliavit; Verr. V, 185.

dignitatem: quae accusatores deformandi huius causa *et* detrahendae spoliandaeque dignitatis gratia dixerunt; Cael. 3.
duces: ſ. auctores. — exercitum: ſ. consulem; Verr. III, 177. — fanum: ſ. **fanum,** II, 1. spolio (9 St.) B. II, S. 326, a.
filium: quae (mater) ... sollicita est, ne eundem (filium) ... spoliatum omni dignitate conspiciat; Muren. 88.
fortunam: nunc meam spoliatam fortunam conferam cum florente fortuna imperatoris; Piso 38.
hominem: non tibi obicio, quod hominem dignissimum tuis moribus, Apollonium, ... omni argento optime facto spoliasti; Verr. IV, 37. ut homo consularis ... spoliaretur beneficio et aequitate legis tuae; Vatin. 27. amicissimum hominem si honestate spoliatum audierit; Rad. Post. 44.
hospitem: cum audirent, a praetore populi Romani in provincia ... spoliatum hospitem; Verr. IV, 68.
hospitium: in quo (facinore) omnia nefaria contineri mihi atque inesse videantur, ... hospitium spoliatum ac proditum; Verr. IV, 60.
legatos: ſ. alqm; Verr. V, 58.
libertos: ſ. conlibertos.
Macedoniam: alterum ... vexandam eis (Thracibus ac Dardanis) Macedoniam et spoliandam tradidisse; Sest. 94.
matrem: quam (matrem Idaeam) ... sic spoliatam reliquit, ut ... maneant; Verr. V, 186.
mercatores: quod mercatores spoliati dicerentur; Verr. V, 149. spoliatos (mercatores) ferendum puto; ib.
monumenta: idem iste praetor monumenta antiquissima ... spoliavit nudavitque omnia; Verr. a. pr. 14.
oppidum: sese .. tum scire spoliatum esse fanum Iunonis et oppidum Samum; ib. 52.
oraculum: quae (nationes) quondam ... Delphos usque ad Apollinem Pythium atque ad oraculum orbis terrae vexandum ac spoliandum profectae sunt; Font. 30.
orbem: spoliemus orbem terrarum; leg. agr. I, 15.
parsimoniam: in discrimine versatur ... an deformata atque ornamentis omnibus spoliata (parsimonia) nuda cupiditati petulantiaeque addicatur; Quinct. 92.
partem: idem (Rullus) maiore parte populi suffragiis spoliata comitia habebit; leg. agr. II, 22.
patriam: ut (Q. Metellus) non tam se mori quam spoliari suo praesidio .. patriam ... doleret; Cael. 59.
Pessinuntem: quod Pessinuntem ... sacerdote sacrisque spoliatum recuperavit; har. resp. 29.
principes: ſ. alqm; Verr. V, 58. auctores.
profana: nemini video dubium esse, .. quin apertissime C. Verres in Sicilia sacra profanaque omnia ... spoliarit; Verr. V, 1.
provinciam: cuius fiducia provinciam spoliaret; Verr. a. pr. 40. ne provincia spoliaretur; ib. V, 59.
pudicitiam: parcat iuventus pudicitiae suae, ne spoliet alienam; Cael. 42.
regem: cogitare nihil iste aliud ... nisi quem ad modum regem ex provincia spoliatum expilatumque dimitteret; Verr. IV, 63. regem spoliatum regno patrio atque avito ad alios se reges ... contulisse; imp. Pomp. 21. ſ. alqm; Sest. 59. Deiot. 25.
rem publicam: quod ... spoliari rem publicam propugnatoribus arbitrabantur; Sest. 103.
sacerdotem: lege tribunicia Matris Magnae Pessinuntius ille sacerdos expulsus et spoliatus sacerdotio est; Sest. 56.
sacra: ſ. profana.
sacrarium: ut sacrarium suum spoliaret; Verr. IV, 11. quae sacrarii spoliandi rationem ostenderet; ib. 102.
salutem: si eam (salutem mihi) nullis spoliatam ornamentis dedisset; Ligar. 7.
socios: (socii) ne publice a populo Romano spoliarentur, ... providerunt; Verr. V, 127. ſ. conlibertos.
templum: qui in sua patria dux isti quondam et magister ad spoliandum Dianae templum fuit; Verr. III, 54. dicunt legati Melitenses publice, spoliatum templum esse Iunonis; ib. IV, 104. is Minervae templum spoliare conatus est; ib. 123.
Venerem: tune Venerem illam tuam spoliare ornamentis (ausa es)? Cael. 52.
vim: cum consulari auctoritate et auxilio spoliatam vim tribuniciam viderint; Muren. 82.
vitam: quam (vitam) vos .. nolite armis suis spoliatam atque nudatam obicere invidiae; Sulla 79. eius igitur vitam quisquam spoliandam ornamentis esse dicet, cuius ..? Sest. 83.
urbem: ut urbs tota spoliaretur; Verr. II, 50. ut pluris hic sociorum urbis quam ille hostium spoliasse videatur; ib. III, 9. docere me coepit ...: spoliatam urbem; ib. IV, 139.

spolium, Beute, Raub (nur plur.): I, 1.
aspicio: an tu illa in vestibulo rostra [spolia] || [an spolia] || cum aspexisti, domum tuam te introire putas? Phil. II, 68.
communico: vobiscum Africanus hostium spolia ... communicavit; Verr. V, 125.
concupisco: non enim spolia C. Verris, sed existimationem populi Romani concupivi; Verr. I, 24.
detraho: ut ... cruenta spolia detrahere mallet; Sex. Rosc. 146. spirante etiam re publica (consules) ad eius spolia detrahenda advolaverunt; Sest. 54.
nomino: hostium spolia ... in instrumento atque in supellectile Verris nominabuntur; Verr. IV, 97.
porto: non quae (navis) provinciae spolia portaret; Verr. V, 59.
refero: iam qui ... spolia domum suam referre ... conatus sit || est ||; Verr. I, 157.
tollo: urbem relinquere Thermitanis esse honestius quam pati tolli ex urbe monumenta maiorum, spolia hostium; Verr. II, 88.
traho: anne de nobis trahere spolia foederatis licebat, de hostibus non licebat? Balb. 54.
video: in qua (domo sedeque) cotidie superioris viri mortis indicia et spolia fortunarum videret; Cluent. 188.
2. nudo: qui abiectum hoc cadaver consularibus spoliis nudare non nolint; Piso 82.
II, 1. augeri: ut spoliis ex hoc iudicio ornati auctique discedant; Sex. Rosc. 8.
conlucere: vidi conlucere omnia furtis tuis, ... spoliis sociorum atque amicorum; Verr. I, 58.
ornare: ut ... pluris hic villas ornamentis fanorum quam ille fana spoliis hostium ornasse (videatur); Verr. III, 9. qui forum et basilicas non spoliis provinciarum, sed ornamentis amicorum ... ornarent; ib. IV, 6. ille deos deorum spoliis ornari noluit; ib. 123. quas urbis P. Africanus .. ornandas esse spoliis hostium arbitratus est; ib. V, 124. istorum villae sociorum .. plurimis et pulcherrimis spoliis ornatae refertaeque sunt; ib. 127. cum eum (locum) nobis maiores nostri exuviis nauticis et classium spoliis ornatum reliquissent; imp. Pomp. 55. haec (dea) victrix adflictae civitatis rei publicae spoliis ornabitur? dom. 112. ſ. augeri.

2. causa: si spoliorum causa vis hominem occidere; Sex. Rosc. 145.
ex: quibus ex hostium spoliis ... haec abs te donatio constituta est? Verr. III, 186.
pro: ne ornamentis eius omnibus Sex. Naevius pro spoliis abutatur; Quinct. 99.

spondeo, geloben, feierlich versprechen, sich verbürgen: I, 1. unpersönlich: ut eum non ad contionem sed sponsum diceres advocasse; Fr. B. XIII, III, 4.
2. alqs: quis spopondisse me dicit? nemo; Qu. Rosc. 13. ut aliquando spondere se diceret; Verr. V, 142. non dicere pro nobis, non spondere ... possunt; Muren. 71. ut ego doceo gratiosum esse in sua tribu Plancium, quod ... pro multis spoponderit; Planc. 47.
maiores: nulli populo Romano pro me maiores mei spoponderunt, mihi creditum est; leg. agr. II, 100.
II. accus. c. infin.: QUOD A FLAVIO ABSTULERO, PARTEM DIMIDIAM INDE ROSCIO ME SOLUTURUM SPONDEO; Qu. Rosc. 37. quem ego vobis ... consul cousulem .. ita commendo, ut cupidissimum otii ... futurum esse promittam et spondeam; Muren. 90. promitto hoc vobis et rei publicae spondeo, ... numquam hunc a nostris rationibus seiunctum fore; Cael. 77. ut ... eorum .. commoda ... curae nobis fore hodierno die spondeamus; Phil. III, 7. promitto, recipio, spondeo, ... C. Caesarem talem semper fore civem, qualis hodie sit; ib. V, 51. qui cum aut morte aut victoria se satis facturum rei publicae spopondisset; ib. XIV, 26. quae legionibus bello confecto tributuros nos spopondimus; ib. 29.
III. alqd: ex sponso egit; Quinct. 22. si quis, quod spopondit, ... si id non facit, ... condemnatur; Caecin. 7. f. II. Cael. 77.
agros: cum fortissimis legionibus ... vacationes, pecunias, agros spopondistis; Phil. VII, 10.
dignitatem: repetit eam, quam ego patri suo quondam pro salute patriae spoponderim, dignitatem; Flacc. 106.
honores: quibus (legionibus) ... honores et praemia spopondistis; Phil. V, 28.
miliens: quod (septiens miliens) adulescenti ... spopondistis; Phil. XIII, 12.
pecunias: f. agros.
praemia: persolvantur his (praemia) quae spopondimus; Phil. XI, 39. f. honores.
vacationes: f. agros.

spongia, Schwamm: meministis tum .. corporibus civium Tiberim compleri, ... e foro spongiis effingi sanguinem; Sest. 77.

sponsio, Versprechen, Zusage, Bürgschaft, Abmachung: I. est: sponsio est, NI TE APRONIUS SOCIUM IN DECUMIS ESSE DICAT; Verr. III, 135.
II. facio: f. **facio,** III. sponsionem (24 St.) B. II, S. 308, b.
prohibeo: attuli sponsiones ipso praesente factas de decumarum societate ab ipso prohibitas iudicari; Verr. III, 144.
vinco: in hoc posteriori ... vincerem sponsionem; Tull. 30. ostendo ... eum, qui fateatur se deiecisse, vincere sponsionem; Caecin. 91. vincit sponsionem, si planum facit ..; ib. 92.
2. condemno: ostendo ..., qui possit ostendere non possedisse eum, qui deiectus sit, condemnari tamen sponsionis necesse esse; Caecin. 91.
3. satis facio: satis formulae et sponsioni, satis etiam iudici fecisse videar; Qu. Rosc. 14.
4. condemno: tu ... sponsione condemneris necesse est; Tull. 53.
5. certo de: ut qui armatus de possessione contendisset, inermus plane de sponsione certaret; Caecin. 93.
iudico de: hac de sponsione vobis iudicandum est; Caecin. 23.
III. formula: eundem in augustissimam formulam sponsionis concludebas? Qu. Rosc. 12.
verba: verba ipsa sponsionis facere mecum; Caecin. 80.
IV, 1. coniungi: ut quaeque (civitas) nobiscum maxime societate, amicitia, sponsione ... est coniuncta; Balb. 29.
lacessere: cum palam Syracusis te audiente maximo conventu L. Rubrius Q. Apronium sponsione lacessivit; Verr. III, 132. cum ego [eum] || quem cum ego || Caelimontana introisse dixissem, sponsione me, ni Esquilina introisset, homo promptus lacessivit; Piso 55.
vincere: num quid est causae ... quin ... iste ex edicto non possederit, ego sponsione vicerim? Quinct. 84. *utrum tandem sponsione vinci necesse fuisset, eumne, qui ..?* Scaur. 45.
2. in: in huius modi sponsionem testis dare oportebat; Quinct. 75.

sponsor, Bürge: I. conveniunt: quaero ... cur ceteri sponsores et creditores non convenerint; Quinct. 73. cotidie sponsores et creditores L. Trebellii convenire; Phil. VI, 11.
2. sum: si .. Cn. Pompeius idem mihi testis de voluntate Caesaris et sponsor est illi de mea; prov. cons. 43.

sponte, aus eignem Antrieb, Entschluß, von selbst, für sich: adeo: cum C. Caesar ... sua sponte ... colonias patrias adiit, veteranos milites convocavit; Phil. V, 23.
bello: cum illa civitas cum Poenis suo nomine ac sua sponte bellaret; Verr. IV, 72.
conor: cum .. eam rem tua sponte conarere; Phil. II, 49.
convenio: ipsi convenerint sua sponte; Caecin. 59.
convoco: f. adeo.
dico: ita primus solet sua sponte dicere; Verr. IV, 142.
dispicio: ut tot res, tantas, tam varias ... mea sponte dispexerim; Sulla 40.
exardesco: ipsi .. vestra sponte exarsistis ad libertatis recuperandae cupiditatem; Phil. XI, 3.
excito: Galliam totam hortatur ad bellum, ipsam sua sponte ... excitatam; Phil. IV, 8.
facio: si sua sponte iter Ameriam faceret; Sex. Rosc. 97. multa scelerate ... fecisti; unum stultissime, profecto tua sponte, non de Erucii sententia; ib. 104. quicquid sua sponte faciebat; Verr. II, 134. quod vos non vestra hoc sponte faciatis; Cluent. 89. num dubitas id me imperante facere, quod iam tua sponte faciebas? Catil. I, 13. id in salute mea nullo rogante vestra sponte fecistis; Piso 36. quod sua sponte fecit; Milo 16. senatum bene sua sponte firmum firmiorem vestra auctoritate fecistis; Phil. VI, 18.
gero: hic ... ausus esset ... bellum sua sponte gerere? Piso 50. quae sua sponte .. adulescens ... gerit et gessit; Phil. III, 7.
incito: ut .. res esset ea, quae sua sponte multitudinis animos incitaret; dom. 12. propterea quod audaces homines ... sponte sua contra rem publicam incitantur; Sest. 100.
instituo: quod Verres sua sponte instituisset; Verr. I, 111.
iudicio: quoniam gravis homines sua sponte severe iudicaturos putabat; Cluent. 71.
libero: eos ... sua sponte omni supplicio liberavit; Verr. V, 18.

mitto: si (Asia) ... neque incorrupta neque sua sponte ... nomen suum misit in hoc iudicium; Flacc. 5 (Z. 34).
muto: quod tua sponte iniussu populi ... iura provinciae Siciliae mutaveris, id reprehendo; Verr. III, 17. quid? sua sponte homines in amicorum periculis vestitum mutare non solent? Sest. 33.
neco: ut is sua sponte necare voluisse Habitum putaretur; Cluent. 55.
nomino: cum ceteros sua sponte nominasset; Sulla 37.
numero: qui poterat sua sponte pecuniam numerare; Verr. III, 88.
nuntio: sua sponte Mallius nuntiat; Sex. Rosc. 96.
pervenio: in vestram cohortem te monitore an sua sponte pervenerat? Verr. III, 155.
placo: populum Romanum sua sponte esse placatum; Cluent. 138.
possum: ſ. numero.
prospicio: huic malo populus Romanus ipse nullo haruspicum admonitu sua sponte prospexit; har. resp. 56.
provideo: in quo ego tam subito ... tempore multa divinitus, ... non mea sponte providi; Sulla 43.
quaero: ego haec a Chrysogono, mea sponte, remoto Sex. Roscio, quaero; Sex. Rosc. 130.
recupero: rex .. ipse sua sponte ... res suas recuperavit; Phil. II, 95.
sequor: qui ... superiora iudicia secuti sunt sua sponte; Cluent. 106.
soleo: ſ. dico. muto.
sum: quae (res) sua sponte tam scelerata et nefaria est; Verr. I, 108. quae (vita) mihi sua sponte antea iucunda fuerit; ib. III, 5. quod (tempus aetatis) ipsum sua sponte infirmum ... est; Cael. 10.
suscipio: bellum contra Antonium sua sponte suscepit; Phil. VIII, 5.
venio: si sua sponte venisset; Verr. II, 26. si integri venerint, ... si sua sponte; Scaur. 41.
volo: ſ. neco.

spuma, Schaum: cum spumas ageret in ore; Verr. IV, 148.

spurce, unsauber, unfläthig: dico: qui in illam miseram tam spurce, tam impie dixeris; Phil. II, 99. qui spurce dictum commemorarent in libera civitate; Fr. B. IX, 3.

spurco, besudeln: forum: tu ... forum spurces? Sest. 78.
helluonem: scilicet tu helluoni spurcatissimo, ... Sex. Clodio, ... omne frumentum privatum et publicum ... tradidisti; dom. 25.

spurcus, unsauber, unfläthig: capita: duo haec capita nata sunt post homines natos taeterrima et spurcissima, Dolabella et Antonius; Phil. XI, 1.
homo: homo avarissime et spurcissime, redde bona sodalis filio; Verr. I, 94.
lex: hanc tibi legem Clodius scripsit, spurciorem lingua sua; dom. 47.

squaleo, trauern: civitas: squalebat civitas publico consilio veste mutata; Sest. 32.
municipia: squalent municipia; Milo 20.

squalor, Schmutz, Elend, Trauerkleidung, Trauer: I. declarat: quid parentes sentiant .. matris ... maeror, squalor patris ... declarat; Cael. 4.
movet, potest: propinquorum preces, adulescentium squalor, maiorum natu lacrimae populum Romanum movere potuerunt; Quir. 6.
videtur: cum eius maeror, squalor incredibilis et inauditus, omnibus mortalibus miserabilis videbatur; dom. 59.
II, 1. aspicio: aspicite, [aspicite,] iudices, squalorem sordisque sociorum! Verr. V, 128. cum tui filii squalorem aspexi; Scaur. 49.
contineo: coniugis miserae squalor et luctus ... filiique parvi ... lacrimae .. pueriles ... tectis ac tenebris continebantur; Quir. 8.
inrideo: ille ... inrisit squalorem vestrum; sen. 12.
pono: tu squalorem Italiae ... in maledicti loco pones? Piso 32.
suscipio: hic tot et talium civium squalor, ... hae sordes susceptae sunt propter unum me; Sest. 145.
video: pro eodem [me] absente unius squalorem sordesque vidistis; Quir. 8. huius T. Brocchi ... lacrimas squaloremque ipsius et filii vides; Ligar. 32.
2. sum in: cum esset talis vir in carcere, ... in squalore; Verr. V, 21.
video in: video P. Lentulum ... in hoc misero squalore et sordibus; Sest. 144. quam quidem nunc multitudinem videtis, iudices, in squalore et luctu supplicem vobis; Planc. 21.
III. plenus: surrexisset Apronius ... non ut decumanus squaloris plenus ac pulveris; Verr. III, 31. quid tua sors? tristis, atrox: quaestio peculatus, ... lacrimarum et squaloris ... plena †; Muren. 42.
IV. spectaculum: ne forte mater hoc sibi optatissimum spectaculum huius sordium atque luctus et tanti squaloris amitteret; Cluent. 192.
V, 1. concitari: is in te non ... squalore et lacrimis Siciliae concitetur? Verr. III, 6.
confici: nunc idem squalore et sordibus confectus ... vester est supplex; Muren. 86.
decedere: decesserat ex Asia frater meus magno squalore; Sest. 68.
inflectere: frater erat unus, qui suo squalore vestros oculos inflecteret; Quir. 8.
laetari: squalore huius et sordibus laetatur; Cluent. 18.
renovari: frater ... squalore et lacrimis et cotidianis precibus desiderium mei nominis renovari ... coëgit; sen. 37.
2. in: frater ... maximo in squalore volutatus est ad pedes inimicissimorum; Sest. 145.

stabilio, befestigen, stärken: libertatem: cogitate ... quanta virtute stabilitam libertatem ... una nox paene delerit; Catil. IV, 19. „Tullius, qui libertatem civibus stabiliverat;“ Sest. 123.
rem publicam: qui hanc rem publicam stabiliverunt; Sest. 143.
urbem: nisi haec urbs stabilita tuis consiliis et institutis erit; Marcell. 29.

stabilis, feststehend, fest, dauerhaft, sicher: alqd: (laberis) quod quicquam stabile ... in regno putas; Phil. VIII, 12.
causa: si causam ipsam per se firmam esse et stabilem videritis; Balb. 19.
fortuna: en cur ceteri reges stabilem esse suam fortunam arbitrentur! Sest. 59.
matrimonium: qui te ... in matrimonio stabili et certo conlocavit; Phil. II, 44.
oratio: si orationem (Milonis) stabilem ac non mutatam videtis; Milo 92.
pax: pacem stabilem ... nobis habere licuisset; Phil. XIII, 2.

sedes: tuum nomen ... sedem stabilem ... non habebit; Marcell. 29.
via: quem posthac tam amentem fore putatis qui non illam viam vitae ... huic planae et stabili praeponendam esse arbitretur? Flacc. 105.

stabilitas, Festigkeit: quin quassata res publica ... multa perderet ... praesidia stabilitatis suae; Marcell. 24.

stabulum, Stall: I. sunt: huius in aedibus pro cubiculis stabula ... sunt; Phil. II, 69.
II. praedor: cum (Catilina) ... pastorum stabula praedari coepisset; Sest. 12.

stagnum, See, Teich: adsigno, al.: QUI POST MARIUM ET CARBONEM CONSULES AGRI AEDIFICIA, LACUS, STAGNA, LOCA, POSSESSIONES ... PUBLICE DATA, ADSIGNATA, VENDITA CONCESSA SUNT; leg. agr. III, 7.
vendo: num quid causae est quin omnis agros, urbis, stagna ... x viri vendituri sint? leg. agr. II, 40.

statim, sogleich, sofort, augenblicklich, unmittelbar: accedo: statim Chrysogonus et ipse ad eos accedit et homines nobilis adlegat; Sex. Rosc. 25.
accipio: accipiendum statim volnus esse; Verr. V, 181. ut ab eis, qui (exercitum) habent, accipere statim possit; imp. Pomp. 50.
accurro: statim accurrunt; Verr. V, 106.
addo: ut ad med. DC HS xxx milia lucri statim sua voluntate civitas adderet; Verr. III, 84.
adduco: statim ... iussu eius homines, qui fuerant nominati, comprehensi sunt adductique Lilybaeum; Verr. V, 10.
adfero: „iubet me scyphos sigillatos ad praetorem statim adferre"; Verr. IV, 32.
adiungo: quid eadem lex statim adiungit? Cluent. 148.
adlego: s. accedo.
adripio: statim me esse adrepturum arma iudiciorum atque legum; har. resp. 7.
advoco: advocat amicos statim; Verr. V, 102.
advolo: statim me perculso (consules) ad meum sanguinem hauriendum ... advolaverunt; Sest. 54.
agito: statim Romae et ad urbem ... quaerere ipse secum et agitare cum suis coepit; Verr. II, 17.
ago: a quo quaeram ... primum cur statim nihil egerit? Cael. 19.
appareo: *quae ... suspicio ... quam levis sit statim apparebit;* Scaur. c. 2, § 2.
applico: statim se ad ... Staieni familiaritatem se applicavit; Cluent. 66.
audio: fac audisse statim; Sex. Rosc. 97.
capio: quemquam esse qui ... somnum statim capere potuisset; Sex. Rosc. 65.
censeo: cum pacis auctores conservandos statim censuerit; Marcell. 15.
coepi: bona .. eius statim coepit vendere; Verr. II, 93. statim sine ullo metu in ipsum portum penetrare coeperunt; ib. V, 96. homo .. statim coepit in eius modi ... cogitatione versari; Cluent. 69. post mortem eius [Sassia] moliri statim nefaria mulier coepit insidias filio; ib. 176. si statim mereri stipendia coeperamus; Cael. 11. s. agito.
cogo: statim cogitur Heraclius legatus numerare HS XXII; Verr. III, 88.
communico: Habitus statim cum M. Baebio (rem) ... communicavit; Cluent. 47.
comprehendo: s. adduco.
concido: falsum crimen ... statim concidit et exstinguitur; Qu. Rosc. 17.
concurro: non statim ad C. Aquilium ... concurrisses; Quinct. 53. ad eum statim concursum est; Ligar. 3.
confero: omnes ... ad Murenam se statim contulerunt; Muren. 52.
conficio: potest gravioribus a me verbis volnerari quam est statim in facto ipso a ... P. Servilio confectus ac trucidatus? har. resp. 2.
conicio: ut quisque istius animum ... offenderat, in lautumias statim coniciebatur; Verr. V, 143.
conquiro: nedum isti ... coloni ... non statim conquisituri || concepturi || sint aliquid sceleris; leg. agr. II, 97.
consequor: age nunc illa videamus, .. quae statim consecuta sunt; Sex. Rosc. 105.
contendo: statim exanimatus ad aedis contendit; Verr. I, 67.
curo: illud quidem statim curatur; Verr. II, 46.
curro: ut statim de iure aliquis cucurrerit; Quinct. 79.
debeo: tametsi statim vicisse debeo; Sex. Rosc. 73. quam (praeturam) ex senatus consulto statim referre debuit; Verr. I, 98.
decerno: decernunt statim, primum, UT CUM FRATRE L. HOSPITIUM PUBLICE FIERET; Verr. IV, 145.
declaro: M. .. Calidius statim designatus sententia sua quam esset cara sibi mea salus declaravit; sen. 22.
deduco: ad magistratum Mamertinum statim deducitur Gavius; Verr. V, 160.
defendo: Scipionis factum statim P. Mucius consul ... defendit; dom. 91.
defero: statim ad me defertur; Verr. a. pr. 19. quam vocem eius ad hunc M. Catonem statim Favonius detulit; Milo 26.
deleo: haec (adversaria) delentur statim; Qu. Rosc. 7.
deporto: ei negotium dedit, ... ut omne (argentum) statim ad mare ex oppido deportaretur; Verr. IV, 51.
dico: te statim hoc istis tuis defensoribus dicere; Verr. II, 149. dixi Habito statim ..; Cluent. 144. de veneno statim dixit? ib. 185. fecissem ut ei statim tertius a praetore dies diceretur; har. resp. 7. cum erant appellati, ... statim contra dicere solebant; Rab. Post. 10.
dimitto: ut statim e medio supplicio dimiserit; Verr. V, 13. Tullius statim dimittit ad amicos; Tull. 22.
discedo: ut statim testificati discederent; Caecin. 45. si .. statim Caecina discessisset; ib. 46.
discribo: quorum .. bona ... statim suis comitibus ... discripsit; Phil. V, 22.
divolgo: cuius non statim (nomen est) divolgatum? Phil. II, 25.
do: cur tria praedia tantae pecuniae statim Capitoni dantur? Sex. Rosc. 108. iudicium dat statim; div. Caec. 56. statim Messana litteras dedit; Verr. I, 27. statim negotium dat illis suis comitibus; ib. 63. illi statim myoparonem egregium ... dederunt; ib. 86.
edico: edicit statim, ut Kalendis Decembribus adsit Sthenius Syracusis; Verr. II, 94.
educo: Sthenium statim educunt; Verr. II, 90.
efficio: at iste ... statim .. illa mirabilia facinora effecit; Phil. II, 109.
effundo: si hoc est explere * quod statim effundas; Phil. II, 50.
emancipo: adoptatum emancipari statim, ne sit eius filius, qui adoptarit; dom. 37.
erigo: statim homo se erexit; Sex. Rosc. 60.
evoco: statim ... ita Agyrio magistratus et quinque primi accitu istius evocantur; Verr. III, 6[?].

exclamo: „Caesare interfecto .. statim cruentum alte extollens Brutus pugionem Ciceronem nominatim exclamavit;" Phil. II, 28.
exhibeo: eum statim exhiberi iubet; Verr. V, 17.
exstinguo: f. concido.
extorqueo: ut quidque ego apprehenderam, statim accusator extorquebat e manibus; Cluent. 52.
facio: iudicium fiat statim; Quinct. 44. decurionum decretum statim fit; Sex. Rosc. 25. Habitus Oppianicum reum statim non fecit; Cluent. 56. C. Fabricium ... reum statim fecit; ib. statim complures cum telis in hunc faciunt ... impetum; Milo 29.
fero: statim tuleris (legem) in eum ..; Vatin. 27.
habeo: qui pecuniam dissolvit, statim non habet id, quod reddidit; Planc. 68.
impero: statim, ... signum ut demolirentur et Messanam deportarent, imperavit; Verr. IV, 84. nam statim L. Metellus ... frumentum Mamertinis imperavit; ib. V, 55.
interficio: interficere captum statim noluit; Phil. XI, 5.
invado: at quam insolenter statim helluo invasit in eius viri fortunas? Phil. II, 65.
invito: eum autem inimicissimi Sthenii domum suam statim invitant; Verr. II, 89.
iubeo: nam a Dolabella statim pro quaestore iussus est esse; Verr. I, 90. f. tribuo.
iudico: quem statim de capite suo putaret iudicaturum; Verr. II, 33. ecquis hoc non ex eo statim iudicavit? ib. III, 142.
levo: ut homines populares ... exsilio levarentur; at non ab eis ipsis, qui iudicassent, at non statim; Verr. V, 13.
loquor: homines statim loqui: „mirabar quod Apollonius ... tam diu ab isto maneret integer"; Verr. V, 16.
mereor: f. coepi; Cael. 11.
migro: ut statim ad Philodamum migrare se diceret velle; Verr. I, 64.
mitto: statim Messana litteras Halaesam mittit; Verr. II, 19. statim certos homines in quinqueremi misisse (regem) qui eos dentis reponerent; ib. IV, 203. statim quaestori legatoque suo custodes misit complures; ib. V, 63. statim ... C. Sulpicium praetorem ... misi; Catil. III, 8.
molior: f. coepi; Cluent. 176.
morior: Balbutium quendam ... (venenum) intercepisse, bibisse statimque esse mortuum; Cluent. 166. quem statim epoto poculo mortuum esse dixistis; ib. 168.
numero: qui statim ... iubet cuidam amicorum suorum numerari HS LXXX; Verr. II, 54. f. cogo.
nuntio: nova res atque improvisa pupilli calamitas nuntiatur statim C. Mustio; Verrr. I, 135.
obsigno: itaque obsignavi statim (libellos); Verr. II, 182.
penetro: f. coepi; Verr. V, 96.
percutio: cur, .. civibus Romanis ... securi statim percussis, ipsis piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? Verr. V, 75.
pereo: „ut intellegeres, si in fundo pedem posuisses, statim tibi esse pereundum"; Caecin. 31. si .. ille opprimere urbem potuisset, statim ... optimo cuique pereundum *erat*, reliquis serviendum; Phil. III, 34.
peto: petisses, et || sed || petisses statim; si non statim, paulo quidem post; Quinct. 40. dubitabitur utrum sit probabilius Sex. Naevium statim ... petiturum fuisse? Quinct. 41.
possum: f. accipio. capio.
proficiscor: et statim ex illo oppido proficiscitur; Verr. IV, 85. quod .. Massiliam statim profectus est; Sest. 7. (Plancius) simul ac me Dyrrachium attigisse audivit, statim ad me ... profectus est; Planc. 98. quod anu mortua libertus statim ... Romam est profectus; Scaur. 12.
promulgo: lex statim promulgata est; Verr. V, 178.
protraho: ut ipse (iudex) ad operas mercennarias statim protrahatur; Phil. I, 22.
puto: condemnato Oppianico statim L. Quinctius ... oblatam sibi facultatem putavit, ut ..; Cluent. 77.
quaero: quaesivit a te statim, ut Romam rediit; Quinct. 57. f. agito.
recipio: statim Luculli ... eum domum suam receperunt; Arch. 5.
reddo: sumpsisti virilem, quam statim muliebrem togam reddidisti; Phil. II, 44.
redeo: homines ... iuberi abire, ut, unde abissent, eodem statim redirent; Muren. 26. quod (M. Lepidus) cum M. Fulvio conlega ... in campo statim rediit in gratiam; prov. cons. 20.
refero: ut ad vos de eo statim referretur; sen. 27. ut statim de eius facto referretur; Sest. 129 f. debeo; Verr. I, 98.
refugio: atque hoc ille vidit: ... sed refugit statim nec de pudicitia plura dixit; Scaur. c. 4, § 6.
respondeo: respondisti statim: Nonis Februariis; Quinct. 57.
servio: esset .. ipsi (Antonio) statim serviendum, si ..; Phil. III, 12. f. pereo; Phil. III, 34.
succedo: „ut Pisoni et Gabinio succedatur statim"; prov. cons. 17.
sum: f. iubeo.
teneo: quaecumque navis ex Asia ... venerat, statim certis indicibus et custodibus tenebatur; Verr. V, 145.
tollo: statim deinde iussu praetoris in crucem esse sublatum; Verr. V. 7.
transfero: statim suspicione offensi ad ea ipsa nomina oculos ... transtulimus; Verr. II, 187.
tribus: quem nos ... vidimus ... statim ex eis rebus, quas tunc vendebat, iubere ei (poëtae) praemium tribui; Arch. 25.
trucido: f. conficio.
vendo: curat .. ut eius bona veneant statim; Sex. Rosc. 105. f. coepi; Verr. II, 93.
versor: f. coepi; Cluent. 69.
vinco: f. debeo; Sex. Rosc. 73.
voco: Cimbrum Gabinium statim ad me ... vocavi; Catil. III, 6.
utor: ut testibus utar statim; Verr. a. pr. 55.
Lücke: qui ut venit, statim * nondum commemoro rapinas; Piso 38.

stativus, stehend: castra: pulcherrimo Syracusarum loco stativa sibi castra faciebat; Verr. V, 29.
praesidium: haec mea sedes est, ... hoc praesidium stativum; Phil. XII, 24.

Stator, Erhalter: I, 1. nomino: quem (Iovem) Statorem huius urbis atque imperii vere nominamus; Catil. I, 33.
2. habeo: magna ... habenda est ... huic ipsi Iovi Statori ... gratia, quod ..; Catil. I, 11.
II. aedes: senatum in aedem Iovis Statoris convocavi; Catil. II, 12. hasta posita pro aede Iovis Statoris bona subiecta Cn. Pompei ... voci ... praeconis; Phil. II, 64.

statua, Bildsäule, Standbild: 1. **Subject:** delectant: quod si quem statuae magno opere delectant; Verr. II, 143.

eripiunt: eripiunt enim tibi istam orationem contemnendorum Siculorum atque aratorum statuae illae equestres; Verr. II, 167.

est: erat etiam Stesichori poëtae statua senilis, Verr. II, 87. quae statuae C. Verris ipsius et patris eius et filii essent; ib. 161. neque eas in urbe sua statuas esse voluerunt; ib. ea (civitas) ... iudicarit C. Verris statuas esse in urbe sua non oportere; ib. 163. equestres sunt medio in foro Marcellorum statuae; ib. IV, 86. tibi Marcelli statua pro patibulo in clientis Marcellorum fuit? ib. 90. erit ... statua ipsa testis bellum tam grave fuisse, ut ..; Phil. IX, 7. haec .. statua mortis honestae testis erit; ib. 11. mihi ... gratior illi (Ser. Sulpicio) videtur ... aënea statua futura et ea pedestris quam inaurata equestris; ib. 13.

honestat: quae (statua) multos per annos progeniem eius honestaret; Phil. IX, 5.

iacent: non crederem hoc de statuis, nisi iacentis revolsasque vidissem; Verr. II, 158. neque enim, si maxime statuae deiectae essent, eas ego vobis possem iacentis ostendere; ib. 164.

intereunt: statuae intereunt tempestate, vi, vetustate; Phil. IX, 14.

prosunt: statuae, quae istius causa nihil prodessent, reponuntur; Verr. II, 162.

stat: cuius statuae Romae stant inauratae; Verr. II, 114. in qua curia statua tua stabat; ib. IV, 143. quam (statuam) stare celeberrimo in loco voluerat; Piso 93. quorum statuae steterunt usque ad meam memoriam in rostris; Phil. IX, 4.

volunt: quid ergo illae sibi || quid ergo illae quid sibi || statuae equestres inauratae volunt? Verr. II, 150.

ohne Verb: huius statuae locis omnibus; Verr. II, 154. sed haec una statua. altera ab equitibus Romanis, equo publico; Phil. VI, 13. sed illa statua palmaris, de qua, si meliora tempora essent, non possem sine risu dicere: L. ANTONIO A IANO MEDIO PATRONO; ib. 15.

II. **nach Verben**: 1. **adfligo**: illi .. statuam istius persimilem . . deturbant, adfligunt, comminuunt, dissipant; Piso 93.

attingo: statuam eius ... ne tum quidem in ipsis urbis periculis attigerunt; Verr II, 159.

aufero: verum quotiens et quot nominibus a Syracusanis statuas auferes? Verr. II, 145.

cohonesto: quorum tu auctoritate statuas cohonestare tuas conatus es; Verr. II, 168.

commineo: f. adfligo.

decerno: pedestrem ex aere statuam ... decerno; Phil. IX, 13. qui sepulcrum publice decernendum Ser. Sulpicio censuit, statuam non censuit; ib. 14. maiores .. nostri statuas multis decreverunt, sepulcra paucis; ib. haec causa fuit cur *ei* decerneretis statuam in rostris cum inscriptione praeclara; ib. XIII, 9.

deicio: f. **deicio**, II. statuam (9 St.) B. II, S. 53, a.

deligo: ex quibus iste C. Marcelli statuam delegit; Verr. IV, 86.

demolior: hoc uno uterer, civitatem tam gravem statuas iudicasse C. Verris demoliendas; Verr. II, 164.

deturbo: Tyndaritani statuam istius ... deturbarunt; Verr. IV, 90. f. adfligo.

dissipo: f. adfligo.

do: f. **do**, III. statuam (7 St.) B. II, S. 147, b.

everto: ei || hi || tamen istius evertere statuam non dubitaverunt; Verr. II, 160. cum statuae sunt istius deiectae et eversae; ib.

facio: f. **facio**, III. statuam (7 St). B. II, S. 308, b.

ostendo: f. I. iacent; Verr. III, 164.

polliceor: etiam hoc ediderunt, UT STATUAS NE CUI, NISI CUM IS DE PROVINCIA DECESSISSET, POLLICERENTUR; Verr. II, 146.

pono: f. **pono**, II. statuam (18 St.) B. III, S. 642, a.

reddo: reddita est ei .. a maioribus statua pro vita; Phil. IX, 5.

relinquo: an statuas et imagines ... studiose multi summi homines reliquerunt ..? Arch. 30.

repono: si Metellus statuas Centuripinos reponere non coëgisset; Verr. II, 163. si statuas Metellus non reposuisset; ib. 164. f. I. prosunt.

restituo: nisi restituissent statuas, vehementer minatur; Verr. II, 162.

revello: f. I. iacent; Verr. II, 158.

statuo: itaque illi Syracusani statuam postea statuerunt; Verr. II, 48. ut in foro statuerent (statuas); ib. 145. aratores ei statuam sua voluntate statuisse; ib. 151. Siculorum erga te voluntatis argumenta conligere videor [utrum statuas voluerint tibi statuere an coacti sint]; ib. 157. neque illam statuam ex pecunia publica neque publice datam, sed eos ... faciendam statuendamque curasse; ib. IV, 139. aliquando statua huic (P. Sestio) ob rem publicam interfecto in foro statueretur; Sest. 83. ei .. statuam equestrem inauratam in rostris ... statui placere; Phil. V, 41. cui si statuam in rostris decreto vestro statueritis; ib. IX, 10. qualis L. Sullae (statua) primum statuta est; ib. 13. senatui placere Ser. Sulpicio statuam pedestrem aëneam in rostris ... statui; ib. 16. ut (quaestores urbis) eam basim statuamque faciendam et in rostris statuendam locent; ib.

tollo: cum hoc consilio statuas Centuripini publice sustulissent; Verr. II, 162.

video: in qua (curia) inauratam C. Verris statuam viderem; Verr. IV, 138. L. .. Scipionis ... non solum cum chlamyde, sed etiam cum crepidis in Capitolio statuam videtis; Rab. Post. 27. de statua quis queritur, una praesertim, cum tam multas videat? Deiot. 34. in foro L. Antonii statuam videmus, sicut illam Q. Tremuli ... ante Castoris; Phil. VI, 13 Cn. Octavii ... statuam videmus in rostris; ib. IX, 4.

2. **invideo**: valde .. invidendum est eius statuis, cuius tropaeis non invidemus; Deiot. 34.

subscribo: quibus (statuis) subscripsit reges a se in gratiam esse reductos; Cluent. 101.

sum: videtis ... eam (religionem) summa in pace praetoris populi Romani statuis praesidio non fuisse; Verr. II, 159. quid tandem tuis statuis fore arbitrabare? ib. IV, 90.

3. **accipio ad**: etiam si statuerit accipere (pecuniam) ad statuas licere; Verr. II, 145.

adligo ad: cuius ad statuam [Siculi] te praetore adligabantur; Verr. IV, 90.

astringo ad: [qui ad statuam astrictus est]; Verr. IV, 92.

aufero de: ita Sopater de statua C. Marcelli ... vix vivus aufertur; Verr. IV, 87.

cogo ad: intellegi volo, te ad statuas HS viciens || tricies || coëgisse; Verr. II, 165.

confero ad: quam ob rem censores ad statuam tibi conferebant? Verr. II, 137. quam (pecuniam) tibi ad statuam censores contulerunt; ib. 141. aperte ostendunt, sese ad statuas tuas pecuniam ... invitissimos contulisse; ib. 148. ut ... concedas, ... aratores tibi ad statuam honoris tui causa voluntate sua contulisse; ib. 151. qui tibi ad statuas pecunias contulerunt; ib. III, 180. — **in**: haec denarium XXXIX milia palam salvis legibus contulerunt in statuam; Verr, II, 137. ut pecuniam conferent in eas statuas; ib. 145. ecquid suo nomine in tuam statuam contulerit; ib. 152.

confiteor de: iam intelleges hoc tibi de statuis confitendum esse; Verr. II, 149.

consumo in: consumptam esse omnem istam pecuniam in statuis? Verr. II, 141. in quibus statuis ista tanta pecunia consumpta est; ib. 142. ut ista pecunia in quinquennio consumatur in statuis; ib.

credo de: ſ. I. iacent; Verr. II, 158.

dico de: ſ. I. ohne Verb; Phil. VI, 15.

impero ad: singulis censoribus denarii treceuti ad statuam praetoris imperati sunt; Verr. II, 137.

inscribo in: in qua (statua) quid inscriptum est? Phil. VI, 12.

queror de: ſ. 1. video; Deiot. 34.

video in: quam (barbam) in statuis antiquis atque imaginibus videmus; Cael. 33.

III. **nach Adjectiv:** clarus ad: nullus locus est ad statuam quidem rostris clarior; Deiot. 34.

IV. **nach Substantiven:** 1. aspectus: tantus est gemitus factus aspectu statuae et commemoratione; Verr. IV, 139.

basis: huic etiam Romae videmus in basi statuarum maximis litteris incisum; Verr. II, 154.

commemoratio: ſ. aspectus.

honos: qui hunc honorem statuae nemini tribuendum censuit nisi ei, qui ..; Phil. IX, 3.

inscriptio: eorum nominibus in statuarum inscriptione oppositis; Verr. II, 168. ut locus ipse ... legem et inscriptionem statuae refelleret; dom. 81.

modus: ipsarum statuarum modum quendam esse oportere; Verr. II, 143. modum statuarum haberi nullum placet? ib. 144.

monimentum: hoc statuae monimento non eget; Phil. IX, 11.

nomen: quam (pecuniam) tu a civitatibus statuarum nomine coëgisti; Verr. II, 141. quis erit tam amens qui te ... post quinquennium statuarum nomine arcessat? ib. 142. tum denique nomen eius de pecuniis repetundis statuarum nomine deferemus; ib. quod ascriptum est eam pecuniam datam statuarum nomine; ib. 143. si omnes ... [tibi] pecuniam statuarum nomine contulerunt; ib. 145. quae (Sicilia) ... statuarum nomine [magnam] pecuniam per vim coactam esse demonstrat; ib. 146. confiteare necesse est te in provincia pecunias statuarum nomine per vim ac metum coëgisse; ib. 150. quemquam igitur putas dubitaturum quin is ... pecuniam statuae nomine dederit? ib. 153. ut negare non possis ... nullam pecuniam statuarum nomine nisi vi expressam et coactam (esse); ib. 165.

vestigium: vestigium statuarum istius in tota Sicilia nullum esset relictum; Verr. II, 160.

2. plausus: quid Pompei statuae plausus infiniti? Phil. I, 36.

3. crimen de: equidem libenter hoc iam crimen de statuis relinquam; Verr. II, 151.

decreta de: decreta Centuripinorum, quae de statuis erant facta, non tolluntur; Verr. II, 162.

postulatum de: hoc postulatum de statuis ridiculum esse videatur; Verr. II, 148.

ratio cum: videbam ... cum statua se eius habuisse temporis rationem, quo posita esset; Verr. II, 159.

V. **Umstand:** 1. donare: me inaurata statua donarant; Piso 25.

2. circum: circum .. eam statuam locum ludis gladiatoribusque liberos posterosque eius quoque versus pedes quinque habere; Phil. IX, 16.

in: neque hoc solum in statuis ornamentisque publicis fecit; Verr. a. pr. 14. illud vero ... quo nomine appellem nescio, quod in C. Marcelli statua; ib. IV, 89. inridebatur haec ... persona viri boni suscepta, sicut in statuis inauratis; Cluent. 101.

statuo, hinstellen, aufstellen, errichten, sich vorstellen, glauben, festsetzen, beschließen, verordnen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** magna .. mihi res non modo ad statuendum, sed etiam ad dicendum videtur esse; leg. agr. II, 41.

2. **persönlich:** alqs: postulant enim, non uti ne cogantur statuere; Verr. II, 148. quod si aliter statuetis, videte ne ..; Caecin 46. non potius contra iuris consultos [statuunt, si] aliter pronuntiatum est ac placuit Mucio, quam ..; ib. 69. si, ut Manilius statuebat, sic est iudicatum; ib. qui iurati statuere maiore cum religione ... debuerunt; Cluent. 121. nunc quicquid est, quocumque vestrae .. inclinant .. sententiae, statuendum vobis ante noctem est; Catil. IV, 6. cum esset, ut ego mihi statuam || statuo ||, talis, qualem ..; Muren. 32. sic enim statuerat; Phil. V, 20. vos .. statuistis, vos sententiam dixistis, vos iudicastis; Fr. B, XII, 7.

tribuni: statuerunt etiam tribuni militares; Phil. VI, 14.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** ſ. **de,** I. statuo (8 St.) B. II, S. 12, b.

2. **indirekte Frage:** decidis statuisque tu propter necessitudinem ... quid eis ad denarium solveretur; Quinct. 17. in hoc homine statuetur, possitne senatoribus iudicantibus homo nocentissimus pecuniosissimusque damnari; Verr. a. pr. 47. unum hoc dico in eius modi tempore ... statuere te debuisse, utrum malles sentire atque defendere; ib. I, 34. tamen hoc vobis est statuendum, quid aratorem ... sustinere velitis; ib. III, 199. statuite quanti hoc putetis et quam multos redemisse; ib. V, 23. cur his quoque statuisti quantum ex hoc genere frumenti empti darent? ib. 53. *ne* .. *homines* ipsi statuerent quo tempore possent ... arma capere; Tull. 12. tu ipse iam statue, quam verum sit; ib. 53. statuite nunc quid vestra aequitas ... postulet; Font. 15. vos statuite, recuperatores, utrae voces vobis honestiores ... esse videantur; Caecin. 77. statuite vos, ... quid ratio interdicti de iure admoneat ut iudicetis; ib. 104. facilius statuetis quid apud exteras nationes fieri existimetis; imp. Pomp. 38. ac primum illud statuamus, utrum ... ita sit, an ..; Cluent. 123. statuisti quo quemque proficisci placeret; Catil. I, 9. tot homines ... per tot annos etiam nunc statuere non potuisse utrum diem tertium an perendinum ... dici oporteret; Muren. 27. te .. existimo tibi statuisse quid faciendum putares; Sulla 50. ut statuatis hoc iudicio utrum posthac amicitias clarorum virorum calamitati hominibus an ornamento esse malitis; Balb. 65. ut statuatis utrum nos ... semper miseri lugeamus an ... aliquando ... recreemur; Milo. 4. mihi .. Cn. Pompeius ... statuisse videtur quid vos in iudicando spectare oporteret; ib. 15. numquamne intelleges statuendum tibi esse utrum illi ... homicidaene sint an vindices libertatis? Phil. II, 30. facile erit statuere quam sententiam ... sequamini; ib. V, 6.

3. **ut:** si iste id fecisset, quod prius statuerat, ut non adesset; Verr. I, 2. eos statuisse, ut hoc, quod dico, postularetur; Verr. II, 103. statuunt illi atque decernunt, ut eae litterae ... removerentur; ib. 173. statuit iste, ut arator decumano ... vadimonium promitteret; ib. III, 38. statuerunt .. ita maiores nostri, ut ... animadverteretur; Cluent. 128.

4. **ne:** placere statui, ... ne absentes homines in provinciis rei fierent rerum capitalium; Verr. II, 95. ut statuerent ne absentium nomina reciperentur; ib. 103. qua (tabula) ... statuitur .., ne post M. Brutum proconsulem sit Creta provincia; Phil. II, 97.

5. **ut ne:** hanc tu igitur ... condicionem statuis Gaditanis, ... ut ... id ne liceat ipsis? Balb. 25.

6. **Infinitiv:** cum statuisses mentionem de pecunia facere; Quinct. 39. quod iste certe statuerat ac deliberaverat non adesse; Verr. I, 1. qui in illa re quid facere statueret || facere potuerit || non habebat; ib. 75. hoc statuerunt, aut istius iniurias per vos ulcisci ac persequi aut ... urbis ac sedis suas relinquere; ib. II, 9. sic habuisti statutum cum animo ac deliberatum, omnis, qui habitarent in Sicilia aut qui Siciliam te praetore attigissent, iudices reicere; ib. III, 95. statuerunt id secum in Syriam reportare; ib. IV, 64. dicit ei se statuisse animadvertere in omnis nauarchos; ib. V, 105. *sic hanc causam agere statueram;* Tull. 1. quem (locum) statuerunt defendere; Caecin. 42. (Oppianicus) sic statuit, ... insidias Habito comparare; Cluent. 47. quod statuerat facere; Flacc. 89. qui (frater) cum statuisset ... eandem subire fortunam; sen. 37. qui (frater) statuerat ... eandem subire fortunam; Quir. 8. statuit (imperator) ab initio et in eo perseveravit ius publicano non dicere; prov. cons. 10. cum ... statuissem .. eos solum nominare, qui ..; Planc. 74. P. Clodius cum statuisset omni scelere ... vexare rem publicam; Milo 24. cum ipse (Tubero) ... morbo .. impediretur: statuerat excusare; Ligar. 21. equidem ... statui .. a vobis ... non differre vestitu; Phil. VIII, 32. statueram ... nihil de illo ... dicere; Fr. B, XIII, I, 1.

7. **accus. c. infin.:** quis hoc statuit, quod aequum sit in Quinctium, id iniquum esse in Naevium? Quinct. 45. quid, si tu ipse ... statuisti bona P. Quinctii ex edicto possessa non esse? ib. 76. nos nostram (causam) perfacile cuivis probaturos statuebamus; ib. 92. hi statuent hanc causam ... in te iustam ad necessitudinem violandam videri; div. Caec. 60. hoc statuere, iudices, debetis, Q. Caecilium ... non nimis diligenter acturum; ib. 71. ut hoc statuatis, ... oratione longa nihil opus fuisse; Verr. a. pr. 56. si populus Romanus ... contentus fuerit ac non sic statuerit, non istum maius in sese scelus concepisse; ib. I, 9. statuunt id sibi optimum esse factu; ib. 136. sed tu ... non statuebas tibi non solum de tuis, sed etiam de illorum factis rationem esse reddendam? ib. II, 29. decem tribunos plebis hoc statuisse ...: NON VIDERI STHENIUM IMPEDIRI ..; ib. 100. itaque ex illa ipsa re ... potissimum Veneri || Veneri potissimum || deberi praemium statuit; ib. 116. num cui dubium esse poterit quin, etiam si statuerit accipere ad statuas licere (pecuniam), idem tamen statuat eripere certe non licere? ib. 145. commemorarem ... eos omnis hoc statuisse, monumentum istius in sua civitate nullum esse oportere; ib. 163. statuit senatus hoc, ne illi quidem esse licitum ... summas imminuere; ib. III, 81. nisi hoc ita statuisses, in re manifesta quicquid dixisses te deterius esse facturum; ib. 133. si ex provincia Sicilia tota statuas idoneum iudicem aut recuperatorem nullum posse reperiri; ib. 138. istum statuisse in provincia sua existimationis suae iudicium extra cohortem suam committendum fuisse nemini; ib. 142. non possum dubitare quin is ... statuat fieri non posse ut de isto non severissime iudicetur; ib. 144. qui statueret Apronio condemnato de isto praeiudicium futurum; ib. 153. cum L. Metellus statuerit non posse Apronium condemnari; ib. non statuit sibi quicquam licere, quod non patrem suum, non avum Q. Metellum ... facere vidisset; ib. 211. ceteri non solum Siculi, sed etiam cives Romani hoc statuerant: ... nihil esse quod quisquam putaret se ... conservare aut domi retinere posse; ib. IV, 42. statuerunt nihil se tam clausum neque tam reconditum posse habere, quod non istius cupiditati apertissimum .. esset; ib. praesertim cum statuisses, ... tibi causam esse dicendam ..; ib. V, 78. statuerant se ... numquam esse visuros; ib. 95. causam sibi dicendam esse statuerat iam ante; ib. 101. statuit, ... nauarchos omnis ... vita esse privandos; ib. 103. statuitis id pertinere ad communem causam libertatis; ib. 143. huiusce rei vos statuetis nullam esse actionem, nullum experiundi ius constitutum? Caecin. 39. statuetis homines possessionis cupidiores quam vitae esse oportere; ib. 47. qui id statuat esse ius, quod non oporteat iudicari; ib. 68. „statue, cui filius agnatus sit, eius testamentum non esse ruptum"; ib. 72. cum ... statuerem .. nihil huc nisi perfectum ... adferri oportere; imp. Pomp. 1. ego me ... statui .. vestram voluntatem ... meis omnibus ... rationibus praeferre oportere; ib. 71. statuit tamen nihil sibi in tantis iniuriis ac tanto scelere matris gravius esse faciendum; Cluent. 16. (Staienus) statuit ad easdem esse sibi praedas ... revertendum; ib. 68. qui hoc statuerunt, quo quisque animo quid faceret, spectari oportere; ib. 76. in Fausto .. illi iudices statuerunt, iniqua condicione reum causam dicere; ib. 94. ad quos pervenisse pecunias in litibus aestimandis statutum sit; ib. 116. quod cum fit, ... hoc statuitur, aestimationem litium non esse iudicium; ib. si ... statuis, qui in eadem culpa sit, non eadem poena adfici convenire; ib. 129. quae ... idcirco illi statuerunt fingenda esse sibi et proferenda, ne ..; ib. 160. quae (mulier) ut .. de amicorum sententia statuerat satis esse quaesitum; ib. 184. quod ego nondum statuo mihi esse dicendum; leg. agr. II, 64. qui tris solum urbis ... statuerunt posse imperii gravitatem ac nomen sustinere; ib. 87. statuerunt homines sapientes ... nihil fore quod Capuam timeremus; ib. 88. statuerunt equites Romani illo iudicio improbum civem esse, ... qui ..; Rabir. 24. sic statuo fieri nullo modo posse ut ..; Muren. 46. quod si .. statuit opus esse; Flacc. 29. si statuimus vestro nobis iudicio standum esse de vobis; ib. 65. statuerant illud tantum esse maleficium quod ... non occultari per se ... deberet; Sulla 7. ecquem tu horum ... tam sceleratum statuis fuisse, ut haec omnia perire voluerit? ib. 32. nondum statuo te virium satis habere; ib. 47. tanto scelere astrictis hominibus statuerunt nihil a se adiumenti ... ferri oportere; ib. 82. hodierno .. die nominatim a me magistratibus statui gratias esse agendas; sen. 31. nec cum his sentio qui statuunt minus bonis temporibus in senatum ipsis non venire licere; dom. 8. ius igitur statuetis esse unius cuiusque vestrum ... deos penatis subiectos esse libidini tribuniciae? ib. 106. postero die frequentissimus senatus ... statuit ... domum meam ... religione liberatam videri; har. resp. 13. quod sic statuo, .. illud in hac civitate esse maxime inlustre atque insigne periurium; ib. 36. hoc statuo, hunc, si amicus esset Pompeio, laudaturum illum non fuisse; ib. 52. atque ego sic statuo, iudices, a me in hac causa ... pietatis potius quam defensionis ... partis esse susceptas; Sest. 3. statuebam sic, boni nihil ab illis nugis esse exspectandum; ib. 24. quod sic statuit,

omnino consularem legem nullam putare; ib. 135. hoc statuit senatus ...: primum homini ... nihil esse credendum ..; prov. cons 14. vobis statuendum est, legem Aeliam manere; ib. 46. is se in publico tuto statuit esse non posse; Piso 29. manendum mihi statuebam; Phil. I, 1. statuistis etiam intra muros Antonii scelus ... versari; ib. III, 13. leges statuimus per vim ... latas eisque nec populum nec plebem teneri; ib. XII, 12. ſ. III. alqd; Fr. B, VI, 16.

III. **mit einfachem Object:** alqm: statuitur Lollius in illo tempestivo gladiatorum convivio ..., statuitur, ut dico, eques Romanus ... in Apronii convivio; Verr. III, 61.

alqd: quid hoc tempore Quinctio statuendum est? Quinct. 71. quod is de decem legatorum sententia statuit; Verr. II, 32. quod illi iudices multo in leviore causa statuerunt ..., vos id statuere in gravissima causa ... dubitabitis? ib. 109. dicent quid statuerint; ib. 175. quod ... neque tu ipse hoc ita statueras antea per biennium; ib. III, 101. ecquis est ... qui hoc non iam dudum statuerit et iudicarit? ib. 143. ut ipse in eum statueret quod videretur; ib. V, 160. quis hoc statuit umquam aut cui concedi ... potest, ut ..? Tull. 56. ut omnia omnium non modo tantarum rerum, sed etiam tenuissimarum statuerent; Caecin. 34. hoc si ita statuetis; ib. 47. nihil (se) ... causa cognita statuisse dicent; Cluent. 126. quid de eo statutum esset; ib. iudicem, quod ei videatur, statuere et non devinctum legibus esse oportere; ib. 160. sive hoc statueritis, ... sive ..; Catil. IV, 11. utrum igitur hoc Graeci statuent aut ullae exterae nationes an nostri praetores, nostri duces, nostri imperatores? Flacc. 27. quid ... Flacco existimatis statuendum et faciendum fuisse? ib. 29. aliud quiddam (frater) statuit, aliud vidit; ib. 33. ut ... quid vosmet ipsi de genere vestro statuatis memineritis; ib. 65. quid statuent in viros primarios, qui in circo totas tabernas tribulium causa compararunt? Muren. 73. videte, ... quid statuatis in mea causa de omnium fortunis; dom. 119. cum id dicerem, quod idem iudices postea statuerunt, iudicium aequiore tempore fieri oportere; Fr. B. VI, 16. ſ. II, 2. Verr. III, 149. Cluent. 123. — 6. Verr. II, 9. — 7. Quinct. 45. div. Caec. 71. Verr. a. pr. 56. II, 163. III. 81. 133. IV, 42. Cluent. 76. 116. prov. cons. 14. — **aliquis,** B, II, 2. statuo (5 St.) **B.** I, S. 181, a. — **qui,** C, c, II, 1. statuo (8 St. quod iam || quoniam ||; leg. agr. II, 40) **B.** IV, S. 155, a.

aras: quia ... statuebantur arae quae religionem adferrent ipsi loco, quo essent consecratae; dom. 128.

condicionem: providete ne duriorem vobis condicionem statuatis ordinique vestro quam ferre possitis; Rab. Post. 15.

equitem: ſ. alqm.

exemplum: ut illi quoque ... intellegere possint, in quo homine statueris exemplum huius modi || eius modi ||; Verr. II, 111. et in quos aliquid exempli populus Romaous statui putat oportere, ab eis tu defensionis exempla quaeris? ib. III, 210.

finem: finem audaciae ut statuere ipse non possit; Verr. III, 177.

iudicium: hoc iudicium sic exspectatur, ut non unae rei statui, sed omnibus constitui putetur *; Tull. 36.

ius: hoc reperies in omnibus statui ius; Verr. I, 109. ut ... tenuissimarum (rerum) iura statuerint; Caecin. 34. *ut* (C. Caesar) ... iura ipsorum permissu statuerit; Balb. 43. si omne ius decretis eius (rei publicae) statueretur; Phil. X, 12.

legem: ergo isto reo || ego in isto reo || legem hanc .. mihi statuo, vivendum ita esse, ut isti ... dissimillimus esse ac semper fuisse videar; Verr. III, 5. quam ob rem novam legem te in decumis statuisse non miror; ib. 17. alter eam legem sibi statuerat, ut ..; Phil. X, 12.

modum: statui egomet mihi tum modum et orationi meae et C. Numitorio, ... testi meo; Verr. V, 163. qui imperii diuturnitati modum statuendum ... putavistis; imp. Pomp. 26. intelleges honestius te inimicitiarum modum statuere potuisse quam me humanitatis; Sulla 48.

regnum: quae regio orave terrarum erat latior in qua non regnum aliquod statueretur? Sest. 66.

rem publicam: „qui rem publicam certo animo adiuverit statuerit steterit cum Archivis“; Sest. 120.

sacrificium: quod (sacrificium) tres pontifices statuissent; har. resp. 12.

signum: ut ... eo ipso tempore signum statueretur; Catil. III, 21.

statuam: ſ. **statua,** II, 1. statuo (11 St.) S. 559, b.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** ut in eo ipso iudicio Pompeius hunc hospitio suo dignissimum statueret || statuerit ||; Verr. II, 113. necesse est ... neminem statui detrusum, qui non adhibita vi manu demotus et actus praeceps intellegatur; Caecin. 49. cuius (P. Lentuli) ego patrem deum ac parentem statuo fortunae ac nominis mei; Sest. 144. quo cive neminem ego statuo in hac re publica fortiorem; Planc. 51. omnes, qui libere de re publica sensimus, ... statuit ille quidem non inimicos, sed hostis; Phil. XI, 3.

statura, Größe: velim mihi dicas ... L. Turselius qua facie fuerit, qua statura; Phil. II, 41.

status, Stand, Lage, Zustand, Bestand, Verhältnisse: I. est: quoniam is vitae meae status est, ut omnis mihi cura ... posita sit in hominum periculis defendendis; Cluent. 157. [si hunc statum || in hoc statu ||, quem habetis, esse non ignoravi]; leg. agr. II, 103. qui (status) nunc est, qualiscumque est; har. resp. 61. qui .. status, quod discrimen, quae fuerit in re publica tempestas illa quis nescit? Planc. 86. non erat desperandum ... fore aliquem tolerabilem statum civitatis; Phil. XIII, 2.

habet: ut adhuc habuit se status iudiciorum; Verr. III, 205.

manet: „mearum .. omnium fortunarum status incolumis maneret“; Cluent. 81. si status hic rei publicae maneat; leg. agr. I, 26.

postulat: quascumque (sententias) rei publicae status ... postularet; Planc. 94.

II, 1. addico: cum hoc tu coire ausus es, ... ut rei publicae statum ... provinciarum foedere addiceres; sen. 16.

commuto: NE REI PUBLICAE STATUS COMMUTETUR; har. resp. 60.

contineo: „ut omnis mearum fortunarum status unius iudicii periculo contineretur“; Cluent. 81. status .. rei publicae maxime iudicatis rebus continetur; Sulla 63.

convello: Ti. Gracchus convellit statum civitatis; har. resp. 41. ut (adulescentes) ... rei publicae statum convolsuri viderentur; Piso. 4.

defendo: quod hunc statum rei publicae non magno opere defendendum putem; leg. agr. III, 4. ut ... statum civitatis ... defenderetis; Quir. 16.

defigo: ut ... totum statum civitatis ... in hoc uno iudicio (positum et defixum) putetis; Flacc. 3.

definio: unius cuiusque magnitudinem, figuram, statum litteris definiri vides; Verr. I, 57.

despero: hoc rei publicae statu desperato qualis *; Font. 6.
dono: regum status x viris donabantur; leg. agr. I, 2.
habeo: ſ. I. est; leg. agr. II, 103.
labefacto: an vero ... P. Scipio ... Ti. Gracchum mediocriter labefactantem statum rei publicae .. interfecit? Catil. I, 3.
obtineo: si quo quisque loco nostrum est .. natus ..., hunc vitae statum usque ad senectutem obtinere deberet; Balb. 18.
odi: cum ... alii ... hunc bonorum statum otiumque odissent; Sest. 46.
peto: petita est auctoritas vestra, ... totus denique civitatis status; har. resp. 45.
pono: ſ. defigo.
recupero: mense Ianuario nostrum statum recuperassemus; sen. 22.
redimo: ego vitam omnium civium, statum orbis terrae ... quinque hominum ... poena redemi; Sulla 33.
retineo: hunc statum ... nulla alia re nisi concordia retinere possumus; har. resp. 61.
vendo: qui ... statum civitatis ... vendiderunt; Quir. 21.
2. sum: deteriore .. statu ut simus; har. resp. 61.
3. abhorreo a: hic opinio fuit ... duplex, una non abhorrens a statu naturaque rerum; Scaur. 9. ex quo intellegi potest animo illos abhorruisse semper ab optimo civitatis statu; Phil. VII, 4.
declino de: neque enim dubito quin ei tales viri ... de statu suo declinarint; Cluent. 106. quamvis ... subire vim ... malui quam ... de meo statu declinare; prov. cons. 41.
deduco de: fecerunt etiam ut me ... prope de vitae meae statu dolore ac lacrimis suis deducerent; Verr. II, 10.
demoveo de: quae (vis) ... loco saepe et certo de statu demovet; Caecin. 42.
dico de: quoniam singulis criminibus ceteri responderunt, dicam ego de omni statu P. Sestii; Sest. 5.
iudico de: estis ... iudicaturi de civitatis statu; Flacc. 3.
pertineo ad: quae lex ... ad statum patriae ... pertinet; Cael. 70.
relinquo in: ſ. sum in; Marcell. 26.
restituo in: ut ea (Sicilia) restitui in antiquum statum nullo modo possit; Verr. a. pr. 12.
sum in: omnia .., quae sunt in imperio et in statu civitatis; Muren. 24. nunc ... in eo statu civitas est, ut ..; Sest. 106. ut ... rem publicam in eo statu relinqueres, in quo nunc est; Marcell. 26.
III, 1. conversio: cui nihil oberat praeter conversionem status et inclinationem communium temporum; dom. 46.
spes: cum omnes boni omnem spem melioris status in eorum (magistratuum) fidem convertissent; Sest. 70.
2. consilia contra: omnia turbulenta consilia contra hunc rei publicae statum ... partim iniri, partim ... inita esse dicebantur; leg. agr. II, 8.
sententiae de: vos ... arbitrantur ... de totius municipii statu ... sententias esse laturos; Cluent. 196.
IV. post: ut hoc constet, post hunc statum rei publicae ... simili splendore ... consilium nullum fuisse; Verr. I, 18.
pro: P. Sestius ... pro statu civitatis .. sibi ... nullum vitae discrimen vitandum umquam putavit; sen. 20.

sterilitas, Unfruchtbarkeit: in: movet me etiam in hac caritate annonae, sterilitate agrorum, inopia frugum religio Telluris; har. resp. 31.
propter: alterum genus agrorum propter sterilitatem incultum ... emetur ab eis, qui ..; leg. agr. II, 70.

sterno, niederwerfen, hinstrecken, ausbreiten, zurüsten: alqm: quorum (amicorum) saepe et diu ad pedes iacuit stratus; Quinct. 96. quod nos [domi] petimus ... strati ad pedes; Ligar. 13.
cadavera: qui (sol) ... stratis cadaveribus parricidarum cum paucis fugientem vidit Antonium; Phil. XIV, 27.
lectulos: ille ... stravit pelliculis haedinis lectulos Punicanos; Muren. 75.
lectum: ſ. **lectus,** II, 1. sterno (4 St.) B. III, S. 19, b.
triclinium: quod (triclinium) in foro Aetnae straverat; Verr. III, 61. publice sibi convivia parari, sterni triclinia et in foro sterni iubebat; ib. 65. cum essent triclinia strata argentumque expositum in aedibus; ib. IV, 33. is (Tubero) ... rogatus est a Maximo, ut triclinium sterneret; Muren. 75.

stillo, triefen: qui stillantem prae se pugionem tulit; Phil. II, 30.

stilus, Griffel, Schreibstift: I. cedit: cedat ... stilus gladio; Muren. 30.
est: si meus stilus ille fuisset, ut dicitur; Phil. II, 34.
II. pertimesco: ne censorium stilum ... aeque posthac atque illum dictatorium pertimescamus; Cluent. 123.
tinguo: cum cetera scelera stilo illo impuro, Sex. Clodii ore tincto, conscripsisset; har. resp. 11.
verto: vertit stilum in tabulis suis; Verr. II, 101.
III. mucro: cuius (censorii stili) mucronem multis remediis maiores nostri rettuderunt; Cluent. 123.

stimulo, stacheln, antreiben, beunruhigen: alqm: qui (scrupulus) se dies noctisque stimulat ac pungit; Sex. Rosc. 6. nec vides istorum ipsorum caritate ad huius salutem defendendam maxime stimulari me atque excitari; Planc. 69.
homines: ut fames stimularet homines; dom. 12.
praedonem: qui (praedo) cum fana spoliasset, deinde aram aliquam in litore deserto somniis stimulatus aut religione aliqua consecraret; dom. dom. 140.

stimulus, Stachel, Sporn, Antrieb: I. sunt: erant (apud Catilinam) etiam industriae quidam stimuli ac laboris; Cael. 12.
II. admoveo: quos stimulos admoverit homini studioso .. victoriae; Sest. 12.
III. concitare: nunc insidet quaedam in optimo quoque virtus, quae noctis ac dies animum gloriae stimulis concitat; Arch. 29.
fodere: num exspectas, dum te stimulis fodiamus? Phil. II, 86.

stipatio, gedrängte Schaar: eius aspectus, concursatio, stipatio, greges hominum perditorum tumultum nobis seditionesque adferebant; Sulla 66.

stipator, Trabant: I. sum: quis est Sergius? armiger Catilinae, stipator tui corporis, signifer seditionis; dom. 13.

II. constituo: finitores || ianitores, iam lictores, tum finitores || ... ducentos in annos singulos stipatores corporis constituit; leg. agr. II, 32.
habeo: Apronius stipatores Venerios secum habebat; Verr. III, 65.

stipendiarius, steuerpflichtig: A. alqs: quos vectigalis aut stipendiarios fecerant; Verr. IV, 134.
vectigal: impositum vectigal est certum, quod stipendiarium dicitur; Verr. III, 12.
B, 1. putant: quem stipendiarii ... omni cruciatu dignissimum putent; Piso 98.
quaerunt: socii stipendiariique populi Romani adflicti ... solacium exitii quaerunt; div. Caec. 7.
II, 1. adfligo: f. I. quaerunt.
dono: stipendiarios ex Africa ... multos civitate donatos videmus; Balb. 24.
libero: vectigalis multos ac stipendiarios liberavit; prov. cons. 10.
mitto: quid? ... quod populari illi sacerdoti sescentos ad bestias socios stipendiariosque misisti? Piso 89.
2. pateo: quae (praemia, honores) pateant stipendiariis; Balb. 24.

stipendium, Steuer, Tribut, Lohn, Sold, Kriegsdienst: I, 1. cogo: „cum stipendium cogerem"; Verr. I, 70.
lucror: missorum omne stipendium lucrari; Verr. V, 61.
mereo: meruisse .. stipendia in eo bello ... virtutis, patre imperatore libentissime meruisse pietatis ... fuit; Muren. 12. si statim mereri stipendia coeperamus; Cael. 11.
numero: quid? stipendium militibus per omnis annos a civitatibus, mensis palam propositis, esse numeratum? Piso 88.
2. do: „DEDI STIPENDIO ... HS SESCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS"; Verr. I, 36. sumptum omnem in classem frumento, stipendio ceterisque rebus suo quaeque nauarcho civitas semper dare solebat; ib. V, 60.
3. accipio pro: quod eius nautae nomine pro stipendio frumentoque acceperat; Verr. V, 62.
impero ad: magnas pecunias ad eorum (equitatuum) stipendium ... imperavit; Font. 13.
refero de: relatum est ad nos nuper de stipendio exercitus; prov. cons. 28.
II. finis: finem stipendiorum patris victoriam ac triumphum fuisse felicitatis fuit; Muren. 12.
III, 1. adficere: idem (senatus) in angustiis aerarii victorem exercitum stipendio adfecit; Balb. 61.
confici: qui (milites) iam stipendiis confecti erant; imp. Pomp. 26.
erudiri: cuius adulescentia ad scientiam rei militaris ... non stipendiis, sed triumphis est erudita; imp. Pomp. 28. dicat (vir) ... se stipendiis ... eruditum; Balb. 47.
iuvari: stipendio .. et frumento Catilinam esse putasses iuvandum; Piso 14.
multari: quod si Afris, si Sardis, si Hispanis agris stipendioque multatis virtute adipisci licet civitatem; Balb. 41.
2. in: ut non solum in imperio, verum etiam in stipendiis qualis fuerit intellegatis; Verr. V, 33. multa eius in stipendiis damna proferentur; ib. erat hoc ... factitatum semper ..; etiam in sociorum et Latinorum stipendio; ib. 60.

stipes, Stock: I. absolut: qui tamquam truncus atque stipes, si stetisset modo, posset sustinere tamen titulum consulatus; Piso 19.
II. accuso: eum numquam a me esse accusandum putavi, non plus quam stipitem illum, qui ..; har. resp. 5.
III. cum: cum hoc homine an cum stipite in foro constitisses, nihil crederes interesse; sen. 14.

stipo, vollstopfen, zusammendrängen, umdrängen, umgeben: alqm: cum illum spoliatum stipatumque lictoribus videres; Verr. IV, 86. animadvertebant ... Catilinam ... stipatum choro iuventutis; Muren. 49. qui stipatus semper sicariis ... fuit; Sest. 95. qui (di) me suis templis advenientem receperunt stipatum ab his viris et P. Lentulo consule; ib. 147. non usitata frequentia stipati sumus; Milo 1. cum esses foedissimis stipatus armatis; Phil. II, 6. ad quas (Kalendas) te ... stipatum armis rettulisti; ib. 100. non possum adfirmare nullis telis eos stipatos fuisse; ib. V, 17.
Graecos: Graeci stipati, quini in lectis, saepe plures; Piso 67.
senatum: qui ... senatum stiparit [armatis]; Phil. III, 30.

stipulatio, Angelobung, Zusage: I. convello, infirmo: quae [iudicia aut stipulationes aut] || fiducia aut stipulatio aut || pacti et conventi formula non infirmari ac convelli potest? Caecin. 51.
II, 1. adligare: cur tam imperite facit, ut nec Roscium stipulatione adliget neque a Fannio iudicio se absolvat? Qu. Rosc. 36.
2. post: si planum facio post hanc recentem stipulationem Roscii HS CCCIↃↃↃ a Flavio te abstulisse; Qu. Rosc. 41.

stipulor, abmachen, ausbedingen: I. alqs: reliquum est ut stipulatum se esse dicat; Qu. Rosc. 13. stipulatus es? ubi? quo die? ib.
II. pecuniam: haec pecunia necesse est aut data aut expensa lata aut stipulata sit; Qu. Rosc. 14. stipulatam non esse (pecuniam) taciturnitas testium concedit; ib.

stirps, Stamm, Stengel, Wurzel, Herkunft, Geschlecht: I, 1. deleo: exstinguetur atque delebitur ... stirps ac semen malorum omnium; Catil. I, 30.
eripio: eriperet ex hac flamma stirpem .. suam; Scaur. 48.
exstinguo: f. deleo.
firmo: nolite ... hunc nunc primum florescentem, firmata iam stirpe virtutis, tamquam turbine aliquo aut subita tempestate pervertere; Cael. 79.
propago: fuerit ille Brutus qui ... ad similem virtutem ... stirpem iam prope in quingentesimum annum propagavit; Phil. I, 13.
2. sum: qui sunt eius stirpis; Rab. Post. 2.
II. alqs: hoc ... vidimus, eiusdem stirpis et nominis P. Crassum ... se ipsum interemisse; Scaur. c. 3, § 1.
causa: ut .. in seminibus est causa arborum et stirpium; Phil. II, 55.
vitia: in quo (genere) fortasse aliqui ... stirpis ipsius et gentis vitia vicerunt; Scaur. 44.
III, 1. ali: te praetore Siculi milites palmarum stirpibus ... alebantur? Verr. V, 99.
vivere: reliquos stirpibus vixisse palmarum; Verr. V, 131.
2. a: non ingenerantur hominibus mores .. a stirpe generis ac seminis; leg. agr. II, 95.

stiva, Pflugsterze: a stiva ipsa homines mecum conloquebantur; Scaur. 25.

sto, stehen, feststehen, bestehen, beistehen, kosten,

darauf ankommen: 1. unpersönlich: quod videbat istius censu stari nullo modo posse; Verr. II, 138. qui his rebus iudicatis standum putet; Cluent. 96. si uterque censor censoris opinione standum non putavit; ib. 132. re iudicata stari ostendit placere; Flacc. 49. per quos (milites) si non stetisset, non Dolabella prius imperatori suo quam Antonius etiam conlegae parentasset; Phil. XIII, 35.

2. alqs: si neque L. Gellii iudicio stetit Lentulus neque ..; Cluent. 132. si qui acutiores in contione steterant; leg. agr. II, 13. si (C. Marius) in fide non stetit; Rabir. 28. cum scias horum esse neminem qui nesciat te ... stetisse in comitio cum telo; Catil. I, 15. hos, quos video ... stare ad curiam, ... mallem secum milites eduxisset; ib. II, 5. qui domi stare non poterant; Flacc. 14. si statuimus vestro nobis iudicio standum esse de vobis; ib. 65. qui circum iudicium stabant; Sulla 31. desinant, desinant homines isdem machinis sperare me restitutum posse labefactari, quibus antea stantem perculerunt; dom. 27. cum mihi stanti tacens minaretur; har. resp. 7. neque enim aliter stare possemus; Sest. 97. stantes ei manibus passis gratias agentes (universi) suam erga me benevolentiam ... declararunt; ib. 117. „qui rem publicam certo animo adiuverit statuerit steterit cum Achivis"; ib. 120. vobiscum me stetisse dicebat; ib. cur tot viri... hunc... non aut stantem comprenderint aut fugientem consecuti sint; Cael. 67. (Gabinium) sine provincia stare non posse; Piso 12. paulisper stetimus in illo ganearum tuarum nidore atque fumo; ib. 13. his stantibus nullum domicilium sceleri suo fore putaverunt; ib. 15. neque enim me stante ... umquam se illi rem publicam delere posse duxerunt; ib. 16. quibus rebus est perfectum, ut illi plane stare in suo iudicio non liceret; ib. 76. stare .. omnes debemus tamquam in orbe aliquo rei publicae; Planc. 93. quia non est omnibus stantibus necesse dicere; Marcell. 33. qui (Mustela et Tiro) cum ... stent cum gladiis in conspectu senatus; Phil. II, 9. qui frequentissimi in gradibus Concordiae steterunt; ib. VII, 21. C. Popilius ... virgula stantem (Antiochum) circumscripsit dixitque ..; ib. VIII, 23. stanti (Antonio) resistendum est; ib. XII, 4. s. stipes.

alqd: servus est nemo ..., qui non haec stare cupiat; Catil. IV, 16. qui arbitretur illis inclusis in re publica pestibus diutius haec stare potuisse; Sulla 76.

censores: censores .. ipsi saepe numero superiorum censorum iudiciis ... non steterunt; Cluent. 122.

civis: qui me civem ... non modo stantem non defenderant, sed ne iacentem quidem protexerant; Sest. 64.

civitas: sine quo (senatu) civitas stare non posset; Sest. 42. quibus viris e civitate sublatis ... civitas stare non posset; Vatin. 24. ut eo (facinore) neglecto civitas stare non possit; Cael. 1.

conlega: (conlega) in acie stat; Phil. XI, 24.

curia: qui vivis his stante urbe et curia rediturum me ... non putaret; Planc. 71.

filius: in quo (foro) nudus filius stat; Verr. II, 154.

Hierosolyma: stantibus Hierosolymis pacatisque Iudaeis tamen istorum religio sacrorum a splendore huius imperii ... abhorrebat; Flacc. 69.

homines: qui homines .., si stare non possunt, corruant; Catil. II, 21. cum in hac cella Concordiae ... cum gladiis homines conlocati stent; Phil. II, 19.

maiestas: neque enim tu umquam stante non modo maiestate horum sed etiam urbe te augurem fore putasti; Vatin. 21.

moenia: si modo haec templa atque ipsa moenia stare eo vivo tam diu ... potuissent; Milo 90.

navis: sit argumento tibi gratis stare navem, quia quid emeris ... proferre non potes; Verr. V, 48.

opes: cuius opes tantae ... umquam fuerunt quae sine multorum amicorum officiis stare possint? Planc. 81.

patria: „stet haec urbs praeclara mihique patria carissima"; Milo 93.

praetor: stetit soleatus praetor populi Romani cum pallio purpureo ... in litore; Verr. V, 86.

pupillus: pupillum Iunium praetextatum venisse in vestrum conspectum et stetisse cum patruo testimonium dicente questus est; Verr. I, 151.

res publica: ut ... populus Romanus iudicaret isto || ipso || absoluto rem publicam stare non posse; Verr. I, 20. (senatus) ostendit .. nec stare potuisse rem publicam, si ego non fuissem, nec futuram esse ullam, si non redissem; dom. 73. quae (consilia) si valuissent, res publica staret; Phil. II, 24. si haec manent, quae stante re publica manere non possunt; ib. 92. potest igitur stare res publica ... sine magno subsidio iuventutis? ib. X, 18.

senatus: te, nomen, imperium, ... impetum tuum stans senatus equitesque Romani et omnes boni sequebantur; har. resp. 22.

signa: quae (signa) nunc ad impluvium tuum stant, quae multos annos ante valvas Iunonis Samiae steterunt; Verr. I, 61.

socer: ut socerum videre ... posset ... in alienis terris iacentem, quem in maiorum suorum vestigiis stare oportebat; Sest. 7.

statua: s. **statua,** I. stat (4 St.) S. 559, a.

stipes: qui tamquam truncus atque stipes, si stetisset modo, posset sustinere tamen titulum consulatus; Piso 19.

templa: s. moenia. — truncus: s. stipes.

viri: qui (viri) tum consulto propter in occulto stetissent; Cluent. 78. si ... tibi concedam ... hos talis viros non suo stare iudicio, sed meo; Sulla 22.

urbs: quod incolumis civis, quod stantem urbem reliquit; Catil. II, 2. ea, quae capta urbe accidunt victis, stante urbe unum perpeti, ... ea laus praeclara atque divina est; dom. 98. s. curia. maiestas. patria.

Stoice, stoisch: at enim agit mecum austere et Stoice Cato; Muren. 74.

Stoicus, Stoiker: I. sternit: atque ille, homo eruditissimus ac Stoicus, stravit ... lectulos ..; Muren. 75.

II. nomino: cuius inventorum aemuli Stoici nominantur; Muren. 61.

stola, Frauenkleid; I. do: qui te, ... tamquam stolam dedisset, in matrimonio ... conlocavit; Phil. II, 44.

II. cum: erat admodum amplum et excelsum signum cum stola; Verr. IV, 74.

stomachor, sich ärgern, grollen; alqs: quia stomachabantur; Verr. I, 121. stomachor, cum aliorum non me digna in me conferuntur; Planc. 35. huic ego iam stomachans fastidiose: „immo ex Sicilia," inquam; ib. 65. destiti stomachari; ib.

patronus: hic iudices ridere, stomachari atque acerbe ferre patronus; Cluent. 59.

stomachus, Magen, Verdruß, Groll: I. expleo: quod stomachum suum damno Tullii *ex*plere conatus est; Tull. 15.
moveo: si mihi homini vehementer occupato stomahum moveritis; Muren. 28.
II. plenus: Servius ... hanc urbanam militiam ..., plenam sollicitudinis ac stomachi, secutus est; Muren. 19.
III. exardescere: exarsit iracundia ac stomacho; Verr. II, 48.

strages, Niederlage, Verheerung: I. efficio: * quas effecerit strages; Phil. III, 31.
investigo: an vero tu parum putas investigatas esse a nobis labis imperii tui stragisque provinciae? Piso 83.
II. permoveri: qua strage non nulli permoti magistratus ... paululum a mea causa recesserunt; sen. 7.

stragulus, zum Ausbreiten: vestis: quid stragulae vestis ... apud illum putatis esse? Sex. Rosc. 133. vestis stragulae quod fuerit curasse (istum) auferendum; Verr. I, 28. argenti vestisque stragulae domi quod fuerit esse direptum; ib. II, 20. plena •domus caelati argenti optimi multaeque stragulae vestis, ib. 35. quicquid Corinthiorum vasorum, stragulae vestis (erat); ib. 46. dicebant ... pretiosam vestem stragulam, multa mancipia pretiosa Verri data esse; ib. 47. dico te ... plurimam (vestem) stragulam ... Syracusis exportasse; ib. 176. *ea* per triennium isti ... stragulam vestem confecit; ib. IV, 59. erat ea navis plena iuventutis formosissimae, ... multa cum stragula veste; ib. V, 63.

strangulo, erwürgen: strangulatos maluit dicere; Flacc. 5 (Z. 11).

strenue, eifrig, emsig: capio: si pro illorum laude mihi arma capienda essent, non minus strenue caperem, quam illi pro communi salute ceperunt; leg. agr. III, 30.
conficio: cum suam rem non minus strenue quam postea publicam confecisset; sen. 11.

strenuus, eifrig, emsig: alqs: ut cognosceret te si minus fortem, at tamen strenuum; Phil. II, 78.
vir: hic mihi etiam Q. Fufius, vir fortis ac strenuus, ... pacis commoda commemorat; Phil. VIII, 11.

strepitus, Geräusch, Getöse, Lärm: I, 1. audio: mementote.., cum audietis psephismata, .. audire vos ... strepitum imperitorum; Flacc. 19. QUOD IN AGRO LATINIENSI AUDITUS EST STREPITUS CUM FREMITU; har. resp. 20.
exaudio: exauditus in agro propinquo et suburbano est strepitus quidam reconditus et horribilis fremitus armorum; har. resp. 20.
facio: factus est in eo strepitus; Verr. a. pr. 45.
2. reficio ex: ubi .. animus ex hoc forensi strepitu reficiatur; Arch. 12.
II, 1. significare: non strepitu, sed maximo clamore suam populus Romanus significavit voluntatem; Verr. a. pr. 45. video quosdam .. strepitu significare nescio quid; leg. agr. III, 2.
2. cum: hanc Matrem magnam ... accepimus agros et nemora cum quodam strepitu fremituque peragrare; har. resp. 24.

strictim, obenhin, flüchtig: dico: cum ea, quae copiosissime dici possunt, breviter a me strictimque dicuntur; Cluent. 29.
pono: posuistis .., atque id tamen titubanter et strictim, coniurationis hunc ... participem fuisse; Cael. 15.
video: videamus nunc strictim ... quae post mortem Sex. Roscii abs te ... facta sint || facta sunt ||; Sex. Rosc. 95.

stridor, Zischen: Sullanus ager ... tantam habet invidiam, ut veri et fortis tribuni plebis stridorem unum perferre non possit; leg. agr. II, 70.

strophium, Binde, Mieder: 1. praecingi: cum strophio accurate praecingerere; Fr. B, XIII, v, 3.
2. a: P. Clodius ... a strophio ... est factus repente popularis; har. resp. 44.

struma, angeschwollene Drüsen: I. conlocant, demigrant: si ... strumae .. ab ore improbo demigrarunt et aliis iam se locis conlocarunt; Vatin. 39.
II. exseco: ei medentur rei publicae, qui exsecant pestem aliquam tamquam strumam civitatis; Sest. 135.

struo, anstiften, bereiten: alqd: ut (Sassia) velle atque optare aliquid calamitatis filio potius quam id strueret et moliri videretur; Cluent. 178. quid pugnant? quid struunt? quid nituntur? Fr. A, III, 9.
insidias: nullum locum praetermisit, in quo non strueret insidias aliquas ac ... mater de pernicie filii cogitaret; Cluent. 190.

studeo, streben, trachten, sich bemühen: I. auxilia: hisce ego auxiliis studentibus atque incitatis uti me, Laterensis, potuisse confiteor; Planc. 97.
II, 1. alicui: cur .. quemquam, ut studeat tibi, ... rogas? Muren. 76. (Caelius) studuit Catilinae iterum (consulatum) petenti; Cael. 11. studuit Catilinae ... Caelius; ib. 12. nemo Arpinas non Plancio studuit, nemo Soranus, nemo Casinas, nemo Aquinas; Planc. 22.
artibus, disciplinis: si optimis a pueritia disciplinis atque artibus studuisses; div. Caec. 39.
homini: quamquam multi boni adulescentes illi homini nequam atque improbo studuerunt; Cael. 10.
litteris: cum ... litteris studere incipit; sen. 14.
otio: non semper otio studui? Phil. VIII, 11.
praeturae: (Caelium) studuisse praeturae (Bestiae); Cael. 26.
rebus: quod C. Servilius Ahala Spurium Maelium novis rebus studentem manu sua occidit; Catil. I, 3.
2. audire: qui aliquid percipere atque audire studebant; Arch. 6.
avertere: unum sentitis omnes, unum studetis, M. Antonii conatus avertere a re publica; Phil. VI, 18.
gerere: qui versari in re publica atque in ea se excellentius gerere studuerunt; Sest. 96.
occurrere: de principio studuit animus occurrere magnitudini criminis; Sulla 69.
percipere: s. audire.
perdere: sin ... idcirco hunc illius filium studes perdere; Sex. Rosc. 145.
sustentare: cum L. Caecilius .. me suis omnibus copiis studuerit sustentare; sen. 22.
vastare: ut te haec, quae vastare iam pridem

studes, relinquentem usque ad portas prosequantur; Catil. I, 21.
versari: f. gerere.
ulcisci: quos quidem ego ... non tam ulcisci studeo quam sanare sibi ipsos; Catil. II, 17.
3. acc. c. inf.: ego conservari coloniam populi Romani cupio, tu expugnari studes; Phil. VIII, 17.
III. alqd: ut (M. Scaurus) ... retineret, id quod praecipue semper studuit, ... dignitatem; Scaur. c. 1, § 1. f. II, 2. avertere.

studiose, eifrig, sorgfältig: abscondo: quod quo studiosius ab ipsis || ab istis || opprimitur et absconditur, eo magis eminet et apparet: Sex. Rosc. 121.
applico: studiose ... ad eorum se familiaritatem ... Oppianicus applicarat; Cluent. 46.
audio: ut homines te non solum audiant, verum etiam libenter studioseque audiant; div. Caec. 39.
colo: quod ea (praedia) studiose coluit; Sex. Rosc. 49. suos enim agros studiose colebant; ib. 50
comparo: etenim Sthenius ab adulescentia paulo studiosius haec compararat; Verr. II, 83. quae ... studiose, ut dixi, compararat; ib.
conservo: quod genus hominum studiosissime conservare debuisti; Verr. III, 75.
cumulo: quamquam nos ea, quae promisimus, studiose cumulata || cumulateque, atque cumulate || reddemus; Phil. XIV, 30.
facio: ut id studiosissime facerem; Rabir. 2.
opprimo: f. abscondo.
polliceor: ut ... facturos se, si quid imperasset, studiose pollicerentur; Verr. II, 172.
relinquo: an statuas et imagines ... studiose multi summi viri reliquerunt ..? Arch. 30.

studiosus, eifrig, begierig, günstig, zugethan: alqs: quem in provincia existmationis meae studiosissimum cupidissimumque cognossem; Verr. II, 117. desine, quaeso, simulare te ... gloriae studiosum ac monumentorum fuisse; ib. 144. qui studiosi sunt harum rerum; ib. IV, 13. at ita studiosus est huius praeclarae existimationis, ut putetur in hisce rebus intellegens esse; ib. 33. qui ... dixisset .. se semper bonorum ferramentorum studiosum fuisse; Catil. III, 10. quis .. erat qui non sciret in ornandis studiosiorem Mithridatem quam in spoliandis Trallianis fuisse? Flacc. 59. quam cupidus mei C. Cestilius, quam studiosus vestri, quam non varius fuerit in causa; sen. 21.
cohors: praetorem vero cohortemque totam sic studiosam (habuit); Verr. II, 12.
consul: quem ego vobis ... consul consulem .. ita commendo, ut ... studiosissimum bonorum ... futurum esse promittam; Muren. 90.
defensores: qui quattuor in una provincia quaestores studiosissimos defensores propugnatoresque habuerit; Verr. II, 12.
eques: equitem Romanum, ... studiosum, amantem, observantem sui ... (Caesar) excepit; Rab. Post. 43.
familiares: cuius .. familiares de vi condemnati sunt, quod tui nimis studiosi fuissent; Phil. II, 4.
homo: nomen refertur in tabulas Sex. Roscii, hominis studiosissimi nobilitatis; Sex. Rosc. 21. quos stimulos admoverit homini studioso .. victoriae; Sest. 12. M. Laterensem, hominem studiosissimum et dignitatis et salutis meae, reum sibi hunc potissimum delegisse; Planc. 2.
praetor: f. cohors. — propugnatores: f. defensores.
vir: quem virum studiosum mei ... certi homines ... monuerunt, ut ..; Sest. 41. ex quibus (bonis) ille cum optimos viros legeret, ... non potuit legere non studiosos mei; Milo 21. ut tui eum studiosum et bonum virum iudicares; Ligar. 36.

studium, Eifer, Streben, Neigung, Ergebenheit, Theilnahme: I. **absolut:** 1. **Subject:** aberrant: utrisque cupientibus rem publicam salvam, sed ... studiis a communi utilitate aberrantibus; Ligar. 19.
accedit: eo accessit studium doctrinae; Sex. Rosc. 46.
adiuvat: vide quid te amicorum tuorum studium ... adiuvet; Verr. II, 176.
alunt: haec studia adulescentiam alunt || agunt ||, senectutem oblectant, secundas res ornant, adversis perfugium ac solacium praebent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur; Arch. 16.
ardent: f. II, 1. habeo.
commendat: cum eum ... nulla res commendaret, non vis consilii, ... non cognoscendorum hominum studium; sen. 13.
constant: accepimus, ceterarum rerum studia et doctrina et praeceptis et arte constare; Arch. 18.
debet: studium .. conservandi hominis commune mihi vobiscum esse debebit; Rabir. 4. quae studia in his iam aetatibus nostris contractiora esse debent, in adulescentia vero tamquam in herbis significant quae virtutis maturitas et quantae fruges industriae sint futurae; Cael. 76.
deest: scio .. tum non mihi vestrum studium, sed meum prope vestro defuisse; Sest. 43. non quo L. Philippo et L. Pisoni .. studium ... defuerit; Phil. IX, 1.
defervescunt: hominum studia defervisse intellegebat; Cluent. 108.
deficiunt: etiam si hominum studia deficiant; Catil. II, 25. ea studia .. illum cuncta ... defecerant; Deiot. 28.
delectant: quem ... non aequalium studia ... delectarent; Cael. 39. f. alunt.
discrepat: cum multis in rebus multitudinis studium ... ab utilitate rei publicae discrepabat; Sest. 103.
est: prospicio, quae tum studia hominum, qui concursus futuri sint; div. Caec. 42. grata fore vobis populoque Romano sua studia ac dona arbitrabuntur; Verr. IV, 68. age vero, vicinorum quantum studium ... est! Cluent. 197. in petendo studium esse acerrimum; Muren. 46. quae (studia humanitatis) et mihi et vobis nota et iucunda sunt; ib. 61. si L. Flacco ... tantum in rem publicam studium calamitati fuerit; Flacc. 105. sin est in me ... studium retinendae voluntatis bonorum; Sulla 10. si ego in causa tam bona, tanto studio senatus, tam parato || tam parato equestri ordine || ... cessi tribuni plebis ... furori; Sest. 36. quis .. umquam me a senatu ... tanto omnium bonorum studio non restituto ... ullam rei publicae partem ... auderet attingere? ib. 49. quae sit multitudo in foro, quae genera, quae studia, quae varietas hominum videtis; Cael. 21. scitote .. eas cupiditates, quae obiciuntur Caelio, atque haec studia ... non facile in eodem homine esse posse; ib. 45. in quo illud .. debes putare, comitiis, praesertim aediliciis, studium esse populi, non iudicium; Planc. 10. quanta (studia) in hominibus iam saturatis honoribus esse potuerunt; ib. 20. quis est .. qui neget ordinis eius studium fuisse in honore Plancii singulare? ib. 24. quo maiora studia in

me bonorum fuerunt; ib. 89. „ubi studia municipiorum (sunt)? Milo 94. studia generis ac familiae vestrae virtutis, humanitatis, doctrinae, plurimarum artium atque optimarum nota mihi sunt; Ligar. 12. bello .. dubio quod potest studium esse dilectus? Phil. V, 31. ſ. debet. — IV, 1. alqd; imp. Pomp. 69. vgl. II, 1. paro.

iacet: vestrum .. studium totum iacet; Muren. 30.

impediunt: ſ. alunt.

impellit: si eum (Caesarem) ... studium gloriae ... aliquo impulisset; Vatin. 15.

latent: omnia haec nostra praeclara studia latent in tutela ac praesidio bellicae virtutis; Muren. 22.

nituntur: in qua (frequentia) oratorum studia niti soleant; Deiot. 5.

oblectant: ſ. alunt.

offerunt: cuius ordinis, cuius generis, cuius denique fortunae studia tum laudi et gratulationi tuae se non obtulerunt? Phil. I, 30.

ornant, peregrinantur, pernoctant: ſ. alunt. — potest: ſ. est; Cael. 45. Planc. 20. Phil. V, 31. — praebent, rusticantur: ſ. alunt. — pugnant: ſ. II, 4. conflo ex· — significat: ſ. debet; Cael. 76.

silent: cuius desiderio ... omnia .. bonarum artium studia siluerunt; Vatin. 8.

solent: ſ. nituntur.

vigent: [vigebant (apud Catilinam) etiam studia rei militaris]; Cael. 12.

ohne Verb: consulis alterius summum studium, alterius animus paene placatus; Sest. 87.

2. **Ausruf**: quae familiarium dignitas! quae studia amicorum! Sulla 73.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: adfero: quod studium et quem favorem secum in scenam attulit Panurgus? Qu. Rosc. 29. videor .. iam non solum studium ad defendendas causas ... adferre; Sulla 10. ſ. IV, 1. alqd; Deiot. 1.

adhibeo: nactus est .. consules eos, quorum alter res ad scribendum maximas, alter ... etiam studium atque auris adhibere posset; Arch. 5.

ago: agitur studium tuum vel etiam ... existimatio, laus aedilitatis || sedulitatis ||; Planc. 49.

alieno: cum certi homines non studium eius a me alienassent, sed auxilium retardassent; Piso 76.

aperio: studia, consilia cogitationesque eorum aperiam? Fr. B, VII, 1.

aufero: vestras .. et vestrorum ordinum occursationes, studia, sermones ... se secum ablaturum esse dicit; Milo 95.

cogito: non ille ... studia virtutis ... umquam cogitarat; Cluent. 39.

cognosco: Cn. Tudicii senatoris ... par studium ex testimonio et laudatione cognoscetis; Cluent. 198. operae pretium est ... libertinorum hominum studia cognoscere; Catil. IV, 16. quorum (municipiorum) tanta studia cognoscuntur in decretis faciendis ..; Phil. VII, 23.

colo: studia .. haec et in Latio vehementius tum colebantur quam nunc eisdem in oppidis et hic Romae ... non neglegebantur; Arch. 5.

commendo, committo: vobis omnes societates, omnes ordines ... omne suum erga meam dignitatem studium ... non modo commissum, verum etiam commendatum esse arbitrabuntur; dom. 142.

concilio: quae (artes) nobis populi Romani studia concilient; Muren. 23.

confero: si sua studia ad honores petendos conferre voluissent; Cluent. 153. in quam (civitatem) ego multa et magna [studia et] officia contuli; Flacc. 52. praesertim cum omne olim studium atque omne ingenium contulerit Archias ad populi Romani gloriam laudemque celebrandam; Arch. 19. *ut* (C. Caesar) ... summa in eam civitatem huius rogatu studia ... contulerit; Balb. 43.

consumo: ut omne studium meum in Cn. Plancii honore consumerem; Planc. 73. ſ. IV, 1. alqd; Sex. Rosc. 43.

debeo: ego ... me in petitione tua tibi omnia studia atque officia pro nostra necessitudine et debuisse confiteor et praestitisse arbitror; Muren. 7.

debilito: accusandi terrores et minae ... amicorum studia debilitant; Muren. 43.

declaro: ut sua studia erga fortis et bonos civis, quae voltu et verbis saepe significassent, re et sententiis declararent; Milo 4.

defendo: quibus excusationibus antea nimium in alio quo*dam* iudicio studium tuum defendere solebas; Verr. V, 176. „ut hanc tu vitam atque haec studia defenderes;" Cael. 39.

depono: studium deponat licebit; Sex. Rosc. 49. de studiis ad honorem [depositis] || adpositis, dispositis || ... disputo; Muren. 30. eius modi *de* candidato rum*ore* amici intimi debilitantur, studia deponunt; ib. 45.

excutio: omnia ista nobis studia de manibus excutiuntur, simul atque ..; Muren. 30.

figo: quis est Italiae locus in quo non fixum sit in publicis monumentis studium salutis meae? Sest. 128.

habeo: hic habuit studia suorum ardentia, tu tanta, quanta ..; Planc. 20.

incito, inflammo: incitare et inflammare tuum istuc praestantissimum studium, non ad aliam ... curam transferre debemus; Phil. XI, 23.

intellego: simul illud intellegi potest istius in Apronium studium; Verr. III, 142.

interpono: haec ratio accusandi fuit honestissima, pro sociis ... studium, laborem interponere; div. Caec. 63.

laudo: age nunc ... quae studia a patribus familias maxime laudentur; Sex. Rosc. 48.

minuo: cogita, non nullorum amicorum studia minui solere in eos, a quibus provincias contemni intellegunt; Muren. 42.

neglego: quae (studia) fere [ceteros] Epicureos neglegere dicunt; Piso 70. ſ. colo.

nosco: norat studia populi; Sest. 134. num .. Brutus exspectavit decreta nostra, cum studia nosset? Phil. XI, 27.

oppugno: horum omnium studium ... una mater oppugnat; Cluent. 199.

ostendo: ego meum studium in rem publicam iam illo tempore ostendi; Verr. I, 15.

pario: cum haec .. res plurimas gratias, ... maxima studia pariat; Muren. 24.

paro: subvenit .. rei publicae, sed ... militum ducem quaerentium studio paratiore; Phil. V, 43.

perfero: etiamne huius operarii studia ac delicias, iudices, perferetis? Verr. IV, 126.

perspicio: quorum (civium) tu ... studia perspicere ... potuisti; Catil. I, 21. ut eius diversa studia in dissimili ratione perspicere possitis; ib. II, 9.

praesto: omnes ... etiam alienissimis in capitis periculis amicissimorum officia et studia praestamus; Muren. 45. ſ. debeo.

profiteor: quod si vos vestrum mihi studium ... ad communem dignitatem defendendam profitemini; leg. agr. I, 27. is non apertissime studium suum ipse profitetur? Phil. II, 56.

recolo: si ... tantum (temporum) mihi egomet ad haec studia recolenda sumpsero; Arch. 13.

rego: recte isti studia vestra suis consiliis regere conantur; imp. Pomp. 64.

relinquo: relinquenda (sunt) studia delectationis; Cael. 46.
reprehendo: quoniam ... studium meae defensionis ab accusatoribus atque etiam ipsa susceptio causae reprehensa est; Muren. 2.
repudio: si hominum clarissimorum ... studium erga hunc ordinem repudiaro; prov. cons. 39.
requiro: si neque amici in foro requirunt studium meum neque res publica in curia; Sulla 26.
restinguo: timui ne condicio insidiosa pacis libertatis recuperandae studia restingueret; Phil. XIII, 1.
significo: ſ. declaro.
socio: si testium studium cum accusatore sociatum est; Flacc. 21.
tollo: ut studia cupiditatesque honorum ... ex hominibus civitatibusque tollerentur; Verr. II, 132. sublata sunt studia populi ... in mandandis magistratibus; Planc. 15. municipiorum studia tollentur; Phil. VIII, 4.
transfero: ſ. incito.
tribuo: ut in illo .. spectaculo studium populus Romanus tribuerit absenti; Phil. I, 36.
video: amicis, vicinis, hospitibus, quorum studia videtis, (A. Cluentium) reddite; Cluent. 202. iam ceterorum officia [studia] || officia ac studia || vidistis; sen. 21. atquin huius animum erga M. Brutum studiumque vidistis; Phil. X, 17.
2. **Dativ:** dedo: ne nos quidem huic uni studio penitus umquam dediti fuimus; Arch. 2. ego vero fateor me his studiis esse deditum; ib. 12. studio litterarum se subito dedidit; Sest. 110. cuius prima aetas dedita .. fuit ... eis studiis aequalium, ut ..; Cael. 72. quod non nulli litteris ac studiis doctrinae dediti quasi quiddam incredibile dicere putabantur; Balb. 3.
desum: neque huic vestro tanto studio audiendi nec vero huic tantae multitudini ... deero; Sest. 36. scio .. tum non mihi vestrum studium, sed meum prope vestro defuisse; ib. 43. ut defuerit civium studiis; Phil. X, 14.
gero: ita diligenter Sex. Naevii studio et cupiditati morem gerunt ..; Quinct. 9.
impertio: qui tantum potuit impertire huic studio temporis, quantum ..; Balb. 3.
obsisto: me Cn. Pompeius multis obsistentibus eis erga me studio atque amori semper dilexit; Piso 76.
plaudo: cum ... verbis poëtae et studio actoris ... plauderetur; Sest. 121.
3. **Ablativ:** privo: alienigenarum nos hominum studiis ... privari; Balb. 25.
sum: quid censes hunc ipsum Sex. Roscium, quo studio et qua intellegentia esse in rusticis rebus? Sex. Rosc. 49. qui tanto ... studio in rem publicam fuit, ut ..; sen. 24. nec minore nunc sunt (equites Romani) sollicitudine quam tum erant studio; Planc. 22. languidiore, credo, studio in causa fuistis; Ligar. 28.
utor: quod isdem studiis semper usi sumus, Ligar. 21.
4. **mit Präpositionen:** abhorreo a: cum ego ipse non abhorrens a studio antiquitatis me hic id ex te primum audisse confitear; Planc. 58.
absum a: qui se afuisse ab istis studiis confitentur; Planc. 62.
audio de: nihil ille de condicionibus tuis, nihil de studio concordiae et pacis ... audiebat; Deiot. 11.
confero ad: ut primum ... Archias ... se ad scribendi studium contulit; Arch. 4. qui .. si nihil ad percipiendam [colendam] virtutem litteris adiuvarentur, numquam se ad earum studium contulissent; ib. 16.

conflo ex: neque ego umquam fuisse tale monstrum in terris ullum puto, tam ex contrariis diversisque et inter se pugnantibus naturae studiis ... conflatum; Cael. 12.
consumo in: qui omne tempus ... in his studiis laboribusque consumam; div. Caec. 41.
cresco ex: quod ex his studiis haec quoque crescit oratio et facultas; Arch. 13.
deterreo a: in hoc genere labor offendit homines a studioque deterret; Cael. 46.
devenio ad: non nullos || apud nos || videmus, qui oratores evadere non potuerunt, [eos] ad iuris studium devenire; Muren. 29.
dico contra: ut meminerim me contra amici studium pro amici periculo dicere; Muren. 10. cum .. tibi contra senatus totiusque Italiae auctoritatem et studium dicendi potestas fuit; dom. 90. — de: dicam ego de omni statu P. Sestii, ... de studio conservandae salutis communis atque otii; Sest. 5. dicam .. iam confidentius de studiis eius honestis; Cael. 43.
disputo de: audacius paulo de studiis humanitatis ... disputabo; Muren. 61. de quibus (studiis) disputo; Cael. 45.
excito ex: magnae cotidie contentiones inter Habitum et Oppianicum ex utriusque studio defensionis excitabantur; Cluent. 44.
flecto ab: qui (Gaditani) a principio sui generis [aut studio rei publicae ei] || ac rei publicae || ab omni studio sensuque Poenorum mentis suas ad nostrum imperium nomenque flexerunt; Balb. 39.
inflammo ad: genus est belli eius modi, quod maxime vestros animos ... inflammare ad persequendi studium debeat; imp. Pomp. 6.
intersum inter: neque enim inter studium vestrum quicquam ... interfuit; Quinct. 70.
loquor de: ut me ... patiamini de studiis humanitatis ac litterarum paulo loqui liberius; Arch. 3. quae ... de hominis ingenio et communiter de ipsius studio locutus sum; ib. 32.
meditor ad: ad huius vitae studium meditati illi sunt qui feruntur labores tui; Catil. I, 26.
peto ex: si ex his studiis delectatio sola peteretur; Arch. 16.
pono in: quamquam nec in hac oratione spes est posita causae nec in eorum studiis, qui ..; Ligar. 31.
postulo pro: pro meis in vos singularibus studiis ... nihil a vobis ... postulo; Catil. IV, 23.
proficiscor ab: si huiusce rei ratio (est in me) aliqua ab optimarum artium studiis ac disciplina profecta; Arch. 1.
removeo a: qui (homines) remoti a studiis ambitionis . . . tranquillitatem vitae secuti sunt; Muren. 55.
sum ex: fuit eodem ex studio ... Q. Tubero; Muren. 75. — in: me .. in eo studio partium fuisse confiteor; Sex. Rosc. 137. etiam si quid apud maiores nostros fuit in isto studio admirationis; Muren. 25.
venio ad: venio nunc ad istius, quem ad modum ipse appellat, studium; Verr. IV, 1.
versor in: si cui forte videor plus quam ceteri ... versari in studio litterarum; har. resp. 18.
voco ad: quod ... mercatorum et advenarum sermonibus ad studium fallendi studio quaestus vocabantur; leg. agr. II, 95.
III. **nach Adjectiven:** 1. aptus: quod (genus litterarum) meis studiis aptius quam consuetudini iudiciorum esse videatur; Planc. 74.
2. dignus: nihil a me dicetur, quod non ... dignum vestris studiis atque auribus esse videatur; Cluent. 66. quoniam tua fuit perelegans ... oratio, digna equitis Romani vel studio vel pudore; Planc. 58.

praeditus: neque solum Caelius, sed etiam adulescentes ... rectissimis studiis ... praediti, Titus Gaiusque *; Cael. 24. ille vir, illa humanitate praeditus, illis studiis, illis artibus atque doctrina; ib. 54. mediocres homines, ... nullo studio praediti militari; Balb. 14.

3. durus ad: ipsi illi C. Mario, qui durior ad haec studia videbatur, (Archias) iucundus fuit; Arch. 19.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: nonne optatissimum sibi putant esse filios suos ... in praediis colendis operae plurimum studiique consumere? Sex. Rosc. 43. quicquid est in me studii, consilii, laboris, ingenii; imp. Pomp. 69. quantum mea fides studii adferat ad salutem regis Deiotari defendendam; Deiot. 1.

aemulus: illo aemulo atque imitatore studiorum ... meorum ... a me ... distracto; Marcell. 2.

cognatio: quae cognatio studiorum et artium prope modum non minus est coniuncta, quam ista ... generis et nominis; Verr. IV, 81.

contentio: sed ut hoc omisso ad studiorum atque artium contentionem revertamur; Muren. 22. haec erat studiorum in mea salute contentio, ut ..; Sest. 130.

deversorium: studiorum .. suorum voluit illud ... deversorium; Phil. II, 104.

dissimilitudines: an tu maiores ullas inimicitias putas esse quam contrarias hominum sententias ac dissimilitudines studiorum? Verr. III, 6.

dux: qui cum tutores sunt et duces suorum studiorum vitiorumque nacti; Sest. 99. primo salutis, post etiam studii sui quaerebant aliquem ducem; Ligar. 3.

imitator: s. aemulus.

index: quod ... vocem unam prae vobis indicem erga me voluntatum ac studiorum tulistis; leg. agr. II, 4.

modus: tamen nos in impetu || tanto nos impetu || studiorum ... modum aliquem ... requiremus? Planc. 15.

obtrectator: cum studiorum suorum obtrectatorem sustulissent; Font. 27.

officium: „quod tibi ... nullum a me amoris, nullum studii, nullum pietatis officium defuit“; Milo 100.

ratio: hunc video mihi principem et ad suscipiendam et ad ingrediendam rationem horum studiorum exstitisse; Arch. 1.

similitudo: itaque istos inter se perbrevi tempore ... studiorum turpitudo similitudoque coniunxit; Verr. III, 22. quantam vim habeat ad coniungendas amicitias studiorum ac naturae similitudo; Cluent. 46. quamquam nos ab ineunte illius aetate ... studiorum .. honestissimorum societas similitudoque devinxit; Phil. VII, 6.

societas: s. similitudo; Phil. VII, 6. — turpitudo: s. similitudo; Verr. III, 22. — tutor: s. dux; Sest. 99.

2. coniectura de: huiusce rei coniecturam de tuo ipsius studio ... facillime ceperis; Muren. 9.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** abhorrere: si quis umquam de nostris hominibus a genere isto studio ac voluntate non abhorrens fuit; Flacc. 9.

accusare: ut omnes intellegant me non studio accusare, sed officio defendere; Sex. Rosc. 91. cum ... P. Furium accusaret summo studio bonorum omnium; Rabir. 24.

adduci: qui alium antea studio adductus accusasset; Verr. III, 63. ego quia dico aliquid aliquando, non studio adductus, sed aut contentione dicendi aut lacessitus; Planc. 35.

adesse: adsunt pari studio Pompeiani; Sulla 61.

adfluere: Antiochiae, ... celebri quondam urbe ... atque ... liberalissimis .. studiis adfluenti; Arch. 4.

adire: quis .. umquam ... consequendi quaestus studio ... tot loca adire ... potuit? imp. Pomp. 34.

adiuvare: studio, consilio, auctoritate unus (me) adiuvit plurimum; Sulla 34.

adoptare: quod C. Cassium et Brutos patronos adoptassent; magno quidem studio, iudicio ..; Phil. II, 107.

agi: quo maiore conatu studioque aguntur; Quinct. 47.

aptus: hominem ... corpore, animo, studio, consuetudine natum atque aptum ad tempora belli; Fr. A. III, 14.

arcessi: quod me ... omnium civium studiis desideratum, repetitum, arcessitum vident; dom. 94.

ardere: quod .. ipse ardebat studio illius belli; Deiot. 29.

celebrari: quorum studio et dignitate celebrari hoc iudicium, ornari causam, defendi huius innocentiam vides; Sulla 4.

commendari: quis est .. nostrum cui non illa civitas sit huius studio, cura, diligentia commendatior? Balb. 43.

commovere: ut ... tacito ipso officio et studio ... quemvis commoveret; Quinct. 78.

complecti: me ut Cn. Pompeius omnibus studiis suis ... complexus est; Piso 80.

comprobare: illam (caedem) .. senatus non sententiis suis solum, sed etiam studiis comprobavit; Milo 12.

concedere: quam nemini in illa causa studio et cupiditate concedere (solebat)! Deiot. 28.

concelebrari: at eam quoque rem populus Romanus ... omnium .. studio visendam et concelebrandam putavit; imp. Pomp. 61.

condire: qui .. ea vitia, quae a natura habebat, etiam studio atque artificio quodam malitiae condivisset; Cluent. 72.

conferre: qui (exercitus) ... voluntariis studiis se ad rem publicam contulerunt; Phil. XI, 24.

conicere: cum is ... se quasi armorum studio in maximam familiam coniecisset; Sest. 9.

conscribere: cum (D. Brutus) .. exercitum tantum ..., summo studio municipiorum coloniarumque provinciae Galliae, ... conscripserit; Phil. V, 36.

consentire: ceteri vero ... qua frequentia, quo studio, qua virtute ad communem salutem ... consentiunt! Catil. IV, 15.

consequi: quibus studiis hanc dignitatem consecutus sim; leg. agr. II, 2. multa praetereo, quae cotidie labore huius et studio ... consequantur; Balb. 43.

contrahi: cuius aes alienum videmus ... negotii gerendi studio esse contractum; Sulla 58.

convenire: pari studio defendundae rei publicae convenisse video tribunos aerarios; Catil. IV, 15. quid? ut ad illum diem, res cum redissent, rogarentur, ut pari studio convenirent? sen. 27.

corrumpi: omnia corrupta libidine, iracundia, studio, pretio, periurio reperientur; Flacc. 26.

crescere: quae (exspectatio) ... studiis sermonibusque competitorum creverat; Muren. 37.

deesse: iam T. Fadius, ... M. Curtius ... studio, amore, animo huic necessitudini non defuerunt; sen. 21.

defendere: qui communi studio ... Sex. Naevium defendunt; Quinct. 7. eam partem causamque opera, studio, auctoritate defendit; Sex. Rosc. 16. summo studio potentissimorum hominum defendatur; Verr. I, 3. quanto vos studio convenit ... sociorum salutem ... defendere? imp. Pomp. 14.

communem rem publicam communi studio atque amore defendite; leg. agr. I, 26. (defendunt Balbum) studio ut diligentissimum defensorem commodorum suorum; Balb. 43. quem ... summo studio defenderim; Rab. Post. 19. summo studio illius praeclara acta defendo; Phil. I, 17. quod .. legio Martia atque quarta summo studio ... rem publicam ... defendant defenderint; ib. V, 46. maiore animo studioque libertatem defendite; ib. XI, 3. nisi me ... studio municipii mei defendissem; ib. XII, 20. ſ. celebrari.

deferre: neque vero eius belli conficiendum exitum tanto studio populus Romanus ad Cn. Pompeium detulisset; Muren. 34. ubi aedilitas delata summo studio bonorum (est)? Phil. VI, 11.

delectari: quod eius ingenio studiisque delector; Ligar. 8.

descendere: qui studio accusandi ad inimicitias descenderint; Muren. 56.

desiderari: ſ. arcessi.

dici: quanto (ea) studio existimationis bonae ... dicantur; Font. 23.

dissidere: non .. consiliis solum et studiis, sed armis etiam et castris dissidebamus; Marcell. 30.

educere: qui... e castris duas legiones eduxit incredibili studio atque virtute; Phil. XIV, 27.

efferri: pro recenti populi Romani in se beneficio populari studio elatus; Sest. 134.

elaborare: ut esse possent, magno studio mihi a pueritia est elaboratum; div. Caec. 40.

esse: „iam est totus animo ac studio tuus"; Ligar. 30. quid municipia censetis? quid colonias? quid cunctam Italiam? futuram eodem studio, quo ..? Phil. XII, 7.

exire: ut verear ne qui me studio gloriae putet idcirco exisse, ut ita redirem; Sest. 128.

exsistere: T. Annius et P. Sestius praestanti in me benevolentia et divino studio exstiterunt; Quir. 15.

facere: quasi vero id cupiditate defendendae nobilitatis aut studio partium fecerit; Verr. I, 35. cum me intellegam non hominum potentium studio ... consulem .. factum; leg. agr. II, 7. id quod in omni mea causa semper studiis, consiliis ... fecistis; dom. 100. memento ... me ... optimi cuiusque singulari studio ... consulem factum ... esse; Vatin. 6. ut milites fiant sine vi, sine multa, studio, voluntate; Phil. VIII, 4.

ferre: feram ut potero studio et industria; Sex. Rosc. 10. ut quas tribus tu tulisti, ... possis quorum studio tuleris explicare, sic ..; Planc. 48.

flagrare: flagrabat tota domus praetoria studio hominum et cupiditate; Verr. II, 133. te ipsum... recentibus praeceptorum studiis flagrantem iam usus flectet; Muren. 65. primus .. me flagrantem studio laudis in spem impulit ..; Scaur. c. 1, § 4.

frangere: ut .. Catilinam ... vestro studio et virtute fregistis; Phil. IV, 15.

geri: ea .. omnia ... studio populi Romani ... gesta esse intellego; Sex. Rosc. 136.

habere: quantam (vim) habere poteram illorum || istorum || studio; Verr. I, 16.

imbuere: quibus ille studiis ... se imbuerat; Deiot. 28.

incendi: qui et ipsi incensi sunt studio; Sex. Rosc. 48. quo studio incendimur, ... ut eos ... diligamus! Marcell. 9.

incumbere: videte, num dubitandum vobis sit omni studio ad id bellum incumbere; imp. Pomp. 19. neminem esse ex illo honoris gradu qui non omni studio ... incubuerit ad rem publicam conservandam; Sulla 82.

inflammari: quae (classis) ... ad Italiam studio atque odio inflammata raperetur; imp. Pomp. 21.

laborare: praedicabo Cn. Pompeium studio et auctoritate ... praecipue pro salute mea laborasse; dom. 30.

liberare: hoc studio equestris ordinis ... potes in perpetuum rem publicam ... periculo liberare; Phil. VII, 27.

munire: in quo ... unus quisque studio et suffragio suo viam sibi ad beneficium impetrandum munire possit; leg. agr. II, 17. cuius nunc studio et gratia tota accusatio ista munita est; Fr. B. V, 6.

natus: ſ. aptus.

offendere: quem (imperatorem) tanto studio ... offenderint || cum tantum studium consensumque ostenderint || ; Phil. XIII, 34.

ornari: cum tanto studio C. Rabirius totius Apuliae ... ornetur; Rabir. 8. ſ. celebrari.

perficere: vestro studio atque auctoritate perfectum est, ut ..; sen. 4

perpoliri: est .. hic, de quo loquor, non philosophia solum, sed etiam ceteris studiis ... perpolitus; Piso 70.

praecurrere: qui mihi studio paene praecurritis; Catil. IV, 19.

praedicere: quod si portu solventibus ei, qui iam in portum ... invehuntur, praedicere summo studio solent .. tempestatum rationem; Muren. 4.

praestans: quis .. est illo ... optimarum artium studio ... praestantior? Marcell. 4.

prosequi: te ... quibus studiis prosequemur? Marcell. 10.

pugnare: (Oppianicus) omni studio gratiaque pugnabat; Cluent. 54. studio, multitudine, pecunia, periurio pugnant; Fr. B. II, 2.

reddere: qui vestro singulari studio atque consensu parentum beneficia ... nobis ... reddidistis; sen. 2. honos tali populi Romani voluntate paucis est delatus ac mihi, salus tanto studio civitatis nemini reddita; Vatin. 10.

repellere: quas (insidias) ... partim amicorum studio officioque reppulerim; Verr. a. pr. 3. ut communi studio ... mansuetudine et misericordia nostra falsam a nobis crudelitatis famam repellamus; Sulla 93.

repeti: ſ. arcessi.

requirere: neque enim ullam aliam ob causam populus Romanus tribuniciam potestatem tanto studio requisivit; Verr. a. pr. 44.

resistere: his tantis malis tanto bonorum studio .. restitissemus; Sest. 35.

restitui: en ego ... tanto studio bonorum omnium ... mihi, meis, rei publicae restitutus; Quir. 18. quem auctoritate, studio, sententiis restituistis; dom. 147.

sequi: auctoritatem eius summo studio secuti sumus; Phil. I, 3.

servire: quanto tandem studio debeo naturae meae consuetudinique servire? Muren. 6.

solvere: senatum, quae sit .. pollicitus legionibus ... nostris, ea summo studio ... soluturum; Phil. XIV, 38.

sublevare: ut hunc studio frequentiaque sua quantum possent ... sublevarent; Cluent. 195.

subvenire: incredibili .. studio et consensu provinciae Galliae rei publicae ... esse subventum; Phil. V, 36.

superior: hominem ... non nullis rebus inferiorem quam te, ... superiorem aliis, municipum, vicinorum, societatum studio, ... aedilem factum esse miraris? Planc. 30.

suscipere: „tantumne .. laborem ... susceptu-

rus es?“ non studio quidem hercule ullo neque voluntate; Verr. V, 180. non .. natura neque studio || natura neque discidio, naturali quodam discidio || neque odio ... bellum nescio quod habet susceptum consulatus cum tribunatu; leg. agr. II, 14. peto a vobis ut me officii potius quam dicendi studio hanc suscepisse operam ac munus putetis; Balb. 17.

teneri: omnes .. vincendi studio tenebamur; Ligar. 28.

trahi: trahimur omnes studio laudis; Arch. 26.

tutari: qui rem publicam ... suo studio ... tutatur; Phil. IV, 2.

venire: ad tribunatum ... contento studio cursuque veniamus; Sest. 13.

versari: hominem a pueritia ... consuetudine et studio in omni caede versatum; Sulla 70.

visere: ſ. concelebrare.

vocari: ſ. II, 4. voco ad.

Fragment: industria et studio; Fr. A. III, 7.

2. Präpositionen: cum: quem non ille summo cum studio ... servavit? Verr. V, 153. instant atque urgent summo cum studio; Font. 44. cum tantam multitudinem cum tanto studio adesse videamus; imp. Pomp. 69. omnes ... summo .. cum studio nomina dant; Phil. VII, 13.

ex: inimicior Marcello Crassus aut Fimbriae Scaurus ex civilibus studiis ... quam huic Galli? Font. 26. quis .. C. Laelio comior? quis iucundior eodem ex studio isto? Muren. 66.

in: illum in persequendi studio maeror, hos laetitia retardavit; imp. Pomp. 22. in studiis vestris tanta animorum declarata est voluntas, ut ..; Quir. 6. censeo, Magnum Pompeium ... pro patris maiorumque suorum ... studio .. in rem publicam ... fecisse, quod ..; Phil. XIII, 50.

propter: si propter partium studium potens erat Alfenus; Quinct. 70. qui ..., propter studium novae laudis, etiam in veteris fortunae discrimen adducitur; Muren. 55. qui cum multa haberet invitamenta urbis et fori propter summa studia amicorum; Sulla 74. quae (persona) propter otium ac studium minime in iudiciis periculisque tractata est; Arch. 3. quem propter haec ipsa studia diligebat; Cael. 54.

sine: qui (testes) .. sine ullo studio dicebant; Flacc. 21. ut sine studiis dissensionis sententiae dicerentur; dom. 131.

stulte, thöricht, einfältig: facio: multa scelerate, ... fecisti; unum stultissime, profecto tua sponte, non de Erucii sententia; Sex. Rosc. 104. si quid stulte facit; Verr. II, 162. quod si quis de contentione principatus laborat, ... stultissime facit; Phil. XIV, 18.

respondeo: servus respondet pudenter, at non stulte; Tull. 20.

spero: qui illum aut nefarie cogitasse aut stulte sperasse miretur; Sulla 70.

venio: quod stulte alteri venit in mentem; Cluent. 84.

elliptisch: nec suam solum pecuniam credidit, sed etiam amicorum. stulte: quis negat? Rab. Post. 5. quod regnum intrarit, quod potestati regis se commiserit. verum si quaerimus, stulte; ib. 22. stulte Aquinates; Phil. II, 106.

stultitia, Thorheit, Einfalt: I, 1. defendit: huius ipsius facti stultitiam alia || illa || iam superior stultitia defendit; Rab. Post. 24.

est: cuius ea stultitia est, ut eam nemo hominem ... appellare possit; Cluent. 199.

facit: quae (stultitia) facit, ut ..; Rab. Post. 24.

sublevat: non minus nos stultitia istius sublevat quam laedit improbitas; Caecin. 23.

versatur: an ... stultitiam singularem putabimus in verborum errore versari? Caecin. 50.

2. Ausruf: ſ. II, 1. dico.

II, 1. coniungo: quod cum incredibili eius audacia singularis stultitia coniuncta est; Verr. a. pr. 5.

contundo: calumniam stultitiamque eius obtrivit ac contudit; Caecin 18.

defendo: ſ. I, 1. defendit.

dico: o stultitiamne dicam an impudentiam singularem! Cael. 71.

miror: mirari stultitiam alii, ... alii amentiam; Verr. IV, 33.

obtero: ſ. contundo.

perpetior: multorum stultitiam perpessus est; Muren. 19.

significo: cum intercessio stultitiam intercessoris significatura sit; leg. agr. II, 30.

timeo: cuius igitur singularem prudentiam admiramur, eius stultitiam timemus; Phil. V, 50.

video: stultitiam incredibilem videte; Phil. II, 8.

2. condemno: illud est turpissimum, tantae stultitiae prudentissimos homines condemnari; Caecin. 40.

piget, pudet: ut me non solum pigeat stultitiae meae, sed etiam pudeat; dom. 29.

sum: iam illud cuius est ... stultitiae, ... clivi Capitolini mentionem facere? Phil. II, 19.

3. sum: qua, malum, stultitia fuit Roscius? Qu. Rosc. 56. qua stultitia fuissem; Verr. I, 31.

utor: iam iste erat hac stultitia multis in rebus usus; Verr. V, 103.

4. venio ad: eam provinciam ... ad summam stultitiam nequitiamque venisse; Verr. V, 38.

III. plenus: postea .. pervolgata || promulgata || ... inanissima prudentiae reperta sunt, fraudis autem et stultitiae plenissima; Muren. 26.

IV. excusatio: ut excusatione summae stultitiae summae improbitatis odium deprecetur; Caecin. 30.

index: quin continetis vocem, indicem stultitiae vestrae, testem paucitatis! Rabir. 18.

vituperatio: gloriam in morte debent ei, qui in re publica versantur, non ... stultitiae vituperationem relinquere; Phil. XII, 25.

V, 1. contemnere: ne ... vim fortunae stultitia contempsisse videamur; Phil. XIV, 5.

impediri: cum stultitia sua impeditus sit; Rab. Post. 24.

oblini: sunt omnia cum summo dedecore tum singulari stultitia atque inhumanitate oblita; Verr. III, 8.

similis: uti ... quisquam exsistat, nisi tui, Sexte, similis et stultitia et impudentia, qui ..; Caecin. 102.

tueri: tu ista nequitia, stultitia, .. non modo totius Siciliae, sed unius tenuissimi Siculi clientelam tueri potes? Verr. IV, 90.

vincere: qua (stultitia) vincit omnis; Phil. II, 19.

2. in: in stultitia contra est; Cluent. 84.

pro: haec ego vos concupisse pro vestra stultitia atque intemperantia non miror; leg. agr. II, 100.

stultus, thöricht, einfältig, unverständig: A. alqs: ac iam nihil est quod quisquam aut tam stultus aut tam improbus sit ..; Sex. Rosc. 138. his condicionibus erit quisquam tam stultus qui decumas venisse arbitretur? Verr. III, 70. certe hoc ... posthac nemo nisi stultissimus non faciet; ib. 219. [stulti (sunt) qui, quod licere iudicatum est, praetermittunt;] ib. stultissimus || iam stultissimus || quisque posthac minimo aestimabit;

ib. 221. minus'.. stultus est is, cui nihil in mentem venit, quam ille, qui, quod stulte alteri venit in mentem, comprobat; Cluent. 84. adeone (Habitus) erat stultus, ut illam, quam tum ille vivebat, vitam esse arbitraretur? ib. 170. patior non moleste .. stultos esse qui hoc sperent; leg. agr. II, 55. intellego ... neminem tam stultum fore qui non videat ..; Catil. I, 30. o stultos Camillos, Curios, Fabricios, Calatinos, Scipiones, Marcellos, Maximos! Piso 58. sed stulti sumus qui Drusum ... cum P. Clodio conferre audeamus; Milo 20. tu autem, omnium stultissime, non intellegis ..? Phil. II, 29. nemo est tam stultus qui non intellegat ..; ib. III, 34.

alqd: quid neglegentius aut quid stultius maioribus nostris dici potest? Caecin. 40. id quod stultissimum est; Catil. II, 18. quid est ... tam stultum quam, si quis quid in vestris libris invenerit, id narrare vobis ... velle? dom. 33. quid .. stultius quam equitem Romanum ... venire in eum locum, ubi ..? Rab. Post. 22. „neglegimus ista et nimis antiqua ac stulta ducimus"; Phil. I, 25. quid .. stultius quam inutilem potentiam ... anteferre verae ... gloriae? ib. V, 50. quid .. illo inertius? ... quid stultius? Fr. A, V, 6.

adulescentes: ſ. discipuli.

auditor: ubi discerni (possit) stultus auditor et credulus ab religioso et sapienti iudice; Font. 23.

consilium: consilium capit primo stultum, verum tamen clemens; Verr. V, 101.

discipuli: habebat .. rhetor iste *discipulos* adulescentis quosdam locupletis, quos dimidio redderet stultiores, quam acceperat; Flacc. 47.

discordia: o misera tempora stultasque nostras discordias! har. resp. 43.

facinus: quae (stultitia) facit, ut hoc stultissimum [facinus] ... sapienter factum esse videatur; Rab. Post. 24.

homo: homo stultissime et amentissime, ... satis te elapsurum omni suspicione arbitrabare? Verr. I, 102. ut controversiae nihil haberet, secundo loco ut ne cum tam improbo homine, tertio ut cum tam stulto haberet; Caecin. 23. non hoc debent dicere, iuris consultis, sed hominibus stultis obtemperari non oportere; ib. 68. hoc .. quis ferre possit, inertis homines fortissimis viris insidiari, stultissimos prudentissimis? Catil. II, 10. ter iam homo stultus triumphavit; Piso 58. (dicet populus) praeposuisse se Q. Catulo ... non dico C. Serranum, stultissimum hominem, ... sed Cn. Manlium; Planc. 12. in qua tandem urbe hoc homines stultissimi disputant? Milo. 7. id (facinus) vos ... ab homine minime stulto cogitatum esse confingitis? Deiot. 16.

interrogationes: cum is publicanorum causam stultissimis interrogationibus impediret; har. resp. 1.

opinio: noli .. in conservandis bonis viris defetigari, ... praesertim ... lapsis .. opinione officii stulta fortasse, certe non improba, Marcell. 20.

orator: quid (mihi opus est) oratore non stulto? Font. 21.

B, I. est: neminem misericordem esse nisi stultum et levem; Muren. 61.

II. 1. permoveo: sic adulescens ... stultos errore permovit; Flacc. 15.

2. sum: si quidem *non* tam semper stulti quam sero sapientis est ... se expedire; Rab. Post. 24. stulti erat sperare, suadere impudentis; Phil. II, 24.

3. do: est ... aurium iudicium .. promisce et communiter stultis ac sapientibus ab natura datum; Font. 22.

III. persona: quam personam ... cognoscitis, ... inepti ac stulti inter viros; Caecin. 14.

stupeo, ſtutzen, betäubt ſein: cum hic etiam tum semisomnus stuperet; Verr. V, 95.

stupiditas, Dummheit: in quo primum incredibilem stupiditatem hominis cognoscite; Phil. II, 80.

stupidus, dumm: ut hominem stupidum magis etiam infatuet mercede publica; Phil. III, 22.

stupor, Stumpfſinn, Schwerfälligkeit: I. opprimit: tantus .. te stupor oppressit ..., ut ..? Phil. II, 65.

II. attendo: sed stuporem hominis vel dicam pecudis attendite; Phil. II, 30.

nosco: pauci ista tua lutulenta vitia noramus; pauci ... stuporem debilitatemque linguae; Piso 1.

puto: eam .. animi duritiam ... stuporem potius quam virtutem putarem; dom. 97.

III, 1. excusatio: periculum est ne se stuporis excusatione defendat; har. resp. 5.

2. mandata: an ego ab eo mandata acciperem? ... at quae mandata! qua adrogantia! quo stupore || tumore ||! Phil. VIII, 24.

sentire: ut quidam morbo aliquo et sensus stupore suavitatem cibi non sentiunt; Phil. II, 115.

3. propter: qui propter ... stuporem cordis cognomen ex contumelia traxerat; Phil. III, 16.

stupro, ſchänden, entehren: I. abſolut: qui religiones omnis pollueris aut ementiundo aut stuprando; dom. 125.

II. pulvinar: quod (pulvinar) stupraras; har. resp. 33.

stuprum, Schändung, Entehrung: I. pugnat: hinc pudicitia (pugnat), illinc stuprum; Catil. II, 25.

II, 1. coniungo: cuius importunam lubidinem et stuprum cum scelere coniunctum ne subornandi quidem mora retardavit; Fr. B. XIII, v, 2.

exprimo: ut omnis hominis libidines, omnia stupra ... delicatissimis versibus expresserit; Piso 70.

facio: quod nefarium stuprum non per illum (factum est)? Catil. II, 7. „quem cum sorore germana nefarium stuprum fecisse L. Lucullus .. se ... dixit comperisse;" Milo 73.

infero: qui (homo) pulvinaribus Bonae deae stuprum intulerit; har. resp. 8. cum stuprum Bonae deae intulisset; Piso 95.

obsideo: iacere humi ... ad obsidendum stuprum; Catil. I, 26.

offero: quod ab eo sorori et uxori tuae stuprum esse oblatum comperisses; Phil. II. 99.

omitto: sed iam stupra ... omittamus; Phil. II, 47.

retardo: ſ. coniungo.

2. concipio ex: complexus es funestum illud animal ex nefariis stupris ... conceptum; Piso 21.

consumo in: cuius omnis vigilias in stupris constat esse consumptas; Verr. IV, 144.

decerno de: cuius .. de illo incesto || de incesto || stupro iudicium decernendi senatui potestas esset erepta; Milo 13.

emitto ex: cum illum ... cognovi muliebri ornatu ex incesto stupro atque ex domo pontificis maximi emissum; har. resp. 4.

invenio ex: cum ex eodem stupro tibi et uxorem et filiam invenisti; Fr. B, VIII, 18, b.

queror de: nihil de incestis stupris quaestus es; Fr. B, XV, III, 2.

versor in: cuius aures umquam haec respuerunt conatum esse audacter hominem ... in omni

flagitio, stupro, caede versatum? Sulla 70. ab eodem homine in stupris inauditis nefariisque versato ... censura sublata est; Piso 9.
voluto in: quorum (scurrarum) intemperantia expleta in domesticis est germanitatis stupris volutatus; har. resp. 42.
III. conscius: alter ... despiciens conscios stuprorum ... contemnebat equites Romanos; Sest. 18.
plenus: quod homo frugalissimus ... te plenum || te hominem plenum || stupri domum suam invitavit; Verr. II, 110. Verres Africani monumentis domum suam plenam stupri ... ornabit? ib. IV, 83. procedit in medium, ... stupri plenus; ib. V, 94. processit qua auctoritate vir! vini, somni, stupri plenus; sen. 13. est quidem ille plenus vini, stupri, somni; har. resp. 55.
IV, 1. defensiones: quem in stuprorum defensionibus non solum verbis uti improbissimis solitum esse scimus, verum etiam pugnis et calcibus; Sulla 71.
documentum: tamenne arbitraris ... id te posse, hominem facinorum et stuprorum omnium *documentum* Decumis et Clodiis auctoribus, obtinere? dom. 50.
exercitatio: idem tamen, stuprorum et scelerum exercitatione adsuefactus, ... fortis ab istis praedicabatur; Catil. II, 9.
iniuria: hominibus iniuria tui stupri inlata in ipsos dolori non fuit; har. resp. 38.
recordatio: in Caesarem maledicta congessit deprompta ex recordatione ... stuprorum suorum! Phil. III, 15.
sacerdos: nec mihi erat res cum Saturnino, ... sed ... cum stuprorum sacerdote; Sest. 39.
suspicio: quae ad suspicionem stuprorum ac libidinum pertinerent; Font. 38.
tenebrae: quis .. clavum tanti imperii tenere ... posse arbitraretur hominem emersum subito ex diuturnis tenebris lustrorum ac stuprorum? Sest. 20.
vestigia: ubi non plura [stuprorum flagitiorumque suorum] adventus || quam adventus || sui vestigia reliquerit; Verr. I, 62.
2. libidines in: in stupris vero et flagitiis nefarias eius libidines commemorare pudore deterreor; Verr. a. pr. 14.
litterae de: cuius de ... adulteriis ac stupris exstant Acmonensium litterae; Flacc. 34.
via ad: alia sibi ratione viam munire ad stuprum coepit; Verr. I, 64.
V, 1. contaminare: stupris se omnibus ... contaminavit; Fr. B, VIII, 7.
contineri: noctis longitudo stupris et flagitiis continebatur; Verr. V, 26.
debilitari: qui mihi accubantes in conviviis, ... debilitati stupris, eructant ... urbis incendia; Catil. II, 10.
delectari: ita domesticis stupris ... delectatur, ut ..; Phil. VI, 4.
effeminari: furialis illa vox, nefariis stupris ... effeminata; Planc. 86.
flagrare: quae (convivia) domesticis stupris flagitiisque flagrabunt; Verr. IV, 71.
infamis: quo in oppido multas familias totas in perpetuum infamis tuis stupris flagitiisque fecisti; Verr. IV, 20.
insanus: qui .. in ... vita nervi esse potuerunt hominis ... sororis stupris ... insani? Sest. 16.
maculare: cuius ille lacus, nemora finisque saepe omni nefario stupro et scelere macularat; Milo 85.
persequi: quod eiusdem mulieris dolorem et iniuriam Vettiano nefario stupro sunt persecuti; Cael. 71.
polluere: qui non solum aspectu, sed etiam incesto flagitio et stupro caerimonias polluit; dom. 105. polluerat stupro sanctissimas religiones; Milo 87.
violare: qui (homo) ... sacra ... non solum aspectu virili, sed flagitio stuproque violarit; har. resp. 8.
2. a: P. Clodius ... a stupro est factus repente popularis; har. resp. 44.
causa: quod ... noctu stupri causa lectica in urbem introferri solitus est ad mulierem; Verr. V, 34.
in: hunc in omnibus stupris ... principem adhibebat; Verr. III, 23. verum audis in praesepibus, audis in stupris; Piso 42.
per: invenietis enim id facinus natum a cupiditate, auctum per stuprum; Verr. II, 82. an minime || est || mirum, ... eadem (sacra) per istius stuprum ac flagitium esse violata? ib. IV, 102.

suadeo, rathen, anrathen, überzeugen: I, 1. unpersönlich: stulti erat sperare, suadere impudentis; Phil. II, 24.
2. alqs: dicit qui primi suaserint; Verr. IV, 143. exire ex urbe iubet consul hostem: interrogas me, num in exsilium? non iubeo; sed, si me consulis suadeo; Catil. I, 13. at ego suasi; Phil. II, 21. cui ne suadere quidem ausus essem; ib. 27. vgl. III, alqd; Phil. II, 21.
pater: (Caelius) non modo permittente patre, sed etiam suadente ab eo semigravit; Cael. 18.
vates: hac .. vate suadente ... sacra ista nostri maiores ascita ex Phrygia Romae conlocaverunt; har. resp. 27.
II, 1. ut: suadebit tibi ut hinc discedas neque mihi verbum ullum respondeas; div. Caec. 52. (Caesar) postea me ut sibi essem legatus non solum suasit, verum etiam rogavit; prov. cons. 42.
2. acc. c. inf.: suadebant amici cognatique Caesenniae ... nullam esse rationem ..; Caecin. 15. nisi multorum praeceptis multisque litteris mihi ab adulescentia suasissem nihil esse in vita magno opere expetendum nisi ..; Arch. 14.
III. alqm: vgl. II, 1. prov. cons. 42.
alqd: non hoc mihi tam molestum est Apronio suadere Timarchidem, quam quod hoc idem patrono suo praecipit; Verr. III, 155. quod quidem ego favisse me tibi fateor, suasisse ne tu quidem dicis; Phil. II, 21. quibus (temporibus) aliquid contra Caesarem Pompeio suaserim; Phil. II, 24.
legem: quis .. umquam tam secunda contione legem agrariam suasit quam ego dissuasi? leg. agr. II, 101.
rogationem: scitis .. fuisse qui in hac rogatione suadenda dicerent Milonis manu caedem esse factam; Milo 47.

suasio, Empfehlung: quod ... in suasione legis Serviliae summis ornat senatum laudibus; Cluent. 40.

suasor, Rather, Rathgeber: I. sum: cum ... ego ... suasor fuissem armorum non deponendorum, sed abiciendorum; Deiot. 29.
II, 1. repudio: Antonium, repudiatis malis suasoribus, ... ad auctoritatem senatus esse rediturum; Phil. I, 8.
intersum inter: quid .. interest inter suasorem facti et probatorem? Phil. II, 29.
III. sine: scilicet is animus erat Milonis, ut prodesse rei publicae sine suasore non posset: Phil. II, 21.

suavis, lieblich, angenehm: alqd: sapientem, etiam si in Phalaridis tauro inclusus succensis

ignibus torreatur, dicturum tamen suave illud esse; Piso 42.
homo: comes benigni, faciles, suaves homines esse dicuntur ..; Balb. 36. ne suavissimi hominis memoria moreretur; Piso 93.
lux: propter quos hanc suavissimam lucem aspexerit; Sex. Rosc. 63.
mores: quem (adulescentem) ego et frater meus propter eius suavissimos ... mores ... certatim amamus; Phil. III, 18.
odor: ut odor Apronii taeterrimus oris et corporis ... uni isti suavis et iucundus videretur; Verr. III, 23.
vita: vitam .. hanc rusticam ... et honestissimam et suavissimam esse arbitrantur; Sex. Rosc. 48.

suavitas, Lieblichkeit, Annehmlichkeit: I, 1. excludo: qui ... excludat auribus omnem suavitatem; Cael. 42.
obtineo: quorum alter apud me parentis gravitatem, alter filii suavitatem obtinebat; Sulla 19.
sentio: ut quidam morbo aliquo ... suavitatem cibi non sentiunt; Phil. II, 115.
2. versor in: qui in hac suavitate humanitatis, qua prope iam delectantur omnes, versari periucunde soleret; Cael. 25.
II. delectari: f. I, 2.

sub, unter: I. **Accusativ:** cado: numquam (te) sub legum et iudiciorum potestatem casurum esse duxisti? Verr. V, 144. qui ... sub populi Romani imperium dicionemque ceciderunt; Font. 12.
penetro: Ditem patrem ferunt ... non longe a Syracusis penetrasse sub terras; Verr. IV, 107.
subicio: victus vestitusque necessarius sub praeconem cum dedecore subiectus est; Quinct. 49. ut Cyprius rex ... cum bonis omnibus sub praeconem subiceretur; dom. 52.
subiungo: qui ... urbis .. Achaiae Boeotiaeque multas sub imperium populi Romani dicionemque subiunxit; Verr. I, 55. ut sub vestrum ius, [iuris] dicionem, potestatem urbis, nationes, provincias ... subiungeretis; leg. agr. II, 98.
subrepo: emergebat subito, cum sub tabulas subrepserat; Sest. 126.
II. **Ablativ:** delitisco: qui cum per se rem publicam lacerare non posset, sub alieno scelere delituit; sen. 3.
lateo: venio nunc ad illud nomen aureum [Chrysogoni], sub quo nomine tota societas latuit || statuit ||; Sex. Rosc. 124. non mediocris res neque parvum sub hoc verbo furtum ... latet; leg. agr. III, 12. quoniam sub nomine pacis bellum lateret; Phil XII, 17.
pono: (nos) subsidium annonae, horreum belli, sub signo claustrisque positum [vectigal] servare non potuisse; leg. agr. I, 21.
vendo: venibit .. sub praecone tota Propontis atque Hellespontus; leg. agr. I. fr. 1.
zum Satz: quae (signa) ... in silva denique disposita sub divo vidimus; Verr. I, 51. *sub L. Octavio proconsule;* Tull. 14. cum Licinia, virgo Vestalis, ... aram et aediculam et pulvinar sub Saxo dedicasset; dom. 136.

subaccuso, tadeln, bemängeln: quod meum discessum, quem saepe defleras, nunc quasi reprehendere et subaccusare voluisti; Planc. 86.

subcrispus, etwas kraus: videtis illum subcrispo capillo, nigrum; Verr. II, 108.

subditivus, untergeschoben: si hunc subditivum archipiratam in eandem custodiam dedisset; Verr. V, 69.

subdo, an die Stelle setzen, unterschieben: alqm: quos in eorum locum subditos domi suae reservavit; Verr. I, 12.
iudicem: quis in meum locum iudicem subdidit? dom. 85.

subduco, heimlich beseitigen, ans Land ziehen: alqm: quem tu non pro illius dignitate produxeras, sed pro tuo scelere subduxeras; dom. 21.
navem: „*sub*ductae naves Postumi Puteolis sunt“; Rab. Post. 40.

subeo, herantreten, auf sich nehmen, sich unterziehen, ertragen: alqd: quam multa (sunt) molesta et difficilia, quae subimus! Cluent. 150. haec omnia subire conservandorum civium causa, ... ea laus ... divina est; dom. 98. depugnarem potius cum summo ... periculo .. vestro quam [non] id, quod omnibus impendebat, unus pro omnibus susciperem ac subirem? Sest. 46. Cn. Plancium fuisse unum, .. qui ..., si acciderent ea, quae timerentur, mecum ea subire et perpeti vellet; Planc. 99.
casus: corporis .. nostri infirmitas multos subit casus per se; har. resp. 39.
contumelias: quae (civitates) ... nefarias libidinum contumelias turpitudinesque subierunt; Piso 86.
facinus: si qui alterius facinus subire cogitur; Phil. XI, 9.
famam: summae nobis crudelitatis ... fama subeunda est; Catil. IV, 12.
fortunam: quaecumque mihi uni proponetur fortuna, subeatur; Catil. IV, 2. qui (frater) cum statuisset ... eandem subire fortunam; sen. 37. qui (C. Marius) ... subiit indignissimam fortunam praestantissima sua gloria; Quir. 7. qui (frater) statuerat ... eandem subire fortunam; ib. 8.
inimicitias: inimicitiae sunt: subeantur; Verr. V, 182.
iniuriam: quamvis ... subire vim atque iniuriam malui quam ..; prov. cons. 41.
invidiam: poterisne eius orationis subire invidiam? div. Caec. 46.
iracundiam: Kaeso ille Quinctius et M. Furius Camillus et C. Servilius Ahala ... populi incitati vim iracundiamque subierunt; dom. 86.
iras: nisi forte in tragoediis, quos ... dolore corporis ... consumi vides, graviores deorum .. iras subire quam illos, qui furentes inducuntur, putas; har. resp. 39.
iudicium: existimabam L. Flacco multitudinis potius imperitae ... quam sapientissimorum ... virorum iudicium esse subeundum; Flacc. 2. quod iudicium cumque subierat; Sest. 68. subiit .. populi iudicium inquirente Cn. Domitio tribuno plebis; Scaur. c. 1, § 1.
labores: huic hominum generi fateor ... magnos esse experiundos et subeundos labores; Sest. 138.
minas: licet hercules undique omnes mihi minae et terrores || omnes in me minae, terrores || periculaque impendeant omnia, succurram atque subibo; Sex. Rosc. 31.
nomen: utrum igitur peccato meo nomen (exsulis) subeo an re iudicata? dom. 72.
notas: cum ... vos .. sempiternas foedissimae turpitudinis notas subieritis; Piso 41.
periculum: f. **periculum,** II, 1. subeo (6 St.) B. III, S. 597, a.
poenam: „nos subeamus ... (poenas) non debitas;“ Milo 104. f. **poena,** II, 1. subeo (4 St. dom. 101.) B. III, S. 636, b.
procellas: equidem ceteras tempestates et pro.

cellas ... semper putavi Miloni esse subeundas; Milo 5.
tela: qui me amor ..., cum omnia tela undique esse intenta in patriam viderem, subire coëgit; prov. cons. 23. pro qua (civitate) pericula ac tela subierunt; Balb. 51.
tempestatem: est mihi tanti .. huius invidiae ... tempestatem subire; Catil. II, 15. cui video maximas rei publicae tempestates esse subeundas; Muren. 4. subeundae (sunt eis) saepe pro re publica tempestates; Sest. 139. ſ. procellas.
terrores: ſ. minas.
turpitudinem: qui nulla condicione istam turpitudinem subissent; Verr. I, 137. quas .. turpitudines Antonii libenter ... subierunt; Phil. XIV, 9. ſ. contumelias.
vim: qui si in civitate legis vim subire vellent; Caecin. 100. (frater) subiit .. vim illam nefariam consceleratorum; Sest. 76. ſ. iniuriam. iracundiam.
voltum: denique ipsius inimici voltum superbissimum subiit; Quinct. 97.

subhorridus, abſtoßend: quia (eum) tristem semper, ... quia subhorridum atque incultum videbant; Sest. 21.

subicio, unterlegen, unterſchieben, einflüſtern, unterwerfen: I. inbir. Frage: cum quidem idem hic [mihi] Maeandrius quasi ministrator aderat, subiciens quid in suos civis ... dicerem; Flacc. 53.
II. alqm: ut (Ptolemaeus) ... praeconi publico subiceretur; Sest. 57. nescis ... te ... meo maxime beneficio e postremo in tertium locum esse subiectum? Fr. B. VIII, 5.
alqd: cupio mihi ab ipso || illo || .. subici, ... si quid forte praetereo; Verr. V, 25. ne ipsi, quae contraria sint, taciti cogitationi vestrae subiciatis; Cluent. 6. video in haruspicum responsum haec esse subiecta: SACRIFICIA VETUSTA ... MINUS DILIGENTER FACTA POLLUTAQUE; har. resp. 37.
aras: ius igitur statuetis esse unius cuiusque vestrum sedis, aras, focos, deos penatis subiectos esse libidini tribuniciae? dom. 106.
aratorem: quae lex omnibus custodiis subiectum aratorem decumano tradidit; Verr. III, 20.
bona: bona subiecta Cn. Pompei ..., bona, inquam, Cn. Pompei Magni voci acerbissimae subiecta praeconis; Phil. II, 64.
causam: quae causa tum subiciebatur ab ipso .. huius ... crudelitatis? eadem, quae ..? Verr. V, 146.
cervices: cum miser ille securibus hospitis sui cervices subicere gestiret; Piso 83. cervices .. suas ei subiecit securi, qua ..; Phil. II, 51.
civitatem: hanc ... civitatem subiectam esse non modo furori, verum etiam inrisioni tuae; Vatin. 31.
deos: ſ. aras.
faces: „cum omnes a meis inimicis faces invidiae meae subiciantur"; Milo 98.
flammam: quo vivos suplicii causa demittere homines et subicere flammam solebat; Verr. IV, 73.
focos: ſ. aras.
fortunas: ne disseminato dispersoque sermoni fortunas innocentium subiciendas putetis; Planc. 56.
ignem: ignem .. circum subicere coeperunt; Verr. I, 69. toti urbi, templis delubris, tectis ac moenibus subiectos prope iam ignis ... restinximus; Catil. III, 2. huic ordini ignem novum subici non sivistis; Rab. Post. 13.
libellum: cum ei (Sullae) libellum malus poëta de populo subiecisset; Arch. 25.
regem: ut Cyprius rex ... cum bonis omnibus sub praeconem subiceretur; dom. 52.
sedes: ſ. aras.
testamenta: testamenta, credo, subiciunt aut eiciunt vicinos; Phil. XIV, 7.
vectes: cum alii vectibus subiectis conarentur (signum) commovere; Verr. IV, 95.
vestitum, victum: victus vestitusque necessarius sub praeconem cum dedecore subiectus est; Quinct. 49.

subiector, Unterſchieber: quis testamentorum subiector ... inveniri potest qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur? Catil. II, 7.

subigo, unterwerfen, unterjochen, bearbeiten: alqm: ut velint isti .. quiescere, id quod victi ac subacti solent; Font. 36. quod mihi cum eis vivendum est, quos vici ac subegi; Catil. III, 27. quos [magnis] adiutoribus *illis* usi || adiutoribus illis || armis subegimus; Balb. 25. tu, scelerate, qui subactus et prostitutus es; Fr. C. 21.
civitates: perpaucae Siciliae civitates sunt bello a maioribus nostris subactae; Verr. III, 13.
glebas: illi miseri, nati in illis agris et educati, glebis subigendis exercitati; leg. agr. II, 84.
hostes: qui erant hostes, (Fonteius) subegit; Font. 13.
Macedoniam: qui regem Philippum et Macedoniam subegit; Verr. I, 55.
nationes: tu tantis nationibus subactis ... minime fructum laborum tuorum ... contemnere debuisti; Piso 63.
partem: qui ... declarat tertiam partem orbis terrarum se subegisse; Sex. Rosc. 103.
populum: tum vero in isto bello non recreatus neque restitutus, sed subactus oppressusque populus Romanus est; Sex. Rosc. 137.
regem: ſ. Macedoniam.

subinvisus, etwas verhaßt: subinvisum apud malevolos Postumi nomen propter opinionem pecuniae nescio quam aestatem unam .. auris refersit istis sermonibus; Rab. Post. 40.

subito, plötzlich, ſchnell: I. abripio: subito abrepti in quaestionem tamen separantur a ceteris; Milo 60.
accurro: cum exanimatus subito ipse accurrit cum adulescente filio; Verr. V. 16.
advolo: alter advolarat subito ad direptionem ... sociorum; Phil. X, 12.
amo: ne qui forte incipiat improbus subito te amare; Sulla 34.
arcesso: arcessit subito ... puerum Teano; Cluent. 27.
comparo: existimavit ... quam vellet subito classem se comparaturum; Flacc. 33.
concido: videor .. mihi videre hanc urbem ... subito uno incendio concidentem; Catil. IV, 11.
confero: illi miseri .,. quo se subito conferant non habebunt; leg. agr. II, 84.
coniungo: quid (est) inconstantius quam ... cum hoc subito pacem velle coniungi? Phil. VII, 9.
conligo: quam subito ... ingentem numerum perditorum hominum conlegerat! Catil. II, 8.
consequor: subito illo ipso die carissimam annonam necopinata vilitas consecuta est; dom. 14.
convenio: hic subito cum incredibilis in Capitolium multitudo ... convenisset; Sest. 26.
coorior: tum subito tempestates coortae sunt maximae; Verr. I, 46.
dedo: studio litterarum se subito dedidit; Sest. 110.

descendo: si quis ... miratur me ... subito nunc mutata voluntate ad accusandum descendere; div. Caec. 1.
destituo: tamen subito solus destitutus pertimuit et conturbatus est; Verr. II, 74.
dico: cum subito ... duos solos servos armatos fuisse dixit; Caecin. 30.
edico: cum subito edicunt duo consules, ut ..; Sest. 32.
egredior: videte nunc illum, primum egredientem e villa, subito; Milo 54.
eicio: quae (voluptates) ... subito se non numquam profundunt atque eiciunt universae; Cael. 75.
emergo: quis .. clavum tanti imperii tenere ... posse arbitraretur hominem emersum subito ex diuturnis tenebris lustrorum ac stuprorum? Sest. 20. emergebat subito; ib. 126.
eripio: Ser. Sulpicius ... subito ereptus e causa totam legationem orbam et debilitatam reliquit; Phil. IX, 1.
evado: qui si iam ... evasissent subito ex balneis [mulieris amici]; Cael. 65.
exardesco: bellum subito exarsit; Ligar. 3.
excito: ex quibus (pastoribus) ait se, cum velit, subito fugitivorum bellum excitaturum; Fr. B. VIII, 11.
exclamo: subito illa ... exclamavit; Cluent. 30. cum subito manus illa Clodiana ... exclamat, incitatur, invadit; Sest. 79.
exorior: qui ... subito ... exortus .. confecit exercitum ..; Phil. V, 43.
exsisto: tu ... auspiciorum patronus subito exstitisti; dom. 40. quamquam mihi inimicus subito exstitisti; Phil. II, 90.
fingo: neque enim potest quisquam nostrum subito fingi; Sulla 69. quam (vitam) solam videtis ... subito flecti fingique non posse; ib. 79.
flecto: s. fingo; Sulla 79.
habeo: habere (comitia consul) coepit subito praeter opinionem omnium; Planc. 49.
hortor: hi subito hortari ad pacem ... non sine causa videbantur; Phil. XII, 2.
incito: s. exclamo; Sest. 79.
induco: quibus (lacrimis) ego ... subito inducor in spem ..; Planc. 104.
ingurgito: in eius .. viri copias cum se subito ingurgitasset; Phil. II, 65.
invado: s. exclamo; Sest. 79.
mitto: ut subito novum (frumentum) mitterent; dom. 11.
nascor: cur ... subito atque ex tempore nova nascebantur edicta? Verr. III, 51. cum tot bella ... subito atque improviso nascantur; Font. 42.
nuntio: subito ei (Clodio) esse nuntiatum Cyrum architectum esse mortuum; Milo 46.
occido: cum duo fulmina || lumina || nostri imperii subito in Hispania, Cn. et P. Scipiones exstincti occidissent; Balb. 34.
opprimo: ne subito a me opprimantur, haec sum rogaturus; Verr. IV, 150.
penetro: Ditem patrem ferunt ... exstitisse ... et subito non longe a Syracusis penetrasse sub terras; Verr. IV, 107.
perterreo: cum ille ... subito voltu Milonis perterritus fugeret ad Tiberim; Milo 41.
pertimesco: si L. Catilina ... subito pertimuerit; Catil. II, 14. subito eundem, quem contempserant, pertimescunt; Flacc. 44.
profero: Volturcius .. subito litteras proferri iubet; Catil. III, 12.
proficiscor: Clodius ... Roma subito ipse profectus pridie est; Milo 27.
profundo: videtisne subito ... M. Fonteium ... lacrimas profudisse? Font. 48. s. eicio.
prorumpo: prorupit subito Brundisium; Phil. XIII, 18.
reicio: si qui ex alto cum ad patriam accessisset tempestate subito reiectus optaret ..; Caecin. 88.
relinquo: P. Clodius ... subito reliquit annum suum; Milo 24.
retineo: subito ipse te retinebas; Quinct. 39.
retraho: quae (spes) cum Verrem a porta subito ad iudicium retraxisset; Verr. I, 23.
reverto: etiam quaerebat cur ego ex ipso cursu tam subito revertissem; Phil. II, 76.
solvo: hanc taetram immanemque beluam ... solvit subito lege curiata consul; Sest. 16.
spero: ne qui forte incipiat improbus subito ... aliquid sperare de te; Sulla 34.
subvenio: Cn. Pompei ... animi dolor subvenit subito rei publicae; dom. 25.
suscipio: quod (patrocinium) subito suscepit; Phil. XII, 6.
tollo: alter ... subito ... nomen suum de tabula sustulit; Sest. 72.
vendito: vobis se coepit subito fallacissime venditare; har. resp. 48.
venio: nisi forte existimatis hanc ... illi tantam .. eversionem civitatis in mentem subito ... venire potuisse; har. resp. 55.
elliptisch: unde igitur subito tanta ista mutatio? Phil. I, 33.
II. demens: ille subito scelere demens quanta conscientiae vis esset ostendit; Catil. III, 11.

subitus, plötzlich, unvermuthet: acerbitas: hunc (video) ... rogationis iniustissimae subitam acerbitatem pro patre ... deprecantem; Sest. 144.
divortium: ecce .. subitum divortium, quod solacium malorum omnium fore videbatur; Cluent. 14.
formido: ecce illa tempestas, caligo bonorum et subita atque improvisa formido; prov. cons. 43.
gratia: videsne ut eripiam te ex improborum subita gratia? Sulla 35.
homo: homini levi et subito filiam conlocavit; Piso, fr. 4.
laetitia: neque eos tam istius hominis perditi subita laetitia quam hominis amplissimi nova gratulatio commovebat; Verr. a. pr. 21.
ruinae: deflevi ... subitas fundatissimae familiae ruinas; dom. 96.
spes: huic mirandum est magno adiumento Catilinae subitam spem consulatus adipiscendi fuisse? Muren. 53.
suspicio: iste motus servitiorum bellique subita suspicio utrum tibi tandem diligentiam ... attulit? Verr. V, 15.
tempestas: nolite ... hunc ... tamquam turbine aliquo aut subita tempestate pervertere; Cael. 79.
tempus: in quo ego tam subito et exiguo et turbido tempore multa divinitus...providi; Sulla 43.

subiungo, unterwerfen: nationes, al.: ut sub vestrum ius ... urbis, nationes, provincias, liberos populos, reges, terrarum denique orbem subiungeretis; leg. agr. II, 98.
urbis: qui ... urbis .. Achaiae Boeotiaeque multas sub imperium populi Romani dicionemque subiunxit; Verr. I, 55. s. nationes.

sublate, stolz: nihil .. umquam de me dixi sublatius asciscendae laudis causa potius quam criminis depellendi; dom. 95.

sublevo, aufrichten, erleichtern, unterstützen: alqm: non nemo ... hoc tamen in miseriis adiumento et solacio sublevatur; Quinct. 49. ab amicis eius non sublevatus ... quem praeter te

appellet habet neminem; ib. 98. cum dicat me ... sublevaturum fuisse eum, quem contra dicerem; Verr. I, 24. hi te homines auctoritate sua sublevent; ib. IV, 20. non minus nos stultitia istius sublevat quam laedit improbitas; Caecin. 23. laesit ... Caecinam; sublevat ibidem; ib. huius illum opes in rebus eius incommodissimis sublevarunt; Cluent. 161. is hunc suo testimonio sublevat; ib. 168. ut hunc studio frequentiaque sua quantum possent ... sublevarent; ib. 195. vos, ... qui, ut quisque crudelissime oppugnatur, eum lenissime sublevatis; ib. 202. utrum sublevat Sullam (Cassius) an satis probat se nescire? sublevat apud Gallos. quid ita? Sulla 39. ut ... te suis sceleratis contionibus sublevarent; dom. 55. Cornelius .. omni officio, lacrimis, opera, consolatione omnis me absente meos sublevavit; Balb. 58.

aratores: eadem aestimatione alter sublevarat aratores, alter everterat; Verr. III, 215.

causam: causam inimici tui sublevabis; div. Caec. 12.

consules: horum consulum ruinas vos consules vestra virtute fulsistis, summa tribunorum plebis praetorumque fide et diligentia sublevati; sen. 18.

homines: manere ... videor et non omnino a defendendis hominibus sublevandisque discedere; div. Caec. 5.

legatum: ut ... legatum Antonii sublevatum velint; Phil. VIII, 32.

pericula: ut tua vi et crudelitate istius hominis improbissimi pericula sublevares; Verr. I, 77. ut meum laborem hominum periculis sublevandis non impertiam; Muren. 8.

res: per quos (amicos) res eius ... nunc sublevantur adversae; Sulla 75.

rem publicam: fateor me ... ad eam partem accessisse rei publicae sublevandae, quae maxime laboraret; div. Caec. 9.

vicinos: qui vicinos suos ... facultatibus suis sublevavit; Phil. VII, 24.

vitia: non denique aliquo mediocri vitio tot tantaque eius vitia sublevata esse videbuntur; Verr. a. pr. 47.

subministro, darreichen: pecuniam: qui (rex) ... sese .. spoliare maluerit quam tibi pecuniam non subministrare; Deiot. 25.

tela: palam in eum (M. Caelium) tela iaciuntur, clam subministrantur; Cael. 20.

submisse, bescheiden: „qui mihi non nimis submisse supplicarat"; Planc. 12.

submissus, leise: submissa voce agam, tantum ut iudices audiant; Flacc. 66.

submitto (summitto), nachlassen, erniedrigen, einen Nachfolger geben: I. alqs: ut in actoribus Graecis fieri videmus, saepe illum ... multum summittere; div. Caec. 48. tamen ad pupillae matrem summittebat; Verr. I, 105. huic vos non summittetis? prov. cons. 8.

II. alqm: summittebat iste Timarchidem; Verr. III, 69. appellavi populum tributim, submisi me et supplicavi; Planc. 24.

submoveo, entfernen, zurückhalten: alqm: ut ... magnitudine poenae a maleficio summoverentur; Sex. Rosc. 70.

advocatos: iubet ... recusantis nostros advocatos acerrime submoveri; Quinct. 31.

suboles, Nachwuchs, Nachkommenschaft: expello, extermino: omnem subolem iuventutis ... expulsam atque exterminatam suis sedibus; Phil. II, 54.

propago: propaganda (est tibi) suboles; Marcell. 23.

suborno, ausrüsten, zurüsten, anstiften: I. absolut: cuius importunam lubidinem et stuprum cum scelere coniunctam ne subornandi quidem mora retardavit; Fr. B. XIII, v, 2.

II. alqm: „Apuleiana pecunia Brutum subornastis || subornatis ||"; Phil. XIII, 32.

accusatores: a te accusatores esse instructos et subornatos; Vatin. 3.

coponem, hominem: atque etiam ... hominem multorum hospitem, Ambivium quendam, coponem de via Latina, subornatis; Cluent. 163.

testem: falsum subornavit testem Roscius Cluvium; Qu. Rosc. 51. fictus testis subornari solet; Caecin. 71.

III. mit doppeltem Acc.: medicum indicem subornavit; Deiot. 17.

subrancidus, ranzig: exstructa mensa non conchyliis aut piscibus, sed multa carne subrancida; Piso 67.

subrepo, sich einschleichen: emergebat subito, cum sub tabulas subrepserat; Sest. 126.

subrideo, lächeln: subridet Saturius, veterator, ut sibi videtur; Qu. Rosc. 22.

subscribo, unterschreiben, vermerken, verzeichnen, klagen: I, 1. unpersönlich: ut ei ... non modo deferendi nominis, sed ne subscribendi quidem ... facerent potestatem; Verr. I, 15. in M'. Aquilium et in Ti. Guttam video esse subscriptum; Cluent. 127.

2 alqs: si quia subscripserint (ita sit); Cluent. 123. in P. Popilium ... subscripsit L. Gellius, quod is pecuniam accepisset; ib. 131.

censores: ac primum illud statuamus, utrum quia censores subscripserint, ita sit, an, quia ita fuerit, illi subscripserint; Cluent. 123.

II, 1. de: quae de iudicio corrupto subscripserunt; Cluent. 127. leve est, quod censores de ceteris subscripserunt; ib. 135.

2. acc. c inf.: quibus (statuis) subscripsit reges a se in gratiam esse reductos; Cluent. 101. quos (reos) contra leges pecunias accepisse subscriptum est; ib. 121. quem eidem isti censores aerarium reliquisse *se* subscripserunt; ib. 126.

III. alqd: sin autem, quod subscriptum est, quia verum est, idcirco grave debet esse; Cluent. 124. s. II, 1. Cluent. 135.

causam: cum istam ipsam causam subscriberent; Cluent. 119.

numerum: propterea quod lege Hieronica numerus aratorum quotannis apud magistratus publice subscribitur; Verr. III, 120.

subscriptio, Unterschrift, Tadel, Klage, Mitanklage: I. adfert: ne subscriptio censoria non minus calamitatis civibus quam illa .. proscriptio possit adferre; Cluent. 123.

est: in Leontino iugerum subscriptio [ac professio] non est plus XXX; Verr. III, 113. s. II, 1. figo.

potest: s. adfert.

II, 1. figo: quid est quam ob rem quisquam nostrum censorias subscriptiones omnis fixas et in perpetuum ratas putet esse oportere? Cluent. 132.

postulo: qui subscriptionem sibi postularunt; div. Caec. 49.

tollo: populi Romani suffragiis saepe numero censorias subscriptiones esse sublatas; Cluent. 121.

2. dico de: quicquid de subscriptionibus eorum mihi dicendum erit; Cluent. 118.

III, 1. exheredare: quem pater censoria subscriptione exheredavit; Cluent. 135.
notare: homines ... hac quoque subscriptione notare voluerunt; Cluent. 130.
2. ex: ex tota ista subscriptione rumorem quendam et plausum popularem esse quaesitum; Cluent. 131.
in: omnes intellegimus in istis subscriptionibus ventum quendam popularem esse quaesitum; Cluent. 130.

subscriptor, Mitankläger: I, 1. aspirat: ut ad causam tantam ... quisquam subscriptor me invito aspirare possit; div. Caec. 51.
dicit, al.: etiam ille novicius Ligus, venalis scriptor est subscriptor tuus, ... mortem eius se velle persequi dixit; dom. 49.
interrogat, al.: invidisti ingenio subscriptoris tui, quod ornabat facete locum, quem prehenderat, et acute testis interrogabat; Flacc. 82.
2. sum: L. Apuleium esse video proximum subscriptorem; div. Caec. 47. subscriptore C. Rutilio Rufo; ib. 69.
II. addo: ut mihi non ex his, quos mecum adduxerim, sed de populo subscriptor addatur; div. Caec. 50.
rogo: M. Fabium subscriptorem eius (Plaetorii) rogabimus, ut ..; Font. 36.
III. ingenium: invidisti ingenio subscriptoris tui; Flacc. 82.
secessio: secessionem subscriptorum animadvertebant; Muren. 49.
IV. cum: venit paratus cum subscriptoribus exercitatis et disertis; div. Caec. 47.

subsellium, Bank: I, 1. comburo: a quibus miror ... non subsellia quoque esse combusta; Sex. Rosc. 91.
dissipo: num quis ... subsellia dissiparit? Vatin. 34.
occupo: haec subsellia ab Ituraeis occupabantur; Phil. XIII, 18.
reformido: qui propter fori iudiciorumque insolentiam non modo subsellia, verum etiam urbem ipsam reformidet; Sex. Rosc. 88.
separo: quod ... passus esset ... a populari consessu senatoria subsellia separavi; Fr. B. VI, 12.
vacuefacio: quid, quod adventu tuo ista subsellia vacuefacta sunt? Catil. I, 16.
2. abeo a: simul a subselliis abire coepit; Verr. II, 73.
adduco ad: Staienum ipse ad subsellia adduxit; Cluent. 74.
defero a: is ... rem a subselliis ad rostra detulit; Cluent. 111.
discedo a: itaque a subselliis discessit; Verr. II, 73. C. Fabricius a subselliis demisso capite discesserat; Cluent. 58.
queror de: de subselliis queror? Flacc. 22.
reduco ad: ut illum persequeretur et ... ad subsellia reduceret; Cluent. 59.
sedeo in: quorum alterum sedere in accusatorum subselliis video; Sex. Rosc. 17. cum vidisset qui homines in hisce subselliis sederent; ib. 59.
sum inter: ut ... inter ipsa subsellia caedes futurae sint; Sex. Rosc. 12.
surgo de: qui de accusatoris subsellio surgit; Sex. Rosc. 104. — ex: (testes) ex accusatorum subselliis surgunt; Flacc. 22.
suscito a: te, te, inquam, Fanni, ab tuis subselliis contra te testem suscitabo; Qu. Rosc. 37.
traduco ad: miserum atque iniquum ex agro homines traduci in forum, ab aratro ad subsellia; Verr. III, 26.
venio ad: etiamne ad subsellia cum ferro atque telis venistis? Sex. Rosc. 32.
versor inter: cum inter subsellia nostra versentur armati; Phil. II, 19. cum inter subsellia senatus versarentur latrones; ib. V, 18.
III, 1. pars: quid, ... quod omnes consulares, simul atque adsedisti, partem istam subselliorum nudam atque inanem reliquerunt? Catil. I, 16. principes eius ordinis partem illam subselliorum, ad quam ille accesserat, nudam atque inanem reliquerunt; ib. II, 12.
ratio: alia subselliorum ratio (est), alia lectorum; Cael. 67.
2. alqs ab: habet Alienum, hunc tamen ab subselliis; div. Caec. 48.
IV. ad: accusabat tribunus plebis idem in contionibus, idem ad subsellia; Cluent. 93. dixerunt hic modo nobiscum ad haec subsellia; Rab. Post. 36.
in: an vero, in quibus subselliis haec ornamenta ac lumina rei publicae viderem, in his me apparere nollem? Sulla 5.

subsequor, nachfolgen: I. adseclae, adsentatores: pauci praeterea adsentatores eorum atque adseclae subsequuntur; Fr. B. VII, 3.
nuntii, rumores: talibus .. nuntiis et rumoribus patebat ad orientem via nec ulli veri subsequebantur; Deiot. 11.
II. ordinem: ut ... reliqui boni et locupletes omnes summum ordinem subsequantur; Phil. XIII, 23.

subsidium, Hilfe, Beistand, Schutz: I, 1. cadunt: omnia alia ... subsidia rei publicae ... ceciderunt; Flacc. 3.
disperit: unumne fundum, ... pacis ornamentum, subsidium belli, ... disperire patiemini? leg. agr. II, 80.
patet: nisi illud et rei frumentariae subsidium et receptaculum classibus nostris pateret; Verr. II, 3.
videntur: num tibi haec parva videntur adiumenta et subsidia consulatus? Muren. 38.
2. sum: quae nostri maiores certissima subsidia rei publicae contra tribunicios furores esse voluerunt; sen. 11. „est .. rei publicae magnum firmumque subsidium"; Sest. 20.
II, 1. adiungo: cum Siciliam tam opportunum subsidium belli atque pacis ad rem publicam adiunxissent; Verr. III, 14.
comparo: subsidium mihi diligentiam comparavi; Quinct. 4.
consumo: cum industriae subsidia atque instrumenta virtutis in libidine audaciaque consumeret; Catil. II, 9.
defigo: ut omnia rei publicae subsidia ... in hoc uno iudicio (posita esse et defixa) putetis; Flacc. 3.
eripio: tu populo Romano subsidia belli, tu ornamenta pacis eripias? leg. agr. I, 3.
habeo: habebam inimicum non C. Marium, ... spem subsidiumque patriae, sed ..; Sest. 38. ut ipsa acies subsidium haberet etiam transmarinum; Phil. XI, 26.
munio: qui ... haec tria frumentaria subsidia rei publicae firmissimis praesidiis ... munivit; imp. Pomp. 34.
ostendo: non laboranti certum subsidium nobilitatis ostenditur; leg. agr. II, 5.
pono: s. defigo.
requiro: quibus (vectigalibus) amissis et pacis ornamenta et subidia belli requiretis; imp. Pomp. 6.
servo: nos ... subsidium annonae, horreum belli, sub signo claustrisque positum [vestigal] servare non potuisse; leg. agr. I, 21.
vendo: cum senserit istum ... omnia subsidia vectigalium vendidisse; Verr. III, 119.
video: video Milonem, ... subsidium adflictae rei publicae, ... sordidatum et reum; Sest. 144.

2. proficiscor: quod C. Caesar ... Galliae provinciae cum exercitu subsidio profectus sit; Phil. V, 46.
sum: quae (litterae) subsidio oblivioni esse possent; Sulla 45.
venio: venit huic subsidio ... Massiliensium cuncta civitas; Font. 45. nisi forte eum subsidio tibi venire arbitraris cum fortissimis legionibus; Phil. XIII, 44.
III, 1. geri: Cn. Pompei ... gestum est subsidiis; Fr. A, III, 8.
liberare: quam (Italiam) ... L. Sulla huius virtute et subsidio confessus est liberatam; imp. Pomp. 30.
sustentare: quorum (fundorum) subsidio familiarum magnitudines et Cumanorum ... praediorum sumptus sustentare possint; leg. agr. II, 78. qui se etiam nunc subsidiis patrimonii aut amicorum liberalitate sustentant; prov. cons. 12.
sine: nemo est .., qui invidiae sine vestro [ac sine] talium virorum subsidio possit resistere; Cluent. 3. illum .. arbitrabar etiam sine hoc subsidio pecuniae retinere exercitum praeda ante parta et bellum conficere posse; prov. cons. 28. potest igitur stare res publica ... sine magno subsidio iuventutis? Phil. X, 18.

subsido, sich niederlassen, auflauern: alqs: Miloni ... subsidendum atque exspectandum fuit; Milo 49. cur (Milo) neque ante occurrit ... nec eo in loco subsedit, quo ..? ib. 51.

subsigno, eintragen, verpfänden: praedia: eodem capite subsignata omnia (praedia), si modo Sullana sunt, liberantur; leg. agr. III, 9. quaero, sintne ista praedia censui censendo, ... subsignari apud aerarium aut apud censorem possint? Flacc. 80.

subsortior, zum Ersatz auslosen: I. alqs: „subsortiemur etiam in M. Metelli locum; Verr. a. pr. 30. ex hac decuria vestra ... in suum consilium sine causa subsortiebatur; ib. I, 138. si ex lege subsortitus non erat Iunius; Cluent. 92.
II. alqm: quos in horum locum subsortitus esses || sortitus es, subsortiturus eras ||; Verr. I, 51. iam non eos Iunius subsortitus est, qui pecunia accepta condemnarent; Cluent. 113.
iudicem: quod e lege subsortitus [iudicem] non esset; Cluent. 96.

subsortitio, Nachlosen: I. est: eius modi subsortitionem || sortitionem || ... suorum quoque iudicum fore putavit; Verr. I, 158.
II, 1. habeo: quod C. Verres ... subsortitionem eius in eo codice non haberet; Cluent. 91.
2. dico de: nam de subsortitione illa Iuniana iudicum nihil dico; Verr. I, 157.
III. ex: cum praesertim (C. Fidiculanius Falcula) ... paucos dies ex subsortitione sedisset; Cluent. 103.

substituo, an die Stelle setzen: alqm: nunc pro te Verrem substituisti alterum civitati; Verr. III, 161. Verres in eorum locum substitutus est; ib. IV, 89.
civis: tum iste homo nefarius in eorum locum ... substituere et supponere coepit civis Romanos; Verr. V, 72.

substructio, Unterbau, Grundbau: I. moles: quas (aras) ille ... substructionum insanis molibus oppresserat; Milo 86.
II. propter: quo in fundo propter insanas illas substructiones facile hominum mille versabantur valentium; Milo 53.

subsum, vorhanden, nahe, damit verbunden sein, vorliegen, bevorstehen: alqd: quoniam subesse aliquid putas quod cavendum sit; Marcell. 32.
causa: suberat etiam alia causa maior; Cluent. 44.
contentio: praesertim .. cum honoris amplissimi contentio et dies comitiorum subesset; Milo 42.
culpa: cum culpa nulla subesset; Fr. B, VIII, 18, a.
dies: f. contentio.
periculum: cesseram, ... si vis suberat, armis; si societas magistratuum, pactioni; si periculum civium, rei publicae; Sest. 64.
praedia: cuius praedia suberant; Verr. I, 144.
simultas: sin autem iam iam suberat simultas; Cael. 61.
societas: f. periculum.
suspicio: ne quae subesse posset aliena ... suspicio; Quinct. 66. in qua re nulla subesset suspicio; Sex. Rosc. 28. in qua (legatione) periculi suspicio non subesset; Phil. IX, 4. nullus timor, nulla suberat suspicio; ib. XII, 27.
timor: f. suspicio; Phil. II, 27.
vis: f. periculum.

subterfugio, entfliehen, vermeiden, entgehen: alqd: ut omnes intellegant nihil me .. subterfugere voluisse reticendo; Cluent. 1.
calamitatem: qui volunt aliquam poenam subterfugere aut calamitatem; Caecin. 100.
crimen: cum extraordinariae pecuniae crimen subterfugere velles; Verr. I, 102.
imprudentiam: quantum hominis avarissimi et libidinosissimi .. imprudentiam subterfugit; Verr. a. pr. 13.
militiam: si qui militiam subterfugissent; Phil. VII, 23.
negotium: si status hic ... maneat neque aliud || aliquod || negotium exstiterit quod honeste subterfugere (consul) non possit; leg. agr. I, 26.
poenam: f. calamitatem.
vim: quoniam criminum vim subterfugere nullo modo poterat; Verr. a. pr. 8.

subtilis, fein, genau: revocate iam animos vestros ab hac subtili nostra disputatione ad universam rem publicam; dom. 142.

subtiliter, fein, scharfsinnig, gründlich: ago: non agam .. cum ista Sardorum conspiratione ... subtiliter; Scaur. 20.
dico: nihil .. umquam audivi quod mihi de iure subtilius dici videretur; Balb. 2.
disputo: necessario mihi de isdem rebus esse arbitror, si non subtilius disputandum, at certe dolentius deplorandum; Sest. 14.
dissero: quoniam de hoc teste ... disseruit subtiliter et copiose Q. Hortensius; Flacc. 41.
erudio: ille alter .. ipse est homo doctus et a suis Graecis subtilius eruditus; prov. cons. 14.
exquiro: verba subtiliter exquiri omnia noluerunt; Caecin. 57.
induco: verebar ne illa subtiliter ad criminandum inducta oratio ad animos vestros sensim ac leniter accederet; Cael. 25.
iudico: qui haec subtiliter iudicat; Verr. IV, 127.
perpolio: a quo haec, quae ego nunc pecurro, subtilissime sunt omnia perpolita; Balb. 50.

subtimeo, fürchten: num quid subtimes ne ad te hoc crimen pertinere videatur? Phil. II, 36.

subtraho, entziehen, entreißen: materiem: nonne id agendum nobis omnibus fuit, ut materiem subtraheremus furori tuo? dom. 11.
vicarium: nolite mihi subtrahere vicarium meae diligentiae; Muren. 80.

subvenio, zur Hilfe kommen, beistehen, abhelfen: 1. unpersönlich: vestri auxilii est .. huius innocentiae ... subvenire; Cluent. 4. (Oppianicus) acrioribus saluti suae remediis subveniendum putavit; ib. 67. quarum (dearum) ope etiam aliis incendiis subvenitur; har. resp. 57. cum maxime consilio nostro subvenire communi saluti oporteret; Phil. V, 1. D. Bruti ... opera, consilio, virtute incredibilique studio et consensu provinciae Galliae rei publicae ... esse subventum; ib. 36.
2. alqs: propterea quod homini iam perdito et collum in laqueum inserenti subvenisti; Verr. IV, 37. huic (socero) subvenire volt succumbenti iam et oppresso || et presso ||, Sullanis oneribus gravi, sua lege || gratissima sua lege ||; leg. agr. II, 69. rei publicae praecipitanti subveni; Sulla 87. frumentum provinciae frumentariae ..., quo gratius esset tum, cum in ipsa fame subvenissent, custodiis suis clausum continebant; dom. 11. qui ... praecipitanti patriae non subvenirent; Sest. 25. quibus (publicanis) .. vos in his angustiis aerarii tamen subveniatis necesse est, etsi iam multis non potestis, qui ..; prov. cons. 11. qui me amor .. subvenire .. impendentibus periculis maximis cum dimicatione capitis ... coëgit; prov. cons. 23. (Cn. Pompeius) subvenit .. rei publicae; Phil. V, 43. quod C. Caesar ... saluti dignitatique populi Romani subvenerit; ib. 46. ut omnes ... armis, equis, viris D. Bruto subveniremus; ib. VIII, 21.
consul: cui (incendio) non consul subvenerit; Piso 26.
di: quod ipsi (di) saepe multis laborantibus atque implorantibus ope sua subvenissent; Scaur. 46.
dignitas: cum Q. Metelli ... summa dignitas, cum praetorum, tribunorum plebis paene omnium virtus et fides rei publicae subvenisset; sen. 5.
dolor: Cn. Pompei ... animi dolor subvenit subito rei publicae; dom. 25.
fides: s. dignitas,
opes: nisi unius amici opes subvenissent; Rab. Post. 48.
populus: senatui populoque Romano non est licitum ... rei publicae subvenire; sen. 16.
res: quae res egestati et aeri alieno tuo praeter mortem Caesaris subvenire potuisset? Phil. II, 36.
senatus: s. populus.
virtus: cuius (Marii) ... virtus magnis populi Romani luctibus funeribusque subvenit; prov. cons. 32.

suburbanitas, Nähe bei der Stadt: sic populo Romano iucunda suburbanitas est huiusce provinciae; Verr. II, 7.

suburbanus, nahe bei der Stadt befindlich: A. ager: (pestis) in agros suburbanos repente advolabit; Muren. 85. exauditus in agro propinquo et suburbano est strepitus quidam reconditus et horribilis fremitus armorum; har. resp. 20.
artificium: laudanda est vel etiam amanda vicinitas, ... non erudita artificio simulationis vel suburbano vel etiam urbano; Planc. 22.
praefectura: hic est e praefectura Atinati, ... non tam suburbana; Planc. 19.
provincia: quid est hoc? ... iudicia in socios fidelis, in provinciam suburbanam? || iudicia? socii fideles? provincia surbana? || Verr. III, 66.
rus: habet animi causa rus amoenum et suburbanum; Sex. Rosc. 133.
Sicilia: ad eamne rem fuit haec suburbana ac fidelis Sicilia, ... ut ..? Verr. V, 157.
B, I, 1. habeo: non quo ipse hortos aut suburbanum aut locum omnino ubi ea poneret nullum haberet; Verr. II, 87.
2. deporto in: haec (signa) non in tuam domum neque in suburbana amicorum, sed Romam in publicum deportasses; Verr. I, 54.
pono in: nihil in hortis posuit, nihil in suburbano; Verr. I, 121.
II. in: quosdam etiam senatores ... non in hortis aut suburbanis suis, sed Neapoli ... cum † maeciapella saepe videmus; Rab. post. 26.

suburbium, Vorstadt: qui Terminalibus nuper in suburbium ... ire non sum ausus; Phil. XII, 24.

succedo, folgen, nachfolgen, sich unterziehen: I. unpersönlich: simul ac successum isti audierunt; Verr. IV, 90. numquam succedetur illis; prov. cons. 17. „ut Pisoni et Gabinio succedatur statim“; ib. ego mea sententia C. Caesari succedendum nondum putarem; ib. 18. si succeditur; ib. 19. idem (senatus) ... lege Sempronia succedendum non censuit; Balb. 61. cum tu non solum, quod tibi succederetur, sed quod Gabinio non succederetur, exsanguis ... concidisti; Piso 88. quoad ex senatus consulto cuique eorum successum sit; Phil. III, 38. quoad ei ex senatus consulto successum sit; ib. X, 26. quoad cuique ex senatus consulto sucessum sit; ib. XI, 31.
2. alqs: ut quam primum (Metellus) isti succederet; Verr. II, 10. his vero qui successerunt, ... non minus acres contra me fuerunt; ib. 12. sperabat Heraclius ... ante alteram sortitionem Q. Arrium successurum; ib. 37. cum is Sacerdoti successisset; ib. 68. successit tibi L. Metellus; ib. III, 43. cui iste successit; ib. 119. qui successit isti; ib. 122. qui tibi successerit; ib. 124. qui tibi successit; ib. 126. cui tu successisti; ib. 212. ut isti successit; ib. V, 55. huic qui successerit; imp. Pomp. 5. cui (Manlio) nunc Catilina succedit; Catil. II, 20. ei succedo orationi, quae ..; Balb. 4. quod Q. Ancharium non esse successurum putares; Piso 89. succedebat ... Hortensio; Phil. X, 11.
aetas: aetas succedit aetati; Phil. XI, 39.
frater: qui (frater meus) L. Flacco successerit; Flacc. 33. cum iam frater meus Flacco successisset; ib. 49.
heres: nondum in Cn. Pompei locum ... repentinus heres successerat; Phil. II, 62.
praetores: qui M. Laevino aut P. Rupilio aut M'. Aquilio praetores in eam provinciam successerant; Verr. III, 125.
vicarius: ut eis || his || ne vicarii quidem successerint; Verr. III, 120. succedam ego vicarius tuo muneri; ib. IV, 81.
vir: postea vero quam intellexerunt isti virum fortem, ... Q. Arrium, non succedere; Verr. IV, 42.

succendo, anzünden: sapientem, etiam si in Phalaridis tauro inclusus succensis ignibus torreatur, dicturum tamen suave illud esse; Piso 42.

succenseo (suscenseo), zürnen: alqs: quod Volcatius ei non suscensuit; Verr. II, 58. mihi suscensere desinito; ib. V, 19. cur tibi ego non succenseo, quod accusas eum, quem ego defendo? Sulla 48. quis mihi iure succenseat, si ..?

Arch. 13. ne mihi ista forte succenseat; Cael. 33. tu neque Q. Pedio succenses neque huic A. Plotio; Planc. 17. non .. iam metuo ne, tu illi (Deiotaro) suscenseas; illud vereor, ne tibi illum suscensere aliquid suspicere; Deiot. 35. (Deiotarus) tibi non suscenset; ib. 38. cum suscensere nemini posset; Phil. III, 30.

di: ex perfidia et malitia ... di immortales hominibus irasci et suscensere consuerunt; Qu. Rosc. 46.

vir: sapientissimus vir familiarissimis suis succensuit [pater tuus]; Sulla 49.

successor, Nachfolger: I. immutat: cum successor aliquid immutat de institutis superiorum; Flacc. 33.

invidet: successori successor invidit; Scaur. 33.

II. praefinio: praefinit .. successori diem; prov. cons. 36.

succingo, umgeben, umgürten: alqm: hoc .. iste infestior, quod multo se pluribus et immanioribus canibus succinxerat; Verr. V, 146. „Ser. Galbam eodem pugione succinctum in castris videtis," Phil. XIII, 33.

Karthaginem: deleta Karthago est, quod ... succincta portibus, armata muris ... imminere ... videbatur; leg. agr. II, 87.

succumbo, erliegen, unterliegen: alqs: quem ... non rei publicae cedere (solitum esse scimus), non fortunae ipsi succumbere; Sulla 71. non quo illi ... onus illud imponerem, succubuissem enim potius ipse, sed quia videbam ..; dom. 16. iam succumbam, Laterensis, isti tuo crimini; Planc. 82. in eo genere accusationis si vincerer, succumberem ac cederem; Scaur. 16. nec umquam succumbet inimicis, ne fortunae quidem; Deiot. 36.

socer: huic (socero) subvenire volt succumbenti iam et oppresso || et presso ||; leg. agr. II, 69.

succurro, Hilfe leisten, beistehen, abhelfen: 1. unpersönlich: si est boni consulis ... succurrere saluti fortunisque communibus || omnium ||; Rabir. 3. succurrendum est D. Bruto; Phil. VI, 7. quibus (incendiis) confestim succurrendum est; ib. XI, 26.

2. alqs: licet .. undique omnes mihi minae et terrores periculaque impedeant .., succurram; Sex. Rosc. 31. ut infamiae communi succurrerem; Verr. a. pr. 2. ut et vitae patris et pudicitiae sororis succurreret; ib. I, 67.

servi: cum (servi) ... domino succurrere prohiberentur; Milo 29.

sudo, schwitzen: alqs: IPSI SUDABUNT, SI DI VOLUNT; Verr. III, 157. sudandum est eis pro communibus commodis; Sest. 139. (M. Antonius) sudat, pallet; Phil. II, 84.

sudor, Schweiß, Mühe: cadere: qui ... multo eius (Fontei) sudore ac labore sub populi Romani imperium dicionemque ceciderunt; Font. 12.

conligi: habet existimationem multo sudore, labore vigiliisque conlectam; div. Caec. 72.

pari: nolite || nolitote || dubitare plurimo sudore et sanguine maiorum vestrorum partam vobisque traditam libertatem ... defendere; leg. agr. II, 16.

quaeri: et vos [non] dubitatis quin vectigalia vestra vendatis, [plurimo maiorum vestrorum sanguine et sudore quaesita]? leg. agr. II, 69.

suffero, ertragen, erdulden: multam: quam multam si sufferre voluissent, manere in civitate potuissent; Caecin. 98.

poenam: s. **poena,** II, 1. suffero (3 St.) B. III, S. 636, b.

sufficio, nachwählen, genügen: I. scribae: quamquam nec scribae sufficere nec tabulae nomina illorum capere potuerunt; Phil. II, 16.

socii: (socii) paucorum cupiditati tum cum obsistere non poterant, tamen sufficere aliquo modo poterant; Verr. V, 127.

II. conlegam: unus || unus si || erit consul et is ... in sufficiendo | creando || conlega occupatus; Muren. 85.

consulem: ne sufficiatur consul non timent; Muren. 82.

suffigo, anschlagen: si te et Gabinium cruci suffixos viderem; Piso 42.

suffoco, ersticken: gallum, patrem: nec minus delinquere eum, qui gallum gallinaceum, cum opus non fuerit, quam eum, qui patrem suffocaverit; Muren. 61.

patronam: qui patronam suffocabat; Scaur. 11.

suffodio, untergraben: a Sex. Serrano sanctissima sacella suffosa ... esse nescimus? har. resp. 32.

suffragatio, Begünstigung, Empfehlung: I. est: sit par ... militaris suffragatio urbanae || militari suffragatio urbana ||; Muren. 41. cum ... (sit) facilis suffragatio pro salute; dom. 45.

habet: in consule declarando multum .. apud universum populum Romanum auctoritatis habet suffragatio militaris; Muren. 38.

II, 1. antepono: si ... hanc urbanam suffragationem militari anteponis; Muren. 38.

exstinguo: exstinctae (sunt) suffragationes; Planc. 15.

perdo: hic ... suffragationes consulatus, fontem .. gloriae suae perdidit; Milo 34.

tollo: ut suffragatio ... tolleretur; Planc. 44.

2. antepono: s. 1. antepono.

III. par: s. I. est; Muren. 41.

suffragator, Begünstiger Wähler; I, 1. sum: tua .. nobilitas ... hominibus litteratis [et historicis] est notior, populo vero et suffragatoribus obscurior; Muren. 16.

2. utor: nec me suffragatore meliore utebatur quam Clodio; Milo 34.

II. comparatio: non placet mihi ... testium potius quam suffragatorum comparatio; Muren. 44.

suffragium, Stimme, Abstimmung, Urtheil: I. **Subject:** excitant: suffragia largitione devincta severitatem senatus ... excitarent; Planc. 45.

sunt: in eis omnibus senatoribus cooptandis ... suffragia nulla fuisse; Verr. II, 120.

elliptisch: deinde ... suffragia *equitum*, tum secunda classis vocatur; Phil. II, 82.

II. **nach Verben:** 1. describo: suffragia descripta tenentur a paucis; har. resp. 60.

devincio: s. I. excitant.

do: nec suffragia dabis, quibus ostentas; Fr. B. XV, III, 1.

eblandior, enucleo: eblandita illa, non enucleata esse suffragia; Planc. 10.

fero: s. **fero,** III. suffragium (13 St.) B. II, S. 338, b.

ineo: quis est qui se, cum contra me ferebatur, inisse suffragium confiteatur? Sest. 109.

teneo: s. describo.

tollo: quarum (tribuum) sua lege suffragium sustulit; Phil. VIII, 16.

2. permitto: quoniam ... salus rei publicae vestris manibus suffragiisque permittitur; Rabir. 5.

3. privo: ut populus Romanus suffragio privaretur; leg. agr. II, 17. hoc tribuno plebis potissimum venit in mentem, populum Romanum universum privare suffragiis; ib.

prohibeo: quis maiorem partem populi suffragiis prohibuit? Rullus; leg. agr. II, 22.

spolio: idem (Rullus) maiore parte populi suffragiis spoliata comitia habebit; leg. agr. II, 22.

4. cohortor ad: non vos ad arma vocandos *esse, verum* ad suffragia cohortandos contra oppugnationem vestrae maiestatis putavi; leg. agr. III, 35.

consentio cum: ut vestrae mentes atque sententiae cum populi Romani voluntatibus suffragiisque consentiant; Muren. 1.

consisto in: vos, quorum gratia in suffragiis consistit; leg. agr. II, 102.

dissentio de: qui ita ... de suffragiis suis cum colonis dissenserunt, ut idem de communi salute sentirent; Sulla 61.

eripio ex: non vereor ne .. istum vis ulla ex populi Romani suffragiis eripere ... possit; Verr. I, 14.

sum sine: quas (centurias) item sine suffragio esse voluit; Phil. VII, 16.

versor in: quibus hominibus ... in suffragiis ... versari liceret; Verr. V, 152.

III. **nach Adjectiv:** dignus: quem ... nemo suffragio ... dignum putet; Vatin. 2.

IV. **nach Substantiven:** 1. aequatio, confusio: confusionem suffragiorum flagitasti, perrogationem || prorogationem || legis Maniliae, aequationem gratiae, dignitatis, suffragiorum; Muren. 47.

exspectatio: nulla (est) libertas populi in mandandis magistratibus, nulla exspectatio suffragiorum; Planc. 15.

lator: neque ... suffragii latorem in ista tua proscriptione quemquam nisi furem ac sicarium reperire potuisti; dom. 48.

possessio: retinete istam possessionem gratiae, libertatis, suffragiorum; leg. agr. II, 71.

potestas: qua lege suffragiorum vis potestasque convaluit; Fr. B. VI, 26.

renuntiatio: nihil (est) quod [supplicatio magistratuum,] renuntiatio [suffragiorum] exspectetur; Planc. 14.

tribus: me non extrema [tribus] suffragiorum, sed primi illi vestri concursus ... consulem (declaraverunt); leg. agr. II, 4.

vis: f. potestas.

2. condicio de: Sulla cum Scipione ... de suffragiis populi ... leges inter se et condiciones contulerunt; Phil. XII, 27.

lex de: legem, inquit, de libertinorum suffragiis Cornelius C. Manlio dedit; Fr. B. VI, 3. f. condicio de.

V. **Umstand:** 1. comprobare: quod si hoc foedus, quod populus Romanus ... sententiis suis comprobat, idem suffragiis comprobasset; Balb. 35.

confirmari: quod factum non est, ut sit factum, ferri ad populum aut verbis ullis sanciri aut suffragiis confirmari potest? dom. 47.

consequi: hi suffragiis quod contenderant consequebantur; Sest. 105.

constitui: sint .. x viri neque veris comitiis, hoc est, populi suffragiis, neque illis ... adumbratis constituti; leg. agr. II, 31.

creari: suffragiis tres ex tribus generibus creati sunt; Verr. II, 127. x viros illos XXXV tribuum suffragio esse creatos; leg. agr. II, 31. nec te ea lex ipsa commonet III viros illos XXXV tribuum suffragio esse creatos? ib.

dare: est .. haec condicio liberorum populorum, ... posse suffragiis vel dare vel detrahere quod velit cuique; Planc. 11.

declarari: [ut ... nihil numero et suffragiis declarari ... possit]; leg. agr. II, 99. nihil populus suffragiis ... declaravit; sen. 6. ubi (Clodius) ... id .. intellexit non solum sermonibus, sed etiam suffragiis populi Romani saepe esse declaratum; Milo 25. meminit ... populi ... cunctis suffragiis ... se consulem declaratum; ib. 96.

deferre: quod alter uni illud bellum suscipiendum vestris suffragiis detulit; imp. Pomp. 58.

denegare: videbor suffragio meo ... honorem homini amicissimo denegavisse; Phil. XI, 19.

detrahere: f. dare.

facere: quorum ex testimoniis cognoscere potuistis ... neminem ... senatorem factum esse gratis, neminem ... suffragiis; Verr. II, 120. ut apud se ne suffragiis quidem fieri liceret; ib. 122. cum P. Sestius [quaestor] esset cunctis suffragiis factus; Vatin. 11. me cum ... praetorem primum cunctis suffragiis populus Romanus faciebat; Piso 2.

intellegere: quantum sermonibus volgi et suffragiis intellegere potui; Sest. 113.

intercludi: illi meum reditum non populi Romani suffragiis, sed flumine sanguinis intercludendum putaverunt; sen. 6.

iubere: eandem domum populus Romanus ... omnium aetatum ordinumque suffragiis eodem iure esse iussit, quo fuisset; har. resp. 11.

iudicare: quae (civitas) suam dignitatem non posse se tenere, nisi me recuperasset, cunctis suffragiis iudicavit; Quir. 25.

liberare: quis dubitaret suffragio suo se metu ... liberare? Milo 34.

munire: in quo ... unus quisque studio et suffragio suo viam sibi ad beneficium impetrandum munire possit; leg. agr. II, 17.

obrui: ne peregrinorum suffragiis obruare; Sulla 24.

offendi: suffragiis offendebatur saepe eorum voluntas; Sest. 105.

par: accidere posse ut competitores pares suffragiis essent; Planc. 53.

pervenire: ex petulanti ... scurra ... ad eam columnam ... tum suffragiis populi pervenerat; Cluent. 39.

recuperare: populus .. Romanus brevi ... ius suum ... suis suffragiis ... recuperabit; Verr. V, 173.

rhetor: adhibes ioci causa magistrum suffragio tuo et compotorum tuorum rhetorem; Phil. II, 42.

tangere: cuius (legis) quam quisque partem tetigit, digito, voce, praeda, suffragio, quocumque venit, repudiatus convictusque discessit; dom. 50.

tolli: populi Romani suffragiis saepe numero censorias subscriptiones esse sublatas; Cluent. 121.

valere: cum (nobiles) minus valuissent suffragiis quam putassent; Planc. 50.

vinci: victa .. est causa rei publicae et victa non auspiciis, non intercessione, non suffragiis, sed ..; Sest. 78.

2. de: Cinna cum Octavio de novorum civium suffragiis; Phil. VIII, 7.

praeter: si nihil erit praeter ipsorum suffragium, tenue est; Muren. 71.

pro: ut pro suffragio Theomnastus familiaris suus in tribus illis renuntiaretur; Verr. II, 127.

sine: omnia sunt haec huius modi, .. ut ea qui habeat sine vestris suffragiis, .. rex non ferendus ... esse videatur; leg. agr. II, 32.

suffragor, begünstigen, empfehlen, unterstützen: alqs: ut suffragentur, nihil valent gratia ipsi; Muren. 71. hunc, cum Catilinae suffragaretur, nihil de suo consulatu ... per vim recuperando cogitasse; Sulla 68. certe laudandus essem, si eius dignitati suffragatus viderer, qui ..; dom. 27.
alqd: sed vide ne haec ipsa, quae despicis, huic suffragata sint; Planc. 18.
amicus, defensor: itaque magnus ille defensor et amicus eius tibi suffragatur; div. Caec. 23.
memoria: quod, cuius officium mihi saluti fuisset, ei meorum temporum memoriam suffragari videbam; Planc. 1.
spes: cui legi ... istius spes falsa ... suffragatur; Verr. V, 178.

suffringo, zerbrechen: crura: eis crura suffringantur; Sex. Rosc. 56. crura quidem vobis nemo suffringet; ib. 57.

suggero, hinzufügen: suggerebantur.. saepe ... damna aleatoria; Phil. II, 67.

sui, seiner, gegen sich: A. **allein: 1. se (acc.): a. Subject im accus. c. inf.: α. Activ:** cum illa abducturam se filiam, mutaturam esse testamentum minaretur; Cluent. 181. qui se afuisse ab istis studiis confitentur; Planc. 62. se ab eis nuptiis abhorrere respondit; Cluent. 27. cum omnes... significarent se ... memoriam veteris doloris abiecisse; Phil. I, 30. omnem se amorem abiecisse illim atque in hanc transfudisse; ib. II, 77. se iudicium id, quod edat, accipere; Quinct. 66. tamen iudicium se accepturum esse dicebat; Verr. III, 55. qui se ab reo pecuniam ... accepisse confessus esset; Cluent. 85. ut Staienus nummos se accepisse negare non posset; ib. Staienus conciliandae gratiae causa (pecuniam) accepisse *se* dicebat; ib. 100. audierat ex illo se a me bis salutem accepisse; dom. 134. cuius honoris causa accusare se dixit Erucius; Sex. Rosc. 132. se nihil addituros; Tull. 39. se suos servos adduxisse dixerunt; Caecin. 27. Siculos hoc dicere, ... sese ... ad iudicium non adfuturos; div. Caec. 28. quis est qui non profiteatur se adfuisse et suffragium de salute mea tulisse? Sest. 109. qui nihil se arbitrabantur ad iudicia causasque amicorum ... adferre oportere; div. Caec. 25. adnumerasse sese negat; Qu. Rosc. 13. ostendit ... sese capitis periculum aditurum; Sex. Rosc. 110. cum iudex ... putaret se ... capitis periculum aditurum; Verr. II, 33. propterea quod auxilium sibi se putat adiunxisse; Sex. Rosc. 116. gloriatur se omnis magistratus sine repulsa adsecutum; Piso 2. Avillius ... simulat se aegrotare et testamentum facere velle; Cluent. 37. aiebat se tantidem aestimasse quanti Sacerdotem; Verr. III, 215. haec se ex commentariis C. Caesaris ... agere dicebat; Phil. V, 11. cum, quae vendebat Antonius, ea se ex actis Caesaris agere diceret; ib. 12. ut auctoritatem vestram vitae suae se diceret anteferre; Phil. IX, 9. dicebat ille non modo se non arasse, ... sed nec dominum eius esse fundi nec locatorem; Verr. III, 55. ait se auctionatum esse in Gallia; Quinct. 23. consules designati negabant se audere in senatum venire; Phil. I, 6. cum amici ... haec eadem se audisse dicerent; Verr. I, 28. cum ... dicerent se iam tum audisse eos nummos sumi; ib. cum ... haec eadem .. se ... audisse dicat; ib. 71. ostendit enim novo modo, si quis quid de absente peteret, se auditurum; ib. II, 59. nemo abs te interrogatus nunc se primum diceret || hoc diceret || audire; ib. III, 63. quod illorum culpa se minus commode audire arbitrarentur; ib. 134. nemo est quin audisse se liquido diceret; ib. 136. nemo erit quin hoc se audisse aut vidisse dicat; ib. IV, 55. se .. numquam .. nomen audisse; Flacc. 48. cum in se nihil audisse de P. Sulla, nihil suspicatum esse diceret; Sulla 14. indicavit se audisse aliquid, non credidisse; ib. 81. ostendit ... eam (partem) se avellere; prov. cons. 36. se potius a Dione quod non licebat quam Venerem quod non debebatur auferre; Verr. II, 22. plus aliquanto se quam decumas ablaturum videbat; ib. III, 150. maximam pecuniam se a Fausto ablaturos arbitrantur; leg. agr. I, 12. vestras ... occursationes, studia, sermones ... se secum ablaturum esse dicit; Milo 95. sciret, ita se in provincia rem augere oportere, ut ..; Verr. II, 73. — qui se fateatur maximas pecunias ... c e p i s s e; Verr. III, 221. qui (homines) se ... non maximum cepisse vitae fructum putent; Phil. II, 33. animo aequo se carere suis omnibus commodis dicit; Sex. Rosc. 144. Cn. Pompeius ... dixit sese ... censere ut ..; Sest. 74. cum sit eis (hominibus) confitendum numquam se ... coepisse de tantis iniuriis experiri; Cael. 20. ostendit se reddere (pecuniam) coacturum; Verr. II, 48. „negabunt enim omnes se coëgisse"; ib. 148. se homines coëgisse et armasse; Caecin. 46. qui se homines coëgisse fateatur; ib. 104. cum ... haec eadem se Lampsaci cognosse dixerit; Verr. I, 71. dixit hoc idem M. Lucullus, se de his Dionis incommodis ... iam cognosse; ib. II, 23. SI QUI PERPERAM IUDICASSET, SE COGNITURUM; CUM COGNOVISSET, ANIMADVERSURUM; ib. 33. se cogniturum esse confirmat; ib. 91. qui (miles) non indoluerit tam sero se quam nequam hominem secutus esset cognoscere; Phil. II, 61. tum iste negat se de existimatione sua cuiquam nisi suis commissurum; Verr. III, 137. ut dedecus et flagitium se committere putaret; sen. 25. quem egomet dicere audivi ... se non commissurum, ut ..; Quir. 20. quae (Clodia) si se aurum Caelio commodasse non dicit; Cael. 32. existimavit ... quam vellet subito classem se comparaturum; Flacc. 33. ait se comperisse ..; Verr. IV, 66. tum iste, se comperisse; ib. V, 161. (dicent) nihil se testibus ... comperisse; Cluent. 126. illud adferant, aliquid sese, quod de his duobus habuerint compertum, de ceteris non comperisse; ib. 127. „quem cum sorore ... stuprum fecisse L. Lucullus .. se ... dixit comperisse"; Milo 73. condemnasse se dicerent; Cluent. 105. aperte ostendunt, sese ... pecuniam ... invitissimos contulisse; Verr. II, 148. ut conficere se tabulas negaret; ib. III, 112. simulat his se rebus confidere; ib. a. pr. 15. simulat se eorum praesidio confidere; ib. ait se ... confirmasse; ib. III, 124. planius se confirmare crimen ... arbitretur? Font. 4. meminerit se priore actione ... confessum esse ..., se iam tum esse veritum ..; Verr. I, 12. ut se Oceanum cum Ponto ... coniuncturum putaret; Muren. 32. ut intellegerent Mamertini bene se apud istum tam multa pretia ac munera conlocasse; Verr. V, 56. cum homines nefarii ... confiterentur ... se urbem inflammare ... consensisse; Phil. II, 17. neque ... quid responderet habuit, nisi se consideraturum ..; Verr. II, 69. severi homines ... se superioribus suis iudiciis constare putabant oportere; Cluent. 76. qui se et sibi et rei publicae constitisse dicit; ib. 106. antesignanos et manipularis et Alaudas iudices se constituisse dicebat; Phil. V, 12. quae se non contempsisse; Cluent. 153. ait hoc se honeste ... contendere; div. Caec. 23. qui defendere non poterit || potuit || se non in || ex || ipsius Sthenii nomine litteras publicas corrupisse; Verr. II, 105. Staienus ... sescentis milibus nummum se iudicium corrupturum esse dixerat; Cluent. 68. sustinebunt tales viros se tot

senatoribus ... non credidisse? tantae populi Romani voluntati restitisse? Verr. I, 10. nec temere se (pecuniam) credere putabat; Rab. Post. 4. dicit Phylarchus pro testimonio se ... cupisse te celare de phaleris; cum abs te appellatus esset, negasse habere sese; Verr. IV, 29. cupere se dixit inspicere neque se aliis videndi potestatem esse facturum; ib. 64. non vident id se cupere, quod ..? Catil. II, 19. qui se verbo praetorem esse urbanum cupere dicebat, re certe noluit; Phil. XI, 11. ut heredes iurarent se curaturos, ut ... perveniret; Verr. I, 123. confirmat eis curaturum se esse ne ..; ib. II, 96. — constituit Scapulis se daturum (nummos); Quinct. 18. assem sese negat daturum; ib. 19. SE EI DATURUM, QUI SE DICAT HEREDEM ESSE; Verr. I, 117. ei Verres possessionem hereditatis negat se daturum; ib. 124. tabulas protulit, quibus pecuniam se dedisse ostendit; ib. 128. dixit Cn. Fannius ... tibi pecuniam sè dedisse; ib. Volcatio dicunt sese dedisse (pecuniam); ib. II, 26. demonstrant ... se HS LXXX dedisse; ib. 55. queri cum multis ... incipiunt, sese HS LXXX nummum frustra dedisse; ib. 56. dicunt Bidini Volcatio se dedisse; ib. adseverat se eius rei in primis actionem daturum; ib. 61. edixit sese iudicium iniuriarum non daturum; ib. 66. iudicem de sua cohorte daturum, ipsi autem nullius actionem rei se daturum; ib. Cn. Sertium M. Modium ... dixisse se isti pecuniam ob ius dicendum dedisse; ib. 119. qui in decumanos octupli iudicium se daturum edixit, idem habuit in edicto se in aratorem in quadruplum daturum; ib. III, 34. quod omnium controversiarum ... edicit se recuperatores daturum; ib. 35. resistente Apronio et adfirmante se plus decuma non daturum; ib. 36. adfirmavit se decumanis plus quam deberet non daturum; ib. 61. respondent Agyrinenses, sese decumas ei quem ad modum deberent daturos; ib. 68. Caesio renuntiat se dedisse; ib. 88. recuperatores dicit se de cohorte sua daturum; ib. 136. quibus in tabulis refert sese Q. Tadius dedisse iussu istius Graecis pictoribus; ib. IV, 31. tamen tum se ... dare, donare, dicare, consecrare Iovi Optimo Maximo; ib. 67. recuperatores se de cohorte sua dicebat daturum; ib. V, 141. qui unum se ... M. Fonteio nummum dedisse ... dicat; Font. 3. quibus sese viam per fratris [sui] fundum dedisse dixit; Caecin. 26. adiunxit ... se privatim drachmarum CCVI milia dedisse; Flacc. 34. quod numquam habuerunt, dedisse se dicant; ib. 35. ab A. Sextilio dicit se dedisse; ib. privatim dicit se dedisse; ib. 40. dicunt se Flacco ... drachmarum XV milia dedisse; ib. 43. M. Gratidius legatus ... actionem se daturum negavit; ib. 49. talenta quinquaginta se Flacco dixit dedisse; ib. 90. qui ... aeternum se testimonium laudis daturum esse profitetur; Arch. 31. dicet se ... unum gladiatorem dare; Sest. 135. ei ... omnia, quae faceret, recte se dare; Balb. 3. eis se dedisse vitam, quibus non ademerint; Phil. II, 5. de meis bonis se dare dixit; ib. XII, 20. qui se omnia mea causa debere arbitrabatur; Verr. a. pr. 23. qui se ... etiam de accusatore debere iudicare arbitrabantur; Font. 25. non intellegebat se in testimonio nihil praeter vocem ... praestare debere; ib. 29. hi ... aliquid se novem tribuum notis hominibus debere confitebuntur; leg. agr. II, 21. semper ita sentiet, talem se animum ... patriae debuisse; Flacc. 104. aliquid se meo nomine Plancio debere dicebant; Planc. 68. cum tantum beneficium ei se debere arbitrarentur; Milo 32. negat se illi amicum esse debere; Phil. VIII, 18. (legio) non arbitrabitur se graviore odio debere esse in Antonium quam senatum; ib. XII, 8. cum se certe decessurum videret; Verr. III, 104. ut moleste ferat se de via decessisse; Cluent. 163. responderet Caelius se nulla cupiditate inductum de via decessisse; Cael. 38. quam (laudationem) se vi ac metu coactos ... decresse dicebant; Verr. IV, 140. qui ... duo templa se Romae dedicaturum voverat; Verr. IV, 123. dicit deducturum se Tullius; Tull. 20. neque se privatum publice susceptae causae defuturum esse dicebat; Sest. 41. neque se ... tribuno plebis defuturum; Piso 78. causam sese dimisso atque ablegato consilio defensurum negavit; Verr. II, 73. cuius acta se defendere dicit; Phil. V, 7. se nomen Oppianici ... delaturum esse testatur; Cluent. 23. qui ita disputant, se ... ad Cn. Pompeium delaturos potissimum, sed se extra ordinem nihil cuiquam dare; dom. 19. cum ... Scauri .. servus ... crimina in dominum delaturum se esse dixisset; Deiot. 31. iam defunctos sese periculis arbitrarentur; Sex. Rosc. 21. ab his orti Poeni ... nihil se degenerasse docuerunt; Scaur. 42. etiam si confessus erit se (alterum) vi deiecisse; Tull. 45. qui fateatur se deiecisse; Caecin. 91. hac se commemoratione civitatis omnia verbera depulsurum cruciatumque a corpore deiecturum arbitrabatur; Verr. V, 162. ut ille vidit ... tantum se de huius praesidiis deminiturum ..; Sulla 2. dixit nostris advocatis locum se qua effugerent demonstrasse; Caecin. 43. consul se cum praesidio descensurum esse dixit; Phil. VIII, 6. confessus est .. se illorum vitam desiderare; sen. 4. se ... de capite suo priore loco causam esse dicturum; Quinct. 31. illum ... minitatum esse se omnia illa pro testimonio esse dicturum; Sex. Rosc. 101. se causam apud Chios dixisse; eoque se esse absolutum; Verr. I, 52. respondebat se ad recuperatores esse dicturum; ib. III, 68. se in iudicio dicturum esse aiebat; ib. 69. cum callidissime se dicere putaret; Cluent. 58. qui cum sententiam secundum Plotium se dicturum ostenderet; Flacc. 50. significant nihil se te invita dicere; Cael. 35. cum ita dixit, aliam sententiam dicturum fuisse *se* ..., nisi ..; Phil. VIII, 2. indignum isti videri coepit ... se non opimum praeda ... discedere; Verr. I, 132. quod ultro etiam inlusos se ... discessuros videbant; ib. III, 30. se, quo impudentius egerit, hoc superiorem discessurum; Caecin. 2. quasi non esset ... ferendum se ex iudicio discessisse victum; Cluent. 111. negat umquam se a te ... pedem discessisse; Deiot. 42. ut dicere ... auderet se ... disturbaturum ... domum; Phil. I, 12. nuntiant se Pompei conveniendi causa divertisse Massiliam eumque cognovisse paratissimo animo; Phil. XIII, 13. quibus M. Antonius ... urbem se divisurum esse promisit; Phil. IV, 10. qui abs te taciti nequirunt ... cur .. se divinare malueris quam ..; Flacc. 46. urbem .. divisurum se confirmat; Phil. VIII, 9. cum ... divisurum se urbem palam suis polliceretur; ib. XIII, 19. qui ... mea bona donare se dixit Petissio Urbinati; Phil. XII, 19. deinde se ducturos ... facile ad ludos Victoriae; Verr. a. pr. 31. — cum tutores HS LXXX milibus id opus ... se effecturos esse clamarent; Verr. I, 144. qui ... se HS LXXX milibus effecturum esse clamavit; ib. 146. dicit sese in terram esse egressum, ut ..; Verr. V, 133. quae (bona) ... duobus milibus nummum sese dicit emisse; Sex. Rosc. 6. sese ... tempus ipsum emisse iudicii sui; Verr. a. pr. 8. solet haec ... non numquam dicere se emisse; ib. I, 60. suos (servos) esse dicebat, se emisse; ib. 92. dixisset haec ..., non se decumas emisse, ... non se decumanum esse Apronium; ib. III, 31. dicat se licet emisse; ib. IV, 35. narrat omnibus emisse se; ib. 46. ut posset dicere se emisse; ib. 53. licet iste dicat emisse se; ib. 133.

homini ... denuntiat fundum illum ... sese .. sibi emisse; Caecin. 19. ut ... aedis in Palatio nobilissimas emisse se diceret; dom. 116. subito illa ... exclamavit se maximo cum dolore emori; Cluent. 30. eis esse metuendum ... se tantum eripuisse ..; Verr. a. pr. 4. ut ipse (Caelius) moleste ferat errasse se; Cael. 14. necesse est iste ... vanum se ... esse fateatur; Quinct. 26. denuntiat sese procuratorem esse; ib. 27. inferiorem esse || *se* || patitur; ib. 59. se paratum esse omni ... ratione defendere quod petat non deberi; ib. 66. doceas oportet Alfenum negasse se procuratorem esse, non deiecisse libellos, iudicium accipere noluisse; ib. 73. unum tamen hoc cogitent, ita se gravis esse, ut ..; ib. 75. qui se fateatur esse rusticum; Sex. Rosc. 51. ut denique patrem esse sese oblivisceretur; ib. 53. cum ... Caecilius tum denique se aliquid futurum putet; div. Caec. 49. dixit et se et sua Veneris esse; ib. 55. SI PARET EAM SE ET SUA VENERIS ESSE DIXISSE; ib. 56. ut hoc palam dictitet, non sine causa se cupidum pecuniae fuisse; Verr. a. pr. 8. quorum (comitiorum) iste se ... dominum esse arbitrabatur; ib. 25. ita loquitur: se consulem esse; ib. 27. sese ... fuisse una cum isto Sami, seseque tum scire spoliatum esse fanum Iunonis; ib. I, 52. si quis testamento se heredem esse arbitraretur; ib. 115. eum queri solere non numquam se miserum; ib. II, 49. ostendit se in summa difficultate esse nummaria; ib. 69. qui se non Timarchidi, sed ipsius Verris conlegam et socium esse dicebat; ib. 108. ille vero tum se minime Metellum fore putavit; ib. III, 44. qui se regem Siculorum esse dicebat; ib. 77. obsides non dedit, se non ulla in re Verris || Verri || similem futurum; ib. 124. praesto ait se tibi futurum Vettius et observaturum ..; ib. 167. qui in provinciis ... se futuros aliquando arbitrentur; ib. 223. respondit ... dicto audientem fuisse *se* praetori: misisse; ib. IV, 27. singillatim uni cuique calamitati fore se denuntiabat; ib. 76. ut ille suppositus ... se illum, qui non erat, esse simularet; ib. V, 70. graviorem apud .. iudices se fore ab inferis testem, quam ..; ib. 113. esse civem Romanum, qui se Syracusis in lautumiis fuisse quereretur; ib. 160. loqui ... coepit ... Verri se praesto advenienti futurum; ib. clamabat ille miser se civem Romanum esse; ... meruisse cum L. Raecio ..; ib. 161. qui se civem Romanum esse diceret; ib. 163. qui se civem Romanum esse clamaret; ib. 165. illum calamitasse, se civem esse Romanum; ib. illum ... calamitasse, se esse civem Romanum; ib. cum civem se Romanum esse diceret; ib. 166. civem Romanum se esse dicebat; ib. fore se tutos arbitantur; ib. 167. qui se civem Romanum esse dicat; ib. 168. quoniam se civem Romanum esse diceret; ib. 169. se per hunc incolumis existimant esse; Font. 14. quae cum se esse (praegnantem) respondisset; Cluent. 133. qui se in principem maleficii lenem ... esse respondet; ib. 106. si potuisset .. scribere se in balneis cum ... filio fuisse; ib. 141. adfirmabat ... non se cupidiorem esse civitatis retinendae quam existimationis; ib. 144. qua (quaestione) se solutum liberumque esse (populus Romanus) arbitretur, ib. 155. est .. sapientis iudicis [meminisse se hominem] cogitare ..; ib. 159. cum (P. Rullus) se nobilem esse diceret; leg. agr. II, 19. ei, qui se xviros sperant futuros; ib. 63. neque se Sullanum esse dissimulat; ib. III, 13. qui se in Capitolio fuisse cum Saturnino fateretur; Rabir. 23. qui se non intimum Catilinae esse fateatur; Catil. II, 9. qui se non eiusdem prope sodalem fuisse commemoret; ib. qui iam fatetur se esse hostem; ib. 17. num illi in cinere urbis ... se consules ... sperant futuros? ib. 19. Lentulum .. sibi confirmasse ... se esse tertium illum Cornelium; ib. III, 9. qui ... dixisset .. se semper bonorum ferramentorum studiosum fuisse; ib. 10. in ea (re publica) ... se esse principes, ... se in hac urbe florere voluerunt; ib. 25. quo (honore) se honestiorem fore putavit; Muren. 87. ut .. magistrum illorum se esse dicat; Flac. 42. se meum condiscipulum in pueritia ... commemorabat fuisse; Sulla 18. agrariae legi ... se intercessorem fore professus est; ib. 65. quod semper se Heracliensem esse voluit; Arch. 10. quem egomet dicere audivi, tum se fuisse miserum, cum careret patria; Quir. 20. quod se in senatu tuto non esse arbitrabantur; dom. 8. cum alter (consul) se Catilinae delicias, alter Cethegi consobrinum fuisse diceret; ib. 62. qui (Fidulius) se illo die confirmat Romae non fuisse; ib. 79. cur non iuret se Gadibus fuisse? ib. 80. in qua (re publica) se ... censorem esse voluisset; ib. 84. cum ... vir bonus dominum se in meis bonis esse voluisset; ib. 107. nisi se Ligurem ipse esse diceret; har. resp. 5. significat se illi esse amicissimum; ib. 51. se incolumem modo fore arbitrabatur; Sest. 18. ut eum tali virtute ... se in rem publicam fuisse paeniteat; ib. 95. quibus ex generibus alteri se popularis, alteri optimates et haberi et esse voluerunt; ib. 96. ut .. meae proscriptionis ... Sex. Clodius ... sese scriptorem esse diceret; ib. 133. qui ... confessus esset se cum telo fuisse, mortem Cn. Pompeio ... offerre voluisse; Vatin. 24. L. Herennium dicere audistis verbo se molestum non futurum fuisse Caelio, nisi ..; Cael. 56. qui hoc etiam se pluris esse quam conlegam putet, quod ... numquam se minus, quam erat, nequam esse simularit; prov. cons. 12. cuius esse se civitatis velit; Balb. 27. qui ... se nobiscum coniunctissimos esse arbitrati sunt; ib. 39. dicat (vir) se non imperitum foederis ... fuisse; ib. 47. qui isto ... propugnatore se ... paratiorem fore putaret; Piso 18. negavit se triumphi cupidum umquam fuisse; ib. 56. cum (ille) se philosophum esse diceret; ib. 72. superiorem se fore putarat Milo? Milo 53. nisi vero gratius putat esse vobis sui se capitis quam vestri defensorem fuisse; ib. 80. habes ... reum ... confitentem, se in ea parte fuisse, qua te; Ligar. 2. in primis finibus tibi se praesto fuisse dicit, usque ad ultimos prosecutum; cum e balneo exisses, tecum se fuisse ..; eandemque adsiduitatem tibi se praebuisse postridie; Deiot. 42. „aliter .. nostri negant posse se salvos esse;" Phil. I, 20. probari posse se esse hostem patriae; ib. II, 2. qui se civem esse meminisset; ib. 16. in contione dixerat se custodem fore urbis, seque usque ad Kalendas ad urbem exercitum habiturum; ib. III, 27. quod se similem esse Catilinae gloriari solet; ib. IV, 15. dicere ausus est, se ... ad urbem futurum cum exercitu, introiturum quotienscumque vellet; ib. V, 21. cum se Brutum esse meminisset vestraeque libertati natum; ib. VI, 9. qui .. evenit ut ... idem ... improbos se quam popularis esse malint? ib. VII, 4. ille cum videret, ... dissimilem se futurum sui; ib. IX, 6. servum se illius quam conlegam esse malebat; ib. XIII, 17. quo (animo) plebs) se ostendit esse; Fr. B, VI, 28 confirmat se comitiis consularibus Romae futurum; ib. XIII, II, 6. qui ... dixerint linguam se evellisse M. Catoni; Sest. 60. universis se funditus eversurum esse illam civitatem minabatur; Verr. IV, 76. cum suis se dicat manibus domum civis optimi evertisse; dom. 105. excessurum se ex Italia dixit; Phil. XII, 14. ex Hispania fugientis se excepisse et supplicio adfecisse dicit; Verr. V, 151. ait se ... subito fugitivorum bellum excitaturum; Fr.

B, VIII, 11. quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii patris ..: idcirco se exheredasse filium ..; Cluent. 135. columnas ita se exacturum esse confirmat; Verr. I, 134. se id exacturum esse respondit; ib. 135. cum ille confirmaret sese nomen Sex. Roscii de tabulis exempturum, praedia vacua filio traditurum; Sex. Rosc. 26. qui se dixerit exisse in terram; Verr. V, 135. sentiunt se numquam exituros; Phil. XIII, 31. neque ... se famem suam expleturas putaverunt; dom. 61. quod ... me potissimum testatus est se aemulum mearum laudium exstitisse; Phil. II, 28. quaestores sese in senatu exspectare dixit; Verr. I, 99. cum ... Catoni ... respondisset, ... id (incendium) se non aqua, sed ruina exstincturum; Muren. 51. — negat se alia ratione facturum; Quinct. 19. si ... illeque || ille qui || sese facturum recepisset; Sex. Rosc. 114. docent non oportere se id iurare || adiurare || facturos esse; Verr. I, 123. scelus se facturum arbitrabatur; ib. libenter ait se esse facturam et cum isto se || se cum isto || diligenter sermocinaturam; ib. 138. quid enim horum se negat fecisse? ib. II, 80. clare omnibus audientibus se id non esse facturum neque se usque eo Sthenio esse inimicum; ib. 94. perfugio uti posset, se imprudentem fecisse; ib. 101. se exemplo fecisse quod fecisset; ib. 102. ostendit sese in omnibus civitatibus censores esse facturum; ib. 132. ut ... facturos se, si quid imperasset, studiose pollicerentur; ib. 172. iste cum respondisset ea se libenter fecisse; ib. 173. virgarum metu Agyrinenses quod imperatum esset facturos se esse dixerunt; ib. III, 70. Scandilius vero negat se ... verbum esse facturum; ib. 138. id aliorum exemplo se fecisse defendat? ib. 211. impunius id se facturum putavit; ib. IV, 48. docent eius modi se || senatus || consultum fecisse; ib. 144. clamare ille, ... nihil se miserum fecisse, nihil commisisse; ib. V, 17. „libenter“ ait se facere; ib. 54. se ostendunt, quod vellet, esse facturos; ib. 102. id ... sine periculo se facere intellegebat; ib. 112. cum ea ... tua se fiducia facere dicebat; ib. 176. *ille se facturum* negavit; Tull. 17. qui fecisse se confitentur; ib. 55. vim se hominibus armatis fecisse; Caecin. 104. respondit a Romulia tribu se initium esse facturum; leg. agr. II, 79. erat scriptum ..., sese quae eorum legatis confirmasset facturum esse; Catil. III, 10. negavit sese omnino versuram ullam fecisse Romae; Flacc. 48. quo auctore ... ea, quae gerebat, omnia, quaeque gesserat, se et fecisse et facere dicebat; dom. 66. ut ... id ... eo fecisse auctore se diceret; har. resp. 45. nisi se Cn. Pompeio adiutore ... quae faciebat facere clamaret; ib. 47. illa furia clamabat se quae faceret ... facere auctore Cn. Pompeio; Sest. 39. ille se adfirmare postero die moram nullam esse facturum; ib. 74. gratius se civitatibus suis facturos putant quam si ..; Planc. 28. persuasum est Sardis se nihil Appio gratius esse facturos, quam si ..; Scaur. 36. Gabinius se id fecisse dicebat rei publicae causa; Rab. Post. 20. confiteretur .. fecisse se libertatis omnium causa; Milo 80. negat ingratis civibus fecisse *se* quae fecerit; ib. 95. plebem ... se fecisse commemorat ut ... virtute flecteret; ib. addit ... se nihil ... nisi praeclarissime fecisse; ib. 96. id .. se facturum esse adseveravit; Phil. II, 80. praesidii sui causa se facere dicit; ib. 112. cum .. ille ... pollicitus est se quod velletis esse facturum; ib. IX, 9. ut se hosti favere prae se ferant; Phil. VIII, 32. facile egestatem suam se laturum putat; Sex. Rosc. 128. qui gravissime ... se ferre || ferre se || dixit ..; Muren. 7. qui fas esse putaret ... non se de salute mea sententiam ferre; sen. 28. cum ... suffragium se non de civis, sed de civitatis salute ferre censebant; dom. 90. de me ... dicit se legem tulisse; Sest. 109. C. Caesarem nuper ... dixisse *se* C. Alfium praeteritum permoleste tulisse; Vatin. 38. C. Caesarem ... dixisse graviter ... se ferre ..; ib. (Caesar) leges multas responderet se et praeclaras tulisse; Phil. I, 18. quam legem .. se augur dicit tulisse; ib. V, 8. ostendere se laturum invito conlega; Fr. B, VI, 14. sese .. leviorem suum casum fingere; Verr. V, 113. se in hac urbe florere voluerunt; Catil. III, 25. vectigalibus ... se frui putat oportere; leg. agr. II, 62. (Milo) probasset ... tibi .. nullum se umquam periculum pro tua dignitate fugisse, ... se saepissime pro tua gloria contendisse; Milo. 68. quam lepide se furari putat! Verr. III, 35. — videte quid se gavisum, quid doluisse dicat; Phil. XIII, 22. orat .. parvus, ut se aliquando ... patri suo gratulari sinatis; Sulla 89. — * aptam et ratione dispositam se habere existimant; Sex. Rosc. 132. non habere se hoc nomen in codicem accepti et expensi relatum confitetur; Qu. Rosc. 5. sese iam ne deos quidem ... habere; div. Caec. 3. queruntur accusatores se idoneos non habere; ib. 8. C. Verrem ... dixisse, se habere hominem potentem; Verr. a. pr. 40. illum negaturum signa se plurima ... habere; ib. I, 60. putabat se aliquid defensiones habiturum; ib. 149. dicebant se illi nihil habere quod dicerent; ib. II, 90. videbam ... se eius habuisse temporis rationem; ib. 159. putat se bonum ... habuisse custodem; ib. III, 119. hoc diceret, illa se habuisse venalia eaque sese quanti voluerit vendidisse; ib. IV. 16. neque se illa habuisse venalia neque ... adduci .. potuisse ..; ib. respondit Lilybaei se non habere, Melitae ... reliquisse; ib. 38. nihil se in eo potestatis habere; ib. 75. legatos ... dicere sese a suis civibus haec habere mandata; ib. 113. rogat ut in sua quisque dicat navi se tantum habuisse nautarum ..; ib. V, 162. quem (fundum) se habere ... non moleste tulit; Tull. 14. putat ... se habere argentarii tabulas; Caecin. 17. denuntiat Caecinae se armatos habere; ib. 20. cum se in causa putant habere aequum et bonum quod defendant; ib. 65. nihil est quod quisquam sese habere certum aut a patre accepturum aut relicturum liberis arbitretur; ib. 73. cum publicani familias ... magno periculo se habere arbitrentur; imp. Pomp. 16. haec .. ille ... se habere simulabat; Cluent. 67. si quis in orationibus nostris ... auctoritates nostras consignatas se habere arbitratur; ib. 139. ille dixit ... ab Lentulo se habere ad Catilinam mandata; Catil. III, 8. quoniam ... aliquem se aditum ad auris vestras esse habiturum putavit; dom. 3. dixeritne ... sese auctores ... habuisse sceleris illius eos viros? Vatin. 24. quoniam .. crimen accusatores abs te ... dicunt se habere; Cael. 50. a me se habere vitam ... arbitrabantur; Piso 25. res .. ipsa publica ... ageret mecum: ... se non modo satis habere a me, sed etiam vereri ne ..; Planc. 92. quid? non habuisti quod dares? habuisse se dicet; Scaur. 19. (Milo) probasset .. tibi ... duos se habere semper amicissimos sperasse; Milo 68. Varus imperium se habere dicebat; Ligar. 22. quas (copias Antonius) se habiturum putabat; Phil. III, 4. L. Lentulus et P. Naso ... [nullam se habere provinciam] ... iudicaverunt; ib. 25. cum videant se mimos et mimas habere vicinos; ib. X, 22. duo praetores sine causa diffisi se aliquid habituros; ib. XIII, 26. — nisi exercitum C. Caesaris ... in curiam se immissurum minitaretur; har. resp. 47. Mamertinis se frumentum non imperare pronuntiat; Verr. V, 53. praedicat, Antiocho ... *se* imperasse, ut ..; Caecin. 25. ho-

mines ... non se rem improbare dicebant, sed lege istius impediri; dom. 70. cum ... se Bosporanis ... bellum inferre simularet; imp. Pomp. 9. (Pompeius) satis declarat se non terrorem inferre vobis; Milo 71. „ausum esse Furfanio dicere ... mortuum se in domum eius inlaturum"; ib. 75. quas .. turpitudines Antonii ... subierunt, easdem ... laetantur aliis se intulisse; Phil. XIV, 9. ut ... se huius absolutione inire gratiam arbitraretur; Verr. II, 113. quis est qui se ... inisse suffragium confiteatur? Sest. 109. insanisse se confitetur; Rab. Post. 25. sese intellegere hominem illum esse impurum; Verr. I, 69. quidam ex advocatis ... intellegere se dixit non id agi ..; Cluent. 177. si M. Brutus intercessurum se dixit palam; Quinct. 65. tantum .. se pro te intercessisse dicebat; Phil. II, 45. qui ... sese ... me ... interfecturos esse pollicerentur; Catil. I, 9. qui consul (fratrem) incipientem furere ... sua se manu interfecturum ... dixerit; Cael. 60. ait ... suam se interposuisse auctoritatem; Verr. III, 124. se introiturum in urbem dixit exiturumque cum vellet; Phil. III, 27. aliquid se inventurum ... arbitrabatur; Verr. I, 131. ibi se aliquam rationem inventurum ... *confirmavit*, Scaur. 8. cupiditati hominum ait se obviam ire; Verr. I, 106. confirmabat ... se in exsilium iturum; Phil. II, 45. dixit ... in eam (sententiam) se iturum; ib. XI, 15. dicebat iste ... in possessionem se ire iussurum; Verr. I, 125. (populus) legem .. sociorum causa iussisse ... dicet; ib. V, 126. cum Caesar ostendisset se ... Dolabellam consulem esse iussurum; Phil. II, 80. — in quo se laborasse dicit; Verr. III, 124. de ceteris operibus ... se non laborare; ib. IV, 67. quem ... laedere se putabat edictis; Phil. XIII, 19. dixit se istum publice laudare; Verr. IV, 16. defendebat ... non se recitandi causa (codicem) legisse; Vatin. 5. hic cum Gaio fratre putat se litigare; Phil. XIII, 30. locaturum se esse confirmat; Verr. I, 140. id mandatu Sullae Q. Metellus praetor se loqui dixit; Sulla 65. fortassis mater ... mortem se filii lugere simulasset; Cluent. 201. — declarat se maluisse non dimicare quam vincere; Marcell. 15. a quo metuisse se dicat, ne ..; Tull. 56. hanc (legem) qui se metuere dicerent; Piso 30. quod in me nunc ... simulant sese mirari; div. Caec. 69. se homines certos ... esse missurum; Verr. II, 96. litteras ait se misisse; ib. III, 124. ut ... responderet illud argentum se ... misisse Lilybaeum; ib. IV, 39. L. Philippus dixisse dicitur non se illum ... pro consule, sed pro consulibus mittere; imp. Pomp. 62. fabros se missurum et domum meam disturbaturum esse dixit; Phil. V, 19. cum L. Philippus pro consulibus eum se mittere dixit; ib. XI, 18. ut (Q. Metellus) non tam se mori ... doleret; Cael. 59. — quod se non suis commodis ... natum esse arbitrabatur; Cluent. 43. qui se patriae ... natos arbitrantur; Sest. 138. qui (vir) se natum huic imperio putavit; Cael. 59. quid respondit de Sulla Cassius? se nescire certum; Sulla 38. an satis probat se nescire? ib. 39. clamabat ... sese idcirco nolle satis dare; Quinct. 31. nolle se negotii quicquam habere dicebat; Verr. III, 67. cum hoc diceret ... praeiudicium se ... nolle fieri; ib. 152. ut ... referretis; se ... decertare nolle; Piso 77. nunc hoc dicunt, utrumque se nosse; alterum se cupere defensorem esse fortunarum suarum, alterum plane nolle; div. Caec. 20. numeraturum se dicebat; Quinct. 18. dicere adulescentem audistis se ... pecuniam Timarchidi numerasse; Verr. V, 116. Onasum ... dicere audistis se ... pecuniam Timarchidi numerasse; ib. 120. — cum ... dictitaret .. se ... testamentum eius obsignasse; Cluent. 38. armatos se tibi obstitisse; Caecin. 36. se luminibus eius esse obstructurum minabatur; dom. 115. senatus auctoritati se obtemperaturos esse dixerunt; Phil. III, 25. non minus magnum (crimen) est vos Africam ... obtinere voluisse quam aliquem se maluisse; Ligar. 22. qui se non opinari, sed scire, non audisse, sed vidisse, non interfuisse, sed egisse dicit; Arch. 8. ut ... se hanc civitatem oppressurum arbitraretur; Muren. 78. se facilius ... se oppressuros arbitrantur; ib. 82. hos ... vestris sententiis se oppressuros arbitrantur; Sest. 2. ut ... praedones classibus eam navem se oppressuros minitarentur; ib. 45. numquam ... se oppugnare rem publicam dicet; Sest. 51. unde se is ortum gloriari solet; Piso fr. 3. quod illi in hoc ornando ordinem se ornare et consulere liberis suis arbitrabantur; Planc. 24. ut velint isti ... intellegere se ... spem triumphi ostendere; Font. 36. — mavolt commemorari || commemorare || se cum posset perdere pepercisse; Quinct. 51. multa se arbitratur .. pepercisse; Deiot. 37. iudicio || iudicium || se passuros iudicatum solvi satis daturos esse dicebant; Verr. II, 60. iudicio || iudicium || se passuros esse dicebant; ib. III, 68. omnia se cetera pati ac neglegere dicebant; ib. IV, 111. fatetur aliquis se peccasse; Muren. 62. (T. Annius) se causam ... peracturum videbat; Sest. 87. dixit se ... ideo se securi non percussisse; Verr. V, 73. qui .. tabulas se publicas ad speluncas perdidisse dixerunt; Flacc. 39. cum ignorarent . . hanc (civitatem) se perdidisse; Balb. 30. eas omnis (res) sese ... pertulisse; div. Caec. 3. qui ... id se perfecturum polliceretur; Verr. a. pr. 23. Piso ... gloriatur se brevi tempore perfecisse, ut ..; prov. cons. 12. patiantur virorum fortium labore se otio suo perfrui; Sest. 138. quod se perfunctos iam esse arbitrantur; Cluent. 116. cur minore dolore perituros se cum multis ... arbitrentur; Catil. II, 21. ut se perire cuperet; Sulla 32. quantum interesset P. Clodii se perire ... cogitabat; Milo 56. qui (conlega) ... eas (inimicitias) se patribus conscriptis dixit ... permissurum; Sest. 72. (pecuniam) in aedem sacram reficiendam se perscripsisse dicunt; Flacc. 44. cum ... is .. se veteres inimicitias ... persequi diceret; div. Caec. 64. cum iste se pecuniam ... a discipulis suis diceret Fufiis persoluturum; Flacc. 46. respondit se omnem pecuniam Fufiis persolvisse; ib. 47. cum iuratus adfirmasset se quae deberentur postero die persoluturum; Piso 93. semel ait se in vita pertimuisse; Verr. a. pr. 5. caecis tenebris ... se Alexandriam perventuros arbitrati sunt? leg. agr. II, 44. qui ... fateatur se non pecuniam, sed vitam et sanguinem petere; Quinct. 46. testatur ... se pro communi necessitudine id primum petere; ib. 66. confitetur plus se petere quam debeatur; Qu. Rosc. 11. se iussu senatus a nobis petere, ut veniremus; Verr. IV, 137. quod aedilitatem se petere ... et invidiam ... timere dicebat; Cluent. 69. qui consulatum ... se petere profitetur; Phil. XI, 11. quas isti penitus abstrusas insidias se posuisse arbitrantur; leg. agr. II, 49. quod si ... imbiberit || *spem posse se* || ... perducere; Quinct. 27. fatetur se non belle dicere ... posse; ib. 93. ut utrumvis salvo officio facere se posse arbitrarentur; Sex. Rosc. 4. sese ... non arbitratur huius innocentis patrimonium ... posse obtinere, damnato et eiecto sperat se posse ... id per luxuriam effundere; ib. 6. neque sese arbitrari posse diutius alienam pecuniam domino incolumi obtinere; ib. 26. quod speravit sese apud talis viros aliquid posse ad perniciem innocentis; ib. 141. hicine || hicne || etiam sese putat aliquid posse Chrysogonus? ib. videt enim ... sese in iudiciis diutius domi

non posse; div. Caec. 24. quam ob rem vero se confidat aliquid proficere posse; Verr. a. pr. 10. se avarissimi hominis cupiditati satis facere posse, nocentissimi victoriae non posse; ib. 41. nisi vero illud dicet ... se tacere non posse; ib. I, 71. se demonstrat incolumem esse non posse; ib. 72. dicit se posse ei condonare edicto hereditatem; ib. 105. primo negabat se opus in acceptum referre posse; ib. 149. invidiam se sustinere tantam non posse arbitrabatur; ib. II, 74. qui suum ius retinere se contra Apronium posse erant arbitrati; ib. III, 37. quoad se efficere posse arbitrabantur; ib. 77. ut ille ... aliquando desinat ea se putare *posse* emere; ib. 144. tum se deprehensum negare non potuisse; ib. IV, 29. statuerunt nihil se tam clausum neque tam reconditum posse habere ..; ib. 42. nihil esse quod quisquam putaret se ... conservare ... posse; ib. intellexerunt se id ... diutius obtinere non posse; ib. V, 56. speravit sic militibus ... explere se numerum ... posse; ib. 87. videbat ... crimen sustinere se nullo modo posse; ib. 101. in quo ... putet se posse consistere; Tull. 35. postea quam videt nihil se ab A. Caecina posse ... abradere; Caecin. 19. neque se id facere ... posse arbitrantur; imp. Pomp. 12. de quo (pelicatu) ne queri quidem se sine scelere posse arbitraretur; Cluent. 13. Oppianicus .. sperare coepit ... se ... capere Asuvii adulescentiam ... posse; ib. 36. acerbe ferre patronus, ... se cetera ... non posse dicere; ib. 59. qui sese volunt posse omnia; ib. 152. evellere aculeum severitatis vestrae posse confidunt; ib. cum ... dicerent se potuisse ... in amplissimum locum pervenire; ib. 153. si qui vestrum spe ducitur se posse ... honori velificari suo; leg. agr. I, 27. P. Lentulus ... dicitur renuntiasse, nulla se pecunia fundum cuiusdam emere potuisse; ib. II, 82. qui . . . honores . . . se consequi posse arbitrantur; Catil. II, 19. ut desperent id ... se consequi posse; ib. quoniam L. Torquatus ... existimavit ... aliquid se ... posse detrahere; Sulla 2. hic ait se ille .. regnum meum ferre non posse; Sulla 21. qui ... sperare possent se tantum imperium posse delere; ib. 28. quod nihil iam se simile me vivo conari posse arbitrantur; ib. 29. quae (civitas) suam dignitatem non posse se tenere ... iudicavit; Quir. 25. cum ... putarint tuto se in senatu esse non posse; dom. 8. speravit isdem se copiis cum illo posse confligere; ib. 66. elatus *est* spe, posse se ... illum ... hostium .. victorem adfligere; har. resp. 49. huic gravitati hominis videbat ille gladiator se ... parem esse non posse; Sest. 88. dicat (vir) ... se ... omnia iura belli perdiscere ac nosse potuisse; Balb. 47. neque ... umquam se illi rem publicam delere posse duxerunt; Piso 16. qui rem publicum ... servarat, is se in Italia, qui omnis .. gentium partis ... devinxerat, is se in publico tuto statuit esse non posse; ib. 29. dicit ... se nullum bonum intellegere posse; ib. 69. qui hoc queruntur, libertatem equitis Romani se ferre non posse; Planc. 33. Postumo crimen vestitus adferet is, in quo *uno* spes fuit, posse se aliquando ad fortunas suas pervenire? Rab. Post. 27. speraret posse se eludere in illis suis cogitatis furoribus; Milo 32. qui se exserere || expedire || aere alieno putet posse; Phil. XI, 13. qui ... cum peregrino negavit se iudicio aequo certare posse; Fr. B. VIII, 2. nisi docet ita se possedisse, ut ..; Caecin. 92. (dicat populus) se M. Seium ... M. Pisoni praetulisse; praeposuisse se Q. Catulo ... non dico C. Serranum; Planc. 12. praescribere (censor) se arbitrabatur, ut ..; dom. 81. sese nihil precari et ... iudicio defendere; 127. si .. Brutus .. intellexerit plus se rei publicae profuturum ..; Phil. XI, 26. ut quicquam isti se minis profecisse arbitrarentur; Font. 37. ille se Tarentum proficisci cum simulasset; Cluent. 27. dixit se Dolabellae comitia aut prohibiturum auspiciis aut ..; Phil. II, 81. qui (tribuni) omnes se de me promulgaturos confirmarant; Sest. 72. non scriberet se vectigalibus prospexisse; Verr. III, 128. in reliquum tempus ait se vectigalibus prospexisse; ib. rectum putabat pro eorum honestate se pugnare; Sex. Rosc. 16. respondit se id neminem facturum putasse; ib. 70. simul ait || dixit ||, se non putare ..; Verr. III, 55. putasse se ... alicuius pretii scyphos esse; ib. IV, 32. — (dicebat) eas se .. ab eo balneas ... ex censu quaerere; Cluent. 141. sese aiunt quaesisse de Cassio ... sentiret; Sulla 36. Caelium ... attulisse, se ... aurum quaerere; Cael. 53. — iste ... se recepturum (dixit); Verr. II, 94. SESE EIUS NOMEN RECEPTURUM; ib. me L. Cotta ... dixit se ... senatorem recitaturum fuisse; dom. 84. ei se patrum fortunas ... recuperare arbitrabantur; Verr. II, 86. se ... Siculis maiorum nostrorum beneficia ... reddidisse; ib. III, 123. istum esse pollicitum sese id signum legatis redditurum; ib. IV, 92. ut ille se (pecuniam) redditurum esse dixerit; Cluent. 78. qui mihi ... se salutem putavit reddere; Ligar. 7. se putant equites Romanos in potestatem suam redacturos; Cluent. 152. qui se ... omnia sua pericula redempturum esse dicebat; Verr. III, 49. iuravit .. in contione se in gratiam non redisse; prov. cons. 18. hunc prae se tulisse illo die Roma exiturum, illum eo die se dissimulasse rediturum; Milo 52. quasi divinans se rediturum; Phil. III, 26. cum se ille ... regnaturum putaret; Milo 43. quae se Arimini scribit reliquisse; Verr. I, 36. Scandilius rem se totam relicturum dicit et suo tempore esse rediturum; ib. III, 139. cum ... eadem se solacia suis relinquere arbitraretur; Font. 48. C. Popilius ... dixit .. se renuntiaturum [senatui]; Phil. VIII, 23. putabat ... causam calumniae se reperturum; Verr. II, 21. sacra se maiorum suorum repetere abs te dicit; Verr. IV, 17. ille se negat pecuniam repetere; ib. quod confirmabat se abs te argentum esse repetiturum; ib. 43. dixit ... se ... poenas ab equitibus Romanis esse repetiturum; sen. 12. dixerat ... se ... poenas ab equitibus Romanis repetiturum; ib. 32. illud est hominis magni,...non se reputare esse solum esse solum; Cluent. 159. se ad ea ... responsuros esse arbitrantur; Verr. a. pr. 31. ostendit se tribuniciam potestatem restituturum; Verr. a. pr. 45. restituisse se dixit; Caecin. 23. „quoniam se restituisse dixit“; ib. 80. qui se restituisse dixit; ib. 92. fateatur id, ... se privatum hominem praedonum duces ... retinuisse; Verr. I, 12. negat se quemquam retinere eorum; ib. II, 71. iste . . . se ansam retinere omnium controversiarum putat; Caecin. 17. (Brutus) pollicetur .. se provinciam Galliam retenturum; Phil. III, 8. Pamphilum ... mihi narrare, ... se sane tristem revertisse; Verr. IV, 32. qui se non rem publicam mecum simul revocare ... arbitraretur; Sest. 112. — si dissimulare omnes cuperent se scire ad quem maleficium pertineret; Sex. Rosc. 102. se illud *candelabrum* scire ad istum esse delatum; se scire non redditum; Verr. IV, 70. omnia se scire dixit; Font. 29. dixit se scire illum verbis conceptis peierasse; Cluent. 134. (servi) in veritate manserunt neque se quicquam scire dixerunt; ib. 176. mulieres negant se scire, qui sis; Flacc. 92. cum se negat scire Cassius; Sulla 39. cum is ... de Sulla se scire negarit; ib. si extra coniurationem hunc esse se scire dixisset; ib. quod librarioli .. *se* scire profiteantur; Balb. 14. negat

Piso scire se, negat audisse quicquam; Phil. XII, 3. quam (rogationem) se Fidulius negat scivisse; dom. 81. M. Antonium aiunt solitum esse dicere idcirco se nullam umquam orationem scripsisse; Cluent. 140. ille tibi se ad matrem et sororem scripsisse narravit? Flacc. 92. sedisse se dicerent; Cluent. 105. cum ... duo filii propter cubantes ne sensisse quidem se dicerent; Sex. Rosc. 64. quod populus Romanus sentire se ostenderet; Sest. 117. quam diu intellegebant sese sibi ... serere, impendere, laborare; Verr. III, 121. census ... non servaturum se Metellus ostenderat; Verr. II, 63. se de caelo servasse respondit; dom. 40. semper se ille (de caelo) servasse dicebat; har. resp. 48. qui se servasse de caelo dixerat; Sest. 78. testificatur iste ... SE STITISSE; Quinct. 25. qui ita disputant, ... id se pro dignitate hominis ornare ac tueri solere; dom. 19. quo die sese ... dicas sortiturum Syracusis iste edixerat; Verr. II, 37. negavit se iudices ex lege Rupilia sortiturum; ib. 39. se sperare dixerunt ... fore ut ..; Catil. III, 20. sicut ipse ex fatis se sperasse confessus est; ib. IV, 12. alter ... se ... provinciam sperare dicebat; Sest. 18. cum me vidisse plus fateretur, se speravisse meliora; Phil. II, 39. ut aliquando spondere se diceret; Verr. V, 142. qui cum ... se satis facturum rei publicae spopondisset; Phil. XIV, 26. dicit ei se statuisse animadvertere in omnis nauarchos; Verr. V, 105. qui ... declarat tertiam partem orbis terrarum se subegisse; Sex. Rosc. 103. ut ... referretis; ... se arma sumpturum; Piso 77. ut aliquid culpae suscipere se putarent recusando; Cluent. 153. — legem illi (consules) se Clodiam timere dicebant; Sest. 69. quod ei ... simulant se timere; Phil. V, 48. timere se dicunt ..; ib. X, 15. desinant ... simulare se timere et prospicere rei publicae; ib. 17. nisi idcirco se facilius hiemem toleraturos putant; Catil. II, 23. putavit se audaciam improborum sustulisse; Tull. 12. qui se artem dicendi traditurum etiam ceteris profiteatur; Flacc. 43. ostendit eam se tueri || tenere, al. || legem; prov. cons. 36. — se iam neque vadari amplius neque vadimonium promittere; Quinct. 23. quibus (servis) se in classe uti velle dicebat; div. Caec. 55. cum dixisset ... ei rei se providere ac consulere velle; Verr. a. pr. 45. ut hoc palam iam dictitent, se istum ... hoc uno nomine absolvi velle; ib. I, 23. ut statim ad Philodamum migrare se diceret velle; ib. 64. se de hereditate velle cognoscere; ib. II, 19. iste incipit simulare se velle sortiri; ib. 38. ait se iudices ex lege velle sortiri; ib. 42. repente coepit dicere se omnia Verris causa velle; ib. 64. qui se velle dicebant alterutri eorum ... adesse; ib. 71. ait, si liceret nomen absentis deferre, se velle; ib. 93. ut multo isti perniciosius sit dicere se ... voluisse M. Antonium imitari, quam si posset defendere nihil in vita se M. Antonii simile fecisse; ib. III, 213. qui dicat se Diodorum ... reum velle facere; ib. IV, 40. ait se suis caelatoribus velle ostendere; ib. 63. velle se eam diligentius considerare; ib. iste ait se velle illud ... considerare; nequaquam se esse satiatum; ib. 65. pugnare tamen se velle clamabant; ib. V, 89. quod ... ei .. se omnis Cretensium civitates dedere velle dixerunt; imp. Pomp. 46. quod Mithridates ... se velle dixit; Flacc. 17. dicere *se* filium senatorem populi Romani sibi velle adoptare; dom. 37. etiam ille novicius Ligus ... mortem eius (fratris) se velle persequi dixit; ib. 49. si ... Fidulii centum se velle et iubere dixerint; ib. 80. cum ... diceret velle se in Carinis aedificare alteram porticum; har. resp. 49. testantur (Gaditani) ... Cn. Pompeium ... se hoc ius esse velle, ut ..; Balb. 40. semper se dicet (populus) rogari voluisse; Planc. 12. postulatio Tuberonis haec ... fuit, velle se de Q. Ligarii scelere dicere; Ligar. 17. magnum .. pignus ab eo ... datum, se liberam civitatem esse velle; Phil. I, 4. cum se ad plebem transire velle diceret; Fr. B. XIII, III, 2. quod sibi videretur se vendidisse; Quinct. 23. decumas ... sese venditurum Hieronica lege edixerat; Verr. II, 63. ut iste intellegeret ei se locum illum vendidisse; ib. 124. pronuntiarunt se lege Hieronica vendituros; ib. III, 18. ostendit se lege Hieronica venditurum; ib. 44. ut dicere ... non dubitaret, ... se praedam suam vendere; ib. 81. cognoscite nunc quanti se vendidisse rettulerit; ib. 83. hic mihi etiam dicere audebit, magno se decumas vendidisse? ib. 117. nisi ... litteras misisset, se decumas lege Hieronica venditurum; ib. 121. cum scribit se lege Hieronica vendidisse; ib. 123. ×. ita se vendidisse, ut omnes praeter Verrem; ib. qui negare non potest se unius agri decumas XXX milibus modium minoris quam potuerit vendidisse; ib. 151. ut haec quoque referret HS VI milibus IↃ se tibi vendidisse; ib. IV, 28. L. Sulla cum ... se praedam suam diceret vendere; leg. agr. II, 56. quae (mancipia) se ... per vim vendidisse dicebat; Flacc. 50. qui se nunc publice laudationis causa venisse dicunt; Verr. II, 45. satis putabat se ad comitia tempore venturum; ib. 128. qui ... in secundum ordinem civitatis se venisse dicunt; ib. III, 184. cum se iam domum venisse arbitrarentur; ib. V, 157. P. Vetilius (confitetur) ... se Aebutio ... venisse advocatum; Caecin. 24. quod iudicibus probaverint ... se ad praemia legis venire oportere; Cluent. 98. cum ... Cn. Pompeius ... tuto se venire in senatum arbitraretur; sen. 5. ille ... cum fabris se domum meam venturum esse dixit; Phil. I, 12. ex qua (provincia Antonius) se ... ad urbem venturum esse minitatur; ib. III, 2. volt se in communi ... iure versari; leg. agr. II, 61. ut quivis ... non se praetoris convivium ... videre arbitraretur; Verr. V, 28. qui archipiratam captum sese vidisse diceret; ib. 65. statuerant se ... numquam esse visuros; ib, 95. non qui novisse Gavium, sed se vidisse dicerent; ib. 165. ut homines ... ipsam videre se Cererem ... arbitrarentur; ib. 187. cum dicerent ... sese vidisse .., Cluent. 153. recordatus est se nuper in auctione quadam vidisse ... venire serrulam; ib. 180. nec ... pestem suam ac patris sui se dicet videre; Sest. 146. id se vidisse dicerent, quod ..; Cael. 65. vidisse (Licinium) se dicerent (illi)? ib. qui (Pompeius) ... patriam se visurum esse dixit; Phil. II, 12. quo tutiorem sese vitam meo praesidio victuros esse arbitrarentur; Verr. II, 118. quod ille nefarius ... parum se foedus violaturum arbitratus est, nisi ..; Sest. 15. qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur; Catil. II, 7. ille ... latrocinantem se interfici mallet quam exsulem vivere; ib. 16. existimavit se suo iure cum Hippia vivere; Phil. II, 62. illis quinque iudicibus uti se negat; Verr. II, 42. quo (propugnaculo) contra omnis meos impetus usurum se putat; ib. III, 40. negaret hac aestimatione se usum; ib. 224. quibus argumentis se ad salutem uti arbitrabantur; ib. V, 146. ne ... eo se putaret durioribus legum condicionibus uti oportere; Cluent. 150. his se tribus auctoribus ... esse usurum dicebat; Sest. 140.

β. **Passiv:** se esse absolutum: Verr. I, 52. postulat se Romae absolvi; ib. III, 135. qui ... iudicarit absolvi se nullo modo posse; ib. „sperat se absolutum iri"; Sulla 21. a quo Verres minime se accusari velit; div. Caec. 22. cum ... ideo negasse se adduci posse, uti venderet, quod..; leg. agr. II, 82. quis non maximo se adfectum

beneficio putavit? Verr. III, 42. gaudet se ab amicis quid respondeat admoneri; har. resp. 17. cum se fratrem uxoris tuae fratri tuo germano antelatum videbat; dom. 118. nec se aequales tui ... abs te anteiri putant; Sulla 23. hi se praetores appellari volebant; leg. agr. II, 93. a quibus (hominibus) ille se lapidibus appetitum, etiam percussum esse dixit; dom. 13. (cum Sestius) se ... legibus sacratis esse armatum putaret; Sest. 79. ascribi se in eam civitatem voluit; Arch. 6. quis fuit qui non ... se ... scelere astringi arbitraretur? Sest. 108. — qui (Brutus) se totius belli fluctibus circumiri ... maluit; Phil. XIII, 20. ille se fluvio Rubicone *et* CC milibus circumscriptum esse patiatur? Phil. VI, 5. cum se virtute ... commendari putaret; Verr. V, 180. ut ... unius nominis litura se commotum esse dixerit; Arch. 9. sapientem ... dicturum tamen ... se .. ne tantum quidem commoveri; Piso 42. queri coepit, se civem Romanum in vincla esse coniectum, ... Verri se praesto advenienti futurum; Verr. V, 160. nonne (servus) ... se a te corruptum, tuis promissis in fraudem impulsum esse confessus est? Deiot. 42. Segestani ... cognatione se cum populo Romano coniunctos esse arbitrantur; Verr. IV, 72. non .. iam se ullo officio cum illo coniunctum arbitrabatur; Sulla 6. quod ea condicione ... se in eis terris conlocatam esse arbitratur; Font. 45. hoc sic ... cogitet, ... esse se iam consecratum Miloni; har. resp. 7. quae (Macedonia) cum se ... conservatam esse dicat; Font. 44. a quo ... regem et se et filium suum constitutos esse meminisset; Deiot. 25. quod ... quereretur se ... a te solo ita esse contemptum, ita despectum; Verr. IV, 43. ut ... confiteatur se omnibus iudiciis convinci necesse esse; Verr. III, 135. quae (tabulae) se corruptas atque interlitas esse clamant; Verr. II, 104. mulier exclamat se ab eo nullo modo curari velle; Cluent. 40. — meminit ... se consulem declaratum; Milo 96. (Catilina) optimis se viris deditum esse simulabat; Cael. 12. Caecina cur se moribus deduci volebat? Caecin. 95. hic sua putat interesse se re ipsa .... non lege defendi; Cluent. 149. coloni ipsi sic intellegunt, non Pompeianos a Sulla magis quam sese esse defensos; Sulla 60. (Milo) probasset .. tibi ... se a te .. defensum in periculo capitis, adiutum in petitione praeturae; Milo 68. hic se lacrimis defendi vetat; ib. 105. se a me vi deiectum esse; Tull. 29. unde se deiectum esse dicit; Caecin. 49. quae se ... filiorum funeribus esse delinitam videret; Cluent. 28. vereor ne se derideri putet; Quinct. 19. qui se ab omnibus desertos potius quam abs te defensos esse malunt; div. Caec. 21. esset illa cogitatio, in alterius iniuria se despectos dignitatemque ordinis contemptam; Verr. II. 95. pulchre adseverat [sese ab Oppianico destitutum]; Cluent. 72. queritur se ab Oppianico destitutum; ib. qui iudiciorum se || se iudiciorum || dominos dici volebant; Verr. I, 58. qui istius se similem dici vellet; ib. 117. qui se elegantis dici volunt; ib. IV, 98. cupit .. se audacem (dici); Phil. II, 19. Allienus ... ne dici quidem se legatum Dolabellae volet; ib. XI, 32. quasi vero quisquam vir ... optabilius quicquam arbitraretur quam se a suis civibus ... diligi; Vatin. 7. iam se videre distrahi a complexu suorum, ... ea laus ... divina est; dom. 98. indicavit se non solum artificio ... duci; Verr. IV, 124. — ab eis (operis) se ereptum ... praedicabat; Sest. 18. se eversas funditus || funditus eversas se || esse arbitrantur; Verr. II, 114. accusatoremne se existimari? div. Caec. 70. quod sua interesse putabant, se memores gratosque existimari; Verr. II, 172. malet me sapientem a vobis quam se modestum existimari; Phil. VI, 9. quae (urbs) se vel potius exscindi ... facile pateretur; Planc. 97. silent .. leges inter arma nec se exspectari iubent; Milo 11. qui se || qui sese || istius opera funditus exstinctos esse arbitrentur; Verr. II, 52. — se a Sulla et tris praeterea (IV viros) factos esse dixit; Cluent. 25. quos tandem igitur X viros fieri volt? se primum; leg. agr. II, 21. cur .. quisquam vellet tribunum plebis se fieri non licere? dom. 37. hic se ita fractum illa calamitate atque adflictum putavit, ut ..; Sulla 15. — socii in hostium numero sese abs te habitos queruntur; Verr. II, 166. qui se popularis haberi volunt; Catil. IV, 10. alteri optimates .. (se) haberi ... voluerunt; Sest. 96. qui .. se ab senatu ... senserit civem carum haberi; Phil. V, 49. — is ... se inique a tuis iactatum graviter querebatur; Planc. 55. cum ille se ... hominum existimatione impediri diceret; Verr. IV, 66. homines ... dicebant .. (se) lege istius impediri; dom. 70. cum Ligarius ... nullo se implicari negotio passus est; Ligar. 3. ille ... latrocinantem se interfici mallet; Catil. II, 16. nihil acerbius socii ... ferre soliti sunt quam se ... ex urbe exire a consulibus iuberi; Sest. 30. — vereor ne ... alii quoque plures laesos se esse putent; Sex. Rosc. 124. quod si quis est qui et se et causam laedi putet; ib. 142. — se moveri possessionibus ... negant oportere; leg. agr. II, 57. nisi forte hae civitates existimari volunt facilius una se epistula Mithridatis moveri impellique potuisse; Flacc. 57. neque (Deiotarus) se a te multatum arbitratur; Deiot. 35. — velintne ei || hi || sese nominari; Sex. Rosc. 47. si ita se isti malunt nominari; Scaur. 15. — quod hostes alienigenae ... beneficio se obligatos putant; Catil. IV, 22. qui ... se .. obsideri quam hanc urbem maluit; Phil. V, 37. Brutus ... obsideri se passus; ib. XI, 4. qui nunc tanto scelere se obstrictum esse non sentiat; Verr. IV, 71. quia se occidi passus non est; Sex. Rosc. 34. a quo uno maxime P. Sestius se oppugnari videt; Sest. 132. ut ... se honorifice acceptum arbitraretur; Verr. IV, 62. qui ad delendum senatum ... se illis fascibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17. regio se huius honore ornari, se augeri dignitate arbitrabatur; Planc. 22. — se perculsum atque abiectum esse sentit; Catil. II, 2. quin etiam fuit || cui etiam fuerit || audiendus popa Licinius ... se gladio percussum esse; Milo 65. qui se praecipitatos ex locis superioribus dicerent; Caecin. 50. ita se probatum vobis ... voluit, ut ..; Caecin. 103. (Plancius) omnibus esse se probatum debet sperare; Planc. 27. quod is Ephesi se quaestorem vi prohibitum esse dicebat; Verr. I, 85. sese antea ... a C. Verre probibitos esse; ib. IV, 142. qui ... prohibitum se a Ligario queritur; Ligar. 9. se pulsatum verberatumque diceret; Verr. III, 31. qui (senator) se ... pulsatum a Caelio diceret; Cael. 19. ex impuro adulescente ... Graeculum se atque ostiosum putari voluit; Sest. 110. — quod ... non se referri iussit; Sest. 80. Heio se a maioribus relictum esse sciebat; Verr. IV, 7. intellexit posse se ... praetorem renuntiari; dom. 112. moleste ... tulerat se in .. orationibus reprehensum; Cluent. 141. nuntium miserunt se a praetore retineri; Verr. II, 65. quem (Gavium) ... ab se retractum esse et adservatum; Verr. V, 160. quorum votis iudicavit se a morte revocatum; Phil. X, 16. — iste ait ... nequaquam se esse satiatum; Verr. IV, 65. ut negaret fas esse ... se a me esse seiunctum; Quir. 8. a quo (viro res publica) saepe se et servatam et amplificatam meminisset; dom.

26. ut (milites) ... se ab aliquo servatos esse fateantur; Planc. 72. qui se spoliatum abs te esse dicit; Verr. II, 152. cum viderent ... se ... spoliatum iri; ib. III, 77. omnes se spoliatos, vexatos, fortunis eversos esse dixissent; Flacc. 11. civitas ... spoliatam se dicit, quod ..; ib. 56. patrimonio se ornatissimo spoliari maluit quam ..; Sulla 58. cum (reges) ... videant ... se fortunis spoliari et regno omni posse nudari; Sest. 59. ut stipulatum se esse dicat; Qu. Rosc. 13. ut se potentia superari putent; Sex. Rosc. 148. nec patientur se abs te ... honore superari; Sulla 24. — sese ... summa religione ... teneri; Verr. IV, 75. — „* se victum non potuit pati"; Scaur. c. 3. § 3.

b. **Object:** cum se praetura abdicasset; Catil. III, 14. P. Lentulus ... magistratu se abdicavit; ib. 15. quod P. Lentulum se abdicare praetura coëgistis; ib. IV, 5. (M. Antonius) eo die se non modo consulatu, sed etiam libertate abdicavit; Phil. III, 12. an se in contrariam partem terrarum abdet? Muren. 89. si qui se ita litteris abdiderunt, ut ..; Arch. 12. domum se abdidit; Piso 93. cum se ille fugiens in scalarum tenebris abdidisset; Milo 40. ante quam (sol) se abderet; Phil. XIV, 27. L. Flaccum sibi dare cupisse, ut a fide se abduceret, sestertium viciens; Flcc. 83. cum .. adulescentes ... se ad lenonis .. pedes abiecissent; sen. 12. a quibus hic ... se abiecit exanimatus; Sest. 79. virgines se in puteos abiecisse; prov. cons. 6. haec (legio) se prima latrocinio abrupit Antonii; Phil. XIV, 31. ut ... neque a Fannio iudicio se absolvat; Qu. Rosc. 36. ut ab eis se abstineant maxime vitiis; Verr. III, 4. qui si reliquis flagitiis ... [se] abstinere potuisset; Phil. XIII, 17. ut se tanta iniuria adficeret; Verr. I, 126. Caesar se ad neminem adiunxit; Phil. V, 44. ut ad ea (signa) tollenda operam suam profiteretur seseque ||seque|| adiuvaret; Verr. II, 85. ne Flaccus nunc se scelere adliget; Flacc. 41. *hi ... se ut advocaret .. petunt;* Tull. 17. ut nemo ei se ... fortunis anteferret; Sulla 89. quod ... princeps Sicilia se ad amicitiam ... applicavit; Verr. II, 2. ad eorum se familiaritatem ... Oppianicus applicarat; Cluent. 46. statim se ad ... Staieni familiaritatem se applicavit; ib. 66. se pessimi facinoris arguit; Caecin. 25. (provincia) magno scelere se astringeret; Phil. IV, 9. fuisse iudicem ... neminem quin ... se totum averteret; Balb. 11. cum Antonio diadema Caesari imponente se avertit; Phil. V, 38. — *homines videbantur se* clam circumscripsisse isti a consulari Macedonia et Asia; Tull. 15. qui [se] a pecuniis sociorum, qui ab eorum coniungibus ... manus ... cohibere possit; imp. Pomp. 66. si (Caelius) se isto infinito ambitu commaculasset; Cael. 16. tibi se ... commendat; Quinct. 98. (patria) vobis se ... commendat; Catil. IV, 18. dum se civibus impiis commendat; Phil. V, 3. committo f. **committo,** III. alqm (14 St.) B. I, S. 579, b. „ut ... tamen ne se commoveat"; Verr. III, 34. ne quis se commovere auderet; ib. V, 14. qui .. se in urbe commoverit; Catil. II, 27. non comparat se tecum gratia P. Quinctius; Quinct. 93. dum se uxor ... comparat; Milo 28. orat vos Habitus ..., ne se invidiae ... condonetis; Cluent. 201. confero: f. **confero,** II alqm (5 St.) in (9 St.) B. I, S. 611, b. **ad,** I. confero (18 St.) B. I, S. 63. postea quam se praeclare confirmavit; Qu. Rosc. 49. quin ... se hostem confessus sit? Phil. III, 21. ibi se cum ... ceteris ... congregare; Rabir. 21. impii cives unum se in locum ... congregabant; Phil. XIV, 15. conicio: f. **conicio,** II, alqm; Sest. 9. Cael 62. 63. Milo 49. Phil. II, 21. VI, 10 (B. I, S. 621, b.). qui se in negotio coniunxit; Qu. Rosc. 16. qui ... se cum his urbanis ducibus coniungeret; Catil. III, 8. si tum se cum Catilina societate sceleris coniunxerat; Sulla 52. quae (legio) ... se .. cum Martia legione coniunxit; Phil. XIV, 27. ubi se conlegit; Verr. II, 48. vos ... illi spatium ad sese conligendum dedisse; Caecin. 6. [qui se ex ipsius regno conlegerant;] imp. Pomp. 24. si .. populus Romanus ... se conlegisset; dom. 88. iam se conligit; Phil. XIII, 45. ei sese Thermis conlocarant; Verr. II, 86. si ... strumae ... aliis iam se locis conlocarunt; Vatin. 39. si quae ... mulier ... palam .. sese in meretricia vita conlocarit; Cael. 49. cum (vox tua) se corroborarit; Sest. 10. cum is iam se corroboravisset; Cael. 11. qui ... se consequi iussit; Verr. V, 104. cuius exemplo se consolatur; prov. cons. 16. potest multo facilius se Deiotarus consolari; Deiot. 36. quo (maleficio) iste sese non contaminarit; Sex. Rosc. 116. si ... sanguine non modo se non contaminarunt, sed etiam honestarunt; Catil. I, 29. qui aliqua se contagione praedae ... contaminaverunt; dom. 108. stupris se omnibus ... contaminavit; caede nefaria cruentavit; Fr. B, VIII, 7. (rusticulus) messoria se corbe contexit; Sest. 82. cum tamen a praesenti supplicio tuo continuit populus Romanus se; Verr. V, 74. mater Habiti ... in illa cupiditate *se* ... continebat; Cluent. 12. singularis homo privatus ... vix facile sese ... magnis in fortunis ... continet; leg. agr. II, 97. alter (consul) ... consulto se domi continebat; Sest. 26. an (tribunus) se domi contineret? ib. 89. alter, qui tamen se continuerat, tulerat nihil; ib. 114. tamen se Milo continuit; Milo 40. ut etiam verear ne se idem Appius convertat; Cael. 35. quod si omnis impetus ... se in me unum convertit; Catil. III, 28. ille ... convertit se aliquando ad timorem; Sulla 17. in eum ipsum se convertit, quo auctore ..; dom. 66. ille se sic cum inimico meo copularat, ut ..; Sest. 133. cui se ... credidit? Cael. 57. — ut his rebus aliquando victus et perterritus ipse se dedat; Quinct. 47. omnes ... huius se imperio ... dediderunt; imp. Pomp. 35. quod ... omnes huic se uni dediderunt; ib. 46. studio litterarum se subito dedidit; Sest. 110. si qui ... se vitiorum inlecebris ... dediderunt; ib. 138. si (hic) sese isti vitae dedidisset; Cael. 47. possitne se ... parsimonia defendere; Quinct. 92. Nympho cum se aequo vellet || vellet aequo || iudicio defendere; Verr. III, 54. ut ... iure se potius quam armis defenderent; Tull. 8. si se telo defendat; ib. 47. num ... se telo defenderunt? ib. 48. si se telo defenderit; ib. 51. qui se ita defenderit; Caecin. 38. cum ... verbo se ... defendere conetur; ib. 104. me obsecrare coepit ne se lege defenderem; Cluent. 144. vetustate possessionis se ... defendunt; leg. agr. II, 57. supplex, ut se defenderem; Sulla 18. periculum est ne se stuporis excusatione defendat; har. resp. 5. qui se alterius facto, non suo defendat; Vatin. 15. quid .. esset in quo se non (filius) facile defenderet? Cael. 38. o magna vis veritatis, quae contra hominum ... sollertiam ... facile se per se ipsa defendat! ib. 63. qui esset paratus ad se defendendum; Piso 55. quonam se modo defendent posthac, qui ..? Rab. Post. 19. si (fur) se telo defenderet; Milo 9. qui se defendisset; ib. 14. cum .. hic ... se .. acri animo defenderet; ib. 29. orabat, ut se contra suum patrem ... defenderem; Phil. II, 45. requirunt ... cur se potissimum delegeris; Planc. 46. crebro se accensus demittebat ad aurem; Verr. II, 74. qui si sensit quo scelere se devinxerit; har. resp. 5. (Clodia) eodem se conscientiae

scelere devinxit; Cael. 52. ex qua (civitate) P. Decius ... se ac vitam suam ... devovisset; Sest. 48. qui se alii civitati dicarit; Balb. 28. peritus .. nostri ... iuris nemo umquam ... in aliam se civitatem dicavit; ib. 30. hic se popularem dicere audet? Rabir. 15. dicat (vir) ... se P. Africani discipulum ac militem, se stipendiis, se legationibus bellicis eruditum; Balb. 47. quis nostrum se dicit M.' Curio ... parem? Planc. 60. dixisset ... avus tuus se et consulem et Antonium; Phil. II, 70. qui se populi Romani ... patronum dicere auderet; ib. VI, 12. do: s. **do,** III. alqm; Sex. Rosc. 18. Verr. II, 169. III, 49. IV, 95. V, 27. 86. har. resp. 42. 47. Sest. 124. Piso 68. Rab. Post. 4. cum se causam ... docerent; Verr. II, 103. uti se praefectum in Africam duceret || educeret ||; Verr. II, 29. — (res) efferent se aliquando; prov. cons. 34. iam sese in terram e navi eiecerat; Verr. V, 91. quod si se eiecerit; Catil. I, 30. qua ex vita ... (Caelius) emersit totumque se eiecit atque extulit; Cael. 75. quae (serpens) tum hic delitiscit, tum se emergit; har. resp. 55. statim homo se erexit; Sex. Rosc. 60. erigit se; Verr. I, 35. erexit se; ib. V, 63. haec ... ne quando .. exsurgere atque erigere se possent; leg. agr. II, 87. qui se erigit; Flacc. 45 quae (libertas) ... iam ... aliquando recreata se erigere debebat; Planc. 33. non dubito quin (Deiotarus) tuis litteris ... se magis etiam crexerit; Deiot. 38. si ex hoc iudicio aliqua vi sese || se || eripuerit; Verr. II, 77 qui se eripere ex infamia cuperet? ib. III, 140. qua ex pugna cum se ille eripuisset; Muren. 34. rogant, ut se quoque ... dignos existimetis; imp. Pomp. 13. quorum (laqueorum) ex nullo se umquam expediet; Verr. II, 102. dum expedire sese volt; ib. 106. sero sapientis est ... quoquo modo possit se expedire; Rab. Post. 24. laborant quem ad modum ... se explicent dicendo; Flacc. 10. qui (testes) se numquam profecto ... explicabunt; Cael. 67. — si se Ligurem fecisset; Cluent. 72. cum verbis se locupletem faceret; Flacc. 46. nec (animus) tantis se laboribus frangeret neque ..; Arch. 29. — gero: s. **gero,** II, 2. alqm (15 St.) B. II, S. 412, b. — habeo: s. **habeo,** II. se (15 St.) B. II, S. 436, a. — iacto: s. **iacto,** alqm (13 St.) B. II, S. 518, a. quibus ille studiis ... se imbuerat; Deiot. 28. qui ut se blanditiis ... in Asuvii consuetudinem .. immersit, Cluent. 36. qui se armatus .. in hostium manum ... immiserit; Font. 48. ut in eos se potius immitteret; Milo 76. cum se sociorum ... sanguine implerint; leg. agr. II, 47. includit se domi; Verr. V, 92. hic videte in quot se laqueos induerit; Verr. II, 102. quo se Catilina inferebat; Sulla 53. ne quis se pro nostro imperio in periculum capitis ... inferret; Balb. 25. sic iste ... Macedonicus imperator in urbem se intulit, ut ..; Piso 55. in eius .. viri copias cum se subito ingurgitasset; Phil. II, 65. clarissimos ... viros se in medios hostis ... iniecisse; dom. 64. (L. Metellus) ... in medios se iniecit ignis; Scaur. 48. ut moneat Apronium quibus rebus ac muneribus se insinuet in familiaritatem Metelli; Verr. III, 157. qui ... se in eius familiaritatem insinuasset; Caecin. 13. ad iudicium nondum se satis instruxerat; Verr. IV, 41. ne cui forte neglegens nimium fuisse videatur neque se satis ... instruxisse et ornasse; ib. 60. qui (tribunus) se interponat quo minus reus ... fias; Vatin. 37. (Clodius) se interponebat; Milo 25. videant ... quam se cito inverterit; har. resp. 52. quo in certamine perditi civis erat non se ad eos iungere; Sex. Rosc. 136. qui se tecum omni scelere parricidioque iunxerunt; Catil. I, 33. — ut ... sese gravissima levaret infamia: Verr. III, 140. qui a Venere se liberaverunt; div. Caec. 55. qui ut se periculo litium ... liberarent; Verr. I, 97. multos ex his incommodis pecunia se liberasse; ib. V, 23. quis dubitaret suffragio suo se metu ... liberare? Milo 34. disciplina ... locabat se non minus SS CCCIↃↃↃ; Qu. Rosc. 28. — cum iste ... efflagitasset ut se ad regem Nicomedem ... mitteret; Verr. I, 63. ipse se exsilio paene multavit; Sulla 74. qui se praesidio munierit; Sest. 78. — (Milo) nudavit se in sanctissimo templo; Milo 66. — qui se saepe telis hostium ... obiecerit; Balb. 23. qui (accusator) ... obicere se multitudini conductae velit; Phil. I, 22. alteri se Brutus obiecit; ib. XI, 4. ei in Galliam penetranti D. se Brutus obiecit; ib. XIII, 20. qua in re vorbo se obligavit uno; Caecin. 7. qui se nexu obligavit; Muren. 3. quorum pro salute se hic Sullae obligavit; Sulla 72. alter consul ... pactionibus se suorum praemiorum obligarat; sen. 32. populus .. se nusquam obligavit; Balb. 35. ait ... Deiotarum .. vino se obruisse; Deiot. 26. qui se tot sceleribus obstrinxerit; Verr. I, 8. qui tanto se scelere obstrinxerunt; ib. V, 179. cum Dolabella tantis se obstrinxerit parricidiis; Phil. XI, 14. qui ... nefario .. se patriae parricidio obstrinxerit; ib. 29. (frater) se .. servorum et libertorum corporibus obtexit; Sest. 76. cum ceteri socii ... se occultarent; Sex. Rosc. 95. ut se non Ponti ... latebris occultare velit; imp. Pomp. 7. invenient hominem apud sororem tuam occultantem se; dom. 83. ibi se occultans perpotavit ad vesperam; Phil. II, 77. quin etiam ... Fortuna in istius societatem gloriae se non offert; Marcell. 7. cuius ordinis ... studia tum ... gratulationi tuae se non obtulerunt? Phil. I, 30. s. **offero** alqm (9 St.) B. III, S. 435, b. civem qui se pro patriae salute opponat invidiae; har. resp. 60. quemquam fore putatis qui se opponat periculis? Balb. 26. tempore .. ipso se ostenderunt, cum ..; Cael. 65. (testes) in aliis se rebus ostentent; Cael. 67. — cum se nullius rei tam paenitere diceret; Verr. III, 3. ad id se parat; Flacc. 11. qua se parens persequeretur; imp. Pomp. 22. quoquo modo se in ea quaestione praebebat; Verr. II, 70. s. **praebeo,** III. (10 St.) B. III, S. 722, a. *Cle*ombrotum .. ferunt se ex altissimo praecipitasse muro; Scaur. u. 3, § 4. quod (L. Flaccus) se ... dignum suis maioribus praestitit; Flacc. 101. nihil aliud iam vos orat atque obsecrat nisi uti n*e* *se* legitimo funere ... privetis; leg. agr. III, 37. non .. se tectis privare voluerunt; Piso 15. ut ea (causa) ipsa non modo se, sed etiam me absentem per se probarit; dom. 57. qua in legatione (Ligarius) ... sociis ita se probavit, ut ..; Ligar. 2. quae (voluptates) ... subito se non numquam profundunt atque eiciunt universae; Cael. 75. si qui se in hoc iudicium forte proiecerint; Cael. 22. ut (nobiles) ... prosternerent se; Planc. 50. filius se ad pedes meos prosternens; Phil. II, 45. quae se omnibus pervolgaret; Cael. 38. cum (Cn. Pompeius) ... se defensorem salutis meae ... profiteretur; Piso 80. qui multorum custodem se profiteatur; Phil. XII, 25. ille ... se ex curia repente proripuit; har. resp. 2. ille ... non se purgavit, sed indicavit atque induit; Muren. 51. filius ... purgat se per epistulam; Flacc. 91. qui alterum se Verrem ... putaret; Verr. V, 87. praetor .. ne pulchrum se ... putaret; Muren. 26. ut se quisquam ... laudatiorem putat; har. resp. 46. — inde se quo furore ... rapiebat! Phil. XIII, 18. cum se ex hisce locis |reciperent; Verr. IV, 21. cum se in regnum suum recepisset; imp. Pomp. 25. inde cum se Italiam recepisset; ib. 35. multos .. vidi ... se ad frugem bonam, ut dicitur, recepisse;

Cael. 28. Caesar Alexandrea se recepit; Phil. II, 64. ita .. se recipiebat, ... ut ..; ib. IV, 4. cum vix se ex magno timore recreasset; Catil. III, 8. vix ut (Macedonia) se possit diuturna pace recreare; prov. cons. 5. cum ... neque se recreare quisquam posset; Piso 85. pretio sese redemerunt; Verr. II, 186. *quem ad modum castores* ... *a venatoribus* redimunt se; Scaur. c. 2, § 7. (Clodius) pecunia se a iudicibus palam redemerat; Milo 87. iste ... Romam se rettulit; Flacc. 50. cum .. animus ... in eum se locum ... rettulisset; Scaur. c. 3, § 4. multis illi in urbibus ... reficiendi se et curandi potestas fuit; Phil. IX, 6. ut se ad leges suas reiciat; Verr. II, 59. ut se ad leges suas reiceret; ib. 60. ut de his omnibus causis se ad leges reiceret; ib. 90. Habitus cum se ab omni eius modi negotio removisset; Cluent. 43. *Mithridates* tantum ... valuit, ut se ... novis .. copiis .. renovarit; Muren. 33. res .. publica ... ab istius ... furore iam tum se meque repetebat; dom. 141. (Sardi) se non respicient? Scaur. 41. nec se iam tum respexit, cum ..; Fr. B, VIII, 3. ut a quo loco depulsus esset, in eum se fortuna restitueret; Caecin. 88. cum (Licinius) se retraxit; Cael. 64. ille (Marius) ... exercitu se armisque revocavit; Quir. 7. (iuventus) revocet se aliquando ad curam rei domesticae; Cael. 42. revocare se non poterat familiaritate implicatus; Piso 70. — saturavit se sanguine ... civium; Phil. II, 59. secedant improbi, secernant se a bonis; Catil. I, 32. ut se ceteri sequerentur; Verr. V, 88. qui rem publicam salvam esse vellent, ... se sequi (consules) iubent; Rabir. 20. ut (Milo) ne se quidem servare potuerit quin ..; Milo 30. qui (rex) auctionatus sit seseque spoliare maluerit; Deiot. 25. qui (scrupulus) se dies noctisque stimulat ac pungit; Sex. Rosc. 6. quod multo se pluribus ... canibus succinxerat; Verr. V, 146. quaerit .. Laterensis ..., qua se virtute ... Plancius, ... superarit; Planc. 6. Hieras ... pro rege se supponit reum; Deiot. 42. Dioclem ... suspendisse se constat; Verr. III, 129. illa est a liberto suspendisse se dicta; Scaur. 11. qui se ... amicorum liberalitate sustentant; prov. cons. 12. — cum .. ferae latibulis se tegant; Rab. Post. 42. Pompeius ... ianua se ... texit; Milo 18. M. Caelius ... tenuit se; Flacc. 11. cum ipse (Pompeius) ... domo se teneret; sen. 29. vix se populus Romanus tenuit; Sest. 117. homo ... tenere se non potuit, quin ..; ib. 134. eis (finibus) se tenere non potuit; Piso 49. (Deiotarus) usque eo se tenuit, quoad ..; Deiot. 11. ne verendum quidem est, ut tenere se possit; Phil. V, 48. non .. se tenent ei, qui ..; ib. VII, 1. Caesar ... poteritne se tenere quin ..? ib. XIII, 46. cui res publica se totam traderet; Verr. III, 81. cum duo consules ... se inimicis rei publicae tradidissent; Quir. 13. conlacrimavit ... Metellus totumque se P. Servilio ... tradidit; Sest. 130. quia (Milo) se non iugulandum illi tradidisset; Milo 31. cui numquam se hic profecto tradidisset, nisi ..; ib. 61. postea .. quam se totum Pompeius Caesari tradidit; Phil. II, 23. quod (Gallia) se suasque viris non tradidit, sed opposuit Antonio; ib. V, 37. legio ... Ciceroni se filio meo tradidit; ib. X, 13. qui (comites Antonii) ... Saxae se et Cafoni tradiderunt; ib. XI, 37. P. Clodius ... sese .. in annum proximum transtulit; Milo 24. perfacile enim sese Sicilia iam tuebatur; Verr. V, 8. cum homines se ... dignitate ... tuebantur; Cluent. 95. qui (senatores) se facile tuentur integritate; ib. 152. cum privati parietum se praesidio ... tuerentur; Quir. 14. hic, qui se est tutatus sic, ut ..; Sest. 95. — homo ... nocens ... non aliqua simulatione existimationi se hominum veditasset? Verr. III, 132. quibus se venditabat; Sulla 31. cum is (Clodius) ... P. Tullioni Syro ... se ... venditaret; har. resp. 1. vobis se coepit subito fallacissime venditare; ib. 48. quibus se antea venditabat; ib. 52. alter ... venditabat se operis; Sest. 18. huic se etiam summis honoribus usi ... venditabant; Phil. VIII, 28. ut modo se his, modo vendat illis; har. resp. 46. versat se; Verr. I, 133. versabat se in utramque partem; ib. II, 74. quo se verteret nesciebat; ib. II, 74. quonam se verteret? ib. III, 198. quo se miser vertet? Muren. 88. quo se verteret non habebat; Phil. II, 62. 74. non metuo, .. ne (Antonius) ... vertat se; ib. VI, 9. quo se verteret nescire; Fr. C, 32. se ... ex suspicione tanti sceleris ... vindicavit; Sulla 59. ut (Postumus) se aliquando et suos vindicaret; Rab. Post. 25. ut (homo) contineret dolorem neque eadem se re ulcisceretur; Sest. 88. potuitne ... iure se ulcisci? Milo 38. quae (res publica) se adhuc tantum modo ulta est, nondum recuperavit; Phil. II, 113. omnes, qui se incolumis volent; leg. agr. I, 27. — neque se imperatorem neque Hirtium consulem nec pro praetore Caesarem; Phil. XIII, 22. — Acerronius, quo modo potuit, se de tota re ex *; Tull. 17.

c. **Präpositionen:** ad equitatum ad se abduxit Dollabellae; Phil. XI, 27. ad se ut adducant; Verr. III, 55. ut omne argentum ... ad se adferendum (curaret); ib. IV, 50. ut is anulus ad se ... adferretur; ib. 58. optimum quemque et nobilissimum ad se arcessebat; ib. 76. neque iste ... T. Vectium ad se arcessit; ib. V, 114. ut ... omne argentum ... ad se comportari iuberet; ib. IV, 50. simul atque ad se detulissent; ib. II, 90. quod ad se delatum sit; Caecin. 9. HS sescenta quadraginta milia deferri ad se domum iussit; Cluent. 69. evocat ad se Centuripinorum magistratus; Verr. II, 162. Carpinatium saepe ad se ... litteras misisse dixerunt; ib. 172. de quo litteras eas ... [et] ad se missas ... scirent esse; ib. 180. respondit istum ad se misisse, ut ..; ib. IV, 27. rogat, ut id ad se mittat; ib. 64. quis .. umquam ... litteras ad se ab amico missas ... recitavit? Phil. II, 7. huius (Amyntae) socrum ... pellexit Decianus ad sese; Flacc. 72. quod planum fecisset ea ... ad Verrem, non ad se pertinere; Verr. I, 52. docuit ad se nihil pertinere; ib. II, 48. Xeno ad se pertinere negabat, ib. III, 55. nihil ad se istam rationem pertinere; ib. 225. regnum Aegypti ad se et ad Selenen matrem suam pertinere arbitrabantur; ib. IV, 61. ille furiosus urgere, nihil ad se nostras leges pertinere; ib. 149. est .. quiddam in hac causa quod Cluentius ad se .. (putet) pertinere; Cluent. 149. (populus) sciret nihil ad se pertinere; Rab. Post. 14. perparvum ex illis magnis lucris ad se pervenire; Verr. III, 130. cum alii ... conarentur commovere, alii deligatum omnibus membris rapere ad se funibus; ib. IV, 95. rei publicae dignitas, quae me ad sese rapit; Sest. 7. rediit ad se; div. Caec. 57. redire ad se videtur; Phil. VIII, 25. quaestum illum ... campestrem totum ad se .. redegit; har. resp. 42. „at ... Nicaeam ... mittebat qui rumores Africanos ... ad se referrent“; Deiot. 25. iubet iste posterius ad se reverti; Verr. IV, 66. ad se revocarent maximi facinoris crimen; Cael. 65. scriptum ad se dicunt esse ..; Flacc. 90. de communi quodcumque || quod quidque || poterat ad se in privatam domum sevocabat; Quinct. 3. recitabatur .. Pompei testimonium, regem ad se scripsisse ..; Rab. Post. 34. quid emebat, cum te emebat? ut ad se transires? Flacc. 83. ille ... promissum et receptum .. ad se .. transtulit; Phil. II, 79. qui ... ad se ... omnia ornamenta transtulerit; ib. III, 30. dedit

operam ut Halaesinus ad se Dio continuo veniret; Verr. II, 19. domum ad se venire iussit centuriones; Phil. V, 22. ex illa pecunia magnam partem ad se vertit; div. Caec. 57. vocari ad se Agonidem iubet; ib. 56. servos suos ad se vocat; Verr. I, 67. iste ad se Habonium vocat; ib. 132. vocat ad se Syracusanos; ib. II, 48. Agathinum ad se vocat; ib. 92. vocasse ad se magistratus; ib. III, 105. ut Diodorum ad se vocaret ac posceret; ib. IV, 38. Dionysiarchum ad se proagrorum ... vocari iubet; ib. 50. eum vocari ad se iussisse (L. Domitium); ib. V, 7. quem ... ad se vocari et de tribunali citari iussit; ib. 16. nauarchos ad se vocari iubet; ib. 102. 106. iste ... servum suum suum nomine Antiochum ad se vocavit; Caecin. 22. quem omnes urbes ... ad se vocabunt; Milo 104.

ante: Lentulum .. sibi confirmasse ... Cinnam ante se et Sullam fuisse; Catil. III, 9.

apud: quoniam (populus Romanus) mihi potestatem apud se agendi dedit; Verr. V, 173. iudicavit istius pecuniam ... apud se contra honorem meum nihil posse debere; ib. I, 19. ut apud se ne suffragiis quidem fieri liceret; ib. II, 122. fuit audiendus popa Licinius, ... servos Milonis apud se ebrios factos sibi confessos esse ..; Milo 65. habitare apud sese Cererem Hennenses arbitrantur; Verr. IV, 111. domi esse apud sese archipiratas dixit duos; ib. V, 73. quae pecunia fuerit apud se, ... hanc se a esse ablatam queruntur; Flacc. 55.

circa: quos (canis) circa se haberet; Verr. I, 126. quos (canis) iste Liguri dixerat esse circa se multos; ib. 133.

contra: qui gravissime ... se ferre || ferre se || dixit me ... causam L. Murenae contra se defendere; Muren. 7. Fannium invitum ... testimonium contra se dicere cogo; Qu. Rosc. 37. contra se numquam testimonium dicet; ib. 42. quid est aliud de eo referre non audere, qui contra se consulem exercitum duceret, nisi ..? Phil. III, 20. meminit ... nunc .., si haec contra se sint futura, sibi facinoris suspicionem ... obstare; Milo 96. cum suo magno esset beneficio, venisse cum contra se; Phil. VIII, 18.

erga: eorum benevolentiam erga se diligentiamque conlaudat; Verr. V, 161. senatus erga se benevolentiam ... saepe esse perspectam ... dicit; Milo 95. ut ... huius .. diei vocem testem rei publicae relinquerem meae perpetuae erga se voluntatis; Phil. I, 10.

in: quid umquam Habitus in se admisit? Cluent. 167. quod in se tantum crimen invidiamque conflaret; Verr. II, 73. omnium in se gentium ... odia ... convertisset; Deiot. 18. nihil potest (Plancius dicere), nisi eum nimis in se iracundum [putabis] fuisse; Planc. 63. qui alios in se severos esse iudices non volt; imp. Pomp. 38. si ob *eam* causam peccaret [et] pro recenti populi Romani in se beneficio; Sest. 134. multa mea in se ... proferebat officia; Sulla 18.

inter: ut cives inter se || sese || legibus suis agerent; Verr. II, 90. sic furtim ... inter sese aspiciebant, ut ..; Catil. III, 13. ius esse certum Siculis inter se quo iure certarent; Verr. II, 39. ut ... non modo non cohaerentia inter se diceres; Phil. II, 18. cum .. de societate multa inter se communicarent; Quinct. 15. non .. iam causae sunt inter se, sed victoriae comparandae; Marcell. 16. cum etiam feras inter sese partus ... conciliet; Sex. Rosc. 63. vitam inter se utriusque conferte; Qu. Rosc. 20. Sulla cum Scipione ... de iure civitatis leges inter se et condiciones contulerunt; Phil. XII, 27. quae (causae) inter se confligunt; Catil. II, 25. cum multae causae ... inter se congruere videntur; Sex. Rosc. 62. istos inter se ... studiorum turpitudo ... coniunxit; Verr. III, 28. homines ... scelerum foedere inter se ... coniunctos; Catil. I, 33. non desistebant clam inter se convenire; leg. agr. II, 12. omnes artes ... quasi cognatione quadam inter se continentur; Arch. 2. etiam si (viri fortes) ferro inter se comminus decertarint; Piso 81. si quidem ... nomina deferunt inter se sodales; Cael. 26. proinde quasi ... ea res ... et ea ... inter se ... differat; Verr. III, 203. quod in eo ... nullo modo possunt inter se discrepare; Muren. 28. ut aut uterque inter se aut neuter satis daret; Quinct. 30. inter se impii cives ... gratulabantur; Phil. XII, 18. cum haberent inter se controversias; Verr. II, 122. qui cum diversos inter se aditus habeant; ib. IV, 117. omnes .. tantam habent similitudinem inter se, ut ..; Phil. XIII, 28. sic honestissimi homines inter se et mecum loquebantur; Verr. a. pr. 20. de comissatione loquerentur inter se; ib. III, 31. permulti alii .. pugnant inter se atque contendunt; Arch. 19. monstrum ... tam ex contrariis diversisque et inter se pugnantibus naturae studiis cupiditatibusque conflatum; Cael. 12. ut res maxime inter se repugnantis dicendi facultate coniungerent; Cael. 41. provincias inter se partiverant; Fr. C, 18. cum ... partirentur .. inter se qui Capitolium ... occuparent; Phil. XIV, 15. cum Brutus ... capita alterna inter se contraria recitanda curasset; Cluent. 140. loca inter se maxime diversa; Verr. III, 193. homines inter se cum forma tum moribus similes; Cluent. 46. obligentur ... communi inter se conscientia; Verr. II, 177. eosdem .. singulari inter se consensu et amore devinxit ... vitae similitudo; Phil. XI, 2. quae tanta societas ullis inter se rerum optimarum? Sulla 16.

per: ut per se adflictum atque eversum propinquum suum ... communi luce privaret; Quinct. 74. Laelio praesenti, per se agenti; Flacc. 36. haec ipsa per se sine ulla coniunctione agebantur; Sulla 57. Caesar cum exercitu per se comparato cum primum || compressis || pestibus rem publicam liberasset; Phil. XIV, 4. quod (Plancius) .. omnibus officiis per se ... Atinatem praefecturam comprehenderit; Planc. 47. qui (Lentulus) ... rem talem per alios citius quam per se tardius confici malebat; Sest. 70. videbat (Cato) ... id utilius esse per se conservari quam per alios; Sest. 63. qui per se litem contestatur; Qu. Rosc. 53. qui et per se et per suos ... defendatur; Muren. 45. quia multos per se et per alios multa ... effecisse || confecisse || videt; Verr. III, 156. a Q. Metello Pio ... neque per se neque per Lucullos impetravisset? Arch. 26. qui cum per se rem publicam lacerare non posset; sen. 3. qui per se litigat; Qu. Rosc. 53. nam illa membra merere per se non amplius poterant duodecim aeris; ib. 28. maleficium quod ... non occultari per se ... deberet; Sulla 7. ut eam (dignitatem) per vos recuperet, quam per se perdidit; Phil. XII, 4. ut ea (causa) ... me absentem per se probarit; dom. 57. qui per se pungere neminem umquam potuissent; Sest. 24. cum ipse per se dignus putaretur; Arch. 6. quae (virtus) ... splendet .. per sese semper; Sest. 60. corporis .. nostri infirmitas multos subit casus per se; har. resp. 39. possum ... perquirere, ... qui ei (Caelio) fuerit aditus: si per se, qua temeritate? Cael. 53. ista editio per se non acerba est; Planc. 41. quae (voluntas militum) .. per se valet multitudine; Muren. 38.

post: dixit .., si quis eorum, qui post se ro-

gati essent, graviorem sententiam dixisset, in eam se iturum; Phil. XI, 15.

praeter: negavit quemquam esse in civitate praeter se, qui id efficere posset; Cluent. 69.

propter: eundem vidi postea Veliae, cedentem Italia, ne qua oreretur belli civilis causa propter se; Phil. X, 8.

2. **sui:** verum etiam ipse sui meminerat; Verr. II, 136. habetis ducem memorem vestri, oblitum sui; Catil. IV, 19. — quod ... Iunio defendendi sui potestas erepta sit; Cluent. 93. cum multi principes civitatis Roma non tam sui conservandi quam tuorum consiliorum reprimendorum causa profugerunt; Catil. I, 7. venisse tempus eis, qui in timore fuissent, ... ulciscendi sui; Sest. 28. impudentia (tua) ei (Caelio) sui defendendi facultatem dabit; Cael. 50. qui sui defendendi causa telo esset usus; Milo 11. armis utatur ... sui defendendi causa; Phil. I, 27. ego ... Q. Scaevolam augurem memoria teneo ... cotidie ... facere omnibus conveniendi potestatem sui; ib. VIII, 31. — hominem amantissimum sui ... dimittendum esse arbitrabatur? Sulla 57. tam cupidos sui ... crudelissime perire voluit? Sulla 75. ego Plancium ... dico .. habuisse in petitione multos cupidos sui gratiosos; Planc. 46. fuit tum sui dissimilis; Verr. II, 48. si esset improbus, si sui dissimilis; ib. IV, 16. saturavit se sanguine dissimillimorum sui civium; Phil. II, 59. num diutius sui potuit dissimilis esse? ib. 92. ut (conlega) dissimilis esset sui; ib. 107. ille cum videret, ... dissimilem se futurum sui; ib. IX, 6. qui quam ob rem Roscium similem sui in fraude et malitia existimarit; Qu. Rosc. 20. cum in avaritia, scelere, periurio vos sui similis esse arbitretur; Verr. a. pr. 42. quem sui simillimum produxit; ib. I, 32. cum ipse secum sui similis duxisset non parum multos; ib. III, 22. quem in provivcia tota Verres ... audacia sui simillimum iudicavit; ib. dico ... Q. Minucium cum sui similibus ad decumas ... voluisse addere; ib. 148. ut ab his nummos acciperet ac sui similis esset; ib. V, 55. similem sui eum fuisse in ceteris quoque vitae partibus; Cluent. 41. cum ... perditi homines cum sui similibus servis tectis ... urbis minarentur; Phil. I, 5. non existimavit sui similibus probari posse se esse hostem patriae, nisi ..; ib. II, 2. a sui similibus invidiam aliquam in me commoveri putat; ib. III, 18. quo neminem reperire potest sui similiorem; ib. 31. Cassius, Mustela, Tiro ... sui similis greges ducebant per forum; ib. V, 18. sed hoc ei commune cum plurimis sui || sibi || simillimis; ib. XIII, 27. equitem Romanum, ... studiosum, amantem, observantem sui, ... (Caesar) excepit; Rab. Post. 43. — quantum desiderium sui reliquerit dici vix potest; Verr. IV, 127. par desiderium sui reliquit apud populum Romanum Labienus? Rabir. 14. proficiscantur, ne patiantur desiderio sui Catilinam miserum tabescere; Catil. II, 6. quod erat odium! ... quae superbia! quanta ignorantia sui; Cluent. 109. turpis occultatio sui; Fr. A, 1. ut nemo civis Romanus .. sui potestatem ... possit amittere; dom. 77. quod illi semper sui || sua || causa fecerant; Verr. III, 121.

3. **sibi: a. nach Verben:** ne quid ex ea calamitatis sibi accederet; Sex. Rosc. 16. utrum tantum numerum tritici Venerius apparitor istius sibi acceperit; Verr. III, 86. qui bona C. Rabirii ... sibi addici velit; Rab. Post. 45. exspectat quidnam sibi certi adferatur; Verr. II, 92. cum ... voce maxima vim me sibi adferre clamaret; ib. IV, 148. qui sibi a Cluentio ... manus adlatas esse dicat; Cluent. 163. sperat sibi auram posse aliquam adflari; Verr. I, 35. quod auxilium sibi se putat adiunxisse; Sex. Rosc. 116. multas sibi tribus ... adiunxit; Muren. 42. socium sibi et adiutorem [C. Caesarem] adiunxit; Piso 80. reticulum .. ad naris sibi admovebat; Verr. V, 27. ut ea pecunia omnis a civitatibus sibi adnumeraretur; ib. 60. simul atque sibi hic adnuisset; Quinct. 18. quem sibi illa (provincia) defensorem sui iuris ... adoptavit; div. Caec. 54. quod eum sibi Achaei patronum adoptarant; ib. 64. dicere *se* filium senatorem populi Romani sibi velle adoptare; dom. 37. maiorem sibi Insuber ille avus adoptavit; Piso, fr. 7. qui (tribunus) cognomen sibi ex Aeliorum imaginibus adripuit; Sest. 69. quo minus sibi adrogent minusque vos despiciant; Verr. IV, 26. Caesar praecepit vobis quodam modo, ... ne sibi adsentiremini; Phil. VIII, 2. ut ad tabulam Sextiam sibi adsint; Quinct. 25. eandem (laudem) hic sibi ex Asiae nomine adsumpsit; Muren. 31. quasi praeda sibi advecta; Verr. V, 64. locupletis homines et gravis, ne sibi adversentur, ... deterret; Flacc. 18. nihil sibi appetit praecipue || praecipui || Pompeius; leg. agr. II, 61. cum ea sibi ille non colendi, sed violendi causa appetisset; Sest. 56. quae numquam sibi populus Romanus appetivit; Vatin. 36. asciverunt sibi illud oppidum piratae; Verr. IV, 21. ille ... auderet ... eam (provinciam) sibi asciscere? Piso 50. ne ... illum sibi conlegam ascriberetis; leg. agr. II, 24. quantum sibi ablatum homo impudentissimus dicit; Flacc. 34. — hoc carmen hic tribunus plebis non vobis, sed sibi intus canit; leg. agr. II, 68. quid ita Flavio sibi cavere non venit in mentem? Qu. Rosc. 35. caverat .. sibi ille sororius adulter, ut ..; Piso 28. „quorum utrique mortem est minitatus, nisi sibi hortorum possessione cessissent“; Milo 75. ait .., *cum* Gabinio pecuniam Postumus cogeret, decumas imperatarum pecuniarum sibi coëgisse; Rab. Post. 30. quod aliis coluit (praedia), non sibi; Sex. Rosc. 49. qui sibi cum illo rationem communicatam putat; ib. 142. praeclarum hoc sibi remedium compararat; Verr. V, 26. quorum e templo quaestum iste sibi ... comparavit; ib. 186. manum sibi P. Sestius et copias comparavit; Sest. 84. si Alienus ... sibi primas in dicendo partis concesserit; div. Caec. 49. Vatinii ... postulantis, ut idem sibi concedatur quod Caesari; Vatin. 15. ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus; Arch. 17. † hunc hominem || per hunc hominem || Veneri absolvit, sibi condemnat; Verr. II, 22. qui illud iam ipsum acerbe tulerit ... non sibi ac defensioni suae condonatum esse Oppianicum; Cluent. 109. suamne dicant (pecuniam), sibi a civitatibus conlatam in usum suum? Flacc. 55. si qui vilicus ... domino XX milia nummum pro X miserit, sibi alia praeterea centum confecerit; Verr. III, 119. cur sibi confidat is, qui ..? Flacc. 5. Lentulum .. sibi confirmasse ex fatis Sibyllinis ... se esse ..; Catil. III, 9. fuit audiendus popa Licinius ... servos Milonis ... sibi confessos esse ..; Milo 65. me salvum adhuc res publica conservavit sibi; Phil. XII, 24. ignarus quantum sibi ac liberis suis iam tum mali constitueretur; Verr. I, 65. cum hos sibi quaestus constituisset; ib. II, 30. hanc (rem publicam Caesar) sibi iudicem constituit; Phil. V, 50. populus Romanus minus diligenter sibi constituet defensorem, quam tu tibi? Fr. B. VIII, 6. qui ... in Oppianico sibi constare ... debuerunt; Cluent. 60. qui se .. sibi ... constitisse dicit; ib. 106. non tam sibi consuluisse quam invidisse vestrae laudi videretur; Verr. I, 4. civem ... sibi potius quam rei publicae consulentem; Sest. 1. sibi quemque consulere oportere; Piso 12. ita sibi convenisse cum Dolabella, ut ..; Phil. XIII,

87. (Sardi) tamen sibi credi gaudeant; Scaur. 41. ut sibi id, quod ab ipsis abisset pecuniae, curet; Verr. II, 55. — neque .. verbum ullum interposuit Naevius, .. societatem sibi quidpiam debere; Quinct. 15. curasse ne quid tibi societas deberet; ib. 23. nisi planum facit, HS ɪↀↃ ad libellam sibi deberi; Qu. Rosc. 11. iudicavit sibi pecuniam non deberi; ib. 13. negat id sibi deberi; Verr. I, 134. qui grano amplius quam sibi || sibi quam || deberetur deberi professus esset; ib. III, 29. tantum decumanum professum esse ex edicto istius sibi deberi; ib. 129. huius beneficii gratiam .. fortuna populi Romani et vestra felicitas et di immortales sibi deberi putant; Milo 83. ante provinciam sibi decretam audiet quam ..; Phil. XI, 24. nihil sibi ex ista laude centurio, nihil praefectus, nihil cohors, nihil turma decerpit; Marcell. 7. ut ... praedones ... minitarentur, nisi (amici) me unum sibi dedidissent; Sest. 45. optatum negotium sibi in sinum delatum esse dicebat; Verr. I, 131. quod eius auctionis ... locum sibi nullum definiunt; leg. agr. I, 7. omnes Saxae ceteraeque pestes ... aedis sibi optimas ... definiunt; Phil. VIII, 9. quod sibi iste Mamertinos delegerat; Verr. II, 185. hanc sibi iste urbem delegerat; ib. V, 160. hoc .. sibi Staienus cognomen ... delegerat; Cluent. 72. quod ... eam sibi domum sedemque delegit; ib. 188. M. Laterensem ... reum sibi hunc potissimum delegisse; Planc. 2. cuius cum adventu .. perturbatus esset Antonius, quod ea, quae sibi iussu vestro denuntiarentur, auctoritate erant ... Ser. Sulpicii constituta; Phil. IX, 7. cum .. iter hoc sibi ... depoposcisset; Verr. I, 63. cum .. populus Romanus ... unum sibi ... Cn. Pompeium imperatorem depoposcit; imp. Pomp. 44. video, ... quis sibi has urbanas insidias ... depoposcerit; Catil. II, 6. qui sibi procurationem incendendae urbis depoposcerat; ib. III, 14. qui (frater) cum ... idem sibi domicilium ... deposceret; sen. 37. qui sibi gubernacula patriae depoposcerunt; Sest. 99. qui has sibi partis depoposcit; Scaur. 31. vadimonium sibi ait esse desertum; Quinct. 47. si potius vobis ac rei publicae, quam sibi et suis commodis ... deserviunt; Verr. III, 228. Netini quidem sibi non defuerunt; ib. V, 56. pedestres sibi copias non defuturas; Catil. III, 9. meminit etiam sibi vocem praeconis modo defuisse; Milo 96. qui ... nihil sibi defuturum arbitrantur; Phil. IV, 9. vos ex M. Favonio audistis Clodium sibi dixisse ... periturum Milonem triduo; Milo 44. qui sibi alia ratione diffideret; Cluent. 63. ostendent sibi nomen huius rei publicae ... displicere; leg. agr. I, 18. id sibi dixit gravis auctor vehementissime displicere; sen. 13. (Sex. Clodius) acta mea sibi ait displicere; Sest. 133. ut ... dimidiam partem sibi dissolveret; Qu. Rosc. 56. post quam isti intellexerunt ... neque sibi ullam caedis faciundae potestatem dari: Sex. Rosc. 28. quantum enim aequius esset sibi dari, petiit; Qu. Rosc. 12. ne sibi crimini daretur eos ab se pecunia liberatos; Verr. I, 12. quantum decumanus edidisset aratorem sibi decumae dare oportere; ib. III, 25. quod decumanus edidisset sibi dari oportere; ib. 34. Phylarchum ... dicere audistis, sibi istum negotium dedisse atque imperasse ..; ib. IV, 50. ferebat graviter illam sibi ab isto provinciam datam; ib. 51. imperat magistratibus ut eam demoliantur et sibi dent; ib. 75. quod sciret sibi crimini datum iri pecuniam accepisse; ib. V, 73. Galli ius iurandum sibi et litteras ab Lentulo ... data esse dixerunt; Catil. III, 9. quas (litteras) sibi a Lentulo ad Catilinam datas esse dicebat; ib. 12. quod ait Lucceius L. Flaccum sibi dare cupisse ... sestertium viciens; Flacc. 83. „ausum esse Furfanio dicere, si sibi pecuniam ... non dedisset ..;“ Milo 75. id sibi ut donaret, rogare ... coepit; Verr. IV, 66. — qui sibi eum nuper e d i d i t socium; Quinct. 88. oppidum sibi elegit Ariminum; Verr. I, 36. mandat ut fundum sibi emat; Caecin. 15. quo testimonio ... utitur (fundum) sibi emptum esse; ib. 16. cum ... liceretur is, quem ... sibi emere nemo posset suspicari; ib. homini ... denuntiat fundum illum ... sese .. sibi emisse; ib. 19. qui sibi ereptam praedam arbitraretur; Verr. I, 150. bona sibi erepta || esse || dixerunt; ib. III, 59. a Diodoro erepta sibi vasa optime facta dicebat; ib. IV, 39. hoc sibi eripi miserum esse et indignum; ib. 67. primum senatores clamare sibi eripi ius; ib. 146. Dexo ... non quae privatim sibi eripuisti, sed unicum miser abs te filium ... flagitat; ib. V, 128. illa cum ... audisset sibi non solum filium ... ereptum; Cluent. 28. acerbe ferre patronus, causam sibi eripi; ib. 59. id sibi ne eripiatis, vos .. obtestatur; Sulla 89. hunc sibi ex animo scrupulum ... ut evellatis || evellat || postulat; Sex. Rosc. 6. patrem huius M. Crassi ... eadem sibi manu vitam exhausisse; Sest. 48. „quod sibi exegit“; Qu. Rosc. 52. quem ad modum non sibi exegit? ib. quod abstulit, sibi, non tibi exegit; ib. 53. qui non putaret sibi expedire ita accipere; Verr. I, 134. multi dubitabant ... quid sibi expediret; Marcell. 30. quibus adlegationibus illam sibi legationem expugnavit! Verr. I, 44. quid auctores, quid duces, quid principes sibi exspectent? Flacc. 5 (Z. 7). — ne hoc quidem sibi r e l i q u i f a c i t; Verr. I, 2. qui manubias sibi tantas ex L. Metelli manubiis fecerit; ib. 154. nihil enim sibi reliqui fecit; ib. II, 101. qui iniuriam sibi factam queri posset; ib. III, 29. non enim putat ille sibi iniuriam factam; ib. IV, 37. cum vellet sibi anulum facere; ib. 56. pulcherrimo Syracusarum loco stativa sibi castra faciebat; ib. V, 29. facilius sibi vim factam probabit? Caecin. 45. si Antiochus ... dicere est solitus benigne sibi a populo Romano esse factum; Deiot. 36. non scripsisset hic, quod sibi expensum ferri iussisset? Qu. Rosc. 2. in quibus (tabulis) sibi expensa pecunia lata sit acceptaque relata; Caecin. 17. — REDIVIVA SIBI HABETO; Verr. I, 148. clamare coeperunt, sibi ut haberet hereditatem; ib. II, 47. iste Epicratis bona Bidinos omnia possidere et sibi habere iussit; ib. 61. qui non intellegent istum sibi quaestui praedaeque habuisse bona; ib. III, 70. sibi habeat frumentum; ib. 202. habeat ipsum me || me ipsum || sibi documento ..; leg. agr. I, 27. (Decianus) socrum .. sibi habeat; Flacc. 73. sibi habeant potentiam, sibi honores, sibi ceterorum commodorum summas facultates; ib. 104. sibi haberent honores, sibi imperia, sibi provincias, sibi triumphos, sibi alia praeclarae laudis insignia; Sulla 26. illam suam || mimam || suas res sibi habere iussit; Phil. II, 69. — ut sibi, quod eae res abessent, i g n o s c e r e t u r; Verr. IV, 140. quam (deam) iste idcirco Bonam dicit, quod in tanto sibi scelere ignoverit; har. resp. 37. qui ... sibi illud impendere periculum videret; Cluent. 49. ut primum Oppianicus ... quid sibi impenderet, coepit suspicari; ib. 66. cum frumentum sibi in cellam imperavisset; div. Caec. 30. pronuntiat quid sibi imperatum esset; Verr. IV, 51. ab eodem sibi esse imperatum; Cluent. 25. milites veterani ... volebant sibi ab illo imperari; Phil. XI, 20. ut ... iniuriam sine ignominia sibi imponerent; Quinct. 96. (Gaditani) iniquissimas leges impositas a nobis esse arbitrabuntur; Balb. 41. qui abs te taciti requirunt cur sibi hoc oneris imposueris; Planc. 46. qui ab adulescente quaestum sibi instituisset; Quinct. 12. aliquos sibi instituunt

amicos; Verr. IV, 21. — nisi testimonio nobis sunt omnia te sibi esse largitum; Verr. V, 58. tum sibi ... M. Pisonis domum ubi habitaret legerat; Phil II, 62. rogat oratque te ... ut sibi per te liceat ... vitam in egestate degere; Sex Rosc. 144. hoc ... si licuisse sibi ostenderit; Verr. I, 12. ut sibi cum palaestritis .... aequo iure disceptare liceat; ib. II, 38. ut sibi suas segetes ... Apronio tradere liceret; ib. III, 69. ut sibi pro frumento quanti frumentum esset dare liceret; ib. 189. non statuit sibi quicquam licere; ib. 211. illud est hominis magni ... non .. reputare ... sibi quodcumque concupierit licere; Cluent. 159. dixit ... nec sententiam dicere sibi licere; dom. 68. quoniam sibi in illum legibus uti non liceret; Sest. 89. qui sibi licere volt tuto esse in foro; ib. 90. lege .. id sibi licuisse dicebat; Rab. Post. 20. nihil orat nisi ut ... hanc urbem sibi intueri ... liceat; ib. 48. qui sibi non liquere dixerunt; Cluent. 106. cum homines sapientissimi ... sibi dixerint || dixerunt || non liquere; ib. 131. — quis umquam tam crudelis fuit qui prohiberet quemquam aut sibi maerere aut ceteris supplicare? Sest. 32. negabant illi quicquam sibi esse mandatum; Verr. III, 79. primo dixit se istum publice laudare, quod sibi ita mandatum esset; ib. IV, 16. ut sibi mitteret Agrigentum peripetasmata; ib. 27. quas (litteras) me sibi misisse diceret; Phil. II, 7. alia sibi ratione viam munire ad stuprum coepit; Verr. I, 64. aditum sibi aliis sceleribus ante munivit; Cluent. 31. in quo ... unus quisque ... suffragio suo viam sibi ... munire possit; leg. agr. II, 17. — oppugnat D. Brutum, ... civem non sibi, sed ... rei publicae natum; Phil. V, 24. petit Oppianicus, ut sibi Sassia nubat; Cluent. 27. — solent ei fortunam sibi obici nolle, qui ..; Verr. V, 132. sperant sibi ... rem publicam sine praesidio obici posse; Muren. 82. quod ea faceret, quae sibi obici ne ab inimico quidem possent verecundo; Phil. XI, 9. cum ... alii obstare sibi me arbitrarentur; Sest. 46. meminit ... nunc ... sibi facinoris suspicionem, ... obstare; Milo 96. Carbo graviter ferebat sibi quaestorem obtigisse hominem singulari luxuria; Verr. I, 34. occasionem sibi ad occupandam Asiam oblatam esse arbitrantur; imp. Pomp. 4. L. Quinctius ... oblatam sibi facultatem putavit, ut ..; Cluent. 77. ut homines Galli ... spem imperii ... ultro sibi a patriciis hominibus oblatam neglegerent; Catil. III, 22. multa sibi opus esse; Verr. I, 126. lectum .. genialem ... sibi ornari et sterni ... iubet; Cluent. 14. Oppianicus .. orare hominem coepit, ut sibi rationem ostenderet iudicii corrumpendi; ib. 68. qui sibi delationem nominis et capitis periculum ostentaret; ib. 25. — ut Gabinio pro illa sua Cilicia, quam sibi ... pactus erat, Syria daretur; Sest. 55. cum ... sibi .. non pepercisset; Cluent. 168. ipse (Antonius) .. fatetur ... non posse eos, qui hostem Dolabellam iudicaverint, ... sibi parcere; Phil. XIII, 36. quae pudore ornamenta sibi peperit; Quinct. 94. ne forte ille (filius) sibi me potius peperisse iam honores quam iter demonstrasse adipiscendorum putet; Planc. 59. cuius auxilium sibi paratum putabat; Quinct. 18. tametsi recuperatores de cohorte latronum sibi parari videbat; Verr. III, 55. publice sibi convivia parari, sterni triclinia et in foro sterni iubebat; ib. 65. quae (Clodia) ... si venenum ab hoc sibi paratum esse non arguit; Cael. 32. est .. sapientis iudicis ... cogitare tantum sibi a populo Romano esse permissum, quantum ..; Cluent. 159. ut (iudex) non solum quantum sibi permissum meminerit, .. sed etiam quatenus commissum sit; Rab. Post. 12. quae a Stratone illo venenum antea viro suo datum sibi persuasum esse simulasset; Cluent. 178. quod sibi petitur, certe alteri non exigitur; Qu. Rosc. 52. quodcumque sibi petat socius; ib. 56. auxilium sibi per me a vobis atque a populi Romani legibus petunt; div. Caec. 11. idem (Rullus) lege sibi sua curationem petet; leg. agr. II, 22. censores dicit de integro sibi creari placere; Verr. II, 139. praetor intellegens negare sibi placere, ... id me Romam deportare; ib. IV, 149. Syriam sibi nos extra ordinem polliceri; Fr. B. XIII, II, 2. quam (statuam) sibi propter Marcellos altiore etiam basi poni iusserat; Verr. IV, 00. audaciae partis Roscii sibi poposcerunt; Sex. Rosc. 35. qui subscriptionem sibi postularunt; div. Caec. 49. qui sibi in Achaiam biduo breviorem diem postularet; Verr. a. pr. 6. qui ... C et VIII (dies) sibi in Achaiam postularet; ib. I, 30. nisi .. tribunus pl. ... noctem sibi ad deliberandum postulasset; Quir. 12. (Atilius) noctem sibi ad deliberandum postulavit; Sest. 74. horam sibi octavam ... postulavit; Scaur. 23. Galli ... dixerunt ... ita sibi ab his ... esse praescriptum; Catil. III, 9. quod sibi probare non possit; Qu. Rosc. 4. furere ... importuna mulier, sibi nequaquam ... ea ... procedere; Cluent. 177. quo die hunc sibi promisisse dicat; Quinct. 86. ut sibi ... vadimonium promittant aratores; Verr. III, 92. spem sibi aliquam proponit; ib. V, 41. cum sibi hoc proposuerint, ut ..; Caecin. 56. putant .. minus multos sibi laqueos legum ... propositos esse oportere; Cluent. 150. ex qua (civitate) C. Mucius solus in castra Porsenae venisset eumque interficere proposita sibi morte conatus esset; Sest. 48. quam (dignitatem) in civitate sibi propositam videt; prov. cons. 35. quis .. erat civium qui sibi ... proponeret? Milo 34. hunc igitur diem campi ... sibi proponens Milo; ib. 43. qui sibi urbem ... ad praedam proposuerunt; Phil. IV, 9. impetrat a senatu, ut dies sibi prorogaretur; Verr. I, 98. hoc modo iste sibi et saluti suae prospicere didicit; ib. 158. quae omnia nunc intellegit sibi nihil prodesse; ib. V, 103. Sulla, si sibi suus pudor ac dignitas non prodesset, nullum auxilium requisivit; Sulla 15. quis non ex iniuria ... sibi provideret? Verr. I, 85. si desertus (sum), sibi (Caesar) fortasse providit; prov. cons. 43. — aliis otium quaerere debent et voluptates, non sibi; Sest. 139. sive ... pecuniam quaesivit sibi *quaesivit* *; Rab. Post. 21. — ut item illi facerent quae sibi eorum legati recepissent; Catil. III, 10. iubet iste sibi legem recitari; Verr. II, 127. postea quam Curidius pro testimonio dixit te sibi reddidisse; ib. IV, 44. qui (frater) statuerat, si vos me sibi non redidissetis, eandem subire fortunam; Quir. 8. ut lucem salutemque redditam sibi ac restitutam (patria) accipere debuit; dom. 75. quod tanto plus sibi mercedis ex fundo refectum sit; Verr. III, 119. nihil sibi frumenti ab Apronio relictum ... diceret; ib. 31. quod (vas) sibi a patre et a maioribus esset relictum; ib. IV, 32. earum autem rerum nullam sibi iste ... defendendi facultatem reliquit; ib. 104. quae (solacia) suus pater sibi reliquisset; Font. 48. cum ... sibi nihil ... reliquisset; Cluent. 68. ut ne sibi quidem quicquam integrum ... reliquerit; Phil. V, 33. si tibi omnia sua ... tradidit nec sibi quicquam paternum ... reservavit; Sex. Rosc. 146. eo iam denique adducta est, ut sibi praeter formam nihil ad similitudinem hominis reservarit; Cluent. 199. nec metuat ne sibi aliquid ... respondeat; Flacc. 22. quasi quisquam sit qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat; Planc. 62. C. Popilius ... dixit .. se renuntiaturum [senatui], nisi prius sibi respondisset ..; Phil. VIII, 23. ut sibi sua restituerentur; Verr. III, 57. obsecrant, ut sibi re-

ligionem ... restituas; ib. IV, 80. ut ... sibi restituerent eum filium; Cluent. 22. cum dicerent ... sibi ... aetatem integram restitui oportere; ib. 154. cum ea, quae amiserat, sibi restituta essent; Quir. 20. qua pace ... res publica ... cum illo se ipsam sibi restitutam putabit; Phil. XIII, 9. — ut sibi Quinctius iudicatum solvi satis det; Quinct. 30. negat eum sibi illa decisione satis facere posse; Verr. I, 140. quam diu intellegebant sese sibi et populo Romano ... serere, impendere, laborare; Verr. III, 121. sibi servire iam pridem destitit || desiit ||; Qu. Rosc. 23. res .. ipsa publica ... ageret mecum, ut, quoniam sibi servissem semper ..; Planc. 92. qui sibi dicat omne esse pro frumento ... solutum; ib. 180. alter eam legem sibi statuerat, ut ..; Phil. X, 12. ut in medio foro sibi lecti sternerentur; Verr. III, 105. is ... ea ... magno sibi quaestui fore putabat; Quinct. 13. Romae sibi nummorum facultatem esse; ib. 16. nisi prius ... scisset sibi cum Quinctio controversiae nihil futurum; ib. 19. contra sibi ait officium ... cordi fuisse; ib. 93. ut nullam sibi rem adiumento fore arbitraretur; Verr. a. pr. 10. SIBI IN ANIMO ESSE ALIO TEMPORE PERSEQUI; ib. I, 84. statuunt id sibi optimum esse factu; ib. 136. sibi nullam praedam esse; ib. 141. quod (hospitium) sibi cum eo esset; ib. II, 23. sibi cum eo amicitiam cognationemque esse; ib. 64. quos (amicos) sibi in consilio esse vellet; ib. 71. „me quoque Petilius, ut sibi in consilio essem, rogavit“; ib. 72. NI APRONIUS DICTITARET TE SIBI IN DECUMIS ESSE SOCIUM; ib. III, 132. ni socium te sibi in decumis esse dictitaret; ib. 137. dictitarat homo improbus ..., socium sibi || socium || esse praetorem; ib. 140. pollicetur sibi magnae curae fore; ut ..; ib. IV, 73. illi vero dicere sibi id nefas esse; ib. 75. clamare ille, ... pecuniam sibi esse in nominibus; ib. V, 17. ubi hoc videt, ... tabellas sibi nullo adiumento futuras; ib. 103. loqui ... coepit, ... sibi recta iter esse Romam; ib. 160. hanc sibi rem praesidio sperant futuram; ib. 167. ut ... mecum sibi rem videant futuram; ib. 183. praetores urbani ... numquam sibi ... censoriam ignominiam impedimento esse oportere duxerunt; Cluent. 121. illa sibi ... adfinitatis coniunctionem pignori fore putavit; ib. 190. qui ... sibi tarditatem pedum .. ad fugiendum impedimento fore putabat; Rabir. 21. quaesivit a Gallis, quid sibi esset cum eis; Catil. III, 11. cum ... eam .. urbem sibi Mithridates Asiae ianuam fore putavisset; Muren. 33. Sittius numquam sibi cognationem cum praediis esse existimavit suis; Sulla 59. cum viri ... neque sibi fas esse dixissent, furori interesse tuo; dom. 133. quod sibi in Lupercis sodalem esse Caelium dixit; Cael. 26. (Caesar) postea me ut sibi essem legatus ... rogavit; prov. cons. 42. testantur (Gaditani) ... Cn. Pompeium ... se hoc ius esse velle, ut sibi ... sit in nostris castris ... locus; Balb. 40. qui ... cum hoc sibi contentionem fore putabat; Scaur. 34. sibi cum illa mima posthac nihil futurum; Phil. II, 77. qui ... nullam sibi putavit excusationem esse oportere; ib. VIII, 5. cum illi (legati) ... renuntiavissent .. senatui ... potestatem sibi D. Bruti conveniendi non fuisse; ib. 21. neque ego istum sibi ex communi calamitate defensionem ullam sinam sumere; Verr. I, 43. qui sibi hoc sumpsit; ib. III, 2. cur enim hoc sibi || sibi hoc || scribae soli sumant || adsumant ||? ib. 154. non sumet sibi tantum, non appetet? leg. agr. II, 43. ad hunc numerum quingenos (colonos) sibi singuli sumunt || sument ||; ib. 76. „numquam iste plus militi laboris imposuit quam sibi sumpsit; Muren. 38. etiam, si quae sibi alia sumunt, non repugno; Flacc. 9. tantumne sibi sumpsit, quia ..? Phil. VI, 13. quam (curam) sibi ... susceperat; Verr. III, 3. ut sibi ac liberis suis tantum supersit; ib. 102. ut nihil sibi ex pristina dignitate superesse arbitraretur; Sulla 15. ne deos quidem immortalis velle ... sibi supplicari hominis impurissimi ... nomine; prov. cons. 14. semper se dicet (populus) rogari voluisse, semper sibi supplicari; Planc. 12. Verres ... tantum sibi auctoritatis in re publica suscepit, ut ..; Verr. V, 152. hoc vestrae mentes ... sibi suscipient? Font. 32. quas (res Laelius) sibi suscepit gloriae causa; Flacc. 13. — qui ante dictum testimonium sibi temperarit; Flacc. 41. quod (homines) sibi timerent; Quir. 13. an eis licet ... in meo metu sibi nihil timere? dom. 8. quoniam traditam sibi publicorum custodiam sacrorum ... oneri esse existimavit; Fr. C, 4. quod sibi ab arbitro tribuatur; Qu. Rosc. 11. — a Q. Seio contendit ut sibi domum venderet; dom. 115. „qui cum ab equite Romano ... non impetrasset, ut sibi insulam in lacu Prilio venderet ..“; Milo 74. prius, quam tu suum sibi venderes, ipse possedit; Phil. II, 96. duas sibi hereditates venisse arbitratus est; Verr. I, 90. quam pridem sibi hereditas venisset docet; ib. 126. hic Verres hereditatem sibi venisse arbitratus est; ib. IV, 62. quod sibi videretur se vendidisse; Quinct. 23. surbridet Saturius, veterator, ut sibi videtur; Qu. Rosc. 22. ut sibi videatur || videbatur ||; Verr. I, 140. si sibi || si ei || videatur; ib. II, 41. quorum nemo sibi tam vehemens ... visus est; ib. IV, 7. ait ille idem sibi videri; ib. 32. is .. sic se gerit, ut sibi iam xvir designatus esse videatur; leg. agr. II, 53. homo, ... ut sibi videtur, ita doctus, ut ..; Flacc. 42. iuravit ... alienum sibi videri dignitate imperii; prov. cons. 18. ne sibi quidem (disertus) videtur; Planc. 62. felix, ut sibi quidem videbatur; Phil. II, 64. modo aequum sibi videri, modo non iniquum; ib. 95. ille numquam ... quicquam sibi ... aequum dixit videri; ib. maximam .. partem quasi suo iure fortuna sibi vindicat; Marcell. 6. quid sibi iste volt? div. Caec. 70. quid ergo illae sibi || quid ergo illae quid sibi || statuae equestres inauratae volunt? Verr. II, 150. quid vero istae sibi quinquagesimae, quid porro nummorum accessiones volunt? ib. III, 118. percontamini quid sibi istae quinquagesimae velint; ib. 183. quid haec sibi horum || trium || civium Romanorum dona voluerunt? ib. 186. quid sibi illi scribae ... volunt? Cluent. 147. quid sibi isti miseri volunt? Catil. II, 23. quid sibi meus necessarius Caetra voluit? Flacc. 5 (Z. 12). „quid sibi iste volt?“ dom. 29. quid tibi quod sibi quisque velit non relinquetur? Phil. X, 6.

b. **nach Adjectiven (Participien) und Adverbien:** nemo ... fere est qui sui periculi iudex non sibi se aequiorem quam reo praebeat; Deiot. 4. quem et huic inimicissimum et sibi amicissimum esse arbitraretur; Verr. II, 109. cum omnes eius comites iste sibi ... amicos reddidisset; ib. III, 142. quem sibi amiciorem quam populo Romano esse cognoverant; ib. V, 48. quorum alter ... semper aeque mihi amicus fuit ac sibi, alter ... sibi aliquando amicior quam mihi; Piso 80. [te .. cum huic iratum, tum sibi amicum esse cognoverunt;] Deiot. 8. clarissimi viri nostrae civitatis ... hoc sibi amplissimum pulcherrimumque ducebant ..; div. Caec. 66. Sthenius hoc sibi amplum putavit; Verr. II, 107. cur .. quisquam vellet ... angustiorem sibi esse petitionem consulatus? dom. 37. etsi illum servum .. sibi benevolum esse ... arbitrabatur; Cluent. 176. M. .. Calidius ... sententia sua quam esset cara sibi mea salus declaravit; sen. 22. ut hominem sibi

carissimum et familiarissimum ... vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64. neminem umquam hominem homini cariorem fuisse quam te sibi; Milo 68. quam sibi ille manum certissimam fore putavit; Catil. II, 26. quam iste laudem communem sibi ait esse mecum; Verr. I, 18. ad illius generis, quod sibi cum eo commune esset, dignitatem; Sest. 130. (Caesar) me in tribus sibi coniunctissimis consularibus esse voluit; prov. cons. 41. vidit (pater tuus) hominem sibi maxime coniunctum ... esse honores (adeptum); Planc. 51. cum sibi omnis ad istum adlegationes difficilis, omnis aditus arduos ac potius interclusos viderent; Verr. I, 136. litteras ... mittunt, sibi difficilem esse investigandi rationem; Cluent. 23. dicat (vir) ... sibi non fuisse dubium quin ..; Balb. 47. illam viam si sibi vident expeditiorem ad honores; Flacc. 104. itinerum primum laborem ... accipite quam facilem sibi iste et iucundum ratione consilioque reddiderit; Verr. V, 26. quod ... facilem sibi fore in gratiam reditum arbitrabatur; Scaur. 31. mulier sibi felicior quam viris; Phil. V, 11. nec minus (Pompeius) .. sibi ... gloriosum putavit; Sest. 58. qui (Caelius) cum ... esset mihi quidem molestam, sibi tamen gloriosam victoriam consecutus; Cael. 18. nihil sibi gratius ostendit futurum; Verr. IV, 75. prae se populus Romanus ferebat sibi illum in tribunatu Cn. Domitii animum constantem ... || grata || fuisse; Sest. 113. quam (mulierem) L. Domitius ab se nominari vix sibi honestum esse arbitrabatur; Verr. I, 140. quam (Galliam) sibi ... infestam inimicamque cognovit; Phil. X. 91. quoniam sibi me non esse inimicum potuit ... iudicare; Tull. 5. quod sibi eum, quem .. condemnarunt, inimicum putant esse; Cluent. 116. (Pompeius vidit) fuisse illum sibi inimicum, familiarem Milonem; Milo 21. esse turpe id forum sibi iniquum eierare, ubi negotientur; Verr. III, 137. praetor provinciam suam sibi totam iniquam eierat || eiurat ||; ib. ut omnia sibi integra quam primum exhiberentur; Verr. V, 63. cum praesertim nihil esset quod ... sibi iucundius ... facere posset; Sex. Rosc. 51. nemo sibi .. valetudinis excusationem ... satis iustam ullam putavit; Sest. 112. quem sibi offensiorem ... sciebat esse; Cluent. 172. tum tuus pater ... illam sibi officiosam provinciam depoposcit, ut ..; Sulla 52. nonne optatissimum sibi putant esse filios suos rei familiari maxime servire? Sex. Rosc. 43. ne forte mater hoc sibi optatissimum spectaculum ... amitteret; Cluent. 192. iste porro non dubitabat quin is ... sibi advenienti praesto esset futurus; Verr. III, 63. illi ... sua .. sibi propiora esse pericula quam mea loquebantur; Sest. 40. quantum sibi ac liberis suis satis esse arbitretur; Verr. a pr. 41. quantum sibi, patronis, advocatis ... satis futurum sit; ib. ut ... tamen isti || ipsi || turpe sibi existiment non primo iudicare; Verr. I, 26. negotiatores sibi putant esse turpe ..; ib. III, 137. qui nihil sibi umquam ... turpe esse duxit; Piso 11. quem iste sibi locum maxime tutum esse arbitrabatur; Verr. II, 185.

c. **logisches Subject beim Passiv:** *α*. **Perfect:** cum palam populi Romani imperator ... omnia sibi et empta et emenda esse clamaret; prov. cons. 9. parumne videtur omnium facinorum sibi cum Dolabella societatem initam confiteri? Phil. XIII, 36. qui rex, sibi aliquot annis sumptis ad confirmandas ... copias belli, tantum ... valuit, ut ..; Muren. 32. qui (conlega) cum inimicitias sibi mecum ex rei publicae dissensione susceptas esse dixisset; Sest. 72. sentiet sibi bellum cum re publica esse susceptum; Phil. V, 32. cum videret ... munus sibi illud pro re publica susceptum vitae finem fore; ib. IX, 6. f. *β*. Scaur. 45.

β. **Gerundium:** quae (causa) sibi in senatu pro his agenda esset; Verr. II, 103. P. Lentulus consul ... nihil humanarum rerum sibi prius quam de me agendum iudicavit; Quir. 11. nemo illorum iudicum audiendum sibi de ambitu putavit; Flacc. 97. non (Caesar) .. sibi solum cum eis ... bellandum esse duxit, sed totam Galliam in nostram dicionem esse redigendam; prov. cons. 32. ut ille (Pompeius) ... ab illis ... sibi cavendum putaret; Sest. 41. (Cato) nihil sibi nisi de patriae periculis cogitandum putabat; Sest. 61. quod ... deos patrios ... colendos sibi diligenter et retinendos esse arbitrantur; Verr. IV, 132. nullas .. sibi ille neque contentiones neque inimicitias ... defugiendas putavit; Planc. 77. si iste ... hanc unam domum ... sibi delendam putavit; dom. 143. causam sibi dicendam esse statuerat iam ante; Verr. V, 101. cum videat sibi ... causam esse dicendam; Cluent. 153. qui .. rex erat, qui ... non aut emendum sibi quod non habebat, aut redimendum quod habebat arbitraretur? Sest. 66. se consideraturum quid sibi [de ea re] esset faciendum; Verr. II, 69. videret [quid sibi esset faciendum]; ib. 70. statuit .. nihil sibi ... gravius esse faciendum; Cluent. 16. ut, quicquid vobis placeat, sibi ferendum putet; leg. agr. II, 62. cur sibi censeret Pompeius quaestionem ferendam; Milo 21. quae ... idcirco illi statuerunt fingenda esse sibi et proferenda, ne ..; Cluent. 160. qui cum omnibus meae salutis defensoribus bellum esse sibi gerendum iudicaverunt; Sest. 4. eas sibi inimicitias non susceptas, sed relictas *pietatis causa gerendas esse arbitrabatur;* Scaur. 45. ut Lampsaceni moriendum sibi potius quam perpetiendum putarent; Verr. I, 81. isti principes et sibi et ceteris populi Romani universi auctoritati parendum esse fateantur; imp. Pomp. 64. qui cum sibi viderent esse pereundum; Catil. IV, 14. (Cato) dixit eam sententiam, cuius invidiam capitis periculo sibi praestandam videbat; Sest. 61. cum sibi in provinciam proficiscendum putaret; Verr. III, 44. Oppianicus ... domo sibi quaerendum remedium existimavit; Cluent. 27. Gallos ... putasse ... sibi aliquid de Sulla esse quaerendum; Sulla 38. *(M. Scaurus) non recusandum sibi arbitratur quominus eadem fortuna utatur qua pater;* Scaur. c. 1, § 1. ut ... sibi relinquendas domus ac sedes suas et ex Sicilia decedendum atque adeo fugiendum esse arbitrentur; Verr. II, 157. qui eos (agros) vident sibi esse ... relinquendos; leg. agr. II, 70. (Staienus) statuit ad easdem esse sibi praedas ... revertendum; Cluent. 68. si (Caelius) sibi semel periculum ambitus subeundum putaret; Cael. 16. uterque nostrum id sibi suscipiendum putavit; Sulla 13. ut ... is sibi nefarium bellum contra patriam suscipiendum putarit; ib. 58. quod novem tui conlegae sibi timendum esse duxerint; Vatin. 17. ea (ornamenta) sibi ille ne visenda quidem existimavit; imp. Pomp. 40. P. Sestius ... sibi ... nullum vitae discrimen vitandum umquam putavit; sen. 20. ut sibi ... recte sit honesteque vivendum; Verr. III, 2. qui cum ... neque sibi vivendum nisi me restituto putaret ..; dom. 59. nemo est civis Romanus qui sibi ulla excusatione utendum putet; Font. 46.

4. **se (abl.): a. nach Adjectiven:** quid re publica, quid se dignum esset, ... diligentissime cogitabat; Sest. 87. cum ita dixit, aliam sententiam dicturum fuisse *se* eamque se ... dignam, nisi ..; Phil. VIII, 2.

b. **Subject im abl. absol.:** non commisit ut sui procuratores quicquam oneris absente se susti-

nerent; Sulla 58. quam ob rem se consule neque repelli fratrem volebat neque ..; Scaur. 34. ut ... reservare nos exteris gentibus Italiam iuberet, se praesertim incolumi; Phil. VII, 2. ab ea petivit ut se mortuo apud Dinaeam ... habitaret; Cluent. 33. qui se praesente civem Romanum securi percussum esse dixit; Verr. I, 14. M. Baebius ... se praesente Scamandrum cum veneno ... deprehensum esse dicebat; Cluent 53. dixit ... huic ... caput se vivo non defuturum; Muren. 51. adfirmabat Postumus se vivo illam domum istius numquam futuram; dom. 115.

c. **mit Präpositionen:** a: Epicrates homines multis verbis male ab se acceptos || mulcatos || dimittit; Verr. II, 56. illi ... tribunum popularem a se alienare nolebant; Sest. 40. qui ita plebem Romanam ab sese ali volunt; Verr. III, 102. binas centesimas ab sese ablatas ferendum non putant; Verr. III, 168. cum iste ab sese hydriam Boëthi manu factam ... per potestatem abstulisset; ib. IV, 32. quod vas eius modi ... a se esset ablatum; ib. clamare coepit ... id ab se || sibi || C. Verrem abstulisse; ib 67. quae pecunia fuerit apud se ..., hanc a se esse ablatam queruntur; Flacc. 55. a Trallianis requiro, quam pecuniam a se ablatam querantur; ib. ut ... dicere auderent, hanc a se pecuniam abstulisse Mithridatem; ib. 59. quae ab sese .. aucta pecunia maiore praemio ... necaretur; Cluent. 45. ab sese caveat; Verr. II, 55. scribit Metellus reliquos ab se esse confirmatos; Verr. III, 127. nec minus (Pompeius) .. sibi ... gloriosum putavit constitutum a se regem quam constrictum videri; Sest. 58. nec ... te a se ... deficere patientur; Sulla 35. dicat (vir) ... a se ... fortissimum quemque esse delectum; Balb. 47. ut ab se sceleris illius suspicio demoveretur; Verr. IV, 100. neque ulla alia re ab se mortem ... depulit; Sest. 79. quid egit nisi uti falsam proditionis a se suspicionem depelleret? Phil. XII, 6. is ullam ab sese calamitatem poterit deprecari? Verr. I, 157. si quid aliquando non opus esset ab se esse dictum ..; Cluent. 140. si hoc ab se dictum negat; leg. agr. II, 79. alterum (filium) a se non dimittebat; Sex. Rosc. 45. eum familiarissimum suum dimittere ab se; Sulla 57. ut ... hunc ... ab se demitteret; ib. quos (milites) ... Torquato respondit beneficii causa a se esse dimissos; Piso 92. ut eum ... a se dimitteret; Deiot. 21. sin ... id ... ab se iure factum esse defenderent; Caecin. 4. hominibus statuerunt nihil a se adiumenti ... ferri oportere; Sulla 82. cum ipse sui generis initium ac nominis ab se gigni et propagari vellet; Verr. V, 180. Asuvium .. a sese consilio Oppianici interfectum fatetur; Cluent. 38. ut ... auctorem libidinis a se illum inventum arbitraretur; Piso 69. quam (legem) Clodius a se inventam gloriatur; Milo 33. homo disertus non intellegit eum ... laudari a se; Phil. II, 18. ne sibi crimini daretur eos ab se pecunia liberatos; Verr. I, 12. quam (mulierem) L. Domitius ab se nominari vix sibi honestum esse arbitrabatur; Verr. I, 140. ipse ... nudatam ab se provinciam prospicit; Verr. II, 154. multi praeterea improbi, quos quidem a se primum numerare possunt qui haec loquuntur; Phil. VII, 3. qui a se hominem occisum esse fateatur; Milo 7. quid .. non debeo vobis, .. quem vos a se ortum hominibus nobilissimis omnibus honoribus praetulistis? Phil. VI, 17 duces praedonum a se securi non esse percussos; Verr. I, 12. AMPLIUS [A SE] NEMINEM PETITURUM; Qu. Rosc. 35. facile ab se deos placari posse arbitrabatur; Fr. B, XIII, III, 1. si planum facit ab se illum ... possedisse; Caecin. 92. vel non possedisse eum ... vel vi ab se possedisse; Tull. 45. ut ab se atque a liberis suis legati populi Romani scelus ... propulsare possint; Verr. I, 78. qui ab se omnem suspicionem propulsare ... cuperet; ib. III, 140. ut (Caelius) eiusdem nunc ab sese inimicitias odiumque propulset; Cael. 75. cum (Plancius) a sociis et a se iniuriam propulsaret; Planc. 34. subscripsit reges a se in gratiam esse reductos; Cluent. 101. ipse Sulla ... ab se hominem ... removit; Verr. I, 38. qui illam suspicionem ... ab sese removere cuperet; ib. III, 136. qui patriam a se servatam perire suo nomine noluisset; dom. 122. (Deiotarus) quo minus a se ... ea sumeres non recusavit; Deiot. 35. ut rem publicam ... a se susceptam ... possit defendere; Phil. III, 5. ita ab se invito phaleras sublatas || ablatas || gratis; Verr. IV, 29. (Licinius) a se illam pyxidem traditam pernegaret; Cael. 65. huius civitatis .. miserias nemo erat civis qui a se alienas arbitraretur; Phil. VIII, 18.

cum: dubitabit, credo, gentis barbaras secum adducere; Phil. V, 5. quem favorem secum in scenam attulit Panurgus! Qu. Rosc. 29. Iulius hoc secum auctoritatis ad accusandum adferebat; div. Caec. 63. C. Popilius ... senatus .. faciem secum attulerat; Phil. VIII, 23. si quid agere secum velit Quinctius, non recusare; Quinct. 23. ex quo (loco) me populus Romanus ex Kal. Ianuariis secum agere de re publica ... voluit; Verr. a. pr. 36. ut secum praeclare agi diceret; ib. 40. cum secum sui cives agant de litteris publicis corruptis; ib. II, 90. ut secum praeclare agi arbitrarentur; ib. III, 70. ut ... summo supplicio vilicum adficiat et secum male actum putet; ib. 119. intelleget secum esse actum pessime; ib. quin agi secum praeclare arbitretur; leg. agr. III, 8. ex ipsa (Clodia) quaeram prius utrum me secum severe ... agere malit an remisse: Cael. 33. qua Ditem patrem ferunt ... abreptam .. ex eo loco virginem secum asportasse; Verr. IV, 107. quin ... secum auferret gloriam sempiternam; Milo 63. vestras ... occursationes ... se secum ablaturum esse dicit; ib. 95. nisi consules causam coniunxisse secum ... confirmaret; har. resp. 47. quod me secum ne in beneficiis quidem videbat posse coniungi; prov. cons. 42. cur .. nolint potentis esse ... viros ... secum .. in rei publicae defensione coniunctos? Phil. XIII, 26. P. Quintilius Varus ... secum Cleophantum conlocutum esse dicebat; Cluent. 53. consideret ipse secum ..; prov. cons. 1. ut aut secum iure contenderent aut ..; Quinct. 96. quos (inimicos) ... Cn. Pompeius ... secum ... contendere iubebat; Balb. 59. ut eam secum ex provincia deportaret; Verr. V, 31. cum ipse secum sui similis duxisset non parum multos; Verr. III, 22. eos ... secum in Siciliam duxit; ib. IV, 31. num suas secum mulierculas sunt in castra ducturi? Catil. II, 23. qui semper secum scorta ... duceret; Milo. 55. quam (uxorem) secum gravis imperator ad exercitum duxerat; Phil. V, 22. quod si se eiecerit secumque suos eduxerit; Catil. I, 30. utinam ille omnis secum suas copias eduxisset! ib. II, 4. hos ... mallem secum milites eduxisset; ib. 5. quam (copiam Catilina) secum eduxit; Muren. 78. quos (homines Catilina) secum eduxit; ib. 83. ut ... eam (honestatem) liceat ei secum ex hoc loco efferre; Quinct. 99. secum .. ille mortem extulit; Phil. IX, 5. L. Cassium dixerunt commemorasse cum ceteris Autronium secum facere; Sulla 36. si respondisset idem sentire et secum facere Sullam; ib. furialis illa vox .. secum et illos et consules facere acerbissime personabat; Planc. 86. argenti optimi caelati grande pondus secum tulerat; Verr. I, 91. qui secum fugere ... iussit; Verr. V, 104. alterum in urbe secum honoris causa habere; Sex.

Rosc. 46. f. **cum**, I. habeo (17 St. Deiot. 22. Phil. XIII, 50) B. I, S. 743, b. qui cum ... quaesivissent .. ab eo, nihilne secum esset de fatis Sibyllinis locutus; Catil, III, 11. at ... omnia sua secum una moritura arbitrabatur; Rabir. 29. statuerunt id secum in Syriam reportare; Verr. IV, 64. illa (res publica) ... me secum pariter reportavit; sen. 34. illum alterum (filium) ... secum omni tempore volebat esse; Sex. Rosc. 42. propterea quod secum una fuisset in Centuripina quadriremi; Verr. V, 105. caveri etiam volt eis, qui secum sint; Phil. VIII, 26. ut non plures secum in eandem trahant calamitatem; imp. Pomp. 19. ut secum aliquid ... qualibet ... condicione transigeret; Quinct. 97. ut secum simul veniat ad Tullium; Tull. 20.

de: ut (Caelius) magis insectari alterius innocantiam quam de se timide cogitare videatur; Cael. 16. qui .. de se voluerit confiteri; imp. Pomp. 37. neminem umquam adhuc de se esse confessum; Rabir. 23. neque .. quisquam ... non ... de se ... decertari putat; Milo 3. desinant ... de se aliquid detractum arbitrari; Sex. Rosc. 140. ut mihi Tubero, cum de se eadem dicerem, ignosceret; Ligar. 8. cum ... nihil esset quin secus iudicaret de se; Quinct. 32. de se homines ... hunc hominem ... nolunt iudicare; Verr. II, 77. cum is unus esset qui posset de absente se iudicare; Deiot. 21. de se nihil laborat; Phil. VIII, 27. dixit ... huic, si ita de se meritum esset ..; Muren. 51. nec ... illi umquam de se pertimescent; Sest. 94. de se .. hoc praedicat ..; Caecin. 25. hoc de se iuratus praedicet; ib. in eo ipso ... praedicari de se ac nominari volunt; Arch. 26. in quibus (rebus) de se ... taceri velit; leg. agr. III, 4. intueri potestis ... eos ... de se nihil timere; Sest. 1. qui aliquid de se verebantur; Rab. Post. 10. nullum iudicium de se senatus imminutum putat; Deiot. 36. ille .. homo adflictus ... quae de se exspectat iudicia graviora? Phil. III, 25. Sullam illam rogationem de re nolle ferri; Sulla 65. adest de te sententiam laturus; Verr. I, 56. quaesivit ab reo C. Iunius ... clam an palam de se sententiam ferri vellet; Cluent. 55. accusat eos, quod eius modi sermones de se habuerint; Verr. V, 102. an iste umquam de se bonam spem habuisset? Verr. a. pr. 42.

ex: quicquid ex sese possit efferre; Verr. II, 5. res .. ipsa publica ... ageret mecum, ut, quoniam ... fructus .. ex sese ... magna acerbitate permixtos tulissem ..; Planc. 92. si ipse (senator) orietur et nascetur ex sese; Cael. 19.

in: Servilius ... deprecari, ne ... iudicium capitis in se constitueretur; Verr. V, 141. quae (crudelitas) non modo id habet in se mali; Sex. Rosc. 154. quaestura [...] quid aliud habet in se? Verr. a. pr. 11. quod habet lex in se molestissimum; ib. I, 26. quod in se auctoritatis habuisset ... plurimum; Caecin. 80. quod si illa sollemnis comitiorum precatio ... tantam habet in se vim ..; Muren. 1. quam habet in se rationem ..? Fr. A, III, 1. qui ... plus veritatis quam disciplinae possidet in se; Qu. Rosc. 17. quod (fratres) in se ... virtutum similitudinem esse confident; Phil. XIV, 34. ne Laelius ... putet aliquid ... sermonis in sese aut invidiae esse quaesitum; Flacc. 13.

prae: quam laudem ille ... prae se ferebat; Muren. 31. (Cato) ea, quae sensit, prae se tulit; Sest. 61. prae se populus Romanus ferebat ..; ib. 113. iudices cum prae se ferrent ..; Balb. 52. quam (voluntatem) ille ... prae se fert; Planc. 43. Milo cruentis manibus scelus et facinus prae se ferens; Milo 43. qui stillantem prae se pugionem tulit; Phil. II, 30. ut se hosti favere prae se ferant; ib. VIII, 32. fore ut eos paeniteat ... prae se tulisse odium in Antonium; ib. XII, 7. ut hominem prae se neminem putet; Sex. Rosc. 135.

pro: pro se quisque manus adfert; Verr. I, 67. quid hic pro se dici velit; Sex. Rosc. 129. Roscium pro se decidisse? Qu. Rosc. 38. cum (Caelius) pro se diceret; Cael 45. tibi ... exercitum ... patria pro se dedit; Phil. XIII, 14. tum pro se quisque ... docere me coepit ea; Verr. IV, 139. invenire neminem Siculum potuit qui pro se cognitor fieret; ib. II, 106. pro se quisque ... ad populum loquebatur; ib. I, 68. huic (malo) pro se quisque nostrum mederi ... velle debemus; leg. agr. I, 26.

B. **Verbindungen**: 1. **Substantiva**: fateatur ... se privatum hominem praedonum duces vivos ... retinuisse; Verr. I, 12. quod is Ephesi se quaestorem vi prohibitum esse dicebat; ib. 85. queri coepit, se civem Romanum in vicla esse coniectum; ib. V, 160. cum se fratrem uxoris tuae fratri tuo germano antelatum videbat; dom. 118. qui (Saturninus), quod a se quaestore Ostiensi ... ad ... M. Scaurum rem frumentariam translatam sciebat; Sest. 39. ut (Cato), se civi rem publicam privet; ib. 61.

2. **ipse**: ut aut ipse se capitis damnaret ..; Quinct. 32. qui vel ipse sese in cruciatum dari cuperet; Sex. Rosc. 119. qui reus pridie iam ipse se condemnatum putabat; Verr. a. pr. 20. iam se ipse indicabit; ib. I, 36. cum ipse se ad inimicos tuos contulit; ib. 77. qui se ipse scurram improbissimum existimari volt; ib. III, 146. clamabant fore, ut ipsi se di immortales ulciscerentur; ib. IV, 87. at quem ad modum ipse se induit priore actione? ib. V, 73. confirmant ipsi se; ib. 95. se ipse inferebat; Caecin. 13. qui se ipse non continet; imp. Pomp. 38. si quidem illa ... se ipsa cruciavit; Cluent. 32. quibus in iudiciis ... alter .. ipse se condemnavit; ib. 62. res .. se ipsa defendit; ib. 167. nunc iam se ipsi indicabunt; leg. agr. I, 5. modo ipse se Sullanum esse confiteretur; ib. III, 10. qui se ipse iam dignum custodia iudicarit; Catil. I, 19. ut ... indicare se ipsi viderentur; ib. III, 13. se [ipsi] indicabunt; ib. 27. ut se ipse sustentat! Flacc. 12. tum se ipsi expendant, tum cum his [se] comparent; ib. 61. si eis verbis scripta est ista proscriptio, ut se ipsa dissolvat; dom. 50. quid est qua re quisquam mihi se ipsa populari ratione anteponat? ib. 88. Libertas ... meos lares expulit, ut se ipsa tamquam in captivis sedibus conlocaret? ib. 108. quem ad modum iste ... identidem se ipse revocando ... omnia aliter ... fecerit; ib. 140. ad nostrum, ut se ipse appellavit, imperatorem; har. resp. 35. qui se ipse sua gravitate et castimonia ... defenderet; Cael. 11. o magna vis veritatis, quae ... facile se per se ipsa defendat! ib. 63. quod durissimis se ipse (Caelius) legibus iam obligavit; ib. 77. cum tamen ille ... [Gabinius] conlegit ipse se; Piso 27. qui se ipse condemnet; ib. 98. qui se ipse oderit; ib. cum ipsa paene insula mihi sese obviam ferre vellet; Planc. 96. qui (Themistocles) se ipse morte multavit; Scaur. c. 3, § 3. Africa ipsa ... se a societate Punicorum bellorum ... defendit; ib. 45. religiones ... ipsae ... commosse se videntur; Milo 85. qualem ipse se consulem profiteretur; Phil. II, 11. ipse .. se ... obruit vino; ib. III, 31. sit per se ipse sanus, quod numquam erit; ib. V, 30. (virtus) sit se ipsa contenta; ib. 35. dicuntur vel potius se ipsi dicunt consularis; ib. VII, 5. iam vero ipse (Antonius) se placabit et leniet provinciae Galliae? ib. 25. timeri se ne ipsi (veterani) quidem volunt; ib. XII, 29. senatus se ipse non contemnit; ib.

XIII, 15. cum ipse sese conaretur occidere; Fr. B. III, 1. — ipse tria praedia sibi depectus est; Sex. Rosc. 115. ut non modo populo Romano, sed etiam sibi ipso condemnatus videretur; Verr. a. pr. 17. ut sibi ipsi peracutus esse videatur; ib. II, 108. legem enim sibi ipsi dicunt innocentiae; ib. III, 1. ut homines ... sibi ipsi sonsciverint; ib. 129. quas sibi cum ipsa praeferret; ib. IV, 106. cum sibi ipse non pepercisset; ib. V, 3. introitum ipsi sibi *vi* manuque patefaciunt; Tull. 21. ceterae feminae gignere ipsae sibi praesidia ... possunt; Font. 47. quod ... partum sibi ipsa medicamentis abegisset; Cluent. 32. qui si quid ... virtutis habuisset, ... mortem sibi ipse conscisset; ib. 171. quod ipse sibi optare deberet; ib. „quoniam sibi hic ipse desperat"; Muren. 45. Albucius, quod a senatu petebat, ipse sibi in Sardinia ante decreverat; prov. cons. 15. homines ... propter indignitatem suam diffisi ipsi sibi; ib. 38. quem (reditum Gabinius) etsi sibi ipse praecidit; Piso 51. *scilicet relicta illic uxore ipse fuga sibi consuluit;* Scaur. c. 2, § 7. sibi viam ipse patefecit ad opes suas amplificandas; Phil. V, 49. ut ... sibi ipse diffideret; ib. IX, 2. ad quod (bellum) populus Romanus ita sibi ipse dilegit idoneum ducem; ib. XI, 18. et Brutus et Cassius multis iam in rebus ipse sibi senatus fuit; ib. 27. ut ... leges sacratas ipsi sibi restituerent; Fr. B. VI, 24. — senator voluntarius, lectus ipse a se; Phil. XIII, 28. qui (tribunatus) ipse ad sese iam dudum vocat; Sest. 13. quaerere ipse secum et agitare cum suis coepit; Verr. II, 17. secum ipse certat; ib. V, 115. nec, si illa (res publica) restitueretur, dubitavi quin me secum ipsa reduceret; Quir. 14. „ut scriba ... secum ipse ... commurmuratus sit ..;" Piso 61. homo ... humanus, ... quam diu cum aliis est aut ipse secum; ib. 68. quid quisque nostrum de se ipse loquatur; Vatin. 9. quae (urbs) vetustate ea est, ut ipsa ex sese suos civis genuisse dicatur; Flacc. 62. quae ipse in se ... impure et intemperanter ... fecerit; Phil. II, 50. ipsi inter se censores sua iudicia tanti esse arbitrantur, ut ..; Cluent. 122. quae (civitas, insula) non portus suos ... per se ipsa defenderet; imp. Pomp. 54. an vero illi sua [per se] ipsi iudicia rescinderent? Cluent. 60. bello Punico, quicquid potuit Capua, potuit ipsa per sese; leg. agr. I, 20. qui ager ipse per sese ... largitioni restitisset; ib. 21. nec me tantum modo consulem, quod ipsum est per se amplissimum, sed ita fecistis ..; ib. II, 3. ceterae .. virtutes ipsae per se multum valent; Muren. 30. hic (Tigranes) .. ipse per se vehemens fuit; Sest. 58. cur productus a vobis potius quam ipse per se ... queri maluerit? Cael. 19. qui valebat ipse per sese; Planc. 25. quia genus eius modi fuit criminum, ... quod ponderaret iudex ipse per se; Scaur. 14. neque ... res Appium Claudium ... per se ipsa movisset, nisi; ib. 33. quas (copias Brutus) ipse ... per se nullo adiuvante perfecit; Phil. X, 4. (Brutus) aget ipse per sese; ib. XI, 26. si causae ipsae pro se loqui possent; Cluent. 139.

quorum ipsorum per se res et fortunae vobis curae esse debent; imp. Pomp. 17.

se ipsum probe novit || probe cognovit ||; Sex. Rosc. 142. si ex omnibus rebus se ipsum nudum neque praeterea quicquam excepit; ib. 144. qui se ipsos in discrimen existimationis venire arbitrati sunt; div. Caec. 71. hac de re ostendit se ipsum cogniturum; Verr. I, 27. se ... tum ipsos tantum || tamen || praetores et consules, non legatorum adseculas, recipere solere; ib. 65. his imperat ut se ipsum neglegant; ib. 67. qui ... se ipsum eius modi fore profitetur ac praestat; ib. III, 2. qui cum agros maximos et feracissimos per se ipsum ... depopularetur; ib. 84. eidem se ipsos abs te pretio imposito redemerunt; ib. 85. privatim se ipsos abs te spoliatos expilatosque esse dixerunt; ib. V, 58. Sthenius ... sese ipsum abs te repetit; ib. 128. quod videbam per se ipsam causam sine lege .. posse defendi; Cluent. 145. *idem* (Rullus) quos || quae || volet atque in eis se ipsum renuntiabit; leg. agr. II, 22. multos homines ... per se ipsos ... gravis exstitisse fateor; Arch. 15. hoc quid sit per se ipsum non facile interpretor; har. resp. 36. illius ... impetus in se ipsos posse converti; ib. 46. videtis .. hominem per se ipsum iam pridem adflictum ... excitari; ib. 50. quae in ipsum se scelera, quae in suos edidit; ib. 59. per se ipsum senatum populumque Romanum ... tueri facile maiestatem suam; Sest. 12. (alter dux) se ipsum ... regi Aegyptio vendidit; Piso 48. P. Crassum ... se ipsum interemisse; Scaur. c. 3, § 1. si ... animosos et se acriter ipsos morti offerentis servare cupimus; Milo 92. in qua (voluntate) se ipsum confitetur fuisse; Ligar. 6. cum per se ipsum consideres, grave est; Deiot. 4. si se ipsos illi nostri liberatores e conspectu nostro abstulerunt; Phil. II, 114. quid est aliud de eo referre non audere, ... nisi se ipsum hostem iudicare? ib. III, 21. ut (Antonius) intellegat non D. Brutum, ... sed se ipsum obsideri; ib. X, 10. — cum sibi ipsum iubet satis dare Habonium; Verr. I, 146. deinde ipsos sibi frumentum coëmisse; ib. III, 175. non providerant eas ipsas sibi causas esse periculi; ib. V, 146. utrum .. ostendere potest, .. eam ipsam familiam sibi damnum dedisse; Tull. 28. ipsum sibi libertatem abiudicavisse; Caecin. 99. quos quidem ego ... non tam ulcisci studeo quam sanare sibi ipsos; Catil. II, 17. qui igitur probari potest in ea pecunia non referenda crimen sibi ipsum facere? Flacc. 33. id cum ipsum sibi monstrum est; har. resp. 26. reliquos amplissimos viros et sibi ipsos et patriae reddidit; Marcell. 13. tris fratres optimos ... sibi ipsos ... condonaveris; Ligar. 36. qua pace ... res publica ... cum illo se ipsam sibi restitutam putabit; Phil. XIII, 9. — quem vides ipsum ab se tam atrocem iniuriam propulsare non posse; Sex. Rosc. 145. qui existimem Cn. Pisonem et Catilinam ... nihil scelerate ... ipsos per sese sine P. Sulla facere potuisse; Sulla 67. quid est enim exsul? ipsum per se nomen calamitatis, non turpitudinis; dom. 72. atque hanc Macedoniam, ... pacatam ipsam per se et quietam, ... nomine ipso populi Romani tuebamur; prov. cons. 5. si causam ipsam per se firmam esse et stabilem videritis; Balb. 19. quod cum ipsum factum per se praeclarum est atque divinum, tum ..; Phil. II, 114. an aliquam vocem putatis ipsam pro se causam et veritatem posse mittere? Cael. 55.

veritus ne quid in ipso se offenderet || offenderetur ||; Verr. I, 64. quam (felicitatem) praestare de se ipso nemo potest; imp. Pomp. 47. nec quid tibi de alio audienti de se ipso occurrat reformidat; Ligar. 6. P. Africanus ... dicitur ... a se ipso saepe accusatus esse, quod ..; Fr. B. VI, 12.

2. **solus:** ut se solum beatum ... putet; Sex. Rosc. 135. iam intellegis ... sibi soli, societati nihil Roscium petisse; Qu. Rosc. 51. non quod tum abstulit soli sibi exegit? ib. 53. sibi soli petit; ib. ut heres sibi soli, non coheredibus petit, sic socius sibi soli, non sociis petit; ib. 55. neque sibi soli pecuniam quaerere; Verr. a. pr. 40. locum sibi soli ... relinquat; ib. I, 65. „num sibi soli vicit?" Phil. II, 72.

4. **unus:** cuius tanti furoris fuit, omnis reges ... contra se unum excitare? Deiot. 15. an in

commentariolis ... se uno auctore prolatis ... acta Caesaris firma erunt? Phil. I, 16.

sum, sein, vorhanden sein, sich befinden, dienen, gereichen: I. **absolut, mit Ortsnamen, Consecutiv- und Relativsatz:** alqs: Nonis Februariis si Romae fuit; Quinct. 57. qui adsiduus ... Romae fuerit; Sex. Rosc. 92. si Romae adsiduus fui; ib. 94. Romae est; Qu. Rosc. 12. de impudentia singulari ... sunt qui mirentur; Verr. I, 6. erunt qui [et] in eo || quoque || audaciam eius reprehendant; ib. 11. erunt etiam fortasse, .. qui ... putent; ib. sunt alii qui dicant; ib. 127. erant qui putarent Laetilium legatum a Verre venisse; ib. II, 64. ut sit qui vobiscum res iudicet; ib. 76. qui tum erant; ib. 122. Herodotus Romae erat; ib. 128. Verrem esse qui vestras villas suis manubiis ornet? Verrem esse qui cum L. Mummio certet? ib. III, 9. unus adhuc fuit post Romam conditam — di immortales faxint ne sit alter! — cui res publica se totam traderet; ib. 81. erit aliquis etiam, qui haec omnia dissimulare ... possit; ib. 144. do hoc vobis et concedo esse multos; ib. 218. sunt alii quoque complures, idem qui fecerint; ib. 221. absolvite etiam illos, si qui sunt; ib. sunt vestrum aliquam multi, qui L. Pisonem cognorunt || norint ||; ib. IV, 56. quam (defensionem) .. nemo est in Sicilia quin habeat, quin legat ..; ib. V, 112. ecquis fuit quin lacrimaret? ib. 121. nemo Lilybaei fuit quin viderit; ib. 140. proinde si qui sunt, qui ... velint esse; ib. 183. primum ista lex sacrata est, ... ut inermes sine periculo possent esse; Tull. 49. de liberis .. quisquis est; Caecin. 57. si ... ei modo fuerunt, qui etiam antea; ib. 59. cum sit unus Cn. Pompeius, qui ... superavit; imp. Pomp. 27. quod si Romae Cn. Pompeius privatus esset hoc tempore; ib. 50. nemo est .. qui ... possit resistere; Cluent. 3. A. Cluentius Habitus fuit; ib. 11. Larinas quaedam fuit Dinaea; ib. 21. est quisquam qui ... suspicari possit ..? ib. 30. quinque omnino fuerunt, qui ... Oppianicum ... absolverunt; ib. 76. quod si quis est qui ... arbitretur; ib. 96. si idem ille esset cum isdem vitiis nobilissimus; ib. 112. SI QUI SUNT, QUORUM OPERA FACTUM SIT, UT ..; ib. 136. est nescio quis de eis, quos amicos nostros arbitramur, qui nostra consilia ad adversarios deferat? ib. 143. num is est Cluentius? certe non est; ib. 148. Ennium esse quendam, cuius bona teneat Habitus; ib. 163. quod nemo Larinatium est qui nesciat; ib. 187. nemo erat illorum, quin ... arbitraretur; ib. 192. praetermitto illa, quae nemo est quin gravissime ... conqueri possit; leg. agr. I, 21. cum velint Romae esse; ib. II, 34. quam multos ... existimatis esse qui latitudinem possessionum tueri ... non possint? ib. 68. si qui velint vendere non fuerint; ib. 72. si quis est forte quem Capua magis quam Roma delectet; ib. 76. neminem esse dico ex his omnibus, qui illo die Romae fuerit ..; ib. III, 31. quam diu quisquam erit, qui te defendere audeat, vives; Catil. I, 6. cum scias horum esse neminem qui nesciat ..; ib. 15. quam multos fuisse putatis, qui quae ego deferrem non crederent? ib. II, 3. si quis est qui Catilinae similis cum Catilina sentire non putet; ib. 6. at etiam sunt qui dicant ..; ib. 12. praeterea Philippus est ... et Hermobius; Flacc. 43. auctoritatem isti habeant apud eos, quos esse omnino noluerunt? ib. 61. hic .. ita quievit, ut eo tempore omni Neapoli fuerit; Sulla 17. credo esse neminem qui ... putet ..; ib. 42. ubi fuit Sulla? .. num Romae? immo longe afuit; ib. 53. fuit (Sulla) ... Neapoli; ib. neque enim est quisquam qui arbitretur ..; ib. 76. qui (frater) in me pietate filius, consiliis parens, amore, ut erat, frater inventus est; sen. 37. Cn. Pompeius, vir omnium, qui sunt, fuerunt, erunt, virtute, sapientia, gloria princeps; Quir. 16. erant qui deos ... reditum meum dicerent comprobasse; dom. 15. VELITIS IUBEATIS UT M. TULLIUS IN CIVITATE NE SIT; ib. 44. ut nescires Clodium esse qui contra leges faceret; ib. 48. quem tu ipse non poteras dicere esse Romae; ib. 51. qui (Fidulius) se illo die confirmat Romae non fuisse; ib. 79. cur non iuret se Gadibus fuisse, cum tu te fuisse Interamnae probaveris? ib. 80. spes maior esset salutis, si praeter te nemo esset impurus: plures sunt; har. resp. 35. multi .. sunt, .. in quos huius maleficii suspicio cadat; ib. 37. „volo .. esse qui in contione detrahat de Pompeio"; ib. 50. quos nemo est quin ... ex fastis evellendos putet; Sest. 33. videbam ... neminem umquam fore qui auderet ..; ib. 49. quisquis erat, qui aliquam partem ... sceleris Clodiani attigisset, ... damnabatur; ib. 68. in qua (fortuna) non nulli etiam quos esse putaveram, non erant; ib. 69. hunc nemo erat quin verissime sentire diceret; ib. 74. de ipso accusatore quaero, qui P. Sestium queritur cum multitudine ... fuisse, num illo die fuerit? certe non fuit; ib. 78. nemo fuit qui se non rem publicam ... revocare ... arbitraretur; ib. 112. et aiunt alios esse, qui acta Caesaris rescindant? ib. 135. an ego in hac urbe esse possim his pulsis? ... non ero, non potero esse; ib. 146. est .. dictum ab illis fore qui dicerent ..; Cael. 20. ex hac copia quam multos esse arbitramini qui ..? ib. 21. quotus quisque est qui istam (famam) effugere possit? ib. 38. cur in tantis praemiis eloquentiae ... tam sint pauci semperque fuerint qui ..; ib. 46. si quis est qui ... putet; ib. 48. alveusne ille an equus Troianus fuerit, qui ... texerit; ib. 67. quas nationes nemo umquam fuit quin frangi domarique cuperet; prov. cons. 33. si Pompeius abhinc annos quingentos fuisset; Balb. 16. pro aliena re publica quemquam fore putatis qui se opponat periculis? ib. 26. Insuber quidam fuit, idem mercator et praeco; Piso, fr. 4. vereor ne qui sit qui ..; Piso 12. est quidam Graecus, qui cum isto vivit; ib. 68. nec despero tamen ... futuros aliquos qui ... non nolint; ib. 85. „cum tu esses Cyrenis;" Planc. 13. si parum multi sunt qui nobilitatem ament; ib. 18. malevolos non esse certo scio; ib. 19. noli putare nullos fuisse, quorum animos tuus ille fortis animus offenderet; ib. 53. quasi quisquam sit qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat; ib. 62. si (Metellus) Romae esse potuisset; ib. 70. „Rhodi ... ego non fui:" me volt fuisse; ib. 84. si quis est, .. qui C. Rabirium ... reprehendendum putet; Rab. Post. 1. si quis est, .. qui illam Postumi ... spem ... vituperandam putet; ib. 2. sunt .. qui ita loquantur; ib. 38. an est quisquam qui hoc ignoret? Milo 8. ille erat ut odisset primum defensorem salutis meae, deinde ..; ib. 35. erant permulti alii, ex quibus id facillime scire posset; ib. 46. cuius iam pridem testimonio Clodius eadem hora Interamnae fuerat et Romae; ib. scitis .. fuisse qui ... dicerent ..; ib. 47. quod ut sciret Milo illum Ariciae fuisse ..; ib. 51. et sunt qui de via Appia querantur! ib. 91. an ille ... Uticae quam Romae ... esse ... maluisset? Ligar. 5. (Ligarius) Romae ne sit; ib. 11. quam multi .. essent de victoribus qui te crudelem esse vellent; ib. 15. nemo .. fere est qui ... praebeat; Deiot. 4. praesertim cum is unus esset qui posset ..; ib. 21. fuerit ille Brutus, qui ..; Phil. I, 13. nemo reus est legibus illis, nemo quem futurum putemus; ib. 21. ut esset

nemo qui mihi non ut parenti gratias ageret; ib. II, 12. si .. fuissem; ib. 34. quamquam nemo erat eorum, ... qui mihi non censeret parci oportere; ib. 59. cum esset ille Alexandreae; ib. 62. nemo erat qui ... risum posset continere; ib. 93. qui (C. Caesar) nisi fuisset, quis nostrum esse potuisset? ib. V, 42. nunc .. sunt pauci ... qui ita loquantur ..; ib. VI, 16. ut nemo sit alius nisi ei, qui una sunt, et ei, qui hic ei nunc aperte favent, parumne erunt multi? ib. 18. si temporibus illis fuisses; ib. VIII, 14. si tum esses; ib. esse quosdam qui invideant alicuius constantiae; ib. 30. cum VII cohortibus esse Apolloniae scribit Antonium; ib. X, 13. si qui sunt qui tarditatem Bruti reprehendant; ib. 14. nemo erit praeter unum me, ... qui credat ..; ib. XI, 23. cum essem ... domi; ib. XII, 22. at sunt qui dicant ..; ib. 25. sunt alii plures fortasse; ib. XIII, 11. est etiam Asinius quidam senator voluntarius; ib. 28. est .. quisquam, qui hostis appellare non audeat, quorum ..? ib. XIV, 9. qui nunc sunt; ib. 33. confirmat se comitiis consularibus Romae futurum; Fr. B, XIII, II, 6.

alqd (vgl. hoc est; B. II, S. 465, b. id est; B. II, S. 764, a): nihil est quod humilitatem .. gravitas ... consoletur; Quinct. 5. nihil horum est, iudices; Sex. Rosc. 138. sunt multa, quae Verres in me esse arbitratur; div. Caec. 22. „haec in te sunt omnia?“ utinam quidem essent! verum tamen ut esse possent, magno studio mihi a pueritia est elaboratum; ib. 40. esto: ipse nihil est, nihil potest; ib. 47. dum est unde ius civile discatur; Verr. I, 115. tollit ex tabulis id, quod erat; ib. II, 101. ut essent permulta, quae ... proferre possemus; ib. 171. esto: falsam de illis habuit opinionem, malam de vobis; ib. III, 59. esto: putabas; ib. 71. parum est; ib. 73. ut esset unde Apronio ad illos fructus arationum hoc corollarium nummorum adderetur; ib. 118. esto, cetera negare non potes; ib. 132. estne aliquid quod improbius fieri possit? est; ib. 140. nec enim fuit quod quisquam queri posset; ib. 147. esto: improbas Halaesinum; ib. 73. neque enim est fere quicquam quod homines palam facere audeant in magistratu, ... quin ..; ib. 195. at enim est quiddam, quod ... tamen ita dicet, ut vos id suspicari ... possitis; ib. 223. sunt ista; ib. IV, 12. sunt etiam cetera, quae malo integra reservare; ib. 19. plura sunt; ib. 88. nimium forsitan haec illi mirentur atque efferant: esto; ib. 124. esto: nihil ex fugitivorum bello ... laudis adeptus est; ib. V, 42. verum esto; ib. 76. estne aliquid ultra quo crudelitas progredi possit? ib. 119. nihil est quod ceterorum res ... gestas proferas; nihil est quod multorum naufragia fortunae conligas; ib. 131. nihil est quod te mallem probare; ib. 154. non damno commoventur magistratus, ut ...: nam *si* id esset ..: Tull. 41. nihil est cur alius alio iudice melior aut sapientior existimetur; Font. 22. nihil erit, quam ob rem ille ... homo ... ad res iudicandas requiratur; ib. 25. simul illud, quod indignissimum est, futurum arbitrati sunt, ut in hac causa ... de iure civili iudicium fieri videretur; Caecin. 4. nihil est qua re exploratum cuiquam possit esse ..; ib. 70. nihil est quod aequabile inter omnis ... esse possit; ib. nihil est quod quisquam sese habere certum ... arbitretur; ib. 73. ostendit in hac causa nihil esse quod laborarem; ib. 80. declarat ipsa ascriptio esse aliquid (quod ius non sit); nam nisi esset ..; ib. 95. reliquum est ut de felicitate ... pauca dicamus; imp. Pomp. 47. reliquum est ut ... dicendum esse videatur; ib. 59. tametsi permulta sunt, quae mihi ... dicenda esse videantur; Cluent. 8. nisi forte hoc causae est ..; ib. 57. „nihil .. est quod non fieri possit“; ib. 70. verum esto: condemnat Popilium Gellius ..; ib. 132. unum etiam est, quod me maxime perturbat; ib. 135. omnes existimabunt, id quod erit, obtinuisse (causam Cluentium) propter innocentiam ib. 156. hic nunc est quiddam, quod ad me pertineat; ib. 157. multa sunt, quae dici possunt; ib. 167. hanc (pestem) hi tales viri comprobabunt? esto; ib. 186. nihil est .. mali, nihil sceleris quod illa non ... filio voluerit; ib. 188. si quid est quod indagaris; leg. agr. I, 3. ut esset quod nos largitionis causa venderemus; ib. 4. verum esto: nihil est quod non emi possit; ib. 15. unum erat quod mihi vitiosum videbatur; ib. II, 13. viderunt et vident ... fore, ut ... putaretis; ib. 25. et nimirum id || idem, illud, istud || est, quod ... dictum est; ib. 70. statuerunt homines sapientes ... nihil fore quod Capuam timeremus? ib. 88. cum viderem ... fore ut eius socios ... persequi non possem; Catil. II, 4. qui ex aedibus Cethegi, si quid telorum esset, efferret; ib. III, 8. nihil erat quod non ipse obiret; ib. 16. se sperare dixerunt ... fore ut .. consilia ... inlustrarentur; ib. 20. sicut apud maiores nostros fuit; Muren. 17. illud, quod aliquando fuit „licet consulere“, iam perdidistis; 28. si nihil erit praeter ipsorum suffragium, tenue est; ib. 71. nihil est iam ubi nos reficiamus; ib. 84. quod si esset aliquando futurum, ut aliquis de L. Flacci pernicie cogitaret; Flacc. 2. cum plus erat otii; ib. 9. nihil esse unde proficiscantur; Flacc. 30. sed aliud esse causae suspicamur; ib. 39. verum esto; ib. 72. 80. non est hoc in absentem [sed in] latentem] reum; ib. 78. nimirum illud est, quod ipse suspicatur; ib. 82. oppressus est C. Antonius. esto; ib. 95. qua re nihil est quod ex tanto comitatu virorum .. me unum abstrahas; Sulla 9. nihil erit quod admirere posthac, si ..; ib. vidi ... fore ut ... diceret; ib. 41. nihil .. est quod in hac causa dici possit vehementius; ib. 76. quid? si utrumque fuit, ut et fames stimularet homines et tu ..? dom. 12. atquin utrumque fuisse perspicuum est; ib. est enim, QUOD M. TULLIUS FALSUM SENATUS CONSULTUM RETTULERIT; ib. 50. esto: non fuit in me poena ulla peccati; at fuit iudicii; ib. 77. esto: conlegium non adhibuisti; ib. 117. sit sane hoc de nostris aedibus ac non de publicis templis; ib. 128. fore putabam ut exemplum rei publicae conservandae mecum simul interiret; Sest. 49. est igitur || sequitur, efficitur || ut ei sint (optimates), ... qui ..; ib. 97. nunc iam nihil est quod populus a .. principibus .. dissentiat; ib. 104. magis est ut ipse moleste ferat errasse se ... quam ut istius amicitiae crimen reformidet; Cael. 14. quando .. fuit ut quod licet non liceret? ib. 48. nihil est quod eum de provincia devocent; prov. cons. 29. nihil est .. ultra illam altitudinem montium usque ad Oceanum quod ..; ib. 34. nihil est quod irritum ex actis Caesaris possit esse; ib. 45. est .. aliquid quod non oporteat, etiam si licet; Balb. 8. re .. multo ante Gadibus inaudita, fore *ut* huic ab illo periculum crearetur *; ib. 41. nihil est quod me hortere, nihil [est] quod invites; Piso 94. gravius de te iudicatum putarem, quam est hoc, quod ..; Planc. 9. nihil iam est quod populo supplicetur, nihil quod diribitio, nihil quod [supplicatio magistratuum,] renuntiatio, [suffragiorum] exspectetur; ib. 14. si quid est quod mihi scitum esse videatur; ib. 35. nihil est quod malim quam ..; ib. 80. nihil .. est ex meis temporibus, quod minus pervagatum ... sit; ib. 95. nihil, iudices, est eorum; ib. 96. quae si erunt; Scaur. 41. cuius (libidinis) conscientiam nihil est quod quisquam timeat; Rab. Post. 11. primum erat

nihil cur properato opus esset; deinde si quid esset, quid tandem erat quod ea nocte consequi posset? Milo 49. quod erat aliquid in utraque parte, quod probari posset; Ligar. 19. fore putabant ut in exulcerato animo facile fictum crimen insideret; Deiot. 8. esto: concedatur haec quoque acerbitas; ib. 30. quae partim iam sunt, partim timeo ne impendeant; Phil. I, 13. esto: sit in verbis tuis hic stupor; ib. II, 30. quando quidem tertium nihil potest esse; ib. 31. cum ea, quae acciderunt, providerem futura; ib. 37. sunt quaedam, quae honeste non possum dicere; ib. 47. ex quibus (possessionibus) praeter partem Miseni nihil erat quod is ... posset suum dicere; ib. 73. esto: fuerit haec partium causa communis; ib. 75. esto: hoc imperite; ib. 81. quod tu iam Kalendis Ianuariis futurum esse provideras; ib. 83. si nihil est, cum augur eis verbis nuntiat, quibus tu nuntiasti; ib. 84. nihil est quod moneam vos; ib. III, 34. num igitur, utrum horum sit, dubitare possumus? ib. IV, 8. sive .. prodigiis atque portentis di immortales nobis futura praedicunt; ib. 10. nihil est profecto quod possit dari bellum gerenti; ib. V, 3. sed fac non esse; ib. 13. hoc minus vereor: sunt alia quae magis timeam; ib. X, 29. cum inter bellum et pacem medium nihil sit; ib. VIII, 4. hoc me consolabar, ... fore ut omnes ... D. Bruto subveniremus; ib. 21. cum sperаretis nihil esse quod non illius auctoritate ... effici posset; ib. IX, 8. quod etiam hodie futurum arbitror; ib. X, 6. si quid esset quod a M. Bruto timendum videretur; ib. 17. neque hoc in hoc uno est; ib. XI, 12. an non putamus fore ut eos paeniteat ..? ib. XII, 7. si qua sunt alia huius generis; Fr. B, VI, 13. replicate; ipsa sunt; ib. 52. nihil est damni factum novi, sed, quod erat, inventum est; ib. XIII, VIII.

actio: quaero sitne aliqua huius rei actio an nulla; Caecin. 33. iterum quaero sitne eius rei aliqua actio an nulla; ib. nullam (eius rei actionem) esse dices; ib. alia (actio) si quae forte est, quae nos fugerit, dic quae sit; ib. 37. haec (actio) si est; ib. 38. actio est in auctorem praesentem his verbis; ib. 54.

aerarium: aerarium nullum est; har. resp. 60.

ager: Albanus ager est, Setinus, Privernas ..; leg. agr. II, 66.

ambitio: quod .. tempus fuit ... quo haec, sive ambitio est sive liberalitas, non fuerit? Muren. 72.

amici: cuius amici, si qui sunt aut si beluae tam immani ... possunt ulli esse amici, hac consolatione utuntur; prov. cons. 15.

angiportus: nullum in urbe vicum, nullum angiportum esse dicebant in quo Miloni conducta non esset domus; Milo 64.

annus: anni sunt octo, cum ..; Cluent. 82. deinceps fuit annus, quo ego consulatum petivi; Cael. 10. vicesimus annus est, cum omnes scelerati me unum petunt; Phil. XII, 24.

artes: duae sunt artes, quae possunt locare homines in amplissimo gradu dignitatis: una imperatoris, altera oratoris boni; Muren. 30.

arulae: item ante hos deos erant arulae; Verr. IV, 5.

auctoritas: ut huius ordinis auctoritas, quae apud maiores nostros fuit, ... restituta esse videatur; leg. agr. I, 27. si ... (Lentonis Caesennii auctoritas) domi est; Phil. XII, 23.

auspicia: cum tua quid interest, nulla auspicia sunt; Phil. II, 99.

bellum: quod erat bellum, si hostis Antonius non erat? Phil. VII, 11. cum re viderent omnes esse bellum; ib. VIII, 1. potest .. esse bellum et tumultus non sit, tumultus esse sine bello non potest; ib. 2. ut bellum sine tumultu possit, tumultus sine bello esse non possit; ib. 3. D. Brutus oppugnatur: non est bellum? ib. 5. ne hoc quidem bellum est? ib. illud vero quis potest bellum esse dicere ..? ib. utrum hoc bellum non est an etiam tantum bellum, quantum numquam fuit; ib. 7. qui si omnes viverent, bellum omnino hoc non fuisset; ib. XIII, 28.

bonus: quod nemo bonus, nemo denique civis est, ... qui vos non .. fugiat; Piso 45.

calamitas: illam calamitatem esse non duco; Piso 32.

capella: capella quaedam est; Verr. II, 87.

caput: caput est legis quadragesimum, de quo ..; leg. agr. III, 4.

caritas: erat .. et praesens caritas et futura fames; dom. 12.

casus: nunc si quis (casus) erit, erit voluntarius; Phil. VI, 19.

causa: quasi .. ulla possit esse causa cur hoc cuiquam civi Romano iure accidat; Verr. V, 141. duae sunt huius obscuritatis causae; leg. agr. II, 36. an vos aliam causam esse ullam putatis, cur ..? Cael. 46. non fuit ea causa, iudices, profecto, non fuit, cur sibi censeret Pompeius quaestionem ferendam; Milo 21. esse cum Dolabella causam odii dicere ausus es, quod ..; Phil. II, 99. quae (torenses causae, leges, iudicia) esse non possunt civili pace sublata; ib. VIII, 11. ſ. alqd; Flacc. 39. **causa,** I, 1. est (23 St.) B. I, S. 466.

certamen: honoris erat certamen; Sulla 49. quod si partium certamen esset; Phil. XIII, 47.

Charybdis: quae (Charybdis) si fuit, animal unum fuit; Phil. II, 67.

civis: quod nemo ... civis est, qui modo se civem esse meminerit, qui vos non .. fugiat; Piso 45. quis .. erat civium qui sibi solutam P. Clodii praeturam sine maximo rerum novarum metu proponeret? Milo 34. huius civitatis .. miserias nemo erat civis qui a se alienas arbitraretur; Phil. VIII, 18. ſ. **civis,** I, 1. est (7 St.) B. I, S. 517.

civitas: dum civitas erit, iudicia fient; Sex. Rosc. 91. dum erit illa civitas; Verr. I, 89.

clamor: clamorem populi fore suspicabatur; Verr. V, 71. videbat clamores et concursus futuros; Sest. 134. quorum clamor si qui forte fuerit; Milo 3.

cohortes: si centum cohortes fugitivorum fuissent; Verr. II, 27.

colonia: nullum erat Italiae municipium, nulla colonia, nulla praefectura, nulla Romae societas vectigalium, nullum conlegium aut consilium aut omnino aliquod commune consilium, quod tum non honorificentissime de mea salute decrevisset; Sest. 32. neque enim regio ulla fuit nec municipium neque praefectura aut colonia, ex qua non ad me publice venerint gratulatum; Piso 51.

commodum: si quod (commodum) erat; Phil. II, 40.

concilia: quoniam plebei quoque urbanae maiores nostri conventicula et quasi concilia quaedam esse voluerunt; dom. 74.

concursus: ad me concursum futurum civitatis putabant; Phil. XIV, 15. ſ. clamor; Sest. 134.

coniectura: [coniectura est; Verr. V, 65.]

conlegae: reliqui sex (conlegae) fuerunt, e quibus ..; Vatin. 16.

conlegium: fuit conlegium nuper tribunicium, in quo ..; Sest. 113. ſ. colonia; Sest. 32.

consilia: multa sunt occulta rei publicae volnera, multa nefariorum civium perniciosa consilia, nullum externum periculum est; leg. agr. I, 26. nullum erat consilium publicum, nulla libertas; Phil. 42. ſ. colonia; Sest. 32.

consuetudo: ut est consuetudo; Verr. II, 22.

consul: cum duo consules clarissimi fortissimique essent; imp. Pomp. 62. unus || unus si || erit consul; Muren. 95. duos consules Kalendis Ianuariis ... esse oportere; Flacc. 98. fuerunt ei consules, quorum mentes angustae ... magnitudinem tanti imperii nec intueri nec sustinere nec capere potuerunt; ib. 10. tum Romae fuisse consules quisquam existimabit? Piso 23. ut (populus) ... primum versum (legis) attenderet: si esset DICTATOR, CONSUL, PRAETOR, MAGISTER EQUITUM, ne laboraret; ... sin esset QUICUMQUE POST HANC LEGEM, videret ne ..; Rab. Post. 14.
consulares: cum ... omnes .., qui tum erant, consulares ... arma cepissent; Rabir. 21. potest quisquam dicere umquam meliores, fortiores, constantiores consularis fuisse? Sulla 82. quorum (consularium) nemo est ... quin mecum habeat aliquam coniunctionem gratiae; Phil. VIII, 20.
consulta: sunt senatus consulta complura; leg. agr. II, 88. sunt .. innumerabilia (senatus consulta); Phil. X, 6.
contentio: nesciebam inter sapientissimos homines hanc contentionem fuisse, ut ..? Sest. 47.
controversia: controversia non erat quin verum dicerent; Caecin. 31. lator ipse legis, cum esset controversia nulla facti, iuris tamen disceptationem esse voluit; Milo 23.
contumelia: „nulla contumelia est, quam facit dignus"; Phil. III, 22.
conventicula: ſ. concilia; dom. 74.
copia: quae (copia talium virorum) cum esset; Font. 42. illa .. omnis testium copia, quae futura est ..; Cluent. 18. erat .. Romae summa copia patronorum; ib. 109.
crimina: sunt .. duo crimina, auri et veneni; Cael. 30.
damnum: ſ. alqd; Fr. B. XIII, VII.
dea: at quae dea est? bonam esse oportet ..; dom. 110.
decreta: si erunt ... decreta; Phil. V, 53.
deus: quis est tam vaccors qui .. cum suspexit in caelum, deos esse non sentiat? har. resp. 19. cum deos esse intellexerit; ib.
dictator: ſ. consul; Rab. Post. 14.
dies: dies XXX nondum fuerant; Verr. II, 37. nescio heri quartum in circo diem ludorum Romanorum fuisse? Phil. II, 110.
difficultas: difficultatem annonae summamque inopiam rei frumentariae (fuisse) ... nemo negat; dom. 12.
dimicatio: „si quae dimicatio capitis (est) futura"; Milo 100.
disceptatio: ſ. controversia; Milo 23.
discrimen: nullum fuit omnino civitatis isto praetore in hoc genere discrimen; Verr. V, 140.
dissensio: erat tum dissensio civium; Verr. I, 34.
divinatio: haec est illorum ... coniectura et quasi divinatio; Tull. 55.
domus: cum domus erat Romae; Quinct. 85.
dubitatio: hanc .. dubitationem, quamquam nulla erat, tamen ne qua posset esse, senatus hodierno die sustulit; Phil. IV, 2.
eiectio: poena est, qui receperit, quam omnes neglexerunt; eiectio nusquam est. verum sit. quid ..? dom. 51.
equites: qui (equites Romani) casu tum Messanae fuerunt; Verr. V, 158.
emptor: omnino nemo ullius rei fuit emptor cui defuerit hic venditor; Phil. II, 97.
exceptio: est alia superiore capite ... quaestuosa exceptio; leg. agr. II, 58.
excusatio: neque est accusatio difficultatis; Quir. 23.
exercitus: quod .. praesidium erat salutis ... vestrae, si C. Caesaris ... exercitus non fuisset? Phil. IV, 4. certus, si modo erat ullus, exercitus; ib. X, 11.
existimatio: ut .. existimatio sit quaedam tacita de vobis pudoris ac religionis; Font. 28.
exitus: quisnam exitus illius iudicii futurus esset; Cluent. 63. si hunc exitum consulatus mei di immortales esse voluerunt; Catil. IV, 2. mimi ergo est iam exitus, non fabulae; Cael. 65.
fama: „at fuit fama"; Cael. 38.
fames: ſ. caritas; dom. 12.
fastigium: quaeris placeatne mihi pulvinar esse, fastigium, flaminem; Phil. II, 111.
finis: sit discordiarum finis aliquando; har. resp. 46. sed finis sit; Milo 105.
flamen: ſ. fastigium.
fundamentum: nullum est .. fundamentum horum criminum, nulla sedes; Cael. 30.
funus: si illud funus fuit; Phil. II, 90.
furta: sunt alia magis occulta furta; div. Caec. 33.
gens: nulla gens est quae ..; prov. cons. 31. simul illud nesciebat, praediorum nullam esse gentem; Balb. 56.
genus: cum Agrigentinorum duo genera sint; Verr. II, 123. duo genera causarum esse intellebant; Caecin. 86. unum genus est eorum, qui ..; Catil. II, 18. alterum genus est eorum, qui ..; ib. 19. quintum genus est parricidarum, sicariorum, denique omnium facinorosorum; ib. 22. quin tria Graecorum genera sint vere; Flacc. 64. quattuor omnino genera sunt, .. in quibus ... statuatur aliquid de legibus; Fr. B. VI, 11. a.
gloria: esse hanc (gloriam) unam, quae brevitatem vitae posteritatis memoria consolaretur; Milo 97. hanc (gloriam) .. esse cuius gradibus .. in caelum homines viderentur ascendere; ib.
gradus: ut gradus essent petitionis inter aequalis; Phil. V, 47.
gratia: meam gratiam voluit esse ..; Phil. II, 10.
homines: quoniam ... sunt homines, quos ... neque pudeat; Verr. a. pr. 35. homines scitote esse quosdam, quos ..; ib. I, 23. quamvis sint homines qui mortuum Cn. Carbonem oderint; ib. 39. non habes ne ex his quidem hominibus, qui nuper fuerunt, ullum auctorem istius aestimationis; ib. III, 210. in Aebutium hoc dicit, armatos homines fuisse; Caecin. 25. hic .. hominem armatum unum fuisse; ib. 62. cum sint homines qui ..; Catil. II, 15. quam multi sunt summi homines et ornatissimi ..., quorum pro salute se hic Sullae obligavit! Sulla 72. multi et nostra et patrum ... memoria .. summi homines ... fuerunt, quorum ..; Cael. 43.
honos: si quis est honos singularis; leg. agr. II, 46.
imagines: nullae sunt imagines, quae me a vobis deprecentur; leg. agr. II, 100.
impunitas: quorum impunitas fuit non modo a iudicio, sed etiam a sermone; Rab. Post. 27.
inimici: omnes .., qui fuerunt (inimici), aut sua pertinacia vitam amiserunt aut ..; Marcell. 21.
inimicitiae: inimicitiae sunt: subeantur; labor: suscipiatur; Verr. V, 182. inimicitias .. fuisse confiteor; Cluent. 169. cum inimicitiae fuerint numquam; prov. cons. 47. sint sane inimicitiae, quae esse non debebant; Deiot. 30.
inopia: ſ. difficultas.
institores: quorum (chirographorum) .. institores sunt, qui ea ... palam venditent; Phil. II, 97.
interdictum: fuit illud interdictum apud maiores nostros de vi, quod hodie quoque est; Tull. 44.

auderesne dicere interdictum esse de hominibus armatis? Caecin. 62.
interrex: cum interrex nullus sit; dom. 38.
invidia: istius verbi „quousque" haec poterat esse invidia; Planc. 75.
iudex: ecquis est iudex? Verr. III, 142. idem editicios iudices esse voluisti; Muren. 47.
iudicium: at quo tempore (iudicium) futurum est? Verr. V, 177. nullum est iudicium; Tull. 35. de quo iudicium est; Caecin. 10. si quod erit armorum iudicium, tum ista dicito: iuris iudicium cum erit et aequitatis, cave ..; ib. 61. cum iudicium de vi sit; ib. 104. nulla iudicia esse; Cluent. 77. qui illud iudicium fuisse arbitretur; ib. 96. qua die iudicium sit futurum; dom. 45. si leges non valerent, iudicia non essent; Sest. 86. iudicia displicent aut nulla sunt; ib. 92. sin autem mavis illud esse iudicium; Planc. 10. nullum fuisse de alea lege iudicium; Phil. II, 56. quod fuerit de hoc bello iudicium senatus; ib. IX, 7. ſ. causa; Phil. VIII, 11.
ius: est utique ius vetandi; Fr. B. VI, 13.
Kalendae: quod si .. Kalendae Ianuariae fuissent eo die, quo primum ex urbe fugit Antonius; Phil. III, 2.
labor: est labor, non nego; pericula magna, fateor; Sest. 102. ſ. inimicitiae; Verr. V, 182.
largitor: cuiuscumque tribus largitor esset per hanc consensionem, quae; Planc. 37.
legatus: sunt Romae legati Milesii; Verr. I, 90.
lex: etiamsi lex non esset; Verr. I, 108. „lex est"; ib. 124. ut leges eorum sunt; ib. II, 120. cum sciret de damno esse legem Aquiliam; Tull. 9. quae (lex Cornelia) tum erat; Cluent. 55. ut his (legibus), quae sunt, non pareamus; ib. 150. leges .. sunt veteres neque eae consulares, ... sed ..; leg. agr. II, 21. Licinia est lex et altera Aebutia, quae ..; ib. [quae (lex Fabia) est de numero sectatorum;] Muren. 71. quid? si per vim tulisti, tamenne lex est? dom. 53. quod si illa lex esset; ib. 68. si esset illa lex; ib. 70. video .. esse legem veterem tribuniciam quae vetet ..; ib. 127. erant .. leges, erant quaestiones vel de caede vel de vi; Milo 13. ſ. causa; Phil. VIII, 11.
liberalitas: ſ. ambitio; Muren. 72.
Libertas: at quae dea est? ... „Libertas" inquit „est"; dom. 110.
litterae: publicae litterae sunt; Verr. IV, 92.
locus: si qui monendi locus ex hoc loco est; Verr. V, 174. vix iam videtur locus esse qui tantos acervos pecuniae capiat; leg. agr. II, 59. an est locus qui coloniam postulet, est qui plane || plane qui || recuset? ib. 73. in magna varietate sententiarum numquam ullum fuisse locum, in quo ..; Sest. 118. „locus erat quidam, in quo erant ea composita ..;" Deiot. 17. nullus erat alius insidiandi locus? ib. 19.
magister: ſ. consul; Rab. Post. 14.
magistratus: reliqui (magistratus) fuerunt quos neque terror nec vis ... nec minae ... a mea salute depellerent; sen. 7. quod magistratus nullus erat; Fr. B. VI, 25.
maiestas: potest esse ulla .. maiestas, si impedimur ..? Balb. 37.
malum: nullum adventicium, nullum extraneum malum est; Rabir. 33. ſ. alqd; Cluent. 188.
Massilia: est in eadem provincia Narbo Martius; ... est item urbs Massilia; ... est praeterea numerus civium Romanorum; Font. 13.
mens: nunc est una vox, una mens; Scaur. 41.
-menses: „sunt duo menses iam", dices? Qu. Rosc. 8. amplius sunt sex menses; ib.
meretrix: Tanagraea quaedam meretrix fuisse dicitur; dom. 111.
metus: „si quis est invidiae metus;" Catil. I, 29. sit simul etiam sollicitudo aliqua et legum ... maior quidam metus; Rab. Post. 17.
milia: commemorarem decem milia civium esse || esse civium || Centuripinorum; Verr. II, 163.
modus: aestimandi frumenti modus non fuit; Verr. III, 225. unus modus atque una ratio est; ib. V, 159.
monimenta: multa sunt monimenta clementiae tuae; Deiot. 40.
mors: ego mortem actutum futuram || me vix tutum futurum || puto; Phil. XII, 26
municipia: quae (municipia) sunt a Vibone Brundisium; Planc. 97. ſ. colonia; Sest. 32. Piso 51.
natio: habes .. quod ex me quaesisti, qui essent optimates: non est natio, ut dixisti; Sest. 132. nulla est .. natio quam pertimescamus, nullus rex qui bellum ... facere possit; Catil. II, 11.
Nonae: Nonae sunt hodie Sextiles; Verr. a. pr. 31. quae (nonae Decembres) me consule fuissent; sen. 12.
nox: quoniam iam nox est; Catil. III, 29.
numen: qui nullam vim esse ducit numenve divinum; Milo 83.
numerus: quorum cum satis magnus numerus esset; Cluent. 43. ſ. Massilia.
opinio: est haec opinio; Cluent. 90. quod oculos, ut opinio illius religionis est, non perdidisti; har. resp. 37. est .. opinio decreturum aliquem Antonio illam ultimam Galliam; Phil. V, 5.
otium: sin otium incolumibus his esse nullum potest; Phil. XIII, 7. ſ. alqd; Flacc. 9.
partes: intellego .. tris totius accusationis partis fuisse; Muren. 11.
patres: [qui (patres conscripti) nunc sunt]; Rabir. 20.
pax: cum pacem esse cupiebas; Ligar. 18. pacem cum M. Antonio esse nolo; Phil. VII, 8. quia (pax) esse non potest; ib. 9. an cum municipiis pax erit? ib. 23. quid, si ne potest quidem ulla esse pax? ib. XII, 11. cum Antoniis pax potest esse? ib. XIII, 2.
periculum: mihi enim videtur periculum fore ..; div. Caec. 46. quid? si periculum esse putasset, ne illi umquam indicarent? Sulla 39. suspicatus est, fore periculum, ne ... possessiones .. civium consecrarentur; dom. 127. non est periculum ne quis umquam incidat in eius modi consules; Sest. 52. atque id erat periculum ..; Phil. III, 23. periculum est ne opprimamur; ib. XIII, 16. ſ. consilia; leg. agr. I, 26. labor.
poena: simul ut esset poena, quod alterius patroni testamento obtemperasset; Verr. I, 124. „poena est"; ib. poenam ambitus eam referebat, quae fuerat nuper; Sulla 63. ſ. eiectio.
possessor: si possessor non esset; Verr. I, 116.
potestas: cum ... potestas esset ampliandi; Caecin. 29. neque tamen nos id querimur, esse hanc tribunorum plebis potestatem; leg. agr. II, 30. fuit .. populi potestas; dom. 79. potestas modo veniendi in hunc locum sit; Phil. I, 14. cum illi (legati) ... renuntiassent .. senatui ... potestatem sibi D. Bruti conveniendi non fuisse; ib. VIII, 21.
praedia: cum ... essent .. praedia, quae mulieri maxime convenirent; Caecin. 16.
praedones: „nulli erant praedones"; Flacc. 28. nullos fore (praedones) quis praestare poterat? ib.
praefectura: ſ. colonia.
praesidia: dum praesidia ulla fuerunt; Sex. Rosc. 126.
praetor: ſ. consul; Rab. Post. 14.
provinciae: quattuor sunt provinciae, ... de quibus .. intellego sententias esse dictas; prov. cons. 3.

pudor: ecqui pudor est? Verr. IV, 18.
pulvinar: ſ. fastigium; Phil. II, 111.
quaestio: cum omnium peccatorum quaestiones sint; Balb. 65. [de servis nulla lege quaestio est in dominum nisi de incestu, ut fuit in Clodium;] Milo 59. ſ. consilia; leg. agr. I, 26. lex; Milo 13.
ratio: ſ. modus; Verr. V, 159.
recusatio: erat nulla omnino recusatio; Rab. Post. 28.
regio: ſ. colonia; Piso 51.
regnum: nullum .. regnum fuit umquam quod non ... regionibus .. certis contineretur; leg. agr. II, 35.
reliquiae: me vidisse, si vicissem, tenuis rei publicae reliquias, si victus essem, nullas futuras; dom. 96.
remiges: „at remiges non erant“; Verr. V, 110.
reprehensio: quarum omnium rerum una reprehensio est, quod ..; Rab. Post. 22.
res: quapropter nulla res est quam ob rem ego istum nolim ... emergere; Verr. III, 162. praesertim cum tot res sint, quae ... supplicent; Font. 41. nego ullam rem esse quae ... possit; 81. rem maximam fuisse *et* summi periculi ... nemo negat; dom. 18. an erat res ulla, quam mihi magis optandam putarem? Sest. 47. o mea frustra semper verissima auguria rerum futurarum! Phil. II, 89.
res publica: rem publicam esse nullam putavi; Quir. 14. (senatus) ostendit .. nec stare potuisse rem publicam, si ego non fuissem, nec futuram esse ullam, si non redissem; dom. 73.
rex: quoniam ... etiam peregrini reges Romae fuerunt; Sulla 22. sine quo (consilio) Romae ne reges quidem esse potuerunt; Piso 23. qui tum rex fuit, cum esse Romae [regem] licebat; Phil. II, 114. ſ. natio; Catil. II, 11.
scelus: ſ. alqd; Cluent. 188.
scientia: cuius scientiam de omnibus constat fuisse; Sulla 39.
seminarium: qui nisi exeunt, ... scitote hoc in re publica seminarium Catilinarum futurum; Catil. II, 23.
senatores: cum CCCCXVII senatores essetis; sen. 26.
sententiae: video adhuc duas esse sententias; Catil. IV, 7.
VII viri: censeo iudicandum .. nullos VII viros fuisse; Phil. V, 21.
sermo: fuisse hunc tum hominum sermonem recordari potestis; Cluent. 85. de Alexandrinis esse video sermonem; har. resp. 34.
servi: dixi domum Romae fuisse, ... servos compluris; Quinct. 89.
HS: „HS CCCIↃↃↃ sunt“; Qu. Rosc. 4.
signa: sunt et haec et alia in te falsi accusatoris signa permulta; div. Caec. 29. erant aënea duo praeterea signa; Verr. IV, 5.
silentium: omne illud silentium ... fuit ob eam causam, quod ..; Cael. 29.
simulacrum: contra atque ante (simulacrum) fuerat; Catil. III, 20.
societas: cum ... T. Annio cum P. Sestio consiliorum omnium societas fuerit; Vatin. 41. ſ. colonia; Sest. 32.
sollicitudo: ſ. metus; Rab. Post. 17.
spatium: erat spatium dierum fere triginta; Verr. II, 96.
statua: erat etiam Stesichori poëtae statua senilis; Verr. II, 87.
status: [si hunc statum || in hoc statu ||, quem habetis, esse non ignoravi]; leg. agr. II, 103. non erat desperandum ... fore aliquem tolerabilem statum civitatis; Phil. XIII, 2.
stimuli: erant apud illum inlecebrae libidinum multae; erant etiam industriae quidam stimuli ac laboris; Cael. 12.
supplicatio: nullae fuerint || fuerunt || supplicationes; Vatin. 30. nulla supplicatio fuerit; ib.
suspicio: nulla suspicio (fuerat); Sulla 20. nulla largitionis nec fuit nec esse potuit suspicio; Planc. 49. cum esset nulla belli suspicio; Ligar. 2.
tabella: tabella est, quae dat potestatem; Rab. Post. 11.
tabulae: sunt tabulae publicae; Cluent. 62.
tela: ſ. alqd; Catil. III, 8.
tempus: omne illud tempus, quod fuit; Verr. I, 33. quod (tempus) tum erat; Cluent. 142. aliud tempus est petendi, aliud persequendi; Muren. 44. utrum est tempus aliquod quo in senatum venisse turpe sit? dom. 7. hoc si quis tibi ... diceret, fore tempus, cum ..; ib. 114. equidem existimo nullum tempus esse frequentioris populi quam illud gladiatorium neque contionis ullius neque vero ullorum comitiorum; Sest. 125. duo sunt tempora, quibus nostrorum civium spectentur iudicia de nobis; unum honoris, alterum salutis; Vatin. 10. nunc scilicet tempus nullum est; Rab. Post. 36. si tempus est ullum iure hominis necandi, quae multa sunt; Milo 9. erit, erit illud profecto tempus ..., cum ..; ib. 69. tertium tempus est, quod ... in Africa restitit; Ligar. 5. nullum erit tempus hoc amisso; Phil. III, 32. decernendi .. tempus nondum erat; ib. VIII, 5.
terror: terror erat quidam; Phil. VIII, 28.
testamentum: dicitur contra nullum esse testamentum; leg. agr. II, 42.
testimonia: sunt in eam rem testimonia; Caecin. 94.
tribus: Maeciam (tribum), non quae iudicaret, sed quae reiceretur esse voluisti; Planc. 38.
tumultus: tumultum esse decrevi; Phil. VI, 2.
turbines: cum illi soli essent ... duo rei publicae turbines, qui ... maererent; Sest. 25.
tutores: etiam si tutores non essent; Verr. I, 146.
varietas: nulla erit posthac varietas comitiorum; Planc. 15.
ver: cum autem ver esse coeperat; Verr. V, 27.
vestigia: nulla (vestigia) sunt; Verr. V, 148.
vicus: ſ. angiportus; Milo 64.
vilitas: a me, cuius adventu fore vilitatem boni viri dictitabant, annona flagitabatur; dom. 15.
vir: unum virum esse, in quo summa sint omnia; imp. Pomp. 13. ex eis (viris) tres erant, quos ..; Vatin. 16. isti tot viri — nam necesse est fuisse non paucos ... —, cur Licinium de manibus amiserunt? Cael. 64. si ... decem soli essent in civitate viri boni, sapientes, iusti, graves; Planc. 9. semper fuerunt viri boni, qui apud tribulis suos gratiosi esse vellent; ib. 44. credo .. esse quosdam (bonos viros); Scaur. 44. nemo est praeter veteranos milites vir, qui ... excitetur; Phil. X, 18.
vis: nullam .. illi nostri ... vim contionis esse voluerunt; Flacc. 15. ne tum quidem vis erat? dom. 55. si nulla erat vis; ib. 56. qui, dum vis fuit, nihil egi, et quem, si vis non fuisset, nulla res labefactare potuisset; Sest. 127. est, est profecto illa vis; Milo 84. ſ. numen.
vitium: relinquis illa, quibus remotis hoc vitium omnino esse non potest; Muren. 13.
volnera: ſ. consilia; leg. agr. I, 26.
voluntas: erat enim summa voluntas senatus; Verr. II, 95. nisi vestra voluntas fuisset, omnibus divinis muneribus careremus; Quir. 5.
voluptas: quia postea nulla (voluptas) est futura; Marcell. 27.
vox: ſ. mens.

II. **mit Adverbien:** s. **aliter** (B. I, S. 182, a), **ante** (B. I, S. 247, a), **antea** (B. I, S. 251, a) u. s. w.

III. **mit Präpositionen:** s. **a** (B. I, S. 13, a), **ad** (B. I, S. 77, a), **ante** (B. I, S. 245, a) u. s. w.

IV. **mit Prädicativ: 1. in gleichem Casus:** s. **die Substantiva, Adjectiva, Pronomina.**

2. **Genetiv:** alicuius: quae (res) ipsius erant privatae; Quinct. 15. scientiam quod agatur memoriamque quid a quoque dictum sit omnium puto esse oportere; Verr. a. pr. 54. fortunas omnis aratorum istius fuisse dico; ib. III, 50. id quod istius praecipuum est; ib. 130. te, cuius nullum in re publica momentum umquam fuit; ib. V, 153. quae (centuria) semper M. Tullii fuit; Tull. 16. qui (civis) cum est acceptus, est eorum, quibus est deditus; Caecin. 98. fundum esse Caecinae; ib. 104. multo .. minus quaeri A. Caecinae fundus sit necne; ib. cuius ea stultitia est, ut eam nemo hominem, ea vis, ut nemo feminam, ea crudelitas, ut nemo matrem appellare possit; Cluent. 199. iubet venire quae Attalensium, quae Phaselitum, quae Olympenorum fuerint; leg. agr. II, 50. qui (agri) regis Philippi sive Persae fuerunt; ib. qui (agri) Apionis fuerunt; ib. 51. reperietis partem esse eorum, quibus ad habendum, partem, quibus ad consumendum nihil satis esse videatur; ib. 65. Tarquinii ... ista sunt cruciatus carmina; Rabir. 13. cum tabulae illae ipsae, cuiuscumque sunt, proferuntur; Flacc. 40. Catonis est dictum „pedibus compensari pecuniam“; ib. 72. sed cetera sint eorum; ib. 104. at litterae sunt Fausti, per quas ille .. a P. Sulla petit; Sulla 55. ecquod est huius factum aut commissum audacius ..? ib. 72. adfirmabat Postumus se vivo illam domum istius numquam futuram; dom. 115. eadem .. ratio fuit Sestii; Sest. 92. quod ego verbum agnovi: est enim illius, a quo ..; ib. 132. istarum partium culpa est eorum, qui te agere voluerunt; laus pudoris tui, quod ea te invitum dicere videbamus, ingenii quod ornate politeque dixisti; Cael. 8. quod (Tusculanum) Q. Metelli fuisse meminerat et L. Crassi; Balb. 56. si, quia primus (legem) scivit, utrum id sortis esse vis an eius, qui illam legem ferebat? si sortis, nullum crimen est in casu; si consulis ..; Planc. 35. fuerant .. eae partes aut eius, quem id facere dolor ... coëgit, aut eius, qui ..; Scaur. 31. nihil erat cuiusquam, ... quod non ... suum fore putaret; Milo 87. cuius (Gabinii) id negotium non erat; Rab. Post. 21. neque .. fuit Gabinii remittere tantum de suo nec regis imponere tantum [pati] suis; ib. 31. quorum (pecunia) est; Phil. I, 17. haec cum peterent armis ei, quorum erant legibus; ib. II, 75. quorum (pecunia) erat; ib. 93. L. Lentulus et P. Naso ... nullam Antonii sortitionem fuisse iudicaverunt; ib. III, 25. huius comitiis C. frater — eius est enim annus — iam repulsam tulit; ib. VIII, 27. quod sepulcrum ipsius (Ser. Sulpicii), liberorum posterorumque eius esset; ib. IX, 17. nec .. eae legiones ... Antonii potius quam rei publicae fuisse dicentur; ib. X, 12. hic quidem etiam praesidia habeo; possessiones enim sunt P. Clodii; ib. XIII, 23.

adrogantiae: sum codicem testis loco recitare adrogantiae || adrogantia || est; Qu. Rosc. 5.

adrogantis: de me .. ipso vereor ne adrogantis sit apud vos dicere, ingrati tacere; leg. agr. II, 2.

adsiduitatis: adsiduitatis et operarum harum cotidianarum putat esse consulatum; Muren. 21.

aetatis: ego vero et aetatis non modo meae, sed multo etiam superioris et honoris amplissimi puto esse .. accusare improbos; div. Caec. 70. illa, quae erant aetatis, ordinis quaestusque, permiscuit; Verr. II, 123. ceterae (animi adversiones) neque temporum sunt neque aetatum omnium neque locorum; Arch. 16. sunt enim facta eius immortalitatis, nomen aetatis; Phil. IV, 3.

agri: quot aratores adveniente te fuerunt agri Mutycensis? Verr. III, 120.

amentis: erat .. amentis, cum aciem videres, pacem cogitare; Ligar. 28.

amicorum: tenuiorum et non occupatorum amicorum est ista adsiduitas; Muren. 70. quod est amicorum, ante dicere ea, quae vitari possint; Phil. I, 26.

animi: hoc quidem vix est liberi populi, vix vestrorum animorum || an. vestr. || ac magnificentiae; leg. agr. II, 22. eiusdem animi atque ingenii est posteris suis ... amplitudinem nominis tradere ..; Muren. 16. est vestri animi atque virtutis declarare non esse eos vos ..; Sulla 93. an vero tam parvi animi videamus esse omnes? Arch. 30. nimium me timidum, nullius animi, nullius consilii fuisse confiteor; Sest. 36. harum rerum ... esse defensorem et patronum magni animi est, magni ingenii magnaeque constantiae; ib. 99. erat angusti animi atque demissi iusti triumphi honorem dignitatemque contemnere; Piso 57. ut levitatis est ... omnis umbras etiam falsae gloriae consectari, sic est [levis] animi lucem splendoremque fugientis iustam gloriam ... repudiare; ib. fuit (C. Fimbria) .. et animi satis magni et consilii; Planc. 12. magni cuiusdam animi atque eius viri est, quem ..; Ligar. 26. quoniam hoc est animi, quoniam etiam ingenii tui; ib. 35. ut .. omittam cuius tanti sceleris fuerit ... necare hospitem, cuius tantae importunitatis omnium gentium ... clarissimum lumen exstinguere, cuius tantae ferocitatis victorem orbis terrarum non extimescere, cuius tam inhumani ... animi, a quo rex appellatus esset, in eo tyrannum inveniri; Deiot. 15. maioris omnino est consilii providere ne quid tale accidat, animi non minoris fortiter ferre, si evenerit; Phil. XI, 7.

auctoritatis: nullam esse actionem dicere ... neque prudentiae neque auctoritatis tuae est; Caecin. 37. illa oratio potius temporis mei quam iudicii et auctoritatis fuit; Cluent. 139. sed haec oratio omnis fuit non auctoritatis meae, sed publicae religionis; har. resp. 61.

audaciae: iam illud cuius est, non dico audaciae, ... sed ... stultitiae, ... clivi Capitolini mentionem facere? Phil. II, 19. illud .. audaciae tuae (est), quod sedisti in quattuordecim ordinibus; ib. 44.

audacis: satis inconsiderati fuit, ne dicam audacis, rem ullam ex illis (possessionibus) attingere; Phil. XIII, 12.

auxilii: non est nostri ingenii: vestri auxilii est .. huius innocentiae ... subvenire; Cluent. 4.

belli: necesse est tumultum, si belli non sit, pacis esse; Phil. VIII, 4.

beneficii: alterum nomen beneficii populi Romani est, alterum virtutis atque victoriae; Phil. XIV, 25.

benevolentiae: quod .. summae benevolentiae est; Marcell. 34.

calumniatoris: scriptum sequi calumniatoris esse, [bonique] iudicis voluntatem scriptoris ... defendere; Caecin. 65.

causarum: omnes .. illae (orationes) causarum ac temporum sunt, non hominum ipsorum aut patronorum; Cluent. 139.

civis: perditi civis erat non se ad eos iungere, quibus ..; Sex. Rosc. 136. est .. bonorum ... civium ... intercludere omnis seditionum vias; Rabir. 3. quas ego (colonias) universas civium esse optimorum et fortissimorum virorum sentio:

Catil. II, 20. reliqua multitudo, quae quidem est civium, tota nostra est; Milo 3.

civitatis: f. **civitas,** II, 2. sum (13 St.) B. I, S. 354, a.

clementiae: vestrum est hoc, .. vestrae dignitatis, vestrae clementiae; Cluent. 202. quorum alterum optare illorum crudelitatis est, alterum conservare clementiae tuae; Deiot. 43.

coloniarum: quos quis ignorat duodecim coloniarum fuisse? Caesin. 102.

consilii: quod vix videtur humani consilii tantarum rerum gubernatio esse potuisse; Catil. III, 18. hic iam .. vestri consilii res est, vestrae sapientiae; Rab. Post. 11. ut illud fati fuisse videatur, hoc consilii; Marcell. 29. est .. vestri consilii ... in posterum ... providere; Phil. VII, 19. f. animi; Sest. 36. Planc. 12. Phil. XI, 7.

constantiae: f. animi; Sest. 99.

consuetudinis: etsi .. non est meae consuetudinis initio dicendi rationem reddere ..; Rabir. 1.

consulis: si est boni consulis ... ferre opem patriae; Rabir. 3. illa praedicam, quae sunt consulis; Catil. IV, 6. si est boni consulis ... videre quid agatur; Muren. 4. relatio illa salutaris et diligens fuerat consulis, animadversio quidem et iudicium senatus; Piso 14. f. alicuius; Planc. 35.

contentionis: altera pars ... non magnae in dicendo contentionis fore videtur; Cluent. 2.

contionum: quam moderationem putatis in Phrygia ... contionum fuisse? Flacc. 17.

crudelitatis: id his non licere per interdicta potestatis tuae crudelitatis erat non ferendae; Piso 18. f. clementiae; Deiot. 43.

curationis: quod aedes Telluris est curationis meae; har. resp. 31.

dementiae: legatos .. ad eum mittere, ... non iam levitatis est, sed ... dementiae; Phil. V, 3.

dignitatis: f. **dignitas,** II, 2. sum (5 St.) B. II, S. 115 a.

diligentiae: est ingenii diligentiaeque tuae; Verr. III, 16.

divinationis: iam id ipsum quantae divinationis est scire ..? Cluent. 131.

fati: f. consilii; Marcell. 29.

felicitatis: meruisse stipendia in eo bello ... virtutis, ... pietatis, ... felicitatis fuit; Muren. 12.

ferocitatis: f. animi; Deiot. 15.

fidei: est .. fidei pietatisque nostrae declarare .. militibus quam memores simus; Phil. XIV, 29.

fortitudinis: hoc sentire prudentiae est, facere fortitudinis: et sentire vero et facere perfectae cumulataeque virtutis; Sest. 86.

funeris: ut munus sit funeris; Vatin. 30.

furoris: cuius tanti furoris fuit, omnis reges ... contra se unum excitare? Deiot. 15.

generis: est .. ipse ... nobilissimi generis; Sulla 25. qui (tribunus) cognomen sibi ex Aeliorum imaginibus adripuit, quo magis nationis eius esse quam generis videretur; Sest. 69.

gravitatis: huic ... superstitioni resistere severitatis, multitudinem Iudaeorum ... prae re publica contemnere gravitatis summae fuit; Flacc. 67. si id facere voluisses aut si gravitatis esse putasses tuae, quod multi nobiles .. fecerunt; Planc. 50. „fuit alterum gravitatis, alterum prudentiae tuae"; Phil. II, 24. extraordinarium imperium ... est minime nostrae gravitatis, minime huius ordinis; ib. XI, 17.

haruspicum: mea fuerunt verba fortasse plura, sententiae quidem omnes haruspicum; har. resp. 61.

hominis: f. **homo,** II, 2. sum (18 St.) B. II, S. 486. b.

honoris: custodire sacrum non honoris, sed oneris esse existimabitur; Fr. C, 4. f. aetatis; div. Caec. 70.

horarum: si, quod in ceteris legibus trinum nundinum esse oportet, id in adoptione satis est trium esse horarum; dom. 41.

humanitatis: humanitatis (putabant esse) non plane exspoliare urbem; Verr. IV, 120. est .. humanitatis vestrae magnum numerum eorum civium calamitate prohibere; imp. Pomp. 18. cuius inimicissimum multo crudelius etiam poenitus es, quam erat humanitatis meae postulare; Milo 33.

immortalitatis: f. aetatis; Phil. IV, 3.

imperantis: verbi genus hoc CONSERVANTO ... imperantis est non precantis; Balb. 36.

imperii: quoniam quidem est hoc summi imperii, nosmet ipsos de nostris rebus iudicare; Fr. B, XVI, II, 2.

importunitatis: f. animi; Deiot. 15.

improbitatis: quae robustioris improbitatis sunt; Phil. II, 63.

impudentiae: ne .. id profiteri videar, quod non possim ‖ implere ‖, quod est impudentiae; Cluent. 51. iudicatam (rem) labefactare conari impudentiae (esse putabamus); ib. 57.

impudentis; stulti erat sperare, suadere impudentis; Phil. II, 24.

inconsiderati: f. audacis.

inconstantis: neque esse inconstantis puto sententiam tamquam aliquod navigium ... ex rei publicae tempestate moderari; Balb. 61.

infelicitatis: sit hoc infelicitatis tuae; Piso 47.

ingenii: video summi ingenii causam esse; Caecin. 5. f. **ingenium,** II, 2. (6 St.) B. II, S. 694, a.

ingrati: f. adrogantis.

inhumanitatis: sit hoc inhumanitatis tuae; Phil. II, 8.

inridentis: inridentis magis est quam reprehendentis; Planc. 75.

insaniae: quod est praesentis insaniae quasi tempestatis repentinae; dom. 106.

iracundiae: iracundiae tormenta atque cruciatum (putat esse); Phil. XI, 3.

iudicii: id, ... quod vestri iudicii est; Cluent. 164. qui ... sui iudicii ... voluit me esse; Balb. 4. f. auctoritatis; Cluent. 139.

iudicis: f. **iudex,** II, 2. sum (3 St.) B. II, S. 797, b.

iuris: id quod summi iuris est; Verr. III, 192.

iustitiae: qui .. nec iustitiae suae putaret esse ... eundem (reum) telis militum dedere, nec sapientiae ..; Milo 2.

levitatis: f. animi; Piso 57. dementiae.

liberorum: f. alicuius; Phil. IX, 17.

libertatis: nam ... quae te ... delectant, ... non modo huius libertatis mansuetudinisque non sunt, sed ne Romuli quidem aut Numae Pompilii; Rabir. 13.

litterarum: hoc ... litterarum (fuit); Arch. 5.

locorum: f. aetatis.

magni: eculeos argenteos nobilis, quique maximi fuerant, aufert; Verr. IV, 42. quorum in hac civitate longe maximi ‖ maxima ‖ consilia atque ingenia fuerunt; Rabir. 26.

magnificentiae: ‖f. animi; leg. agr. II, 22.

maiorum: sed ista laus primum est maiorum nostrorum, ... deinde multorum virorum fortium; Rabir. 10.

mancipi: quae (res) mancipi sunt; Muren 3. quaero, sintne ista praedia ... necne sint mancipi; Flacc. 80.

mansuetudinis: f. libertatis.

mentis: hic si mentis esset suae; Piso 50.

modi: f. **modus,** II, 2. sum (109 St.) — III. eius modi: bellum. locus. postulata. subsortitio (B. III, S. 182, ff.).
momenti: magni momenti nostra esset oratio; Verr. I, 28. permagni momenti est ratio atque inclinatio temporum; ib. V, 177. boni viri iudicent; id est maximi momenti et ponderis; Vatin. 9.
moris: negavit moris esse Graecorum, ut in convivio virorum accumberent mulieres; Verr. I, 66.
multitudinis: sunt .. populi ac multitudinis comitia; Muren. 38.
nationis: f. generis; Sest. 69.
naturae: hoc ... naturae atque virtutis (erat); Arch. 5. mortem naturae [poenam] putat esse; Phil. XI, 3.
neglegentiae: quod est aut perfidiae aut neglegentiae; Cluent. 51.
oneris: f. honoris; Fr. C, 4. — operarum: f. adsiduitatis. — oratoris: f. hominis; Phil.II, 9.
ordinis: cuius erat ordinis? senatorii; Cluent. 104. cum omnes pontifices, qui erant huius ordinis, adessent; har. resp. 13. haec qui pro virili parte defendunt, optimates sunt, cuiuscumque sunt ordinis; Sest. 138. f. aetatis; Verr. II, 123. gravitatis; Phil. XI, 17.
partis: „erat ... illarum partium“; Quinct. 69. quod suae partis esset; Qu. Rosc. 53. qui est secundarum aut tertiarum partium; div. Caec. 48.
patris: „patris .. ista culpa est“; Phil. II, 44.
patronorum: f. causarum. — pacis: f. belli.
pecuniae: cuius pecuniae quinquagesima est? Font. 7. ubi est septiens miliens ...? funestae illius quidem pecuniae; Phil. II, 93.
perfidiae: f. neglegentiae.
periculi: rem maximam fuisse *et* summi periculi; Quir. 18.
pestis: qui eandem horam meae pestis et suorum praemiorum esse voluissent; Sest. 44.
philosophi: ne id quidem est curare philosophi; Piso 65.
pietatis: f. felicitatis; Muren. 12. fidei; Phil. XIV, 29.
pluris: f. **multus,** B, **e,** III. sum (5 St.) B. III. S. 225, a.
ponderis: ut (illi) ... negarent ea (merita) .. ita magni, ut ego putarem, ponderis apud vos esse debere; Planc. 4. f. momenti; Vatin. 9.
pontificum: quae omnis notio pontificum ... esse debuit; dom. 34. quod est bonorum pontificum; ib. 105.
populi: hic, quod populi semper [proprium] fuit, ... id totum eripere vobis ... conatus est; leg. agr. II, 19. cuius (populi Romani) est summa potestas omnium rerum; har. resp. 11. f. **populus,** II, 2. sum (8 St.) B. III, S. 651, b.
posterorum: f. alicuius; Phil. IX. 17.
praediorum: praediorum nullam esse gentem; Balb. 56.
praemiorum; f. pestis.
praetoris: decumas esse praetoris; Verr. III, 136.
praecantis: f. imperantis.
pretii: quae (res) alicuius pretii fuerint; Verr. IV, 8. alicuius pretii esse scyphos Pamphili; ib. 32. „me nihil habiturum quod alicuius esset pretii“; ib.
prudentiae: f. auctoritatis; Caecin. 37. fortitudinis. gravitatis; Phil. II, 24.
pudoris: non est pudoris mei, ... me propugnatorem P. Scipionis .. profiteri; Verr. IV, 80. f. alicuius; Cael. 8.
quaestionis: reliqua perpauca sunt, quae, quia vestrae quaestionis erant ..; Cluent. 160.
quaestus: f. aetatis; Verr. III, 123.
quanti: hoc quanti putas esse ad famam hominum ac voluntatem? Muren. 38. f. **quantus,** A, II, 2. sum (3 St.) S. 34, a. — B, II, 2. sum (4 St.) S. 37, a.
regis: regum .. haec sunt imperia; Rab. Post. 29. f. **rex,** II, 2. (7 St.) S. 358, a.
rei publicae: omnes legiones, omnes copiae ... rei publicae sunt; Phil. X, 11. f. alicuius; Phil. X, 12. populi; Phil. XIII, 14.
religionis: f. auctoritatis; har. resp. 61. — reprehendentis: f. inridentis.
sacerdotii: tui sacerdotii sunt tensae, curricula, praecentio, ludi, libationes, epulaeque ludorum; har. resp. 21.
sapientiae: est... vestrae sapientiae videre ..; imp. Pomp. 18. vestrae sapientiae..est, iudices, non ... vobis quoque [vos] causam putare esse iustam ..; Cael. 21. vestrae sapientiae .. est non abduci ab reo ..; ib. 29. f. consilii; Rab. Post. 11. iustitiae; Milo 2.
sapientis: ut iam nihil esse videatur nisi divinare sapientis || sapientia ||; Rab. Post. 1. si quidem *non* tam semper stulti quam sero sapientis est ... se expedire; ib. 24. est sapientis, ... id praemeditari ferundum modice esse; Phil. XI, 7.
sceleris: est sceleris, quod religiones maximas violavit; Verr. IV, 88. f. animi; Deiot. 15.
senatoris: dico senatoris esse boni semper in senatum venire; dom. 8.
senatus: quod totum est senatus, reprehendisti; Phil. II, 18. comprehensio sontium mea, animadversio senatus fuit; ib. cum senatus ea virtus fuisset, quae solet; ib. VIII, 1. f. consulis; Piso. 14. populi; Phil. XIII, 14.
servorum: tota .. hoc aedile servorum Megalesia fuerunt; har. resp. 24. ut alter consessus potestati servorum obiceretur, alter servorum totus esset; ib. 25.
HS: quod erat vix HS quadraginta milium; Verr. I, 140.
severitatis: negas esse eiusdem servitatis Catilinam ... expulisse et nunc pro Murena dicere; Muren. 6. f. gravitates; Flacc. 67.
societatis: quod universae civitatis fuisset; Qu. Rosc. 53.
sociorum: est .. urbs Massilia ... fortissimorum ... sociorum; Font. 13. quae (Zmyrna) est fidissimorum antiquissimorumque sociorum; Phil. XI, 5.
sortis: f. alicuius; Planc. 35.
stirpis: qui sunt eius stirpis; Gab. Post. 2.
stulti: f. impudentis; Phil. II, 24. sapientis: Rab. Post. 24.
stultitiae: f. audaciae; Phil. II, 19.
tanti: (HS ıↃↃↃ) tibi ... certe tanti non fuissent ut socium fraudaretis: Roscio cur tanti fuerint causam requiro; Qu. Rosc. 22. Verresne tibi tanti fuit, ut ..? Verr. I, 77. tanti enim est ... medimnum; ib. III, 174. tanti enim est frumentum aestimatum; ib. si frumentum tanti fuit, quanti iste aestimavit; ib. 194. fuit tanti, mihi crede; ib. IV, 28. est tanti; ib. 43. non putavit esse tanti hereditatem, ut ..; Caecin. 18. ipsi ... censores sua iudicia tanti esse arbitrantur, ut ..; Cluent. 122. sed est tanti; Catil. I, 22. est mihi tanti .. huius invidiae ... tempestatem subire; ib. II, 15. mihi cuiusquam salus tanti fuisset, ut meam neglegerem? Sulla 45. „non putat tua dona esse tanti“; Cael. 36. etsi id quidem non tanti est, quam quod ..; Milo 58.
temperantiae: quod quidem cuius temperantiae fuit, de M. Antonio querentem abstinere maledictis? Phil. II, 6.
tempestatis: f. insaniae.
temporis: ut haec laus ... temporum illorum esse videatur; Verr. I, 56. non est mei temporis iniurias meminisse; sen. 23. huius temporis ac

timoris mei non est conari commemorare beneficia in me singulorum; ib. 30. f. aetatis; Arch. 16. auctoritatis; Cluent. 139. causarum.

timoris: f. temporis; sen. 30.

tribus: qui eius tribus essent; Planc. 37.

victoriae: f. beneficii.

viri: quoniam quod fuit viri optimi, fecisti; Cluent. 168. accusandi terrores et minae ... sunt fortis viri, sed ..; Muren. 43. viri boni esse misereri; ib. 63. non et viri minimeque Romani dubitare ..; Phil. X, 20. est omnino fortium virorum ... virtutem praestare; ib. XIII, 5. f. animi; Ligar. 26. civium; Catil. II, 20. maiorum; Rabir. 10.

virtutis: f. animi; Sulla 93. beneficii. felicitatis; Muren. 12. fortitudinis; Sest. 86.

3. **Ablativ:** aetate: qua (aetate) tum eram; Cluent. 51. qua (aetate) tum fuit; Rabir. 26. quacumque aut aetate aut valetudine esset; sen. 28.

amicitiis: cum esset Sthenius ... amplissima cognatione, plurimis amicitiis; Verr. II, 106.

amore: qui tanto amore in me, studio in rem publicam fuit, ut ..; sen. 24.

animo: f. **animus,** II, 4. sum (49 St.) B. I, S. 234, b.

avaritia: Verrem .. avaritia semper hiante ... fuisse, ingenio et cogitatione nulla; Verr. II, 134.

auctoritate: qui tanta auctoritate sunt, tantis rebus gestis, ut ..; Verr. III, 210. cum ista sis auctoritate, Muren. 13. quae (urbs) ... auctoritate .. tanta est, ut ..; Flacc. 62.

audacia: f. **audacia,** II, 4. sum (6 St.) B. I, S. 344, a.

barba: alio voltu, alio vocis sono, alio incessu esse meditabatur, vestitu obsoletiore, corpore inculto ..., capillatior quam ante barbaque maiore; leg. agr. II, 13.

beneficio: cum suo magno esset beneficio; Phil. VIII, 18.

benevolentia: (Sicilia) sola fuit ea fide benevolentiaque erga populum Romanum, ut ..; Verr. II, 2.

calamitate: qui vitam hominum ... non nossent ac tantum audivissent eos pari calamitate esse, quaesiverunt essentne eadem voluntate; Sulla 36.

capite: qui idcirco capite et superciliis semper est rasis, ne .., Qu. Rosc. 20.

celeritate: navis erat incredibili celeritate velis; Verr. V, 88.

cervicibus: qui tantis erunt cervicibus recuperatores, qui ..? Verr. III, 135.

clementia: idem .. tu clementia ac misericordia singulari ... fuisti; sen. 17.

cogitatione: f. avaritia. — cognatione: f. amicitiis.

concordia: (consules) sunt .. optimo animo, summo consilio, singulari concordia; Phil. III, 2.

condicione: f. **condicio,** II, 3. sum (7 St.) B. I, S. 609, a.

consilio: animo consulem esse oportet, consilio, fide, gravitate, vigilantia, cura, toto denique munere consulatus omni officio tuendo; Piso 23.

continentia: fuisse homines Romanos hac quondam continentia; imp. Pomp. 41.

corpore: qui numquam aegro corpore fuerunt; Quir. 4. f. barba; leg. agr. II, 13.

crudelitate: quamquam es singulari crudelitate; Verr. III, 52. tametsi in hunc hostili odio et crudelitate est; Cluent. 12. fuerisne tanta crudelitate, ut ..; Vatin. 24.

cupiditate: cum in hac re tam aperta cupiditate fuerit; Verr. II, 164. Eriphylam accepimus ... ea cupiditate *fuisse,* ut ..; ib. IV, 39.

cura: f. consilio.

deformitate: constat .. illam cum deformitate summa fuisse tum etiam senectute; Scaur. c. 4, § 6.

dignitate: f. **dignitas,** II, 4. sum (7 St.) B. II, S. 115, a.

diligentia: cum maiores nostri tanta diligentia prudentiaque fuerint; Caecin. 34. qua diligentia fuerit; Cluent. 47. Metellus ... tanta diligentia fuit, ut ..; Arch. 9.

disciplina: ipse .. Sittius ... is homo est aut ea familia ac disciplina, ut hoc credi possit? Sulla 58.

eloquentia: neminem umquam tanta eloquentia fuisse neque tam divino atque incredibili genere dicendi qui ..; Quir. 5. contendo, (Pompei orationem) numquam neque eloquentia neque iucunditate fuisse maiore; Sest. 107.

existimatione: qua apud omnis Siculos ... existimatione sit; Verr. II, 111.

facie: velim mihi dicas ... L. Turselius qua facie fuerit, qua statura, quo municipio, qua tribu; Phil. II, 41.

facilitate: quanta innocentia debent esse imperatores, quanta ... temperantia, quanta fide, quanta facilitate, quanto ingenio, quanta humanitate? imp. Pomp. 36.

familia: hic familia consulari est, ille praetoria; Planc. 15. f. disciplina; Sulla 58.

fide: f. **fides,** II, 4. sum (6 St.) B. II, S. 344, a.

firmitate: ut eum tali virtute tantaque firmitate animi se in rem publicam fuisse paeniteat; Sest. 95.

foedere: quae cum esset civitas aequissimo iure ac foedere; Arch. 6.

fortuna: non meliore fortuna ad probra non audienda M. Fonteius ... fuisset; Font. 40. qui si fuisset in discipulo comparando meliore fortuna; Piso 71. qui (Pompeius) ea virtute ac fortuna est, ut ..; Milo 79.

genere: eum, qui regnum illud teneat, ... neque genere neque animo regio esse, inter omnis fere video convenire; leg. agr. II, 42. qui (Ptolemaeus) ... erat eodem genere, eisdemque maioribus, eadem vetustate societatis; Sest. 57. f. eloquentia; Quir. 5.

gloria: sit aeterna gloria Marius; Catil. IV, 21. homines Graeci ... inique a suis civibus damnati ..., tamen ... tanta hodie gloria sunt ..., ut ..; Sest. 142.

gradu: quo (gradu) me vos esse voluistis; Phil. VI, 18.

gravitate: homo, qui .. summa gravitate ... esset; Verr. I, 66. fuit (Pompeius) in his provinciis singulari .. gravitate; imp. Pomp. 61. ille erat summa modestia et gravitate censor; dom. 130. f. consilio.

gustu: quae (aquae) † gustu tamen Arpinatis fuissent; Fr. B. XIII, IIII, 4.

honore: et est et fuit tota Graecia summo propter ingenium honore et nomine; Verr. II, 87. Iovem ... quanto honore in suo templo fuisse arbitramini? ib. IV, 129.

humanitate: nunc praesentem vident ... tanta humanitate; imp. Pomp. 13. humanitate .. tanta est, ut ..; ib. 42. f. facilitate.

importunitate: iste, quamquam est incredibili importunitate et audacia; Verr. II, 74.

impudentia: quod si facit, qua impudentia est? Qu. Rosc. 45. qua impudentia putatis eum in dominatione fuisse? Verr. III, 155. es tu quidem cum audacia tum impudentia singulari; dom. 133.

incessu: f. barba.

indole: si qui .. hoc robore animi atque hac indole virtutis ac continentiae fuit; Cael. 39.

ingenio: hic mihi isti singulari ingenio videntur esse; Tull. 33. quem nostrum tam tardo ingenio fore putavit? leg. agr. III, 6. fuit .. quidam summo ingenio vir, Zeno; Muren. 61. (Pansa) hebeti .. ingenio est; Phil. X, 17. f. avaritia. facilitate.

innocentia: quod erat summa innocentia et integritate; Qu. Rosc. 26. fuit in his provinciis singulari innocentia; imp. Pomp. 61. f. facilitate.

inopia: tantane vobis inopia videor esse amicorum? div. Caec. 50.

integritate: f. **integritas,** II, 2. (6 St.) B. II, S. 726, b.

intellegentia: quid censes ... Sex. Roscium, quo studio et qua intellegentia esse? Sex. Rosc. 49.

intemperantia: tu ... tanto scelere tantaque intemperantia fuisti, ut ..; sen. 17. tanta fuisti intemperantia, ut ..; dom. 21.

iucunditate: f. eloquentia; Sest. 107.

iure: f. **ius,** II, 4. sum (25 St.) B. II, S. 817.

lege: TUM EI X VIRI . . EODEM IURE SINT, QUO QUI OPTIMA LEGE; leg. agr. II, 29.

lenitate: qua mollitia sum animi ac lenitate; Sulla 18.

loco: quo loco tua causa sit; Verr. V, 164. quod (Quinctius) eo loco fuit; Cluent. 112. pater .. fuit equestri loco; Muren. 16. ut is, qui te adoptavit, vel filii tibi loco... esse potuerit vel eo, quo fuit; dom. 36. ut meliore simus loco; har. resp. 61.

magnitudine: ea magnitudine (erat candelabrum); Verr. IV, 65. est fons aquae dulcis ... incredibili magnitudine; ib. 118.

maioribus: f. genere; Sest. 57.

manu: (litterae) sunt .. librarii manu; Phil. II, 8.

mente: si (Caesar) sana mente esset; Phil. II, 51.

metu: quo metu, quo periculo miseras nationes futuras (censetis)? leg. agr. II, 45.

misericordia: f. clementia. — modestia: f. gravitate; dom. 130. — mollitia: f. lenitate.

momento: quaestura utriusque prope modum pari momento sortis fuit; Muren. 18.

moribus: qui (servi) .. moribus eisdem essent quibus dominus; Verr. III, 62.

munere tuendo: f. consilio.

natura: erat ipse immani acerbaque natura Oppianicus; Cluent. 44.

nomine: quod erat eo nomine, ut ..; Sest. 21. f. honore; Verr. II, 87.

numero: cum is tibi parentis numero fuisset; div. Caec. 62. quo numero fuisti? Phil. II, 71. qui hostium numero non sunt; ib. XIII, 11.

odio: quo maiore etiam ... apud vos odio esse debet; Verr. a. pr. 42. (legio) non arbitrabitur se graviore odio debere esse in Antonium quam senatum; Phil. XII, 8. f. crudelitate; Cluent. 12.

opibus: quis umquam tantis opibus, tantis rebus gestis fuit qui ... auderet? Phil. VI, 12.

ore: (dixi) mihi videri ore durissimo esse; Quinct. 77.

perfidia: quanta fuerit uterque vestrum perfidia in Dolabellam? Phil. II, 79.

periculo: f. metu.

perturbatione: qua tandem istum perturbatione mentis omnium templorum ... praedonem fuisse censetis? dom. 140.

pietate: quali pietate existimatis esse eos, qui ..? Font. 31. qua sanctissimi homines pietate erga deos immortalis esse soleant, eadem [me] erga populum Romanum semper fore; Quir. 18. qui (puer) his lacrimis qua sit pietate declarat; Sest. 146.

prudentia: qua prudentia sit Hortensius; Quinct. 63. qui ... qua prudentia ... fuerit, meminisse vos arbitror; Cluent. 47. f. diligentia; Caecin. 34.

pudore: erant .. convivia non illo silentio... neque eo pudore; Verr. V, 28. haud scio an malim te videri nullo pudore fuisse; Piso 39.

re: qui aut re aut spe denique sunt bona; dom. 142. f. auctoritate; Verr. III, 210. opibus.

religione. f. **religio,** II, 4. sum (3 St.) S. 268, b.

robore: est quodam incredibili robore animi; Milo 101. f. indole.

scelere: Oppianicus, ut erat ... singulari scelere et audacia; Cluent. 23. erat ... hic tribunus plebis scelere et audacia singulari; dom. 130. f. intemperantia.

senectute: cum (Marius) esset summa senectute; Quir. 19. cum esset summa senectute; Phil. VIII, 31. f. deformitate.

sensu: quorum alterum fugiendum non esse, carere sensu, alterum etiam optandum, meliore esse sensu; Sest. 47.

HS: f. **sestertius,** II. 3. sum (10 St.) S. 477, a.

severitate: qui (pater tuus) si viveret, qua severitate fuit, tu profecto non viveres; dom. 84.

silentio: f. pudore; Verr. V, 28.

sollicitudine: nec minore nunc sunt (equites Romani) sollicitudine quam tum erant studio; Planc. 22.

sono: f. barba. — spe: f. re.

splendore: f. **splendor,** II, 2 (5 St.) S. 552, b.

statu: deteriore .. statu ut simus; har. resp. 61.

statura: f. facie.

studio: languidiore, credo, studio in causa fuistis; Ligar. 28. quid municipia censetis? quid colonias? quid cunctam Italiam? futuram eodem studio, quo contra commune incendium exarserat? Phil. XII, 7. f. amore. intellegentia. sollicitudine.

superciliis: f. capite.

temperantia: quali sit temperantia; imp. Pomp. 40. f. facilitate.

tribu: f. facie.

valetudine: f. aetate; sen. 28.

veste: in meo periculo senatus veste mutata fuit; sen. 31. esse improbum, qui mutata veste non esset; Sest. 27. lex erat lata ... relicto foro ... et ea lex, quae ut ne ferretur, senatus fuerat veste mutata; ib. 53.

vestitu: f. barba.

vetustate: quae (urbs) vetustate ea est, ut ..; Flacc. 62.

vigilantia: f. consilio.

virtute: ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse ... fateor; Arch. 15. quod si quis existimat, me aut voluntate esse mutata aut debilitata virtute aut animo fracto, vehementer errat; Quir. 19. si qui eximia virtute fuerit; Balb. 40. non quin pari virtute et voluntate alii fuerint; Phil. VII, 6. f. firmitate. fortuna; Milo 79.

voltu: f. barba. — voluntate: f. calamitate. virtute; Quir. 19. Phil. VII, 6.

4. **Accusativ:** homo, qui ... iam id aetatis et parens esset; Verr. I, 66. quoniam est id aetatis ut ..; Flacc. 106. etsi (frater) id est aetatis, ut nondum (auctoritatem) consecutus sit; dom. 118. cum illud esset aetatis; Phil. VIII, 5.

V. **mit einfachem Dativ:** alicui: qui tibi in consilio sunt; Quinct. 4. 91. propter necessitudinem, quae tibi cum Scapulis est; ib. 17. sibi cum Quinctio

controversiae nihil futurum; ib. 19. neque nobis adhuc praeter te quisquam fuit, ubi ..; ib. 34. cum tibi cotidie potestas hominis fuisset admonendi; ib. 40. si vadimonium omnino tibi cum P. Quinctio nullum fuit; ib. 56. ea re tibi cum eo par contentio non erat? ib. 69. si tum par tibi ius cum Alfeno fuisse non putas; ib. 71. omnes, quibuscum ratio huic aut est aut fuit; ib. 75. cui Romae domus ... esset; ib. 85. cum Metellis ... erat ei non modo hospitium, verum etiam domesticus usus et consuetudo; Sex. Rosc. 15. erant ei veteres inimicitiae cum duobus Rosciis; ib. 17. tibi inimicitias cum Sex Roscio nullas esse; ib. 55. neminem isti patronum futurum; ib. 58. tecum enim mihi res est; ib. 84. inimicitias tibi fuisse cum Sex. Roscio; ib. 87. summam tibi facultatem fuisse maleficii suscipiendi; ib. 94. erat .. eis cum Chrysogono iam antea amicitia; ib. 106. quae sunt tibi inimicitiae cum eo; ib. 145. si tibi causa nulla est cur ..; ib. 146. tibi certe tanti non fuissent; Qu. Rosc. 22. quorum (criminum) tibi societas cum Verre eius modi est, ut ..; div. Caec. 30. tibi cum homine disertissimo ... futurum esse certamen; ib. 44. qui tibi aestus, qui error, quae tenebrae ... erunt? ib. 45. vobis .. tanta inopia reorum est, ut ..? ib. 50. cum is tibi parentis numero fuisset; ib. 62. eum, cui quaestor fueris; ib. „eum, cui quaestor fueram"; ib. 65. eum, cui .. legatus ... fuisset; Verr. a. pr. 11. res omnis mihi tecum erit; ib. 33. mihi rem tecum esse; ib. 34. fortissimum tibi patrem ... fuisse; ib. 52. ut illis quoque eadem interrogandi facultas ... sit; ib. 55. „seditiosus homo Cn. Carbo fuit". fuerit aliis: quando tibi || tibi quando || esse coepit? ib. I, 37. in eum, cui legatus ... fuerat; ib. 41. est mihi alius locus ad istius cupiditatem demonstrandam separatus; ib. 45. aliquid his in vestra fide praesidii esse oportere; ib. 72. Verresne tibi tanti fuit, ut ..? ib. 77. hic tibi perfugium speras futurum? ib. 82. tibi in animo esse ..; ib. 84. quo ex genere mihi testium ... magna copia fuisset; ib. 97. qui in adsidua commemoratione omnibus omnium flagitiorum fuisset; ib. 101. omnibus ... coheredem praetorem esse oportere; ib. 127. Siciliam nobis ... pro aerario ... fuisse; ib. II, 5. non tam illis Siciliam ... provinciam fuisse; ib. 12. pro hospitio, quod sibi cum eo esset; ib. 23. nova tibi haec sunt? ib. 24. tibi nulla lex fuit? nulla religio; ib. 40. sibi cum eo amicitiam cognationemque esse; ib. 64. qui in consilio C. Sacerdoti fuerant tibique esse solebant; ib. 81. cum isti etiam tum de Sthenio in integro tota res esset; ib. 97. cum tibi in integro tota res esset; ib. 98. ei, ... cui ne commercium quidem esse oporteret; ib. 124. qui in sua patria dux isti quondam ... fuit; ib. III, 54, ut ipsius voluntas ei posset esse pro lege; ib. 82. libidinem tuam tibi pro lege esse voluisti? ib. commercium in eo agro nemini est; ib. 93. quibus aliquid reliqui fuerit; ib. 121. tibi Apronium in decumis socium fuisse; ib. 157. si quae (inimicitiae) mihi cum isto futurae sunt; ib. 162. qui isti ita et amicus et necessarius est, ut ..; ib. 166. primus tibi quaestus erat ipsum frumentum; ib. 179. si mihi tecum neque de annona neque de aestimatione tua potest esse controversia; ib. 194. quid esse reliqui poterat ei, qui ..? ib. 198. quae sunt tibi igitur exempla ex Sicilia cellae? ib. 212. quae (civitas) tibi una in amore atque in deliciis fuit; ib. IV, 3. quid huic sacri umquam fore aut quid religiosi fuisse putatis? ib. 71. tibi Marcelli statua pro patibulo ... fuit? ib. 90. quod tamen (oppidum) isti textrinum per triennium ... fuit; b. 103. quo in oppido non isti ... mulier esset; ib. V, 28. in eum .. ipsum locum aditus erat nemini nisi ..; ib. 30. illud tibi oppidum receptaculum praedae fuit; ib. 59. cum homine .. crudeli nobis res est an cum fera atque immani belua? ib. 109. a securi negat esse ei periculum; ib. 116. quicum tibi aliquid sit; ib. 136. non providerant eas ipsas sibi causas esse periculi; ib. 146. quibus fuit portus apud eum ..; ib. 158. sibi recta iter esse Romam; ib. 160. cuius rei neque index neque vestigium aliquod neque suspicio cuiquam esset ulla; ib. 161. ut mecum sibi rem videant futuram; ib. 183. „quid vobis .. istic negotii in meo est?" Tull. 19. satisne vobis multos, satis idoneos testis et conscios videtur ipsa fortuna esse voluisse earum rerum, quae ..? Font. 16. Sex. Clodius, cui cognomen est Phormio; Caecin. 27. quae (necessitudo) mihi est cum illo ordine; imp. Pomp. 4. neque .. isdem redimendi facultas erit propter calamitatem neque aliis voluntas propter timorem; ib. 18. an tibi tum imperium hoc esse videbatur? ib. 53. quod mihi cum Aletrinatibus vicinitatem et cum plerisque eorum magnum usum esse sciebat; Cluent. 49. quae inimicitiae Scamandro cum Habito *fuissent;* ib. 52. hoc dico, eandem .. fuisse P. et L. Cominiis, equitibus Romanis, controversiam cum Staieno, ... quae nunc mihi est cum Accio; ib. 100. mihi cum viris fortibus ... ambobus est amicitia, cum altero vero magnus usus et summa ... necessitudo; ib. 117. quaero, quae causa Habito fuerit, cur interficere Opianicum vellet; ib. 169. nullo in oppido consistendi potestas ei fuit; ib. 193. et hoc parvum argumentum vobis erit ..? leg. agr. II, 25. num vobis aut vestri similibus ... in hoc numero locum fore putatis? ib. 77. si est (locus) omnibus vobis aut || si || maiori vestrum parti; ib. neque .. contionandi potestas erat cuiquam nec consilii capiundi publici; ib. 91. nisi forte hanc condicionem vobis esse voltis, quam ..; Rabir. 15. hanc .. Cethego cum ceteris controversiam fuisse dixerunt, quod ..; Catil. III, 10. quid sibi esset cum eis; ib. 11. quae religio C. Mario ... non fuerat; ib. 15. erat ei consilium ad facinus aptum; ib. 16. est etiam nobis is animus, .. ut ..; ib. 28. mihi .. cum Murena .. et magna et vetus amicitia est; Muren. 8. non erat mihi contentio cum teste; Flacc. 18. cum civitate mihi res est acerrima; ib. 44. cui nullus esset usquam consistendi locus; ib. 50. cum mihi summus tecum usus esset; Sulla 11. ut ... ea (causa) Sittio non fuerit; ib. 56. Sittius numquam sibi cognationem cum praediis esse existimavit suis; ib. 59. quid .. est huic reliqui quod eum in hac vita teneat? ib. 89. qui mihi quaestor fuit; sen. 21. qui si mihi quaestor [imperatori] fuisset; ib. 35. quem ad modum propinqui ... mihi ad deprecandam calamitatem meam non fuerunt, sic ... adiutores, auctores hortatoresque ad me restituendum ita multi fuerunt, ut ..; Quir. 9. cuius cum patre, avo, maioribus societas nobis et amicitia fuisset; dom. 20. quae .. causa cuique sit adoptionis, quae ratio generum ac dignitatis, quae sacrorum, quaeri a pontificum conlegio solet; ib. 34. quid tandem futurum est eis, quorum ..? ib. 46. neque eorum neque ceterorum ... cuiusquam tibi potestas fuit; ib. 48. cum .. tibi contra senatus totiusque Italiae auctoritatem et studium dicendi potestas fuit; ib. 90. cum mihi summa et cotidie maiora praemia in re publica fore putabas; ib. 113. sin ille tibi ludus fuit; ib. 12. quae (familiaritas) mihi cum patre eius erat; Sest. 29. illis tum erat reditus in suas civitates; ib. 30. erat .. res ei cum exercitu C. Marii invicto; ib. 37. res (ei) erat cum L. Saturnino; ib. erat .. mihi con-

tentio ... cum operis conductis; ib. 38. nec mihi erat res cum Saturnino; ib. 39. quocum mihi omnes erant amicitiae necessitudines; ib. quibus in illo genere conductarum contionum consistendi potestas non erat; ib. 113. mihi omnis oratio est cum virtute; ib. 138. nullum tibi omnino cum Albinovano sermonem ... fuisse; Vatin. 3. dices familiaritatem tibi fuisse cum Q. Maximo; ib. 28. nobis ... eadem .. erat castrensis ratio ac militaris; Cael. 11. vestrae sapientiae .. est, iudices, non, si causa iusta est viris fortibus oppugnandi M. Caelium, ideo vobis quoque [vos] causam putare esse iustam ..; ib. 21. res est omnis in hac causa nobis, iudices, cum Clodia; ib. 31. intellegis ... cum hac (Clodia) sola rem esse nobis; ib. 32. qui ei (Caelio) fuerit aditus; ib. 53. sin ei (Caelio) tanta consuetudo ... non erat, quae cum servis potuit familiaritas esse tanta? ib. 58. quotienscumque ei locus dicendi ac potestas fuit; prov. cons. 2. hanc insignem ignominiam, quoniam uni praeter se inusta sit, putet esse leviorem; ib. 16. quod mihi odium cum P. Clodio fuit? ib. 24. quae (familiaritas et consuetudo) mihi cum illo, quae fratri meo, quae C. Varroni ... fuit; ib. 40. cui potestas accipiundi (beneficii) fuit; ib. 41. si essent inimicitiae mihi cum C. Caesare; ib. 47. se hoc ius esse velle, ut sibi et liberis ... sit in nostris castris, sit in imperatorum praetoriis, sit denique inter signa atque in acie locus, sit his gradibus ascensus etiam ad civitatem; Balb. 40. si qui sunt quibus infinitum sit odium in quos semel susceptum est; ib. 62. qui modus tibi fuit frumenti aestimandi? qui honorarii? Piso 86. quae (amicitia) mihi cum illo iam diu est; Planc. 5. neque erit haec alia ratio Plancio ac tibi; ib. 48. cui fuerit ne otium quidem umquam otiosum; ib. 66. quid enim? mihi ad defendendum Plancium parum multae, parum iustae necessitudines erant familiaritatis, vicinitatis, patris amicitiae? ib. 72. neque enim mihi insidiarum periculum ullum neque mortis fuisse; ib. 95. *nec haec ipsa ei causa Bostarem veneno necandi fuisse videretur;* Scaur. c. 2, § 4. cum hoc sibi contentionem fore putabat; ib. 34. et ait etiam meus familiaris ... eandem causam Alexandrinis fuisse cur laudarent Gabinium, quae mihi fuerit cur eum defenderem; Rab. Post. 32. si umquam de bonis ... viris ... potestas [vobis] iudicandi fuit; Milo 4. cum sciret Clodius ... iter ... Miloni esse Lanuvium ad flaminem prodendum; ib. 27. illi ne causa quidem itineris, etiam causa manendi; Miloni manendi nulla [facultas], exeundi non causa solum, sed etiam necessitas fuit; ib. 45. „cui iam nulla lex erat, nullum civile ius, nulli possessionum termini"; ib. 74. „mihi putarem in patria non futurum locum?" ib. 94. quae (familiaritas) est ei tecum; Ligar. 1. ut ei pacem esse expediret; ib. 4. quae (necessitudines) mihi sunt cum L. Tuberone; ib. 21. cum mihi apud te locus sit etiam pro altero deprecandi; ib. 31. quid mihi nunc animi sit; Deiot 7. tamquam mihi cum M. Crasso contentio esset, quocum multae ... fuerunt, non cum uno gladiatore nequissimo: Phil. II. 7. ut non tanta mecum, quanta tibi tecum esset contentio; ib. 18. praesertim cum omnino nulla causa iusta cuiquam esse possit contra patriam arma capiendi; ib. 53. caput .. litterarum (Antonii) sibi cum illa mima posthac nihil futurum; ib. 77. qui locus tibi in legibus et in iudiciis esse potest? ib. 87. hanc tibi esse cum Dolabella causam odii dicere ausus es, quod ..; ib. 99. non est vobis .. cum eo hoste certamen, cum quo aliqua pacis condicio esse possit; ib. IV. 11. non est vobis res .. cum .. homine ..., sed cum ... belua; ib. 12. eccui potestas in forum insinuandi fuit? ib. V, 8. haec .. ei causa esse declamandi solet; ib. 19. saepe spero fore huius adulescentis ornandi ... et nobis et populo Romano potestatem; ib. 45. quae vobis potest cum hoc gladiatore condicionis, aequitatis, legationis esse communitas? ib. VI, 3. aliquando negat ei locum esse oportere in curia; ib. 10. quae potest pax esse M. Antonio .. cum senatu? ib. VII, 21. quae est .. spes ... eis pacem cum populo Romano esse posse? ib. 22. qui ... nullam sibi putavit excusationem esse oportere; ib. VIII, 5. parva est .. mihi tecum aut parva de re dissensio? ib. 17. cui legatio *ipsa* causa mortis fuisset; ib. IX, 3. multis illi in urbibus ... reficiendi se ... potestas fuit; ib. 6. quod est tibi cum Brutis bellum? ib. X, 4. cum Illyrico .. et Vatinii legionibus quid erat Antonio? ib. 11. cum peritissimo homine mihi rest est; ib. XI, 20. illis locus si in hac urbe fuerit, ipsi urbi locus non erit; ib. XIII, 4. non .. tibi cum Pompeianis, sed cum universa re publica bellum est; ib. 45. mihi certamen est cum accusatore aut contentio; Fr. B, VI, 42. qui tibi ... ne petendi quidem potestatem esse voluerunt; ib. VIII, 14, b.

accusationi: invidos huic accusationi esse fautores; Planc. 1.

accusatori: an accusatori maiores nostri maiora praemia quam bellatori esse voluerunt? Balb. 54.

adulescenti: f. **adulescens**, II, 2. sum (3 St.) B. I, S. 126, b.

animo: sit apud vos modestiae locus, sit demisso animo perfugium, sit auxilium pudori; Muren. 87.

bellatori: f. acusatori.

beluae: si beluae tam immani ... possunt ulli esse amici; prov. cons. 15.

bonis: „multae insidiae sunt bonis"; Sest. 102. Planc. 59.

censui censendo: quaero, sintne ista praedia censui censendo? Flacc. 89.

civi: f. **civis**, II, 4. sum (4 St.) B. I, S. 524, a.

civitati: sua cuique civitati religio .. est; Flacc. 69. ego vero, ne si ista quidem feceris, umquam tecum pacem huic civitati futuram puto; Phil. XIII, 34.

coloniis: qui ager eis coloniis esset, quo milites veterani deducti essent; Phil. V, 53.

comitiis: si tanta illis comitiis religio est, ut ..; Muren. 38. nullis comitiis umquam neque multitudinem hominum tantam neque splendorem fuisse; Piso 36. in quo illud .. debes putare, comitiis, praesertim aediliciis, studium esse populi, non iudicium; Planc. 10. cuius in honore ... comitia tota comitiis fuerint praerogativa; ib. 49.

consuli: ut, quod in privatis semper est servatum, id || [id] || te tribuno plebis consuli domus exsilium esse non posset; Vatin. 22. an potest ulla esse excusatio ... consuli? Piso 10. causa ... consulibus ... de re publica .. referendi fuit ex eo, quod ..: Phil. VI, 1. cum L. Volcatio consuli in consilio fuissent; Fr. B, VIII, 14, b.

crudelitati: non erat in tam immani iniuria ... novae crudelitati locus; dom. 64.

decoctoribus: cum esset ... decoctoribus certus locus; Phil. II. 44.

decumanis: quae erat ratio decumanis? Verr. III, 113.

dis: POSTILIONES ESSE IOVI, SATURNO, NEPTUNO, TELLURI, DIS CAELESTIBUS; har. resp. 20.

disputationi: sed isti disputationi *hic certe* nihil est loci; Balb. 35.

equiti: „equiti Romano ... libertinus homo sit heres?" Verr. I. [illegible] alicui; Cluent. 100.

familiis: nego ... tot familiis ... ullum argenteum vas ... fuisse; Verr. IV, 1.
filio: f. **filius,** II. 3. sum (4 St.) B. II, S. 349, b.
fonti: cui (fonti) nomen Arethusa est; Verr. IV, 118.
fortunis: summum et firmissimum est illud communibus fortunis praesidium; leg. agr. II, 103.
fratri: f. **frater,** II, 3. sum (3 St.) B. II; S. 381, b.
fructibus comportandis: ut esset urbs, quae res ... suppeditare posset, ut esset locus comportandis ... fructibus; leg. agr. II, 88.
frumento: in quibus (provinciis) unum pretium frumento esse non solet; Verr. III, 192.
gloriae: erit ... aliquid loci nostrae gloriae; Catil. IV. 21.
gratiae: non est aditus ad huiusce modi res neque potentiae cuiusquam neque gratiae; Caecin. 72.
gregi: Gellium, Firmidium ... illis mercennariis gregibus duces et auctores fuisse; Sest. 112.
homini: f. **homo,** II, 3. sum (20 St.) B. II, S. 488. — imperatori: f. **imperator,** II, 2. sum (4 St.) B. II, S. 590, b
imperio: Pompeio .. patre, quod imperio populi Romani lumen fuit, exstincto; Phil. V, 39.
incommodis: cum hoc unum his tot incommodis remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9.
iniuriae: quibus iniuriis gravissimis tamen illud erat miserum solacium; Verr. III, 199. † quid ageres non erat ut qui modus moribus fuerat idem esset iniuriae; dom. 65.
invidiae: ut omnes intellegant in contionibus esse invidiae locum, in iudiciis veritati; Cluent. 202.
Iovi: f. dis.
iudicibus: fuit, fuit illis iudicibus divinum ... [iudicium] consilium; Font. 25.
iudiciis: f. invidiae.
latroni: cui (latroni) templum illud fuit ... arx civium perditorum; Piso 11.
legioni: ut vestris etiam legionibus sanctus essem; Phil. II, 60. legioni quartae ... vacationem militiae ... esse placere; ib. V, 53.
lenitati: non est iam lenitati locus; Catil. II, 6.
legi: agrariae legi ... se intercessorem fore; Sulla 65.
liberis: f. **liberi,** II, 3. sum (6 St.) B. III, S. 46.
libertati: utrum melius fuerit libertati ..; Phil. II, 20.
maioribus: maioribus .. vestris .. cum eo hoste res erat, qui ..; Phil. IV, 14.
maledicto: maledicto ... nihil in hisce rebus loci est; Muren. 12.
medicinae faciendae: si qua in re ... falsum crimen quasi venenatum aliquod telum iecerint, medicinae faciendae locus non erit; Quinct. 8.
militibus: senatui placere, militibus veteranis ... ipsis liberisque eorum vacationem militiae esse; Phil. V, 53. eis militibus ... vacationem militiae ipsis liberisque eorum esse placere; ib.
modstiae: f. animo.
moribus: qui modus moribus fuerat; dom. 65.
mulieri: quae .. ei mulieri socrus erat; Cluent. 33.
navibus: quod ab illa parte urbis navibus aditus ex alto est; Verr. V, 84.
Neptuno: f. dis.
oppressis: erat tunc excusatio oppressis ...: nunc nulla est; Phil. VII, 14.
oratori: nec inter tantam vim armorum existimarem esse oratori locum; Milo 2.
ordini: quod si quis dubitare adhuc potuit quin nulla societas huic ordini ... cum illa .. belua possit esse; Phil. XIII, 22.
parentibus: parentibus (optima est consolatio); Phil. XIV, 34.
patri: neque odii causam patri neque sceleris filio fuisse; Sex. Rosc. 41. cuius ego patri quaestor fui; sen. 21.
patricio: quia patricio non sit is locus; dom. 37.
piratae: haec civitas isti praedoni ac piratae Siciliensi Phaselis fuit; Verr. IV, 23.
plebei: plebei quoque urbanae ... quasi consilia quaedam esse; dom. 74.
populo: f. **populus,** II, 3. sum (6 St.) B. III, S. 653, b.
portis: nullus est portis custos, nullus insidiator viae; Catil. II, 27.
potentiae: f. gratiae.
praeconi: ut, quae fuit olim praeconi in ridendo, nunc equiti Romano in plorando non sit concessa libertas; Planc. 33.
praedoni: f. piratae.
praetori: f. **praetor,** II, 4. sum (3 St.) B. III, S. 755, b.
privato: nullus aditus erat privato, nulla aequitatis deprecatio; Phil. V, 20.
pudori: f. animo.
quaestori: praetorem quaestori suo parentis loco esse oportere; div. Caec. 61. in parentum loco quaestoribus suis praetores esse oportere; Planc. 18.
rei: quis huic rei testis est? Quinct. 37. Cluent. 168.
rei publicae: hoc remedium est aegrotanti ... rei publicae; div. Caec. 70. dixit duo corpora esse rei publicae, unum debile, infirmo capite; alterum firmum, sine capite; Muren. 51. „est .. rei publicae magnum firmumque subsidium"; Sest. 20. in spem ... sumus adducti, hunc .. annum ... salutarem rei publicae fore; Milo 78. iste huic rei publicae belli causa ... fuit; Phil. II, 55.
reo: parens tuus ... reo ... Catilinae fuit advocatus; Sulla 81.
regibus: ut mos fuit Bithyniae regibus; Verr V, 27.
sapienti: ex quo quidem maximus est fructus iucunditasque sapienti; Marcell. 19. quid .. non integrum est sapienti? Phil. XII, 5.
Saturno: f. dis:
sceleri: in hoc vos pudore ... tanto sceleri locum fuisse creditis? Sulla 74. nullum domicilium sceleri suo fore putaverunt; Piso 15.
senatui: ut ei (senatui) ne supplicandi quidem ... sit potestas; Sest. 52.
servienti: non .. in spiritu vita est, sed ea nulla est omnino servienti; Phil. X. 20.
solvendo: *quod dicebas* te *metuere ne* non solvendo fuisse ... *videretur;* Scaur. c. 2, § 4.
Telluri: f. dis.
testi: cum in his iudiciis ne locus quidem novo testi soleat esse; Rab. Post. 36.
veritati: f. invidiae.
veteranis: quibus (veteranis) sanitas est; Phil. XI, 37.
viae: f. portis.
virgini: huic virgini quid est praeter fratrem quod ... carum esse possit? Font. 47.
viris: f. alicui; Cael. 21.
vitae: meae .. vitae nullas ab illis insidias fuisse dixisti; Planc. 71.
voci: in quo (senatu) esse locus huic voci non videbatur; leg. agr. II, 6.
urbi: ut urbi ... satis esset praesidii; Catil. II, 26. f. alicui; Phil. XIII, 4.

VI. **mit doppeltem Dativ:** acerbitati: nomen vestrum ... odio atque acerbitati scitote nationibus exteris .. futurum; Verr. IV, 68. homines, .. quibus odio sunt nostrae secures, nomen acerbitati, scriptura ... morti; Flacc. 19.

adiumento: s. **adiumentum,** II, 2. (9 St.) B. I, S. 104, a. — argumento: s. **argumentum,** II, 2 (5 St.) B. I, S. 286, a. — auxilio: s. **auxilium,** II, 3. sum. (5 St.) B. I, S. 393, a. — bono: s. **bonus,** B, II, 2, b. sum (5 St.) B. I, S. 432, b. — calamitati: s. **calamitas,** II, 2. sum (3 St.) B. I, S. 443, b. — crimini: s. **crimen,** II, 2. sum (5 St.) B. I, S. 721, a. — curae: s. **cura,** II, 2 (7 St.) B. I, S. 760, a

damnationi: hae pecuniae ... tibi fraudi et damnationi esse deberent; Verr. III, 91.

dedecori: profecto nemo tam esset amens qui mihi tale populi iudicium non dignitati potius quam dedecori putaret esse oportere; dom. 88.

detrimento: nescio cur hoc mihi detrimento esse debeat; div. Caec. 15. quae detrimento, maculae, invidiae, infamiae nobis omnibus esse possint; Verr. III, 144.

dignitati: ei (Pompeio) .. honori dignitatique eam rem fore; Phil. XIII, 50. s. dedecori.

dolori: s. **dolor,** II, 2. sum (4 St.) B. II, S. 151, b.

exitio: eius opes ... exitio vix cuiquam inimico esse; Muren. 56.

fraudi: s. **fraus,** II, 2. (12 St.) B. II, S. 383, b.

fructui: qui vobis fructui sunt; imp. Pomp. 16.

gloriae: quod Q. Metello ... hodie est et semper erit maximae gloriae; Planc. 89.

gratulationi: hic ... parenti suo magno adiumento in periculis, solacio in laboribus, gratulationi in victoria fuit; Muren. 12.

honori: ne tu in ea vita ... tot et tanta adiumenta huic honori || honoris || fuisse mirere; ib. 27. s. **honos,** II, 3. sum (8 St.) B. II, S. 504, b.

impedimento: s. **impedimentum,** I, 2. (9 St.) B. II, S. 586, a.

indicio: quae domus erat ipsa indicio crudelissimi tui dominatus; dom. 110.

infamiae: s. detrimento; Verr. III, 144.

invidiae: ut (rem) ... invidiae reo putemus esse oportere; Verr. V, 19. s. detrimento Verr. III, 144.

iucunditati: ille unus dies ... tantae mihi iucunditati fuit, ut ..; dom. 76.

labori: nemini meus adventus labori fuit; Verr. I, 16.

laudi: eis .. eam rem magnae laudi magnoque honori fore; Phil. VI, 6.

lucro: „quibus, utri nostrum ceciderint, lucro futurum est“; Phil. XIII, 40. „utri ceciderint“, scribit „lucro nobis futurum“; ib.

ludibrio: ludibrio esse urbis gloriam ... piratico myoparoni; Verr. V, 100. „ne ludibrio simus inimicis“; Phil. XIII, 38.

maculae: s. detrimento; Verr. III, 144.

malo: id quod maximo malo illi causae fuit; Cluent. 54.

morti: s. acerbitati; Flacc. 19.

odio: s. **odium,** II, 2. sum (14 St.) B. III, S. 433, a.

oneri: nimirum quoniam traditam sibi publicorum custodiam sacrorum non honori, sed oneri esse existimavit; Fr. C, 4.

ornamento: s. **ornamentum,** II, 2. sum (10 St.) B. III, S. 513, b.

periculo: his pulchritudo periculo, amplitudo saluti fuit; Verr. IV, 110.

pignori: illa sibi ad confirmandas inimicitias adfinitatis coniunctionem pignori fore putavit; Cluent. 190.

praedae: etiamne haec tam parva civitas ... praedae tibi ... fuit? Verr. III, 85. cum ea res ... provinciae ... praedae posset esse; ib. V, 80.

praesidio: s. **praesidium,** II, 2. sum (11 St. Phil. VII, 13) B. III, S. 742, a. — probro; s. **probrum,** II, 3. (4 St.) B. III, S. 785, a. — quaestui: s. **quaestus,** II, 2. sum (7 St.) S. 11, b. — saluti: s. **salus,** II, 3. sum (8 St.) S. 377, b.

solacio: s. gratulationi.

subsidio: quae (litterae) subsidio oblivioni esse possent; Sulla 45.

testimonio: s. **testimonium,** II, 2. sum (5 St.).

timori: Ti. Graccho ... senatus severitas dolori et timori fuit; har. resp. 43.

voluptati: tibi hominum innocentium sanguis non modo voluptati, sed etiam quaestui fuit; Verr. V, 138. si populo ludorum magnificentia voluptati est; Muren. 38. amicitiam meam voluptati pluribus quam praesidio fuisse; Planc. 82.

usui: quem spero ... fore magno usui et amicis et rei publicae; Flacc. 13. qui hostes ad nostros imperatores perfugissent et magno usui rei publicae nostrae fuissent, scimus civitate esse donatos; Balb. 24. in qua (vita) saepe magno usui rei publicae Ser. Sulpicius ... fuerit; Phil. IX, 15. eam .. rem magno usui rei publicae fuisse; ib. X, 26.

utilitati: „pete .. eum magistratum, in quo mihi magnae utilitati esse possis“; Planc. 13.

summa, Hauptsache, Gesammtzahl, Summe: I. consistit: in hoc summa iudicii causaque consistit; Quinct. 32.

est: video enim eius pecuniae summam esse pergrandem, ad HS viciens || tricies ||; Verr. II, 141. summa est in testibus: hi vivunt cum inimicis; Flacc. 23. quanta summa litium fuisset; Rab. Post. 37. haec summa est conclusionis meae; Phil. II, 32.

pertinet: summa illuc pertinet, ut sciatis, ... ex quo genere iste sit; Verr. V, 25.

spectat; „summa iudicii mei spectat huc, ut ..;“ Phil. XIII, 46.

II, 1. administro: qui summam rerum administrabat; Sex. Rosc. 91.

compleo: ut hac ipsa ratione summam mei promissi compleam; Verr. III, 116. neque est adhuc .. ea summa completa; Flacc. 32.

comprobo: non enim a vobis summa, sed genus aestimotionis erit comprobatum; Verr. III, 220.

concedo: qui vobis .. summam ordinis consiliique concedunt; Catil. IV, 15.

discribo: civitatibus pro numero militum pecuniarum summas discribere || describere ||; Verr. V, 62.

explico: quid avaritiae, quae criminibus infinitis implicata est, summam nunc explicem? Piso 86.

expromo: quoniam summam ac numerum iniuriarum vobis .. non possum expromere || exponere ||; Verr. III, 53.

facio: quod ... in censu habendo potestas omnis aestimationis [habendae] summaeque faciendae censori permittitur; Verr. II, 131. summam faciam vobis ex litteris publicis ac testimoniis civitatum frumenti in cellam imperati; ib. III, 225. cum summam tantae pecuniae ... sibi ipse ... fecisset; leg. agr. II, 64.

imminuo: ne illi quidem esse licitum ... a

populo factarum quaesitarumque rerum summas imminuere; Verr. III, 81.
mitto: mitto numerum navium summamque praedae; Piso 90.
paro: „quibus (mercibus) cum multae naves refertae fuissent, summa non potuit parari || † una non potuerit parva, al. ||; Rab. Post. 40.
refero: non refert parva nomina in codices? „immo omnis summas"; Qu. Rosc. 4. ut ad istum sine ulla sollicitudine summa pecuniae referretur; Verr. II, 133.
3. accedo ad: cum iam ad summam decumarum nihil ... posset accedere; Verr. III, 51.
addo ad: si quam partem tuae praedae ad summam decumarum addidisses; Verr. III, 48.
adicio ad: *hordei* iste numero ad summam tritici adiecto tritici modios singulos cum aratoribus ternis denariis aestimavit; Verr. III, 188.
detraho de: quod ipsum non de summa frumenti detractum est; Verr. IV, 20.
refero ad: quicquid dixi, ad unam summam referri volo vel humanitatis vel clementiae vel misericordiae tuae; Ligar. 29.
remitto de: illum viris fortissimis iudicarunt patres conscripti remittere de summa non potuisse; Verr. III, 82.
sentio de: denuntiasti homo adulescens quid de summa rei publicae sentires; Planc. 52.
III, 1. quinquagesimae: adde totius summae DXL milium modium tris quinquagesimas; Verr. III, 116.
2. decessio de: utrum accessionem decumae ... an decessionem de summa fecerit; Rab. Post. 30.
IV, 1. ostendere: cum ipsa pecunia ... numero ac summa sua ... ad quam rem fuerit ostendat; Cluent. 87.
vincere: ut aliquos summa frumenti decumani vinceret; Verr. III, 48.
2. ex: quod nisi omnis frumenti ratio ex temporibus esset et annona, non ex numero neque ex summa consideranda; Verr. III, 215.

summatim, im Ganzen: nunc iam summatim exponam quibus criminibus Oppianicus damnatus sit; Cluent. 19.

summe, höchst, im höchsten Grade, ganz besonders: I. consto: hic quoque summe constat procuratoris diligentis officium; Quinct. 61.
contendo: cum a me peteret et summe contenderet, ut propinquum suum defenderem; Quinct. 77.
cupio: quod tu semper summe cupisti; Quinct. 69. qui hunc ipsum iugulare summe cupierunt; Sex. Rosc. 13.
exspecto: summe exspectabant omnes quidnam in tabulis teneretur; Verr. II, 187.
laudo: summe haec omnia mihi videntur esse laudanda; div. Caec. 57.
II. officiosus: homines [autem] ipsi [Lampsaceni] cum summe in omnis civis Romanos officiosi, tum praeterea maxime sedati et quieti; Verr. I, 63.

sumo, nehmen, annehmen, anlegen, empfangen, erwählen, behaupten, sich herausnehmen, sich anmaßen: I, 1. unpersönlich: quae postea quam iste omnia abstulit, alia rogando, alia poscendo, alia sumendo; Verr. II, 84. indignum uni potius ex iniquis sumendi quam utrique ex aequis reiciundi fieri potestatem; ib. III, 140.
2. alqs: hoc quoque || hoc Quirites || multo est quaestuosius, quam si ab invito sumeret; leg. agr. II, 67. ei cum solveret, sumpsit a C. M. Fufiis; Flacc. 46. eius .. fide sumpsit a Fufiis; ib. II, 1. Relativsatz: meminero me non sumpsisse quem accusarem; Verr. II, 179.
2. ut: f. III. alqd; Verr. III, 2. Sulla 84.
3. acc. c. inf.: f. III. alqd; Muren. 15.
III. alqm: ex istis tuis sumam aliquem ac potissimum minimum fratrem; Cael. 36.
alqd: unum hoc sumo, quod mihi apertum ... dat; Sex. Rosc. 97. verum id mihi non sumo; div. Caec. 16. hoc mihi sumo; Verr. a. pr. 36. cum iste civitatibus frumentum, coria, cilicia, saccos imperaret neque ea sumeret; ib. I, 95. ex multis similibus ea sumam, quae maxime improbitate excellere videbuntur; ib. II, 68. pauca ex aliis generibus sumemus; ib. 118. qui sibi hoc sumpsit, ut corrigat mores aliorum ac peccata reprehendat; ib. III, 2. quo plus sumitur quam debetur; ib. 42. utrum tibi sumes ad defensionem? ib. 84. cur enim hoc sibi || sibi hoc || scribae soli sumant || adsumant ||? ib. 154. sin ... sumpsisses id nummorum, quod tibi senatus cellae nomine concesserat; ib. 195. reperietis quinquiens tanto .. amplius istum quam quantum in cellam sumere ei licitum sit, civitatibus imperasse; ib. 225. ut ... ex hac (fide et diligentia) mihi concedat ut tantum mihi sumam, quantum ..; Cluent. 118. non sumet sibi tantum, non appetet? leg. agr. II, 43. quibus ego si me restitisse dicam, nimium mihi sumam et non sim ferendus; Catil. III, 22. si tibi hoc sumis, nisi qui patricius sit, neminem bono esse genere natum; Muren. 15. „numquam iste plus militi laboris imposuit quam sibi sumpsit"; ib. 38. non patiar ... te tibi hoc sumere ..; Flacc. 5 (Z. 19). etiam, si quae sibi alia sumunt, non repugno; ib. 9. quid ergo? hoc tibi sumis, dicet fortasse quispiam, ut, quia tu defendis, innocens iudicetur? Sulla 84. si ... tantum (temporum) mihi egomet ad haec studia recolenda sumpsero; Arch. 13. quae sunt adhuc a me de iure dedicandi disputata, non sunt quaesita ex occulto aliquo genere litterarum, sed sumpta de medio, ... ex senatus consulto, ex lege; dom. 138. quid .. quisquam potest ex omni memoria sumere inlustrius, quam pro uno cive .. bonos omnis ... mutasse vestem? Sest. 27. si iam violentior aliqua in re C. Caesar fuisset, ... id tu tibi, furcifer, sumes? Vatin. 15. quamquam mihi non sumo tantum neque adrogo, iudices, ut ... putem; Planc. 3. (Deiotarus) quo minus a se ... ea sumeres non recusavit; Deiot. 35. tantumne sibi sumpsit, quia Mylasis myrmillo Thraecem iugulavit, familiarem suum? Phil. VI, 13.
actum: aquae ductus, haustus, iter, actus a patre, sed rata auctoritas harum rerum omnium ab iure civili sumitur; Caecin. 74.
annum: sumam annum tertium; Verr. III, 104. qui rex, sibi aliquot annis sumptis ad confirmandas ... copias belli, tantum spe conatuque valuit, ut ..; Muren. 32.
arbitrum: eundemne tu arbitrum et iudicem sumebas? Qu. Rosc. 12. quaero abs te quid ita de hac pecunia ... arbitrum sumpseris; ib. cum de hac pecunia tabularum fide arbitrum sumpsit; ib. 13.
argumentum: (argumentum) non .. fingitur ab oratore, sed sumitur; Scaur. 16.
arma: f. **arma,** II, 1. sumo (9 St.) B. I, S. 288. u. — auctoritatem: f. actum. — aurum: f. **aurum,** II, 1. sumo (4 St.) B. I, S. 366, b.
auxilia: ex ipsa .. Gallia fidelissima et gravissima auxilia sumuntur; Font. 45.
blanditiam: facilis est illa occursatio et blanditia popularis: ... procul apparet, non excutitur [non in manus sumitur]; Planc. 29.

castra: quae ad conloquium castra sumentur? Phil. XII, 28.
causam: ad suam .. quandam .. ille gloriam ... *eam* (causam) sumpserat || tum spectarat ||; Sest. 37.
cilicia: ſ. alqd; Verr. I, 95.
cognomen: o Fide! — hoc enim opinor Trebellium sumpsisse cognomen; Phil. VI, 11.
colonos: ad hunc numerum quingenos (colonos) sibi singuli sumunt || sument ||; leg. agr. II, 76.
coria: ſ. alqd; Verr. I, 95.
decumas: cur tu Apronium malebas ... quam Minucium decumas agri Leontini sumere? Verr. III, 149.
defensionem: neque ego istum sibi ex communi calamitate defensionem ullam sinam sumere; Verr. I, 43.
diem: dies ex utriusque commodo sumitur; Caecin. 20. quod videtis hos quasi sumptos dies ad labefactandam illius dignitatem; Rab. Post. 44. sume diem; Phil. II, 110.
doctrinam: mihi sumpsi hoc loco doctrinam quandam iuventuti, qui essent optimates; Sest. 119.
ductum: ſ. actum.
exempla: ab eodem Cn. Pompeio omnium rerum egregiarum exempla sumantur; imp. Pomp. 44.
familiarem: dic nunc Roscium abs te petisse ut familiarem suum sumeres arbitrum; Qu. Rosc. 26.
fratrem: ſ. alqm.
frumentum: cum ex senatus consulto et ex legibus frumentum in cellam ei sumere liceret; Verr. III, 188. multos saepe viros bonos ... cum aratoribus et cum civitatibus frumentum, in cellam quod sumi oporteret, aestimasse; ib. frumentum ab eis sumpseritne C. Verres? ib. IV, 150.
haustum: ſ. actum.
homines: verum homines notos sumere odiosum est; Sex. Rosc. 47.
inimicitias: Maximi .. summa laus est, sumptis inimicitiis, ... commodiorem reo reiectionis condicionem || reo commodum reiectionis || dare noluisse; Vatin. 28.
iudicem: iudicem sumpsisti; Qu. Rosc. 42.
iter: ſ. actum.
laborem: ſ. alqd; Muren. 38.
legationes: an legationes sumere liberas exigendi causa (pecuniam) ... rectum est? Flacc. 86.
legatos: cum ab omnibus mandata, legatos, litteras testimoniaque sumpsissem; Verr. IV, 138.
legem: hoc animo legem sumpsi in manus, ut ..; leg. agr. II, 15.
litteras, mandata: ſ. legatos.
nummos: se iam tum audisse eos nummos sumi ut Verri darentur; Verr. I, 28. ſ. alqd; Verr. III, 105.
occursationem: ſ. blanditiam.
operam: tibi haec opera sumenda est; Verr. IV, 69.
pallium: *erat* .. pallium sumendum Alexandriae; Rab. Post. 26.
partem: cum ex provincia populi Romani aequam partem tu tibi sumpseris; Verr. III, 49. quas .. ipse mihi partis sumpseram; Phil. X, 2.
patrem: sed dubito quem patrem potissimum sumam: Caecilianumne aliquem? ... aut illum ..; Cael. 37.
pecuniam: cum ... reperiretur pecunias sumpsisse mutuas; Verr. I, 28. pecuniam sumpsit mutuam a Sex. Stloga; Flacc. 46. cum iste se pecuniam, quam huius fide sumpserat, a discipulis suis diceret Fufiis persoluturum; ib. uti .. Q. Caepio Brutus ... pecunias ‡.. a quibus videatur ad rem militarem mutuas sumat; Phil. X, 26.
personam: Plancius ... a capite meo non discessit abiecta quaestoria persona comitiisque sumpta; Planc. 100.
recuperatores: si ... faceres potestatem aratori non modo reiciendi, sed etiam sumendi recuperatores; Verr. III, 32. ut quos velit de cohorte sumat recuperatores; ib. 140.
saccos: ſ. alqd; Verr. I, 95.
sagum: ut .. senatus ... saga sumi iuberet; Phil. VI, 16. ſ. **sagum**, I, 1. sumo (7 St.) S. 374, a.
supplicium: quam ob rem supplicium non sumpsisti? Verr. V, 67. quod supplicium more maiorum sumpseris; ib. 133. ſ. **de**, I. sumo supplicium (8 St.) B. II, S. 12, b.
tabellam: cum illam iudicandi causa tabellam sumpserit; Cluent. 159.
tempora: ſ. alqd; Arch. 13.
testimonium: nisi a C. Fannio ipso testimonium sumo, hanc pecuniam ei non deberi; Qu. Rosc. 9. in eas ipsas res, quas improbissime fecit, testimonia sumpsit; Caecin. 23. ſ. legatos.
togam: sumpsisti virilem, quam statim muliebrem togam reddidisti; Phil. II, 44.
vas: iste unum quodque vas in manus sumere, laudare, minari; Verr. IV, 63.
venenum: unde sumptum (est venenum)? Cluent. 167.
unguenta: qui unguenta sumpserit; Cael. 27.
IV. iudicem: te iudicem, C. Aquili, sumpsit; Quinct. 32. Q. Naso ... iudex sumitur; Flacc. 50. ſ. III. arbitrum; Qu. Rosc. 12.

sumptuose, verschwenderisch: qui se in insperatis ... pecuniis sumptuosius insolentiusque iactarunt; Catil. II, 20.

sumptuosus, kostspielig, verschwenderisch: alqs: cum (Staienus) esset egens, sumptuosus, audax; Cluent. 70. ut eas (pecunias) nimium multi, egentes, sumptuosi, nobiles concupiscant; dom. 46.
alqd: nihil apud hunc lautum, ... nihil exquisitum, ... quin ne magno opere quidem quicquam praeter libidines sumptuosum; Piso 67.

sumptus, Aufwand, Kosten: I. **absolut**: 1. est: est in adventu sumptus: ferent; leg. agr. II, 46.
ohne Verb: quid signi? nulli sumptus, nulla iactura; Cael. 38. qui si nihil gesseras dignum honore, ubi exercitus? ubi sumptus? ubi imperium? Piso 97.
2. Ausruf: qui comitatus in inquirendo! ... quae iactura! qui sumptus! quanta largitio; Flacc. 13.
II. **nach Verben**: 1. approbo: sin ... hos tantos tamque profusos sumptus aut facient aut approbabunt; Sex. Rosc. 139.
do: sumptum omnem in classem frumento ... suo quaeque nauarcho civitas semper dare solebat; Verr. V, 60.
effundo: nisi sumptus effusi cum probro atque dedecore (sunt); Sex. Rosc. 68.
facio: ſ. **facio**, III. sumptum (6 St.) B. II, S. 309, a. — fero: ſ. I, 1. est.
haurio: sumptum haurit ex aerario, suppeditat a sociis; leg. agr. II, 32.
impendo: ad incertum casum et eventum certus quotannis labor et certus sumptus impenditur: Verr. III, 227.
impero: illam rationem in imperando sumptu et Pompeius et Flaccus secutus est; Flacc. 32.

infero: ultro .. eis (civibus) sumptum intulit; Flacc. 45.
instituo: cum aliquis sumptus instituit eos, qui antea non erant instituti; Flacc. 33.
nomino: quorum (virorum) ... sumptus, libidines nominarentur; Cael. 43.
obicio: sumptus unius generis obiectus est, habitationis; Cael. 17.
ostendo: nullum turpe convivium, ... non libido, non sumptus ostenditur; Muren. 13.
profundo: (se) non profusis sumptibus vivere; Quinct. 93. ut Romae vixerint, ... quantis et quam profusis sumptibus, ... longum est dicere mihi; Cluent. 36. f. approbo.
reperio: in M. Caelio ... nulla luxuries reperietur, nulli sumptus; Cael. 44.
reprehendo: quod aes alienum obiectum est, sumptus reprehensi; Cael. 17.
sequor: qui ... et quaestum et sumptum Gallonii sequi maluerunt; Quinct. 94.
suppedito: f. haurio.
sustento: quorum (fundorum) subsidio ... Cumanorum ... praediorum sumptus sustentare possint; leg. agr. II, 78.
2. sum: nemini meus adventus labori aut sumptui neque publice neque privatim fuit; Verr. I, 16.
3. dico de: nam quid || a || Milesiis lanae publice || publicae || abstulerit, item de sumptu in adventum ... dicere praetermittam; Verr. I, 86.
numero ad: vidimus huic ab aerario pecuniam numerari quaestori ad sumptum exercitus consularis; Verr. III, 177.
redundo ex: ad quos (servos) aliquantum etiam ex cotidianis sumptibus ... redundet; Cael. 57.
suppedito ad: quamquam ad sumptum itineris ... suppeditata pecunia a Postumo est; Rab. Post. 6.
III. nach Adjectiven: liber, solutus a: soluti ac liberi fuerunt ab omni sumptu, molestia, munere; Verr. IV, 23.
IV. nach Substantiven: 1. discriptio: in quo .. praetoris est diligentia requirenda? in numero navium et in discriptione aequabili sumptus; Flacc. 32.
vacatio: pro hisce rebus vacatio data est ab isto sumptus; Verr. IV, 23.
2. oratio de: de sumptibus immensa oratio est; Cael. 29.
V. Umstand: 1. aedificari: navem vero cybaeam maximam, ... palam aedificatam sumptu publico, ... tibi datam .. esse dico; Verr. V, 44.
armari: qui ex foedere ipso navem vel usque ad Oceanum ... sumptu periculoque suo armatam ... mittere debuerunt; Verr. V, 50.
deportari: publicae litterae sunt, deportatum Mercurium esse Messanam sumptu publico; Verr. IV, 92.
deservire: si potius vobis ac rei publicae, quam sibi et suis commodis opera, sumptu, labore deserviunt; Verr. III, 228.
dominari: vigeant apud istam mulierem venustate, dominentur sumptibus; Cael. 67.
exhauriri: quae illi exhausti sumptibus bellisque maximis ... tum .. Byzantii et postea signa illa ... sanctissime custodita tenuerunt; prov. cons. 6.
levare: hoc primus frater meus in Asia fecit; ut hoc sumptu remigum civitates levaret; Flacc. 33.
mittere: quoniam quidem ... sumptu publico et legationis nomine ... missus est; Verr. I, 60.
navigare: reliquum est ut quaeratur utrum ista classis cursu et remis an sumptu tantum et litteris navigarit; Flacc. 32.
praeberi: sumptu publico navigia praebentur; Verr. V, 45.
sustentare: quae etiam aleret adulescentis et parsimoniam patrum suis sumptibus sustentaret; Cael. 38.
vacillare: qui ... sumptibus in vetere aere alieno vacillant; Catil. II, 21.
vivere: f. II, 1. profundo.
2. in: erat hoc ... factitatum semper ..; etiam in sociorum et Latinorum stipendio ac sumptu; Verr. V, 60. cum in privatis rebus suisque sumptibus ... tenuissimo cultu viverent; Flacc. 28.
sine: sine ullo sumptu nostro ... maximos exercitus nostros vestivit; Verr. II, 5.

supellex, Geräth, Hausgeräth: I. est: multa et lauta supellex et magnifica multis locis (fuit); Phil. II, 66.
II. amitto: argentum, vestem, supellectilem, vinum amittet aequo animo; Phil. XIII, 11.
aufero: tu C. Cacurii ... supellectilem omnem auferre non dubitasti; Verr. IV, 37.
comparo: Sthenius ab adulescentia paulo studiosius haec compararat, supellectilem ex aere elegantiorem, et Deliacam et Corinthiam; Verr. II, 83.
exporto: dico te ... multam Deliacam supellectilem ... Syracusis exportasse; Verr. II, 176.
III. cupiditas: non .. te arbitror ... argenti et supellectilis meae cupiditate esse caecatum; dom. 60.
IV. ornare: non solum Heraclium divitem, sed etiam ornatum supellectile ... futurum; Verr. II, 35. (potestatem) ornat ... mulis, tabernaculis, [centuriis,] || servitiis ||, supellectili; leg. agr. II, 32.
2. in: hostium spolia ... in instrumento atque in supellectile Verris nominabuntur; Verr. IV, 97. quid est praeterea? multa in mancipiis, in pecore, ... supellectili, ceteris rebus; leg. agr. II, 38.

super, darüber: I. dico: equidem mihi iam satis superque dixisse videor de Asiatico genere testium; Flacc. 66.
habeo: sed satis superque habere dicit quod sibi ab arbitro tribuatur; Qu. Rosc. 11.
II. prudens: ut satis superque prudentes sint, qui ..; har. resp. 18.

superbe, übermüthig: appello: legati quod erant appellati superbius; imp. Pomp. 11.
repudio: cuius (Italiae) idem tu superbissime decreta et preces repudiasti; Piso 64.

superbia, Uebermuth, Stolz: I, 1. efficit: quas res ... superbia in contumeliis efficere potuisset; div. Caec. 3.
est: superbia vero quae fuerit quis ignorat? Verr. I, 123. quae est ista superbia; leg. agr. II, 79.
nascitur: si superbia (timenda est), nata esse ibi ex Campanorum fastidio videtur; leg. agr. I, 20.
potest: f. efficit. — videtur: f. nascitur.
2. Ausruf: quod erat odium! ... quae superbia! quanta ignorantia sui! Cluent. 109.
II, 1. adfero: ut intellegatis quantam locus ipse adferat superbiam; leg. agr. II, 92.
coarguo: sin autem ... repudiatio supplicum superbiam ... coarguit; Muren. 9.
commemoro: in plebem vero Romanam utrum superbiam prius commemorem an crudelitatem? Verr. I, 122.

derideo: ut ... superbiam ... eius deridendam magis arbitrarentur ... quam pertimescendam; Cluent. 112.
gigno: qui locus propter ubertatem agrorum ... superbiam et crudelitatem genuisse dicitur; leg. agr. I, 18.
intellego: quae (superbia) paucis diebus ... perspici atque intellegi potuit; leg. agr. II, 92.
perfero: cum perferre non possent luxuriem, crudelitatem, .. superbiam; Verr. II, 9.
perspicio: postea ... quam M. Antonii ... superbiam .. perspeximus; Phil. VIII, 21. ſ. intellego.
pertimesco: ſ. derideo.
reprehendo: est mihi verendum ne mea superbia in illius liberalitate ... reprehendatur; prov. cons. 42.
significo: an vero ex hoc illa tua singularis significatur insolentia, superbia, contumacia? Verr. IV, 89.
tego: huius ... superbiam ... imperatoriis laudibus tegere conaris; Verr. V, 32.
timeo: ſ. I, 1. nascitur.
2. disputo de: nihil de superbia (eius) ... disputo; prov. cons. 8.
III. domicilium: isti ... coloni Capuae in domicilio superbiae atque in sedibus luxuriosis || luxuriae || conlocati; leg. agr. II, 97. in qua urbe domicilium quondam superbiae fuit; sen. 17.
infamia: dignitas hominis ... summam mihi superbiae crudelitatisque infamiam inussisset, si ..; Muren. 8.
turpitudo: si ... nulla superbiae [turpitudo], nulla inhumanitatis culpa suscipitur; Muren. 9.
IV, 1. adfligi, everti: videtis ... avaritia, superbia, crudelitate Gabinii paene adflictos iam atque eversos publicanos; prov. cons. 11.
repudiare: qua tum superbia caenum illud ac labes amplissimi ordinis preces ... repudiavit! Sest. 26.
dissimilis: ut isti ... oris oculorumque illa contumacia ac superbia ... dissimillimus esse ac semper fuisse videar; Verr. III, 5.
2. cum: quis cum cum illa superbia atque intolerantia ferre potuisset? Cluent. 112.

superbus, übermüthig, stolz: alqs: quis superbior? Verr. II, 192. Campani semper superbi bonitate agrorum et fructuum magnitudine; leg. agr. II, 95. ego ... ipse me existimarem ... superbum, si consuli defuissem; Muren. 10. quod vobis iste tantum modo ... superbus ... esse videtur; Piso 66. Tarquinius ... superbus est habitus et dictus; Phil. III, 9. qui (cives) illum, ne si ita quidem venisset ut nullum bellum inferret, ferre potuissent, ... superbum, semper poscentem; ib. V, 24.
alqd: superbum est enim, iudices, et non ferendum dicere praetorem in provincia homini honesto ... „vende mihi vasa caelata“; Verr. IV, 45. cavete ne periculosum superbumque sit eius vos obsecrationem repudiare; Font. 48.
dictum: sin te ... aliquod dictum (meum) adrogans aut superbum movet; Sulla 25.
dilectus: iam vero exercitus noster ille superbissimo dilectu ... conlectus omnis interiit; prov. cons. 5.
dominatio: nemo est tam stultus qui non intellegat ... crudelem superbamque dominationem nobis ... ferendam esse; Phil. III, 24.
dominatus: in superbissimo dominatu fuit; Rab. Post. 39.
responsa: scilicet aspera mea natura, difficilis aditus, ... superba responsa; Vatin. 8.
rex: Tarquinii, superbissimi atque crudelissimi regis, ista sunt cruciatus carmina; Rabir. 13. L. Brutus regem superbum non tulit; Phil. III, 9.
verba: tum meum generum, propinquum tuum, ... superbissimis et crudelissimis verbis a genibus tuis reppulisti; sen. 17.
victoria: quae (victoria) natura insolens et superba est; Marcell. 9.
voltus: denique ipsius inimici voltum superbissimum subiit; Quinct. 97.

supercilium, Augenbraue, Dünkel: I, 1. clamitant: nonne ipsum caput et supercilia illa penitus abrasa olere malitiam et clamitare calliditatem videntur? Qu. Rosc. 20.
impellunt: oculi, supercilia, frons, voltus denique totus ... hic in fraudem homines impulit; Piso 1.
olent: ſ. clamitant.
videtur: quod (supercilium) tum hominibus non supercilium, sed pignus rei publicae videbatur; Sest. 19. ſ. clamitant.
2. videor: ſ. 1. videtur.
II, 1. abrado: ſ. I, 1. clamitant.
deprimo: respondes, altero ad frontem sublato, altero ad mentum depresso supercilio, crudelitatem tibi non placere; Piso 14.
fugio: neque hercule ego supercilium tuum neque conlegae tui cymbala fugi; Piso 20.
rado: qui idcirco capite et superciliis semper est rasis, ne ullum pilum viri boni habere dicatur; Qu. Rosc. 20.
tollo: ſ. deprimo.
2. sum: ſ. II, 1. rado.
3. dico de: quid ego de supercilio dicam? Sest. 19.
III, 1. consociare: L. Piso, tune ausus es ... tanto supercilio, non enim possum dicere, tantis rebus gestis, cum A. Gabinio consociare consilia pestis meae? sen. 16.
contegere: lateant libidines eius illae tenebricosae, quas fronte et supercilio ... contegebat; prov. cons. 8.
decipere: isne quemquam ... non consilio neque eloquentia, ... sed rugis supercilioque decepit? sen. 15. incidit in istum eodem deceptus supercilio, Graecus atque advena, quo tot sapientes et tanta civitas; Piso 70.
niti: [ut illo supercilio annus || cincinnatus || ille niti tamquam *vade* videretur;] Sest. 19.
renuere: dixerunt hic modo nobiscum ad haec subsellia, quibus superciliis renuentes huic decem milium crimini! Rab. Post. 36.
2. cum: hunc Capuae *cum* Campano supercilio ac regio spiritu cum videremus; leg. agr. II, 93.

supero, überlegen sein, überwinden, siegen, besiegen, übertreffen, übrig sein: I. **absolut:** alqs: superavit postea Cinna cum Mario, Catil. III, 24. ut, si contenderem, superare non possem; dom. 88. idem iterum Sulla superavit; har. resp. 54.
pecunia: pecunia superabat? at egebas; Scaur. 45.
ratio: non semper superet vera illa et derecta ratio; Cael. 42.
II. **mit Object:** alqm: ut se potentia superari putent; Sex. Rosc. 148. tametsi artificio Roscium superaret; Qu. Rosc. 30. ego me dignitate superatum non arbitror; div. Caec. 73. ut etiam illum ipsum [suo] artificio superasse videatur; Verr. I. 53. si cum aliorum improbitate certet, longe omnis multumque superabit; ib. V, 115. qui .. magnis saepe erant bellis superati, Font. 13. ceteri ... ab hoc ipso bello superati et oppressi (sunt); ib. 26. verbo quidem superabis me ipso iudice, re autem ne consistes quidem ullo

iudice; Caecin. 59. ego .. mea existimo interesse me nulla in disputatione ab Accio videri esse superatum; Cluent. 149. qua (impudentia) superabat omnis; Catil. III, 11. qui nos non pugnando, sed tacendo superare potuerint; ib. 22. ut neque ipse (Murena) dignitate vinci potuerit neque te dignitate superarit; Muren. 15. superavi .. dignitate Catilinam, gratia Galbam; ib. 17. quis L. Philippum ... a M. Herennio superari posse arbitratus est? quis Q. Catulum ... a Cn. Manlio? quis M. Scaurum ... a Q. Maximo? ib. 36. nec patientur se abs te, nisi virtute vincentur, honore superari; Sulla 24. quos mihi videor facillime posse superare; ib. 46. in quo (odio tui) etsi omnis propter tuum in me scelus superare debeo; Vatin. 1. Antiochum magnum illum maiores nostri magna belli contentione terra marique superatum intra montem Taurum regnare iusserunt; Sest. 58. an timebant, ne tot unum, valentes imbecillum, alacres perteritum superare non possent? Cael. 66. quem .. omnibus vitiis superare cupiebat; Piso 18. quaerit .. Laterensis ..., qua se virtute, qua laude Plancius, qua dignitate superarit; Planc. 6. Laterensem a Plancio dignitate esse superatum; ib. si te aut a Plancio aut ab ullo dignitate potuisse superari dixero; ib. quem (P. Clodium) ... doleo a te omnibus vitiis [eum] esse superatum; Phil. II, 17. qui (Africanus) cum longe omnis belli gloria et virtute superaret; ib. XI, 18. quibus (divitiis) omnis Africanos et Laelios multi venalicii mercatoresque superarunt; Fr. B, VII, 8. quibus (ornamentis) L. Paullum et L. Mummium ... ab aliquo video perfacile Deliaco aut Syro potuisse superari; ib. f. gentis.

aetatem: quando quidem virtute superavit aetatem; Phil. XIV, 28.

amicitiam: quae (amicitia) in capitis dimicatione a Ser. Sulpicio non idcirco obruetur, quod ab eodem in honoris contentione superata est; Muren. 8.

Asiam: iste unus totam Asiam magnitudine poculorum bibendoque superavit; Flacc. 92.

auctoritatem: summa hominum || hominis || auctoritas pretio superabatur; Verr. I, 125.

audaciam: audaciam virtute, furorem fortitudine, temeritatem consilio, manum manu, vim vi esse superandam; sen. 19.

barbariam: cuius (hostis) taeterrima crudelitate omnis barbaria superata est; Phil. XI, 6.

civis: „qui (Q. Metellus) ... omnis prope civis virtute, gloria, dignitate superabat;“ Cael. 34.

classem: quae (classis) in eo ipso portu ... victa atque superata est; Verr. V, 98. ab eodem imperatore classem magnam ... superatam esse atque depressam; imp. Pomp. 21.

cogitationem: nisi hanc rationem et cogitationem salutis tuae pecuniae cupiditas ac praesens illa praeda superaret; Verr. III, 52.

consilia: ut nemo mirari debeat humana consilia divina necessitate esse superata; Ligar. 17.

copias: omnibus hostium copiis terra marique superatis; Catil. II, 29.

cursum: ut .. cursu cursus, sic ... virtus virtute superatur; Phil. XIV, 18.

domos: ut omnium domos et laxitate et dignitate superaret; dom. 116.

exercitum: qui ... exercitus regios superare posse videatur; imp. Pomp. 66. quem (exercitum) consul non armis, sed vestra auctoritate superaram; sen. 32.

exspectationem, famam: ut famam ingenii exspectatio hominis, exspectationem ipsius adventus admiratioque superaret; Arch. 4.

furorem: f. audaciam.

gentis: nec numero Hispanos nec robore Gallos nec calliditate Poenos nec artibus Graecos nec denique hoc ipso huius gentis ac terrae domestico nativoque sensu Italos ipsos ac Latinos, sed pietate ac religione atque ... sapientia ... omnis gentis nationesque superavimus; har. resp. 19.

gloriam: qui non modo eorum hominum, qui nunc sunt, gloriam, sed etiam antiquitatis memoriam virtute superarit; imp. Pomp. 27.

homines: quos homines si ... vi armisque superassem; Sest. 39.

hostem: non solum sociis ... consuluit, verum etiam superatis hostibus temperavit; Verr. II, 4. simul atque hostis superatus esset; ib. III, 125. saepe enim nostri imperatores superatis hostibus ... scribas suos anulis aureis in contione donarunt; ib. 185. quo hoste superato contionem donandi causa advocare ausus es? ib. quae (Hispania) saepissime plurimos hostis ab hoc superatos prostratosque conspexit; imp. Pomp. 30. qui omnis hostis scelere superavit; Phil. XIV, 6.

infirmitatem: cum infirmitatem corporis virtute animi superaret; Sulla 34.

insidiatorem: insidiator superatus est; Milo 30.

magistrum: facile ipsum magistrum scelere audaciaque superavit; Sex. Rosc. 17.

manum: effusam illam ac † superatam || ac dissupatam || Catilinae importunam manum novo duce ... esse renovatam; Sest. 42. f. audaciam.

memoriam: ego recentem putarem memoriam cuncti senatus commentario meo posse superari? Sulla 45. f. gloriam.

morem: ut (L. Apuleius) morem .. maiorum ... officiis benevolentiaque superarit; Planc. 28.

nationes: f. gentis.

oram: Asiae maximam oram bello superatam (Graecia) cinxit urbibus; Flacc. 64.

rationem: f. cogitationem.

regem: qui regem Persen vi ac virtute superavit; Verr. I, 55. ut ille (rex) pulsus superatusque regnaret; imp. Pomp. 8. quorum maiores Antiochum regem classe Persenque superarunt; ib. 55.

spem: quod si meam spem vis improborum fefellerit atque superaverit; Catil. IV, 23.

superiores: ut longe superiores omnis hac dignitate copiaque superarem; Quir. 9. cogitarat omnis superiores muneris splendore superare; dom. 111.

temeritatem: f. audaciam.

triumphos: ille ... iustissimos omnium Metellorum et clarissimos triumphos gloria et laude superavit; Planc. 89.

vim: haec furiosa vis vaesani tribuni plebis facile superari frangique potuit virorum bonorum vel virtute vel multitudine; dom. 55. f. audaciam.

vitia: nonne ... di ipsi immortales cogant ab his ... virtutibus tot et tanta vitia superari? Catil. II, 25.

superstes, Zeuge: „SUIS UTRISQUE SUPERSTITIBUS PRAESENTIBUS ISTAM VIAM DICO: ITE VIAM;“ Muren. 26.

superstitio, abergläubische Scheu, Aberglaube: I. occupat: tanta superstitio ex istius facto mentis omnium Siculorum occupavit; Verr. IV, 113.

II, 1. contamino: neque intellegit ... deorum mentis non contaminata superstitione ... posse placari; Cluent. 194.

2. resisto: huic .. barbarae superstitioni resistere severitatis ... fuit; Flacc. 67.

III, 1. invisere: quid tibi necesse fuit anili

superstitione, homo fanatice, sacrificium, quod alienae domi fieret, invisere? dom. 105.
placari: f. II, 1. contamino.
2. in: quae tanta religio est, qua non ... in maximis superstitionibus unius P. Servilii ac M. Luculli responso ac verbo liberemur? har. resp. 12.

superstitiosus, abergläubisch: alqs: nimium esse superstitiosum non oportere; dom. 105.
dedicatio: nisi quem forte illius castissimi sacerdotis superstitiosa dedicatio deterret; dom. 103.

supersum, übrig sein, übrig bleiben: alqs: sin victi essent boni, qui superessent? Sest. 47. hoc ipso nomine et eos, qui iam devicti sunt, et eos, qui supersunt, hostis iudico; Phil. XIV, 24.
alqd: quantum hominis avarissimi ... aut imprudentiam subterfugit aut statietati superfuit; Verr. a. pr. 13. ut sibi ac liberis suis tantum supersit quo ipsi ali possint; ib. III, 102. plerisque aratoribus nihil omnino superfuisse; ib. 103. nihil .. supererat de quo certarent, nihil quod contra peterent, nihil ubi dissiderent; leg. agr. II, 91. ut nihil sibi ex pristina dignitate superesse arbitraretur. nisi quod modestia retinuisset; Sulla 15. f. cives. ornamenta.
cives: cum hostes vestri tantum civium superfuturum putassent, quantum infinitae caede restitisset, tantum autem urbis, quantum flamma obire non potuisset; Catil. III, 25.
inimici: ut .. nulli supersint de inimicis; Marcell. 21.
ornamenta: ornamentorum quod superfuit in fanis et communibus locis; dom. 111.
pecunia: pecunia (tibi) supererat? Fr. C, 22.
urbs: f. cives

superus, obere, hoch, mächtig, vorzüglich, bejahrt, vorhergehend, früher, letzte: **A. superus,** mare: mulierem quandam Larino atque illam usque a mari supero Romam proficisci; Cluent. 192. nonne ... nos hic in mare superum et inferum sestertium ter et quadragiens erogabamus? Flacc. 30. tres viae sunt ad Mutinam ..: a supero mari Flaminia, ab infero Aurelia, media Cassia; Phil. XII, 22.
B. superior: A. bei Substantiven: alqs: superior sim necesse est; Quinct. 80. istum potentia sua tum tantum modo superiorem fuisse; ib. 87. in quo utrumque sit, eum superiorem esse; div. Caec. 53. si superior ceteris rebus esses; ib. 61. hoc ipsum conferam, quo tu te superiorem fingis; Verr. IV, 45. neque ad illius superioris P. Africani in re gerunda celeritatem ..., sed aliud genus imperatoris ... conservandum .. cognoscite; ib. V, 25. quoniam ... superior in possessione retinenda non fuisset; Caecin. 2. se, quo impudentius egerit, hoc superiorem discessurum; ib. hoc te superiorem esse putabas quam Laelium, quod ... laudaret; Flacc. 74. carus fuit Africano superiori noster Ennius; Arch. 22. quod superiorem esse contra improbos minus est negotii quam bonis exaequari; Quir. 22. „fuisti .. tum apud pontifices superior, sed iam, quoniam te ad populum contulisti, sis inferior necesse est;" dom. 4. quem ... constat invitissimis viris bonis cessisse, nec fuisse dubium quin contentione et armis superior posset esse; Planc. 89. neque illius Crassi factum superioris ... M'. Aquilius potuit imitari; Scaur. c. 3, § 2. ante fundum Clodii ... edito adversarii atque excelso loco superiorem se fore putarat Milo? Milo 53. superior Africanus, T. Flaminius admodum adulescentes consules facti tantas res gesserunt, ut ..; Phil. V, 48. non erat .. ei tribuendum, quod nec L. Aemilio nec Aemiliano Scipioni nec superiori Africano; ib. XIII, 9. P. Africanus ille superior dicitur ... saepe accusatus esse, quod ..; Fr. B, VI, 12.
alqd: ista superiora esse ac plurimum posse his moribus sentit; Quinct. 93.
aetas: ego vero et aetatis non modo meae, sed multo etiam superioris et honoris amplissimi puto esse; div. Caec. 70.
annus: labefactarat enim vehementer aratores iam superior annus; Verr III, 47. addicitur medimnum $\overline{\text{VIII}}$ c, dimidio fere pluris quam superiore anno; ib. 77. quod iam superioribus annis adflicti erant ac paene perditi; ib. cum ... ex superioris anni caligine et tenebris lucem in re publica ... dispicere coepistis; sen. 5. si (P. Lentulus) superiore anno (consul) fuisset; ib. 9. negotium .. magistratibus est datum anno superiore, ut curarent ut ..; har. resp. 15. necesse est ... me totum superoris anni rei publicae naufragium exponere; Sest. 15. [quod acta illa atque omnis res anni superioris labefactari a praetoribus ... putabant]; ib. 40. qui superiore anno senatu caruisset; ib. 63. captum erat forum anno superiore; ib. 85. cui superior annus idem et virilem patris et praetextam populi iudicio togam dederit; ib. 144. at idem vos anno superiore hos eosdem revocabatis, cum in provincias pervenissent; prov. cons. 13. quae superiore anno ille gessisset; Piso 79. P. Clodius cum ... videret .. ita tracta esse comitia anno superiore, ut ..; Milo 24. si anno superiore quaestor fuisset; Phil. V, 46.
bellum: qui prope soli bellum illud superius cum Mithridate rege gesserunt; Verr. II, 159. delenda est vobis illa macula [Mithridatico] bello superiore concepta; imp. Pomp. 7. quas (res) ... bello superiore ex tota Asia direptas in suum regnum congesserat; ib. 22. quod idem contigerat superioribus bellis civilibus; Phil. XIV, 24.
caput: superioribus capitibus dignitas populi Romani violabatur; leg. agr. I, 2. quae (pecunia) tanta ex superioribus (capitibus) recipi potest ut deesse non debeat; ib. II, 47. est alia superiore capite ... quaestuosa exceptio; ib. 58.
causa: nunc in causa superiore ne ut par quidem sit postulat; Quinct. 59. cum in superioribus causis hominis ornamenta fuerint; prov. cons. 29. certe ille populus in superiore condicione causaque ponitur, cuius ..: Balb. 36.
censores: censores .. ipsi saepe numero superiorum censorum iudiciis ... non steterunt; Cluent. 122. est .. obscurum proximis censoribus hunc cum ... L. Lucullo apud exercitum fuisse in Asia; Arch. 11.
comitia: quasi non comitiis iam superioribus sit Plancius designatus aedilis; Planc. 49. quippe, cum iam facti prope superioribus comitiis declaratique venissent; ib. 53.
condicio: f. causa; Balb. 36.
coniuratio: quoniam de criminibus superioris coniurationis Hortensium diligenter audistis; Sulla 14. Sullam in illa fuisse superiore coniuratione; ib. 67.
consules: quod non eadem mihi qua superioribus consulibus lege et condicione utendum esse decrevi; leg. agr. II, 6. tanta fuit operis tarditas, ut neque superioribus consulibus neque nobis ante hodiernum diem conlocaretur; Catil. III, 20. pro me superiores consules semper ut referrent flagitati sunt; Quir. 11. quem post nefarium scelus consulum superiorum tot vides iudiciis senatus ... honestatum; dom. 82.
crimen: quae (res) tollat omnem dubitationem superioris illius decumani criminis; Verr. III, 178.

decreta: cum (senatus) .. nihil a superioribus ... decretis decesserit; Flacc. 27.
dies: te illo tempore ipso superioribusque diebus omnibus in litore cum mulierculis perpotasse dico; Verr. V, 131. quae (sententia) erat superioribus diebus agitata in senatu; dom. 9.
edicta: nam eos quidem superioribus edictis satis perdiderat; Verr. III, 37.
facinus: id agit, ut semper superius suum facinus novo scelere vincat; Verr. V, 116.
homo: hominem ... non nullis rebus inferiorem quam te, ... superiorem aliis ... aedilem factum esse miraris? Planc. 30.
iudicium: qui ... in Oppianico ... superioribus consentire iudiciis debuerunt; Cluent. 60. non nulli .. severi homines ... se superioribus suis iudiciis constare putabant oportere; ib. 76. qui in iudicando superiora iudicia secuti sunt; ib. 106. vita erepta est superiore iudicio; Sulla 89.
leges: poenam ambitus eam referebat, quae fuerat nuper, superioribus legibus constituta; Sulla 63.
locus: hanc ego causam cum agam beneficio populi Romani de loco superiore; Verr. I, 14. primum ipse in Sicilia saepe et palam de loco superiore dixerat; ib. II, 102. qui haec, quae dico, iam non occulte, ... sed palam de loco superiore ageret; ib. IV, 49. haec ... agebantur in conventu, palam, de sella ac de loco superiore; ib. 86. in quibus (plagis) te ab eodem me superiore ex loco confici et concidi necesse est; ib. V, 151. deiectus .. qui potest esse quisquam nisi in inferiorem locum de superiore motus? Caecin. 50. qui se praecipitatos ex locis superioribus dicerent; ib. statim complures cum telis in hunc faciunt de loco superiore impetum; Milo 29.
memoria: multi .. superiore memoria cives Romani ... alias se in civitates contulerunt; Balb. 28.
nox: quid proxima, quid superiore nocte egeris, ... quem nostrum ignorare arbitraris? Catil. I, 1. recognosce .. mecum noctem illam superiorem; ib. 8. omnia superioris noctis consilia ad me perlata esse sentiunt; ib. II, 6. dico ... superiore nocte cuiusdam hominis nobilis ... domum Catilinam et Antonium cum sequestribus suis convenisse; Fr. B. VIII, 1.
nuptiae: non parietes .. ipsos (timuisse), superiorum testis nuptiarum; Cluent. 15.
oratio: illa superior fuit oratio necessaria, haec erit voluntaria; Qu. Rosc. 15. superiore omni oratione perattentos vestros animos habuimus; Verr. III, 10.
pars: superiore parte legis quem ad modum Pompeium oppugnarent a me indicati sunt; leg. agr. I, 5. quod superiore parte legis praefinitum fuit; ib. 10.
praetores: superiorum praetorum consuetudo cum haec fuisset; Verr. V, 43. quibus superiores omnes [praetores] item ut ceteris imperarant; ib. 53.
quaestio: veneni iam suspicio superiore quaestione sublata (est); Cluent. 184.
stultitia: huius ipsius facti stultitiam alia || illa || iam superior stultitia defendit; Rab. Post. 24.
tempus: utriusque temporis fructum tuli maximum: superioris, quod ... et senatum et omnis bonos meae salutis causa mutata veste vidi, posterioris ..; dom. 99.
tribuni: qui ... iam a superioribus tribunis petierit, ut ..; sen. 29.
tyranni: ac videte quanto taetrior hic tyrannus [Syracusanus] fuerit quam quisquam superiorum; Verr. IV, 123.

vir: facit heredem ... ex duabus sextulis M. Fulcinium libertum superioris viri; Caecin. 17. in qua (domo sedeque) cotidie superioris viri mortis indicia ... videret; Cluent. 188.
vita: nihil alienum tamen vita superiore commisit; Quinct. 98.
uxor: cum morte superioris uxoris novis nuptiis domum vacuefecisses; Catil. I, 14.

B. **allein: a. masc.:** I. sumunt: frumentum ab eis sumpseritne C. Verres, ... sicuti superiores? Verr. IV, 150.
II. invito: cum magistratum aut aliquem superiorem invitasset; Verr. IV, 44.
restituo: tribuniciis superiores illi rogationibus ... sunt restituti; Quir. 10.
supero: ut longe superiores omnis hac dignitate copiaque superarem; Quir. 9. cogitarat omnis superiores muneris splendore superare; dom. 111.
vinco: si superiores consilio vicisti; Verr. III, 41. tanto ille superiores vicerat gloria, quanto ..; Deiot. 12.
III. alqs: idcirco nemo superiorum attigit, ut hic tolleret? Verr. IV, 7.
auctoritas: auctoritatem superiorum repudiatam? Verr. III, 39. quod ... omnium superiorum auctoritatem repudiarit; ib. 48. hunc omnium superiorum, huius autem omnis, qui postea fuerint, auctoritatem dico secutos; Font. 1.
consuetudo: iam vero illud non solum contra legem Hieronicam nec solum contra consuetudinem superiorum; Verr. III, 38.
edicta: scio te edicta superiorum omnium correxisse; Verr III, 16.
instituta: ut ab institutis superiorum, ab auctoritate senatus ... ne recedatur; Verr. II, 38. cum successor aliquid immutat de institutis superiorum; Flacc. 33.
memoria: tot homines nocentis et improbos accusatos et vestra et superiorum memoria scitis esse; Verr. III, 64.
sanguis: si summi ... viri Saturnini ... et superiorum complurium sanguine non modo se non contaminarunt, sed etiam honestarunt; Catil. I, 29.
IV. a. indignum est a pari vinci aut superiore; Quinct. 95.

b. neutr.: I. sunt: cuius (Bruti) ut superiora omittam, quae sunt maxima illa quidem, sed adhuc hominum magis iudiciis quam publice laudata; Phil. V, 35.
ohne Verb: sed haec, ut dixi, superiora; Phil. III, 8.
II. fero: „superiora illa, quamquam ferenda non fuerunt, tamen, ut potui tuli"; Catil. I, 18.
laudo: f. I. sunt.
omitto: ut superiora omittam; Phil. X, 4. f. I. sunt.

C. supremus: dies: quem cum supremo eius die Maximus laudaret; Muren. 75. ut ... spoliatus illius supremi diei celebritate ... amburetur abiectus; Milo 86. acerbissimum eius supremum diem malim quam L. Cinnae dominatum; Phil. I, 34. placere eum quam amplissime supremo suo die efferi; ib. IX, 16.

D. summus: A. **bei Substantiven:** alqd: neque hoc tanto opere querendum videretur, haec summa in illis esse; Quinct. 2. in quo summa sint omnia; imp. Pomp. 13. summa .. omnia sunt, .. sed ea magis ex aliorum contentione ... intellegi possunt; ib. 36. in uno Cn. Pompeio summa esse omnia; ib. 51. illa .. certe, quae (in me) summa sunt, ex quo fonte hauriam sentio; Arch. 13. certe haec in illa causa summa omnia fuerunt; Milo 19.

acerbitas: quid .. potest dicere cur ista editio non summam habebat acerbitatem? Planc. 39.

aequitas: qui summa aequitate et sapientia ius dixit; Tull. 8.

aestas: cum vere aestas summa esse coeperat; Verr. V, 29. nam aestate summa ... domo sua regia ... contentus non fuit; ib. 80.

alacritas: frequentia vestrum ... et alacritatem mihi summam defendendae rei publicae adfert et spem recuperandae; Phil. IV, 1.

ambitio: hic magistratus a populo summa ambitione contenditur; Verr. II, 131.

amentia: cum ... singularis audacia ostendatur necesse est, neque audacia solum, sed summus furor atque amentia; Sex. Rosc. 62. ut summus furor atque amentia consequatur; ib. 66.

amicus: „summum amicum, summo in bello, ... summo ingenio praeditum!" Sest. 121.

amor: rem publicam ... deorum .. summo erga vos amore, laboribus, consiliis, periculis meis ... vobis conservatam ... videtis; Catil. III, 1. qui nuper summo cum imperio fuerit, summo autem in amore esse ... non potuerit; Flacc. 18. nimiae pietatis et summi amoris in patriam vicissim nos poenas ... sufferamus; ib. 96. qui ... propter summam familiaritatem summumque amorem in patrem tuum ... patris tuis periculis commovebatur; Sulla 12. hoc ... summi in patriam amoris mei signum esse debet certissimum, quod ... malui; Sest. 49.

amplitudo: ut ... summa .. amplitudine dignus putarere; Muren. 16. f. auctoritas; Sex. Rosc. 2.

angustiae: qui hunc in summas angustias adductum putaret; Quinct. 19.

aratores: Agyrinensis est in primis honesta Siciliae civitas hominum ante hunc praetorem locupletium summorumque aratorum; Verr. III, 67. at quorum hominum (civitas)? summorum aratorum; ib. 75. amandat hominem ... quo? ... ad Centuripinos, homines maxime mediterraneos, summos aratores; ib. V, 70.

ars: in quibus eburneae Victoriae, ... summa arte perfectae; Verr. IV, 103. idcirco illa in omni parte orationis summa || suae || arte aspergi videbatis; Balb. 56.

artifex: quod ... summus artifex ... egit ... meam causam; Sest. 120.

artificium: erat etiam Stesichori poëtae statua senilis, incurva cum libro, summo, ut putant, artificio facta; Verr. II, 87. in quo (sacrario) signa pulcherrima quattuor, summo artificio, summa nobilitate (erant); ib. IV, 4. in eis pocula quaedam ... Mentoris manu summo artificio facta; ib. 38. *erant* autem haec omnia antiquo opere et summo artificio facta; ib. 46.

avaritia: cum mittantur in orbem terrarum x viri summo cum imperio, summa cum avaritia; leg. agr. I, 9.

auctoritas: in quibus summa auctoritas est atque amplitudo; Sex. Rosc. 2. hoc initio est summa cum auctoritate usus; Verr. a. pr. 44. circumstant te summae auctoritates; ib. 52. summa hominum || hominis || auctoritas pretio superabatur; ib. I, 125. prudentissimi viri, summa auctoritate praediti, ... nomen Hieronicae legis mutare noluerunt; ib. III, 19. defendebat Xenonem homo summo splendore et summa auctoritate praeditus; ib. 55. nisi mecum ipse senex ... summa cum auctoritate esset locutus; ib. 62. cum hoc mihi primum Halaesae demonstravit in senatu Halaesinorum homo summo ingenio, summa prudentia, summa auctoritate praeditus; ib. 170. an M. Annii ... summa auctoritas paulo diligentiorem (te) ... fecerat? ib. V, 156. tamenne plus Gallorum consensio valebit quam summae auctoritatis hominum? Font. 16. quem ad modum hominem summo consilio, summa virtute, summa auctoritate domestica praeditum ... retinere possemus; Caecin. 102. P. Quintilius Varus, homo summa religione et summa auctoritate praeditus; Cluent. 53. qui ... ad negotium exierunt, non maximis opibus neque summa auctoritate praediti; leg. agr. I, 8. tametsi (auctoritas tua) summa est; Muren. 16. „quippe" inquit „tu mihi summum imperium, summam auctoritatem ... petas?" ib. 74. adest vir summa auctoritate et religione et fide, M. Lucullus; Arch. 8. non .. pro meo reditu ... L. Diadematus consularis, summa auctoritate vir, (deprecatus est); Quir. 6. si M. Petrei ... non summa auctoritas apud milites ... exstitisset; Sest. 12. qui excitatus .. summa auctoritate P. Servilii ... conlacrimavit vir egregius ac vere Metellus ..; ib. 130. vir summa auctoritate, summa eloquentia dixit ..; prov. cons. 45. quae comitia primum habere coepit consul .. omnibus in rebus summa auctoritate; Planc. 49. cum essent tales virtute, auctoritate, nobilitate summa viri; Phil. XI, 27. minus me commovit hominis summa auctoritas; Fr. C. 24.

audacia: instant atque urgent summo cum studio, summa cum audacia; Font. 44.

auxilium: ut illud summum auxilium maiestatis atque imperii ... de re publica tolleretur; Rabir. 2. curia, summum auxilium omnium gentium; Catil. IV, 2.

bellum: quorum summum quondam inter ipsos odium bellumque meministis; Phil. XI, 2. f. amicus.

beneficium: a quo summum beneficium acceperat; Verr. I, 124. ut ... crebras postea litteras ad socios de istius summis officiis in rem communem beneficiisque mitteret; ib. II, 172. hoc vix ab Apronio in summo beneficio ... impetratum est; ib. III, 115. a quo summum beneficium acceperant; ib. V, 48. est C. Curio, summis vestris beneficiis ..., summo ingenio et prudentia praeditus; imp. Pomp. 68. quem ... patria propter recentem summi beneficii memoriam complexa teneat; Flacc. 5 (§. 31). cum hunc clarissimum virum, summo genere natum, summis populi beneficiis usum, ... a pedisequis conculcari iuberes; dom. 110. Q. Metellus Nepos nonne consul ... absens mecum summo suo beneficio rediit in gratiam? prov. cons. 22. *ut* (C. Caesar) ... summa in eam civitatem huius rogatu studia et beneficia contulerit; Balb. 43. summa in rem publicam merita beneficiaque eorum grata esse senatui populoque Romano; Phil. VI, 6.

benevolentia: omnium vicinorum summam esse in hunc benevolentiam confirmamus; Cluent. 198. quod .. summae benevolentiae est; Marcell. 34. summae benevolentiae indices falsi exstiterunt in amore simulato; Phil. XI, 5.

benignitas: summa est ... hominis in communem municipii rem diligentia, in singulos municipes benignitas, in omnis homines iustitia et fides; Cluent. 196. etsi me ... summa cum benignitate auditis; Sest. 31.

bona: quae non modo summa bona, sed nimirum audebo vel sola dicere; Marcell. 19. quae omnes docti atque sapientes summa ... bona esse dixerunt; Deiot. 37.

caerimonia: sacra Cereris .. summa maiores nostri religione confici caerimoniaque voluerunt; Balb. 55.

caritas: cum alter annus in vilitate, alter in summa caritate fuit || fuerit ||; Verr. III, 216. tanta repente vilitas annonae ex summa inopia et caritate rei frumentariae consecuta est; imp.

Pomp. 44. frumenti in summa caritate maximum numerum miseram; Planc. 64. nihil horum sine ... summa caritate vestri ordinis loquor; Rab. Post. 15.

castimonia: quae sacra per summam castimoniam virorum ac mulierum fiant; Verr. IV, 102.

causa: ubi iste summae rei causaeque nocere nihil posset; Verr. I, 38.

celeritas: Sestius cum illo exercitu summa celeritate C. Antonium consecutus est; Sest. 12.

civis: quo fortissimum ac summum civem in invidiam homo castus ... vocaret; Sest. 93. qui (L. Vettius) ... confessus esset se ... mortem Cn. Pompeio, summo et clarissimo civi, ... offerre voluisse; Vatin. 24.

concordia: ad ea .. praesidia, quae habemus, iam accedent consules summa prudentia, virtute, concordia; Phil. III, 36.

coniunctio: cum (P. Apuleius) me pro summa nostra coniunctione et familiaritate liberare suspicione fascium vellet; Phil. XIV, 16.

consensus: eum .. summo consensu populi Romani consulem fieri videbat; Milo 25. ille quidem fructum omnis ante actae vitae ... maximum cepit .. summo consensu senatus; Marcell. 3. cum ... summo .. consensu militum veteranorum ... a gravissimis periculis populus Romanus defensus sit; Phil. III, 38.

consilium: ipse (Fonteius) ... in re militari .. summi consilii et maximi animi; Font. 41. in quo omnes ... summum consilium, summam gravitatem esse cognovistis; imp. Pomp. 68. est .. bonorum ... civium ... summum in consulibus imperium, summum in senatu consilium putare; Rabir. 3. hoc .. in bello L. Murenam legatum ... summi consilii ... cognitum esse defendimus; Muren. 34. pater eius, homo ... summi consilii, ... cum esset aeger ..; Sulla 34. summum est populi Romani populorumque et gentium omnium ac regum consilium senatus; dom. 73. qui (populus) numquam, ut tu, summi consilii gubernationem || quae numquam populus ab summi consilii gubernatione || auferre conatus est; Vatin. 36. (consules) sunt ... summo consilio; Phil. III, 2. turpe est summo consilio orbis terrae ... consilium intellegi defuisse; ib. VII, 19. P. Africanus ... dixit ... in fratre suo summam virtutem esse summumque consilium; ib. XI, 17. ſ. auctoritas; Caecin. 102.

constantia: non movit hominem summa gravitate summaque constantia; Sest. 88. summa constantia ad ea, quae quaesita erant, respondebat; Phil. I, 2. alterum (equitatum) in Macedonia Cn. Domitius adulescens summa virtute, gravitate, constantia a legato Syriaco abduxit; ib. X, 13.

consuetudo: qui iam cum isto summa consuetudine ... coniunctus esset; Verr. II, 172.

contentio: quae (pugna) cum rege commissa est et summa contentione pugnata; Muren. 34.

continentia: nisi eius ... summam fidem, continentiam, pietatem, innocentiam ostendero, nihil de poena recusabo; Planc. 3.

copia: cui summam copiam facultatemque dicendi natura largita est; Quinct. 8. multa pro tua summa copia ... dicendi ... dixisti; imp. Pomp. 52. erat .. Romae summa copia patronorum; Cluent. 109. non utar exemplorum copia, quae summa est; ib. 126. egit (P. Lentulus) causam summa cum gravitate copiaque dicendi; Sest. 107. qui (C. Piso) in summa copia optimorum adulescentium pari continentia ... reliquit neminem; Vatin. 26. in summa amicorum copia cum familiarissimis eius est adaequatus; Balb. 63.

crudelitas: summae nobis crudelitatis ... fama subeunda est; Patil. IV, 12.

cupiditas: si Atheniensium sacra summa cupiditate expetuntur; Verr. IV, 108.

cura: summa cura cum tuae tum multo etiam magis suae famae pepercisset; Verr. II, 49. haec omnia summa cura et diligentia recognita ... sunt; ib. 190. omnia .. provisa ... cum mea summa cura ... tum multo etiam maiore populi Romani ad summum imperium retinendum ... voluntate; Catil, IV, 14. „nisi laborem summa cum cura ecferas"; Sest. 102

custodia: si meam in illum indulgentiam coniunctam cum summa custodia rei publicae laudare vere solebatis; Sect. 8.

dedecus: ei misero ... omnia vitae ornamenta per summum dedecus et ignominiam deripi convenire; Quinct. 64. utrum malit cervices Roscio dare an insutus in culeum || culeum supplicium parricidorum || per summum dedecus vitam amittere; Sec. Rosc. 30. eum maiores summum admisisse dedecus existimabant; ib. 111. sunt omnia cum summo dedecore tum singulari stultitia atque inhumanitate oblita; Verr. III, 8. cum ... hic .. nihil possit offensionis accipere ... sine summo dedecore vitae et turpitudine; Cluent 10. velim existimes ... sententiam tuam .. cum summo dedecore miserrimam pestem importaturam esse regibus; Deiot 43. libidinosis, ... impuris, ... ebriis servire, ea summa miseria est summo dedecore coniuncta; Phil. III, 35.

deformitas: constat .. illam cum deformitate summa fuisse tum etiam senectute; Scaur. c. 4, § 6.

detrimentum: ut peccare sine summo rei publicae detrimento ac periculo non possitis; Verr. I, 22.

difficultas: ostendit se in summa difficultate esse nummaria; Verr. II, 69. id nunc, ... summa in difficultate navium, a C. Verre pretio adsecuti sunt; ib. V, 51.

dignitas: summam video esse in te ... dignitatem generis; Muren. 15. summa in utroque est honestas, summa dignitas; ib. 21. summa dignitas est in eis, qui militari laude antecellunt; ... summa etiam utilitas; ib. 24. cum ante me ... dixisset .. vir summa dignitate et diligentia et facultate dicendi, M. Crassus; ib. 48. non accusares ... pudentissimum hominem, summa dignitate atque honestate praeditum; ib. 64. in quo summa est dignitas; ib. 76. numquam .. existimavi .. D. Laelium, ... optima .. spe praeditum summae dignitatis, .. suscepturum accusationem; Flacc. 2. qui (ordines) praesunt iudiciis summa cum gravitate es dignitate; Sulla 64. cum Q. Metelli ... summa dignitas ... rei publicae subvenisset; sen. 5. quod si ipsius summa dignitas maximaeque res gestae non satis valerent; Quir. 6. videbam ... celerem mihi summa cum dignitate reditum; dom. 64. eam (dignitatem) semper in M. Caelio habitam esse summam; Cael. 3. sin autem multorum virtus ... consecuta est .. summam laudem, honores, gloriam, dignitatem; Balb. 18. quo modo ... T. Coponius, civis .. summa virtute et dignitate, ... civis Romanus est factus? ib. 53. et tu in Bithynia summa cum dignitate fuisti et ego Rhodi non minore; Planc. 84.

diligentia: qui primus erat officii gradus, servatus est a procuratore summa cum diligentia; Quinct. 61. postquam isti intellexerunt summa diligentia vitam Sex. Roscii custodiri; Sex. Rosc. 28. „Cn. Trebellius homo summa religione et diligentia;" Verr. a. pr. 30. contra summus labor in publicis privatisque rebus, summa parsimonia, summa diligentia; ib. II, 7. vos pro mea summa ... in re publica diligentia moneo ..; Muren. 86. horum consulum ruinas vos consules vestra virtute fulsistis, summa tribunorum plebis praetorumque fide et diligentia sublevati; sen. 18. ſ. benignitas;

Cluent. 196. cura; Verr. II, 190. Catil. IV, 14. dignitas; Muren. 113.
disciplina: ſ. ingenium; Verr IV, 48.
discrimen: quod salus sociorum summum in periculum ac discrimen vocatur; imp. Pomp. 12.
dolor: quae videre sine summo animi dolore non poterat; Cluent. 16. a quibus cum summo dolore divellitur; dom. 98. cum abesse ab ea (patria) sine summo dolore non possem; Sest. 49. vos illum sine dolore summo videbitis? Phil. V, 29. sine animi summo dolore (a te dissentire) non possum; Phil. VIII, 17.
dux: summis ducibus ... civitatis discordiis ac rei publicae calamitate consumptis; Font. 42. si L. Afranium, summum ducem, ... res publica tenere potuisset; Phil. XIII, 29.
egestas: fuit Avillius quidam Larino perdita nequitia et summa egestate; Cluent. 36. hi ex summa egestate in eandem rerum abundantiam traducti ... insolentia commovebuntur; leg. agr. II, 97.
elegantia: qui cum summa elegantia atque integritate vixistis; Sulla 79.
eloquentia: erat in eo summa eloquentia, summa fides, summa integritas; Muren. 58. tribunus militum L. Philippus, summa nobilitate et eloquentia, quaestor C. Caelius ... facti non sunt ..; Planc. 52. ſ. auctoritas; prov. cons. 45.
existimatio: si qua enim sunt privata iudicia summae existimationis; Qu. Rosc. 16. homo summa nobilitate, existimatione, virtute; Verr. II, 102. quod videretur ad summam illius existimationem hoc iudicium pertinere; Caecin. 6.
exspectatio: cum summa voluntate et exspectatione populi Romani actor accessi; Verr. a. pr. 2. erat ... summa exspectatio; ib. II, 74. exspectatio summa hominum quidnam id esset; ib. V, 16. summa omnium exspectatio quidnam sententiae ferrent ... iudices; Cluent. 75. summa cum exspectatione concurritur; leg. agr. II, 13.
facinora: duo sunt .. crimina una in muliere summorum facinorum; Cael. 51.
facultas: Romae sibi summam facultatem esse; Quinct. 16. qua re intellegatur summam sibi facultatem fuisse maleficii suscipiendi; Sex. Rosc. 94. ut ... mihi summa facultas ad accusandum daretur; Verr. II, 178. sibi habeant potentiam, sibi honores, sibi ceterorum commodorum summas facultates; Flacc. 104. ſ. copia; Quinct. 8. dignitas; Muren. 48.
familia: (dicet populus) praeposuisse se Q. Catulo, summa in familia nato, ... Cn. Manlium; Planc. 12.
familiaritas: qui .. me ipsum pro summa familiaritate, quae mihi cum patre eius erat, unice diligebat; Sect. 29. P. Apuleius, homo ... mihi .. summa familiaritate coniunctus; Phil. VI, 1. quicum profecto, si quid interesse tua putasses, pro summa familiaritate nostra communicasses; ib. XI, 23, ſ. amor; Sulla 12. coniunctio.
fides: opportune adest homo summa fide ... praeditus, L. Plaetorius; Cluent. 165. quos viros! non solum summa virtute et fide ... sed etiam ..; Sulla 42. quod in homine summam fidem probitatemque cognosset; Vatin. 38. ſ. auctoritas; Arch. 8. benignitas; Cluent. 196. continentia. diligentia; sen. 18. eloquentia; Muren. 58.
formido: quis dubitet quin servorum animos summa formidine oppresserit? Verr. V, 14.
fortuna: in quo uno ita summa fortuna cum summa virtute certavit, ut ...; Balb. 9.
fraus: si ista causa abs te tota per summam fraudem et malitiam ficta est; Quinct. 56. is per summam fraudem et malitiam et perfidiam HS ıↄↄↄ appetiit? Qu. Rosc. 23.

frequentia: tabulas in foro, summa hominum frequentia, exscribo; Verr. II, 189. haec cum maxime summa hominum frequentia testificaretur; ib. V, 17.
furor: id, quod cum summo furore cupiunt; Catil. II, 19. ſ. amentia.
genus: ſ. beneficium; dom. 110.
gloria: qui (M. Cato) ... usque ad summam senectutem summa cum gloria vixit; Verr. V, 180. quae (gloria) vobis ... summa ... tradita est; imp. Pomp. 6. Reginos credo ... id huic summa ingenii praedito gloria (largiri) noluisse! Arch. 10. M. Marcellus, ... summa virtute, pietate, gloria militari, periit in mari; Piso 44. qui ea lege vivit, ut ... cum summa interfectoris gloria interfici possit; Phil. I, 35. quis esset tam amens qui maximis laboribus ... ad summam laudem gloriamque contenderet? ib. XIV, 32. ſ. dignitas; Balb. 18.
gradus: ut pater, ut avus, ut maiores eius ... summum in praefectura florentissima gradum tenuerint et dignitatis et gratiae; Planc. 32. amplissimae tibi fortunae sunt, summus honoris gradus; Phil. X, 4.
gratia: qui C Matrinium .., summa virtute hominem, summa industria, summa gratia, Leontinis in publico biduum tenuit; Verr. III, 60. torque donasti ... M. Castricium, summo splendore, ingenio, gratia praeditum; ib. 185. magnus dicendi labor, ... summa autem gratia; Muren. 29. quis L. Philippum summo ingenio, opibus, gratia, nobilitate, a M. Herennio superari posse arbitratus est? ib. 36.
gratulatio: in suis antiquis sedibus summa cum gratulatione civium et laetitia reponitur; Verr. IV, 74.
gravitas: qui et summa gravitate et iam id aetatis et parens esset; Verr. I, 66. multitudinem Iudaeorum ... prae re publica contemnere gravitatis summae fuit; Flacc. 67. ille erat summa modestia et gravitate censor; dom. 130. si aliquid de summa gravitate Pompeius ... remisisset; Phil. XIII, 2, ſ. consilium; imp. Pomp. 68. constantia; Sest. 88. Phil. X, 13. copia; Sest. 107. dignitas; Sulla. 64.
gubernatores: etiam summi gubernatores in magnis tempestatibus a vectoribus admoneri solent; Phil. VII, 27.
hiems: erat hiems summa; Verr. IV, 86. cum exercitus vestri numquam a Brundisio nisi hieme summa transmiserint; imp. Pomp. 32.
homines: cum ... legatorum decem summorum hominum dignitas ... intercederet; Verr. II, 40. quam multi sunt summi homines et ornatissimi ..., quorum pro salute se hic Sullae obligavit! Sulla 72. sic a summis hominibus eruditissimisque accepimus, ceterarum rerum studia ... arte constare; Arch. 18. quod (ingenium) summorum hominum ingeniis expetitum esse videatis; ib. 31. multi ... summi homines et clarissimi cives fuerunt, quorum ..; Cael. 43. cum ego omnium meorum ... factorum exempla semper ex summorum hominum factis mihi censuerim petenda; prov. cons. 20. laudatores ad hoc iudicium, summos homines ac nobilissimos, deprecatores huius periculi missos videtis; Balb 41. honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares, gloriae dispares; Planc. 60. de Theopompo, summo homine, neglex imus; Phil. XIII, 33.
honestas: summa cum honestate vivemus; Cluent. 159. ſ. dignitas; Muren. 21. 64.
honos: ut ... ad eundem summus honos quoque perveniret; Quinct. 14. et est et fuit tota Graecia summo propter ingenium honore et nomine; Verr. II, 87. qui a me pro ... summis .. honoribus, quos a populo Romano adeptus est,

honoris causa nominatur; Cluent. 118. qua re dignus vestro summo honore sim; leg. agr. II, 2. is potissimum summo honore adfecto defensor daretur, qui ..; Muren. 4. adficiebatur summo honore; Arch. 6. qui ad delendum senatum ... se illis fascibus ceterisque insignibus summi honoris atque imperii ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17. ad gloriam devocant (Caesarem), ... ad summum honorem senatus; prov. cons. 29, vidit (pater tuus) ... L. Volcatium, vidit M. Pisonem summos a populo Romano esse honores adeptos; Planc. 51. huic summi honores et exquiruntur et parati sunt; Phil. V, 49. huic se etiam summis honoribus usi ... venditabant; ib. VIII, 28. ſ. dignitas; Balb. 18.

ignominia: quid autem potest esse in calamitate residui quod non ad miseros aratores isto praetore per summam iniuriam ignominiamque pervenerit? Verr. III, 226. ſ. dedecus; Quinct. 64.

imperator: ille vir clarissimus summusque imperator, M. Marcellus; Verr. V, 84. triumphavit L. Sulla, triumphavit L. Murena de Mithridate, duo ... summi imperatores; imp. Pomp. 8. in summo imperatore quattuor has res inesse oportere; ib. 28. qui ... miles in exercitu fuit summi imperatoris; ib. non .. bellandi virtus solum in summo ... imperatore quaerenda est; ib. 36. inter hos agros [regios] captos ... virtute summorum imperatorum; leg. agr. II, 51. summo imperatori [L. Lucullo] legatus fuit; Muren. 20. bellum Cretense ... una cum summo imperatore sustinuit; Flacc. 6. Decimus quidem Brutus, summus vir et imperator, Accii ... carminibus templorum ... aditus exornavit suorum; Arch. 27. hic (Tigranes) ... ab Lucullo, summo viro atque imperatore, † pulsus; Sest 58. haec sunt praesidia Cornelii: ... labor, adsiduitas, dimicatio, virtus digna summo imperatore; Balb. 6. habetis imperatorum summorum ... interpretationem iuris ac foederum; ib. 52. quid cessat hic homullus ... dare haec praeclara praecepta sapientiae clarissimo et summo imperatori, genero suo? Piso 59. „tuae dicis .. togae summum imperatorem esse cessurum"; ib. 73. multas .. iam summorum imperatorum clarissimas victorias aetas nostra vidit; Milo 77. Cn. Pompei summi imperatoris ... gestum est subsidiis; Fr. A, III, 8.

imperium: erit tum consul Hortensius cum summo imperio et potestate; Verr. a. pr. 37. vis illa summi imperii tantum potuit apud perpaucos homines ..; ib. II, 10. quorum in bona liberosque summum imperium potestatemque haberet; ib. III, 45. qui ... summum imperium obtineret; ib. V, 134. quacumque velint summo cum imperio iudicioque rerum omnium vagari ut liceat, conceditur; leg. agr. II, 34. [ut volitaretis interea per gentis ... cum imperio summo]; ib. 99. „qui (populus) te ... tam mature ad summum imperium ... extulit"; Catil. I, 28. quem nuper summo cum imperio libentissime viderit; Muren. 89. ei summi imperii nomine armati totam rem publicam contrucidaverunt; Sest. 24. omnes ... cives summae rei publicae a consulibus atque a summo imperio petendum esse auxilium arbitrabantur; ib. 25. numquam haec urbs summo imperio domicilium ac sedem praebuisset; prov. cons. 34. quoniam quidem est hoc summi imperii, nosmet ipsos de nostris rebus iudicare; Fr. B, XVI, II, 2. ſ. amor; Flacc. 18. avaritia. auctoritas; Muren. 74. consilium; Rabir. 3. cura; Catil. IV, 14. honos; Sest. 17.

improbitas: ut excusatione summae stultitiae summae improbitatis odium deprecetur; Caecin. 30.

impudentia: an ... impudentiam summam ... putabimus in verborum errore versari? Caecin. 50.

indignitas: ne qua ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspersa videatur; Vatin 15.

indoles: (est) summa in filio spes, summa ingenii indoles summaque virtus; Phil. XI, 33.

industria: cognoscetis Entellinorum, hominum summi laboris summaeque industriae, dolorem et iniurias; Verr. III, 103. dilectus habitus in Macedonia est summo Q. Hortensii studio et industria; Phil. X, 13. ſ. gratia; Verr. III, 60.

infamia: summam illi iudicio invidiam infamiamque esse conflatam; Cluent. 79. dignitas hominis ... summam mihi superbiae crudelitatisque infamiam inussisset, si ..; Muren. 8.

ingenium: ille requisisse etiam dicitur Archimedem illum, summo ingenio hominem ac disciplina; Verr. IV, 131. video summi ingenii causam esse; Caecin. 5. consiliorum relinquere ac virtutum nostrarum effigiem nonne multo malle debemus, summis ingeniis expressam et politam? Arch. 30. eadem cupiditate vir summo ingenio praeditus, C. Cotta, nullo certo hoste flagravit; Piso 62. alterum Crassum ... num ... summo ingenio praeditus M. Antonius potuit imitari? Scaur. c. 3, § 2. L. Cotta, vir summo ingenio summaque prudentia, ... supplicationem decrevit; Phil. II, 13. alter Caesar Vopiscus ille summo ingenio, summa potentia ... solvatur legibus; ib. XI, 11. ſ. amicus. auctoritas; Verr. III, 170. beneficium; imp. Pomp. 68. gratia; Verr. III, 185. Muren. 36.

iniuria: qui si summam iniuriam ab illo accepisti; div. Caec. 60. ne per summam iniuriam pupillum Iunium fortunis patriis conetur evertere; Verr. I, 135. privata bona populi nomine per summam iniuriam *esse* erepta; ib. II, 47. cum senatores summis iniuriis adficis; ib. III, 96. patiemini, ... ab his per summam iniuriam ... plus aliquanto ablatum esse quam natum est || sit || ? ib. 102. qui se fateatur maximas pecunias cum summa sociorum iniuria cepisse; ib. 221. hoc certe unum genus infinitae pecuniae per summam iniuriam cogendae nullo modo posse reprehendi; ib. 223. quo genere ab sociis maxima pecunia per summam iniuriam auferatur; ib. 224. prohibiti estis in provincia vestra pedem ponere et prohibiti summa iniuria; Ligar. 24. ſ. ignominia.

innocentia: quod erat summa innocentia et integritate; Qu. Rosc. 26. ſ. continentia.

inopia: summam .. inopiam rei frumentariae (fuisse) ... nemo negat; dom. 12. ſ. caritas; imp. Pomp. 44.

integritas: eam summa integritate pudicitiaque existimari; Verr. I, 64. ſ. elegantia. eloquentia; Muren. 58. innocentia.

invidia: quod omnia iudicia difficillima cum summa sua invidia maximoque periculo P. Quinctii fieri mallet; Quinct. 85. in summam .. L. Quinctius invidiam .. eum ... adduxerat; Cluent. 103. ſ. infamia; Cluent. 79.

iudicium: ſ. imperium; leg. agr. II, 34.

ius: qui ... non heredem ... certiorem faceret ... aut summo iure experiretur; Quinct. 38. id quod summi iuris est; Verr. III, 192. non agam summo iure tecum; ib. V, 4. ne summo iure egisse ... videatur; Caecin. 10. si contra ... summo iure contenditur; ib. 65.

iustitia: ſ. benignitas; Cluent. 196.

labor: qui tamen Panurgum illum ... summo cum labore, stomacho miseriaque erudiit; Qu. Rosc. 31. accedit etiam ille mihi summus labor ..; leg. agr. II, 6. qui nullo praemio proposito ... summos labores ... suscepit; Sest. 86. defendo fortem ... virum, magni animi, summi laboris, optimi consilii; Fr. A, III, 13. ſ. diligentia; Verr. II, 7. industria; Verr. III, 103.

laetitia: ut summa in laetitia illud dolerem; Sest. 131. ſ. gratulatio; Verr. IV, 74.
laus: te intelleges inopia criminum summam laudem Sex. Roscio vitio et culpae dedisse; Sex. Rosc. 48. alia sunt tua facta atque consilia summa laude digna; Verr. III, 212. quod ... in suasione legis Serviliae summis ornat senatum laudibus; Cluent. 140. Maximi .. summa laus est ..; Vatin. 28. eum summis laudibus extulisti; ib. 41. quid .. est cur non potius ad summam laudem huic quam ad minimam fraudem Caesaris familiaritas valere debeat? Balb. 63. tua ... est ... summa laus, quod ..; Marcell. 20. ea .. erat ... summa laus consularium; Phil. VIII, 30. * adulescentia ad summam laudem omnibus rebus ornata; Fr. B, VI, 2. ſ. dignitas; Balb. 18. gloria; Phil. XIV, 32.
liberalitas: nisi C. Caesaris summa in omnis, incredibilis in hunc [eadem] liberalitas exstitisset; Rab. Post. 41.
libertas: nos liberi, in summa [populi Romani] libertate nati; Deiot. 34.
locus: quo in summo (loco) est aequata agri planities; Verr. IV, 107. is habuit in matrimonio Caesenniam ... summo loco natam; Caecin. 10. qui summum locum civitatis .. non potuerunt ascendere; Cluent. 150. quam civitatem quidam hic nati et summo loco nati ... urbem hostium esse iudicaverunt; Catil. IV, 16. L. Natta, summo loco adulescens; Muren. 73. cum Licinia, virgo Vestalis, summo loco nata, ... aram ... sub Saxo dedicasset; dom. 136. si (Plancius) esset summo loco natus; Planc. 60. quosdam etiam senatores, summo loco natos, ... cum † maeciapella saepe videmus; Rab. Post. 26.
maeror: ad quem summus maeror morte sua veniebat; Quinct. 14.
magistratus: Dionysiarchum ad se proagorum, hoc est, summum magistratum, vocari iubet; Verr. IV, 50. in ea (statua) Sopatrum, hominem ... summo magistratu praeditum, divaricari ... iubet; ib. 86.
malitia: ſ. fraus.
memoria: Caesar, adulescens summa pietate et memoria parentis sui; Phil. XIII, 47.
mendacitas: cum viderent ... hunc in summa mendicitate esse; Sex. Rosc. 86.
meritum: video ... neminem ... cuius non exstet in me summum meritum; Planc. 2. si (Cn. Plancii erga me merita) essent summa; ib. 4. ſ. beneficium; Phil. VI, 6.
metus: metus erat summus; Verr. IV, 51. sese .. cum summa religione tum summo metu legum et iudiciorum teneri; ib. 75.
miseria: ſ. dedecus; Phil. III, 35. labor; Qu. Rosc. 31.
modestia: vir ... summa religione ac modestia, Q. Metellus Pius, Q. Fabium Saguntinum (nonne civitate donavit)? Balb. 50. ſ. gravitas; dom. 130.
necessitudo: mihi ... cum altero ... summa utriusque officiis constituta necessitudo; Cluent. 117. quocum ... summam .. necessitudinem (mihi) magna eius officia in me ... effecerunt; Deiot. 39.
neglegentia: restat, ut aut summa neglegentia tibi obstiterit aut unica liberalitas; Quinct. 41. ut ... te summae neglegentiae ... convictum esse fateare; Sulla 44.
nequitia: quos in summa nequitia non solum libido ..., verum etiam ipsius nequitiae fama delectat; Verr. II, 115. eam provinciam ... ad summam stultitiam nequitiamque venisse; ib. V, 38.
nobilitas: Sthenius est hic qui adsidet, Thermitanus, antea multis propter summam virtutem summamque nobilitatem ... notus; Verr. II, 83. summa nobilitas est, omnes honores; Phil. XIII, 8. quid? Metellus summa nobilitate ac virtute ... † legis deiectus est ratione an ..? Fr. B, VI, 2. possessionem ... P. Scipioni adulescenti summa nobilitate eximia virtute praedito non dedisset; ib. 18, b. ſ. artificium; Verr. IV, 4. auctoritas; Phil. XI, 27. eloquentia; Planc. 52. existimatio; Verr. II, 102. gratia; Muren. 36.
nomen: ſ. honos; Verr. II, 87.
odium: ſ. bellum; Phil. XI, 2.
officium: qui in vita sua rationem summi officii desideremus; Quinct. 55. hi rem ad virum primarium, summo officio ac virtute praeditum, ... deferunt; Verr. I, 135. venit homo summo pudore, summo officio; ib. 137. hoc ... me summi officii ratione impulsum coactumque suscepisse; ib. II, 118. omnia officia C. Septimii, Q. Valerii ... summa et in me et in rem publicam constiterunt; sen. 23. quod huius ipsius in illum ordinem summa officia quaesturae tribunatusque constabant; Planc. 24. ſ. beneficium; Verr. II, 172.
opes: qui ... summis opibus Sex. Naevium defendunt; Quinct. 7. summis opibus, summo studio potentissimorum hominum defendatur; Verr. I, 3. „quae (vis) summas frangit infirmatque opes"; Rab. Post. 28. qui ... semper hoc se summis opibus retinendum putaverunt; Fr. B, VI, 27. ſ. gratia; Muren. 36.
oratores: cum tot summi oratores hominesque nobilissimi sedeant; Sex. Rosc. 1.
ordo: agebat (causam T. Annius) per summum ordinem; Sest. 87. ut ... aditus .. in illum summum ordinem omnium civium industriae ac virtuti pateret; ib. 137. ut ... reliqui boni et locupletes omnes summum ordinem subsequantur; Phil. XIII, 23.
ornamenta: Q. Catulus, itemque summis ornamentis honoris ... praeditus, Q. Hortensius, ab hac ratione dissentiunt; imp. Pomp. 51. confiteor summa in Laterense ornamenta esse; Planc. 63.
otium: in summo otio rediens a cena Romae occisus est; Sex. Rosc. 126. ad summum [Graecorum] otium potius quam ad ullam vim aut tumultum accommodati; Verr. I, 63. in summo otio fuit; ib. V, 8. quae (artes) sine summo otio non facile discuntur; Balb. 15. ut rem publicam constituas, eaque tu in primis summa tranquillitate et otio perfruare; Marcell. 27.
pars: quam ad summam (partem) theatrum maximum (est): Verr. IV, 119.
parsimonia: ſ. diligentia; Verr. II, 7.
pax: videtis ... eam (religionem) summa in pace praetoris populi Romani statuis praesidio non fuisse; Verr. II, 159.
peccata: in quo homine nihil sit praeter summa peccata maximamque pecuniam; Verr. a. pr. 47.
perfidia: ſ. fraus; Qu. Rosc. 23.
periculum: reus ne elabatur summum periculum est; Verr. a. pr. 32. sine summo omnium periculo; Tull. 56. neque se id facere sine summo periculo posse arbitrantur; imp. Pomp. 12. quam (urbem) L. Lucullus ... summis obsidionis periculis liberavit; ib. 20. potuit illa concitatio multitudinis sine summo periculo rei publicae repudiari? Cluent. 136. non intellegis ... quot ex eis, qui vivunt, eodem crimine in summum periculum capitis arcessas? Rabir. 26. ut ... pericula summa nullo tumultu (sedentur); Catil. II, 28. sicut huius imperii dignitas in summo periculo civium postulabat; Muren. 6. multa ... de summis rei publicae periculis audivi; Sulla 14. qui ex summis periculis eripuerim urbem; ib. 27. vitae eius turpitudinem in summis eius periculis non insequebantur; ib. 81. rem maximam fuisse et

summi periculi ... nemo negat; dom. 18. summis .. in periculis eius viri auxilium implorasse rem publicam; ib. 26. numquam illum *in* illo summo timore ac periculo civitatis ... communem metum omnium ... sedare voluisse; Sest. 8. ſ. detrimentum. discrimen.

philosophus: cum summi philosophi Platonis ... librum de morte legisset; Scaur. c. 3, § 4.

pietas: alter fuit propugnator mearum fortunarum ..., summa virtute et pietate, C. Piso, gener; sen. 38. si hostium fuit ille sanguis, summa militum pietas; Phil. XIV, 6. ſ. continentia. gloria; Piso 44. memoria.

poëta: ut me pro summo poëta ... dicentem patiamini ... paulo loqui liberius; Arch. 3. summi .. poëtae ingenium ... exprimebat; Sest. 120. an vero M. ille Lepidus ... summi poëtae voce laudatus est, quod ..? prov. cens. 20. neque enim ille summus poëta noster Hannibalis illam magis cohortationem quam communem imperatoriam voluit esse; Balb. 51.

potentia: ſ. ingenium; Phil. XI, 11.

potestas: qui summam potestatem habetis; Sex. Rosc. 29. cum summam ipse haberet potestatem; div. Caec. 35. qui summam potestatem haberet; Verr. IV, 141. L. Quinctius, homo summa potestate; Cluent. 79. omnis provincias obeundi ... summa potestas datur; leg. agr. II, 34. cum conlegas tuos, summa potestate praeditos, negares liberos esse; dom. 110. cuius (populi Romani) est summa potestas omnium rerum; har. resp. 11. tantum in summa potestate rerum omnium modum ... tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1. ſ. imperium; Verr. a. pr. 37. III, 45.

praemia: quibus in rebus .. summa recte factis maiores nostri praemia ... proposita esse voluerunt; Cluent. 154. cum mihi summa et cotidie maiora praemia in re publica fore putabas; dom. 113.

praesidium: uti cum summum in veteribus patronis multis tum non nullum etiam in me praesidium suis fortunis constitutum esse arbitrarentur; div. Caec. 2. summum et firmissimum est illud communibus fortunis praesidium, .. ut ..; leg. agr. II, 103.

probitas: ſ. fides, Vatin. 38.

provincia: quem summa provincia exspectabat; Verr. IV, 42.

prudentia: hominem innocentem et summa prudentia praeditum nominas; Verr. III, 214. hominem summa prudentia clarum C. Cottam de suis legibus abrogandis ipsum ad senatum rettulisse; Fr. B, VI, 8. ſ. auctoritas; Verr. III, 170. beneficium; imp. Pomp. 68. concordia. ingenium; Phil. II, 13.

pudicitia: ſ. integritas.

pudor: ſ. officium; Verr. II, 137.

religio: fuit apud Segestanos ex aere Dianae simulacrum, ... summa atque antiquissima praeditum religione; Verr. IV, 72. qui sacris anniversariis apud eos ac summa religione coleretur; ib. 84. hos talis viros ... aliud de summa religione hoc tempore sensuros; dom. 3. quae vetustas, quae Persae, quae Syri ... semper summa religione coluerunt; har. resp. 28. ego .. omnes amicitias tuendas semper putavi summa religione; Fr. E, 2. ſ. auctoritas; Cluent. 53, Arch. 8. caerimonia. diligentia; Verr. a. pr. 30. metus; Verr. IV, 75. modestia; Balb. 50.

res: quibus initiis ac fundamentis haec || hae || tantae summis in rebus laudes excitatae sint; Sest. 5. ſ. causa; Verr. I, 38.

res publica: quod summa res publica in huius periculo temptatur; Sex. Rosc. 148. pertinet hoc ad summam rem publicam; Verr. II, 28. [a] quo uno (genere) et summa res publica et illa provincia maxime continetur; ib. 149. maximam rem, coniunctam cum summa re publica, ... per vos videri esse (dissolutam); Tull. 36. ad illa venio, quae ... ad summam rem publicam ... pertinent; Catil. I, 14. senatum consului de summa re publica quid fieri placeret; ib. III, 13. ne quid de summa re publica deminueretur; ib. IV, 13. sed quid ego ... de summa re publica taceo? Flacc. 94. quam (epistulam) ego ad Cn. Pompeium ... de summa re publica misi; Sulla 67. quod (maiores nostri) eosdem et religionibus deorum immortalium et summae rei publicae praeesse voluerunt; dom. 1. ut etiam summa res publica mihi domi fuerit gerenda; Planc. 66. quod quidem erat magnum, de summa re publica dissentientis in eadem consuetudine amicitiae permanere; Phil. II, 38. uti ... sententiae .. de summa re publica libere dici possint; ib. III, 37. senatum ad summam rem publicam pertinere arbitrari ..; ib. 38. quod summa re publica non haesit, id ab illo ipso tr. abiectum est, bonum autem quod summa re publica manet, in vestri ordina * dis * fuit; Fr. B, VI, 6. ſ. imperium; Sest. 25.

salus: cui cetera summa cum salute rei publicae commissa sunt; imp. Pomp. 50. non est saepius in uno homine summa salus periclitanda rei publicae; Catil. I, 11. cum summa rei publicae salute ... proficiscere ad .. bellum; ib. 33. de summa salute vestra populique Romani ... decernite diligenter; ib. IV, 24.

sapientia: in quo summa sapientia ... fuit; Rabir. 26. ſ. aequitas.

scelus: sine summo scelere P. Quinctium ... iugulare non potes; Quinct. 44. non intellegis .. quos homines et qualis viros .. summi sceleris arguas? Rabir. 26. neque me arbitrabar sine summo scelere posse ... defendere; Sulla 19.

senectus: cum (Marius) esset summa senectute; Quir. 19. quorum uterque nostra memoria, summa senectute, alter Oresten, alter Pisonem adoptavit; dom. 35. memineram ... C. Marium, summa senectute, ... senile corpus paludibus occultasse demersum; Sest. 50. quem (Pleuratum) necasti verberibus summa senectute confectum; Piso 84. cum esset summa senectute et perdita valetudine; Phil. VIII, 31. ſ. deformitas; Scaur. c. 4, § 6. gloria; Verr. V, 180.

severitas: uterque ... in summa severitate versatur; Catil. IV, 7.

silentium: erat ... summum silentium; Verr. II, 74. neque moleste ferebant ... in foro silentium esse summum causarum atque iuris; ib. V, 31.

solitudo: prorsus ut vestro consessu et hoc conventu pro summa solitudine abuteretur; Sex. Rosc. 59.

spes: quo non in his ... spem summam habere P. Quinctius debeat; Quinct. 5. cum M. Antonius summam spem salutis bonis omnibus attulisset; Milo 40. redimeret adulescentem, summa spe et animi et ingenii praeditum; Phil. II, 46. ſ. indoles.

splendor: honesti homines et summo splendore praediti; Cluent. 198. quam doleo abesse ab huius iudicio L. Volusienum, summo splendore hominem ac virtute praeditum! ib. quid aut hic aut summo splendore praeditus frater eius de M. Caelio existimet; Cael. 24. ut ipse (Plancius) ... inter ornatissimos homines ... summo splendore fuerit; Planc. 32. ſ. auctoritas; Verr. III, 55. gratia; Verr. III, 185.

stomachus: ſ. labor; Qu. Rosc. 31.

studium: summo studio potentissimorum hominum defendatur; Verr. I, 3. quem non ille summo cum studio ... servavit? ib. V, 153. cum ... P. Furium accusaret summo studio bonorum omnium; Rabir. 24. si ... praedicere summo studio solent .. tempestatum rationem; Muren. 4. qui cum multa haberet invitamenta urbis et fori propter summa studia amicorum; Sulla 74. consulis alterius summum studium, alterius animus paene placatus; Sest. 87. quem ... summo studio defenderim; Rab. Post. 19. auctoritatem eius summo studio secuti sumus; Phil. I, 3. summo studio illius praeclara acta defendo; ib. 17. cum (D. Brutus) .. exercitum tantum ... summo studio municipiorum coloniarumque provinciae Galliae ... conscripserit; ib. V, 36. quod .. legio Martia atque quarta summo studio ... rem publicam ... defendant defenderint; ib. 46. ubi aedilitas delata summo studio bonorum (est)? ib. VI, 11. omnes ... summo .. cum studio nomina dant; ib. VII, 13. dilectus habitus in Macedonia est summo Q. Hortensii studio; ib. X, 13. senatum, quae sit .. pollicitus legionibus ... nostris, ea summo studio ... soluturum; ib. XIV, 38. ſ. audacia. beneficium; Balb. 43. industria; Phil. X, 13. opes; Verr. I, 3.

stultitia. ſ. improbitas. nequitia; Verr. V, 38.

supplicium: ut ... summo supplicio vilicum adficiat; Verr. III, 119. istum autem summo supplicio dignum existimabit; ib. aliquid de summo supplicio remitteres; ib. V, 168. ut ... Italia .. alumnum suum servitutis extremo summoque supplicio adfixum videret; ib. 169. „non hunc ... summo supplicio mactari imperabis"? Catil. I, 27.

tempus: id ... prope divinitus datum atque oblatum vobis summo rei publicae tempore videtur; Verr. a. pr. 1. in summo et periculosissimo rei publicae tempore etiam ab inimicis eadem praetura laudabatur; Flacc. 6. quod C. Caesar ... summo rei publicae tempore milites veteranos ... conscripserit; Phil. V, 46.

timor: magnitudo periculi summo timore hominem adficit; Quinct. 6. huc accedit summus timor; Sex. Rosc. 9. in summo timore omnium; Cluent. 25. in summo .. timore quiescendum esse arbitrabatur; Deiot. 11. ſ. periculum; Sest. 8.

tranquillitas: nobis consulibus futuram summam .. tranquillitatem pacis atque otii; leg. agr. I, 24. ſ. otium; Marcell. 27.

turpitudo: ut nulla eius vitae pars summae turpitudinis esset expers; Verr. II, 191. nam turpitudinem summam esse arbitrantur referri in tabulas publicas pretio adductam civitatem ..; ib. IV, 134. a Sex. Serrano sanctissima sacella ... summa .. turpitudine foedata esse nescimus? har. resp. 32. quae (lex) turpitudinem summam habeat; Phil. I, 21. ſ. dedecus; Cluent. 10.

ubertas: quantam (vilitatem annonae) vix in summa ubertate agrorum diuturna pax efficere potuisset; imp. Pomp. 44.

vertex: non ab imis unguibus usque ad verticem summum ... ex fraude, fallaciis, mendaciis constare totus videtur? Qu. Rosc. 20.

via: qui est in summa sacra via; Planc. 17.

vilitas: eodem tempore praetor Antonius denariis III aestimavit, post messem, summa in vilitate; Verr. III, 215.

vir: cum apud maiores nostros summi viri ... in agris quoque colendis aliquantum operae temporisque consumpserint; Sex. Rosc. 51. an ... cum summis civitatis nostrae viris ... quisquam amplissimus Galliae comparandus est? Font. 27. M. Aemilium Scaurum, summum nostrae civitatis virum, scimus accusatum a M. Bruto; ib. 38. ita res a L. Lucullo, summo viro, est administrata; imp. Pomp. 10. fuit ... quibusdam summis viris ... divinitus adiuncta fortuna; ib. 47. quod ... res publica ... frui debet summi viri vita atque virtute; ib. 59. libenter haec coram cum Q. Catulo et Q. Hortensio, summis ... viris, disputarem; ib. 66. non .. mihi exemplum summi et clarissimi viri, P. Africani, praetereundum videtur; Cluent. 134. quos ego iam multis ac summis viris ad me ... venturos esse praedixeram; Catil. I, 10. si summi et clarissimi viri Saturnini ... sanguine ... se non contaminarunt; ib. 29. cum summis ac clarissimis huius civitatis viris ... placeret ..; ib. III, 7. quid tandem de his existimes summis viris et clarissimis civibus; Sulla 4. quid? illi ipsi summi viri ... istane doctrina ... eruditi fuerunt? Arch. 15. Themistoclem illum, summum Athenis virum, dixisse aiunt ..; ib. 20. an statuas et imagines ... studiose multi summi viri reliquerunt ..? ib. 30. summi viri et clarissimi || summi et clarissimi viri || consulis fascis fractos ... vidistis; sen. 7. pro me ... non, ut pro Q. Metello, summo et clarissimo viro, ... (populum Romanum est deprecatus) filius; ib. 37. cum ... multi eum summi viri orarent; Quir. 12. audistis ... summos viros ... eadem dicere; ib. 17. quod nominatim rei maximae ... summum virum ... praefecimus; dom. 24. hic non inludit auctoritati horum omnium, qui adsunt, summorum virorum? ib. 104. num ille furor tribuni plebis ... fraudi Metello fuit, summo illi et clarissimo viro? ib. 123. velim sic hoc vir summus ... accipiat, ut a me dicitur; har. resp. 50. hoc qui volunt, omnes optimates, qui efficiunt summi viri et conservatores civitatis putantur; Sest. 98. cum eius adulescentia in amplissimis honoribus summi viri, L. Philippi vitrici, florere potuisset; ib. 110. si .. summi ... viri ... suam rem publicam illam defenderunt; ib. 141. multi a me summi atque ornatissimi viri praedicarentur; Cael. 43. qui (adulescentes) post in civitate summi viri ... exstiterunt; ib. 73. neque solum summo in viro, sed etiam mediocri in homine *ne* accidat providendum (est); prov. cons. 38. summi civitatis viri ... Iulias leges ... iure latas negant; ib. 45. possem .. summorum virorum exemplo inimicitias rei publicae causa deponere; ib. 47. quod (Gaditana civitas) Q. Catuli, summi viri, auctoritate ... consecuta est; Balb. 35. qui non de suo, sed *de* huius summi et clarissimi viri facto ... disceptat; ib. 64. tuebatur auctoritatem summi viri; Piso 28. hunc a summo viro principem esse ordinis iudicatum; Planc. 35. hunc ille summus vir scelere solutum periculo liberavit; Milo 9. hunc ipsum annum, hoc ipso summo viro consule, ... salutarem civitati fore; ib. 78. haec qui facit, non ego eum cum summis viris comparo, sed simillimum deo iudico; Marcell. 8. vereor ne imminuam summorum virorum gloriam; Phil. II, 86. qui in provinciam D. Bruti, summi et singularis viri, ... impetum facere conatur || conetur ||; ib. III, 1. duos Cn. Pompei, summi et singularis viri, filios incolumis haberemus; ib. V, 39. num igitur eum ... civem .. crudelem putares? aut || an || Q. Metellum ..? P. Lentulum, ... compluris alios summos viros ..? ib. VIII, 14. aderat .. hospitum invitatio liberalis pro dignitate summi viri; ib. IX, 6. de Cn. Pompei imperiis, summi viri atque omnium principis, tribuni plebis turbulenti tulerunt; ib. XI, 18. magnas ille res gessit ante Bibuli, summi viri, adventum; ib. 35. summos viros misimus; ib. XIII, 48. ſ. imperator; Arch. 27.

virtus: quidam ex advocatis, homo ... summa virtute praeditus, intellegere se dixit ..; Cluent

177. pacem maritimam summa virtute ... confecit; Flacc. 29. qui docuit neque tecta neque templa ... sine summa virtute ... posse defendi; sen. 19. is (Marius) .. Iguvinatem M. Annium Appium, fortissimum virum, *summa* virtute praeditum, civitate donavit; Balb. 46. f. auctoritas; Caecin. 102. Phil. XI, 27. concordia. consilium; ib. IX, 17. constantia; ib. X, 13. dignitas; Balb. 53. existimatio; Verr. II, 102. fides; Sulla 42. fortuna. gloria; Piso 44. gratia; Verr. III, 60. indoles; Phil. XI, 33. nobilitas; Verr. II, 83. Fr. B. VI, 2. officium; ib. I, 135. pietas; sen. 38. splendor; Cluent. 198.

vis: hominem summa vi retinere coepit; Verr. I, 64. SUMMA VI DATA EST A ME OPERA, UT QUAM PLURIMO DECUMAS VENDEREM; ib. III, 124. cum adversario eius ... summa vis potestatis accederet; Cluent. 94. an ... idcirco tu ad illam labem atque eluviem civitatis sine summa vi pervenire potuisti? dom. 53. quae (vis ingenii) summa fuit in illo; Phil. V, 49.

voluntas: erat enim summa voluntas senatus; Verr. II, 95. quae omnia ante istum praetorem ... Halaesinorum summa voluntate valuerunt; ib. 122. quo L. frater meus summa illorum voluntate devertit; ib. IV, 25. in ipso Cn. Pompeio ... quam multa sint nova summa Q. Catuli voluntate constituta recordamini; imp. Pomp. 61. quae mea summa voluntate senatus frequens repudiavit; Muren. 47. memento ... me .. universi populi Romani summa voluntate ... consulem factum ... esse; Vatin. 6. cum ... Sextus .. Pompeius ... a M. Lepido ... summa senatus populique Romani voluntate civitati restitutus sit; Phil. V, 41. f. exspectatio; Verr. a. pr. 2.

usus: cum mihi summus tecum usus esset; Sulla 11.

utilitas: cum ad ceteras summas utilitates haec quoque opportunitas adiungatur: imp. Pomp. 50. cum ... in hac (causa) me nihil aliud nisi ... summa utilitas rei publicae moveat; prov. cons. 29. summa utilitate ... saepe ... carendum nobis erit; Balb. 22. f. dignitas; Muren. 24.

Lücke: quam (vitam) ego summis * ab istorum † periculis scelere insidiisque defendere; leg. agr. II, 100.

B. **allein:** I. **Substantiv:** **a. masc.:** 1. oderunt: omnes te ... summi, medii, infimi ... oderunt; Phil. XIII, 45.

2. dignitas: intersit inter vitae dignitatem summorum atque infimorum; Milo 17.

3. a: cum a summis, mediis, infimis ... hoc idem fit; Phil. I, 37.

b. neutr.: adipiscor: quo duce omnia summa sit adeptus; Marcell. 21.

II. **Adverb:** biduum: ut non numquam ... eximant unum aliquem diem aut summum biduum ex mense; Verr. II, 129.

quadriduum: respondit triduo illum aut summum quadriduo esse periturum; Milo 26.

quinque: quando .. frequentissimo senatu quattuor aut summum quinque sunt inventi qui ..? Milo 12.

terni: cum in Sicilia HS binis tritici modius esset, ... summum HS ternis; Verr. III, 189.

tria: *si* mille modium Verri suae partis in cellam gratis dedisset, duo milia nummum aut summum tria dedisset; Verr. III, 201.

triduum: neminem esse qui possit biduo aut summum triduo septingenta milia passuum ambulare; Quinct. 78.

suppedito, **ausreichen, darreichen, verschaffen, unterstützen:** I, 1. **unpersönlich:** nunc .. iam adempta est ... suppeditandi facultas; Verr. V, 127.

2. alqs: ut populo Romano totique Italiae suppeditare possent; Verr. V, 99.

vita: si vita suppeditasset; Phil. III, 15.

II. **Relativsatz:** quia (hic homo) suppeditat nobis ubi et animus ... reficiatur et aures .. defessae conquiescant; Arch. 12. * undique mihi suppeditat, quod pro M. Scauro dicam; Scaur. 46.

III. alqm: quibus (rebus) nos suppeditamur; Catil. II, 25.

alqd: ut .. populo Romano satis frumenti ex Sicilia suppeditaretur; Verr. III, 43.

aquam: quod fistulas, quibus aqua suppeditabatur Iovis ... templis ac sedibus, praecidi imperarat; leg. agr. III, 31.

corium: nam sine ullo sumptu nostro coriis, tunicis frumentoque suppeditando || suppeditato || maximos exercitus nostros vestivit; Verr. II, 5.

frumentum: quae (Sicilia) tibi ex alio genere frumentum suppeditare possit; Verr. III, 172. quem (populum Romanum Gaditani) in caritate annonae ... frumento suppeditato levaverunt; Balb. 40. f. alqd. corium.

merces: quos illa partim mercibus suppeditandis cum quaestu compendioque dimittit; Verr. II, 6.

pecuniam: quamquam ad sumptum itineris ... suppeditata pecunia a Postumo est; Rab. Post. 6.

rem: rem frumentariam esse suppeditatam; V, 135. ut esset urbs, quae res eas, quibus ager Campanus coleretur, suppeditare posset; leg. agr. II, 88. quae (res) ab ipsa natura nobis || natura loci || ac vitae consuetudine suppeditantur; ib. 95.

sumptum: sumptum haurit ex aerario, suppeditat a sociis; leg. agr. II, 32.

tunicas: f. corium.

victum: victus .. suppeditabatur large sine labore; Sest. 103.

suppeto, **reichlich vorhanden sein, zu Gebote stehen:** alqd: ut cetera mihi in dicendo digna re, digna dolore meo suppetant; Verr. V, 158. an tu existimas .. suppetere nobis posse quod cotidie dicamus in tanta varietate rerum, nisi animos nostros doctrina excolamus? Arch. 12.

crimina: vererer ne mihi crimina non suppeterent; Verr. I, 31.

vita: qua re modo ut vita suppetat ..; leg. agr. II, 100.

suppleo, **ergänzen, hinzufügen, vollzählig machen:** I. alqs: supplet .. iste nescio qui et privatim dicit se dedisse; Flacc. 40.

II. alqm: supplete ceteros ... honores et imperia meditantis; Phil. XII, 14.

legiones: „cum sex legionibus .. eisque suppletis ex D. Bruti exercitu"; Phil. VIII, 27.

usum: non enim te instruere domum tuam voluerunt in provincia, sed illum usum provinciae supplere; Verr. IV, 9.

supplex, **bittend, flehend:** A. **bei Substantiven:** alqs: quos me incolumi nemini supplices esse oporteret; div. Caec. 3. praeteribo, ... totiens te senatum Panhormitanum adisse supplicem; Verr. V, 21. qui adfecti iniuriis ad opem iudicum supplices inferioresque confugiunt; Font. 33. veniebat .. ad me ... Autronius, multis cum lacrimis, supplex, ut se defenderem; Sulla 18. neque P. Sullam supplicem ferre ... neque huius M. Messallae ... preces sustinere potui; ib. 20. neque enim nunc propulsandae calamitatis suae causa supplex ad vos .. confugit; ib. 88. qui

... populum Romanum supplex obsecrasset; sen. 31. cum ..., quibus regna ipse dederat, ad eos inops supplexque venisset; Quir. 20. hunc Cn. Pompeius cum in suis castris supplicem abiectum vidisset; Sest. 58. quem vos, supplicem vestrae misericordiae, ... sustentate; Cael. 79. „ego me plurimis pro te supplicem abieci"; Milo 100. hic .. T. Ligarius ... nunc a te supplex fratris salutem petit; Ligar. 36. supplex te ad pedes abiciebas; Phil. II, 86.

Asia: si ille retentus a cuncta Asia supplice ... anteposuit honori suo commoda ... provinciae; Scaur. 35.

civis: cui civi supplici non illa dextera ... spem salutis ostendit? Verr. V, 153.

gener: gener et Piso gener a Pisonis consulis pedibus supplex reiciebatur; Sest. 54.

homo: circumsessus es. a quibus? ... ab hominibus ... lenissimis, ... voluntate supplicibus; Verr. I, 81. quin etiam parens tuus ... Catilinae fuit advocatus. improbo homini, at supplici: Sulla 81.

manus: tendit ad vos virgo Vestalis manus supplices: Font. 48.

multitudo: cum innumerabilis multitudo bonorum de Capitolio supplex ad eum sordidata venisset; sen. 12. quam quidem nunc multitudinem videtis, iudices, in squalore et luctu supplicem vobis; Planc. 21.

nobilitas: numquam .. fere nobilitas ... a populo Romano supplex repudiata est; Planc. 50.

oratio: ne blanda aut supplici oratione ... fallamur; Phil. VII, 26.

patres: qui (consules) pro me patres conscriptos deprecari et populo supplices esse ... vetarent; dom. 113.

patria: vobis supplex manus tendit patria communis; Catil. IV, 18.

rex: regem ... ad alios se reges ... supplicem contulisse; imp. Pomp. 21. supplex erat rex; Rab. Post. 5.

B. allein: I, 1. amittunt: ut homines miseri, ... nunc servi ac supplices, non modo ... amittant, verum etiam ... non habeant; Verr. a. pr. 53.

debent: ecquid auctoritatis apud vos ... socii populi Romani, supplices vestri, habere debeant; div. Caec. 17.

habent: f. amittunt. debent.

veniunt: supplices aliqui veniunt miseri et calamitosi; Muren. 62.

2. sum: nunc idem ... vester et supplex; Muren. 86.

II, 1. aspernor: ne illos supplices aspernarer; div. Caec. 3.

levo: levate hunc aliquem supplicem vestrum; Cluent. 200.

odi: si in gladiatoriis pugnis ... timidos atque supplices ... etiam odisse solemus; Milo 92.

praebeo: qui (Pompeius) se non solum auctorem meae salutis, sed etiam supplicem populo Romano *praebuit*; Sest. 107.

prodo: ne hominibus levitate Graecis, crudelitate barbaris civem ac supplicem vestrum proderetis; Flacc. 24.

profiteor: cum (Cn. Pompeius) ... in contionibus non modo se defensorem salutis meae, sed etiam supplicem pro me profiteretur; Piso 80.

2. adsum: defendebant amicum, aderant supplici; Sulla 81.

do: huic misero puero, vestro ac liberorum vestrorum supplici, hoc iudicio vivendi praecepta dabitis; Flacc. 106.

occurro: (misericordia tua) occurrere solet ipsa supplicibus et calamitosis; Deiot. 40.

III. repudiatio: sin autem ... repudiatio supplicum superbiam ... coarguit; Muren. 9.

vox: nos iacentis ad pedes supplicum voce prohibebis? Ligar. 13.

supplicatio, Dankfest, Bettag: I. delectant: „quid est .. quod te supplicationes totiens iam decretae tot dierum tanto opere delectent?" Piso 59.

est: nullae fuerint || fuerunt || supplicationes; Vatin. 30. nulla supplicatio fuerit; ib.

ohne Verb: supplicatio [Cinnae] nulla victori; Phil. XIV, 23.

II, 1. confero: quae supplicatio si cum ceteris conferatur, hoc interest, quod ceterae bene gesta, haec una conservata re publica constituta est; Catil. III, 15.

constituo: ut ... C. Pansa A. Hirtius consules ... supplicationes per dies quinquaginta ad omnia pulvinaria (constituant); Phil. XIV, 37. f. confero.

contamino: an supplicationes addendo diem contaminari passus es, pulvinaria noluisti? Phil. II, 110.

decerno: f. **decerno,** III. supplicationem (23 St.) B. II, S. 31, a. — denego: f. **denego,** II. supplicationem (4 St.) B. II, S. 64, b.

duplico: cuius sententia .. duplicata est supplicatio consularis; prov. cons. 27.

exspecto: nihil (est) quod [supplicatio magistratuum] renuntiatio [suffragiorum] exspectetur; Planc. 14.

neglego: „quas (supplicationes) di neglegunt"; Piso 59.

postulo: ille gurges atque helluo ... ausus est ... a senatu supplicationem per litteras postulare; Piso 41. numquam .. in civili bello supplicatio decreta est. decretam dico? ne victoris quidem litteris postulata est; Phil. XIV, 22.

probo: dices supplicationes te illas non probasse; Vatin. 30.

testificor: ut ... parum putares testificatum esse supplicationes te illas non putare; Vatin. 32.

2. misceo cum: an me censetis .. decreturum fuisse, ut parentalia cum supplicationibus miscerentur? Phil. I, 13.

refero de: de supplicationibus referebatur; Phil. 1, 12. de supplicatione referebat; ib. V, 19. num (conlega) te de supplicatione voluit referre? ib. XIV, 23.

III. uber: ubi illa uberrima supplicationibus triumphisque provincia? Piso 97.

IV, 1. genus: C. Caesarem senatus .. genere supplicationum amplissimo ornavit; Balb. 61. mihi togato senatus ... singulari genere supplicationis deorum immortalium templa patefecit; Piso 6.

honos: multitudine hostium interfecta ... clarissimis ducibus supplicationum honorem tribuemus? Phil. XIV, 12.

mentio: supplicationis mentio nulla; Phil. XIV, 23.

2. consultum de: cui senatus consulto ne intercederent verebatur? de supplicatione, credo, M. Lepidi; Phil. III, 23. senatus consultum de supplicatione per discessionem fecit; ib. 24.

V. in: in illa supplicatione ... res ipsa tributa est dis immortalibus; prov. cons. 27. „in quibus (supplilationibus) homines errore ducuntur"; Piso 59.

suppliciter, demüthig: mitto: quas litteras cum ad omnis civitates prope suppliciter misisset Metellus; Verr. III, 46.

respondeo: cum .. defensor suppliciter demisseque responderat; Flacc. 21.

supplicium, Bestrafung, Hinrichtung:

I. **absolut:** 1. est: quae et igitur poena? quod supplicium? Piso 43. 44. supplicium .. est poena peccati; ib. 43. equidem ... non eadem supplicia esse in hominibus existimo, quae fortasse plerique, damnationes, expulsiones, necis; ib. 95. s. II, 1. expeto.

impendet: „aut iam soluto supplicio parricidii aut impendente"; Phil. XIII, 22.

2. sum: exsilium .. non supplicium est, sed perfugium portusque supplicii; Caecin. 100.

II. **nach Verben:** 1. accipio: supplicia .. in civis Romanos nulla Tarquinii accepimus; Phil. III, 10.

adfero: s. IV. alqd.

adhibeo: neque Antonius ullius supplicii adhibendi ... ullam esse partem (mihi videtur) relicturus; Phil. XI, 6.

confero: tu supplicia, quae debentur hostibus victis, ad tuum, non ad reipublicae tempus conferes? Verr. V, 77.

constituo: s. **constituo,** III. supplicium (7 St.) V. I, S. 660, a.

debeo: quibus omne supplicium ... debetur; Sest. 94. s. confero. — 2.

deprecor: non supplicium deprecarer, sed praemium postularem; leg. agr. III, 31.

excogito: supplicium in parricidas singulare excogitaverunt; Sex. Rosc. 70. quod tandem excogitabitur in eum supplicium, qui (ad arma) vocavit? Rabir. 28.

expeto: numquam ego sanguinem expetivi tuum; numquam illud extremum, quod potest esse improbis et probis commune, supplicium legis ac iudicii; Piso 99.

expromo: ut numquam dubitaret ... palam supplicia ... in civis Romanos expromere; Verr. V, 140.

exspecto: exspectatur ab omnibus supplicium; Verr. V, 64.

fero: ut iam illa vox ... illis ... supplicium maturius ferret; Verr. V, 147.

includo: postremo tenebrae, vincla, carcer, [inclusum supplicium,] ... a communi luce *esse* seclusum; Verr. V, 23.

infero: qui quae ... supplicia neque a sociorum moenibus prohibere neque hostium urbibus infere potuerunt, ... ea ... meis omnibus tectis atque agris intulerunt; har. resp. 3.

inhibeo: ut ille ... * eadem ... inhiberet supplicia nobis; Phil. XIII, 37.

invenio: quod in impios singulare supplicium invenerunt; Sex. Rosc. 69. quod supplicium dignum libidine eius invenias? Verr. II, 40.

levo: ne quis huius supplicio levando se iactare ... possit; Catil. IV, 10.

meditor: maiora .. in nos quam in hostem supplicia meditatur; Phil. XI, 3.

minor: cum idem supplicium minatur optimis civibus, quod ego de sceleratissimis ac pessimis sumpserim; Phil. III, 18.

perfero: ut existimemus illum apud inferos impiorum supplicia perferre; Cluent. 171.

prohibeo: s. infero.

propono: cum tot cruces, tot supplicia ... proponerentur; Verr. III, 112. quo maiora proposita victis supplicia servitutis videtis; Phil. XI, 3.

puto: nullum est supplicium putandum, quo adfici casu aliquo etiam boni viri fortesque possunt; Piso 42.

quaero: tu ex illius honore in eos ipsos ... supplicia quaerebas? Verr. IV, 90.

reperio: quod supplicium satis acre reperietur in eum? Sex. Rosc. 37.

solvo: s. I, 1. impendet.

sumo: quam ob rem supplicium non sumpsisti? Verr. V, 67. quod supplicium more maiorum sumpseris; ib. 133. s. **de,** I. sumo supplicium (8 St.) V. II, S. 12, b.

video: s. propono; Phil. XI, 3.

vito: non modo ut supplicia vitent; Sex. Rosc. 8.

2. eripio: dubitas ... vitam istam, multis suppliciis iustis debitisque ereptam, fugae solitudinique mandare? Catil. I, 20.

quaero: quod moram supplicis quaereret; Verr. V, 165.

3. levo: ut homines populares ac nobiles supplicio aut exsilio levarentur; Verr. II, 13.

libero: hisce omnibus suppliciis sunt liberati; Verr. V, 14. eos ... sua sponte omni supplicio liberavit; ib. 18.

4. adduco ad: grandis natu parens adductus (est) ad supplicium; Verr. 1, 76.

constituo in: dico .. in ipso supplicio mercedem lacrimarum ... constitui nefas fuisse; Verr. V, 134.

contineo a: cum tamen a praesenti supplicio tuo continuit populus Romanus se; Verr. V, 74.

dedo ad: Oppianicus ... mulieri .. servum fidelissimum ... plane ad supplicium dedidit; Cluent. 181.

deposco ad: hunc etiam si tota Asia deposcit ad supplicium, defendam, resistam; Flacc. 5 (§. 32).

dico de: si haec apud Scythas dicerem ... de tot et tam acerbis suppliciis civium Romanorum; Verr. V, 150. qui cum suppressa voce de scelere P. Lentuli ... dixisset, ... de supplicio [de Lentulo], de carcere magna et queribunda voce dicebat; Sulla 30.

dimitto ex: ut statim e medio supplicio dimiserit; Verr. V, 13.

duco ad: nullum est autem testimonium victoriae certius quam ... eos te vinctos ad supplicium duci videre; Verr. V, 66. si tu .. ad supplicium ducerere; ib. 166. per quem (pontem) consul populi Romani ... ad supplicium et ad necem duceretur; Vatin. 21.

fleo de: flebat uterque, non de suo supplicio, sed pater de filii morte, de patris filius; Verr. I, 76.

loquor de: quid ego de ceteris civium Romanorum suppliciis ... loquar? Verr. V, 143.

produco ad: produci ad supplicium necesse est; Verr. V, 10.

rapio ad: rapiunt eum ad supplicium di patrii; Verr. I, 7. vos tanti conservatorem populi, tanti sceleris ultorem ... ad supplicium rapi patiemini? Milo 80.

redeo ad: qui (Regulus) redire ipse Karthaginem ... ad supplicium quam sine ... captivis ... Romae manere maluerit; Sest. 127.

remitto de: aliquid de summo supplicio remitteres; Verr. V, 168.

reservo ad: qui non sentias ... te ... ad aliquod ... maius supplicium reservatum; Fr. B, VIII, 8.

rogo de: „leges, quae de civium Romanorum supplicio rogatae sunt"; Catil. I, 28.

trado ad: homines ... ad supplicium traditi ... Triocalino illi domino redditi sunt; Verr. V, 11. hos ad supplicium iam more maiorum traditos ex media morte eripere ac liberare ausus es? ib. 12.

vertor in: non in supplicio crimen meum vertitur; Verr. V, 133.

III. **nach Adjectiven:** 1. contentus: neque hoc avaritiae supplicio communi ... contentus esse (videtur); Verr. I, 8. si populus Romanus istius unius supplicio contentus fuerit; ib. 9.

dignus: istum .. summo supplicio dignum existimabit; Verr. III, 119. supplicio dignus est; ib. 217. non quo illum ... quisquam supplicio ... dignum putaret; ib. V, 107. nullum .. faci

nus quod maiore supplicio dignum sit reperiri ... potest; ib. 154. quem omni supplicio dignum esse ducebant; Cluent. 29. quanto est Oppianicus ... maiore supplicio dignus? ib. 32. an etiam consilia conscientiasque eius modi facinorum supplicio dignas iudicarent; ib. 56. est .. bonorum ... civium ... ea .. qui secutus sit, laude potius et honore quam poena et supplicio dignum iudicare; Rabir. 3. quo etiam maiore sunt odio supplicioque digni, qui ..; Catil. III, 22. si dixisset haec solum, omni supplicio esset dignus; Sest. 28. quid suppliciis omnibus dignius? Phil. II, 86.

2. diligens, mitis in: non mitior in supplicio, sed diligentior esse coepit; Verr. V, 157.

IV. **nach Substantiven:** alqd: quae crux huic fugitivo potest satis supplicii adferre? Deiot. 26.

acerbitas: cum iste omnis et suppliciorum et verborum acerbitates ... conquisierit; Rabir. 15. qui (C. Caesar) mortis poenam removet, ceterorum suppliciorum omnis acerbitates amplectitur; Catil. IV, 7. qui vestram libertatem non acerbitate suppliciorum infestam ... esse voluerunt; Rabir. 10.

condicio: quam condicionem supplicii maiores ... timiditati militis propositam esse voluerunt, eandem tu ... constitues improbitati senatoris? Cluent. 129.

crudelitas: nullius supplicii crudelitas erit recusanda; Phil. IV, 12.

gaudium: „praecipio gaudia suppliciorum vestrorum"; Phil. XIII, 45.

genus: quod ... in socium vestrum atque amicum novum et singulare supplicii genus excogitavit; Verr. IV, 88.

mora: ut (nomen civitatis) crudelissimi ... supplicii parvam moram .. posset adferre; Verr. V, 165.

metus: amplior ei mortis et supplicii metus est a maioribus constitutus; Cluent. 128. qui ... metu crudelissimorum suppliciorum carere non possumus; Milo 5.

perfugium, portus: s. I, 2.

timor: in quo (homine) aliqui si non famae pudor, at supplicii timor est; prov. cons. 14.

V. **Umstand:** 1. adficere: ut ... summo supplicio vilicum adficiat; Verr. III, 119. quo supplicio dominos indemnatos adficiebat; ib. V, 18. si minus supplicio adfici, at custodiri oportebat; ib. 69. poterone eos adficere supplicio, qui Cleomenem secuti sunt? ib. 104. supplicio adfecti ... sunt; ib. 148. ex Hispania fugientis se excepisse et supplicio adfecisse dicit; ib. 151. interfectum esse L. Catilinam et gravissimo supplicio adfectum iam pridem oportebat; Catil. II, 3. nec mihi ille M. Regulus ... supplicio videtur adfectus, nec C. Marius; Piso 43. quem (Platorem) ne maiorum quidem more supplicio adfecisti; ib. 83.

adfigi: ut ... Italia ... alumnum suum servitutis extremo summoque supplicio adfixum videret; ib. 169.

coërcere: desinite dubitare utrum sit utilius propter multos improbos uni parcere an unius improbi supplicio multorum improbitatem coërcere; Verr. III, 208. ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum quam acerbissimum hostem coërcerent; Catil. I, 3.

commutare: qui ... suppliciis invisitatis || inusitatis || ... violare libertatem huius populi, temptare mansuetudinem, commutare disciplinam conatus es; Rabir. 13.

excruciari: qui legatum ... omni supplicio excruciatum necavit; imp. Pomp. 11.

expiari: fani religionem istius sceleratissimi atque audacissimi supplicio expiari volebant; Verr. IV, 111. ut id (scelus) nulla re possit nisi ipsius supplicio expiari; har. resp. 35. „cuius supplicio sentaus sollemnis religiones expiandas saepe censuit"; Milo 73.

exsaturare: cum eius cruciatu atque supplicio pascere oculos animumque exsaturare vellent; Verr. V, 65.

interfici: vos legatum omni supplicio interfectum relinquetis? imp. Pomp. 11.

lui: multorum .. innocentium sanguis istius supplicio luendus est; Verr. I, 8.

mactari: cum videant ius civitatis illo supplicio esse mactatum; Verr. IV, 26. „non hunc in vincula duci, ... non summo supplicio mactari imperabis?" Catil. I, 27. tu, Iuppiter, ... homines bonorum inimicos ... aeternis suppliciis ... mactabis; ib. 33.

moveri: viri fortis (est) ne suppliciis quidem moveri ut fortiter fecisse paeniteat; Milo 82.

pascere: s. exsaturare.

puniri: quod ... tu supplicio puniendum putasti; dom. 76.

satiare: ut ... haberet quosdam, quorum animos ne supplicio quidem suo satiare posset; Sulla 1. cuius ne supplicio quidem ullo satiari videtur posse populus Romanus; Phil. XIII, 21.

temptare, violare: s. commutare.

2. ad: cum cruces ad civium Romanorum supplicia fixas recordetur; Verr. III, 6. quid deinde sequitur? verbera atque ignes et illa extrema ad supplicium damnatorum; ib. V, 14. qui in campo Martio ... crucem ad civium supplicium defigi et constitui iubes; Rabir. 11.

causa: quod honoris causa pater filio suo concessit, id eum supplicii causa fecisse dicis; Sex. Rosc. 44. alterum rus supplicii causa relegasse; ib. 46. quo vivos supplicii causa demittere homines ... solebat; Verr. IV, 73. alter intellegit mortem ab dis immortalibus non esse supplicii causa constitutam; Catil. IV, 7.

cum: agitur ... victurine simus an cum supplicio ... perituri; Phil. IV, 12.

gratia: tot praedia ... filio suo relegationis ac supplicii gratia colenda ac tuenda tradiderat? Sex. Rosc. 43.

in: quas res ... crudelitas in suppliciis ... efficere potuisset; div. Caec. 3. libertate ... ille in acerbissimo supplicio miserrimae servitutis abusus est; Verr. V, 114.

sine: quem hominem ... sine supplicio dimittere non debuisti; Verr. III, 141.

supplico, aufflehen, anrufen: I, 1. **unpersönlich:** numquam .. erit tam oppressus senatus, ut ei ne supplicandi quidem ac lugendi sit potestas; Sest. 52.

2. ordo: ut ... pro me ... amplissimum ordinem ... plorare et supplicare mutata veste prohiberent; dom. 55.

pater: quia (pater) pro filio supplicabat; Planc. 24.

II. alicui: cum ... amici ac propinqui supplicent vobis; Font. 35. permulti ... Metelli [aut Metellarum liberi] pro Q. Metelli reditu vobis ac patribus vestris supplicaverunt; Quir. 6. cum senatus equitesque Romani .. pro me ... vobis supplicare vetarentur; ib. 13. quis umquam tam crudelis fuit qui prohiberet quemquam aut sibi maerere aut ceteris supplicare? Sest. 32. „qui mihi non nimis submisse supplicarat"; Planc. 12. „condiscas, censeo, mihi paulo diligentius supplicare"; ib. 13. ut ... ei publice supplicetur; Phil. I, 13.

animis: quae (res) vestris animis pro huius innocentis salute supplicent; Font. 41.

aratori: ut temporibus illis ... aratori praetor per litteras supplicaret; Verr. III, 125.
dis: ne deos quidem immortalis velle ... sibi supplicari hominis impurissimi ... nomine; prov. cons. 14.
fratribus: s. alicui; Quir. 6.
populo: semper se dicet (populus) rogari voluisse, semper sibi supplicari; Planc. 12. appellavi populum tributim, submisi me et supplicavi; ib. 24. s. **populus**, II, 3. supplico (5 St.) B. III, S. 653.
senatui: ut ei, qui a senatu de me rogabantur, eidem senatui pro me supplicarent; Sest. 130.

supplosio, Stampfen: pedis ... nulla supplosio; Fr. B, IX, 5.

suppono, unterwerfen, an die Stelle setzen, unterschieben: I. alqm: ut ille suppositus facile et libenter se illum, qui non erat, esse simularet; Verr. V, 70. ne quis suppositum abs te esse diceret qui pro archipirata securi feriretur; ib. 75. cum volgo loquerentur suppositum (esse) in eius locum, quem pro illo probare velles; ib. 78. non esset difficile alium in suppositi locum supponere; ib. 79.
cives: tum iste homo nefarius in eorum locum ... substituere et supponere coepit civis Romanos; Verr. V, 72.
fidem: propterea quod ... in eis || in his || (rebus) operae nostrae vicaria fides amicorum supponitur; Sex. Rosc. 111.
gladiatores: gladiatores tu novicios, pro expectata aedilitate suppositos, cum sicariis e carcere emissis ante lucem immittas? Sest. 78.
personam: qui supposita persona falsum testamentum obsignandum curaverit; Cluent. 125.
II. se — reum: Hieras ... criminibus illis pro rege se supponit reum; Deiot. 42.

suppressio, Unterschlagung: (Staienus) statuit ad easdem esse sibi ... suppressiones iudicialis revertendum; Cluent. 68.

supprimo, zurückhalten, unterschlagen: nummos: quae (sescenta milia nummum) cum acceperat a pupillo, suppressit; Cluent. 68. quorum nummos suppressos esse putant; Cluent. 75.
pecuniam: capit hoc consilii, ut pecuniam quibusdam iudicibus ... polliceatur, deinde eam postea supprimat; Cluent, 71. suppressam esse ab eo pecuniam, ... qui erant in contione, non intellegebant; ib. 78.
HS: quae (HS $\overline{\text{IOC}}$) ille cum accepisset ..., reticuit atque suppressit; Cluent. 99.
vocem: qui cum suppressa voce de scelere P. Lentuli ... dixisset; Sulla 30.

supra, oben, oberhalb, früher: I. Präposition: de qua muliere versus plurimi supra tribunal et supra praetoris caput scribebantur; Verr. III, 77. bipartito classem distributam fuisse, ut una pars supra Ephesum navigaret; Flacc. 32.
II. adicio: supra adiecit Aeschrio; Verr. III, 77.
deformo: ille, ille, quem supra deformavi; Caecin. 14.
dico: ut supra dixi; Milo 88.
scribo: QUI EORUM. quorum? videlicet, qui supra scripti sunt; Cluent. 148.

surdus, taub: satis erit ... non surdum [iudicem] huic ... officio praeesse; Font. 25.

surgo, sich erheben, aufstehen: 1. unpersönlich: non modo dicendi ab reo, sed ne surgendi quidem potestas erat; Cluent. 93.
2. alqs: credo ego vos, iudices, mirari quid sit quod ... ego potissimum surrexerim; Sex. Rosc. 1. surrexi ego; ib. 60. qui de accusatoris subsellio surgit; ib. 104. qui auspicato a Chelidone surrexisset; Verr. I, 104. o modestum ordinem, quod illinc vivus surrexerit! ib. 124. cum multo maturius quam umquam antea surrexisset; ib. II, 41. surrexisset Apronius; ib. III, 31. nemo Agrigenti ... fuit, qui non illa nocte eo nuntio excitatus surrexerit; ib. IV, 95. CUM SURGERET NEMO NEQUE SENTENTIAM DICERET; ib. 143. de sella surrexit atque abiit; ib. 147. hic ego tum ad respondendum surrexi; Cluent. 51. atque ille ... surrexit; Catil. III, 11. surrexit ... Atilius hic Gavianus, nec ausus est ... intercedere; Sest. 74. surrexit P. Africanus; Phil. XI, 17.
testes: (testes) ex accusatorum subselliis surgunt; Flacc. 22.

surripio, wegnehmen, entwenden, entziehen: I. alqs: acerbiorem etiam scitote esse civitatibus falsam istam et simulatam emptionem, quam si qui clam surripiat aut eripiat palam; Verr. IV, 134.
II. alqd: qui quod ipsis solis satis esset surripuissent; Verr. a. pr. 4. ut ex acceptis et datis quicquid fingatur aut surripiatur aut non constet appareat; Font. 3.
captivum, filium: qui ex eius custodia per insidias regis amici filium, hostem, captivum, surripuisset; dom. 66.
honorem: si quis est honos singularis, nihilne interest utrum populus Romanus eum, cui velit, deferat, an is imprudente populo Romano per legis fraudem surripiatur? leg. agr. II, 46.
hostem: s. captivum.
Parmam: qua .. in urbe tam immanis Hannibal capta quam in Parma surrepta Antonius? Phil. XIV, 9.
reus: cui reus tam nocens ... aut occulte surripi aut impune eripi possit; Verr. I, 10.

suscenseo s. **succenseo.**

suscepto, Uebernahme: quoniam ... ab accusatoribus ... ipsa susceptio causae reprehensa est; Muren. 2.

suscipio, übernehmen, annehmen, auf sich nehmen, erdulden, sich unterziehen, anerkennen: absolut: alqs: quoniam quidem suscepi; Sex. Rosc. 30. quoniam quidem semel suscepi; ib. 31. ego .. suscipiam et ... reperiam qui ..; Catil. IV, 8.
II. **mit einfachem Object:** quem in suam potestatem susceperat; Caecin. 98. eodem .. tempore et suscipimur in lucem et hoc caelesti spiritu augemur; har. resp. 57.
alqd: quod turpissime suscepisses; Quinct. 76. id, quod suscepi, ... perferam; Sex. Rosc. 10. quod si id vos suscipitis; ib. 153. quemvis ut hoc mallem de eis, qui essent idonei, suscipere quam me; div. Caec. 16. vereri non debeo ne quis hoc, quod facio, non existimet me summi officii ratione impulsum coactumque succepisse; Verr. II, 118. providere debent ... quantum in omnem vitam negotii suscipere conentur; ib. III, 1. verum tamen ego hoc amplius suscepi quam ceteri, quod ..; ib. 4. qui praesertim plus etiam ... pro voluntate populi Romani oneris ac muneris suscipere debeam; ib. 7. Eubulidas hoc tantum ... laboris itinerisque suscepit, .. ut ..; ib. V, 128. Verres ... tantum sibi auctoritatis in re publica suscepit, ut ..; ib. 152. hoc vestrae mentes ... sibi suscipient, ut ... malitis? Font. 32. quicquid in hac causa mihi susceptum est, .. id ego omne || id omne ego || me rei publicae causa suscepisse

confirmo; imp. Pomp. 71. neque mihi quicquam oneris suscepi; Cluent. 142. ut aliquid culpae suscipere se putarent recusando; ib. 153. atqui || atque || ego a primo capite legis usque ad extremum reperio .. nihil aliud cogitatum, nihil aliud susceptum, ... nisi uti ..; leg. agr. II, 15. id, quod est a te scelerate susceptum; Catil. I, 27. ea non modo cogitata a nefariis civibus, verum etiam suscepta esse sensistis; ib. III, 11. illud .. neque suscepit neque suscipere debuit, ut ... accusandus esset; Flacc. 29. uterque nostrum id sibi suscipiendum putavit, de quo aliquid scire ipse ... potuisset; Sulla 13. qui ... quod turpitudinis (solet esse) in confessione, id per accusationem filii susceperit; ib. 51. depugnarem potius cum summo ... periculo .. vestro quam [non] id, quod omnibus impendebat, unus pro omnibus susciperem ac subirem? Sest. 46. erat mecum senatus et quidem veste mutata, quod pro me uno post hominum memoriam publico consilio susceptum est; Planc. 87. in quo nihil more, nihil modo, ... contra improbe, turbide, festinanter, rabide omnia ... videtis esse suscepta; Scaur. 37.

accusationem: ſ. **accusatio,** II, 1. suscipio (3 St.) B. I, S. 45, a.

alumnos: qui (cives, alumni) a parentibus spe nostri imperii nostraeque aequitatis suscepti educatique sunt; Verr. V, 123.

animum: videte quem vobis animum suscipiendum putetis; imp. Pomp. 11.

auctoritatem: mihi auctoritatem patriam severitatemque suscipio; Cael. 37. ſ. alqd; Verr. V, 152.

bellum: ſ. **bellum,** II, 1. suscipio (27 St.) B. I, S. 401, b.

calamitatem: (calamitas) mea voluntate suscepta est, ne ..; sen. 36.

causam: ſ. **causa,** II, 1. suscipio (42 St.) B. I, S. 474, b.

civis: ſ. alumnos.

cogitationem: cogitationem .. sobrii hominis punctum temporis suscipe; Phil. II, 31.

confictionem: criminis confictionem accusator [Erucius] suscepit; Sex. Rosc. 35.

contentionem: qui tantus fuit labor, quae simultas, quae contentio quam ego non pro illius dignitate susceperim? dom. 27. qui ... omnia pericula, summos labores, gravissimas contentiones inimicitiasque suscepit; Sest. 86.

controversias: ut ... negotia mulieris ... controversiasque susciperet; Caecin. 13.

crimen: qui in se suscipere istius culpam crimenque cuperet; Verr. IV, 91. „potius istius culpae crimen vituperationemque inconstantiae suscipiam quam .. in te sim crudelis" ..; ib. V, 105. ego ... susciperem hoc crimen, agnoscerem, confiterer; Rabir. 18. neque enim istorum facinorum tantorum, tam atrocium crimen .. P. Sullae persona suscipit; Sulla 68.

culpam: si ... nulla inhumanitatis culpa suscipitur; Muren. 9. quam (culpam) tu vereris ne a te suscepta videatur; Planc. 52. ſ. alqd; Cluent. 153. crimen: Verr. IV, 91.

cupiditatem: quae (cupiditas) suscepta est spe et *promissione praemiorum*; Scaur. 38.

curam: tamen hac cura continebatur, quam sibi nondum confirmato consilio ... susceperat; Verr. III, 3. tibi haec cura suscipienda (est); ib. IV, 69.

curationem: si (Postumus) curationem et quasi dispensationem regiam suscepisset; Rab. Post. 28.

cursum: quem (cursum) a prima aetate suscepisti; Planc. 52.

dedecus: non Asiae nomen obiciendum Murenae fuit, ... sed aliquod .. in Asia susceptum ... flagitium ac dedecus; Muren. 12.

defensionem: ut hanc causam salutisque suae defensionem susciperem; Verr. II, 156. quae prima innocentis mihi defensio est oblata suscepi; Sulla 92. vidit .. etiam in confessione facti iuris tamen defensionem suscipi posse; Milo 15.

difficultatem: cui potest esse dubium quam ob rem ... tantam difficultatem cum crimine, molestiam cum suspicione susceperis? Verr. V, 61.

dispensationem: ſ. curationem.

dolorem: suscipere tantos animi dolores, ... ea laus praeclara atque divina est; dom. 98. neque officio coniunctior dolor ullus esse potest quam hic meus susceptus ex hominis de me optime meriti periculo; Sest. 4. ut, quicumque te aspexisset, duplicem dolorem gemitumque susciperet; Vatin. 19.

facinus: ut, ad quod facinus nemo praeter te ulla pecunia adduci potuerit, id tu gratis suscipere conatus sis; Verr. V, 11. quo tandem .. Habitus metu adductus tantum in se facinus suscipere conatus est? Cluent. 170.

filiam: invito despondit ei filiam suam, illam, quam ex genero susceperat; Cluent. 179.

flagitium: ſ. dedecus.

fortunas: cum causam sociorum fortunasque provinciae, ius populi Romani gravitatemque iudicii legumque susceperis; div. Caec. 37.

fraudem: quae est igitur poena? quod supplicium? ... suscepta fraus, impedita et oppressa mens ..; Piso 43.

gemitum: ſ. dolorem; Vatin. 19.

genus: cum .. genus imperatae pecuniae suscipit; Flacc. 33.

gravitatem: ſ. fortunas.

ignominiam: ne quae insignis huic imperio macula atque ignominia suscipiatur; Font. 36.

impuritates: cum omnis impuritates impudica in domo cotidie susciperes; Phil. II, 6.

inimicitias: ſ. **inimicitiae,** II, 1. suscipio (14 St.) B. II, S. 698.

inimicos: quos (inimicos) ego pro vestra salute suscepi; Planc. 103.

insignia: si omnia gravissimi belli insignia suscepta a senatu viderent; Phil. VI, 2.

invidiam: quisquam dubitabit quin tu istam apud populos provinciae totius invidiam atque offensionem ... susceperis? Verr. II, 137. ut intellegatis nihil esse ... innocenti suscepta invidia tam optandum quam aequum iudicium; Cluent. 7. si qua est invidia conservanda re publica suscepta; Catil. III, 29.

iter: P. Sestius ... iter ad C. Caesarem pro mea salute suscepit; Sest. 71. hoc primum iter (P. Sestius) designatus rei publicae causa suscepit; ib. ſ. alqd; Verr. V, 128.

ius; ſ. fortunas.

laborem: „tantumne .. laborem ... suscepturus es?" Verr. V, 180. inimicitiae sunt: subeantur; labor: suscipiatur; ib. 182. ut et vos ... et fortissimus quisque vir maximos labores suscipiendos putet, ut .. in otio possit esse; leg. agr. II, 9. ut pro mea salute laborem periculumque suscipias; Muren. 76. cum me ... veteres multo ante suscepti et provisi labores cum viro ... clarissimo coniunxissent; dom. 29. labores, quos in hac causa maiores suscipio quam in ceteris; Planc. 3. „o frustra .. mihi suscepti labores!" Milo 94. ſ. alqd; Verr. V, 128. contentionem: dom. 27. Sest. 96.

laudem: ſ. gloriam.

legationem: „quod spe pacis legationem suscepissem"; Phil. XII, 5.

liberos: susceperas enim liberos non solum

tibi, sed etiam patriae; Verr. III, 161. (liberi) non tantae voluptati erant suscepti quantae nunc sunt restituti; Quir. 2. habet uxorem, suscipiet iam liberos; dom. 34. ut haec simulata adeptio filii quam maxime veritatem illam suscipiendorum liberorum imitata esse videatur; ib. 36. (qui) ipse ex libertini filia susceperit liberos; Phil. III, 17.

locum: vellem aliqui ex vobis robustioribus hunc male dicendi locum suscepisset; Cael. 7.

luctum: hic tot et talium civium squalor, hic luctus, hae sordes susceptae sunt propter unum me; Sest. 145. dolorem alii, nos luctum maeroremque suscepimus; Balb. 61.

maculam: f. ignominiam.

maerorem: f. luctum; Balb. 61.

maleficium: videamus nunc ecquae facultas suscipiendi maleficii fuerit; Sex. Rosc. 92. qua re intellegatur summam tibi facultatem fuisse maleficii suscipiendi; ib. 94.

mentem: dis ego immortalibus ducibus hanc mentem, Quirites, voluntatemque suscepi; Catil. III, 22.

molestiam: f difficultatem.

multitudinem: ego, quanta manus est coniuratorum, ... tantam me inimicorum multitudinem suscepisse video; Catil. IV. 20.

munus: peto a vobis, ut me officii potius quam dicendi studio hanc suscepisse operam ac munus putetis; Balb. 17. cum .. ille ... malit .. tardius ad suorum laborum fructus pervenire quam non explere susceptum rei publicae munus; prov. cons. 35. cum videret ... munus sibi illud pro re publica susceptum vitae finem fore; Phil. IX, 6. f. alqd; Verr. III, 7.

negotium: f. **negotium,** II, 1. suscipio (9 St.) B. III, S. 285, a.

odium: si qui sunt quibus infinitum sit odium in quos semel susceptum est; Balb. 62. ut (M. Scaurus) nullo suscepto cuiusquam odio ... retineret ... nominis dignitatem; Scaur. c. 1, § 1.

offensionem: f. invidiam; Verr. II, 137. — onus: f. **onus,** II, 1. suscipio (6 St.) B. III, S. 480, b. — operam: f. munus; Balb. 17.

orationem: ego hanc orationem ... non suscepissem; har. resp. 61.

parricidium: agitur de parricidio, quod sine multis causis suscipi non potest; Sex. Rosc. 73. ceteri non videntur ... multa parricidia suscipere posse; Cluent. 32.

partem: f. **pars,** II, 1. suscipio (6 St.) B. III. S. 539, b. — patriam: f. auctoritatem.

patrocinium: quam ob rem si suscipis domesticae laudis patrocinium; Verr. IV, 81. idem ... bellicum me cecinisse dicunt, suscipiunt pacis patrocinium; Phil. VII, 3. quod (pacis patrocinium) subito suscepit; ib. XII, 6.

periculum: hoc (periculo) quidem semel suscepto atque contracto perpetienda illa fuerunt; Rab. Post. 25. f. contentionem; Sest. 86. laborem; Muren. 76.

personam: inridebatur haec illius reconciliatio et persona viri boni suscepta; Cluent. 101.

poenam: quod is ... poenam nullam suo dignam scelere suscepit; imp. Pomp. 7. ut ... sempiternam poenam sustinerem mea voluntate susceptam; Quir. 1.

profectionem: sin ... illam miseram profectionem vestrae salutis gratia suscepissem; Quir. 1.

proscriptionem: priorem illam (proscriptionem) ... senatus suscipere noluit; Sex. Rosc. 153.

provinciam: qui ... eam provinciam susceperint, ut in balneas contruderentur; Cael. 63.

querimonias: sociorum quaerimoniae ... susceptae ab eo, qui videbatur eorum fortunas ... posse defendere; div. Caec. 67.

rationem: fori iudiciique rationem M. Messala ... suscepit; Sex. Rosc. 149. hoc aditu laudis ... me ... vitae meae rationes ab ineunte aetate susceptae prohibuerunt; imp. Pomp. 1. hunc video mihi principem .. ad suscipiendam ... rationem horum studiorum exstitisse; Arch. 1.

reconciliationem: f. personam.

religionem: si suscipere eam (religionem) nolletis; Verr. IV, 114. in religionibus suscipiendis caput esse interpretari quae voluntas deorum .. esse videatur; dom. 107. ut vocabulo ipso et appetita religio externa et Matris magnae nomine suscepta declaretur; har. resp. 24. (C. Pomptinus) religionibus .. susceptis impeditur; Piso 58.

rem: quoniam ... res tota a tribuno plebi suscepta (est) contra rem publicam; leg. agr. III, 35. existimare debetis ... rem nullam maiorem ... a tribuno plebis susceptam ... esse; Rabir. 4. quas (ros Laelius) sibi suscepit gloriae causa; Flacc. 13. quas (res) ego ... pro salute rei publicae suscepi atque gessi; Sulla 34.

rem publicam: diligentiam (Cn. Pompei) tota re publica suscepta nimiam nullam putabam; Milo 66. ut rem publicam ... a se susceptam ... possit defendere; Phil. III, 5.

sacra: cum inaudita ac nefaria sacra susceperis; Vatin. 14.

salutem: videbam ... neminem umquam fore qui auderet suscipere contra improbos civis salutem rei publicae; Sest. 49.

scelus: nullum scelus susceptum contra salutem omnium (a me) defendi ac tegi; Sulla 86. f. **scelus,** II, 1. suscipio (5 St.) S. 400, a.

severitatem: non iudicis solum severitatem in hoc crimine, sed prope inimici atque accusatoris vim suscipere debes; Verr. IV, 69. nisi esset severitas illa suscepta; Sulla 87. f. auctoritatem.

simultates: ut multas me .. simultates ... intellegam ... suscepisse; imp. Pomp. 71. f. contentionem; dom. 27.

sordes, squalorem: f. luctum; Sest. 145.

turpitudinem: est ... postremum omnium, maximam turpitudinem suscipere vitae cupiditate; Phil. XIII, 49. f. alqd; Sulla 51.

vim: quia nulla vis umquam est ... suscepta inter civis non contra rem publicam; Milo 13. f. severitatem; Verr. IV, 69.

vituperationem: f. crimen; Verr. V, 105.

voluntatem: quod is eandem voluntatem erga Syracusanos suscepisset; Verr. IV, 145. f. mentem.

III. **mit doppeltem Accusativ:** qui laudem gloriamque P. Africani tuendam conservandamque suscepit; Verr. IV, 82.

suscito, aufstehen heißen: te, te, inquam, Fanni, ab tuis subselliis contra te testem suscitabo; Qu. Rosc. 37.

suspectus, verdächtig: alqs: cum saepe suspectus Quinctio Naevius fuisset; Quinct. 14. si me meis civibus iniuria suspectum tam graviter atque offensum viderem; Catil. I, 17.

exercitus: quid est .. cur eis ... M. Bruti sit suspectus exercitus? Phil. X, 17.

nomen: at enim veteranis suspectum nomen est M. Bruti. magisne quam Decimi? Phil. X, 15.

suspendium, Erhängen: perire: ut illa perisse suspendio putaretur; Scaur. 10.

quaerere: ut homines iniuriae tuae remedium morte ac suspendio quaererent; Verr. III, 129.

suspendo, aufhängen, erhängen: I. alqs: CAPUT OBNUBITO, ARBORI INFELICI SUSPENDITO; Rabir. 13.

II. alqm: Centuripinum Dioclem, hominem locupletem, suspendisse se constat; Verr. III, 129. illa est a liberto suspendisse se dicta; Scaur. 11.
hominem: hominem corripi ac suspendi iussit in oleastro quodam; Verr. III, 57.

suspensus, ungewiß, erwartungsvoll, unruhig: animi: cum servitiorum animos in Sicilia suspensos propter bellum Italiae fugitivorum videret; Verr. V, 14. animus aberrat a sententia suspensus curis maioribus; Phil. VII, 1.
civitas: sollicitam mihi civitatem suspicione, suspensam metu tradidistis; leg. agr. I, 23. cum ... coniuratorum .. vis, ... suspensa ac sollicita tota civitate, ... in me impetum faceret; dom. 96.
exspectatio: ne diutius oratione mea suspensa exspectatio vestra teneatur; Cluent. 8.
plebs: nolo suspensam et incertam plebem Romanam obscura spe et caeca exspectatione pendere; leg. agr. II, 66.
Roma: Romam ... cenaculis sublatam atque suspensam ... inridebunt atque contemnent; leg. agr. II, 96.
voltus: timor eius, perturbatio, suspensus incertusque voltus ... quae erant antea suspiciosa, haec aperta ... faciebant; Cluent. 54.

suspicio, aufblicken: quis est tam vaecors qui, .. cum suspexit in caelum, deos esse non sentiat? har. resp. 19.

suspicio, Argwohn, Verdacht: I. Subject: aberrat: attendite num aberret a coniectura suspicio periculi mei; Phil. XII, 23.
abest: longe abest a me regni suspicio; Sulla 26.
adfert: belli .. subita suspicio utrum tibi tandem diligentiam custodiendae provinciae an novam rationem improbissimi quaestus attulit? Verr. V, 15.
cadit: non .. cadit in hos mores, non in hunc pudorem, non in hanc vitam, non in hunc hominem ista suspicio; Sulla 75. multi .. sunt, .. in quos huius maleficii suspicio cadat; har. resp. 37.
cogit: quem id facere dolor et suspicio sua coëgit; Scaur. 31.
consistit: in quo non modo culpa nulla, sed ne suspicio quidem potuit consistere; Sex. Rosc. 152. similis in Bulbo, in Gutta, in aliis non nullis suspicio consistebat; Cluent. 78.
constituit: quem ... pertenuis suspicio potuisset ex illo loco testem in A. Cluentium constituere; Cluent. 168.
convenit: erat porro nemo in quem ea suspicio conveniret; Sex. Rosc. 65.
derogat: quorum virtuti ... fidem et auctoritatem in testimonio cupiditatis atque inimicitiarum suspicio derogavit; Font. 23.
est: cum suspicio nulla sit; Sex. Rosc. 56. cuius rei neque index ... neque suspicio cuiquam esset ulla; Verr. V, 161. si ... hinc ... nulla suspicio pecuniae (est); Cluent. 83. quoniam armorum sespicio nulla est; leg. agr. III, 35. quae (suspicio) tamen solet esse falsa || esse spe falsis ||; Flacc. 6. nusquam nomen, nusquam vestigium fuerat; nullum crimen, nullum indicium, nulla suspicio; Sulla 20. si in paranda familia nulla suspicio est; ib. 55. quae fuit istius rei vel minima suspicio? ib. 60. in crimine ipso nulla suspicio est; Cael. 55. nulla largitionis nec fuit nec esse potuit suspicio; Planc. 49. *quae veneni dati suspicio ... quam levis sit statim apparebit;* Scaur. c. 2, § 2. quae potest ... ulla libidinis aut amoris esse suspicio? ib. c. 4, § 6. quam (suspicionem) etsi spero falsam esse, tamen numquam extenuabo verbis; Marcell. 21. cum esset nulla belli suspiscio; Ligar. 2. consecutus est Dolabella nulla suspicione belli; Phil. XI, 5. unde .. ista suspicio est? ex pacis patrocinio repentino, quod subito suscepit; ib. XII, 6. ſ. IV, 1. alqd.
increpat: simul atque increpuit suspicio tumultus, artes ilico nostrae conticiscunt; Muren. 22.
inhaeret: si tibi ita penitus inhaesisset ista suspicio, nullo ut evelli modo posset; Milo 68.
manet: non patiar istam manere suspicionem, nos rem iudicari nolle; Quinct. 34.
movent: me ... aliae curae suspicionesque moverunt; Sest. 35.
obstat: meminit ... nunc ... sibi facinoris suspicionem, non facti crimen obstare; Milo 96.
oritur: de quo esset orta suspicio pecunia oppugnatum; Cluent. 76.
pertinet: spero ex hoc ipso non esse obscurum, ad quem suspicio maleficii pertineat; Sex. Rosc. 18. cum neque servus quisquam reperiretur neque liber ad quem ea suspicio pertineret; ib. 64. an ad Stratonem suspicio non pertinuit? Cluent. 183.
pervenit: ad quem (filium) ... ne ficta quidem suspicio perveniret; Cluent. 178. nullus umquam de Sulla nuntius ad me, ... nullae litterae pervenerunt, nulla suspicio; Sulla 14.
potest: ne qua subesse posset aliena ... suspicio; Quinct. 66. ut ... nulla alia suspicio nisi ea quae turpissima est residere possit; Verr. a. pr. 47. ſ. consistit; Sex. Rosc. 152; constituit; Cluent. 168. est; Planc. 49. Scaur. c. 4, § 6.
recidit: ut ... omnem suspicionem in vosmet ipsos recidere intellegas; Sex. Rosc. 79.
residet: num .. in his criminibus .. residet etiam || residet iam, restat etiam || aliqua suspicio? Scaur. 14. ſ. potest; Verr. a. pr. 47.
solet: ſ. est; Flacc. 6.
subest: in qua re nulla subesset suspicio; Sex. Rosc. 28. in qua (legatione) periculi suspicio non subesset; Phil. IX, 4. nulla suberat suspicio; ib. XII, 27. ſ. potest; Quinct. 66.
valet: nihil putas valere in iudiciis coniecturam, nihil suspicionem; Verr. III, 146. quae quidem suspicio valuit etiam plus ob hanc causam, quod ..; Scaur. 11.
versatur: ſ. IV, 1. alqd; Cluent. 175.
ohne Verb: integrum consilium, iudicii corrupti nulla suspicio; Cluent. 49. unde igitur ista suspicio? Phil. XIV, 14.
II. nach Verben: 1. Accusativ: addo: adde istuc sermones hominum, adde suspiciones; Phil. XI, 23.
adfero: de quo (Cyprio) nulla umquam suspicio durior aut ad senatum aut ad imperatores adlata nostros est; Sest. 59. mentio a te facta pacis suspicionem multis attulit immutatae voluntatis; Phil. XII, 18. ſ. IV, 1. alqd; Phil. I, 7.
adiungo: crimen et suspicionem potius ad praedam adiungerent quam ad egestatem; Sex. Rosc. 86.
augeo: quod [in ipso iudicio] eius ipsius cupiditatis, cuius insimularetur, suspicionem augeret; Verr. IV, 33. quod ... hanc ... suspicionem augeret Staieni improbitas; Cluent. 79. augeamus sane suspicionem tuam; Marcell. 22.
commoveo: furto postridie cognito omnis suspicio in eos servos, qui non comparebant, commovebatur; Cluent. 180.
confero: audio praeterea non hanc suspicionem nunc primum in Capitonem conferri; Sex. Rosc. 110. quae .. tenuissima suspicio conlata in Scamandrum est aut conferri potuit, ut is ... necare voluisse Habitum putaretur? Cluent. 55.
confirmo: confirmata .. suspicio est, quod ..; Scaur. 12.
constituo: cognoscet ... quid sit quam ob rem in nullo iudice [equite Romano iudicante] ne te-

nuissima quidem suspicio acceptae pecuniae ob rem iudicandam constituta sit; Verr. a. pr. 38.
deleo: hoc postulat, ut ... deleatis ex animo suo suspicionem; Sex. Rosc. 6.
demoveo: ut ab se sceleris illius suspicio demoveretur; Verr. IV, 100.
depello: quid egit nisi uti falsam proditionis a se suspicionem depelleret? Phil. XII, 6.
evello: f. I. inhaeret.
excito: hanc eius suspicionem alii litteris mittendis, alii nuntiis, alii coram ipsi excitaverunt; Sest. 41.
extenuo: f. I. est; Marcell. 21.
facio: nunc facis suspicionem; Flacc. 83.
fingo. f. I. pervenit; Cluent. 178.
habeo: quod si esset ita factum, tamen ea res propter multorum eius modi casum minime firmam veneni suspicionem haberet; Cluent. 174. si habet Asia suspicionem luxuriae quandam; Muren. 12. quamquam ne id quidem suspicionem coitionis habuerit; Planc. 53. f. IV, 1. alqd; Cluent. 175.
iacio: quae est umquam iacta ... suspicio? Flacc. 6.
inicio: quod si suspiciones inicere velitis; Verr. III, 217. cum ... tam atrocis rei suspicio esset iniecta; Cluent 106. quid vos Asiae portus ... iuvabunt tenuissima suspicione praedonum aut hostium iniecta? leg. agr. II, 80.
levo: qui illam suspicionem levare atque ab sese removere cuperet; Verr. III, 136.
minuo: quia qui barbaros homines ad bellum impelleret, non debebat minuere illorum suspicionem; Sulla 36. quod numquam infitiando suspicionem hominum curamque minuerunt; sen. 33.
perhorresco: tuas .. suspiciones perhorrescimus; Milo 67.
pertimesco: quae (accusatio) ... maximi criminis non modo suspicionem, verum etiam mentionem ipsam pertimescat; div. Caec. 31.
propulso: qui ab se omnem suspicionem propulsare ... cuperet; Verr. III, 140.
provideo: quae (suspicio) non tibi ipsi magis quam cum omnibus civibus, tum maxime nobis ... providenda est; Marcell. 21.
quaero: numquam ... Caelius ... eius facti in altero suspicionem quaereret; Cael. 16.
recipio: largitionis recipienda suspicio est; Planc. 6.
refero: ut in eis rebus .. nulla alicuius delicti suspicio referatur; Font. 5.
relinquo: num quid cuiquam iniquissimo disceptatori haec suspicio relinquenda est? Fr. A, III, 2.
removeo: f. levo.
reperio: si aut causa criminis aut facti suspicio ... reperietur; Sex. Rosc. 8. in his rebus si suspicio reperta erit; ib. 76. nulla suspicio in causa ... reperietur; Cael. 66.
sedo: numquam illum ... propriam non nullorum de ipso suspicionem aut infitiando tollere aut dissimulando sedare voluisse; Sest. 8.
significo: voltu ... laboratis ne qua significari possit suspicio cupiditatis; Font. 28.
tego: ut etiam delicti suspicionem tegere possit; Verr. III, 209.
tollo: veneni iam suspicio superiore quaestione sublata (est); Cluent. 184. sustulisti hanc suspicionem, cum dixisti ..; Sulla 68. praesertim cum propinquitas et celebritas loci suspicionem desidiae tollat aut cupiditatis; Scaur. 45. * suspicionem omnem tollit *Curionis* virtus; Fr. B, VI, 2. f. sedo.
vito: sciebam ... non nullos memoria nostra pactionis suspicionem non vitasse; Verr. I, 17. vitanda tibi semper erit omnis avaritiae suspicio; ib. III, 4. quid, ... quod vitandae suspicionis causa ad M'. Lepidum te habitare velle dixisti? Catil. I, 19. utinam ... suspicionem vitare potuisses! Phil. I, 33.
2. **Dativ:** antefero: intellectum est ... mihi ... te auctoritatem huius ordinis ... tuis ... suspicionibus anteferre; Marcell. 3.
aperio: si ullum locum aperuerimus suspicioni; Verr. V, 181.
dedo: quam (vitam) vos .. nolite ... dedere suspicioni; Sulla 79. ut .. suspicioni crimen ... dedisse videamur; Phil. XI, 21.
do: quod aetas M. Caelii dare potuit isti suspicioni locum; Cael. 9.
reclamito: reclamitat istius modi suspicionibus ipsa natura; Sex. Rosc. 63.
resisto: quod si hoc Habito facere licuisset, facile ... falsae suspicioni ... restitisset; Cluent. 134.
satis facio: ut omnium .. suspicioni ... satis fiat; Rab. Post. 45.
3. **Ablativ:** careo: suspicione tamen non caret; Sex. Rosc. 55. si hac indigna suspicione careat; ib. 144. quae (pars) maxime ista suspicione caruit; Sulla 53.
elabor: satis te elapsurum omni suspicione arbitrabare? Verr. I, 102.
libero: iudicio absoluti et suspicione omni liberati sunt; Sex. Rosc. 65. si hac indigna suspicione et ficto crimine liberatus sit; ib. 128. in qua contione cum (P. Apuleius) me ... liberare suspicione fascium vellet; Phil. XIV, 16.
4. **mit Präpositionen:** abhorreo a: huius Staieni persona ... ab nulla turpi suspicione abhorrebat; Cluent. 78 quod Catilinae familiaritas obiecta Caelio est, longe ab ista suspicione abhorrere debet; Cael. 10.
absum a: a qua suspicione ille aberat plurimum; Verr. II, 60. qui non modo a facti, verum etiam a conscientiae suspicione afuit; Cael. 23. sperare videor tantum afuturam esse orationem meam a minima suspicione offensionis tuae; Planc. 8.
adipiscor ex: nihil ex fugitivorum bello aut suspicione belli laudis adeptus est; Verr. V, 42.
cado in: ibi multi ab illo violati, spoliati, bonis expulsi ... in suspicionem caderent; Milo 50. quia in eandem cadere suspicionem conlega ... non potest; Phil. XI, 24.
defendo a: Capitolium ... atque etiam ... aditus Iovis Optimi Maximi, Iunonis Reginae, Minervae M. Scaurum apud vos ... ab omni avaritae aut cupiditatis suspicione defendunt; Scaur. 47.
egredior ad: domo est egressus non modo nullum ad bellum, sed ne ad minimam quidem suspicionem belli; Ligar. 4.
fugio a: quam procul a suspicione fugit, quod eos consules ... potissimum nominavit? leg. agr. III, 6.
incido in: „qui ... in suspicionem incidit regni appetendi"; Milo 72.
pertineo ad: quae quidem ad belli fugitivorum suspicionem pertinerent; Verr. V, 25. quae ad suspicionem stuprorum ac libidinum pertinerent; Font. 38.
pono in: quae posita sunt in suspicionibus; Sex. Rosc. 123. non ... omnes, qui Oppianicum condemnarunt, in culpa sunt ac suspicione ponendi; Cluent. 127.
reicio a: quo quasi in portum reiectus a ceteris suspicionibus confugere posses; Sex. Rosc. 79.
removeo a: mirum omnibus videri, Diodorum reum, hominem quietissimum, ab omni non modo facinoris, verum etiam minimi errati suspicione

remotissimum; Verr. IV, 40. remove te a suspicione alicuius tui commodi; leg. agr. II, 22.

venio ad: nunc venio ad ... atrocissimam suspicionem tuam; Marcell. 21. — in: Cibyrae cum in suspicionem venissent suis civibus fanum expilasse Apollinis; Verr. IV, 30. quod eius vilicos pastoresque tibi in suspicionem venisse dixeras; ib. V, 15. qui tibi in suspicionem nullo suo delicto venit; Flacc. 81. etiam si falso venisses in suspicionem P. Sestio; Vatin. 2. quos quidem doleo in suspicionem populo Romano venire non modo metus, sed alium alia de causa deesse dignitati suae; Phil. I, 15.

vindico ex: se ... ex suspicione tanti sceleris ... vindicavit; Sulla 59.

voco in: Leonidae cuiusdam Siculi familia in suspicionem est vocata coniurationis; Verr. V, 10. nova, credo, res obiecta, novi quidam homines in suspicionem vocati sunt? Cluent. 182. Rabirius ... ne in tenuissimam quidem suspicionem verbo est umquam vocatus; Rabir. 8.

III. **nach Adjectiven:** 1. adfinis: ubi neque homines fuisse putantur huius adfines suspicionis et ..; Sulla 17.

2. alienus a: amandat hominem. ... quo? ... ad homines a piratarum metu ut suspicione alienissimos; Verr. V, 70.

multiplex ad: praeturae iuris dictio, res varia et multiplex ad suspiciones et simultates, non attingitur; Flacc. 6.

purus a: sed quae tandem est in hac urbe tanta domus ab ista suspicione religionis tam vacua atque pura? har. resp. 11.

vacuus a: omnia alia esse nobis vacua ab omni ... suspicione belli; prov. cons. 30. s. purus a.

varius ad: s. multiplex ad.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: tantum .. in hoc crimine suspicionis esse adfirmabo, ut ... coniecturam facere permittam; Verr. V, 22. etiam plus ex nimia praetoris diligentia suspicionis in eo crimine futurum; ib. 103. mortis ratio .. eius modi est, ut aut nihil habeat suspicionis aut, si quid habet, id intra parietes in domestico scelere versetur; Cluent. 175. quid suspicionis esset, si ..? Cael. 61. veritus sum ne meus repentinus ad meos necessarios adventus suspicionis aliquid adferret; Phil. I, 7.

fama: vix ad auris meas istius suspicionis fama pervenit; Sulla 12.

initium: hoc initio suspicionis orto ... puer ille conscius pertimuit; Cluent. 180.

introitus: aperto suspicionis intriotu; Verr. a. pr. 17.

latebrae: possum omnis latebras suspicionum peragrare dicendo; Cael. 53.

odor: qui quodam odore suspicionis Staienum corruptum esse sensisset; Cluent. 73.

2. momentum ad: intelleget ... magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti ad suspicionem criminis quam ad rationem salutis; Verr. a. pr. 52.

V. **Umstand; 1. Ablativ:** adduci: quinque omnino fuerunt, qui ... Oppianicum ... aliqua suspicione ... adducti absolverunt; Cluent. 76.

adfingere: ne quis forte me ... adfingere aliquid suspicione hominum arbitretur; Verr, IV, 67.

agnoscere: iacis adulteria, quae nemo non modo nomine, sed ne suspicione quidem possit agnoscere; Planc. 30.

aspergi: qui istius facti non modo suspicione, sed ne infamia quidem est aspersus; Cael. 23.

coargui: iam intelleges, Eruci, certum crimen *quam* multis suspicionibus coarguatur; Sex. Rosc. 83. haec a me suspicionibus et coniectura coarguuntur; leg. agr. I, 18.

confirmare: quod tu Habiti pecunia factum esse arguis neque id ulla tenuissima suspicione confirmas; Cluent. 137.

defendere: cum alii me suspicione periculi sui defenderent, alii ..; Sest. 46.

deferri: dico ... nullius suspicione, nullius litteris de P. Sulla rem ullam ad me esse delatam; Sulla 85.

deprehendere: cuius ego facinora ... manibus ante quam suspicione deprehendi; Cael. 14.

describi: hinc intellegetis nulla tenuissima suspicione describi aut significari Cornelium; Fr. B, VI, 52.

exulcerari: ut ... neque ille tot suspicionibus certorum hominum ... exulceratus quae meum tempus postularet satis prolixe mihi polliceretur; dom. 28.

fugere: qui (exercitus) metu ac tenui saepe suspicione periculi fugerunt; Caecin. 43.

incendi: homines ... incensi suspicione rem in medium vocare coeperunt; Cluent. 77.

laedi: diutius suspicionibus obscuris laedi famam suam noluit; Cluent. 14.

moveri: qui suspicione certa non movetur; Verr. V, 65.

offendi: statim suspicione offensi ad ea ipsa nomina oculos .. transtulimus; Verr. II, 187.

percelli: neque enim dubito quin ei tales viri suspicione aliqua perculsi repentina de statu suo declinarint; Cluent. 106.

percuti: ego ... hac sum suspicione percussus; Deiot. 17.

perstringere: nemo umquam me tenuissima suspicione perstrinxit; Sulla 46.

quaerere: ut argumento, coniectura, suspicione rerum ipsarum vim naturamque quaeremus; Scaur. 15.

retardari: Cn. Pompeius ... excitavit illam suam non sopitam, sed suspicione aliqua retardatam consuetudinem rei publicae bene gerendae; Sest. 67.

significari: s. describi.

sollicitus: sollicitam mihi civitatem suspicione ... tradidistis; leg. agr. I, 23.

suspicari: speculatorem esse suspicabare; non quaero qua suspicione, tua te accuso oratione; Verr. V, 166.

tolli: sublata erat de foro fides, non ictu aliquo novae calamitatis, sed suspicione ac *; leg. agr. II, 8.

vocari: suspicionibus in iudicium vocatur? Verr. IV, 104.

2. **Präpositionen:** a: intellegetis unum quemque eorum prius a sua vita quam a vestra suspicione esse damnatum; Sulla 71.

ante: Sittius ... profectus est aliquando ante furorem Catilinae et suspicionem huius coniurationis; Sulla 56.

contra: qui colonias sic ... contra suspicionem periculi conlocarunt, ut esse ... propugnacula imperii viderentur; leg. agr. II, 73.

cum: cui potest esse dubium quam ob rem ... tantam difficultatem cum crimine, molestiam cum suspicione susceperis? Verr. V, 61. ut ... nulla turpitudo ... ab accusatore obiceretur, si non vera at tamen ficta || ad commode f. || cum aliqua ratione ac suspicione; Font. 37.

in: etiam tum ... in suspicione latratote; Sex. Rosc. 57. si tuus parens etiam in ipsa suspicione periculi sui ... advocationem hominis improbissimi ... ornamentis .. suis ... honestavit; Sulla 81. ubi .. est in ista suspicione Caelii nomen auditum? Cael. 15. non poteram in illius

mei patriaeque custodis tanta suspicione non metu exanimari; Milo 65.

praeter: quia tum in causa nihil erat praeter ... suspicionem; Cluent. 93.

propter: interfectus est propter quasdam seditionum suspiciones C. Gracchus; Catil. I, 4. altera (pars) timide (me) defendere propter suspicionem caedis putabatur; sen. 33. Sp. Cassius, Sp. Maelius, M. Manlius propter suspicionem regni appetendi sunt necati; Phil. II, 114.

sine: tantum modo sine suspicione latrabitis; Sex. Rosc. 57. rex ... sine ulla suspicione libentissime dedit; Verr. IV, 63. optimae leges .. hac lege sine ulla suspicione || exceptione || *periculi* tollentur; leg. agr. II, 22. eodem ... ipsi sine cuiusquam suspicione multos fortis viros eduxerant; Catil III, 5. quis est ... qui isti aetati ... non possit quam velit petulanter, etiam si sine ulla suspicione, at non sine argumento male dicere? Cael. 8. tot .. annos (Caelius) versatus in foro sine suspicione ... studuit Catilinae iterum petenti; ib. 11. quam (voluntatem) ille sine ulla cupiditatis suspicione prae se fert; Planc. 43.

VI. **Lücke:** hic nihil est quod suspicionem † hoc || suspicione esse opus, al. || putetis; Sex. Rosc. 105.

suspiciose, verdächtig, Verdacht erregend: arguo: multa sunt falsa, .. quae tamen argui suspiciose possunt; Sex. Rosc. 76.

confingo: id (facinus) vos .. a viro optimo ... cogitatum esse confingitis? at quam non modo non credibiliter, sed ne suspiciose quidem! Deiot. 17.

dico: cum enim aliquid habeat quod possit criminose ac suspiciose dicere; Sex. Rosc. 55. nimirum etiam hoc ipso nomine aliquid, quia suspiciose dici poterat, criminabare ...; Flacc. 5.

suspiciosus, argwöhnisch, Argwohn erregend, verdächtig: alqs: an te ... conscientia timidum suspiciosumque faciebat? Verr. V, 74.

alqd: quod adhuc est suspiciosum; Sex. Rosc. 18. quia id est suspiciosum; ib. 56. quid poterat tam || sane tam, iam || esse suspiciosum? ib. 64. quod a vobis hoc pugnari video ne in quaestionem dentur, suspiciosum est; ib. 120. quae erant antea suspiciosa; Cluent. 54. si esset suspiciosum; ib. 174.

anicula: materculae suae festivus filius, aniculae minime suspiciosae, purgat se per epistulam; Flacc. 91.

civitas: in tam suspiciosa ac maledica civitate locum sermoni obtrectatorum non reliquit; Flacc. 68.

exceptio: sunt .. in tota lege exceptiones duae, non tam iniquae quam suspiciosae; leg. agr. I, 10.

genus: ut est hominum genus nimis acutum et suspiciosum; div. Caec. 28.

negotium: is est reus avaritiae, qui ... in suspiciosissimo negotio maledictum omne ... effugit? Flacc. 7.

res: rem .. integram hominis ... quamvis suspiciosam defendere humanitatis esse putabamus; Cluent. 57.

scelus: quod (scelus) iam tum recens suspiciosum ceteris, huic incredibile, nunc vero apertum iam omnibus ... videtur; Cluent. 189.

suspicor, argwöhnen, ahnen, vermuthen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** quem (M. Marcellum) tu ... ad suspicandum sagacissimum ... fore putasti; Catil. I, 19.

2. alqs: quam ob rem etiam suspicabare? Verr. V, 74. ut quidam nimis creduli suspicantur; Phil. I, 29. sed, ut suspicor, terror erat quidam; ib. VIII, 28.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** s. **de,** I. suspicor (9 St.) B. II, S. 13, a.

2. **indirecte Frage:** quae et quantae sint (res) suspicari potes; div. Caec. 40. ut primum Oppianicus ex eo, quod Scamander reus erat factus, quid sibi impenderet, coepit suspicari; Cluent. 66. quales (ludi) non modo numquam fuerunt, sed ne quo modo fieri quidem posthac possint possum ullo pacto suspicari; Piso 65. ut ante consessum meorum iudicum videam quam potuerim qui sint futuri suspicari; Planc. 40. quamquam suspicor quid dicturi sint quidam eorum; Phil. V, 5.

3. **ut:** ut C. Iulius ... ei (ordini) ne libertatem quidem relinquat, adduci ad suspicandum nullo modo possum; prov. cons. 39.

4. **accus. c. infin.:** quoniam suspicaretur aliqua de re fore controversiam; Quinct. 20. de quibus (palmis) me ne audissè quidem suspicatur; Sex. Rosc. 84. denique etiam illud suspicor, omnino haec bona non venisse; ib. 127. hos patere id suspicari; div. Caec. 28. asportare te velle ex Sicilia litteras suspicantur; ib. non nulli suspicati sunt non sine causa illius consilium tam repente esse mutatum; Verr. I, 23. ut possit aliquis suspicari C. Verrem ... ad nobilitatem, hoc est ad suos, transisse; ib. 35. non suspicabatur ... satis multos ex illa calamitate Ariminensium testis nobis ... reliquos esse; ib. 36. deinde qui istum nossent partim suspicabantur, partim plane videbant adiectum esse oculum hereditati; ib. II, 37. tamen ita dicet, ut vos suspicari et cogitare possitis: pertinere hoc ad commodum senatorium || senatorum ||; ib. III, 223. ut hoc liceret suspicari, fuisse aliquando apud Siculos peraeque pro portione cetera; ib. IV, 46. quem iste et audierat multa secum praeclara habere et suspicabatur; ib. ib. 62. quod tamen nemo suspicari debet, tam esse me cupidum, ut ..; ib. 124. coeptum esse in Sicilia moveri aliquot locis servitium suspicor; ib. V, 9. ne illud quidem quisquam poterat suspicari, te in Italia maritimum habere fundum; ib. 46. quid potius in hac tanta ... inconstantia suspicari possumus quam id, quod necesse est, .. isti a Netinis pecuniam ... non datam? ib. 56. clamorem populi fore suspicabatur; ib. 71. speculatorem esse suspicabare; ib. 166. cum ... liceretur is, quem ... sibi emere nemo posset suspicari; Caecin. 16. est quisquam qui ... suspicari possit Oppianicum ... circumventum esse innocentem? Cluent. 30. *si* qui acutiores in contione steterant, de lege agraria nescio quid voluisse eum dicere suspicabantur; leg. agr. II, 13. quos (homines) odorari hunc xviratum suspicamini; ib. 65. suspicor eo mihi semihoram a Labieno praestitutam esse, ut ..; Rabir. 9. aliud esse causae suspicamur; Flacc. 39. si defendas eum, quem obstrictum esse patriae parricidio suspicere; Sulla 6. quis umquam est suspicatus hunc magis odio quam pudore hominum aspectum lucemque vitare? ib. 74. hanc istum otii et pacis causam adrepturum fuisse ad incendia, caedem, rapinas nolo ... suspicemini, nisi videritis; dom. 12. neque suspicatus est, fore periculum ne ..; ib. 127. ex eo, quod sequitur, suspicor de tuorum iudicum manifesto periurio dici; har. resp. 36. qua re .. de eis dici suspicer haec causa est, quod ..; ib. quod non sentiunt id, quod tamen mihi iam suspicari videntur, illius ... impetus in se ipsos posse converti; ib. 46. quam urbem ... ab illa impia ... manu temptari suspicabamur; Sest. 9. quod tantum rei publicae sceleris impendere

a consulibus proximis non suspicabar; prov. cons. 42. quid? si ... fore ... in via .. Clodium Milo ne suspicari quidem potuit? Milo 45. Milo ... suspicari .. debuit eum ... ad villam suam ... deversurum; ib. 51. ne residere in te ullam partem iracundiae suspicemur; Deiot. 8. illud vereor ne tibi illum suscensere aliquid suspicere; ib. 35. non possum adduci ut suspicer te pecunia captum; Phil. I, 35. prius .. rem transegit quam quisquam eum facturum id suspicaretur; ib. II, 21. ergo ego sceleratus appellor a te, quem tu suspicatum aliquid suspicaris; ib. 30. non ante factum vidimus quam futurum quisquam est suspicatus? ib. V, 7. prius ... quam quisquam hoc eum cogitare suspicaretur; ib. 43. ante provinciam sibi decretam audiet quam potuerit tempus ei rei datum suspicari; ib. XI, 24.

III. **mit einfachem Object:** alqd: unde istud vobis suspicari in mentem venerit; Sex. Rosc. 58. ego in Chrysogono ... nihil eius modi suspicor; ib. 122. qui nihil suspicaretur; Verr. I, 64. tantum mihi licet dicere, quantum possum, tantum iudici suspicari, quantum velit; ib. II, 176. qui nihil dum etiam istius modi suspicabantur, verum tamen ea, quae parvis in rebus accidere poterant, providebant; ib. IV, 9. non quo quicquam metueret aut suspicaretur; ib. 64. rex primo nihil metuere, nihil suspicari; ib. 66. qui non modo ea, quae perspicua essent, videre, verum etiam occulta suspicari possent; ib. V, 71. qui nihil metuerent, nihil suspicarentur; ib. 106. mater .. nihil mali suspicans (puerum) mittit; Cluent. 27. constituitur quaestio de furto; nam quid quisquam suspicari aliud potest? ib. 181. quae cum ego non solum suspicarer, sed plane cernerem; leg. agr. II, 9. Cimbrum Gabinium statim ad me, nihil dum suspicantem, vocavi; Catil. III, 6. nimirum illud est, quod ipse suspicatur; Flacc. 82. cum is se nihil audisse de P. Sulla, nihil suspicatum esse diceret; Sulla 14. vos ... nihil laborabatis neque suspicabamini; ib. 51. in quibus (quaestionibus, tormentis) quamquam nihil periculi suspicamur; ib. 78. nihil de hoc consul comperi, nihil suspicatus sum, nihil audivi; ib. 86. vos reiectione interposita, nihil suspicantibus nobis, repentini in nos iudices consedistis; ib. 92. de hoc (Ptolemaeo) ... nihil suspicante ... est rogatum, ut ..; Sest. 57. non vereor ne, quod ne suspicari quidem potuerim, videar id cogitasse; Milo 47. cui numquam se hic .. tradidisset, nisi causae suae confideret, praesertim ... multa suspicanti; ib. 61. quod tu ... suspicari profecto non potes; Deiot 15. non habeo quid suspicer; Phil. III, 26. nihil horum ... suspicatur; ib. XI. 24. f. II, 4. Sex. Rosc. 27. Verr. III, 223. IV, 46. 124. V, 46. 56. dom. 127. har. resp. 46. Phil. II, 30. — **de,** I, suspicor (6 St.) B. II, S. 13, a.

malum: f. alqd; Cluent. 27.

periculum: f. alqd; Sulla 78.

res: miseros interdum civis optime de re publica meritos, in quibus homines ... res ... nefarias suspicantur! Milo 63.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** non poteram Cn. Pompeium ... timidum suspicari; Milo 66.

sustento, aufrecht erhalten, unterstützen, unterhalten, erhalten, ernähren: I. unpersönlich: id (malum) opprimi sustentando ac prolatando nullo pacto potest; Catil. IV, 6.

II. alqm: qui ... dicit testimonium ex nostris hominibus, ut se ipse sustentat, ut omnia verba moderatur! Flacc. 12. qui me cum omnibus rebus, quibus tribunus pl. potuit, defendit, tum reliquis officiis ... sustentavit; sen. 20. cuius ego clientibus, libertis, familia, copiis, litteris ita sum sustentatus, ut ..; ib. cum L. Caecilius privatim me suis omnibus copiis studuerit sustentare; ib. 22. qui ... totam suam quaesturam in me sustentando et conservando conlocavit; ib. 35. quem vos ... vel recordatione parentum vestrorum vel liberorum iucunditate sustentate; Cael. 79. qui se etiam nunc subsidiis patrimonii aut amicorum liberalitate sustentant; prov. cons. 12. „nunc me una consolatio sustentant, quod ..;" Milo 100.

amicos: nec interea locupletare amicos umquam suos destitit, ... fide sustentare; Rab. Post. 4.

cogitationes: si qua (spes) reliqua est etiam nunc quae fortium civium mentis cogitationesque sustentet; Flacc. 3.

difficultates: hoc vectigali etiam belli difficultates sustentantur; leg. agr. II, 83.

discessum: tu comitibus, tu praesidio, tu etiam tanto pondere auri ... discessum illum sustentasti; Rab. Post. 47.

dolorem: cum susentare vix posses maerorem tuum doloremque decessionis; Piso 89.

egestatem: qui ... egestatem et luxeriem domestico lenocinio sustentavit; sen. 11.

exercitum: ille exercitum Cn. Domitii ... suis tectis et copiis sustentavit; Deiot. 14.

initia: cuius initia furoris dissensionibus ... sustentata sunt; har. resp. 50.

instrumentum: omne instrumentum, omnis opera atque quaestus frequentia civium sustentatur, alitur otio; Catil. IV, 17.

luxuriem: f. egestatem. — maerorem: f. dolorem.

magnitudines: quorum (fundorum) subsidio familiarum magnitudines et Cumanorum ... praediorum sumptus sustentare possint; leg. agr. II, 78.

mentis: f. cogitationes.

militem: non dico hoc solum ... vectigal esse, quod ... militem sustentet, hostem non pertimescat; leg. agr. I, 21.

operam: f. instrumentum.

ordinem: qui (ordo) est semper dignitate sua, benignitate magistratus sustentatus; prov. cons. 10.

parsimoniam: quae etiam aleret adulescentis et parsimoniam patrum suis sumptibus sustentaret; Cael. 38.

quaestum: f. instrumentum.

rem publicam: cui res publica a me † una || iam, al. || traditur || tradetur || sustinenda, magnis meis laboribus et periculis sustentata; Muren. 3.

solitudinem: filiae solitudinem sustentavit; Sest. 7.

sumptus: f. magnitudines.

sustineo, stützen, aufrecht erhalten, erlangen, aushalten, auf sich nehmen, unterhalten: I. alqs: an hoc timebam, si mecum ageretur more institutoque maiorum, ut possem praesens sustinere? dom. 56.

res publica: an, cum tu ... domum eius, qui patriam ... perire ... noluisset, ... dedicasses, posset recreata res publica sustinere? dom. 122.

II. acc. c. inf.: sustinebunt tales viri se tot senatoribus ... non credidisse? tantae populi Romani voluntati restitisse? sustineant; Verr. I, 10.

III. alqm: ceteris rebus adiuvamur ex illa provincia, hac vero alimur ac sustinemur; Verr. III, 11. nisi vero sustinuistis eos, qui cum facibus ad curiam cucurrerunt; Milo 91. parum mihi visus es eos, quibus cedere non soles, sustinere; Phil. VIII, 1.

alqd: hoc hi ... sustinebunt? Verr. III, 107. orationis ratio consideranda est, quid ea sustinere, quid pati, quid efficere possit ac debeat; ib. 199.

tamen hoc vobis est statuendum, quid aratorem **ipsum aratìonis** nomine muneris in rem publicam **fungi ac** sustinere velitis; ib. unum sustinere **pauci** possunt, utrumque nemo; Muren. 46. non **commisit** ut sui procuratores quicquam oneris absente se sustinerent; Sulla 58. cum hoc non possent iam diutius sustinere; Sest. 69. ut animus ... hoc, quicquid est, quod nos facimus, ... possit sustinere; Cael. 45. quid? quae postea sunt in eum congesta, ... ut sustinuit, di immortales! sustinuit? immo vero ut contempsit! Milo 64.

arma: sustinere iam populus Romanus omnium nationum non vim, non arma, non bellum, sed luctus, lacrimas, querimonias non potest; Verr. III, 207.

auctoritatem: qui (viri) sua dignitate personam populi Romani atque auctoritatem imperii sustinerent; dom. 133. ego in C. Rabirio perduellionis reo ... interpositam senatus auctoritatem sustinui contra invidiam atque defendi; Piso 4.

bellum: bellum Cretense ... una cum summo imperatore sustinuit; Flacc. 6. illa (Gallia) .. huius belli ... sustinendi principatum tenet; Phil. XII, 9. ſ. arma.

causam: in mentem tibi non venit quid negotii sit causam publicam sustinere? div. Caec. 27. sine quibus causa sustineri ... nullo modo potest; ib. 35. tamen esset magnum, tantam causam, tam exspectatam et diligentia consequi ... et voce ac viribus sustinere; ib. 39. quoniam tribunatus totus P. Sestii nihil aliud nisi meum nomen causamque sustinuit; Sest. 14.

comitia: tota ut comitia suis ... umeris sustineret; Milo 25.

conlegam: in quo conlega sustinendo atque moderando si meam in illum indulgentiam ... laudare vere solebatis; Sest. 8.

convicium: qui posset scurrae divitis cotidianum convicium sustinere; Quinct. 62. improborum convicia sustinere non poteram; dom. 16.

crimen: videbat ... tantum hoc crimen sustinere se nullo modo posse; Verr. V, 101. sustinuisset hoc crimen .. ipse ille latronum occultator et receptor locus; Milo 50.

dignitatem: qui (viri) non solum consiliis suis, sed etiam specie ipsa dignitatem rei publicae || et dignitate rem publicam || sustinent; dom. 3.

dolorem: ut perpetuum dolorem avolsus a meis sustinerem; dom. 145.

equitem; equitem Romanum ... (Caesar) excepit, ... fulsit et sustinuit re, [fortuna,] fide, hodieque sustinet; Rab. Post. 43. quis huius potentiam poterit sustinere? ... quis umquam omnis tribus? quis equites Romanos? quis tribunos militaris? Phil. VII, 17.

furias: cuius vix sustinetis furias insepulti; Milo 91.

gravitatem: nec illam divinam gravitatem ... diutius homo eiusdem sanguinis potuit sustinere; Sest. 130.

impetum: cum (Byzantii) omnis Mithridaticos impetus totumque Pontumque armatum ... repulsum et cervicibus interclusum suis sustinerent; prov. cons. 6.

invidiam: invidiam se sustinere tantam non posse arbitrabatur; Verr. II, 74.

iudicium: totum iudicium sustinebit; div. Caec. 48. iam intellegitis quantum iudicium sustineatis; Cael. 70.

labem: hanc ... labem turpitudinis et inconstantiae poterit populi Romani dignitas sustinere? dom. 102.

lacrimas: ſ. arma.

libidines: ut eas (libidines) capere ac sustinere non provinciae populi Romani ... possint; Verr. I, 78.

luctus: ſ. arma.

magnitudinem: quem existimetis facillime posse magnitudinem causae ac iudicii sustinere; div. Caec. 73. fuerunt ei consules, quorum mentes ... nomen ipsum consulatus, splendorem illius honoris, magnitudinem tanti imperii nec intueri nec sustinere nec capere potuerunt; sen. 10.

metum: solet .. ipse accipere manicas nec diutius obsidionis metum sustinere; Phil. XI, 26.

molem: vix molem istius invidiae ... sustinebo; Catil. I, 23.

munia: qui .. praecipue suis cervicibus tanta munia atque rem publicam sustinent; Sest. 138.

munus: cur tuum munus sustineo? Verr. IV, 79. ſ. alqd; Verr. III, 199.

nomen: ut civitatis nomen sua auctoritate sustineat; Flacc. 34. qui tanti honoris nomen potest sustinere; Phil. VII, 5. ſ. causam; Sest. 14. magnitudinem; sen. 10.

onus: quod (onus) te putas sustinere *non* posse; Sex. Rosc. 112. potero ego hoc opus tantum ... diutius tacitus sustinere? Verr. V, 179. quae (onera) .. multi homines necessarii secundis Postumi rebus discripta sustinuerunt, nunc eius adflictis fortunis (Caesar) universa sustinet; Rab. Post. 41. ſ. alqd; Sulla 58.

partis: non quin hanc personam et has partis ... deberem et possem sustinere; har. resp. 61.

personam: illam .. gravitatis severitatisque personam non appetivi, sed a re publica mihi impositam sustinui; Muren. 6. non infirmitas ingenii sustinet ... tantam personam, tam gravem, tam severam; Piso 24. quam (disciplinam) qui profitetur, gravissimam sustinere mihi personam videtur; ib. 71. ut meminissem quam personam impositam a vobis sustinerem; Phil. VI, 2. ſ. auctoritatem; dom. 133. partis.

poenam: ſ. **poena,** II, 1. sustineo (7 St.) B. III, S. 636, b.

pondus: ut ... verborum ... pondus sustinere non posset; Ligar. 21.

Pontum: ſ. impetum.

potentiam: ſ. equitem; Phil. VII, 17.

preces: neque huius M. Messallae ... preces sustinere potui; Sulla 20.

querimoniam: quae vox, quae latera, quae vires huius unius criminis querimoniam possunt sustinere? Verr. IV, 67. ſ. arma.

rem: putasne te posse ... tot res, tam gravis, tam varias voce, memoria, consilio, ingenio sustinere? div. Caec. 37. qui si homines ... tantam rem sustinere non potuissent; Sest. 87.

rem publicam: cui res publica a me † una || iam, al. || traditur || tradetur || sustinenda; Muren. 3. quam (rem publicam) vos universam in hoc iudicio vestris ... umeris .. sustinetis; Flacc. 94. quam (rem publicam) antea cum viris fortibus multis, in hac vero causa solis || soli || vestris cervicibus sustinetis; dom. 142. ſ. munia.

sacra: quae (signa) manibus sublatis sacra quaedam more Atheniensium virginum reposita in capitibus sustinebant; Verr. IV, 5.

simulacrum: quod (simulacrum dignitatis) C. Caesar solus tuetur et sustinet; Rab. Post. 41.

splendorem: ſ. magnitudinem; sen. 10.

tempestatem: (C. Vergilius) metuit ut eam (tempestatem) ipse posset opibus suis sustinere; Planc. 96.

titulum: qui tamquam truncus atque stipes, si stetisset modo posset sustinere tamen titulum consulatus; Piso 19.

tribunos, tribus: ſ. equitem; Phil. VII, 17.

vim: nec P. Popilius neque Q. Metellus ... vim

tribuniciam sustinere potuerunt; Cluent. 95. quam (vim frigorum) nos vix huius urbis tectis sustinemus; Rab. Post. 42. ut ... sustinere .. eum ac ferre posse tantam vim tempestatis, imbris ac turbinum, mirum videretur; Phil. V, 8. f. arma.

sutor, Schuster: quod Mithridates ... se velle dixit, id sutores et zonarii conclamarunt; Flacc. 17.

suus, sein, ihr: A. **bei Substantiven:** alqs: ipsi .. adulescentes cum Sextio suo de plaga et de uno illo ictu loquebantur; Verr. V, 119. quid? homini ... turpissimo ... quis pecuniam ad emendos agros constitutam, ereptam ex sui Caesaris rebus actis, .. dedit? dom. 23. concidit in curiae paene limine, recordatione, credo, Gabinii sui desiderioque Pisonis; har. resp. 2. ut ... Gracchum illum suum transferendi in nos criminis causa occidere cogitarint; Sest. 82. ille alter ... est ... a suis Graecis subtilius eruditus; prov. cons. 14. edicere est ausus cum illo suo pari ..; Piso 18. hic ... iacebat in suorum Graecorum foetore atque vino; ib. 22. cum tamen ille ... contra suum Clodium ... pugnavit; ib. 27.

alqd: nihil est qua re exploratum cuiquam possit esse quid suum aut quid alienum sit; Caecin. 70. nihil erat cuiusquam, ... quod non ... suum fore putaret; Milo 87.

abdomen: ille gurges atque helluo, natus abdomini suo; Piso 41.

accessio: is suo labore suisque accessionibus [...] consequebatur; Verr. II, 133.

accusatio: si (L. Torquatus) nostram in accusatione sua necessitudinem familiaritatemque violasset; Sulla 2.

accusator: quae reus nocens in accusatore suo cupiat esse; div. Caec. 52. Sulpicium accusatorem suum numerabat, non competitorem; Muren. 49. ille erat ut odisset ... accusatorem suum; Milo 35.

acta: non istas res in actis suis duceret; Phil. I, 18. si ipse viveret C. Caesar, acrius, credo, acta sua defenderet? ib. X, 16. is etiam queritur condiciones suas repudiatas, ... ut acta sua rata essent; ib. XIII, 37.

adfinis: tanta auctoritas in C. Mario fuit, ut non per L. Crassum, adfinem suum, ... sed paucis ipse verbis causam ... defenderit; Balb. 49.

adiutor: non pauca suis adiutoribus large effuseque donabat; Sex. Rosc. 23. Rubrium, ... in omnibus eius modi rebus adiutorem suum et conscium, parum laute deversari dicit; Verr. I, 64.

adventus: ubi non plura [stuprorum flagitiorumque suorum] adventus || quam adventus || sui vestigia reliquerit; Verr. I, 62. in beneficio praetor hoc petit aliquanto ante adventum suum; ib. III, 44. Romae .. recenti adventu suo cum propinquis suis decidit ne reos faceret; har. resp. 42.

adulescentia: nihil a me de pueritiae suae flagitiis audiet, nihil ex illa impura adulescentia sua; Verr. I, 32. numquam coniurationis accusatione adulescentiam suam potissimum commendare voluisset; Cael. 15. „ut (puer) in amore atque in voluptatibus adulescentiam suam conlocaret“; ib. 39. qui ... adulescentiae .. suae terrorem intulerit ei; Deiot. 2.

aedes: alter tibi descendit de Palatio et aedibus suis; Sex. Rosc. 133. illum Aspendium citharistam ... sustulit et in intimis suis aedibus posuit; Verr. I, 53. non solum istum bona sua, verum etiam sacra deosque penatis ... ex aedibus suis eripuisse dixit; ib. II, 13. dubium nemini est ... quin nemo nostrum possit aedis suas ... obtinere; ib. 30. illud (signum) Flamininus ita ex aede sua sustulit, ut in Capitolio ... poneret; ib. IV, 129.

aedilitas: hoc (simulacrum) quidam homo nobilis ... ad ornatum aedilitatis suae deportavit; dom. 111.

aequitas: frater meus pro sua aequitate prudentiaque decrevit, ut ..; Flacc. 49.

aerarium: aerarium vestrum exhausit, suum non habet; Phil. IV, 14.

aestimatio: quo modo Lyciam ... hac sua ... Siciliensi aestimatione adflixerit non est necesse demonstrare; Verr. I, 95.

aetas: ut ... aliquam si non propinquitatis, at aetatis suae, si non hominis, at humanitatis rationem haberet; Quinct. 97.

aetatula: qui ... primam illam aetatulam suam ad scurrarum locupletium libidines detulit; har. resp. 42. alter ... despiciens ... veteres vexatores aetatulae suae ... contemnebat equites Romanos; Sest. 18.

agelli: qui tot annis agellos suos [te praetore] redimere a piratis solebant; Verr. III, 85.

ager: uti per vim ... totum agrum, qui communis est, suum facere possit; Quinct. 90. suos enim agros studiose colebant; Sex. Rosc. 50. cum ... senatus .. et populus Romanus Thermitanis ... urbem, agros legesque suas reddidisset; Verr. II, 90. Thermitani miserunt qui decumas emerent agri sui; ib. III, 99. ut decumas agri sui ... Amestrati M. Caesio decumano darent; ib. 101. eos plane non solum ex agris, verum ex civitatibus suis profugisse; ib. 121. qui non modo ex agris eiecti sunt, sed etiam ex civitatibus suis; ib. 128. ut illa aratorum multitudo aliquando in suis agris ac sedibus conlocetur; ib. uti antiquissimi socii ... populi Romani ... me duce et auctore in agros atque in sedis suas revertantur; ib. 228. quae (civitas, insula) non portus suos et agros ... defenderet; imp. Pomp. 54.

alumnus: ut ... Italia .. alumnum suum servitutis extremo summoque supplicio adfixum videret; Verr. V, 169.

amator: quorum alter me Catilinam, amatorem suum, ... reposcebat; sen. 10. nisi forte ut cum patribus conscriptis, hoc est, cum amatoribus suis cenet; Piso 65.

amentia: qui suam amentiam puero huic praebet ad gloriam; Phil. XIII, 24.

amicitia: quod in templo clarissimo populo Romano monumentum suae societatis amicitiaeque esse voluisset; Verr. IV, 67.

amicus: qui statim ... iubet cuidam amicorum suorum numerari HS LXXX; Verr. II, 54. quod suos amicos ... ipse [Verres] retineret in consilio; ib. 71. quae ... studiose, ut dixi, compararat, non tam suae delectationis causa ‚quam ad invitationes adventusque nostrorum hominum, amicorum suorum || suorum amicorum || atque hospitum; ib. 83. de amicorum hospitumque suorum sententia Thermis Sthenius Romam profugit; ib. 91. rem ad amicos suos detulit; ib. III, 95. eligere ... ex amicorum atque hospitum suorum copia quem cognitorem daret; ib. 107. dat amico suo cuidam negotium; ib. 173. ut populus Romanus de suis vectigalibus, de suis aratoribus, de suis sociis atque amicis audiat; ib. 108. symphoniacos homines sex cuidam amico suo Romam muneri misit; ib. V, 64. cum ... Oppianicus dictitaret .. se et suos amicos testamentum eius obsignasse; Cluent. 38. Decimus quidem Brutus ... Accii, amicissimi sui, carminibus templorum ac monumentorum aditus exornavit suorum; Arch. 27. ut ... meam domum ... per amicos suos complerent proscriptionis metu; dom. 55. nec

interea locupletare amicos umquam suos destitit; Rab. Post. 4. equitem Romanum, veterem amicum suum, ... excepit; ib. 43. fratris filium praeteriit, Q. Fufii, honestissimi equitis Romani suique amicissimi; Phil. II, 41. ille .. homo adflictus ... quae de se exspectat iudicia graviora quam amicorum suorum? ib. III, 25. cum ad nos Cotylam mitteret, ornamentum atque arcem amicorum suorum; ib. VIII, 24.

animus: hoc postulat, ut ... deleatis ex animo suo suspicionem; Sex. Rosc. 6. Tralliani ... comprimant animos suos; Flacc. 53. convivium publicum non dignitatis causa inibit, ... sed plane animi sui causa; Piso 65. ſ. consulatus; sen. 8. cura; Muren. 45.

annus: qui anno suo petierunt; leg. agr. II, 3. P. Clodius ... subito reliquit annum suum; Milo 24.

anulus: si vestitum ... anulumque de digito suum tibi tradidit; Sex. Rosc. 144. iam vero scriba tuus anulo aureo suo ... ista te ratione uti non sinet; Verr. III, 176.

arae: cuius ego furorem ... deos immortalis a suis aris atque templis aspernatos esse confido; Cluent. 194.

arationes: ut sibi suas segetes fructusque omnis arationesque vacuas Apronio tradere liceret; Verr. III, 69. populus Romanus ... putat se bonum in arationibus fructibusque suis habuisse custodem ac vilicum; ib. 119.

arator: ſ. amicus; Verr. III, 106.

arbitratus: non praetorem modo ... invenire potuit atque adeo ne unde arbitratu quidem suo postularet; Quinct. 96. si tabulas C. Fannius accepti et expensi profert suas, in suam rem suo arbitratu scriptas; Qu. Rosc. 2. puto suo quemque arbitratu timere oportere; dom. 8.

arbitrium: Heracleo pirata cum quattuor parvis myoparonibus || myoparonibus parvis || ad arbitrium suum navigavit; Verr. V, 97. quas (litteras) iste ad arbitrium suum confectas esse arbitratur; ib. 147. vixit ad aliorum arbitrium, non ad suum; Muren. 19. quid .. ille umquam arbitrio suo fecit? Phil. VI, 4.

ardor: cum mea domus ardore suo deflagrationem urbi ... minaretur; Planc. 95.

argentum: luteum negotium esse, non dignum quod in suo argento Verres haberet; Verr. IV, 32.

arma: qui nationem Allobrogum et reliquias || nationis A. r., al. || suis .. armis conficiat; Font. 36. quam (vitam) vos .. nolite armis suis spoliatam atque nudatam obicere invidiae; Sulla 79. ille erat ut odisset ... vexatorem furoris, domitorem armorum suorum; Milo 35.

ars: summi .. poëtae ingenium non solum arte sua, sed etiam dolore exprimebat; Sest. 120.

artifices: servos artifices pupilli cum haberet domi, ... suos esse dicebat; Verr. I, 92. palam artifices omnis, caelatores ac vascularios, convocari iubet, et ipse suos compluris habebat; ib. IV, 54.

artificium: non tu in isto artificio accusatorio callidior es quam hic in suo; Sex. Rosc. 49. ut etiam illum ipsum [suo] artificio superasse videatur; Verr. I, 53. primo illo suo leniore || leviore || artificio Heraclium adgredi conatur; ib. II, 36. quod Verrem artificii sui cupidum cognoverant; ib. IV, 30.

avaritia: si non satis habet avaritiam suam pecunia explere; Sex. Rosc. 150. cum senserit istum ... omnem spem posteritatis avaritia sua sustulisse; Verr. III, 119. cum eius animum ad persequendum non neglegentia tardaret, sed conscientia sceleris avaritiaeque suae refrenaret; ib. 130. qui tamen in avaritia sua non solum viam quaestus invenerunt, verum etiam exitum ac rationem defensionis; ib. 190. cum (consules) egestatem, avaritiam, libidines suas viderent expleri non posse; Quir. 13.

auctio: L. Sulla cum bona indemnatorum civium funesta illa auctione sua venderet; leg agr. II, 56.

auctoritas: sua cuique procuratio auctoritasque est restituta; Sex. Rosc. 139. probabit fidem et auctoritatem et religionem suam L. Suetius; Verr. I, 14. non dubitabat quin ... auctoritate sua commovere hominem posset; ib. 126. ne usque eo suam auctoritatem despiceret; ib. cum iste calumniae licentiam sua auctoritate ostendisset; ib. II, 67. velim quaerere ... quidnam sua vi et auctoritate mihi ex hac oratione praeciderit; ib. 164. ait se ... confirmasse, suam se interposuisse auctoritatem; ib. III, 124. hi te homines auctoritate sua sublevent; ib. IV, 20. ut sua religio, laudatio, auctoritas aliquid ... momenti habuisse videatur; Font. 14. cum .. suo iure populus Romanus ... suam auctoritatem ... possit defendere; imp. Pomp. 63. ut viderentur ... sua auctoritate iudicia reprehendisse; Cluent. 130. is (senatus) ipse ... confirmationem auctoritatis suae vestrae potestati permissam esse sentit; Flacc. 4. Cn. Pompeium ... omnem .. ei suam auctoritatem, gratiam, copias, opes ... detulisse; ib. 14. qui multitudinem illam non auctoritate sua, sed sagina tenebat; ib. 17. ut civitatis nomen sua auctoritate sustineat; ib. 34 omnes, qui adsunt, ... pro sua parte atque auctoritate defendunt; Sulla 5. senatui populoque Romano non est licitum ... sententiis atque auctoritate sua ... rei publicae subvenire, sen. 16. quem P. Servilius ... et auctoritatis et orationis suae divina quadam gravitate ad sui generis communisque sanguinis facta virtutesque revocavit; ib. 25. qui ... eodem ... tempore improbos auctoritate sua compresserit; ib. 29. quia videbam ... id illum fide, consilio, virtute, auctoritate, felicitate denique sua facillime perfecturum; dom. 16. qui ... populum Romanum ... non auctoritate sua solum, sed etiam precibus ad meam salutem excitavit; har. resp. 46. cum (M. Cato) iam desperasset, aliquid auctoritate sua profici posse; Sest. 60. restitit (Pompeius) auctoritate sua reliquis rebus; ib. 67. princeps P. Lentulus auctoritate ac sententia sua ... causam suscepit; ib. 70. senatus odit te, ... adflictorem ac perditorem non modo dignitatis et auctoritatis, sed omnino ordinis ac nominis sui; Piso 64. qui (pater) vel minus honestum et alienum tueri vel auctoritate sua vel gratia possit; Planc. 32. cum .. antea senatus auctoritatem suam in virorum fortium funeribus ... ostenderit; Phil. IX, 16. quas (legiones) ille ... ad rem publicam sua auctoritate traduxit; ib. X, 6. qui (senatores) te auctoritate sua ... Africanis oratoribus tradiderunt; Fr. B, VIII, 14. c.

audacia: videt senatores multos esse testis audaciae suae; Verr. a. pr. 7. ausum esse in aede Castoris ... audaciae suae monumentum aeternum reliquere; ib. I, 129. monumentum sceleris audaciaeque suae voluit esse in conspectu Italiae; ib. V, 170 sua quemque fraus, suum facinus, suum scelus, sua audacia de sanitate ac mente deturbat; Piso 46.

aures: ut etiam Cordubae natis poëtis ... auris suas dederet; Arch. 26.

avunculus: patrem tuum ... L. Philippus censor avunculum suum praeteriit in recitando senatu; dom. 84. avorum et avunculi sui consulatum si imitaretur; Phil. 1, 27.

avus: cum avum suum iussu consulis interfectum ... esse dixit; Catil. IV, 13. ubi galli cantum audivit, avum suum revixisse putat; Piso 67. idem fecit L. Philippus, vir patre, avo maioribus-

que suis dignissimus; Phil. III, 25. ſ. avunculus; Phil. I, 27. pater; Verr. III, 201.

auxilium: omnia sua iura, commoda, auxilia, totam denique libertatem in vestris sententiis versari arbitrantur; Verr. V, 172. qui (di) ... hic praesentes suo numine atque auxilio sua templa ... defendunt; Catil. II, 29. qui me ... consules ... omni auxilio, non solum suo, sed etiam vestro ... spoliatum esse voluerunt; sen. 10. cum quidam tribunus plebis suo auxilio *fretos* magistros ludos contra senatus consultum facere iussisset; Piso 8. quaerebat ... de me quid suo mihi opus fuisset auxilio; ib. 18.

beneficium: cum omnia sua commoda, iura, beneficia ... perdidissent; Verr. II, 9. Halaesini pro multis ac magnis suis ... meritis atque beneficiis ... leges ab senatu nostro petiverunt; ib. 122. ut eis ne in suis quidem beneficiis libero iudicio uti liceret; ib. 164. qui suum ... beneficium commemoravit in amicos Caecinae; Caecin. 26. si populum beneficii sui paeniteret; leg. agr. II, 26. qui ante hoc suum beneficium fuerat inimicus; sen. 26. M. Manlius ... non fuit contentus beneficii sui gloria; dom. 101. mecum absens (Metellus) beneficio suo rediit in gratiam; Sest. 120. quem sua lege et suo beneficio ornatum ... solet gloriari; ib. 135. civitas libera et pro eximiis suis beneficiis a senatu et a populo Romano liberata; prov. cons. 7. Q. Metellus Nepos nonne consul ... absens mecum summo suo beneficio rediit in gratiam? ib. 22. neminem umquam est hic ordo complexus honoribus et beneficiis suis, qui ..; ib. 38. qui (Pompeius) sui facti, sui iudicii, sui beneficii voluit me esse ... praedicatorem; Balb. 4. quod (Gaditana civitas) beneficiis suis erga rem publicam nostram consequi potuit; ib. 35. (Milo) probasset .. tibi ... duos se habere semper amicissimos sperasse, te tuo beneficio, me suo; Milo 68. si ... Caesarem beneficii sui paeniteret; Ligar. 29. qui sua erga me beneficia commemorat; Phil. II, 48. cum suo magno esset beneficio, venisse eum contra se; ib. VIII, 18. qui suis beneficiis exhaustis ... fortunas nostras concupiverunt; ib. XIII, 3.

benevolentia: quam (crucem) iste civibus Romanis testem humanitatis in eos ac benevolentiae suae voluit esse; Verr. III, 59. qui suam erga me benevolentiam et fidem ... etiam corporis volneribus' ostendit; sen. 30. stantes (universi) ... suam erga me benevolentiam ac misericordiam declararunt; Sest. 117. quod is meam salutem atque vitam sua benevolentia, praesidio custodiaque texisset; Planc. 1.

bona: SI BONA SUA EX EDICTO P. BURRIENI PRAETORIS DIES XXX POSSESSA NON ESSENT; Quinct. 30. ne videretur iudicasse bona sua ex edicto possessa esse; ib. 31. bonis quidem suis utitur; ib. 49. cum illum in suis paternis bonis dominari videret; ib. 98. Sex. Roscium, ... expulsum ex suis bonis, ... recepit domum; Sex. Rosc. 27. ut filiam bonis suis heredem institueret; Verr. I, 104. de suis bonis ita dat, ut ab iure non abeat; ib. 114. utrum ... vi .. cogat aliquem de suis bonis omnibus decedere; ib. II, 43. bona sua etiam direpta (esse) ... diceret; ib. III, 31. quibus nihil non modo de fructu, sed ne de bonis quidem suis reliqui fecit; ib. 115. quantum ille bonis suis omnibus efficere non posset; ib. 129. ut aliquid de suis bonis recuperaret; ib. V, 128. usum et fructum omnium bonorum suorum Caesenniae legat; Caecin. 11. quem suis bonis heredem esse cupiebat; ib. 12. cum sua bona possideri ab inimicis ac diripi audiret; Quir. 20. qui nostra bona sperant, cum effundant sua; Phil. XI, 13. si ... de suis (bonis se dare) dixisset; ib. XII, 20. ſ. aedes; Verr. II, 13.

caelatores: ait se suis caelatoribus velle ostendere; Verr. IV, 63.

calamitas: me defensorem calamitatum suarum ... esse voluerunt; div. Caec. 11. Sthenius est hic qui adsidet, Thermitanus, ... nunc propter suam calamitatem ... omnibus notus; Verr. II, 83. veniunt Syracusas parentes propinquique miserorum adulescentium, hoc repentino calamitatis suae nuntio commoti; ib. V, 108. quam ... repente exsistet ipse nuntius suae calamitatis! Muren. 89. neque enim nunc propulsandae calamitatis suae causa .. ad vos .. confugit, sed ne qua generi ac nomini suo nota .. turpitudinis inuratur; Sulla 88. quod fortuna in malis reliqui fecit, ut cum parente ... lugere suam calamitatem liceat; ib. 89. ne maererent homines meam, suam, rei publicae calamitatem; Sest. 32. te nulla sua calamitate civitas satiare tam fidelis potest? Phil. VIII, 19.

campi: agros vero Vaticanum et Pupiniam cum suis ... campis conferendos .. [non] putabunt; leg. agr. II, 96.

candidati: ut suos necessarios [candidatos] adsectentur totos dies; Muren. 70.

canes: multa sibi opus esse, multa canibus suis; Verr. I, 126. apponit de suis canibus quendam; ib. IV, 40.

Capua: Romam ... prae sua Capua ... irridebunt atque contemnent; leg. agr. II, 96.

caput: se ... de capite suo priore loco causam esse dicturum; Quinct. 31. nulla salus rei publicae maior est quam eos ... non minus de laude ... quam illos ... de capite ac fortunis suis pertimescere; div. Caec. 71. quem statim de capite suo putaret iudicaturum; Verr. II, 33. quod contra caput suum aut existimationem valere posset; ib. 173. cum interea Apronius caput atque os suum unguento confricaret; ib. III, 62. ut .. de suo capite iudicium fieri patiatur praesens ac sedens; ib. 135. ut ... caput suum ... defendere liceret; Tull. 50. si id praetermittere suo salvo capite potuisset; Cluent. 42. (Oppianicus) ab Staieno ... auxilium capiti ac fortunis suis petere coepit; ib. 67. quod (insigne regium) ille de suo capite abiecerat; Sest. 58. nisi vero gratius putat esse vobis sui se capitis quam vestri defensorem fuisse; Milo 81. suo capiti salvis nobis ominetur; Phil. XI, 12. eum sapientes sui primum capitis aiunt custodem esse oportere; ib. XII, 25. ſ. vita; Milo 30.

carnifex: me suam salutem appellans, te suum carnificem nominans ... mihi ad pedes misera iacuit; Verr. V, 129.

castimonia: qui se ipse sua gravitate et castimonia ... defenderet; Cael. 11.

castra: qui in suis castris virtute putaret oportere, non genere certari; Verr. V, 31. hunc Cn. Pompeius cum in suis castris supplicem abiectum vidisset; Sest. 58.

casus: non illum miserum, ignarum casus sui, redeuntem a cena videtis? Sex. Rosc. 98. sese .. leviorem suum casum fingere; Verr. V, 113. erectus ... facti sui conscientia nihil de suo casu ... querebatur; Phil. I, 9.

caterva: si .. ipse accusator noster Postumus || Postumius || obviam cum bene magna caterva sua venit; Muren. 69.

causa: desinant suam causam cum Chrysogono communicare; Sex. Rosc. 140. quod ita percrebruit, Siculos omnis actorem suae causae contra illius iniurias quaesisse; div. Caec. 12. ut in actore causae suae deligendo vestrum iudicium ab suo iudicio ne discrepet; ib. 14. quem actorem causae suae socii defensoremque fortunarum suarum potissimum esse voluerunt; ib. 65. ne nimis

iudicio Sacerdotis et causae suae confidat; Verr. II, 69. quo facto causam omnem evertit suam; ib. 101. eandem suam causam foederis esse docuerunt; ib. V, 56. defensionem causae suae scripsit; ib. 112. quod eandem suam causam videbat esse quam illorum; ib. 116. Siculi causam suam perisse querentur; ib. 173. iuvari hac confessione causam suam putavit; Tull. 1. multa audivit in sua causa; Font. 38. isne apud vos obtinebit causam suam? Caecin. 38. qui .. defendi causam suam lege noluit; Cluent. 149. cupio eum suae causae confidere; Sest. 135. (Caelius) a sua putat eius esse (causam) seiunctam; Cael. 24. qui suam causam nemini committere audeat; Piso 98. nuper cum Reatini ... me suam publicam causam ... agere voluissent; Scaur. 27. nisi causae suae confideret; Milo 61. f. **causa,** (wegen), I, 2. sua (5 St.) B. I, S. 482, b.

celebritas: quo die me populus Romanus ... sua celebritate laetitiaque comitatum honestavit; dom. 76.

centuriones: ut ... tibi suos speratos centuriones ... compararent; eom. 55.

cervices: cum istius avaritiae poenam collo et cervicibus suis sustinerent; Verr. V, 108. qui .. praecipue suis cervicibus ... rem publicam sustinent; Sest. 138. cum (Byzantii) ... totum .. Pontum armatum ... repulsum et cervicibus interclusum suis sustinerent; prov. cons. 6. cervices .. suas ei subiecit securi, qua ..; Phil. II, 51.

Cilicia: ut Gabinio pro illa sua Cilicia, quam sibi ... pactus erat, Syria daretur; Sest. 55.

civis: postea .. se causam apud Chios civis suos Samiis accusantibus publice dixisse; Verr. I, 52. si ... ad suum civem || civem suum || iudicem venerant; ib. II, 33. cum secum sui cives agant de litteris publicis corruptis; ib. 90. cum ei legatio iam Romam a suis civibus esset data; ib. 109. qui ... tantum auctoritate apud suos civis potuit; ib. 113. etenim ille ... legatus a suis civibus electus est; ib. 156. quo illi frumento et quibus pecuniis tamen ab decumanorum iniuriis civis suos non redemerunt; ib. III, 79. ipsi aratores Centuripini ... tris legatos, civis suos, delegerunt; ib. 108. quanti is a civibus suis fieret, ... ignorabas? ib. IV, 19. Cibyrae cum in suspicionem venissent suis civibus fanum expilasse Apollinis; ib. 30. audistis ... legatos Hennensis publice dicere sese a suis civibus haec habere mandata; ib. 113. civibus suis rationes ferre debebat; ib. V, 60. se ... nihil praeter vocem ... neque civibus suis neque accusatoribus nostris praestare debere; Font. 29. ut comperi legatos Allobrogum ... in Galliam ad suos civis ... esse missos; Catil. III, 4. solere suos civis ceterosque Graecos ex tempore quod opus sit obsignare dixit; Flacc. 36. qui hanc .. legationem ... non accepit a suis civibus; ib. 45. pro quo cum ... pecuniam accepisset, celavit suos civis; ib. hunc Hermippum, ... civem suum, ... percussit; ib. 46. cum ... Maeandrius quasi ministrator aderat, subiciens quid in suos civis civitatemque ... dicerem; ib. 53. quae (urbs) vetustate ea est, ut ipsa ex sese suos civis genuisse dicatur; ib. 62. ergo is ... quod volet .. probabit? at qui vir! quam non amicus suis civibus! ib. 90. Homerum Colophonii civem esse dicunt suum, Chii suum vindicant, ... Smyrnaei vero suum esse confirmant; Arch. 19. ad immortalitatem gloriae plus adfert desideratum esse a suis civibus quam omnino numquam esse violatum; dom. 86. qui se ... suis civibus ... natos arbitrantur; Sest. 138. homines Graeci ... inique a suis civibus damnati atque expulsi; ib. 142. hunc (Annibalem) sui cives e civitate eiecerunt; ib. quasi vero quisquam vir ... optabilius quicquam arbitraretur quam se a suis civibus rei publicae causa diligi; Vatin. 7. qui si suis decretis ... sanxissent, ne quis suorum civium castra imperatorum populi Romani iniret; Balb. 25. gravissima .. in istum civem suum Gaditani senatus consulta fecerunt; ib. 41. (defendunt Balbum) amore ut suum civem; ib. 43. utrum tandem bono viro ... optabilius putas sic exire e patria, ut omnes sui cives salutem ... precentur ..? Piso 33. beatos esse, quibus ea res honori fuerit a suis civibus, nec tamen eos miseros, qui beneficio civis suos vicerint; Milo 96, 97.

civitas: cum esset Sthenius civitatis suae nobilissimus; Verr. II, 106. quo hic in civitate sua splendore ... sit; ib. 111. erant enim tum censores legibus facti, delecti a suis civitatibus; ib. 138. hi monumenta tuae formae ac nominis in suis civitatibus esse cupiebant; ib. 157. commemorarem ... eos omnis hoc statuisse, monumentum istius in sua civitate nullum esse oportere; ib. 163. animadvertistis ... Apollodorum ..., principem suae civitatis, lacrimantem testari ..; ib. III, 74. hominem suae civitatis in primis honestum ac nobilem ... legarunt ad Apronium eundem; ib. 114. qui a suis civitatibus illis navibus praepositi fuerant; ib. V, 101. indignissimum visum est, homines honestissimos, electos e suis civitatibus, in ferrum ... coniectos; ib. 107. quot a civitate sua nautas acceperit; ib. 112. graviter homines ... in suis civitatibus et municipiis gratiosi tulerunt ..; Muren. 47. cui nullus honos in sua civitate habitus est umquam; Flacc. 45. Hermippum .. ipsum, ... splendidissimum atque ornatissimum civitatis suae, probris omnibus ... vexat; ib. 48. illis tum erat reditus in suas civitates, ad suos Lares familiaris; Sest. 30. ceterae civitates omnes non dubitarent nostros homines recipere in suas civitates; Balb. 29. ut indicant hi principes civitatum suarum; Planc. 28. (principes) huic si praesto fuerint, gratius se civitatibus suis facturos putant; ib. non igitur miliens perire est melius quam in sua civitate sine armatorum praesidio non posse vivere? Phil. II, 112. qui in sua civitate cum peregrino negavit se iudicio aequo certare posse; Fr. B, VIII, 2. f. ager; Verr. III, 121. 128.

clades: quamquam ruit ipse suis cladibus; Phil. XIV, 8.

classis: illi statim myoparonem egregium de sua classe ... dederunt; Verr. I, 86. qui ... omnis .. eius (Mithridatis) copias acerrimumque impetum moenibus, litoribus classibusque suis exceperunt; ib. II, 159. quia suam classem attemptatam magno cum suo periculo paene sensit; Quir. 17.

clementia: suam clementiam laudari magno opere nolebant; Cluent. 105. cum Sex. Pompeium restituit civitati, ... clarissimum monimentum clementiae suae; Phil. V, 39.

clientes: hoc sibi amplissimum ... ducebant, ab hospitibus clientibusque suis ... iniurias propulsare; div. Caec. 66. ut suos novos clientis a bello faciendo deterreat; Font. 36.

codex: suum codicem testis loco recitare adrogantiae est || adrogantia est ||; Qu. Rosc. 5.

coetus: non desistebant ... ad suos coetus occultos noctem adiungere; leg. agr. II, 12.

cogitatio: suum quemque scelus agitat amentiaque adficit; suae malae cogitationes conscientiaeque animi terrent; Sex. Rosc. 67. id etsi antea iam mente et cogitatione sua fratrisque sui consecratum esset; Verr. IV, 67. si .. animus ... quibus regionibus vitae spatium circumscriptum est, eisdem omnis cogitationes terminaret suas; Arch. 29.

cognatus: cum in causa liberali eum, qui adserebatur, cognatum suum esse diceret; Flacc. 40.

cognitio: ipsae (leges) .. te a cognitione sua ... reppulerunt; Balb. 32.

cognomen: qui suo cognomine declarat tertiam partem orbis terrarum se subegisse; Sex. Rosc. 103. ſ. nomen; Verr. IV, 57.

cohors: quas (causas) ipse constituerat || instituerat || cum consilio, hoc est, cum sua cohorte cognoscere; Verr. II, 30. qui tamen de cohorte sua dare non solebat; ib. 34. iudicem de sua cohorte (se) daturum; ib. 66. itaque iste solus cum sua cohorte nequissima relinquitur; ib. 71. recuperatores de cohorte sua daturum (se) minabatur; ib. III, 68. recuperatores dicit se de cohorte sua daturum; ib. 136. istum statuisse in provincia sua existimationis suae iudicium extra cohortem suam committendum fuisse nemini; ib. 142. recuperatores se de cohorte sua dicebat daturum; Verr. V, 141.

collum: ſ. cervices; Verr. V, 108.

colonia: totam Italiam suis coloniis || colonis || ut complere liceat, permittitur; leg. agr. II, 34. cum eidem ... totam Italiam suis opibus obsidebunt, eidem [vestram libertatem] suis praesidiis et coloniis interclusam tenebunt; ib. 75.

coloni: ut ... quas velint veteres colonias colonis suis occupent; ib. 86.

comes: statim negotium dat illis suis comitibus; Verr. I, 63. cum comperisset suum comitem iuris ... corrumpendi causa ... pecuniam accepisse; ib. II, 57. hunc .. si secuti erunt sui comites; Catil. II, 10. in eius tetrarchia unum ex Graecis comitibus suis conlocarat; Phil. II, 94. quorum .. bona ... statim suis comitibus compotoribusque discripsit; ib. V, 22. de comitum suorum sententia condemnat omnis; ib. 114. cum ornasset Thraecidicis comitem et familiarem suum; ib. VII, 17.

commilitones: „eosdem (milites) ... ad quaestoris sui aut imperatoris aut commilitonum suorum pericula impulistis“; Phil. XIII, 33.

commodum: ut de suis commodis aliquam partem velit committere; Quinct. 38. ex omnibus suis commodis hoc solum filio reliquit; Sex. Rosc. 15. in privatis rebus si qui rem mandatam ... malitiosius gessisset sui quaestus aut commodi causa; ib. 111. non ullius rationem sui commodi ducit; ib. 128. animo aequo se carere suis omnibus commodis dicit; ib. 144. non iam ut commoda sua, sed ut vitam salutemque totius provinciae defenderem; div. Caec. 3. si potius vobis ac rei publicae, quam sibi et suis commodis ... deserviunt; Verr. III, 228. quod se non suis commodis, sed etiam suorum municipum ceterorumque necessariorum natum esse arbitrabatur; Cluent. 43. (defendunt Balbum) studio ut diligentissimum defensorem commodorum suorum; Balb. 43. de libertate .. populi Romani, non de suis commodis armis decernendum vident; Phil. X, 16. ut eam (salutem) ... commodis suis ... anteferret; ib. XIV, 5. ſ. auxilium; Verr. V, 172. beneficium; Verr. II, 9.

compellatio: nec sentit amens commendationem esse compellationem suam; Phil. III, 17.

compendium: ut cum aliquo suo compendio negotia mulieris ... susciperet; Caecin. 13.

complexus: me ipsa suo complexu patria tenuisset; Piso 19. quae (urbs) se vel potius exscindi quam e suo complexu ut eriperer facile pateretur; Planc. 97. vi me, *vi* inquam, Plancius et complexu suo retinuit; ib. 100. qua pace Cn. Pompei filium res publica .. suo .. sinu complexuque recipiet; Phil. XIII, 9.

compotor: ſ. comes; Phil. V, 22.

conatus: sic in spe corrumpendi iudicii perspicua sua consilia conatusque omnibus fecit; a pr. 5.

condiciones: ut eum suis condicionibus in ipso articulo temporis astringeret; Quinct. 19. quod si ... imbiberit *spem posse se* ... illum ad suas condiniones perducere; ib. 27. ſ. acta; Phil. XIII, 37.

confessio: quaerat ... quo pacto suae confessioni possit mederi; Verr. I, 12. urgetur confessione sua; ib. IV, 104. sua confessione induatur ac iuguletur necesse est; ib. V, 166. quamquam ... confessionibus suis ... ius ... civis amiserat; Catil. III, 15.

coniunctio: me Cn. Pompeius ... semper sua coniunctione dignissimum iudicavit; Piso 76.

coniux: quibus liberos coniugesque suas integras ab istius petulantia conservare non licitum est; Verr. a. pr. 14. ne eadem mulier cum suo coniuge et fratre ... honestissimum adulescentem oppressisse videatur; Cael. 78. *coniugem suam* ... *istius incensae libidini* ... cum dare nollet Aris; Scaur. c. 2, § 6.

conlega: *idem* (Rullus) ... conlegas suos ascriptores legis agrariae non repudiabit; leg. agr. II, 22. hac tanta de re P. Rullus cum ceteris x viris conlegis suis iudicabit; ib. 43. quid? Autronio nonne sodales, non conlegae sui ... defuerunt? Sulla 7. „voltu ... conlegae sui libidinem levitatemque franget“; Sest. 20. defendebat (C. Cornelius) testibus conlegis suis ..; Vatin. 5. neque se neque generum neque conlegam suum tribuno plebis defuturum; Piso 78. potuitne (eum interficere) ... P. Sestio, conlega suo, volnerato? Milo 38. legi epistulam Antonii, quam ad quendam VII virum, ... conlegam suum, miserat; Phil. V, 33. postulat .., ut ... sua conlegaeque sui decreta maneant; ib. VIII, 26. neque ... passus est plus unius conlegae sui quam universae civitatis vocem valere; Fr. B, VI, 14.

conliberti: qui partim socios suos, partim libertos, partim conlibertos ... securi percussos esse dicunt; Verr. V, 154.

conlusor: Licinium Denticulam de alea condemnatum, conlusorem suum, restituit; Phil. II, 56.

conscientia: timuit mulier amens non suam conscientiam; Cluent. 187. cuius (libidinis) conscientiam nihil est quod quisquam timeat, si non pertimescat suam; Rab. Post. 11. T. Annius ... in gravi fortuna conscientia sua niteretur; Milo 83. ſ. cogitatio; Sex. Rosc. 67.

conscius: ſ. adiutor.

conservator: cum mihi ipsa Roma convolsa sedibus suis ad complectendum conservatorem suum progredi visa est; Piso 52.

consiliarii: derisum esse credo hominem amentem a suis consiliariis; Verr. V, 103.

consilium: ex hac decuria vestra ... in suum consilium sine causa subsortiebatur; Verr. I, 158. quod habere clausa non potuerit sua consilia de Verre; ib. III, 63. recte isti studia vestra suis consiliis regere conantur; imp. Pomp. 64. M. Baebius de suo consilio Diogenem emptum ... esse dicebat; Cluent. 53. quod eos, qui huius coniurationis participes fuissent, a suis et a rei publicae consiliis removisset; Catil. III, 14. si L. Catilina cum suo consilio nefariorum hominum ... hac de re posset iudicare; Muren. 83. quae (Graecia) iam diu suis consiliis perculsa et adflicta est; Flacc. 16. qui (viri) ... consiliis suis ... dignitatem rei publicae sustinent; dom. 3. quis igitur optimatium discordiam molitur? idem iste, nec ulla vi ingenii aut consilii sui, sed quodam errore nostro; har. resp. 40. in ipsum Cn.

Pompeium, auctorem ... consiliorum suorum, invehi coepit; ib. 48. quo (in senatum) si tum veniret (Cato), me tamen socium suorum in re publica consiliorum videre posset; Sest. 63. qui mentem optimi ... viri suis consiliis fictisque terroribus a defensione meae salutis averterant; ib. 67. qui .. ita se gerebant, ut sua consilia optimo cuique probarent; ib. 96. qui hanc tantam rem publicam suis consiliis aut laboribus ... servarint; ib. 143. Gabinius illud, quoquo consilio fecit, fecit certe suo; Rab. Post. 21. quam causam sui dementissimi consilii et facti adferebat? Phil. II, 53. qui rem publicam ... suo studio, consilio, patrimonio denique tutatus est et tutatur; ib. IV, 2. qui illum ... consilio atque iudicio ... ut hostem arcuit Gallia; ib. V, 37. Dolabellae ferum et immane facinus ... suo consilio factum esse testatur; ib. XIV, 8. eos numquam oportebit consilii sui paenitere; ib. 30. cum .. C. Caesar ... consilio diligentiaque sua castra feliciter defenderit; ib. 37. ſ. auctoritas; dom. 16. conatus.

consobrinus: quae ... nupsit A. Aurio Melino, consobrino suo; Cluent. 11. ne cum eius filio, consobrino suo, ... vivat; Ligar. 11.

constantia: quamquam nullum monimentum clarius Ser. Sulpicius relinquere potuit quam effigiem morum suorum, virtutis, constantiae, pietatis, ingenii filium; Phil. IX, 12.

consuetudo: ut humanitatem consuetudinemque suam retineret laborabat; Verr. I, 65. Cn. Pompeius ... excitavit illam suam ... consuetudinem rei publicae bene gerendae; Sest. 67.

consul: quibus illam relictionem proditionemque consulis sui gratam sperat fore; Verr. I, 35. qui quaestor consulem suum ... spoliare ... ausus sit; ib. III, 6. nolite a sacris patriis Iunonis Sospitae, cui omnis consules facere necesse est, domesticum et suum consulem potissimum avellere; Muren. 90. qui ita suum consulem observavit, ut ..; Sest. 8. Milone occiso habuisset suos consules; Milo 89. si (legiones) .. consulem suum reliquerunt; Phil. V, 4. cum (legiones) consulem suum ... reliquissent; ib. 28. quae (legio) ... non ut consulem et imperatorem suum, sed ut hostem ... patriae reliquit Antonium; ib, XII, 8.

consulatus: tu mihi concedas necesse est, hunc ... nihil de suo consulatu ... per vim recuperando cogitavisse; Sulla 68. princeps P. Lentulus ... hoc specimen virtutis, hoc indicium animi, hoc lumen consulatus sui fore putavit, si me mihi ... reddidisset; sen. 8. qui (Lentulus) cum ad gloriam suam ... magis pertinere videret causam illam integram ad suum consulatum reservari; Sest. 70. me ille sui totius consulatus ... socium esse voluit; Piso 79.

consultores: si Q. Scaevola ... consultores suos non numquam ad Furium et Cascellium .. reiciebat; Balb. 45.

contio: ut ... te suis sceleratis contionibus sublevarent; dom. 55. etiam sua contio risit hominem; har. resp. 8. qui antea cantorum convicio contiones celebrare suas solebat; Sest. 118.

conventus: in conventum suum mimi Isidori filiam venisse; Verr. V, 31.

copia: cum ... ipse Herbitam cum illa sua praedonum copia manuque venisset; Verr. III, 76. solitum esse istum ... tantum de suo quaestu ac de sua copia frumenti mittere; ib. 171. exponit suas copias omnis; ib. IV, 62. publicani ... suas rationes et copias in illam provinciam contulerunt; imp. Pomp. 17. utinam ille omnis secum suas copias eduxisset! Catil. II, 4. ut se Oceanum cum Ponto [Sertorii copias cum suis] coniuncturum putaret; Muren. 32. cum L. Caecilius .. me suis omnibus copiis studuerit sustentare; sen. 22. cum iam a firmissimo robore copiarum suarum relictus esset; dom. 67. hic (Tigranes) ... cum reliquis suis copiis in pristina mente mansit; Sest. 58. ille exercitum Cn. Domitii ... suis tectis et copiis sustentavit; Deiot. 14. ut cum suis copiis quam proxime Italiam sit; Phil. X, 26. si ... C. Cassium ... copiis suis opibusque iuvissent; ib. XI, 31. qui ... fuit ... dux copiarum suarum; ib. 33. ut cum suis copiis iret ad Mutinam; ib. XIII, 13. si omnibus suis copiis excellentem virum res publica armasset; ib. 32. ſ. auctoritas; Flacc. 14.

corpus: cum suo corpori vim attulisset; Cluent. 32. cum ... corpus ac vitam suam conservasset; Quir. 20. quis minus umquam pepercit hostium castris quam ille omnibus corporis sui partibus? har. resp. 59 quorum ille (frater) telis libenter ... corpus obtulisset suum, nisi suam vitam ad spem mei reditus reservasset; Sest. 76. cruentare corpus suum leve est; maior haec est vitae, famae, salutis suae volneratio; Piso 47. ille corpus suum periculo obiecit; Deiot. 14. corpora sua pro salute regum suorum hi legati tibi regii tradunt ib. 41. quid egit aliud nisi ut paene corpore suo Gallia prohiberet Antonium? Phil. VI, 9. eadem (Gallia) crudelitati M. Antonii suum totum corpus obiecit; ib. XII, 9. ſ. vita; Milo 30.

creditores: qui cum omnibus creditoribus suis male agat; Quinct. 84. venire omnis suas possessiones ... maluit quam ullam moram cuiquam fieri creditorum suorum; Sulla 58. creditoribus suis spem ostentare provinciae videretur; Fr. B. XIII, II, 3.

crimen: suis eum certis propriisque criminibus; accusabo; Verr. I, 43. quod non suis, sed suorum peccatis criminibusque prematur; Verr. II, 49. cum is (reus) non suo crimine ... sit in quoddam odium iniustum vocatus; Caei. 29.

cruciatus: id .. postremum parentes suos liberi orabant, ut levandi cruciatus sui causa lictori pecunia daretur; Verr. V, 119. qui non dolore et cruciatu nocentis suum dolorem cruciatumque lenierit; Catil. IV, 12.

crudelitas: ut suam .. crudelitatem exercuerit ... in mortuo; Phil. XI, 8.

cubiculum: ſ. lectus.

cubile: nulli sunt inventi tam ... perditi ... qui non cubile ac lectulum suum ... salvum esse velint; Catil. IV, 17.

culpa: processit ille, et Graecus apud Graecos non de culpa sua dixit, sed ..; Flacc. 17. causam dicit Sestius de vi? quid ita? quia vivit. at id non sua culpa; Sest. 80.

cupiditas: qui sua cupiditate tantos tumultus concitatos videret; Verr. I, 67. cupiditate illa sua nota atque apud omnis pervagata; ib. II, 85. qui primum certos instituerit nomine decumanos, re vera ministros ac satellites cupiditatum suarum; ib. III, 21. quia ... nemo laborat ut obscura sua cupiditas esse videatur; ib. V, 126. sic etiam fortunis hominum abutebatur ad nocturna vota cupiditatum suarum; ib. 142. cum ... sibi nihil ... ad cupiditates suas ... reliquisset; Cluent. 68. cuius illi salutem pro pignore tradiderunt ad explendas suas cupiditates; prov. cons. 2. quos putavit fore diligentissimos satellites scelerum, ministros cupiditatum suarum; ib. 5. saepe .. vidi, qui .. mihi ... cupidiores provinciae viderentur, triumphi nomine ... celare cupiditatem suam; Piso 56.

cura: ut ... candidatus totum animum atque omnem curam diligentiamque suam in petitione non possit ponere; Muren. 45. quam (mortem) ... sua cura ... vitare potuisset; Phil. IX, 5.

qui omnis suas curas in rei publicae salute defigunt; ib. XIV, 13. ſ. iudicium; Cluent. 196.

cursus: quid est .. propositum his rei publicae gubernatoribus ... quo cursum suum derigere debeant? Sest. 98. quem (Q. Catulum) neque periculi tempestas ... potuit umquam de suo cursu aut spe aut metu demovere; ib. 101. cum videam navem secundis ventis cursum tenentum suum; Planc. 94.

custodiae: frumentum provinciae frumentariae ... custodiis suis clausum continebant; dom. 11. ſ. benevolentia; Planc. 1.

debitores: nonne ... ultro Fufidium ... creditorem debitoribus suis addixisti? Piso 86.

decempeda: quam (urbem) iam peritus metator et callidus decempeda sua Saxa diviserat; Phil. XIV, 10.

decretum: a quibus comperit ... idcirco suum decretum pecunia esse temptatum; Verr. II, 59. de quo litteras eas ... [et] ad se missas et suo decreto remotas scirent esse; ib. 186. me in patriam ter suis decretis Italia cuncta revocavit; Quir. 10. scribae ... non obscurum de meis ... beneficiis suum iudicium decretumque esse voluerunt; dom. 74. eidem homines ... P. Sestii ... periculum decreto suo deprecantur; Sest. 9. cuius causam ... neque senatus ... neque suis decretis Italia cuncta susceperat; ib. 37. qui si suis decretis legibusve sanxissent, ne ..; Balb. 25. me .. praesentem contra latrocinium tuum suis decretis legatisque defenderant; Piso 25. legio Martia ... non ipsa suis decretis prius quam senatus hostem iudicavit Antonium? Phil. IV, 5. ſ. conlega; Phil. VIII, 26.

decumae: mittit homini ... tritici quod satis esset, de suis decumis; Verr. IV, 62.

decuria: multa est ab eo petita, ... quod non suae decuriae munere ... sedisset; Cluent. 103.

defensio: qui illud iam ipsum acerbe tulerit, ... non ... defensioni suae condonatum esse Oppianicum; Cluent. 109.

delectatio: ſ. amicus; Verr. II, 83.

deliciae: Rubrium, delicias suas, ... parum laute deversari dicit; Verr. I, 64.

delictum: qui tibi in suspicionem nullo suo delicto venit; Flacc. 81. qui te ... nullo suo delicto ferri praecipitem est facile passus; Vatin. 39.

demonstratio: conversam iam habent demonstrationem suam; Verr. IV, 132.

depeculator: cives Romani ... te unum solum suum depeculatorem, vexatorem, praedonem, hostem venisse senserunt; Piso 96.

di: hic ... iam a suis dis penatibus praeceps eiectus (esset); Quinct. 83. exterminabit civis Romanos edicto consul a suis dis penatibus? Sest. 30. ut in privata re deos penatis suos ... defenderet; ib. 95. cum domum ac deos penatis suos defenderet; Milo 38.

dicio: itaque M. Scaurus ... istum in sua potestate ac dicione tenuit; Verr. I, 97.

dies: placere eum quam amplissime supremo suo die efferri; Phil. IX, 16.

difficultates: expositis suis difficultatibus hominem ad HS LXXX perducit; Verr. II, 69.

digiti: quid? cum accusationis tuae membra dividere coeperit et in digitis suis singulas partis causae constituere? div. Caec. 45.

dignitas: habuit et dignitatis et nobilitatis suae rationem; Verr. II, 48. ut sui iuris dignitatisque meminisset; ib. 73. qui vos de religione sua ac dignitate vere existimare maxime vellet; ib. IV, 16. imperaverunt pro dignitate sua quod visum est; Font. 18. cepit magnum suae virtutis *fructum ac dignitatis*; imp. Pomp. 59. suae dignitatis esse arbitrabantur ..; Cluent. 49. uterque .. pro sua dignitate ... in summa severitate versatur; Catil. IV, 7. qui id, quod salutis omnium causa statueritis, non putent esse suae dignitatis recusare; ib. 8. dignitati horum anteponant suam; Flacc. 61. quamquam pro sua dignitate moderatus est in testimonio dicendo orationi suae; ib. 87. semper (L. Flaccus) ita sentiet, talem se animum et generis dignitati et pietati suae ... debuisse; ib. 104. ut P. Sulla ... dignitatis suae splendorem obtinere ... potuisset; Sulla 1. Sulla, si sibi suus pudor ac dignitas non prodesset, nullum auxilium requisivit; ib. 15. si ... non me ipsa res publica ... ad gravitatem animi ... sua dignitate revocaret; ib. 83. quem egomet dicere audivi ... recuperata .. sua dignitate se non commissurum, ut ..; Quir. 20. quae (civitas) suam dignitatem non posse se tenere, nisi me recuperasset, cunctis suffragiis iudicavit; ib. 25. Kaeso ille Quinctius et M. Furius Camillus ... sunt in suam pristinam dignitatem restitui; dom. 86. qui (viri) sua dignitate ... auctoritatem imperii sustinerent; ib. 133. qui te suae dignitatis augendae causa ... ferri praecipitem est facile passus; Vatin. 39. qui (ordo) est semper dignitate sua ... sustentatus; prov. cons. 10. ut M. Aemilius cum sua dignitate omni ... sordidissimae ... genti ... condonetur; Scaur. 45. ut tueatur dignitatem suam; Milo 34. quibus tu ... dignitatem suam reddidisti; Marcell. 10. quin quassata res publica ... multa perderet et ornamenta dignitatis et praesidia stabilitatis suae; ib. 24. quos quidem doleo in suspicionem ... venire ... deesse dignitati suae; Phil. I, 15. convenerunt corrogati et quidem ampli quidam homines, sed immemores dignitatis suae; ib. III, 20. quis est civis ... tam inimicus dignitatis suae? ib. VI, 18. huic se etiam summis honoribus usi contra suam dignitatem venditabant; ib. VIII, 28. qui ne Apollinaris quidem ludos pro sua ... dignitate apparatos praesens fecit; ib. X, 7. id Q. Caepionem Brutum ... pro sua maiorumque suorum dignitate ... fecisse; ib. 25. ſ. auctoritas; Piso 64.

dilectus: „Galliam ... comatam postulo ... cum sex legionibus eisque suppletis ex D. Bruti exercitu,“ non modo ex dilectu suo; Phil. VIII, 27.

diligentia: qui videbatur eorum fortunas fide diligentiaque sua posse defendere; div. Caec. 67. non ut is idem conficeret diligentia et industria sua; Verr. a. pr. 6. petit ab eo pro sua fide ac diligentia pluribus verbis; ib. I, 135. qui causam senatus ... sic sua diligentia multitudini commendavit, ut ..; sen. 20. ſ. consilium; Phil. XIV, 37. cura; Muren. 45.

disciplina: disciplinam suam legesque conservant; Muren. 74.

discipuli: cum iste se pecuniam ... a discipulis suis diceret Fufiis persoluturum; Flacc. 46.

disputationes: solet .. in disputationibus suis oculorum et aurium delectationi abdominis voluptates anteferre; Piso 66.

doctores: quis est nostrum liberaliter educatus cui non educatores, cui non magistri sui atque doctores ... cum grata recordatione in mente (versentur)? Planc. 81.

dolor: qua in re dolori suo ... serviunt; div. Caec. 64. incommoda sua nostris committere legibus ... quam dolori suo permittere maluerunt; Verr. I, 82. dolorem suum nemini impertiebat; ib. II, 84. populus Romanus dolori suo maluit ... obtemperare; imp. Pomp. 56. qui locuples testis doloris et sanguinis sui non fuerit; Flacc. 40. si hunc habent auctorem Tralliani doloris sui; ib. 53. ne (homines) hunc suum dolorem

veste significarent; Sest. 32. qui (Saturninus) ... dolorem suum magna contentione animi persequebatur; ib. 39. cum ... alii ulcisci dolorem aliquem suum vellent, alii ..; ib. 46. si meo interitu senatui populoque Romano doloris sui de me declarandi potestas esset erepta; ib. 51. quem id facere dolor et suspicio sua coëgit; Scaur. 31. cum senatus luctum et dolorem suum vestis mutatione declarandum censuisset; Piso 17. „at ... fuit ultor iniuriae, poenitor doloris sui"; Milo 35. ſ. ars. cruciatus; Catil. IV, 12. iudicium; Cluent. 196. lacrimae.

domus: multa palam domum suam auferebat; Sex. Rosc. 23. quos in eorum locum subditos domi suae reservavit; Verr. I, 12. se ... praedonum duces vivos atque incolumis domi suae ... retinuisse; ib. noluit videri ipsum illum Rubrium invitus domum suam recepisse; ib. 65. iactatur domi suae vir primarius et homo honestissimus || vir primus et honestissimus ||; ib. 67. Uticae domi suae vivus exustus est; ib. 70. iam qui ... spolia domum suam referre ... conatus sit || est ||; ib. 157. Heraclius, ... homo in primis domi suae nobilis; ib. II, 35. Sopater, ... homo domi suae cum primis locuples atque honestus; ib. 68. eum autem inimicissimi Sthenii domum suam statim invitant; ib. 89. nisi quod homo frugalissimus ... te plenum || te hominem plenum || stupri ... domum suam invitavit; ib. 110. qui omnis honores domi suae facillime cum adeptus esset; ib. 112. ut ... sibi relinquendas domus ac sedes suas ... esse arbitrentur; ib. 157. Eubulidas, ... homo cum virtute et nobilitate domi suae tum etiam pecunia princeps; ib. III, 56. eam (Bonam Fortunam) iste habere domi suae noluit; ib. IV, 7. esse illa signa domi suae; ib. 16. homo domi suae nobilissimus ... primo dixit se istum publice laudare; ib. 16. audisti Q. Minucium dicere domi suae deversatum esse Antiochum regem Syracusis; ib. 70. Verresne habebit domi suae candelabrum Iovis? ib. 71. Verres Africani monumentis domum suam ... ornabit? ib. 83. putavit ... domum suam ornamento urbi futuram; ib. 121. si urbis ornamenta domum suam non contulisset; ib. ei ne in freto ante sua tecta et domos navigarent; ib. V, 50. quos domum suam de piratis abduxerat; ib. 72. hostem ... infestissimum populi Romani ... quisquam omnium mortalium privatus intra moenia domi suae retinere poterit? ib. 76. eo tempore ad luxuriam libidinesque suas domo sua regia ... contentus non fuit; ib. 80. Eubulidas, homo domi suae clarus et nobilis; ib. 110. Heraclius Segestanus, homo domi suae nobilissimo loco natus; ib. 111. Furius, ... homo ... non domi suae solum ... clarus et nobilis; ib. 112. Sthenius ..., domu || domo || sua tota expilata, mentionem tuorum furtorum non facit; ib. 128. ut ille ... domum suam prospicere posset; ib. 169. ut simulacrum Cereris ... Henna ex sua sede ac domo sustulerit; ib. 187. ut domi suae caput suum ... defendere liceret; Tull. 50. qui .. domi suae cum primis honestus existimatus est; Caecin 10. C. Pisoni || domo || tectisque suis prohibito ... praetor quem ad modum ... opitulari possit non habebit? ib. 36. cum domi suae .. in loculis ante inanissimis tantum nummorum positum videret; Cluent. 70 neque tam *ut* domo sua fruatur ... laborat; leg. agr. III, 37. Sex. Titius, quod habuit imaginem L. Saturnini domi suae, condemnatus est; Rabir, 24. desinant insidiari domi suae consuli; Catil. I, 32. cui (aquilae) ille etiam sacrarium [scelerum] domi suae fecerat; ib. II, 13. quaesivit a Gallis, ... quam ob rem domum suam venissent; ib. III, 11. non dicere pro nobis, ... non vocare domum suam possunt; Muren. 71. statim Luculli ... eum domum suam receperunt; Arch. 5. eumne potissimum Libertas domo sua debuit pellere, qui ...? dom. 111. omnia signa ... tota e Graecia ... domum suam deportavit; ib. qui (consules) .. ambustas fortunarum mearum reliquias suas domos comportari iuberent; ib. 113. ut ... idem .. vir .. divisores omnium tribuum domi ipse suae ... mactaret; har. resp. 42. si quae non nupta mulier domum suam patefecerit omnium cupiditati; Cael. 49. an ille vir ... id ... domi suae coeptum esse leniter ferret? ib. 54. quod ... Cn. Pompeium domum suam compulistis; Piso 16. domi suae nobilissimus vir. ... M. Drusus occisus est; Milo 16. cum P. Africano domi suae quiescenti illa nocturna vis esset inlata; ib. is ... arguitur domi te suae interficere voluisse; Deiot. 15. quotiens te pater eius domu || domo || sua eiecit? Phil. II, 45. suam ... quisque domum tum obtinebat; ib. 48. Pompeio sua domus patebit; ib. XIII, 10. ſ. deus; Milo. 38.

dona: grata fore vobis populoque Romano sua studia ac dona arbitrabuntur; Verr. IV, 68.

ductus: rem optime ductu suo gerere; imp. Pomp. 61. qui quae suo ductu et imperio ... supplicia neque a sociorum moenibus prohibere ... potuerunt, ... ea sua cum praeda meis .. tectis ... intulerunt; har. resp. 3.

edictum: quod praetor non fieri, sed ex edicto suo fieri iubebat; Quinct. 60. in magistratu contra illud ipsum edictum suum sine ulla religione decernebat; Verr. I, 119. ut ex edicto suo iudicium daret in Apronium; ib. III, 152. qui ... edicto suo ... indicia luctus ademerint; Planc. 87. non ... L. Sisenna bonorum Cn. Cornelii possessionem ex edicto suo P. Scipioni ... non dedisset; Fr. B, VI, 18, b.

educatores: ſ. doctores.

egestas: facile egestatem suam se laturum putat; Sex. Rosc. 128. ſ. avaritia. Quir. 13.

emolumentum: qui ob aliquod emolumentum suum cupidius aliquid dicere videntur; Font. 27.

emptio: quod eum negotii totius et emptionis suae paenitebat; Tull. 16.

equites: cum in illo nostro exercitu equitaret cum suis delectis equitibus; Deiot. 28.

error: si errorem suum deposuerint; Phil. VIII, 32.

exercitus: ipse Sulla ... ab se hominem atque ab exercitu suo removit; Verr. I, 38. ad cotidianam caedem ... (gladiator) se cum exercitu suo contulit; Sest. 88. dubitaret, credo, homo amentissimus ... cum exercitu suo ... bellum inferre nobis; Phil. V, 37. non meminit illum exercitum .. populi .. Romani ... esse, non suum. at uti potest pro suo; ib. XIII, 14. cum .. A. Hirtius ... eius .. copias occidione occiderit, suo exercitu ita incolumi, ut ..; ib. XIV, 36. ſ. ratio; Verr, I, 37.

existimatio: nisi tecum conlusisset et tuae potius existimationi servisset quam suae; Verr. II, 58. tum iste negat se de existimatione sua cuiquam nisi suis commissurum; ib. III, 137. ne quid apud vos ... de existimatione sua deperderet; Font. 29. ſ. cohors; Verr. III, 142.

exitium: qui nunc in periculo atque exitio suo risum tenere non possit; Verr. III, 62.

exstinctor: res .. publica ... obversabatur ante oculos exstinctoris sui; dom. 141.

facinus: id agit, ut semper superius suum facinus novo scelere vincat; Verr. V, 116. ipsi illi parricidae ... adeo vim facinoris sui perhorruerunt || perhorruerant ||, ut ..; Sest. 82. non recusat quin id suum facinus iudices; Deiot. 43. ſ. audacia; Piso. 46.

[illegible]

... per Lucceium impetra... nec deorum eadem de re sua familiar. ... nomen hic detineret; Cael. 56. vidit in ... familiaris suae; Rab. Post. 39. ut ... neminem alium nisi T. Patinam, familiarissimum suum rogaret; Milo 46. in suo familiarissimo ... Fr. B. VIII, 10.

familiaritas: ut eum praefectum fabrum .. ob eam familiaritatem vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64.

fana: qui deorum simulacra ex fanis suis || ex aedibus || sublata in foro venerabantur; Verr. I, 59.

fasces (alteri duo) ... fasces suos ... regi Aegyptio vendidit, Pis. 48.

[illegible]

... Muren. ... Sulla 32. quae ... Planc. 59. ... regem et se et filium suum constitutos esse meminisset: Deiot. 25.

fines: quos finitimos cives Centuripini non in suis, sed in alienum finibus acceperant; Verr. III, 108. coloni omnes municipesque vestri ... facile urbis suas finisque defendent: Catil. II. 26. quod Graeca leguntur in omnibus fere gentibus, Latina suis finibus, exiguis sane, continentur; Arch. 23. quibus (copiis) finis suos ... tueretur; Deiot. 22.

finitimi: cum ... se Bosporanis, finitimis suis, bellum inferre simularet; imp. Pomp. 9.

finitores: ponite ante oculos vobis Rullum ... cum suis formosis finitoribus auctionantem; leg. agr. II, 53.

flagitia: ut ... in oculis omnium sua furta atque flagitia defixurus sim; Verr. a. pr. 7. ut

multis in locis notas ac vestigia suorum flagitiorum reliqui velint; ib. II, 115. ipse ... cum aliquo dolore flagitiorum suorum recordabitur; Piso 12. ſ. adventus; Verr. I, 62.

fletus: orat ne suum luctum patris lacrimis, patris maerorem suo fletu augeatis; Flacc. 106. frater erat unus, qui suo squalore vestros oculos inflecteret, qui suo fletu desiderium mei ... renovaret; Quir. 8.

foedus: cum magna pars in eis civitatibus foederis sui libertatem civitati anteferret; Balb. 21. ne ipsi Gaditani arbitrentur ... inferius esse suum foedus quam ceterorum; ib. 44.

formido: formidinem illam suam Agyrinensibus miseris iniciebat; Verr. III, 68.

fortuna: ei ... ignaro fortunarum suarum omnia vitae ornamenta ... deripi convenire; Quinct. 64. tibi suas omnis opes fortunasque commendat; ib. 98. uti ... non nullum etiam in me praesidium suis fortunis constitutum esse arbitrarentur; div. Caec. 2. ut suarum fortunarum omnium causam defensionemque susciperem; ib. alterum se cupere defensorem esse fortunarum suarum; ib. 20. socii vero nationesque exterae spem omnem tum primum abiecerunt rerum ac fortunarum suarum; Verr. I, 59. cum ... Verres fortunas agi suas diceret; ib. 74. quod (iudicium) prope omnium fortunarum suarum C. Mustius habuit; ib. 139. rerum fortunarumque suarum salutem in istius damnatione consistere; ib. II, 16. cum omnis insidias fortunis suis a praetore fieri videret; ib. 41. cuncti Siculi ... de suis periculis fortunisque omnibus pertimescunt; ib. V, 115. populum Romanum ... vobis rem publicam et fortunas suas commisisse; Cluent. 155. patrimonia sua profuderunt, fortunas suas obligaverunt; Catil. II, 10. cum ... Catoni ... respondisset, si quod esset in suas fortunas incendium excitatum, id ..; Muren. 51. qui ... sedem omnium rerum ac fortunarum suarum Romae conlocavit; Arch. 9. Lamiam, ... hominem ... rei publicae pro fortunis suis amicissimum; sen. 12. bonos .. viros lugere malui meas fortunas quam suis desperare; ib. 34. en cur ceteri reges stabilem esse suam fortunam arbitrentur! Sest. 59. ut omnis suas fortunas alienis servis committeret; Cael. 57. quod fortunas suas ... potestati regiae ... commiserit; Rab. Post. 1. quod suam ... pecuniam regi crediderit cum tanto fortunarum suarum periculo; ib. 25. posse se aliquando ad fortunas suas pervenire; ib. 27. ut tantus ille vir tanti ducat hunc ... in tanta fortuna sua; ib. 41. conlegam tuum aiunt in hac sua fortuna — sed eum iracundum audio esse factum; Phil. I, 27. qui in suis partibus, id est in suis fortunis, tam timidus fuerit; ib. II, 74. is, qui suis amplissimis fortunis nisi bonis salvis frui non potest; ib. XIII, 16. ſ. caput; div. Caec. 71. Cluent. 67. causa; div. Caec. 65. fama; Cael. 54. Rab. Post. 25.

forum: ne quis extra suum forum vadimonium promittere cogatur; Verr. III, 38.

frater: obsecravit per fratris sui mortui cinerem; Quinct. 97. fratrem suum alterum Siciliam provinciam obtinere; Verr. a. pr. 27. ut ea nunc pro salute sua fratrisque sui animos vestros placare possit; Font. 46. quibus sese viam per fratris [sui] fundum dedisse dixit; Caecin. 26. quam (Medeam) praedicant in fuga fratris sui membra ... dissipavisse; imp. Pomp. 22. quo animo C. Murenam, fratrem suum, aspiciet? Muren. 89. ab A. Sextilio dicit se dedisse et a suis fratribus; Flacc. 35. quam (rogationem) promulgarat ... de levanda calamitate fratris sui; Sulla 62. semper Caecilius .. in calamitate fratris sui ... legis acerbitatem mitigandam putavit; ib. 64. cum M. Papirii sui fratris esset testamento et iudicio improbatus; dom. 49. quod is ... secundum fratrem suum iudicatum esse dicebat; har. resp. 31. quod certe ... gratissimum fratri suo fecit; Sest. 131. quod (C. Antonius) imagines patris et fratris sui fratrisque filiam ... in carcere conlocatam audire maluit; Vatin. 28. quonam modo ille furenti fratri suo [patrueli] consularis restitisset? Cael. 60. nisi hunc C. Claudii fratris sui competitorem fore putasset; Scaur. 33. P. Africanus ... dixit ... in fratre suo summam virtutem esse; Phil. XI, 17. ſ. cogitatio; Verr. IV, 67. coniux; Cael. 78.

fraus: sua quemque fraus et suus terror maxime vexat; Sex. Rosc. 67. horum (ducum) alterum sic fuisse infrenatum conscientia scelerum et fraudium suarum, ut ..; Piso 44. ſ. audacia; ib. 46.

frequentia: ut hunc studio frequentiaque sua quantum possent ... sublevarent; Cluent. 195. itaque, credo, si minus frequentia sua vestrum egressum ornando atque celebrando, at ominibus saltem bonis ... prosequebantur; Piso 31

fructus: hoc arator adsequi per triennium certe fructu suo non potuit; Verr. III, 201. quid aut quantum praeterea est quod .. liberum possit habere ille arator ac dominus in potestate suorum fructuum ..? ib. 227. at hominem video ... vendidisse praeter fructus suos nihil umquam; ib. IV, 11. ſ. arationes. bona; Verr. III, 115.

frumentum: monstrum ac prodigium videbatur civitatum frumentum improbare, suum probare; Verr. III, 171. cum suum [frumentum] probasset; ib.

fundus: homini ... denuntiat fundum illum ... suum esse; Caecin. 19. quot milia fundus suus abesset ab urbe; ib. 28. quod ille de suo fundo dixisse dicitur; leg. agr. II, 83. ut ante suum fundum ... Miloni insidias conlocaret; Milo 27. ſ. familia; Quinct. 81.

furiae: impii cives unum se in locum, ad illam curiam furiis || viribus, partibus || potius suis quam rei publicae infelicem congregabant; Phil. XIV, 15.

furor: petunt .. rationes illius, ... ut minuatur contra suum furorem imperatorum copia; Muren. 83. Cn. Pompeium ... diutius furori suo veniam daturum non arbitrabatur; dom. 66. illo ipso in furore suo non est ausus meam domum ... possidere; ib. 107. qui (P. Clodius) ... rediit ad illam vim et furorem suum; Vatin. 33. posse se eludere in illis suis cogitatis furoribus; Milo 32. quae (scelera) Romae iam suscepta arbitrabatur a socio furoris sui; Phil. XI, 2. ſ. arma; Milo 35.

furtum: cum ad suum scelus illud furtumque nefarium quosdam homines improbos duces ... adhibuisset; Verr. IV, 93. indigne ferunt ... defensionem suorum furtorum praetorem improbum ex indignissima morte innocentium quaerere; ib. V, 115. ſ. flagitia; Verr. a. pr. 7.

gemitus: ea .. populus Romanus non solum plausu, sed etiam gemitu suo comprobavit; Sest. 123.

gener: quod ... mavolt .. generum suum munere tuo ... carere; har. resp. 29. illum ... me habere eodem loco quo principem civem, suum generum, sentiebam; prov. cons. 41. quid cessat hic homullus ... dare haec praeclara praecepta ... summo imperatori, genero suo? Piso 59. mater Habiti, Melini ..., generi sui, ... amore capta; Cluent. 12. ſ. conlega; Piso 78.

gens: Galli ius iurandum sibi et litteras ... ad suam gentem data esse dixerunt; Catil. III, 9. quale bellum nulla umquam barbaria cum sua gente gessit; ib. 25. inferiorem aedium partem

adsignavit non suae genti Fonteiae; dom. 116. (Sardi) non gentis suae famam perhorrescent? Scaur. 41.

genus: accipite vero avaritiae (crimen) prope modum in suo genere non levius; Verr. I, 86. cum ipse sui generis initium ac nominis ab se gigni ... vellet; ib. V, 180. Habitus ... pro antiquitate generis sui ... tantae voluntati .. Larinatium deesse noluit; Cluent. 43. eiusdem ... ingenii est ... memoriam ... generis sui virtute renovare; Muren. 16. qua (laude) maxime florere generis sui gloriam viderat; Flacc. 25. gaudeat suo generi me meum non anteponere; Sulla 25. is mihi etiam generis sui mentionem facit? har. resp. 26. non genus suum ementitus (esse L. Cornelius) ... dicitur; Balb. 5. qui (Gaditani) a principio sui generis ... mentis suas ad nostrum imperium nomenque flexerunt; Balb. 39. ea (tropaea) ... noster hic praeposterus imperator ... ad sempiternum dedecus sui generis et nominis funesta indicia constituit; Piso 92. ſ. auctoritas; sen. 25. calamitas; Sulla 88.

gladii: plus multo erunt vestris sententiis quam suis gladiis consecuti; Muren. 79.

gloria: si (Marius) nihil longius ... de se et gloria sua cogitasset; Rabir. 29. qui (C. Marius) ... subiit indignissimam fortunam praestantissima sua gloria; Quir. 7. quod illi ne auditores quidem suae gloriae, ego etiam spectator meae laudis esse potuissem; dom. 64. ad suam .. quandam .. ille gloriam ... *eam* (causam) sumpserat || tum spectarat ||; Sest. 37. cum .. ille suae gloriae iam pridem ... satis fecerit; prov. cons. 35. hic ... fontem .. gloriae suae perdidit; Milo 34. quid .. odisset Clodium Milo, segetem ac materiem suae gloriae? ib. 35. ſ. consulatus; Sest. 70.

gradus: quae perfecta esse et suum cuique honorem et gradum redditum gaudeo; Sex. Rosc. 136.

gratia: amici ... suam operam et gratiam iudicio et accusationi reservant; Muren. 45. ſ. auctoritas; Planc. 32.

gratulatio: quam (imaginem) ... laureatam in sua gratulatione conspexit; Muren. 88.

gravitas: qua gravitate sua cum frequens senatus non nullorum scelus ... tardasset; Sest. 129. ut et*iam* verear ne .. idem Appius ... Caelium incipiat accusare illa sua gravitate censoria; Cael. 35. ut (Marius) ... paucis ipse verbis causam illam gravitate sua defenderit; Balb. 49. ſ. castimonia.

gremium: is vomens frustis esculentis vinum redolentibus gremium suum ... implevit; Phil. II, 63.

hereditates: si quis eas (hereditates) suas esse dixisset; Flacc. 85.

honestas: is ... numquam ullam honestatis suae partem recuperabit; Cluent. 120.

honor: quasi sua res aut honos agatur; Quinct. 9. ut honoris sui causa laboret; Sex. Rosc. 98. si qui vestrum spe ducitur se posse turbulenta ratione honori velificari suo; leg. agr. I, 27. si ille ... anteposuit honori suo commoda ... provinciae; Scaur. 35. quos (divisores) honoris sui ministros esse voluerat; Fr. B. VI, 34. ſ. beneficium; prov. cons. 38. gradus; Sex. Rosc. 136. fama; div. Caec. 71.

horti: aedilitatem ... partim in hortis suis conlocavit; dom. 112. quosdam etiam senatores ... non in hortis aut suburbanis suis, sed Neapoli ... cum † maeciapella saepe videmus; Rab. Post. 26.

hospes: ut ... de ... suo .. hospite virgis supplicium crudelissime sumeret; Verr. II, 91. dat hospiti suo cuidam negotium ..; ib. IV, 100. qui Sthenium Thermitanum, hospitem suum, ... in reos rettulerit; ib. V, 109. cum miser ille securibus hospitis sui cervices subicere gestiret; Piso 83. ſ. amicus; Verr. II, 83. 91. 107. cliens; div. Caec. 66.

hospitium: ut ... Pompeius hunc hospitio suo dignissimum statueret || statuerit ||; Verr. II, 113.

hostis: ille ... tuum .. hostem esse duxit suum; Deiot. 14. ſ. depeculator.

humanitas: fortasse aliqui suis moribus et humanitate ... gentis vitia vicerunt; Scaur. 44. qua (voce) qui apud te ... utitur, suam citius abiecit humanitatem quam extorquebit tuam; Ligar. 16. quod .. civile bellum ... humanitate et sapientia sua M. Lepidus ad pacem ... convertit; Phil. V, 40. ſ benevolentia; Verr. III, 115. consuetudo; ib. I, 65. fides; Cluent. 129.

ignavia: utrum (C. Rabirium) ... ignaviam suam ... parietum custodiis tegere (convenit)? Rabir. 21.

immanitas: neque umquam illa ita de suo scelere et immanitate audiet, ut ..; Cluent. 12.

immunitas: in qua (calamitate) illa provincia prope suam immunitatem ac libertatem positam esse arbitratur; Font. 27.

imperator: qui si adulescens patre suo imperatore non meruisset; Muren. 11. quibus (togulis) illi (lictores) acceptis ... catervam imperatori suo novam praebuerunt; Piso 55. redeat ad imperatorem suum Varius; Phil. VIII, 32. cum prodere imperatorem suum non posset; ib. XIII, 26. non Dolabella prius imperatori suo ... parentasset; ib. 35. ſ. commilitones. consul; Phil. XII, 8.

imperium: cum ... vota .. pro imperio suo communique re publica nuncupasset; Verr. V, 34. tam diu in imperio suo classem iste praetor diligens vidit; ib. 86. cuius adulescentia ad scientiam rei militaris non alienis praeceptis, sed suis imperiis ... est erudita; imp. Pomp. 28. ſ. ductus; har. resp. 3.

impetus: ut ... ipse (puer, senex) impetu suo nemini noceat; Sest. 24.

impudentia: qui .. ad hanc rem aut potentiam aut impudentiam suam professi sunt; Verr. a. pr. 36. ut in rebus turpissimis ... tamen impudentiae suae pudentem exitum quaesisse videatur; ib. I, 2. ut illa aliquando impudentiae suae finem faciat; ib. III, 144.

impudicitia: in Caesarem maledicta congessit deprompta ex recordatione impudicitiae et stuprorum suorum! Phil. III, 15.

impulsus: ipsos certo scio non negare ad haec bona Chrysogonum accessisse impulsu suo; Sex. Rosc. 107.

incendium: qui ... communi incendio malint quam suo deflagrare; Sest. 99.

incommodum: ut eis ne deplorare quidem de suis incommodis liceat; Verr. II, 65. quod ceterae civitates suis solum incommodis commoventur; ib. III, 108. ut ... primo dominus, ignarus incommodi sui, gaudeat; ib. 119. ſ. dolor; Verr. I, 82.

indignitas: homines ... propter indignitatem suam diffisi ipsi sibi; prov. cons. 38.

industria: voluit vetere instituto ... industriam suam a populo Romano ... cognosci; Cael. 73. censeo, Magnum Pompeium ... pro ... sua .. pristina virtute, industria, voluntate fecisse, quod suam ... operam senatui ... pollicitus esset; Phil. XIII, 50. ſ. diligentia; Verr. a. pr. 6.

inertia: [si ei ... in sua turpi inertia capiunt voluptatem]; leg. agr. II, 103. qui cum propter inertiam suam eadem adsequi non possent; Quir. 21.

infamia: quos libidinis infamiaeque suae neque pudeat neque taedeat; Verr. a. pr. 35. populum [quidem] Syracusanum in maximam invidiam sua infamia, alieno praemio pervenisse; ib. II, 45. habuit quandam ille infamiam suam; Flacc. 95.

ingenium: numquam ingenio me suo labefactare ... conabitur; div. Caec. 44. ut non nullum etiam de suo ingenio iudicium fieri arbitretur; ib. ſ. consilium; har. resp. 40. constantia. fides; Caecin. 78.

inimicitiae: ne illi (viri) me suarum inimicitiarum socium velint esse; prov. cons. 44.

inimicus: is ab inimicis suis ... cum accusatus esset; Verr. II, 68. homines inimicos suos morte adfici volunt; Cluent. 169. quod ille ... inimicos suos ultus est armis; Quir. 20. si is Q. Caepionis, inimici sui, postem aedium tenuisset; dom. 120. sententias inimicorum suorum extimescunt; har. resp. 55. qui domus inimicorum suorum oppugnavit; Sest. 95. tuus pater, Philippe, nonne uno tempore cum suis inimicissimis in gratiam rediit? prov. cons. 21. si qui meum cum inimico suo reditum in gratiam vituperabunt, cum ipsi et cum meo et cum suo inimico in gratiam non dubitarint redire; ib. 47. (Cornelius) non .. a suis, ... sed a suorum ... urguetur inimicis; Balb. 59. ubi vidit homo ... fortissimum virum, inimicissimum suum, certissimum consulem; Milo 25. qui Caesarem vestris inimicis iratum fore putetis, cum ignoverit suis; Ligar. 29.

iniuria: ceteri Siculi ultorem suarum iniuriarum invenerunt; div. Caec. 53. qui iniurias suas persequi volunt; ib. 64. amplissima quaeque civitas vehementissime suas iniurias persecuta est; Verr. II, 11. solent enim muti esse in iniuriis suis; ib. III, 96. amicus, .. qui alienam potius iniuriam quam suam persequatur; Muren. 57. si .. populus Romanus ... temeritatem atque iniuriam suam restitutione mea reprehendisset; dom. 88. ſ. dolor; Milo 35.

iniussus: qui (populus) iniussu suo nullo pacto potest religione obligari; Balb. 34.

innocentia: ne non tam innocentia reus sua ... defensus esse videatur; Planc. 4.

insolentia: in ea (urbe) isti vestri satellites modesti insolentiam suam continebunt; leg. agr. I, 18.

institutum: ut ... utatur instituto suo; Verr. II, 41. abducuntur homines non numquam etiam ab institutis suis magnitudine pecuniae; ib. IV, 12. cum Mamertini more atque instituto suo crucem fixissent post urbem; ib. V, 169 te ille (populus) ad sua instituta suorumque maiorum exempla revocabit; Planc. 12.

interitus: cum de suo ... interitu clamaret; Cluent. 31.

invidia: quod omnia iudicia difficillima cum summa sua invidia ... fieri mallet; Quinct. 85. magnum Miloni fuit conficere illam pestem nulla sua invidia? Milo 40.

iracundia: neque enim occultavit causam iracundiae suae; Flacc. 87.

itinera: quorum moenia ... ut Hercules ipse itinerum ac laborum suorum ... terminos esse (voluit); Balb. 39.

iucunditas: qui neque elabi ex iudicio iucunditate sua ... potest; Sest. 134.

iudices: eius modi subsortitionem || sortitionem || ... suorum quoque iudicum fore putavit per sodalem suum Q. Curtium, iudicem quaestionis suae; Verr. I, 158.

iudicium: vir optimus ... in suo iudicio tabulis suis uti conatur; Qu. Rosc. 1. ut in accusatore causae suae deligendo vestrum iudicium ab suo iudicio ne discrepet; div. Caec. 14. ergo id omnino Verres in iudicio suo non audiet; ib. 33. sese ... tempus ipsum emisse iudicii sui; Verr. a. pr. 8. de iure enim libertatis et civitatis suum putat esse iudicium; ib. I, 13. quod a nobis IX solis diebus prima actio sui iudicii transacta sit; ib. 156. cum iudex alium de suo iudicio putaret iudicaturum; ib. II, 33. qui te suo iudicio condemnarunt; ib. 175. Verres in Xenonem iudicium dabat illud suum damnatorium; ib. III, 55. qui suo iudicio damnatus sit; ib. V, 19. quam multa M' Aquilius audivit in suo iudicio? Font. 38. qui ei quoque rei fructum suo iudicio tribuendum esse duxerunt; imp. Pomp. 3. ne quae videre ... non poterat, ... probare suo iudicio putaretur; Cluent. 16. ita tum Fabricius .. suo iudicio ... est condemnatus; ib. 59. an vero illi sua [per se] ipsi iudicia rescinderent? ib. 60. si igitur ipsum Oppianicum bis suis iudiciis condemnatum absolvissent; Cluent. 61. severi homines ... se superioribus suis iudiciis constare putabant oportere; ib. 76. ipsi inter se censores sua iudicia tanti esse arbitrantur, ut ..; ib. 122. ut non solum testimonium suum iudiciumque significent, verum etiam curam animi ac dolorem; ib. 196. in omnis imperatores ... quaestionem suo iudicio comparant; leg. agr. I, 12. si ... tibi concedam ... hos talis viros non suo stare iudicio, sed meo; Sulla 22. numquam .. hic neque suo neque amicorum iudicio revincetur || convincetur ||; Arch. 11. vobis omnes societates ... omne suum erga meam dignitatem studium et iudicium ... commendatum esse arbitrantur; ib. 142. quod te iudices emiserunt ... exhaustum, suo iudicio absolutum, omnium condemnatum; har. resp. 37. hoc .. accusante (homo) pristini illius sui iudicii turpitudinem desperabat; 89. quibus rebus est perfectum, ut illi plane stare in suo iudicio non liceret; Piso 76. dubitatis igitur, iudices, quin vos M. Laterensis suo iudicio non ad sententiam legis, sed ad suam spem aliquam de civitate delegerit? Planc. 39. ascribat ad iudicium suum ... meam ... sententiam; Rab. Post. 1. qui suo iudicio essent illam condicionem vitae secuti; ib. 16. non suis propriis iudiciis rei facti condemnari || in rem cond. || solent; ib. 37. Galliam totam hortatur ad bellum, ipsam sua sponte suoque iudicio excitatam; Phil. IV, 8. maximum .. signum ... dedit voluntatis et iudicii sui; ib. V, 38. ſ. beneficium; Balb. 4. consilium; Phil. V, 37. decretum; dom. 74.

ius: me cognitorem iuris sui ... esse voluerunt; div. Caec. 11. ecquid auctoritatis apud vos in suo iure repetundo socii ... habere debeant; ib. 17. cur his ... persequendi iuris sui ... adimis potestatem? ib. 21. quem sibi illa (provincia) defensorem sui iuris ... adoptavit; ib. 54. ut ... non modo ius suum fortunasque omnis eorum imperio amittant, verum etiam deplorandi iuris sui potestatem non habeant; Verr. a. pr. 53. quod eos in iudicando nimium sui iuris sententiaeque cognosset; ib. I, 18. postea quam ius suum obtinere non potuit; ib. 65. eum praeter Marcellos patronum quem iure suo || suo iure || adire aut appellare posset habere neminem; ib. II, 36. Halaesini ... suo iure nuper ... leges ab senatu nostro petiverunt; ib. 122. qui suum ius retinere se contra Apronium posse erant arbitrati; ib. III, 37. ne suum ius suis moribus, suis legibus obtinere possent; ib. IV, 146. tum etiam pro suo iure contendet; ib. V, 2. populus .. Romanus brevi ... ius suum ... suis suffragiis ... recuperabit; ib. 173. quo tempore possent suo iure arma capere; Tull. 12. ut omnes ... suum ius persequantur; Caecin. 97. qui quoniam .. suum ius non deseruit; ib. 103. **reliquis .. VI et XX**

tribubus nihil erit quod non putent posse suo iure || se suo iure, suo iure se || denegare; leg. agr. II, 21. Puteolos .., qui nunc in sua potestate sunt, suo iure libertateque utuntur, ... occupabunt; ib. 86. earum rerum omnium ... hic A. Licinius fructum a me repetere prope suo iure debet; Arch. 1. suo iure noster ille Ennius sanctos appellat poëtas; ib. 18. si ius suum defenderet; dom. 20. cuius in .. domum .. iure suo libidines omnium commearent; Cael. 38. ut fundi populi beneficio nostro, non suo iure fiant; Balb. 21. sui quemque iuris et retinendi et dimittendi esse dominum; ib. 31. videbat .. populos de suo iure, non de nostro fundos fieri solere; Balb. 48. in quem animadvertere ipse ... suo iure posset; Milo 71. religiones .. ipsae ... videntur .. ius in illo suum retinuisse; Milo 85. numquam illum res publica suo iure esset ulta; Milo 88. maximam .. partem quasi suo iure fortuna sibi vindicat; Marcell. 6. quid egit tuus invictus exercitus nisi ut suum ius tueretur? Ligar. 18. existimavit se suo iure cum Hippia vivere; Phil. II, 62. qui suo iure in porta nomen inscripsit; Phil. XIII, 26. ſ. auctoritas; imp. Pomp. 63. auxilium; Verr. V, 172. beneficium; Verr. II, 9. dignitas; Verr. II, 73.

iustitia: qui .. nec iustitiae suae putaret esse ... nec sapientiae ..; Milo 2.

iuventus: M.' Aquilius ... memoriam *iuventutis* suae rerumque gestarum senectutis dedecore foedavit; Scaur. c. 3, § 2.

labor: in illo omni negotio non modo labore, sed etiam periculo suo versabatur; ib. V, 60. quorum patres tantum labore suo frumenti exarabant; ib. 99. Q. Pompeius ... nonne ... maximis .. suis periculis ac laboribus amplissimos honores est adeptus? ib. 181. qui non mandari versibus aeternum suorum laborum facile praeconium patriatur; Arch. 20. qui (civis) urbem suis laboribus ac periculis conservasset; dom. 137. cum .. ille ... malit .. tardius ad suorum laborum fructus pervenire quam ..; prov. cons. 35. qui suo labore et periculo nostram rem publicam defendunt; Balb. 51. me ut Cn. Pompeius omnibus studiis suis, laboribus, vitae periculis complexus est; Piso 80. quas (copias Brutus) ipse suo labore et periculo ad rei publicae, non ad suum praesidium ... perfecit; Phil. X, 4. ſ. accessio. consilium; Sest. 143. fides; Caecin. 78. itinera.

lacrimae: fecerunt etiam ut me ... prope de vitae meae statu dolore ac lacrimis suis deducerent; Verr. II, 10.

laetitia: ſ. celebritas.

lar: relinquent Larem familiarem suum? Verr. III, 27. qui L. Metelli auctoritate in agros atque ad suum Larem familiarem redirent; ib. III 125. repetebant .. deos patrios, aras, focos, larem,suum familiarem; Phil. II, 75. ſ. civitas; Sest. 3 0. familia; Quinct. 85.

latro: quod iam non per latrones suos, ... sed per vos nobis ... periculum inferre conantur; Sest. 2. qui tibi ... detulerat ex latronibus suis principatum; Phil. II, 5. agitur utrum M. Antonio facultas detur ... agrorum suis latronibus condonandi ..; ib. V, 6. quod ille latronibus suis pollicetur .. domos; ib. VIII, 9.

latrocinium: hoc voluit clarissimum relinquere iudicium latrociniorum suorum; Verr. I, 130. quibuscum omnia scelera sua ac latrocinia communicavit; ib. IV, 24. quam (urbem) ille ad explendas egestates latrocinii sui concupivit; Phil. XIV, 10.

laudatio: illum noluisse sua laudatione iuvare L. Lucullum; Verr. IV, 147. ulterior Hispania, quae ... periuria testimoniis ac laudationibus suis refutare (potest); Font. 45. ſ. auctoritas; Font. 14.

laus: ut ... non minora illis ornamenta ex sua laude redderet; Sex. Rosc. 147. quoniam .. ipse (C. Aquilius) pudore quodam adficeretur ex sua laude; Caecin. 77. potest quisquam vir ... satis graviter in inimici contumeliam sine sua laude respondere? har. resp. 17. nisi eos in caelum suis laudibus praeclarus auctor extolleret; ib. 47. nonne compensabit cum uno versiculo tot mea volumina laudum suarum? Piso 75. quod si esset || quo si est || commotus, ad perniciemne non dicam amicissimi, non ita de sua laude meriti ..? ib. ut ... cuncta civitas eam laudem pro sua vindicaret; Milo 38. ſ. fama; div. Caec. 71.

lectulus: ſ. cubile.

lectus: hoc agebat in cubiculo, iudices, atque in lecto suo; Verr. III, 79.

legatio: ſ. civitas; Planc. 28.

legatus: quaestores, legatos, praefectos, tribunos suos multi missos fecerunt; Verr. III, 134. statim quaestori legatoque suo custodes misit complures; ib. V, 63. legatis suis ... negotium dedit; Font. 18. quid de eis rebus Fonteius ad legatos suos scripserit; ib. Q. Hortensium pro consule cum quaestore prove quaestore et legatis suis provinciam Macedoniam obtinere; Phil. X, 26. ſ. decretum; Piso 25.

legio: sic a suis legionibus condemnatus inrupit in Galliam; Phil. X, 21.

lex: hoc praetore Siculi neque suas leges neque nostra senatus consulta ... tenuerunt; Verr. a. pr. 13. qui lege sua hereditatem ademit nulli neque virgini neque mulieri; ib. I, 107. Siculi hoc iure sunt, ut ... domi certet suis legibus; ib. II, 32. haec omnia isto praetore ... Siculis ... erepta sunt; primum suae leges; ib. 33. ut se ad leges suas reiciat; ib. 59. ut se ad leges suas reiceret; ib. 60. ut cives inter se || sese || legibus suis agerent; ib. 90. perscribit in sua lege vectigalia ..; leg. agr. I, 2. hic permittit sua lege x viris, ut ..; ib. 7. quaero quam ob causam initium legum ac rerum suarum hinc duxerit, ut ..; ib. II, 17. idem (Rullus) lege sibi sua curationem petet; ib. 22. idem ex sua lege vendet Alexandriam; ib. 43. huic (socero) subvenire volt ... || gratissima || sua lege; ib. 69. agris his ... sic dilgenter Rullum sua lege consulere, ut ..; ib. III, 2. is qui sua lege coniuratos etiam ab inferis excitandos putarat; sen. 26. quod M. Drusus in legibus suis ... non obtinuerit; dom. 50. quarum (tribuum) sua lege ... suffragium sustulit; Phil. VII, 16. postulat .. ne sua iudicaria lex abrogetur; ib. VIII, 27. possum dicere ... C. Cottam de suis legibus abrogandis ipsum ad senatum rettulisse; Fr. B. VI, 8. ſ. ager; Verr. II, 90. beneficium; Sest. 135. decretum; Balb. 25. disciplina. ius; Verr. IV, 146.

liberalitas: voluit eum aliquid acceptum referre liberalitati suae; Cluent. 162. quos ... omnis et liberalitatis et virtutis suae testis habuerat; Muren. 37.

liberator: ut ... populus Romanus ... desiderium liberatoris sui ... clamore leniret; Phil. I, 36.

liberi: qui suos liberos ... agricolas adsiduos esse cupiunt; Sex. Rosc. 47. quantum sibi ac liberis suis satis esse arbitretur; Verr. a. pr. 41. [tametsi erat] ignarus quantum sibi ac liberis suis iam tum mali constitueretur; ib. I, 65. ut ab se atque a liberis suis legati populi Romani scelus ... propulsare possint; ib. 78. ut sibi ac liberis suis tantum supersit quo ipsi ali possint; ib. III, 102.

qui ipsi anulos aureos posuerant liberisque suis detraxerant; ib. 187. vinctos aspiciunt catenis liberos suos; ib. V, 108. (parentes) prohibentur liberis suis cibum vestitumque ferre; ib. 117. nemo illum ... tutorem umquam liberis suis scripsit; Cluent. 41. qui suos liberos interfecerit; ib. 125. si quis pater familias, liberis suis a servo interfectis, ... supplicium de servo non ... sumpserit; Catil. IV, 12. quid dulcius hominum generi ab natura datum est quam sui cuique liberi? Quir. 2. quod illi in hoc ornando .. se ... consulere liberis suis arbitrabantur; Planc. 24. neque .. quisquam ... non ... de liberis suis, de patria, de fortunis ... decertari putat; Milo 3. ſ. coniux; Verr. a. pr. 14.

libertas: fortunas omnis libertatemque suam istius iniuria perdidit; div. Caec. 56. cur his per te frui libertate sua ... non licet? Flacc. 71. populus libertatem agi putabat suam; Sest. 103. ſ. auxilium; Verr. V, 172. immunitas. ius; leg. agr. II, 86.

libertus: in eis fecit (heredem) suum libertum; Verr. I, 123. qui suos libertos abs te securi percussos esse dicat; ib. V, 154. questus est libertum suum Flacco praetore esse damnatum; Flacc. 87. lege nova ... servos nostros libertos suos fecisset; Milo 89. ſ. conliberti.

libido: ut ad libidinem suam liberti servolique nobilium bona ... vexare possent; Sex. Rosc. 141. ut eum suae libidines flagitiosae facere monebant || admonebant ||; Verr. I, 63. qui ... neque in eo, quod rogabatur, voluntatem anteponendam putavit libidini suae; ib. II, 97. ita populos habent universos ... conscios libidinis suae; ib. III, 77. his utitur quasi praefectis libidinum suarum; sen. 15. ut omnis suas libidines, omnia flagitia latere posse arbitraretur; ib. ut eorum ... divitias in profundissimum libidinum suarum gurgitem profundat; Sest. 93. a coniugibus vestris numquam ille effrenatas suas libidines cohibuisset; Milo 76. video (hominem) *vitae domesticae* tenebris occultantem libidines suas; Fr. A, V, 11. nec enim respexit illum ipsum patronum lubidinis suae ... apud Baias esse; Fr. B, XIII, IIII, 4. ſ. avaritia; Quir. 13. domus; Verr. V, 80. infamia; Verr. a. pr. 35.

lictor: cogere eum coepit ... sponsionem * milium nummum facere cum lictore suo; Verr. V, 141.

lingua: qui sua lingua etiam sororem tuam a te abalienavit; dom. 25. hanc tibi legem Clodius scripsit, spurciorem lingua sua; ib. 47. ibi tu indicem Vettium linguam et vocem suam sceleri et menti tuae praebere voluisti; Vatin. 24.

lis: „societatis, non suas litis redemit"; Qu. Rosc. 35. Roscium suas, non societatis litis redemisse; ib. 39. utrum potius Chaereae iniurato in sua lite an Manilio et Luscio iuratis in alieno iudicio credas; ib. 45. nisi te in suam litem dedisset cognitorem; ib. 54.

litterae: Mamertinos ... eius capiti litteris suis pepercisse; Verr. V, 48. neque commisisset, ut signum, ut litterae suae testes manifesti sceleris deprehenderentur; Catil. III, 17. defers ad Pergamenos, ut illi reciperent in suas litteras publicas praeclaras ... emptiones tuas; Flacc. 74.

liturae: suarum perscriptionum et liturarum adversaria proferre non amentia est? Qu. Rosc. 5.

litus: ſ. classis; Verr. II, 159.

locus: ne locum suum ... obtineat; Quinct. 43. cum suo quemque loco lapidem reponeret; Verr. I, 146. si virgo Vestalis ... locum suum gladiatorium concessit huic; Muren. 73.

lucrum: qui chirographa Caesaris defendisset lucri sui causa; Phil. II, 109.

luctus: quis huic rei testis est? idem, qui sui luctus, pater; Cluent. 168. ſ. dolor; Piso 17. fletus; Flacc. 106.

ludi: qui ludis suis ita caruit, ut ..; Phil. I, 36.

luxuria: ſ. domus; Verr. V, 80.

Macedonia: qui Macedoniam suam vocat omnino; Phil. VII, 3.

maeror: ut ille ... si non omnem, at aliquam partem maeroris sui deponeret; Sest. 7.

magister: alter ... volucrem nuntium Ameriam ad socium atque ad magistrum suum misit; Sex. Rosc. 102. ſ. doctores.

magistratus: nihil levius, quam praetorem urbanum hoc iuris in suo magistratu constituere; Verr. I, 127. postridie sacerdotes Cereris .. rem ad magistratus suos deferunt; ib. IV, 99.

maiestas: per se ipsum senatum populumque Romanum ... tueri facile maiestatem suam; Sest. 12. ut populus Romanus suam maiestatem esse salvam velit; Balb. 37.

maiores: sic a maioribus suis acceperant; Verr. II, 8. Halaesini pro multis ac magnis suis maiorumque suorum ... meritis ... leges ... petiverunt; ib. 122. quae in sacrario fuissent a maioribus suis relicta et tradita; ib. IV, 16. sacra se maiorum suorum repetere abs te dicit; ib. 17. ut monumenta maiorum ita suorum quisque defendat, ut ..; ib. 79. P. Africanum ... simulacrum Dianae maioribus suis restituisse; ib. 80. nunc intellegunt non sine causa maiores suos ... servire populo Romono ... maluisse; imp. Pomp. 41. dum ex honoribus continuis familiae maiorumque suorum unum ascendere gradum dignitatis conatus est; Muren. 55. quod (L. Flaccus) se ... dignum suis maioribus praestitit; Flacc. 101. ut socerum videre ... posset ... in alienis terris iacentem, quem in maiorum suorum vestigiis stare oportebat; Sest. 7. quia utile est rei publicae nobilis homines esse dignos maioribus suis; ib. 21. quid maioribus suis reddere deberet diligentissime cogitabat; ib. 87. qui de me non ... maiorum .. suorum omnium, sed Graeculorum instituto contionem interrogare solebat; ib. 126. quod (Plancius) ... omnibus officiis per se, per patrem, per maiores suos totam Atinatem praefecturam comprehenderit; Planc. 47. quod is in monumentis maiorum suorum sit interfectus; Milo 17. parietes ... huius curiae tibi gratias agere gestiunt, quod brevi tempore futura sit illa auctoritas in his maiorum suorum et suis sedibus; Marcell. 10. si P. Scipionem, .. virum maiorum .. suorum simillimum, res publica tenere potuisset; ib. XIII, 29. Magnum Pompeium ... pro patris maiorumque suorum animo studioque in rem publicam ... fecisse ..; ib. 50. ſ. avus; Phil. III, 25; institutum; Planc. 12. dignitas; Phil. X, 25.

maleficium: quae (supplicia) a vobis pro maleficiis suis metuere ... debent; Sex. Rosc. 8. Chrysogonus suine maleficii occultandi causa quaestionem de his haberi non volt? ib. 122. eum ... tamen re ipsa de maleficio suo confiteri; ib. 123. cum eum ... in invidiam suis maleficiis adduxit; Verr. a. pr. 11. ut ne defensionem quidem maleficiorum suorum ... reperire possit; ib. I, 158.

malitia: videte quam valde malitiae suae confidat Timarchides; Verr. III, 155.

malum: filia ... ceteros sui tanti mali ignaros esse cupiebat; Cluent. 13. quo facilius ... posset rei publicae portum aliquem suorum malorum invenire; Sulla 41.

mandata: ſ. civitas; Planc. 28.

manubiae: qui vestras villas suis manubiis ornet; Verr. III, 9. si est aequum praedam ac

manubias suas imperatores ... ad xviros ... reportare; leg. agr. II, 61.

manus: quem sua manu spargentem semen ... convenerunt; Sex. Rosc, 50. ipsum sua manu fecisse; ib. 79. non suis manibus in curru conlocat Automedontem illum, sui sceleris acerbissimi nefariaeque victoriae nuntium? ib. 98. qui excipiatis eos, qui de suis manibus effugerint; ib. 151. ut iste in furando manibus suis, oculis illorum uteretur; Verr. IV, 33. Mithridates ... suam manum .. confirmarat; imp. Pomp. 24. qui tabulas publicas .. manu sua corrupisse iudicatus sit; Cluent. 125. quod C. Servilius Ahala Spurium Maelium ... manu sua occidit; Catil. I, 3. (Statilius) cognovit et signum et manum suam; ib. III, 10. Lentulus .. et signum et manum suam cognovit; ib. 12. cum suis se dicat manibus domum civis optimi evertisse; dom. 105. quem (civem) perculsum ipsa res publica suis manibus extolleret; ib. 119. ut in vivi etiam ... capite bustum suis manibus imponeret; ib. 134. quorum si iste suis sceleratissimis manibus tecta sedisque convellit; ib. 143. se ... mortem Cn. Pompeio ... suis manibus offerre voluisse; Vatin. 24. qui consul incipientem furere (fratrem) ... sua se manu interfecturum ... dixerit; Cael. 60. qui (homo) aedis sacras ... suis manibus incendit; ib. 78. cum sua manu sororem esse interfectam fateretur; Milo. 7. cum homines nefarii de patriae parricidio confiterentur, ... sua manu ... coacti; Phil. II, 17. cum vobis immortale monimentum suis paene manibus senatus populusque Romanus exstruxerit; ib. XIV, 33. quod caput ... ad Sullam ... manibus ipse suis detulit; Fr. B, VIII, 15. cum reginam, sororem suam, ... manibus suis trucidasset, ib. XVI, III, 4. ſ. copia; Verr. III, 76.

Mars: rex ... ipse ... suo Marte res suas recuperavit; Phil. II, 95.

mater: regnum Aegypti ad se et ad Selenen, matrem suam, pertinere arbitrabantur; Verr. IV, 61. Cn. Magius ... praesente matre sua, Dinaea, uxorem suam interrogavit ..; Cluent. 33.

matercula: materculae suae festivus filius ... purgat se per epistulam; Flacc. 91.

medicamentum: cum omnes eius comites iste sibi suo illo panchresto medicamento amicos reddidisset; Verr. III, 152.

medicus: medicum suum dabat (iudicem); Verr II, 33. ad quam cum adduxisset medicum illum suum; Cluent. 40. medicum intromisit suum; har. resp. 35. qui etiam medicis suis ... ad necem utatur; ib.

mendicitas: qui ... vexaret urbis ... ad praesentem pastum mendicitatis suae; Phil. XI, 4.

mens: ad omnem ... fraudem versare suam mentem coepit; Cluent. 70. illud est hominis magni, ... maximi .. aestimare conscientiam mentis suae; ib. 159. qui haec vident adulescentes, quonam suas mentis conferent? Sest. 95. cum ille furibundus incitata illa sua vaecordi mente venisset; ib. 117. hi si mentis esset suae; Piso 50. ſ. cogitatio; Verr. IV, 67. genus; Balb. 39.

mercennarius: non illi quidem morte mercennarii sui transferre potuissent invidiam in quos putabant; Sest. 82.

merita: ut Cn. Plancium suis erga me meritis impunitatem consecutum putem; Planc. 3. ſ. beneficium; Verr. II, 122; maiores; Verr. V, 122.

merces: qui abs te navem suam mercesque repetat; Verr. V, 154.

metus: illa municipia ... iter mihi tutum ... magno cum suo metu praestiterunt; Planc. 97.

miles: cum totam Italiam militibus suis occuparint; leg. agr. I, 17.

mima: illam suam || mimam || suas res sibi habere iussit; Phil. II, 69.

miseria: hoc animo totiens apud patronos de suis miseriis deplorarunt; Verr. II, 10. C. Antonius hac una re miseriam suam consolatur, quod ..; Vatin. 28.

misericordia: ſ. benevolentia; Sest. 117.

moenia: ne sua moenia portusque defenderent; Verr. V, 50. ut ante Syracusani in moenibus suis ... hostem ... viderint; ib. 97. quae est urbs Syracusis suo nomine ac moenibus; ib. 98. cuius patrem armis pellendum a suis moenibus censuissent; Flacc. 57. ſ. classis; Verr. II, 159.

momentum: ad unam quamque rem existimandam momentoque suo ponderandam; Font. 21.

monumenta: homo .. nobilis in suis monumentis equitem Romanum occiderat; Milo 18. ſ. amicus; Arch. 27.

mors: ad quem summus maeror morte sua veniebat; Quinct. 14. sicut ... in morte sua testamento declaravit; Caecin. 11.

mos: rediit ad se atque ad mores suos; div. Caec. 57. id more potius suo quam merito tuo facere viderentur; Verr. II, 155. ut multo maluerint de suo more decedere quam te tuis moribus non dicere; ib. cum experrecta tandem virtus clarissimi viri ... suum pristinum morem requisivit; Piso 27. cum ... omnes .. suo more ex oppido exissent; Scaur. 11. ſ. constantia. humanitas; Scaur. 41. institutum; Verr. V, 169. ius; Verr. IV, 146.

motus: omnia primo motu ac spiritu suo ... corporis odore complesset; Verr. III, 31.

mulierculae: num suas secum mulierculas sunt in castra ducturi? Catil. II, 23.

municeps: C. et L. Fabricii ... fuerunt ..., homines ... municipum .. suorum dissimillimi; Cluent. 46. qui municipes suos proscribendos ... curaverit; ib. 125. municipibus esse adulescentem non probatum suis; Cael. 5. alteros ... numquam intellexi vehementius suorum municipum honore laetari; Planc. 19. num quando vides Tusculanum aliquem ... de Ti. Coruncanio municipe suo .. gloriari? Planc. 20. ſ. commodum; Cluent. 43.

municipium: municeps Amerinus fuit ... pecunia non modo sui municipii ... primus; Sex. Rosc. 15. quorum certe aliquis defendisset equitem Romanum, in municipio suo nobilem; Cluent. 109. ſ. civitas; Muren. 47.

munus: ostendit munus illud suum non esse; Verr. I, 65. in ipsa cura ... obeundi sui muneris excessit e vita; Phil. IX, 2.

natura: qui ex sua natura ceteros fingerent; Sex. Rosc. 26. mare, quod natura sua tranquillum est; Cluent. 138. ipsum illum Autronium ... non sua vita ac natura convicit? Sulla 71. quam (vitam) solam videtis ipsam ex sua natura facillime perspici ... posse; ib. 79. versare suam naturam; Cael. 13.

nauarchus: sumptum ... suo quaeque nauarcho civitas semper dare solebat; Verr. V, 60.

navis: ea .. (signa) in onerariam navem suam conicienda curavit; Verr. I, 46. cum ... decem navibus suis semiplenis navigarent; ib. V, 63. dicebant, quot ex sua quisque nave missos scirent esse; ib. 101. rogat ut in sua quisque dicat navi se tantum habuisse nautarum ..; ib. 102. si suum numerum naves haberent; ib. 133. ſ. merces.

necessarius: ipse suos necessarios ab atriis Liciniis ... corrogat; Quinct. 25. si qui suos propinquos ac necessarios caros et honestos esse volunt; ib. 38. defensum esse contendi ... ab equite Romano, propinquo ac necessario suo; ib. 87. illi ... litteras .. ad ... suos necessarios

mittunt; Cluent. 23. qui ... ut suos necessarios mihi amicos redderet elaborarit; sen. 29. neque hoc liberis nostris interdicendum est, ne observent tribulis suos, ne conficere necessariis suis suam tribum possint; Planc. 45. ſ. commodum; Cluent. 43.

negotium: qui ad negotium suum relicto procuratore proficiscuntur; Quinct. 60. eques Romanus locuples, sui negotii bene gerens; ib. 62. praeclare suum negotium gessit Roscius; Qu. Rosc. 34. eam (uxorem) ipsam suum negotium gerere; Verr. III, 55. ne id quidem satis significat illum non suum negotium gessisse? ib. 112. non debuisse ... suum negotium agere; Flacc. 85.

nepos: ut ... heredem institueret ... Oppianicum, nepotem suum; Cluent. 22. L. ipse Metellus ... deos .. constituisse ... videtur in vestro conspectu, .. ut salutem a vobis nepotis sui deprecarentur; Scaur. 46. ubi .. inimicissimum sciret esse nepotem suum; Deiot. 21.

nervi: qui tribunus plebis felix in evertenda re publica fuit nullis suis nervis; Sest. 16.

nobilitas: ſ. dignitas; Verr. II, 48.

nomen: suo nomine petiit; Qu. Rosc. 53. quem ad modum suam partem Roscius suo nomine condonare potuit Flavio; ib. 56. cum ... reperiretur ... nomina sua exegisse; Verr. I, 28. si quam Rubrius iniuriam suo nomine ac non impulsu tuo ... fecisset; ib. 80. ecquid suo nomine in tuam statuam contulerit; ib. II, 152. idem praeterea pecunias istius extraordinarias grandis suo nomine faenerabatur; ib. 170. est argumento ... Apronium istius rem suo nomine egisse; ib. III, 153. ut hic nomen suum comprobavit, sic ille cognomen; ib. IV, 57. cum illa civitas cum Poenis suo nomine ac sua sponte bellaret; ib. 72. adulescentem illo loco natum ... nomen suum isti ad translationem criminis commodaturum; ib. 91. in hoc fano loricas ... idem ille Scipio ... posuerat et suum nomen inscripserat; ib. 97. arma esse suis nominibus alia ad tegendum, alia ad nocendum; Caecin. 60. ista ipsa res suo nomine in iudicium numquam est vocata; Cluent. 88. quod vestro, non suo nomine ... abutuntur; leg. agr. II, 45. Manlius ... bellum populo Romano suo nomine indixit; Catil. II, 14. si P. Lentulus suum nomen ... fatale ... fore putavit; ib. IV, 2. si (Asia) coacta ... nomen suum misit in hoc iudicium ..; Flacc. 5 (§. 37). ipsi illi philosophi etiam in .. libellis ... nomen suum inscribunt; Arch. 26. homo religiosus ... non est ausus suum nomen emptioni illi ascribere; dom. 116. qui patriam a se servatam perire suo nomine noluisset; ib. 122. qui ... vestris monumentis suum nomen inscripsit; har. resp. 58. P. Sestius est reus non suo, sed meo nomine; Sest. 31. alter ... subito ... nomen suum de tabula sustulit; ib. 72. quod neque Opimius suo nomine liberatus sit neque Metelli Calidius; Planc 69. nec illius animi aciem praestringit splendor sui nominis; Rab. Post. 43. haec (sica) istam Appiam, monimentum sui nominis, nece Papirii cruentavit; Milo 37. „quorum interfectores impleverunt orbem terrarum nominis sui gloria“; ib. 72. o civem ... memorem sui nominis! Phil. III, 8. quae ... separatim suo nomine notanda censeo; ib. V, 21. qui (milites) ... sua .. nomina edidissent; ib. 53. deponere alienum nomen ipse maluit quam illis suum reddere; ib. XIII, 22. ſ. auctoritas; Piso 64. calamitas; Sulla 88. genus; Verr. V, 180. Piso 92. moenia; Verr. V, 98.

numen: nisi di immortales ... suo numine prope fata ipsa flexissent; Catil. III, 19. erant qui deos immortalis ... numine suo reditum meum dicerent comprobasse; dom. 15. ſ. auxilium; Catil. II, 29.

numerus: cum ipsa pecunia ... numero ac summa sua ... ad quam rem fuerit ostendat; Cluent. 87. mittent aliquem de suo numero; Phil. XI, 25.

nummi: immo in suis nummis || summis || versabatur; Qu. Rosc. 22. hominem video ... in suis nummis multis esse; Verr. IV, 11.

nuntiatio: quem (conlegam) ipse fecit sua nuntiatione vitiosum; Phil. V, 9.

oculi: ut ... non suos oculos, sed omnium cupidissimorum insanias ... expleret; Verr. IV, 47. qui propter gravem morbum oculorum suorum tum non navigarit; ib. V, 111. ut ... cum animum satiare non posset, oculos paverit suos; Phil. XI, 8.

odium: vix homines odium suum a corpore eius ... represserunt; Sest. 117. cum sanguine inimici explesset odium suum; Milo 63. qui non fortuna inflammaret odium suum, sed bonitate leniret; Marcell. 31.

officium: qui ... neque officii sui neque periculi ... rationem habuisset umquam; Verr. II, 97. putare omnis bonos alienae gloriae defensionem ad officium suum pertinere; ib. IV, 82. quod tum recentibus suis officiis ... a maioribus nostris foedere adsequi non potuerunt, id nunc, nullo officio suo, ... a C. Verre pretio adsecuti sunt; ib. V, 51. putavit ad officium suum pertinere; Tull. 4. qui .. officium suum et praestare et probare possunt; Font. 18. multa mea in se, non nulla etiam sua in me proferebat officia; Sulla 18. cum tanta multitudo civium tam recenti officio suo me ad referendam gratiam .. vocarent; dom. 7.

onus: navem quondam piratarum ... abduxerunt, onere suo plane captam; Verr. V, 63.

opera: ad eam rem operam suam pollicentur; Sex. Rosc. 20. hoc Verrem dicere aiebant, te non fato, ... sed opera sua consulem factum; Verr. a. pr. 29. ut ad ea (signa) tollenda operam suam profiteretur; ib. II, 85. quod sunt veriti ne ... sine sua opera agi lege posset; Muren. 25. neque ulla re alia, quae a nobis consequuntur, nisi *hac* opera sua compensari putant posse; ib. 71. qui (tribunus) ... equites Romanos ... operarum suarum gladiis et lapidibus obiecerit; Sest. 27. ſ. gratia. industria; Phil. XIII, 50.

opes: in eius modi rebus opes suas experiuntur; Quinct. 9. illuc opes suas deferre ... cogitant; leg. agr. I, 18. ut .. totam Italiam suis *opibus et* praesidiis obsidere ... cogitet || cogitent ||; ib. II, 75. ut homines Galli ... vestram ... salutem suis opibus anteponerent; Catil. III, 22. ut ... civitates ... Laelio ... opibus .. suis terrenti ac minanti nihil ... obsignasse videantur; Flacc. 36. qui non pro suis opibus ... me defenderit; dom. 108. hic (Tigranes) ... Mithridatem pulsum Ponto opibus suis regnoque defendit; Sest. 58. qua e poena si tum aliorum opibus, non suis, ... evolarunt; prov. cons. 14. ut illi vivi fruantur opibus suis; Balb. 49. (C. Vergilius) metuit ut eam (tempestatem) ipse posset opibus suis sustinere; Planc. 96. quod ipsi (di) saepe multis ... implorantibus ope sua subvenissent; Scaur. 46. cum iam opes omnis .. suas ... Pompeius ad Caesarem detulisset; Phil. II, 24. ne ... intemperantius suis opibus utatur; ib. V, 48. sibi viam ipse patefecit ad opes suas amplificandas; ib. 49. ſ. auctoritas; Flacc. 14. colonia; leg. agr. II, 75. copiae; Phil. XI, 31. fortuna; Quinct. 98.

opinio: hic ... sua spe atque opinione ... legem illam scribendam ... curavit; Verr. V, 177.

oratio: quamquam ... moderatus est in testi-

monio dicendo orationi suae; Flacc. 87. praecepit oratione sua quid decernere nos de M. Bruto ... oporteret; Phil. X, 17. ſ. auctoritas; sen. 25.

orbis: cum (conlega tuus) suum illum || cum || saltatorium versaret orbem; Piso 22.

ordo: homo .. ordinis sui frugalissimus; Verr. I, 71. venit homo ... spectatissimus ordinis sui, P. Titius tutor; ib. 137. se ... ordine suo ... contentos fuisse; Cluent. 153. ſ. auctoritas; Piso 64.

Origines: M. Catonis illud, quod in principio scripsit Originum suarum; Planc. 66.

ornamenta: (ne) decernat de vita et ornamentis suis omnibus; Quinct. 43. eis hominibus ... ornamenta sua concedant necesse est; Sex. Rosc. 139. nihil de suis veteribus ornamentis requiret; div. Caec. 71. qui tamen signa atque ornamenta sua cuique reddebant; Verr. IV, 6. si hominis et suis et populi Romani ornamentis amplissimi causam ... repudiassem; Muren. 8. si tuus parens etiam in ipsa suspicione periculi sui ... advocationem hominis improbissimi ... ornamentis .. suis ... honestavit; Sulla 81.

os: qui ... os suum populo Romano ostendere auderet; Verr. I, 1. ſ. caput; Verr. III, 62.

otium: (populus) otio suo ... delectatur; Sest. 104. patiantur virorum fortium labore se otio suo perfrui; ib. 138. quin ..., non nulli in eo defendendo suo plus otio quam communi prospexerint; prov. cons. 24. cum se Brutum esse meminisset vestraeque libertati natum, non otio suo; Phil. VI, 9.

palmae: tum alias quoque suas palmas cognoscet; Sex. Rosc. 84.

parens: navium praefectos ... de complexu parentum suorum ... ad mortem ... rapuisti; Verr. V, 138. hic ... parenti suo magno adiumento in periculis ... fuit; Muren. 12. ut .. imaginem clarissimi viri, parentis sui, ... deformatam ignominia ... videat; Muren. 88. si quidem est atrocius patriae parentem quam suum occidere; Phil. II, 31. Caesar, adulescens summa pietate et memoria parentis sui; ib. XIII, 47. ſ. cruciatus; Verr. V, 119.

parricidium: patria ... iam diu te nihil iudicat nisi de parricidio suo cogitare; Catil. I, 17.

pars: cum illo partem suam depecisci; Sex. Rosc. 110. suam quisque partem iuris possideat et persequatur; Qu. Rosc. 32. utrum Roscius cum Flavio de sua parte an de tota societate fecerit pactionem; ib. 34. qui de sua parte decidit; ib. 35. Roscium pro sua parte cum Flavio transegisse; ib. 37. „petisse" inquit „suam partem Roscium a Flavio confiteor"; ib. 52. quaero enim potueritne Roscius ex societate suam partem petere necne? ib. quod suae partis esset; ib. 53. quod Roscius pro sua parte exegit; ib. 54. cum de sua parte Roscius transegit cum Flavio; ib. 55. quem ad modum uterque pro sua parte petit, sic pro sua parte dissolvit: heres ex sua parte qua hereditatem adiit, socius ex ea qua societatem coiit; ib. cum exegit suam partem; ib. 56. quos suis partibus amicissimos esse intellegebat; Verr. I, 38. cum suae partes essent hospitum recipiendorum; ib. 65. decem .. navis ... fecerat, sic ut pro sua quaeque parte Asiae ceterae civitates; ib. 89. ut ex sua cuiusque parte ne minus dimidium ad A. Trebonium illum proscriptum perveniret; ib. 123. *si* mille modium Verri suae partis in cellam gratis dedisset; ib. III, 201. civitas sine lege suis partibus uti non potest; Cluent. 146 ſ. auctoritas; Sulla 5. fortuna; Phil. II, 74. nomen; Qu. Rosc. 56.

pater: non statuit sibi quicquam licere, quod non patrem suum, non avum Q. Metellum ... facere vidisset; Verr. III, 211. quae (solacia) suus pater sibi reliquisset; Font. 48. quem ... suus pater ... vendidit; Caecin. 98. se ... ordine suo patrumque suorum contentos fuisse; Cluent. 153. hic cum esset illo tempore puer et illa quaestio de patris sui morte constitui diceretur; ib. 176. „hunc agrum patres nostri acceptum a patribus suis perdiderunt"; leg. agr. II, 84. repetit eam, quam ego patri suo quondam pro salute patriae spoponderim, dignitatem; Flacc. 106. hic vos orat .. parvus, ut se aliquando ... patri suo gratulari sinatis; Sulla 89. neque hic umquam puer ... amisso patre suo propter me me ipsum incolumem videbit, nec quotienscumque me viderit (puer), pestem suam ac patris sui se dicet videre; Sest. 146. fecit ... quod ... patrem suum facere viderat; Balb. 51. vidit .. pater tuus Appium Claudium ... vivo patre suo, ... C. Claudio, aedilem non esse factum; Planc. 51. qui cum Q. Caepione propinquo suo contra Scaurum patrem suum obsignaverat *lit*teras; Scaur. 45. † quamvis patrem suum numquam viderat; Rab. Post. 4. si responderit Tubero, Africam ... tibi patrem suum traditurum fuisse; Ligar. 23. orabat, ut se contra suum patrem ... defenderem; Phil. II, 45. si C. Caesaris fortissimorum sui patris militum exercitus non fuisset; ib. IV, 4. ſ. avus; Phil. III, 25. frater; Vatin. 28. maiores; Phil. XIII, 50.

patria: qui in sua patria dux isti ... fuit; Verr. III, 54. (Sthenium) totum ... ex sua patria ... sustulisti; ib. V, 128. qui (homines libertini), sua virtute fortunam huius civitatis consecuti, hanc suam patriam iudicant; Catil. IV, 16. quam (civitatem) quidam ... non patriam suam ... esse iudicaverunt; ib. haec cives ... de patria sua .. cogitant; Muren. 80. cum pro sua patria pauci ... reperti sint qui ... vitam suam hostium telis obiecerint; Balb. 26.

patrimonium: nihil de suo patrimonio queritur; Sex. Rosc. 143. ut sit non minus in populi Romani patrimonio nepos quam in suo; leg. agr. I, 2. se ... ex omni hominum sermone ... patrimonio suo vindicavit; Sulla 59. plebem ... se fecisse commemorat ut ... tribus suis patrimoniis deleniret; Milo 95. C. Caesar ... patrimonium .. suum effudit; Phil. III, 3. ut videatur a vobis Cn. Pompei filius in patrimonio suo conlocatus; ib. XIII, 12. ſ. consilium; Phil. IV, 2. fortuna; Catil. II, 10.

patronus: quae omnia si ... in patronum suum voluerit conferre; Sex. Rosc. 130. ne posset patronum suum proscriptum iuvare; Verr. I, 124. quod hoc idem patrono suo praecipit; ib. IV, 155. huic illi legato ... patronum suum ..., L. Flaccum, mactandum ... tradidissent? Flacc. 52. cum .. non dubitaret ... homo nobilissimus patronum esse illum suum et familiae nobilissimae dicere; Planc. 69.

patruus: cum epulum Q. Maximus P. Africani patrui sui nomine populo Romano daret; Muren. 75.

peccatum: qui nullo suo peccato impediuntur quominus alterius peccata demonstrare possint; div. Caec. 34. qui .. propter metum peccatorum suorum conscii ... conversiones .. rei publicae quaerant; Sest. 99. ſ. crimen; Verr. II, 49.

pecunia: qui de sua pecunia HS ↀDLX milia numeravit; Verr. I, 150. qui oppidum non maximum maximis ex pecunia sua locis communibus .. decoravit; ib. II, 112. quod privati homines de suis pecuniis ornant; ib. IV, 71. a Trallianis requiro, quam pecuniam a se ablatam querantur, suamne dicant, sibi a civitatibus conlatam in usum suum? Flacc. 55. „doti .. Valeria pecuniam omnem suam dixerat"; ib. 86. nec suam solum pecuniam credidit, sed etiam amico-

rum; Rab. Post. 5. si adventicia pecunia petitur ab eo, cui sua non redditur; ib. 46. f. fortuna; Rab. Post. 25.

periculum: quem ad modum sine periculo suo dare possent (pecuniam) non videbant; Verr. I, 106. ut ceteri libentius suo periculo vestris cupiditatibus serviant; ib. III, 9. qui se uno quaestu decumarum omnia sua pericula redempturum esse dicebat; ib. 49. qui ... navem ... sumptu periculoque suo armatam ... mittere debuerunt; ib. V. 50. dicit ei ... ita sui periculi rationes ferre ac postulare; ib. 105. qui haec omnia suo solius periculo conservarit; Catil. IV, 23. quod hic ... sua pericula cum meis coniunxit; Flacc. 101. qui salutem communem periculo suo defendissent; Sest. 12. nisi ipsum cautorem alieni periculi suis propriis periculis terruisset; ib. 15. illi ... sua .. sibi propiora esse pericula quam mea loquebantur; ib. 40. cum alii me suspicione periculi sui non defenderent, alii ..; ib. 46. non quo (Cato) periculum suum non videret; ib. 61. perfecit (tribunus) ut ... illius vim neque in suo neque in rei publicae periculo pertimesceret; ib. 89. cum .. me domus eadem ... accepisset, quae ... suo praesidio periculoque defenderat; ib. 131. ut .. nostra civitas careat in suis periculis Massiliensi propugnatore; Balb. 23. qui nostros duces auxilio laboris, commeatus || auxilio, labore, commeatu || periculo suo iuverit; ib. qui (socii) velint cum periculis nostris sua communicare; ib. 24. privatus .. ne quis vir ... pro nostro imperio periculo suo dimicaret; ib. 25. qui ... periculo suo de publico iure disceptat; ib. 64. cum suo periculo salutem populo Romano attulisset; Milo 63. „cum patriam periculo suo liberasset"; ib. 72. nemo .. fere est qui sui periculi iudex non sibi se aequiorem quam reo praebeat; Deiot. 4. f. classis; Quir. 17. exitium. fortuna; Verr. V, 115. labor (6 St.) officium; Verr. II, 97. ornamenta; Sulla 81.

periurium: ut ... Caecinam periurio suo laederet; Caecin. 28.

perscriptiones: f. liturae.

perseverantia: non intellegentes hanc suam nimiam perseverantiam vehementer eis ... iucundam fuisse; dom. 8.

pertinacia: omnes (inimici tui) ... sua pertinacia vitam amiserunt; Marcell. 21.

pedes: eos (centuriones) .. ante pedes suos uxorisque suae ... iugulari coëgit; Phil. V, 22.

pestis: f. pater; Sest. 146.

petitio: neque hoc liberis nostris interdicendum est, ... ne par ab eis munus in sua petitione respectent; Planc. 45.

pietas: cui (Pisoni) fructum pietatis suae neque ex me ... ferre licuit; Sest. 68. f. constantia. dignitas; Flacc. 104.

plausus: qui ... non numquam eius ... furores plausu etiam suo prosequebantur; har. resp. 52. f. gemitus.

pondus: vos eam (rem) suo, non nominis pondere penditote; Verr. IV, 1.

populus: utebatur populo sane suo; Quinct. 29.

portus: quod propter portus suos ... advenarum sermonibus ad studium fallendi ... vocabantur; leg. agr. II, 95. f. ager; imp. Pomp. 54. moenia; Verr. V, 50.

possessiones: rem publicam de suis possessionibus ... dimoveri; leg. agr. III, 15. qui tanto amore suas possessiones amplexi tenebant, ut ..; Sulla 59. *ut ... suas possessiones facillime retinerent*; Scaur. c. 2, § 3. „qui Ianiculo et Alpibus spem possessionum terminarat suarum"; Milo 74. f. creditores; Sulla 58.

posteri: volet haec ... suis posteris ... defendenda ... tradere; Verr. IV, 82. eiusdem ... ingenii est posteris suis ... amplitudinem nominis tradere; Muren. 16. proinde quasi Appius .. Caecus viam muniverit, ... ubi impune sui posteri latrocinarentur! Milo 17. qui (maiores) sacra ... nobis, suis posteris, prodiderunt; ib. 83. quod nomen hi reges ... posteris etiam suis tradituros se esse confidunt; Deiot. 41.

potentia: contra istum potentia sua tum tantum modo superiorem fuisse; Quinct. 87. Caesaris potentiam suam esse dicebat; Milo 58. f. impudentia; Verr. a. pr. 36.

potestas: quo edicto omnia iudicia redegerat in suam potestatem; Verr. II. 33. quem in suam potestatem susceperat; Caecin. 98. se putant equites Romanos in potestatem suam redacturos; Cluent. 152. ius suae potestatis retinuissent; leg. agr. III, 1. is (populus) .. omnem suam de nobis potestatem tradidit vobis; Flacc. 4. „diunxit .. eos a colonis, ut ... oppidum in sua potestate posset ... habere; Sulla 60. qui in sua (potestate) numquam fuerit; Phil. VI, 4. f. dicio. ius; leg. agr. II, 86.

praeda: ut ad hanc suam praedam tam nefariam adiutores vos profiteamini; Sex. Rosc. 6. ut dicere in contione non dubitaret, ... se praedam suam vendere; Verr. III, 81. L. Sulla cum bona .. civium ... venderet et se praedam suam diceret vendere; leg. agr. II, 46. ne noctem quidem consules inter meum *interitum* et suam praedam interesse passi sunt; Sest. 54. f. ductus; har. resp. 3. manubiae; leg. agr. II, 61.

praedicatio: pecuniae magnitudine sua spe et praedicatione absolutus; Verr. a. pr. 2.

praedia: Sittius numquam sibi cognationem cum praediis esse existimavit suis; Sulla 59. per quem (magistrum) hominibus ... ne in suis quidem praediis impune ... liceat esse; Fr. B. XIII, IIII, 2.

praedo: f. depeculator.

praefecti: adduxerat etiam praefectos et tribunos militaris suos; Verr, I, 73. cum .. Dolabella cum suis praefectis pugnaret in consilio; ib. 74. f. familiaritas. legatus; Verr. III, 134.

praemia: alter consul, ut me ... hostibus rei publicae proderet, pactionibus se suorum praemiorum obligarat; sen. 32. qui eandem horam meae pestis et suorum praemiorum esse voluissent; Sest. 44. fruantur illi suis (praemiis); Phil. XI, 39.

praesidium: quid .. est causae quin ... possint ... suum praesidium ... in cervicibus nostris || vestris || conlocare? leg. agr. II, 74. Neapolim ... suis praesidiis devincient; ib. 86. si ornata suis praesidiis erit res publica; Muren. 85. qui mea pericula ... suo praesidio ... nudarunt; sen. 31. ut (Q. Metellus) ... spoliari suo praesidio .. patriam ... doleret; Cael. 59. praesidii sui causa se facere dicit; Phil. II, 112. quae (Graecia) ... Italiae suum ... praesidium pollicetur; ib. X, 9. f. benevolentia; Planc. 1. colonia; leg. agr. II, 75. labor; Phil. X, 4. opes; leg. agr. II, 75. periculum; Sest. 131.

praetura: ut non tam suam praeturam gerere quam istius praeturam retexere videretur; Verr. II, 63. occurrebat ei mancam ac debilem praeturam futuram suam consule Milone; Milo 25.

privignus: cum venenum privigno suo dare vellet; Cluent. 125.

procuratio: quod ... quaestorem a sua frumentaria procuratione senatus amovit; har. resp. 43. f. auctoritas; Sex. Rosc. 139.

procuratores: audistis ... Q. Varium dicere procuratores suos isti centum triginta milia num-

mum dedisse; Verr. II, 119. non commisit ut sui procuratores quicquam oneris absente se sustinerent; Sulla 58.

promissa: promissis suis eum excitavit; Cluent. 68.

propinquus: ne quam partem huic propinquo suo ullius ornamenti relinquat; Quinct. 38. ut ... propinquum suum ... communi luce privaret; ib. 74. cum a me peteret, ... ut propinquum suum defenderem; ib. 77. quod (studium) habebat erga propinquum suum; ib. 78. huic hereditas ad HS facile triciens venit testamento propinqui sui Heraclii; Verr. II, 35. se ... Melitae apud quemdam propinquum suum reliquisse; ib. IV, 38. rogat Diodorum, ut ad illum propinquum suum det litteras; ib. 39. ad propinquum suum scribit ..., ib. mulier ... omnis suos propinquos ... convocavit; Cluent. 22. communem ... hereditatem ... concessit adulescenti propinquo suo; Flacc. 89. qui inimicitias adfinis mei, propinqui sui, ... neglexit; sen. 38. Piso ille, gener meus, ... a propinquo suo socerum suum flagitabat; Sest. 68. cum ille ... propinqui sui mentem a Clodianis latrociniis reflexisset; ib. 130. quod ista mulier de suorum propinquorum ... sententia ... fecisse dicatur; Cael. 68. Cornelius nihil est praeterquam propinquorum suorum hereditates adsecutus; Balb. 57. (Plancius) fuit in Creta .. contubernalis Saturnini, propinqui sui; Planc. 27. hunc ... videbam in insula ... Luculli, propinqui sui; Phil. 10, 8. ſ. adventus. har. resp. 42; filius; Verr. I, 65. necessarius. Quinct. 38; ib. 87; pater; Scaur. 45.

proscriptio: omnem illam acerbitatem proscriptionis suae ... in hanc unam quaestionem contulisset; Cluent. 151.

provincia: qui praesertim quaestor in sua provincia fuisset; div. Caec. 4. ut de sua provincia decedat; Verr. I, 72. cum praetor in provincia sua verbo permitteret; ib. II, 67. satisne vobis praetori improbo circumdati cancelli videntur in sua provincia? ib. III, 135. praetor provinciam suam sibi totam iniquam eierat || eiurat ||; ib. 137. qui in sua provincia iudicarit absolvi se nullo modo posse; ib. 138. quod .. his locis in provincia sua celebritate simillimum ... potuit. elegit; ib. 170. quod iusto cum imperio ... in provinciam suam venerat; Ligar. 27. neque .. est in provinciam suam Cretam profectus; Phil. XI, 27. cum est in Syriam profectus, .. provinciam ... suam lege naturae; ib. 28. ſ. cohors; Verr. III, 142.

prudentia: ſ. aequitas.

pudicitia: hunc nec suae nec alienae pudicitiae pepercisse; Rabir. 8. parcat iuventus pudicitiae suae; Cael. 42.

pudor: neque in alterius impudentia sui pudoris existimationem amitterent; Verr. II, 192. ſ. dignitas; Sulla 15.

pueritia: ignorans ... ea vere recidere in memoriam pueritiae suae; Phil. XIII, 19. ſ. adulescentia; Verr. I, 32.

puerulі: ut inter suos omnium deliciarum ... puerulos ... velit hos versari; Sex. Rosc. 120.

quaesitor: num quis reus in tribunal sui quaesitoris escenderit? Vatin. 34.

quaestio: ſ. iudices.

quaestor: quae (furta) ille ... benignissime cum quaestore suo communicavit; div. Caec. 33. cogit quaestorem suum pecuniam ... eam mulieri omnem adnumerare; ib. 56. praetorem quaestori suo parentis loco esse oportere; ib. 61. a quaestore suo pecunia publica nudatum et proditum consulem; Verr. a. pr. 11. neque iste ... T. Vectium ad se arcessit, quaestorem suum; ib. V, 14. qui (mos) praescribit in parentum loco quaestoribus suis praetores esse oportere; Planc. 28. ſ. commilitones. legatus; Verr. III, 134. V, 63.

quaestura: qui ... totam suam quaesturam in me sustentando ... conlocavit; sen. 35.

quaestus: cum ... iter hoc sibi magis ad quaestum suum ... depoposcisset; Verr. I, 63. qui .. sui quaestus causa ... penitus in istius familiaritatem sese dedit; ib. II, 169. qui ... ea ... ad suos improbissimos quaestus converteret; ib. III, 21. eas iniquitates ... sui quaestus causa constituisse (eum) vincam; ib. 40. istum decumanorum nomine ad suos quaestus esse abusum; ib. 61. ne forte ab nocturno suo quaestu animum ... transferret; ib. 70. si iste non vectigalia populi Romani suo quaestu pervertisset; ib. 128. quorum iter iste ad suum quaestum ... faciundum ... curavit; ib. V, 186. ſ. commodum; Sex. Rosc. 111. copia. Verr. III, 171.

ratio: postea quam tibi ... rationes omnis suas exercitumque commisit; Verr. I, 37. debere eum aiebat suam quoque rationem ducere; ib. 126. ut reliqui menses in suam rationem reverterentur; ib. II, 130. homo ... coepit in ... cogitatione versari, nihil esse suis rationibus utilius ..; Cluent. 70. C. Caesarem ... dixisse ... graviter ... se ferre praetorem aliquem esse factum, qui a suis rationibus dissensisset; Vatin. 38. ſ. copia; imp. Pomp. 17.

recitatio: Crassus ... ita Brutum ultus est, ut illum recitationis suae paeniteret; Cluent. 141.

reditus: cum illa eadem Diana Segestam Karthagine revecta victoriam populi Romani reditu suo nuntiasset; Verr. IV, 77. C. quidem Marius ... reditu suo senatum cunctum paene delevit; sen. 38.

regnum: ex suo regno sic Mithridates profugit, ut ..; imp. Pomp. 22. quas (res) ... in suum regnum congesserat; ib. cum se in regnum suum recepisset; ib. 25. ſ. opes; Sest. 58.

religio: nunc iam religioni suae consulunt; Verr. II, 150. ut ille homo tam locuples ... religioni suae ... pecuniam anteponeret; ib. IV, 11. quia religioni suae ... in ipso testimonio ... proximus fuit; ib. 18. se ... testem .. ipsum Iovem suae voluntatis ac religionis adhibere; ib. 67. ulterior Hispania, quae religione sua resistere istorum cupiditati potest; Font. 45. iudices ... suae potius religioni ... paruerunt; Cluent. 121. sua cuique civitati religio .. est; Flacc. 69. quod (fanum) cum Deiotarus religione sua castissime tueretur; har. resp. 29. ſ. auctoritas; Verr. I, 14; Font. 14. dignitas; Verr. IV, 16. fides; Verr. II, 175; Cluent. 129.

res: qui in sua re fuisset egentissimus; Sex. Rosc. 23. ut vel in minimis rebus homines amplissimi testimonium de sua re non dicerent; ib. 102. si sua res ageretur; ib. 103. si ex eo negotio tantulum in rem suam convertisset; ib. 114. T. Roscius non paulum nescio quid in rem suam convertit; ib. 115. si nihil de patris fortunis in suam rem convertit; ib. 144. si unius anni quaestum in rem suam converteret; Verr. a. pr. 40. Verres refert illam suam Syracusanam (rem); ib. II, 56. cui maximam fidem suarum rerum habeat; ib. 131. voluerunt eos in suis rebus ipsos interesse; ib. III, 14. quanto est honestius alienis iniuriis quam re sua commoveri; ib. 169. quod (iudicium) hominibus ad suas res repetendas est constitutum; ib. IV, 71. monumenta suarum rerum gestarum cum maxime constituat; ib. 82. cum ipsi Siculi res suas ita constitutas habeant; ic. V, 8. ut antea socii in suis repetundis rebus solebant; ib. 126. qui ad me ... causam ... rerum suarum detulerunt; imp. Pomp. 4. hunc ... Tigranes ... diffidentem .. rebus suis confirma-

vit; ib. 23. illum diffidentem rebus suis ad Staienum ... confugisse; Cluent. 20. ut in suis rebus, ita in re publica luxuriosus *est* nepos; leg. agr. II, 48. fuerit (cum Saturnino) nulla desperatione rerum suarum ... coactus; Rabir. 23. quantum ceteris ad suas res obeundas ... conceditur temporum; Arch. 13. quam multos scriptores rerum suarum magnus ille Alexander secum habuisse dicitur! ib. 24. noster hic Magnus ... nonne Theophanem Mytilenaeum, scriptorem rerum suarum, ... civitate donavit? ib. qui praesertim usque eo de suis rebus scribi cuperet, ut ..; ib. 26. cum suam rem non minus strenue quam postea publicam confecisset; sen. 11. res familiaris sua quemque delectat; Quir. 2. si ... summi ... viri ... suam rem publicam illam defenderunt; Sest. 144. ad quos litteras L. Piso de suis rebus non audet mittere; prov. cons. 25. hunc (L. Cornelium) ... concedis ..., relictis rebus suis omnibus, in nostris bellis ... esse versatum; Balb. 6. ut (populi) statuant ipsi non de nostris, sed de suis rebus; ib. 22. multi ... cives Romani ..., suis rebus relictis, alias se in civitates contulerunt; ib. 28. si sine maximo dedecore tam impeditis suis rebus potuisset [emori]; Rab. Post. 29. contra rem suam me ... venisse quaestus est; Phil. II, 3. qui suam rem nullam habent, tuam exhauriunt; ib. 15. rex .. ipse sua sponte ... res suas recuperavit; ib. 95. quamquam proprios dolores suarum rerum omnes habebant; ib. VIII, 18. auctoritatem nostri decreti rebus gestis suis comprobavit; ib. XIV, 28. f. arbitratus; Qu. Rosc. 2. fortuna; Verr. I, 59. II, 16. Arch. 9, honos; Quinct. 9. iuventus. lex; leg. agr. II, 17. Mars. mima. victoria; Piso 82.

responsio: alio responsionem suam derivavit; Verr. I, 139.

res publicae: neque .. Lacedaemonii ... neque .. Cretes ... res publicas suas retinuerunt; Muren. 74. f. fortuna; Cluent. 155.

reges: f. corpus; Deiot. 41.

reus: qui reum suum abduceret; Verr. a. pr. 6.

rogatio: cum ... iusta illa rogatione sua vir bonus dominum se in meis bonis esse voluisset; dom. 107. Cn. Pompeius rogatione sua ... iudicavit; Milo 15.

sacerdotes: di ... idcirco mihi videntur fructum ... gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem revocasse; dom. 143.

sacrarium: ut sacrarium suum spoliaret; Verr IV, 11. res illum divinas ... in suo sacrario ... facere vidisti; ib. 18.

salus: ecquis umquam ... tam vehementer de salute sua contendit? div. Caec. 22. hoc modo iste sibi et saluti suae prospicere didicit; Verr. I, 158. ut hanc causam salutisque suae defensionem susciperem; ib. II, 156. omnia pericula prae salute sua levia duxerunt; ib. cur universa provincia defensorem suae salutis eum quaesiverit; ib. III, 64. cum tamen ... salutis suae rationem iudicum severitati reservavit; ib. V, 74. (Oppianicus) acrioribus saluti suae remediis subveniendum putavit; Cluent. 67. homines, qui in salute rei publicae salutem suam repositam esse arbitrabantur; Rabir. 20. quod omnes boni ... suam salutem cum mea coniungunt; Sulla 29. proscriptionem (tribus) ... in me, ita de sua salute merito, ... comprobavissent? dom. 58. qui (cives) auderent se et salutem suam in discrimen offerre; Sest. 1. eadem .. ratio fuit Sestii ... in necessitate defendendae salutis suae; ib. 92. si anteposuit suam salutem meae; Piso 79. quibus (populus) salutem suam committi putat; Planc. 7. in perpetuum res publica civile praesidium salutis suae perdidisset; Planc. 90. cum T. Annius ipse magis de rei publicae salute quam de sua perturbetur; Milo 1. quamquam qui poterat salus sua cuiquam non probari? ib. 81. quis est ... tam nihil umquam .. de sua ... salute cogitans qui non intellegat tua salute contineri suam? Marcell. 22. primo salutis, post etiam studii sui quaerebant aliquem ducem; Ligar. 3. in qua (salute) etiam suam esse inclusam videbat; Deiot. 11. f. carnifex. corpus; Piso 47. fortuna; Verr. IV, 93. frater; Font. 46.

sanguis: sanguinem suum profundere omnem cupit; Cluent. 18. quam (rem publicam) ipse ... sanguine suo saepe servasset; Sest. 67. sensit rusticulus non incautus ... suum sanguinem quaeri; ib. 82. quod ... non sanguine et volneribus suis crudelissimi inimici mentem oculosque satiavit; Milo 58. sanguinem ... suum in illa gladiatoria pugna multum profuderat; Phil. V, 20. f. auctoritas; sen. 25. dolor; Flacc. 40.

sapientia: f. humanitas; Phil. V, 40. iustitia.

satellites: qui .. uno ex suis satellitibus [Sex. Clodio] duce curiam incenderit; Milo 90.

satietas: cum in eius modi patientia turpitudinis aliena, non sua satietate obduruisset; Verr. V, 34.

sationes: ut aratores iugera sationum suarum profiterentur; Verr. III, 38.

scelus: ut ... ipse apertum suum scelus ante omnium oculos poneret; Sex. Rosc. 102. si etiam basim, tamquam iudicem sui sceleris, sustulisset; Verr. IV, 79. qui tandem istius animus est nunc in recordatione scelerum suorum? ib. 110. statuit ... nauarchos omnis, testis sui sceleris, vita esse privandos; ib. V, 103. quod is ... poenam nullam suo dignam scelere suscepit; Imp. Pomp. 7. eine ... potissimum .. scelus suum ... committebat? Cluent. 172. quibus (precibus et votis) illa etiam deos immortalis de suo scelere testatur; ib. 194. ut ... ne improbus quidem quisquam ... poenam sui sceleris sufferat; Catil. II, 28. cum (Catilina) sceleris sui socios ... Romae reliquisset; ib. III, 3. qui (speculator) semper ex rei publicae malis sceleris sui faces inflammaret; dom. 18. sin mea domus ... monumentum praebet inimico doloris mei, sceleris sui; ib. 100. qui ... consules, sceleris sui socios, ... exercitu armavit; har. resp. 58. his (tectis) stantibus nullum domicilium sceleri suo fore putaverunt; Piso 15. caveret .. sibi ille sororius adulter, ut ... omnium suorum scelerum socium te adiutoremque praeberes; ib. 28. f. avaritia; Verr. III, 130. audacia; ib. V, 170. Piso 46. conscientia; Sex. Rosc. 67. cupiditas; prov. cons. 5. fraus; Piso 44. furtum; Verr. IV, 93. immanitas. latrocinium; ib. 24. manus; Sex. Rosc. 98.

scientia: ipse sua scientia ad ignominiam alterius contentus non fuit; Cluent. 134.

scriba: quem scribam suum fuisse negare non potest; Verr. I, 150. nostri imperatores ... scribas suos anulis aureis in contione donarunt; ib; III, 185.

secures: securis suas cruentari scelere noluit; har. resp. 35.

sedes: statuerunt ... urbis ac sedis suas relinquere; Verr. II, 9. in suis antiquis sedibus summa cum gratulatione civium et laetitia reponitur; ib. IV, 74. Cererem ... a C. Verre ex suis templis ac sedibus esse sublatam; ib. 109. quae (Sicilia) civis Romanos omnis suis ipsa sedibus libentissime semper accepit; ib. V, 157. quem (Herculem) iste Agrigenti ... convellere ex suis sedibus ... conatus est; ib. 186. quae (nationes) quondam tam longe ab suis sedibus ... profectae sunt; Font. 30. Capua ... opportunissimam se nobis praebuit ... ad exercitus ... tectis ac sedibus suis recipiendos; leg. agr. II, 90. nemo fuit

qui se non rem publicam mecum simul revocare in suas sedes arbitraretur; Sest. 112. omnis consularis, ... praetores, ... uno[que] verbo rem publicam expulsam atque exterminatam suis sedibus; Phil. II, 54. „mihi quidem constat ... nec veteranos sedibus suis moveri pati nec ..;" ib. XIII, 42. ſ. ager; Verr. III, 128. 228. conservator. domus; ib. V, 187. maiores; Marcell. 10.

segetes: ſ. arationes; Verr. III, 69.

senatus: acta et imperia tua domum ad senatum suum renuntiaverunt; Verr. III, 73.

senectus: ut te ... obsecret obtesteturque P. Quinctius per senectutem ac solitudinem suam; Quinct. 91.

sensus: sic suos sensus voluptarios omnis incitavit, ... ut ..; Piso 69.

sententia: si qui istum ... iurati sententia sua liberarint; Verr. I, 9. se illum sua sententia ... pro consulibus mittere; imp Pomp. 62. quam (sententiam) suam Staienus esse dicebat; Cluent. 55. cum esset ... patronus .. Scamandri ne sua quidem sententia liberatus; ib. 67. hoc addit testimonii, sua illum sententia ... condemnatum iri; ib. 72. illam unam (sententiam) nemo ... suam dici vellet; ib. 105. uter .. facilius suae sententiae rationem redderet? ib. 106. traduxit me ad suam sententiam; ib. 144. M. .. Calidius ... sententia sua quam esset cara sibi mea salus declaravit; sen. 22. eidem .. consules ... omnia ... voce ac sententia sua comprobaverunt; Sest. 33. is ... tum sententia sua condemnata in hac urbe esse posset? ib. 63. si ille ... Gabinium et Pisonem ... sententia sua ... esse notandos putavit; prov. cons. 2. ei ... illum inimicum ex Gallia sententiis suis non detrahebant; ib. 19. quod (foedus) populus Romanus ... voluntate et sententiis suis comprobat; Balb. 35. cum (populus Gaditanus) scita ac iussa nostra sua sententia comprobat; ib. 42. cum (ille) perseverantiam sententiae suae ... retinuisset; Planc. 89. illam (caedem) .. senatus non sententiis suis solum, sed etiam studiis comprobavit; Milo 12. hunc sua quisquam sententia ex hac urbe expellet? ib. 104. qui (consularis) sua sententia C. Caesarem hostem iudicaret; Phil. V, 23. eum (Dolabellam) ... hostem sua sententia iudicavit; ib. 27. alios sententiam .. suam non semper utilitate rei publicae ... moderari; ib. XIV, 17. ſ. auctoritas; sen. 16. Sest. 70. ius; Verr. I, 18.

sequestres: Catilinam et Antonium cum sequestribus suis convenisse; Fr. B. VIII, 1.

sermones: qui ... eructant sermonibus suis caedem bonorum; Catil. II, 10. qui ... suorum improbissimorum sermonum domicilium in auribus eius ... conlocarant; Piso 76.

servus: suorum servorum manibus nuntio atque imperio tuo violatus esset; Quinct. 83. servis suis Rubrius, ut ianuam clauderent, ... imperat; Verr. I, 66. servos suos ad se vocat; ib. 67. se ... prohibitum esse dicebat, quo minus e fano Dianae servum suum ... abduceret; ib. 85. iste ... servum suum ... ad se vocavit; Caecin. 22. se suos servos adduxisse dixerunt; ib. 27. de Ascla quodam servo suo quaesituram esse || qu. sese || dixit; Cluent. 176. vix .. servis hoc eum suis ... probaturum arbitrarer; leg. agr. II, 22. cum te audisset servos suos esse censum; Flacc. 80. an ille vir ... id a suis servis temptatum esse neglegeret? Cael. 54. quod suos quisque servos in tali re facere voluisset; Milo 29.

sextula: cum iste sextulam suam nimium exaggeraret; Caecin. 19.

signum: ſ. litterae; Catil. III, 17. manus; ib. 10. 12. ornamenta; Verr. IV, 6.

silentium: an amici tui ... silentio suo temeritatem ... tuam condemnarint; Piso 39.

sinus: calumniatores ex sinu suo apposuit; Verr. I, 27. ſ. complexus; Phil. XIII, 9.

socer: ut .. Q. Mucio socero suo multisque .. hominibus auctoribus uteretur; Caecin. 69. ſ. propinquus; Sest. 68.

societas: ſ. amicitia.

socius: ſ. amicus; Verr. III, 106. conliberti. magister.

socrus: quae mulier ... ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit; Cluent. 35.

sodalis: ſ. conlega; Sulla 7. iudices.

solidum: ut solidum suum cuique solvatur; Rab. Post. 46.

solitudo: qui (frater) ... numquam ... solitudinem suam ... pertimuit; sen. 37. ſ. senectus.

sordes: ut .. quisque sordidissimus videbitur, ita libentissime severitate iudicandi sordis suas eluet; Phil. I, 20. haec ipse fatetur esse in suis sordibus; ib. II, 63.

soror: is heredem fecit ... Oppianicum sororis suae filium; Cluent. 21. cum ... Cn. Magius ... heredem illum sororis suae filium faceret; ib. 33. cum (C. Caesar) sororis suae ... virum praesentem ... vita privandum esse dixit; Catil. IV, 13. L. Caesar ... qua oratione ... sententiam dixit in sororis suae virum! Phil. II, 14. ſ. manus; Fr. B. XVI, III, 4.

spes: ad integritatem maiorum spe sua hominem vocabant; Sest. 21. ille litteras ad te mittat de sua spe rerum secundarum; Phil. VII, 5. ſ. iudicium; Planc. 39. opinio. praedicatio.

spiritus: ſ. motus; Verr. III, 31.

sponte: ſ. **sponte** (33 St.) S. 555, b.

squalor: ſ. fletus; Quir. 8.

stabilitas: ſ. dignitas; Marcell. 24.

status: neque enim dubito quin ei tales viri ... de statu suo declinarint; Cluent. 106.

stirps: eriperet ex hac flamma stirpem .. suam; Scaur. 48.

stomachus: quod stomachum suum damno Tullii explere conatus est; Tull. 15.

studium: cum studiorum suorum obtrectatorem sustulissent; Font. 27. si sua studia ad honores petendos conferre voluissent; Cluent. 153. in quo ... unus quisque studio et suffragio suo viam sibi ... munire possit; leg. agr. II, 17. qui cum tutores sunt et duces suorum studiorum vitiorumque nacti; Sest. 99. ut sua studia erga fortis et bonos civis ... sententiis declararent; Milo 4. is non apertissime studium suum ipse profitetur? Phil. II, 56. studiorum .. suorum Varro voluit illud, non libidinum deversorium; ib. 104. ſ. consilium; Phil. IV, 2. dona. frequentia; Cluent. 195. iudicium; dom. 142. labor; Piso 80. salus; Ligar. 3. sententia; Milo 12.

stultitia: cum stultitia sua impeditus sit; Rab. Post. 24.

stupra: ſ. adventus; Verr. I, 62. impudicitia.

suburbana: ſ. horti; Rab. Post. 26.

suffragium: qui ita ... de suffragiis suis cum colonis dissenserunt, ut ..; Sulla 61. quis dubitaret suffragio suo se metu ... liberare? Milo 34. ſ. ius; Verr. V, 173. studium; leg. agr. II, 17.

summa: ſ. numerus; Cluent. 87.

sumptus: cum in privatis rebus suisque sumptibus ... tenuissimo cultu viverent; Flacc. 28. quae etiam aleret adulescentis et parsimoniam patrum suis sumptibus sustentaret; Cael. 38. ſ. periculum; Verr. V, 50.

superstites: „SUIS UTRISQUE SUPERSTITIBUS PRAESENTIBUS ISTAM VIAM DICO: ITE VIAM;" Muren. 26.

supplicium: flebat uterque, non de suo sup-

plicio, sed ..; Verr. I, 76. quorum animos ne supplicio quidem suo satiare posset; Sulla 1.

suspicio: ſ. dolor; Scaur. 31.

tabella: ut ... malim .. iurato suam quam iniurato aliorum tabellas committere; Verr. a. pr. 32.

taberna: qui sibi ... in taberna sua manus adlatas esse dicat; Cluent. 163.

tabula: quod si ille suas proferet tabulas, proferet suas quoque Roscius; Qu. Rosc. 1. si tabulas C. Fannius accepti et expensi profert suas; ib. 2. quod tabulas suas ab accusatoribus Dolabellae obsignatas diceret; Verr. I, 98. quam iste in suis tabulis habuit; ib. 100. vertit stilum in tabulis suis; ib. II, 101. ſ. arbitratus; Qu. Rosc. 2. iudicium; Qu. Rosc. 1.

taciturnitas: quae ... sileret omnia, atque ea ... taciturnitate sua tecta esse pateretur; Cluent. 18.

tectum: quod (tectum) hic ... suum esse defenderet; Tull. 53. fuit proprium populi Romani ... sociorum fortunas, non sua tecta defendere; imp. Pomp. 32. qui sua tecta defendit; Sest. 90. qui consulem ... extrahere ex suis tectis conatus sis; Vatin. 23. ſ. copia; Deiot. 14. domus; Verr. V, 30. Caecin 36. sedes; leg. agr. II, 90.

temeritas: ſ. iniuria, dom. 88.

templum: quae non modo ex suis templis ablata sunt; Verr. 1, 7. Iovem autem Imperatorem quanto honore in suo templo fuisse arbitramini? ib. IV, 129. cuius labore et consilio sua ipsi (di) templa tenuerunt; dom. 107. di immortales suorum templorum custodem ... pulsum cum viderent, ex suis templis in eius aedis immigrare nolebant; ib. 141. qui (di) me suis templis advenientem receperunt; Sest. 147. ne deos quidem immortalis velle aperiri sua templa; prov. cons. 14. ſ. arae. amicus; Arch. 27. auxilium; Catil. II, 29. sedes; Verr. IV, 109.

tempus: cuius rei recognoscendae faciam vobis suo tempore potestatem; Verr. I, 122. Scandilius rem se totam relicturum dicit et suo tempore esse rediturum; ib. III, 139. cum suo tempore in cella Iovis Optimi Maximi poneretur; ib. IV, 64. suo tempore totius huius sceleris fons aperietur; Phil. XIV, 15. qui aliquod instituti exemplum disturbandorum iudiciorum ... temporibus suis accommodatissimum ... cupierunt; Fr. B, VI, 7.

terror: qua re (imperator) suum terrorem falso iactari opponique patiatur; Sest. 52. ſ. consilium; Sest. 67. fraus; Sex. Rosc. 67.

testificatio: ubi hoc videt, ... testificationem suam, tabellas sibi nullo adiumento futuras; Verr. V, 103.

testimonium: hunc civitates ex Sicilia permultae testimonio suo ... publice laudant; Verr. II, 114. qui ... verbum ... „arbitror" ... ex toto testimonio suo sustulit; Font. 29. (dixit), si qui contra vellet dicere, usurum esse eum suo testimonio; Cluent. 134. is hunc suo testimonio sublevat; ib. 68. eodem etiam M. Lurco ... convertit aculeum testimonii sui; Flacc. 86. quasi .. moveant animos iudicum suis testimoniis; Planc. 55. quid potest auctoritatis habere testis in dicendo suo testimonio falsa veris miscens? Fr. A, III, 3. ſ. indicium; Cluent. 196. laudatio; Font. 45.

testes: iacent suis testibus [ei] qui ..; Milo 47.

tribules: [haec homines tenuiores a suis tribulibus ... adsequebantur;] Muren. 72. * praefectum fabrum semel locum tribulibus suis dedisse; ib. 73. quid diceret ... apud tribulis suos iudices; Planc. 43. viri boni, qui apud tribulis suos gratiosi esse vellent; ib. 44. ſ. necessarius; Planc. 54.

tribunatus: si illa labes ... rei publicae suum illum pestiferum ... tribunatum ... defenderit; dom. 2. videte hominis amentiam,* per suum tribunatum Caesaris actis inligatus teneretur; ib. 40. qui (P. Sestius) cum omnem vim sui tribunatus in mea salute consumpserit; Sest. 31. ipse ille maxime ludius ... nec tuos ludos aspexit in illo ardenti tribunatu suo nec ullos alios; ib. 116. (Milo) probasset ... tibi ... tribunatum suum ... consiliis tuis gubernatum; Milo 68.

tribunus: ſ. legatus; Verr. III, 34. praefecti; Verr. I. 73.

tribus: tribum suam non tulit; Sest. 114. si vel sua vel ea ... tribus ederetur; Planc. 37. ut huic et suam et ab hoc observatas tribus ederes; ib. 42. Voltiniam (tribum) fortasse Plancius propter ... vicinitatem, suam vero certe edidisset; ib. 43. ut ego doceo gratiosum esse in sua tribu Plancium; ib. 47. hos ... iacturam suarum tribuum ... fecisse; ib. 54. ſ. necessarius; Planc. 45.

triumphus: ut repulsam tuam triumphum suum duxerint; Vatin. 39.

vacatio: neque ei suam vacationem || orationem || eripio; Verr. II, 164.

vectigal: ſ. amicus; Verr. III, 106.

vestitus: ut ad suum vestitum senatores redirent; Sest. 32. ille Cyprius miser ... est ... cum victu et vestitu suo publicatus; ib. 59. ſ. anulus; Sex. Rosc. 144.

vexator: ſ. depeculator.

vicini: qui vicinos suos ... cohortatus est; Phil. VII, 24.

victoria: quem (Mercurium) P. Africanus ... Tyndaritanis non solum suae victoriae ... monumentum ... dedisset; Verr. IV, 84. M. Marcellus cum omnia victoria illa sua profana fecisset; ib. 122. [perfecit ille (Caesar), ut ... victoria sua rebusque gestis Italiam munitam haberemus]; Piso 82. ſ. manus; Sex. Rosc. 98.

victus: ſ. vestitus; Sest. 59.

vigilantia: qui sua vigilantia pacem in Sicilia dicit fuisse; Verr. IV, 54.

villa: non ablata (signa) ex urbibus sociorum ... ad suas villas auferebant; Verr. IV, 6. Milo ... suspicari .. debuit eum ... ad villam suam ... deversurum; Milo 51.

vir: quae a Stratone illo venenum antea viro suo datum sibi persuasum esse simulasset; Cluent. 178.

virtus: qui sua virtute in altiorem locum pervenit; Sex. Rosc. 83. praedonum dux Heracleo, ... non sua virtute, sed istius avaritia nequitiaque victor; Verr. V, 91. quasi vero Cn. Pompeium non cum suis virtutibus tum etiam alienis vitiis magnum esse videamus; imp. Pomp 67. qui a me pro eximia sua virtute ... honoris causa nominatur; Cluent. 118. C. Curtius pro virtute sua est honestissime liberatus; Rabir. 8. Themistoclem ... dixisse aiunt, cum ex eo quaereretur, ... cuius vocem libentissime audiret, eius, a quo sua virtus optime praedicaretur; Arch. 20. posuit Scatonem illum, hominem sua virtute egentem; dom. 116. nihil Maximus fecit alienum .. sua virtute; Vatin. 28. ut Miloni uti virtute sua liberet; Milo 41. quoniam ille virtutem suam non defuturam esse (rei publicae) profitetur; Phil. III, 34. cum C. Caesar ... sua sponte eximiaque virtute ... colonias patrias adiit; ib. V, 23. in qua (causa) et voluntatem suam et virtutem declararent; ib. VII, 6. neminem alterius, qui suae confideret, virtuti invidere; ib. X, 1. maxime ... noster est Brutus ... sua excellentissima virtute rei publicae natus; ib. 14. ſ. constantia. consulatus; sen. 8. dignitas; imp. Pomp. 59. industria; Phil. XIII, 50. liberalitas; Muren. 37. patria; Catil. IV, 16.

vis: confringat iste sane vi sua consilia senatoria; Verr. I, 13. cum decumani aratoribus ad pactiones faciendas non suam vim ... opporerent; ib. III, 131. unus omnem omnium potestatem ... possidebat, non aliqua vi sua, sed ..; Sest. 34. quod (ingenium) saepe ... valet .. ipsum suis viribus; Cael. 45. quod (Gallia) se suasque viris ... opposuit Antonio; Phil. V, 37. sunt fortes illi quidem, sed ... ad suam vim omnia nostra consilia revocantes; ib. XII, 29. f. auctoritas; Verr. II, 164. furor; Vatin. 33.

vita: qui in vita sua rationem summi officii desideremus; Quinct. 55. rationem ab altero vitae reposcere eum, qui non possit suae reddere; div. Caec. 27. vitam suam pluribus quam vellet observari oculis arbitrabatur; Verr. III, 3. clamabat ... plus impudicissimae mulieris apud te de Cleomenis salute quam de sua vita lacrimas matris valere; ib. V, 112. quo minus ... rationem vitae suae redderet; Cluent. 155. non minus de capite huius quam de sua vita laborat; ib. 198. qui .. non cursum hunc otiosum vitae suae salvum esse velint; Catil. IV, 17. habetis consulem ex plurimis periculis ... non ad vitam suam, sed ad salutem vestram reservatum; ib. 18. unum quemque eorum prius a sua vita quam a vestra suspicione esse damnatum; Sulla 71. huic puero, qui est ei vita sua multo carior, metuit; ib. 88. cum ... princeps .. civitatis non legum praesidio, sed parietum vitam suam tueretur; sen. 4. ex qua (civitate) P. Decius ... se ac vitam suam ... devovisset; Sest. 48. ille vitam suam ... ad incertissimam spem ... reservavit; ib. 50. (Cato) obtulit in discrimen vitam suam; ib. 61. (frater) vitam .. suam noctis ... praesidio ... defendit; ib. 76. ut vitam suam posset defendere; ib. 78. ut ... omnem .. vitae suae cursum in labore corporis ... conficeret; Cael. 39. ut omnem semper vim ... a corpore, a capite, a vita sua propulsarent; Milo 30. vitam suam ... numquam in periculum ... proiciebat; ib. 56. ut ... huius vitam non anteponat suae; Marcell. 21. qui mihi non vitam suam, fortunas, liberos, rem publicam referret acceptam; Phil. II, 12. aderat ... pro dignitate summi viri .. eorum hortatio, qui una erant missi, ad ... vitae suae consulendum; ib. IX, 6. ut auctoritatem vestram vitae suae se diceret anteferre; ib. 9. cum Ser. Sulpicius ... salutem rei publicae vitae suae praeposuerit; ib. 15. Brutus .. impetum .. furentis ... vitae suae periculo conligavit; ib. XI, 4. cum .. rem publicam ... conservarint ... periculo vitae suae; ib. XIV, 37. f. corpus; Quir. 20. Sest. 76. Piso 47. natura; Sulla 71. ornamenta; Quinct. 43. patria; Balb. 26.

vitium: omnium vitiorum suorum ... maxima constituit monumenta; Verr. a. pr. 12. qui aliquando honorem vitio civitatis, non suo, non sunt adsecuti; har. resp. 56. quamvis quis fortunae vitio, non suo decoxisset; Phil. II, 44. f. studium; Sest. 99.

vitricus: viderat ille Murenum, vitricum suum, ... ad me ... indicia adferre; dom. 134. ad sepulturam corpus vitrici sui negat a me datum; Phil. II, 17.

umeri: cum me ... Italia cuncta paene suis umeris reportarit; sen. 39. tota ut comitia suis ... umeris sustineret, Milo 25.

vocabula: res ut omnes suis certis ac propriis vocabulis nominentur; Caecin. 51.

volnera: erant interea qui suis volneribus mederentur; Sex. Rosc. 91. f. sanguis; Milo. 58.

voltus: vaecors repente sine suo voltu ... constitit; har. resp. 2.

volumen: explicet suum volumen illud; Sex. Rosc. 101.

voluntas: dedit .. praerogativam suae voluntatis eius modi; Verr. a. pr. 26. maximo clamore suam populus Romanus significavit voluntatem; ib. 45. sortem nactus est urbanae provinciae, magis ex sua Chelidonisque quam ex populi Romani voluntate; ib. 104. quid si || quod si || hoc voluntate sua nulla civitas fecit? ib. II, 145. aratores tibi ad statuam honoris tui causa voluntate sua contulisse; ib. 151. aratores ei statuam sua voluntate statuisse; ib. eos ... ad istius honores ... pecunias voluntate sua non contulisse; ib. 152. hos homines tu persuadebis ... pecunias maximas voluntate sua contulisse? ib. 157. improbissimis recuperatoribus conflictari malebant quam quicquam cum isto sua voluntate decidere; ib. III, 69. ut ad med. DC HS XXX milia lucri statim sua voluntate civitas adderet; ib. 84. qui sua voluntate araret; ib. 125. nihil dicet ex tempore, nihil ex sua voluntate; ib. 167. si id tibi sua voluntate vendiderat; ib. IV, 43. nulla umquam civitas ... signum ullum ... sua voluntate cuiquam vendidit; ib. 133. alios ... sua voluntate cum piratis fuisse arguebat; ib. V, 72. aut sua voluntate aut legis multa profecti sunt; Caecin. 98. cum summam tantae pecuniae ... sibi ipse ex sua voluntate fecisset; leg. agr. II, 64. qui hominis ... seditiosi imagine ... suam significaret imitandae improbitatis voluntatem; Rabir. 24. qui (Regulus) redire ipse Karthaginem sua voluntate ad supplicium ... maluerit; Sest. 127. multi ... cives Romani sua voluntate ... alias se in civitates contulerunt; Balb. 28. potuit (populus) certius interponere indicium || iudicium || voluntatis suae? ib. 42. populus voluntatem suam declararit; Planc. 49. dominus est ipse voluntatis suae; Scaur. 15. f. industria; Phil. XIII, 50. iudicium; Phil. V, 38. religio; Verr. IV, 67. sententia; Balb. 35. virtus; Phil. VII, 6.

vox: qui ad meam perniciem vocem suam communibus hostibus praebuisset; Quir. 10. f. lingua; Vatin. 24. sententia; Sest. 83.

urbs: sese iam ne deos quidem in suis urbibus ... habere; div. Caec. 3. neque eas in urbe sua statuas esse voluerunt; Verr. II, 161. ea (civitas) ... iudicarit C. Verris statuas esse in urbe sua non oportere; ib. 163. quibus illi urbis suae partem ademerunt; ib. V, 85. quae (Macedonia) cum se ac suas urbis ... consilio ... M. Fontei conservatam esse dicat; Font. 44. quem socii in urbis suas cum exercitu venisse gaudeant; imp. Pomp. 68. cum ... tota Asia .. Cappadocem .. illum ... recipiebat suis urbibus; Flacc. 61. f. ager; Verr. II, 90. fines; Catil. II, 26. sedes; Verr. II, 9.

usus: quia multa ad usum suum reservabat; Phil. V, 25. f. pecunia; Flacc. 55.

utilitas: qui ab isto ius ad utilitatem suam nundinarentur; Verr. I, 119. hi ... ne de utilitate quidem sua cogitaverunt; Phil. V, 25.

uxor: ut is ... pueros mitteret qui uxori suae nuntiarent; Verr. a. pr. 21. qui uxori suae Cluentiae ... cum ipse poculum dedisset; Cluent. 30. Cn. Magius ... uxorem suam interrogavit; ib. 33. qui dicerent uxores suas a cena redeuntis attrectatas esse a Caelio; Cael. 20. is cum hanc suam uxorem ... timeret; Scaur. 8.

B. **allein: a masculinum:** I. repellunt: repulsi sunt ei, quos ... apertissime largientis non solum alieni, sed etiam sui, vicini, tribules, urbani, rustici reppulerunt; har. resp. 56.

II, 1. conservo: conserva .. tuis suos; Ligar. 33. contemno: ne contemnere suos videatur; Piso 67.

deduco: deducent suos, quorum nomine ipsi teneant et fruantur; leg. agr. II, 78.
defendo: defendunt suos; Cael. 21.
desero: si L. Catilina ... subito ... deseruerit suos; Catil. II, 14.
educo: quod si se eiecerit secumque suos eduxerit; Catil. I, 30.
perdo: quo curante omnis suos perdidisset; Cluent 40.
vindico: ut se aliquando et suos (Postumus) vindicaret; Rab. Post. 25.
2. committo: tum iste negat se de existimatione sua cuiquam nisi suis commissurum; Verr. III, 137.
conservo: quem ... si suis ... conservatis; Cael. 80.
credo: credunt suis; Phil. XII, 29.
facio: HOC OPUS BONUM SUO CUIQUE FACITO. quid est SUO CUIQUE? Verr. I, 146.
faveo: utrum magis favere putas Atinatis an Tusculanos suis? Planc. 19.
impero: imperat suis, ut id in praetorium involutum ... deferrent; Verr. IV, 65.
impono: neque .. fuit Gabinii remittere tantum de suo nec regis imponere tantum [pati] suis; Rab. Post. 31.
obtingo: qua (oratione) ... gauderent .. potius ... id genus (mortis) ... suis obtigisse; Phil. XIV, 34.
pareo: ut ... eadem condicione populo Romano parerent qua suis ante paruissent; Verr. III, 12.
polliceor: habet Antonius quod suis polliceatur; Phil. VIII, 9. cum ... divisurum se urbem palam suis polliceretur; ib. XIII, 19.
praecipio: „mulier ingeniosa praecepit suis, omnia Caelio pollicerentur"; Cael. 62.
probatus: cum videatis ... ex altera parte egentem, probatum suis filium; Sex. Rosc. 152.
relinquo: cum ... eadem se solacia suis relinquere arbitraretur; Font. 48. vellem hanc contemptionem pecuniae suis reliquisset; Phil. III, 16.
servio: utrum esset Agrigentinis utilius, suisne servire anne populo Romano obtemperare; Verr. IV, 73.
sum: pertimescit ne ... ornamento et adiumento non sit suis; Font. 48. idem quanto in odio postea suis ipsis fuit || fuit illis ipsis || ! Cluent. 110.
3. accipio a: quae a suis acceperunt; Verr. IV, 47.
agito cum: agitare cum suis coepit; Verr. II, 17.
divello a: satius hominem ... divelli a suis; Fr. B, VII, 10 b.
edo in: quae in ipsum se scelera, quae in suos edidit; har. resp. 59.
inruo in: etsi aequabiliter ... in alienos, in suos inruebant; Milo 76.
peto a: hi igitur ... ab alienis potius consilium peterent quam a suis? Phil. II, 26.
redeo ad: Ligarius ... ad suos redire cupiens; Ligar. 3.
sum cum: an ille ... cum alienis esse quam cum suis maluisset? Ligar. 5.
timeo a: quae est .. vita dies et noctis timere a suis? Phil. II, 116.
transeo ad: C. Verrem ... ad nobilitatem, hoc est ad suos, transisse; Verr. I, 35.
valeo inter: plus ut (Caelius) valeret inter suos gratia; Cael. 74.
vivo cum: ut (Plancius) vivat cum suis; Planc. 29.
III, 1. carus: satis erat ... illum esse ... carum suis; Phil. I, 37.
invisus: si invisus suis omnibus ... in iudicium vocaretur; Font. 34.
2. copiosus inter: ut erat in primis inter suos copiosus; Verr. I, 65.
honestus inter: propter quos ipse honestissimus inter suos numerabatur; Sex. Rosc. 16. quae ... nupsit A. Aurio Melino, ... adulescenti in primis ... inter suos et honesto et nobili; Cluent. 11.
infestus in: qui ardens avaritia feratur infestus in suos; Sex. Rosc. 88.
misericors in: si misericors, cur non in suos? Phil. II, 56.
nobilis inter: ubi erant illi ... homines ... inter suos nobiles? Flacc. 52. f. honestus inter; Cluent. 11.
notus inter: Tmolites ille vicanus, homo non modo nobis, sed ne inter suos quidem notus; Flacc. 8.
princeps inter: ut (Plancius fuerit) .. princeps inter suos plurimarum rerum ... iudex; Planc. 32.
IV, 1. alqs: quid est quod metuat? an ne suorum aliquis ... condemnetur; Phil. VIII, 27.
caritas: cuius (patriae) salutem caritati anteponit suorum; dom. 98.
complexus: se videre distrahi a complexu suorum; dom. 98.
conspectus, consuetudo: quem nova poena legis ... omnium suorum consuetudine conspectuque privat; Muren. 89.
crimina: quod non suis, sed suorum peccatis criminibusque prematur; Verr. II, 49.
desiderium: noster .. exercitus ... desiderio suorum commovebatur; imp. Pomp. 23.
fautrix: tota .. nostra illa ... fautrix suorum regio se huius honore ornari ... arbitrabatur; Planc. 22.
hostis: qui fuit hostis suorum; Verr. I, 38.
inimici: (Cornelius) non .. a suis, ... sed a suorum ... urguetur inimicis; Balb. 59.
iudicium: videor mihi iecisse fundamenta defensionis meae, quae firmissima sunt, si nituntur iudicio suorum; Cael. 5.
laus: qua (oratione) gratiam beneficii vestri cum suorum laude coniungant; leg. agr. II, 1.
multitudo: Nuceriam, Cumas multitudine suorum obtinebunt; Fr. A, IV.
peccata: f. crimina.
salus: ut quisquam, dum saluti suorum consulat, communem relinquat; Sulla 63.
studium: hic habuit studia suorum ardentia; Planc. 20.
tempora: illa vero in illo homine mirabilia fuerunt, ... servire temporibus suorum omnium; Cael. 13.
virtus: maximum quidem solacium erit propinquorum .. monimento declarari .. virtutem suorum; Phil. XIV, 35.
2. benevolentia erga: huius L. Cornelii benevolentiam erga suos remanere Gadibus; Balb. 43.
dominus in: ne tam diu quidem dominus erit in suos; Sex. Rosc. 78.
gratia apud: quae (voluntas militum) .. per se valet multitudine, .. apud suos gratia; Muren. 38
honores inter: ut omnes eius honores || huius honores || inter suos et amplitudinem possent cognoscere; Verr. II, 112.
indulgentia in: unius cuiusque indulgentiam in suos testarer; Sulla 64.
liberalitas in: ego .. hanc liberalitatem in suos ... reliquis virtutibus omnibus antepono; Rab. Post. 44.
merita in: si quidem gloria est inlustris ... magnorum .. in suos ... fama meritorum; Marcell. 26.
nobilitas inter: nobilitatem illam inter suos ... sic tuetur, ut ..; Cluent. 196.
V. a: qui a suis amari et diligi vellet; Verr. IV, 51. ut (Sestius) a suis munitus tuto in foro magistratum gereret; Sest. 79. eam (dignitatem) semper in M. Caelio habitam esse summam ... non solum a suis; Cael. 3. quoquo modo a suis

custoditus est; ib. 11. quo facilius ... ipse (Caelius) a suis coli posset; ib. 18. calamitosus Deiotarus qui ... a suis accusetur! Deiot. 29.

cum: Heraclius ille et Epicrates longe mihi obviam cum suis omnibus processerunt; Verr. II, 65. Larinum ipsa (mulier) proficiscitur cum suis; Cluent. 178. an ille non vicerit, si ... in hanc urbem cum suis venerit? Phil. XII, 13.

per: qui et per se et per suos ... defendatur; Muren. 45.

b. femininum: interest: quod sua interesse putabant; Verr. II, 172. magni sua putabant interesse publice potius quamvis magno emi; ib. III, 99. magni .. illi sua interesse arbitrabantur hunc a causa Martialium removeri; Cluent. 44. hic sua putat interesse se re ipsa ..., non lege defendi; ib. 149. ut .. deliberare plebes Romana possit, quid intersit sua, ... quantum tibi ... committendum putet; leg. agr. II, 66.

refert: quod promisisset, non plus sua referre, quam si ..; Quinct. 19.

cum: cum audisset Arinem cum illa sua ... Romam se contulisse; Scaur. 9.

c. neutrum: I. moriuntur: at ... omnia sua secum una moritura arbitrabatur; Rabir. 29.

sunt: dixit et se et sua Veneris esse; div. Caec. 55. SI PARET EAM SE ET SUA VENERIS ESSE DIXISSE; ib. 56 quae sua penes illum essent; Verr. IV, 67.

II, 1. adnumero, appendo, concedo: si tibi optima fide sua omnia concessit, adnumeravit, appendit; Sex. Rosc. 144.

dico: nihil cuiquam quod suum dici vellet relictum; Verr. IV, 36. nihil erat quod is, qui auctionaretur, posset suum dicere; Phil. II, 73.

duco: fortuna ... id paene omne ducit suum; Marcell. 6.

facio: si aliena censendo Decianus sua facere posset; Flacc. 80.

puto: omnia sua putavit; Phil. XI, 27.

recupero: bello confecto socios sua per nostram victoriam recuperare; Verr. II, 68. cum ... ille ... iudicio suum recuperare nullo modo potest; ib. III, 35.

reddo: qui etiam externis hostibus victis sua saepissime reddiderunt; leg. agr. I, 19.

repeto: a quo etiam di immortales sua repetunt; Verr. IV, 71.

restituo: ut sibi sua restituerentur; Verr. III, 57.

servo: qui sua servare vellet; Verr. IV, 39.

trado: si tibi omnia sua praeter animam tradidit; Sex. Rosc. 146.

vendo: prius, quam tu suum sibi venderes, ipse possedit; Phil. II, 96.

2. pervenio ad: ut ad suum quisque quam primum sine cuiusquam dedecore ... perveniat; Quinct. 46.

remitto de: f. **a,** II, 2. impono.

III. contentus: homines sunt tota Asia frugalissimi, ... patres familias suo contenti; Flacc. 71.

IV. alqd: si quid iste suorum aedilibus commodarit; Verr. IV, 126.

symphonia, Konzert: I. canit: cum in eius conviviis symphonia caneret; Verr. III, 105.

II. iacto: accusatores quidem ... comissationes, cantus, symphonias .. iactant; Cael, 35.

III. cantus: neque moleste ferebant ... locum illum litoris percrepare totum muliebribus || mulierum || vocibus cantuque symphoniae; Verr. V, 31. fit symphoniae cantus; Fr. B. IX, 1.

IV. cum: quo istum ex illo praeclaro convivio reduxerant paulo ante mulieres cum cantu atque symphonia; Verr. V, 92.

symphoniacus, musikalisch, zur Kapelle gehörig: A. homines: symphoniacos homines sex cuidam amico suo Romam muneri misit; Verr. V, 64.

pueri: Milo ... tum casu pueros symphoniacos uxoris ducebat; Milo 55.

servi: ab hac praefectus Antonii quidam symphoniacos servos abducebat; div. Caec. 55. servis symphoniacis et aliis muneribus acceptis; Piso 83.

B. mitto: symphoniaci Romam missi (sunt); Verr. V, 73.

syngrapha, Handschrift, Schuldschein: I. facio: f. **facio,** III, syngrapham (5 St.) B. II, S. 309, a.

obsigno: syngraphae obsignabantur; Phil. V, 12.

II. ante: quae (res) erant ante syngrapham recuperatae; Phil. II, 96.

cum: cum iste ... Cibyram cum inanibus syngraphis venerat; Verr. IV, 30.

ex: pergitisne vos tamquam ex syngrapha agere cum populos? Muren. 35. qua ex syngrapha quid sis acturus meditere censeo; Phil. II, 95. nemo .. iure consultus ... ex ista syngrapha debere dicet pro eis rebus, quae ..; ib. 96.

per: * alterum putabo regem, si habuerit unde tibi solvat quod ei per syngrapham credidisti; har. resp. 29.

Tabella, Stimmtäfelchen, Brief, Urkunde, Vertrag: I. aperit, dat: f. est; Planc. 16. Rab. Post. 11.

est: tabellas sibi nullo adiumento futuras; Verr. V, 103. si populo grata est tabella, quae frontis aperit hominum, mentis tegit datque eam libertatem, ut ..; Planc. 16. tabella est, quae dat potestatem; Rab. Post. 11. falsas fuisse tabellas honestissimae civitatis existimo; Fr. B. VIII, 8.

tegit: f. est; Planc. 16.

valent: multum tabellas... valuisse; Verr. IV, 148.

videntur: cum illa certissima visa sunt argumenta ... sceleris, tabellae, signa, manus; Catil. III, 13.

II, 1. abdo: an amici tui tabellas abdiderint; Piso 39.

committo: tabellas committere; Verr. a. pr. 32. huic iudicalis tabella committetur; ib. II, 79.

diribeo: dum de te quinque et septuaginta tabellae diribeantur || diripiantur, dirimantur ||; Piso 96. diribitae *tabellae*, renuntiatae; Planc. 49.

do: f. **do,** II. tabellam (5 St.) B. II, S. 147, b.

fero: quod ... non tabellam vindicem tacitae libertatis ... tulistis; leg. agr. II, 4.

mitto: ne tum quidem ... tabellas .. Romam mittere audebas? „misi“, inquit. quis umquam recitavit? quis ut recitarentur postulavit? Piso 39.

obsigno: f. **obsigno,** II. tabellas (4 St.) B. III, S. 419, a.

ostendo: certos esse ... quibus ostendi tabellas velit; div. Caec. 24. tum ostendi tabellas Lentulo; Catil. III, 10.

profero: nam tabellae quaestionis plures proferuntur; Cluent. 184. tabellas proferri iussimus; Catil. III, 10.

recito: recitatae sunt tabellae in eandem fere sententiam; Catil. III, 10. f. mitto.
renuntio: f. diribeo; Planc. 49.
sumo: cum illam iudicandi causa tabellam sumpserit; Cluent. 158.
2. invenio in: in quibus tabellis de furto littera nulla invenitur; Cluent. 184.
pendeo in: neque in tabellis paucorum iudicium ... pendere; Piso 98.
propono in: in eorum tabella spem sibi aliquam proponit; Verr. V, 41.
sum in: in tabellis nihil est auctoritatis; Cluent. 186.
III. custos: vos custodes fuisse tabellarum; Piso 36.
licentia: tabellae licentiam pertimescebant; Sest. 103.
notatio: alia vehemens erat in iudiciis ex notatione tabellarum invidia versata; Cluent. 130.
IV, 1. declarare: me universa civitas non prius tabella quam voce priorem consulem declaravit; Piso 4.
2. per: de quo vos sententiam per tabellam feretis? Verr. IV, 104.

tabellarius, die Abstimmung betreffend, Briefbote: A. lex: tabellaria lex ab L. Cassio ferebatur; Sest. 103.
B, 1. cessant: si tabellarii non cessarint; prov. cons. 15.
deducit: quam ob rem enim scriba deducat ...? non tabellarius ..? Verr. III, 183.
ohne Verb: ianitor: „quis tu"? „a Marco tabellarius"; Phil. II, 77.
II. utor: itaque eo iste tabellario semper usus est; Verr. II, 64.

taberna, Bude, Laden, Werkstätte, Bogengang: I, 1. claudo: cum edictis tuis tabernas claudi iubebas; dom. 54. tabernis clausis; ib. 89. non tabernis, sed municipiis clausis; ib. 90.
comparo: qui (viri primarii) in circo totas tabernas tribulium causa compararunt; Muren. 73.
do, instruo: instructam ei .. et ornatam ... tabernam dedit; Cluent. 178.
occludo: occlusis tabernis; Catil. IV, 17.
orno: f. do.
2. concurso circum: lenonem quendam Lentuli concursare circum tabernas; Catil. IV, 17.
reperio in: in taberna eius nummi ... reperiuntur; Cluent. 180.
sum in: qui in tabernis sunt; Catil. IV, 17.
II. scalae: nisi se ille in scalas tabernae librariae coniecisset; Phil. II, 21.
III. in: in taberna sua; Cluent. 163.

tabernaculum, Hütte, Zelt: I. absolut: ubi tabernacula? Verr. V, 83.
II. conloco: nam in ipso aditu ... portus ... tabernacula carbaseis intenta velis conlocabat; Verr. V, 30. tabernacula ... carbaseis intenta velis conlocari iussit in litore; ib. 80. in campo Martio mihi tabernaculum conlocassem; Piso 61.
pono: tabernaculo posito; Verr. V, 87. tabernaculis positis; ib. 96.
III. ornare: ornat ... tabernaculis; leg. agr. II, 32.

tabernarius, Budenbesitzer: I. concito: opifices et tabernarios ... quid est negotii concitare? Flacc. 18.
II. concitator: quis est Sergius? ... concitator tabernariorum; dom. 13.

tabesco, sich abhärmen: ne patiantur desiderio sui Catilinam miserum tabescere; Catil. II, 6.

tabula, Brett, Gemälde, Tafel, Verzeichniß, Urkunde: I. absolut: 1. clamant: postremo ipsius Habonii tabulae praedam illam istius fuisse clamant; Verr. I, 150.
coarguunt: eodem modo Hirtuleium dissolvisse publicae tabulae coarguunt; Font. 2.
delectant: tabulae pictae ... delectant; Verr. IV, 132.
est, sunt: tabulas pictas ornamento urbi ... fuisse; Verr. I, 58. tabulae sunt in medio; ib. II, 104. apud quos tabulae fuissent; ib. 182. testes enim sunt, qui in consilio fuerunt. testes publicae tabulae; ib. V, 10. in iure nihil est eius modi, ... non tabulae falsae; Caecin. 71. sunt tabulae publicae; Cluent. 62. cum tabulae illae ipsae, cuiuscumque sunt, proferuntur; Flacc. 40. hi tres etiam aerarii nostri tabulas falsas esse voluerunt; ib. 43. tabulas in Laelii potestate fuisse? ib. 83. tantam esse tabulam; Phil. II, 73. f. II, 4. recito de. sum in; Phil. II, 93.
habent: quod si eandem vim ... habent adversaria quam tabulae; Qu. Rosc. 6. sic habent se tabulae; Verr. II, 191.
indicant: tabulae nullum indicant emptum (signum); Verr. IV, 36. indicant publicae tabulae; Balb. 19. quod indicant tabulae publicae; Piso 36.
interessent: f. II, 1. desidero; Arch. 8.
manent: tabulae .. incorruptae atque integrae manent; Font. 3.
obsunt: si hae tabulae nihil tibi erant offuturae; Verr. III, 112.
pertinent: istas tabulas .. ad *diversam* ... rationem pertinere; Font. 2.
possunt: ut ... ipsae te tuae tabulae condemnare possent; Verr. II, 104. nec tabulae nomina illorum capere potuerunt; Phil. II, 16.
prosunt: hasce ei tabulas nihil profuturas; Verr. V, 103.
valent: valeant tabulae, modo Caesaris, non tuae, quibus debuisti, non quibus tu te liberavisti; Phil. II, 103.
vetant: furem ... luce occidi vetant XII tabulae; Tull. 50. vetant XII tabulae leges privatis hominibus inrogari; dom. 43.
volunt: si duodecim tabulae nocturnum furem ... interfici impune voluerunt; Milo 9.
ohne Verb: TABULAE THERMITANORUM; Verr. III, 99.
2. sum: utrum haec lex est an tabula Neratianae || Veratianae || auctionis? leg. ag. II, 67. ut illum meae proscriptionis ... tabulam ... esse diceret; Sest. 133.
II. nach Verben: 1. Accusativ: adfero: tabulas .. societatis in forum adfero || defero ||; Verr. II, 187.
adservo: cum Appii tabulae neglegentius adservatae dicerentur; Arch. 9.
aspicio: dum ego tabulas aspicere possim; Verr. IV, 43.
attingo: has tabulas ... non attigit; Verr. IV, 122.
averto: quod ipse tabulas averterit; Caecin. 17.
aufero: ut ... omnis .. tabulas pictas ... auferret; Verr. II, 50. omnis eas tabulas abstulit; ib. IV, 122.
capio: quae tabula picta est quae non ... capta atque deportata sit? Verr. V, 127.
cedo: cedo tabulas; Verr. IV, 43. Flacc. 35.
circumfero: cum ipsius tabulae circumferrentur; Balb. 11.
coemo: omnia qui signa, tabulas pictas ... coëmeret; Verr. IV, 8.
committo: quod eorum hominum fidei tabulae publicae ... committuntur; Verr. III, 183.

commuto: an audacius tabulas publicas commutavit? Verr. III, 83.
comparo: tabulas pictas (compararat); Verr. II, 83.
comprobo: „has comproba tabulas;“ Caecin. 72.
condemno: aeque enim tabulae condemnantur; Qu. Rosc. 2.
conficio: f. **conficio,** II. tabulas (15 St.) B. I, S. 615, b.
consigno: tabulae maxime signis hominum nobilium consignantur; Quinct. 25.
contineo: ut illae tabulae ... continerentur; Sulla 42.
corrumpo: f. **corrumpo,** II. tabulas (8 St.) B. I, S. 711, b. — deporto: f. **deporto,** II. tabulam (8 St.) B. II, S. 72, b.
desidero: tu tabulas desideras Heracliensium publicas, quas ... incenso tabulario interisse scimus omnis; Arch. 8. tabulas, quas idem dicis solere corumpi, desiderare; ib.
digero: f. lego.
do: cui primam comitiis tuis dederas tabulam praerogativae; Piso 11.
excipio: quod lege excipiuntur tabulae publicanorum; Verr. II, 187.
exquiro: eorum tabulas exquirebam; Verr. IV, 137.
exscribo: tabulas in foro ... exscribo; Verr. II, 189.
exspecto: quid enim exspectas? bellum? ... an tabulas novas? errant qui istas a Catilina exspectant; Catil. II, 18.
figo: f. **figo** tabulam (7 St.) B. II, S. 346, a.
flagito: quod aes alienum obiectum est, ... tabulae flagitatae, videte quam pauca respondeam; Cael. 17.
habeo: f. **habeo,** III. tabulas (9 St.) B. II, S. 343.
inspicio: inspiciebamus ... tabulas societatis; Verr. II, 186.
instituo: quod dodrantarias tabulas instituerit; Font. 2. in uno genere sint institutae (tabulae); ib. f. 4. desidero in.
interpono: fictus testis subornari solet et interponi falsae tabulae; Caecin. 71.
lego: tabulas, quas populo Caesar una cum hortis legavit, eas ... deportavit; Phil. II, 109.
lego: habeo ... tabulas omnis, quas .. legi atque digessi; Verr. I, 60.
obsigno: f. **obsigno,** II. tabulas (4 St.) B. III, S. 419, a.
perdo: tabulas se publicas ad speluncas perdidisse; Flacc. 39.
perspicio: me tabulas perspexisse sociorum; Verr. II, 188.
pingo: f. **pingo** tabulam (12 St.) B. III, S. 628, a.
posco: tabulas poscebamus; Qu. Rosc. 3.
postulo: cum ab eo tabulas postularemus; Verr. I, 60.
prehendo: cum tabulas prehendisset Oppianicus; Cluent. 41.
profero: si tabulas ... profert suas, in suam rem ... scriptas; Qu. Rosc. 2. cum tabulae virorum bonorum proferrentur; Verr. V, 28. f. **profero,** III. tabulam (22 St.) B. III, S. 793.
recito: tabulas recitavit; Qu. Rosc. 7. cum tabulas non recitat; ib. 13. quae (tabulae) in iudicio A. Gabinii recitatae non sunt; Rab. Post. 11.
refigo: num figentur rursus eae tabulae, quas vos decretis vestris refixistis? Phil. XII, 12. ut quas haberet ... tabulas refigeret; Fr. B, XV, III, 1.
relinquo: neque tamen ... tabulam aut ornamentum reliquisse; Sest. 94.
removeo: f. 4. revertor ad; Verr. II, 186.
retineo: retinere incipit tabulas; Verr. IV, 148.
revello: quae tabula tum ... revolsa, nunc a me .. deportata est; Verr. II, 112.
scribo: f. profero; Qu. Rosc. 2.
sequor: ut ... tabulas secutus esse videatur; Caecin. 71.
teneo: qui tabulas tenet; Verr. II, 108.
tollo: quas tabulas pictas ... sustulerit; Verr. I, 45. quas iste tabulas illinc ... sustulit! ib. 50. viginti et septem praeterea tabulas pulcherrime pictas ex eadem aede sustulit; ib. IV, 123.
trado: cum tabulas novo magistro traderent; Verr. II, 182.
vendo: nulla umquam civitas ... signum ullum, tabulam pictam ... vendidit; Verr. IV, 133.
video: vindicis || vindicem is, al. || enim novarum tabularum novam tabulam videmus; Phil. XI, 14.
viso: signa et tabulas ceteraque ornamenta ... sibi ille ne visenda quidem existimavit; imp. Pomp. 40.
2. **Dativ:** adversor: cum ille tabulis novis adversabatur; Phil. VI, 11.
credo: ne Tadii quidem tabulis ... credemus? Verr. I, 128. virorum bonorum tabulis non credere; ib.
imprimo: ut memoriam publicam recensionis tabulis publicis impressam exstingueret; Milo 73.
mando: ut ... id .. ipsum tabulis publicis mandaretur; Sest. 129.
3. **Ablativ:** utor: tabulis suis testibus uti conatur; Qu. Rosc. 1.
4. **mit Präpositionen:** adimo ex: ex duodecim tabulis clavis ademit; Phil. II, 69.
adsum ad: ut ad tabulam Sextiam sibi adsint; Quinct. 25. adest ad tabulam; Caecin. 16.
cognosco ex: id ex ipsius tabulis cognoscite; Verr. III, 93.
convenio cum: illa tempora ... cum societatis tabulis ... convenire; Verr. II, 186.
desidero in: quod in tabulis dodrantariis et quadrantariis, quas ait a Hirtuleio institutas, Fontei officium desiderat; Font. 2.
dico contra: contra tabulas, quas tu protulisti, audeam dicere? Verr. I, 157.
eximo de: sese nomen Sex. Roscii de tabulis exempturum; Sex. Rosc. 26.
habeo in: plus ... Verrem accepisse, quam iste in suis tabulis habuit; Verr. I. 100. quod tu ... aliud in tabulis habebas; ib. quorum in tabulis iste habet nullum (nomen); ib. „at Mamertini in tabulis nihil habent“; ib. V, 48.
haereo in: haerebat in tabulis publicis reus et accusator; Cluent. 86.
includo in: habemus enim huiusce modi senatus consultum, verum inclusum in tabulis; Catil. I, 4.
indignor de: me indignari de tabulis; Qu. Rosc. 5.
inrepo in: cum ceteri ... in eorum municipiorum tabulas inrepserunt; Arch. 10.
inspicio in: quod non satis erat in tabulis inspexisse quantum deberetur; Quinct. 17.
ostendo ex: ostendam ex tabulis .. aratorum ..; Verr. III, 173.
perscribo in: ea (signa) in tabulas publicas ad aerarium perscribenda curavit; Verr. I, 57.
quaero ex: eas se ... balneas ... ex tabulis ... quaerere; Cluent. 141.
recito de: qui de tabulis publicis recitat eis, quae in accusatoris potestate fuerunt; Flacc. 40. — ex: ex ipsius tabulis ... recitare; Verr. III, 26. recita ex tabulis; ib. IV, 12. quae (munera) tum ex tabulis Oppianici recitabantur; Cluent. 34.
redeo in: haec bona in tabulas publicas nulla redierunt; Sex. Rosc. 128.

refero in: nomen refertur in tabulas; Sex. Rosc. 21. nomen referre in tabulas; Qu. Rosc. 4. si ... neque in tuas tabulas ... referres; Verr. I, 102. in tabulas enim legem rettulisti; ib. 144. referendo in tabulas et privatas et publicas quod gestum non esset; ib. 158. iubet in tabulas pro med. VIIIc referri VIID.; ib. III, 77. ipsum in tabulas referre haec omnia signa; ib. IV, 12. referri in tabulas publicas ..; ib. 134. iam ... in tabulas relatum; ib. 146. iste in tabulas refert; ib. V, 102. falsas rationes inferre et in tabulas ... referre; Flacc. 20. ait me aliter ac dictum sit in tabulas publicas rettulisse; Sull. 40. ita esse indicium relatum in tabulas publicas, ut ..; ib. 42. nominibus in tabulas relatis; Sest. 72. quod ille in tabulas publicas rettulisset; Balb. 11.

revertor ad: nunc ad sociorum tabulas, ... quas removere honeste nullo modo potuerunt, ... revertemur; Verr. II, 186. ad Carpinatii praeclaras tabulas revertebar; ib. IV, 137.

revoco ad: quoniam me ad XII tabulas revoeas; Tull. 51.

subrepo sub: cum sub tabulas subrepserat; Sest. 126.

sum in: erit in illius tabulis hoc nomen, at in huius non erit; Qu. Rosc. 1. nonne .. in tabulis ... omnis exspectatio iudicum est? Verr. I, 27. in his tabulis magnam rationem C. Verrucii ... esse; ib. II, 188. lex est in XII tabulis; Tull. 51. unae tabulae proferantur, in quibus vestigium sit aliquod, quod ..; Font. 12. ubi est septiens miliens, quod est in tabulis, quae sunt ad Opis? Phil. II, 93.

tollo de: nomen suum de tabula sustulit; Sest. 72. — ex: tollit ex tabulis id, quod erat; Verr. II, 101.

transfero de: litterae ... de tabulis in libros transferuntur; Verr. II, 189. — in: cum omnes ... menstruas paene rationes in tabulas transferant; Qu. Rosc. 8.

transscribo in: testamentum in alias tabulas transscriptum ... obsignavit; Cluent. 41.

III. **nach Adjectiv:** vacuus: signis et tabulis pictis erant vacuae (domus); Verr. I, 55.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: quid pictarum tabularum ... apud illum putatis esse? Sex. Rosc. 133.

confectio: confectio .. tabularum habet hanc vim, ut ..; Font. 3. quoniam habet ... ordinem contracti negotii confectio ipsa tabularum; Scaur. 18.

descriptio: explicate descriptionem imaginemque tabularum; Verr. II, 190.

fides: quid ... [de] tuarum tabularum fide compromissum feceris; Qu. Rosc. 12. qui cum de hac pecunia tabularum fide arbitrum sumpsit; ib. 13. cum ... calamitas omnem tabularum fidem resignasset; Arch. 9.

imago: f. descriptio.

litura: cum manifesta res flagitiosa || cum flagitiosa || litura tabularum ... teneretur; Verr. II, 187.

mercator: mercator signorum tabularumque pictarum; Verr. I, 60.

potestas: tabularum mihi potestas facta non esset; Verr. IV, 149. omnium mihi tabularum et litterarum fieri potestatem oportere; ib.

vindex: f. II, 1. video.

volnera: aspicimus lituras [...] quasi quaedam volnera tabularum recentia; Verr. II, 187.

2. gratia cum: qui iam cum tabulis novis redit in gratiam; Phil. X, 22.

impetus in: impetum in eas tabulas facio, in quibus senatus consultum perscripserant; Verr. IV, 148.

lex de: ille legem mihi de XII tabulis recitavit; Tull. 47.

pictura in: nego ullam picturam neque in tabula neque in textili (fuisse) quin conquisierit; Verr. IV, 1.

V. **Umstand:** 1. accusare: nunc hominem tabulis ... accusemus; Verr. a. pr. 33.

comperire: nihil se testibus, nihil tabulis ... comperisse; Cluent. 126.

comprobari: quae (causa) ... tabulis Metelli comprobetur; Arch. 31.

confici: quae (res) confectae publicis privatisque tabulis sunt; Font. 5.

demonstrari: tamen id ipsum tabulis demonstrari non potest; Verr. IV, 36. id quod ipsius tabulis tum est demonstratum; Cluent. 40.

dicere: tuis solis tabulis te causam dicturum; Verr. I, 102.

docere: tabulis hoc censoriis || censoris || ... docebo; har. resp. 30. si doces tabulis, ... attendam acriter; Scaur. 18.

liberari: nuper fixa tabula est, qua civitates locupletissimae Cretensium vectigalibus liberantur; Phil. II, 97. f. I, 1. valent.

notari: haec omnia sciasne ... publicis tabulis esse notata? Vatin. 34.

ornari: huius signis et tabulis forum .. ornari; Verr. III, 9.

planum facere: hoc tabulis privatis ... ita vobis planum faciemus, ut ..; Verr. a. pr. 56. nisi vobis id ... tabulis planum fecero; ib. I, 156. tabulis vobis ... planum faciam; ib. II, 50. quod ... tabulis aratorum planum factum .. est; ib. III, 189.

premi: si ... civium Romanorum omnium testimoniis tabulisque premeretur; Font. 34.

profiteri: immo vero eis tabulis professus, quae solae ... obtinent publicarum tabularum auctoritatem; Arch. 9.

reus: est adreptus ... reus quibus tabulis? Rab. Post. 11.

sanciri: cum et sacratis legibus et XII tabulis sanctum esset, ut ..; Sest. 64.

satis facere: de quo multis viris primariis testibus multorum tabulis vobis ... satis factum est; Verr. II, 20.

teneri: tabulis incorruptis tenebantur; Scaur. 40.

vestiri: his autem tabulis interiores templi parietes vestiebantur; Verr. IV, 122.

2. ab: cum eum tu consulem in vincula duceres et ab tabula Valeria conlegae tui mitti iuberent; Vatin. 21.

ex: usque eone te diligis, ... ut pecuniam non ex tuis tabulis ... petas? Qu. Rosc. 5. cum omnia ... ex aliorum tabulis agitatis, tractatis, inquiritis; Cluent. 82. in litibus autem nemo appellabatur nisi ex testium dictis aut tabulis privatorum; Rab. Post. 9.

in: unum (signum) ostendi in tabulis ... emptum esse; Verr. I, 61. vertit stilum in tabulis suis; ib. II, 101. quae (vestigia) tu in tabulis publicis expressa ... reliquisti; ib. 105. quem ad modum in tabulis scriptum habes; ib. 106. quis in tabulis scriptus est? ib. 107. quidnam in tabulis teneretur; ib. 187. quibus in tabulis refert ..; ib. IV, 31. pugna erat equestris ... in tabulis picta; ib. 122. nullis .. in tabulis ulla huius furti significatio; Font. 3. persequitur in tabulis censoriis totam Siciliam; leg. agr. I, 3. *in* his igitur tabulis nullam lituram in nomine A. Licinii videtis; Arch. 9.

per: qui per tabulas ... pecuniam expensam tulerunt; Qu. Rosc. 1. qui per easdem tabulas innumerabilem pecuniam dissipavisti; Phil. II, 35.

secundum: SECUNDUM TABULAS TESTAMENTI; Verr. I, 117.

sine: sine civium Romanorum tabulis; Font. 11. sine tabulis; Flacc. 35. Trebellium .. sine tabulis novis salvum esse non posse; Phil. VI, 11.

tabularium, Archiv: incendo: an de peculatu facto aut || an || de tabulario incenso longa oratio est expromenda? Rabir. 8. quas (tabulas) ... incenso tabulario interisse scimus omnis; Arch. 8.

tabum, Eiter: „saxa spargens tabo, sanie et sanguine atro"; Piso 43.

taceo, schweigen, verschweigen: I. absolut: 1. unpersönlich: qui nos .. tacendo superare potuerint; Catil. III, 22. tacendo loqui ... videbantur; Sest. 40. quae causa nobis tacendi fuerit; Font. 22.

2. persönlich: alqs: quid taces? Quinct. 79. ita fit ut ... taceant; Sex. Rosc. 1. qui haec cum videat, tacere ac neglegere possit; ib. 32. si enim taceo; ib. 124. quo modo taceam; ib. cur nolint, etiamsi taceant, satis dicunt; verum non tacent; div. Caec. 21. me tunc tacuisse; Verr. I, 24. quam diu tacuit in veteris testibus; ib. 71. se tacere non posse; ib. omnibus nobis tacentibus; ib. II, 104. tacuisti; ib. III, 132. taceo; ib. IV, 37. sin aliquando tacent omnes; ib. 142. qui tot dies tacuisset; ib. V, 73. taces; ib. 74. quo modo ... taceam; Caecin. 25. si tacerem; Cluent. 18. quid tacetis? ib. 65. at si illa solum sanciret, ... tacerem; leg. agr. III, 10. quid taces? Catil. I, 8. patiuntur, tacent; ib. 20. cum tacent, clamant; ib. 21. non tacente me; Muren. 48. difficile est enim tacere, cum doleas; Sulla 31. cum ... tacueris; ib. 48. cur tacuisti, passus es? ib. tacente me; ib. 69. si, cum ceteri de nobis silent, non etiam nosmet ipsi taceamus; ib. 80. quem ... tacuisse, cum diceretur esse inimicus, scio; sen. 32. si aut negasses aut tacuisses; dom. 77. cum mihi stanti tacens minaretur; har. resp. 7. an tacuissem? ib. 17. tacentibus ceteris; ib. 61. si ... eidem nunc tacent; Sest. 14. quamquam ... tacebant; ib. 40. illis tacentibus; ib. 52. tacente te; Piso 0. quid taces? Planc. 48. eo tacente; Milo 66. taceo; Ligar. 30. tacet; Phil. II, 82. a quibus etiam tacentibus flagitari videmur; ib. XIV, 30.

adversarii: tacere adversarios; Verr. I, 24.

consules: nam latae (leges) quidem consulibus illis, tacentibus dicam? Sest. 55.

homo: etiam si homines tacerent; Verr. II, 138. homo quid ageret, taceret ... nesciebat; ib. III, 62. neque enim homines nequam tacere potuerunt; Sest. 82.

mulier: nec mulier tacere potuerat; Verr. II, 91.

testis: tacebunt (testes); Verr. III, 166.

II. mit Ergänzung: 1. de: s. de, I. taceo (14 St.) B. II, S. 13, a.

2. indir. Frage: quorum id scelere conflatum sit me occultare et tacere; dom. 30.

III. mit Object: alqd: et hoc ipsum tacuissem mallem; Quinct. 30. quae cum taces; Sex. Rosc. 54. id .. te tacuisse; Verr. III, 131. illud, quod neque taceri ... neque dici ... potest, cognoscite; ib. V, 86. sed ego ea, quae ferri possunt, ferenda, quae taceri, tacenda esse arbitror; Cluent. 17. ego multa tacui; Catil. IV, 2. liceat haec nobis, si oblivisci non possumus, at tacere; Flacc. 61. illud vero est hominis ingrati tacere; dom. 30. hoc certe ... non tacebo; Phil. X, 4.

tacite, schweigend, im Stillen: do: dabit enim nobis iam tacite ... testimonium; Qu. Rosc. 17. etsi ... quodam modo tacite dat ipsa lex potestatem defendendi; Milo 11.

fero: praetoris iniurias tacite ... ferendas arbitrabatur; Verr. II, 84.

pereo: huic ne perire quidem tacite obscureque conceditur; Quinct. 50.

rogo: hi vos ... tacite rogant, ut ..; imp. Pomp. 13.

taciturnitas, Stillschweigen, Verschwiegenheit: I. concedit: stipulatam (pecuniam) non esse taciturnitas testium concedit; Qu. Rosc. 18.

confirmat: nonne causam hanc ... istius taciturnitas confirmat perpetua || perpetua confirmat || ? Verr. I, 80.

movet: me vero non illius oratio, sed eorum taciturnitas (movit); Sest. 40.

videtur: cum illa certissima visa sunt argumenta ... sceleris ... tum multo certiora illa, color, ... taciturnitas; Catil. III, 13.

II. pono: tu curiae taciturnitatem annuam ... in maledicti loco pones? Piso 32.

III. iudicium: cum sis gravissimo iudicio taciturnitatis oppressus; Catil. I, 16.

IV. celare: animi dolorem ... taciturnitate celare; Verr. a. pr. 21.

tegere: neque haec ... dedecora ... taciturnitate tegere voluisti; Verr. V, 138. ea ... taciturnitate sua tecta esse pateretur; Cluent. 18.

taciturnus, schweigsam: quia tristem semper, quia taciturnum ... videbant; Sest. 21.

tacitus, schweigend, schweigsam, still: A. alqs: id enim consilii mihi profecto taciti dabitis, quod ..; Verr. a. pr. 32. me tacito; ib. II, 180. qui ... tacitus os tuum praebere malueris; ib. III, 41. tu umquam tantam plagam tacitus accipere potuisses ..? ib. 133. tacitus facta mecum sua recognoscit; ib. IV, 104. potero ego hoc onus tantum ... diutius tacitus sustinere? ib. V, 179. quod tacitus tu mihi adsentiare; div. Caec. 23. tacitis nobis; Caecin. 53. qui ... tantas res tacitus auderet optare; imp. Pomp. 48. ne ipsi, quae contraria sint, taciti cogitationi vestrae subiciatis; Cluent. 6. quid exspectas auctoritatem loquentium, quorum voluntatem tacitorum perspicis? Catil. I, 20. ut taciti de omnibus ... cogitetis; Sulla 71. vos taciti maerebatis; Sest. 84. ut te ... tacitus dimitterem; Vatin. 1. tacitus facile ipse respondet; Cael. 3. qui abs te taciti requirunt cur ..; Planc. 46. tantam .. mansuetudinem ... tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1. ut ... possetis taciti cogitare; Phil. VI, 15.

alqd: nihil me mutum potest delectare, nihil tacitum; Catil. III, 26.

adsensiones: quibus adsensionibus universi ordinis, quam nec tacitis nec occultis! Milo 12.

civitas: tacitam et fractam civitatem videbatis; sen. 6.

cogitationes: nec tuas tacitas cogitationes extimescit; Ligar. 6.

dignitas: quae (dignitas) me semper tacita defendet; Catil. III, 27.

discordiae: quae (odia) tacitis nunc discordiis continentur; Muren. 47.

existimatio: non illa tacita existimatio ... consequitur; Verr. V, 176. ut ... existimatio sit quaedam tacita de vobis pudoris; Font. 28.

exspectatio: vocat me alio iam dudum tacita vestra exspectatio; Cluent. 63.

fides: s. gravitas.

figura: si quam coniecturam adfert hominibus tacita corporis figura; Qu. Rosc. 20.

gravitas: quorum tacita gravitas et fides de uno quoque loquitur; Sulla 82.
inimicitiae: etenim tacitae magis ... inimicitiae timendae sunt quam ..; Verr. V, 182.
lex: haec enim tacita lex est humanitatis, ut ..; Tull. 51.
libertas: quod ... non tabellam vindicem tacitae libertatis ... tulistis; leg. agr. II, 4.
odium: quae (vis) inveterata compresso odio atque tacito iam erumpebat; dom. 63.
officium: tacito ipso officio et studio; Quinct. 78.
opinio: quae (causa) ... ipsa opinione hominum tacita prope convicta ... sit; Cluent. 7. quae fuerit ... Cn. Pompei gravitas in dicendo ... non opinione tacita vestrorum animorum ... declarari videbatur; Balb. 2.
patria: quae (patria) tecum, Catilina, sic agit et quodam modo tacita loquitur; Catil. I, 18.
pietas: alter tacita pietate deplorat; Cluent. 65.
provincia: habuit hic ... provinciam tacitam et quietam; Muren. 18.
sermo: qui (voltus) sermo quidam tacitus mentis est; Piso 1.
studium: s. officium.
testis: quem ... tacitum testem haberes ..? Planc. 43.
B. allein: quo minus saepe ... tacitorum existimatione reprehendar; prov. cons. 40.

tactus, Gefühl: qui ... non odore ullo, non tactu, non sapore capiatur; Cael. 42.

taeda, Fackel: I. ardent: s. III.
II. inflammo: dicitur inflammasse taedas; Verr. IV, 106.
III. agitari, perterreri: eos ... agitari et perterreri Furiarum taedis ardentibus; Sex. Rosc. 67.
terreri: homines consceleratos ... terreri furialibus taedis ardentibus; Piso 46.

taedet, überdrüssig sein: civium: si talium civium vos .. taedet; Flacc. 105.
infamiae, libidinis: quos libidinis infamiaeque suae neque pudeat neque taedeat; Verr. a. pr. 35.

taeter, häßlich, garstig, schändlich: alqs: alter ... quam taeter incedebat! Sest. 19. quamquam es || sis || omni diritate ... taeterrimus; Vatin. 9.
alqd: illud vero taeterrimum, ... in cella Concordiae conlocari armatos; Phil. V, 18. quid illa taetrius belua? ib. X, 22. nihil hoc homine taetrius; ib. XIII, 2.
bellum: quae (Italia) cum servili bello taetro .. premeretur; imp. Pomp. 30. in illo taetro miseroque bello; Phil. V, 39. ut hoc taeterrimum bellum non haberemus; ib. XI, 12.
belua: si beluae ... tam .. taetrae possunt ulli esse amici; prov. cons. 15 hanc taetram immanemque beluam ... solvit subito ... consul; Sest. 16. hanc vero taeterrimam beluam quis ferre potest ..? Phil. III, 28. est vobis res ... cum immani taetraque belua; ib. IV, 12. taetram ... beluam ne inclusam ... dimittatis cavete; ib. VII, 27. adhibito fratre Lucio, taeterrima belua; ib. XII, 26.
capita: duo haec capita nata sunt ... taeterrima; Phil. XI, 1.
consules: consules post hominum memoriam taeterrimi atque turpissimi; Planc. 86.
crudelitas: cuius taeterrima crudelitate omnis barbaria superata est; Phil. XI, 6.
dominatus: etiamne huius impuri latronis feremus taeterrimum .. dominatum? Phil. III, 29.
facinus: qui .. eius ... taeterrimi facinoris ministri ... fuerunt; Phil. XI, 29.
fratres: his vos taeterrimis fratribus portas aperietis? Phil. II, 32.
fura: cum ... ab eadem illa taeterrima furia productus ... falsum testimonium dixeris; Vatin. 40.
homo: homini taeterrimo ... nonne nominatim populos liberos ... tradidisti? dom. 23.
hostis: quis taetrior hostis huic civitati? Cael. 13. M. vero Antonium quis est qui civem possit iudicare potius quam taeterrimum ... hostem? Phil. V, 21. hostis taeterrimus omnibus bonis cruces ... minitatur; ib. XIII, 21.
imperator: te imperatore infelicissimo et taeterrimo; prov. cons. 7.
latro: cum taeterrimorum latronum manu; Phil. XIII, 16. bellum inexpiabile infert quattuor consulibus unus omnium latronum taeterrimus; ib. XIV, 8.
latrocinium: cum ... oppressam taeterrimo latrocinio ... rem publicam teneres; dom. 122.
legatio: in illa taetra ... legatione; Verr. I, 62.
monimenta: quae vetustas tollet operum ... taetra monimenta? Phil. XII, 12.
mors: quo (volnere) taeterrimam mortem obiret; Milo 86.
odor: odor Apronii taeterrimus oris et corporis; Verr. III, 23.
parricida: clarissimorum virorum formas illi taeterrimo parricidae aliquid decoris adferre; Milo 86.
pestes: quod hanc tam taetram ... rei publicae pestem totiens iam effugimus; Catil. I, 11. cum ipsa illa taeterrima peste se saepissime ... contendisse; Milo 68.
popina: cum ... taeterrimam nobis popinam inhalasses; Piso 13.
promissa: Antonii igitur promissa cruenta, taetra; Phil. VIII, 10.
supplicium: ut crudelissimi taeterrimique supplicii aliquam parvam moram saltem posset adferre; Verr. V, 165.
tyrannus: ad videte quanto taetrior hic tyrannus [..] fuerit; Verr. IV, 123. tam taeter, tam crudelis tyrannus; Phil. XIII, 18.

taetre, schändlich: quam (religionem) tu || cum tu || ... taeterrimo .. violasti; dom. 104.

talaris, bis zu den Füßen herabreichend: tunica: cum iste cum pallio purpureo talarique tunica versaretur in conviviis muliebribus; Verr. V, 31. stetit ... cum pallio purpureo tunicaque talari; ib. 86. quos pexo capillo ... videtis, manicatis et talaribus tunicis, velis amictos; Catil. II, 22.

talentum, Talent: I. perveniunt: undecim milia talentum ad Gabinium pervenerunt; Rab. Post. 30.
II. do: talenta quinquaginta se Flacco dicit dedisse; Flacc. 80. cum CC talenta tibi ... dedissent; Piso 86.
promitto: decem milia talentum Gabinio esse promissa; Rab. Post. 21.
III. accessio: mille talentum accessionem esse factam; Rab. Post. 31.
decessio: mille talentum decessionem esse concessam; Rab. Post. 31.
IV, 1. vendere: cum [te] trecentis talentis regi Cotyi || Cotto, Coddo || vendidisses; Piso 84.

85*

2. in: in quo (triumpho) tu, ... ut in Achaeorum centum talentis, evomere non poteras; Piso 90.

talis, solcher, so beschaffen, so: alqs: ut, qualem te ... praebuisti, ... talem te ... impertias; Sex. Rosc. 11. eos esse talis ... nemo arbitratur; imp. Pomp. 64. ut, qualis vos ... praebuistis, talis ... praebeatis; leg. agr. II, 103. ac si quis est talis, qualis esse omnis oportebat; Catil. II, 3. ille, cum esset ... talis, qualem te esse video; Muren. 32. talem hunc ... fuisse, ut ..; Sulla 62. permanent illi soli, ... qui sunt tales, qualis ..; Sest. 101. qualis es, talem * te existiment; Cael. 8. esse te talem, ut ..; Marcell. 29. Deiotarum talem erga te cognovisti, qualis ..; Deiot. 19. qualem Pompeium res publica habitura sit civem, talis futuras ... Antonios; Phil. XIII, 10. qualem in nos eum esse voluit, talis ipse [...] exstitit; ib. 17. te ... talem ab eo relictum, qualem ipse miraris; ib. 24.

alqd: quid Tarquinius tale, qualia innumerabilia et facit et fecit Antonius? Phil. III, 9. nihil ex omnium saeculorum memoria tale cognovi; ib. IV, 3. num quid tale habemus? ib. VIII, 9. ne quid tale accidat; ib. XI, 7. ne quid tale in re publica fieri posset; ib. XIV, 14.

adulescens: te ... non modo talem adulescentem, sed ... vehementer admiror; Sulla 31.

amicitiae: a tali amicitia distrahi; dom. 29.

animadversio: talis animadversio fuit Dolabellae ... talisque eversio illius exsecratae columnae, ut ..; Phil. I, 5.

animus: talem se animum ... patriae debuisse; Flacc. 104.

artifex: cum contra talem artificem dicturus essem; Quinct. 77.

auctoritas: s. fides.

causa: quod ... mihi ... causa talis oblata est; imp. Pomp. 3. quam (causam) ipse iam parricida talem dicat fuisse, ut ..; dom. 57.

civis: vos ne paeniteat tali civi non pepercisse; Flacc. 104. si talium civium vos .. taedet; ib. 105. quis de tali cive satis digne umquam loquetur? sen. 19. res publica cive tali careret; har. resp. 44. hic tot et talium civium squalor; Sest. 145. C. Vergilio, tali civi et viro, ... fidem defuisse? Planc. 96. C. Caesarem talem semper fore civem, qualis hodie sit; Phil. V, 51. in tali cive liberando; ib. VI, 7. quis non dolet interitum talis et civis et viri? ib. XII, 24. s. vir; Phil. VIII, 8.

consul: nisi talis consul esset, ut ..; Phil. VII, 5. nisi talis consul esset; ib. 6.

crimen: in tali crimine; Sex. Rosc. 77.

dignitas: hi iudices tali dignitate praediti; Cluent. 147. talis senatorum et dignitas et multitudo fuit, ut ..; Phil. XIII, 30.

eversio: s. animadversio.

facta: hostis si esset externus, id ipsum vix talibus factis, sed posset aliquo modo; Phil. XIII, 5.

femina: qui .. sint talis feminae familiares; Cael. 63.

fides: tu, C. Piso, tali fide, virtute, gravitate, auctoritate ornatus ..; Qu. Rosc. 7.

genus: nec tamen ullis (exercitibus) tale genus honoris tributum est; Phil. XIV, 33.

gravitas: s. fides.

homines: qui (homines) ita vixerunt talesque ... putantur, ut ..; Sex. Rosc. 119.

imperator: talem imperatorem populo Romano ... eripi; Verr. V, 2. talem imperatorem ignorare; ib. 25.

improbitas: talis improbitas; Verr. I, 153.

iniuria: etsi talem acceperant iniuriam, quam..; Verr. I, 82.

iudicium: in tali iudicio; Quinct. 88. mih tale populi iudicium non dignitati potius quam dedecori .. esse oportere; dom. 88.

ius iurandum: cum meum ius iurandum tale ... approbavit; Piso 7.

labor: talis in rem publicam nostram labor; Balb. 6.

maiores: non quo non tales (maiores mei) fuerint, qualis ..; leg. agr. II, 1.

milites: aequum est enim militum, talium praesertim, honorem coniungi; Phil. XIV, 29.

miseria: in tali miseria multorum; Ligar. 14.

monstrum: neque ego umquam fuisse tale monstrum ... ullum puto; Cael. 12.

multitudo: s. dignitas; Phil. XIII, 30.

negotium: qui omne tale negotium cuperet effugere; Ligar. 4.

numerus: tu vero ascribe me talem in numerum; Phil. II, 33.

nuntii: talibus .. nuntiis et rumoribus patebat ad orientem via; Deiot. 11.

oratio: habet orationem talem consul, qualem ..; Sest. 28. in tali illum oratione versari; Cael. 7. utinam ... aliqua talis eis adhiberi publice posset oratio! Phil. XIV, 34.

oratores: contra talis oratores ... perorare; Quinct. 77.

pater: diceret talis pater ..; Cael. 37.

pax: si talem (pacem) potest efficere, qualem .. effecit; Phil. XIII, 9.

prudentia: tene hoc, Acci, dicere, tali prudentia ... praeditum? Cluent. 84. hominibus tali prudentia praeditis certe probavissem (causam); ib. 131.

res: in tali re; Verr. I, 39. quid faceres tali in re ac tempore? Rabir. 22. in re tali; dom. 130. rem talem per alios citius ... confici malebat; Sest. 70. in tali re; Milo 29. talibus in rebus; Phil. II, 47. quibus rebus tantis talibus || tantis ac talibus || gestis; ib. 71. in tali enim re satis est nominari; ib. V, 52.

rumores: s. nuntii.

simulacrum: quod erat tale (simulacrum), ut ..; Verr. V, 187.

tempus: tempus habes tale, quale ..; Phil. VII, 27. s. res; Rabir. 22.

tribunus: tribunus plebis fuit ... talis, quales ..; Planc. 28.

vir: ut ... veritas ... aequitate talium virorum recreetur; Quinct. 4. cum ... in altera (re) spes esset ad talem tamen virum iudicem veniendi; ib. 32. ut .. tibi esset apud talis viros confitendum; ib. 53. C. Aquilius talis vir iuratus; ib. 64. hoc consilium ... talibus viris ... probabitur? ib. 81. quae (formido) tot ac talis viros impediat; Sex. Rosc. 5. at hercule maiores nostri longe aliter ... de ceteris talibus viris existimabant; ib. 50. horum virorum talium dignitati inludere; ib. 54. tanti maleficii crimen ... probare te ... censes posse talibus viris? ib. 72. nam illud in talen virum non audeo dicere; ib. 103. sese apud talis viros aliquid posse; ib. 141. vos hic, talis viros, sedere; ib. 151. egone talem virum corrumpere potui ..? Qu. Rosc. 1. non esse hos talis viros commissuros, ut ..; div. Caec. 51. apud talis viros .. dicere; Verr. I, 10. sustinebunt tales viri se tot senatoribus ... non credidisse? ib. quo tandem pudore talis viros ... domum venisse arbitramini? ib. 137. ecquando his de rebus talis viros audituros existimasti? ib. II, 43. talis ille vir fuit, ... ut ..; ib. IV, 81. ne qua tali viro mortuo fiat iniuria; ib. 121. cum esset talis vir in carcere; ib. V, 21. neque P. Cervium (arcessit), talem virum; ib. 114. vos, tales viri; Tull. 36. posse hoc talibus viris per-

suaderi; ib. 43. nunc hoc probabis viris talibus ..? ib. 53. Indutiomarum, talem virum, ... tam temere dixisse; Font. 29. fuit enim maior talium virorum ... copia; ib. 42. ut tales viri desiderandi sint; ib. 43. si auctoritate virorum talium vis ... approbata videatur; Caecin. 38. nec vereor de tali viro ne plus dicam quam ..; ib. 77. quorum salutem tali viro commendetis; imp. Pomp. 13. etenim talis est vir, ut ..; ib. 59. sine vestro [...] talium virorum subsidio; Cluent. 3. qui neque illis talibus viris ... rem possem ullam negare neque ..; ib. 51. ei tales viri suspicione aliqua perculsi; ib. 106. hanc (pestem) hi tales viri comprobabunt? ib. 186. mihi .. ignoscite, si appello talem virum saepius; leg. agr. II, 49. a tali viro esse pugnatum; Muren. 47. quid habet admirationis tali viro advenienti ... obviam prodisse multos? ib. 68. talis viri nomine; ib. 62. hos talis viros non suo stare iudicio, sed meo; Sulla 22. hosne amicos, talis viros, ... crudelissime perire voluit? ib. 75. ut hos talis viros ... mihi esse iratos ... arbitrere; dom. 3. huic ego et tali ... viro numquam ... praeripiam eum praesertim reum, 'cuius ..; har. resp. 7. promulgarisne ... quaestionem de tot amplissimis et talibus viris ..? Vatin. 26. cum .. ad talis viros veneris; ib. 40. si ... parenti, tali viro, ... displiceret; Cael. 5. cur tot viri ac tales hunc ... non .. stantem comprenderint; ib. 67. non intellego quod bonum cuiquam sit apud talis viros profuturum; Balb. 63. quid de his tot viris talibus (dicam) ..? Planc. 29. pater ut apud talis viros obesse filio debeat? ib. 31. ad eius ... gloriam per talis viros infringendam; Milo 5. qua invidia huic esset tali viro conflagrandum; ib. 75. quas res divinas talibus institutas viris! ib. 80. vehementer angebar virum talem ... non in eadem esse fortuna; Marcell. 2. cum ... fratres optimos ... his tot talibus viris ... condonaveris; ligar. 36. quoniam illis ... tot et talibus viris res publica orbata est; Phil. II, 13. qui apud talis viros tam impudenter loquare; ib. 16. huic .. tali viro ... poteritne esse pacatus Antonius? ib. VII, 24. cum talis vir .. mortem obierit; ib. IX, 16. cum essent tales ... viri; ib. XI, 27. talis .. vir et civis opinione labi potest; ib. XIII, 8. ſ. civis; Planc. 96. Phil. XII, 25.

virtus: tali virtute ... in rem publicam fuisse; Sest. 85. ſ. fides.

vita: quoniam vita talis ... fidem non faciebat; Milo 66.

vitia: [his enim vitiis adfectos et talibus malos aut audacis || malos et audacis, malos audacis || appellare consuetudo solet]; Phil. XIV, 7.

voluntas: honos tali || talis || populi Romani voluntate paucis est delatus; Vatin. 10.

talus, Ferſe: facite .. ut ... illam usque ad talos demissam purpuram recordemini; Cluent. 111.

tam, ſo, ſo ſehr, in dem Grade: A. **allein:** 1. **bei Verben:** moveo: neque vero tam haec ipsa .. res Appium Claudium ... per se ipsa movisset, nisi ..; Scaur. 33.

pertimesco: Siculi Siculos non [tam] pertimescebant; Verr. III, 78.

probo: cuius ... magnitudinem animi non tam homines probassent, nisi ..; Rab. Post. 3.

sentio: neque tam hoc ille Q. Papirius sensit; dom. 127.

2. **bei Adjectiven und Participien:** abditus: quaerebat cur in eius modi locum, tam abditum, cur solus ... venisset; Cluent. 53.

abiectus: ſ. humilis.

absconditus: in tantis et tam absconditis insidiis; Catil. III, 3.

abundans: quis tam abundans copiis? Fr. B, VII, 9.

acer: hunc ego hominem tam acrem, tam audacem, tam paratum, tam callidum, tam in scelere vigilantem, tam in perditis rebus diligentem, nisi ... compulissem; Catil. III, 17. si ... tam acres ad pecunias, tam attenti, tam avari soleremus esse; Fr. B, XVI, I, 2.

acerbus: eum ... illa tam acerba iniuria adfici; Verr. V, 17. de tot et tam acerbis suppliciis; ib. 150. utrum haec tam acerba, tam indigna, tam atrocia facta essent necne; Tull. 42. cum in Massiliensis tam es acerbus; Phil. VIII, 18. ſ. immanis; Sex. Rosc. 68. nobilis.

adflictus: tam adflicto, tam inopi, tam infirmo, tam enervato reo; Piso. 82.

adultus: delebitur ... haec tam adulta rei publicae pestis; Catil. I, 30.

aequus: quis tandem nobis ista iura tam aequa discribit || describit ||? Quinct. 45.

alienus: ſ. inhumanus; Scaur. 39.

amans: qui neque illis talibus viris ac tam amantibus mei rem possem ullam negare neque ..; Cluent. 50.

amens: ſ. audax; Verr. I, 1.

amplus: sese ... patrimonium tam amplum et copiosum posse obtinere; Sex. Rosc. 6. nequaquam ex tam ampla neque tam ex nobili civitate; Verr. IV, 96.

antiquus: illine tu templo, tam antiquo, tam sancto, tam religioso manus impias ... adferre conatus es? Verr. V, 47.

apertus: cum in hac re tam aperta cupiditate fuerit; Verr. II, 164. ecquem audistis in tantis furtis, in tam apertis ... esse versatum; ib. III, 65.

asper: ſ. tristis; Cael. 25.

atrox: his de rebus tantis tamque atrocibus neque satis me ... neque satis libere vociferari posse intellego; Sex. Rosc. 9. in hoc tanto, tam atroci, tam singulari maleficio; ib. 38. tam atrocem iniuriam propulsare; ib. 145. te non hac tam atroci .. lege .. causam dicere; Verr. I, 26. de tam atrocibus iniuriis conqueri; ib. 84. tantam caedem et tam atrocem ad familiam suam pertinere; Tull. 1. hanc rem tam atrocem, tam indignam, tam repentinam nuntiat M. Tullio Philinus; ib. 22. in re tam insigni tamque atroci; Caecin. 37. cum ... tam atrocis rei suspicio esset iniecta; Cluent. 106. num me fefellit ... res tanta, tam atrox tamque incredibilis ..? Catil. I, 7. neque enim istorum facinorum tantorum, tam atrocium crimen .. P. Sullae persona suscipit; Sulla 69. cum tam atroci edicto nos concitavisset; Phil. III, 20. ſ. acerbus; Tull. 42. scelestus.

attentus: ſ. acer; Fr. XVI, I, 2. diligens; Verr. I, 126.

avarus: ſ. acer; Fr. XVI, I, 2.

audax: quod nemo quemquam tam audacem, tam amentem, tam impudentem fore arbitrabatur; Verr. I, 1. hunc tamen hominem tam audacem, tam nefarium, tam nocentem numquam accusasset Habitus, .. si ..; Cluent. 42. quae (vis) ... iam erumpebat, nancta tam audacis duces; dom. 63. satis est in illa quidem tam audaci, tam nefaria belua docere ..; Milo 32. ſ. acer; Catil. III, 17. cupidus; Quinct. 81. impius.

avitus: ſ. patrius — austerus: ſ. vehemens.

barbarus: quis tam barbarus umquam? tam immanis? tam ferus? Phil. XIII, 21.

beneficus: agri ... ipsi tam beneficum, tam salutarem, tam mansuetum civem desiderant; Milo 20.

benevolus: f. bonus; Milo 5. 8.

bonus: in causa tam bona ... consensu tam incredibili bonorum omnium, tam parato; Sest. 36. tam bona in causa; Planc. 87. quod enim praemium satis magnum est tam benevolis, tam bonis, tam fidelibus servis, propter quod vivit? Milo 58. alterum esse tam bonis civibus non acerbum; har. resp. 51. ne tum quidem sequeris. tam bonus gladiator rudem tam cito? Phil. II, 74. f. multus; Planc. 1.

brevis: tam brevi tempore; imp. Pomp. 33. 34. 46. Phil. V, 11. 36. f. exiguus; Arch. 28.

caecus: quae te ... nisi praedae ac rapinarum cupiditas tam caeca rapiebat? Piso, 57. f. obscurus.

callidus: f. acer; Catil. III, 17.

capitalis: quòd tam capitalem hostem non comprehenderim potius quam emiserim; Catil. II, 3.

carus: tam caram populo Romano vitam A. Hirtii fuisse; Phil. I, 37. quibus eorum ... vita tam cara sit; ib. 38.

castus: hoc vestrae mentes tam castae, tam integrae sibi || flagitii || suscipient, ut ..? Font. 32. hoc auctore, tam casto, religioso, tam sancto, tam pio potestis .. non commoveri ..? dom. 105.

celeber: tam celebri loco; Milo 66.

clarus: in re tam clara, tam testata, tam ... pervolgata; Varr. II, 104. quibus de rebus tam claris, tam immortalibus .. hoc possum dicere; Sulla 27. cum res ipsa tot tam claris argumentis .. luceat; Milo 61.

clausus: nihil se tam clausum neque tam reconditum posse habere; Verr. IV, 42. nihil tam clausum ad exitum, nihil tam saeptum undique, nihil tam tutum ad custodiam ... cogitari potest; ib. V, 68.

concinnus: sic autem non tam concinnus helluo nec tam musicus iacebat in ... foetore; Piso 22.

coniunctus: cur tibi Caelius tam coniunctus fuit? Cael. 34.

consceleratus: neque umquam ... tam consceleratus impetus exstitisset; Cael. 14.

contrarius: neque ego umquam fuisse tale monstrum ... ullum puto, tam ex contrariis ... naturae studiis .. conflatum; Cael. 12.

convictus: f. nocens — copiosius: f. amplus; Sex. Rosc. 6. invidiosus. locuples; Verr. IV, 1.

crudelis: de se homines ... hunc hominem tam crudelem, tam sceleratum, tam nefarium nolunt iudicare; Verr. II, 77. in qua (gente) ... unus tam crudelis hostis patriae sit inventus; Sulla 76. tam crudelis mei, tam sceleratus rei publicae vexator esse potuisset? har. resp. 47. in hominis caput ille tam crudelis propter versum fuisset? Piso 75. quae est ista tam impotens, tam crudelis, tam immoderata inhumanitas? Deiot. 32. quo enim usque tantum bellum, tam crudele, tam nefarium ... propulsabitur? Phil. III, 3. cum in eos, quos numquam viderat, tam crudelis fuisset; ib. V, 22. f. immanis; Planc. 71.

cupidus: hoc consilium Aquilio ... tam cupidum, tam audax, tam temerarium probabitur? Quinct. 81. hosne amicos, talis viros, tam cupidos sui ... crudelissime perire voluit ..? Sulla 75. illos tam cupidos liminum meorum ... fuisse; dom. 60. ut ... illos mei tam cupidos ... in magnum vitae discrimen adducerem; Sest. 45.

delicatus: f. lepidus.

demens: cum ... ego sim tam demens; Sulla 83. sed quisnam est iste tam demens? Marcell. 21.

diligens: qui ... tam diligens, tam attentus esset; Verr. I, 126. in uno Gabinio sunt tam diligentes; imp. Pomp. 58. f. acer; Catil. III, 17. honestus. severus.

dispar: in hac tam dispari ratione belli; Phil. VIII, 9.

dissipatus: Oceanus ... vix videtur tot res tam dissipatas, distantibus in locis positas tam cito absorbere potuisse; Phil. II, 67.

dissolutus: f. neglegens. — distans: f. dissipatus. — diversus: f. longinquus.

divinus: quod tam divinum atque incredibile genus orationis ..? sen. 1.

diuturnus: cur ... ipsis piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? Verr. V, 75. tantum bellum, tam diuturnum, tam longe lateque dispersum ... Cn. Pompeius ... confecit; imp. Pomp. 35. quarum nulla (victoria) .. tam diuturnam attulit laetitiam; Milo 77.

doctus: cur hunc non audistis tam doctum hominem, tam eruditum ..? Piso 58.

egregius: f. praeclarus; Phil. V, 15. — elaboratus, elegans: f. perfectus. — enervatus: f. adflictus. — eruditus: f. doctus.

excellens: gaude tuo isto tam excellenti bono; Marcell. 19.

exercitatus: f. prudens; Verr. III, 17.

exiguus: ad mensurae tam exiguam rationem; Verr. III, 215. in hoc tam exiguo meo tempore; Rabir. 17. in hoc tam exiguo vitae curriculo [et tam brevi]; Arch. 28. f. subitus.

eximius: cur ... tam eximia virtus tam diu cessavit? sen. 13. si ille hac tam eximia fortuna ... frui non properat; prov. cons. 30, f. nobilis.

exitiosus: sed hanc tantam, tam exitiosam haberi coniurationem a civibus numquam putavi; Catil. IV, 6.

expers: f. rudis. — exploratus: f. ferox.

exspectatus: tantam causam, tam exspectatam ... sustinere; div. Caec. 39.

facinerosus: f. impius.

familiaris: si tam familiaris non erat; Cael. 53.

ferox: quae fuit ista tam ferox, tam explorata huius opprimendi fiducia? Scaur. 23.

ferus: f. barbarus. immanis; Sex. Rosc. 146. mansuetus.

fidelis: te nulla ... civitas satiare tam fidelis potest? Phil. VIII, 19. f. bonus; Milo 58.

formidolosus: causam dicere dominos: quid servo tam formidolosum? Verr. V, 14.

frequens: nego umquam ... ulla de re ... tam frequens conlegium iudicasse; har. resp. 13. numquam tam frequens senatus fuerit ..? Phil. X, 3.

frigidus: cave in ista tam frigida, tam ieiuna calumnia delitiscas; Caecin. 61.

fructuosus: f. pulcher.

grandis: hic tam grandis natu Eubulidas; Verr. V, 128.

gratiosus: f. splendidus; Sex. Rosc. 20.

gratus: numquam tam grati hi sesquimodii .. fuissent; Verr. III, 215. civitatem tam gratam tam miseram atque oppressam fuisse; Sest. 131.

gravis: putasne te posse ... tot res, tam gravis, tam varias voce ... sustinere? div. Caec. 37. tot tam gravis ... legationes ... convenisse; Verr. a. pr. 7. reliquae tot et tantae et tam graves civitates; ib. II, 14. civitatem tam gravem statuas iudicasse C. Verris demoliendas; ib. 164. cum hoc munus imponebatur tam grave civitati; ib. V, 51. in ... tam gravi nuntio; ib. 93. tot tam gravis testis vivos incolumisque esse; ib. 105. mentiri tot tam gravis civitates; ib. 135. quem .. tot tam gravesque provinciae salvum esse cupiant; Flacc. 5 (§. 27). atque ego hanc orationem ... tam tristem, tam gravem, non suscepissem;

har. resp. 61. cum meum illum casum tam horribilem, tam gravem, tam repentinum ... homines ... lugerent; Sest. 53. hanc ... tam gravem civitatem subiectam esse ... inrisioni tuae; Vatin. 31. non infirmitas ingenii sustinet ... tantam personam, tam gravem, tam severam; Piso 24. in tam gravi onere tributorum; Rab. Post. 31. nondum erat vestris tam gravibus tamque multis iudiciis .. concisus; Phil. XII, 11. ſ. idoneus. inlustris; Cael. 5.

honestus: tam honestam, tam severam diligentemque accusationem neque vobis placuisse neque ordini vestro placere; div. Caec. 73. ſ. locuples; Verr. IV, 11.

honoratus: ſ. priscus. — honorificus: ſ. multus; Deiot. 37. — horribilis: ſ. gravis; Sest. 53. taeter; Catil. I, 11.

humilis: quis umquam apparitor tam humilis, tam abiectus? Phil. II, 82.

idoneus: quod si hanc causam tam idoneam, tam inlustrem, tam gravem non haberem; div. Caec. 6

ieiunus: ſ. frigidus. — ignarus: ſ. rudis.

imbecillus: cur tot viri ... hunc ... tam imbecillum ... non .. stantem comprenderint; Cael. 67.

immanis: si tantum facinus, tam immane, tam acerbum credituri sunt; Sex. Rosc. 68. quae tam fera immanisque natura? ib. 146. in hoc scelere tam immani ac nefando; Catil. IV, 13. non erat in tam immani iniuria ... novae crudelitati locus; dom. 64. illud scelus tam importunum, audaciam tam immanem ... non posse arceri otii finibus; har. resp. 4. si beluae tam immani tamque taetrae possunt ulli esse amici; prov. cons. 15. quod (odium) fuit ullorum umquam barbarorum tam immane ac tam crudele in hostem? Planc. 71. quibus enim saeptis tam immanis beluas continebimus? Phil. XIII, 5. ſ. barbarus. infestus; Cluent. 188.

immemor: non tam immemores vestrorum gravissimorum decretorum videbamini; Phil. XII, 2.

immoderatus: ſ. crudelis; Deiot. 32.

immortalis: quem enim umquam virum tam immortali virtute vidimus? Sest. 86. ſ. clarus; Sulla 27.

impeditus: tam impeditis suis rebus; Rab. Post. 29.

impensus: qui ab hac tam impensa voluntate bonorum .. dissideret; Sest. 130.

impius: si tot tam impii, tam audaces, tam facinerosi recepti sint; Phil. XII, 15.

importunus: non possum animo aequo videre tot tam importunos, tam sceleratos hostis; Phil. XII, 20. ſ. immanis; har. resp. 4. perfidiosus.

impotens: ſ. crudelis; Deiot. 32.

improbus: ut hoc interdictum tam improbum et tam inhumanum interponeret; Verr. I, 105. istum fore tam improbum; ib. 106. cum haec tam improba sint quae fatetur; ib. II, 141. qui in fuga tam improbus sit; ib. III, 155. rem tam improbam ... praetermittam? ib. 166. ut ne cum tam improbo homine, .. ut cum tam stulto haberet (controversiam); Caecin. 23. quis tam improbus fuit? Cluent. 143. in quos illa oratio tam improba conferebatur; Sest. 40. an verebare ne non putaremus natura te potuisse tam improbum evadere, nisi ..? Phil. II, 18.

improvisus: unde iste amor tam improvisus ac tam repentinus? leg. agr. II, 60. in his L. Murenae tantis tamque improvisis periculis; Muren. 55.

impudens: non, opinor, tam impudens esses; Caecin. 62. ſ. audax; Verr. I, 1.

inauditus: ſ. inusitatus.

incredibilis: hominem ... electum ad tam incredibile crimen; Verr. V, 24. unde ... tam incredibilem cursum inventum putatis? imp. Pomp. 40. ſ. atrox; Catil. I, 7. bonus; Sest. 36. divinus. inusitatus.

indignus: omnia muta ... tanta et tam indigna rerum acerbitate commoverentur; Verr. V, 171. ſ. acerbus; Tull. 42. atrox; Tull. 22.

infestus: excitatum esse ... tam infestum odium; Verr. II, 157. quod tam infestum scelus et immane ... natum esse dicamus? Cluent. 188. si me huic itineri tam infesto tamque periculoso commisero; Phil. XII, 28. ſ. taeter; Catil. I, 11.

infinitus: qui ... tam infinitas pecunias ... repudiarit; Qu. Rosc. 24. tam infinita potestate rerum omnium; leg. agr. II, 62.

infirmus: ſ. adflictus.

ingeniosus: tot homines, tam ingeniosos ... statuere non potuisse ..; Muren. 27. homini tam ingenioso tamque prudenti non venisse in mentem; Cael. 53.

ingratus: ſ. inhumanus; Deiot. 15.

inhumanus: non sum aut tam inhumanus aut tam alienus a Sardis; Scaur. 39. ut .. omittam ... cuius tam inhumani et ingrati animi (fuerit) ..; Deiot. 15. ſ. improbus; Verr. I, 104.

iniquus: tam iniquo iure; Verr. II, 164. tam iniquas pactiones ... expressas; ib. III, 143. nemo huic tam iniquus praeter parentem fuit; Cluent. 202. ſ. miror; Quinct. 32.

iniustus: nemo erit tam iniustus qui me audierit; Flacc. 97.

inlustris: ex tam inlustri provincia; Verr. I, 10. a tam inlustri provincia defensorem constitui; ib. 21. cum circumsessus a tam inlustri civitate sis; ib. 82. tam inlustrem ac tam nobilem civitatem testem futuram; ib. 87. ex tam inlustri nobilique municipio; ib. V, 40. quemquam in tam inlustri imperio et tam praeclara rei publicae || populi Romani || disciplina M. Bruti aut P. Rulli similem futurum; leg. agr. II, 89. si reliquiae pristinae dignitatis non tam inlustres fuissent; Sulla 34. si ... municipio tam inlustri ac tam gravi displiceret; Cael. 5. ſ. idoneus. splendidus; Verr. IV, 10.

inops: tam inops autem ego eram ab amicis aut tam nuda res publica a magistratibus? dom. 58. ſ. adflictus.

insidiosus: in tanto et tam insidioso bello; Catil. V, 28.

insignis: cui maleficio tam insigne supplicium est constitutum; Sex. Rosc. 72. at quem hominem .. tam insigni iniuria adfecisti? Verr. II, 110. tam insigni accepta iniuria; Caecin. 36. hoc .. tam insigne, tam singulare vestrum beneficium; leg. agr. II, 5. si quis pudor esse potest in tam insigni impudentia; ib. 36. ſ. atrox; Caecin. 37.

insolens: si victi Pompeiani tam insolentes sunt; Phil. XIII, 45.

integer: ſ. castus; Font. 32. sanctus.

intemperans: quae res hominem impellit, ut sit tam intemperans? Sest. 134.

inveteratus: ut in re tam inveterata quicquam novi sentiatis; Balb. 64. nunc in tantam flammam tamque inveteratam mittamus (summos viros) ..? Phil. XIII, 48.

invidiosus: nihil tam invidioso iudicio, nihil tam advocatione copiosa || cop. adv. || uterer; Quinct. 47.

inusitatus: tam inusitatam inauditamque clementiam, ... tam .. incredibilem sapientiam ... praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

iratus: tam irato animo; Verr. III, 157.

iustus: ſ. pius.

lepidus: hi pueri tam lepidi ac delicati; Catil. II, 23.

levis: ego res tam levis qua ratione infirmem

... reperire non possum; Sex. Rosc. 42. quod erat tam leve; Qu. Rosc. 49.
liberalis: qui tam fuerit in hereditate concedenda liberalis; Flacc. 89.
locuples: „equiti Romano tam locupleti libertinus homo sit heres?“ Verr. I, 24. in provincia tam locuplete ac referta; ib. XI, 149. in Sicilia tota, tam locupleti, tam vetere provincia ... tot familiis tam copiosis; ib. IV, 1. ille homo tam locuples, tam honestus; ib. 11.
longinquus: ex locis tam longinquis tamque diversis; imp. Pomp. 46.
longus: quid haec mea oratio tam longa aut tam alte repetita velit ..; Sest. 31. ecquid reperies ex tam longa oratione mea, cui te respondere posse confidas? Phil. II, 111. in tam longo spatio; Fr. B. XIII, v, 3.
luctuosus: qui civile bellum ... tam luctuosum excitaverunt; Marcell. 18.
magnificus: ut omnes ... tam magnificum apparatum ... praetorium esse arbitrarentur; Sest. 77.
magnus: quin ... tam magnos quaestus feceris; Verr. III, 111. quocum multae (contentiones) et tam magnae || et iam magnae, et magnae || fuerunt; Phil. II, 7.
maledicus: in tam maledica civitate; Cael. 38. ſ. suspiciosus; Flacc. 68.
malevolus: quoniam natura tam malevolus es; Qu. Rosc. 34.
manifestus: causam et susceptam et tam manifestam || et manifestam || relinquit; Cluent. 39. illud crimen tantum ac tam manifestum esse; ib. 51. ſ. notus.
mansuetus: illud quaero, cur tam mansuetus in senatu fuerit, cum in edictis tam ferus fuisset; Phil. III, 23. ſ. beneficus.
miser: cui haec optio tam misera tamque iniqua daretur; Quinct. 32. in hac tam misera ... condicione vitae; Verr. III, 98. ſ. gratus; Sest. 131.
moderatus: cum tam moderata iudicia populi sint a maioribus constituta; dom. 45.
molestus: non hoc mihi tam molestum est; Verr. III, 155.
multiplex: ſ. varius; Cael. 14.
multus: neque tamen tam multa verba faciam; Quinct. 37. cum praesertim tam multi ... observent; Sex. Rosc. 22. quod cum tam multi homines honestissimi audissent; Verr. a. pr. 19. cum abs te caput illud tam multis verbis ... esset ornatum; ib. I, 111. tam multos testis huc evocare; ib. II, 64. postea quam tam multis eum factis decretisque iugulasset; ib. 64. cum tam multi testes dixissent; ib. IV, 33. qui tam multa de tuis emptionibus verba faciam; ib. 35. cum tam multa ... bella emerserint, tam multa porro in Pontum invecta sint; ib. 130. se apud istum tam multa pretia ac munera conlocasse; ib. V, 56. neque tam multos neque repugnantis multi armati .. occidunt; Tull. 21. tam multis verbis ... postulare; ib. 38. ex tam multis cognatis et adfinibus; Cluent. 41. quod ex tam multis iudicibus ... nemo reus factus est; ib. 114. ut omittam cetera, quae tam multa ... facta sunt; Catil. III, 18. in tam varia iuris dictione tam multa decreta; Flacc. 6. mihi de memet ipso tam multa dicendi necessitas quaedam imposita est ab illo; Sulla 35. de quo ego ipse tam multa nunc dico; har. resp. 42. cum de libidine eius tam multa dicis; Cael. 53. cum ... tam multos et bonos viros eius honori viderem esse fautores; Planc. 1. qui illis tam multa concedas; Ligar. 31. cum tam multas (statuas) videat; Deiot. 34. senatus vero iudicia de illo tam multa tamque honorifica ... quae umquam vetustas obruet ..? ib. 37. fuisse tam multos; Phil. II, 27. ad quem e domo Caesaris tam multa delata sunt; ib. 35. quonam modo illa tam multa ... effuderit; ib. 66. si tibi ille non tam multa tribuisset; ib. XIII, 24. ſ. gravis; Phil. XII, 11. nefarius; Verr. I, 1. varius; Phil. II, 73.
musicus: ſ. concinnus. — nefandus: ſ. immanis; Catil. IV, 13.
nefarius: ut ad hanc suam praedam tam nefariam adiutores vos profiteamini; Sex. Rosc. 6. tam nefariis criminibus, tam multis testibus convictus; Verr. I, 1. si qui istum ... tam nefariis sceleribus coopertum ... liberarint; ib. 9. in hanc fraudem tam sceleratam ac tam nefariam decidisti; ib. IV, 101. in re tam nefaria; ib. V, 11. at quae causa tum subiciebatur ab ipso .. huius tam nefariae crudelitatis? ib. 146. verbo satis digno tam nefaria res appellari nullo modo potest; ib. 170. ſ. audax; Cluent. 42. Milo 32. crudelis; Verr. II, 77. Phil. III, 3. scelestus. turpis; Verr. III, 131.
neglegens: quoniam pater tam neglegens ac dissolutus est; Verr. III, 162.
nequam: qui Verrem tam nequam reliquisset; Verr. I, 121. ius tam nequam esse Verrinum; ib.
nobilis: sin hoc vos in rege tam nobili, re tam eximia, iniuria tam acerba neglexisse audient, non erunt tam amentes, ut ..; Verr. IV, 68. ſ. amplus; Verr. IV, 86. inlustris; ib. I, 87. V, 40.
nocens: cui reus tam nocens, tam perditus, tam convictus || tam victus || ... eripi possit; Verr. I, 10. ſ. audax; Cluent. 42.
notus: nisi rem tam notam esse omnibus et tam manifestam videres; Verr. III, 134.
novus: quid enim tam novum ..? Verr. II, 147. haec tot exempla tanta ac tam nova profecta sunt; imp. Pomp. 63. in tantis rebus, tam novis consiliis, tam periculosis, tam turbulentis; Sulla 57. hoc tam novo tantoque motu .. magnum aliquid deos populo Romano praemonstrare; har. resp. 20. ſ. varius; dom. 116.
nudus: ſ. inops.
obscurus: cur hoc tam est || est tam || obscurum atque caecum? leg. agr. II, 36.
opimus: contentus his tam opimis rebus non fuisti; Verr. I, 93.
opportunus: qui cum Siciliam tam opportunum subsidium ... adiunxissent; Verr. III, 14.
oppressus: ſ. gratus; Sest. 131.
ornatus: consulatum meum tot, tantis, tam ornatis iudiciis ... comprobatum; dom. 76.
palaestricus: numquam vos praetorem tam palaestricum vidistis; Verr. II, 54.
paratus: ſ. bonus; Sest. 36. acer; Catil. III, 17.
parvus: etiamne haec tam parva civitas ... praedae tibi et quaestui fuit? Verr. III, 85.
patrius: nulla res cuiusquam tam patria || tam patria cuiusquam || atque avita fuit; Verr. a. pr. 13.
paucus: tam in paucis villis; Verr. V, 127. quam ob rem ... tam pauci ... sententiam fertis? Cluent. 147.
perditus: quis tam perditus ac profusus nepos ... sic dissolutus fuisset, ut ..? Quinct. 40. ſ. nocens.
perfectus: opus tam perfectum, tam elegans, tam elaboratum; Verr. IV, 126.
perfidiosus: ad quam spem tam perfidiosum, tam importunum animal reservetis; Verr. I, 42.
periculosus: ſ. infestus; Phil. XII, 25. novus; Sulla 57.
perspicuus: si de tam perspicuis rebus diutius disseram; Sex. Rosc. 82. in tam perspicuis rebus; ib. 97. de tam perspicua .. impudentia ... disputare; Verr. I, 148. no rem tam per-

spicuam dicendo probaremus; Balb. 56. in re tam perspicua; Phii. VII, 19.

perversus: ſ. praeposterus. — pervolgatus: ſ. clarus; Verr. II, 104.

pius: o conservandus civis cum tam pio iustoque foedere! Phil. XIII, 37. ſ. castus; dom. 105.

plenus: quoniam in alienam pecuniam tam plenam atque praeclaram . . . invaserit; Sex. Rosc. 6.

popularis: illud, quod tam populare esset, ... praeterire; Cluent. 138. nihil ut umquam videretur tam populare ad populi Romani auris accidisse; Sest. 107. nihil est tam populare quam bonitas; Ligar. 37.

praeclarus: cum tam praeclaram urbem ... cepisset; Verr. IV, 120. de quo homine vos ... tam praeclara iudicia fecistis? imp. Pomp. 43. instruite nunc, Quirites, contra has tam praeclaras Catilinae copias vestra praesidia; Catil. II, 24. libertate tam praeclara carere; Flacc. 91. non inest in hoc tanto naturae tam praeclaro motu; Milo 84. en causam || em causam, haec causa || cur lex tam egregia tamque praeclara maximo imbri ... ferretur; Phil. V, 15. habeat ergo huius tanti facti tamque praeclari ... testimonium sempiternum; ib. 37. hoc vestro iudicio tanto tamque praeclaro excitatus ... veni in senatum; ib. VI, 2. hunc tantum tuum apparatum tamque praeclarum ne ad nihilum recidere patiare; ib. VII, 27. ſ. inlustris; leg. agr. II, 89. plenus.

praeposterus: quid tam [perversum] praeposterum dici ... potest? Rab. Post. 37.

pravus: nullam tam pravae sententiae causam reperietis; Phil. XIV, 3.

pretiosus: te ... tot res tam pretiosas ... coëmisse; Verr. IV, 8.

priscus: hic est e praefectura Atinati, non tam prisca, non tam honorata, non tam suburbana; Planc. 19.

profusus: sin ... hos tantos tamque profusos sumptus .. faciunt; Sex. Rosc. 132. ſ. perditus.

propinquus: cum ... civem singularem tam propinquum habeas; Phil. II, 15.

prudens: novam legem te ... statuisse non miror, hominem ... tam prudentem¹, tam exercitatum; Verr. III, 17. ſ. ingeniosus; Cael. 53.

pulcher: tot praedia, tam pulcra, tam fructuosa ... tradiderat? Sex. Rosc. 43.

purus: ſ. vacuus.

recens: cum tanta multitudo civium tam recenti officio suo me ad referendam gratiam .. vocarent; dom. 7.

reconditus: ſ. clausus; Verr. IV. 42. — refertus: ſ. locuples; Verr. III, 48.

religiosus: qui tam religiosum existimari te voluisti interpretem foederum; Verr. V, 56. ſ. antiquus. castus; dom. 105. severus.

remotus: quis tam remotus fuit a cupiditate? Verr. I, 106.

repentinus: ſ. atrox; Tull. 22. gravis; Sest. 53. improvisus; leg. agr. II, 60. varius; Sulla 40.

rudis: tam eram rudis, tam ignarus rerum, tam expers consilii aut ingenii? Sest. 47.

sanctus: nullum ius tam sanctum atque integrum; Sex. Rosc. 109. ſ. antiquus. castus; dom. 105.

saeptus: ſ. clausus; Verr. V, 68. — salutaris: ſ. beneficus.

sceleratus: quo .. hostem tam sceleratum reserves? Sest. 29. ſ. crudelis; Verr. II, 77. har. resp. 47. importunus. nefarius; Verr. IV. 101.

scelestus: profecto res tam scelesta, tam atrox, tam nefaria credi non potest; Sex. Rosc. 62.

severus: ut istos ego iudices tam severos, tam diligentis, tam religiosos non habeam; Verr. III, 143. ſ. gravis; Piso 24. honestus. tristis; Fr. B, XIII, IV, 1.

singularis: ſ. atrox; Sex. Rosc. 38. insignis; leg. agr. II, 5.

splendidus: Roscius, homo tam splendidus et gratiosus; Sex. Rosc. 20. ut conarere clientelam tam splendidae, tam inlustris provinciae traducere; Verr. IV, 90. in provincia tam splendida; ib. V, 137.

stultus: ſ. improbus; Caecin. 23.

subitus: in quo ego tam subito et exiguo et turbido tempore multa divinitus . . . providi; Sulla 43.

suburbanus: ſ. priscus.

suspiciosus: quid poterat tam || sane tam, iam al. || esse suspiciosum? Sex. Rosc. 64. in tam suspiciosa ac maledica civitate; Flacc. 68.

taeter: quod hanc tam taetram, tam horribilem tamque infestam rei publicae pestem totiens iam effugimus; Catil. I, 11. ſ. immanis; prov. cons. 19.

temerarius: neque tam temerarium quemquam fuisse; Quinct. 76. ſ. cupidus; Quinct. 81.

tenuis: dignitas in tam tenui scientia non potest esse; Muren. 25.

testatus: ſ. clarus; Verr. II, 104.

timidus: qui ... tam timidus fuerit; Phil. II, 74.

tristis: quod egomet tam triste illud et tam asperum genus orationis horrebam; Cael. 25. quid cum hoc homine nobis tam tristi ac severo? Fr. B. XIII, IV, 1. ſ. gravis; har. resp. 61.

turbidus: ſ. subitus.

turbulentus: ſ. novus; Sulla 57.

turpis: in re tam turpi nefariaque; Verr. III, 131. quid potius in hac tanta et tam turpi inconstantia suspicari possumus .. quam ..? ib. V, 56. hoc tantum bellum, tam turpe, tam vetus, tam late divisum atque dispersum quis umquam arbitraretur ... ab uno imperatore confici posse? imp. Pomp. 31. in causa tam turpi; dom. 57. quod tam turpes iudices essent; Phil. V, 16.

tutus: ſ. clausus; Verr. V, 68.

vacuus: quae tandem est ... domus ab ista suspicione religionis tam vacua atque pura? har. resp. 11.

varius: ut tot res .. tam varias, tam repentinas ... dispexerim; Sulla 40. hanc ... tantam *tam* variam, tam novam ... voluntatem ... comprobabitis? dom. 116. ob hasce causas tot tamque varias; Sest. 46. hac ille tam varia multiplicique natura omnis ... homines improbos .. conlegerat; Cael. 14. tantam esse tabulam, tam varias, tam multas possessiones; Phil. II, 73. ſ. gravis; div. Caec. 37.

vehemens: non possunt hi mores ferre hunc tam austerum et tam vehementem magistrum; Fr, B, IV, XIII, 2.

vetus: in re tam vetere; Qu. Rosc. 38. in re tam vetere, tam usitata; Verr. III, 16. ſ. locuples; Verr. IV, 1. turpis; imp. Pomp. 31.

vestutus: ſ. 3. penitus. — vigilans: ſ. acer; Catil. III, 17.

vilis: nihil tam vile neque tam volgare est; Sex. Rosc. 71.

universus: fac huius odii tanti ac tam universi periculum; Piso 65.

volgaris: ſ. vilis.

vorax: quae Charybdis tam vorax? Thil. II, 67.

usitatus: in re tam usitata; Verr. I, 114. ſ. vetus; Verr. III, 16.

3. **bei Adverbien:** accurate: vir fortissimus Pansa sine causa ... tam accurate locutus est ..? Phil. XII, 6.

acerbe: non agam tam acerbe; Verr. V, 19. cum de ... exitio huius urbis tam acerbe, tam

crudeliter cogitarit; Catil. IV, 10. id numquam tam acerbe feret M. Caelius; Cael. 6. quid tandem erat causae cur in senatum [...] tam acerbe cogerer? Phil. I, 11.

alte: f. 2. longus; Sest. 31.

anguste: neque tamen quicquam tam anguste scriptum est; Muren. 28.

aperte: non ... tam aperte palamque dixisset; Verr. a. pr. 18. ante quam ille ... tam aperte est factus inimicus; Phil. XII, 23.

attente: ego ante dicendi finem facio quam vos me tam attente audiendi; Sest. 136.

bene: quae tam bene facta sunt; Verr. IV, 45.

callide: f. diligenter; Gaecin. 49.

celeriter: non enim illum ... venti aliqui novi tam celeriter in ultimas terras pertulerunt; imp. Pomp. 40. haec tam celeriter esse consumpta; Phil. II, 67.

cito: [non tam cito res in contentionem venisset]; Quinct. 24. qui tam cito scivit? Sex. Rosc. 97. f. 2. bonus; Phil. II, 74. dissipatus.

crudeliter: tam crudeliter. scelerate nefarieque tractasses; Verr. II, 117. f. acerbe; Catil. IV, 10.

cupide: ad haec extrema ... iura tam cupide decurrebas; Quinct. 48. Indutiomarum ... tam cupide, tam temere dixisse; Font. 29.

dementer: tam dementer tantae res creditae ... numquam essent; Catil. III, 22.

diligenter: quae fuit causa cur tam diligenter nos ... removerent? Verr. IV, 10. qui tam diligenter et tam callide verbis controversias ... diiudicas; Caecin. 49. quoniam me ... tam diligenter attenditis; Arch. 18.

diu: f. **diu**, II. tam (22 St.) B. II, S. 137, a.

effuse: nemo tam effuse petulans conatus est; Piso 10.

facile: neque .. tam facile ... concidissent; Verr. II, 3. crimen in eum constituere non tam facile possumus; ib. III, 190. quoniam tam facile inveheris in amicos; Sull. 44. putas semel exulceratum animum tam facile potuisse sanari? Scaur. 35.

graviter: nisi Metellus hoc tam graviter egisset; Verr. II, 160. tam graviter animadverti ... non oportuisse; ib. V, 20. si me meis civibus iniuria suspectum tam graviter ... viderem; Catil. I, 17.

impie: f. spurce.

improbe: inimici oratio ... tam improbe in clarissimos viros coniecta me movit? Sest. 40.

improviso: cur tam improviso, cur tam repente pacis est facta mentio? Phil. XII, 3.

impudenter: qui apud talis viros tam impudenter loquare; Phil, II, 16. haec tu non propter audaciam dicis tam impudenter; ib. 19.

late: f. 2. diuturnus; imp. Pomp. 35. turpis; imp. Pomp. 31. — longe: f. 2. diuturnus; imp. Pomp. 35.

libenter: qui tam libenter in opinionem gratiae inrepat; har. resp. 52.

longe: quae (nationes) quondam tam longe ... profectae sunt; Font. 30.

loquaciter: quod huic || quid huic || tam loquaciter litigioso responderet ille ... non habebat; Muren. 26.

male: te ... tam male de populo Romano existimare moleste fero; Fr. B, VIII, 6.

mature: qui (populus Romanus) te ... tam mature ad summum imperium ... extulit; Catil. I, 28.

nefarie: f. crudeliter.

occulte: per quos homines hoc tantum facinus tam occulte || occultum || ... conficere potuerit; Sex. Rosc. 76.

palam: f. aperte; Verr. a. pr. 18.

penitus: evellam ex animis hominum tantam opinionem tam penitus insitam, tam vestustam? Cluent. 4.

perspicue: non tam perspicue ... videremus; Sex. Rosc. 101.

populariter: quae (res) tam populariter esset agitata; Cluent. 139.

procul: tam procul a manibus tuis ... remota (civitas); Verr. III, 85. tam procul a nobis in Aegaeo mari posita (insula); imp. Pomp. 55. quae (civitas) tam procul a Graecorum omnium regionibus ... sic ... gubernatur, ut ..; Flacc. 63.

prope: tantum civium numerum tam prope ab domo tam bonis fructuosisque rebus detineri; Verr. II, 7. „at cum esset in Italia bellum tam prope a Sicilia, tamen ..;" ib. V, 6. qui tam prope iam Italiam ... videret? Verr. V, 160.

proprie: descendit ad accusandum. quis umquam tam proprie rei publicae causa? Sest. 89.

repente: non sine causa illius consilium tam repente esse mutatum; Vesr. I, 23. f. improviso.

scelerate: f. crudeliter.

sero: cur tam sero? Qu. Rosc. 51. qui non indoluerit tam sero se quam nequam hominem secutus esset cognoscere; Phil, II, 61.

severe: tam servere gesto consulatu; Muren. 3.

spurce: qui ... tam spurce, tam impie dixeris; Phil. II, 99.

subito: etiam quaerebat cur ego ex ipso cursu tam subito revertissem; Phil. II, 76.

temere: cur tam temere exclamarit; Sest. 80. f. cupide; Font. 29.

valde: tam valde reliquum tempus ab illo uno die dissensisse; Phil. I, 5.

vehementer: cur ... tam vehementer concupierit; Qu. Rosc. 22. sed quid ego tam vehementer invehor? Verr. IV, 8. nolui tam vehementer agere; ib. V, 163. numquam tam vehementer cum senatu consociati fuistis; Phil. IV, 12.

vere: si tam vere homines verba consectarentur; Quinct. 54.

B. **correlativ:** I. quam (vgl. **quam**, I, 2, b. S. 13): 1. **bei Verben:** admiror: non tam est admirandum regem esse me, ... quam ..; Sulla 22.

aufero: tam te has phaleras ... abstulisse dicebant, quam alias item nobilis; Verr. IV, 29.

caveo: quas inimicitias si tam cavere potuisset, quam metuere solebat; Sex. Rosc. 17.

commoveo: neque te tam commovebat, quod ..., quam ..; Verr. I, 152.

defendo: Deiotarum non tam ingenio ... quam fide ... defendendum puto; Deiot. 16.

do: tibi enim exercitum .. tam quam maioribus tuis patria pro se dedit; Phil. XIII, 14.

ingenero: non ingenerantur hominibus mores tam a stirpe generis ac seminis, quam ..; leg. agr. II, 95.

interest: atque inter hanc vitam ... et illam immanem nihil tam interest quam ius atque vis; Sest. 92.

laboro: neque tam *ut* domo sua fruatur quam ne patrio sepulcro privetur laborat; Rabir. 37.

odi: quin eos tam oderim quam rem publicam diligo; Phil. XI, 36.

opto: quid mihi tam optandum .. potest esse ... quam ut ..? Verr. IV, 15.

paenitet: cum se nullius rei tam paenitere diceret, quam ..; Verr. III, 3.

pateo: ista coniuratio ... tam patet Hortensio quam mihi; Sulla 4.

propono: ad imitandum vero tam mihi propositum exemplar illud est quam tibi; Muren. 66.

refero gratiam: atque utinam, quam ego sum in illum gratus, tam licuisset ... gratiam referre! Planc. 77.

restituo: tam restitues ... quam si familia fecerit universa; Caecin. 58. tam restitues ... quam si procurator deiecerit; ib. tam te in aedis tuas restitui oportere ... quam ..; ib. 89.

sum: nihil tam esse in actis Caesaris quam leges Caesaris; Phil. I, 17. nemo umquam puer ... tam fuit in domini potestate quam tu in Curionis; ib. II, 45.
timeo: nihil esse homini tam timendum quam invidiam, nihil innocenti ... tam optandum quam aequum iudicium; Cluent. 7.
2. bei Adjectiven und Participien: adrogans: quid est enim aut tam adrogans ... aut tam stultum ... aut tam curiosum quam ..? dom. 33.
alienus: nihil est enim tam alienum ... quam ..; Sulla 31.
amans: s. sapiens.
amplus: *in tam amplo rei familiaris quam paterni nominis patrimonio;* Scaur. 45.
apertus: s. occultus.
beatus: qui tam beati, quam iste est, non sumus, tam delicati esse non possumus; Verr. IV, 126.
carus: s. popularis; sen. 20.
celebratus: s. tritus.
commodus: quod tam immune municipium quod ... tam commoda vacatione omnium rerum sit usum quam ..? Verr. V, 58.
communis: quid est tam commune quam ..? Sex. Rosc. 72.
coniunctus: cum nihil tam coniunctum sit quam ..; Verr. V, 8. quid tam coniunctum quam ille cum Catilina? Sulla 16.
crudelis: tam taeter, tam crudelis tyrannus, quam ..; Phil. XIII, 18.
curiosus: s. adrogans. — delicatus: s. beatus.
diligens: non fuit tam diligens quam est Rullus; leg. agr. II, 51.
eminens: tam eminentibus canibus Scyllam tamque ieiunis quam quibus istum videtis, ... Titiis, rostra ipsa mandentem; har resp. 59.
externus: omnibus igitur rebus ornatum hominem, tam externis, quam domesticis || quam — quam, qua — qua || ... aedilem factum esse miraris? Planc. 30.
familiaris: si tam familiaris erat Clodiae, quam, tu esse vis; Cael. 53. si .. tam familiaris erat mulieris quam vos voltis; ib. 58.
ferus: s. inhumanus.
fortis: te non esse tam fortem, quam ipse Torquatus ... fuisset; Piso 78. ubi enim mihi praesto fuissent aut tam fortes consules, quam ..., aut ... tam iusti, quam ..? Planc. 88.
flexibilis, fragilis: s. mollis.
ieiunus: s. eminens.
immanis: qua enim in urbe tam immanis Hannibal capta quam in Parma surrepta Antonius? Phil. XIV, 9. s. inhumanus.
inauditus: quid vero tam inauditum quam ..? imp. Pomp. 61.
incredibilis: quid tam incredibile quam ut ..? imp. Pomp. 62.
indignus: non visum esse maioribus nostris tam indignum istuc nescio quid quam tu putas; Tull. 49.
infestus: non enim Charybdim tam infestam ... quam istum ... fuisse arbitror; Verr. V, 146. s. inimicus.
inhumanus: nihil .. tam inhumanum, tam inmmane, tam ferum quam committere ut ..; Planc. 81.
inimicus: nec iuri quicquam tam inimicum quam vis nec aequitati quicquam tam infestum est quam ..; Caecin. 33.
insolens: non tam insolens sum ... quam ineruditus; dom. 92.
insulsus: est (factum) enim ab aliquo fortasse adulescente non tam insulso quam non verecundo; Cael. 69.
integer: nihil vidi tam integrum quam ..; Phil. XIII, 34.
inusitatus: quid tam inusitatum quam ut ..? imp. Pomp. 62.
iucundus: non tam iucundum mihi videri debuit non interfectum *me* a te quam ..; Phil. II, 5.
iustus: s. fortis; Planc. 88.
miser: non sunt illi eiulatus ... Philoctetae tam miseri ... quam ..; har. resp. 39.
misericors, mitis: tam sum misericors, iudices, quam vos; tam mitis quam qui lenissimus; Sulla 87.
mollis: nihil est enim tam molle, tam tenerum, tam aut fragile aut flexibile quam voluntas ... civium; Milo 42.
multus: tametsi non tam multum in istis rebus intellego, quam multa vidi; Verr. IV, 94. ea tam multa non sunt quam haec quae ..; imp. Pomp. 62.
necessarius: ne tam necessarium quidem est male meritis quam optime [meritis] referre quod debeas; Quir. 22.
novus: quid tam novum quam ..? imp. Pomp. 61.
obscurus: si, quam audax est ad conandum, tam esset obscurus in agendo; Verr. a. pr. 5.
occultus: s. vetustus.
optatus: neque enim ... maioribus nostris tam fuit optata || optanda || libertas, quam ..; Phil. III, 8.
periculosus: nihil esse tam periculosum fortunis innocentium quam ..; Verr. I, 24.
popularis: nihil tam populare quam pacem; leg. agr. I, 23. quid enim est tam populare quam pax? ib. II, 9. quid tam populare quam libertas? ib. quid tam populare quam otium? ib. nihil esse tam populare, quam ..; ib. 102. ut nihil populare quam vestrum nomen, nihil tam omnibus carum aliquando quam vestra auctoritas videretur; sen. 20.
proprius: equidem nihil tam proprium hominis existimo quam ..; Planc. 81.
remotus: nihil tam remotum ab accusatione quam Cluentius; Cluent. 42.
sapiens: cum ... sis non tam sapiens quam ei, qui nihil curant, sed tam amans tuorum ac tui quam ..; dom. 98.
secundus: quis enim umquam tam secunda contione legem agrariam suasit quam ego dissuasi? leg. agr. II, 101.
singularis: quid tam singulare quam ut ..? imp Pomp. 62.
stultus: s. adrogans. — taeter: s. crudelis.
tener: s. mollis.
tritus: quid porro in Graeco sermone tam tritum atque celebratum est quam ..? Flacc. 65.
vehemens: tam vehemens fui quam cogebar; Muren. 6. fuimus tam vehementes quam necesse fuit; Sulla 87. tribunus plebis fuit, non fortasse tam vehemens quam isti; Planc. 28.
veri similis: quid enim? est [tam] veri simile [quam] cariorem ... fuisse? Rabir. 8.
vetustus: quod sacrificium tam vetustum est quam hoc ...? quod autem tam occultum quam id, quod ..? har. resp. 37.
unus: tam hercule est unum, quam quod idem tu lege una tulisti; dom. 51.
volgatus: quae navis umquam in flumine publico tam volgata omnibus quam istius aetas fuit? har resp. 59.
volucris: nihil est autem tam volucre quam maledictum; Planc. 57.
3. bei Adverbien: diligenter: nihil esse in civitate tam diligenter quam ius civile retinendum; Caecin. 70.
diu: s. diu, II. quam (10 St.) B. II, S. 137, a.
libere: quis umquam nepos tam libere est cum

scortis quam hic cum sororibus volutatus? har. resp. 59.

palam: ecquis umquam tam palam de honore, tam vehementer de salute sua contendit, quam ille ..? div. Caec. 22. ut nullum ... furtum umquam sit tam palam inventum, quam ..; Catil. III, 17.

proprie: ecquid est quod tam proprie dici possit actum eius ... quam lex? Phil. I, 18.

temere: tam temere istum re commissurum quam ..; Caecin. 21.

vehementer: ſ. palam; div. Caec. 22.

4. **bei Substantiven:** artifex: summus artifex et me hercule semper partium in re publica tam quam in scena optimarum; Sest. 120.

iudex: „tam es tu || tum es tu, al. || iudex quam ego"; Rab. Post. 17.

tribunus: fueris sane tribunus plebis † tam in iure quam lege || tam iure atque etiam lege || fuit hic ipse Villius || Rullus al. ||; dom. 13.

5. **zum Satz:** quid tam e re publica fuit || quid tam rei p. honestius || quam ..? Verr. I, 21. quid tam praeter consuetudinem quam ..? imp. Pomp. 61. non tam prohibere videretur quam admonere; Tull. 9. non tam ne offendam tuas patientissimas auris quam ne ..; Ligar. 24. non, neque tam — quam: ſ. **quam,** I, 2, b. Sex. Rosc. 70. 85. div. Caec. 24. Verr. a. pr. 15. 21. 33. I, 4. 71. 152. II, 12. 27. 63. 83. 129. IV, 112. V, 9. 90. Tull. 49. Caecin. 6. 27. 72. imp. Pomp. 3. Cluent. 73. leg. agr. I, 10. II, 51. 95. Catil. I, 7. II, 5 16. 17. 21. III, 24. Muren. 5. 18. 79. Sulla 17. Quir. 3. dom. 93. 96. 127. 146. Sest. 6. 135. Vatin. 9. >< Cael. 59. 79. prov. cons. 44. Planc. 4. Rab. Post. 24. Milo 15. 96. Ligar. 13. Deiot. 3. 4. 8. Phil. I, 38. >< XI, 39. XIV, 17 (S. 13, f.).

II. **quantus:** manifestus: multi ... condemnati sunt, nequaquam tam manifestis ... criminibus quantis tu convinceris; Verr. I, 26.

varius: quem Euripum ... tam varias habere putatis agitationes fluctuum, quantas ..? Muren. 35.

III. **qui:** 1. **bei Adjectiven und Participien:** adfectus: nemo .. neque aetate tam adfecta neque viribus tam infirmis fuit, qui ..; Verr. IV, 95.

agrestis: qui homines tam agrestes qui ..? Phil. II, 33.

amens: quis erit tam amens qui ..? Verr. II, 142. nemo inventus est tam amens qui illud argentum tam praeclarum ac tam nobile eriperet, nemo tam audax qui posceret, nemo tam impudens qui ..; ib. IV, 44. quem .. tam amentem fore putatis qui ..? Flacc. 105. nemo tam esset amens qui ..; dom. 88. quis esset tam amens qui ..? Phil. XIV, 32.

asper: quod est tam asperum saxetum in quo ..? leg. agr. II, 67.

audax: ſ. amens; Verr. IV. 44.

aversus: quis potest esse tam aversus a vero, tam praeceps, tam mente captus, qui ..? Catil. III, 21. neque enim quisquam est tam aversus a Musis qui non ..; Arch. 20.

barbarus: neque enim ulla gens tam barbara aut tam immanis umquam fuit in qua ..; Sulla 76. si nemo umquam praedo tam barbarus atque immanis fuit qui ..; dom. 140. ſ. potens.

bonus: quae colonia est in Italia tam bono iure, quod tam immune municipium quod ..? Verr. V, 58.

captus: ſ. aversus. — cogitans: ſ. ignarus.

coniunctus: ſ. dissidens.

convictus: nemo umquam [reus] tam convictus, tam nocens adducetur qui ..; Verr. II, 27.

crudelis: quis umquam tam crudelis fuit qui ..? Sest. 32. nemo erit tam crudeli animo tamque inhumano nec tam immemor ... qui ..; Planc. 102.

cupidus: quis erit tam cupidus vestri ... qui ..? Verr. III, 224. ſ. iniquus; Verr. I, 19.

demens: num quis est igitur tam demens qui ..? Milo 78. quis enim .. accusator tam demens reperietur qui ..? Phil. I, 22. ſ. impius; ib. II, 64.

desertus: an vero ullam usquam esse oram tam desertam putatis quo non ..? imp. Pomp. 44. qui locus est aut tam desertus aut tam inhumanus qui ..? Phil. II, 33.

difficilis: ut nulla res tanta sit ac tam difficilis, quam ille non ... conficere possit; imp. Pomp. 59.

dissidens: nullam esse gentem ... neque tam dissidentem a populo Romano ... neque tam fide ... coniunctam ex qua ..; Balb. 30.

dissimilis: ſ. dissolutus; Quinct. 38.

dissolutus: quis tam dissolutus ... fuisset, quis tam neglegens, quis tam tui .. dissimilis, qui ..? Quinct. 38. quis tam dissoluto animo est, qui ..? Sex. Rosc. 32. ecquod iudicium Romae tam dissolutum, tam perditum, tam nummarium fore putasti quo ex iudicio ..? Verr. III, 131.

divinus: neminem umquam tanta eloquentia fuisse neque tam divino ... genere dicendi, qui ..; Quir. 5.

excors: quemquam putas fuisse tam excordem, qui ..? Planc. 71.

exilis: quod solum tam exile aut || et || macrum est quod ..? leg. agr. II, 67.

ferreus: quis tam fuit ... ferreus, quis tam inhumanus ... qui non ..? Verr. V, 121.

furiosus: ſ. sceleratus.

ignarus: nam quis est omnium tam ignarus rerum, tam rudis in re publica, tam nihil umquam cogitans qui non ..? Marcell. 22. quis enim est tam ignarus rerum, tam nihil de re publica cogicogitans, qui ..? Phil. III, 4.

immanis: quam .. tam immanem Charybdim poëtae fingendo exprimere potuerunt, quae ..? har. resp. 59. ſ. barbarus. potens.

immemor: quae vero tam immemor posteritas, quae tam ingratae litterae reperientur, quae ..? Phil. II, 33. ſ. crudelis; Planc. 102. oblitus.

imperitus: iam nemo est tam imperitus qui ..; dom. 72.

impius: quis est ... tam impius qui ..? har. resp. 20. quisnam esset tam impius, tam demens, tam dis hominibusque hostis, qui ..; Phil. II, 64.

improbus: cum iam nemo tam improbus, tam perditus, tam tui similis inveniri poterit qui ..; Catil. I, 5. neminem tam improbum qui non fateatur; ib. 30. quis erit tam improbus civis qui ..? Phil. VI, 16. ſ. stultus; Sex. Rosc. 138.

impudens: in eius modi re quisquam tam impudens reperietur qui ..? div. Caec. 20. nemo enim fuit initio tam impudens, qui ..; Verr. III, 189. neminem umquam tam impudentem fuisse, qui ..; imp. Pomp. 48. ſ. amens; Verr. IV, 44.

infirmus: ſ. adfectus. — ingratus: ſ. immemor. — inhumanus: ſ. crudelis; Planc. 102. desertus; Phil. II, 33. ferreus.

inimicus: nemo erit tam inimicus Cluentio qui ..; Cluent. 64. nemo est tam inimicus patriae qui ..; dom. 72. ſ. oblitus.

iniquus: quis tam iniquus huic ordini fuit, quis tam novarum rerum ... cupidus qui ..? Verr. I, 19. quis erit tam iniquus qui reprehendat? Flacc. 28.

iniustus: nemo iam erit tam iniustus existimator rerum qui ..; Marcell. 15.

inops: quasi ... quisquam tam inops fuerit umquam qui ..; Piso 18.
liber: s. potens.
longinquus: locus ... iam nullus est neque tam longinquus neque tam reconditus quo non ..; Verr. III, 207.
macer: s. exilis.
maledicus: neminem tam maledicum offendi qui ..; Phil. XIII, 28.
miser: sed nulli sunt inventi tam aut fortuna miseri aut voluntate perditi qui non ..; Catil. IV, 17.
misericors: nemo est istorum tam misericors qui ..; Catil. II, 16.
multus: quasi hoc mihi non satis sit ad crimen habuisse tam multum quod daret, voluisse deportare tam multa; Verr. IV, 59.
munitus: s. sanctus; Verr. a. pr. 4. — neglegens: s. dissolutus; Quinct. 38. — nobilis: s. vehemens. — nocens: s. convictus. — nummarius: s. dissolutus; Verr. III, 131.
oblitus: quis est civis ... tam oblitus beneficii vestri, tam immemor patriae, tam inimicus dignitatis suae, quem non excitet ..? Phil. VI, 18.
parvus: s. tenuis.
paucus: an vos aliam causam esse ullam putatis, cur ... tam sint pauci semperque fuerint qui ..? Cael. 46.
perditus: quis erit umquam posthac reus tam perditus qui ..? Verr. II, 27. s. dissolutus; Verr. III, 131. improbus; Catil. I, 5. miser. profligatus.
potens: ecqua civitas est ... aut tam potens aut tam libera aut etiam tam immanis ac barbara, rex denique ecquis est qui ..? Verr. IV, 25. s. vehemens.
praeceps: s. aversus; Catil. III, 21.
profligatus: nemo est .. inventus tam profligatus, tam perditus, tam ab omni ... honestate ... relictus qui ..; Rabir. 23.
reconditus: s. longinquus. — relictus: s. profligatus. — rudis: s. ignarus; Marcell. 22.
sanctus: nullum esse officium tam sanctum atque sollemne, quod non ..; Quinct. 26. nihil esse tam sanctum, quod non ..; Sex. Rosc. 70. nihil esse tam sanctum quod non violari, nihil tam munitum quod non ..; Verr. a. pr. 4. qui locus aut lucus in Graecia tota tam sanctus fuit in quo ..? prov. cons. 7. ut non esset locus tam sanctus, quo ..; Fr. B. VIII, 18, a.
sceleratus: quemquamne fuisse tam sceleratum qui hoc fingeret, tam furiosum qui crederet? Phil. XIV, 14.
similis: s. improbus; Catil. I, 5. — sollemnis: s. sanctus; Quinct. 26.
stultus: ac iam nihil est quod quisquam aut tam stultus aut tam improbus sit qui ..; Sex. Rosc. 138. erit quisquam tam stultus qui ..? Verr. III, 70. neminem tam stultum fore qui ..; Catil. I, 30. nemo est tam stultus qui ..; Phil. II, 34.
tardus: quem nostrum tam tardo ingenio fore, cui ..? leg. agr III, 6.
tenuis: *sed* quae civitas umquam || inquam || antea tam tenuis, *quae* tam parva || quam tam parva, tam parva || insula fuit quae ..? imp. Pomp. 54.
vaecors: quis est tam vaecors qui ..? har. resp. 19.
vehemens: nemo sibi tam vehemens, tam potens, tam nobilis visus est qui ..; Verr. IV, 7.
2. **bei Adverb:** insignite: neque tamen quisquam inventus est tam insignite improbus qui ..; Quinct. 73.
3. **bei Substantiven:** fautor: quis erit ... tam fautor ordinis, qui ..? Verr. III, 224.
hostis: s. 1. impius; Phil. II, 64.
IV. **quin:** 1. demens: quis est tam demens quin ..; Balb. 43.
impudens: nemo est tam impudens istorum, quin ..; leg. agr. III, 8.
magnus: ut nullus umquam dies tam magna ac turbulenta tempestate fuerit quin ..; Verr. V, 26.
rusticanus: ut nemo tam rusticanus homo ... venerit quin sciret ..; Verr. V, 34.
turbulentus: s. magnus.
2. male: numquam tam male est Siculis quin ..; Verr. IV, 95.
V. **ut:** 1. **bei Verb:** contemno: tam me ab eis esse contemptum, ut ..; leg. agr. II, 55.
2. **bei Adjectiven und Participien:** abditus: s. firmus.
agrestis: quis nostrum tam animo agresti ac duro fuit, ut ..? Arch. 17.
amens: numquam iste tam amens fuisset, ut ..; Verr. III, 89. te tam amentem fuisse, ut ..; ib. 91. neminem ... tam amentem fore, ut ..; ib. IV, 9. tamne amens eram, ut ..? Sulla 45. numquam .. tam Caelius amens fuisset, ut ..; Cael. 16.
audax: num quem ... tam audacem audieris fuisse, ut ..? Vatin. 18.
barbarus: s. nefarius. — calamitosus: s. diuturnus. — captus: s. oppressus.
cupidus: tam esse me cupidum, ut ..; Verr. IV. 124.
demens: erat tam demens hic ... ut ..? Cael. 57. nec tam sum demens tamque vestri sensus ignarus atque expers, ut ..; Milo 72. s. excors; dom. 48.
diuturnus: quod bellum tam diuturnum, tam calamitosum ... versatum est, ut ..? Verr. III, 124.
durus: neque vero tam durus in plebem noster ordo fuit, ut ..; Planc. 45. s. agrestis.
excors: neque tu eras tam excors tamque demens, ut ..; dom. 48. tam autem eras excors, ut ..; Phil. II, 18.
expers: s. demens; Milo 72.
familiaris: cur aut tam familiaris huic fuisti ... aut tam inimica (mulier), ut ..? Cael. 33.
fertilis: s. opimus.
firmus: quis enim ... locus ... tam firmum habuit praesidium, ut tutus esset, aut tam fuit abditus, ut lateret? imp. Pomp. 31.
fortis: videbatur ... tam fortis fuisse, ut ..; Sest. 37.
gravis: bellum tam grave fuisse, ut ..; Phil. IX, 7.
ignarus: non sum tam ignarus, iudices, causarum, non tam insolens in dicendo, ut ..; Sest. 119. s. demens; Milo 72. indoctus.
immemor: Dolabella .. tam fuit immemor humanitatis ... ut ..; Phil. XI, 8.
impudens: neque tam fuerunt impudentes, ut ..; Flacc. 59.
indoctus: nec vero eram tam indoctus ignarusque rerum, ut ..; Phil. II, 37.
inimicus: s. familiaris.
iniustus: noli tam esse iniustus, ut ..; Muren. 9.
innocens: cum ... nemo tam innocens videretur, ut ..; Scaur. c. 1, § 2.
insolens: s. ignarus.
miser: s. sceleratus; Sulla 32.
nefarius: quis umquam praedo fuit tam nefarius, quis pirata tam barbarus, ut ..? Sex. Rosc. 146. s. sceleratus; Verr. I, 108.
opimus: Asia vero tam opima est ac fertilis, ut ..; imp. Pomp. 14.

oppressus: numquam .. erit tam oppressus senatus, ... tam captus equester ordo, ut ..; Sest. 52.

parvus: an vero tam parvi animi videamur esse omnes, ... ut ..? Arch. 30.

popularis: maiores nostros tam fuisse popularis, ut ..; leg. agr. II, 18.

sanctus: neque apud te tam sancta religio societatis fuisset, ut ..; Verr. III, 134. quae .. nostri maiores tam sancta duxerunt, ut ..; har. resp. 28.

sceleratus: quae (res) ... tam scelerata et nefaria est, ut ..; Verr. I, 108. ecquem tu ... aut tam sceleratum statuis fuisse ... aut tam miserum, ut ..? Sulla 32.

timidus: neque tam fui timidus, ut ..; Piso 20.

3. **bei Adverbien:** imperite: cur tam imperite facit, ut ..? Qu. Rosc. 36.

insignite: quis autem rex umquam fuit tam insignite impudens, ut ..? Phil. III, 10.

tamen, dennoch, jedoch, gleichwohl: A. **allein:** I. **ohne unmittelbaren Gegensatz:** 1. **Aussage:** tamen inductus consuetudine ... Quinctius fecit ... societatem ..; Quinct. 12. viri boni ... timide tamen et pedetemptim istuc descendunt; ib. 51. unum tamen hoc cogitent; ib. 75. est quaedam tamen ita perspicua veritas, ut ..; ib. 80. non usque eo tamen, ut ..; ib. 94. nihil alienum tamen ... commisit; ib. 98. quam ob rem videantur illi non nihil tamen ... secuti; Sex. Rosc. 8. tamen haec (maleficia) aliis nefariis cumulant; ib. 30. ita tamen quaestus te cupidum esse oportebat, ut ..; ib. 55. tamen cum planum iudicibus esset factum; ib. 65. tamen ut eos agitent furiae; ib. 66. hanc primam esse tamen lemniscatam; ib. 100. illam priorem (proscriptionem) ... tamen senatus suscipere noluit; ib. 153. ille tamen || ille tantum non, ille paene || confitetur, ... sed ... dicit; Qu. Rosc. 11. quid, si ..? tamen incredibile esset; ib. 19. rationem illi defendendi totam esse mutandam et ita [tamen] mutandam, ut ..; div. Caec. 25. inventum tamen esse fortem amicum; Verr. a. pr. 23. illa tamen HS sescenta milia ... neque Carbo attigit neque ..; ib. I, 36. ei postea praemia tamen liberaliter tribuit; ib. 38. verbum tamen facere non audebant; ib. 46. accurrunt tamen ... tutores; ib. 141. ego tamen ... amplexus animo sum aliquanto amplius; ib. II, 1. nam Heraclius tamen adfuerat; ib. 55. praetorem tamen ... malle accipere; ib. 69. postremo illo tamen || illo || desperatissimo perfugio uti posset ..; ib. 101. ita tamen, ... ut legati laedant, legatio laudet; ib. 114. Leontinis ... tamen istius in gymnasio statua deiecta est; ib. 160. nos tamen ... contenti sumus; ib. 185. qua lege Siculis tamen arare expediret; ib. III, 20. erit tamen ... lenior quam videtur; ib. 34. ille ... tamen in hoc uno genere ... reprehenditur; ib. 82. TAMEN PRO EO UT ..; ib. 126. IN RELIQUUM TAMEN TEMPUS VECTIGALIBUS PROSPEXI; ib. 128. dixi iam antea ... tamen ipsam rationem arandi spe magis ... teneri; ib. 227. eos nummos tamen iste .. non reddidit; ib. IV, 53. ipse tamen praetor ... sedere solebat; ib. 54. duo tamen sigilla perparvola tollunt; ib. 95. apud eos autem ... tamen haec relinquebant ut ..; ib. 134. huius tamen insania ... mihi tum molesta sane fuit; ib. 148. ita tamen laudent, ut ..; ib. 150. nunc, cum ... producis, tamen te derideri vides; ib. V, 79. apponitur eis tamen accusator Naevius Turpio quidam; ib. 108. is tamen in eadem causa fuit, quasi ..; ib. 111. hac una tamen fiducia civitatis ... fore se tutos arbitrantur; ib. 167. bona mehercule *res* || fide ||, si hoc solum esset! tamen vos ... nolle deberetis ..; Tull. 36. tamen huius ... iurati testimonio neque in C. Fimbriam neque in C. Memmium creditum est; Font. 24. tamen ... testimonio ipso, quae ... dixit, probare non potuit; ib. Caecinae placuit, ... quoad videretur salvo capite fieri posse, experiri tamen; Caecin. 20. propinqui tamen illi ... in agrum Gallicum profecti sunt; Cluent. 22. a me tamen, ut aequum est, omnia caute .. dicentur; ib. 118. eas se tamen ab eo balneas non ex libris patris ... quaerere; ib. 141. sunt tamen in tota lege exceptiones duae; leg. agr. I, 10. hic tamen excipit Pompeium; ib. 13. aliquando tamen ... lex in publicum proponitur; ib. II, 13. ei || et || tamen postea ... cautum esse foedere; ib. 58. hinc || hic || tamen vir optimus eum, quem amat, excipit, Cn. Pompeium; ib. 60. [tamen ea (sica) carere diutius non potes]; Catil. I, 16. eadem tamen illa ... libido permanet; ib. II, 10. superavi tamen dignitate Catilinam; Muren. 17. ceterae tamen virtutes ipsae per se multum valent; ib. 30. ipse tamen Fufiis satis fecit; Flacc. 47. neminem tamen adeo infatuare potuit, ut ..; ib. 47. non respondit tamen una facere Sullam; Sulla 37. te ipsum tamen in periurii crimen ... non vocari; har. resp. 36. „est tamen rei publicae magnum firmumque subsidium“; Sest. 20. subiit tamen vim illam nefariam consceleratorum latronum; ib. 76. constabat tamen Cornelium concilium ... dimisisse; Vatin. 5. illo tamen adiuvante; ib. 41. illud tamen te esse admonitum volo; Cael. 8. accepta tamen et devorata pecunia; Piso 90. fuit enim tamen nobilis; Planc. 12. illud tamen deprecor, ut ..; Rab. Post. 2. vidit igitur etiam in confessione facti iuris tamen defensionem suscipi posse; Milo 15. tamen se Milo continuit; ib. 40. tamen adfirmo || hoc adfirmo || ... nullam ... esse laudem ampliorem quam ..; Marcell. 4. ea (studia) tamen illum cuncta iam exacta aetate defecerant; Deiot. 28. quaesitum est tamen; Phil. II, 22. duo tamen tempora inciderunt, quibus ..; ib. 24. illud tamen audaciae tuae, quod ..; ib. 44. ego tamen, quoniam condemnatum esse pro nihilo est, ita || sit, ita; si ita esset || ignoscerem; ib. 56. hanc tamen auctionem heredes ... prohibuerunt; ib. 74. idem tamen .. in Capitolio praeclara senatus consulta fecisti; ib. 91. quam turpis (fuga)! praeclara tamen senatus consulta illo ipse dio vespertina; ib. III, 24. magno in dolore ... inest tamen aliquid quod ..; ib. XI, 1. maiora tamen in nos quam in hostem supplicia meditatur; ib. 3. emptor tamen ... inventus est nemo; ib. 13. pontifici tamen flaminem parere iussit; ib. 18. duas tamen res ... ne cogitando quidem explicare quisquam potest; ib. 23. illud tamen mirum || verum ||, quod ..; ib. XIII, 27. hoc tamen ... Aquilae referatur acceptum; ib. 27. petivit tamen a me pater, ... ut ..; Fr. B, VI, 5. unum tamen ... tam praetermittendum non videtur; ib. 14. te tamen male de populo Romano existimare moleste fero; ib. VIII, 6.

2. **Frage:** tamenne haec a te vita eius || et || rusticana relegatio ... appellabitur? Sex. Rosc. 44. absolutus est. tamen ... audes? Qu. Rosc. 26. tamen his invitissimis te offeres? tamen in aliena causa loquere? tamen eos defendes, qui ..? tamen his operam tuam pollicebere, qui ..? div. Caec. 21. ubi caves tamen Siculis ..? Verr. III, 26. nonne tamen numerare pecunias coacti sunt? Verr. III, 88. de quo ipso tamen quid est quod exspectetis? Cael. 23. tantam tamen sollicitudinem bonorum ... in quo meminimus? Phil. I, 37.

II. **mit unmittelbarem Gegensatz:** 1. **ohne Partikel:** iudicium quin acciperet ... non re-

cusasse, ita tamen, more et instituto; Quinct. 63. omnia ... sunt misera atque indigna, tamen hoc nihil ... iniquius proferri potest; Sex. Rosc. 78. „sunt duo menses iam", dices? tamen in codicem ... referri debuit; Qu. Rosc. 8. ego ... qui omne tempus ... in his studiis .. consumam, ... tamen ... perhorresco; div. Caec. 41. habet Alienum, hunc tamen ab subselliis; ib. 48. quem ego hominem, si eius fidei diffisus essem, iudicem non retinuissem; nunc tamen hoc animo sum; Verr. a. pr. 32. erit tum consul Hortensius cum summo imperio, ... ego autem aedilis, ... tamen huius modi haec res || haec huius modi res || est ..; ib. 37. hic sociorum ambustus incendio, tamen ... evolavit; ib. I, 70. leges sinunt: tamen te interponis; ib. 114. nam quis hoc non intellegit, istum absolutum ... tamen ex manibus populi Romani eripi nullo modo posse? ib. 9. nostis audaciam; tamen ... perturbatus est; ib. II, 48. hostis ... nimis ferus et immanis, tamen ... noluit; ib. 51. quod iste, quoquo modo se ... praebebat, in consilio tamen habebat ..; ib. 70. quae tabula tum imperio tuo revolsa, nunc a me tamen deportata est; ib. 112. fac ita esse; tamen hoc ferundum nullo modo est; ib. 141. tot praetores in Sicilia fuerunt, ... tamen huiusce novi postulati genus ... tua praetura attulit; ib. 146. qua (statua) abiecta basim tamen in foro manere voluerunt; ib. 160. qui maxime ab iniuriis ... remoti consuerant esse, ... ei tamen ... non dubitaverunt; ib. 160. erant acceptae pecuniae, ... sic tamen, ut .., ib. 187. atque ille his praesidiis ... munitus, tamen ... continebatur; ib. III, 3. videtis pendere alios ex arbore, ... bona tamen interea nihilo minus ... diripi; ib. 66. tum ... fructus annuus interibat; tamen incolumis numerus manebat dominorum; ib. 125. improbum facinus, iudices, ... tamen ego hoc ... concedo; ib. 194. hominis clarissimi ...; qui tamen ... condemnatus est; ib. IV, 22. fingitur improba defensio, ... tamen id ipsum tabulis demonstrari non potest; ib. 36. proferam litteras: tamen id factum non oportuit; ib. 37. praeda te de manibus amissa || emissa || testimonium tamen effugere non posse; ib. 44. quibus multa fortuna ademisset, tamen apud eos remansisse ea; ib. 46. quae (Diana) Karthaginiensium victoria loco mutata religionem tamen non amisit; ib. 78. quod commodum est exspectate facinus quam voltis improbum; vincam tamen exspectationem omnium; ib. V, 11. video: tamen homines maritimos non plane reformidat; ib. 69. ipse autem, qui visus ... non esset, tum se tamen in conspectum nautis paulisper dedit; ib. 86. dicit ita fieri oportere: admonet tamen illud, quod ..; ib. 105. condemnat omnis de consilii sententia: tamen neque ... arcessit; ib. 114. Phalacrum Centuripinum dixeram exceptum esse a Cleomene: ... tamen ... accedit ad hominem Timarchides; ib. 116. paucorum cupiditati tum, cum obsistere non poterant, tamen sufficere aliquo modo poterant; ib. 127. eo non addito nihilo minus tamen ita dicis, quasi ..; Tull. 39. ei, qui de vi confessus esset, tot defensiones tamen ... maiores reliquerunt; ib. 45. haec enim tacita lex est humanitatis, ... tamen huiusce rei veniam maiores non dederunt; ib. 57. fac omnis amicissimos Fonteio fuisse, ... res ipsa tamen ... habet hanc vim, ut ..; Font. 3. homo ... prudentissimus Caecina tamen ... videtur habuisse; Caecin. 22. quo loco depulsus Caecina tamen ... profectus est; ib. „queramur" inquit „licet"; tamen hoc interdicto Aebutius non tenetur; ib. 41. additum non est, tamen oportebit? ib. 93. multo etiam minus quaeri A. Caecinae fundus sit necne, me tamen id ipsum docuisse; ib. 104. in iudicium non venire utrum A. Caecina possederit necne, tamen doceri possedisse; ib. augebatur eius molestia ... adsiduo fletu sororis: statuit tamen ..; Cluent. 16. nam illud me non praeterit; ... tamen ... vix oportere; ib. 17. multa praetereo consulto, ... vos tamen similem sui eum fuisse ... existimare debetis; ib. 41. atque hoc tum iudicio facto ... tamen Habitus Oppianicum reum statim non facit; ib. 56. qui ceteros nullo praeiudicio facto tamen ex ipsa causa condemnassent, hunc ... liberarent? ib. 60. tum, cum homines se ... innocentia tuebantur, tamen nec P. Popilius neque A. Metellus ... vim tribuniciam sustinere potuerunt; ib. 95. nihilo minus enim potest, ut illam multam non commiserit, accepisse tamen ..; ib. 103. ut, qua quisque lege ... reus factus esset, tamen periret ib. 115. morem Cluentio gero; tibi tamen, Acci, pauca ... respondebo; ib. 149. L. Sulla, homo a populi causa remotissimus, tamen ... ausus non est; ib. 151. qui ... privatum ad negotium exierunt, non maximis opibus ... praediti, tamen auditis ..; leg. agr. I. 8. etiam illud, quod homines sancti non facient, ... tamen id eis ipsum per legem licebit; ib. 9. spoliemus orbem terrarum, ... agri tamen emantur; ib. 15. ut, quod per populum creari fas non erat, ... in eo tamen ... voluerint populo supplicari; ib. II, 18. ille, quod dari populo nullo modo poterat, tamen quodam modo dedit; ib. 19. hic, quod adimi nullo pacto potest, tamen quadam ratione eripere conatur; ib. legatos vestros ... qui ... legationes liberas obeunt, tamen exterae nationes ferre vix possunt; ib. 45. hic ager omnis, quoquo pretio emptus || coëmptus || erit, tamen ingenti pecunia vobis inducetur; ib. 70. senatus haec intellegit, consul videt; hic tamen vivit; Catil. I, 2. vehementissime perturbatus Lentulus tamen ... manum suam cognovit; ib. III, 12. expulsus regno ... tantum tamen consilio ... valuit, ut ..; Muren. 33. itaque ipse Pompeius regno possesso ... [tamen] tantum in unius anima posuit, ut ..; ib. 34. L. Flacco multitudinis potius imperitae nullo tamen cum periculo quam sapientissimorum ... virorum iudicium esse subeundum; Flacc. 2. impediebat enim religio; tamen id, quod dixit, quanto cum pudore ... dixit! ib. 10. sublatus erat e numero recuperatorum, tamen tenuit se; ib. 11. quam iratus ... de vilico! tamen haesitabat, tamen eius iracundiae religio non numquam repugnabat; ib. quod numquam habuerunt, dedisse se dicant: tamen aliquid fortasse coram producti dicent; ib. 35. pecuniam adulescentulo grandi faenore, pecunia tamen accepta, occupavisti; ib. 51. hic ... cum est forum plenum iudiciorum, ... tamen quantos fluctus excitari in contione videtis! ib. 57. stantibus Hierosolymis pacatisque Iudaeis tamen istorum religio sacrorum a splendore huius imperii ... abhorrebat; ib. 69. ut etiam Cordubae natis poëtis, pingue quiddam sonantibus atque peregrinum, tamen auris suas dederet; Arch. 26. mihi vero ... vita sunt mea cariores (liberi): tamen non tantae voluptati erant suscepti quantae nunc sunt restituti; Quir. 2. vidi ego ... C. Marium, ... eum tamen vidi, cum esset summa senectute; ib. 19. postea fregit foedus Gabinius, Piso tamen in fide mansit; dom. 66. constans in optima ratione civis P. Popilius semper fuit; tamen eius in omni vita nihil est iam ad laudem inlustrius quam calamitas ipsa; ib. 87. omnis vita plena gravitatis: tamen huius viri laudem ad sempiterni memoriam temporis calamitas propagavit; ib. quod ... aedificaris, religione omni violata, religionis tamen nomine contaminaris; ib. 137. religionis explanatio vel ab uno pontifice perito recte fieri potest ...: tamen sic reperietis, hoc

resp. 13. pro patria solus exarsi, sic tamen, ut ..; ib. 45. qui non tantum opibus valent, nescio quam fortunam tamen ... exspectant; ib 55. ab Lucullo, summo ... imperatore, † pulsus || pulsum ||, animo tamen hostili ... in pristina mente mansit; Sest. 58. multa turbulenta habuit ille annus: tamen illi sceleri ... haud scio an recte hoc proximum esse dicamus; ib. quae (virtus) ... pulsa loco manet tamen atque haeret in patria; ib. 60. ceteri vero .. repentina vi perculsi ... per populum tamen recreati sunt; ib. 140. homines Graeci ... inique a suis civibus ... expulsi, tamen ... tanta hodie gloria sunt, ... ut ..; ib. 142. nimium multa de re minime dubia loquor; hoc tamen dico; Cael. 15. qui autem alteram Galliam et aut Syriam aut Macedoniam (decernit), tamen alterum (consulem) retinet; prov. cons. 17. ut in disiunctione sententiae coniuncti tamen amicitia maneremus; ib. 40. nam tu cum quaestor es factus, etiam qui te numquam viderant, tamen illum honorem nomini || non nomini, homini || mandabant tuo; Piso 2. atque haec dicere vix audeo, ... dicam tamen; ib. 12. erat ipse sceleratus, erat gladiator: cum scelerato tamen ... pugnabat; ib. 28. ut in urbe nequior es inventus quam Gabinius, sic in provincia paulo tamen quam ille demissior; ib. 40. atqui fuit optandum; me tamen fugerat ..; ib. 46. nihil dico amplius: hoc tamen miror, cur ..; Planc. 17. quis nostrum se dicit M.' Curio, quis C.' Fabricio ... parem? ... tamen eosdem sumus honorum gradus quos illi adsecuti; ib. 60. salvum tu me esse cupisti: hic fecit etiam ut esse possem. distineor tamen et divellor dolore; ib. 79. salutem tibi eidem dare possunt, qui mihi reddiderunt. te tamen ... retinebo et complectar; ib. 102. atqui homines prudentes ... doctrina eruditi: tamen ego mihi provinciae causam in provincia ipsa cognoscendam ... putavi; Scaur. 24. qui (vir) nondum libera civitate tamen populi Romani comitiis liberatus est; Milo 7. subito abrepti in quaestionem tamen separantur a ceteris; ib. 60. nemo senserat; tamen audiebatur; ib. 66. non queo vetera illa ... gaudia quanta fuerint iudicare: multas tamen iam ... clarissimas victorias aetas nostra vidit; ib. 77. qui (civis) armorum periculo liberatus animum tamen retinet armatum; Marcell. 31. extimescebat, ... in summo tamen timore quiescendum esse arbitrabatur; Deiot. 11. ut volet quisque, accipiat: ego tamen frugalitatem ... virtutem maximam iudico; ib. 26. fuerit ille Brutus, qui ... propagavit: adduci tamen non possem ut ..; Phil. I, 13. quae (acta) quidem ego, ... qui illa numquam probavi, tamen ita conservanda ... arbitratus sum, ut ..; ib. 23. consumptis enim lacrimis tamen infixus haeret animo dolor; ib. II, 64. vereor ne imminuam summorum virorum gloriam; dicam tamen dolore commotus; ib. 86. quam volent illi cedant otio consulentes; tamen a re publica revocabuntur; ib. 113. serius omnino, ... aliquando tamen convocati sumus; ib. III, 1. locutus sum de re publica, minus equidem libere quam mea consuetudo, liberius tamen quam periculi minae postulabant; ib. V, 19. sit per se ipse sanus, quod numquam erit: per hos esse ei tamen non licebit; ib. 30. res enim ... confecta est, minus quidem illa severe quam decuit, non tamen omnino dissolute; ib. VI, 1. celeritas detracta de causa est; boni tamen aliquid accessit ad causam; ib. 15. illum miserum fugientem iugulavit, luculentam tamen ipse plagam accepit; ib. VII, 17. hoc contempsit ... Antonius: tu tamen permanes constantissimus defensor Antonii; ib. VIII, 17. Caesar ipse, qui illis fuerat iratissimus, tamen ... aliquid iracundiae remittebat; ib. 19. clarissimo viro ... decrevit imperium, privato tamen; ib. XI, 19. est invitatus || invitatus, invitatus est || ad pacem Antonius: bellum tamen maluit; ib. XII, 11. absunt tot perditi cives ...; tamen eorum ora .. qui ... relicti sunt, ferre non possumus; ib. 13. meminerant eius sententiis confixum Antonium; L. Caesarem fortem quidem illum ... senatorem, avunculum tamen; ib. 18. quae (vita) mihi quidem minime cara est, ... vobis tamen ... vilis meus spiritus esse non debet; ib. 21. nemo me minus timidus, nemo tamen cautior || nemo cautior ||; ib. 24. non tenuit omnino conloquium illud fidem: a vi tamen periculoque afuit; ib. 27. arbitror me aliquos praeterisse; de eis tamen, qui occurrebant, tacere non potui; ib. XIII, 28. nihil disputo de iure belli, ... illud tamen animadvertite ..; ib. 32.

2. **mit Partikeln:** cum: haec cum sint omnia, tamen exstens oportet expressa sceleris vestigia; Sex. Rosc. 62. etiam cum ... videntur, tamen non temere creditur; ib. quae cum clarissimum patrem ... haberet, tamen ... perfecit, ut ..; ib. 147. cum eidem sint irati, ... sese tamen ... ad iudicium non adfuturos; div. Caec. 28. cum multae mihi ... insidiae ... factae sint, ... numquam tamen ... visus sum; Verr. a. pr. 3. haec cum omnia fierent, ... tamen ... putabatur; ib. I, 74. tamen HS sexcenta milia cum accepta rettulisset, HS quinquaginta milia soluta non sunt; ib. 93. cum hoc ... sciret, ... tamen ... reticuit; ib. 139. quae cum omnia facta sint, tamen ... scitote; ib. II, 13. ut ipse praetor cum quaereret calumniatorem, paulo tamen consideratiorem reperire non posset; ib. 22. quae cum ita se res haberet, tamen ... venerunt; ib. 124. itaque Rhodii ... tamen, cum ... inimici ... essent, statuam ... ne tum quidem ... attigerunt; ib. 159. quod cum ita sit, nihil fingam tamen; ib. 179. quarum (civitatum) ager cum esset publicus ... factus, tamen illis est redditus; ib. III, 13. ego enim, cum hoc ... diceret, tamen adfirmare non auderem, si ..; ib. 26. cum vero iudicium sit in edicto, ... tamen audes ..? ib. 33. „non malum est .. esse istam formidinem, ut, cum exactum sit ab aratore, tamen ne se commoveat reliquus metus iudicii sit“; ib. 34. quas litteras cum ... misisset Metellus, tamen ... nulla ex parte adsequi potuit; ib. 46. ut, cum ... audires, ... paterere tamen aratores ... diripi; ib. 52. non poterant tamen, cum cuperent, imitari Apronium; ib. 75. Petrini, cum eorum decumae magno addictae essent, tamen ... coacti sunt; ib. 90. cum omnibus hoc intolerandum videretur, tamen ..; ib. 99. cum satis magno venissent (decumae), hic tantus tamen frumenti .. numerus ... ablatus est? ib. 106. cum ... Sicilia vexata est, ... tamen aratorum interitio facta nulla est; ib. 125. cum dissimulare non posses, potuisse (te) tamen perpeti; ib. 131. non possum dubitare quin is tamen, cum ... cognoverit, statuat ..; ib. 144. haec cum scirem, ... commisi tamen .. Heio; it. IV, 16. qui cum hostes communes sint omnium, tamen aliquos sibi instituunt amicos; ib. 21. tum ... sacerdotes, ... cum esset in urbe nostra ... templum, tamen usque Hennam profecti sunt; ib. 108. has tabulas M. Marcellus cum omnia victoria ille sua profana fecisset, tamen ... non attigit; ib. 122. „at cum esset in Italia bellum tam prope a Sicilia, tamen in Sicilia non fuit“; ib. V, 6. in quibus (castris) cum frequens fuisset, tamen aere dirutus est; ib. 33. cum ... nomine classis esset ..., tamen cum ... navigarent, navem ... ceperunt; ib. 63. cum instituisset alios alio tempore producere, tamen ... nemo erat quin ..; ib. 71. qui cum amplius centum civis Romanos haberet

... qui eum ... defenderent, tamen ... percussus est; ib. 155. nunc cum coactus dicam ... tamen id ipsum verecunde .. faciam; Tull. 5. hoc vestrae mentes ... sibi || flagitii ||, suscipient, ut, cum omnes..., vos tamen cum Gallis † iurare || stare || malitis? Font. 32. ut ... cum hominem invenire nequam neminem posses, solus tamen Frugi nominaretur; ib. 39. quae (copia) cum esset, tamen eorum ... honori consulebatur; ib. 42. nam cum ... audisset, tamen accessit; Caecin. 22. itaque saucii saepe homines cum corpore debilitantur, animo tamen non cedunt; ib. 42. ut, cum sciens perperam iudicarit, testem tamen ... secutus esse videatur; ib. 71. Habitus cum se ab omni eius modi negotio removisset, tamen ... deesse noluit; Cluent. 43. quae cum ita essent, in Fausto tamen illi iudices statuerunt ..; ib. 94. cum essent animi servorum ... temptati ..., tamen ... in veritate manserunt; ib. 176. cum ostenderem ... auctorem me ... futurum, tamen aspernabantur hanc libertatem meam; leg. agr. II, 12. cum rex [Mithridates] ... regno expulsus, tamen ... aliquid etiam nunc moliatur; ib. 52. L. Sulla cum bona indemnatorum civium ... venderet, ... tamen ex hoc loco vendidit; ib. 56. cum haberet haec res publica Luscinos, Calatinos, ... tamen huiusce modi res commissa nemini est; ib. 64. ut, cum omnem pecuniam ... coëgissetis, [tamen omnes vobis pecunias ... penderent]; ib. 98. qua ex pugna cum se ille eripuisset, ... nomen tamen retinuit regium; Muren. 34. ut, cum omnia ... victoria possideret, tamen non ... bellum confectum iudicarit; ib. ut, cum ad ultimum animo contendissemus, ibi tamen, ubi oporteret, consisteremus; ib. 65. quod cum admoneris, tamen, quasi tute noris, ita salutas ..? ib. 77. cum omnia iam bella ... confecisset, classem tamen isdem istis civitatibus imperavit; Flacc. 29. qui (viri), cum praedonem nullum cepissent, mare tamen tutum praestiterunt; ib. 31. cum ipsi ... istam pecuniam multos annos occupavissent, a Flacco tamen omnia ... impetraverunt; ib. 59. scis me, cum mihi summus tecum usus esset, tamen illorum expertem temporum ... fuisse; Sulla 11. cum esset copiosissima ... oratio, tamen non minus inerat auctoritatis in ea quam facultatis; ib. 12. parens eius ... cum esset aeger, tamen omnibus rebus illis interfuit; ib. 34. qui cum esset senex mortuus, tamen ... videbatur omnino mori non debuisse; Arch. 17. qui cum statuisset ... eandem subire fortunam, ... tamen numquam ... tela pertimuit; sen. 37. cum variis rationibus impediretur, voluntate tamen perspecta senatus causa ad vos ... deferebatur; Quir. 12. nonne, cum ... pretium .. provinciae ... tibi esset persolutum, tamen aerarium cum eo partitus es? dom. 23. cum essent optime de re publica meriti, tamen populi incitati vim .. subierunt; ib. 86. ipse cum loci illius ... cupiditate flagraret, ... tamen ... non est ausus meam domum ... possidere; ib. 107. cum aedis meas idem emeret et venderet, tamen ... non est ausus suum nomen emptioni illi ascribere; ib. 116. ut cum refertam ... Italiam fanorum haberemus, tamen nostri imperatores ... huic deae vota facerent; har. resp. 28. quae cum essent eius modi, ... tamen his tantis malis ... restitissemus; Sest. 35. quae cum omnia ... accidissent, videtis me tamen in meam pristinam dignitatem ... esse revocatum; ib. 52. quod cum consulibus illis M. Cato, etiam cum iam desperasset, ... tamen ... pugnavit; ib. 60. qui cum ... videret, ... tamen rem talem per alios citius ... confici malebat; ib. 70. cum frequens senatus non nullorum scelus ... tardasset, tamen illud addidit, ut ..; ib. 129. ut, cum te non minus contemnerem quam odissem, tamen vexatum potius quam despectum vellem dimittere; Vatin. 1. qui tamen, cum iure ... iudicium impedire non posset, rediit ad illam vim; ib. 33. quibus, cum facere non possent, loqui tamen et scribere honeste ... licebat; Cael. 40. sed cum illam (Cererem) ... ex || de || Graecia deligerent, tamen sacra pro civibus civem facere voluerunt; Balb. 55. qui cum missi sint ob aliam causam, tamen ... huic adsident; Planc. 28. cui (adulescentiae) quidem cum quod licuerit obiciatur, tamen id ipsum falsum reperiatur; ib. 31. ergo ille cum suum, non cum senatus factum defenderet, ... tamen ... clarissimos triumphos gloria et laude superavit; ib. 89. cum vero omnia absint, tamen se non respicient ..? Scaur. 41. haec cum tu effugere non potuisses, contendes tamen; ib. 45. si ... lator ipse legis, cum esset controversia nulla facti, iuris tamen disceptationem esse voluit; Milo 23. cum omnes a meis inimicis faces invidiae meae subiciantur, tamen ... omni sermone celebramur; ib. 98. qui, cum hoc sciret, tamen me ... rei publicae reddidit; Ligar. 7. qui cum videantur nec ingenio nec usu ... valere, tamen ad hanc causam ... venerunt; Deiot. 7. quae cum ita essent, tamen usque eo se tenuit, quoad ..; ib. 11. cum .. eam rem tua sponte conarere, non impulsu meo, tamen ita praedicabas ..; Phil. II, 49. cum omnia metu tenerentur, gemitus tamen populi Romani liber fuit; ib. 64. haec cum peterent armis ei, quorum erant legibus, ... tamen quem erat aequissimum contra Cn. Pompei liberos pugnare? ib. 75. qui (ager Campanus) cum de vectigalibus eximebatur, ut militibus daretur, tamen infligi magnum rei publicae volnus putabamus; ib. 101. ad eos tamen ipsos ... ne verbum quidem ausus est facere de Caesare, cum de eo constituisset ad senatum referre; ib. III, 20. cum homini sit iratus, tamen rei publicae causa defendit Antonium; ib. VIII, 18. equidem cum ante legatos decerni non censuissem, hoc me tamen consolabar ..; ib. 21. quo cum addi nihil potuisset, ... dixit tamen ..; ib. 15. qui cum longe omnis belli gloria ... superaret, duas tamen tribus solas tulit; ib. XI, 18. hic cum essem in urbe ac domi, tamen multa saepe temptata sunt; ib. XII, 22.

etiam si: f. si.

etsi: etsi .. acceperant, ... tamen ... maluerunt; Verr. I, 82. atque hoc si in posterum edixisses, *etsi* minus esset nefarium, tamen esset improbum; ib. 110. id etsi antea iam ... consecratum esset, tamen ..; ib. IV, 67. etsi damnatus est, mihi videtur tamen inter viros optimos ... esse numerandus; Font. 38. nam etsi a vobis sic audior, ut ..., tamen vocat me alio ... vestra exspectatio; Cluent. 63. etsi satis docui, ... tamen de illo ipso separatim cognoscite; ib. 64. etsi alii ... verum iudicabant, tamen nihilo minus ... putabant; ib. 76. quid intersit utro modo scriptum sit, etsi est apertum, ipsa tamen lex nos docet; ib. 148. etsi illum servum .. sibi benevolum esse ... arbitrabatur, nihil tamen est ausus recusare; ib. 176. quam (auctoritatem) ego, etsi libente illo, tamen absente || absente illo || ... consecutus sum; leg. agr. II, 49. etsi .. non est meae consuetudinis, ... tamen ... proponenda ratio videtur esse officii mei; Rabir. 1. etsi hoc factum a Murena omnino .. non est, ... tamen admonitus re ipsa recordor ..; Muren. 77. etsi teneo quid sit dicere paratus, nihil tamen contra disputabo prius quam dixerit; Flacc. 51. etsi nihil aliud Sullae nisi consulatum abstulissetis, tamen eo contentos vos esse oportebat; Sulla 90. tamen id funus, etsi miserum ... fuisset, iure in-

dictum esse; dom. 42. nam etsi optabilius est cursum vitae conficere ... sine iniuria, tamen ... plus adfert ..; ib. 86. si auctoritatem quaerimus, etsi id est aetatis, ut nondum consecutus sit, tamen ... ea ... minor est putanda; ib. 118. fuit in his omnibus, etsi non iusta (causa), ... gravis tamen; har. resp. 44. etsi me attentissimis animis ... auditis, iudices, tamen vereor ne ..; Sest. 31. cuius causam etsi omnes probabant, tamen neque senatus ... neque suis decretis Italia cuncta susceperat; ib. 37. in quo (odio) etsi omnis ... superare debeo, tamen ab omnibus paene vincor; Vatin. 1. etsi magna ex parte ingenio eius ... tenebamini, tamen non numquam verebar ne ..; Cael. 25. quibus quidem vos ... tamen subveniatis necesse est, etsi iam multis non potestis; prov. cons. 11. quam ego plagam etsi non contemno, ... tamen vehementius arbitror pertimescendum, si ..; ib. 39. quem (reditum) etsi sibi ipse praecidit, ego tamen os ut videam hominis exspecto; Piso 51. etsi vereor .. ne ..., tamen haec novi iudicii nova forma terret oculos; Milo 1. non illa praesidia, ... etsi contra vim conlocata || collata || sunt, non adferunt tamen [..] aliquid; ib. 2. hanc vero quaestionem, etsi non est iniqua, numquam tamen senatus constituendam putavit; ib. 13. etsi nefarie fecisti, tamen, quoniam in meo inimico crudelitatem exprompsisti tuam, laudare non possum; ib. 33. cetera cum tua recordabere, etsi persaepe virtuti, tamen plerumque felicitati tuae gratulabere; Marcell. 19. quam (suspicionem) etsi spero falsam esse, tamen numquam extenuabo verbis; ib. 21. quod ipsum, etsi non iniquum est, ... tamen est ita inusitatum, ... ut ..; Deiot. 1. etsi a veritate longe, tamen a consuetudine criminandi non multum res abhorrebat; ib. 17. at ego tuas litteras, etsi iure poteram a te lacessitus, tamen non proferam; Phil. II, 9. notabo tamen singulas res, etsi nullo modo poterit oratio mea satis facere vestrae scientiae; ib. 57. etsi enim satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructus erat, tamen mortali immortalitatem non arbitror esse contemnendam; ib. 114. quarum rerum etsi facilis explicatio videtur, tamen animus aberrat a sententia; ib. VII, 1. quod (periculum) etsi minus est fugiendum quam turpitudo, tamen offendit animos; ib. 16. etsi est enim Brutorum commune factum, ... Decimo tamen *eo* iratiores erant ei, qui ..; ib. X, 15. etsi minime decere videtur, ... consolor me tamen; ib. XII, 1. etsi hanc legationem res publica ... non desiderat, tamen si tuto licebit ire, proficiscar; ib. 30.

licet: quam volumus licet ... ipsi nos amemus, tamen ... superavimus; har. resp. 14.

quamquam: f. **quamquam** (S. 28 ff.).

quamvis: quod quamvis ille felix sit, ... tamen ... nemo potest esse; Sex. Rosc. 22. quamvis sint homines qui mortuum Cn. Carbonem oderint, tamen hi debent ..; Verr. I, 39. monumentum ... quamvis sartum ... esset, tamen ... arbitrabatur; ib. 131. quamvis mihi res || res mihi || non placeat, tamen ..; ib. III, 209. quamvis enim illa (quaestura) floruerit, tamen eum me postea fuisse ... arbitror, ut ..; Planc. 64. quamvis || quamquam || patrem suum numquam viderat, tamen ... in paternae vitae || curae, culpae || similitudinem deductus est; Rab. Post. 4. sed illud maxime, quamvis atrociter ipse tulisset, vos tamen fortiter iudicaturos; Milo 21. quam (constantiam) ego, quamvis ipse probarem, ut probo, tamen non commemorarem, nisi ..; Ligar. 26. sed quamvis ingrate ... necessitudinis nomen repudiaretis, tamen inimicitias hominum more gerere poteratis; Deiot. 30. in qua (domo), quamvis nihil sapias, tamen nihil tibi potest esse iucundum; Phil. II, 68. quamvis enim sine mente ... sis, ut es, tamen et te et tua et tuos nosti; ib. 68. quamvis enim res bonas vitiose ... tulerit, tamen eae || hae || leges non sunt habendae; ib. V, 10. quamvis dicant, quod quosdam audio dicturos, ... tamen legatorum nomen ipsum ... belli celeritatem morabitur; ib. 26. quamvis enim intentus animus tuus sit, ... tamen rerum natura coget te; ib. XI, 22.

quidem: et non nemo .. ignominia adfectus ... bonis quidem suis utitur, alterius opes ... non exspectat, hoc tamen in miseriis adiumento et solacio sublevabitur; Quinct. 49. cum ... iam esset mihi quidem molestam, sibi tamen gloriosam victoriam consecutus; Cael. 18.

si: pecuniam si cuipiam fortuna ademit, ... tamen, dum existimatio est integra, facile consolatur honestas egestatem; Quinct. 49. si res ista gravissima sua sponte videretur, tamen eius atrocitas ... levaretur; ib. 52. at etiam si desertum vadimonium esset, tamen ... improbissimus reperiebare; ib. 56. at si in causa pari discedere inferior videretur, tamen esset non mediocriter conquerendum; ib. 59. „quid, si .. habes, tamenne vereris ..? ib. 78. si tu ... voles ... dicere, tamen superior sim necesse est; ib. 80. ego etiam si omnia ... dixero, nequaquam tamen similiter oratio mea exire ... poterit; Sex. Rosc. 3. significant tamen, si qui ... venerint; ib. 56. si ... praeesset, tamen diligentius .. venisses; ib. 72. si ... cuperent, ... tamen ipse ... poneret; ib. 102. tamen, si sua res ageretur, testimonium non diceret; ib. 103. quid, si tandem planum facio, ... tamen diutius inludere ... audebit? Qu. Rosc. 39. quae si dicam, tamen infirmare non possis; div. Caec. 29. te, si maxime cupias, tamen verum accusatorem esse non posse; ib. etiam si cuperet praetor, tamen ... tua potestas erat; ib. 32. si te multum natura adiuvaret, ... tamen esset magnum ..; ib. 39. ac si tibi nemo responsurus esset, tamen ipsam causam ... demonstrare non posses; ib. 43. etenim si plurimas ... iniurias accepisses, tamen ... mererere; ib. 60. qui si summam iniuriam ab illo accepisti, tamen ... non potes eum ... accusare; ib. 60. si iure posses eum accusare, tamen ... id pie facere non posses; ib. 62. etiam si spatium ad dicendum ... habuissemus, tamen oratione longa nihil opus fuisse; Verr. a. pr. 56. ut ... si reticeat et absit, tamen ... videatur; ib. I, 2. ut etiam si lex ampliandi faciat potestatem, tamen isti turpe sibi existiment ..; ib. 26. quod si illinc inanis profugisses, tamen ..; ib. 37. quae si diceret, tamen ignosci non oporteret, si ..; ib. 70. quae omnia etiam si voluntate Dolabellae fiebant, per istum tamen omnia gerebantur; ib. 95. quod (testamentum) si ita fecisset, tamen ... oporteret; ib. 107. si ita esset, tamen ... oporteret; ib. II, 15. si id confiteri velim, tamen istum condemnetis necesse est; ib. 45. qui si semper tecum una fuisset, tamen ... pepercisset; ib. 49. si ... parens tuus ... petisset, gravissima tamen apud te voluntas patris esse debuisset; ib. 98. si ... reus esset factus, ... tamen ... non oporteret; ib. 99. hoc si tuus inimicus fecisset, tamen, si animo aequo provincia tulisset, inimici iudicium grave videretur; ib. 139. quod si quem statuae ... delectant, ... is haec tamen constituat necesse est; ib. 143. quin, etiam si statuerit accipere (pecuniam) ad statuas licere, idem tamen statuat ..; ib. 145. si te laudarent publice, tamen ... viderentur; ib. 155. etiam si causas ... non possum || possis || dicere. tamen illud dicendum puto ..; ib. 166. si ... faceres potestatem aratori, ...

tamen hoc novum genus iniuriae ferre nemo posset; ib. III, 32. si praeco decumas pronuntiavit, ... tamen putabis ..? ib. 40. quid, si ... doceo, ... tamenne putamus ..? ib. 49. si id ... posses probare, ... tamen ... deberent; ib. 91. si ... nullus dolor insideret, tamen esset illa cogitatio; ib. 95. quibus si qua calamitas ... accidisset, animum advertere tamen in eum vos oportebat; ib. 127. ut, etiam si natura ... abduceret, consuetudo tamen ... sineret? ib. 159. etiam si inimicissimus isti esset, tamen eius testimonio credi oporteret; ib. 166. si hercule ... docerem, tamen effugere non posses; ib. 169. etiam si palam ... non dicet, ... tamen ita dicet, ut ..; ib. 223. si haec contra ac dico essent omnia, tamen illum haec ... venditurum non fuisse; ib. IV, 11. quo, etiam si esset invitatus a vobis, tamen devertisset; ib. 25. scuta si quando conquiruntur ... in bello, ... tamen homines inviti dant, etsi ..; ib. 62. si maxime esset inventus, qui ... cuperet, tamen is proficere nihil posset; ib. 91. quod si esset, ... tamen ... oporteret; ib. 114. etiam si vir bonus non esset, tamen ... grave videretur; ib. 166. si aliquid ... commissum est, ... tamen hanc rem sic agemus, ut ..? ib. V, 19. si maxime in culpa fuerit Apollonius, tamen ..; ib. 20. ut eum, etiam si natura ... abriperet, consuetudo tamen ... cogeret; ib. 30. etiam si mihi iucundissimus est honos populi, tamen nequaquam capio ..; ib. 37. etiam si precario essent rogandi, tamen ab eis impetraretur ib. 59. si haberes, tamen ita non vixeras, ut ..; ib. 74. quod si Cleomenes non tanto ante fugisset, aliqua tamen ad resistendum ratio fuisset; ib. 89. si ita posset defendere, tamen fides huic defensioni non haberetur; ib. 148. si haec apud Scythas dicerem, ... tamen animos etiam barbarorum hominum permoverem; ib. 150. cui si etiam id ... velim concedere, tamen ipsa illa falsa defensio non minus esse ei perniciosa quam mea vera accusatio debeat; ib. 151. si in aliqua desertissima solitudine ... haec ... deplorare vellem, tamen omnia muta ... commoverentur; ib. 171. *si illum ipsum locum* ... *tuum fuisse* tamen verum factum esset, tamen ... non potuisti; Tull. 53. si hoc crimen ... delegere possumus, ... tamenne vos omnia in M. Fonteium ... conferetis? Font. 18. si ... premeretur, tamen esset vobis ... providendum ne ..; ib. 34. ac si qui mihi hoc iudex .. dicat, ... tamen is aut timidior videatur quam ..; Caecin 8. etiam si, ... si tuus servus nullus fuerit, ... tamen ... continebuntur; ib. 58. quod etiam si verbo differre videbitur, re tamen erit unum; ib. 59. condemnari tamen .. necesse esse, si fateatur esse *sic* deiectum; ib. 91. vincit tamen sponsionem, si planum facit ..; ib. 92. quod si adimi civitas ... potuisset, magis illam rationem tamen ... quaereremus; ib. 102. ut etiam si ab hoste defendant, tamen ipsorum adventus ... non multum ab hostili expugnatione differant; imp. Pomp. 13. etiam si inruptio nulla facta est, tamen pecuaria relinquitur || pecua relinquuntur, al. ||; ib. 15. quod si Romae Cn. Pompeius privatus esset, ... tamen ad tantum bellum is erat deligendus; ib. 50. etiam si qui sunt pudore ... moderatiores, tamen ... nemo arbitratur; ib. 64. etiam si quem habetis qui ..., tamen ... non erit idoneus qui ..; ib. 66. etenim tibi si in praesentia non potuero, tamen multae mihi ad satis faciendum reliquo tempore facultates dabuntur; Cluent. 10. ea, si oblivione non posset, tamen taciturnitate sua tecta esse pateretur; ib. 18. hunc tamen hominem ... numquam accusasset Habitus, iudices, si ..; ib. 42. qui si innocentis Fabricios condemnassent, tamen ... superioribus consentire iudiciis debuerunt; ib. 60. si incertum fuisset quisnam exitus illius iudicii futurus esset, veri similius tamen esset ..; ib. 63. etiam si absolutus fuisset, mearum tamen omnium fortunarum status incolumis maneret; ib. 81. quod si quis est qui ... arbitretur ..., is tamen hanc causam ab illa debet seiungere; ib. 96. quod si quis illud iudicium appellet, tamen hoc confiteatur necesse est; ib. 103. quod si ita fecisset, tamen id non ita fixum esse deberet, ut ..; ib. 126. si esset suspiciosum, tamen potius ad alios ... pertineret; ib. 174. quod si esset ita factum, tamen ea res ... minime firmam veneni suspicionem haberet; ib. 174. huic ... potestatem, etiam si intercessum sit, tamen eandem constituit quam si lata esset lex; leg. agr. II, 30. sed si ... urbs, quae bellum facere ... possit, quaeritur, tamenne patiemini ..? ib. 77. si ... intellegetis, tamenne vexari rem publicam ... patiemini? ib. 79. quod si posset ager iste ad vos pervenire, nonne eum tamen in patrimonio vestro remanere malletis? ib. 80. si iam campus Martius dividatur, ... tamen promiscue toto quam proprie parva frui parte malitis || maletis ||; ib. 85. etiam si ad vos esset singulos aliquid ex hoc agro perventurum, ... tamen .. eum vos universi ... possideretis; ib. etiam si senatum et magistratus || magistratum || sustulissent, ... tamen non defore qui ..; ib. 90. si antea timuissem, tamen hac contione ... certe non vererer; ib. II, 101. quae si in illo minima fuisset, tamen prae tuis facultatibus maxima putarentur; Rabir. 14. quod si ea (invidia) mihi maxime impenderet, tamen hoc animo semper fui, ut ..; Catil. I, 30. si mehercule hoc ... numquam antea cogitasset, tamen ... mallet; ib. II, 16. etenim, Quirites, si ea ... reperta non essent, tamen ego non arbitrabar ..; ib. III, 7. quod si aliquando .. manus ista plus valuerit, ... me tamen meorum factorum ... numquam ... paenitebit; ib. IV, 20. quae si causa non esset, tamen ... honoris ... amplitudo summam mihi ... infamiam || famam || inussisset; Muren. 8. sin, etiam *si* noris || sin etiamsi noris; sin etiam noris ||, tamen per monitorem appellandi sunt (cives); ib. 77. quod si esset aliquando futurum, ... numquam tamen existimavi ..; Flacc. 2. si inconstanter nomen suum misit in hoc iudicium, ... tamenne, iudices, haec ... audita ... fidem derogabunt? ib. 5, (§. 39). etiam si formam hominis ... nostis, mores tamen exquirendos putatis; ib. 12. si testium studium cum accusatore sociatum est, tamenne isti testes habebuntur? ib. 21. si quem infimo loco natum ... defenderem, tamen ... deprecarer, ne ..; ib. 24. multa enim sunt eius modi .. ut, etiam si in homine ipso ... neglegenda sint, tamen in condicione ... pertimescenda videantur; ib. quod si ... nemo in mari praedo fuisset, tamen huius diligentia reprehenda non esset; ib. 31. quid, si ... doceo, ... tamen Flacci consilium ... reprehendetur? ib. si non licuit, tamen ... potuit auferre; ib. 59. ac L. Flaccum ... si ... gravis iniuria adflixerit, numquam tamen prospexisse vestrae saluti ... paenitebit; ib. 104. ac si ... ceteris patriciis me et vos peregrinos videri oporteret, a Torquato tamen hoc vitium sileretur; Sulla 25. si mihi ne ad ea quidem ... cogitanda quicquam relinquitur temporis, tamen hoc regnum appellabitur; ib. 26. etiam si dolor *me* meus || dolor meus || respondere me cogeret, tamen ipsa causa hanc a me orationem flagitavisset; ib. 35. si respondisset ..., tamen mihi non videretur in hunc id criminosum esse debere; ib. 36. si reliquiae pristinae dignitatis non tam inlustres fuissent, tamen Autronii commemoratio memoriam Sullae rettulisset; ib. 37.

hunc patronum ... si in omni fortuna ... incolumem habere non potuerunt, in hoc tamen casu ... per nos iuvari .. cupiunt; ib. 61. huius si causa non ... teneretur, tamen eum mores ipsius ac vita convincerent; ib. 71. si me dius fidius .. non me ipsa res publica ... revocaret, tamen hoc natura est insitum, ut ..; ib. 83. si ex his studiis delectatio sola peteretur, tamen ... hanc animi adversionem humanissimam ... iudicaretis; Arch. 16. quod si ipsi haec neque attingere neque ... gustare possemus, tamen ea mirari deberemus; ib. 17. quem ... etiam si agrestem ... existimares, tamen libidinosum ... non putares; sen. 13. quae ego etiam si ulcisci possem, tamen oblivisci mallem; ib. 23. quod si mihi nullum aliud esset officium ... reliquum, ... tamen ... putarem; ib. 24. et si nihil est homini magis optandum quam prospera ... fortuna, ... tamen, si mihi tranquilla ... omnia fuissent, incredibili quadam ... laetitiae voluptate caruissem; Quir. 2. quod si ... maximae .. res gestae non satis valerent || valebant, valent ||, tamen filii pietas, ... maiorum natu lacrimae populum Romanum movere potuerunt; ib. 6. quid, si etiam pluribus de rebus uno sortitore tulisti || sortitu rettulisti ||, tamenne arbitraris ..? dom. 50. si per vim tulisti, tamenne lex est? ib. 53. si xviri ... iudicassent tamen quotienscumque vellet quis ... rem iudicatam referri || referre || posse voluerunt; ib. 78. si me populus Romanus ... e civitate eiecisset, ... tamen profecto nemo tam esset amens qui ..; ib. 88. ego vero, si omnia sollemnibus verbis ... acta esse dicerem, tamen mei rei publicae iure defenderem; ib. 122. si quid tibi ... instituendum fuisset religione domestica, tamen instituto ceterorum uterere; ib. 132. si M. Horatius ille Pulvillus ... alicui dedicationi praefuisset, tamen in scelere religio non valeret; ib. 139. quorum si iste ... sedis .. convellit, ... tamen illi di penates ... erunt restituti; ib. 142. cuius si iam vim ... adsequi possem, tamen non dubito quin ..; har. resp. 2. sed si ... exspectatione supplicii iam non diuturna implicatus, feretur tamen haesitans ..., resistam; ib. 7. quamquam hoc si minus civili iure perscriptum est, lege tamen naturae ... sanctum est; ib. 32. quid adfert, ut tanta civitas, si cadet, ... a viro tamen confecta videatur? ib. 42. ad quem metum si deorum monitis non duceremur, tamen ipsi ... raperemur; ib. 54. ego vero, vel si pereundum fuisset, ... semel perire tamen .. maluissem quam bis vincere; Sest. 44. quod si meis incommodis laetabantur, urbis tamen periculo commoverentur; ib. 54. rex Ptolemaeus, qui si nondum erat ipse a senatu socius appellatus, erat tamen frater eius regis, qui ..; ib. 57. quo si tum veniret, me tamen socium suorum in re publica consiliorum videre posset || possit ||; ib. 63. ut, etiam si iure esset rogatum, tamen vim habere non posset; ib. 73. sibi ... Cn. Domitii animum ... et Q. Ancharii ... fortitudinem, etiam si nihil agere potuissent, tamen voluntate ipsa gratam || grata, gratum || fuisse; ib. 113. si ob *eam* causam peccaret, ... tamen ignosceret nemo; ib. 134. etenim debuisti, Vatini, etiam si falso venisses in suspicionem P. Sestio, tamen mihi ignoscere; Vatin. 2. qua in aetate, nisi qui se ipse ... defenderet, ... tamen infamiam veram effugere non poterat; Cael. 11. quod saepe, etiam si industria non alitur, valet tamen ipsum (ingenium) suis viribus; ib. 45. etiam si paulo minus utilis vobis sententia videretur, veniam tamen aliquam dolori meo tribueretis; prov. cons. 1. quod si essent illi optimi viri, tamen ego mea sententia C. Caesari succedendum nondum putarem; ib. 18. si .. timeret casum aliquem, ... nos tamen oporteret ab eodem illa omnia ... confici velle; ib. 35. atque haec, si inimicissimus essem C. Caesari, sentirem tamen rei publicae causa; ib. 40. quibus (rebus) ego si minus adsentiebar, tamen illius mihi iudicium gratum esse debebat; ib. 41. ego, si essent inimicitiae mihi cum C. Caesare, tamen ... rei publicae consulere ... deberem; ib. 47. si denique aliquid [quod] non contra ac liceret factum diceretur, ... tamen esset omnis eius modi reprehensio a vobis .. repudianda; Balb. 7. etiam si latum esset, ... tamen id esset ... ratum; ib. 33. quod si iam ita esset, ut esse non potest, tamen de nostra maiestate ... caveretur; ib. 37. si esset, tamen in foedere nihil esse cautum praeter pacem; ib. 38. quod si vestem non publico consilio ... mutavissent, tamen id his non licere ... crudelitatis erat; Piso 18. qui tamquam ... stipes, si stetisset modo, posset sustinere tamen titulum consulatus; ib. 19. qui (discessus) si calamitosissimus fuisset, tamen misericordia dignior quam contumelia ... putaretur; ib. 32. sapientem, etiam si in Phalaridis tauro inclusus succensis ignibus torreatur, dicturum tamen suave illud esse; ib. 42. cum, etiam si religio non impediret, mos maiorum tamen et exempla ... vetarent; ib. 50. quod si te senatus ... exercitum ducere coëgisset, tamen erat angusti animi ... iusti triumphi honorem .. contemnere; ib. 57. qui etiam si minus magnum bellum gesserat, ... tamen istum honorem contemnendum non putavit; ib. 62. ut viri fortes, etiam si ferro inter se comminus decertarint, tamen illud contentionis odium simul cum ipsa pugna armisque deponant; ib. 81. si mihi numquam amicus C. Caesar fuisset ... tamen ei ... non amicus esse non possem; ib. ut ... si essent summa (merita), negarent ea tamen ita magni ... ponderis apud vos esse debere; Planc. 4. nam si tantum modo mihi necesse esset contra Laterensem dicere, tamen id ipsum esset ... molestum; ib. 5. at in quemcumque Arpinatem incideris, etiam si nolis, erat tamen tibi fortasse .. de nobis aliquid ... audiendum; ib. 20. qui si esset turpissimus, ... tamen ipso nomine patrio valeret; ib. 31. si non modo in eo nihil umquam reprehensum, sed laudata sunt omnia, tamen is oberit honestissimo filio pater; ib. 32. in quibus ipsi aculei, si quos habuisti, ... tamen mihi non ingrati acciderunt; ib. 58. quin etiam si me ... natura ipsa consumpsisset, tamen auxilia posteritatis essent imminuta; ib. 90. si horum ego nihil cogito, ... tamenne libertatem requires meam? ib. 93. si ... pro L. Tubulo dicerem, ... tamen non timerem; Scaur. c. 2, § 5. quod si te omen nominis vestri forte duxit, nos tamen id ... ad salutem interpretamur; ib. 30. quae si erunt, tamen sibi credi gaudeant; ib. 41. *ut, quisquis intueretur, is* etiam si forte non nosset, tamen principem civitatis esse diceret; ib. 49. si nihil habuisset umquam, tamen ... causa non esset; Rab. Post. 38. etiam si e re publica oppressa (arma) sunt, rem publicam tamen non || tamen || volnerarunt; Milo 14. illi, etiam si hunc non timeret, tamen accessum ad urbem nocturnum fuisse metuendum; ib. 52. si haec non gesta audiretis ... tamen appareret uter esset insidiator; ib. 54. etiam si quid ipsi accidat, esse tamen illis meritum praemium persolutum; ib. 58. quae si non probaret, ... te, Magne, tamen antestaretur; ib. 68. de qua (morte), si iam nollem ita diluere crimen, ut dilui, tamen impune Miloni palam clamare ... liceret; ib. 72. etenim si praecipuum esse debebat, tamen ita communis erat omnium ille hostis, ut ..; ib. 78. si ingrata (res publica), tamen ... conscientia sua niteretur; ib.

83. nec vero, si mihi eriperis, reliqua est illa || ista || tamen ad consolandum querella; ib. 99. quod si probare Caesari possemus, ... tamen hominis non esset ..; Ligar. 16. ut, etiam si aliter sentiret, verborum tamen ipsorum pondus sustinere non posset; ib. 21. etiam si ... prohibiti estis, ego tamen confiteor culpam esse Ligarii; ib. 25. cui tamen ipsi rei veniam te daturum fuisse dicebas, si ... aetatis excusatione usus esset; Deiot. 9. quod ille, si esset tibi inimicissimus, numquam tamen dixisset; ib. 25. quod si saltatorem avum habuisses, ... tamen hoc maledictum minime in illam aetatem conveniret; ib. 28. ut, si quid mihi humanitus accidisset, ... huius tamen diei vocem testem ... relinquerem; Phil. I, 10. peto, ut, etiam si sequi minus audebitis orationem ... meam, benigne me tamen ... audiatis; ib. 15. si auspicia M. Antonium non moverent, sustinere tamen eum ... posse tantam vim tempestatis; ib. V, 8. ut, etiam si nemo obstaret armatus, tamen nisi saeptis revolsis introiri in forum nullo modo posset; ib. 9. leges, etiam si sine vi ... essent rogatae, censerem tamen abrogandas; ib. 16. si autem lenius agetis, tamen eadem, sed fortasse serius decernetis; ib. 34. qua (mercede) etiam si careat, tamen sit se ipsa (virtus) contenta; ib. 35. ut, etiam si melius aliud fuit, tamen legatorum reditum exspectetis animo aequo; ib. II, 15. etiam si non sit molestus dominus, tamen est miserrimum posse || miserrimum esse posse ||, si velit; ib. VIII, 12. illi ipsi, si qui sunt qui tarditatem Bruti reprehendant, tamen idem moderationem .. mirantur; ib. X, 14. quorum etiam si amplecterer virtutem, ... tamen, si essent adrogantes, non possem ferre fastidium; ib. 18. quod si immortalitas consequeretur praesentis periculi fugam, tamen eo magis ea fugienda videretur, quo ..; ib. 20. si ad nos nihil referretur de Dolabella persequendo, tamen ego pro decreto putarem; ib. XI, 27. quod si habenda ... pacis ratio fuit, mea tamen persona ... minime fuit deligenda; ib. XII, 17. etiam si non erunt insidiae, ... animus tamen erit sollicitus; ib. 26. qui si reliquis flagitiis ... [se] abstinere potuisset, tamen ... dignum illum omni poena putarem; ib. XIII, 17. nonne etiam si omnem mentem lubido averterat, tamen *; Fr. B, XIII, v, 3.

sin: sin a vobis ... deseror, tamen animo non deficiam; Sex. Rosc. 10. sin est ratum, cur ille gurges ... ad caelum tamen exstruit villam? dom. 124. sin id tardius forte fiet, fruar tamen tua indignitate; Piso 99. sin hoc persaepe accidit, ... tamen nos in impetu || tanto nos impetu || studiorum ... modum aliquem ... requiremus? Planc. 15.

tametsi: *et* tametsi || tametsi || causa postulat, tamen quia postulat, non flagitat, praeteribo; Quinct. 13. quod tametsi miserum ... est, feret tamen; Sex. Rosc. 49. tametsi miserum est, tamen ei ... possim ... ignoscere; ib. 55. tametsi bestiae sunt, tamen ... peccant; ib. 56. tametsi statim vicisse debeo, tamen de meo iure decedam; ib. 73. tametsi veritatis erat amicus, tamen ..; ib. 85. quod, tametsi grave est, tamen aliquo modo posse ferri videtur; ib. 117. eum profecto, tametsi verbo non audeat, tamen re ipsa ... confiteri; ib. 123. populus Romanus interea, tametsi multis incommodis .. adfectus est, tamen nihil ... requirit; div. Caec. 8. tametsi utrumque esse arbitror perspicuum, tamen de utroque dicam; ib. 11. est tamen hoc aliquid, tametsi non est satis; ib. 47. quod tametsi non reprehendunt, tamen ... quod laudent non habent; Verr. a. pr. 46. tametsi probabatur nemini, ... tamen usque eo timui ne ..; ib. I, 17. non dubito quin, tametsi .. in te ... nulla ratio umquam fuit religionis, nunc tamen ... veniat; ib. 47. [tametsi erat] ignarus ... [tamen] ad istum venit; ib. 65. tametsi dici ... potest, tamen dicere praetermittam; ib. 86. tametsi ... didicisti, tamen ... cognosce; ib. 88. tametsi ... exspectant, tamen ... potuerunt; ib. 90. iste, tametsi singulari est audacia, tamen ... summittebat; ib. 105. tametsi ... cognovistis, tamen vobis ... demonstrabitur; ib. II, 15. tametsi positae (statuae) essent, ... tamen putabat; ib. 21. qui causam Dionis egit, ... hominis honestissimi, tametsi civis ... iam diu est, tamen omnium Siculorum primi ac nobilissimi; ib. 23. tametsi ... confido, tamen ... attendite; ib. 108. tametsi ... putetis, tamen hoc vobis falsum videri; ib. III, 26. ille, tametsi ... videbat, tamen ... dicebat; ib. 55. haec tu, tametsi ... fuisti, tamen numquam perpeterere; ib. 129. id quod tametsi isti difficile est, tamen haud scio an fieri possit; ib. 162. tametsi ... sciebam, ... tamen mirari solebam; ib. IV, 33. publice in eum, tametsi vexasset Siciliam, tamen ... testimonium ne quod diceret; ib. 113. ea tametsi ... acciderunt, tamen haec una causa ... valet; ib. 114. iniquum esse, tametsi ... laudatione iam non uteretur, tamen non id prius decernere; ib. 142. tametsi dubitari non potest, tamen ... quaeri oporteat ..; ib. V, 11. nisi forte id, quod, tametsi probari nullo modo potest, tamen dici quidem ... necesse est; ib. 45. tametsi ... iacebat ebrius, erexit se tamen; ib. 63. tametsi ea est hominis impudentia, quam nostis, ipse tamen cum vir esset Syracusis; ib. 82. tametsi enim verissimum esse intellegebam, tamen credibile fore non arbitrabar; ib. 158. tametsi satis habent, tamen ... plus habebunt fortasse, quam postulant; ib. 173. tametsi postulat causa, tamen ... ad male dicendum non soleo descendere; Tull. 5. quod tametsi eo volo, quia mihi utile est, tamen abs te ... postulo; ib. 6. id tametsi nullo iure fieri potuerit, tamen se nihil additurос; ib. 39. nam id quidem tametsi improbe fit, ... tamen malitia est iam usitatum; Caecin. 2. ea (vis), tametsi verbis interdicti non concluditur, sententia tamen iuris ... retinetur; ib. 63. quod ego tametsi non nunc primum ... audio, tamen admodum mirabar; ib. 65. tametsi ille id || in || aliqua causa faciebat, ... tamen probasse nemini quod defendebat; ib. 67. id, tametsi extra causam est, percurram tamen brevi; ib. 94. tametsi de hoc iure multa praetereo, tamen me longius esse prolapsum, quam ..; ib. 101. tametsi ille ... venerit, tamen impetus hostium repressos esse; imp. Pomp. 13. noster autem exercitus, tametsi urbem ... ceperat, ... tamen ... commovebatur; ib. 23. tametsi cognoscetis auctoritates contrarias, ... tamen ... exquirere possumus veritatem; ib. 51. tametsi permulta sunt, quae mihi ... dicenda esse videantur, tamen ... adgrediar ad crimen; Cluent. 8. tametsi ... nullum scelus praetermissum videtur, tamen ... aditum sibi aliis sceleribus ante munivit; ib. 31. tua vero nobilitas .. tametsi summa est, tamen hominibus litteratis [...] est notior; Muren. 16. tametsi probabam eius eloquentiam, tamen non pertimescebam; Cael. 27. *tametsi capitale mihi odium minis* ... indixerat, ... tamen *neque dixi quicquam* ..; Fr. B. XIII, I, 2.

ut: ut illud non cogitares, tamen ... te (ad) iudices esse venturum; Verr. III, 95. verum ut ita sit, tamen non potes ..; ib. 151. ut ego adsentiar orationi, defensionem tamen non probabo; ib. 206. ut tibi reum neminem, sed vitia proponas, res tamen ipsa ... accusari potest; Cael. 29. quod ut sciret Milo, ... suspicari tamen debuit ..; Milo 51.

B. **Verbindungen:** ac, atque: posuistis enim, atque id tamen ... strictim, coniurationis hunc ... participem fuisse; Cael. 15. ſ. **ac,** II, 1. tamen (9 St.) B. I, S. 28, b. — 2, g. tamen (4 St.) B. I, S. 36, a. — **atque,** II, 1. tamen (15 St.) B. I, S. 310, a.

at: ſ. **at,** II. tamen (11 St.) B. I, S. 307, a.

cum: cum ... in altera (re) spes esset ad talem tamen virum iudicem veniendi; Quinct. 32. cum ... summi viri, ... qui ... sedere debebant, tamen ... aliquantum operae .. consumpserint; Sex. Rosc. 51. cum omni ratione illi tamen calumniarentur; Verr. III, 78. cum illi tamen ornarint templa deorum immortalium; ib. IV, 123. fit ... clamor, cum tamen a praesenti supplicio tuo continuit populus Romanus se; ib. V, 74. cum perfugio nullo constituto tamen haec scelera servi audacissime faciant; Tull. 40. cum tu discessu ceterorum nostra tamen ... caede te contentum esse dicebas; Catil. I, 7. ut, qui ... sibi temperarit, cum tamen aliquid adsequi posset, is nunc id agat, ut ..; Flacc. 41. qui ante quam de meo adventu audire potuissent, cum tamen || cum tantum || abessent aliquot dierum viam, in Macedoniam ... perrexi; Planc. 98. * cum tamen si || cum tamen || metuitur etiam nunc Milo; Milo 67. cum tu tamen ... per tegulas demitterere || dimitterere ||; Phil. II, 45.

et: ut et populo ... suppeditaretur et aratoribus tamen arare ... expediret; Verr. III, 43. ſ. **et,** A. tamen (3 St.) B. II, S. 213, b. — B, II, 1, i. tamen (15 St.) B. II, S. 231, a.

ne: ecce autem nova turba atque rixa, ne tamen ... putetis; Verr. IV, 148. ne quod tamen scutum dare in iudicio viderentur; Tull. 43.

nec, neque: neque tamen tam multa verba faciam; Quinct. 34. neque tamen quisquam inventus est; ib. 73. neque plura tamen dici possunt; Sex. Rosc. 33. habet ... plura .. praedia neque tamen ullum nisi praeclarum; ib. 133. cuius personam praeclare ... tractare consuevit, neque tamen ... par gratia refertur; Qu. Rosc. 20. sane ne haec quidem mihi || mihi quidem || res placebat: neque *tamen* || neque || ... intellegebam; Verr. a. pr. 22. aderat in senatu ... neque tamen multum proficiebat; ib. II, 85. quem ad modum ... comitia haberentur nec tamen Herodotus adesse posset; ib. 128. quasdam res ut ad legem adderent neque tamen ... recederent; ib. III, 18. immo vero contra rapiebat ... neque tamen ullum iudicium reperietur; ib. 28. nullum .. horum (signorum) reliquit neque aliud ullum tamen praeter unum pervetus ligneum; ib. IV, 7. neque id tamen ullo periculo feci; ib. 16. neque tamen finis huic iniuriae .. fiebat; ib. 87. neque tamen hanc centuriam Populianam vacuam tradidit; Tull. 17. cum iam tortor atque essent tormenta ipsa defessa neque tamen illa (mulier) finem facere vellet; Cluent. 177. neque tamen nos id querimur; leg. agr. II, 30. nihil adsequeris, [nihil moliris,] neque tamen conari ac velle desistis; Catil. I, 15. quod quicquid cogitant me scire sentiunt, neque tamen permoventur; ib. II, 5. nec tamen ego sum ille ferreus qui ..; ib. IV, 3. neque tamen quicquam tam anguste scriptum est; Muren. 28. congemuit senatus frequens neque tamen satis severe ... decrevit; ib. 51. neque tamen Lacedaemonii ... res publicas suas retinuerunt; ib. 74. neque est adhuc tamen ea summa completa; Flacc. 32. habuit quandam ille infamiam suam; neque tamen ille ipse ... vobis iudicibus damnatus esset; ib. 95. cum his ... pestibus bellum mihi inexpiabile dico esse susceptum, neque id tamen ipsum tantum quantum ..; har. resp. 4. ut modo se his, modo vendat illis, nec tamen ita, ut ..; ib. 46. laudabat homo doctus philosophos nescio quos, neque eorum tamen nomina poterat dicere; Sest. 23. eundem ... certam Achaeis ... pecuniam imperavisse, neque tamen ullo in publico ... loco signum ... reliquisse; ib. 94. neque hic tamen ulla umquam iniuria adducetur, ut ..; ib. 95. nec tamen illud genus alterum nocturnorum testium pertimesco; Cael. 20. beatos esse, quibus ea res honori fuerit, ... nec tamen eos miseros, qui ..; Milo 96. quam multa seria, neque tamen ullo modo divolganda! Phil. II, 7. senatum etiam reges habebant: nec tamen ... in consilio regis versabantur barbari armati; ib. III, 9. sine iracundia dico omnia nec tamen sine dolore animi; ib. VIII, 19. neque tamen nos urguet mandatis plurimis; ib. 27. multi saepe exercitus ... fuerunt, nec tamen ullis tale genus honoris tributum est; ib. XIV, 33.

qui: multa sunt falsa, iudices, quae tamen argui suspiciose possunt; Sex. Rosc. 76. una commendatio huius: qui tamen ... recepit; Qu. Rosc. 31. quo in negotio tamen illa res me || illa me res || .. consolatur, quod ..; div. Caec. 5. quae ille si commemorari noluisset, non ... tam aperte .. dixisset, quae tamen ... dicentur; Verr. a. pr. 18. quas (pecunias) nullo duce tamen aliqua ex particula investigamus; ib. I, 100. quod ego in paucis tamen usu venisse non moleste tuli; ib. II, 14. qui tamen de cohorte sua dare non solebat; ib. 34. quod est tamen actum, ut ..; ib. 67. [quae (crimina) tamen] omnia novas iniurias habent; ib. 147. quo illi frumento ... tamen ab decumanorum iniuriis civis suos non redemerunt; ib. III, 79. quibus aliquid tamen reliqui fuerit; ib. 121. qui tamen in agris ... remanserunt; ib. 128. secuti sunt avariores magistratus, qui tamen ... invenerunt; ib. 190. quibus iniuriis gravissimis tamen illud erat miserum solacium, quod ..; ib. 199. immo vero modo ... vidimus, qui forum ... ornarent: qui tamen ... reddebant; ib. IV, 6. quod tamen isti textrinum ... ad muliebrem vestem conficiendam fuit; ib. 102. qui tamen ... iura retineret; ib. 122. quod tamen nemo suspicari debet ..; ib. 124. quos tamen idcirco necabat palam, quod ..; ib. V, 157. qui tamen ... eis incommodis mederi fortasse potuisset; imp. Pomp. 26. quem (filium) tamen unum ex multis fortuna reliquum esse voluisset; Cluent. 22. qui tamen defendi causam suam lege noluit; ib. 149. quos tamen ipsos ... huius exspectatio iudicii dies noctisque sollicitat; ib. 195. in morbum gravem .. incidit; in quo tamen non minus de capite huius quam de sua vita laborat; ib. 198. qui paulo ante aliquid tamen de gladiis ... respondisset; Catil. III, 10. quae (hospitia) tamen ... non minore labore tueor quam comparo; ib. IV, 23. venio nunc ad M. Catonem, quod est firmamentum ... totius accusationis; qui tamen ita gravis est accusator, ... ut ..; Muren. 58. in quibus (criminibus) tamen Murena [a] senatus auctoritate defenditur; ib. 73. quae est umquam iacta non suspicio, quae tamen solet esse falsa ..? Flacc. 6. qui et rem agnoscit neque hominem ignorat; qui tamen credidit; ib. 46. magna cum Graecis contentio; qui tamen ... iacent victi; ib. 92. quae (studia) tamen ei sola in malis restiterunt; Sulla 74. qui sedulitatem mali poëtae duxerit aliquo tamen praemio dignam; Arch. 25. quorum alter tamen neque me neque quemquam fefellit; sen. 10. quem tu tamen populum ... frequentare non poteras; dom. 89. te ad tuum adfinem ... contulisti; quem ego tamen credo ... non ita crudelem fuisse, ut ..; ib. 134. in qua (domo) tamen ita est inaedificatum sacellum, ut

..; har. resp. 31. quod tamen mihi iam suspicari videntur; ib. 46. nam ex novem tribunis, quos tamen habueram, unus me absente defluxit; Sest. 69. is interfuit epulis ... parricidarum; in quo tamen est me ultus; ib. 111. alter (popularis), qui tamen se continuerat, tulerat nihil, ib. 114. qui tamen quoquo tempore conspectus erat, .. gladiatores ... extimescebant; ib. 126. in quo tamen eos civis coniunxit eodem periculo; ib. 132. praecipuum illum ... sensum doloris mei, quem tamen vos communem semper vobis mecum esse duxistis, a sententia dicenda amovebo; prov. cons. 2. edicere est ausus cum illo suo pari, quem tamen omnibus vitiis superare cupiebat, ut ..; Piso 18. M. Marcellus ... periit in mari: qui tamen ob virtutem in gloria ... vivit; ib. 44. in quo me tamen, qui esset paratus ad se defendendum, reprehendit; ib. 55. tribuni plebis P. Rutilius Rufus, C. Fimbria ... facti non sunt (aediles), quos tamen omnis consules cimus factos esse; Planc. 52. qui tamen ipse ... se victum non potuit pati; Scaur. 3. qui tamen ipsi mortem ita laudant, ut ..; ib. 5. quod (genus) tamen ipsum fingi potest; ib. 19. omnis ista celeritas ... illud patefecit, ... quod occultum tamen non erat; ib. 30. quorum tamen omnium laudatione utimur; ib. 43. quae (dignitas) quidem in miserrimis rebus huic tamen tribuenda maxima est; Rab. Post. 41. quae (contio) tamen huius auctoritate placata est; Milo 58. quae tamen crudelitas ab hoc eodem .. vindicata est; Ligar. 12. qui si consilio id fecisset, esset eorum similis, quos tu tamen salvos esse voluisti; ib. 34. perturbat me .. etiam illud interdum, quod tamen cum te penitus recognovi, timere desino; Deiot. 4. patriae liberatores urbe carebant, ... quos tamen ipsi consules ... laudabant; Phil. I, 6. quae tamen urbs ... plus una me nocte cupiens retinere non potuit; ib. 7. quae (promissa) tamen multo plura . . reperta sunt; ib. 17. de quo (avo) tamen audisti multa ex me; ib. 34. qui, cum adesse ipsis propter vim armorum non licebat, aderant tamen; ib. 36. cuius tamen scelus in scelere cognoscite; ib. II, 56. quod me de ementitis auspiciis, quibus tamen parere necesse erat, putares esse dicturum; ib. 88. sed, si illa tulimus, ... quae tamen ipsa non tulimus; ib. III, 29. quae tamen poena in civis nimis crudelis putabatur; ib. XI, 1. multi (dolores) ... maiores, quos tamen non miseros, sed laboriosos solemus dicere; ib. 8. qui tamen nunc nihil aliud agere videtur nisi ut ..; ib. 11. quem tamen temperantem fuisse ferunt Pisauri balneatorum; ib. XIII, 26. quod tamen ipsum ... non miserandum putatur; ib. XIV, 34. quae (aquae)* gustu tamen Arpinatis fuissent; Fr. B. XIII, IV, 3.

quia; quia tamen aliquem contra te advocare poterat; Quinct. 71.

quod: quod paulo tamen occultior ... vestra ista cupiditas esset; Sex. Rosc. 104. quod in vetere fortuna illos natos et educatos nimiae tamen rerum omnium copiae depravabant; leg. agr. II, 97.

sed: sed tamen hac ipsa (defensione) tibi si uti cupias, non licet; Verr. III, 176. non dubitavit illud insigne ... tollere, sed tamen ... reddidit; ib. IV, 48. sed paulo solutiore animo tamen || tamen animo || secum illam (uxorem) haberet; ib. V, 82. numquam ... optabo ... ut ... audiatis; sed triduo tamen audietis; Catil. II, 15. sed ut hanc vim omittam, ... queri tamen cogimur! Flacc. 14. quamquam ille gentem istam reliquit, sed tamen disce ... ius totum omnium religionum; dom. 127. es tu quidem ... impudentia singulari, sed tibi tamen oculi ... cecidissent, cum ..; ib. 133. atque ego hanc orationem ... non suscepissem, ... sed tamen facile ... reticuissem; har. resp. 61. sed tamen sedulitatem ... hominis videtis; Sest. 71. lapidationes persaepe vidimus; non ita saepe, sed nimium tamen saepe gladios; ib. 77. pulsi nos eramus, non omnino ista manu sola, sed tamen non sine ista; ib. 84. sed tamen illud scripsit disertissimus poëta pro me; ib. 122. sin autem est fictum, non illud quidem modestum, sed tamea est non infacetum mendacium; Cael. 69. nihil habet similitudinis ista accusatio, sed tamen tanta auctoritas in C. Mario fuit, ut ..; Balb. 49. sed tamen lubricum genus orationis adulescenti non acriter intellegenti est saepe praeceps; Piso 68. C. Caesarem non eadem ... sensisse quae me scio; sed tamen ... me ille ... socium esse voluit; ib. 79. non poteram ... non metu exanimari, sed mirabar tamen credi popae; Milo 25. sed tamen si minus ... virtus civibus grata cecidisset, magno animo .. cederet ex ingrata civitate; ib. 81. non video causam mutandi loci, sed tamen acta res criminose est; Deiot. 21. sed tamen ille inimico servum remisit, tu ..; ib. 31. non illa quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis; Phil. II, 66. si de meo iudicio quaeris, nollem; sed tamen consilium a primo reprehendendum; ib. 75. sed ex plurimis malis ... hoc tamen boni est, quod ..; ib. 117. quamquam ille non eguit consilio cuiusquam, sed tamen currentem ... incitavi; ib. III, 19. nunc enim sunt pauci illi, sed tamen plures, quam ..; ib. VI, 16. sed ut concedam incertos exitus esse belli, ... tamen pro libertate vitae periculo decertandum est; ib. X, 20. sed omnes tamen tantam habent similitudinem inter se, ut ..; ib. XIII, 28. non novi Sex. Albedium || Albesium ||, sed tamen neminem tam maledicum offendi qui ..; ib. ſ. **sed**, A, II. tamen (S. 424 ff.). B. quidem (S. 428, a).

si: si ... tamen digna causa videretur cur ..; Verr. II, 117. [nam si ei, qui propter desidiam in otio vivunt, tamen ... capiunt voluntatem ...]; leg. agr. II, 103. si nosmet ipsi, qui ... delectationes alias multas habere possemus, ludis tamen oblectamur; Muren. 39. si ego, qui trinos ludos aedilis feceram, tamen Antonii ludis commovebar; ib. 40. si tuus parens etiam in ipsa suspicione periculi sui, tamen humanitate adductus advocationem hominis improbissimi ... honestavit; Sulla 81. si tamen id XXX curiae iussissent, num id iussum esset ratum? dom. 77. si .. summi ... viri ... propositis tot exemplis iracundiae ... tamen suam rem publicam illam defenderent; Sest. 141. si ipse, qui te ... ferri praecipitem est facile passus, tamen te omni honore indignissimum iudicavit; Vatin. 39.

verum: qui societatem cum Sex. Naevio fecerit, viro bono, verum tamen non ita instituto, ut ..; Quinct. 11. verum tamen petat: audiamus; ib. 42. de rationibus ... volt diiudicari: sero, verum aliquando tamen; ib. 43. innocens est quispiam, verum tamen, quamquam abest a culpa, suspicione tamen non caret; Sex. Rosc. 55. verum tamen hoc ita est utile, ut ..; ib. verum tamen quem fraudarit videamus; Qu. Rosc. 20. verum tamen, quoniam natura tam malevolus es, numquam ista te molestia ... liberabo; ib. 34. hanc habent arcem minus aliquanto nunc quidem munitam quam antea, verum tamen ..; div. Caec. 18. haec in te sunt omnia? utinam quidem essent! verum tamen ut esse possent ..; ib. 40. verum tamen L. Appuleium esse video proximum subscriptorem; ib. 47. hoc me profiteor suscepisse magnum fortasse onus, ... verum tamen dignum ..; Verr. a. pr. 34. Carbo graviter ferebat, ...

verum tamen ornabat eum; ib. I, 34. verum ista damnatio tamen cuius modi fuerit audite; ib. 72. si planum facio teste homine nequam, verum ad hanc rem tamen idoneo; ib. 83. verum tamen cum esset ... praedatus; ib. 130. verum tamen ea liberalitas est probanda, quae ..; ib. II, 28. exarsit iracundia ac stomacho; verum tamen fuit ..; ib. 48. verum tamen dolorem suum nemini impertiebat; ib. 84. verum tamen ... exponam; ib. 88. nam si ita defenderet, ... improba defensione, verum aliqua tamen uti videretur; ib. 101. verum tamen ... cognovistis; ib. 133. verum tamen ego hoc amplius suscepi quam ceteri; ib. III, 4. esto: ... verum tamen ... civis Romanos coluit; ib. 59. debet; verum tamen non cogitur; ib. 122. non dubito quin vobis satis fecerim, iudices; verum tamen progrediar longius; ib. 144. qui nihil dum etiam istius modi suspicabantur; verum tamen ea providebant; ib. IV, 9. sunt ista; verum tamen abducuntur homines ..; ib. 12. ego vero ad meam rationem ... non aestimo, verum tamen ... arbitror ..; ib. 13. duo pocula non magna, verum tamen cum emblemate; ib. 49. verum tamen quantum intersit videte; ib. 57. erat admodum amplum ... signum cum stola; verum tamen inerat in illa magnitudine aetas ..; ib. 74. verum tamen ita mihi res tota provisca ... est, ut .., ib. 91. esto: verum tamen honestius est ..; ib. 124. hanc (uxorem) [..] vir amabat: verum tamen huius libidini adversari nec poterat nec audebat; ib. V, 82. consilium capit primo stultum, verum tamen clemens; ib. 101. gravis dolores inventi parentibus, ... verum tamen mors sit extrema; ib. 119. *verum tamen rem sic tuto servare voluit;* Tull. 14. ostendi falsa esse: verum tamen confitebor; ib. 54. verum tamen ab inimico dicta et obiecta; Font. 38. verum tamen cum ... considero, non video quid ..; Caecin. 4. verum tamen nimiae vestrae benignitati pareremus, si ..; ib. 9. verum tamen is testis ... solus dixit; ib. 30. verum tamen illud est turpissimum ..; ib. 40. verum tamen quid ait vester iste auctor? ib. 79. verum tamen ecquid mihi respondetur ad illud, quod ego iam antea dixi ..? ib. 86. verum tamen illis imperatoribus laus est tribuenda; imp. Pomp. 8. verum tamen ista multa iudicia quae sunt? Cluent. 88. verum tamen cavet, ut ..; leg. agr. II, 62. est invidiosa lex, sicuti dixi, verum tamen habet excusationem; ib. III, 5. verum tamen quid sibi isti miseri volunt? Catil. II, 23. verum tamen utrisque nostrum desiderium nihil obfuisset; Muren. 21. verum tamen hoc dico de toto genere Graecorum; Flacc. 9. accepit P. Sulla .. volnus ... mortiferum, verum tamen eius modi quod ..; Sulla 73. de meo quodam amore gloriae nimis acri fortasse, verum tamen honesto vobis confitebor; Arch. 28. verum tamen antiqua neglegemus; har. resp. 32. verum tamen nocturnis vigiliis ... iustitium illud ... meditatum est; ib. 55. ac ne diutius loquar de auguratu tuo, ... verum tamen, ut somnia tua relinquam, ad scelera veniam; Vatin. 21. sed cum T. Annium tanto opere laudes, ... verum tamen || verum etiam, al. || quaero ..; ib. 41. verum tamen, quoniam te ... Phalarin grammaticum habemus, ... scire cupio quid ..; Piso 73. *verum tamen, quoniam ita tulit casus infestus, non recusandum sibi arbitratur quo minus ..;* Scaur. c. 1, § 1. verum tamen quid erat quod me rogares, si ..? Phil. II, 10. verum tamen homines, quamvis in turbidis rebus sint, tamen, si modo homines sunt, interdum animis relaxantur; ib. 39. me salvum adhuc res publica conservavit sibi, ... verum tamen semel ... cecidi; ib. XII, 24. verum tamen venit; Fr. B, XII, 6. verum |tamen ceteris * sit ignoscere; ib. XIII, IV, 2.

ut: ut tu tamen aliquid esse videare; div. Caec. 48. ut eum ... paulo tamen obsoletius vestitum videret; Verr. I, 152. ut tamen ... plus decuma non possit auferri; ib. III, 20. ut et populo Romano satis frumenti ... suppeditaretur et aratoribus tamen arare ... expediret; ib. 43. non versabor in uno genere diutius, ... ut tamen in causa relinquam; ib. 103. ut fortunam tamen non alienam, periculum autem commune arbitraretur; ib. V, 121. ut ... illi, qui honori inviderunt meo, tamen vos universos in consule deligendo plurimum vidisse fateantur; leg. agr. II, 103. ut ... in his ... reliquiis miseris et adflictis tamen haberet quosdam ..; Sulla 1. ut illae tabulae privata tamen custodia ... continerentur; ib. 42. quae ita deformata sunt a fortuna, ut tamen a natura inchoata compareant; ib. 73. verum haec ita praetereamus, ut tamen intuentes ... relinquamus; Sest. 13. ut nos invito te tamen ad iudices, non ad carnifices veniremus; Planc. 41. ut omnibus me rebus a te ... ornato tamen ad tua ... merita ... maximus hoc tuo facto cumulus accesserit; Marcell. 34. ut eum tamen bellum gerere consulem vellet; Phil. XI, 17.

tametsi, obwohl, obgleich, gleichwohl, jedoch: I. **ohne unmittelbaren Gegensatz:** tametsi nolo eam rem commemorando renovare; Quinct. 70. non modo ignoscendi ratio, verum etiam cognoscendi consuetudo iam ... sublata est; Sex. Rosc. 3. te dicere ... causas omnis oportebat; ib. 53. ita se res habet, ut ..; ib. 124. meo iure possum, si ..; ib. 135. inermis, iudices, sensi; ib. 142. iam ... crimen sublatum est; Qu. Rosc. 25. ita de meo facto loquor, quasi ..; Verr. I, 29. quid poterat esse apertius ..? ib. 149. et illum annum pertulerant, qui ..; ib. II, 8. minus id quidem nobis ... laborandum est; ib. 76. bene agis: tametsi qui tantis erunt cervicibus recuperatores, qui ..? ib. III, 135. cum ... videamus, ... quid mirabimur ..? ib. 184. ne vectura quidem est opus; ib. 192. quae ista sunt exempla multorum? ib. 209. rogatus ... tenetis memoria quid responderit; ib. IV, 17. quae est ista laudatio, cum ..? ib. 19. iam dudum ego erro, qui ..; ib. 35. non tam multum in istis rebus intellego; ib. 94. ne oculis quidem captus in hanc fraudem ... decidisti; ib. 101. vosmet ipsos haec eadem audire certo scio; ib. 132. tu negare non potes; ib. V, 47. solent ei fortunam sibi obici nolle qui ..; ib. 132. iniuriam facio communi causae; ib. 141. dolor me non deficit; ib. 158. ille una sententia est absolutus; Cluent. 105. tametsi *si* qui || tametsi qui, tamen si || acutiores in contione steterant, de lege agraria nescio quid voluisse eum dicere suspicabantur; leg. agr. II, 13. video ..; Catil. I, 22. qui magis sunt tui quam ..? Marcell. 21. ignoscite mihi, iudices; Fr. B, VI, 58.

II. **mit unmittelbarem Gegensatz:** 1. **ohne Partikel:** iam intelleges, ... tametsi neque omnia dicam ..; Sex. Rosc. 83. non enim tantum mihi derogo, tametsi nihil adrogo; ib. 89. tametsi hoc quidem minime latet, ... verum ex hoc etiam ... convincatur; ib. 48. si veniret ab Statilio, tametsi artificio Roscium superaret, aspicere nemo posset; Qu. Rosc. 30. tametsi ... neque ipse iam sperat nec populus Romanus metuit, ... sunt qui ..; Verr. I, 6. nolebat in agendo discere, tametsi non provinciae rudis esset; ib. II, 17. non mehercule haec ... crederem, .. tametsi volgo audieram, nisi ..; ib. III, 62. tametsi lex est de pecuniis repetundis, ille se negat pecuniam repe-

tere; ib. IV, 17. mater enim a me ... tametsi in hunc hostili odio ... est, mater, inquam appellabitur; Cluent. 12. mihi enim venit in mentem quid dici possit, tametsi adhuc non esse hoc dictum mementote; ib. 183.

2. **tamen:** f. **tamen,** A, II, 2. tametsi (54 St.) S. 693.

tamquam, so wie, wie wenn, gleichsam: I. **allein:** 1. **bei Substantiven:** acroama: hic tamquam festivum acroama ... emblemata evellenda curavit; Verr. IV, 49.

aemulus: si non tamquam virum, sed tamquam aemulum removisset; Verr. V, 82.

arx: aede Castoris tamquam arce aliqua a fugitivis occupata; Sest. 85.

auctoritas: pedestrem ex aere statuam tamquam ex eius auctoritate ... decerno; Phil. IX, 13.

auspicium: si ... audire de te nolunt, cum viderunt, tamquam auspicium malum detestantur; Vatin. 39.

canes: quas tamquam canis immitteret; Verr. III, 84.

carcer: cum corpore animus tamquam carcere saeptus teneretur; Scaur. 4.

Chaldaei: a quibus etiam dies, tamquam a Chaldaeis, petebantur; Muren. 25.

civis: quod scribam tamquam ad civem, tamquam ad bonum virum, non tamquam ad sceleratum et latronem; Phil. II, 9.

comitia: videbor suffragio meo, tamquam comitiis, honorem homini amicissimo denegasse; Phil. XI, 19.

domini: manubias suas imperatores ... ad x viros tamquam ad dominos reportare; leg. agr. II, 61.

equus: in huius me tu consilii societatem tamquam in equum Troianum ... includis? Phil. II, 32.

exitium: milites ... contraxistis tamquam ad exitium eorum, qui ..; Phil. XIII, 33.

fata: non haec .. a me tum tamquam fata in ipsa re gerenda canebantur? Sest. 47.

filiola: quoniam mihi videris istam scientiam iuris tamquam filiolam osculari tuam; Muren. 23.

flamma: ut ab urbe tamquam pestifera flamma arceatur; Phil. VI, 6.

frater: qui populum Romanum pro me tamquam pro fratre ... obsecrarit; sen. 29.

freni: Mutinam .. illi exsultanti tamquam frenos furoris iniecit; Phil. XIII, 20.

fretus: ne in Scyllaeo illo aeris alieni tamquam [in] fretu ad columnam adhaeresceret; Sest. 18.

fundus: si ea lex ... in populo aliquo tamquam in fundo resedisset; Balb. 20.

funus: in qua (causa) furiae concitatae tamquam ad funus rei publicae convolant; Sest. 109.

gladius: cum hominibus enervatis ... consulatus tamquam gladius esset datus; Sest. 24.

gradus: quibus (decretis) tamquam gradibus mihi videor in caelum ascendisse; dom. 75.

Hannibal: ut ei senatus, tamquam Hannibali ... denuntiaret ne ..; Phil. VI, 6.

herbae: quae studia ... in adulescentia .. tamquam in herbis significant quae ..; Cael. 76.

hereditas: quam (virtutem) vobis tamquam hereditatem maiores vestri reliquerunt; Phil. IV, 13.

incendium: talis improbitas tamquam aliquod incendium restinguendum est || restinguendumst, restinguenda est ||; Verr. I, 153.

index: si etiam basim, tamquam indicem sui sceleris, sustulisset; Verr. IV, 79.

inguen: ut ... tu in hoc ulcere tamquam inguen exsisteres; dom. 12.

interitus: ut ... tamquam ad interitum ruerem voluntarium; Marcell. 14.

Italia: quem ad modum mihi advenienti tamquam totius Italiae atque ipsius patriae dextram porrexerint Brundisini; Sest. 131.

lanista: uter eorum perisset, tamquam lanista; Piso 27.

latro: f. civis.

libelli: qui ea chirographa tamquam gladiatorum libellos palam venditent; Phil. II, 97.

lutum: videtis ... codam illam Verrinam tamquam in luto demersam || demersam esse || in litura? Verr. II, 191.

lux: quamquam in memoria gratorum civium tamquam in luce posita (virtus) laetetur; Phil. V, 35.

machina: Avillio tamquam aliqua machina admota; Cluent. 36. hanc totam || totam hanc || fere legem ... tamquam machinam comparari; leg. agr. II, 50.

naufragium: quem tu e patrimonio tamquam e naufragio nudum expulisti; Sex. Rosc. 147. ut illo e iudicio tamquam e naufragio nudus emersit; Fr. B, XIII, 1, 6.

navigium: neque esse inconstantis puto sententiam tamquam aliquod navigium ... moderari; Balb. 61.

nurus: reiecta mater amicam impuri filii tamquam nurum sequebatur; Phil. II, 58.

obses: quam (filium) mihi videtur amplecti res publica tamquam obsidem consulatus mei; Catil. IV, 3. habemus enim a Caesare ... sententiam tamquam obsidem perpetuae in rem publicam voluntatis; ib. 9.

orbis: stare enim omnes debemus tamquam in orbe aliquo rei publicae; Planc. 93.

Palladium: quod (librarium) te aiunt ... ex mediis armis ... tamquam Palladium sustulisse; Milo 33.

patria: f. Italia.

pestis: te tamquam aliquam calamitosam pestem tempestatemque || tempestatem pestemque || pervasisse; Verr. I, 96.

pignora: ut ... haec proicias tamquam pignora iniuriae; Phil. XIII, 6.

poculum: sed [repente] e vestigio ex homine tamquam aliquo Circaeo poculo factus est Verres; div. Caec. 57.

portus: mare videmus ... tamquam unum aliquem portum ... teneri; prov. cons. 31.

proelium: ut alius inter manus e convivio tamquam e proelio auferretur, alius tamquam occisus relinqueretur; Verr. V, 28.

serpens: repente enim te, tamquam serpens e latibulis, ... intulisti; Vatin. 4.

Sisapo: quod (Misenum) cum sociis tamquam Sisaponem tenebas; Phil. II, 48.

specula: in hac custodia et tamquam specula conlocati sumus; ib. VII, 19.

speculum: in quibus (versibus), si qui velit, possit istius tamquam in speculo vitam intueri; Piso 71.

stipes: f. truncus.

struma: qui exsecant pestem aliquam tamquam strumam civitatis; Sest. 135.

syngrapha: pergitisne vos tamquam ex syngrapha agere cum populo, ut ..? Muren. 35.

tempestas: f. pestis.

testis: neque in istum nugatorem, tamquam in aliquem testem, invehar; Flacc. 38.

Thraex: ut rex Ariobarzanes consulem vestrum ad caedem faciendam tamquam aliquem Thraecem conduceret; prov. cons. 9.

truncus: qui tamquam truncus atque stipes

... posset sustinere .. titulum consulatus; Piso 19.

turbo: nolite ... hunc ... tamquam turbine aliquo ... pervertere; Cael. 79.

tutela: emptionibus ea (praedia) solere saepe ad alienos homines ... non legibus tamquam tutelas pervenire; Balb. 56.

tutor: postea quam orba res publica consulis fidem tamquam legitimi tutoris imploravit; Quir. 11.

vagina: habemus enim huiusce modi senatus consultum ... tamquam in vagina reconditum; Catil. I, 4.

vas: [ut illo supercilio annus || antuus, al. || ille niti tamquam *vade* videretur]; Sest. 19.

vir: f. aemulus. civis.

2. **bei Adjectiven und Particip:** beatus: hi dum aedificant tamquam beati; Catil. II, 20.

captivus: ut se ipsa (Libertas) tamquam in captivis sedibus conlocaret; dom. 108.

fortis: ut tamquam fortis ... vir ... cadere videatur; har. resp. 40.

integer: sed ego institui referre ad vos ... tamquam integrum ... de poena quid censeatis; Catil. IV, 6.

mediterraneus: ab hac (insula) etiam haec frumentaria lucra tamquam a mediterraneis exigebantur? Verr. III, 85.

occisus: f. proelium. — sceleratus: f. 1. civis.

unus: me ... causam tamquam unius clientis in cubiculo meo discere; Scaur. 26.

3. **zum Satz:** tamquam rationem aliquando esset redditurus; Verr. IV, 49. ita fieri ... oporteret; ib. 84. hoc senatus mandasset; ib. mihi crimen esset diluendum; Cluent. 166. urbe capta; dom. 143. quod anu mortua libertus statim tamquam opere confecto Romam est profectus; Scaur. 12. cuius de morte tamquam de caerimoniis violatis quaeritur; Milo 59. mihi cum M. Crasso contentio esset; Phil. II, 7. heres esset; ib. 41. stolam dedisset; ib. 44. extruderetur a senatu; ib. X, 10.

II. **Verbindungen:** si: f. **si,** B, I. tamquam (4 St.) S. 489, b.

ita: statim, tamquam coniuratis aliqua ... facta ... esset, ita ... evocantur; Verr. III, 68.

sic: f. **sic,** II. tamquam (6 St. Cluent. 166) S. 495, b.

tandem, endlich, zuletzt, endlich einmal, doch: I. **allein:** 1. **Aussage:** ut ... veritas .. tandem ... recreetur; Quinct. 4. ut ... aequitatem in hoc t. loco consistere ... patiamini; ib. 10. hunc locum ... t. eius fortunae ... perfugium futurum; Cluent. 7. ineunt t. magistratus tribuni plebis; leg. agr. II, 13. cum omni mora ... senatus auctoritas impediretur, venit t. concilio de me agendi dies VIII Kalendas Februarias; Sest. 75. t. aliquid invenimus, quod ..; Cael. 68. cum experrecta t. virtus clarissimi viri ... suum pristinum morem requisivit; Piso 27.

2. **Frage:** a. **directe:** quis tandem nobis ista iura ... discribit || describit || ? Quinct. 45. quid est quod hac t. de re vobis possit videri? ib. 54. quibus t. tu || qu. t. te, qu. t. || .. argumentis accusatorem censes uti oportere? Sex. Rosc. 38. ecquid t. tibi videtur ... minoris facere ..? ib. 46. quo t. accusator ... confugit || confugerit || ? ib. 80. qua is t. poena adficietur ..? ib. 113. quid t., quaeso, iudices? ib. 118. quis t. esset qui ..? div. Caec. 6. utrum t. censes ..? ib. 54. quo me t. animo fore putatis || putetis ||, si ..? Verr. a. pr. 40. quo t. pudore talis viros ... domum venisse arbitramini? ib. I, 137. quid erat .. t. in illo puero populare? ib. 151. quid t. habuit argumenti ... res? ib. II, 115. verum ubi t. ... ista tanta pecunia consumpta est? ib. 142. quid t. postulat arator? ib. III, 28. quo t. modo vobis ... audiendum videtur? ib. 80. at quid est t. || an tandem, ain tandem ||, in quo se laborasse dicit? ib. 124. quid accidit t. ut ..? ib. 172. quid t.? ib. 180. cum utrisne t. istius factum conlaturus es? ib. 191. phaleras ... utrum t. abstulisti an emisti? ib. IV, 29. quid t. tuis statuis fore arbitrabare? ib. 90. qui t. istius animus est? ib. 110. mediocrine t. dolore eos adfectos esse arbitramini? ib. 132. iste motus servitiorum ... utrum tibi t. ... attulit? ib. V, 15. ubi t. istud latet, quod ..? ib. 47. quae t. civitas fuit quae deberet? ib. 53. utrum vobis consilium t. praetoris recitari videbatur ..? ib. 54. quae est ista t. laudatio, cuius ..? ib. 58. utrum t. tibi ad defensionem firmius fore putasti? ib. 75. quo t. animo sedetis, iudices? ib. 123. illa ... cognatio quos t. fructus ... tulit? ib. 125. hucine t. omnia reciderunt, ut ..? ib. 163. quid nunc ... t. facere debemus? ib. 172. mandat ut fundum sibi emat — cui t.? Caecin. 15. in fundum Caecina utrum t. noluit an non potuit accedere? ib. 48. quo t. animo esse debetis? imp. Pomp. 11. quo t. animo ferre debetis? ib. 12. quo t. igitur animo esse existimatis ..? ib. 16. quo t. igitur animo fuisse illos arbitramini, quibus ..? Cluent. 29. quid enim t. illi iudices responderent, si ..? ib. 61. quo t. igitur ore mentionem corrupti iudicii facitis ..? ib. 65. quid t., ... si quis ..? ib. 70. illa t. quaestio aut disceptatio aut iudicium fuit? ib. 90. dixitne t. causam C. Fidiculanius Falcula? ib. 103. quis t. id possit reprehendere? ib. 142. quo t. igitur Habitus metu adductus ... conatus est? ib. 170. nam nunc quidem quid t. illi mali mors attulit? ib. 171. quid ei eripuit mors praeter sensum doloris? ib. itane t. mulier ... in filii caput quaestionem habere conata es? ib. 182. huic t. ipsi tempori cur non servata (quaestio) est? ib. 186. utrum t. hanc silvam in relictis possessionibus an in censorum pascuis invenisti? leg. agr. I. 3. num quisnam t. || tam || abstrusus nummus usquam videtur, quem non ..? ib. 11. quos t. igitur xviros fieri volt? ib. II, 21. quo t. animo ... miseras nationes futuras? ib. 45. utrum t. ... honos haberi homini an invidia quaeri videtur? ib. 60. quae spes t. ... relinquetur? ib. 75. quam ob rem uter nostrum t. .. popularis est? Rabir. 11. quantum intervallum t. inter te atque illum interiectum esse putas? ib. 15. quid t. C. Rabirio faciendum fuit? ib. 20. quid t. C. Rabirium facere convenit? ib. 21. quam t. auctoritatem ... sequi ... velles? ib. 22. quod t. excogitabitur in eum supplicium, qui ..? ib. 28. quo usque t. abutere, Catilina, patientia nostra? Catil. I, 1. quo animo tibi ferendum putas? ib. 16. quid t. te impedit? ib. 28. quanto t. illum maerore esse adflictum ... putatis? ib. II, 2. quid t. .. futurum sit? ib. IV, 17. a quo t. .. est aequius consulem defendi quam a consule? Muren. 3. quo t. me animo esse oportet ..? ib. 4. quanto t. studio debeo naturae meae .. servire? ib. 6. quid t. ais? ib. 76. sed quid t. fiet, si ..? ib. 85. hunc igitur virum, Laeli, quibus t. rebus oppugnas? Flacc. 6. quid ... t. fieri putatis? ib. 17. utrum hic t. disceptationem ... veritatis an innocentiae labem aliquam ... fore putatis? ib. 24. quid tibi t. Deciane, iniuriae factum est? ib. 70. cui, quaeso, t. probasti? ib. 74. sicine tu auctor t. eum' ... in discrimen omnium fortunarum vocavisti? ib. 81. quantum t. ex his horis detraheret, si ..? ib. 82. cur t. M. Lurco, non oportet? ib. 86. si me ... reprehendendum putas esse, quid t. ... existimes ..? Sulla 4. quod t. Torquate, regnum? ib. 21.

nunc privatum regnare dicis? quo t. nomine? ib. uter t. rex est ..? ib. 22. sed quid est t., quod indicat per istum puerum Cornelius? ib. 51. quid t. de illa nocte dicit ..? ib. 52. quid, .. haec auctoritas nostra ... nihil hunc t. iuvabit? ib. 80. quis t. me reprehendat ..? Arch. 13. quid t.? dom. 24. quid t. futurum est ..? ib. 46. quid? de conlegio quis t. adfuit? ib. 117. qua t. istum perturbatione mentis ... praedonem fuisse censetis? ib. 140. sed quae t. est ... domus ab ista suspicione religionis tam ... pura? har. resp. 11. quo t. decepti munere? ib. 50. utrum t. || tamen || C. Marius splendidior cum ..? ib. 51. quid nos t. facere debemus ..? Sest. 141. si ipsas inimicitias depono rei publicae causa, quis me t. iure reprehendet? prov. cons. 20. utrum t. bono viro ... optabilius putas ..? Piso 33. quid t. erat actum aut gestum in tua provincia? ib. 40. si triumphum non cupiebas, cuius t. te rei cupiditate arsisse defendes? ib. 56. quid t. habet iste cursus? ib. 60. huiusce rei t. obscura causa est? Planc. 37. si quaesitor huic edendus fuisset, quem t. potius quam hunc C. Alfium ... edidisset? ib. 43. nulla largitionis nec fuit nec esse potuit suspicio. ain t.? ib. 49. quo me t. in te animo putas esse, Laterensis? ib. 78. *utrum tandem sponsione vinci necesse fuisset?* Scaur. 45. quid t. estis acturi? Rab. Post. 14. qui t. convenit ..? ib. 31. quod genus t. est illud ostentationis et gloriae? ib. 38. quid esset t. causae cur ..? ib. in qua t. urbe hoc homines stultissimi disputant? Milo 7. quis t. de interitu meo quaestionem tulisset? ib. 20. quo t. animo hoc tyrannum illum tulisse creditis? ib. 35. quid t. erat quod ..? ib. 49. quo t. animo eritis? ib. 101. utrum t. existimas facilius fuisse .. Ligarium ex Africa exire an vos in Africam non venire? Ligar. 20. quid t. erat causae cur ..? Phil. I, 11. haec utrum t. lex est an legum omnium dissolutio? ib. 21. sed quid opponas t., si ..? ib. II, 8. quid ad haec t.? ib. 111. cui t. nostrum ... pepercisset? ib. III, 4. D. Bruti iudicium ... num cui t. contemnendum videtur ..? ib. IV, 7. quid simile t.? ib. V, 27. quid t. intersit inter te et illos? ib. VIII, 13. quem t. civem umquam ornabitis? ib. X, 7. Galliam quo t. animo hanc rem auditurum putatis? ib. XII, 9. „nimirum eodem modo haec aspicitis, ut priora" — quae t.? ib. XIII, 26. si omnibus suis copiis excellentem virum res publica armasset, quem t. bonum paeniteret? ib. 32. si vero coloniarum ... hostis est, quid t. huius censetis urbis, quam ille ... concupivit? ib. XIV, 10. sed si principatus ageretur, ... quid t. mihi esset optatius? ib. 18. sed si familiariter ... velim quaerere, utrius t. tibi tribunatus minus probari potest? Fr. B, VII, 4. quid mihi t. responsurum putatis? ib.

b. **indirecte**: cum ab eo quaereretur, quid tandem accusaturus esset eum, quem ..; Sex. Rosc. 37. exspectabant omnes quo t. progressurus ... esset; Verr. V, 161. videamus quid t. censores ... iudicasse dicantur; Cluent. 123. primum .. hoc quaero, qui || ecqui || t. locus usquam sit quem ..; leg. agr. II, 39. quaero .. utrum t. putes huic civitati ... melius fuisse ... me civem in hac civitate nasci an te? Vatin. 10. volo audire de te quo t. senatus consulto legatus sis? ib. 35. scire cupio quid t. in isto versu reprehendas; Piso 13. videamus nunc ... locus ... utri t. fuerit aptior; Milo 53.

3. **Bedingung**: quid si tandem amplius triennium est? Qu. Rosc. 8. si t. ... nactus esset; Qu. Rosc. 19. si t. planum facio; ib. 39.

4. **Imperativ**: recita tandem quod ...; Verr. III, 120. recognosce t. mecum noctem illam superiorem; Catil. I, 8. vide t. .. quantum ego a te dissentiam; Planc. 9.

II. **Verbindungen**: aliquando: hunc miserum ... aliquando tandem posse consistere; Quinct. 94. ut t. aliquando timere desinam; Catil. I, 18. ibis t. aliquando, quo ..; ib. 25. t. aliquando, Quirites, L. Catilinam ... eiecimus; ib. II, 1. expulsus regno t. aliquando *Mithridates*; Muren. 33. id quod t. aliquando confitetur; Sulla 52. profectus est aliquando t. in Hispaniam; Phil. II, 75.

iam: ut iam tandem illi ... fateantur; leg. agr. II, 103.

igitur: f. I, 2, a. imp. Pomp. 16. Cluent. 29. 65. 170. Flacc. 6.

tango, berühren, betreten, rühren, treffen, anrühren, nehmen: alqm: etiam si tactus non fueris; Caecin. 37. poterisne dicere deiectum esse eum, qui tactus non erit? ib. 49. qui tactus non sit; ib. 50. tactus est etiam ille ... Romulus; Catil. III, 19.

alqd: tametsi ... unum quidque tangam; Sex. Rosc. 83. si quid communi nomine tetigit; Qu. Rosc. 35. quid tangi, quid teneri ius fuerit; dom. 138. ut .. ea, quae dicebam, ... paene tangere viderentur; Scaur. 26.

agrum: „idcirco .. agros nominare non possum, quia tangam nullum ab invito"; leg. agr. II, 67.

animum: ut numquam animum tuum cura fortunarum tuarum cogitatioque tangeret; Verr. III, 65.

civitatem: quam primum tetigero bene moratam et liberam civitatem, in ea conquiescam; Milo 93.

corpus: tribuni plebis sanctissimum corpus non tactum ... sed volneratum ... vidistis; sen. 7.

ossa: ut eorum ossa terra non tangat; Sex. Rosc. 72.

parietem: quid habet mea domus religiosi, nisi quod impuri et sacrilegi parietem tangit? har. resp. 33.

partem: quae pars provinciae sit, cui non possit intercedi, eam se avellere, quae defensorem habeat, non tangere; prov. cons. 36. cuius (legis) quam quisque partem tetigit; dom. 50.

postem: si ... postem ... tetigit; dom. 135.

provinciam: Verres simul ac tetigit provinciam; Verr. I, 27. ut provinciam tetigit; prov. cons. 8.

rationes: ne tangantur rationes ad Opis; Phil. VIII, 26.

Siciliam: quo die Siciliam tetigit; Verr. II, 19.

simulacrum: quod (simulacrum) a viro non modo tangi, sed ne aspici quidem fas fuit; Verr. V, 187.

Tiberim: qui (fundi) Tiberim fere omnes tangunt; Sex. Rosc. 20.

viam: quae (villa) viam tangeret; Milo 51.

tantisper, unterdessen: eum ... tantisper de aliquo reo cogitasse; Caecin. 30.

tantopere, f. **opus**, V (18 St.) B. III S. 499, b.

tantulus, so klein, so gering: A. consilium: quod enim est in terris commune tantum tantulumve consilium quod non ..? dom. 73.

B. morae: si tantulum morae fuisset; Verr. II, 93.

C, 1. commoveo: ne tantulum quidem commotus est; Verr. II, 124. se .. ne tantulum quidem commoveri; Piso 42.

concedo: tantulum de arte concedere; Sex. Rosc. 118.
converto: si ex eo negotio tantulum in rem suam convertisset; Sex. Rosc. 114.
deflecto: si qui tantulum de recta regione deflexerit; Verr. V, 176.
deicio: si tantulum oculos deiecerimus; Verr. V, 181.
offendo: si tantulum offensum titubatumque sit, ut ..; div. Caec. 72.
recedo: ut longius a verbo recedamus, ab aequitate ne tantulum quidem; Caecin. 58.
titubo: f. offendo.
2. veneo: cur tantulo venierint (bona); Sex. Rosc. 130.

tantum, nur: I. allein: admoneo: tantum te admonebo; Ligar. 38.
ago: tantum agam de hoc toto nomine societatis; Verr. II, 180.
appeto: f. sumo; leg. agr. II, 43.
attingo: voce tantum attigi legum initium; har. resp. 7.
audeo: de me tantum audeo dicere ..; Planc. 82.
audio: submissa voce agam, tantum ut iudices audiant; Flacc. 66. qui ... tantum audivissent eos pari calamitate esse; Sulla 36.
cognosco: vos tantum ... cognoscite; Verr. I, 105. tamen id ipsum verecunde .. faciam, tantum ut ... cognoscat; Tull. 5.
compenso: atque haec omnia tantum honoris et amplitudinis commodo compensantur; Cluent. 150.
conficio: tantum conficietur; Verr. II, 141.
dico: nunc tantum id dicam; div. Caec. 23. tantum dico; Verr. I, 72. tantum dicam; ib. 155. tantum de quaestu ... dicam ..., quo facilius ..; ib. III, 106. tantum brevissime, iudices, dico; ib. 190. nihil dicam adrogantius, tantum dicam ..; Muren. 78. dixit tantum; Flacc. 34. cum vero is ... tantum dicit ..; ib. 40. de huius spe tantum dico ..; Sulla 21. cuius ego de virtute ... tantum dico ..; ib. 62. de his (consularibus) tantum mihi dicendum putavi; ib. 82. ego tantum dicam, quod ..; Scaur. 32. tantum dicam breviter; Phil. II, 20. ego te tantum gaudere dico; ib. 36. tantum enim se pro te intercessisse dicebat; ib. 45.
disputo: nunc tantum disputo de iure populi; Planc. 8.
dissentio: quae (nationes) tantum ... natura dissentiunt; Font. 30. cum M. Bibulum ... tantum animo ab actionibus tuis dissentientem ... in vincula duceres; Vatin. 21.
do: ipse dabat purpuram, tantum operam amici; ib. IV, 59.
educo: non in hominis luxuriosi, sed tantum in furis ... disciplina educatus; ib. III, 161.
facio: quid facerent ..? tantum, opinor, Hortensi: ad causam non accederent; Verr. II, 192. sed tantum vos certiores .. facio; ib. IV, 60. itaque eius modi valvas reliquit, ut ... nunc tantum ad cludendum (templum) factae esse videantur; ib. IV, 124.
fallo: tantumne te fefellit, cum ..? dom. 113.
intellego: tantum intellego; Verr. V, 7.
muto: hoc (simulacrum) ... locum tantum hominesque mutarat; Verr. IV, 72. vocabula tantum pecuniarum et genera mutabas; Piso 90.
navigo: utrum ista classis cursu et remis an sumptu tantum et litteris navigarit; Flacc. 32.
pono: itaque tantum verbo posuit ... Sthenium litteras publicas corrupisse; Verr. II, 93.
profero: tantum unius cuiusque ... iudicia ... profero; Verr. IV, 49.
puto: ut ea (flagitia) reprehenda tantum putem; Verr. IV, 83.
quaero: tantum de tua defensione, C. Piso, quaero; Caecin. 34.
queror: tantum queror; Phil. II, 98.
recipio: se ... tum ipsos tantum || tamen || praetores ... recipere solere; Verr. I, 65.
relinquo: mulierem nullam nominabo, tantum in medio relinquam; Cael. 48.
remaneo: curiata (comitia) tantum auspiciorum causa remanserunt; leg. agr. II, 27.
repello: consuetudinem illius perpetuam in vi inferenda, huius tantum in repellenda; Milo 52.
requiro: nunc tantum a Trallianis requiro; Flacc. 55. de te tantum requiro, utrum ..; Planc. 71.
respondeo: quod mihi discessum obiecisti meum, ... tantum tibi respondeo ..; Vatin. 6. de Calidio tibi tantum respondeo, quod ipse vidi; Planc. 69.
restituo: tantum ut unde deiecisset restitueret; Caecin. 23.
retineo: tantum homines impios ... inustum nefariis mentibus bonorum odium retinebat || tenebat ||; dom. 92.
sentio: senserat tantum de re publica aliud atque homines exspectabant; Sest. 114. tantum locum aliquem cum mihi notum esse || notum est, tantum notum || senseris; Piso 87.
sum: in quibus (hastis) neque manu factum quicquam neque pulchritudo erat ulla, sed tantum magnitudo incredibilis; Verr. IV, 125. quorum est existimatio; Cluent. 80.
teneo: semitam tantum Galliae tenebamus antea; prov. cons. 33.
trado: numerus tantum columnarum traditur; Verr. I, 134.
utor: *quod* cognominibus || cum nominibus || tantum uteretur; dom. 22. si tantum ... aetatis excusatione usus esset; Deiot. 9.
II. Verbindungen: modo: f. **modo,** I, 3. tantum (26 St.) B. III, S. 178, b.
neque: neque tantum ipse es improbus, sed etiam alios docere voluisti; Vatin. 36. neque his tantum (se commisit), verum etiam eius potestati, cui ..; Milo 61.
non: non enim tantum admiratus sum ego illum virum, ... sed etiam praecipue dilexi; Scaur. c. 1, § 4.
quod: tantum quod hominem non nominat; Verr. I, 116.

tantus, so groß, so viel: A. bei Substantiven: I. ohne Correlat: haec tu .. tot et tanta si nactus esses; Sex. Rosc. 89. illud mihi tantum satis est; Sulla 39. haec cum tot tantaque agerentur; dom. 129. qui haec ex minimis tanta fecerunt; Cael. 39. cum haec pro salute rei publicae tanta gessisses; Phil. I, 33.
acerbitas: omnia muta ... tanta ... rerum acerbitate commoverentur; Verr. V, 171. f. improbitas; Verr. III, 48. luctus; Sest. 47. scelus; Verr. III, 129. vis; ib. I, 68.
acervi: vix iam videtur locus esse qui tantos acervos pecuniae capiat; leg. agr. II, 59. f. caedes; Sest. 77.
adiumenta: ne tu ... tot et tanta adiumenta huic honori fuisse mirere; Planc. 27.
aedes: ex tanta aede tantoque opere; Verr. I, 132.
ambitio: tanta .. ambitione ... inclusa; Verr. II. 133.
amentia: f. audacia; Verr. I, 54.
amicitia: f. usus.
amor: qui tanto amore suas possessiones am-

plexi tenebant; Sulla 59. ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus; Arch. 17. ſ. studium; Flccc. 105.

angustiae: in tantis praesertim aerarii angustiis; Verr. III, 182.

apparatus: hunc tantum tuum apparatum ... ne ad nihilum recidere patiare; Phil. VII, 27.

approbatio: ſ. silentium; Sest. 107.

ardor: non potest ullius auctoritate tantus senatus populique Romani ardor exstingui || restingui ||; Phil. XIII, 15. ſ. bellum; Marcell. 24.

atrocitas: quae sit tanta atrocitas huiusce causae; Cael. 1. in tanta atrocitate temporis tantaque perturbatione rei publicae; Phil. VIII, 32.

auctiones: in tantis auctionibus; leg. agr. II, 62.

auctoritas: tanta auctoritas est in eorum hominum fidelitate, tantus dolor in iniuria, tanta religio in testimonio; Verr. III, 74. an ut tanta auctoritate litterarum ... convincare? ib. 169. ubi nobis haec auctoritas tam diu tanta latuit? sen. 13. si ... a tanta auctoritate approbata (corruptela fuerit); Deiot. 30. nec enim secerni a fratre poterit, tanta praesertim auctoritate; Phil. VI, 10. ſ. iudicium; dom. 76.

audacia: essene quemquam tanta audacia praeditum! Qu. Rosc. 4. quae, malum, est ista tanta audacia atque amentia? Verr. I, 54. tantam .. audaciam, tantam crudelitatem, tantam iniuriam vindicare; ib. II, 109. ecquem audistis in tantis furtis, ... tanta audacia, tanta impudentia esse versatum? ib. III, 65. crimen tantae audaciae tantaeque impudentiae . . . praetermittam? ib. 166. nisi ... huic tantae audaciae consilium esset ereptum; Catil. III, 22. in tanta hominum cupiditate et audacia; Phil. III, 25. ſ. voluntas; dom. 116.

bellum: non satis esse paratum ad tantum bellum administrandum; imp. Pomp. 5. hoc tantum bellum ... quis umquam arbitraretur ... ab uno imperatore confici posse? ib. 31. quam celeriter ... tanti belli impetus navigavit; ib. 34. quin huic hoc tantum bellum transmittendum sit; ib. 42. tantum bellum ... Cn. Pompeius ... confecit; ib. 35. tamen ad tantum bellum is erat deligendus; ib. 50. qui postulat ad tantum bellum legatum quem velit; ib. 57. in tanto et tam insidioso bello; Catil. II, 28. qui civile bellum tantum ... excitaverunt; Marcell. 18. in tanto civili bello, tanto animorum ardore et armorum; ib. 24. quo enim usque tantum bellum ... propulsabitur? Phil. III, 3. ſ. negotium; Piso 82. res; imp. Pomp. 27.

beneficium: tanta ... esse beneficia; Verr. II, 8. ego me ... tantis vestris beneficiis adfectum statui ..; imp. Pomp. 71. silere de tantis vestris beneficiis nullo modo possum; leg. agr. II, 2. tantis a me beneficiis in re publica positis; Sulla 26. ex hoc tanto ... beneficio; ib. 27. quae magnitudo observantiae tot tantisque beneficiis respondere poterit? sen. 24. in tantis beneficiis ... remunerandis; Quir. 23. qui in tantis beneficiis ... remunerandis est tardior; ib. pro tanto beneficio; dom. 17. hominem me esse gratum et ... tantis beneficiis ... commoveri; prov. cons. 44. cum tantis a vobis ... beneficiis adfectus sim tantisque honoribus; Piso 32. cum tantum beneficium ei se debere arbitrarentur; Milo 32. ſ. meritum; Phil. V, 37.

bestia: qui tantam bestiam percussisset; Verr. V, 7.

bonum: sed non licet me isto tanto bono, iudices, uti; Verr. V, 154.

caedes: tantam caedem ... ad familiam suam pertinere; Tull. 1. caedem vero tantam, tantos acervos corporum exstructos ... quis umquam in foro vidit? Sest. 77.

calamitas: qui maeror dignus inveniri calamitate tanta potest? Quinct. 94. tanta calamitate adfici; Sex. Rosc. 146. in tanta inopia navium tantaque calamitate provinciae; Verr. V, 59. tum coeperunt quaerere homines causam illius tantae calamitatis; ib. 100. utrum ego ... plus quam satis est doleo tanta calamitate miseriaque sociorum an ..? ib. 123. tantam importare meis defensoribus ... calamitatem; Sest. 146. quis est qui ... deplorare tantas calamitates queat? Phil. XI, 6. ſ. dedecus; Quinct. 49. ignominia; Verr. V, 100.

causa: tantam causam perorare; Quinct. 77. causa sustineri, praesertim tanta, nullo modo potest; div. Caec. 35. tantam causam ... sustinere; ib. 39. ut ad causam tantam ... quisquam subscriptor ... aspirare possit; ib. 51. in causa tanta; Verr. III, 209. qui tantam rei publicae causam ... tueretur; Piso 19. an faces admovendae sunt quae || [te] || excitent tantae causae indormientem? Phil. II, 30.

celebritas: hac tanta celebritate famae cum esset iam absentibus notus; Arch. 5. nullis umquam comitiis campum Martium tanta celebritate, tanto splendore omnis generis hominum ... floruisse; dom. 75.

celeritas: quid haec tanta celeritas festinatioque significat? Sex. Rosc. 97. unde illam tantam celeritatem ... (inventam) putatis? imp. Pomp. 40.

civitas: reliquae tot et tantae ... civitates; Verr. II, 14. ut tanta civitas ... a viro .. confecta videatur; har. resp. 42. hanc tantam ... civitatem subiectam esse ... irrisioni tuae; Vatin. 31. eodem decentus supercilio ... quo tot sapientes et tanta civitas; Piso 70. quis fuit in tanta civitate qui ... arbitraretur? ib. 95.

clamor: ſ. consensus; Phil. IV, 2.

clientelae: ne amitteret tantas clientelas; Phil. VIII, 26.

comitatus: ex tanto comitatu virorum amplissimorum; Sulla 8.

concordia: quod profecto ... tanta concordia consequemini; Phil. VI, 19.

coniunctio: propter tantam coniunctionem adfinitatis; dom. 118. ſ. familiaritas; Cael. 35.

coniuratio: ut nullum ... furtum umquam sit tam palam inventum, quam haec tanta ... coniuratio ... deprehensa est; Catil. III, 17. sed hanc tantam, tam exitiosam haberi coniurationem a civibus numquam putavi; ib. IV, 6. ſ. multitudo; Catil. III, 14.

conlegium: cum ex conlegio tanto non regem ... videret; dom. 135.

conluvio: hanc tantam conluvionem illi tantamque eversionem civitatis in mentem subito ... cogitanti venire potuisse; har. resp. 55.

consensio: ſ. studium; Quir. 18.

consensus: quod vos quoque illum hostem esse tanto consensu tantoque clamore approbavistis; Phil. IV, 2. sive tantus consensus omnium sine impulsu deorum esse non potuit; ib. 10. quis est civis ... quem non excitet ... tantus vester iste consensus? ib. VI, 18. ſ. studium; Phil. XIII, 34.

conspiratio: quae (vis) ... tantam conspirationem bonorum omnium ... labefactare possit; Catil. IV, 22.

constantia: quae fuit igitur umquam in ullo homine tanta constantia? Ligar. 26.

consuetudo: ſ. familiaritas; Cael. 35. 61.

contemptio: ſ. licentia.

contentio: cum haec omnia tanta contentione

... agerentur; Verr. I, 74. ferre animos tantam posse contentionem; Arch. 12.
contumelia: tanta contumelia accepta; Verr. II, 58. quis enim umquam tanta ... contumelia, quis tanta ignominia adfectus est? ib. 139.
conventus: tanto in conventu; Verr. a. pr. 18. in tantum virorum conventum ... prodire; ib. I, 94. in tanto conventu; ib. V, 65. 71. tanto conventu hominum; Arch. 3.
conversio: in tanta conversione et perturbatione omnium rerum; Phil. XI, 27.
copia: quin .. verborum tanta copia sit; Caecin. 51. ut omnes tantam illam copiam et tam magnificum apparatum ... praetorium esse arbitrarentur; Sest. 77. cum hanc et huius generis copiam tantam habeat Antonius; Phil. XI, 14. ſ. facultas. ubertas; sen. 1.
copiae: cum haec omnia ... tantis copiis agerentur; Verr. I, 74. si tantas ... copias ... despexerit; Font. 46.
crimen: utrum hoc tantum crimen praetermittes an obicies? div. Caec. 31. quod in se tantum crimen invidiamque conflaret; Verr. II, 73. ex tot tantisque criminibus; ib. 142. illis nauarchis testibus tantum hoc crimen sustinere se nullo modo posse; ib. V, 101. illud crimen tantum ac tam manifestum esse; Cluent. 51. tantum te crimen probaturum putasti? Flacc. 93.
crudelitas: quae ista tanta crudelitas est? Sex. Rosc. 146. indigne ferunt illam clementiam ... tantam in crudelitatem inhumanitatemque esse conversam; Verr. V, 115. ſ. audacia; Verr. II, 109.
cupiditas: fuit ulla cupiditas tanta, quae tantam exstingueret religionem? Verr. I, 48. auribus tu tantam cupiditatem concepisti; ib. IV, 102. ſ. audacia; Phil. III, 25. opes; Verr. II, 11. voluntas; dom. 116.
cura: ſ. gloria; Muren. 34.
cursus: qui enim umquam ... tantos cursus conficere potuit ..? imp. Pomp. 34.
damnum: quis autem umquam tanto damno senatorem coëgit? Phil. I, 12.
dedecus: quod tantum evenire dedecus, quae tanta calamitas inveniri potest? Quinct. 49. in tanto tuo dedecore; Verr. III, 134. neque haec tot et tanta dedecora dissimulatione tua ... tegere voluisti; ib. V, 138. ſ. flagitium; Phil. II, 57.
dementia: ſ. scelus; dom. 140. — desiderium: ſ. luctus; Sest. 75. — desidia: ſ. luxuria; Verr. II, 76.
difficultates: tot tantisque difficultalibus adfectus; Quinct. 10. ſ. utilitas.
dignitas: hanc tu .. potuisti aequo animo tantam dignitatem deponere? Phil. I, 31. ſ. opes; Sest. 1.
diiunctio: ſ. luctus; Sest. 47.
dimicatio: in tanta dimicatione capitis; Rabir. 5. numquam me ... in tot ac tantas dimicationes ... obiecissem; Arch. 14.
discrimen: ſ. periculum; Ligar. 16.
dissimilitudo: propter hanc .. tantam dissimilitudinem hominum; Sulla 17.
dolor: suscipere tantos animi dolores; dom. 98. nullum umquam .. mihi tantum dolorem inuretis; Milo 99. quis potest esse tantus (dolor)? ib. ſ. auctoritas; Verr. III, 74.
error: non patiar te in tanto errore versari; Muren 23
eversio: ſ. conluvio.
examina: examina tanta servorum immissa in populum Romanum; har. resp. 25.
exempla: haec tot exempla tanta ... profecta sunt; imp. Pomp. 63.
exercitus: manus tanti exercitus; imp. Pomp. 39. in quam (Macedoniam) tantum exercitum transportasses; Piso 47. sic iste a tanto exercitu tantae provinciae ... in urbem se intulit, ut ..; ib. 55. si qui ex tanto exercitu reliqui milites exstant; ib. 96. cum .. exercitum tantum ... conscripserit; Phil. V, 36.
facinus: qui tantum facinus commiserunt; Sex. Rosc. 65. si tantum facinus ... credituri sunt; ib. 68. per quos homines hoc tantum facinus ... conficere potuerit; ib. 76. quae (natura) tantum facinus commiserit; Verr. I, 40. hoc tantum facinus ... negare; ib. 90. ut tantum facinus ... in una littera latuisse videatur; Caecin. 38. ut hoc tantum ab eo facinus non abhorrere videatur; Cluent. 167. tantum in se facinus suscipere; ib. 170. ne in hac civitate tanti facinoris immanitas ... non vindicata esse videatur; Catil. I, 14. neque enim istorum facinorum tantorum ... crimen .. P. Sullae persona suscipit; Sulla 68. quin tanti facinoris reus arguatur; Cael. 1. huic facinori tanto tua mens liberalis conscia ... esse non debuit; ib. 52. qui tantum facinus in famam ... tulisset; ib. 54. credibile est igitur tantum facinus ob nullum causam esse commissum? ib. 56. cui tantum facinus ... credidit? ib. 57. quae (poena) tanto facinori deberetur; Piso 91. ſ. scelus; Milo 103.
factum: habeat ergo huius tanti facti ... testimonium sempiternum; Phil. V, 37.
facultas: quae tanta (est) facultas dicendi aut || et || copia? Verr. a. pr. 10.
familia: unus puer ... ex tanta familia .. relictus non est; Sex. Rosc. 77. ad tantae familiae memoriam; Phil. IX, 5.
familiaritas: ante quam in istius tantam familiaritatem pervenisset; Verr. II, 171. rationem tantae familiaritatis, tantae consuetudinis, tantae coniunctionis reddas ... necesse est; Cael. 35. quae cum servis potuit familiaritas esse tanta? ib. 58. si manebat tanta illa consuetudo Caelii, tanta familiaritas cum Clodia; ib. 61.
felicitas: tamen [in] tanta felicitate nemo potest esse; Sex. Rosc. 22.
ferocitas: ſ. scelus; Deiot. 15.
festinatio: ſ. celeritas; Sex. Rosc. 97.
firmitas: tanta ... firmitate animi se in rem publicam fuisse; Sest. 95.
flagitium: in his tot tantisque flagitiis; Sex. Rosc. 117. ad occultanda tanta flagitia; sen. 16. audetisne excitare tanti flagitii memoriam ..? Cael. 71. quod umquam in terris tantum flagitium exstitisse auditum est? [tantam turpitudinem?] tantum dedecus? Phil. II, 57. ſ. scelus; dom. 72.
flamma: nunc in tantam flammam ... mittamus (summos viros)? Phil. XIII, 48.
formido: forsitan quaeratis ... quae tanta formido (sit); Sex. Rosc. 5.
fortuna: in tanta fortuna sua ... *et* tanta occupatione maximarum rerum; Rab. Post. 41. si in [hac] tanta tua fortuna lenitas tanta non esset; Ligar. 15. ſ. opes; Rab. Post. 44.
frequentia: tanta frequentia; Verr. III, 133. numquam huius tantae frequentiae ... venit in mentem? ib. V, 144. quod tanta ex frequentia inveniri nemo potuit qui ..; leg. agr. II, 13. quis te ex hac tanta frequentia ... salutavit? Catil. I, 16. quando tantam frequentiam in campo, tantum splendorem Italiae totius ... vidistis? sen. 28.
fructus: si non hic tantus fructus ostenderetur; Arch. 16.
furor: quae res igitur tantum istum furorem Sex. Roscio obiecit? Sex. Rosc. 40. qui enim tantus furor in Caelio? Cael. 15. ut haec omittam, cuius tanti furoris fuit ..? Deiot. 15.

gloria: ut illis pulcherrimum fuit tantam vobis imperii gloriam tradere; imp. Pomp. 12. si ... neque tanta cura senatus ... suscipiendum (bellum putasset neque tot annos gessisset [neque] tanta gloria L. Lucullus; Muren. 34. cum in accepto (beneficio) sit tanta gloria; Marcell. 3. adulescens, nondum tanta gloria praeditus; Deiot. 27. numquam ... tantam essent gloriam consecuti; Phil. II, 5.

gratia: ſ. opes; Cael. 19. praemium; Cael. 46.

gravitas: Q. Hortensium, tanta gravitate hominem, ... non suo stare iudicio, sed meo; Sulla 22.

hereditas: cum tanta hereditas in controversiam venisset; Verr. II, 37. nondum ei tanta ... hereditas venerat; Phil. II, 62. qui ex hereditate tanta unum solum nomen agnoverimus; Fr. B, II, XVI, 3.

honos: quod ... in honore tanto sunt; Sex. Rosc. 120. quibus ego non sum tantum honorem habiturus, ut ..; div. Caec. 50. tantos honores habitos esse; Verr. II, 155. nisi qui tanti honoris nomen potest sustinere: Phil. VII, 5. ſ. beneficium; Piso 32. meritum; Phil. V, 37. praemium; Cael. 46.

iactura: me hanc tantam iacturam criminum facere; Verr. I, 33.

ignominia: tanta accepta ignomina; Verr. II, 58. si ... tanta ignominia et calamitas esset accepta; ib. V, 100. ſ. contumelia; Verr. II, 139.

immanitas: in hac tanta immanitate versari. Sex. Rosc. 150. nisi tot vitiorum tanta immanitas quibusdam facilitatis ... radicibus niteretur; Cael. 14.

immaturitas: quid haec immaturitas tanta significat? Quinct. 82.

imperium: ad lamentandam tanti imperii calamitatem; Catil. IV, 4. an tum in tanto imperio tantaque potestate non dicis me fuisse regem? Sulla 21. se tantum imperium posse delere; ib. 28. magnitudinem tanti imperii nec intueri nec sustinere; sen. 10. eorum (deorum) numine hoc tantum imperium esse natum; har. resp. 19. clavum tanti imperii tenere; Sest. 20.

impetus: in tanto praedonum impetu, tantoque periculo provinciae; Verr. V, 62.

importunitas: ista tanta importunitas inauditi sceleris exarsit; Sulla 75. ſ. scelus; Deiot. 15.

improbitas: in tanta improbitate [..], in tanta acerbitate, in tot ac tantis iniuriis; Verr. III, 48. tanta improbitate usus est; ib. 97. ſ. vis; Verr. I, 74.

impudentia: iam in tanta istius impudentia remittendum aliquid videtur; Verr. II, 52. quaeret quispiam in tanta iniuria tantaque impudentia quid spectarit; leg. agr. II, 20. quid satis potest dici de tanta impudentia? Phil. II, 104. ſ. audacia; Verr. III, 65. 166. voluntas; dom. 116.

impunitas: cum tanta .. gladiorum sit impunitas; Phil. I, 27.

incommoda: quod in tantis incommodis .. iniuriisque .. nullum ... iudicium invenietur; Verr. II, 33. in tantis aratorum incommodis; ib. 109.

inconstantia: quid potius in hac tanta ... inconstantia suspicari possumus .. quam ..? Verr. V, 56. ſ. turpitudo; Cluent. 61.

indicia: ad haec tanta indicia perveni; Catil. III, 22.

infamia: te ... tantam tuam infamiam, tantum periculum neglexisse; Verr. III, 52. cum tanta consilii infamia esset iniecta; Cluent. 106. senatum ... in tanta infamia versari; Rab. Post. 7.

ingenium: quod est ingenium tantum ..? Verr. a. pr. 10. si qua ... divina in tantis ingeniis commendatio debet esse; Arch. 31.

inhumanitas: ſ. crudelitas; Verr. V, 115.

inimicitiae: „tantas inimicitias ... suscepturus es?“ Verr. V, 180. quem .. ex tantis inimicitiis receptum in gratiam ... defenderim; Rab. Post. 19.

iniquitas: tanta ab isto iniquitate oppressus est; Verr. III. 53. ſ. lucrum; Verr. III, 111.

iniuria: cur tantam iniuriam ... fecisti? Verr. I, 113. ut se tanta iniuria adficeret; ib. 126. at quem hominem .. tanta ... iniuria adfecisti? ib. II, 110. istius haec tanta iniuria impunita; ib. IV, 68. in tantis iniuriis; Cluent. 14. in tantis iniuriis ac tanto scelere; ib. 16. in tanta tua iniuria; dom. 81. his de tot tantisque iniuriis in socios ... consulum querella esse debuit; Sest. 64. de tantis iniuriis experiri; Cael. 20. quae tanta possit iniuria ... de Deiotaro decreta delere? Deiot. 37. ſ. audacia; Verr. II, 109. improbitas; ib. III, 48. impudentia; leg. agr. II, 20. incommodum; Verr. III, 33.

inopia: in tanta inopia constantium et fortium consularium; Phil. XIV, 17. ſ. calamitas; Verr. V. 59.

insidiae: in tantis et tam absconditis insidiis; Catil. III, 3.

intervallum: cum vero ego tanto intervallo claustra ista nobilitatis refregissem; Muren. 17.

invidia: in tanta invidia iudiciorum; Verr. I, 21. invidiam se sustinere tantam non posse; Verr. II, 74. ſ. crimen; Verr. II, 73.

iudicium: in tanto iudicio; div. Caec. 49. de quo homine vos ... tanta ... iudicia fecistis? imp. Pomp. 43. consulatum meum tot, tantis, tam ornatis iudiciis, testimoniis, auctoritatibus comprobatum; dom. 76. ad horum omnium iudicia tot atque tanta domesticum iudicium accessit; Piro 97. hoc vestro iudicio tanto ... excitatus ... veni in senatum; Phil. VI, 2.

ius iurandum: cum meum ius iurandum tale atque tantum ... approbavit; Piso 7.

labor: non fuit causa cur tantum laborem caperes; Qu. Rosc. 49. „tantumne igitur laborem ..?“ Verr. V, 180. tantis in laboribus C. Marius periculisque vixisset, si ..? Rabir. 29. quid est quod ... tantis nos in laboribus exerceamus? Arch. 28. si nihil animus praesentiret, ... nec tantis se laboribus frangeret; ib. 29. qui tantus fuit labor ..? dom. 27. si me tantis laboribus ... perfunctum efferret aliquando ... animi quidam dolor; har. resp. 17.

laetitia: quarum nulla (victoria) ... attulit laetitiam .. tantam; Milo 77. in tanta laetitia cunctae civitatis me unum tristem esse oportebat? Phil. II, 21.

latebrae: cum in animis hominum tantae latebrae sint et tanti recessus; Marcell. 22.

latrocinium: si ex tanto latrocinio iste unus tolleretur; Catil. I, 31.

laus: quibus initiis ... haec tantae ... laudes excitatae sint; Sest. 5. an Ti. Grachus ... tantam laudem est adeptus, quod ..? prov. cons. 18. qui vos tantae laudis occasione privaverit; Ligar. 25. ſ. praemium; Cael. 46.

lenitas: ſ. fortuna; Ligar. 15.

libido: ſ. turpitudo; Cluent. 61.

licentia: tanta licentia, tanta legum contemptio nonne quem habitura sit exitum pertimescit? Sest. 134.

lucrum: qui ... tanta lucra facit; Verr. III, 86. in tanto lucro tantaque iniquitate; ib. 111. cum tanta lucra facta ... cognoverit; ib. 143. qui tantum praesens lucrum ... contempserit; ib. 150.

luctus: tanto in luctu civitatis; Sest. 27. an erat mihi in tanto luctu meorum, tanta diiun-

ctione, tanta acerbitate, tanta spoliatione omnium rerum ... vita retinenda? ib. 47. in tanto luctu ac desiderio mei; ib. 76.

luxuria: homo tantae luxuriae atque desidiae; Verr. II, 76.

maeror: hunc tantum maerorem ... hominum rumor ... nuntiavit; Cluent. 28.

maleficium: in hoc tanto ... maleficio; Sex. Rosc. 38. tanti maleficii crimen ... probare; ib. 72.

malum: ceteros sui tanti mali ignaros esse; Cluent. 13. ſ. scelus; Sest. 16.

masuetudo: tantam .. mansuetudinem, ... tantum ... rerum omnium modum ... praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

manubiae: qui manubias sibi tantas ... fecerit; Verr. I, 154.

materies: ne in hanc tantam materiem seditionis ista funesta fax adhaeresceret; dom. 13.

mercatus: tanto mercatu praetoris indicto; Verr. II, 133.

merces: cur ei ... merces tanta detur; Verr. III, 183. in [tanta] mercede hominis; Rab. Post. 31. ut populi Romani tanta mercede nihil sapere disceres; Phil. II, 43. ubi rhetoris sit tanta merces; ib. II, 84.

meritum: „quod istius tantum meritum?" Planc. 71. mihi vero .. tua in me maxima merita tanta certe non viderentur, si ..; Ligar. 19. ut pro tantis eorum in rem publicam meritis honores eis habeantur; Phil. III, 39. huic tanto merito Bruti ... tantoque in rem publicam beneficio quis est tantus honos qui non debeatur? ib. V, 37.

metus: ſ. periculum; Quinct. 59. Verr. V, 80.

miseria: ſ. calamitas; Verr. V, 123. moderatio, modestia: ſ. patientia. — modus: ſ. mansuetudo.

moles: non facile hanc tantam molem mali a cervicibus vestris depulissem; Catil. III, 17.

monstrum: quod tantum monstrum in ullis locis ... natum esse dicamus? Cluent. 188.

motus: hoc tam novo tantoque motu .. magnum aliquid deos populo Romano praemonstrare; har. resp. 20. non inest (illa vis) in hoc tanto naturae ... motu; Milo 84.

multitudo: quis ex tanta multitudine occiderit; Sex. Rosc. 92. concursus .. tantae multitudinis; Verr. a. pr. 4. in tanta multitudine civium Romanorum; ib. I, 150. in tanta multitudine accusatorum, tantis praemiis; Cluent. 115. quam ob rem ex tanta multitudine civium tam pauci ... sententiam fertis? ib. 147. ex tanta coniuratione tantaque hac multitudine; Catil. III, 14. in tanta multitudine improborum; Sulla 28. cum tanta multitudo civium ... me ... vocarent; dom. 7. in tanta improborum multitudine; Sest. 47. nullis comitiis umquam neque multitudinem hominum tantam neque splendorem fuisse; Piso 36. tanta multitudine hostium interfecta; Phil. XIV, 12. ſ. studium; Sest. 36.

munia: qui ... tanta munia atque rem publicam sustinent; Sest. 138.

munus: ſ. officium; Phil. IX, 11.

mutatio: unde igitur subito tanta ista mutatio? Phil. I, 33.

natio: tantis nationibus subactis; Piso 63.

naufragium: tantis in naufragiis civitatis; Piso 9.

necessitas: quae necessitas eum tanta premebat ..? Sex. Rosc. 97.

necessitudo: si ... mihi cum Siculis causa tantae necessitudinis non intercederet; div. Caec. 6.

neglegentia: tanta procuratorum est neglegentia; Phil. XI, 13.

negotium: nihil hoc tanto negotio ... uterer; Quinct. 47. tantis rei publicae negotiis tantoque bello impedito; Piso 82.

nequitia: regna celeriter tanta nequitia devorare potuisset; Phil. II, 67.

nomen: tantum eius in Syria nomen ... est; Phil. XI, 35.

numerus: testium tanto numero citato; Verr. I, 20. tantum civium numerum ... detineri; ib. II, 6. frumenti tantus numerus ... cogitur; ib. III, 73. tanto numero frumenti ... imperato; ib. de tritici quidem numero tanto quis potest dubitare quin ..? ib. 76. utrum tantum numerum ... sibi acceperit an ..; ib. 86. hic tantus .. frumenti pecuniaeque numerus; ib. 106. ex tanto numero aratorum; ib. 224. tantum numerum civium Romanorum includere; ib. V, 144. tantum hominum numerum ... pepercisse huius capiti; Font. 3. unum ex tanto || toto || negotiatorum numero testem producant; ib. 12. nemo est ex tanto numero quin ..; ib. 15. ex tanto hominum numero; ib. 16. ne constipari quidem tantum numerum hominum posse in agrum Campanum; leg. agr. II, 79. in tanto numero tuorum; Catil. I, 26. ex hoc tanto numero deductus est nemo; Flacc. 44. in tanto civium numero magna multitudo est eorum, qui ..; Sest. 99.

oblivio: senatus vero iudicia ... quae tanta delebit oblivio? Deiot. 37.

occupatio: ſ. fortuna; Rab. Post. 41.

odium: excitatum esse ... in aratores tam infestum odium atque tantum; ib. III, 157. in tanto omnium mortalium odio; Piso 33. fac huius odii tanti ... periculum; ib. 65.

officium: quae (civitas) tantis officiis cum populo Romano coniuncta est; Verr. II, 163. huius officii tanti servitutem astringebam testimonio sempiterno; Planc. 74. in tanto officio tantoque munere; Phil. IX, 1.

onus: quibus tanta onera res publica imponeret; Verr. III, 164. potero ego hoc onus tantum ... sustinere? ib. V, 179.

opes: neque ... opes Carthaginis tantae concidissent; Verr. II, 3. ecquem existimatis ... tantis opibus, tanta cupiditate esse defensum? ib. 11. pro tantis opibus rei publicae tantaque dignitate imperii; Sest. 1. cum tanta gratia tantisque opibus accusatio vestra nitatur; Cael. 19. ego enim hanc in tantis opibus, tanta fortuna liberalitatem in suos ... antepono; Rab. Post. 44.

opinio: evellam ex animis hominum tantam opinionem? Cluent. 4.

opus: ſ. **opus**, V (18 St.) B. III, S. 499, b.

ornamenta: ubi tot tantaque ornamenta magistratibus ... data? Verr. V, 83. ut dolerent boni non illa tanta ornamenta ad meliorem mentem .. esse conversa; har. resp. 41.

otium: ſ. periculum; Catil. III, 17.

parricidium: cum Dolabella tantis se obstrinxerit parricidiis; Phil. XI, 14. eum nondum tanto parricidio oblitum hostem sua sententia iudicavit; ib. 27. quos nondum tantis parricidiis contaminatos vix ferebamus; ib. XII, 15.

pars: cum .. belli pars tanta restaret; Phil. II, 71.

patientia: tantamne patientiam, di boni! tantam moderationem, tantam in iniuria tranquillitatem et modestiam! Phil. X, 7.

patrimonium: de tanto patrimonio; Sex. Rosc. 24.

pax: ſ. periculum; Catil. III, 17.

pecunia: cur tria praedia tantae pecuniae ... dantur? Sex. Rosc. 108. quo modo tibi tanta pecunia extraordinaria iacet? Qu. Rosc. 4. qui tantas ... pecunias ... repudiarit; ib. 24. tanta pecunia columnas dealbari; Verr. I, 145. absentis

damnationem, praesertim tantae pecuniae, multo invidiosiorem fore; ib. II, 42. primum quo tantam pecuniam (contulerunt)? ib. 137. tantam ... pecuniam auferri; ib. 141. verum ubi tandem ... ista tanta pecunia consumpta est? ib. 142. quicum tantae pecuniae rationem haberet; ib. 187. hanc pecuniam tantam ... laceratam esse; ib. III, 164. commissa est pecunia tanta praetori; ib. 177. ut tantam pecuniam scriba tuus auferret; ib. 181. cur ... tantae pecuniae partitio fiat; ib. 183. ne .. tantas pecunias magistratibus nostris decerneremus; ib. 200. tantam pecuniam captam neglegere; ib. 218. a quibus versuras tantarum pecuniarum factas esse dicunt? Font. 11. si forte desit pecunia, quae tanta ... recipi potest; leg. agr. II, 47. cum summam tantae pecuniae ... sibi ipse ex sua voluntate fecisset; ib. 64. esse ab illo tantam pecuniam Flacco datam; Flacc. 90. si dat tantam pecuniam Flacco; ib. 91. qui profecto de tanta pecunia ... nihil audisse non possent; ib. 93. [ad tantam pecuniam cogendam]; Rab. Post. 31. tantam pecuniam ... tam brevi tempore perire potuisse; Phil. V, 11. ut ... tantam pecuniam redemptori attribuendam .. curent; ib. IX, 16.

penuria: in tanta penuria; Verr. V, 25.

periculum: in tanto metu miser periculoque versabitur; Quinct. 59. tantum periculum .. adire; Verr. a. pr. 3. in tanto ... periculo; ib. 27. si ... in tantum adductus periculum videretur; ib. I, 70. quid evenerit ut in tantum periculum veniret; ib. 70. cum tanto tuo periculo; ib. III, 65. in tanto tuo liberorumque tuorum periculo; ib. IV, 78. in tanto praedonum metu et periculo; ib. V, 80. in tanto eius periculo; Cluent. 195. in tantis rei publicae periculis; Catil. I, 4. III, 7. neque nos umquam ... tantis periculis rem publicam tanta pace, tanto otio, tanto silentio liberassemus; ib. 17. id (bellum) vestro ... auxilio memoriaque tantorum periculorum ... a me ... facile propulsari posse confido; ib. IV, 22. si ... causam tanti periculi repudiassem; Muren. 8. in his L. Murenae tantis ... periculis; ib. 55. cui rem publicam cupio tradere incolumem, ab his tantis periculis defendendam; ib. 80. de tantis omnium periculis cum quaererem omnia; Sulla 85. in tanto hominis ... periculo; Vatin. 2. tantis periculis propositis; Planc. 89. quod amicorum pecuniam regi crediderit cum tanto fortunarum suarum periculo; Rab. Post. 25. in tanto discrimine et periculo civis; Ligar. 16. in tantis periculis; Deiot. 40. omnes in tanto periculo ... erunt consulares; Phil. VIII, 22. haec .. tanta pericula si effugero; ib. XII, 30. ſ. impetus. infamia; Verr. III, 52. labor; Rabir. 29. metus; Quinct. 59. res; Muren. 83.

pernicies: neque tanta ... pernicies potest accidere || accedere ||; Verr. I, 4.

persona: non infirmitas ingenii sustinet ... tantam personam; Piso 24.

perturbatio: hac tanta perturbatione civitatis; Sest. 54. in tanta perturbatione rei publicae; Phil. XIII, 33. ſ. atrocitas; Phil. VIII, 32. conversio.

pestis: quod tantam pestem evomuerit; Catil. II, 2.

plaga: tu umquam tantam plagam tacitus accipere potuisses ..? Verr. III, 133.

pondus: tu .. tanto pondere auri ... discessum illum sustentasti; Rab. Post. 47.

populus: civis est nemo tanto in populo ... qui ..; dom. 108. ecquis est ex tanto populo qui ..? Rab. Post. 45. ſ. scelus; Milo 80.

potestas: ſ. imperium; Sulla 21.

praeda: dubitabitis etiam cui ista tanta praeda quaesita sit? Verr. III, 111. hac tanta praeda auctus; ib V, 80.

praemia: quam ob causam ... tantis praemiis donabantur? Sex. Rosc. 108. tanta praemia ... dare; Verr. III, 143. cum praemia mihi tanta ... sint data; Muren. 8. in tantis praemiis eloquentiae, tanta voluptate dicendi, tanta laude, tanta gratia, tanto honore; Cael. 46. ſ. multitudo; Cluent. 115.

praesidium: in pecunia tantum praesidium .. esse; Verr. a. pr. 8. ne res publica tantis munita praesidiis ab istis vinci ... possit; leg. agr. II, 101. quod tanta rei publicae praesidia genuerunt; Phil. XIV, 34.

praestantia: neque hoc cadere verbum in tantam virtutis praestantiam potest; Phil. X, 14.

pretium: quam (authepsam) tanto pretio nuper mercatus est; Sex. Rosc. 133.

provincia: ſ. exercitus; Piso 55.

prudentia: a quibus (militibus) tanta in iudicando prudentia non erat postulanda; Phil. X, 12.

recessus: ſ. latebrae.

religio: hanc tu tantam religionem ... ne nunc quidem ... perhorrescis? Verr. IV, 78. tantis eorum religionibus violatis; ib. quarum (dearum) sacra populus Romanus ... tanta religione ... tuetur; ib. V, 187. ſ. auctoritas; Verr. III, 74. cupiditas; ib. I, 48.

repugnantia: quia || qui || tantam rerum repugnantiam non vides || videas ||; Phil. II, 19.

res: ut rem tantam ... possem cognoscere; Quinct. 3. his de rebus tantis ... dicere; Sex. Rosc. 9. nulla res tanta exsistet; ib. 31. in re tanta; ib. 113. Verr. V, 93. an me taciturum tantis de rebus existimavistis ..? Verr. a. pr. 27. tantis de rebus responsum dedisti; ib. V, 40. in tanta re tot hominum; ib. 114. quem ad modum de tanta re dicam? ib. 159. in tanta re; Caecin. 5. Deiot. 23. ut omnia omnium ... tantarum rerum ... iura statuerint; Caecin. 34. praetor ... tanta de re tacebit? ib. 36. qui .. tantae rei praetermiserint actionem; ib. 40. restat ut de imperatore ... tantis rebus praeficiendo dicendum esse videatur; imp. Pomp. 27. quemnam potissimum tantis rebus ac tanto bello praeficiendum putaretis; ib. in tantis rebus; ib. 43. ut .. lusisse in tantis rebus ... videatur; leg. agr. II, 28. hac tanta de re P. Rullus ... iudicabit? ib. 43. num me fefellit ... res tanta? Catil. I, 7. quod vix videtur humani consilii tantarum rerum gubernatio esse potuisse; ib. III, 18. tam dementer tantae res creditae ... numquam essent; ib. 22. quibus pro tantis rebus .. nullum ego a vobis praemium virtutis ... postulo; ib. 26. his tantis in rebus tantisque in periculis; Muren. 83. in qua civitate res tantas gesserim memini; Sulla 28. ut tot res, tantas ... dispexerim; ib. 40. cum ... tantam rem ementiare; ib. 44. in tantis rebus; ib. 57. tunc ausus es isto oculo, ... tanto supercilio, non enim possum dicere, tantis rebus gestis, cum A. Gabinio consciare consilia pestis meae? sen. 16. illas res tantas ... cum gerebam; Sest. 47. tantis rebus gestis; ib. 48. Piso 63. qui si homines ... tantam rem sustinere non potuissent; Sest. 87. harum rerum .. tantarum esse defensorem ... magni animi est; ib. 99. ut ad senatum tantis de rebus gestis litteras mittat; Piso 49. cum tantas res gessisset; ib. 81. quibus rebus tantis talibus || tantis ac talibus || gestis; Phil. II, 71.

res publica: qui hanc tantam rem publicam suis consiliis ... auxerint; Sest. 143. cum in tanta re publica versere; Balb. 14.

ruinae: non erat in tam immani iniuria tantisque ruinis novae crudelitati locus; dom. 64.

scelus: qui tanti sceleris argueret; Sex. Rosc. 53. quae (bestiae) tantum scelus attigissent; ib. 71. si qui istum tot, tantis ... sceleribus coopertum ... liberarint; Verr. I, 9. tantam acerbitatem istius, tantum scelus in aratores fuisse; ib. III, 129. qui nunc tanto scelere se obstrictum esse non sentiat; ib. IV, 71. his tantis sceleribus breviter a me demonstratis; Cluent. 29. si .. retines quemquam sciens ... scelere tanto contaminatum; ib. 129. quae (imago) quidem te a tanto scelere etiam muta revocare debuit; Catil. III, 10. in tanti sceleris immanitate; ib. IV, 11. tanto scelere commisso; Sulla 6. se ... ex suspicione tanti sceleris ... vindicavit; ib. 59. in hac vita tanto sceleri locum fuisse; ib. 74. tanto scelere astrictis hominibus statuerunt nihil a se adiumenti ... ferri oportere; ib. 82. ne hanc labem tanti sceleris in familia relinquat; ib. 88. cum tantis sceleribus esses et flagitiis || factis || notatus; dom. 72. in tanto scelere tantaque dementia; ib. 140. in tanto ... scelere; har. resp. 37. in tot tantisque sceleribus; ib. 52. imprudens impendentium tantorum scelerum et malorum; Sest. 16. neque enim dissimulari tantum scelus poterat nec latere: ib. 25. quod tantum est in me scelus? ib. 145. rem tanti sceleris ... non esse credendam; Cael. 53. mores M. Caelii longissime a tanti sceleris atrocitate esse disiunctos; ib. cur non ipsius confessione ... tanti sceleris crimen expresserint? ib. 66. vos tanti conservatorem populi, tanti sceleris ultorem ... ad supplicium rapi patiemini? Milo 80. quodnam ego concepi tantum scelus aut quod in me tantum facinus admisi? ib. 103. tanto scelere ... perfecto; Deiot. 15. ut .. omittam cuius tanti sceleris fuerit, ... cuius tantae importunitatis, ... cuius tantae ferocitatis ..; ib. quem conscium tanti sceleris haberet; ib. 21. vitricum tuum fuisse in tanto scelere fatebare; Phil. II, 18. qui ... tanta scelera ... fecerit; ib. III, 30. non verisimile est, tantum scelus M. Cottam esse commentum; Fr. B, III, 3. quid? hoc verisimile est, tantum scelus Oppium esse conatum? ib. ſ. iniuria; Cluent. 16.

significatio: haec populi Romani tanta significatio ... quid declaravit nisi ..? Sest. 125.

silentium: tanto silentio; Cluent. 93. tanto silentio, tanta approbatione omnium; Sest. 107. ſ. periculum; Catil. III, 17.

sollicitudo: tantam tamen sollicitudinem bonorum, tantum timorem omnium in quo meminimus? Phil. I, 37.

splendor: ſ. celebritas; dom. 75. frequentia; sen. 28. multitudo; Piso 36.

spoliatio: ſ. luctus; Sest. 47.

squalor: ne forte mater hoc sibi optatissimum spectaculum ... tanti squaloris amitteret; Cluent. 182.

studium: neque enim ullam aliam ob causam populus Romanus tribuniciam potestatem tanto studio requisivit; Verr. a. pr. 44. *tanto cum studio;* Tull. 3. cum tanto studio; imp. Pomp. 69. cum tanto studio C. Rabirius ... ornatur; Rabir. 8. neque vero eius belli conficiendum exitum tanto studio populus Romanus ad Cn. Pompeium detulisset; Muren. 34. si L. Flacco tantus amor in bonos omnis, tantum in rem publicam studium calamitati fuerit; Flacc. 105. tanta consensione Italiae, tanto studio bonorum omnium; Quir. 18. his tantis malis tanto bonorum studio .. restitissemus; Sest. 35. tanto studio senatus; ib. 36. neque huic vestro tanto studio audiendi nec vero huic tantae multitudini ... deero; ib. tanto omnium bonorum studio; ib. 49. salus *tanto* studio civitatis nemini reddita, Vatin. 10. quem tanto studio consensuque offenderint; Phil. XIII, 34.

sumptus: si ... hos tantos ... sumptus .. facient; Sex. Rosc. 139.

supercilium: ſ. res; sen. 16.

suspicio: in illius ... custodis tanta suspicione; Milo 65.

tabula: tantam esse tabulam; Phil. II, 73.

tectorium: ex qua (columna) tantum tectorium vetus delitum sit; Verr. I, 145.

tempestas: in tanta rei publicae tempestate; Sest. 61. tanta in tempestate; Planc. 13.

tenebrae: in tantis tenebris; leg. agr. I, 24. in tantis tenebris erroris; Sulla 40. *in* illis tantis tenebris; dom. 116.

terror: causam huius tanti terroris occultas; Verr. I, 80.

testimonium: ſ. iudicium. — timor: ſ. sollicitudo. — tranquillitas: ſ. patientia.

tumultus: qui ... tantos tumultus concitatos videret; Verr. I, 67. neque in testimonio causam tanti tumultus ostendis ullam; ib. 80. ne ... temere a me tantus tumultus inectus civitati videretur; Catil. III, 7.

turpitudo: quis tantam turpitudinem iudiciorum, quis tantam inconstantiam rerum iudicatorum, quis tantam libidinem iudicum ferre potuisset? Cluent. 61. quae potest esse turpitudinis tantae defensio? Phil. II, 84. ſ. flagitium; Phil. II, 57.

varietas: in tanta varietate rerum; Arch. 12. cum a tot rerum tanta varietate divellerer; dom. 97.

vastitas: quin ... hanc tantam efficerent vastitatem; Piso 85.

ubertas: quae tanta enim potest exsistere ubertas ingenii, quae tanta dicendi copia? sen. 1. in tanta ubertate improborum; dom. 69.

vir: tantus ille vir; Rab. Post. 41.

virtus: haec tanta virtus ex hac urbe expelletur; Milo 101. neque enim ullam mercedem tanta virtus ... desiderat; Phil. V, 35. nisi tanta militum virtus exstitisset; ib. XIV, 35.

vis: in tanta vi atque acerbitate versari; Verr. I, 68. tanta vis, ... tanta in isto improbitas putabatur; ib. 74. vim tantam doloris in posterum differre; ib. 81. hanc tantam vim emblematum ... coacervare; ib. IV, 54. deos .. immortalis huic invicto populo ... contra tantam vim ... auxilium esse laturos; Catil. II, 19, nec inter tantam vim armorum existimarem esse oratori locum; Milo 2. eum .. ferre posse tantam vim tempestatis; Phil. V, 8.

vitia: quae tanta vitia fuerint; Sex. Rosc. 41. non gratia ... tot tantaque eius vitia sublevata esse videbuntur; Verr. a. pr. 47. ab his praeclarissimis virtutibus tot et tanta vitia superari; Catil. II, 25.

vituperatio: ut ... in tantam vituperationem veniret; Verr. IV, 13.

volnus: quod tantum .. in moribus naturaque volnus? Cael. 15. a quibus tantum volnus accepero; Milo 99. dolerem ... tanto rei publicae volnere; Phil. IX, 5.

voluntas: tantae ... voluntati restitisse? Verr. I, 10. tantae voluntati ... deesse noluit; Cluent. 43. hanc ... tantam ... voluntatem, impudentiam, audaciam, cupiditatem comprobabitis? dom. 116.

voluptas: ſ. praemium; Cael. 46.

urbs: in hac urbe tanta; har. resp. 11.

usus: in tanto usu nostro tantaque amicitia; Planc. 5.

utilitas: cui potest esse dubium quam ob rem ... tantam utilitatem ... neglexeris et tantam

difficultatem cum crimine ... susceperis? Verr. V, 61.

II. **mit Correlat: 1. quantus: f. quantus,** A, I. (S. 31, b). — alqd: id fuisse tantum quantum ..; Verr. III, 103. quae tanta sunt in hoc uno, quanta ..; imp. Pomp. 29.

bellum: cum his ... pestibus bellum mihi .. dico esse susceptum, neque id tamen ipsum tantum quantum meus ac meorum, sed tantum quantum vester ... dolor postulavit; har. resp. 4.

agitationes: quem Euripum tot motus, tantas, tam varias habere putatis agitationes fluctuum, quantas ..? Muren. 35.

commodum: non tantum commodum tribuitur L. Egnatuleio quantus honos; Phil. V, 52.

gurgites: quae (Charybdis) tantos exhaurire gurgites posset, quantas iste ... praedas exsorbuit? har. resp. 59.

multitudo: ego, quanta manus est coniuratorum, ... tantam me inimicorum multitudinem suscepisse video: Catil. IV, 20.

pecunia: quantam enim quisque concupierit pecuniam, tantam licebit ... consequatur; Verr. III, 222. quantam .. pecuniam militibus ... C. Caesar ... pollicitus sit, tantam dari placere; Phil. V, 53.

ratio: non tantam rationem res habet quantam utilitatem; Verr. III, 197.

res: tot et tantas res ... optare, quot et quantas ..; imp. Pomp. 48.

vis: si illa ... precatio ... tantam habet .. vim et religionem, quantam ..; Muren. 1.

2. **qui:** causa: tantam causam non habuerunt in qua ..; Phil. VII, 6.

cervices: tametsi qui tantis erunt cervicibus recuperatores, qui ..? Verr. III, 135.

consilium: quod enim est in terris commune tantum .. consilium quod non ..? dom. 73.

contentio: f. periculum. — copia: f. flumen.

cupiditas: cupiditas tanta, quae ..? Verr. I, 48.

damnum: damna ... nulla tanta sunt, quae ..; Verr. III, 65.

eloquentia: neminem umquam tanta eloquentia fuisse, ... qui ..; Quir 5.

flumen: nullius tantum flumen est ingenii, nullius dicendi aut scribendi tanta vis, tanta || tantaque || copia, quae ..; Marcell. 4.

labor: f. periculum.

maleficium: illud tantum esse maleficium quod ..; Sulla 7.

malum: nullum esse tantum malum quod non ..; Verr. I, 48.

opes: cuius opes tantae esse possunt ... quae ..? Planc. 81. sed quis umquam tantis opibus, tantis rebus gestis fuit qui ..? Phil. VI, 12.

pecunia: habes tantam pecuniam, qua ..; leg. agr. II, 66.

periculum: ullum esse tantum periculum, tantum laborem, tantam contentionem quam ego ... defugerim? Planc. 78.

religio: quae tanta religio est, qua non ... liberamur? har. resp. 12.

res: ut nulla res tanta sit ... quam ille non ... conficere possit; imp. Pomp. 59. f. opes; Phil. VI, 12.

virtus: quotus quisque invenietur tanta virtute vir, qui ..? Sest. 93.

vis: neque ulla profecto tanta vis reperietur, quae ..; Catil. IV, 22. nulla est enim tanta vis, quae ..; Marcell. 8. f. flumen.

3. **ut:** alqd: omnia domestica atque urbana mitto, quae tanta sunt, ut ..; prov. cons. 4.

acerbitas: f. vis; Verr. I, 81.

acervus: itaque tanti acervi nummorum apud istum construuntur, ut ..; Phil. II, 97.

adrogantia: f. fastidium.

aes: in tantum aes alienum inciderunt, ut ..; Catil. II, 20.

amentia: furor enim quidem ... istius effrenatum animum ... tanta oppressit amentia, ut ..; Verr. V, 139. quae tanta *te* || te tanta || tenuit amentia, ut ..? Vatin. 32. quae tanta in te sit amentia, ut ..? ib. 37. f. audacia; Verr. II, 104.

amor: qui tanto amore in me, studio in rem publicam fuit, ut ..; sen. 24. tanto in me amore exstitit, ut ..; Quir. 8.

amplitudo: tanta enim huius imperii amplitudo, tanta nominis Romani dignitas, ... ut ..; Verr. V, 150.

antiquitas: f. religio; Verr. I, 46.

auctoritas: tanta .. eius auctoritas religionis et est et semper fuit, ut ..; Verr. I, 78. magna est hominum auctoritas et tanta, ut ..; ib. III, 209. qui tanta auctoritate sunt, tantis rebus gestis, ut ..; ib. 210. tanta erat enim auctoritas et vetustas illius religionis, ut ..; ib. IV, 108. tantam in nobis consulibus fore diligentiam, tantam in vobis auctoritatem, tantam in equitibus Romanis virtutem, tantam in omnibus bonis consensionem, ut .., Catil. I, 32. auctoritate autem tanta est (urbs), ut ..; Flacc. 62. tanta auctoritas in C. Mario fuit, ut ..; Balb. 49.

audacia: tantane amentia praeditus atque audacia fuisti, ut ..? Verr. II, 104. quae tanta in te fuerit audacia, quae tanta vis, ut ..? Vatin. 17.

bonitas: cuius (causae) tanta bonitas est, ut ..; dom. 57.

brevitas: f. gravitas; har. resp. 41.

calamitas: quae (calamitas) tanta fuit, ut ..; imp. Pomp. 25.

caritas: tanta est enim caritas patriae, ut ..; Phil. II, 60.

causa: haec (causa) profecto tanta est, ut ..; dom. 1.

clades: quae enim || quaenam || in Sicilia tanta clades aut quod bellum ... versatum est, ut ..? Verr. III, 124.

clamor: tantus in curia clamor factus est, ut ..; Verr. II, 47.

concordia, coniunctio: tantam .. habet morum similitudo coniunctionem atque concordiam, ut ..; Verr. III, 23.

consensus: tantus vester consensus de salute mea fuit, ut ..; sen. 5. tantus autem est consensus municipiorum, ... ut ..; Phil. III, 13. f. auctoritas; Catil. I, 32.

consilium: f. moderatio. — contractio: f. gravitas.

copia: utinam .. virorum fortium ... copiam tantam haberetis, ut ..; imp. Pomp. 27. f. opes.

crudelitas: fuerisne tanta crudelitate, ut ..? Vatin. 24.

cupiditas: tanta sum cupiditate incensus ad reditum, ut ..; Phil. I, 9.

cura: qui ... tanta cura Siculos tueri ... voluerunt, ut ..; Verr. III, 14.

difficultas: f. vis; Verr. IV, 11.

dignitas: quae (res publica) tanta dignitate est, ut ..; Sest. 141. f. amplitudo. splendor. virtus; Verr. IV, 90.

diligentia: cum maiores nostri tanta diligentia prudentiaque fuerint, ut ..; Caecin. 34. Metellus ... tanta diligentia fuit, ut ..; Arch. 9. f. auctoritas; Catil. I, 32.

disciplina: quae (disciplina) quidem tanta est, ut ..; har. resp. 18.

dolor: hic vero tanto dolore adficior, ut ..; Verr. IV, 83. hic dolor erat tantus, ut ..; ib. 111. tantus enim illorum temporum dolor inustus est civitati, ut ..; Catil. II, 20.

durities: f. impudentia; dom. 101. — egestas: f. vis; Verr. IV, 11.
fastidium: quod eorum tantum fastidium est, quae tanta adrogantia, ut ..? Phil. XI, 38.
fletus: f. gemitus; Verr. IV, 110.
furor: quae te tanta pravitas mentis tenuerit, qui tantus furor, ut ..? Vatin. 14. sed qui fuit tuus ille tantus furor, ut ..? Vatin. 26. non est credibilis tantus in ullo furor, ut ..; Marcell. 21. tantus igitur te stupor oppressit vel ... tantus furor, ut ..? Phil. II, 64.
gemitus: tanti gemitus fletusque fiebant, ut ..; Verr. IV, 110. tantus est gemitus factus, ... ut ..; ib. 139.
gentes: tantam vero provinciam (obtinuit) cum tanto exercitu, Macedoniam praesertim, quam tantae barbarorum gentes attingunt, ut ..; Piso 38.
gloria: quid nos .. facere debemus ... in tanta gloria insistentes, ut ..? Sest. 141. tanta .. gloria sunt, ... ut ..; ib. 142.
gratulatio: tantam isti gratulationem esse factam, ut ..; Verr. a. pr. 21.
gravitas: cuius tanta in dicendo gravitas, tanta iucunditas, tanta brevitas fuit, ut ..; har. resp. 41. [tanta erat gravitas in oculo, tanta contractio frontis, ut ..]; Sest. 19. f. furor; Vatin. 14.
homo: non fuit tantus homo Sex. Roscius in civitate, ut ..; Sex. Rosc. 125.
honor: tantum ille honorem habendum Siciliae putavit, ut ..; Verr. II, 4.
humanitas: humanitate iam tanta est, ut ..; imp. Pomp. 42. f. temperantia.
imbecillitas: quae autem te tanta mentis imbecillitas tenuit, ut ..? 105.
impudentia: tantam esse in homine impudentiam atque audaciam, ut ..; Verr. V, 106. tua vero quae tanta impudentia est, ut ..? dom. 20. an ego tantam aut animi duritiem habere aut oculorum impudentiam possim, ut ..? ib. 101.
ingenium: cuius tantum sit || est || ingenium, ... ut ..; Caecin. 78.
iniuriae: tantas esse iniurias, ut ..; Verr. II, 155.
inopia: tantane vobis inopia videor esse amicorum, ut ..? div. Caec. 50.
integritas: f. virtus; Font. 39.
intemperantia: tanta fuisti intemperantia, ut ..; dom. 21. f. scelus; sen. 16.
invidia: Sullanus ager ... tantam habet invidiam, ut ..; leg. agr. II, 70.
iucunditas: ille unus dies ... tantae mihi iucunditati fuit, ut ..; dom. 76. f. gravitas; har. resp. 41.
levitas: f. vanitas.
libido: tantaene tuae .. libidines erunt, ut ..? Verr. I, 78.
luctus: f. maeror.
lux: tantamne unius hominis ... virtus ... lucem adferre rei publicae potuit, ut ..? imp. Pomp. 33.
maeror: nec tantum maerorem ac luctum senatui mors P. Clodii adferebat, ut ..; Milo 13.
magnitudo: in ipso beneficio vestro tanta magnitudo est, ut ..; Quir. 6.
mansuetudo: f. temperantia.
mens: quae tanta mente fiunt, ut ..; har. resp. 19.
moderatio: tanta moderatio fuit hominis, tantum consilium, ut ..; Sest. 88.
multitudo: postea quam tantam multitudinem conlegerat emblematum, ut ..; Verr. IV, 54.
negotia: cum tot tantisque negotiis distentus sit, ut ..; Sex. Rosc. 22.
odium: quos tantum odium ... teneat, ut ..; Verr. I, 23. tantum te cepisse odium regni videbatur, ut ..; Phil. II, 91.
opes: tantis enim confirmat opibus et copiis, ut ..; leg. agr. II, 32.
peccata: cuius (hominis) tanta peccata sunt, ut ..; Verr. I, 81.
pecunia: quorum ... pecuniae .. tantae sunt, ut ..; dom. 46. tanta pecunia una in domo coacervata est, ut ..; Phil. V, 12.
perturbatio: quid est enim aliud tumultus nisi perturbatio tanta, ut ..? Phil. VIII, 3.
plausus: tantus est ex omnibus spectaculis, ... tantus ex fori concellis plausus excitatus, ut ..; Sest. 124.
poena: quae te tanta poena ... vexet, ut ..; dom. 3. cuius enim maleficii tanta ista poena est, ut ..? Phil. I, 12.
praesidium: praesidium res publica ... tantum haberet, ut ..; Phil. XI, 20.
prudentia: f. diligentia.
pudor: tantus ... pudor fuit, ut ..; Verr. I, 139.
religio: est enim tanta apud eos eius fani religio atque antiquitas, ut ..; Verr. I, 46. quod tanta religione semper fuit, ut ..; ib. IV, 102. tanta religione obstricta tota provincia est, tanta superstitio ... mentis ... occupavit, ut ..; ib. 113. si tanta illis comitiis religio est, ut ..; Muren. 38. quorum religio tanta est, ut ..; har. resp. 24.
res: cuius tantae res gestae ... exstiterunt, ut ..; imp. Pomp. 68. L. Luculli vero res tantae exstiterunt, ut ..; Muren. 33. quae (res) quidem tanta est, ut ..; Marcell. 11. tanta enim res est, ut ..; Phil. II, 33. tantas res gesserunt, ut ..; ib. V, 48. f. auctoritas; Verr. III, 110.
sagacitas: istius tantam fuisse sagacitatem, ut ..; Verr. IV, 29.
sapientia: quorum mihi tanta fuisse sapientia videtur, ut ..; har. resp. 18.
scelus: qui tanto se scelere obstrinxerint, ut ..; Verr. V, 179. tanto scelere tantaque intemperantia fuisti, ut ..; sen. 17. nomen quidem populi Romani tanto scelere contaminavit, ut ..; har. resp. 35.
similitudo: omnes .. tantam habent similitudinem inter se, ut ..; Phil. XIII, 28.
spes: tanta in eo ... spes constituebatur, ut ..; imp. Pomp. 62.
splendor: tantus est enim splendor in laude vera, tanta in magnitudine animi ... dignitas, ut ..; Marcell. 19.
studia: quorum tanta studia cognoscuntur ... ut ..; Phil. VII, 23. f. amor; sen. 24.
stultitia: tantae stultitiae prudentissimos homines condemnari, ut ..; Caecin. 40.
stupor: f. furor; Vatin. 14.
superstitio: f. religio; Verr. IV, 113.
tarditas: tanta fuit operis tarditas, ut ..; Catil. III, 20.
temeritas: nisi tanta temeritas (proferatur), ut ..; Sex. Rosc. 68.
temperantia: nunc praesentem vident tanta temperantia, tanta mansuetudine, tanta humanitate, ut ..; imp. Pomp. 13.
vanitas: quaero quae tanta in te vanitas, tanta levitas fuerit, ut ..? Vatin. 40. cuius (nationis) tanta vanitas est, ut ..; Scaur. 38.
vectigalia: ceterarum provinciarum vectigalia .. tanta sunt, ut ..; imp. Pomp. 14.
vetustas: f. auctoritas; Verr. IV, 108.
villa: villam aedificare ... tantam, .. ut ..; Sest. 93.
virtus: quam in te tantam virtutem esse aut dignitatem arbitratus es, ut ..? Verr. IV, 90. qui (vir) tanta virtute atque integritate fuit, ut ..;

Font. 39. tanta igitur in illis virtus fuit, ut ..; Fr. B, VI, 24. ſ. auctoritas; Catil. I, 32.
vis: nisi tanta acerbitas iniuriae, tanta vis sceleris fuisset, ut ..; Verr. I, 81. quae vis erat ... tanta, ut ..; ib. II, 26. tanta vis erat iniuriarum, ut ..; ib. III, 45. num tanta difficultas eum ... tenuerit, tanta egestas, tanta vis presserit, ut ..; ib. IV, 11. tibi ... tantam imperii vim tantamque ... dignitatem datam, ut ..; ib. V, 39. si tanta vis fuit illius criminis, ut ..; Cluent. 115. tantam virtutis vim esse voluerunt, ut ..; Piso 42.
volnus: cum tantum res publica volnus acceperit, ut ..; Verr. V. 179.
voluntas: in studiis vestris tanta animorum declarata est voluntas, ut ..; Quir. 6.
urbs: ea tanta est urbs, ut ..; Verr. IV, 117.
B. **mit Genetiv:** I. **ohne Correlat:** animi: tantum haberent aut ... animi aut ... ingenii; Font. 40.
boni: dubitatis .. quin hoc tantum boni ... in rem publicam conservandam ... conferatis? imp. Pomp. 49.
flagitii: nolo ... tantum flagitii esse commissum *videri*; Verr. V, 173.
ingenii: ſ. animi.
itineris: quae res eum nocte una tantum itineris contendere coëgit? Sex. Rosc. 97. ſ. laboris.
laboris: hoc tantum ... laboris itinerisque suscepit; Verr. V, 128.
lectorum: ſ. Melitensium.
lucri: cum tantum lucri decumano sit datum; Verr. III, 72. atque hoc tantum lucri coguntur dare; ib. 75. cum tantum lucri voluerit addere; ib. 150.
mali: excurrat aliquis qui hoc tantum domestici mali filio nuntiet; Verr. I, 67. ut numquam Hannibal huic urbi tantum mali optarit; prov. cons. 4. prius quam hoc tantum mali videro; Milo 99.
Melitensium: non quaero unde CCCC amphoras mellis habueris, unde tantum Melitensium; Verr. II, 183. omitto de melle, sed tantum Melitensium, ... tantum lectorum? ib.
nummorum: cum ... tantum nummorum positum videret; Cluent. 70.
sceleris: quod tantum rei publicae sceleris impendere ... non suspicabar; prov. cons. 42.
II. **mit Correlat:** 1. **quantum** (vgl. **quantus**, A, II, 1. S. 32): agri: qui tantum agri ... occupavit, quantum ..; leg. agr. II, 69.
auctoritatis: cum et auctoritatis in me tantum sit, quantum ... esse voluistis, et ad agendum facultatis tantum, quantum ..; imp. Pomp. 2.
audaciae: ſ. sceleris.
civium: cum hostes vestri tantum civium superfuturum putassent, quantum ..; Catil. III, 25.
crudelitatis: ſ. sceleris.
decumae: tum fit ut tantum decumae sit quantum severis; Verr. III, 112.
facultatis: ut, quantum mea fides studii mihi adferat, ... tantum facultatis timor detrahat; Deiot. 1. ſ. auctoritatis.
frumenti: tantum exprimi frumenti quantum..; Verr. III, 105. illius decumani (frumenti) tantum, quantum ex primis decumis fuisset; ib. 163. quantum frumenti esset .. mittendum, tantum ... de sua copia frumenti mittere; ib. 171.
laudis: me L. Lucullo tantum impertire laudis, quantum ..; imp. Pomp. 20. quibus (litteris) L. Lucullus tantum *huic* laudis impertit, quantum ..; Muren. 20.
marmoris: quid marmoris apud illum putatis esse? tantum scilicet, quantum ..; Sex. Rosc. 133.
nautarum: se tantum habuisse nautarum, quantum oportuerit; Verr. V, 102.
operis: tantum operis in ista locatione fuit, quantum ..; Verr. I, 147.

pecuniae: exigis tantum pecuniae, quantum ... satis sit; Verr. III, 173.
sanguinis: ſ. vitae.
sceleris: ego autem ... tantum esse in homine sceleris, audaciae, crudelitatis, quantum ipse ... sensi, numquam putavi; Sest. 22.
temporis: qui tantum potuit impertire huic studio temporis, quantum ..; Balb. 3. qui ... tantum ex re militari detraxerit temporis, quantum ..; Planc. 61.
vitae: vitae et sanguinis tantum relictum esse, quantum ..; Verr. III, 56.
voluptatis: tamen nequaquam capio tantum voluptatis, quantum ..; Verr. V, 37.
urbis: tantum .. urbis (superfuturum), quantum ..; Catil. III, 25.
2. **ut:** animi: tantum animi habuit ad audaciam, ut ..; Verr. III, 81. in quo homine tantum animi fuit, non solum ut ..; ib. V, 112. an vero illi equites Romani ... habuerunt tantum animi, tantum roboris, ut ..? Font. 26.
auctoritatis: Verres ... tantum sibi auctoritatis ... suscepit, ut ..; Verr. V, 152. una centuria praerogativa tantum habet auctoritatis, ut ..; Planc. 49.
crudelitatis: ſ. odii.
frumenti: quorum patres tantum labore suo frumenti exarabant, ut ..; Verr. V, 99.
gravitatis: quae (res) tantum habet ipsa gravitatis, ut ..; Verr. V, 159.
odii: tantum .. odii crudelitatisque *hab*uerunt, ut ..; Tull. 21.
oneris: tantum oneris plebi imponebatur, ut ..; Verr. II, 138.
otii: vellem tantum haberem || habere me || otii, ut ..; Flacc. 75.
roboris: si tantum ille in me esse uno roboris et virtutis putavit, ut ..; Piso 79. ſ. animi.
suspicionis: tantum .. suspicionis esse adfirmabo, ut ..; Verr. V, 22.
testium: dedi tantum ... testium, .. ut ..; Verr. V, 159.
vini: tantum vini ... exhauseras, ut ..; Phil. II, 63.
virtutis: ſ. roboris.
C. **allein:** I. **ohne Correlat:** a. **Subject:** interest: at tantum intererit inter vestram et privatorum diligentiam? leg. agr. II, 82. hic tantum interfuit inter me et inimicos meos; Quir. 13.
opus est: quo tantum tibi opus fuerit; Verr. II, 183.
pervenit: ad Apronium non pervenisse tantum; Verr. III, 107.
b. **nach Verben:** α. audeo: cum tantum ... pro vobis ... ausus essem; Milo 82. cum tantum ausus sit ustor pro mortuo; ib. 90.
censeo: „gratias agendas“ censuit „civitatibus eis, quae M. Tullium“ — tantumne? immo etiam „civem optime de re publica meritum recepissent“; dom. 85.
debeo: cui res publica non tantum debeat; dom. 120. cum tantum iam Plancio deberem; Planc. 77.
derogo: non enim tantum mihi derogo; Sex. Rosc. 89.
do: ut tantum arator decumano dare cogeretur; Verr. III, 25. „ut adeas, tantum dabis; ut [tibi] cibum vestitumque intro ferre liceat, tantum“; ib. V, 118. neque ego tantum fraterno amori dandum arbitror; Sulla 63.
exigo: quoniam tantum a civitatibus ... exegisti; Verr. III, 174
impono: neque enim fuit Gabinii remittere tantum de suo nec regis imponere tantum [..] suis; Rab. Post. 31.

perficio: qui tantum auctoritate perfecerit; imp. Pomp. 45.

possum: Chrysogonum tantum posse; Sex. Rosc. 138. ne miremini qua ratione hic tantum apud istum libertus potuerit; Verr. II, 134. Apronium tantum isto praetore potuisse? ib. IV, 39. tantum enim possunt; Phil. XIII, 5.

progredior: quoniam iste tantum cupiditate progrederetur; Verr. IV, 42.

remitto: ſ. impono.

sumo: non sumet sibi tantum, non appetet? leg. agr. II, 43. tantumne sibi sumpsit ..? Phil. VI, 13.

valeo: qui non tantum opibus valent; har. resp. 55.

video: tantumne vidisse in metu periculoque provinciae! Verr. V, 14.

β. duco: ut ... tanti ducat hunc; Rab. Post. 41.

facio: tanti Tyrii Cassium faciunt; Phil. XI, 35.

sum: (HS ꟾↃↃↃ) tibi ... certe tanti non fuissent ut socium fraudaretis: Roscio cur tanti fuerint causam requiro; Qu. Rosc. 22. tanti enim est ... medimnum; Verr. III, 174. tanti enim est frumentum ... aestimatum; ib. fuit tanti, mihi crede; ib. IV, 28. est tanti; ib. 43. sed est tanti, dum modo ..; Catil. I, 22. est mihi tanti .. huius invidiae ... tempestatem subire, dum modo ..; ib. II, 15. non putat tua dona esse tanti; Cael. 36.

c. **Ablativ:** amplior: quinquiens tanto .. amplius istum ... imperasse; Verr. III, 225.

ante: te ... id crimen tanto ante metuisse; Verr. V, 78. si Cleomenes non tanto ante fugisset; ib. 89. neque tanto ante ... fati diem ... denuntiavisset; Catil. III, 17. quod tu ... tanto ante praedixeras; Phil. II, 83.

post: producere ad ignotos tanto post eum, quem ..; Verr. V, 75. quid refert .. tanto post ad iudices deferantur? Flacc. 21. cum tanto post ... queri maluerit; Cael. 19.

plus: quod tanto plus sibi mercedis ex fundo refectum sit; Verr. III, 119.

prius: tanto prius ad aerarium venit; Fr. B, XIII, II. 7.

II. **mit Correlat:** 1. **quantus** (vgl. **quantus**, A, II, 1. S. 32): a. **Subject:** est: tantum, quantum ego dicam, non fuisse; Verr. II, 178. tantum sit quantum vos existimatis; l. 9. nequaquam enim tantum erat, quantum homCaeines loquebantur; ib. 75.

licet: sin hominibus tantum licere iudicas, quantum possunt; Phil. XIII, 15.

b. **nach Verben:** *α*. absum: qui tantum abest a principibus quantum a puris; har. resp. 53.

addo: qui (casus) illi tantum addere iam non potest quantum auferre; prov. cons. 35.

adfero: ut quantum tuis operibus || operibus tuis || diuturnitas detrahet, tantum adferat laudibus; Marcell. 12.

audeo: quod ... non tantum audent, quantum excogitant; Cluent. 183.

aufero: quis umquam ... quantum petiit tantum abstulit? Qu. Rosc. 12. tantum unum quemque ablaturum putant, quantum ..; Verr. a. pr. 41. tantum unum quemque auferre, quantum ..; ib. ut tantum ... quantum poposcisset auferret; ib. III, 29. tantum erat ablatum, quantum voluntas tulerat; ib. 198.

cogito: de ipsis inimicis tantum, quantum mihi res publica permittet, cogitabo; Quir. 21.

commoveo: neque tantum me exspectatio ... commovet quantum ..; Verr. a. pr. 4.

concedo: ut tantum orationi meae concedatis, quantum ..; Sest. 4.

consequor: ut neque nihil neque tantum, quantum postulavimus, consequamur; Qu. Rosc. 10.

contendo: at ne || ac ne || is quidem tantum contendet in dicendo quantum potest; div. Caec. 48.

debeo: tantum ... sibi deberi, quantum ..; Verr. III, 129. me tibi, ... quantum tu a me postulare ausus sis, tantum debuisse; Muren. 7. ut ... quantum vobismet ipsis, tantum ... cuncto populo Romano debeamus; Quir. 5. huic ego homini .. tantum debeo, quantum ..; ib. 17.

deminuo: quantum ... deripuisset, tantum ... deminuturum; Sulla 2.

detraho: tantum detraxit, quantum commodum fuit; Verr. III, 165.

dico: tantum possem in te dicere, quantum in litteris invenissem; Verr. II, 176. tantum mihi licet dicere, quantum possum, tantum iudici suspicari, quantum velit; ib.

do: cum tantum dederit decumano, quantum ..; Verr. III, 28. tantum decumanis dedit, quantum iste imperavit; ib. 55. quantum Apronius edidisset deberi, tantum ex edicto dandum erat; ib. 70. coguntur ... tantum dare, quantum ..; ib. 78. aut nihil datum aut tantum [datum], quantum ... fecerant; ib. 198. si tantum des, quantum velit venditor; leg. agr. I, 15.

efficio: itaque tantum victus efficere potuit, quantum ..; imp. Pomp. 25.

exigo: neque ... tantum exigebat quantum ..; Verr. III, 117.

habeo; tantum quisque habet in Sicilia, quantum ..; Verr. a. pr. 13. quantum sibi ablatum homo impudentissimus dicit, tantum numquam est ausus ut haberet optare; Flacc. 34. ut ... homines ... tantum .. haberent, quantum ..; Sest. 91. ut tantum haberet, quantum rapere potuisset; Phil. II, 62. tantum quisque habebat possessor, quantum reliquerat divisor Antonius; ib. V, 20.

hortor: vos, iudices, quantum meus in vos amor postulat, tantum hortor, ut ..; Sulla 93.

loquor: immo vero tantum loquuntur, quantum ..; Caecin. 56.

memini: ne qui posset tantum ... meminisse quantum vellet; Sulla 43.

permitto: tantum sibi a populo Romano esse permissum, quantum ..; Cluent. 159.

polliceor: tantum vobis, quantum facere possum, .. polliceor; Quir. 18.

possum: tantum ... auctoritas potuit quantum ..; Verr. III, 78.

prosum: neque tantum illa res nocentibus proderat, quantum ..; Verr. III, 94.

recipio: si ... tantum ex eius bonis, quanta summa litium fuisset, populus recepisset; Rab. Post. 37.

seiungo: ut quantum a rerum turpitudine abes, tantum te a verborum libertate seiungas; Cael. 8.

solvo: si solveres .. tantum, quantum populus Romanus iusserat; Verr. III, 174.

sumo: ut tantum mihi sumam, quantum ..; Cluent. 118. si, quantum ..., tantum mihi egomet ad haec studia recolenda sumpsero; Arch. 13.

suspicor: ſ. dico; Verr. II, 176.

valeo: ut ordinis nomen non tantum ad honorem quantum ad ignominiam valeret; Verr. III, 97. itaque tantum valuit istius decreti auctoritas, quantum ..; ib. V, 55. si quantum ... audacia potest, tantum ... impudentia valeret; Caecin. 1.

β. aestimo: ut liceat quanti quisque velit tanti aestimare; Verr. III, 221.

emo: ibi tanti || tantidem || frumentum emeret quanti domi vendidisset; Verr. III, 192.

sum: si ... frumentum tanti fuit, quanti iste aestimavit; Verr. III, 194.

vendo: si id, quanti aestimabat, tanti vendidit; Verr. IV, 10.
veneo: decumae tanti venierunt, ... quanti ..; Verr. III, 117.
c. **Ablativ:** magis: quanto ille plura miscebat, tanto hic magis in dies convalescebat; Milo 25.
minor: minor (spes) esse nunc ... debet, et tanto minor, quanto ..; Verr. III, 169.
vincere: tanto ille superiores vicerat gloria, quanto tu omnibus praestitisti; Deiot. 12.
2. **quam:** a. sum: etsi id quidem non tanti est, quam quod ..; Milo 38.
b. minor: tantone minoris decumae venierunt quam ..? Verr. III, 106.
officiosior: at tanto officiosior quam ceteri? Sex. Rosc. 2.
plus: tantone plus Verres ... calamitatis importavit, quam ..? Verr. III, 125. si ... tanto plus, quam erat ei concessum legibus, imperavit; Verr. III, 225.
sexiens: sexiens tanto quam quantum satum sit ablatum esse ab aratoribus; Verr. III, 102.
3. **qui:** a. superest: ut sibi ac liberis suis tantum supersit quo ipsi ali possint; Verr. III, 102.
b. invenio: verum tantum inveni, iudices, quod ..; Verr. II, 183.
4. **unde:** ut tantum maioribus eorum debitum esse videatur, unde ... redundaret; leg. agr. II, 1.
5. **ut:** a. **nach Verben:** *α*. absum: tantum .. abest, ut ..; imp. Pomd. 71. tantum .. abest ab illius familiaritatis infamia, ut ..; Cael. 75. tantum afuturam esse orationem meam a minima suspicione offensionis tuae, .. ut ..; Planc. 8. tantum abes a perfectione maximorum operum, ut ..; Marcell. 25. tantum .. aberat a bello, ut ..; Phil. X, 14. tantum .. afuit || fuit, abfuit || ut ..; ib. 17. libertatis inimicos tantum abest ut ornem, ut ..; ib. XI, 36. tantum afuit, ut ..; Fr. B, IX, 5.
do: nec vero possum tantum meo ingenio dare, ut ..; Sulla 40.
eripio: se tantum eripuisse, ut ..; Verr. a. pr. 4.
excello: hic miramur hunc hominem tantum excellere ceteris, ... ut ..? imp. Pomp. 39.
fallo: quod tantum homines fefellisti, ut ..; Sest. 32.
perficio: tantum datis muneribus perfecerat, ut ..; Cluent. 66.
peto: tantum a vobis petimus, ut ..; Flacc. 3. tantum a vobis petam, iudices, ut ..; ib. 13. tantum a vobis peto, ut ..; Sulla 71. tantum peto, ut ..; Cael. 30.
pono: tantum in unius anima posuit, ut ..; Muren. 34.
possum: quae (mors) tantum potuit, ut ..; Sex. Rosc. 33. vis illa ... tantum potuit ... ut ..; Verr. II, 14. qui ... tantum ... potuit, ut ..; ib. 113. hic tantum potuit, ut ..; ib. III, 81.
proficio: tantum profeci tum, ... ut ..; Catil. I, 27.
sum: nam ipsum Verrem tantum avaritia semper hiante ... fuisse, ... ut ..; Verr. II, 134.
sumo: quamquam mihi non sumo tantum, ... ut ..; Planc. 3.
valeo: quae istius auctoritas tantum valuit, ut ..; Verr. II, 67. tantum apud te quaestus Apronii, tantum ... blantitiae flagitiosae valuerunt, ut ..; ib. III, 65. apud te nomen civitatis ne tantum quidem valuisse, ut ..; ib. V, 165. qui rex ... tantum spe conatuque valuit, ut ..; Muren. 32. expulsus regno ... tantum tamen consilio ... valuit, ut ..; ib. 33. tantum vestra auctoritas, tantum eximia consulis dignitas valuit, ut ..; sen. 25. tantum .. apud me grati animi fidelis memoria valuit, ut ..; Marcell. 14.
vinco: qui tantum immanitate bestias vicerit, ut ..; Sex. Rosc. 63.
β. aestimo: si .. aestimavit tanti, ut ..; Verr. III, 225. cuius ... vita tanti existimata est *a Pompeio*, ut ..; Muren. 34.
facio: L. vero Apuleius hunc tanti facit, ut ..; Planc. 28.
puto: eum tanti mortem P. Clodii putasse, ut ..; Milo 63.
sum: Verresne tibi tanti fuit, ut ..? Verr. I, 77. non putavit esse tanti hereditatem, ut ..; Caecin. 18. sua iudicia tanti esse arbitrantur, ut ..; Cluent. 122. mihi cuiusquam salus tanti fuisset, ut meam neglegerem? Sulla 45.
b. **Ablativ:** minor: tantone minoris te decumas vendidisse, ut? .. Verr. III, 84.

tantusdem, eben so viel: 1. accipio: coëgit Acestensis a Docimo tantundem publice accipere; Verr. III, 83.
do: ego tantundem dabo || tantum dem ||, quantum ille poposcerit; Verr. III, 25. tantundem detur in cellam quantum semper datum est; ib. 201.
2. aestimo: se tantidem aestimasse quanti Sacerdotem; Verr. III, 215.
facio: voluntatem decurionum ac municipum omnium tantidem quanti fidem suam fecit; Sex. Rosc. 115.

tarde, langsam, spät: concido: qui ... eam (patriam) nimium tarde concidere maererent; Sest. 25.
condemno: qua (lege) vel cito absolvi vel tarde condemnari licebat; Verr. I, 26.
conficio: rem talem per alios citius quam per se tardius confici malebat; Sest. 70.
egredior: videte .. illum ... tarde (egredientem); Milo 54.
facio: sin id tardius forte fiet; Piso 99. tardius iter fecit; Ligar. 22.
gratulor: ne tardius quam cuperem rei publicae gratularer; Phil. I, 9.
iudico: at ... tardissime iudicatur; Caecin. 7.
percipio: id cum tarde percipi videt; Qu. Rosc. 31.
pervenio: cum ... malit .. tardius ad suorum laborum fructus pervenire; prov. cons. 35.
venio: tardissime autem Lentulus venit; Catil. III, 6.

tarditas, Langsamkeit, Verzögerung: I. est: non ad insequendum sibi tarditatem pedum, sed ad fugiendum impedimento fore; Rabir. 21. tanta fuit operis tarditas, ut ..; Catil. III, 20. plerisque in rebus gerendis tarditas . . odiosa est; Phil. VI, 7.
II. adfero: certe ista legatio ... tarditatem adfert bello; Phil. V, 25. si etiam tarditatem adfert ista sententia ad Dolabellam persequendum; ib. XI, 25.
exspecto: neque occasionis tarditas exspectabitur; Phil. II, 118.
nosco: pauci tarditatem ingenii (noramus); Piso 1.
reprehendo: si qui sunt qui tarditatem Bruti reprehendant; Phil. X, 14.
repudio: legatorum tarditas repudianda est; Phil. V, 33.
III. amittere: ut non numquam ... tarditate, dum otium volunt etiam sine dignitate retinere, ipsi utrumque amittant; Sest. 100.

tardo, aufhalten, hemmen: alqm: quoniam ... me similis ratio pudoris a praesentis laude

tardaret; Caecin. 77. ita illum in persequendi studio maeror, hos laetitia tardavit; imp. Pomp. 22.
animum: ut omnium inimicorum || iniquorum || tuorum animos ... tardares; Verr. II, 167. cum eius animum ... non neglegentia tardaret; ib. III, 130.
audaciam: s. scelus.
exercitus: vereor ne exercitus ... tardentur animis; Phil. XI, 24.
scelus: cum frequens senatus non multorum scelus audaciamque tardasset; Sest. 129.

tardus, säumig, stumpf, langsam: alqs: qui non ... tardiores [fuerunt]; Verr. III, 185. sive vos ... dubitatio tardiores fecit; Caecin. 9. elinquem, tardum ... diceres; sen. 14. boni nescio quo modo tardiores sunt; Sest. 100.
ingenium: quem nostrum tam tardo ingenio fore ..? leg. agr. III, 6.
poena: eo poena est tardior; Caecin. 7.

taurus, Stier: I, 1. reddo: in quibus etiam ille nobilis taurus redditus est; Verr. IV, 73. quem taurum cum Scipio redderet Agrigentinis; ib.
2. includo in: etiam si in Phalaridis tauro inclusus succensis ignibus torreatur; Piso 42.
II. Europa in: ut Europam in tauro amittant; Verr. IV, 135.

taxatio, Schätzung: eius rei taxationem nos facimus, Tull. 7.

tector, Wandmaler: si pro fabro aut pro tectore emimus; Planc. 61.

tectorium, Wandmalerei: ex qua (columna) tantum tectorium vetus delitum sit et novum inductum; Verr. I, 145.

tectum, Dach, Haus, Wohnung: I. **absolut:** 1. ardent: cum ... tecta ardebunt; Catil. I, 29.
laetantur: s. videntur.
lugent: cum meum illum casum ... tecta urbis ac templa lugerent; Sest. 53. cum .. tecta ipsa urbis lugerent; Piso 21.
videntur: qua (pace) tecta atque agri mihi laetari videntur; leg. agr. II, 9. ut ... viderentur .. tecta urbis ac templa laetari; Piso 52.
2. **Ausruf:** o tecta ipsa misera! Phil. II, 104.
II. **nach Verben:** 1. aspicio: quis tecta (aspicere poterat)? Phil. XIV, 10.
commendo: vobis muros atque urbis tecta commendat (patria); Catil. IV. 18.
convello: quorum si iste ... tecta sedisque convellit; dom. 143.
defendo: s. **defendo,** III. tecta (5 St.) B. II, S. 45, a.
demolior: si tectum ... demolitus esses; Tull. 35.
diruo: tectum diruunt; Tull. 34.
disturbo: praeterea tectum villamque disturbant; Tull. 21. tecto illo disturbato; ib. 53. disturbari tecta; dom. 98. tecta disturbaret? Sest. 84.
habeo: qui ... tectum, cui imbris vitandi causa succederet, iam nullum haberet; dom. 116.
impugno: s. video; sen. 7.
restituo: mihi etiam parietes atque tectum (restitutum); har. resp. 16.
servo: qui haec tecta atque templa ... servastis; Sulla 86.
teneo: quam ab dispari (domino) tenebantur (tecta)! Phil. II, 104.
tollo: tollam altius tectum; har. resp. 33.
video: videt undique tectum pulcherrime laqueatum; Verr. I, 133, magistratuum tecta impugnata ... vidistis; sen. 7.
voco: tecta urbis ... ad exitium ac vastitatem vocas; Catil. I, 12.
2. miseret: me quidem miseret parietum ipsorum atque tectorum; Phil. II, 69.
3. immineo: cum ... hostis .. nefarios ... urbis tectis ... imminentis prostravit; Phil. XIV, 27.
infero: qui ... vestris domiciliis atque tectis ... sunt funestos ... ignis inferre conati; Catil. III, 22. qui tectis, qui ... postibus meis hostificum quoddam ... bellum intulistis; dom. 60. qui ... ea ... meis omnibus tectis atque agris intulerunt; har. resp. 3.
minor: cum ... perditi homines ... tectis ac templis urbis minarentur; Phil. I, 5.
subicio: tectis ac moenibus subiectos prope iam ignis .. restinximus; Catil. III, 2.
succedo: s. 1. habeo.
4. nudo: quam (Karthaginem) P. Africanus nudatam tectis atque moenibus ... consecravit; leg. agr. I, 6.
privo: non enim se tectis privare voluerunt; Piso 15.
prohibeo: equitem Romanum .. biduum cibo tectoque prohibitum; Verr. III, 60. si te ... coacti homines ... limine tectoque aedium tuarum ... prohibuerint; Caecin. 35. C. Pisoni || Pisone || domo tectisque suis prohibito ... praetor quem ad modum more ... opitulari possit non habebit? ib. 36.
5. arceo a: tu, Iuppiter, ... hunc et huius socios ... a tectis urbis ac moenibus ... arcebis; Catil. I, 33.
constituo in: cum ... in his .. templis ac tectis dux Lentulus esset constitutus; Sulla 33.
decerno de: de totius urbis testis ac sedibus ... decernite diligenter; Catil. IV, 24.
discedo in: in vestra tecta discedite; Catil. III, 29.
extraho ex: qui consulem ... extrahere ex suis tectis conatus sis; Vatin. 23.
iacto in: cum ardentis faces in vicinorum tecta iactas; har. resp. 39.
immitto in: ut in eos se potius immitteret quam in ... vestra tecta; Milo 76.
inruo in: vi in tectum inruunt; Tull. 34.
sum in: hiemis enim ... perfugium maiores nostri in sociorum ... tectis esse voluerunt; imp. Pomp. 39.
video in: ea nos videre nisi in tuis amicorumque tuorum tectis non possumus; Verr. I, 57.
III. **nach Substantiven:** 1. caementa: neque ... copiae .. Catilinae caementis ac testis tectorum meorum se famem suam expleturas putaverunt; dom. 61.
defensor: video Milonem, ... defensorem ... tectorum, ... sordidatum; Sest. 144.
excisio: non me ... tectorum excisio ... permovet; dom. 146.
inopia: *qui* propter inopiam tecti in foro pernoctasset || pernoctans ||; dom. 80.
interdictis: tecti et aquae et ignis interdictione adigebantur; dom. 78.
praedo: qua tandem perturbatione mentis omnium ... tectorum ... praedonem fuisse censetis? dom. 140.
testae: s. caementa.
2. bellum cum: quod ... cum horum etiam tectis et sedibus residere aliquod bellum semper videtur; dom. 61.
IV. **Umstand:** 1. contineri: lacrimae .. pueriles ... tectis ac tenebris continebantur; Quir. 8.
invitare: rex denique ecquis est qui senatorem populi Romani tecto ac domo non invitet? Verr. IV, 25.

recipere: tecto recipiet nemo; Verr. II, 26. quem ... nemo recipere tecto ... vellet; Cluent. 170. Capua ... opportunissimam se nobis praebuit ... ad exercitus ornandos || armandos || et tectis ... recipiendos; leg. agr. II, 90. quod C. Marium ... tecto receperunt; Planc. 26.

sustentare: ille exercitum Cn. Domitii ... suis tectis et copiis sustentavit; Deiot. 14.

sustinere: quam (vim) nos vix huius urbis tectis sustinemus; Rab. Post. 42.

2. ante: ei ne in freto ante sua tecta et domos navigarent, ... redemerunt; Verr. V, 50.

extra: ut eum non facile non modo extra tectum, sed ne extra lectum quidem quisquam videret; Verr. V. 26.

in: qui in hospitis tectis Brundisii fortissimos viros ... iugulari iusserit; Phil. III, 4.

praeter: cum omnia praeter tectum ... abstulit; Verr. V, 184.

sine: tum erat ager incultus sine tecto; Qu. Rosc. 33.

tego, bedecken, verbergen, verhüllen, schützen: I. absolut: arma esse suis nominibus alia ad tegendum, alia ad nocendum; Caecin. 60.

II. indirecte Frage: nimium diu teximus quid sentiremus; Phil. III. 56.

III. alqm: tecti esse ad alienos possumus; Sex. Rosc. 116. quo (vestitu) ipse tectus erat; ib. 144. quod pericula facile ... innocentia tecti repellemus; imp. Pomp. 70. non quae (lorica) me tegeret; Muren. 52. ego tectus praesidio firmo ... conatum repressi; Sulla 51. si ... hic tegitur ipsa lege censoria; prov. cons. 12. cum etiam ferae latibulis se tegant; Rab. Post. 42. ianua se ac parietibus ... texit; Milo 18. [quis tectior?]; Deiot. 16. est omni ratione tectior; Phil. XIII, 6,

alqd: quod ne mendacio quidem tegere possis; Quinct. 81. ea ... taciturnitate sua tecta esse pateretur; Cluent. 18. f. **sarcio** alqd (6 St.) S. 392, b.

aedem: quaesivit quis aedem Castoris sartam tectam deberet tradere; Verr. I, 131.

agros: est alia ... quaestuosa exceptio, quae teget eos agros; leg. agr. II, 58.

amicos: amici illi tui, te uno amico tecti et beati, ... ita repellebantur, ut ..; dom. 49.

animum: animus eius voltu, flagitia parietibus tegebantur; Sest. 22.

audaciam: f. furta. improbitatem; Verr. II, 71. — crudelitatem: f. furta.

cupiditatem: quod paulo tamen occultior atque tectior vestra ista cupiditas esset; Sex. Rosc. 104. triumphi nomine tegere atque celare cupiditatem suam; Piso 56. f. furta.

dedecora: neque haec ... dedecora dissimulatione tua ... tegere voluisti; Verr. V, 138.

dolorem: animi dolorem voltu tegere; Verr. a. pr. 21.

ducem: ut ... nocte tectus ... princeps latronum duxque fugerit; Phil. XIV, 27.

flagitia: f. animum.

furta: huius furta, rapinas, cupiditatem, crudelitatem, superbiam, scelus, audaciam rerum gestarum magnitudine ... tegere conaris? Verr. V, 32.

ignaviam: ignaviam suam tenebrarum ac parietum custodiis tegere; Rabir. 21.

improbitatem: cognoscite hominis ... ne dissimulatione quidem tectam improbitatem et audaciam; Verr. II, 71. cuius eximia virtus ... tegere videretur improbitatem ... actionis tuae; dom. 23.

inimicum: qui meum inimicum ... texerunt; prov. cons. 47.

latera: latera tegentis alios, alios praegredientis amicos; Phil. XIII, 4.

liberos: a cuius audacia fratris liberos ne materni quidem corporis custodiae || custodia || tegere potuissent || potuisset ||; Cluent. 31.

mentis: quae (tabella) frontis aperit hominum, mentis tegit; Planc. 16.

monumentum: monumentum ... quamvis sartum tectum integrumque esset; Verr. I, 131.

principem: f. ducem. — rapinas: f. furta.

salutem: quod is meam salutem atque vitam sua benevolentia ... texisset; Planc. 1.

scelus: nullum scelus ... defendi ac tegi; Sulla 86. f. furta.

senectutem: cuius senectutem tueri et tegere debebat; Deiot. 2.

superbiam: f. furta.

suspicionem: delicti suspicionem tegere; Verr. III, 209.

vectigal: hoc ... vectigal .. eius modi est || sit ||, ut ... omnibus praesidiis oppidorum tegatur; leg. agr. II, 81.

vim: cum maiores vim armatam nulla iuris defensione texerint; Caecin. 83.

viros: an equus Troianus fuerit, qui tot invictos viros ... tulerit ac texerit; Cael. 67.

vitam: cum ... parietum custodiis consulis vita tegeretur; Vatin. 22. f. salutem.

vitia: vitia me hercule Cn. Plancii res ... tegere potuerunt; Planc. 27.

tegula, Dachziegel: 1 deicio: paucas tegulas deicere; Tull. 53

demo: demptis tegulis; Verr. III, 119

2. demitto per: cum tu tamen ... per tegulas demitterere || dimitterere ||; Phil. II, 45.

tela, Gewebe, Webstuhl: plena domo telarum; Verr. IV, 59.

telum, Geschoß, Waffe: I. Subject: adhaerescunt: in me omnia, quae ego quondam rettuderam, coniurationis nefaria tela adhaeserunt; dom. 63.

depellunt: quos ... nec tela nec faces ... a mea salute depellerent; sen. 7.

fugit: SI TELUM MANU FUGIT? MAGIS QUAM IECIT; Tull. 51.

haerent: haerent ea tela || haerentia tela || in re publica, quae quam diu haerebant in uno me, ... ferebam; har. resp. 17.

perveniunt: quo manuum nostrarum tela pervenerint; Arch. 23.

sunt: non dubito quin ea tela, quae coniecerit inimicus, quam ea, quae conlega patris emisit, leviora atque hebetiora esse videantur; har. resp. 2. fortunae enim ista tela sunt, non culpae; Piso 43. f. III. alqd.

versantur: cum tela, ... cum cinis patriae versari ante oculos ... coeperat; Sulla 19.

ohne Verb: atque in illo tumultu ... cotidie tela, lapides, fugae; Piso 28.

II. nach Verben: 1. adripio: qui non ... telum, .. quod cuique fors afferebat, adripuerit; Verr IV, 95.

commoveo: an ... omnium parricidarum tela commossem? Planc. 90.

conicio: ergo in eum ... omnia tela coniecisti, quae parata sunt in eos, qui ..? Quinct. 52. omnia tela totius accusationis in Oppianicum coniciebantur; Cluent. 50. omnia .. mea tela sic in te conicientur, ut ..; Vatin. 13. f. I. sunt; har. resp. 2.

contineo: quorum ego vix abs te ... tela contineo; Catil. I, 21.
depello: qui tela depellere ... debeam; Quinct. 8.
emitto: s. I. sunt; har. resp. 2.
eripio: telum e manibus ereptum est? Fr. B, III, 1.
excipio: omnium tela excipiat necesse est; Verr. II, 177. exceptis eis telis, quae ... in meum corpus immissa sunt; dom. 39. me ... omnia tela ... excipere unum; prov. cons. 23.
extorqueo: ego tela ... intenta iugulis civitatis ... extorsi; Piso 5.
extraho: s. ostendo. — fero: s. I. haerent.
figo: deorum tela in impiorum mentibus figuntur; har. resp. 39.
fugio: fugientem latronum tela ... recepit domum; Sex. Rosc. 27.
habeo: ut ... non hominis occidendi causa habuisse telum iudicaretur; Milo 11.
iacio: s. **iacio,** III, telum (4 St.) B. II, S. 517, b. — immitto: s. excipio; dom. 39.
intendo: si quod in me telum intenderit; har. resp. 7. cum omnia tela undique esse intenta in patriam viderem; prov. cons. 23. s. extorqueo.
offero: s. adripio.
ostendo: ut ... telum ... e corpore extractum ostenderet; Sex. Rosc. 19.
paro: s. conicio; Quinct. 52.
pertimesco: nec vim inimicorum ac tela pertimuit; sen. 37.
quaero: cum causa, non telum quaereretur; Milo 11.
recipio: quod non totum telum corpore recepisset; Sex. Rosc. 33.
refugio: ceterorum .. tela ... refugit; Caecin. 22.
retundo: s. I. adhaerescunt.
revello: Cn. Pompeio ... de corpore rei publicae tuorum scelerum tela revellente; Piso 25.
subeo: pro qua (civitate) pericula ac tela subierunt; Balb. 51.
video: tela non video; Rabir. 35. s. intendo; prov. cons. 23.
vito: si istius furorem ac tela vitemus; Catil. I, 2.
2. cedo: cum ... telis minisque cessissem; Sest. 53.
dedo: eundem telis militum dedere; Milo 2.
obfero: quorum ille telis libenter ... corpus obtulisset suum; Sest. 76.
obicio: obicitur (consulatus) ... telis Catilinae; Muren. 87. qui se saepe telis hostium ... obiecerit; Balb. 23. qui ... vitam suam hostium telis obiecerint; ib. 26.
resisto: quorum .. telis restitistis; Fr. A, III, 16.
3. utor: nisi utetur telo eo; Tull. 50. qui sui defendendi causa telo esset usus; Milo 11.
4. defendo a: ab inimicorum audacia telisque vitam ... defendere; Milo 6.
effugio ex: quotiens ego ipse .. ex P. Clodii telis ... effugi! Milo 20.
eripio ex: quem virum fortuna ex hostium telis eripuisset; Verr. V, 3.
incido in: si ... in tela ... inimicorum incidisset; Milo 10.
inruo in: quod in telum non inruit? Fr. A. V, 4.
insum in: an ... in telis ... dubium vobis fuit inesse vis aliqua videretur necne? Caecin. 31.
sum cum: ut ne quis cum telo servus esset; *Verr. V,* 7. qui cum telo occidendi hominis causa fuit; Rabir. 19. se cum telo fuisse; Vatin. 24. esse cum telo; Milo 11. qui Milonem cum telo esse diceret; ib. 66.
versor inter: quod (nomen) ... inter hostium tela incolume versetur; Verr. I, 85. cum inter media hostium tela versaretur; Phil. XIV, 36.
III. **nach Substantiven:** alqd: qui ex aedibus Cethegi, si quid telorum esset, efferret; Catil. III, 8.
coniectio: neque coniectione telorum ... magnas copias pulsas esse; Caecin. 43.
IV. **Umstand:** 1. defendere: si se telo defendat; Tull. 47. num ... se telo defenderunt? ib. 48 SE TELO DEFENDET || DEFENDIT ||; ib. 50. quid, si se telo defenderit? ib. 52. si se telo defenderet; Milo 9.
interire: ut potius telis tibi Gallorum quam periuriis intereundum esset; Font. 49.
obsideri: obsessa facibus et telis impiae coniurationis vobis supplex manus tendit patria communis; Catil. IV, 18.
ornari, parari: qui scutis telisque parati ornatique sunt; Caecin. 60.
perire: omnibus ... illorum telis ... esse pereundum; Milo 30.
proterreri: discessi unius hominis telo proterritus; Caecin. 47.
stipari: non possum adfirmare nullis telis eos stipatos fuisse; Phil. V, 17.
2. cum: etiamne ... cum ferro atque telis venisti ..? Sex. Rosc. 32. si cum telo venerit; Tull. 50. te ... stetisse in comitio cum telo; Catil. I, 15. complures cum telis in hunc faciunt ... impetum; Milo 29.
3. inter: non ego a Vibone Veliam ... inter fugitivorum ... ac tua tela venissem; Verr. II, 99.

temerarius, unbesonnen, verwegen: alqs: neque tam temerarium quemquam fuisse; Quinct. 76.
alqd: ea sunt et turbulenta et temeraria; Caecin. 34.
civis: num igitur eum ... temerarium civem aut crudelem putares? Phil. XIII, 14.
consilium: hoc consilium Aquilio ... tam temerarium probabitur? Quinct. 81.
homo: haec homo ... temerarius non videbat; Deiot. 15.
motus: nego esse ista testimonia, ... sed ... motum quendam temerarium || vocem quandam temerariam || Graeculae contionis; Flacc. 23.
mulier: utrum temeraria ... mulier finxisse crimen ... videatur; Cael. 55.

temere, unbesonnen, unüberlegt, zufällig: appello: temere a nobis illam (mulierem) appellari putatote; Cluent. 16.
committo: quod temere commisisti || commisisses || in iudicium ut denuntiaret; Qu. Rosc. 26. videtur temere commissum; Caecin. 21. tam temere istum .. commissurum; ib.
confirmo: non temere confirmo; Font. 11.
credo: tamen non temere creditur; Sex. Rosc. 62. ne cui liceret umquam reprehendere illud iudicium aut temere creditum criminari; Sulla 43. nec temere se credere putabat; Rab. Post. 4. temere hunc pecuniam regi credidisse; ib. 25.
dico: neque temere dicto concedi (potest); Sex. Rosc. 3. Indutiomarum ... tam temere dixisse; Font. 29.
discedo: quod ... temere discesserit; Sex. Rosc. 79.
emitto: voces sunt contumeliosae, temere ab irato accusatore ... emissae; Cael. 30.

exclamo: cur tam temere exclamarit; Sest. 80.
facio: et forsitan ... temere ... fecerim; Sex. Rosc. 31. hoc si vos temere fecistis; imp. Pomp. 64. atque haec inter nos partitio defensionis non est ... temere facta; Sulla 13. fecerat temere; Rab. Post. 26. temere fecit; Ligar. 30. quid temere fiebat? Phil. II, 52.
gero: omnia ... temere ... esse gesta; dom. 68.
inicio: ne ... temere a me tantus tumultus iniectus civitati videretur; Catil. III, 7.
irascor: irasci amicis non temere soleo; Phil. VIII, 16.
mitto: si temere ... nomen suum misit in hoc iudicium; Flacc. 5 (Z. 36).
prosilio: temere prosiluerunt; Cael. 63. quos ... temere prosiluisse; ib. 64.
voco: temere consulem populi Romani saltatorem vocare; Muren. 13.
utor: si quis ea potestate temere est usus; leg. agr. II, 30.

temeritas, Unbesonnenheit, Verwegenheit: I, 1. abhorret: nisi tanta temeritas (proferatur), ut non procul abhorreat ab insania; Sex. Rosc. 68.
est: quae sit temeritas multitudinis; Flacc. 57. quid igitur fuit nisi quaedam temeritas ac libido? Cael. 34.
2. Ausruf: o admirabilem ... temeritatem! Phil. III, 18.
II, 1. accuso: s. reprehendo; Sest. 122.
appello: qui gravissime, temeritatem (appellant); Ligar. 17.
armo: temeritatem concitatae multitudinis auctoritate publica armare; Milo 2.
audio: non audire vos testimonia; audire temeritatem volgi; Flacc. 19.
commisceo: numquam enim temeritas cum sapientia commiscetur; Marcell. 7.
condemno: an amici tui ... silentio suo temeritatem ... tuam condemnarint; Piso 39.
miror: in quo eius temeritatem satis mirari .. non queo; Sest. 134.
noto: hanc eius temeritatem ... notavit; prov. cons. 15.
pertimesco: non mihi esse ... C. Cethegi furiosam temeritatem pertimescendam; Catil. III, 16. temeritatem multitudinis ... pertimescebant; Sest. 103.
profero: s. I, 1. abhorret.
reprehendo: si .. populus Romanus ... temeritatem ... suam restitutione mea reprehendisset; dom. 88. is enim libere reprehendere et accusare populi ... temeritatem solebat; Sest. 122.
supero: temeritatem consilio ... esse superandam; sen. 19.
vereor: adulescentiae temeritatem verebantur; Phil. V, 47.
vitupero: qui illam Postumi ... temeritatem vituperandam putet; Rab. Post. 2.
2. offero: non offert se ille istis temeritatibus; Sest. 61.
resisto: resistere ... perditorum temeritati; Milo 22.
3. certo cum: [virtutes omnes] certant cum iniquitate, ... temeritate; Catil. II, 25.
defendo contra: qui rem publicam contra populi temeritatem defenderent; Sest. 141.
III, 1. plenus: est quidem ille plenus ... temeritatis; har. resp. 55.
2. adversarius: me quidem semper ... adversarium multitudinis temeritati haec fecit praeclarissima causa popularem; Phil. VII, 4.
conscius: ut tot viros primarios velim ... esse temeritati et mendacio meo conscios; Verr. IV, 124.
IV. causa: aliam causam esse hastae Caesaris, aliam ... temeritatis tuae; Phil. II, 104.
exitus: hunc exitum nostrae temeritatis feremus; Flacc. 105.
motus: tamen nos in impetu || tanto nos impetu || studiorum et motu temeritatis modum aliquem ... requiremus? Planc. 15.
opinio: pertimescerem ... periculosam opinionem temeritatis; Phil. V, 51.
poena: qui ... poenam .. hanc maternae temeritatis tulit; dom. 134.
vindex: cum ... obsidet rostra vindex temeritatis et moderatrix officii curia; Flacc. 57.
V, 1. administrari: Graecorum autem totae res publicae sedentis contionis temeritate administrantur; Flacc. 16.
duci: ducitur ad iudicandum ... quadam .. temeritate; Planc. 9.
esse: qui ei fuerit aditus: si per se, qua temeritate? Cael. 53.
everti: videtis non temeritate redemptionis, ... sed avaritia ... eversos publicanos; prov. cons. 11.
excitari: sin ille tum motus est temeritate imperitorum excitatus; Flacc. 58.
regi: si consiliis principum vestrae civitates reguntur, non multitudinis temeritate; Flacc. 58.
vincere: qui ... temeritate fugitivos ... vicerit; Verr. IV, 112.
2. propter: propter illius tribuni plebis temeritatem; Fr. B, VI, 23, a.

temperans, mäßig, maßvoll, enthaltsam: balneator: quem tamen temperantem fuisse ... balneatorem; Phil. XIII, 26.
civis: ego P. Clodium arbitrabar perniciosum civem, ... tu contra sanctum, temperantem; Phil. VIII, 16.
homo: ille ... homo sanctissimus ac temperantissimus; Font. 38. frugi igitur hominem ... in omnibus vitae partibus moderatum ac temperantem ... videtis positum in vestra fide; ib. 40. homines temperantis; Cael. 63.
legatus, quaestor: quem ... temperantissimum legatum quaestoremque cognoverunt; Flacc. 8.
vir: temperantissimi sanctissimique viri monumentum; Verr. IV, 83. non tu quidem vir melior esses nec fortior nec temperantior; Muren. 64.

temperantia, Mäßigung: I. certat: denique aequitas, temperantia ... certant cum iniquitate, luxuria; Catil. II, 25.
valet: ceterae tamen virtutes ipsae per se multum valent, iustitia, ... temperantia; Muren. 30.
II. 1. iudico: ego frugalitatem, id est ... temperantium, virtutem maximam iudico; Deiot. 26.
perspicio: quorum sapientiam temperantiamque ... perspexeratis; leg. agr. II, 64.
2. sum: quod quidem cuius temparantiae fuit, de M. Antonio querentem abstinere maledictis? Phil. II, 6.
3. sum: quanta innocentia debent esse imperatores, quanta ... temperantia ..? imp. Pomp. 36. quali sit temperantia considerate; ib. 40.
4. fingo ad: finxit enim te ipsa natura ad honestatem, gravitatem, temperantiam; Muren. 60.
versor in: quod in eis rebus ... versor, quarum ille princeps fuit, aequitate, industria, temperantia; Verr. IV, 81.
III. alqs: nunc praesentem vident tanta temperantia, ... ut ..; imp. Pomp. 13.

magistratus: cum ea temperantia magistratus habebamus; imp. Pomp. 41.

IV. contegere: quas (libidines) fronte, ... non ... temperantia contegebat; prov. cons. 8.

moderatus: si qui sunt pudore ac temperantia moderatiores; imp. Pomp. 64.

vincere: vide ne ille .. temperantia ... te atque istos ... vicerit; Verr. IV, 98.

temperatio, Mischung: tu illius aeris temperationem ... perspicis? Verr. IV, 98.

tempero, mäßigen, schonen, mildern: I, 1. quin: qui reus ... temperare non potuerit ... quin L. Sisenae argentum tractaret; Verr. IV, 34.

2. alicui: si cuiquam ... umquam temperaverit, ut vos quoque ei temperetis; Verr. II, 17. qui ... sibi temperarit; Flacc. 41.

amicis: ut ... amicis nostrorum inimicorum temperemus; Balb. 60.

hostibus: superatis hostibus temperavit; Verr. II, 4.

sociis: te ... sociis temperasse; Verr. I. 154.

II. acerbitatem: cuius acerbitas morum immanitasque naturae ne vino quidem permixta temperari solet; Phil. XII, 26.

homines: illi a Platone et Aristotele, moderati homines et temperati; Muren. 63.

immanitatem: s. acerbitatem.

lenitatem: *paulo temperanda est nimia illa lenitas;* Tull. 3.

victoriam: victoriam temperare; Marcell. 8.

tempestas, Zeitpunkt, Wetter, Sturm, Unwetter, Andrang: I. **absolut:** 1. cooriuntur: tum subito tempestates coortae sunt maximae; Verr. I, 46.

demovet: s. potest; Sest. 101.

diruit: tu, ... turbo ac tempestas pacis atque otii, quod ... dirueris ..; dom. 137.

est: erat hiems summa, tempestas ... perfrigida; Verr. IV, 86. vis illa fuit et ... ruina quaedam atque tempestas; Cluent. 96. quae fuerit in re publica tempestas illa quis nescit? Planc. 86. quae tempestas ... fuisset, nisi ..? Phil. X, 11. s. II, 1. commoveo.

impendet: quanta tempestas invidiae nobis ... impendeat; Catil. I, 22. quanta impenderet procella mihi, quanta tempestas civitati; Cael. 59.

moderantur: ut eas (res rusticas) ... venti tempestatesque moderentur; Verr. III, 227.

nocet: s. potest; Verr. III, 109.

obsecundant: ut eius semper voluntatibus ... venti tempestatesque obsecundarint; imp. Pomp. 48.

pervadit: te tamquam aliquam calamitosam pestem tempestatemque || tempestatem pestemque || pervasisse; Verr. I, 96.

potest: quibus ... ne tempestas quidem ulla nocere potuit; Verr. III, 109. quem neque periculi tempestas neque honoris aura potuit umquam ... demovere; Sest. 101.

2. **Ausruf:** ecce illa tempestas! prov. cons. 43. quae tempestas! Phil. V, 8.

II. **nach Verben:** 1. appello: apellarisne nominatim ... tempestatem rei publicae, P. Clodium? Vatin. 33.

commoveo, concito: nam ut tempestates saepe certo aliquo caeli signo commoventur, saepe improviso ... concitantur, sic in hac comitiorum tempestate populari saepe intellegas quo signo commota sit, saepe ita obscura est, ut casu excitata esse videatur; Muren. 36.

excito: quanta tempestas excitaretur; har. resp. 4. omnem illam tempestatem, cui cesserim, ... esse excitatam; prov. cons. 18. s. commoveo.

fero: cum ... tempestatem querellarum ferre non posses; Piso 89. quam tempestatem nos vobiscum non tulissemus; Planc. 96.

fugio: me ... fluctus tempestatemque fugisse; Sest. 73.

intueor: tempestatem impendentem intueri; Sest. 20.

offero: huius magnitudini animi ... tempestas est oblata formidolosissimi temporis; Phil. VII, 7.

prospicio: nonne prospicis tempestatem anni tui? Muren. 81.

sedo: tempestas sedatur; Verr. I, 46.

subeo: huius invidiae falsae ... tempestatem subire; Catil. II, 15. cui video maximas rei publicae tempestates esse subeundas; Muren. 4. sudandum est eis pro communibus commodis, ... subeundae saepe pro re publica tempestates; Sest. 139. equidem ceteras tempestates ... putavi Miloni esse subeundas; Milo 5.

vito: istam communem Siculorum tempestatem .. vitare; Verr. II, 91.

2. sum: quod est praesentis insaniae quasi tempestatis repentinae; dom. 106.

3. cedo: qui me ... cessisse tempestati ... dicit; dom. 68. aliis impendentibus tempestatibus non cessi; Piso 21. s. II, 1. excito; prov. cons. 18.

4. sum: ut nullus umquam dies tam magna ac turbulenta tempestate fuerit quin ..; Verr. V, 26.

5. iacto in: qui in hac tempestate populi iactemur; Planc. 11.

pugno cum: cum tempestate pugnem periculose potius quam ..? Planc. 94.

versor in: cum in illa rei publicae tempestate versarer; Sulla 59.

III. **nach Adjectiv:** similis: ruinae similiora (iudicia) aut tempestati; Cluent. 88.

IV. **nach Substantiven:** commutatio: crebra tamquam tempestatum sic sententiarum commutatio; dom. 4.

conversio, moderatio: defendendi facilis est cautio ... tempestatum conversione et moderatione; Flacc. 31.

pericula: qui ex tempestatum periculis profugissent; Verr. V, 157.

ratio: praedicere ... tempestatum rationem; Muren. 4.

vis: unam (navem) ... non vi tempestatis ... amissam; Verr. I, 89. ad ... tempestatum vim ... hoc sibi remedium compararat; ib. V, 26. eum .. ferre posse tantam vim tempestatis; Phil. V, 8.

V. **Umstand:** 1. abripi: tempestate abreptus est unus, qui ..; Ligar. 34.

amitti: unam (navem) ... hac horribili tempestate sociorum amissam; Verr. I, 89.

concitari: illud (tempus) omnibus invidiae tempestatibus concitatum; Cluent. 94. hominum seditiosorum vocibus ut violentissimis tempestatibus concitari; ib. 138.

expelli: qui ... consularis tempestate civili expulsus est; sen. 38.

fluitare: in hanc rei publicae navem ... fluitantem in alto tempestatibus seditionum ac discordiarum; Sest. 46.

interire: statuae intereunt tempestate; Phil. IX, 14.

nocere: si Iuppiter ... immoderatis tempestatibus ... hominibus nocuit; Sex. Rosc. 131.

percelli: ceteri ... repentina vi perculsi ac tempestate populari ... recreati sunt; Sest. 140.

pervertere: nolite ... hunc nunc primum fo-

rescentem ... subita tempestate pervertere; Cael. 79.

reici: tempestate subito reiectus; Caecin. 88.

zum Satz: en causam || haec causa, al. || cur lex tam egregia ... maximo imbri, tempestate ... ferretur; Phil. V, 15.

2. ex: sententiam tamquam aliquod navigium ... ex rei publicae tempestate moderari; Balb. 61.

in: in illa turbulentissima tempestate rei publicae; Sulla 40. qui non ... in illa tempestate me || illa tempestate me, al. || defenderit; dom. 108. in illa tempestate ac nocte rei publicae; har. resp. 11. quae (virtus) in tempestate saeva quieta est; Sest. 60. in tanta rei publicae tempestate; ib. 61. tanta in tempestate te gubernare non posse; Planc. 13. etiam summi gubernatores in magnis tempestatibus a vectoribus admoneri solent; Phil. VII, 27. f. II, 1. commoveo.

tempestivus, frühzeitig, geeignet: convivium: in illo tempestivo .. convivio; Verr. III, 61. tempestivi convivii ... comes est extrema saltatio; Muren. 13. quantum alii tribuunt tempestivis conviviis; Arch. 13.

mare: nondum tempestivo ad navigandum mari; imp. Pomp. 34.

templum, Tempel: I. Subject: ardet: cum templum illud arderet; Scaur. 48.

conlucet: f. II, 1. inlustro.

displicet: sibi ... hoc templum Iovis Optimi Maximi ... displicere; leg. agr. I, 18.

est: ipsum templum omni opere esse integrum; Verr. I, 132. Herculis templum est [...] non longe a foro, sane sanctum apud illos et religiosum; ib. IV, 94. cum esset in urbe nostra Cereris pulcherrimum et magnificentissimum templum; ib. 108. in qua (urbe) ... est curia templumque egregium; ib. 119. praeterea duo templa sunt egregia; ib. ille haec templa, ... ille vos omnis salvos esse voluit; Catil. III, 22. plenum est forum, plena templa circum forum; ib. IV, 14. quis est enim cui non haec templa, ... commune patriae solum .. sit carum? ib. 16. cui templum illud fuit ... arx civium perditorum; Piso 11.

gemunt: cum ... templa gemerent; Piso 26.

laetantur: f. videntur.

lugent: cum meum illum casum ... tecta urbis ac templa lugerent; Sest. 53.

patet: huic hoc templum patuit; Phil. VIII, 28.

possunt: si modo haec templa ... stare ... potuissent, Milo 90.

repraesentat: quod ipsum templum repraesentabat memoriam consulatus mei; Sest. 26.

stant: f. possunt.

videntur: ut ... viderentur et tecta urbis ac templa laetari; Piso 52.

II. nach Verben: 1. aperio: ne deos quidem immortalis velle aperiri sua templa; prov. cons. 14.

aspicio: quis umquam templum illud aspexit, quin ..? Verr. I, 154.

commendo: vobis omnium deorum templa atque delubra ... commendat (patria); Catil. IV, 18.

compleo: completis .. omnibus templis; imp. Pomp. 44.

conservo: cum ... templa deorum immortalium ... conservarint; Phil. XIV, 37.

considero: considerat templum; Verr. I, 133.

cruento: an illa (vis est), quod tribunus plebis templum cruentavit? Sest. 80.

dedico: duo templa se Romae dedicaturum; Verr. IV, 123.

defendo: sua templa ... defendunt; Catil. II, 29. neque tecta neque templa ... posse defendi; sen. 19. nos deorum immortalium templa ... defendimus; Phil. VIII, 8.

deleo: quae (flamma) deleret Iovis Optimi Maximi templum; Verr. IV, 69.

devincio: si sedem ipsam ac templum publici consilii ... devinxisset; dom. 131.

eripio: ut ... templa atque delubra ... ex bello ... eriperem; Catil. IV, 2.

exorno: templa .. deorum omnisque Italiae partis ... exornatas videmus; Verr. I, 55.

exscindo: f. inflammo; Milo 90.

funesto: qui ... aras ac templa funestant; Font. 31. f. inflammo; Milo 90.

incendo: cum ... deorum immortalium templa incenderentur; Quir. 14.

inflammo: deorum templa inflammata ... vidistis; sen. 7. earum templum inflammavit dearum, quarum ..; har. resp. 57. templa deorum immortalium inflammaret? Sest. 84. templum sanctitatis, amplitudinis, mentis, consilii publici ... inflammari, exscindi, funestari; Milo 90.

inlustro: cuius (candelabri) fulgore conlucere atque inlustrari Iovis Optimi Maximi templum oportebat; Verr. IV, 71.

occupo: templo a conlega occupato; Sest. 62. princeps rogationis, ... Q. Fabricius, templum aliquanto ante lucem occupavit; Sest. 75.

offendo: quod nondum perfectum templum offenderant; Verr. IV, 64.

orno: cum illi tamen ornarint templa deorum immortalium; Verr. IV, 123. ad ornandum templum; ib. 124.

patefacio: mihi togato senatus ... deorum immortalium templa patefecit; Piso 6.

perficio: f. offendo.

pono: quod templum in oculis ... populi Romani positum est; Verr. I, 129

servo: qui haec tecta atque templa ... servastis; Sulla 86.

spolio: qui ... magister ad spoliandum Dianae templum fuit; Verr. III, 54. spoliatum templum esse Iunonis; ib. IV, 104. is Minervae templum spoliare conatus est; ib. 123.

teneo: qui cotidie templum tenet; Verr. III, 223. cuius labore ... sua ipsi templa tenuerunt; dom. 107. num armatis hominibus templum tenuerit; Vatin. 5. cum ... id .. templum ... armis teneretur; Piso 23.

terreo: qui templa omnia caede incendiisque terreret; har. resp. 6.

video: f. exorno. inflammo; sen. 7.

violo: nisi violasses templum Castoris; Vatin. 32.

voco: templa deorum immortalium ... ad exitium ac vastitatem vocas; Catil. I, 12.

2. pudet: nonne te huius templi ... pudet? Fr. M, XIII, v, 1.

venit in mentem: cum mihi ... illorum delubrorum atque templorum ... veniebat in mentem; Sulla 19.

3. adfero: illine tu templo ... manus impias ... adferre conatus es? Verr. I, 47.

immineo: cum ... hostis .. nefarios ... deorum immortalium templis ... imminentis prostravit; Phil. XIV, 27.

indico: quorum templis ... bellum sacrilegum semper .. habuit indictum; Verr. V, 188.

infero: qui ... deorum templis atque delubris sunt funestos ... ignis inferre conati; Catil. III, 22.

minor: cum ... perditi homines ... templis urbis minarentur; Phil. I, 5.

praesideo: qui (di) huic loco temploque praesident; imp. Pomp. 70.

subicio: templis, delubris ... subiectos prope iam ignis .. restinximus; Catil. III, 2.

suppedito: quibus (fistulis) aqua suppeditabatur Iovis Optimi Maximi templis ac sedibus; Rabir. 31.

4. deicio: magistrus templo deicias? Sest. 78.

expello: cum ... M. Bibulum ... templis ... expulisses; Vatin. 22.

pello: magistratus templis pellebantur; Sest. 85.

prohibeo: Ti. Cannutium ... templo ... prohibere; Phil. III, 23.

5. arceo a: tu, Iuppiter, ... hunc et huius socios a tuis ceterisque templis ... arcebis; Catil. I, 33.

ascendo in: quod in templum ipse ... ascendit; Phil. III, 20.

aspernor a: cuius ego furorem ... deos immortalis a suis aris atque templis aspernatos esse confido; Cluent. 194.

aufero ex: quae (simulacra) ... ex suis templis ablata sunt; Verr. I, 7.

cerno pro: quae (praesidia) pro templis omnibus cernitis; Milo 2.

comparo e: quorum e templo quaestum iste sibi ... comparavit; Verr. V, 186.

comporto in: arma in templum Castoris palam comportabantur; Sest. 34. cum ... arma in templum Castoris ... comportarentur; Piso 23.

comprehendo in: comprehensus est in templo Castoris servus P. Clodii; Milo 18.

conloco in: cum L. Vettium ... indicem in rostris, in illo, inquam, augurato templo ac loco conlocaris; Vatin. 24. ut hoc in eo templo dicere ausus sis, in quo ego senatum illum ... consulebam, tu homines perditissimos cum gladiis conlocavisti; Phil. II, 15.

constituo in: cum ... in his .. templis ac tectis dux Lentulus esset constitutus; Sulla 33. arma in templo Castoris ... constituebantur; Piso 11. L. ipse Metellus ... sanctissimos deos illo constituisse in templo videtur; Scaur. 46.

decerno de: de fanis atque templis ... decernite diligenter; Catil. IV, 24.

depello a: cum ... vastitatem a templis ... depellebam; Flacc. 1. quorum ego a templis atque delubris ... nefariam flammam depuli; dom. 144.

facio de: de templo carcerem fieri; Phil. V, 18.

infero in: tu in templum Castoris te ... funestum intulisti; Vatin. 31.

ingredior in: in hoc templum ingredi; Phil. XIV, 12.

obicio pro: si ... obieci meum caput pro vestris caerimoniis atque templis perditissimorum civium furori; dom. 145.

profundo pro: qui sanguinem ... pro urbe, templis deorum immortalium profudissent; Phil. XIV, 38.

relinquo in: Mater Idaea, quam apud Enguinos augustissimo et religiosissimo in templo sic spoliatam reliquit, ut ..; Verr. V, 186.

repello a: nisi eum hic ipse Iuppiter ab hoc templo ... reppulisset; Phil. XIV, 8.

sedeo in: sedentibus in templo duobus non consulibus, sed ..; Vatin. 17.

sum de: sit sane hoc de nostris aedibus ac non de publicis templis; dom. 128. — in: quod in templo clarissimo populo Romano monumentum suae societatis .. esse voluisset; Verr. IV, 67. valvas ... nullas umquam ullo in templo fuisse; ib. 124. Iovem ... imperatorem quanto honore in suo templo fuisse arbitramini? ib. 129. cum ... arma essent in templis; Sest. 35. qui sibi licere volt tuto esse in foro, in templo; ib. 90. cum senatus in hoc templo esset; Phil. II, 16.

tollo ex; hanc ipsam Cererem ... ex suis templis ... esse sublatam; Verr. IV, 109. hoc tertium (signum) ... ex templo Iovis sustulit; ib. 130.

venio in: cum ... ipse animo firmissimo venit in templum; Sest. 62. venit in templum Castoris; ib. 79.

video in: vidistis simulacrum Cereris e marmore et in altero templo Liberae; Verr. IV, 109.

III. **nach Adjectiven und Adverb:** 1. bonus: his templis ... melius fuisse ..; Vatin. 10.

2. dignus: dignum (donum) tuo pulcherrimo templo; Verr. V, 184.

3. simul cum: tui nominis aeterna memoria simul cum templo illo consecratur; Verr. IV, 69.

IV. **nach Substantiven:** 1. aditus: pleni omnes aditus huius templi ac loci; Catil. IV, 14. carminibus templorum ac monumentorum aditus exornavit suorum; Arch. 27. aditus templorum erant ... demolitione sublati; sen. 32. homines audacis ab eius templi aditu atque ascensu reppulisti? dom. 54. ubi templi aditus est; ib. 121.

ascensus: s. aditus; dom. 54.

custos: hic tu me etiam, custodem defensoremque Capitolii templorumque omnium, hostem Capitolinum appellare ausus es? dom. 7. di immortales suorum templorum custodem ac praesidem .. pulsum cum viderent; ib. 141.

defensor: video Milonem, ... defensorem templorum, ... sordidatum; Sest. 144. s. custos; dom. 7.

dignitas: ut templi dignitas ... desiderat; Verr. IV, 68.

gradus: gradus eiusdem templi tollebantur; Sest. 34.

obsessio: hunc tu civem ... obsessione templorum ... domo et patria ... cedere curasti; dom. 5.

ornatus: ad amplissimi templi ornatum; Verr. IV, 65.

parietes: his autem tabulis interiores templi parietes vestiebantur; Verr. IV, 122.

postis: postem teneri ... oportere ... templi; dom. 121.

praedo: qua tandem perturbatione mentis omnium templorum ... praedonem fuisse censetis..? dom. 140.

praeses: s. custos; dom. 141.

proditor: o proditor templorum omnium! Piso 11.

religiones: an istae dedicationes et templorum et delubrorum religiones ad honorem deorum immortalium ... constitutae sint; dom. 119.

valvae: quid ego de valvis illius templi commemorem? Verr. IV, 124.

2. aditus in: cum in templum Castoris aditus esset apertus nemini; dom. 110.

concursus ad: ad hoc templum ... servorum armatorum fit concursus atque impetus; Verr. IV, 94. concursus est ad templum Concordiae factus; dom. 11.

consulta de: nego ullo de opere publico, ... de templo tot senatus exstare consulta; har. resp. 16.

V. **Umstand:** 1. consecrari: tuus enim honos illo templo ... consecratur; Verr. IV, 69.

inlustrari: Capitolium illud templis tribus inlustratum; Scaur. 47.

recipere: qui (di) me suis templis advenientem receperunt; Sest. 147.

2. ante: quos (ludos) in Palatio nostri maiores ante templum ... celebrari .. noluerunt; har. resp. 24.

causa: me vestrarum sedum templorumque causa ... caedem .. fugisse; Sest. 45.

ex: ex suis templis in eius aedis immigrare nolebant; dom. 141.

in: Aristaeus ... eodem erat in templo con-

secratus; Verr. IV, 128. Minerva, quam .. duobus in clarissimis et religiosissimis templis expilavit; ib. V, 184. mihi consuli hoc ipso in templo senatus ... manus intulisset; Catil. I, 21. cum de mea dignitate in templo Iovis Optimi Maximi senatus ... decrevisset; dom. 14. tum censorem ... simulacrum Concordiae dedicare pontifices in templo inaugurato prohibuerunt; ib. 137. tum est illa in templo Castoris ... sica deprehensa; har. resp. 49. si tum P. Sestius .. in templo Castoris animam ... edidisset; Sest. 83. esset occisus sanctissimo in templo; ib. cum in templo Virtutis || virtu, al. || honos habitus esset virtuti; ib. 116. quod (senatus consultum) factum est in templo Virtutis; ib. 120. quod (senatus consultum) in templo Iovis Optimi Maximi factum est; ib. 129. Q. Metellus Nepos nonne consul in templo Iovis Optimi Maximi ... absens mecum ... rediit in gratiam? prov. cons. 22. cum ... eodem in templo ... arbitria ... patriae funeris abstulisti; Piso 21. nudavit se (Milo) in sanctissimo templo; Milo 66. in quo templo ... ieci fundamenta pacis; Phil. I, 1. si abhinc annos prope viginti hoc ipso in templo negavi ..; ib. II, 119. f. II, 5. conloco in; Phil. II, 15.

tempto (tento), berühren, auf die Probe stellen, versuchen, beunruhigen: I. absolut: utrum adseveratur in hoc an temptatur? Verr. II, 26. appellare, temptare, sollicitare poterat; Catil. III, 16.

II. indirecte Frage: primum caput est legis agrariae, quo .. temptamini leviter quo animo ... ferre possitis; leg. agr. II, 16. non debeo ... temptare ecquonam modo dicendo misericordiam tuam commovere possim; Deiot. 40. idem temptares quid populus Romanus ferre et pati posset; Phil. II, 85. temptavit quid || ecquid || patientia perficere posset; ib. X, 23.

III. alqm: f. II. leg. agr. II, 16.

alqd: quid aliud ... temptatur, nisi ut ..? Sex. Rosc. 12. illa quae temptata iam ... sunt ab isto; Verr. I, 174. est id quidem coeptum atque temptatum; Catil. IV, 17. id a suis servis temptatum esse neglegeret? Cael. 54. multa saepe temptata sunt; Phil. XII, 22.

animos: cum essent animi servorum et spe et metu temptati; Cluent. 176.

auris: mementote ... verbo illo nefario temptatas auris nostras; har. resp. 55.

consulatum: Milonis consulatus ... temptari coeptus est; Milo 34.

decretum: suum decretum pecunia esse temptatum; Verr. II, 59.

domum: quae (domus) temptata esse scelere isto nefario dicitur; Cael. 55.

exercitus: quos (exercitus) temptavit; har. resp. 58.

genus: hoc praedandi genus ab isto in illo uno adhibitum ac temptatum; Verr. V, 24.

infirmitatem; f. senectutem.

iudicium: iudicium illud pecunia esse temptatum; Cluent. 9. quis tum posset arguere ab Oppianico temptatum esse iudicium pecunia? ib. 80.

ius: quorum ius iudicio *hoc* temptatur; Rab. Post. 13.

mansuetudinem: qui ... temptare mansuetudinem ... conatus es; Rabir. 13.

nationes: quas (nationes) numquam populus Romanus ... temptandas putavit; imp. Pomp. 23.

patientiam: qui temptavit ... patientiam vestram; leg. agr. II, 19.

periculum: homines foeneos in medium ad tentandum periculum proicit || proiectos || ; Fr. B. VI, 1.

praetorem: iste praetor designatus — utrum admonitus an temptatus ..; Verr. I, 105.

quaestionem: video .. quam infinita quaestio temptetur ab accusatoribus; Cluent. 157.

rationem: defensionis temptare rationem; Verr. II, 27. eadem nunc ab illis defensionis ratio viaque temptatur; ib. V, 4.

rem: quae res hoc iudicio temptetur; Flacc. 4. multis rebus ante temptatis; Phil. II, 52.

rem publicam: quod summa res publica in huius periculo temptatur; Sex. Rosc. 148. ut exsul potius temptare quam consul vexare rem publicam posses; Catil. I, 27.

senectutem, solitudinem: unius hominis senectus, infirmitas solitudoque temptata est; Rabir. 2.

viam: f. rationem; Verr. V, 4.

urbem: quam urbem ... ab illa ... manu temptari suspicabamur; Sest. 9.

tempus, Zeit, Gelegenheit, Umstand, Unglück, traurige Lage: I. absolut: 1. Subject: abest: cum longe tempus muneris abesset; Sulla 54.

abhorret: a qua (disciplina) ego nullum confiteor aetatis meae tempus abhorruisse; Arch. 1.

abit: abiit illud tempus; Muren. 7. abiit huius tempus querellae; Cael. 74.

accedit: accedat huc oportet ... tempus idoneum; Sex. Rosc. 68.

accidit: si quod tempus accidisset; div. Caec. 2. si tempus aliquod gravius accidisset; Flacc. 80.

admonent: statuite quid vos tempora rei publicae, ... quid ratio ... admoneat ut iudicetis; Caecin. 104. admonebit autem nemo alius nisi rei publicae tempus; Piso 94.

appropinquat: quasi vero tempus dandi muneris non valde appropinquaret; Sulla 54.

carent: haec duo tempora carent crimine; Ligar. 4.

coniungit: cum me non repentinum aliquod meum tempus, sed veteres ... labores cum viro fortissimo ... coniunxissent; dom. 29.

conveniunt: illa tempora ... cum societatis tabulis ... convenire; Verr. II, 186.

deficit: tempus .. te citius ... deficeret; Sex. Rosc. 89.

desunt: tempora defuerunt, quae simul ac primum aliquid lucis ostendere visa sunt, princeps vestra libertatis defendendae fui; Phil. IV, 1.

dissentit: reliquum tempus ab illo uno die dissensisse; Phil. I, 5.

est: appellandi tempus non erat? Quinct. 41. cum tempus erat; ib. 54. libertati tempora sunt impedimento; Sex. Rosc. 9. eius modi tempus erat, .. ut ..; ib. 80. non is est reus, non id tempus; Verr. I, 10. quod fuit id tempus? ib. 84. sit tibi illud liberum omne tempus; ib. V, 76. non quod alia res esset, ... sed tempus aliud; Cluent. 80. quod ... satis erit [hoc] mihi temporis; Rabir. 6. aliud tempus est petendi, aliud persequendi; Muren. 44. quod enim tempus fuit ... quo ..? ib. 72. qui locus est, iudices, quod tempus, ... cum ..? ib. 82. unum atque idem erat tempus, cum ..; Flacc. 61. tempus agendi fuit mihi magis proprium quam ceteris; Sulla 9. quod enim tempus erit umquam, cum ..? sen. 3. quam diu turbulentum tempus fuit; dom. 6. utrum est tempus aliquod quo in senatum venisse turpe sit? ib. 7. fore tempus, cum .. disturbaret; ib. 114. tempus illud erat tranquillum et in libertate populi ... positum, ... tuum porro tempus libertate populi Romani oppressa; ib. 130. nullum tempus esse frequentioris populi quam illud gladiatorium neque contionis ullius neque vero ullorum comitiorum; Sest. 125. duo sunt tempora, quibus nostrorum civium spectentur iudicia de nobis; Vatin. 10. nunc scilicet tempus nullum est; Rab.

Post. 36. si tempus est ullum iure hominis necandi; Milo 9. si tempus ullum dignum fuit; ib. 19. at quod erat tempus? ib. 39. quod tempus illud ... fuit! ib. 40. erit illud profecto tempus; ib. 69. tertium tempus est, quod ..; Ligar. 5. breve tempus longum est imparatis; Phil. III, 2. nullum erit tempus hoc amisso; ib. 32. si meliora tempora essent; ib. VI, 15. magis autem necessarium ... nullum tempus umquam fuit; ib. VII. 7. decernendi enim tempus non erat; ib. VIII, 5. s. III. 3. alienus a.

exardescit: quamquam ... tempus illud exarserat, tamen ..; Rab. Post. 13.

fert: quae tempus illud tulit; Verr II, 73. si tempus ita ferret; Caecin. 75. quod ita existimabam tempora rei publicae ferre; Piso 5.

flagitat: temporibus rei publicae flagitantibus; dom. 26. facilius apparabitis ea, quae tempus et necessitas flagitat; Phil. V, 53.

impedit: quod ... tempus anni non impedit; Verr. V, 29.

impellit: non tempus, non imperium Flacci animum impulerunt; Flacc. 85.

imponit: quam (personam) mihi tum tempus ... imposuit; Sulla 8.

incidunt: duo tamen tempora inciderunt, quibus aliquid contra Caesarem Pompeio suaserim; Phil. II, 24.

invitat: res ipsa et rei publicae tempus .. me ipsum ... invitabit; Piso 94.

latet: illud tenebricosissimum tempus ineuntis aetatis [tuae] patiar latere; Vatin. 11.

ostendunt: s. desunt.

poscit: quid a me cuiusque tempus poscat; Planc. 79. quid rei publicae tempora poscerent; Flacc. 98.

postulat: quod maxime tempus hoc postulat; Muren. 83. quae meum tempus postularet; dom. 28. cum ambitionis nostrae tempora postulabant; Planc. 45. quantum tempus illud postulabat; Rab. Post. 47. serius ... quam tempus rei publicae postulat; Phil. III, 1.

praestat: si illud meum turbulentissimum tempus tuo tranquillissimo praestat; Piso 33.

praeterit: si tempus sationis praeterisset; Verr. III, 44.

venit: venisse tempus aiebant; div. Caec. 3. venisse tempus eis ... ulciscendi sui || se ||; Sest. 28. venit tempus; Phil. VI, 19. cum tempus venerit; ib. XIV, 35.

videntur: s. desunt.

ohne Verb: tempus hoc tranquillum atque pacatum; Cluent. 94. quod autem tempus veneni dandi? ib. 167.

2. Ausruf: o tempora o mores! Verr. IV, 56. Catil. I, 2. dom. 137. Deiot 31. o tempus miserum atque acerbum provinciae Siciliae! Verr. V, 92. o misera tempora ..! har. resp. 43.

II. nach Verben: 1. Accusativ: absumo: ne dicendo tempus absumam; Quinct. 34.

amitto: amisso iam tempore; Muren. 43. hoc tempore amisso; prov. cons. 17. s. I, 1. est; Phil. III, 32.

aucupor: cum .. tam multi ... tempus .. aucupentur; Sex. Rosc. 22.

circumscribo: hoc omni tempore Sullano ex accusatione circumscripto; Verr. I, 43.

commemoro: tempora rei publicae ... commemorabit; Verr. V, 2.

commuto: ut ... aut tempus aut locum commutarent; Verr. III, 14.

comparo: tempus cum tempore ... comparat dom. 130.

concedo: quantum ... conceditur temporum; Arch. 13. s. 4. abutor.

confero: omne reliquum tempus ... ad comparationem novi (belli) contulit; imp. Pomp. 9 an vero tempus cum tempore (conferam)? Cluent. 94.

conspergo: cum reliquum tempus aetatis turpitudinis maculis consperseris; Flacc. 5 (Z. 21).

consumo: s. consumo, II. tempus (3 St.) B. S. 681, I, b.

contero: frustra tempus contero; Qu. Rosc. 41.

corrumpo: si neque Asiae luxuries infirmissimum tempus aetatis *potuit voluptate corrumpere*; Flacc. 5 (Z. 49).

debeo: Veneri iam et libero reliquum tempus deberi; Verr. V, 27.

defendo: mei consulatus autem tempus ... a me defendetur; Sulla 13. ego illud tempus aetatis, quod ipsum sua sponte infirmum, aliorum libidine infestum est, id hoc loco defendo; Cael. 10.

detraho: qui ... tantum ex re militari detraxerit temporis; Planc. 61.

differo: alii tempus differebant; prov. cons. 28. cum tempus ille differret; Phil. VIII, 23.

dimitto: nullum tempus ... dimittam neque diurnum neque nocturnum, quin ..; Phil. III, 33.

dispertio: qui tempora voluptatis laborisque dispertiunt; Muren. 74.

divolgo: cuius primum tempus aetatis palam fuisset ad omnium libidines divolgatum; sen. 11.

do: s. do, III tempus (11 St.) B. II, S. 147, b.

duco: ut ... ita tempus duceretur, ut ..; Verr. I, 30.

eligo: ut idoneum tempus eligerent; Tull. 25. tempus ... idoneum eligunt; ib. 34.

emo: sese ... tempus ipsum emisse indicii sui; Verr. a. pr. 8.

evello, excido: nonne vobis videor ... medium illud tristissimum tempus debere, si ex rerum natura non possim evellere, ex animo quidem certe excidere? prov. cons. 43.

excipio: excepto illo Cinnano tempore; sen. 9.

exigo: temporibus exactis; Verr. I, 48.

exspecto: legitimum tempus ad ulciscendum exspectare || exspectare ad ulciscendum ||; Verr. I, 81. nescio quam fortunam .. ac tempus exspectant; har. resp. 55. exspectatum igitur tempus a Bruto est; Phil. X, 9.

habeo: temporis quidem certe vix satis habui; Quinct. 3. omne illud tempus, quod fuit, ... habeat per me solutum ac liberum; Verr. I, 33. ut ... ad dicendum temporis satis habere possim; ib. II, 2. qui pueritiae tempus extremum principium habuit bellorum; Balb. 9. tempus habes tale, quale nemo habuit umquam; Phil. VII, 27.

impertio: qui tantum potuit impertire huic studio temporis; Balb. 3.

muto: mutatis Graeciae temporibus; Cael. 40.

nanciscor: quoniam hoc primum tempus discendi nactus es; div. Caec. 24.

obeo: nisi obire facinoris locum tempusque voluisset; Milo 27.

offero: oblatum mihi tempus esse, in quo boni viri lenitatem meam ... agnoscerent; Sulla 1. tempore oblato; Phil. III, 32.

obicio: mihi ... illud omne tempus obiecisti; Phil. II, 37.

obsideo: qui meum tempus obsideret; Verr. a. pr. 6.

offendo: quod ... tempus alienum offenderet; Verr a. pr. 5.

pono: s. I, 1. est; dom. 130.

praestituo: ut nobis tempus quam diu diceremus praestitueres; Quinct. 33. s. V, 2. ad; Rabir. 38.

praetermitto: illud tempus ... praetermittam; Verr. I, 43. illud tempus familiaritatis et consue-

tudinis ... praetermitto; prov. cons. 40. bellum .. gerendi tempus si praetermisisset; Phil. VIII, 5.
praeverto: f. 5. incido in.
propago: quos si meus consulatus ... sustulerit, non breve nescio quod tempus, sed multa saecula propagarit rei publicae; Catil. II, 11.
recordor: recordare tempus illud, cum ..; Phil. II, 45.
relinquo: si mihi ne ad ea quidem ... cogitanda quicquam relinquitur temporis; Sulla 26. exiguum reliquae vitae tempus ... ad commemorandam gratiam mihi relictum putarem; sen. 24.
remitto: reliquum omne tempus huius anni me vobis remissurum; Verr. I, 30.
reprehendo: neque in ulla (lege) praeteritum tempus reprehenditur; Verr. I, 108.
sumo: ut ita tibi multum temporis ad dicendum sumas, ut ..; Tull. 6.
tero: teretur interea tempus; Phil. V, 30.
transmitto: omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putavi; imp. Pomp. 1.

2. **Genetiv:** sum: ut haec laus eximiae virtutis ... temporum illorum esse videatur; Verr. I, 56. omnes enim illae (orationes) causarum ac temporum sunt; Cluent. 139. ceterae (animi adversiones) neque temporum sunt neque aetatum omnium; Arch. 16. non est mei temporis iniurias meminisse; sen. 23. huius temporis ... non est conari ..; ib. 30.
venit in mentem: cum illius mihi temporis || illius temporis mihi || venit in mentem; div. Caec. 41.

3. **Dativ:** adsigno: nec vero id homini quisquam, sed tempori adsignandum putavit; Rab. Post. 27.
cedo: ut temporibus rei publicae cedas; Catil. I, 22. ille vero eidem tempori cui nos ... cessit; Sest. 63. cesseram ... tempori; ib. 64. cederem tempori; Milo 5.
convenio: me ... praesentibus rei publicae temporibus ... convenire; Balb. 61.
desum: neque poëtae ... tempori meo defuerunt; Sest. 123.
indormio: si indormierimus huic tempori; Phil. III, 34.
pareo: si ... tempori eius ... parere voluissem; Vatin. 2. temporibus .. parere; Phil. XI, 27.
permitto: eas (inimicitias) se ... temporibus rei publicae permissurum; Sest. 72.
reservo: hoc populus Romanus non manu vindicasset, nisi te huic tempori ... reservasset? Verr. I, 114. sin ... temporibus te aliis reservasti; Planc. 13.
servio: temporibus vestris serviendum putant; Verr. III, 199. huius potius tempori serviam quam dolori meo; Sest. 14. servire temporibus suorum omnium; Cael. 13.
servo: huic tandem ipsi tempori cur non servata (quaestio) est? Cluent. 186. quem ... servare huic tempori debuisti; ib. 187.
transmitto: f. 1. transmitto.
tribuo: ut quod potuit tempori tribuatis, quod fecit ipsi; Sulla 72. iam illud ipse dicet profecto, quod sua sponte fecit, Publione Clodio tribuendum putarit an tempori; Milo 16.

4. **Ablativ:** abutor: nisi omni tempore, quod mihi lege concessum est, abusus ero; Verr. I, 25.
utor: si utar ... meo legitimo tempore; Verr. a. pr. 32.

5. **mit Präpositionen:** abstraho a: ut a nullius umquam me tempore aut commodo || commodum || .. otium meum abstraxerit; Arch. 12.
accommodo ad: vos ... ad tempus eius mendacium vestrum accommodavistis; Cael. 17.

adduco in: non patiar rem in id tempus adduci, ut ..; Verr. a. pr. 53.
cado in: in quo (loco) aliquid a poëta dictum cadere in tempus nostrum videretur; Sest. 118.
comparo cum: f. 1. comparo.
confero ad: tu supplicia ... ad tuum ... tempus conferes? Verr. V, 77.
confero cum: f. 1. confero; Cluent. 94.
conloco in: quoniam in gravissimis temporibus civitatis ... P. Sestii tribunatus est a Fortuna ipsa conlocatus; Sest. 5.
dico de: ecquid ego dicam de occupatis meis temporibus? Planc. 66.
differo ad: te id ... ad crudelitatis tempus distulisse; Vatin. 28.
erigo in: cum eos (aculeos) accusator erexerit in rem, ... in tempora; Cael. 29.
erumpo in: nescio quo pacto ... audaciae maturitas in nostri consulatus tempus erupit; Catil. I, 31. omnia ... in hoc tempus erumpunt; Muren. 81.
incido in: incidi in id tempus, quod eis rebus ... praevertendum est; Phil. II, 88.
queror de: ut nihil de illo tempore ... querar; Caecin. 95.
reicio in: ut res in illud tempus reiceretur; Verr. I, 31. mitto .. haec omnia atque in aliud dicendi tempus reicio; ib. III, 59.
reservo ad: est bonus imperator ... ad dubia rei publicae tempora reservandus; Verr. II, 4. nonne .. hominem ipsum ad dubia rei publicae tempora reservandum ... putatis? Font. 42. quod ad tempus existimationis partae fructus reservabitur? Sulla 77. praecipuum illum ... sensum doloris mei ... ad ulciscendi tempora reservabo; prov. cons. 2. ad quod temqus me et meas viris reservarem; Phil. III, 33. — in: fructum istum laudis ... in alia tempora reservemus; Verr. a. pr. 33. inimicitias in aliud tempus reservare deberem; prov. cons. 47.
revoco, servo ad: „ad ea te tempora revocavi, ad quae tu te ipse servaras; Planc. 13.
sum in: quod in tempore mali fuit; Cluent. 80. in tempore ac potestate spem omnem accusatoris fuisse; ib. 90.
suscipio ex: ut onus huius laboris ... ex meorum necessariorum tempore mihi suscipiendum putarem; div. Caec. 5.
versor in: in his temporibus versabor miseris ac perditis; Verr. III, 182. f. IV, 1. tabulae; Verr. I, 61.

III. **nach Adjectiven und Adverbien:** 1. consors: quid tibi (respondebo), Quinte frater, ... consorti mecum temporum illorum? Milo 102.
expers: me ... illorum expertem temporum ... fuisse; Sulla 11.
Superlativ: me ... prope memoriae temporumque nostrorum primum hominem novum consulem fecistis; leg. agr. II, 3. quae nox omnium temporum coniurationis acerrima fuit; Sulla 52.
2. accommodatus: qui aliquod institui exemplum ... temporibus suis accommodatissimum ... cupierunt; Fr. B. VI, 7.
dissimilis: quam dissimilis hic dies illi tempori videbatur! Verr. IV, 77.
satis: quod satis est huic tempori; dom. 17.
3. alienus: quia (sententiam) alienam his temporibus existimo; Phil. XI, 16.
4. accommodatus ad: iter ... ad rei publicae tempus accommodatum; Verr. I, 63. nihil ad tempus accommodatum; ib. III, 175.
alienus a: neque enim ab illo tempore, quod tum erat, ... aliena fuerunt; Cluent. 142.
aptus ad: vide ... quam ad tempus aptae simulationes; Milo 69. f. natus ad; Fr. A, III, 14.

gratiosus ad: ad hoc officium necessitudinis et ad reliquum tempus gratiosus; Muren. 73.

natus ad: an vos ... C. Caesarem, deorum beneficio natum ad haec tempora, ... pacem velle censetis? Phil. XII, 7. hominem ... natum atque aptum ad tempora belli; Fr. A, III, 14.

usque ad: f. V, 2 ad.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: si ... id temporis Roma proficisceretur; Sex. Rosc. 97. quod .. id temporis erat; Verr. II, 96. quos ... ad me id temporis venturos esse praedixeram; Catil. I, 10. profectus id temporis, cum ..; Milo 28. qui convenit, praesertim id temporis? ib. 54. sed haec non huius temporis; Phil. II, 20. f. I, 1. est; Rabir. 6. — II, 1. concedo. detraho. habeo; Quinct. 3. Verr. II, 2. impertio relinquo; Sulla 26. sumo.

accusatio: muta est huius temporis accusatio; Flacc. 6.

acerbitas: omnis acerbitas Sullani temporis quid habet quod ..? dom. 43. f. iniquitas; Sex. Rosc. 81.

angustiae: angustiis temporis excluduntur omnes; Verr. I, 148. quoniam .. diligentiae meae temporis angustiis obstitisti; Rabir. 6.

arma: quam diu illa Sullani temporis arma valuerunt; dom. 79.

articulus: ut eum suis condicionibus in ipso articulo temporis astringeret; Quinct. 19.

atrocitas: ut illius temporis atrocitatem recordari possitis; Sest. 11. in tanta atrocitate temporis; Phil. VIII, 32.

calamitas: homines percussi Sullani temporis calamitate; Muren. 49.

caligo: vide nunc caliginem temporum illorum; Planc. 96.

casus: non dicam ... maiores nostros ... semper ad novos casus temporum novorum consiliorum rationes accommodasse; imp. Pomp. 60. casum illum temporum || illorum temporum || et dolorem tuli; Phil. III, 28.

causa: meam causam praeteriti temporis cum huius praesenti defensione esse coniunctam; Sest. 31.

communio: bona ... in communionem tuorum temporum contuli; Milo 100.

consulares: ut eum primum nominem ex illius temporis consularibus, qui ..; Phil. II, 12.

criminatio: annui temporis criminationem omnis aetas L. Flacci ... defendet; Flacc. 100.

crudelitas: si mihi ... nihil umquam aliud obiectum est, nisi crudelitas mea unius temporis; dom. 93.

culpa: non est ista mea culpa, sed temporum; Catil. II, 3.

dies: ut vester honos ad mei temporis diem petitus ... videatur; leg. agr. II, 3.

difficultas: UT TEMPORIS DIFFICULTAS ... TULIT; Verr. III, 126. Heium neque voluntate neque difficultate aliqua temporis ... adductum esse; ib. IV, 14.

dilatio: quae est igitur exspectatio aut quae vel minimi dilatio temporis? Phil. III, 2.

discrimen: nisi ad ipsum discrimen eius temporis divinitus Cn. Pompeium ... fortuna populi Romani attulisset; imp. Pomp. 45. ut ... Sullani Cinnanique temporis extremum paene discrimen praedixerint; har. resp. 18.

dissimilitudo: propter temporis dissimilitudinem; Verr. III, 217.

dolor: tantus enim illorum temporum dolor inustus est civitati, ut ..; Catil. II, 20. f. casus; Phil. III, 28.

eventus: ut ... spem ... in incerto reliqui temporis eventu conlocares? Quinct. 83.

exempla: num ille furor ... ductus ex non nullis perveterum temporum exemplis fraudi Metello fuit? dom. 123.

flamma: illam esse nullam atque esse potius flammam temporis; dom. 69. cum in me ... illa flamma illorum temporum coniciebatur; har. resp. 46. vim fuisse illam, flammam quassatae rei publicae perturbatorumque temporum; Sest. 73.

fructus: utriusque temporis fructum tuli maximum; dom. 99.

gravitas: illa vero ... aliena temporum gravitate sententia est; Phil. XI, 21.

inclinatio: permagni momenti est ratio atque inclinatio temporum; Verr. V, 177. an ignoratis cetera illa ... vectigalia ... inclinatione temporis pendere? leg. agr. II, 80. cui nihil oberat praeter ... inclinationem communium temporum; dom. 46. ut in me unum omnis illa inclinatio communium temporum incumberet; Balb. 58. quascumque (sententias) ... inclinatio temporum ... postularet; Planc. 94. minimis momentis ... maximae inclinationes temporum fiunt; Phil. V, 26.

iniquitas: propter iniquitatem temporum; Sex. Rosc. 1. ei denique ... Sex. Roscio temporis illius acerbitatem iniquitatemque obicient? ib. 81. propter eandem iniquitatem temporum; Tull. 46. temporis iniquitas atque invidia recessit; Cluent. 80. propter iniquitatem illius Cinnani temporis; dom. 83.

invidia: sin eius temporis recentem invidiam pertimuerant; Rab. Post. 10. f. iniquitas; Cluent. 80.

laudes: quibusnam verbis eius laudes huius ipsius temporis consequi possumus? Phil. V, 35.

lex: non enim videtur hominis lex esse, sed temporis; leg. agr. III, 5.

memoria: haec (adversaria) parvi temporis memoriam ... amplectuntur; Qu. Rosc. 7. nihil a vobis nisi huius temporis ... memoriam postulo; Catil. IV, 23. omnem memoriam temporum praeteritorum ... in hoc uno iudicio positam esse; Flacc. 3. ad sempiterni memoriam temporis; sen. 27. huius viri laudem ad sempiterni memoriam temporis calamitas propagavit; dom. 87. ad memoriam posteri temporis sempiternam; Sest. 132. quod ... ei meorum temporum memoriam suffragari videbam; Planc. 1. hominem ... superiorem aliis (rebus) ... meorum temporum memoria ... aedilem factum esse miraris? ib. 30. C. Vergilio ... memoriam communium temporum ... defuisse? ib. 96. o acerbam mihi .. memoriam temporis illius et loci! ib. 99. repete illius temporis memoriam; Deiot. 20. f. recordatio; prov. cons. 43.

mentio: quoniam Bruti atque illius temporis feci mentionem; leg. agr. II, 92.

motus: videtis quo in motu temporum ... versemur; Flacc. 94. motu aliquo communium temporum; Milo 69.

munera: caduca semper ... haec esse duxi ... fortunae et temporum munera; dom. 146.

necessitudo: quam illa, quae tulerat, temporum magis necessitate quam iudicio tulisset; Phil. V, 38.

pericula: multa sunt imposita huic ordini ... pericula ... rumorum ac temporum; Verr. III, 98.

praedicatio: ad exigui praedicationem temporis; Sest. 13.

procella: ut ... procellam temporis devitaret; Verr. a. pr. 8.

punctum: f. **punctum** (10 St.) B. III, S. 839.

ratio: unius cuiusque temporis, valetudinis, facultatis ad agendum ducta ratio est; div. Caec. 16. nunc mihi temporis eius, quod mihi ad dicendum datur, ... habenda ratio est diligenter; Verr.

I, 32. propter rationem brevitatis ac temporis; ib. 103. se eius habuisse temporis rationem; ib. II, 159. verum habita est a multitudine ratio temporis; ib. V, 94. illa ratio potius temporis mei quam iudicii ... fuit; Cluent. 139. primum exposuit utriusque rationem temporis; ib. 141. distinguit rationem officiorum ac temporum; Muren. 76. pro ratione mei temporis; dom. 31. cuius ego temporis rationem explicabo brevi; Planc. 95. f. inclinatio; Verr. V, 174.

recordatio: ultimi temporis recordatione et proximi memoria; prov. cons. 43. ne non tam innocentia reus sua quam recordatione meorum temporum defensus esse videatur; Planc. 4.

res: tamenne .. haec ad breve tempus audita longinqui temporis cognitarum rerum fidem derogabunt? Flacc. 5 (Z. 40).

sermo: sermo illius temporis; Rab. Post. 40.

spatium: reliqui temporis spatium in contentionem vocatur; Muren. 19. quoad longissime potest mens mea respicere spatium praeteriti temporis; Arch. 1.

spes: uti reliqui temporis spem confirmet; div. Caec. 71. propter spem temporum reliquorum; Phil. V, 41.

tabulae: horum enim temporum, in quibus nunc versor, habeo tabulas; Verr. I, 61. si ... horum .. temporum ... tabulas .. nullas profers; ib. IV, 36.

tempestas: huius magnitudini animi ... tempestas est oblata formidolosissimi temporis; Phil. VII, 7.

terrores: cum illius Pisoniani temporis Gabinianique terroribus; har. resp. 2.

testimonium: recito ... testimonium praeteriti temporis; Sest. 10.

vestigium: in negotio ... nullum vestigium sermonis, loci, temporis; Cael. 55. eodem loci vestigio et temporis; Piso 21.

vis: quae (iura) nec vis temporum nec potentia magistratuum labefactare possit; dom. 80. propter vim temporum; ib. 83.

vitia: ne huic ... aetatis ac temporum vitia noceant; Cael. 30. temporum magis ego nunc vitio || vitiis || quam genere || inquam genere || iudicii plura dicam; Balb. 15.

voluntas: f. difficultas; Verr. IV, 14.

vox: at enim extremi ac difficillimi temporis vocem illam consulem mittere coëgisti; Fr. B, VI, 22.

usura: parvam exigui temporis usuram ... postulo; leg. agr. III, 2.

2. lex de: quae (leges) sunt de iure et de tempore legum rogandarum; Sest. 56.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adferri: quid fortuna ac tempore adlatum ... videretur; Font. 25.

admoneri: quaestu ac tempore admonitus; Verr. IV, 51.

cogi: ut ... tempore ... coactus ad accusandum traducerer; div. Caec. 4. senatus cum temporibus rei publicae cogitur, ut ..; Verr. III, 42. res publica ... temporibus et malis coacta domesticis; ib. 81.

definire: neque aequum est tempore et die memoriam beneficii definire; Quir. 23.

deponi: odium vel precibus mitigari potest vel temporibus rei publicae communique utilitate deponi; Quir. 23.

dividi: ea, quem ad modum locis temporibusque divisa sint; div. Caec. 38.

errare: temporibus errasti; Phil. II, 23.

excludi: ei postea quam temporibus rei publicae exclusi per senatum agere quae voluerant non potuerunt; Verr. IV, 61.

magnus: ut istuc, quod re parvum videtur, tempore magnum videretur; Verr. III, 215.

necessarius: ut spectaculum illud [...] re et tempore salubre ac necessarium ... videremus; Fr. B, VI, 20.

opprimi: itaque (C. Iunius) oppressus est, non causa, sed tempore; Cluent. 91.

pugnare: ut, quoniam crimine non poterant, tempore ipso pugnarent; Sex. Rosc. 28.

saluber: f. necessarius.

zum Satz: quod M. Iunius ... hoc tempore abest nova legatione impeditus; Quir. 3. eum non ita commode posse eo tempore quo proscripsisset vendere; ib. 16. deteriore tempore absens auctionatur; ib. 20. qui quo tempore primum [male] agere coepit; ib. 46. cum officii rationem ... duci conveniret, eo tempore tu ... ad L. Lucilium rettulisti; ib. 53. quo tempore existimas oportuisse, Naevi, absentem Quinctium defendi aut quo modo? ib. 60. non fuisse Naevio parem certationem cum Alfeno illo tempore; ib. 68. quid hoc tempore Quinctio statuendum est? ib. 71. ubi erant ceteri creditores? denique hoc tempore ubi sunt? ib. 74. quasi ipso illo tempore, cum te praetor iussisset ... possidere, ... potueris P. Quinctium ... deturbare; ib. 83. quae (res) possunt eo tempore possideri; ib. 85. quae (bona) ... sese dicit emisse adulescens vel potentissimus hoc tempore nostrae civitatis, L. Cornelius Chrysogonus; Sex. Rosc. 6. si hoc solum hoc tempore pugnatur, ut ..; ib. 8. te ... quaeso, ut, qualem te ... praebuisti ... talem ... te ... rei publicae hoc tempore impertias; ib. 11. qua vociferatione in ceteris iudiciis accusatores uti consueverunt, ea nos hoc tempore utimur qui causam dicimus; ib. 12. is cum omni tempore nobilitatis fautor fuisset; ib. 16. cum eodem tempore et ea quae praeterita sunt * et ea quae videntur instare praeparet; ib. 22. vestramne ... hoc tempore fidem implorem? ib. 29. tres sunt res ... quae obstent hoc tempore Sex. Roscio; ib. 35. vos ... hominum eius modi perniciosam ... potentiam primo quoque tempore exstinguere ... debetis; ib. 36. illum alterum (filium) ... secum omni tempore volebat esse; ib. 42. si illis temporibus natus esses, cum ..; ib. 50. qui (homines) omni tempore ad gubernacula rei publicae sedere debebant; ib. 51. de bonorum emptione ... neminem esse qui verbum facere auderet hoc tempore; ib. 58. exstent oportet expressa sceleris vestigia, ... quo tempore maleficium sit admissum; ib. 62. ausum autem esse quemquam, se in id conclave committere, eo potissimum tempore, cum ..; ib. 64. qui omni tempore in praeda ... versabantur; ib. 81. qui adsiduus eo tempore Romae fuerit; ib. 92. Sullam ... ipsius eximia virtus omni tempore purgavit; ib. 117. quae (crudelitas) hoc tempore in re publica versata est; ib. 150. cum videatis ... sicarium eundemque accusatorem hoc tempore; ib. 152. populum Romanum, qui quondam in hostis lenissimus existimabatur, hoc tempore domestica crudelitate laborare; ib. 154. stipulatus es? ubi? quo die? quo tempore? Qu. Rosc. 13. si hos quaestus recipere posses, non eodem tempore et gestum et animam ageres? ib. 24. quo tu tempore illa formula uti noluisti; ib. 25. perbrevi tempore ... ad primos pervenit comoedos; ib. 30. accepit .. agrum temporibus eis, cum ..; ib. 33. Roscium cum Flavio pro societate decidisse. quo tempore? ib. 37. si quod tempus accidisset, quo tempore aliquid a me requirerent; div. Caec. 2. quid est ... in quo ego rei publicae plus hoc tempore prodesse possim? ib. 7. quo tempore ... ceteris specimen aliquod dedisti? ib. 27. quod eodem tempore in eadem provincia tu ipse fecisti; ib. 31. quod, ut hoc tempore nos ab Siculis, sic tum ille ab Sardis

rogatus ad causam accesserat; ib. 63. clarissimi viri ... temporibus optimis hoc sibi amplissimum .. ducebant; ib. 66. ut ea ... uno tempore universa perdamus; ib. 72. quod erat optandum maxime, ... id ... prope divinitus datum ... vobis summo rei publicae tempore videtur; Verr. a. pr. 1. quas (insidias) uno tempore mihi, vobis ... facere conatur; ib. 4. sollicitabar rebus maximis uno atqne eo perexiguo tempore; ib. 24. hoc ipso tempore Siculis denuntiatum esse audio, ... ut ..; ib. 25. quae (frequentia) convenit uno tempore undique comitiorum ... causa; ib. 54. neque enim salus ulla rei publicae maior hoc tempore reperiri potest quam ..; ib. I, 4. ego meum studium in rem publicam iam illo tempore ostendi, cum ..; ib. 15. quo tempore .. auris iudex erigeret? ib. 28. quo quidem tempore .. iste spem maximam reliquorum quoque peccatorum *veniae* nactus est; ib. 58. quo tempore quidem signi satis dedit; ib. 71. SIBI IN ANIMO ESSE ALIO TEMPORE PERSEQUI; ib. 84. dicis tibi in animo esse alio tempore persequi; ib. cupiditati hominum ait se obviam ire. quis potius non modo his temporibus, sed etiam apud maiores nostros? ib. 106. cuius rei cognoscendae faciam vobis suo tempore potestatem; ib. 122. locare incipit, non proscripta neque edicta die, alienissimo tempore; ib. 141. quamquam erat et Siculus et reus, hoc est, et iure iniquo et tempore adverso; ib. II, 70. si dimisisset eo tempore quaestionem; ib. 74. qui ... feliciter anni iam adverso tempore navigasset; ib. 95. eodemque [ei] tempore ... litterae ... adferuntur; ib. 97. cum ... eo tempore ad te venissent, cum ..; ib. 98. quo tempore omnis illa mea festinatio fuit cum periculo capitis; ib. 99. nuntiabatur isti primis illis temporibus, id quod ..; ib. 100. cum ... multi .. uno tempore a me hospites atque amici ... defendantur; ib. 118. satis putabat se ad comitia tempore venturum; ib. 128. producam testis et producam pluris eodem tempore; ib. 177. ut certo tempore anni ... venderent; ib. III, 14. istos inter se perbrevi tempore ... studiorum turpitudo .. coniunxit; ib. 22. cum is eo ipso tempore primo istius anno consul esset; ib. 97. quem hoc tempore ... legatum et testem Centuripina civitas misit; ib. 114. ut hoc tempore ea ... praetermittam; ib. 115. ut temporibus illis ... ager araretur omnis; ib. 125. se ... suo tempore esse rediturum; ib. 139. brevi tempore totum hominem totamque eius praeturam possederat; ib. 158. eodem tempore neminem in Sicilia pluris frumentum vendidisse; ib. 173. tanti enim est illo tempore medimnum; ib. 174. eodem tempore praetor Antonius denariis III aestimavit; ib. 215. quoniam non eodem tempore neque simili fecit annona; ib. 216. his quidem temporibus in omni orbe terrarum vacui ... fuerunt ab omni sumptu; ib. IV, 23. habuit eos secum illo tempore; ib. 30. ut is anulus ad se primo quoque tempore adferretur; ib. 58. cum suo tempore in cella Iovis Optimi Maximi poneretur (candelabrum); ib. 64. illo tempore Segestanis ... haec ipsa Diana ... redditur; ib. 74. itaque illo tempore ac primo istius adventu pernegatur; ib. 76. iudicium de pecuniis repetundis ne sit hoc tempore; ib. 82. uno enim tempore Agrigentini beneficium Africani, religionem domesticam ... requirebant; ib. 93. itaque brevi tempore ad fanum ex urbe tota concurritur; ib. 95. lacus lucique sunt plurimi atque laetissimi flores omni tempore anni; ib. 107. apud patres nostros atroci ac difficili rei publicae tempore ... aditum est ad libros Sibyllinos; ib. 108. provinciam Siciliam virtute istius ... singulari, dubiis formidolosisque temporibus, a fugitivis ... tutam esse servatam; ib. V, 1. primum temporibus hibernis ad magnitudinem frigorum ... praeclarum hoc sibi remedium compararat; ib. 26. quin aliquo tempore eius diei solem homines viderint; ib. eo ipso tempore, cum esses in litore, Tertia illa tua ... erat in omnium conspectu; ib. 40. quo tempore in tanta inopia navium, ... etiam si precario essent rogandi, tamen ab eis impetraretur; ib. 59. cum instituisset alios alio tempore producere; ib. 71. quo tempore ceteri praetores obire provinciam ... consuerunt; ib. 80. eo tempore ... contentus non fuit; ib. tabernacula, quem ad modum consuerat temporibus aestivis, ... conlocari iussit in litore; ib. illo autem tempore iste ... uxorem eius parum poterat animo soluto ... secum habere; ib. 82. condemnari tot homines uno tempore nullo crimine; ib. 115. quis tam fuit illo tempore ferreus ..? ib. 121. te illo tempore ipso ... in litore cum mulierculis perpotasse; ib. 131. omnium nunc oculi coniecti sunt hoc ipso tempore in unum quemque nostrum; ib. 175. at quo tempore futurum est (iudicium)? ib. 177. *ne* in eo reprehendar, quod hoc tempore respondeo; Tull. 4. his temporibus cum ... res in eam consuetudinem venisset, ut ..; ib. 10. quo tempore possent suo iure arma capere; ib. 12. brevi illo tempore Q. Catii Aemiliani ... duo homines occiderunt; ib. 19. Hispaniensis legatio consecuta est, turbulentissimo rei publicae tempore, cum ..; Font. 6. quod nullo tempore iure fieri potest; Caecin. 4. fundum .. vendidit temporibus illis difficillimis solutionis; ib. 11. nam brevi tempore M. Fulcinius adulescens mortuus est; ib. 12. versabatur eo quoque tempore in his rationibus auctionis; ib. 13. eodem tempore se in fugam conferunt una amici advocatique eius metu perterriti; ib. 22. te hoc in hac re alieno tempore ... defendisse; ib. 67. tot milibus civium Romanorum uno nuntio atque uno tempore necatis; imp. Pomp. 11. cum una excursio equitatus perbrevi tempore totius anni vectigal auferre possit; ib. 16. tantamne unius hominis ... virtus tam brevi tempore lucem adferre rei publicae potuit? ib. 33. quis enim umquam ... tam brevi tempore tot loca adire ... potuit? ib. 34. quod ... tam brevi tempore omnes huic se uni dediderunt; ib. 46. si Romae Cn. Pompeius privatus esset hoc tempore; ib. 50. et eis temporibus non pudebat magistratus populi Romani in hunc ipsum locum escendere, cum ..; ib. 55. quid tam novum quam adulescentulum privatum exercitum difficili rei publicae tempore conficere? ib. 61. quo quidem tempore cum esset non nemo in senatu qui diceret ..., L. Philippus dixisse dicitur ..; ib. 62. quasi hoc tempore haec causa primum dicatur; Cluent. 8. multae mihi ad satis faciendum reliquo tempore facultates dabuntur; ib. 10. quae (filia) brevi tempore post patris mortem nupsit A. Aurio Melino; ib. 11. quae (mater) hoc tempore sileret omnia; ib. 18. testium copia ... a matre hoc tempore instruitur; ib. interim brevi tempore illi ... Larinum revertuntur; ib. 24. illa (mater) cum uno tempore audisset ..; ib. 23. Asuvius autem *ab eo* [brevi illo tempore] ... occiditur; ib. 37. erat illo tempore infirma valetudine Habitus; ib. 47. qui cum esset illo tempore tribunus plebis; ib. 74. atque illo ipso tempore in aedis T. Annii ... arcessitus ab Oppianico venit; ib. 78. neque me paenitet hoc tempore potius quam illo causam A. Cluentii defendere; ib. 80. quis id hoc tempore infitiari potest? ib. quis est qui id hoc tempore infirmare conetur? ib. quo tempore illum a quaestione ad nullum aliud rei publicae munus abduci licebat, eo tempore ad quaestionem ipse abreptus est; ib. 89. num igitur hoc tempore

causa mutata est? ib. 92. optimis hercule temporibus, tum, cum homines se ... innocentia tuebantur, tamen nec P. Popilius neque Q. Metellus ... vim tribuniciam sustinere potuerunt; nedum his temporibus ... sine iudiciorum remediis salvi esse possimus; ib. 95. non dico hoc tempore ... illum maiestatis esse condemnatum; ib. 99. paulo sedatiore tempore est accusatus, quam Iunius, sed eadem fere lege et crimine; ib. 103. ut illuc revertar, quo tempore Fidiculanius absolutus est; ib. 112. qui uno tempore fratris uxorem speratosque liberos fratremque ipsum ... interfecerit; ib. 125. quod illo ipso tempore ... erant iudicia cum equestri ordine communicata; ib. 130. quod tam populare esset illo tempore; ib. 138. cum eius rei quaestionem hac ipsa lege constitueret, qua vos hoc tempore iudicatis; ib. 151. mulierem cum emisset a sectoribus, quo tempore eam primum liberam esse audivit..; ib. 162. quicquid hoc tempore habuerit sollicitudinis; ib. 169. hic cum esset illo tempore puer; ib. 176. hoc ipso fere tempore Strato ille medicus domi furtum fecit; ib. 179. cum hunc brevi tempore accusaturus esses; ib. 187. pueris illud hoc tempore et mulieribus oppidum scitote esse traditum; ib. 195. deserite eos, a quibus, nisi prospicitis, brevi tempore deseremini; leg. agr. I, 26. in qua (sollicitudine) illis temporibus fuistis; ib. II, 12. concurrunt iussu meo plures uno tempore librarii; ib. 13. qui regnum illud teneat hoc tempore; ib. 42. cur non eosdem cursus hoc tempore, quos L. Cotta L. Torquato consulibus cucurrerunt? ib. 44. Hispaniarum vectigal temporibus Sertorianis nullum fuit; ib. 83. ut, qualis vos hodierno die ... mihi ... praebuistis, talis reliquis temporibus rei publicae praebeatis; ib. 103. ne ... viderer .. aliquid alienissimo tempore novae dissensionis commovere; ib. III, 4. quales vos omnibus rei publicae temporibus exstitistis; Rabir. 3. ut .. sit ... nullum extremis rei publicae temporibus perfugium ... salutis; ib. 4. quoniam uno tempore *et* vita C. Rabirii ... *et* salus rei publicae vestris manibus .. permittitur; ib. 5. quibus (rebus) te brevi tempore confectum esse senties; Catil. I, 26. ut illa omittam, visas nocturno tempore ab occidente faces ardoremque caeli; ib. III, 18. praesentes his temporibus opem et auxilium nobis tulerunt; ib. quo quidem tempore cum haruspices ... convenissent, caedes atque incendia ... appropinquare dixerunt; ib. 19. ut... eo ipso tempore signum statueretur; ib. 21. uno .. tempore ... duos civis exstitisse, quorum alter ..; ib. 26. eo tempore huius avus Lentuli ... Gracchum est persecutus; ib. IV, 13. invidiam vero his temporibus habere consulatus ipse nullam potest; Muren. 87. si umquam res publica consilium ... iudicum imploravit, hoc, hoc, inquam, tempore implorat; Flacc. 3. nonne eo ipso tempore, cum L. Flaccus in Asia remiges imperabat, nos hic in mare superum ... sestertium ter et quadragiens erogabamus? ib. 30. hoc omni tempore equites in ora maritima non fuerunt? ib. si ... doceo eo ipso tempore, quo tu negas classem habendam fuisse, compluris a praedonibus esse captos; ib. 31. quocumque tempore auditum quid esset de praedonibus; ib. 33. quo quidem genere non uterer orationis .. hoc tempore, si mea solum interesset; Sulla 2. ut eo tempore omni Neapoli fuerit; ib. 17. ego quoque hoc tempore nihil aliud agerem nisi ..; ib. 35. hoc tempore, cum arderet acerrime coniuratio, ... ubi fuit Sulla, Corneli? ib. 53. ea .. res omni tempore per Bellum ... administrata est; ib. 55. potest quisquam dicere umquam ... constantiores consularis fuisse quam his temporibus ..? ib. 82. non eis temporibus meum caput obtuli pro patria periculis omnibus; ib. 84. erat temporibus illis iucundus Metello illi Numidico; Arch. 6. eum ... se iam tum gessisse pro cive, eis temporibus, quibus tu criminaris ne ipsius quidem iudicio in civium Romanorum iure esse versatum; ib. 11. ex hoc (esse numero) fortissimum virum et illis temporibus doctissimum, M. Catonem illum senem; ib. 16. qui ... vestra de me multa iudicia nobis uno tempore omnia reddidistis; sen. 2. qui illo ipso tempore, cum vi, ferro ... obsessi teneremini, non multo post discessum meum me universi revocavistis; ib. 3. quo quidem tempore cum is excessisset, ... cum ferro et facibus homines tota urbe volitantis ... vidistis; ib. 7. sicut eras eo tempore; ib. 17. uno eodemque tempore domus mea diripiebatur, ardebat; ib. 18. quo tempore quantam vim naturae bonitas haberet, ... intellegere potuistis; sen. 25. qui ... imperitos edocuerit eodemque tempore improbos auctoritate sua compresserit; sen. 29. quod precatus a Iove Optimo Maximo ... sum .. eo tempore, cum me ... devovi; Quir. 1. rem publicam illis accepi temporibus eam, quae paene amissa esset; ib. 5. ut quantum antea parentibus ... tantum hoc tempore universum cuncto populo Romano debeamus; ib. qui illis ipsis rei publicae periculosissimis temporibus ... omnium meorum consiliorum particeps ... fuisset; ib. 15. eodem tempore audistis eodem ex loco summos viros ... eadem dicere; ib. 17. audistis eo tempore clarissimi viri non solum auctoritatem, sed etiam testimonium, L. Gellii; ib. quod si ullo tempore magna causa in sacerdotum populi Romani iudicio ac potestate versata est; dom. 1. hos talis viros ... aliud de summa religione hoc tempore sensuros ac me absente senserint; ib. 3. minus bonis temporibus in senatum ipsis non venire licere; ib. 8. ita populus Romanus brevi tempore neque regem sacrorum neque flamines nec Salios habebit; ib. 38. in qua (re publica) se illis ipsis temporibus censorem esse voluisset; ib. 84. erant eo tempore multa etiam alia metuenda; ib. 92. ista autem fax ac furia patriae, cum urbem ... teneret, uno eodemque tempore et clarissimi viri mortui monumenta delebat et meam domum cum Flacci domo coniungebat; ib. 102. uno tempore cautiones fiebant pecuniarum, foedera feriebantur provinciarum; ib. 129. si et eo ipso tempore et ante ... nihil nisi de salute meorum civium laborassem; ib. 145. L. Pisonem quis nescit his temporibus ipsis maximum et sanctissimum Dianae sacellum in Caeliculo sustulisse? har. resp. 32. inest hoc tempore haud obscurum odium ... animis hominum amplissimorum; ib. 55. eodem enim tempore et suscipimur in lucem et hoc caelesti spiritu augemur; ib. 57. quod eodem fere tempore factus ... nuntiatur terrae motus horribilis; ib. 62. qui cum tribunus plebis ... temporibus optimis factus esset; Sest. 6. hoc tempore eidem homines nomine commutato ... beneficium P. Sestii testimonio declarant; ib. 9. illis temporibus isdem, cum iam Capuam metu Sestius liberasset, ... ego litteris P. Sestium Capua arcessivi; ib. 11. sed tamen eos laudabat maxime, qui dicuntur ... esse auctores ... voluptatis: cuius et quo tempore et quo modo non quaerebat; ib. 23. promulgantur uno eodemque tempore rogationes; ib. 25. erat eodem tempore senatus in aede Concordiae; ib. 26. ut ex urbe expulerit, [..] non dico equitem Romanum, non ... civem, non illo ipso tempore ... casum amici reique publicae lugentem; ib. 29. videtis me tamen in meam pristinam dignitatem brevi tempore ... esse revocatum; ib. 52. sentient ... brevi tempore manere libertatem illam; ib. 60. etiam

si ... expelleretur illis temporibus ex hac urbe; ib. 63. hoc interim tempore P. Sestius ... iter ad C. Caesarem ... suscepit; ib. 71. cum absens rem publicam non minus magnis periculis quam quodam tempore praesens liberassem; ib. 73. ut quodam tempore homines nondum ... iure descripto fusi per agros ... vagarentur; ib. 91. itaque temporibus illis, qui populares erant, offendebant illi quidem apud gravis ... homines; ib. 105. quo quidem tempore quid populus Romanus sentire se ostenderet, ... declaratum est; ib. 117. qui .. quoquo tempore conspectus erat; ib. 126. decrevit eodem tempore senatus, ut ..; ib. 149. quod tu eo tempore moliebare; Vatin. 24. quod erat eo tempore Gabinii tui competitor; ib. 25. eripuerisne partis illo tempore clarissimas? ib. 29. quae mihi brevi tempero ex eodem isto loco video esse dicenda; ib. 33. quis clarioribus viris quodam tempore iucundior? Cael. 13. ut eodem tempore et huius saluti et religioni vestrae ... providisse videamini; ib. 22. si quae est invidia communis hoc tempore aeris alieni; ib. 30. quo quidem tempore illo moriens, cum iam ... oppressa mens esset, extremum sensum ad memoriam rei publicae reservabat; ib. 59. potueruntne magis tempore prosilire, quam cum Licinius venisset? ib. 65. tempore igitur ipso se ostenderunt, cum Licinius venisset; ib. quam legem Q. Catulus ... rei publicae paene extremis temporibus tulit; ib. 70. quas (Gallias) hoc tempore uno imperio videmus esse coniunctas; prov. cons. 3. Piso ... gloriatur se brevi tempore perfecisse, ne ..; ib. 12. quo tempore si liberum vestrum iudicium fuisset; ib. 13. tuus pater, Philippe, nonne uno tempore cum suis inimicissimis in gratiam rediit? ib. 21. nos hoc tempore ... perpetuae pacis habere oportere rationem; ib. 30. ego, si essent inimicitiae mihi cum C. Caesare, tamen hoc tempore rei publicae consulere ... deberem; ib. 47. summa utilitate ... periculosis atque asperis temporibus carendum nobis erit; Balb. 22. duris enim quondam temporibus rei publicae nostrae, cum ... Carthago ... huic imperio immineret, ... L. Marcius primipili centurio cum Gaditanis foedus icisse dicitur; ib. 34. testantur ... hoc tempore ipsum populum Romanum; ib. 40. quacum (civitate) prope singulare foedus Pyrrhi temporibus ... ictum putatur; ib. 50. tu consul es renuntiatus ... impeditis rei publicae temporibus; Piso 3. quo quidem tempore is meus domum fuit e foro reditus; ib. 7. ostendis qualis tu, si ita forte accidisset, fueris illo tempore consul futurus; ib. 14. at tu illo ipso tempore apud socrum tuam ... sedebas; ib. 26. an vero reliquo tempore consulem te quisquam duxit? ib. quo quidem tempore cepi ... fructum immortalem vestri in me .. amoris; ib. 31. ut senatus illo ipso tempore appellavit; ib. 34. Romam uno tempore quasi signo dato Italia tota convenit; ib. coeperas enim petere tribunatum plebis temporibus eis, quae istam eloquentiam ... requirebant; Planc. 13. quo quidem tempore, Laterensis, si id facere voluisses; ib. 50. ut eodem tempore in omnis verear ne vix possim gratus videri; ib. 78. alterum Crassum temporibus eisdem, num ... M. Antonius potuit imitari? Scaur. c. 3, § 2. nec id agitur omni tempore; Rab. Post. 6. hoc profecto tempore eam potestatem omnem vos habetis, ut ..; Milo 4. senatus propugnator atque illis quidem temporibus paene patronus ... tribunus plebis M. Drusus occisus est; ib. 16. ei viro .. mors parabatur, cuius in vita nitebatur salus civitatis; eo porro rei publicae tempore, quo, si unus ille accidisset, non haec solum civitas, sed gentes omnes concidissent; ib. 19. quem tempore, quem impune non est ausus, hunc iniuria ... alieno tempore, periculo capitis non dubitavit occidere? ib. 41. quo quidem tempore ... omnia ... timemus; ib. 42. senatus erga se benevolentiam temporibus his ipsis saepe esse perspectam; ib. 95. quin hoc tempore ipso, cum omnes a meis inimicis faces invidiae meae subiciantur, tamen ... omni sermone celebramur; ib. 98. quo (silentio) eram his temporibus usus; Marcell. 1. quod brevi tempore futura sit illa auctoritas in his ... sedibus; ib. 10. certe hoc tempore magnis curis ... liberatus praestare debeo; ib. 34. atque illo tempore paruit, cum parere senatui necesse erat; Ligar. 20. re illo tempore non perfecta; Deiot. 19. at eo tempore ipso pecuniam dedit; ib. 24. at eo .. tempore ipso Nicaeam .. mittebat qui rumores Africanos exciperent; ib. 25. quae dicenda hoc tempore arbitror; Phil. I, 1. cruenta (pecunia) illa quidem, sed his temporibus ... necessaria; ib. 17. ut ... quas vivus leges Caesar tulisset, infirmandas hoc tempore non putarem; ib. 23. ut nemo ... rei publicae fuerit hostis qui non bellum eodem tempore mihi quoque indixerit; ib. II, 1. quo enim tempore me augurem a toto conlegio expetitum ... nominaverunt, ... tu nec solvendo eras nec te ... fore incolumem putabas; ib. 4. poteras autem eo tempore auguratum petere, cum in Italia C. Curio non esset? ib. qui cum hoc ipso tempore stent cum gladiis in conspectu senatus; ib. 8. accusa omnis ordines, ... dum confiteare hunc ordinem hoc ipso tempore ab Ituraeis circumsederi; ib. 19. quo quidem tempore si ... meum consilium .. valuisset; ib. 37. dolebam ... rem publicam ... brevi tempore esse perituram; ib. quo tempore ego quanta mala florentissimae familiae ... sustuli! ib. 46. quo quidem tempore P. Clodium ... in foro es conatus occidere; ib. 49. quin eis ipsis temporibus domi Caesaris percussor ... deprehensus dicebatur esse cum sica; ib. 74. hoc tempore in provinciam populi Romani conatur invadere; ib. III, 11. erimus profecto liberi brevi tempore; ib. 36. cum ... a gravissimis periculis populus Romanus defensus sit et hoc tempore defendatur; ib. 38. senatui placere uti C. Pansa A. Hirtius ... primo quoque tempore de his rebus ad hunc ordinem referrent; ib. 39. cuius de laudibus ... mihi senatus adsensus ... decrevit, ut primo quoque tempore referretur; ib. IV, 4. Antonii nefarium latrocinium ... brevi tempore oppressum audietis; ib. 15. ut .. de praemiis militum ... primo quoque tempore referretur; ib. V, 4. placet eodem tempore praemia constituere eis, qui ..? ib. tantam pecuniam populi Romani tam brevi tempore perire potuisse; ib. 11. si Lysiades ... excusetur .. Areopagites esse nec debere eodem tempore Romae et Athenis res iudicare; ib. 14. haec si censueritis, ... brevi tempore libertatem populi Romani ... recuperabitis; ib. 34. cum .. exercitum tantum tam brevi tempore ... conscripserit; ib. 36. provinciae Galliae rei publicae difficillimo tempore esse subventum; ib. hoc autem tempore ita censeo decernendum; ib. 45. quod C. Caesar ... summo rei publicae tempore milites veteranos ad libertatem populi Romani cohortatus sit; ib. 46. quod C. Caesar ... difficillimo .. rei publicae tempore saluti .. populi Romani subvenerit; ib. quae cum ita sint, de Caesare satis hoc tempore dictum habebo; ib. 52. quo quidem tempore ... satis magnum ceperam fructum, cum ..; ib. VI, 2. qui multis nefariis rebus ante commissis hoc tempore imperatorem populi Romani oppugnaret; ib. cum gubernat rem publicam, si non optabili, at necessario tempore; ib. VII, 7. ego vero metuo,

i hoc tempore consilio lapsi erimus, ne illi brevi empore nimis multi nobis esse videantur; ib. 18. dem fecerat ... in sororis viro quod hoc tempore n sororis filio fecit; ib. VIII, 1. is tibi civis, si emporibus illis fuisses, non probaretur; ib. 14. uo quidem tempore populus Romanus ingemuit; b. 18. cum Ser. Sulpicius Q. F. Lemonia Rufus lifficillimo rei publicae tempore ... salutem rei ublicae vitae suae praeposuerit; ib. IX, 15. cum .. vitam amiserit maximo rei publicae tempore; b. qui et antea iure laudatus a vobis et hoc empore merito laudandus est; ib. X, 13. cui uidem ... vos idem hoc tempore tribuere deetis, quod ..; ib. 23. cum ... difficillimo rei ublicae tempore provincia Macedonia et Illyricum .. in consulum ... potestate sint; ib. 25. ego ero mentionem omnino provinciarum factam dico lienissimo tempore; ib. XI, 22. duas .. res .. agere uno tempore; ib. 23. ut C. Pansa A. Hirtius consules ... de provinciis consularibus .. d hunc ordinem primo quoque tempore referant; b. 31. quod si non ita est, ... cur hoc tempore ... pacis est facta mentio? ib. XII, 3. quae (Capua) temporibus his Roma altera est; ib. 7. cum tot uno tempore inruperint; ib. 13. haec neque hoc tempore neque in me valent; ib. 26. quo quidem *tempore* memini Sex. Pompeium ... ad conloquium ipsum Roma venire; ib. 27. quo tempore di ipsi immortales praesidium improvisum ... nobis obtulerunt; ib. XIII, 18. hostem iudicatum hoc tempore Dolabellam; ib. 23. sed suo tempore totius huius sceleris fons aperietur; ib. XIV, 15. hoc vero tempore in tanta inopia constantium ... consularium quo me dolore adfici creditis, cum ..? ib. 17. nullis rei publicae temporibus hunc ordinem firmiorem ... fuisse; ib. 19. qui omni tempore verae pacis auctor fuissem; ib. 20. id hoc tempore ... licet; ib. 21. cui cum imperium dabamus, eodem tempore etiam spem eius nominis deferebamus; ib. 28. quam (fidem) quoniam difficillimo rei publicae tempore secuti sunt; ib. 30. iudicium aequiore tempore fieri oportere; Fr. B, VI, 16. primo omnium temporum infestissimo causam dicimus; ib. VII, 16. quo tempore a L. Caleno furti delatus sis, eo tempore in me tibi parum auxilii esse vidisse; ib. VIII, 6. qua (lege) duos consules designatos uno tempore damnari vidimus; ib. 13. duas uno tempore conantur in rem publicam sicas destringere; ib. 21. s. I, 1. est; Vatin. 10. incidit; Phil. II, 24.

2. **Präpositionen:** a: domi tuae piratae, a quo tempore capti sunt, quoad per me licitum est, fuerunt; Verr. V, 76. ab illo tempore annum iam tertium et vicesimum regnat; imp. Pomp. 7. ab illo tempore nullum locum praetermisit, in quo non strueret insidias aliquas; Cluent. 190. omnia ... iam ab eo tempore, quo a L. Catilina et Cn. Pisone initum consilium senatus interficiendi scitis esse, ... in hoc tempus inrumpunt; Muren. 81.

ad: accurrunt tamen ad tempus tutores; Verr. I, 141. quis non ad hoc tempus innocentissimam omnium .. praeturam illius hominis existimat? ib. III, 216. si quae (mulieres) castiores erant, ad tempus veniebant; ib. V, 28. ' Caecinam cum ad constitutam diem tempusque venisset, ... pulsum .. esse vi coactis hominibus; Caecin. 32. quos (iudices) huic A. Cluentio quasi aliquos deos ad omne vitae tempus fortuna esse voluit; Cluent. 195. dixi ad id tempus, *quod* mihi a tribuno plebis prae*sti*tutum est; Rabir. 38. videbimur fortasse ad breve quoddam tempus cura et metu esse relevati; Catil. I, 31. tamenne .. haec ad breve tempus audita longinqui temporis cognitarum rerum fidem derogabunt? Flacc. 5 (§. 40). illa (persona) enim ad breve tempus severitatem postulavit; Sulla 8. versare suam naturam et regere ad tempus; Cael. 13. hunc ... cum Pompeio ad extremum belli tempus fuisse; Balb. 5. philosophos Epicureos omnis res ... voluptate metiri: rectene an secus, nihil ad nos, aut, si ad nos, nihil ad hoc tempus; Piso 68. nolo cetera ... recitare: praetermitto, ne .. proferre videar ad tempus; Planc. 74. ut mihi nulli neque remi neque venti satis facerent, non quo me ad tempus occursurum non putarem, sed ne ..; Phil. I, 9. — usque ad: nunc .. praeturae (rationem), quam ... statim referre debuit, usque ad hoc tempus non rettulit; Verr. I, 98. ubi usque ad hoc tempus Syracusani festos dies anniversarios agunt; ib. IV, 107. quod (ius) .. constitutum sit a maioribus, conservatum usque ad hoc tempus; Caecin. 5. nam Habitus usque ad illius iudicii tempus nullum testamentum umquam fecerat; Cluent. 45. cum L. Flacci res agatur, cuius familia [...] usque ad hoc tempus honoribus ... continuata permansit; Flacc. 25. vitam ab initio usque ad hoc tempus explicatam cum crimine recognoscite; Sulla 74. s. IV, 1. res.

ante: cui neque magistratus adhuc aequus inventus est, ... non sponsio, non denique ulla umquam intercessit postulatio, mitto aequa, verum ante hoc tempus ne fando quidem audita; Quinct. 71. alterum incredibile est, alterum nefarium, et ante hoc tempus utrumque inauditum; ib. 81. ut illa diluam, quae de peculatu ... inaudita nobis ante hoc tempus ac nova obiecit; Sex. Rosc. 82. intellego me ante tempus, iudices, haec scrutari; ib. 128. magistratuum autem nostrorum iniurias ita multorum tulerunt, ut numquam ante hoc tempus ad aram legum ... confugerint; Verr. II, 8. ut in alienam provinciam litteras mittat ante tempus; ib. III, 44. ante hoc tempus error in hac causa ... (versatus) est; Cluent. 8. quod Oppianici non modo vita, sed etiam nomen ante illud tempus populo ignotum fuisset; ib. 79. immo vero ante hoc tempus omnino ista ipsa res suo nomine in iudicium numquam est vocata; ib. 88. si mihi ante haec durissima rei publicae tempora nihil umquam aliud obiectum est, nisi ..; dom. 93. nihil neque ante hoc tempus neque hoc ipso turbulentissimo die criminamini Sestium; Sest. 77. quos quidem tu quam ob rem temere prosiluisse dicas atque ante tempus non reperio; Cael. 64. hospitium multis annis ante hoc tempus cum L. Cornelio Gaditanos fecisse publice dico; Balb. 41. hoc vero novum est, *et* ante hoc tempus omnino inauditum; Rab. Post. 10. est ita inusitatum, regem reum capitis esse, ut ante hoc tempus non sit auditum; Deiot. 1. uti L. Egnatuleio triennium ante legitimum tempus magistratus petere ... liceat; Phil. V, 52.

causa: improbos temporis causa esse fingo; Qu. Rosc. 50. fingi a me hoc totum temporis causa putatote; Verr. I, 156. „numquam“ inquit „sapiens irascitur“. „at temporis causa“; Muren. 62. quam (laudationem) ille temporis causa nobis datam dicit; Flacc. 37. ut ... nihil temporis causa scripsisse ... videantur; ib. 36. me quae de Plancio dicerem ementiri et temporis causa fingere; Planc. 72. nihil autem me novi, nihil temporis causa dicere; ib. 74. umeris gestum agebant [tum] temporis, credo, causa; Rab. Post. 36.

ex: itaque ex eo tempore res esse in vadimonium coepit; Quinct. 21. quoniam pugnare ... instituisti, non tam ex tua natura quam ex istius tempore; Verr. a. pr. 33. audimus alium non ab initio fecisse, sed ex tempore aliquo confecisse; ib. I, 60.' ut quod semper malum facinus fuerit, eius quaestio ad populum pertineat ex certo tempore; ib. 108. ex illo tempore a civitatibus laudationes petere ... coepit; ib. II, 64. illa cuius

modi sunt, quae ex tempore ab Apronio admonitus edixit? ib. III, 36. cur ... subito atque ex tempore nova nascebantur edicta? ib. 51. hoc non esse Romae natum ... crimen, ... non ex tempore periculi tui constitutum, sed ..; ib. 141. nihil dicet ex tempore; ib. 167. nisi omnis frumenti ratio ex temporibus esset ... consideranda; ib. 215. quem (fundum) ... quadriennium, [hoc est] ex quo tempore fundus veniit, ... possedit Caesennia; Caecin. 19. sequitur OMNIS AGROS EXTRA ITALIAM, infinito ex tempore, non ut ante, a Sulla et Pompeio consulibus; leg agr. II, 56. solere suos civis ... ex tempore quod opus sit obsignare; Flacc. 36. ex illo tempore L. Caecilius egit de re publica multa; Sulla 65. quotiens ego hunc vidi ... magnum numerum optimorum versuum ... dicere ex tempore! Arch. 18. si quis antea, iudices, mirabatur quid esset quod ..., is ex hoc tempore miretur potius, si ..; Sest. 1. atqui ne ex eo quidem tempore id egit Sestius, ut ..; ib. 79. nihil enim est ex meis temporibus, quod ..; Planc. 95. si ex eo tempore dies nullus intermissus esset; Phil. V, 30.

cum: non cum vitae tempore esse dimittendam commemorationem nominis nostri; Arch. 29.

in (acc.): IN RELIQUUM TAMEN TEMPUS VECTIGALIBUS PROSPEXI; Verr. III, 128. in reliquum tempus ait se vectigalibus prospexisse; ib. etiam in reliquum tempus ... sancit, ut ..; leg. agr. I, 13. tametsi video ... quanta tempestas invidiae nobis, si minus in praesens tempus, ... at in posteritatem impendeat; Catil. I, 22. domum ... in posterum tempus religione sempiterna obligare; dom. 106. — itaque non patiar, D. Laeli, te tibi hoc sumere atque hanc ceteris in posterum, nobis in praesens tempus legem condic*ion*emque*; Flacc. 5 (§. 20).

in (abl.): eae (res) contra nos ambae faciunt in hoc tempore; Quinct. 1. unum hoc dico in eius modi tempore ... statuere te debuisse; Verr. I, 34. si ... nemo Sthenio inimicior quam hic C. Claudius cum semper tum in his ipsis rebus et temporibus fuit; ib. II, 107. a me haec in hoc tam exiguo meo tempore non audies; Rabir. 17. quid faceres tali in re ac tempore? ib. 22. non quo mihi potior hoc quidem in tempore sit officii mei quam huiusce salutis defensio; Muren. 2. at vero in summo et periculosissimo rei publicae tempore etiam ab inimicis eadem praetura laudabatur; Flacc. 6. in quo (tempore) boni viri lenitatem meam ... agnoscerent; Sulla 1. in quo ego tam subito et exiguo et turbido tempore multa divinitus ... providi; ib. 43. quanta vero is moderatione usus sit in illo tempore civitatis, quod post mortem Caesaris consecutum est, quis nostrum oblivisci potest? Phil. V, 38.

per: nescimus per ista tempora eosdem fere sectores fuisse collorum et bonorum? Sex. Rosc. 80. per quae (tempora) ... pretio sese redemerunt; Verr. II, 186. locus intra Oceanum iam nullus est ... quo non per haec tempora nostrorum hominum libido .. pervaserit; ib. III, 207. placet socios sic tractari, ... ut per haec tempora tractatos videtis? ib. 208.

post: ego pro te nunc hos consulo, post tempus et in aliena re, quoniam tu in tua re, cum tempus erat, consulere oblitus es; Quinct. 54.

temulentus, berauscht, trunken: alqs: qui non modo tempestatem impendentem intueri temulentus ... posset; Sest. 20.

vox: pressa voce et temulenta; sen. 13.

tenax, zurückhaltend, geizig: alqs: eosdem ... restrictos et tenacis fuisse? Planc. 54.

pater: vis nobilis mulier illum filium familias patre parco ac tenaci habere tuis copiis devinctum; Cael. 36.

tendiculae, Fallstricke: tum aucupia verborum et litterarum tendiculas in invidiam vocant; Caecin. 65.

tendo, ausstrecken, ausspannen: dexteram: cum palam populi Romani imperator, ... dexteram tendens, non ad laudem milites hortaretur || hortetur ||, sed ..; prov. cons. 9. quae (Graecia) ... tendit dexteram Italiae; Phil. X, 9.

insidias: per quam (malitiam) insidiae tenduntur alicui; Qu. Rosc. 46.

manus: tendit ad vos virgo Vestalis manus supplices, easdem, quas ... tendere consuevit; Font. 48. vobis supplex manus tendit patria communis; Catil. IV, 18.

tenebrae, Finsterniß, Nacht, Schlupfwinkel, Dunkel: I, 1. sunt: quae tenebrae ... erunt ..? div. Caec. 45.

ohne Verb: postremo tenebrae, vincla, carcer; Verr. V, 23.

2. Ausruf: ecce ... tenebrae rei publicae; prov. cons. 43. o tenebrae ..! Piso 62.

II, 1. adfero: o nox illa, quae paene aeternas huic urbi tenebras attulisti! Flacc. 102.

offundo: tenebris offusis; dom. 137.

quaero: ut ea (libido) ... tenebras ... non quaerat; Cael. 47.

2. mando: non dubitat P. Lentulum aeternis tenebris vinculisque mandare; Catil. IV, 10.

3. abdo in: cum se ille fugiens in scalarum tenebris abdidisset; Milo 40.

abripio in: quem ... in tenebras abripi iussit; Verr. IV, 24.

emergo ex: quis enim clavum tanti imperii tenere ... posse arbitraretur hominem emersum subito ex diuturnis tenebris lustrorum ac stuprorum? Sest. 20.

erumpo ex: cum illa coniuratio ... ex tenebris erupisset; Sest. 9.

eruo ex: si quid est quod ... ex tenebris erueris; leg. agr. I, 3.

evoco ex: rex enim Deiotarus vestram familiam ... e tenebris in lucem evocavit; Deiot. 30.

extraho ex: te ... ex tuis tenebris extraham; Vatin. 13.

iaceo in: quae (simulacra) ... iacent in tenebris; Verr. I, 7. quae iacerent in tenebris omnia, nisi ..; Arch. 14.

lateo in: illa omnis pecunia latuit in illa caligine ac tenebris; Verr. III, 177.

revivisco ex: qui ... ex illo metu mortis ac tenebris ... revixisset; Verr. V, 160.

sum in: cum esset talis vir in carcere, in tenebris; Verr. V, 21.

versor in: in tenebris quam in luce causam versari maluisti; Planc. 42.

III, 1. custodiae: ignaviam suam tenebrarum ac parietum custodiis tegere; Rabir. 21.

2. tyrannus ex: fuerisne non tribunus plebis, sed intolerandus ex caeno nescio qui atque ex tenebris tyrannus? Vatin. 23.

IV, 1. contineri: lacrimae pueriles ... tectis ac tenebris continebantur; Quir. 8.

obscurare: tenebris obscurare coetus nefarios; Catil. I, 6.

occultare: video *vitae domesticae* tenebris occultantem libidines suas; Fr. A, V, 11.

oppleri: mentes ... oppletae tenebris ac sordibus; sen. 10.

opprimi: [quae verba, Quirites,] iam pridem ... tenebris vetustatis ... oppressa sunt; Rabir. 13.

pervenire: caecis || taetris || tenebris et caligine se Alexandriam perventuros arbitrati sunt? leg. agr. II, 44.
redire: nam, quod quaerebas, quo modo redissem, primum luce, non tenebris; Phil. II, 76.
2. ex: ex superioris anni caligine et tenebris; sen. 5.
in: qui ... ita ruebant in tenebris; Sex. Rosc. 91. ut in quibus commodum sit tenebris ... bona populi Romani possint divendere; leg. agr. I, 7. cum populo Romano ... auctoritas consulis repente in tantis tenebris inluxerit; ib. 24. venire nostras res ... in Paphlagoniae tenebris ... licebit? ib. II, 55. qui tantum agri in illis rei publicae tenebris occupavit, quantum concupivit; ib. 69. in tantis tenebris erroris et inscientiae clarissimum lumen menti meae praetulistis; Sulla 40. quae tum in illis rei publicae tenebris ... promulgasti; dom. 24. *in* illis tantis tenebris non est ausus suum nomen emptioni illi ascribere; ib. 116. quae (virtus) ... lucet in tenebris; Sest. 60.

tenebricosus, in Dunkel gehüllt: libidines: lateant libidines eius illae tenebricosae; prov. cons. 8.
popina: ex tenebricosa popina consul extractus; Piso 18.
tempus: illud tenebricosissimum tempus ineuntis aetatis [tuae] patiar latere; Vatin. 11.

tenebrosus, finster: latet in scalis tenebrosis Cominius; Fr. B, VI, 51.

teneo, halten, fassen, begreifen, berühren, inne haben, wissen, verstehen, behaupten, beobachten, zurückhalten, aufhalten: I. **absolut:** alqs: ne diutius teneam; Sex. Rosc. 20. Verr. I, 34.
II. **mit Ergänzung:** 1. quin: s. III. alqm; Phil. XIII, 46.
2. **indir. Frage:** tenetis memoria quid responderit; Verr. IV, 17. memoria tenetis ... quam palam principes dixerint contra! ib. V, 41. quos appellarit, quibus pecuniam promiserit, quorum fidem pretio labefactare conata (mulier) sit tenemus; Cluent. 194. ille tenet [et scit] ut hostium copiae ... arceantur; Muren. 22. etsi teneo quid sit dicere paratus; Flacc. 51. memoria teneo qualis T. Ligarius quaestor urbanus fuerit; Ligar. 35.
3. acc. c. infin.: Tusculanum ... ad Metellum pervenisse ... non tenebat; Balb. 56. s. III. alqd; Balb. 65. — **memoria,** V, 1. tenere (13 St.) B. II, S. 133, b.
III. **mit Object:** alqm: „hic te" inquit „teneo"; Quinct. 63. cum manifesto teneatur; Verr. I, 2. artioribus ... laqueis tenebitur; ibi 43. istum in sua potestate ... tenuit; ib. 97. si manifesto in maleficio teneretur; ib. II, 99. cum in manifestissimo furto teneare; ib. 144. nemo ita in manifesto peccatu tenebatur, ut ..; ib. 191. qui C. Matrinium ... Leontinis in publico biduum tenuit; ib. III, 60. in quo te lex tenet; ib. 71. tu, qui omnibus legibus implicatus tenebare; ib. 82. te non modo publicis tenebo, sed etiam privatis aratorum pactionibus; ib. 107. quot et quam manifestis rebus teneare non vides? ib. 149. iste in hoc genere peculatus ... tenetur; ib. 177. tenetur igitur aliquando et in rebus cum maximis tum manifestis tenetur; ib. 178. cum manifestis in flagitiis tenebitur; ib. 207. qui ipsi legibus teneantur; ib. 225. num tanta difficultas eum ... tenuerit; ib. IV, 11. sese .. cum summa religione tum summo metu legum ... teneri; ib. 75. manifestis in maleficiis tenetur; ib. 104. omnibus cum teneare rebus; ib. V, 39. quae si dices, tenebere; ib. 135. ut varietate criminum vos attentos tenerem; ib. 159. haererent ac tenerentur; Tull. 33. facile honestissimis testibus in re perspicua tenerentur; Caecin. 4. hoc interdicto Aebutius non tenetur; ib. 41. magna me spes tenet; Cluent. 7. non mediocri ab eo ceteri ... metu tenebantur; ib. 25. index Avillius ex altera parte coram tenetur; ib. 39. num secus hanc causam defendisse, ac si lege Habitus teneretur? ib. 143. te lege pecuniarum repetundarum non teneri; ib. 148. non isdem legibus omnis teneri; ib. 150. quibus (legibus) nos tenemur; ib. 151. qua (lege) non tenetur; ib. 155. qui lege non teneatur; ib. 158. ⋊ teneris undique; Catil. I, 6. cum haesitaret, cum teneretur; ib. II, 13. tenentur ei, qui ..; ib. IV, 4. quem haec communis nostrum omnium patria ... complexa teneat; Flacc. 5 (Z. 32). tenuit se; ib. 11. quid enim est huic reliqui quod eum in hac vita teneat? Sulla 89. cum vi, ferro ... obsessi teneremini; sen. 3. qui cum ... domo se teneret; ib. 29. domo me tenui; dom. 6. * || quasi non ipse || per suum tribunatum Caesaris actis inligatus teneretur; ib. 40. quae autem te tanta mentis imbecillitas tenuit, ut ..? ib. 105. eos, qui id fecissent, lege de vi ... teneri; har. resp. 15. terrore ac metu multos, pluris etiam spe et promissis tenebat; Sest. 34. qui rumore et ... favore populi tenetur; ib. 115. vix se populus Romanus tenuit; ib. 117. tenere se non potuit; ib. 134. quae te tanta pravitas mentis tenuerit, ... ut ..? Vatin. 14. quae tanta *te* tenuit amentia, ut ..? ib. 32. etsi magna ex parte ingenio eius ... tenebamini; Cael. 25. amores autem et hae deliciae ... numquam hunc occupatum impeditumque tenuerunt; ib. 44. si obstrictus voluptatibus teneretur; ib. 47. ut manifesto Licinius teneretur; ib. 64. quamquam lege de vi certe non tenebantur; ib. 71. omittam igitur Pompeium iam oratione mea [..], sed vos, iudices, animis ac memoria tenetote; Balb. 17. me ipsa suo complexu patria tenuisset; Piso 19. quamquam foedere obstricti tenebamini; ib. 29. obstricti pactione tenebamini; ib. 30. eis (finibus) se tenere non potuit; ib. 49. tabulis incorruptis tenebantur; Scaur. 40. qua (lege) non tenetur; Rab. Post. 11. eos teneri legibus *eis* oportere, qui ..; ib. 16. aut iudici mihi non esse liceat aut lege senatoria non teneri || legem senatoriam non timere ||; ib. 17. ut his legibus teneremini; ib. 18. etsi aliqua culpa tenemur erroris humani; Marcell. 13. omnes enim vincendi studio tenebamur; Ligar. 28. dum te in foro tenuit ratio honorum tuorum; ib. 30. usque eo se tenuit, quoad ..; Deiot. 11. a tergo ... tenebitur; Phil. III, 32. sed tenetur; ib. IV, 12. ut tenere se possit; ib. V, 48. semper eum duo dissimilia genera tenuerunt, lenonum et latronum; ib. VI, 4. non enim se tenent ei, qui ..; ib. VII, 1. quamquam leges eum non tenent || teneant ||; ib. XI, 11. multis pignoribus M. Lepidum res publica inligatum tenet; ib. XIII, 8. „neminem Pompeianum ... teneri lege Hirtia dictitatis || tenere ... dignitates ||; ib. 32. Caesar ... poteritne se tenere quin ... poenas patrias persequatur? ib. 46. ut ... tenerer altero (laqueo); Fr. B, VI, 48. s. consules. domum. patrem; Quir. 1. senatorem; Cluent. 156. s. consules. domum.
alqd: quae teneri et possideri possint; Quinct. 89. quidnam in tabulis teneretur; Verr. II, 187. quod ... accepisset, tenere; ib. III, 171. istuc ipsum tenebo, quod abs te mihi datur; ib. V, 165. hoc teneo; ib. 166. quod ego video comparari || video ||, ut id vos universi ... tenere possitis; leg. agr. II, 50. id, quod ei tenebant || quod et tene bant, quod tenebant ||; ib. 81. ut ... nihil vi et manu perfringi posset, quod non vos oppressum atque

ereptum teneretis; ib. 99. ut quod quisque ... possideret ‖ possidet ‖, id ... teneret; ib. III, 11. qui ea tenebant; Muren. 26. cum omnia, quae ille tenuerat, adierat, ... possideret; ib. 34. iam id videro, sed primum illud tenebo; Flacc. 56. quorum (deorum) benficio .. haec tenuimus; sen. 2. cum omnia tenebat; dom. 107. quid tangi, quid teneri ius fuerit; ib. 138. omnia illa, quae ... tenetis animis; prov. cons. 8. postremo illud, iudices, fixum in animis vestris tenetote, vos ... non de maleficio L. Cornelii, sed de beneficio Cn. Pompei iudicaturos; Balb. 65. quibus ex rebus nihil est quod solidum tenere ... possis; Piso 60. si ita esset, quod patres apud maiores nostros tenere non potuerunt, ut ..; Planc. 8. fingi haec putatis, ... quae tenentur; Milo 76. ea, quae tenetis privata atque vestra; ib. 78. oppressisset omnia, possideret, teneret; ib. 89. cum omnia metu tenerentur; Phil. II, 64. aut haec teneamus aut cum dignitate moriamur; ib. III, 36. armis nunc omnia tenemus; ib. XII, 13.

aditus: omnium aditus tenebat; Catil. III, 16.

adulescentem: quem (adulescentem) ego et frater meus ... complexu tenemus; Phil. III, 18.

aedis: quas (aedis) tu ... tenes; har. res. 30.

Aetnam: ſ. partem; Verr. V, 46.

agrum: qui agros publicos aut [qui] possessiones invidiosas tenebant; leg. agr. II, 68. deducent suos, quorum nomine ipsi teneant (agrum) et fruantur; ib. 78. ut, quos ipse cum Dolabella dederit agros, teneant ei, quibus dati sint; Phil. VIII, 25.

Albam: haec (legio) tenuit Albam; Phil. XIV, 31.

Amantiam: tenet Amantiam; Phil. XI, 26.

animum: cum corpore animus tamquam carcere saeptus teneretur; Scaur. c. 3, § 4.

Apolloniam: qui tenet Apolloniam, magnam urbem et gravem; Phil. XI, 26.

aram: si aram tenens iuraret; Flacc. 90.

Asiam: ſ. Europam.

avaritiam: tenetur ... et manifesto tenetur avaritia, cupiditas hominis, scelus, improbitas, audacia; Verr. III, 152.

auctoritatem: nisi ... auctoritatem ... sed salutem nostram ... tenuerimus; Flacc. 4. qui ... principem semper locum auctoritatemque tenuistis; dom. 147. quam (auctoritatem) nullam habebitis, nisi nunc tenueritis; Phil. VII, 27.

audaciam: certis testibus istius audacia tenebatur; Verr. V, 101. totius testimonii fictam audaciam manifesto comprehensam atque oppressam teneri; Flacc. 38. ſ. avaritiam.

beluam: cum ... illam beluam ... iam inretitam teneret; Milo 40.

bona: cuius bona teneat Habitus; Cluent. 163.

Byllidem: tenet .. Byllidem; Phil. XI, 26.

Capitolium: cum Saturninus Capitolium teneret armatus; Rabir. 20.

castra: teneant alii castra, regna, res bellicas; Phil. XII, 24.

causam; Scaevolam .. causam ... non tenuisse; Caecin. 67. quod ... causam rei publicae non tenes; Sulla 32. huius si causa non manifestissimis rebus teneretur; ib. 71.

censorem: quis censor .. legem metueret, qua non tenebatur? Verr. II, 139.

Ciliciam: Ciliciam teneri; Flacc. 30.

civem: omnis civis legibus teneri omnibus; Cluent. 156. ſ. consules.

civitatem: cum ... oppressam civitatem teneres; dom. 131. ne ... vi oppressam civitatem teneret; Milo 38.

cladis: ſ. pestis.

claustra: ut terra claustra locorum teneret; leg. agr. II, 87.

clavum: clavum tanti imperii tenere; Sest. 20.

comites: ut comites omnes magistratuum lege hac tenerentur; Rab. Post. 13.

comitia: illa prima ‖ prima illa ‖ comitia tenetis; leg. agr. II, 27.

coniunctionem: quam si coniunctionem ... perpetuam in re publica tenuerimus; Catil. IV, 15.

coniurationem: constrictam iam horum omnium scientia teneri coniurationem tuam non vides? Catil. I, 1.

consuetudinem: consuetudinem omnium tenetis; Verr. V, 65. sin consuetudinem meam [...] tenuero; Phil. I, 27.

consules: si duo consules ... si L. Afranium, summum ducem, si P. Lentulum, civem ... singularem, si M. Bibulum, ... si L. Domitium, praestantissimum civem, si Appium Claudium, ... si P. Scipionem, clarissimum virum, ... res publica tenere potuisset; Phil. XIII, 29.

consulta: ſ. legem; Verr. a. pr. 13.

contiones: ſ. forum.

cornua: qui quasi cornua duo tenuerunt Caesaris; Phil. XIII, 47.

crimen: nostra crimina tenetis; Verr. I, 29. neque ullo argumento Cluentianae pecuniae crimen tenebitur; Cluent. 125.

cupiditates: nisi facile cupiditates nostras teneremus; Verr. III, 3. ſ. avaritiam.

cursum: medium quendam cursum tenebant; Vatin. 16. ſ. **cursus,** II, 1. teneo (6 St.) B. I, S. 764, a.

diem: quorum non nulli etiam illum diem memoria tenebant, cum ..; Verr. IV, 77.

dignitatem: ſ. **dignitas,** II, 1. teneo (4 St.) B. II, S. 114, b. — disciplinam: ſ. morem.

domum: Lucullos vero et Drusum et Octavios et Catonem et totam Hortensiorum domum devinctam consuetudine cum teneret; Arch. 6.

duces: quoniam ... belli nefarios duces captos iam et comprehensos tenetis; Catil. III, 16. ſ. consules.

epistulas: quorum epistulas ... in manu teneo; Phil. XII, 9.

equitem: ſ. senatorem; Cluent. 145.

Europam: qui (reges) Europam Asiamque tenuerunt; har. resp. 28.

exercitus: sine quo (imperio) ... teneri exercitus, bellum geri non potest; Phil. V, 45. ut sine imperio teneatur exercitus; ib. XI, 20.

exspectationem: ne diutius ... exspectatio vestra teneatur; Cluent. 8.

fascis: concessos fascis laureatos tenui, quoad tenendos putavi; Ligar. 7.

fidem: non tenuit omnino conloquium illud fidem; Phil. XII, 27.

fiduciam: hanc fiduciam commissam tibi dicis; tenes hodie ac possides; Flacc. 51.

Flaminiam: possum Cassiam vitare, tenere Flaminiam; Phil. XII, 23.

foedus: quod (foedus) cum magis fide illius populi ... teneretur; Balb. 34.

forum: armati hominines forum et contiones tenebant; Sest. 34.

fratrem: cum virgo Vestalis ... germanum fratrem complexa teneat; Font. 46.

frumentum: quasi ... compressum aliquod frumentum tenerem; dom. 14.

fundos: quos (fundos) nunc cum aliquo metu tenet; leg. agr. III, 14.

furem: teneo, teneo, inquam, ... furem manifesto avertentem ... pecuniam maximam; teneo, inquam, ita, ut ..; Verr. III, 137.

Galliam: ne citerior Gallia ... ab eis ... populari ac turbulenta ratione teneatur; prov. cons. 39. si Galliam tenere (potuisset); Phil. III, 34.

em: non ut munitam coloniis [illam gen-
ed ut obsessam teneret; Flacc. 64.
ium: si cruentum gladium tenens clamaret
us; Milo 77.
um: ut ... summum ... gradum tenue-
dignitatis et gratiae; Planc. 32.
nem: quos (homines) tantum odium ...
ut ..; Verr. I, 23. manifestis in rebus ho-
iam teneri videbitis; ib. II, 181.
em: cum intra parietes tuos hostem cer-
m teneas; Tull. 50.
icum: f. Macedoniam.
rium: imperium iudiciorum tenere; Verr.
quod (imperium) illius opera tenebatur;
58. f. rem publicam; Vatin. 14.
obitatem: f. avaritiam.
cem: f. alqm; Cluent. 39.
tutum: tenuit hoc institutum; Verr. IV, 46.
rpretationem: an interpretationem foe-
n tenebat? Balb. 14.
am: quam (Italiam) ... omnibus vinclis
am et constrictam teneretis; leg. agr. I, 16.
m; Quir. 1.
ces: sed cur diutius vos, iudices, teneo?
5.
cia: non tenebimus iudicia diutius; Verr.
0. ;
ut per interdictum meum ius teneam
32. si parum communitum ius est civile
lica lege ... teneri non potest; ib. 74.
m in hac urbe qui a re publica defecerunt
iura tenuerunt; Catil. I, 28. f. legem;
pr. 13.
mas: lacrimas interdum vix tenere; Verr.
lacrimas ... non tenebamus; ib. V, 172.
m: hoc praetore Siculi neque suas leges
nostra senatus consulta neque communia
nuerunt, Verr. a. pr. 13. centum prope
egem Aeliam et Fufiam tenueramus; Piso

tatem: cum ... eidem [vestram liberta-
is praesidiis ... interclusam tenebunt; leg.
75.
ras: tenentur litterae, signa, manus, de-
nius cuiusque confessio; Catil. IV, 4.
m: quem (locum) nobilitas praesidiis fir-
atque omni ratione obvallatum tenebat;
r. II, 3. f. **locus,** II, 1. teneo (7 St.)
S. 67, b.
doniam: tenet igitur res publica Mace-
, tenet Illyricum; Phil. X, 14.
las: f. pestis.
: quae (civitas) satis late quondam mare
dicitur; imp. Pomp. 54. mare videmus
mensum ... a populo Romano ... tam-
num aliquem portum tutum et clausum
prov. cons. 31.
imonium: non denique modo te Q. Me-
trimonium tenuisse sciebas? Cael. 34.
num: quod (Misenum) cum sociis tam-
isaponem tenebas; Phil. II, 48.
rationem: f. praescriptionem.
m: o morem praeclarum disciplinamque,
maioribus accepimus, si quidem tenere-
lacc. 15.
em: mors quidem inlata per scelus isdem
is teneatur et legibus; Milo 17.
itudinem: qui multitudinem illam non
ate sua, sed sagina tenebat; Flacc. 17.
nes: exterae nationes ... praesidiis te-
Phil. X, 10.
m: quaecumque navis ... tenebatur; Verr.

n: f. vim.

occasionem: hanc igitur occasionem oblatam tenete; Phil. III, 34.

oppidum; tria tenet oppida; Phil. X, 10.

orbem: totum orbem terrarum nostro imperio teneri; Balb. 16.

ordinem: f. **ordo,** II, 1. teneo (5 St.) B. III, S. 508, b. — ornamenta: f. signa.

otium: non quaesitum, sed vita || virtute || partum otium tenueritis; leg. agr. II, 103.

partem; f. **pars,** II, 1. teneo (5 St.) B. III, S. 539, b.

patrem: pater ... iam diu lecto tenebatur; Verr. V, 16. ut aliquando vos patresque conscriptos Italiamque universam memoria mei misericordiaque [desiderium] teneret; Quir. 1.

pecuniam: an ... pecuniam publicam tenueris omnem; Verr. III, 174. igitur pecuniam omnem x viri tenebunt; leg. agr. II, 72.

pestis: et has duplicis pestis sociorum, militum cladis, publicanorum ruinas, provinciarum vastitates, imperii maculas teneretis? prov. cons. 13.

piratam: piratam vivum tenuisti; Verr. V, 75.

plebem: eis (legibus) .. nec populum nec plebem teneri; ib. XII. 12.

populum: f. **populus,** II, 1. teneo (6 St.) B. III, S. 651, a. — portum: f. mare.

possessiones: qui tanto amore suas possessiones amplexi tenebant; Sulla 59. f. agrum; leg. agr. II, 68.

postem: f. **postis,** II, 1. teneo (7 St.) B. III, S. 709, a.

praedia: cetera praedia tenere; Quinct. 85.

praescriptionem: dum modo illa in hoc genere praescriptio moderatioque teneatur; Cael. 42.

principatum: illa (Gallia) enim huius belli propulsandi ... principatum tenet; Phil. XII, 9.

principem: principem civitatis ferro obsessum teneret? Sest. 84.

provinciam: qui illam provinciam ante te tenuerunt; Verr. III, 16. quam provinciam tenuistis a praedonibus liberam per hosce annos? imp. Pomp. 32. · cum D. Brutus ... provinciam Galliam in senatus ... potestate teneat; Phil. V, 36.

promunturia: f. saxa.

pugionem: Brutus ... cruentum pugionem tenens Ciceronem exclamavit; Phil. II, 30.

pyxidem: cum ... pyxidem teneret in manu; Cael. 63. cum in manu teneret veneni pyxidem; ib. 65.

rationem: ipsam rationem arandi spe magis ... teneri; Verr. III, 227.

regnum: qui regnum illud teneat; leg. agr. II, 42. qui per cursum rectum [regnum] || portum || tenere non potuerunt; leg. agr. II, 44. f. castra.

rem: cum manifesta res flagitiosa || cum flagitiosa || litura tabularum atque insignis turpitudo teneretur; Verr. II, 187. f. **res,** II, 1. teneo (6 St.) S. 303, b.

rem publicam: [ut omnem rem publicam vestris militibus ... oppressam teneretis]; leg. agr. II, 99. totam rem publicam vos in hac causa tenetis; Muren. 83. cum ... rem publicam teneres; dom. 122. ut capta res publica consulum proditione, vi tribunicia teneretur; ib. 129. ut neque victi neque victores rem publicam tenere possemus; Sest. 44. si res publica ... armis oppressa teneretur; ib. 86. quibus (auspiciis) omnis res publica atque imperium tenetur; Vatin. 14. rem publicam hodie teneremus; Phil. II, 37.

risum: qui nunc ... risum tenere non possit; Verr. III, 62. vix risum tenebant; Vatin. 20.

ruinas: f. pestis.

salutem: f. auctoritatem; Fracc. 4.

saxa: qui ... aut aliqua promunturia aut praerupta saxa tenuisse dicuntur; Verr. V, 145.

scelus: f. avaritiam.
semitam: semitam tantum Galliae tenebamus antea; prov. cons. 33.
senatorem: si senator iudicio quempiam circumvenerit, legibus eum teneri, si eques Romanus hoc idem fecerit, non teneri; Cluent. 145. qua (lege) senatores et ei, qui magistratum habuerunt, soli tenentur; ib. 156.
sensus: etiam sermones ansas dabant || sermonis ansas dabat ||, quibus reconditos eius sensus tenere possemus; Sest. 22.
HS: tenentur uno in loco HS IOCXL; tenentur apud hominem audacissimum; tenentur apud iudicem; Cluent 82.
signa: signa illa et reliqua urbis ornamenta sanctissime custodita tenuerunt; prov. cons. 6. f. litteras.
socios: qua spe denique ... tenebuntur (socii)? Verr. V, 126.
somnum: somnum ... vix tenebamus; Fr. B, IX, 5.
suffragia: suffragia descripta tenentur a paucis; har. resp. 60.
tabulas: qui tabulas tenet; Verr. II, 108.
tecta: quam ab dispari (domino) tenebantur (tecta)? Phil. II, 104.
templum: f. **templum,** II, 1. teneo (4 St.) S. 717, b.
tensam: si tensam non tenuit || si terram non tenuit aut tensam ||; har. resp. 23.
testis: teneat iam sane meos testis Metellus; Verr. II, 139.
turpitudinem: f. rem.
vastitates: f. pestis.
verba: verba ipsa tenuerunt; Muren. 27.
viam: cuius (maris) fervore non solum maritimi cursus, sed urbes etiam et viae militares iam tenebantur; prov. cons. 31.
vim: qui apud me deorum immortalium vim et numen tenetis; Quir. 25.
viros: ut .. ad eius convivium spectatissimi ... viri tenerentur; Verr. III, 65. multos fortis viros et bonos specie quadam virtutis adsimulatae tenebat; Cael. 14. f. consules.
urbem: ista .. fax ac furia patriae cum urbem ... occupasset et teneret; dom. 102. f. Apolloniam. viam.
IV. **mit Adjectiven und Participien:** f. III. alqm; Verr. III, 82. dom. 40. Cael. 44. 47. Piso 29. 30. Phil. XIII. 8 alqm; leg. agr. II, 99. Piso 60. Milo 78. audaciam; Flacc. 38. beluam. civitatem. coniunctionem. coniurationem. domum. frumentum. furem. gentem. Italiam. libertatem. locum. mare; prov. cons. 31. principem. provinciam; imp. Pomp. 32. rem. rem publicam; leg. agr. II, 99. dom. 129. Sest. 86. signa.

tener, jung, zart: alqd: nihil est enim ... tam tenerum ... quam ..; Milo 42.
saltatores: quod ... te ... Thasum cum tuis teneris saltatoribus ... contulisti; Piso 89.

tensa, Götterwagen: I. sunt: tui sacerdotii sunt tensae; har. resp. 21.
II, 1. teneo: si tensam non tenuit || si terram non tenuit aut tensam ||; har. resp. 23.
2. dico de: ne ego ... aliquid de tensis ... dicerem; Planc. 83.
III. mentio: si mentionem tensarum fecero; Planc. 83.
orbitae: qui ex tensarum orbitis praedari sit ausus; Verr. III, 6.
vehicula: omnes .. di, qui vehiculis tensarum sollemnis coetus ludorum initis; Verr. V, 186.
via: quam tu viam tensarum ... eius modi exegisti, ut ..; Verr. I, 154.
IV, sine: sine tensis autem quid potero dicere? Planc. 83.

tenuis, klein, schwach, gering, ärmlich: A. **bei Substantiven:** alqs: quid, si accedit eodem ut tenuis antea fueris? Sex. Rosc. 86. qui antea tenuis fuerit; ib. 88. quem ad modum iste tenuissimum quemque contempserit; Verr. I, 123. locupletissimi cuiusque censum extenuerant, tenuissimi auxerant; ib. II, 138. tu ... unius tenuissimi Siculi clientelam tueri potes? ib. IV, 90.
alqd: si nihil erit praeter ipsorum suffragium, tenue est; Muren. 71.
amici: tenuiorum et non occupatorum amicorum est ista adsiduitas; Muren. 70.
auctoritas: homines auctoritate tenui; leg. agr. II, 45.
causa: ipsum corpus tenuissima de causa saepe conficitur; har. resp. 39.
civitas: a Tissensibus, perparva ac tenui civitate, ... nonne plus lucri nomine eripitur || eripiatur, eripiebatur ||, quam ..? Verr. III, 86. quae civitas umquam || quae civitas, inquam || antea tam tenuis, ... quae non ... defenderet? imp. Pomp. 54.
cultus: cum ... minimo contenti, tenuissimo cultu viverent; Flacc. 28.
decisio: hanc decisionem ... augere licet; re et veritate ... tenuem esse invenietis; Qu. Rosc. 33.
dubitatio: in qua (causa) ne tenuissima quidem dubitatio posset esse; Verr. II, 20.
homo: nuntiat Mallius Glaucia quidam, homo tenuis; Sex. Rosc. 19. adhuc ... unum senatorem *hominem* vel tenuissimum esse damnatum; Verr. a. pr. 46. Amestratinos, homines tenuis, ... cogis ..; ib. III, 89. homines tenues ... navigant; ib. V, 167. nuper hominem tenuem ... cum defendissem; Cluent. 126. qui etiam non nullos agrestis, homines tenuis atque egentis, in eandem illam spem ... impulerunt; Catil. II, 20. homines tenues unum habent ... referendi beneficii locum; Muren. 70. [haec homines tenuiores ... adsequebantur]; ib. 72. C. Marium ... ad ... tenuissimorum hominum [..] misericordiam confugisse; Sest. 50.
insula: in insula inculta tenuique posita (civitas); Verr. III, 85.
laus: vestra vero laus tenuis ... esset; Verr. I, 2.
linum: reticulum .. ad naris sibi admovebat tenuissimo lino; Verr. Verr. V, 27.
nomen: leve et tenue hoc nomen? Qu. Rosc. 4.
opes: P. Quinctius, cuius tenues opes ... sunt; Quinct. 2.
oppidum: Bidis oppidum est tenue sane; Verr. II, 53.
pars: pro mea || illa || tenui infirmaque parte; Sex. Rosc. 136.
pecunia: nos ita vivere in pecunia tenui, ut ..; Verr. III, 9.
praesidium: hanc Macedoniam ... tenui praesidio ... tuebamur; prov. cons. 5.
reliquiae: me vidisse ... tenuis rei publicae reliquias ... futuras; dom. 96.
res: ut omnia omnium ... rerum ... tenuissimarum iura statuerint; Caecin. 34.
res publica: ex minima tenuissimaque re publica; Sex. Rosc. 50.
scientia: dignitas in tam tenui scientia non potest esse; Muren. 25.
scripulus: sin scripulus tenuissimus recidere aliquis videbitur; har. resp. 11.
spes: tenui spe te consolaris; Qu. Rosc. 43.
suspicio: quam ob rem ... ne tenuissima qui-

dem suspicio constituta sit; Verr. a. pr. 38. qui (exercitus) ... tenui saepe suspicione periculi fugerunt; Caecin. 43. quae porro tenuissima suspicio ... conferri potuit, ut ..? Cluent. 55. neque id ulla tenuissima suspicione confirmas; ib. 137. tenuissima suspicione praedonum ... iniecta; leg. agr. II, 80. ne in tenuissimam quidem suspicionem verbo est umquam vocatus; Rabir. 8. nemo umquam me tenuissima suspicione perstrinxit; Sulla 46. nulla tenuissima suspicione ... significari Cornelium; Fr. B, VI, 52.
B. allein: I, 1. permoveo: sic adulescens ... tenuis praemio, stultos errore permovit; Flacc. 15.
2. committo: quae (res) tenuissimis committebatur; Flacc. 45.
II. animi: commoti animi tenuiorum; Muren. 47.
commoda: omnia haec sunt officia necessariorum, commoda tenuiorum; Muren. 73.
fortunae: fortunae constitui tenuiorum videbantur; Sest. 103.
multitudo: omnis ingenuorum adest multitudo, etiam tenuissimorum; Catil. IV, 16.
observantia: nulla est enim poena, quae possit observantiam tenuiorum ... excludere; Muren. 71.

tenuitas, Dürftigkeit: tenuitas hominis eius modi est, ut ..; Sex. Rosc. 86.

tenuiter, gering, leichthin: aestimo: quo modo qui || quo modo? quo qui, al. || umquam tenuissime ... aestimavit; Verr. IV, 35.
conligo: nimium tenuiter ... argumenta conligere; Verr. II, 157.

tenus, bis an: cum ... Tauro tenus regnare iussus esset; Deiot. 36.

ter, dreimal: accuso: ut ter ante magistratus accuset; dom. 45.
audio: unde vix ter in anno audire nuntium possunt; Sex. Rosc. 132.
depugno: ter depugnavit Caesar cum civibus; Phil. II, 75.
renuntio: cum ... ter praetor ... renuntiatus sum; imp. Pomp. 2.
revoco: at me in patriam ter suis decretis Italia cuncta revocavit; Quir. 10.
sum: qui ter consul fuit; Piso 44.
triumpho: ter iam homo stultus triumphavit; Piso 58.
utor: qua voce ter omnino ... consul usus esset; sen. 24.
II. sestertium: nonne ... sestertium ter et quadragiens erogabamus? Flacc. 30.

terdeciens, dreizehnmal, eine Million dreimalhunderttausend: aufero: ut HS terdeciens ... auferret; Verr. III, 194. ex pecunia publica HS terdeciens scribam tuum ... abstulisse; ib.

tergiversatio, Zögerung: quid ergo erat? morae et tergiversationes || tergiversationis, al. ||; Milo 54.

tergiversor, Ausflüchte suchen, zögern: alqs: Fannium ... huc atque illuc tergiversanten. testimonium contra se dicere cogo; Qu. Rosc. 37. hunc aestuantem et tergiversantem iudicio illic persequitur; Flacc. 47. quid tergiversaris? Planc. 48.

tergum, Rücken: a: a tergo magnam partem urbis relinqueret; Verr. V, 98. ut a tergo Milonem adorirentur; Milo 29. cum a tergo hostem interclusum reliquisset; ib. 56. a tergo ... tenebitur; Phil. III, 32.

termino, begrenzen, beschränken, beendigen: cogitationes: si ... eisdem (regionibus) omnis cogitationes terminaret suas; Arch. 29.
domicilium: ut eius gloriae domicilium communis imperii finibus terminetur; Balb. 13.
finis: quorum (civium) alter finis vestri imperii ... caeli regionibus terminaret; Catil. III, 26.
imperium: quae (Asia) imperium antea nostrum terminabat; prov. cons. 31. qui populi Romani imperium ... caeli partibus terminavit; Fr. B, XV, I, 4.
locum: quem (locum) oleae terminabant; Caecin. 22.
orationem: ut, unde est orsa, in eodem terminetur oratio; Marcell. 33.
spem: qui Ianiculo et Alpibus spem possessionum terminaret suarum; Milo 74.
victoriam: vidimus tuam victoriam proeliorum exitu terminatam; Marcell. 17.

terminus, Grenze, Schranke: I, 1. postulant: aliquanto etiam latius excitatae (regiones) quam ... termini postulabant; Rabir. 8. longius, quam vitae termini postulabant; ib. 29.
sunt: cui iam nulla lex erat, ... nulli possessionum termini; Milo 74.
2. sum: quorum moenia ... maiores nostri imperii ac nominis populi Romani terminos esse voluerunt; Balb. 39.
II, 1. constituo: certos mihi finis terminosque constituam, extra quos egredi non possim; Quinct. 35.
2. utor: quod ... modicis regni terminis uteretur; Deiot. 36.
3. egredior extra: s. 1. constituo.
III. contineri: cuius res gestae ... isdem quibus solis cursus regionibus ac terminis continentur; Catil. IV, 21.
definire: qui ... imperium populi Romani orbis terrarum terminis definisset; Sest. 67.

terni, je drei: cives: ut in singulas colonias ternos civis Romanos facere posset; Balb. 48.
decumae: ut ... ternas decumas dare liceret; Verr. III, 115. ne plus quam ternas decumas darent; ib.
denarii: s. **denarius,** II, 1. cogo. do. — 2. mitto litteras. — III, 1. aestimare. esse; Verr. III, 193. — 2. propter (B. II, S. 64).
medimna: ne amplius ... quam terna medimna exigeret; Verr. III, 114. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. ex hisce ternis medimnis ... cognoscite; ib. 115. quibus ternis medimnis non est licitum decidere; ib. 116. ut ... ternis medimnis decidere liceret; ib. 117.
milia: bina aut terna milia nummum addebat; Verr. III, 118.
quinquagesimae: ab omnibus enim ternae .. quinquagesimae exigebantur; Verr. III, 116. ternas quinquagesimas frumenti addere; ib. 117.
sestertii: quod ... summum HS ternis ... exegit; Verr. III, 189. cum HS ternis tritici modium vendere non possent; ib. 191. cum esset (frumentum) HS binis aut etiam ternis; ib. 194. nam ego ternis HS non possum vendere; ib. 196.

tero, oft betreten, vergeuden: iter: quod (iter) tritum in Graeciam est; Phil. I, 7.
tempus: teretur interea tempus; Phil. V, 30.

terra, Erde, Erdboden, Land, Landschaft:

I. **absolut:** 1. amittit: o terram illam beatam, quae hunc virum exceperit, hanc ingratam, si eiecerit, miseram, si amiserit! Milo 105.
contremiscunt: cum .. agri atque terrae motu quodam novo contremiscunt; har. resp. 63.
eicit, excipit: s. amittit.
est: quid est tam commune quam ... terra mortuis ..? Sex. Rosc. 72. s. II, 1. violo.
solent: s. II, 1. adficio.
tangit: ut eorum ossa terra non tangat; Sex. Rosc. 72.
2. Ausruf: s. 1. amittit.
II. **nach Verben:** 1. adficio: sic mihi adfecta (Sicilia) visa est, ut eae terrae solent, in quibus bellum acerbum .. versatum est; Verr. III, 47.
adimo: cui repente ... aquam terramque ademerint; Sex. Rosc. 71.
attingo: ut illam ... terram umquam attingeret; imp. Pomp. 25.
consecro: quae (lex) vetet ... terram, aram consecrari || consecrare ||; dom. 127.
dico: [eorum eadem terra parens ... dicatur]; Flacc. 62.
fugio: cum omnis portus terrasque fugeret; Sest. 50.
intueor: sic terram intuebantur; Catil. III, 13.
linquo: quod eum linquentem terram eam, quam servarat, ... prosecuti sunt; Planc. 26.
peragro: nec .. disiunctissimas terras citius || totius, ocius || passibus cuiusquam potuisse peragrari, quam ..; Marcell. 5.
permitto: omnis terras Cn. Pompeio atque omnia maria esse permissa; leg. agr. II, 46.
rego: cuius nutu ... terra mariaque reguntur; Sex. Rosc. 131.
servo: s. linquo.
video: quo tandem me animo esse oportet prope iam ... terram videntem ..? Muren. 4.
violo: nemo quin terram ipsam violari, quae mater est omnium, vestigiis consceleratae matris putaret; Cluent. 193.
2. antecello: ut ... facile omnibus terris antecellat (Asia); imp. Pomp. 14.
3. abeo in: abire in aliquas terras; Catil. I, 20.
abicio ad: Q. Servilium ... ad terram virgis et verberibus abiectum; Verr. V, 140.
amando in: eum ... amandare in ultimas terras; Sulla 57.
apporto a: te tua illa nescio quibus a terris apportata mater pecudem ex alvo ... effuderit || effudit ||; Fr. A, V, 9.
arcesso ex: ut ex ultimis terris arcessita (religio) in hac urbe consederit; har. resp. 24.
conligo ex: omnis omnibus ex terris homines improbos .. conlegerat; Cael. 14.
conloco in: quod ea condicione ... se in eis terris conlocatam (civitatem) esse arbitratur, ne ..; Font. 45.
demigro in: in alias ... terras demigrare; Phil. XIII, 48.
distribuo in: unde ... leges ortae atque in omnis terras distributae putantur; Flacc. 62.
egredior in: sese in terram esse egressum; Verr. V, 133.
eicio in: iam sese in terram e navi eiecerat; Verr. V, 91.
exeo in: cum in terram imperator exisset; Verr. V, 91. qui se dixerit exisse in terram; ib. 135.
exporto in: o portentum in ultimas terras exportandum! Verr. I, 40.
exsisto in: quod umquam in terris tantum flagitium exstitisse auditum est? Phil. II, 57.
habito in: s. versor in; Milo 98.
iaceo in: ut socerum videre .. posset ... in alienis terris iacentem; Sest. 7.
mitto in: frumentum ... in alias terras ... miserant; dom. 11.
penetro sub: Ditem patrem ferunt ... subito ... penetrasse sub terras; Verr. IV, 107.
perfero in: non enim illum ... venti aliqui novi tam celeriter in ultimas terras pertulerunt; imp. Pomp. 40.
pervagor ad: de quo ... in exteris nationibus usque ad ultimas terras pervagatum est; Verr. IV, 64.
pervenio in: quem ad modum huius tui facti famam ... in ultimas terras perventuram putasti ..? Verr. IV, 68.
reperio in: fruges in ea terra primum repertas esse; Verr. IV, 106.
sum in: quanta (pecunia) est || sit || in terris; leg. agr. II, 62. quod enim est in terris commune ... consilium quod non ..? dom. 73. neque ego umquam fuisse tale monstrum in terris ullum puto; Cael. 12. erit dignior locus in terris ullus qui ..? Milo 101. quid erat in terris ubi ..? Phil. II, 48. id enim unum in terris egestatis .. perfugium esse ducebas; ib. 50.
tollo de: qui saxa iacerent quae de terra ipsi tollerent; Caecin. 60.
venio in: quod ... legati ... in ultimas prope terras venerunt; imp. Pomp. 46.
versor in: ut deus ... versetur in terris; har. resp. 62. quoniam omnibus in terris et iam versatur et semper habitabit nominis mei gloria; Milo 98. s. 1. adficio.
III. **nach Adverbien:** ubi: ubi terrarum sumus? Rab. Post. 37. de Theopompo ... neglevimus, qui ubi terrarum sit, ... quis .. scit? Phil. XIII, 33.
ubicumque: ubicumque terrarum et gentium violatum ius civium Romanorum est; Verr. V, 143. qui ubicumque terrarum sunt, ibi ..; Phil. II, 113.
IV. **nach Substantiven:** alqd: ut imperii nostri terrarumque illarum idem esset extremum; prov. cons. 33.
arx: cuius honoribus ... in hac omnium terrarum arce conlocati sumus; sen. 2.
imperium: ibi esse terrarum imperium, ubi ille esset; Muren. 75.
motus: ut terrae motus relinquam; Catil. III, 18. quod ... factus ... nuntiatur terrae motus horribilis; har. resp. 62.
ora: quae regio orave terrarum erat latior in qua non regnum aliquod statueretur? Sest. 66. quot orae sunt partesque terrarum; Balb. 9.
orbis: s. **orbis** (B. III, S. 505, b).
pars: an se in contrariam partem terrarum abdet, ut ..? Muren. 89. s. ora; Balb. 9.
regio: quorum (civium) alter finis vestri imperii non terrae, sed caeli regionibus terminaret; Catil. III, 26. ex omni regione terrarum; Balb. 30. qui populi Romani imperium non terrarum regionibus, sed caeli partibus terminavit; Fr. B, XV, I, 4. s. ora; Sest. 66.
sensus: nec .. hoc ipso huius gentis ac terrae domestico .. sensu Italos ipsos ... superavimus; har. resp. 19.
sola: vos denique, mutae regiones, imploro, et sola terrarum ultimarum; Balb. 13.
V. **Umstand:** 1. Ablativ: quid illis terris asperius, quid incultius oppidis ..? prov. cons. 29. ut terra claustra locorum teneret; leg. agr. II, 87. iter o Vibone Brundisium terra petere contendi; Planc. 96. s. **mare,** V, 1. zum Satz (25 St.) B. III, S. 123, b.
2. in: quae (vox) saepe multis in ultimis terris opem ... tulit; Verr. V, 147. quibus in terris gestum negotium est? Font. 4. quod .. fanum putatis in illis terris nostris magistratibus religiosum fuisse; imp. Pomp. 65. his vendere vel

in ultimis terris licebit? leg. agr. I, 7. cum rex (Mithridates) ... in ultimis terris aliquid ... moliatur; ib. II, 52. tris solum urbis in terris omnibus ... posse imperii gravitatem ... sustinere; ib. 87. (Massilia) in ultimis terris cincta Gallorum gentibus; Flacc. 63. tanta hodie gloria sunt ... apud nos et in ceteris terris; Sest. 142. quae enim res umquam ... in omnibus terris est gesta maior; Phil. II, 32.

terreo, schrecken, erschrecken: I. alqs: Laelio opibus .. suis terrenti ac minanti nihil temporis causa scripsisse; Flacc. 36. vi lacessere et terrere coepit; Sest. 88.

II. alqm: suae (quemque) malae cogitationes conscientiaeque animi terrent; Sex. Rosc. 67. terret etiam nos ac minatur; ib. 117. ut eos ... testimonii denuntiatione terreret; Flacc. 14. cum ... me terrerent minis; dom. 55. cum haec (vis) Cn. Pompeium terruerit iam distracta; ib. 67. cum ... alii metu et periculo| terrerentur; Sest. 35. qui ... divitiis nos iam tuis terreas; Vatin. 23. ne quem vi terreat; Cael. 42. me ... Afrorum fremitu terrere conere? Scaur. 17. si .. nos exercitu terret; Phil. XIII, 14.

cautorem: nisi ipsum cautorem alieni periculi suis propriis periculis terruissent; Sest. 15.

curiam, forum: s. templa.

homines: homines consceleratos ... terreri furialibus taedis ardentibus; Piso 46.

mentem: itaque istius vaecordissimi mentem ... terrebant; dom. 141.

mercatores: cum ... mercatores e navi egredientis terreres; Vatin. 12.

oculos: haec novi iudicii nova forma terret oculos; Milo 1.

templa, urbem: qui urbem totam, qui curiam, qui forum, qui templa omnia caede incendiisque terreret; har. resp. 6.

terrester, auf dem Lande: archipirata: unum ... horruissent Apronium, terrestrem archipiratam; Verr. V, 70.

bella: confectis omnibus maritimis terrestribusque bellis; prov. cons. 27.

domicilium: in terrestri domicilio; Verr. IV, 129.

praesidium: quod erat terrestre praesidium non re, sed nomine; Verr. V, 87. ut .. e terrestri praesidio milites conligeret; ib. 133.

terribilis, schrecklich: alqs: alter ... quam taeter incedebat; ... quam terribilis aspectu! Sest. 19.

populus: cuius virtute terribilior erat populus Romanus exteris gentibus; Phil. II, 65.

territorium, Gebiet: ut florentis colologiae territorium minueretur; Phil. II, 102.

terror, Schrecken: I. adest: aderat ianitor carceris, ... mors, terrorque sociorum; Verr. V, 118.

declarat: volnus corporis magis istam vim quam terror animi declarabit? Caecin. 43.

depellit: quos neque terror nec vis ... a mea salute depellerent; sen. 7.

est: forsitan quaeratis qui iste terror sit; Sex. Rosc. 5. ubi .. pericula terroresque mortis, ibi vim non fuisse? Caecin. 41. est in imperio terror; leg. agr. 46. primum accusandi terrores et minae ... sunt fortis viri || fortissimi viri; fortis sane viri ||; Muren. 43. terror erat quidam; Phil. VIII, 28.

impendet: licet ... omnes mihi ... terrores .. impendeant; Sex. Rosc. 31. quid putatis impendere ... omnibus gentibus terroris et mali? leg. agr. I, 8. quantus rei publicae terror impenderet? Phil. V, 37.

movet: tribunicius me terror an consularis furor movit? Planc. 86.

pendet: nonne omnis ille terror ... ex Autronii improbitate pendebat? Sulla 66.

versatur: cum tui nominis terror in auribus .. aratorum versaretur; Verr. III, 131.

vexat: sua quemque fraus et suus terror maxime vexat; Sex. Rosc. 67.

II, 1. deleo: duos terrores huius imperii, Karthaginem Numantiamque, deleverat; Muren. 58.

depello: impetus terroresque depellit; Font. 44.

existimo: an ... terrorem damnationis ... non quanti volet existimabit || aestimabit ||? leg. agr. II, 40.

fingo: s. IV, 1. avertere.

habeo: habebam inimicum non C. Marium, terrorem hostium; Sest. 38.

iacto: s. oppono; Sest. 52.

infero: se non terrorem inferre vobis; Milo 71. qui nepos ... terrorem intulerit ei, cuius ..; Deiot. 2.

inicio: quantum terroris iniecit; Verr. V, 14. ecce ... terror iniectus Caesari de eius actis; prov. cons. 43.

oppono: suum terrorem falso iactari opponique; Sest. 52. numquam ... quisquam improbus ... armati exercitus terrorem opponet togatis; ib.

2. vindico a: nos ... a crucis .. terrore neque res gestae neque acta aetas ... vindicabunt? Rabir. 16.

III. alqd: s. I. impendent; leg. agr. I, 8. — II, 1. inicio; Verr. V, 14.

causa: causam huius tanti terroris occultas; Verr. I. 80.

IV, 1. abradere: nihil se ... posse litium terrore abradere; Caecin. 19.

amitti: saepe totius anni fructus ... uno belli terrore amittitur; imp. Pomp. 15.

avertere: qui mentem .. fortissimi viri suis consiliis fictisque terroribus a defensione meae salutis averterant; Sest. 67.

cedere: hunc tu civem ... exercitus terrore ... cedere curasti; dom. 5.

commoveri: ne ... eorum minis et terrore commoti esse videremini; Font. 34.

concitari: ita nationes multae ... novo quodam terrore ac metu concitabantur; imp. Pomp. 23.

explicare: quam (Siciliam) multis undique cinctam periculis non terrore belli sed consilii celeritate explicavit; imp. Pomp. 30.

obsistere: terrore mortis ... ne accederes obstiti; Caecin. 24.

opprimi: cum ... absentis exercitus terrore et minis ... oppressam civitatem teneres; dom. 131.

perturbare: idcirco urbem terrore nocturno ... perturbasti? Phil. II, 77.

pelli: exercitus maximos saepe pulsos ... esse dico terrore ipso; Caecin. 41.

repellere: cum ... homines inermos ... terrore periculoque mortis reppulerit; Caecin. 33.

tenere: terrore ac metu multos ... tenebat; Sest. 34.

2. cum: hi contra vagantur laeti ... passim toto foro, cum quibusdam minis et barbaro atque immani terrore verborum; Font. 33. se ex curia repente proripuit ... cum illius .. temporis .. terroribus; har. resp. 2.

praeter: nihil praeter terrorem ac minas reperietis; Flacc. 19.

tertio, zum dritten Mal: facio: ille iterum, ille tertio auctionibus factis pecuniam dedit; Deiot. 14.
nomino: iterum ac tertio nominavi; Sex. Rosc. 60.

tertius, dritte: alqs: se esse tertium illum Cornelium, ad quem regnum huius urbis ... pervenire esset necesse; Catil. III, 9. quem in senatu sententiam rogabas tertium; Piso 11.
alqd: quid me attinet iam illud tertium, quod ..? dom. 138. tertium mihi fuit illud, quod plerisque primum est; Planc. 50. quando quidem tertium nihil potest esse; Phil. II, 31. quod reliquum est, non est tertium ..; ib. XIII, 49.
annus: si ... tertium illum uberrimum .. annum totum iudicibus reservaret; Verr. a. pr. 40. agri sunt feraces; annus tertius; ib. III, 104. sumam annum tertium; ib. annum iam tertium et vicesimum regnat; imp. Pomp. 7. unum, alterum, tertium annum Sassia quiescebat; Cluent. 178. Alexander ... nonne tertio et tricesimo anno mortem obiit? Phil. V, 48. s. **annus,** V, 2. Verr. III, 51. 76. 86. 101. 110. 120. ><. ><. ><.
bellum: [bello Punico tertio] Karthaginem cepit; Verr. IV, 73. Punico tertio (bello); Phil. XI, 17.
caput: quod in secundo capite scriptum est, non meminit in tertio; leg. agr. II, 26. tertio capite legem curiatam ferre iubere; ib. 29.
consularis: qui ... tertius ante me consularis ... expulsus est; sen. 38. qui ... tertius ante me consularis subiit indignissimam fortunam; Quir. 7.
consulatus: Pompei tertius consulatus in quibus actis constitit? Phil. I, 18.
decuria: quae (lex) promulgata est de tertia decuria; Phil. I, 19. at quae est ista tertia decuria? ib. 20. ut ei res in tertia decuria iudicent, qui ...; ib. direptio eius pecuniae ... hanc tertiam decuriam excogitavit; ib. V, 15. totum .. comissationis Antonianae chorum in tertiam decuriram iudicum .. esse coniectum; ib. seminarium iudicum decuriae tertiae; ib. XIII, 3. ut Alaudae in tertia decuria iudicarent; ib. 37.
dies: ut tertius dies sic hominem prosterneret, ut ..; Verr. I, 20. utrum diem tertium an perendinum ... dici oporteret; Muren. 27. ut ei statim tertius a praetore dies diceretur; har. resp. 7. tertio die post quam in curia floruisset; Cael. 59. post diem tertium gesta res est; Milo 44. proximo, altero, tertio (die) non intermittebas ..; Phil. I, 32. post diem tertium veni in aedem Telluris; ib. II, 89. — ante diem XIII. Kalendas Februarias; Milo 27. adesse in senatum iussit a. d. XIII. Kalendas Octobris; Phil. V, 19. ante diem XIII. Kalendas Ianuarias; ib. 28. quod XIII. Kalendas Ianuarias senatus ... decrevit; ib. VI, 1. quod a. d. XIII. Kalendas Ian. D. Bruto ... tribuistis; ib. X, 23. ante diem XIII. Kalendas Ianuarias; ib. XIX, 19.
genus: nam illud genus tertium deductionis erat eius modi ..; Verr. III, 181. tertium genus est aetate iam adfectum; Catil. II, 20. tertium (genus hominum), qui ... inviderunt; Quir. 21. tertio vero generi ... cupio quam acerbissimum dolorem inurere; Phil. XI, 38. tertium (genus) est; Fr. B. VI, 11, c.
hora: ante horam tertiam noctis ... non discedit; Verr. V, 92. prodire hora tertia in campum Martium; Muren. 69. quem pridie hora tertia animam efflantem reliquisset; Milo 48. ab hora tertia bibebatur; Phil. II, 104.
locus: tertio (loco fuit optandum), ut ..; Caecin. 23. nunc mihi tertius ille locus est reliquus || locus reliquus est, al. || orationis de ambitus criminibus; Muren. 54. tertius ille erat exspectatus locus testium; Flacc. 21. quem tertio loco sententiam rogaras; sen. 17. te ... e postremo in tertium locum esse subiectum; Fr. B, VIII, 5.
nomen: alterum, tertium, quartum, permulta erant eiusdem modi nomina; Verr. II, 187.
nudius: s. **nudius** (tertius, tertius decimus, 4 St.) B. III, S. 377, a.
pars: pecunia petita est certa cuius || cum || tertia parte sponsio facta est; Qu. Rosc. 14. qui est secundarum aut tertiarum partium; div. Caec. 48. tertiam (partem) in criminibus ambitus esse versatam; Muren. 4.
pensio: ista tua ... coniux ... nimium diu debet populo Romano tertiam pensionem; Phil. II, 113.
phalerae: tam te has phaleras ... abstulisse dicebant, quam alias item nobilis, ... quam tertias; Verr. IV, 29.
proelium: madefacti (gladii) .. duobus duorum consulum, tertio Caesaris proelio; Phil. XIV, 6.
rex: me tertium peregrinum regem esse; Sulla 22.
res: vici tertiam (rem); Tull. 23.
signum: tertium (signum), quod Syracusis ... fuit; Verr. IV, 129. hoc tertium (signum)... sustulit; ib. 130.
tempus: tertium tempus est, quod ..; Ligar. 5.
verbum: tertio quoque verbo excitabantur; Rab. Post. 34.
vigilia: tertia fere vigilia exacta; Catil. III, 6.
vir: tertium (virum) scis ... consularem auctoritatem hominem esse adulescentem consecutum; Vatin. 16.
urbs: tertia est urbs, quae ..; Verr. IV, 119.

tessera, Marke, Kennzeichen: hospitium ... cum L. Cornelio Gaditanos fecisse publice dico: proferam tesseram || te tesseram, testes ||; Balb. 41.

testa, Ziegel, Scherbe: neque ... copiae .. Catilinae caementis ac testis tectorum meorum se famem suam expleturas putaverunt; dom. 61.

testamentarius, Testamente betreffend, verfertigend: alqs: nec mihi erat res cum Saturnino, ... sed ... cum testamentario; Sest. 39.
lex: Cornelia testamentaria, nummaria, ceterae complures; Verr. I, 108.

testamentum, letzter Wille, Testament: est: eius testamentum erat nullum; Verr. I, 115. hoc testamentum ipsum, quod recitas, eius modi est, ut ..; Cluent. 135. nullum esse testamentum; leg. agr. II, 42. in privatis (rebus) firmissimum est testamentum; Phil. II, 109.
II. 1. conscribo: in qua provincia mortuorum testamenta conscripsit; har. resp. 42.
convello: s. infirmo.
corrigo: cui non satis fuerit corrigere testamenta vivorum, nisi etiam rescinderes mortuorum; Verr. I, 111.
everto: everte leges, testamenta; Verr. II, 46.
facio: s. **facio,** III. testamentum (13 St.) B. II, S. 309, a.
infirmo: quod ... testamentum ... non infirmari ac convelli potest, si ..? Caecin. 51.
interlino: qui testamentum interleverit; Cluent. 125.
muto: cum ... testamentum .. mutare cupe-

ret; Cluent. 31. abducturam se filiam, mutaturam esse testamentum; ib. 181.

obsigno: f. **obsigno,** II. testamentum (6 St.) B. III, S. 419, a. — recito: f. I. est; Cluent. 135. — rescindo: f. corrigo.

rumpo; eius testamentum non esse ruptum; Caecin. 72.

subicio: testementa, credo, subiciunt; Phil. VIV, 7.

transscribo: testamentum in alias tabulas transscriptum ... obsignavit; Cluent. 41.

2. obtempero: quod alterius patroni testamento obtemperasset; Verr. I, 124.

3. constituo de: tamen... nihil de testamento illius novi iuris constitui oporteret; Verr. I, 107.

recito de: quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii patris; Cluent. 135.

sum in: in cuius testamento quodam loco ... multa erat Veneri; Verr. II, 25. esse in eo testamento, quo ille heres esset scriptus, ut..; ib. 36.

III, 1. spes: ut eum ... testamenti spe devinctum posset habere in potestate; Cluent. 179.

subiector: quis testamentorum subiector ... inveniri potest qui ..? Catil. II, 7.

tabulae: si tabulae testamenti non proferrentur; Verr. I, 114. SECUNDUM TABULAS TESTAMENTI; ib. 117. SI TABULAE TESTAMENTI NON PROFERENTUR; ib. SI .. TABULAE TESTAMENTI OBSIGNATAE ... AD ME PROFERENTUR; ib.

2. lex de: tulit ... legem C. Furius de testamentis; Balb. 21.

IV, 1. deberi: quos (gladiatores) testamento patris videmus deberi; Sulla 54.

declarare: sicut ... in morte sua testamento declaravit; Caecin. 10.

esse: testamento se heredem esse; Verr. I, 115. is ... tutor erat testamento patris; ib. 132. „usus enim“ inquit „eius fundi et fructus testamento viri fuerat Caesenniae; Caecin. 19. cuius tu imperatoris quaestor fueras, ... testamento, ut dicebas ipse, filius; Phil. II, 71.

exheredari: P. Aelii testamento propinquus exheredatus cum esset; Cluent. 162.

facere: testamento fecit heredem filiam; Verr. I, 111. testamento facit heredem quem habebat e Caesennia filium; Caecin. 11. testamento alicuius fieri potest; ib. 74. regis Alexandri testamento regnum illud populi Romani esse factum; leg. agr. I, 1. illud regnum testamento regis Alexandri || Alexandriae, Alexae || populi Romani esse factum; ib. II, 41.

improbari: cum M. Papirii sui fratris esset testamento et iudicio improbatus; dom. 49.

legare: ei testamento legat grandem pecuniam; Cluent. 33.

praetermittere: neque testamento nomen omnino praetermittere (poterat) parentis; Cluent. 45.

recitari: testamento si recitatus heres esset pupillus Cornelius; Caecin. 54.

relinquere: heredem testamento reliquit hunc P. Quinctium; Quinct. 14.

venire: huic hereditas ... venit testamento; Verr. II, 35. quae (hereditas) venerat a propinquo, venerat testamento; ib. 46.

2. ex: nisi ex testamento patroni iurasset; Verr. I, 123. tametsi (statuae) positae essent ex testamento; ib. II, 21. ex testamento (statuas) esse positas; ib. 36. Floro legatum ex testamento infitiatum esse; Cluent. 162. BIENNIO ... GLADIATORES DARE NISI EX TESTAMENTO PRAESTITUTA DIE; Vatin. 37.

testificatio, Bezeugung, Beweis: I. est: testificationem suam, tabellas sibi nullo adiumento futuras; Verr. V, 103.

manet: manebit testificatio sempiterna; Phil. IX, 15.

II, 1. animadverto: testificationes ... animadvertebant; Muren. 49.

tollo: si eius rei testificatio tolleretur; Verr. IV, 92.

2. utor: ut ... hac .. testificatione uteretur; Verr. V, 102.

testificor, bezeugen, versichern, darthun: I. alqs: ut statim testificati discederent; Caecin. 44.

II, 1. indir. Frage: Brutum ... quod filii nequitiam videret, quae praedia ei relinqueret, testificari voluisse; Cluent. 141.

2. acc. c. inf.: testificatur iste P. QUINCTIUM NON STITISSE ET SE STITISSE; Quinct. 25. ut ... parum putares testificatum esse supplicationes te illas non putare; Vatin. 32. testificor ... nihil M. Antonium eorum, quae sunt legatis mandata, facturum; Phil. VI. 5.

III. alqd: haec cum maxime ... testificaretur; Verr. V, 17. quod acceperat, testificari; Piso 69.

gloriam: ad testificandam nostram gloriam; leg. agr. 6.

testimonium, Zeugniß, Beweis: I. absolut: 1. confirmant: nonne causam hanc ... cum illorum testimonia tum istius taciturnitas confirmat? Verr. I, 80.

est: tuum testimonium, quod in aliena re leve esset, id in tua, quoniam contra te est, gravissimum debet esse; Quinct. 76. nullum est autem testimonium victoriae certius, quam ..; Verr. V, 66. sunt in eam rem testimonia; Caecin. 94. ut hoc ... proprium testimonium meae laudis esset; Rabir. 10. quibus ius iurandum iocus est, testimonium ludus; Flacc. 12. hoc testimonium est? ib. 17. hoc testimonium est civitatis? ib. verum erant ea testimonia non concitatae contionis, sed iurati senatus; ib. nego esse ista testimonia, quae tu [ipse] psephismata appellas; ib. 23.

exstat: ut ... exstaret constantiae meae testimonium; Phil. I, 38.

pertinent: cum ... testimonia creditorum existimentur ad rem maxime pertinere; Quinct. 88.

valent: nihil virorum bonorum testimonia (valere); Verr. III, 146.

videntur: Appollinarium ludorum plausus vel testimonia potius ... parum magna vobis videbantur? Phil. I, 36.

2. ohne Verbindung: [TESTIMONIUM F. MANILII ET C. LUSCII OCREAE]; Qu. Rosc. 43. TESTIMONIUM C. VERRIS IN ARTEMIDORUM; Verr. I, 79. TESTIMONIUM MATRIS ET AVIAE; ib. 94. TESTIMONIUM PUBLICUM; ib. 85. 89. TESTIMONIUM PUBLICUM TISSENSIUM; ib, 87. TABULAE THERMITANORUM ET TESTIMONIUM; ib. 99. TESTIMONIUM IMACHARENSIUM; ib. 100.

II. nach Verben: 1. accipio: qui ... testimonium publicum ... acceperant; Verr. II, 14.

addo: hoc addit testimonii ..; Cluent. 72.

audio: f. **audio,** III. testimonium (7 St.) B. I, S. 358, a.

cedo: cedo mihi ipsius Verris testimonium; Verr. I, 84. cedo Thermitanorum mihi litteras et testimonium; ib. III, 99.

cognosco: deinde testimonium publicum civitatis (cognoscite); Verr. III, 74.

comprobo: testimonium ... testimonio comprobari; Verr. II, 119.

confingo: f. IV, 2. in; Flacc. 38.

denuntio: si accusator voluerit testimonium eis denuntiare; Sex. Rosc. 110. me ... in hanc

rem testimonia denuntiaturum; Verr. I, 51. quibus ego testimonium denuntiavi; ib. II, 65.
dico: f. **dico,** III. testimonium (55 St.) B. II, S. 104. — do: f. **do,** III. testimonium (8 St.) B. II, S. 147, b.
effugio: te ... testimonium .. effugere non posse; Verr. IV, 44.
figo: quis est Italiae locus in quo non fixum sit in publicis monumentis studium salutis meae, testimonium dignitatis; Sest. 128.
habeo: si non alia certiora et clariora [testimonia] in causa haberem; Qu. Rosc. 37. habeo enim testimonium [publicum] tuum; Verr. I, 78. habeat ergo huius tanti facti ... testimonium sempiternum; Phil. V, 37.
lego: legite testimonia testium vestrorum; Milo 46.
mitto: f. IV, 2. in; Flacc. 38.
pertimesco: id nos quasi crimen aut testimonium pertimescemus? Flacc. 35. horum testimonium non pertimescam; ib. 38.
polliceor: qui ... soleant ... testimonium polliceri; Cael. 21.
puto: vobis videndum est sintne haec testimonia putanda; Flacc. 18. cuius testimonium ... nullius momenti putaretur; Vatin. 1.
recito: RECITA TESTIMONIUM Q. TADII; Verr. I, 128. f. **recito,** III. testimonium (32 St.) S. 245, b.
repudio: cetera testimonia repudiare debetis; Fr. A, III, 4.
requiro: num quis in Verrem L. Metelli testimonium requirit? Verr. III, 123. testimonium societatis requirebant; ib. IV, 93.
significo: ut ... testimonium suum iudiciumque significent; Cluent. 196.
sumo: nisi ... testimonium sumo; Qu. Rosc. 9. cum ... litteras testimoniaque sumpsissem; Verr. IV, 138. testimonia sumpsit; Caecin. 23.
tribuo: nec vero de L. Egnatuleio ... silendum arbitror; sed tribuendum testimonium virtutis egregiae; Phil. V, 52.
2. credo: f. **credo,** II, 1. testimonio (7 St.) B. I, S. 716, a.
sum: quid, si hoc ipsum ... ostendo testimonio esse nihil deberi? Quinct. 41. eius [rei ipsa verba formulae testimonio sunt; Qu. Rosc. 11. nisi testimonio nobis sunt omnia de sibi esse largitum; Verr. V, 58. qui (homines) huius ... innocentiae testimonio possint esse; Font. 16. quod (exemplum) testimonio sit; Caecin. 52.
tribuo: ut ... nec testimonio fidem tribui convenerit nec defensioni auctoritatem; Sulla 10.
3. utor: postea sum usus adversarii testimonio; Quinct. 88. quo testimonio ... utitur; Caecin. 16. eis ... testimoniis utitur; ib. 23. illius uti confessione et testimoniis; ib. 24. usurum esse eum suo testimonio; Cluent. 134.
4. accommodo ad: ut ... ad eius testimonium vestrum ius iurandum accommodetis; Sex. Rosc. 101.
adiungo ad: ut ad falsum avaritiae [tesimonium] verum maleficii crimen adiungat; Flacc. 41.
animadverto in: animadvertistis in hoc testimonio ..; Verr. III, 74.
cognosco ex: haec omnia ex civitatum testimoniis cognoscite; Verr. I, 61. quorum ex testimoniis cognoscere potuistis; ib. II, 120. id quod ex .. publico testimonio cognoscite; ib. III, 83. atque haec ex publico Tissensium testimonio cognoscite; ib. 87. ex eodem testimonio cognovistis; ib. 89. id .. ex ipsorum testimonio cognoscite; ib. 106. cognoscite ... ex testimoniis publicis; ib. 175. Cn. Tudicii senatoris ... par studium ex testimonio et laudatione cognoscetis; Cluent. 198.
conficio ex: tantum conficietur ex testimoniis ... civitatum; Verr. II, 141.
respondeo de: hic tibi ego de testimoniis meis hoc respondebo; Sulla 21.
sum in: tanta religio in testimonio (est); Verr. III, 74. in illo autem testimonio, quod accusatori dicitur datum, ceram esse vidimus; Flacc. 37. desinant putare auctoritatem esse in eo testimonio, cuius auctor inventus est nemo; ib. 53. quid est in testimonio vestro praeter libidinem? Fr. A, III, 11.
tollo ex: qui primum illud verbum ... ex toto testimonio suo sustulit; Font. 29.
venio ad: venio nunc ad Dorylensium testimonium; Flacc. 39.
III. **nach Substantiven:** 1. alqd: f. II, 1. addo.
aculeus: convertit aculeum testimonii sui; Flacc. 86.
auctores: neque istius decreti ac testimonii auctores esse voluerunt; Flacc. 54. f. II, 4. sum in; Flacc. 53.
auctoritas: cuius etiam sermo testimonii auctoritatem habebat; Font. 24. habetis ... auctoritatem testimonii; Flacc. 49.
audacia: totius testimonii fictam audaciam manifesto comprehensam ... teneri; Flacc. 38.
denuntiatio: ut eos ... testimonii denuntiatione terreret; Flacc. 14. locupletis homines ... testimonii denuntiatione deterret; ib. 18.
fides: cuius (Iovis) nomine maiores nostri vinctam testimoniorum fidem esse voluerunt; Font. 30. testimoniorum religionem et fidem numquam ista natio coluit; Flacc. 9. nullam .. esse testimonii fidem; ib. 36.
foedus: quod genus uno testimonii foedere ... est confirmatum; Scaur. 21.
formula: nisi vero hactenus ista formula testimonii ... distingui potest; Flacc. 36.
inconstantia: non coarguo inconstantiam orationis ac testimonii tui; Vatin. 41.
laus: laus igitur iudicii testimoniique nostri tribuenda Bruto est; Phil. V, 35.
onus: nullum onus imponam mihi testimonii; Vatin. 33.
religio: f. fides; Flacc. 9.
verba: omnia diligenter testimonii verba cognoscite; Cael. 55.
2. locus de: recita hunc ipsum locum de testimonio; Verr. I, 79.
IV. **Umstand:** 1. accusare: ceterae quidem civitates ... testimoniis accusant; Verr. II, 114.
adduci: adductus Valentinorum ... testimoniis; Verr. V, 158.
astringere: huius officii tanti servitutem astringebam testimonio sempiterno; Planc. 74.
cognoscere: testimoniis cognovistis; Verr. II, 133. ut eorum testimonio ... calamitates cognosceretis; ib. III, 108. ut ipsius testimonio cognoscetis; Cael. 73.
commoveri: senatores ... non testimoniis Gallorum, sed minis commotos rem ... iudicasse; Font. 36.
communiri: firmissimis enim et sanctissimis testimoniis virorum optimorum causa .. communita est; Qu. Rosc. 43.
comprobari: quae (causa) ... testimonio Luculli ... comprobetur; Arch. 31. consulatum meum tot ... testimoniis .. comprobatum; dom. 76. quae (laus) cum optimi cuiusque tum etiam multitudinis testimonio comprobatur; Phil. I, 29. f. II, 1. comprobo.
confici: videte .. quantae res his testimoniis sint confectae; Milo 47.
confirmari: quorum omnium testimoniis ... confirmatum est; Verr. II, 23. ut ... veterano-

rum ... mirabilis consensus ... testimonio nostro confirmetur; Phil. III, 7.

consequi: quod imperatorum testimoniis ... consecuta (civitas) est; Balb. 35. Bruti testimonio — quo quid potest esse gravius? — et omnium praedicatione ... magnam mihi videbatur gloriam consecutus; Phil. I, 10.

conservare: hanc (praedicationem) memoriae potius quam vocis testimonio conservemus; Phil. XI, 35.

constare: ut omnium testimonio per me unum rem publicam conservatam esse constaret; Quir. 17.

convinci: his tot criminibus testimoniisque convictus; Verr. V, 41. magistratibus ... convictis virorum bonorum testimoniis; Font. 34. M'. Aquilium patres nostri ... testimoniis ... convictum ... iudicio liberaverunt; Flacc. 98. me esse convictum ... testimonio senatus ... laetor; Quir. 1.

declarare; beneficium P. Sestii testimonio declarant; Sest. 9. qualem hunc putent, adsiduitate testimonioque declarant; Planc. 27.

defendere: amore ut suum civem (defendunt), testimonio ut nostrum; Balb. 43.

diiungere: qui possis eos, quos crimine coniungis, testimonio diiungere; Vatin. 41.

docere: si testimonio L. Metelli ... haec omnia vera esse docebo; Verr. III, 123. id C. Rabirius multorum testimoniis ... antea falsum esse docuit; Rabir. 18. si L. Eppii ... testimonio doceo ..; Flacc. 31.

efferri: quae tum ... uno orbis terrae testimonio in caelum laudibus efferebantur; Flacc. 103.

eripi: talem imperatorem populo Romano Siculorum testimoniis eripi; Verr. V, 2.

esse: cuius ... testimonio Clodius eadem hora Interamnae fuerat et Romae; Milo 46.

exponi: quod multorum est testimoniis expositum; Verr. III, 178.

fieri: quod .. testimoniis omnium ... planum factum .. est; Verr. III, 189. multorum testimoniis planum factum est; Cluent. 97. quorum tastimoniis planum factum est; ib. 99.

laedere: an ne exsulis testimonio laederetur? Cluent. 170. ut filium testimonio laederent; Flacc. 57. etiam testimonio plerique laeserunt; Sulla 7. testimonio laesum esse Autronium; ib. 10.

laudare: hunc civitates ... testimonio suo ... laudant; Verr. II, 114. an vero M. ille Lepidus ... memoriae testimonio ... laudatus est, quod ..? prov. cons. 20.

miser: ille miser cum esset [Cn. Dolabella] cum proditione istius nefaria cum || tum || improbo ac falso eiusdem testimonio, tum multo ex maxima parte istius furtorum ... invidia conflagravit; Verr. I, 41.

mittere: cum gravissimo testimonio publice ... legatos misissent; Verr. II, 161.

movere: quasi .. moveant animos iudicum suis testimoniis; Planc. 55.

niti: nec enim Acmonensium testimonio Flacci vita ... nititur; Flacc. 36.

obrui: obruitur enim aratorum testimoniis; Verr. II, 151.

opprimi: M. Fonteio oppresso testimoniis eorum, quibus ..; Font. 17.

ornari: Deiotarum ... clarissimorum imperatorum testimoniis ornatum; har. resp. 29.

ostendere: haec omnia ... ostendo testimoniis; Verr. III, 122.

persequi: verum non una te, sed universae ... civitates ... testimoniis publicis persequuntur; Verr. III, 74.

perspicuus: res ... sacerdotum testimonio perspicua esse coepit; Verr. IV, 100.

premi: si ... civium Romanorum omnium testimoniis .. premeretur; Font. 34.

probare: testimonio ipso, quae .. dixit, probare non potuit; Font. 24.

referre: quorum ego testimonio ac precibus munus hoc meritum huic ... refero; Balb. 59.

refutare: quae (Hispania) ... periuria testimoniis ... suis refutare (potest); Font. 45.

restitui: ego tot testimoniis ... mihi, meis, rei publicae restitutus; Quir. 18.

sublevare: hunc suo testimonio sublevat; Cluent. 168.

tollere: tametsi iam hoc tuo testimonio crimen sublatum est; Qu. Rosc. 25. ut eum testimonio posset tollere; Font. 24.

tradere: huic illi legato ... L. Flaccum mactandum civitatis testimonio tradidissent? Flacc. 52.

abl. comp.: f. consequi; Phil. I, 10.

2. cum: veniunt cum testimoniis publicis; Verr. II, 155. adsunt Heraclienses legati ... cum mandatis et cum publico testimonio [venerunt]; Arch. 8. adsunt equites Romani publice cum legatione et testimonio; Planc. 22. vgl. 1. miser.

ex: summam faciam vobis ex ... testimoniis civitatum frumenti in cellam imperati; Verr. III, 225.

in: quod et in Tettii testimonio priore actione interpellavit; Verr. I, 71. neque in testimonio causam ... ostendis ullam; ib. 80. quia religioni suae ... in ipso testimonio ... proximus fuit; ib. IV, 18. repente in M. Annii ... testimonio ... exsiluit; ib. V, 73. ut repente consilium in medio testimonio dimitteret; ib. 163. an vero vos id in testimoniis hominum barbarorum dubitabitis, quod ..? Font. 23. quorum virtuti ... auctoritatem in testimonio cupiditatis ... suspicio derogavit; ib. credo haec eadem Indutiomarum in testimonio timuisse; ib. 29. se in testimonio nihil praeter vocem ... praestare debere; ib. ab isdem gentibus ... in testimonio religiosis obsessum Capitolium est; ib. 30. quod ... se praebuerit .. in testimonio religiosum; Caecin. 26. neque in toto Acmonensium testimonio, sive hic confictum est ... sive missum domo est, ... commovebor; Flacc. 38. si te in testimonio consuli noles; Vatin. 41.

pro: f. **pro**, IV, 2. testimonio (17 St.) B. III, S. 782, a.

testis, Zeuge: I absolut: 1. Subject:

adest: f. dicit; Caecin. 30.

appellat: num quis testis Postumum appellavit? testis autem? num accusator? Rab. Post. 10.

aiunt: testes quid aiunt? Caecin. 24.

arguit: A. Terentius, alter testis, ... se pessimi facinoris arguit; Caecin. 25.

audet: iste vester testis, qui ausus est dicere ..., is ipse numquam auderet iudicare ..; Caecin. 73.

circumvenit: tua te altera patria ... Messana circumvenit; tua, inquam, Messana, ... libidinum testis; Verr. IV, 17.

cogitat: f. dicit; Caecin. 30.

cognoscunt: f. est; Verr. I, 17.

dat: Arinem istum testem atque hospitem ... negotium dedisse liberto; Scaur. 10.

dicit: qui ad vos ante producti testes ... dixerunt; Verr. I, 13. cum ... testes a nobis producti dixerint; ib. 80. exspectamus || exspectemus || quid dicant ex Sicilia testes? ib. 154. mei quoque testes idem dicunt; ib. II, 26. multos testis esse dicturos; me .. causae non defuturum; ib. III, 145. cur tam multi testes dixissent; ib. IV, 33. satis credo idoneum, satis

gravem testem, Qu. Minucium, dicere audistis; ib. 62. de qua (spoliatione) ... testis dicere audistis; ib. 102. cum testis diceret; ib. 125. tuus denique testis ... hoc dicit, sese in terram esse egressum; ib. V, 133. cum haec testes dicerent; ib. 143. quae mei testes dicunt; Tull. 74. quae mei testes non dicunt; ib. nostri testes dicunt occisos homines; ib. quoniam quidem testes dicunt; Font. 21. quem ad modum illorum testem dicere audistis; Caecin. 22. duo .. testes nihil de vi ... dixerunt; ib. 27. testis exspectatus et ad extremum reservatus dixit senator populi Romani; ib. 28. is testis, ut facile intellegeretis eum non adfuisse animo, cum causa ab illis ageretur testesque dicerent, sed tantisper de aliquo reo cogitasse, cum omnes ante eum dixissent testes armatos cum Aebutio fuisse compluris, solus dixit non fuisse; ib. 30. tuus enim testis hoc dixit; ib. 44. neque [enim] testis ipse ... falsum nos proferre dixit, sed levitatem totius Asiae protulit; Flacc. 37. f. II, 1. paro; Quinct. 75. produco, Qu. Rosc. 42. — IV, 1. locus; Flacc. 21.

discedit, effundit: postea quam, biduum retentus testis a nobis, effudit quae voluit omnia, reprehensus, [con]victus fractusque discessit; Flacc. 41.

egreditur: f. dicit; Verr. V, 133.

est: quod ex Sicilia testes erant ei, qui quaestorem me in provincia cognoverant; Verr. I, 17. satis multos ... testis nobis ... reliquos esse; ib. 36. qui ex Sicilia testes sunt; ib. II, 152. tot tam gravis testis viros incolumisque esse; ib. V, 105. iam mei testes veri sunt; ib. 165. satis idoneos testis ... esse; Font. 16. in iure nihil est eius modi, ... non testis improbus; Caecin. 71. ubi crimen est, ... ubi testes ..? dom. 46. num in eo, qui sint hi testes, haesitatis? Fr. B, VII, 3. f. dicit; Caecin. 30. — 2. Verr. II, 156.

evolant: repente evolasse istos praeclaros testis; Cael. 63.

exsistit: quae (Minerva) ... testis laborum exstitisti; dom. 144.

laedit: f. procedit.

moriuntur: quamquam illi sunt mortui sceleris tui testis, tamen ..; Verr. V, 121.

nesciunt: nonne multa mei testes ... nesciunt? Verr. II, 24.

potest: P. Apuleius, ... meorum omnium consiliorum ... testis ... dolorem ferre non potuit doloris mei; Phil. XIV, 16. quid potest auctoritatis habere testis, ..? Fr. A, III, 3.

procedit: Graecus testis cum ea voluntate processit ut laedat; Flacc. 11.

prodit: si testis prodierit; Sex. Rosc. 84. qui testes ab eo prodirent? Flacc. 83.

profert: f. dicit; Flacc. 37.

repugnant: Septimio et Caelio testibus P. Servilius et Q. Metellus huius pudoris integritatisque testes repugnabunt; Flacc. 100.

venit: eum [tu testem] ... venire ad testimonium dicendum coëgisti; Flacc. 51.

ohne Verb: falsi testes, fictum crimen; Ligar. 30.

2. Prädicat: sum: quis huic rei testis est? idem qui acerrimus adversarius; Quinct. 37. quis est huius restipulationis scriptor, testis arbiterque? Qu. Rosc. 38. qui qua de re iudex fuisset testis esset; ib. 47. deinde sunt testes viri clarissimi; div. Caec. 13. quos ... testis esse impudentiae meae minime vellem; ib. senatores multos esse testis audaciae suae; Verr. a. pr. 7. tam nobilem civitatem testem futuram; ib. I, 87. quin audaciae (tuae) testis esset; ib. 154. aedem Castoris testem tuorum furtorum esse; ib. ut Artemonem .. legatum et publice testem Q. Hortensius accusatorem, non testem esse diceret; ib. II, 156. crucem denique illam praetermitto, quam iste ... testem humanitatis ... voluit esse; ib. III, 59. hoc in te certiores gravioresque || hoc in te graviores certioresque, al. || testes sunt; ib. 108. locupletissimus quisque ac certissimus testis esset || est ||; ib. 136. testis est tota provincia; ib. 149. isti laudatores tui non testes mei sunt? ib. IV, 19. quod multae nationes testes essent illius operis ac muneris; ib. 66. praesto est: testis est; ib. 92. testes enim sunt, qui in consilio fuerunt, testes publicae tabulae, testis splendidissima civitas Lilybaetana, testis honestissimus maximusque conventus civium Romanorum; ib. V, 10. illi homines testes custodesque furtorum (fuerunt); ib. 59. ut ... tota provincia testis esset; ib. 62. graviorem ... se fore ab inferis testem, quam .., ib. 113. nunc, cum ita esset necatus, sceleris ... testem fore; ib. testis est Italia; imp. Pomp. 30. testis est Sicilia; ib. testis est Africa, ib. testis est Gallia; ib. testis es Hispania; ib. testis est iterum ... Italia; ib. testes (sunt) nunc vero iam omnes orae; ib. 31. quae (conscientia) si optimorum consiliorum atque factorum testis in omni vita nobis erit; Cluent. 159. quis huic rei testis est? ib. 168. quasi non omnes eius sceleris testes essent futuri; ib. 187. de quibus vos aliis testes esse debetis, de eis ipsi alios testis audietis? at quos testis? Flacc. 9. an quisnam esse testis potest, quem ..? ib. 22. cuius rei cuncta testis est Asia; ib. 32. qui locuples testis doloris et sanguinis sui non fuerit; ib. 40. ego testis esse non potui; Sulla 12. quorum (criminum) testes esse possemus; ib. 13. cum ... esset eius rei frequens senatus et recens memoria testis; ib. 44. vitam unius cuiusque esse testem; ib. 79. cuius mei sensus certissimus testis est hic idem ... Cn. Plancius; sen. 35. cuius (animi) ipsam calamitatem ... binorum in rem publicam beneficiorum testem esse videatis; ib. 36. omnes ... rerum mearum gestarum auctores, testes, laudatores fuerunt; Quir. 16. fore testem senatorem; Cael. 19. si .. Cn. Pompeius idem mihi testis de voluntate Caesaris et sponsor est illi de mea; prov. cons. 43. cuius tres triumphi testes essent; Balb. 16. eosdem fore testis et iudices; Planc. 37. qui eidem testes esse possent; ib. 42. nonne etiam est illa testis oratio, quae ..? ib. 74. at erunt || aderunt, aderant || testes legati Alexandrini; Rab. Post. 31. huius rei M. Marcello sum testis; Marcell. 16. huius turpitudinis testes erant etiam exterae nationes; Phil. V, 12. erit enim statua ipsa testis; ib. IX, 7. haec enim statua mortis honestae testis erit; ib. 11. cui testis est per litteras M. Brutus; ib. X, 24. quae (dexterae) fidei testes esse solebant; ib. XI, 5. ut vos optimi testes estis; ib. XII, 29. cum ... ipsa victoria sit testis; Fr. A, III, 11.

abl. absol. (vgl. V, 1.): xviri vestra vectigalia ... ne praecone quidem publico teste vendent? leg. agr. II, 56. nullo teste; ib. 64. quod contione tota teste fecisti; dom. 126. testibus conlegis suis; Vatin. 5. te teste; Planc. 75. Sicilia teste tota; Scaur. 29. Valerio teste; ib. quo teste? Rab. Post. 11.

3. Ausruf: o praeclarum testem, iudices! Sex. Rosc. 101. testis egregios! Cael. 63. o nationes, urbes, ... tyranni testes Cn. Pompei . . virtutis ..! Balb. 13

4. Vocativ: vos, ... legum iudiciorumque arbitri et testes, ... Castor et Pollux; Verr. V, 186. quaeso a vobis, Asiatici testes, ut ..; Flacc. 65.

II. nach Verben: 1. Accusativ: accommodo: ut ... testis ad crimen accomodem; Verr. a. pr. 55.

adhibeo: testem .. ipsum Iovem suae voluntatis ac religionis adhibere; Verr. IV, 67. ut ... totam Siciliam testem adhibere possem; ib. V, 139.
audio: ſ. **audio,** III. testem (4 St.) 𝔅. I, 𝔖. 358, 8.
cito: in hanc rem te, te inquam, testem, Naevi, citabo; Quint. 37. cum || tum || repente iste testis citari iubet; Verr. II, 75. testem totam Siciliam citabo; ib. 146.
committo: et sceleris et conscientiae testem numquam inermem || inermum || se inimicis committere ausus est; Cluent. 25.
comparo: testes tot ... comparabuntur; Quinct. 58. testis ... comparant; Sex. Rosc. 30. ſ. IV, 1. fides; Qu. Rosc. 45.
conduco, conquiro: conquirendorum et conducendorum testium causa; Cluent. 192.
constituo: quod ita testis constituam, ut ..; Verr. a. pr. 55. testem in A. Cluentium constituere; Cluent. 168.
contineo: quin continetis vocem, ... testem paucitatis! Rabir. 18.
convinco: ſ. I, 1. effundit.
deduco: eos enim deduxi testis; Verr. IV, 91. ego testis a Sicilia publice deduxi || duxi ||; Flacc. 17.
deprehendo: ut litterae suae testes manifesti sceleris deprehenderentur; Catil. III, 17.
desero: meum testem deseram; Verr. V, 154.
deterreo: ſ. **deterreo,** II. testem (5 St.) 𝔅. II, 𝔖. 82, b.
dico: quoniam isti viri boni testes huius ... veneni dicerentur; Cael. 63.
do: ſ. **do,** III. testis (8 St.) 𝔅. II, 𝔖. 147, b.
duco: ita eundem anulum ... testem virtutis duceremus; Verr. III, 187.
edo: testibus editis; Verr. I, 26.
effugio: cum iam testem illum effugere non possit; Flacc. 41.
eripio: nonne te mihi testem ... eripuit ... legis exceptio? Verr. II, 24.
evoco: tam multos testis huc evocare; Verr. II, 64.
excito: possum excitare multos [reductos] testis liberalitatis tuae; Rab. Post. 47. ſ. habeo; Planc. 43.
exspecto: quem igitur ex his tribus a me testem exspectabis? Qu. Rosc. 42. quos ... testis ... cum aliqua spe delectationis exspecto; Cael. 66. ſ. I, 1. dicit; Caecin. 28.
expendo: vos ... testem diligenter expenditis; Flacc. 12.
exstinguo: non posse Verrem testis interficiendo [nos] exstinguere; Verr. V. 113.
exstruo: ſ. incido.
facio: videte ... quanti [testis] Siculos [..] fecerit; Verr. IV, 54.
fingo: ficti testes in eum dantur; Verr. IV, 100. ſ. impello. suborno; Caecin. 71.
flagito: insector, inquam, et flagito testis; Font. 11.
flecto: ſ. impello. — frango: ſ. I, 1. effundit.
habeo: nisi eundem ... testem habuerit; Qu. Rosc. 9. hunc tu in hac causa testem .. habebis; Verr. III, 97. quos ... omnis et liberalitatis et virtutis suae testis habuerat; Muren. 37. tamenne isti testes habebuntur? Flacc. 21. si hunc testem iniuriae (habent); ib. 53. quoniam ... accusatores ... testem eius criminis te ipsam dicunt se habere; Cael. 50. habeo ... L. Lucceium, sanctissimum hominem et gravissimum testem; ib. 54. si illius voluntatis generum eius habeo testem; prov. cons. 43. quem ... tacitum testem haberes aut vero etiam excitares? Planc. 43. pluris te testis habere ... quam ..; ib. 54.
impello: etenim testis non modo Afer, aut Sardus sane, ... sed quivis etiam elegantior ... impelli, deterreri, fingi, flecti potest; Scaur. 15.
improbo: eumne testem improbabit, quem iudicem probarit? Qu. Rosc. 45.
incido: erit igitur exstructa moles opere magnifico incisaeque litterae, divinae virtutis testes sempiternae; Phil. XIV, 33.
infirmo: quod omnis testis infirmaret; Caecin. 30.
insector: ſ. flagito.
instruo: instruit testis; Cluent. 18.
interficio: ut testis omnis ... interficere non possent; Sex. Rosc. 91.
interrogo: ſ. **interrogo,** II. testem (7 St.) 𝔅. II, 𝔖. 739, b.
invenio: testis non invenitur; Font. 4.
lego: cum ... civis amplissimos legavit, testis huius iuris; Balb. 42.
mitto: quem ... legatum et testem .. civitas misit; Verr. III, 114.
nomino: neque obsignatorem neque testem ullum nominabis? Cluent. 186. nemo testis, nemo conscius nominatur; Cael. 55.
paro: parantur testes qui hoc dicant; Quinct. 75. quos ego testis video paratos; Planc. 56.
pertimesco: numquam eosdem testis pertimescet; Flacc. 58.
pono: tune ... ausus es meum discessum illum, testem sceleris et crudelitatis tuae, *in* maledicti ... loco ponere? Piso 31.
posco: plus ego ... laboris ... consumo in poscendis testibus quam ceteri defensores in refutandis; Font. 11.
privo: nauarchos omnis, testis sui sceleris, vita esse privandos; Verr. V, 103.
produco: at quo teste (producto)! Scaur. 29. ſ. **produco,** I. testem (10 St.) — II. (4 St.) 𝔅. III, 𝔖. 789, b.
quaero: „scis tu illum ... testis quaerere?“ Muren. 45.
reduco: ſ. excito; Rab. Post. 47.
refello: hunc quoque testem meum refelli ... volo; Verr. V, 155.
refuto: ſ. posco.
relinquo: ergo iste homo ... testis relinquetur? Verr. V, 105. ut ... huius .. diei vocem testem rei publicae relinquerem meae perpetuae erga se voluntatis; Phil. I, 10.
reprehendo: ſ. I, 1. effundit.
reservo: ſ. I, 1. dicit; Caecin. 28.
retineo: gravissimos privatarum rerum testis, quibus nos praesentibus denuntiavimus, eos ... retinere; Verr. II, 12.
rogo: nemo enim ... te ... ita rogandum ut religiosum testem arbitrabatur; Vatin. 1.
sequor: quid, iudices ... non testis ... sequentur? Verr. a. pr. 20. ut ... testem ... secutus esse videatur; Caecin. 71.
suborno: falsum subornavit testem Roscius Cluvium; Qu. Rosc. 51. fictus testis subornari solet; Caecin. 71.
suscito: te ... contra te testem suscitabo; Qu. Rosc. 37.
teneo: teneat iam sane meos testis Metellus; Verr. II, 139.
timeo: non parietes denique ipsos (timuisse), superiorum testis nuptiarum? Cluent. 15. nullum in hac causa testem timemus; Sulla 79.
tollo: testis avaritiae tuae gaudes esse sublatos; Verr. V, 121.
video: vidi ego ... nuper Philodorum testem Trallianum; Flacc. 53.
volo: quem voles eorum testium, quos produxero; Verr. II, 152.

2. **Dativ:** ago gratias: huic ego testi gratias agam; Caecin. 26.
condono: ut M. Aemilius ... prope dicam pellitis testibus condonetur; Scaur. 45.
credo s. **credo,** II, 1. testi (15 St.) B. I, S. 716, a.
dedo: ne ignotis testibus, ne incitatis ... supplicem vestrum dederetis; Flacc. 24.
desum: ne ... pecunia testibus deesset; Cluent. 192.
habeo fidem: quantum Asiaticis testibus fidem habere vos conveniret; Flacc. 60.
repugno: s. I, 1. repugnant.
reservo: ea .. omnia testibus integra reservabo; Verr. I, 86. quod alia testibus integra reservari velim; ib. 103.
statuo: statui egomet mihi tum modum et orationi meae et C. Numitorio, ... testi meo; Verr. V, 163.
sum: cum in his iudiciis ne locus quidem novo testi soleat esse; Rab. Post. 36.
trado: non Asiae testibus ... traditus; Flacc. 5 (Z. 60). huic publico testi patronum suum ... L. Flaccum mactandum ... tradidissent? Flacc. 52.
3. **Ablativ:** utor: neque teste quisquam utitur eo, qui de accusatoris subsellio surgit; Sex. Rosc. 104. tabulis suis testibus uti conatur; Qu. Rosc. 1. quid ego his testibus utor? div. Caec. 14. ut testibus utar statim; Verr. a. pr. 55. nostris testibus ... uti; ib. I, 51. utar teste — quo? ib. III, 166. libentius ignotis quam notis utatur, alienigenis quam domesticis testibus; Font. 4. eo nos iam ... teste utemur; ib. 16. hisce utitur laudatoribus Flaccus, his innocentiae testibus, ut ..; Flacc. 64.
4. **mit Präpositionen:** abduco a: equidem vos abducam a testibus; Cael. 22.
accedo ad: ad singulos testis accedere; Flacc. 50.
cogito de: diutius uno de teste cogitare potestis; Font. 22.
coniungo cum: cum his vos testibus vestram religionem coniungetis? Font. 31.
detraho de: de hoc ego teste detraham? Caecin. 26.
dico de: quid ego de hoc teste dicam? Caecin. 24. de his nostris testibus dicam; Flacc. 12.
disco ex: quod ex plurimis testibus ... didicistis; Verr. II, 69. id quod ex testibus didicistis; ib. IV, 30.
dissero de: quoniam de hoc teste ... disseruit subtiliter ... Q. Hortensius; Flacc. 41.
invehor in: neque in istum nugatorem, tamquam in aliquem testem, invehar; Flacc. 38.
pendeo ex: quod (genus) non totum penderet ex teste; Scaur. 14.
pono in: cum id totum positum sit in testibus; Verr. II, 119. ego enim omnia in *testibus cum ponerem;* Tull. 2. nunc vero in illorum testibus (spes est posita); Caecin. 3. si ullum firmamentum in illo teste posuisses; Flacc. 92.
quaero a: vos quo modo ... ius dixerit, a testibus quaeretis ignotis ..? Flacc. 6. — ex: ex ipsorum litteris testibusque quaeremus; Verr. V, 43.
reservo ad: si quid est quod ad testis reservet; Sex. Rosc. 82.
sum in: nonne ... in testibus omnis exspectatio iudicum est? Verr. I, 27. summa est in testibus; Flacc. 23. s. venio ad; Scaur. 38.
traduco ad: itaque haec causa ... ad testis tota traducta est; Cael. 66.
valeo in: id quod in teste profecto valere plurimum debet; Font. 27.
venio ad: ante quam ad ... meos .. testis venio; Caecin. 24. venio ad Lysaniam eiusdem civitatis ... testem; Flacc. 51. venio nunc ad testis, in quibus docebo ... ne speciem quidem esse aut imaginem testium; Scaur. 38.
III. **nach Adjectiv:** fretus: iratis testibus freti; Font. 16. certissimis criminibus et testibus fretus; Cluent. 10.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqs: s. II, 1. volo,
alqd: dedi tantum ... testium .. ut ..; Verr. V, 158.
animi: quo animos testium retardarent; Verr. I, 17.
auctoritas: quoniam ... conscientia tua atque auctoritate meorum testium testem nullum interrogasti; Verr. V, 155.
audacia: quo .. facilius ... *testium tuorum audaciam cognoscere possint;* Scaur. 7.
catervae: testium .. catervas ... in tuum iudicium esse venturas; Verr. V, 113.
comparatio: non placet mihi ... testium potius quam suffragatorum comparatio; Muren. 44.
condicio: ista condicio est testium, ut ..? Rab. Post. 35.
constantia: certet ... testium constantia cum ... potentia; Verr. I, 3.
copia: ita [..] omnis testium copia ... a matre initio est adornata; Cluent. 18.
dicta: testium dicta recita; Cluent. 62. in litibus autem nemo appellabitur nisi ex testium dictis; Rab. Post. 9. s. II, 1. produco; Rab. Post. 32.
dies: a quo cum quaereretur, ... quam diem testium postularet; Scaur. 23.
dignitas: quid ut secuti esse videamini? voluntatemne hominum? ... an dignitatem testium? Font. 32. sed quid ego de dignitate istorum testium loquor? Cael. 63.
fides: eius testis ad iudicem fidem infirmabit, cuius propter fidem ... iudicis testis comparabat || comparavit, comparabit ||? Qu. Rosc. 45. qui istius causam in testium fide ... positam arbitrabantur; Verr. a. pr. 19. de adversarii testium fide derogatur; Caecin. 3.
genus: quo ex genere mihi testium ... magna copia fuisset; Verr. I, 97. querendum est ... primum de communi genere [testium]; Flacc. 23. equidem mihi iam satis .. dixisse videor de Asiatico genere testium; ib. 66. nec tamen illud genus alterum nocturnorum testium pertimesco; Cael. 20.
imago: s. II, 4. venio ad; Scaur. 38.
inopia: propter inopiam testium; Verr. III, 166.
levitas: non ex ... levitate testium causas honestorum hominum ponderari; Sulla 79.
locus: suum codicem testis loco recitare adrogantiae est; Qu. Rosc. 5. tertius ille erat exspectatus locus testium, qui ... dicebant; Flacc. 21.
multitudo: diligentiam multitudo litterarum et testium declaravit; Verr. I, 16.
natio: una natio est omnium testium; Scaur. 19.
numerus: testium tanto numero citato; Verr. I, 20.
oratio: aut oratio testium refelli solet aut vita laedi; Flacc. 23.
seductiones: seductiones testium ... animadvertebant; Muren. 49.
species: s. II, 4. venio ad; Scaur. 84.
studium: si testium studium cum accusatore sociatum est; Flacc. 21.
taciturnitas: taciturnitas testium concedit; Qu. Rosc. 14.

testimonium: legite testimonia testium vestrorum; Milo 46.
verba: audiebant verba multorum testium; Cluent. 29.
vita: f. oratio.
voluntas: neque huius iudicii veritatem ... in voluntate testium conlocari sinam; Cael. 22.

2. mit Präpositionen: contentio cum: non est mihi contentio cum teste; Flacc. 18.

V. Umstand: 1. Ablativ: accusare: nunc hominem tabulis, testibus ... accusemus; Verr. a. pr. 33.
coargui: *is* cum tot testibus coarguare; Verr. V, 74.
commoveri: en quibus testibus commoti de quo homine ... sententias feratis! Scaur. 13.
comperire: nihil se testibus ... comperisse; Cluent. 126.
comprobari: crimen hoc Asuvianum .. testibus multis ... comprobatur; Cluent. 39.
condemnari: ut ... eisdem testibus Sopatrum condemnarent; Verr. II, 70. Scaevola condemnatus est ... frequentissimis Apuliae testibus; Cluent. 116.
confirmare: ut ... teste confirmet; Cael. 6.
convinci: tam multis testibus convictus; Verr. I, 1. an ut ... tot testibus publicanis convincare? ib. III, 169. postea quam ... testibus .. convincitur; ib. V, 103. quo me teste convincas? Phil. II, 8.
damnari: quid enim mihi damnatos ambitus conligitis, alia lege, ... plurimis testibus? Cluent. 114.
defendere: Africa ipsa ... se a societate Punicorum bellorum Utica teste defendit; Scaur. 45.
demonstrare: mihi autem hoc perarduum est demonstrare: quibus enim testibus? Verr. III, 166.
docere: f. planum facere; Verr. I, 83.
iacere: iacent suis testibus [..] qui .. negant; Milo 47.
minus: ut uno minus teste haberet; Verr. I, 149.
niti: si .. nitere testibus; Scaur. 18.
obrui: his testibus ... sic obrutus atque oppressus est, ut ..; Verr. I, 20.
obtinere: possumus hoc teste ... quod dicimus obtinere; Verr. III, 168.
opprimi: f. obrui.
perterreri: nullo teste ... perterritus omnia ... exponit; Cluent. 38.
planum facere: id testibus me ... planum facturum, qui ..; Quinct. 86. quo teste igitur hoc planum faciam? Qu. Rosc. 41. cum planum facere multis testibus possim; Verr. a. pr. 40. hoc testibus ... ita vobis planum faciemus, ut ..; ib. 56. si planum facio teste homine nequam ..., te ipso, inquam, teste doceo ..; ib. I, 83. testibus planum faciam; ib. 100. quod planum fieri testibus possit; ib. 127. tabulis vobis testibusque .. planum faciam; ib. II, 80. si de pecunia testibus planum facere non possem; ib. 81. facile id me testibus planum facere posse; Tull. 1.
premi: denique hoc loco causa testibus honestissimis hominibus premebatur; Cluent. 53.
refutare: quibus igitur testibus ego hosce possum refutare nisi vobis? Flacc. 7.
reprehendi: omnes, si qui ... accusati sunt, reprehensos videmus primum testibus; Font. 3.
satis facere: de quo multis viris primariis testibus ... vobis satis factum est; Verr. II, 20.
sustinere: illis nauarchis testibus tantum hoc crimen sustinere se nullo modo posse; Verr. V, 101.
teneri: certis testibus istius audacia tenebatur; Verr. V, 101. facile honestissimis testibus ... tenerentur; Caecin. 4. testibus .. aequis ... tenebantur; Scaur. 40.
vocari: neminem ... gravioribus testibus esse in iudicium vocatum; Cluent. 9.

2. Präpositionen: a: nego esse quicquam a testibus dictum; Verr. I, 29. convincitur a testibus; ib. IV, 104. quae dicuntur a testibus; Font. 23. „at a testibus laeditur"; Flacc. 6. a quo (teste) tum appellatus nusquam est; Rab. Post. 11.
in: quam diu tacuit in ceteris testibus; Verr. I, 71. neque vero .. quicquam aliud in ignoto teste facere debemus nisi ut ..; Scaur. 15.
per: si temere ... nomen suum misit in hoc iudicium per egentissimos testis; Flacc. 5 (Z. 38).
sine: cum Sthenium ... sine teste damnasset; Verr. II, 91. quem absentem ... sine teste ... damnasti; ib. 110. caput suum sine testibus ... defendere; Tull. 50. auditis sine testibus; Cluent. 29. auro opus fuit: sumpsit a Clodia, sumpsit sine teste; Cael. 31. quia nunc sine teste dico; prov. cons. 6.

testor, darthun, beweisen, als Zeugen anrufen: I. mit Ergänzung: acc. c. inf.: testatur ... se ... id primum petere, ne ..; Quinct. 66. Apollodorum ... lacrimantem testari ac dicere numquam ... contra quemquem ... dixisse; Verr. III, 74. se nomen Oppianici ... delaturum esse testatur; Cluent. 23. me ... omnium nostrum causa facere clamo atque testor; Muren. 78. id (facinus) suo consilio factum esse testatur; Phil. XIV, 8.

II. mit Object: alqm: si iterum ... vos sum testatus; dom. 145. te, M. Cato, testor; Milo 44. f. III, 3. Balb. 40. Phil. II, 28.
alqd: publicis litteris testata sunt omnia; Muren. 20. nihil religione testatum ... reperientur; Flacc. 26. haec omnia sciasne ... publicis tabulis esse notata atque testata? Vatin. 34. nisi quod erat ita notum atque testatum, ut ..; Fr. B, XIII, 1, 3.
auctoritatem: nisi ... senatus auctoritatem huius iudicii monumentis publicis testatus essem; Sulla 41.
caelum: caelum ... testarer ipsum; Deiot. 6.
deum: f. **deus**, II, 1. testor (6 St.) V. II, S. 87, a.
furtum: Vettius ... testatur litteris tuum impudentissimum furtum certissimumque peculatum; Verr. III, 168.
homines: ego omnis homines deosque testor; Caecin. 83. omnes homines deosque testor; Rab. Post. 15. f. III, 2.
imperatores: f. III, 2. Balb. 40.
indulgentiam: unius cuiusque indulgentiam in suos testarer; Sulla 64.
iudices: f. III, 4.
laudem: quae (laus) ... nondum publica auctoritate testata est; Phil. X, 7.
memoriam: quod satis esset ad testandam omnium memoriam; Sulla 82.
mentis: f. III, 3. Rabir. 30. — patriam: f. IV. — peculatum: f. furtum. — penatis: f. III, 3. Sulla 86. IV. — populum: f. III, 3 Balb. 40.
populum Romanum: testor et vos et populum Romanum; Phil. XIII, 20. f. II, 1. Balb. 40.
publicanos: testarer publicanos; Flacc. 38.
rem: eius modi res ... ita testatas ... proferam, ut ..; Verr. a. pr. 48. in re ... tam testata; ib. II, 104. ut res quam maxime clara ac testata esse posset; ib. 187. rem nihilo minus testatam futuram; ib. IV, 29. ut ... res multorum oculis esset testatior; Cael. 64.

III. mit Object und einfacher Ergänzung: 1. de: quibus (votis) illa etiam deos immortalis

de suo scelere testatur; Cluent. 194. curia ille vos de gravissimo principatu patris .. testatur; Scaur. 46.

2. indir. Frage: testabor semper deos hominesque quid sentiam; Phil. VII, 20.

3. acc. c inf.: quapropter equidem et C. Marii et ceterorum virorum ... mentis ... testor me pro illorum fama ... propugnandum putare; Rabir. 30. vos, di patrii ac penates, ... testor integro me animo ... causam defendere; Sulla 86. testantur et mortuos nostros imperatores ... et hunc praesentem Cn. Pompeium ... et ... ipsum populum Romanum ... se hoc ius esse velle, ut ..; Balb. 40. quod ... me potissimum testatus est se aemulum mearum laudium exstitisse; Phil. II, 28.

4. accus.: hoc vos, iudices, testor; Sulla 35.

IV. **mit Object und doppelter Ergänzung:** de quo te, te, inquam, patria, testor et vos, penates patriique dei, me ... caedem .. fugisse; Sest. 45.

teter f. **taeter.**

tetrarches, Tetrarch, Fürst, Regent: I, 1. faciunt: item .. si ceteri reges, tetrarchae .. fecissent; Phil. XI, 31.

2. **Ausruf:** o nationes, urbes, ... tetrarchae, tyranni testes Cn. Pompei ... virtutis ..! Balb. 13.

II. habeo: ut ... tetrarches nobilis ... haberetur; Deiot. 27.

omitto: omitto ... tetrarchas; Milo 76.

III, 1. bona: cum ... tetrarcharum ac regum bona ... devorasses; dom. 60.

2. foedus cum: fecerisne foedera ... cum tetrarchis? Vatin. 29.

tetrarchia, Gebiet eines Tetrarchen: I. conloco in: in eius tetrarchia unum ex Graecis comitibus suis conlocarat; Phil. II, 94.

II. in: negat umquam se a te in Deiotari tetrarchia pedem discessisse; Deiot. 42.

textile, Gewebe: nego ullam picturam neque in tabula neque in textili (fuisse) quin conquisierit; Verr. IV, 1.

textrinum, Weberei: I. sum: quod tamen isti textrinum ... ad muliebrem vestem conficiendam fuit; Verr. IV, 102.

II. instituo: ubi iste non textrinum instituerit; Verr. IV, 58.

theatralis, im Theater: theatrales gladiatoriique consessus dicuntur omnino solere ... plausus ... excitare; Sest. 115.

theatrum, Theater, Schauplatz: I. est: quam ad summam (urbem) theatrum maximum (est); Verr. IV, 119.

II, 1. committo: ecquis se theatro populoque Romano commiserit; Sest. 116.

praepono: sunt ceterae (C. Caesaris virtutes) maioribus quasi theatris propositae et paene populares; Rab. Post. 42.

2. consido in: cum in theatro imperiti homines ... consederant; Flacc. 16.

versor in: ut me ... quasi in aliquo terrarum orbis theatro versari existimarem; Verr. V, 35.

III. consensus: recordare ... consensum illum theatri; Phil. I, 30.

IV. in: his in theatro plaudebatur; Sest. 105.

pro: gradus illi Aurelii tum novi quasi pro theatro illi iudicio aedificati videbantur; Cluent. 93.

theca, Hülle, Büchse: efferri sine thecis vasa; Verr. IV, 52.

thesaurus, Schatz: domini patrimonium circumplexus, quasi [thesaurum] draco; Phil. XIII, 12.

tibia, Flöte: ut cotidiano cantu ... tibiarum ... tota vicinitas personet; Sex. Rosc. 134.

tibicen, Flötenbläser: I. conticescit: si ... tibicen repente conticuit; har. resp. 23.

II. 1. adhibeo: adhibito .. tibicine; dom. 123.

2. abduco a: ad quem iste deduxerat Tertiam ... vi abductam ab Rhodio tibicine, Verr. III, 78. quam (filiam) iste ... ab Rhodio tibicine abduxerat; ib. V, 81.

perduco a: huc Tertia illa perducta ... ab Rhodio tibicine; Verr. V, 31.

III. modus: tibicinis Latini modo: „UNDE TU ME" inquit „... VOCASTI;" Muren. 26.

obtestatio: quid ergo illa tua tum obtestatio tibicinis? dom. 125.

IV. ad: quae (hostiae) ... ad praeconem et ad tibicinem immolabantur; leg. II, 93.

timeo, fürchten, in Furcht sein, sich fürchten: I. **absolut:** 1. unpersönlich: quae est autem vita dies et noctis timere a suis? Phil. II, 116. nec vero tum timendum fuit, cum cessimus; Fr. B, XV, II, 1.

2. alqs: primum nescio; deinde timeo; leg. agr. I, 16. si antea timuissem; ib. II, 101. * timet; Rabir. 36. ut tandem aliquando timere desinam; Catil. I, 18. a quo quidem genere .. ego numquam timui; Sulla 59. quod sibi timerent; Quir. 13. puto suo quemque arbitratu timere oportere; cur ego non timuerim quaeris? dom. 8. si timuisse eos facis, qui discesserunt, concede non timuisse eos, qui remanserunt; ib. 10. quem ad modum iste ... timens, haesitans omnia ... fecerit; ib. 140. nobis omnibus de vita eius || talis || viri et civis timentibus; Sest. 62. an etiam tum ... timeretis, cum ..? ib. 81. quod is, qui fecit, aut non timet aut etiam fatetur; Cael. 23. cum ... eum timentem ... confirmasti; Piso 83. ne turpe sit ... dicere incipientem timere; Milo 1. ut ... ne non timere quidem ... possimus; ib. 2. ut neque timeant qui nihil commiserint et ..; ib. 61. quod tamen, cum te penitus recognovi, timere desino; Deiot. 4. simul ac timere desisses; Phil. II, 89. desinant ... ei, qui non timent, simulare se timere || timere se ||; ib. X, 17. timere non debeo; ib. XI, 37. f. III. alqd; Muren. 51.

accusator: ut neque accusator timere neque reus sperare debuerit; Cluent. 20.

II. **mit Ergänzung:** 1. Infinitiv: quod nomen referre in tabulas timeat; Qu. Rosc. 4. vos ... Allobrogum testimoniis non credere timetis? Font. 26.

2. indirecte Frage: iam nunc timeo quidnam ... eloqui possim; div. Caec. 42. esset vero timendum, quonam modo id ferret civitas! Milo 77. non enim tam timeo quid tu de rege Deiotaro ... velis iudicare; Deiot. 4. timere se dicunt quo modo ferant veterani exercitum Brutum habere; Phil. X, 15.

3. ne: f. **ne** (22 St.) B. III. S. 249.

4. ut: f. III. alqd; dom. 56. Phil. V, 48.

III. **mit Object:** alqm: quid erat quod iam Oppianicum ... quisquam timeret? Cluent. 170. quos multo magis quam Rullum timetis; leg. agr. I, 22. si te parentes timerent atque odissent tui;

17. quicquid increpuerit, Catilinam ti-
18. hoc etiam sunt timendi magis, quod
[, 5. ille erat unus timendus ex istis om-
). 16. quem timueris; Sulla 83. quem
nte aliquanto timebas; Vatin. 25. etiam
non timeret; Milo 52. si Milonem times;
non enim tua ulla culpa est, si te aliqui
t, contraque summa laus, quod minime
n fuisse senserunt; Marcell. 20. ut quis-
timere incipiat; Delot. 39. timeri se ne
lem volunt; Phil. XII, 29.
hoc timent homines; div. Caec. 68. credo
lem Indutiomarum in testimonio timuisse;
9. cum insula Delos ... nihil timebat;
mp. 55. nihil mali timuit; Cluent. 18.
ita sum perturbatus, ut omnia timerem;
uae ... timebatis, ea ne accidere possent
isa sunt; leg. agr. II, 102. partim ideo fortes
iendo non erant, quia nihil timebant, partim,
ebant ||omnia timebant|| ; Muren. 51. nihil
Flacc. 44. in meo metu sibi nihil timere;
an hoc timebam, ... ut possem praesens
? ib. 56. eos ... de se nihil timere;
hominibus omnia timentibus tacendo lo-
videbantur; ib. 40. cum a me certe nihil
ib. 41. dum vos de vobis aliquid time-
). 94. quod novem tui conlegae sibi ti-
esse duxerint; Vatin. 17. quod de reditu
hil timerent; Planc. 71. eum ... eadem
quae ceteros; ib. 99. Cn. Plancium fuisse
on qui minus timeret, sed, si accideret ea,
nerentur, mecum ea subire ... vellet; ib.
nia timeo; Rab. Post. 48. omnia ... ti-
Milo 42. multi haec etiam timentes in
nem caderent; ib. 50. cavebat magis Pom-
iam timebat, non ea solum, quae timenda
ed omnia, ne vos aliquid timeretis; ib. 66.
lleges ... ei quid timendum sit? Phil. II,
turpe senatori esset nihil timere; ib. III,
t alia quae magis timeam et cogitem; ib.
quam ob rem ab eo ... nihil timere ...
ib. 51. si quid esset quod a M. Bruto
m videretur; ib. X. 17. quid timemus?
, 16. non sunt omnia timenda; ib. 25.
. timuerimus a domestis hostibus? ib. XIV,
ec a quibus timebantur, eos hostis appel-
bitamus? ib. 10. ſ. invidiam; Cluent. 7.
: ſ. iudicium; Milo 36.
m: ab hoc igitur viro quisquam bellum
Phil. X, 14.
iam: nihil fore quod Capuam timeremus;
. II, 88.
atem: ut ... non caritas timeretur; dom.

m: si .. timeret casum aliquem; prov.
5.
iem: quod classem Archelai timeret; Rab.
).
icientiam: timuit mulier amens non suam
itiam, non odium municipum, non famam
; Cluent. 187. cuius (libidinis) conscien-
il est quod quisquam timeat; Rab. Post. 11.
en: non iam hoc Clodianum crimen time-
ilo 67.
le: ſ. vim.
citum: nec tam timendus est nunc exerci-
Catilinae quam isti, qui ..; Muren. 79.
um: cuius belli exitum omnes timeremus;
, 39.
s: ſ. vim.
m: ſ. conscientiam; Cluent. 187. vim.
iam: quin Galliam maxime timendam huic
putaret; prov. cons. 33.
em: quem quidem ego hostem quam vehe-
foris esse timendum putem; Catil. II, 4.

quem (hostem) ... non timeo; ib. 17. si adulescens ... aut hostem aut patris imperium timuisse ... videretur; Muren. 11.
imperium: ſ. hostem; Muren. 11.
inimicitias: tacitae magis ... inimicitiae timendae sunt quam ..; Verr. V, 182.
invidiam: nihil esse homini tam timendum quam invidiam; Cluent. 7. se ... invidiam atque offensionem timere; ib. 69. an invidiam posteritatis times? Catil. I, 28.
iudicium: ut non timeret illa (iudicia); Scaur. c. 1, § 2 iudiciumne timui? non servos, non arma, non vim? Milo 36. mihi ... iudicium timendum fuit; ib. qui ... iudicia non timeat; Phil. II, 115.
legem: qui Clodii leges timuerunt; dom. 71. legem illi se Clodiam timere dicebant; Sest. 69.
limen: ſ. vim.
malum: ſ. alqd; Cluent. 18.
missionem: non sine causa legatorum [istam] missionem semper timui; Phil. VII, 1.
mortem: me mortem timuisse; dom. 95. mortem ... ego vir consularis ... timerem? Sest. 48. mortem me timuisse dicis; Planc. 90.
noctem: ſ. vim.
nomen: qui saepe istius ducis nomen audissent, saepe timuissent; Verr. V, 65. qui nomen numquam timuissent maritimi praedonis; ib. 70.
odium: ſ. conscientiam; Cluent. 187. — offensionem: ſ. invidiam; Cluent. 69. — parietes: ſ. vim.
periculum: si periculum non timeret; Milo 82.
poenam: ab eisne ||ab hisne, ab his|| poenam timeret, quos liberavisset? Milo 79.
reditum: cum .. eius ... pestifer reditus timeretur; Phil. III, 3. cum ... M. Antonii reditum timeremus; ib. IV, 3.
servos: ſ. iudicium; Milo 36.
stultitiam: cuius ... prudentiam admiramur, eius stultitiam timemus? Phil. V, 50.
Syracusas: denique Syracusas totas timet; Verr. V, 69.
testem: nullum in hac causa testem timemus; Sulla 79. ſ. vim.
venenum: ut venenum timeres; Cael. 33.
vexillum: illud vexillum Campanae coloniae, vehementer huic imperio timendum, Capuae a xviris inferetur; leg. agr. II, 86.
vim: nonne timuisse, si minus vim deorum hominumque famam, at illam ipsam noctem facesque illas nuptialis? non limen cubiculi? non cubile filiae? non parietes denique ipsos, superiorum testis nuptiarum? Cluent. 15. ſ. iudicium; Milo 36.
virtutem: utrum hostes magis virtutem eius pugnantes timuerint an ..; imp. Pomp. 42.
uxorem: cum hanc suam uxorem ... timeret; Scaur. 8.

timide, furchtsam, behutsam, attingo: timide et diffidenter attingere rationem veneficii criminum; Cluent. 1.
cogito: de se timide cogitare; Cael. 16.
confiteor: nos non timide confiteremur; Planc. 44.
defendo: altera (pars) me deposcere, ... altera timide defendere ... putabatur; sen. 33.
descendo: viri boni ... timide tamen ... istuc descendunt; Quinct. 51.
dico: ipso praesente ... timidius dicerem; Caecin. 77. reliquum est ut de felicitate ... timide et pauca dicamus; imp. Pomp. 47. ut hoc, quod timide dicam, consecutus sim; Cluent. 51. timide .. dico; Flacc. 13. quamquam a me timide modiceque dicetur; Sulla 80. timide dico; Planc. 24. timide hoc dicam; Phil. XII, 24.
ligurrio: non reperietis hominem timide ... ligurrientem; Verr. III, 177.

timiditas, Furchtsamkeit: I. sunt: vide ... quantae timiditates (sint); Milo 69.

II. propono: quam condicionem supplicii maiores in bello timiditati militis propositam esse voluerunt; Cluent. 129.

III. vituperatio: me .. non nulla imperitorum vituperatione timiditatis meae ... liberavit; har. resp. 49.

IV. propter: propter nescio quam timiditatem Cael. 36. cui bello ... propter timiditatem tuam ... defuisti; Phil. II, 71.

timidus, furchtsam, schüchtern, behutsam: A alqs: si tandem aliquem divitem timidum ... nactus esset; Qu. Rosc. 19. an te ... conscientia timidum .. faciebat? Verr. V, 74. an M. Annii ... summa auctoritas paulo diligentiorem timidioremque (te) fecerat? ib. 156. is .. timidior videatur quam ..; Caecin. 8. minime timidum ... esse oportere eum, qui ..; Muren. 50. eos ... timidos fuisse; Flacc. 20. fac me timidum esse natura; dom. 56. si quem .. timidum (viderit); Sest. 1. nimium me timidum ... fuisse confiteor; ib. 36. si leviores sunt, desciscunt; si timidiores, desunt; ib. 101. neque tam fui timidus, ut ..; Piso 20. cum tu timidus ac tremens ... lauream ... abiecisti; ib 74. non poteram Cn. Pompeium ... timidum suspicari; Milo 66. ut ... malim videri nimis timidus quam parum prudens; Marcell. 21. qui ... tam timidus fuerit; Phil. II, 74. cum ... ita timidi sint, ut ..; ib. VIII, 32. desinant ... hi cauti || hi carte, hi, ii || ... nimium esse timidi; ib. X, 17. nemo me minus timidus; ib. XII, 24.

ambitio: scio enim quam timida sit ambitio; Milo 42.

amici: ut ... timidis amicis ignoscam; sen. 23.

animus: quid C. Neronis ... animum nimium timidum (proferam)? Verr. I, 75.

cives: negat ingratis civibus fecisse *se* quae fecerit, timidis ... non negat; Milo 95.

consul: omnes ... sequentur auctoritatem consulis ... non timidi in contentionibus; leg. agr. I, 27.

creditor: ingemuit gravius timidior quidam creditor; Fr. B. XIII, II, 5.

defensor: quem habuit ille pestifer annus ... minime timidum ... defensorem salutis meae; sen. 3.

homo: homo timidus ... subito ipse te retinebas; Quinct. 39. timidos homines ... deterrere; Verr. a. pr. 28. homo timidus imperitusque ... non putavit ..; Caecin. 18. rem publicam vigilanti homini, non timido, diligentique || non timido, diligenti; al. || commisistis; leg. agr. II, 100. homo enim videlicet timidus ... vocem consulis ferre non potuit; Catil. II, 12.

viri: syngrapha sestertii centiens per legatos, viros bonos, sed timidos, ... facta in gynaecio est; Phil. II, 95.

B. allein: si ... timidos atque supplices ... odisse solemus; Milo 92.

timor, Furcht, Befürchtung, Angst: I. Subject: abest: dum timor abest; Phil. II, 90.

accedit: huc accedit summus timor; Sex. Rosc. 9.

cogit: haec me ... vobiscum agere coëgit non timor meus de vestra fide; Verr. I, 23.

detrahit: ut ... tantum facultatis timor detrahat; Deiot. 1.

est: qui timor fuit? dom. 56. in quo (homine) ... supplicii timor est; prov. cons. 14. nullus iste timor esse debet; Phil. V, 50. s. II, 1. denuntio.

facit: timor eius, perturbatio ... haec aperta et manifesta faciebant; Cluent. 54. quamquam bonum te timor faciebat; Phil. II, 90.

movet: nihilne te nocturnum praesidium Palatii, ... nihil timor populi ... moverunt? Catil. I, 1.

obsistit: furori tuo non mentem aliquam aut timorem [tuum] ... obstitisse; Catil. I, 15.

oritur: ut maior timor oriatur; Phil. VIII, 3.

pendet: nonne ... omnis seditionis timor atque opinio ex Autronii improbitate pendebat? Sulla 66.

subest: nullus timor, nulla suberat suspicio; Phil. XII, 27.

valet: plus multo valebat periculorum impendentium timor; Milo 34.

versatur: versabitur in rostris furor, in curia timor; Muren. 85.

videtur: quod in meo reditu spes otii ... sita videbatur, in discessu autem cotidianus seditionis timor; dom. 15.

II. nach Verben: 1. adfero: timorem attulerunt — quamquam mihi quidem nullum; Phil. VIII, 22.

appello: alii errorem appellant, alii timorem; Ligar. 17.

comprimo: ad timorem comprimendum; dom. 140.

denuntio: „nec timor (est), quem denuntiat inimicus". quid ergo? ab amico timor denuntiari solet? Phil. III, 22.

depello: qui primus ... timorem huic ordini .. depulit; sen. 19.

depono: timorem, si quem habetis, deponite; Milo 4.

eripio: hunc mihi timorem eripe; Catil. I, 18.

habeo: s. depono.

memini: tantum timorem omnium in quo meminimus; Phil. I, 37.

inicio: timorem bonis iniecistis; leg. agr. I, 23. qui timor bonis omnibus iniectus sit; Muren. 50.

tollo: regni timore sublato; Phil. I, 4.

vinco: vicit pudorem libido, timorem audacia; Cluent. 15.

2. sum: timoris mei non est conari ..; sen. 30.

3. sum: nam Ti. Graccho ... senatus severitas dolori et timori fuit; har. resp. 43.

4. libero: qui sint .. a te liberati timore; Deiot. 39.

5. abutor ad: abuti deorum immortalium numine ad hominum *metum* timoremque voluisti? dom. 125.

converto ad: convertit se aliquando ad timorem; Sulla 17.

recreo ex: cum vix se ex magno timore recreasset; Catil. III, 8.

sum in: qui in timore fuissent; Sest. 28.

III. nach Adjectiven: particeps: qui particeps et consilii vestri fuit et timoris; Sulla 12.

plenus: ego qualem ... acceperim rem publicam .. intellego: ... plenam timoris; leg agr. II, 8.

IV. nach Substantiven: causa: timoris enim causam, non vitae poenam in illa potestate esse voluerunt; Cluent. 120. timoris et periculi fuit illa causa communis; Sulla 9.

cogitatio: vestram memoriam ad timoris praeteriti cogitationem excitate; Sest. 11.

nomen: qui si pacis, id est timoris nostri, nomen audierit; Phil. XII, 8.

signum: nomen ipsum legationis ultro missae timoris esse signum videbitur; Phil. V, 26.

V. Umstand: 1. adficere: primum magnitudo periculi summo timore hominem adficit; Quinct. 6.

amitti: Cleomenis timore et fuga (classem esse amissam); Verr. V, 101.

dici: quanto timore dicantur; Font. 23.
moderari: sententiam .. suam ... tum spe tum timore || tum spectum timore, al. || moderari; Phil. XIV, 17.
moveri: movetur eo timore, quo nostrum unus quisque? Font. 27.
perterreri: illi .. alio tum timore perterriti; Sest. 40.
prolabi: uti permultis in rebus timore prolaberer; Quinct. 77.
quaerere: caeco quodam timore ... studii sui quaerebant aliquem ducem; Ligar. 3.
reprimi: furor eius ... timore repressus est; Verr. IV, 41.
surgere: quo timore (surrexi); Cluent. 57.
uti: quo (silentio) eram ... usus, non timore aliquo, sed .. dolore; Marcell. 1.
2. in: hunc in illo timore et fuga Tigranes ... excepit; imp. Pomp. 23. in summo timore omnium cum armatis advolavit; Cluent. 25. multa ... in vestro timore sanavi; Catil. IV, 2. numquam illum *in* illo summo timore ac periculo civitatis ... metum ... sedare voluisse; Sest. 8. cum in magno motu et multorum timore intentus *est* arcus in me unum; ib. 15. in summo .. timore quiescendum esse arbitrabatur; Deit. 11.
propter: neque aliis voluntas (erit) propter timorem; imp. Pomp. 18. non nulli propter timorem ... discesserunt; dom. 8.
sine: ut ea, quae sciret, sine timore iudicaret; Catil. III, 8. quos ... testis ... sine ullo timore ... exspecto; Cael. 66. ut ... ne non timere quidem sine aliquo timore possimus; Milo 2.

tingo, färben: nihil nisi conchylio tinctum; Verr, IV, 59.

tiro, Rekrut, Neuling: I, 1. sentiunt: quid tirones milites, ... quid cuncta Italia de vestra gravitate sentiat; Phil. XI, 39.
2. sum: qui ... tiro esset; Sex. Rosc. 17. L. Appuleium esse ... hominem ... exercitatione tironem; div. Caec. 47. tametsi non provinciae rudis erat et tiro; Verr. II, 17. cum essem tiro in eius exercitu; Phil. XII, 27.
II. legiones: quod idem legiones tironum fecerint; Phil. XIV, 36.

titubanter, unsicher: posuistis enim, atque id tamen titubanter et strictim, coniurationis hunc ... participem fuisse; Cael. 15.

titubo, stammeln, stocken, verfehlen: I. alqs: si verbo titubaverint; Flacc. 22. cum Licinium titubantem ... mulieraria manus ista de manibus amiserit || miserit, emiserit ||; Cael. 66. titubare haesitare, quo se verteret nescire; Fr. C. 32.
lingua, mens: quod ... mente ac lingua titubante fecisse dicatur; dom. 139.
II. alqd: si tantulum offensum titubatumque sit, ut ..; div. Caec. 42.

titulus, Ehrenname: qui ... posset sustinere ... titulum consulatus; Piso 19.

toga, Toga, Mantel, Friedenskleid: I. cedit: tuis armis cessit toga; Phil. II, 20.
est: quod .. permulta essent ornamenta, ... toga praetexta, sella curulis; Cluent. 154. quia pacis est insigne et otii toga; Piso 73.
II, 1. abicio: f. IV, 2. cum; sen. 12.
consequor: qui ... praetextam togam consequuntur; Balb. 57.
conficio: f. vendo.
dico: non dixi hanc togam, qua sum amictus; Piso 73.
do: fructus illos datos: ... togam praetextam; Verr. V, 36. cui superior annus idem et virilem patris et praetextam ... togam dederit; Sest. 144. cui ... toga pulla umquam data est? Vatin. 31. qui ut huic virilem togam dedit; Cael. 9.
eripio: eripies .. pupillae togam praetextam? Verr. I, 113.
reddo: sumpsisti virilem, quam statim muliebrem togam reddidisti; Phil. II, 44.
retineo: si togam retinuisset; Rab. Post. 26.
sumo: f. reddo.
vendo: te aediliciam praetextam togam, quam frustra confeceras, vendidisse; Vatin. 16.
2. cedo: cedant arma togae; Piso 72. 79. Phil. II, 20. tuae ... togae summum imperatorem esse cessurum; Piso 73.
3. redeo ad: populum Romanum ... redisse ad togas; Phil. XIV, 3.
sum in: in lictoribus [in toga] || et in toga || et praetexta esse consulatum; Piso 23.
III. nomen: propter togae nomen; Verr. V, 157.
socius: mea consilia pacis et togae socia ... fuerunt; Marcell. 14.
IV, 1. amiciri: f. **amicio** (3 St.) B. I, S. 203, a.
cohiberi: nobis ... annus erat unus ad cohibendum brachium toga constitutus; Cael. 11.
2. cum: quod ille cum toga praetexta ... venerat; Verr. I, 152. cum toga praetexta, quam omnes praetores ... abiecerant, inrisit squalorem vestrum; sen. 12. ut ... cum toga pulla accumberes; Vatin. 30. quis in funere familiari cenavit cum toga pulla? ib. 31. dominum cum toga pulla (videres)? ib. 32. cum calceis et toga; Phil. II, 76.
in: hunc ... in hac toga rogationis iniustissimae subitam acerbitatem ... deprecantem; Sest. 144. si quaereres quidnam egisset in urbe et in toga; Phil. I, 18.

togatus, mit der Toga bekleidet, im Friedenskleide, römischer Bürger: A. alqs: quis enim esset .. togatus qui ... non moveretur? Verr. I, 74. quod mihi primum ... togato contigit; Catil. III, 15. ut ... ego togatus . . hoc ... discutiam; Muren. 84. cui uni togato supplicationem decreverit; Sulla 85. mihi togato senatus ... templa patefecit; Piso 6. ut ei Romae togato esse liceret; Rab. Post. 26 qui togatus in re publica ... versatus sit; Phil. I, 18. ad quas (aras) togati adierimus; ib. XIV, 2. f. dux; Catil. III, 23.
consul: qui consul togatus armatos vicerim; dom. 99.
creditores: erant non nulli togati creditores Graecorum; Verr. I, 73.
dux: me uno togato duce et imperatore; Catil. II. 28. togati me uno togato duce et imperatore vicistis; ib. III, 23. quin ... multa .. uterque dux faceret armatus, quae idem togatus fieri prohibuisset; Marcell. 24.
exstinctor: quoniam togatum domestici belli exstinctorem ... foedasset; har. resp. 49.
Gallia: „Galliam .. togatam remitto, comatam postulo"; Phil. VIII, 27.
homines: quae latebra togatis hominibus esse possit; Cael. 63.
hostis: quod in hostem togatum decerni est solitum; Phil. II, 51.
imperator: f. dux.
iudex: non debent togati iudices a Musarum honore ... abhorrere; Arch. 27. accipietne excusationem ... Graeculi iudicis, modo palliati, modo togati; Phil. V, 14.
testis: quem voles .. testium ... sive togatum sive Siculum; Verr. II, 152.

B, a, I. solent: quamquam hoc honore usi togati solent esse; Phil. VIII, 32.

II, 1. interimo: quoscumque potuerunt togatos interemerunt; Flacc. 61.

2. habeo: qui honos togato habitus ante me est nemini; Catil. IV, 5. qui honos ... habitus est togato ante me nemini; Phil. II, 13.

oppono: nec armati exercitus terrorem opponet togatis; Sest. 52.

satis facio: cum utrisque satis facere non posset, et Siculis et togatis; Verr. II, 154.

III, 1. caterva: cum magna caterva togatorum; Sex. Rosc. 135.

advocatio: advocationem togatorum ... movisse; Caecin. 43.

2. crudelitas in: crudelitatem regis in togatos ... vitavit; Rob. Post. 27.

IV. causa: togatorum .. causa multa feci; Verr. II, 166.

b. ago: cum ageretur togata; Sest. 118.

togula, kleine Toga: togulae lictoribus ad portam praesto fuerunt; Piso 55.

tolerabilis, erträglich: alqs: hos ... tolerabilis censes civitati fore? Phil. XII, 15. tolerabilis fuisse videtur Catilina; ib. XIII, 22.

alqd: tolerabilia fuerunt illa; Milo 20. quamquam haec quidem iam tolerabilia videbantur; ib. 76. ferremus, etsi tolerabile non erat; Phil. XI, 12.

aestimatio: ut .. tolerabilis (aestimatio) Siculis ... esse debuerit; Verr. III, 174.

condicio: ut secum aliquid integra sua fama, qualibet, dum modo tolerabili, condicione transigeret; Quinct. 97. servus est nemo qui modo tolerabili condicione sit servitutis; Catil. IV, 16.

cupiditates: quae (cupiditates) ... tolerabiles haberi solent; Cael. 28.

dissensio: tolerabilior erat nostra dissensio; Phil. II, 38.

status: fore aliquem tolerabilem statum civitatis; Phil. XIII, 2.

tolero, ertragen: audacias: non enim iam sunt mediocres hominum libidines, non humanae ac tolerandae audaciae; Catil. II, 10.

bellum: maximum, frumenti numerum ad Hispaniense bellum tolerandum imperavit; Font. 13.

hiemem: se facilius hiemem toleraturos; Catil. II, 23.

munus, vectigal: si hoc munus et hoc vectigal aratio tolerare ... potest; Verr. III, 201.

tollo, aufrichten, aufheben, erheben, wegnehmen, vernichten, beseitigen: I. **absolut:** 1. unpersönlich: prohibitio tollendi ... vim adhibeat pactioni; Verr. III, 37.

2. alqs: NE TOLLAT ... EX AREA; Verr. III, 37. malo .. plus dare quam non mature ex area tollere; ib. „non tollam potius, quam paciscar"; ib. deportandi dies praestituta tollere cogebat ex area, ib. ut ex area nisi pactus esset arator ne tolleret; ib. 51. nemo .. attigit, ut hic tolleret? ib. IV, 7. tollere incipiunt, ut referrent; ib. 65.

II. **mit Object:** alqm: tollitur ... in Galliam Naevius; Quinct. 12. ut hic ... tolleretur; Sex. Rosc. 28. illum ... in crucem esse sublatum; Verr. V, 7. totum (Sthenium) ... ex sua patria ... sustulisti; ib. 128. ille ... pro mortuo sublatus perbrevi postea est mortuus; ib. 142. ut ... in crucem tolleretur; ib. 168. ut eum testimonio posset tollere; Font. 24. ipsum M. Aurium ... tollendum .. curavit; Cluent. 23. qua ratione Habitum veneno tollere conatus sit cognoscite; ib. 45. Vibium Capacem ab hoc A. Cluentio veneno esse sublatum; ib. 165. si ex tanto latrocinio isto unus tolletur; Catil. I, 31. illo (Catilina) sublato; ib. II, 3. iam pridem ego L. Catilinam ... sustulissem; ib. quoniam illum ... ad deos immortalis ... sustulimus; ib. III, 2. nec minus vellent .. te quoque aliqua ratione ... tollere; Muren. 82. inimicus M. Caelius ... sublatus erat e numero recuperatorum; Flacc. 11. in caelum huius proavus Cato tollitur; Arch. 23. non posse quemquam de civitate tolli sine iudicio; Sest. 73. potestis tollere e civitate quem voltis; Rab. Post. 11. Deiotarum cum plures in equum sustulissent; Deiot. 28. in caelum vos ... umeris nostris tollemus; Phil. XI, 24. qui Catilinam haec molientem sustulerim; ib. XIV, 14. sublatus e proelio rei publicae vitam reservavit; ib. 26.

alqd: si ... quod relatum esset tolli coëgisses; Verr. I, 88. tu ipse ex Siciliensi edicto hoc sustulisti; ib. 112. quae ... edixeras, ea sola te ... ex edicto Siciliensi sustulisse; ib. 118. quasi quicquam redivivi ex opere illo tolleretur; ib. 148. referendo in tabulas ... quod gestum non esset, tollendo quod esset; ib. 158. tollit ex tabulis id, quod erat; ib. II, 101. cum ea, quae in magistratu gessisti, sustulit; ib. 140. cetera de oratione mea tollam; ib. III, 103. illa, quae quondam erant Himera sublata; ib. IV, 73. non audebat palam poscere aut tollere quae placebant; ib. 93. haec iste omnia ... tollenda atque asportanda curavit; ib. 104. qui ex illo sacrario quicquam ... tollere ... auderet; ib. V, 7. hoc ... esse sublatum; ib. 47. ut .. quae vellet, in litteras civitatum [tolli et] || et tolli et || referri iuberet; ib. 103. tollatur id ex causa, quod in causa non est; Cluent. 124. haec ... sustulerunt; leg. agr. II, 87. quos si meus consulatus ... sustulerit; Catil. II, 11. quod perditi cives sublatum per nos criminabantur; Sest. 123. lex id Gellia ... sustulisset; Balb. 32. quae senatus sustulerat; Piso 9. ut aliquando illud „paene" tollatur; Phil. II, 101. quaero ab inimicis, sintne haec ... sublata ... per me; Fr. B, XII, 8. sublata; ib. s. onus.

accusatores: et accusatores et iudices sustulerunt; Sex. Rosc. 91.

acta: VIIvirum acta sustulimus; Phil. VI, 14.

actionem: quod priorem actionem totam sustulisti; Scaur. 30.

aditum: aditus templorum erant ... sublati; sen. 32. sublato aditu; Piso 23.

adiutores: adiutoribus sublatis; Balb. 26.

adoptionem: qua (adoptione) sublata; dom. 38.

ambitionem: ambitionis *tollendae* || ambitionis || ... causa; Verr. II, 37. s. studia; Verr. II, 132.

amicitias: sublatis amicitiis; Plauc. 80.

Apollinem: quem (Apollinem) iste Chio sustulit; Verr. V, 185.

aram: senatus ... aram tollendam ... censuit; dom. 137.

auctoritatem: sic reliqua auctoritas senatus ... sublata est; Milo 14.

audaciam: se audaciam improborum sustulisse Tull. 12.

aulaeum: aulaeum tollitur; Cael. 65.

auspicia: auspiciis sublatis; Vatin. 23. cum auspicia augur, intercessionem consul sustulisses; Phil. II, 6.

auxilium: ut illud summum auxilium maiestatis ... de re publica tolleretur; Rabir. 2. sublato auxilio; Vatin. 21.

basim: si etiam basim ... sustulisset; Verr. IV, 79. tollendam (basim) ... locaverunt; ib.

bellum: quod bellum exspectatione eius ...

imminutum est, adventu sublatum; imp. Pomp. 80.
beneficium: f. spolia.
calamitatem: quam (rogationem) promulgarat non de tollenda, sed de levanda calamitate fratris sui; Sull. 63.
caput: caput illud pulcherrimum ... num dubitasti tollere? Verr. IV, 128.
carnificem: quid enim optari potest quod ego mallem quam me in consulatu meo carnificem de foro, crucem de campo sustulisse? Rabir. 10.
causam: alterius rei causam vosmet ipsi ... sustulistis; Caecin. 9. mora est adlata bello, non causa sublata; Phil. VI, 1. tollite hanc: nullam tam pravae sententiae causam reperietis; ib. XIV, 3. f. ius; leg. agr. III, 11.
cenam: prius illum sepultum quam huic cenam sublatam; Scaur. c. 2, § 1.
censuram: vetus illa magistra pudoris et modestiae, censura, sublata est; Piso 9.
Cererem: hanc ipsam Cererem, ... principem omnium sacrorum ..., a C. Verre ... esse sublatam; Verr. IV, 109.
citharistam: illum Aspendium citharistam ... sustulit; Verr. I, 53.
civem: quod (malum) tot civis .. sustulit; Sex. Rosc. 154. quos (civis) ... in crucem sustulit; Verr. I, 7. civem Romanum ... sublatum esse in crucem; ib. 13. in quam (crucem) iste civem Romanum ... sustulit; ib. IV, 24. in crucem tollere (civem Romanum); ib. V,•170. ut singuli cives ... e civitate tollantur; dom. 44. eos enim civis pugna illa sustulerat; Phil. XIV, 23. f. spem; Cluent. 32.
clamorem: clamor a vigilibus fanique custodibus tollitur; Verr. IV, 94.
classis: ille enim classis praedonum, urbis, portus, receptacula sustulit; Flacc. 29.
cognitionem: cuius iudicium legumque datio, captorum agrorum ipsius virtute cognitio tollitur; leg. agr. II, 60.
colonias: „veteranorum colonias ... sustulistis". nos sustulimus an ... sanximus? Phil. XIII, 31.
comitia: tributa (comitia) ... sustulit; leg. agr. II, 27.
condicionem: f. ius; Verr. V, 50.
conloquium: f. societatem.
consilium: ut ... publicum consilium funditus tolleretur; Sest. 42. f. magistratus; leg. agr. II, 88.
consuetudinem: f. rationem.
controversias: neque instituere litium actiones malebat quam controversias tollere; Phil. IX, 11.
crimen: iam hoc tuo testimonio crimen sublatum est; Qu. Rosc. 25. nam omnino tolli (crimen) posse non arbitrabatur; Verr. V, 103.
crudelitatem: hanc (crudelitatem) tollite ex civitate; Sex. Rosc. 154.
crucem: f. carnificem.
cultionem: si agri cultionem sustuleris; Verr. III, 226.
cupiditatem: f. studia; Verr. II, 132.
custodias: custodias sustulit; prov. cons. 10.
dationem: f. cognitionem.
deam: quam (deam) ex urbe tota sustulisti; dom. 110. hanc deam quisquam violare audeat ... a fure sublatam? ib. 112.
decreta: decreta Centuripinorum ... non tolluntur; Verr. II, 162.
decumam: f. medimna.
defensionem: qua in re praetor illi improbam defensionem tolli voluit; Tull. 33.
dentis: praefectum regium dentis eburneos ... e fano sustulisse; Verr. IV, 103.
deum: qui etiam inventorem olei deum sustulisset; Verr. IV, 139.
diadema: non enim abiectum (diadema) sustuleras, sed attuleras domo meditatum ... scelus; Phil. II, 85.
dictaturam: dictaturam ... funditus ex re publica sustulit; Phil. I, 3. dictaturam sustulisti; ib. II, 115. si quam legem ... de .. dictatura in perpetuum tollenda ... tulisse M. Antonius dicitur; ib. V, 10.
diem: ut dies XXXV ‖XLV‖ inter binos ludos tollerentur; Verr. II, 230. cum diem festum ... sustulissent; ib. IV, 151. dies festos ... tollerent; ib. si quae res illum diem ... sustulit; dom. 45. sustulit illum diem fortuna populi Romani; Phil. II, 88.
digitum: digitum tollit Iunius patruus; Verr. I, 141.
dignitatem: f. fidem; leg. agr. I, 23.
dilectum: qui ... omnium .. rerum dilectum atque discrimen pecunia sustulisset; Verr. II, 123.
discordiam: tollatur haec e civitate discordia; har. resp. 55.
discrimen: f. dilectum.
dubitationem: quae (res) tollat omnem dubitationem; Verr. III, 178. hanc igitur dubitationem ... senatus ... sustulit; Phil. IV, 2.
epigramma: quod (epigramma) ... certe una sustulisset; Verr. IV, 127.
errorem: omni errore sublato; Cluent. 83. Milo 7. iam omnis omnium tolletur error; leg. agr. I, 18. ut tollatur error; Sest. 97.
fidem: fidem de foro, dignitatem de re publica sustulistis; leg. agr. I, 23. sublata erat de foro fides; ib. II, 8. fidem .. ipsa tollit consensio; Scaur. 38.
fiscum: qui fiscum sustulit; Verr. III, 183.
frumentum: ne quis frumentum de area tolleret; Verr. III, 36.
gentem: nulla gens est quae non .. ita sublata sit, ut ..; prov. cons. 31.
genus: ut genus hoc totum multarum ... tolleretur; Verr. I, 156.
gloriam: P. Africani ... rerum gestarum gloriam, memoriam virtutis ... C. Verrem sustulisse; Verr. IV, 78.
gradus: ut omnes et dignitatis et gratiae gradus tollerentur; Muren. 47. gradus eiusdem templi tollebantur; Sest. 34.
gratiam: f. memoriam; Planc. 81. suffragationem. — heredem: f. spem; Cluent. 42.
hereditatem: f. nexa.
hominem: hunc hominem ... de medio tolli posse; Sex. Rosc. 20. nonne videntur hunc hominem ex rerum natura sustulisse? ib. 71. illum hominem ... de civitate esse sublatum; Cluent. 79. hominem veneno apertissime sustulit; dom. 115.
honorem: non omnis honos ab isto dignitatis ... sublatus est? Verr. V, 84.
ignem: non ... praedonum adventum significabat ignis e specula sublatus; Verr. V, 93.
indicia: quae vetustas tollet operum ... taetra monimenta, sceleris indicia latrociniique vestigia? Phil. XII, 12. f. spolia.
infamiam: f. turpitudinem; Verr. a. pr. 49.
inimicum: f. alqm; Flacc. 11.
iniurias: ut has omnis iniurias tollatis; Verr. III, 227.
insigne: non dubitavit illud insigne penatium... tollere; Verr. IV, 48. f. magistratus; leg. agr. I, 19.
intercessionem: f. auspicia; Phil. II, 6. — interdictum: f. ius; leg. agr. III, 11. — inventorem: f. deum. — iudicem: f. accusatorem. quaestionem; Vatin. 34. — iudicium: f. **iudicium**, II, 1. tollo (17 St.) B. II, S. 802, b.

ius: sustulisti ius imperii, condicionem sociorum, memoriam foederis; Verr. V, 50. quo (iure) sublato; Caecin. 5. hoc (iure civili) sublato; ib. 70. cum ... ius illud matrimonii castum ... damnatione viri sublatum arbitraretur; Cluent. 175. ut ... omne nostrum ius, potestas libertasque tollatur; leg. agr. II, 29. hac lege ius civile, causae possessionum, praetorum interdicta tollentur; ib. III, 11. iure iudiciisque sublatis; Sest. 73. quod (ius) vi et armis omne sublatum est; Phil. I, 26. nisi ... ius tribunicium sublatum ... esset; ib. II, 53.

latebram: illam latebram tollere; Tull. 11.

laudationem: ut illam laudationem ... tollerent; Verr. IV, 140. UT LAUDATIO ... TOLLERETUR; ib. 145.

legem: f. **lex,** II, 1. tollo (13 St.) B. III, S. 33, b.

liberos: ut proscriptorum liberi ... tollantur; Sex. Rosc. 152. ex Miseno .. eius ipsius liberos ... a praedonibus esse sublatos; imp. Pomp. 33. qui ex Fadia sustulerit liberos; Phil. XIII, 23.

liberalitatem: noli tollere ex ordine nostro liberalitatem; Planc. 47.

libertatem: libertatem vestram hac lege tolli; leg. agr. II, 24. num obscure libertas vestra tollitur? ib. 75. f. ius; leg. agr. II, 29.

litteras: ut, si quae essent incisae ... litterae, tollerentur; dom. 137.

ludos: si ludi ... sublati sunt; har. resp. 23.

magisterium: f. notionem.

magistram: f. censuram.

magistratus: maiores nostri Capua magistratus, senatum, consilium commune, omnia denique insignia rei publicae sustulerunt; leg. agr. I, 19. si ... magistratus, senatum, publicum ex illa urbe consilium sustulissent; ib. II, 88. etiam si senatum et magistratus sustulissent; ib. 90. f. quaestionem; Vatin. 34.

magmentarium: qui illud magmentarium sustulit; har. resp. 31.

mala: quanta mala florentissimae familiae ... sustuli! Phil. II, 46.

manus: manibus sublatis; Verr. IV, 5.

Marcellia: Syracusis Marcellia tolluntur; Verr. II, 51. quae (Marcellia) illi istius iussu sustulerunt; ib. 154. qui ... Marcellia tolli imperarit; ib. IV, 151.

medimna: non decumam debitam, non frumentum remotum atque celatum, sed tritici septem milia medimnum ... tollit; Verr. III, 54.

memoriam: cuius .. rei memoriam omnem tolli funditus ... arbitror oportere; Quinct. 70. ut ... omnis memoria funditus ex oculis hominum ... tolleretur; dom. 114. sublata memoria et gratia; Planc. 81. f. gloriam. ius; Verr. V, 50. spem; Cluent. 32.

mensam: mensam tolli iubet; Piso 67.

Mercurium: Mercurium ... esse sublatum; Verr. IV, 84.

metum: ut ... omnem .. metum tollatis; Sex. Rosc. 6. numquam illum ... neque communem metum omnium nec propriam ... suspicionem ... tollere ... voluisse; Sest. 8.

modios: Apronium ... CCC milia modium tritici ... sustulisse? Verr. III, 107.

monumentum: f. **monumentum,** II, 1. tollo (6 St.) B. III, S. 194, a. — morem: f. quaestionem; Vatin. 34.

Mucia: Mithridates in Asia ... Mucia non sustulit; Verr. II, 51.

mulierem: mulierem sustulit; Cluent. 40.

multam: furoris multam sustulerat; Deiot. 36.

nexa: ut non sustulerit horum nexa atque hereditates; Caecin. 102.

nomen: f. **nomen,** II, 1. tollo (12 St.) B. III, S. 322, b.

notionem: censorium iudicium ac notionem et illud morum severissimum magisterium non esse ... de civitate sublatum; prov. cons. 46.

nummos: nummos ... tollere solebat; Verr. II, 136.

observantiam: f. suffragationem.

obtrectatorem: cum studiorum obtrectatorem sustulissent; Font. 27.

onus: plus oneris sustuli quam ..; Sex. Rosc. 10. quid oneris in praesentia tollant; Verr. III, 1.

ornamenta: quae signa atque ornamenta ... sustulisses; Verr. I, 54. quae signa atque ornamenta ex urbe hostium ... sustulit; ib. 57. cum ... ornamenta sustulerit; ib. IV, 123. quae (ornamenta) ceteri tollenda esse arbitrantur; imp. Pomp. 40.

pacem: civili paci sublata; Phil. VIII, 11.

Palladium: te ... Palladium sustulisse; Milo 33.

partem: ut ... quinta prope pars vectigalium tolleretur; Sest. 55.

patres: ut patres conscripti ex re publica funditus tollerentur; Vatin. 35.

perfugium: te ... perfugium misericordiae tollere; Ligar. 14.

perniciem: ea vis ... illam perniciem ... sustulit; Milo 84.

phaleras: ab se invito phaleras sublatas || ablatas ||; Verr. IV, 29.

poenam: non poenam flagitii tolli dico oportere; Verr. V, 133. f. quaestionem; Vatin. 34.

portus: f. classis.

potestatem: sublata ... potestate; Verr. a. pr. 38. f. ius; leg. agr. II, 29.

praesidium: f. spem; Verr. V, 168. — principem: f. Cererem. viros; Vatin. 24. — proavum: f. alqm; Arch. 23.

provincias: qui ... provincias universas ex imperii populi Romani iure sustulerit; Phil. III, 30. provincias de populi Romani imperio sustulit; ib. VII, 15.

quaestionem: quaestionem, magistratus, morem maiorum, leges, iudices, reum, poenam esse sublatam; Vatin. 34. aut crimen est Caelio quaesitum aut quaestio sublata; Cael. 68. quaestiones ... tolluntur; Phil. I, 22. his duabus quaestionibus ... sublatis ib.

querellam: querellam praeteritorum dierum sustulit oratio consulum; Phil. V, 1.

rationem: tametsi non modo ignoscendi ratio, verum etiam cognoscendi consuetudo iam de civitate sublata est; Sex. Rosc. 3.

receptacula: f. classis.

regem: non solum regem, sed etiam regnum de re publica sustulissem; Phil. II, 34.

regnum: non modo regno, ... sed etiam regni timore sublato; Phil. I, 4. f. regem.

religionem: religionem tolle; Phil. II, 110.

rem: re ipsa sublata; Balb. 48.

renuntiationem: quia ... renuntiationem tolli iusserat; Verr. I, 88.

reum: f. quaestionem; Vatin. 34.

Romam: Romam ... cenaculis sublatam ... contemnent; leg. agr. II, 96.

sacellum: L. Pisonem ... sanctissimum Dianae sacellum ... sustulisse; har. resp. 32.

Sappho: quae (Sappho) sublata de prytanio est; Verr. IV, 126. haec Sappho sublata quantum desiderium sui reliquerit dici vix potest; ib. 127.

saxa: qui saxa iaceret quae de terra ipsi tollerent; Caecin. 60.

senatum: f. **senatus,** II, 1. tollo (7 St.) S. 447, b.

sententiam: sententiam meam de numero sententiarum sustulerunt; Phil. XIV, 22.
Seplasiam: ut ... Seplasiam sublaturus videretur; Sest. 19.
societatem: quid est aliud tollere ex vita vitae societatem, tollere amicorum conloquia absentium? Phil. II. 7.
sigilla: duo .. sigilla perparvola tollunt; Verr. IV, 95.
signum: quae (signa) ipsa Samo sublata sunt; Verr. I, 51. ad ea (signa) tollenda; ib. II, 85. illud (signum) ... sustulerunt; ib. IV, 77. signum Paeanis ... non sustulisti? ib. 127. illud (signum) Flaminius ita ex aede sua sustulit, ut ..; ib. 129. id (signum) Verres ex templo Iovis sustulit; ib. 130. f. **signum,** II, 1. tollo (13 St) S. 501, b.
simulacrum: quod eorum simulacra sanctissima C. Verres ex delubris religiosissimis sustulisset; div. Caec. 3 qui deorum simulacra ex fanis suis sublata in foro venerabantur; Verr. I, 59. simulacrum Dianae tollendum locatur; ib. IV, 76. quid, ... simulacrum Mercurii pulcherrime factum sustulisti? ib. 84. id (simulacrum) sustulit; ib. 109. tu simulacrum Cereris tollere audebas? ib. 112. cuius ... pulcherrimum simulacrum Syracusis sustulit; ib. V, 184. cuius simulacrum ... tollendum .. curavit; ib. 185. ut simulacrum ... alterum ... sustulerit; ib. 187.
spem: istum ... omnem spem posteritatis avaritia sua sustulisse; Verr. III, 119. tolle hanc spem, tolle hoc praesidium civibus Romanis; ib. V, 168. quae (mulier) spem parentis, memoriam nominis, subsidium generis, heredem familiae, designatum rei publicae civem sustulisset; Cluent. 32.
spolia: tolli ex urbe monumentum maiorum, spolia hostium, beneficia clarissimi viri, indicia societatis; Verr. II, 88.
statuas: cum ... statuas Centuripini publice sustulissent; Verr. II, 162.
studia: ut studia cupiditatesque honorum atque ambitiones ex hominibus .. tollerentur; Verr. II, 132. sublata sunt studia; Planc. 15. municipiorum studia tollentur; Phil. VIII, 4.
subscriptiones: censorias subscriptiones esse sublatas; Cluent. 121.
subsidium: f. spem; Cluent. 32.
suffragationem: ut suffragatio, ut observantia, ut gratia tolleretur; Planc. 44.
suffragium: suffragium sustulit; Phil. VII, 16.
supercilium: altero ad frontem sublato, altero ad mentum depresso supercilio; Piso 14.
suspicionem: f. **suspicio,** II, 1. tollo (5 St.) S. 641, a.
tabulas: quae iste signa, quas tabulas pictas ex Achaia sustulerit; Verr. I, 45. quas iste tabulas, .. quae signa sustulit! ib. 50. viginti et septem .. tabulas ... ex eadem aede sustulit; ib. IV, 123.
tectum: tollam altius tectum; har. resp. 33.
testificationem: si eius rei testificatio tolleretur; Verr. IV, 92.
testem: testis avaritiae tuae gaudes esse sublatos; Verr. V, 121.
Thespiadas: cum Thespiadas ... ceteraque profana ex illo oppido signa tolleret; Verr. IV, 4.
timorem: f. regnum.
turpitudinem: turpitudinem atque infamiam delere ac tollere; Verr. a. pr. 49.
vacationes: sublatis vacationibus; Phil. V, 31. VIII, 6. cum vacationes omnis sustulistis; ib. VII, 13.
vectigalia: immunitatibus infinitis sublata vectigalia a mortuo; Phil. I, 24.
venditionem: si sublata sit venditio bonorum; Sex. Rosc. 110.
verbum: qui .. illud verbum ... ex toto testimonio suo sustulit; Font. 29.
Verria: Verria illa flagitiosa sublata sunt; Verr. IV, 151.
vestigia: f. indicia.
vexillum: ut vexillum tolleres; Phil. II, 102.
virum: IV viros ... sustulit; Cluent. 25. ut delectos viros et principes civitatis tollere ... conarere; Vatin. 24. quibus (viris) e civitate sublatis; ib. quem .. virum si nulla vis ... sustulisset; Cael. 60.
vitia: demonstro vitia: tollite! Phil. I, 26.
vituperationem: accessi .. ad ... vituperationem .. tollendam; Verr. I, 5.
voluntates: voluntates ... nefarias nec sanare potui nec tollere; Sulla 28.
urbem: qui urbem pulcherrimam ... Corinthum ... sustulit; Verr. I, 55. ut ne hostium quidem urbem ex sociorum insula tollendam arbitraretur; ib. II, 4. quod urbem ex Italia pulcherrimam non sustulerunt; ib. 91. f. classis.

tondeo, scheeren: cum illa saltatrice tonsa; Piso 18.

tonitruum, Donner: quae porro illa tonitrua! Phil. V, 8. inter fulmina et tonitrua; ib. 15.

tono, donnern: Iove .. tonante; Phil. V, 7. tonante Iove; ib. 8.

toreuma, getriebenes Kunstwerk: I. absolut: toreuma nullum; maximi calices; Piso 67.
II. aufero: toreumata sane nota et pretiosa auferuntur; Verr. II, 128.
habeo: habere eum perbona toreumata; Verr. IV, 38.

tormentum, Folterbank, Folter, Marter, Wurfmaschine: I. defetiscuntur: cum iam tortor atque essent tormenta ipsa defessa; Cluent. 177.
sunt: mortem naturae [poenam] putat esse, iracundiae tormenta atque cruciatum; Phil. XI, 3. nec vero graviora sunt carnificum cruciamenta quam interdum tormenta morborum; ib. 8.
II, 1. corrumpo: f. guberno.
denuntio: omnibus ... tormenta denuntiat; Phil. XIV, 8.
flecto, guberno, infirmo: illa tormenta gubernat dolor, moderatur natura cuiusque, ... regit quaesitor, flectit libido, corrumpit spes, infirmat metus; Sulla 78.
minitor: tormenta minitatur; Sulla 78. hostis taeterrimus omnibus bonis cruces ac tormenta minitatur; Phil. XIII, 21.
moderor, rego: f. flecto.
propono: quo bello ... proposita sint tormenta atque cruciatus; Phil. XI, 21.
2. dedo: tormentis .. dedendi fuerunt conservatores domini; Milo 58.
III. vis: nulla vis tormentorum acerrimorum praetermittitur; Cluent. 177.
IV, 1. cogi: ne tormentis cogerentur ... confiteri; Milo 57.
habere quaestionem: verberibus ac tormentis quaestionem habuit pecuniae publicae; Phil. XI, 5.
invenire: quod tormentis invenire vis; Milo 57.
oppugnari: cum omnibus machinis ac tormentis ... oppugnarer; Sest. 133.
quaeri: tormentis omnibus vehementissime quaeritur; Cluent. 176. cum ... de servo in dominum ne tormentis quidem quaeri liceat; Deiot. 3.

verberare: ante os oculosque legatorum tormentis Mutinam verberavit; Phil. VIII, 20.
2. in: Stratonem isdem in tormentis dixisse; Cluent. 184.
sine: ut optanda mors esset, modo sine cruciatu atque tormentis; Phil. XII, 21. qui ex vita excesserint sine tormentis; ib. XIII, 41.

torqueo, wenden, beunruhigen: alqm: mitto aurum coronarium, quod te diutissime torsit; Piso 90.
naturam: versare suam naturam ... atque huc et illuc torquere; Cael. 13.
vitam: vita P. Sullae torqueatur; Sulla 78.

torquis, Halskette: Q. Rubrium ... phaleris et torque donasti; Verr. III, 185.

torreo, braten: si (sapiens) in Phalaridis tauro inclusus succensis ignibus torreatur; Piso 42.

torridus, mager, dürr: quem hominem ut grandi macie torridum ... videbamus; leg. agr. II, 93.

tortor, Folterknecht: I. defetiscitur: cum iam tortor atque essent tormenta ipsa defessa; Cluent. 177.
II, 1. pono: ponite igitur ante oculos ... tortorem carnificemque Samiarium; Phil. XI, 7.
2. opus est: quid opus est tortore? Milo 57.
III. ad: nihil ad tortorem; Milo 57.

tortuosus, gewunden: aduncam ex omni parte dentatam et tortuosam venire serrulam; Cluent. 180.

tot, so viele: A. bei Substantiven und Adjectiven: alqs: de tot Fulviis gloriari; Planc. 20. ſ. viri; Verr. III, 30.
alqd: haec ... tot et tanta si nactus esses; Sex. Rosc. 89. reperietis idcirco haec in uno homine pecunioso tot constituta, ut ..; Verr. V, 23. haec cum tot tantaque agerentur; dom. 129.
adiumenta: tot et tanta adiumenta huic honori fuisse; Planc. 27.
amici: tot ex tuis amicis ac necessariis; Catil. I, 16.
anni: pecunia mea tot annos utitur P. Quinctius; Quinct. 43. qui inter tot annos ne appellarit quidem Quinctium; ib. 46. qui tot annos ... sim versatus; div. Caec. 1. tot annis atque adeo saeculis tot; Verr. II, 21. qui tot annis agellos suos [...] redimere ... solebant; ib. 85. quae tot annos in familia .. maiorum fuissent; ib. IV, 11. militem nullum umquam poposcisti per tot annos; ib. 21. cum tot annos in Sicilia negotiaretur; ib. 43. id ... tot annis post ... adsecuti sunt; ib. V, 51. quae (virgo Vestalis) ... tot annos ... occupata est; Font. 46. qui tot annos ingenium ... praebuerit; Caecin. 78. qui inter tot annos unus inventus sit quem ..; imp. Pomp. 68. levate hunc aliquando supplicem vestrum .. tot annos in falsa invidia .. versatum; Cluent. 200. apud exercitum mihi fueris .. tot annos; Muren. 21. tot homines ... per tot annos etiam nunc statuere non potuisse ..; ib. 27. quocum per tot annos tot proeliis tot imperatores bella gesserunt; ib. 34. si bellum ... tot annos gessisset; ib. qui tot annis ... sedem omnium rerum ... Romae conlocavit; Arch. 9. qui tot annos ita vivo, .. ut ..; ib. 12. qui unus cum tot imperatoribus nostris per tot annos ... decertavit; Sest. 142. tot .. annos versatus in foro; Cael. 11. quae (Fortuna) tot annos illum ... insultare pateretur; Milo 87. id tot annis post tu es inventus qui diceres? Phil. II, 22. multi fuerunt ... per tot annos; ib. VI, 14.
argumenta: cum res ipsa tot tam claris argumentis signisque luceat; Milo 61.
auctoritates: ſ. iudicia; dom. 76.
audaces: ſ. impii. praetores; Verr. III, 7.
bella: quorum (parietum) ornatus tot saecula manserant, tot bella effugerant; Verr. IV, 122. tot Punicis Siciliensibusque bellis; ib. V, 97. cum tot bella ... suscipiantur; Font. 42.
beneficia: quae magnitudo observantiae tot tantisque beneficiis respondere poterit? sen. 24.
calumniatores: ſ. praetores; Verr. II, 25.
candelabra: unde tot candelabra (habueris); Verr. II, 183.
causae: ob hasce causas tot tamque varias; Sest. 46.
cives: quod (malum) tot civis .. sustulit; Sex. Rosc. 154. hic tot et talium civium squalor; Sest. 145. quidnam tot optimis ... civibus est futurum? Planc. 62. absunt tot perditi cives; Phil. XII, 13. qui tot civis trucidavit; Fr. B, VIII, 2.
civitates: quo reliquae tot ... civitates, tota denique Sicilia plus auctoritatis ... haberet; Verr. II, 14. omnibus comitiis tot civitatum unam in domum revocatis; ib. 133. tot in Sicilia civitates sunt, quibus ... praefuisti; ib. V, 57. mentiri tot tam gravis civitates; ib. 135. qui ... tot in civitatibus ... civis Romanos necandos ... denotavit; imp. Pomp. 7. ſ. senatores; Verr. I, 10.
classes: cum ... armatae tot classes ... incursurae viderentur; Sest. 46.
cognati: ſ. propinqui.
consulares: illos ego praestantissimos viros ... vivere volebam, tot consularis, tot praetorios, tot honestissimos senatores; Phil. II, 37.
consules: si tot consulibus meruisset, quotiens ipse consul fuit; Balb. 47. ſ. praetores; Verr. III, 7.
consulta: tot senati consultis munita (pecunia) ... est; har. resp. 15. tot senatus exstare consulta quot ..; ib. 16.
controversiae: ut rem tantam, tot controversiis implicatam, possem cognoscere; Quinct. 3.
creditores: cum ex tot creditoribus alius ... nemo accesserit; Quinct. 76. qua ratione ex tot creditoribus nemo ... idem fecerit; ib. 88.
crimina: qui te ex tot tantisque criminibus elapsum ... arcessat; Verr. II, 142. his tot criminibus testimoniisque convictus; ib. V, 41.
cruces: cum tot cruces, tot supplicia, tot ... recuperatores proponerentur; Verr. III, 112.
cupidi: ſ. praetores; Verr. III, 7.
curae: si ... tot curis vigiliisque augeretur; Arch. 29.
damna: ſ. detrimenta.
decumae: cum tot decumas ... exigeres; Verr. III. 42.
dedecora: haec tot et tanta dedecora ... tegere; Verr. V, 138.
defensiones: tot defensiones ... maiores reliquerunt; Tull. 45.
detrimenta: tot detrimenta atque damna ... perferre; Verr. III, 228.
dies: qui tot dies tacuisset; Verr. V, 73. tot ... dies secum habere; ib. 82. tot dies continuos ... ubi fuisset; ib. 94. praetore tot dies ... perpotante; ib. 100. quod te supplicationes ... tot dierum tanto opere delectent; Piso 39. rei publicae satis erat tot dierum quot C. Mario; prov. cons. 26. tot dies in aliena villa declamasti? Phil. II, 42. venisse eam (mimulam) tibi tot dierum via gratulatum; ib. 61. nos amissos tot dies rei gerendae queremur; ib. VI, 9.

difficultates: tot tantisque difficultatibus adfectus; Quinct. 10.

dimicationes: numquam me ... in tot ac tantas dimicationes ... obiecissem; Arch. 14.

domus: tot domus locupletissimas istius domus una capiet? Verr. IV, 7. ſ. exercitus; Phil. II, 37.

edicta: cum tot edicta proposuisset; Phil. III, 19.

equites: hi tot equites Romani, tot tribuni aerarii ... quid roboris attulerunt? Planc. 21. ſ. senatores; Verr. I, 10. viri; Verr. III, 30.

exempla: haec tot exempla tanta ... profecta sunt; imp. Pomp. 63. propositis tot exemplis; Sest. 141.

erercitus: res publica non tot duces et exercitus amisisset; Phil. II, 37. quid ergo agunt nunc tot exercitus nisi ..? ib. X, 15.

facinerosi: ſ. impii.

familiae: inter suos ... puerulos ex tot .. familiis lectos; Sex. Rosc. 120. in Sicilia tota ... tot oppidis, tot familiis ... ullum argenteum vas ... fuisse; Verr. IV, 1. tot (familiae) ex reliquis municipiis omnibus non sunt; Planc. 19.

flagitia: in his tot tantisque flagitiis hoc quoque maleficium ... reperietis; Sex. Rosc. 117. scelus .. latere inter illa tot flagitia; ib. 118. numquam te in tot flagitia ingurgitasses; Piso 42. ſ. vitia; Verr. a. pr. 10.

funera: ut ... illum tot iam in funeribus rei publicae exsultantem ... constringeret; Sest. 88.

homines: cum tot summi oratores hominesque nobilissimi sedeant; Sex. Rosc. 1. animi et aurium causa tot homines habet, ut ..; ib, 134. cum tot homines innocentis necarit; Verr. I, 9. ex tot hominum rationibus relatis; ib. 36. tot homines in Asia nocentes, tot in Africa, tot in Hispania, Gallia, Sardinia, tot in Sicilia fuerunt; ib. II, 158. tot homines ... vicisti? ib. III, 16. tot homines ... tibi inimicissimos fieri; ib. 52. Sicilia, tot hominum antea furta ... perpessa; ib. 64. tot homines nocentis et improbos accusatos ... scitis esse; ib. in tanta re tot hominum; ib. V, 114. condemnari tot homines; ib. 115. tantas inimicitias tot hominum suscepturus es? ib. 180. tot hominum gratiosorum laesae voluntates; Flacc. 6. indicat tot hominum fletus quam ..; Rab. Post. 48. in tot hominibus ... meum nomen latere potuisse; Phil. II, 26. ſ. anni; Muren. 27, praetores; Verr. III, 7. senatores; Verr. I, 10.

horae: cum .. tot horas ... dicam; Verr. V, 159.

hospites: nemo ex tot hospitibus inventus est qui ..; Cluent. 193.

hostes: in qua (gente) non modo tot, sed unus tam crudelis hostis patriae sit inventus; Sulla 76. non possum animo aequo videre tot tam importunos, tam sceleratos hostis; Phil. XII, 20.

imperatores: ſ. anni; Muren. 34. Sest. 142.

impii: si tot tam impii, tam audaces, tam facinerosi recepti sint; Phil. XII, 15.

improbi: ſ. praetores; Verr. III, 7.

incendia: neque in tot incendiis ... exspectabit senatum; Phil. XI, 26.

incommoda: hoc unum his tot incommodis remedium esse; div. Caec. 9. nulla umquam medicina his tot incommodis reperietur; ib. 70.

iniuriae: in tot ac tantis iniuriis ... putabis ..? Verr. III, 48. his de tot tantisque iniuriis ... consulum querella esse debuit; Sest. 64.

iudicia: tot iudiciis interfuistis; Verr. III, 64. quam immanes divitiae x viris in tantis auctionibus, tot iudiciis ... quaerantur videtis; leg. agr. II, 62. ne quisquam iam audeat reprehendere consulatum meum tot ... iudiciis, testimoniis, auctoritatibus comprobatum; dom. 76. quem ... tot vides iudiciis ... honestatum; ib. 82. ad ... iudicia tot atque tanta domesticum iudicium accessit; Piso 97.

legationes: tot ... legationes ... convenisse; Verr. a. pr. 7.

legiones: tot legionibus caesis; Phil. XIV, 12.

loca: quis enim umquam ... tot loca adire ... potuit ..? imp. Pomp. 34.

lumina: nondum tot luminibus exstinctis; Phil. II, 51.

maleficia: quid ab his tot maleficiis sceleris abesse videtur? Sex. Rosc. 30.

menses: tot iam mensis || tot tamenses, tot menses || ... dimicaret? Cael. 47.

milia: quid illa tot virorum fortissimorum milia? dom. 56. cum tot hominum milia accumberent; Vatin. 91.

milites: tot militibus civium Romanorum ... necatis; imp. Pomp. 11.

motus: quem Euripum tot motus ... habere putatis? Muren. 35.

municipia: declarat multitudo proscriptorum, tot municipiorum maximae calamitates; Phil. V, 93.

necessarii: ſ. amici.

negotia: cum tot tantisque negotiis distentus sit, ut ..: Sex. Rosc. 22.

nomina: cum tot tibi nominibus acceptum Curtii referrent; Verr. I, 102. una civitas cum tot nominibus pecuniam contulerit; ib. II. 145.

oppida: ſ. familiae; Verr. IV, 1.

oratores: ſ. homines; Sex. Rosc. 1.

ornamenta: ubi tot tantaque ornamenta ... data? Verr. V, 83.

patres: res publica ... hunc tot patrum familias numerum desiderat; Verr. III, 120.

praedia: tot praedia ... tradiderat? Sex. Rosc. 43.

praetores: cum tot interea praetores, tot quaestores, tot calumniatores in provincia fuissent; Verr. II, 25. tot praetores in Sicilia fuerunt; ib. 146. tot praetores, tot consules in Sicilia ... fuerunt; tot homines cuiusque modi, ... tot cupidi, tot improbi, tot audaces; ib. III, 7.

praetorii: ſ. consules. — populi: ſ. senatores; Verr. I, 10. — proelia: ſ. anni; Muren. 34.

propinqui: cum Ameriae ... tot propinqui cognatique (essent); Sex. Rosc. 96.

provinciae: quem .. tot tam gravesque provinciae salvum esse cupiant; Flacc. 5 (§. 27).

quaestores: ſ. praetores; Verr. II, 25.

recuperatores: ſ. cruces.

res: tot res ... sustinere; div. Caec. 37. pro nihilo ... tot res sanctissimas ducere; Verr. II, 40. te ... tot res tam pretiosas ... coëmisse; ib. IV, 8. cum tot res sint, quae ..; Font. 41. qui ... tot et tantas res tacitus auderet optare, quot ..; imp. Pomp. 48. ut tot res ... dispexerim; Sulla 40. in tot rerum angustiis; ib. 78. cum a tot rerum tanta varietate divellerer; dom. 97. harum rerum tot ... esse defensorem ... magni animi est; Sest. 99. Oceanus ... vix videtur tot res tam dissipatas ... tam cito absorbere potuisse; Phil. II, 67.

saecula: ſ. anni; Verr. III, 21. bella; Verr. IV, 122.

sapientes: incidit in istum eodem deceptus supercilio ... quo tot sapientes; Piso 70.

selera: qui se tot sceleribus obstrinxerit; Verr. I, 8. si qui istum tot ... sceleribus coopertum ... liberarint; ib. 9. quae tot scelerum suscipiendorum causa? ib. V, 145. pro detestatione tot scelerum; dom. 140. in tot tantisque sceleribus; har. resp. 52.

scelerati: cum tot sceleratos incolumi dignitate esse voluisses; Ligar. 19.

senatores: se tot senatoribus, tot equitibus Romanis, tot civitatibus, tot hominibus honestissimis, ... tot populorum privatorumque litteris non credidisse; Verr. I, 10. ſ. consules.
sicarii: quod ... ex tot sicariis solus tu inventus es, qui ..; Sex. Rosc. 87.
signa: ſ. argumenta.
sortes: UT, QUOT ESSENT RENUNTIATI, TOT IN HYDRIAM SORTES CONICERENTUR; Verr. II, 127.
supplicia: cur tot supplicia sint ... constituta; Verr. V, 22. de tot et tam acerbis suppliciis civium Romanorum; ib. 150. ſ. cruces.
suspiciones: ille tot suspicionibus ... exulceratus; dom. 28.
testimonia: tot testimoniis ... restitutus; Quir. 18. ſ. crimina; Verr. V, 4. iudicia; dom. 76.
testes: testes tot ... comparabuntur; Quinct. 58. an ut ... tot testibus publicanis convincare? Verr. III, 169. cum tot testibus coarguare; ib. V, 74. tot tam gravis testis vivos .. esse; ib. 105.
transfusiones: quam valde eam (gentem) putamus tot transfusionibus coacuisse? Scaur. 43.
tribuni: ſ. equites.
triumphi: qui tot habet triumphos, quot orae sunt partesque terrarum, tot victorias bellicas, quot ..; Balb. 9.
victoriae: quid .. tot victoriis praestabilius ... inveniri potes? prov. cons. 29. ſ. triumphi.
vigiliae: ſ. curae.
viri: quid negotii geritur, in quo ille tot ... viros defatigat? Quinct. 42. quae (formido) tot ac talis viros impediat quo minus ..; Sex. Rosc. 5. tot viri fortes, ... tot Siculi, tot equites Romani ... poenam ... commissam non persequebantur? Verr. III, 30. ut tot viros primarios velim ... qui ..; ib. IV, 124. promulgarisne ... quaestionem de tot amplissimis ... viris, ... praemia amplissima? Vatin. 26. isti tot viri ... cur ... amiserunt? Cael. 64. cur tot viri ... comprenderint; ib. 67. qui (equus Troianus) tot invictos viros ... tulerit; ib. quid de his tot viris talibus, quos videtis veste mutata? Planc. 29. his tot talibus viris ... condonaveris; Ligar. 36. quoniam ... tot et talibus viris res publica orbata est; Phil. II, 13.
vitia: vitam tot vitiis flagitiisque convictam ... defendere; Verr. a. pr. 10. tot ... vitia sublevata esse; ib. 47. tot et tanta vitia superari; Catil. II, 25. nisi tot vitiorum tanta immanitas quibusdam facilitatis ... radicibus niteretur; Cael. 14.
volumina: nonne compensabit cum uno versiculo tot mea volumina laudum suarum? Piso 75.
urbes: revocarem animos vestros ... ad illam .. civium Romanorum per tot urbis ... caedem; Flacc. 60.
B. **allein:** inrumpunt: cum tot uno tempore inruperint; Phil. XII, 13.
possunt: an timebant ne tot unum ... superare non possent? Cael. 66.
sunt: cum tot essent circum hastam illam; Phil. II, 64.

totidem, eben ſo viele: medimna: ut, quot iugera sint sata, totidem medimna decumae debeantur; Verr. III, 112.
puncta: an una fieri potuerunt, si una tribus non tulissent? at non nullas punctis paene totidem; Planc. 53.
verba: te ipsum totidem verbis edixisse, quot ..; Verr. I, 118. si haec edicta non ... totidem verbis recitare possem, sicuti faciam; ib. III, 26. sin hoc totidem verbis translatum caput est, quot ..; Rab. Post. 9.

totiens, ſo oft, eben ſo oft: adficio: te totiens ... illo honore adfici, .. ut ..; Verr. V, 38.
adeo: totiens apud maiores nostros Siculi senatum adierunt, totiens hac memoria; Verr. II, 146. quotienscumque Panhormum veneris, ... totiens te senatum Panhormitanum adisse supplicem; Verr. V, 21.
appello: ſ. dico; Qu. Rosc. 18.
cogito: de nobis ... quotiens cogitabis, totiens de maximis tuis beneficiis, totiens de incredibili liberalitate, totiens de singulari sapientia tua cogitabis; Marcell. 19.
conlacrimo: casum meum totiens conlacrimavit; Sest. 123.
constituo: totiens ... curatores constituti sunt; leg. agr. II, 17.
decerno: supplicationes totiens iam decretae; Piso 59.
deploro: totiens apud patronos de suis miseriis deplorarunt; Verr. II, 10.
despero: ſ. iaceo.
dico: nonne, quotienscumque ... incidisti, totiens ... dixisti et ... appellasti? Qu. Rosc. 18. si ... totiens de re eadem dicerem; Verr. III, 126. quotiens eorum quippiam dices, totiens unum dices illud; Rab. Post. 25.
differo: si liberum vestrum iudicium fuisset nec totiens dilata res; prov. cons. 13.
diffido: ſ. iaceo.
dimico: totiens de ipsa vita dimicaret; Arch. 29.
effugio: quod hanc ... rei publicae pestem totiens iam effugimus; Catil. I, 11.
iaceo: quod tu totiens diffidens ac desperans rebus tuis in sordibus ... iacuisti; Piso 89.
iudico: quotienscumque ... sententiam dixit, totiens iudicavit; dom. 69. quotienscumque de me consultus est, totiens ... iudicavit; ib. 71. cuius urbis servatorem me esse senatus ... totiens iudicarit; ib. 101. cuius unius opera ... boni civitatem esse incolumem totiens iudicassent; ib. 122. a quo totiens ... hostis iudicatus sit; Phil. VII, 15.
iugulo: quo facilius reviviscat Pompeianorum causa totiens iugulata; Phil. XIII, 38.
male dico: cum tu ei .. totiens male dicas quotiens ... dicis; Vatin. 29.
offero: qui ... totiens morti me obtuli; Milo 94.
oportet: si quotienscumque praeteritus erit, ... totiens oportebit eum ... condemnari; Planc. 14.
renovo: cum quotiens quisque est ... convictus, totiens renovetur memoria; Sulla 83.
venio, videor: quotienscumque dico, totiens mihi videor in iudicium venire; Cluent. 51.
volo: quid fecerat, quod eum totiens per insidias interficere voluistis? dom. 59.

totus, ganz: alqs: non ... ex fraude ... constare totus videtur? Qu. Rosc. 20. totum (Panurgum) Roscii fuisse; ib. 28. totum (Sthenium) ... ex sua patria ... sustulisti; Verr. V, 128. qui esset totus ex fraude ... factus; Cluent. 72. me totum esse in metu; Catil. I, 18. cui totus venierat; har. resp. 1. totum .. se ... tradidit; Sest. 130. totum .. se eiecit; Catil. 75. quin removeret oculos et se totum averteret; Balb. 11. cum tu totum te ... ad me detulisti; Rab. Post. 47. postea ... quam se totum Pompeius Caesari tradidit; Phil. II, 23. ex his totus conglutinatus est; ib. III, 28. qui se totos ... in salutem rei publicae contulerunt; ib. XII, 7.

alqd: hoc totum ad Roscios pertinet; Sex. Rosc. 78. totum id relinques? div. Caec. 33. fingi a me hoc totum temporis causa; Verr. I, 156. ut hoc totum facillime intellegi possit; ib. II, 152. hoc mihi totum esse attribuendum; ib. III, 182. quod totum effluxerat; ib. IV, 67. remitto tibi hoc totum; ib. V, 11. at istuc totum DOLO MALO additur; Tull. 26. hoc totum si vobis versutius ... videbitur; Caecin. 85. id totum eripere vobis ... conatus est; leg. agr. II, 19. id ... totum est contemptum; Muren. 25. totum istud Graecorum est; Flacc. 10. de quo toto respondit Hortensius; ib. 54. hoc totum eius modi est, .. ut ..; Sulla 10. hoc totum ... relinquo; dom. 42. quis est qui id non totum in istius ludos praedicatum ... esse fateatur? har. resp. 29. totum hoc ... in ea fuit positum semper ratione; Balb. 20. hoc totum agetur alio loco; Planc. 8. non audeo totum dicere; Milo 33. totum hoc, ... totum est, inquam, tuum; Marcell. 7. sed iam hoc totum omitto; Ligar. 24. quod totum est senatus, reprehendisti; Phil. II, 18.

accusatio: populus Romanus totam accusationem causamque cognovit; Verr. I, 29. haec eadem erit quadripertita distributio totius accusationis meae; ib. 34. quae (Venus) illam totam accusationem iudiciumque conflarat; ib. II, 116. omnia tela totius accusationis in Oppianicum coniciebantur; Cluent. 50. verbo ille reus erat, re quidem vera ... tota accusatione Oppianicus; ib. 54. tris totius accusationis partis fuisse; Muren. 11. quod est ... robur totius accusationis; ib. 58. generi .. totius accusationis resistere .. debetis; Scaur. 37. cuius ... gratia tota accusatio ista munita est; Fr. B. V, 6.

Achaia: cum alteri totam Achaiam, Thessaliam, Boeotiam, Graeciam, Macedoniam ... condonasses dom. 60. ſ. Asia; Verr. V, 127.

acies: tota est acies illa uno impetu prosternenda; Scaur. 20.

actio: quod priorem actionem totam sustulisti; Scaur. 30.

adulescentia: qui totam adulescentiam voluptatibus dedissent; Cael. 28.

aedilitas: se ... totam aedilitatem in munus hoc transtulisse; Sest. 135.

Aegyptus: ut furtim tota (Aegyptus) x viris traditur! leg. agr. II, 41.

aestas: qui dederat commeatum totius aestatis; Verr. V, 62.

ager: ut ... totum agrum ... suum facere possit; Quinct. 90. ad paucos ... totum agrum Campanum perferri videbitis; leg. agr. II, 82. totus .. ager Campanus colitur . . a plebe; ib. 84. totum enim (agrum) possidet; ib. III, 8. possum ... totum .. agrum Sabinum ... proponere; Ligar. 32.

animus: toto animo servire; Verr. a. pr. 24. ut ... totum animum ... in petitione non possit ponere; Muren. 45.

annus: si ... tertium illum ... annum totum .. reservaret; Verr. a. pr. 40. saepe totius anni fructus ... amittitur; imp. Pomp. 15. cum una excursio equitatus ... totius anni vectigal auferre possit; ib. 16. totum illum annum querellas senatus ... pertulerunt; Quir. 11. quorum vidisti toto illo anno ferrum in foro; Planc. 71.

apothecae: apothecae totae nequissimis hominibus condonabantur; Phil. II, 67.

Apulia: cum tanto studio C. Rabirius totius Apuliae ... ornetur; Rabir. 8.

arationes: ut ... totas .. arationes derelinquerent; Verr. III, 120.

argumentatio: cuius (criminis) tota argumentatio permissa Erucio est; Sex. Rosc. 122.

Asia: legatio exitium fuit Asiae totius et Pamphyliae; Verr. a. pr. 11. quam acerba (expugnatio fuit) toti Asiae! ib. I, 50. quod toti Asiae iure occisus videbatur; ib. 72. quem fletum totius Asiae fuisse? ib. 76. cum tibi se tota Asia spoliandam ... praebuisset; ib. 93. multos .. ab isto deos tota Asia Graeciaque violatos; ib. IV, 71. nulla umquam civitas tota Asia et Graecia signum ullum ... vendidit; ib. 133. quae apud quosque visenda sunt tota Asia et Graecia; ib. 135. totam .. Asiam, Achaiam, Graeciam, Siciliam tam in paucis villis inclusas esse; ib. V, 127. qui uno die tota in Asia ... civis Romanos necandos ... denotavit; imp. Pomp. 7. imminent duo reges toti Asiae; ib. 12. quas (res) ... ex tota Asia direptas ... congesserat; ib. 22. totam .. Asiam ... populi Romani factam esse; leg. agr. II, 39. cum bellum invexisset totam in Asiam; Muren. 32. hunc etiam si tota Asia deposcit ad supplicium; Flacc. 5 (§. 32). quid? si neque tota (Asia) neque optima? ib. 33. quod ... sermo est tota Asia dissipatus; ib. 14. quoniam de communi totius Asiae crimine est dictum; ib. 34. levitatem totius Asiae protulit; ib. 37. quo in oppido uno pecunia a tota Asia ... poneretur; ib. 56. cum ... portas tota Asia claudebat; ib. 61. homines sunt tota Asia || tota ex Asia || frugalissimi; ib. 71. iste unus totam Asiam ... superavit; ib. 92. tota Asia vagatur; Phil. XI, 6.

bellum: cuius sanguine ... totum illud sociale bellum macula sceleris imbutum est; Font. 41. quem ad modum esset ei ratio totius belli descripta; Catil. II, 13. cum totius impetus belli ... exstitisset; Muren. 33. Mithridaticum .. bellum ... totum ab hoc expressum est; Arch. 21. urbem ... ex ... totius belli ore ac faucibus ereptam esse; ib. se totius belli fluctibus circumiri; Phil. XIII, 20. huius totius belli in unius viri ... vita positum esse discrimen; ib. XIV, 3.

Bithynia: quin ... totam .. Bithyniam ... vendituri sint; leg. agr. II, 40.

Boeotia: ſ. Achaia.

campus: promiscue toto (campo Martio) quam proprie parva frui parte malitis || maletis ||; leg. agr. II, 85.

Capitolium: toto Capitolio tabulae figebantur; Phil. II, 92. falsae tabulae ... toto Capitolio figebantur; ib. V, 12.

carcer: carcerem totum in forum effudit; Sest. 95.

Caria: quid de tota Caria? Flacc. 65.

caterva: caterva tota ... contionata est; Sest. 118.

causa: in hoc ... causa .. tota consistit; Quinct. 32. si ista causa abs te tota ... ficta est; ib. 56. totam causam .. explicemus; Sex. Rosc. 34. me actorem causae totius esse voluerunt; div. Caec. 11. quem sibi illa (provincia) ... actorem causae totius adoptavit; ib. 54. totum illius postulatum causamque neglexit; Verr. I, 65. causam .. totam perscribit; ib. 116. causam Sthenii totam ... senatum docent; ib. II, 95. cum in his duobus tota causa sit; ib. V, 110. *causa Tullii tota continetur praetoris formula*; Tull. 36. ut intellegatis in tota illa causa quid res ipsa tulerit; Cluent. 9. causam illam totam deposcere; ib. 77. ex tota causa ... eligis; ib. 97. quod nos in tota causa egimus; ib. 102. totam causam reliquit; ib. 108. causam totam non audierat; ib. 113. ut tota in causa mentionem ullam legis fecerim; ib. 143. quae in totam causam ... conlegerunt; ib. 164. qui totam hanc causam ... peroravi; ib. 199. quod (municipium) in hac tota causa || causa tota || frequens maestumque vidistis; Muren. 90. ut totam causam ... contemplemini; Flacc. 26. causam totam re-

liquit; ib. 50. in vestra mansuetudine ... causam totam repono; Sulla 92. tota causa iudiciumque sublatum sit || est ||; dom. 45. haec causa ... tota traducta est; Cael. 66. qui totam causam ... explicavit; Balb. 17. quibus criminibus haec tota ... *in*famata causa est; Scaur. 13. sicut mihi tota in hac causa versatus ante oculos *es*; ib. 49. ſ. accusatio; Verr. I, 29. res; Catil. IV, 10.

chorus: totum .. comissationis Antonianae chorum in tertiam decuriam iudicum scitote esse coniectum; Phil. V, 15.

Cilicia: totam ad imperium populi Romani Ciliciam adiunxit; imp. Pomp. 35.

civitas: tota civitas (dicit); Verr. III, 89. magno cum luctu ... totius civitatis; ib. IV, 76. suspensa ac sollicita tota civitate; dom. 96. in ervorum potestatem civitas tota venisset; ib. 111. tota obviam civitas ... processerat; Sest. 68. tota civitas confecta senio est; Milo 20.

cognatio: cum tibi tota cognatio serraco advehatur; Piso fr. 9.

cohors: cohortem .. totam sic studiosam, ut ..; Verr. II, 12. cohors tota ... tua manus ... fuit; ib. 27. tota Metelli cohors ... aderat; ib. III, 152.

comitia: cuius in honore ... comitia tota comitiis fuerint praerogativa; Planc. 49. tota ut comitia ... sustineret; Milo 25.

condicio: renuntiata est tota condicio; Verr. a. pr. 16.

conlegium: conlegia ... tribunorum plebis tota reperientur; dom. 47. num quis ex toto conlegio legem sit ausus ferre; Vatin. 17. quod tribunus plebis solus ex toto illo conlegio L. Scipioni auxilio fuit; prov. cons. 18. me augurem a toto conlegio expetitum ... nominaverunt; Phil. II, 4.

consessus: ut ... alter (consessus) servorum totus esset; har. resp. 25.

consilium: toto consilio commutato; Verr. a. pr. 30. hoc fuit totum consilium mulieris; Cael. 64. totum huiusce rei consilium ... utilitate rei publicae metiar; Phil. XII, 30.

consulatus: nihil a vobis nisi huius temporis totiusque mei consulatus memoriam postulo; Catil. IV, 23. fuerit toto in consulatu sine provincia? prov. cons. 37. me ille sui totius consulatus .. socium esse voluit; Piso 79. cuius totus consulatus est ... evolsus; Phil. XIII, 26.

contio: quod contione tota teste fecisti; dom. 126. de tota contione audietis; har. resp. 8. quae (contio) est ad me tota delata; ib.

corpus: toto corpore perhorresco; div. Caec. 41. quem in luto volutatum totius corporis vestigiis inveniemus; Verr. IV, 53. quod flagitium a toto corpore afuit? Catil. I, 13. quae (volnera) cernit cotidie toto corpore; Sest. 90. totius corporis firmitate tantum vini ... exhauseras, ut ..; Phil. II, 63. ut membrum aliquod potius quam totum corpus intereat; ib. VIII, 15. ut totum (corpus) salvum sit; ib. suum totum corpus obiecit; ib. XII, 9.

crimen: ut crimen totum explicem; Verr. a. pr. 55. cum id totum (crimen) positum sit in testibus; ib. 119. totum hoc crimen decumanum peroraro; ib. III, 154. volo .. esse totum mihi crimen hoc integrum; ib. V, 79. totius ... est ... adornata comparatio criminis; Cluent. 191. quoniam de ... toto .. Mithridatico crimine disseruit; Flacc. 41. quod crimen esse voluisti, id totum vides in laudem esse conversum; ib. 70. totum crimen profertur ex inimica ... domo; Cael. 55. quod (crimen) non totum penderet ex teste; Scaur. 14.

criminatio: criminatio tota ... dissoluta est; Sex. Rosc. 82.

cubilia: ſ. volutationes.

custos: de isto custode toto sic ... respondebo; div. Caec. 51.

defensio: cum ... hac spe tota defensio Sopatri niteretur; Verr. II, 71. illud in tota defensione tua mihi maxime mirum videbatur; Caecin. 65. me totius nostrae defensionis quasi quaedam iacere fundamenta; Scaur. 21.

dictio: totam causae meae dictionem certas in partis dividam; Quinct. 35.

dies: totos dies ... perpotabat; Verr. V, 87. agi nihil in foro et conventu toto die; ib. 101. dies totos .. vim fieri; Caecin. 36. quem (diem) tu non totum ... consumpseris; Muren. 46. ut suos necessarios [..] adsectentur totos dies; ib. 70. audite consulem ... totos dies atque noctis de re publica cogitantem! ib. 78. qui dies totos de officio ... disserunt; sen. 14. totos dies potabatur; Phil. II, 67.

dignitas: qui ... totam (dignitatem) ex domo quaesisset; Scaur. 45.

domus: clamor .. fit tota domo; Verr. I, 67. domum .. totam ... testimonium dicere; ib. 94. flagrabat tota domus praetoria studio hominum; ib. II, 133. domu || domo || sua tota expilata; ib. V, 128. totam Hortensiorum domum devinctam consuetudine cum teneret; Arch. 6. domus illa mea prope tota vacua est; dom. 116. nostis totam domum; Phil. III, 35. in totam ... domum sum semper invectus; ib. XII, 17.

edictum: ne totum edictum ad Chelidonis arbitrium scriptum videretur; Verr. I, 106. cum edictum totum ... componeret; ib. 119. qui .. totum edictum ... vendiderit; ib. II, 119. negat me recitare totum (edictum); ib. III, 26. totum (edictum) recita; ib. 27.

Etruria: habetis hominem ... amplissimum totius Etruriae || totius se turi re, viris Etruriae ||; Caecin. 104. cum haruspices ex tota Etruria convenissent; Catil. III, 19. tota .. rea citaretur Etruria; Milo 50.

exercitus: omitto ... exercitum totum Luculli; Muren. 69.

fabella: velut haec tota fabella ... quam est sine argumento! Cael. 64.

fabula: totam fabulam confecissem; Phil. II, 34.

facinus: totum facinus sine dolo malo factum iudicabitis? Tull. 34.

familia: nisi [ut] ... totius familiae praecepta ... cognosceretis; Verr. III, 157. multas familias totas in perpetuum infamis ... fecisti; ib. IV, 20. tota familia occurret; Phil. XII, 23.

fanum: ſ. locus; har. resp. 28.

foedus: foedus totum accipitur; leg. agr. II, 58.

fons: qui (fons) fluctu totus operiretur; Verr. IV, 118.

forum: totum forum atque Insulam ... complent; Verr. V, 95. vagantur ... passim toto foro; Font. 33. qui ... cum gladiis toto foro volitarunt; Milo 91. gemitus toto foro Phil. II, 85.

Fortuna: tuam (Fortunam) esse totam; Marcell. 7.

Gallia: totam Galliam in nostram dicionem esse redigendam; prov. cons. 32. totam Galliam ... astringere; ib. 34. Galliam totam hortatur ad bellum; Phil. IV, 8.

gens: si mihi libeat totius gentis ... explicare levitatem; Flacc. 12.

genus: ut genus hoc totum multarum ... tolleretur; Verr. I, 156. ut totum genus amplectamini

iudiciorum; ib. II, 32. hoc mihi reservabo genus totum integrum; ib. III, 84. quoniam in toto hoc genere hac una defensione usurus es; ib. IV, 8. hoc dico de toto genere Graecorum; Flacc. 9. illa calamitas ... exussit hoc genus totum maledicti; dom. 76. totum genus oppugnationis huius ... propulsare debetis; Cael. 20.

Graecia: cum bellum toti Graeciae ... indixissent; Verr. I, 48. fuit tota Graecia summo ... honore; ib. II, 87. Corinthum patres vestri totius Graeciae lumen exstinctum esse voluerunt; imp. Pomp. 11. omnia signa ... tota e Graecia ... deportavit; dom. 111. qui locus aut lucus in Graecia tota tam sanctus fuit ..? prov. cons. 7. virum unum totius Graeciae facile doctissimum; Rab. Post. 23. ſ. Achaia. Asia; Verr. IV, 71. 133. 135. V, 127.

Hellespontus: ſ. Propontis.

Henna: Henna ... tota .. ab omni aditu circumcisa ... est; Verr. IV, 107.

Hispania: in auri semuncia totam Hispaniam scire voluit; Verr. IV, 57.

homo: quae (epistula) totum immutarat hominem; Verr. II, 64. ſ. praetura; Verr. III, 158.

imperium: cum ipse imperator in toto imperio populi Romani unus esset; Ligar. 7. totum imperium populi Romani nundinabantur; Phil. III, 10. ſ. urbs; Catil. III, 19.

indicium: toto iam indicio exposito; Catil. III, 11.

insula: quam tu totam insulam ... condonaras; Verr. III, 85. insulam Siciliam totam esse Cereri et Liberae consecratam; ib. IV, 106. Insulam totam praetervectus est; ib. V, 98. totam insulam obsidebat; ib. 146. ſ. forum; Verr. V, 95.

Italia: cum haec frequentia totius Italiae Roma discesserit; Verr. a. pr. 54. cum ... tota Italia arderet; ib. V, 8. ut ... toti .. Italiae suppeditare possent; ib. 99. tibi nos ... totam Italiam inermem tradituros existimasti? leg. agr. I, 16. cum totam Italiam militibus suis occuparint; ib. 17. totam Italiam vestris coloniis complere; ib. totam Italiam suis coloniis .. complere; ib. II, 34. totam Italiam ... obsidere; ib. 75. ut ... in omnis colonias totius Italiae colonos deducant; ib. cum ... totam Italiam suis opibus obsidebunt; ib. Italiam [..] totam ad exitium ... vocas; Catil. I, 12. quis tota Italia veneficus ... inveniri potest qui ..? ib. II, 7. nemo ... ullo .. in angulo totius Italiae oppressus aere alieno fuit; ib. 8. florem totius Italiae ac robur educite; ib. 24. ut ... totam Italiam eriperem; ib. IV, 2. attribuit ... totam Italiam vastandam .. Catilinae; ib. 13. quem plurimi cives tota ex Italia ... defendant; Flacc. 5 (§. 29). qui iam ex tota Italia delecti tecum ... contendent; Sulla 24. divisi totae || toti || Italiae; ib. 42. ut ... totam .. Italiam ... excitaret; sen. 24. audiente Italia tota; ib. 26. quando ... tantum splendorem Italiae totius ... vidistis? ib. 28. qui ... Italiae totius praesidium ... implorandum putarit; ib. 29. totius Italiae precibus repudiatis; dom. 26. hic Italiae totius auxilium cupientis imploravit; ib. 30. quid ... totius Italiae decreta commemorem ..? ib. 75. quem ... vides iudiciis senatus, ... Italiae totius honestatum; ib. 82. contra senatus totiusque Italiae auctoritatem; ib. 90. cui ... Italia tota, post cunctae gentes testimonium ... dedissent; ib. 132. sine totius Italiae vastitate; Sest. 12. cum ... Italiae totius auctoritas repudiaretur; ib. 35. tota .. Italia ... expedita; ib. 36. tota in illa contione Italia constitit; ib. 107. qui ex tota Italia ... convenerant; ib. 129. quem ad modum mihi advenienti tamquam totius Italiae ... dextram porrexerint Brundisini; ib. 131. Italiae totius ... decreta de me ... esse facta; Vatin. 8. Italia tota convenit; Piso 34. ut ... agmen perpetuum totius Italiae viderit; ib. 51. ut nulla (praefectura) tota Italia frequentior dici possit; Planc. 21. tota Italia convenerat; ib. 87. cum ... Italiae toti minaretur; ib. 95. totius Italiae concursus; Milo 38. totam Italiam effusam; Deiot. 11. horum flagitiorum iste vestigiis ... totam .. Italiam impressit; Phil. II, 58. Italia tota ... excitata; ib. III, 32. dilectum haberi ... in Italia praeter Galliam tota || totam ||; ib. V, 31. cum dilectus haberi tota Italia iussisti; ib. VII, 13. haec iam tota Italia fient; ib. 23. dilectus tota Italia decreti; ib. VIII, 6. tota Italia desiderio libertatis exarsit; ib. X, 19. totam .. Italiam erexit; ib. 21. iuventutem omnem ex tota Italia excussimus; ib. XII, 16. totius Italiae dilectus excitavistis; ib. XIII, 5. dilectu tota Italia habito; ib. 23.

iter: cum .. itinere toto urbes Italiae festos dies agere ... videbantur; Sest. 131. totum iter Antoniorum quid habuit nisi ... rapinas? Phil. V, 25.

iudicium: quae res totum iudicium contineat; Sex. Rosc. 34. silebitur toto iudicio de maximis ... illius furtis; div. Caec. 32. totum iudicium sustinebit; ib. 48. totum hoc iudicium ... dissolveretur; Tull. 27. totum .. hoc iudicium ... administrari; Cluent. 147. num .. toto illo in iudicio Postumi nomen audistis? Rab. Post. 10. ſ. accusatio; Verr. II, 116. causa; dom. 45.

ius: totum ius praetorium ... fuit; Verr. II, 31. disce ... ius totum || iusto tum || omnium religionum; dom. 127. quis dubitet ... de toto iure pacis et belli ... imperatores nostros anteferre? Balb. 45.

legatio: insectatur totam hanc legationem; Muren. 21. totam legationem ... reliquit; Phil. IX, 1.

legatus: legatus ... iam est totus || tam etsi totus, tam si totus || animo ac studio tuus; Ligar. 30.

lex: quin tota lex ... sociorum causa constituta sit; div. Caec. 17. cum iste aperte tota lege omnium sermonem ... contempserit; Verr. I, 148. totam Hieronicam legem sustulisti? ib. III, 19. at quam legem [corrigit], iudices [atque adeo totam tollit]? ib. 20. tota Hieronica lege ... reiecta; ib. 24. sunt .. in tota lege exceptiones duae; leg. agr. I, 10. hanc totam || totam hanc || fere legem ... tamquam machinam compararí; ib. II, 50. totam legem ... esse accommodatissimam; ib. III, 13. tota illa lex accusationem tuam ... armasset; Muren. 46. quae (lex) tota a me reprehensa ... est; Sulla 65.

libertas: totam .. libertatem in vestris sententiis versari arbitrantur; Verr. V, 172.

lis: ut totam litem .. obtineamus; Qu. Rosc. 10. cum de tota lite faceret pactionem; ib. 40.

locus: locum illum litoris percrepare totum muliebribus || mulierum || vocibus; Verr. V, 31. totum illum locum fanumque vendideris? har. resp. 28. hic totus locus disputationis ... pertinet ad commune ius; Balb. 30.

Lycia: ſ. Phrygia. — Macedonia: ſ. Achaia.

malum: nihil mali timuit, quod non totum a a matre esset conflatum; Cluent. 18.

mare: quis .. toto mari locus ... tam firmum habuit praesidium ..? imp. Pomp. 31. qui ... toto mari dispersi vagabantur; Flacc. 30.

Megalesia: tota ... servorum Megalesia fuerunt; har. resp. 24.

mendacium: unde hoc totum ductum et conflatum mendacium est? Qu. Rosc. 48.

mens: tota mente mater ... cogitaret; Cluent. 190. tota mens auctoritatem senatus ... intuetur; Phil. X, 23.

multitudo: reliqua vero multitudo ... tota nostra est; Milo 3.

municipium: cum ... totum municipium videre possitis; Cluent. 195. vos ... de totius municipii statu ... sententias esse laturos; ib. 196.

munus: animo consulem esse oportet, ... toto .. munere consulatus omni officio tuendo; Piso 23.

natio: quid, si illa officiosissima ... tota natio candidatorum? Muren. 69.

naufragium: necesse est ... me totum ... naufragium exponere; Sest. 15.

negotium: cuius modi hoc totum sit negotium; Verr. II, 108. ignari totius negotii ac religionis; ib. IV, 77. homines in oblivionem totius negotii esse venturos; ib. 79. mei consilii negotiique totius suscepti causam .. proposui; ib. 140. quod eum negotii totius ... paenitebat; Tull. 16. conditor totius negotii; Cluent. 71. homines totius ignari negotii; ib. 77. num ... alia natura totius negotii nunc est? ib. 92.

nomen: videtisne hoc totum || totum hoc || nomen ... esse in litura? Verr. II, 104. tantum agam de hoc toto nomine societatis; ib. 180.

nox: nox illa tota ... consumitur; Verr. V, 64. ſ. dies; Muren. 78.

odium: hinc totum odium, hinc omnis offensio; Flacc. 54.

opinio: totam opinionem parva ... commutat aura rumoris; Muren. 35.

oppidum: qui ... totum oppidum compilaverit; Verr. IV, 53.

opus: quasi ... non totum opus ... constitueretur; Verr. I, 148. totum (opus) est e saxo ... depresso; ib. V, 68.

oratio: ut aliquando totam huius generis orationem concludam; Verr. IV, 115. cum ille tota illa oratione in me esset invectus; Sulla 35. ut tota in oratione tua tecum ipse pugnares; Phil. II, 18.

orbis: qua (religione sacrarium est) prope in toto orbe terrarum; Verr. IV, 99. quae (bella) tum in toto orbe terrarum ... gerebantur; Font. 13. per [totum] orbem terrarum vagabuntur; leg. agr. II, 45. ut ... hoc faceret per quinquennium toto in orbe terrarum; ib. 64. qui (Lacedaemonii) soli toto orbe terrarum ... unis moribus ... vivunt; Flacc. 63. totum orbem terrarum nostro imperio teneri; Balb. 16. tria tenet oppida toto in orbe terrarum; Phil. X, 10. qui unum Deiotarum in toto orbe terrarum ex animo amicum ... iudicavit; ib. XI, 34.

ordo: in ... totius ordinis offensione; div. Caec. 9. quoniam totus ordo ... premitur; Verr. a. pr. 36. quo modo illam labem ... totius ordinis conquerar ..? ib. 40. ut ... turpitudine totum ordinem liberetis; ib. 43. cuius damnatione totus ordo ... in gratia posset esse; ib. I, 21. cum de toto ordine desperarit; ib. 22. suscepi .. causam totius ordinis; ib. II, 1. ordo totus alienus; Muren. 42. totus .. ordo solutus ac liber est; Rab. Post. 13.

os: toto ex ore crudelitas eminebat; Verr. V, 161.

ostentum: gaudeo mihi de toto hoc ostento ... datam ... causam esse dicendi; har. resp. 10.

Palatium: erat non solum domus mea, sed totum Palatium ... refertum; Piso 11.

Pamphylia: ſ. Asia; Verr. a. pr. 11. Phrygia.

pars: hanc partem totam relinquam; Flacc. 13.

patrimonium: quod (patrimonium) ille totum || tum, cum || ... amisit; Sest. 26.

pecunia: de hac tota pecunia aversa .. cognoscite; Verr. III, 170. de tota pecunia binae quinquagesimae detrahebantur; ib. 181. haec pecunia tota ... translata est; Flacc. 56.

petitio: totam ut petitionem ... gubernaret; Milo 25.

Phyrgia: quo modo Lyciam, Pamphyliam, Pisidiam Phrygiamque totam ... adflixerit; Verr. I, 95.

Pisidia: ſ. Phrygia.

pompa: quid tota illa pompa? Piso 60.

Pontus: cum ... totum .. Pontum ... sustinerent; prov. cons. 6.

portorium: ſ. vectigal.

possessio: agri Campani possessio tota tradetur || tradatur ||; leg. agr. II, 84.

praefectura: quod ... totam Atinatem praefecturam comprehenderit Planc. 47.

praetura: totam .. praeturam tuam rescidisset; Verr. II, 140. totum hominem totamque eius praeturam possederat; ib. III, 158. praeturam totam detulisti; ib. V, 38.

prodigium: ex hoc toto prodigio atque responso; har. resp. 10.

Propontis: venibit || veniet || .. sub praecone tota Propontis atque Hellespontus; leg. agr. I, fr. 3.

proscriptio: totam illam ... proscriptionem non legem putavit; sen. 8.

provincia: ut vitam .. totius provinciae defenderem; div. Caec. 3. defendo ... provinciam Siciliam totam; ib. 5. quod .. Marcellorum nomini tota illa provincia adiuncta est; ib. 13. adsunt homines ex tota provincia nobilissimi; ib. 14. constituitur ... spectaculum ... grave toti Asiae pravinciae; Verr. I, 76. homines ex tota provincia nobilissimi ... venerunt; ib. II, 11. haec ... ex tota provincia ad istum comportari; ib. 46. cum eam provinciam totam occupasset; ib. 51. ut ... a provincia tota se huius absolutione inire gratiam arbitraretur; ib. 113. cum .. in communibus iniuriis totius provinciae Sthenii quoque causa contineatur; ib. 118. tanta .. ambitione provinciae totius in uno cubiculo inclusa; ib. 133. quod .. tota provincia quid cuique accidisset ... odorari solebat; ib. 135. quia ... provinciae totius invidiam ... susceperis; ib. 137. commune conventus illius ac prope totius provinciae; ib. 160. quem in provincia tota Verres ... audacia sui simillimum iudicavit; ib. III, 22. abs te totam abalienari provinciam; ib. 52. si ex provincia tota CLXX eiecisses; ib. 121. vos coniecturam totius provinciae nonne facietis? ib. hoc cum palam decumani tota provincia loquerentur; ib. 131. fremebat tota provincia; ib. 132. praetor provinciam suam sibi totam iniquam eierat; ib. 137. ex provincia Sicilia tota ... recuperatorem nullum posse reperiri; ib. 138. testis est tota provincia; ib. 149. nihil istum eius modi rerum in tota provincia reliquisse; ib. IV, 2. te ... omnis .. res ... tota ex provincia coëmisse; ib. 8. conquiri Diodorum tota provincia iubet; ib. 40. cuius officia in illam civitatem totamque provinciam recentissima erant; ib. 86. provincia tota commota est; ib. 105. tanta religione obstricta tota provincia est; ib. 113. cum ... causa .. totius provinciae ad me deferebatur; ib. 138. qui de illa civitate totaque provincia optime meritus esset; ib. 142. quoniam ex tota provincia soli sunt qui ..; ib. 150. ut ... tota provincia testis esset; ib. V, 62. tota pateret provincia; Muren. 33. unus venditor tota in provincia per triennium frumenti omnis fuisti; Piso 86. omni totius provinciae pecore compulso; ib. 87. mitto diplomata

tota in provincia passim data; ib. 90. civitas ... provinciis totis dabatur; Phil. II, 92.

Puteoli: adsunt .. Puteoli toti; Verr. V, 154. Puteolos ... totos ... occupabunt; leg. agr. II, 86.

quaestio: totam quaestionem illam et legem repudiavit; Cluent. 137.

quaestura: qui ... totam suam quaesturam in me sustentando ... conlocavit; sen. 35.

quaestus: totus quaestus ... aestimationis ex annonae natus est varietate; Verr. 192. quaestum illum maxime fecundum uberemque campestrem totum ad se .. redegit; har. resp. 42.

ratio: cum ... inter se communicarent .. de tota ratione atque re Gallicana; Quinct. 15. rationem illi defendendi totam esse mutandam; div. Caec. 25. nihil fallacius ratione tota comitiorum; Muren. 36. nisi hanc mihi totam rationem ... explicaris; Flacc. 45. totam Gallici belli rationem ... perturbare; prov. cons. 35.

regio: tota .. nostra illa aspera ... regio se huius honore ornari ... arbitrabatur; Planc. 22.

regnum: regnum Ariobarzanis ... totum esse in hostium potestate; imp. Pomp. 4.

religio: quo (sacerdotio) est haec tota religio constituta; har. resp. 27. ſ. negotium; Verr. IV, 71.

res: ut ... tota res transigeretur; Quinct. 20. rem facilius totam accipietis, si ..; ib. 36. de tota re .. decidisti; Qu. Rosc. 34. cum de tota re decidisset cum Roscio; ib. 40. quod eum minime res tota delectat; div. Caec. 24. totam rem explicare; Verr. I, 28. cum rem totam in medio posuissem; ib. 29. Habonium ... rem totam esse patefacturum; ib. 149. ut se tota res habeat; ib. II, 15. cum ... in integro tota res esset; ib. 97. cum tibi in integro tota res esset; ib. 98. rem .. hanc totam C. Sacerdotis ... testimonio comprobari; ib. 119. rem totam ... cognoscite; ib. 169. rem totam, fortunas omnis aratorum istius fuisse; ib. III, 50. quod vectigalibus prospiceret Metellus ... in tota re frumentaria; ib. 128. rem se totam relicturum dicit; ib. 139. sic hanc rem totam administrasti, ut ..; ib. 164. novam rem totam atque indignam videri; ib. 183. cognita tota re frumentaria; ib. 226. totae .. res rusticae eius modi sunt, ut ..; ib. 227. mihi res tota provisa atque praecauta est; ib. IV, 91. se de tota re ex *; Tull. 17. quam ob rem tota ista res per Staienum ... ageretur; Cluent. 87. quae totius rei ratio atque descriptio? leg. agr. I, 16. res tota ... suscepta contra rem publicam; Rabir. 35. ut ... tota res ... deprehenderetur; Catil. III, 4. qui de tota re et causa iudicarit; ib. IV, 10. ut ... de tota re dicerem; Muren. 48. totius .. huiusce rei quae sit vis; Flacc. 9. tota res gesta est; Sulla 55. tota re ... errasti; Phil. II, 23. ſ. ratio; Quinct, 15.

res publica: unus adhuc fuit ... cui res publica se totam traderet; Verr. III, 81. quae (tenebrae) totam rem publicam tum occuparent; ib. 177. uti decem reges aerarii ... totius rei publicae ... domini constituerentur; leg. agr. II, 15. qui hanc rem publicam totam Capuam || Capuam totam || transferre vellent; ib. 89. totam rem publicam ... tenetis; Muren. 83. Graecorum .. totae res publicae ... temeritate administrantur; Flacc. 16. totam || tam, al. || rem publicam contrucidaverunt; Sest. 24. totam rem publicam ... vendidisti; Piso 15. si tu totam rem publicam ... tradidisses; ib. 57. cui senatus totam rem publicam ... commiserat; Milo 61. quibus tóta commissa est res publica; ib. 65. tota re publica suscepta; ib. 66. si ... tota res publica armata sit; ib. 67. totam rem publicam ... possideret ib. 76. potestatem nobis de tota re publica fecisse dicendi; Phil. III, 13. quos (quaestus) M. Antonii tota ex re publica hausit || tota una exhausit, al. || domus; Phil. V, 11. calebant in interiore aedium parte totius rei publicae nundinae; ib. consulibus totam rem publicam commendandam censeo; ib. 34. deleantur innocentes, ... tota res publica! ib. VIII, 16.

Samnium: toto*.. ex Samnio .. laudationes honestissimae missae sunt; Cluent. 197.

Sardinia: est .. unum maximum totius Sardiniae frumentarium crimen; Scaur. 21.

scelus: suo tempore totius huius sceleris fons aperietur; Phil. XIV, 15.

scientia: quae (scientia) tota ex rebus fictis .. constaret; Muren. 28.

senatus: quem (senatum) totum de civitate delerant; Sest. 44.

Sicilia: omnium civitatum totius Siciliae legationes adsunt; div. Caec. 14. Sicilia tota si una voce loqueretur; ib. 19. queritur Sicilia tota; ib. 30. Siciliam totam ... obii; Verr. a. pr. 6. quod tota Sicilia, quod omnes Siculi ... Romae sunt; ib. 20. quo ... tota .. Sicilia plus auctoritatis apud vos haberet; ib. II, 14. dicit .. testimonium tota Sicilia; ib. 103. quod ... ne Sicilia quidem tota potuisset; ib. 113. cum .. tota Sicilia multum ... posset; ib. 106. tota Sicilia ... neminem ... senatorem factum esse gratis; ib. 120. quinto quoque anno Sicilia tota censetur; ib. 139. testem totam Siciliam citabo; ib. 146. vestigium statuarum istius in tota Sicilia nullum esset relictum; ib. 160. tota Sicilia recusante; ib. III, 19. cum hoc tota Sicilia diceret; ib. 26. cum totius Siciliae cotidie gemitus .. audires; ib. 52. ante oculos ... vestros tota Sicilia decumanorum hos impetus ... proponite; ib. 58. res est ... tota Sicilia celeberrima atque notissima; ib. 61. id quod tota Sicilia perspexit; ib. 71. cuius nomen ... tota Sicilia pervagatum ... est; ib. 77. quo facilius vos coniecturam ... de tota Sicilia facere possitis; ib. 106. ut ... totius Siciliae calamitates cognosceretis; ib. 108. arant .. tota Sicilia fere Centuripini; ib. incredibile dictu est, sed ... tota Sicilia pervagatum; ib. 129. nemo erat Sicilia tota quin sciret ..; ib. 136. multa Sosippus ... pro tota Sicilia ... deplorasse dicitur; ib. 204. urgetur a tota Sicilia; ib. 224. arationes omnis tota Sicilia desertas ... cognoscitis; ib. 228. nego in Sicilia tota ... ullum argenteum vas ... fuisse; ib. IV, 1. nihil istum ... tota in Sicilia reliquisse; ib. 2. illa Attalica tota Sicilia nominata; ib. 27. res clara Sicilia tota; ib. 41. in civitate totius Siciliae ... locupletissima; ib. 50. hominem non solum domi, sed tota Sicilia in primis nobilem; ib. 51. nihil postea tota in Sicilia ... religiosi duxit esse; ib. 72. quid hoc tota Sicilia est clarius? ib. 77. tu ... totius Siciliae ... clientelam tueri potes? ib. 90. mira quaedam tota Sicilia ... religio est Cereris Hennensis; ib. 107. ecquid hoc tota Sicilia clarius? ib. V, 16. sciente tota Sicilia; ib. 44. inspectante Sicilia paene tota; ib. 75. [de qua muliere plurimi versus ... tota Sicilia percelebrantur]; ib. 81. homo ... post mortem tota Sicilia clarus et nobilis; ib. 112. mentiri .. Siciliam totam; ib. 135. ut ... totam Siciliam testem adhibere possem; ib. 139. persequitur ... totam Siciliam; leg. agr. I, 4. Sicilia teste tota; Scaur. 29. ſ. Asia; Verr. V, 127.

societas: quod ex tota societate ... solus tu inventus es, qui ..; Sex. Rosc. 87. sub quo nomine tota societas latuit; ib. 124. utrum pro dimidia parte an pro tóta *societate* (decidisti)? Qu.

Rosc. 32. utrum ... de sua parte an de tota societate fecerit pactionem; ib. 34.
spes: ea tota (spes) in hac lege posita est; div. Caec. 18.
status: totum statum civitatis ... in hoc uno iudicio (positum) ... esse; Flacc. 3. totus .. civitatis status (petitus est); har. resp. 45.
studium: vestrum .. studium totum iacet; Muren. 30.
subscriptio: ex tota ista subscriptione rumorem quendam ... esse quaesitum; Cluent. 131.
summa: adde totius summae DXL milium modium tris quinquagesimas; Verr. III, 116.
Syracusae: Syracusas totas timet; Verr. V, 69.
tabernae: qui ... totas tabernas ... compararunt; Muren. 73.
telum: quod non totum telum corpore recepisset; Sex. Rosc. 33.
testimonium: qui .. illud verbum ... ex toto testimonio suo sustulit; Font. 29. neque in toto Acmonensium testimonio ... commovebor; Flacc. 38. totius testimonii fictam audaciam manifesto comprehensam ... teneri; ib. totum (testimonium) .. convertet; ib. 51.
Thessalia: ſ. Achaia.
tribunal: totum tribunal implevit; Phil. II, 63.
tribunatus: cuius ... totus .. tribunatus nihil aliud fuit nisi ... defensio; sen. 30. totum tribunatum tuum concedisse; dom. 38. si ... totum evertunt tribunatum tuum; ib. 41. quae (lex) totum eius tribunatum continebat; har. resp. 48. quoniam tribunatus totus P. Sestii ... meum nomen causamque sustinuit; Sest. 14. mentem .. totius tribunatus hanc fuisse, ut ..; ib. 31.
triduum: biduo post aut ... non toto triduo DCC milia passuum conficiuntur; Quinct. 79.
triennium: ut vobis triennii totius veniat in mentem; Verr. II, 184.
vectigal: vectigal ac portorium Dyrrachinorum totum in huius unius quaestum esse conversum; prov. cons. 5.
venenum: si totum (venenum) conliquefactum in potione esset; Cluent. 173.
via: totam ignoras viam gloriae; Phil. I, 33.
vicinitas: ut . . . tota vicinitas personet; Sex. Rosc. 134.
vita: totam vitam ... cognoscite; Sex. Rosc. 109. vitam alterius totam explicare; div. Caec. 27. totam vitam periculosam ... reddemus; Verr. I, 38. tota vita in eius modi ratione versata aperiebatur; Cluent. 101. nullum ob totius vitae ... erratum; ib. 133. ne quid totius vitae splendor ... noceat; Muren. 58. alio transferenda mea tota vita est; sen. 23. hunc tu cum auctorem ... omnium consiliorum totiusque vitae debuisses habere; Phil. II, 14.
voltus: voltus .. totus ... in fraudem homines impulit; Piso 1.
volutationes: quas (stragis) ... totis volutationibus corporis et cubilibus persecuti sumus; Piso 83.
urbs: ut urbe tota fletus gemitusque fieret; Sex. Rosc. 24. urbem totam ... omnisque Italiae partis ... exornatas videmus; Verr. I, 55. ut urbs tota spoliaretur; ib. II, 50. fama tota urbe percrebruit; ib. IV, 94. ex urbe tota concurritur; ib. 95. ut acerbissimus tota urbe luctus versari videretur; 110. mihi totam urbem tuendam esse commissam; ib. V, 36. concursabat urbe tota maxima multitudo; ib. 93. toti urbi ... subiectos prope iam ignis ... restinximus; Catil. III, 2. totius urbis atque imperii occasum appropinquare; ib. 19. de totius urbis tectis ac sedibus ... decernite; ib. IV, 24. cum ... totius urbis incendium ... versari ante oculos ... coeperat; Sulla 19. tum discriptio totam per urbem caedis ... constituta est; ib. 52. homines tota urbe volitantis ... vidistis; sen. 7. in conspectu .. totius urbis; dom. 100. quam (deam) ex urbe tota sustulisti; ib. 110. quarum (ruinarum) ego similem totam urbem esse passus non sum; ib. 124. servorum omnium vicatim celebrabatur tota urbe discriptio; ib. 129. qua .. istum perturbatione mentis ... totius .. urbis praedonem fuisse censetis? ib. 140. cum totius urbis incendio commisceri; ib. 144. tota urbe careo; ib. 146. qui urbem totam ... terreret; har. resp. 6. cum incredibilis ... multitudo ex tota urbe ... convenisset; Sest. 26. cum ... vis latrocinii vestri tota urbe volitaret; Piso 26. vim in tota urbe versari; Planc. 71. quae perturbatio totius urbis! Phil. II, 108.

trabalis, für einen Balken: ut hoc beneficium ... trabali clavo figeret; Verr. V, 53.

tracto, betasten, untersuchen, behandeln, lenken, verwalten, benehmen: I. absolut: satis commode mihi videor eorum consuetudinem usu tractandoque cognosse; Verr. II, 181.
II. alqm: quam liberaliter eos tractasset; Verr. a. pr. 23. his porro qui successerunt ... liberaliter ex istius cibariis tractati; ib. II, 12. qui ab eo benignissime tractati sunt; ib. 180. ab nullo ille liberalius ... tractatus est; Cluent. 161. ita me in re publica tractabo, ut ..; Catil. III, 29.
alqd: cum omnia, quae ad eam rem pertineant ... tractatis; Cluent. 82. haec mihi sunt tractanda; Planc. 4.
accusationem: omnis accusatio varie graviterque tractata ... veneni deprehensione conclusa est; Cluent. 50.
amicum: quod amicum atque hospitem meum Sthenium ... tam crudeliter ... tractasses; Verr. II, 117.
argentum: quin L. Sisennae argentum tractaret; Verr. III, 34.
causam: tractare causam instituimus frumentariam; Verr. III, 10.
civitates: civitates tractatae quem ad modum sunt? Verr. III, 66.
consulem: non tractabo ut consulem; Phil. II, 10.
contentionem: quae (contentio) tractari sine contumelia non potest; Planc. 17.
crimina: crimina tractantur; Verr. II, 68.
edictum: tracta edictum; Quinct. 60.
gubernacula: quis enim ... gubernacula rei publicae tractare ... posse arbitraretur hominem ... confectum? Sest. 20.
hospitem: ſ. amicum.
ius: controversum ius nosse et tractare videare; Muren. 28.
legatum: te legatum ita .. tractatum esse, ... ut ..; Verr. I, 85.
locum: cum eum locum tractare coepero; Verr. V, 72.
mercatores, navicularios: mercatoribus aut naviculariis nostris iniuriosius tractatis; imp. Pomp. 11.
patrem: obiectus est pater varie, quod ... parum pie tractatus a filio diceretur; Cael. 3.
pecuniam: pecuniam publicam tu tractabas; div. Caec. 32. ut is eam pecuniam tractaret, quem ipse praefecisset; Verr. V, 60. quam ob rem ... tantam utilitatem per alios tractandae pecuniae neglexeris; ib. 61. uterque in pecunia maxima tractanda .. versatus est; Font. 5.
personam: cuius personam praeclare Roscius in scena tractare consuevit; Qu. Rosc. 20. quae

(persona) ... minime in iudiciis periculisque tractata est; Arch. 3.
publicanos: tractati (publicani) honorifice sunt; Verr. III, 166.
rationem: hanc rationem munitionis ... ab eis esse tractatam; Font. 19.
sicas: cuius arbitrio sicae nunc omnes atque omnia venena tractantur; har. resp. 34.
socios: quem ad modum socii populi Romani a magistratibus nostris tractentur; Verr. III, 122. placet socios sic tractari ... ut ... tractatos videtis? ib. 208.
spatium: ab utroque dissimillima ratione tractatum (spatium) est; Muren. 19.
venena: f. sicas.

tractus, Gegend: tractus ille celeberrimus, Venafranus, Allifanus, ... se huius honore ornari, se augeri dignitate arbitrabatur; Planc. 22.

traditio, Uebergabe: facilem pupillo traditionem esse; Verr. I, 132.

trado, überliefern, übergeben, preisgeben, hingeben, berichten: I. **absolut:** luctuosum est tradi alteri cum bonis, luctuosius inimico; Quinct. 95. quos tradituros sperabas; Sex. Rosc. 61. ne eodem modo tradendum esset; Verrr. I, 134. Apronio multo minoris ... tradidisse; ib. III, 148. Minucio te ideo non tradidisse, quod ..; ib. 151. eodem modo de utraque re traditum nobis est; Caecin. 96.

II. **mit Ergänzung:** 1. nom. c. inf.: prudentissima civitas Atheniensium ... fuisse traditur; Sex. Rosc. 70. qui unus omnium iustissimus fuisse traditur; Sest. 141.

2. acc. c. inf.: quos nobis poëtae tradiderunt ... supplicium de matre sumpsisse; Sex. Rosc. 66.

III. **mit Object:** alqm: eum iugulandum vobis tradiderunt; Sex. Rosc. 29. ut P. Lentulus ... in custodiam traderetur; Catil. III, 14. uti C. Cethegus, L. Statilius, P. Gabinius ... in custodiam traderentur; ib. non Asiae testibus, sed accusatoribus contubernalibus traditus; Flacc. 5 (Z. 60). cum duo consules ... auctores se inimicis rei publicae tradidissent; Quir. 13. si ... me tradere hostibus mallent; Sest. 45. totum .. se ... tradidit; ib. 130. quia se non ingulandum illi tradidisset; Milo 31. cui numquam se hic .. tradidisset; ib. 61. te in disciplinam meam tradideras; Phil. II, 3. postea .. quam se totum Pompeius Caesari tradidit; ib. 23. qui ... Saxae se et Cafoni tradiderunt; ib. XI, 37. quem ego inustum verissimis maledictorum notis tradam hominum memoriae sempiternae; ib. XIII, 40. qui te ... tradiderunt; Fr. B, VIII, 14. f. patronum.

alqd: si tibi omnia sua ... tradidit; Sex. Rosc. 146. quaerit ecquid sit quod a pupillo traditum non sit; Verr. I, 132. quod alicui eripuerimus, id alteri tradere; ib. II, 45. illa, quae ... fuissent a maioribus suis ... tradita; ib. IV. 16. cum ... quae acceperant tradere deberent; ib. 140. id ... in aere incisum nobis tradiderunt; ib. 145. id mihi tradi oportere; ib. 149. ea ... coniecturae et cogitationi traduntur; Font. 23. traditum memoriae est; Muren. 59. hoc nobis esse a maioribus traditum; dom. 33. quae de quoque deo nobis tradita sunt; har. resp. 24. ut ea ... perfecta rei publicae tradat; prov. cons. 29.

adfinem: me adfinem tuum ... constrictum inimicis rei publicae tradidisti; sen. 17.

adseculas: adseculae istius non a patre ei traditi, sed a meretricula commendati; Verr. III, 30.

adulescentis: cognoscite ... edictum novum, et ... adulescentis in disciplinam ei tradite; Verr. I, 115.

aedem: quaesivit quis aedem Castoris sartam tectam deberet tradere; Verr. I, 131. L. Habonio aedem Castoris tradi oportebat; ib. 132. quem ad modum traderetur (aedes); ib. cui meas aedis addiceret, cui traderet; dom. 107.

Aegyptus: ut furtim tota (Aegyptus) xviris traditur! leg. agr. II, 41.

Africam: Africam ... tibi patrem suum traditurum fuisse; Ligar. 23.

agrum: cum .. is ager Apronio cum ceteris agris esset traditus; Verr. III, 61. si vacuos agros Apronio tradere liceret; ib. 70. ut agros ... xviris tradant; leg. agr. II, 68. ne agrum Campanum privatis gratis ... tradat; ib. 83.

amicum: amicus a patre ... traditus; Caecin. 14.

amplitudinem: posteris suis ... amplitudinem nominis ... tradere; Muren. 16.

annum: si unius anni quaestum in rem suam converteret, alterum patronis ... traderet; Verr. a. pr. 40.

anulum: f. vestitum.

arationes: f. fructus; Verr. III, 69.

aratorem: quae lex ... aratorem decumano tradidit; Verr. III, 20.

artem: qui se artem dicendi traditurum etiam ceteris profiteatur; Flacc. 42.

Asiam: libertis fuit Asia tradenda? Flacc. 88.

Babyloniam: f. Syriam.

bona: ut liberis eius bona patria ... legibus tradita eriperes; Verr. I, 113. quae bona ... utenda ac possidenda tradiderat; ib. II, 46. f. hereditatem.

causam: causam mihi tradidit; Sex. Rosc. 149.

centuriam: neque tamen hanc centuriam Populianam vacuam tradidit; Tull. 17.

civem: f. socios.

civitatem: sollicitam mihi civitatem ... tradidistis; leg. agr. I, 23. f. vitam.

clavis: f. frumentum.

cognationem: illa Segestanorum ... litteris tradita ... cognatio quos tandem fructus ... tulit? Verr. V, 125.

consuetudinem: consuetudinem a maioribus traditam ... commutare ausus est; Verr. III, 15.

consulem: his vos si alterum consulem tradideritis; Muren. 79.

corpora: corpora sua pro salute regum suorum hi legati tibi regii tradunt; Deiot. 41.

custodiam: traditam sibi publicorum custodiam sacrorum non honori ... esse; Fr. C, 4.

definitionem: quae (definitio) nobis a maioribus tradita est; Cluent. 5.

deos: f. sacra; Verr. II, 13.

disciplinam: quae (disciplina) erat ab hoc tradita; Qu. Rosc. 28. hanc nobis a maioribus esse traditam disciplinam; Sulla 49. mitto illam veterem ab ipsis dis immortalibus ... traditam disciplinam; har. resp. 20.

epistulam: ei .. epistulam tradidit; Phil. II, 77.

equites: equites Romani ... vincti Apronio traditi sunt; Verr. III, 37.

equos: se suo iure ... equos vectigalis Sergio mimo tradere; Phil. II, 62.

exercitum: exercitum tradidit; Phil. X, 13. eum ... exercitus accipere eosque ei tradere; ib. XI, 30.

fanum: quod (fanum) cum Deiotarus ... tueretur, ... Brogitaro ... addictum pecunia tradidisti; har. resp. 29.

fascis: cui traderem (fascis)? Phil. XIV. 14.

fidem: f. religionem; Verr. II, 78.

forum: foro .. sicariis servisque tradito; Sest. 53.
fortunas: ſ. hereditatem.
fructus: cum tuos omnis fructus publicano tradidisses; Verr. III, 32. ut sibi suas segetes fructusque omnis arationesque vacuas Apronio tradere liceret; ib. 69. cui honoris integros fructus non sit traditurus; Sulla 88.
frumentum: tu helluoni spurcatissimo ... omne frumentum, ... omnis provincias frumentarias, omnis mancipes, omnis horreorum clavis ... tradidisti; dom. 25.
Galliam: ſ. viris. — gentis: ſ. Syriam.
gloriam: quae (gloria) vobis a maioribus ... tradita est; imp. Pomp. 6. tantam vobis imperii gloriam tradere; ib. 12.
hereditatem: non modo illam hereditatem, ... sed ... bona patria fortunasque ... tradidit; Verr. II, 59.
hiberna: hiberna cum legato praefectoque tuo tradidisses; Piso 86.
hominem: novem homines fortissimos ... adversariis tradidit; Sex. Rosc. 117. homines ... ad supplicium traditi; Verr. V, 11. consularem hominem ... Samiario exsuli tradidit; Phil. XI, 5.
imperium: imperium navium legato populi Romani ademisti, Syracusano tradidisti; Verr. V, 137. quod (imperium) nobis a maioribus est traditum; Rabir. 2.
instituta: si omnia ... veteribus et traditis || proditis, praeditis || institutis acta esse dicerem; dom. 122.
Italiam: tibi nos ... totam Italiam inermem tradiduros existimasti? leg. agr. I, 16. cum Caesar ... huic conculcandam Italiam tradidisset; Phil. II, 57.
legiones: an ille non potuit ... legiones Antonio et provinciam tradere? Phil. VI, 8. legio ... Ciceroni se filio meo tradidit; ib. X, 13.
libertatem: vobis .. traditam libertatem ... defendere; leg. agr. II, 16. Porcia lex libertatem civium lictori eripuit: Labienus ... carnifici tradidit; Rabir. 12. ſ. vitam.
litteras: litterae, quaecumque erant in eo comitatu, ... praetoribus traduntur; Catil. III, 6.
locum: locum .. a maioribus traditum sic tuetur, ut ..; Cluent. 196.
Macedoniam: alterum ... vexandam eis Macedoniam et spoliandam tradidisse; Sest. 94. Macedonia tibi ... traderetur; Piso 57.
matres: matres familiae, virgines, pueri ingenui abripiuntur, militibus traduntur; Phil. III, 31.
monumenta: volet ... defendenda (monumenta), non spolianda improbis tradere; Verr. IV, 82.
morem: cum mos a maioribus traditus sit; Verr. IV, 79.
navis: navis ... Cleomeni tradit; Verr. V, 82.
nomen: a te confirmatum (nomen) posteris etiam suis tradituros se esse; Deiot. 41.
numerum: numerus tantum columnarum traditur; Verr. I, 134.
oppidum: pueris illud ... et mulieribus oppidum scitote esse traditum; Cluent. 195.
partem: partem militum ... dimisit, partem M'. Glabrioni tradidit; imp. Pomp. 26.
patrimonium: ſ. vitam.
patronum: huic publico testi patronum suum ... L. Flaccum mactandum ... tradidissent? Flacc. 52.
pecuniam: qui quaestor consulem suum ... pecunia tradita ... spoliare ... ausus sit; Verr. III, 6.
populos: homini taeterrimo ... nonne nominatim populos liberos ... tradidisti? dom. 23. ſ. senatum; har. resp. 22.
possessionem: possessio traditur; Verr. II, 45. audacibus xvirum statellitibus agri Campani possessio tota tradetur || tradatur ||; leg. agr. II, 84.
potestatem: is .. omnem suam de nobis potestatem tradidit vobis; Flacc. 4.
praecepta: ab hoc Dolabellae scelerum praecepta sunt tradita; Phil. XI, 6.
praedia: tria praedia ... traduntur; Sex. Rosc. 21. sese ... praedia vacua filio traditurum; ib. tot praedia ... filio suo ... tuenda tradiderat? ib. 43.
provinciam: ut ... hanc provinciam tradat ei, cui ..; prov. cons. 39. Caesarine eam (provinciam) tradituri fuistis? Ligar. 23. vos provinciam fuisse Caesari tradituros; ib. 25. ſ. frumentum. legiones.
publicanos: publicanos miseros ... tradidit in servitutem; prov. cons. 10.
puerum: tibi hunc puerum parens ... tradidit; Cael. 39. ſ. matres.
pyxidem: Licinium esse ... veneni pyxidem traditurum; Cael. 61. cum ... pyxidem teneret in manu, conaretur tradere, nondum tradidisset; ib. 63. cum iam manum ad tradendam pyxidem porrexisset; ib. ne pyxidem traderet; ib. 64. si tradidisset (pyxidem); ib. a se illam pyxidem traditam pernegaret; ib. 65. iam ea (pyxide) tradita || cum iam erat tradita, al. || servis; ib.
religionem: cum vero fidem ac religionem tuam iam alteri addictam ... habueris, post eandem adversario tradideris maiore pecunia [... et trades cui voles? Verr. II, 78. religionem esse quondam ... a maioribus traditam; ib. 159.
rem publicam: unus adhuc fuit ... cui res publica se totam traderet; Verr. III, 81. nobis maiores nostri rem publicam tradiderunt; leg. agr. I, 6. cui res publica ... traditur sustinenda; Muren. 3. cui rem publicam cupio tradere incolumem; ib. 80. rem publicam incolumen magistratibus deinceps traditam; Quir. 17. si ipsi ... constrictam rem publicam tradidissent; Sest. 24. si tu totam rem publicam nefariis latronibus tradidisses; Piso 57.
reum: quem reum sententiis iudicum tradidisset; Milo 2.
sacra: sacra deosque penatis a maioribus traditos ex aedibus suis eripuisse; Verr. II, 13. ut ceteris hinc tradita (sacra) esse videantur; ib. V, 187.
sacrarium: erat apud Heium sacrarium ... a maioribus traditum; Verr. IV, 4.
salutem: cuius illi salutem pro pignore tradiderunt; prov. cons. 2. multo citius meam salutem pro te abiecero quam Cn. Plancii salutem tradidero contentioni tuae; Planc. 79.
senatum: qui senatum tribuno furenti constrictum traderent; dom. 113. cum ille ... multitudini senatum populumque Romanum vinctum tradidisset; har. resp. 22.
sententiam: cuius ego ne beneficiis quidem sententiam meam tradidissem; Piso 79.
servos: hos (servos) ad supplicium ... traditos ... liberare ausus es? Verr. V, 12.
Siciliam: quae (Sicilia) mihi defendenda tradita est; Verr. V, 183.
signum: nisi mihi signum traditur; Verr. IV, 85.
socios: huius audaciae ... fidelissimos socios optimosque civis scitote ... traditos; Verr. III, 24.
Syriam: cum ... alteri Syriam, Babyloniam, Persas, integerrimas .. gentis, ad diripiendum tradidisses; dom. 60.

tabulas: cum tabulas novo magistro traderent; Verr. II, 182.
vectigalia: vos ... de vectigalibus a maioribus traditis ... cognituros; Verr. III, 11.
venenum: quo in loco traditum (venenum)? Cael. 58. cum ... venenum .. traderet; ib. 62. cum a Licinio traderetur (venenum); ib. cum tradidisset (venenum); ib. 64. cum Licinius ... venenum traderet; ib. 65.
vestitum: si vestitum ... anulumque de digito suum tibi tradidit; Sex. Rosc. 144.
vetustatem: memoriae tradere litterarum vetustatem; Qu. Rosc. 5.
virum: virum ... retinere quam ... tradere ... maletis; Font. 43.
virgines: f. matres.
viris: quod (Gallia) se suasque viris non tradidit; Phil. V, 37.
vitam: quod ab eis nobis vita, patrimonium, libertas, civitas tradita est; sen. 3.
IV. **mit doppeltem Accusativ**: 1. part. fut.: f. III. alqm; Sex. Rosc. 29. Milo 31. bona; Verr. II, 46. Italiam; Phil. II, 57. Macedoniam; Sest. 98. monumenta. patronum. praedia; Sex. Rosc. 43. rem publicam; Muren. 2. Siciliam.
2. part. perf.: f. III. alqm; Phil. XIII, 40. alqd; Verr. IV, 145. prov. cons. 29. adfinem. aedem; Verr. I, 131. nomen. rem publicam; Sest. 24. senatum.
3. adiect.: f. III. agrum; Verr. III, 70. civitatem. equos. fructus; Sulla 88. Italiam; leg. agr. I, 16. praedia; Sex. Rosc. 26. rem publicam; Verr. III, 81. Muren. 80. Quir. 17. Piso 57.

traduco (transduco), hinüberführen, vorbeiführen, versetzen, zubringen: alqm: ut ... ad accusandum traducerer; dix. Caec. 4. traduxit me ad suam sententiam; Cluent. 144. eos ... ad mansuetudinem transduxerunt; Sest. 91. hinc si Brutus erit traductus ad aliud bellum; Phil. XI, 26. si quam ad aliam rem te forte traduxerit; ib. XIII, 14.
adulescentiam: o adulescentiam traductam eleganter! Planc. 31.
animos: an ... vestros animos in aliam partem fortitudinis commemoratione traducat? Verr. II, 192.
causam: haec causa ab argumentis ... ad testis tota traducta est; Cael. 66.
clientelam: ut conarere clientelam ... provinciae traducere ad te; Verr. IV, 90.
colonos: quod hi (coloni) ... in eandem rerum abundantiam traducti ... insolentia commovebuntur; leg. agr. II, 97.
equum: iussit equum traducere; Cluent. 134.
homines: iniquum ex agro homines traduci in forum; Verr. III, 26.
inimicitias: quas (inimicitias) ... ad amicitiam consuetudinemque traduxit; prov. cons. 22.
inimicum: traduxit ad plebem inimicum meum; prov. cons. 42.
legiones: quas (legiones) ille ... ad rem publicam ... traduxit; Phil. X, 6.
ludos: si ludi ab laetitia ad metum traducti ... sunt; har. resp. 23.
rem: quin eam rem tu ad tuum quaestum nundinationemque hominum traduxeris; Verr. II, 120.

traductio, Versetzung: cum ... intentus *est* arcus in me unum ... traductione ad plebem furibundi hominis; Sest. 15.

tragicus, im Trauerspiel: ego te ... non tragico illo Oreste ... dementiorem putem; Piso. 47.

tragoedia, Trauerspiel, Lärm: I. ago: quorum alter commentatus est mimos, alter egit tragoediam; Phil. XI, 13.
excito: eiusdem Appiae nomen quantas tragoedias excitat! Milo 18.
II. in: nisi forte in tragoediis, quos volnere ... corporis cruciari ... vides, graviores deorum immortalium iras subire ... putas; har. resp. 39.

traho, ziehen, abziehen, hinziehen, schleppen, ableiten, annehmen: alqm: ut non plures secum in eandem trahant calamitatem; imp. Pomp. 19. trahimur omnes studio laudis; Arch. 26. semper (ille) eo tractus est, quo libido rapuit; Phil. VI, 4. singulos ad cruciatum trahi; ib. XIII, 42.
alqd: f. salem.
bellum: unde est adhuc bellum tractum nisi ex retardatione et mora? Phil. V, 30.
cognomen: qui ... cognomen ex contumelia traxerat || traxerit ||; Phil. III, 16.
comitia: ita tracta esse comitia, ... ut ..; Milo 24.
corpus: reliquum corpus [tractum atque laniatum] abiecit in mare; Phil. XI, 5.
nomen: legio Martia, quae mihi videtur divinitus ab eo deo traxisse nomen; Phil. IV, 5.
rationem: est enim lex nihil aliud nisi ... a numine deorum tracta ratio; Phil. XI, 28.
remum: nullum vacuum tractum esse remum; Verr. V, 135.
salem: aliquid enim salis a mima uxore trahere potuisti; Phil. II, 20.
spolia: anne de nobis trahere spolia foederatis licebat, de hostibus non licebat? Balo. 54.

traicio, übersetzen, übertragen: I. alqs: quacum (pecunia) traiecerat; Flacc. 91.
II. alqm: cum parva navicula traiectus in Africam ... ad eos inops ... venisset; Quir. 20.
alqd: ex illius invidia deonerare aliquid et in te traicere; div. Caec. 46.

trames, Seitenweg: 1. egredi: egressus est non viis, sed tramitibus paludatus; Phil. XIII, 19.
2. in: num idem in Apennini tramitibus facere potero? Phil. XII, 26.

tranquillitas, Ruhe, Stille: I, 1. est: futuram summam .. tranquillitatem pacis atque otii; leg. agr. I, 24.
2. Ausruf: tantam in iniuria tranquillitatem et modestiam! Phil. X, 7.
II, 1. adfero: id, quod ego vobis ... adfero, pacem, tranquillitatem; leg. agr. II, 102. ut ... ea .. res vobis ... tranquillitatem ... adferat; Muren. 1.
reduco: ut ... tranquillitas animorum, iudicia ... mecum simul reducta videantur; dom. 17.
refero: omnem tranquillitatem ... senectutis acceptam refert clementiae tuae; Deiot. 38.
sequor: qui ... otium ac tranquillitatem vitae secuti sunt; Muren. 55.
2. perfruor: ut ... summa tranquillitate et otio perfruare; Marcell. 27.
III. muri, propugnacula: lex Aelia et Fufia eversa est, propugnacula murique tranquillitatis atque otii; Piso 9.
spes: me . . spe reliquae tranquillitatis praesentis fluctus .. fugisse; Sest. 73.
IV, 1. consenescere: otio et tranquillitate rei publicae consenescebat; Sest. 110.
2. propter: studia ... Romae propter tranquillitatem rei publicae non neglegebantur; Arch. 5.

tranquillus, ruhig, still, beruhigt: alqd: si mihi tranquilla et placata omnia fuissent; Quir. 2.
animus: mihi liceret eius urbis ... conspectu tranquillo animo et quieto frui; Sulla 26.
iudicia: quae (pars) contionibus seditiose concitatis accommodatior est quam tranquillis .. iudiciis; Cluent. 2.
libertas: pax est tranquilla libertas; Phil. II, 113.
mare: quod natura sua tranquillum (mare) sit; Cluent. 138.
portus: si ... petat (navis) portum ... alium non minus tutum atque tranquillum; Planc. 94.
res publica: tranquilla re publica ... perfruantur; Milo 93.
spiritus: cum ... nullum tranquillum atque otiosum spiritum duxerimus; Arch. 30.
tempus: tempus hoc tranquillum atque pacatum; Cluent. 94. tempus illud erat tranquillum; dom. 130. si illud meum turbulentissimum tempus tuo tranquillissimo praestat; Piso 33.
vita: se ... vitam illam tranquillam et quietam ... sequi maluisse; Cluent. 153.

trans, über, jenseits: I. transfero: trans Alpis usque transfertur; Quinct. 12.
venio: Roma trans Alpis in Segusiavos biduo veniunt; Quinct. 80.
II. zum Satz: domino .. trans ripam inspectante; Milo 74. ut ... montem illum trans Anienem ... consecrarent; Fr. B, VI, 24.

transactor, Vermittler: qui est ... rerum huiusce modi omnium transactor et administer; Verr. II, 69.

transalpinus, jenseits der Alpen: Gallia [transalpina] praesidiis ... confirmata; imp. Pomp. 35.

transcendo, übersteigen: transcendit (malum) Alpis; Catil. IV, 6.

transcribo, übertragen: testamentum in alias tabulas transscriptum ... obsignavit: Cluent. 41.

transeo, hinübergehen, vorübergehen, übergehen: I, 1. unpersönlich: qua vix tuto transiri posse videatur; Verr. II, 141.
2. alqs: tu ... ad adversarios transeas? Verr. I, 40. C. Verrem ... ad nobilitatem ... transisse; ib. 35. ut ad se transires; Flacc. 83. cum se ad plebem transire velle diceret, sed misere fretum transire cuperet; Fr. B, XIII, III, 2.
consules: quin (consules) ad Antonium transeant; Phil. XIII, 46.
consultus: transit idem iure consultus; Muren. 26.
copiae: ne ... transire in Siciliam fugitivorum copiae possent; Verr. V, 5.
fugitivi: ne ... fugitivi ad Messanam transire possent; Verr. V, 105.
infamia: patiamini ... eo transire illius turpitudinis infamiam, ubi ..; Cluent. 83.
II. finem: si ... finem aequitatis et legis transieritis; Verr. III, 220.
fretum: s. I. alqs; Fr. B, XIII, III, 2.
mare: cum mare vastissimum hieme transibas Piso 57. mare me transisse; Planc. 98.
rem: leviter transire ... unam quamque rem; Sex. Rosc. 91.

transfero, versetzen, übertragen, anwenden: alqm: Naevius .. trans Alpis usque transferetur; Quinct. 12. ex hac familiarium dignitate in impiorum partem ... (Sullam) transferetis? Sulla 77. sese .. in annum proximum transtulit; Milo 24. quam diu * ferundi transferuntur; Fr. B, VI, 13.
alqd: hoc idem transfero in magistratus; Verr. II, 126. quod ipsum non de summa frumenti detractum est, sed translatum in Centuripinos; ib. IV, 20. hoc tunc ad hos transferas? dom. 4. qui ... tantum ... detraxerit temporis, quantum in me custodiendum transferre maluerit; Planc. 31. ille [...] promissum et receptum intervertit ad seque transtulit; Phil. II, 79.
aedilitatem: se ... totam aedilitatem in munus hoc transtulisse; Sest. 135.
animum: ad ea ipsa nomina oculos animumque transtulimus; Verr. II, 187. ne ... animum ad vectigalia redimenda transferret; ib. III, 78. cum ... animum .. ad accusandum transtulisses; Muren. 46.
arbores: s. ornamenta; dom. 62.
caput: cur ea capita in edictum provinciale transferre nolueris; Verr. I, 118. sin hoc totidem verbis translatum caput est; Rab. Post. 9.
Ciliciam: Ciliciam ad praetorem ... transtulisti; dom. 23.
crimen: transferendi in nos criminis causa; Sest. 82.
culpam: ut culpam in alios transferamus; Font. 18.
dexteram: istam impiam dexteram ad necem civium transtulisti; Catil. I, 24.
domum: cum domus in Palatio, villa in Tusculano, altera ad alterum consulem transferebatur; dom. 62.
editionem: quam ob rem ... eandem editionem transtulerit in ceteras causas; Planc. 36.
exemplum: ut illud Uticense exemplum de Hadriano transferretur Syracusas; Verr. V, 94. ad notationes ... exemplum illos e consuetudine militari transtulisse; Cluent. 128. si hoc exemplum ex re militari ad animadversionem censoriam transferendum est; ib. 129.
fiscos: fiscos compluris ... ad equitem Romanum esse translatos; Verr. a. pr. 22.
invidiam: non illi ... transferre potuissent invidiam in quos putabant; Sest. 82.
instrumentum: s. ornamenta; dom. 62.
iudicium: s. **iudicium,** II, 1. transfero (6 St.) B. II, S. 802, b.
legem: cum eam legem ... in populum Romanum transferre conentur; Cluent. 157.
litteras, lituras: litterae lituraeque omnes ... in libros transferuntur; Verr. II, 189.
nomen: imperii nomen transferre cogitant; leg. agr. I, 18.
oculos: s. animum; Verr. II, 187.
ornamenta: ornamenta Minervae virginis in meretriciam domum transtulit; Verr. II, 123. in fundum ... non instrumentum aut ornamenta villae, sed etiam arbores transferebantur; dom. 62. qui ... ad se ... omnia ornamenta transtulerit; Phil. III, 30.
pecuniam: haec pecunia tota ab honoribus translata est in quaestum; Flacc. 56.
possessiones: te ... possessiones hereditatum a liberis ad alienos ... transtulisse; Verr. III, 16.
potestatem: earum rerum omnium potestatem ad xviros esse translatam; leg. agr. II, 54. cum omnis deorum immortalium potestas .. translata sit ad vos; Muren. 2.
promissum: s. alqd; Phil. II, 79.
quaestionem: quaestionem de clarissimis viris ... iudiciumque ... ad xviros translatum videtis; leg. agr. II, 59.

rationes: cum ... menstruas paene rationes in tabulas transferant; Qu. Rosc. 8.

rem: ubi ... res ad praetorum libidinem translata est; Verr. III, 220. ratio excogitata Larini est, res translata Romam; Cluent. 36. quod ... rem frumentariam translatam sciebat; Sest. 39.

rem publicam: qui hanc rem publicam totam Capuam || Capuam totam || transferre vellent; leg. agr. II, 89. in id oppidum homines nefarii rem publicam vestram transferre conantur; ib. 87.

HS: „quaternos HS ... ego habebo et in cistam transferam de fisco;“ Verr. III, 197.

signum: hoc signum ... cum in curiam transtulisset; dom. 130. quae (signa) e balneo in cubiculum transferri non possent; Deiot. 21.

simulacrum: hoc (simulacrum) translatum Carthaginem locum tantum .. mutarat; Verr. IV, 72.

studium: inflammare tuum .. praestantissimum studium, non ad aliam ... curam transferre debemus; Phil. XI, 23.

tempus: s. alqd; Planc. 31.

verba: si ... verba ... ad perniciem civium transtulerit; dom. 123.

villam: s. domum.

vitam: alio transferenda mea tota vita est; sen. 23.

voluntatem: si ... accusandi voluntas ad viros fortis ... translata sit; div. Caec. 24.

transfugio, übergehen: non ab adflicta amicitia transfugere atque ad florentem aliam devolare; Quinct. 93.

transfundo, übertragen: omnem se amorem abiecisse illim atque in hanc transfudisse; Phil. II, 77.

transfusio, Vermischung: quam valde eam (gentem) putamus tot transfusionibus coacuisse? Scaur. 43.

transgressio, Uebergang: non Alpinum vallum contra ascensum transgressionemque Gallorum ... oppono; Piso 81.

transigo, durchführen, vermitteln, sich vergleichen, abmachen: I, 1. unpersönlich: transactum putabant Herbitenses, cum ..; Verr. III, 79.

2. alqs: per alium transigam; Sex. Rosc. 112. si hanc ei rem privatim Sex. Roscius mandavisset, ut cum Chrysogono transigeret atque decideret; ib. 114. qui pro sociis transigit; Qu. Rosc. 35. Roscium pro sua parte cum Flavio transegisse; ib. 37. cum Habonio tutore ... transigunt HS ducentis milibus; Verr. I, 140. qui cum reo transigat; ib. II, 79. ut transigerent; ib. III, 69. cum eo duobus milibus HS ... transigit; Cluent. 40.

II. de: cum de sua parte Roscius transegit cum Flavio; Qu. Rosc. 55. ut [...] de isto transigamus; Verr. III, 60.

III. alqd: neque te ipsum id, quod turpissime suscepisses, ... transigere potuisse; Quinct. 76. ut secum aliquid integra sua fama ... transigeret; ib. 97. quae domi gerenda sunt, ea per Caeciliam transiguntur; Sex. Rosc. 149. per nuntium hoc, quod erat tam leve, transigere potuisti; Qu. Rosc. 49. qui nihil transegit; ib. unum quidque transigere; div. Caec. 45. transigi nihil potuit; Verr. II, 96. quod verbo transigere possum; ib. IV, 35. illud, quod faciendum primum fuit, factum atque transactum est; Catil. III, 15. ut habeam satis praesidii ad ea ... transigunda; ib. IV, 14.

actionem: quod a nobis ... prima actio sui iudicii transacta sit; Verr. I, 156.

iudicium: quod (iudicium) uno die transigi posset; Quinct. 85. privato illo iudicio transacto; Verr. II, 75.

negotium: qua ratione Naevius susceptum negotium non transegerit; Quinct. 76. in ... transigendis .. negotiis; Verr. II, •169. negotium .. transegisses; Phil. II, 21.

rem: ut ... tota res transigeretur; Quinct. 20. hanc rem transigi; Verr. a. pr. 32. itaque [tum] rem cum Oppianico transigit; Cluent. 39. rem transegit; Phil. II, 21. vgl. I, 2. Sex. Rosc. 114.

transilio, überspringen: ne ... rem unam pulcherrimam transiliat oratio; Phil. II, 84.

translaticius, überliefert: alqd: hoc translaticium est; Verr I, 117.

edictum: hoc vetus edictum translaticiumque esse; Verr. I, 114.

translatio, Ablehnung: adulescentem ... nomen suum isti ad translationem criminis commodaturum; Verr. IV, 91.

translator, Uebertrager: Verres, ille vetus proditor consulis, translator quaesturae, aversor pecuniae publicae, tantum sibi auctoritatis ... suscepit; Verr. V, 152.

transmarinus, überseeisch: res: arcessere res transmarinas; Verr. V, 45. privatam rem transmarinam ... obire; imp. Pomp. 53.

subsidium: ut ipsa acies subsidium haberet etiam transmarinum; Phil. XI, 26.

vectigalia: quid omnia transmarina vectigalia iuvabunt ..? leg. agr. II, 80.

transmissio, Ueberfahrt: quod ab ea urbe transmissio in Graeciam laudabatur; Phil. I, 7.

transmitto, übersetzen, anvertrauen, widmen: I. alqs: ab eo loco conscendi, ut transmitterem; Phil. I, 8.

exercitus: cum exercitus vestri numquam a Brundisio nisi hieme summa transmiserint; imp. Pomp. 32.

II. bellum: quin huic hoc tantum bellum transmittendum sit; imp. Pomp. 42.

tempus: omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putavi; imp. Pomp. 1.

transporto, hinüberführen: in quam (provinciam) tantum exercitum transportasses; Piso 47

transversus, quer: quae (partes urbis) una via lata perpetua multisque transversis divisae privatis aedificiis continentur; Verr. IV, 119

trecenti, dreihundert: denarii: singulis censoribus denarii trecenti ... imperati sunt; Verr. II, 137.

iugera: IUGERA CCC; leg. agr. II, 67.

milia: qui HS CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ quaestus facere noluit, nam certe HS CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ merere ... debuit; Qu. Rosc. 23. CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ data; ib. 51. HS trecenta || CCC, CCL || milia ... data esse; Verr. II. 47. numerantur illa HS trecenta || CCC, CCL || Syracusanis; ib. 50. unus ager ... trecenta milia modium tritici ... dat; ib. III, 106. Apronium ... CCC milia modium tritici ... sustulisse? ib. 107. lucri fieri tritici modium C? quid, si CC? quid, si CCC? quid, si CCCC milia? ib. 111. reliqua sunt tritici $\overline{CCCXIV}$; ib. 116. sunt haec iam ad $\overline{CCCLX}$ modium tritici; ib. emptos habere iudices, alium HS CCCC milibus, alium HS IↃ, quem minimo CCC; ib. 145. quod HS CCC milia divisoribus ... dedisti. CCC accusatori; ib. IV, 45.

naves: quo Atheniensium classis sola ... CCC navibus vi ... invasit; Verr. V, 98.
pedes: porticum ... trecentum pedum concupierat; dom. 116.
talenta: cum*[te] trecentis talentis ... vendidisses; Piso 84.
viri: ad trecentos fortissimos viros ... trucidavit; Phil. III, 10.

tremibundus, zitternd: si ... postem .. tremibunda || tremebunda || manu tetigit; dom. 134.

tremo, zittern: alqs: cum tu timidus ac tremens ... lauream ... abiecisti; Piso 74. trementem, adulantem omnis videre te volui; ib. 99.
labra: cum a me trementibus omnino labris ... requirebas; Piso 82.

tremor, Zittern: quo tremore et pallore dixit! Flacc. 10.

trepidatio, Unruhe: num quae trepidatio? num qui tumultus? Deiot. 20.

tres, drei: alqs: quem .. ex his tribus a me testem exspectabis? Qu. Rosc. 42. educit ex urna tris; Verr. II, 42. ut ... familiaris suus in tribus illis renuntiaretur; ib. 127. cum ex Verris turpissimo .. comitatu tres recuperatorum nomine adsedissent; ib. III, 30. se a Sulla et tris praeterea factos esse dixit; Cluent. 25. hi tres etiam aerarii nostri tabulas falsas esse voluerunt; Flacc. 43. in quo (conlegio) tres minime ... populares existimabantur; Sest. 113. aut tres tibi Ligarii retinendi in civitate sunt aut tres ex civitate exterminandi; Ligar. 33. neque enim plus quam tres aut quattuor reliqui sunt; Phil. II, 98. hi ... tres ... plus potuerunt quam universa res publica; ib. V, 17. multo melius haec causa ageretur a tribus, quam nunc agitur ab uno; ib. VIII, 22. ut de tribus Antoniis eligas quem velis; ib. X, 5. decerno igitur eorum trium nomine quinquaginta dierum supplicationes; ib. XIV, 29. f. genera; Verr. II, 127.
alqd: haec tria cum docuero, peroraro; Quinct. 36. haec in rerum natura tria fuisse; Rabir. 24. quae tria dum explico; Phil. VII, 9. de tribus enim, quae proposui, hoc extremum est; ib. 21. tria ... haec in Milonis personam questus es; Fr. B, XV, III, 2.
auctores: his se tribus auctoribus ... esse usurum dicebat; Sest. 70.
conlegae: ex eis (conlegis) tres erant; Vatin. 16.
consulares: me in tribus sibi coniunctissimis consularibus esse voluit; prov. cons. 41. legati missi tres consulares; Phil. XIV, 20.
consulta: duobus aut tribus senatus consultis ... factis; Phil. III, 30.
decumae: cum tribus decumis pro una defungeretur; Verr. III, 42. neminem minus tribus decumis dedisse; ib. 114.
denarii: aestimavit denariis III; Verr. III, 214. denariis III aestimavit; ib. 215.
duces: cum non uni, sed tribus ducibus sint decernendae (dies); Phil. XIV, 11.
equites: huic eidem nuper tres equites Romani ... non crediderunt; Flacc. 40.
exercitus: doletis tris exercitus populi Romani interfectos; Phil. II, 55.
filii: quod haberet ille tris filios; Cluent. 27.
fratres: cum ex agris tres fratres consortes profugissent; Verr. III, 57. tris fratres optimos ... condonaveris; Ligar. 36.
fundi: fundos decem et tris reliquit; Sex. Rosc. 20. de tribus et decem fundis tris nobilissimos fundos eum video possidere; ib. 99.
genera: cum suffragiis tres ex tribus generibus creati sunt; Verr. II, 127. in hac pecunia publica .. haec insunt tria genera furtorum; ib. III, 165. quin tria Graecorum genera sint; Flacc. 64.
homines: tres hi homines veteres tribuni militares sunt designati; Verr. a. pr. 30.
horae: cum apud istum ipsum tribus horis Q. Opimius ... ornamenta omnia amiserit; Verr. I, 156. id ... satis est trium esse horarum; dom. 41. duabus tribusve horis ... litterae venerunt; Phil. XIV, 16.
imperatores: trium imperatorum virtute ... res publica est conservata; Phil. XIV, 28. eorum trium imperatorum virtute ... populum Romanum ... liberatum; ib. 37.
iudices: quibus ne reiciendi quidem amplius quam trium iudicum praeclarae leges Corneliae faciunt potestatem; Verr. II, 77.
iudicia: tria haec (iudicia) sunt; Qu. Rosc. 16. mea (domus) .. his tribus omnibus iudiciis ... liberata est; har. resp. 30.
legati: tris legatos ... delegerunt; Verr. III, 108. interposita fide per tris legatos; Fr. B, VI, 25.
legiones: cum tribus Antonii legionibus equitatuque conflixit; Phil. XIV, 27.
loca: tribus locis significari ... potest; Sest. 106.
medimna: minus tribus medimnis in iugerum neminem dedisse decumae; Verr. III, 114.
menses: mensis mihi tris cum eripuissetis; Verr. I, 30.
milia: cum ... venissent .. decumae medimnum III; Verr. III, 90. coacti sunt dare ... HS III milia; ib. 100. tritici modium non mille ... nec tria milia ... addere: ib. 148. duo milia nummum aut summum tria dedisset; ib. 201. tria milia iugerum; Phil. II, 101.
negotiatores: apud tris negotiatores metum valere; Verr. III, 138.
oppida: tria tenet oppida; Phil. X, 10.
partes: harum trium partium prima illa ... fuit infirma; Muren. 11. tris totius accusationis partis fuisse; ib.
patrimonia: eam (multitudinem) ... ut ... tribus suis patrimoniis deleniret; Milo 95.
pontifices: quod tres pontifices statuissent; har. resp. 12.
praedia: alterum tria .. praedia possidere; Sex. Rosc. 17. tria praedia ... traduntur; ib. 21. cur tria praedia ... dantur? ib. 108. tria praedia sibi depectus est; ib. 115. tribus praediis ... ornatus; ib. 117.
principes: misimus tris principes civitatis; Phil. VIII, 17.
provinciae: ut Asia ... tribus novis provinciis ipsa cingatur; prov. cons. 31.
quaestores: sine ... quaestoribus tribus; Flacc. 44.
quinquagesima: adde totius summae DXL milium modium tris quinquagesimas; Verr. III, 116.
recitatores: tris ipse excitavit recitatores; Cluent. 141.
res: tres sunt res; Sex. Rosc. 35.
HS: pretium .. constitutum decumano ... HS III, imperato HS IIIS; Verr. III, 163. est enim modius lege HS IIIS aestimatus; ib. 174.
signa: tria ferebantur ... signa Iovis Imperatoris ... facta; Verr. IV, 129.
sortes: quot ergo .. sunt renuntiati? respondent „tres". „numquid igitur oportet nisi tris

sortes conici, unam educi? „nihil". conici iubet tris; Verr. II, 127.
subsidia: qui ... haec tria frumentaria subsidia rei publicae ... munivit; imp. Pomp. 34.
templa: Capitolium illud templis tribus inlustratum; Scaur. 47.
triumphi: qui ... regiones tribus triumphis adiunctas huic imperio notavit; Sest. 129. cuius tres triumphi testes essent; Balb. 16. qui omnis omnium gentium partis tribus triumphis devinxerat; Piso 29.
verba: accusabat autem ille quidem Scamandrum verbis tribus; Cluent. 50.
versiculi: quaestoriam rationem tribus versiculis relatam; Verr. I, 98.
viae: tres viae sunt ad Mutinam; Phil. XII, 22. tres ergo, ut dixi, viae; ib.
viri: f. **triumviri.**
urbes: tris solum urbis ... posse imperii gravitatem ... sustinere; leg. agr. II, 87.

tribuarius, die Tribus betreffend: crimen: in hoc sodaliciorum tribuario crimine; Planc. 47.
res: quod genus iudiciorum si est aequum ulla in re nisi in hac tribuaria; Planc. 36.

tribulis, aus derselben Tribus, Zunftgenosse: I. exsecrantur: si (te) ... tribules exsecrantur; Vatin. 39.
oderunt: si (te) tribules .. oderunt; Vatin. 39.
repellunt: quos ... tribules, urbani, rustici reppulerunt; har. resp. 56.
abl. absol.: tribulibus enim iudicibus ... illorum ... ne voltus quidem ferre possemus; Planc. 45.
II, 1. decurio: Plancium ... tribulis decuriavisse; Planc. 47.
diligo: f. observo.
edo: quem tandem potius quam hunc C. Alfium ... vicinum, tribulem ... edidisset? Planc. 43.
exopto: cui quaesitorem tribulem exoptandum fuisse videatis; Planc. 43.
fugio: non fuisse fugiendos tribulis huic iudices; Planc. 43.
observo: ne observent tribulis suos, ne diligant; Planc. 45.
omitto: omitto clientis, vicinos, tribulis; Muren. 69.
profero: quamvis multos .. proferre ... vel tribulis vel vicinos meos; Sex. Rosc. 47.
2. do: ut locus ... daretur amicis et tribulibus; Muren. 73.
3. dico apud: quid diceret ... apud tribulis suos iudices? Planc. 43.
III. gratiosus apud: qui apud tribulis suos gratiosi esse vellent; Planc. 44.
IV. decuriatio: decuriatio tribulium, ... suffragia largitione devincta ... dolorem excitarent; Planc. 45.
iudicium: te ... Paelignorum, tribulium tuorum, iudicio notatum; Vatin. 36.
V. causa: qui in circo totas tabernas tribulium causa compararunt; Muren. 73.
praeter: nec post Romam conditam praeter te tribulem quemquam tribum Sergium perdidisse; Vatin. 36.

tribunal, Erhöhung, Tribüne, Gerichtsstätte: I. desiderant: quem aeque ipsa tribunalia desideraverunt? Sest. 128.
est: est ... certum tribunal, quo hoc (crimen) reservetur; Verr. V, 79.
II, 1. circumsto: desinant ... circumstare tribunal praetoris urbani; Catil. I, 32.
continuo: fecerisne ante rostra pontem continuatis tribunalibus? Vatin. 21.
impleo: is vomens frustis esculentis ... totum tribunal implevit; Phil. II, 63.
lambo: quos (canis) tribunal meum vides lambere; Verr. III, 28.
2. abicio ad: civem Romanum ... ad tribunal ... abiectum; Verr. V, 140.
abripio a: hominem abripi a tribunali ... iubet; Verr. V, 17.
depello de: iudices quaestionum de proximis tribunalibus esse depulsos; Vatin. 34.
escendo in: num quis reus in tribunal sui quaesitoris escenderit? Vatin. 34.
III. ante: ut ... ante tribunal tuum ... caedes futurae sint; Sex. Rosc. 12.
de: de sella ac tribunali pronuntiat; Verr. II, 94. de tribunali citari; ib. V, 16. quae (hostiae) ab his praetoribus de tribunali ... de consilii sententia probatae ... immolabantur; leg. agr. II, 93.
in: ille erat in tribunali proximus; Verr. III, 23. satisne .. praetori improbo circumdati cancelli videntur ... in sella ac tribunali? ib. 135. cum homines in tribunali Aurelio palam conscribi .. vidissem; Quir. 13. cum in tribunali Aurelio conscribebas ... liberos; dom. 54.
pro: servorum dilectus habebantur pro tribunali Aurelio nomine conlegiorum; Sest. 34. pro Aurelio tribunali ... dilectus servorum habebatur; Piso 11.
supra: de qua muliere versus plurimi supra tribunal ... scribebantur; Verr. III, 77.

tribunatus, Tribunenamt, Tribunat: I. **Subject:** absorbet: f. II, 3. venio ad.
adfert: negas tribunatum Plancii quicquam attulisse adiumenti dignitati meae; Planc. 77.
ardet: f. IV. in; Sest. 116.
concidit: totum tribunatum tuum concidisse; dom. 38.
consequitur: consecutus est ipsius tribunatus; Sest. 62.
est: cuius ... totus .. tribunatus nihil aliud fuit nisi constans ... defensio salutis meae; sen. 30. cuius tribunatus si ratus est; prov. cons. 45.
praecipitat: tuo praecipitante iam et debilitato tribunatu; dom. 40.
sustinet: quoniam tribunatus totus P. Sestii ... meum nomen causamque sustinuit; Sest. 14. f. III, 1. alqd.
vocat: f. II, 3. venio ad.
II. **nach Verben:** 1. adfligo: f. 3. consequor ex.
comprobo: constitutum tribunatum comprobaverunt; dom. 42.
conloco: quoniam in gravissimis temporibus civitatis ... P. Sestii tribunatus est ... conlocatus; Sest. 5.
constituo: f. comprobo.
contineo: quae (lex) totum eius tribunatum continebat; har. resp. 48.
debilito: f. I. praecipitat.
defendo: si illa labes ... suum illum pestiferum et funestum tribunatum, quem ... tueri non potest, ... defenderit; dom. 2.
emancipo: f. oppono.
everto: si ... totum evertunt tribunatum dom. 41.
fero: eius non solum tribunatus, sed etiam perniciosissimae res ... iure latae videbuntur; prov. cons. 45.
gero: qui tuo arbitrio tribunatum gereret; Milo 33. „Cascam tribunatum gerere passi estis"; Phil. XIII, 30.

guberno: tribunatum suum ... consiliis tuis gubernatum; Milo 68.
obsideo: f. 3. consequor ex.
oppono: venditum atque emancipatum tribunatum consiliis vestris opposuit; Phil. II, 57.
peto: coeperas .. petere tribunatum plebis; Planc. 13. cum hic tribunatum peteret; ib. 26.
probo: utrius .. tibi tribunatus minus probari potest? Fr. B. VII, 4.
tueor: f. defendo. — vendo: f. oppono.
2. abutor: T. Annii tribunatu ... non abutemur; Milo 6.
3. adfero ad: hunc .. animum attulit ad tribunatum; Sest. 13.
advolo ad: advolasti egens ad tribunatum; Phil. II, 50.
consequor ex: ex illo obsesso atque adflicto tribunatu consularem auctoritatem hominem esse .. consecutum; Vatin. 16.
dico de: possum multa dicere ... de tribunatu militari; Sest. 7. de quo quidem tribunatu ita dictum est a Q. Hortensio, ut ..; ib. 14. ante quam de tribunatu P. Sestii dicere incipiam; ib. 15.
ingredior in: ingredior iam in Sestii tribunatum; Sest. 71.
removeo a: quod [...] M. Catonem a tribunatu || tribunatu || tuo removisses; dom. 22.
sum in: ille inclusus domi tam diu fuit quam diu inimicus meus in tribunata; Sest. 69.
venio ad: ad tribunatum, qui ipse ... vocat et ... absorbet orationem meam, ... veniamus; Sest. 13.
III. **nach Substantiven:** 1. alqd: reliqua iam praecipitantis tribunatus ... etiam post tribunatum obtrectatores eorum ... defenderunt; har. resp. 50.
acta: ut acta tui praeclari tribunatus ... cohonestes; dom. 81.
ara: nisi in aram tribunatus confugisset; sen. 11.
exspectatio: ne quid exspectatio tribunatus ... noceat; Muren. 58.
initium: initio .. tribunatus tui; Vatin. 19.
instrumentum: ut praeclarum .. munus atque instrumentum tribunatus ad aliquem ... deferre posses; Milo 33.
iura: ut ... iura tribunatus ... defenderet; Sest. 95.
mens: mentem .. totius tribunatus hanc fuisse, ut ..; Sest. 31.
munus: f. instrumentum.
officia: quod huius ipsius ... summa officia quaesturae tribunatusque constabant; Planc. 24.
partes: reliquae partes tribunatus principii similes; Phil. II, 55.
petitio: qui te ad tribunatus petitionem vocaverunt; Muren. 81.
portus: in tribunatus portum perfugerat; Sest. 18.
sanctitas: fretus sanctitate tribunatus; Sest. 79.
vis: cum omnem vim sui tribunatus in mea salute consumpserit; Sest. 31.
2. bellum cum: bellum nescio quod habet susceptum consulatus cum tribunatu; leg. agr. II, 14.
IV. **Umstand:** ante: qui ante huius tribunatum rem publicam vexarunt; Sest. 31.
in: quod in tribunatu dixisset contra alicuius hominis nobilis voluntatem; Verr. I, 155. ita se gessit in tribunatu, ut ..; Sulla 65. ea iura constituisti in praeclaro tribunatu tuo; dom. 125. hunc ... nihil in tribunatu contra me esse facturum; Sest. 15. qui P. Sestium queritur cum multitudine in tribunatu ... fuisse; ib. 78. qui ... [in tribunatu] carcerem totum in forum effudit; ib. 95. sibi illum in tribunatu Cn. Domitii animum constantem ... (gratum) fuisse; ib. 113. quod parum videlicet intellexit in tribunatu quid ... probaretur; ib. 114. nec tuos ludos aspexit in illo ardenti tribunatu suo; ib. 116. Vatinium in tribunatu gratis nihil fecisse; Vatin. 38. quae (res publica me) in tribunatu eius diiunxerat; Piso 35. si non eadem contendit in tribunatu Plancius; Planc. 77. vexarat in tribunatu senatum; Milo 87. intimus erat in tribunatu Clodio; Phil. II, 48. in eodem vero tribunatu ... quae fuit eius ... lustratio municipiorum! ib. 57.
per: * per suum tribunatum Caesaris actis inligatus teneretur; dom. 40.
post: f. III, 1. alqd.

tribunicius, des, der Tribunen, gewesener Tribun: A. alqd: est hoc tribunicium? dom. 77.
actio: hanc ... turpissimam mercaturam alienam actione tribunicia ... putavi; leg. agr II. 65. te ... non tribunicia actione, sed regia ... esse depulsum; Rabir. 17.
animi: f. spiritus.
conlegium: fuit conlegium tribunicium; Sest. 113.
furor: ager Picenus universus utrum tribunicium furorem an consularem auctoritatem secutus est? Rabir. 22. qui dicendo non numquam comprimat tribunicios furores; Muren. 24. quae nostri maiores certissima subsidia rei publicae contra tribunicios furores esse voluerunt; sen. 11. hanc ... porticum esse patiemini, furoris tribunicii ... defixum indicium? dom. 103. quae leges saepe numero tribunicios furores debilitarunt; Vatin. 18. furor tribunicius impelli non poterit; Phil. I, 22.
ictus: cum ego ... non tribunicio, sed consulari ictu concidissem; sen. 17.
impetus: iudicium video esse eius modi, ut ... impetum tribunicium ... appellandum putem; Cluent. 103.
ius: nisi ... ius tribunicium sublatum ... esset; Phil. II, 53.
lex: post legem tribuniciam unum senatorem ... esse damnatum; Verr. a. pr. 46. leges enim sunt veteres ... tribuniciae; leg. agr. II, 21. haec lege tribunicia xviri vendent; ib. 36. esse legem veterem tribuniciam; dom. 127. lege tribunicia ... expulsus ... est; Sest. 56. refertum .. tribuniciis legibus; Fr. B. VI, 39.
libido: deos penatis subiectos esse libidini tribuniciae; dom. 106.
manus: consulares faces iactae manibus tribuniciis; dom. 63.
nomen: qui ... tribunicium nomen horrebant; leg. agr. II, 68.
potestas: tribunicia potestas efflagitata est; div. Caec. 8. neque enim ... populus Romanus tribuniciam potestatem ... requisivit; Verr. a. pr. 44. non ... homines fuisse tribuniciam potestatem desideraturos; ib. Cn. Pompeio ... de tribunicia potestate referente; ib. se tribuniciam potestatem restituturum; ib. 45. o graviter desiderata ... tribunicia potestas! ib. V, 163. tribunicia potestate effectum est; Cluent. 83. at videte quam diligenter retineat ius tribuniciae potestatis; leg. agr. II, 30. quod per tribunum plebis tribunicia potestas minuitur; ib. post restitutam tribuniciam potestatem; ib. 36. qui imminere iam cupiditate videntur in tribuniciam potestatem; dom. 47. inimici tribuniciae potestatis; Fr. B. VII, 3.
proscriptio: quae erat ... tribunicia proscriptio? Piso 30.
rogationes: tribuniciis sunt illi rogationibus

... restituti; sen. 38. tribuniciis ... rogationibus ... sunt restituti; Quir. 10. reducti ... rogationibus tribuniciis; dom. 87.

sanguis: tribunicii .. sanguinis ultores esse; sen. 33. quin ille sanguis tribunicius ... consules ultores ... esset habiturus; Sest. 43.

spiritus: noratis animos eius ac spiritus tribunicios; Cluent. 109.

terror: tribunicius me terror an consularis furor movit? Planc. 86.

vis: vim tribuniciam sustinere; Cluent. 95. quantum periculi uni cuique nostrum inferre possit vis tribunicia; ib. ut ... denuntiare omnibus vim tribuniciam ... videretur; leg. agr. II, 13. quia vis tribunicia non numquam libidini restitit consulari; ib. 14. cum ... spoliatam vim tribuniciam viderint; Muren. 82. ut ... vi tribunicia teneretur; dom. 129. si ... vi tribunicia victus ... concidissem; Sest. 44.

vox: quod ... locum .. illum ... a tribunicia voce desertum oppresserat; Cluent. 110.

B, 1. sequuntur: sequuntur alii tribunicii; Phil. XIII, 27.

2. Ausruf: qui tribunicii! Phil. XIII, 30.

tribunus, Tribun: I. **absolut:** 1. **Subject:** accusat: accusabat tribunus plebis idem in contionibus, idem ad subsellia; Cluent. 93. accusante tribuno plebis; ib. 94.

adferunt: tot tribuni aerarii ... quid roboris ... attulerunt? Planc. 21.

adimit: hic tribunus plebis ... adimit intercedendi potestatem; leg. agr. II, 30.

adit: adiit ad rem publicam [tribunus plebis] Milo; Sest. 87.

agit: quam rem tribunus plebis in contione egit; Verr. I, 122. haec ... agebat tribunus plebis; Sest. 66. num quem ... scias tribunum plebis egisse cum plebe; Vatin. 17. f. venit; Sest. 124.

ait: quid ergo ait Marianus tribunus plebis, qui nos Sullanos in invidiam rapit? leg. agr. III, 7.

audet: hoc tribunus plebis promulgare ausus est, ut ..; leg. agr. III, 11.

audit: „at enim tribuni plebis ne audierunt quidem"; Quinct. 65.

canit: hoc carmen hic tribunus plebis ... canit; leg. agr. II, 68.

clamat: accepisse pecuniam iudices ... tribunus plebis clamabat || clamitabat ||; agi fortunas omnium dicebat; Cluent. 77.

cogit: f. potest; dom. 117.

coit: f. convenit; Cluent. 148.

confirmat: hic autem tribunus plebis, quia videbat potestatem neminem ... posse habere, curiatis eam comitiis ... confirmavit; leg. agr. II, 27. f. ineunt; Sest. 72.

conligunt: conligite vos, tribuni plebis; leg. agr. I, 26.

conscribit: legem agrariam tribunos plebis designatos conscribere; leg. agr. II, 11.

consecrat: si tribunus plebis ... bona cuiuspiam consecrarit; dom. 123.

consuescunt: quo ceteri tribuni plebis principes civitatis producere consuerunt; Vatin. 24.

convenit: QUI TRIBUNUS MILITUM LEGIONIBUS QUATTUOR PRIMIS QUIVE QUAESTOR, TRIBUNUS PLEBIS, ... QUI EORUM COIT, COIERIT, CONVENIT, CONVENERIT, QUO QUIS ... CONDEMNARETUR; Cluent. 148. convenisse video tribunos aerarios; Catil. IV, 15.

creat: iubet enim tribunum plebis, qui eam legem tulerit, creare xviros; leg. agr. II, 16.

cruentat: an illa (vis), quod tribunus plebis templum cruentavit? Sest. 80.

cupiunt: f. III, 1. impetus.

dat: cervices tribunus plebis privato ... homini daret? Sest. 89. ego cum tribunus plebis ... me senatui dedissem; Milo 94. f. venit; Sest. 124.

defendit: M. Catone tribuno plebis ... rem publicam defendente; Sest. 12. f. potest; sen. 20.

deferunt: f. facit; leg. agr. III, 1.

defluit: ex novem tribunis, quos tamen || tunc || habueram, unus ... defluxit; Sest. 69.

delitescit: f. IV. per; sen. 3.

denuntiat: f. potest; dom. 117.

deprecantur: me ... tribuni plebis, senatus Italia cuncta semper a vobis deprecata est; Quir. 16.

dicit: P. SERVILIUS RULLUS TRIBUNUS PLEBIS, X VIR, S. D. CN. POMPEIO; leg. agr. II, 53. quod patri L. Flacci ... pater tuus tribunus plebis diem dixerit; Flacc. 77. f. clamat. facit; leg. agr. III, 1.

disturbat: cum is tribunus plebis, qui auctoritatem senatus ... neglexisset, tuum monimentum ... disturbaret; dom. 114.

effundit: qui omnes indices tribunus ... effudit; har. resp. 34.

eripit: pudicitiam cum eriperet militi tribunus militaris; Milo 9.

est: ubi tribuni plebis sunt; Verr. V, 143. M. Drusus ... tribunus plebis pontifex fuit; dom. 120. hic (erat) tribunus plebis scelere et audacia singulari; ib. 130. qui tribunus plebis felix ... fuit; Sest. 16. num quem ex omnibus tribunis plebis, quicumque seditiosi fuerunt, tam audacem audieris fuisse; Vatin. 18. quod tribunus plebis solus ... auxilio fuit; prov. cons. 18. f. statuunt; Phil. VI, 14. — IV. per; leg. agr. II, 15.

excogitat: exspecto quid tribunus plebis vigilans et acutus excogitet; leg. agr. I, 3.

exeunt: quam multi tribuni militum ... *exierunt!* Font. 16.

explicat: quam (villam) ipse tribunus plebis pictam ... explicabat; Sest. 93.

facit: commodius fecissent tribuni plebis .. si, quae apud vos de me deferunt, ea coram potius me praesente dixissent; leg. agr. III, 1. quod cum is tribunus plebis facit, qui unus videtur ... relictus; Sulla 31. vidimus hoc idem Cn. Lentulo censori tribunum plebis facere; dom. 124. quid ille tribunus ... fecerit, qui adesse nobilissimos adulescentis ... iusserit eosque operarum ... lapidibus obiecerit; Sest. 27. fecerisne foedera tribunus plebis cum civitatibus? Vatin. 29. quam ob rem, tribuni plebis, quamquam vos nihil aliud nisi de praesidio ... rettulistis, tamen mihi videmini ... potestatem nobis de tota re publica fecisse dicendi; Phil. III, 13. praeclare .. facitis, tribuni plebis, qui de praesidio consulum senatusque referatis; ib. 25. quod tribuni plebis verba fecerunt, uti ..; ib. 37.

fert: hoc idem de ceteris sacerdotiis Cn. Domitius, tribunus plebis, ... tulit; leg. agr. II, 18. legem tribunus plebis tulit; sen. 11. tribuni plebis tulerunt de provinciis contra acta Caesaris; Phil. V, 7. de Cn. Pompei imperiis ... tribuni plebis turbulenti tulerunt; ib. XI, 18. cum is tribunus pl. duas leges tulisset; Fr. B, VI, 6. f. creat. potest; Phil. XIV, 16.

furit: f. II, 2. trado; dom. 113.

habent: quid tandem habet iste currus? ... quid legati in equis et tribuni? Piso 60.

iacet: f. II, 1. video; Sest. 85.

ineunt: ineunt tandem magistratus tribuni plebis; leg. agr. II, 13. ineunt magistratum tribuni plebis, qui omnes se de me promulgaturos confirmarant; Sest. 72.

inquirit: inquirente Cn. Domitio tribuno plebis; Scaur. c. 1, § 1.

inruit: f. II, 1. invenio. — intercedit: f. pot.

est; prov. cons. 17. — interponit; f. II. 1. reperio.
iubet: ne mihi in carcere habitandum sit, si tribunus plebis duci iusserit? leg. agr. II, 101. cum quidam tribunus plebis ... magistros ludos contra senatus consultum facere iussisset; Piso 8. f. facit; Sest. 27.
lacerat: f. IV. per. sen. 3.
legit: codicem tribunus pl. ipse ... legit; Fr. B, VI, 32, b.
nanciscitur: ut ille caecus atque amens tribunus plebis nancisceretur, quid dicam? consules? Sest. 17.
neglegit: f. disturbat.
nuntiat: an quia tribunus plebis sinistrum fulmen nuntiabat? Phil. II, 99.
obicit: f. facit; Sest. 27.
postulat: nisi is tribunus pl., quem ego ... quaestorem consul ornaram, ... noctem sibi ad deliberandum postulasset; Quir. 12.
potest: [... ut nemo ad populum Romanum vos adducere, ... non tribunus plebis retinere posset || possit ||]; leg. agr. II, 99. qui me .. omnibus rebus, quibus tribunus pl. potuit, defendit; sen. 20. cum tribunus plebis vel denuntiare potueris vel etiam cogere; dom. 117. tum enim tribunus intercedere poterit, nunc non potest; prov. cons. 17. P. Apuleius, tribunus plebis, dolorem ferre non potuit; Phil. XIV, 16. f. IV. per. sen. 3.
privat: f. II, 2. venit in mentem.
promulgat: cum de eo tribunus plebis promulgasset; dom. 83. de meo reditu octo tribuni promulgaverunt; Sest. 69. f. II, 1. habeo.
proficiscitur: tribunus militaris cum P. Servilio ... profectus; Flacc. 5 (Z. 54).
proponit: ecce tibi consul, praetor, tribunus plebis nova ... edicta proponunt; Sest. 89.
putant: quem tribuni militares . . omni cruciatu dignissimum putant; Piso 98.
queritur: tribunum plebis de causa Sthenii M. Palicanum esse questum; Verr. II, 100.
rapit: f. ait.
refert: tribunis plebis referentibus; Quir. 70. tribunis .. plebis octo referentibus praestantissimam de me sententiam dixit; Sest. 70. de Lupercis tribunus plebis refert; Phil. VII, 1. f. facit; Phil. III, 13. 25. — II, 1. habeo.
rescindit: nimium acer, nimium vehemens tribunus plebis Sullana || Sullana, al. || rescindit; leg. agr. III, 7.
retinet: f. potest; leg. agr. II, 99.
revocat: cum tribunus plebis ... rem paene ad manus revocasset; Cluent. 136.
rogat: tribuno plebis rogante; dom. 80.
statuunt: decem tribunos plebis hoc statuisse; Verr. II, 100. statuerunt etiam tribuni militares, qui in exercitu Caesaris bis fuerunt; Phil. VI, 14.
vehitur: vehebatur in essedo tribunus plebis; Phil. II, 58.
venit: in hunc consessum P. Sestius, tribunus plebis, cum ageret ... meam causam, venit et se populo dedit; Sest. 124. tribunus pl. venit ex Asia; Fr. B, XII, 6.
vexat: idem Domitius M. Silanum ... quem ad modum tribunus pl. vexavit? Fr. B, VII, 6. f. III, 1. impetus.
vigilat: f. excogitat.
vocat: Cn. Domitius ille ... cum tribunus plebis M. Scaurum ... in iudicium .. vocasset ..; Deiot. 31.
abl. absol.: duce tribuno plebis; dom. 96.
ohne Verb: ubi tribuni tui? Verr. V, 83. hic tribunus plebis modestus, prudens, non modo non seditiosus, sed etiam seditiosis adversarius; Cluent. 94. tribuni militum || militares || inimici; Piso 99. octo tribuni plebei, illius adversarii, defensores mei; Milo 39.

3. Prädicat: sum: quod tribuni plebis tum erunt; Vrr. a. pr. 30. qui tum in Asia tribunus militum fuit; ib. I, 71. cum esset tribunus plebis; ib. 155. cum tribuni plebi fuissent, anno proximo legati esse potuerunt; imp. Pomp. 58. qui cum esset illo tempore tribunus plebis; Cluent. 74. qui ... tribuni militares fuerunt; ib. 99. popularis vero tribunus plebis *es* || tribunus plebis ||; Rabir. 12. fuit ... in Cilicia tribunus militum; Flacc. 6. cum tribunus militum Flaccus esset; ib. 77. te ... non fuisse tribunum plebis; dom. 34. te ... tribunum non fuisse; ib. 40. te tribunum plebis non fuisse; ib. 42. fueris sane tribunus plebis; ib. 43. *pontifex* et tribunus plebis || et pontifex et tribunus plebis, al. || idem esse non potest? ib. 120. quam diu ille tribunus pl. fuit; har. resp. 49. tribunus plebi fuisti; Vatin. 16. fuerisne non tribunus plebis, sed ... tyrannus? ib. 23. qui si plebeius omnino || omnium || esse non potuit, qui tribunus plebis potuit esse? prov. cons. 45. si patricius tribunus plebis fuerit, contra leges sacratas, si plebeius, contra auspicia fuisse; ib. 46. tribuni plebis permagni interest qui sint; Planc. 13. in Macedonia tribunus militum fuit; ib. 25. tribunus plebis fuit, non fortasse tam vehemens quam isti; ib. qui ... tribunus in Macedonia militum fuerit; ib. 31. qui nec tribunus nec praefectus ... fuit; Rab. Post. 19. qui tribuni militares fuerunt; Phil. VII, 16. qui tribuni pl. fuerunt; Fr. B, VII, 7.
abl. absol.: te tribuno plebis; dom. 13. Vatin. 18. 22. te tribuno; har. resp. 28. Vatin. 19. quid sit cur aut ego aut quisquam vestrum ... bonis tribunis plebis leges malas metuat; Phil. I, 25. quod hoc ipso tribuno pl. factum est; Fr. B, VI, 14.

II. nach Verben: 1. Accusativ: adduco: adduxerat ... tribunos militaris suos; Verr. I, 73.
adhibeo: ut ... consules adhiberent tribunos plebis; Rabir. 20. adhibent omnis tribunos plebis praeter Saturninum; ib.
adorior: imparatum tribunum ... adoriuntur; Sest. 79.
alieno: qui ... tribunum popularem a se alienare nolebant; Sest. 40.
appello: f. **appello**, III. tribunos (9 St.) B. I, S. 260, a.
audio: cum audiretur silentio M. Caelius, tribunus plebis; Milo 91.
coërceo: ut possim tribunum plebis rei publicae iratum coërcere, mihi iratum contemnere; leg. agr. I, 26.
cognosco: quae (Massilia) L. Flaccum *tribunum* militum || militem || quaestoremque cognosti; Flacc. 63.
confero: an hunc tribunum plebis cum Quinctio (conferam)? Cluent. 94.
contemno: f. coërceo.
creo: ut ... duos tribunos crearent; Fr. B, VI, 24. x tribuni plebis ... creati sunt; ib. decem tribunos plebis ... creaverunt; ib. 25.
depello: M. Cispium, tribunum, plebis, vi depellunt; Sest. 76.
desidero: numquam desideratus vehemens esset tribunus; Planc. 28.
designo: tres hi homines veteres tribuni militares sunt designati; Verr. a. pr. 30. consule me cum esset designatus tribunus plebis; Sest. 61. tribuni || tribunicii || primum duo designati; Phil. XIII, 26. f. fero; Phil. XII, 20. — I, 1. conscribit. — III. vox.

do: quem nobis Caesar ... tribunum plebis dedit; Phil. XI, 12.
eicio: C. Mevulanum, tribunum militum Antonii, ... eiecit; Sest. 9.
emo: ſ. IV. praeter; Piso 35.
expello: tribunos plebis ferro e rostris expelleret? Sest. 84. consules ... expulsos, cumque eis ... tribunos plebis; Phil. II, 54.
facio: ſ. **facio,** IV, 1, a. tribunum (8 St.) B. II, S. 310, b.
fero: non ferent .. oculi ... duo designatos tribunos; Phil. XII, 20. non ferent, inquam, oculi Saxam ... [non tribunum plebis]; ib.
habeo: ut ipse ille annus ... octo tribunos haberet, qui et promulgarent de salute mea et ad vos saepe numero referrent; sen. 4. ſ. I, 1. defluit.
instruo: ſ. invenio.
interficio: L. Saturninus tribunus plebis ... est interfectus; Phil. VIII, 15.
invenio: est inventus tribunus plebis qui consularibus copiis instructus ... in eum civem inruerit, quem ..; dom. 119.
mitto: tribunos suos multi missos fecerunt; Verr. III, 134.
occido: tribunus plebis M. Drusus occisus est; Milo 16.
orno: ſ. I, 1. postulat.
pertimesco: ego is consul ... qui tribunos plebis pertimescam || perhorrescam || ? leg. agr. II, 101.
praesto: quod se tribunum militum ... dignum suis maioribus praestitit; Flacc. 101.
probo: ut mihi * || probetur || tribunus pl. Cn. Domitius; Fr. B, VII, 7.
propulso: populum tribunosque plebis propulsari videres; Phil. V, 9.
pulso: qui tribunum pl. pulsaverit; Tull. 47. num quem tribunum pl. servi M. Tullii pulsaverunt? ib. 48.
recipio: tribuni militares non recepti; Piso 88.
relinquo: ſ. I, 1. facit; Sulla 31.
remoror: num unum diem .. L. Saturninum tribunum plebis ... poena remorata est? Catil. I, 4.
reperio: num quem putes illius ... gladiatoris similem tribunum plebis posse reperiri qui se interponat ..? Vatin. 37.
restituo: quo die ... tribuni plebi restituti sunt; Verr. V, 175.
revoco: [revocavi || revocarim || idem tribunos plebis]; leg. agr. II, 103.
sustineo: quis tribunos militaris (poterit sustinere)? Phil. VII. 17.
teneo: ut tribuni ... lege hac tenerentur; Rab. Post. 13.
video: tribunum plebis ... iacentem moribundumque vidistis; Sest. 85. ut eum tribunum plebis videremus quem civem numquam videramus? Phil. XIII, 27.
volnero: cum ... tribuni plebis ... volnerarentur; Quir. 14.
2. **Dativ:** addico: quos improbitas tribuno plebis constrictos addixerat; Sest. 38. cum ... addicebas tribuno plebis consulatum tuum; Piso 56.
addo: quod is paulum tribunis plebi ... dignitatis addidit; Fr. B, VI, 27.
denuntio: quid enim attinuerat L. Cassio tribuno plebis ... mortem denuntiare? Phil. III, 23.
desum: neque se neque generum neque conlegam suum tribuno plebis defuturum; Piso 78.
do: ut maior facultas tribunis plebis detur; Muren. 84. hanc vos ... tribuno plebis potestatem dabitis? dom. 44. date hanc tribuno plebis licentiam; ib. 47. cum audiret ... tribunis plebis ... rem publicam defendendam datam; Deiot. 11.
obsisto: quia persaepe seditiosis atque improbis tribunis plebis ... consules obstiterunt; leg. agr. II, 14.
resisto: qui ... M. Druso, tribuno plebis, restiterunt; Cluent. 153. potentissimo et nobilissimo tribuno plebis, M. Druso, ... aperte equites Romani restiterunt; Rab. Post. 16.
respondeo: idem tribuno plebis ... M. Druso ... respondit; Planc. 33.
trado: qui senatum tribuno furenti constrictum traderent; dom. 113. si ipsi prius tribuno plebis ... rem publicam tradidissent; Sest. 34.
venit in mentem: hoc || huic || tribuno plebis potissimum venit in mentem, populum Romanum universum privare suffragiis? leg. agr. II, 17.
3. **mit Präpositionen:** contendo contra: contenderem contra tribunum plebis privatus armis? Sest. 43.
decerto contra: se contra armatum tribunum plebis sine publico consilio decertare nolle; Piso 77.
decerto cum: *si* cum amentissimo tribuno plebis decertassem || decertasset, al. || ; Sest. 43.
dico de: quid de tribunis aerariis (dicemus)? Rabir. 27.
dissideo a: a tribuno plebis ... dissedissent; Sest. 44.
emo a: emisti a foedissimo tribuno plebis ... ut tibi ... liceret; prov. cons. 7.
exspecto a: me aliquid ab hoc horrido ac truce tribuno plebis fateor exspectasse; leg. agr. II, 65.
habeo a: spem habere a tribuno plebis; Piso 12.
interest inter: videte quid intersit inter Cn. Domitium, tribunum plebis, ... et P. Rullum; leg. agr. II, 19.
iudico de: iudicare ... de ipsis tribunis plebis poterunt; leg. agr. II, 34.
licet per: si per furiosum illum tribunum senatui ... perficere licuisset; Milo 14.
peto a: cum auxilium a tribunis petas; Quinct. 63. a superioribus tribunis petierit; sen. 29.
quaero a: quaero a populari tribuno plebis, ecquando ... creati sint; leg. agr. II, 17.
III. **nach Substantiven:** 1. animi: quae civitas est in Asia quae ... unius tribuni militum animos ac spiritus capere possit? imp. Pomp. 66.
appellatio: videturne intercessisse appellatio tribunorum ... auxilii causa? Quinct. 65.
conlegium: me ipsum apud hoc conlegium tribunorum plebis ... egisse causam Sthenii; Verr. II, 100. conlegia ... tribunorum plebis tota reperientur, ... quae ..; dom. 47.
conatus: ſ. impetus.
concilium: iure posse ... quemvis civem nominatim tribuni plebis consilio ex civitate exturbari; Sest. 65.
contiones: praetor ille, eiusdem tribuni plebis contionibus ... saepe vexatus, ... me in Siciliam venire noluit; Planc. 96. declarant huius ambusti tribuni plebis illae intermortuae contiones; Milo 12. fortissimi atque optimi viri, tribuni plebis, sanctissimum corpus ... volneratum ferro .. vidistis; sen. 7.
domus: alterius tribuni plebis ... domus est oppugnata; Sest. 85.
fides: horum consulum ruinas ... fulsistis, summa tribunorum plebis praetorumque fide ... sublevati; sen. 18.
frater: in .. eo exercitu ipsius tribuni plebis ... fratrem praefecerat; Sest. 41.

furor: num ille furor tribuni plebis ... fraudi Metello fuit? dom. 123. si ... cessi tribuni plebis ... furori; Sest. 36.
impetus: hoc adventu P. Sestii tribunorum plebis novorum, qui ... res eas, quas gesseram, vexare cupiebant, ... impetus et senatus sunt retardati; Sest. 11.
iniquitas: cum ... effugere liceret iniquitatem tribuni; Flacc. 77.
potestas: esse hanc tribunorum plebis potestatem; leg. agr. II, 30.
spiritus: ſ. animi.
stridor: ut veri ac fortis tribuni plebis stridorem unum perferre possit; leg. agr. II, 70.
temeritas: propter illius tribuni plebis temeritatem; Fr. B, VI, 23, a.
virtus: cum .. tribunorum plebis paene omnium virtus ... rei publicae subvenisset; sen. 5.
vis: haec furiosa vis vaesani tribuni plebis facile superari .. potuit; dom. 55.
vox: iam ... intonuit vox perniciosa designati tribuni; Muren. 81.
2. plausus: quid duobus tribunis plebis (plausus infiniti)? Phil. I, 36.
3. foedus cum: foedus fecerunt cum tribuno plebis palam, ut ab eo provincias acciperent; Sest. 24.
res cum: res erat cum L. Saturnio, iterum tribuno plebis; Sest. 37.
IV. **Umſtand:** a: id ab illo ipso tr. abiectum est; Fr. B. VI, 6. qui numquam sum a tribuno plebis citatus; dom. 83. quo (die) ... fuit insanissima contio ab ipsius mercennario tribuno plebis concitata; Milo 45. deludi vosmet ipsos diutius a tribuno plebis patiemini? leg. agr. II, 79. patrem ... ab inimico tribuno plebei de curru detrahi; Cael. 34. quod ab hoc tribuno plebis dictum est in senatu; leg. agr. II, 70. cum a tribunis plebi doceretur; Fr. B, VI, 19. quod genus hominum ... ab hoc plebicola tribuno plebis .. eicitur; leg. agr. II, 84. quae a popularibus tribunis plebis fiant; ib. I, 25. cum erat a tribuno plebis mentio legis agrariae facta; ib. II, 68. quae (res) a tribuno plebis impediri possit; ib. I, 25. a tribunis plebis saepe est intercessum; ib. II, 30. qui cum a C. Carbone [tribuno plebis seditiose] in contione interrogaretur; Milo 8. *quod* mihi a tribuno plebis prae*sti*tutum est; Rabir. 38. cum ... non a tribuno plebis consul in contionem ... productus esset; sen. 13. productus autem in contionem a tribuno plebis; Phil. II, 78. ego cum ... dicere a tribuno plebis prohiberer, ... cum is ... permitteret; Piso 6. promulgantur ... rogationes ab eodem tribuno; Sest. 25. audistis auctionem ... proscriptam a tribuno plebis; leg agr. I, 4. quid ab hoc tribuno plebis vobis relinquatur; ib. II, 26. rem nullam maiorem ... a tribuno plebis susceptam; Rabir. 4. res tota a tribuno plebi suscepta contra rem publicam; ib. 35. cum a tribuno plebis vetaretur; sen. 8. vexatus a Q. Vario tribuno plebis est; Scaur. c. 1, § 3.
contra: gratulabantur, quod habiturus essem contra tribunum plebis furiosum et audacem ... gravem consulem; Sest. 20.
ex: ſ. I, 1. est; Vatin. 18.
per: ne legi quidem quicquam per tribunum plebis laxamenti datum est; Cluent. 89. per tribunum plebis || per tribunos plebis || ... reges in civitate constitui; leg. agr. II, 15. per tribunum plebis || per tribunos plebis ||, quem maiores praesidem libertatis custodemque || quos m. praesides l. custodesque || esse voluerunt, reges in civitate constitui; ib. quod per tribunum plebis tribunicia potestas minuitur; ib. 30. postea quam vobis decernendi potestas facta non est per eum tribunum plebis, qui cum per se rem publicam lacerare non posset, sub alieno scelere delituit; sen. 3. per tribunum aliquem ... se fortunis spoliari ... posse; Sest. 54. per quem tribunum virtutem consularem .. vexatam esse meminisset; Milo 89.
praeter: cum illi soli essent praeter furiosum illum tribunum duo rei publicae turbines; Sest. 25. praeter duos de lapide emptos tribunos; Piso 35.
V. **Ellipſe, Lücke:** CAESAR PULCRO, ... *quod* ... neque ascriberet PRO CONSULE aut TRIBUNO PLEBIS; dom. 22. cum alii tr. pl. † volusenum || cum aliis tr. pl. volusenum, al. ||, ego semper hostem; Phil. XIV, 21.

tribuo, zutheilen, erweiſen, gewähren, zuſchreiben: I. alqs: si voluit accusare, pietati tribuo; Cael. 2. si dignitas agitur Caesaris, homini tribuam; prov. cons. 47.
II. alqd: quis hoc frater fratri, quis parens filio tribuit? Qu. Rosc. 3. quod sibi ab arbitro tribuatur; ib. 11. qui plurimum tribuunt edicto; Verr. I, 109. non minus religioni tribuere quam voluptati; ib. III, 10. si quid extra iudicium est, quod homini tribuendum sit; Caecin. 104. si uni omnia tribuenda sint; imp. Pomp. 52. quod tribuendum est officio, ... id .. moderabor; Muren. 10. quantum ... tribuere alteri ... debuit; ib. 20. habere ipsos quoque aliquid quod nobis tribuere possint; ib. 71. ut Flacco absenti aliquid civitates tribuisse dicantur; Flacc. 36. vobis enim tribuo, quae vestra sunt; Sulla 40. permitto aliquid iracundiae tuae, ... tribuo parenti; ib. 46. ut quod potuit tempori tribuatis, quod fecit ipsi; ib. 72. quod si mihi a vobis tribui concedique sentiam; Arch. 4. quantum (temporum) alii tribuunt tempestivis conviviis; ib. 13. ne meae naturae potius ... id tribuendum putetis; sen. 1. quantum cuique libidini tribuendum esse videatur; ib. 15. qui mihi non idem tribuerit, quod ..; dom. 85. id quod hostibus semper erat tributum; Planc. 34. tum quoque homini plus tribui quam nescio cui necessitati; prov. cons. 28. quid enim abest huic homini, quod si adesset, iure haec ei || et || tribui ... putaremus? Balb. 9. ut ... plus homini quam deae tribueretur; ib. quae nos eorum civibus ... tribuerimus; ib. 26. quod sua sponte fecit, Publione Clodio tribuendum putarit an tempori; Milo 16. tribuis tu quidem tuis ita multa, ut ..; Ligar. 31. tibi multa esse tribuenda; Deiot. 35. omnia tua Deiotaro .. tribuisti; ib. 36. nescio cur non reliquis idem tribuas; Phil. II, 98. qui ... plus ei tribuerunt quam fortasse vellent; ib. III, 25. vobis M. Antonius nihil tribuit; ib. VIII, 28. sin id tribuit Ser. Sulpicio, quod ..; ib. IX, 14. cui quidem ... vos idem hoc tempore tribuere debetis, quod ... C. Caesari ... tribuistis; ib. X, 23. non erat .. ei tribuendum, quod ..; ib. XIII, 9. si tibi ille non tam multa tribuisset; ib. 24. eis .. tribuantur, quae militibus ipsis tribui oporteret; ib. XIV, 38. ſ. auctoritatem; Vatin. 41. frumentum.
auctoritatem: ne quid tibi auctoritatis a me tributum esse videatur; Vatin. 41. tribuenda est auctoritas; Phil. III, 5. ſ. fidem.
beneficium: beneficiorum virtutis causa tribuendorum; Balb. 37. plura (promissa) ... reperta sunt quam beneficia ... tributa et data; Phil. I, 17.
civitatem: legem populum Romanum iussisse de civitate tribuenda; Balb. 38.
commodum: non tantum commodum tribuitur L. Egnatuleio quantus honos; Phil. V, 52.
cumulum: ille cumulus dierum hominis est dignitati tributus; prov. cons. 26.

diem: quem .. diem festum ... reddebant, tum generi ... tribuebant; Verr. II, 51. ut quintus .. dies Caesari tribueretur; Phil. II, 110.
dignitatem: quae (dignitas) ... huic .. tribuenda maxima est; Rab. Post. 41.
fidem: ut ... nec testimonio fidem tribui convenerit nec defensioni auctoritatem; Sulla 10.
fructum: qui ei quoque rei fructum suo iudicio tribuendum esse duxerunt; imp. Pomp. 2. sive hunc di immortales fructum mei reditus populo Romano tribuunt; dom. 17.
frumentum: ut ... plus frumenti servo Venerio quam populo Romano tribui pateretur; Verr. III, 89.
honorem: ſ. **honos,** II, 1. tribuo (10 St.) B. II, S. 504, a.
genus: nec tamen ullis tale genus honoris tributum est; Phil. XIV, 33.
ingenium: cui vos ingenium certe tribuitis; Cael. 57.
initia: ut initia illa rerum gestarum ... fortunae tribuenda esse videantur; imp. Pomp. 10·
laudem: laudem veritati tribuebas; Qu. Rosc. 19. illis temporibus laus est tribuenda; imp. Pomp. 8. quae mihi ipsi tribuenda laus esset; Milo 82. laus .. iudicii testimoniique nostri tribuenda Bruto est; Phil. V, 35.
litteras: tribuo illis litteras; Flacc. 9.
misericordiam: ut ... ei vos vestram misericordiam ... tribuatis; Planc. 3. ut eam misericordiam tribuatis fortissimo viro; Milo 92.
ornamentum: vestris pluribus ornamentis mihi tributis; har. resp. 61. quod ... a me est tributum Hirtio ornamentum? Phil. XIII, 41.
pecuniam: „mihi pecuniam tribuit"; Phil. V, 6.
plausus: equidem is sum, qui istos plausus, cum popularibus civibus tribuerentur, semper contempserim; Phil. I, 37.
praemia: eorum parentibus ... eadem (praemia) tribuenda censeo; Phil. XIV, 35. ſ. **praemium,** II, 1. tribuo (5 St.) B. III, S. 736, a.
promissa: quae (promissa) legionibus ... tributuros nos spopondimus; Phil. XIV, 29.
rem: res ipsa tributa est dis immortalibus; prov. cons. 27.
silentium: quod (silentium) est orationi tributum tuae; Cael. 29.
studium: ut ... studium populus Romanus tribuerit || tribueret || absenti; Phil. I, 36.
tempus: ſ. alqd; Arch. 13.
testimonium: sed tribuendum testimonium virtutis egregiae; Phil. V, 52.
veniam: veniam .. aliquam dolori meo tribueretis; prov. cons. 1.
usum: usus quidam provincialis, ... a maioribus huic aetati tributus; Cael. 73.

tribus, Stamm, Bezirk, Tribus: I. adoptant: illum quinque et triginta tribus patronum adoptarunt; Phil. VI, 12.
comprobant: ſ. II, 1. voco; dom. 58.
credunt: credent omnes quinque et triginta tribus ... M. Annio; Verr. I, 14.
declarat: me non extrema [tribus] suffragiorum ... consulem declaravit; leg. agr. II, 4.
faciunt: quem VIIII tribus fecerint; leg. agr. II, 16. quos novem tribus xviros fecerint; ib. 21.
sunt: neque enim qui illi nummi fuerint nec quae tribus ... ostendis; Planc. 55.
ohne Verb: QUINQUE ET TRIGINTA TRIBUS PATRONO; Phil. VI, 12.
II, 1. adiungo: multas sibi tribus, quae municipiis Umbriae conficiuntur, adiunxit; Muren. 42.
conficio: ne conficere necessariis suis suam tribum possint; Planc. 45. ſ. adiungo.
coniungo: quae (tribus) maxime esset cuique coniuncta; Planc. 37.
convoco: convocabat tribus; Milo 25.
corrumpo: quam quisque tribum ... corrumperet; Planc. 37. Voltinia tribus ab hoc corrupta; Teretinam habuerat venalem; ib. 43. ſ. observo.
deligo: quamcumque tribum .. delegeris, quam tulerit Plancius, tu ostendito ... vitium; Planc. 48. tribum unam delige; ib.
devincio: ſ. habeo; Planc. 37. — edo: ſ. **edo,** III. tribum (11 St.) B. II, S. 175, b.
educo: homo felix educet quas volet [tribus]; leg. agr. II, 21.
fero: ſ. **fero,** III. tribum (8 St.) B. II, S. 338, b.
habeo: quas (tribus) is largitione devinctas haberet; Planc. 37. numquisnam est vestrum qui tribum non habeat? Phil. VI, 12. ſ. corrumpo; Planc. 43.
novi: si tribum nostis; Flacc. 12.
observo: dubitatis quin eas tribus, in quibus magnas necessitudines habet Plancius, cum ille non ediderit, iudicarit officiis ab hoc observatas, non largitione corruptas? Planc. 39.
perdo: tribum suam non tulit, Palatinam ... perdidit; Sest. 114. nec ... quemquam tribum Sergiam perdidisse; Vatin. 36.
praebeo: non enim tribum Teretinam, de qua dicam alio loco, sed dignitatem ... praebuerunt; Planc. 21.
sortior: sortietur tribus idem Rullus; leg. agr. II, 21.
sustineo: quis umquam omnis tribus (poterit sustinere)? Phil. VII, 17.
voco: paucas tribus ... ad usurpandam libertatem vocare; leg. agr. II, 17. quis tribus quas voluit vocavit ..? ib. 22. si vocatae tribus essent, proscriptionem ... comprobavissent? dom. 58. vocatae tribus; Planc. 49. tribus ... intro vocare; Fr. B. VI, 14.
2. sum: qui eius tribus essent; Planc. 37.
3. denego: reliquis vero VI et XX tribubus nihil erit quod non putent posse ... denegare; leg. agr. II, 21.
4. moveo: ut alter (censor) ... tribu moveri iubeat, alter vetet; Cluent. 122.
sum: L. Turselius qua facie fuerit, ... qua tribu; Phil. II, 41.
5. criminor de: libet .. tibi nescio quid etiam de illa tribu criminari; Planc. 38.
curso circum: cursare iste homo ... circum tribus; Verr. a. pr. 25.
dico de: ſ. 1. praebeo.
facio initium a: a Romulia tribu se initium esse facturum; leg. agr. II, 79.
pervenio in: quod in tribum Clustuminam pervenerit; Balb. 57.
III, 1. corruptor: ſ. venditor.
divisor: divisores omnium tribuum .. ad istum vocatos; Verr. a. pr. 22. ut ... divisores omnium tribuum ... mactaret; har. resp. 42.
homines: aliquid se novem tribuum notis hominibus debere confitebuntur; leg. agr. II, 21.
iactura: hos ... iacturam suarum tribuum ... fecisse; Planc. 54.
largitor: cuiuscumque tribus largitor esset; Planc. 37.
ordo: ut ... ordo tribuum neglegatur; leg. agr. II, 79.
pars: cuius in honore non unius tribus pars, sed comitia tota comitiis fuerint praerogativa; Planc. 49.
patronus: est enim patronus quinque et triginta tribuum, quarum ... suffragium sustulit; Phil. VII, 16.

ratio: cuiuscumque tribus rationem poposceris; Planc. 48.
sequester: f. venditor.
suffragium: IIIviros illos XXXV tribunum suffragio esse creatos; leg. agr. II, 31. f. patronus.
venditor: cuius tu tribus venditorem et corruptorem et sequestrem Plancium fuisse clamitas; Planc. 38.
2. homines: quo errore ductos vidi egomet non nullos imperitos homines, nostros civis, Athenis in numero iudicum, ... certa tribu; Balb. 30.
3. alqs ex: ut ... quini et ei ex aliena tribu ... reperiantur; Sest. 109.
IV. in: in qua tribu ..' ista praedia censuisti? Flacc. 80. gratiosum esse in sua tribu Plancium; Planc. 47. quot in ea tribu puncta tuleris; ib. 54. f. II, 1. observo.
per: tribunum plebis ... creare xviros per tribus XVII; leg. agr. II, 16. ecquando nisi per XXXV tribus creati sint; ib. 17. quoniam per novem tribus essent constituti; ib. 28.

tributarius, Abgaben betreffend: multum tabellas non commendaticias, sed tributarias valuisse; Verr. IV, 148.

tributim, tribusweise: appello: appellavi populum tributim; Planc. 24.
discribo: tributim ... discriptis ordinibus; Flacc. 15.
do: si gladiatoribus [..] locus tributim || tributus || et item prandia si volgo essent data; Muren. 67. spectacula sunt tributim data; ib. 72.

tributum, Abgabe, Steuer: I, 1. confero: [omnes Siculi ex censu quotannis tributa conferunt]; Verr. II, 131. SENATUS CONSULTUM DE TRIBUTO CONFERUNDO; ib. III, 100.
facio: Imacharensis ... tributum facere ... coëgisti; Verr. III, 100.
impero: in tributis imperandis tantum oneris plebi imponebatur, ut ..; Verr. II, 138. ut ... imperatum esset tributum; Flacc. 80.
2. numero ex: mensa (publica numeravit) aut ex vectigali aut ex tributo; Flacc. 44.
vindico a: quae (pecunia) nos ... a tributis posset vindicare; Phil. II, 93.
II, 1. confectio: nec tributi confectio ulla recitatur; Flacc. 20.
onus: *in* tam gravi onere tributorum; Rab. Post. 31.
2. decretum de: recita .. decretum de tributis; Verr. III, 100.
III. conficere: duae rationes conficiendae pecuniae, aut versura aut tributo; Flacc. 20.

tributus, nach Tribus: comitia: illa prima comitia tenetis, [centuriata et tributa]; leg. agr. II, 27. tributa (comitia) ... sustulit; ib.

triceni, je dreißig: ut ... tricenos lectos ... quaereret; Verr. IV, 58.

tricesimus, der dreißigste: annus: nonne tertio et tricesimo anno mortem obiit? Phil. V, 48.
dies: triduo lex (litteras) ad praetorem deferri ... iubet: tricesimo die vix deferuntur; Flacc. 21. edixeritne C. Memmius praetor ex ea lege, ut adesses die tricensimo || tricesimo ||? Vatin. 33.
legio: qui (milites) de legione secunda, tricesima quinta ... venissent; Phil. V, 53.

triciens, dreißigmal, drei Millionen: minoris HS triciens ... damnari; Verr. a. pr. 38. HS ad triciens litem esse aestimatam; ib. I, 95. huic hereditas ad HS facile triciens venit; ib. II, 35. quae (hereditas) erat HS triciens; ib. 45. testis non invenitur in ducenties et triciens sestertio; Font. 4.

triclinium, Speisesopha, Speisezimmer: I, 1. orno: ornat ample magnificeque triclinium; Verr. IV, 62.
sterno: f. **sterno**, triclinium (4 St.) S. 563, b.
2. recumbo in: cum ... in triclinio, quod in foro Aetnae straverat, recubuisset; Verr. III, 61.
sum pro: pro conclavibus [tricliniis] popinae sunt; Phil. II, 69.
II. lecti: unde quinquaginta tricliniorum lectos (habueris); Verr. II, 183.
vis: alia fori vis est, alia triclinii; Cael. 67.

triduum, drei Tage: 1. Accusativ: qui (homo) Romae post quaesturam illam nefariam vix triduum constitisset; Verr. 101.
2. Ablativ: qui possit biduo aut summum triduo septingenta milia passuum ambulare; Quinct. 78. triduo .. audietis (Catilinam) in armis volitare; Catil. II, 15. triduo me iuris consultum [esse] profitebor; Muren. 28. triduo lex ad praetorem deferri ... iubet; Flacc. 21. triduo illum ... esse periturum; Milo 26. periturum Milonem triduo; ib. 44. cum ... hoc triduo vel quadriduo tristis a Mutina fama manaret; Phil. XIV, 15.
plus: qui Romam multis annis non venit neque umquam plus triduo fuit; Sex. Rosc. 74.
post: biduo post aut ... non toto triduo DCC milia passuum conficiuntur; Quinct. 79. triduo post ... lex Aelia et Fufia eversa est; Piso 9.
3. per: haec sententia .. sic per triduum valuit, ut ..; Phil. VI, 3.

triennium, drei Jahre: I. est: quid si tandem amplius triennium est? Qu. Rosc. 8.
II, 1. distribuo: ita triennium illud praeturae Siciliensis distributum habere, ut ..; Verr. a. pr. 40.
2. venit in mentem: ut vobis triennii totius veniat in mentem; Verr. II, 184.
3. remitto in: remisisti in triennium; Verr. IV, 21
III. unus ex: cedo mihi unum ex triennio praeturae tuae qui octupli damnatus sit; Verr. III, 29.
IV, 1. praetura: totam triennii praeturam tuam rescidisset; Verr. II, 140.
quaestus: horum ego agrorum missos faciam quaestus triennii; Verr. III, 104.
2. coniectura de: quo facilius vos coniecturam de triennio ... facere possitis; Verr. III, 106.
V. 1. Accusativ: hoc nomen triennium amplius in adversariis iacere; Qu. Rosc. 8. triennium provinciam obtinuisti; Verr. II, 49. tu triennium praefuisti; ib. III, 180. Diodorus ... prope triennium provincia .. caruit; ib. IV, 41. uti L. Egnatuleio triennium ante legitimum tempus magistratus petere ... liceat; Phil. V, 52.
abhinc: repromittis tu abhinc triennium Roscio; Qu. Rosc. 37.
2. Ablativ: qui (legati) illo triennio in Galliam venerunt; Font. 32.
amplius: quam ob rem ... hoc nomen triennio amplius ... in adversariis relinquebas? Qu. Rosc. 9.
post: triennio post mortem Oppianici de eius morte quaerebatur; Cluent. 181. f. **post**, B, II, 1, c. triennio (3 St.) B. III, S. 704, a.
3. per: eas omnis (contumelias) sese hoc uno praetore per triennium pertulisse; div. Caec. 3. Siciliam provinciam C. Verres p. t. depopulatus

esse ... dicitur; ib. 11. quam (provinciam) iste p. t. ita vexavit, ... ut ..; Verr. a. pr. 12. nulla res p. t. nisi ad nutum istius iudicata est; ib. 13. eius modi omnis res iudiciaria fuit in Sicilia p. t. Verre praetore; ib. II, 31. tota Sicilia p. t. neminem ... senatorem factum esse gratis; ib. 120. Timarchidem .. *in* omnibus oppidis p. t. scitote regnasse; ib. 136. sic provinciam p. t. vexatam, ... ut ..; ib. III, 21. agros decumanos p. t. ... C. Verri ... vectigalis fuisse; ib. 103. fiunt p. t. HS D milia fortasse; ib. 118. qui ... p. t. inter impudicas mulieres ... versatus sit; ib. 160. innumerabilem frumenti numerum p. t. aversum ... esse; ib. 160. sic p. t. prope centiens et viciens erogatum est; ib. in tuis horreis omne frumentum Siciliae p. t. ... fuisse; ib. 178. quod [frumentum] improbissime p. t. partum; ib. 179. hoc arator adsequi p. t. certe fructu suo non potuit; ib. 201. id istum p. t. fecisse; ib. 216. p. t. soli (Mamertini) ... liberi fuerunt ab omni sumptu; ib. IV, 23. *ea* p. t. isti ... stragulam vestem confecit; ib. 59. candelabra aënea num cui praeter istum Syracusis p. t. facta esse existimatis? ib. 60. ita sese in ea provincia p. t. gessit, ut ..; ib. 72. quod tamen isti textrinum p. t. ... fuit; ib. 103. quae ab isto p. t. perfecta sunt; ib. 116. quarum (mulierum) iste arbitrio praeturam p. t. gesserat; ib. 136. quid ... militum ... p. t. dederint; ib. 150. ecquem militem ... te praetore p. t. Mamertini dederunt? ib. V, 51. quibus (civitatibus) tu p. t. praefuisti; ib. 57. quod (municipium) ... tam commoda vacatione ... sit usum quam Mamertina civitas p. t.; ib. 58. Mamertinis ... navem p. t. remisisti; ib. 136. quae (mulier) ... postea p. t. maxime ... Stratonem illum dilexerat; Cluent. 184. quae per hoc triennium agitata sunt; Muren. 81. unus tu dominus ... tota in provincia p. t. frumenti omnis fuisti; Piso 86.

post: post triennium igitur agitata denuo quaestio ... habebatur; ib. 182.

triens, Drittel-As: ut remissis senis et trientibus quinta prope pars vectigalium tolleretur; Sest. 55.

trierarchus, Trierenführer: cum esset trierarchus; Verr. I, 52.

triginta, dreißig: anni: minor triginta annis natus || natu ||; Verr. II, 122. annos iam triginta in foro versaris; Flacc. 70.

aratores; quot (aratores) anno tertio profiteantur. XXXII; Verr. III, 120.

censores: CXXX facti sunt; Verr. II, 137.

curiae: si ... id XXX curiae iussissent; dom. 77.

dies: Romae dies XXX fere Quinctius commoratur; Quinct. 23. SI BONA SUA ... DIES XXX POSSESSA NON ESSENT ib. 30. QUOIUS EX EDICTO PRAETORIS BONA DIES XXX POSSESSA SINT; ib. post dies XXX; ib. 82. dies XXX nondum fuerant; Verr. II, 37. diebus XXX; ib. post dies XXX; ib. 38. erat spatium dierum fere triginta; ib. 96. tunc Cephaloeditani decrerunt intercalarium XXXV || XLV || dies longum; ib. 130. ut dies XXXV || XLV || inter binos ludos tollerentur; ib. comitiis iam abhinc diebus triginta factis; ib. minus XXX diebus; ib. 140. XXX diebus ante; Phil. V, 19.

iudices: in concilium erant ituri iudices XXXII; Cluent. 74. *XXXI* (iudices) *tibi nihil crediderunt;* Fr. B, VIII, VI, 1.

lictores: per XXX lictores; leg. agr. II, 31.

milia: ACCEPI VICIENS DUCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS. DEDI ... HS MILLE SESCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; Verr. I, 36. HS ducenta triginta duo milia; ib. 100. HS quingenta triginta quinque milia; ib. procuratores suos isti centum triginta milia nummum dedisse; ib. II, 119. haec denarium XXXIX milia ... contulerunt in statuam; ib. 137. Apronio dent lucri tritici medimnum XXXIII; ib. III, 72. iubes HS XXX lucri dari; ib. 73. eripiuntur tritici medimnum XXXIII; ib. lucri dare ei tritici modium XXXVII milia; ib. 75. ut ad med. DC HS XXX milia lucri ... civitas adderet; ib. 84. accipere decumas et numerare Valentio coguntur lucri HS XXX milia; ib. agri Leontini decumae ... venierunt tritici medimnum XXXVI; ib. 110. iugerum subscriptio [...] non est plus XXX: decumae XXXVI medimnum venierunt; ib. 113. professio est agri Leontini ad iugerum XXX; ib. 116. fit tritici modium XXXII CCCC; ib. tritici modium triginta voluisse addere; ib. 148. si XXX tu commotus non esses; ib. 149. se unius agri decumas XXX milibus modium minoris ... vendidisse; ib. 151. cum HS XXX scripta essent pro HS CCC; Cluent. 162. triginta milibus dixisti eum habitare; Cael. 17.

patres: hinc CXXXII patres familias extorres profugerunt; Verr. III, 120.

pecuniae: census es .. numeratae pecuniae CXXX; Flacc. 80.

pedes: uti .. locum sepulcro ... pedes XXX quoquo versus adsignet; Phil. XI, 17.

senatores: senatores ne minus XXX adessent; Verr. II, 161.

tribus: credent omnes quinque et triginta tribus; Verr. I, 17. per XXXV tribus; leg. agr. II, 17. III viros illos XXXV tribuum suffragio esse creatos; ib. 31. atqui illum quinque et triginta tribus patronum adoptarunt; Phil. VI, 12. QUINQUE ET TRIGINTA TRIBUS PATRONO; ib. est enim patronus quinque et triginta tribuum; ib. VII, 16.

trinundinus, von drei Wochenmärkten: ex promulgatione trinundinum dies ad ferendum potestasque venisset; Fr. B, VI, 32.

trinus, je drei: aestiva: nulla ex trinis aestivis gratulatio; Piso 97.

ludi: qui trinos ludos aedilis feceram; Muren. 40.

nundinum: quod ... trinum nundinum esse oportet; dom. 41. trinum nundinum prodicta die; ib. 45. ubi promulgatio trinum nundinum? Phil. V, 8.

tripertitus, dreiteilig, dreifach: causa: ea causa tripertita .. erit in accusatione; Verr. III, 12.

oratio: cuius oratio fuit ... tripertita; Quir. 16.

orae, regiones: qui tripertitas orbis terrarum oras atque regiones ... notavit; Sest. 129.

tripudio, tanzen, frohlocken: ut ... illum tot iam in funeribus rei publicae exsultantem ac tripudiantem legum ... laqueis constringeret; Sest. 88.

triremis, Dreiruderer, Galeere: navem .. cybaeam maximam, triremis instar, ... tibi datam .. esse dico; Verr. V, 44.

tristis, traurig, finster, streng: I. alqs: se .. tristem ... domum revertisse; Verr. IV, 32. cum sederem .. domi tristis; ib. ostendo scyphos tristis; ib. eum (Bulbum) ... tristem ... impellit; Cluent. 71. videsne tu illum tristem, demissum? Muren.

45. tristem ipsum ... animadvertebant; ib. 49. quia tristem semper ... videbant; Sest. 21. cum ille ... rogasset Granium quid tristis esset; Planc. 33. me unum tristem esse oportebat? Phil. II, 21.

alqd: quia (in dominum quaeri) videbatur indignum esse et [domini] morte ipsa tristius; Milo 59.

dies: ut tuum laetissimum diem cum tristissimo meo conferam; Piso 33.

discessus: ſ. luctus.

fama: cum ... tristis a Mutina fama manaret; Phil. XIV, 15.

fautores: fautores Antonii ... tristiores videbam; Phil. XII, 2.

genus: quod egomet tam triste illud ... genus orationis horrebam; Cael. 25.

homo: quam (rem) homines ... tristiores ... audire non possint; dom. 104. putavi austerum hominem, putavi tristem; Fr. A, V, 11. quid cum homine nobis tam tristi ac severo? ib. B, XIII, IIII, 1.

iudex: P. Sulpicius, iudex tristis et integer; Verr. a. pr. 30.

littera: nec vobis tam hanc salutarem in iudicando litteram quam illam tristem dedisset; Milo 15.

luctus: in illo tristi et acerbo luctu atque discessu; Planc. 73.

natura: natura tristi ac recondita fuit; Quinct. 59.

omina: ominibus saltem bonis, ... non tristissimis ... prosequebantur; Piso 31.

oratio: hanc orationem ... tam tristem ... non suscepissem; har. resp. 61.

res: cur ipse non adfuit? num putatis aliqua re tristi ac severa? Phil. III, 20. at in rebus tristissimis quantos excitat risus! ib. 21.

senex: huic tristi ac derecto seni responderet Caelius; Cael. 38.

sors: quid tua sors? tristis, atrox; Muren. 42.

tempus: nonne vobis videor ... medium illud tristissimum tempus debere ... excidere? prov. cons. 43.

verba: cum ... omnia inflammatus ageret tristissimis verbis; Cael. 27.

II. allein: cum tristibus severe ... vivere; Cael. 13.

tristitia, Traurigkeit: I. simulo: cum eum praeter simulatam versutamque tristitiam nulla res commendaret; sen. 13.

II. decipere: quod ille vos tristitia voltuque deceperit; prov. cons. 12.

triticum, Weizen: I. est: quanti erat in Sicilia triticum; Verr. III, 170. tritici quod satis esset; ib. IV, 62.

II. do: ſ. probo.

emo: ut ... triticum emere ... cogerentur; Verr. III, 101.

probo: ut probaret Apronius hoc triticum, quod ei dabatur; Verr. III, 73.

III. alqd: ſ. I. Verr. IV, 62.

medimna: tritici septem milia medimnum ... tollit; Verr. III, 54. Apronio dent lucri tritici medimnum $\overline{XXXIII}$; ib 72. eripiuntur tritici medimnum $\overline{XXX}$ II; ib. 73. emit ... decumas tritici medimnis IↃC; ib. 84. hoc est tritici medimnum II milia; ib. addicitur Venuleio tritici medimnum VIII milibus: ib. 99. agri Leontini decumae ... venierunt tritici medimnum $\overline{XXXVI}$, hoc est, tritici modium CC et XVI milibus; ib. 110. in iugero ... medimnum fere tritici seritur; ib. 112. haec sunt ad tritici medimnum $\overline{XV}$; ib. 116.

modius: cum esset tritici modius sestertiis duobus; div. Caec. 30. venierunt eius agri decumae tritici modium $\overline{XVIII}$; Verr. III, 75. coguntur Herbitenses lucri dare ei tritici modium XXXVII milia, cum decumae venissent tritici modium $\overline{XVIII}$; ib. populus .. coactus est ei conferre lucri tritici modium $\overline{XXI}$; ib. 76. cum emisset Apronius decumas tritici modium $\overline{XXV}$ DCCC; ib. coguntur ... dare ... tritici modium $\overline{III}$ DC; ib. 78. quas (decumas) cum addixisset ... tritici mod. $\overline{V}$; ib. 83. hoc nomine videtis tritici modium CIↃCIↃCIↃ de capite esse dempta; ib. audistis quanti decumas acceperit a Docimo civitas, tritici mod. $\overline{V}$; ib. $\overline{XII}$ mod. tritici lucri ... dare coacti sunt; ib. 86. Venuleio dantur ... tritici mod. $\overline{VII}$; ib. 99. coacti sunt dare tritici modium $\overline{XVIII}$; ib. 100. unus ager ... trecenta milia modium tritici ... dat; ib. 106. Apronium ... CCC milia modium tritici ... sustulisse? ib. 107. lucri fieri tritici modium C; ib. 111. deductis tritici modium $\overline{CCXVI}$ ... reliqua sunt tritici $\overline{CCCXXIV}$; ib. 116. fit tritici modium $\overline{XXXII}$ CCCC, ... sunt haec iam ad $\overline{CCLX}$ modium tritici; ib. ad decumas agri Leontini tritici modium non mille, ... sed ad unas unius agri decumas tritici modium triginta .. addere; ib. 148. tritici mod. CCXVI milibus; ib. tritici modium DCCC milia; ib. 163. cum sexagena milia tritici modium imperavisset; ib. 170. cum ... quaternis HS tritici modium (senatus aestimasset); ib. 188. *hordei* numero ad summam tritici adiecto tritici modios singulos ... ternis denariis aestimavit; ib. cum in Sicilia HS binis tritici modius esset; ib. 189. pro tritici modiis singulis; ib. cum HS ternis tritici modium vendere non possent; ib. 191. ternis denariis tritici modium fuisse; ib. 193. det pro singulis modiis tritici ternos denarios; ib. 202. cum esset ... tritici modius denariis quinque; ib. 214. tritici modium $\overline{LX}$ milia empta populo Romano dare debebant; ib. IV, 20.

numerus: de tritici quidem numero tanto quis potest dubitare quin ..? Verr. III, 76. utrum tantum numerum tritici ... sibi acceperit an huic exegerit; ib. 86.

summa: ſ. modius; Verr. III, 188.

IV. pro: pro tritico nummos abstulit; Verr. III. 170.

trivium, Straße: I. adripio ex: non debes ... adripere maledictum ex trivio; Muen. 13.

II. in: ut in atriis auctionariis potius quam in triviis ... auctionentur; leg. agr. I, 7.

triumphalis, zum Triumph gehörig: fercula: neglectis ferculis triumphalibus; Piso 61.

porta: qua tu porta introieris, modo ne triumphali; Piso 55.

provincia: quae (provincia) fuerit omnibus una maxime triumphalis; Piso 44.

triumpho, triumphiren, frohlocken: I. unpersönlich: hoc est apud Graecos ... prope maius ... quam Romae triumphasse; Flacc. 31. inrisa est abs te ... cupiditas triumphandi; Piso 62.

II. alqs: qui triumphant; Verr. V, 77. laetaris tu et ... triumphas; ib. 121. trimphavit L. Sulla, triumphavit L. Murena de Mithridate, ... sed ita triumpharunt, ut ..; imp. Pomp. 8. ut ... paene simul cum patre triumpharet; Muren. 11. sedere in equis triumphantium; ib. erupit e senatu triumphans gaudio; ib. 51. quo duces essent hostium Scipione triumphante ducti, eodem ipsum duci, qui triumphasset; prov. cons. 18. cuius plerique aequales minus saepe castra viderunt quam hic triumphavit; Balb. 9. ex qua (provincia) ... consulari (imperio) .. nemo rediit, quin triumpha-

rit; Piso 38. [tu inventus es qui ... non triumphares]; ib. 55. ex qua provincia T. Flamininus, L. Paulus, ... innumerabiles alii ... triumpharunt: ib. 61. eorum neuter triumphavit; ib. 62. cum (Albucius) in Sardinia triumphasset; ib. 92. quasi vero isti ... propterea magistratus ceperint, quod triumpharant, et non, quia commissi sunt eis magistratus, [in quibus] re bene gesta triumpharint || triumpharent||; Planc. 61. an ille non potuit ... triumphare? Phil. VI, 8. qui anno ante de Numantinis triumpharat; ib. XI, 18. cum ... me ovantem et prope triumphantem populus Romanus in Capitolium domo tulerit; ib. XIV, 12.

eques: quid vero tam inauditum quam equitem Romanum triumphare? imp. Pomp. 61. quid tam incredibile quam ut iterum eques Romanus ... triumpharet? ib. 62.

homo: Graecum hominem ... in ipsa provincia quasi triumphasse; prov. cons. 15. ter iam homo stultus triumphavit; Piso 58.

maiores: sine qua (urbe) numquam ... maiores nostri triumphaverunt; Phil. VIII, 18.

mater: tum vero illa ... mater ... triumphare gaudio coepit; Cluent. 14.

oratio: in quo exsultat et triumphat oratio mea; Catil. II, 3.

pater: pater cum amplissime ... triumphasset; Muren. 15. quae (Claudia) patrem amplexa triumphantem ... de curru detrahi passa non est; Cael. 34. nullius consilii patres horum amborum consulum, qui triumpharunt! Piso 58.

triumphus, Siegeszug, Sieg, Triumph: I. delectant: *te* delectat amplissimus civitatis gradus, ... sacerdotia, triumphi; Rab. Post. 16.

est: ipse .. triumphus quam ob rem omnium triumphorum gratissimus populo Romano fuit et iucundissimus? Verr. V, 66. finem stipendiorum patris victoriam ac triumphum fuisse felicitatis fuit; Muren. 12. nostra sunt tropaea, ... nostri triumphi; Arch. 21. cuius tres triumphi testes essent; Balb. 16. is ... est ... iustus triumphus ac verus, cum ..; Phil. XIV, 13.

facit: ne triumphus quidem finem facit belli? per quem lata est urbs ea, sine qua ..; Phil. VIII, 18.

valet: si recentes triumphi, si praesens valuit aspectus; Balb. 49.

II, 1. ago: de classe populi Romani triumphum agere piratam! Verr. V, 100. Pharsaliae vero pugnae ne triumphum quidem egit; Phil. XIV, 23.

audio: obstupescent posteri ... triumphos audientes et legentes tuos; Marcell. 28.

conloco: in animis ego vestris omnis triumphos meos ... conlocari volo; Catil. III, 26.

contemno: si triumphum contemnebas; Piso 57.

cupio: si triumphum non cupiebas; Piso 56.

decerno: uti ... triumphus tibi navalis decerneretur; Verr. V, 67. decreto triumpho; Piso 90. haec causa fuit cur *ei* decerneretis statuam, ... cur absenti triumphum; Phil. XIII, 9.

decoro: patris triumphum decorare; Muren 11.

derideo: derideatur de rege Pyrrho triumphus; Muren. 31.

duco: ut repulsam tuam triumphum suum duxerint; Vatin. 39.

habeo: sibi triumphos (haberent); Sulla 26. qui tot habet triumphos; Balb. 9.

lego: f. audio.

numero: Cn. Pompei ... triumphos ... numerabamus; Deiot. 13.

perscribo: ut nemini sit triumphus honorificentius quam mihi salus restitutioque perscripta; Piso 35.

profero: profers triumphos; Planc. 61.

supero: clarissimos triumphos gloria et laude superavit; Planc. 89.

video; M. Luculli iustissimos triumphos vidimus; Piso 44.

2. convenio ad: qui (exercitus) ad triumphum convenerat; Muren. 37.

decedo ad: qui cum iam ex provincia non ad triumphum, sed ad iudicium decederet; Verr. V, 40.

devoco ad: ad gloriam devocant, ad triumphum; prov. cons. 29.

dissero de: disseres de triumpho; Piso 60.

refero de: cum de triumpho refertur; Phil. I, 12.

venio ad: qui ad triumphum ... venerat; Muren. 69.

III, 1. cupidus: negavit se triumphi cupidum umquam fuisse; Piso 56.

Superlativ: f. I. est; Verr. V, 66.

2. dignus: quamquam .. magnas res bellicas gesserat et triumpho dignas; Phil. XIII, 9.

uber: ubi illa uberrima supplicationibus triumphisque provincia? Piso 97.

IV. causa: ut ... triumphi causam aliquam quaereret; Piso 62.

cupiditas: flagrat [..] cupiditate iusti et magni triumphi; Piso 59.

decus: decus illud et ornamentum triumphi minuendum nostra parsimonia non putavi; prov. cons. 28.

dignitas: f. honos.

fons: ex illo fonte et seminario triumphorum cum arida folia laureae rettulisses; Piso 97.

honos: iusti triumphi honorem dignitatemque contemnere; Piso 57.

mentio: nulla triumphi mentio; Piso 96.

nomen: triumphi nomine tegere ... cupiditatem suam; Piso 56.

ornamentum: f. decus. — seminarium: f. fons.

spes: se populo Romano ... spem triumphi ostendere; Font. 36.

V, 1. adiungi: qui ... regiones tribus triumphis adiunctas huic imperio notavit; Sest. 129.

devincire: qui omnis omnium gentium partis tribus triumphis devinxerat; Piso 29.

erudiri: cuius adulescentia ... triumphis est erudita; imp. Pomp. 28.

impediri: impedior Cn. Pompei triumphis; dom. 19.

notari: qui (homines) ... triumphis ac monumentis notati ... sunt; Font. 12.

pacari: quae (Macedonia) multis victoriis erat iam diu triumphisque pacata; prov. cons. 4.

2. in: ubi plausus ille in triumpho est, saepe ludis? Phil. VI, 11.

per: ea (signa atque ornamenta) ... per triumphum vexit; Verr. I, 57. per triumphum, credo, quem (archipiratam) ... duceres; ib. V, 67. his (hostium ducibus) per triumphum ductis; ib. 77. f. I. facit.

pro: pro triumpho ... nihil a vobis nisi huius temporis ... memoriam postulo; Catil. IV, 23.

III **viri,** Dreimännercolleg: I. habent: iubet ... xviros habere pullarios. EODEM IURE, inquit QUO HABUERUNT III VIRI LEGE SEMPRONIA; leg. agr. II, 31.

II. constituo: totiens legibus agrariis curatores constituti sunt, IIIviri, Vviri, xviri; leg. agr. II, 17.

creo: IIIviros illos XXXV tribuum suffragio esse creatos; leg. agr. II, 31.

triumviratus, Amt des Triumvirn: duorum magistratuum, ... triumviratus et quaesturae, ratio sic redditur, .. ut ..; Font. 5.

tropaeum, Siegeszeichen, Denkmal: I, 1. declarant: quod illa tropaea plena dedecoris et risus te commentatum esse declarant; Piso 97.
sunt: nostra sunt tropaea; Arch. 21.
2. sum: utrum hoc signum cupiditatis tuae an tropaeum necessitudinis ... esse voluisti? Verr. II, 115.
II, 1. constituo: in qua (urbe) tropaea ... videam constituta; dom. 100.
pono: in Macedonia tropaea posuit; Piso 92.
2. adfero: ut tropaeis ... tuis adlatura finem sit aetas; Marcell. 11.
invideo: cuius tropaeis non invidemus; Deiot. 34.
III. basis: ut esset quod in basi tropaeorum inscribi .. posset; Piso 92.
IV. muniri: quae (Macedonia) erat antea munita ... non turribus, sed tropaeis; prov. cons. 4.

trucidatio, Niedermetzeln: est: nullus ei ludus videtur esse iucundior ... quam ante oculos trucidatio civium; Phil. IV, 11.
veniunt: hominum trucidationes ... in iudicium venire; Tull. 42.

trucido, abschlachten, niedermetzeln: alqm: ne hic ... trucidetur; Sex. Rosc. 13. quos ferro trucidari oportebat; Catil. I, 9. qui nos, qui coniuges, qui liberos nostros trucidare voluerunt; ib. IV, 12. attribuit nos trucidandos Cethego; ib. 13. qui vos ... trucidatos incendio patriae sepelire conatus est; Flacc. 95. qui me ... trucidaret; Sulla 18. ut ... me in meo lectulo trucidaret; ib. 52. gravioribus ... verbis .. quam est ... confectus ac trucidatus; har. resp. 2. multos ... crudelissime persecutus trucidaras; Phil. II, 71. quos trucidarat; ib. III, 4. quem trucidasti? Fr. B, VIII, 14.
centuriones: delectos Martiae legionis centuriones trucidavit; Phil. XIII, 18.
civem: s. **civis,** II, 1. trucido (6 St.) B. I, S. 523, a.
coniuges: s. alqm; Catil. IV, 12.
corpora: corporibus civium trucidatis; Quir. 14.
inimicum: ut ... trucidaret inimicum; Milo 63.
iuventutem: ne faenore trucidetur (iuventus); Cael. 42.
liberos: s. alqm; Catil. IV, 12.
reginam, sororem: cum reginam, sororem suam, ... manibus suis trucidasset; Fr. B. XVI, III, 4.
viros: ad trecentos fortissimos viros civisque optimos trucidavit; Phil. III, 10.

truculenter, wild: quod ... truculentius se gerebat quam ceteri; leg. agr. II, 13.

truculentus, unfreundlich: alter (consul) ... quam taeter incedebat! quam truculentus! Sest. 19.

trudo, stoßen: unus est inferior gradus aut interitus aut servitutis. quo ne trudamur, di immortales nos admonent; har. resp. 61.

trulla, Schöpfkelle: I. est: erat etiam [vas vinarium] ex una gemma pergrandi trulla excavata; Verr. IV, 62.
II. rogo: mittit .. trullam gemmeam rogatum; Verr. IV, 63.

truncus, Rumpf, Klotz: I. potest: qui tamquam truncus atque stipes ... posset sustinere .. titulum consulatus; Piso 19.
II. ex: nemo .. illum ex trunco corporis spectabat; Qu. Rosc. 28.

trux, grimmig: me aliquid ab [hoc horrido ac truce tribuno plebis fateor exspectasse; leg. agr. II, 65.

tu, du: A. allein: I. Singular: 1. tu: a. Aktiv: abduxisti; Deiot. 31. abes; Phil. II, 107. abiecisti; Milo 33. abis; Phil. XIII, 48. acceperas; Verr. V, 110. accusas; ib. Flacc. 3. Sulla 48. accuses, Verr. II, 49. accusavisti; Deiot. 9. aderis? Verr. IV, 79. adfers; dom. 130. adferas; Cluent. 186 (tu—tu—tu). adferebas; Flacc. 76. attulisti; leg. agr. I, 3. Flacc. 102 (tu—tu). Phil. III, 27. adferes; Vatin. 5. adhibuisti; Verr. V, 137. Deiot. 31. adimis; Verr. I, 124. ademisti; ib. V, 137. adisti; ib. II, 52. adiungas; Planc. 40. admirere; Muren. 39. adripis; ib. 13. adrogas; Quinct. 56. adsentiare; div. Caec. 23. aestimas; Verr. IV, 13. agis; div. Caec. 53. Planc. 33. agebas; Ligar. 18. egisti; Verr. III, 73. V, 164. 170. (egisti); Planc. 60. egeris; Verr. II, 81. egisses; Vatin. 20. Phil. II, 88. ais; Sulla 22. amittes; Flacc. 85. amas; Phil. II, 110. amplecteris; Verr. I, 109. 116. amplexeris; dom. 81. animadvertes; Cluent. 129. anteponis; Phil. I, 31. antepones; Marcell. 11. aperuisti; Milo 85. appellas; div. Caec. 60. dom. 118. Piso 62. Phil. XIII, 25. appelles; Sulla 24. appellabas; Qu. Rosc. 19. appellasti; Sest. 97. appellasses; Verr. III, 134. arbitraris; Catil. I, 17. arbitrare; div. Caec. 40. Verr. III, 42. arbitratus es; ib. 151. Piso 94. (arbitrabaris); Phil. VIII, 16. arcebis; Catil. I, 32. Phil. XIII, 14. arguis; Cluent. 137. Sulla 68. arguebas; Qu. Rosc. 19. ascripsisti; Phil. II, 79. ascribe; ib. 33. aspergis; Planc. 30. aspicias; har. resp. 33. aspexisti; Phil. II, 68. aspirasti; Piso 11. attingas; leg. agr. I, 3. attrectas; har. resp. 26. audes; Verr. III, 48. dom. 72. Fr. B, XIII, v, 2. audeas; Phil. II, 16. audebas; Verr. I, 48. IV, 112. auderes; Qu. Rosc. 7. 50. dom. 132. ausus es; Verr. I, 47. 87. II, 40. III, 185. IV, 101. V, 12. 136 [tu—tu). 144. 163. sen. 16. ><. dom. 7. 72. Piso 31. 34. Phil. II, 11. 57. 68. (ausus es); Phil. II, 68. ><. es ausus; sen. 17. ausa es; Cael. 52. (ausa es); ib. ausus sis; Muren. 7. Piso 39. audebis; Verr. II, 167. V, 136. Piso 23. audires; Verr. III, 65. audieris; ib. I, 78. audisses; Rabir. 25. aufer; Qu. Rosc. 32. abstulisti; ib. 32. div. Caec. 19. Verr. I, 57. IV. 37. ><. abstulisses; Qu. Rosc. 54. auges; Flacc. 29. — baccharis; har. resp. 39. — cepisti; Flacc. 102. carpes; Cluent. 129. caves; Muren. 22. cedas; Catil. I, 22. celebrares; Cael. 34. censes; Sex. Rosc. 38. Phil. VIII, 12. clamitas; Planc. 38. coaequasti; Verr. III, 95. coepisses; Ligar. 14. coëgisti; Verr. II, 141. III, 73. 174. V, 136. Flacc. 51 [tu]. Piso 91. coëgisses; Flacc. 92. cogitas; div. Caec. 43. cogites; Catil. I, 22. cogitares; dom. 30. cogitaris; Verr. I, 78. (cognovisti); ib. II, 24. cognoveris; ib. 190. coibas; Quinct. 76. comedisti; Sest. 111. commemoras; Rabir. 13. 24. Sest. 127. Planc. 66. commisisti; div. Caec. 35. commissurus .. fueris; Verr. V, 78. comparas || comparares ||; Muren. 48. comparares; dom. 13. comperendinasti; Scaur. 29. complexus es; Piso 21. Planc. 36. conaris; Balb. 51. conere; Scaur. 17. conatus es; Verr. I, 47. II, 168. III, 112. Catil. I, 15. (conatus es); Vatin. 36. conatus sis; Verr. V, 11. conce-

dis; Sex. Rosc. 52. Piso 64. concedas; Verr. II, 151. Cluent. 146. Sulla 68. tu || ut || ... concederes; Catil. I, 17. concessisti; Verr. V, 85. Fr. B. XIII, II, 1. concidisti; Piso 88. concidisses; Phil. II, 24. concepisti; Verr. IV, 101. concupisti; Catil. I, 25. concupieris; Verr. I, 78. concupisses; ib. II, 113. condemnas; Piso 14. condonaras; Verr. III, 85. contulisti; Sex. Rosc. 38. Piso 64. conferes; Verr. V, 77. confidis; ib. II, 105. har. resp. 35. Planc. 55. confirmas; Cluent. 137. confiteris; Verr. V, 165. confundis; dom. 127. conlocabas; ib. 110. conlocavisti; Verr. V, 137. Phil. II, 15. conlocasti; dom. 110. 131. conlegisses; Quinct. 53. conquiris; har. resp. 26. consecrares; dom. 128. consecrasti; ib. 124 (tu—tu). consideres; Cluent. 135. consistes; Phil. II, 87. constituebas; Verr. III, 27. constitues; Cluent. 129. (constitues); Fr. B, VIII, 6. consuluisti; Phil. II, 102. consuluisses; ib. II, 3. consumpseris; Muren. 46. contemnis; ib. 34. Cael. 50. contempsisti; dom. 132. (contendis); div. Caec. 63. contendes; Caecin. 76. convomeres; Phil. II, 76. corrigas; Catil. I, 22. corrigeres; Quinct. 83. corrupisti; Deiot. 31. criminaris; Arch. 11. cupisti; Quinct. 69. Planc. 79. curasti; Verr. I, 56. II, 169. dom. 5 (tu—tu). — das; har. resp. 39. dedisti; Verr. V, 85. 132. dom. 24. Cael. 53. Phil. 53 (tu—tu). dabis; Verr. III, 137. dato; ib. III, 197. debes; Sex. Rosc. 54. Sulla 48. Rab. Post. 7. debeas; Sex. Rosc. 145. debuisti; Cluent. 187. Piso 63. debuisses; Phil. II, 14. decederes; div. Caec. 29. decidis; Quinct. 17. decidisti; Qu. Rosc. 32. ><. decide; ib. declamas; Phil. II, 42. dedicasses; dom. 112. deducas; Sulla 44. deduxisti; Phil. II, 102. deduxeris; ib. XIII, 31. TU ... DEFUISTI; Verr. III, 187. defuisti; Rab. Post. 47. defendis; Verr. II, 26. III. 213. IV, 80. V, 32. 153. Sulla 84. Phil. VIII, 27. defendas; Verr. V, 175. defenderes; Cael. 39. defendes; Verr. III, 205. V, 77. defende; Scaur. c. 2, § 3. detulisti; Rab. Post. 47. definias; leg. agr. II, 74. definies; Marcell. 25. TU ... DEIECISTI; Tull. 44. deieceris; Caecin. 56. deligas; Planc. 40. delegisti; Deiot. 14. Fr. B, VIII, 6. deportaras; Verr. V, 40. deprehendisti; Flacc. 102. deprompseris; Cluent. 186. desideras; Arch. 8. desideres; Milo 69. deseris; Verr. IV, 80. deseras; ib. I, 40. desisti; Phil. II, 93. despexisti; Verr. III, 95. detraxisti; Phil. II, 107. detraxeris; Verr. V, 58. dicis; Qu. Rosc. 28. div. Caec. 28. 58. Verr. V, 47. 165. Cluent. 87. Vatin. 6. Piso 78. Phil. II, 19. 21. 31. 42. TU DICIS; Muren. 25. dicas; Cael. 64. dicebas; Qu. Rosc. 19. Catil. I, 7. diceres; Vatin. 11. Cael. 68. Planc. 43. dixisti; Vatin. 6. 9. Planc. 71. dixeris; Quinct. 71. Sex. Rosc. 93. Sulla 26. dicturus sis; div. Caec. 52. Caecin. 48. diligas; Phil. X, 4. diluas; Cael. 35. dic; dimisisti; Verr. V, 136. Piso 91. dimisisses; ib. 48. discessisti; Deiot. 19. (didicisti); Piso 59. disce; dom. 127. disputas; Piso 65. dissipavisses; Phil. II, 6. dividebas; ib. 101. [doceas]; Cael. 35. docuisses; Quinct. 33. doce; Planc. 47, 38. donasti; Verr. III, 185. donaras; Verr. V, 110. dubitas; Catil. I, 17. II, 18 (tu—tu—tu—tu—tu). dubitasti; Verr. IV, 37. ducebas; ib. III, 159. duceres; Vatin. 21. — edidisti; Planc. 48. effecisti; Quinct. 70. Phil. II, 107. effers; Arch. 15· effudisti; Planc. 101. egeres; Phil. II, 37. eiecisti; har. resp. 26. Piso 13. Milo 33. eligis; Cluent. 97. eligas; Verr. III, 193. eludebas; Piso 82. ementiare; Sulla 44. emes; leg. agr. I, 14. II, 67. equitabas; Quinct. 73. erexisti; Verr. III, 212. eripuisti; div. Caec. 19. Verr. I, 114. leg. agr. I, 3 (tu—tu). (errasti); ib. I, 23. errasti; Planc. 41. Phil. II, 23. es; Quinct. 93. Sex. Rosc. 49. 93. Qu. Rosc. 38. Verr. III, 71. IV, 45. Cluent. 40. 129 (tu—tu). dom. 4. 35. 133. Cael. 50. Piso 17. Planc. 19. Rab. Post. 17. 45. Phil. X, 75. XIII, 26. (es); Rabir. 11. Planc. 85. Rab. Post. 45. [es]; Phil. II, 97. sis; div. Caec. 61. Caecin. 66. Catil. II, 18 (tu—tu—tu—tu—tu). (eras); Quinct. 69. eras; Sex. Rosc. 92. div. Caec. 32. dom. 48. 127. Phil. II, 4. esses; Sex. Rosc. 50. Muren. 64. Planc. 13. Phil. XIII, 24. fuisti; Muren. 42. dom. 11. Planc. 84. Phil. II, 39. 55. (fuisti); ib. 45. fueris; Verr. V, 169. Piso 14. (fueras); div. Caec. 63. fueras; Verr. V, 108. Phil. II, 71. fuisses; Flacc. 81. Phil. II, 90. eris; Verr. I, 25. evasisti; ib. III, 161. everteras; prov. cons. 7. evocaras; Verr. III, 73. exclamas; ib. 139. excogitasti; leg. agr. II, 98. exhauseras; Phil. II, 63. exegisti; Verr. I, 154. exieris; Catil. I, 12. existimas; Qu. Rosc. 18. Cluent. 112. Arch. 12. existimes; Qu. Rosc. 18. existimasti; Muren. 46. existimavisti; Ligar. 19. expedisses; Piso 74. expulisti; Sex Rosc. 147. expuleras; Piso 52. exponas; Cael. 35. exprimis; Planc. 16. exsisteres; dom. 12. exstitisti; dom. 40. exsurge; Cluent. 168. — facis; Quinct. 35. Caecin. 67 (tu—tu). Rabir. 13 (tu—tu—[tu]—tu). Cael. 37. Phil. XI, 23. (facis); Muren. 66. facias; Qu. Rosc. 49. Caecin. 30. faceres; Qu. Rosc. 24. Rabir. 22. fecisti; Verr. III, 203. 215. V, 67. fecisses; Scaur. 28. facies; div. Caec. 30. Cluent. 129. Piso 23. Ligar. 32. (falles); Verr. II, 79. fateare; Verr. III, 184. Cael. 35. fassus esses; Verr. V, 78. (faves); Phil. VIII, 17. [><]. faveas; Phil. VII, 5. ferires, Cael. 34. feras; Vatin. 7. tulisti; Verr. I, 25. dom. 52. 81. Planc. 48. feres; Verr. III, 107. fingis; ib. IV, 45. fingeres; Fr. B, IX, 5. finxisti; dom. 22. fugeris; Planc. 46. furis; har. resp. 39. — gessisti; Qu. Rosc. 32. Verr. V, 39. Qu. Rosc. 32. gloriaris; Verr. III, 174. — habes; Verr. I, 133. Rabir. 25. Planc. 55. Fr. B, VIII, 18. (habes); Ligar. 10. habeas; Phil. II, 15. habebas; Verr. I, 100. III, 137. Planc. 55. habuisti; Verr. III, 95. (habuisti); Muren. 18. Planc. 20. habebis; Verr. III, 97. habeto; Flacc. 36. helluabare; Sest. 111. — iacuisti; Verr. V, 137 (tu—tu). Piso 89. ignoras; Planc. 73. ignorabas; Vatin. 32. immittas; 78. immisisti; har. resp. 26. Phil. II, 91. immittes; Verr. I, 142. imperasti; Verr. III, 73. V, 49. 56. imperasset; ib. II, 144. impetras; ib. 29. imponis; Sulla 8. imponebas; Phil. II, 85. imposuisti; Verr. IV, 20. impulisti; dom. 118. Rab. Post. 19. incendisti; Phil. II, 91 (tu—tu). includis; ib. 32. indicas; Planc. 54. inducas; Scaur. 17. intulisti; Vatin. 31. infirmas; dom. 39. inruisses; Ligar. 14. insecutus es; Phil. II, 21. inservias; Marcell. 28. insimulabas; Verr. I, 83. [instituis]; Muren. 22. instituis; Cael. 39. instituisses; Quinct. 69. instrues; Phil. V, 9. intellegis; Sex. Rosc. 45, 52. Verr. II, 58 III, 98. Piso 75. Phil. II, 29. intellegebas; Flacc. 76. interfuisti; Piso 11. interpretaris; dom. 128. interpretabere; Verr. IV, 25 Caecin. 89. introieris; Piso 55. invaseras; Phil. II, 75. inveneris; Rabir. 25. invenies; Quinct 72. investigasti; Sulla 3. invidebas; Vatin. 24. irasceris; Sulla 50. irascare; Vatin. 21. iubes; har. resp. 99. iussisti; Verr. II, 167. iudicas; ib. III, 98. — laberis; Muren. 78. laboras; div. Caec. 43. lacessisti; Phil. I, 1. laetaris; Verr. V, 121. laudas; Font. 2. Sest. 86. Planc 28. laudasti; Phil. XI, 23. legis; har. resp. 26. liberavisti; Phil. II, 163. locavisti; Verr. I, 145. locasti; ib. 146. — machinaris; Catil. I, 2. mactabis; ib. 33. male dicas; Vatin. 29 malebas; Verr. III, 149. maluisti; leg. agr. II, 98. Piso 91. mansisses; Phil. II, 38. meditere; Catil. I, 22. meminisses;

Phil. II, 46. mentiaris; Milo 60. meruisti; Rabir. 21. meritus esses; Ligar. 19. metuis; div. Caec. 43. Planc. 9. minitaris; Phil. II, 100. miraris; Planc. 49. mirere; ib. 27. misisti; Verr. III, 86. miseris; ib. 49. miseras; Catil. I, 10. missurus es; Verr. III, 172. moliebare; Vatin. 24. — nactus esses; Sex. Rosc. 89. natus es || esses ||; Rabir. 25. negas; Flacc. 31. Rab. Post. 20. negares; Verr. I, 28. negabis; div. Caec. 13. Caecin. 41. neglexisti; Rabir. 17. nescis; Verr. III, 62. Planc. 65. nesciebas; Verr. III, 132. noluisti; Qu. Rosc. 25. Verr. II, 51. III, 174. Muren. 42. Piso 28. nolueris; Planc. 46. noli; Qu. Rosc. 25. Verr. I, 128. Sulla 47. nominabis; Cluent. 186 (tu—tu—tu). nosti; Piso 81. notes; Planc. 40. nuntiasti; Phil. II, 84. — obicias; div. Caec. 35. obice; Qu. Rosc. 25. oblitus es; Ruinct. 54. observas; ib. 85. obtines; Ligar. 15. obtinebas; Verr. V, 46. occideres; Phil. II, 5. occidisti; ib. XIII, 41 (tu—tu). occupes; leg. agr. II, 74. oderis; Phil. X, 4. oderas; Vatin. 25. ostendis; Verr. I, 80. ostendito; Planc. 48. — patefecisti; Sulla 3. pateris; Qu. Rosc. 8. Verr. II, 57. IV, 80. passus es; Piso 8. Phil. II, 52. patiere; Catil. I, 27. penderes; Piso 43. perdidisti; Qu. Rosc. 10. dom. 48. perdideris; Phil. XIII, 31. perfruare; Marcell. 27. perfruere; Catil. I, 26. perhorrescis; Verr. IV, 78. permanes; Phil. VIII, 17. permittas; Vatin. 15. permisisses; Verr. III, 32. perpeterere; Verr. III, 129. persolveres; ib. 195. perspicis; ib. IV, 98 (tu—tu). persuadebis; ib. II, 157. pertimescas; Catil. I, 22. pertimuisti; dom. 132. pertimesces; Catil. I, 17. perturbas; dom. 127. petas; Muren. 74 (tu—tu). petisti; Rab. Post. 17. peteres; Qu. Rosc. 56. pete; ib. 32. ponis; Planc. 93. posuisti; dom. 131. pones; Piso 32 (tu—tu—tu—tu—tu—tu). possides; Sex. Rosc. 145. possidebas; Verr. III, 179. postulas; Quinct. 56. postulabis; Caecin. 36. potes; Quinct. 44. Qu. Rosc. 38. 56. div. Caec. 27. Verr. a. pr. 51. III. 182. IV, 80. 90. V, 47. Rabir. 31. dom. 77. Deiot. 15. Phil. II, 111. Fr. B, VIII, 16. (potes); Verr. I, 99. possis; Quinct. 35. Catil. I, 24. dom. 92. Piso 61. poteras; dom. 89. Piso 90. posses; Qu. Rosc. 50. Verr. I, 144. IV, 28. 43. potuisti; Sex. Rosc. 80. Verr. V, 56. 136. Catil. I, 21. dom. 48. 53. har. resp. 33. Milo 102. Phil. I, 31 (tu—tu). potueris; Sulla 23. Fr. B, XIII, II, 1. potuisses; Verr. III, 133. Rabir. 25. Scaur. 45. Ligar. 1. poteris; Caecin. 49. praedicas; Rabir. 23. Phil. II, 33. praedixeris; Planc. 83. praedixeras; Phil. II, 83. praefuisti; Verr. III, 180. V, 57. Piso 11. praetulisti; Catil. I, 13. praescripseris; Flacc. 23. praestitisti; Deiot. 12. probes; Phil. X, 4. probares; Verr. V, 78. probaveris; dom. 80. produxisti; ib. 40 (tu—tu). produxeras; ib. 21. profers; Sulla 25. proferas; Phil. VII, 5. proferebas; Qu. Rosc. 29. protulisti; Verr. I, 157. provideras; Phil. II, 83. purgasti; Planc. 71. putas; Quinct. 84. Sex. Rosc. 48. Verr. III, 6. Tull. 49. dom. 80. 89. Piso 23. ><. 29. 83. 98. Planc. 7. 9 (tu 7mal). 23. Milo 33. Phil. VIII, 15. XIII, 23. putes; Vatin. 37. putasti; Verr. V, 46. Catil. I, 19. Flacc. 93. dom. 70. 76. Vatin. 21. putavisti; Phil. I, 1. putabis; Verr. III, 48 (tu—[tu]). — quaeris; Verr. III, 210. leg. agr. III, 8. Muren. 70. Phil. XIII, 43. quaerebas; Verr. IV, 90. (quaereres); Vatin. 6. quaesisti; Sest. 96. Piso 53. Phil. II, 59. quiescis; Verr. III, 130. — rapiebas; Verr. V, 166. recepisses; Sulla 22. recitas; Sulla 67. recita; leg. agr. II, 48. recusasti; Sex. Rosc. 119. recordatus es; Fr. B, XIII, v, 3. recreasti; Verr. III, 212. reddas; Cael. 35. reddidisti; Marcell. 10. 21. redeas; Phil. II, 76. redisti; div. Caec. 58. rettulisti; Quinct. 53. dom. 131. Phil. II, 14. (rettulisti); Verr. I, 36. relinquis; Verr. IV, 80. relinquas; Verr. I, 40. relinquebas; Verr. I, 112. reliquisti; Verr. I, 77. II, 105. Milo 33. Fr. B, VIII, 17. remisisti; Verr. V, 136. removisti; ib. reperiebas; Sex. Rosc. 84. reppulisti; sen. 17 (tu—tu). reprehendis; Sulla 32. 50. Planc. 89. Phil. II, 13. reprehendas; Cluent. 114. repromittis; Qu. Rosc. 37. requiris; Planc. 94. (respondes); Caecie. 36. respondeas; Vatin. 14. responderes; Verr. I, 30. responde; ib. II, 190. respondeto; Vatin. 23. retinebis; Flacc. 85. rescidisti; dom. 24. restituas; Tull. 53. revocabis; Piso 82. rogas; Muren. 76. roges; Flacc. 23 rogasti; Qu. Rosc. 38. — satis fecisses; Verr. III, 133. scis; div. Caec. 34. Verr. II, 24. Muren. 45. sciebas; Vatin. 16. scires; Verr. III, 65. Ligar. 1. sedes; Verr. III, 133. sedeas; Cluent. 147. sedebas; Piso 26. senties; Phil. XIV, 18. sequere; Catil. I, 17. servabas; Verr. V, 67. sinis; Cluent. 172. sisti; dom. 92. soles; Verr. V, 45. Vatin. 29. 4. Phil. II, 5. soleas; dom. 92. Phil. III, 17. solebas; Quinct. 62. Muren. 43. sortitus es; Verr. II, 44. sortiere; Cluent. 129. spectas; Qu. Rosc. 42. speras; Verr. I, 82. sperasti; dom. 137. statuis; Quinct. 17. Sulla 32. Balb. 25. statuebas; Verr. II, 29. studes; Phil. VIII, 17. subduxeras; dom. 21. successisti; Verr. III, 212. sumes; Vatin. 15. sumebas; Qu. Rosc. 12. sumpseris; Verr. III, 49. (superasti); Muren. 21. suscenses; Planc. 17. suscenseas; Deiot. 35. susceperis; Verr. II, 137. suspicaris; Phil. II. 30. sustentasti; Rab. Post. 47 (tu—tu—tu). — (tenes); Muren. 22. tenes; har. resp. 30. teneres; dom. 112. timebas; Vatin. 25. sustulisti; Verr. III, 19. dom. 130. Phil. I, 32. II, 87. tractabas; div. Caec. 32. tradidisti; Verr. V, 137. sen. 17. dom. 25. tradidisses; Piso 57. traduxeris; Verr. II, 120. transeas; Verr. I, 40. transferas; dom. 4. tribuis; Ligar. 31. tribuisti; Deiot. 36. triumphas; Verr. V, 121. — valuisti; Catil. I, 18. vendas; leg. agr. I, 3. venderes; Verr. III, 150. Phil. II, 96. vendidisti; Verr. III, 40. ><. 43. 49. 72. Piso 15. vendideras; Verr. II, 147. vendidisses; ib. III, 40. venis; Sulla 50. venisti; dom. 35. vereris; Planc. 52. verebere; Catil. I, 17. TU ... VERSATUS ES; Verr. III, 187. vetas; dom. 92. vetuisti; Piso 18. vexavisti; Phil. II, 70. vides; Muren. 45. Piso 61. videres; Verr. III, 65. vidisti; dom. 71. Phil. II, 40. videris (fut. II); Verr. I, 78. Phil. II, 118. V, 33. videare; div. Caec. 48. videbare; Cael. 29. visus es; Verr. V, 137. videbere; Quinct. 5. vigilas; Muren. 22. vincas; Quinct. 59. vicisti; ib. 70. vindicasti; Marcell. 10. violasti; dom. 104. vis; Tull. 53. Cluent. 135. Flacc. 33. Cael. 53. Planc. 77. 82. Rab. Post. 21. ><. Ligar. 10. 11. ><. Phil. II, 33. velis; Verr. III, 138. Caecin. 85. Deiot. 4. volebas; Quinct. 69. (volebas); Ligar. 28. velles; Piso 57. (velles); Planc. 84. voluisti; Verr. III, 82. V, 85. dom. 114. Flacc. 51. 71. Vatin. 24. Ligar. 34. Deiot. 8 (tu—tu). Phil. VIII, 15. XI, 8. voluisses; har. resp. 22. voles; Quinct. 80. Verr. V, 19. Phil. II, 84. ulcisceris Rabir. 14. vocas; Sex. Rosc. 75. Caecin. 81. Rabir. 24. 31. Planc. 6. 46. Ligar. 17. Phil. XIII, 39. TU ... VOCASTI; Muren. 26. vocavisti; Planc. 84. volitares; dom. 49. uteris; Sex. Rosc. 145. Vatin. 5. uterere; Cael. 34.

b. **Passiv**: absolutus sis; Verr. II, 114. es adoptatus; dom. 41. anteponare; div. Caec. 23. appellatus eras; Piso 54. auctus (es); Phil. II, 49. — coactus es; Verr. V, 77. commoveare; Catil. I, 22. commotus .. esses; Verr. III, 149. es ... comparandus; Phil. II, 116. condemneris; Tull. 53. eris .. constitutus; div. Caec. 48. con-

stringendus; Phil. II, 97. convinceris; Verr. I, 26. — deiceris; Caecin. 37. demitterere || dimitterere ||; Phil. II. 45. dirumperis; Vatin. 16. ducerere; Verr. V, 166. — excitatus es; Verr. V, 38. (exercitatus es); Muren. 22. eximerere; Verr. II, 99. — es factus; Piso 2. factus sis; Qu. Rosc. 54. — inventus es; Verr. I, 111. [inventus es]; Piso 55. es inventus; ib. 40. Phil. II, 22. iudicatus; ib. 51. [tu] .. sis iussus; Caecin. 89. — putaris; Verr. IV, 8. Vatin. 5. — remotus sis; leg. agr. II, 31. es renuntiatus; Piso 3. reperiere; Verr. II, 44. — significaris; Piso 9.

c. **Ellipsen:** quid tu, vir optime? Sex. Rosc. 104. tu innocentior quam Metellus? tu ... cupidior? Verr. III, 43. quid tu ibi tum? ib. 139. hoc ex te quaero, tu, cui ... gratias egerunt, pecunia ... fueritne tibi quaestui? ib. 165. QUANDOQUE TU —; ib. 187. tu dignior; ib. IV, 45. sed neque tam servi illi dominorum quam tu libidinum, neque tam fugitivi illi ab dominis quam tu ab iure et ab legibus, neque tam barbari lingua et natione illi quam tu natura, ... neque tam illi hostes hominibus quam tu dis immortalibus; ib. 112. UNDE TU AUT FAMILIA AUT PROCURATOR TUUS; Caecin. 55. UNDE TU; ib. 87. „quid tu?“ Cluent. 71. 72. tu eruditior quam Piso; Piso 62. fortius tu quidem; Planc. 52. haec tu mecum; Milo 99. „quas tu mihi .. intercessiones, quas religiones?“ Phil. I, 25. tu .. eo liberior, quod ..; ib. 47. „quis tu?“ ib. II, 77. tu in Caesaris memoria diligens? ib. 110. sed quaeso, Calene, quid tu? ib. VIII, 12. tu vero festivus, tu elegans, tu solus urbanus; Fr. B. XIII, v, 1. tu scelerate, qui ..; ib. C, 21.

d. **mit Plural:** tune etiam atque adeo vos, geminae voragines ..., vos meam fortunam deprimitis? Piso 41. haec tu mandata, L. Tiro, et tu, L. Philippe, ... accipere potuistis? Phil. VIII, 28.

2. **te (acc.): a. Subject im acc. c. inf.:** *α.* **Activ:** abesse; div. Caec. 40. Fr. B. XIII, v, 4. abhorrere; Piso 62. abisse; dom. 8. abstitisse; Caecin. 48. abusum esse; Verr. II, 107. accepisse; ib 81. [te] accipere; Piso 90. esse ... adducturum; Verr. V, 46. adfuturum; Qu. Rosc. 26. adgregare; Muren. 16. adhaesisse; Vatin. 11. adisse; Verr. V. 21. adiuvare; ib. IV, 20. Cluent. 125. admisisse; Quinct. 81. adripuisse; Planc. 54. esse adsecutum; ib. 46. aestimare; Verr. I. 96. agere; ib. IV, 70. Muren. 43. Cael. 8. Planc. 68. aminadvertisse; Fr. B. IX, 6. anteferre; Marcell. 3. arsisse; Piso 56. attigisse; Verr. III, 91. audire; Quinct. 4. audisse; Verr. III, 132. auditurum, Phil. II, 60. ausum esse; ib. 42. abstulisse; Qu. Rosc. 41. Verr. III, 49. IV, 14. 29. avertisse; ib. III, 49, 164. — casurum esse; Verr. V, 144. capere; Flacc. 55. cepisse; Quinct. 53. Phil. II, 91. coëgisse; Verr. I, 96 II, 150. 165. coëmisse; ib. IV, 8. cogitare; Catil. I, 17 Vatin. 11. Phil. XI, 22 (*te*). Fr. B. VIII, 14. commentatum esse; Piso 97. commutare; Verr. III, 16. comparare; ib. V, 46. Muren. 45. complecti; Planc. 102. conari; div. Caec. 62. concedere; Planc. 73. concessisse; Phil. II, 4. condemnasse; Verr. II, 81. contulisse; ib. I, 83. Catil. I, 7. confecisse; Verr. I, 60. IV, 36. conflagraturum; Catil. I, 29. confugisse; Vatin. 34. consecrasse; dom. 51. consecuturum; Vatin. 38. consuluisse; Verr. III, 151. contendere; Verr. a. pr. 33. convertisse; ib. III, 176. correxisse; ib. 16. cupere; div. Caec. 29. TE .. CUBARE; leg. agr. II, 53. — dare; Verr. III, 197. dedisse; Sex. Rosc. 48. Verr. III, 16. Vatin. 3. >< Phil. II, 60. daturum; Verr. III, 26, 135. Ligar. 38. daturum fuisse; Deiot. 9. TE DEBERE; Verr. II, 31. debuisse; ib. I, 34. II, 44. decoxisse; Phil. II, 44. dedicasse; dom. 51. (defendere); Quinct. 62. defendere; Verr. III, 151. defendisse; Caecin. 67. deferre; Verr. I, 84. Cael. 68. deficere; Sulla 35. defugere; Vatin. 34. defunctum; Phil. II, 68. deligere; Verr. V, 169. deportasse; ib. I, 61. depoposcisse; Sex. Rosc. 95. detrahere; Verr. IV, 89. dicere; Sex. Rosc. 53. Verr. I, 26. II, 149. Tull. 6. Caecin. 65. imp. Pomp. 56. Cluent. 84. Cael. 8. 35. Planc. 68. Marcell. 25. Ligar. 33. te ... [dicere]; Muren. 43. dixisse; Sulla 21. dicturum esse; div. Caec. 59. dicturum; Verr. I, 102. dictitare; ib. III, 151. distulisse; Vatin. 28. discedere; div. Caec. 60. discessisse; dom. 7. — edixisse; Verr. III, 51. elapsum esse; ib. I, 88. elapsurum; ib. 102, eluere; ib. V, 121. emere; ib. III, 173. emisse; ib. IV, 27. 28. 36. 37. enumerare; Sex. Rosc. 53. eripuisse; Verr. IV, 14. Milo 33. errare; Planc. 91. esse; Sex. Rosc. 55. 84. div. Caec. 12. 28. Verr. II, 157. 191. III, 41. 133. 137. 139. V, 166. Caecin. 96. Catil. I, 7. Muren. 32. 60. Flacc. 74. Sulla 23. 31. sen. 17. har. resp. 22 (te—te). Vatin. 9. 19. 29. 39. Cael. 50. Piso 78. Planc. 91. Ligar. 15. >< 30. Deiot. 33. Marcell. 25. 30. Phil. I, 30. II, 39. 40. 85. 88. VIII, 13. XIII, 33. Fr. B. XIII, v, 3. TE ... ESSE; Verr. III, 132. 135. fuisse; Quinct. 83. Verr. II, 144. III, 91. 107. sen. 17. dom. 40. 42. 80. Piso 9. 23. 29. Deiot. 7. Phil. II, 3 (*te*). 84. TE ... FUISSE; Verr. III, 157. futurum; ib. II, 155. Phil. II, 89. fore; div. Caec. 47. Verr. III, 52. Flacc. 103. Vatin. 21. Phil. II, 4. VIII, 12. TE .. EVERTISSE; Verr. III, 156. excellere; Muren. 30. excogitasse; Verr. III, 17. exigere; ib. V, 59. exire; ib. I, 82. existimare; Phil. II, 49. Fr. B. VIII, 6. exportasse; Verr. II, 176. expressisse; ib. III, 84. — facere; Quinct. 35. Verr. III, 117. 176. V, 54. Cluent. 148. Scaur. 28. Fr. B. VIII, 20. fecisse; Verr. III, 42. 178. dom. 51. >< Phil. 36. esse facturum; Verr. III, 133. Phil. II, 9. facturum; Verr. III, 222. Phil. I, 27. VIII, 13. fefellisse; dom. 129. tulisse; Verr. I, 102. dom. 36. Vatin 27. Planc. 54. furere; Phil. II, 68. — gaudere; Phil. II, 36. gessisse; dom. 34. — (habere); Verr. I, 57. Milo 68. habere; Verr. III, 48. V, 45. 46. Muren. 66. Sulla 47. Planc. 43. Phil. XI, 22. XIII. 30. habuisse; Verr. III, 32. habiturum; ib. IV. 29. Phil. X, 1. haurire; Caecin. 78. — impetravisse; Verr. IV, 19. impetraturum; ib. ignorare; Deiot. 26. incidisse; Verr. III, 186. indixisse; dom. 42. ingredi; Caecin. 31. iniecisse; Muren. 48. inquirere; ib. 49. instruere; Verr. IV, 9. introire; Caecin. 89. Phil. II, 68. intueri; Sest. 19. ire; Catil. I. 20. Phil. XII, 6. iubere; Verr. V, 169. iudicavisse; ib. II, 84. — esse largitum; Verr. V, 58. loqui; Phil. II. 49. — maluisse; Vatin. 34. meminisse; Rabir. 7. esse mentitum; Vatin. 3. metiri; Phil. II. 111. *metuere*; Scaur. c. 2, § 4. metuisse; Verr. V, 78. >< Sulla 56. misisse; Verr. III, 49. >< 176. Planc. 85. Phil. II, 103. munerari; Deiot. 17. — (nasci); Vatin. 10. natum esse; Phil. I, 35. negaturum; Verr. III, 165. negaturum esse; ib. IV, 44. neglexisse; ib. III, 52. nescire; Muren. 43. noluisse; Planc. 83. nosse; Phil. II, 20. — oblivisci; Verr. a. pr. 52. obsequi; Piso 12. obtemperaturum .. esse; Catil. I, 20. occupaturum ... esse; ib. 8. oppugnare || a te ... oppugnari ||; Ligar. 14. — parare; Verr. V, 46. peccare; Muren. 60. perdidisse; Verr. III, 128. perisse; ib. II, 149. III, 189. permisisse; ib. II, 137. perpotasse; ib. V, 131. persequi; ib. III, 32. IV, 70. perturbare; Phil. II, 87. pervasisse; Verr. I, 96. petere; ib. IV, 70. petisse; Quinct. 37. Fr. B. VIII, 20. posse; Sex. Rosc. 89. 112. div. Caec. 21. 29. 37. 38. 47. Verr. II, 49. 105. 168. IV, 44. 121. V, 174. Caecin. 85. Muren. 46. dom. 50.

Planc. 13. Phil. II, 68. 81. 111. potuisse; Quinct. 36. 76. Tull. 53. Catil. I, 7. Sulla 48. dom. 42. Vatin. 27. Phil. II, 5. 18. possidere; Quinct. 83. >< possedisse; ib. 36. 73. postulare; Tull. 38. Sest. 102. postulaturum; Quinct. 60. praeesse; Milo 22. praeterire; Tull. 6. probare; Sex. Rosc. 72. Verr. V, 154. probasse; Flacc. 74. Vatin. 30. probaturum; Flacc. 93. prodire; Piso 13. producere; Planc. 54. professum esse; Verr. III, 70. promissurum; Phil. II, 89. prospexisse; Verr. III, 151. pugnare; ib. I, 52. (pugnare); Phil. V, 76. putare; Vatin. 32. (putare); Ligar. 33. putasse; Planc. 12. — quaerere; leg. agr. II, 22. — recessisse; Verr. II, 44. recordari; Ligar. 35 (te—te). reddidisse; Verr. IV, 44. >< redditurum; ib. II, 43. IV, 29. 44. redisse; div. Caec. 29. rediturum ... esse; Verr. V, 144. rediturum; Deiot. 19. referre; Phil. XIV, 23. rettulisse; Cluent. 86. relaturum; dom. 40. reiecturum; Verr. III, 139. reliquisse; Verr. I, 53. Piso 47. remittere; Verr. V, 56. Planc. 73. remisisse; Verr. III, 82. IV, 46. renovaturum; dom. 10. reperturum; Muren. 13. reppulisse; Caecin. 48. repetere; Verr. III, 32. esse responsurum; div. Caec. 52. restituisse; Caecin. 55. 60. 82. — sapere; Piso 74. scribere; Deiot. 38. sedere; Sex. Rosc. 104. servasse; Phil. II, 83. solere; Piso 13. Planc. 66. Deiot. 38. spectare; Ligar. 31. sperare; Vatin. 6. Fr. B. VIII, 14. stetisse; Catil. I, 15. statuisse; Verr. III, 17. Sulla 50. sufferre; Font. 49. sumere; Flacc. 5 (ß. 18). — tacuisse; Verr. III, 131. temperasse; ib. I, 154. tenuisse; Cael. 34. tollere; Verr. III, 16. Ligar. 14. sustulisse; Verr. I, 118. tradidisse; ib. III, 151. transtulisse; ib. 16. — velle; div. Caec. 21. 28. >< Verr. V, 4. Catil. I, 19. dom. 35. Deiot. 19. 21. Phil. VIII, 17. voluisse; Verr. III, 148. (vendere); ib. 40. vendidisse; ib. 40. 48. 84. 119. >< 147. 148. 151. >< Vatin. 16. venire; Scaur. 28. venisse; Quinct. 84. Sex. Rosc. 61 (*te*). Catil. I, 8. Muren. 78. Phil. II, 49. 78. 88. venturum; div. Caec. 43. esse venturum; Verr. III, 95. venturum ... esse; ib. V, 144. vereri; Sex. Rosc. 145. versari; Muren. 23. videre; Verr. V, 66. vidisse; Phil. VIII, 16. >< videri; Muren. 43. Piso 39. >< 98 [te]. (vigilare); Catil. I, 8. vixisse; Marcell. 25. 27. uti; Verr. III, 176. Caecin. 32. Piso 13. Planc. 42. 45. Phil. I, 30.

β. **Passiv:** esse absolutum; Verr. a. pr. 19. absolutum esse; ib. I, 72. absolutum; Fr. B. VIII, 8. adductum esse; Sex. Rosc. 55. 80. adfici; Verr. V, 38. esse admonitum; Cael. 8. anteferri; div. Caec. 61. *appellari*; Scaur. 50. — esse caecatum; dom. 60. caedi; Verr. III, 70. captum; Phil. I, 33. esse censum; Flacc. 80. circumclusum; Catil. I, 7. circumretitum ... esse; Verr. V, 150. circumscriptum esse; Qu. Rosc. 24. circumsederi; Deiot. 25, circumsessum esse; Verr. I, 83. circumveniri; ib. IV, 17. cognosci; div. Caec. 28. commoveri; Verr. III, 133. esse commotum; ib. I, 110. comprehendi; Catil. I, 5. concidi; Verr. V, 151. condemnari; ib. IV, 36. condemnatum; ib. V, 128. confici; ib. 151. confectum esse; Catil. I, 26. esse coniunctum; Muren. 64. constringendum; Piso 48. consuli; Vatin. 41. convictum esse; Sulla 44. — deiectum; Tull. 30. Caecin. 37. esse deiectum; ib. 55. esse depulsum; ib. 90. Rabir. 17. depulsum; Planc. 17. derideri; Verr. V, 79. designatum; ib. 175. duci; Catil. I, 2. — esse educatum; Phil. II, 18. excitari; ib. 68. existimari; div. Caec. 58. Verr. V, 56. exsecratum; Phil. II, 65. — ferri; Vatin. 39. fieri; Planc. 9. factum; Verr. a. pr. 29. — implicatum ... esse; Verr. V, 150. interfici; Catil. I, 5. 12. interfectum esse; ib. 4. esse interrogatum; dom. 77. iudicatum; Phil. XIII, 23. iugulatum esse; Verr. III, 126. — laesum; div. Caec. 54. lacsum ... esse; ib. 58. lapsum; Phil. X, 5. liberatum; Verr. V, 175. ludi; Flacc. 76. — missum; Vatin. 12. monendum esse; Sulla 23. moveri; Ligar. 31. — notatum; Vatin. 36. — obici; Muren. 82. obsessum; Verr. I, 80. opprimi; ib. IV, 17. ornatum; Phil. XIII, 29. >< — probari; Verr. III, 137. proditum esse; ib. V, 135. putari; ib. 153. — refutandum; Vatin. 1. relictum; Phil. XIII, 24. repudiari; div. Caec. 61. reservatum; Fr. B. VIII, 8. (rogari); Muren. 76. rogandum; Vatin. 1. — saeptum .. esse; Phil. II, 112. sevocari; ib. 34. esse subiectum; Fr. B. VIII, 5. superari; Planc. 6. — teneri; Cluent. 148. tractatum esse; Verr. I, 85. — visum esse; Piso 54. vocari; Verr. V, 133.

b. **Anruf:** o miserum te, si haec intellegis, miseriorem, si non intellegis! Phil. II, 54.

c. **Object:** abducat; div. Caec. 46. abduxit; Phil. II, 44. abiciebas; Phil. II, 86. absolvere; Verr. III, 148. abstinueris; Phil. II, 5. acceperunt; Deiot. 8. accuso; Verr. V. 166. accusaret; har. resp. 37. accusavi; Verr. III, 206. accusaturus sit; ib. IV, 145. accusare; dom. 118. acuit, Ligar. 10. adducat; Phil. II, 35. adducebat; sen. 16. adduxit; Muren. 78. adduxerit; Sex. Rosc. 86. adierunt; Verr. V, 56. *te ... adegisset;* Scaur. 45. attulisset; Verr. V, 39. adfecisset; ib. II, 140. adhortarer; Phil. II, 89. sim adhortatus; ib. 49. adiuvo; Verr. II, 26. adiuvat; ib. I, 83. adiuvet; ib. II, 176. Muren. 76. adiuvaret; div. Caec. 39. adiuvarent; dom. 55. adiuvabo; Verr. V, 154. adiuvare; Tull. 31. adlicere; Phil. II, 115. admiror; Sulla 31. admirantium; Deiot. 20. admisero; div. Caec. 51. admonebat; Cael. 34. admonebo; Ligar. 38. adoptavit; dom. 36. adservarem; Catil. I, 19. aestimasti; Scaur. 45. ageret; Fr. B, VIII, 6. amat; Cael. 36. amarit; Phil. II, 41. amare; Sulla 34. antestaretur; Milo 68. appello; Sex. Rosc. 77 (te—te). Verr. III, 212. IV, 69. 79 (te—te) Cluent. 65. har. resp. 11. 21. Sest. 126. Milo 44. 67. (appello); Verr. V, 184. >< 185. >< >< >< 186. >< 187. Cluent. 65. har. resp. 11. appellem; Scaur. 50. Phil. XII, 27. XIII, 22. appellemus; Quinct. 56. appellare; Verr. II, 168. arcebit; Phil. II, 104. arcessat; Verr. II, 142. arcesseret; Rabir. 22. arguo; Verr. II, 26. V, 46. 133. arguam; Vatin. 33. aspiceret; Phil. II, 77. aspexi; Vatin. 4. aspexit; Piso 24. 25. aspexisset; Vatin. 19. aspicere; Verr. II, 58. Fr. B, VIII, 14 (*te*). attingebat; Verr. II, 27. audio; Phil. VIII, 18. audiat; Verr. I, 114. audiant; div. Caec. 39. audiret; Verr. V, 78. Planc. 44. audiemus; Verr. III, 222. auget; ib. 138. — celare; Verr. IV, 29. Deiot. 18. circumsedit; Verr. I, 83. circumstant; ib. a. pr. 52. circumvenit; ib. IV, 17. circumveniunt; ib. I, 93. te, te... citabo; Quinct. 37. coarguit; Verr. V, 153. cognosceret; Phil. II, 78. (cognovi); ib. 111. [te ... cognoverant]; Deiot. 8. cogat; Verr. II, 148. cogebant; ib. IV, 101. coëgisset; Piso 57. coget; Phil. XI, 22. cohortentur; Planc. 52. comburere; Verr. I, 83. commendabat; Phil. II, 45. commendares; ib. 3. commonet; leg. agr. II, 31. commoneant; Verr. a. pr. 52. commonebat; ib. V, 109. commovet; Caecin. 93. commovebat; Sex. Rosc. 119. Verr. I, 144. 152. V, 156. commovere; Catil. I. 6. 7. complectar; Planc. 102. condemnarunt; Verr. II, 175. condemnare; ib. 104. contulisti; dom. 4. 134. Cael. 37. Piso 89. Planc. 47. contulisses; Phil. II, 53. confer; Catil. I. 23. Cael. 36. Piso 37. conferre; Phil. II, 117. confirmasses; Quinct. 39. congregasset; ib. 52. coniunxisset; ib. conlaudavit; Piso 14. conlegisses; Quinct. 52. conlige; div. Caec. 37. Phil. X, 6. consolaris; Qu. Rosc. 43. consolatur; Verr. II, 169. consolare; Sulla 29. TE ... COMSPICIO; Cae-

cin. 54. Muren. 26. consuluisti; Quinct. 53. contemnerem; Vatin. 1. conturbo; Phil. II, 32. convenire; Verr. V, 137. convinco; Phil. II, 9. corrigas; Catil. I, 22. creavit; Milo 22. creavimus; Fr. C, 4. cruentat; Phil. II, 86. custodient; Catil. I, 6. — decebat; Phil. II, 20. dedant || dedamus ||; Verr. IV. 90. deducas; Sulla 44. deducam; Muren. 66. deducere; Planc. 17. defendas; Caecin. 66. defenderunt; har. resp. 38. defenderint; Vatin. 5. defendere; Catil. I, 6. detulisti; Rab. Post. 47. detulisset; Muren. 64. deficiant; div. Caec. 52. deficeret; Sex. Rosc. 89. [te] ... deflexisses; Muren. 46. deterrent; leg. agr. II, 92. deterrere; Phil. VIII, 19. deieci; Caecin. 38. 66. deiecerit; ib. 89. delectat; Verr. a. pr. 35. Flacc. 71. Planc. 13. Rab. Post. 16 (*te*). delectant; Verr. III, 211. Muren. 66. delectent; Rabir. 13. Piso 59. delectabat; Verr. I, 107. delectabant; Flacc. 71. delectaverat; ib. 51. delectare; Catil. I, 13. demovere; Verr. a. pr. 52. Planc. 53. deriserunt; Flacc. 76. desiderant; Catil. I, 10. desiderarunt; Planc. 13. despiciam; har. resp. 33. dixi; Scaur. 8. dicere; Verr. III, 41. dom. 77. 92. Vatin. 14. diligis; Qu. Rosc. 5. diligunt; Verr. IV, 145. Sulla 35. dimitterem; Vatin. 1. dedisti; Catil. I, 19. Rab. Post. 7. dedisset; Qu. Rosc. 54. da; Piso 65. doceam; ib. 73. doceat; Phil. II, 8. doceant; Verr. V, 164. TE ... DONO; ib. III, 187. duxit; Piso 26. Scaur. 30. duxerunt; Planc. 53. ducere; Deiot. 17. 21. — educerent; Quinct. 33. efferremus; Marcell. 10. extulit; Catil. I, 28. effuderit; Fr. A. V, 9. eiecit; Phil. II, 45. emiserunt; har. resp. 37. emebat; Flacc. 83. eripuit; Verr. II, 24. Fr. B. XIII, VII, 1. eripueris; Verr. I, 82. eripiam; Sulla 35. eripiet; Verr. III, 83. eripient; Milo 99. te ... exciperes || tu ... excideres ||; Flacc. 82. excitavit; Verr. III, 132. Planc. 55. excitabunt; Sulla 24. excutio; Sex. Rosc. 97. exercuit; Catil. I, 25. existiment; Cael. 8. expedias; Verr. IV, 28. expergefacere; ib. V, 38. explevisses; Phil. II, 50. explicaris; Verr. V, 151. explicare; Phil. XIII, 25. exsecrantur; Piso 96. exsecratum; Phil. II, 65. exsuscitat; Muren. 22. extraham; Vatin. 13. exueris; Verr. V, 151. — faciunt; Verr. IV, 80. faciebat; ib. V, 74. Phil. II, 41. 90. fecit; Sex. Rosc. 89. Phil. II, 41. [fecit]; ib. 40. fecerint; Planc. 18. facere; Phil. II, 102. fefellit; Verr. I, 88. dom. 113. fefellerunt; Sex. Rosc. 61. fefellisse; Cluent. 143. fero; Sulla 46. Vatin. 7. ferent; Phil. II, 116. 117. fingis; Verr. IV, 45. finxit; Muren. 60. flectam; Phil. I, 35. flecte; ib. fodiamus; Phil. II, 86. frangat; Catil. I, 22. fraudavit; Sex. Rosc. 144. fraudabat; Qu. Rosc. 24. fraudarat; Quinct. 76. fudit; Piso fr. 5. — gessisti; Verr. V, 39. gesseris; Piso 82. Fr. B. VIII, 8. — habes; Verr. II, 149. habemus; Piso 73. hortor; imp. Pomp. 69. Catil. I, 12. hortamur; Marcell. 32. — iactares; Sex. Rosc. 89. ignoret; Verr. a. pr. 28. imitatus esset; ib. III, 44. imitabuntur; ib. 41. impedit; ib. IV, 81. Catil. I, 28. impediebat; Verr. V, 83. impediret; Quinct. 82. impedies; Verr. II, 44. impelleret; Rabir. 22. impulit; Sex. Rosc. 58. impertias; ib. 11. implicuisses; dom. 105. (imploro); Verr. V, 184. ><. 185. ><. ><. ><. 186. ><. 187. implorent; ib. IV, 80. implorantes; ib. V, 155. inauguret; Phil. II; 110. intulisti; Vatin. 4. 31. ingurgitasses; Piso 42. inhibebat; Verr. V, 163. innovasti; Piso 89. inspiciamus; Phil. II, 44. instituit; Quinct. 84. interficerent; Deiot. 17. interficere; ib. 15. interemisset; ib. 18. interponis; div. Caec. 21. Verr. I, 114. interrogem; Vatin. 13. intuetur; Verr. V, 144. intuens; Phil. I, 29. intuentium; Deiot. 20. invitem; Catil. I, 24. invitet; Phil. X, 3. invitavit; Verr. II, 110. invitarat; Vatin. 32. iudicavi; Muren. 23. iudicavit; Vatin. 39. iudicarunt; Fr. B. VIII, 8. iudicavissent; Planc. 9. iudicabo; Fr. B. XVI, III, 2. iugulavit; Planc. 71. iuvat; Verr. I, 84. — lacerat; Phil. II, 86. [laudat]; Verr. II, 114. laudat; ia. IV, 17. laudant; ib. V, 58. laudent; ib. IV, 150. laudaret; Flacc. 74. laudarent; Verr. II, 155. laudare; Milo 99. levavit; Flacc. 41. libero; Verr. V, 11. Phil. II, 36. liberent; Planc. 52. liberarent; Catil. I, 9. liberavisti; Phil. II, 35. 103. liberaverunt; Fr. B, XV, IIII, 4. liberabo; Qu. Rosc. 34. — maluisti; Phil. II, 14. maluisses; ib. IV, 6. metuit; Catil. I, 17. metuunt; ib. metuat; ib. 13. miror; Phil. II, 1. misereat; Ligar. 14. mitigavit; Verr. V, 138. mittebat; Deiot. 22. moneo; Verr. V, 174. monet; Caecin. 35. monere; div. Caec. 52. movet; Sulla 25. moveant; Ligar. 33. movebat; Verr. I, 87. movebant; ib. V, 109. moverunt; Catil. I, 1. Cael. 34. movere; Phil. II, 52. — nominans; Verr. V, 129. notavit; Sest. 111. novi; Ligar. 12. nosti; Phil. II. 68. novimus; div. Caec. 20. noverat; Piso 2. nosses; Verr. III, 159. — obiurgem; Planc. 8. obruat; div. Caec. 46. obsecro; Phil. XI, 20. obsecrat; Quinct. 10. 99. obsecrant; Verr. IV, 80. obsecramus; Marcell. 32. obsecret; Quinct. 91. obsideas; Phil. XIII, 25. (obtestor); dom. 144. obtestor; Planc. 104. obtestetur; Quinct. 91. obtestabor; Flacc. 102. occidere; Deiot. 20. odit; Catil. I, 17. Piso 64. oderunt; Verr. IV, 3. Vatin 39. Piso 96. Phil. XIII, 45. oderit; Verr. II, 166. Catil. I, 13. oderint; Verr. II, 166. oderemus; Vatin. 20. odissem; ib. 1. odissent; Catil. I. 17. offendit; Sulla 5. offendi; Planc. 79. offendero; Rab. Post. 29. offers; Sex. Rosc. 112. offeras; Scaur. 49. offeres; div. Caec. 21. onerat; Verr. III, 138. oppressit; Phil. II, 45. oppressuros; Muren. 82. oppugnaret; Sest. 78. oppugnatum venirent; Verr. I, 80. oro; Planc. 104. Deiot. 8. orat; Quinct. 10. Sex. Rosc. 144. orant; Verr. IV, 80. Ligar. 35. oraret; ib. 31. ostendisses; Phil. II, 77. ostentes; Marcell. 28. — paenitebat; Phil. I, 33. peperit; Catil. I, 25. pepulerunt; Cael. 36. perculit; Verr. III, 132. perduint; Deiot. 21. permovit; har. resp. 17. persequuntur; Verr. III, 74. persequamur; ib. II, 105. perturbavit; ib. III. 132. placavit; Deiot. 9. posuisset; Muren. 64. praeberes; Verr. V, 40. Piso 28. praebuisti; Sex. Rosc. 11. praebueris; Verr. I, 82. praefecerat; dom. 127. praetereo; Flacc. 63. praeterit; div. Caec. 53. praeterierint; Planc. 54. precor; dom. 144. ><. ><. privare; Fr. B. XIII, VIII, 1. te ..., te .. prodidero; Flacc. 103. prohibuerit; div. Caec. 35. prohibuerint; Caecin. 35. proieceris; Fr. C, 33. prosequantur; Catil. I, 21. prosequeretur; Verr. I, 87. proterrui; Caecin. 24. proterruissent; dom. 133. provexisset; Phil. XIII, 24. pudet; Verr. I, 140. V, 136. dom. 117. Phil. II, 68. Fr. B, XIII, V, 1. pudebat; Phil. II, 61. purgavit; Fr. B, XIII, VII, 1. putant; Milo 102. Phil. I, 31. putem; Piso 47. putes; Phil. VII, 5. putet; Piso 96. putabant; Phil. II, 70. putarem; Verr. II, 116. putarent; Muren. 52. Piso 3. putabo; Phil. II. 8. — quaeso; Sex. Rosc. 11. dom. 144. ><. ><. — rapiebat; Catil. I, 24. Piso 57. recepisti; Phil. I, 30. II, 88. recipiens; Piso 89. recognovi; Deiot. 4. reconciliem; Sulla 35. reconciliet; Deiot. 35. reddidissem; Milo 94. reducere; Verr. II, 98. rettulisti; Phil. II, 100. te regere possum. at ego non te; Muren. 60. reieci; Caecin. 24. 38. reliquit; Fr. C. 6. reliquerunt; Verr. II, 49. Phil. IV, 6. relinquam; Verr. IV, 85. remove; leg. agr. II, 22. reppuli; Catil. I, 27. reppulerunt; Balb. 32. reposcit; Verr. IV, 16. reprehendo; Plana. 63. reservasti; ib. 13. reserva-

runt; Fr. B, XIII, VIII. reservasset; Verr. I, 114. restituat; Caecin. 36. restitui; ib. 38. 89. retinent; Sulla 35. retinebas; Quinct. 39. retinebo; Planc. 102. retinebunt; Sulla 35. retinere; Milo 102. Fr. B, XIII, VIII. TE REVOCO; Muren. 26. revocavi; Planc. 13. revocarit; Catil. I, 22. revocabit; Planc. 12. revocare; Verr. V, 108. Catil. III, 10. Phil. XIII, 43. rogo; Quinct. 79. TE ROGO, Flacc. 23. rogat; Sex. Rosc. 144. Phil. X, 3. rogabo; Vatin. 13. 33. 40. rogaro; Vatin. 10. — salutavit; Catil. I, 16. sanasset; Phil. II, 101. satiare; ib. VIII, 19. secerne; Catil. I. 23. seduxit; Phil. XIII, 22. seiungam; Vatin. 15. seiungas; Cael. 8. seiunge; Vatin. 16. sequebantur; har. resp. 22. servavit; Catil. I, 25. Deiot. 19. 21. Fr. B. XIII, VII, 1. servaras; Planc. 13. servare; Verr. III, 131. speculabuntur; Catil. I, 6. spernit; Cael. 36. sublevent; Verr. IV, 20. sublevarent; dom. 55. sumpsit; Quinct. 32. superarit; Muren. 15. te, te ... suscitabo; Qu. Rosc. 37. — teneo; Quinct. 63. tenet; Verr. III, 71. tenuit; dom. 105. Vatin. 32 (*te*). Ligar. 30. tenuerit; Vatin. 14. tenebo; Verr. III, 107. te, te .. testor; Sest. 45. testor; Milo 44. timerent; Catil. I, 17. timuerunt; Marcell. 20. timere; Deiot. 39. tollere; Muren. 82. torsit; Piso 90. tradideruut; Fr. B, VIII, 14. tradideras; Phil. II, 3. traduxerit; ib. XIII, 14. — venditabas; Sulla 32. vendidisses; Piso 84 [te]. vertes; ib. 59. vexet; dom. 3. video; Scaur. 49. videbam; Planc. 13. viderem; Piso 42. 99. vidi; Phil. II, 89. vidit; dom. 75. Piso 22. 53. Phil. II, 12. vidimus; div. Caec. 20. viderunt; Deiot. 8. viderant; Piso 2. videre; Verr. V, 137. har. resp. 33. Sest. 111. Piso 99. vincebat; Planc. 23. vicerit; Verr. IV. 98. TE ... VOCO; Muren. 26. vocarent; Rabir. 22. vocavit; Flacc. 77. vocaverunt; Muren. 81. velint; Verr. IV, 150.

d. **Präpositionen:** ad: confugio; Quinct. 98. converto; Planc. 50. defero; Verr. IV, 70. Sulla 50. Scaur. 25. Ligar. 1. eo; Phil. II, 89. invito; Phil. XIV, 18. mitto; Verr. III, 189. V, 16. Catil. III, 12. Deiot. 41. Phil. II, 8. 73. VII, 8. pertineo; Sex. Rosc. 96. Verr. III, 175. dom. 125. Marcell. 30. Phil. II, 36. VIII, 13. pervenio; Qu. Rosc. 54. leg. agr. II, 22. Muren. 66. redeo; div. Caec. 52. Cael. 37. refero; Quinct. 47. remitto; Piso 77. scribo; Phil. II, 104. traduco; Verr. IV, 90. venio; Quinct. 91. Sex. Rosc. 79. Verr. I, 80. II, 98. III, 217. V, 40. Vatin. 9. Piso 12. 77. 84. Phil. XIII, 48. — ad custodiendum [te]; Catil. I, 19. — elliptisch: quid ad te? Qu. Rosc. 34. dom. 21.

ante: sum; Verr. II, 106. — zum Satz: Verr. II, 40. III, 16. 43. V, 49. 75. 97. har. resp. 38. Vatin. 22. 36. Piso 55. Ligar. 11. Phil. II, 52.

apud: accuso; Deiot. 29. ago; Quinct. 3. ceno; div. Caec. 58. constituo; Verr. V, 166. defendo; Ligar. 6. dico; Verr. V, 112. Ligar. 6. educo; Quinct. 69. facio; Verr. IV, 44. habeo; ib. I, 144. habito; ib. V, 77. obtineo; ib. 125. possum; Verr. III, 131. sum; ib. II, 58. 98. III, 134; Ligar. 31. valeo; Quinct. 5. Verr. II, 78 III, 65. V, 112. 165. Ligar. 31. video; Verr. I, 51. utor; Ligar. 16. — gravis; Verr. II, 40.

contra: advoco; Quinct. 71. armo; Phil. XIII, 39. comparo; Deiot. 22. Phil. IV, 6. consisto; Quinct. 73. decerno; Flacc. 76. defendo; Sest. 111. dico; Verr. I, 94. disputo; Planc. 12. do arma; Phil. II, 53. fero arma; Ligar. 16. bellum gero; Phil. XIII, 39. sum; Quinct. 76. div. Caec. 45. Ligar. 33. sumo; ib. 7. suscito; Qu. Rosc. 37. — Ellipse: ne omnia videar contra te; Phil. II, 72.

erga: qualis; Ligar. 35. talis; Deiot. 19. — beneficium; Cael. 7. voluntas; Verr. II, 157.

in: admitto; Phil. II, 47. concito; Verr. I, 93. III, 6. confero; Catil. I, 2. confingo; Verr. II, 180. III, 157. conicio; Vatin. 13. constituo; Planc. 7. converto; dom. 125. har. resp. 37. decerno; Phil. II, 51. dico; Verr. I, 77. II, 176. Planc. 85. Vatin. 39. Cael. 50. Milo 103. Phil. II, 42. >< edo; Verr. II, 156. flagito; Piso 95. inquiro; Verr. IV, 145. invehor; Phil. II, 74. interpretor; har. resp. 37. traicio; div. Caec. 46. — animatus; Verr. IV, 51. crudelis; ib. V, 105. dicax; Phil. II, 78. infestus; Verr. I, 93. ingratus; Phil. II, 6. intemperantior; Vatin. 1. iustus; div. Caec. 60. — amor; Vatin. 38. animus; Planc. 78. invidia; Verr. V, 21. odium [in te]; ib. II, 165. senatus consultum; Catil. I, 3. signum; div. Caec. 29. testis; Verr. II, 108.

inter: interiectum esse; Rabir. 15. interest; Verr. II, 114. Catil. I, 10. Phil. II, 42. VIII, 13.

penes: Verr. V, 40.

per: licet; Sex. Rosc. 144. Flacc. 71. Phil. II, 51. — zum Satz: Quinct. 17. >< 99. Qu. Rosc. 55. div. Caec. 22. 53. Verr. IV, 20. 80. Catil. I, 18. 28. har. resp. 29. 30. Piso 57. 58. Ligar. 1. Deiot. 35. >< Phil. II, 31. per te, per te, inquam; Ligar. 15.

post: Verr. 111.

praeter: Quinct. 34. 98. Verr. V, 11. 75. dom. 76. har. resp. 35. Vatin. 18. 31. 36. Piso 37. Marcell. 24. Ligar. 17. Phil. II, 11. 16.

propter: Piso 6.

e. **Ellipsen:** pluris .. quam te vendidisse; Verr. III, 147. Calidium potius habere quam te; ib. IV, 45. improbiorem esse quam te; Vatin. 41. hominem ... inferiorem quam te ... aedilem factum esse miraris; Planc. 30. cariorem fuisse quam te; Milo 68. se in ea parte fuisse, qua te; Ligar. 2. quod ... Brutos patronos adoptassent. magno quidem studio ..., non, ut te et Basilum, vi et armis; Phil. II, 107. „et te, o puer"; Phil. XIII, 24.

3. **tui:** misereri; Verr. I, 77. miseret; Phil. II, 90. pudet; Piso 58. — consolandi tui gratia; Planc. 52. — amans; dom. 98. cupidus; Planc. 55. dissimilis; Quinct. 38. Cael. 50. Phil. X, 3. dissimillimus; Verr. III, 85. observans; Quinct. 39. similis; Caecin. 102. Catil. I, 5. Phil. II, 89. 107. studiosus; Ligar. 36. Phil. II, 4. — odium; Vatin. 1. Deiot. 10. periculum; div. Caec. 27.

4. **tibi:** a. **nach Verben:** abrogasset; Verr. II, 140. accessisset; ib. III, 133. accidit; ib. II, 158. accidisset; Phil. II, 63. addictus erat; Qu. Rosc. 41. erat ... addicta; Piso 37. adfert; Catil. I, 25. attulit; Verr. IV, 78. V, 15. Rabir. 14. attulerit; Vatin. 15. adferantur; Piso 65. adlatam; Cael. 68. adlatum est; Fr. B, XIII, v, 4. esse adlatas; Vatin. 13. adimit; Quinct. 61. adiungas; Catil. III, 12. adiungere; Quinct. 12. admetiantur; Verr. III, 192. adnumeravit; Sex. Rosc. 144. adnumerasset; Verr. III, 195. adnumerare, ib. II, 144. adrogas; Quinct. 56. >< sit adsensum; Phil. XI, 19. adsunt; Quinct. 5. adfui; Muren. 8. advehatur; Piso fr. 9. adversatam; Muren. 40. adversata .. esse; ib. 47. advocasti; Quinct. 5. est aedificata; Verr. V, 136. aedificari; ib. 46. aedificatam; ib. 58. gratias ago; Marcell. 34. gratias agimus; ib. 33. gratiae sunt ... actae; Flacc. 102. gratias .. agere; Vatin. 26. gratias agere; Marcell. 10. gratias ... agere; Phil. X, 1. anteposui; Planc. 12. anteponantur; div. Caec. 54. appendit; Sex. Rosc. 144. attributum; Piso 86. — cecidissent; dom. 133. cedit; Marcell. 7. commendat; Quinct. 98 (tibi—tibi).

commendavit; Cael. 39. committit; Quinct. 98. committam; Muren. 76. committebant; Flacc. 76. commisit; Verr. I, 37. commissam; Flacc. 51. esse commissas; Milo 68. committendum; leg. agr. II, 66. communicatam; Verr. V, 5. comparabas; ib. III, 32. compararent; dom. 55. (tibi 4 mal). comparaverunt; Verr. V, 59. comparatam; Phil. XIII, 25. concedo; Sex. Rosc. 54. Verr. III, 16. har. resp. 38. concedit; Quinct. 93. concedam; Sex. Rosc. 73. div. Caec. 27. Verr. II, 106. III, 151. IV, 8. V, 21. Cluent. 146. Muren. 68. Sulla 22. concederem; Fr. B, VIII. 20. concessit; Sex. Rosc. 144. Verr. III, 181. concesserat; ib. 195. concessurum; ib. IV, 8. conceditur; ib. III, 82. est ... concessum; Sulla 47. concedi; Quinct. 56. esse concessam; Planc. 54. conferebant; Verr. II, 137. contulerunt; ib. 141. 145 [tibi]. III, 180. contulisse; Verr. II, 151. confidis; har. resp. 35. confitear; Sulla 68. confiteri; Phil. II, 5. conscriberet; dom. 129. conservatum; Planc. 104. constitueris; Sulla 46. constitueras; Verr. I, 77. (constitues); Fr. B, VIII, 6. constituti fuerunt; Catil. I, 16. constarent; Verr. IV. 28. contingat; Phil. XIII, 38. contigisset; Phil. II, 17. conveniret; Ligar. 18. credam; Tull. 51. credidit; Deiot. 18. *tibi .. crediderunt;* Fr. B, XIII, VI, 2. creditam; Verr. V, 38. cresceret; ib. IV, 28. cupias; ib. III, 176. — debuit; Quinct. 38. 40. debere; Quinct. 61. Qu. Rosb. 9. 26. debuisse; Muren. 7. ><. debetur; Catil. I, 16. debeatur; Qu. Rosc. 16. Verr. I, 48. debebatur; Qu. Rosc. 9. debitum est; ib. 10. debita; Phil. XIII, 22. debitum; Catil. I, 17. decerneretur; Verr. V, 67. decerni; Piso 58. esse decretam; Phil. XI, 23. defero; imp. Pomp. 69. deferrem; Piso 82. detulerat; Phil. II, 5. definit; Quinct. 84. denegaturum; Flacc. 102. depoposcisse; Sex. Rosc. 95. descendit; ib. 133. deseruisset; Quinc. 85. desunt; Verr. V, 121. desis; Sex. Rosc. 104. deerat; Muren. 46. Scaur. 45. Fr. C, 22. defuit; Muren. 7. Milo 100. deesse; har. resp. 38. defuisse; Fr. B, XIII, VII, 2. detraxerit; Phil. X, 6. dicatum; Verr. V, 184. dicit; Quinct. 85. diceret; Verr. V, 136. 138. dom. 114. dicerent; div. Caec. 20. dixi; Muren. 43. dixit; Cael. 53. dixerit; Vatin. 38. dixisset; Verr. III, 133. dicent; Planc. 52. dicere; Muren. 43. diffidimus; har. resp 35. displiceat; Verr. IV, 82. displicuisset; ib. I, 37. displicere; dom. 54. do; Verr. III, 16. dat; Quinct. 35. 84. Verr. IV, 126. dem; Sulla 22. dabat; Planc. 45. daret; Quinct. 83. Verr. III, 189. daremus; Flacc. 83. dedi; Rab. Post. 47. dedit; Sex. Rosc. 46. div. Caec. 47. Verr. IV, 90. har. resp. 29. Phil. XIII, 14. dederunt; har. resp. 38. dederit; Verr. III, 196. dederint; Verr. V, 43. dederat; Piso 37. dedisset; Verr. I, 87. Piso 28. dedissent; Piso 86. dabo; Quinct. 45. daturus est; Qu. Rosc. 38. dare; Verr. III, 193. 197. Planc. 102. dedisse; Verr. I, 128. III. 173. V, 48. datur; Rab. Post. 12. detur; div. Caec. 62. datus est; Planc. 75. data .. est; Verr. III, 202. data sit; dom. 128. dari; div. Caec. 34. Verr. III, 196. datum; ib. II, 27. datam; ib. 165. III, 164. 202. V, 39. datam ... esse; ib. 44. datum iri; ib. 74. duint; Catil. I, 22. dolebit; Cael. 37. donatam .. esse; Verr. V, 44. — edidisti; Quinct. 76. edituri .. fuerint; Sulla 44. emeres; Verr. III, 202. eripui; Sest. 111. eripiunt; Verr. II, 167. eripiet; Phil. II, 113. eripietur; Verr. a. pr. 20. evenit; Piso 33. evenerit; Piso 99. excidit; Phil. X, 6. excitavit; Piso 72. excutient; Sulla 24. exigeres; Qu. Rosc. 54. exegit; Qu. Rosc. 53. exoptant; Piso 96. exortam; Verr. V, 39. explicabo; Scaur. 7. exposita esset; Verr. I, 93. extorquebit; Phil. II, 113. extorta est; Catil. I, 16. — facio; Verr. I, 25. faciam; Sex. Rosc. 73. feci; Qu. Rosc. 32. fecit; div. Caec. 55. Tull. 6. fecisse; div. Caec. 52. dom. 6. facturus sit; div. Caec. 45. facta est; ib. 60. facta sit; ib. 58, 59. esset facta; Verr. I, 85. fieri; Tull. 39. esse factam; Verr. V, 47. factam; div. Caec. 58. potestatem factam; Verr. I, 80. factum; ib. V, 184. faciendas; ib. II, 144. favebo; Verr. V, 154. favisse; Phil. II, 21. ferres; dom. 51. — morem gerere; Flacc. 82. gratulor; Planc. 91. gratulari; dom. 22. gratulatum; Phil. II, 61. — habeo .. gratiam; Piso 74. habe; Verr. IV, 18. 151. habeto; Flacc. 36. gratias ... habere; Phil. X, 1. habebatur; Verr. II, 144. haberi; Vatin. 2. — iacet; Qu. Rosc. 4. ignosco; Balb. 32. ignosceret; Verr. V, 138. ignosci; ib. I, 157. imminuam; Piso 82. impendere; Catil. I. 14. impero; Verr. III, 197. indicavit; Flacc. 92. inflixerint; Piso 63. inflictum est; Phil. II, 52. inflasset; Piso 89. inhaesisset; Milo 68. inluxisse Phil. I, 30. instat; Quinct. 34. intercedebant; ib. 48. intercesserat; Rosc. 41. invenisti; Fr. B, VIII, 18. invideo; Flacc. 70. invideris; Phil. II, 90. irascor; Sulla 50. — largiar; Caecin. 35. legasti; Sest. 33. lenocinabitur; div. Caec. 48. libet; Planc. 38. libitum esset; Tull. 32. liceat; Verr. II, 148. V, 118 [tibi]. Phil. II, 9. liceret; Tull. 39. sen. 16. dom. 54. 70. Vatin. 34. prov. cons. 7. licuit; Verr. V, 151. dom. 26. Vatin. 12. licuisset; Phil. II, 3. licebit; Verr. II, 178. dom. 121. Vatin. 33. Phil. I, 28. Fr. B, VIII, 16. licere; Verr. III, 222. licitum esse; ib. 169. — male dicebat; Deiot. 33. manet; Phil. II, 11. mandaverit; Verr. III, 48. esse minitatum; Caecin. 66. misit; dom. 22. missas; ib. muniebant; Muren. 47. — narravit; Flacc. 92. natus esse; Muren. 83. sit necesse; Catil. III, 12. necesse esset; Phil. II, 63. necesse fuit; dom. 105. necesse .. fuit; Sulla 22. (necesse fuerit); ib. 48. necesse; Muren. 9. nocuit; Piso 72. numeravit; Verr. V, 15. numeratam esse; ib. I, 96. numeratam .. esse; Flacc. 50 numeratum; Verr. II, 27. nuntiasset; Fr. B, V, 8. nuntiata; Phil. II, 107. — sit obitum; Quinct. 53. obicio; Verr. IV, 37. V, 131. obiecta sit; Phil. II, 68. obiectum esset; Verr. III, 133. [tibi] obici; ib. V, 132. obsaepiebant; Muren. 47. obsequor; Cluent. 149. obsto; Sex. Rosc. 145. obstiti; Catil. I, 11. obstiterit; Quinct. 41. obstitisse; Caecin. 36. erat .. obstrictus; dom. 118. obesset; har. resp. 38. erant offuturae; Verr. III, 112. obesse; ib. II, 168. obtigit; ib. I, 34. obtigisset; ib. V, 38. Vatin. 12. occurat; Ligar. 6. optabamus; Muren. 41. opus fuerit; Verr. II, 183. ostendi; ib. I, 47. — pepercerim; Sex. Rosc. 95. parcere; ib. paruit || disparuit ||; Piso 26. patefecerim; Verr. III, 193. patet; Sex. Rosc. 145. pensitarit; Verr. III, 165. permitterent; dom. 55. permisit Verr. V, 151. persoluturos; Planc. 101. esset; persolutum; dom. 23. persuaseris; Vatin. 38. fuerit persuasum; Qu. Rosc. 3. peteres; ib. 54. placet; Caecin. 81. placeret; Verr. IV, 45. placere; Tull. 6. Piso 14. placuisse; Vatin. 41. plaudi; Deiot. 33. polliceor; imp. Pomp. 69. pollicemur; Marcell. 32. pollicebar; Planc. 101. ><. polliceretur; Piso 84. posuit; dom. 81. praebuerunt; Verr. V, 59. praebuisset; ib. I, 93. praebuisse; Deiot. 42. praecideris; Verr. II, 151. praecisa est; ib. III, 151. praeclusisses; Piso 40. esse praeclusos; Verr. V, 21. praedicaret; Planc. 51. praefinio; Verr. V, 174. praescribo; Vatin. 13. praescriptum ... esset; Verr. II, 40. praestiti; Rab. Post. 47. praestitisse; Muren. 7. praestolarentur; Catil. I, 24. praesto .. esset; Quinct. 52. praesto .. fuit; ib. praesto fuit; Deiot. 24.

praesto fuerunt; Verr. V, 47. praesto fuisse; Deiot. 42. praesto ... futurum; Verr. III, 167. probare; Balb. 46. probari; Verr. III, 172. Fr. B, VIII, 4. procedat; Verr. IV, 20. promiserit; Quinct. 57. proponis; Phil. XIII, 23. proponunt; Sest. 89. proponas; Cael. 29. propone; Deiot. 40. est ... propositum; Muren. 66. (propositum est); ib. prorogatis diebus; Phil. II, 74. prosum; Planc. 101. proderat; Verr. I, 102. profuit; Phil. VIII, 12. profuisset; Verr. V, 166. prodesse; ib. II, 169. promissum; ib. V, 184. prompsisset; ib. III, 195. — quaerebatur; ib. 43. quaesita sit; ib. 91. — recitabant; Flacc. 76. reddo; Vatin. 9. reddam; Planc. 13. reddere; Muren. 68. Planc. 101. refero; Caecin. 84. referrent; Verr. I, 102. rettulit; Scaur. 29. gratias relaturum; Planc. 101. relinquebas; Verr. I, 112. reliquit; Qu. Rosc. 55. 56. tibi ... reliquisti; Fr. B, VIII, 17. reliquerant; Planc. 23. relinquetur; Phil. X, 6. remitto; Verr. V, 11. remittam; ib. V, 21. est .. remissum; Sulla 47. renuntio; Verr. a. pr. 19. renuntiabat; ib. III, 132. renuntiavit; Cluent. 143. >< renuntiari; Cluent. 143. reprimebat; Verr. V, 59. reservares; Quinct. 48. respondeo; Caecin. 95. Vatin. 6. Cael. 27. Planc. 69. respondeam; ib. 58. Fr. B, VI, 21. respondit; dom. 40. responderat; Caecin. 95. respondebo; Verr. III, 6. Cluent. 149. Sulla 21. dom. 18. Planc. 72. Phil. II, 20. XIII, 33. respondebit; Phil. XIII, 33. respondebunt; Caecin. 36. responsurus esset; div. Ctec. 43. respondere; Fr. B, VIII, 20. responsurum; Sex. Rosc. 58. responsa sint; Cael. 8. restituo; Verr. I, 26. — satis facere; Verr. III, 133. (satis facere); Cluent. 10. scripsit; dom. 47. serviet; div. Caec. 48. solvat; har. resp. 29. solvebantur; sen. 18. stare; Verr. V, 48. statuere; Verr. II, 157. statuisse; Sulla 50. studeat; Muren. 76. suadebit; div. Caec. 52. subministrare; Deiot. 25. successit; Verr. III, 43. successit; ib. 126. successerit; ib. 124. succederetur; Piso 58. suffragatur; div. Caec. 23. est; Quinct. 17. Sex. Rosc. 146. div. Caec. 30. Planc. 18. Marcell. 27. Phil. X, 4. XIII, 45. sunt; Quinct. 4. 91. Sex. Rosc. 145. Verr. II, 24. III, 212. Phil. X, 4. sit; Verr. III, 137. V, 76. 136. erat; Quinct. 69. Verr. III, 179. Piso 53. esset; Verr. II, 98. Phil. II. 18. fuit; Quinct. 56. Verr. I, 77. II, 40. III, 85. IV, 3. 90. V, 59. 138. Catil. I, 18, dom. 30. 48. 90. 125. Piso 48. 86. Planc. 60. Phil. II, 90. (fuit); ib. 35. fuerit; Verr. III, 165. Piso 57. fuisset; Quinct. 40. div. Caec. 62. Piso 91. fuissent; Qu. Rosc. 22. (erit); Planc. 48. erunt; div. Caec. 45. futurum sit; Phil. II, 34. esse; Sex. Rosc. 55. Verr. I, 37. 84. II, 81. III, 82. 91. 161. Catil. I, 9. dom. 13. 36. Piso 33. 80. Phil. I, 31. II, 87. 99. Fr. B, VIII, 6. 14. fuisse; Quinct. 71. Sex. Rosc. 87. 94. Verr. a. pr. 52. III, 16. 157. Vatin. 3. 28. futurum; Verr. I, 82. IV, 78. 101. futurum esse; div. Caec. 44. fore; Verr. I, 77. V, 46. 75. Deiot. 24. Phil. II, 1. sumis; Muren. 15. Sulla 84, sumas; Tull. 6. sumes; Verr. III, 84. Vatin. 15. sumpseris; Verr. III, 49. sumere; Flacc. 5 (Z. 19). suppeditare; Verr. III, 172. suscenseo; Sulla 48. suscenset; Deiot. 38. suscensere; ib. 35. susceperas; Verr. III, 161. — tradunt; Deiot. 41. tradidit; Sex. Rosc. 144. 146. Cael. 39. tradituros; leg. agr. I, 16. traditurum fuisse; Ligar. 23. traderetur; Piso 57. tribuisset; Phil. XIII, 24. tributum esse; Vatin. 41. esse tribuenda; Deiot. 35. — vendet; leg. agr. I, 14. vendiderat; Verr. IV, 43. vendidisse; ib. 28. in mentem ... venit; div. Caec. 27. venit in mentem; Verr. III, 131. Phil. II, 18. 40. in mentem .. venit; Verr. IV, 28. Vatin. 19. venit in mentem; Verr. V, 39. 144. in suspicionem ... venit; Flacc. 81. in mentem .. veniunt; Caecin. 98. in mentem veniat; Sex. Rosc. 74. veniat in mentem; Qu. Rosc. 39. Verr. a. pr. 51. I, 47. in mentem veniebat; har. resp. 26. venerit; Flacc. 85. venisset hereditas; Verr. II, 116. in mentem venire; dom. 129. subsidio .. venire; Phil. XIII. 44. venisse; Verr. V, 15. Flacc. 85. versata est; Verr. V, 144. videor; ib. II, 72. V, 132. Cluent. 143. Ligar. 29. videtur; Quinct. 19. Sex. Rosc. 46. 148. Qu. Rosc. 38. Caecin. 48. 84. Cluent. 150. Sulla 25. dom. 50. 51. videmur; Sulla 24. videntur; div. Caec. 35. Verr. III, 194. Muren. 38. Sulla 29. 60. videatur; Qu. Rosc. 18. Vatin. 30. Cael. 49. 50. Phil. III, 17. videantur; Sulla 23. videbatur; Sex. Rosc. 79. 119. Verr. I, 152. imp. Pomp. 53. videre; Phil. II, 76. videretur; Verr. V, 168. visus est; dom. 132. visum est; Verr. IV, 45. Vatin. 35. videri; Sulla 24. vixisse; Marcell. 25.

b. **nach Adjectiven (Substantiven, Participien) und Adverbien:** acerbior; Rabir. 14. amicus; Verr. II, 58. amici; Quinct. 70. >< amicos; Verr. II, 155. >< audiens; ib. I, 114. — cara; Catil. I, 21. coniunctus; Verr. III, 157. Cael. 34. commodum; Verr. I, 113. II, 151. Cluent. 97. Flacc. 70. Planc. 48. commune; ib. 7. communem; Vatin. 15. communia; Verr. III, 206. — funestam; Catil. I, 24. — gloriosissimus; Ligar. 37. grata; Ligar. 23. — honestissimum; Verr. II, 151. — idoneus; Verr. III, 41. infestissimus; ib. 6. ignotus; Verr. V, 166. ignotum; har. resp. 37. ignoti; Deiot. 33. inimicus; Verr. III, 6. Deiot. 26. >< inimicos; Verr. II, 151. 155. 156. Phil. II, 65. inimiciorem quam tibi; Piso 78. inimicissimus; Verr. II, 152. Deiot. 25. inimicissimum; Verr. II, 149. 153. inimicissimos; ib. II, 150. III, 52. iratum; Milo 33. iratos; Verr. II, 151. Piso 59. iucundus; Catil. I, 15. iucundum; Phil. II, 68. — laetissimus; Vatin. 6. — molestus; Verr. II, 168. — notus; Verr. V, 168. — noti; Deiot. 41. notos; Ligar. 33. notum; Vatin. 3. nota; Piso 68. Deiot. 16. Phil. II, 16. notiores ... quam tibi; Muren. 77. — obviam; Piso 53. 54. odiosus; Verr. IV, 45. offensi; Phil. I, 30. optatissimum; Verr. II, 99. — par; Phil. XI, 2. perniciosam; Catil. I, 24. praeclarum; Verr. III, 40. probati; Deiot. 41. probatos; Ligar. 33. probatissimos; Ligar. 32. proximus; Verr. III, 157. — reliquam; Verr. III, 175. 184. reliquum; ib. 132. Phil. XIII, 48.

c. **logisches Subject beim Passiv:** α. **Perfect:** deliberatum est; Qu. Rosc. 44.

β. **Gerundiv:** esset administrandum; Verr. V, 136. erit ... audiendum; Planc. 20. — carendum esse; Verr. V, 38. concoquendum est; Qu. Rosc. 45. confitendum est; Phil. II, 53. esset ... confitendum; Quinct. 53. confitendum esse; Verr. II, 149. considerandum est; ib. 155. — deliberandum ... est; Qu. Rosc. 45. sit demoliendum; har. resp. 31. dicendum; Sex. Rosc. 45. esse dicendam; Verr. V, 78. — elaborandum ... sit; div. Caec. 62. exterminandi; Ligar. 32. — planum sit faciendum; Quinct. 78. esse faciendum; Scaur. 24. ferendum; Catil. I, 16. Planc. 10. — ratio fuit habenda; Verr. III, 43. — incidendum est; Verr. V, 151. instituendum fuisset; dom. 132. intereundum esset; Font. 49. — laborandum est; Phil. XI, 24. — esset pereundum; Ligar. 28. esse pereundum; Caecin. 31. piandum ... fuisset; dom. 132. est providendum; Verr. V, 176. — est recipiendus; div. Caec. 50. rationem esse reddendam; Verr. II, 29. (relinquendam); Catil. I, 17. rescindendum est; Planc. 10. respondendum; Rabir. 7. retinendi sunt; Ligar. 32. — sananda sunt;

Marcell. 24. statuendum .. esse; Phil. II, 30. sumenda est; Verr. IV, 69. suscipienda ... est; ib. — videndum ... est; Verr. II, 155. vitanda ... erit; ib. III, 4.

d. **Ellipsen:** quid enim tibi navi? Verr. V, 45. tibi ego ullam salutem ... putem? ib. 150. nulla tibi .. cum isto cognatio, nulla necessitudo; ib. 176. ecce tibi ... sortitio; Cluent. 75. quid tibi cum Caelio? Cael. 33. ecce tibi alter; Piso 48. quid tibi ... consorti mecum temporum illorum? Milo 102. tibi cum Lepido societas ..? Phil. XIII, 43.

5. **te (abl.): a. nach Verb:** opus esse; Quinct. 92.

b. **nach Adjectiv:** dignum; Deiot. 34.

c. **Subject im ablat. absol.:** *α*. **Activ:** accusante; div. Caec. 32. >< actore; ib. 22. 28. adveniente; Verr. III, 120. auctore; ib. V, 52. Muren. 9. 47. Phil. VIII, 1. Fr. B, VIII, 6. audiente; Verr. III, 132. — conivente; Piso 11. consule; sen. 16. Piso 11. 23. 64. 72. >< 79. — deprecante; dom. 49. duce; Marcell. 11. — gerente; Deiot. 13. gubernante; Phil. II, 92. — imperatore; prov. cons. 7. inquilino; Phil. II, 105. insciente; ib. 93. inspectante; Piso 9. instigante; ib. 26. interprete; Verr. V, 52. intuente; Piso 11. invito; Planc. 41. Phil. XI, 23. iudice; Caecin. 38. — manente; Marcell. 32. monitore; Verr. III, 155. — TE POSTULANTE; Verr. III, 155. praetore; Sex. Rosc. 11. Verr. II, 113. 133. 149. 190. III, 27. 42. 43. 87. 93. 95. 118. 124. 141. 172. 174. >< 186. >< 187. 198. 203. IV, 90. V, 51. 70. 97. 98. 99. 138. 157. [te praetore]; ib. III, 85. — quaestore; Font. 1. — referente; Phil. II. 31. — salvo; Marcell. 32. sciente; Cluent. 129. — tacente; Piso 9. teste; Planc. 75. tribuno; — har. resp. 28. Vatin. 19. tribune plebis; dom. 13. Vatin. 18. 22. — victore; Deiot. 33. 41. Phil. XIII, 41. vidente; Cluent. 129. Piso 11. vivo; dom. 87. 91.

β. **Passiv:** absoluto; Verr. III, 206. advocato? Muren. 9. damnato; Verr. I, 77. III, 206. consule designato; har. resp. 13. interfecto; dom. 91.

d. **ablat. compar.:** quid te ... dementius? dom. 76. quid te audacius? ib. 80. quid te impurius? ib. 125. te damnatior; Piso 97. te miserior? ib.

e. **mit Präpositionen:** a: abalieno; dom. 25. absum; Planc. 17. abstineo; Vatin. 10. accipio; Fr. B, XIII, VI, 2. cognosco; Ligar. 26. discedo; Deiot. 42. Phil. II, 90. dissentio; Planc. 9. Ligar. 35. Phil. VIII, 17. X, 5. divello; Milo 99. emo; Phil. II, 96. habeo; ib. 60. impetro; Flacc. 83. Ligar. 1. Fr. B, VIII, 20. peto; Vatin. 3. 7. Ligar. 31. 36. postulo; Verr. III, 115. propulso; Ligar. 18. quaero; Quinct. 54. 57. Vatin. 5. Phil. XII, 14. requiro; dom. 3. — alienus; Ligar. 6. Deiot. 22. 24. alienissimus; Vatin. 3. — **logisches Subject beim Passiv:** accepta sunt; Deiot. 14. adiutum; Milo 68. acta sunt; dom. 40. agi; Ligar. 10. appellor; Phil. II, 30. sunt ... appellati; ib. 31. appellabitur; Sex. Rosc. 44. arcessitae sunt; Phil. IV, 6. arguor; ib. II, 31. esse commissa; Verr. II, 180. commemoratum; Phil. II, 3. confirmatum; Deiot. 41. conservati sumus; Marcell. 21. conservatum; Ligar. 19. me ... conservabo; Marcell. 34. constituar; Planc. 75. contemnitur; Muren. 31. esse contemptam; Vatin. 29. corruptum ... esse; Deiot. 32. sum cultus; Phil. II, 49. defensum; Milo 68. delectum; dom. 134. desideratus ... est; Deiot. 34. dicerentur; Fr. B, IX, 4. quibus ... dictis; Phil. IX, 3. direptum est; Piso 85. dari; Verr. III, 197. sit erepta; Phil. II, 60. eversum ... esse; Verr. I, 93. excitatus; Phil. XII, 15. expulsos; ib. II, 33. facta; ib. XII, 18. factam esse; Piso 87. latas; Phil. II, 6. *a* te fictum || delictum ||; dom. 12. esse gestam; Piso 97. ignosci; Ligar. 15. ignotum ... esse; Deiot. 39. institutam; dom. 126. esse instructos; Vatin. 3. interfectum; Phil. II, 5. interrogati || te interrogati, al. ||; dom. 40. iniusta est a te, a te; Phil. I, 32. lacessitus; ib. II, 9. laudata est; ib. XII, 14. liberata est; ib. I, 31. liberati sunt; ib. II, 32. sint ... liberati; Deiot. 39. liberatus; ib. 15. missus; Phil. I, 31. multatum; Deiot. 35. nominatur; Phil. II, 30. nudatum ... esse; Verr. I, 54. obiectum est; Phil. II, 32. ornatus; Deiot. 15. me ... ornato; Marcell. 34. paratos; dom. 6. prolata est; Phil. II, 73. M. Marcello ... reddito; Marcell. 33. relegatos; Phil. II, 33. reprehenditur; Balb. 46. reprehendemur; dom. 24. rogatus; Vatin. 24. satis fieri; Phil. II, 49. servatum; Planc. 44. spoliatum esse; Verr. I, 54. esse ... subornatos; Vatin. 3. esse superatum; Phil. II, 17. est ... susceptum; Catil. I, 27. suscepta; Planc. 52. violatum; har. resp. 29. vituperantur; Vatin. 41.

abs.: bei Verben: s. **abs**, (B. I, S. 22). — logisches Subject beim Passiv: accusatur; Font. 2. adfecta est; Verr. IV, 151. appellatus esset; ib. 29. appellari; Muren. 77. anteiri; Sulla 23. citantur; Rabir. 31. coërceantur; Cluent. 147. est ... condemnatus; Verr. II, 114. esse coniectum; ib. V, 164. coniectum esse; ib. constituuntur; Sulla 11. constituatur; Cluent. 148. constituta est; Verr. III, 186. est ... dedicata; dom. 110. defensos esse; div. Caec. 21. devota sit; Catil. I, 66. demonstrari; Verr. V, 155. dicitur; Rabir. 28. diceretur; Caecin. 65. est ... dictum; Rabir. 7. dictum est; Piso 62. dicta sunt; Cluent. 143. Ligar. 33. dimissi; Piso 96. dissipati; ib. datur; Verr. II, 150. V, 165. datus; ib. 187. doceri; ib. II, 149. V, 4. donatum; ib. III, 187. emissus; Catil. I, 27. excogitata; Verr. V, 156. excogitatis edictis; ib. III, 43. expilatos .. esse; ib. 58. est factus; Planc. 55. facta sunt; Cael. 50. facta sint || sunt ||; Sex. Rosc. 95. factum esse; Verr. IV, 37. ficta est; Quinct. 56. habitos; Verr. II, 166. immissus est; ib. III, 101. immissus; Catil. I, 27. initiata ... sit; ib. 16. inrisa est; Piso 62. institui; Verr. II, 149. interrogatus; ib. III, 63. inventos; ib. 16. inventis ... edictis; ib. 43. laceratam; ib. 164. liberatus esset; ib. V, 78. numeratam .. esse; Flacc. 80. obiecta sunt; Rab. Post. 30. esset ornatum; Verr. I, 111. percussum esse; ib. V, 156. percussos esse; ib. 154. permissum est; ib. III, 150. petita esse; ib. II, 137. praedicatur; ib. V, 7. probari; ib. 155. productus; ib. III, 63. prolatas; ib. 16. sum provocatus; Planc. 72. quaesita est; Flacc. 66. reprehendatur; Sulla 3. responderi; Vatin. 41. rogari; Muren. 76. scribi; Piso 40. spoliatum ... esse; Verr. II, 152. spoliatos .. esse; ib. V, 58. superari; Sulla 24. suppositum ... esse; Verr. V, 75. sublata sunt; ib. IV, 7. vincitur; Planc. 18. violatus; Piso 88.

cum: ago; Sex. Rosc. 73. Verr. III, 164. V, 4. 164. Catil. I, 18. Muren. 10. Sulla 48. dom. 18. Cael. 7. 36. Planc; 48. Ligar. 30. Phil. II, 34. 52. VIII, 16. communico; Vatin. 3. comparo; Quinct. 93. Piso 63. confero; Vatin. 10. congredior; Sulla 47. Planc. 12. conludo; Verr. II, 58. contendo; Sulla 24. Planc. 12. convenit; Sex. Rosc. 79. cubito; Cael. 36. decerto; dom. 91. Piso 19. deporto; Verr V, 40. duco; ib. III, 159. educo; Catil. I, 9. 10 Piso 83. habeo; Verr. III, 184. 210. V, 109. iungo; Catil. I, 33. loquor; Quinct. 53. div. Caec. 37. Catil. I, 16. 19. Vatin. 3. Cael. 35. 36 Ligar. 38. Phil. X,

6. partior; Qu. Rosc. 56. pugno; div. Caec. 58. Phil. II, 18. queror; ib. X, 5. recolo; ib. XIII, 45. recordor; Piso 87. sentio; Vatin. 16. sum; Quinct. 37. Sex. Rosc. 84. Verr. a. pr. 33. 34. II, 49. >< ><. 58. III, 194. Catil. I, 19. Sulla 11. dom. 13. Ligar. 33. 34. ><. Deiot. 14. 32. 42. Phil. II, 59. venio; dom. 6. vivo; Quinct. 41. — una; div. Caec. 34. Catil. I, 8. dom. 70. Marcell. 21. simul; Quinct. 85. dom. 124. Planc. 101. Marcell. 19. — contentio; Phil. II, 18. dissensio; ib. VIII, 17. familiaritas; Ligar. 1. pax; Phil. XIII, 34. verba facio; Quinct. 53. — zum Satz: div. Caec. 29. Verr. II, 52. Muren. 67. Planc. 17. 58. — elliptisch: haec ego tecum; Milo 99.

de: audio; Vatin. 35. 37. 39. cogito; Marcell. 22; confiteor; Verr. III, 141. detraho; Planc. 52. dico; div. Caec. 28. Cluent. 198. dictito; Verr. III, 141. existimo; ib. II, 167. Phil. II, 9. iudico; Verr. I, 52. Planc. 9. Marcell. 29. Deiot. 4. loquor; Quinct. 84. obsequor; Cluent. 149. pronuntio; Piso 97. quaero; Caecin. 96. Cluent. 62. quiesco; Catil. I, 21. recordor; Scaur. 49. requiro; Planc. 71. sentio; Catil. I, 20. Vatin. 10. spero; Sulla 34. statuo; Verr. III, 107. futurum sit; ib. V, 164. video; Phil. II, 118. — in consilium eo; Verr. I, 51. iudicium; ib. V, 177. legem fero; dom. 39. Phil. II, 6. rumor; Deiot. 25. sententiam fero; Verr. I, 56. 154. sermo; ib. V, 46. tabella; Piso 96. — elliptisch: tu igitur ipse de te? Phil. XIV, 13.

ex: audio; Quinct. 79. Verr. I. 157. Planc. 58. Ligar. 18. quaero; Verr. III, 85. 165. dom. 35. Sest. 116. Vatin. 16. 19. 30. 33. 34. Planc. 70. requiro; Planc. 48. scio; Sulla 23. Vatin. 30.

in: cognosco; div. Caec. 27. Catil. I, 33. habeo; Verr. III, 214. ><. V, 39. dom. 77. resideo; Deiot. 8. 9. sum; div. Caec. 22. 23. 40. 52. Verr. I, 47. III, 141. 206. IV, 80. 90. V, 133. imp. Pomp. 69. Muren. 15. 82. dom. 34. Vatin. 17. 37. 40. Piso 33. Planc. 7. 23. 55. Phil. II, 87. 99. XIII, 15 — zum Satz: div. Caec. 60. Muren. 42. quod minimum specimen in te ingenii? Piso fr. 2.

pro: abicio; Planc. 79. Milo 100. appeto; ib. consulo; Quinct. 54. dico; Qu. Rosc. 32. Cluent. 149. dimico; Phil. II, 76. intercedo; ib. 45. offero; Milo 94. respondeo; har. resp. 21. substituo; Verr. III, 161.

sine: Catil. I, 18.

II. **Plural: 1. vos (nomin.): a. Activ:** abrogastis; Piso 15. abundetis; Verr. III, 9. accommodavistis; Cael. 17. (adfertis); Sulla 54. attulistis; imp. Pomp. 64. adficietis; Milo 80. adepti estis; ib. 34. adiudicaveritis: Fr. B, VII, 10. [vos adiuvistis]; Piso 15. adlevabitis; Sex. Rosc. 10. adsentiebamini; Phil. XII, 1. estis adsensi; ib. XIII, 8. estis acturi; Rab. Post. 14. amittetis; Rab. Post. 18. animadvertite; Phil. XIII, 31. anteposueritis; div. Caec. 73. aperietis; Phil. III, 32. appelletis; Caecin. 79. approbavistis; Phil. IV, 2. (arbitrabamini); Sest. 25. attenditis; Cluent. 156. auditis; ib. 29. 156. audiatis; imp. Pomp. 33. Cluent. 66. audiretis; Verr. I, 29. Sulla 31. audistis; Verr. III, 49. IV, 64. Font. 37. Cluent. 66. Milo 44. audietis; Caecin. 34. audite || audite, audite ||; leg. agr. I, 12. avertistis; Phil. XIV, 33. — capietis; Cael. 80. censetis; Flacc. 57. Phil. VII, 14. XII, 9. censuissetis; sen. 12. cognoscitis; Font. 14. cognovistis; Verr. I, 138. II, 134. imp. Pomp. 42. (cognovistis); Flacc. 8. cognostis; Verr. V, 90. cognoscite; ib. I, 105. IV, 141. leg. agr. II, 95. commisistis; Verr. IV, 26. committite; leg. agr. II, 65. comprobastis; Phil. V, 28. comprobabitis; dom. 116. concedite; Verr. I, 32. condemnetis; Milo 71. contulistis; Quir. 23. conferetis; Font. 18. confingitis; Deiot.

16. coniungetis; Font. 31. conlocatis; do estis ... consecuti; Phil. XIV, 32. (conse tis); Milo 30. conservate; Cluent. 202. Ca 3. Phil. XIV, 3. consedistis; Sulla 92. (rate; Verr. II, 175. constituetis; dom. 12(suestis; Cluent. 3. consuluistis; imp. Po consulite; Verr. I, 22. convertistis; Sulla 4 ditis; ib. 74. credidissetis; Verr. III, 224. betis; Sex. Rosc. 36. 57. Verr. III, 98. Font. 22. Caecin. 102. imp. Pomp. 11. 18. 41. 95. leg. agr. II, 102. Catil. II, 29. F dom. 37. Rab. Post. 41. Phil. X, 18. 23. debeatis; Planc. 56. deberetis; Tull. 36. neretis; prov. cons. 28. decrevistis; sen. resp. 12. prov. cons, 25. defenditis; Phi defendite; Verr. III, 122. Catil. II, 26. delectamini; Verr. II, 7. IV, 81. delegisti Pomp. 63. depellite; Cluent. 195. de Piso 41 (vos—vos). deseretis; Verr. V, 1 siderabatis; prov. cons. 43. dicitis; Sex. R Caecin. 79- Cluent. 39. dicatis; Caecin. ceretis; Piso 29. dixistis; Fr. B. XII, 7. retis; imp. Pomp. 9. discedite; Catil. discite; dom. 127. dedistis; Verr. V, 114. I, 8. II, 31. dedissetis; div. Caec. 49. dom. 44. date; Verr. I, 32. dubitatis; II, 69. dubitetis; Planc. 31. dubitabitis; 109. ><. Font. 23. dubitate; Verr. III, 8(stis; prov. cons. 2. — efficiebatis; Verr. fuistis ... excitaturi; Sest. 81. existim 105. Cael. 8. existimetis; Verr. II, 151. mabitis; ib. I, 92. leg. agr. II, 25. ex Flacc. 12. experiemini; Phil. XIII, 45. ex Piso 15. exsolveretis; Catil. IV, 11. ex Rabir. 3. — faciatis; Cluent. 89. fecist Pomp. 43. 64. Piso 36. faceretis; Milo 41 tis; Verr. III, 121. fertis; Cluent. 147. Verr. IV, 104. fulsistis; sen. 18. — gu Muren. 83. — habetis; Sex. Rosc. 77. d 140. Milo 4. habebitis; leg. agr. II, 72 stastis; Catil. IV. 20. — imposuistis; leg. 49. incendistis; Sulla 40. (indicatis); ib. itis; leg. agr. II, 27. intellegitis; Sex. R intellegatis; imp. Pomp. 21. intellegetis; 180. interpretamini; Phil. I, 38. *vos* ... *eratis*; Tull. 2. iudicatis; Cluent. 151. 6. iudicetis; Caecin. 40. iudicaretis; h 58. iudicavistis; Catil, IV, 5. Flacc. 8. stis; Sest. 31. Fr. B, XII, 7. (iudicabitis a. pr. 47. iudicaveritis; ib. 3. iusseritis; II, 58. — laborabatis; Sulla 51. — ma Sest. 84. malitis; Font. 32. malletis; F 2. misistis; Phil. IX, 10. miseritis; imp 12. mitigate; Sulla 92. — neglegetis; im 11. negatis; Phil. IV, 8. 9. nolite; S nostis; Tull. 19. — (odistis); Phil. VII, 2 stis; sen. 31. ornabitis; Phil. X, 7. — p Ligar. 20. parate; Phil. VI, 9. patiami 54. patiemini; Caecin. 34. imp. Pomp. 80. penditote; Verr. IV, 1. pergitis; M perseveretis; Phil. IV, 11. perspicite; im 26. leg. agr. II, 95. pervenistis; Verr. potestis; Verr. a. pr. 49. Font. 22. leg 64. 71. Muren. 88. dom. 44. Sest. 6. (potestis); ><. ><. Rab. Post. 46. Milo 4 29. possitis; Verr. III, 106. 223. IV, 1 agr. II, 50. Catil. III, 3. possetis; Sulla tuistis; Font. 18. sen. 22. Phil. VIII, teritis; leg. agr. II, 62. (poteritis); Phil. potueritis; Verr. I, 22. praebuistis; leg 103. praedicatis; ib. 84. praetulistis; Phil. VI, 17. profitemini; Sex. Rosc. 1 agr. I, 27. profiteamini; Sex. Rosc. 6. pr Sest. 26 (vos—vos). proponite; Verr. prospicite; Verr. I, 22. providete; Catil

vastis; Phil. IX, 8 (vos—vos). putatis; imp. mp. 66. Cluent. 92. leg. agr. I, 9. Cael. 46, [, 7. (putetis); leg. agr. II, 9. putaretis; prov. s. 13. — quaeretis; Verr. III, 40. Flacc. 6. — uperaritis; Verr. III, 226. reddidistis; sen. 31. r. 3. 5. >< har. resp. 16. reddidissetis; Quir. rettulistis; Phil. III, 13. reficite; Verr. IV, . refixistis; Phil. XII, 12. regitis; leg. agr. II, . reicietis; Sulla 77. relinquetis? imp. Pomp. reppulistis; Phil. XIV, 33. reperietis; Sulla reposuistis; Quir. 17. respondistis; sen. 6. inebitis; Milo 104. retinete; leg. agr. II, 71. — tote; Fr. B, VIII, 22. (sentitis); imp. Pomp. 13. tiatis; Caecin. 77. secuti estis; Phil. I, 13. etis; Verr. IV, 26. solebatis; dom. 75. subieis; Piso 41. subveniatis; prov. cons. 11. sumttetis; ib. 8. statuatis; Caecin. 46. statuere- ; dom. 69. statuistis; Fr. B, XII, 7. statuetis; ecin. 39. statueritis; Catil. IV, 14. statuite; ecin. 77. estis; Sex. Rosc. 57. 154. Cluent. 152. . agr. III, 15. Phil. XII, 29. (estis); Sulla 87. setis; Phil. VI, 2. fuistis; dom. 142. Phil. VIII, . IX, 9. eritis; leg. agr. II, 102. (eritis); Phil. I, 21. suscipitis; Sex. Rosc. 153. suscipite; rr. III, 122. suspicabamini; Sulla 51. sustente; Caec. 79. sustinetis; Flacc. 94. — tempere- ; Verr. II, 17. tenetis; ib. I, 29. Muren. 83. neatis; Cluent. 30. teneretis; leg. agr. II, 99. netote; Balb. 17. timetis; Font. 26. timeretis; ilo 66. timebitis; Sest. 95. sustulistis; Piso 15. adideritis; Muren. 79. transieritis; Verr. III, 220. ibuitis; Cael. 57. tribuatis; Planc. 3. — vende- ; leg. agr. II, 49. venitis? Verr. IV, 24. vestis; Phil. XIII, 35. versamini; Milo 33. vide- ; Cael. 57. (videtis); imp. Pomp. 13. videatis; anc. 56. videretis; leg. agr. I, 19. har. resp. . vidistis; Verr. I, 145. II, 54. imp. Pomp. 64. til. III, 21. dom. 69. Cael. 78. videbitis; Phil. 29. videte; Rab. Post. 15. videamini; Cael. . videbamini; Phil. XII, 2. vindicatis; Verr. I, . voltis; Cael. 58. velitis; Caecin. 77. prov. ns. 39. velletis; Phil. XI, 27. voluistis; imp. mp. 2. Balb. 1. Phil. VI, 18. (voluistis); Piso . volueritis; div. Caec. 25. leg. agr. II, 44.

b. **Passiv:** adiuvaremini; Planc. 54. deducaini; leg. agr. III, 3. reservati estis; Sex. Rosc. 1. tenebamini; Piso 29.

c. **Ellipsen:** ut ego ante .. finem faciam quam s; Sest. 136. vos etiam crudeliores; Piso 15. quidem vos consules; ib. 24. quid vos, iudices? ilo 101. num etiam vos avunculi, qui illi estis sensi? Phil. VIII, 2.

2. **vos (acc.): a. Subject im acc. c. inn.:** *α.* **Activ:** animum advertere; Verr. III. 127. ere; Caecin. 79. esse .. acturos; Piso 29. dire; Verr. II, 15. 178. Flacc. 19. dom. 104. disse; Verr. III, 55. Phil. VI, 13. — cogitare; st. 81. cognituros; Verr. III, 11. concupisse; . agr. II, 100. Phil. I, 29. constituere; Caen. 79. — decrevisse; prov. cons. 38. defuisse; ecin. 5. defendere; imp. Pomp. 14. delaturos; g. agr. II, 23. desiderare; Caecin. 101. dedisse; . 6. dubitare; ib. 46. Phil. IV, 8. dubitasse; ecin. 6. — esse; Sex. Rosc. 120. Verr. a. pr. . leg. agr. II, 103. Sulla 90. 93. Piso 30. lanc. 82. Rab. Post. 19. Phil. III, 34. Fr. B. II, 12. fuisse; Piso 20. >< fuisse; Piso 36 os—vos—vos). fore; Sest. 30. existimare; Verr. I, 16. 135. existimaturos; Sest. 87. exstitisse; lanc. 103. — esse facturos; Fr. B, VII, 2. ferre; g. agr. II, 26. tulisse; Verr. IV, 68. laturos; . III, 58. sen. 27. esse laturos; Verr. I, 2. luent. 196. — habere vos; Flacc. 60. ignorare; ex. Rosc. 5. intellegere; Verr. III, 71. irasci; hil. I, 27. iudicare; leg. agr. II, 27. Sest. 81. Phil. IV, 7. iudicaturos; Balb. 65. Milo 21. — largiri; Cluent. 3. loqui; Sest. 81. — maluisse; Font 35. meminisse; Cluent. 47. Cael. 12. mirari; Sex. Rosc. 1. — natos; Phil. XIV, 32. neglexisse; Verr. IV, 68. — oblitos esse; Verr. I, 119. — pati; Phil. X, 9. perspicere; Verr. III, 201. petere; Ligar. 13. posse; Verr. II, 184. III, 200. imp. Pomp. 16. praeposuisse; Verr. V, 126. probavisse; Phil. VII, 14. [vos] .. putare; Cael. 21. — quaesisse; Caecin. 6. — recordari; Verr. I, 121. reddituros; Phil. XIII, 32. reliquisse; Verr. III, 220. repetere; Sulla 49. repudiare; Font. 48. respirare; har. resp. 48. — scire; Cluent. 20. sedere; Sex. Rosc. 151. sentire; Sest. 81. sequi; Sex. Rosc. 34. spectare; Milo 15. — fuisse .. tradituros; Ligar. 25. — velle; Verr. IV, 114. venire; Ligar. 20. versari; leg. agr. III, 16. videri; Sulla 25. esse visuros; Milo 78. visuros fuisse; ib.

β. **Passiv:** cohortandos; Rabir. 35. commoveri; Verr. III, 125. leg. agr. III, 10. esse commotos; Cluent. 29. leg. agr. II, 24. — erectos; Phil. X, 9. existimari; leg. agr. I, 23. — habitos; Sex. Rosc. 8. — moveri; Milo 34. Phil. I, 36. — obici; Milo 37. — permoveri; Flacc. 38. prohibitos esse; Ligar. 25. — esse sollicitos; Catil. IV, 1. — vocan*dos esse;* Rabir. 35.

b. **Object:** abducam; Cael. 22. adducere; leg. agr. II, 99. adficit; Verr. V, 123. adficeret; Milo 79. adhibere; Muren. 7. admonet; Verr. II, 145. *admonet vos*; Scaur. 48. admoneat; Caecin. 104. admonui; imp. Pomp. 45. admonebo; Balb. 44. admonere; Milo 3. appello; Verr. V, 188. Milo 101. >< (vos—vos). (appello); Verr. V, 186. har. resp. 21. Milo 101. appellat; Cluent. 148. aspernetur; Piso 45. aspicere; Phil. V, 29. — cepit; Milo 99. coërcere; leg. agr. II, 99. cognovit; Verr. V, 113. cogit; Sulla 69. cogere; leg. agr. II, 99. co*hort*arer; Rabir. 35. cohortati sunt; Quir. 16. cohortabor; Phil. IV, 11. cohortari; Sest. 135. commonet; Verr. III, 40. complexus sum; Rab. Post. 15. conciliarit; Milo 95. conligite; leg. agr. I, 26. consulo; Verr. a. pr. 32. convocavit; sen. 25. — deceat; Rab. Post. 11. decepit; sen. 15. deceperit; prov. cons. 12. Phil. XIII, 40. deduxerunt; Sulla 90. delegerit; Planc. 39. despiciant; Verr. IV, 26. doceam; ib. III, 163. doceamus; Cluent. 3. doceret; Phil. I, 15. docuit; Quir. 16. docuerunt; Verr. III, 106. docebit; Flacc. 8. ducere; Font. 2. — eriperem; Catil. IV, 2. excitarem; ib. 19. excitavit; har. resp. 46. excitaverunt; Phil. VII, 21. excitabo; Sest. 136. existimet; Cael. 1. — certiores .. facio; Verr. IV, 60. fecit; Caecin. 9. fecerit; Verr. IV, 54. certiores facere; ib. III, 122. fugiat; Piso 45. — genuisse; Phil. XIV, 32. — hortor; Muren. 86. Sulla 93. Phil. VI, 15. — imploro; Verr. V, 188. Balb. 13. Milo 85 (vos—vos—vos). (imploro); Verr. V, 186. Balb. 13. implorabo; Rab. Post. 13. (><). incitavit; prov. cons. 43. intueri; Phil. VII, 21. vos || nos || ... invabunt; leg. agr. II, 80. — lacesso; leg. agr. I, 23. laudo; Phil. IV, 3. moneo; Muren. 86. Sest. 51. Phil. VII, 27. moneam; ib. III, 34. movet; Flacc. 100. Sulla 79. — obsecro; Sex. Rosc. 9. Qu. Rosc. 20. Rabir. 5. Muren. 86. Sest. 147. Planc. 56. Rab. Post. 48. Milo 100. 103. Phil. XIII, 10. obsecrat; Quinct. 10. Font. 14. Cluent. 201. Rabir. 37. *obs*ecrat; Muren. 87. obsecrant; div. Caec. 14. obsecravit; Quir. 16. obsecrabo; Milo 6. obtestor; Muren. 86. Flacc. 26. dom. 144. 147. Sest. 147. Cael. 78. Rab. Post. 46. Milo 85 (vos—vos—vos). ib. 105. obtestatur; Sulla 89. Planc. 102. obtester; Milo 82. obtestabor; ib. 6. odit; Piso 45. (odit); Phil. VII, 21. ornavit; Arch. 31. oro; Sex. Rosc. 9. Qu. Rosc. 20. Muren.

86. Flacc. 26. Cael. 78. Planc. 56. Rab. Post. 46. Milo 105. Phil. VII, 8. orat; Quinct. 10. Font. 14. Cluent. 201. Rabir. 37. Muren. 87. Flacc. 106. Sulla 89. Rab. Post. 48. orant; div. Caec. 14. orem; Milo 92. oremus; Cluent. 3. — paeniteat; Flacc. 104. paeniteret; Ligar. 29. privaverit; Ligar. 25. producere; leg. agr. II, 99. putavit; Piso 31. — quaeso; Verr. III, 196. Cluent. 196. dom. 147. Phil. VII, 8. — respuat; Piso 45. retinere; leg. agr. II, 99. rogamus; Cluent. 195. rogant; imp. Pomp. 13. rogarem; Verr. II, 164. rogavit; Quir. 16. — sepelire; Flacc. 95. sequor; prov. cons. 25. servaret; Milo 30. — taedet; Flacc. 105. teneo; Cael. 55. tenerem; Verr. V, 159. teneret; Quir. 1. testor; Sulla 35. 36. Phil. XIII, 20. (testor); Sest. 45. testatur; Scaur. 46. sum testatus; dom. 145. tollemus; Phil. XI, 24. — violarat; dom. 59. vocabit; Sest. 51.

c. **mit Präpositionen:** ad: adduco; Sex. Rosc. 153. confugio; Verr. IV, 17. V, 127. Sulla 88. converto; Catil. III, 21. defero; Cluent. 158. Catil. IV, 6. Flacc. 52. Sulla 12. Quir. 12. dom. 140. Sest. 145. pertineo; leg. agr. II, 85. pervenio; ib. 80. produco; Verr. I, 13. Quir. 16. refero; Catil. IV, 6. sen. 4. 8. 27. har. resp. 31. Phil. V, 28. tendo; Font. 48. transfero; Muren. 2. venio; imp. Pomp. 32. — ad cohortandos vos et ad rogandos; Quir. 16.

ante: Verr. V, 160. sen. 17. Piso 15.

apud: commemoro; Caecin. 77. apud *vos ... defendunt*; Scaur. 47. defero; leg. agr. III, 1. deperdo; Font. 29. dico; Verr. I, 14. III, 129. IV, 27. 38. 92. Caecin. 34. leg. agr. II, 1. 2. sen. 29. Fr. B, XIII, I, 1. expono; Verr. II, 100. III, 46. facio; leg. agr. III, 4. Phil. VI, 5. habeo; div. Caec. 17. Verr. II, 14. loquor; ib. 11. obsum; Balb 63. obtineo; Caecin. 38. praedico; har. resp. 16. profero; Verr. II, 183. IV, 49. queror; ib. 18. sum; ib. a. pr. 42. Catil. III, 2. Muren. 87. Planc. 4. teneo; Flacc. 4. valeo; div. Caec. 11. 17. Verr. II, 14. Font. 49. imp. Pomp. 51. Planc. 83. Milo 34. — sanctus; Arch. 19.

contra: comparo; leg. agr. III, 16. consisto; ib. I, 25. constituo; ib. III, 16. facio; Sulla 12. firmo; leg. agr. II, 77. pugno; Sulla 49.

erga: amor; Catil. III, 1. animus; Fr. B, VI, 28.

in: aequitas; leg. agr. II, 20. amor; Sulla 93. animus; Quir. 1. studium; Catil. IV, 23.

inter: fuisse coniunctam, ... divisam; div. Caec. 34. interfuisse; Piso 16.

per: licet; Sex. Rosc. 127. — zum Satz: Sex. Rosc. 49. 153. Verr. II, 9. Tull. 36. Font. 14. imp. Pomp. 58. leg. agr. II, 49. III, 13. Flacc. 4. 95. Sulla 61. sen. 2. 3. 37. dom. 143. Sest. 2. prov. cons. 38. Planc. 103. Milo 4. 79. Phil. XII, 4.

3. **vos (voc.):** C. Aquili vosque; Quinct. 22. 36.

4. **vestri:** odio vestri; Phil. IV, 4. — cupidus; Verr. III, 224. dissimilem; dom. 83. memorem; Catil. IV, 19. similis; Phil. II, 107. similem; Piso 15. similes; Caecin. 6. similibus; ib. 103. leg. agr. II, 77. Flacc. 104. studiosus; sen. 21.

5. **vestrum:** alii vestrum anseres sunt; Sex. Rosc. 57. hac vestrum frequentia; leg. agr. II, 55. maiori vestrum parti; ib. 77. illum custodem huius urbis ac vestrum; Catil. III, 29. in contione vestrum; Quir. 17. frequentia vestrum incredibilis .. contioque; Phil. IV, 1. quantus consensus vestrum, quanta virtus, quanta constantia; ib. V, 2. quanta (contio) nunc vestrum est; ib. VI, 18. — multi; Verr. IV, 56. nemo; Sex. Rosc. 154. Verr. II, 15. 30. IV, 115. Cluent. 20. 46. Flacc. 40. Sest. 53. Milo 31. nemini; Verr. I, 50. V, 7. Caecin. 97. neminem; Verr. I, 1. III, 11. Sest. 115. plerique; Cluent. 117. qui; leg. agr. I, 27. quis; div. Caec. 1. Verr. II, 39. IV, 14. V, 57. leg. agr. II, 41. III, 16. Sest. 31. prov. cons. 1. 5. Phil. VII, 21. VIII, 10. numquisnam; Phil. VI, 12. cui; Arch. 3, quem; Catil. IV, 17. Phil. VII, 21. cuipiam; Verr. I, 29. quopiam; Verr. II, 30. quisquam; Verr. I, 29. Piso 55. Phil. I, 25. quemquam; Verr. III. 50. Muren. 18. quoquam; Verr. V, 178. unus quisque; Sex. Rosc. 48. prov. cons. 2. unius cuiusque; dom. 106. uni cuique; Verr. I, 112. Caecin. 52. leg. agr. II, 85. Phil. V, 11. unum quemque; dom. 30. Planc. 2. in unum quemque; Verr. a. pr. 39. uterque; Phil. II, 79. utriusque, ib. I. 29.

6. **vobis (dat.):** a. **nach Verben:** accesserit; Phil. I, 38. adfero; leg. agr. II, 102. adferat; Muren. 1. adempta ... sunt; Verr. V, 175. adsentior; prov. cons. 25. adsignare; leg. agr. III, 12. adversantur; Phil. I, 36. gratias ... agere; ib. III. 25. gratias egero; sen. 1. auferam; Caecin. 9. — canit; leg. agr. II, 68. commendo; Catil. IV, 23. Muren 90. commendat; Catil. IV, 18 (vobis 7 mal). commendavi; dom. 145. commendavit; Quir. 15. commendarunt; leg. agr. II, 100. est commendata; Phil. VII, 27. commendatum etse; dom. 142 (vobis 4 mal). commendata ... esse; Cael. 5. commisisse; Cluent. 155. sit commissa; Cael. 70. commissum ... esse; dom. 142 (vobis 4 mal). comparare; leg. agr. I, 19. concedo; Verr. III, 218. concedunt; Catil. IV, 15. confirmo; Verr. a. pr. 50. leg. agr. II, 103. Catil. IV, 15. confirmare; leg. agr. II, 14. confiteor; Phil. VI, 16. confitebor; Arch. 28. conservatam; Catil. III, 1. Marcell. 2. consulite; Catil. IV, 3. consuluisse; Flacc. 104. — debeo; Phil. VI, 17. debemus; sen. 2. debeamus; ib. demonstro; Tull. 13. demonstrabitur; Verr. II, 15. deserviunt; ib. III, 228. desunt; Catil. IV, 18. dicam; Verr. I, 23. dividi; leg. agr. III, 3. do; Verr. III, 218. dedit; Muren. 18. dedisset; Milo 15. datur; Fr. B, II, 14. esset data; leg. agr. II, 23. datum; Verr. a. pr. 1. datum est; imp. Pomp. 49. dabitur; Flacc. 99. har. resp. 14. dari; leg. agr. II, 15. 79. datum esse; Verr. a. pr. 42. — edam; Fr. B, VII, 3. editae sunt; Cluent. 184. emetur; leg. agr. II, 72. eripiebant; Sulla 49. eripere; leg. agr. II. 19. eripiatur; ib. 85. erepta sit; Verr. I. 22. erepta sunt; ib. V, 175. explicavit; Balb. 17. explicare; Verr. II, 156. explicabuntur; ib. 184. expono; Milo 23. exponam; Verr. a. pr. 16. II, 134. Cluent. 10. 20. 43. Catil. II, 17. III, 3. 13. Phil. I, 1. exponemus; Sex. Rosc. 14. exponere; Verr. I, 42. expromere; ib. III, 53. exstruxerit; Phil. XIV, 33. extorquere; leg. agr. II, 19. — faciam; Verr. I, 122. III, 225. facere; Verr. a. pr. 4. fit; Flacc. 65. facta .. est; sen. 3. f. planum facio. fingite; Verr. III, 23. tulit; leg. agr. II, 83. — gratificari; Cael. 19. — gratias ... habere; Phil. III, 25. — imposuit; Sex. Rosc. 36. Cluent. 164. inferre; Milo 71. ignoscebam; Cael. 25. indicabo; Arch. 28. inducetur; leg. agr. II, 70. iniecturos; Caecin. 4. inluxit; Phil. V, 2. — laborant; Verr. III, 102. largior; Milo 46. [vobis] libet; Verr. II, 70. liceat; Rab. Post. 11. liceret; Sex. Rosc. 148. licebit; Verr. III, 225. licere; Milo 71. — minitantem; Catil. II, 1. minentur; Font. 35. — narrare; dom. 33. nocere; Catil. III, 27. nuntiaretur; Rab. Post. 18. — oblatum; Verr. a. pr. 1. oblatum ... est; imp. Pomp. 49. sit obiectus; Caecin. 5. obligare; Phil. V, 51. obstringite; Cluent. 202. obstrictum; Cael. 80. obtempero; prov. cons. 25. optare;

Piso 46. — ostendit; har. resp 24. ostendere; Verr. II, 164. ostenditur; leg. agr. II, 85. ostentant; ib. 78. — parui; Sest. 145. pariatur; Catil. IV, 1. pariebatur; Sulla 49. patefacio; leg. agr. II, 49. patefecit; har. resp. 24. penderent; leg. agr. II, 98. permittit; Verr. II, 77. persuadere; Cluent. 30. placet; Verr. III, 200. Cluent. 155. placent; Verr. III, 208. placeat; Font. 16. leg. agr. II, 62. placere; Flacc. 104. placuisse; div. Caec. 73. planum faciam; Verr. II, 50. planum faciemus; Verr. a. pr. 56. planum fecero; Verr. I, 156. polliceor; leg. agr. II, 100. 103. Catil. I, 32. II, 29. pollicebor; Quir. 18. ponite ante oculos; leg. agr. II, 53. Phil. XIII, 4. praeberi; Sex. Rosc. 57. praecepit; Phil. VIII, 2. praecipere; Font. 42. praeirent; Milo 3. praestabo; Quir. 24. precarer; Piso 43. probem; Muren. 3. probaremus; Balb. 56. probaro; || probabo ||; leg. agr. III, 2. probaro; Sulla 2. probaturus sim; Milo 11. probare; Sulla 31. probaturum; leg. agr. II, 22. probaretur; Milo 81. promitto; Cael. 77. proponam; Verr. IV, 1. proposui; Font. 17. proposueritis; Cael. 79. proponite; Verr. III, 11. — quaesiverunt; leg. agr. III, 12. quaeratur; ib. 15. — recitassem; Verr. III, 157. recitatur; Cael. 55. recitata est; Verr. IV, 79. recitatae ... sunt; Cluent. 184. reddisset; sen. 8. reddito; Marcell. 1. gratiam referam; Quir. 22. reliquerunt; leg. agr. II, 49. Phil. IV, 13. *vo*bis ... *re*liquerunt; Rabir. 34. relinquetur; leg. agr. II, 82. relinquatur; ib. 26. remitto; Verr. III, 219. remissurum; ib. I, 30. repromitto; Quir. 24. respondebo; div. Caec. 51. restituta est; Sest. 2. retitutam; Catil. III, 1. Marcell. 2. retinere; Font. 43. — satis fecerim; Verr. III, 144. (satis esse facturum); ib. II, 178. satis factum est; ib. 20. serunt; ib. III, 102. solutae sunt; Milo 95 (vobis—vobis). statuatis; Rab. Post. 15. suffringet; Sex. Rosc. 57. est; div. Caec. 50. Tull. 19. imp. Pomp. 68. Phil. IV, 11. 12. sunt; imp. Pomp. 16. fuit; ib. 32. [vobis] .. fuit; Milo 4. fuerunt; Sulla 13. fuisset; Flacc. 103. erit; leg. agr. II, 25. esse; imp. Pomp. 17. 68. Rabir. 15. prov. cons. 2. Phil. VI, 3. XII, 21. (esse); Rab. Post. 45. fore; leg. agr. II, 77. supplicaverunt; Quir. 6. supplicent; Font. 35. supplicare; Quir. 13. — sustulistis; Caecin. 9. tradidit; Flacc. 4. tradiderunt; Sex. Rosc. 29. tradere; imp. Pomp. 12. tradita est; imp. Pomp. 6. traditam; leg. agr. II, 16. tribuo; Sulla 40. tribuit; Phil. VIII, 28. — venditare; har. resp. 48, (veniunt in mentem); Caecin. 55. veniat in mentem; Verr. II, 184. in mentem .. venit; Caecin. 15. in mentem venit; Cluent. 122. in mentem venerit; Sex. Rosc. 58. in mentem venire; Qu. Rosc. 24. venire in mentem; Caecin. 70. versatur ante oculos; Sex. Rosc. 98 videor; div. Caec. 50. Flacc. 50. Sulla 83. prov. cons. 43. videtur; Sex. Rosc. 7. Verr. I, 22. II, 24. III, 155. IV, 47. Font. 16. dom. 105. 127. har. resp. 8. Piso 66. Planc. 83. videmur; Flacc. 20. videmini; Sex. Rosc. 97. videntur; Verr. III, 135. leg. agr. I, 1. Phil. I, 19. 37. videar; Quinct. 25. videatur; Verr. III, 109, Planc. 2. videantur; Verr. IV, 47. Caecin. 77. videbatur; Verr. V, 54. videbantur; Phil. I, 36. viderer; dom. 121. videretur; leg. agr. II, 98. prov. cons. 1. visa est; Caecin. 31. essent visi; Verr. II, 9. videbitur; ib. III, 72. Caecin. 85. Planc. 57. videbuntur; Verr. III, 11. leg. agr. II, 16. videri; Quinct. 54. Verr. III, 26. leg. agr. II, 10. 38. Rabir. 1. esse visum; imp. Pomp. 60.

b. **nach Adjectiven:** accommodatus; leg. agr. II, 14. alienus; Verr. IV, 114. amicus; Phil. VII, 21. amicior; dom. 68. amicissimus; Phil. IV, 16. VI, 1. carus; leg. agr. II, 9. carior; Verr. III, 9. carissimus; ib. 8. luce clarius; ib. II, 186. commodus; leg. agr. II, 99. coniunctus; div. Caec. 34. difficilis; imp. Pomp. 27. dubius; Caecin. 31. externus; Verr. IV, 114. *vobis* ... facilis; Tull. 2. fidelissimus; prov. cons. 5. gratus; Verr. IV, 68. >< leg. agr. II, 21. Balb. 59. Phil. IX, 1. gratior; Milo 81. gravior; Font. 32. honestius; Balb. 64. ignotus; Verr. V, 69. incognitus; sen. 33. inimicissimus; imp. Pomp. 12. integer; Phil. I, 26. V, 2. inutilis; imp. Pomp. 71. iucundus; leg. agr. II, 21. Muren. 61. dom. 59. iustus; Cael. 21. molestus; Sex. Rosc. 82. Arch. 3. notus; Sex. Rosc. 47. Cluent. 141. Muren. 61. notior; Phil. II, 47. V, 13. notissimus; Sulla 72. novus; imp. Pomp. 29. perniciosus; Sex. Rosc. 120. probatas; Balb. 59. supplex; Catil. IV, 18. Planc. 21. (turpe); Balb. 10. turpissimum; imp. Pomp. 12. utilis; leg. agr. II, 19. utilius; Balb. 64.

c. **logisches Subject beim Passiv:** *α.* **Perfect:** audita .. esse; Phil. VI, 1. cognita; Muren. 86. ignorata .. sunt; leg. agr. II, 35. probatam .. esse; Phil. I, 11. probatum; Caecin. 103. probato; Muren. 2. essem ... purgatus; Phil. XIV, 17. purgatum .. esse; dom. 32.

β. **Gerundiv:** audiendum; Verr. III, 80. comprobandam; Phil. XI, 40. est confitendum; Flacc. 58. constituendum est; dom. 2. esse constituendum; Balb. 64. consulendum; har. resp. 54. contemnenda esse; imp. Pomp. 20. est defendenda; imp. Pomp. 14. delenda est; imp. Pomp. 7. dicendum est; Cluent. 183. dubitandum .. sit; imp. Pomp. 19. est ... exspectandus; prov. cons. 17. faciendum; Font. 37. faciendum est; ib. 42. faciendum sit; Catil. III, 29. ferendum; Verr. III, 80. IV, 71. habenda est ratio; imp. Pomp. 17. iudicandum est; Verr. II, 152. Caecin. 23. Catil. IV, 18. laborandum est; Phil. XII, 4. neglegendum est; imp. Pomp. 17. obliviscendum; Scaur. 13. prospiciendum; har. resp. 54. providendum est; Verr. II, 28. esset ... providendum; Font. 34. retinendam; Caecin. 73. retinendos; Font. 42. est statuendum; Verr. III, 199. statuendum ... est; Catil. IV, 6. statuendum est; prov. cons. 46. suscipiendum; imp. Pomp. 11. videndum est; Flacc. 18. erit videndum; Catil. III, 28. vindicandum est; Catil. IV, 6.

7. **vobis (abl.):** a. **nach Adjectiven:** dignissimus; Phil. XI, 24. fretus; imp. Pomp. 58. Planc. 103.

b. **Subject im abl. absol.:** *α.* **Activ:** adiutoribus; Font. 44. Muren. 84. adiuvantibus; Phil. XIII, 29. advocatis; Sex. Rosc. 77. agentibus; Sex. Rosc. 77. arbitris; leg. agr. II, 56. armatis; Milo 101. auctoribus; leg. agr. II, 101. sen. 7. audientibus; Muren. 43. Piso 81. Phil. I, 12. XII, 28. consulibus; Piso 15. deprecantibus; Marcell. 13. disceptantibus; Verr. III, 169. ducibus; Cluent. 82. Piso 16. flagitantibus; leg. agr. III, 16. inspectantibus; Font. 46. imp. Pomp. 33. har. resp. 1. Quir. 14. Rab. Post. 34. Milo 101. Phil. II, 92. interpretibus; Caecin. 54. invitis; prov. cons. 33. Phil. III, 14. invitissimis; prov. cons. 14. iudicibus; Flacc. 95. maerentibus; Milo 36. praesidentibus; ib. 101. principibus; dom. 102. probantibus; har. resp. 17. referentibus; ib. 15. spectantibus; Phil. VI, 13. (testibus); Flacc. 7. videntibus; ib. 101.

β. **Passiv:** oppressis; prov. cons. 3.

c. **mit Präpositionen:** a: accipio; leg. agr. II, 2. 31. Arch. 32. Phil. XIV, 33. contendo; Verr. a. pr. 48. cupio; Qu. Rosc. 143. degenero; Phil. XIII, 30. depello; Catil. II, 3. 15. III, 28. Flacc. 1. Sest. 49. deposco; imp. Pomp. 12. deprecor; Verr. III, 10. V, 2. leg. agr. II, 100. Quir. 7. 16. Planc. 102.

Scaur. 46. differo; Phil. VIII, 32. exspecto; Verr. I, 3. habeo; Quir. 5. Phil. IX, 10. impetro; Sulla 93. metuo; Sex. Rosc. 8. nascor; Quir. 5. persolvo; Planc. 103. (peto); Sex. Rosc. 7 peto; ib. 12. div. Caec. 11. Cluent. 89. leg. agr. III, 2. Rabir. 37. Muren. 29. Flacc. 3. 4. 13. Sulla 71. 72. Arch. 31. Sest. 4. Balb. 17. 19. Planc. 3. 82. Scaur. 21. Phil. I, 15. II, 10. VII, 9. a vo*bis peto;* Rabir. 38. postulo; Sex. Rosc. 6. Verr. III, 221. Cluent. 8. leg. agr. III, 2. Catil. III, 26. IV, 23. Planc. 8. quaero; Quinct. 79. Sex. Rosc. 129. Cluent. 137. Rabir. 38. Flacc. 65. Arch. 3. recupero; Quir. 5. reicio; Sex. Rosc. 153. repeto; Cluent. 202. — liber; leg. agr. II, 35. seiunctus; har. resp. 50. — logisches Subject beim Passiv: absolvi; Verr. II, 180. Milo 70. adfectus sim; Piso 32. audior; Cluent. 63. sum ... auditus; Phil. I, 38. audietur; Sulla 78. audiri; Cael. 25. commendatus; Rabir. 2. erit comprobatum; Verr. II, 142. III, 220. comprobatam .. esse; imp. Pomp. 63. comprobata; Verr. II, 221. concedi; Arch. 4. [condemnetur a vobis]; Rab. Post. 46. conlocatus; Phil. XIII, 12. conservandam; Milo 104. est ... consulendum; imp. Pomp. 6. erat .. conversum; Piso 19. est corruptus; Deiot. 31. damnati esse; Catil. IV, 5. deprehenderetur; Catil. III, 4. deserar; Sex. Rosc. 10. sint .. data; har. resp. 16. existimari; Phil. VI, 9. exspulsum; Milo 104. impositam; Phil. VI, 2. inducitur; Cael. 58. infirmari; Sex. Rosc. 122. esset invitatus; Verr. IV, 25. est ... iudicatus; Phil. VII, 10. iugulari; Milo 31. laudatus, ... laudandus est; Phil. II, 13. praepositus est; imp. Pomp. 44. productus; Cael. 19. prolata esse; Sulla 12. esse propositum; Flacc. 106. pugnari; Sex. Rosc. 120. recognosci; Phil. VI, 15. repudiari; Phil. VI, 3. esset ... repudianda; Balb. 7. spectari; Verr. IV, 13. tribui; Arch. 4. vindicari; Sex. Rosc. 122.

cum: ago; Verr. I, 23. Phil. XII, 4. XIV, 33. certo; Catil. IV, 15. communico; Verr. V, 125. Muren. 2. coniungo; Catil. IV, 15. gero; Arch. 28. habeo; Verr. II, 77. recordor; Muren. 55. Cael. 43. Phil. II, 1. sentio; prov. cons. 25. sto; Sest. 120. — commune; Verr. I, 19. Rabir. 4. Phil. VII, 19. pariter; ib. I, 24. simul; Font. 33. una; leg. agr. II, 49. — zum Satz: Verr. II, 76. Rabir. 35. Catil. IV, 3. 11. Sulla 13. 87. Planc. 96. Marcell. 10.

de: agitur; Verr. IV, 26. cogito; Catil. IV, 1. conticesco; Phil. XIV, 33. expeto; Piso 46. iudico; Verr. a. pr. 47. ><. Flacc. 99. loquor; Flacc. 65. opinor; Piso 45. praedico; Verr. V, 113. leg. agr. II, 84. timeo; Sest. 95. — existimatio; Font. 28. iudex; Verr. II, 77. iudicium; Flacc. 65. opinio; Verr. a. pr. 42. III, 59. V, 177. (opinio); ib. 183.

ex: audio; Sex. Rosc. 104. Piso 36. orior; Rab. Post. 15. quaero; imp. Pomp. 59. — aliqui; Cael. 7. complures; Verr. I, 15.

in: glorior; Ligar. 20. pono; Cluent. 200. remaneo; Verr. a. pr. 3. sita est; Muren. 83. sum; Verr. IV, 25. (fore); Catil. I, 32. — Lücke: * nec vobis magis quam in reliquis; Ligar. 28.

prae: fertis; Phil. IV, 11. tulistis; leg. agr. II, 4.

pro: audeo; Milo 82. excubo; Phil. VI, 18. ico; har. resp. 45. occupo; Font. 46. relinquo; Sest. 49. sentio; Rab. Post. 15. tendo; Font. 48. vigilo; Phil. VI, 18.

B. **Verbindungen:** I **mit Substantiven:** te uno amico tecti; dom. 49. *a* te || te || imperatore ... adlatus est; Piso 44. ante te praetorem; Verr. II, 46. III, 27. 101. quintus annus cum in te praetorem incidisset; ib. II, 139. ut crimina conlecta in unum reum [te] esse videantur; ib. 147.

II. **mit andern Pronomina und Adjectiven:** 1. **idem:** tu idem: ... probaris; Verr. III, 173. dixisti; imp. Pomp. 52. putasti; Scaur. 24. es; Marcell. 11. fer; Ligar. 30. idem tu ... repudiasti; Piso 64. idemque tu ... fuisti; sen. 17. expulisses; Vatin. 22. percussisti; Piso 84. — te eodem auctore; Planc. 75. eodem audiente et disceptante te; Deiot. 6. — vos idem addidistis; sen. 27. sedistis; Rab. Post. 10. potestis; Milo 46. vos eidem ... putabatis; prov. cons. 43. idem vos ... revocabatis; ib. 13. — vos eosdem existimaturos; leg. agr. II, 2. futuros; Planc. 104. apud eosdem vos; Balb. 4. — isdem vobis adsentior; prov. cons. 25. — vobis isdem .. patronis; Cluent. 163.

2. **ipse:** tu ipse praedicas; Quinct. 47. statuisti; ib. 76. fecisti; div. Caec. 31. vide, ... tu te conlige et considera; ib. 37. circumsessus paene incenderere: Verr. I, 85. sustulisti; ib. 154. quid sedes? quid moraris? ib. II, 191. statueras; ib. III, 101. fecisti, ib. 169. habes; ib. 197. locutus es; ib. V, 165. statue; Tull. 53. dedisti; Catil. I, 19. servas; Muren. 76. tu [ipse] .. appellas; Flacc. 23. (fecisti); ib. 86. poteras; dom. 51. potuisti; ib. 77. abiecisti; Piso 74. pronuntiavisti; ib. 97. servaras; Planc. 13. ad quem cum di ... omnia ornamenta congessissent, tum tu ipse plurima; Deiot. 12. beatiores illi ... quam tu ipse; Ligar. 31. tu igitur ipse de te? Phil. XIV, 13. — te ipsum .. volo audire; Quinct. 79. accuso Sex. Rosc. 94. ulciscantur; div. Caec. 22. (esse); ib. 58. edixisse; Verr. I, 118. habebo; Caecin. 48. perspicere; ib. 64. | esse exiturum; Catil. I, 9. flectet, .. leniet, .. mitigabit; Muren. 65. esse; nulla 90. vocari; har. resp. 36. vicisti; Marcell. 12. loqui; Ligar. 38. pudet; Phil. II, 76. tulisse; ib. 110. moneo; ib. VII, 27. factum .. putant leniorem; ib. XII, 18. te ipsam .. se habere; Cael. 50. — ad te ipsum venit; Quinct. 38. ad ipsum te pertineret; Piso 48. ad te ipsum referre; Deiot. 7. ad te ipsum ... misit; Phil. XIV, 23. — apud ipsum te ... reprehendere; Ligar. 23. dicerent; Deiot. 8. — in te ipsum esse conversam; dom. 126. quaestio flagitaretur; Vatin. 26. incubuerunt; Planc. 17. — tibi ipsi .. pereundum fuisset; Verr. I, 157. esse numeratum; ib. II, 26. tibi .. necesse sit ipsi; ib. 149. fugienda sunt; ib. III, 4. probata esse; Font. 2. redditurum; Planc. 48. gratum esse; ib. 73. probasset; Milo 68. providenda est; Marcell. 21. — te ipso .. teste; Verr. I, 83. in re ... tam abs te ipso pervolgata; Verr. II, 104. a te ipso instituta; dom. 14. desperatum .. relictum; Piso 99. depositis; Phil. I, 31. a te ipsa compertam; Cael. 68. de te ipso .. quaero; Rabir. 20. ><. rogaro; Vatin. 10. rogabo; ib. 13. ex te ipsa requiro; Cael. 50. pro te ipso; Sest. 33. — vos ipsi ... vocatis; Rabir. 20. iudicabitis; Flacc. 6. vos, vos .. ipsi [...] restitistis; Rab. Post. 13. — apud vos ipsos; Sex. Rosc. 120. — a vobis .. ipsis .. impetrari; Cluent. 142.

3. **omnes:** s. **omnis,** B, I, vos, vestrum, vobis (B. III. S. 466, b).

4. **singuli:** ad vos esset sigulos ... perventurum; leg. agr. II, 85. vobis ... singulis et egi et agam gratias; sen. 30.

5. **solus:** quod ... solus tu inventus es; Sex. Rosc. 87. tu .. solus ... delectaris; Verr. IV, 98. tu solus prohibitus et ... proterritus; Caecin. 37. tu solus (fecisses); Caecin. 62. tu es solus; Phil. II, 70. — te unum solum ... venisse; Piso 96. —

tibi soli viveres; Marcell. 25. tibi soli natus esses; ib. — abs te solo remissum est; Verr. IV, 20. se ... a te solo .. esse contemptum; ib. 43. — soli vos potestis; Cluent. 200. vos soli .. putabatis; Piso 30. vos soli ignoratis; Milo 33. — vos solos et consuli et scire; dom. 33. — a vobis .. solis contemptus (ordo) est; Verr. IV, 26.

6. **universi:** vos universi ... possitis; leg. agr. II, 50. possideretis; ib. 85. (fuistis); Rabir. 32. conclamastis; Phil. VI, 2. — vos universos ... vituperaturi; leg. agr. II, 6. vidisse; ib. 103. colere debeo; sen. 30.

7. **unus:** tu unus ... negas; dom. 85. prohibuisti; Phil. II, 52. inventus es; ib. 85. unus tu ... habes; Flacc. 71. fuisti; Piso 86. putares; Vatin. 17. — te .. unum ... fuisse; div. Caec. 52. te unum solum ... venisse; Piso 96. te unum; intueor; Deiot. 5. posse; Phil. I, 33. ad te unum ... spectat; Deiot. 5. confero .. in te unum; har. resp. 35. praeter unum te; Verr. V, 121. Vatin. 17. propter unum te; Catil. I, 18. — tibi uni parcam; Verr. V, 105. fuit; Catil I, 18. sunt excitanda; Marcell. 23. parum; ib. 21. peteres; Phil. II, 86. est; ib. 96. — ab uno te .. victus; Piso 27.

III. **mit Affix:** tute dicis; Sex. Rosc. 76. arguis; ib. 94. fecisti; div. Caec. 27. condemnere; ib. 31. scribis; Verr. I, 80. scripsisti; ib. 84. fatebere; ib. II, 137. confiterere || profiterere || ac dictitares? ib. III, 141. coeperis; ib. V, 19. fuisses; Rabir. 25. noris; Muren. 77. constitueris; Sulla 46. legasti; Sest. 33. indicasti; Piso 91. solebas; Phil. II, 5. — vosmet .. recordamini; Cael. 43.

IV. **mit Affix und Pronomen:** tute ipse ... repudiabas; Verr. I, 112. confiteris; dom. 26. — vosmet ipsi reiceritis; Verr. I, 22. considerate; ib. III, 29. sustulistis; Caecin. 9. meministis atque vidistis; Catil. III, 24. recordamini; Muren. 50. statuatis; Flacc. 65. describatis; ib. praefuistis; dom. 142. vosmet ... existimatis et facitis ipsi; prov. cons. 23. — vosmet ipsos ... audire; Verr. IV, 132. consolari; leg. agr. II, 77. deludi; ib. 79. contra vosmet ipsos facere; Sex. Rosc. 104. in vosmet ipsos recidere; ib. 79. per vosmet ipsos; imp. Pomp. 64. — vobismet ipsis ... constituere; Caecin. 40. debeamus; Quir. 5. consulere; dom. 45. gratum et iucundum ... esse; ib. 147. — a vobismet ipsis emptos; leg. agr. II, 98. de vobismet ipsis (tabella); Flacc. 99.

tuba, Trompete: I. mitto: ille arma misit, cornua, tubas; Sulla 17.

praemitto: cum tubas, ... cum aquilam illam argenteam ... scirem esse praemissam; Catil. II, 13.

II. sonus: eius modi res ... obstrepi ... videntur .. tubarum sono; Marcell. 9.

tueor, beschützen, bewahren, behaupten: alqm: perfacile .. sese Sicilia iam tuebatur; Verr. V, 8. cum homines se ... innocentia tuebantur; Cluent. 95. senatores, qui se facile tuentur; ib. 152. cum privati parietum se praesidio, non legum tuerentur; Quir. 14. quem res publica tuebatur; dom. 46. comprehendere multos amicitia, tueri obsequio; Cael. 13. ego eum non tuear, quem ..? Planc. 93. domesticis me parietibus vix tueor; Phil. XII, 24.

alqd: ne ... vobis turpissimum sit, id quod accepistis, tueri ... non posse; imp. Pomp. 12. ut ea, quae gessi in consulatu, privatus tuear atque ornem; Catil. III, 29. id se pro dignitate hominis ... tueri solere; dom. 19. cur ea, quae mutare non possemus, convellere malumus quam tueri? Balb. 61. haec habet proposita, haec tueri volt; Phil. X, 23.

aedem: aedem Castoris ... habuit tuendam; Verr. I, 130.

amicitias: ut ... amicitias ... tuear; sen. 23. omnis amicitias tuendas semper putavi summa religione et fide; Fr. E, 2.

amplitudinem: potes domesticae laudis amplitudinem .. tueri; Verr. IV, 80.

arationes: cum ... eas (arationes) .. magna impensa magnoque instrumento tueretur; Verr. III, 53.

auctoritatem: tuebatur auctoritatem summi viri; Piso 28.

beneficium: ſ. **beneficium,** II, 1. tueor (5 St.) B. I, S. 412, a.

Bithyniam: ut ... Bithyniam tueretur; Muren. 33.

causam: qui tantam rei publicae causam ... consilio suo tueretur; Piso 19.

clientelam: tu ... unius tenuissimi Siculi clientelam tueri potes? Verr. IV, 90.

comites: comites .. Antonii ... num quis est qui tuendos putet; Phil. XI, 37.

commoda: ſ. libertatem; Sest. 137.

consulatum: tuendi consulatus (cogitatio versatur in animo meo); leg. agr. II, 5.

copias: nunc exiguas (copias) vix tueri potest; Deiot. 22.

corpus: ſ. vitam; Phil. XIII, 6. — dignitatem: ſ. **dignitas,** II, 1. tueor (7 St.) B. II, S. 114, b.

domum: quam (domum) ipse privato iure tueretur; har. resp. 16. quam (domum) nunc male tuetur; Phil. II, 62.

factum: ut meum factum semper omnes praestare tuerique deberent; Sest. 38.

fanum: quod (fanum) cum Deiotarus religione sua castissime tueretur; har. resp. 29.

filium: qui vel minus honestum (filium) et alienum tueri ... possit; Planc. 32.

finis: quibus (copiis) finis suos ab excursionibus et latrociniis tueretur; Deiot. 22.

fortunas: ſ. vitam; Phil. XIII, 6. — gloriam: ſ. laudem.

Graeciam: tuetur Graeciam; Phil. X, 14. ſ. Macedoniam; ib. 26.

homines: ſ. alqm; Cluent. 95.

hospitia: quae (hospitia) ... non minore labore tueor; Catil. IV, 23.

Illyricum: ſ. Macedoniam; Phil. X, 26. — imperium: ſ. urbem; dom. 43. — indicia: ſ. memoriam.

innocentiam: Salus ipsa virorum fortium innocentiam tueri non potest; Font. 21.

iudicia: patres conscriptos iudicia male ... tueri; Verr. a. pr. 44.

ius: ut suum ius tueretur; Ligar. 18.

latitudinem: qui latitudinem possessionum tueri ... possint; leg. agr. II, 68.

laudem: qui laudem gloriamque P. Africani tuendam .. suscepit; Verr. IV, 82.

legem: se tueri || sentire, al. || legem; prov. cons. 36.

libertatem: plebis libertatem et commoda tueri ... voluerunt; Sest. 137. C. Curionem ... libertate communi tuenda maxime liberum ... delere voluisti; Vatin. 24.

locum: ſ. nobilitatem.

Macedoniam: hanc Macedoniam ... nomine ipso populi Romani tuebamur; prov. cons. 5. uti .. Q. Caepio Brutus pro consule provinciam Macedoniam, Illyricum cunctamque Graeciam tueatur; Phil. X, 26.

maiestatem: per se ipsum senatum ... tueri facile maiestatem suam; Sess. 12.

membra: quae (membra) tuenda ... sunt; Sest. 98.

memoriam, monumenta: quisnam ... tuebitur P. Scipionis memoriam mortui, quis monumenta atque indicia virtutis? Verr. IV, 80.
munus: unde scriba tuus hoc tuum munus ac beneficium tueretur; Verr. III, 187. animo consulem esse oportet, ... toto denique munere consulatus omni officio tuendo; Piso 23. ſ. nomen.
nobilitatem: nobilitatem illam inter suos locumque a maioribus traditum sic tuetur, ut ..; Cluent. 196.
nomen: nec nomen illud poterat nec munus tueri; Rab. Post. 28.
obsides: quos (obsides) ut ... tueri ... possimus; div. Caec. 72.
personam: quam magnum est personam in re publica tueri principis! Phil. VIII, 29.
praedia: tot praedia ... filio suo ... tuenda tradiderat? Sex. Rosc. 43.
provinciam: quam (provinciam) tueri ... difficile esset; Verr. V, 38. ad ipsas provincias tuendas; imp. Pomp. 14. ſ. Macedoniam; Phil. X, 26.
publicanos: quos (publicanos) ... non splendor tueri potuit; prov. cons. 11.
pueritiam: quis est .. qui tueri possit liberum nostrorum pueritiam? Verr. I, 153.
religionem: quae (aedilitas) maxime hanc tueri religionem solet; har. resp. 27.
rem: ut quisque eis rebus tuendis [..] praefuerat; Verr. IV, 140. ut nulla res tanta sit ... quam ille non ... integritate tueri ... possit; imp. Pomp. 59. ſ. vitam; Phil. XIII, 6. urbem; Phil. XII, 24.
rem publicam: ad eam rem publicam tuendam adgressi; Sest. 141. semper illius ... praesentem in re publica tuenda curam ... fama celebrabit; Phil. IX, 10.
sacra:: sacra populus Romanus ... tuetur; Verr. V, 187.
salutem: cuius ego salutem non secus ac meam tueri debeo; Planc. 8. mene non potuisse Milonis salutem tueri? Milo 102.
senatores: ſ. alqm; Cluent. 152.
senectutem: cuius senectutem tueri ... debebat; Deiot. 2.
Siciliam: ſ. alqm; Verr. V, 8.
Siculos: Siculos tueri ac retinere voluerunt; Verr. III, 14.
simulacrum: quod (simulacrum) C. Caesar solus tuetur; Rab. Post. 41.
tribunatum: quem (tribunatum) aequitate humana tueri non potest; dom. 2.
veteranos: ego .. veteranos tueri debeo; Phil. XI, 37. veteranos ... tueri ... debeo; ib.
vitam: cum ... vitam suam tueretur; sen. 4. quam (vitam) ipsa aeternitas semper tuebitur; Marcell. 28. tuere || tu vero, al. || ita vitam corpusque, ita fortunas, ita rem familiarem, ut ..; Phil. XIII, 6.
urbem: mihi totam urbem tuendam esse commissam; Verr. V, 36. qui hanc urbem atque imperium tuentur; dom. 143. urbem et res urbanas ... tuebimur; Phil. VII, 24.

tugurium, Hütte: tugurium ut iam videatur esse illa villa; Sest. 13.

tum, dann, damals, ferner, bald: A. **einmal**: I. **allein**: 1. **bei Verben**: abicio: quam (togam) omnes praetores aedilesque tum abiecerant; sen. 12.
absolvo: tum illum absolverunt; Cluent. 105.
absum: qui tum afuerunt; dom. 10.
accidit: quod tum accidit; Phil. I, 14.
accipio: ille etiam grave tum volnus accepit; Catil. IV, 13. ut intellegat quantum a me beneficium tum acceperit; Phil. II, 7.
adduco: hic tum C. Fabricius ... frequentis eos ad me domum adduxit; Cluent. 49. hic tum Fabricius ... adduxit; ib. 56.
adeo: adiit tum periculum; Sest. 62.
adhibeo: ſ. do; Verr. IV, 67.
adsentior: cui tum est senatus adsensus; Planc. 37.
adsum: qui aderant tum Quinctio; Quinct. 30. qui tum aderant; Verr. a. pr. 19. V, 163. atque etiam casu tum ... Staienus ipse non aderat; Cluent. 74. qui tum adfuerunt; Planc. 89. qui tum adfuerint Cornelio; Fr. B, VI, 44.
ago: praetereo quid tum sit actum; Verr. V, 38. quae (causa) tum agebatur; Cluent. 142. quae tibi tum gratiae sunt a me actae! Flacc. 102. quae (res) tum agerentur; Arch. 28. quod si tum nihil est actum; dom. 124. tum conventus ille ... gratias egit; Sest. 9. umeris gestum agebant [tum] temporis .. causa; Rab. Post. 36. qui tum nihil egit aliud; Ligar. 36. tum tu quid egisses? Phil. II, 88.
appello: tum appellat; Cluent. 72. a quo (teste) tum appellatus nusquam est; Rab. Post. 11.
ascribo: Heracliaene esse tum ascriptum negabis? Arch. 8.
audeo: quis tum auderet dicere ..? Cluent. 80.
audio: tum iste excitatus audit rem omnem; Verr. V, 94. quis te tum audiret illorum aut quid diceres? Planc. 44.
aufero: quod tum abstulit; Qu. Rosc. 53. tum iste ab equite Romano ... eculeos argenteos nobilis ... aufert; Verr. IV, 42.
cano: non haec .. a me tum ... canebantur? Sest. 47.
capio: qui tum arma pro communi libertate ceperunt; Rabir. 27. tu tum ... nuntios cepisti; Flacc. 102.
cedo: tum nonne cesserunt (arma)? Phil. II, 20.
ceno: qui tum casu apud Domitium cenabat; Deiot. 32.
claudo: qui (portus) tum ... clausus fuisset; Verr. IV, 116.
coepi: tum illos coepisse praetori dicere ..; Verr. IV, 32. tum pro se quisque ... docere .. coepit; ib. 139. tum ab Staieno ... auxilium ... petere coepit; Cluent. 57.
cognosco: tum alias quoque suas palmas cognoscet; Sex. Rosc. 84. ſ. pateo.
commendo: qui mihi tum illam causam commendabant; Cluent. 50.
committo: quae tum ... commissa non sunt; Verr. IV, 116. ut mihi illum honorem tum non solum datum, sed etiam creditum et commissum putarem; ib. V, 35.
commoveo: his tum rebus commotus ... descendi; Muren. 52.
compleo: meministis tum .. corporibus civium Tiberim compleri, cloacas refarciri, e foro spongiis effingi sanguinem; Sest. 77.
comprobo: quae tum contra me ... comprobaverunt; Sest. 38.
concedo: tum egomet tibi ... concedam; Muren. 68.
concido: si tum illorum impiorum ferro ... concidissem; Planc. 90.
concurso: qui tum armati ... concursabant; Sex. Rosc. 81.
confirmo: ſ. ostendo.
conflo: quibus ipsis periculum tum conflari putabatur; Sulla 13.
coniungo: si tum se cum Catilina ... coniunxerat; Sulla 52.
conligo: tum ... aratores reliquos non conligebant; Verr. III, 125.

conor: quia tum Cn. Dolabella in eum ... animadvertere ... conatus est; Verr. I, 88.
consecro: f. do; Verr. IV, 67.
constituo: f. promulgo.
consto: datam (pecuniam) .. esse tum ... facile constabat; Verr. I, 101. tum nimis inter omnis constabat; Phil. II, 106.
convenio: qui tum in Capitolium convenerat; dom. 15.
credo: non est .. tum Alexandrinis testibus creditum; Rab. Post. 34. f. committo; Verr. V, 35.
cupio: qui tum ... vexare cupiebant; Sest. 11.
decerno: in quos tum consules designatos idem illud senatus decreverat; Cluent. 137.
dedo: ego vero neque me tum desertum puto, sed paene deditum; dom. 30.
defendo: qui tum ... salutem rei publicae defenderunt; Rabir. 27. quibus auctoribus ... omnium tum salus esset ... defensa; Flacc. 2. vitam .. tum suam ... defendit; Sest. 76.
defero: delatum [tum] est ad vos; dom. 140.
demonstro: id quod ipsius tabulis tum est demonstratum; Cluent. 40. haec tum agente Quinctio ... demonstrata sunt; ib. 108.
depoposco: tum tuus pater ... provinciam depoposcit; Sulla 52.
deprecor: tum deprecabitur a vobis; Verr. V, 2.
deprehendo: tum est illa ... scelerata ... sica deprehensa; hae. resp. 49.
desero: f. dedo.
desidero: id quod omnes tum desiderabant; Verr. I, 75.
designo: f. decerno. soleo; Verr. III, 45.
desum: scio enim tum non mihi vestrum studium ... defuisse; Sest. 43.
deterreo: ibi tum vir optimus Sex. Naevius hominem ... deterret ne auctionetur; Quinct. 16.
dico: f. do; Verr. IV, 67.
dico: qui tum dixit; Quinct. 34. tum mihi Roscius et alia multa ... dixit; ib. 78. tum illa (mulier) ... dixit; div. Caec. 55. hoc tum dixit; Verr. I, 71. hoc tum de sella vir optimus dixit; ib. 124. tum iste homo innocens ... dicit; ib. III, 136. tum iste ... dicit; ib. V, 106. num quis est igitur qui tum dicat in campum aspirasse Sullam? Sulla 52. tum ... dicere; har. resp. 48. tum princeps rogatus sententiam L. Cotta dixit; Sest. 73. qui tum lacrimas meas gratas esse dicebas; Planc. 77.
dictito: quod tum Sassia dictitavit; Cluent. 183.
dimitto: [tum Naevius] pueros ... dimittit; Quinct. 25.
discedo: ita tum disceditur, ut ..; Quinct. 29. tum discedunt; Verr. I, 138.
do: si Alfenus ... tibi tum satis daret; Quinct. 83. tum se ... dare, donare, dicare, consecrare, ... adhibere; Verr. IV, 67. tum iste ... dat ... negotium; ib. 100. ipse ... tum se .. in conspectum nautis paulisper dedit; ib. V, 86. tum contra te dedit arma hic ordo consulibus; Phil. II, 53. f. committo; Verr. V, 35.
doceo: tum eum docet Heraclius non posse eo die sortiri; Verr. II, 37.
dono: f. do; Verr. IV, 67.
edo: si tum ... animum ... edidisset; Sest. 83.
educo: quem (medicum) tecum tum || tu || eduxeras; Piso 83.
effingo; f. compleo. — eicio: f. explodo.
eludo: f. impello.
erumpo: [tum] || cum, al. || erupit e senatu; Muren. 51.

evolo: qua e poena si tum ... evolarunt; prov. cons. 14.
exardesco: quamquam tum ... tempus illud exarserat; Rab. Post. 13.
excido: discessu tum meo ... gladii de manibus .. exciderunt; Piso 21.
existimo: bono te animo tum ... populus Romanus ... dicere existimavit; imp. Pomp. 56.
explodo: quod tum explosum et eiectum est; Cluent. 86.
exsto: quod (testamentum) tum non exstaret; Verr. I, 115. qui tum animus L. Flacci ... exstitit; Flacc. 103.
facio; quae (caedes) tum factae sunt; Sex. Rosc. 94. erant enim tum censores legibus facti; Verr. II, 138. hoc tum iudicio facto et Oppianico ... condemnato; Cluent. 56. quid tum fecerint; Rabir. 31.
fero: graviter tum et acerbe homines ferebant; Verr. I, 152.
floreo: iure tum florebat populi Romani nomen; div. Caec. 69.
fugio: tum mortemne fugiebam? Sest. 47. sciasne tum fugisse Memmium? Vatin. 34.
gemo: quis tum non gemuit? Milo 16.
gero: quae (bella) tum ... a populo Romano gerebantur; Font. 13. quibuscum tum bellum gerebamus; imp. Pomp. 9. qui tum populo mos gestus est; Cluent. 90. quod (bellum) tum populus Romanus ... gerebat; Muren. 12. tum ... II viratum gerebat; Sest. 19.
gratulor: si mihi tum essent omnes gratulati; Planc. 66.
guberno: qui tum rem publicam gubernabant; har. resp. 41.
habeo: qui tum illud iudicium habebant; Verr. II, 71. [is qui tum magistratum Syracusis habebat]; ib. IV, 137. ut tum habebatur; Cluent. 11. tum ... habuit regalem potestatem; har. resp. 54. quem (exercitum) tum secum habebat; Sest. 11. tum habuisti quasdam formidines; Fr. B, XV, v, 2.
habito: qui tum apud Lucceium habitabat; Cael. 51.
ico: f. renovo.
impello: qui tum est impulsus, inductus, elusus; Phil. II, 79.
impero: tum iste magna voce .. imperat; Verr. III, 55.
impono: quam (personam) mihi tum tempus ... imposuit; Sulla 8.
incendo: vos .. animum meum tum ... incendistis; Sulla 40.
indico: quod si tum indicatum non esset; Cluent. 201.
induco: f. impello.
infligo: tum illud ... tibi volnus inflictum est; Phil. II, 52.
ingemisco: quis tum non ingemuit? Vatin. 31.
inicio: hic tum iniectus est hominibus scrupulus; Cluent. 76. in hanc flammam recentem tum C. Iunium [...] esse iniectum; ib. 79.
inligo: tum illa ... ita scite in aureis poculis inligabat, ... ut ..; Verr. IV, 54.
inquam: tum iste clare ... inquit; Verr. III, 69. tum quidam, quasi qui omnia sciret: „quid? tu nescis" inquit ..? Planc. 65.
intellego: tum illi intellexerunt; Verr. V, 56. tum intellegetis qua religione dicant; Flacc. 10. tum intelleges quantum ... intersit; Phil. II, 115.
intereo: tum ... fructus annuus interibat; Verr. III, 125.
interimo: quem qui tum interemisset; Milo 39.
intersum: qui tum in Sicilia negotiis Dionis interfuissent; Verr. I, 28.

intueor: quos enim ego tum alios animo intuebar? Planc. 101.
invenio: quem nemo praeter Cotylam *tum* inventus sit qui defenderet; Phil. V, 6.
invideo: nemo tum novitati invidebat; Phil. IX, 4.
iubeo: tum ... classem ... inflammari .. iussit; Verr. V, 91.
iudico: quid tum esse existimas iudicatum? Cluent. 112. qui tum rem illam iudicabant; Muren. 58.
licet: cui tum liceret docere ..? Cluent. 80.
loquor: ut homines tum loquebantur; Cluent. 84.
mitto: tum iste continuo mittit homines certos Melitam; Verr. IV, 39. tum mittit, ... ut ..; ib. 66.
moveo: sin ille tum motus est; Flacc. 58.
navigo: qui ... tum non navigarit et ... remanserit; Verr. V, 111.
nego: tum ille || tum || ... negavit; Verr. I, 66. tum iste negat; ib. III, 137. negavisti tum te inspicere velle; Deiot. 19.
nomino: quem tum ... in lapidatione illa nominabant? dom. 14.
obsideo: tum ille ... obsessus est ipse domi; har. resp. 49.
obsigno: quas (tabulas) tum obsignatas esse dixit; Cluent. 184.
obtineo: qui tum quaestor Macedoniam obtinebat; Vatin. 25. Africam tum prator ille obtinebat; Cael. 10. suam enim quisque domum tum obtinebat; Phil. II, 48.
occupo: quae (tenebrae) totam rem publicam tum occuparant; Verr. III, 177.
offero: cuius .. fortunae studia tum laudi ... tuae se non obtulerunt? Phil. I, 30. quis tum nobis ... obtulit hunc divinum adulescentem deus? ib. V, 43.
ostendo: tum iste ... ostendit et confirmavit; Verr. II, 90. tum ostendi tabellas Lentulo et quaesivi cognosceretne signum; Catil. III, 10.
parco: cum ... sibi tum non pepercisset; Cluent. 168.
pario: tum ... consulatus vobis pariebatur; Sulla 49.
pateo; nulla tum patebat, nulla erat cognita coniuratio; Sulla 81.
pecco: nemo enim ita tum peccabat, ut ..; Verr. II, 191.
pereo: tibi ipsi tum pereundum fuisset; Verr. I, 157.
perterreo: illi autem alio || aliquo || tum timore perterriti ... nolebant; Sest. 40.
pertimesco: hic tum Oppianicus ... pertimuit; Cluent. 73.
pervenio: ad eam columnam ... tum ... pervenerat; Cluent. 39.
peto: cur non item ut tum || cum || decreto et palam regionem illam petierunt? leg. agr. II. 44. qui tum praeturam petebat; Sulla 42. qui tum consulatum petebat; sen. 37. Quir. 6.
plaudo: nisi forte Accio tum plaudi ... putabatis; Phil. I, 36.
polliceor: tum ... pollicetur; Cluent. 71. nihil tibi ego tum ... pollicebar; Planc. 101.
possideo: qui tum possideat; Caecin. 90.
possum: qui tum .. poterant ... plurimum; Quinct. 69. tum se deprehensum negare non potuisse; Verr. IV, 29. quis tum posset arguere ..? Cluent. 80. qui enim poterat tum in gratiam redire cum Oppianico Cluentius? ib. 86. si tibi tum ... omnia in mentem venire potuissent; dom. 129. aequo animo tum ... in hac urbe esse posset? Sest. 63.
postulo: Nicostratum eundem illum tum sine causa in quaestionem postulavit; Cluent. 181.
precor: quae tum homines precabantur; Sest. 72.
profero: tum illam ... audaciam protuli; Quinct. 88. qui (codex) tum interlitus proferebatur; Cluent. 91.
proficiscor: tum isti ... una proficiscuntur; Verr. II, 62. tum ... profecti sunt; ib. IV, 108.
promitto, promulgo: quae tum promulgasti, constituisti, promisisti, vendidisti; dom. 24.
pugno: tum qui contra vos ... pugnabant; Sulla 49.
puto: quem tum ille demens laedere se putabat edictis! Phil. XIII, 19. ſ. conflo.
quaero: C. Caesarem ... tum quaesisse quaedam; Vatin. 38. consulem ego tum quaerebam; Piso 19. ſ. ostendo; Catil. III, 10.
recito: quae (munera) tum ex tabulis Oppianici recitantur; Cluent. 34.
redigo: quod tum redactum esset; Qu. Rosc. 53.
refarcio: ſ. compleo.
refero: *tum* ... ad senatum ... rettulit senatusque ... censuit; Sest. 26.
remaneo: ſ. navigo.
renovo: tum est cum Gaditanis foedus vel renovatum vel ictum; Balb. 34.
reperio: nihil tum nisi quod erat notum ... reperiebatur; Phil. I, 2.
repudio: qua tum superbia ... civium lacrimas repudiavit! Sest. 26.
retineo: retinebatur hoc tum nescio quo modo; Verr. III, 94.
revertor: illi tum inanes ad Antiochum revertuntur; Verr. IV, 65. tum ... Romam armati reverterunt; Fr. B, VI, 25.
scribo: id non modo tum scripserunt, verum etiam ... tradiderunt; Verr. IV, 145.
sedo: tum ... pugna [...] sedatur; Catil. III, 6.
sentio: quibus (lacrimis) ego tum vos .. moveri sentiebam; Milo 34.
soleo: quanti (conventus) ad Cn. Pompeium tum consulem designatum ... fieri soliti sint; Verr. III, 45.
spolio: sese .. tum scire spoliatum esse fanum; Verr. I. 52.
statuo: statui egomet mihi tum modum; Verr. V, 163.
sto: qui tum ... stetissent; Cluent. 78.
subicio: quae causa tum subiciebatur ab ipso? Verr. V, 146.
sum: qui tum erat in provincia; Quinct. 28. si tum par tibi ius cum Alfeno fuisse non putas; ib. 71. erat tum multitudo sicariorum; Sex. Rosc. 93. quae tum studia hominum, qui concursus futuri sint; div. Caec. 42. fuisse tum || tamen || non nullos qui ..; Verr. a. pr. 23. quod tribuni plebis tum erunt; ib. 30. erit tum consul Hortensius; ib. 37. erat tum dissensio civium; ib. I, 34. tum aequabiliter omnes erant; ib. 56. hunc sermonem tum esse audiebamus; ib. 59. qui tum accensus C. Neroni fuit; ib. 71. qui tum in Asia tribunus militum fuit; ib. si hoc tum fuisset edictum; ib. 125. tum nemo molestus Dioni fuerat; ib. II, 21. qui tum in Macedonia fuit; ib. 24. tum || dum, tunc || participes praedae fuisse; ib. 45. qui quam tibi amicus ... tum fuerit, quam diu tecum in provincia fuit; ib. 58. adhibitis omnibus Marcellis, qui tum erant; ib. 122. qui tum magister erat eius societatis; ib. 173. qui casu tum Romae fuit; ib. III, 18. casu scribae tum duo magistri fuerunt cum Vettio; ib. 168. huius .. insania ... mihi tum molesta sane fuit; ib. IV, 148. tum ut quisque in fuga postremus, ita in periculo princeps erat; ib. V,

90. iam hoc quis tum fuit Syracusis quin audierit? ib. 120. qui casu tum Messanae fuerunt; ib. 158. qui tum in Sicilia erat; ib. 168. quasi tu Gavio tum fueris infestus; ib. 169. nam ibi tum erat; Tull. 20. quorum ea vicinitate tum illa bona atque honesta copia praesto fuit; ib. 22. reperietis || scietis || fuisse tum M. Cornutum; Font. 43. quasi ... tum quisquam fuerit qui ..; Caecin. 16. ubi tum esset; ib. 90. quae (Dinaea) tum ei mulieri socrus erat; Cluent. 33. quam clara (caedes) tum recenti re fuit, quam omnium sermone celebrata? ib. 36. qui tum erat IIIvir; ib. 38. qua (aetate) tum eram; ib. 51. quis tum erat omnium qui ... arbitraretur? ib. 55. quae (lex) tum erat; ib. quae tum erat potestas; ib. 75. fuisse hunc tum hominum sermonem recordari potestis; ib. 85. infestus tum populus Romanus fuit C. Iunio; ib. 92. quia tum in causa nihil erat praeter invidiam; ib. 93. quod (tempus) tum erat; ib. 142. quae (nobilitas) tum erat; ib. 153. TUM EI X VIRI .. EODEM IURE SINT, QUO QUI OPTIMA LEGE; leg. agr. II, 29. qui tum erant; Rabir. 21. qua (aetate) tum fuit; ib. 26. qui tum extra urbem cum praesidio fuit; ib. qui ... pubes .. tum fuerit; ib. 31. utrum tum omnes boni ... fuerint; Flacc. 5 (Z. 9). qui in Asia tum legatus fuit; ib. 31. qui tum erat praetor; Sulla 42. tum fuimus tam vehementes quam necesse fuit; ib. 87. fuisti .. tum || tu || apud pontifices superior; dom. 4. si tum consules .. fuissent in re publica; ib. 91. tua tum ... eadem virtus fuit; har. resp. 22. illis tum erat reditus in suas civitates; Sest. 30. qui privati tum essent; ib. 40. quae tum frequentia senatus ... fuerit; ib. 72. quae tum significatio fuerit omnium; ib. 122. ubi erant tum illi contionum moderatores? ib. 125. nam tum erat *civitas;* Piso fr. 6. tum .. fuisset; ib. fr. 8. te consulem tum Romae .. fuisse; Piso 9. qui tum erat praetor; ib. 77. recordare qui tum fuerint ... hostes; Planc. 87. quo tum rex animo fuit? Deiot. 25. qui tum erant consules designati; Phil. II, 12. qui tum cum senatu copulatus fuit; ib. 19. qui in Italia tum fuerunt; ib. 57. qui tum tecum fuerunt; ib. 59. si tum esses; ib. VIII, 14. qui tum erant: Fr. B. VI, 12. ut opinio tum erat; ib. XV, V, 4.

sumo: *quam ad rem aurum tum sumeret;* Cael. 52.

surgo: hic ego tum ad respondendum surrexi; Cluent. 51.

teneo: qui || quae, qua || tum magnam partem rei publicae ... tenebat; Rabir. 20. ut tum lege eadem is populus teneretur; Balb. 20.

timeo: cum ... pestiferum a Brundisio tum M. Antonii reditum timeremus; Phil. IV, 3.

tollo: illim tum pro mortuo sublatus perbrevi postea est mortuus; Verr. V, 142.

trado: f. scribo.

tribuo: quem illi diem festum ... debitum reddebant, tum generi ... tribuebant; Verr. II, 51.

vendo: f. promulgo.

venio: tum frequens senatus ad istum venit; IV, 87. qui casu tum Larinum venisset; Cluent. 40. iudices infesti tum reo venerant; ib. 75. quo si tum veniret; Sest. 63. te prius ad parentem tum || tuum || venisse quam ad me; Phil. II, 49.

ventilo: cuius lingua quasi flabello seditionis illa tum est egentium contio ventilata; Flacc. 54.

vereor: quis tum nostrum Sullam ... verebatur? Sull. 66.

versor: istius nequitiam [et iniquitatem tum] in ore volgi ... esse versatam; Verr. I, 121. largitionis voluntas tum in re publica versata est; Catil. IV, 13.

video: sin autem vos plus tum in re publica vidistis; imp. Pomp. 64. Autronium tum in campo vidimus; Sulla 51. si finem tum vincendi viderem; Planc. 88. ...

videor: quae tum ... incredibilia videbantur; Catil. III, 21. qui tum a vobis seiuncti videbantur; har. resp. 50. quod tum hominibus non supercilium ... videbatur; Sest. 19. qui tum ... confiteri videbantur; ib. 40.

vigeo: vestrae tum (arae), vestrae religiones viguerunt; Milo 85.

vinco: qui si tum illam labem .. vicisset; Vatin. 25.

vivo: quam (vitam) tum ille vivebat; Cluent. 170.

ulciscor: Crassus tum ita Brutum ultus est, ut ..; Cluent. 141.

voco: qui tum in crimen vocabatur; Planc. 55.

volo: illam (sententiam) unam nemo tum istorum suam dici vellet; Cluent. 105. quid ergo illa tua tum obtestatio tibicinis? ... quid *verba* prisca voluerunt? dom. 125. si .. tum illi ... respondere voluissem; Phil. III, 33.

utor: quo (verbo) tum ... usa erat civitas illa; Phil. I, 1.

2. **bei Adjectiven** (vgl. 1. sum): dubius: causa tum dubia; Ligar. 19.

novus: gradus illi Aurelii tum novi quasi pro theatro ... aedificati videbantur; Cluent. 93.

praeclarus: praeclara tum oratio M. Antonii, egregia etiam voluntas; Phil. I, 2.

qualis, qui: qui tum inde reditus aut qualis? Phil. II, 48.

subinvisus: tum subinvisum apud malevolos Postumi nomen; Rab. Post. 40.

3. **bei Substantiv**: adulescens: Q. Catulus, admodum tum adulescens; Rabir. 21.

II. **mit anderen Partikeln**: ac: ac tum ... crimen ... comprobabatur; Cluent. 39. ac tum si dicerem, non audirer; ib. 80.

aliquando: tum iste aliquando: „age, dic“, inquit; Verr. II, 75.

atqui: atqui tum neque iudicium ... dabatur neque ..; Verr. III, 117. atqui tum ea petebat, quae videbantur improba; Phil. XII, 11.

autem: statim se ad hominis egentis, ... tum autem iudicis, Staieni familiaritatem se applicavit; Cluent. 66. tum autem ... aes alienum eiusdem est dissolutum; Sulla 56.

demum: tum demum illa omnia victa videbuntur, cum ... venerint; Verr. I, 3. ut tum demum ... provideretis; Catil. III, 4.

denique: f. **denique,** II, 2. tum (27 St.) B. II, S. 69, b.

enim: tum enim dixit duo corpora esse rei publicae; Muren. 51. permulti enim tum Metelli ... supplicaverunt; Quir. 6. tum enim tribunus intercedere poterit; prov. cons. 17.

et: quod in illo viro et tum ferendum esset; Vatin. 15.

etiam: f. **etiam,** II, 4. etiam tum. tum etiam (B. II, S. 242. I, 740 ff.).

hercule: tum hercule me confitear ... habuisse; Planc. 93.

iam: f. **iam,** III. tum (16 St.) B. II, S. 526, a.

igitur: tum igitur ... meministis; Muren. 51. tum igitur maiores nostri populares non fuerunt; dom. 80.

interim: tum interim ... invito despondit ei filiam suam; Cluent. 179.

ita: ita tum Fabricius ... est condemnatus; Cluent. 59.

itaque: itaque tum vestrum difficilius iudicium, mea facilis defensio fore videbatur; Tull. 2. itaque [tum] rem || itaque rem || ... transigit;

Cluent. 39. sic statuit; ib. 47. ille ... confugit; ib. 57. Staienus ... condemnatus est; ib. 101. itaque ... tum et ludi ... facti sunt neque res ulla ... praetermissa est; Catil. III, 20.

maxime: quem provincia tum maxime exspectabat; Verr. II, 37.

ne—quidem: ne tum quidem te potuit ... reducere? Verr. II, 98. statuam ... ne tum quidem in ipsis urbis periculis attigerunt; ib. 159. hominum venustatem ... perspicere potuisti? Flacc. 76. fortunae rotam pertimescebat; Piso 22. emersisti; ib. 27. mittere audebas? ib. 39. sequeris; Phil. II, 74. sed ne tum quidem populus Romanus ad privatum detulit bellum; ib. XI, 18.

primum: f. **primus,** C, e, II. tum (11 St.) B. III, S. 769, a.

quidem: quae quidem tum mutatio non deprecationis causa est facta; Sest. 27.

quoque: tum quoque ... tribui; prov. cons. 28.

repente: hic tum repente Pacilius quidam ... accedit; Verr. II, 94. tum repente Anconitanum quendam ... adgreditur; Cluent. 40. tum ... repente conticuit; Catil. III, 10. tum consilio repente mutato iter ... petere contendi; Planc. 96.

saltem: saltem tum conticisceret illa lamentatio; sen. 17.

sed: sed tum vituperari posset; Verr. I, 110. sed tum inopes ... eundem necessario cursum tenere coeperunt; ib. V, 89. pacis equidem semper auctor fui, sed tum sero; Ligar. 28. sed tum exspectabantur Kalendae Ianuariae; Phil. V, 31.

sic: sic tum existimabam; Planc. 64.

subito: tum subito tempestates coortae sunt maximae; Verr. I, 46.

vere: f. **vere,** VII. tum (40 St.).

verum: verum alia causa tum Staieni fuit; Cluent. 86.

III. **im Gegensatz:** aliquando: prius decernere, quod aliquando voluissent, quam quod tum cogerentur; Verr. IV, 142. f. sin; ib.

cum: f. **cum,** II. (B. I, S. 740—742).

hoc tempore: quod, ut hoc tempore nos ab Siculis, sic tum ille ab Sardis rogatus ad causam accesserat; div. Caec. 63.

hodie: tum ... si ... valuisset, hodie hanc gloriam ... teneremus? imp. Pomp. 53.

nullo tempore: sin ... id, quod nullo tempore iure fieri potest, tum ab se iure factum esse defenderent; Caecin. 4.

nunc: contra istum potentia sua tum tantum modo superiorem fuisse, nunc nobis vix respirandi potestatem dare; Quinct. 87. quem, quo modo nunc intendit, ne in vivorum quidem numero tum demonstrat fuisse; ib. 88. tum ... nimis cupidus videretur; ... nunc ... necesse est ..; Qu. Rosc. 47. si tum haec non cogitabas, ne nunc quidem recordaris ..? Verr. I, 48. quae tabula tum imperio tuo revolsa, nunc a me tamen deportata est; ib. II, 112. tum enim honori tuo, nunc iam religioni suae consulunt; ib. 150. si Carpinatius mihi tum respondere voluit, responde mihi nunc tu, Verres; ib. 190. hanc tu tantam religionem, si tum ... non pertimescebas, ne nunc quidem ... perhorrescis? ib. III, 78. tum enim vitae socia virtus ... fuisset; nunc vero qui dolor est ..! Font. 49. atqui vide ne multo nunc sis impudentior: nam tum quidem omnis mortalis implorare posses; Caecin. 62. quid ergo est causae quod nunc nostra defensio audiatur tanto silentio, tum Iunio defendendi sui potestas erepta sit? Cluent. 93. eandem tum fuisse ... controversiam cum Staieno, ... quae nunc mihi est cum Accio; ib. 100. quod (scelus) iam tum recens suspiciosum ceteris, ... nunc vero apertum iam omnibus ... videtur; ib. 189. id autem etiam si tum ad te ... non pertinebit, nunc certe pertinet ..; Marcell. 30. reddita est ei tum a maioribus statua, ... nunc ... sola restat; Phil. IX, 5. f. **nunc,** III. tum (21 St.) B. III, S. 403.

post: tum ... prohibuerunt, post autem senatus ... censuit; dom. 137.

postea quam: postea quam ... exierunt, tum coeperunt quaerere; Verr. V, 100.

quando: auctoritatem senatus exstare hereditatis aditae sentio, tum, quando ... legatos Tyrum misimus; leg. agr. II, 41.

quondam: cum ... templum ... a Catilinae praevaricatore quondam, tum ultore, armis teneretur; Piso 23.

semper: hoc non solum sciri tum, verum etiam commemorari semper volebat; Verr. II, 116,

si: si tabulae ... non proferrentur, tum ... possessio daretur; Verr. I, 114. haec tum dicerem, si statuas Metellus non reposuisset; ib. II, 163. ut ... tum impudentior videretur, si negaret; ib. 191. ille vero tum se minime Metellum fore putavit, si te ulla in re imitatus esset; ib. III, 44. dabat iste iudicium, SI PAREBET ..., tum uti Xeno damnaretur; ib. 55. quod si quando accidit, tum fit ut ..; ib. 112. immo tum insanisset, si ... licitum esset; ib. 113. sed tum idem fecisse erit existimandus, si eodem consilio fecerit; ib. 214. haec tum queremur, si quid ... agetur; ib. IV, 26. id (simulacrum) si impetrassent, tum ... dicerent; ib. 113. si ignoraret, tum ... constitueres; ib. V, 168. verum si quod erit armorum iudicium, tum ista dicito; Caecin. 61. ut, si revixissent, ... tum ego redirem; sen. 4. si igitur rettulit falsum senatus consultum, tum est rogatio; dom. 50. si mihi ... responderit, tum quaeram; Cael. 19. id si est eius modi ..., tum ... quaerendum esse videtur; Balb. 22. quae mihi tum, si Gaditani contra me dicerent, vere posse dici viderentur; ib. 38. tum enim magistratum non gerebat, ... si patres auctores non erant facti; Planc. 8. tum id audirem, si tibi soli videres; Marcell. 25.

sin: sin autem id actum est, ... tum vero ... subactus .. populus Romanus est; Sex. Rosc. 137. sin autem victoria nobilium ornamento ... populo .. Romano debet esse, tum vero ... nobilissimo cuique meam orationem gratissimam esse oportet; ib. 142. sin aliquando tacent omnes, tum sortitio coguntur dicere; Verr. IV, 142. sin responderit, ... tum sapientiae vocem audire videar; Phil. XIII, 6.

ubi: ut ubi ... firmavero, tum testis ad crimen accommodem; Verr. a. pr. 55.

Imperativ: itinera quae ... imperatores fecerint recordamini, tum facilius statuetis quid ..; imp. Pomp. 38. haec doce, ... tum mirabor; Planc. 45.

IV. **Reihenfolge:** ut ... primum Italici belli ... principia, post Sullani ... temporis ... discrimen, tum hanc ... coniurationem ... praedixerint; har. resp. 18. illos ego praestantissimos viros ... vivere volebam, ... omnem praeterea florem ... iuventutis, tum optimorum civium exercitus; Phil. II, 37. ut ... veteranorum ..., tum legionis Martiae ... consensus ... confirmetur; ib. III, 7. Lento, Nucula; tum deliciae atque amores populi Romani L. Antonius; Phil. XIII, 26. f. **deinde,** A, I, 1, b (B. II, S. 54, a). — II, 1. primum (7 St.) primus; Phil. II, 82. princeps. — 2, a. dom. 45 (B. II, S. 56).

V. **Ellipsen:** hic tum alius ex alia parte; Verr. I, 66. tum ille clare ..; ib. II, 94. quid tu ibi tum? ib. III, 139. tum illi, ubi me conturbatum vident ..; ib. IV, 32. tum iste „quam mihi religionem narras? ib. 85. tum iste, se comperisse ..; ib. V, 161. quid tum Cassius? Sulla 36. tum

C. Varenus ... hoc quaeso, iudices, diligenter attendite; Fr. B, II, 8. — quid tum? Quinct. 72. 84. Verr. III, 25. 72. IV, 89. 132. Caecin. 80. Cluent. 148. leg. agr. I, 16. Muren. 26. Flacc. 55. dom. 123. Piso 72. Scaur. 35. Deiot. 21. Phil. I, 26. XIII, 14. quid tum || quid? tu ||; Qu. Rosc. 39.

B. **wiederholt:** I. **zweimal:** huic tum || tu || molestus esse videlicet noluisti, quem nunc respirare libere non sinis? quem nunc interficere nefarie cupis, eum tum pudenter appellare nolebas? Quinct. 39. tum ... possessiones erant incertae, nunc ... fortunae sunt certae; tum erat ager incultus, ... nunc est cultissimus; Qu. Rosc. 33. non solum illud perscribunt, quod tum prohibitu sunt, sed etiam causam ascribunt, cur non tum in litteras relatum sit; Verr. I, 88. verum tamen fuit tum sui dissimilis: ... tamen tum ... perturbatus est; ib. II, 48. tum illa ... Thermitanis sunt reddita; tum alia Gelensibus; ib. IV, 73. sin ... non reddidisset, tum ut in iudicio adessent, tum ut de eius iniuriis iudices docerent, sed maxime de religione quererentur; ib. 113. tum enim nostrae causae spes erat posita in defensione mea, nunc in confessione adversarii; tum in nostris, nunc vero in illorum testibus; Caecin. 3. tum auctoritatem censoriam amplexato; tum ... defendito; Cluent. 124. vos enim tum .. nihil laborabatis neque suspicabamini, ego ... tum ... conatum repressi; Sulla 51. tum, inquam, tum vidi ac ... prospexi; har. resp. 4. quae (serpens) tum hic delitiscit, tum se emergit et fertur illuc; ib. 55. emisti ... tum in illo naufragio huius urbis, ... tum, inquam, emisti ..; prov. cons. 7. tum existimavit ...; tum sibi .. M. Pisonis domum ... legerat; Phil. II, 62. alios ... sententiam .. suam ... tum spe tum timore || tum spectum timore, al. || moderari; ib. XIV, 17.

II. **dreimal:** ubi ... cognovi, tum meum animum in illos, tum mei consilii ... rationem .. proposui, tum eos hortatus sum, ut ..; ib. 140. tum se ispsi expendant, tum cum his [se] comparent, tum ... anteponant; Flacc. 61. tum Catilinae dies exeundi, tum ceteris manendi condicio, tum discriptio || descriptio || ... incendiorum constituta est; Sulla 52. tum res, ... tum conventicula hominum, ... tum domicilia ... saepserunt; Sest. 91. illa ... summa arte aspergi videbatis: tum pecuniam, ... tum luxuriam, ... tum Tusculanum; Balb. 56. dat nataliciam in hortis. cui? ... putate tum Thormioni alicui, tum Gnathoni, tum etiam Ballioni; Phil. II, 15.

III. **viermal:** iste tum petere ab illis, tum minari, tum spem, tum metum ostendere; Verr. IV, 75. *tum* solent ... opponere; tum ... invident; tum ... in invidiam vocant; tum vociferantur; Caecin. 65.

IV. **fünfmal:** tum istius acta commemorabatur, tum flagitiosa illa convivia; tum appellabantur a multitudine mulieres nominatim; tum quaerebant ex isto ... quid egisset; tum imperator ... Cleomenes flagitabatur; Verr. V, 94. semper ille antea cum uxore, tum sine ea; numquam nisi in raeda, tum in equo; comites Graeculi, quocumque ibat, ... tum nugarum ... nihil: Milo, qui numquam, tum casu pueros symphoniacos .. ducebat ...; ille, qui semper secum scorta ... duceret, tum neminem, nisi ut virum a viro lectum esse diceres; Milo 55.

tumidus, geschwollen: te, tamquam serpens e latibulis, ... inflato collo, tumidis cervicibus intulisti; Vatin. 4.

tumultuor, lärmen: alqs: qui saepe et sine causa tumultuer; leg. agr. II, 101. quid tumultuaris, soror? Cael. 36.

tumultuose, geräuschvoll: ut ... hominem ... tumultuosissime adoriantur; Verr. II, 37.

tumultus, Unruhe, Aufstand, Aufruhr: I. concedit: bellum ac tumultum paci atque otio concessurum; Piso 73.

est: tumultum esse decrevi; Phil. VI, 2. ut tumultus non sit; ib. VIII, 2. tumultus esse sine bello non potest; ib. quid est enim aliud tumultus nisi perturbatio tanta, ut maior timor oriatur? unde etiam nomen ductum est tumultus; ib. 3. ut bellum sine tumultu possit, tumultus sine bello esse non possit; ib. gravius .. tumultum esse quam bellum; ib. tumultum, si belli non sit, pacis esse; ib. 4. f. II, 1. nomino. — ut ... pericula summa nullo tumultu (sedentur); Catil. II, 28.

ohne Verb: num qui tumultus? Deiot. 20.

II. 1. adfero: greges hominum perditorum tumultum || metum || nobis .. adferebant; Sulla 66.

appello: tumultum appellare malebant; Phil. VIII, 2. ego semper illum appellavi hostem, cum alii adversarium; semper hoc bellum, cum alii tumultum; ib. XII, 17.

commoveo: ut nemini minus expediret ullum in Sicilia tumultum ... commoveri; Verr. V, 20.

comparo: f. IV, 2. in; Sulla 57.

concito: qui ... tantos tumultus concitatos videret; Verr. I, 67. nullo tumultu publice concitato; Catil. I, 11.

conflo: conflato ... fugitivorum tumultu; Sulla 15.

decerno: tumultum decerni; Phil. V, 31. ut mihi senatus adsentiens tumultum decerneret; ib. VI, 16.

excito: tumultus Gallici excitandi causa; Catil. III, 4.

inicio: ne tantus tumultus iniectus civitati videretur; Catil. III, 7.

nomino: maiores nostri tumultum Italicum, quod erat domesticus, tumultum Gallicum, quod erat Italiae finitimus, praeterea nullum nominabant; Phil. VIII, 3.

2. accommodo ad: homines ... ad ... tumultum accomodati; Verr. I, 63.

comparo ex: illis ... divitiae ex tumultu ... comparari solent; leg. agr. II, 102.

emo ad: gladiatores emptos esse ... ad caedem ac tumultum; Sulla 54.

sum sine: f. I. est; Phil. VIII, 3.

III. causa: cum ipse causam illius tumultus ... confingere audeat; Verr. I, 71. quae causa illius tumultus fuerit; ib. 80. causam tanti tumultus ostendis; ib.

insigne: quia pacis est insigne ... toga, contra autem arma tumultus atque belli; Piso 73.

metus: nullo armorum ac tumultus metu; Quir. 7.

nomen: f. I. est; Phil. VIII, 3.

ratio: habita (ratio) tumultus; Verr. V, 94.

suspicio: simul atque increpuit suspicio tumultus; Muren. 22.

IV, 1. Ablativ: hoc tumultu proximo ... eam partem ... defendit; Sex. Rosc. 16. quod bello vacationes valent, tumultu non valent; Phil. VIII, 3.

2. extra: vacationem militiae ... esse placere extra tumultum Gallicum Italicumque; Phil. V, 53.

in: scuta si quando conquiruntur a privatis in bello ac tumultu; Verr. IV, 52. ut ... hunc ... in eo tumultu, quem ipse comparabat, ab se dimitteret; Sulla 57. in illo tumultu fracti fasces; Piso 28.

sine: ut urbi ... sine ullo tumultu satis esset praesidii; Catil. II, 26. sine tumultu ... interitu rem publicam liberavi; Sulla 33.

tumulus, Erdhaufen, Grabhügel: I. contegit, obruit: idem tumulus, qui corpus eius contexerat, nomen etiam obruisset; Arch. 24.
Vocativ: vos enim iam, Albani tumuli, ... imploro; Milo 85.
II, 1. respondeo: iam vero urbes coloniarum ... respondebunt Catilinae tumulis silvestribus; Catil. II, 24.
2. adsisto ad: cum ... ad Achillis tumulum astitisset; Arch. 24.
tollo e: ignis e specula sublatus aut tumulo; Verr. V, 93.

tunc, dann, damals: I. appello: tunc appellat ultro Naevium; Quinct. 20.
censeo: qui tunc honorem statuae nemini tribuendum censuit; Phil. IX, 3.
concurro: tunc cives Romani ... concurrunt; Verr. I, 69.
decerno: tunc Cephaloeditani decrerunt intercalarium XXXV || XLV || dies longum; Verr. II, 130.
dico: tunc diceres; Ligar. 16.
infero: tunc illud vexillum Campanae coloniae ... Capuae a xviris inferetur; leg. agr. II, 86.
mentior: si tunc mentiti sunt, doceant nos ..; Rab. Post. 35.
quaero: tunc contra hanc Romam ... illa altera Roma quaereretur; leg. agr. II, 86.
sum: ubi tunc eras? Sex. Rosc. 92. quod casu legati ex Asia ... Romae tunc fuerunt; Verr. I, 59. neque enim ego tunc princeps ad salutem esse potuissem, si ..; Sulla 9. erat Italia tunc plena Graecarum artium; Arch. 5.
tollo: tunc vel in caelum vos ... tollemus; Phil. XI, 24.
vendo: quas (res) tunc vendebat; Arch. 25.
II. etiam: quae (luxuries) ipsum Hannibalem armis etiam tunc invictum voluptate vicit; leg. agr. II, 95.
III. cum: quod ... tunc, cum omnia dicta sunt, testes dantur; Verr. a. pr. 55. quo damnato tunc, cum iudicia fiebant; ib. IV, 22. quod tunc putant obeundam esse maxime provinciam, cum in areis frumenta sunt; ib. V, 29. etenim tunc esset hoc animum advertendum, cum classis Syracusis proficiscebatur; ib. 111. quo (verbo) nos etiam tunc utimur, cum .. dicimus; Font. 29. quem ne tunc quidem, cum aberam, negare poteras esse ... senatorem; dom. 82. cum P. Sestius [quaestor] esset ... factus, tunc te ... adhaesisse; Vatin. 11. vos tunc paruistis, cum paruit nemo; Ligar. 20.
nunc: qui (ager) nunc multo pluris est quam tunc fuit; Qu. Rosc. 33. utrum ille ferat molestius me tunc tacuisse an nunc dicere; Verr. I, 24. omnes enim ei tunc attribuebant, quem nunc condemnari volunt; ib. III, 156. tunc ... non fecerunt idem, quod nunc Cluentius; Cluent. 153. quae (lex) tunc erat Sempronia, nunc est Cornelia; ib. 154. vos consules tunc fuisse aut nunc esse; Piso 30. quia nunc aiunt, quod tunc negabant; Rab. Post. 34. si verum tunc ... dixerunt, nunc mentiuntur; ib. 35. sed erat tunc excusatio, ... nunc nulla est; Phil. VII, 14. cur nunc redeant, si tunc gratiae concesserint; Fr. B, VI, 46.

tundo, schlagen: latera: cum illi ... latera tunderentur; Verr. V, 142.
oculos: converso baculo oculos misero tundere vehementissime coepit; Verr. V, 142.

tunica, Unterkleid, Rock: I. 1. abscindo: tunicam .. eius a pectore abscidit; Verr. V, 3.
habeo: qui manicatam tunicam ... habere non possumus; Fr. B, XIII, V, 1.
induco: cum vix manicatam tunicam in lacertos induceres; Fr. B, XIII, V, 3.
2. sum cum: cum esses cum tunica pulla; Verr. V. 40.
II, 1. amiciri: quos ... barbatos videtis, manicatis et talaribus tunicis, velis amictos; Catil. II, 22.
vestire: tunicis ... maximos exercitus nostros vestivit; Verr. II, 5.
2. cum: cum tunica pulla sedere solebat; Verr. IV, 54. cum iste cum pallio purpureo talarique tunica versaretur in conviviis muliebribus; ib. V, 31. stetit ... cum pallio purpureo tunicaque talari; ib. 86. cum tunica ... visus es; ib. 137.

tunicatus, mit der Tunika bekleidet: A. alqs: ut exercitatione ludoque campestri tunicati uteremur; Cael. 11.
B. metus: qui metus erat tunicatorum illorum!, leg. agr. II, 94.

turba, Gedränge, Verwirrung, Schwarm: I 1. est: lites, turbae, praetor odio est; Flacc. 71. turbam flagitiorum tuorum mihi esse inauditam; Piso 94.
molitur: multa ... vis belli ac turba molitur; Sex. Rosc. 91.
versatur: quia nulla in iudicio seditio neque vis nec turba versata est; Cluent. 103.
2. ecce: ecce .. nova turba atque rixa; Verr. IV, 148.
II, 1. distinguo: quam turbam dissimillimo ex genere distinguebant; Muren. 49.
efficio: Tertia illa ... maximas ... effecisse dicitur turbas; Verr. V, 31.
quaero: illa turba quaesita est; Flacc. 66.
2. conicio in: se coniecit in turbam; Phil. VI, 10.
effundo in: vox in coronam turbamque effunditur; Flacc. 69.
video in: videt ... in turba Verrem; Verr. a. pr. 19.
tollo ex: te (librarium) ... ex mediis armis turbaque nocturna tamquam Palladium sustulisse; Milo 33.
III, 1. cupidus: sic enim homines egentes et turbarum cupidi loquebantur; Fr. B, XV, II, 7.
2. refertus: domus erat ... praetoria turba referta; Verr. I, 137.
IV, 1. impediri: cum ... senatum ... impeditum turba et angustiis tradidisset; har. resp. 22.
2. in: quantum ... in turba et rapinis coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133. in turba sauciatur; Verr. I, 67. perficere rem ... commodius in turba posse arbitrati sunt; Cluent. 36. si quando ... iactor in turba; Planc. 17. qua in turba ... ita est mulcatus, ut ..; Milo 37.

turbide, stürmisch: turbide ... omnia ... esse suscepta; Scaur. 37.

turbidus, aufgeregt, unruhig: res: quamvis in turbidis rebus sint; Phil. II, 39.
tempus: in quo ego tam subito et exiguo et turbido tempore multa divinitus ... providi; Sulla 43.

turbo, Wirbelwind, Sturm: I. sperat: tu, ... turbo ac tempestas pacis atque otii, ... sperasti ..? dom. 137.
sunt: cum illi soli essent ... duo rei publicae turbines; Sest. 25.
II. vis: cum .. ferre posse tantam vim tempestatis, imbris ac turbinum; Phil. V, 8.

III, 1. ferri: cur lex tam egregia maximo imbri, ... turbinibus ... ferretur; Phil. V, 15.
pervertere: hunc ... tamquam turbine aliquo ... pervertere; Cael. 79.
2. in: qui in maximis turbinibus ac fluctibus rei publicae navem gubernassem; Piso 20.

turbo, erregen, verwirren: I. absolut: si in Hispania turbatum esset; Sulla 57.
II. alqd: non modo illa, quae erant aetatis, ... permiscuit, sed etiam ... turbavit; Verr. II, 123. ea miscet ac turbat; har. resp. 46.
ius: omni auspiciorum iure turbato; Phil. II, 102.
mare: mare ... ventorum vi agitari atque turbari; Cluent 138.
rem publicam: ut impurus heluo turbet rem publicam; leg. agr. I, 2.
spes: ne reliquas spes turbetis; Verr. III, 219.
voluntates: nostrum est ... placare turbatas (voluntates); Planc. 11.
III. Lücke: * turbarunt; Tull. 24.

turbulente, stürmisch: ago: cum ... ageret illam rem ... turbulente; dom. 139.
gero: omnia ... turbulente ... esse gesta; dom. 68.

turbulentus, unruhig, stürmisch, aufregend: A. alqd: ea sunt .. turbulenta; Caecin. 34. multa turbulenta habuit ille annus; Sest. 58.
civis: non enim potest ... ipse esse in re publica civis turbulentus; Cael. 78. quid est aliud hortari adulescentis, ut turbulenti ... cives velint esse? Phil. I, 22.
consilia: omnia turbulenta consilia ... inita esse dicebantur; leg. agr. II, 8. in tantis rebus, tam novis consiliis, ... tam turbulentis; Sulla 57.
consulta: qui ... turbulentis senatus consultis ... rem publicam miscerent; leg. agr. II, 91.
contio: in summam ... invidiam contionibus eum cotidianis ... turbulentis adduxerat; Cluent. 103. erant illae contiones ... turbulentae; Sest. 106. ecquae turbulenta contio cuius ille non concitator? ib. 110. ut contionem turbulentam ... relinqueret; Milo 27. dixit in turbulenta contione; ib. 58.
dies: turbulento illo die; dom. 5. hoc ipso turbulentissimo die; Sest. 77.
genus: quartum genus est ... turbulentum; Catil. II, 21.
homo: popularis homo ac turbulentus; Cluent. 94. nobis ... a *turbulentis* hominibus ... est cavendum; Rabir. 33. homines seditiosi ac turbulenti ... conductas habent contiones; Sest. 104. immoderati .. hominis et turbulenti; Phil. X, 23.
iudicium: illa .. omnia Quinctiana ... turbulenta ... iudicia fuerunt; Cluent. 113.
ratio: turbulenta ratione; leg. agr. I, 27. populari ac turbulenta ratione; prov. cons. 39.
tempestas: ut nullus umquam dies tam magna ac turbulenta tempestate fuerit quin ..; Verr. V, 26. in illa turbulentissima tempestate rei publicae; Sulla 40.
tempus: turbulentissimo rei publicae tempore; Font. 6. quam diu turbulentum tempus fuit; dom. 6. si illud meum turbulentissimum tempus tuo tranquillissimo praestat; Piso 33.
tribuni: quod turbulenti (tribuni plebis) me consule conflarent; leg. agr. II, 103. tribuni plebis turbulenti tulerunt; Phil. XI, 18.
victoria: in illa gravi L. Sullae turbulentaque victoria; Sulla 72.
B. allein: credunt turbulentis; Phil. XII, 29. turbulenti, seditiosi, factiosi perniciosi; Fr. A, V, 7.

turibulum, Räucherpfanne: I. est: qua in domo haec non essent, ... patera, ... turibulum; Verr. IV, 46. f. III.
II, 1. aufero: istum pateram abstulisse, ... turibulum; Verr. IV, 48.
capio: illa ... pro lepusculis capiebantur, patellae, paterae, turibula; Verr. IV, 47.
emo: num etiam de L. Papinio ... turibulum emisti? Verr. IV, 46.
2. evello ex: ex patellis et turibulis quae evellerat; Verr. IV, 54.
interrogo de: quem ego interrogem de ... turibulis; Verr. IV, 48.
III. in: tenuit hoc institutum in turibulis omnibus, quaecumque in Sicilia fuerunt; Verr. IV, 46.

turma, Reiterschaar: nihil sibi ex ista laude ... cohors, nihil turma decerpit; Marcell. 7.

turpis, häßlich, schimpflich, schmachvoll, schändlich: A. alqs (vgl. B): non turpis ad te, sed miser confugit; Quinct. 98. turpis aliquos .. esse; Verr. III, 184. ne omnium turpissimi reperirentur; Cluent. 160. quos amentissimus fuisset si oppugnasset, turpissimus si reliquisset; Rabir. 24. Asclepiades fortuna egens, vita turpis; Flacc. 35. ne omnium mortalium turpissimus esset M. Antonius; Phil. X, 22. o nos turpis, si quidem Cn. Pompeium imitati sumus! ib. XIII, 34.
alqd: quid homini potest turpius ... usu venire? Quinct. 49. quae mihi turpia dictu videbuntur; Verr. I, 32. quid est turpius ingenuo ... quam ..? ib. II, 58. quod mihi omnium rerum turpissimum ... videtur; ib. 78. multa ... quod .. nimium turpia ... sunt, praetermittam; ib. 180. id quod turpissimum est; ib. III, 160. tibi hoc numquam turpe ... fore; ib. V, 46. permulta ... turpia ac flagitiosa dicuntur; Font. 39. illud est turpissimum; Caecin. 40. si solus essem interfectus, mihi turpe; sen. 34. multa turpia ... habuit ille annus; Sest. 58. non turpe rei publicae || populo Romano ||, nonne vobis? Balb. 10. quid hoc turpius? Piso 49. quod ipsum esset turpe; Phil. I, 15. quid enim turpius quam ... reverti? ib. 21. quod turpissimum est; ib. II, 25. si ... hoc tibi accidisset, quis non turpe duceret? ib. 63. quid hoc turpius? ib. 86. quid est inconstantia ... turpius? ib. VII, 9. quam turpe consulibus sit, videte; ib. XI, 21. omniane bonis viris ... facienda sunt? etiamne, si turpia ... erunt? ib. XIII, 14. nam hoc quidem .. turpe est; ib. IV, 2. — infin.: socium fallere turpissimum est aequeque turpe atque illud, de quo ante dixi; Sex. Rosc. 116. turpe est scribere ..; Qu. Rosc. 2. turpe sibi existiment non primo iudicare; Verr. I, 26. negotiatores sibi putant esse turpe id forum sibi iniquum eierare; ib. III, 137. ne ... vobis turpissimum sit, id ... conservare non posse; imp. Pomp. 12. sin ... nihil .. erat periculosius nec turpius quam ... confiteri; Cluent. 85. mutare sententiam turpe est; Muren. 62. coargui putat esse turpissimum; Flacc. 11. utrum est tempus aliquod quo in senatum venisse turpe sit? dom. 7. si ... miserum magis fuit quam turpe ... lucem non aspicere; har. resp. 49. vinci turpe putavit; Sest. 89. qui nihil sibi umquam nec facere nec pati turpe esse duxit; Piso 11. ne turpe sit ... dicere; Milo 1. non quo turpe sit ... eripi; Planc. 72. quam miserum est id negare non posse, quod sit turpissimum confiteri! Phil. II, 61. cui ructare turpe esset; ib. 63. ut turpe senatori esset nihil timere; ib. III, 20. turpe est summo consilio orbis terrae ... consilium in-

tellegi defuisse; ib. 19. quid autem turpius ... quam contra senatum ... exercitum ducere? ib. XIII, 14. — acc. c. inf.: ne turpe miserumque sit eos ... servi nequissimi dominationem ferre posse; Sex. Rosc. 140. sin est iniquum, .. si turpe, si intolerandum hos xviros ... constitui; leg. agr. II, 61. me mortem timuisse? turpe est; dom. 95. si turpe existimas ... illum ... causa cadere; Muren. 9. turpe est eos notiores esse; ib. 77. turpe mihi ipsi videbatur ... me audere reverti; Phil. I, 9. vereor ne ... me ... refugisse mihi sit turpissimum; ib. II, 32. quam turpe porro legiones ad senatum legatos mittere! ib. VII, 14.

actio: turpem vero actionem, qua ..! Phil. XIII, 25.

actum: primum illum actum istius vitae turpissimum ... praetermittam; Verr. I, 32.

adulescentia: nisi turpis adulescentia (proferatur); Sex. Rosc. 68. si turpi adulescentia ... in iudicium vocaretur; Font. 34.

amissio: oppidorum turpis amissio; Piso 40.

amor: qua (nocte) praetor amoris turpissimi flamma ... conflagrabat; Verr. V, 92. ut tu amorum turpissimorum .. foedera ferires; Cael. 34.

bellum: hoc tantum bellum, tam turpe, ... quis umquam arbitretur ... confici posse? imp. Pomp. 31.

causa: quantum apud istum [et quam turpi de causa] potuerint; Verr. II, 36. in causa tam turpi; dom. 57. domi quidem causam amoris habuisti, foris etiam turpiorem; Phil. II, 78. in tua turpissima causa; Fr. B, VIII, 6.

civis: ut ... dolorem .. susciperet ... ex honore turpissimi (civis) atque improbissimi; Vatin. 19.

comitatus: cum ex Verris turpissimo .. comitatu tres recuperatorum nomine adsedissent; Verr. III, 30.

compendium: qui ... [turpe compendium] ... effugit; Flacc. 7.

confessio: turpis .. est ... confessio; Verr. III, 165.

conlaudatio: ſ. homo; Piso 72.

consul: consules ... turpissimi ... defecerant; Planc. 86.

convivium: nullum turpe convivium ... ostenditur; Muren. 13.

culpa: turpis haec culpa est; Sex. Rosc. 112.

cupiditas: multo mortis cupiditas mea turpior fuisset; Planc. 90. si vitae cupiditas contra rem publicam est turpis; ib.

decuria: ut honestis decuriis potius dignus videatur quam in turpem iure coniectus; Phil. I, 20.

dies: quam hesternus dies nobis ... turpis inluxit! Phil. VIII, 20.

existimatio: quia res indigna sit, ideo turpem existimationem sequi; quia turpis existimatio sequatur, ideo rem indignam non vindicari; Caecin. 8.

exsilium: omnes ... poenas ... turpi exsilio dependerunt; Sest. 140.

facinus: quod ... turpissimum illud facinus ... graviter tulit; Verr. a. pr. 29.

factum: ſ. iudicium; Caecin. 8.

familia: en quibus familiis ... quam turpibus dedatis hanc familiam, indices! Scaur. 13.

fuga: quam misera fuga! quam foeda! quam turpis! Phil. III, 24. turpis .. fuga mortis omni est morte peior; ib. VIII, 29.

flagitium: cuius furta atque flagitia ... turpissima .. nossemus; div. Caec. 6. ex omnium omnibus flagitiis nullum turpius vidi; Phil. II, 76.

furta: ſ. flagitium; div. Caec. 6.

genus: hoc genus pecuniae capiendae turpe esse; Rab. Post. 16.

homo: illum Atilium ... hominem turpissimum ... iudicares; Sex. Rosc. 50. negotium dat illis suis comitibus, nequissimis turpissimisque hominibus; Verr. I, 63. tot equites Romani ab homine nequissimo [ac turpissimo] laesi; ib. III, 30. ut homo turpissimus esset; ib. IV, 16. quam ob rem tota ista res per Staienum potius, hominem ... turpissimum, ... ageretur; Cluent. 87. homo nequam, turpis; ib. 97. quae quidem conlaudatio hominis turpissimi mihi ipsi erat paene turpis; Piso 72. homini ... turpissimo ... quis imperium infinitum dedit? dom. 23. in homine .. turpissimo obsolefiebant dignitatis insignia; Phil. II, 105.

honos: alter (eicitur) per honorem turpissimum; dom. 65.

iacturae: ſ. impensae.

ignomiuia: ne ... turpissima .. ignominia notetur; Quinct. 99.

impensae: non turpibus impensis [..] atque iacturis ... labentem excepit; Rab. Post. 43.

inconstantia: in hac tanta ac tam turpi inconstantia; Verr. V, 56.

inertia: in sua turpi inertia; leg. agr. II, 103.

iudices: nec ante turpes iudices quaesiti quam ..; Phil. V, 15. quod tam turpes iudices essent; ib. 16.

iudicium: non nemo ... iudicio turpi convictus bonis .. suis utitur; Quinct. 49. mandati constitutum est iudicium non minus turpe quam furti; Sex. Rosc. 111. turpissimo iudicio condemnetur necesse est; ib. 113. iudicia .. turpia ac flagitiosa fieri; Verr. a. pr. 45. „est enim turpe iudicium". ex facto quidem turpi; Caecin. 8. ut ceteri turpi iudicio damnati ... dignitate privantur; Cluent. 119. quod ... libertus erat eius turpi iudicio condemnatus; Flacc. 10. damnatus turpissimis iudiciis; ib. 34. omnibus turpissimis iudiciis victus est; ib. 42.

largitio: quam quisque tribum turpi largitione corrumperet; Planc. 37.

latro: ne ... turpissimum latronem eripuisse ... videatur; Cael. 78.

leno: in istius lenonis turpissimi domo ... ornamenta ponentur? Verr. IV, 71.

libido: turpissima libidine incensus; prov. cons. 24.

luxuries: quamquam omnis est vitiosa (luxuries) atque turpis; Piso 67.

mercatura: hanc vero emendi et vendendi ... turpissimam mercaturam alienam actione tribunicia ... putavi; leg. agr. II, 65.

mercatus: cum domi tuae turpissimo mercatu omnia essent venalia; Phil. II, 6.

mors: mortis erat instar turpissimae; Rabir. 24. neque turpis mors forti viro potest accidere; Catil. IV, 3. turpissima morte proposita; Sulla 75.

multitudo: eam (multitudinem) iudico esse turpem; Catil. IV, 20.

neglegentia: ne ... neglegentia turpis ... putaretur; Sulla 43.

nomen: quando igitur est turpe (nomen)? dom. 72.

obscenitas: propter turpissimam obscenitatem verborum; Flacc. 34.

pater: qui (pater) si esset turpissimus; Planc. 31.

pax: quia turpis est (pax); Phil. VII, 9.

persona: imponatur honestae civitati turpissima persona calumniae; Verr. II, 43.

possessores: quos iste agros ereptos rei publicae turpissimis possessoribus inquinavit; Phil. II, 43.

praetor: praetor ... turpissimus ... illos deos ... auferebat; Verr. IV, 77.

praetura: quae (inrisio) commonefaceret istius turpem calamitosamque praeturam; Verr. IV, 144.
quaestus: nullum quaestum esse turpem; Cluent. 46.
res: in rebus turpissimis cum manifesto teneantur; Verr. I, 2. multo etiam rem turpiorem fore; ib. II, 42. quam illa res ... turpis Syracusanis ... videbatur! ib. 46. honesta nomina turpissimis rebus imponere; ib. 142. in re tam turpi nefariaque; ib. III, 131. ut quaeque res est turpissima; Caecin. 7. in turpissimis rebus; Cael. 47.
reus: quod si in turpi reo patiendum non esset; Font. 37.
sordes: ut perfugium scelerum esset [cum] turpissimis rei publicae sordibus; Phil. XIII, 37.
spectaculum: per quem (pontem) consul turpissimo miserrimoque spectaculo ... duceretur; Vatin. 21.
suspicio: quae (suspicio) turpissima est; Verr. a. pr. 47. huius Staieni persona ... ab nulla turpi suspicione abhorrebat; Cluent. 78.
Verria: qui ... Verria haec turpia ... constituerit; Verr. IV, 151.
vir: quis turpioribus (viris) coniunctior? Cael. 13.
vita: mors honesta saepe vitam quoque turpem exornat; *at* vita turpis *saepe* ne morti quidem honestae locum relinquit; Quinct. 49. eosdem ... devinxit ... turpissimae vitae similitudo; Phil. XI, 2.
voluntas: profectio voluntatem habuit non turpem; Ligar. 4.
B, I. volt: quicum vivere nemo umquam nisi turpis impurusque voluisset; Verr. III, 65.
II. habeo: quam multos in civitate turpis haberemus; Phil. V, 16.
laudo: homines turpissimum nocentissimumque laudarunt; har. resp. 38.

turpiter, schimpflich, schmachvoll: adfligo: hoc enim etiam turpius adflictatur res publica; har. resp. 40.
amo: qui alios ipse amabat turpissime; Catil. II, 8.
discedo: ut turpissime .. discedat; div. Caec. 71.
do: an turpius meretrici dedit? Verr. III, 83.
eicio: nos ... turpissime .. eiecisti; Piso 13.
facio: ne turpiter facerem; Planc. 72.
perbacchor: turpissime es perbacchatus; Phil. II, 104.
pereo: quam ob rem ... perire turpiter velint; Catil. II. 21.
perpetior: facere ... periculose quam perpeti turpiter maluit; Milo 9.
praetereo: quam (auctoritatem) ego turpiter paene praeterii; Cluent. 138.
praevaricor: ut turpissime praevaricaretur; har. resp. 42.
restituo: sunt alii ... honeste condemnati, turpiter restituti; Phil. XI, 12.
suspicio: quod turpissime suscepisses; Quinct. 76.
vinco: quin ... abeas turpissime victus; Qu. Rosc. 41.

turpitudo, Schändlichkeit, Schmach, Gemeinheit: I. **absolut:** 1. auget: hanc .. suspicionem augeret ... non nullorum eius similium iudicum turpitudo; Cluent. 79.
coniungit: istos inter se ... studiorum turpitudo .. coniunxit; Verr. III, 22.
est: turpitudinem summam esse; Verr. IV, 134. dolor .. est malum, ut tu disputas; infamia, turpitudo verba atque ineptiae; Piso 65. quanta enim illa erit rei publicae turpitudo! Phil. VII, 15. alteri a puero pro deliciis crudelitas fuit; deinde ea libidinum turpitudo, ut ..; ib. XI, 9. f. IV. alqd; Sulla 51.
exsistit: quod umquam ... tantum flagitium exstitisse auditum est? [tantam turpitudinem?] Phil. II, 57.
haeret: haeret illa ... rei publicae turpitudo; Sest. 62.
nascitur: f. II, 1. obicio.
pugnat: hinc honestas (pugnet), illinc turpitudo; Catil. II, 25.
retardat: cuius cupiditatem nulla umquam turpitudo retardavit; Cluent. 199.
2. Ausruf: o istius ... turpitudinem singularem! Verr. V, 92.
II. **nach Verben:** concipio, deleo: conceptam huic ordini turpitudinem ... delere; Verr. a. pr. 49.
depello: nobilissimas virgines ... morte voluntaria necessariam turpitudinem depulisse; prov. cons. 6.
despero: iudicii turpitudinem desperabat; Sest. 89.
fero: quis tantam turpitudinem iudiciorum ... ferre potuisset? Cluent. 61.
fugio: quod (periculum) etsi minus est fugiendum quam turpitudo, tamen ..; Phil. VII, 16.
habeo: si in illo poena legitima turpitudinem non habuit; dom. 83. quae (lex) turpitudinem summam habeat; Phil. I, 21. f. IV. alqd; Scaur. 32.
infero: f. subeo; Phil. XIV, 9.
infligo: ut ... tibi sempiternam turpitudinem inflixerint; Piso 63.
insequor: vitae eius turpitudinem ... insequebantur; Tull. 81.
obicio: ut ... nulla turpitudo, quae a libidine ... nata esset, ab accusatore obiceretur; Font. 37.
obtego: ut adulescentiae turpitudo ... obtegatur; Vatin. 11.
puto: volnus illud rei publicae, ... turpitudo populi Romani, non iudicium putandum est; Planc. 70.
reperio: quas turpitudines ... reperietis; Sulla 76.
subeo: qui ... istam turpitudinem subissent; Verr. I, 137. quae (civitates) ... nefarias libidinum contumelias turpitudinesque subierunt; Piso 86. quas .. turpitudines ... subierunt, easdem ... laetantur aliis se intulisse; Phil. XIV, 9.
suscipio: si ... nulla superbiae [turpitudo] ... suscipitur; Muren. 9. maximam turpitudinem suscipere vitae cupiditate; Phil. XIII, 49. f. IV. alqd; Sulla 51.
teneo: cum ... insignis turpitudo teneretur; Verr. II, 187.
vito: vitandae turpitudinis causa; Sest. 48.
2. libero: ut ... turpitudine totum ordinem liberetis; Verr. a. pr. 43. unus annus ... nos illa miseria ac turpitudine liberavit; imp. Pomp. 56.
3. abhorreo a: cum ipse lator nihil ab horum turpitudine ... abhorreret; Sest. 112.
absum a: quantum a rerum turpitudine abes; Cael. 8.
dico de: de turpitudine parentis dici vix oportere; Cluent. 17.
educo ad: a Q. Apronio, .. homine ... ad turpitudinem educato, ... equitem Romanum scitote ... prohibitum; Verr. III, 60.
instituto ad: eos (liberos) instituere ... non ... ad tuas turpitudines debuisti? Verr. III, 161.
loquor de: nihil de singulari nequitia ac turpitudine (loquor); Verr. III, 106.
pertineo ad: quae ... non ad domesticam tuam ... turpitudinem ... pertinent; Catil. I, 14.

refugio a: neque ab hac orationis turpitudine eruditi homines refugerunt; Cael. 41.
revoco a: ut te .. pudor umquam a turpitudine ... revocarit; Catil. I, 22.
venio in: non in eam turpitudinem venisses; Quinct. 53.
III. nach Adjectiven: 1. expers: ut nulla eius vitae pars summae turpitudinis esset expers; Verr. II, 191.
2. adfinis: duos solos video auctoritate censorum adfinis ei turpitudini indicari; Cluent. 127.
IV. nach Substantiven: alqd: qui, quod praemii solet esse in indicio, reliquerit, quod turpitudinis in confessione, id ... susceperit; Sulla 51. quid enim habet turpitudinis Appium Claudium M. Scauro esse inimicum? Scaur. 32.
defensio: quae potest esse turpitudinis tantae defensio? Phil. II, 84.
finis: cum ... finem ... turpitudinis ... adferret; Fr. B, VI, 14.
gurges: qui ... immensa aliqua vorago est et gurges vitiorum turpitudinumque omnium; Verr. III, 23.
infamia: eo transire illius turpitudinis infamiam, ubi ..; Cluent. 83.
labes: hanc ... labem turpitudinis ... sustinere; dom. 102.
maculae: cum reliquum tempus aetatis turpitudinis maculis consperseris; Flacc. 5 (§. 22).
memoria: ad memoriam sempiternam turpitudinis; dom. 112. ad insignem memoriam turpitudinis; prov. cons. 6.
nomen: quid est enim exsul? ipsum per se nomen calamitatis, non turpitudinis; dom. 72.
nota: cum hominem omnibus insignem notis turpitudinis .. accusaret; Rabir. 24. quae nota domesticae turpitudinis non inusta vitae tuae est? Catil. I, 13. ne qua generi ... nota nefariae turpitudinis inuratur; Sulla 88. sempiternas foedissimae turpitudinis notas subieritis? Piso 41.
patientia: cum in eius modi patientia turpitudinis aliena, non sua satietate obduruisset; Verr. V, 34.
societas: propter flagitiorum ac turpitudinum societatem; Verr. V, 107.
testis: huius turpitudinis testes erant etiam exterae nationes; Phil. V, 12.
vorago: f. gurges.
V. Umstand: 1. adfici: ut ... maiore adfici turpitudine videremur; imp. Pomp. 67.
contaminari: hoc remedium est ... iudiciis ... contaminatis paucorum vitio ac turpitudine; div. Caec. 70.
foederari: sanctissima sacella ... summa .. turpitudine foedata esse; har. resp. 32.
notari: iudicia ... vera atque insigni turpitudine notata; Cluent. 61.
oblini: sunt omnia .. summo dedecore ac turpitudine ... oblita; Verr. III, 8.
2. cum: quae cum turpitudine aliqua dicerentur; Cael. 69.
de: satis multa de turpitudine; Phil. VII, 16.
in: QUANDOQUE TU ... NULLA UMQUAM MIHI IN ... TURPITUDINE DEFUISTI; Verr. III, 187.
ob: „in ipsum Habitum animadverterunt.“ nullam quidem ob turpitudinem; Cluent. 133.
per: ut ... iudicia per .. turpitudinem .. auferantur; Verr. I, 23.
propter: quia propter insignem turpitudinem sunt incredibilia; Verr. I, 138. cum ... ceteris ad mortem propter vitae turpitudinem confugientibus; Rabir. 21. cuius testimonium propter turpitudinem vitae ... nullius momenti putaretur; Vatin. 1.
sine: cum ... hic ... nihil possit offensionis accipere sine summo dedecore vitae et turpitudine; Cluent. 10.

turris, Turm: quae (Macedonia) erat antea munita plurimorum imperatorum non turribus, sed tropaeis; prov. cons. 4.

tus, Weihrauch: I. profero: proferebant ... tus alii atque odores; Verr. V, 146.
II. prosequi: virgines convenisse, cum Diana exportaretur ex oppido, unxisse unguentis, ... ture ... prosecutas esse; Verr. IV, 77.

tutela, Schutz, Obhut, Vormundschaft, Schützling, Vermögen des Mündels: I. est: haec est istius praeclara tutela; Verr. I, 93.
perveniunt: emptionibus ea (praedia) solere saepe ad alienos homines, ... non legibus tamquam tutelas pervenire; Balb. 56.
II. abstineo a: manus a tutela ... abstinere non potuisti? Verr. I, 93.
deminuo de: nihil .. potest de tutela legitima ... deminui; Flacc. 84.
lateo in: laus et industria latent in tutela ... bellicae virtutis; Muren. 22.
pervenio in: qui in tutelam pervenit; Qu. Rosc. 16.
sum in: illam in tutela Flacci non fuisse; Flacc. 86. in eius magistratus tutela reges ... fuerunt; Sest. 64. sit in eius tutela Gallia; prov. cons. 35.
III. hereditas: sibi venisse ... alteram (hereditatem) tutelae; Verr. I, 90.
iudicium: tria haec (iudicia) sunt, fiduciae, tutelae, societatis; Qu. Rosc. 16.
ius: iure Quiritium legitimo tutelarum et hereditatium relicto; dom. 35.
nomen: huius ipsius tutelae nomine; Flacc. 74.
officia: dum ... abs te officia tutelae ... flagitet; Verr. I, 94.
IV. per: qui per tutelam ... fraudavit quempiam; Caecin. 8.

tuto, sicher, ungefährdet: accedo: poteramus Ariminum tuto accedere? Phil. XII, 23.
exeo: passurumne censetis Antonium introire Mutinam legatos, exire inde tuto? Phil. VI, 6.
gero: ut ... tuto in foro magistratum gereret; Sest. 79.
habeo: ut senatum tuto consules ... habere possent; Phil. III, 13. tuto haberi senatum sine praesidio non posse; ib. uti senatus ... tuto haberi possit; ib. 37. uti senatus ... tuto haberi sententiaeque ... libere dici possint; ib.
eo: si tuto licebit ire; Phil. XII, 30.
pervenio: tuto ... pervenire non potuit; Phil. II, 75.
servo: *rem sic tuto servare voluit*; Tull. 14.
sum: me nullo modo posse isdem parietibus tuto esse tecum; Catil. I, 19. me .. tuto omnino in civitate esse non posse; dom. 8. se in senatu tuto non esse; ib. tuto se in senatu esse non posse; ib. qui sibi licere volt tuto esse in foro; Sest. 90. se in publico tuto .. esse non posse; Piso 29. me ... ibi velle tuto esse; Phil. I, 9.
transeo: qua vix tuto transiri posse videatur; Verr. II, 141.
venio: tuto se venire in senatum; sen. 5. veniebamus in senatum, si non libere, at tamen tuto; Phil. XIII, 18.

tutor, Beschützer, Leiter, Vormund: I, 1. accurrunt: accurrunt ... tutores; Verr. I, 141.
clamant: cum tutores ... clamarent; Verr. I, 144.
consulunt: ne pupillo tutores propinquique consulerent; Verr. III, 16.

defendunt: tutoribus defendentibus; Verr. I, 146. tutoresne defendent? ib. 153.
dicit: dixit M. Iunius tutor et patruus; Verr. I, 139. dixit iuratus P. Titius, tutor pupilli Iunii; ib.
dant: tutores pecuniam praetori si ... dedissent; Verr. I, 106.
nesciunt: tutores hoc nesciunt; Verr. I, 141.
sunt: etiam si tutores non essent; Verr. I, 146.
venit: venit ... P. Titius tutor; Verr. I, 137.
2. sum: cum pupilli Malleoli tutor esset; Verr. I, 91. is casu pupilli Iunii tutor erat; ib. 132. qui erat pupilli tutor; ib. 135. cui C. Marcellus tutor est; ib. IV, 37.
II, 1. ascribo: cuius filium faceret heredem, eum tutorem liberis non ascripsit; Cluent. 34. tutor ... ascribendus fuit; Flacc. 74.
instituo: tutorem liberis non instituit; Sest. 111.
nanciscor: qui cum tutores sunt ... nacti; Sest. 99.
scribo: nemo illum ... tutorem umquam liberis suis scripsit; Cluent. 41.
2. commendo: quem (filium) pater moriens .. tutoribus et propinquis ... commendatum putavit; Veer. I, 151.
nuntio: nova res ... nuntiatur statim ... M. Iunio patruo, P. Titio tutori; Verr. I, 135.
reddo: nullam (litteram) tutoribus reddidit; Verr. I, 92.
renuntio: renuntiat Habonius illam decisionem tutoribus; Verr. I, 141.
3. orbo: cum ... tutoribus annuis esset orbata (res publica); sen. 4.
4. transigo cum: cum Habonio tutore ... transigunt; Verr. I, 140.
III. auctoritas: si M. Marcelli tutoris auctoritas apud te ponderis nihil habebat; Verr. I, 144. a quo (praetore) M. Marcelli tutoris ... oratio et voluntas et auctoritas repudiata est; ib. 153. nihil potest ... nisi omnium tutorum auctoritate deminui; Flacc. 84.
bona: bona tutorum .. ademisti; Verr. I, 146.
fides: res publica consulis fidem tamquam legitimi tutoris imploravit; Quir. 11.
genera: invenerunt genera tutorum; Muren. 27.
oratio: s. auctoritas; Verr. I, 153.
potestas: mulieres ... in tutorum potestate esse voluerunt; Muren. 27.
scelus: quod (sacrificium) ... huius unius casti tutoris religionum scelere violatum est; har. resp. 12.
voluntas: s. auctoritas; Verr. I, 153.
IV. sine: quod mulier sine tutore auctore promiserit; Caecin. 72.

tutor, schützen, behaupten: alqm: qui se est tutatus; Sest. 95.
caput, al.: ut aliquo praesidio caput et cervices et iugulum ac latera tutetur; Sest. 90.
castra: hic .. adulescens ... castra multarum legionum paucis cohortibus tutatus est; Phil. XIV, 28.
libertatem: s. rem publicam; Phil. IV, 2.
Macedoniam: quae natio ... Macedoniam ... tutata est; Piso 84.
rem publicam: ut ipsum Cn. Pompeium, quovis praesidio || quoius pr. || saepissime rem publicam || populus Romanus || ... tutatum || tutati sumus || ... privare possetis; leg. agr. II, 99. qui rem publicam libertatemque vestram suo studio ... tutatus est et tutatur; Phil. IV, 2.

tutus, sicher, gefahrlos, ungefährdet: A. alqs: qui ... fore se tutos arbitrantur; Verr. V, 167. ut ... moenibus tuti esse possemus; Piso 5. qui isto ... propugnatore tutiorem se ... fore putaret; ib. 18. nec clarus nec tutus quisquam esse .. potest; Phil. I, 35. possumusne .. in Antonii latrocinio aeque esse tuti? ib. XII, 27.
alqd: nihil tam tutum ad custodiam ... cogitari potest; Verr. V, 78. cum ... tuta omnia et pacata esse poterant; Flacc. 29. quae maiores nostri religionibus tuta nobis ... esse voluerunt; dom. 109.
custodia: hominem huic optimae tutissimaeque custodiae non audet committere; Verr. V, 69.
Italia: qui antea ... Italiam tutam habebamus; imp. Pomp. 55.
iter: iter mihi tutum ... praestiterunt; Planc. 97.
locus: quem iste sibi locum maxime tutum esse arbitrabatur; Verr. II, 185. ut tutus (locus) esset; imp. Pomp. 31.
mare: mercatoribus tutum mare non fuisse; imp. Pomp. 32. qui ... mare .. tutum praestiterunt; Flacc. 31. mare videmus ... tutum et clausum teneri; prov. cons. 81.
murus: tutissimo me muro saeptum esse arbitrabor; Catil. IV, 23.
navis: in navi tuta ac fideli; Planc. 97.
oppidum: id (oppidum) ... esse tutum; Cluent. 195.
perfugium: o tutum perfugium aratorum! Verr. III, 28.
portus: si ... petat (navis) portum ... alium non minus tutum atque tranquillum; Planc. 94.
pudicitia: pudicitiam liberorum servare ob eorum libidine tutam; Verr. I, 68.
reditus: satisne tutum reditum putatis fore? Phil. XII, 30.
res: ut nullius res tuta ... posset esse; Verr. V, 39.
Sicilia: provinciam Siciliam ... a belli periculis tutam esse servatam; Verr. V, 1.
vectigal: quod vectigal vobis tutum fuit? imp. Pomp. 32.
via: qui ... ipsius fugae tutam viam quaesiverunt; Caecin. 44.
vita: quo tutiorem sese vitam ... victuros esse arbitrarentur; Verr. II, 118. quo tutior esset vestra vita; Milo 95.
urbes: tutissimae .. urbes piratis .. patefactae; Verr. a. pr. 13.
B. allein: in tuto conlocant Clodium; har. resp. 53.

tuus, dein: A. bei Substantiven: alqs: apud tuos Mamertinos; Verr. IV, 3. te Syracusani tui ... diligunt; ib. 145. Tertia illa tua ... erat in omnium conspectu; ib. V, 40. adservasses hominem, custodiis Mamertinorum tuorum vinctum; ib. 168. Sergius ille tuus; dom. 14. quem tuis Sergiis, Lolliis, Titiis ceterisque caedis ... ducibus obieceras; ib. 21. bona tui Gabinii ... consecrasti; ib. 124. quod erat eo tempore Gabinii tui competitor; Vatin. 25. hoc ... isti tui dicunt voluptarii Graeci; Piso 42. num igitur ista tua Sarda Pythagoram ... legerat? Scaur. 5. si te id tui isti Sardi facere voluissent; ib. 28. qui magis sunt tui; Marcell. 21.
alqd: quod vicisset iudicio, ferres tuum; Qu. Rosc. 53. venio nunc ad illud tuum: „non deieci, non enim sivi accedere"; Caecin. 64. [haec tua], quae te ... delectant; Rabir. 13. est tuum ... videre quid agatur; Muren. 83. omnino mallem et magis erat tuum; Flacc. 71. tua sunt, tua sunt haec omnia; Vatin. 5. totum hoc, ... totum est, inquam, tuum; Marcell. 7. quae quoniam angustiora parietes faciunt, ... tuum est ... referre ..; Deiot. 7. non est tuum de re publica

bene mereri; Phil. II, 36. ſ. ingenium; Verr. III, 16.

abavus; coniventis illos oculos abavi tui magis optendos fuisse quam hos flagrantis sororis; har. resp. 38.

absentia: confer ... absentiam tuam cum mea; Piso 37. ſ. digressus.

accusatio: qualis erit tua ista accusatio? div. Caec. 31. vide quantum interfuturum sit inter meam atque tuam || et tuam, tuamque || accusationem; ib. 35. accusationis tuae membra dividere; ib. 45. de ratione accusationis tuae ... dicendum nobis erit; Muren. 6. tota illa lex accusationem tuam ... armasset; ib. 46. si defensioni Gabinii fidem non habes, obliviscerisne etiam accusationis tuae? Rab. Post. 20. ſ. crimen; Rab. Post. 20.

accusator: te .. non contra accusatorem tuum ... pugnare; Verr. I, 52. haec abs te ... non tuus accusator, non Segestani postulant; ib. IV, 82. qui cum accusatore tuo satis iustam causam coniungendae necessitudinis putant; ib. 145. accusatores esse tuos de tuis .. manibus ereptos; Vatin. 34. ſ. inimicus; Verr. II, 167.

acta: acta et imperia tua domum ad senatum suum renuntiaverunt; Verr. III, 73.

actio: actionem tibi tuam reliquit an non? Qu. Rosc. 55. istud columen actionis tuae; Flacc. 41. me .. evellere omnis actiones tuas; dom. 34. tua .. omnis actio ... fuit; ib. 40. tuis actionibus augurum responsa ... impedimento non futura; Vatin. 14. cum ... hominem ... ab actionibus tuis dissentientem ... in vincula duceres; ib. 21. ſ. lex; dom. 23.

adfinis: me adfinem tuum, quem tuis comitiis praerogativae primum custodem praefeceras, ... inimicis rei publicae tradidisti; sen. 17. te ad tuum adfinem ... contulisti; dom. 134. ſ. familiaris; Verr. III, 168. propinquus; sen. 17.

aditus: omnes aditum, sermonem, congressum tuum fugiunt; Sest. 111.

adrogantia: ſ. contumacia. — adseculae: ſ. decumani.

adventus: quod adventu tuo subsellia ista vacuefacta sunt; Catil. I, 16. Q. Marcium ... adventu isto tuo domi fuisse otiosum; Piso 54. quos tu ... primo tuo adventu ... demigrare ... coëgisti; ib. 91. quo non adventus tuus ... crimen adferret; Fr. B. VIII, 18.

advocati: hoc quemquam ... tuorum advocatorum animo aequo audire? Verr. III, 184.

aedes: quae (signa) in aedibus tuis ... sunt; Verr. I, 61. quem ad modum te restituat in aedis tuas; Caecin. 36. tu solus ... a tuis aedibus ... proterritus; ib. 37. si quis te ex aedibus tuis ... deiecerit; ib. 89. te in aedis tuas restitui oportere; ib. si ego sim a tuis aedibus deiectus; ib. 90. ſ. domus; Caecin. 35.

aemulus: ſ. testis; Verr. V, 133.

aequales: nec se aequales tui ... abs te anteiri putant; Sulla 23.

aequitas: quo facilius cum aequitas tua tum audiendi diligentia minuat hanc perturbationem meam; Deiot. 7. ſ. potestas; Quinct. 6.

aes alienum: quae res egestati et aeri alieno tuo ... subvenire potuisset? Phil. II, 36.

aestimatio: si mihi tecum neque de annona neque de aestimatione tua potest esse controversia; Verr. III, 194.

aetas: illud tenebricosissimum tempus ineuntis aetatis [tuae] patiar latere; Vatin. 11. ſ. ambitio.

alienatio: tuam .. a me alienationem commendationem tibi ... fore putavisti; Phil. II, 1.

amator: ſ. amicus; Verr. III, 148.

ambitio: apertius quam vel ambitionis vel aetatis tuae ratio postulabat; Planc. 52.

amicitia: quod ad tuam ipsius amicitiam ... faciliorem aditum istius habet nequitia; Verr. III, 7. quod propensior in Cn. Pompei amicitiam fuisset quam in tuam; Deiot. 9.

amicus: cum .. tuos amicos ... invitabas; Verr. II, 29. non dicam amicum tuum, ... non hospitem; ib. 110. quid te amicorum tuorum studium, quid tuum consilium ... adiuvet; ib. 176. ad amicum tuum Carpinatium revertemur; ib. 186. nemo tuorum amicorum ... diceret; ib. III, 63. poteritne te ipse Alba, tuus antiquissimus non solum amicus, verum etiam amator, absolvere? ib. 148. ut ... ad amicos tuos gloriaris; ib. 174. ut amici tui appellant; ib. IV, 29. te argentum per Potamonem, amicum tuum, reddidisse; ib. 44. tot ex tuis amicis ac necessariis; Catil. I, 16. adversariis amicorum tuorum ... respondere; Muren. 9. amici illi tui ... repellebantur; dom. 49. a te ... amicissimi tui legem esse contemptam; Vatin. 29. amicos tuos plus habuisse pudoris; Piso 39. an amici tui tabellas abdiderint; ib. deligas ... amicos tuos; Planc. 40. ſ. necessarius; Planc. 40. servus; Caecin. 56. tectum.

amor: ſ. libido; Verr. V, 85. 137.

amplitudo: ſ. fortuna; Phil. I, 33. honos; Verr. II, 157.

animadversio: quis censor aut legem metueret ... aut animadversionem tuam ..? Verr. II, 139.

animus: ut numquam animum tuum cura fortunarum tuarum cogitatioque tangeret; Verr. III, 65. debilitatio atque abiectio animi tui; Piso 88. quorum animos tuus ille fortis animus offenderet; Planc. 53. quamquam iste tuus animus numquam his angustiis ... contentus fuit; Marcell. 27. animum tuum non debet offendere; Ligar. 4. propter offensionem animi tui; Deiot. 8. quamvis .. intentus animus tuus sit; Phil. XI, 22. ſ. ingenium; Ligar. 35. iniuria; Sulla 47. lacrimae; Planc. 73.

annus: nonne prospicis tempestatem anni tui? Muren. 81.

apparatus: hunc tantum tuum apparatum ... ne ad nihilum recidere patiare; Phil. VII, 27.

apparitor: tuus apparitor ... praedabitur? Verr. III, 182. apparitori tuo esse concessum, ut ..; ib. 184.

arbitratus: quasi .. me tuo arbitratu et non meo gratum esse oporteat; Planc. 71.

arbitrium: ad arbitrium tuum; Verr. V, 161. Vatin. 26. qui tuo arbitrio tribunatum gereret; Milo 33.

argumentatio: vides .. quantum distet argumentatio tua ab re ipsa; Sex. Rosc. 44.

arma: qui sensus erat armorum tuorum? quae tua mens? Ligar. 9. tua quid aliud arma voluerunt nisi ..? ib. 18. libertatem nostram armis tuis cedere; Phil. II, 20. postea tuis armis cessit toga; ib. qui armis cessissem vel tuis urbanis, vel ... alienis; Fr. B, XV, v, 4.

armarium: tune aurum ex armario tuo promere ausa es? Cael. 52.

artes: omnis tuas artis ... tibi concedit; Quinct. 93.

aspectus: ſ. nomen; har. resp. 22.

astipulator: testes tot ... cum astipulatore tuo comparabuntur; Quinct. 58.

atavus: ſ. pater; Cael. 33.

avaritia: quin is ... de avaritia tua commoneretur; Verr. I, 154. quin avaritiae tuae, qui iniuriae. quin audaciae testis esset; ib. cum classem avaritia ac nequitia tua perdidisti; ib. V, 59. testis avaritiae tuae gaudes esse sublatos; ib. 121. ſ. luxuria. scelus; Verr. III, 126.

auctor: haec tu cum istis tuis auctoribus excogitasti; leg. agr. II, 98. eminus etiam is auctor tuus; Piso 96.

auctoritas: tu tua auctoritate, sapientia, diligentia... potes providere; Verr. a. pr. 51. cum tuam auctoritatem ... repudiabas; ib. I, 112. me tua ... auctoritas ... deterret; ib. 157. tuam defendam auctoritatem; ib. V, 19. si plus apud populum Romanum auctoritas tua quam ... causa valuisset; imp. Pomp. 53.

audacia: ut ... audacia tua cognoscatur et impudentia; Sex. Rosc. 95. in senatu fore ... C. Manlium, audaciae satellitem ... tuae; Catil. I, 7. quid .. me interponerem audaciae tuae? Phil. II, 9. illud tamen audaciae tuae; ib. 44. ſ. avaritia; Verr. I, 154. cupiditas; Verr. V, 39. scelus; Vatin. 22. temeritas; Piso 39.

auguratus: si ... hanc quoque mortiferam plagam inflixisses auguratus tui; Vatin. 20. ne diutius loquar de auguratu tuo; ib. 26.

avia: ſ. pater; Cluent. 40.

aures: aures tuae hoc crimen accipiunt? Verr. II, 24. nihil ad tuas auris de infamia tua pervenisse; ib. III, 132. quod (verbum) ... ad auris tuas accidat; Vatin. 4. ne offendam tuas patientissimas auris; Ligar. 24.

avunculus: L. Caesar, avunculus tuus, qua oratione ... sententiam dixit in sororis suae virum, vitricum tuum! Phil. II, 14. tribunatus ... avunculi tui, Q. Catule; Fr. B, VII, 4. avunculus tuus ... dedit; ib. 5.

avus: est vero .. notum quidem signum, imago avi tui; Catil. III, 10. bona Q. Metelli, ... avi tui, Q. Metelle, et tui, P. Servili, et proavi tui, P. Scipio, consecravit; dom. 123. ut Mediolanensi praecone, avo tuo, dignum esse videatur; Piso 62. avus .. tuus ... praedicaret; Planc. 51. ut omittam res avi tui prosperas; Phil. I, 34. utinam .. avum tuum meminisses! ib. vide .. quid intersit inter te et avum tuum; ib. II, 42. dixisset ... avus tuus; ib. 70. disertissimum cognovi avum tuum; ib. 111. ſ. pater; Cael. 33.

auxilium: ſ. opes; Planc. 73.

beneficium: derisum tuum beneficium esset; Verr. III, 215. isto .. tuo, quem ad modum ipse praedicas, beneficio ... minuisti maiestatem rei publicae; ib. V, 50. ad te gratiam beneficii tui pervenire; leg. agr. II, 22. cum ab eo merces tui beneficii pretiumque provinciae ... tibi esset persolutum; dom. 23. duos se habere semper amicissimos sperasse, te tuo beneficio, me suo; Milo 68. de maximis tuis beneficiis, ... de singulari sapientia tua cogitabis; Marcell. 19. beneficio sum tuo usus; Phil. II, 4. ſ. contumelia; Phil. II, 60. liberalitas; Flacc. 85. scriba; Verr. III, 187.

bona: quod bona ... tua facta sunt; Sex. Rosc. 145. si hoc donum Veneri non de Sthenii bonis dedisses, sed te tuis; Verr. II, 116. te ... bona tua repetere; ib. III, 32. quid est quod profanum in tuis bonis esse possit? dom. 125. exemplo tuo bona tua nonne ... consecravit? ib. 125. gaude tuo isto ... bono, et fruere cum fortuna et gloria tum etiam natura et moribus tuis; Marcell. 19.

calamitas: istius .. calamitatis tuae fortuna particeps non fuit; Verr. V, 132. tua ... calamitate ementitus es auspicia; Phil. II, 83. ſ. lis.

calliditas: restitue nobis .. veterem tuam illam calliditatem atque prudentiam; Sex. Rosc. 61.

caput: tui capitis causa; Verr. II, 98. quod ille gemitus .. provinciae ad tui capitis periculum pertinebat; ib. III, 129. ut tui capitis periculum neglegeres; ib. 134. ſ. fortuna; ib. 231. 132. 133. quaestus; ib. 52.

carnifex: ſ. secures.

castra: te imperatorem tua illa Manliana castra desiderant; Catil. I, 10. an vero tua castra potius senatum appellaremus? Phil. XIII, 26.

causa: ita facillime causa Sex. Roscii cum tua conferetur; Sex. Rosc. 93. causam tuam ... agi; Verr. I, 85. facile ... tuam causam et factum probares; ib. IV, 28. quo loco causa tua sit; ib. V, 164. alia (causa) ... tua est; Cluent. 86. quod ... potuisti in tua causa discere; dom. 77. quaero num tu senatui causam tuam permittas? Vatin. 15. cum clarissimi viri causa tuam esse coniunctam; ib. 33. quamquam dissimilis est militum causa et tua; Phil. II, 59. in tua turpissima causa; Fr. B, VIII, 6. ſ. defensio; Caecin. 84. patronus; Verr. II, 149. — **causa,** I, 2. tua (4 St.) B. I, S. 482, a.

cautio: tua .. cautio nostra cautio est; Marcell. 21.

census: mentionem tui census fieri vetat; Verr. II, 134. *pro censu tuo;* Scaur. 45.

circumsessio: te huius circumsessionis tuae causam ... in alios contulisse; Verr. I, 83.

cives: ut te metuunt omnes cives tui; Catil. I, 17. si ... salutem civium tuorum neglegis; ib. 28. nomine appellari abs te civis tuos; Muren. 77. hanc ... condicionem statuis Gaditanis, tuis civibus, ut ..? Balb. 25. metui a civibus tuis; Phil. I, 33. ut ... cives tui gaudeant; ib. 35.

civitas: te in tua civitate incolumem esse; Verr. II, 157. si tibi ... nomen civitatis tuae profuisset; ib. V, 166. in tua (civitate) magistratum gerere; Rabir. 28. reliqueras enim civitatem tuam; Balb. 32.

claritas: ſ. fortuna; Phil. I, 33.

clementia: clementiae tuae iudicio conservati sumus; Marcell. 12. tuae clementiae laus est; Ligar. 10. impedirent clementiam tuam; ib. 15. cognita .. clementia tua; ib. 19. ad clementiam tuam confugio; ib. 31. omnem tranquillitatem ... refert clementiae tuae; Deiot. 38. multa sunt monimenta clementiae tuae; ib. 40. quorum alterum optare illorum crudelitatis est, alterum conservare clementiae tuae; ib. 43. ſ. fides; Deiot. 8. humanitas; Ligar. 30.

cliens: iste tuus cliens, sceleris tui nuntius; Sex. Rosc. 96. Mallius Glaucia, ... tuus cliens et familiaris; ib. adsunt Segestani, clientes tui; Verr. IV, 88.

codex: codicis lituras tui contemplare; Verr. III, 41.

cogitatio: in .. tua cogitatione; Vatin. 20. nec tuas tacitas cogitationes extimescit; Ligar. 6. ſ. cura. ingenium; div. Caec. 46.

cognitio: quae tua fuit cognitio? Phil. II, 100.

cognitor: cognitor si fuisset tuus; Qu. Rosc. 53. quoniam tuus cognitor non est factus; ib. 54. sponsio facta est cum cognitore tuo Apronio de fortunis tuis omnibus; Verr. III, 137.

cohors: quem tu in cohorte tua Cassianum iudicem habebas; Verr. III, 137. cohortem tuam proponis; ib. 139. ſ. manus; ib. II, 27.

cohortatio: ubi sunt ... illae cohortationes pulcherrimae tuae? Phil. XII, 15. ſ. laudatio; ib. II, 90.

colonus: ſ. procurator; Caecin. 57.

comes: de tui comitis iniuria questum ... venirent; Verr. I, 80. ut tui comites volnerarentur; ib. 85. comites illi tui delecti manus erant tuae; ib. II, 27. cum vero verbo iudicium sit in edicto, re quidem vera tuorum comitum ... conlusio cum decumanis, sociis tuis atque adeo procuratoribus; ib. III, 33. exhaurietur ex urbe tuorum comitum ... sentina rei publicae; Catil. I, 12.

comitia: cui primam comitiis tuis dederas tabulam praerogativae; Piso 11. ſ. adfinis; sen. 17.

commodum: quid recipis mandatum, si ... ad tuum commodum conversurus es? Sex. Rosc. 112.

quasi .. aequior sit ista aestimatio in tuo quam in populi Romani commodo; Verr. III, 203. non ego invideo commodis tuis; ib. 217. remove te a suspicione alicuius tui commodi; leg. agr. II, 22. ſ. voluntas; Sex. Rosc. 145.
competitores: cum ... competitores tuos interficere voluisti; Catil. I, 11. tibi illos competitores tuos peregrinos videri; Sulla 24.
compotor: ſ. suffragium.
compransores: agrum Campanum ... compransoribus tuis et conlusoribus dividebas; Phil. II, 101.
conatus: compressi conatus tuos nefarios; Catil. I, 11. quid illa in Pontum profectio et conatus tuus? Piso 88. praetereo illum nefarium conatum tuum; Fr. B, VIII, 19.
condicio: ad tuam veniam condicionem; Verr. III, 146. nihil ille de condicionibus tuis ... audiebat; Deiot. 11.
confidentia: aliam causam esse hastae Caesaris, aliam confidentiae et temeritatis tuae; Phil. II, 104.
congressus: ſ. aditus.
coniuratio: constrictam iam ... teneri coniurationem tuam non vides? Catil. I, 1. continere voces coniurationis [tuae]; ib. 6.
coniux: ista tua minime avara coniux; Phil. II, 113. tuae coniugis ... Bambalio quidam pater; ib. III, 16.
conlega: errastis ... et tu et non nulli conlegae tui; leg. agr. I, 23. vox perniciosa designati tribuni, conlegae tui; Muren. 81. in tuorum potestate conlegarum; ib. 82. Qu. Metellus, conlega tuus; dom. 70. cum conlegas tuos ... negares liberos esse; ib. 110. respondebis ... pro conlegis tuis; har. resp. 21. quod novem tui conlegae sibi timendum esse duxerint; Vatin. 17. cum ... conlegae tui .. iuberent; ib. 21. si mihi .. cum conlega tuo decertandum fuisset; Piso 19. cum conlegae tui domus cantu ... personaret; ib. 22. praeter ... conlegam tuum; ib. 37. quos ille ... ad tuum conlegam remisit; ib. 77. conlegam tuum aiunt in hac sua fortuna —; Phil. I, 27. conlegam tuum ... esse; ib. 31. sedebat in rostris conlega tuus; ib. II, 85. qui dies ille conlegae tui fuit; ib. 107. ſ. frons; Piso 20. supercilium.
conlusores: ſ. compransores.
conquisitores: ut non nulli conquisitores tui dictitarunt; Milo 67.
conscientia: quoniam ... conscientia tua ... testem nullum interrogasti; Verr. V, 155.
consciis: ſ. convivae.
consecratio: quae tua fuit consecratio? dom. 106.
consiliarii: ſ. convivae.
consilium: consilio tuo dimisso; Verr. II, 81. patere tua consilia non sentis? Catil. I, 1. luce sunt clariora nobis tua consilia omnia; ib. 6. tuorum consiliorum reprimendorum causa; ib. 7. tuum consilium .. propter singulare animi mei de tua virtute iudicium vituperare non possum; Muren. 60. Polemocratem scripsisti ... administrum consiliorum tuorum; Flacc. 74. quae causa maior ... esse potuit .. quam consilia tua tuorumque? dom. 10. consilium tuum ... patefactum est; ib. 22. hic tuis ... consiliis omnibus interfuit; ib. 30. est enim reus ... alter tuis consiliis; Vatin. 41. si tua *consilia* cum illo coniunxeris; Piso 12. consilio .. uti tuo; ib. 58. neque ... consilium reprehendo tuum; Flacc. 44. tribunatum suum ... consiliis tuis gubernatum; Milo 68. nisi haec urbs stabilita tuis consiliis et institutis erit; Marcell. 29. cuius idem consilium quod tuum sentio quam reprehendatur; Phil. XII, 6. isto tuo ... consilio erit utendum; ib. 15. ſ. amicus; Verr. II, 176. factum; ib. III, 212.

constantia: fuit dignum constantia tua; Planc. 38. ſ. fides; Quinct. 5. Deiot. 8.
consul: ſ. fuga; Verr. I, 37.
consulatus: aude nunc ... de tuo (consulatu) dicere! Piso 8. his fundamentis positis consulatus tui; ib. 9. haec sunt ... in gremio sepulta consulatus tui; ib. 11. cui ... praebebas consulatum tuum; ib. 14. cum ... addicebas tribuno plebis consulatum tuum; ib. 56. omnes memoriam consulatus tui ... detestantur; ib. 96. tuus videlicet salutaris consulatus, perniciosus meus; Phil. II, 15. confusius ... est acta res ... quam postulabat institutum consulatus tui; ib. VIII, 1.
consultores: ne tui consultores ... capiantur; Muren. 22. ut tuis consultoribus respondeas; ib.
contentio: salutem tradidero contentioni tuae Planc. 79.
contio: in contione tua rogatus; Vatin. 24. iam redeo ad praeclaram illam contionem tuam; Piso 17.
contubernales: facis iniuste, .. si putas nostro periculo vivere tuos contubernalis, praesertim cum tua neglegentia factum arbitremur; Flacc. 41.
contumacia: est tuae contumaciae, adrogantiae vitaeque universae vox; Qu. Rosc. 44. ſ. insolentia.
contumeliae: si non tuis nefariis ... contumeliis ... tibi curiam praeclusisses; Piso 40. licuitne mihi per tuas contumelias hoc tuum beneficium sic tueri? Phil. II, 60.
convivae: illi ipsi tui convivae, consiliarii, conscii, socii verbum facere non audent; Verr. IV, 143.
copia: pro tua summa copia ac singulari facultate dicendi; imp. Pomp. 52. dissipatis tuis copiis; dom. 15. vis ... illum filium ... habere tuis copiis devinctum; Cael. 36. cum tu totum te cum tuis copiis ad me detulisti; Rab. Post. 47. ſ. lacrimae; Planc. 73.
corpus: stipator tui corporis; dom. 13. quae (inventus) tuum corpus domumque custodit; Milo 67. quod a corpore tuo prohibentur armis, Phil. II, 116. ſ. lacrimae; Planc. 73.
crimen: nihil neque crimini tuo neque testimonio credendum esse; Cael. 35. succumbam .. isti tuo crimini; Planc. 82. redeo .. ad crimen et accusationem tuam; Rab. Post. 20. omne autem crimen [tuum] est; Phil. II, 9. utinam hoc tuum verum crimen esset! ib. 40.
criminatio: criminatio tua quae est? Qu. Rosc. 37.
crudelitas: tua crudelitate in alios omnis tibi aditus misericordiae ... esse praeclusos; Verr. V, 21. quoniam ... crudelitatem exprompsisti tuam; Miso 33. cui spectaculum ... tua crudelitas praebuit; Fr. B, VIII, 14. ſ. flagitia; Verr. II, 115. scelus; ib. III, 126. V, 112. dom. 128. Piso 31. 85. vis; Verr. I, 77.
culpa: te tuam culpam ... communicare cum altero posse; Verr. II, 49. non enim tua ulla culpa est; Marcell. 20. in quo est tua culpa non nulla; Phil. II, 20.
cupiditas: utrum hoc signum cupiditatis tuae an tropaeum necessitudinis atque hospitii an amoris indicium esse voluisti? Verr. II, 115. ut ... nullius pudicitia munita contra tuam cupiditatem et audaciam posset esse; ib. V, 39. quo te iam pridem ista tua cupiditas ... rapiebat; Catil. I, 25. quos (finis) lex cupiditatis tuae, non quos lex generi tui pepigerat; Piso 37. ſ. impulsus; Verr. I, 80. libido; Verr. I, 78.
cura: partem aliquam in Asiam ... derivare curae et cogitationis tuae; Phil. XI, 22.

currus: per triumphum .. quem ante currum tuum duceres; Verr. V, 67.
cursus: tuis non dicam cursibus, sed victoriis lustratae (terrae) sunt; Marcell. 5.
damnatio: f. sententia; Piso 97.
decretum: qui decretis edictisque tuis in te concitati .. sunt; Verr. I, 93. ob tua decreta; ib. II, 26. [ob tuum decretum,] ob tuum iudicium; ib. 57. cum cogitet varietatem .. decretorum tuorum; ib. III, 6.
decumani: quis porro erit quin malit decumanis tuis dare quod poposcerint, quam ab adseculis tuis quadruplo condemnari? Verr. III, 34.
dedecus: in tanto tuo dedecore; Verr. III, 134.
defensio: ipse tua defensione implicabere; Verr. II, 44. obsistere tua defensio non potest; ib. III, 74. hoc ... esse .. caput defensionis tuae; ib. 148. premit faucis defensionis tuae; ib. 176. ad exitum defensionis tuae; ib. V, 32. tua defensio furoris cuiusdam; ib. 153. non defensionis tuae modus ... finem dicendi fecit; Tull. 6. excluditur omnis tua defensio; ib. 31. de tua defensione, C. Piso, quaero; Caecin. 34. in tota defensione tua; ib. 65. hic est mucro defensionis tuae: in eum ipsum causa tua incurrat necesse est; ib. 84. in defensione tua; Fr. B, VIII, 16. f. gladius; Caecin. 82. vox; Milo 94.
defensor: tuis defensoribus credere; Verr. V, 81. qui ... L. Sisennae, tui defensoris, ... hospes fuisset; ib. 110. te .. hoc istis tuis defensoribus dicere; ib. 149. cum is L. Sisenna, defensore tuo, ... uteretur; ib. IV, 43. num quid horum dicere istis defensoribus tuis audes? ib. V, 147.
deliciae: tuae tuorumque deliciae (vetant); Verr. III, 176.
denarii: propter tuos ternos denarios; Verr. II, 147.
detrimenta: tua ista detrimenta sunt; Phil. II, 101.
dies: ut tuum laetissimum diem cum tristissimo meo conferam; Piso 33.
difficultas: f. vitium; Catil. I, 14.
dignitas: apud quem omnis gradus dignitatis tuae retinuisses; Flacc. 81. te ... a tua || sua || dignitate deficere; Sulla 35. quid iniquum in discrimen adducas dignitatem tuam; Planc. 8. ut conservem dignitatem tuam; ib. 10. pro dignitate tua; ib. 13. quod tua dignitas postularit; ib. 46. pro tua dignitate; Milo 68. ut ... tueretur .. dignitatem tuam; Ligar. 18. qualis T. Ligarius quaestor urbanus fuerit erga te et dignitatem tuam; ib. 35. contra dignitatem tuam; Deiot. 11. 42. quae sint inimica ... dignitati tuae; Phil. X, 3. nollem, primum rei publicae causa, deinde etiam dignitatis tuae; ib. XIV, 18. f. salus; Planc. 78. voluntas; Muren. 46.
digressus: et digressum meum et absentiam et reditum ... tuo praestitisse; Piso 63.
diligentia: haec omnia ... crimina ... in tuam nimiam diligentiam .. coniecta sunt; Muren. 73. f. auctoritas; Verr. a. pr. 51. aequitas. ingenium; Verr. III, 16.
discidium: quod desiderium tui discidii ferre non posset; Phil. II, 45.
disciplina: haec est igitur tua disciplina? Cael. 39.
discipulus: f. filius; Verr. III, 162.
dissimulatio: tanta dedecora dissimulatione tua ... tegere; ib. V, 138.
divitiae: qui ... divitiis nos iam tuis terreas; Vatin. 23. quoniam ... de tuis divitiis .. gloriaris; ib. 29.
dolores: te auctoritatem huius ordinis ... tuis vel doloribus vel suspicionibus anteferre; Marcell. 3. f. maeror; Piso 89. querella; Planc. 51.

dominatus: quae domus erat ipsa indicio crudelissimi tui dominatus; dom. 110.
domus: haec (signa) non in tuam domum ... deportasses; Verr. I, 54. quae fuit .. causa, cur cuncta civitas ... domum tuam concurrerit; ib. 80. te ... domum tuam avertisse; ib. III, 49. te hanc pecuniam domum tuam avertisse; ib. 164. te ... publicam pecuniam domum tuam convertisse; ib. 176. non .. te instruere domum tuam voluerunt; ib. IV, 9. a domo tua Chelidonem ... excludere noluisti; ib. V, 38. domi tuae piratae ... fuerunt; ib. 76. si ... domo tua profugisset; ib. 77. tu tuam domum piratas abducere ... ausus es; ib. 136. te ... nemo tuae domi convenire ... potuit; ib. 137. si te hodie domum tuam redeuntem coacti homines ... tecto .. aedium tuarum ... prohibuerint; Caecin. 35. domum tuam te introire; ib. 89. cui (aquilae) domi tuae sacrarium scelerum tuorum constitutum fuit; Catil. I, 24. te domum iam deducam tuam; Muren. 66. tua domus certe et quicquid habes aliud, Cereri est consecratum; dom. 125. committe ... conlegio pontificum tuam (domum); har. resp. 30. cum de domo tua dixero; ib. 31. ne quis ... introspicere tuam domum possit; ib. 33. Albinovanum ... domum tuam venisse; Vatin. 3. eum domi tuae fuisse; ib. cum domi tuae ... omnia essent venalia; Phil. II, 6. domi tuae est; ib. 11. nec erat usquam tua (domus); ib. 48. an ... domum tuam te introire putas? ib. 68. f. corpus; Milo 67. familiaris; Verr. I, 51. mens; Cael. 52.
donatio: quae tua donatio ... mihi vero etiam incredibilis videbatur; Verr. III, 185.
dona: non putat tua dona esse tanti; Cael. 36.
dupondius: si dupondius tuus ageretur; Quinct. 53.
edictum: te ... edicto tuo possessiones hereditatum ... a legibus ad libidinem tuam transtulisse; Verr. III, 16. in quem iudicium ex edicto tuo postulatum sit; ib. 29. cum tot decumas ... novis edictis tuis nefariisque institutis exigeres; ib. 42. tuis novis edictis et iniquissimis institutis plus aliquanto se quam decumas ablaturum; ib. 150. tuis edictis et imperiis ... non est licitum ..; sen. 16. cum edictis tuis tabernas claudi iubebas; dom. 54. f. decretum; Verr. I, 93. vestigium.
egestas: f. aes alienum. flagitia; Phil. II, 24.
eloquentia: o praeclaram illam eloquentiam tuam! Phil. II, 86. expecto .. eloquentiam tuam; ib. 111.
emptio: si maiorem spem emptionis tuae ... ponis; Sex. Rosc. 145. qui tam multa de tuis emptionibus verba faciam; Verr. IV, 35. ut illi reciperent in suas litteras publicas ... emptiones tuas; Flacc. 74.
equitatus: nihil ad tuum equitatum; Deiot. 24.
equites: ubi equites Romani illi ... tui? Milo 94.
excubiae: o excubias tuas, Cn. Planci, miseras! Planc. 101.
exemplum: f. bona; dom. 125. factum; Vatin. 36.
exercitus: quid egit tuus invictus exercitus nisi ..? Ligar. 18.
existimatio: nisi ... tuae potius existimationi servisset quam suae; Verr. II, 58. nihilne tibi venit in mentem existimationi tuae consulere? ib. III, 131. de tua existimatione iudicium fieri; ib. 139. tollis exspectatum existimationis tuae iudicium; ib. bono praesidio munitur existimatio tua; ib. 154. f. laus; div. Caec. 48. studium; Planc. 79. vita; Verr. IV, 45.
exitus: f. principium.

facies: quasi vero de facie tua, catamite, dixerim; Fr. B, V, 8. ʃ. oculus; Piso 9.
facilitas: novi facilitatem tuam; Phil. I, 27.
facinus: praeclara defensio facinoris tui; Vatin. 28.
factum: tibi ... de tuis ... factis rationem esse reddendam; Verr. II, 29. ecquendo te rationem factorum tuorum redditurum putasti? ib. 43. cum de tuis factis publice conqueruntur; ib. 155. alia sunt tua facta atque consilia; ib. III, 212. huius tui facti famam in regna aliorum ... perventuram; ib. IV, 68. unum cedo auctorem tui facti; ib. V, 67. ne reprehendo quidem factum tuum; Sulla 50. quod non solum facto tuo, sed etiam exemplo rem publicam volnerasti; Vatin. 36. quae tu omnia tuis foedis factis facis; Cael. 37. tuum factum non esse condemnatum; Piso 39. factum tuum a sententia legis .. discrepare; Planc. 42. factum tuum gratum omnibus debet esse; Phil. X, 1. ʃ. causa; Verr. IV, 28. meritum; Marcell. 34.
facultas: prae tuis facultatibus; Rabir. 14. [nisi tuam in dicendo facultatem nossem]; Phil. X, 5. ʃ. copia; imp. Pomp. 52.
fama: quae (insidiae) tuae atque horum famae comparantur; Verr. a. pr. 52. tuae ... famae pepercisset; ib. II, 49. melius famae, melius pudicitiae tuae consuluisses; Phil. II, 3. ʃ. res; Quinct. 62.
fames: famem illam veterem tuam non expleras? Vatin. 32.
familia: tuam familiam non fecisse; Tull. 32. UNDE TU AUT FAMILIA AUT PROCURATOR TUUS ILLUM ... VI DEIECISTI; ib. 44. cum paucas tegulas deicere impune familia tua non potuerit; ib. 53. UNDE ... FAMILIA AUT PROCURATOR TUUS; Caecin. 55. ei ipsi tuae familiae genere et nomine continebuntur; ib. 58. non enim maior est iniuria, si tua familia quam si tuus vilicus; non si tui servi quam si alieni, ... non si tuus procurator quam si vicinus aut libertus tuus; ib. 63. si familiam tuam dimisisses; Piso 48. ʃ. locus; Tull. 53.
familiaris: viris optimis, tuis familiaribus, praesentibus; Qu. Rosc. 49. familiarem tuum retentum esse a Verre in provincia; div. Caec. 39. me tuis familiarissimis ... testimonia denuntiaturum, qui tuae domi semper fuissent; Verr. I, 51. quas (litteras) ... apud magistrum L. Tullium, familiarem tuum, inveni; ib. III, 167. Vettius, tuus familiarissimus, Vettius tuus adfinis ... [tuae uxoris frater] Vettius, frater tui quaestoris, testatur litteris tuum impudentissimum furtum; ib. 168. *tuum familiarem, defenderim; Vatin. 5. quaere ex familiari tuo; Piso 74. ut tui familiarissimi dictitant; Phil. II, 42. ʃ. cliens; Sex. Rosc. 96. hospes; Verr. III, 18.
familiaritas: si me tua familiaritas ab hac causa removisset; Muren. 10. eum ... tua familiaritate ... prohiberet; Phil. II, 46.
felicitas: felicitati tuae gratulabere; Marcell. 19.
ferocitas: ut ferocitatem istam tuam comprimerem; Vatin. 2.
fides: quo mihi veniat in dubium tua fides et constantia; Quinct. 5. cum ... in tuam .. fidem, veritatem, misericordiam P. Quinctius confugerit; ib. 10. cum vero fidem et religionem tuam iam alteri addictam ... habueris; Verr. II, 78. ut ... fidem tuam implorent; ib. IV, 80. fidem tuam ... implorant; ib. V, 108. cum tuae fidei ... salutem urbis et civium commendabam; Flacc. 102. Thessalonicam fide tua venire; Piso 83. per fidem et constantiam et clementiam tuam; Deiot. 8.
fiducia: cum ea, quae faciebat, tua se fiducia facere dicebat; Verr. V, 176.

filia: cur ad nos filiam tuam non intro vocari iubes? Verr. I, 66.
filiola: istam scientiam iuris tamquam filiolam osculari tuam; Muren. 23.
filius: si est tuus natura filius, consuetudine discipulus, voluntate similis; Verr. III, 162. ut ... ... adferam mortem filio tuo; ib. V, 118. praetextatum tuum filium ... conlocavisti; ib. 137. cum tui filii squalorem aspexi; Scaur. 49. tuus parvus filius ... pacis obses fuit; Phil. I, 31. quorum similem tuum filium esse vis; ib. X, 5.
firmitas: novi firmitatem tuam; Phil. I, 23.
flagitia: monumentum tuorum flagitiorum crudelitatisque posuisti; Verr. II, 115. eos (liberos) instituere ... non ad tua flagitia neque ad tuas turpitudines debuisti; ib. III, 161. quid .. te de Hispaniensibus flagitiis tuis sordidissimisque furtis interrogem? Vatin. 13. turbam flagitiorum tuorum mihi esse inauditam; Piso 94. tu tuis flagitiis, egestate, infamia concidisses; Phil. II, 24. ʃ. furta; Verr. II, 114. III, 151. V, 121. probrum. scelus; Verr. I, 82. dom. 3. stuprum; Verr. IV, 20.
fontes: cum tui fontes vel inimicis tuis pateant; Muren. 9.
forma: monumenta tuae formae ac nominis in suis civitatibus esse; Verr. II, 157.
fortuna: capiti ac fortunis tuis providere; Verr. III, 131. ut capiti et fortunis tuis prospiceres; ib. 132. sponsio fit de capite ac fortunis tuis; ib. 133. praetermitto ruinas fortunarum tuarum; Catil. I, 14. me .. deprecatorem fortunarum tuarum ... profitebor; Planc. 102. fortunas tuas aestimasti; Scaur. 45. ut eam fortunam, quaecumque erit tua, ducam meam; Milo 100. tuam (Fortunam) esse totam; Marcell. 7. in [hac] tanta tua fortuna; Ligar. 15. nihil habet nec fortuna tua maius quam ut possis, nec natura melius quam ut velis servare quam plurimos; ib. 38. tua te .. eadem ... fortuna servavit; Deiot. 19. te eadem tua fortuna servavit; ib. 21. num te ... fortunae tuae, num amplitudinis, num claritatis, [num gloriae] paenitebat? Phil. I, 33. me .. fortunarum tuarum patronum esse; Fr. B, VIII, 6. ʃ. animus; Verr. III, 65. cognitor; ib. 137. quaestus; ib. 52.
frater: M. Caecilium, fratrem tuum, ... non adesse; div. Caec. 29. noli ... fratri tuo credere; Verr. I, 128. cum meus inimicus esset, frater tuus; dom. 7. qui sunt homines a Q. Metello fratre tuo consule in senatum palam nominati? ib. 13. ab Appio tuo fratre productus; ib. 40. fratre tuo ... reducente; ib. 87. cum is fratris tui socer fuisset; ib. 114. fratri tuo ... extorsimus; Phil. XIII, 30. nec sine exercitu fratrem tuum capere potuisset; ib. 32. ʃ. uxor; dom. 118.
fraterculus: VOLO ... FRATERCULO TUO CREDAS; Verr. III, 155.
fraus: tua fraus, tuum maleficium, tuum scelus illud est; Vatin. 29.
frons: iamne sentis quae sit hominum querella frontis tuae? Piso 1. ut ... frontis tuae nubeculam aut conlegae tui contaminatum spiritum pertimescerem; ib. 20.
fructus: cum tuos omnis fructus publicano tradidisses; Verr. III, 32.
fuga: ista tua fuga nefaria proditio consulis tui conscelerata iudicaretur; Verr. I, 37. quae tua fuga! Phil. II, 88.
furiae: te cum ... ceteris .. tuis furiis .. intulisti; Vatin. 31.
furor: quam diu etiam furor iste tuus nos eludet? Catil. I, 1. ut materiem subtraheremus furori tuo; dom. 111. imminebat tuus furor om-

nium fortunis; ib. 25. infractus furor tuus inanis faciebat impetus; ib. 64. tuo praecipiti furori atque impio sceleri restitissem; ib. 91. furori interesse tuo; ib. 133. qui fuit tuus ille tantus furor, ut ..? Vatin. 26. civitatem subiectam esse non modo furori, verum etiam inrisioni tuae; ib. 31. ʃ. libido; Verr. V, 85. scelus; Catil. I, 15. Piso 26.

furta: te tua furta notata (habere); Verr. I, 47. conlucere omnia furtis tuis; ib. 58. qui aedem Castoris testem tuorum furtorum esse volueris; ib. 154. te ... una Mamertina civitas, socia tuorum furtorum ac flagitiorum || socia tuorum furtorum flagitiorum || [publice laudat]; ib. II, 114. propter societatem furtorum |[tuorum]; ib. III, 42. omnia tua furta atque flagitia latere; ib. 151. te maculas furtorum et flagitiorum tuorum sociorum innocentium sanguine eluere; ib. V, 121. mentionem tuorum furtorum non facit; ib. 128. ʃ. familiaris; Verr. III, 168. flagitia; Vatin. 13. patria; Verr. IV, 17.

ganeae: paulisper stetimus in illo ganearum tuarum nidore atque fumo; Piso 13.

gener: contra legem generi tui; prov. cons. 7. lex .. generi tui ... vetabat; Piso 90. loquere cum sapientissimo homine, genero tuo; Phil. X, 6. ʃ. cupiditas; Piso 37.

gentilis: disce a gentili tuo || a gentiliatu, a gentili actu ||; dom. 127. quem esse hunc tuum paene gentilem Verrucium putes; Verr. II, 190.

genua: ʃ. propinquus; sen. 17.

genus: abs te officium tuo || tuum || debitum generi et nomini requiro; Verr. IV, 79. ut ... generi tuo laudem .. restituas; ib. 80. extulisti tuum (genus); Muren. 15.

gladiator: gladiatoribus tuis instaurandae caedis potestatem non fecisse; dom. 6. extra tuorum gladiatorum numerum; ib. 48. num quem putes illius tui certissimi gladiatoris similem tribunum plebis posse reperiri? Vatin. 37.

gladius; aut tuo ... gladio aut nostro defensio tua conficiatur necesse est; Caecin. 82. quid enim tuus ille, Tubero, || quid enim, Tubero, tuus ille || ... gladius agebat? Ligar. 9. contempsi Catilinae gladios, non pertimescam tuos; Phil. II, 118.

gloria: se .. pro tua gloria contendisse; Milo 68. quid, si istud ne gloriae tuae quidem satis est? Marcell. 25. quamquam ... ad tuam gloriam rem illam referri malebam quam ad meam gratiam; Phil. II, 49. ʃ. fortuna; Phil. I, 33. bonum; Marcell. 19.

gratia: tuam gratiam magni aestimari; Muren. 10. ʃ. gloria; Phil. II, 49.

gratulationes: hunc ... diem tuis maximis ... gratulationibus iure antepones; Marctil. 4. ʃ. laetitia; Piso 22. laus; Phil. I, 31.

gravitas: si illius comitatem ... tuae gravitati severitatique asperseris; Muren. 66. si gravitatis esse putasses tuae; Planc. 50. si tibi gravitas tua et magnitudo animi pluris fuit; ib. fuit alterum gravitatis, alterum prudentiae tuae; Phil. II, 24.

gregales: si ... rem publicam contra ... gregalis tuos defendissem; Sest. 111.

greges: cum tuis sordidissimis gregibus; Piso 22.

honos: honori tuo ... consulunt; Verr. II, 150. honoris tui causa; ib. 151. ad honorem atque amplitudinem tuam; ib. 157. tuus .. honos, ... tui nominis aeterna memoria ... consecratur; ib. IV, 69. dum te in foro tenuit ratio honorum tuorum; Ligar. 30. quantum nomen illius fuerit, ... quanti honores ... tui, quis ignorat? Deiot. 13.

horae: nostris testibus nos quam horis [tuis] uti malle; Verr. I, 51.

horreum: ʃ. potestas; Verr. III, 178.

hospes: contra dixit ... tuus hospes ... et familiaris tuus; Verr. III, 18. pater aderat, ... hospes tuus; ib. V, 108. catenas habebat hospes tuus; ib. 110. navium praefectos ... de complexu parentum suorum, hospitum tuorum, ad mortem .. rapuisti; ib. 138. ob necem hospitis tui Platoris; Piso 83. cum ... domum regis, hospitis tui, devertisses; Deiot. 17. ʃ. amicus; Verr. II, 110. testis; ib. V, 133. Scaur. 10.

hostis: tuum .. hostem esse duxit suum; Deiot. 14.

humanitas: ut magnus honos et ingenio et humanitati tuae tribueretur; Planc. 58. suam citius abiciet humanitatem quam extorquebit tuam; Ligar. 16. quicquid dixi, ad unam summam referri volo vel humunitatis vel clementiae vel misericordiae tuae || misericordiae ||; ib. 30.

ignoratio: ut ignoratione tua ... abuterer; Ligar. 1.

imagines: ʃ. pater; Planc. 51.

imperator: ʃ. testis; Verr. V, 133.

imperium: quae tabula tum imperio tuo revolsa ... est; Verr. II, 112. frumenti tantus numerus imperio tuo datur; ib. III, 73. haec aequitas in tuo imperio fuit; ib. 87. iugera professi sunt ... imperio atque instituto tuo; ib. 112. num quae in tuo imperio pecunia ... coactae sunt? ib. 212. simulacrum Aristaei non tuo imperio palam ablatum est? ib. IV, 128. si ... imperio tibi tuo, non pretio praesto fuerunt; ib. V, 47. investigatas esse a nobis labis imperii tui; Piso 83. ʃ. acta; Verr. III, 73. edictum; sen. 16. nomen; har. resp. 22. nuntius.

impetus: cum tuum ... impetum meo corpore excepi; dom. 76. nisi ... impetum tuum compressisset; Phil. II, 21. ʃ. nomen; har. resp. 22.

impluvium: quae (signa) nunc ad impluvium tuum stant; Verr. I, 61.

importunitas: vide inter importunitatem tuam senatusque bonitatem quid intersit; Verr. III, 42. ʃ. scelus; ib. 126.

impudentia: hoc .. tuae deesse impudentiae, ut ..; Verr. V, 5. impudentiae primum respondebo tuae; dom. 4. tua vero quae tanta impudentia est, ut ..? ib. 20. ʃ. audacia; Sex. Rosc. 95. pudor; Cael. 50.

impulsus: si quam Rubrius iniuriam suo nomine ac non impulsu tuo et tua cupiditate fecisset; Verr. I, 80. cum impulsu tuo insimulatus esset; ib. V, 15. ab operis tuis impulsu tuo nominabar; dom. 15.

impunitas: in illa .. impunitate tua; har. resp. 33.

inconstantia: inconstantiam redarguo tuam; dom. 21. inconstantiam tuam . . . refellisti; Vatin. 3.

indignitas: *tua* ... quid indignitas postularet; Vatin. 1. habebat hoc praemii tua indignitas, ut ..; ib. 11. ex tua summa indignitate; ib. 15. fruar .. tua indignitate; Piso 99.

infamia: ʃ. aures; Verr. III, 132. flagitia; Phil. II, 24. invidia. quaestus; Verr. III, 52.

infelicitas: sit hoc infelicitatis tuae; Piso 47.

ingenium: ne ... praestringat aciem ingenii tui teque ab institutis tuis cogitationibusque abducat; div. Caec. 46. est tuum, est ingenii diligentiaeque tuae; Verr. III, 16. quoniam hoc est animi, quoniam etiam ingenii tui; Ligar. 35. ʃ. humanitas; Planc. 58.

ingressus: vestigiis odorantes ingressus tuos; Piso 83.

inhumanitas: sit hoc inhumanitatis tuae; Phil. II, 8.

inimicitiae: tu me a tuis inimicitiis ... revocabis? Piso 82.
inimicus: causam inimici tui sublevabis; div. Caec. 12. cum ipse se ad inimicos tuos contulit; Verr. I, 77. hoc si tuus inimicus fecisset; ib. II, 139. ut omnium inimicorum tuorum animos accusatorumque tardares; ib. 167. si mihi inimico ... tuo conflare vis invidiam; Catil. I, 23. cum indicatus tuus esset inimicus; Sulla 44. vitam obieci armis inimicorum tuorum; Milo 100. ſ. fontes.
iniquitas: si tua iniquitas, si tui ex cohorte recuperatores non intercederent; Verr. III, 111.
iniuria: tuas iniurias persequi; div. Caec. 29. dum tuas iniurias per te ... persequi conaris; ib. 53. cur iniurias tuas ... reliquisti? Verr. I, 84. si indignitas iniuriae tuae non commovebat; ib. 144. quae (postulata) fere omnia ex tuis iniuriis nata sunt; ib. II, 146. cetera, quae sunt in eisdem postulatis de iniuriis tuis; ib. 147. ex Sthenii calamitate et tua natum (genus) est iniuria; ib. Imacharensis, ... iam omnibus iniuriis tuis exinanitos, tributum facere ... coëgisti; ib. III, 100. ut homines iniuriae tuae remedium morte ... quaererent; ib. 129. Romae quaerimoniae de tuis iniuriis .. habebantur; ib. 132. ut ... iniuriam tuam persequar; Caecin. 32. cum illae valent apud me excusationes iniuriae tuae, iratus animus tuus, aetas; Sulla 47. in tanta tua iniuria; dom. 81. obliviscor iam iniurias tuas; Cael. 50. pro tuis in me iniuriis; Phil. II, 49. ſ. avaritia; Verr. I, 154. libido; ib. III, 95. manus; ib. 85. vis; ib. 91.
innocentia: innocentiam tuam probari; Verr. III, 137.
inopia: propter inopiam tuam; Phil. II, 74.
inrisio: ſ. furor; Vatin. 31.
insolentia: an vero ex hoc illa tua singularis significatur insolentia, superbia, contumacia? Verr. IV, 89.
institutum: ſ. consilium; Marcell. 29. edictum; Verr. III, 42. 150. imperium; ib. 112. ingenium; div. Caec. 46. vestigium.
integritas: integritas tua te purgavit, ... pudor eripuit, vita ante acta servavit; Fr. B, XIII, VII, 1.
intemperantia: quo te modo ad tuam intemperantiam .. innovasti? Piso 89.
intercessio: tua illa pestifera intercessio nominabitur; Phil. II, 51.
interdicta: tyrannicis interdictis tuis patri ... potestatem numquam esse factam; Verr. V, 21.
interitus: nam interitus quidem tui quis bonus non esset auctor? Phil. III, 19.
invidia: omnem te .. invidiam atque infamiam tuam posse exstinguere; Verr. II, 168.
iracundia: permitto aliquid iracundiae tuae do adulescentiae, cedo amicitiae, tribuo parenti; Sulla 46.
iudex: dixit Cn. Fannius, ... frater germanus Q. Titinii, iudicis tui; Verr. I, 128. de tuorum iudicum manifesto periurio dici; har. resp. 36.
iudicium: cum ... eum iudicio tuo comprobabas; Quinct. 76. quam honestatem in iudicium tuum ... attulit, eam ..; ib. 99. iudicio tuo credi oportere; Qu. Rosc. 43. quod .. tibi erat in tuo iudicio optatissimum; Verr. II, 99. hoc tibi defensionis ad iudicium tuum comparabas? ib. III, 32. ornatiores tuo iudicio ... venerunt; ib. 186. simul ac .. coeperis tua iudicia rescindere; ib. V, 19. tua sequar iudicia; ib. ne tuum iudicium videar rescindere; ib. 20. scelerum .. Furias in tuum iudicium esse venturas; ib. 113. te ... tuo iudicio convictum esse; Sulla 44. eram etiam tuo iudicio civis incolumis; dom. 62. iudicio tuo gravissimo et maximo; Marcell. 3. liberatores tuo iudicio; Phil. II, 31. num etiam tuum ... iudicium interitus Caesaris sustulit? Phil. II, 88. ſ. decretum; Verr. II, 57.
ius: quod esset tuum ius et officium potestasque; Quinct. 33. homines ... te tuo iure potuisse occidere; Tull. 53. cum aedificium tuo iure disturbare non potueris; ib. potuisti ad tuum ius ... pervenire; Caecin. 8.
iussus: si palam praeco iussu tuo praedicasset; Verr. III, 40. cum ... iussu tuo securi ... ferirentur; ib. V, 113. M. Baebius ... interfectus iussu tuo; Piso 88.
iustitia: haec [tua iustitia et lenitas animi] florescet; Marcell. 12.
labor: TUO LABORE CEPISTI; leg. agr. II, 53. qui feruntur labores tui; Catil. I, 26. minime fructum laborum tuorum ... contemnere debuisti; Piso 63. tu labores tuos ... fractos esse ... putas? Planc. 9.
lacrimae: neque erant illae lacrimae populares magis ... quam tuae; Verr. I, 153. cum me ... non lacrimis solum tuis, sed animo, corpore, copiis prosecutus esses; Planc. 73. plura ne dicam tuae me .. lacrimae impediunt; ib. 104. quas (lacrimas) quidem ego tuas in meo casu plurimas vidi; Rab. Post. 47.
lacrimula: vidi ego tuam lacrimulam; Planc. 76.
laetitia: quid laetitiam et gratulationem tuam ... praedicem? Piso 22.
latio: in ipsa latione tua; dom. 53.
latrocinium: renovaturum te tua cum illis funesta latrocinia; dom. 10. in illo tuo intolerabili, non regno, ... sed latrocinio; Vatin. 19. me ... contra latrocinium tuum ... defenderent; Piso 25.
latus: ut nemo per tuum latus ... saucietur; Vatin. 13.
laudatio: princeps laudationis tuae; Verr. IV, 17. quae (legatio) ad tuam laudationem missa est; ib. V, 47. cum ... clarissimo viro non nullam laudatione tua labeculam aspergas; Vatin. 41. tua illa pulchra laudatio, tua miseratio, tua cohortatio; Phil. II, 90.
laudatores: ex ipsis laudatoribus tuis; Verr. IV, 3. isti laudatores tui non testes mei sunt; ib. 19. hoc ... ab istis ipsis Mamertinis, tuis laudatoribus, esse sublatum; ib. V, 47. Pergameni, laudatores tui; Flacc. 74.
laus: consulet laudi et existimationi tuae; div. Caec. 48. neque ego hoc in tua laude pono; Verr. III, 212. de hac imperatoria .. tua laude disputo; ib V, 11. homo dignissimus tuis laudibus; Piso 14. quod sit proprium laudis tuae; Planc. 7. multi fautores laudis tuae; ib. 55. bellicae tuae laudes celebrabuntur; Marcell. 9. nec ulla umquam aetas de tuis laudibus conticescet; ib. ut tuas laudes obscuratura nulla umquam sit oblivio; ib. 30. cuius ordinis ... studia tum laudi et gratulationi tuae se non obtulerunt? Phil. I, 31. ſ. studium; Planc. 79.
legatio: quoniam legationis tuae facta mentio est; Vatin. 35. vir tua legatione indignissimus; Piso 54.
legatus: legati tui ... te reliquerunt; Verr. II, 49. quis tibi ... tuorum legatorum obviam venit? Piso 53. hiberna cum legato praefectoque tuo tradidisses; ib. 86. legatorum tuorum optimus abs te quisque violatus; ib. 88. legatus ... iam est totus || tam etsi totus, tam si totus || animo ac studio tuus; Ligar. 30.
legiones: quae (legiones) essent ... tuae; Phil. IV, 6.

lenitas: ſ. iustitia.
lex: istam tuam et legem et voluntatem et sententiam laudo; imp. Pomp. 69. cuius eximia virtus ... tegere videretur improbitatem et legis et actionis tuae; dom. 23. lege tua tradidisti; ib. 25. quem ... esse tua lege senatorem; ib. 82. quaere hoc ex Clodio, scriptore legum tuarum; ib. 83. contra tuam legem; ib. 85. in ipsa tua lege; ib. 128. quod .. partem legis tuae ... non repudiavit; har. resp. 29. QUI TUAM POST LEGEM REUS FACTUS ESSET; Vatin. 27. ut ... spoliaretur ... aequitate legis tuae; ib. erogarisne pecunias ex aerario tuis legibus? ib. 29. tua lege (te legatum esse); ib. 35. cum ego legibus tuis ... paream; ib. 37. legi tuae parui; Piso 61. sicut lex tua iubebat; ib. cur honorem Caesaris tua lege datum deseri patimur? Phil. II, 110.

liberalitas: pro tua eximia liberalitate maximisque beneficiis; Flacc. 85. possum excitare multos [reductos] testis liberalitatis tuae: quod saepe audivi patri tuo Curtio magno adiumento ... fuisse; Rab. Post. 47. quo gratior tua liberalitas ... debet esse; Marcell. 16. vide quanta lux liberalitatis et sapientiae tuae mihi ... oboriatur; Ligar. 6. vide quid licentiae .. nobis tua liberalitas det; ib. 23. qui tua liberalitate fruuntur; ib. 31.
liberi: tuorum liberum ... misereri; Verr. I, 77. cui tuos liberos committas; ib. 93. liberos tuos nepotes Q. Fadii ... fuisse; Phil. II, 3. ſ. libertus; Verr. III, 157. periculum; ib. 91. IV, 78.
Libertas: ista tua pulcra Libertas deos ... expulit; dom. 108.

libertus: libertus et accensus tuus ... liberis tuis ... coniunctus ... ad Apronium scribit; Verr. III, 157. si tuus me libertus deiecerit; Caecin. 58. ſ. familia; ib. 63.
libido: nisi libidini tuae cupiditatique paruerit; Verr. I, 78. tantaene tuae .. libidines erunt, ut ..? ib. ut .. odio libidinis tuae ... moverentur; ib. 81. libidinem tuam tibi pro lege esse; ib. III, 82. ad libidines iniuriasque tuas omnia coaequasti; ib. 95. ut lex esset libido tua; ib. 117. vide quid intersit inter tuam libidinem maiorumque auctoritatem, inter amorem furoremque tuum et illorum consilium; ib. V, 85. propter amorem libidinemque tuam; ib. 137. totum .. tua libidine et scelere ex sua patria ... sustulisti; ib. 128. tu helluoni spurcatissimo, praegustatori libidinum tuarum, ... socio tui sanguinis, ... tradidisti; dom. 25. quantum tua libido conscripserat; Piso 37. ſ. amor; Verr. V, 137. edictum; ib. III, 16. patria; ib. IV, 17.
lictor: lictorem tuum occisum esse dicis; Verr. I, 80. plagis confectum dico a lictoribus tuis civem Romanum ante oculos tuos concidisse; ib. V, 140. cum laureatis tuis lictoribus; Piso 53.

lites; non ex litibus aestimatis tuis pecuniam domum, sed ex tua calamitate cineri ... filii sui solacium volt aliquod reportare; Verr. V, 128.

litterae: me .. tuis litteris bene sperare ... esse iussum; Deiot. 38. non dubito quin tuis litteris ... se magis etiam erexerit; ib. tuas litteras ... non proferam; Phil. II, 9.

locus: *illum ipsum locum, in quo familia tua M. Tulli servos occidit, tuum fuisse;* Tull. 53. qui tuus (locus) esset; ib. qui te ... tuo loco demovere potuerunt; Planc. 53.
ludi: tuis ludis ... liberos a se segregabant; har. resp. 26. ecquis ... tuos ludos aspexerit; Sest. 116. tuos ludos aspexit; ib.
luxuria: tua luxuria atque avaritia classis populi Romani ... incensa est; Verr. V, 137.
machinatores: nos ... istis tuis ... machinatoribus totam Italiam inermem traditurosi; leg. agr. I, 16.
maeror: ut ne cui innocenti maeror tuus calamitatem ... adferret; Cluent. 168. cum sustentare vix posses maerorem tuum doloremque decessionis; Piso 89.
magister: invideo magistro tuo; Phil. II, 8.
magnitudo: ſ. gravitas; Planc. 50.
maiores: quid reddere maioribus tuis debeas; Verr. a. pr. 51. quasi honorem maiorum tuorum consecutus essem; Flacc. 44. quem umquam audisti maiorum tuorum? dom. 105. maiores tui coniuncti cum his religionibus; har. resp. 27. praetura item maioribus delata est tuis; Piso 2. quae tibi maiores tui reliquerant; Planc. 23. maiores tuos respice; Phil. I, 35. tibi enim exercitum .. tamquam maioribus tuis patria pro se dedit; ib. XIII, 14.
maledictum: in isto tuo maledicto; dom. 76. huic oberit tuum maledictum; Cael. 23.
maleficium: ſ. fraus.
manubiae: M. Fulvii domum ... monumentum tuarum manubiarum esse voluisti; ib.
manus: cohors tota [tua] illa ... tua manus fuit; Verr. II, 27. manus tua putabatur; ib. praecones manus erant tuae; ib. id ... tua manu numeratum; ib. etiamne haec tam parva civitas, tam procul a manibus tuis, ... cumulata aliis tuis maioribus iniuriis, ... praedae tibi ... fuit? ib. III, 85. quod facinus a manibus umquam tuis ... afuit? Catil. I, 18. cum illa tua conscleratorum ... manu; dom. 6. cum tua fugitivorum manu; ib. 7. cum ... tuis ipse furacissimis manibus detractam ... lauream ... abiecisti; Piso 74. a quo certe vitam habemus e tuis facinerosissimis manibus ereptam; Phil. XIII, 25. ſ. accusator; Vatin. 34. comes; Verr. II, 27. natura; ib. 52.
mater: Qu. Metellus, patruus matris tuae; Sest. 101. te tua illa ... mater ... effuderit; Fr. A, V, 9.
memoria: causam ... suscepisti antiquiorem memoria tua; Rabir. 25. memoriam tuam implorat; Deiot. 72.
mens: multum tua mens, multum omnes boni providerunt; Muren. 81. huic facinori tanto tua mens liberalis conscia, tua domus popularis ministra, tua denique hospitalis illa Venus adiutrix esse non debuit; Cael. 52. si tuae mentis compos fuisses; Piso 48. ſ. arma; Ligar. 9. scelus; Vatin. 24.
merces: ſ. beneficium; Verr. V, 50.
meritum: id more potius suo quam merito tuo facere viderentur; Verr. II, 150. quid habeo quod faciam pro tuis in me meritis? Milo 100. ut ... ad tua ... merita ... maximus hoc tuo facto cumulus accesserit; Marcell. 34. mihi ... tua in me maxima merita tanta certe non viderentur; Ligar. 19.
Messana: ſ. patria.
milites: tui milites ... frumento .. caruerunt; Verr. V, 137. tui .. perditi milites ... corpori meo pepercissent? dom. 58. ducem .. se militibus tuis praebuit; Vatin. 33. numerum tuorum militum .. recognoscere; Piso 91.
mimula: venisti Brundisium, in sinum quidem ... tuae mimulae; Phil. II, 61.
miseratio: ſ. laudatio; Phil. II, 90.
misericordia: aut sua pertinacia vitam amiserunt aut tua misericordia retinuerunt; Marcell. 21. omnis oratio ad misericordiam tuam conferenda est; Ligar. 1. misericordiam tuam commovere; Deiot. 40. cur tua misericordia non simili fruuntur? Phil. II, 98. ſ. fides; Quinct. 10. humanitas; Ligar. 30.

monitor: quem (librum) monitor tuus hic tenet; div. Caec. 52.
mons: ex tuo edito monte; Milo 85.
monumentum: loquor .. de tuo ... monumento; Verr. IV, 69. qui ... tuum monimentum ... disturbaret; dom. 114. ut tropaeis et monumentis tuis adlatura finem sit aetas; Marcell. 11.
morbus: quod nosset tuum istum morbum; Verr. IV, 29.
mores: de tuis moribus non dicere; Verr. II, 155. quod hominem dignissimum tuis moribus ... spoliasti; ib. IV, 37. qui ... soles ... hominis doctissimi nomen tuis ... moribus praetendere; Vatin. 14. ſ. bonum; Marcell. 19. praetura; Fr. B, XV, III, 4.
municipes: tui municipes sunt illi quidem splendidissimi homines; Planc. 21.
munitiones: extra munitiones tuas; Phil. XIII, 30.
munus: cur tuum munus sustineo? Verr. IV, 79. succedam ... tuo muneri; ib. 81. generum suum munere tuo ... carere; har. resp. 29. ſ. scriba; Verr. III, 187.
mutatio: confer cum hac immani mutatione || nundinatione. al. || tua; Phil. II, 115.
natura: ex tua natura; Verr. a. pr. 33. quae (Verria) ... ex manibus naturaque tua constituta esse videantur; ib. II, 52. ne tum quidem emersisti ... ex miserrimis naturae tuae sordibus; Piso 27. longiorem orationem causa forsitan postulet, tua certe natura breviorem; Ligar. 38. tua ... natura hunc mihi metum minuit; Deiot. 4. ſ. bonum; Marcell. 19. fortuna; Ligar. 38.
necessarius: quam (sortem) omnes tui necessarii tibi optabamus; Muren. 41. notes et tuos et tuorum amicorum necessarios; Planc. 40. qui ... pro Ligario petunt, tui necessarii; Ligar. 31. quam tuus esset necessarius is; ib. multis tu quidem gratum facies necessariis tuis; ib. 32. nobis necessariis tuis ... condonaveris; ib. 36. ſ. amicus; Catil. I, 16.
neglegentia: ſ. contubernales.
negotium: „tu tuum negotium gessisti bene.“ gere et tu tuum bene; Qu. Rosc. 32. tuo praepositus negotio; Caecin. 58. in tuo negotio; ib. 62. cum tuis omnibus negotiis interessem; Ligar. 35. ſ. procurator; Verr. III, 149.
nequitia: si scias quam me pudeat nequitiae tuae; Phil. II, 76. ſ. avaritia; Verr. V, 59.
nobilitas: tua .. nobilitas ... tametsi summa est; Muren. 16. ex annalium vetustate eruenda memoria est nobilitatis suae; ib.
nomen: quod ... tuum quoque nomen ascripsit; Verr. II, 110. cum ... tuum .. nomen ... interponerent; ib. 131. cum tui nominis terror in auribus .. aratorum versaretur; ib. pecuniam permagnam tuo nomine aufers; ib. 202. navem ... aedificatam ... tuo nomine; ib. V, 44. qui illam vim ... tuo nomine fecerit; Caecin. 57. nomen, imperium, vocem, aspectum, impetum tuum ... sequebantur; har. resp. 22. illum honorem nomini mandabant tuo; Piso 2. est tuum nomen utraque familia consulare; Planc. 18. vagabitur .. tuum nomen longe; Marcell. 29. mihi ... tuo nomine gratulabantur; Phil. I, 30. ſ. forma. genus; Verr. IV, 79. honos; Verr. IV, 69. scelus; Verr. III, 131.
nuntius: nuntio atque imperio tuo; Quinct. 83.
nutus: nisi id ad nutum tuum praesto fuerit; Verr. I, 78.
obtestatio: quid ergo illa tua tum obtestatio tibicinis? dom. 125.
oculus: Sex. Clodium ... ludos facere ... passus es, ... hominem ... non modo facie, sed etiam oculo tuo dignissimum; Piso 9. in tuis oculis, in tuo ore voltuque acquiesco; Deiot. 5.
offensio: afuturam esse orationem meam a minima suspicione offensionis tuae; Planc. 8.
officium: posse te ... officio tuo satis facere; div. Caec. 47. non praecerpo fructum officii tui; Verr. IV, 80. ad officium tuum pertinere; ib. 81. satis idoneum officii tui iudicem esse; Sulla 50. ſ. ius; Quinct. 33.
opera: his operam tuam pollicebere ..? div. Caec. 21. quae tua opera ... fuerit; Verr. V, 4. quod (bellum) ... susceptum opera tua est; Phil. II, 70. cuius legati ... dividere ... tuis operis nummos solebant; har. resp. 28. ab operis tuis ... nominabar; dom. 15.
opes: cum meos liberos ... tuis opibus auxilioque defendisses; Planc. 73.
opinio: vide quid differat inter meam opinionem ac tuam; div. Caec. 61. cum huiusce iudicii discrimen ab opinione tua non abhorreret; Verr. III, 52.
opera: quantum tuis operibus || operibus tuis || diuturnitas detrahet; Marcell. 12.
oratio: ex tua oratione; Qu. Rosc. 54. quid habet populare oratio tua? Verr. III, 49. tua te accuso oratione; ib. V, 166. ad ulciscendam orationem tuam; Sulla 46. non coarguo inconstantiam orationis ac testimonii tui; Vatin. 41. quod (silentium) est orationi tributum tuae; Cael. 29. eripere orationi tuae contentionem; Planc. 17. quoniam tua fuit perelegans ... oratio; ib. 58. tota in oratione tua; Phil. II, 18. eas (partis) praecepit oratio tua; ib. X, 2. ſ. testimonium; Flacc. 36.
oratus: an etiam scripsit oratu tuo? Flacc. 92.
ornamenta: quibus ornamentis adversor tuis? Sulla 50.
os: qui ... os tuum ... ostenderes; Sex. Rosc. 87. venit .. mihi in mentem oris tui; ib. 95. qui ... os tuum praebere malueris; Verr. III, 41. quod erat os tuum, cum ..? ib. 187. praeter os illud tuum pristinum; Piso 53. os tuum ferreum ... verberari noluisti; ib. 63. ſ. oculus; Deiot. 5.
palaestritae: Heraclio Syracusanos tuos illos palaestritas bona restituere iussit; Verr. II, 140.
Palatina: ſ. tribus.
par: productus cum tuo illo pare; sen. 17.
parens: si abs te .. parens tuus ... petisset; Verr. II, 98. haec si tibi tuus parens diceret; ib. V, 138. si te parentes timerent ... tui; Catil. I, 17. hoc est consulatus parentis tui; Sulla 49. si tuus parens ... honestavit; ib. 81. parens tuus ... consul ... Catilinae fuit advocatus; ib. quod ... meum erga te parentemque tuum beneficium tueri debeo; Cael. 7.
parietes: intra parietes tuos; Tull. 50.
pars: magno tu tuam dimidiam partem decidisti; Qu. Rosc. 32. tu tuam partem decide; ib. tuam partem dimidiam ... decide; ib. 34. tuas esse partis, tuam rem, tuam praedam; Verr. III, 131. cur ego tuas partis suscipio? ib. IV, 79. cum tuae sint hae partes; Caecin. 66. ad ipsas tuas partis redeo; Phil. II, 70.
pater: in tabulis aut tuis aut patris tui; Verr. I, 61. me invitum de patris tui causa dicere; Cluent. 10. aviam tuam ... Dinaeam ... pater tuus non manifesto necavit? ib. 40. pater tuus habuit; Flacc. 71. quod patri L. Flacci ... pater tuus ... diem dixerit; ib. 77. patre tuo consule designato; Sulla 11. patris tui ... scis me consiliis non interfuisse; ib. qui ... patris tui periculis commovebatur; ib. 12. propter ... summum .. amorem in patrem tuum; ib. sapientissimus vir ... suscensuit [pater tuus]; ib. 49. tum tuus pater ... provinciam depoposcit; ib. 52. inter-

fecto patre tuo consule; ib. 68. hunc ... contra patrem tuum operas ... comparasse; ib. si patrem tuum ... nemo umquam sanus exsulem appellavit; dom. 83. quid intersit inter illum iniquissimum patris tui casum; ib. 84. patrem tuum ... praeteriit; ib. istius modi Megalesia fecit pater tuus? istius modi patruus? har. resp. 26. qualis pater tuus, M. Scaure, fuit; Sest. 101. non patrem tuum videras, non patruum, non avum, proavum, atavum audieras consules fuisse? Cael. 33. tuus pater .. nonne ... in gratiam rediit? prov. cons. 21. pater tuus; Piso fr. 8. cum pater armis faciendis tuus praefuisset; ib. 87. vidit .. pater tuus; Planc. 51. quid imaginibus tuis, ... patri tuo, respondeas; ib. pater et maiores tui ... dicent; ib. 52. patris tui beneficio civitate donatus; Scaur. 29. se in ea parte fuisse ... qua ... patrem tuum; Ligar. 2. non nihil ... etiam tuam, sed multo magis patris tui prudentiam desidero; ib. 10. quis tuum patrem antea ... audivit? Deiot. 30. pater tuus ... dare solebat; Phil. VIII, 13. pater tuus ... reliquit; Fr. C, 6. f. liberalitas; Rab. Post. 47. maiores, Planc. 52. tabula; Verr. I, 61.

patientia: habes ... tuam illam praeclaram patientiam; Catil. I, 26.

patria: tua te altera patria ... Messana circumvenit; tua .. Messana, tuorum adiutrix scelerum, libidinum testis, praedarum ac furtorum receptrix; Verr. IV, 17.

patrimonia: quae patrimonia tua || quae mina tua, quaecumque tu || iure mancipii sunt; Caecin. 74.

patronus: ita constitui a tuis patronis ... causam tuam; Verr. II, 149. patronos tuos ingeniosos esse; ib. III, 41. patronum tuum ... cerviculam iactaturum; ib. 49. ut patroni tui dictitant; ib. V, 155. cum haec omnia ... cumulate tuis patronis plena fecero; ib. 165. quam causam ad patronos tuos ... adferes? Vatin. 5.

patruus: tibi graviorem dolorem patrui [tui] mors attulit; Rabir. 14. de clarissimi patrui tui morte dicemus; ib. 18. addam ... Q. Labienum, patruum tuum; ib. 20. se cum tuo patruo ... congregare; ib. 21. quod tu nunc de patruo tuo praedicas; ib. 23. quod de patruo tuo dicebatur; Phil. II, 56. dixisset .. conlega meus, patruus tuus; ib. 70. f. pater; har. resp. 26. Cael. 33.

pax: pace tua, patria, dixerim; Milo 103. hoc pace dicam tua; Marcell. 4.

peccatum: eius modi fore hoc peccatum tuum; Verr. I, 144.

pectus: non capiunt angustiae pectoris tui; Piso 24. tuum hominis simplicis pectus vidimus; Phil. II, 111.

peculatus: ut omittam tuos peculatus; Verr. III, 206.

pecunia: in tua pecunia; Quinct. 12. te tuam pecuniam ... faeneratum; Verr. III, 169. de tua pecunia aedificatam esse navem; ib. V, 45. quod tu de tua pecunia dicis impensum; ib. 47. si doces navem de tua pecunia aedificatam; ib.

pedes: civem Romanum ... ante pedes tuos ... abiectum; Verr. V, 140.

percursatio: o praeclaram illam percursationem tuam! Phil. II, 100.

peregrinatio: quam nobilis est tua illa peregrinatio! Phil. II, 101.

periculum: sine ullo tuo periculo; div. Caec. 23. quin ... in metu periculoque tuo tuorum tibi scelerum veniat in mentem; Verr. I, 47. cum tanto tuo periculo; ib. III, 65. ut Apronium et Turpionem ... tuo liberumque tuorum periculo divites fieri velles; ib. 91. ex tempore periculi tui; ib. 141. in tanto tuo liberorumque tuorum periculo; ib. IV, 78. tu tua pericula communi periculo defendes? ib. V, 77. ut ille archipirata ... tuo periculo viveret; ib. 78. magno tuo periculo peccabitur in hoc iudicio; ib. 174. te ... periculo tuo ... ferri praecipitem; Vatin. 39. in tuo ... periculo; Deiot. 1. cum ... de tuo periculo dicerent; ib. 8.

permissus: f. scriba; Verr. III, 184.

pernicies: cum tua peste ac pernicie ... proficiscere; Catil. I, 33.

persona: causam perniciosissimi belli persona tua constitisse; Phil. II. 53.

pestis: f. pernicies.

petitio: quot ego tuas petitiones ... effugi! Catil. I, 15. in petitione tua; Muren. 7. te securim .. iniecisse petitioni tuae; ib. 48. plaga est iniecta petitioni tuae; ib. magnum quendam motum fuisse illius petitionis tuae; Planc. 52. dictum aliquod in petitionem tuam dici potuisse; ib. 85.

philosophia: non gustarat istam tuam philosophiam; Piso 58.

pietas: an pietas tua maior quam C. Gracchi? Rabir. 14. propter tuam divinam pietatem; Phil. XIII, 43. f. salus; Verr. II, 98.

pocula: in ipsis tuis immanibus illis poculis; Phil. II, 63.

possessiones: in vastatione omnium tuas possessiones sacrosanctas futuras putas? Catil. II, 18. f. res; Flacc. 79.

postulatio: concessit senatus postulationi tuae; Muren. 47.

potentia: nisi ista tua intolerabilis potentia et ea cupiditas ... interponeretur; Verr. a. pr. 35.

potestas: non minus saepe ei venit in mentem potestatis quam aequitatis tuae; Quinct. 6. tua potestas erat; div. Caec. 32. quod in tua potestate est; Verr. II, 148. in tua potestate atque in tuis horreis omne frumentum Siciliae ... fuisse; ib. III, 178. quem (hominem) ... potestati tuae ... commiserat; ib. IV, 14. an erit haec optio et potestas tua? Vatin. 40. id his non licere per interdicta potestatis tuae; Piso 18. f. ius; Quinct. 33.

praeda: prae tua praeda; Verr. II, 40. si quam partem tuae praedae ad summam decumarum addidisses; ib. III, 48. ut omnium bona praedam tuam duceres; ib. V, 39. ut ne unam quidem horam interesse patereris inter meam pestem et tuam praedam; sen. 17. f. patria. pars; Verr. III, 131. quaestus; ib. 129. res; ib. 149.

praedes: ad praedes tuos milites misit; Phil. II. 73. ne .. praedes tuos || suos || venderet; ib. 78.

praefatio: quae .. tua praefatio donationis fuit? Verr. III, 187.

praefectus: f. legatus; Piso 86.

praetor: si plurimas a praetore tuo iniurias accepisses; div. Caec. 60. cum ... praetori tuo periculum crees; ib. 62.

praetura: o miseram atque indignam praeturam tuam! Verr. I, 137. totam .. praeturam tuam rescidisset; ib. II, 140. huiusce novi postulati genus ... tua praetura attulit; ib. 146. ex tua praetura primum haec est nata postulatio; ib. 148. cedo mihi unum ex triennio praeturae tuae qui octupli damnatus sit; ib. III, 29. primo anno praeturae tuae; ib. 120. nemo erat voluntarius laudator praeturae tuae? ib. IV, 143. tuam .. praeturam non tuo more differas; Fr. B. XV, III, 4.

preces: qui ... precibus tuis ... dignitatem meam praetulisset; dom. 7. obsoletae iam sunt preces tuae; Planc. 75.

pretium: f. beneficium: Verr. V, 50.
principia: „huic, Tite, tua post principia atque exitus vitiosae vitae“; Sest. 118.
proavus: virtus enituit egregia M. Catonis, proavi tui; Muren. 32. Ser. Galbam ... nonne proavo tuo, ... M. Catoni, ... populus Romanus eripuit? Muren. 59. quemquamne existimas Catone proavo tuo commodiorem ... fuisse ..? ib. 66. f. avus; dom. 123. pater; Cael. 33. virtus; har. resp. 22.
probatio: probatio futura est tua; Verr. I, 142. at erat probatio tua; ib. 143.
probitas: o vocem duram atque indignam tua probitate, Laterensis! Planc. 31.
probra: cum ... imperii ... famam tuis probris flagitiisque violaris; Verr. I, 82.
procuratio: ex ea faece legationis quaestoriaeque tuae procurationis illa sunt nomina; Verr. I, 99.
procurator: quem omnes tuum procuratorem esse in decumis, tuum negotium agere loquebantur; Verr. III, 149. a tuo procuratore ... emisse; ib. 178. utrum me tuus procurator deiecerit ... an tuus colonus, Caecin. 57. f. comes; Verr. III, 33. familia; Tull. 44. Caecin. 55. 63.
profectio: f. conatus; Piso 88.
promissa: se ... tuis promissis in fraudem impulsum esse; Deiot. 32.
propinquus: sine summo scelere P. Quinctium propinquum tuum iugulare non potes; Quinct. 44. tu meum generum, propinquum tuum, tu adfinem tuam, filiam meam, ... a genibus tuis reppulisti; sen. 17. coram genero meo, propinquo tuo; Piso 12.
proscriptio: in ista tua proscriptione; dom. 48.
provincia: in tua provincia; Verr. II, 190. Piso 40. provincia tua est; Verr. III, 135.
prudentia: pro tua praestanti prudentia; Cael. 32. f. calliditas. gravitas; Phil. II, 24. pater; Ligar. 10.
pudicitia: f. fama; Phil. II, 3.
pudor: quod .. pudor tuus moderatur orationi meae; Cael. 7. laus pudoris tui; ib. 8. aut pudor tuus defendet ... aut impudentia ... dabit; ib. 50. f. integritas.
pueritia: quis non meminerit pueritiam tuam? Fr. B, XV, III, 3.
pulmones: in tuis pulmonibus ac visceribus haerebunt (tela); Vatin. 13.
quaestor: f. familiaris; Verr. III, 168.
quaestura: quod ... tua quaestura consignata sit; div. Caec. 28.
quaestus: quin eam rem tu ad tuum quaestum ... traduxeris; Verr. II, 120. cum ... ad tuum quaestum multum posset accedere; ib. III, 51. te sine tuo quaestu ... tantam tuam infamiam, tantum capitis tui fortunarumque tuarum periculum neglexisse; ib. 52. sine tuo quaestu; ib. 65. tui quaestus causa; ib. 73. 119. nisi ea res ad quaestum et ad praedam tuam pertineret; ib. 129. te omnia quaestu tuo ... metiri; Phil. II, 111.
querella: ne tua ista querella dolorque nimius ... reprehendatur; Planc. 51. quamquam cui sunt inauditae cum Deiotaro querellae tuae? Deiot. 9. f. suspicio; Marcell. 21. vox; Piso 29.
rapinae: ibi te cum ... tuis rapinis explevisses; Phil. II, 50.
rates: tuas ratis ‖ rationes ‖ ad eos scopulos appulisses; Rabir. 25.
ratio: ut tua ista ratio existimetur astuta; Verr. a. pr. 34. tua ratio est; ib. cum tua sit haec ratio; Caecin. 66. quod tuas rationes communibus interponis; Phil. VIII, 13. excogitare quae tua ratio sit .. non possum; ib. 19. quae est enim ista tua ratio? ib. X, 3.

recuperatores: arator .. tuos istos recuperatores numquam volet; Verr. III, 35. f. iniquitas.
recusatio: neque haec tua recusatio confessio sit captae pecuniae; Cluent. 148.
redemptor: quae (columnae) a tuo redemptore commotae non sint; Verr. I, 145. qua (die) ... ipse in tuo redemptore nullam certam diem observares; ib. III, 16.
reditus: tuum ... reditum cum meo conferamus; Piso 51. habes reditum meum; confer nunc vicissim tuum; ib. 53. f. digressus.
regnum: f. latrocinium; Vatin. 19.
religio: f. fides; Verr. II, 78.
repulsa: ut repulsam tuam triumphum suum duxerint; Vatin. 39.
res: in tua re; Quinct. 54. cui tu et rem et famam tuam commendare ... solebas; ib. 62. tua quoque res permagna agitur; Sex. Rosc. 104. hunc ... nihil umquam contra rem tuam cogitasse; ib. 147. si tua res non ageretur; Verr. III, 115. tuam rem illam et praedam fuisse; ib. 149. ut hominibus ne oblivisci quidem rerum tuarum [...] liceret; ib. 186. cum tua res ageretur; ib. V, 113. in tua re; Flacc. 77. neque in re neque in possessione tua; ib. 79. tu ... desperans rebus tuis ... iacuisti; Piso 89. diffidentem tuis rebus ... videre te volui; ib. 99. te .. de tuis rebus gestis nullas litteras misisse; Planc. 85. salutaribus ... rebus tuis; Milo 69. enarrare .. res tuas gestas; Marcell. 4. omnis clarissimorum regum res gestas cum tuis ... posse conferri; ib. 5. omnium salutem civium ... res tuae gestae complexae sunt; ib. 25. si rerum tuarum immortalium .. hic exitus futurus sit; ib. 26. cum alii laudibus ad caelum res tuas gestas efferent; ib. 29. si tuae res gestae ... attulerunt; Deiot. 12. qui suam rem nullam habent, tuam exhauriunt; Phil. II, 15. te rei tuae causa venisse; ib. 78. f. pars; Verr. III, 131. testimonium; Quinct. 76.
responsum: quorsum recidat responsum tuum non ... laboro; Qu. Rosc. 43. furebat contumacia responsi tui; Piso 78.
rogatio: ad hunc honorem ... rogatione tua detulisti? dom. 21. tua rogatione funere elatam rem publicam esse; ib. 42. ut delectos viros ... delere tua rogatione conarere; Vatin. 24.
rogatus: tuo rogatu conatus est; Verr. I, 88. qui ... tuo rogatu ... fecerit; Caecin. 57.
sacerdotium: tui sacerdotii sunt tensae; har. resp. 21.
sacra, ne quis ... possit .. te sacra illa tua facientem videre; har. resp. 33.
saltatores: cum tuis teneris saltatoribus; Piso 89.
salus: ne tum quidem te potuit si non pietatis, at salutis tuae ratio ad officium .. reducere? Verr. II, 98. nisi hanc rationem ... salutis tuae pecuniae cupiditas ... superaret; ib. III, 52. quam (contentionem) ego non modo pro salute tua, sed etiam pro dignitate defugerim; Planc. 78. tua salute contineri suam et ex unius tua vita pendere omnium; Marcell. 22. f. vita; Marcell. 32.
sanguis: numquam ego sanguinem expetivi tuum; Piso 99. f. libido; dom. 25.
sapientia: tu tua sapientia curasti; Verr. II, 169. tua sapientia fit aequissimum; Deiot. 4. f. auctoritas; Verr. a. pr. 51. beneficium; Marcell. 19. liberalitas; Ligar. 6.
satellites: quem isti satellites tui felicem Catilinam nominant; dom. 72. cur me tui satellites cum gladiis audiunt? Phil. V, 112.
scelus: quod mihi apertum tuum scelus ... dat; Sex. Rosc. 87. pro sceleribus tuis; Verr. I, 48.

tuum scelus atque flagitium; ib. 82. de
› nefario scelere nihil queror; ib. II, 111.
hos esse ... ex tuo scelere, importuni-
aritia, crudelitate; ib. III, 126. cum ...
:elus ac nomen opponerent; ib. 131. quin
eris et crudelitatis ... commonefiat; ib.
quamquam illi sunt mortui sceleris tui
ib. 121. sceleri ac furori tuo non mentem
ı aut timorem [tuum] ... obstitisse; Catil.
cum conscientia scelerum tuorum agnoscas
omnium iustum; ib. 17. quod (consilium)
celere abhorreat; ib. 18. recenti memoria
n tuorum; ib. 22. quae te tanta poena
scelerum flagitiorumque vexet; dom. 3.
)s .. scelerum tuorum perterritos ... dif-
ib. 6. ut illius tui sceleris rationem oc-
non posses; ib. 21. pro tuo scelere; ib.
:elus meum probrum .. esse; ib. 84. si
est ac non vox sceleris et crudelitatis tuae;
. propter tuum in me scelus; Vatin. 1.
. scelere .. atque audacia tua M. Bibu-
:o ... expulisses; ib. 22. Vettium ... vo-
am sceleri et menti tuae praebere; ib. 24.
i tuo scelere non licuit; ib. 25. me ... de
opriis sceleribus ex te quaerere; ib. 30. Cn.
o ... de corpore rei publicae tuorum sce-
tela revellente; Piso 25. cum ... ipsa
tuo ... sceleri furorique cessisset; ib. 26.
discessum illum, testem sceleris et crudeli-
iae, *in* maledicti ... loco ponere; ib. 31.
ntia oppressus scelerum tuorum; ib. 39.
omnium tuorum scelerum haec pactio ex-
; ib. 57. complecti vis amplissimos viros
n ... scelus; ib. 75. sic tuis sceleribus
olicae praeterita fata refricabis? ib. 82.
lera di immortales ... expiaverunt; ib. 85.
:is ... scelerum et crudelitatis tuae genus
um; ib. commemoratio illius tui sceleris
ssa est; Phil II, 51. ſ. cliens; Sex. Rosc.
ımus; Catil. I, 24. fraus. furor; dom. 91.
Verr. V, 128. patria. periculum; Verr. I,

ba: me ... anulus aureus scribae tui de-
Verr. I, 157. scribam tuum ... huius per-
rem faenerationis fuisse; ib. III, 168. scriba
. non sinet; ib. 176. ut tantam pecuniam
tuus auferret; ib. 181. quid tui scribae
:; ib. 182. HS terdeciens scribam tuum
ıu tuo .. abstulisse; ib. 184. scribam tuum
... donasti; ib. 185. unde scriba tuus hoc
nunus ac beneficium tueretur; ib. 187.
ptor: si tuus scriptor ... faceret; dom.
. subscriptor; dom. 49.
ıres: quod ... aciem securium tuarum
ue tui carnificis voltum ... vidisset; Verr.
.
ıus: qui est iste tuus sensus, quae cogita-
hil. X, 4.
ıentia: cum ... verbo numquam significa-
tentiam tuam; Piso 9. domesticum iudi-
ıccessit [sententiae et damnationis tuae];
sententiam tuam ... importaturam esse;
43. hoc interest .. inter meam sententiam
n; Phil. VIII, 15. cum unus aliquis sen-
ı tuam secutus sis; ib. X, 3. alterum tua
:ia spolias eis copiis, quas ..; ib. 4. tuis
ntentiis omni est ... spe salutis spoliatus
us; ib. XII, 5. ſ. lex; imp. Pomp. 69.
no: ſ. aditus.
olus: per tuum servolum; Piso 88.
ʻus: cum servus tuus deicitur; Caecin. 37.
› me tu deieceris sive tuorum quispiam
rvorum sive amicorum; ib. 56. si tuus ser-
llus fuerit; ib. 58. me tuum ... servum
b. 96. servo tuo Nicostrato quid factum
esse dicas; Cluent. 187. eos notiores esse servo
tuo; Muren. 77. servos tuos ... in Capitolium
tecum venisse; dom. 6. vectigalem provinciam
... servis tuis [publicanis] a te factam esse;
Piso 87. ſ. familia; Caecin. 63.

severitas: severitati tuae ... respondere non
audeo; Cael. 30. ſ. gravitas; Muren. 66.

signa: tua quoque signa et tabulas pictas or-
namento urbi ... fuisse; Verr. I, 58.

similis: ſ. filius; Verr. III, 162.

socer: quantum tibi agri vendet ... socer
tuus? leg. agr. I, 14. ut meliore *iure* tui soceri
fundus Hirpinus sit; ib. III, 8.

societas: aliquem de societate tua reperies;
Sex. Rosc. 93.

socii: cum ceteri socii tui fugerent; Sex. Rosc.
95. ſ. comes; Verr. III, 33. convivae.

socrus: nihil ex socru tua ... audisti? Verr.
II, 24. apud socrum tuam ... sedebas; Piso 26·

sodalis: quam ... insulam cuidam tuorum so-
dalium ... condonaras; Verr. III, 85. ad sodalem
tuum ... demigrasti; Catil. I, 19.

somnia: ut somnia tua relinquam; Vatin. 21.

sordes: ut adulescentiae turpitudo ... sordi-
bus [tuis] obtegatur; Vatin. 11. ne tuas sordis
... permisceas; ib. 13.

soror: qui ... sororem tuam a te abalienavit;
dom. 25. invenient hominem apud sororem tuam
occultantem se; ib. 83. sororem tuam virginem
esse non sisti; ib. 92. cuius priscam illam severi-
tatem ... tua soror existimatur imitata; har.
resp. 27. filiam eius, sororem tuam, eiecisti; Phil.
II, 99. ab eo sorori et uxori tuae stuprum esse
oblatum; ib.

sors: nihilne existimas inter tuam et istius
sortem interfuisse? Muren. 41. quid tua sors?
ib. 42.

spes: in hoc spes tuae sunt omnes; div. Caec.
48.

splendor: num etiam ... splendorem tuum
... cuiquam es infimo ... antelaturus? Piso 64.

sponte: tua sponte (fecisti); Sex. Rosc. 104.
quod tua sponte ... iura ... mutaveris; Verr.
III, 17. quod iam tua sponte faciebas; Catil. I,
13. cum .. eam rem tua sponte conarere; Phil.
II, 49.

statua: sese ad statuas tuas pecuniam ... in-
vitissimos contulisse; Verr. II, 148. ecquid ...
in tuam statuam contulerit; ib. 152. statuas co-
honestare tuas; ib. 168. quid tandem tuis statuis
fore arbitrabare? ib. IV, 90. in qua curia statua
tua stabat; ib. 143.

studium: quibus excusationibus antea nimium
... studium tuum defendere solebas; Verr. V, 176.
huiusce rei coniecturam de tuo ipsius studio ...
ceperis; Muren. 9. agitur studium tuum vel etiam
... existimatio, laus aedilitatis; Planc. 79. in-
flammare tuum .. praestantissimum studium ...
debemus; Phil. XI, 23.

stuprum: multas familias ... infamis tuis stu-
pris flagitiisque fecisti; Verr. IV, 20. hominibus
iniuria tui stupri ... dolori non fuit; har. resp.
38.

subsciptor: invidisti ingenio subscriptoris tui;
Flacc. 82. venalis scriptor et subscriptor tuus;
dom. 49.

subsellia: te ... ab tuis subselliis ... susci-
tabo; Qu. Rosc. 37.

suffragium: adhibes ... magistrum suffragio
tuo et compotorum tuorum rhetorem; Phil. II, 42.

superbia: ſ. insolentia.

supercilium: neque hercule ego supercilium
tuum neque conlegae tui cymbala fugi; Piso 20.

supplicium: cum tamen a praesenti supplicio
continuit populus Romanus se; Verr. V, 74.

suscipio: tuas, ... tuas tuas, inquam, suspiciones perhorrescimus; Milo 67. nunc venio ad gravissimam querellam et atrocissimam suspicionem tuam; Marcell. 21. augeamus .. suspicionem tuam; ib. 22. ſ. dolores.

tabulae: tuas (tabulas) ... flagitamus; Qu. Rosc. 3. ut pecuniam non ex tuis tabulis ... petas; ib. 5. quid ... [de] tuarum tabularum fide compromissum feceris; ib. 12. habeo ... tuas (tabulas); Verr. I, 60. habeo tabulas et tuas et patris; ib. 61. si ... in tuas tabulas nomen ullum || ullum nomen || referres; 102. an tuis solis tabulis te causam dicturum existimasti? ib. ut ... ipsae te tuae tabulae condemnare possent; ib. II, 104. me .. tabulas tuas habere; ib. IV, 36. valeant tabulae, modo Caesaris, non tuae; Phil. II, 103. ſ. signa.

tecta: in tuis amicorumque tuorum tectis; Verr. I, 57.

tela: non .. inter ... tua tela venissem; Verr. Verr. II, 99.

temeritas: an ... temeritatem atque audaciam tuam condemnarint; Piso 39. ſ. confidentia.

templum: cuius iste donum regale, dignum tuo pulcherrimo templo, ... extorsit; Verr. V, 184. huius socios a tuis ceterisque templis ... arcebis; Catil. I, 33.

tempus: tu supplicia ... ad tuum, non ad rei publicae tempus conferes? Verr. V, 77. tempus illud erat ... in libertate populi ... positum, .. tuum .. tempus libertate populi Romani oppressa; dom. 130. si illud meum turbulentissimum tempus tuo tranquillissimo praestat; Piso 33. bona ... in communionem tuorum temporum contuli; Milo 100.

tenebrae: te ... ex tuis tenebris extraham; Vatin. 13.

testimonium: tuum testimonium ... in tua (re) ... gravissimum debet esse; Quinct. 76 iam hoc tuo testimonio crimen sublatum est; Qu. Rosc. 25. habeo .. testimonium [publicum] tuum; Verr. I, 78. nisi ... ista formula testimonii atque orationis tuae describi ... potest; Flacc. 36. ſ. crimen; Cael. 35. oratio; Vatin. 41.

testis: tuus .. testis, tuus imperator, tuus aemulus, tuus hospes Cleomenes hoc dicit; Verr. V, 133. tuus enim testis hoc dixit; Caecin. 44. venio ad Lysaniam eiusdem civitatis, peculiarem tuum .. testem; Flacc. 51. *testium tuorum audaciam cognoscere*; Scaur. 7. Arinem istum testem atque hospitem .. tuum ... negotium dedisse liberto; ib. 10.

timiditas: propter timiditatem tuam; Phil. II, 71.

timor: ſ. scelus; Catil. I, 15.

toga: „tuae ... togae summum imperatorem esse cessurum“; Piso 73.

tribules: te ... Paelignorum, tribulium tuorum, iudicio notatum; Vatin. 36.

tribunal: ante tribunal tuum; Sex. Rosc. 12.

tribunatus: quod [...] M. Catonem a tribunatu || tribunatu || tuo removisses; dom. 22. totum tribunatum tuum concidisse; ib. 38. tuo praecipitante iam ... tribunatu; ib. 40. si ... totum evertunt tribunatum tuum; ib. 41. ut acta tui praeclari tribunatus ... cohonestes; ib. 81. ea iura constituisti in praeclaro tribunatu tuo; ib. 125. initio tribunatus tui; Vatin. 14.

tribuni: ubi tribuni tui? Verr. V, 83.

tribus: ut .. Palatinam tuam perderent; dom. 49.

triumphus: obstupescent posteri ... triumphos audientes ... tuos; Marcell. 28. tuos (triumphos) enumerare non possumus; Deiot. 13.

tropaea: ſ. monumentum; Marcell. 11. — turpitudo: ſ. flagitia; Verr. III, 161. vitium; Catil. I, 14.

veneficia: qui tuis veneficiis remedia invenit; Phil. XIII, 25.

Venus: Venerem illam tuam spoliare ornamentis; Cael. 52. ſ. mens; ib.

verbera: cum tua verbera, ... cum cruces ad civium Romanorum supplicia fixas recordetur; Verr. III, 6.

verbum: vide quam me tui verbi paeniteat; Planc. 76. sit in verbis tuis hic stupor; Phil. II, 30.

veritas: ſ. fides; Quinct. 10.

versus: non illa tibi ... invidia nocuit, sed versus tui; Piso 72.

vestigia: cum te ... tuis vestigiis persequamur; Verr. II, 105. ne tua quidem recentia ... vestigia persequi poterat, ut tuis ... edictis atque institutis uteretur? ib. III, 43.

vicinus: ſ. familia; Quinct. 63.

vicem: tuam vicem dolere soleo; Phil. X, 6.

victoria: vidimus tuam victoriam ... terminatam; Marcell. 17. ſ. cursus.

vilicus: si me vilicus tuus solus deiecisset; Caecin. 55. ſ. familia; Caecin. 63.

villae: multa (signa) ad villas tuas posita; Verr. IV, 36.

vinolentia: quid furiosam vinolentiam tuam proferam? Phil. II, 101.

vir: viri tui familiaris; Cael. 34. ut ... viri tui similis esses; Phil. II, 50.

virtus: Siciliam virtute tua liberatam; Verr. V, 5. qui tuae virtutis Homerum praeconem inveneris; Arch. 24. tua tum, tua, Cn. Lentule, eadem virtus fuit, quae in privato quondam tuo proavo; har. resp. 22. me enim quam socios tua frui virtute malebam; Planc. 13. sitientem me virtutis tuae deseruisti; ib. de virtute tua dubitavi; ib. est aliquid .. de virtute significatum tua; ib. 52. ne tua divina virtus ... sit habitura; Marcell. 26. nulla de virtutibus tuis plurimis ... gratior misericordia est; Ligar. 37. ecquo te tua virtus provexisset? Phil. XIII, 24. ſ. consilium; Muren. 60.

vis: ut tua vi et crudelitate istius hominis improbissimi pericula sublevares; Verr. I, 77. per vim atque iniuriam tuam; ib. III, 91. contra vim tuam in patronis praesidii nihil esse; ib. IV, 89. tu occupes locum quem idoneum ad vim tuam iudicaris? leg. agr. II, 74. ut tua ... illa vis ... emendenda fuisse videatur; dom. 76.

vita: ut ... Apronium, delicias ac vitam tuam, ... persequantur; Verr. III, 27. cum ... tuam vitam nosses; ib. 159. ut non conferam vitam neque existimationem tuam cum illius; ib. IV, 45. quae nota domesticae turpitudinis non inusta vitae tuae est? Catil. I, 13. quae tua est ista vita? ib. 16. cum vel periculum vitae tuae mecum sociare voluisses; Planc. 73. de tua vita nefarie ... cogitare; Milo 67. hic tu modum vitae tuae ... definies? Marcell. 25. nec vero haec tua vita ducenda est; ib. 28. illa vita est tua; ib. ut vitae tuae et saluti consulas; ib. 32. cum te et vita et fortuna tua ad otium ... invitet; Phil. X, 3. ſ. contumacia. integritas. salus; Marcell. 22.

vitia: quae non ad privatam ignominiam vitiorum tuorum, non ad domesticam tuam difficultatem ac turpitudinem ... pertinent; Catil. I, 14. ut vitiis tuis commoveare; ib. 22. pauci ista tua lutulenta vitia noramus; Piso 1.

vitricus: vitricum tuum fuisse in tanto scelere fatebare; Phil. II, 18. ſ. avunculus; ib. II, 14.

umeri: te tuis umeris me custodem urbis in urbem relaturum; dom. 40.

voltus: ſ. oculus; Deiot. 5.

voluntas: qua in re tuam voluntatem laedi a

me putas? ubi tuis commodis officio? Sex. Rosc. 145. gestus est mos et voluntati et dignitati tuae; Muren. 46. qui ... voluntati tuae paruit; ib. 47. eius perfidiae voluntatem tuam ascripsisti; Phil. II, 79. tua voluntas ... fuit ... propensior; ib. VIII, 1. ſ. lex; imp. Pomp. 69.
vox: tua vox est; Qu. Rosc. 37. poena gravior ... tua voce efflagitata est; Muren. 47. cum tua vox numquam sit audita; Sulla 44. tua voce violabis; dom. 82. ut iam puerilis tua vox possit aliquid significare; Sest. 10. ecquis audivit ... vocem omnino aut querellam tuam? Piso 29. ubi .. tua illa ... vox atque defensio? Milo 94. illam tuam ... vocem invitus audivi; Marcell. 25. valeat tua vox illa; Ligar. 33. excussis tuis vocibus; Phil. II, 73. ſ. nomen; har. resp. 22.
utilitates: utilitatibus tuis paruit; Deiot. 13.
uxor: cum se fratrem uxoris tuae fratri tuo germano antelatum videbat; dom. 118. ſ. familiaris; Verr. III, 168. soror; Phil. II, 99.
B. **allein: a masc.:** I. cogitant: si nihil tui cogitant sceleris; Marcell. 21.
ferunt: tui te ... diutius non ferent; Phil. II, 116.
orant: hi te orant tui; Ligar. 35.
II, 1. educo: educ tecum etiam omnis tuos; Catil. I, 10.
novi: tuos nosti; Phil. II, 68.
puto: te omnis ... tuos (adversarios putare); Ligar. 33.
2. interest: ſ. **b.** Phil. II, 99.
3. conservo: conserva .. tuis suos; Ligar. 33.
contingo: quod tibi tuisque contingat; Phil. XIII, 38.
tribuo: tribuis tu quidem tuis ita multa, ut ..; Ligar. 31.
4. deligo ex: quem tu ex tuis fidelissimum [...] delegisti; Deiot. 14.
dico in: in tuos dicta dicere; Phil. II, 42.
invito ad: ut ... invitatus ad tuos isse videaris; Catil. I, 23.
sumo ex: ex istis tuis sumam aliquem; Cael. 36.
III, 1. amans: cum ... sis ... tam amans tuorum; dom. 98.
2. carus: indicat tot hominum fletus quam sis carus tuis; Rab. Post. 48.
funestus, perniciosus: quam (aquilam) ... tuis omnibus confido perniciosam ac funestam futuram; Catil. I, 24.
3. liberalis in: tune ille in omnis tuos liberalis? Rab. Post. 45.
IV, 1. alqs: si ne tuorum quidem quisquam loco motus erit; Caecin. 37. te nemo tuorum videre volt; Sest. 111.
consilia: quae causa maior ... esse potuit ... quam consilia tua tuorumque? dom. 10.
deliciae: tuae tuorumque deliciae (vetant); Verr. III, 176.
manus: accusatores esse .. de .. tuorum .. manibus ereptos; Vatin. 34.
mutatio: confer cum hac immani mutatione || nundinatione, al. || tua tuorumque; Phil. II, 115.
numerus: in tanto numero tuorum; Catil. I, 26.
2. alqs de: quisnam est iste tam demens? de tuisne? Marcell. 21.
2. beneficia in: pro ... maximis .. beneficiis in tuos; Flacc. 85.
V. a: „at casa mea est incensa a tuis"; Tull. 54. se inique a tuis iactatum graviter querebatur; Planc. 55. quae a tuis emebantur; Phil. II, 93.
cum: qui (servus) visus est cum tuis; Tull. 54.
b. femin.: I. interest: tua .. interest; Phil. II, 99. cum tua quid interest, nulla auspicia sunt; cum tuorum, tum fis religiosus; ib. si quid interesse tua putasses; ib. XI, 23.
c. neutr.: I, 1. addico: tua, Postume, nummo sestertio a me addicuntur? Rab. Post. 45.
neglego: tuum neglegeres? Fr. B, IX. 5.
novi: tua ... nosti; Phil. II, 68.
peto: pete tu tuum; Qu. Rosc. 32.
recordor: cetera cum tua recordabere; Marcell. 19.
reddo: tibi reddo tuum; Vatin. 9.
retineo: an tuum ... retinebis? Flacc. 85.
2. pervenio ad: ut ocius ad tuum pervenias? Quinct. 43.
pono in: domum dico? quid erat in terris ubi in tuo pedem poneres? Phil. II, 48.
sum in: quod esset (aedificium) ... in tuo; Tull. 53.
II. alqd: neque tuorum quicquam potuit emori praeter corpus; Scaur. 50.
III. in: quod hic in tuo aedificasset; Tull. 53.
C. Lücke: ut mihi renovatus ille tuus in to *; Vatin. 4.

tyrannice, despotisch: quae regie seu tyrannice statuit; Verr. III, 115.

tyrannicus, despotisch: interdicta: tyrannicis interdictis tuis; Verr. V, 21.
privilegia: privilegiis tyrannicis inrogatis; dom. 110.

tyrannus, Tyrann, Despot, Zwingherr: I. **absolut:** 1. discedit: ipse .. tyrannus non discedebat longius; Verr. IV, 51.
eripiunt: quae tyranni eripuissent; Phil. II, 96.
est: videte quanto taetrior hic tyrannus [..] fuerit; Verr. IV, 123.
facit: fecit .. quod nemo umquam tyrannus; sen. 12. quid facis? quod nulla in barbaria quisquam tyrannus; Piso 17. quis hoc fecit ulla in Scythia tyrannus, ut eos ... lugere non sineret? ib. 18.
fert: quo tandem animo hoc tyrannum illum tulisse creditis? Milo 35.
scribit: scripta lex ita diligenter est, ut eum scripsisse appareat, qui alia vectigalia non haberet, ... ita severe, ut tyrannum; Verr. III, 20.
vetat: quis tyrannus miseros lugere vetuit? Sest. 32.
ohne Verb: qua enim *in* barbaria quisquam tam taeter, tam crudelis tyrannus, quam in hac urbe ... Antonius? Phil. XIII, 18.
2. sum: non se decumanum esse Apronium sed Verrem alterum dominum illorum ac tyrannum; Verr. III, 31. quem tyrannum atque ereptorem libertatis esse dicebat; Sest. 109. fuerisne ... tyrannus? Vatin. 23. libidines eorum, qui erant in eum tyranni; Phil. XIII, 17.
videor: is ... tyrannus videri potest? Deiot. 34.
3. Ausruf: o nationes, ... tyranni testes Cn. Pompei ... virtutis! Balb. 13.
II. **nach Verben:** 1. accipio: utrum me patria sic accepit, ut ... debuit, an ut crudelem tyrannum? dom. 75.
comparo: etiamne in nostros liberos dominum et tyrannum comparabat? Phil. XIII, 17.
constituo: hic rei publicae tyrannum lege constituit; leg. agr. III, 5.
existimo: me ... crudelissimum tyrannum existimari; Catil. II, 14. te ... tyrannum existimari; Deiot. 33.
fero: tulit .. illa quondam insula multos et crudelis tyrannos; Verr. V, 145.
instituo: tyrannis institutis; leg. agr. III. 5.
interficio; tyrannis interfectis; Phil. II, 96.

invenio: a quo rex appellatus esset, in eo tyrannum inveniri; Deiot. 15.
neco: qui tyrannos necaverunt; Milo 80.
nomino: qui tyranni nominabuntur? Piso 24.
occido: gloriosum tyrannum occidere; Phil. II, 117.
praebeo: cum te ... tyrannum ... praebueris; Verr. I, 82.
scribo: Blesamius tyrannum Caesarem scriberet? Deiot. 33.
video: quod me non ut crudelem tyrannum ... vident; dom. 94. quem ... non modo non tyrannum, sed clementissimum in victoria ducem vidimus; Deiot. 34.
voco: qui nos ... tyrannos vocas; Vatin. 23. quos tyrannos vocas; ib. 29.
2. gratificor: me gratificantem septem tyrannis ... commodo vestro obsistere; leg. agr. III, 3.
III. **nach Substantiven:** 1. alqs: quem (taurum) crudelissimus omnium tyrannorum Phalaris habuisse dicitur; Verr. IV, 73.
consilium: init consilium ... importuni atque amentis tyranni; Verr. V, 103.
edictum: quid est hoc? utrum praetoris institutum in socios an in hostis victos insani edictum atque imperium tyranni? Verr. III, 25.
forma: formam adhuc habetis .. et speciem ipsam tyrannorum; leg. agr. II, 32.
funus: etsi ... funeri tyranni ... praefuisti; Phil. II, 90.
imagines: in quibus (tabulis) erant imagines Siciliae regum ac tyrannorum; Verr. IV, 123.
imperium: f. edictum.
iniquitas: Platonem iniquitate Dionysii, Siciliae tyranni, in maximis periculis ... esse versatum; Rab. Post. 23.
opus: opus est ingens, magnificum, regum ac tyrannorum; Verr. V, 68.
species: f. forma.
2. bellum cum: bellum cum maximis Syriae gentibus *et* tyrannis || ac tyrannis, tyrannis || ... confectum; prov. cons. 15.
impetus in: in me impetus ... quasi in tyrannum parabatur; Phtl. XIV, 15.
iudicium de: de nefario tyranno fieri iudicium; Verr. V, 117.
pactio cum: nihil aliud ... actum est nisi pactiones pecuniarum cum tyrannis; prov. cons. 9.
IV. **Umstand:** 1. **Ablativ:** hoc archipirata — quid enim dicam tyranno? — haec subsellia ... occupabantur; Phil. XIII, 18.
2. a: qui (carcer) est a crudelissimo tyranno Dionysio factus; Verr. V, 143.

Vacatio, Befreiung, Entlastung: I. est: militibus veteranis ... ipsis liberisque || eis liberisque || eorum militiae vacationem esse; Phil. V, 53. vacationem militiae ipsis liberisque eorum esse; ib.
valent: quod bello vacationes valent, tumultu non valent; Phil. VIII, 3.
vindicat: si me non modo non rerum gestarum vacatio, sed neque honoris neque aetatis excusatio vindicat labore; Sulla 26.
II, 1. deprecor: erat .. meum deprecari vacationem adulescentiae veniamque petere; Cael. 30.
do: pro hisce rebus vacatio data est ab isto sumptus, laboris, militiae, rerum denique omnium; Verr. IV, 23.
eripio: neque ei suam vacationem || purgationem || eripio; Verr. II, 164.
spondeo: cum fortissimis legionibus ... vacationes, pecunias, agros spopondistis; Phil. VII, 10.
tollo: dilectum haberi sublatis vacationibus in urbe et in Italia praeter Galliam tota' || totam ||; Phil. V, 31. cum vacationes omnis sustulistis; ib. VII, 13. dilectus tota Italia decreti sublatis vacationibus; ib. VIII, 6.
2. utor: quod (municipium) per hosce annos tam commoda vacatione omnium rerum sit usum; Verr. V, 58.
III. ob: utrumque falsum est, et ob vacationem pretium datum, ... et ob probationem; Font. 17.

vacillo, wanken, schwanken: alqs: qui ... in vetere aere alieno vacillant; Catil. II, 21. videbar mihi videre alios intrantis, alios autem exeuntis partim ex vino vacillantis, partim ..; Fr. B. IX, 1.
legio: cum una legione et ea vacillante L. fratrem exspectat; Phil. III, 31.

vaco, frei sein: alqs: adhuc ... Q. Ligarius omni culpa vacat; Ligar. 4.
alqd: quicquid a bellis populi Romani vacabat; Deiot. 27.
veterani: qui (veterani) utrisque armis vacant; Phil. XI, 38.

vacuefacio, leer machen: domum: nuper cum morte superioris uxoris novis nuptiis domum vacuefecisses; Catil. I, 14.
subsellia: quod adventu tuo ista subsellia vacuefacta sunt; Catil. I, 16.

vacuus, ledig, leer, frei, entblößt: alqs: per triennium soli ... vacui, expertes, soluti ac liberi fuerunt ab omni sumptu, molestia, munere; Verr. IV, 23. vacui metu esse debemus; Phil. I, 25.
alqd: omnia alia esse nobis vacua ab omni periculo atque etiam suspicione belli; prov. cons, 30.
agri: si vacuos agros Apronio tradere liceret; Verr. III, 70.
animus: animo coepi multo magis vacuo ac soluto nihil aliud nisi de iudicio agere et cogitare; Verr. a. pr. 26. si tuus scriptor ... vacuo animo tibi ista non scita, sed portenta conscriberet; dom. 129.
arationes: ut sibi suas segetes fructusque omnis arationesque vacuas Apronio tradere liceret; Verr. III, 69.
campus: cui non forum, ... non campus ..., non curia ..., non domus, ... non lectus ad quietem datus, non denique haec sedes honoris [sella curulis] umquam vacua mortis periculo atque insidiis fuit; Catil. IV, 2.
centuria: neque tamen hanc centuriam Populianam vacuam tradidit; Tull. 17.
curia: f. campus.
dies: etiam si spatium ad dicendum nostro commodo vacuosque dies habuissemus; Verr. a. pr. 56.
domus: quorum domus ... signis et tabulis pictis erant vacuae; Verr. I, 55. domus illa mea prope tota vacua est; dom. 116. quae tandem est in hac urbe tanta domus ab ista suspicione religionis tam vacua atque pura? har. resp. 11. quae (domus) vacua si non fuisset; Piso 61. f. campus.

forum: vacuo non modo a bonis, sed etiam a liberis atque inani foro; sen. 18. f. campus.
gladius: gladium vagina vacuum in urbe non vidimus; Marcell. 17.
hora: hora nulla vacua a furto, scelere, crudelitate, flagitio reperietur; Verr. I, 34. qui disputent horam nullam vacuam voluptate esse debere; sen. 14.
lectus: f. campus.
locus: ita neque hic locus vacuus umquam fuit ab eis; imp. Pomp. 2. ecqui || sed qui || locus orbi terrarum vacuus extraordinariis fascibus atque imperio Clodiano fuisset? dom. 24.
Messana: nam ipsa Messana ... ab his || eis || rebus ... sane vacua atque nuda est; Verr. IV, 3.
pars: vacuam et integram (partem) reliquisse Fannii concedo; Qu. Rosc. 52.
populus: uti vacuum metu populum Romanum ... redderemus; Phil. VII, 19.
praedia: cum ille confirmaret sese ... praedia vacua filio traditurum; Sex. Rosc. 26.
punctum: cum iste punctum temporis nullum vacuum peccato praeterire passus sit; Verr. I, 103.
remus: classem instructam atque ornatam fuisse, nullum propugnatorem afuisse, nullum vacuum tractum esse remum; Verr. V, 135.
rostra: quod rostra iam diu vacua ... oppresserat; Cluent. 110.
sedes, sella: f. campus.

vadimonium, Bürgschaft, Bürgschaftsleistung: I. est: si vadimonium omnino tibi cum P. Quinctio nullum fuit; Quinct. 56. docui, cum desertum esse dicat vadimonium, omnino vadimonium nullum fuisse; ib. 86.

II, 1. desero: f. **desero,** II. vadimonium (10 St.) B. II, S. 76, b.
differo: cum vadimonia saepe dilata essent; Quinct. 22. cum ceteris quae habebat vadimonia differt; ib. 23. qui ... in vadimoniis differendis tempus omne consumpserit; ib. 46.
facio: quo die vadimonium istuc factum esse diceres; Quinct. 57. f. mitto.
habeo: f. differo; Quinct. 23.
mitto: qui postea vadimonium quoque missum fecerit; Quinct. 46.
obeo: qua tibi (hora) vadimonium non sit obitum; Quinct. 53. vadimonium mihi non obiit quidam socius; ib. 54. quod vadimonia obisset; Qu. Rosc. 38.
promitto: f. **promitto,** III. vadimonium (11 St.) B III, S. 800, a.
sisto: vadimonium sistit; Quinct. 29.
2. sum in: res esse in vadimonium coepit; Quinct. 22.
venio ad: venit ad vadimonium Naevius; Quinct. 22. ad vadimonium non venerat ... is; ib. 48. ad vadimonium non venit. quis? propinquus; ib. 52. ad vadimonium non venit. quis? socius; ib. ad vadimonium non venit. quis? is qui tibi semper praesto fuit; ib. Quinctius ad vadimonium non venit; ib. 53. venit ad vadimonium Quinctius; ib. 67.

III, 1. defatigari: qui vadimoniis, iudiciis, proscriptione bonorum defatigati, permulti ... se in illa castra conferre dicuntur; Catil. II, 21.
2. causa: ut nemo tam rusticanus homo ... Romam ex ullo municipio vadimonii causa venerit; Verr. V, 34.
sine: ita sine vadimonio disceditur; Quinct. 23.

vador, vor Gericht fordern: I. alqs: se iam neque vadari amplius neque vadimonium promittere; Quinct. 23. vadari vis; ib. 61.

II. hominem: hic ... hominem in praesentia non vadatur; Quinct. 23.

vadum, Untiefe: sed quoniam emersisse iam e vadis et scopulos praetervecta videtur oratio mea; Cael. 51.

vaecors, wahnsinnig, unsinnig: A. alqs: etenim quis est tam vaecors qui ..? har. resp. 19. ego te non vaecordem, non furiosum, non mente captum ... putem? Piso 47.
mens: cum ille furibundus incitata illa sua vaecordi mente venisset; Sest. 117.
B, I, 1. consistit: sed vaecors repente sine suo voltu, sine colore, sine voce constitit; har. resp. 2.
2. Voc.: cum quidem tu, o vaecors et amens, complexus es ..; Piso 21.
II. mens: itaque istius vaecordissimi mentem cura metuque terrebant; dom. 141.

vaesanus, unsinnig: homo: ac primum illud a te homine vaesano ac furioso requiro; dom. 3.
tribunus: haec furiosa vis vaesani tribuni plebis facile superari frangique potuit; dom. 55.

vafer, schlau, verschmitzt: nihil ab isto vafrum || fabrum ||, nihil veteratorium exspectaveritis; Verr. I, 141.

vafre, verschmitzt: nihil sane vafre nec malitiose facere conatus est; Verr. II, 132.

vagina, Scheide: I. recondo in: habemus ... huiusce modi senatus consultum, verum inclusum in tabulis, tamquam in vagina reconditum; Catil. I, 4.
II. vacuus: gladium vagina vacuum in urbe non vidimus; Marcell. 17.

vagor, umherschweifen, kreuzen: alqs: passim vagabantur armati, non obscure; Tull. 19. hi contra vagantur laeti atque erecti passim toto foro; Font. 33. quacumque velint ... vagari ut liceat, conceditur; leg. agr. II, 34. nunc tota Asia vagatur, volitat ut rex; Phil. XI, 6.
xviri: cum isti xviri ... per [totum] orbem terrarum vagabuntur; leg. agr. II. 45.
homines: ut quodam tempore homines ... fusi per agros ac dispersi vagarentur; Sest. 91.
inimici: si consessum sit inimicis Cn. Pompei cum imperio ... non solum illis || aliis || in locis vagari; leg. agr. II, 54.
nomen: vagabitur modo tuum nomen longe atque late; Marcell. 29.
praedones: qui (praedones) tum ... toto mari dispersi vagabantur; Flacc. 30.

vagus, unstät, unbeständig: alqs: cum vagus et exsul erraret; Cluent. 125.
fortuna: quam sit varia vitae commutabilisque ratio, quam vaga volubilisque fortuna; Milo 69.
vita: ut cedamus, abeamus, vitam inopem et vagam persequamur; Phil. XII, 15.

valde, sehr, stark: I. admurmuro: quam valda universi admurmuraverint || admurmuraverunt ||! Verr. V, 41.
ambio: te splendore et vetustate familiae fretum non valde ambiendum putasse; Planc. 12.
appropinquo: quasi vero tempus dandi muneris non valde appropinquaret; Sulla 54.
coacesco: quam valde eam (gentem) putamus tot transfusionibus coacuisse? Scaur. 43.

cogito: valde enim nobis ... de duobus nequissimis Graeculis cogitandum fuit; Phil. XIII, 33.
confido: videte quam valde malitiae suae confidat Timarchides; Verr. III, 155.
contemno: noli ludorum huius elegantiam et scenae magnificentiam valde contemnere; Muren. 38.
diligo: valde hercule te Syracusani tui ... diligunt; Verr. IV, 145. nam Trebellium valde iam diligit; Phil. VI, 11.
dissentio: ut mihi mirum videatur tam valde reliquum tempus ab illo uno die dissensisse; Phil. I, 5.
iaceo: quam valde illi iaceant, intellegere possumus; Catil. II, 25.
invideo: valde enim invidendum est eius statuis; Deiot. 34.
laboro: valde hercules vobis laborandum est; Phil. XII, 4.
probo: valde mihi probari potest; Phil. XI, 25.
II. bonus: explicat orationem sane longam et verbis valde bonis; leg. agr. II, 13. ut ait ingeniosus poëta et auctor valde bonus; Muren. 30.
calamitosus: minime timidum et valde calamitosum esse oportere eum; Muren. 50.
cognitus: cuiusdam hominis nobilis et valde in hoc largitionis quaestu noti || docti || et cogniti domum Catilinam et Antonium ... convenisse; Fr. B. VIII, 1.
indignus: eum casus in hanc consuetudinem scribendi induxit, philosopho valde indignam; Piso 71.
iniquus: cui me praeripere ... laudem ... valde est iniquum; har. resp. 6.
intemperanter: nimis iracunde hoc quidem et valde intemperanter; Phil. I, 12.
mirus: valde sit mirum; Verr. I, 117.
molestus: at istud ne ipsi quidem patri Flacci valde molestum esse debuit; Flacc. 77.
notus: f. cognitus.
pervagatus: res non modo non abhorrens a consuetudine sed usitata etiam || etiamnum || et valde pervagata || et vulgata || ; Scaur. 33.
severus: est ille quidem valde severus; Cael. 48.
venustus: Graecus facilis et valde venustus nimis pugnax ... esse noluit; Piso 70.
III. ex voluntate: illud etiam accidit praeter optatum meum sed valde ex voluntate; Piso 46.

valeo, stark, kräftig, gesund, wirksam sein, gelten, vermögen, mitwirken, Macht, Bedeutung, Einfluß haben: alqs: si valeres; Quinct. 82. valuit apud te plus is, qui pecuniam maiorem dedit; Verr. II, 78. quantum dicendi gravitate et copia valeat; imp. Pomp. 42. qui permultum classe ac maritimus rebus valuerunt; ib. 54. omnis Larinatis, qui valuerunt, venisse Romam; Cluent. 195. ergo eorum ager excipitur, qui apud Rullum aliqua ratione || alia ratione || valuerunt; leg. agr. II, 57. tu non solum ad neglegendas leges et quaestiones, verum etiam ad evertendas perfringendasque valuisti; Catil. I, 18. qua (exercitatione) semper valuit; ib. III, 11. expulsus regno tandem aliquando *Mithridates* tantum tamen consilio atque auctoritate valuit; Muren. 33. nihil valent gratia ipsi || gratia, ipsi || ; ib. 71. qui valuit tam diu, dum huc prodiret, mortuus est aculeo iam emisso; Flacc. 41. quasi vero ego ... in isto genere omnino quicquam aut curatione aut potestate valuissem; dom. 14. cum illo die minus valerem; ib. 15. nescit quantum auctoritate valeat; ib. 29. hic vero ... pro di immortales! quid est? quid valet? har. resp. 42. qui non tantum opibus valent; ib. 55. valebant in senatu multum, apud bonos viros plurimum; Sest. 105. ne tot unum, valentes imbecillum, alacres perterritum superare non possent; Cael. 66. nemini ... concessit aequalium, ... plus ut valeret inter suos gratia; ib. 74. valebis apud hominem volitantem gloriae cupiditate vir moderatus et constans; Piso 59. quod me valuisse dico; Planc. 25. qui valebat ipse per sese; ib. tamen ipso nomine patrio valeret apud clementis iudices et misericordis; valeret, inquam, communi sensu omnium et .. commendatione naturae; ib. 31. longe plurimum valuit Plancius; ib. 49. cum minus valuissent suffragiis quam putassent; ib. 50. cum iam essent experti quid valerent; ib. 54. non valuit rebus isdem, quibus fortasse non nulli: at valuit adsiduitate, valuit observandis || adservandis || amicis, valuit liberalitate; ib. 67. quo minus me apud vos valere oporteret; ib. 82. qui cum videantur nec ingenio nec usu atque exercitatione rerum || usu rerum atque exercitatione || valere; Deiot. 7. qua (memoria) vales plurimum; ib. 42. sed, ut opinor, licet ei minus valere; Phil. I, 16. quo (consilio) vales plurimum; ib. VII, 27. utinam L. Caesar valeret, Servius Sulpicius viveret! ib. VIII, 22. auctoritate valemus plurimum; ib. XII, 13.

alqd: de utroque dicam et de eo prius, quod apud vos plurimum debet valere; div. Caec. 11. quod tota Sicilia, quod omnes Siculi ... Romae sunt, nihilne id valebit? Verr. a. pr. 20. quae omnia ante istum praetorem ... valuerunt; Verr. II, 122. quod contra caput suum aut existimationem valere posset; ib. 123. quod in aliis causis debet valere et valet lege Aquilia; Tull. 11. id quod in teste profecto valere plurimum debet; Font. 27. re tamen erit unum et omnibus in causis idem valebit; Caecin. 59. sed perinde valebit quasi armatissimi fuerint; ib. 61. semper .. id valuisse plurimum; ib. 80. si ... non id, quod intellegitur, sed id, quod dicitur, valebit; ib. 81. quod ad laudem minus valebit; Rabir. 19. valeant haec omnia ad salutem innocentium, ad opem impotentium; Muren. 59. id aeque valere debet ac si pater indicaret; Sulla 51. nihil de meo capite potuisse ferri, nihil esse iure scriptum || inscriptum || aut posse valere; dom. 68. populus Romanus ... municipiis civitatem ademit; ademit eisdem agros: de agris ratum est; ... de civitate ne tam diu quidem valuit; ib. 79. ne || nedum || valeat id, quod imperitus adulescens ... fecisse dicatur; ib. 139. quod non tam ad laudem adipiscendam quam ad vitandam vituperationem valet; prov. cons. 44. neque enim illud ad neglegendam meam gratiam debet valere; Planc. 82. illud Cassianum, „cui bono fuerit," in his || eis || personis valeat; Milo 32. ne haec quidem conligo, quae fortasse valerent etiam apud iudicem; Ligar. 30. haec neque hoc tempore neque in me valent; Phil. XII, 26.

accessio: quadraginta istorum accessio milium quid valet? Cluent. 87.

actio: ea (actio) si nihil valet aut si ad hanc rem non pertinet; Caecin. 40.

adulescens: quae maior calumnia est, quam venire imberbum adulescentem, bene valentem ac maritum ..? dom. 37.

adulescentia: fatebitur apud istum neque senectutem patris neque adulescentiam filii neque lacrimas utriusque plus |valuisse quam utilitatem salutemque provinciae; Verr. V, 22.

aequitas: apud quem non ius, non aequitas, non misericordia, non propinqui oratio, non amici voluntas, non cuiusquam auctoritas [pro pretio], non gratia valeret; Verr. I, 136. nihil valuisse aequitatem, nihil consuetudinem; ib. III, 60. si

voluntas et aequitas valeat; Caecin. 66. iuris rem et || retinere, al. || sententiam et aequitatem plurimum valere oportere; ib. 77.

aetates: neque census neque aetates neque cetera Siculorum iura valuisse; Verr. II, 120. ſ. excusationes.

amicitia, animus: ſ. excusationes.

amor: quid amor fraternus valeat; Scaur. 35.

ardor: quod si voltus C. Marii, si vox, si ille .. ardor oculorum, si recentes triumphi, si praesens valuit aspectus; Balb. 49.

arma: nec rerum gestarum memoria in reditu C. Marii, sed exercitus atque arma valuerunt; Quir. 10. quam diu illa Sullani temporis arma valuerunt; dom. 79. metum credo valuisse et arma; Phil. II, 107.

aspectus: aspectus armatorum ad vim probandam valebit; incursus et impetus non valebit? Caecin. 45. ſ. ardor.

auctoritas; ſ. **auctoritas,** I. valet (18 St.) B. I, S. 334, b.

auspicia: ne auspicia valerent; Sest. 33.

beneficium: negabat hoc beneficium re ipsa sublata valere debere; Balb. 48.

blanditiae: tantum apud te quaestus Apronii, tantum eius sermo inquinatissimus et blanditiae flagitiosae valuerunt, ut ..? Verr. III, 65.

causa: ſ. **causa,** I, 1. valet (6 St.) B. I, S. 468, b.

census: ſ. aetates.

cives: valeant, .. valeant cives mei; Milo 93.

civitas: fuit quondam ita firma haec civitas et valens; har. resp. 60.

communio: multum valet communio sanguinis; Sex. Rosc. 63.

concordia: scis quanta sit manus, quanta concordia, quantum valeat in contionibus; Flacc. 66.

coniectura: nihil putas valere in iudiciis coniecturam, nihil suspicionem nihil ante actae vitae existimationem, nihil virorum bonorum testimonia, nihil civitatum auctoritates ac litteras; Verr. III, 146.

consensio: tamenne plus Gallorum consensio valebit quam summae auctoritatis hominum? Font. 16. ut nihil posthac auctoritas senatus, nihil consulare imperium, nihil consensio bonorum ... valeret; Rabir. 2.

consensus: quantum senatus auctoritas vesterque consensus apud Antonium valiturus esset; Phil. VI, 3. ſ. aequitas; Verr. I, 136.

consilium: quae (consilia) si valuissent; Phil. II, 27. quo quidem tempore si ... meum consilium auctoritasque valuisset; ib. 36.

crimen: quae in ipsum valebant crimina; Verr. I, 41. hoc crimen in istum valere oportere non arbitror; ib. III, 194. valeret hoc crimen in illa vetere serveritate ac dignitate rei publicae; ib. V, 46.

dignitas: cum auctoritas et dignitas Pisonis valebat plurimum; div. Caec. 64. itaque tantum vestra dignitas, tantum eximia consulis dignitas valuit; sen. 25. quod si ipsius summa dignitas maximaeque res gestae non satis valerent || valebant, al. ||; Quir. 6. ſ. manus.

disciplina: nisi nostri mores ac disciplina plus valeret quam dolor ac simultas; Flacc. 11.

doctrina: saepius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina quam sine natura valuisse doctrinam; Arch. 15.

dolor: ſ. disciplina.

edictum: docebat edictum eius non oportere in eas hereditates valere; Verr. I, 125.

excusationes: illae valent apud me excusationes iniuriae tuae, iratus animus tuus, aetas, amicitia nostra; Sulla 47.

exercitus: ſ. arma; Quir. 10.

existimatio: ut horum existimationem et legem Remmiam putares aliquid valere oportere; Sex. Rosc. 55. ſ. coniectura.

facultas: quae (facultas) saepe valuit in consule deligendo; Muren. 24.

fama: quid mirum est in hoc felicitatis famam sermonemque valuisse? Muren. 38.

famliaritas: quid enim est cur non potius ad summam laudem huic quam ad minimam fraudem Caesari familiaritas valere debeat? Balb. 63.

gratia: aiunt apud sapientem valere aliquando gratiam; Muren. 63. valuit causa rogandi, non gratia; Planc. 25. ſ. aequitas; Verr. I, 136.

hasta: valeat hasta, valeant tabulae; Phil. II, 103.

homo: cum esset una Sassia eaque Sex. Albio quodam colono, homine valenti, ... familiarius uteretur; Cluent. 175. quo in fundo ... facile hominum mille versabantur valentium; Milo 53. verum tamen semel, circumsaeptus || circumsessus || lectis valentissimorum hominum viribus, cecidi sciens; Phil. XII, 24.

honos: qui honos ... ad necessitatem rerum gerendarum, non solum ad dignitatem valet; Phil. V, 45.

imperium: ſ. consensio; Rabir. 2.

impetus: ſ. aspectus.

impudentia: si ... tantum in foro atque in iudiciis impudentia valeret; Caecin. 1.

incursus: ſ. aspectus.

ingenium: quod (ingenium) saepe ... valet tamen ipsum suis viribus; Cael. 45.

invidia: ut si qua est invidia in conservanda re publica suscepta, laedat invidos, mihi valeat ad gloriam; Catil. III, 29. valeat (invidia) in opinionibus ac sermonibus imperitorum; Cluent. 5. quae (invidia) in iudiciis valere non debet; ib. 201.

iudicium: an ... plus iudicium voluntatis valere quam sortis debeat; Verr. I, 41. ut docerem, quae facta postea iudicia de illo iudicio dicerentur, partim ruinae similiora ... fuisse, partim nihil contra Habitum valere; Cluent. 88. iudicium accusatoris in reum pro aliquo praeiudicio valere oportere; Muren. 60. ius valeat necesse est, id est, iudicia; Sest. 92. quin .. in eodem iudicia imperatorum valerent; Balb. 54.

ius: nec iuris consultis concedi nec ius civile in causis semper valere oportere; Caecin. 67. ſ. aequitas; Verr. I, 136. aetates. iudicium; Sest. 92.

lacrimae: facinus esse indignum, plus impudicissimae mulieris apud te de Cleomenis salute quam de sua vita lacrimas matris valere; Verr. V, 112. valebant preces et lacrimae nostrae; Milo 44.

lex: Siculorum nihil in hac re valuisse leges; Verr. II, 121. ut lex Aelia et Fufia ne valeret; sen. 11. ut lex Aelia, lex Fufia ne valeret; Sest. 33. si leges non valerent; ib. 86. ſ. existimatio; Sex. Rosc. 35.

lictores: haec cum maxime loqueretur, sex lictores circumsistunt valentissimi; Verr. V, 142.

litterae: ſ. coniectura.

manus: quod si aliquando alicuius furore et scelere concitata manus ista plus valuerit quam vestra ac rei publicae dignitas; Catil IV, 20.

memoria: de me ut (memoria) valeret || ut vita valeret ||, semper senatus flagitavit; Quir. 10. ſ. **memoria,** I, 1. ſ. valet (5 St.) B. III, S. 131, b.

metus: qui plus existimet apud lectissimos senatores pecuniam quam apud tris negotiatores metum valere; Verr. III, 138. ſ. arma; Phil. II, 107.

minae: ut plus apud vos preces virginis

Vestalis quam minae Gallorum valuisse videantur; Font. 49.
misericordia: f. aequitas; Verr. I, 136.
mores: f. disciplina.
mutatio: sive illa vestis mutatio ad luctum ipsorum sive ad deprecandum valebat; Sest. 32.
natura: quae (natura) plurimum valet; Rab. Post. 4. f. doctrina.
nomen: ut ordinis nomen non tantum ad honorem quantum ad ignominiam valeret; Verr. III, 97. apud te nomen civitatis ne tantum quidem valuisse; ib. V, 165. in uno servolo familiae nomen non valere; Caecin. 55. an ... valebit in || valebit || iniuria nomen sanctissimum religionis: si tribunus plebis ... bona cuiuspiam consecrarit, non valebit? dom. 123. valeat fortissimi et clarissimi viri nomen aeternum; Balb. 49.
nuntii: multum apud illum recentis nuntios, multum tabellas non commendaticias, sed tributarias valuisse; Verr. IV, 148.
odium: at valuit odium; Milo 35.
omen: ut adhuc semper omen valuerit praerogativae || omen praerogativum ||; Muren. 38.
opinio: opinio plus valet saepe quam res ipsa; Scaur. 35.
oratio: quid in contione seditiosa valeat oratio; Flacc. 57. nihil cuiusquam proficiet nec valebit oratio; Phil. I, 35. f. aequitas; Verr. I, 136.
pecunia: f. metus.
pietas: multum etiam valuisse ad patris honorem pietas filiae videbitur; Phil. IX, 12.
poëtae: poëtam natura ipsa valere; Arch. 18.
praetor: praetor scilicet iussisset. opinor, si vellet, si valeret; Quinct. 82.
preces: sed video tamen apud te causas ... valere plus quam preces; Ligar. 31. f. lacrimae; Milo 34. minae.
prudentia: quae (prudentia) neque extra Romam usquam neque Romae rebus prolatis quicquam valet; Muren. 28.
puer: hora undecima cum (puer) valens in publico visus esset; Cluent. 27.
quaestura: ista quaestura ad eam rem valet; div. Caec. 62.
quaestus: f. blanditae.
querella: haec querella ... vestra quid valet? Ligar. 23.
quaerimoniae: ecquid apud vos querimoniae valerent antiquissimorum fidelissimorumque sociorum; Verr. II, 14.
ratio: ideo valet ista ratio aestimationis in Asia, valet in Hispania, valet in eis provinciis; Verr. III, 192.
religio: tamen in scelere religio non valeret; dom. 139.
res: ecquid hanc rem apud vos animosque vestros valere oporteat; div. Caec. 17. utrum ea res ad opem an ad calamitatem clientium atque hospitum valere debebat? Verr. IV, 89. quae res igitur valuit? Caecin. 53. sin illa res prima valuit; Sulla 81. valeant res gestae; Balb. 49. res loquitur ipsa .., quae semper valet plurimum; Milo 53. f. aequitas; Caecin. 77. dignitas; Quir. 6. opinio.
rex: qui rex ... tantum spe conatuque valuit || tantam in spem conatumque convaluit ||; Muren. 32.
salus: plus apud populum Romanum auctoritas tua quam ipsius populi Romani salus et vera causa valuisset; imp. Pomp. 53. f. adulescentia.
satellites: his robustis et valentibus et audacibus xvirum satellitibus agri Campani possessio tota tradetur || tradatur ||; leg. agr. II, 84.
senatus: in qua civitate nihil valeret senatus; Quir. 14.
senectus: f. adulescentia.
sententia: quae sententia si valuisset; Phil. II, 38. itaque haec sententia .. sic per triduum valuit; ib. VI, 3. f. aequitas; Caecin. 77.
sermo: f. blanditiae. fama.
simultas: f. disciplina.
suspicio: quae quidem suspicio valuit etiam plus ob hanc causam; Scaur. 11. f. coniectura.
tabellae: f. nuntii. — tabulae: f. hasta.
testimonia: f. coniectura.
timor: multo plus valebat periculorum impendentium timor; Milo 34.
triumphi: f. ardor.
vacationes: quod bello vacationes valent, tumultu non valent; Phil. VIII, 3.
verbum: verba si valent; Caecin. 60. quam verba nihil valeant; ib. 62. cum illud verbum UNDE in utramque rem valeat; ib. 89.
veritas: certe .. apud te et hos, qui tibi adsunt, veritas valebit; Quinct. 5.
viri: reliquit quos viros! ... quam valentis! Catil. II, 4. f. alqs; Piso 59.
virtus: ceterae tamen virtutes ipsae per se multum valent; Muren. 30. quid denique virtus valeret; Sest. 60.
vis: vestra vis valuit; Milo 85.
vita: valeat (vita) *et* ad poenam et ad salutem plurimum; Sulla 79.
voltus: f. ardor.
voluntas: quae (voluntas) cum per se valet multitudine; Muren. 38. passus est plus unius conlegae sui quam universae civitatis vocem valere et voluntatem; Fr. B. VI, 14. f. aequitas; Verr. I, 136. Caecin. 66.
vox: multum haec vox fortasse valere deberet eius hominis; Sulla 14. valeat tua vox illa, quae vicit; Ligar. 33. f. ardor. voluntas; Fr. B, VI, 14.
utilitas: f. adulescentia.

valetudo, Gesundheit, Befinden, Unwohlsein: I. est: bona valetudo iucundior est eis; Quir. 4.
II, 1. servio: per quem hominibus maioribus natu ne in suis quidem praediis impune ... liceat esse valetudinique servire; Fr. B. XIII, IV, 2.
2. sum: erat illo tempore infirma valetudine Habitus; Cluent. 47. quacumque aut aetate aut valetudine esset; sen. 28. cum esset summa senectute et perdita valetudine, Phil VIII, 31.
3. accedo ad: si ad gravem valetudinem labor accessisset; Phil. IX, 2.
III, 1. commodum: quibus .. contra valetudinis commodum laborandum est; Muren. 47.
eventus: casus dumtaxat humanos et incertos eventus valetudinis ... extimesco; Marcell. 22.
excusatio: nemo sibi nec valetudinis excusationem nec senectutis satis iustam ullam putavit; Sest. 112. excusatione te uti valetudinis; Piso 13.
imbecillitas: cuius imbecillitatem valetudinis animi virtus et spes victoriae confirmavit; Phil. XIV, 4.
motus: si vero ad humanos casus incertosque motus valetudinis sceleris etiam accedit insidiarumque consensio; Marcell. 23.
ratio: unius cuiusque temporis, valetudinis, facultatis ad agendum ducta ratio est; div. Caec. 16.
2. homo: cecidisse de equo dicitur et homo infirma valetudine latus offendisse vehementer; Cluent. 175.
IV. per: qui per valetudinem exsequi cladem illam fugamque potuissent; Phil. II, 54.

vallis, Thal: peragravi ... durissima quidem hieme vallis Agrigentinorum atque collis; Scaur. 25.

vallo, schützen, umgeben: alqm: Catilinam interea alacrem atque laetum, stipatum choro iuventutis, vallatum indicibus atque sicariis ... (animadvertebant); Muren. 49.
corpus: eius magistratus corpus legibus vallatum esse voluerunt; Tull. 49.
ius: ius legatorum, cum hominum praesidio munitum sit, tum etiam divino iure esse vallatum; har. resp. 34.
Pontum: populus enim Romanus aperuit ... Pontum et regiis quondam opibus et ipsa natura ... vallatum; Arch. 21.

vallum, Wall, Schutzwehr: I. obicio, oppono: cuius ego imperium, non Alpium vallum contra ascensum transgressionemque Gallorum ... obicio et oppono; Piso 81.
II. circumsedere: quem vallo circumsedeat || circumsedet ||; Phil. X, 10.

valvae, Thürflügel, Thür: I. patent: cur valvae Concordiae non patent? Phil. II, 112.
sunt: valvas magnificentiores ... nullas umquam ullo in templo fuisse; Verr. IV, 124. s. II, 1. relinquo.
II, 1. effringo: postea convolsis repagulis effractisque valvis demoliri signum ac vectibus labefactare conantur; Verr. IV, 94.
facio: s. relinquo.
operio: opertis valvis Concordiae ... patres conscriptos sententias dicere; Phil. V, 78.
relinquo: itaque eius modi valvas reliquit, ut, quae olim ad ornandum templum erant maxime, nunc tantum ad cludendum factae esse videantur; Verr. IV, 124.
2. aufero ex: bullas aureas omnis ex eis valvis .. non dubitavit auferre; Verr. IV, 124.
commemoro de: iam vero quid ego de valvis illius templi commemorem? Verr. IV, 124.
sum in: ex ebore diligentissime perfecta argumenta erant in valvis; Verr. IV, 124.
III. cupidus: illos tam cupidos liminum meorum et columnarum et valvarum fuisse; dom. 60.
IV. pulchritudo: quam multi Graeci de harum valvarum pulchritudine scriptum reliquerint; Verr. IV, 124.
V. ante: quae (signa) multos annos ante valvas Iunonis Samiae steterunt; Verr. I, 61.

vanitas, Unwahrheit, Lügenhaftigkeit: est: quaero quae tanta in te vanitas, tanta levitas fuerit; Vatin. 40. cuius tanta vanitas est; Scaur. 38.

vanus, grundlos, unwahr: I. alqs: iste ... vanum se et perfidiosum et impium esse fateatur; Quinct. 26.
oratio: qui (homines) ... orationi vanae crediderunt; Sex. Rosc. 117. quid? ergo || quid ergo || inimici oratio, vana praesertim, ... me movit? Sest. 40.
II. polliceor: cum tibi ... vana quaedam miser atque inania ... pollicebar; Planc. 101.

varie, mannigfaltig, verschieden: decerno: postea decernitur ac non varie, sed prope cunctis sententiis; Verr. IV, 145.
dico: quae ... quam varie et quam copiose dicantur, exspectare nolite; Verr. III, 11.
diffundo: numerus ... huius generis late et varie diffusus est; Sest. 97.
obicio: obiectus est pater varie; Cael. 3.
praedor: quam varie, quam improbe praedatus esset; Verr. II, 133.
tracto: denique omnis accusatio varie graviterque tractata ad extremum manifesta veneni deprehensione conclusa est; Cluent. 50.

varietas, Mannigfaltigkeit, Verschiedenheit, Unbeständigkeit: I. est: quae varietas decretorum (fuerit); Verr. I, 120. nulla varietas est inter homines opinionis, nulla voluntatis, nulla sermonis; Flacc. 96. quod in imperita multitudine est vitiosissimum, varietas et inconstantia et crebra ... commutatio; dom. 4. quae sit multitudo in foro, quae genera, quae studia, quae varietas hominum videtis; Cael. 21. quae enim in L. Crasso potuit ... maior esse ubertas, varietas, copia? Balb. 3. nulla erit posthac varietas comitiorum; Planc. 15.
facit: ita fidem maiorem varietas ipsa faciebat; Scaur. 40.
II, 1. cogito: cum cogitet varietatem libidinemque decretorum || tuorum ||; Verr. III, 6.
do: multarum rerum iucundissimarum varietatem dedit; Cael. 41.
habeo: quae (causa) ... iucunditatis in agendo et varietatis minus habebit; Verr. III, 10.
2. sum: erat (candelabrum) ... ea varietate operum, ut ..; Verr. IV, 65.
3. consto ex: quae (provincia) ex hac generum varietate constaret; Font. 13.
divello a: cum a tot rerum tanta varietate divellerer; dom. 97.
excello in: cum in omni genere ac varietate artium ... Cn. Pompeius excellat; Balb. 15.
nascor ex: nam totus quaestus hic ... aestimationis ex annonae natus est varietate; Verr. III, 192.
sum ex: quod in his omnibus ... erat quaedam ex ipsa varietate ac novitate rerum et criminum delectatio; Verr. III, 10.
versor in: qui in suis periculis sunt ac varietate versati; Verr. V, 132. Mithridaticum .. bellum, magnum atque difficile et in multa varietate terra marique versatum; Arch. 21.
III. alqd: s. II, 1. habeo.
IV, 1. antecellere: ut et ubertate agrorum et varietate fructuum ... facile omnibus terris antecellat; imp. Pomp. 14.
conferri: omnis ... res gestas cum tuis nec contentionum magnitudine nec numero proeliorum nec varietate regionum ... posse conferri; Marcell. 5.
congerere: quoniam congesta fuit accusatio magis acervo quodam criminum, non distinctione aliqua generum et varietate; Scaur. c. 1, § 4.
perdoctus: cum me praesertim rerum varietate atque usu ipso iam perdoctum viderent; Balb. 60.
tenere: ut varietate criminum vos attentos tenerem; Verr. V, 159.
2. in: quod cotidie dicamus in tanta varietate rerum; Arch. 12. in magna varietate sententiarum numquam ullum fuisse locum; Sest. 118.
propter: frumentum provinciae frumentariae partim non habebant, partim in alias terras, credo propter varietatem venditorum, miserant; dom. 11.
sine: quas senatus sine ulla varietate est secutus; Catil. III, 13. cum ... dixisset fieretque sine ulla varietate discessio; Sest. 74. haec populi Romani tanta significatio sine ulla varietate universi ... quid declaravit nisi ..? ib. 125.
V. Lücke: dissimilitudo enim civitatum varietatem *; Balb. 31.

vario, wechseln, theilen: eum ... variatis hominum sententiis ... sapientissimae deae sententia liberatum; Milo 8.

varius, mannigfaltig, verschieden, wechselnd, unbeständig: alqs: quam cupidus mei C. Castilius, ... quam non varius fuerit in causa; sen. 21. quod pater tuus ... te nobis varium reliquit; Fr. C, 6.

agitationes: quod enim fretum, quem Euripum tot motus, tantas, tam varias habere putatis agitationes fluctuum? Muren. 35.

artificia: familiam .. quantam et quam variis cum artificiis habeat quid ego dicam? Sex. Rosc. 133.

audacia: hanc vos, pontifices, tantam, *tam* variam, tam novam in omni genere voluntatem, impudentiam, audaciam, cupiditatem comprobabitis? dom. 116.

auxilia: L. Planci ... varia et magna auxilia non desunt; Phil. XIII, 16.

bella: ex qua innumerabiles alii ... mortem in variis bellis ... oppetissent; Sest. 48. multis ab adulescentia in bellis variisque versatum; Fr. A, III, 14.

casus: respicite dubios variosque casus; Cluent. 58.

causae: quos variis de causis video concitatos; Flacc. 9. cum ... ob hasce causas tot tamque varias me unum deposcerent; Sest. 46.

cupiditates: quam varias, quam infinitas (cupiditates) habuerit; Verr. II, 184, ſ. audacia.

dictio: in tam varia iuris dictione tam multa decreta, tot hominum gratiosorum laesae voluntates; Flacc. 6.

genus: civile, Africanum, Transalpinum, Hispaniense, [...] servile, navale bellum, varia et diversa genera et bellorum et hostium, ... nullam rem esse declararant ..; imp. Pomp. 28. varia iudicum genera; Cluent. 75. quartum genus est sane varium et mixtum et turbulentum; Catil. II, 21. cum multa et varia impenderent hominibus genera mortis; Phil. XIV, 34.

improbitas: tantum unius cuiusque de varia improbitate generis iudicia apud vos et exempla profero; Verr. IV, 49.

impudentia: ſ. audacia.

iniuriae: ut posset multas istius et varias iniurias quam apertissime vobis planissimeque explicare; Verr. II, 156. ea tametsi multis istius et variis iniuriis acciderunt; ib. IV, 114.

ius: an hoc probabis, in aequa causa populorum sine pretio varium ius et disparem condicionem fuisse? Verr. V, 49. si de iure vario quippiam iudicatum est; Caecin. 69.

natura: hac ille tam varia multiplicique natura cum omnis ... homines improbos .. conlegerat; Cael. 14.

possessiones: tantam esse tabulam, tam varias, tam multas possessiones; Phil. II, 73.

ratio: cum variis rationibus impediretur; Quir. 12. vide quam sit varia vitae commutabilisque ratio; Milo 69.

res: putasne te posse ... tot res, tam varias voce, memoria, consilio, ingenio sustinere? div. Caec. 37. praeturae iuris dictio, res varia et multiplex ad suspiciones et simultates, non attingitur; Flacc. 6. ut tot res, ... tam varias, tam repentinas ... mea sponte dispexerim; Sulla 40.

sermones: quod propter portus suos multis et variis mercatorum ... sermonibus ad studium fallendi .. vocabantur; leg. agr. II, 95.

vectigal: agri Campani vectigal ... nec bellis infestum nec fructibus varium ... esse solet; leg. agr. II, 81.

voluntas: ſ. audacia.

vas, Bürge: [ut illo supercilio annus || cincinnatus, al. || ille niti tamquam *vade* videretur; Sest. 19.]

vas, Gefäß, Geräth: I. est: nego in Sicilia tota ... ullum argenteum vas, ullum Corinthum aut Deliacum fuisse; Verr. IV, 1. erat etiam [vas vinarium] ... trulla; ib. 62. ſ. III. alqd.

II, 1. aufero: quod vas eius modi ... a se esset ablatum; Verr. IV, 32. ab hoc abaci vasa omnia, ut exposita fuerunt, abstulit; ib. 35.

conlido: auctionis vero miserabilis aspectus: ... quaedam argentea vasa conlisa, sordidata mancipia; Phil. II, 73.

conligo: ille ex Sicilia iam castra commoverat et vasa conlegerat; Verr. IV, 40.

deporto: Agyrio similiter istius imperio vasa Corinthia per Apollodorum ... Syracusas deportata sunt; Verr. IV, 50.

effero: efferri sine thecis vasa; Verr. IV, 52.

eripio: erepta sibi vasa optime facta dicebat; Verr. IV, 33.

expono: exponit ea, quibus abundabat, plurima et pulcherrima vasa argentea; Verr. IV, 62. ille ... stravit pelliculis haedinis lectulos Punicanos et exposuit vasa Samia; Muren. 75. ſ. aufero; Verr. IV, 35.

exporto: te ... plurima vasa Corinthia ... Syracusis exportasse; Verr. II, 176.

facio: cum vas nullum fieret nisi aureum; Verr. IV, 54. iste cum aliquot abacorum faceret vasa aurea; ib. 57. ſ. eripio.

invenio: si quod erat grande vas et maius opus inventum; Verr. IV, 47.

laudo, miror: iste unum quodque vas in manus sumere, laudare mirari; Verr. IV, 63.

perquiro: ut ea vasa perquirant; Verr. IV, 39.

rogo: mittit rogatum vasa ea, qaae pulcherrima apud eum viderat; Verr. IV, 63.

sumo: ſ. laudo.

vendo: vende mihi vasa caelata; Verr. IV, 45.

video: ſ. rogo.

2. abundo: ſ. 1. expono; Verr. IV, 62.

3. audio de: qui de vasis aureis, qui de istius pallio [pullo] non audierit; Verr. IV, 55.

III. refertus: domus referta vasis Corinthiis et Deliacis; Sex. Rosc. 133.

IV. alqd: quicquid Corinthiorum vasorum (fuit in illis bonis); Verr. II, 46.

vis: quod ... vim maximam vasorum Corinthiorum ... abstulit Syracusis; Verr. IV, 131.

V. delectari: tu videlicet solus vasis Corinthiis delectaris; Verr. IV, 98.

vasarium, Ausstattungsgeld: quod quasi vasarii nomine in venditione mei capitis ascripseras; Piso 86.

vascularius, Metallarbeiter: palam artifices omnis, caelatores ac vascularios, convocari iubet; Verr. IV, 54.

vastatio, Verheerung, Verwüstung: I. veniunt: videtis aedificiorum expugnationes, agri vastationes ... in iudicium venire; Tull. 42.

II. habeo: totum iter Antoniorum quid habuit nisi depopulationes, vastationes, caedes, rapinas? Phil. V, 25.

III. in: in vastatione omnium tuas possessiones sacrosanctas futuras putas? Catil. II, 18.

vastitas, Verödung, Oede, Verheerung, Verwüstung: I. est: quae solitudo esset in agris, quae vastitas; Verr. IV, 114. quem ad modum discessu meo frugum inopia, fames, vastitas, caedes ... fuisset; dom. 17. quae flamma, quae vastitas, quae pestis Graeciae fuisset, nisi ..? Phil. X, 11.

versatur: versabitur ... in agris vastitas; Muren. 85.
II, 1. denuntio: pestem, vastitatem, cruciatum, tormenta denuntiat; Phil. XIV, 8.
depello: cum ... vastitatem a templis, delubris ... depellebam; Flacc. 1. caedem a vobis liberisque vestris, vastitatem, incendia, rapinas ... depuli; Sest. 49.
efficio: quin violati hospites, legati necati, ... fana vexata hanc tantam efficerent vastitatem; Piso 85.
infero: qui quae ... supplicia neque a sociorum moenibus prohibere neque hostium urbibus inferre potuerunt, excisionem, ... vastitatem, ea ... meis omnibus tectis atque agris intulerunt; har. resp. 3. cum ille saxis et ignibus et ferro vastitatem meis sedibus intulisset; ib. 15.
teneo: et has duplicis pestis sociorum, ... provinciarum vastitates, imperii maculas teneretis? prov. cons. 13.
2. libero: ego consul, ... incensione urbem, ... vastitate Italiam ... liberavi; Sulla 33.
3. eripio e.: ut ... templa atque delubra, ... totam Italiam ex bello et vastitate eriperem; Catil. IV, 2.
voco ad: templa deorum immortalium, ... vitam omnium civium ... ad exitium ac vastitatem vocas; Catil. I, 12.
III. reliquus ex: qui reliqui? quid hoc est „reliqui“? quo ex bello? qua ex vastitate? Verr. III, 124.
IV, 1. metus: equites Romanos proscriptionis, municipia vastitatis, omnis caedis metu esse permotos; sen. 33. cui quidem belli intestini et vastitatis metus inferebatur; Planc. 87.
2. periculum a: rem maximam fuisse *et* summi periculi, non solum a fame || non solum eam ||, sed etiam a caede, incendiis, vastitate nemo negat; dom. 18.
V, 1. consumi: miserandum in modum milites populi Romani capti ... sunt, iniuria, fame, morbo, vastitate consumpti; prov. cons. 5.
2. propter: eorum unum propter invidiam domini fugiunt, alterum propter vastitatem; leg. agr. II, 70.
sine: neque umquam Catilina ... sine totius Italiae vastitate miserrima concidisset; Sest. 12.

vasto, veröden, verwüsten, verheeren: alqd: quae vastare iam pridem studes; Catil. I, 21. ut ... omnia vastaret, diriperet, auferret; Phil. X, 12.
agrum: s. **ager,** II, 1. vasto (6 St.) B. I, 150, b.
arationes: arationes et agros vectigalis (istum) vastasse atque exinanisse; Verr. III, 119.
campos: hos (campos) ita vastatos nunc ac desertos videbam; Verr. III, 47.
civitates: C. Verres ... Siculorum civitates vastasse dicitur; div. Caec. 11.
domicilium: s. Pessinuntem.
Etruriam: vastarat Etruriam; Milo 87.
Galliam: Gallia vastatur; Phil. VIII, 5. exhauritur, vastatur, uritur (Gallia); ib. XII, 9.
Italiam: cum bello vastabitur Italia; Catil. I, 29. attribuit ... totam Italiam vastandam diripiendamque Catilinae; ib. IV, 13. se vastare Italiam ... consensisse; Phil. II, 17.
orbem: Catilinam orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem nos consules perferremus? Catil. I, 3.
Pessinuntem: qui ... Pessinuntem ipsum, sedem domiciliumque Matris deorum, vastaris; har. resp. 28.
provinciam: per quos ostendam sic provinciam per triennium vexatam atque vastatam; Verr. III, 21. populatam vastatamque (esse) provinciam; ib. 122. quam fidem an ... vastandarum diripiendarumque provinciarum? Phil. XIII, 42.
sedem; s. Pessinuntem.
Siciliam: cum vastatam Siciliam, relictos agros ex civitatum litteris et epistula L. Metelli cognoverit; Verr. III, 144.

vastus, öde, verödet, unermeßlich: forum: lex erat lata vasto ac relicto foro; Sest. 53.
genus: alterum genus agrorum ... propter pestilentiam vastum atque desertum emetur ab eis; leg. agr. II, 70.
mare: cum mare vastissimum hieme transibas; Piso 57.

vates, Seher, Weissager: I. suadet: hac .. vate suadente quondam; har. resp. 27.
II. libri: qui ... fatorum veteres praedictiones Apollinis vatum libris ... contineri putaverunt; har. resp. 18.
III. a: etenim si P. Lentulus suum nomen inductus a vatibus fatale ad perniciem rei publicae fore putavit; Catil. IV, 2.

vaticinor, weissagen: 1. unpersönlich: quae tu impudenter vaticinando sperare te saepe dixisti; Vatin. 6.
2. alqs: eos autem ... vaticinari atque insanire dicebat; Sest. 23.

uber, reich, fruchtbar: alqd: quid enim plenius quid uberius *cuiquam* quam mihi et pro me et contra Antonium dicere? Phil. II, 2.
annus: si ... tertium illum uberrimum quaestuosissimumque annum totum iudicibus reservaret; Verr. a. pr. 40.
campi: agros vero Vaticanum et Pupiniam cum suis opimis || optimis || atque uberibus || uberrimis || campis conferendos scilicet [non] putabunt; leg. agr. II, 96.
cibaria: at uberiora cibaria facta sunt caritate; Verr. III, 216.
edictum: cum illud edictum repente uberrimum quaestuosissimumque nascitur; Verr. III, 36.
fructus: fructus uberes diuturnosque capietis; Cael. 80. (quoniam) fructus .. ex sese non, ut oportuisset, laetos et uberes ... tulissem; Planc. 92.
pars: ut in uberrima Siciliae parte Siciliam quaereremus; Verr. III, 47.
provincia: ubi illa uberrima supplicationibus triumphisque provincia? Piso 97.
quaestus: cum hos sibi quaestus constituisset, magnos atque uberes; Verr. II, 30. quaestum illum maxime fecundum uberemque campestrem totum ad se ita redegit; har. resp. 42.
res: qui in uberrima re ... crimen effugit; Flacc. 7.

uber, Euter: Romulus, quem inauratum in Capitolio, parvum atque lactentem, uberibus lupinis inhiantem fuisse meministis; Catil. III, 19.

uberius, ausführlicher, heftiger: facio: me id facere uberius propter ipsius Caesaris dignitatem; prov. cons. 28.
fleo: cum mulier fleret uberius; Phil. II, 77.

ubertas, Ergiebigkeit, Fruchtbarkeit, Fülle: I. abest: mecum leges, mecum quaestiones, ... mecum etiam frugum ubertas ... afuerunt; sen. 34.
est: si autem ubertas in percipiundis fructibus fuit; Verr. III. 227. quae enim in L. Crasso po-

tuit ... maior esse ubertas, varietas, copia? Balb. 3.

exsistit: quae tanta enim potest existere ubertas ingenii? sen. 1.

videtur: ut ... reditu ubertas agrorum, frugum copia ... mecum simul reducta videantur; dom. 17.

II. reduco: ſ. I. videtur.

III, 1. antecellere: ut (Asia) et ubertate agrorum et varietate fructuum ... facile omnibus terris antecellat; imp. Pomp. 14.

comprobare: dis denique immortalibus frugum ubertate, copia, vilitate reditum meum comprobantibus; Quir. 18.

2. in: quantam vix in summa ubertate agrorum diuturna pax efficere potuisset; imp. Pomp. 44. ne quis oreretur || oriretur || aliquando in tanta ubertate improborum qui ..; dom. 69.

propter: qui locus propter ubertatem agrorum abundantiamque rerum omnium superbiam genuisse dicitur; leg. agr. I, 18.

ubi, wo, wann, sobald als: A. **Adverb:** I. **interrogativ:** 1. **direct:** accuso: ubi hos persequeris? ubi accusas? ubi defendis ius nomenque legati? Verr. I, 83.

ago: ubi res ista agetur? leg. agr. II, 44.

audio: ubi aut unde audivit Glaucia? Sex. Rosc. 97. ubi denique est in ista suspicione Caelii nomen auditum? Cael. 15.

caveo: ubi enim cavetur ne ..? leg. agr. I, 16. ubi cavisti ne me meo || ne meo me || loco censor in senatum legeret? dom. 82.

consisto: ubi enim tu in pace consistes? Phil. II, 87.

consumo: verum ubi tandem aut in quibus statuis ista tanta pecunia consumpta est? Verr. II, 142.

convenio: ubi eos convenit? Sex. Rosc. 74.

defendo: ſ. accuso.

dico: quamquam ubi tu te popularem, nisi cum *pro* populo fecisti, potes dicere? dom. 77.

excipio: ubi est igitur *exceptum* foedere Gaditano, ne ..? Balb. 32.

fero: ubi enim tuleras, ut mihi aqua et igni interdiceretur? dom. 82.

lateo: ubi tandem istud latet, quod tu de tua pecunia dicis impensum? Verr. V, 47. ubi nobis haec auctoritas tam diu tanta latuit? sen. 13.

nitor: ubi nitere? Verr. II, 155.

obsisto: obstitisti, .. ne ex Italia ... transire possent. ubi? quando? Verr. V, 5.

occido: ubi occisus est Sex. Roscius? Sex. Rosc. 92.

officio: ubi tuis commodis officio? Sex. Rosc. 145.

persequor: ſ. accuso.

praeficio: ubi te isti rei populus Romanus praefecerat? dom. 127.

quaero: ubi quaesitum est? Cael. 58.

stipulor: stipulatus es? ubi? Qu. Rosc. 13.

sum: ubi erant ceteri creditores? denique hoc tempore ubi sunt? Quinct. 74. quid? ei servi ubi sunt? Sex. Rosc. 77. quid? tu, Rosci, ubi tunc eras? ib. 92. quae signa nunc, Verres, ubi sunt? Verr. I, 50. ubi erit imperii nomen et dignitas? ib. IV. 25. „ubi sunt" inquiunt „scyphi"? ib. 32. quid? is ubi est? ib. 92. ubi pecunias exterarum nationum esse arbitramini? ib. V, 127. ubi est igitur illa exspectatio, quae ..? Flacc. 21. ubi est igitur illa laus oratoris, quae ..? ib. 22. ubi erant illi Pythodori, Aetidemi, Epigoni || Lepisones ||, ceteri homines ..? ubi illa magnifica et gloriosa ostentatio civitatis? ib. 52. ubi igitur crimen est? ib. 68. ubi fuit Sulla, Corneli? Sulla 53. ubi erit igitur illud firmissimum praesidium pudoris? ib. 77. haec cum ita sint in re, ubi crimen est, ubi accusator, ubi testes ..? dom. 46. ubi est crimen? Sest. 80. ubi erant tum illi contionum moderatores, legum domini, civium expulsores? ib. 125. ubi igitur est crimen? Balb. 7. ubi sunt vestrae scholae? Piso 65. ubi enim mihi praesto fuissent tam fortes consules || fuisset — fortis consul || quam ..? Planc. 88. ubi est igitur sapientia iudicis? Rab. Post. 12. ubi terrarum sumus? ib. 37. ubi nunc senatus est ...? ubi equites Romani illi, [illi] „inquit" tui? ubi studia municipiorum? ubi Italiae voces? ubi denique tua illa ... vox atque defensio? Milo 94. ubi est septiens miliens, quod est in tabulis, quae sunt ad Opis? Phil. II, 93. ubi plausus ille in triumpho est, saepe ludis? ubi aedilitas delata summo studio bonorum? ib. VI, 11. ubi est ille mos virtusque maiorum? ib. VIII, 23. ubi sunt ... illae cohortationes pulcherrimae tuae? ib. XII, 15.

elliptisch: ubi illa consuetudo in bonis, praedibus, praediisque vendundis omnium consulum, censorum, praetorum, quaestorum denique ..? Verr. I, 142. si te impediebat ista ... occupatio, ubi quaestores? ubi legati? ubi ternis denariis aestimatum frumentum? ubi muli? ubi tabernacula? ubi tot tantaque ornamenta ...? denique ubi praefecti, ubi tribuni tui? si civis Romanus dignus isto negotio nemo fuit, quid civitates, quae ...? ubi Segestana? ubi Centuripina civitas? ib. V, 83. ubi fides? ubi exsecrationes? ubi dexterae complexusque? ubi illud contubernium muliebris militiae in illo delicatissimo litore? ib. V, 104. ubi exercitus? ubi sumptus? ubi imperium? ubi illa ... provincia? Piso 97. ubinam ille mos? ubi illa aequitas iuris? ubi illa antiqua libertas, quae ..? Planc. 33. ubi ergo [ille] mos, ubi consuetudo iudiciorum? ubi exempla? Rab. Post. 31. ubi lex Caecilia et Didia? ubi promulgatio trinum nundinum? ubi poena recenti lege Iunia et Licinia? Phil. V, 8. ubi dolor? ubi ardor animi ..? Fr. B, IX, 5.

2. **indirect:** admitto: ubi, qua ratione, per quos, quo tempore maleficium sit admissum; Sex. Rosc. 62.

appareo: cupio audire, ut videam, ubi rhetoris sit tanta merces, id est, ubi campus Leontinus appareat; Phil. II, 84.

ceno: percontantium, ... ubi (praetor) cenaret; leg. agr. II, 94.

congredior: possum etiam illa ... perquirere, ubi sit congressus cum servis Luccei Caelius; Cael. 53.

convenio: quos neque ut convenire potuerit ... neque ubi, ... potes ostendere; Sex. Rosc. 79.

disco: ubi didicisset omnes quaerebant; Qu. Rosc. 30.

do: sed quaero quae lex lata sit ..., ubi tibi haec potestas data sit; dom. 128.

iacto: video ubi se iactaturus sit Hortensius; Verr. V, 2.

lateo: ex quibus requiram quem ad modum latuerint aut ubi; Cael. 67.

sum: ut mihi responderet quis esset, ubi esset, unde esset; Verr. II, 188. ut ubi quidque esset aliqua ratione invenirent; ib. IV, 31. tum quaerebant ex isto palam, tot dies continuos ... ubi fuissset; ib. V, 94. quaerebatur ubi esset Cleomenes; ib. 107. quaeret a me ubi sit pecunia; Cluent. 72. ubi fueris ... quem nostrum ignorare arbitraris? Catil. I, 1. proinde quasi nostram ipsam mentem ... videre aut plane qualis aut ubi sit sentire possimus; Milo 84. ubi corpus hoc sit non laboro; ib. 98. nec quid quisque sensisset, sed ubi fuisset cogitandum esse dicebant;

Marcell. 18. dic mihi praeterea, .. Ventidius ubi sit; Phil. XII, 23. qui ubi terrarum sit, ... quis aut scit aut curat? ib. XIII, 33. f. appareo.

II. relativ: addo: in illo priore, ubi dolus malus additur, ... necesse erat te dolo malo meo vi deiectum iudicari; Tull. 30.

adfero: o societatem captiosam et indignam, ubi alter HS ıııı∞, alter ccclɔɔɔ quod sit in societatem adfert! Qu. Rosc. 29.

adsum: ut mulier imperita nihil putaret agi callide posse, ubi non adesset Aebutius; Caecin. 18.

ago: ubi usque ad hoc tempus Syracusani festos dies anniversarios agunt celeberrimo virorum mulierumque conventu; Verr. IV, 107.

alo: ubi alitus aut doctus est; Planc. 81.

aufero: ubi aliquid ereptum aut ablatum a quopiam dicitur; Verr. I, 27.

caveo: quid praetereo? an illud, ubi caves tamen Siculis et miseros respicis aratores? Verr. III, 26.

concedo: haec ubi conceduntur esse facta, ibi vis facta negabitur? Caecin. 44.

congredior: locus ad insidias ille ipse, ubi congressi sint, utri tandem fuerit aptior; Milo 53.

conloco: ad illa aestiva praetoris accedunt, ... ubi iste per eos dies ... castra luxuriae conlocarat; Verr. V, 96.

conquiesco: quia suppeditat nobis ubi et animus ... reficiatur et aures ... conquiescant; Arch. 12.

consisto: locum, ubi consistat, reperire non poterit; Quinct. 5. huic ne ubi consisteret quidem contra te locum reliquisti; ib. 72. eo transire illius turpitudinis infamiam, ubi cetera maleficia consistunt; Cluent. 83. si ... uni cuique vestrum ubi consistat bini pedes adsignentur; leg. agr. II, 85. ut ... ibi tamen, ubi oporteret, consisteremus; Muren. 65.

custodio: ubi me ... universae civitatis oculi custodiunt; Phil. XII, 22.

defendo: f. accuso.

delitisco: sed ego invenio in interdicto verbum unum, ubi delitiscam; Caecin. 66.

depono: istius tantam fuisse sagacitatem, ut eas per illum ipsum inspiceres, ubi erant depositae; Verr. IV, 29.

dico: negotiari libet: cur non Pergami? Smyrnae? Trallibus? ubi et multi cives Romani sunt et ius a nostro magistratu dicitur? Flacc. 71.

diripio: ubi omnia diripuit; Piso 48.

discerno: quid est igitur, ubi elucere possit prudentia? ubi discerni stultus auditor et credulus ab religioso et sapienti iudice? Font. 23.

dissideo: nihil enim supererat de quo certarent, ... nihil ubi dissiderent; leg. agr. II, 91.

emo: iubeas ibi me metiri, quo portare non expediat? ubi emere non possim? Verr. III, 193.

eripio: f. aufero.

excipio: *ubi non est exceptum, ibi* necesse est licere || ibi necesse est licere, non est exceptum ||; Balb. 32.

explico: ubi cum equitibus Romanis ... illius Verrucios, de quibus ante dixi, explicabam; Verr. IV, 137.

facio: ubi multa avare, multa audacter ... facta videbitis, ibi scelus quoque latere ... putatote; Sex. Rosc. 118. ubi illius ipsius M. Marcelli ... statua ex aere facta est; Verr. II, 50. videtisne hoc totum || totum hoc || nomen, coram ubi facit delatum, esse in litura? ib. 104.

gero: ubi libenter negotium gerant; Verr. II, 6. Henna autem, ubi ea, quae dico, gesta esse memorantur, est loco perexcelso atque edito; Verr. IV, 107.

habeo: is me dixit aedificare, ubi nihil habeo, *ubi habeo,* ibi fuisse: Fr. B, XIII, IV, 3.

habito: sed M. Pisonis domum ubi habitaret legerat; Phil. II, 62.

hiemo: quem in locum classes hostium saepe accesserint, ubi piratae fere quot annis hiemare soleant; Verr. IV, 104.

imprimo: nisi ex eo loco, ubi vestigium impresserit, deici neminem posse; Caecin. 76. te extra munitiones tuas vestigium ubi imprimas non habere; Phil. XIII, 30.

induco: f. convenio; Sex. Rosc. 74.

inflecto: nam in ipso aditu atque ore portus, ubi primum ex alto sinus ab litore ad urbem inflectitur, tabernacula ... conlocabat; Verr. V. 29.

instituo: nulla domus in Sicilia locuples fuit, ubi iste non textrinum instituerit; Verr. IV, 58. UBI INSTITUI VINEAE POSSUNT; leg. agr. II, 67.

invenio: quaeramus ibi maleficium ubi || ubi maleficium || et est et inveniri potest; Sex. Rosc. 83. in insula Cereris natos, ubi primum fruges inventae esse dicuntur; Verr. V, 99.

latrocinor: proinde quasi Appius ille Caecus viam muniverit, ... ubi impune sui posteri latrocinarentur! Milo 17.

licet: quin tu hoc crimen aut obice ubi licet agere aut iacere noli ubi non oportet; Qu. Rosc. 25.

nascor: qui in Marsis, ubi natus est, tectum ... iam nullum haberet; dom. 116.

necesse est: accusa, ubi ita necesse est; Quinct. 71.

negotior: negotiatores sibi putant esse turpe id forum sibi iniquum eierare, ubi negotientur; Verr. III, 137.

noceo: ubi iste summae rei causaeque nocere nihil posset; Verr. I, 38.

observo: nihil enim mali est canis ibi quam plurimos esse, ubi permulti observandi ... sunt; Sex. Rosc. 90.

obtineo: neque nobis adhuc praeter te quisquam fuit, ubi nostrum ius contra illos obtineremus; Quinct. 34.

offendo: ubi scopulum offendis eius modi, ut ..; Sex. Rosc. 79.

oportet: f. licet.

opus est: quia plerumque, ubi multitudine opus est, homines cogi solent; Caecin. 59.

ostento: habes ubi ostentes tuam illam praeclaram patientiam; Catil. I, 26.

parento: cuius sepulcrum usquam exstet ubi parentetur; Phil. I, 13.

pareo: civem ... venire in eum locum, ubi parendum alteri et serviendum sit; Rab. Post. 22.

pascor: ut etiam bestiae ... plerumque ad eum locum, ubi pastae sunt aliquando, revertantur; Cluent. 67.

perdo: in eum locum venire, ubi libertatem sis perditurus; Rab. Post. 24.

pereo: qui in eum locum veneras || venisses ||, ubi tibi esset pereundum, nisi vicisses; Ligar. 28.

persequor: f. accuso.

peto: qui in iudicium veniat, ubi ne precari quidem Iovem Optimum Maximum atque ab eo auxilium petere ... possit; Verr. IV, 71.

pono: non quo ipse hortos aut suburbanum aut locum omnino ubi ea poneret nullum haberet; Verr. II, 87. quid erat in terris ubi in tuo pedem poneres? Phil. II, 48.

precor: f. peto.

quaero: qui cum ... desideraretur, neque in eis locis, ubi ex consuetudine quaerebatur, inveniretur; Cluent. 38.

relinquo: ecquo in oppido pedem posuit ubi non plura ... vestigia reliquerit? Verr. I, 62.

resisto: nihil est iam unde nos reficiamus aut ubi lapsi resistamus; Muren. 84.

reficio: ſ. conquiesco. — respicio: ſ. caveo.

servio: ſ. pareo.

sum: ubi non modo res erat, sed ratio quoque omnis et omnes litterae; Quinct. 38. nulla est enim laus ibi esse integrum, ubi nemo est qui aut possit aut conetur corrumpere; Verr. a. pr. 46. ubi animo semper soluto liberoque erat; ib. II, 185. qui postulet, ibi de tua existimatione iudicium fieri, ubi te invidiosum esse intellegat; ib. III, 139. uti ibi accipiat, ubi est carissimum; ib. 192. retineri enim putatis oportere iura libertatis non modo hic, ubi tribuni plebis sunt, ubi ceteri magistratus, ubi forum plenum iudiciorum, ubi senatus auctoritas, ubi existimatio populi Romani et frequentia; ib. V, 143. homines tenues ... navigant, adeunt ad ea loca, quae numquam antea viderunt, ubi neque noti esse eis ... neque semper cum cognitoribus esse possunt; ib. 167. nunc vero nullo modo deiectum || deiectum nullo modo || esse inde, ubi non fuerit; Caecin. 35. dici in hac causa potest, ubi arma fuerint, ubi coacta hominum multitudo, ubi instructi et certis locis cum ferro homines conlocati, ubi minae, ... ibi vim non fuisse? ib. 41. si qui ex eo loco, ubi fuisset, se deiectum || eiectum || diceret; ib. 86. quod negabas quemquam deici posse, nisi inde, ubi tum esset; ib. 90. ego autem non solum hoc in loco dicam, ubi est dictu [id] facillimum; leg. agr. II, 6. propterea quod, ubi honos publice non est, ibi gloriae cupiditas esse non potest; ib. 91. necesse enim fuisse ibi esse terrarum imperium ubi ille esset; Muren. 75. o condiciones miseras administrandarum provinciarum! ... ubi severitas periculosa est, liberalitas ingrata; Flacc. 87. ut eo tempore omni Neapoli fuerit, ubi neque homines fuisse putantur huius adfines suspicionis; Sulla 17. ibi enim postis est, ubi templi aditus est [valvae]; dom. 121. ut, ubi hostis non erat, ibi triumphi causam aliquam quaereret; Piso 62. exsilium ibi esse putat, ubi virtuti non sit locus; Milo 101. ubi et inimicissimum sciret esse nepotem suum et C. Caesarem; Deiot. 21. ibi velle tuto esse, ubi ille non posset || non esset ||; Phil. I, 9. possesne, ubi colonia esset, eo coloniam novam iure deducere; ib. 102. ſ. dico. invenio. Sex. Rosc. 83.

vivo: nego usquam ... fuisse maiores (fructus), ubi si quis ... ita vivit, ut ..; Cluent. 111.

B. **Conjunction: I. Indicativ: 1. Praes.:** ubi enim omnis mortalis adligat, ita loquitur; Cluent. 148. [haec ubi eveniunt,] nemo est qui ullam spem salutis reliquam esse arbitretur; Verr. V, 12. ubi enim id ... impune evolare potest contraque nos pugnare, fit ... servitus; Deiot. 30. iste ... ubi videt esse aliquid quod amici ... nollent defendere; Verr. II, 61. tum illi, ubi me conturbatum vident „quid vis nobis dare, ut ..“? ib. IV, 32. ubi videt eum nihilo magis ... removeri, repente ... iubet ..; ib. 66. ubi hoc videt, ... init consilium; ib. V, 103.

2. **Perf.:** quod ubi auditum est, aestuare illi, qui pecuniam dederant; Verr. II, 55. quod iste ubi audivit, sic cupiditate inflammatus est; ib. IV, 38. quod ubi iste audivit, usque eo commotus est; ib. 39. ubi galli cantum audivit, avum suum revixisse putat; Piso 67. ubi eorum dolorem ... maiorem ... esse cognovi, tum meum animum in illos ... proposui; Verr. IV, 140. ubi comperit Heracleum non adesse, cogere incipit; ib. II, 41. ubi se conlegit; ib. 48. si, ubi || sicubi || ita interdictum est et sponsio facta, ego me ad iudicem sic defendam; Tull. 29. quod ubi ille intellexit, ... servos suos ad se vocat; Verr. I, 66. quod ubi intellexi multum apud illum recentis nuntios valuisse, ... impetum in eas tabulas facio; ib. IV, 148. ſ. facio. ubi hoc quaestori Caecilio ... nuntiatum est, vocari ad se Agonidem iubet; div. Caec. 56. quod ubi est Philodamo nuntiatum, ... ad istum venit; Verr. I, 65. haec ubi filio nuntiata sunt, statim ad aedis contendit; ib. 67. quod ubi isti nuntiatum est, ... erexit se; ib. V, 63. ubi ... ostendit se tribuniciam potestatem restituturum; Verr. a. pr. 45. ubi enim semel ab annonae ratione ... res ad praetorum || praetoris || libidinem translata est, non est iam in lege ... positus modus aestimandi; Verr. III, 220. fratres illi Cibyratae inambulabant, qui me ubi viderunt: „ubi sunt“ .. inquiunt ..? ib. IV, 32. ubi vidit homo ..., palam agere coepit; Milo 25.

3. **Plusqamperf.:** quos ubi accusator concitatis hominibus compleerat, ... ne surgendi quidem potestas erat; Cluent. 94. deinde, ubi paulisper in cubiculo pretio, non aequitate, iura discripserat || descripserat ||, Veneri iam et Libero reliquum tempus deberi arbitrabatur; Verr. V, 27.

4. **Fut.:** ut ubi id [interrogando] argumentis atque oratione firmavero, tum testis ad crimen adcommodem; Verr. a. pr. 55. at ubi semel quis peieraverit || deieraverit ||, ei credi postea ... non oportet; Rab. Post. 36.

II. **Conjunctiv:** post, ubi audisset unde essent, statim certos homines in quinqueremi misisse qui eos dentis reponerent; Verr. IV, 103.

ubicumque, wo immer: facio: ubicumque hoc factum est, improbe factum est; Verr. III, 217.

pono: ubicumque posuit vestigium; Phil. III, 31.

sum: qui ubicumque terrarum sunt; Phil. II, 113. illud scimus, ubicumque sunt, esse pro nobis; Fr. C, 14.

violo: ubicumque terrarum et gentium violatum ius civium Romanorum est || Romanorum sit ||; Verr. V, 143.

ubinam, wo? sum: ubinam gentium sumus? Catil. I, 9.

elliptisch: ubinam ille mos? Planc. 33.

ubique, überall: sum: Verres quod ubique erit pulcherrimum auferet? Verr. IV, 7. ut ante demonstrabant, quid ubique esset; ib. 132. omnes hoc loco cives Romani et qui adsunt et qui ubique sunt [...] vestram fidem implorant; ib. V, 172. qui ubique praedones fuerunt; imp. Pomp. 35. ceteri agri, qui ubique sunt, ... x viris addicentur; leg. agr. II, 57. qui ubique sunt propugnatores huius imperii; Balb. 51. omnes legiones, omnes copiae, quae ubique sunt, rei publicae sunt; Phil. X, 12. omnis, qui ubique essent, ad patriae praesidium excitatos; ib. XIV, 20.

ubivis, überall: ubivis vel in ipsa consistere? Fr. B. XII, 1.

vecors ſ. **vaecors.**

vectigal, Abgabe, Gefälle, Zoll, Einkünfte: I. **absolut:** 1. est: quoniam quasi quaedam praedia populi Romani sunt vectigalia nostra; Verr. II, 7. quae vectigalia sunt; ib. III, 27. quoniam illa populi Romani vectigalia sunt; ib. 120. quibus si qua calamitas propter istum salvis vectigalibus nostris accidisset; ib. 127. magna est enim pecunia, magnum praeclarumque vectigal;

ib. 201. ceterarum provinciarum vectigalia .. tanta sunt; imp. Pomp. 14. si vectigalia nervos esse rei publicae semper duximus; ib. 17. haec omnia salvis populi Romani sociis atque integris vectigalibus esse gesta; ib. 21. quod vectigal vobis tutum fuit? ib. 32. non dico hoc solum || solum hoc || in re publica vectigal esse; leg. agr. I, 21. nova porro vectigalia videt ea fore, quae Pompeius adiunxerit; ib. II, 62. at vero agri Campani vectigal cum eius modi est | sit ||, ut ..; ib. 81. Hispaniarum vectigal temporibus Sertorianis nullum fuit; ib. 83.

iuvant: quid vos || nos || Asiae portus ... quid omnia transmarina vectigalia iuvabunt? leg. agr. II, 80.

pendent: an ignoratis cetera illa magnifica populi Romani vectigalia perlevi saepe momento fortunae .. pendere? leg. agr. II, 80.

veneunt: omnes urbes, agri, regna denique, postremo etiam vectigalia vestra venierint; leg. agr. II, 62.

2. sum: populi Romani potius hoc sit vectigal quam praeda praetoris; ib. 201.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abalieno: vectigalibus abalienatis, sociis vexatis; leg. agr. II, 22.

adfligo: cetera vectigalia belli difficultatibus adfliguntur; leg. agr. II, 83.

adimo: vectigalia Iuliana || Iulianis || Lupercis ademistis; Phil. XIII, 31.

adiungo: s. I, 1. est; leg. agr. II, 62.

ago: aguntur certissima populi Romani vectigalia et maxima; imp. Pomp. 6.

alieno: primum permittitur infinita potestas .. pecuniae conficiendae de vestris vectigalibus non fruendis, sed alienandis; leg. agr. II, 33.

amitto: amissis ceteris vectigalibus; leg. agr. II, 80.

attingo: tu ullum vectigal attingas? leg. agr. I, 3.

aufero: cum una excursio equitatus perbrevi tempore totius anni vectigal auferre possit; imp. Pomp. 16.

cogito: quasi vero non intellegamus haec eos vectigalia ... cogitare; leg. agr. I, 13.

conservo: ita neque ex portu neque ex decumis neque ex scriptura vectigal conservari potest; imp. Pomp. 15. quam facile imperio atque exercitu socios et vectigalia conservaturus sit; ib. 45.

converto: vectigal ac portorium Dyrrachinorum totum in huius unius quaestum esse conversum; prov. cons. 5.

defendo: in quo (bello) ... vectigalia maxima ... defendantur; imp. Pomp. 19.

deminuo: cum vero perditis profligatisque sociis vectigalia populi Romani sint deminuta; Verr. III, 127. neque vectigalia solum, sed etiam imperium populi Romani ... deminutum est; Phil. II, 92.

divendo: exsules sine lege restituit, vectigalia divendidit; Phil. VII, 15.

exerceo: quorum magnae res aguntur in vestris vectigalibus exercendis occupatae; imp. Pomp. 4.

expleo: ut vetera vectigalia † ea || venderetis et || expleretis nova; leg. agr. II, 98.

fero: quod si hoc munus et hoc vectigal aratio tolerare, hoc est Sicilia ferre ac pati potest; Verr. III, 201.

habeo: ut eum scripsisse appareat, qui alia vectigalia non haberet; Verr. III, 20.

impono: s. **impono** vectigal (6 St.) B. II, S. 604, b.

loco: quibus senatus legum dicendarum in locandis vectigalibus omnem potestatem permiserat; Verr. III, 19. censoribus vectigalia locare nisi in conspectu populi Romani non licet; leg. agr. I, 7. vectigalia locare nusquam licet nisi in hac urbe; ib. II, 55.

omitto: omissis his rebus, ... senatu, equitibus Romanis ..., vectigalibus; Catil. II, 25.

pario: quae vectigalia illis consulibus populo Romano parta sunt; leg. agr. I, 3. s. 3. fruor; ib. II, 62.

patior: s. fero.

pendo: ego Tusculanis pro aqua Crabra || crebra || vectigal pendam; leg. agr. III, 9.

pensito: qui vectigalia nobis pensitant; imp. Pomp. 16.

perdo: te vectigalia perdidisse; Verr. III, 128.

perscribo: perscribit in sua lege vectigalia, quae xviri vendant; leg. agr. I, 2.

perturbo: vectigalia nostra perturbarunt; Piso 84.

perverto: si iste non vectigalia populi Romani suo quaestu pervertisset; Verr. III, 128.

pono: s. servo.

recupero: illud parvi refert, nos ... [vectigalia] postea victoria recuperare; imp. Pomp. 18.

redimo: ne forte ab nocturno suo quaestu animum ad vectigalia redimenda transferret; Verr III, 78.

servo: vos caput patrimonii publici, ... horreum belli, sub signo claustrisque rei publicae positum [vectigal] servare non potuisse; leg. agr. I, 21.

tolero: s. fero.

tollo: immunitatibus infinitis sublata vectigalia a mortuo; Phil. I, 24.

trado: s. 4. cognosco de.

vendo: quae (vectigalia) xviri vendant; leg. agr. I, 2. his vendere (vectigalia) vel in ultimis terris licebit? ib. 7. quasi vero non intellegamus haec eos vectigalia ... [vendere] cogitare; ib. 13. spoliemus orbem terrarum, vendamus vectigalia; ib. 15. ut xviri vestra vectigalia vendant nominatim; ib. II, 47. xviri vestra vectigalia non modo [ne] vobis [quidem] arbitris, sed ne praecone quidem publico teste vendent? ib. 56. quin vectigalia vestra vendatis; ib. 69. cum omnis urbis, agros, vectigalia, regna vendiderit; ib. 71.

2. **Dativ:** adhibeo: adhibeant manus vectigalibus vestris; leg. agr. II, 47.

admoveo: admovent manus vectigalibus populi Romani; leg. agr. I, 11.

infero: bellum grave et periculosum vestris vectigalibus ac sociis ... infertur; imp. Pomp. 4.

prospicio: IN RELIQUUM TAMEN TEMPUS VECTIGALIBUS PROSPEXI; Verr. III, 128. in reliquum tempus ait se vectigalibus prospexisse; ib. non scriberet se vectigalibus prospexisse; ib. quid enim erat quod vectigalibus prospiceret Metellus in decumis et in tota re frumentaria, si ..? ib. qui vectigalibus prospicit; ib.

3. **Ablativ:** fruor: ita remissis manubiis, vectigalibus eius virtute partis se frui putat oportere; leg. agr. II, 62. vectigalibus non fruuntur qui redemerunt; har. resp. 60. s. II, 1. alieno.

libero: qua (tabula) civitates locupletissimae Cretensium vectigalibus liberantur; Phil. II, 97.

4. **mit Präpositionen:** accedo ad: cur hoc auctore non Romae quoque servi publici ad vectigalia accedunt? Verr. III, 86.

adiungo ad: qui L. Mummii imperio ac felicitate ad vectigalia populi Romani adiunctus est; leg. agr. I, 5.

ago de: praesertim cum de maximis vestris vectigalibus agatur; imp. Pomp. 14.

attribuo ex: pecunia publica ex aerario erogata, ex vectigalibus populi Romani ad emendum frumentum attributa; Verr. III, 165.

audio de: ut populus Romunus de suis vectigalibus, de suis aratoribus ... audiat; Verr. III, 106. — ex: ex hoc vectigali numquam malus nuntius auditus est; leg. agr. II, 83.
aufero de: ut tantam pecuniam scriba tuus auferret sive de aratorum bonis sive de populi Romani vectigalibus; Verr. III, 181.
cognosco de: vos ... de vectigalibus a maioribus traditis ... cogrituros; Verr. III, 11.
dico de: idem populus Romanus de hoc vectigali potest dicere; leg. agr. II, 83.
eximo de: qui cum de vectigalibus eximebatur; Phil. II, 101
facio ex: qui ex publicis vectigalibus tanta lucra facit; Verr. III, 86.
habeo in: in aerario nihil habent civitates, nihil in vectigalibus; Flacc. 20.
invado in: cui manubias remittit, in huius vectigalia invadit; leg. agr. I, 13.
numero ex: quaestor a mensa publica (numeravit), mensa aut ex vectigali aut ex tributo; Flacc. 44.
recipio ex: si qua (pecunia) post nos consules ex novis vectigalibus recipiatur; leg. agr. I, 13. si qua pecunia ... ex novis vectigalibus recipiatur; ib. II, 62.
redigo ex: cum omnem pecuniam ex aerario exhausissetis, ex vectigalibus redegissetis; leg. agr. II, 98.
teneo in: teneo, teneo, inquam, in mediis vectigalibus populi Romani, in ipsis fructibus provinciae Siciliae furem; Verr. III, 137.
versor in: ut se non ... latebris occultare velit, sed emergere ex patrio regno atque in vestris vectigalibus versari; imp. Pomp. 7.
III. **nach Adjectiv:** finitimus: quod (regnum) finitimum est vestris vectigalibus; imp. Pomp. 5.
IV. **nach Substantiven:** amplificatio: prudentissimi viri ... Siculo uno recusante cum amplificatione vectigalium nomen Hieronicae legis mutare noluerunt; Verr. III, 19.
caput: qui de capite vectigalium populi Romani remisisti; Verr. III, 82.
detrimentum: cum maximo detrimento atque adeo exitio vectigalium totam Hieronicam legem sustulisti? Verr. III, 19.
diminutio: non queror diminutionem || deminutionem || vectigalium; leg. agr. I, 21.
domini: uti decem reges aerarii, vectigalium, provinciarum omnium, ... orbis denique terrarum domini constituerentur; leg. agr. II, 15.
exitium: s. detrimentum.
fundamentum: unumne fundum pulcherrimum populi Romani, ... fundamentum vectigalium, ... disperire patiemini? leg. agr. II, 80.
nervi: quae cum de populi Romani victu, de vectigalium nervis, de sanguine detraxisset aerarii; Verr. III, 83.
nundinae: cuius domi quaestuosissima est falsorum commentariorum . . . officina, agrorum, oppidorum ... vectigalium flagitiosissimae nundinae; Phil. II, 35.
pars: ut ... quinta prope pars vectigalium tolleretur; Sest. 55.
ratio: ut intellegatis ab isto ... nec vectigalium nec posteritatis habitam esse rationem; Verr. III, 128.
sedes: qui illas ... pulcherrimas vectigalium sedis armis captas accepistis; leg. agr. II, 82.
societas: nullum erat Italiae municipium, ... nulla Romae societas vectigalium; Sest. 32.
subsidia: cum senserit istum omne instrumentum aratorum, omnia subsidia vectigalium vendidisse; Verr. III, 119.
V. **Umstand:** 1. coërcere: populi Romani vectigalibus atque omnibus copiis ipsum populum Romanum coërceas; leg. agr. II, 74.
sustentari: hoc vectigali etiam belli difficultates sustentantur; leg. agr. II, 84.
2. in: cum omnibus in aliis vectigalibus Asiae, Macedoniae ... publicanus petitor ac pignerator, non ereptor neque possessor soleat esse; Verr. III, 27. at in vectigalibus non solum adventus mali, sed etiam metus ipse adfert calamitatem; imp. Pomp. 15.
VI. **Sache:** qui [item] a censoribus locati sunt * et || maximum et || certissimum vectigal; leg. agr. II, 50.

vectigalis, steuerpflichtig, tributpflichtig, geliefert: I. alqs: quos vectigalis aut stipendiarios fecerant; Verr. IV, 134.
agri: inter Siciliam ceterasque provincias ... in agrorum vectigalium ratione hoc interest; Verr. III, 12. omnis denique agros decumanos per triennium populo Romano ex parte decuma, C. Verri ex omni reliquo vectigalis fuisse; ib. 103. arationes et agros vectigalis (istum) vastasse atque exinanisse; ib. 119. eiectos aratores esse dico, agros vectigalis vexatos atque exinanitos a Verre; ib. 122. ut ... agros vectigalis populi Romani abalienaret; leg. agr. II, 64.
civitas: ita civitas una sociorum atque amicorum duabus deterrimis mulierculis Verre praetore vectigalis fuit; Verr. II, 79.
equi: se suo iure cum Hippia vivere et equos vectigalis Sergio mimo tradere; Phil. II, 62.
pecunia: decem enim navis iussu L. Murenae populus Milesius ex pecunia vectigali populo Romano fecerat; Verr. I, 89.
provincia: quid? vectigalem provinciam ... servis tuis [publicanis] a te factam esse meministi? Piso 87.
II. libero: vectigalis multos ac stipendiarios liberavit; prov. cons. 10.

vectis, Hebebaum, Brechstange: I. subicio: cum alii vectibus subiectis conarentur (signum) commovere; Verr. IV, 95.
II. labefactare: demoliri signum ac vectibus labefactare conantur; Verr. IV, 94.

vector, Passagier: I. negant: si id vectores negarent; Sest. 45.
II. conicio: vectores omnes in lautumias coniciebantur; Verr. V, 145.
III. cursus, ostentatio: cataplus || arcata plus || ille Puteolanus, sermo illius temporis vectorumque cursus atque ostentatio ... auris refersit istis sermonibus; Rab. Post. 40.
IV. a: tamen etiam summi gubernatores ... a vectoribus admoneri solent; Phil. VII, 27.

vectura, Anfuhr, Transport: I. opus est: tametsi ne vectura quidem est opus; Verr. III, 192.
II. difficultas: ut vecturae difficultate ad quam vellent aestimationem pervenirent; Verr. III, 190. an ... illuc confugies, vecturae difficultate adductos ternos denarios dare maluisse? cuius vecturae? ib. 191.
III, 1. locari: ostendam in aedibus privatis longa difficilique vectura columnas singulas ... locatas; Verr. I, 147.
2. causa: praesidii et vecturae causa sumptu publico navigia praebentur; ib. V, 45.

vehemens, heftig, leidenschaftlich, entschieden, energisch: alqs: si Alienus minus vehemens fuerit; div. Caec. 49. quia fuerit in decumis iste vehementior; Verr. II, 149. nec ipsos ad persequendum

vehementis fore ... existimavit; ib. III, 58. quorum nemo sibi tam vehemens, tam potens, tam nobilis visus est; ib. IV, 7. poterone esse in eos vehemens, qui ..? ib. V, 104. si me in hoc reo ... satis vehementem, satis perseverantem, satis vigilantem esse cognorunt; ib. 183. qui cum ita vehemens acerque venisset; Caecin. 28. qui se in principem maleficii lenem, in adiutores eius et conscios vehementissimum esse respondet; Cluent. 106. quod in hac causa vehementior sum; Catil. IV, 11. idcirco in eos ... me severum vehementemque praebeo; ib. 12. si vehementissimi fuerimus, misericordes habebimur; ib. ne severitate animadversionis nimis vehementes in acerbissimos hostis fuisse videamur || videamini ||; ib. 13. tam vehemens fui quam cogebar, non quam volebam; Muren. 6. praecipitante re publica vehementem me fuisse atque fortem; Sulla 1. qui vehemens in alios, qui inexorabilis in ceteros esse visus sum; ib. 87. in quo vehemens fui vobiscum; ib. misericordia civium adducti tum fuimus tam vehementes quam necesse fuit; ib. hic || is || et ipse per se vehemens fuit et ... defendit; Sest. 58. nimium es vehemens feroxque natura; Vatin. 4. L. Cinna crudelis, C. Marius in iracundia perseverans, L. Sulla vehemens; Phil. XI, 1. est ad L. Crassi eloquentiam gravis et vehemens et volubilis; Fr. B. II, 10.

alqd: quid enim facere potuit elegantius ad hominum existimationem, ... vehementius ad quaestoris libidinem coërcendam? div. Caec. 57. quorum alterum levius est, ... alterum est vehementissimum; Caecin. 6. et quod vehemens in re militari putatur, id leve in iure civili iudicabitur? ib. 43. nec vehementius (est) ostendere se laturum invito conlega quam ..; Fr. B. VI, 14.

accusator: maledictum est, si vere obicitur, vehementis accusatoris; Muren. 13. qui tamen ita gravis est accusator et vehemens; Muren. 58. vehementem accusatorem nacti sumus; Flacc. 13.

bellum: fateor, et magnum quidem ac vehemens (bellum fuit); Verr. V, 5. nisi illud grave bellum et vehemens putaretur; Muren. 32.

consul: hic ego vehemens ille consul ... quaesivi a Catilina ..; Catil. II, 13. te ipsum .. vehementissimum et fortissimum consulem factum iam putant leniorem; Phil. XII, 18.

consultum: habemus senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave; Catil. I, 3.

contio: habetur una atque altera contio vehemens et gravis; Cluent. 77.

crimen: grave crimen est hoc et vehemens et post hominum memoriam ... gravissimum; Verr. III, 130.

homo: accusante M. Bruto, homine in dicendo vehementi et callido; Cluent. 140. ille homo vehemens et violentus ... inimicitias mihi denuntiavit; Phil. V, 19.

impetus: invidia ... vehementis habeat repentinos impetus; Cluent. 5.

invidia: paucis postea mensibus alia vehemens erat ... invidia versata; Cluent. 130.

iudicium: vehemens ac liberum populi Romani iudicium consequetur; Verr. V, 176.

litterae: litterae mittuntur isti a patre vehementes; Verr. IV, 41.

magister: non possunt hi mores ferre hunc tam austerum et tam vehementem magistrum; Fr. B, XIII, IV, 2.

opinio: erat etiam alia gravis atque vehemens opinio; imp. Pomp. 23.

pater: sed dubito quem patrem potissimum sumam: Caecilianumne aliquem, vehementem atque durum? Cael. 37.

persona: istam ipsam personam vehementem et acrem ... iam voluntas et natura ipsa detraxit; Sulla 8.

tribunus: nimium acer, nimium vehemens tribunus plebis Sullana || Sullanas res, al. || rescindit; leg. agr. III, 7. tribunus plebis fuit, non fortasse tam vehemens quam isti, ... sed certe talis, quales si omnes semper fuissent, numquam desideratus vehemens esset tribunus; Planc. 28.

venti: etenim si Iuppiter ... saepe ventis vehementioribus ... hominibus nocuit; Sex. Rosc. 131.

verba: iste iratus hominem verbis vehementioribus prosequitur; Verr. II, 73.

volnus: accepit P. Sulla .. volnus vehemens et mortiferum; Sulla 73.

vehementer, heftig, entschieden, gar sehr, höchst, außerordentlich: I. **bei Verben**: accuso: qui in hoc ipso ... me vehementer accuset; Catil. I, 3. an ne vehementer, ne copiose accusares? Flacc. 83.

adfigo: si ego hos bene novi, litteram illam ... ita vehementer ad caput adfigent, ut ..; Sex. Rosc. 57.

adflicto: ut .. homines aegri ... multo gravius vehementiusque adflictantur; Catil. I, 31.

adiuvo: Q. Hortensii pro consule opera et virtute vehementer rem publicam adiutam ... fuisse; Phil. X, 26.

admiror: te, si quid eius modi facis, ... vehementer admiror; Sulla 31.

adversor: cui legi cum vestra dignitas vehementer adversetur; Verr. V, 178.

aegroto: ibi primum in morbum incidit ac satis vehementer diuque aegrotavit; Cluent. 175.

ago: nolui tam vehementer agere hoc prima actione, iudices; Verr. V, 163. vehementer me agere fateor, iracunde nego; Phil. VIII, 16.

angor: dolebam enim ... et vehementer angebar; Marcell. 2.

augeo: alterius res ... calamitosae vehementer et opes regis et nomen auxerunt; Muren. 33.

colo: studia .. haec .. in Italia vehementius tum colebantur; Arch. 5.

commoveo: vehementer populum Romanum commoveri; Verr. a. pr. 41. quod quidem, iudices, cum iste clam fecisset, ... vehementer commota civitas est; Verr. IV, 93. vos pro vestra humanitate ... vehementer esse commotos; Cluent. 29. me ... vehementer esse commotum; har. resp. 18. cum in omnibus causis gravioribus ... initio dicendi commoveri soleam vehementius; Deiot. 1.

comprobo: tuam .. legem ... vehementissime .. comprobo; imp. Pomp. 69.

concupisco: cur ipsa HS IↃↃ tam vehementer concupierit quaero; Qu. Rosc. 22.

consocio: numquam tam vehementer cum senatu consociati fuistis; Phil. IV, 12.

contendo: ecquis umquam tam palam de honore, tam vehementer de salute sua contendit? div. Caec. 22. non enim .. illud peto, quod soleo, cum vehementius contendi, impetrare; ib. 28. cum vehementius cum eo D. Brutus contenderet; Verr. I, 150. cum ... ego vehementius contendissem civitatem adimi non potuisse; Caecin. 97.

cupio: quasi, quod isti licitum esse dices, vehementer cupias tibi licere; Verr. III, 222.

declamo: qui pro isto vehementissime contra me declamasset; Verr. IV, 149.

defendo: quae (oratio) eius modi in causa insimulare quemquam audeat rationes Sullae nimium vehementer defendere; leg. agr. III, 10.

desidero: duae res vehementer in praetura desideratae sunt; Muren. 37.

desum: aequitas in vos libertatemque vestram vehementer defuit; leg. agr. II, 20.
dico: tametsi dici cum vere tum graviter et vehementer potest; Verr. I, 86. ut quisque ex provincia Sicilia gravior homo atque honestior testimonium vehementius dixerit; ib. 149. qui priore actione ita testimonia graviter vehementerque dixerunt; ib. 156. cum dixerat accusator acriter et vehementer; Flacc. 21. nihil enim est quod in hac causa dici possit vehementius; Sulla 76. dixit vehementer; Sest. 61.
displiceo: id sibi dixit gravius auctor vehementissime displicere; sen. 13. neque enim cuiquam eius consilium vehementius quam ipsi displicet; Rab. Post. 1.
dissentio: sed in hoc ipso ab eo vehementissime dissentio; imp. Pomp. 59.
erro: f. **erro,** II. alqs: Verr. III, 156. 159. V, 121. Cluent. 139. leg. agr. I, 23. Catil. II. 6. IV, 6. Muren. 46. Sulla 8. Arch. 23. (B. II, S. 211, b). — excuso: f. volo.
expedio: mihi quidem vehementer expediit positam in oculis esse gratiam; Muren. 21.
expostulo: non mecum ... questus es? aut ... iracundius aut vehementius expostulasti? Sulla 44.
exspecto: equidem vehementer exspectabam; Cael. 63.
facio: quod quidem facerem vehementius; Cael. 32.
fugio: omnia postremo ... tibi ipsi vehementer fugienda sunt; Verr. III, 4.
gaudeo: quem ego excipi ... vehementer gaudeo; leg. agr. II, 57.
iacto: cum se gravissime vehementissimeque iactaret; Cael. 27.
ignoro: et illum et me vehementer ignoras; Rab. Post. 33.
incendo: iratus iste vehementer Sthenio et incensus hospitium ei renuntiat; Verr. II, 89.
ingravesco: sic hic morbus ... vehementius reliquis vivis ingravescet; Catil. I, 31.
insto: cum iste nihilo remissius atque etiam multo vehementius instaret cotidie; Verr. IV, 76.
insulto: nunc vero non insultabo vehementius nec volitabo in hoc insolentius; Flacc. 38.
invehor: quid ego tam vehementer invehor? Verr. IV, 8. hoc loco in L. Caecilium ... vehementer invectus est; Sulla 62.
invideo: cuius tu rebus gestis ... vehementius invidebas; Vatin. 24.
iudico; quo modo ... de hoc ipse non modo praeiudicarit, verum gravissime ac vehementissime iudicarit; Verr. III, 153.
labefacto: labefactarat enim vehementer aratores iam superior annus; Verr. III, 47.
laboro: quod quidem eo vehementius tibi laborandum est; Phil. XI, 24.
laetor: quae perfecta esse ... gaudeo vehementerque laetor; Sex. Rosc. 136. equidem vehementer laetor eum esse me; Sulla 23. alteros ... numquam intellexi vehementius suorum municipum honore laetari; Planc. 19.
minor: nisi restituissent statuas, vehementer minatur; Verr. II, 162. cum recusaret, vehementer minatur; ib. IV, 85. nisi vehementius homini minatus essem; ib. 149.
miseror: quia mihi vehementer haec videntur misera atque miseranda; Catil. IV, 12.
moveo: ut vehementius odio libidinis tuae quam metu legationis || legationis metu || moverentur; Verr. I, 81. cuius reprehensio me vehementer movet; Muren. 3. nostra municipia coniunctione etiam vicinitatis vehementer moventur; Planc. 21.
observo: quod in publicanorum causis ... versor vehementerque illum ordinem observo; Verr. II, 181.
obsisto: vehementius *eius* excusationi obstitistis; Phil. IX. 8.
occupo: itaque si mihi homini vehementer occupato stomachum moveritis; Muren. 28.
offendo: cecidisse de equo dicitur et homo infirma valetudine latus offendisse vehementer; Cluent. 175. statua inter reges posita animos hominum vehementer offensos; Deiot. 33.
oppugno: urbem ... obsessam esse ab ipso rege maxima multitudine et oppugnatam vehementissime; imp. Pomp. 20. oppugnavit etiam vehementius; Phil. XII, 11.
paenitet: me .. vehementer vitae meae paeniteret; Planc. 82.
persequor: gravissima atque amplissima quaeque civitas vehementissime suas iniurias persecuta est; Verr. II, 11.
perterreo: in hac ... causa P. Quinctius laborabit ... et vehementius eum gratia .. perterrebit; Quinct. 59.
pertimesco: num est vehementius severitatis ac fortitudinis invidia ... pertimescenda? Catil. I, 29 vehementius arbitror pertimescendum, si ..; prov. cons. 39. ei || hi || sunt huic multo vehementius pertimescendi; Balb. 58. an ut eorum reditu vehementius pertimescatis? Phil. VIII, 20.
pertineo: illud vero, quod ad rem vehementer pertinet, quaero; Qu. Rosc. 8. id quod vehementer ad rem pertinebat; ib. 40. vehementer autem pertinere ad bella administranda quid hostes ... existiment; imp. Pomp. 43.
perturbo: quibus ego rebus vehementissime perturbor; Verr. a. pr. 4. vehementissime perturbatus Lentulus tamen et signum et manum suam cognovit; Catil. III, 12.
peto: hi sciunt hoc non modo a me petitum esse, sed ita saepe et ita vehementer petitum esse; div. Caec. 13. id sibi ut donaret, rogare et vehementissime petere coepit; Verr. IV, 66.
placeo: acceptam iniuriam persequi non placet? immo vehementer placet; Muren. 44. quod his vehementer placebat; Vatin. 1.
propero: properatum vehementer est; Sulla 54.
pugno: ad extremum tamen pro Cn. Pompeio vere vehementerque pugnavit; Piso 27.
quaero: tormentis omnibus vehementissime quaeritur; Cluent. 176. factum sit necne vehementer quaeritur; Muren. 67.
reclamo: vehementer ab omnibus reclamatur; Verr. IV, 76. refert rem ille ad senatum: vehementer undique reclamatur; ib. 85.
resisto: Sthenius vehementissime restitit; Verr. II, 88. his ego rebus ... resistam vehementer; leg. agr. I, 22.
respondeo: respondebo tibi nunc, Laterensis, minus fortasse vehementer; Planc. 72.
respuo: qui ita vehementer eos ... respuat; Sest. 114.
sequor: qui aditum huius loci conspectumque vestrum partim .. fugerunt, partim non vehementer secuti sunt; leg. agr. II, 6.
timeo: illud vexillum Campanae coloniae, vehementer huic imperio timendum; leg. agr. II, 86. quem quidem ego hostem quam vehementer foris esse timendum putem; Catil. II, 4.
tundo: lictor ... converso baculo oculos misero tundere vehementissime coepit: Verr. V, 142.
verbero: deinde iubet undique hominem vehementissime verberari; Verr. V, 161.
vereor: eo .. adduxit eos, qui erant iudicaturi, vehementer ut vererentur ne ..; Verr. V, 3.
vexo: in contionibus || contionibus omnibus || a L. Quintio vehementer erat et saepe vexatus;

Cluent. 113. quem L. Murena ... vehementissime vigilantissimeque vexatum ... reliquit; Muren. 32.
vindico: is eam rem quam vehementer vindicandam putarit; Quinct. 28. in civis militesque nostros persaepe esse severe ac vehementer vindicatum; Verr. V, 133.
volo: his omnibus ... me vehementer excusatum volo; Verr. I, 103.
II. bei Adjectiven: cupidus: his porro qui successerunt, vehementer istius cupidi, ... acres contra me fuerunt; Verr. II, 12.
gratus: leges enim sunt veteres ... vobis ... maioribusque vestris vehementer gratae atque iucundae; leg. agr. II, 21. hanc suam nimiam perseverantiam vehementer eis ... gratam et iucundam fuisse; dom. 8.
gravis: quae sunt gravia vehementer; Cluent. 64.
inimicus: quod L. Flacco esset [vehementer] inimicus; Flacc. 14.
insignis: contumelia, quae vehementer et insignis est et nova; leg. agr. II, 54.
iratus: f. I. incendo. — iucundus: f. gratus.
miser: f. I. miseror. — novus: f. insignis.
utilis: et erat aequa lex et nobis || vobis || .. atque omnibus ... vehementer utilis; Balb. 60.

vehiculum, Fuhrwerk, Fahrzeug, Schiff, Wagen: I. absolut: quid horum non impeditissimum? vestitus an vehiculum an comes? Milo 54.
II. comparo: illi tibi et locum furtis et furtorum vehiculum comparaverunt; Verr. V, 59.
III. inire: qui vehiculis tensarum solemnis coetus ludorum initis; Verr. V, 186.

veho, fahren, bringen: alqm: quod in eius quadriremi [Cleomenes] vectus esset; Verr. V, 116. inania sunt ista ... delectamenta paene puerorum, captare plausus, vehi per urbem; Piso 60. cum alter veheretur in raeda paenulatus; Milo 54.
alqd: ea populo Romano apportavit, per triumphum vexit; Verr. I. 57.
frumentum: quo quisque (frumentum) vehere iussus esset; Verr. III, 192.
insidiatorem: cum hic insidiator ... cum uxore veheretur in raeda; Milo 28.
tribunum: vehebatur in essedo tribunus plebis; Phil. II, 58.

vel, oder, entweder — oder, selbst, sogar, auch nur: A. Conjunction: I. ohne vel im ersten Theil: 1. allein: a. Substantiva: non Gabinii comes vel sectator; Rab. Post. 21. tantus igitur te stupor oppressit vel, ut verius dicam, tantus furor..? Phil. II, 65. quos ... interemit propudium illud et portentum, L. Antonius, insigne odium omnium hominum vel ... deorum; ib. XIV, 8. cum ... hoc triduo vel quadriduo tristis a Mutina fama manaret; ib. 15. quod ... officium praetermissum imprudentiae vel ... neglegentiae excusatione defenditur; Fr. E, 2.
b. Sätze: emere agros a quibus volent vel || et || quos volent ... poterunt; leg. agr. II, 34. id haberent iudices, [vel] quod multo etiam minus esset ferendum; Planc. 8. utinam his omnibus abstergere fletum sententiis nostris consultisque possemus vel aliqua talis eis adhiberi publice posset oratio ..! Phil. XIV, 34.
2. Verbindungen: dicam: sed stuporem hominis vel dicam pecudis attendite; Phil. II, 30.
etiam: vel etiam, cum hoc ipsum concessit, vincit tamen sponsionem; Caecin. 92. ut neglegentiam senatus vel etiam iniurias civium ferre posset; har. resp. 60. laudanda est vel etiam amanda vicinitas; Planc. 22. agitur studium tuum vel etiam, si vis, existimatio, laus aedilitatis || sedulitatis ||; ib. 79. si tantum auxilia || si cum auxilia || Pompeio, vel si etiam filium misisset, ipse aetatis excusatione usus esset; Deiot. 9.
potius: f. potius, I, 2. vel (25 St.) B. III, S. 717, b.
si: vel si | si mihi uni || pereundum fuisset; Sest. 44.
II. mit vel im ersten Theil: 1. zweimal: a. Substantiva: quasi .. mihi difficile sit quamvis multos .. proferre ... vel tribulis vel vicinos meos; Sex. Rosc. 47. tamen facile me paterer vel illo ipso acerrimo iudice quaerente vel apud Cassianos iudices ... pro Sex. Roscio dicere; ib. 85. nam et situ est cum munito tum ex omni aditu, vel terra vel mari, praeclaro ad aspectum; Verr. IV, 117. ex quo genere peccati ... vel iniuriarum vel capitis iudicia constituta sunt; Caecin. 9. iudicare per quinquennium vel de consulibus vel de ipsis tribunis plebis poterunt; leg. agr. II, 34. video vos ... commoveri vel legis vel orationis impudentia; ib. III, 9. quae si causa non esset, tamen vel dignitas hominis vel honoris eius ... amplitudo summam mihi ... infamiam || famam || inussisset; Muren. 8. quae (laus) vel in accusatore antea vel in patrono spectari solebat; Flacc. 22. quin vel pro me vel mecum perirent; Quir. 13. haec furiosa vis ... facile superari frangique potuit virorum bonorum vel virtute vel multitudine; dom. 55. ut vos facillime potestis ex hac vel adsiduitate eius vel sollicitudine et molestia iudicare; Sest. 6 habet a M. Caelio res publica .. duas accusationes vel obsides periculi vel pignora voluntatis; Cael. 78. quem ... vel recordatione parentum vestrorum vel liberorum iucunditate sustentate; ib. 79. ut in alterius dolore vel pietati vel indulgentiae vestrae serviatis; ib. quod in honoribus vestrorum propinquorum non facitis vel aetatis excusatione vel honoris; Piso 36. qui vel minus honestum alienum tueri vel auctoritate sua vel gratia possit; Planc. 32. apertius quam vel ambitionis vel aetatis tuae ratio postulabat; ib. 52. quoniam tua fuit perelegans ... oratio, digna equitis Romani vel studio vel pudore; ib. 58. erant quaestiones vel de caede vel de vi; Milo 13. te auctoritatem huius ordinis ... tuis vel doloribus vel suspicionibus anteferre; Marcell. 3. satis diu vel naturae vixi vel gloriae; ib. 25. vehementius quam videtur vel usus vel aetas mea postulare; Deiot. 1. vel officio, si quid debuerat, vel errori, si quid nescierat, satis factum esse duxit; ib. 13. mihi fere satis est quod vixi vel ad aetatem vel ad gloriam; Phil. I, 28. esset vel receptaculum pulso Antonio vel agger oppugnandae Italiae Graecia; ib. X, 9. quoad vel dignitas vel natura patietur; ib. XII, 30. auctoritas maior est quam Lepidi vel propter ipsius virtutem vel propter familiae dignitatem; ib. XIII, 7.
b. Adjectiva und attributiver Genetiv: ille postea vel isdem vel aliis inimicis reus hac lege ipsa factus esset; Cluent. 116. vel his iudicibus vel horum similibus facillime probaturum; ib. 158. ut is, qui te adoptavit, vel filii tibi loco per aetatem esse potuerit vel eo, quo fuit; dom. 36. cum .. eum ... ad ... Metelli casum vel gloriosum vel gravem convertisset; Sest. 130. laudanda est vel etiam amanda vicinitas, ... non erudita artificio simulationis vel suburbano vel etiam urbano; Planc. 22. si vel sua vel ea ... tribus ederetur; ib. 37. ex quibus si me non vel mea vel rei publicae fortuna servasset; Milo 20. etsi erit vel acerbum auditu vel incredibile a M. Cicerone esse dictum; Phil. VII, 8. qui armis cessissem vel tuis urbanis, vel, ut opinio tum erat, alienis; Fr. B, XV, v, 4.

c. **Verba:** ego si quid liberius dixero, vel occultum esse ... vel ignosci adulescentiae poterit; Sex. Rosc. 3. antea vel iudicari primo poterat vel amplius pronuntiari; Verr. I, 26. qua (lege) vel cito absolvi vel tarde condemnari licebat; ib. *qua* (lenitate) *antea famam illius tanto cum studio vel dissimulando vel accusando foveram;* Tull. 3. praesertim cum tribunus plebis vel denuntiare potueris vel etiam cogere; dom. 117. hanc taetram .. beluam ... solvit subito ... consul, vel, ut ego arbitror, exoratus, vel, ut non nemo putabat, mihi iratus || miratus ||; Sest. 16. si cui nimium efferbuisse videtur huius vel in suscipiendis vel in gerendis inimicitiis ferocitas; Cael. 77. tum est cum Gaditanis foedus vel renovatum vel ictum; Balb. 34. cum proficiscebamini in provincias vel emptas vel ereptas; Piso 31. est enim haec condicio liberorum populorum ... posse suffragiis vel dare vel detrahere quod velit cuique; Planc. 11. ut mihi quidem videantur di immortales ... vel placati iam vel satiati aliquando ... contulisse; Marcell. 18. ut comitia auspiciis vel impedire vel vitiare posset; Phil. II, 80. ad libertatem populi Romani vel constituendam vel recipiendam; ib. IV, 7. quod vel honeste confiteri vel manifesto redarguere possis; Fr. B, XIII, IV, 3.

d. **ausgeführtere Satztheile und Sätze:** Claudio utrumvis satis est planum facere, vel se a me ipso vi deiectum esse vel me consilium inisse, ut vi deiceretur; Tull. 29. ut posset vel ut prudentes errarent vel ut boni minus bene sentirent perficere dicendo; har. resp. 41. vel quod (consultum) in templo Iovis Optimi Maximi factum est ...; vel quod est postridie decretum; Sest. 129. magnum crimen vel in legatis insidiandis vel in servis ... sollicitandis; Cael. 51. nunc vero ... adficior voluptate, vel quod hoc ... conducit, ... vel quod habeo auctorem P. Servilium; prov. cons. 1. quod me vel vi pulsum vel ratione cedentem receperit, iuverit, custodierit; Planc. 26. ut vel oblivisci aliorum non sit mirum [vel, si meminerit, oblitum esse facile possit probare]; Rab. Post. 41. vel quia non nosset vel si nosset, contemneret; Deiot. 23. hoc vel coniungi cum hoc senatus consulto licet vel seiungi potest; Phil. XIII, 50.

2. **dreimal:** ut meo loco vel respondendi vel interpellandi tibi potestatem faciam, vel etiam ... interrogandi; Sex. Rosc. 73. coge ut ad aquam tibi ... frumentum Hennenses admetiantur vel Phintiam vel Halaesam, vel Catinam; Verr. III, 192. tandem aliquando .. L. Catilinam ... ex urbe vel eiecimus vel emisimus vel ipsum egredientem verbis prosecuti sumus; Catil. II, 1. nomen clarissimum ... vel generis vel vetustatis vel hominis causa rei publicae reservate; Flacc. 106. committe vel consulibus vel senatui vel conlegio pontificum tuam (domum); har. resp. 30. qui habet excusationem vel pietatis vel nesessitatis vel aetatis; Cael. 2. vel nescio vel non dico vel denique, quod . . deberem dicere ..; Planc. 16. tu ... notes et tuos et tuorum amicorum necessarios, vel iniquos vel meos vel etiam defensorum meorum ..? ib. 40. ut omnium vel suspicioni vel malevolentiae vel crudelitati satis fiat; Rab. Post. 45. si quidem gloria est inlustris ac pervagata magnorum vel in suos vel in patriam vel in omne genus hominum fama meritorum; Marcell. 26. cuius ego industriae gloriaeque faveo vel propter propinquam cognationem, vel quod eius ingenio .. delector, vel quod laudem adulescentis propinqui existimo ... redundare; Ligar. 8. vel quod de nullo alio [quisquam], vel quod is, qui in eadem causa fuisset, vel quidnam novi [sceleris] adferret; Ligar. 17. quicquid dixi, ad unam summam referri volo vel humanitatis vel clementiae vel misericordiae tuae || misericordiae ||; ib. 30. venit vel rogatus ut amicus, vel arcessitus ut socius, vel evocatus ut is ..; Deiot. 13. vel quod ita vivit vel quod ita rem publicam gerit vel quod ita factus est; Phil. II, 10. quod praemium non vel singulis hominibus vel civitatibus vel universis provinciis vendidit? ib. III, 10.

3. **viermal:** vel non possedisse eum, qui deiectus sit, vel vi ab se possedisse vel clam vel precario; Tull. 45. odium vel precibus mitigari potest vel temporibus rei publicae communique utilitate deponi vel difficultate ulciscendi leniri || teneri || vel vetustate sedari; Quir. 23.

4. **sechsmal:** una atque altera aestas vel metu vel spe vel poena vel praemiis vel armis vel legibus potest totam Galliam sempiternis vinculis astringere; prov. cons. 34. neque iniuria, vel quod erat pater is, qui ..., vel quod is ... unice diligebatur vel quod diligentissime rogabat, vel quia pro filio supplicabat, vel quod huius ipsius ... summa officia ... constabant, vel quod illi ... arbitrabantur; Planc. 24.

B. **Adverb:** 1. **Substantiva und Pronomina:** nonne cum multa indigna tum vel hoc indignissimum est ..? Sex. Rosc. 8. qui vel ipse sese in cruciatum dari cuperet; ib. 119. ut vel L. Octavius Balbus iudex, homo et iuris et officii peritissimus, non possit aliter iudicare; Verr. II, 31. ut ab eo servorum ... vita vel ipso carnifice internuntio redimeretur; ib. V, 14. quae vel vita redimi recte possunt; ib. 23. etenim vel Capitolium ... gratis exaedificari atque effici potuit; ib. 48. qui ex foedere ipso navem vel usque ad Oceanum ... sumptu periculoque suo armatam ... mittere debuerunt; ib. 50. praesertim cum ... populus Romanus ... suam auctoritatem vel contra omnis, qui dissentiunt, possit defendere; imp. Pomp. 63. quo minus vel ea lege rationem vitae suae redderet; Cluent. 155. cum tui fontes vel inimicis tuis pateant; Muren. 9. ambitum vero ipsum vel tecum accusabo, si voles; ib. 67. cuius partis nos vel principes numerabamur; Quir. 13. tum pro re publica vel mortem oppetere cupiebat; Sest. 29. quae tuenda principibus et vel capitis periculo defendenda sunt; ib. 98. ut vel a Q. Catulo ... praeclare posse dici viderentur; ib. 122. cum vel periculum vitae tuae mecum sociare voluisses; Planc. 73. hos decertare pro meo capite vel vitae periculo velle videbam; ib. 101. atque in hoc quidem vel cum mendacio, si voltis, gloriemini per me licet; Ligar. 25. qui non dubitaret vel in foro alea ludere; Phil. II, 56. tunc vel in caelum vos ... umeris nostris tollemus; ib. XI, 24. ubivis vel in ipsa consistere? Fr. B, XII, 1.

2. **Adjectiva:** quae .. sese dicit emisse adulescens vel potentissimus hoc tempore nostrae civitatis, L. Cornelius Chrysogonus; Sex. Rosc. 6. quod si aut causa criminis aut facti suspicio aut quaelibet denique vel minima res reperietur; ib. 8. tria praedia vel nobilissima Capitoni propria traduntur; Sex. Rosc. 21. ut *vel* in minimis rebus homines amplissimi testimonium de sua re non dicerent; ib. 102. si enim taceo vel maximam partem relinquo; ib. 124. quarum duarum (civitatum) si adessent, duo crimina vel maxima minuerentur; div. Caec. 14. unum senatorem *hominem* vel tenuissimum esse damnatum; Verr. a. pr. 46. homo ... ante hunc praetorem vel pecuniosissimus Syracusanorum; ib. II, 35. quod in publicanorum causis vel plurimum aetatis meae versor; ib. 181. huius domus est vel optima Messanae; ib. IV, 3, qui vel maximus est in re militari; ib. V, 26. est enim locus, quem vel pauci

possint || possent || defendere; ib. 84. video .. esse crimen et genere ipso magnum; ... et invidia vel maximum; Font. 20. hoc genus unum vel maximum praetermitterent; Caecin. 34. his vendere vel in ultimis terris licebit? leg. agr. I, 7. ex veterum rerum monumentis vel maximum bellum populum Romanum ... gessisse video; Muren. 31. cuius ex omnibus pugnis ... vel acerrima mihi videtur illa; ib. 34. earum rerum omnium vel in primis hic A. Licinius fructum a me repetere prope suo iure debet; Arch. 1. dum vel unus in re publica consul esset; sen. 9. religionis explanatio vel ab uno pontifice perito recte fieri potest; har. resp. 13. sin ad nudum vel fortissimi viri corpus accesserit; Sest. 24. ut vel severissimis || [ut severissimis] || disceptatoribus M. Caelii vitam me probaturum esse confidam; Cael. 35. illum hausi dolorem vel acerbissimum in vita; ib. 59. homo cum gravitate ei prudentia praestans tum vel nimium parcus in largienda civitate; Balb. 50. qui vel minus honestum et alienum tueri ... possit; Planc. 32. quae non modo summa bona, sed nimirum audebo vel sola dicere; Marcell. 19. cum alii laudibus ad caelum res tuas gestas efferent, alii fortasse aliquid requirent, idque vel maximum; ib. 29. quae est igitur exspectatio aut quae vel minimi delatio temporis? Phil. III, 2. non recusavit quo minus vel extremo spiritu, si quam opem rei publicae ferre posset, experiretur; ib. IX, 2. vel pluris te animos habere vellem; ib. XI, 22. pati vel difficillima malumus quam servire; ib. XIII, 15.

3. **Adverbia:** itaque cum multis ex rebus intellegi potest maiores nostros ... plus quam ceteras nationes ... potuisse, tum ex hac re vel maxime; Sex. Rosc. 69. erunt etiam fortasse, iudices, qui illum eius peculatum vel acerrime vindicandum putent; Verr. I, 11. quorum splendore vel maxime illius || istius || ... oratio et causa nititur; ib. II, 175. cum alia multa certi homines tum hoc vel maxime moliuntur; Flacc. 94. qui mihi vel maxime ex magnis contentionibus rei publicae fuisset inimicus; Sest. 130. quocum me uno vel maxime cum vetustas tum amicitia ... sociarat; Planc. 95. qua cum antea tum hodie [vel] maxime usus es; Marcell. 32. hoc enim vel maxime exaudio; Phil. XI, 37. vgl. 2. Arch. 1.

4. **Verba:** de qua vel audire satis esset; Verr. IV, 125. omnis provincias obeundi, ... regnorum vel dandorum || regnorum dandorum || summa potestas datur; leg. agr. II, 34. a quo cum vel interfici belli lege potuisset; Deiot. 25.

5. **Sätze:** vel quod est in eodem decreto scriptum, homines clarissimos civitatis ... hoc praetore circumventos, cur hi neque ... adsunt neque ... nominantur? Flacc. 45. ita scitote .. esse cetera, vel || velut || quod ait Lucceius L. Flaccum sibi dare cupisse ... sestertium viciens; ib. 83.

velificor, fördern: si qui vestrum spe ducitur se posse turbulenta ratione honori velificari suo; leg. agr. I, 27.

vellico, schmähen: more hominum invident, in conviviis rodunt, in circulis || in circulis idcirco || vellicant; Balb. 57.

velo, verhüllen: tu, tu, inquam, capite velato, contione advocata, foculo posito, bona tui Gabinii ... consecrasti; dom. 124.

velum, Segel, Tuch: I. facio: princeps Cleomenes in quadriremi Centuripina malum erigi, vela fieri, praecidi ancoras imperavit; Verr. V, 88.

II. amiciri: quos pexo capillo, nitidos ... videtis, ... velis amictos, non togis; Catil. II, 22.

esse: haec Centuripina navis erat incredibili celeritate velis; Verr. V, 88.

intendi: tabernacula carbaseis intenta velis conlocabat; Verr. V, 30. tabernacula ... carbaseis intenta velis conlocare iussit in litore; ib. 80.

navigare: (cum) ipse archipirata cum grege praedonum impurissimo plenissimis velis navigares; dom. 24.

velut, gleich wie, wie, zum Beispiel: I. Substantiv: ut ad illam ... praedam damnatio Sex. Roscii velut cumulus accedat; Sex. Rosc. 8.

II. zum Satz: numquam tam male est Siculis quin aliquid facete et commode dicant, velut in hac re aiebant; Verr. IV, 95. videtis praetores per hos annos interdicere hoc *exemplo* || intercedere hoc interdicto || *velut inter* me et L. Claudium; Tull. 29. velut hesterno die ... voce tantum attigi legum initium et iudicii; har. resp. 7. velut haec tota fabella veteris et plurimarum fabularum poëtriae quam est sine argumento! Cael. 64.

vena, Ader: 1. incido: qui legato, socio, amico, libero foedissime et crudelissime venas incideret; har. resp. 35. ut venas hominis incideret; Piso 83.

2. includo in: periculum .. residebit et erit inclusum penitus in venis atque in visceribus rei publicae; Catil. I, 31.

permano in: celerius potuit (venenum) comestum quam epotum in venas atque in omnis partis corporis permanare? Cluent. 173.

venabulum, Jagdspeer: quaesisse Domitium qui tantam bestiam percussisset; illum respondisse, venabulo; Verr. V, 7.

venalicius, Sklavenhändler: quibus (divitiis) omnis Africanos et Laelios multi venalicii mercatoresque superarunt; Fr. B. VII, 8.

venalis, käuflich, verkäuflich, feil, bestechlich, Sklav: A. alqd: quae ipse semper habuit venalia; Verr. III, 144. quod quisque vellet, sive esset venale sive non esset; ib. IV, 10. si quid venale habuit Heius; ib. hoc diceret, illa se habuisse venalia; ib. 16. neque se illa habuisse venalia; ib. cum domi tuae turpissimo mercatu omnia essent venalia; Phil. II, 6.

appellationes: regum appellationes venales erant; dom. 129.

beneficia: ut haberet omnia commoda, beneficia, iura regni venalia; Phil. III, 10.

chirographa: neque solum commentariis commenticiis chirographisque venalibus innumerabilis pecunia congesta ... est; Phil. V, 12.

commoda; s. beneficia.

dictio: quin is venalem in Sicilia iuris dictionem habuerit; Verr. II, 119.

fides: fidem cum proposuisses venalem in provincia; Verr. II, 78.

insula: nunc demum intellego P. Clodii insulam esse venalem; Cael. 17.

iura: s. beneficia.

possessiones: deinde Italiae, Siciliae ceterarumque provinciarum possessiones venalis ac proscriptas ... video; leg. agr. III, 15.

pueri: qui ex Gallia pueros venalis isti adducebat; Quinct. 24.

scriptor, subscriptor: denique etiam ille novicius Ligus, venalis scriptor et subscriptor tuus, ... dixit; dom. 49.

tribus: Teretinam (tribum) habuerat venalem; Planc. 43.

vox: qui vocem venalem habuerat; Quinct. 13. B. I, 1. profero: illi ... proferebant alii purpuram Tyriam, ... vina non nulli Graeca venalisque Asiaticos; Verr. V, 146.
2. eligo de: cum vero ne de venalibus quidem homines electos, sed ex ergastulis emptos nominibus gladiatoriis ornarit; Sest. 134.
II. grex: Cappadocem modo abreptum de grege venalium diceres; sen. 14.

venaticus, zur Jagd: canis venaticos diceres; Verr. IV, 31.

venator, Jäger: *quem ad modum castores, ut aiunt, a venatoribus* redimunt se ea parte corporis; Scaur. c. 2, § 7.

vendibilis, verkäuflich: res: illi bona res huic vendibilis videbatur; Verr. I, 105.
via: adiungetur etiam illa via vendibilis Herculanea; leg. agr. II, 36.

venditio, Verkauf, Versteigerung: I. est: nullam venditionem vectigalium ... futuram; leg. agr. I, 24. inritae venditiones, inritae proscriptiones; Flacc. 74.
II. facio: quam ad diem proscriptiones venditionesque fiant; Sex. Rosc. 128.
tollo: si sublata sit venditio; Sex. Rosc. 110.
III, 1. genus: habetis unum venditionis genus; leg. agr. II, 38.
hasta: quis hastam istius venditionis vidit? Phil. II, 103.
lex: ut ne legem quidem venditionis decumarum neve vendundi aut tempus aut locum commutarent; Verr. III, 14.
2. verbum de: de bonorum venditione et de ista societate verbum esse facturum neminem; Sex. Rosc. 28.
IV, 1. perdere: huius venditione decreti ... provinciam Cretam perdidistis; Phil. II, 97.
2. in: quod quasi vasarii nomine in venditione mei capitis ascripseras; Piso 86.

vendito, feilbieten, verkaufen, anpreisen, empfehlen: alqm: quamvis nocens (homo) ... non aliqua simulatione existimationi se hominum venditasset? Verr. III, 132. quibus se venditabat; Sulla 31. quibus te contra ipsorum voluntatem venditabas; ib. 32. cum ... ei se, cui totus venierat, etiam vobis inspectantibus venditaret; har. resp. 1. vobis se coepit subito fallacissime venditare; ib. 78. quibus se antea venditabat; ib. 52. venditabat se operis; Sest. 18.
alqd: nisi forte existimatis ..., Graecos homines haec venditare coepisse, quae tum non modo non venditabant ..; Verr. IV, 133. qui ea tamquam gladiatorum libellos palam venditent; Phil. II, 97.
decreta; istius omnia decreta, imperia, litteras peritissime et callidissime venditabat; Verr. II, 135.
domum: cenasse (Caelium) apud eum, venditasse domum, studuisse praeturae; Cael. 26.
imperia, litteras: s. decreta.
libellos: s. alqd; Phil. II, 97.

venditor, Verkäufer: I, 1. deest: omnino nemo illius rei fuit emptor cui defuerit hic venditor; Phil. II, 97.
proscribit: *admonetur a procuratore Tullii Acerronius, venditorem agri falsum* modum proscripsisse; Tull. 16.
sunt: sed fuerunt ei consules, ... non consules, sed mercatores provinciarum ac venditores vestrae dignitatis; sen. 10.
volt: tantum des, quantum velit venditor; leg. agr. I, 15.
2. sum: unus venditor tota in provincia per triennium frumenti omnis fuisti; Piso 86. cuius tu tribus venditorem et corruptorem et sequestrem Plancium fuisse clamitas; Planc. 38.
II. expedit: cum idem expediet emptori et venditori; leg. agr. II, 67.
licet: cum venditori suo arbitratu vendere non liceret; Verr. IV, 10.
III. varietas: frumentum provinciae frumentariae partim non habebant, partim in alias terras, credo propter varietatem venditorum, miserant; dom. 11.

vendo, verkaufen, versteigern, verpachten: I. absolut: 1. unpersönlich: a. substantivisch: locus: ut ... ne legem quidem decumarum neve vendundi aut tempus aut locum commutarent; Verr. III, 14.
mercatura: hanc vero emendi et vendendi quaestuosissimam ac turpissimam mercaturam alienam actione tribunicia ... semper putavi; leg. agr. II, 65.
potestas: nam xviris, quibus in locis ipsis videatur, vendendi potestas permittitur; leg. agr. I, 7.
tempus: s. locus.
in: quae si rei publicae causa faceres, in vendendo essent pronuntiata; Verr. III, 51.
b. verbal: ut aut male vendendum intellegas, si bene processit, aut male perceptos fructus, si recte licet vendere; Verr. III, 227.
2. persönlich: alqs: eum non ita commode posse eo tempore quo proscripsisset vendere; Quinct. 16. ut lege Hieronica venderent (Siculi); Verr. III, 14. se lege Hieronica vendituros; ib. 18. multo minoris vendidit (Metellus) non modo quam tu, sed etiam quam qui ante te vendiderant; ib. 43. quem ad modum quam plurimo venderet; ib. se lege Hieronica venditurum; ib. 44. iniqua lege vendebas quo pluris venderes; ib. 51. magno Verrem vendidisse; ib. 70. qui, ut ais, magno vendidisti; ib. 71. si pretium exquisisses diligenter, tum, cum vendebas; ib. 72. quanti se vendidisse rettulerit; ib. 83. cum scribit se lege Hieronica vendidisse, quid scribit? ita se vendidisse, ut omnes praeter Verrem; [cum scribit se lege Hieronica vendidisse, quid scribit?] ib. 123. cur igitur, Metelle, non ita magno vendidisti? ib. 124. ostendi iam illud initio, non existimandum magno vendidisse eum; ib. 147. cum lege aequissime scripta venderent; ib. si doceo pluris aliquanto potuisse vendere neque eis voluisse te addicere ... et Apronio multo minoris, quam aliis potueris vendere, tradidisse; ib. 148. hoc diceret, illa se habuisse venalia eaque se quanti voluerit, vendidisse; ib. IV, 16. ut venderet illa; ib. ut pecuniam accipiant, ne vendant; leg. agr. I, 9. si ego eius aequitatem animi probe novi, vendet non invitus; ib. 14. si consenserint possessores non vendere, quid futurum est? ib. 15. ut idem iudicaret et venderet et hoc faceret per quinquennium toto in orbe terrarum; ib. II, 64. (quam multos existimatis esse,) qui vendere cupiant, emptorem non reperiant? ib. 68. quaero, si qui velint vendere non fuerint, quid pecuniae || pecunia || fiet? ib. 72. facile adducuntur || adducentur || pecuniae magnitudine, ut velint vendere; ib.
venditor: cum venditori suo arbitratu vendere non liceret; Verr. IV. 10.
II. mit Object: alqm: quem pater patratus dedidit || dedit || aut suus pater populusve vendidit, quo is iure amittit civitatem? Caecin. 98. si pater vendidit, eum, quem || vendidit eum,

quem || in suam potestatem susceperat, ex potestate dimittit; ib. iam populus cum eum vendit, qui miles factus non est, non adimit ei libertatem; ib. 99. ut modo se his, modo vendat illis; har. resp. 46. se ipsum, fascis suos, exercitum populi Romani, nomen interdictumque deorum immortalium, responsa sacerdotum, auctoritatem senatus, iussa populi [Romani], nomen ac dignitatem imperii regi Aegyptio vendidit; Piso 48. cum [te] trecentis talentis regi Cotyi || Cotto || vendidisses; ib. 84.

alqd: quod sibi viderentur se vendidisse; Quinct. 23. reliqua constituta auctione vendebat; Sex. Rosc. 23. reliqua vendidit; Verr. I, 91. cum id, quod abs te emerat, vendidisset; ib. II, 139. te pluris quod non licebat quam ceteros quod oportebat vendidisse; ib. III, 40. si id, quanti aestimabat, tanti, vendidit; ib. IV, 10. hominem video auctionem fecisse nullam, vendidisse praeter fructus suos nihil umquam; ib. 11. illum haec ... venditurum non fuisse; ib. ut haec quoque referret HS VI milibus IↃ se tibi vendidisse; ib. 28. quae tu facile posses vendere HS CIↃ milibus; ib. turpitudinem summam esse arbitrantur referri in tabulas publicas pretio adductam civitatem et pretio parvo ea ... vendidisse atque abalienasse; ib. 134. quin idcirco haec aerarii causa non vendiderint ei, qui armis et virtute pepererunt, ut esset quod nos largitionis causa venderemus; leg. agr. I, 4. licebit enim quod videbitur publicum iudicare, quod iudicarint vendere; ib. 9. vendes quod voles; ib. 14. quantum tibi agri vendet ... socer tuus? ib. ut eis liceat || liceat eis || vendere omnia, de quibus vendendis senatus consulta facta sunt; ib. II, 35. quae senatus nominatim vendenda censuit; ib. 36. haec lege tribunicia x viri vendent; ib. permulta alia, quae senatus propter angustias aerarii vendenda censuit, consules propter invidiam non vendiderunt; ib. id vos ab illis acceptum vendetis? ib. 49. ea lex est, qua nostra vendamus quanti possimus; ib. 72. QUAE DATA, DONATA, CONCESSA, VENDITA; ib. III, 11. quae tum promulgasti constituisti, promisisti, vendidisti; dom. 24. id emptum ita vendidisti; prov. cons. 7. sed prius, quam tu suum sibi venderes, ipse possedit; Phil. II, 96. quae vendebat Antonius; ib. V, 12. si quod accepit habet qui vendidit; ib. VIII, 26 cum vendat aliena; Phil. XI, 13.

Acarnaniam: f. gentem.

aedificia: in omnibus his agris aedificiisque vendendis permittitur x viris, UT VENDANT QUIBUSCUMQUE IN LOCIS VIDEATUR; leg. agr. II, 55. QUI POST MARIUM ET CARBONEM CONSULES AGRI, AEDIFICIA, LACUS, STAGNA, LOCA, POSSESSIONES ... PUBLICE DATA, ADSIGNATA, VENDITA CONCESSA SUNT; ib. III, 7.

aedis: cum aedis meas idem emeret et venderet; dom. 116.

Aegyptum: ergo idem ex sua lege vendet Alexandriam, vendet Aegyptum; leg. agr. II, 43.

agrum: f. **ager,** II, 1. vendo (14 St.) B. I, S. 150, b.

Alexandriam: f. Aegyptum. — Amphilochiam: f. gentem.

aratrum: boves et aratrum ipsum atque omne instrumentum vendat necesse est; Verr. III, 199.

arbores: si qui vilicus ex eo fundo ..., excisis arboribus ac venditis, domino xx milia nummorum pro x miserit; Verr. III, 119.

argentum: si id (argentum) tibi sua voluntate vendiderat; Verr. IV, 43. nemo inventus est tam amens qui illud argentum ... eriperet, ... nemo tam impudens qui postularet ut venderet; ib. 44.

auctionem: cum auctionem venderet; Quinct. 19.

auctoritatem: cui tu senatus auctoritatem, salutem civitatis, totam rem publicam ... vendidisti; Piso 15. cum exstinguebas senatum, vendebas auctoritatem huius ordinis; ib. 56. f. alqm; Piso 48.

auxilium: habetis unius civitatis firmum auxilium amissum ac venditum pretio; Verr. V, 60.

beneficia: beneficia quae venderet a conlega petebat; Phil. II, 82.

Bithyniam: quin omnis agros, urbis, stagna, portus, totam denique Bithyniam x viri vendituri sint; leg. agr. II, 40.

bona: f. **bonus,** B, II, 2, a. vendo (10 St.) B. I, S. 432, a.

capita: quorum omnium capita regi Cotyi || Cotto || vendidisti; Piso 84.

castra: praedam, manubias, sectionem, castra denique Cn. Pompei sedente imperatore x viri vendent; leg. agr. I, fr. 1. ut veniretis in castra Cn. Pompei atque ipsa castra venderetis; ib. II, 99.

centuriatus: quid? centuriatus palam venditos (meministi)? Piso 87.

civitatem: quam hic immunitatem, quam civitatem, quod praemium non ... vendidit? Phil. III, 10.

decretum: qui Romae totum edictum atque omnia decreta vendiderit; Verr. II, 119. in eam [iam] venerat [familiaritatem] consuetudinem || familiaritatem consuetudinemque || in vendendis istius decretis et iudiciis; ib. 169. qui, a quibus frumentum emere debuisset, eis decretum vendidisset; ib. V, 55. decreta falsa vendebat; Phil. V, 11.

decumas: f. **decuma,** II, 1. vendo (38 St.) B. II, S. 35, b.

deos: ut deos patrios venderet; Verr. IV, 11.

dignitatem: qui ... salutem meam, statum civitatis, dignitatem eius imperii ... vendiderunt; Quir. 21. f. alqm; Piso 48.

domum: eodem puncto temporis ... a Q. Seio contendit ut sibi domum venderet; dom. 115

edictum: f. decretum; Verr. II, 119.

exercitum: quorum alter exercitum perdidit, alter vendidit; Planc. 86. f. alqm; Piso 48.

fanum: qui ... Pessinuntem ... vastaris et Brogitaro ... totum illum locum fanumque vendideris; har. resp. 28. fanum .. sanctissimarum atque antiquissimarum religionum venditum pecunia grandi Brogitaro; Sest 56.

fascis: f. alqm; Piso 48.

fortunas: an fructus integros atque adeo bona fortunasque aratorum omnis vendidisti? Verr. III, 40. te bona fortunasque aratorum non populi Romani, sed tui quaestus causa vendidisse; ib. 119.

fructus: si autem ubertas in percipiundis fructibus fuit, consequitur vilitas in vendundis; Verr. III, 227. f. fortunas; Verr. III, 40.

frumentum: quasi habuisset te praetore (frumentum) quod venderet; Verr. III, 118. f. **frumentum,** II, 1. vendo (6 St.) B. II, S. 390, a.

fundum: huic [Caesenniae] fundum in agro Tarquiniensi vendidit temporibus illis difficillimis solutionis; Caecin. 11. eum .., qui nollet vendere (fundum), ideo negasse se adduci posse, uti venderet; leg. agr. II, 82.

gentem: Acarnania, Amphilochia, Perraebia Athamanumque gens vendita, ... cives Romani ... te ... hostem venisse senserunt; Piso 96.

gladium: qui fabricatus gladium est et vendidit; Rab. Post. 7.

immunitatem: (quid hic victor non audebit, qui) vendiderit immunitates? Phil. III, 30. f. civitatem.

incensum: cum .. (populus) incensum vendit, hoc iudicat ..; Caecin. 99.

infulas, insignia: his insignibus atque infulis imperii venditis; leg. agr. I, 6.

instrumentum: cum senserit istum omne instrumentum aratorum, omnia subsidia vectigalium vendidisse; Verr. III, 113. qui per hanc iniuriam non modo fructum omnem amitteret, sed etiam instrumentum vendere cogeretur; ib. 198. vendiderit instrumentum necesse est; ib. 201. etiam instrumenta agrorum vendere coacti sunt; ib. 226. f. aratrum.

insulam: ut sibi insulam in lacu Prilio venderet; Milo 74.

interdictum: f. alqm; Piso 48. — iudicia: f. decretum; Verr. II, 169. — iussa: f. alqm; Piso 48.

Karthaginem: ipsam veterem Karthaginem vendunt; leg. agr. I, 5. in Africa ipsam veterem Karthaginem vendit; ib. II, 51.

lacus: f. aedificia; leg. agr. III, 7.

locum: ei se locum illum || illum locum || vendidisse; Verr. II, 124. f. aedificia; leg. agr. III, 7. fanum; har. resp. 28.

mancipia: cum ei pauca mancipia vendidisset; Flacc. 49. quae (mancipia) ipse ei vendiderat; ib. quae (mancipia) se ... per vim vendidisse dicebat; ib. 50.

manubias: in eius provincia vendet manubias imperatoris? leg. agr. II, 53. f. castra; leg. agr. I, fr. 1.

modium: cum HS ternis tritici modium vendere non possent; Verr. III, 191. nam ego ternis HS (modium) non possum vendere; ib. 196.

myoparonem: ipse myoparonem pulcherrimum, de decem Milesiorum navibus electum, ... vendidit; Verr. I. 87.

navem: navem tu de classe populi Romani ... ausus es vendere? Verr. I, 87.

nomen: f. alqm; Piso 48.

ornamentum: nulla umquam civitas ... signum ullum, tabulam pictam || ullam tabulam pictam ||, ullum denique ornamentum urbis, sua voluntate cuiquam vendidit; Verr. IV, 133.

pacem: alterum Thracibus ac Dardanis primum pacem maxima pecunia vendidisse; Sest. 94.

partis: si pluris vendidisses tu dimidias (partis) quam ceteri decumas; Verr. III, 40.

pecus: pecore omni vendito et saltibus prope addictis; Fr. B. VIII, 11.

Perraebiam: f. gentem.

phaleras: si Phylarchus (phaleras) vendidisset, non ei ... redditurum te promisisses; Verr. V, 29.

portus: f. Bithyniam.

possessiones: vendit Italiae possessiones ex ordine omnis; leg. agr. I, 4. f. aedificia; leg. agr. III, 7.

praedam: bona civium Romanorum cum venderet, se praedam suam vendere; Verr. III, 81. L. Sulla cum bona indemnatorum civium ... venderet et se praedam suam diceret vendere, tamen ex hoc loco vendidit; leg. agr. II, 96. f. castra; leg. agr. I, fr. 1.

praedes: ubi illa consuetudo in bonis, praedibus, praediisque vendundis omnium consulum ... Verr. I, 142. ne L. Plancus praedes tuos || suos || venderet; Phil. II, 78.

praedia: cum ... reperiretur pecunias sumpsisse mutuas, nomina sua exegisse, praedia vendidisse; Verr. I, 28. plurimis et pulcherrimis P. Sittii praediis venditis; Sulla 56. f. praedes; Verr. I, 142.

praemium: f. civitatem; Phil. III, 10.

provincias: provincias quas vellet quibus vellet (uti) venderet? Sest. 84.

reges: reges qui erant vendidit, qui non erant appellavit; har. resp. 58.

regna: cum omnis urbis, agros, vectigalia, regna vendiderit; leg. agr. II, 71.

rem: cum audierit eas res, quibus fundi fructus et cultura continetur, amotas et venditas; Verr. III, 119, quot res et quantas x viri legis permissu vendituri sint; leg. agr. II, 47. quibus hominibus omnium rerum et vendendarum et emendarum potestatem permitteretis; ib. 63. quantum tibi in emendis et vendendis || et in vendendis || rebus committendum putet; ib. 66. quas (res) tunc vendebat; Arch. 25. re vendita; Fr. E, 1.

rem publicam: f. auctoritatem; Piso 15.

responsa: f. alqm; Piso 48.

salutem: numquam meam salutem non ab eis consulibus, qui vendiderant, flagitavistis; sen. 3. f. auctoritatem; Piso 15. dignitatem.

sectionem: f. castra; leg. agr. I, fr. 1.

sententiam: cum te neque principes civitatis rogando neque frequens senatus agendo de vendita atque addicta sententia movere || demovere || potuit; Phil. II, 52.

signum: ita iussisti, opinor, ipsum in tabulas referre haec omnia signa ... HS sex milibus io Verri vendita esse; Verr. IV, 12. ut haec signa venderet; ib. 14. ac primo, iudices, hoc signum Mercurii dicebat iste Tyndaritanos M. Marcello ... vendidisse; ib. 91. f. ornamentum.

silvam: silvam vero tu Scantiam vendas nobis consulibus atque hoc senatu? leg. agr. I, 3. qui prius silvas vendat quam vineas; ib. II, 48. silvam Scantiam vendis; ib. III, 15.

spem: spem illam ... victa avaritia sceleri Oppianici vendidit; Cluent. 34.

stagna: f. aedificia; leg. agr. III, 7. Bithyniam. — statum: f. dignitatem. — subsidia: f. instrumentum; Verr. III, 113.

togam: te aediliciam praetextam togam ... vendidisse; Vatin. 16.

tribunatum: tum iste venditum atque emancipatum tribunatum consiliis vestris opposuit; Phil. II, 51.

vasa: vende mihi vasa caelata; Verr. IV, 45.

vectigalia: f. **vectigal,** II, 1. vendo (8 St.) S. 831, b.

venenum: QUICUMQUE (VENENUM) FECERIT, VENDIDERIT, EMERIT, HABUERIT, DEDERIT; Cluent. 148.

vineas: f. silvam; leg. agr. II, 48.

urbis: f. Bithyniam. regna.

venefica, Giftmischerin: appello: veneficam audes appellare eum virum? Phil. XIII, 25. nimium recte veneficam appellas, a quo ...; ib.

libero: „ut venefica haec liberetur obsidione"? Phil. XIII, 25.

veneficium, Giftmischerei: I, 1. invenio: qui tuis veneficiis remedia invenit; Phil. XIII, 25.

2. accuso de: qui inter sicarios et de veneficiis accusabant; Sex. Rosc. 90.

II. crimen: quarum (partium) altera mihi ... videbatur ... timide et diffidenter attingere rationem veneficii criminum; Cluent. 1. alterum veneficii crimen Oppianico ... venenum Habiti consilio paratum; ib. 166.

quaestio: quae (pars) propria est iudicii vestri et legitimae veneficii quaestionis; Cluent. 2.

veneficus, Giftmischer: I. invenio: quis tota Italia veneficus, quis gladiator, ... quis perditus inveniri potest qui ... non ... fateatur? Catil. II, 7.

II. res cum: nec mihi res erat cum Saturnino, ... sed cum stuprorum sacerdote, cum venefico; Sest. 39.

venenatus, giftig, vergiftet: munera: quamquam eos vos || quoniam vos eos || adsentationibus et venenatis muneribus venistis depravatum; Phil. XIII, 35.
telum: si qua in re ... falsum crimen quasi venenatum aliquod telum iecerint; Quinct. 8.
vipera: etiamne in sinu || in senatu || ... quidam optimi viri viperam illam venenatam ac pestiferam habere potuerunt? har. resp. 50.

venenum, Gift: I. **absolut:** 1. est: venenum unde fuerit ... non dicitur; Cael. 61.
2. sum: quod illi venenum esse arbitrantur; Font. 9. non huic aerumnosissimo venenum illud fuisset; Cluent. 201.
II. **nach Verben:** 1. adfero: ut medicamentum, non venenum Diogenes adferret; Cluent. 53.
comparo: venenum diebus paucis comparatur; Cluent. 47.
comprehendo: ut venenum ... manifesto comprehendi posset; Cael. 62. ut venenum, ut insidiae, facinus denique ipsum ut manifesto comprehenderetur; ib. 64.
comprobo: cuius perceleri interitu esse ab hoc comprobatum venenum; Cuel. 58.
deprehendo: s. **deprehendo,** I. venenum (5 St.) B. II, S. 74, b. — do: s. **do,** III. venenum (16 St.) B. II, S. 148, a.
facio: QUI VENENUM MALUM FECIT, FECERIT; Cluent. 148.
habeo: quos venenum habuisse ipsos comperissent; Cluent. 56.
infundo: hic nuper sororis filio infudit venenum, non dedit; Phil. XI, 13.
paro: Oppianico huic adulescenti ... venenum Habiti consilio paratum; Cluent. 166. Q. Seio venenum misero parabatur; dom. 129. si venenum ab hoc sibi paratum esse non arguit; Cael. 52.
quaero: quid est illa damnatione iudicatum, nisi venenum [id], quod Habito daretur, esse quaesitum? Cluent. 55. aurum sumptum a Clodia, venenum quaesitum. quod Clodiae daretur, dicitur; Cael. 30. necare eandem voluit, quaesivit venenum; ib. 31 s. III, 1. crimen; Cluent. 105.
retineo: cum retineret venenum; Cael. 64.
spargo: hi pueri tam lepidi ac delicati ... sicas vibrare et spargere venena didicerunt; Catil. II, 23.
timeo: ut venenum timeres; Cael. 33.
tracto: cuius arbitrio sicae nunc omnes atque omnia venena tractantur; har. resp. 34.
trado: cum venisset Licinius venenumque || venenum || traderet; Cael. 63. cum Licinius venisset, pyxidem expediret, manum porrigeret, venenum traderet; ib. 65.
2. aio de: quid ait medicus? nihil de veneno; Deiot. 18.
celo de: non est profecto de illo veneno celata mater; Cluent. 189.
confiteor de: Stratonem aliquid de veneno confessum esse; Cluent. 183.
dico de: Stratonem isdem in tormentis dixisse de veneno; Cluent. 183. de veneno statim dixit? ib. 185. Fr. C. 26.
quaero de: iubet lex ea ... iudicem quaestionis ... quaerere de veneno; Cluent. 148.
III. **nach Substantiven:** 1. celeritas: ex hac igitur domo progressa ista mulier de veneni celeritate dicere audebit? Cael. 60.
crimen: si interrogarentur num quo crimine is esset accusatus praeterquam veneni eius, quod quaesitum Habito diceretur, negarent; Cluent. 105. quod vobis oneris imposuit ea lex, qua coacti huc convenistis, de criminibus veneni; ib. 164. sunt autem duo crimina, auri et veneni; Cael. 30. duo sunt enim crimina ... summorum facinorum: auri ... et veneni; ib. 51. finget videlicet aliquod crimen veneni; Deiot. 17.
deprehensio: omnis accusatio ... ad extremum manifesta veneni deprehensione conclusa est; Cluent. 50.
indicia: quae solent esse indicia et vestigia veneni; Cluent. 30.
pyxis: eodem Licinium esse venturum atque eis veneni pyxidem traditurum; Cael. 61. cum in manu teneret veneni pyxidem; ib. 65.
ratio: ipsius autem veneni quae ratio fingitur? Cael. 58.
scelus: illud primum queror, de illo scelere ... Fabriciani veneni; Cluent. 189.
suspicio: ea res ... minime firmam veneni suspicionem haberet; Cluent. 173. veneni iam suspicio superiore quaestione sublata; ib. 184.
testes: quinam isti viri boni testes huius manifesto deqrehensi veneni dicerentur; Cael. 63.
vestigia: s. indicia.
2. crimen de: reliquum est igitur crimen de veneno; Cael. 56.
dictum de: non venit in mentem ... aliquod dictum adiungere de veneno; Cluent. 184.
IV. **Umstand:** 1. interficere: mulierem veneno interfecit; Cluent. 31.
interimere: si veneno (te interemisset); Deiot. 18.
necare: eodem .. veneno C. Oppianicum fratrem necavit; Cluent. 30. quod Habitum per servum medici veneno necare voluisset; ib. 61. Oppianicum veneno necatum esse; ib. 169. Bostarem igitur ... *veneno ab hospite necatum esse;* Scaur. c. 2, § 1. *neve haec ipsa ei causa Bostarem veneno necandi fuisse videretur;* ib. 4. s. 2. praeter.
occidere: nullum modum esse hominis occidendi quo ille non aliquot occiderit, multos ferro, multos veneno; Sex. Rosc. 100.
tollere: qua ratione Habitum veneno tollere conatus sit cognoscite; Cluent. 45. obiectum est Vibium Capacem || Cappadocem || ab hoc A. Cluentio veneno esse sublatum; ib. 165. hominem veneno apertissime sustulit; dom. 115.
2. cum: se praesente Scamandrum cum veneno pecuniaque deprehensum esse dicebat; Ciuent. 53.
praeter: num quid praeter venenum quaesitum, quo Habitus necaretur, obiectum est? Cluent. 62. doce in illorum iudiciis quid praeter hoc venenum ... sit obiectum; ib.

veneo, verkauft, versteigert, verpachtet werden: I. unpersönlich: intellexit iste ita magno venisse, ut ..; Verr. III, 77.
II. alqs: cui totus venierat; har. resp. 1.
alqd: ut ea, quae proscripserat, venirent; Quinct. 20. quanti haec eorum iudicio ... aestimentur, quanti venire soleant, quanti haec ipsa, si palam libereque venirent, venire possent; Verr. IV, 13. nihil est in hac provincia ... quin id venire iubeat; leg. agr. II, 48. iubet venire quae Attalensium, quae Phaselitum, quae Olympenorum || Olympiorum || fuerint agrumque Aperensem || Agerensem || et Oroandicum et Eleusanum || Gedusarium ||; ib. 50. quo (capite) omnia veneunt; ib. 58. quod hac lege ante omnia veneunt, ante pecuniae coguntur et coacervantur, quam gleba una ematur; ib. 71. causam quaero, cur ea ... venire patiamini; ib. III, 12. ut ... *nova posset acquirere potius bona* quam quod habebat *veniret;* Scaur. c. 2, § 3. s. partes.
ager: s. **ager,** I, 1. venit (5 St.) B. I, S. 148, b.
bona: s. **bonus,** B, II, 1, a. veneunt (16 St.) B. I, S. 430, a.

centuriatus: cuius in exercitu centuriatus veneant; atque venierint; imp. Pomp. 37.
chirographa: sunt falsa (chirographa), cur probantur? si vera, cur veneunt? Phil. II, 100.
decumae: cogis eos plus lucri addere, quam quanti (decumae) venierant, cum magno venissent; Verr. III, 89. neque illud umquam aratoris interfuit quanti decumae venirent; ib. 147. si magno (decumae) venierint; ib. ut frumenta nata sunt, ita decumae veneunt; ib. ut decumae quam plurimo venire possint; ib. f. **decuma**, I. veneunt (16 St.) B. II, S. 35, a.
fructus: multo enim pluris fructus annui Siciliae venire potuerunt; Verr. III, 117. fructus illi Trallianorum Globulo praetore venierant; Flacc. 91.
fundus: ut, qui ... audiebant, fundum venire arbitrarentur; Sex. Rosc. 133. ex quo tempore fundus veniit; Caecin. 19. Varronis quidem Casinatem fundum quis venisse dicit? Phil. II, 103.
Hellespontus: venibit || veniet || sub praecone tota Propontis atque Hellespontus; leg. agr. I, fr. 3.
immunitates: neque solum singulis venibant || veniebant || immunitates, sed etiam populis universis; Phil. II, 92.
partes: non decumas frumenti, sed dimidias venire partis; Verr. III, 40. si praeco decumas pronuntiavit, re vera, hoc est, lege, edicto, condicione plus etiam quam dimidiae venierunt; ib.
possessiones: venire omnis suas possessiones ... maluit; Sulla 58.
praedia: cum ... essent autem praedia, quae mulieri maxime convenirent, ea venirent, liceretur is; Caecin. 16.
Propontis: f. Hellespontus.
regna: omnes urbes, agri, regna denique, postremo etiam vectigalia vestra venierint; leg. agr. II, 62.
res: ut ulla res parta bello ... non modo venierit, verum etiam locata sit; leg. agr. II, 54. venire nostras res proprias ... in Paphlagoniae tenebris atque in Cappadociae solitudine licebit? ib. 56. singulis rebus, quaecumque venirent, certo portorio imposito; Piso 87. quo in loco plurimae res venierunt et veneunt; Phil. II, 95.
serrula: se nuper in auctione quadam vidisse ... aduncam ex omni parte dentatam et tortuosam venire serrulam; Cluent. 180.
signum: in auctione signum aëneum non maximum HS XL milibus venire non vidimus? Verr. IV, 14.
silva: „veneat“ inquit „silva Scantia“; leg. agr. I, 3.
vectigalia, urbes: f. regna.

veneror, verehren, anbeten, anflehen: alqm: quos omnes paene venerari debemus; Phil. X, 4.
aquilam: quam (aquilam) venerari ad caedem proficiscens solebas; Catil. I, 24.
bustum: quod (bustum) venerari solebas; Phil. II, 107.
deos: quos (deos) vos .. precari, venerari, implorare debetis; Catil. II, 29. ut in ipsis dis immortalibus non semper eosdem atque alias alios solemus et venerari et precari; sen. 30.
Iovem: vos, Quirites, ... venerati Iovem ... in vestra tecta discedite; Catil. III, 29.
lapidem: me arcem || aram || facere e cloaca lapidemque e sepulcro venerari pro deo; Planc. 95.
maiores: non eos (maiores) in deorum immortalium numero venerandos a nobis et colendos putatis? leg. agr. II, 95.
signum: quod (signum) advenae non solum visere, verum etiam venerari solebant; Verr. IV, 130.
simulacrum: qui deorum simulacra ex fanis suis || ex suis fanis || sublata in foro venerabantur; Verr. I, 59. quod in precibus et gratulationibus non solum id (simulacrum) venerari, verum etiam osculari solent; ib. IV, 94.

venia, Nachsicht, Erlaubniß, Verzeihung: I. do: f. **do**, III. veniam (11 St.) B. II, S. 148, a.
impetro: cum a te non liberationem culpae, sed errati veniam impetravissent; Ligar. 1.
peto: haec si tibi tuus parens diceret, posses ab eo veniam petere? Verr. V, 138. illae (nationes) in bellis gerendis ab dis immortalibus pacem ac veniam petunt; Font. 30. primum ... ab Iove Optimo Maximo ceterisque dis deabusque immortalibus ... pacem ac veniam peto; Rabir. 5. fatetur aliquis se peccasse et eius delicti veniam petit; Muren. 62. peterem veniam errato L. Caecilii ..; Sulla 64. erat enim meum deprecari vacationem adulescentiae veniamque petere; Cael. 30. ad clementiam tuam confugio, delicti veniam peto; Ligar. 30.
propono: cuius errato nulla venia ... proponitur; leg. agr. II, 5.
tribuo: veniam tamen aliquam dolori meo tribueretis; prov. cons. 1.
II. spes: iste spem maximam reliquorum quoque peccatorum *veniae* nactus est; Verr. I, 58.
III, 1. Ablativ: Sexte noster, bona venia, ... quod factum non est, ut sit factum, ferri ... potest? dom. 47.
2. cum: ut attente bonaque cum venia verba mea audiatis; Sex. Rosc. 10.

venio, kommen, erscheinen, sich einstellen, gelangen: I. unpersönlich: 1. substantivisch: cupidus: cupidissimi veniendi, maximis iniuriis adfecti, adhuc non venerant; Verr. II, 65
causa: nec erit iustior in senatum non veniendi morbi causa quam mortis; Phil. I, 28.
potestas: potestas modo veniendi in hunc locum sit; Phil. I, 14.
spes: cum in altera re causae nihil esset ..., in altera spes esset ad talem tamen virum iudicem veniendi; Quinct. 32.
2. verbal: ad me ventum est; Quinct. 3. a qua muliere cum erat ad eum ventum; Verr. I, 120. postea quam ad causam dicendam ventum est; ib. II, 70. itaque hac una spe ad iudicium venitur; ib. 71. quo postea quam ventum est; ib. veniendum erat ad eos contra Apronium; ib. III, 28. eo postea quam ventum est; ib. 78. Lilybaeum venitur; ib. V, 141. rogat Fabius Acerronium, ... ut secum simul veniat ad Tullium. venitur; Tull. 20. quo die in rem praesentem veniretur et de fundo Caecina moribus deduceretur; Caecin. 20. cum ad vim faciundam veniretur; ib. 45. quocumque ventum est || sit ||; imp. Pomp. 37. utrum est tempus aliquod quo in senatum venisse turpe sit? dom. 7. ut ventum est Alexandriam; Rab. Post. 28. cum in castellum Peium || Luceium || ventum esset; Deiot. 21. cum autem erat ventum ad aedem Concordiae; Phil. V, 18. si maximum || si maxime || in discrimen venitur; ib. VIII, 29. nempe in Antonii congressum colloquiumque veniendum est; ib. XII, 26.
II. mit Subjectivsatz: 1. indir. Frage: in iudicium non venire utrum A. Caecina possederit necne; Caecin. 104.
2. acc. c. inf.: saepe enim venit ad auris meas te ... dicere ..; Marcell. 25.
III. mit Subject: alqs: venit ad vadimonium Naevius; Quinct. 22. cum venissent ad Vada Volaterrana, quae nominantur; ib. 24. qui ut Romam venit; ib. venit Romam Quinctius; ib. 29. cum paratus meditatusque venisses; ib. 39. ad

vadimonium non venerat ... is; ib. 48. ad vadimonium non venit. quis? propinquus; ib. 52. ad vadimonium non venit quis? socius; ib. ad vadimonium non venit. quis? is, qui tibi semper praesto fuit; ib. Quinctius ad vadimonium non venit; ib. 53. non in eam turpitudinem venisses; ib. venit ad vadimonium Quinctius; ib. 67. QUI EX EDICTO MEO IN POSSESSIONEM VENERINT; ib. 84. ais enim te ex edicto venisse; ib. in ipsa Gallia cognostis in praedia privata Quinctii Sex. Naevium non venisse; ib. 90. quo die ad te iudicem venimus; ib. 92. qui etiam ad hoc ipsum iudicium cum praesidio venit; Sex. Rosc. 13. interea iste P. Roscius ... Ameriam venit; ib. 23. etiamne ad subsellia cum ferro atque telis venistis, ut ..? ib. 32. ut ad fabulas veniamus; ib. 46. si .. in hanc calamitatem venit propter praediorum bonitatem; ib. 49. qui ne in oppidum quidem nisi perraro veniret; ib. 52. qua de causa huic || huc || inimicus venias? ib. 55. si qui noctu in Capitolium venerint; ib. 56. cum deos salutatum aliqui venerint; ib. confitere *te* | confitere || huc ea spe venisse; ib. 61. diligentius paratiusque venisses; ib. 72. qui Romam multis annis non venit; ib. 764. veniam, neque ita multo post, ad hunc locum; ib. 78. nunc, Eruci, ad te venio; ib. 79. venio nunc eo, quo me non cupiditas ducit, sed fides; ib. 83. cum Ameriam non huiusce rei causa venisset; ib. 96. cuius rei causa venerat Ameriam; ib. veniat modo: explicet suum volumen illud; ib. 101. venit in decem primis legatus in castra Capito; ib. 109. venio nunc ad illud nomen aureum [Chrysogoni]; ib. 124. ad iudicium hoc modo venimus; Qu. Rosc. 10. de quo nomine ad arbitrum adisti, de eo ad iudicem venisti; ib. 12. hic ab arbitro ad iudicem venire est ausus; ib. 13. quid tu, Saturi, qui contra hunc venis, existimas aliter? ib. 18. venisti domum ultro Roscii; ib. 26. si veniret ab Statilio, ... aspicere nemo posset; ib. 30. quia veniebat a Roscio, plus etiam scire quam sciebat videbatur; ib. postea quam se praeclare confirmavit, venit ad Cluvium; ib. 49. non fuit causa cur tantum laborem caperes et ad me venires; ib. qui nunc populati atque vexati cuncti ad me publice [saepe] venerunt; div. Caec. 2. praeclare te paratum in iudicium venturum arbitraris? ib. 43. venit paratus cum subscriptoribus exercitatis et disertis; ib. 47. ex quibus alienissimis hominibus — ita paratus venis — tibi hospes aliquis est recipiendus || hominibus ita paratus venis, ut tibi .. sit recipiendus ||; ib. 50. Lilybaeum Verres venit postea; ib. 56. neque fere umquam venit in contentionem qui quaestor fuisset quin repudiaretur; ib. 62. qui se ipsos in discrimen existimationis venire arbitrati sunt; ib. 71. intellegit me ita paratum atque instructum in iudicium venire; Verr. a. pr. 7. Siculis denuntiatum esse audio, ... domum ad illum ut venirent; ib. 25. Siculos, ... qui quam ob rem arcesserentur cum intellegerent, non venisse; ib. veniunt non nulli (Siculi); ib. 27. ut nemo umquam post hominum memoriam paratior, vigilantior, compositior ad iudicium venisse videatur; ib. 32. cum venissem senator ad socios populi Romani; Verr. I, 16. donec ad reiciundos iudices venimus; ib. 17. quanto periculo venturi simus ad eos iudices; ib. 22. ut a M'. Glabrione praetore et magna || et a magna || parte horum iudicum ad praetorem alium iudicesque alios veniremus; ib. 30. Delum venit; ib. 46. cum in ea ipsa loca venisti; ib. 47. in Asiam vero postquam venit; ib. 49. quae cognovi egomet apud istum in aedibus nuper, cum obsignandi causa venissem; ib. 50. ut in illo || ut illo || itinere veniret Lampsacum; ib. 63. ad istum venit; ib. 65. ut in tantum periculum veniret; ib. 70. si Philodamo vivere atque aliquando Romam venire licuisset; ib. 72. postea quam ad Neronem venit; ib. 73. venerat ipse qui esset in consilio et primus sententiam diceret; ib. de tui comitis iniuria questum ad te potius quam te oppugnatum venirent; ib. 80. verum ad illam iam veniamus praeclaram praeturam criminaque ea, quae notiora sunt his, qui adsunt, quam nobis, qui meditati ... venimus; ib. 103. venit Romam Ligur; ib. 126. domum ad eum venit; ib. venit ipse in aedem Castoris; ib. 133. venit ad Verrem M. Marcellus; ib. 135. venit ad Chelidonem C. Mustius, eques Romanus, publicanus, homo cum primis honestus; venit M. Iunius, patruus pueri, frugalissimus homo et castissimus; venit homo summo pudore, summo officio, spectatissimus ordinis sui, P. Titius tutor; ib. 137. hic istius scelerato nefarioque latrocinio bonis patriis fortunisque omnibus spoliatus venit in iudicium; ib. 102. neque te tam commovebat, quod ille cum toga praetexta, quam quod sine bulla venerat; ib. quis a signo Vortumni in circum maximum venit, quin ..? ib. 154. quo mihi maturius ad Siciliae causam veniendum est; ib. II, 2. nisi C. Marcellus quasi aliquo fato venisset; ib. 8. sed [Siciliae] paratus ad praedam meditatusque venire cupiebat; ib. 17. videte satisne paratus ex illo omine urbano ad everrendam provinciam venerit; ib. 19. ut Halaesinus ad se Dio continuo veniret; ib. ecquis Volcatio, si sua sponte venisset, unam libellam dedisset? veniat nunc; experiatur; tecto recipiet nemo; ib. 26. si legibus erat iudicium constitutum et ad suum civem || civem suum || iudicem venerant; ib. 33. paratus ad hanc dicam sortiendam venerat; ib. 37. paucos Syracusanos eos, qui se nunc publice laudationis causa venisse dicunt, ... nunc non ad istius laudationem, sed ad communem litium aestimationem venisse; ib. 45. et Heraclius ille Syracusanus et hic Bidinus Epicrates expulsi bonis omnibus Romam venerunt; ib. 62. Metellus simul ac venit Syracusas; ib. simul atque ego in Siciliam veni; ib. 63. venerat ad eum illo biduo Laetilius quidam; ib. 64. erant qui putarent Laetilium legatum a Verre venisse; ib. (mihi) venienti Syracusas egerunt gratias flentes; ib. 65. interea istius libertus et accensus Timarchides ... ad Sopatrum venit; ib. 69. qui cum ei fuissent auctores redimendae salutis, ad Timarchidem venit; ib. iterum ad Sopatrum Timarchides venit; ib. 70. verum veniat sane; ib. 76. paratum ad causam dicendam venire hora nona iubet; ib. 91. non ego a Vibone Veliam parvolo navigio inter fugitivorum ac praedonum ac tua tela venissem; ib. 99. si litteris corruptis contra venit, si contra omni ratione pugnavit; ib. 107. satis putabat se ad comitia tempore venturum, si pridie venisset; ib. 128. postea quam ego inquirendi causa in Siciliam veni; ib. 138. ante quam ego in Siciliam veni; ib. 140. nisi mature Laetilius in Siciliam cum litteris venisset; ib. venio nunc ad civitates Siciliae; ib. 153. hi nunc veniunt cum litteris, veniunt cum mandatis, veniunt cum testimoniis publicis; ib. 155. quas (statuas) tu paulo ante, quam ad urbem venires, poni inscribique iussisti; ib. 167. in eam [iam] venerat [familiaritatem] consuetudinem || familiaritatem consuetudinemque || in vendendis istius decretis et iudiciis transigendisque negotiis; ib. 169. venient in medium; ib. 175. itaque ad L. Vibium ... primum veni; ib. 182. liberi enim ad causas solutique veniebant neque committebant ..; ib. 192. hic cum venit, extra ordinem vocatur; ib. III, 8. venient Syracusas, ut te praetore videlicet aequo iure Apronium ... perse-

quantur? ib. 27. cum quadriennio post in Siciliam venissem; ib. 46. ut non modo aratores relinqueret, sed etiam ex Sicilia profugeret Romamque ... veniret; ib. 53. postea cum ad eum Nymphodorus venisset Aetnam; ib. 57. hominibus coactis in eorum arationes Apronius venit; ib. istius || his || contumeliis scitote Q. Lollium coactum ad Apronii leges condicionesque venisse; ib. 62. Lollius, aetate et morbo impeditus, ad testimonium dicendum venire non potuit; ib. 63. eius agri decumas cum emisset idem Apronius, Agyrium venit [qui cum eo] cum apparitoribus, [id est cum vi ac minis venisset;] ib. 67. evocantur; veniunt Syracusas; ib. 68. ait eos ipsos, qui venissent, contra edictum praetoris fecisse; ib. cum emisset et praefecti nomine cum venisset Herbitam cum Veneriis; ib. 75. cum ... ipse Herbitam cum illa sua praedonum copia manuque venisset; ib. 76. ad eiusdem ordinis homines te iudices venturum; ib. 95. Apronium venisse Aetnam cum Veneriis; ib. 105. mihi Aetnensium brevis est ratio; ipsi enim venerunt; ib. 106. bene agis, Alba: ad tuam veniam condicionem; ib. 146. venio nunc ad epistulam Timarchidi liberti istius et accensi; ib. 154. qui ... ex primo ordine explosorum in secundum ordinem civitatis se venisse dicunt; ib. 184. qui non ... tardiores [fuerunt], sed ornatiores tuo iudicio ad testimonia dicenda venerunt; ib. 186. ut in provinciam (Sacerdos) venit; ib. 214. venio nunc ad istius, quem ad modum ipse appellat, studium; ib. IV, 1. Messanam ut quisque nostrum venerat; ib. 5. quae dico signa, ... Messanam cum imperio nemo venit, quin viserit || viderit ||; ib. 7. ut propter eum in sermonem hominum atque in tantam vituperationem veniret; ib. 13. laudatum etiam vos quemquam venitis? ib. 24. cuius beneficio nos in hunc ordinem venimus; ib. 25. hosce opinor, Cibyrae cum in suspicionem venissent suis civibus fanum expilasse Apollinis, ... domo profugisse; ib. 30. cum iste ... Cibyram cum inanibus syngraphis venerat; ib. 30. qui postea quam venerunt; ib. 31. eo cum venio, praetor quiescebat; ib. 32. ut eis, qui a Verre venissent, responderet; ib. 39. qui simul atque in oppidum quodpiam venerat; ib. 47. qui cum in convivium venisset; ib. 48. Catinam cum venisset; ib. 50. venio nunc non iam ad furtum, non ad avaritiam, non ad cupiditatem, sed ad eius modi facinus; ib. 60. itaque isto praetore venit Syracusas; ib. 61. quod in eius regnum ac manus venerat is; ib. 62. qui in iudicium veniat; ib. 71. quod ab Aenea fugiente a Troia atque in haec loca veniente conditum esse demonstrant; ib. 72. qui ut primum in ilud oppidum venit; ib. 84. iterum iste ad illos aliquanto post venit; ib. 85. illi noctu, facta manu armataque, veniunt; ib. 96. ut ad maiora istius et inlustriora in hoc genere furta et scelera veniamus; ib. 97. ad quos Ceres in errore venisse dicitur; ib. 108. cum ego Hennam venissem; ib. 110. ut Verres alter Orcus venisse Hennam ... videretur; ib. 111. quasi ad ea defendenda cum exercitu, non oppugnanda venisset; ib. 120. ad quos ego cum venissem; ib. 136. cum haec agerem, repente ad me venit Heraclius; ib. 137. se iussu senatus a nobis petere, ut veniremus; ib. itaque in curiam venimus; ib. 138. quod te accusaturus sit et quod inquisitum in te venerit; ib. 145. quem, ut Panhormum venit, ad se vocari et de tribunali citari iussit; ib. V, 15. quotienscumque Panhormum veneris illo anno et sex mensibus; ib. 21. cum ad aliquod oppidum venerat; ib. 27. cum ad te Valentini venissent; ib. 40. cum Romam venisses; ib. 46. in forum (iste) venit; ib. 106. numquam (te) in forum populi Romani venturum? ib. 144. cum se iam domum venisse arbitrarentur; ib. 157. cum ... nescio qua ratione clam e lautumiis profugisset Messanamque venisset; ib. 160. eo .. ipso die casu Messanam Verres venit; ib. ipse inflammatus scelere et furore in forum venit; ib. ubi neque noti esse ei, quo venerint, neque semper cum cognitoribus esse possunt; ib. 167. sed, quocumque venerint, hanc sibi rem praesidio sperant futuram; ib. dum Panhormo Raecius || Precius || veniret; ib. 168. animo soluto a cura et a cogitatione veneram; Tull. 1. venit in Thurinum interea Tullius; ib. 19. ut secum simul veniat ad Tullium; ib. 20. nisi putamus *eum in iudicium venire*, qui consilium inierit, illum qui fecerit, non venire; ib. 32. ut ad servos M. Tullii veniant; ib. 34. num furatum domum P. Fabii noctu venerunt? ib. 48. num luce furatum venerunt et se telo defenderunt? ib. at enim oppugnatum me fortasse venissent; ib. 55. illi oppugnatum venturi erant? ib. qui ad villam venerunt; ib. quod in iudicium venire ausus est; Caecin. 2. longe alia ratione ... ad agendam causam hac actione venio atque initio veneram; ib. 3. Caecina cum amicis ad diem venit in castellum Axiam; ib. 20. ecce ipse Aebutius in castellum venit; ib. ante quam ad meam defensionem meosque testis venio; ib. 24. se Aebutio cum armatis servis venisse advocatum; ib. qui cum ita vehemens acerque venisset; ib. 28. in eum quid dicam, nisi id quod negare non possit? venisse in consilium publicae quaestionis; ib. 29. cum ad constitutam diem tempusque (Caecina) venisset; ib. 32. cui, cum cuperet eoque consilio venisset, ... licitum non sit accedere; ib. 48. paulo ante quam nos in forum venimus; ib. 53. venio nunc ad illud tuum ..; ib. 64. quem in locum prohibui ne venires; ib. 66. sin autem ingredienti ... obvius fueris et ita venientem reppuleris; ib. 76. quem in locum venire voluit; ib. 80. non ante veniam, quam recusaro; ib. 181. venio quo vocas; ib. 82. si ab eo loco (se deiectum diceret), quo veniret; ib. 86. ipse Caecina cum circuiret praedia, venit in istum fundum; ib. 94. tametsi ille ad maritimum bellum venerit; imp. Pomp. 13. cuius in regnum postea quam L. Lucullus cum exercitu venit; ib. 23. qui ad vos ab exteris nationibus venirent; ib. 32. qui ... Siciliam adiit, Africam exploravit, inde Sardiniam cum classe venit; ib. 34. quem socii in urbis suas cum exercitu venisse gaudeant; ib. 68. illa cum ... Larinum confestim exanimata venit; Cluent. 28. qui casu tum Larinum venisset; ib. 40. ut re semel atque iterum praeiudicata condemnatus in iudicium venerit; ib. 49. totiens mihi videor in iudicium venire non ingenii solum, sed etiam virtutis atque officii; ib. 51. cur cum obsignata pecunia venisset; ib. 53. illo ipso tempore in aedis T. Annii ... noctu Staienus arcessitus ab Oppianico venit; ib. 78. postremo in eum casum veneram; ib. 81. an ad ipsum cubile vobis ducibus venire possumus? ib. 82. ad iudicium non modo de contione, sed etiam cum ipsa contione veniebat; ib. 93. se ad praemia legis venire oportere; ib. 98. cum ad illud prandium crudior venisset; ib. 168. Larinum postquam venit; ib. 178. omnis Larinates, qui valuerunt, venisse Romam; ib. 195. hoc animo me ad legendam legem cognoscendamque venisse; leg. agr. II, 14. is videlicet ante quam veniat in Pontum, litteras ad Cn. Pompeium mittet; ib. 53. quod si vestrum commodum spectat, veniat; ib. 78. quod egomet vidi, cum venissem Capuam; ib. 92. hinc [Roma] qui || qui hinc Roma || veneramus; ib. 94. ut veniretis in castra Cn. Pompei; ib. 99. quo provocati a me venire voluerunt; ib. III, 1. etiamne, si clam, si precario

venit in possessionem? ib. 11. veniant coram et ... disserant; ib. 15. etiam in senatum (hic) venit; Catil. I, 2. dico te priore nocte venisse inter falcarios; ib. 8. cum illi ipsi venissent; ib. 10. quos ego iam multis ac summis viris ad me id temporis venturos esse praedixeram; ib. ad illa venio, quae ..; ib. 14. venisti paulo ante in senatum; ib. 16. a quo non receptus etiam ad me venire ausus es; ib. 19. ad Q. Metellum praetorem venisti; ib. quos etiam in senatum venire (video); ib. II, 5. quo cum Catilina venisset, quis eum senator appellavit? ib. 12. tardissime autem Lentulus venit; ib. III, 6. quam ob rem (Galli) domum suam venissent; ib. 11. per quem ad eum quotiensque venissent; ib. purpuratum esse huic Gabinium, cum exercitu venisse Catilinam; ib. IV, 12. si turpe existimas te advocato illum ipsum, quem contra veneris *antea*, causa cadere; Muren. 9. cum longo intervallo veneris; ib. 21. qui primum ... venit in periculum; ib. 55. venio nunc ad M. Catonem; ib. 58. qua in civitate rogati infimorum hominum filios ... ex ultima saepe urbe deductum venire soleamus; ib. 69. te isto animo atque ea opinione venisse; ib. 78. in discrimen extremum venimus; ib. 84. qui huc compulsi concitatique || corrupti concitatique || venerunt; Flacc. 8. venio nunc ad Dorylensium testimonium; ib. 39. qui ita sit ambitiosus, ... Temni ... in senatum venire non potuit; ib. 42. pari felicitate legatus una venit Nicomedes; ib. 43. cum omnino sine comite venissent; ib. itaque cum Roma clam esset profectus, ... in Asiam venit; ib. 47. venio ad Lysaniam eiusdem civitatis; ib. 51. eum [tu testem] spe recuperandi fundi paterni venire ad testimonium dicendum coëgisti; ib. venio nunc ad eam civitatem, in quam ..; ib. 52. [quo] cum venisset Laelius ad iratos; ib. 54. veniamus iam ad civium Romanorum querellas; ib. 70. longo intervallo, si quando tibi peregrinari commodum est, Romam venis; ib. qui tibi in suspicionem nullo suo delicto venit; ib. 81. iste Andro ... ad dicendum testimonium non venit. quid, si veniat? ib. 88. cur Albanum venire iubet? ib. 92. venisset .., si esset denuntiatum; ib. qua re si quis illuc me vocat, venio; ib. 97. veniebat enim ad me et saepe veniebat Autronius; Sulla 18. quam ob rem qui ex municipiis veniant peregrini tibi esse videantur; ib. 23. tu ornatus exuviis huius venis ad eum lacerandum; ib. 50. cum prima luce consulem salutatum veniret; ib. 52. hac tanta celebritate famae cum esset ... notus, Romam venit; Arch. 5. interim satis longo intervallo ... venit Heracliam; ib. 6. ut ad L. Lentulum praetorem et ad iudices venerit; ib. 9. cum ... Cn. Pompeius ... tuto se venire in senatum arbitraretur; sen. 5. ut cuncti ex omni Italia ... ad me unum ... restituendum ... venirent; ib. 24. ut dedecus ... se committere putaret, si qui non veniret; ib. 25. ut eis agerentur gratiae, qui e municipiis venissent; ib. 27. cum parva navicula traiectus in Africam, quibus regna ipse dederat, ad eos inops supplexque venisset; Quir. 20. in senatum venire, in Capitolium intrare turbulento illo die non debuisti; dom. 5. ego vero neque veni et domo me tenui; ib. 6. veni non solum sine ullis copiis ac manu, verum etiam cum paucis amicis; ib. an ego ... non venirem? ib. 7. quod cum in Capitolio senatum duo consules haberent, eo venirem; ib. qui statuunt minus bonis temporibus in senatum ipsis non venire licere || non esse veniendum, al. ||; ib. 8. veni exspectatus; ib. 16. neque amissis sacris paternis in haec adoptiva venisti; ib. 35. cur enim quisquam vellet tribunum plebis se fieri non licere, ... in sacerdotium cum possit venire, ... non venire? ib. 37. venio ad augures, quorum ego libros ... non scrutor; ib. 39. qui in iudicium venerant, sive accusatores erant sive rei; ib. 49. digito, voce, praeda, suffragio, quocumque venit, repudiatus convictusque discessit; ib. 50. qui cum aliquanto post meum discessum ex provincia venisset; ib. 59. non est ita latum, ut mihi Romam venire liceret, sed ut venirem; ib. 71. ut omnes ... ad me unum defendendum venirent; ib. 73. quo vertendi, hoc est mutandi, soli causa venerant; ib. 78. venio nunc ad patrem; ib. 114. qui paucis illis diebus in conlegium venerat; ib. 118. quis Platorem ex Orestide ... ad nostrum ... imperatorem venisse nescit? ib. 35. idem ... venit cum exercitu Capuam; Sest. 9. cum is non Capuam solum venisset; ib. ut quaesturam Macedoniae relinquam et aliquando ad haec propiora veniam; ib. 13. ad tribunatum ... contento studio cursuque veniamus; ib. ex qua C. Mucius solus in castra Porsenae venisset; ib. 48. ipse animo firmissimo venit in templum; ib. 62. quo si tum veniret; ib. 63. quisquis erat, qui ... attigisset, quocumque venerat, ... damnabatur; ib. 68. venientem in forum, virum optimum et constantissimum, M. Cispium, ... vi depellunt; ib. 76. cum ad fratris salutem a populo Romano deprecandam venisset; ib. venit in templum Castoris; ib. 79. cum qua primum Romam ad comitia venerat; ib. 82. venio ad comitia; ib. 109. veniamus ad ludos; ib. 115. cum ille furibundus incitata illa sua vaecordi mente venisset; ib. 117. in hunc consessum P. Sestius tribunus plebis ... venit et se populo dedit; ib. 124. venit, ut scitis, a columna Maenia; ib. is ... numquam est conspectus, cum veniret; ib. 126. qua (via) spectatum ille veniebat; ib. ut idem ad res redeuntis ut venirent, rogarentur; ib. 129. si falso venisses in suspicionem P. Sestio; Vatin. 2. Albinovanum ... domum tuam venisse; ib. 3. venisti iratus omnibus; ib. 4. ut aliquando ad te veniam; ib. 9. venerisne in Sardiniam atque inde in Africam? ib. 12. venerisne ad fretum per Mauritaniam? ib. ut somnia tua relinquam, ad scelera veniam; ib. 21. cum autem ad talis viros veneris; ib. 40. illi ne advocatus quidem venit umquam; Cael. 10. cum ad id loci venero; ib. 18. ut aliquando, in quibus causa nititur, ad ea veniamus; ib. 25. eodem Licinium esse venturum; ib. 61. cum venisset Licinius venenumque || venenum || traderet; ib. 62. cum Licinius venisset, pyxidem teneret in manu; ib. 63. cum Licinius venisset; ib. 65. ><. cum ab ea muliere veniatis; ib. 71. ad ipsas venio provincias; prov. cons. 4. quo in oppido ipse esset aut quo veniret; ib. 10. ut Pompeius in Hispaniam venerit; Balb. 5. negat ex foederato populo quemquam potuisse, nisi is populus fundus factus esset, in hanc civitatem venire; ib. 19. ut iam ad foedus veniam; ib. 29. is cum Romam cum filia venisset; Piso fr. 4. cum ad te quinta fere hora cum C. Pisone venissem; ib. 13. quisquam in curiam (tibi) venienti adsurrexit? ib. 26. qui ut venit; ib. 38. qui in eam iam benignitatis consuetudinem venit; ib. 45. in Aegyptum venit; ib. 49. ex qua (colonia) non ad me publice venerint gratulatum; ib. 51. qui primum qua veneris cum laureatis tuis lictoribus quis scit? ib. 53. quis tibi non dicam horum aut civium ceterorum, sed tuorum legatorum obviam venit? ib. quid ego numero qui tibi obviam non venerint? ib. 54. quin || qui || dico venisse paene neminem, ne de officiosissima quidem natione candidatorum; ib. 55. nonne ad te L. Lentulus, ... non L. Sanga, non L. Torquatus pater, non M. Lucullus venit? ib. 77. qui omnes ad eum multi-

que mortales oratum in Albanum obsecratumque venerant; ib. (cum) eum ... confirmasti et Thessalonicam fide tua venire iussisti; ib. 83. cum ille ad te legatus in castra venisset; ib. 84. quod ... inde ... Thessalonicam ... venisti; ib. 89. Dyrrachium ut venit decedens; ib. 92. te unum solum suum depeculatorem, vexatorem, praedonem, hostem venisse senserunt; ib. 96. veniam ad illam (contentionem), ad quam me causa ipsa deducit; Planc. 6. venio iam ad ipsius populi partis; ib. 12. Cn. Plancium non obrepsisse ad honorem, sed eo venisse cursu; ib. 17. ad caput et ad fontem generis utriusque veniamus; ib. 18. sed aliquando veniamus ad causam; i6. 36. ut nos invito te tamen ad iudices, non ad carnifices veniremus; ib. 41. cum iam facti prope superioribus comitiis declaratique venissent; ib. 53. ne in angustum venirent; ib. 54. venio iam ad L. Cassium, familiarem meum; ib. 58. ego cum ... Puteolos forte venissem; ib. 65. qui ad aquas venissent; ib. 65. nunc venio ad illud extremum; ib. 95. praetor ille ... nihil amplius dico nisi me in Siciliam venire noluit; ib. 96. Brundisium veni vel potius ad moenia accessi; ib. 97. quo cum venissem; ib. 98. cum ad me L. Tubero ... decedens ex Asia venisset; ib. 100. *venio iam ad crimen incontinentiae intemperantiaeque libidinum;* Scaur. c. 2, § 6. ut uterque Romam veniret; ib. 8. qui te in Sardiniam minime venire voluerunt; ib. 28. venio nunc ad testis; ib. 38. si integri venerint, si incorrupti, si sua sponte, ... si soluti, si liberi; ib. 41. pulsus interea regno Ptolemaeus ... Romam venit; Rab. Post. 4. plane confiteor fieri nihil posse dementius quam scientem in eum locum venire; ib. 24. quod in regnum venerit; ib. ante quam ad eam orationem venio; Milo 7. ut aliquando ad causam crimenque veniamus; ib. 23. Milo autem cum in senatu fuisset eo die, ... domum venit; ib. 28. si quidem eo die Romam venturus erat; ib. hunc igitur diem campi ... sibi proponens Milo ... ad illa augusta centuriarum auspicia veniebat? ib. 43. si postridie Romam mane venisset; ib. 49. quo ille noctu venturus esset; ib. 51. dum hic veniret, locum relinquere noluit; ib. 54. nunc venio ad gravissimam querellam et atrocissimam suspicionem tuam; Marcell. 21. paratus enim veneram, ... ut ... abuterer; Ligar. 1. interim P. Attius Varus ... Uticam venit; ib. 3. sed, ut omittam communem causam, veniamus ad nostram; ib. 20. utrum tandem existimas facilius fuisse, .. Ligarium ex Africa exire an vos in Africam non venire? ib. itaque in Africam venit iam occupatam; ib. 22. veniebatis igitur in Africam; ib. 24. cuius auctoritatem secuti in societatem belli veneratis; ib. 25. si Caesaris causa in provinciam veniebatis; ib. ad eum profecto exclusi provincia venissetis; ib. venistis ad Pompeium; ib. quod iusto cum imperio ex senatus consulto in provinciam suam venerat; ib. 27. in Macedoniam ad Cn. Pompei castra venit; ib. ad quem veneratis; ib. 28. qui in eum locum veneras || venisses ||; ib. ad hanc causam non sine aliqua spe ... venerunt; Deiot. 8. postremo venit ut ad fugientem, non ut ad insequentem; ib. 13. cum .. in castellum .. venisses et domum regis ... devertisses; ib. 17. nonne ad hunc Cn. Domitium venit? ib. 32. idcirco in hanc urbem venisti, ut ..? ib. consules designati negabant se audere in senatum venire; Phil. I, 6. Kalendis Sextilibus veni Syracusas; ib. 7. ille ... cum fabris se domum meam venturum esse dixit; ib. 12. quos quidem doleo in suspicionem populo Romano venire; ib. 15. contra rem suam me nescio quando venisse questus est. an ego non venirem contra alienum ...? non venirem contra gratiam ..? non venirem contra iniuriam; ib. II, 3. veniamus ad vivos, qui duo de consularium numero reliqui sunt; ib. 13. ne nimis sero ad extrema veniamus; ib. 47. venisse || venisti || e Gallia ad quaesturam petendam; ib 49. aude dicere te prius ad parentem tum venisse quam ad me; ib. venisti Brundisium, in sinum quidem et in complexum tuae mimulae; ib. 61. qui nescierit venisse eam tibi tot dierum via || dierum iter ob viam || gratulatum; ib. veniamus ad splendidiora; ib. 63. cum hora diei decima fere ad Saxa rubra venisset; ib. 77. inde cisio celeriter ad urbem advectus, domum venit capite obvoluto; ib. confestim ad eam, cuius causa venerat, eique epistulam tradidit; ib. te rei tuae causa venisse; ib. 78. ad maiora veniamus; ib. ad Lupercalia veniamus; ib. 84. audiebam equidem te paratum venisse; ib. 88. post diem tertium veni in aedem Telluris et quidem invitus; ib. 89. Casino salutatum veniebant, Aquino, Interamna; ib. 105. Kalendis Iuniis cum in senatum ... venire vellemus; ib. 108. ex qua se instructum et paratum ad urbem venturum esse minitatur; ib. III, 1. si M. Antonius a Brundisio cum eis copiis ... Romam ... venire potuisset; ib. 4. cum multo nobis omnibus veniret iratior; ib. si in senatum venisset; ib. 23. (quid hic victor non audebit, qui) cum exercitu Romam sit ... venire conatus? ib. 30. si in Galliam venerit; ib. 32. huc nisi venirem Kalendis Septembribus etiam || etiam K. S. || fabros se missurum ... dixit; ib. V, 19. veni postridie: ipse non venit; ib. agmine quadrato in aedem Concordiae venit; ib. 20. si per amicos mihi cupienti in senatum venire licuisset; ib. ne si ista quidem venisset, ut ..; ib. 24. venio ad C. Caesarem; ib. 42. qui ... ad C. Pansam A. Hirtium consules venissent suaque nomina edidissent; ib. 53. hoc vestro iudicio ... excitatus ita Kalendis Ianuariis veni in senatum; ib. VI, 2. ad propiora veniamus; ib. VIII, 15. venisse eum contra se; ib. 18. venio ad reliquos consularis; ib. 20. cum iam prope castra venisset; ib. IX, 15. ut, quocumque venisset, lux venisse quaedam ... videretur; ib. X, 12. si in potestatem quis Antonii venerit; ib. XI, 21. cum C. Cassius pro consule in eam provinciam venerit; ib. 30. si quacumque condicione in hanc urbem cum suis venerit; ib. XII, 13. si Anconam || Anconem || ... Ventidius venerit; ib. 23. quo quidem *tempore* memini Sex. Pompeium ... ad conloquium ipsum Roma venire; ib. 27. in nostra (castra) ille numquam veniet; ib. 28. cum in hunc ordinem venerint; ib. XIII, 4. Caesare dominante veniebamus in senatum; ib. 18. qui in illa castra non venerunt; ib. 30. quamquam eos vos || quoniam vos eos || adsentationibus et venenatis muneribus venistis depravatum || † venistis. depravati ||; ib. 35. nisi forte eum subsidio tibi venire arbitraris cum fortissimis legionibus; ib. 44. veniamus aliquando ad clausulam; ib. 47. † quod venias; ib. cum venerint, quae postulent cognoscam; ib. 48. ad te quisquam veniat nisi Ventidii similis? ib. ad litteras veniam; ib. XIV, 6. inde armati in Capitolium venerunt; Fr. B, VI, 25. venit ex Asia; ib. XII, 6. verum tamen venit; ib. quo iste venisset; ib. XIII, I, 5. tanto prius ad aerarium venit; ib. II, 7. est enim, quocumque venit, et reorum crimen et iudicum; ib. XV, III, 3. f. I, 1. cupidus. — 2. Tull. 20.

alqd: si quid in controversiam veniret; Quinct. 38. forsitan hoc tibi veniat in mentem; Qu. Rosc. 38. cum in contentionem certamenque (illa omnia) venerint; Verr. I, 3. in discrimen (hoc) venire non posset; ib. 110. ad quoscumque illius

morte (haec) venissent; ib. II, 87. ut hoc solum in iudicium veniret; Tull. 12. si venit id in iudicium de familia; ib. 35. quod quoniam iam in consuetudinem venit; Caecin. 6. non illud iam in iudicium venit; Milo 31. num quid igitur aliud in iudicium venit nisi ..? ib. quod (extremum) cum venit; Marcell. 27. ſ. **mens,** II, 5. venio in; Qu. Rosc. 24. Verr. I, 136. II, 42. 64. III, 45. IV, 33. Caecin. 15. 55. 70. 98. Cluent. 84 ><. ><. leg. agr. II, 17. 23. dom. 129. har. resp. 26. Phil. II, 14. XIV, 31 (𝔅. III, 𝔖. 136, b). — **usu:** idem mihi usu venit in causa optima; Sex. Rosc. 42. quod item nuper in Erote comoedo usu venit; Qu. Rosc. 30. quod ego || quod ego idem, quod equidem, quod ego quidem || in paucis tamen usu venisse non moleste tuli; Verr. II, 14. hoc enim solet usu venire eis, qui magno redemerunt; ib. III, 110. causam sibi dicendam esse statuerat iam ante, quam hoc usu venit; ib. V, 101. hoc cuivis usu venire posse; Cluent. 53. quod enim usu non veniebat; Tull. 9.

accusator: si ... diligens et firmus accusator ad iudicium veniret; Verr. II, 1. si .. ipse accusator noster .. obviam cum bene magna caterva sua venit; Muren. 69.

actio: huius rei ius atque actionem in mentem maioribus nostris non venisse; Caecin. 40.

administri: administri et satellites Sex. Naevii Roma trans Alpis in Segusiavos || Segusianos || biduo veniunt; Quinct. 80.

adulescens: adulescens bonus ... cum maximo .. comitatu venit in oppidum Graecorum; Flacc. 18. quae maior calumnia est quam venire imberbum adulescentem, bene valentem ac maritum ..? dom. 37.

advocatus: ſ. alqs; Cael. 10.

aemuli: veniunt Herbitam duo praetoris aemuli non molesti muliercularum deterrimarum improbissimi cognitores; Verr. III, 78.

aratores: quod eos (aratores) infenso animo atque inimico venisse dicatis; Verr. II, 149.

bona: intellegebat Habito mortuo bona eius omnia ad matrem esse ventura; Cluent. 45. ad uxorem Oppianici ... omnia bona Habiti ventura fuisse dicebat; ib. 52.

calamitas: in ceteris rebus cum venit calamitas, tum detrimentum accipitur; imp. Pomp. 15.

catervae: non testium modo catervas, ... sed ... Poenas scelerumque Furias in tuum iudicium esse venturas; Verr. V, 113.

centuriones: domum ad se venire iussit centuriones; Phil. V, 22.

civis: ad istum emptum venerunt illum locum senatorium non solum veteres, verum etiam novi (cives); Verr. II, 124. quid est quam ob rem civi Gaditano in hanc civitatem venire non liceat? Balb. 29. si liceat eorum || horum || civis virtutis causa in nostram civitatem venire; ib. 44. ſ. alqs; Piso 3.

civitas: venit huic subsidio misero atque innocenti Massiliensium cuncta civitas; Font. 45. qui nisi fuisset, in servorum potestatem civitas tota venisset; dom. 111.

cognitores: ſ. aemuli.

comites: mature veniunt (comites); Verr. I, 66.

commoda: si quae (commoda) ad te lege venerunt; Verr. III, 217.

conluvio: nisi forte existimatis hanc totam conluvionem illi ... in mentem ... venire potuisse; har. resp. 55.

constantia: quo mihi veniat in dubium tua fides et constantia; Quinct. 5.

consul: quando enim veniet consul? Phil. XI, 25.

xvir: cum is xvir, qui ... venerit, illum ipsum locum, quo venerit, illam ipsam sedem hospitalem ... publicam populi Romani esse dicet; leg. agr. II, 46.

depeculator: ſ. alqs; Piso 96.

dies: ſ. **dies,** I. 1. venit (6 St.) 𝔅. II, 𝔖. 107, a.

dignitas: cum omnium nobilium dignitas et salus in discrimen veniret; Sex. Rosc. 16.

divisor: ex quibus (divisoribus) quidam ... eadem illa nocte ad me venit; Verr. a. pr. 23.

divitiae: ad quem eius divitiae venerint; Sex. Rosc. 88.

emolumentum: nullum ad Scamandrum morte Habiti venturum emolumentum fuisse; Cluent. 52.

eques: eo veniebant Siculorum magistratus, veniebant equites Romani; Verr. V, 27. quid enim stultius quam equitem Romanum ... venire in eum locum ..? Rab. Post. 22. ſ. alqs; Verr. I, 137.

examen: si examen apium ludis in scenam .. venisset; har. resp. 25.

exercitus: qui (exercitus) ad triumphum per eos dies venerat; Muren. 69.

expugnationes: videtis aedificiorum expugnationes, agri vastationes, hominum trucidationes, incendia, rapinas, in sanguinem iudicium venire; Tull 42.

factum: non vestigium eius, ... sed factum illius ... in iudicium venire; Caecin. 83.

fama: non necesse esse famam alterius in iudicium venire; Quinct. 31.

fatum: si iam fatum extremum rei publicae venit; Phil. III, 35.

fides: ſ. constantia.

filia: in conventum suum mimi Isidori filiam venisse; Verr. V, 31.

fur: ut significent si fures venerint; Sex. Rosc. 56. etiam si (fur) cum telo venerit; Tull. 50.

Furiae: ſ. catervae.

hereditas: ſ. **hereditas,** I. venit (21 St.) 𝔅. II, 𝔖. 448, b.

heres: heres eius P. Quinctius in Galliam ad te ipsum venit in agrum communem; Quinct. 38.

homo; ſ. **homo,** I, 1. venit (16 St.) 𝔅. II, 𝔖. 480, b.

hostis: ſ. alqs; Piso 96.

incendia: ſ. expugnationes.

index: interim venit index ad Dinaeam neque obscurus neque incertus; Cluent. 21.

Italia: cum illa incredibilis multitudo Romam et paene Italia ipsa venisset; sen. 25.

indices: sic eius modi indices infesti tum reo venerant; Cluent. 75.

iudicia: in invidiam porro magnam illa iudicia venerant; Cluent. 130.

ius: ſ. actio.

iuventus: quo omnis iuventus natandi causa venit; Cael. 36.

Kalendae: veniunt Kalendae Ianuariae; Sest. 72. Phil. II, 79.

laetitia: cuius ex salute non minor paene ad omnis, quam ad ipsum || ad illum || ventura sit, laetitia pervenerit; Marcell. 4.

legati: legati in castra veniunt; Sex. Rosc. 25. cum legati ad C. Neronem in Asiam Samo venissent; Verr. I, 50. qui (legati) illo triennio in Galliam venerunt; Font. 32. quod ... legati ... ad Cn. Pompeium in ultimas prope terras venerunt; imp. Pomp. 46. quod a Cn. Pompeio ad eum legati litteraeque venerunt; Deiot. 11. qui (legati) simul venerant; Piso 84. legatos venire non credo; Phil. XIII, 47. ſ. alqs; Sex. Rosc. 109. Verr. II, 64. Flacc. 43. Piso 53. 84.

libertus: interim neque ita longo intervallo libertus a Fufiis cum litteris ad Hermippum venit; Flacc. 47.

litterae: cum a C. Verre litterae aliquanto

ante adventum meum de laudatione venissent; Verr. IV, 141. post hanc habitam contionem ... optatissimi nuntii et litterae venerunt; Phil. XIV, 16. f. legati; Deiot. 11.
lucra: haec ad decumanos lucra venisse; Verr. III 91.
lux: f. alqs; Phil. X, 12.
maeror: ad quem summus maeror morte sua veniebat; Quinct. 14.
magistratus: f. equites; Verr. V, 27.
malum: nullum posthac malum civile ac domesticum ad ullam rei publicae partem esse venturum; Catil. IV, 15.
manus: ex domo atque ex cohorte praetoria || praetoris || manum fugitivorum instructam armatamque venisse; Verr. IV, 94.
mater: si per L. Metellum licitum esset, .. matres illorum miserorum sororesque veniebant; Verr. V, 129. quarum (matrum) una ... cum omnibus matronis ... et cum multis facibus mihi obviam venit; ib.
mercatores: adsunt enim Puteoli; frequentissimi venerunt ad hoc iudicium mercatores, homines locupletes atque honesti; Verr. V, 154.
mulieres: si quae (mulieres) castiores erant, ad tempus veniebant, lucem conventumque vitabant; Verr. V, 28.
multitudo: cum innumerabilis multitudo bonorum de Capitolio supplex ad eum sordidata venisset; sen. 12. f. Italia.
municipes: municipes Regini complures ad me venerunt; Phil. I, 8.
nauarchi: nauarchos ad se vocari iubet. veniunt; Verr. V, 102.
navis: quaecumque navis ex Asia, quae ex Syria, quae Tyro, quae Alexandria venerat; Verr. V, 145.
necessarii: veniunt (necessarii) frequentes; Quinct. 25.
nuntius: primo diluculo nuntius hic Ameriam venit; Sex. Rosc. 19. veniunt ad istum domestici nuntii; Verr. II, 97. f. litterae; Phil. XIV, 16.
Orcus: f. alqs; Verr. IV, 111.
parentes: veniunt Syracusas parentes propinquique miserorum adulescentium; Verr. V, 108.
pastores: quod eius vilicos pastoresque tibi in suspicionem venisse dixeras; Verr. V, 15.
pater: patres enim veniunt amissis filiis irati; Verr. V, 120. f. alqs; Piso 77.
patruus: f. alqs; Verr. I, 137.
piratae: ait se comperisse ex eius regno piratas ad Siciliam esse venturos; Verr. IV, 66. in urbem dico atque in urbis intimam partem venisse piratas; ib. V, 96.
Poenae: f. catervae.
potestas: f. dies; Planc. 68.
praeda: quod praeda ex illis bonis ad multos || ad non nullos || Syracusanos ... venerat; Verr. II, 50.
praedo: f. alqs; Piso 96.
praetor: venit praetor: „frumentum“ inquit „me abs te emere oportet“; Verr. III, 196. cum Haluntium venisset praetor laboriosus et diligens; ib. IV, 51. venientis praetores exspectant, praesentibus inserviunt, abeuntis deserunt; Flacc. 87. utinam, qui ubique sunt propugnatores huius imperii, possent in hanc civitatem venire! Balb. 51.
propinquus: f. alqs; Quinct. 51. parentes.
provincia: quae (provinciae) semel in amicitiam nostram venissent; Verr. II, 2. eam provinciam ... ad summam stultitiam nequitiamque venisse; ib. V, 38.
publicanus: f. alqs; Verr. I, 137.
pupillus: pupillum Iunium praetextatum venisse in vestrum conspectum; Verr. I, 151.

quaestio: itaque cum ... acerrima de civitate quaestio Licinia et Mucia lege venisset; Balb. 48.
quaestor: venit (quaestor) exspectatus in Galliam ad exercitum consularem cum pecunia; Verr. I, 34. verum quaestores quoque iam pridem venerunt; ib. 99.
rapinae: f. expugnationes.
redemptores: tum in eius arbitrium ac potestatem venire (redemptores) nolebant; Verr. I, 150.
res: res in dubium venire non potest; Quinct. 67. de quo hoc primum quaero, venerit ea res in hoc iudicium necne: si non venit, quid attinet aut nos dicere aut hos quaerere? si autem venit, quid attinuit ..? Tull. 38. est enim res eius modi, ut, si tibi in mentem modo venit, nemo sit qui ... putet; Vatin. 19. quasi res in contentionem aut in discrimen aliquod posset venire; Planc. 54. f. **res**, I, 1. venit (8 St.) S. 299, a.
res publica: rem publicam annonae nomine in id discrimen quo vocabatur non esse venturam; dom. 17. ad servos, medius fidius, res publica venisset || res pervenisset ||; ib. 92. nonne ad servos videtis rem publicam venturam fuisse? Sest. 47.
reus: quasi aut reus numquam esset futurus aut ... eo minore periculo in iudicium venturus esset; Verr. IV, 49.
rex: qui (reges) venerant non propter Syriae regnum; Verr. IV, 61. ad eum igitur rex Deiotarus venit hoc misero fatalique bello, ... et venit vel rogatus ..; Deiot. 13.
salus: f. dignitas. — sanguis: f. expugnationes. — satellites: f. administri.
senator: primum dico senatoris esse boni semper in senatum venire; dom. 8. f. alqs; Verr. I, 16.
senatus: tum frequens senatus ad istum venit; Verr. IV, 87.
senex: senex .. debilis primus veniebat in curiam; Phil. VIII, 31.
servus: proxima nocte ... ad illud aedificium ... servi P. Fabii frequentes armatique veniunt; Tull. 21. cum servos tuos ... etiam in Capitolium tecum venisse constabat; dom. 6. constitutum factum esse cum servis, ut venirent ad balneas Senias; Cael. 61. cur illi servi non ad Caelium domum venerint; ib. cum tribunus plebis ... vocavisset Scaurique servus ad eum clam domum venisset; Deiot. 31.
societates: quid, si omnes societates venerunt? Muren. 69.
socii: ad senatumne || ad senatum || (socii) venient? Verr. V, 126. f. alqs; Quinct. 52.
sorores: f. mater; Verr. V, 129.
supplices: supplices aliqui veniunt miseri et calamitosi; Muren. 62.
tempus: venisse tempus aiebant; div. Caec. 3. venisse tempus eis ... ulciscendi sui; Sest. 28. venit tempus .. serius omnino, quam dignum populo Romano fuit, sed tamen ita maturum, ut ..; Phil. VI, 19. cum tempus venerit; ib. XIV, 35.
testis: f. alqs; Flacc. 51.
tribunus: tribunus pl. venit ex Asia; Fr. B. XII, 6. f. alqs; Sest. 124.
trucidationes, vastationes: f. expugnationes.
tutor: f. alqs; Verr. I, 137.
verba: verum in his causis non verba veniunt in iudicium; Caecin. 63.
vestigium: f. factum.
vexator: f. alqs; Piso 96.
vir: quo tandem pudore talis viros ... meretricis domum venisse arbitramini? Verr. I, 137. sin esset iudicatum non videri virum venisse; Fr. B. XIII, I, 5. f. alqs; Sest. 76.

Lücke: * venisset ad senatum; Sest. 26.
IV. mit Zusatz: 1. attributiv und prädicativ: s. III. alqs; Sex. Rosc. 55. 109. div. Caec. 43. 47. 50. Verr. a. pr. 7. 32. I, 16. 103. II, 17. 19. 37. 64. 91. 192. III, 186. IV, 111. Caecin. 24. 28. Cluent. 28. 49. 78. Flacc. 3. 13. 51. Sulla 50. Quir. 20. dom. 16. Sest. 117. Vatin. 4. Cael. 10. Piso 84. 96. Planc. 53. Scaur. 41. Rab. Post. 4. 24. Ligar. 1. 25. Phil. II, 1. 4. VI, 2. aemuli. pater. quaestor; Verr. I, 34.
2. Supinum: s. III. alqs; Verr. IV, 145. Tull. 48. ><. 55. ><. Muren. 69. Sulla 52. Sest. 126. Piso 51. 77. Phil. II, 61. 105. XIII, 35. civis; Verr. II, 124.

venor, jagen: si minus eius modi quippiam venari potuerunt; Verr. IV, 47.

venter, Bauch, Leib: I. peto: sciebam Catilinam non latus aut ventrem, sed caput et collum solere petere; Muren. 52.
II. vitium: quod quidem vitium ventris et gurgitis non modo non minuit aetas hominibus, sed etiam auget; Cael. 44.

ventilo, anfachen: cuius lingua quasi flabello seditionis illa tum est egentium contio ventilata; Flacc. 54.

ventito, oft kommen: domum meam ventitaras; Phil. II, 3.

ventosus, unsicher: extraordinarium imperium populare atque ventosum est; Phil. XI, 17.

ventus, Wind: I. deferunt: cum .. me ex Sicilia ad Leucopetram ... venti detulissent; Phil. I, 7.
moderantur: ut eas (res) non ratio neque labor, sed res incertissimae, venti tempestatesque moderentur; Verr. III, 227.
obsecundant: ut eius voluntatibus ... etiam venti tempestatesque obsecundarint; imp. Pomp. 48.
perferunt: non .. illum eximia vis remigum aut ... venti aliqui novi ... in ultimas terras pertulerunt; imp. Pomp. 40.
satis faciunt: ut mihi nulli neque remi neque venti satis facerent; Phil. I, 9.
II. conligo: qui omnis rumorum et contionum ventos conligere consuesset; Cluent. 77.
excito: quo facilius vento aliquo in optimum quemque excitato posset ... portum aliquem ... invenire; Sulla 41.
exspecto: cum ... mansissem .. in villa P. Valerii ... postridieque apud eundem ventum exspectans manerem; Phil. I, 8.
quaero: in istis subscriptionibus ventum quendam popularem esse quaesitum; Cluent. 130.
video: alios ego vidi ventos; Piso 21.
III. vis: ut mare ... ventorum vi agitari atque turbari, sic populum Romanum ... concitari; Cluent. 138.
IV, 1. ferri: cur lex ... maximo imbri, tempestate, ventis, procellis ... inter fulmina et tonitrua ferretur; Phil. V, 15.
fieri: quod saepe vento aut aliquo casu fieri solet; Verr. II, 162.
nocere: si Iuppiter ... saepe ventis vehementioribus aut immoderatis tempestatibus ... hominibus nocuit; Sex. Rosc. 131.
tenere: cum videam navem secundis ventis cursum tenentem suum; Planc. 94.
2. ab: ut ab omnibus ventis invidiae circumflari posse videatur; Verr. III, 98.

venustas, Anmuth, Schönheit, Liebreiz I. perspicio: ne tum quidem hominum venustatem et facetias perspicere potuisti? Flacc. 76.
II. signa: erant aënea duo praeterea signa, non maxima, verum eximia venustate; Verr. IV, 5.
III, 1. adfluere: iste .. homo Venerius, adfluens omni lepore ac venustate, ... argenteum Cupidinem posuit; Verr. V, 142.
vigere: vigeant apud istam mulierem venustate; Cael. 67.
vincere: ingenio, venustate || vetustate ||, artificio tu facile vicisti; Quinct. 70.
2. propter: propter excellentem artem ac venustatem videbatur omnino mori non debuisse; Arch. 17.

venuste, schön: capella quaedam est, ea quidem mire ... scite facta et venuste; Verr. II, 87.

venustus, anmuthig, schön, lieblich: I. alqs: Graecus facilis et valde venustus nimis pugnax ... esse noluit; Piso 70.
sermo: homo facetus inducis etiam sermonem urbanum ac venustum; dom. 92.
II. alqd: si quid antea recti aut venusti habere visi essent || visi sint ||; Quinct. 77.

veprecula, Dornbusch: ut illa ex vepreculis extracta nitedula rem publicam conaretur adrodere; Sest. 72.

ver, Frühling: est: cum autem ver esse coeperat; Verr. V, 27.
incipit: cum rosam viderat tum incipere ver arbitrabatur; Verr. V, 27.
init: ita tantum bellum ... Cn. Pompeius ... ineunte vere suscepit; imp. Pomp. 35.

verbena, Zweig: quo (die) ... praesto mihi sacerdotes Cereris cum infulis ac verbenis fuerunt; Verr. IV, 110.

verber, Schlag, Geißelung: I. possunt, sunt: ne verbera, ne secures, ... ne maeror parentum ac propinquorum magistratibus nostris quaestui possit || posset || esse; Verr. V, 130.
sequuntur: quid deinde sequitur? verbera atque ignes et illa extrema ad supplicium damnatorum ... et cruciatus et crux; Verr. V, 14.
II, 1. depello: hac se commemoratione civitatis omnia verbera depulsurum cruciatumque a corpore deiecturum arbitrabatur; Verr. V, 162.
mitto: mitto vincla, mitto carcerem, mitto verbera; Verr. III, 59.
pono: (ponite ante oculos) furentis introitum Dolabellae, ... vincla, verbera, eculeum; Phil. XI, 7.
recordor: cum tua verbera, cum securis, cum cruces ad civium Romanorum supplicia fixas recordetur; Verr. III, 6.
2. vindico a: nos a verberibus, ab unco, a crucis denique terrore neque res gestae neque acta aetas vindicabunt? Rabir. 16.
III. abici: in foro Lilybaei ... C. Servilium ... ad terram virgis et verberibus abiectum; Verr. V, 140.
excruciari: qui legatum populi Romani consularem vinculis ac verberibus atque omni supplicio excruciatum necavit; imp. Pomp. 11.
habere: verberibus ac tormentis quaestionem habuit pecuniae publicae; Phil. XI, 5.
necare: quem necasti verberibus summa senectute confectum; Piso 84. s. excruciari.

verbero, schlagen, geißeln, züchtigen, beschießen: alqm: se pulsatum verberatumque diceret;

Verr. III, 31. pulsari .. alios et verberari; ib. 66.

civem: facinus est vincire civem Romanum; scelus verberare; Verr. V, 170. an ... de civibus Romanis ... verberatis aut necatis plura dicenda sunt ..? Rabir. 8. multorum .. capita civium viderat; multos ... vexatos, verberatos, necatos; Deiot. 33.

hominem: sex lictores circumsistunt valentissimi et ad pulsandos verberandosque homines exercitatissimi; Verr. V, 142. iubet undique hominem vehementissime verberari; ib. 161.

matrem: licet impune per me ... vicinos compilaris, matrem verberaris; Vatin. 11.

Mutinam: ante os || ante eos || oculosque legatorum tormentis Mutinam verberavit; Phil. VIII, 20.

oculos: quae cum apud te diceret, virgis oculi verberabantur; Verr. V, 102.

os: os tuum ferreum senatus convicio verberari noluisti; Piso 63.

verbose, weitschweifig: „FUNDUS," inquit „QUI EST IN AGRO, QUI SABINUS VOCATUR." satis verbose; Muren. 26.

verbosus, weitschweifig, weitläufig: pars: quae (pars) multo est verbosior; dom. 32.

simulatio: proeliis „promulgatis pellitur e medio" non solum ista vestra verbosa simulatio prudentiae; Muren. 30.

verbum, Wort, leeres Wort, Schein, Ausdruck, Rede, Beispiel: I. **absolut:** 1. **Subject:** abhorret: nam hoc quidem abhorret a virtute verbum; Planc. 78.

cadit: tibi tamen oculi, voltus, verba cecidissent; dom. 133. in eum cadere hoc verbum maxime ... concedendum est; har. resp. 56. neque hoc cadere verbum in tantam virtutis praestantiam potest; Phil. X, 14.

cogit: verbum certe hoc non modo postulat, sed etiam cogit; Caecin. 55.

declarat: hoc verbum UNDE utrumque declarat; Caecin. 87.

deest: verbum mihi deest, Quirites, cum ego ... appello; leg. agr. II, 35.

ducunt: cum verba nos eo ducunt tum res ipsa ... cogit; Caecin. 89.

elabitur: ex isto ore religionis verbum excidere aut elabi potest? dom. 104.

est: eius rei ipsa verba formulae testimonio sunt; Qu. Rosc. 11. ut rem, cuius causa verba sunt, non considerarent; Caecin. 54. haruspicum verba sunt haec omnia; har. resp. 40. mea fuerunt verba fortasse plura; har. resp. 61. quod enim verbum in istis litteris est non plenum humanitatis, officii, benevolentiae? Phil. II, 9. haec sunt, ut opinor, verba in extremo; Phil. III, 19. nec illa (sunt) hostilia verba nec bellica, quae ... Pansa recitavit; ib. VIII, 6. haec sunt enim verba; ib. 25. quod verbum omnino nullum in lingua Latina est; ib. XIII, 43.

excidit: verbum ecquod umquam ex ore huius excidit ..? Sulla 72. quod verbum tibi non excidit, ut saepe fit, fortuito; Phil. X, 6. s. elabitur.

exit: non putas fas esse verbum ex ore exire cuiusquam; Vatin. 4.

haesitant: s. V, 1. dicere; dom. 134.

impediunt, indicant: s. II, 1. reperio.

faciunt: verba ipsa sponsionis facere mecum; Caecin. 80.

postulat: s. cogit. — potest: s. elabitur.

prolabitur: ne quod ab aliqua cupiditate prolapsum verbum esse videatur; Font. 28.

serviunt: non ex verbis aptum pendere ius, sed verba servire hominum consiliis et auctoritatibus; Caecin. 42.

valet: verba si valent; Caecin. 60. quam verba nihil valeant; ib. 62. cum illud verbum UNDE in utramque rem valeat; ib. 89.

veniunt: in his causis non verba veniunt in iudicium; Caecin. 63.

videtur: s. prolabitur.

volunt: quid *verba* prisca || prisca verba || voluerunt? dom. 125.

2. **Prädicat:** sum: quibus ius iurandum iocus est, testimonium ludus, existimatio verba || existimatio vestra || et ineptiae || tenebrae ||; Flacc. 12. existimatio, dedecus, infamia, turpitudo (sunt) verba atque ineptiae; Piso 65.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** agnosco: quod ego verbum agnovi; Sest. 132.

aucupor: si verba inter nos aucupabimur; Caecin. 52.

audio: s. **audio,** III. verbum (14 St.) B. I, S. 358, a.

cognosco: omnia diligenter testimonii verba cognoscite; Cael. 55.

commuto: quotiens revocatum (vidi) eandem rem dicere commutatis verbis atque sententiis! Arch. 18.

compono: itaque irati illi ... verba quaedam composuerunt; Muren. 25. si postem tenuerit pontifex et verba ad religionem deorum immortalium composita ad perniciem civium transtulerit; dom. 123.

concipio: se scire illum verbis conceptis peierasse; Cluent. 134.

conicio: cuius (rei) causa verba haec in interdictum coniecta sunt; Caecin. 63.

consector: si tam vere homines verba consectarentur; Caecin. 54.

depromo: iam hoc CAEDE, CONCIDE nonne vobis verba domo patroni depromere videtur? Verr. III, 155. cum illa verba gravissima ex intimo artificio deprompsisset; Cluent. 58.

devoro: verbum ipsum omnibus animi et corporibus *sensibus* devorabat || devorarat ||; Sest. 23.

do: scilicet verba dedimus, decepimus; Phil XIII, 33.

effor: si iste ... neque institutas caerimonias persequi neque verbum ullum sollemne potuit effari; dom. 141.

eripio: id quoque ei verbum ipsum ereptum esse videatis; Caecin. 104.

exquiro: sed in hac re ... verba subtiliter exquiri omnia noluerunt; Caecin. 57.

facio: s. **facio,** III. verbum (19 St.) B. II, S. 309, a. — **do,** III. verbum facio (16 St.) B. II, S. 19, a.

fingo: ut verba etiam fingas, non solum crimina; Planc. 30.

incipio: duobus inceptis verbis omnem impetum gladiatoris ferociamque compressi; har. resp. 1.

interpono: neque interea verbum ullum interposuit Naevius; Quinct. 15.

interpretor: quasi vero priscum aliquod aut insolitum verbum interpretaretur; Balb. 36.

invenio: ego invenio in interdicto verbum unum ubi delitiscam; Caecin. 66. ad haec duo genera unum verbum ... invenerunt; ib. 87.

meditor: non iuris iurandi, sed laedendi verba meditatur; Flacc. 11.

moderor: ut omnia verba moderatur! Flacc. 12.

novi: decreti nostri non omnes verba noverunt; Phil. VII, 14.

opprimo: [quae verba, Quirites] iam pridem ... oppressa sunt; Rabir. 13.

ostendo: unum ostende verbum consecrationis in ipsa tua lege; dom. 128.

pono, praetereo: si aut praeterito aliquo verbo aut ambigue posito ... id, quod dicitur, valebit; Caecin. 81.
quaero: an hoc dubium est quin neque verborum tanta copia sit ... neque vero quicquam opus sit verbis, cum ea res, cuius causa verba quaesita sint, intellegatur? Caecin. 51.
refero: hic hesterno die sententias vestras in codicillos et omnia verba referebat; Phil. VIII, 28.
removeo: cum re viderent omnes esse bellum quidamque id verbum removendum arbitrarentur; Phil. VIII, 1.
reperio: verba reperta sunt, non quae impedirent, sed quae indicarent voluntatem; Caecin. 53.
respondeo: ut hinc discedas neque mihi verbum ullum respondeas; div. Caec. 52.
sequor: verba quidem ipsa si sequi volumus; Caecin. 37. si verbum sequi volumus; ib. 49.
specto: sive rem sive verba spectare voltis; Caecin. 90.
teneo: in omni denique iure civili aequitatem reliquerunt, verba ipsa tenuerunt; Muren. 27.
tollo: qui primum illud verbum consideratissimum ... ex toto testimonio suo sustulit; Font. 29.
transfero: f. compono; dom. 123.
usurpo: nego ulla verba Lentulum ... saepius usurpasse quam haec; har. resp. 37. Graecum etiam verbum usurpavi; Phil. I, 1.
2. Genetiv: paenitet: vide quam me tui verbi paeniteat; Planc. 76.
3. Dativ: plaudo: cum iam ... verbis poëtae et studio actoris || auctoris || et exspectationi nostrae plauderetur; Sest. 121.
4. Ablativ: opus est: non opus est verbis, sed fustibus; Piso 73. f. 1. quaero.
utor: ne aut gravioribus utar verbis ... aut levioribus; Quinct. 57. si hoc verbo non esses usus „libenter"; Verr. V, 54. at quibus verbis in decernendo Metellus usus est? Tull. 39. quibus verbis utamini; Font. 28. eo verbo antea praetores ... uti solebant; Caecin. 49. quae (voluntas) si tacitis nobis intellegi posset, verbis omnino non uteremur; ib. 53. quem in stuprorum defensionibus non solum verbis uti improbissimis solitum esse scimus, verum etiam pugnis et calcibus; Sulla 71. ut gravissimo verbo utar; Rab. Post. 2. quamquam non sum usus eo verbo quo debui; Phil. III, 3.
5. mit Präpositionen: armo contra: cum se non modo contra vim ..., sed etiam contra verba atque interfationem ... esse armatum putaret; Sest. 79.
constituto in: si in verbis ius constituamus; Caecin. 55. placet causam iuris et aequitatis ... constituere in verbo? ib. 81.
deflecto ad: si ad verba rem deflectere velimus; Caecin. 51.
intellego ex: quod ex verbis intellegi possit; Caecin. 52. potest hoc ex verbis intellegi licere; ib. 54.
lateo sub: non mediocris res neque parvum sub hoc verbo furtum ... latet; leg. agr. III, 12.
loquor de: nihil loquor de pontificio iure, nihil de ipsius verbis dedicationis; dom. 121.
pendeo ex: f. I, 1. serviunt.
quaero de: in quo iudicio non de armis dubitatum, sed de verbis quaesitum esse dicatur; Caecin. 38.
recedo a: a verbis enim recedis et aequitate uteris; Caecin. 37. ut longius a verbo recedamus; ib. 58. a verbo autem posse recedi non arbitrabatur; ib. 79.
seiungo a: a verbo et ab scripto ... ius et aequi bonique rationem esse seiunctam; Caecin. 80.
sum in: esto; sit in verbis tuis hic stupor; Phil. II, 30. sin est aliqua vis in istis verbis; ib. 84.
video de: posterius de verbo videbimus; Caecin. 32.
voco ad: tu me ad verbum vocas; Caecin. 81.
elliptisch: sed nimis multa de verbo; Phil. VIII, 4.
III. nach Adjectiven: 1. ignarus: tumultum appellare malebant, ignari non modo rerum, sed etiam verborum; Phil. VIII, 2.
2. aptus ex: f. II, 1. serviunt.
IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: acerbitates: cum iste omnis et suppliciorum et verborum acerbitates ... conquisierit; Rabir. 15.
angustiae: me ... ad istas verborum angustias et ad omnis litterarum angulos revocas; Caecin. 84.
asperitas: victa est igitur propter verbi asperitatem te auctore nostra sententia; Phil. VIII, 1.
atrocitas: qui verbi atrocitate dempta oratione fuit quam sententia lenior; Phil. VIII, 1.
aucupia: tum aucupia verborum et litterarum tendiculas in invidiam vocant; Caecin. 65.
complexio: mira verborum complexio! Phil. II, 95.
contumelia: sine verborum contumelia a te dissentire possum; Phil. VIII, 17. cum verborum contumeliis optimum virum incesto ore lacerasset; ib. XI, 5. quem vini anhelitum, quas contumelias fore censetis minasque verborum! ib. XIII, 4.
copia: genus orationis, facultatem, copiam sententiarum atque verborum ... perspexistis; Cael. 45. f. II, 1. quaero.
crudelitas: qui ... verborum crudelitate inaudita violare libertatem huius populi ... conatus es; Rabir. 13.
dignitas: dignitas verborum, honos et novitas et numerus dierum Caesaris ipsius laudi gloriaeque concessus est; prov. cons. 27.
error: an ... impudentiam summam aut stultitiam singularem putabimus in verborum errore versari? Caecin. 50.
genus: primum verbi genus hoc ... imperantis est non precantis; Balb. 36. ut eos ... novis honoribus adficiat et numero dierum et genere verborum; Piso 45.
gravitas: qua vi vocis, qua gravitate verborum, quo dolore animi dicam? Verr. V, 158. si ille ... Gabinium et Pisonem ... non solum sententia sua, sed etiam verborum gravitate esse notandos putavit; prov. cons. 2.
iactatio: excutient tibi istam verborum iactationem; Sulla 24.
immoderatio: cum L. Torquatus ... interdum efferatur immoderatione verborum; Sulla 30.
interpretatio: mihi ad huiusce *verbi* vim et interpretationem || vim recte interpretandam || ... opus est vestra sapientia; leg. agr. II, 7.
interpretes: non verborum interpretes deliguntur; Muren. 38.
interpunctiones: res enim sunt parvae, prope in singulis litteris atque interpunctionibus verborum occupatae; Muren. 25.
invidia: non enim iam vereor huius verbi invidiam; Catil. III, 3. quin tu id potius profers quam verbi invidiam contumeliamque maledicti? Sulla 25. istius verbi „quousque" haec poterat esse invidia; Planc. 75.
inopia: te inopia verbi lapsum putarem; Phil. X, 5.
laqueus: neque aequitatem rei verbi laqueo capi putas oportere; Caecin. 83.
libertas: ut quantum a rerum turpitudine abes, tantum te a verborum libertate seiungas; Cael. 8.

minae: s. contumelia; Phil. XIII, 4.
obscenitas: quas (litteras) ego propter turpissimam obscenitatem verborum praetereundas puto; Flacc. 34.
ornamenta: quae ... verborum ornamenta non quaerunt; Cluent. 107. alii sine ullis verborum ornamentis dabant; prov. cons. 28.
pactio: non .. ex pactione verborum ... di immortales hominibus irasci et succensere consuerunt; Qu. Rosc. 46.
pondus: ut ... verborum tamen ipsorum pondus sustinere non posset; Ligar. 21.
ratio: quod aequitatis censeant rationem, non verbi haberi oportere; Caecin. 66.
terror: hi contra vagantur ... passim toto foro, cum quibusdam minis et barbaro atque immani terrore verborum; Font. 33.
vis: cum prope omnem vim verborum ... aliis in rebus consumpserim; Verr. V, 159. nihil ad rem pertinet, quae verborum vis sit ac nominum; Caecin. 58. quoniam verborum vim necessario similitudine rerum aucupamur; ib. 88. postremo haec vis est istius et iuris et verbi; Balb. 21. s. interpretatio.
2. **mit Präpositionen:** iudicium, recuperatores, sponsio in: s. V, 2. in.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** alqs: lumen et decus illius exercitus paene praeterii, T. Annium || Annium Cimbrum ||, Lysidici filium, Lysidicum ipsum [Graeco verbo]; Phil. XI, 14.
aberrare: si aedilis verbo aut simpuvio || simpuio || aberravit; har. resp. 23.
accipere: iste ... male accipit verbis Habonium; Verr. I, 140. Epicrates homines multis verbis male ab se acceptos || male acceptos ab se || dimittit; ib. II, 56. — satis: quibus a me verbis satis accipiet || acceperit ||, isdem ipse, quod peto, satis det; Quinct. 44.
accusare: accusabat .. ille quidem Scamandrum verbis tribus; Cluent. 50. paucis verbis accusat, ut de re iudicata, Cannutius; ib. 58. accusat verbis gravissimis; Flacc. 57.
actio: actio est in auctorem praesentem his verbis; Caecin. 54.
adduci: qui adductus est in iudicium, verbo, quod ... intercessisset contra legem Corneliam; Verr. I, 155.
adsequi: quod ego si verbo adsequi possem; Catil. II, 12.
agere: haec me pluribus verbis .. vobiscum agere coëgit non timor meus; Verr. I, 23. ut rem perspicuam quam paucissimis verbis agam; Tull. 55. QUIBUS || OMNIBUS || QUIDQUE VERBIS ACTUM PRONUNTIATUMQUE SIT; Caecin. 79. non quibus quidque verbis esset actum; ib. 81. id quod multis verbis egit; Cluent. 160. me necessario de his rebus ... pluribus egisse verbis; ib. si omnia sollemnibus verbis, veteribus et traditis || proditis, al. || institutis acta esse dicerem; dom. 122. egit apud populum Romanum multo gravioribus verbis meam causam; Sest. 120. cum se ... iactaret et omnia inflammatus ageret tristissimis verbis; Cael. 27. facile patior id te agere multis verbis; Planc. 63. — gratias: mihi gratiae verbis amplissimis aguntur; Catil. III, 14. quod mihi gratias egistis singularibus verbis; ib. IV, 5. cui senatus singularibus verbis gratias egerit; Sulla 85. ei .. amplissimis verbis per senatus consultum gratias egimus; Phil. I, 3.
amplecti: quod (argumentum) ego pluribus verbis amplecterer; Qu. Rosc. 37. quia non iuris, sed hominis causam verbis amplecteris; Verr. I, 110. quae (actio) nequaquam satis verbis causam et rationem iuris amplecteretur; Caecin. 40.
appellare: eum in tanto tuo dedecore profecto ne verbo quidem appellasses; Verr. III, 134. verbo satis digno tam nefaria res appellari nullo modo potest; ib. V, 170. at Castricium quibus verbis, di immortales! decus patriae, ornamentum populi Romani, florem iuventutis appellant; Flacc. 75. qui uni ludi ne verbo quidem appellantur Latino; har. resp. 24. est hostis a senatu nondum verbo appellatus, sed re iam iudicatus Antonius; Phil. IV, 1.
arguo: de quibus quoniam verbo arguit; Sex. Rosc. 82.
capi: tum est Epicureus ... captus uno verbo voluptatis; sen. 14.
caveri: quid? verbis hoc satis erat cautum? Caecin. 53.
commemorari: illa Segestanorum non solum litteris tradita neque commemorata verbis, sed .. comprobata cognatio quos tandem fructus ... tulit? Verr. V, 125.
commendare: ignotum hominem scilicet pluribus verbis commendo; Qu. Rosc. 18.
commorari: cum ego pluribus verbis in eo commoratus essem; Cluent. 53.
componere: componit edictum eis verbis; Verr. I, 116. non solum re et sententia, sed verbis quoque hoc interdictum ita esse compositum; Caecin. 86.
comprimere: quibus verbis incensam illius cupiditatem comprimas atque restinguas; Piso 59.
concedere: non enim videtur id, quod imminuere lege conatur, concessurus verbo; leg. agr. II, 53.
concludi: tametsi (vis) verbis interdicti non concluditur; Caecin. 63.
confiteri: eum profecto, tametsi verbo non audeat, tamen re ipsa de maleficio suo confiteri; Sex. Rosc. 123.
conflictari: iniquissimis verbis, improbissimis recuperatoribus conflictari malebant; Verr. III, 69.
consecrare: verbone pontificis putetis ... domum unius cuiusque consecrari posse? dom. 119. si tribunus plebis verbis non minus priscis et aeque || paene || sollemnibus bona cuiuspiam consecrarit; dom. 123. quibusnam verbis aut quo ritu ... civis domum consecrares; ib. 132.
consequi: esses omnia si minus re, at verbis legitimis consecutus; dom. 129. praesertim cum verbis consequi non possim; Sest. 87. quibusnam verbis eius laudes huius ipsius temporis consequi possumus? Phil. V, 35. ut honorificentissimis verbis consequi potuero; ib. XIV, 29.
contendi: si contra verbis et litteris et ... summo iure contenditur; Caecin. 65.
declarari: eis .. verbis ea de me senatus auctoritas declarata est; Piso 34.
decernere: supplicatio dis immortalibus ... meo nomine decreta est, ... et his verbis decreta est; Catil. III, 15. L. Cotta ... supplicationem decrevit verbis amplissimis; Phil. II, 13.
dedicare: quid me attinet ... docere, non eis || his || institutis ac verbis, quibus caerimoniae postulant, dedicasse? dom. 138.
defendere: qui te verbo litteraque defendas; Caecin. 66. verbo se, non aequitate, defendere conetur; ib. 104. ut non per L. Crassum, ... sed paucis ipse verbis causam illam ... defenderit et probarit; Balb. 49.
delectari: quoniam hoc magno opere delectare verbo; Balb. 42.
demonstrare: non est necesse demonstrare verbis; Verr. I, 95. quod nec atrocius verbis demonstrari potest quam re ipsa est neque apertius oratione mea fieri; Tull. 2. quo verbo senatum atque omnis bonos tum ... crudelis demonstrabas fuisse; sen. 17.

designari: nam hoc quidem verbo neque P. Clodius neque quisquam de gregalibus eius ... designatur; har. resp. 53.
deterrere: Sex. Naevius hominem multis verbis deterret; Quinct. 16. testis ... deterrere verbis ... coepit; Verr. II, 64.
dicere: quia non quibus verbis quidque dicatur quaeritur, sed quae res agatur; Caecin. 58. haec pluribus verbis dicerem; Cluent. 166. hoc quibus verbis a Graecis dici soleat; Flacc. 10. si dixit aliquid verbis haesitantibus; dom. 134. in eas (actiones) plurimis verbis testimonium dixisti; Vatin. 41. quod vero dicere ausus es idque multis verbis; Phil. II, 23.
differre: quod etiam si verbo differre videbitur; Caecin. 59.
diiudicare: qui tam diligenter et tam callide verbis controversias, non aequitate diiudicas; Caecin. 49.
discedere: si ab isto libro ... verbo uno discesseris; div. Caec. 47.
disputare: ineptum est de tam perspicua eius impudentia pluribus verbis disputare; Verr. I, 148.
disseri: de quibus si coepero || coeperim || dicere, pluribus verbis sit disserendum; Sex. Rosc. 123.
docere: cuius rei quae consuetudo sit ... pluribus verbis docere non debeo; Cluent. 115. qui mihi unus ex omnibus civibus videtur re docuisse, non verbis ..; Sest. 86.
duci: si ad rem iudicandam verbo ducimur, non re; Caecin. 55.
edicere: te ipsum totidem verbis edixisse, quot verbis edici Romae solet; Verr. I, 118.
eicere: qui verbo civis in exsilium eicio; Catil. II, 13.
esse: cum vero verbo iudicium sit in edicto, re quidem vera tuorum comitum ... conlusio cum decumanis; Verr. III, 33. verbo ille reus erat, re quidem vera et periculo tota accusatione Oppianicus; Cluent. 54. qui consulatus verbo meus, ... re vester fuit; Phil. II, 11. qui se verbo praetorem esse urbanum cupere dicebat, re certe noluit; ib. XI, 11.
exaggerare: ego nimis magnum beneficium Plancii facio et, ut ais, id verbis exaggero; Planc. 71.
excipi: nec quicquam illis verbis ... esse exceptum videretur; Balb. 33.
excitari: modo vobis inspectantibus in iudicio Gabinii tertio quoque verbo excitabantur; Rab. Post. 34.
excludi: verbo me excludi dicebat; Caecin. 79.
expellere: negas || negat || esse eiusdem severitatis Catilinam ... verbis et paene imperio urbe expulisse et nunc pro L. Murena dicere; Muren. 6.
exprimi: ut Latine uno verbo exprimi non possit; Verr. II, 154.
extenuare: bellicas laudes solent quidam extenuare verbis; Marcell. 6. quam (suspicionem) etsi spero falsam esse, tamen numquam extenuabo [verbis]; ib. 21.
extollere: dum || cum || Plancii in me meritum verbis extollerem; Planc. 95.
facere: quantas concessiones agrorum hic noster obiurgator uno verbo facere conetur; leg. agr. III, 11. haec Cato nimium nos nostris verbis magna facere demonstrat; Muren. 31. cum verbis se locupletem faceret, haberet nihil ..; Flacc. 46. quem ad modum iste praeposteris verbis, ominibus obscenis ... et pronuntiarit et fecerit; dom. 140. quam ob rem his verbis ... senatus consultum faciendum censeo; Phil. V, 36.
quam (rem) quidem intellego verbo fieri interdum deteriorem solere; Phil. VIII, 4.
ferre: ita .. fecit, etsi || si || aliis verbis tulit; dom. 44.
habere: habet adversarium P. Quinctius verbo Sex. Naevium, re vera ... homines disertissimos; Quinct. 7.
inflare: proinde desinant aliquando me isdem inflare verbis; dom. 29.
interdicere: quibus verbis praetor interdixerit; Caecin. 85.
intorqueri: libidinis verbo ac littera ius omne intorqueri || torqueri ||; Caecin. 77.
iudicare: cum rem publicam meis consiliis conservatam gravissimis verbis et plurimis iudicassetis; sen. 26. ut ... iudicetur non verbo, sed re non modo non consul, sed etiam hostis Antonius; Phil. III, 14. quem modo hostem non verbo, sed re multis decretis iudicaritis; ib. VII, 9.
laudare: itaque eis eum verbis publice laudant; Cluent. 196. ut in hoc iudicio T. Annium isdem verbis laudares, quibus eum verbis et boni viri et boni cives consuerunt; Vatin. 40. etsi hoc verbo scio laudari regem non solere; Deiot. 26. laudantur exquisitissimis verbis legiones; Phil. IV, 6.
liberari: quae tanta religio est, qua non ... unius P. Servilii ac M. Luculli responso ac verbo liberemur; har. resp. 12.
lictor: quod toti Asiae iure occisus videbatur istius ille verbo lictor; Verr. I, 72.
loqui: haec ille, si verbis non audet, re quidem vera palam loquitur; Quinct. 56.
minitari: tam temere istum re commissurum quam verbis minitabatur nemo putavit; Caecin. 21.
molestus: L. Herennium dicere audistis verbo se molestum non futurum fuisse Caelio; Cael. 56.
negare: de quibus ... verbo satis est negare; Sex. Rosc. 82. quod ille si verbo negarit; Phil. II, 9.
notari: eos ... [verbis notari,] sententiis nostris hostis iudicari; Phil. XIV, 21.
nuntiare: cum augur eis verbis nuntiat, quibus tu nuntiasti; Phil. II, 84. C. Popilius ... cum ad Antiochum regem legatus missus esset et verbis senatus nuntiasset ..; ib. III, 23.
obici: cum vero in foro celeberrimo ... hoc verbo ac simulatione Apronio, re vera tibi obiectum esset; Verr. III, 133.
obligare: qua in re verbo se obligavit uno; Caecin. 7.
obruere: ne ille ... verbis te obruat; div. Caec. 46.
offendere: neminem umquam ... non re, non verbo, non voltu denique offendit; Balb. 58.
oppugnare: quia verbis oppugnare aequitatem videbatur; Caecin. 67.
oratio: explicat orationem sane longam et verbis valde bonis; leg. agr. II, 13.
ornare: cum abs te caput illud tam multis verbis mercennarioque prooemio esset ornatum; Verr. I, 110. dignitatem meam quibus potuit verbis amplissimis ornavit; Quir. 15. quae sunt verbis ornatiora quam rebus; Scaur. 3. laudatur provincia Gallia meritoque ornatur verbis amplissimis ab senatu; Phil. IV, 9.
ostentari: quae (largitio) verbis ostentari potest, re vera fieri ... nullo pacto potest; leg. agr. II, 10.
peierare: s. II, 1. concipio.
permittere: cum praetor in provincia sua verbo permitteret; Verr. II, 67.
perorari: quam paucis verbis haec causa perorari potuerit; Cluent. 64.

perscribi: senatus consultum his verbis censeo perscribendum; Phil. V, 40.

pessumdare; quemquam hominem ita pessumdare alterum verbis velle; Scaur. 45.

petere: petit ab eo pro sua fide ac diligentia pluribus verbis; Verr. I, 135.

ponderari: si causae non ratione, sed verbis || vocibus || ponderantur; Caecin. 60.

ponere: tantum verbo posuit ... Sthenium litteras publicas corrupisse; Verr. II, 93.

poscere: quam (potestatem) cum poscebat, verbo illam poscere videbatur, re vera iudicia poscebat; Verr. a. pr. 44.

postulare: quid attinuit te tam multis verbis a praetore postulare ..? Tull. 38.

praetorius: dat praeterea potestatem, verbo praetoriam, re vera regiam; log. agr. II, 32.

probare: ſ. defendere; Balb. 49.

pronuntiare: ſ. facere; dom. 140.

prosequi: iste iratus hominem verbis vehementioribus prosequitur; Verr. II, 73. vel ipsum egredientem verbis prosecuti sumus; Catil. II, 1.

proterrere: cum te viri ... verbis gravissimis proterruissent neque sibi fae esse dixissent; dom. 133.

pugnare: placet tibi nos pugnare verbis? Caecin. 81.

recitare: si haec edicta non ex ipsius tabulis totidem verbis recitare possem; Verr. III, 26.

redigi: qui praefuerunt his Heraclii bonis verbo redigendis, re dissipandis; Verr. II, 47.

refutari: obsolevit iam ista oratio, re multo magis quam verbis refutata; imp. Pomp. 52.

repellere: verbo uno repellas; Verr. IV, 8. tu meum generum ... superbissimis et crudelissimis verbis a genibus tuis reppulisti; sen. 17.

reprehendere: non dubitabo apud ipsum te ... gravissimis verbis eius consilium reprehendere; Ligar. 23.

responderi: nisi forte de locis religiosis ac de lucis ... pluribus verbis tibi respondendum putas; Rabir. 7.

restinguere: ſ. comprimere.

retinere: me illius pulcherrimi facti ... splendorem verbis dignitatemque retinere; dom. 94.

rogare: iste petit a rege et eum pluribus verbis rogat; Verr. IV, 64. non est verbis rogandus, cogendus est armis; Phil. V, 26.

sanciri: ferri ad populum aut verbis ullis sanciri aut suffragiis confirmari potest? dom. 47.

scribere: id quod pater quoque ad eum pluribus verbis scripserat; Verr. II, 100. si eis verbis scripta est ista proscriptio; dom. 50. ita de me illum amentissimum ... hostem ... scripsisse, ... eis verbis, rebus, sententiis; Sest. 73. memini enim isdem fere verbis ad me te scribere; Deiot. 38.

sequi: qui hanc sectam rationemque vitae re magis quam verbis secuti sumus; Cael. 40.

significare: prope lugubri verbo calamitatem provinciae Siciliae significat; Verr. III, 126. videtis igitur, hoc uno verbo UNDE significari duas res || res duas ||; Caecin. 88. cum tu interim ... verbo numquam significaris sententiam tuam; Piso 9. quae (studia) voltu et verbis saepe significassent; Milo 4.

sollicitare: servum sollicitare verbis, ... hoc est ... omnibus familiis nefarium bellum indicere; Deiot. 30.

superare: et verbo quidem superabis me ipso iudice, re autem ne consistes quidem ullo iudice; Caecin. 59.

temptari: verbo illo nefario temptatas auris nostras; har. resp. 55.

titubare: si verbo titubaverint, quo revertantur non habebunt; Flacc. 22.

transferri: sin || sit || hoc totidem verbis translatum caput est; Rab. Post. 9.

transigere: quod verbo transigere possum; Verr. IV, 35.

vendere: qui verbo decumas vendiderit, re et condicione et lege et edicto ... decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; Verr. III, 147.

vexare: post meum discessum eis Pisonem verbis flens meum et rei publicae casum vexavit; Sest. 60.

violari: ius legationis verbo violatum illi persecuti sunt; imp. Pomp. 11. tu ne verbo quidem violatus ... ultro me maledictis lacessisti; Phil. II, 1.

vituperare: id non modo re prohibere non licet, sed ne verbis quidem vituperare; Sex. Rosc. 137.

vocari: sed ne in tenuissimam quidem suspicionem verbo est umquam vocatus; Rabir. 8.

volnerarit: potest gravioribus a me verbis volnerari quam est ... trucidatus? har. resp. 2.

elliptisch: at quibus verbis? Phil. II, 95. senatus haec verbis, Opimius armis; ib. VIII, 14. quod ergo ille re, id ego etiam verbo, cum imperatores eos appello; ib. XIV, 24.

zum Satz: consules, ... subolem iuventutis, uno[que] verbo rem publicam expulsam; Phil. II, 54.

2. **Präpositionen:** ad: ut ad verba nobis oboediant; Caecin. 52.

causa: quo die verbi causa esse oporteret Idus Ianuarias; Verr. II, 129. non enim verbi neque criminis augendi causa complector omnia; Verr. IV, 2. heus tu, Rufio, verbi causa, cave sis mentiaris! Milo 60.

gratia: si C. Verres HS C milia populum verbi gratia Canturipinum poposcisset; Verr. II, 143.

in: fatetur ... Alfenum ... iudicium quin acciperet in ea ipsa verba ... non recusasse; Quinct. 63. [cuius procurator non omnia iudicia quae quisque in verba postularit acceperit;] ib. 64. sponsio quae in verba facta est? ib. 84. ut in ea verba praetor iudicium det; Verr. II, 31. quaerebant quae in verba recuperatores daret; ib. III, 69. ut in haec verba iudicium dent; Tull. 41.

vere, der Wahrheit gemäß, in Wahrheit, in der That, richtig: I. **bei Verben:** accuso: vere accusatum esse concedam; Font. 12. cum grave est vere accusari in amicitia; Muren. 7.

ago: tum causa agi vere videretur; Verr. I, 29.

appello: armatos ... quos appellare vere possumus? Caacin. 60.

commemoro: ecquem hominem vidimus, ecquem vere commemorare possumus ..? Font. 24.

confiteor: libenter .. confiterer, si vere possem; Rabir. 19.

conqueror: quae nemo est quin gravissime et verissime || gravissima et verissima || conqueri possit; leg. agr. I, 21.

consector: si tam vere homines verba consectarentur; Caecin. 54.

considero: vere et diligenter considerate; leg. agr. II, 77.

defendo: mihi crede, Caecili, non potest in accusando socios vere defendere is; div. Caec. 32. quod non posset honeste vereque defendere; Milo 64.

deicio: eos enim vere possumus dicere esse deiectos; Caecin. 50.

deposco: hunc etiam si tota Asia deposcit ad supplicium, defendam, resistam. quid? si neque tota neque optima ... nec vere nec religiose nec integre? Flacc. 5 (Z. 35).

dico: vere nihil potes dicere; Sex. Rosc. 54.

haec possum omnia vere dicere; ib. 107. tametsi dici cum vere tum graviter et vehementer potest; Verr. I, 86. vere ut dicam; ib. V, 177. prov. cons. 19. haec, quae mei testes dicunt, fatetur adversarius eos vere dicere; Tull. 24. ut vere dicam; Cluent. 152. Piso 68. Fr. A. III, 14. incredibile dictu est, sed a me verissime dicetur; Cluent. 195. nam vere dicam, .. genus ipsum legis agrariae vituperare non possum; leg. agr. II, 10. unum hoc certe videor mihi verissime posse dicere; ib. 64. quem vere patrem patriae ... possumus dicere; Rabir. 27. verissime dixerim peccare te nihil; Muren. 60. de cuius praestanti virtute cum vere graviterque diceres; ib. 66. quod vere dixerat, si illud ... perenne ac proprium manere potuisset; sen. 9. vere dicam, iudices; Sest. 22. verissime dictum est; ib. 102. quae mihi tum ... vere posse dici viderentur; Balb. 38. quod vere licet dicere; Piso 23. ut verius dicam; ib. 64. Phil. II, 65. vere me hercule hoc dicam; Planc. 64. f. deicio.

existimo: qui vos de religione sua ac dignitate vere existimare maxime vellet; Verr. IV, 16. si ... existimare vere de omni hac causa volueritis; Cael. 2.

expono: hunc (sensum) vere apud vos et ut potero planissime exponam; Verr. III, 46.

evomo: ne ... libentius haec in illum evomere videar quam verius; Milo 78.

facio: si id facere vere ac sine cuiusquam dubitatione potero; har. resp. 11. quod verissime facere potes; Planc. 77.

impero: ut aliquando vere videremur ... imperare; imp. Pomp. 56.

interpretor: si mehercule vere quod accidit interpretari velis; Planc. 52.

iudico: de quo si vos vere ac religiose iudicaveritis; Verr. a. pr. 3. si facultatem vere atque honeste iudicandi fide et diligentia mea fecero; ib. II, 179. quis enim de homine audeat ... vere et fortiter iudicare, cum ..? Cluent. 133. hunc ... iudicat verissimeque iudicat non esse consulem; Phil. III, 12. ut .. de universo senatu populus Romanus verissime iudicat; ib. XIV, 19.

laudo: laudarem illam civitatem, id quod verissime possem; Verr. II, 163. quis est .. qui hoc non vere laudare possit? Flacc. 67. si meam ... indulgentiam ... laudare vere solebatis; Sest. 8. Gallia ... merito vereque laudetur; Phil. V, 37.

loquor: si qui || quis || vere ac libere locutus sit; Sex. Rosc. 140.

nego: quanto verius nunc negabo seni? Phil. II, 119. recte et vere negatis, Quirites; ib. IV, 7.

nomino: quem Statorem huius urbis atque imperii vere nominamus; Catil. I, 33. quae sola vere gloria nominari potest; Sest. 139. quae magis honeste quam vere sodalitas nominaretur; Planc. 37.

obicio: maledictum est, si vere obicitur, vehementis accusatoris; Muren. 13. cui vere istud obici possit; ib.

oppugno: ut quam ob rem ista civitas neque vere || severe || Flaccum oppugnarit neque benigne defenderit scire possitis; Flacc. 53.

profiteor: non quo iugerum numerum vere profiteri esset difficile; Verr. III, 39.

pugno: ad extremum tamen pro Cn. Pompeio vere vehementerque pugnavit; Piso 27.

puto: is vir vere putandus est; Milo 82.

queror: ipsa autem nihil queri vere de iniuriis potest; Flacc. 5.

recordor: cum vere recordari voletis; Flacc. 65.

refero: qui his hominibus ad vere referendum aut fidem putet aut ingenium defuisse; Sulla 42.

reprehendo: quis posset vere reprehendere? Flacc. 78.

scribo: ut verissime scribit Hirtius; Phil. XIV, 28.

sentio: hunc nemo erat quin verissime sentire diceret; Sest. 74.

sum: quin tria Graecorum genera sint vere; Flacc. 64.

voco: neque enim ullum aliud argumentum vere vocari potest; Scaur. 16. cum illae vere partes vocabantur; Phil. XIII, 47.

elliptisch: atque is tamen ... „o fortunate“ inquit „adulescens, qui tuae virtutis Homerum praeconem inveneris“! et vere; Arch. 24.

II. **bei Adjectiven:** benevolus: qui unum Deiotarum ... ex animo amicum vereque benevolum ... iudicavit; Phil. XI, 34.

liber: lege Caesaris iustissima atque optima populi liberi plane et vere liberi; Piso 37.

natalis: quem ego diem vere natalem huius urbis aut certe salutarem appellare possum; Flacc. 102.

popularis: quid interesset inter levitatem contionatorum et animum vere popularem; Catil. IV, 9. qui non ficte et fallaciter populares, sed vere et sapienter fuerunt; dom. 77.

III. **bei Substantiv:** Metellus: conlacrimavit vir egregius et vere Metellus; Sest. 130.

verecunde, rücksichtsvoll, bescheiden: facio: tamen id ipsum verecunde modiceque faciam; Tull. 5.

peto: *hi Fabium adeunt et cum fines demonstrarentur se ut advocaret, verecunde petunt*; Tull. 17.

verecundia, Schüchternheit, Rücksicht, Achtung: I. homo: homo timidus virginali verecundia, subito ipse te retinebas; Quinct. 39.

II. adferre: diuturni silentii ... non timore aliquo, sed partim dolore, partim verecundia finem hodiernus dies attulit; Marcell. 1.

dicere: eadem spe, sed maiore verecundia de te, P. Volumni, ... dicimus; Cluent. 198.

verecundus, bescheiden, schüchtern, rücksichtsvoll: alqs: verecundioremne coram putamus in postulando fore quam fuerit tum ..? Phil. XII, 11.

adulescens: est enim ab aliquo fortasse adulescente non tam insulso quam non verecundo; Cael. 69.

augur: augur verecundus sine conlegis de auspiciis (tulit); Phil. V, 7.

condiciones: is etiam queritur condiciones suas repudiatas, aequas quidem et verecundas; Phil. XIII, 37.

homo: illud enim potest dici iudici ab aliquo non tam verecundo homine quam gratioso; Caecin. 72. homo verecundus in Macedoniam non accedit; Phil. X, 13.

inimicus: quae a verecundo inimico audire non posses; Phil. II, 47. quae sibi obici ne ab inimico quidem possent verecundo; ib. XI, 9.

vereor, fürchten, sich scheuen, berücksichtigen, Ehrfurcht haben: I. alqs: si ante timuissem, tamen hac contione, hoc populo certe non vererer; leg. agr. II, 191. una sedent, ex accusatorum subselliis surgunt, non dissimulant, non verentur; Flacc. 22.

II, 1. ne: f. **me,** I, 1, a. vereor (73 St.) B. III, S. 249, b.

2. ut: si veretur, ut res iudicio facto parata sit; Quinct. 44. tamenne vereris, ut possis hoc

cotra Hortensium contendere? Quinct. 78. qui vereri videntur ut habeam satis praesidii ad ea, quae ..; Catil. IV, 14. veretur Iliempsal ut satis firmum sit et ratum; leg. agr. II, 58. ne verendum quidem est, ut tenere se possit; Phil. V, 48.

III. alqd: si in parvola re captionis aliquid vererere; Quinct. 53. cum hoc vereor et cupio tibi aliqua ex parte ... parcere; Sex. Rosc. 95. non tam hoc queruntur quam verentur; Catil. II, 16. cum perscribunt Flacco nominatim, nihil timent, nihil verentur; Flacc. 44. qui aliquid de se verebantur; Rab. Post. 10. id quod omnes verebamur; Marcell. 17. sed hoc minus vereor; Phil. V, 29. qui omnia verentur; ib. X, 17.

advocationem: quam (advocationem) propter eximium splendorem ut iudicem unum vereri debeamus; Qu. Rosc. 15.

amicitiam: qui amicitiam M. Antonii veriti plus ei tribuerunt quam fortasse vellent; Phil. III, 25.

angustias: etenim verebantur, credo, angustias; Planc. 54.

auctoritatem: huius tu neque auctoritatem verebere ... nec vim pertimesces? Catil. I, 17.

captionem: ſ. alqd; Quinct. 53.

caritatem: ut ... annonae caritatem non vererere; Verr. III, 47.

cogitationem: horum ego cogitationem non vereor; Phil. XII, 30.

culpam: quam (culpam) tu vereris ne a te suscepta videatur; Planc. 52.

deum: ſ. parentem.

famam: simul inconstantiae famam verebatur; Piso 70.

invidiam: non enim iam vereor huius verbi invidiam; Catil. III, 3.

iudicem: ſ. advocationem.

parentem: quem (parentem) veretur ut deum; Planc. 29.

poenam: hosce, opinor, ... veritos poenam iudicii ac legis domo profugisse; Verr. IV, 30.

praeiudicium: nihil erat quod ullum praeiudicium vereretur; Verr. III, 153.

rem: quarum (rerum) alteram, C. Aquili, vereor, alteram metuo; Quinct. 1.

temeritatem: adulescentiae temeritatem verebantur; Phil. V, 47.

veteranos: quid veteranos non veremur ... quonam modo accipiant severitatem meam? Phil. XII, 29.

vergo, sich neigen: ni Brutum conligassemus in Graecia et eius auxilium ad Italiam vergere quam ad Asiam maluissemus; Phil. XI, 26.

veritas, Wahrheit, Rechtlichkeit, Unparteilichkeit: I. Subject: emergit: hoc uno modo, iudices, saepe ... veritas emergit; Cluent. 183.

est: est quaedam tamen ita perspicua veritas; Quinct. 80.

extorquet: si denique veritas (opinionem) extorquebit; Cluent. 6.

facit: cum veritas cum hoc faciat; Quinct. 91.

habet: sicut aliis in locis parum firmamenti et parum virium veritas habet; Cluent. 5.

inicit: ipsa mihi veritas manum inicit || iniecit ||; Qu. Rosc. 48.

mittit: ut ... hodierno die primum veritas vocem contra invidiam his iudicibus freta miserit; Cluent. 88. an aliquam || aliam || vocem putatis ipsam pro se causam et veritatem posse mittere? Cael. 55.

patitur: doctrina ... durior quam aut veritas aut natura patitur; Muren. 60.

postulat: quoniam et salutis omnium ratio et veritas postulat; Verr. V, 172.

potest: ſ. mittit; Cael. 55. resistit.

resistit: profecto intellegetis ... hinc veritatem et pudorem, quoad potuerit, restitisse; Quinct. 79.

valet: certe .. apud te et hos, qui tibi adsunt, veritas valebit; Quinct. 5.

II. nach Verben: 1. ago: agitur existimatio veritasque iudiciorum; Verr. IV, 113.

cognosco: ut ... hanc (opinionem) causa perspecta atque omni veritate cognita deponatis; Cluent. 142.

constituo: eius modi res publica debet esse et erit, veritate iudiciorum constituta; Verr. III, 162.

contamino: per me ego veritatem patefactam contaminarem aliquo mendacio? Sulla 45.

debilito: ut multis incommodis veritas debilitata tandem ... recreetur; Quinct. 4.

diligo: sin autem ... veritatem virtutemque diligitis; Cluent. 200.

emo: ea se putare *posse* emere, quae ipse semper habuit venalia, fidem, ius iurandum, veritatem, officium, religionem; Verr. III, 144.

exquiro: in hac causa ... omissis auctoritatibus ipsa re ac ratione exquirere possumus veritatem; imp. Pomp. 51.

imitor: ut haec simulata adeptio || adoptio, al. || filii quam maxime veritatem illam suscipiendorum liberorum imitata esse videatur; dom. 36.

inlustro: quibus (signis) veritas inlustrari solet; Cael. 66.

obtineo: quae mihi ad spem obtinendae veritatis gravissima sunt; Deiot. 5.

patefacio: veritate patefacta atque omni errore sublato; Cluent. 83. ſ. contamino.

perfringo: sin istius ingentes divitiae iudiciorum religionem veritatemque perfregerint; Verr. a. pr. 3.

possideo: qui medius fidius, ... plus fidei quam artis, plus veritatis quam disciplinae possidet in se; Qu. Rosc. 17.

recreo: ſ. debilito.

retineo: si veritatem volent retinere; Quinct. 75.

2. adhibeo: adhibenda vis est veritati; Quinct. 47.

relinquo: ut difficilis aditus veritati relinquatur; Font. 20. ut in tot rerum angustiis nihil veritati loci relinquatur; Sulla 78.

sum: ut omnes intellegant in contionibus esse invidiae locum, in iudiciis veritati; Cluent. 202.

tribuo: laudem veritati tribuebas, crimen gratiae concedebas; Qu. Rosc. 19.

3. abhorreo a: etsi a veritate longe, tamen a consuetudine criminandi non multum res abhorrebat; Deiot. 17.

confugio in: cum ... in tuam, C. Aquili, fidem, veritatem, misericordiam P. Quinctius confugerit; Quinct. 10.

contendo cum: in hac causa improbitatem et gratiam cum inopia et veritate contendere; Quinct. 84.

deflecto a: qui semel a veritate deflexit; Qu. Rosc. 46.

disto a: quantum distet argumentatio tua ab re ipsa atque a veritate; Sex. Rosc. 44.

maneo in: in veritate manserunt; Cluent. 176.

refero ad: refer animum sis ad veritatem; Sex. Rosc. 48.

resisto, repugno contra: resistere et repugnare contra veritatem non audet; Qu. Rosc. 51.

III. nach Adjectiven: 1. ignarus: quem maxime homines ignari veritatis mihi esse iratum putabant; Sest. 41.

2. amicus: haec vidit vir prudentissimus et ... rei publicae ... tum etiam veritati amicissimus, L. Cotta; dom. 68.

IV. nach Substantiven: alqd: s. II, 1. possibilis.

amicus: tametsi veritatis erat amicus; Sex. Rosc. 85.

causa: suscipe causam iudiciorum, suscipe causam veritatis || severitatis ||, integritatis, fidei, religionis; Verr. a. pr. 51.

cognitio: utrum hic tandem disceptationem et cognitionem veritatis an ... innocentiae ... ... fore putatis? Flacc. 24.

disceptatio: quam (invidiam) dies mitigavit, oratio mea deprecata est, vestra fides ... a veritatis disceptatione reiecit; Cluent. 81. s. cognitio.

nota: haec sunt ... signa ... domesticis inusta notis veritatis; Planc. 29. *quod* rerum vox est, naturae vestigium, veritatis nota, id qualecumque est, maneat .. necesse est; Scaur. 16.

ratio: opinione populi Romani rationem veritatis, integritatis, fidei, religionis ab hoc ordine abiudicari; Verr. I, 4.

similitudo: quam habet in se rationem, quam consuetudinem, quam similitudinem veritatis? Fr. A, III, 1.

vis: o magna vis veritatis, quae ... se per se ipsa defendat! Cael. 63.

vox: haec est innocentiae defensio, ... haec ... vox veritatis; Cael. 55.

V. Umstand: 1. aperire: qui consul insidias rei publicae consilio investigasset, veritate aperuisset; Sulla 14.

constringi: religione videri potius quam veritate fidem esse constrictam || vinctam ||; Balb. 12.

falsus: quod cum est veritate falsum tum ratione quoque est incredibile; Qu. Rosc. 50.

fundari: nihil religione testatum, nihil veritate fundatum (reperietur); Flacc. 26.

mediocris: hanc decisionem Roscii oratione et opinione augere licet; re et veritate mediocrem et tenuem esse invenietis; Qu. Rosc. 33.

popularis: qui sperastis vos contra consulem veritate, non ostentatione popularem posse ... populares existimari; leg. agr. I, 23.

praesidio esse: praesidio sunt specie consuli, re et veritate nobis; Phil. VII, 13.

tenuis: s. mediocris.

vinci: vincerer veritate; Scaur. 16.

2. ex: si ... ex opibus, non ex veritate causa pendetur; Quinct. 5. ex veritate pauca, ex opinione multa aestimat; Qu. Rosc. 29. quem tu si ex censu spectas, eques Romanus est; ... si ex veritate, id, quod scire potuit et debuit, dixit; ib. 42.

per: hunc ego si metum Siciliae damnatione istius per vestram fidem et veritatem || severitatem || deiecero; Verr. V, 180.

vernaculus, einheimisch, erdichtet: primum hoc non esse ... crimen domesticum ac vernaculum; Verr. III, 141.

vero, in Wahrheit, in der That, freilich, doch, aber: I. absolut: age, non definis locum. quid? naturam agri? „vero“ inquit „QUI ARARI AUT COLI POSSIT“; leg. agr. II, 67. in sententia permaneto. vero, nisi sententiam sententia alia vicerit melior; Muren. 65. „non refert.“ vero; Flacc. 33.

II. nach Substantiven: anno et sex mensibus vero ... verbum nullum facis; Quinct. 40. familiam vero quantam ... habeat quid ego dicam? Sex. Rosc. 133. in stupris vero et flagitiis eius libidines commemorare pudore deterreor; Verr. a. pr. 14. religiones vero caerimoniaeque omnium sacrorum fanorumque violatae ... consistere eius animum sine furore atque amentia non sinunt; ib. I, 7. quo in negotio industriam meam celeritas reditionis ... declaravit, pudorem vero ac religionem, quod ... ad hospites meos ... deverti potius; ib. 16. in Asiam vero postquam venit, quid ego adventus istius, prandia ... commemorem? ib. 49. socii vero nationesque exterae spem omnem ... abiecerunt; ib. 59. pro quaestore vero quo modo iste commune Milyadum vexarit ... non est necesse demonstrare; ib. 95. de iure vero civili si quis novi quid instituit; ib. 108. in plebem vero Romanam utrum superbiam prius commemorem an crudelitatem? ib. 122. superbia vero quae fuerit quis ignorat? ib. 123. in sartis tectis vero quem ad modum se gesserit, quid ego dicam? ib. 127. videte quid potuerit, qui ... habuerit; praetorem vero cohortemque totam sic studiosam; ib. II, 12. Sthenius vero non solum negavit, sed etiam ostendit; ib. 85. Canuleius vero ... furta quoque istius permulta nominatim ad socios perscripserat; ib. 171. ingenium vero et virtutem depressam exstinctamque cupitis; ib. III, 7. anno tertio vero in hoc agro consuetudine usus est regia; ib. 76. Scandilius vero negat se apud Artemidorum recuperatorem verbum esse facturum; ib. 138. magno te decumas vendidisse, atque aliorum quidem agrorum pro portione [...], agri vero Leontini ... tritici mod. CCXVI milibus; ib. 148. cerarium vero quid? quo modo hoc nomen . . adlatum est? ib. 181. in Sicilia vero quid eius modi est? ib. 192. in Sicilia vero quid cuiusquam intererat quo loco daret? ib. nummos vero ut det arator ... boves et aratrum ipsum atque omne instrumentum vendat necesse est; ib. 199. a Lysone vero Lilybaetano ... Apollinis signum ablatum certe non oportuit; ib. IV, 37. deum vero nullum violavit, nullum attigit; ib. 121. navem vero cybaeam maximam ... tibi datam donatamque esse dico; ib. V, 44. Asia vero tam opima est ac fertilis; imp. Pomp. 14. fidem vero eius quantam inter socios existimari putatis ..? ib. 42. cum illi ... damnatio omne ignominiae periculum iam abstulerit, mors vero etiam doloris; Cluent. 10. silvam vero tu Scantiam vendas nobis consulibus atque hoc senatu? leg. agr. I, 3 Puteolos vero ... totos ... occupabunt; ib. II, 86. agros vero Vaticanum et Pupiniam ... conferendos scilicet [non] putabunt; ib. 96. studium vero conservandi hominis commune mihi vobiscum esse debebit; Rabir. 4. carnifex vero et obductio capitis et nomen ipsum crucis absit; ib. 16. Q. vero Catulum, patrem huius, ... quem ad modum ... defendemus? ib 26. voluntas vero et causa impudentissima; Catil. II, 18. Volturcius vero subito litteras proferri atque aperiri iubet; ib. III, 12. vincula vero et ea sempiterna certe ad singularem poenam nefarii sceleris inventa sunt; ib. IV, 7. tua .. nobilitas ... hominibus litteratis [et historicis] est notior, populo vero et suffragatoribus obscurior; Muren. 16. itaque ... dignitas in ista scientia consularis numquam fuit, ... gratiae vero multo etiam inanior est || etiam maiores, al. ||; ib. 28. L. Luculli vero res tantae exstiterunt; ib. 33. sed tota illa lex accusationem tuam ... fortasse armasset; petitioni vero refragata est; ib. 46. in periculo vero et in pernicie civium (haec] repudientur; ib. 59. ambitum vero ipsum vel tecum accusabo, si voles; ib. 67. invidiam vero his temporibus habere consulatus ipse nullam potest; ib. 87. Flacco vero quid (mors) profuit? Flacc. 41. Hermippum vero ipsum ... probris omnibus maledictisque vexat; ib. 48. tempus agendi fuit mihi magis proprium quam ceteris,

doloris vero et timoris et periculi fuit illa causa communis; Sulla 9. voluntates vero consceleratas ac nefarias nec sanare potui nec tollere; ib. 28. Lucullus vero et Drusum ... et totam Hortensiorum domum devinctam consuetudine cum teneret; Arch. 6. Smyrnaei vero suum esse confirmant; ib. 19. qua re conservate hominem pudore eo ..., causa vero eius modi; ib. 31. L. vero Lamiam, equitem Romanum, ... exire ex urbe iussit; sen. 12. eodem gladiatore latore, vacuo ... atque inani foro, ... senatu vero oppresso et adflicto; ib. 18. Marius vero non modo non a senatu, sed etiam oppresso senatu est restitutus; Quir. 10. Kalendis vero Ianuariis ... P. Lentulus consul ... nihil humanarum rerum sibi prius quam de me agendum iudicavit; ib. 11. civitatem vero nemo umquam ullo populi iussu amittet invitus; dom. 78. res vero publica quamquam erat exterminata mecum, tamen observabatur ante oculos exstinctoris sui; ib. 141. in Clodium vero non est hodie maius odium quam illo die fuit; har. resp. 4. equites vero Romanos daturos illius diei poenas; Sest. 28. caedem vero tantam, tantos acervos corporum exstructos ... quis umquam in foro vidit? ib. 77. plausum vero etiam si quis eorum aliquando acceperat, ne quid peccasset pertimescebat; ib. 105. reditus vero meus qui fuerit quis ignorat? ib. 131. corpus virorum fortium ... esse mortale, animi vero motus et virtutis gloriam sempiternam; ib. 143. idem .. tu cum ... nomine C. Caesaris ..., scelere vero atque audacia tua ... M. Bibulum ... expulisses; Vatin. 22. capiti vero innocentis fortunisque parcant; Cael. 67. M. vero Caelius cur in hoc iudicium vocatur? ib. 72. in adulescentia vero ... significant; ib. 76. cui senatus ... praemia dedit non postulanti, imperia vero etiam recusanti || dedit, non postulanti imperia, verum etiam recusanti ||; Balb. 10. in socios vero ipsos et in eos ... foederatos iniuriosum et contumeliosum est; ib. 24. Romam vero ipsam ... quem ad modum ingressus es || quem ad modum venisti || ? Piso 53. L. vero Apuleius hunc tanti facit; Planc. 28. „pater vero .. etiam obesse filio debet“; ib. 31. avus vero tuus et P. Nasicae tibi aediliciam praedicaret repulsam; ib. 51. res vero ipsa publica, si loqui posset, ageret mecum; ib. 92. argumentum vero ... maneat immutabile necesse est; Scaur. 16. quae inimicitiae dolorem utrique nostrum fortasse aliquando, dedecus vero certe numquam attulerunt; ib. 32. L. vero Scipionis ... non solum cum chlamyde, sed etiam cum crepidis ... statuam videtis; Rab. Post. 27. in iudicio vero et in eo consilio ... numquam existimavi spem ullam esse habituros Milonis inimicos; Milo 5. insidiatori vero et latroni quae potest inferri iniusta nex? ib. 10. magnum Miloni fuit conficere illam pestem nulla sua invidia, M. vero Antonii maxima gloria? ib. 40. Milonis manu caedem esse factam, consilio vero maioris alicuius; ib. 47. manu vero cur miserit, si id potius quaeris; ib. 57. populi vero cunctis suffragiis ... se consulem declaratum; ib. 96. sceleris vero crimine, furoris, parricidii liceat Cn. Pompeio ... carere; Ligar. 18. tantum modo in praesidiis eratis, animi vero a causa abhorrebant; ib. 28. senatus vero iudicia de illo tam multa tamque honorifica ... quae umquam vetustas obruet ..? Deiot. 37. semper regium || semper regum || nomen in hac civitate sanctum fuit, sociorum vero regum et amicorum sanctissimum; ib. 40. leges multas responderet se et praeclaras tulisse, chirographa vero aut mutaret aut non daret; Phil. I, 18. in coetu vero populi Romani negotium publicum gerens || regens || ... tribunal implevit; ib. II, 63. auctionis vero miserabilis aspectus; ib. 73. supplicia vero in civis Romanos nulla Tarquinii accepimus; ib. III, 10. pacis vero quae potest esse cum eo ratio ..? ib. IV, 14. legatos vero ad eum mittere ... non iam levitatis est, sed ... dementiae; ib. V, 3. M. vero Antonium quis est qui civem possit iudicare potius ..? ib. 21. M. vero Antonius non is erit ..? ib. VII, 18. mortem vero eius non monimento, sed luctu publico esse ornandam putarem; ib. IX, 5. Cassio vero sententia mea, dominatum et principatum dari; ib. XI, 36. comites vero Antonii ... num quis est qui tuendos putet? ib. 37. dulce enim etiam nomen est pacis, res vero ipsa cum iucunda tum salutaris; ib. XIII, 1. Saxam vero Decidium praeterire qui possum ..? ib. 27. volgare nomen esse Philerotis, Cornelios vero ita multos; Fr. B. VI, 21. populum vero ... quanti faceret, ostendit; ib. VIII, 9.

III. **nach Pronomina:** ego: ego vero cupide et libenter mentiar tua causa; Qu. Rosc. 49. ego vero et aetatis ... et honoris amplissimi puto esse; div. Caec. 70. nos vero experti sumus; Verr. II, 5. quae tua donatio ..., nova Siculis omnibus, mihi vero etiam incredibilis videbatur; ib. III, 184. ego vero ad meam rationem usumque meum non aestimo; ib. IV, 13. ego vero ... neque cognitum commemoravi neque pro testimonio dixi; Cluent. 138. ego vero in isto genere libentius cum multorum tum ... L. Crassi auctoritatem sequor; ib. 140. mihi vero, iudices, non displicet; ib. 144. utrum is clemens ... an ... crudelissimus esse videatur? mihi vero importunus ac ferreus, qui ..; Catil. IV, 12. ego vero libenter desino || desinam ||; Muren. 9. ego vero .. ipse me existimarem nefarium, si ... defuissem; ib. 10. ego vero non modo non recuso, sed etiam postulo; Flacc. 100. ego vero quibus ornamentis adversor tuis? Sulla 50. ego vero .. non modo mihi nihil adsumo ... sed etiam id reddo ac remitto; ib. 84. ego vero fateor me his studiis esse deditum; Arch. 12. ego vero omnia ... iam tum spargere me ac disseminare arbitrabar in orbis terrae memoriam sempiternam; ib. 30. mihi vero ... (liberi) vita sunt mea cariores; Quir. 2. ego vero neque veni et domo me tenui; dom. 6. ego vero neque me tum desertum puto, sed paene deditum; ib. 30. ego vero etiam rei publicae semper interesse putavi; ib. 94. ego vero ... tamen me rei publicae iure defenderem; ib. 122. ego vero primum habeo auctores ac magistros religionum colendarum maiores nostros; har. resp. 18. me vero non illius oratio, sed eorum taciturnitas (movit); Sest. 40. ego vero ... semel perire tamen .. maluissem quam bis vincere; ib. 44. ego vero hos || eos || in omni fortuna ... complectar; ib. 146. ego vero sic intellego; prov. cons. 30. ego vero ... utar hoc; ib. 44. mihi vero ipsi ... quae dicere ausus es? Piso 12. ego vero ... honorum aditus numquam illi faciliores optavi quam mihi fuerunt; Planc. 59. ego vero fateor me ... pepercisse; ib. 86. ego vero ne immortalitatem quidem contra rem publicam accipiendam putarem, ib. 90. ego vero si tum illorum impiorum ferro ac manu concidissem; ib. ego vero haec didici, haec vidi, haec scripta legi; ib. 94. mihi vero Cn. Pompeius statuisse videtur; Milo 15. ego vero istud non postulo; Ligar. 12. ego vero eam sententiam dixissem; Phil. I, 13. mihi vero licet et semper licebit dignitatem tueri, mortem contemnere; ib. 14. constituta res publica videbatur aliis, mihi vero nullo modo; ib. II, 92. mihi vero nihil istorum placet; ib. 111. mihi vero ... iam etiam optanda mors est; ib. 119. ego vero metuo; ib. VII, 18. ego vero mentionem omnino provinciarum factam dico alie-

imo tempore; ib. XI, 22. ego vero istos otii, :ordiae ... inimicos tantum abest ut ornem; 36. ego vero ... umquam tecum pacem huic tate futuram puto; ib. XIII, 34. nos vero cum el ad eum vestitum redierimus, id agamus; XIV, 2. ego vero hunc non solum impera- m sed etiam clarissimum imperatorem iudico; 26.

ic: hoc vero est, quod ferri non potest; Sex. c. 49. hanc vero (proscriptionem) ... nisi hoc cio a vobis reicitis et aspernamini; ib. 153. fit hoc vero,] HS ccciↄↄↄ tu quoque aufer; Rosc. 32. hoc vero occultum ... malum non io exsistit, || non modo non existit, || verum m opprimit; Verr. I, 39. hoc vero novum :idiculum est; ib. 60. haec vero huius erat et malitia admiranda || miranda ||; ib. II, hac vero (re) alimur ac sustinemur; ib. III, hoc vero ferri iam non potest; ib. 155. vero quid est? ib. 195. [cuius modi con- , hoc vero scriptum esse, quod proferre non ›ret reus, accusator recitare non desineret;] [V, 144. hoc vero novum et eius modi est; V, 13. haec vero ... aestimare pecunia non); ib. 23. huic vero virgini quid est praeter rem quod ..? Font. 47. hunc vero ... nu- . in causa destitutum videtis; Caecin. 93. hoc cum infinitum, tum obscurum et occultum ı; Cluent. 157. hoc vero cuius modi est, d ..? leg. agr. I, 7. hoc vero infinitum est; II, 35. hanc vero ... mercaturam alienam one tribunicia ... semper putavi; ib. 65. c vero si secuti erunt sui comites, ... o nos ›os! Catil. II, 10. hoc vero quis ferre pos- ..? ib. hic vero, iudices, et fuit in Asia et fortissimo ... magno adiumento ... fuit; en. 12. hoc vero quid est? Flacc. 22. hoc ferri nullo modo potest; ib. 40. hac vero coniuratione quid tam coniunctum quam ille Catilina? Sulla 16. haec vero (memoria) a meo sensu post mortem afutura est sive ..; ı. 30. hanc vero .. labem turpitudinis et nstantiae poterit populi Romani dignitas sus- re? dom. 102. hanc vero ... porticum esse emini ... furoris tribunicii ... indicium ..? 103. quam (causam) antea cum viris fortibus tis, in hac vero causa solis || soli || vestris icibus sustinetis; ib. 142. hic vero ... quid quid valet? har. resp. 42. hoc vero quid Sest. 30. hanc vero iniquitatem omnes cum ua crudelitate coniunctam (putabunt); Balb. hic vero simul atque mare me transisse co- vit; Planc. 98. hoc vero meminimus ac paene mus; Scaur. 1. hoc vero novum est; Rab. t. 10. hanc vero quaestionem ... numquam en senatus constituendam putavit; Milo 13. vero nihil habet in his malis quod minus ›ste ferat; ib. 58. hoc vero multo acerbius toque est durius; Ligar. 13. hic vero adu- ›ns ... quos concursus facere solebat! Deiot. hoc vero ne P. quidem Clodius dixit umquam; . II, 17. hoc vero recens edictum D. Bruti certe silentio non potest praeteriri; ib. III, 8. c vero taeterrimam beluam quis ferre potest quo modo? ib. 28. hanc vero nactus facul- m, nullum tempus ... dimittam; ib. 33. hoc bellum non est ex dissensione partium ... tatum; ib. V, 32. hoc vero ... cupio sine ısione nostrae amicitiae ... queri; ib. X, 5. vero quid est? ib. XIII, 2. hae vero quae partes ..? ib. 47. hoc vero tempore ... me dolore adfici creditis ..? ib. XIV, 17.

lem: in eodem vero tribunatu ... quae fuit peragratio itinerum, lustratio municipiorum! . II, 57.

ille: illud vero, quod ad rem vehementer per- tinet, quaero; Qu. Rosc. 8. illa vero expugnatio fani antiquissimi et nobilissimi ... quam luctuosa Samiis fuit! Verr. I, 50. illa vero praeclara est clausula edicti; ib. III, 35. ille vero tum se mi- nime Metellum fore putavit; ib. 44. illud vero cui probari potest ..? ib. 52. illa vero optima [est]; ib. IV, 51. illa vero eius cupiditas incre- dibilis est; ib. 58. illi vero dicere sibi id nefas esse seseque ... summa religione ... teneri; ib. 75. illud vero quid sit iam non queo dicere; ib. 89. illud vero nullo modo (esse) potest; Caecin. 50. ille vero, simul atque hoc audivit, ... „quo voles," inquit, „sequar"; Cluent. 71. illud vero quantum est ..? leg. agr. II, 46. illud vero nonne ita praesens est ..? Catil. III, 21. illam vero gravitatis .. personam non appetivi; Muren. 6. illud vero neque suscepit neque suscipere debuit; Flacc. 29. illud vero ferri non potest; ib. 96. illud vero est || illud vero esset || hominis ingrati tacere; dom. 30. ille vero dies qui fuit ..? ib. 75. ille vero eidem tempori cui nos, eiusdem furori ... cessit; Sest. 63. illa vero ... in illo homine mirabilia fuerunt; Cael. 13. illae vero (Baiae) non loquuntur solum, verum etiam personant; ib. 47. illud vero respondere cogam; ib. 67. illud vero sine ulla dubitatione maxime nostrum fun- davit imperium; Balb. 31. illud vero geminum consiliis Catilinae et Lentuli, quod me domo mea expulistis, Cn. Pompeium domum suam compu- listis; Piso 16. illud vero crimen de nummis ... caluit re recenti, nunc in causa refrixit; Planc. 55. sed sunt haec leviora, illa vero gravia atque magna; ib. 86. illam (caedem) vero senatus ... comprobavit; Milo 12. an ille praetor, ille vero consul, ... ille denique vivus mali nihil fecisset ..? ib. 90. sed haec vetera, illud vero recens, Cae- sarem meo consilio interfectum; Phil. II, 25. illa vero dissipatio pecuniae publicae ferenda nullo modo est; ib. V, 11. illud vero taeterrimum non modo aspectu, sed etiam auditu || non modo auditus, sed etiam aspectu ||; ib. 18. illud vero quis potest bellum esse dicere ..? ib. VIII, 5. illa vero ... aliena consulum dignitate, aliena temporum gravitate sententia est; ib. XI, 21. illud vero quid est? Fr. A, III, 1.

ipse: ipse vero quem ad modum composito ... capillo .. per forum volitet ... videtis; Sex. Rosc. 135. ipse vero Rabirius ... ne in tenuis- simam quidem suspicionem .. est .. vocatus; Rabir. 8. ipsum vero quid accusas? Sest. 80. ipsam vero urbem Byzantiorum fuisse refertissi- mam ... quis ignorat? prov. cons. 6.

is: id vero non mediocriter pertimesco; Quinct. 1. eorum vero, qui sibi non liquere dixerunt, sa- pientiam laudo; Cluent. 106. ei vero ... plausum immortalitatem, sibilum mortem videri necesse est; Sest. 115. id vero .. etiam dubitandum et diutius cogitandum est? Milo 53. cum est in Syriam profectus, alienam provinciam, si homines legibus scriptis uterentur, eis vero oppressis suam lege naturae; Phil. XI, 28. eos vero vete- ranos ... non tueri solum, sed etiam commodis augere debeo; ib. 37. verum tamen ceteris * sit ignoscere, *ei* vero, *qui praedium habeat* in illo loco, nullo modo; Fr. B. XIII, IV, 2.

iste: iste vero non procrastinat; Verr. I, 141. iste vero et licere et fieri solere et se recepturum (ait); ib. II, 94. in ista vero causa, in ista de- fensione accusas eos; Caecin. 66. ista vero quae et quanta barbaria est! Phil. II, 108.

meus: haec populi oratio est, mea vero .. haec; Planc. 14.

nihil: nihil vero minus: hi contra vagantur laeti atque erecti passim toto foro; Font. 33.

num (fuit) in agro Camerti, Piceno, Gallico ...? nihil vero minus; Sulla 53.

noster: de nostra vero re publica ... fundos populos fieri noluerunt; Balb. 22.

qui: cuius vero bona venierunt, ... is ... infra ... mortuos amandatur; Quinct. 49. qui vero cum ipso contenderent, eos ... id amittere; ib. 77. quae vero efficiat et quae conetur, si velim commemorare; Sex. Rosc. 135. qui vero se in urbe commoverit, ... sentiet; Catil. II, 27. quae vero miseranda sunt, ea ... perspicere potestis; Muren. 88. quem vero tot tam gravesque provinciae salvum esse cupiant; Flacc. 5 (Z. 27). quae vero accurate cogitateque scripsisset, ea sic vidi probari; Arch. 18. quae vero ita sunt agitata ab illis; Planc. 4. qui vero duo lauta et copiosa patrimonia accepisset ..., quid esset tandem causae cur existimari vellet nihil habere? Rab. Post. 38. quae vero aderant iam et impendebant, quonam modo ea aut depellere potuissetis aut ferre? Milo 76. qui vero victor pacis auctores diligit, is profecto declarat; Marcell. 15.

quicquid: quicquid vero non licet, certe non oportet; Balb. 8.

quis? qui? quae vero convivia (fieri putatis)? Sex. Rosc. 134. quae vero efficiat et quae conetur, si velim commemorare; ib. 135. quid vero Flavius tibi daturus est, qui Roscio omne, quod debuit, dissolvit? Qu. Rosc. 38. quid vero? modum statuarum haberi nullum placet? Verr. II, 144. quid vero Messana (exportatum putetis); ib. 185. quid vero, si praeco decumas pronuntiavit, ... tamen hoc tibi praeclarum putabis? ib. III, 40. quid vero? a Tissensibus ... nonne plus lucri nomine eripitur || eripiebatur || ..? ib. 86. quid vero istae sibi quinquagesimae, quid porro nummorum accessiones volunt? ib. 118. quid vero? illa ... cognatio quos tandem fructus ... tulit? ib. V, 124. quid vero tam inauditum quam equitem Romanum triumphare? imp. Pomp. 61. quid vero? nuper ... nonne etiam alio incredibili scelere hoc scelus cumulasti? Catil. I, 14. quid vero? ut homines Galli ... spem imperii ... neglegerent ..., id non divinitus esse factum putatis? ib. III, 22. quis vero C. Laelio comior? Muren. 66. quid sibi meus necessarius Caetra voluit? quid vero Decianus? Flacc. 5 (Z. 13). quid vero? haec auctoritas ... nihil hunc tandem iuvabit? Sulla 80. quid vero? ea quanta sunt, quae ..? har. resp. 59. quae vero promulgata illo anno fuerint || fuerunt ||, quid dicam? Sest. 66. quid vero? alterum Crassum ... num ... M. Antonius potuit imitari? Scaur. 2. quae vero tam immemor posteritas, quae tam ingratae litterae reperientur, quae ..? Phil. II, 33. quid vero ille singularis vir ac paene divinus de me senserit; ib. 39. qui vero Narbono reditus! ib. 76. quis vero audivit umquam ... de fortunis Varronis rem ullam esse detractam? ib. 104. qui vero inde reditus Romam! ib. 108. quae vero profectio postea! ib. III, 24. quid vero, quod in contione dicere ausus est ..? ib. V, 21. qui vero praetorii || quid vero praetorius || ? ib. XIII, 30. quid vero magis vituperandum quam id facere, quod non liceat? ib. XIII, 14.

suus: Voltiniam (tribum) fortasse Plancius propter necessitudinem ac vicinitatem, suam vero certe edidisset; Planc. 43.

tu: tibi vero, Piso, diu deliberandum et concoquendum est; Qu. Rosc. 45. tu vero, Caecili, quid potes? div. Caec. 27. te vero, Caecili, quem ad modum sit elusurus ... videre iam videor; ib. 45. saepe enim nostri imperatores ... scribas suos anulis aureis in contione donarunt, tu vero quibus rebus gestis ... contionem donandi causa advocare ausus es? Verr. III, 185. te vero nullo modo posse defendere; Caecin. 85. te vero illud idem ... nunc rettulisse demiror; Cluent. 86. vos vero, Quirites, ... retinete istam possessionem; leg. agr. II, 71. tu vero, Rulle, quid quaeris? ib. III, 8. tu vero tibi habeto istam laudationem; Flacc. 36. vobis vero ... singulis et egi et agam gratias; sen. 30. vobis vero referentibus ... decrevit idem senatus; har. resp. 15. tibi vero ... intelleges hominum poenas deesse adhuc, non deorum; ib. 38. tu vero ... quam causam ad patronos tuos aut quod os adferes? Vatin. 5. tu vero, mulier, ... rationem tantae familiaritatis ... reddas atque exponas necesse est; Cael. 35. tu vero, ... ut in urbe nequior es inventus, quam Gabinius, sic in provincia paulo tamen quam ille demissior; Piso 40. te vero ... equidem video || vidi ||, video, inquam, non cogito solum; Scaur. 49. te vero ... quibus laudibus efferemus? Marcell. 10. tu vero ascribe me talem in numerum; Phil. II, 34. tu vero quid es || quid ais || ? ib. 75. tu vero ... quid esses, si ..? ib. XIII, 24. vos vero, patres conscripti, conservate auctoritatem vestram; ib. XIV, 3. vos vero patriae natos iudico; ib. 32. vos vero ... piorum estis sedem et locum consecuti; ib. te vero, Catilina consulatum sperare aut cogitare non prodigium atque portentum est? Fr. B. VIII, 14, b. tu vero festivus, tu elegans, tu solus urbanus; ib. XIII, v, 1.

tuus: tua vero nobilitas ..., tametsi summa est, tamen hominibus litteratis [et historis] est notior; Muren. 16. tua vero quae tanta impudentia est, ut ..? dom. 20.

vester: vestra vero laus tenuis plane atque obscura, iudices, esset; Verr. I, 2. vestrum vero studium totum iacet; Muren. 30. vestras vero et vestrorum ordinum occursationes, studia, sermones ... se secum ablaturum esse dicit; Milo 95.

IV. **nach Adjectiven und Zahlwörtern:** perfacile vero (est) apud istius modi praetorem; Verr. I, 153. Aetnensis vero ager ... et campus Leontinus ... sic erat deformis atque horridus; ib. III, 47. labefactarat ... aratores iam superior annus, proximus vero funditus everterat; ib. praeclaros vero existimas iudices nos habere; ib. 223. Henna autem est loco perexcelso atque edito, ... tota vero ab omni aditu circumcisa atque directa est; ib. IV, 107. decimo vero loco testis exspectatus ... dixit senator populi Romani; Caecin. 28. cum altero vero ... magnus usus (est) et summa ... necessitudo; Cluent. 117. reliquis vero VI et XX tribubus nihil erit quod non putent posse suo iure denegare || iure se denegare ||; leg. agr. II, 21. simile vero est multa committi et condonari omnia; ib. 46. popularis vero tribunus plebis *es*! Rabir. 12. praeclaram vero populo Romano refers gratiam; Catil. I, 28. Mithridaticum vero bellum ... totum ab hoc expressum est; Arch. 28. non saepe unum consulem improbum, duo vero numquam ... fuisse; sen. 9. nego esse ullam domum aliam privato eodem, quo quae optima lege, publico vero omni praecipuo ... iure munitam; har. resp. 14. alter vero ... nomen suum de tabula sustulit; Sest. 72. nullo vero verbo facto ... concitatam nocturnam seditionem quis audivit? ib. 77. maximum vero populi Romani iudicium ... declaratum est; ib. 124. ceteri vero aut ... recreati sunt ... aut omnino involnerati inviolatique vixerunt; ib. 140. leni vero et clementi patri ... filii causa est expeditissima; Cael. 38. impolitae vero res et asperae || acerbae || si erunt relictae; prov. cons. 34. privatus vero ne quis vir ... dimicaret; Balb. 25. peritus vero nostri moris ac iuris nemo umquam ... in aliam se civitatem dicavit; ib. 30. in eius

modi pari lucrum fieri putabat, immortalem vero quaestum, si ..; Piso 27. quis umquam provinciam ... obtinuit qui ..? tantam vero provinciam ..; ib. 38. reliqua vero multitudo ... tota nostra est; Milo 3. maximam vero partem quasi suo iure fortuna sibi vindicat; Marcell. 6. hodierno vero die te ipsum vicisti; ib. 12. alterius vero partis nihil amplius dicam; ib. 17. summam vero necessitudinem magna eius officia in me et in exercitum meum effecerunt; Deiot. 39. in maximis vero rebus, id est legibus, acta Caesaris dissolvi ferendum non puto; Phil. I, 18. optimum vero, quod dictaturae nomen in perpetuum de re publica sustulisti; ib. II, 91. ceteris vero rebus nullo modo comparandus es; ib. 117. praeclara tamen senatus consulta illo ipso die vespertina, provinciarum religiosa sortitio, divina vero opportunitas; ib. III, 24. Cortynium vero iudicem quis novit aut quis nosse potuit? ib. V, 13. quanta vero is moderatione usus sit in illo tempore civitatis, ... quis nostrum oblivisci potest? ib. 38. otioso vero et nihil agenti privato ... quando imperium senatus dedit? ib. XI, 20. tertio vero generi non militum veteranoum, sed importunissimorum hostium cupio quam acerbissimum dolorem inurere; ib. 38. maximum vero eius beneficium numero, quod ..; ib. XIII, 7. acerbissimum vero est; ib. 24. turpem vero actionem, qua defenditur ..! ib. 25. gratae vero nostrae dis immortalibus gratulationes erunt! ib. XIV, 6. Pharsaliae || Pharsalia || vero pugnae ne triumphum quidem egit; ib. 23.

V. **nach adverbiellen Bestimmungen** (vgl. VII): quam ob rem vero se confidat aliquid proficere posse; Verr. a. pr. 10. ad extremum vero ... eius modi litteras ad eos misit; ib. II, 172. in posterum vero lex ... constituitur; leg. agr. II, 59. quotiens vero excidit casu aliquo et elapsa est! Catil. I, 16. multo vero maxima pars eorum, ... immo vero ... genus hoc universum amantissimum est otii; ib. IV, 17. reprehendo igitur? minime vero; Ligar. 20. maxime vero perturbatus est; Deiot. 11. maxime vero consulatum meum Cn. Pompeius probavit; Phil. II, 19. facile vero huic denuntiationi parebit; ib. VI, 4.

VI. **nach Verben:** accipite vero avaritiae prope modum in suo genere non levius (crimen); Verr. I, 86. poterat vero Artemidoro recuperatore (repetere); ib. III, 70. licuisse vero qui (defendes)? ib. 169. ordo est honestus. quis negat? ... est vero honestus, quod eorum hominum fidei tabulae publicae ... committuntur; ib. 183. quod ... reprehendendum fortasse minus, querendum vero magis etiam videtur; Caecin. 6. deiectus vero qui potest esse quisquam, nisi ..? ib. 50. „est vero“ inquam „notum quidem signum“; Catil. III, 10. meruisse vero stipendia in eo bello ... virtutis ... fuit; Muren. 12. ad imitandum vero tam mihi propositum exemplar illud est quam tibi; ib. 66. mirandum vero est homines eos ... libenter adripere facultatem; Flacc. 19. praefuit vero numquam; Sulla 55. recuperata vero sua dignitate se non commissurum, ut ..; Quir. 20. hoc sentire prudentiae est, facere fortitudinis: et sentire vero et facere perfectae cumulataeque virtutis; Sest. 86. dimittendi vero exercitus quam potes adferre causam? Piso 47. quem veretur ut deum, ... amat vero ut sodalem, ut fratrem, ut aequalem; Planc. 29. confirmata vero suspicio est; Scaur. 12. pateat vero hoc perfugium dolori; ib. 40. urgere vero iacentis aut praecipitantis impellere certe est inhumanum; Rab. Post. 2. esset vero timendum, quonam modo id ferret civitas! Milo 77. est vero fortunatus ille; Marcell. 4. cognita vero clementia tua quis non eam victoriam probet ..? Ligar. 19. retentum vero (nomen) et a te confirmatum posteris etiam suis tradituros se esse confidunt; Deiot. 41. metui vero et in odio esse invidiosum, detestabile, imbecillum, caducum; Phil. I, 33. retinere vero quis poterit clarissimo domino restituto? ib. XIII, 12. est vero eius patris filius; ib. 13. debet vero solvitque praeclare; ib. 25.

VII. **mit Partikeln:** age vero, nunc inserite oculos in curiam; Font. 43. de vi te ipsum habebo iudicem, Aebuti; Caecin. 48. ceteris in rebus quali sit temperantia considerate; imp. Pomp. 40. illa res quantam declarat eiusdem hominis ... auctoritatem! ib. 46. per quem venenum datum? Cluent. 172. vicinorum quantum studium, ... quanta cura est! ib. 197. quae erat aut qualis quaestio? Milo 60.

an: an vero, iudices, vos non intellegetis ..? Sex. Rosc. 152. an vero dubitamus quo ore iste ceteros homines ... solitus sit appellare, qui ..? Verr. I, 127. an vero id recte, ordine, e re publica, sine cuiusquam iniuria factum esse defendis? ib. III, 194. an vero ex hoc illa tua singularis significatur insolentia, superbia contumacia? ib. IV, 89. an vero illa defensio vobis praeclara visa est? Caecin. 31. an vero tempus cum tempore (conferam)? Cluent. 94. an vero inimicum ut expellas? Sulla 90. an vero tam parvi animi videamur esse omnes, ... ut ..? Arch. 30. an vero in iudicio periculi nihil fuit: privilegium pertimui, ne ... nemo intercederet? dom. 58. licueritne ei facere, quod fecit, an vero, non dicam, non licuerit, sed nefas fuerit; Balb. 10. an vero reliquo tempore consulem te quisquam duxit? Piso 26. an vero putas idcirco minus iudices mea causa facturos, quod ..? Planc. 78. an vero ... vestrae peregrinantur aures neque in hoc pervagato .. sermone versantur? Milo 35. f. **an,** A, I. an vero (27 St.) B. I, S. 221. a.

ante: ante vero ... laetitia frui satis est maximae praeclarissimaeque pugnae; Phil. XIV, 1.

antea: antea vero quam ... iudicia sublata sint, ... praetereo; Fr. B, VI, 17.

at: f. **at,** II. at vero (27 St.) B. I, S. 307.

aut: quem tibi aut hominem ... aut vero deum ... auxilio futurum putas? Verr. IV, 78. quem iudicem ex illis aut tacitum testem haberes aut vero etiam excitares? Planc. 43.

dum: dum vero eum fuisse Oppianicum constabit; Cluent. 125.

enim: f. **enim,** B (5 St.) B. II, S. 202, a.

etiam: f. **etiam,** II, 4. vero etiam (14 St.) B. II, S. 242, b.

hic: hic vero tanto dolore adficior; Verr. IV, 83. hic vero haeream; Caecin. 64. hic vero in oculis senatus populique Romani nihil posse exsistere; leg. agr. II, 90.

iam: f. **iam,** A, III. vero (40 St.) B. II, S. 526, — immo: f. **immo,** B. vero (31 St.) B. II, S. 584. — ita, itane: f. **ita,** II. vero (17 St.) B. II, S. 789, a.

nec, neque: neque vero nunc ideo disputabo, quod ..; leg. agr. III, 4. neque vero quo te liberent aliqua culpa, ... sed ut ..; Planc. 52. f. **nec,** A, II. vero (40 St.) B. III, S. 260. a. — III. sed (4 St.) B. III, S. 261, a. — B, I, 1, e. vero (3 St.) B. III, S. 263, a. — C, **a,** I, 2. vero (9 St.) B. III, S. 270, a.

nisi: f. **nisi,** A, II. vero (17 St.) B. III, S. 309, b.

nunc: nunc vero ... hoc me profiteor suscepisse magnum fortasse onus et mihi periculosissimum || periculosum ||; Verr. a. pr. 35. nunc vero cum loquar apud senatores populi Romani, ... timere non debeo; ib. V, 171. nunc vero ... dubitabi-

tis ... exteris nationibus et gentibus ostendere ..? Font. 35. tum (spes erat posita) in nostris, nunc vero in illorum testibus; Caecin. 3. nunc vero ... quae res est quae cuiusquam animum ... dubium facere possit? imp. Pomp. 27. testes nunc vero iam omnes orae atque omnes exterae gentes ac nationes (sunt); ib. 31. nunc vero ... nonne acerrime ... huic legi ... resistetis? leg. agr. II, 85. nunc vero ... optemus potius ut eat in exsilium quam queramur; Catil. II, 16. nunc vero cum me in iudicium populi nemo omnium vocarit, ... quid est qua re quisquam mihi se ... anteponat? dom. 88. quod vobis iste ... olim furunculus, nunc vero etiam rapax ... esse videtur || videatur ||; Piso 66. f. **nunc,** II. vero (27 St.) B. III, S. 402, a.

nuper: nuper vero cum M. Antonius ... attulisset, ... qui locus ... fuit! Milo 40.

postea: postea vero quam intellexerunt isti virum fortem ... Q. Arrium, non succedere, statuerunt; Verr. IV, 42. pervolgata || promulgata || atque in manibus iactata ... inanissima prudentiae reperta sunt; Muren. 26. quis P. Sullam nisi maerentem ... vidit? Sulla 74. cum || postea vero quam || ... lucem ... dispicere coepistis, ... tantus vester consensus de salute mea fuit; sen. 5. quam se totum Pompeius Caesari tradidit, quid ego ... conarer? Phil. II, 23. quam legio Martia ducem praestantissimum vidit, nihil egit aliud nisi ..; ib. V, 23.

quam: quam vero facile falsas rationes inferre ... soleant ... cognoscite; Flacc. 20.

quasi: quasi vero non intellegamus ab invito emere iniuriosum esse; leg. agr. I, 14. f. **quasi,** B. vero (33 St.) S. 40, a.

quod: quod vero apud vos ipsos in honore tanto sunt; Sex. Rosc. 120. totam Italiam vestris coloniis || colonis || complere voluistis; leg. agr. I, 17. non cruentum mucronem ... extulit, ... quanto tandem illum maerore esse adflictum ... putatis? Catil. II, 2. te ... huic quaestioni praeesse maxime voluit; Milo 22. in illo loco ... sedet, satis declarat; ib. 71. dicere ausus es, ... in eo ... errasti; Phil. II, 23. ita avocatur a Mutina, ... quam habet ignominiam? ib. VI, 6.

sed: o praeclarum imperatorem nec iam cum M'. Aquilio ..., sed vero cum Paulis, Scipionibus, Mariis conferendum! Verr. V, 14. sed vero sic agitur; Cluent. 18. sed vero isti ... quem ad modum ceteras (leges) observarunt? dom. 71.

si: si vero non ulla tibi facta est iniuria; div. Caec. 60 illud quoque accedet; Verr. II, 31. si vero ... recessisset, eo minus dubitaretis; Caecin. 46. ne habeas quidem servum praeter eum; ib. 55. ad humanos casus ... sceleris etiam accedit insidiarumque consensio; Marcell. 23. tum fuit aedilis; Phil. VIII, 24. coloniarum et municipiorum sine ulla dubitatione hostis est; ib. XIV, 9.

sic: sic vero erant disposita praesidia; Phil. V, 9.

tum: tum vero in isto bello non recreatus neque restitutus, sed subactus oppressusque populus Romanus est; Sex. Rosc. 137. tum vero optimo et nobilissimo cuique meam orationem gratissimam esse oportet; ib. 142. tum vero non strepitu, sed maximo clamore suam populus Romanus significat voluntatem; Verr. a. pr. 45. tum vero quod pronuntiatum est, non per Neronem iudicatum, sed per Dolabellam ereptum existimabatur; Verr. I, 75. tum vero in magistratu contra illud ipsum edictum suum sine ulla religione decernebat; ib. 119. tum vero sine metu, sine cura omnes erant; ib. II, 70. quae res cum ad pactiones iniquissimas magnam vim habuit, ... tum vero ad calumnias; ib. III, 38. quod cum magnitudine pecuniae tum iniuriae genere quemvis debet commovere, tum vero eo magis; ib. 188. tum vero omnibus indignissimum visum est; ib. V, 107. postremo ipse ... in re militari cum summi consilii et maximi animi tum vero usu quoque bellorum gerendorum ... exercitatus; Font. 41. tum vero illa egregia et praeclara mater palam exsultare ... coepit; Cluent. 14. ac tum ... crimen hoc cum testibus multis tum vero indicio Avillii comprobabatur; ib. 39. tum vero ita sum perturbatus; ib. 51. tum vero illa iudicia senatoria ... defensioni locum nullum reliquissent; ib. 61. cum haec sunt videnda tum vero illud est hominis magni .. atque sapientis; ib. 159. tum vero .. me inertiorem consulem iudicabo quam illos fortissimos viros; leg. agr. I, 3. quorum cum adventus gravis, ... tum vero iudicium ac potestas erit non ferenda; ib. 9. quae cum omnibus est difficilis et magna ratio, tum vero mihi praeter ceteros; ib. II, 5. me cum amicitiae vetustas ... ad C. Rabirium defendendum est adhortata, tum vero ... salus rei publicae, consulare officium, consulatus denique ipse ... coëgit; Rabir. 2. id .. cum coniectura consequi possumus, ... tum vero ita praesentes his temporibus opem ... nobis tulerunt; Catil. III, 18. tum vero ... lumina civitatis exstincta sunt; ib. 24. cui non haec templa, aspectus urbis, ... et [hoc] commune patriae solum cum sit carum tum vero dulce atque iucundum; ib. IV, 16. ei quoque carmen compositum est, cum ceteris rebus absurdum tum vero in illo; Muren. 26. quae (voluntas) cum per se valet multitudine ... tum vero ... multum etiam ... auctoritatis habet suffragatio militaris; ib. 38. tum vero in his L. Murenae tantis ... periculis ita sum animo adfectus; ib. 55. quem P. Servilius, vir cum clarissimus tum vero optimus ..., revocavit; sen. 25. tum vero neque illud meum factum laudabile nec beneficium ullum a me in rem publicam profectum dicerem; dom. 97. magna vis est cum in deorum immortalium numine tum vero in ipsa re publica; ib. 141. tum vero elatus est spe, posse se ... adfligere; har. resp. 49. reliquas illius anni pestis recordamini: ... legum multitudinem, cum earum, quae latae sunt, tum vero quae promulgatae fuerunt; Sest. 55. quod certe ... cum omnibus Metellis tum vero uni viro fortissimo ... gratissimum fratri suo fecit; ib. 131. in quo non exstent huius cum fortitudinis tum vero humanitatis ... impressa vestigia; Balb. 13. tum vero ius omne noster iste magister ... ignorat; ib. 27. tum vero ... ita mihi maxime communione beneficiorum ... contineri || communionem ... continere || videtur; ib. 29. tum vero tanta sum cupiditate incensus ad reditum; Phil. I, 9. cum autem omnis servitus est misera, tum vero intolerabilis est [servire] impuro; ib. III, 12. tum vero agmine quadrato in aedem Concordiae venit; ib. V, 20. quid est inconstantia, levitate .. cum singulis hominibus tum vero universo senatui turpius? ib. VII, 9. tum vero denique filium meque seduxit; ib. IX, 9. cum factum tuum gratum omnibus debet esse, tum vero oratio; ib. X, 1.

ut: ut vero iam .. nulla dubitatio sit; Caecin. 90. ut vero totam Italiam ... obsidere atque occupare cogitet || cogitent ||, ... cognoscite; leg. agr. II, 75. ut vero iniit magistratum, non dicam quid egit prius, sed quid omnino egit aliud, nisi ut ..? sen. 8. ut vero Pansae consulis accessit cohortatio gravior quam aures Ser. Sulpicii ferre didicissent; Phil. IX, 9.

utinam: utinam vero semper esset! Planc. 7.

verres, Eber: refero: in labores Herculis

non minus hunc immanissimum verrem, quam illum aprum Erymanthium referri oportere; Verr. IV, 95.
relinquo: qui verrem tam nequam reliquisset; Verr. I, 121.

verrinus, vom Eber: negabant mirandum esse ius tam nequam esse verrinum; Verr. I, 121.

versiculus, kleine Zeile: I. compenso cum: nonne compensabit || compensabat || cum uno versiculo tot mea volumina laudum suarum? Piso 75.
II. armari: quo uno versiculo satis armati semper consules fuerunt etiam nullis armis datis; Milo 70.
referri: audistis quaestoriam rationem tribus versiculis relatam; Verr. I, 98.
tolli: ut singuli cives singulis versiculis e civitate tollantur; dom. 44.

verso, drehen, wenden, umwandeln: alqm: versat se; Verr. I, 133. versabat se in utramque partem; ib. II, 74.
mentem: ad omnem malitiam et fraudem versare suam mentem coepit; Cluent. 70.
naturam: illa vero ... in illo homine mirabilia fuerunt, ... versare suam naturam et regere ad tempus ..; Cael. 13.
orbem: in quo cum suum || cum || illum saltatorium versaret orbem; Piso 22. qui (orbis rei publicae) quoniam versatur; Planc. 93.

versor, sich aufhalten, befinden, bewegen, beschäftigen, verweilen, verwickelt, im Spiel sein: I. unpersönlich: inter feras satius est aetatem degere quam in hac tanta immanitate versari; Sex. Rosc. 150. quidvis esse perpeti satius quam in tanta vi atque acerbitate versari; Verr. I, 68.
II. alqs: ut inter suos ... puerulos ... velit hos versari, homines paene operarios; Sex. Rosc. 120. saepe in isdem, saepe in contrariis causis versati sumus; div. Caec. 44. quod in publicanorum causis vel plurimum aetatis meae versor; Verr. II, 181. in hoc genere nunc, iudices, versor; ib. III, 100. ne quis forte me in crimine obscuro versari ... arbitretur; ib. IV, 67. nobiscum versari iam diutius non potes; Catil. I, 10. annos iam triginta in foro versari; Flacc. 70. ille alter Caesonius Calventius ab adulescentia versatus est in foro; sen. 13. si essetis versareminique nobiscum; har. resp. 25. quod iam diu minus in foro nobiscumque versatur; Cael. 3. tot igitur annos versatus in foro sine suspicione ... studuit Catilinae iterum petenti; ib. 11. sicut mihi tota in hac causa versatus ante oculos *es;* Scaur. 49. isdem rebus est parturbatus homo ..., quibus nos in media re publica nati semperque versati; Deiot. 10. cum inter media hostium tela versaretur; Phil. XIV, 36. versabatur inter hos Gallius unguentis oblitus, redimitus coronis; Fr. B, IX, 1. f. im, B. versor (76 St.) B. II, S. 655.
alqd: multa simul ante oculos versabantur; Sex. Rosc. 24. versantur ante oculos omnia; Verr. IV, 110. num quid aliud in illis iudiciis versatum est praeter hasce insidias? Cluent. 62. ut aut nihil habeat suspicionis aut ... id intra parietes in domestico scelere versetur; ib. 175. ea et mihi ante oculos versantur et vos videre et perspicere potestis; Muren. 88.
adulteri, aleatores: in his gregibus omnes aleatores, omnes adulteri, omnes impuri impudicique versantur; Catil. II, 23.
armati: cum inter subsellia nostra versentur armati; Phil. II, 19.

aspectus: versatur mihi ante oculos aspectus Cethegi et furor in vestra caede bacchantis; Catil. IV, 11.
audacia: etiam intra muros Antonii scelus audaciamque versari; Phil. III, 13.
auxilia: omnia sua iura, commoda, auxilia, totam denique libertatem in vestris sententiis versari arbitrantur; Verr. V, 172.
babari: nec tamen ... in consilio regis versabantur barbari armati; Phil III, 9.
bellum: in quibus (terris) bellum acerbum diuturnumque versatum est; Verr. III, 47. aut quod bellum tam diuturnum, tam calamitosum te praetore versatum est, ut ..? ib. 124. quae (bella) in his fore locis navali copia gesta atque versata sunt; ib. IV, 103. Mithridaticum vero bellum, magnum atque difficile et in multa varietate terra marique versatum, totum ab hoc expressum est; Arch. 21.
bracati: sic existimatis eos his sagatos bracatosque versari? Font. 33.
caedes: cum illae infestae ac funestae faces universumque totius urbis incendium, cum tela, cum caedes, cum civium cruor, cum cinis patriae versari ante oculos ... coeperat; Sulla 19.
causa: cum ista causa in ista meditatione versatur; Cluent. 82. quod si ullo tempore magna causa in sacerdotum ... iudicio ac potestate versata est; dom. 1. in tenebris quam in luce causam versari maluisti; Planc. 42. quanta (causa) nulla umquam in disceptatione versata est; Deiot. 5.
cinis: f. caedes.
cogitationes: versantur enim ... in animo meo multae et graves cogitationes; leg. agr. II, 5.
coloni: an Minturnenses coloni ... aeterna in laude versantur ..? Planc. 26.
commoda: f. auxilia.
consilia: in quo conligendo et reficiendo salute communi omnia reperientur P. Sestii facta, dicta, consilia versata; Sest. 15.
consules: consules epulabantur et in coniuratorum gratulatione versabantur; dom. 62.
contentio: largitionis voluntas tum in re publica versata est et partium quaedam contentio; Catil. IV, 13.
copiae: cum bis in ea provincia magnae fugitivorum copiae versatae sunt; Verr. III, 125.
crimen: crimen quod versetur in iudicio requirat; Cael. 1.
crudelitas: quae (crudelitas) hoc tempore in re publica versata est; Sex. Rosc. 150. hanc (crudelitatem) pati nolite diutius in hac re publica versari; ib. 154.
cruor: f. caedes.
delectatio: in omni parte corporis semper oportere aliquod gaudium delectationemque versari; sen. 14.
deus: ut deus aliqui ... versetur in terris; har. resp. 62.
dicta: f. consilia.
dignitas: numquam tibi populi Romani absentis dignitas, numquam species ipsa huiusce multitudinis in oculis animoque versata est? Verr. V, 144. quae (dignitas) in iudiciis publicis versari debet; Cluent. 107.
dominatio: quae quidem dominatio, iudices, in aliis rebus antea versabatur; Sex. Rosc. 140.
error: ante hoc tempus error in hac causa atque invidia versata est; Cluent. 8. versatur enim || adversatur enim mihi || magnus error; leg. agr. II, 7.
exercitus: f. alqs; Phil. VIII, 6.
exitum: non mihi mors, non exitium || exsilium || ob oculos versabatur? Sest 47.
exspectatio: quae (exspectatio) versari in iudiciis solet; Flacc. 21.

faces: f. caedes. — facta: f. consilia.
facultas: gratiam et facultatem commendandi in hac civitate versari; Balb. 43.
ferrum: in qua civitate ... vis et ferrum in foro versaretur; Quir. 14. quorum vidisti toto illo anno ferrum in foro, flammam in delubris, vim in tota urbe versari; Planc. 71.
fides: haec fides atque haec ratio pecuniarum, quae Romae, quae in foro versatur, ... cohaeret; imp. Pomp. 19.
filius: inter eius modi viros et mulieres adulta aetate filius versabatur; Verr. V, 30.
flagitia: in qua (domo) semper meretricum lenonumque || lenonum || flagitia versantur; Verr. IV, 83. in qua (domo) lustra, libidines, luxuries, omnia denique inaudita vitia ac flagitia versentur; Cael. 57.
flamma: f. ferrum; Planc. 71.
furor: ego magnum in re publica versari furorem ... videbam; Catil. IV, 6. versabitur in rostris || in castris || furor; Muren. 85. f. aspectus
gaudium: f. delectatio.
gloria: quoniam omnibus in terris et iam versatur et semper habitabit nominis mei gloria; Milo 98.
gratia: f. facultas.
homo: quod M. Iunius ... homo .. in hac (causa) multum ac saepe versatus ... abest; Quinct. 3. qui homo? ... vetus videlicet sicarius, homo audax et saepe in caede versatus? Sex. Rosc. 39. haerere homo, versari, rubere; Verr. II, 187. qui (homines) tum versati sunt in re publica; ib. III, 210. quibus hominibus ... in foro, in suffragiis, in hac urbe, in re publica versari liceret; ib. V, 152. homo impurissimus statim coepit in eius modi mente et cogitatione versari; Cluent. 69. haec .. conatum esse hominem a pueritia ... in omni flagitio, stupro, caede versatum; Sulla 70. C. Mevulanum ... Capua .. eiecit, hominem perditum et non obscure ... in illa coniuratione versatum; Sest. 9. res erat cum L. Saturnino, ... vigilante homine et in causa populari ... populariter abstinenterque versato; ib. 37. ab eodem homine in stupris ... versato vetus illa magistra pudoris ... sublata est; Piso 9. quo in fundo ... facile hominum mille versabantur valentium; Milo 53. f. alqs; Sex Rosc. 120.
hostis: quod intra moenia nefarius hostis praedoque versatus est; sen. 11.
immanitas: quae pestis, quae immanitas in nostra || in vestra || ... provincia versata sit; Verr. III, 64. quae (immanitas) in isdem locis versata esse dicitur; ib. V, 145.
imperator: difficile est in Asia, Cilicia, Syria regnisque interiorum nationum ita versari nostrum imperatorem; imp. Pomp. 64. cum imperator in bello versetur; leg. agr. II, 52.
improbitas: quod eius improbitatem versari in re publica nollet; Cluent. 85.
impudentia: an ... impudentiam summam ... putabimus in verborum errore versari? Caecin. 50.
impudici, impuri: f. adulteri.
incendium: f. caedes.
indignitas: versatur mihi ante oculos indignitas calamitatis; Verr. V, 123.
ingenia: quae (ingenia) antea versabantur in salute ex auxilio ferendo; Quinct. 33.
iniuriae: quae (iniuriae) tantum modo in furtis istius et damnis eorum ... versatae esse videantur; Verr. IV, 38.
invidia: paucis postea mensibus alia vehemens erat ... invidia versata; Cluent. 130. f. error; Cluent. 8.
iura: f. auxilia.
iuventus: quamquam languet iuventus nec perinde atque debebat in laudis et gloriae cupiditate versatur; Piso 82.
labor: meus labor in privatorum periculis caste integreque versatus ... fructum est amplissimum consecutus; imp. Pomp. 2.
latrones: cum inter subsellia senatus versarentur latrones; Phil. V, 18.
libertas: f. auxilia. – libidines: f. flagitia.
locus: cui non locus ipse mutus ille ... cum grata recordatione in mente versetur; Planc. 81.
luctus: ut acerbissimus tota urbe luctus versari videretur; Verr. IV, 110.
lustra, luxuries: f. flagitia.
magistratus: quorum (magistratuum) uterque in pecunia maxima tractanda procurandaque versatus est; Font. 5.
mancipes: ne illam quidem tibi defensionem reliquam fecisti, mancipes in istis rebus esse versatos; Verr. III, 175.
mentio: pecuniae quandam mentionem inter iudices esse versatam; Cluent. 73. versatam esse in iudicio mentionem pecuniae sentiebant; ib. 78.
monstrum: f. alqs; Verr. V, 145.
mors: mors ob oculos saepe versata est; Rab. Post. 39. f. exitium.
natura: necesse est in simili audacia perfidiaque versetur (natura); Verr. I, 40.
navis: si (navis) in praedonum pugna versaretur; Verr. V, 89.
nequitia: istius nequitiam [et iniquitatem tum] in ore volgi atque in communibus proverbiis esse versatam; Verr. I, 121.
nomen: quod (nomen) non modo inter sociorum iura || arma ||, sed etiam inter hostium tela incolume versetur; Verr. I, 85.
nox: versatur ante oculos luctuosa nox meis omnibus; Rab. Post. 47.
odium: ut in communi odio paene aequabiliter versaretur odium meum; Milo 78.
pars: earum (partium) unam in reprehensione vitae, alteram in contentione vitae, tertiam in criminibus ambitus esse versatam; Muren. 11.
pecunia: versatam esse in iudicio pecuniam constat; Cluent. 31.
persona: in quibus (criminibus) una atque eadem persona versatur; Cael. 30.
pestis: f. immanitas; Verr. III, 64.
poena: ut neque timeant qui nihil commiserint et poenam semper ante oculos versari putent qui peccarint; Milo 61.
praedo: f. hostis.
pudor: qui (pudor) in magistratuum conviviis versari solet || soleat ||; Verr. V, 28.
quaestura: f. alqs; Verr. V, 35.
ratio: f. fides.
res: ea res nunc enim in discrimine versatur; Quinct. 92. in pluribus provinciis eius versata res est; Rab. Post. 4.
reus: ecquis umquam reus, praesertim in hac vitae ratione versatus, ... sic accusatus est, ut ..? Font. 37.
sagati: f. bracati. — scelus: f. audacia.
scribae: qui (scribae) nobiscum in rationibus monumentisque publicis versantur; dom. 74.
scorta: scorta inter matres familias versabantur; Phil. II, 105.
seditio: quia nulla in iudicio seditio neque vis nec turba versata est; Cluent. 103.
senatus: ut senatum ... in tanta infamia versari velis; Rab. Post. 7.
sica: non enim iam inter latera nostra sica illa versabitur; Catil. II, 1.
similitudo: ut ei Lampsaceni periculi similitudo versaretur ante oculos; Verr. V, 94.

spes: f. dignitas. — tela: f. cruor.
terror: cum tui nominis terror in auribus animisque aratorum versaretur; Verr. III, 131.
turba: f. seditio.
vir: potest quisquam vir in rebus magnis cum invidia versatus satis graviter ... respondere? har. resp. 17.
vis: vis in foro versata est; Sest. 77. f. ferrum. seditio.
vita: tota vita in eius modi ratione versata aperiebatur; Cluent. 101.
vitia: f. flagitia. — voluntas: f. contentio.

versura, Anleihe: I. absolut: nulli sumptus, nulla iactura, nulla versura; Cael. 38.
II. facio: f. **facio,** III. versuram (4 St.) B. II, S. 309, b.
III. conficere: duae rationes conficiendae pecuniae, aut versura aut tributo; Flacc. 20.

versus, nach — hin: Helorum versus, ut ipse Cleomenes, ita ceteri navigabant; Verr. V, 90. — circumque eam statuam locum ludis gladiatoribusque liberos posterosque eius quoquo versus pedes quinque habere; Phil. IX, 16. utique locum sepulcro in campo Esquilino C. Pansa consul ... pedes xxx quoquo versus adsignet; ib. 17.

versus, Zeile, Vers: I. nocet: non illa tibi .. invidia nocuit, sed versus tui; Piso 72. si versus mihi nocuerit; ib. 74.
offendit: quem is versus offenderit; Piso 74.
pertinet: omitto nihil istum versum pertinuisse ad illum; Piso 75.
ohne Verb: ipse enim mansuetus, versus immanis; Deiot. 25. quid enim gladiatoribus clamores innumerabilium civium? quid populi versus? Phil. I, 36.
II, 1. attendo: ut, cum lex aliqua recitaretur, primum versum attenderet; Rab. Post. 14.
dico: de Domitio dixit versum Graecum; Deiot. 25.
facio: quod M. Cicero versum fecerit; Piso 72.
percelebro: [de qua muliere plurimi versus ... tota Sicilia percelebrantur]; Verr. V, 81.
scribo: de qua muliere versus plurimi supra tribunal et supra praetoris caput scribebantur; Verr. III, 77.
2. appono ad: qui non notam apponas ad malum versum, sed poëtam armis persequare; Piso 73.
percipio ex: si quis minorem gloriae fructum putat ex Graecis versibus percipi quam ex Latinis; Arch. 28.
respondeo de: nec vero tibi de versibus plura respondebo; Phil. II, 20.
III. numerus: quotiens ego hunc vidi ... magnum numerum optimorum versuum ... dicere ex tempore! Arch. 18.
IV, 1. attingere: quas res ... gessimus, attigit hic versibus atque inchoavit; Arch. 25.
exprimere: ut omnis hominis libidines ... delicatissimis versibus expresserit; Piso 70.
facere: quod epigramma in eum fecisset, tantum modo alternis versibus longiusculis; Arch. 35. Pompeium inimicum mihi isto versu esse factum; Piso 74.
inchoare: f. attingere.
violare: non fuisse meum ... hunc uno violare versu; Piso 75.
2. in: quid tandem in isto versu reprehendas; Piso 73. cum in singulis versibus populus Romanus ... Bruti memoriam prosequebatur; Phil. X, 8.

propter: in hominis caput ille tam crudelis propter versum fuisset? Piso 76.

versutus, verschlagen, schlau: alqs: dum versuti et callidi velimus esse; Caecin. 55. ne forte isti parum versuti esse videantur; Flacc. 39.
alqd: hos totum si vobis versutius, quam mea consuetudo defendendi fert, videbitur; Caecin. 85.
homo: Roscius est videlicet homo callidus et versutus; Qu. Rosc. 48. versutissimum hominem et in fallendo exercitatissimum; Fr, A. III, 10.
ius: tum vociferantur ex aequo et bono, non ex callido versutoque iure rem iudicari oportere; Caecin. 65.
tristitia: cum eum praeter simulatam versutamque tristitiam nulla res commendaret; sen. 13.

vertex, Spitze, Scheitel: I. erumpo ex: qui ex Aetnae vertice erumpunt; Verr. IV, 106.
II. usque ad: non ab imis unguibus usque ad verticem summum ... ex fraude, fallaciis ... constare totus videtur? Qu. Rosc. 20.

verto, drehen, wenden, wechseln, sich bewegen, befinden: I. annus: apparuisse numen deorum intra finem anni vertentis; Phil. XIII, 22.
II. alqm: quo se verteret nesciebat; Verr. II, 73. quo me igitur vertam? ib. III, 166. quonam se verteret; ib. 198. quo me vertam? ib. V, 2. quo me vertam nescio; Cluent. 4. Ligar. 1. quo se miser vertet? Muren. 88. vertes te ad alteram scholam; Piso 60. quo me vertam, iudices, aut quid agam? Scaur. 19. quo se verteret non habebat; Phil. II, 62. 74. non metuo, .. ne ... refellendi mei causa ... vertat se et senatui pareat; ib. VI, 9.
alqd: quoniam .. vides versa esse omnia; Sex. Rosc. 61. videte nunc quam versa et mutata in peiorem partem sint omnia; ib. 103. omnia in unius potestate ac moderatione vertentur; Verr. a. pr. 20.
crimen: non in supplicio crimen meum vertitur; Verr. V, 133.
locum: QUI EXSILII CAUSA LOCUM VERTERIT; Quinct. 60.
partem: ex illa pecunia magnam partem ad se vertit; div. Caec. 57.
rationem: vertit hic rationem; Qu. Rosc. 34.
solum: hanc (civitatem) ante amittere non potuissent quam hoc solum civitatis mutatione vertissent; Balb. 28. f. **solum,** II, 1. verto (5 St.) S. 536, a.
stilum: vertit stilum in tabulis suis; Verr. II, 101.

verum, aber, doch, sondern: A. **ohne formellen Gegensatz:** I. **allein:** 1. **Aussage:** verum his de rebus non necesse habeo dicere; Quinct. 13. ita, verum praetor decernebat; ib. 63. mitto aequa, verum ante hoc tempus ne fando quidem audita; ib. 71. pudet dicere; intellego; verum et sero et necquicquam pudet; ib. 79. verum id, quod adhuc est suspiciosum, nisi perspicuum res ipsa fecerit, hunc adfinem culpae iudicatote; Sex. Rosc. 19. verum homines notos sumere odiosum est; ib. 47. verum ... et artificium obliviscatur et studium deponat licebit; ib. 49. verum haec tu quoque intellegis esse nugatoria; ib. 52. verum concedo tibi, ut ea praetereas; ib. 54. verum haec missa facio; ib. 76. verum ego forsitan propter multitudinem patronorum in grege adnumerer; ib. 89. verum ... multa saepe imprudentibus imperatoribus vis belli ac turba molitur; ib. 91. verum ... Erucius, haec si haberet in causa, quae commemoravi, posset ea quamvis

diu dicere; ib. „fateor me sectorem esse, verum et alii multi"; ib. 94. verum ego, quod invitus ac necessario facio neque diu neque diligenter facere possum; ib. 123. verum [ego] hoc quaero; ib. 125. verum quaeso a vobis, iudices; ib. 129. verum longe aliter est; ib. 138. verum haec omnis oratio ... mea est; ib. 143. verum id mihi non sumo, iudices; div. Caec. 16. verum hoc adhuc percommode cadit; Verr. a. pr. 5. verum illud, quod institueram dicere, ... huius modi est; ib. 34. verum, ut opinor, Glaucia primus tulit; Verr. I, 26. verum sit hoc genus aliquod minime probandum; ib. 60. verum quaestores quoque iam pridem venerunt; ib. 99. ut quisquam posset dicere „improbe, verum callide"; ib. 141. verum, ut institui dicere, quinque iudicibus ... datis ... eo die nihil actum est; ib. II, 41. verum ex ista reperietis hereditate istum ita praedatum; ib. 45. verum illud est praeclarum; ib. 47. est magnum argumentum, verum illud maximum; ib. 59. verum accidit, ut Carpinatius ... crebras postea litteras ... mitteret; ib. 172. erant ex eo genere, quod ego maxime genus ... reperire cupiebam, verum tantum inveni; ib. 183. verum haec dicentur alio loco et dicta sunt; ib. III, 10. verum haec, quoniam eius modi casus fuit, ferenda sunt; ib. 60. verum, uti dixi, ratio certa est Aetnensium; ib. 109. ager efficit cum octavo, bene ut agatur, verum, ut omnes di adiuvent, cum decumo; ib. 112. ita est; verum amicitia impeditur; ib. 122. verum hoc, ut opinor, esse vis caput defensionis tuae; ib. 147. verum in hoc errat uno, quod existimat; ib. 157. verum huc longius quam voluntas fuit ab epistula Timarchidi digressa est oratio mea; ib. 163. verum istam ipsam cellam ferre nullo modo possunt; ib. 203. verum hoc vobis remitto; ib. 219. verum haec civitas isti praedoni ac piratae Siciliensi Phaselis fuit; ib. IV, 23. verum haec emisse te dicis; ib. 27. verum hominem amentem hoc fugit; ib. verum negas te horum annorum aliquot confecisse; ib. 36. verum fuit ei concedendum; ib. 56. quae sunt omnia permagna, verum illud maximum; ib. 113. verum illud est quam ob rem haec commemorem, quod existimare hoc vos volo; ib. 135. verum de ista furandi praedandique ratione nihil dico; ib. V, 11. verum haec omnia ... remitto atque concedo; ib. 47. verum hoc erat: si ille ... pirata securi percussus esset, pecuniam illam non haberes; ib. 79. verum habita est a multitudine ratio temporis; ib. 94. verum et tum id feci quod oportuit et nunc faciam quod necesse est; Tull. 5. verum .. illud considerati hominis esse putavit; Caecin. 1. verum ... alterius rei causam vosmet ipsi iam vobis ... sustulistis; ib. 9. videtur temere commissum, verum, ut opinor, hoc fuit causae; ib. 21. verum in his causis non verba veniunt in iudicium; ib. 63. itaque is ... saepe confiteri solet ..., verum illud addit; ib. 92. verum id feci, non quo ... arbitrarer, sed ut ..; ib. 101. multa sunt eius modi; verum ... enumeratio singulorum argumentorum non est necessaria; Cluent. 64. verum omnes intellegimus; ib. 130. verum in eo ipso homines impudentissime mentiuntur; ib. 174. verum inter hos agros ... adiungit regios agros Mithridatis; leg. agr. II, 51. verum arbitrabantur ... non defore qui .. restituerent; ib. 90. habemus enim huiusce modi senatus consultum, verum inclusum in tabulis; Catil. I, 4. verum ego hoc ... certa de causa nondum adducor ut faciam; ib. 5. meo beneficio tabulae novae proferentur, verum auctionariae; ib. II, 18. verum haec Cato nimium nos nostris verbis magna facere demonstrat; Muren. 31. verum erant ea testimonia non concitatae contionis, sed iurati senatus; Flacc. 17. verum haec furiosa vis vaesani tribuni plebis facile superari frangique potuit; dom. 55. impediebantur, verum ea lege, quam idem iste de Macedonia Syriaque tulerat; ib. 70. verum ad istam omnem orationem brevis est defensio; Cael. 9. verum haec genera virtutum ... vix ... reperiuntur; ib. 40. verum ex eo quicquid erat, emersit; ib. 75. verum audis in praesepibus, audis in stupris, audis in cibo et vino; Piso 42. verum, ut intellego, cavebat magis Pompeius quam timebat; Milo 66. uno, verum optimo auctore; Phil. I, 24. verum implicata inscientia impudentia est; ib. II, 81.

2. **Frage:** verum quid ad rem? Sex. Rosc. 92. qui potuerunt ista ipsa lege ... sive Valeria est sive Cornelia, — non enim novi nec scio — verum ista ipsa lege bona Sex. Roscii venire qui potuerunt? ib. 125. verum ubi tandem aut in quibus statuis ista tanta pecunia consumpta est? Verr. II, 142. verum quotiens et quot nominibus a Syracusanis statuas auferes? ib. 145.

3. **Aufforderung:** a. **Imperativ:** verum, ut ex uno (exemplo) de ceteris coniecturam facere possitis, ... audite; Verr. I, 125. verum, ut totum genus amplectamini iudiciorum, prius iura Siculorum, deinde istius instituta cognoscite; ib. II, 32. verum esto: eripe hereditatem propinquis; ib. 46. verum, quod institui dicere, miserias cognoscite sociorum; ib. 65. verum esto: alio loco de aratorum animo et iniuriis videro; ib. 149. verum esto: reperietur ... arator, qui ..; ib. III, 28. verum esto: manifesta res est || manifesta res erat ||; ib. 135. verum fac te impetravisse, fac aliquid gravius in Heium statuisse Mamertinos; ib. IV, 19. verum esto: sit tibi illud liberum omne tempus; ib. V, 76. verum esto: condemnat Popilium Gellius; Cluent. 132. verum esto: nihil est quod non emi possit; leg. agr. I, 15. verum esto: negotiari libet; Flacc. 71. verum esto: Catonis est dictum ..; ib. 72. verum esto: gloriosus fuisti; ib. 80. verum referte: quod ex senatus consulto facere debetis; har. resp. 14. verum fac me multis debere et in eis Plancio; Planc. 68.

b. **Conjunctiv:** verum ad illam iam veniamus praeclaram praeturam criminaque ea; Verr. I, 103. verum veniat sane; ib. II, 76. verum hoc ... relinquamus; leg. agr. II, 28. verum sit; dom. 51. verum haec ita praetereamus; Sest. 13. verum utatur hac defensione; ib. 135. verum praeterita omittamus; Phil. V, 31.

II. **Verbindungen:** enim vero: verum enim vero cum esset (frumentum) HS binis aut etiam ternis ..., duodenos sestertios exegisti; Verr. III, 194.

fortasse: haec vos antea, iudices, audistis, verum fortasse ita audistis; Verr. III, 49. verum haec fortasse propter pudorem in lege reticentur; leg. agr. II, 37.

ita: verum ita res se habet; Quinct. 2. verum ita palaestritas defendebat; Verr. II, 54. verum ita est, uti dicis; Caecin. 37.

mehercule: verum mehercule hoc, iudices, dicam! Verr. IV, 32.

ne: verum ne nimium multa complectamur, ... hoc ipsum interdictum ... consideremus; Caecin. 55.

non: cur nolint, etiamsi taceant, satis dicunt; verum non tacent; div. Caec. 20. verum non una te, sed universae ... civitates ... persequuntur; Verr. III, 74.

quod: verum quod ego ... dedecus servire me persecuturum esse polliceor, id ne accidat, tu ... potes providere; Verr. a. pr. 51.

quoniam: verum quoniam tibi instat Hortensius, ... non |patiar istam manere suspicionem,

Quinct. 34. verum quoniam tu id tibi adrogas ..., concedamus; ib. 56.

si: verum si a Chrysogono ... non impetramus, ... una spes reliqua est; Sex. Rosc. 150. verum si causam cognosci opus est, parumne cognita est? Verr. I, 27. verum, si de pecunia .. planum facere non possem, illud negare posses aut nunc negabis? ib. II, 81. verum si crimen hoc metuebas, ... utrum tandem tibi ad defensionem firmius fore putasti ..? ib. V, 75. verum si quod erit armorum iudicium, tum ista dicito; Caecin. 61. verum, si innocens Falcula, quaero qui sit || quis sit || nocens? Cluent. 113. verum si quis est qui ... putet, est ille quidem valde severus; Cael. 48.

tamen: verum tamen: „quid si" inquit" „habes eius modi causam ..., tamenne vereris, ut possis ... contendere?" Quinct. 78. verum tamen hoc ita est utile; Sex. Rosc. 55. verum tamen quid erat quod Calidius Romae quereretur? Verr. IV, 43. s. **tamen,** B. verum (62 St. Verr. a. pr. 35.). S. 695, b.

tum: verum haec tum queremur, si quid de vobis per eum ordinem agetur; Verr. IV, 26. verum alia causa tum Staieni fuit; Cluent. 86.

ut: verum ut haec missa faciam, ... nonne quivis potest intellegere ..? Sex. Rosc. 132. verum ut ad te, Caecili, redeam, quam multa te deficiant vides; div. Caec 52. verum ut || et, al. || vobis dicam id, quod intellexi; Verr. I, 23. verum ut hac ipsa ratione summam mei promissi compleam, ad singula medimna multi HS binos ... cogebantur dare; ib. III, 116. verum ut et istos ego iudices ... non habeam; ib. 143. verum ut ita sit, tamen non potes hoc quasi praeclarum aliquid praedicare; ib. 151. verum ut ad illud sacrarium redeam, signum erat hoc ... Cupidinis e marmore; ib. IV, 5. verum, uti Lilybaeum ... revertamur, Diocles est; ib. 35. verum, ut ad classem ... revertar, accepisti a Mamertinis navem contra leges; ib. V, 59. verum ut esses durissimus, agi quidem usitato iure et cotidiana actione potuit; Tull. 54. verum ut hoc tibi credam, metuisse te; ib. 56.

B. **mit vorhergehender Negation und Concessivpartikel:** minus: hanc habent arcem minus aliquando nunc quidem munitam quam antea, verum tamen si qua reliqua spes est, ... ea tota in hac lege posita est; div. Caec. 18.

neque: neque uti satis firmo praesidio defensus Sex. Roscius, verum uti ne omnino desertus esset; Sex. Rosc. 5. neque ... spectari oportere in quo loco sit facta vis, verum sitne facta; Caecin. 85. neque hoc idcirco postulo, quod te aliquid censeam praeterire oportere ..., verum ut semel una quaque de re dicas; Tull. 6. ut hostium urbis nec omnium hostium, verum eorum, quibuscum acerbum bellum ... suscepimus, ... solemus exscindere || excipere ||; dom. 61. s. non.

nihil: qui nihil dum etiam istius modi suspicabantur, verum tamen ea ... providebant; Verr. IV, 9.

non: at vero T. Roscius non unum ... socium fefellit, ... verum novem homines fortissimos; Sex. Rosc. 117. ut non ex illis maleficiis ... hoc intellegatur, verum ex hoc etiam ... convincatur; ib. 118. utar oratione perpetua, non quo iam || non quoniam || hoc sit necesse, verum ut experiar; Verr. I, 24. erant aënea duo praeterea signa, non maxima, verum eximia venustate; ib. IV, 5. ego vero ad meam rationem usumque meum non aestimo, verum tamen a vobis ita arbitror spectari oportere; ib. 13. ecqua civitas est non in provinciis nostris, verum in ultimis nationibus .. tam potens ..? ib. 25. duo pocula non magna (apposuerat), verum tamen cum emblemate; ib. 49. iste omnia, quae requisivit, non ut conservaret, verum ut asportaret, requisivit; ib. 131. si non ad homines, verum ad bestias ... haec conqueri ... vellem; ib. V, 171. ut quivis intellegeret non eos ad rem rusticam, verum ad caedem ac pugnam comparari; Tull. 18. idcirco non satis habitum est quaeri quid familia ipsa fecisset, verum etiam illud; ib. 27. non quo idem sit servolus unus quod familia, verum quia ... quaeritur; Caecin. 58. qui etiam, non vis ut fieret, verum colendi aut pascendi causa esse in agro consuerant; ib. 59. non vos ad arma vocandos *esse, verum* || vocandos mihi esse, sed || ad suffragia cohortandos; Rabir. 35. non quae (lorica) me tegeret ... verum ut omnes boni animadverterent; Muren. 52. ea sunt omnia non a natura, verum a magistro; ib. 61. non ut vobis rem tam perspicuam dicendo probaremus, verum ut ... frangeremus; Balb. 56. id ... non ad perniciem, verum ad salutem interpretamur; Scaur. 30. quam (legem) non didicimus, accepimus, legimus, verum ex natura ipsa adripuimus; Milo 10. — non dico novum est, non dico inusitatum, verum omnino inauditum; Caecin. 36. haec tu mandata ... non dico animo ferre, verum auribus accipere (potuisti)? Phil. VIII, 28. neque, non modo (non) — verum: s. **modo,** II, 8 (12 St.) B. III, S. 182, a. verum etiam: s. **etiam,** II, 4. verum etiam (92 St.) B. II, S. 242, b. — neque, non solum — verum: s. **non,** B, II. solum (3 St.) B. III, S. 362, b. verum etiam: s. **etiam,** II, 4. verum etiam (98 St.) B. II, S. 243.

quidem: ac pulcherrimum quidem factum (reprehenditur), verum, ut dixi, non meum, sed vestrum; Fr. B, XII, 5. s. minus.

verus, wahr, wirklich, begründet, vernünftig, recht, billig: A. **bei Substantiven:** alqs: facile esse perspicuum, quantum inter hunc et illum Numidicum, verum ac germanum Metellum, interesset; Verr. IV, 147.

alqd: continuone verum fuit postulare, ut ..? Quinct. 48. utrum velis, factum esse necne, verum esse an falsum; div. Caec. 45. ut, quod ille dictitat, alicui, qui te ignoret, verum esse videatur; Verr. a. pr. 28. quid, si testimonio L. Metelli ac litteris haec omnia vera esse docebo? ib. III, 123. haec, quae vera sunt, dicam; ib. 158. ea ne vera putentur tibi maxime est providendum; ib. V, 176. *si illum ipsum locum ... tuum fuisse* tamen verum factum esset; Tull. 53. quam verum sit, ... maximam caedem sine fraude facere potuisse; ib. quin illud, quod initio vobis proposui, verissimum sit; Font. 17. cum quaeritur aliquid factum necne sit, verum an falsum proferatur; Caecin. 71. id verum, id aequum, id utile omnibus esse; ib. 81. quod ea omnia ... eidem isti vera esse concedunt; imp. Pomp. 51. id quod est verius; ib. 57. quae vera dicuntur a nobis; Cluent. 70. si hoc verum esse concedis; ib. 114. sin autem, quod subscriptum est, quia verum est, idcirco grave debet esse, hoc quaeramus, verum sit an falsum; ib. 124. negat verum esse adlici benevolentiam cibo; Muren. 74. qui negas esse verum quemquam ulli rei publicae extra ordinem praefici; dom. 21. erat hoc verum; ib. 70. non erat illud quidem verum; Sest. 122. ut mihi iam verum videatur illud esse; Balb. 3. verius nihil est quam quod ... dixit ipse; ib. 5. ne forte ... dubitasse quisquam, verumne an falsum esset videretur; ib. 11. si ista vera sunt; Planc. 45. neque enim mihi probabile neque verum videbatur me ... discere; Scaur. 26. quocumque igitur te

modo *appellari verum est;* ib. 50. ergo illa falsa fuerunt, quae certe vera exstitissent; Milo 64. quae certe vera sunt; ib. 96. ut ... sic hoc verissimum reperiatur; Ligar. 33. si qui forte quod a te mihi obiectum est quaerent sitne verum; Phil. II, 32. declarasti enim verum esse id; ib. X, 1. num ea vera possumus iudicare? ib. XII, 12. si vera essent; Fr. B. IX, 4.
accusatio: me magna pecunia a vera accusatione esse deductum; Verr. I, 17. ipsa illa falsa defensio non minus esse ei perniciosa quam mea vera accusatio debeat; ib. V, 151.
accusator: accusatorem firmum verumque esse oportet; div. Caec. 29. hoc dico, te, si maxime cupias, tamen verum accusatorem esse non posse; ib.
amicitia: vetus est enim lex illa iustae veraeque amicitiae; Planc. 5.
amicus: cum experrecta tandem virtus clarissimi viri .. verum amicum ... requisivit; Piso 27.
archipirata: quod sciret sibi crimini datum iri pecuniam accepisse neque de vero archipirata sumpsisse supplicium; Verr. V, 73.
auguria: o mea frustra semper verissima auguria rerum futurarum! Phil. II, 89.
beneficia: cum ceteri vera beneficia ... dissimulent; Planc. 73.
causa: cum ipse causam illius tumultus neque veram dicere neque falsam confingere audeat; Verr. I, 71. si plus apud populum Romanum auctoritas tua quam ipsius populi Romani salus et vera causa valuisset; imp. Pomp. 53.
chirographa: si vera (chirographa sunt), cur veneunt? Phil. II, 100.
comitia: sint igitur xviri neque veris comitiis ... neque illis ... adumbratis constituti; leg. agr. II, 31.
concursus: qui (concursus) si verus fuit; dom. 11.
coniectura: ne mea coniectura multo sit verior; Cluent. 97.
contentio: estne haec vera contentio? Planc. 48.
contio: quae contio fuit per hos annos, quae quidem esset non conducta, sed vera? Sest. 106.
crimen: cum .. magis invidioso crimine quam vero arcesseretur; Verr. II, 113. tametsi enim verissimum (crimen) esse intellegebam; ib. V, 158. ad quem non modo verum crimen, sed ne ficta quidem suspicio perveniret; ib. 178. ut ad falsum avaritiae [testimonium] verum maleficii crimen adiungat; Flacc. 41. utinam hoc tuum verum crimen esset! Phil. II, 40.
dignitas: homo imperitissime solidae laudis ac verae dignitatis; Vatin. 8.
dux: ut a multis in lautumiis verus ille dux quaereretur; Verr. V, 69.
facultas: ut [illos] lex magis quaedam accusatoria quam vera male dicendi facultas ... dicere aliquid coëgerit; Muren. 11.
gloria: mihi ista licet de me vera cum gloria praedicare; Piso 2. qui sensum verae gloriae ceperit; Phil. V, 49. quid enim stultius quam inutilem potentiam ... anteferre verae, gravi, solidae gloriae? ib. 50. nihil est illi ... vera gloria dulcius; ib.
Graecia: aspiciant hunc florem legatorum laudatorumque Flacci ex vera atque integra Graecia; Flacc. 61.
heredes: vi eiectis veris heredibus; Phil. II, 41.
indices: illum Allobroges, maximarum rerum verissimi indices, ... coarguerunt; Sulla 17.
infamia: infamiam veram effugere non poterat; Cael. 11.
iter: ne ignorans verum iter gloriae gloriosum putes plus te unum posse quam omnis; Phil. I, 33.
iudex: quem populus Romanus verissimum et sapientissimum iudicem putabat; Sex. Rosc. 84.
iudicium: si universi populi iudicium verum et incorruptum ... expressero; Sest. 119. quarum legionum fortissimum verissimumque iudicium confirmat senatus; Phil. IV, 6.
laudatio: quid habeat utilitatis vera laudatio; Verr. V, 57. prosit etiam senatus populique Romani praeclara et vera laudatio; Flacc. 101.
laus: ut neque vera laus ei detracta oratione mea neque falsa adficta esse videatur; imp. Pomp. 10. qui solidam laudem veramque quaerat; Sest. 93. tantus est .. splendor in laude vera; Marcell. 19. sic libidinosi, avari, facinerosi verae laudis gustatum non habent; Phil. II, 115.
litterae: si veras (litteras) protulissent, criminis nihil erat; Flacc. 39.
nobilitas: quantam vim naturae bonitas haberet et vera nobilitas; sen. 25.
nomen: si proprium et verum nomen nostri mali queritur; Ligar. 17.
notae: quem ego inustum verissimis maledictorum notis tradam hominum memoriae sempiternae; Phil. XIII, 40.
nuntius: talibus enim nuntiis et rumoribus patebat ad orientem via nec ulli veri subsequebantur; Deiot. 11. sensimus hoc nuper falso nuntio; vero prope diem sentiemus; Phil. XIII, 45.
oratio: vera haec fuisset oratio; Verr. III, 187.
parens: si .. ille patriae parens || parens est ||, ... cur non hic parens verior, a quo ..? Phil. XIII, 25.
pax: qui omni tempore verae pacis auctor fuissem; Phil. XIV, 20.
pirata: si ille semel verus pirata securi percussus esset; Verr. V, 79.
populus: cedo nunc eiusdem illius inimici mei de me eodem ad verum populum in campo Martio contionem! Sest. 108. quid vero populo probaretur; ib. 114.
ratio: non semper superet vera illa et derecta ratio; Cael. 42.
res: verbo illam (potestatem) poscere videbatur, re vera iudicia poscebat; Verr. a. pr. 44. quae (monumenta) nomine illorum, re vera populi Romani et erant et habebantur; Verr. I, 11. f. **res,** V, 1, a. zum Satz (22 St.) S. 316, a.
rumores: f. nuntius; Deiot. 11.
sententia: ut ne quis te de vera et certa possit sententia demovere; Verr. a. pr. 52. sententia verior, gravior, melior, utilior rei publicae nulla esse potuit; dom. 68.
spes: in spem maximam et ... verissimam sumus adducti; Milo 78.
testes: iam mei testes veri sunt; Verr. V, 165.
timor: si est verus (timor); Catil. I, 18.
tribunus: ut veri ac fortis tribuni plebis studium unum perferre non possit; leg. agr. II, 70.
triumphus: is enim demum est mea quidem sententia iustus triumphus ac verus; Phil. XIV, 13.
turpitudo: nulla turpitudo, ... si non vera, at tamen ficta || si vera at commode ficta ||; Font. 37. tum vero illa iudicia senatoria non falsa invidia, sed vera atque insigni turpitudine notata ... reliquissent; Cluent. 61.
virtus: qui est fructus verae virtutis honestissimus; Piso 57.
vox: quae (vox) verissima et gravissima debet esse; Sulla 78. erumpet enim aliquando ex me vera vox; Vatin. 15. in qua quaestione dolor elicere veram vocem possit etiam ab invito; Deiot. 3. erumpat enim aliquando vera et me digna vox! Phil. X, 19.

B. **allein:** I, 1. dico: quem constet verum pro testimonio dixisse; Verr. IV. 19. at controversia non erat quin verum dicerent; Caecin. 31. si falsum dixerim, te in eosdem dixisse; sin verum, non esse hoc regnare, cum verum iuratus dicas, probare; Sulla 21. ita si verum tibi Caelius dixit; Cael. 53. at si verum tunc severissima || tum cum verissima | fronte dixerint, doceant nos verum quo voltu soleant dicere || verum quid vultis, sileant dicere ||; Rab. Post. 35.

invenio: eum cupere verum inveniri || invenire ||; Sex. Rosc. 123. non id agi ut verum inveniretur; Cluent. 177. non quin posset verum inveniri; Milo 59. in reum de servo accusatoris cum quaeritur, verum inveniri potest? ib.

iudico: etsi alii pecunia accepta verum iudicabant; Cluent. 76. hac tanta de re P. Rullus ... iudicabit? et verum iudicabit || utrum iudicabit ||? leg. agr. II, 43.

probo: ut omnes intellegant ... ad verum probandum auctoritatem adiuvare; Quinct. 75.

quaero: si verum quaeris; Sulla 23. verum si quaerimus; Rab. Post. 22.

refero: aeque enim tabulae condemnantur eius qui verum non rettulit; Qu. Rosc. 2. verum referte; har. resp. 14.

scio: verum ... si scire voltis; Rab. Post. 41.

video: verum, opinor, viderimus, cum (testes) dixerint; Quinct. 75.

2. aversus a: quis potest esse tam aversus a vero, ... qui neget ..? Catil. III, 2d.

II. similis: non quaero quam veri simile sit || quam simile sit veri ||; Deiot. 23. f. **similis,** A. alqd (21 St.). opinio (S. 503, b, f.)

III. miscere: quid potest auctoritatis habere testis in dicendo suo testimonio falsa veris miscens? Fr. A. III, 3.

vesanus f. **vaesanus.**

vesper, Abend: videte nunc illum primum egredientem e villa, subito: cur? vesperi: quid necesse est? Milo 54.

vespera, Abend: ad: si accelerare volent, ad vesperam consequentur; Catil. II, 6. ibi se occultans perpotavit ad vesperam; Phil. II, 77.

vespertinus, am Abend: praeclara .. senatus consulta illo ipso die vespertina; Phil. III, 24.

vester, euer: A. **bei Substantiven:** alqs: qui illum vestrum innocentem Oppianicum ... absolverunt; Cluent. 76.

alqd: quapropter, iudices, vestrum est deligere; div. Caec. 73. vestrum est hoc, iudices, vestrae dignitatis, vestrae clementiae; Cluent. 202. haec ... P. Servilii imperio et victoria vestra facta sunt; leg. agr. II, 50. quae vestra sunt; ib. III, 12. vestrum est, Quirites, ... mihi mea ne quando obsint providere; Catil. III, 27. ne mihi noceant vestrum est providere; ib. vestrum est .. omnia vestris animis et cogitatione comprehendere; Flacc. 66. quae vestra sunt; Sulla 40. illa interiora iam vestra sunt; dom. 138. quae tenetis privata atque vestra; Milo 78. quae vos vestra esse velletis; Phil. XI, 27.

actiones: non solum illa gloria militaris vestris formulis atque actionibus anteponenda est; Muren. 29.

accusatio: sin autem est rivolus arcessitus et ductus ab ipso capite accusationis vestrae, laetabor, cum tanta gratia tantisque opibus accusatio vestra nitatur; Cael. 19.

admurmuratio: vestra admurmuratio facit .., ut ..; imp. Pomp. 37.

adrogantia: nunc usque eo est oppressa vestra adrogantia civitas; Planc. 32.

aequitas: statuite nunc quid vestra aequitas, quid populi Romani dignitas postulet; Font. 15. quam (invidiam) ... vestra fides atque aequitas a veritatis disceptatione reiecit; Cluent. 81. sicuti vestra aequitate nisi confidimus; ib. 156. vestram .. simul, iudices, aequitatem et mansuetudinem una mater oppugnat; ib. 199. patimini matrem ... victam potius vestra aequitate discedere; ib. 200. qui nunc primum ... spe vestrae aequitatis erigere animum ... coepit; ib. cur ... aequitas vestra pudorem eius adiutura videatur; Balb. 18.

aerarium: aerarium vestrum exhausit, suum non habet; Phil. IV, 14.

aestimatio: aestimatio vestra est; Tull. 7.

aetates: quod eae vestrae sint aetates; dom. 36.

ager: quem agrum nunc praetereuntes vestrum esse dicitis et qui ea iter faciunt || quem ea iter qui faciunt || [externi homines] vestrum esse audiunt, is cum erit divisus, * neque vester dicetur || divisus numquam vester dicetur ||; leg. agr. II, 81. nonne acerrime, tamquam armato hosti, sic huic legi pro vestris agris resistetis? ib. 85.

amicitia: tum qui ... pugnabant, amicissimi vestri, ... honori vestro repugnabant, et tamen id inviolata vestra amicitia; Sulla 49.

amicus: quod ... in socium vestrum atque amicum novum et singulare supplicii genus excogitavit; Verr. IV, 88. imminent duo reges toti Asiae non solum vobis inimicissimi, sed etiam vestris sociis atque amicis; imp. Pomp. 12. f. amicitia.

amor: quo quidem tempore cepi ... fructum immortalem vestri in me et amoris et iudicii; Piso 31. redeo ad amores deliciasque vestras; Phil. VI, 11.

animus: nisi in hac causa qui vester animus sit, ostenderitis || ostendetis ||; Sex. Rosc. 12. sin ea crudelitas vestros quoque animos ... duriores acerbioresque reddidit; ib. 150. ecquid hanc rem apud vos animosque vestros valere oportet; div. Caec. 17. an ab hac illius || istius || infamia ... vestros animos ... traducat? Verr. II, 192. superiore omni oratione perattentos vestros animos habuimus; ib. III, 10. considerate cum vestris animis vosmet ipsi; ib. 29. vos ante oculos animosque vestros tota Sicilia decumanorum hos impetus ... proponite; ib. 58. ne animos vestros offenderem; ib. 126. sentio .. occurrendum esse satietati aurium animorumque vestrorum; ib. IV, 105. ad inflammandos vestros animos; ib. V, 159. ut sua religio, laudatio, auctoritas aliquid apud vestros animos momenti habuisse videatur; Font. 14. quae (res) vestris animis pro huius innocentis salute supplicent; ib. 41. ut ea (fides) nunc ... animos vestros placare possit; ib. 46. quod maxime vestros animos excitare ... debeat; imp. Pomp. 6. ne repugnetis eamque (opinionem) animis vestris aut libentibus aut aequis remittatis; Cluent. 6. si cum animis vestris ... recordari C. Staieni vitam et naturam volueritis; ib. 70. hoc quidem vix est liberi populi, vix vestrorum animorum || animorum vestrorum || ac magnificentiae; leg. agr. II, 22. vos tamen id potestis cum animis vestris cogitare; ib. 64. completi sunt animi auresque vestrae; ib. III, 3. ea penitus animis vestris mentibusque mandate; Catil. I, 27. in animis ego vestris omnis triumphos meos ... condi et conlocari volo; ib. III, 26. revocarem animos vestros ad Mithridatici belli memoriam; Flacc. 60. est vestri animi atque virtu-

tis; Sulla 93. revocate iam animos vestros ab hac ... disputatione; dom. 142. ne illa ... oratio ad animos vestros sensim ac leniter accederet; Cael. 25. non opinione tacita vestrorum animorum, sed perspicua admiratione declarari videbatur; Balb. 2. vestros quidem animos certe confidimus ... humanitate vestra esse placatos; ib. 62. postremo illud .. fixum in animis vestris tenetote; ib. 65. vestros animos || vestros † annos || ... posse adduci; Fr. B, VI, 23, a. ſ. alqd; Flacc. 66.

arae: vestrae tum [arae], vestrae religiones viguerunt; Milo 85.

arator: tam diu pependit in arbore ... colonus aratorque vester; Verr. III, 57.

arma: ego cum || ego enim || vestris armis armatus sim || armatus ||; leg. agr. II, 101.

artificium: quorum in isto vestro artificio, Sulpici, nihil est; Muren. 24.

Asia: Asia vestra constat ex Phrygia ..; Flacc. 65.

aspectus: qui non aspectu consessuque vestro commoveretur; Verr. I, 19.

auctor: cur meum auctorem vos pro me appelletis, vestrum non nominetis; Caecin. 79. quid ait vester iste auctor? ib.

auctoritas: vestra .. auctoritate et prudentia dignissimum est, iudices; Verr. III, 10. ne avaritiae ... auctoritate vestra viam patefaciatis; ib. 219. vestra auctoritate hoc constituetur, hoc praescribetur; Caecin. 76. sequar auctoritatem vestram; leg. agr. II, 16. vestro studio atque auctoritate perfectum est; sen. 4. quos neque terror nec vis ... a vestra auctoritate ... depellerent; ib. 7. nisi ut me conservato vestram in posterum dignitatem auctoritatemque sanciret; ib. 8. pro vestra auctoritate ... nullum vitae discrimen vitandum umquam putavit; ib. 20. ut nihil tam populare quam vestrum nomen, nihil tam omnibus carum .. quam vestra auctoritas videretur; ib. quem ... auctoritas vestra retardavit; ib. 22. quem .. non armis, sed vestra auctoritate superaram; ib. 32. cum me vestra auctoritas arcessierit; ib. 39. sin autem vestra auctoritate sapientiaque ea ... rescinduntur; dom. 2. hanc vos igitur .. iudicio atque auctoritate vestra tribuno plebis potestatem dabitis? ib. 44. vobismet ipsis et vestris liberis ceterisque civibus pro vestra auctoritate et sapientia consulere debetis; ib. 45. qui me vestris sententiis auctoritatibusque defendistis; ib. 69. cumque ad consulare officium ... non solum auctoritate, sed etiam precibus vestris vocarentur; har. resp. 3. exorta est illa rei publicae, sacris, religionibus, auctoritati vestrae, iudiciis publicis funesta quaestura; ib. 43. petita est auctoritas vestra; ib. 45. quorum animos a vestra auctoritate seiunctos esse arbitrabatur || arbitrabamur ||; ib. 47. postea quam ... emergere auctoritatem vestram e fluctibus illis servitutis ... vidit; ib. 48. hos vestra auctoritate, vestra religione, vestris sententiis se oppressuros arbitrantur; Sest. 2. video P. Sestium, meae salutis, vestrae auctoritatis, publicae causae defensorem ... reum; ib. 144. non ante ... quam auctoritatem vestram e civitate exterminarint; prov. cons. 3. restituissetis ... vestram auctoritatem eis; ib. 13. permotus cum auctoritate vestra tum ... gravitate dicendi; ib. 22. repugnante vestra auctoritate; ib. 47. qui semper vestrae auctoritati dediti fuimus; Milo 4. aliquando ad vestrum consilium auctoritatemque rem publicam esse revocatam; Phil. I, 1. brevi tempore libertatem populi Romani auctoritatemque vestram recuperabitis; ib. V, 34. nondum interposita auctoritate vestra; ib. 37. nihil est illi ... vestra auctoritate gravius; ib. 50. senatum bene sua sponte firmum firmiorem vestra auctoritate fecistis; Phil. VI, 18. cum laudati auctoritate vestra veterani milites || milites sunt ||; ib. VII, 10. omnes ... parent auctoritati vestrae; ib. 13. auctoritas vestra (agitur); ib. 27. si vestrae auctoritati non paruisset; ib. IX, 6. ut auctoritatem vestram vitae suae se diceret anteferre; ib. 9. quorum ... consilium et factum auctoritate vestra est comprobatum atque laudatum; ib. X, 23. ut ea vestra quoque auctoritate firmentur || firmetur ||; ib. XI, 29. cum ... vestram auctoritatem meo more defendero; ib. XII, 30. vos vero ... conservate auctoritatem vestram, ... tenete vestra memoria; ib. XIV, 3.

aures: ut non modo in auribus vestris, sed in oculis omnium sua furta atque flagitia defixurus sim; Verr. a. pr. 7. quod non dignum ... vestris studiis atque auribus esse videatur; Cluent. 66. quoniam auribus vestris ... minorem fidem faceret oratio mea; Catil. III, 4. erigite mentis aurisque vestras; Sulla 33. quoniam ille demens ... aliquem se aditum ad auris vestras esse habiturum putavit; dom. 3. quo magis est istius furor ab auribus vestris repellendus; ib. 109. quae (oratio) non praetervecta sit auris vestras; Balb. 4. vestrae peregrinantur aures? Milo 33. ſ. animus; Verr. IV, 105. leg. agr. III, 3.

auxilium: omnes hoc loco cives Romani ... vestram fidem implorant, vestrum auxilium requirunt; Verr. V, 172. civitates .. omnes cuncta Asia atque Graecia vestrum auxilium exspectare ... coguntur; imp. Pomp. 12. vestri auxilii est, iudices, huius innocentiae ... subvenire; Cluent. 4. id ego vestro bonorumque omnium auxilio ... propulsari posse confido; Catil. IV, 22. qui haec tecta atque templa me consule vestro numine auxilioque servastis; Sulla 86. omni auxilio. non solum suo, sed etiam vestro ceterorumque ordinum spoliatum esse voluerunt; sen. 10. cum civis is ... pelleretur, non dicam auxilio vestro, ... sed certe silentio; Piso 23.

beneficium: quo minus vobis fretus vestrum ius beneficiumque defendam; imp. Pomp. 58. est C. Curio, summis vestris beneficiis maximisque rebus gestis, summo ingenio et prudentia praeditus; ib. 68. ego me ... tantis vestris beneficiis adfectum statui, .. vestram voluntatem ... meis omnibus commodis et rationibus praeferre oportere; ib. 71. ut vestro beneficio potius quam nostro consilio salvi esse possimus; leg. agr. I, 16. ut ei, qui beneficio vestro imagines familiae consecuti sunt, eam primam habeant orationem || contionem ||, qua gratiam beneficii vestri cum suorum laude coniungant; ib. II, 1. silere de tantis vestris beneficiis nullo modo possum; ib. 2. hoc ego ... tam singulare vestrum beneficium ... duco esse permagnum; ib. 5. ne meae naturae potius quam magnitudini vestrorum beneficiorum id tribuendum putetis; sen. 1. cum vestrorum in nos beneficiorum memoria ac fama moriatur; ib. 3. beneficio divino immortalique vestro maxime laetor, iudices; Quir. 1. qua (voluptate) nunc vestro beneficio fruor; ib. 2. beneficia vestra ... inlustriora videntur; ib. 4. in ipso beneficio vestro tanta magnitudo est, ut ..; ib. 6. qui vestris maximis beneficiis honoribusque sunt ornati; ib. 16. in quo (loco) vestris beneficiis fueram; ib. 17. memoriam vestri beneficii colam benevolentia sempiterna; ib. 24. multa monumenta vestri in me beneficii permanebunt; ib. ne haec mea vestrorum beneficiorum praedicatio non grata potius quam adrogans videatur; har. resp. 16. ut vestra beneficia ... augeatis; Milo 100. neque enim id pro vestris amplissimis in me beneficiis sine scelere

facere possum; Phil. IV, 16. quis est civis ... tam oblitus beneficii vestri? ib. VI, 18.
benevolentia: si qui mihi deus vestram ad me audiendum benevolentiam conciliarit; Cluent. 7.
benignitas: nimiae vestrae benignitati pareremus; Caecin. 8. utar .. vestra benignitate; Arch. 18. vestra in me attente audiendo benignitas provexit orationem meam; dom. 32.
bona: intenta signa legionum existimari cervicibus ac bonis vestris; Sest. 42. ſ. coniuges; Catil. III, 1.
bonitas: si recte vestram bonitatem atque prudentiam cognovi; Quinct. 54. ut vestrae naturae bonitatique obsequamini; ib. 91. una spes reliqua est Sex. Roscio ... vestra bonitas et misericordia; Sex. Rosc. 150.
caedes: qui ... ad vestram omnium caedem ... Romae restiterunt; Catil. IV, 4. versatur mihi ante oculos aspectus Cethegi et furor in vestra caede bacchantis; ib. 11.
caerimoniae: si ... obieci meum caput pro vestris caerimoniis atque templis ... furori atque ferro; dom. 145.
caput: nisi vero gratius putat esse vobis sui se capitis quam vestri defensorem fuisse; Milo 81.
casus: nihil de suo casu, multa de vestro querebatur; Phil. I, 9.
causa: vestra reique publicae causa ... nolo in hoc .. consilio tantum flagitii esse commissum *videri;* Verr. V, 173. an in vestris vestrorumque causis severitas odio est? Flacc. 88. mihi videlicet in causa aut mala aut mea, non et praeclarissima et vestra, iudicium timendum fuit; Milo 36.
cervices: non facile hanc tantam molem mali a cervicibus vestris depulissem; Catil. III, 17. quos ego a vestris cervicibus depuli; Sulla 28. in hac vero causa solis || soli || vestris cervicibus sustinetis; dom. 142. eius furores ... a cervicibus vestris reppuli; Milo 77. ſ. bona.
civis: videtis indignissimo in loco coacervatam multitudinem vestrorum civium; Verr. V, 148. nunc vero, cum laedat nemo bonus, laudent omnes vestri cives atque socii, ... dubitabitis non modo vestris civibus, ... verum etiam exteris nationibus ... ostendere ..? Font. 35. ne hominibus levitate Graecis ... civem ac supplicem vestrum dederetis; Flacc. 24.
civitas: si consiliis principum vestrae civitates reguntur; Flacc. 58. numquam de C. Mario, custode civitatis atque imperii vestri, in senatu mentio facta est; Quir. 9.
clamor: si vestro clamore perturbatum iri arbitraretur; Rabir. 18. clamori enim vestro adsentior; Phil. VI, 12.
classes: cui praesidio classibus vestris fuistis? imp. Pomp. 32.
clementia: ſ. alqd; Cluent. 202.
coetus: vixdum etiam coetu vestro dimisso; Catil. I, 10.
cogitatio: ne ipsi, quae contraria sint, taciti cogitationi vestrae subiciatis; Cluent. 6. peterem veniam errato L. Caecilii ex intimis vestris cogitationibus atque ex humanitate communi; Sulla 64. exsistat ergo ille vir parumper cogitatione vestra; Balb. 47. ſ. alqd; Flacc. 66.
cognitio: quae (ratio) pertinet ad ipsam causam cognitionemque vestram; dom. 32.
cohors: in vestram cohortem te monitore an sua sponte pervenerat? Verr. III, 155.
colonia: quod .. totam Italiam vestris coloniis || colonis || complere voluistis; leg. agr. I. 17. qui ... coloniam vestram fidissimam fortissimamque obsideret; Phil. VI, 2.
coloni: utrum colonis vestris, negotiatoribus vestris ... et credere et consulere malitis an eis; Font. 15. ſ. arator. municipes.
commentarii: habetis in commentariis vestris; dom. 136.
commodum: ut eam (legem) cuperem esse aptam vestris commodis; leg. agr. II, 15. ut ex omni custodia vestrae libertatis, ex omni potestate, curatione, patrocinio vestrorum commodorum Cn. Pompeius depelleretur; ib. 25. de commodo prius vestro || vestro prius || dicam, Quirites; ib. 76. si ita commodum vestrum fert || feret ||; ib 77. quod si vestrum commodum spectat; ib. 78. me ... agrariae legi et commodo vestro || commodis vestris || obsistere; ib. III, 3. eam legem non a vestrorum commodorum patrono, sed a Valgii genere esse conscriptam; ib. hic se popularem dicere audet, me alienum a commodis vestris? Rabir. 15. nec in vestris commodis augendis gratam animi benevolentiam defuturam; Quir. 24.
concordia: cum me fortunasque meas pro vestra incolumitate, otio concordiaque devovi; Quir. 1. ut igitur Catilinam ... vestro studio et virtute fregistis, sic Antonii nefarium latrocinium vestra cum senatu concordia tanta, ... felicitate et virtute exercituum ducumque vestrorum ... oppressum audietis; Phil. IV, 15.
concursus: me ... primi illi vestri concursus, neque singulae voces praeconum, sed ... universus populus Romanus consulem declaravit; leg. agr. II, 4.
coniectura: ea vestris ingeniis coniecturaeque committo; Sex. Rosc. 123.
coniectus: facit ... vester iste in me oculorum .. coniectus || contectus ||; Sest. 115.
coniuges: bona, fortunas, coniuges liberosque vestros ... e flamma ... (ereptos) ... videtis; Catil. III, 1. celebratote illos dies cum coniugibus ac liberis vestris; ib. 23. ut ... coniuges liberosque vestros ... ex acerbissima vexatione ... eriperem; ib. IV, 2. conservate vos, coniuges, liberos fortunasque vestras; ib. 3. de vestra vita, de coniugum vestrarum atque liberorum anima ... vobis iudicandum est; ib. 18. de vestris coniugibus ac liberis, de aris ac focis ... decernite diligenter; ib. 24. cum ... caedem a vobis, coniugibus, liberis vestris ... depellebam; Flacc. 1. vos in complexu liberorum coniugumque vestrarum trucidatos; ib. 95. prospexisse vestrae saluti, consuluisse vobis, liberis, coniugibus, fortunis vestris paenitebit; ib. 104. a liberis ... et a coniugibus vestris numquam ille .. suas libidines cohibuisset; Milo 76.
coniunctio: quae coniunctionem vestram equitumque Romanorum ... confringere et labefactare possit; Catil. IV, 22.
conlegium: conlegium vestrum consuluit; dom. 130.
consensus: hic Dorylensis nuper cum efferretur magna frequentia consensuque || concursuque, al. || vestro; Flacc. 41. qui vestro singulari studio atque consensu parentum beneficia ... nobis ... reddidistis; sen. 2. tantus vester consensus de salute mea fuit; ib. 5. numquam maior consensus vester in ulla causa fuit; Phil. IV, 12. ieci sententia mea maximo vestro consensu fundamenta rei publicae; ib. V, 30. quantum senatus auctoritas vesterque consensus apud Antonium valiturus esset; ib. VI, 3. quem non excitet, non inflammet tantus vester iste consensus; ib. 18. qui semper vestrum consensum gravissimum iudicavisset; ib. IX, 8.
consessus: prorsus ut vestro consessu et hoc conventu pro summa solitudine abuteretur; Sex. Rosc. 59. hunc locum consessumque vestrum ...

eum tandem ... portum ac perfugium futurum; Cluent. 7. non enim corona consessus vester cinctus est; Milo 1. ſ. aspectus. conspectus; Planc. 2.
consilium: hoc vestro consilio et gratia perfecistis; Verr. II, 171. cum vero scelera consiliorum vestrorum fraudemque legis et insidias (ostenderim); leg. agr. I, 25. ut in omnibus meis factis atque consiliis vestrum de me factum consiliumque laudetur; ib. II, 6. quis ergo intererat vestris consiliis? Sulla 12. qui particeps et consilii vestri fuit et timoris; ib. vestri consilii res est, vestrae sapientiae; Rab. Post. 11. rem publicam, vestris quondam meisque consiliis conservatam, brevi tempore esse perituram; Phil. II, 37. tribunatum consiliis vestris opposuit; ib. 51. consilium vestrum non deesse rei publicae; ib. III, 34. est autem vestri consilii ..; ib. VII, 19. ſ. auctoritas; Phil. I, 1.
conspectus: pupillum Iunium praetextatum venisse in vestrum conspectum; Verr. I, 151. quamquam mihi semper frequens conspectus vester multo .. iucundissimus ... est visus; imp. Pomp. 1. qui aditum huius loci conspectumque vestrum ... fugerunt; leg. agr. II, 6. ut me conspectu ... caruisse glorier; Sest. 49. cum ego me e complexu patriae conspectuque vestro eripuissem; ib. 53. vester .. conspectus et consessus iste reficit et recreat mentem meam; Planc. 2. L. ipse Metellus ... sanctissimos deos .. constituisse ... videtur in vestro conspectu; Scaur. 46. ut huic optimo viro ... vestrum conspectum ne eripiatis; Rab. Post. 48. vobis illae, vobis vestro in conspectu serae ... poenae solutae sunt; Milo 85.
constantia: si vos constantiae vestrae ... paeniteret; Ligar. 29. nisi vestrae virtuti constantiaeque confiderem; Phil. V, 1.
consul: consules imperatoresque vestros opponite; Catil. II, 24. ut rex Ariobarzanes consulem vestrum ad caedem faciendam ... conduceret; prov. cons. 9.
consulatus: qui ... recordationem denique ipsam consulatus vestri perhorrescat; Piso 45. qui consulatus verbo meus, ... re vester fuit; Phil. II, 11.
contio: sollicitam mihi civitatem suspicione, ... perturbatam vestris legibus et contionibus et deductionibus || seditionibus || tradidistis; leg. agr. I, 23. quoniam me in vestram contionem vobis flagitantibus evocaverunt; ib. III, 16.
corpus: an ego ... maiore adficerer laetitia ex corporis vestri laceratione? Piso 42.
criminationes: vestrae fraudes, vestrum scelus, vestrae criminationes insidiarum mearum ... [vestrae cupiditates provinciarum effecerunt; Piso 76.
crudelitas: sed quid ego vestram crudelitatem expromo? dom. 60. cum ... crudelitatem vestram odiumque diuturnum ... saturare cuperetis; Vatin. 6.
cubicularii: hunc vestri ianitores, hunc cubicularii diligunt; Verr. III, 8.
cupiditas: quod paulo tamen occultior atque tectior vestra ista cupiditas esset; Sex. Rosc. 104. ut ceteri libentius suo periculo vestris cupiditatibus serviant; Verr. III, 9. ſ. criminationes.
decretum: qui .. parere vestris decretis non dubitet; Catil. IV, 24. vestra responsa atque decreta .. evertuntur; Muren. 29. si auctoritas decretorum vestrorum (agitur); prov. cons. 47. decretis vestris eum concidistis; Phil. V, 28. his vestris decretis .. ille vos aequo animo aspicere poterit? ib. 29. non exspectavit vestra decreta; ib. VIII, 5. cui si statuam in rostris decreto vestro || decretis vestris || statueritis; ib. IX, 10. vos ... non tam immemores vestrorum gravissimorum decretorum videbamini; ib. XII, 2. quas (tabulas) vos decretis vestris refixistis; ib. 12. cum gravissimis vestris decretis absens notatus est; Fr. B. VII, 3.
decuria: ex hac decuria vestra ..., quos iste adnuerat, in suum consilium sine causa subsortiebatur; Verr. I, 158.
dedecus: ille dolor meus dumtaxat, vestrum quidem scelus ac dedecus haberetur; Piso 32.
deductiones: ſ. contio; leg. agr. I, 23.
defensio: quae vestra defensio futura sit; Verr. II, 165. non ego istam defensionem vestram pertimescam; ib. III, 217.
deliciae: ſ. amor; Phil. VI, 11.
delictum: prius de vestro delicto confiteamini necesse est; Ligar. 2.
deprecatio: qui mea pericula non modo suo praesidio, sed etiam vestra deprecatione nudarunt; sen. 31.
dicio: ut sub vestrum ius, [iuris] dicionem ... nationes, provincias ... subiungeretis; leg. agr. II, 98.
dignitas: quem mihi natura pudorque meus attribuit et vestra dignitas; Sex. Rosc. 9. cum in eo vestra dignitas mihi fructum diligentiae referret; Verr. I, 20. vestram in hac re fidem, dignitatem, religionem in iudicando non imploro; ib. III, 146. cui legi cum vestra dignitas vehementer adversetur; ib. V, 178. quod si ... manus ista plus valuerit quam vestra ac rei publicae dignitas; Catil. IV, 20. cui dignitati vestrae repugno? Sulla 50. non consules, sed mercatores provinciarum ac venditores vestrae dignitatis; sen. 10. tantum vestra dignitas ... valuit; ib. 25. cum me ... vestra dignitas ... magno opere commosset; har. resp. 1. hocine ut ego nomine appellem eversores huius imperii, proditores vestrae dignitatis? Sest. 17. quin de libertate populi Romani et dignitate vestra ... cogitem; Phil. III, 33. pro mea perpetua cupiditate vestrae dignitatis retinendae et augendae quaeso oroque vos; ib. VII, 8. nec vos vestram nec rei publicae dignitatem tenere potuistis; ib. VIII, 28. ut vestram dignitatem amittatis; ib. XII, 4. retinete vestram dignitatem; Fr. B. XIII, VIII. ſ. alqd; Cluent. 202. auctoritas; sen. 8.
diligentia: uti ... aratores vestra servitate et diligentia ... revertantur; Verr. III, 228. tantum || quantum || intererit inter vestram et privatorum diligentiam? leg. agr. II, 82. quin illa criminatione .. non solum meam, sed etiam vestram diligentiam prudentiamque despexerit; ib. III, 3. diligentia vestra nobis adiungenda est; Cluent. 3. fit vestra diligentia; Planc. 84.
disciplina: etsi effluunt multa ex vestra disciplina; dom. 121. neque enim licuit aliter vestro generi, nomini, familiae, disciplinae; Ligar. 20.
discordiae: non exsultavit in ruinis nostris vestrisque [discordiis] || in ruinis nostris lacrimisque ||; Balb. 58.
dolor: quantum vester atque omnium bonorum dolor postulavit; har. resp. 3.
domicilia: qui non solum vestris domiciliis atque tectis, sed etiam .. templis ... sunt ... ignis inferre conati; Catil. III, 22.
dominatio: tulit haec civitas ... regiam istam vestram dominationem in iudiciis et in omni re publica; Verr. V, 175.
dominia: huius argento dominia vestra ... ornari; Verr. III, 9.
domus: quamquam vestrae domus ... ceterorumque civium ... sunt liberae religione; har. resp. 11. repleri quaestu vestram domum; Piso 87. novi domum nomenque vestrum; Ligar. 12.
dubitatio: cum .. vestram in iudicando dubitationem (considero); Caecin. 4.

duces: f. concordia; Phil. IV, 15.

egressus: si minus frequentia sua vestrum egressum ornando atque celebrando, at omminibus saltem bonis ... prosequebantur; Piso 31.

exercitus: cum exercitus vestri numquam a Brundisio nisi hieme summa transmiserint; imp. Pomp. 32. instruite nunc ... vestra praesidia vestrosque exercitus; Catil. II, 24. quem vos ..., vestri exercitus ... diligentissimum ducem ... cognoverunt; Flacc. 8. f. concordia; Phil. XIV, 15.

existimatio: me facile vestra existimatione revocabitis; Quinct. 36. neque in eo magis meae quam vestrae laudi existimationique servisse; Verr. I, 5. quod ad vestram famam, existimationem salutemque communem pertinet; ib. 22. ita mihi meam voluntatem ... vestra populique Romani existimatio comprobet, ut ... accepi ..; ib. V, 35. est quidem ista || est ista quidem || vestra existimatio; Cael. 4.

exitium: depugnarem potius cum summo non dicam exitio, sed periculo certe vestro liberorumque vestrorum? Sest. 46.

exspectatio: ne diutius oratione me suspensa exspectatio vestra teneatur; Cluent. 8. ego occurram exspectationi vestrae, iudices; ib. 63. vocat me alio iam dudum tacita vestra exspectatio; ib.

factum: non ego de meis, sed de vestris factis loquor; har. resp. 16. vestrum iam hic factum reprehenditur || deprehenditur ||; Fr. B. XII, 5. f. consilium; leg. agr. II, 6.

fama: eaedem .. vestrae famae fortunisque omnium insidiae per eosdem homines comparantur; Verr. a. pr. 17. f. existimatio; Verr. I, 22.

familia: te non fato, ut ceteros ex vestra familia, sed opera sua consulem factum; Verr. a. pr. 29. Timarchides .., columen familiae vestrae, premit faucis defensionis tuae; Verr. III, 176. cur pro isto, qui laudem familiae vestrae depeculatus est, pugnas? ib. IV, 79. cum honos augebatur familiae vestrae amplissimus; Sulla 49. haec tibi est prima cum Plancio generis vestri familiaeque contentio; Planc. 18. studia generis ac familiae vestrae virtutis, humanitatis, doctrinae ... nota mihi sunt; Ligar. 12. Deiotarus vestram familiam ... in lucem evocavit; Deiot. 30. f. disciplina; Ligar. 20.

fauces: quorum ego consilio atque auctoritate rem publicam consul ex vestris manibus ac faucibus eripui; dom. 132.

felicitas: fortuna populi Romani et vestra felicitas et di immortales sibi deberi putant; Milo 83.

ferrum: quotiens est ex vestro ferro ac manibus elapsus? dom. 59.

fides: fide sapientiaque vestra fretus plus oneris sustuli; Sex. Rosc. 10. deorumne immortalium, populine Romani, vestramne ... hoc tempore fidem implorem? ib. 29. nunc .. quam viam munitet ... videtis: ad fidem, ad ius iurandum, ad iudicia vestra; ib. 140. quod probare populo Romano fidem vestram et religionem non potueritis; Verr. I, 22. haec me pluribus verbis .. vobiscum agere coëgit non timor meus de vestra fide; ib. 23. ostendite aliquid his in vestra fide praesidii esse oportere; ib. 72. quorum .. aetas ... fidem et misericordiam vestram requirebat; ib. V, 29. hunc ego si metum Siciliae damnatione istius per vestram fidem et veritatem || severitatem || deiecero; ib. 130. omnes hoc loco cives Romani ... [vestram severitatem desiderant,] vestram fidem implorant; ib. 172. ut ... quae mea mens in suscipienda causa fuit, fides in agenda, eadem vestra sit in iudicanda; ib. 188. *reliqua in vestra fide ac religione non in defensione nostra pesita esse* ego intellego; Tull. 36. frugi igitur hominem ... videtis positum in vestra fide ac potestate; Font. 40. praesertim cum virgo Vestalis ... teneat vestramque ... ac populi Romani fidem imploret; ib. 46. de reliquo iam communem causam populique ius in vestra fide ac religione deponit; Caecin. 103. idem consul ea vestrae fidei commendat; Muren. 2. vestram fidem || fidem vestram || obtestatur; ib. 86. ut eum ... sic in vestram accipiatis fidem; Arch. 31. ut omnis rei publicae dignitas ... vestrae sapientiae, fidei, potestati commissa creditaque esse (videatur); dom. 1. vestrae sapientiae tamen est, non ... ideo vobis quoque [vos] causam putare esse iustam alieno dolori potius quam vestrae fidei consulendi; Cael. 21. utrum nos ... lugeamus an ... aliquando per vos ac vestram fidem, virtutem sapientiamque recreemur; Milo 4. vestram virtutem, iustitiam, fidem ... is maxime probabit; ib. 105. f. aequitas; Cluent. 81. auxilium; Verr. V, 172. dignitas; Verr. III, 146.

foci: de sedibus, de focis vestris hodierno die vobis iudicandum est; Catil. IV, 18.

formulae: f. actiones.

fortuna: ut postea neminem alium nisi fortunas vestras accusare possitis; Sex. Rosc. 57. si nihil vos P. Sullae fortuna movet, .. vestra moveat; Sulla 79. quae si semper abessent, magis vestras fortunas lugerem quam desiderarem meas; sen. 34. vos meam fortunam deprimitis? vestram extollitis? Piso 41. nolite .. per vos, per fortunas, per liberos vestros inimicis meis ... dare laetitiam; Planc. 103. quae P. Clodio duce fortunis vestris imminebat; Milo 95. vos vestra secunda fortuna .. non potestis ... esse contenti? Deiot. 29. qui in vestras fortunas imminent; Phil. VII, 21. f. coniuges; Catil. III, 1. IV, 3. Flacc. 104.

fraudes: f. criminationes.

fructus: huius iudicii et laudis fructum et offensionis periculum vestrum ... puto esse oportere; Verr. a. pr. 54. expulsis aratoribus, effusis ac dissipatis fructibus vestris; leg. agr. II, 89.

furor: me ... scelus et furorem vestrum cedendo maluisse frangere quam resistendo; Vatin. 6.

gemitus: maximo cum gemitu vestro illa omnia ... comprobaverunt; Sest. 33.

genus: haec omnia, .. pacem externam, libertatem propriam generis ac nominis vestri ... in fidem ... mei consulatus esse conlata; leg. agr. II, 9. quid vosmet ipsi de genere vestro statuatis memineritis; Flacc. 65. an vero clarissimum virum generis vestri ac nominis nemo reprehendit? Sulla 32. f. disciplina; Ligar. 20. familia; Planc. 18.

gratia: f. consilium; Verr. II, 128.

gravitas: non vestra, pontifices, gravitate abutitur? dom. 104. scio quid gravitas vestra ... postulet; Sest. 119. quos aculeos habeat severitas gravitasque vestra; Cael. 29. quid cuncta Italia de vestra gravitate sentiat; Phil. XI, 39.

honos: in quo omnes pro amplissimis vestris honoribus summum consilium ... esse cognovistis; imp. Pomp. 68. quod laude populari atque honoris vestri luce caruerunt; leg. agr. II, 1. qua re dignus vestro summo honore sim; ib. 2. ut vester honos ad mei temporis diem ... esse videatur; ib. 3. quamquam me vester honos vigilare dies atque noctis ... iubet; ib. 77. nos ... neque vestri honores vindicabunt? Rabir. 11. cum praesertim neque in honore vestro neque in gloria virtutis quicquam videam altius; Catil. III, 28. honori vestro repugnabant; Sulla 49. vestros denique honores ... nunc a vobis universos habemus; Quir. 5. cuius luctus aut hoc honore ve-

stro aut nullo solacio levari potest; Phil. IX, 12. ſ. amicitia. beneficium; Quir. 16.

hostis: cum hostes vestri tantum civium superfuturum putassent; Catil. III, 25. hic vester hostis vestram rem publicam oppugnat; Phil. IV, 14.

humanitas: audite, ut vestra humanitas postulat, iudices; Verr. V, 111. est igitur humanitatis vestrae magnum numerum eorum civium calamitate prohibere; imp. Pomp. 18. vos pro vestra humanitate ... vehementer esse commotos; Cluent. 29. in vestra mansuetudine atque humanitate causam totam repono; Sulla 92. ut me ... hac vestra humanitate, hoc denique praetore exercente iudicium patiamini . . . paulo loqui liberius; Arch. 3. ut humanitate vestra levatus ... esse videatur; ib. 31. nihil enim occultabo fretus humanitate ac sapientia vestra; Cael. 75. ne de vestra sapientia atque de vestra humanitate dubitare videar; Balb. 19. ſ. animus; Balb. 62.

ianitores: ſ. cubicularii.

ignominiae: nondum erat vestris tam gravibus tamque multis ignominiisque concisus; Phil. XII, 11.

impensae: credo vos [ex vestris impensis] ex vestris rebus rusticis coniectura adsequi posse; Verr. III, 200.

imperatores: in posterum vero lex haec imperatoribus vestris || nostris || constituitur; leg. agr. II, 59. accesserint in cumulum manubiae vestrorum imperatorum; ib. 62. qui vestros imperatores ... semper ornavit; Arch. 31. ſ. consul; Catil. II, 24.

imperium: de vestri imperii dignitate atque gloria ... videte quem vobis animum suscipiendum putetis; imp. Pomp. 10. quanto vos studio convenit ... salutem una cum imperii vestri dignitate defendere, praesertim cum de maximis vestris vectigalibus agatur; ib. 14. nunc imperii vestri splendor illis gentibus lucem adferre coepit; ib. 41. quo et regna omnia et imperium vestrum || vestrum imperium || ... continentur; leg. agr. II, 35. quorum alter finis vestri imperii non terrae, sed caeli regionibus terminaret; Catil. III, 26. ſ. civitas; Quir. 9.

imprudentia: si per imprudentiam vestram, neglegentiam meam, legem incognitam acciperetis || acceperitis ||; leg. agr. II, 25.

impulsus: qui ... improbissimorum sermonum domicilium in auribus eius impulsu vestro conlocarant; Piso 76.

incolae: quam (crucem) vos Reginis ... itemque incolis vestris, civibus Romanis, ostendere soletis; Verr. IV, 26.

incolumitas: ſ. concordia; Quir. 1.

indulgentia: ut in alterius dolore vel pietati vel indulgentiae vestrae serviatis; Cael. 79.

ingenium: vereor ... ne ingeniis vestris videar diffidere; Sex. Rosc. 82. est enim vestri ingenii non meam, sed maiorum prudentiam cognoscere; Caecin. 86. ſ. coniectura; Sex. Rosc. 123.

inimici: si vestras (iniurias persequimini), videte, ne erretis, qui Caesarem vestris inimicis iratum fore putetis, cum ignoverit suis; Ligar. 29.

iniuria: quasi ego illud mea voluntate potius quam vestra iniuria adductus fecerim; Verr. I, 29. quaero utrum vestras iniurias an rei publicae persequamini; Ligar. 29. ſ. inimici.

iniussus: ne de capite civium Romanorum iniussu vestro iudicaretur; Rabir. 12. hic popularis a II viris, iniussu vestro, non iudicari de cive Romano coëgit; ib.

integritas: certet ... vestra integritas cum illius pecunia; Verr. I, 3.

intemperantia: haec ego vos concupisse pro vestra stultitia atque intemperantia non miror; leg. agr. II, 100.

iudicium: quid est aliud iudicio ac legibus ac maiestate vestra abuti? Sex. Rosc. 54. ut in actore causae suae deligendo vestrum iudicium ab suo iudicio ne discrepet; div. Caec. 14. in ipso discrimine ordinis iudiciorumque vestrorum; Verr. a. pr. 2. crudelissimum carnificem civium sociorumque in vestrum iudicium adduximus; ib. I, 9. quin istum fortuna non tam ex illo periculo eripere voluerit quam ad vestrum iudicium reservare; ib. 71. quem pater moriens ... tum iudiciis vestris commendatum putavit; ib. 151. quas (poenas) veritus esset ne iste legibus ac vestro iudicio non esset persoluturus; ib. V, 163. uti C. Verrem ... dignus exitus eius modi vita atque factis vestro iudicio consequatur; ib. 189. tum vestrum difficilius iudicium, mea facilis defensio fore videbatur; Tull. 2. iudicium vestrum est, recuperatores; ib. 7. nolite pati .. aras deorum ... cotidianis virginis lamentationibus de vestro iudicio commoneri; Font. 47. quod ad vestrum iudicium pertineret; Caecin. 27. me longius esse prolapsum, quam ratio vestri iudicii postularit; ib. 101. meus labor ... ex vestro iudicio fructum est amplissimum consecutus; imp. Pomp. 2. hanc auctoritatem ..., magnis .. vestris iudiciis amplificatam; ib. 46. vestrum ab illis de eodem homine iudicium ... improbari; ib. 63. quae (pars) propria est iudicii vestri et legitimae veneficii quaestionis; Cluent. 2. quin illa damnatio ambitus nulla ex parte cum causa Cluentii vestroque iudicio coniuncta esse possit; ib. 98. quod ad vestrum ius iurandum pertinet, quod vestri iudicii est; ib. 164. quae ad huius voluntatem maxime, ad vestrum iudicium minime pertinerent; ib. tollitur vestrum iudicium; leg. agr. II, 58. *neque* || neve || *vestro* indicio *abstu*leritis mihi *; Rabir. 34. si statuimus vestro nobis iudicio standum esse de vobis; Flacc. 65. ut vestrae quoque mentes, vestra iudicia, vestrae sententiae optimo cuique infestissimae ... reperiantur; ib. 94. si erit vestro iudicio liberatus; Sulla 88. qui!... vestra de me multa iudicia nobis uno tempore reddidistis; sen. 2. sed hic meus reditus .. vestro iudicio continetur; dom. 100. si liberum vestrum iudicium fuisset; prov. cons. 13 cum ad vestrum iudicium civis amplissimos legavit; Balb. 42. hoc vestro iudicio ... excitatus ita Kalendis Ianuariis veni in senatum; Phil. VI, 2. ſ. amor. auctoritas; dom. 44. ignominiae.

iugula: îdemque gladios ... rettudimus mucronesque eorum a iugulis vestris deiecimus; Catil. III, 2.

ius: quid de vestro iure et religione ... disputo || disputabo ||? dom. 122. ſ. beneficium; imp. Pomp. 48. dicio.

ius iurandum: ut libentibus animis ad eius testimonium vestrum ius iurandum accomodetis; Sex. Rosc. 101. eius rei initium in vestro iure iurando ... quaeri; ib. 152. quem vos socium vestrae religionis iurisque iurandi facile esse patiamini; Cael. 54. ſ. iudicium; Cluent. 164.

iussus: hic ... L. Lucullus ... vestro iussu coactus ... tradidit; imp. Pomp. 26. quae sibi iussu vestro denuntiarentur; Phil. IX, 7.

iustitia: ſ. fides; Milo 105.

labor: nolite || nolitote || dubitare plurimo sudore et sanguine maiorum vestrorum partam vobisque traditam libertatem nullo labore vestro || vestro labore || ... defendere; leg. agr. II, 16.

lacrimae: tuae me etiam lacrimae impediunt vestraeque .., non solum meae; Planc. 104. quoniam istis vestris lacrimis de illis recordor; ib.

latrocinium: cum obmutuisset senatus, ... vis latrocinii vestri tota urbe volitaret; Piso 26.

laus: vestra vero laus tenuis plane atque ob-

scura, iudices, esset; Verr. I, 2. non tam sibi consuluisse quam invidisse vestrae laudi videretur; ib. 4. ſ. existimatio; Verr. I, 5.

legati: legatos vestros, homines || legatos vestros homines || auctoritate tenui, ... exterae nationes ferre vix possunt; leg. agr. II, 45.

legiones: ut vestris etiam legionibus sanctus essem; Phil. II, 60.

lex: ne vestra ista praeclara lex agraria magis popularis esse videatur; leg. agr. I, 24. exhibe librarium illud legum vestrarum; Milo 33. ſ. contio; leg. agr. I, 23. iudicium; Sex. Rosc. 54.

liberi: virum ... domi vobis ac liberis vestris retinere ... maletis; Font. 43. quae pro vobis liberisque vestris tot annos ... occupata est; ib. 46. vobis in perpetuum liberisque vestris obstringite; Cluent. 202. de vobis ac de vestris liberis cogitate; Catil. IV, 1. dabitur (tabella) de liberis vestris, de vita, de patria, de salute communi; Flacc. 99. huic misero puero, vestro ac liberorum vestrorum supplici, .. hoc iudicio vivendi praecepta dabitis; ib. 105. hoc si animo in vos liberosque vestros fuissem; Quir. 1. vobismet ipsis .. et vestris liberis ceterisque civibus ... consulere debetis; dom. 45. caedem a vobis liberisque vestris ... depuli; Sest. 49. quem ... obstrictum vobis ac liberis vestris habebitis; Cael. 80. spero multa vos liberosque vestros in re publica bona esse visuros; Milo 78. cum tantum in consulatu meo pro vobis ac liberis vestris ausus essem; ib. 82. ſ. auctoritas; dom. 45. coniuges. exitium; Sest. 46. fortuna; Planc. 103.

libertas: sin insidias fieri libertati vestrae ... intellegetis; leg. agr. II, 16. quo animo libertatis vestrae diminutionem ferre possitis; ib. aequitas in vos libertatemque vestram vehementer defuit; ib. 20. funditus libertatem vestram hac lege tolli; ib. 24. num obscure maiores opes, quam libertas vestra pati potest, ac maiora praesidia quaeruntur? ib. 75. num obscure libertas vestra tollitur? ib. cum eidem ... obsidebunt, eidem [vestram libertatem] ... interclusam tenebunt; ib. quae facultas recuperandae vestrae libertatis relinquetur? ib. exercitus contra vos, contra libertatem vestram ... constituitur; ib. III, 16. qui vestram libertatem non acerbitate suppliciorum infestam ... esse voluerunt; Rabir. 10. quem vere patrem patriae, parentem .. vestrae libertatis ... possumus dicere; ib. 27. video Milonem, vindicem vestrae libertatis, ... sordidatum et reum; Sest. 144, princeps vestrae libertatis defendendae fui; Phil. IV, 1. qui rem publicam libertatemque vestram ... tutatus est et tutatur; ib. 2. quod autem praesidium erat salutis libertatisque vestrae? ib. 4. qui se ad senatus auctoritatem, ad libertatem vestram ... contulerunt; ib. 5. quod ad libertatem vestram pertinere arbitrabor; ib. 16. cum se Brutum esse meminisset vestraeque libertati natum; ib. VI, 9. non dies noctisque de vestra libertate ... cogitem? ib. 17. praesidia vestrae libertatis paravit; ib. X, 9. ſ. commodum; leg. agr. II, 25.

liberti: hunc liberti vestri, hunc servi ancillaeque amant; Verr. III, 8. an simultates ... cum libertis vestris Flaccus exercet? Flacc. 88.

libri: si quis quid in vestris libris invenerit; dom. 33. haec sacra maiores nostros ex vestris libris expetisse; har. resp. 26. si illi (libri) sunt vestri; ib.

luctus: laborantem mutatione vestis et prope luctu vestro ... defendistis; sen. 31. ille unus ordinis nostri discessu meo, luctu vestro palam exsultavit; Sest. 133.

magistratus: placet vobis in cellam magistratibus vestris frumentum Siculos dare gratis || gratis dare || ? Verr. III, 200.

magistri: isti ipsi mihi || ipsi mihi isti || videntur vestri praeceptores et virtutis magistri finis officiorum paulo longius ... protulisse; Muren. 65.

magnitudo: qui vestram magnitudinem multitudinemque beneficiorum ... enumerare ... possit; Quir. 6.

maiestas: ad suffragia cohortandos contra oppugnationem vestrae maiestatis putavi; Rabir. 35. quae vestra maiestas! Quir. 4. ſ. iudicium; Sex. Rosc. 54.

maiores: quos ita adflictos a vestris patribus maioribusque accepissetis; Font. 34. pro qua (salute) multa maiores vestri magna et gravia bella gesserunt; imp. Pomp. 6. ut et vos [et maiores vestri] et fortissimus quisque vir maximos labores suscipiendos putet; leg. agr. II, 9. leges enim sunt veteres ... vobis maioribusque vestris vehementer gratae atque iucundae; ib. 21. quin vectigalia vestra vendatis, [plurimo maiorum vestrorum sanguine et sudore quaesita]; ib. 69. ut vos nunc de vestris maioribus praedicatis; ib. 84. hisce autem *malis magnum* praesid*ium vobis* maiores ves*tri re*liquerunt; Rabir. 34. vos ... ad maiorum vestrorum imitationem excitabo; Sest. 136. quam vobis tamquam hereditatem maiores vestri reliquerunt; Phil. IV, 13. hac [virtute] maiores vestri primum universam Italiam devicerunt; ib. ac maioribus quidem vestris, Quirites, cum eo hoste res erat; ib. 14. ſ. labor.

malum: quo minus occulte vestrum malum gemeretis; sen. 12.

mandata: mandata vestra conficere cupiens; Phil. IX, 6. quem exsequi mandata vestra properantem mane postridie prosecuti sumus; ib. 9.

mansuetudo: si iam oblivisci vestrae mansuetudinis volueritis; Rab. Post. 46. quae si ... alienissima (sunt) a mansuetudine et misericordia vestra; Muren. 90. ſ. aequitas; Cluent. 199. humanitas; Sulla 92.

manus: quia de manibus vestris effugit; Sex. Rosc. 34. quoniam ... salus rei publicae vestris manibus suffragiisque permittitur; Rabir. 5. quam porticum ... non modo sententiis, sed, si opus esset, manibus vestris disturbare cuperetis; dom. 103. ut me ... manibus quoque vestris in sedibus meis conlocetis; ib. 147. cum ea attemptentur eius lingua, cuius ante manu eversa vos mihi et liberis meis manibus vestris reddidistis; har. resp. 16. ſ. fauces. ferrum.

Mars: cum vos vestro Marte his rebus omnibus abundetis; Verr. III, 9.

memoria: tot homines nocentis et improbos accusatos et vestra et superiorum memoria scitis esse; Verr. III, 64. cum iste omnis ... acerbitates non ex memoria vestra ac patrum vestrorum ... conquisierit; Rabir. 15. memoria vestra .. res nostrae alentur; Catil. III, 26. qui post illos ... consularis, hac vestra patrumque memoria, tertius ante me consularis subiit indignissimam fortunam; Quir. 7. vestram memoriam ad timoris praeteriti cogitationem excitate; Sest. 11. ſ. auctoritas; Phil. XIV, 3.

mendacium: vos ... ad tempus eius mendacium vestrum accommodavistis; Cael. 17.

mentes: hoc vestrae mentes ... sibi suscipient || flagitii suscipient || ? Font. 32. si quam opinionem iam vestris mentibus comprehendistis; Cluent. 6. cuius vota et preces a vestris mentibus repudiare debetis; ib. 201. hic mihi parumper mentis vestras .. commovere videor; leg. agr. II, 49. quocumque vestrae mentes inclinant atque sententiae; Catil. IV, 6. quae dum erit vestris fixa mentibus; ib. 23. ut vestrae mentes atque sententiae cum populi Romani voluntatibus suffra-

giisque consentiant; Muren. 1. circumspicite paulisper mentibus vestris; Sulla 70. mentis vestras ... ad haruspicum vocem admovete; har. resp. 20. facilius eorum facta occurrent mentibus vestris; Sest. 17. quam (audaciam) ille praesens in mentibus vestris oculisque defixit; prov. cons. 8. postea quam rebus gestis mentis vestras voluntatesque mutastis; ib. 25. qui ... subire vim atque iniuriam malui quam .. a vestris sanctissimis mentibus dissidere; ib. 41. ſ. animus; Catil. I, 27. aures; Sulla 33. fides; Verr. V, 188. iudicium; Flacc. 94.

meritum: si, patres conscripti, pro vestris immortalibus in me ... meritis parum vobis cumulate gratias egero; sen. 1. merito .. vestro maximas vobis gratias omnes et agere et habere debemus; Phil. III, 25.

milites: utrum pluris arbitramini per hosce annos militum vestrorum armis hostium urbis an hibernis sociorum civitates esse deletas? imp. Pomp. 38. ut omnem rem publicam vestris militibus [vestris urbibus,] vestris praesidiis cingeretis; leg. agr. II, 99.

misericordia: *vestram* misericordiam implorat; Muren. 80. quem [vos], supplicem vestrae misericordiae, ... sustentate; Cael. 79. ut ... ei vos vestram misericordiam me deprecante tribuatis; Planc. 3. ſ. bonitas; Sex. Rosc. 150. mansuetudo; Muren. 90.

monumentum: me ... silere de vestris monumentis oportebit; Verr. IV, 81. vestris monumentis suum nomen inscripsit; har. resp. 58. qui aut videbunt vestrum monimentum aut audient; Phil. XIV, 33.

mores: quem vos ... abiectum non tam ad pedes quam ad mores sensusque vestros ... sustentate; Cael. 79.

motus: ut urbi sine vestro motu ... satis esset praesidii; Catil. II, 26.

multitudo: ſ. magnitudo.

municipes: coloni omnes municipesque vestri ... facile urbis suas finisque defendent; Catil. II, 26.

mysteria: id enuntiatis vestris mysteriis totum est contemptum; Muren. 25.

Mytilenae: quid Mytilenae? quae certe || quae terrae || vestrae belli lege ac victoriae iure factae sunt; leg. agr. II, 40.

natura: quod vestra natura postulat; Cluent. 200. ſ. bonitas.

nautae: vestros quondam nautas contra Karthaginem Scipio duxit; Verr. V, 124.

necessarii: ut ... eidem ... agros ... a vestris necessariis et a vobismet ipsis emptos ... induceretis; leg. agr. II, 98.

negotiatores: ſ. colonia; Font. 15.

nomen: libelli nominum vestrorum consiliique huius in manibus erant omnium; Verr. a. pr. 17. nomen vestrum populique Romani odio atque acerbitati scitote ... futurum; ib. IV, 68. in quo (bello) gloria nominis vestri, ... fortunae plurimorum civium ... defendantur; imp. Pomp. 19. quod [vestro], non suo nomine, cum hinc egressi sunt, abutuntur; leg. agr. II, 45. tamenne patiemini vestro nomine contra vos firmari opes? ib. 77. a Suburana || ab usura || usque ad Aniensem || Arniensem || nomina vestra proponat; ib. 79. ut nihil tam populare quam vestrum nomen ... videretur; sen. 20. qui nominibus vestris ducuntur; Planc. 18. si te omen nominis vestri *forte* duxit; Scaur. 30. ſ. auctoritas; sen. 20. disciplina; Ligar. 20. domus; ib. 12. genus; leg. agr. II, 9.

numen: a quibus ... omnes gentes ac nationes vestri religione numinis continentur; Verr. V, 188. numen .. vestrum aeque mihi grave et sanctum ac deorum immortalium ... futurum; Quir. 18. vestrum numen horret? dom. 104. ſ. auxilium.

nutus: ut ... [tamen omnes vobis pecunias ad nutum vestrum penderent;] leg. agr. II, 98.

obitus, occasus: qui dies post obitum occasumque vestrum rei publicae primus inluxit; Piso 34.

occursationes: vestras vero et vestrorum ordinum occursationes, studia, sermones ... se secum ablaturum esse dicit; Milo 95.

oculi: ne hic ibidem ante oculos vestros trucidetur; Sex. Rosc. 13. quos (magistratus) ante oculos vestros gessit; Font. 34. eam (vitam) ante oculos vestros proponite; Sulla 72. afuit ab oculis vestris; ib. 74. qui suo squalore oculos vestros inflecteret; Quir. 8. omnia ante oculos vestros proponite; Balb. 65. ſ. animus; Verr. III, 58.

odium: quin ... religioni potius vestrae quam odio pareatis; Cluent. 158. ſ. crudelitas; Vatin. 6.

officium: nec ab officio vestro nec ab ipsa causa P. Sestii abhorrebit oratio mea; Sest. 96. hoc proprium esse vestri officii (mihi videtur); Balb. 5.

opera: si ... eam ad rem operam vestram profitemini; Sex. Rosc. 153.

opes: vestram potestatem ac vestras opes intuetur; Muren. 86.

oppidum: senator populi Romani ... in vestro oppido iacuit et pernoctavit in publico; Verr. IV, 25.

oratio: a maledictis pudicitiae ad coniurationis invidiam oratio est vestra delapsa; Cael. 15.

ordo: ut mihi causam praeripere conemini potius quam aliquos ad columnam Maeniam vestri ordinis reos reperiatis; div. Caec. 50. ne tam honestam ... accusationem ... ordini vestro placere arbitretur; ib. 73. quod unum ad invidiam vestri ordinis infamiamque iudiciorum sedandam maxime pertinebat; Verr. a. pr. 1. vestros ordines demonstrabat; Sest. 120. nihil horum sine magna cura et summa caritate vestri ordinis loquor; Rab. Post. 15. ne duriorem vobis condicionem statuatis ordinique vestro; ib. qui vestri ordinis cum magistratibus nostris fuerint his causis implicati; ib. 19. ſ. iudicium; Verr. a. pr. 2. occursationes.

ornamenta: neque ego ceteras copias, ornamenta, praesidia vestra cum illius latronis inopia ... conferre debeo; Catil. II, 24. vestris plurimis ornamentis mihi tributis; har. resp. 61.

otium: omnia turbulenta consilia ... contra vestrum otium || otium vestrum || partim iniri, partim inita esse dicebantur; leg. agr. II, 8. ſ. concordia; Quir. 1.

parentes: quem ... vel recordatione parentum vestrorum vel liberorum iucunditate sustentate; Cael. 79.

partes: ne multo vestrae maiores gravioresque partes sint; Font. 21. vestrae sunt iam partes; Sulla 92.

patientia: qui temptavit, ut opinor, patientiam vestram; leg. agr. II, 19.

patres: Corinthum patres vestri totius Graeciae lumen exstinctum esse voluerunt; imp. Pomp. 11. non commemorabo nuper ita vobis patribusque vestris esse visum; ib. 60. permulti enim tam Metelli ... vobis ac patribus vestris supplicaverunt; Quir. 6. ſ. maiores; Font. 34.

patria: ſ. liberi; Flacc. 99.

patrimonium: nonne eum tamen in patrimonio vestro remanere malletis? leg. agr. II, 80.

patruus: par desiderium reliquit apud populum Romanum Labienus iste [patruus vester]? Rabir. 14. at fuit vester patruus; ib. 23.

pecunia: unumne fundum pulcherrimum populi Romani, caput vestrae pecuniae ... disperire patiemini? leg. agr. II, 80. ut in eos se potius immitteret quam in vestras possessiones, vestra tecta, vestras pecunias; Milo 76. hic pecunias vestras aestimabat; Phil. V, 20.

pedes: ut ... ante pedes vestros ... caedes futurae sint; Sex. Rosc. 12. ſ. mores.

periculum: nihil est iam quod in hac causa peccare quisquam, iudices, nisi vestro periculo possit; Verr. I, 15. minore periculo vestro, minore periculo provinciarum omnium iudicaretis; ib. III, 224. vos non solum de vestro ac rei publicae, verum etiam ... de meo periculo esse sollicitos; Catil. IV, 1. cum (mihi) vestrorum periculorum, cum huius urbis .. veniebat in mentem; Sulla 19. qui etiam his recentibus nostris vestrisque domesticis periculis aeternum se testimonium laudis daturum esse profitetur; Arch. 31. metu vestri periculi, non mei, furori hominis ... cessissem; Sest. 53. quae potestas si mihi saepius sine meo vestroque periculo fiet; Phil. I, 38. ſ. exitium. fructus; Verr. a. pr. 54.

perseverantia: quid de vestra in illa causa perseverantia respondebitis? Ligar. 29.

pietas: quod profecto et pietate vestra et tanta concordia consequemini; Phil. VI, 19. ſ. indulgentia.

portus: quae (crux) fixa est ad portum urbemque vestram; Verr. IV, 26. cum vestros portus ... in praedonum fuisse potestatem sciatis; imp. Pomp. 33.

posessiones: vestra sunt praedia, vestrae possessiones; leg. agr. III, 15. ſ. pecunia; Milo 76.

posteri: sic vestri posteri de vobis praedicabunt; leg. agr. II, 84. esse apud vos posterosque vestros in honore debebit is; Catil. III, 2. ut cum vobis ... tum posteris vestris cunctisque gentibus dignissimus ea civitate videar; Quir. 25. ut ... spem reliquorum (temporum) in vestra potestate, in vestris sententiis ... positam esse ... putetis; Flacc. 3. is ipse ... confirmationem auctoritatis suae vestrae potestati permissam esse sentit; ib. 4. haec di immortales ... vestrae potestati commiserunt; Sest. 147. ut in patrum conscriptorum atque in vestra potestate sit qui in sua numquam fuerit; Phil. VI, 4. qui ... semper voluntatem vestram potestatemque contempserit; ib. 5. non in vestra potestate, non in senatus esse Antonium; ib. 16. ſ. fides; Font. 40. dom. 1. opes.

praeceptores: ſ. magistri.

praedia: quem ad modum vos propinquis vestris praediis maxime delectamini; Verr. II, 7. ſ. possessiones.

praesidium: ut numquam ante hoc tempus ad aram legum praesidiumque vestrum publico consilio confugerint; Verr. II, 8. ut sine vestro praesidio salvi esse non possint; ib. III, 8. ſ. exercitus; Catil. II, 24. milites; leg. agr. II, 99. ornamenta; Catil. II, 24.

preces: cum vestris precibus ab latrone illo repudiati estis || tum vestris precibus repudiatis ||; Sest. 26. ſ. auctoritas; har. resp. 3.

promeritum: quo quisquam possit vestra in nos universa promerita ... percensere numerando; sen. 1. hoc maius est vestrum in nos promeritum; Quir. 8.

propinqui: quid, propinqui vestri, equites Romani? Rabir. 22. quod in honoribus vestrorum propinquorum non facitis; Piso 36.

proverbium: utrum igitur nostrum est an vestrum hoc vetus proverbium? Flacc. 65.

provincia: quae nunc vestra provincia est; imp. Pomp. 5. prohibiti estis in provincia vestra pedem ponere; Ligar. 24.

prudentia: quibus de rebus mihi pro Cluentii voluntate nimium, ... pro vestra prudentia satis dixisse videor; Cluent. 160. fretus vestra prudentia .. non pertimesco; Cael. 19. quae vestra prudentia est; ib. 45. ut eorum reprehensionem vos vestrae prudentiae adsumere, meae modestiae remittere debeatis; Planc. 56. ſ. auctoritas; Verr. III, 10. bonitas; Quinct. 54. diligentia; leg. agr. III, 3.

puer: vester iste puer praetextatus in provincia quem ad modum fuisset [non] dicerem; Verr. III, 159.

quaestio: quae, quia vestrae quaestionis erant, idcirco illi statuerunt fingenda esse sibi et proferenda; Cluent. 160. quod ad vestram quaestionem ... pertineat; Sest. 5. quae est propria vestrae quaestionis; Milo. 7.

quaestus: si quid redundarit de vestro frumentario quaestu; Verr. III, 155.

querella: haec querella .. vestra quid valet? Ligar. 23.

ratio: quod si provinciarum vos ratio magis movet quam vestra; Flacc. 100.

reclamatio: reclamatione vestra factum pulcherrimum Martialium comprobavistis; Phil. IV, 5.

religio: medemini religioni sociorum, iudices; conservate vestram; Verr. IV, 114. cum his vos testibus vestram religionem coniungetis? Font. 31. omnes potius me arbitrentur causae quam vos religioni vestrae defuisse; Caecin. 5. res omnis humanas religione vestra contineri putat? dom. 104. ut eodem tempore et huius saluti et religioni vestrae ... providisse videamini; Cael. 22. ſ. arae. auctoritas; Sest. 2. dignitas; Verr. III, 146. fides; ib. I, 22. Tull. 36. Caecin. 103. ius; dom. 122. ius iurandum; Cael. 54. odium; Cluent. 158.

res: non minus diligenter ea ... publica patrimonia iuris quam privatae rei vestrae retinere debetis; Caecin. 75. ſ. impensae.

res publica: in id oppidum nefarii rem publicam vestram || nostram || transferre conantur; leg. agr. II, 87. non estis de Lydorum ..., sed de vestra re publica iudicaturi; Flacc. 3. de vobis et de vestra re publica iudicatis; ib. 99. ſ. hostis; Phil. IV, 14.

sacerdos: ne ille ignis aeternus ... sacerdotis vestrae lacrimis exstinctus esse dicatur; Font. 47.

sacra: quae vestris sacris praeesit; Font. 49. P. Clodius vestra sacra curat? dom. 104.

saltus: quam longe est hinc in saltum vestrum Gallicanum? Quinct. 79.

salus: qualis vos ... mihi pro salute vestra praebuistis; leg. agr. II, 103. ut tum demum animis saluti vestrae provideretis; Catil. III, 4. ut homines Galli ... spem ... neglegerent vestramque salutem suis opibus anteponerent; ib. 22. qui se pro salute vestra obtulerint invidiae periculisque omnibus; ib. 28. habetis consulem ex plurimis periculis et insidiis ... non ad vitam suam, sed ad salutem vestram reservatum; ib. IV, 18. quae sunt a me propter urbis vestraeque salutis custodiam repudiata; ib. IV, 23. quapropter de summa salute vestra populique Romani ... decernite diligenter ... ac fortiter; ib. IV, 24. ut ... consul .. beneficium populi Romani cum vestra atque omnium civium salute tueatur; Muren. 2. L. Flaccum ... numquam tamen prospexisse vestrae saluti; Flacc. 104. numquam me pro salute vestra in tot ac tantas dimicationes ... obiecissem || coniecissem ||; Arch. 14. si meas rationes umquam vestrae saluti anteposuissem; Quir. 1. si ... illam miseram profectione

vestrae salutis gratia suscepissem; ib. vobis ... et vestrae saluti consulendum et prospiciendum vident; har. resp. 54. quos (inimicos) pro vestra salute suscepi; Planc. 103. qui semper genus illud hominum ... prae vestra salute neglexit; Milo 3. si mors P. Clodii salus vestra fuerit; ib. 6. ſ. coniuges; Flacc. 104. existimatio; Verr. I, 22. liberi; Flacc. 99. libertas; Phil. IV, 4.

sapientia: quorum vobis pro vestra sapientia, Quirites, habenda est ratio diligenter; imp. Pomp. 17. quam quidem rationem vos .. diligenter pro vestra sapientia || sapientia [et humanitate] || cogitare et penitus perspicere debetis; Cluent. 95. nedum his temporibus ... sine vestra sapientia ... salvi esse possimus; ib. mihi ad huiusce verbi vim et interpretationem || vim recte interpretandam || ... opus est vestra sapientia; leg. agr. II, 7. vestrae sapientiae tamen est; Cael. 21. excluditote eorum cupiditatem .. sapientia vestra; ib. 22. vestrae sapientiae, iudices, est; ib. 29. quoniam || quondam || audeo quaedam fretus vestra sapientia libere confiteri; ib. 44. ſ. auctoritas; dom. 2. 45. consilium; Rab. Post. 11. fides; Sex. Rosc. 10. dom. 1. Milo 4. humanitas; Cael. 75. Balb. 19.

satellites: in ea (fortuna) isti vestri satellites modesti || modeste || insolentiam suam continebunt; leg. agr. I, 18.

satietas: sentio .. moderandum mihi esse iam orationi meae fugiendamque vestram satietatem; Verr. III, 103. quoad possum, .. occurro vestrae satietati; Muren. 48.

scelus: diutius vestrorum scelerum pestem morari; Piso 27. ſ. criminationes. dedecus. furor.

scholae: ubi sunt vestrae scholae? Piso 65.

scientia: nihil me de scientia vestra ... dicturum; dom. 138. vestram etiam scientiam implorarem; Flacc. 38. etsi nullo modo poterit oratio mea satis facere vestrae scientiae; Phil. II, 57.

sedes: me vestrarum sedum templorumque causa ... fugisse; Sest. 45. ſ. foci.

sensus: implorarem sensus vestros; Sulla 64. ſ. mores.

sententiae: omnia sua iura ... in vestris sententiis versari arbitrantur; Verr. V, 172. bonum imperatorem ... de custodia civitatis vestris sententiis deturbari volunt; Muren. 79. plus multo erunt vestris sententiis quam suis gladiis consecuti; ib. 80. si ... hunc vestris sententiis adfixeritis; ib. 88. me non solum comitem esse sententiae vestrae; prov. cons. 25. ut hominem ... vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64. omnibus ... aut illorum telis aut vestris sententiis esse pereundum; Milo 30. hic hesterno die sententias vestras in codicillos et omnia verba referebat; Phil. VIII. 28. ſ. auctoritas; dom. 69. Sest. 20. iudicium; Flacc. 94. manus; dom. 103. mentes; Catil. IV, 23. Muren. 1. potestas; Flacc. 3.

servitus: neque enim ille servitutem vestram ... concupiscit; Phil. IV, 11.

severitas: evolet ex vestra severitate; Verr. I, 13. si qua vis istum de vestra severitate eripuerit; ib. V, 173. cum iste, vestra severitate permotus, multa signa dederat; ib. 178. hoc metu proposito evellere se aculeum severitatis vestrae posse confidunt; Cluent. 152. non L. Saturninus ... in vestrae severitatis iudicium adducitur; Catil. IV, 4. quod sit a lege seiunctum, cum vestra severitate coniunctum; Cael. 72. ſ. diligentia; Verr. III, 228. fides; Verr. V, 172. gravitas; Cael. 29.

significatio: quoniam significatio vestra satis declarat; Phil. XIV, 6.

silentium: ſ. auxilium; Piso 23.

simulatio: non solum ista vestra verbosa simulatio prudentiae, sed etiam ipsa illa domina rerum, sapientia (pellitur e medio); Muren. 30.

socius: haec ... omnia iam socii vestri relinquunt; Verr. V, 127. bellum grave et periculosum vestris vectigabibus ac sociis a duobus .. regibus infertur; imp. Pomp. 4. ſ. amicus; Verr. IV, 88. civis; Font. 35.

sollicitudo: quanto in metu fuerimus ex vestra sollicitudine ... facile adsequi coniectura poteritis; leg. agr. II, 12.

spes: auxerat .. meam quidem spem, credo item vestram; Phil. XII, 2.

sponte: quod vos non vestra hoc sponte faciatis, Cluent. 89. id ... nullo rogante vos vestra sponte fecistis; Piso 36. ipsi .. vestra sponte exarsistis ad libertatis recuperandae cupiditatem; Phil. XI, 3.

squalor: inrisit squalorem vestrum et luctum gratissimae civitatis; sen. 12.

studium: neque enim inter studium vestrum quicquam ... interfuit; Quinct. 70. recte isti studia vestra suis consiliis regere conantur; imp. Pomp. 64. si vos vestrum mihi studium ... ad communem dignitatem defendendam profitemini; leg. agr. I, 27. vocem unam || vivam || prae vobis indicem vestrarum erga me voluntatum ac studiorum tulistis; ib. II, 4. vestrum vero studium totum iacet; Muren. 30. in studiis vestris tanta animorum declarata est voluntas; Quir. 6. neque huic vestro tanto studio audiendi deero; Sest. 35. scio .. tum non mihi vestrum studium, sed meum prope vestro defuisse; ib. 43. ut .. Catilinam ... vestro studio et virtute fregistis; Phil. IV, 15. ſ. auctoritas; sen. 4. aures, Cluent. 66. concordia; Phil. XIV, 15. consensus; sen. 2.

stultitia: quin continetis vocem, indicem stultitiae vestrae, testem paucitatis! Rabir. 18. ſ. intemperantia.

subsidium: qui invidiae sine vestro [ac sine] talium virorum subsidio possit resistere; Cluent. 3.

suffragia: quod alter uni illud bellum suscipiendum vestris suffragiis detulit; imp. Pomp. 58. ea qui habeat sine vestris suffragiis; leg. agr. II, 32. ſ. manus; Rabir. 5.

supplex: ecquid auctoritatis apud vos ... socii populi Romani, supplices vestri, habere debeant; div. Caec. 17. levate hunc aliquando supplicem vestrum; Cluent. 200. nunc idem ... vester est supplex, iudices; Muren. 86. ſ. civis; Flacc. 24. liberi; Flacc. 105.

supplicia: praecipio gaudia suppliciorum vestrorum; Phil. XIII, 45.

suspicio: unum quemque eorum prius a sua vita quam a vestra suspicione esse damnatum; Sulla 71.

tecta: vectra tecta custodiis vigiliisque defendite; Catil. II, 26. in vestra tecta discedite; Catil. III, 29. ſ. domicilia. pecunia; Milo 76.

templa: ſ. caerimoniae.

tempora: temporibus vestris serviendum putant; Verr. III, 199.

testimonium: quid est in testimonio vestro praeter libidinem? Fr. A. III, 11.

testis: iste vester testis ... ipse numquam auderet iudicare; Caecin. 73. legite testimonia testium vestrorum; Milo 46.

timor: multa meo quodam dolore in vestro timore sanavi; Catil. IV, 2. ſ. consilium; Sulla 12.

tributa: tributa, quae vestra erant, sustulit; leg. agr. II, 27.

vectigalia: quorum magnae res aguntur in vestris vectigalibus exercendis occupatae; imp. Pomp. 4. quod finitimum est vestris vectigalibus; ib. 5. ut se non Ponti ... latebris occultare ve-

lit, sed ... in vestris vectigalibus ... versari; ib. 7. permittitur .. potestas .. pecuniae conficiendae de vestris vectigalibus non fruendis, sed alienandis; leg. agr. II, 33. adhibeant manus vectigalibus vestris; ib. 47. ut xviri vestra vectigalia vendant nominatim; ib. xviri vestra vectigalia ... ne praecone quidem publico teste vendent? ib. 56. postremo etiam vectigalia vestra venierint; ib. 62. quin vectigalia vestra vendatis; ib. 69. f. imperium; imp. Pomp. 14. maiores; leg. agr. II, 69. socii; imp. Pomp. 4.

veritas: f. fides; Verr. V, 130.

vicinitas: quid, omnis praefectura, regio, vicinitas vestra? Rabir. 22.

villae: qui vestras villas suis manubiis ornet; Verr. III. 9.

virtus: non moleste fero me laboris mei, vos virtutis vestrae fructum esse laturos; Verr. I, 2. horum consulum ruinas vos consules vestra virtute fulsistis; sen. 18. quod vestra virtus neque oblivione eorum ... nec reticentia posterorum sepulta esse poterit; Phil. XIV, 33. f. animus; Sulla 93. concordia; Phil. XIV, 15. constantia; Phil. V, 1. fides; Milo 4. 105. studium; Phil. XIV, 15.

vis: qui paulo ante ... vestram vim metuebant; leg. agr. II, 68. vestra vis valuit; Milo 86.

vita: ut vitae vestrae et ceterorum civium consulatis; Muren. 86. quo tutior esset vestra vita; Milo 95. eos de vestra vita cogitare non censetis ..? Phil. I, 38. f. coniuges; Catil. IV, 18. liberi; Flacc. 99.

umeri: quam ... vestris, vestris, inquam, umeris, iudices, sustinetis: Flacc. 94.

unguentarii: Gabinium denique si vidissent .. vestri illi unguentarii; Piso 25.

volnus: hunc ... velle maturius exstingui volnere vestro quam suo fato; Cael. 79.

voltus: voltus .. vestri, iudices, me invitant; Cluent. 89.

voluntas: si vestra voluntas feret; imp. Pomp. 70. est mihi iucunda in malis et grata in dolore vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1. perspecta vestra voluntate; sen. 25. nisi vestra voluntas fuisset, omnibus divinis muneribus careremus; Quir. 5. nolite animum meum debilitare ... metu commutatae vestrae voluntatis erga me; Planc. 103. clarissimus et fortissimus consul (erat), ... defensor vestrae voluntatis; Milo 39. f. beneficium; imp. Pomp. 71. mentes; prov. cons. 25. potestas; Phil. VI, 5. studium; leg. agr. II, 4.

vox: nonne hos vestra voce volgatum est? Flacc. 65.

urbs: vestrane urbs electa est, ad quam ..? Verr. IV, 26. f. milites; leg. agr. II, 99. portus; Verr. IV, 26.

B. **allein:** a. masc.: f. A. causa; Flacc. 88.

b. femin.: vestra enim ... hoc maxime interest; Sulla 79.

c. neutr.: cum ad omnia vestra pauci homines [cupiditatis] oculos adiecissent; leg. agr. II, 25.

vestibulum, Vorplatz, Eingang, Vorhalle: I, 1. privo: ut sororem non modo vestibulo privaret, sed omni aditu et limine; Milo 75.

prohibeo: si te hodie ... homines ... primo aditu vestibuloque prohibuerint; Caecin. 35.

2. conloco in: insidiator erat in foro conlocatus atque in vestibulo ipso senatus; Milo 19.

deicio e: tam te in aedis tuas restitui oportere, si e vestibulo, quam si ex interiore aedium parte deiectus sis; Caecin. 89.

duco per: qui parietem sic per vestibulum sororis instituit ducere; Milo 75.

habeo in: ut quas haberet in vestibulo tabulas refigeret; Fr. B. XIII, III, 1.

sum in: monumentum sceleris audaciaeque suae voluit esse in conspectu Italiae, vestibulo Siciliae; Verr. V, 170. si essent in vestibulo balnearum; Cael. 62.

II, 1. contineri: nunc sanctissimam partem ac sedem maximae religionis privato dicunt vestibulo contineri; har. resp. 31.

2. in: quanta vis hominum convenisse dicebatur tum ...? at quo loco? celeberrimo ac religiosissimo: ante ipsum Serapim, in primo aditu vestibuloque templi; Verr. II, 160. illa in vestibulo rostra [spolia] cum aspexisti; Phil. II, 68.

vestigium, Spur, Fährte, Merkmal, Augenblick: I. **absolut:** 1. apparet: ne quod in vita vestigium libidinis appareat; Verr. III, 4.

est: ne quod iudiciorum esset vestigium; Sex. Rosc. 91. cuius rei neque iudex neque vestigium aliquod neque suspicio cuiquam esset ulla; Verr. V, 161. in quibus (tabulis) vestigium sit aliquod; Font. 12. nusquam nomen, nusquam vestigium fuerat; Sulla 20. in negotio ... nullum (est) vestigium sermonis, loci, temporis; Cael. 55.

exstant: tamen exstent oportet expressa sceleris vestigia; Sex. Rosc. 62. in quo non exstent huius cum fortitudinis tum vero humanitatis, cum animi, tum consilii impressa vestigia; Balb. 13.

manent: ut nunc nomen modo Africani et vestigia violatae religionis maneant; Verr. V, 186.

nocet: ut non modo manus tanti exercitus, sed ne vestigium quidem cuiquam pacato nocuisse dicatur; imq. Pomp. 39.

remanet: in qua muliere, iudices, etiam nunc ... quasi exempli causa vestigia antiqui officii remanent; Sex. Rosc. 27. cuius nullum remanet consulatus vestigium; Phil. XIII, 37.

venit: non vestigium eius, ... sed factum illius ... in iudicium venire; Caecin. 83.

2. sum: quae solent esse iudicia et vestigia veneni; Cluent. 30. *quod* rerum vox est, naturae vestigium, veritatis nota; Scaur. 16.

II. **nach Verben:** 1. aspicio: ne cicatrices populus Romanus aspiciat ex mulierum morsu, vestigia libidinis atque nequitiae; Verr. V, 32.

deflecto: Laterensis ne vestigium quidem deflexit; Fr. C, 19.

exprimo: f. I, 1. exstant. Sex. Rosc. 62.

facio: pedem cum intulero atque in possessione vestigium fecero; Caecin. 39. nisi ut rectis oculis hanc urbem sibi intueri atque in hoc foro vestigium facere liceat; Rab. Post. 48.

figo: f. video; Sest. 13.

imprimo: nisi ex eo loco, ubi vestigium impresserit, deici neminem posse; Caecin. 76. te extra munitiones tuas vestigium ubi imprimas non habere; Phil. XIII, 30. f. I, 1. exstant; Balb. 13.

invenio: cum interea Cluentianae pecuniae vestigium nullum invenitis; Cluent. 82.

ostendo: nec ut ipse locus eorum ... vestigia calamitatis ostenderet; leg. agr. II, 51. unum denique || unum denique [aliquod] || ... vestigium ostende; Cluent. 124.

persequor: ne tua quidem recentia proximi praetoris vestigia persequi poterat, ut ... uteretur? Verr. III, 43.

pono: ubicumque posuit vestigium; Phil. III, 31.

premo: qui eius modi hominum furta odore aut aliquo leviter presso vestigio persequebantur; Verr. IV, 53. f. video; Sest. 13.

quaero: quaerite nunc vestigia, quibus exitus eorum ex illo loco compareant; Verr. V, 148.

relinquo: f. **relinquo,** III. vestigium (7 St.) S. 275, b.

reperio: quod horum in eis locis vestigia ac prope incunabula reperiuntur deorum; Verr. IV, 107. nullum in eis nominibus intertrimenti aut deminutionis vestigium reperietur; Font. 3. non vestigium maximi facinoris reperietur; Cael. 53.
retineo: qui ... nullum in libero populo vestigium crudelitatis regiae retinuerunt; Rabir. 10. tamen in omni calamitate retinetur aliquod vestigium libertatis; ib. 16. ut ... repente nullum vestigium retineret pristinae dignitatis; Sulla 91.
sequor: haec tu .. M. Bruti sceleris vestigia ... sequi maluisti; leg. agr. II, 98.
significo: quo significari vestigium libidinis, petulantiae, crudelitatis, audaciae possit; Font. 40.
tollo: quae vetustas tollet operum circum Mutinam taetra monimenta, sceleris indicia latrociniique vestigia? Phil. XII, 13.
video: ut omnes mortales istius avaritiae non iam vestigia, sed ipsa cubilia videre possint; Verr. II, 190. cum in lecto decumanae mulieris vestigia viderent; ib. III, 79. cuius (integritatis) ego nuper in Macedonia vidi vestigia non pressa leviter ..., sed fixa; Sest. 13.
2. conloco in: ut gentem Allobrogum in vestigiis huius urbis atque in cinere deflagrati imperii conlocarent; Catil. IV, 12.
expio ab: qui expiandum forum populi Romani ab illis nefarii sceleris vestigiis esse dico; Rabir. 11.
sto in: quem in maiorum suorum vestigiis stare oportebat; Sest. 7.
III. **Umstand**: 1. auferre: cum quidem tu ... eodem in templo, eodem loci vestigio et temporis arbitria ... abstulisti; Piso 21.
consequi: hos vestigiis Oppianicus consecutus est; Cluent. 36.
imprimere: horum flagitiorum iste vestigiis omnia municipia ... impressit; Phil. II, 58.
invenire: quem in luto volutatum totius corporis vestigiis invenimus; Verr. IV, 53.
notari: non te illius unguentorum odor, non vini anhelitus, non frons calamistri notata vestigiis in eam cogitationem adducebat, ut ..? sen. 16.
odorari: quid, Albiana pecunia vestigiisne nobis odoranda est an ..? Cluent. 82.
persequi: cum te nos non opinione dubia, sed tuis vestigiis persequamur; Verr. II, 105. quas ..(labis) nos non vestigiis ..., sed totis volutationibus corporis ... persecuti sumus; Piso 83. ſ. II, 1. premo.
perveniri: nonne his vestigiis ad caput maleficii perveniri solet? Sex. Rosc. 74.
reperire: aliud fraudis et insidiarum eodem vestigio diverticulum repperit; Qu. Rosc. 51. Cluentii nummus nullus iudici datus ullo vestigio reperietur; Clueut. 102.
violari: quin terram ipsam violari ... vestigiis consceleratae matris putaret; Cluent. 193.
2. cum: nominis prope Romani memoriam cum vestigio || cum omni vestigio, al. || imperii ... esse deletam; Flacc. 60.
e: e vestigio ex homine tamquam aliquo Circaeo poculo factus est Verres; div. Caec. 57.
praeter: nihil in religiosissimo fano praeter vestigia violatae religionis nomenque P. Scipionis reliquit; Verr. IV, 97.

vestigo, aufſpüren: hi voluptates omnis vestigant atque odorantur; sen. 15.

vestimentum, Kleidungsſtück, Kleidung: I. muto: calceos et vestimenta mutavit; Milo 28.
II. lautus: quod unis vestimentis tam diu lautus es; Flacc. 70.

vestio, kleiden, bekleiden, ſchmücken: alqm: nisi hoc indignum putas, quod vestitum sedere in iudicio vides, quem tu ... expulisti; Sex. Rosc. 147. quasi vero nescias hunc et ali et vestiri a Caecilia; ib. ut eum ... paulo tamen obsoletius vestitum videret; Verr. I, 152. vestitus aspere nostra hac purpura plebeia ac paene fusca; Sest. 19. nec satis commode calceati et vestiti id facere possent et fortasse non reciperentur; Cael. 62.
exercitus: maximos exercitus nostros vestivit, aluit, armavit; Verr. II, 5.
homines: ut ... ipse cum hominibus quindecim male vestitis ad portam Caelimontanam sitiens pervenerim; Piso 61.
parietes: his autem tabulis interiores templi parietes vestiebantur; Verr. IV, 122.

vestis, Kleid, Kleidung, Teppich: I. est: quid praeterea celati argenti, quid stragulae vestis ... apud illum putatis esse? Sex. Rosc. 133. argenti, vestis stragulae quod fuerit curasse auferendum; Verr. I, 28. praeterea greges nobilissimorum equorum abactos, argenti vestisque stragulae domi quod fuerit esse direptum; ib. II, 20. ut quicquid caelati argenti fuit in illis bonis ad istum deferatur, quicquid Corinthiorum vasorum, stragulae vestis; ib. 46. maximus vini numerus fuit, permagnum optimi pondus argenti, pretiosa vestis; Phil. II, 66.
movet: neque me divitiae movent, ... neque vestis aut caelatum aurum et argentum; Fr. B. VII, 8.
ohne Verb: auctionis vero miserabilis aspectus: vestis Pompei non multa eaque maculosa; Phil. II, 73.
II, 1. amitto: argentum, vestem, suppellectilem, vinum amittet aequo animo; Phil. XIII, 11.
aufero: omnis vestis ablata; Verr. V, 73.
conficio: *ea* (mulier) per triennium isti ... stragulam vestem confecit; Verr. IV, 59. quod .. isti textrinum per triennium ad muliebrem vestem conficiendam fuit; ib. 103.
discindo: „foris effregit? restituentur; discidit vestem? resarcietur;“ Cael. 38.
do: pretiosam vestem stragulam, multa mancipia pretiosa Verri data esse; Verr. II, 47.
emo: neminem ... tam amentem fore putarunt, ut emeret argentum; dabatur enim de publico; ut vestem; praebebatur enim legibus; Verr. IV, 9.
exporto: dico te ... plurimam vestem Melitensem ... Syracusis exportasse; Verr. II, 176.
muto: ſ. **muto** vestem (18 St.) B. III, S. 231.
praebeo: ſ. emo.
profero: illi ... proferebant alii purpuram Tyriam, tus alii atque odores vestemque linteam; Verr. V, 146.
repeto: non aurum, non argentum, non vestem, non mancipia repetunt; Verr. V, 126.
resarcio: ſ. discindo.
viso: omitto epulum populi Romani, festum diem, argento, veste, omni apparatu ornatuque visendo || visendum ||; Vatin. 31.
2. sum in: quid est praeterea? multa in mancipiis, in pecore, auro, argento, ebore, veste, supellectili, ceteris rebus; leg. agr. II, 38.
III. plenus: plena domus caelati argenti optimi multaeque stragulae vestis; Verr. II, 35.
IV, 1. alqd: ſ. I. est.
mutatio: laborantem mutatione vestis et prope luctu vestro quoad licuit defendistis; sen. 31. hac mutatione vestis facta; Sest. 27. sive illa vestis mutatio ad luctum ipsorum sive ad deprecandum valebat; ib. 32. cum senatus luctum ac dolorem

suum vestis mutatione declarandum censuisset; Piso 17.

2. alqs: crepidatus, veste servili navem conscendit; Piso 93.

3. alqs cum: Sthenius hic Thermitanus cum hoc capillo atque veste ... mentionem tuorum furtorum non facit; Verr. V, 128.

V, 1. indui: qui indutus muliebri veste fueris; Fr. B. XIII, v, 1.

locupletari: mancipiis, argento, veste locupletatus nihilo diligentior esse coepit; Verr. V, 80.

ornari: Heraclium ornatum supellectile, argento, veste mancipiis futurum; Verr. II, 35.

significare: ne hunc suum dolorem veste significarent; Sest. 32.

2. cum: erat ea navis ... plena argenti facti atque signati, multa cum stragula veste; Verr. V, 63.

vestitus, Kleidung: I. adfert: Postumo crimen vestitus adferet is? Rab. Post. 27.

commovet: vestitus enim neminem commovebat is; Verr. I, 152.

videtur: tibi ... non illius aetas, sed causa, non vestitus, sed fortuna popularis videbatur; Verr. I, 152.

ohne Verb: quod horum non impeditissimum? vestitus an vehiculum an comes? Milo 54.

II, 1. do: serius populo Romano hunc vestitum atque arma dedimus quam ab eo flagitati sumus; Phil. X, 19.

fero: prohibentur liberis suis cibum vestitumque ferre; Verr. V, 117. ut [tibi] cibum vestitumque intro ferre liceat; ib. 118.

muto: sua sponte homines in amicorum periculis vestitum mutare non solent? Sest. 33. ut in hodiernum diem vestitus mutetur, deinde cras sagati prodeamus; Phil. XIV, 2.

odi: oderat vestitum etiam illum; Rab. Post. 28.

recupero: ipse ornatum ac vestitum pristinum recuperabit; Sulla 88.

subicio: cuius ... victus vestitusque necessarius sub praeconem ... subiectus est; Quinct. 49.

trado: si vestitum, quo ipse tectus erat, anulumque de digito suum tibi tradidit; Sex. Rosc. 144.

2. sum: erant aënea duo praeterea signa, ... virginali habitu atque vestitu; Verr. IV, 5. iam designatus alio voltu ... esse meditabatur, vestitu obsoletiore, corpore inculto et horrido; leg. agr. II, 19.

3. redeo ad: ut ad suum vestitum senatores redirent; Sest. 32. ut senatus ... ad vestitum rediret; Piso 18. propter eiusdem salutem redeundum ad pristinum vestitum sine ulla dubitatione censerem; Phil. XIV, 1. nos vero cum semel ad eum vestitum redierimus; ib. 2.

III, 1. foeditas: cuius scelere in hac vestitus foeditate fuerimus; Phil. XII, 12.

mutatio: crudelitatem regis in togatos vestitus mutatione vitavit; Rab. Post. 27.

2. alqs: iam hoc istum vestitu Siculi civesque Romani permulti saepe viderant || viderunt ||; Verr. V, 86.

3. reditus ad: reditum ad vestitum confectae victoriae reservate; Phil. XIV, 1.

IV, 1. defendi: qui ne vestitu quidem defendi rem publicam sissent; Sest. 44.

differre: statui tamen a vobis ... non differre vestitu; Phil. VIII, 32.

subvenire: te consule ... non est licitum ... ne luctu quidem ac vestitu rei publicae subvenire; sen. 16.

tegi: f. II, 1. trado.

2. cum: ille Cyprius miser ... est ... cum victu ac vestitu suo publicatus; Sest. 59.

veteranus, alt, erprobt, Veteran: A. bei Substantiven: alqs: f. B, I. oderunt.

exercitus: si te municipiorum non pudebat, ne veterani quidem exercitus? Phil. II, 61.

milites: firmissimum exercitum ex invicto genere veteranorum militum comparavit; Phil. III, 3. virtute .. admirabili Caesaris constantiaque militum veteranorum ... a cervicibus nostris est depulsus Antonius; ib. 8. cum .. opera ... C. Caesaris summoque consensu militum veteranorum ... populus Romanus defensus sit; ib. 38. primum duces eos laudavistis ...; deinde milites veteranos; ib. V, 3. cum C. Caesar ... veteranos milites convocavit; ib. 23. milites veteranos ... atque illas ... legiones, Martiam et quartam, comprobastis || comprobatis ||; ib. 28. quod C. Caesar ... summo rei publicae tempore milites veteranos ad libertatem ... cohortatus sit; ib. 46. senatui placere, militibus veteranis ... ipsis liberisque || eis liberisque || eorum militiae vacationem esse; ib. 53. quo milites veterani deducti essent; ib. ut is (ager) militibus veteranis divideretur; ib. inirent .. rationem de commodis militum veteranorum augendis; ib. cum laudati auctoritate vestra veterani milites || milites sunt ||; ib. VII, 10. nemo est praeter veteranos milites vir, qui ..; ib. X, 18. milites veterani ... volebant sibi ab illo imperari; ib. XI, 20. tertio vero generi non militum veteranorum, sed importunissimorum hostium cupio ... dolorem inurere; ib. 38. „milites aut meos aut veteranos contraxistis tamquam ad exitium eorum“; ib. XIII, 33.

B. allein: I. accedunt: huc accedunt Alaudae ceterique veterani; Phil. XIII, 3.

accipiunt: quid? veteranos non veremur ... quonam modo accipiant severitatem meam? Phil. XII, 29.

cupiunt: Caesar .. annis multis minor veteranos cupientis iam requiescere armavit; Phil. V. 44.

ferunt: quo modo ferant veterani exercitum Brutum habere; Phil. X, 15.

habent: veterani qui appellabantur, quibus hic ordo diligentissime caverat, non ad conservationem earum rerum, quas habebant, sed ad spem novarum praedarum incitabantur; Phil. I, 6.

nesciunt: nesciebant veterani quid ageretur; Phil. XIII, 33.

nolunt: si quis veteranos nolle dixerit; Phil. X, 18.

oderunt: cum hoc veteranus Cafo, quo neminem veterani peius oderunt; Phil. XI, 12.

repellunt: veterani ... conatum Antonii reppulerunt; Phil. X, 21.

sequuntur; quos veterani sequuntur; Phil. X, 16.

II, 1. appello: f. I. habent. — armo: f. cupiunt.

augeo: eos vero veteranos ... non tueri solum, sed etiam commodis augere debeo; Phil. XI, 37.

deduco: vide ne tu veteranos ... perdideris in eumque locum deduxeris; Phil. XIII, 31.

incito: f. I. habent.

intueor: ego autem ... non tam veteranos intuendos | metuendos || nobis arbitror; Phil. XI, 39.

libero: quanto metu [veterani], quanta sollicitudine civitas tum a te liberata est, cum ..? Phil. I, 31.

moveo: „mihi quidem constat ... nec veteranos sedibus suis moveri pati nec singulos ad cruciatum trahi;“ Phil. XIII, 42.

offendo: vide, .. ne veteranos offendas; Phil. XI, 37.
perdo: f. deduco. — traho: f. moveo.
tueor: ego autem veteranos tueri debeo; Phil. XI, 37. f. augeo.
vereor: f. I. accipiunt.
2. caveo: quoniam veteranis cautum esse volumus; Phil. II, 59. f. I. habent.
placeo: quid? hoc placetne veteranis istis? Phil. XIII, 34.
3. constituo ex: quae (legio) constituta ex veteranis docuit ..; Phil. XIV, 27.
III, 1. suspectus: veteranis suspectum nomen est M. Bruti; Phil. X, 15.
2. fretus: potest igitur stare res publica freta veteranis sine magno subsidio iuventutis? Phil. X, 18.
IV. animi: quorum igitur veteranorum animos ne offendumus veremur? Phil. XI, 38. ne veteranorum animos offenderet; ib. XIII, 13.
arbitratus: quamquam ... quousque sententias dicemus veteranorum arbitratu? Phil. XI, 38.
causa: qui causam veteranorum prodi volunt; Phil. X, 15.
coloniae: ad quas (Kalendas) te peragratis veteranorum coloniis stipatum armis rettulisti; Phil. II, 100. veteranorum colonias ... sustulistis; ib. XIII, 31.
consensus: ut ... veteranorum .., fortissimorum virorum, tum legionis Martiae quartaeque mirabilis consensus ... confirmetur; Phil. III, 7. is ab hoc impetu abstractus consilio et copiis Caesaris, consensu veteranorum; ib. 31.
nomen: quae, malum! est ista ratio semper optimis causis veteranorum nomen opponere? Phil. X, 18.
nutus: si veteranorum nutu mentes huius ordinis gubernantur; Phil. X, 19.
V. cum: cum istis ipsis veteranis ad D. Brutum liberandum est profectus; Phil. X, 16. Caesarem sequi arbitrabatur cum legione Martia, cum quarta, cum veteranis; Phil. XIII, 20.

veterator, Schlaukopf: 1. intellegit: visus est mihi primo veterator intellegere praeclare; Caecin. 30.
subridet: subridet Saturius, veterator; Qu. Rosc. 22.
2. sum: in hoc homo luteus etiam callidus ac veterator esse volt; Verr. III, 35.

veteratorius, schlau: nihil ab isto vafrum || fabrum ||, nihil veteratorium exspectaveritis; Verr. I, 141.

veto, verbieten, untersagen, verhindern: I, 1. unpersönlich: est utique ius vetandi; Fr. B. VI, 13. — cum a tribuno plebis vetaretur, cum praeclarum caput recitaretur, ne ..; sen. 8.
2. alqs: referetur pecunia? non licet. exigetur? vetat; leg. agr. I, 15. tu vero Rulle, quid quaeris? quod habent ut habeant? quis vetat? ib. III, 8.
exempla: cum ... mos maiorum tamen et exempla et gravissimae legum poenae vetarent; Piso 50.
lex: nulla lex vetat; Verr. II, 101. antiquae sunt istae leges et mortuae, quem ad modum tu soles dicere, quae vetant; ib. V, 45. cum mea lex dilucide vetet; Vatin. 37.
mos, poenae: f. exempla.
II, 1. dare: quae (lex) dilucide vetat gladiatores biennio ... dare; Sest. 133.
fugere: ut fugere vitam vetent; Scaur. 5.
intercedere: huic, cui vetat intercedere || intercedi, al. ||, potestatem ... tamen eandem constituit quam si lata esset lex, ut non intellegam qua re aut hic vetet intercedere aut quemquam intercessurum putet; leg. agr. II, 30.
referre: referre in aerarium lex vetat; leg. agr. II, 72.
sortiri: quod lex Rupilia vetaret diebus XXX sortiri dicam; Verr. II, 37. homo ... primo vetat sortiri; ib. 127.
2. nomin. c. infin.: cum senatus equitesque Romani flere pro me ac mutata veste vobis supplicare ... vetarentur; Quir. 13. quoniam quidem (senatus) scripto illo istius sententiam dicere vetabatur; dom. 69.
3. accus. c. inf. eum ipsum ... invitum de praedio detrudi vetat; Quinct. 84. quod aperte dominum de praedio detrudi vetaret; ib. 89. si aut referri aliquid in litteras publicas vetuisses aut quod relatum esset tolli coëgisses; Verr. I, 88. [quae (lex) proscriptum iuvari vetaret || vetat ||]; ib. 123. in senatu (eum) esse, locis commodisque publicis uti vetuit; ib. II, 66. postero anno L. Metellus mentionem tui census fieri vetat; ib. 139. vetat te Volcatius ... mentionem mancipis facere; ib. III, 176. quo in loco maiores ... Syracusanum habitare vetuerunt; ib. V, 98. furem ... luce occidi vetant XII tabulae; Tull. 50. qui dies totos aut vim fieri vetat aut restitui factam iubet; Caecin. 36. eum excitavit abiectum et simul saluti desperare vetuit; Cluent. 68. ut alter in aerarios referri aut tribu moveri iubeat, alter vetet; ib. 122. emi iubet, ab invito vetat; leg. agr. II, 71. qui funestari contionem contagione carnificis veto; Rabir. 11. vetant leges sacratae, vetant XII tabulae leges privatis || privis || hominibus inrogari; dom. 43. hic tu me etiam gloriari vetas; ib. 82. qui pro me patres conscriptos deprecari et populo supplices esse edictis atque imperio vetarent; ib. 113. quae (lex) vetet iniussu plebis aedis, terram, aram consecrari || consecrare || ; ib. 127. haec, nisi plebes iussisset, fieri vetuit; ib. 128. lex Papiria vetat aedis iniussu plebis consecrari; ib. quis tyrannus miseros lugere vetuit? Sest. 32. ibi publicanum aut publicani servum esse vetuit; prov. cons. 10. ille designatus consul ... (ludos) privatus fieri vetuit; Piso 8. tu ... senatum populi Romani occasum ... lugere vetuisti; ib. 18. lex .. generi tui et decerni et [te] accipere vetabat; ib. 90. quae (lex) non hominem occidi, sed esse cum telo hominis occidendi causa vetat; Milo 11. hic se lacrimis defendi vetat; ib. 105.
III. alqd: *ec*quid est quod ius non sit, quod populus iubere aut vetare non possit? Caecin. 95. quae scisceret plebes aut quae populus iuberet, submota contione ... iuberi vetarique voluerunt; Flacc. 15. quae cum plurimae leges veteres tum lex Cornelia maiestatis || maiestatis Cornelia || ... planissime vetat; Piso 50. istud vetat lex Caesaris, et tu acta Caesaris defendis; Phil. VIII, 28.

vetulus, alt: Alfenus interea Romae cum isto gladiatore vetulo cotidie pugnabat; Quinct. 29.

vetus, alt, ehemalig, Altvordern: A. **bei Substantiven:** alqs: cum Agrigentinorum duo genera sint, unum veterum || vetere ||, alterum colonorum; Verr. II, 123. ne plures essent in senatu ex colonorum numero quam ex veterum Agrigentinorum; ib. nedum isti ... coloni ... non statim conquisituri || concepturi || sint aliquid sceleris et flagitii; immo vero etiam hoc magis, quam illi veteres germanique Campani, quod in vetere for-

tuna illos natos et educatos nimiae ... copiae depravabant; leg. agr. II, 97. quo (auro) nostros veteres Marcellos Maximosque multi eunuchi e Syria Aegyptoque vicerunt; Fr. B, VII, 8.

alqd: vetus est, de scurra multo facilius divitem quam patrem familias fieri posse; Quinct. 55. vetus est quod dicam; Verr. V, 7. hoc quidem iam vetus est et maiorum exemplo multis in rebus usitatum; Caecin. 45.

accusator: ut ad eam rem aliquem accusatorem veterem compararent; Sex. Rosc. 28.

adsectator: cum ab eo quidam vetus adsectator et ex numero amicorum non impetraret; Verr. II, 29.

aerarium: Siciliam nobis non pro penaria cella, sed pro aerario illo maiorum vetere ac referto fuisse; Verr. II, 5.

aes: cognoscentur .. omnia istius aera illa vetera; Verr. V, 33. ne forte .. istas tabulas existimes *ad diversam veter*is aeris alieni rationem pertinere; Font. 2. qui partim inertia ... partim etiam sumptibus in vetere aere alieno vacillant; Catil. II, 21.

amicitia: mihi .. cum Murena .. et magna et vetus amicitia est; Muren. 8.

amicus: Hermippum, ... veterem amicum atque hospitem meum, ... vexat; Flacc. 48. Autronio nonne sodales, ... non veteres amici ... defuerunt? Sulla 7. non enim mihi deserenda est causa amici veteris atque hospitis; ib. 57. equitem Romanum, veterem amicum suum, ... excepit; Rab. Post. 43.

auctoritas: equestri vetere illa auctoritate et gratia fretus adfirmavit se decumanis plus quam deberet non daturum; Verr. III, 61. ne ad exitum defensionis tuae vetus illa Antoniana dicendi ratio atque auctoritas proferatur; ib. V, 32.

audacia: nescio quo pacto omnium scelerum ac veteris furoris et audaciae maturitas in nostri consulatus tempus erupit; Catil. I, 31.

bellum: ceteri partim ex veteribus bellis agro multati, partim ab hoc ipso bello superati et oppressi; Font. 26. Mithridates autem omne reliquum tempus non ad oblivionem veteris belli, sed ad comparationem novi contulit; imp. Pomp. 9. hoc tantum bellum, ... tam vetus ... quis umquam arbitraretur ... confici posse? ib. 31. inter hos agros [regios], captos veteribus bellis virtute summorum imperatorum, adiungit regios agros Mithridatis; leg. agr. II, 51.

calliditas: restitue nobis aliquando veterem tuam illam calliditatem atque prudentiam; Sex. Rosc. 61.

Capua: erant illi compti capilli ... pulsataeque || pallidaeque || buccae, dignae Capua, sed illa vetere; Piso 28.

cives: iste ... illa (iura) ... in his duobus generibus civium novorum veterumque turbavit; Verr. II, 123.

coloniae: colonias deducere novas, renovare veteres, totam Italiam ... ut complere liceat, permittitur; leg. agr. II, 34. ut ... quas velint veteres colonias colonis suis occupent; ib. 86.

coniuratio: tantum homines impios ex vetere illa coniuratione inustum nefariis mentibus bonorum odium retinebat || odium tenebat ||; dom. 92.

conlegia: ut conlegia non modo illa vetera ... restituerentur, sed innumerabilia alia nova conscriberentur; Sest. 55.

consilia: repente ... eadem illa vetera consilia pecunia maiore repetuntur; Verr. a. pr. 17.

consuetudo: adductus sum ... vetere consuetudine institutoque maiorum; div. Caec. 5. cum longo intervallo veterem consuetudinem rettuli; Verr. I, 15. quam ob rem .. omnium consuetudinem veterem primus immutaris; ib. V, 61. multitudinem .. desuefactam iam a contionibus ad veteris consuetudinis similitudinem revocarat; Cluent. 110.

consulares: qui post illos veteres clarissimos consularis ... tertius ante me consularis subiit indignissimam fortunam; Quir. 7.

copiae: cum intellegerem veteres ad spem caedis Catilinae copias esse revocatas; Quir. 13. an ... veteres illae copiae coniuratorum ... corpori meo pepersissent? dom. 58. coniuratorum copias veteres et .. illam ... manum ... esse renovatam; Sest. 42.

crimen: hoc non esse ... crimen domesticum ac vernaculum, ... sed vetus; Verr. III, 141. hodierno .. die primum [veteris] ipsius || istius || criminis diluendi potestas est data; Cluent. 8.

curriculum: nec fas esse ducebam versari me in nostro vetere curriculo; Marcell. 2.

decisio: post decisionem veterem Roscii HS CCCIƆƆƆ Fannium a Q. Flavio ... abstulisse; Qu. Rosc. 39.

dignitas: valeret hoc crimen in illa vetere severitate ac dignitate rei publicae; Verr. V, 46. qua in urbe homines in vetere dignitate fortunaque nati copiam rerum moderate ferre non potuerunt; leg. agr. I, 18.

disciplina: ut proxime ad nostram disciplinam illam veterem ... videantur accedere; Verr. II, 7. haruspicem et praeconem tuum recuperatores dabis aut illum etiam ipsum ..., Papirium Potamonem, ... ex vetere illa equestri disciplina? ib. III, 137. homines sapientes et ex vetere illa disciplina iudiciorum ... non liquere dixerunt; Cluent. 76. qualis vir M. Iuventius Pedo fuit ex vetere illa iudicum disciplina? ib. 107. tu es praefectus moribus, tu magister veteris disciplinae ac severitatis? ib. 129. mitto haruspices, mitto illam veterem ab ipsis dis immortalibus ... Etruriae traditam disciplinam; har. resp. 20.

divitiae: ut eorum veteres inlibatasque divitias in profundissimum libidinum suarum gurgitem profundat; Sest. 93.

dolor: se beneficio novo memoriam veteris doloris abiecisse; Phil. I, 30.

edictum: satis est ostendere omnis antea ius ita dixisse et hoc vetus edictum translaticiumque esse; Verr. I, 114.

exemplum: non *me* praeterit || fugit, al. || .. vetera exempla pro fictis fabulis iam audiri atque haberi; Verr. III, 182. qui imperii diuturnitati modum statuendum vetere exemplo putavistis; imp. Pomp. 26. vetere exemplo atque instituto optimi cuiusque faciebant; Sulla 49. ut vetera exempla ... relinquam neve eorum aliquem ... nominem; Sest. 101. Atheniensium .. renovari vetus exemplum; Phil. I, 1.

exercitus: quod (bellum) ... novus imperator noster accipiat vetere exercitu pulso; imp. Pomp. 26.

fabula: ut illa vetus aeraria || afraria || fabula reficeretur; Cael. 71.

facinora: ut sciamus utrum veterum facinorum sis imitator an inventor novorum; Vatin. 22.

fames: Fausti ... paulo ante ex epulo magnificentissimo famem illam veterem tuam non expleras? Vatin. 32.

familia: cum ex familia vetere et inlustri consul designatus ... defenderetur; Muren. 17. quod primus in familiam veterem ... consulatum attulisset; ib. 86.

familiaritas: iudicio gravi experiri nolebas? quid ita? propter familiaritatem veterem? Qu. Rosc. 25.

fortuna: etiam in veteris fortunae discrimen

adducitur; Muren. 55. ſ. alqs; leg. agr. II, 97. dignitas; ib. I, 18.
furor: ſ. audacia.
gaudia: non queo vetera illa populi Romani gaudia quanta fuerint iudicare; Milo 77.
gladiator: alter plurimarum palmarum vetus ac nobilis gladiator habetur; Sex. Rosc. 17.
Graecia: illa vetus (Graecia) ... hoc uno malo concidit; Planc. 16.
gratia: ſ. auctoritas; Verr. III, 81.
gravitas: populus Romanus ... nihil aeque in re publica atque illam veterem iudiciorum vim gravitatemque requirit; div. Caec. 8.
histrio: exorditur magna cum exspectatione veteris histrionis exponere societatem; Qu. Rosc. 27.
homines: tres hi homines veteres tribuni militares sunt designati; Verr. a. pr. 30. cum et simulacra deorum depulsa sunt et statuae veterum hominum deiectae; Catil. III, 19.
hospites: cum multos veteres a maioribus Roscii patronos hospitesque haberent; Sex. Rosc. 106. ſ. amicus; Flacc. 48. Sulla 58.
hospita: nihil ex socru tua, femina primaria, Servilia, vetere Dionis hospita, audisti? Verr. II, 24.
hospitium: tu vetus hospitium renovare voluisti; Deiot. 8.
immanitas: versabatur in Sicilia ... quoddam novum monstrum ex vetere illa immanitate; Verr. V, 145.
imperium: unum aliquem te ex barbatis illis, exemplum imperii veteris ... diceres intueri; Sest. 19.
infamia: cum e provincia recens esset invidiaque et infamia non recenti, sed vetere ac diuturna flagraret; Verr. a. pr. 5. lucretur indicia veteris infamiae; ib. I, 33.
inimicitiae: erant ei veteres inimicitiae cum duobus Rosciis Amerinis; Sex. Rosc. 17. cum ... se veteres inimicitias iam diu susceptas persequi diceret; div. Caec. 64. ceteri novis adfinitatibus adducti veteres inimicitias saepe deponunt; Cluent. 190. non .. veteres iustae gravesque inimicitiae civium in discrimen capitis vocaverunt; Rabir. 2. cum a clarissimis viris *veteres et* iustissimas inimicitias saepe ... depositas esse vidissem; Flacc. 2.
innocentia: modo C. Sentinum vidimus, hominem vetere illa ac singulari innocentia praeditum, .. permagnam ex cibariis pecuniam deportare; Verr. III, 217.
institutum: socii .. vetere instituto publicanorum ... gratias isti egerunt; Verr. II, 172. Martiales quidam Larini appellabantur, ... ei deo veteribus institutis religionibusque Larinatium consecrati; Cluent. 43. qui totam hanc causam vetere instituto solus peroravi; ib. 199. nulla est .. poena quae possit observantiam tenuiorum ab hoc vetere instituto officiorum excludere; Muren. 71. [haec homines tenuiores a suis tribulibus vetere instituto adsequebantur]; ib. 72. si omnia sollemnibus verbis, veteribus et traditis || proditis, al. || institutis acta esse dicerem; dom. 122. voluit vetere instituto ... industriam suam a populo Romano ... cognosci; Cael. 73. ſ. consuetudo; div. Caec. 5. exemplum; imp. Pomp. 26.
invidia: ſ. infamia.
iudices: qui propter offensionem iudiciorum [de veteribus iudicibus] lege nova novi iudices erunt constituti; Verr. V, 178. qua (acerbitate) est usus in veteres iudices; Cluent. 151.
iudicia: non modo nulla nova quaestio, sed etiam vetera iudicia sublata; Sest. 85.
ius: quod dicitur Atinae factum a iuventute vetere quodam in scenicos iure maximeque oppidano; Planc. 30.
Karthago: ipsam veterem Karthaginem vendunt; leg. agr. I, 5. in Africa ipsam veterem Karthaginem vendit; ib. II. 51.
labores: cum me non repentinum aliquod meum tempus, sed veteres multo ante suscepti et provisi labores cum viro ... coniunxissent; dom. 29.
laus: cum L. Flaccus veterem Valeriae gentis in liberanda patria laudem ... rettulisset; Flacc. 1.
legiones: legiones conscripsit novas, excepit veteres; Phil. XI, 27.
lex: sin autem constat, contra omnis non modo veteres leges, verum etiam novas occisum esse; Sex. Rosc. 126. utram igitur putas legem molliorem? opinor illam veterem; Verr. I, 26. video in multis || quid est in multis || veteribus legibus; ib. 143. ille tamen in hoc uno genere veterum religione legum reprehenditur; ib. III, 82. leges enim sunt veteres neque eae consulares; leg. agr. II, 21. video enim esse legem veterem tribuniciam; dom. 127. quae cum plurimae leges veteres tum lex Cornelia maiestatis || maiestatis Cornelia ||, Iulia de pecuniis repetundis planissime vetat; Piso 50. vetus est .. lex illa iustae veraeque amicitiae; Planc. 5. ut veteribus legibus ... quaereretur; Milo 14.
magistra: ab eodem homine ... vetus illa magistra pudoris et modestiae, censura, sublata est; Piso 9.
memoria: exspectant ei, qui audiunt, exempla ex vetere memoria; Verr, III, 209.
milites: cui templum illud fuit te consule ... receptaculum veterum Catilinae militum; Piso 11.
monumenta: hoc perscriptum in monumentis veteribus reperietis; leg. agr. II, 88.
mos: ut morem veterem Hennensium conservarent; Verr. IV, 113. nisi violasses ... morem veterem; Vatin. 32.
municipia: considera ... in his veteribus municipiis quae studia ... maxime laudentur; Sex. Rosc. 48.
necessarius: accusat paternus amicus, C. Postumus || Cn. Postumius, al. ||, vetus ... vicinus ac necessarius; Muren. 56.
necessitudines: quicum tibi adfinitas, societas, omnes denique causae et necessitudines veteres intercedebant; Quinct. 48. quicum mihi necessitudo vetus ... intercedit; ib. 54.
negotiator: num potes hoc negare, ... C. Servilium, ... veterem negotiatorem, ... ad terram virgis et verberibus abiectum? Verr. V, 140.
nomen: adfers faciem novam, nomen vetus; Flacc. 70.
odium: cum ... alii vetere odio bonorum incitarentur; Sest. 46.
opinio: vetus est haec opinio; Verr. IV, 106.
oppidum: Aspendum vetus oppidum et nobile in Pamphylia scitis esse; Verr. I, 53.
oratio: si quid ex vetere aliqua oratione ... ediscere potueris; div. Caec. 43.
ornamenta: nihil de suis veteribus ornamentis requiret; div. Caec. 71.
patroni: factum est uti .. summum in veteribus patronis ... praesidium suis fortunis constitutum esse arbitrarentur; div. Caec. 2. ſ. hospes.
poëtria: velut haec tota fabella veteris et plurimarum fabularum poëtriae quam est sine argumento! Cael. 64.
praedictiones: qui ... fatorum veteres praedictiones Apollinis vatum libris ... contineri putaverunt; har. resp. 18.
praefatio: quae porro tua praefatio orationis fuit? illa scilicet vetus atque imperatoria; Verr. III, 187.
proditor: Verres, ille vetus proditor consulis, translator quaesturae; Verr. V, 152.

proverbium: utrum igitur nostrum est an vestrum hoc vetus proverbium? Flacc. 65.

provincia: nego in Sicilia tota, tam locupleti, tam vetere provincia, ... ullum argentum vas ... fuisse; Verr. IV, 1.

prudentia: f. calliditas.

rapinae: qui etiam non nullos agrestis ... in eandem illam spem rapinarum veterum impulerunt; Catil. II, 20.

ratio: amanda (est) vicinitas, retinens veterem illam officii rationem || illum officii morem || ; Planc. 22. f. auctoritas; Verr. V, 32.

redemptio: QUI A VETERE REDEMPTIONE ACCEPIT; Verr. I, 146.

religiones: f. institutum; Cluent. 43.

res: cur in re tam vetere ... nova haec restipulatio interponitur? Qu. Rosc. 38. cognoscite hominis aliud in re vetere edictum novum; Verr. I, 115. cur in re tam vetere, tam usitata quicquam novi feceris; ib. III, 16. non rem veterem ... proferam; Cluent. 126. ex veterum rerum monumentis ... video; Muren. 31.

res publica: hi ... molem || novam || contra veterem rem publicam comparant; leg. agr. II, 89.

sanctitas: quod in || quod || iuventute habemus inlustrius exemplum veteris sanctitatis? Phil. III, 15.

scriptores: ut ad veterum scriptorum laudem perveniret; Arch. 18.

severitas: veterem iudiciorum severitatem non requiro; Verr. III, 146. repetenda vetus illa severitas; Phil. VII, 14. f. dignitas; Verr. V, 46. disciplina; Cluent. 129.

sicarius: patrem occidit Sex. Roscius. qui homo? ... vetus videlicet sicarius? Sex. Rosc. 39.

species: qui .. veterem illam speciem foederis ... sanctiorem arce duxerunt; Balb. 39.

tectorium: ex qua tantum tectorium vetus delitum sit et novum inductum; Verr. I, 145.

vectigalia: ut vetera vectigalia † ea || venderetis et || expleretis nova; leg. agr. II, 98.

vexatores: despiciens conscios stuprorum ac veteres vexatores aetatulae suae; Sest. 18.

vicinus: f. necessarius. — vis: f. gravitas.

B. **allein: a. masc.:** I. habent: maiores nostri, veteres illi, ... leges annalis non habebant; Phil. V, 47. f. III. alqs.

veniunt: tamen ad istum emptum venerunt locum non solum veteres, verum etiam novi; Verr. II, 124.

II. coopto: f. III. numerus; Verr. II, 124.

III. alqs: num vos existimatis Gracchos aut Saturninum aut quemquam illorum veterum ... ullum umquam in contione habuisse conductum? Sest. 105.

genera: genera veterum ac novorum numerumque permiscuit; Verr. II, 125.

numerus: cum esset ex veterum numero quidam senator demortuus, ... veterem cooptari necesse erat legibus; Verr. II, 124. leges .. similis de cooptando senatu et de numero veterum ac novorum dedit; ib. 125. f. genera.

b. neutr.: I. absolut: sed haec vetera, illud vero recens, Caesarem meo consilio interfectum; Phil. II, 25.

II. indico: quid est tandem, quod indicat per istum puerum Cornelius? si vetera mihi ignota ..; Sulla 51.

loquor: vetera fortasse loquimur; har. resp. 32.

mitto: ut vetera mittam; Font. 12. ut vetera, quae sunt innumerabilia, mittam; prov. cons. 21. mitto vetera; Balb. 55.

praetermitto: omnia vetera praetermittam; Verr. V, 34.

profero: o tempora, o mores! nihil nimium vetus proferam; Verr. IV, 56.

repeto: quid ego vetera repetam? Verr. III, 182.

vetustas, Alter, Altertum, lange Dauer, Länge der Zeit, Nachwelt: I. adhortatur: me .. amicitiae vetustas ... ad C. Rabirium defendendum est adhortata; Rabir. 2.

colit: quae vetustas, ... quae reges omnes ... semper coluerunt; har. resp. 28.

conficit, consumit: quod non [aliquando] conficiat et consumat vetustas; Marcell. 11.

deterret: quos ... a libidinosa sententia ... vetustas exemplorum ... deterret; dom. 4.

est: tanta erat .. auctoritas et vetustas illius religionis; Verr. IV, 108. pleni omnes sunt libri, ... plena exemplorum vetustas; Arch. 14.

facit: quam (scientiam) si omnes consecuti sunt, certe peritiores vetustas facit; dom. 117.

obmutescit: de me ... nulla umquam obmutescet vetustas; Milo 98.

obruit: senatus vero iudicia ... quae umquam vetustas obruet? Deiot. 37.

sociat: quocum me uno vel maxime cum vetustas tum amicitia ... sociarat; Planc. 95.

tollit: quae vetustas tollet operum circum Mutinam taetra monimenta? Phil. XII, 12.

II, 1. adsumo: si paulum adsumpserint vetustatis ac roboris; leg. agr II, 97.

expio: Cereris numen, sacrorum vetustatem istius ... supplicio expiari volebant; Verr. IV, 111.

trado: quid attinet ... memoriae tradere litterarum vetustatem? Qu. Rosc. 6.

2. sum: quae (urbs) vetustate ea est; Flacc. 62. qui ... erat ... eadem vetustate societatis; Sest. 56. cum sit Cn. Plancius ... ea .. vetustate equestris nominis; Planc. 32.

3. accipio a: caerimonias ab omni vetustate acceptas; har. resp. 29.

dico de: pauca mihi videntur esse de provinciae dignitate, vetustate, utilitate dicenda; Verr. II, 2.

eruo ex: non ex sermone hominum recenti, sed ex annalium vetustate eruenda memoria est nobilitatis tuae; Muren. 6.

III. alqd: f. II, 1. adsumo.

commendatio, iudicium: quod (foedus) populus Romanus ... commendatione et iudicio vetustatis ... comprobat; Balb. 35.

ius: haec (civitas) apud te cognationis, fidelitatis, vetustatis, auctoritatis ne hoc quidem iuris obtinuit; Verr. V, 125.

memoria: haec ego ad memoriam vetustatis ... referri volo; Verr. V, 84.

monumenta: ut annales populi Romani et monumenta vetustatis loquuntur; dom. 86. fallacissimum genus esse Phoenicum || Foenicum || omnia monumenta vetustatis ... nobis prodiderunt; Scaur. 42.

opinio: neque est meum ... contra opinionem vetustatis ... dicere; Balb. 34.

religio: quam (Karthaginem) videlicet P. Africanus non propter religionem sedum illarum ac vetustatis ... consecravit; leg. agr. II, 51.

species: sint igitur xviri neque veris comitiis ... neque illis ad speciem atque usurpationem || ad usurpationem || vetustatis ... adumbratis constituti; leg. agr. II, 31.

tenebrae: [quae verba, Quirites,] iam pridem ... non solum tenebris vetustatis, verum etiam luce libertatis oppressa sunt; Rabir. 13.

usurpatio: f. species.

IV, 1. antiquus: qui Aricinum (municipium)

tanto opere despicit, vetustate antiquissimum; Phil. III, 15.
attingere: quae (civitates) .. officiis, fide, vetustate ... populum Romanum attingunt; Verr. V, 83.
comprobari: quem (pudorem) amicorum videtis comprobari cum dignitate tum etiam vetustate || venustate ||; Arch. 31.
coniunctus: si ... Gaditanis .. officiis, vetustate ... coniunctis hoc idem non licebit; Balb. 41.
consequi: quod (civitas) beneficiis suis erga rem publicam nostram consequi potuit, ... quod vetustate; Balb. 35.
corroborari: fortasse vix possent frangere hominis ... corroboratam iam vetustate audaciam; Milo 32.
defendere: qui agrum Recentoricum possident, vetustate possessionis se ... defendunt; leg. agr. II, 57.
devinciri: quem plurimi cives tota ex Italia devincti necessitudine ac vetustate defendant; Flacc. 5 (Z. 29).
exstingui: audetisne excitare tanti flagitii memoriam, non exstinctam illam quidem, sed repressam vetustate? Cael. 71.
interire: statuae intereunt tempestate, vi, vetustate; Phil. IX, 14.
reprimi: f. exstingui.
sedari: odium vel precibus mitigari potest ... vel vetustate sedari; Quir. 23.
teneri: quod (foedus) cum magis fide illius populi, iustitia nostra, vetustate denique ipsa ... teneretur; Balb. 34.
2. causa: nomen clarissimum ... vel vetustatis vel hominis causa rei publicae reservate; Flacc. 106.
propter: quae (Sicilia) optimo iure propter vetustatem ... esse debet; Verr. III, 211. propter huius opinionis vetustatem ... mira quaedam tota Sicilia ... religio est Cereris Hennensis; ib. IV, 107.

vetustus, alt, altertümlich: opinio: evellam ex animis hominum tantam opinionem, tam penitus insitam, tam vetustam? Cluent. 4.
sacrificium: SACRIFICIA VETUSTA OCCUTAQUE MINUS DILIGENTER FACTA POLLUTAQUE; har. resp. 37. VETUSTA OCCULTAQUE SACRIFICIA; ib. quod sacrificium tam vetustum est quam hoc? ib.

vexatio, Plage, Mißhandlung: I. est: tibi vexatio direptioque sociorum impunita fuit ac libera; Catil. I, 18.
II, 1. ago, gero: quid tandem erat actum aut gestum in tua provincia ...? vexatio Macedoniae? Piso 40.
perhorresco: vexationem virginum Vestalium perhorresco; Catil. IV, 12.
2. eripio ex: ut ... coniuges liberosque vestros ... ex acerbissima vexatione ... eriperem; Catil. IV, 2.
III. concitari: is in te non expilatione Asiae, vexatione Pamphyliae ... concitetur? Verr. III, 6.

vexator, Plager: I, 1. venit: te unum solum suum depeculatorem, vexatorem, praedonem, hostem venisse senserunt; Piso 96.
2. sum: an iste ... tam crudelis mei, tam sceleratus rei publicae vexator esse potuisset? har. resp. 47. custosne urbis an direptor et vexator esset Antonius? Phil. III, 27.
II. adduco: adduxi ... vexatorem Asiae atque Pamphyliae; Verr. a. pr. 2.
defendo: si tu ... spoliatorem vexatoremque defendis || defendes ||; Verr. IV, 80.
despicio: alter ... despiciens conscios stuprorum ac veteres vexatores aetatulae suae ... contemnebat equites Romanos; Sest. 18.
efficio: ita perpetuos defensores Macedoniae vexatores ac praedatores effecisti; Piso 84.
fero: si ego te perditorem et vexatorem rei publicae fero; Vatin. 7.
odi: ut odisset ... vexatorem furoris (sui); Milo 35.

vexillum, Fahne: I. deest: num umquam || num quando || perditis civibus vexillum quo concurrant defuturum putatis? Phil. V, 29.
II. infero: tunc illud vexillum Campanae coloniae ... Capuae a xviris inferetur; leg. agr. II, 86.
tollo: ut vexillum tolleres, ut aratrum circumduceres; Phil. II, 102.

vexo, plagen, quälen, mißhandeln, heimsuchen, mitnehmen: alqm: multis vexatus contumeliis ... ad te confugit; Quinct. 98. sua quemque fraus et suus terror maxime vexat; Sex. Rosc. 67. qui (Siculi) nunc populati atque vexati cuncti ad me publice [saepe] venerunt; div. Caec. 2. quos iste vexarat; Verr. I, 16. quibus (contumeliis) vexati oppressique erant; ib. IV, 111. in contionibus || contionibus [omnibus] || a L. Quinctio vehementer erat et saepe vexatus; Cluent. 113. quem L. Murena ... vehementissime vigilantissimeque vexatum, ... non oppressum reliquit; Muren. 32. omnes se spoliatos, vexatos, fortunis eversos esse dixissent; Flacc. 11. Hermippum vero ipsum ... probris omnibus maledictisque vexat; ib. 48. quae te tanta poena tuorum scelerum flagitiorumque vexet; dom. 3. post meum discessum eis Pisonem verbis flens meum et rei publicae casum vexavit; Sest. 60. ut, cum te non minus contemnerem quam odissem, tamen vexatum potius quam despectum vellem dimittere; Vatin. 1. non ante ... quam me ac meos omnis foedissime crudelissimeque vexarint; prov. cons. 3. vexatus a Q. Vario tribuno plebis est non multo ante; Scaur. c. 1, § 3. utrum nos ... semper miseri lugeamus an diu vexati a perditissimis civibus aliquando ... recreemur; Milo 4. multorum enim capita civium viderat, multos .. vexatos, verberatos, necatos; Deiot. 33. quibus (minis) invectus est in Sidicinos, vexavit Puteolanos; Phil. II, 107. a quo erat || at quod erat || ... et saepe et iure vexatus; Phil. III, 23. idem Domitius M. Silanum ... quem ad modum tribunus pl. vexavit? Fr. B, VII, 6.
alqd: qui omnia divina et humana violarint, vexarint, perturbarint; Sest. 1.
aedem: ut a barbaris praedonibus (aedis) vexata esse videatur; Verr. IV, 122.
agros: Catinensium ... agros vexatos ab Apronio cognoscetis; Verr. III, 103. eiectos aratores esse dico, agros vectigalis vexatos atque exinanitos a Verre; ib. 122.
aratores: omnibus .. locis aratores spoliati ac vexati querebantur; Verr. III, 29. aratores indignissimis iniuriis vexari ac diripi; ib. 52. qui aratores ita vexavit; ib. 101.
Asiam: cum tibi se tota Asia spoliandam ac vexandam praebuisset; Verr. I, 93.
bona: ut ... liberti servolique nobilium bona, fortunas *possessionesque* nostras || vestras atque nostras || vexare possent; Sex. Rosc. 142.
cives: in pace ad vexandos cives acerrimus, in bello ad expugnandos hostes inertissimus; Fr. C, 22.
civitatem: quem ad modum (civitas) spoliata ab isto ac vexata sit; Verr. III, 75.
comites: socii consiliorum, ministri comitesque vexantur; Flacc. 5 (Z. 5).

commune: quo modo iste commune Milyadum vexarit; Verr. I, 95.
coniugem: coniugem meam vexarat; Milo 87.
corpus: in eius corpore lacerando atque vexando cum animum satiare non posset; Phil. XI, 8.
Etruriam: quibus silvas publicas depopulatus erat Etruriamque vexarat; Milo 26.
fana: di ablati, fana vexata, nudatae urbes reperiuntur; Verr. IV, 104. dubitabat nemo quin ... fana vexata hanc tantam efficerent vastitatem; Piso 85.
fortunas: hunc ... principem Verres ad fortunas aratorum vexandas diripiendasque esse voluit; Verr. III, 24. eversa domus est, fortunae vexatae; Sest. 145. ſ. bona.
Italiam: defessa Italia Punico bello atque ab Hannibale vexata; har. resp. 27.
Macedoniam: alterum ... vexandam eis Macedoniam et spoliandam tradidisse; Sest. 94. quarum (provinciarum) Macedonia ... sic a barbaris ... vexatur; prov. cons. 4. quae (Macedonia) nunc consulari imperio atque exercitu ita vexata est; ib. 5.
ministros: ſ. comites.
negotiatores: vexasti negotiatores; Verr. III, 96.
oppida: postea ... quam tu ... oppida pacata sociorum atque amicorum diripienda ac vexanda curasti; Verr. I, 56.
oraculum: quae (nationes) ... ad oraculum orbis terrae vexandum ac spoliandum profectae sunt; Font. 30.
possessiones: ſ. bona.
praetorem: praetor ille, eiusdem tribuni plebis contionibus ... saepe vexatus; Planc. 96.
provinciam: ſ. **provincia**, II, 1. vexo (5 St.) B. III, S. 818, b.
res: qui tum ... res eas, quas gesseram, vexare cupiebant; Sest. 11.
rem publicam: ſ. **res publica**, II, 1. vexo (8 St.) S. 330, a.
senatum: vexarat in tribunatu senatum; Milo 87.
Siciliam: cum bellis Karthaginiensibus Sicilia vexata est; Verr. III, 125. quod diutissime saepissimeque Siciliam vexatam a Karthaginiensibus esse cognorat; ib. IV, 73. tametsi vexasset Siciliam; ib. 113.
societatem: vexari pessime societatem; Sex. Rosc. 60.
socios: ut expilata provincia, vexati socii, di immortales spoliati ... esse videantur; Verr. V, 179. vectigalibus abalienatis, sociis vexatis; leg. agr. II, 72. ſ. comites.
Thessaliam: Achaia exhausta, Thessalia vexata, ... cives Romani ... te ... hostem venisse senserunt; Piso. 96.
virtutem: per quem tribunum virtutem consularem crudelissime vexatam esse meminisset; Milo 89.
urbem: cum bello vastabitur Italia, vexabuntur urbes; Catil. I, 29. urbem Byzantiorum ... hostilem in modum esse vexatam; prov. cons. 5. qui popularetur agros, vexaret urbis non ad spem constituendae rei familiaris; Phil. XI, 4.
uxorem: quam (uxorem) vexavistis, raptavistis, omni crudelitate lacerastis; dom. 59. vexabatur uxor mea; Sest. 54.

via, Bahn, Weg, Straße, Gasse, Gang, Verfahren: I. **Subject**: est: video quot dierum via sit; Verr. III, 191. haec eadem est nostrae rationis regio et via; ib. V, 181. si via sit immunita, iubet qua velit agere iumentum; Caecin. 54. si via sit in Brittiis immunita; ib. hanc ego viam .. si aut asperam atque arduam aut plenam esse periculorum ... negem, mentiar; Sest. 100. haec est una via ... et laudis et dignitatis et honoris; ib. 137. ut via illa nostra ... non solum excursionibus barbarorum sit infesta, sed etiam castris Thraeciis distincta ac notata; prov. cons. 4. cum ex omnibus civitatibus via sit in nostram; Balb. 29. unam tibi illam viam et perpetuam esse; Piso 33. quaesisti utrum mihi putarem ... faciliorem fuisse ad adipiscendos honores viam an futuram esse filio meo; Planc. 59. tres viae sunt ad Mutinam, ... tres ergo, ut dixi, viae; Phil. XII, 22.
patet: ſ. **pateo**, II. via (5 St.) B. III, S. 552, b.
perducit: quae vitae via facillime viros bonos ad honorem dignitatemque perducat; leg. agr. I, 27.
II. **nach Verben**: 1. adiungo: adiungetur etiam illa via vendibilis Herculanea; leg. agr. II, 36.
celebro: cum ... viae multitudine legatorum ... celebrabantur; Sest. 131.
desero: ſ. relinquo.
dico: SUIS UTRISQUE SUPERSTITIBUS PRAESENTIBUS ISTAM VIAM DICO: ITE VIAM || INITE VIAM ||; Muren. 26.
distinguo: ſ. I. est; prov. cons. 4.
do: quibus sese viam per fratris [sui] fundum dedisse dixit; Caecin. 26. qua re nobis da viam rationemque defensionis; Cael. 50.
eo: ſ. dico.
exigo: quam tu viam tensarum atque pompae eius modi exegisti; Verr. I, 154.
habeo: habeo autem certam viam atque rationem; Verr. a. pr. 48. agros, vias denique infestas habebant; Tull. 19.
ignoro: quod si ita putas, totam ignoras viam gloriae; Phil. I, 33.
ineo: *video aliam mihi defensionis viam esse ineundam;* Tull. 1. praesto aderat sapiens ille, qui inire viam doceret: „REDITE VIAM"; Muren. 26.
intercludo: est etiam bonorum et fortium civium ... intercludere omnis seditionum vias; Rabir. 3. coniurationi via intercludatur || coniuratio vi intercludatur ||; Scaur. 40. ſ. relinquo.
invenio: qui (magistratus) .. in avaritia sua ... viam quaestus invenerunt; Verr. III, 190.
monstro: „qui erranti comiter monstrat viam"; Balb. 36.
munio: ſ. **munio**, II, viam (10 St.) B. III, S. 229, a.
munito: quam viam munitet, quod iter adfectet videtis; Sex. Rosc. 140.
obsaepio: haec omnia tibi accusandi viam muniebant, adipiscendi obsaepiebant; Muren. 47.
ostendo: qui ultro nobis viam salutis ostendunt; har. resp. 63. multas vias adulescentiae lubricas ostendit; Cael. 41.
patefacio: ne avaritiae ... auctoritate vestra viam patefaciatis inlustrem atque latam; Verr. III, 219. eam sibi viam ipse patefecit ad opes suas amplificandas; Phil. V, 49. ne quam viam patefaceret sceleratissimorum hominum audaciae; ib. X, 7.
pertimesco: haec via ac || haec || ratio rei publicae capessendae olim erat magis pertimescenda; Sest. 103. ne quis ... hanc vitae viam pertimescat; ib. 140.
praepono: qui non illam viam vitae ... huic planae et stabili praeponendam esse arbitretur; Flacc. 105.
quaero: ipsius fugae tutam viam quaesiverunt; Caecin. 44.
redeo: ſ. ineo; Muren. 26.

relinquo: ergo haec deserta via et inculta atque interclusa ... relinquatur; Cael. 42.
reperio: quapropter ... mihimet ineunda ratio et via reperiunda est; Verr. III, 110.
sequor: quoniam hanc is in re publica viam ... secutus est; Catil. IV, 9.
tango: quae (villa) viam tangeret; Milo 51.
tempto: eadem nunc ab illis defensionis ratio viaque temptatur; Verr. V, 4.
teneo: cuius fervore non solum maritimi cursus, sed urbes etiam et viae militares iam tenebantur; prov. cons. 31.
video: illam viam *si* sibi vident expeditiorem ad honores et ad omnia; Flacc. 104.
voco: illa via latebrosior ... Appia iam vocabatur; Sest. 126.
2. committo: hisce ego viis me committam? Phil. XII, 24.
sum: nullus est portis custos, nullus insidiator viae; Catil. II, 27.
3. careo: nos ... non modo provinciis ..., sed etiam Appia iam via carebamus; imp. Pomp. 55.
utor: qua (via) populus uteretur; Milo 17.
4. decedo de: ut moleste ferat se de via decessisse; Cluent. 163. se nulla cupiditate inductum de via decessisse; Cael. 38.
deicio de: sum ex proximo vicini fundo deiectus ...; sum de via; Caecin. 82.
habito in: in via habitabant; Phil. II, 106.
queror de: sunt qui de via Appia querantur, taceant de curia! Milo 91.
redeo in: redeamus in viam; Phil. XII, 7.
refero de: de via Appia et de Moneta consul, de Lupercis tribunus plebis refert; Phil. VII, 1.
sum in: qui est in summa sacra via; Planc. 17. Milonem fore eo die in via; Milo 45. certe in Etruria est, id est, in via; Phil. XII, 23.
III. **nach Substantiven:** 1. asperitas: non illum vis hiemis, ... non asperitas || asperitates || viarum, non morbus ... retardavit; Phil. IX, 2.
munitio: quaestum M. Fonteium ex viarum munitione fecisse; Font. 17.
obsessio: quid tandem erat actum aut gestum in tua provincia ...? vexatio Macedoniae? ... an obsessio militaris viae? Piso 40.
2. Roma: Romam in montibus positam et convallibus, ... non optimis viis, angustissimis semitis, ... irridebunt atque contemnent; leg. agr. II, 96.
3. copo de: Ambivium quendam, coponem de via Latina, subornatis; Cluent. 163.
IV. **Umstand:** 1. abesse: cum tamen abessent || cum tantum || abessent aliquot dierum viam; Planc. 98.
2. dividi: quae (partes) una via lata perpetua multisque transversis divisae privatis aedificiis continentur; Verr. IV, 119.
egredi: egressus est non viis, sed tramitibus paludatus; Phil. XIII, 19.
exire: hanc pecuniam, quae via modo visa est exire ab isto, eam semita revertisse; Verr. II, 57.
explicare: si ... ex his te laqueis exueris ac te aliqua via ac ratione explicaris; Verr V, 151.
proficisci: Aurelia via profectus est; Catil. II, 6.
venire: venisse eam tibi tot dierum via || dierum iter ob viam || gratulatum; Phil. II, 61.
Lücke: nolite arbitrari mediocribus consiliis aut usitatis viis || vitiis, al. || aut *; Muren. 80.
3. e: cum .. e via languerem; Phil. I, 12.
in: cum Mamertini more atque instituto suo crucem fixissent post urbem in via Pompeia; Verr. V, 169. quae (caedes) in Appia via facta esset; Milo 15. in eadem ista Appia via cum P. Clodius M. Papirium occidisset; ib. 18. ut insidiaretur in via Clodio; ib. 47. occisum esse a servis Milonis in Appia via P. Clodium; ib. 57. quam (celeritatem) nisi in via caducae hereditates retardassent; Phil. X, 11. quis enim audeat luci, quis in militari via ... aggredi? ib. XII, 25.
ob: s. **obviam** (B. III, S. 423).
propter: fanum eius est in agro propter ipsam viam, qua Assoro itur Hennam; Verr. IV, 96.

viaticum, Reisegeld: I. congero: quod viaticum congesserunt; Planc. 26.
II. commovere: ut ... eos largo et liberali viatico commoveret; Flacc. 14.
prolectare: egentis et levis spe legationis et viatico publico, privata etiam benignitate prolectat; Flacc. 18.

viator, Wanderer, Amtsbote: I. deducit: quam ob rem enim scriba deducat, et non potius mulio qui advexit? non ... viator aut Venerius, qui fiscum sustulit? Verr. III, 183.
quaerit: quem cum in contionem Gracchus vocari iuberet et viator quaereret; Font. 39.
II. mitto: miserisne viatorem qui M. Bibulum domo || domum || vi extraheret; Vatin. 22.
occido: quia non semper viator a latrone, non numquam etiam latro a viatore occiditur; Milo 55.
III. communis: volo ego hoc esse commune accensorum, lictorum, viatorum; Verr. III, 154.
IV. a: s. II. occido.
per: cum .. id ei per viatores consulto neglegentius agi videretur; Cluent. 74.

vibro, schwingen: hi pueri tam lepidi ac delicati non solum amare, ... sed etiam sicas vibrare ... didicerunt; Catil. II, 23.

vicanus, Dorfbewohner: Tmolites ille vicanus ... vos docebit qualis sit L. Flaccus? Flacc. 8.

vicarius, stellvertretend, Stellvertreter: A. fides: quod quibus in rebus ipsi interesse non possumus, in eis || his || operae nostrae vicaria fides supponitur; Sex. Rosc. 111.
B, I, 1. deicit: utrum me tuus procurator deiecerit, is qui legitime procurator dicitur, omnium rerum eius ... quasi quidam dominus, hoc est, alieni iuris vicarius; Caecin. 57.
succedit: uti eis || his || ne vicarii quidem successerint; Verr. III, 120. succedam ego vicarius tuo muneri; ib. IV, 81.
2. sum: cuius (regni) vicarius qui velit esse inveniri nemo potest; Sulla 26.
II. do: si in bello dari vicarii solerent; Phil. XII, 3.
habeo: hic Diognetus vicarium nullum habet; Verr. III, 86.
retineo: peculia omnium vicariique retinentur; Verr. I, 93.
subtraho: nolite mihi subtrahere vicarium meae diligentiae; Muren. 80.

vicatim, straßenweise: celebro: servorum omnium vicatim celebrabatur tota urbe discriptio; dom. 129.
conscribo: cum vicatim homines conscriberentur; Sest. 34.

viceni, je zwanzig: si ternos denarios qui coëgit, erit absolutus, quaternos, quinos, denos denique aut vicenos coget alius; Verr. III, 220.

vicesimus (vigesimus), zwanzigste: I. annus: ipso vigesimo anno ... hereditas ab his

Veneris nomine petita est; Verr. II, 25. ab illo tempore annum iam tertium et vicesimum regnat; imp. Pomp. 7. qui esset annus ... post Capitolii .. incensionem vicesimus Catil. III, 9. vicesimus annus est, cum omnes scelerati me unum petunt; Phil. XII, 24.

dies: nos vicesimum iam diem patimur hebescere aciem horum auctoritatis; Catil. I, 4.

B. ex: his exportationibus ... scribit HS LX socios perdidisse ex vicesima portorii Syracusis; Verr. II, 185.

viciens, zwanzigmal, zwei Millionen: nummum: ACCEPI, inquit, VICIENS DUCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; Verr. I, 36.

sestertium: cum ad HS viciens quinquiens redegisse constaret; Verr. I, 92. eius pecuniae summam esse pergrandem, ad HS viciens || triciens ||; ib. II, 141. HS viciens ex hoc uno genere captum videmus; ib. 142. qua re .. iste HS viciens ex hoc uno genere conciliarit; ib. te ad statuas HS viciens || triciens || coëgisse; ib. 165. L. Flaccum sibi dare cupisse, ut a fide se abduceret, sestertium viciens; Flacc. 83. quem dicis sestertium viciens voluisse perdere; ib.

B. allein: sic per triennium ad hanc frumenti emptionem Siciliensem prope centiens et viciens erogatum est; Verr. III, 103.

vicinitas, Nachbarschaft: I. adiuvat: nisi forte te Labicana aut Gabina aut Bovillana vicinitas adiuvabat; Planc. 23.

est: quod mihi cum Aletrinatibus vicinitatem ... esse sciebat; Cluent. 49.

habent: amicitiae, consuetudines, vicinitates ... quid haberent voluptatis ... intellexi; Quir. 3.

personat: ut cotidiano cantu ... tota vicinitas personet; Sex. Rosc. 134.

redolet: nihil igitur illa vicinitas redolet? Cael. 47.

ohne Verb: quid omnis praefectura, regio, vicinitas vestra? Rabir. 22.

II, 1. amo, laudo: laudanda est vel etiam amanda vicinitas; Planc. 22.

2. confero in: cur te in istam vicinitatem meretriciam contulisti? Cael. 37.

III. notus: signum, quod erat notum vicinitati, bucina datur; Verr. IV, 96.

IV. coniunctio: nostra municipia coniunctione etiam vicinitatis vehementer moventur; Planc. 21.

genus: sic te Plancius hoc non solum municipii, verum etiam vicinitatis genere vincebat; Planc. 23.

necessitudines: quid? mihi ... parum iustae necessitudines erant familiaritatis, vicinitatis, patris amicitiae? Planc. 72.

nomen: cum ... regiones ipsae convenerint, aliquanto etiam latius excitatae quam ipsius vicinitatis nomen ac termini postulabant; Rabir. 8.

officium: non recito decretum officio aliquo expressum vicinitatis; Sest. 10.

primus: Sex. Roscius municeps Amerinus fuit ... non modo sui municipii, verum etiam eius vicinitatis facile primus; Sex. Rosc. 15.

princeps: A. Cluentius .. fuit ... homo non solum municipii Larinatis ..., verum etiam regionis illius et vicinitatis ... facile princeps; Cluent. 11.

voluntas: cum tanto studio C. Rabirius totius Apuliae, singulari voluntate Campaniae || Campanae || [vicinitatis] ornetur; Rabir. 8.

V, 1. haerere: fama adulescentis paulum haesit ad metas notitia nova mulieris et infelici vicinitate et insolentia voluptatum; Cael. 75.

praesto: quorum (amicorum) ea vicinitate tum illa || ex vicinitate Thurina || bona atque honesta copia praesto fuit; Tull. 22.

2. in: praeter ceteros in ea vicinitate eam partem ... defendit; Sex. Rosc. 16. considera, non modo in Umbria atque in ea vicinitate ... quae studia ... maxime laudentur; ib. 48.

propter: quod ego propter vicinitatem Aquinatium et Fabraternorum ex multis audivi et comperi; Cluent. 192. scire .. hoc propter vicinitatem facile possum; Planc. 19. Voltiniam (tribum) fortasse Plancius propter necessitudinem ac vicinitatem, suam vero certe edidisset; ib. 43.

vicinus, benachbart, Nachbar: A. adulescentulus: vicinum adulescentulum aspexisti; Cael. 36.

consul: bona ad vicinum consulem de Palatio, de Tusculano item ad vicinum || ad item vicinum || alterum consulem deferebantur; sen. 18. in fundum autem vicini consulis ... etiam arbores transferebantur; dom. 62.

B, I, 1. accusat: accusat ... C. Postumus, vetus ... vicinus ac necessarius; Muren. 56.

adsunt: adsunt vicini eius loci; har. resp 32.

arcet: non .. te dominus modo illis aedibus, sed quivis amicus, vicinus ... arcebit; Phil. II, 104.

audit: vicinum eius mulieris miraris male audisse? Cael. 38.

coepit: *iste demum vicinus novus improbae spei eo securior ... coepit inhiare;* Tull. 16.

deficiunt: cum ceteri deficerent finitimi ac vicini; Sulla 58

deicit: utrum me tuus procurator deiecerit, ... an tuus colonus aut vicinus; Caecin. 57.

dicit: necesse est aliquem dixisse municipem aut vicinum; Sex. Rosc. 105.

inhiat: s. coepit.

metuunt: si cognati respuunt, tribules exsecrantur, vicini metuunt; Vatin. 39.

oderunt: si te vicini, si adfines, si tribules ita oderunt; Vatin. 39.

repellunt: quos ... non solum alieni, sed etiam sui, vicini, tribules ... reppulerunt; har. resp. 56.

sentiunt: ut non modo civitas, sed ne vicini quidem proximi sentiant; Catil. II, 21.

ohne Verb: non enim maior est iniuria, ... si tuus procurator quam si vicinus aut libertus tuus; Caecin. 63.

2. sum: quia familiaris esset meus, quia vicinus; Planc. 25.

II, 1. adduco: Fabricius ... ad me meos vicinos et amicos Aletrinatis non adduxit; Cluent. 56.

cohortor: qui vicinos suos non cohortatus est solum ut milites fierent; Phil. VII, 24.

compilo: licet impune per me ... vicinos compilaris; Vatin. 11.

edo: quem tandem potius quam hunc C. Alfium ..., vicinum, tribulem ... edidisset; Planc. 43.

eicio: testamenta, credo, subiciunt aut eiciunt vicinos; Phil. XIV, 7.

habeo: cum videant se mimos et mimas habere vicinos; Rhil. X, 22.

nanciscor: donec vicinum eius modi nactus est; Tull. 14.

omitto: omitto clientis, vicinos, tribulis, exercitum totum Luculli; Muren. 69.

2. reddo: amicis, vicinis, hospitibus ... (eum) reddite; Cluent. 202.

III. benevolentia: omnium vicinorum summam esse in hunc benevolentiam confirmamus; Cluent. 198.

caedes: quem ... caedem facere vicinorum (scimus); Sulla 71.

calamitas: * am calamitate (vicinorum) corrigit; Tull. 15.

cura: ſ. studium.

fundus: sum ex proximo vicini fundo deiectus; Caecin. 82.

studium: age vero, vicinorum quantum studium, ... quanta cura est! Cluent. 197. hominem ... non nullis rebus inferiorem quam te, ... superiorem aliis, municipum, vicinorum, societatum studio; Planc. 30.

tecta: cum ardentis faces in vicinorum tecta iactas; har. resp. 39.

vicis, Loos, Schicksalswechsel, für: doleo: nos si alienam vicem pro nostra iniuria doleremus; Verr. I, 113. in quo quidem pro amicitia tuam vicem dolere soleo; Phil. X, 6.

pertimesco: mihi uni necesse erit et meam et aliorum vicem pertimescere? dom. 8.

vicissim, wiederum, dagegen: confero: confer nunc vicissim tuum (reditum); Piso 53.

converto: convertite animos nunc vicissim ad Milonem; Milo 34.

intueor: quo ore vos ille poterit, quibus vicissim vos illum oculis intueri? Phil. VII, 21.

redeo: redeo nunc ad te, Caeli, vicissim; Cael. 37.

suffero: nimiae pietatis et summi amoris in patriam vicissim nos poenas ... sufferamus; Flacc. 96.

sum: eis vicissim percarus et iucundus fuit; Scaur. 39.

vicissitudo, Wechsel: I. movent: quem neque imperii nostri magnitudo ... nec vicissitudines rerum atque ordines movent; Milo 83.

II. distinguo: distinguit rationem officiorum ac temporum, vicissitudinem laboris ac voluptatis; Muren. 76.

victima, Opferthier, Opfer: I. sunt: gratae vero nostrae dis immortalibus gratulationes erunt, gratae victimae; Phil. XIV, 7.

II. macto: quam potestis P. Lentulo ... mactare victimam gratiorem, quam si ..? Flacc. 95.

victor, Sieger, Besieger, siegreich: A. bei Substantiven: alqs: ſ. B.

exercitus: in exercitum nostrum clarum atque victorem impetum fecit; imp. Pomp. 25. bellum in Africa maximum confecit, victorem exercitum deportavit; ib. 61. erat .. mihi contentio non cum victore exercitu; Sest. 38. idem in angustiis aerarii victorem exercitum stipendio adfecit; Balb. 61. Pompeius ad L. Sullae maximum imperium victoremque exercitum accessit; Phil. V, 44. est || est etiam || Q. Caecilii Bassi ... robustus et victor exercitus; ib. XI, 32.

hostis: ut .. Syracusani ... hostem armatum ac victorem ... viderint; Verr. V, 97.

inimicus: ne videret victorem vivus inimicum; Sest. 48. quantam (pecuniam) ex bonis patriis in praedae dissipatione inimicus victor redegisset; Phil. XIII, 10.

medicus: ad quam cum adduxisset medicum illum suum, iam cognitum et saepe victorem; Cluent. 40.

milites: censeo, ... quae praemia militibus promisimus nos ... tributuros, ea vivis victoribusque cumulate ... persolvenda; Phil. XIV, 35.

B. allein: I. adsumit: cuius belli victor L. Scipio ... eandem (laudem) .. sibi ex Asiae nomine adsumpsit; Muren. 31.

attingit: Cn. Pompeius captis Hierosolymis victor ex illo fano nihil attigit; Flacc. 67.

audet: quid hic victor non audebit, qui ... fecerit? Phil. III, 30.

confitetur: quam (Italiam) ille ipse victor L. Sulla huius virtute et subsidio confessus est liberatam; imp. Pomp. 30.

diligit: qui vero victor pacis auctores diligit; Marcell. 15.

dant: quae (monumenta) victores civitatibus Siculis aut dederunt aut reddiderunt; Verr. a. pr. 14.

eripit: an vero || hanc vero || Volaterranis ... L. Sulla victor ... civitatem eripere non potuit? dom. 79.

gestit: si in Capitolium invehi victor ... gestiret; prov. cons. 35.

habet: qualem (orationem) numquam Catilina victor habuisset; Sest. 28.

invehitur: ſ. gestit.

iubet: tum praedonum dux Heracleo, ... non sua virtute, sed istius avaritia nequitiaque victor, classem pulcherrimam ... inflammari incendique iussit; Verr. V, 91.

orbat: ne aut victus a fortibus viris cum dedecore caderet aut victor multis ... civibus rem publicam orbaret; Sest. 37.

patitur, potest: qui tamen ipse „ignominiae dolore ... victor insolens ... se victum non potuit pati"; Scaur. 3. ſ. eripit. tenent.

reddunt: ſ. dant.

regnat: horum uterque ita cecidit victus, ut victor idem regnaverit; har. resp. 54.

resistit: resistente Cn. Pompeio, omnium gentium victore; Piso 16.

revertitur: ut etiam illi, qui absunt, habeant quo victores revertantur; Catil. IV, 21. victor e Thessalia Brundisium cum legionibus revertisti; Phil. II, 59.

sunt: victores quales futuri sint vos potius experiemini; Phil. XIII, 45.

tenent: ut neque victi neque victores rem publicam tenere possemus; Sest. 44.

videt: quod M. Marcellus armatus et victor viderat; Verr. IV, 130.

vivit: nisi victorem victurum neminem; Phil. V, 21.

volt: quem ipse victor ... salvum esse voluisset; Phil. II, 5.

2. sum: ille populus || ille, ille populus || est dominus regum, victor atque imperator omnium gentium; dom. 90. quamquam hoc victore (miseri) esse non possumus; Ligar. 18. ea te victore non vidimus; Deiot. 33. quod nomen hi reges se amitterent te victore timuerunt; ib. 41. quo || quom || te victore ... beata mors eorum futura sit; Phil. XIII, 41. quibus non modo vivis, sed etiam victoribus incolumis et florens civitas esse posset; ib. XIV, 23.

II, 1. adfligo: posse se ... illum externorum bellorum hostiumque victorem adfligere; har. resp. 49.

appello: [cum victores appello imperatores;] Phil. XIV, 24.

vinco: ceteros quidem omnis victores bellorum civilium iam ante ... viceras; Marcell. 12.

2. facio: idem .. dies et victoribus imperii et victis vitae finem facit; Verr. V, 77.

paro: aut libertas parata victori est aut mors proposita victo; Phil. VIII, 29.

resto: sed id quidem restat, ut spero, victoribus; Phil XIV, 30.

sum: est igitur .. populo Romano, victori omnium gentium, omne certamen cum ... Spartaco; Phil. IV, 15,

3. absum a: a quo victore si cruciatus absit; Phil. XI, 3.

III, 1, praesto: tibi victori non solum ad hospitium, sed ad periculum etiam ... praesto fuit; Deiot. 24.

2. multi de: quam multi enim essent de victoribus qui ..! Ligar. 15.

IV, 1. aequitas: iam omnis fracta dissensio est, exstincta aequitate victoris; Marcell. 32.

clementia: ut mihi quidem videantur di immortales ... omnem spem salutis ad clementiam victoris et sapientiam contulisse; Marcell. 18.

condicio: est haec condicio ... huius principis populi et omnium gentium domini atque victoris; Planc. 11.

dominatus: neque enim ullus alius discordiarum solet esse exitus, ... nisi aut .. interitus aut victoris dominatus; har. resp. 54.

litterae: ne victoris quidem litteris (supplicatio) postulata est; Phil. XIV, 22.

patronus: qui se populi Romani victoris dominique omnium gentium patronum dicere auderet; Phil. VI, 12.

sapientia: f. clementia.

2. supplicatio: grave bellum Octavianum insecutum est: supplicatio [Cinnae] nulla victori; Phil. XIV, 23.

victoria, Sieg: I. **Subject:** adiungit: quos || hos || populo Romano P. Servilii ... victoria adiunxit; leg. agr. I, 5.

appetit: in hac partitione ornatus non plus victoria Marcelli populo Romano appetivit quam humanitas Syracusanis reservavit; Verr. IV, 121.

debet: sin autem victoria nobilium ornamento atque emolumento rei publicae ... debet esse; Sex. Rosc. 142.

diiudicat: cum contra ac Deiotarus sensit victoria belli diiudicarit || iudicarit ||; Phil. XI, 34.

est: haec igitur est gesta res, haec victoria praeclara; Verr. V, 73. finem stipendiorum patris victoriam et triumphum fuisse felicitatis fuit; Muren. 12. sin haec bella gravissima victoriaeque eorum bellorum gratissimae || gravissimae, al. || fuerunt; ib. 31. nimis iracundam futuram fuisse victoriam; Marcell. 17. cum fortissimi et ornatissimi [et] ipsa victoria sit testis; Fr. A. III, 11. f. debet.

redundat: acerbissimo luctu redundaret ista victoria; Ligar. 15.

II. **nach Verben:** 1. adipiscor: qui nullam adeptus victoriam tanta scelera post Caesaris interitum fecerit; Phil. III, 30.

admiror: Cn. Pompei bella, victorias, triumphos, consulatus admirantes numerabamus; Deiot. 12.

audio: obstupescent posteri certe imperia, provincias, ... incredibilis victorias ... audientes et legentes (tuas); Marcell. 28.

comparo: non ... causae sunt inter se, sed victoriae comparandae; Marcell. 16.

concedo: nec solum propagare bellum, sed concedere etiam victoriam; Phil. XII, 13.

consequor: qui cum et ex rei publicae causa iam esset mihi quidem molestam, sibi tamen gloriosam victoriam consecutus; Cael. 18.

constituo: postea quam victoria constituta est; Sex. Rosc. 16.

habeo: qui tot habet triumphos, ... tot victorias bellicas; Balb. 9.

laedo: ne quis imperitior existimet me causam nobilitatis victoriamque voluisse laedere; Sex. Rosc. 135.

lego: f. audio. — numero: f. admiror.

nuntio: cum illa eadem Diana ... victoriam populi Romani reditu suo nuntiasset; Verr. IV, 77.

probo: quis non eam victoriam probet? Ligar. 19.

reporto: ut ab illo insignia victoria, non victoriam reportarent; imp. Pomp. 8.

spero: his igitur omnibus victoriam sperantibus || spectantibus || pacis nomen adferemus, id est desperationem victoriae? Phil. XII, 10.

tempero: animum vincere, iracundiam cohibere, victoriam temperare; Marcell. 8.

termino: vidimus tuam victoriam proeliorum exitu terminatam; Marcell. 17.

testificor: quam (Karthaginem) ... ad testificandam nostram victoriam ... consecravit; leg. agr. I, 5.

video: multas ... summorum imperatorum clarissimas victorias aetas nostra vidit; Milo 77.

vinco: ipsam victoriam vicisse videris; Marcell. 12.

ulciscor: Cinnae victoriam imperator ultus est Sulla; Phil. XIV, 23.

2. paenitet: eum victoriae populi Romani necesse est paenitere; dom. 18.

sum: victoriae putabat esse multa Romam deportare; Verr. IV, 120.

3. antepono: non dubito quin hanc salutem anteponas illi victoriae; Ligar. 28.

reservo: reditum ad vestitum confectae victoriae reservate; Phil. XIV, 1.

satis facio: se avarissimi hominis cupiditati satis facere posse, nocentissimi victoriae non posse; Verr. a. pr. 41.

4. privo: ut ipsum Cn. Pompeium ... victoria || victorem || ... privare possetis; leg. agr. II, 99.

5. confero cum: conferte ... huius praetoris adventum cum illius imperatoris victoria; Verr. IV, 115. ut ... adventum et comitatum cum exercitu et victoria conferatis; Verr. IV, 121.

conquiesco a: quantum ipse ... a continuis bellis et victoriis conquievit; Balb. 3.

consequor ex: ex bellica victoria non fere quemquam est invidia civium consecuta; Sest. 51. quod et omnes maxime optamus et ex ea victoria ... consecutum arbitramur; Phil. XIV, 1.

III. **nach Adjectiven:** 1. avidus: mea .. festinatio non victoriae solum avida est; Phil. III, 2.

studiosus: quos stimulos admoverit homini studioso fortasse victoriae; Sest. 12.

2. infestus: Africam, provinciam ... huic victoriae maxime infestam; Ligar. 24.

3. contentus: ea victoria contentus ... quievit; prov. cons. 32.

IV. **nach Substantiven:** 1. adversarii: victoriae nostrae gravis adversarios paratos ... videbam; Planc. 88.

condicio: quamquam est uno loco condicio melior externae victoriae quam domesticae; Catil. IV, 22 cum ipsius victoriae condicione omnes victi occidissemus; Marcell. 12. a quo etiam ipsius victoriae condicio visque devicta est; ib.

crudelitas: ultus est huius victoriae crudelitatem postea Sulla; Catil. III, 24.

cupiditas: eum ... victoriae cupiditas, finium imperii propagatio retinet; prov. cons. 29.

desperatio: f. II, 1. spero.

ferocitas: quotiens ego eum ... vidi ... ipsius victoriae ferocitatem extimescentem! Marcell. 16.

gloria: num tibi illius victoriae gloriam cum M. Crasso aut Cn. Pompeio communicatam putas? Verr. V, 5.

indicium: quem (Mercurium) P. Africanus ... Tyndaritanis ... suae victoriae ... monumentum

atque indicium dedisset; Verr. IV, 84. Agrigentini ... indicium victoriae ... requirebant; ib. 93.
insignia: *quae* bellicae laudis victoriaeque omnes gentes insignia et monumenta esse voluerunt; Piso 92. f. II, 1. reporto.
ira: quos amisimus civis, eos Martis vis perculit, non ira victoriae; Marcell. 17.
iucunditas: certe maior est virtutis victoriaeque iucunditas quam ista voluptas; Verr. I, || 54 || 57.
ius: quae tum in urbe capta commissa non sunt ... neque more belli neque iure victoriae; Verr. IV, 116. quae certe || quae terrae || vestrae, Quirites, belli lege ac victoriae iure factae sunt; leg. agr. II, 40.
lex: quem eripere belli ac victoriae lege posset; Verr. II, 50.
monumentum: ut ... apud eos monumenta victoriae plurima conlocaret; Verr. II, 4. ut esset idem monumentum victoriae; ib. quod imperator clarissimus ... monumentum victoriae populi Romani esse voluisset; ib. IV, 75. P. Africani ... monumenta victoriae C. Verrem sustulisse; ib. 78. ut ... monumenta victoriae fanique ornamenta non exstent; ib. V, 186. f. indicium. insignia.
nomen: alterum nomen beneficii populi Romani est, alterum virtutis atque victoriae; Phil. XIV, 25.
nuntius: non suis manibus in curru conlocat Automedontem illum, sui sceleris acerbissimi nefariaeque victoriae nuntium? Sex. Rosc. 98.
poenae: victoriae te atque imperii poenas ad eorum arbitrium sufferre; Font. 49.
praemium: quod ceteris .. impositum vectigal est certum, ... quasi victoriae praemium ac poena belli; Verr. III, 12.
ratio: in ornatu urbis habuit victoriae rationem; Verr. IV, 120.
societas: postremo venit ... ad periculi, non ad victoriae societatem; Deiot. 13.
spes: ut alter dies amicis istius ac defensoribus ... spem victoriae ... auferret; Verr. I, 20. si ... non ei maxime mihi ... spe victoriae elati obstitissent; Phil. II, 38. quorum epistulas spem victoriae declarantis in manu teneo; ib. XII, 9. cuius imbecillitatem valetudinis ... spes victoriae confirmavit; ib. XIV, 4.
testimonium: nullum est .. testimonium victoriae certius quam ..; Verr. V, 66.
2. fundus de: de victoria, de salute fundos populos fieri noluerunt; Balb. 22.
V. **Umstand**: 1. concupiscere: pacis ... pulcherrimum nomen non pactione, sed victoria concupiverunt; Phil. XII, 9.
consecrari: cuius simulacrum ... consecratum ... iterum P. Africani victoria; Verr. V, 183.
desiderari: pluris esse a Syracusanis istius adventu deos, quam victoria Marcelli homines desideratos; Verr. IV, 131.
domare: qui etiam servitia virtute victoriaque domuisset; Sest. 67.
erudiri: non litteris homines ad rei militaris scientiam, sed rebus gestis ac victoriis eruditos; Font. 43. cuius adulescentia ad scientiam rei militaris ... non offensionibus belli sed victoriis ... est erudita; imp. Pomp. 28.
exsultare: ut exsultare victoria nobilitatis videretur; Sex. Rosc. 16.
facere: M. Marcellus cum omnia victoria illa sua profana fecisset; Verr. IV, 122. haec .. P. Servilii imperio et victoria vestra facta sunt; leg. agr. II, 50.
inflammari: huius adventus .. Mithridatem insolita inflammatum victoria continuit; imp. Pomp. 45.
laetari: quos victoria populi Romani maxime laetari arbitrabatur; Verr. II, 4. ut victoria nostra imperioque laetetur; prov. cons. 31.
lustrari: nec vero disiunctissimas terras citius || ocius. al. || ... potuisse peragrari, quam tuis ... victoriis lustratae sunt; Marcell. 5.
muniri: [ut ... non naturae praesidio, sed victoria sua rebusque gestis Italiam munitam haberemus]; Piso 82.
mutari: quae (Diana) Karthaginiensium victoria loco mutata religionem tamen non amisit; Verr. IV, 78.
pacari: quae (Macedonia) multis victoriis erat iam diu triumphisque pacata; prov. cons. 4.
pari: quod partum recenti victoria maiores vobis ... reliquerunt, id ... vendetis? leg. agr. II, 49.
possidere: cum omnia ... victoria possideret; Muren. 34.
recuperare: illud parvi refert, nos publicis his amissis || publicanis amissis || [vectigalia] postea victoria recuperare; imp. Pomp. 18.
satis facere: qui cum aut morte aut victoria se satis facturum rei publicae spopondisset; Phil. XIV, 26.
abl. comp.: quia nihil est victoria dulcius; Verr. V, 66. quid porro tot victoriis praestabilius, quid Oceano longius || longinquius || inveniri potest? prov. cons. 29.
2. causa: illa (oratio) victoriae, haec bonae existimationis causa comparata; Qu. Rosc. 15.
cum: cuius res gestae omnis gentis cum clarissima victoria terra marique peragrassent; Balb. 16.
de: quibus ex hostium spoliis, de qua victoria ... haec abs te donatio constituta est? Verr. III, 186.
ex: date parenti hunc incredibilem dolorem ex salute, ex victoria liberum; Cluent. 200.
in: qua in victoria ... convocatis Siculis omnibus ... iubet omnia conquiri; Verr. IV, 73. viro fortissimo ... gratulationi in victoria fuit; Muren. 12. in illa gravi L. Sullae turbulentaque victoria quis P. Sulla mitior ... est? Sulla 72. cum aliquid clementer ... factum ... in victoria ... audimus et legimus; Marcell. 9. quae semper in civili victoria sensimus, ea te victore non vidimus; Deiot. 33. cuius in victoria ceciderit nemo nisi armatus; ib. 34. quem nos liberi ... clementissimum in victoria ducem vidimus; ib. ne nimis, credo, in victoria liberalis videretur; Phil. XI, 5. ex Martia non nulli in ipsa victoria conciderunt; ib. XIV, 31. in fuga foeda mors est, in victoria gloriosa; ib. 32. qui extremum spiritum in victoria effudistis; ib. ut istum omittam, ... in victoria quadrigarium; Fr. B. VIII, 14, a.
per: socios sua per nostram victoriam recuperare; Verr. II, 86. per illam L. Sullae vim atque victoriam Larinum ... cum armatis advolavit; Cluent. 25.
pro: ex qua (civitate) P. Decius ... se ... pro salute populi Romani victoriaque devovisset; Sest. 48.

victoriatus, halber Denar: itaque Titurium Tolosae quaternos denarios ... exegisse, † Croduni Porcium et Munium ternos victoriatos M. Vulchalone Servaeum binos victoriatos M. atque in his locis [sc. Croduni et Vulchalone] ab eis portorium esse exactum; Font. 19.

victrix, siegreich, Siegerin: haec (dea) me domo mea pellet? haec vitrix || ultrix || adflictae civitatis rei publicae spoliis ornabitur? dom. 112.
legio: quarta (legio) victrix desiderat neminem; Phil. XIV, 31.
manus: cum subito manus illa Clodiana, in caede civium iam victrix, exclamat; Sest. 79.

mater: illa ... mater ... triumphare gaudio coepit; || et || victrix filiae [non libidinis] diutius ... laedi famam suam noluit; Cluent. 14.

res publica: [interfectis illis] fruemur victrice re publica; Phil. XIII, 7.

victus, Lebensweise, Unterhalt, Nahrung, Speise: I, 1. subicio: cuius ... victus vestitusque necessarius sub praeconem ... subiectus est; Quinct. 49.

suppedito: victus enim suppeditabatur large sine labore; Sest. 103.

2. cognosco de: vos ... de victu vitaque || vita victuque || populi Romani cogniturοs; Verr. III, 11.

detraho de: quae cum de populi Romani victu ... detraxisset; Verr. III, 83.

III. consuetudines: quod consuetudines victus non possunt esse cum multis; Milo 21.

initia: a quibus initia vitae atque victus ... data ac dispertita esse dicuntur; Verr. V, 187.

minister: unus puer, victus cotidiani minister || administer ||; Sex. Rosc. 77.

necessitas: ut eam (salutem D. Bruti) non solum commodis suis, sed etiam necessitati victus anteferret; ib. XIV, 5.

III, 1. adhiberi: ut is victu ceterisque rebus quam liberalissime ... adhiberetur; Verr. V, 70.

2. cum: ille Cyprius miser ... est ... cum victu ac vestitu suo publicatus; Sest. 59.

in: in rusticis moribus, in victu arido ... maleficia gigni non solere; Sex. Rosc. 75.

vicus, Bezirk, Gasse, Dorf: I. est: qui vicus inter Tolosam et Narbonem est; Font. 19. nullum in urbe vicum, nullum angiportum esse dicebant, in quo Miloni conducta non esset domus; Milo 64.

II, 1. exuro: Bithyniae ... vicos exustos esse compluris; imp. Pomp. 5.

2. concito ex: cum in tribunali Aurelio conscribebas palam non modo liberos, sed etiam servos, ex omnibus vicis concitatos; dom. 54.

conligo ex: vis .. innumerabilis incitata ex omnibus vicis conlecta servorum ... inrupit; har. resp. 22.

III. in: s. I. Milo 64.

videlicet, freilich, natürlich, offenbar: I. adfero: videlicet excogitabit aliquid atque adferet; leg. adr. I, 2.

ago: ageret videlicet causam arator; Verr. III, 81.

audio: qui videlicet saepe audissent nihil esse pulchrius; Verr. V, 95.

clamo: clames videlicet; Caecin. 55.

consecro: quam (Karthaginem) videlicet P. Africanus non propter religionem sedum illarum ... de consilii sententia consecravit; leg. agr. II, 51.

cupio: te videlicet salvum, beatum, florentem esse cupiebant; Phil. XIII, 33.

delecto: Voconia lex te videlicet delectabat; Verr. I, 107.

describo: me videlicet latronem ac sicarium abiecti homines et perditi describebant; Milo 47.

dico: coniuratos videlicet dicebat; Sest. 28.

excogito: s. adfero.

facio: „pactionem enim“ inquit „mecum fecerat“. idcirco videlicet, ne condemnaretur; Qu. Rosc. 26.

fero: ne de capite videlicet civium Romanorum sententiam ferat; Catil. IV, 10.

fingo: fingenda mihi fuit videlicet causa peracuta; Planc. 72. finget videlicet aliquod crimen veneni; Deiot. 17.

glorior: videlicet gloriatur non Turpioni lucrum datum esse, sed Petrinis pecuniam ereptam; Verr. III, 90.

ignoro: nunc qua cupiditate homines in provincias ... proficiscantur ignorant videlicet isti, qui ..? imp. Pomp. 67.

imitor: te videlicet inventorem rerum optimarum ac principem imitabuntur omnes; Verr. III, 41.

impetro: hoc videlicet impetrabatur, ut pro singulis decumis ternas decumas dare liceret; Verr. III, 115.

instituo: quo in magistratu non institutum est videlicet a me regnum, sed repressum; Sulla 21.

intellego: quod videlicet intellegebant; Catil. IV, 8.

labefacto: labefactat videlicet nescio quid; leg. agr. III, 7.

licet: licebat enim videlicet legibus; Verr. II, 137.

malo: maluit videlicet homines peccare quam deos; Verr. II, 22. otiosus videlicet esse mavolt; Phil. VIII, 27.

mitto: is videlicet ... litteras ad Cn. Pompeium mittet; leg. agr. 53.

necesse est: exemplis nunc uti videlicet mihi necesse est harum rerum omnium! Caecin. 52.

nescio: nesciebat videlicet Panurgum fuisse in societate; Qu. Rosc. 35. nesciit videlicet; Sulla 39.

nolo: huic tum || tu || molestus esse videlicet noluisti; Quinct. 39.

obsto: obstitisti videlicet, ne ..; Verr. V, 5.

paro: vim tum videlicet non parabas? dom. 54.

pervenio: ut metus videlicet ad omnis, poena ad paucos perveniret; Cluent. 128.

posco: quos videlicet nunc populus iudices poscit; Verr. II, 174.

proicio prospecto: prospectat videlicet Cominius, quid agatur, videlicet homines ... proicit || proiectos ||; Fr. B. VI, 1.

puto: detrahere videlicet aliquid te de amplitudine Marcellorum putasti; Verr. IV, 89. nos videlicet invitum te quaestum facere putaremus? ib. V, 54. quem tu videlicet .. ad custodiendum .. diligentissimum ... fore putasti; Catil. I, 19.

reperio: huic || cui || videlicet *aliqui* perblandus reperiendus fuit; Rab. Post. 21.

reprimo: s. instituo.

repudio: videlicet conlegas suos ascriptores legis agrariae non repudiabit; leg. agr. II, 22.

reservo: ut ... hanc (crucem) indemnatis videlicet civibus Romanis reservares; Verr. V, 12.

specto: quod ipse ad imperatorias laudes a puero videlicet spectaras; Vatin. 24.

sum: Roscius est videlicet homo callidus et versutus; Qu. Rosc. 48. nemo erat videlicet aratorum, qui iniuriam sibi factam queri posset; Verr. III, 29. quorum tibi auctoritas est videlicet cara; Catil. I, 21. in quibus tu es videlicet consularis; Phil. XIII. 26.

timeo: mihi videlicet in causa aut mala aut mea ... iudicium timendum fuit; Milo 36.

vereor: verebatur enim videlicet ne ..; Font. 29.

volo: videlicet meam gratiam voluit esse; Phil. II, 10.

utor: ut contra hoc crimen ... hac videlicet testificatione uteretur; Verr. V, 102.

II. aequus: ut te praetore videlicet aequo iure Apronium ... persequantur; Verr. III, 27.

honestus: quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii patris, hominis honestissimi videlicet et sapientissimi; Cluent. 135.]

imprudens: ab amicis imprudentes videlicet prodimur; Cluent. 143.

perniciosus: tuus videlicet salutaris consulatus, perniciosus meus; Phil. II, 15.
praeclarus: ut praeclarum videlicet munus ... ad aliquem ... deferre posses; Milo 33.
salutaris: f. perniciosus.
sapiens: f. honestus.
solus: tu videlicet solus vasis Corinthiis delectaris; Verr. IV, 98.
timidus: homo enim videlicet timidus ... vocem consulis ferre non potuit; Catil. II, 12.
vetus: qui homo? ... vetus videlicet sicarius? Sex. Rosc. 39.
unus: illud videlicet unum (se negat fecisse); Verr. II, 80.
III. gratis: ceteri videlicet gratis condemnarunt; Cluent. 127.
parum: quod parum videlicet intellexit; Sest. 114.
IV. alqs: quorum? videlicet, qui supra scripti sunt; Cluent. 148.
sicarius: f. II. vetus.

video, sehen, schauen, erblicken, wahrnehmen, erkennen, beobachten, zusehen, erwägen, überlegen, sorgen, achten: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** a. **substantivisch:** potestas: cupere se dicit inspicere neque se aliis videndi potestatem esse facturum; Verr. IV, 64.
capere: cuius ex miseriis ... videndo fructum caperes maiorem quam audiendo; Sulla 90.
b. **verbal:** ut semel vidisse satis esset; Verr. IV, 125. de qua (magnitudine) vel audire satis esset, nimium videre plus quam semel; ib. viderimus, cum (testes) dixerint; Quinct. 75.
2. **persönlich:** alqs: huic acerbissimum vivo videntique funus ducitur; Quinct. 50. quem ad modum in fabulis saepe numero videtis; Sex. Rosc. 67. HS ꟾↃↃ Q. Roscius fraudavit Fannium. qua de causa? ... ait, propter ipsa HS ꟾↃↃ. video; Qu. Rosc. 22. vide modo, etiam atque etiam considera; div. Caec. 46. iniuriamne factam sociis? at videtis; Verr. III, 39. quot aratores adveniente te fuerunt agri Mutycensis? videamus ex litteris publicis; ib. 120. vide, quaere, circumspice, si quis est forte ex ea provincia; ib. 180. iste continuo ut vidit, non dubitavit illud insigne ... tollere; ib. IV, 48. qui videret, equum Troianum introductum, urbem captam diceret; ib. 52. quid eos loqui, qui videbant, quid existimare eos, qui audiebant, arbitrabare? ib. V, 46. cum omnes ... concurrerent, quaererent, videre cuperent; ib. 65. amandat hominem ... quo? Lilybaeum fortasse, video: tamen homines maritimos non plane reformidat; ib. 69. nemo Lilybaei fuit quin viderit, nemo in Sicilia quin audierit; ib. 140. inferuntur Galli in M. Fonteium. ... video, iudices; Font. 44. habebit igitur te sciente et vidente curia senatorem? Cluent. 129. senatum frequentem, ut vidistis, coëgi; Catil. III, 7. an ut enuntiares consilia Laelii? qui testes ab eo prodirent? quid? nos non videbamus? Flacc. 83. quod hic vobis videntibus ... sua pericula cum meis coniunxit; ib. 101. qui se non opinari, sed scire, non audisse, sed vidisse ... dicit; Arch. 8. hanc istum otii et pacis hostem causam adrepturum fuisse ad incendia ... nolo .. suspicemini, nisi videritis; dom. 13. ille Cyprius miser ... vivus, ut aiunt, est et videns ... publicatus; Sest. 59. Milo et vidit et fecit; ib. 92. ut videtis; ib. 94. si vitant, fugiunt, audire de te || audire te || nolunt, cum viderunt; Vatin. 39. saepius videre voluisti; Cael. 36. vidi enim, vidi et illum hausi dolorem; ib. 59. vidisse se dicerent? ib. 65. cur tot viri ac tales hunc et unum et tam imbecillum, quam videtis, non ... comprenderint; ib. 67. arma in templo Castoris ... vidente te constituebantur; Piso 11. ut in scena videtis; ib. 46. nec vero haec .., ut ego nunc, flens, sed hoc eodem loquitur voltu quo videtis; Milo 95. sed, ut video, dominabitur Lucius; Phil. VII, 16. quinam locus capietur? si extra castra ceteri viderint; ib. XII, 26.
equites: nunc vos, equites Romani, videte; Rab. Post. 15.
iudices: fori iudiciique rationem M. Messala, ut videtis, iudices, suscepit; Sex. Rosc. 149.
populus: ut ... eum repente revocares, colloquerere populo Romano vidente; Vatin. 26.
II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** f. **de,** I. video (6 St.) B. II, S. 13, b.
2. **indirecte Frage:** cum qui contra pugnent video; Quinct. 47. videamus, quae deinde sint consecuta; ib. 61. quanta multitudo hominum convenerit ad hoc iudicium vides; Sex. Rosc. 11. vides, Eruci, quantum distet argumentatio tua ab re ipsa; ib. 44. vident omnes qua de causa huic || huc || inimicus venias; ib. 55. cum vidisset qui homines in hisce subselliis sederent; ib. 59. videtisne quos nobis poëtae tradiderunt ... supplicium de matre sumpsisse, ... ut eos agitent furiae? ib. 66. utrum| quid agatur non vides an apud quos agatur? ib. 73. videamus nunc, ecquae facultas suscipiendi maleficii fuerit; ib. 92. videamus nunc strictim ... quae post mortem Sex. Roscii abs te ... facta sint || sunt || ; ib. 95. videte nunc quam ... mutata in peiorem partem sint omnia; ib. 103. ipse vero quem ad modum ... passim per forum volitet ... videtis, iudices, ut omnis despiciat; ib. 135. nunc vero quam viam munitet, quod iter adfectet videtis; ib. 140. videte, per deos immortalis, quem in locum rem publicam perventuram putetis; ib. 153. ego copia et facultate causae confisus vide quo progrediar; Qu. Rosc. 2. quem fraudarit videamus; ib. 20. ac vide quantum interfuturum sit inter meam atque || et || tuam accusationem; div. Caec. 35. tu ipse quem ad modum existimes vide etiam atque etiam; ib. 37. te vero, Caecili, quem ad modum sit elusurus, ... videre iam videor; ib. 45. quartum quem sit habiturus non video; ib. 49. quam multa te deficiant vides; ib. 45. ac vide quid differat inter meam opinionem ac tuam; ib. 61. video, quid agat, neque enim agit occultissime; Verr. a. pr. 15. videat quid de illis respondeat; ib. I, 12. video quid egerim; ib. 35. videamus rationes quem ad modum rettulerit; ib. 36. uti videant et investigent, ecqua virgo sit aut mulier digna; ib. 63. videamus quid idem iste iuratus dixerit; ib. 84. tutores ... quem ad modum sine periculo suo dare possent non videbant; ib. 106. videte ut hoc iste correxerit; ib. 115. cum homines viderent .. quid expugnasset; ib. II, 4. videte quid potuerit; ib. 12. videte satisne paratus ... ad everrendam provinciam venerit; ib. 19. quantam potestatem habuerit videtis; ib. 34. quam facile serpat iniuria ... videte, iudices; ib. 53. proinde, si saperet, videret [quid sibi esset faciendum]; ib. 70. simul videte qui Sthenii causam casus adiuverit; ib. 98. hic videte in quot se laqueos induerit; ib. 102. videte, ut, dum expedire sese volt, induat; ib. 106. denique nunc vide quid inter te ..., vide, inquam, quid inter te et hunc Siculum ... intersit; ib. 114. vide et perspice qua defensione sis usurus; ib. 149. hic tibi etiam multo magis ... videndum et considerandum est quid velis; ib. 155. videte, iudices, quantum et quam acerbum dolorem ... inusserint istius iniuriae; ib. 163. ac vide quid te amicorum tuorum studium ... adiuvet; ib. 176. vide inter importunitatem tuam

senatusque bonitatem quid intersit; ib. III, 42. iam videtis quam ob causam Sicilia ... hoc non potuerit ... genus iniuriarum .. perferre? ib. 64. deinceps videamus Herbitensis civitas ... quem ad modum spoliata ab isto ... sit; ib. 75. quot et quam manifestis rebus teneare non vides? ib. 149. videte quam valde malitiae suae confidat Timarchides; ib. 155. videsne hoc quam clarum sit et fuerit? ib. 157. videtis, ut moneat Apronium; ib. video quid inter annonam interesse soleat, video quot dierum via sit, video Philomeliensibus expedire ..; ib. 191. vide quam tibi defensionem patefecerim; ib. 193. videte, iudices, et prospicite animis quid futurum sit; ib. 218. deinde, iudices, videte quam infinitam istis hominibus licentiam ... daturi sitis; ib. 220. videte igitur quam multa simul a vobis postulentur; ib. 221. videamus quanta ista pecunia fuerit; ib. IV, 12. videret quid ageret de Diodoro; ib. 41. videte quanti vos ... fecerit; ib. 54. quantum intersit videte; ib. 57. videte quanta religio fuerit; ib. 77. videte quanto taetrior hic tyrannus [Syracusanus] fuerit quam quisquam superiorum; ib. 123. video ubi se iactaturus sit Hortensius; ib. V, 2. videte quam non inimico animo sim acturus; ib. 9. deinde alii quaestus instituuntur ex uno genere navali videte quam multi; ib. 61. vide quid intersit, utrum faciendum fuerit; ib. 75. vide quid intersit inter tuam libidinem maiorumque auctoritatem; ib. 85. vide quam commodam defensionem excogitaris! ib. 153. hic vide quam me sis usurus aequo; ib. 154. vidistis enim, ut animi multitudinis ... concitarentur; ib. 163. videas etiam atque etiam et consideres quid agas; ib. 174. videmus quanta sit in invidia quantoque in odio ... virtus et industria; ib. 181. videte quo descendam, iudices; Font. 12. quoniam .. videtis qui oppugnatum M. Fonteium ... velint; ib. 15. videte .. utrum sit aequius ..; ib. 41. non video quid impudentius dici possit; Caecin. 4. videte igitur quam inique accidat; ib. 8. videte quam iniquum sit; ib. videte ... quod ius nobis ... constituere velitis; ib. 40. videtisne quot defensionibus eum ... uti posse maiores voluerint? ib. 93. causa quae sit videtis; imp. Pomp. 6. videte quem vobis animum suscipiendum putetis; ib. 10. qua re videte, num dubitandum vobis sit; ib. 19. haec qua celeritate gesta sint quamquam videtis; ib. 34. videte ut horum || num horum, horumne || auctoritatibus illorum orationi . . . respondere posse videamur; ib. 68. quid de Oppianico suspicatus sit, videtis; Cluent. 34. videamus ecquod aliud iudicium ... proferre possimus; ib. 103. videamus quid tandem censores ... iudicasse dicantur; ib. 123. videte quid agatis; ib. quod cuius modi sit iam videro; ib. 146. nunc quid agatur ... vide; ib. 148. sese vidisse, in ea vita qualis splendor inesset; ib. 153. video quanta ... quaestio temptetur ab accusatoribus; ib. 157. quod quam late pateat videtis; ib. videte nunc proximo capite ut impurus heluo turbet rem publicam; leg. agr. I, 2. videte nunc quod || quo, al. || adfectent iter apertius quam antea; ib. 5. iam illa ... quam quaestuosa concursatio .. futura sit non videtis? ib. 8. vos haec ... quam perniciosa essent non videretis? ib. 19. videte quid intersit inter Cn. Domitium ... et P. Rullum; ib. II, 19. illud ... quo pertineat videte; ib. 20. at videte quam diligenter retineat ius tribuniciae potestatis; ib. 30. videte nunc eos ... quanto maioribus ornamentis adficiat; ib. 31. video qui testamentum factum esse confirmet; ib. 41. quantae et quam immanes divitiae ... quaerantur videtis; ib. 62. iam videretis quibus hominibus ... potestatem permitteretis; ib. 63. videte quantum intervallum sit interiectum; ib. 89. tametsi video, ... quanta tempestas .. nobis ... impendeat; Catil. I, 22. video cui sit Apulia attributa; ib. II, 6. ut quid agerent ... sentirem ac viderem; ib. III, 4. vide ecquid || quid, al. || tibi iam sit necesse; ib. 12. vobis erit videndum, .. qua condicione posthac eos esse velitis; ib. 28. quantum facinus ad vos delatum sit videtis; ib. IV, 6. ego mea video quid intersit; ib. 9. qua re si est boni consulis ... videre quid agatur; Muren. 4. qui ... qualis vir futurus sit videmus; ib. 73. ad haec mala, iudices, quod accedat aliud non videtis; ib. 81. vident quantum in te sit animi; ib. 82. his tantis ... in periculis est tuum, ... videre quid agatur; ib. 83. qua re quid invidendum Murenae ... sit in hoc praeclaro consulatu non video; ib. 88. nisi forte quae res hoc iudicio temptetur, ... non videtis; Flacc. 4. videte quo voltu, qua confidentia dicant; ib. 10. vobis videndum est sintne haec testimonia putanda; ib. 18. Flaccus quid alii postea facturi essent scire non poterat; quid fecissent videbat; ib. 33. videtis quo in motu temporum ... versemur; ib. 94. alterum iam oratoris vitium non videre quid quaeque causa postulet; Sulla 31. videsne ut eripiam te ex improborum subita gratia? ib. 35. lege indicium et vide quem ad modum nominatus sit; ib. 36. videte nunc fuerintne partes meae praecipuae; dom. 14. quam facile ... Cn. Pompeium foro curiaque privarit ... vidistis; ib. 67. cum ... populus Romanus ipse vidit sensitque quantus et quanta dignitate esset || essem ||; ib. 75. ac vide quid intersit ..; ib. 84. videte igitur, pontifices, quid statuatis; ib. 119. videte quanta sit vis huius Papiriae legis in re tali; ib. 130. tum, inquam, tum vidi ac multo ante prospexi quanta tempestas excitaretur; har. resp. 4. videamus nunc quid haruspices dicant; ib. 18. tum videbo num mihi necesse sit de aliis etiam aliquid dicere; ib. 31. videamus quid eidem haruspices ... dicant; ib. 40. videant ei ... quam se cito inverterit; ib. 52. quod videbam quibuscum hominibus in interiore parte aedium viveret; Sest. 24. quid fecerit videte; ib. 29. iam de C. Fannio quae sit existimatio videmus; ib. 113. facile est ... quid integra multitudo faciat videre; ib. 115. videtisne igitur quantum *intersit* ..? ib. 127. videte quam pauca respondeam; Cael. 17. quae sit multitudo in foro, ... quae varietas hominum videtis; ib. 21. quid sperem video; prov. cons. 39. iamne vides, .. iamne sentis quae sit hominum querella frontis tuae? Piso 1. ecquid vides, ecquid sentis ... quos posthac iudices simus habituri? ib. 94. vide tandem, .. quantum ego a te dissentiam; Planc. 9. simul ut || simulatque || qui sint professi videro, dicam; ib. 14. vide quam me tui verbi paeniteat; ib. 76. quid in defendendo mihi agendum sit videbo; Scaur. 18. videte quid ea vitii lex habitura fuerit; Milo 33. videte quid vobis largiar; ib. 46. videte .. quantae res his testimoniis sint confectae; ib. 47. non enim video cur non meum quoque agam negotium; ib. videamus nunc id, quod caput est locus ad insidias ille ipse ... utri tandem fuerit aptior; ib. 53. vide quam sit varia vitae commutabilisque ratio; ib. 69. vide quam non reformidem; vide quanta lux ... oboriatur; Ligar. 6. vide, quaeso, ut, qui de meo facto non dubitem, de Ligarii non audeam || de Ligarii audeam || confiteri; ib. 8. quod homo ... excellens genus hoc causae quod esset non viderit; nam si vidisset, quovis profecto quam isto modo a te agi maluisset; ib. 10. vide quid licentiae .. nobis tua liberalitas det; ib. 23. cum videam quid feceritis; ib. 24. vidi enim et cognovi quid maxime spectares;

ib. 31. vide quid intersit; Deiot. 31. video autem quam sit odiosum habere ..; Phil. I, 27. non video ... quid despicere possit Antonius; ib. II, 2. vide, quaeso, Antoni, quid tibi futurum sit; ib. 34. vide quam tecum agam non inimice; ib. ego quid ille et contra ille quid ego sentirem et spectarem videbat; ib. 38. vide quam te armarit is; ib. 41. vide autem quid intersit inter te et avum tuum; ib. 42. cupio audire, ut videam, ubi rhetoris sit tanta merces; ib. 84. sume diem, vide qui te inauguret; ib. 110. videte quam despiciamur omnes; ib. III, 15. cupio videre qui id audeat dicere; ib. V, 6. quid concupiscas tu videris: quod concupiveris certe habebis; ib. 33. exspectatio quidem quantum adferat languoris animis quis non videt? ib. VII, 1. vide quanta caritas sit patriae; ib. VIII, 18. iam video quae || quid || loquantur; ib. X, 15. at videtis || ad illud videtis || quos et quam multos habeat Antonius; ib. XI, 10. prius, quam turpe consulibus sit, videte; ib. 21. vidit quam abiectus, quam confectus esset; ib. XIII, 17. videte quid se gavisum, quid doluisse dicat; ib. 22. videamus quid moleste feras; ib. 23. ego quid sentiam videro; ib. 25. videte quid moliatur; ib. 39. vide, an facile fieri tu potueris; Fr. B. XIII, II, 1.

3. **ne:** qua (divinatione) si uti licet, vide ne mea coniectura multo sit verior; Cluent. 97. vide, quaeso, ne haereas; Phil. II, 35. sed vide ne hoc ipsum non sit necesse; ib. XIII, 15. s. **ne,** I, 1, a. video (24 St.) B. III, S. 250, a.

4 **ut:** ut ... videret, ut ... tota res transigeretur; Quinct. 20.

5. **accus. c. infin.:** a. **mit vollständigem Infinitiv:** Quinctius porro istum posse facere videbat Quinct. 18. iudicium esse ... vides; ib. 33. eos porro, qui defendere consuerunt, vides accusare; ib. cum illum in suis paternis bonis dominari videret; ib. 98. quos videtis adesse; Sex. Rosc. 1. 2 quorum alterum sedere in accusatorum subselliis video; ib. 17. cibaria vobis praeberi videmus; ib. 57. quoniam ... vides versa esse omnia, ... quem dedi putabas, defendi intellegis, quos tradituros sperabas, vides iudicare; ib. 61. ut ... ab hoc crimen resilire videas; ib. 79. cum viderent illos amplissimam pecuniam possidere; ib. 86. video igitur causas esse permultas; ib. 92. nisi hoc video, Capitonem in his bonis esse socium; ib. 99. tris nobilissimos fundos eum video possidere; ib. quod a vobis hoc pugnari video; ib. 120. spiritum ... ab eo nobis dari atque impertiri videmus; ib. 131. quis enim erat, qui non videret humilitatem cum [dignitate de] amplitudine contendere? ib. 136. quem vides ipsum ab se tam atrocem iniuriam propulsare non posse; ib. 145, quem ... nec quicquam iam habere reliqui vides; ib. 147. quod (eum) |vestitum sedere in iudicio vides; ib. quod facere Messalam videtis; ib. 149. num quid huic aliud videtis obstare [Roscio]? ib. 152. cum omnibus horis aliquid atrociter fieri videmus aut audimus; ib. 154. haec quamquam firma esse video; Qu. Rosc. 9. id cum tarde percipi videt, discruciatur; ib. 31. scit is, quem adesse video; div. Caec. 13. videt ... sese in iudiciis diutius dominari non posse; ib. 24. video .. permulta esse crimina; ib. 30. huiusce rei iudicium iam continuo video futurum; ib. 47. L. Apuleium esse video proximum subscriptorem; ib. in clamando quidem video eum esse bene robustum; ib. 48. ut in actoribus Graecis fieri videmus; ib. video mihi non te, sed hunc librum esse responsurum; ib. 52. id quod vos omnis admirari video; ib. 57. video esse necesse alterutrum; ib. 58. videt senatores multos esse testis audaciae suae, videt multos equites Romanos, ... videt etiam tot ... legationes ... convenisse; Verr. a. pr. 7. qui ... hanc gratulationem ad iudicium corrumpendum spectare videbant; ib. 19. quod eos intellegere videbam me ... futurum; ib. 24. vident adhuc post legem tribuniciam unum senatorem ... esse damnatum; ib. 46. postea quam nostris testibus nos quam horis [tuis] uti malle vidisti; ib. I, 51. cum viderent te ... contra quaestorem .. pugnare; ib. 52. signorum ... magnitudinem ... litteris definiri vides; ib. 57. vidit .. eos ... harum cupiditatum esse servos; ib. 58. cum quidem viderent in foro populi Romani ibi esse palam posita ea; ib. 59. in quo video Neronis iudicio non te absolutum esse improbitatis; ib. 72. video ... ei civitati bellum indici; ib. 79. in eis || his || ipsis rebus multa videmus ita sancta esse legibus; ib. 108. in utroque genere video ... te ipsum totidem verbis edixisse; ib. 118. ea sola te ... ex edicto Siciliensi sustulisse video; ib. cum videretis nulla vi retineri ... potuisse; ib. II, 14. qui istum nossent, ... plane videbant adiectum esse oculum heriditati; ib. 37. cum omnis insidias fortunis suis a praetore fieri videret; ib. 41. ubi videt esse aliquid quod amici ... nollent defendere; ib. 61. absolutum iri Sopatrum videbat; ib. 74. quem postea quam videt non adesse; ib. 92. videtisne hoc totum || totum hoc || nomen esse in litura? ib. 104. quod videbat istius censa stari nullo modo posse; ib. 138. video .. eius pecuniae summam esse pergrandem; ib. 141. inscriptum esse video; ib. 150. eum ... SOTHERA inscriptum esse vidi Syracusis; ib. 154. videbam ... hoc disputari; ib. 159. videtis .. consuetudinem ... statuis praesidio non fuisse; ib. manifestis in rebus hominem iam teneri videbitis; ib. 181. quem video te praetore in Sicilia fuisse; ib. 190. quos tribunal meum vides lambere; ib. III, 28. tametsi recuperatores de cohorte latronum sibi parari videbat; ib. 55. ecquem videtis, ecquem audistis in tantis furtis ... esse versatum? ib. 64. videtis pendere alios ex arbore; ib. 66. Herbitenses cum viderent ... se ad arbitrium libidinosissimae mulieris spoliatum iri; ib. 77. hoc nomine videtis tritici modium cIↄ cIↄ cIↄ de capite esse dempta; ib. 83. non vides ... hoc eum diserte scribere? ib. 126. nisi rem tam notam esse omnibus et tam manifestam videres; ib. 134. quia multos ... apud Verrem effecisse || confecisse || videt; ib. 156. nihil umquam patrem facere viderit; ib. 160. video frumenti granum Halaesinos ... nullum dedisse; ib. 171. in medimna singula video ex litteris publicis tibi Halaesinos HS quinos denos dedisse; ib. 173. vidimus huic ab aerario pecuniam numerari; ib. 177. cum in eo ordine videamus esse multos non idoneos; ib. 184. video Philomeliensibus expedire quanti Ephesi sit frumentum; ib. 191. video esse (frumentum) binis HS; ib. 196. quod non patrem suum ... facere vidisset; ib. 211. vides eandem aestimationem ... in illo laudis causam habere? ib. 214. modo C. Sentinum vidimus ... permagnam ex cibariis pecuniam deportare; ib. 217. hominem video auctionem fecisse nullam; ib. IV, 11. in auctione signum aëneum non maximum HS XL milibus venire non vidimus? ib. 14. video .. Heium neque voluntate neque difficultate aliqua temporis ... adductum esse; ib. res illum divinas .. facere vidisti; ib. 18. cum videant ius civitatis illo supplicio esse mactatum; ib. 26. quod quia vidisti pluris scire; ib. 29. quod populo Romano servari videret; ib. 66. ubi videt eum nihilo magis minis quam precibus removeri; ib. quo non facile dixerim quicquam me vidisse pulchrius; ib. 94. vidi .. vos in hoc nomine ...

moveri; ib. 125. Syracusanam quidem civita-
... ita in te esse animatam videmus; ib. 151.
ini video dubium esse, iudices, quin ..; ib. V,
primum video potuisse fieri; ib. 48.. eos te
:tos ad supplicium duci videre; ib. 66. nunc
te derideri vides; ib. 79. videbat ... tantum
crimen sustinere se nullo modo posse; ib. 101.
. vident sedere ad latus praetoris; ib. 107.
l video esse dictum; ib. 113. quod eandem
n causam videbat esse quam illorum; ib. 116.
videmus || videamus || ad paucos [homines]
ıis omnium nationum pecunias pervenire; ib.
cum Athenas, Pergamum, Cyzicum ... tam
›aucis villis inclusas esse videtis; ib. 127. in-
ıum [enim] hoc video videri omnibus; ib. 143.
ı te implicatum severitate iudicum, circumre-
m frequentia populi Romani esse videam; ib.
. id quod ... neque ullo modo posse fieri
›o; ib. 173. C. Caelium vidimus non medio-
us inimicitiis ac laboribus contendere; ib. 181.
o aliam mihi defensionis viam esse ineundam;
l. 1. videtis praetores per hos annos interdi-
› hoc *exemplo* || intercedere hoc interdicto ||;
29. in hoc iudicio videtis agi de vi, videtis
de hominibus armatis, videtis aedificiorum
ugnationes, agri vastationes ... in iudicium
ire; ib. 42. cum videant eos oppugnare;
ıt. 17. video, iudices, esse crimen et genere
› magnum; ib. 20. utrum videtis nihil posse
.dere ... an ..? ib. 43. videtisne subito ...
Fonteium ... lacrimas profudisse? ib. 48. vi-
summi ingenii causam esse; Caecin. 5. cum
›atis nihil aliud actum nisi possessionem per
ırdictum esse repetitam; ib. 9. postea quam
›t nihil se ab A. Caecina posse litium terrore
adere; ib. 19. saepe clamore ipso ... magnas
ias pulsas esse et vidimus et audivimus; ib. 43.
ımque rem videam infirmam nugatoriamque
:; ib. 64. videtis igitur, hoc uno verbo UNDE
ıificari duas res || res duas ||; ib. 88. id quo-
ei verbum ipsum ereptum esse videatis; ib.
. illud in primis mihi laetandum iure esse
›o; imp. Pomp. 3. vident et sentiunt hoc idem
ıd vos, unum virum esse; ib. 13. sapientiae
;) videre multorum civium calamitatem a re
›lica seiunctam esse non posse; ib. 18. vide-
.. praetores locupletari; ib. 67. quasi vero
Pompeium non ... magnum esse videamus;
cum tantam multitudinem cum tanto studio
ısse videamus; ib. 69. ut id ipsum A. Cluen-
n ... fecisse videatis; Cluent. 19. quae se ...
›rum funeribus esse delinitam videret; ib. 28.
liberto damnato sibi illud impendere pericu-
a videret; ib. 49. quod si hoc videtis, ... illo
licio reum condemnari; ib. 62. ad quem num-
ım accessisse culpam videtis; ib. 83. videtis
in tempore ac potestate spem omnem accusa-
is fuisse; ib. 90. adhuc Iunii iudicium
.oo esse eius modi; ib. 103. hoc cotidie fieri
emus; ib. 116. video ... animadvertisse cen-
es; ib. 119. quae a populo rescindi ... videa-
; ib. 122. in Ti. Guttam video esse subscri-
ım; ib. 127. duos solos video auctoritate cen-
um adfinis ei turpitudini iudicari; ib. quod
ebam per se ipsam causam ... posse defendi;
145. quos apparere huic quaestioni video; ib.
7. omnia legum imperio et praescripto fieri
ebitis; ib. vident .. auctoritatem huius ordi-
confirmari; ib. 152. vident iudicia compro-
ri; ib. cum videat sibi de eo ... causam esse
›endam; ib. 153. cui non hoc periculum T. Ac-
auctore paratum esse videatis; ib. 157. se
per in auctione quadam vidisse ... venire ser-
am; ib. 180. videtis illam nefariam mulierem
. hanc fictam quaestionem conscripsisse; ib. 185·

videtis .. non sine necessariis me ac maximis
causis ... de matre dixisse; ib. 188. quod apud
ceteros ... saepe fieri divortia ... vidimus; ib.
190. quam caecam crudelitate et scelere ferri vi-
detis; ib. 199. quis .. non videt in coloniis esse
haec omnia || etiam || consideranda? leg. agr. I,
16. quod videbant ... urbem ipsam imperio do-
micilium praebere posse; ib. 19. quam (liberta-
tem) non solum ab hominibus ... omnibus rebus
anteponi videtis; ib. II, 9. cum videam haec om-
nia ... in patrocinium mei consulatus esse con-
lata; ib. quorum consiliis ... multas esse video
rei publicae partis constitutas; ib. 10. ne hoc
quidem vidit, maiores nostros tam fuisse popula-
ris; ib. 18. video fecisse alios; ib. 20. quoniam
video vos ... esse commotos; ib. 24. viderunt
et vident ... fore, ut ..; ib. 25. cum videatis
eum ... expertem fieri dignitatis; ib. quia vide-
bat potestatem neminem ... posse habere; ib.
27. vidit et perspexit sine curiata lege xviros
habere potestatem || potestatem habere || non
posse; ib. 28. videt sine lege curiata nihil agi
per xviros posse; ib. qua brevitate rem nullam
esse exceptam videtis; ib. 38. eum ... neque
genere neque animo regio esse, inter omnis fere
video convenire; ib. 42. quod ego video compa-
rari; ib. 50. cum viderit || viderint || earum rerum
omnium potestatem ad x viros esse translatam;
ib. 54. nova porro vectigalia videt ea fore; ib.
62. qui eos vident sibi esse ... relinquendos; ib.
70. videmus ... agrum Praenestinum a paucis
possideri; ib. 78. neque istorum pecuniae quic-
quam aliud deesse video; ib. ad paucos ...
agrum Campanum perferri videbitis; ib. 82. vi-
deo quosdam .. strepitu significare nescio quid;
ib. III, 2. video vos ... commoveri; ib. 9. cum
ea, quae vestra sunt, condonari possessoribus ea-
dem lege videatis; ib. 12. cum cuncta auxilia
rei publicae labefactari ... videat; Rabir. 8. vi-
demus haec in rerum natura tria fuisse; ib. 24.
constrictam iam ... teneri coniurationem tuam
non vides? Catil. I, 1. video .. esse hic in se-
natu quosdam; ib. 8. quamquam videbam perni-
ciem meam cum magna calamitate rei publicae
esse coniunctam; ib. 11. qui non videat coniura-
tionem esse factam; ib. 30. ut ... omnia pate-
facta ... esse videatis; ib. 32. cum viderem ...
fore ut ..; ib. II, 4. quos video volitare in foro;
ib. 5. ut vos omnes factam esse aperte coniura-
tionem ... videretis; ib. 6. quem iam ingressum
esse in bellum videbam; ib. 14. non vident id se
cupere, quod ..? ib. 19. quem (senatum) vocari
videtis; ib. 26. ut vidi ... eos nobiscum esse;
ib. III, 4. video ... in me omnium vestrum ora
atque oculos esse conversos; ib. IV, 1. video vos
... de meo periculo esse sollicitos; ib. a quibus
me circumsessum videtis; ib. 3. ego magnum in
re publica versari furorem ... iam pridem vide-
bam; ib. 6. video adhuc duas esse sententias; ib. 7.
video de istis ... abesse non neminem; ib. 10.
qui cum sibi viderent esse pereundum; ib. 14.
pari studio defendundae rei publicae convenisse
video tribunos aerarios; ib. 15. quos ... video
... ad salutem communem esse conversos; ib.
quam (manum) videtis esse permagnam; ib. 20.
ego ... tantam me inimicorum multitudinem sus-
cepisse video; ib. mihi cum perditis civibus
aeternum bellum susceptum esse video; ib. 22.
cui video maximas [rei publicae] tempestates esse
subeundas; Muren. 4. summam video esse in te
... dignitatem; ib. 15. ex veterum rerum monu-
mentis vel maximum bellum populum Romanum
... gessisse video; ib. 31. qualem te esse video;
ib. 32. quas (res) te magno et forti animo [et] agere
[et dicere] videbam; ib. 43. te inquirere videbant;

ib. 49. vident in tuorum potestate conlegarum fore; ib. 82. cum a clarissimis viris ... inimicitias saepe ... depositas esse vidissem; Flacc. 2. qua || in qua || maxime florere || in || generis sui gloriam viderat; ib. 25. equidem in minimis rebus saepe res magnas vidi ... deprehendi; ib. 37. quas (litteras) cotidie videmus mitti a publicanis; ib. in illo .. testimonio ... ceram esse vidimus; ib. decreto scribendo primum video adfuisse Lysaniam; ib. quantos fluctus excitari in contione videtis! ib. 57. socios video queri; ib. 86. Lurconem ... iratum Flacco esse vidistis; ib. 87. quem cum videas hoc honore ... praeditum non dubitasse quin ..; Sulla 4. quorum studio ... defendi huius innocentiam vides; ib. quos adesse huic vides; ib. 5. si cum isdem me in hac causa vides adesse; ib. 7. quos vides huic adesse; ib. 12. cum videremus eorum criminum nos patronos adhiberi; ib. 13. cum mihi uni cum omnibus improbis aeternum videam esse bellum susceptum; ib. 28. vidi ego hoc, vidi, ... fore ut ... aliquis patrimonii naufragus ... diceret; ib. 41. cum videres aliter referri; ib. 44. quos (gladiatores) testamento patris videmus deberi; ib. 54. cuius aes alienum videmus .. non libidine ... esse contractum; ib. 58. quam (vitam) solam videtis ipsam ex sua natura facillime perspici, subito flecti .. non posse; ib. 79. nihil video esse in hoc P. Sulla ... odio dignum, misericordia digna multa; ib. 88. hunc video mihi principem ... exstitisse; Arch. 1. ea sic vidi probari; ib. 18. quem nos in contione vidimus ... iubere; ib. 25. quem (pudorem) amicorum videtis comprobari .. dignitate; ib. 31. quod summorum hominum ingeniis expetitum esse videatis; ib. cum (Metellum) in (me) restituendo auctorem fuisse ... videas; sen. 9. qui cum videret sceleratum civem ... iudicio esse frangendum; ib. 19. postea quam ab eodem iudicia sublata esse vidit; ib. cum mihi .. confligendum viderem cum eodem exercitu; ib. 32. videbam ... nimium multos mihi alios esse vincendos: ib. 33. cuius ipsam calamitatem ... testem esse videatis; ib. 36. cum homines in tribunali Aurelio palam conscribi centuriarique vidissem; Quir. 13. cum viderem ex ea parte homines ... proditores esse ... salutis meae; ib. cum ... libidines suas viderent expleri non posse; ib. videsne me ... illud agere? dom. 34. id autem scire et videre omnis, ... idcirco adoptari; ib. 37. video ... principes civitatis aliquot locis iudicasse; ib. 42. quem omnium iudicio longe principem esse civitatis videbat; ib. 66. neque hoc Cn. Pompeius ... vosque ... non vidistis, illam (legem) esse nullam; ib. 69. se videre distrahi a complexu suorum; ib. 98. vidimus hoc idem Lentulo censori tribunum plebis facere; ib. 124. quippe vides poenam illam ... in te ipsum esse conversam; ib. 126. video .. esse legem veterem tribuniciam; ib. 127. viderat ille Murenam ... ad me consulem ... adferre; ib. 134. quem cum mihi conspectum morte magis vitandum fugiendumque esse videatis; ib. 146. videbam illud scelus ... non posse arceri otii finibus; har. resp. 4. de Alexandrinis esse video sermonem; ib. 34. video in haruspicum responsum haec esse subiecta; ib. 37. quos volnere ac dolore corporis cruciari et consumi vides; ib. 39. idem postea quam respirare vos a metu caedis ... vidit; ib. 48. videtis igitur hominem ... excitari; ib. 50. quod in fabulis saepe videtis fieri; ib. 62. nonne ad servos videtis rem publicam venturam fuisse? Sest. 47. hoc videbam, ... neminem umquam fore; ib. 49. cum (reges) ... videant per tribunum aliquem ... se ... regno omni posse nudari; ib. 59. qui cum ad gloriam suam ... magis pertinere videret; ib. 70. cum rem publicam ... a servis esse oppressam ... videretis; ib. 31. huic gravitati hominis videbat ille gladiator se ... parem esse non posse; ib. 88. quod .. discordiam excitari videbant; ib. 103. leges videmus saepe ferri multas; ib. 109. duo a populo Romano praetores video esse factos; ib. 113. videtis .. populum ipsum ... iam || tam || non esse popularem; ib. 114. „haec omnia vidi inflammari“; ib. 121. a quo uno maxime P. Sestius se oppugnari videt; ib. 132. nos etiam hostem litteris nostris memoria videmus esse celebratum; ib. 142. quem vides omnium civium desiderio ... esse revocatum; Vatin. 7. videsne me nihil de anni illius causa ... ex te quaerere? ib. 30. quem accumbere atratum videras? ib. 32. quae mihi brevi tempore ex eodem isto loco video esse dicenda; ib. 33. quod ea te invitum dicere videbamus; Cael. 8. postea scimus et vidimus esse hunc in illius amicis; ib. 10. quam (invidiam) video esse magnam; ib. 30. magnum rursus odium video ... exstitisse; ib. 31. non patrem tuum videras, non patruum, non avum, proavum, atavum audieras consules fuisse? ib. 33. ingenium elucere eius videbatis; ib. 45. vos non videtis fingi sceleris .. crimen? ib. 56. quas (Gallias) hoc tempore uno imperio videmus esse coniunctas; prov. cons. 3. cum omnia tela undique esse intenta in patriam viderem; ib. 23. me non solum comitem esse sententiae vestrae, sed etiam laudatorem vidistis; ib. 25. iam diu mare videmus illud immensum ... teneri; ib. 31. C. Caesaris longe aliam video fuisse rationem; ib. 32. quod me secum ne in || ne || beneficiis quidem videbat posse coniungi; ib. 42. ceteris ... hunc debere plurimum video; Balb. 1. si causam ipsam per se firmam esse et stabilem videritis; ib. 19. qua lege videmus satis esse sanctum; ib. servos denique ... persaepe libertate ... publice donari videbamus; ib. 24. quod in calamitate clarissimis viris ... videmus accidisse; ib. 28. in Graecis civitatibus videmus Athenis Rhodios, Lacedaemonios, ceteros undique ascribi; ib. 30. videbat .. populos de suo iure ... fundos fieri solere; ib. 48. quod L. Sullam ... facere viderat; ib. 51. has sacerdotes video fere aut Neapolitanas aut Veliensis || Vellienses || fuisse; ib. 55. idcirco illa ... aspergi videbatis; ib. 56. quos video esse non nullos; ib. 62. si ... vobis iure esse constituendum videtis; ib. 64. cum videres maerens rem publicam; Piso 17. hoc certe video, ... vos custodes fuisse tabellarum; ib. 36. saepe .. vidi, qui ... cupidiores .. viderentur, triumphi nomine tegere atque celare cupiditatem suam; ib. 56. tibi enim et esse et fuisse videbit (deos) iratos; ib. 59. iam vides ... digressum meum ... ita longe tuo praestitisse; ib. 63. iam vides me amicum esse debere; ib. 80. videras enim grandis iam puer ... repleri quaestu vestram domum; ib. 87. cum haec, quae excellunt, me nosse videas; ib. 94. cum ... tam multos et bonos viros eius honori viderem esse fautores; Planc. 1. quod ... ei meorum temporum memoriam suffragari videbam; ib. quae esse in te videmus; ib. 7. reliquos video esse ex equestri loco; ib. 15. num quando vides Tusculanum aliquem de M. Catone ... gloriari? ib. 20. cui quaesitorem tribulem exoptandum fuisse videatis; ib. 43. isto in genere ... clarissimos viros esse vidimus; ib. 45. vidit .. pater tuus Appium Claudium ... aedilem non esse factum; ib. 51. vidit hominem sibi maxime coniunctum, egregium virum, L. Volcatium, vidit M. Pisonem ... summos ... esse honores adeptos; ib. nisi viderent accidere posse ut competitores pares suffragiis essent; ib. 53. nec vides istorum

ipsorum caritate ... maxime stimulari me; ib. 69. quorum vidisti toto illo anno ferrum in foro ... versari; ib. 71. quas (litteras) ... rei publicae video prodesse potuisse; ib. 85. quod viderim mihi auxilium non deesse; ib. 86. victoriae nostrae gravis adversarios paratos interitus nullos ultores videbam; ib. 88. quas (laudes) ... amplissimis iudiciis videam esse celebratas; ib. 93. hos decertare pro meo capite ... velle videbam; ib. 101. hoc vero meminimus ac paene vidimus, ... P. Crassum ... se ipsum interemisse; Scaur. c. 3, § 1. neque ... parem (fratrem) Scauro fore videbat; ib. 34. in quo ... rabide || rapide || omnia ... videtis esse suscepta; ib. 37. cum ab ipsa Fortuna crudelissime videat huius consilia esse multata; Rab. Post. 2. quicum foedus feriri in Capitolio viderat; ib. 6. in quo || quo || videam sapientissimos homines esse lapsos; ib. 23. cum videat aliquando gladium nobis ... porrigi legibus; Milo 9. vidit .. etiam in confessione facti iuris tamen defensionem suscipi posse; ib. 15. quod nisi vidisset posse absolvi eum; ib. cum videret nos fateri; ib. P. Clodius cum ... videret .. ita tracta esse comitia; ib. 24. eum porro summo consensu populi Romani consulem fieri videbat; ib. 25. cum ad raedam pugnari viderent; ib. 29. solutam .. (praeturam) fore videbatis; ib. 34. vidi enim, vidi hunc ipsum Q. Hortensium ... paene interfici servorum manu; ib. 37. vidit necesse esse Miloni proficisci Lanuvium; ib. 45. video .. illum ... non id nuntiasse; ib. 48. video adhuc constare .. omnia; ib. 52. quae (religiones) illam beluam cadere viderunt; ib. 85. caedi vidistis populum Romanum; ib. 91. ut vestra beneficia ... in eiusdem exitio occasura esse videatis; ib. 100. video .. apud te causas ... valere plus quam preces; Ligar. 31. in qua (salute) etiam suam esse inclusam videbat; Deiot. 11. neque vero illum similiter atque ipse eram commotum esse vidi; Phil. I, 9. quas (leges) post mortem Caesaris prolatas esse et fixas videtis; ib. 23. nisi te praeter ceteros paulisper esse expertum viderem; ib. 30. quod videmus etiam in fabula illi ipsi ... perniciosum fuisse; ib. 34. qui ... meo beneficio patriam se visurum esse dixit; ib. II, 12. cum ... inferri .. patriae bellum viderem nefarium; ib. 24. te a Trebonio vidimus revocari; ib. 34. scutorum lecticas portari videmus; ib. 108. cum bellum nefarium ... geri iam viderem; ib. III, 1. quem nihil aliud agere, nihil moliri nisi caedem civium atque interitum civitatis videret; ib. 6. ut ... ita castellis et operibus ab ingressione fori populum tribunosque plebis propulsari videres; ib. V, 9. quae referri videtis; ib. 28. properent legati, quod video esse facturos; ib. VI, 9. postquam ipsum Trebellium vidit sine tabulis novis salvum esse non posse; ib. 11. cum re viderent omnes esse bellum; ib. VIII, 1. videbat re publica oppressa nihil posse decerni; ib. 5. viderunt enim ex mendicis fieri repente divites; ib. 9. quando ita decerni vidisti? ib. X 6. quoad vos omnia pati vidit; ib. 9. cum videant se mimos et mimas habere vicinos; ib. 22. quamquam populum Romanum video pro me recusare; ib. XII, 24. cum alios male sentire ... videam; ib. XIV, 17. si ad me bonorum concursum fieri videbis; ib. 18. legem Liciniam et Muciam ... video constare inter omnes ... perniciosam ... fuisse; Fr. B. VI, 10. neque vero ornamenta ista villarum ... ab aliquo video perfacile ... potuisse superari; ib. VII, 8. nisi forte hoc dicturus es, ... eo tempore in me tibi parum auxili esse vidisse; ib. VIII, 6. in suo familiarissimo viderat, me ne aliorum quidem iniurias mediocriter posse ferre; ib. 10. qua (lege) duos consules designatos uno tempore damnari vidimus; ib. 13. illud etiam constare video; ib. XVI, III, 34.

b. **mit Particip:** ut effictos nostros mores ... videremus; Sex. Rosc. 47. paene dicam, respersas manus sanguine paterno iudices videant oportet; ib. 68 multos caesos non ad Trasumenum lacum, sed ad Servilium vidimus; ib. 89. ubi multa avare, ... multa perfidiose facta videbitis; ib. 110. cum fanum spoliatum viderent ei; Verr. I, 46. urbem totam templaque deorum omnisque Italiae partis illorum donis ... exornatas videmus; ib. 55. vidi ... forum comitiumque adornatum; ib. 58. qui sua cupiditate tantos tumultus concitatos videret; ib. 67. cum sibi ... omnis aditus arduos ac potius interclusos viderent; ib. 136. quas (columnas) dealbatas videtis; ib. 144. ut eum ... paulo tamen obsoletius vestitum videret; ib. 152. cum signa quaedam pulcherrima atque antiquissima Thermis in publico posita vidisset; ib. II, 85. quem ad modum inscriptum videmus; ib. 114 HS viciens ex hoc uno genere captum videmus; ib. 142. huic etiam Romae videmus in basi statuarum maximis litteris incisum: A COMMUNI SICILIAE DATAS; ib. 154. cum videret statuas a negotiatoribus ... positas; ib. 168. de quibus ... legem ab homine ... nobilissimo promulgatam videmus; ib. 174. videtis extremam partem nominis, codam illam Verrinam tamquam in luto demersam || demersam esse || in litura? ib. 191. quod ultro etiam inlusos se et inrisos ab iudicio discessuros videbant; ib. III, 30. hos (campos) ita vastatos nunc ac desertos videbam; ib. 47. cum obsitum (campum Leontinum) vidisses; ib. videbant Agyrinenses, quicquid ad eos recuperatores Apronius attulisset, illum perfacile probaturum; ib. 69. cum se certe decessurum videret; ib. 104. duo et quinquaginta aratores ita video deiectos; ib. 120. quia ... plus aliquanto se quam decumas ablaturum videbat; ib. 150. ab isto omnem illam ex aerario pecuniam ... lucri factam videtis; ib. 174. vidimus ... et exercitum et consulem spoliatum; ib. 177. ut per haec tempora (socios) tractatos videtis; ib. 208. in hoc homine rem adductam in iudicium videtis; ib. 218. videtis iam profecto ... neque modum .. avaritiae cuiusquam neque poenam improbitatis futuram; ib. 221. ubi me conturbatum vident; ib. IV, 32. cum illum spoliatum stipatumque lictoribus videres; ib. 86. cum servitiorum animos in Sicilia suspensos ... videret; ib. V, 14. qui archipiratam captum sese vidisse diceret; ib. 65. ubi hoc videt, ... tabellas sibi nullo adiumento futuras; ib. 103. quoniam moriundum videbat; ib. 112. ut, quibus oculis cruentas cervices filii sui viderat, isdem || iis || te condemnatum videret; ib. 128. videtis civis Romanos gregatim coniectos in lautumias; ib. 148. videtis indignissimo in loco coacervatam multitudinem vestrorum civium; ib. ut ... Italia .. alumnum suum servitutis extremo summoque supplicio adfixum videret; ib. 169. quo nomine (legem) proscriptam videtis; ib. 177. semper nobis vigilandum, semper laborandum videmus; ib. 181. ita sint parati, ut ... mecum sibi rem videant futuram; ib. 183. omnis ... reprehensos videmus primum testibus; Font. 3. frugi igitur hominem ... videtis positum in vestra fide ac potestate; ib. 40. quam (antiquitatem) ... in monumentis rerum gestarum incisam ac notatam videmus; ib. 41. hunc ... nudum in causa destitutum videtis; Caecin. 93. sanguinem suum profundere omnem cupit, dum modo profusum huius ante videat; Cluent. 18. cum Oppianicum iam perditum et duobus iugulatum praeiudiciis videret; ib. 68. cum domi suae ... tantum nummorum positum vide-

ret; ib. 70. Staieni sententia condemnatum (reum) videbant; ib. 78. videbam in hac defensione ... plus dignitatis, in illa ... minus laboris futurum; ib. 145. videtis iam ... constructam et coacervatam pecuniam xviralem; leg. agr. I, 14. quem equestri ortum loco consulem videt; ib. 27. qualis nos illorum sanguine creatos disciplinaque || disciplinisque || institutos videtis; ib. II, 1. viderunt ei ... vos eam (rem) ... ad Cn. Pompeium principem delaturos; ib. 23. hoc capite ... iudicium .. de pecuniis repetundis ad xviros translatum videtis; ib. 59. Siciliae ceterarumque provinciarum possessiones venalis ac proscriptas ... video; ib. III, 15. ad quos (scopulos) Sex. Titii adflictam navem videres; Rabir. 25. quem ducem belli futurum vides; Catil. I, 27. urbem ... e flamma atque ferro ... ereptam et vobis conservatam ac restitutam videtis; ib. III, 1. omnia ... inlustrata et patefacta vidistis; ib. 21. videor enim mihi videre hanc urbem ... concidentem; ib. IV, 11. cum ... Catilinam et spe et cupiditate inflammatum viderent; Muren. 52. cum consulari auctoritate ... spoliatam vim tribuniciam viderint; ib. 82. quos variis de causis video concitatos; Flacc. 9. ut ille vidit, quantum de mea auctoritate deripuisset, tantum se de huius praesidiis deminuturum; Sulla 2. quo quidem tempore ... homines tota urbe volitantis, magistratuum tecta impugnata, deorum templa inflammata, summi viri ... fascis fractos, ... tribuni plebis sanctissimum corpus non tactum ac violatum manu, sed volneratum ferro confectumque vidistis; sen. 7. cum viderem senatum ducibus orbatum, me a magistratibus .. oppugnatum; ib. 33. cum viderem me ... afuturum; ib. 34. quia videbam ... id illum ... perfecturum; dom. 16. quem tot vides iudiciis ... honestatum; ib. 82. quod me ... desideratum, repetitum, arcessitum vident, ib. 94. me vidisse, si vicissem, tenuis rei publicae reliquias, si victus essem, nullas futuras; dom. 96. praecipitari ex altissimo dignitatis gradu, videre praetextos inimicos; dom. 98. video me plane ac sentio restitutum; ib 100. in qua (urbe) tropaea de me et de re publica videam constituta; ib. eius domum eversam duobus lucis convestitam videtis; ib. 101. cum se fratrem uxoris tuae fratri tuo germano antelatum videbat; ib. 118. videtisne praetori urbano negotium datum, ut ..? ib. 137. di immortales suorum templorum custodem ac praesidem sceleratissime pulsum cum viderent; dom. 141. quae quamquam divinitus perscripta video; har. resp. 19. videmus universi repente examina tanta servorum immissa; har. resp. 25. vestrae saluti consulendum et prospiciendum vident; ib. 54. cuius ego nuper in Macedonia vidi vestigia non pressa leviter ..., sed fixa; Sest. 13. cum omnes urbem nondum excisam et eversam, sed iam captam atque oppressam videremus; ib. 35. videtis me tamen in meam pristinam dignitatem ... revocatum; ib. 52. etiam exteras nationes illius anni furore conquassatas videbamus; ib. 56. cuius invidiam capitis periculo sibi praestandam videbat; ib. 61. quos ... positos in illo loco atque in rostris conlocatos videtis; ib. 83. se causam quam susceperat nullo labore peracturum videbat; ib. 87. videbat clamores et concursus futuros; ib. 134. neque eos in laude positos videmus; ib. 139. hanc opinionem si in illo sanctissimo Hercule consecratam videmus; ib. 143. quorum gloriam huius virtute renovatam non modo speramus, verum etiam iam videmus; Vatin. 28. quod ... fratris .. filiam ... in carcere conlocatam audire maluit quam videre; ib. videtis ... paene adflictos iam atque eversos publicanos; prov. cons. 11. bellum adfectum videmus et, vere ut dicam, paene confectum; ib. 19. ut ... iam omnia perfecta videamus; ib. qui ... me quoque cum illo minus coniunctum videbatis; ib. 25. quos iam armatos contra populum videbat; ib. 32. quam (dignitatem) in civitate sibi propositam videt; ib. 35. stipendiarios ... multos civitate donatos videmus; Balb. 24. quo errore ductos vidi egomet non nullos imperitos homines; ib. 30. laudatores ad hoc iudicium, summos homines ac nobilissimos, deprecatores huius periculi missos videtis; ib. 41. cum me ... usu ipso iam perdoctum viderent; ib. 60. si te et Gabinium cruci suffixos viderem; Piso 42. cum senatum egressum vidi populumque universum; ib. 52. sed abiectum, contemptum, despectum a ceteris ... videre te volui: vidi; ib. 99. quos ego testis video paratos; Planc. 56. per quem me tibi et his conservatum vides; ib. 104. ut video scriptum apud Graecos; Scaur. 4. cuius reditum consuli mandatum a senatu || consultum datum senatum || videbat; Rab. Post. 6. quod videtis hos quasi sumptos dies ad labefactandam illius dignitatem; Rab. Post. 44. nisi oculis videritis insidias Miloni a Clodio factas; Milo 6. si haec ... picta videretis; ib. 54. vidimus tuam victoriam proeliorum exitu terminatam; Marcell. 17. praesertim cum te haec auditurum videres; Phil. II, 60. conchyliatis Cn. Pompei peristromatis servorum in cellis lectos stratos videres; ib. 67. videtisne refertum forum, populumque Romanum ad spem ... erectum? ib. III, 32. quid? non ante factum vidimus quam futurum quisquam est suspicatus? ib. V, 7. bellum nefarium inlatum rei publicae cum viderem; ib. VI, 2. si omnia gravissimi belli insignia suscepta a senatu viderent; ib. missos .. legatos omnes vident; ib. VII, 13. ille cum videret ... dissimilem se futurum sui; ib. IX, 6. de libertate .. populi Romani ... armis decernendum vident; ib. X, 16. qui hanc rem publicam nec viderunt umquam nec videre constitutam volunt; ib. 22. quo maiora proposita victis supplicia servitutis videtis; ib. XI, 3. cuius modo bona proscripta vidi; ib. 18. a quo tibi praesentem pestem vides comparatam; ib. XIII, 25. Ser. Galbam eodem pugione succinctum in castris videtis; ib. 33. ut confessionibus ipsius omnia patefacta eius parricidia videretis; ib. 45. cum videant gloriosissimum illum D. Bruto futurum diem; ib. XIV, 3. videte metuendam inimici et hostis bilem et licentiam; Fr. B. XIII, IV, 3. non .. viderunt ... eos in civitate restitutos; ib. XIV, V, 3. f. III. cruorum. piratam. — IV. 1. Verr. II, 158. Muren. 88. Sulla 74. dom. 59. Sest. 79. — 2. Piso 43. Milo 92. — 3. Deiot. 8.

III. **mit einfachem Object:** alqm: quo in loco viderit Quinctium; Quinct. 24. cum eum cotidie videres; ib. 41. numquam te antea vidimus; div. Caec. 20. videt ... in turba Verrem; Verr. a. pr. 19. ut quisque me viderat, narrabat; ib. videtis illum subcripso capillo; ib. II, 108. videtis Verrucium? ib. 91. Apronius, quem videtis; ib. III, 22. quem omnes odissent neque videre vellent; ib. 23. ego neminem video praeter istum; ib. 218. qui me ubi viderunt; ib. IV, 32. ut eum ... ne extra lectum quidem quisquam videret; ib. V, 26. eum per illos dies nemo extra illum locum videre posset; ib. 30. qui visus multis diebus non esset; ib. 86. per quos (dies) numquam visus esset; ib. 94. Dexo hic, quem videtis; ib. 128. te per eos dies nemo ... in foro videre potuit; ib. 137. tu praetor in provincia cum tunica pallioque purpureo visus es; ib. non qui (testes) novisse Gavium, sed se vidisse dicerent; ib. 165. quos aut vidimus aut audivimus; ib. 29. quem non videtis; Cluent. 29. quod eo die, quo po-

stremum Asuvius visus erat, Avillum cum eo fuisse et a multis visum esse constabat; ib. 38. qui Oppianicum numquam vidissent; ib. 77. quod videret eum; ib. 85. quis eum umquam ... in laudatoris aut advocati loco viderat? ib. 110. quem videtis; ib. 165. hos .. nos duos adhuc vidimus; leg. agr. II, 89. hunc Capuae *cum* Campano supercilio || praesidio || ac regio spiritu cum videremus; ib. 93. Blossios mihi videbar illos videre ac Vibellios || Iubellios ||; ib. quem numquam vidisti; Rabir. 14. si illos .., quos iam videre non possumus, neglegis, ne his quidem, quos vides, consuli putas oportere? ib. 30. hos ego video [consul]; Catil. I, 9. ut eos paene oculis videre possemus; ib. III, 18. sic non nullos || apud nos || videmus; Muren. 29. videsne tu illum tristem, demissum? ib. 45. quem nuper summo cum imperio libentissime viderit; ib. 89. quem nemo vestrum vidit umquam; Flacc. 40. [Heraclidem] istum Temni postea nemo vidit; ib. 45. apud eos (se iactant,) quos inviti vident? ib. 61. in ea parte, in quà hos animum adverteris, me videbis; Sulla 9. Autronium tum in campo vidimus, sed || et || quid dixi vidisse nos? ego vidi; ib. 51. quem patres nostri viderunt; Arch. 16. quotiens ego hunc Archiam vidi ... quotiens ego hunc vidi; ib. 18. vidi, ego ... C. Marium ... — eum tamen vidi ... non modo non infracto animo ..., sed ... renovato; Quir. 9. eiciuntur duo, quos videre improbi non poterant; dom. 65. REPULSOS videamus; har. resp. 56. reos esse hos duos, quos videtis; Sest. 94. te nemo tuorum videre volt; ib. 111. video P. Lentulum ... in hoc misero squalore et sordibus; ib. 144. quotienscumque me viderit; ib. 146. quem umquam videris? Vatin. 30. nemo hunc M. Caelium in illo aetatis flore vidit; Cael. 9. equidem multos et vidi in hac civitate et audivi; ib. 28. ut ... eos quam primum videamus, quos animo aequo videre non possumus; prov. cons. 17. qui te numquam viderant; Piso 2. quod te municipium vidit? ib. 53. quin tu me vides; ib. 61. videre (te) equites Romani non possunt || nolunt ||; ib. 64. video .. hoc in numero neminem cui mea salus non cara fuerit; Planc. 2. cum te non videbam; ib. 13. te ... video || vidi ||, video, inquam, non cogito solum; Scaur. 49. quos videbatis; Milo 26. Pompeium ut videret? ib. 54. quos numquam vidimus; Marcell. 9. me, ante quam vidit, rei publicae reddidit; Ligar. 7. videsne igitur hunc splendorem omnium || splendorem, omnem || hanc Brocchorum domum, hunc L. Marcium, C. Caesetium, L. Corfidium, hos omnis equites Romanos? ib. 33. Veliam devectus Brutum vidi; Phil. I, 9. quos postea vidi; ib. 10. qui ut me primum decedens ex Syria vidit; ib. II, 12. quem tu vidisti numquam; ib. 40. quem numquam viderat aut certe numquam salutaverat; ib. 41. quis .. miles fuit qui Brundisii illam non viderit? ib. 61. neque te illo die neque postero vidi; ib. 89. vidi Sullam; ib. V, 17. quos numquam viderat; ib. 22. vos illum sine dolore summo videbitis? ib. 29. cum in civitate M. Antonium || in civitatem Antonium || videbitis vel potius Antonios; ib. VII, 16. nec eum quisquam illo bello vidit in lecto; ib. VIII, 31. hunc ... videbam in insula clarissimi adulescentis; ib. X, 8. odisses eum, quem non videres; ib. XIII, 5. moveri sedibus huic urbi melius est ... quam illos ... intra haec moenia videre; ib. 49. cum hunc populus Romanus videret; Fr. B. VI, 19.

alqd: posterius .. ista videbimus; Quinct. 19. qui haec cum videat, tacere ac neglegere possit; Sex. Rosc. 32. quo populus Romanus nihil vidit indignius; ib. 33. illud, quod coepimus, videamus; ib. 52. age nunc illa videamus; ib. 105. videte iam porro cetera, iudices; ib. 116. primum hoc videamus; ib. 124. hoc si ego non vidissem; Verr. I, 31. ea nos videre nisi in tuis amicorumque tectis non possumus; ib. 57. video || quid est, al. || in multis veteribus legibus: ... CENSORES ADDIDERUNT; ib. 143. cum haec, quae palam gesta sunt, videat; ib. II, 81. haec tu ... cum videres; ib. III, 65. nemo erit quin hoc se audisse aut vidisse dicat; ib. IV, 55. quicquam me vidisse pulchrius; ib. 94. quam multa vidi; ib. [quoniam id viri nec vidisse neque nosse poterant;] ib. 102. hoc solum auditione expetere coepit, cum id ipse non vidisset? ib. Romam quae apportata sunt, ad aedem ... videmus; ib. 121. qui haec viderint; ib. 124. haec qui non viderint; ib. si quando aliquid istius modi videre volet; ib. 126. quis hoc vidit? quis audivit? ib. 146. o praeclarum imperatorem ...! tantumne vidisse in metu periculoque provinciae! ib. V, 14. qui non modo ea, quae perspicua essent, videre ... possent; ib. 71. statuerant se, si ea Verre praetore non vidissent, numquam esse visuros; ib. 95. post aliquid videbimus, ne iste nobis obstare possit; ib. V, 105. quae mei testes non dicunt, quia non viderunt; Tull. 24. sin autem vos plus tum in re publica vidistis; imp. Pomp. 64. ne quae || ne quam, al. || videre ... non poterat, ea ... non solum videre, verum etiam probare suo iudicio putaretur; Cluent. 16. si hoc, quod in communibus hominum sensibus ... fixum est, id ego ... non viderem; ib. 17. nihil in vita vidit calamitatis A. Cluentius; ib. 18. simul illud videatis necesse est; ib. 62. haec sunt videnda; ib. 159. quicquid mali per hosce annos A. Cluentius viderit; ib. 169. ut id vos universi non solum videre, verum etiam tenere possitis; leg. agr. II, 50. quid enim viderunt? ib. 95. vos universos in consule deligendo plurimum vidisse; ib. 103. senatus haec intellegit, consul videt; Catil. I, 2. quod non || quin || ego non modo audiam, sed etiam videam planeque sentiam; ib. 8. qui aut ea quae imminent non videant aut ea quae vident dissimulent; ib. 30. cum ... neque in gloria virtutis quicquam videam altius; ib. III, 28. videamus cetera; Muren. 16. ea ... vos videre et perspicere potestis; ib. 88. aliud quiddam statuit, aliud vidit; Flacc. 33. iam id videro; ib. 56. ut id omnes viderent, quod antea fuisset occultum; Sulla 4. nihil quemquam ... vidisse, nihil audisse; ib. 79. ea mirari deberemus, etiam cum in aliis videremus; Arch. 17. neque id coniectura prospiciebamus, sed iam experti videbamus; dom. 11. haec vidit in sententia dicenda ... L. Cotta; ib. 68. quod idem tu .. vidisti in ea lege; ib. 71. qui nihil viderat sciens quod nefas esset; ib. 105. sin autem id non videt; har. resp. 5. haec ergo cum viderem; Sest. 42. haec cum viderem; ib. 43. nihil videram? ib. 47. hoc videbat; ib. 63. hoc vident omnes; ib. 92. qui haec vident adulescentes; ib. 95. nihil vidi magis; ib. 110. videro hoc posterius; Cael. 35. vidit hoc Balbus; ib. 53. quis enim hoc non videt? ib. 57. id igitur Caelius non videbat? ib. 58. deinde id se vidisse dicerent, quod ... non potuissent videre; ib. 65. haec cum vides; Planc. 78. ego vero haec didici, haec vidi, haec scripta legi; ib. 94. hoc ille vidit; Scaur. c. 4, § 5. homo sapiens ... multa vidit; Milo 21. multa etiam alia vidit; ib. vivo P. Clodio nihil eorum vos visuros fuisse; ib. 78. quae ego vidi Athenis! ib. 80. quo quid miserius, quid acerbius, quid luctuosius vidimus? ib. 90. prius quam hoc tantum mali videro; ib. 99. qui illa vidimus; Marcell. 16. haec homo inconsultus . . non videbat; Deiot.

16. ea te victore non vidimus; ib. 33. quae cum audire mallem quam videre; Phil. I, 6. sed haec non huius temporis: maiora videamus; ib. II, 20. cum me vidisse plus fateretur; ib. 39. quid .. mali non vidimus? ib. quid .. umquam domus illa viderat? ib. 69. quid videras? quid senseras? quid audieras? ib. 83. hoc clarissimi viri viderint; ib. III, 17. hoc qui non videt, excors, qui cum videt decernit, impius *est*; ib. V, 5. an hoc vidit puer: si aetate processerit, non videbit? ib. 50. ut ego nihil vidisse videar; ib. VI, 9. uno in homine .. fateor te vidisse plus quam me; ib. VIII, 16. in hoc uno de plurimum vidisse, me multum errasse concedo; ib. nec vero nos hoc magis videbamus quam ipsi milites; ib. X, 12. an vero . . . Pansa id non videret, aut, si videret, non laboraret? ib. 17. scilicet hoc Pansa aut non videt . . . aut neglegit; ib. videmus omnia; ib. XII, 5. hoc primum videndum est; ib. XIII, 2. deinde vos obsecro ... quis hoc vestrum non videt, quod Fortuna ipsa, quae dicitur caeca, vidit? ib. 10. nihil vidi tam integrum quam ut ... incipiant; ib. 34. haec populum Romanum videre, animadvertere; ib. XIV, 19. vidisse puto nescio quid illos iudices; Fr. B. VIII, 7, 8. ut facile appareret vidisse eum, quod fas non fuisset; ib. XIII, IV, 3. ſ. II, 2. Milo 53. — 5, a. Sex. Rosc. 99. imp. Pomp. 13. Cluent. 62. leg. agr. II, 18. Sulla 41. dom. 37. 69. Sest. 49. Scaur. c. 3, § 1. — b. Verr. V, 103. — **qui**, C, **e**, II, 1. video (22 St.) S. 155, b.

aciem: quod iam ante aciem securium tuarum Sextiique tui carnificis voltum et manum vidisset; Verr. V, 113. erat .. amentis, cum aciem videres, pacem cogitare; Ligar. 28.

adrogantiam: videte hominis impudentiam atque adrogantiam; Verr. IV, 151.

adulteria: potest animo aequo istius cotidiana adulteria, meretriciam disciplinam, domesticum lenocinium videre? Verr. III, 6.

adulterum: video adulterum, video ganeonem, video parietum praesidio, video amicorum sordibus, video *vitae domesticae* tenebris occultantem libidines suas; Fr. A. V, 11.

aedem: quam (aedem) populus Romanus cotidie, iudices etiam tum ... videbunt; Verr. I, 154.

agmen: ut a Brundisio usque Romam agmen perpetuum totius Italiae viderit; Piso 51.

amentiam: videte porro aliam amentiam; Verr. II, 105. videte hominis amentiam; ib. IV, 33. dom. 40.

amicum: vestrane urbs electa est, ad quam cum adirent ex Italia, crucem civis Romani prius quam quemquam amicum populi Romani viderent? Verr. IV, 26.

animum: huius animum erga M. Brutum studiumque vidistis; Phil. X, 17. animus is est, quem videtis || vidistis ||; ib. XI, 32.

arborem: qui arborem numquam vidisset; Flacc. 41.

archipiratam: archipiratam ipsum videt nemo; Verr. V, 64. cum constaret istum Syracusis a nullo visum esse [archipiratam]; ib. 78.

ardorem: visas nocturno tempore ab occidente faces ardoremque caeli; Catil. III, 18. nomen ipsum legatorum hunc, quem videmus, populi Romani restinguet ardorem; Phil. V, 25.

argentum: nihil ei longius videbatur quam dum illud videret argentum; Verr. IV, 39.

armatos: vidi armatos, quamvis paucos; Caecin. 47. cum armatos vidisset; ib. 49.

Asiam: non Asiam numquam vidisse, sed in Asia continenter vixisse laudandum est; Muren. 12.

auctionem: vidi etiam P. Decii auctionem; Phil. XI, 13.

auctorem: horum duorum criminum video fontem, video auctorem, video certum nomen et caput; Cael. 31.

audaciam: videte hominis audaciam; Verr. V, 170. Cluent. 26. videte hominis intolerabilem audaciam cum proiecta quadam et effrenata cupiditate; dom. 115.

Baias: qui Baias viderit; Cael. 27.

barbulam: quam (barbulam) in statuis antiquis atque imaginibus videmus; Cael. 33.

bona: haec bona quae videmus divina et egregia, ipsius scitote esse propria; Muren. 61. spero multa vos liberosque vestros in re publica bona esse visuros; Milo 78.

caedem: caedem .. tantam ... quis umquam in foro vidit? Sest. 77.

calamitates: vident eorum (sociorum) calamitates; imp. Pomp. 66. ſ. alqd; Cluent. 17.

caliginem: vide nunc caliginem temporum illorum; Planc. 96.

capita: multorum .. capita civium Romanorum viderat; Deiot. 33. ſ. auctorem.

castra: cuius plerique aequales minus saepe castra viderunt quam hic triumphavit; Balb. 9. rogas quae castra viderit; Planc. 61.

causa: quae causa, quae ratio est? una illa, iudices, quam videtis; Verr. III, 30. non video causam mutandi loci; Deiot. 21.

Cererem: ut homines ... aut ipsam videre se Cererem aut effigiem Cereris non humana manu factam ... arbitrarentur; Verr. V, 187.

cervices: quibus oculis cruentas cervices filii sui viderat; Verr. V, 128.

civem: si quem bonum et fortem civem viderit; Sest. 1.

classem: quam diu in imperio suo classem iste praetor diligens vidit; Verr. V, 86. qui modo ante ostium Tiberinum classem hostium videbatis; imp. Pomp. 33.

comitia: videamus || videmus || nunc comitia magistratuum; Sest. 113.

consessum: ut ante consessum meorum iudicum videam quam ..; Planc. 40.

constantiam: videte constantiam praetoris; Verr. V, 18. videbant .. sapientissimi homines facti rationem, praesentiam animi, defensionis constantiam; Milo 62. vide, quaeso, .. constantiam ornatissimi viri [Tuberonis]; Ligar. 26. videte magni et clari viri admirabilem gravitatem atque constantiam; Phil. XIII, 41.

consulem: cum in metu et periculo consulem viderent; Muren. 52. quam (legem) duo consules omnium, quos vidimus, sapientissimi tulissent; Fr. B. VI, 10.

contionem: nullam (contionem) umquam vidi tantam, quanta nunc vestrum est; Phil. VI, 18.

contumaciam: ut isti ... etiam oris oculorumque illa contumacia ac superbia, quam videtis, dissimillimus esse ... videar; Verr. III, 5.

convivium: ut nullum umquam pudicum neque sobrium convivium viderit; Verr, III, 160. ut quivis ... non se praetoris convivium, sed ut || sed || Cannensem pugnam nequitiae videre arbitraretur; ib. V, 28.

copias: quas (copias) hic video; Muren. 79.

crimen: crimen autem tum videri solet, cum ..; Flacc. 33.

crucem: ſ. amicum.

cruorem: cruorem in locis pluribus, deiectum aedificium se vidisse dicunt; Tull. 24.

cubilia: ut omnes mortales istius avaritiae non iam vestigia, sed ipsa cubilia videre possint; Verr. II, 190.

Cupidinem: vidi argenteum Cupidinem cum lampade; Verr. II, 115.
cursum: reliquum vitae cursum videte; Phil. II, 47.
custodem: quando tantam frequentiam in campo, tantum splendorem ..., quando illa dignitate rogatores, diribitores custodesque vidistis? sen. 28.
dedecus: cuius impudicitiam pueritiae. libidines adulescentiae, dedecus et egestatem reliquae vitae, latrocinium consulatus vidimus; dom. 126.
desidiam: videbamus genus vitae, desidiam, inertiam; Sest. 22.
Dianam: hanc (Dianam) cum iste ... vidisset; Verr. IV, 75.
diem: quam diem qui istum eripiendum redemerunt in cautione viderunt; Verr. I, 31.
dignitatem: videte gravitatem civitatis ac dignitatem; Verr. II, 161. quorum et frequentiam et dignitatem hoc ipso in consessu videtis; Marcell. 13.
diligentiam: f. **diligentia,** II, 1. video (5 St.) B. II, S. 122, a. — diribitores: f. custodem. — disciplinam: f. adulteria.
dissensiones: quas (dissensiones) vosmet ipsi meministis atque vidistis; Catil. III, 24.
domum: f. alqm; Ligar. 33.
ducem: postea vero quam legio Martia ducem praestantissimum vidit; Phil. V, 23.
edictum: videtis edictum; Verr. II, 34.
effigiem: f. Cererem. — egestatem: f. dedecus.
epulum: numquam epulum videras? Vatin. 32.
equitem: videt multos equites Romanos; Verr. a. pr. 7. quemcunque equitem Romanum in provincia viderant || videbant ||; Verr. III, 94. quos (equites) nos vidimus; Font. 26. f. alqm; Ligar. 33.
familiaris: vidit in vinculis familiaris suos; Rab. Post. 39.
filium: cum videatis ex altera parte sectorem, inimicum, sicarium eundemque accusatorem hoc tempore, ex altera parte egentem, probatum suis filium; Sex. Rosc. 152.
finem: si finem tum vincendi viderem; Planc. 88. quem (finem) profecto non videbam; ib.
flagitium: ex omnium omnibus flagitiis nullum turpius vidi, nullum audivi; Phil. II, 76.
flaminem: praesertim cum ex conlegio tanto non regem, non flaminem, non pontificem videret; dom. 135.
fletum: non modo lacrimulam, sed multas lacrimas et fletum cum singultu videre potuisti; Planc. 76.
fontem: f. auctorem.
formam: illa fuit pulcritudo populi Romani, illa forma, quam in campo vidisti tum; dom. 90.
frequentiam: quorum tu .. frequentiam videre ... potuisti; Catil. I, 21. f. custodem. dignitatem; Marcell. 13.
ganeonem: f. adulterum.
genus: genus animadversionis videte; Verr. I, 45. f. desidiam.
gladios: nisi illis, quos videmus, gladiis confideres; Phil. II. 46. remove gladios parumper illos, quos videmus; ib. 104. cum miser ille prius latronum gladios videret; ib. XI, 7.
gravitatem: f. constantiam; Phil. XIII, 41. dignitatem; Verr. II, 161.
hastam: quis hastam istius venditionis vidit? Phil. II, 103. semper hastam videre cupiunt ei; ib. VIII, 9
heredem: qui ... non heredem, cum primum vidisset, certiorem faceret; Quinct. 38.
hominem: f. **homo,** II, 1. video (11 St.) B. II, S. 486, a.
hostem: ut ante Syracusani in moenibus suis ... hostem armatum ac victorem quam in portu ullam hostium navem viderint; Verr. V, 97. cum hostem aperte videretis; Catil. II, 4. quo enim aspectu videre potero ... — sed quo modo aspiciam mihi uni crudelissimum hostem? Phil. XII, 19. non possum animo aequo videre tot ... tam sceleratos hostis; ib. 20.
imaginem: umbram equitis Romani et imaginem videtis; Rab. Post. 41. quorum uterque L. Bruti imaginem cotidie videret, alter etiam Ahalae; Phil. II, 26.
impudentiam: cum ... haberet nihil praeter illam impudentiam, quam videtis; Flacc. 46. videte impudentiam; Phil. II, 81. f. adrogantiam.
impudicitiam: f. dedecus.
indicia: in qua (sede) cotidie superioris viri mortis indicia et spolia fortunarum videret; Cluent. 188.
inimicum: f. filium.
insignia: insignia videtis potestatis, nondum potestatem; leg. agr. II, 32. ut aequo animo populus Romanus visurus sit nostri honoris insignia; Phil. VIII, 32. vgl. I, 1. alqs; Verr. IV, 48.
integritatem: sedulitatem atque integritatem hominis videtis; Sest. 71.
Italiam: qui tam prope iam Italiam et moenia Reginorum || civium Romanorum || videret; Verr. V, 160.
iudicium: quae (urbs) primum iudicium de capite vidit M. Horatii; Milo 7.
iuvenis: praegestit animus iam videre, primum lautos iuvenis ...; deinde fortis viros; Cael. 67.
lacrimas: quas quidem (lacrimas) ego tuas in meo casu plurimas vidi; Rab. Post. 47. equidem cum C. Marcelli ... lacrimas modo vobiscum viderem; Marcell. 10. huius T. Brocchi ... lacrimas squaloremque ipsius et filii vides; Ligar. 32. vidit eius maestitiam atque lacrimas populus Romanus Lupercalibus; Phil. XIII, 17. f. fletum.
lacrimulam: vidi ego tuam lacrimulam; Planc. 76. f. fletum.
lapidationes: lapidationes persaepe vidimus; Sest. 77.
latrocinia: cum videret in foro latrocinia praeturae; Verr. II, 18.
lenocinium: f. adulteria.
levitatem: videte levitatem hominis; Phil. II, 77.
libidines: f. dedecus.
lituram: *in* his igitur tabulis nullam lituram in nomine A. Licinii videtis; Arch. 9.
locum: quae (loca) numquam antea viderunt; Verr. V, 167. quem (locum) videtis; Font. 4.
lumina: in quibus subselliis haec ornamenta ac lumina rei publicae viderem; Sulla 5.
maestitiam: f. lacrimas; Phil. XIII, 17.
maleficium: non tam perspicue nos istorum maleficia videremus; Sex. Rosc. 101. cum oculis maleficium ipsum videretis; Catil. III, 4.
malitiam: qui (homines) ... eius malitiam non viderunt; Sex. Rosc. 117.
malum: f. alqd; Cluent. 169. Milo 99. Phil. II, 55.
manum: cum Clodianas operas et facinorosorum hominum et perditorum manum videris; Vatin. 40. f. aciem: Verr. V, 113.
mentem: proinde quasi nostram ipsam mentem ... videre aut plane qualis aut ubi sit sentire possimus; Milo 84.
merces: auditae visaeque merces fallaces quidem et fucosae; Rab. Post. 40.
moenia: f. Italiam.

monile: ut, cum vidisset monile ... ex auro et gemmis ..., salutem viri proderet; Verr. IV, 39.

monimentum: qui aut videbunt vestrum monimentum aut audient; Phil. XIV, 33.

monstrum: quod umquam huiusce modi monstrum aut prodigium audivimus, aut vidimus? Verr. II, 79. quaenam illa in re publica monstra, quae scelera vidistis! Sest. 53. ut hoc portentum huius loci, monstrum urbis, prodigium civitatis viderem; Fr. A. V, 1.

mulierem: minimam .. dolorem capiet qui istam (mulierem) non videbit; Cael. 33.

multitudinem: cum et armatorum multitudinem videret et ... audisset; Caecin. 22. quantam (multitudinem) iterum nunc in eodem homine praeficiendo videmus; imp. Pomp. 69.

municipium: praesertim cum ex altera parte totum municipium videre possitis; Cluent. 195.

navem: eam navem nuper egomet vidi Veliae multique alii viderunt; Verr. V, 44.

naufragium: in quibus (scopulis) C. Deciani naufragium fortunarum || factum || videres; Rabir. 25.

nequitiam: quod filii nequitiam videret; Cluent. 141.

nomen: f. auctorem.

officia: viderint ista officia viri boni; Quinct. 55. iam ceterorum officia [studia] || officia ac studia || vidisti; sen. 20.

officinas: armorum officinas in urbe videtis; Phil. VII, 13.

operas: f. manum.

ornamenta: f. lumina.

os: os ut videam hominis exspecto; Piso 51. fugitivi .. dominum accusantis ... cum os videbam; Deiot. 3.

patrem: patres hi, quos videtis, iacebant in limine; Verr. V, 118. quamvis || quamquam || patrem suum numquam viderat; Rab. Post. 4.

pectus: tuum hominis simplicis pectus vidimus; Phil. II, 111.

perfamiliarem: vident perfamiliarem Naevii; Quinct. 24.

periculum: non quo periculum suum non videret; Sest. 61.

pestem: qui numquam istam pestem viderat; Verr. V, 162. nec ... ingemescet ac pestem suam ac patris sui se dicet videre; Sest. 146.

piratam: ut videre piratam captum non liceret; Verr. V, 66.

pontificem: f. flaminem.

populum: quem (populum) illo clarissimo die, scelerate, vidisti tum; dom. 90.

potestatem: f. insignia; leg. agr. II, 32.

praesentiam: f. constantiam. — prodigium: f. monstrum; Verr. II, 79. Fr. A. V, 1. — pulcritudinem: f. formam. — rationem: f. constantiam; Milo 62. — regem: f. flaminem. — religionem: f. diligentiam; leg. agr. II, 28.

rem: eam quoque rem populus Romanus ... vidit; imp. Pomp. 61. atque hanc rem par illud simile, Piso et Gabinius, vidit; dom. 70. ut omni errore sublato rem plane ... videre possitis; Milo 7. rem potius videamus; ib. VIII, 4.

responsa: haruspicum reliqua responsa videamus; har. resp. 34.

reum: quem (reum) fortasse numquam viderat; Cluent. 131.

repugnantiam: quia tantam rerum repugnantiam non vides || sed quia ... non videas ||; Phil. II, 19.

rogatores: f. custodem.

rosam: cum rosam viderat, tum incipere ver arbitrabatur; Verr. V, 27.

sacra: quis .. ante te sacra illa vir sciens viderat? har. resp. 38.

sapientiam: videte nunc maiorum sapientiam; Verr. III 14.

scelera: f. monstrum; Sest. 53. — sectorem: f. filium. — sedulitatem: f. integritatem.

senatores: quosdam etiam senatores ... cum † maeciapella saepe videmus || videre || ; Rab. Post. 26.

servum: praetoris in eo loco servos esse visos; Verr. IV, 100. servus meus non comparet, qui visus est cum tuis; Tull. 54. si apud Caelium mulieris servus visus esset; Cael. 61.

HS: illa tamen HS sescenta milia ... neque Carbo attigit neque Sulla vidit; Verr. I, 36.

sicarium: f. filium.

signum: quae (signa) apud te nuper ... vidimus; Verr. I, 51. quod (signum) in Capitolio vidimus; ib. IV, 129. quod (signum) M. Marcellus armatus et victor viderat; ib. 130. quod (signum) videtis; Catil. III, 20. maximum video signum cuiusdam egregiae familiaritatis; Cael. 31.

similitudinem: ut duorum Epicureorum similitudinem in re militari imperioque videatis; Piso 92.

simulacrum: qui accessistis Hennam, vidistis simulacrum Cereris e marmore et in altero templo Liberae; Verr. IV, 109.

socerum: ut socerum videre consolarique posset fluctibus rei publicae expulsum; Sest. 7.

societatem: cuius videtis luctus societatem; Planc. 29.

solem: quin aliquo tempore eius diei solem homines viderint; Verr. V, 26.

sordes: pro eodem [me] absente unius squalorem sordesque vidistis; Quir. 8.

spectaculum: potius quam hoc spectaculum viderem; Milo 103.

splendorem: f. alqm; Ligar. 33. custodem.

spolia: f. iudicia.

squalorem: f. lacrimas; Ligar. 32. sordes.

statuam: in qua (curia) inauratam C. Verris statuam viderem; ib. IV, 138. L. vero Scipionis ... non solum cum chlamyde, sed etiam cum crepidis ... statuam videtis; Rab. Post. 27. de statua quis queritur, una praesertim, cum tam multas videat? Deiot. 34. in foro L. Antonii statuam videmus; Phil. VI, 13. Cn. Octavii ... statuam videmus in rostris; ib. IX, 4.

studium: hospitibus, quorum studia videtis, reddite; Cluent. 202. f. animum. officia; sen. 20.

stultitiam: stutitiam incredibilem videte; Phil. II, 8.

superbiam: f. contumaciam.

tabulam: vindicis || vindicem || enim novarum tabularum novam tabulam videmus; Phil. XI, 14.

tela: tela non video; Rabir. 35.

Tenem: quem (Tenem) quondam in comitio vidistis; Verr. I, 49.

terram: quo tandem me animo esse oportet prope iam ex magna iactatione terram videntem in hunc, cui ..? Muren. 4.

triumphos: unde his paucis annis ... iustissimos triumphos vidimus; Piso 44.

ventos: alios ego vidi ventos; Piso 21.

verum: verum, opinor, viderimus, cum (testes) dixerint; Quinct. 75.

vestigia: cum in lecto decumanae mulieris vestigia viderent; Verr. III, 79.

victorias: multas ... clarissimas victorias aetas nostra vidit; Milo 77.

vim: videte vim legis agrariae; leg. agr. II, 68.

virum: cum in tanto numero tuorum neque audies virum bonum quemquam neque videbis;

:il. I, 26. quos (viros) vides; Vatin. 10. f. enes.
'irtutem: videtis hominis virtutem et dili-
ıtiam; Verr. IV, 73. huius (virtus) visa atque specta || huius experta atque perspecta || ob-
:tatorum voce laedetur? Balb. 16.
ımbram: f. imaginem; Rab. Post. 41.
'oltum: voltum Considii videre ferundum vix t; leg. agr. II, 93. nec mihi longius quicquam . .. quam videre hominum voltus; Rab. Post.

'oluntatem: ut ipsi inimici nostri voluntatem ıversi populi viderent; Sest. 124.
V. **mit Object und prädicativem Zusatz:** 1. **rt. praes.:** videre ... iactantem se ... T. scium; Sex. Rosc. 24. non illum miserum ... euntem a cena videtis? ib. 98. non crederem : de statuis, nisi iacentis revolsasque vidissem; rr. II, 158. ut eum nemo umquam in equo lentem viderit; ib. V, 27. hora undecima cum ıer) valens in publico visus esset; Cluent. 27. 'um .. castrorum imperatorem ducemque hostium . videmus ... perniciem rei publicae molien- n; Catil. I, 5. videor .. mihi videre hanc ›em ... concidentem; ib. IV, 11. ut eam ima- ıem clarissimi viri, parentis sui, ... eandem ormatam .. lugentemque videat; Muren. 88. Gallia Transalpina eundem lugentem, maeren- n, exsulem videat; ib. 89. Septimium ardentem cundia videre potuistis; Flacc. 88. postea vero is P. Sullam nisi maerentem, demissum ad- tumque vidit? Sulla 74. quem (filium) ... nemo i lacrimantem confectumque vidit; dom. 59. i .. hesterno die quendam murmurantem; har. p. 17. ne quis meorum ... possit .. te sacra ı tua facientem videre; ib. 33. ut vos ... me mum ictum pro vobis et fumantem videretis; 45. quibus istum videtis, Gelliis, Clodiis, Ti- ı rostra ipsa mandentem; ib. 59. quem cum :entem et concisum ... exsanguem et con- :tum viderent; Sest. 79. tribunum plebis plus ;inti volneribus acceptis iacentem moribundum- e vidistis; ib. 85. video hunc praetextatum eius um oculis lacrimantibus me intuentem; ib. 144. quibus duos praetextatos sendentis vides; Va- . 16. aliquot .. in causis eum videram frustra igantem; Cael. 27. te ... non longe a porta n lictoribus errantem visum esse; Piso 54. nec nus libenter metuentem videbo ne reus fias am reum; ib. 99. quibuscum me ... pugnan- n ... non videbitis; Planc. 56. cum videam vem secundis ventis cursum tenentem suum; ib. . quos undique intuentis ... et huius exitum licii exspectantis videtis; Milo 3. videte nunc ım, primum egredientem e villa; ib. 54. quo- ns ego eum ... vidi ... extimescentem; Mar- l. 16. Deiotarum saltantem quisquam aut rium vidit umquam? Deiot. 26. modo Caesarem ;nantem videramus; Phil. II, 108. quem cum leretis re magis morbum quam oratione excu- ıtem; ib. IX, 8. eundem vidi postea Veliae, lentem Italia; ib. X, 6. ne videret unius cor- ris duas acies lanista Cicerone dimicantis; ib. II, 40. qui (sol) ... cum paucis fugientem vi- ı Antonium; ib. XIV, 27. videbar mihi videre os intrantis, alios autem exeuntis; Fr. B, IX, 1. II, 5. b. sen. 7.
2. **Adjectiv:** intimi multa apertiora videant cesse est; Sex. Rosc. 116. quos (homines) ipse lit amplissimos; div. Caec. 25. videt undique :tum pulcherrime laqueatum, Verr. I, 133. num- am vos praetorem tam palaestricum vidistis; II, 54. videtis litteras primas integras; ib. 191. os ego campos antea collisque nitidissimos viri- ısimosque vidissem; ib. III, 47. mittit rogatum vasa ea, quae pulcherrima apud eum viderat; ib. IV, 63. quorum aedilitates ornatissimas vidimus; ib. 133. eum cum illa auctoritate *hominem* mi- seria videres praeditum; ib. V, 108. forum ple- num et basilicas istorum hominum videmus et animo aequo videmus; ib. 152. hunc audiebant antea, nunc praesentem vident tanta tempe- rantia; imp. Pomp. 13. quos ... omni dede- core infamis videbant; Cluent. 130. quos prae- sentis videtis; ib. 195. si me meis civibus in- iuria suspectum tam graviter atque offensum viderem; Catil. I, 17. quos pexo capillo ni- tidos, aut imberbis aut bene barbatos videtis; ib. II, 22. quod (municipium) in hac tota causa || causa tota || frequens maestumque vidistis; Mu- ren. 90. quod paulo ante in eadem provincia familiarem Laelium Flacco viderant; Flacc. 14. illam viam *si* sibi vident expeditiorem ad honores et ad omnia, quae concupiverunt; ib. 104. mu- tum forum, elinguem curiam, tacitam et fractam civitatem videbatis; sen. 6. quem praeteriens cum incultum, horridum, maestumque vidisses; ib. 13. videbam vivo senatu ... celerem mihi summa cum dignitate reditum; dom. 64. quia tristem (eum) semper, quia taciturnum, quia subhorridum atque incultum videbant; Sest. 21. hunc Cn. Pompeius cum in suis castris supplicem abiectum vidisset; ib. 58. video P. Sestium ... reum; ib. 144. video Milonem ... sordidatum et reum; ib. neque hic umquam puer ... me ipsum incolumem videbit; ib. 146. quos meo nomine sordidatos vi- detis; ib. neque eae nationes ... hunc exsulem propter me sine me videbunt; ib. quem tu di- rumperis cum aedilicium vides; Vatin. 16. quem provinciae nostrae, quem liberi populi ... castio- rem, moderatiorem, sanctiorem non modo vide- runt, sed ... cogitaverunt? Balb. 9. quis te ... sobrium, ... quis denique in publico vidit? Piso 22. quem Italia servata ab illo demersum ..., Africa devicta ab eodem expulsum et naufragum vidit; ib. 43. nec minus laetabor, cum te semper sordidum quam si paulisper sordidatum viderem; ib. 99. qui me ipsi maxime salvum videre volue- runt; Planc. 2. quam quidem nunc multitudinem videtis .. in squalore et luctu supplicem vobis; ib, 21. feci, ut postea cotidie praesentem me vi- derent; ib. 66. cernitis crudelitate mixtas libi- dines, videtis immanis; Scaur. 13. *cui neminem vidimus parem consilio;* ib. 19. si voltum semper eundem, si vocem, si orationem stabilem ac non mutatam videtis; Milo 92. gladium vagina va- cuum in urbe non vidimus; Marcell. 17. quorum iustissimum videas dolorem in petendo; Ligar. 31. qui ... cum frequentis hic videt nos; Phil. III, 32. quamquam paratissimos milites ad proelian- dum videant; ib. IV, 11. omnia videbitis ... plena odiorum, plena discordiarum; ib. VII, 25. hic etiam fautores Antonii ... tristiores videbam; ib. XII, 2. quam (familiam) vidit amplissimam; ib. XIII, 12. apertam curiam vidit post Caesaris mortem ... ib. 28. qui me post meum consula- tum ... principem non inviti videbant; ib. XIV, 17. ut spectaculum illud ... re et tempore sa- lubre ac necessarium, genere et exemplo miserum ac funestum videremus; Fr. B. VI, 20. f. 1. Mu ren. 89. Sest. 79. 85. Deiot. 26. — vgl. II, 5, b. Balb. 60. III. alqd; Phil. XIII, 34.
3. **Substantiv:** equites Romanos, homines ho- nestissimos laudatores videtis; Cluent. 197. vidi ego in quodam iudicio nuper Philodorum testem Trallianum, vidi Parrhasium, vidi Archidemum; Flacc. 53. cum adulescentem filium videret eius- dem socium calamitatis; Quir. 20. ne videret victorem vivus inimicum; Sest. 48. me .. socium suorum in re publica consiliorum videre posset;

ib. 63. quem vos per biennium aut ministrum seditionis aut ducem vidistis; Cael. 78. Gabinium .. si vidissent II virum vestri illi unguentarii; Piso 25. cum ... Cn. Saturnini patrem aedilem, cum praetorem viderunt; Planc. 19. ubi vidit homo ... fortissimum virum ... certissimum consulem; Milo 25. te amicum et placatum Deiotari regis arae focique viderunt; Deiot. 8. quem nos pueri consulem, censorem, pontificem maximum vidimus; ib. 31. quem nos ... non modo non tyrannum, sed clementissimum in victoria ducem vidimus; ib. 34. quod te consulem non vidit; Phil. II, 12. ut eum tribunum plebis videremus, quem civem numquam videramus; ib. XIII, 27.

4. **ablat. qualit.:** cum viderent ea facilitate praetorem, ut ..; Verr. V, 14. hoc istum vestitu Siculi ... saepe viderant || viderunt ||; ib. 86. quod ... et senatum et omnis bonos meae salulis causa mutata veste vidi; dom. 99. quem .. umquam virum tam immortali virtute vidimus? Sest. 86. is cum istum adulescentem iam tum hac dis irata fronte vidisset; Piso 68. quos (viros) videtis veste mutata; Planc. 29. f. 2. imp. Pomp. 13. — III. alqm; Quir. 9.

videor, scheinen, erscheinen, glauben, gelten, belieben: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** „nunc hoc velim cures, si tibi videtur;“ Quinct. 19. quoniam ita Chrysogono videtur; Sex. Rosc. 49. locum sibi soli, si videatur, relinquat; Verr. I, 65. ut sibi videatur || videbatur ||, satis grandem pecuniam ... esse; ib. 140. ut, si sibi || ne sibi, si ei || videatur, utatur instituto suo; ib. II, 41. quam (tabellam) iste non modo cera, verum etiam sanguine, si visum erit, notabit; ib. 79. placere statui, si patribus conscriptis videretur, ne absentes homines ... rei fierent; ib. 95. ut quererer, si mihi videretur; ib. 164. legem .. his rebus quam ipsis videretur dicerent; ib. III, 18. tum mittit, si videatur, ut reddat; ib. IV, 66. ut, si nobis videretur, adiremus ad eorum senatum; ib. 137. qui .. auctoritate, ... ut mihi visum est, ... antecedebat; ib. 138. post, si videbitur, ex ipsorum litteris testibusque quaeremus; ib. V, 43. quos, ut mihi videtur, ... fortuna ... reservavit; ib. 121. tum, si ita tibi videretur, hoc iuris in omnis constitueres; ib. 168. responde, si tibi videtur; Caecin. 48. non commemorabo nuper ita vobis patribusque vestris esse visum; imp. Pomp. 60. nam xviris, quibus in locis ipsis videatur, vendendi potestas lege permittitur; leg. agr. I. 7. excipit Pompeium, simillime, ut mihi videtur, atque [ut] illa lege; ib. 13. ut vendant quibuscumque in locis videatur; ib. II, 55. ET IN QUAE LOCA PRAETEREA VIDEBITUR; ib. 74. ut quibuscumque in locis vobis videretur ac quam multis videretur colonias conlocaretis; ib. 99. nunc, si videtur eis, || si videtur, || in meam contionem prodeant; ib. III, 1. ut C. Marius L. Valerius consules adhiberent tribunos plebis et praetores quos eis videretur; Rabir. 20. doctrina, ... ut mihi videtur, paulo asperior; Muren. 60. et, si vobis videtur, ... monete eum modum quendam esse religionis; dom. 105. mox, si videbitur, ... disputabo; Piso 38. desinamus aliquando, si videtur, ... contendere; Planc. 47. cum erant appellati, si videbatur, statim contra dicere solebant; Rab. Post. 18. uti C. Pansa A. Hirtius, ... si eis videretur, ... referrent, ita uti e re publica fideque sua videretur; Phil. III, 39. exclusit illum, ... ut mihi videtur, fortuna quaedam rei publicae; ib. V, 29. uti .. C. Pansa A. Hirtius consules, alter ambove, si eis videretur, cognoscerent; ib. 53. uti .. C. Pansa A. Hirtius consules, alter ambove, si eis videretur, rationem agri habeant || haberent ||; ib. uti C. Pansa A. Hirtius consules, alter ambove, si eis videbitur, ... ad senatum referant; ib. VIII, 33. utique C. Pansa A. Hirtius consules, alter ambove, si eis videatur, quaestoribus urbis imperent; ib. IX, 16. uti .. locum sepulcro in campo Esquilino C. Pansa consul, seu quo in loco videbitur, pedes XXX quoquo versus adsignet; ib. 17. pecunias .. a quibus videatur ad rem militarem mutuas sumat; ib. X, 26. eius belli gerendi causa, quibus ei videatur, ... ut imperandi ... ius potestatemque habeat; ib. XI, 30. utique C. Pansa A. Hirtius consules, alter ambove, si eis videretur, ... ad hunc ordinem primo quoque tempore referant; ib. 31. ita enim videtur Antonio; ib. XIII, 36. ut C. Pansa A. Hirtius consules, .. alter ambove, si eis videatur, eis .. monumentum ... faciendum .. curent; ib. XIV, 38.

2. **persönlich:** alqs: iniuria postulabas; ita videbare; Quinct. 63. subridet Saturius, veterator, ut sibi videtur; Qu. Rosc. 22. erit tamen in aratores lenior quam videtur; Verr. III, 34. Heraclides, ... homo ineptus et loquax, sed, ut sibi videtur, ita doctus, ut ..; Flacc. 42. Caesar Alexandrea se recepit, felix, ut sibi quidem videbatur; Phil. II, 64. aspicis me et quidem, ut videris, iratus; ib. 76.

alqd: quod sibi videretur; Quinct. 23. quid est quod hac tandem de re vobis possit videri? ib. 54. mulieri reddidit quantulum visum est; div. Cac. 57. idem .. hoc amicis eius et defensoribus videbatur; Verr. II, 70. homini quae visa sunt ... respondent; ib. 73. ait ille idem sibi videri; ib. IV, 32. olei, vini quod visum est (mittit); ib. 62. ut ipse in eum statueret quod videretur; ib. V, 160. imperaverunt pro dignitate sua quod visum est et probaverunt; Font. 18. ego quid mihi videretur ... ostendi; Caecin. 81. cum ego quae mihi videbantur dicerem; Cluent. 144. iudicem, quod ei videatur, statuere et non devinctum legibus esse oportere; ib. 160. licebit .. quod videbitur publicum iudicare; leg. agr. I, 9. tum denique emeret e quibus vellet quod videretur; ib. II, 64. sed de tota re dicerem, quod mihi videretur; Muren. 47. non idem aliis videtur; Balb. 61. qui pro re publica quae ipsis visa erunt dixerint; Phil. I, 27. quod idem intellegebam per hos dies uni cuique vestrum videri; ib. V, 1. facilius contra dicerem, si quid videretur; ib. 5.

iudices: electi, qui (iudices) Verri viderentur; Verr. II, 38.

occasio: simul ac primum ei occasio visa est; Verr. I. 34.

II. **mit Infinitiv und Nominativ mit dem Infinitiv:** abesse: quid ab his tot maleficii sceleris abesse videtur? Sex. Rosc. 30. non enim ius abesse videbatur a foro neque iudicia, sed vis et crudelitas; Verr. V, 31.

abhorrere: ut hoc tantum ab eo facinus non abhorrere videatur; Cluent. 167.

abicere: ut ea ... satietate abiecisse, experiendo contempsisse videatur; Cael. 42.

abripere: ut Verres alter Orcus venisse Hennam et non Proserpinam asportasse, sed ipsam abripuisse Cererem videretur; Verr. IV, 111.

absterrere: ut iam videamur non a pecuniis capiendis homines absterrere || abstinere ||, sed ... honesta nomina turpissimis rebus imponere; Verr. II, 142.

accedere: ut proxime ad nostram disciplinam illam veterem ... videantur accedere; Verr. II, [illegible] satisne vobis .. videor ad singulos testis accedere? Flacc. 50.

accidere: nihil ut umquam videretur tam populare ... accidisse; Sest. 107.

quae meherhule omnia ... adesse at-
ere videntur neque vitari ullo modo
ct. 47.
qui locus est ... tam inhumanus qui
on adfari atque appetere videatur?

ut sociis causam dandi adferre videa-
II, 143. non ut ab illis huc adlata,
is hinc tradita esse videantur; ib. V,
r ... opinionis aliquid ... adferre;
ut iam videatur honoris amplissimi
invidiae quam dignitatis adferre; ib.

: ut detrimentis accipiendis maiore
udine videremur; imp. Pomp. 67.
e: ut neque vera laus ei detracta ora-
eque falsa adficta esse videatur; imp.

e: ne aut senectutem ... contempsisse
ntiam ... non modo non aluisse vos,
perculisse atque adflixisse videamini;

: immortalitatem quandam per vos
videmur; sen. 3.
umquam tamen .. tantum periculum
visus sum; Verr. a. pr. 3.
: qui adiuvandus in his causis, qui
s, qui defendendus, qui deserendus
r? Sulla 3.
e: ne non tam prohibere quam ad-
retur; Sex. Rosc. 70. non tam pro-
etur quam admonere; Tull. 9. cur
non tam deterrere videretur quam ad-
n. 127.
hoc enim mihi significasse et adnuisse
err. III, 213.
e: non vereor ne mihi aliquid .. vi-
re; Planc. 64.
mihi videris, Eruci, ... duas res ad-
Sex. Rosc. 80. videmurne non solum
imen effugere, sed etiam .. laudem
inc. 89.
re: cui non ad illius poenam carcer
sse videatur; Sulla 70.
m causa agi vere videretur; Verr. I,
atur tamen res agi et non eripi pu-
6. ne omnia cum dolore agere videa-
, 52. utrum id solum videtur esse
b. 67. res agi videretur; ib. III, 31.
id egisse videtur, ut ..? ib. IV, 47.
ei ... neglegentius agi videretur;
quae mihi quidem ita et acta et
ntur esse; Sest. 122. cum ... urbes
dies agere adventus mei videbantur;
i ... nihil aliud agere videtur nisi
XI, 11. ſ. obtinere.
e: ut agnoscere videamini qui haec
. Pomp. 37.
adfligere.
: quem mihi videtur amplecti res
quam obsidem consulatus mei; Catil.
nimis amplecti plebem videbatur;

: ſ. adfari.
: ne ... praevaricatorem mihi appo-
; Phil. II, 25.
quare: quod (tempus) mihi quidem
r quam tu umquam arbitratus es ap-
Piso 94.
ne arguere illum rei capitalis viderer;

e: quibus tamquam gradibus mihi vi-
m ascendisse; dom. 75. cuius (gloriae)
am in caelum homines viderentur
ilo 97.

asportare: ſ. abripere.

attribuere: ne aut irato facultas ad dicendum data aut cupido auctoritas attributa esse videatur; Font. 22.

audire: postem teneri in dedicatione oportere videor audisse templi; dom. 121. pueris nobis audisse videor L. Aelium || Laelium || ... nomen Q. Muttonis ... detulisse; Scaur. 23. non ut audire ea ..., sed ut cernere et paene tangere viderentur; ib. 26. sapientiae vocem audire videar; Phil. XIII, 6.

augere: ut non solum calamitatem mihi detraxisse, sed etiam dignitatem auxisse videamini; Quir. 6.

cadere: ut tamquam fortis in pugna vir ... cadere videatur; har. resp. 40. in quo aliquid a poëta dictum cadere in tempus nostrum videretur; Sest. 118. nihil est quod in eius modi mulierem non cadere videatur; Cael. 69.

calere: postea quam satis calere res Rubrio visa est; Verr. I, 66.

calumniari: aperte ludificari et calumniari sciens non videatur (videtur); Sex. Rosc. 55.

canere: ut haec ... canere di immortales viderentur; Catil. III, 18.

capere: quo quidem facto tantum te cepisse odium regni videbatur; Phil. II, 91.

cernere: nonne vobis haec, quae audistis, cernere oculis videmini, iudices? Sex. Rosc. 98. ut ea cernere oculis videamini; Cluent. 66. in qua Bruti imago cerni videbatur; Phil. X, 8. ſ. audire; Scaur. 26.

certare: ut ars certare videretur cum copia Verr. IV, 65.

circumscribere: *iam saepius homines videbantur* se clam circumscripsisse isti a consulari Macedonia et Asia; Tull. 15.

clamitare: nonne ipsum caput et supercilia illa ... olere malitiam et clamitare calliditatem videntur? Qu. Rosc. 20.

coarguere: satisne vobis coarguere ... dissolutam Graecorum consuetudinem ... videmur? Flacc. 20.

cogere: res ipsa et periculi magnitudo ... cogere videtur; Quinct. 91.

cogitare: ut magis insectari alterius innocentiam quam de se timide cogitare videatur; Cael. 16. ne ... videar id cogitasse; Milo 47.

cognoscere: satis commode mihi videor eorum consuetudinem ... cognosse; Verr. II, 181.

colere: diligenter observari videmur et coli; Muren. 70.

commemorare: ne haec a me sine causa commemorata esse videantur; Verr. IV, 120.

commendare: quod quasi deorum aliquo dono ... commendati nobis esse videantur; Arch. 18.

committere: nolo in hoc .. consilio tantum flagitii esse commissum videri; Verr. V, 173. ut ... domicilia vestrae sapientiae ... commissa creditaque esse videantur; dom. 1.

commodare: ut haec a virtute donata, cetera a fortuna commodata esse videantur; Marcell. 19.

commovere: eos pertimuisse et eorum minis et terrore commoti esse videremini; Font. 34. hic mihi parumper mentis vestras ... commovere videor; leg. agr. II, 49. ne aut refricare obductam iam rei publicae cicatricem viderer aut aliquid ... commovere; ib. III, 4. si commoveri omnia videbantur; Sest. 64. religiones ... ipsae ... commosse se videntur et ius in illo suum retinuisse; Milo 85. commoveri videtur adulescens; Ligar. 9.

comparare: nimium multa comparare videretur; Verr. IV, 58.

complecti: quo uno maleficio scelera omnia complexa esse videantur; Sex. Rosc. 37.

comprobare: homini credidisse, non factum comprobasse videremini; Verr. III, 224.

concedere: ut vix Apronio illi de familiaritate concedere videatur; Verr. II, 108. quod videtur concedendum magistratibus nostris esse; ib. III, 190. prope ut concedendum atque ignoscendum esse videatur; ib. IV, 126. quod eo magis ferre animo aequo et concedere videmur, quia ..; ib. V, 126. ut ista ... crudelitas nemini concessa esse videatur; ib. 150.

condemnare: ne condemnare causam illam... videretur; Ligar. 27.

conferre: ut mihi quidem videantur di immortales ... contulisse; Marcell. 18.

confidere: quarum altera (pars) mihi niti et magno opere confidere videbatur invidia; Cluent. 1.

confirmare: postea quam iste recreari et confirmari visus est; Verr. V, 178. quo sublato non solum pars aliqua iuris deminuta, sed etiam vis ea ... iudicio confirmata esse videatur; Caecin. 5.

confiteri: qui tum ... tacendo loqui non infitiando confiteri videbantur; Sest. 40. parumne videtur ... cum Dolabella societatem initam confiteri? Phil. XIII, 36.

coniungere: ut domus M. Tullii Ciceronis cum domo Flavii Flacci ... coniuncta esse videatur; dom. 102.

coniurare: an tibi Pompeiani coniurasse videntur? Sulla 60.

conlaudare: ut proprio senatus consulto Pompeius conlaudatus esse videatur; Phil. XIII, 50.

conligere: ut crimina conlecta in unum reum [te] esse videantur; Verr. II, 147. iam dudum enim mihi nimium tenuiter Siculorum erga te voluntatis argumenta conligere videor; ib. 157. ut is ... reliquos aratores conlegisse et recreasse videatur; ib. III, 124.

conlocare: ut haec ipsa aedilitas ... recte conlocata et ... in loco esse posita videatur; Verr. V, 37.

conservare: ut a me ... amicitiarum ratio conservata esse videatur; Cluent. 117. ut huius ... vita ad luctum conservata, mors sepulcro patris privata esse videatur; ib. 201. ut (pecunia) conservata magis quam correpta esse videatur; Balb. 56.

conspirare: ut omnes ... conspirasse videantur; Phil. III, 13.

constare: non ... ex fraude, fallaciis ... constare totus videtur? Qu. Rosc. 20.

constituere: quae (Verria) ... natura .. tua constituta esse videantur; Verr. II, 52. ut non alteros demovisse, sed utrosque constituisse videatur; Sulla 62. quod ... T. Annio devota et constituta ista hostia esse videtur; har. resp. 6. fortunae constitui tenuiorum videbantur; Sest. 103. non gravior L. Cornelio ... constitui lex vitae et condicio videretur; Balb. 18. Metellus ... sanctissimos deos ... constituisse ... videtur in vestro conspectu; Scaur. 46.

constringere: religione videri potius quam veritate fidem esse constrictam || vinctam ||; Balb. 12.

consulere: non tam sibi consuluisse quam invidisse vestrae laudi videretur; Verr. I, 4.

consumere: ut eam pecuniam ... non consumpsisse, sed Flacco dedisse videatur, Flacc. 91.

contemnere: quid, illa, Caecili, contemnendane tibi videntur esse? div. Caec. 35. contemnere etiam signum illud Himerae iam videbatur; Verr. II, 89. quae forsitan nobis levia et contemnenda esse videantur; ib. IV, 132. ne forte *ea* vobis || a vobis, vobis || ... contemnenda esse videantur; imp. Pomp. 20. ne contemnere suos videatur; Piso 67. ne ... vim fortunae stultitia contempsisse videamur; Phil. XIV, 5. ſ. abicere. adfligere.

continere: in quo omnia nefaria contineri mihi atque inesse videantur; Verr. IV, 60. ut eius oratio non defensionem modo videretur criminum continere; Sest. 14. ita mihi (civitas) maxime communione beneficiorum ... contineri || communionem ... continere || videtur; Balb. 29.

conturbare: nescio quid conturbatus esse videris; Phil. II, 36.

convellere: ne acta Dolabellae videar convellere; Phil. II, 83.

convenire: cum multae causae convenisse unum in locum ... videntur; Sex. Rosc. 62. quae vitia videntur in quemvis potius quam in istum convenire; Verr. I, 128. forsitan vix convenire videretur; ib. II, 159. *cum ei centuria Populiana videretur satis commode* posita esse et ad fundum eius convenire; Tull. 16. mihi .. videtur .. hic introitus defensionis adulescentiae M. Caelii maxime convenire; Cael. 3.

corrigere: ut corrigendus potius quam leviter inflectendus esse videare; Muren. 60.

corripere: ſ. conservare; Balb. 56.

corrumpere: STHENIUM LITTERAS PUBLICAS CORRUPISSE VIDERI; Verr. II, 93.

credere: ut nostris testibus plus quam alienigenis credidisse videamini; Font. 49. ſ. committere; dom. 1. comprobare.

cupere: ne id, quod non curas, cupere videare; Phil. XI, 23.

damnare: ut ei ... sine ulla dubitatione a vobis damnati esse videantur; Catil. IV, 5.

dare: ne quod .. scutum daro in iudicio viderentur eis; Tull. 43. quantum mihi beneficium dedisse videmini! sen. 9. ut ... invidiae materiem dedisse videamur; Phil. XI, 21. ſ. attribuere. consumere.

debere: videor enim mihi iam liberius apud vos loqui debere; Verr. II, 11. iam enim mihi videor hoc ... debere dicere; Font. 37. quam longe videtur a carcere ... abesse debere, qui ..? Catil. I, 19. mihi non videretur in hunc id criminosum esse debere; Sulla 36. videbatur omnino mori non debuisse; Arch. 17. nonne vobis videor ... debere ... excidere? prov. cons. 43. ac mihi quidem hoc dignum re publica videtur, hoc deberi ... gloriae, hoc proprium esse vestri officii, hoc satis esse causae; Balb. 5.

decere: etsi minime decere videtur; Phil. XII, 1.

decernere: de re publica quoad rettulistis satis decrevisse videor; Phil. V, 34.

declamare: quae mihi iste visus est ex alia oratione declamare; Sex. Rosc. 82.

declarare: locus ut ipse raptum illum virginis ... declarare videatur; Verr. IV, 107. perspicua admiratione declarari videbatur; Balb. 2.

deesse: ut iudicium potius rei publicae quam ... accusator reo defuisse videatur; Verr. a. pr. 3. vos ne populo Romano deesse videamini providete; Catil. IV, 18. quid .. erat mali quod huic ... deesse videretur? Sulla 91. ne mea propugnatio ei potissimum defuisse videatur; Sest. 3.

defendere: neque ... mihi isti Verrem defendere videntur; Verr. II, 27. *ut non* minus diligenter illius existimationem, quam rem M. Tullii viderer defendere; Tull. 3. cum Scamandrum nos defendere videremur; Cluent. 54. ut ... interdum non defendere, sed praevaricari [accusationi] videretur; ib. 58. num tibi ita defendisse videor, ut ..? ib. 143. ne non tam innocentia reus sua quam recordatione meorum temporum defensus esse videatur; Planc. 4. ſ. adiuvare.

deicere: is, qui armis proterritus, fugatus, pulsus est, non videtur esse deiectus? Caecin. 31.

grare: quae (mentes) mihi videntur ex
n vita ad deorum religionem ... demi-
Rabir. 30.
nuere: f. confirmare; Caecin. 5.
nstrare: quae (statuae) hoc demonstrare
ır || videntur ||; Verr. II, 154.
gare: videbor suffragio meo ... honorem
amicissimo denegavisse; Phil. XI, 19.
ntiare: ut oculis et aspectu denuntiare
vim tribuniciam et minitari rei publicae
r; leg. agr. II, 13.
scere: qui autem me deposcere videban-
. 33.
mere: nonne vobis verba domo patroni
re videtur? Verr. III, 155.
ere: f. adiuvare.
lerare: ut ager ipse cultorem desiderare
e dominum videretur; Verr. III, 47.
rare: ut honorem desperasse (candidatus)
; Muren. 43.
rere: f. admonere; dom. 127.
here: mihi ... de illius .. dignitate de-
... videbatur; har. resp. 50. f. adfingere.

vere: f constituere; har. resp. 6.
e: cum hominem nomino, satis mihi vi-
ere; Quinct. 40. satisne ipsa restipulatio
ibi videtur ..? Qu. Rosc. 38. metuo ne
rogantius apud talis viros videar dicere;
10. pauca mihi videntur esse ... dicenda;
. quamquam haec perditissima defensio
en aliquid dici videretur; ib. 101. magnum
icere; ib. IV, 2. mihi videor iam de om-
bus eius gestis dixisse; ib. V, 25. qui ob
emolumentum suum cupidius aliquid di-
entur; Font. 27. primum mihi videtur de
elli, ... deinde ... esse dicendum; imp.
5. ut de imperatore ad id bellum deli-
.. dicendum esse videatur; ib. 27. ut de
li auctoritate et sententia dicendum esse
; ib. 59. quibus de rebus mihi ... pro
rudentia satis dixisse videor; Cluent. 160.
. mihi iam satis superque dixisse videor;
6. de hoc igitur loco sacro potissimum
haruspices dicere; har. resp. 14. si ...
pso plura dicere videbor; Sest. 31. utrum
ier finxisse crimen an gravis ... vir ...
ium dixisse videatur; Cael. 55. quod
iure subtilius dici videretur; Balb. 2.
adrogantius videar dicere; Phil. XII, 21.
rre: ut distare aliquid aut ex aliqua parte
videatur; Caecin. 39. quod etiam si verbo
videbitur; ib. 59.
dere: ne ingeniis vestris videar diffidere;
sc. 82.
ere: ut haec insula ab ea non solum di-
etiam incoli .. videatur; Verr. IV, 107.
lti mihi ab uno sic diligi videntur ut hic
|| ab iis || universis; Cluent. 198.
dere: si in causa pari discedere inferior
r; Quinct. 59. quam longe videar ab con-
e mea ... discedere; Font. 12.
re: ut ea maiores nostri docuisse illos,
illis didicisse videantur; har. resp. 19.
tare: non vobis videtur cum aliquo de-
re ... disputare? Planc. 83.
lvere: severissimum iudicium ... per vos
sse dissolutum; Tull. 36.
re: f. differre; Caecin. 39.
re: qui mihi unus ex omnibus civibus vi-
docuisse; Sest. 86. f. discere.
re: f. commodare. nasci; har. resp. 6.
tare: ne forte ... dubitasse quisquam ...
r; Balb. 11. ne de vestra sapientia ...
videar; ib. 19.

edicere: ne sine causa videretur edixisse; Phil. III, 24.
effervescere: si cui nimium efferbuisse videtur huius ... ferocitas; Cael. 77.
efficere: quidnam ... effectura (vox) esse videatur; Sest. 10.
efflagitare: ut vester honos ad mei temporis diem petitus, non ad alienae petitionis occasionem interceptus, nec diuturnis precibus efflagitatus, sed dignitate impetratus esse videatur; leg. agr. II, 3.
effugere: f. adsequi; Planc. 89.
emendare: ut tua mihi conscelerata illa vis non modo non propulsanda, sed etiam † emendanda || invitanda || fuisse videatur; dom. 76.
emergere: quoniam emersisse iam e vadis et scopulos praetervecta videtur oratio mea; Cael. 51.
emittere: ut abs te non emissus ex urbe, sed immissus in urbem esse videatur; Catil. I, 27.
erigere: ut erigere oculos et vivere videretur; Sest. 68.
eripere: nonne videntur hunc hominem ex rerum natura sustulisse et eripuisse? Sex. Rosc. 71. ut ... eripere potius quam fallere videretur; Verr. II, 134. f. agere; Verr. I, 146. opprimere.
esse: quod si tu iudex nullo praesidio fuisse videbere; Quinct. 5. mihi videri ore durissimo esse, qui ..; ib. 77. ut solus dignus videatur esse, qui in scena spectetur; ib. 78. nunc omnibus [inimicis] necesse est castissimus et constantissimus esse videatur; Qu. Rosc. 47. quod haec, quae videtur esse accusatio mea, non potius accusatio quam defensio est existimanda; div. Caec. 5. ut ... ea aeque acerba et indigna videantur esse his qui audient atque illis visa sunt qui senserunt; ib. 38. mihi .. videtur periculum fore ..; ib. 46. ut tu tamenali quid esse videare; ib. 48. tantane vobis inopia videor esse amicorum, ut ..? ib. 50. ut, quod ille dictitat, alicui, qui te ignoret, verum esse videatur; Verr. a. pr. 28. ut ipse consul in hac causa prae me minus etiam, si fieri possit, quam privatus esse videatur; ib. 37. ut haec laus eximiae virtutis ... non solum hominum, verum etiam temporum illorum esse videatur; ib. I, 56. alii etiam frigidiores erant, sed ... ridiculi videbantur esse; ib. 121. quae non postulata, sed in istum crimina viderentur esse; ib. II, 10. ut mihi semper (haec) Scipionis fore videantur itaque dicantur; ib. 87. hoc postulatum de statuis ridiculum esse videatur; ib. 148. qui tibi inimicissimus esse videbitur; ib. 152. ne forte ea ... omnia ita condita fuisse atque ita abdita latuisse videantur; ib. 181. quantulumcumque videbitur esse; ib. 183. ne qua in re asperior aut inhumanior fuisse videare; ib. III, 4. ut isti ... factis dictisque omnibus ... dissimillimus esse ac semper fuisse videar; ib. 5. quae leviora videntur esse; ib. 7. ut magistratibus nostris in obtinendo iure nostro ne contemptissimi ac despicatissimi esse videamur; ib. 98. quae praetoris praeda esse videatur; ib. 99. quae forsitan vobis parvae esse videantur; ib. IV, 47. ne cui forte neglegens nimium fuisse videatur; ib. 60. ut nihil mihi indignius, nihil minus ferendum esse videatur; ib. 83. unum hoc crimen videtur esse; ib. 88. ut posteris [nostris] monumenta religiosa esse videantur; ib. 98. ut in animis eorum insitum atque innatum esse videatur; ib. 106. ne oratio mea aliena ab iudiciorum ratione ... esse videatur; ib. 109. urbs illa non urbs videtur, sed fanum Cereris esse; ib. 111. ut mihi non cives illius civitatis, sed omnes sacerdotes, omnes accolae atque antistites Cereris esse videantur; ib. 124. ut multo appositior ad ferenda quam ad auferenda signa esse videatur; ib. 126. quod hoc genus praedandi,

quam improbum, quam indignum ... esse videatur; ib. V, 22. quae iucunda videntur esse; ib. 35. ut obscura sua cupiditas esse videatur; ib. 126. ut ne adversarii ... meliore loco esse videantur; Tull. 1. vestrum difficilius iudicium, mea facilis defensio fore videbatur; ib. 2. hic mihi isti singulari ingenio videntur esse; ib. 83. ac mihi quidem .. audax praecipue fuisse videtur Aebutius; Caecin. 2. ut natura, non disciplina consultus esse videatur; ib. 78. ut ei beatissimi esse videantur; imp. Pomp. 13. ut eis nomen regale magnum et sanctum esse videatur; ib. 24. ut is ... facilitate infimis par esse videatur; ib. 41. ne aut invisa dis immortalibus oratio nostra aut ingrata esse videatur; ib. 47. an tibi tum imperium hoc esse videbatur, cum ..? ib. 53. ecquam (putatis civitatem) esse locupletem quae istis pacata esse videatur? ib. 67. altera pars ... per mihi brevis et non magnae ... contentionis fore videtur; Cluent. 2. quae mihi ... de communibus invidiae periculis dicenda esse videantur; ib. 8. esse autem subitum divortium, quod solacium malorum omnium fore videbatur; ib. 14. ne haec ipsa nimium multa esse videantur; ib. 41. quod non dignum hoc conventu et silentio, dignum vestris studiis atque auribus esse videatur; ib. 66. utrum esse vobis consilia siccorum an vinolentorum, et utrum cogitata sapientium an optata furiosorum videntur? leg. agr. I, 1. ne vestra ista praeclara lex agraria magis popularis esse videatur; ib. 24. ut tantum maioribus eorum debitum esse videatur; ib. II, 1. in quo esse locus huic voci non videbatur; ib. 6. ut populares esse videantur; ib. 7. quae cum exposuero, si falsa vobis videbuntur esse ..; ib. 16. ut grati ac memores beneficii esse videantur; ib. 21. ut ea qui habeat sine vestris suffragiis, aut rex non ferundus aut privatus furiosus esse videatur; ib. 32. quorum cupiditati nimium angustus orbis terrarum esse videatur; ib. 37. magna enim mihi res non modo ad statuendum, sed etiam ad dicendum videtur esse; ib. 41. ut sibi iam xvir designatus esse videatur; ib. 53. vix iam videtur locus esse qui ..; ib. 59. quibus ad consumendum nihil satis esse videatur; ib. 65. ut esse (coloniae) non oppida, sed propugnacula imperii viderentur; ib. 73. non enim videtur hominis lex esse, sed temporis; ib. III, 5. quod, quae iustissima mihi causa ad hunc defendendum esse visa est, eadem vobis ad absolvendum debet videri; Rabir. 1. virorum bonorum mentes divinae mihi atque aeternae videntur esse; ib. 29. utrum is clemens ac misericors an inhumanissimus et crudelissimus esse videatur? Catil. IV, 12. ne remissione poenae crudeles in patriam quam ne severitate animadversionis nimis vehementes ... fuisse videamur || fuisse videamini ||; ib. 13. nec mihi umquam minus in Q. Pompeio ... virtutis esse visum est quam ..; Muren. 16. ne forte isti parum versuti esse videantur; Flacc. 39. ut inimicus esse amplissimis ordinibus, infestus bonis omnibus, hostis patriae videretur; Sulla 10. quam ob rem qui ex municipiis veniant peregrini tibi esse videantur; ib. 23. adeone vobis alienus a sanitate, adeo oblitus constantiae meae, adeo immemor rerum .. esse videor? ib. 83. grave esse videtur eum ... dicere in iudicio; ib. 84. qui vehemens in alios, qui inexorabilis in ceteros esse visus sum; ib. 87. an vero tam parvi animi videamur esse omnes, ... ut ..? Arch. 30. si solus essem interfectus, mihi turpe, si cum multis, rei publicae funestum fore videbatur; sen. 34. nominis inscriptio tibi num aliud videtur esse ac meorum bonorum direptio? dom. 51. hoc ipsum ... unum et idem videtur esse atque id, quod ..? ib. ut ... non exstinctor coniurationis et sceleris, sed auctor et dux fuisse videar; ib. 101. quae voluntas deorum immortalium esse videatur; ib. 107. num quid esse causae videretur quin id signum curiamque Concordiae dedicaret; ib. 130. non dubito quin ea tela ... leviora atque hebetiora esse videantur; har. resp. 2. id semper populo Romano ... satis sanctum, satis augustum, satis religiosum esse visum est; ib. 12. quorum mihi tanta fuisse sapientia videtur; ib. 18. videbatur ea condicione tam fortis fuisse, ut ..; Sest. 37. quo magis nationis eius esse quam generis videretur; ib. 69. tugurium ut iam videatur esse illa villa; ib. 93. ne mea oratio ... infinita esse videatur; ib. 108. quod tibi commune cum summis viris esse videatur; Vatin. 30. cum hac aliquid adulescentem hominem habuisse rationis num tibi perturpe aut perflagitiosum esse videatur? Cael. 50. ut *causa* alterius || alterius causa || sceleris suscipiendi fuisse videatur; ib. 56. ut mihi iam verum videatur illud esse; Balb. 3. ut nemo, nisi qui mecum esset, civium esse in numero videretur; Piso 7. cui nimis videtur senatus ... fuisse crudelis; ib. 17. forsitan hoc ... mirabile auditu esse videatur; ib. 32. an malim te videri nullo pudore fuisse in litteris mittendis; ib. 39. te videri pudentiorem fuisse quam soles; ib. sordidum, inferius etiam est, quam ut Mediolanensi praecone ... dignum esse videatur; ib. 62. quod vobis iste tantum modo improbus, crudelis ... esse videtur || videatur ||; ib. 66. ut illae necessitudinis causae leves esse videantur; Planc. 27. qui mihi in huius periculo reus esse videor; ib. 29. si quid est quod mihi scitum esse videatur; ib. 35. qui .. audierit .. ita neglegens vobis esse videbitur, ut ..; ib. 57. quod meis studiis aptius quam consuetudini iudiciorum esse videatur; ib. 74. *ne* non solvendo fuisse, bona denique reus ne re*tinere vol*uisse, ... *neve haec ipsa ei causa Bostarem veneno necandi fuisse videretur;* Scaur. c. 2, § 4. ut iam nihil esse videatur nisi divinare sapientis || sapientia ||; Rab. Post. 1. quia videbatur indignum esse et [domini] morte ipsa tristius; Milo 59. ut illud fati fuisse videatur, hoc consilii; Marcell. 29. res enim eo spectat, ut ea poena ... non videamini esse contenti; Ligar. 13. quod initium senatus cogendi fore videbatur; Phil. I, 6. homo diserte, ut Mustelae iam esse et Tironi videris || ut Mustelae Tamisio et Tironi Numisio videris ||; ib. II, 8. citius dixerim iactasse se aliquos, ut fuisse in ea societate viderentur; ib. 25. qui magister equitem fuisse tibi videtere; ib. 76. nullus ei ludus videtur esse iucundior quam cruor, quam caedes; ib. IV, 11. ut magis exoptatae Kalendae quam serae esse videantur; ib. V, 1. nomen ipsum legationis ultro missae timoris esse signum videbitur; ib. 26. ne illi brevi tempore nimis multi nobis esse videantur; ib. VII, 18. quod fortasse videatur satis esse, sed in principe civi non est satis; ib. 20. quod honore praemiove dignum esse videatur; ib. VIII, 33. cuius propter nefanda scelera tolerabilis fuisse videtur Catilina; ib. XIII, 22. f. debere; Balb. 5. vincere; Planc. 81.

evenire: ut, quaecumque accidant ... incommoda, propter eam causam sceleris istius evenire videantur; Verr. IV, 113.

evomere; ne ... libentius haec in illum evomere videar quam verius; Milo 78.

excellere: quae maxime improbitate excellere videbuntur; Verr. I, 68.

excipere: non mihi videntur honoris causa excipere Pompeium, sed metuere, ne ..; leg. agr. II, 61. nec quicquam illis verbis ... esse exceptum videretur; Balb. 33.

excitare: ut casu (tempestas) excitata esse videatur; Muren. 36.

excurrere: quod ... excurrere ex Africa, imminere [ita] fructuosissimis insulis || in fructuosissimas insulas || populi Romani videbatur; leg. agr. II, 87.

exercere: ne nimium familiariter inimicitias exercere videare; div. Caec. 13.

exire: quae (pecunia) via modo visa est exire ab isto; Verr. II, 57.

exhaurire: aerarium exhauriri videbatur; Sest. 103.

expiare: ut ... scelus imperatoris in poenam exercitus expiatum || expetitum || esse videatur; prov. cons. 5.

expilare: ut expilata provincia, vexati socii ... esse videantur; Verr. V, 179.

explorare: quae quidem omnibus ... prospectare iam exsilium atque explorare fugam domini videbatur; Verr. V, 44.

exprobrare: num tibi insultare in calamitate, num intercludere perfugia fortunae, num casus bellicos exprobrare aut obicere videor? Verr. V, 132.

exsistere: ut illa flamma divinitus exstitisse videatur; Verr. IV, 69. ne in hac civitate tanti facinoris immanitas aut exstitisse aut non vindicata esse videatur; Catil. I, 14.

exspectare: quod maxime exspectari videbatur; Verr. a. pr. 45. etiam nunc mihi exspectare videmini, iudices; ib. V, 10.

exsultare: ut exsultare victoria nobilitatis videretur; Sex. Rosc. 16

facere: ecquid tandem tibi videtur senex ille .. minoris facere Eutychum filium? Sex. Rosc. 46. ut ne plane videaris id facere; ib. 54. ut hoc iudicium non de illorum praeda, sed de huius maleficio fieri videretur; ib. 95. ut ea ... contra vosmet ipsos facere videamini; ib. 104. satis fidei et diligentiae meae, ... satis etiam iudici fecisse videar; Qu. Rosc. 14. videor mihi gratum fecisse Siculis; Verr. II, 16. ut haec, quae dixi, gratis facta esse videantur; ib. 61. qui ... tamen id more potius suo quam merito tuo facere viderentur; ib. 155. ne quid horum ... adventu meo factum esse videatur; ib. 161. si per vim multitudinis factum esse videretur; ib. ut nihil malitiose neque consulto fecisse videatur; ib. 164. ut, quae olim ad ornandum templum erant maxime, nunc tantum ad cludendum factae esse videantur; ib. IV, 124. FECISSE VIDERI pronuntiat; ib. V, 14. ne id, quod videntur impudenter fecisse, astute et callide fecerint; Caecin. 4. ut ... de iure civili iudicium fieri videretur; ib. qui ausus est dicere, FECISSE VIDERI eum; ib. 72. satis mihi multa verba fecisse videor; imp. Pomp. 27. nos autem ... satis facere rei publicae videmur; Catil. I, 2. ut nutu Iovis Optimi Maximi factum esse (illud) videatur; ib. III, 21. iudicium fieri videtur; Flacc. 40. ne gratiae causa facere viderentur; Quir. 11. fieri quaedam ad meliorem spem inclinatio visa est; Sest. 67. tum tu ipse de te FECISSE VIDERI pronuntiavisti; Piso 97. ne vobis id ille magna ratione fecisse videatur; Planc. 2. in qua (causa) quaedam hominum ipsorum videtur facienda esse contentio; ib. 5. ut hoc stultissimum [facinus] ... sapienter factum esse videatur; Rab. Post. 24. ne Tubero quod numquam cogitavit facturus fuisse videatur; Ligar. 24. quam ob rem ... mihi videamini ... potestatem nobis ... fecisse dicendi; Phil. III, 13. ne contra senatus consultum fecisse videatur; ib. X, 13. ne quid adrogantius ... facere videatur || videatur facere; ib. XIII, 13.

fallere: f. eripere; Verr. II, 134.

fateri: ut non solum fateri, sed etiam profiteri videatur; Caecin. 27.

ferre: utrum videtur id senatus factum iudicare, an ... moleste graviterque ferre? Cluent. 136. tulisse ut potius iniuriam quam rettulisse [gratiam] videar; Sulla 47. ut aut praestantissimus vir ... repulsam tulisse videatur aut unus quisque nostrum praeteritus; Phil. XI, 19.

fingere: f. dicere; Cael. 55.

flagitare: a quibus etiam tacentibus flagitari videmur; Phil. XIV, 30.

furere: ut sine ulla dubitatione insanire omnibus ac furere videretur; Verr. IV, 39.

gerere: ut peregrinari in aliena civitate, non ... in tua magistratum gerere videare; Rabir. 28. ut ea virtute, non casu gesta esse videantur; Catil. III, 29. ut ea ... casu ... gesta esse videantur; Sulla 83. f. providere; Catil. III, 18.

gignere: ut idem deus urbem hanc gentibus, vos huic urbi genuisse videatur; Phil. XIV, 32.

gloriari: ita enim mihi gloriari visus es laudatione Pergamenorum; Flacc. 74. ne nimis gloriari viderer; har. resp. 16.

habere: etiam si quid antea recti aut venusti habere visi essent || visi sint ||; Quinct. 77. quae (navis) ... urbis instar habere inter illos piraticos myoparones videretur; Verr. V, 89. ut sua religio, laudatio, auctoritas aliquid ... momenti || in laudatione auctoritatis aliquid ... et momenti || habuisse videatur; Font. 14. homo mea sententia prudentissimus Caecina ... plus mihi animi quam consilii videtur habuisse; Caecin. 22. utrum tandem hoc capite honos haberi homini an invidia quaeri videtur? leg. agr. II, 60. habere videtur ista res iniquitatem; Catil. IV, 7. ne ab ipso ... concessam videamur habere licentiam fingendi; Muren. 20. quantum quisque animi et facultatis habere videatur; Muren. 44. nullam mihi poenam videtur habere id; Piso 95. nec privatos focos nec publicas leges videtur nec libertatis iura cara habere; Phil. XIII, 1.

hiare: utrum ea (domus) patere an hiare ac poscere aliquid videtur? Verr. III, 8.

hortari: hi subito hortari ad pacem ... non sine causa videbantur; Phil. XII, 2.

iacere: videor mihi iecisse fundamenta defensionis meae; Cael. 5.

ignoscere: f. concedere; Verr. V, 126.

imitari: ut haec simulata adeptio || adoptio, al. || filii quam maxime veritatem illam ... imitata esse videatur; dom. 36.

imminere: qui imminere iam cupiditate videntur in tribuniciam potestatem; dom. 47. f. excurrere.

immittere: f. emittere.

impedire: NON VIDERI STHENIUM IMPEDIRI EDICTO QUO MINUS EI ROMAE LICERET ESSE; Verr. II, 100.

impendere: multa autem impendere videntur praeter naturam etiam praeterque fatum; Phil. I, 10. f. adesse.

imperare: ut aliquando vere videremur ... imperare; imp. Pomp. 56.

impetrare: ut nescio quid a te impetratum esse videatur; Flacc. 83. f. efflagitare.

implorare: videturne ipsa res publica .. consulis auxilium implorasse? dom. 12.

imponere: f. absterrere.

incidere: in eam fraudem videtur mihi divinitus incidisse; Verr. III, 178. ac mihi quidem ... fatalis quaedam calamitas incidisse videtur et ... occupavisse; Ligar. 17.

incolere: f. diligere; Verr. IV, 107.

incurrere: qui nescio quo pacto mihi videtur praetorius candidatus in consularem ... incurrere;

Muren. 57. ut in eum non invasisse, sed incucurrisse videamur; Sest. 14.
indicare: ut non iam aliis indicari, sed indicare se ipsi viderentur; Catil. III, 13.
inesse: ut in uno omnia maleficia inesse videantur; Verr. II, 82. an ... dubium vobis fuit inesse vis aliqua videretur necne? Caecin. 31. ſ. continere.
inflectere: ſ. corrigere.
inruere: qui (homines) quasi de industria in odium offensionemque populi Romani inruere videantur; Verr. a. pr. 35.
insanire: ſ. furere.
insectari: num obscure videntur prope hasta praeconis insectari Cn. Pompei exercitum? leg. agr. I, 6. ſ. cogitare; Cael. 16.
instare: ea quae videntur instare; Sex. Rosc. 22.
instaurare: ne nova et multo crudelior per vos proscriptio instaurata esse videatur; Sex. Rosc. 153.
insultare: ſ. exprobrare.
intellegere: ut plane intellegere viderentur ad quam rem parati essent; Tull. 19. visus est mihi primo veterator intellegere praeclare; Caecin. 30.
intercedere: videturne intercessisse appellatio tribunorum non morae sed auxilii causa? Quinct. 65.
intercipere: ſ. efflagitare.
intercludere: ſ. exprobrare.
interesse: ut in eorum consiliis omnibus non modo aures hominum, sed etiam oculi [populi Romani] interesse videantur; Verr. a. pr. 48.
invadere: ſ. incurrere; Sest. 14.
invidere: ne ... invidisse videar Antonio; Phil. XIII, 28. ſ. consulere.
irasci: ut ... etiam mihi videretur irasci; Caecin. 28.
ire: ut a me non eiectus ad alienos, sed invitatus ad tuos isse videaris; Catil. I, 23.
iudicare: ne videretur iudicasse, bona sua ... possessa esse; Quinct. 31. parumne videbatur populus Romanus iudicare ..? Sest. 123. ne a populo iudicatum esse videatur; Planc. 9. mihi vero Cn. Pompeius non modo nihil gravius ... iudicasse, sed etiam statuisse videtur ..; Milo 15. ſ. ferre; Cluent. 136.
labare: cum ei labare M. Antonius videretur; Phil. VI, 10.
labefactare: cum omnia acta illius anni per unum illum labefactari viderentur; Sest. 62.
laedere: ut neque fides huius defensionis relicta neque cuiusquam aut dignitas laesa aut amicitia violata esse videatur; Cluent. 118.
laetari: qua (pace) ... etiam tecta atque agri mihi laetari videntur; leg. agr. II, 9. quae (urbs) quidem mihi laetari videtur; Catil. II, 2. ut ... etiam moenia ipsa viderentur et tecta urbis ac templa laetari; Piso 52.
latere: ut tantum facinus non in aequitate defensionis, sed in una littera latuisse videatur; Caecin. 38. ſ. esse; Verr. II, 181.
latitare: si latitare ac diutius ludificare videatur; Quinct. 54.
laudare: summe haec omnia mihi videntur esse laudanda; div. Caec. 57. ne nostrum consilium ... laudare videamur; Flacc. 87. cum idem supplicium minatur optimis civibus, ... laudare videtur, quasi imitari velit; Phil. III, 18.
levare: ut humanitate vestra levatus potius quam acerbitate violatus esse videatur; Arch. 31.
licere: cum utrumvis licuisse videatur; Verr. III, 167.

loqui: nonne vobis Numa Pompilius videtur loqui? dom. 127. ſ. confiteri; Sest. 40.
ludere: ut aut lusisse in tantis rebus aut profecto nescio quid spectasse videatur; leg. agr. II, 28.
ludificare: ſ. calumniari. latitare.
lugere: nihil est .. tam alienum ab eo ... quam videri coniuratorum poenam mortemque lugere; Sulla 31. ſ. desiderare.
malle: mihi videntur plerique initio multo hoc maluisse; Muren. 29. vide ne alienis exemplis eisque recentibus uti quam et antiquis et domesticis malle videare; Phil. XIII, 15.
manere: manere in instituto meo videor; div. Caec. 5.
meditari: simul atque candidatus accusationem meditari visus est; Muren. 43.
meminisse: ut praeterita meminisse, reliqua sperare videamur; imp. Pomp. 47. quantam (contionem) meminisse non videor; Phil. IV, 1.
mentiri: si .. illud diceres, improbe mentiri viderere; Quinct. 81.
metuere: ſ. excipere; leg. agr. II, 61.
minitari: ſ. denuntiare.
minuere: ne ... minuere amicitiam nostram videatur perpetua dissensio; Phil. X, 2.
mirari: mirari visus est; Sex. Rosc. 60.
moliri: ut velle atque optare aliquid calamitatis filio potius quam id struere et moliri videretur; Cluent. 178.
movere: quod exercitus armatos movet, id advocationem togatorum non videbitur movisse? Caecin. 43.
nasci: ut hoc amplissimum nomen [senatorium] ... ad contumeliam improborum natum esse videatur; Verr. III, 96. qui ad omnia ... bella conficienda divino quodam consilio natus esse videatur; imp. Pomp. 42. nata esse ibi || inibi esse haec || (superbia) ex Campanorum fastidio videtur; leg. agr. I, 20. qui mihi non tibi, sed patriae natus esse *videris* || videare ||; Muren. 83. sic T. Annius ad illam pestem comprimendam ... natus esse videtur et quasi divino munere donatus rei publicae; har. resp. 6.
niti: [ut illo supercilio annus || cincinnatus || ille niti tamquam *vade* videretur]; Sest. 19. ſ. confidere.
nolle: ſ. posse; Catil. III, 22.
nosse: etiam controversum ius nosse et tractare videare; Muren. 28. nosse aliquod eius volnus ... videbantur; Phil. XII, 1.
numerare: qui ... mihi videtur tamen inter viros optimos ... esse numerandus; Font. 38.
obicere: ſ. exprobrare.
obligare: ne obligati esse videantur; Planc. 73.
oblinere: ut non cera, sed caeno obliti esse videantur; Verr. V, 173.
obloqui: quae (exspectatio) mihi obloqui videtur; Cluent. 63.
observare: ſ. colere.
obsignare: ut ... civitates ... Laelio praesenti ... nihil temporis causa scripsisse aut obsignasse videantur; Flacc. 36.
obstare: quoniam .. ei pecuniae vita Sex. Roscii obstare atque officere videatur; Sex. Rosc. 6.
obstrepere: eius modi res ... obstrepi clamore militum videntur || obstrepit clamor militum ||; Marcell. 9.
obtinere: ne summo iure egisse quam ne certum ius || eius, et ius || non obtinuisse videatur; Caecin. 10.
obtrectare: quo mihi etiam indignius videtur obtrectatum esse; imp. Pomp. 57.
occupare: num tibi videor in causa Ligarii esse occupatus? Ligar. 30. ſ. insidere; ib. 17.

offerre: neque iste mihi videtur se ad damnationem solum offerre; Verr. I, 8.
officere: ſ. obstare. — olere: ſ. clamitare.
oportere: EOS ITA VIDETUR IN POSSESSIONE ESSE OPORTERE; Quinct. 84.
opprimere: ne eadem mulier ... *et* turpissimum latronem eripuisse et honestissimum adulescentem oppressisse videatur; Cael. 78.
optare: ſ. moliri.
oppugnare: utri oppugnasse videantur; Tull. 55. quia verbis oppugnare aequitatem videbatur; Caecin. 67. ſ. adimere.
ordiri: de quo si paulo altius ordiri ac repetere memoriam religionis videbor, ignoscite; Verr. IV, 105.
osculari: quoniam mihi videris istam scientiam iuris tamquam filiolam osculari tuam; Muren. 23.
ostendere: quae (tempora) simul ac primum aliquid lucis ostendere visa sunt; Phil. IV, 1.
ostentare: creditoribus suis spem ostentare provinciae videretur; Fr. B, XIII, II, 3.
parcere: si minus eius famae parcere videbor; Tull. 3.
patefacere: haec enim mihi ad omnia defensio patefieri videtur; Verr. IV, 8.
patere: ſ. hiare.
pati: ut iam ista non modo homines, sed ne pecudes quidem mihi passurae esse videantur; Catil. II, 20.
percellere: ſ. adfligere.
perdere: videbatur id perdere arator, quod aratro ipse quaesisset; Verr. III, 198. quod id perdere videbatur; ib. 199.
peregrinari: ſ. gerere; Rabir. 28.
permittere: ut quibusdam populis ... permittendum esse videatur; Balb. 22.
permovere: non ut odio permotus esse videar; Catil. I, 16.
perspicere: cum satis iam perspexisse videretur; Verr. IV, 65.
pertimescere: ſ. commovere; Font. 34.
pertinere: vereor ne ad pluris oratio mea pertinere videatur; Sex. Rosc. 94. cum .. ea consuetudo ... ad summam rem publicam pertinere videretur; Tull. 8. quod videretur || videtur || ad summam illius existimationem hoc iudicium pertinere; Caecin. 6. quae mihi visa sunt ad illius miseri causam pertinere; dom. 41. ne ad te hoc crimen pertinere videatur; Phil. II, 36.
pervadere: ut quaedam calamitas pervadere videretur; Verr. I, 44.
pervenire: mihi quidem .. ille pervenisse videtur; Phil. XI, 6.
petere: si forte videbor altius initium rei demonstrandae petisse; Caecin. 10. ut eundem quem optimi ac nobilissimi petere cursum laudis videretur; Cael. 72. ut petere viderer; Planc. 25. ſ. efflagitare.
ponere: ſ. conlocare. convenire; Tull. 16.
poscere: quam (potestatem) cum poscebat, verbo illam poscere videbatur; Verr. a. pr. 44.
posse: quod in hac videor posse facere; Quinct. 35. quod ... aliquo modo posse ferri videtur; Sex. Rosc. 117. qui videbatur eorum fortunas fide diligentiaque sua posse defendere; div. Caec. 67. ut ea (provincia) ... vix .. recreari aliquando posse videatur; Verr. a. pr. 12. nullae sordes videbantur his sententiis adlini posse; ib. 17. qua (statua) vix tuto transiri posse videatur; ib. II, 141. ut ab omnibus ventis invidiae circumflari posse videatur; ib. III, 98. illi quoad videbatur ferri aliquo modo posse contenderunt; ib. 99. nihil addi iam videtur ... ad hanc improbitatem ... posse; et recte nihil videtur; ib. V, 115. videor hoc leviter pro mea auctoritate || hoc certe pro levi mea auctoritate || vobis praecipere posse; Font. 42. quoad videretur salvo capite fieri posse; Caecin. 20. ad dicendum autem in altera videar mihi aliquid reperire posse; ib. 64. qui conlatis signis exercitus regios superare posse videatur; imp. Pomp. 66. videte ut ... illorum orationi ... respondere posse videamur; ib. 68. ceteri non videntur in singulis hominibus multa parricidia suscipere posse; Cluent. 32. nihil posse iam ad hanc improbitatem addi videtur; ib. 35. ut nobilitatis dignitatem virtute tueri posse videatur; ib. 111. quod te ista censoria, sive voluntas sive opinio fuit, adiuvare ... posse videatur; ib. 125. praetermitti ab censoribus et neglegi macula iudiciorum posse non videbatur; ib. 130. cui loco respondere vix videor posse; ib. 135. qua illud potuisse ita circumsecari videretur; ib. 180. unum hoc certe videor mihi verissime posse dicere; leg. agr. II, 64. ut (petitiones) vitari posse non viderentur; Catil. I, 15. nullum videri contra me consilium iniri posse; ib. 18. quod vix videtur humani consilii tantarum rerum gubernatio esse potuisse; ib. III, 18. quae bellum populo Romano facere posse et non nolle videatur; ib. 22. quos mihi videor facillime posse superare; Sulla 46. quod (volnus) videretur huius vita et natura accipere potuisse; ib. 73. non videri eam || ea || recte posse dedicari; dom. 136. ut (ea) vel a Q. Catulo ... praeclare posse dici viderentur; Sest. 122. ne quis vir clarus ... huic ordini iure irasci posse videatur; prov. cons. 39. quae mihi tum ... vere posse dici viderentur; Balb. 38. cui ne referri quidem gratia posse videatur; Planc. 73. videnturne vobis posse Caesaris acta servari? Phil. I, 19. Oceanus ... vix videtur tot res ... tam cito absorbere potuisse; ib. II, 67. quae (gloria) vix caelo capi posse videatur; ib. 114. quia non posse fieri videbatur; ib. III, 3. quamquam vix videntur haec posse seiungi; ib. XIII, 6. cuius ne supplicio quidem ullo satiari videtur posse populus Romanus; ib. 21.
possidere: is, ut opinor, praedium, non bona videatur alterius possidere; Quinct. 85.
postulare: non quia res postulare non videretur; Tull. 5. cum ... commoveri soleam vehementius, quam videtur vel usus vel aetas mea postulare; Deiot. 1.
praestare: videatur honorem debitum patri praestitisse; Phil. IX, 12.
praeterire: quod ab Alfeno praeteritum esse videatur; Quinct. 68. praetereunda videntur esse permulta; Verr. IV, 97. ne haec quidem P. Sullae mihi videtur silentio praetereunda esse virtus; Sulla 62.
praetermittere: nihil enim praetermittendum de istius impudentia videtur; Verr. IV, 86. ut ... nihil a me . . . praetermissum esse videatur; Sest. 5.
praevaricari: ſ. defendere; Cluent. 58.
privare: ſ. conservare; Cluent. 201.
prodesse: maluit in maximo rei publicae discrimine emori quam minus quam potuisset videri rei publicae profuisse; Phil. IX, 6.
proferre: isti ipsi mihi || ipsi mihi isti || videntur vestri praeceptores et virtutis magistri finis officiorum paulo longius ... protulisse; Muren. 65. cum a me ipso elaborata (haec) proferri viderentur; Cael. 54. ne aut proferre videar ad tempus aut eo genere uti litterarum; Planc. 74.
proficisci: ut ... non ad aedem Cereris, sed ad ipsam Cererem proficisci viderentur; Verr. IV, 108.
profiteri: ne .. id profiteri videar; Cluent. 51, ſ. fateri.
progredi: cum mihi ipsa Roma ... progred visa est; Piso 52.

prohibere: f. admonere; Sex. Rosc. 70. Tull. 9.
prolabi: ne quod ab aliqua cupiditate prolapsum verbum esse videatur; Font. 28.
proponere: proponenda ratio videtur esse officii mei; Rabir. 1. quae (causa) videbatur perditis civibus ad invidiam esse proposita; dom. 44.
propulsare: f. emendare.
prospectare: f. explorare.
providere: ut deorum immortalium nutu atque consilio et gesta et provisa esse videantur; Catil. III, 18. ut ... condicioni omnium civium providisse videamini; Cael. 22.
putare: quas videtur ille peracutas putare; Phil. III, 21.
quadrare: nisi omnia ... in istam quadrare apte viderentur; Cael. 69.
quaerere: ut ... tamen impudentiae suae pudentem exitum quaesisse videatur; Verr. I, 2. satisne vobis magnam pecuniam Venerius homo ... Veneris nomen quaesisse videtur? ib. II, 24. non enim hoc sine causa quaeri videtur; imp. Pomp. 22. ut aliquam mihi bonam gratiam quaesisse videar; ib. 71. ex omnium sententia constitutum est satis videri esse quaesitum; Cluent. 177. satis quaesitum videri; ib. 182. tum utrum fundi facti sint an non, quaerendum esse videtur || videatur ||; Balb. 22. ut ... ab eo ... videatur mihi pernicies esse quaesita; Piso 74. ut in augenda re non avaritiae praedam, sed instrumentum bonitati quaerere videretur; Rab. Post. 3. f. habere; leg. agr. II, 60.
recedere: num .. ille lanista omnino iam a gladio recessisse || a gladiatore cessisse, recessisse || videtur? Sex. Rosc. 118.
recipere: homo ... noluit videri ... Rubrium invitus domum suam recepisse; Verr. I, 65.
recitare: utrum vobis consilium tandem praetoris recitari videbatur ... an praedonis improbissimi societas atque comitatus? Verr. V, 54.
recreare: f. confirmare; Verr. V, 178. conligere; ib. III, 124.
reddere: ut isti pro praerogativis eam || iam || reddidisse videatur; Verr. a. pr. 26.
redire: non ut redire ex Macedonia nobilis imperator, sed ut mortuus infamis referri videretur; Piso 53. redire ad se videtur; Phil. VIII, 25.
referre: ut (civitas) huic ... parem gratiam referre videatur; Font. 45. f. ferre; Sulla 47. redire; Piso 53.
refragari: ne refragari homini amicissimo ... videar; Phil. XI, 20.
refricare: f. commovere; leg. agr. III, 4.
refutare: videntur ea esse refutanda; Milo 7.
relevare: ut saepe homines aegri morbo gravi ... primo relevari videntur, ... sic videbimur fortasse ad breve quoddam tempus cura etmetu esse relevati; Catil. I, 31.
relinquere: ne dissolutius || dissolute || relinquere videretur; Caecin. 103. f. laedere.
repetere: ne populus Romanus ab isto eas poenas vi repetisse videretur; Verr. V, 163. f. ordiri.
reprehendere: ut viderentur ... sua auctoritate iudicia reprehendisse; Cluent. 130.
repudiare: qui si adulescens ... patris imperium timuisse aut a parente repudiatus videretur; Muren. 11.
rescindere: ne tuum iudicium videar rescindere; Verr. V, 20.
residere: quod ... cum horum etiam tectis et sedibus residere aliquod bellum semper videtur; dom. 61. sin scripulus tenuissimus residere aliquis videbitur; har. resp. 11.
respirare: respirare visus est, quod non alius potius diceret; Sex. Rosc. 60. respirasse homines videbantur nondum re, sed spe rei publicae recuperandae; Sest. 72.
respondere: si id, quod oportet, responderis, idem videare respondisse; Muren. 28.
restare: restare tibi videbatur servorum nomen; Sex. Rosc. 79.
restinguere: exortam videtur flammam ... restinxisse; Verr. V, 14.
restituere: ut huius ordinis auctoritas ... rei publicae restituta esse videatur; leg. agr. I, 27. in quam (urbem) videor esse restitutus; dom 146. ut contra rem publicam restituti esse videantur; Phil. X, 22.
retinere: f. commovere; Milo 85.
revocare: ipsi di ... idcirco mihi videntur fructum reditus (mei) ... ad suorum sacerdotum potestatem ... revocasse; dom. 143. ne quem in iudicium oratio mea revocare videatur; Fr. B. VI, 17.
scire: plus etiam scire quam sciebat (Panurgus) videbatur; Qu. Rosc. 30.
scribere: f. agere; Sest. 120. obsignare.
sentire: ut ... omnes idem de re publica sensuri esse videantur; Sest. 106.
sequi: quid ut secuti esse videamini? Font. 32. ut testem tamen aut tabulas secutus esse videatur; Caecin. 71.
servare: ne ... hic ... ad iudicum crudelitatem videretur esse servatus; Verr. V, 3. qui (homo) mihi videtur quasi quoddam exemplar ... servari; Fr. A. III, 17.
sevocare: ut rursus plebes || plebs || in Aventinum sevocanda esse videatur; Muren. 15.
significare: id significare nutu videtur; Verr. III, 26. f. adnuere.
spectare: ut nihil nisi sempiternum spectare videatur; Rabir. 29. f. ludere.
sperare: quod sperare mihi videor; Verr. a. pr. 50. sperare videor tantum afuturam esse orationem meam a minima suspicione offensionis tuae; Planc. 8. f. meminisse; imp. Pomp. 47.
spoliare: ut pluris hic sociorum urbis quam ille hostium spoliasse videatur; Verr. III, 9.
statuere: ne in hoc scelere ... nimis aliquid severe statuisse videamini; Catil. IV, 13. f. iudicare; Milo 15.
struere: f. moliri.
sublevare: tot tantaque eius vitia sublevata esse videbuntur; Verr. a. pr. 47.
superare: ut etiam illum ipsum [suo] artificio superasse videatur; Verr. I, 53. me nulla in disputatione ab Accio videri esse superatum; Cluent. 149.
suscipere: itaque mihi videor, iudices, magnam ... rei publicae partem suscepisse; Verr. I, 5. quamquam in hac causa multo pluris partis mihi defensionis quam accusationis suscepisse videor; ib. II, 10.
suspicari: de quibus illi aliquid suspicari viderentur; Sulla 36. quod tamen mihi iam suspicari videntur; har. resp. 46.
sustinere: gravissimam sustinere mihi personam videtur; Piso 71. parum mihi visus es eos ... sustinere; Phil. VIII, 1.
tangere: f. audire; Scaur. 26.
tegere: cuius eximia virtus, dignitas et ... fides et continentia tegere videretur improbitatem et legis et actionis tuae; dom. 23.
tenere: ea (lege) non videri populum teneri; Fr. B. VI, 11.
timere: ut ne quis id forte nesciat timere videantur; Cael. 26. f. repudiare.
tollere: f. eripere; Sex. Rosc. 71.
tradere: f. adferre; Verr. V, 187.

trahere: quae (legio) mihi videtur divinitus ab eo deo traxisse nomen; Phil. IV, 5.

tribuere: ut ... haec .. extrema ... non culpae, sed fortunae tribuenda esse videantur; imp. Pomp. 10. quantum cuique libidini tribuendum esse videatur; sen. 15. ne quid tibi auctoritatis a me tributum esse videatur; Vatin. 41.

valere: ut plus apud vos preces virginis Vestalis quam minae Gallorum valuisse videantur; Font. 49. qui cum videantur nec ingenio nec usu atque exercitatione rerum || usu rerum atque exercitatione || valere; Deiot. 7. multum etiam valuisse ad patris honorem pietas filii videbitur; Phil. IX, 12.

velle: interdum || iterum || mihi videris ... duas res adsequi velle; Sex. Rosc. 80. ne ita hunc videar voluisse servare; ib. 95. neque .. mihi videtur haec multitudo .. cognoscere ex me causam voluisse; Verr. a. pr. 15. si videor hic ... de uno isto voluisse crescere; ib. V, 173. satisne vobis multos, satis idoneos testis conscios videtur ipsa fortuna esse voluisse earum rerum, quae ..? Font. 16. Cethegus . . videtur mihi adversarium removere voluisse; Cluent. 85. ut videar non dicendo voluisse dicere; ib. 167. in quo res iudicatas videatur || videbatur || voluisse rescindere; Sulla 63. ut quicquid dicant, id illi velle audire videantur; Sest. 104. tu mihi videbare ... aliquam invidiam Caelio velle conflare; Cael. 29. utrum hic tibi ... adulter an amator, expugnare pudicitiam an explere libidinem voluisse videatur? ib. 49. mihi quidem numine deorum immortalium videtur hoc fortuna voluisse; Phil. XIII, 12. ſ. ſ. esse; Scaur. c. 2, § 4. moliri.

venire: ut nemo ... paratior, vigilantior, compositior ad iudicium venisse videatur; Verr. a. pr. 32. totiens mihi videor in iudicium venire... virtutis atque officii; Cluent. 52. ut, quocumque venisset, lux venisse quaedam ... videretur; Phil. X, 12. sin esset iudicatum non videri virum venisse; Fr. B. XIII, 1, 5. ſ. abripere.

vereri: qui vereri videntur ut habeam satis praesidii ad ea, quae ..; Catil. IV, 14.

versari: quae (iniuriae) tantum modo in furtis istius ... versatae esse videantur; Verr. IV, 38. nimium mihi diu videor in uno genere versari criminum; ib. 105. ut acerbissimus tota urbe luctus versari videretur; ib. 110. si cui forte videor plus quam ceteri ... versari in studio litterarum; har. resp. 18.

vexare: ut a barbaris praedonibus vexata esse videatur; Verr. IV, 122. ſ. expilare.

videre: te vero, Caecili, quem ad modum sit elusurus, ... videre iam videor, div. Caec. 45. Blossios mihi videbar illos videre ac Vibellios || Iubellios ||; leg. agr. II, 93. ut ego nihil vidisse videar; Phil. VI, 9. videbar mihi videre alios intrantis, alios autem exeuntis ..; Fr. B. IX, 1.

vincere: ut beneficio non dicam indignus, sed victus esse videare; Planc. 81. ipsam victoriam vicisse videris; Marcell. 12.

vindicare: ſ. exsistere; Catil. I, 14.

violare: ſ. laedere. levare.

uti: mala et improba defensione, verum aliqua tamen uti videretur; Verr. II, 101. ne ... nationis magis quam generis uti cognomine videretur; Cluent. 72

elliptiſch: ne omnia videar contra te, Phil. II, 72.

III. **mit Prädicativ: 1. Particip:** a. **Präſens:** appetens: non oportere populum Romanum omnium regnorum appetentem videri; leg. agr. II, 42.

retinens: multis etiam pater ... nimium retinens equestris iuris et libertatis videtur; Planc. 55.

b. **Perfect:** abiectus: ut nimiis adversarii viribus abiectus videretur; Muren. 58.

absolutus: ut non absolutus iudicio illo nefario videretur, sed ad hanc .. poenam reservatus; Milo 86.

adductus: si nimis atrociter imperando sociis in tantum adductus periculum videretur; Verr. I, 70.

adfectus: si mihi adfecta (Sicilia) visa est; Verr. III, 47. nec mihi ille M. Regulus ... supplicio videtur adfectus; Piso 43.

adhibitus: his vis adhibita non videbitur? Caecin. 44.

aedificatus: gradus illi tum novi quasi pro theatro illi iudicio aedificati videbantur; Cluent. 93.

approbatus: si auctoritate virorum talium vis armatorum hominum ... approbata videatur; Caecin. 38.

arcessitus: magis ut arcessitus imperio populi Romani viderer quam ad administrandam civitatem restitutus; dom. 71.

aspersus: ne qua ... labes illius dignitati aspersa videatur; Vatin. 15.

caesus: qui ... responderit iure caesum videri; Milo 8.

cautus: neque ei cautum satis videretur; Cluent. 162.

circumdatus: satisne vobis praetori improbo circumdati cancelli videntur in sua provincia? Verr. III, 135.

coactus: utrum tibi pecuniae coactae conciliatae videntur adversus leges? Verr. III, 194.

commissus: videtur temere commissum, verum, ut opinor, hoc fuit causae; Caecin. 21.

concessus: cum ei peccandi potestas a me concessa videatur; Phil. XII, 16.

conciliatus: ſ. coactus.

condemnatus: ut non modo populo Romano, sed etiam sibi ipse condemnatus videretur; Verr. a. pr. 17.

conditus: ut ei iam exploratus et domi conditus consulatus videretur; Muren. 49.

confectus: ut tanta civitas ... a viro tamen confecta videatur; har. resp. 42.

coniectus: ſ. 2. dignus; Phil. I, 20.

conlocatus: ut videatur a vobis Cn. Pompei filius in patrimonio suo conlocatus; Phil. XIII, 12.

consecutus: magnam mihi videbatur gloriam consecutus; Phil. I, 10.

conservatus: ut ... ea (existimatio) diligenter conservata ac retenta videatur; Font. 28.

consideratus: quod (factum) cuiquam paulo minus consideratum videatur; Sulla 72.

constitutus: ut ... aliqua ex parte mea diligentia constituta auctoritas iudiciorum videretur; Verr. I, 5. constitutum a se regem quam constrictum videri; Sest. 58. constituta res publica videbatur aliis; mihi vero nullo modo; Phil. II, 92.

costrictus: ſ. constitutus; Sest. 58.

corruptus: a quo iudicium corruptum videretur; Cluent. 75.

datus: id ... prope divinitus datum atque oblatum vobis ... videtur; Verr. a. pr. 1. videreturne vi hominibus coactis armatisve damnum dolo malo familiae datum? Tull. 12.

decretus: is ut eam (provinciam) desponsam, non decretam habere videatur; prov. cons. 36.

deletus: quod haec omnia deleta videntur reditu meo; Sest. 146.

desponsus: ſ. decretus.

destitutus: ut destitutus ab Oppianico videretur; Cluent. 83.

dissolutus: cupio in tantis rei publicae peri-

culis me non dissolutum videri; Catil. I, 4. f. 2. crudelis; Verr. V, 7.
donatus: ut vita ... patriae potius donata quam reservata naturae videretur; Sest. 47.
exceptus: in quo || in qua || aliquid [sacrosanctum] exceptum videretur; Balb. 33. quod lege exceptum videretur; ib. 38.
expiatus: omnia mihi videntur deorum immortalium iudicio expiata; Phil. V, 40.
exploratus: f. conditus.
expessus: quod non percontatione quaesitum, sed per dolorem expressum videretur; Cluent. 184.
factus: si hoc ... recte atque ordine factum videtur || videatur || ; Quinct. 28. ne quid acrius ... publico consilio factum videretur; Sex. Rosc. 153. qui (deus) ei paulo magis adfabre atque antiquo artificio factus videretur; Verr. a. pr. 14. contra legem Calpurniam factum videri; Muren. 67. ita senatus si iudicat, contra legem facta haec videri; ib. ut eis ... benigne a populo factum videretur; Planc. 92.
functus: ut mea vox ... officio functa consulari videretur; Catil. IV, 19.
gestus: quicquam iure gestum videri potest, quod ..? dom. 53.
habitus: ut oratio ex re et ex causa habita videretur; Cluent. 141.
implicatus: quod ... non tam propensus ad misericordiam quam † implicatus || implacatus, al. || ad severitatem videbatur; Sex. Rosc. 85.
ingeneratus: ut ingenerata familiae frugalitas videretur; Sest. 21.
iniectus: ne ... temere a me tantus tumultus iniectus civitati videretur; Catil. III, 7.
iudicatus: satisne tibi videtur a senatu iudicatum ..? dom. 50.
latus: eius non solum tribunatus, sed etiam perniciosissimae res ... iure latae videbuntur? prov. cons. 45.
levatus: levata mihi et recreata res publica videtur; Catil. II, 7.
liberatus: tum denique liberati per viros fortissimos videbamur; Phil. I, 32. liberati regio dominatu videbamur; ib. VII, 14.
meritus: bene de populo Romano meritus viderere; Verr. III, 48.
natus: ut ex iure civili non scientia solum quaedam, verum etiam bonitas nata videatur; Caecin. 78. ut P. ille Scipio natus mihi videtur ad interitum .. Karthaginis; har. resp. 6. qui ob eam causam natus videtur, ne ..; Phil. X, 22.
nudatus: vis nudatum illum atque solum a re publica relegatum videri; Phil· X, 16.
oblatus: lux quaedam videbatur oblata; Phil. I, 4. f. datus; Verr. a. pr. 1.
obstrictus: quam ob rem viderer maximis beneficii vinclis obstrictus; Planc. 72.
occisus: quod toti Asiae iure occisus videbatur istius ille .. lictor; Verr. I, 72.
offensus: etiam si is invidiosus aut multis offensus esse videatur; Cluent. 158.
ortus: unde orta mihi gravitas et magnitudo animi videtur; Sest. 141.
positus: ut illud in curia positum monumentum scelerum, non beneficiorum videretur; Verr. IV, 139.
praetermissus: tametsi in ipso fraterno parricidio nullum scelus praetermissum videtur; Cluent. 31.
praetervectus: f. II. emergere.
proditus: quod iam nationibus exteris incredibile ac falso memoriae proditum videbatur; imp. Pomp. 41.
profectus: quid a cupiditate aliqua aut inimicitiis profectum videretur; Font. 25.
punctus: quod (volnus) acu punctum videretur; Milo 65.
quaesitus: f. expressus. — recreatus: f. levatus.
reductus: ut ... ubertas agrorum, frugum copia, spes otii,. tranquillitas animorum, iudicia, leges, concordia populi, senatus auctoritas mecum simul reducta videantur; dom. 17.
relegatus: f. nudatus.
relictus: qui (tribunus) unus videtur ex illis ad lugendos coniuratos relictus; Sulla 31.
reservatus: f. absolutus. donatus.
restitutus: si sine populi iudicio restituti videremur; dom. 69. f. arcessitus.
retentus: f. conservatus.
retractus, reversus: ut retractus, non reversus videretur; Phil. VI, 10.
rogatus: quae (lex) iure rogata videatur; dom. 50.
scriptus: ne totum edictum ad Chelidonis arbitrium scriptum videretur; Verr. I, 106. litteras Bruti recte et ordine scriptas videri; Phil. X, 5.
secutus: quam ob rem videantur illi non nihil tamen in deferendo nomine secuti; Sex. Rosc. 8.
seiunctus: qui tum a vobis seiuncti videbantur; har. resp. 50.
solutus: mea lenitas si cui adhuc solutior visa est; Catil. II, 27.
suffragatus: si eius dignitati suffragatus viderer; dom. 27.
susceptus: quam (culpam) tu vereris ne a te suscepta videatur; Planc. 52.
victus: tum demum illa omnia victa videbuntur; Verr. I, 3.
violatus: nec ... violatum foedus eorum videretur; Balb. 31.
ultus: quem ultae || quam multae || videntur Furiae debitorum; Phil. XI, 14.
c. **Futurum:** adiuturus: cur potius invidia violatura virtutem || violatur a virtute || L. Cornelii quam aequitas vestra pudorem eius adiutura videatur; Balb. 18.
adsensurus: ut ... tamen praeter paucos omnes mihi adsensuri viderentur; Phil. VI, 3.
concessurus: non enim videtur id ... concessurus verbo; leg. agr. II, 53.
convolsurus: ut ... rei publicae statum convolsuri viderentur; Piso 4.
dicturus: ut „mater te appello“ dicturus videretur; Sest. 126.
facturus: magis mihi (homines) videntur vota facturi contra rem publicam quam ..; Catil. II, 18.
futurus: mihi ... gratior illi videtur ... aënea statua futura; Phil. IX, 13.
incursurus: cum .. in hanc rei publicae navem ... tot classes ... incursurae viderentur; Sest. 46.
responsurus: quam ob rem responsurus non videretur; Verr. V, 178.
sublaturus: ut Capua ... Seplasiam sublaturus videretur; Sest. 19.
violaturus: f. adiuturus.
vituperaturus: mihi videntur certi homines ... vos universos ... vituperaturi; leg. agr. II, 6.
d. **Gerundiv:** accusandus: ut ... accusandus videretur; Flacc. 29.
adhibendus: si conlegium pontificum adhibendum non videbatur; dom. 132.
animadvertendus: ut in primis magistratibus animadvertenda (res) videatur; Caecin. 33.
audiendus: quo tandem modo vobis non modo ferendum, verum etiam audiendum videtur? Verr. III, 80.
commemorandus: quiddam ... malevolentiae causa breviter commemorandum videtur; Balb. 18.

commutandus: ut nihil commutandum videretur; Caecin. 86.
contemnendus: D. Bruti iudicium ... num cui tandem contemnendum videtur? Phil. IV, 7.
dicendus: ut mihi in communen causam sectorum dicendum nihil magno opere videatur; Sex. Rosc. 124.
dubitandus: nihil erat in causa quod metuendum aut omnino quod dubitandum videretur; Verr. II, 69.
eximendus: ut ex nullius legis laqueis eximendi viderentur; Cael. 71.
expetendus: si provinciae consulibus expetendae videntur; Phil. XI, 24.
ferendus: quod ... mihi non mediocriter ferendum videretur; Verr. III, 95. vobis ... quid hoc indignius aut quid minus ferendum videri potest? ib. IV, 71. ſ. audiendus.
fugiendus: eo magis ea (immortalitas) fugienda videretur; Phil. X, 20.
laborandus: mihi magis illud laborandum videtur; Tull. 4.
metuendus: ſ. dubitandus.
mirandus: mihi ... ne hoc quidem mirandum videtur; Verr. I, 6. quod nisi esset factum, magis mirandum videretur; Muren. 68.
miserandus: quam illa res calamitosa Heraclio, quaestuosa Verri, turpis Syracusanis, miseranda omnibus videbatur! Verr. II, 46. quia mihi vehementer haec videntur misera atque miseranda; Catil. IV, 12.
optandus: quod in tanto ... bello vix optandum videtur; Catil. II, 28.
pertimescendus: multa.. sunt eius modi.., ut ... pertimescenda videantur; Flacc. 24.
praecipiendus: quibus hoc praecipiendum videtur; Catil. II, 19.
praetereundus: non enim mihi exemplum ... praetereundum videtur; Cluent. 134.
praetermittendus: non mihi praetermittendum videtur ne illud quidem genus pecuniae conciliatae; Verr. II, 141. quo loco mihi non praetermittenda videtur praeclari imperatoris ... diligentia; ib. V, 28. unum tamen ... praetermittendum non videtur; Fr. B. VI, 14.
querendus: neque hoc tanto opere querendum videretur; Quinct. 2. reprehendendum fortasse minus, querendum vero magis etiam videtur; Caecin. 6.
relinquendus: illud ... non omnino relinquendum videtur; Verr. III, 80.
remittendus: iam in tanta istius impudentia remittendum aliquid videtur; Verr. II, 52.
reprehendendus: haec consilia maiorum M. Bruto ... reprehendenda [et P. Rullo] visa sunt; leg. agr. II, 92. ſ. querendus; Caecin. 6.
timendus: si quid esset quod a M. Bruto timendum videretur; Phil. X, 17.
2. **Adjectiv:** abstrusus: num quisnam tandem || tam || abstrusus nummus usquam videtur, quem ..? leg. agr. I, 11.
acer: cuius ex omnibus pugnis ... vel acerrima mihi videtur illa, quae ..; Muren. 34.
acerbus: ut mihi ... res haec acerba videtur atque indigna; Verr. I, 112. quod (exemplum) ... acerbum omnibus atque intolerandum videretur; ib. II, 111. omnibus acerbum, indignum, luctuosum denique videbatur; ib. IV, 99. haec illis acerbissima videri; ib. 132. omnibus acerba res et misera videbatur; Tull. 23.
adrogans: ne haec mea vestrorum beneficiorum praedicatio non grata potius quam adrogans videatur; har. resp. 16.
aequus: si vobis || quae si vobis || aequa et honesta postulatio videtur; Sex. Rosc. 7. id ad probandum non multo videri debet aequius? div. Caec. 65. modo aequum sibi videri, modo non iniquum; Phil. II, 95. ille numquam ... quicquam sibi ... aequum dixit videri; ib.
alienus: alienum mea natura videbatur quicquam de existimatione P. Fabii dicere; Tull. 5. alienum sibi videri dignitate imperii, ... eodem ipsum duci, qui triumphasset; prov. cons. 18. quo || quae || mihi nihil videtur alienius || minus || a dignitate disciplinaque maiorum; ib. 36.
amarus: minime amarus eis visus est; Cluent. 72.
amplus: is .. mihi videtur amplissimus; Sex. Rosc. 83.
antiquus: ne haec forte cuipiam nimis antiqua et iam obsoleta videantur; Verr. I, 56.
apertus: quod iam tum recens suspiciosum ..., nunc vero apertum iam omnibus ac manifestum videtur; Cluent. 189.
asper: quod (nomen) asperius antea populo videri solebat; div. Caec. 8. quae (iudicia) paulo graviora atque asperiora videntur esse; Tull. 8.
audax: ut audacior quam Catilina, furiosior quam Clodius viderere; Phil. II, 1. qui ei de parricidis audacissimi videbantur; ib. XII, 19.
beatus: ut mihi beatiores illi videantur interdum; Ligar. 31.
bonus: illi bona res, huic vendibilis videbatur; Verr. I, 105. pontificibus bona causa visa est; dom. 35. quae (fortuna) bona ipsi videtur — mihi, ... avunculi sui consulatum si imitaretur, fortunatior videretur; Phil. I, 27.
calamitosus: ſ. 1, d. miserandus; Verr. II, 46.
carus: videri cariorem populo Romano filium scurrae quam C. Caesarem; Phil. XIII, 23.
cautus: possumne igitur satis videri cautus, satis providus, si ..? Phil. XII, 24.
certus: cum res parum certa videbatur; Cluent. 72. ac mihi quidem ... cum illa certissima visa sunt argumenta atque indicia sceleris, ... tum multo certiora illa; Catil. III, 13.
clarus: quamquam mihi (honos, dignitas, locus, ordo, beneficia vestra) semper clarissima visa sunt; Quir. 4. ſ. magnificus.
commodus: ut Apronius ... isti uni commodus ac disertus videretur; Verr. III, 23.
credibilis: ut magis propter reum ... credibile videatur; Verr. V, 13. *ne cui hoc credibile videreter;* Scaur. c. 2, § 5.
criminosus: ne si argueret quidem ..., id mihi criminosum videretur; Sulla 38.
crudelis: maluisse Domitium crudelem in animadvertendo quam in praetermittendo dissolutum videri; Verr. V, 7. nisi vero cuipiam L. Caesar ... crudelior nudius tertius visus est; Catil. IV, 13. dura ... mihi iam Fortuna populi Romani et crudelis videbatur; Milo 87.
cupidus: forsitan improbis nimis cupidus videretur; Qu. Rosc. 47. is aut timidior videatur ... aut cupidior; Caecin. 8. qui et mihi et ceteris cupidiores provinciae viderentur; Piso 56.
curiosus: ne aliis molestus, vobis etiam curiosus viderer; dom. 121.
dignus: ut solus dignus videatur, qui eo non accedat; Quinct. 78. illud mihi nequaquam dignum industria conatuque meo videbatur; Verr. a. pr. 35. digna causa videretur; ib. II, 117. ut ... dignissimus ea civitate videar; Quir. 25. reliquis honoribus non tam uti voluit quam dignus videri; Sest. 6. quia nihil volgare te dignum videri potest; Deiot. 34. ut honestis decuriis potius dignus videatur quam in turpem iure coniectus; Phil. I, 20. ſ. II. debere; Balb. 5.
diligens: omnibus eram visus in omni officio diligentissimus; Planc. 64.

disertus: quaeris num disertus sit? immo ... ne sibi quidem videtur; Planc. 62. ſ. commodus.

dissimilis: quam dissimilis hic dies illi tempori videbatur! Verr. IV, 77.

dissolutus: ſ. crudelis; Verr. V, 7. — 1, b.

durus: durum hoc fortasse videatur; Verr. V, 7. qui durior ad haec studia videbatur; Arch. 19. durum videbatur; Phil. XII, 4.

facilis: res Sopatro facilis videbatur; Verr. II, 68. quarum rerum etsi facilis explicatio videtur; Phil. VII, 1.

falsus: hoc vobis falsum videri; Verr. III, 26.

fortunatus: modo maximo beneficio populi Romani ornatus fortunatus videbatur; Muren. 86. ſ. bonus; Phil. I, 27.

furiosus: ſ. audax; Phil. II, 1.

gratus: possum ego satis in Cn. Pompeium umquam gratus videri? sen. 29. ut eodem tempore in omnis verear ne vix possim gratus videri; Planc. 78. tum nihil est quod malim quam me et esse gratum et videri; ib. 80. malui me tibi debere confiteri quam cuiquam minus prudenti non satis gratus videri; Phil. II, 5. ſ. adrogans.

gravis: si res ista gravissima sua sponte videretur; Quinct. 52. quod (onus) minime videtur grave eis, qui minime ipsi leves sunt; Sex. Rosc. 112. inimici iudicium grave videretur; Verr. II, 139. quod contra istum diceret, grave videretur; ib. III, 166. quod bello Punico gravissimum visum est; Muren. 84. ſ. asper; Tull. 8.

honestus: ſ. aequus; Sex. Rosc. 7.

humanus: estne quisquam qui tibi purior, pudentior, humanior, officiosior liberaliorque videatur? Qu. Rosc. 18.

idem: ſ. II. esse; Rabir. 1.

idoneus: si tibi idoneus videor qui de homine Siculo ac Graeculo iudicem; Verr. II, 72. nemone horum tibi idoneus visus est, ... ut ..? dom. 132.

ignobilis: ut tibi † Iulia natus || Iulia prognatus || ignobilis videatur; Phil. III, 17.

immemor: non tam immemores vestrorum gravissimorum decretorum videbamini, quam ..; Phil. XII, 2.

improbus: quae videbantur improba omnino; Phil. XII, 11.

impudens: ut, cum impudens fuisset in facto, tum impudentior videretur; Verr. II, 191. ne forte mea sedulitas aut insidiosa aut impudens videretur; leg. agr. II, 12.

incredibilis: quod, si in alium reum diceretur, incredibile videretur; Verr. I, 44. mirum fortasse hoc vobis aut incredibile videatur; ib. III, 109. quae tua donatio ... nova Siculis omnibus mihi vero etiam incredibilis videbatur; ib. 184. quod cum illis, qui aderant, indignum, qui audiebant, incredibile videretur; ib. IV, 85. quae tum ... non nullis incredibilia videbantur; Catil. III, 21. ſ. 1, b. proditus.

indemnatus: an tu mihi ... [te] indemnatum videri putas, quem ..? Piso 98.

indignus: quod Amerinis usque eo visum est indignum; Sex. Rosc. 23. illud quia in Scaevola factum est, magis indignum videtur; ib. 34. populo rem indignam videri; ib. 60. quae enim mihi || ipsi || indigna et intolerabilia videntur; ib. 129. aliis illud indignum, aliis ridiculum videbatur; Verr. a. pr. 19. indignum isti videri coepit ex tanta aede ... se non opimum praeda ... discedere; ib. I, 132. si vobis indigni essent visi; ib. II, 9. quibus indignum semper visum erat; ib. 47. cum id universis indignum ac nefarium videretur; ib. 127. iam omnibus || omnes || intellegetis novam rem || rem novam || totam atque indignam videri; ib. III, 183. ex quibus hoc eis ... indignissimum videbatur; ib. 204. ea re tibi indignum visum est quicquam quod tibi placeret? ib. IV, 45. res indigna atque intoleranda videbatur omnibus; ib. 78. tum vero omnibus indignissimum visum est; ib. V, 107. indignum [enim] hoc video videri omnibus; ib. 143. num visum esse maioribus nostris tam indignum istuc nescio quid quam tu putas; Tull. 49. indignissimum porro videretur circumventum esse innocentem pecunia; Cluent. 79. quod ... indignum dis immortalibus esse visum certo scio; har. resp. 34. ne indignus beneficio videreris || viderere ||; Piso 82. ſ. acerbus; Verr. I, 112. IV, 99. incredibilis; Verr. IV, 85. — 1, d. ferendus; Verr. IV, 71.

ineptus: quae (ioca) prolata si sint, inepta videantur; Phil. II, 7.

infirmus: timuit ne videretur infirmior fides reconciliatae gratiae; Milo 21.

ingratus: ne in te ingratus viderer; Phil. II, 6.

iniquus: an res ipsa tibi iniqua videbatur? Sex. Rosc. 119. multo etiam rem turpiorem fore et iniquiorem visum iri intellegebant; Verr. II, 42. iniquum tibi videtur .. esse ..; Cluent. 150. tamen nunc renovata inlustriora videntur; Quir. 4. ſ. aequus; Phil. II, 95.

innocens: cum iudicia penes equestrem ordinem essent et P. Rutilio damnato nemo tam innocens videretur; Scaur. c. 1, § 2.

insidiosus: ſ. impudens; leg. agr. II, 12.

intolerabilis: ſ. indignus; Sex. Rosc. 29.

intolerandus: cum omnibus hoc intolerandum videretur; Verr. III, 99. ſ. acerbus; Verr. II, 111. indignus; ib. IV, 78.

invidiosus: tu ... nunc easdem (lacrimas) vis invidiosas videri; Planc. 77. ſ. 1, b. offensus.

iucundus: ut odor Apronii taeterrimus oris et corporis ... uni icti suavis et iucundus videretur; Verr. III, 23. quamquam mihi semper frequens conspectus vester multo iucundissimus ... est visus; imp. Pomp. 1. neque ... illud vobis iucundum aut populare debet videri; leg. agr. II, 10. quod mihi magna res et iucunda visa est; Arch. 28. qua in re non tam iucundum mihi videri debuit ..; Phil. II, 5.

iustus: in contentione suscipiendarum inimicitiarum ridiculum est putare causam necessitudinis ... iustam videri oportere; div. Caec. 59. hi statuent hanc causam ... in te iustam ad necessitudinem violandam videri? ib. 60. nemini civi ullam ... iustam excusationem esse visam; Piso 36.

levis: hoc si vobis ideo levius videtur; Verr. I, 22. eo leviores istius iniuriae videbantur; ib. 119. illa, quae leviora videbuntur, ideo praeteribo; ib. IV, 131. quae nobis levia videntur; ib. 134. quae (facultas) si cui levior videtur; Arch. 13. ut omnia humana leviora videri debeant; Sest. 141. sin haec leviora vobis videntur; Phil. I, 37. ſ. II. contemnere; Verr. IV, 182.

liberalis: ne nimis, credo, in victoria liberalis videretur; Phil. XI, 5. ſ. humanus.

longus: nihil ei longius videbatur quam dum illud videret argentum; Verr. IV, 39. quod ... Cethego nimium id longum videretur; Catil. III, 10. nihil umquam longius his Kalendis Ianuariis mihi visum est; Phil. V, 1.

luctuosus: cuius quondam de patria discessus molestus omnibus, ipsi ne luctuosus quidem || honestus omnibus, sed luctuosus tamen || visus est; sen. 25. ſ. acerbus; Verr. IV, 99.

magnificus: ut (candelabrum) et magnificentius videretur ... et clarius; Verr. IV, 64.

magnus: satisne magnum crimen hoc videtur? Verr. II, 177. quae si magna atque adeo maxima vobis videbuntur; ib. III, 11. magna praeda vi-

detur; ib. 72. caritas .. annonae faciebat, ut istuc, quod re parvum videtur, tempore magnum videretur; ib. 215. hoc etiam maius [hoc] videbatur, quod ..; ib. V, 94. quo maius hoc sanctiusque videatur; Caecin. 72. quod (genus) magnum videri vobis intellego; leg. agr. II, 38. maior mihi iudicum et rei publicae poena illa visa est quam Rutilii; Piso 95. Apollinarium ludorum plausus vel testimonia potius et iudicia ... parum magna vobis videbantur? Phil. I, 36. qui honos ... mihi maximus videtur; ib. V, 41. mihi semper eo maiora beneficia C. Caesaris visa sunt; ib. XIV, 28. ſ. iucundus; Arch. 28.

manifestus: ſ. apertus.

mediocris: si hoc mediocre argumentum videri potest; Verr. III, 61.

mirus: qui quam ob rem Roscium similem sui in fraude et malitia existimarit, mirum mihi videtur | mihi nihil videtur ||; Qu. Rosc. 20. si pluris vendidisses tu dimidias quam ceteri decumas, cuinam mirum videretur? Verr. III, 40. primo mirum omnibus videri, Diodorum reum; ib. IV, 40. mirum illi videri; ib. 66. illud ... mihi maxime mirum videbatur; Caecin. 65. illud ... defendi mihi mirum videri solet; ib. 67. mihi mirum videtur unde ... inveneris; Rabir. 25. illud mihi quidem mirum videri solet; Muren. 27. ne cui vestrum mirum esse videatur me ... hoc uti genere dicendi; Arch. 3. ut mihi mirum videatur tam valde reliquum tempus ... dissensisse; Phil. I, 5. ut ... eum .. ferre posse tantam vim tempestatis ... mirum videretur; ib. V, 8. ſ. incredibilis; Verr. III, 109.

miser: ſ. acerbus; Tull. 21. — 1, d. miserandus; Catil. IV, 12.

miserabilis: cum eius maeror, squalor incredibilis et inauditus omnibus mortalibus miserabilis videbatur; dom. 59.

molestus: ſ. curiosus. luctuosus.

nefarius: quod mihi omnium rerum turpissimum maximeque nefarium videtur; Verr. II, 78. ſ. indignus; ib. 127.

nimius: ne aut oblivio mea aut memoria nimia videretur; Sulla 43.

nobilis: quorum nemo sibi tam vehemens, tam potens, tam nobilis visus est; Verr. IV, 7.

novus: ſ. incredibilis; Verr. III, 184. indignus; ib. 183.

obscurus: quibus rebus certe ipsi † candidatorum obscuriores videri solent || ipse candor candidatorum obscurior eis videri solet, al. ||; Muren. 49.

obsoletus: ſ. antiquus.

odiosus: odiosum negotium Postumo videbatur; Rab. Post. 28.

officiosus: ſ. humanus.

parvus: quod re parvum videtur || videbatur ||; Verr. III, 215. num tibi haec parva videntur adiumenta et subsidia consulatus? Muren. 37. ſ. magnus; Verr. III, 215.

peracutus: ut sibi ipsi peracutus esse videatur; Verr. II, 108. peracutum hoc tibi videtur; Caecin. 84.

perdifficilis: quod eorum demolitio atque asportatio perdifficilis videbatur; Verr. IV, 110.

peregrinus: si tibi nos peregrini videmur; Sulla 24. quam tibi illos competitores tuos peregrinos videri necesse erit? ib. ac si .. ceteris patriciis me et vos peregrinos videri oporteret; ib. 25.

plenus: quod quidem mihi ... plenum aequitatis videbatur; Phil. I, 8.

popularis: tibi ... non illius aetas, sed causa, non vestitus, sed fortuna popularis videbatur; Verr. I, 152. utra igitur causa popularis debet videri? Sest. 109. ſ. iucundus; leg. agr. II, 10.

potens: ſ. nobilis.

praeclarus: an vero illa defensio vobis praeclara visa est? Caecin. 31.

probabilis: quae (causa) non solum probabilis videri, sed etiam grata esse debet; div. Caec. 64. neque .. mihi probabile neque verum videbatur me ... discere; Scaur. 26.

propensus: ſ. 1, b. implicatus.

providus: ſ. cautus.

prudens: ut ... malim videri nimis timidus quam parum prudens; Marcell. 21.

pudens, purus: ſ. humanus.

quaestuosus: ſ. 1, d. miserandus; Verr. II, 46.

regius: nisi forte regium tibi videtur ita vivere; Sulla 25. si ea tibi regia videntur; ib. 29.

religiosus: his quicquam sanctum ac religiosum videri potest, qui ..? Font. 31.

ridiculus: haec iam tum apud illos barbaros ridicula, credo, videbantur; Muren. 26. non mirum, si hoc vobis ridiculum videtur; har. resp. 8. ſ. indignus; Verr. a. pr. 19.

rusticus: rusticos ei nos videri minus est mirandum; Fr. B. XIII, IV, 1.

sacer: QUOD IN LOCO PUBLICO LICINIA, GAII, FILIA, INIUSSU POPULI DEDICASSET, SACRUM NON VIDERIER; dom. 136.

sanctus: ſ. magnus; Caecin. 72. religiosus.

similis: quem ad modum, si Fannius Roscium fraudasse diceretur, utrumque ex utriusque persona veri simile videretur; Qu. Rosc. 21. quod mihi numquam veri simile visum est; Verr. IV, 91. id hoc veri similius Graecis hominibus videbatur, quod ..; Flacc. 14. ut portenti simile videatur tantam pecuniam ... tam brevi tempore perire potuisse; Phil. V, 11.

singularis: quod omnibus singulare videtur; Verr. III, 169.

situs: quod in meo reditu spes otii et concordiae sita videbatur; dom. 15.

sordidus: adeone tibi sordidum consilium publicum visum est? Vatin. 35. ut enim quisque sordidissimus videbitur; Phil. I, 20.

suavis: ſ. iucundus; Verr. III, 23.

suspiciosus: ſ. apertus.

tantus: mihi vero .. tua in me maxima merita tanta certe non viderentur; Ligar. 19.

timidus: ſ. cupidus; Caecin. 8. prudens.

tolerabilis: quamquam haec quidem iam tolerabilia videbantur; Milo 76.

turpis: omnia praeteribo, quae mihi turpia dictu videbuntur; Verr. I, 32. turpe mihi ipsi videbatur in eam urbem me audere reverti; Phil. I, 9. ſ. nefarius. — 1, d. miserandus; Verr. II, 46.

vehemens: ſ. nobilis. — vendibilis: ſ. bonus; Verr. I, 105. — veri similis: ſ. similis.

versutus: hoc totum si vobis versutius, quam mea consuetudo defendendi fert, videbitur; Caecin. 85.

verus: ſ. probabilis; Scaur. 26.

vitiosus: unum erat quod mihi vitiosum videbatur; leg. agr. II, 13.

utilis; si lex utilis plebi Romanae mihi videretur; leg. agr. II, 12. etiam si paulo minus utilis vobis sententia videretur; prov. cons. 1. mihi .. omnis pax cum civibus bello civili utilior videbatur; Phil. II, 37.

3. **Subſtantiv** (vgl. II. esse): a. **in gleichem Caſus:** adiutor: ut meae calamitatis non adiutor solum, verum etiam socius videretur; sen. 20.

amicus: cum et civis mihi bonus et optimi cuiusque cupidus et firmus amicus ac fidelis videretur; Cael. 14.

bellum: nolimus hoc bellum videri; Phil. VIII, 4.

candidatus: magis te fortem senatorem mihi videri quam sapientem candidatum; Muren. 43.
civis: ut et illi quaestor bonus et omnibus || vobis omnibus || optimus civis videretur; Sest 8. ſ. amicus.
constantia: quae enim pertinacia quibusdam, eadem aliis constantia videri potest; Marcell. 31.
facinus: an quod diligenter defenditur, id tibi indignum facinus videtur? Sex. Rosc. 148.
furtum: non mihi iam furtum, sed monstrum ac prodigium videbatur civitatum frumentum improbare, suum probare; Verr. III, 171.
immortalitas: ei vero ... plausum immortalitatem, sibilum mortem videri necesse est; Sest. 115.
lex: quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur; Piso 30.
lucellum: si Apronianum lucellum ac non praetoria praeda vobis videbitur; Verr. III, 72.
meretrix: ut non solum meretrix, *sed etiam proterva meretrix* procaxque videatur; Cael. 49.
monstrum: ſ. furtum. — mors: ſ. immortalitas.
omen: ut eius oratio omen fati videretur; Phil. IX, 9.
pertinacia: ſ. constantia.
pignus: quod (supercilium) tum hominibus non supercilium, sed pignus rei publicae videbatur; Sest. 19.
plebicola: ut plebicola videretur; Sest. 110.
praeda: ſ. lucellum. — prodigium: ſ. furtum.
purgatio: eius ignoratio de aliquo purgatio debet videri; Sulla 39.
quaestor: ſ. civis.
senator: quo melior senator videatur; Phil. VIII, 18. ſ. candidatus.
socius: ſ. adiutor. — supercilium: ſ. pignus.
tyrannus: is Blesamio ... tyrannus videri potest? Deiot. 34.
vita: quid est quam ob rem haec cuiquam vita videatur? Sulla 59.
b. **Genetiv**: si hoc magni cuiusdam hominis et persapientis videtur; prov. cons. 44.

vidua, Wittwe: I. vivit: si vidua libere, proterva petulanter ... viveret; Cael. 38.
II. cognitor: quam personam iam e cotidiana vita cognoscitis || cognovistis ||, .. mulierum adsentatoris, cognitoris viduarum, ... hanc personam imponite Aebutio; Caecin. 14.

viduitas, Wittwenſtand: qui iam diu Caesenniae viduitate ac solitudine aleretur; Caecin. 13.

vigeo, lebenskräftig ſein, in Kraft, Anſehn, Blüthe ſtehen: alqs: vigeant apud istam mulierem venustate; Cael. 67. at vivis et viges; Scaur. 50.
alqd: neque in his corporibus atque in hac imbecillitate nostra inest quiddam quod vigeat et sentiat; Milo 84.
arae: vestrae tum [arae], vestrae religiones viguerunt; Milo 85.
legiones: diu legiones Caesaris viguerunt, nunc vigent Pansae, vigent Hirtii, vigent Caesaris filii, vigent Planci; Phil. XI, 39.
mentes: tum mentis maxime sapientium ac fortium virorum ... sentire ac vigere; Sest. 47.
religiones: ſ. arae.
studia: [vigebant etiam studia rei militaris;] Cael. 12.
vir: qui (vir) ... in pace iacere quam in bello vigere maluit; Phil. X, 14.
vita: quae (vita) vigebit memoria saeculorum omnium; Marcell. 28.

vigil, Wächter: clamor a vigilibus fanique custodibus tollitur; Verr. IV, 94.

vigilanter, wachſam: administro: QUOD VIGILANTER PROVINCIAM ADMINISTRASSET; Verr. IV, 144.
caveo: a quo admoniti diligentius et vigilantius caveamus Antonium; Phil. XI, 10.
vexo: quem L. Murena ... vehementissime vigilantissimeque vexatum ... reliquit; Muren. 32.

vigilantia, Wachſamkeit: I. est: ut ... nihil in eo nisi frugalitatem, laborem, vigilantiam esse curamus; Planc. 62.
II, 1. habeo: nabetis hominis ... vigilantiam, custodiam defensionemque provinciae; Verr. V, 25.
praesto: curam, consilium vigilantiamque praestabo; Phil. VII, 20.
2. sum: animo consulem esse oportet, consilio, fide, gravitate, vigilantia; Piso 23.
III. esse: qui sua vigilantia pacem in Sicilia dicit fuisse; Verr. IV, 54.
servari: provinciam Siciliam virtute istius et vigilantia singulari ... a belli periculis tutam esse servatam; Verr. V, 1.

vigilia, Wache, Nachtwache, Wachtpoſten, Wachſamkeit, Eifer: I, 1. adferunt: ut meae vigiliae meaeque litterae ... aliquid adferrent; Phil. II, 20.
deserviunt: si ille labor meus pristinus, si sollicitudo, ... si vigiliae deserviunt amicis; Sulla 26.
elaborant: si nullam ad rem nisi ad officium et virtutem omnes meae curae, vigiliae cogitationesque elaborarunt; Verr. V, 188.
movent: nihil te nocturnum praesidium Palatii, nihil urbis vigiliae ... moverunt? Catil. I, 1.
2. sum: haec mea sedes est, haec vigilia, haec custodia, hoc praesidium stativum; Phil. XII, 24.
3. Ausruf: o excubias tuas, Cn. Planci, miseras! o flebilis vigilias! Planc. 101.
II, 1. ago: ut noctu vigilias agerent ad aedis sacras; Verr. IV, 93.
armo: si vigiliae, si dilecta iuventus ... contra Milonis impetum armata est; Milo 67.
consumo: cuius omnis vigilias in stupris constat esse consumptas; Verr. IV, 144.
defigo: ut omnis vigilias, curas, cogitationes in rei publicae salute defigerit; Phil. VII, 5.
exigo: tertia fere vigilia exacta ... fit in eos impetus; Catil. III, 6.
perfero: frigore et fame et siti et vigiliis perferendis fortis ab istis praedicabatur; Catil. II, 9.
recuso: quas vigilias, quas sollicitudines, quos labores ... recusare debemus? Phil. VIII, 32.
2. maneo in: me stante et manente in urbis vigilia; Piso 16. manendum mihi statuebam quasi in vigilia quadam consulari ac senatoria; Phil. I, 1.
recido in: quae, si viginti quiessem dies, in aliorum vigiliam consulum recidissent; Planc. 90.
sileo de: sileatur de nocturnis eius bacchationibus ac vigiliis; Verr. I, 33.
III. angi: neque tot curis vigiliisque (animus) angeretur; Arch. 29.
concoqui: nocturnis vigiliis ... iustitium illud concoctum atque meditatum est; har. resp. 55.
conligi: habet existimationem multo sudore, labore vigiliisque conlectam; div. Caec. 72.
consequi: quod ego meo labore et vigiliis consecutus sum; Verr. a. pr. 6.
defendere: vestra tecta custodiis vigiliisque

defendite; Catil. II, 26. ea ... aeque ac priore nocte custodiis vigiliisque defendite; ib. III, 29.
efficere: quantum cura, labore, vigiliis ... niti atque efficere potero; Phil. IV, 16.
elaborari: inerat ... ratio et bonis artibus instituta et cura et vigiliis || ac vigiliis || elaborata; Cael. 45.
laborare: si ... cura, cogitatione, vigiliis omnibus nihil nisi de salute meorum civium laborassem; dom. 145.
languidus: surrexisset Apronius ... vino vigiliisque languidus; Verr. III, 31.
meditari: f. concoqui.
muniri: sensistine illam coloniam meo iussu [meis] praesidiis, custodiis, vigiliis esse munitam? Catil. I, 8.
niti: f. efficere.
perficere: qui vigiliis, curis, sententiis, periculis etiam ... perfecerim; Phil. XII, 21.
reddere: uti vacuum metu populum Romanum nostra vigilia et prospicientia redderemus; Phil. VII, 19.
servari: ne ille ignis aeternus, nocturnis Fonteiae laboribus vigiliisque servatus, sacerdotis vestrae lacrimis exstinctus esse dicatur; Font. 47.

vigilo, wachen, wachsam sein, sorgen: I, 1. labor: quorum omnis industria vitae et vigilandi labor in antelucanis cenis expromitur; Catil. II, 22.
necare: Regulus, quem Karthaginienses ... inligatum in machina vigilando necaverunt; Piso 43.
2. verbal: vigilare .. insidiantem somno maritorum, Catil. I, 26. quae ille a Iove ortus suis praecipit filiis: „vigilandum est semper: multae insidiae sunt bonis"; Planc. 59. ea .. erat ... summa laus consularium, vigilare, adesse animo ..; Phil. VIII, 30.
III. alqs: ut nemo ... paratior, vigilantior, compositior ad iudicium venisse videatur; Verr. a. pr. 32. qui auderet (eum) aut dormientem excitare aut interpellare vigilantem; Verr. V, 93. semper nobis vigilandum, semper laborandum videmus; ib. 181. si me in hoc reo ... satis vigilantem esse cognorunt; ib. 183. qui cum huius causa dies notisque vigilaret; Cluent. 198. quamquam me vester honos vigilare dies atque noctis ... iubet; leg. agr. II, 77. iam intelleges multo me vigilare acrius ad salutem quam te ad perniciem rei publicae; Catil. I, 8. dormientis vigilantibus (insidiari); ib. II, 10. me ipsum vigilare, adesse, providere rei publicae; ib. 19. semper vigilavi et providi; ib. III, 3. quod in litteris dandis praeter consuetudinem proxima nocte vigilarat; ib. 6. nihil erat quod non ipse obiret, occurreret, vigilaret, laboraret; ib. 16. multum vigilavit, laboravit; Muren. 19. vigilas tu de nocte ut tuis consultoribus respondeas; ib. 22. ut vigilandum sit eis, qui ... depoposcerunt; Sest. 99. cum tibi vigilanti, adsidenti, maerenti vana ... pollicebar; Planc. 101. nec vero te umquam neque vigilantem neque in somnis credo posse mente consistere; Phil. II, 68. perterritum te de somno excitari, furere etiam saepe vigilantem; ib. nobis vigilantibus et multum in posterum providentibus; ib. III, 36. quam ob rem ... excubabo vigilaboque pro vobis; ib. VI, 18.
consul: sentiet in hac urbe esse consules vigilantis; Catil. II, 27. vigilantem consulem de rei publicae praesidio demovere volunt; Muren. 82.
homo: venit mihi in mentem M. Catonis, hominis sapientissimi et vigilantissimi; Verr. V, 180. quantum homini vigilanti ex forensi usu prope cotidiana dicendi exercitatio potuit adferre; imp. Pomp. 2. rem publicam vigilanti homini ... commisistis; leg. agr. II, 100. hunc ego hominem ... tam in scelere vigilantem ... nisi ... in castrense latrocinium compulissem; Catil. III, 17. res erat cum L. Saturnino, ... vigilante homine; Sest. 37. quae nisi vigilantes homines ... consequi non possunt; Cael. 74.
nobiles: nostri isti || illi || nobiles nisi vigilantes ... erunt; Sex. Rosc. 139.
tribunus: exspecto quid tribunus plebis vigilans et acutus excogitet; leg. agr. I, 3.

viginti, zwanzig: anni: horum pater abhinc duo et viginti annos est mortuus; Verr. II, 25. si ... is .. (pupillus) iam annos XX haberet; Caecin. 54. adoptat annos viginti natus, etiam minor, senatorem; dom. 34. ut nemo his annis viginti rei publicae fuerit hostis; Phil. II, 1. si abhinc annos prope viginti hoc ipso in templo negavi ..; ib. 119. qui viginti iam annos bellum geram cum impiis civibus; ib. VI, 17. cui viginti his annis supplicatio decreta est? ib. XIV, 11.
aratores: ager Herbitensis primo anno habuit aratores CCLII, tertio CXX; Verr. III, 120.
cohortes: his viginti cohortibus ... Hirtius ipse aquilam quartae legionis cum inferret; Phil. XIV, 27.
dies: si viginti quiessem dies; Planc. 90. malui viginti diebus post sententiam meam laudari; Phil. VI, 16.
iudices: cum ex CXXV iudicibus ... V et LXX reus reiceret; Planc. 41. quod mihi quinque et viginti iudices crediderunt; Pr. B, XIII, VI, 2.
milia: anno secundo Tissenses HS XXI lucri dare coguntur inviti; Verr. III, 86. ut Apronio darent HS XX milia; ib. 100. reliqua sunt tritici CCCXXIV; ib. 116. si qui vilicus ... domino XX milia nummum pro X miserit; ib. 119. pro me ... hominum ... viginti milia vestem mutaverunt; Quir. 8.
pondo: Laodiceae (expensum est) viginti pondo paulo amplius per hunc L. Peducaeum; Flacc. 68.
sestertii: retines HS XXI; Verr. III, 174. a quo HS XXI in medimna pro eodem illo frumento abstulisti; ib. 179.
tabulae: viginti et septem praeterea tabulas pulcherrime pictas ex eadem aede sustulit; Verr. IV, 123.
tribus: reliquis vero VI et XX tribubus nihil erit quod non putent ...; leg. agr. II, 21.
volnera: tribunum plebis plus viginti volneribus acceptis iacentem .. vidistis; Sest. 85.

vilicus, Verwalter: I. adfert: Ancharii et Paceni pastoribus huius vilicum vim et manus attulisse; Cluent. 161.
defendunt: Habiti vilici rem domini et privatam possessionem defenderunt; Cluent. 161.
deicit: si me vilicus tuus solus deiecisset; Caecin. 55.
facit: qui vilicus caedem fecerat; Flacc. 88.
mittit: si qui vilicus ex eo fundo ... domino XX milia nummum pro X miserit; Verr. III, 119.
veniunt: quod eius vilicos pastoresque tibi in suspicionem venisse dixeras; Verr. V, 15.
ohne Verb: non enim maior est iniuria, si tua familia quam si tuus vilicus; Caecin. 63.
II, 1. adficio: (dominus) summo supplicio vilicum adficiat; Verr. III, 119.
deligo: populus Romanus deligit magistratus quasi rei publicae vilicos; Planc. 62.
habeo: putat se bonum in arationibus fructibusque suis habuisse custodem ac vilicum; Verr. III, 119.

impono: sin autem emimus quem vilicum imponeremus; Planc. 62.
insimulo: magnae pecuniae vilicus cum impulsu tuo insimulatus esset; Verr. V, 15.
2. mitto ad: mittit ad procuratorem litteras et ad vilicum Tullius; Tull. 17.
II. iratus de: quam promptus homo P. Septimius! quam iratus de iudicio et de vilico! Flacc. 11.
III. litterae de: litteras misit de vilico P. Septimii; Flacc. 88.
IV. delectari: primo dominus, ignarus incommodi sui, gaudeat vilicoque delectetur; Verr. III, 119.

vilis, wohlfeil, gering, wertlos: alqd: nihil tam vile neque tam volgare est; Sex. Rosc. 71. quae mihi essent vilia; Sest. 49.
frumentum: quoniam (frumentum) vilius erat; Verr. III, 195.
honos: etiam si honos noster vobis vilior fuisset; Flacc. 103.
spiritus: populo Romano vilis meus spiritus esse non debet; Phil. XII, 21.
vita: quorum tibi auctoritas est videlicet cara, vita vilissima; Catil. I, 21.

vilitas, Wohlfeilheit: I. consequitur: si .. ubertas in percipiundis fructibus fuit, consequitur vilitas in vendundis; Verr. III, 227. tanta repente vilitas annonae ... consecuta est; imp. Pomp. 44. subito illo ipso die carissimam annonam necopinata vilitas consecuta est; dom. 14.
est: cuius adventu fore vilitatem boni viri dictitabant; dom. 15.
II. peto: petebatur a me frumenti copia, annonae vilitas; dom. 16.
III, 1. comprobare: dis ... frugum ubertate, copia, vilitate reditum meum comprobantibus; Quir. 18.
2. in: praetor Antonius denariis III aestimavit, post messem, summa in vilitate; Verr. III, 215. idem istuc si in vilitate populo Romano largiri voluisses; ib. cum alter annus in vilitate, alter in summa caritate fuit || fuerit ||; ib. 216. num aut in vilitate nummum arator quisquam dedit aut in caritate de aestimatione .. questus est? ib.

villa, Landhaus, Landgut, Meierei: I. est, videtur: s. II, 1. aedifico.
II, 1. aedifico: villam (eum) aedificare in oculis omnium tantam, turgurium ut iam videatur esse illa villa; Sest. 93.
diripio: diripiuntur villae; Phil. III, 31.
disturbo: tectum villamque disturbant; Tull. 21.
everto: cum ipsa villa ... funditus everteretur; dom. 62.
exstruo: cur ille gurges ... ad caelum tamen exstruit villam in Tusculano visceribus aerarii? dom. 124.
exuro: exustis villis omnibus; Tull. 14.
habeo: qui ager neque villam habuit neque ... fuit cultus; Qu. Rosc. 33. Verres ... habeat plenam domum, villas refertas; Verr. IV, 126.
orno: s. **orno** villas (4 St.) B. III, S. 517, b.
peragro: qui cum architectis et decempedis villas multorum hortosque peragrabat; Milo 74.
transfero: cum domus in Palatio, villa in Tusculano, altera ad alterum consulem transferebatur; dom. 62.
2. aufero ad: qui .. signa ... non ... ad suas villas auferebant; Verr. IV, 6.
deporto in: eas (tabulas) hic partim in hortos Pompei deportavit, partim in villam Scipionis; Phil. II, 109.
deveho in: arma in villam Ocriculanam devecta Tiberi; Milo 64.
deverto ad: eum ... ad villam suam ... deversurum; Milo 51. — in: devertit in villam Pompei; ib. 54.
dimitto circum: Venerios domum Sthenii mittere equis circum agros eius villasque dimittere (coepit); Verr. II, 92.
egredior e: videte nunc illum, primum egredientem e villa; Milo 54.
exeo e: si quidem exiturus ad caedem e villa non fuisset; Milo 48.
habeo in: quae (conclavia) iste non modo Romae, sed in omnibus villis habet; Verr. IV, 58.
iaceo in: quod ... in villa Euchadiae || Euadnae || ... iacuisti; Piso 89.
includo in: cum Athenas, Pergamum, Cyzicum ... tam in paucis villis inclusas esse videtis; Verr. V, 127.
maneo in: qui in villa manserunt; Tull. 55. cum ... mansissem .. in villa P. Valerii; Phil. I, 8.
pono ad: multa (signa sunt) ad villas tuas posita; Verr. IV, 36.
resideo in: ne ille in villa resideret; Milo 51.
sum ad: servus respondit ... dominum esse ad villam; Tull. 20. ad villam erat Tullius; ib.
veneo ad: qui ad villam venerunt; Tull. 55.
III. ornamentum: in fundum .. vicini consulis non instrumentum aut ornamentum villae, sed etiam arbores transferebantur; dom. 62. neque vero ornamenta ista villarum ... ab aliquo video perfacile ... potuisse superari; Fr. B, VII, 8.
IV, 1. constitui: fortunas eius ita constitutas fuisse familia, pecore, villis, pecuniis creditis; Verr. V, 20.
2. apud: is cenam isti dabat apud villam in Tyndaritano: Verr. IV, 48.
cum: tum erat ager incultus sine tecto, nunc est cultissimus cum optima villa; Qu. Rosc. 33.
in: haec ut conligeres, ... tot dies in aliena villa declamasti? Phil. II, 42. quam multos dies in ea villa turpissime es perbacchatus! ib. 104. quae in illa villa antea dicebantur! ib. 105.

vinarius, den Wein betreffend, für den Wein: crimen: cognoscite nunc de crimine vinario; Font. 19.
vas: erat etiam [vas vinarium]; Verr. IV, 62.

vincio, fesseln, binden, verpflichten: alqm: cum esset vinctus nudus in aëre, in imbri, in frigore; Verr. IV, 87. ut damnati in integrum restituantur, vincti solvantur; ib. V, 12. nullum est .. testimonium victoriae certius quam ... eos te vinctos ad supplicium duci videre; ib. 66. cum .. eos vinciret; Deiot. 22. aut eos ... non paruisse, aut ... eos vinctos potius quam necatos; ib. 23. Pompulenum occisum esse, ilico Varenum vinctum adservatum; Fr. B, II, 5. qui te ... vinctum paene Africanis oratoribus tradiderunt; ib. VIII, 14, c.
alqd: omnia severis legibus vincienda sunt; Marcell. 23.
beluam: hanc ... beluam vinctam auspiciis, ... solvit subito ... consul; Sest. 16.
civem: facinus est vincire civem Romanum; Verr. V, 170. quem ad modum armatum civem ... non modo vinci, verum etiam vinciri || vincere || oporteret; har. resp. 6.
duces: quid (habent) vincti ante currum duces? Piso 10.
equites: equites Romani ... vincti Apronio traditi sunt; Verr. III, 37.
fidem: Iuppiter, cuius nomine maiores nostri

vinctam testimoniorum fidem esse voluerunt; Font. 30.
hominem: hominem custodiis Mamertinorum tuorum vinctum, clausum habuisses; Verr. V, 168.
hostes: hoc iucundissimum spectaculum omnibus vinctorum captorumque hostium praebebat; Verr. V, 66.
liberos: vinctos aspiciunt catenis liberos suos; Verr. V, 108.
pedes: cum vincirentur pedes fasciis; Fr. B. XIII, v, 3.
populum: L. Pisoni nonne nominatim populos liberos, multis senatus consultis ... liberatos, vinctos et constrictos tradidisti? dom. 23. cum ille servorum .. multitudini senatum populumque Romanum vinctum ... tradidisset; har. resp. 22.
senatum: f. populum; har. resp. 22.

vinco, siegen, besiegen, überwinden, bewältigen, beweisen, Recht haben: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** a. **substantivisch:** satis ad: mihi autem ad vincendum satis est, fuisse procuratorem; Quinct. 68.
finis: si finem tum vincendi viderem; Planc. 88.
studium: omnes enim vincendi studio tenebamur; Ligar. 28.
b. **verbal:** indignum est a pari vinci aut superiore; Quinct. 95. vinci, refelli, coargui putat esse turpissimum; Flacc. 11. quod et vincere et vinci luctuosum rei publicae fore putavi; Quir. 13. quid erat bis vincere? Sest. 43. et vinci turpe putavit et deterreri et latere; ib. 89. fatum enim meum est sine re publica nec vinci posse nec vincere; Phil. XIII, 30. optatissimum est vincere; ib. 49.
2. **persönlich:** alqs: qui nunc ut vincas tanto opere laborant; Quinct. 69. ingenio, venustate || vetustate ||, artificio tu facile vicisti; ib. 70. tu, postquam qui tibi erant amici non poterant vincere, ut amici tibi essent qui vincebant effecisti; ib. numquid est causae ... quin ... ego sponsione vicerim? ib. 84. tametsi statim vicisse debeo; Sex. Rosc. 73. ut ei vincerent, qui vicerunt; ib. 136. nisi eundem et adversarium et testem habuerit Roscius, nolo vincat; Qu. Rosc. 9. quapropter ego, quod ad me attinet, .. vici; Verr. I, 21. cognitor si fuisset tuus, quod vicisset iudicio, ferres tuum; ib. 53. unum ostende in tabulis aut tuis aut patris tui emptum esse: vicisti; ib. 61. si is pretio apud istum idoneus esset [vinceret] || idoneos vinceret ||; ib. II, 121. fit, ut pretio novus (Agrigentinus) vincat; ib. 124. si Athenis vicisset; ib. III, 66. vicisse Verrem, emptos habere iudices; ib. 145. in illo, nisi res manifesta erit ita, ut responderi nihil possit, vicimus; ib. si velis vincere; ib. 155. te postulante omnes vincere solent; ib. utrum .. ostendere potest, ... vincat necesse est; Tull. 28. vinceres, si id probare potuisses; ib. 32. quorum si unum quodlibet probare || probari || iudici potuerit, ... vincat necesse est; ib. 45. te iudice vincamus necesse est; Caecin. 38. togati me uno togato duce et imperatore vicistis; Catil. III, 23. ut victi in campo in foro vinceretis; Sulla 49. vicissem cum magna internicione improborum; dom. 63. me vidisse, si vicissem, tenuis rei publicae reliquias, si victus essem, nullas futuras; ib. 96. quo (animo) etiam eius familiaris Catilina, si vicisset, fuisset; har. resp. 5. cum quidam in contione dixisset aut mihi semel pereundum aut bis esse vincendum; Sest. 43. ego vero ... semel perire tamen .. maluissem quam bis vincere; ib. 44. cum, si victus essem, interitus rei publicae, si vicissem, infinita dimicatio pararetur; Planc. 89. quod cum fecissent, permulti saepe vicerunt; Rab. Post. 10. is profecto declarat se maluisse || maluisse se || non dimicare quam vincere; Marcell. 15. vicit is, qui ... leniret; ib. 31. omnes .. vincere volebamus; Ligar. 28. ubi tibi esset pereundum, nisi vicisses; ib. an sine me ille vicit? Phil. II, 72. num sibi soli vicit? ib. nisi qui vicisset victurum neminem; ib. III, 27. agitur enim non qua condicione victuri, sed victurine simus an ... perituri; ib. IV, 12. aut vincatis oportet ... aut quidvis potius quam serviatis; ib. VI, 19. vincunt numero, vincunt aetatibus, nimirum etiam auctoritate vincunt; ib. XI, 39. vincere illi expetunt; ib. XII, 9. an ille non vicerit, si ..? ib. 13. deteriores .. iugulari cupio, meliores vincere; ib. XIII, 40. si vivi vicissent || si illi vicissent ||, qui morte vicerunt; ib. XIV, 38.
cives: ut alacres et laeti ... inter se impii cives, quasi vicissent, gratulabantur; Phil. XII, 18.
fratres: vicerunt Agyrinenses fratres ita, ut egentes inanesque discederent; Verr. II, 25.
sententia: vicit L. Caesaris, amplissimi viri, (sententia); Phil. VIII, 1.
vox: valeat tua vox illa, quae vicit; Ligar. 33.
II. **mit Ergänzung:** 1. **accus. c. infin.:** docebo cepisse maximas (pecunias) omnisque eas iniquitates ... sui quaestus causa constituisse vincam; Verr. III, 40. vinces || vinces quidem || profecto non fuisse armatos eos, qui saxa iacerent; Caecin. 60. eos inermes fuisse vinces; ib. si doceo non ab Habito (esse corruptum iudicium), vinco ab Oppianico; Cluent. 64. vince deinde bonum virum fuisse Oppianicum; ib. 124.
2. **Accusativ:** iudicium: iudicium ... me uno defendente vicit; Verr. I, 139.
rem: damnum passum esse M. Tullium convenit mihi cum adversario: vici unam rem. vi hominibus armatis rem esse gestam non infitiantur: vici alteram. a familia P. Fabii commissam negare non audent: vici tertiam; Tull. 23.
sponsionem: nam in hoc posteriori, nisi ipse egomet deiecissem, vincerem sponsionem; Tull. 30. eum, qui fateatur se deiecisse, vincere sponsionem; Caecin. 91. cum hoc ipsum concessit, vincit tamen sponsionem; ib. 92.
III. **mit Object:** alqm: ut his rebus aliquando victus et perterritus ipse se dedat; Quinct. 47. an omnis tu istos vincere volebas? ib. 69. numquid causare || causae est || quin ab iudicio abeas turpissime victus? Qu. Rosc. 41. qui bellum in Asia gessit Antiochumque regem potentissimum vicit; Verr. I, 55. cuius (Marcelli) in Sicilia virtutem hostes, misericordiam victi ... perspexerunt; ib. II, 4. ut aliquos summa frumenti decumani vinceret; ib. III, 48. multis malis magnoque metu victi Segestani praetoris imperio parendum esse decreverunt; ib. IV, 76. vide ne ille non solum temperantia, sed etiam intellegentia te atque istos ... vicerit; ib. 98. idem .. dies et victoribus imperii et victis vitae finem facit; ib. V, 77. ut velint || volunt || .. quiescere, id quod victi ac subacti solent; Font. 36. qui aut victi armis sunt aut invitissimi paruerunt; ib. 49. tantum victus efficere potuit; imp. Pomp. 25. quorum maiores ... omnibus .. navalibus pugnis Karthaginiensis, homines ... exercitatissimos ..., vicerunt; ib. 55. se ex iudicio discessisse victum; Cluent. 111. [qui Persen vicit;] leg. agr. I, 5. quae (luxuries) ipsum Hannibalem armis etiam tunc invictum voluptate vicit; ib. II, 95. cum vero his rebus omnibus C. Gracchus omnis vicerit; Rabir. 15. quos vici ac subegi, Catil. III, 27. ut neque ipse dignitate vinci potuerit neque te dignitate superarit; Muren. 15. Mithridates ... [con]victus fractusque discessit; Flacc. 41. ipse omnibus turpissimis iudiciis victus est; ib. 42.

qui ... iacent victi; ib. 92. nec patientur se abs te, nisi virtute vincentur, honore superari; Sulla 24. non .. ita sunt exstincti quos vici; ib. 84. nimium multos mihi alios esse vincendos; sen. 33. si victus essem, multis bonis ... esse pereundum; ib. quae capta urbe accidunt victis; dom. 98. horum uterque ita cecidit victus, ut victor idem regnaverit; har. resp. 54. ne .. victus a fortibus viris cum dedecore caderet; Sest. 37. ut neque victi neque victores rem publicam tenere possemus; ib. 44. quid? si in prima contentione vi tribunicia victus ... concidissem? ib. in quo ... tamen ab omnibus paene vincor; Vatin. 1. qui est ab uno te improbitate victus; Piso 27. a quo es victus; Planc. 10. qua re victus sis non debere iudicem quaerere, modo ne largitione sis victus; ib. 14. qua (contentione) abs te vincitur; ib. 18. non hic magis quam ego a meis competitoribus ... vincebar; ib. sic te Plancius hoc non solum municipii, verum etiam vicinitatis genere vincebat; ib. 23. ut beneficio non dicam indignus, sed victus esse videare; ib. 81. quos ego florentis atque integros sine ferro viceram; ib. 86. qui tamen ipse „ignominiae dolore ... victor insolens ... se victum non potuit pati"; Scaur. c. 3, § 3. qua re in eo genere accusationis si vincerer; ib. 16. vincerer omni re, vincerer causa, vincerer veritate; ib. utrum tandem sponsione vinci necesse fuisset? ib. 45. cur igitur victus est? Milo 55. ut ... vinceretur .. ab eo, quem si vicisset, habiturus esset impunitatem; ib. 84. hodierno .. die te ipsum vicisti; Macell. 12. cum ea ... victis remisisti; ib. cum ipsius victoriae condicione omnes victi occidissemus; ib. quam multi enim essent de victoribus qui te crudelem esse vellent, cum etiam de victis reperiantur! Ligar. 15. in quo vincit omnis; Phil. I, 37. qua (stultitia) vincit omnis; ib II, 19. alteri victi sunt; ib. V, 32. aut libertas parata victori est aut mors proposita victo; ib. VIII, 29. quo maiora proposita victis supplicia servitutis videtis; ib. XI, 3. quid esset victis extimescendum; ib. 5. qui nullam pacem probaret nisi Antonio concedente atque victo; ib. XII, 2. quid censetis, ... nos nonne nostris consiliis victos in perpetuum fore? ib. 13. nisi prius volumus bello nos victos confiteri; ib. 11. victum Ciceronem ducem habuistis; ib. XIII, 30. de victo nihil laboro; ib. si victi Pompeiani tam insolentes sunt; ib. 45. tu, si ego de re publica optime sentiam, ut me vincas, ipse pessime senties? ib. XIV, 18. ego .. malis sententiis vinci non possum; ib. quo nostros veteres Marcellos Maximosque multi eunuchi e Syria Aegyptoque vicerunt; Fr. B, VII, 8. ſ. I, 2. alqs; Sulla 49. dom. 96. Planc. 89.

alqd: tum demum illa omnia victa videbuntur; Verr. I, 3. tamen ea || ea tamen || vicisti, quae et naturam et condicionem ut vinci possent habebant; Marcell. 8.

animum: animum vincere, iracundiam cohibere, ... haec qui facit ..; Marcell. 8. vincam animum mihique imperabo; Phil. XII, 21.

armatos: qui || ut || consul togatus armatos vicerim; dom. 99.

artem: quod adsiduus usus uni rei deditus et ingenium et artem saepe vincit; Balb. 45.

audaciam: ut virtus audaciam vinceret; Sest. 92.

barbaros: qui indignitate servos, temeritate fugitivos, scelere barbaros, crudelitate hostis vicerit; Verr. IV, 112.

bestias: qui tantum immanitate bestias vicerit; Sex. Rosc. 63.

bonos: sin victi essent boni; Sest. 47.

causam: victa igitur est causa rei publicae et victa non auspiciis ..., sed vi, manu, ferro; Sest. 78. utrum causam illam victam esse nesciebat an ... putabat? Deiot. 23. ne victa quidem causa vituperanda est; Phil. XI, 34.

civis: quem ad modum armatum civem ... non modo vinci, verum etiam vinciri || vincere || oporteret; har. resp. 6. quibus ducibus improbos civis res publica vicit armatis; Planc. 88.

classem: quae (classis) in eo ipso portu ... victa atque superata est; Verr. V, 98.

crudelitatem: quorum scelere crudelitatem Karthaginiensium victam esse fateatur; Phil. XIV, 9.

dolorem: profectus est ad eundem Brutum liberandum vicitque dolorem aliquem domesticum; Phil. XIV, 4.

ducem: hunc quidem unum ... ducem ... vicimus; Catil. II, 1.

exspectationem: vincam tamen exspectationem omnium; Verr. V, 11.

facinus: ut semper superius facinus novo scelere vincat; Verr. V, 116.

fugitivos: ſ. barbaros.

gentem: quam cara (gens) dis immortalibus esset docuit, quod est victa; Flacc. 69.

hominem: tot homines sapientissimos et clarissimos ... prudentia consilioque vicisti? Verr. III, 16. sine dubio perdidimus hominem magnificeque vicimus; Catil. II, 1. ſ. alqm; imp. Pomp. 55.

hostes: quid est hoc? ... an in hostis victos insani edictum ... tyranni? Verr. III, 25. supplicia, quae debentur hostibus victis; ib. V, 77. quae (tabula) non ab hostibus victis capta ... sit; ib. 127. utrum hostes magis virtutem eius pugnantes timuerint an mansuetudinem victi dilexerint; imp. Pomp. 42. qui etiam externis hostibus victis sua saepissime reddiderunt; leg. agr. I, 19. ſ. barbaros.

improbos: vicissent improbos boni, fortes inertis; Sest. 43. victi essent improbi; ib. 47. vinci .. improbos a bonis fateor fuisse praeclarum; Planc. 88.

impudentiam: quod et in sortitione istius spem fortuna populi Romani et in reiciendis iudicibus mea diligentia istorum impudentiam vicerat; Verr. a. pr. 16.

inertis: ſ. improbos; Sest. 43.

ingenium: ſ. artem.

labem: qui si tum illam labem pestemque vicisset; Vatin. 25.

matrem: patimini matrem ... victam potius vestra aequitate discedere; Cluent. 200.

mulierem: quo illa (mulier) pretio accepto ... spem illam ... victa avaritia sceleri Oppianici vendidit; Cluent. 34.

naturam: ut naturam ipsam vinceret; Sex. Rosc. 53. quod si tum ... vici naturam et tam vehemens fui quam cogebar; Muren. 6.

odium: vincamus odium pacemque patiamur; Phil. XIII, 7.

pestem: ſ. labem.

pudorem: vicit pudorem libido, timorem audacia, rationem amentia; Cluent. 15.

rationem: meorum periculorum rationes utilitas rei publicae vincat; Catil. IV, 9. vincat aliquando cupiditas voluptasque rationem; Cael. 42. ſ. pudorem.

regem: qui etiam bello victis regibus regna reddere consuevit; Sest. 57. ſ. alqm; Verr. I, 55.

rem publicam: ne res publica tantis munita praesidiis ab istis vinci aut opprimi possit; leg. agr. II, 101. res publica victa non esset; Vatin. 25.

sententiam: nisi sententiam sententia alia vicerit melior; Muren. 65. victa est .. propter verbi asperitatem te auctore nostra sententia; Phil. VIII, 1.

servos: f. barbaros. — spem: f. impudentiam.

superiores: si superiores consilio vicisti; Verr. III, 41. tanto ille superiores vicerat gloria, quanto ..; Deiot. 12.

timorem: f. pudorem.

victores: omnis victores bellorum civilium iam ante ... viceras; Marcell. 12.

victoriam: ipsam victoriam vicisse videris; Marcell. 12.

vim: vi victa vis vel potius oppressa virtute audacia est; Milo 30.

virtutem: ne virtus ab audacia vinceretur; Sest. 92.

vitia: in quo fortasse aliqui ... stirpis ipsius et gentis vitia vicerunt; Scaur. 44.

vinculum (vinclum), Band, Bande, Fessel, Gefängniß: I, 1. est: neque est ullum amicitiae certius vinculum quam ..; Planc. 5.

ohne Verb: postremo tenebrae, vincla, carcer; Verr. V, 23. magnum etiam vinculum, quod isdem studiis semper usi sumus; Ligar. 21.

2. sum: hoc enim vinculum est huius dignitatis; Cluent. 146.

II, 1. adhibeo: qui vincla adhiberi putas oportere; Rabir. 11.

habeo: omnes artes ... habent quoddam commune vinculum; Arch. 2.

invenio: vincula vero et ea sempiterna certe ad singularem poenam nefarii sceleris inventa sunt; Catil. IV, 7.

mitto: mitto vincla, mitto carcerem; Verr. III, 59.

pono: (ponite ante oculos) furentis introitum Dolabellae, ... vincla, verbera, eculeum; Phil. XI, 7.

relinquo: quod ... maiores vobis ... et vinculum pacis et monumentum belli reliquerunt; leg. agr. II, 49.

revello: is vincula revellit non modo iudiciorum, sed etiam utilitatis vitaeque communis; Caecin. 70.

rumpo: si vincula rupisset ita, ut Nico ille [...] fecit; Verr. V, 79. si quis eorum vincula ruperit; Catil. IV, 8. an || at || nos conantis servitutis vincla rumpere impediet, si quis ... dixerit? Phil. X, 18.

vito: homines || omnes || vincula, neces ignominiasque vitant; Caecin. 100.

2. mando: non dubitat P. Lentulum aeternis tenebris vinculisque mandare; Catil. IV, 10.

3. libero: cum idem animus vinclis corporis liberatus in eum se locum ... rettulisset; Scaur. 4.

4. abripio in: quem ... in vincla atque in tenebras abripi iussit; Verr. IV, 24.

absum a: quam longe videtur a carcere atque a vinculis abesse debere, qui ..? Catil. I, 19.

conicio in: cum maxime ... hoc de pecunia clamaret, in vincla coniectus est; Verr. V, 17. Appollonium, hominem locupletissimum, ... in vincla coniecit; ib. 18. homines honestissimos ... in ferrum atque in vincla coniectos; ib. 107. in vincla mercatores esse coniectos et in vinclis civis Romanos necatos esse; ib. 149. qui partim socios suos, partim libertos, partim conlibertos .. in vincla coniectos, partim in vinclis necatos ... esse dicunt; ib. 154. cum in illo numero civium Romanorum ab isto in vincla coniectus esset; ib. 160. se civem Romanum in vincla esse || vincla || coniectum; ib. Strato in vincula coniectus est; Cluent. 180. praetores nostros deditos, legatos in vincula coniectos (esse); Flacc. 60. quem ille ... in vincla coniecit; har. resp. 35. gladiatores ex praetoris comitatu ... in vincla coniecti a Milone, emissi a Serrano; Sest. 85 fratres meos ... in vincula coniecit; Deiot. 22. eos, quos misit, ... in vincula coniecit; ib. 23.

duco in: non hunc in vincula duci ... imperabis? Catil. I, 27. cum eum tu consulem in vincula duceres; Vatin. 21.

III, 1. astringere: una atque altera aestas ... potest totam Galliam sempiternis vinculis astringere; prov. cons. 34.

coniungi: aliquo te cum hoc (Murena) rei publicae vinculo esse coniunctum; Muren. 64. qui est quidem cum illo maximis vinculis et propinquitatis et adfinitatis coniunctus; Planc. 27.

constringi, devinciri: quam (Italiam) ... omnibus vinclis devinctam et constrictam teneretis; leg. agr. I, 16.

excruciari, necare: qui legatum populi Romani consularem vinculis ac verberibus atque omni supplicio excruciatum necavit; imp. Pomp. 11.

obstringi: quam ob rem viderer maximis beneficii vinclis obstrictus; Planc. 72.

tenere: quod cum magis fide ... quam aliquo publico vinculo religionis teneretur; Balb. 34. f. constringi. devinciri.

2. in: quos (civis) partim securi percussit, partim in vinculis necavit; Verr. I, 7. qui avunculum filii sui in servitute ac vinculis necaverit; Cluent. 125. vidit in vinculis familiaris suos; Rab. Post. 39. f. II, 4. conicio in; Verr. V, 149. 154.

vindex, Schützer, Rächer, Strafer: I, 1. obsidet, speculatur: cum speculatur atque obsidet rostra vindex temeritatis et moderatrix officii curia; Flacc. 57.

2. sum: quem (carcerem) vindicem nefariorum ac manifestorum scelerum maiores nostri esse voluerunt; Catil. II, 27. in qua (causa) te vindicem coniurationis velis esse; Sulla 31. utrum illi, qui istam rem gesserunt, homicidaene sint an vindices libertatis; Phil. II, 30.

II. ascribo: ne ... illum sibi conlegam ascriberetis, custodem ac vindicem cupiditatum; leg. agr. II, 24.

fero: quod meis comitiis non tabellam vindicem tacitae libertatis, sed vocem unam || viam || prae vobis ... tulistis; leg. agr. II, 4.

praepono: legem .. se sociorum causa iussisse et ei vos legi custodes ac vindices praeposuisse dicet; Verr. V, 126.

video: video Milonem, vindicem vestrae libertatis, ... sordidatum et reum; Sest. 144.

III. tabula: vindicis || vindicem || novarum tabularum novam tabulam videmus; Phil. XI, 14.

vindiciae, Rechtsanspruch: I. satis accipio: pro praede litis vindiciarum cum satis accepisset; Verr. I, 115.

II. petere: qui non calumnia litium, non iniustis vindiciis ac sacramentis alienos fundos, sed castris, exercitu ... petebat; Milo 74.

vindico, in Anspruch nehmen, befreien, retten, schützen, strafen, rächen: I, 1, a. fortis ad: quem tu ... ad vindicandum fortissimum fore putasti; Catil. I, 19.

b. verbal: fateor non modo in socios, sed etiam in civis militesque nostros .. esse severe ac vehementer vidicatum; Verr. V, 133.

2. alqs: nisi vos vindicatis; Verr. I, 82. ut vindicemus, missos faciamus; ib. II, 28. si qui

rex, si qua civitas exterarum gentium, si qua natio fecisset aliquid ... eius modi, nonne publice vindicaremus? ib. V, 149. quacumque ratione placet, celeriter vobis vindicandum est; Catil. IV, 6. ANNE TU DICIS QUA EX CAUSA VINDICAVERIS? Muren. 26. quod (Cicero) vindicarit; Piso 72.

II. alqm: nos ... neque res gestae ... neque vestri honores vindicabunt? Rabir. 16. si me non modo non rerum gestarum vacatio, sed neque honoris neque aetatis excusatio vindicat labore; Sulla 26. se non modo ex suspicione tanti sceleris, verum etiam ex omni hominum sermone ... vindicavit; ib. 59. ut se aliquando ac suos || ad suos || vindicaret; Rab. Post. 25. quae (pecunia) nos, si eis ... non redderetur, a tributis posset vindicare; Phil. II, 93.

alqd: hoc quo minus est credibile, ... eo magis est, si convincitur, vindicandum; Sex. Rosc. 69. utrum is quod dixerit credendum ac non || an || quod fecerit vindicandum sit; ib. 102. sin autem pro magnitudine iniuriae ... haec omnes vindicarent; ib. 148. hoc populus Romanus non manu vindicasset, nisi ..? Verr. I, 114. omnia postremo, quae vindicaris in altero, tibi ipsi vehementer fugienda sunt; ib. III, 4. si quid vindicatum est severe; ib. V, 19. fateor hoc interdicto || haec interdictum || praetoris vindicari || vindicavi, al. ||; Caecin. 66. ut Catilinae profectione omnia patefacta, inlustrata, oppressa, vindicata esse videatis; Catil. I, 32.

audaciam: hic vos dubitabitis ... tantam istius audaciam, tantam crudelitatem, tantam iniuriam vindicare? Verr. II, 109.

civem: quin ab hoc ignotissimo Phryge nobilissimum civem vindicetis; Flacc. 40.

consilia: proinde quasi exitus rerum, non hominum consilia legibus vindicentur; Milo 19. hunc ... iudicium exspectaturum fuisse in eius consiliis vindicandis; Milo 70.

crudelitatem: quae .. crudelitas ab hoc eodem aliquot annis post ... vindicata est; Ligar. 12. ſ. audaciam.

exitus: ſ. consilia; Milo 10.

facinus: improbum facinus, ... nemini lege concessum, sed fortasse adhuc in nullo etiam vindicatum; Verr. III, 194.

familiam: nobilissimam .. familiam [iam] ad paucos redactam paene ab interitu vindicasti; Marcell. 10.

gratiam: nimiam gratiam potentiamque Chrysogoni ... a vobis ... non modo infirmari, verum etiam vindicari oportere; Sex. Rosc. 122.

immanitatem: ne in hac civitate tanti facinoris immanitas aut exstitisse aut non vindicata esse videatur; Catil. I, 14.

iniuriam: ſ. audaciam.

insidias: qui consul insidias rei publicae ... magnitudine animi vindicasset; Sulla 14.

laudem: ut ... cuncta civitas eam laudem pro sua vindicaret; Milo 38.

maleficium: ut quam acerrime maleficia vindicetis; Sex. Rosc. 12. quod maleficium in aliis vindicassem; Sulla 19.

partem: maximam .. partem quasi suo iure fortuna sibi vindicat; Marcell. 6.

patriam: laudem patriae in libertatem vindicandae praetor adamavit; Flacc. 25.

peculatum: erunt .. fortasse (iudices) .. qui illum eius peculatum vel acerrime vindicandum putent; Verr. I, 11.

potentiam: ſ. gratiam.

rem: is eam rem quam vehementer vindicandam putarit; Quinct. 28. ut quaeque res est turpissima, sic maxime et maturissime vindicanda est; Caecin. 7. quia turpsi existimatio sequatur, ideo rem indignam non vindicari; ib. 8.

scelera: ut illa etiam scelera eius ... vindicarentur; Verr. III, 178.

III. mit doppeltem Accuſativ: Homerum Colophonii civem esse dicunt suum, Chii suum vindicant; Arch. 19.

vindicta, Befreiung: an vero servos nostros .. suppliciorum .. metu dominorum benignitas vindicta una liberat: nos ..? Rabir. 16.

vinea, Weinberg, Schutzdach: conduco: conductae vineae || lineae || sunt: pugnatur acerrime; Phil. VIII, 17.

instituo: UBI INSTITUI VINEAE POSSUNT; leg. agr. II, 67.

vendo: qui prius silvas vendat quam vineas; leg. agr. II, 48.

vinolentia, Trunkſucht, Trunkenheit: I. rapit: semper eo tractus est, quo libido rapuit, ... quo vinolentia; Phil. VI, 4.

II. profero: quid prandiorum apparatus, quid furiosam vinolentiam tuam proferam? Phil. II, 101.

vinolentus, mit Wein zubereitet, trunken: A. medicamina: quod diceres vinolentis te quibusdam medicaminibus solere curari; Piso 13.

B. consilia: haec utrum esse vobis consilia siccorum an vinolentorum ... videntur? leg. agr. I, 1.

vinum, Wein: I. abſolut: panis et vinum a propola atque de cupa; Piso 67.

II, 1. amitto: supellectilem, vinum amittet aequo animo; Phil. XIII, 11.

asporto: vina ceteraque ... asportavit; Verr. I, 91

exalo: quamquam tu ... vini exalandi, non ingenii acuendi causa declamas; Phil. II, 42.

exhaurio: tu ... tantum vini in Hippiae nuptiis exhauseras; Phil. II, 63.

mitto: mittit homini munera satis large haec ad usum domesticum: olei, vini quod visum est; Verr. IV, 62.

profero: illi ad deprecandum periculum proferebant ... vina non nulli Graeca venalisque Asiaticos; Verr. V, 146.

redoleo: is vomens frustis esculentis vinum redolentibus gremium suum ... implevit; Phil. II, 63.

2. iaceo in: hic ... iacebat in suorum Graecorum foetore atque vino; Piso 22.

III. plenus: procedit in medium, vini, somni, stupri plenus; Verr. V, 94. processit qua auctoritate vir! vini, somni, stupri plenus; sen. 13. est quidem ille plenus vini, stupri, somni; har. resp. 55.

IV. alqd: ſ. II, 1. exhaurio. mitto.

amphorae: Titurium Tolosae quaternos denarios in singulas vini amphoras portorii nomine exegisse; Font. 19.

anhelitus: non te illius unguentorum odor, non vini anhelitus ... in eam cogitationem adducebat, ut ..? sen. 16. quem vini anhelitum fore censetis! Phil. XIII, 4.

decumae: ut vini et olei decumas ... Romae venderent; Verr. III, 18.

direptio: in urbe auri, argenti maximeque vini foeda direptio; Phil. II, 62.

numerus: maximus vini numerus fuit; Phil. II, 66.

odor: omnia primo motu ac spiritu suo, vini, unguenti corporis odore complesset; Verr. III, 31.

portorium: ut portorium vini institueret; Font. 19.

V, 1. confici: quis .. clavum tanti imperii tenere ... posse arbitraretur hominem ... vino ... confectum? Sest. 20. cum omnis impuritates ... susciperes, vino lustrisque confectus; Phil. II, 6.

languidus: surrexisset Apronius ... vino vigiliisque languidus; Verr. III, 31. qui ... vino languidi ... eructant sermonibus suis caedem bonorum; Catil. II, 10.

lutulentus: humus erat [immunda] lutulenta vino; Fr. B. IX, 1.

natare: personabant omnia vocibus ebriorum, natabant pavimenta vino; Phil. II, 105.

obruere: ait hac laetitia Deiotarum elatum vino se obruisse; Deiot. 26. ipse autem se, ut fratrem imitetur, obruit vino; Phil. III, 21. quo (die) ausus est obrutus vino ... populum Romanum ad servitutem cohortari; ib. XIII, 31.

permisceri: cuius acerbitas morum ... ne vino quidem permixta temperari solet; Phil. XII, 26.

retineri: cur ipse non adfuit? ... vino atque epulis retentus; Phil. III, 20.

temperari: f. permisceri.

2. ad: non numquam etiam ad vinum diserti sint; Cael. 67.

ex: videbar mihi videre alios intrantis, alios autem exeuntis .. ex vino vacillantis; Fr. B. IX, 1.

in: nisi forte existimatis eum in vino atque luxu || lucro || non risisse; Verr. III, 62. si in vino et alea comissationes solum et scorta quaererent; Catil. II, 10. in lustris, popinis, alea, vino tempus aetatis omne consumpsisses; Phil. XIII, 24.

pro: pro vino etiam saepe oppignerabantur; Sest. 110.

violentia, Wildheit, Heftigkeit: novi: novi violentiam, novi impudentiam, novi audaciam; Phil. VI, 6. novi hominis furorem, novi effrenatam violentiam; ib. XII, 26.

violentus, heftig, ungestüm, gewaltsam: alqs: si iam violentior aliqua in re C. Caesar fuisset; Vatin. 15. est violentior quam vellem; Cael. 76. quamvis sis, ut es, violentus et furens; Phil. II, 68.

homo: ille homo vehemens et violentus ... amicitias mihi denuntiavit; Phil. V, 9.

opes: vos non opes violentas et populo Romano minime ferendam potentiam ... concupisse; Phil. I, 29.

tempestates: sic populum Romanum ... hominum seditiosorum vocibus ut violentissimis tempestatibus concitari; Cluent. 138.

violo, mißhandeln, verletzen, schänden, entweihen: I. **absolut:** 1, a. causa: praesertim cum ea sibi ille non colendi, sed violandi causa appetisset; ib. 56.

b. **verbal:** ad immortalitatem gloriae plus adfert desideratum esse a suis civibus quam omnino numquam esse violatam; dom. 86.

2. alqs: in eo qui violasset sancire vos velle oportet; Verr. IV, 114.

II. **mit Object:** alqm: hic ... suorum servorum manibus nuntio atque imperio tuo violatus esset; Quinct. 83. cum me violare volent; Catil. III, 27. ut humanitate vestra levatus potius quam acerbitate violatus esse videatur; Arch. 31. quoniam me quattuor omnino hominum genera violarunt; Quir. 21. quid .. vos uxor mea misera violarat? dom. 59. eum tua voce violabis? ib. 82. non me magis violavit quam senatum, quam equites Romanos; har. resp. 5. quorum sceleris furore violatus essem; Sest. 14. non fuisse meum ... hunc uno violare versu; Piso 75. quod .. non animadvertebat quem violaret; Scaur. 31. hunc adflictum violare non debeo; Rab. Post. 19. non redeundo in gratiam cum inimico non violabam Pompeium; ib. 32. multi ab illo violati, spoliati ... in suspicionem caderent; Milo 50. tu ne verbo quidem violatus ... ultro me maledictis lacessisti; Phil. II, 1.

alqd: quod non aliquando violaret audacia; Sex. Rosc. 70. quo cetera, quae violata sunt expiari putantur; ib. 71. nihil esse tam sanctum quod non violari ... possit; Verr. a. pr. 4. si quid in hoc ipso iudicio intellexero simili aliqua ratione esse violatum atque commissum; ib. 40. ut ne Persae quidem ... quicquam conarentur aut violare aut attingere; ib. I, 48. quod neque praedo violarit ante neque umquam hostis attigerit; ib. IV, 104. quorum nihil violare, nihil attingere ausi sunt; ib. 112. [ut nihil auro et argento violari ... posset;] leg. agr. II, 99. qui omnia divina et humana violarint; Sest. 1. ut, quod illi a populo datum sit, id non violet; prov. cons. 36. id non neglectum, sed violatum putatur; Fr. E, 2.

amicitiam: quod duas res sanctissimas violat, amicitiam et fidem; Sex. Rosc. 112. ut neque fides huius defensionis relicta neque cuiusquam ... amicitia violata esse videatur; Cluent. 118. ut amicitiam populi Romani, fidem suam, iura omnia officii humanitatisque violarent; Flacc. 57. violata amicitia est; prov. cons. 43. quam amicitiam a me violatam esse criminatus est; Phil. II, 3.

Apollinem, al.: miramur Athenis Minervam, Deli Apollinem, Iunonem Sami, Pergae Dianam, multos praeterea ab isto deos ... violatos? Verr. IV, 71.

auctoritatem: in qua (quaestura) .. iste deos hominesque, pudorem, pudicitiam, senatus auctoritatem, ius, fas, leges, iudicia violavit; har. resp. 43.

auris: si nullius auris voluntatemve violavit; Muren. 87.

caerimonias: religiones .. caerimoniaeque omnium sacrorum fanorumque violatae; Verr. I, 7. cuius de morte tamquam de caerimoniis violatis quaeritur; Milo 59.

Cererem: quod Cerere violata omnis cultus fructusque Cereris in eis locis interisse arbitrantur; Verr. IV, 114.

civem: nemo ab eo civis violatus; Phil. XIII, 8.

corpus: optimi viri ... sanctissimum corpus non tactum ac violatum manu, sed volneratum ferro ... vidistis; sen. 7.

deam: hanc deam quisquam violare audeat? dom. 112.

deum: f. **deus,** II, 1. violo (5 St.) B. II, C. 87, a.

dexteras: dexterae ... sunt perfidia et scelere violatae; Phil. XI, 5.

dignitatem: superioribus capitibus dignitas populi Romani violabatur; leg. agr. I, 2. perditi hominis ... maledictis posse ... cuiusquam gloriam dignitatemque violari; har. resp. 46.

domum: qui meam domum violasset; har. resp. 15.

equites: f. alqm; har. resp. 5.

existimationem: qui violare P. Quinctii existimationem absentis auderet; Quinct. 73.

famam: cum apud exteras nationes imperii nominisque nostri famam ... violaris; Verr. I, 82.

familiaritatem: qui nostram in accusatione sua necessitudinem familiaritatemque violasset; Sulla 2.

fas: f. auctoritatem.
fidem: eam (fidem) ... C. Marius dedit, idemque violavit; Rabir. 28. f. amicitiam; Sex. Rosc. 112. Flacc. 54.
foedus: f. **foedus**, II, 1. violo (5 St.) B. II, S. 361. — gloriam: f. dignitatem.
hominem: quod quemquam clarum hominem ... impurissimi voce hominis violari facile patiuntur; har. resp. 46. f. auctoritatem.
honorem: honorem hominis deorum religione consecratum violare noluit; Verr. II, 51.
hospites: quin violati hospites, legati necati ... hanc tantam efficerent vastitatem; Piso 85.
hospitium: de hospitio violato ... nihil queror; Verr. II, 111.
iudicia: leges, quaestiones, iudicia violavit; Fr. B. VIII, 7, 8. f. auctoritatem.
ius: nullum esse officium, nullum ius tam sanctum atque integrum, quod non eius scelus || eiusce vis, eiusce ius || atque perfidia violarit; Sex. Rosc. 109. propter quam (hospitam) hospitii iura violarat; Verr. II, 116. ubicumque terrarum et gentium violatum ius civium Romanorum est || Romanorum sit ||; ib. V, 143. ius legationis verbo violatum illi persecuti sunt; imp. Pomp. 11. ut omnia ... iura violentur; Deiot. 30. f. amicitiam; Flacc. 57. auctoritatem.
legatum: in qua civitate ... legatus populi Romani ... aliqua ex parte violatus sit; Verr. I, 79. quid? ... legatorum tuorum optimus abs te quisque violatus? Piso 88.
leges: f. auctoritatem. iudicia.
libertatem: qui ... violare libertatem huius populi ... conatus es; Rabir. 13.
loca, lucos: nisi forte de locis religiosis ac de lucis, quos ab hoc violatos esse dixisti, ... tibi respondendum putas; Rabir. 7.
ludos: cuius ludi violati, polluti, ... conversi sunt; har. resp. 24.
matres: mitto adhibitam vim ingenuis, matres familias violatas; Verr. IV, 116.
monumentum: at hoc solum Africani monumentum violasti? Verr. IV, 84.
necessitudinem: hi statuent hanc causam ... in te iustam ad necessitudinem violandam videri? div. Caec. 60. ne libido violandae necessitudinis auctoritate iudicum comprobaretur; ib. 63. quid aliud habet in se (quaestura) nisi ... sortis necessitudinem religionemque violatam? Verr. a. pr. 11. f. familiaritatem.
nomen: quod (nomen) nulla umquam barbaria violavit; Arch. 19. quod (nomen) armis violarat; Sest. 59.
numen: cum divinum numen scelere violatum placare precibus cogeretur; dom. 140.
oculos: quos (libros) tu ... violatis oculis legis; har. resp. 26.
officium: quod (officium) non avaritia comminuere ac violare soleat; Quinct. 26. f. ius; Sex. Rosc. 109.
Pessinuntem: quod Pessinuntem per scelus a te violatum ... recuperavit; har. resp. 29.
pudorem: f. auctoritatem.
pudicitiam: qui ... duas res sanctissimas, religionem et pudicitiam, uno scelere violasset; prov. cons. 24. f. auctoritatem.
quaestiones: f. iudicia.
regem: cum audirent, a praetore populi Romani in provincia violatum regem; Verr. IV, 68.
religionem: nisi eam ipsam (religionem) prius scelere violarint; Font. 31. quam tu || cum tu || (religionem) ... impurissime taeterrimeque violarit; dom. 104. P. inquam Clodius sacra et res neglegi, violari, pollui questus est; har. resp. 8. f. necessitudinem; Verr. a. pr. 11. **religio**, II, 1. violo (9 St.) S. 268, a.
rem: f. amicitiam; Sex. Rosc. 112. pudicitiam.
rem publicam: quod ab eo rem publicam violatam diceret; Cael. 78.
sacra: quae (sacra) non modo manibus attingi, sed ne cogitatione quidem violari fas fuit; Verr. IV, 99. eadem (sacra) per istius stuprum ac flagitium esse violata; ib. 102. quae (sacra) ab isto uno sic polluta ac violata sunt; ib. V, 187. qui ... stuprum intulerit, eaque sacra ... non solum aspectu virili, sed flagitio stuproque violarit; har. resp. 8. f. religionem.
sacrificium: quod (sacrificium) post Romam conditam huius unius casti tutoris religionum scelere violatum est; har. resp. 12. quod quidem sacrificium ante || inde || P. Clodium nemo omni memoria violavit; ib. 37.
senatum: f alqm; har. resp. 5.
societatem: „nec Lepidi societatem violare (potest);“ Phil. XIII, 43.
sortem: qui in Cn. Carbonem || Cn. Carbonis || sortem, in Cn. Dolabellam || Cn. Dolabellae || voluntatem neglexerit ac violarit; Verr. I, 42.
templum: nisi violasses templum Castoris; Vatin. 32.
terram: quin terram ipsam violari ... putaret; Cluent. 193.
virtutem: cur potius invidia violatura virtutem || violatur a virtute || ... videatur; Balb. 18.
voluntatem: f. auris. sortem.

vipera, Natter: etiamne in sinu || in senatu || ... quidam optimi viri viperam illam venenatam ac pestiferam habere potuerunt? har. resp. 50.

vir, Mann, Ehemann: I. **absolut: 1. Subjekt, Attribut, Apposition:** accipit: quae (sacra) vir is accepit, qui est optimus populi Romani iudicatus, P. Scipio; har. resp. 27. velim sic hoc vir summus atque optime de mea salute meritus accipiat; ib. 50.
accumbit: ut ... vir accumberet nemo praeter ipsum et praetextatum filium; Verr. V, 81.
accusant: clarissimis viris accusantibus; Flacc. 98.
adest: P. Servilius, vir clarissimus, ... adest de te sententiam laturus; Verr. I, 56. adest .. vir amplissimus eius civitatis; ib. IV, 17. adest vir summa auctoritate et religione et fide, M. Lucullus; Arch. 8. adest praesens vir singulari virtute, constantia, gravitate, praeditus, M. Bibulus; dom. 39.
adipiscitur: vidit hominem sibi maxime coniunctum, egregium virum, L. Volcatium, vidit M. Pisonem ... summos ... esse honores adeptos; Planc. 51.
adiuvat: conlega eius, clementissimo atque optimo viro, primo non adversante, post etiam adiuvante; Quir. 15.
admirantur: admirabantur boni viri; Phil. XII, 5.
advenit: quid habet admirationis tali viro advenienti ... obviam prodisse multos? Muren. 68.
adversatur: f. adiuvat.
aestimant: multos saepe viros bonos, fortis et innocentis, ... frumentum ... aestimasse et pecuniam pro frumento abstulisse; Verr. III, 188.
agit: quid ageret vir ad virtutem, dignitatem, gloriam natus? Sest. 89. f. gratulantur.
agnoscunt: in quo (tempore) boni viri lenitatem meam ... agnoscerent; Sulla 1.
amat: hanc [Cleomenes] vir amabat; Verr. V 28.

ınt: isti tot viri ... cur Licinium de amiserunt? Cael. 64.
lat: sic eos appellat clarissimus vir; Phil.

bant: noster hic Magnus ... nonne ıem ... civitate donavit, et nostri illi i, sed rustici ac milites, dulcedine quariae commoti, ... magno illud clamore erunt? Arch. 24.
atur: quae non viri fortes ac magno et imo adfecti ferenda arbitrentur; Verr. III, i vero quisquam vir excellenti animo ... s quicquam arbitretur quam ..; Vatin. 7.
t: quod quidem sacrificium ... nemo ıre non horruit; har. resp. 37.
: id .. C. Pansa, praestanti vir ingenio, s est confiteri; Ligar. 1.
multos ex te viros primarios audisse; .57. ecquando his de rebus talis viros existimasti? ib. II, 43. quam voletis ent, et qui ex isto ipso audierunt viri nostri ordinis et alii; ib. 102. ut eum ı audierint omnem viri boni; Cluent. 78.
ris suae ... virum praesentem et audienprivandum esse dixit; Catil. IV, 13. hoc Servio Sulpicio, clarissimo viro;

.nt: ſ. aestimant.
ut tamquam fortis in pugna vir ... caatur; har. resp. 40. quia in eandem ca- ɔicionem conlega, vir clarissimus, non hil. XI, 24.
cavet .. vir optimus ne emat ab invito; I, 14.
nt: de te autem, Catilina, cum quiescunt, cum patiuntur, decernunt; cum tacent, neque hi solum ..., sed etiam illi equini, honestissimi atque optimi viri; Catil.

nt: ut viri fortes acrioribus suppliciis rniciosum quam acerbissimum hostem t; Catil. I, 3.
.t: neque .. hoc cogitavit vir iustissimus;

ımorat: hic mihi etiam Q. Fufius, vir strenuus, amicus meus pacis commoda ırat; Phil. VIII, 11.
ittunt: non esse hos talis viros commis- r. Caec. 51.
endunt: cur tot viri ac tales hunc ... stantem comprenderint aut fugientem sint; Cael. 67.
obant: hanc (pestem) hi tales viri comt? Cluent. 186.
ır: iste || is || scilicet vir optimus et fide praeditus ... tabulis suis testibus ur; Qu. Rosc. 1.
lit: unus in hac civitate ... praeclare : publica meritus ... indignissime cont. 140.
mnant: ſ. deliberant.
unt: conferrent viri boni capita, de ›me loquerentur inter se ac de mulier- ıuas ... possent deprehendere; Verr. III,

etur: postea quam non modo confessus :imarius L. Quinctius, *sed etiam iuvari m suam putavit*; Tull. 1. ſ. audet.
grat: qua invidia huic esset tali viro ıdum; Milo 75.
rimat: conlacrimavit vir || ut vir, al. || Sest. 130.
scunt: qui si quid animi ... habuisset, saepe fortes viri in eius modi dolore, :bi ipse conscisset; Cluent. 171.

consecrat: exemplo tuo bona tua nonne L. Ninnius, vir omnium fortissimus atque optimus, consecravit? dom. 125.
cosequuntur: ſ. comprendunt.
constituit: aut haec facta non sint necesse est aut C. Aquilius talis vir iuratus hoc ius in civitate constituat; Quinct. 64. duos clarissimos ... viros ... plebem in agris publicis constituisse; leg. agr. II, 10.
consuescunt: quibus eum verbis laudare et boni viri et boni cives consuerunt; Vatin. 40.
consumunt: cum apud maiores nostros summi viri ... in agris quoque colendis aliquantum operae .. consumpserint; Sex. Rosc. 51.
contaminant: si summi et clarissimi viri Saturnini ... sanguine non modo se contaminarunt, sed etiam honestarunt; Catil. I, 29.
conveniunt: pari studio defendundae rei publicae convenisse video tribunos aerarios, fortissimos viros; Catil. IV, 15.
convertit: eodem etiam M. Lucro, vir optimus, meus familiaris, convertit aculeum testimonii sui; Flacc. 86.
dat: cervices ... praestantissimus vir profligatissimo homini daret? Sest. 89. cum vir is, qui tripertitas orbis terrarum oras ... huic imperio notavit, ... mihi uni testimonium ... dedit; ib. 129. cum vir amplissimus consul id illi ordini per populum dedit; Planc. 35. avunculus tuus, clarissimus vir, ... populo Romano dedit ... potestatem? Fr. B. VII, 5.
debent: vos, tales viri, nolle deberetis; Tull. 36.
decernit: L. Cotta, vir summo ingenio summaque prudentia, supplicationem decrevit; Phil. II, 13.
decertant: ut viri fortes, etiam si ferro inter se comminus decertarint, tamen illud contentionis odium ... deponant; Piso 81.
declarant: eidem homines, ... fortissimi atque optimi viri, beneficium P. Sestii testimonio declarant; Sest. 110.
declinant: quin ei tales viri suspicione aliqua perculsi repentina de statu suo declinarint; Cluent. 106.
defendunt: si postea summi eiusdem civitatis viri ... suam rem publicam illam defenderunt; Sest. 141. acrius, credo, acta sua defenderet, quam vir fortissimus defendit Hirtius; Phil. X, 16. ſ. conveniunt.
deliberant: illi optimi [viri] de cohorte istius recuperatores non de absolvendo Apronio deliberarent, sed quaererent ecquo modo ... condemnare possent; Verr. III, 31.
deponunt: ſ. declarant.
deprecatur: non L. Diadematus consularis, summa auctoritate vir, (deprecatus est); Quir. 6.
deprehendunt: ſ. conferunt.
descendunt: viri boni ... timide .. et pedetemptim istuc descendunt; Quinct. 51.
desciscit: res illum fortem et clarum virum a gravitate patrum desciscere coëgit; har. resp. 43.
desperant: bonos .. viros lugere malui meas fortunas quam suis desperare; sen. 34.
deterret: ibi tum vir optimus Sex. Naevius hominem multis verbis deterret ne auctionetur; Quinct. 16.
devincit: hunc vir clarissimus mihique ... amicissimus, Cn. Pompeius, ... devinxerat; Sest. 15.
dicit: cum ... vir omnibus rebus ornatissimus C. Varro, qui tum in Asia tribunus militum fuit, haec eadem .. se ... audisse dicat; Verr. I, 71. hoc tum de sella vir optimus dixit; ib. 124. sic-

uti [Siculi] multi primarii viri multa dixerunt; ib. II, 149. Agyrinenses, viri fortissimi, iudicio || iudicium || se passuros esse dicebant; ib. III, 68. dicet vir clarissimus Cn. Lentulus censor; ib. V, 15. vir primarius, homo nobilissimus, dicit, neque de filio dicit; ib. 120. quae L. Suetium, equitem Romanum, lectissimum virum, dicere audistis; ib. 147. Indutiomarum, talem virum, tam cupide, tam temere dixisse; Font. 29. Themistoclem illum, summum Athenis virum, dixisse aiunt; Arch. 20. eodem tempore audistis eodem ex loco summos viros ... eadem dicere; Quir. 17. cum P. Servilius, gravissimus vir et ornatissimus civis, dixisset; ib. cum te viri ... verbis gravissimis proterruissent neque sibi fas esse dixissent; dom. 133. quod forsitan non nemo vir fortis et acris animi magnique dixerit; Sest. 45. quod vir clarissimus M. Crassus ... paulo ante dixit; Cael. 18. an gravis, sapiens moderatusque vir ... testimonium dixisse videatur; ib. 55. vir summa auctoritate, summa eloquentia dixit; prov. cons. 45. cum Q. Metellus ... causam de pecuniis repetundis diceret, ille vir; Balb. 11. mihi hic vir clarissimus ... L. Gellius ... civicam coronam deberi a re publica dixit; Piso 6. ei, quibus ego debeo, boni viri et cives ... dicebant; Planc. 68. M. Piso ... et vir et civis egregius, parique innocentia M. Vehilius, senatus auctoritati se obtemperaturos esse dixerunt; Phil. III, 25. ſ. audit; Verr. II, 102.

dictitant: cuius adventu fore vilitatem boni viri dictitabant; dom. 15.

dimicat: privatus vero ne quis vir et animo et virtute praecellens ... dimicaret; Balb. 25.

dissentiunt: vir clarissimus, amantissimus rei publicae, vestris beneficiis amplissimis adfectus, Q. Catulus, itemque ... Q. Hortensius ab hac ratione dissentiunt; imp. Pomp. 51.

donat: quid? Cn. Pompeius pater ... P. Caesium ... nonne civitate donavit? ... quid? Heracliensem Alexam P. Crassus, vir amplissimus? ... quid? vir sanctissimus ... Q. Metellus Pius, Q. Fabium? Balb. 50.

dubitat: non dubitaturum fortem virum quin ..; Milo 63.

ducit: clarissimi viri ... hoc sibi amplissimum ... ducebant; div. Caec. 66. ut tantus ille vir tanti ducat hunc; Rab. Post. 41.

educit: eduxit vir primarius C. Gallus, senator; Verr. III, 152.

efficit: unus vir ... non modo nos ... liberavit, sed etiam effecit, ut ..; imp. Pomp. 56.

emit: ſ. cavet.

est: vir eius modi est; Quinct. 78. viris optimis ... praesentibus; Qu. Rosc. 49. sunt testes viri clarissimi nostrae civitatis; div. Caec. 13. qui (census) viro fortissimo atque innocentissimo Sex. Peducaeo praetore habitus esset; Verr. II, 138. Venerione servo te praetore talis vir ... quaestui fuit? ib. III, 93. multi equites Romani, viri primarii (erant); ib. 136. ut tot viros primarios velim ... esse temeritati et mendacio meo conscios; ib. IV, 124. cum esset talis vir in carcere, in tenebris, in squalore, in sordibus; ib. V, 21. recte sine exceptione dixeram virum, cum isti essent, neminem fuisse; ib. 81. cum vir esset Syracusis; ib. 82. si .. sunt viri boni, me adiuvant; Caecin. 3. unum virum esse in quo summa sint omnia; imp. Pomp. 13. talis est vir; ib. 59. est vobis auctor vir bellorum omnium maximarumque rerum peritissimus; ib. 68. cum .. omnes clarissimi viri cum consulibus essent; Rabir. 21. fuit .. quidam summo ingenio vir, Zeno; Muren. 61. fuit eodem ex studio vir eruditus ..., Q. Tubero; ib. 75. ex hoc (numero esse) fortissimum virum et illis tempori[bus] ... ctissimum, M. Catonem || Catonem || illum ... Arch. 16. potui ... multis auctoribus fort... viris me vi armisque defendere; sen. 33. ... princeps ... fuit Cn. Pompeius, vir omnium ... princeps; Quir. 16. ut hos talis viros ... esse iratos et aliud de summa religione hoc ... pore sensuros ac me absente senserint ar... dom. 3. tam in iure quam lege || tam iure ... etiam lege || fuit hic ipse Villius, || Rullius ... omnibus rebus clarissimus atque amplissim... 43. me iacentem posse vivis viris fortibu[s] ... tari; ib. 96. M. Drusus, ille clarissimus vir, ... bunus plebis pontifex fuit; ib. 120. aucto... Pompeio, clarissimo viro mihique ... amici... Sest. 39. M. Crassus, ... vir fortissimus, ... festissimus esse meis fortunis praedicabat ... si Pompeius abhinc annos quingentos fuisset ... vir, a quo senatus ... expetisset; Balb. 16. ... omnis etiam post mortem reos clarissimos ... viros; ib. 65. ut non posset esse umquam ... bonus non beatus; Piso 42. mecum .. L. Fl... vir tua legatione indignissimus atque eis ... ... dignior, mecum fuit tum; ib. 54. scis ... virum fortem ... domi fuisse otiosum; ib. ... ... tam multos et bonos viros eius honori ... rem esse fautores; Planc. 1. si ... decem ... essent in civitate viri boni; ib. 9. semper fu... viri boni, qui ..; ib. 44. isto in genere ... ... rissimos viros esse vidimus; ib. 45. invitis... viris bonis; ib. 89. si res, si vir, si tempus ... dignum fuit; Milo 19. hoc ipso summo viro ... sule; ib. 78. virum talem ... non in eadem ... fortuna; Marcell. 2. se in ea parte fuisse, ... te, qua virum omni laude dignum, patrem ... Ligar. 2. fuit .. ille vir ... cum foris ... tum domi admirandus; Phil. II, 69. nemo ... praeter veteranos milites vir; ib. X, 18. ... essent tales virtute, auctoritate, nobilitate sum... viri || summi viri ||; ib. XI, 27. cur .. nolint ... tentis esse ... optimos et nobilissimos viros? ... XIII, 26. ſ. dicit; Verr. I, 71. — V, 1. satis ...

excellit: si omnibus suis copiis excelle... virum res publica armasset; Phil. XIII, 32.

excipit: hinc || hic || tamen vir optimus ... quem amat, excipit; leg. agr. II, 60.

excludit: quod adfinis et sodalis clarissim... vir ... excluserat; har. resp. 45.

exhaurit: patrem huius M. Crassi, fortissim... virum, ... eadem sibi manu vitam exhau... Sest. 48.

exornat: Decimus quidem Brutus, summus ... et imperator, Accii ... carminibus templorum ... aditus exornavit suorum; Arch. 27.

exsistit: exsistat ergo ille vir parumper cogi... tione vestra; Balb. 47.

extimescit: vir huic imperio amicissimus ... salute populi Romani extimescebat; Deiot. 11.

facit: quod virum bonum facere oporteb... Quinct. 16. quod viri optimi faciunt; ib. 38. ... in homines alienissimos ... viri boni faciunt; ... 51. quod ... id viri boni, vestri similes, in ... cando faciunt; Caecin. 6. sicut ... multi ... boni saepe fecerunt; Flacc. 86. quod idem fe... L. Philippus, vir patre, avo maioribusque su... gnissimus; Phil. III, 25. omniane bonis viris, q... facere possunt facienda sunt? ib. XIII, 14. q... vir fortis huius conlega Aulus Gabinius in ... optima fecit omnia; Fr. B. VI, 14.

fert: atque hoc idem ... Cn. Domitius, tri... nus plebis, vir clarissimus, tulit; leg. agr. II, ... ferebant in oculis hominem quidam boni vi... har. resp. 48. ut .. praestantissimus vir ... ... pulsam tulisse videatur; Phil. XI, 19. ſ. ad... Verr. I, 56.

: eadem cupiditate vir summo ingenio
C. Cotta, nullo certe hoste flagravit;
. volt; dom. 107.
m ... multi eum summi viri orarent
ius socer, optimus vir, ad pedes eius
t; Quir. 12.
: modo ille ... socius C. Pomptinus,
vir, ... bellum Allobrogum ... fregit;
32.
M. Catonem illum Sapientem, clarissi-
ı et prudentissimum ... gravis inimi-
sse accepimus; div. Caec. 66. qui tot
ros muliebre bellum gerentis tulerit ac
el. 67.
ntur: quin mihi etiam ... et gratias
gebant et tuo nomine gratulabantur;

: etiamne in sinu || in senatu || ...
timi viri viperam illam ... habere po-
ar. resp. 50.
ſ. aspicit. — iacet: ſ. flet.
ınt: ignoscent alii viri boni ex Sardinia;

ur: hanc virtutem Agrigentinorum imi-
ıssorini postea, viri fortes et fideles;
6. alterum Crassum temporibus eisdem,
larissimi viri Iulii aut ... M. Antonius
ari? Scaur. 2.
at: si vir amplissimus ... de aliquo ...
ravit; Planc. 25.
t: clarissimos nostrae civitatis viros se
hostis ad perspicuam mortem ... in-
m. 64.
it: in hoc fano loricas ... idem ille
omnibus rebus praecellentissimus, po-
uum nomen inscripserat; Verr. IV, 97.
it: an vero vir amplissimus, P. Scipio,
acchum ... privatus interfecit: Catili-
erferemus? Catil. I, 3.
nit: multi viri boni cum ex occulto
ent; Cluent. 47. nisi C. Vergilius || C.
legatus, vir fortis et innocens, inter-
ov. cons. 7.
ur: ne quis vir clarus aut potens huic
irasci posse videatur; prov. cons. 39.
: idemne igitur delecti amplissimis ex
ıonestissimi atque sapientissimi viri iu-
uod ..? Muren. 83. video .. quosdam
viros ... aliquot locis iudicasse; dom.
Q. Metellus, conlega tuus, clarissimus
udicavit; ib. 70. boni viri iudicent;
in quo ex cunctis ordinibus amplissimi
rent; Milo 5. viri fortissimi atque ho-
... res et iudicant et iudicaverunt

. constituit.
: talis igitur vir et civis opinione labi
il. XIII, 8.
ur: ut non modo omnium generum,
rdinum omnes viri ac mulieres ... vi-
.. laetari; Piso 52.
t: ſ. consuescunt.
: hunc ille summus vir scelere solutum
beravit; Milo 9. ſ. efficit.
ır: vir fortissimus Pansa sine causa
e tam accurate locutus est tam diu?
6. ſ. conferunt.
: ſ. desperant.
: ut ... vir clemens divisores ... cru-
norte mactaret; har. resp. 42.
s: ſ. accipit; har. resp. 50. concidit.
resp. 48. — II, 1. adficio. voco; Sest.

t: prudentissimi viri ... nomen Hiero-
mutare noluerunt; Verr. III, 19.

moritur: qualis viros mortuos summi sceleris arguas; Rabir. 25. hicine vir patriae natus usquam nisi in patria morietur aut, si forte, pro patria? Milo 104. ſ. II, 3. facio; Verr. IV, 121.

nascitur: quod ille vir in hac re publica potissimum natus esset; Muren. 75. cum hunc clarissimum virum, summo genere natum, summis populi beneficiis usum, ... a pedisequis conculcari iuberes; dom. 110. ſ. agit. moritur. occultat.

navigat: hac classe M. Crassus, vir amplissimus, ab Aeno in Asiam navigavit; Flacc. 32.

negat: cum || tum || isti vir optimus ... assem sese negat daturum; Quinct. 19. negat me vir optimus inimiciorem Gabinio debere esse quam Caesari; prov. cons. 18. summi civitatis viri Iulias leges ... iure latas negant; prov. cons. 45.

neglegit: an ille vir, illa humanitate praeditus, ... illius ipsius periculum ... neglegere potuisset? Cael. 54. quae neque maximo animo nocens neque innocens nisi fortissimus vir neglegere potuisset; Milo 64.

negotiantur: quod cives Romani, viri fortes atque honesti, permulti in illo oppido ... vivunt ac negotiantur; Verr. IV, 93.

nolunt: [cum] Graeci homines spectati viri noluerunt; Balb. 12. ſ. debent. mutant.

notat: quos .. ipse L. Gellius et Cn. Lentulus, duo censores, clarissimi viri, ... furti ... nomine notaverunt; Cluent. 120. ſ. dat; Sest. 129.

noverunt: ſ. potest; Verr. IV, 102.

nuntiant: quod clarissimi viri legati ... nuntiant se Pompei conveniendi causa divertisse Massiliam; Phil. XIII, 13.

obit: cum talis vir ob rem publicam in legatione mortem obierit; Phil. IX, 15.

obsignant: eius rei condicionisque tabellas obsignaverunt viri boni complures; Quinct. 67.

obtinet: quod M. Drusus in legibus suis .. bonis ille vir, M. Scauro et L. Crasso consiliariis || consularis || non obtinuerit; dom. 50.

occultat: memineram .., divinum illum virum atque ex eisdem quibus nos radicibus natum ..., C. Marium, .. senile corpus paludibus occultasse; Sest. 50.

occupat: vir mihi amicissimus, Q. Fabricius, templum ... occupavit; Sest. 75.

oderunt: omnes te di homines, ... viri mulieres, liberi servi oderunt; Phil. XIII, 45.

offendunt: cum multi viri fortes in communi incertoque periculo belli ... saepe offenderint; Verr. V, 131.

offerunt: si ... Cn. Plancio se volgo viri boni ... ultro offerebant; Planc. 26.

opprimit: ut meus conlega, vir fortissimus, hoc Catilinae nefarium latrocinium armatus opprimat; Muren. 84.

orant: ſ. flet.

parat: quod (venenum) vir matris Oppianicus ei paravisset; Cluent. 20.

patitur: quem pati pudentes ac viri boni difficillime possunt; Verr. III, 95. cum ... ea .. Sex. Albio ... familiarius uteretur, quam vir dissolutissimus ... pati posset; Cluent. 175. non est passus ille vir ... rem publicam everti scelere paucorum; Sest. 67. quod si ... principes viri ... passi sunt; Balb. 54. neque est ille vir passus ... diutius ... pestem morari; Piso 27. ſ. dicit; Verr. III, 68.

pereunt: talis viros, tam cupidos sui ... crudelissime perire voluit? Sulla 75.

persequitur: tot viri fortes ... poenam octupli ... non persequebantur? Verr. III, 30. huius avus Lentuli, vir clarissimus, armatus Gracchum est persecutus; Catil. IV, 13.

ponit: ſ. inscribit.

postulat: nuper cum in P. Gabinium vir fortissimus et innocentissimus L. Piso delationem nominis postularet; div. Caec. 64.

potest: homo inertior,.. magis vir inter mulieres, impura inter viros muliercula proferri non potest; Verr. II, 192. [quoniam id viri nec vidisse neque nosse poterant]; ib. IV, 102. nec P. Popilius neque Q, Metellus, clarissimi viri atque amplissimi, vim tribuniciam sustinere potuerunt; Cluent. 95. potest quisquam vir in rebus magnis cum invidia versatus satis graviter ... respondere? har. resp. 17. quo adfici casu aliquo etiam boni viri fortesque possunt; Piso 42. si ille vir legationem renuntiare potuisset; Phil. IX, 1. ſ. deliberant. facit; Phil. XIII, 14. habent. labitur. neglegit. patitur; Verr. III, 95. Cluent. 175.

praecellit: ſ. dicit; Balb. 25.

praeest: quamquam praeest huic quaestioni vir et contra audaciam fortissimus et ab innocentia clementissimus; Sex. Rosc. 85. quam multi orae maritimae clarissimi viri praefuerunt, qui ..! Flacc. 31.

praestat: ſ. dat; Sest. 89.

premit: Torquato, gravissimo et sanctissimo viro, premente; Piso 47.

probant: quod meum factum lectissimi viri atque ornatissimi ... ita probarunt; Verr. I, 15.

procedit: processit qua auctoritate vir! sen. 13.

proficiscitur: L. Albius Sex. filius Quirina vir bonus ... profectus est; Quinct. 24. quid igitur profectus est vir fortissimus, ... A. Hirtius consul? Phil. VII, 12.

profundit: videtisne ... virum fortissimum, M. Fonteium ... lacrimas profudisse? Font. 48.

proterrent: ſ. dicit; dom. 133.

pugnat: id accidere nisi forti viro et pugnanti comminus non potest; Planc. 72.

putat: ut ... fortissimus quisque vir maximos labores suscipiendos putet; leg. agr. II, 9. quia in ceteris causis etiam nocentis viri boni ... deserendos esse non putant; Sulla 6. cum viri boni non nulli putarint tuto se in senatu esse non posse; dom. 8. ſ. confitetur.

quaerunt: ſ. deliberant.

recitat: quas litteras A. Aurius, vir fortis et experiens et domi nobilis, ... recitat; Cluent. 23.

refert: Cn. Pompeio viro fortissimo et clarissimo de tribunicia potestate referente; Verr. a. pr. 44. referente L. Ninnio, fortissimo atque optimo viro; sen. 3. inimico .., optimo viro et mitissimo, altero *consule* referente; Quir. 10. vir incredibili fide, magnitudine animi, constantia, L. Ninnius, ad senatum de re publica rettulit; Sest. 26. referente clarissimo ac fortissimo viro; Piso 34. referente viro fortissimo vobisque amicissimo; Phil. IV, 16. ſ. II, 1. corrumpo.

relinquunt: sodales, viri fortes, legati tui primo anno te reliquerunt; Verr. II, 49.

renuntiat: ſ. potest; Phil. IX, 1.

reportat: imperator populi Romani, vir clarissimus, deos patrios reportabat Segestanis; Verr. IV, 77.

respondet: ſ. potest; har. resp. 17.

restinguunt: ſ. II, 1. mitto; Phil. XIII, 48.

restituit: L. Otho, vir fortis, meus necessarius, equestri ordini restituit ... dignitatem; Muren. 40.

retinet: pater, optimus vir, nimium retinens equestris iuris et libertatis videtur; Planc. 55.

reviviscit: si eius vir Catilina revixisset; sen. 12.

revocat: quem P. Servilius, vir cum clarissimus tum vero optimus mihique amicissimus, ... revocavit; sen. 25.

rogant: si ruere vellem, boni viri me ut id ne facerem rogarent; Planc. 91.

satis faciunt: nos autem, fortes viri, satis facere rei publicae videmur; Catil. I, 2.

scit: quod viri non modo cuius modi esset, sed ne esse quidem sciebant; Verr. IV, 99. sciunt haec ... boni viri; Flacc. 73. cuius ne nomen quidem viros scire fas est; har. resp. 37. quis enim ante te sacra illa vir sciens viderat? ib. 38.

sedent: vos hic, talis viros, sedere, qui exipiatis eos; Sex. Rosc. 151.

sentit: quid .. ille singularis vir ac paene divinus de me senserit; Phil. II, 39. ſ. est; dom. 3.

sequuntur: fortis et sapientis viros non tam praemia sequi solere recte factorum quam ipsa recte facta; Milo 96.

solent: faciunt quod viri fortissimi solent; Cael. 21. ſ. sequuntur.

spoliant: ſ. defendunt; Verr. IV, 82.

stant: hos talis viros non suo stare iudicio, sed meo; Sulla 22.

succedit: virum fortem, quem summe provincia exspectabat, Q. Arrium, non succedere; Verr. IV, 42.

suscenset: an vero ... sapientissimus vir familiarissimis suis suscensuit [pater tuus]? Sulla 49.

sustinent: sustinebunt tales viri se tot senatoribus non credidisse? Verr. I, 10. ſ. potest; Cluent. 95.

tenet: alter, ... vir et bonus et innocens et bonis viris semper probatus, ... non tenuit eum locum; Sest. 114.

timet: mortem ... ego vir consularis tantis rebus gestis timerem? Sest. 48.

triumphat: triumphavit L. Sulla, triumphavit L. Murena de Mithridate, duo fortissimi viri; imp. Pomp. 8.

valet: valebis apud hominem volitantem gloriae cupiditate vir moderatus et constans; Piso 59.

venit: interea iste T. Roscius, vir optimus, ... Ameriam venit; Sex. Rosc. 23. quo tandem pudore talis viros ... meretricis domum venisse arbitramini? Verr. I, 137. venientem in forum, virum optimum et constantissimum, M. Cispium, ... vi depellunt; Sest. 76. memini Sex. Pompeium ... ad conloquium ipsum Roma venire, doctum virum atque sapientem; Phil. XII, 27. sin esset iudicatum non videri virum venisse; Fr. B. XIII, I, 5.

versatur: virum ... doctissimum, Platonem, ... in maximis periculis ... esse versatum; Rab. Post. 23. ſ. potest; har. resp. 17.

videt: viderint ista officia viri boni; Quinct. 55. haec vidit ... vir prudentissimus et ... veritati amicissimus, L. Cotta; dom. 68. hoc clarissimi viri viderint; Phil. III, 17. ſ. potest; Verr. IV, 102. scit; har. resp. 38.

videtur: nisi vero cuipiam L. Caesar, vir fortissimus et amantissimus rei publicae, crudelior ... visus est; Catil. IV, 13. ſ. cadit. dicit; Cael. 55. irascitur. laetantur. retinet. satis faciunt.

vivunt: illos ego praestantissimos viros, lumina rei publicae, vivere volebam; Phil. II, 37. ſ. negotiantur.

volt: itaque ille vir clarissimus summusque imperator ... habitare in ea parte urbis ... Syracusanum || Syracusanorum || neminem voluit; Verr. V, 84. nullam .. illi nostri, sapientissimi et sanctissimi viri, vim contionis esse voluerunt; Flacc. 15. cum aedium cupiditate flagraret ob eamque causam unam ... vir bonus dominum se in meis bonis esse voluisset; dom. 107. quod boni viri vellent; Sest. 114.

ır: quo testimonio nunc vir optimus uti-
ecin. 16. f. conatur. nascitur; dom. 110.
ädicat: existo: qui (adulescentes) post in
summi viri et clarissimi cives exstiterunt;
ı.
qui vir Sex. Roscius fuerit; Sex. Rosc. 25.
optimum esse eum iudicatote; ib. 109.
›opulus Romanus meliorem virum quam
em esse arbitratur; Qu. Rosc. 17. totiens
virum bonum esse dixisti; ib. 18. eun-
. virum optimum ... esse; ib. 19. Ro-
ɜt Cluvium viros esse primarios; ib. 50.
rchus est Murgentinus, vir bonus atque
s; Verr. III, 56. si vir bonus non esset;
qui ... ita vir bonus est; ib. neque
te anulus aureus abs te datus istum virum
sed hominem locupletem esse declarat;
talis ille vir fuit; ib. IV, 81. qui vir
ib. V, 34. qui ita iustus sit || est || et
vir; Caecin. 78. qualis vir M. Iuventius
ıit? Cluent. 107. vince deinde bonum virum
)ppianicum; ib. 124. potest idem postea
s esse melior et vir bonus et civis utilis;
socer huius vir multum bonus est; leg.
, 13. cura ut vir sis; Catil. III, 12. Mithri-
.. qui vir fuerit; Muren. 32. non tu qui-
r melior esses; ib. 64. qui ... qualis vir
sit videmus; ib. 73. est enim, credo, is
, ut civitatis nomen sua auctoritate susti-
'lacc. 34. qui contra fas et inter viros
nulier et inter mulieres vir fuisset; dom.
ım is iam se corroboravisset ac vir inter
ıset; Cael. 11. si essent illi optimi viri;
ons. 18. cum essetis aeque boni viri; Planc.
nt omnes sine macula, sunt aeque boni viri
ntegri; ib. 15. at vir bonus et re publica
(est); Phil. II, 56. qui tum vir ... et
s fuisses! ib. 90. ille vir fuit; ib. 96.
uśruf: a. Nominativ: decisionis arbiter
ilius fuit: quo splendore vir, qua fide, qua
ıe! Flacc. 89. at qui vir! quam non ami-
s civibus! ib. 90. Ti. Gracchus convellit
civitatis: qua gravitate vir! qua eloquen-
ır. resp. 41. qua virtute, qua constantia
ınc. 27.
ocativ: quid tu, vir optime? Sex. Rosc.
os, vos appello, fortissimi viri; Milo 101.
te, quaeso, viri optimi atque fortissimi le-
mplissimae ... civitatis; Fr. A. III, 16.
:cusativ: o viros fortis, equites Romanos,
M. Druso ... restiterunt! Cluent. 153.
et a vobis .. conservandum virum! Milo
virum † usuum || o virum servum ||! Fr.
II, 7.
ach Verben: 1. Accusativ: ablego: ut
ıoto atque ablegato viro ... secum illam
, si non tamquam virum, sed tamquam
m removisset; Verr. V, 82.
›lvo: innocens et bonus vir et omnibus
ɪrnatus bis hoc anno ... absolutus est A.
ıs; Flacc. 98.
ıso: M. Aemilium Scaurum, summum nostrae
s virum, scimus accusatum a M. Bruto;
ɪ8.
cio: si virum bonum, sed non ita meritum
io adfecisset); Balb. 7. f. I, 1. arbitratur;
[I, 60. dissentiunt. potest; Piso 42.
ibeo: adhibentur in scribendo || in exscri-
| de conventu viri primarii; Verr. II, 189.
dhibito non dicam viro, ... sed bono viro;
182.
iror: non enim tantum admiratus sum ego
virum, ... sed etiam praecipue dilexi;
c. 1, § 4. f. I, 1. est; Phil. II, 69.
nbro: f. instituo; Verr. II, 77.

advoco: Alfenus ... viros bonos compluris advocat; Quinct. 66. cum viros primarios atque amplissimos civitatis multos in consilium advocassent; Verr. III, 18.
amo: f. I, 1. dissentiunt. videtur.
appello: hominem propinquum, ... virum bonum, pudentem, maiorem natu nolebas ... appellare; Quinct. 39. si appello talem virum saepius; leg. agr. II, 49. ex qua provincia modo vir omni dignitate ornatissimus, L. Torquatus, ... imperator est appellatus; Piso 44. quos tu clarissimos viros soles appellare; Phil. II, 5. veneficam audes appellare eum virum? ib. XIII, 25.
arcesso: neque (arcessit) P. Cervium, talem virum; Verr. V, 114.
arguo: f. I, 1. moritur; Rabir. 25.
armo: f. I, 1. excellit.
ascisco: civis undique fortis viros asciverunt; Balb. 51.
audio: audietur a populo Romano vir primarius; Verr. I, 13. cum ... neque audies virum bonum quemquam neque videbis; Catil. I, 26. cum audiretur silentio M. Caelius, tribunus plebis, vir .. in re publica fortissimus; Milo 91. audi viros bonos, quibus multis uteris; Phil. X, 6.
augeo: augeatur igitur isto honore etiam is vir; Phil. IX, 15.
circumvenio: cum vir optimus ... pecunia circumventus diceretur; Cluent. 136.
cognosco: quem ... provinciae maximae sanctissimum virum ... cognoverunt; Flacc. 8.
cogo: f. I, 1. descisit.
commemoro: qui (viri) non modo Curiis, Catonibus, Pompeiis, antiquis illis, fortissimis viris, ... commemorandis iacebant; Muren. 17. quid reliquos clarissimos viros commemorem? Lhil. XIII, 30.
commoveo: f. I, 1. approbant.
compello: nondum res ipsa ad eius modi praesidia viros bonos compellebat; Sest. 84.
complector: complecti vis amplissimos viros ad tuum et Gabinii scelus; Piso 75.
conculco: f. I, 1. nascitur; dom. 110.
congrego: L. Paulum ... quem civem! quem virum! ... in idem Vettii indicium ... congregasti; Vatin. 25.
conservo: noli .. in conservandis bonis viris defetigari; Marcell. 20.
consolor: consolabor .. hos praesentis, viros optimos; Balb. 44.
contineo: cum principem orbis terrae virum inclusum domi contineres; dom. 110.
corrumpo: egone talem virum corrumpere potui, ut ... referret? Qu. Rosc. 1.
defatigo: in quo ille tot et talis viros defatigat; Quinct. 42.
defendo: prope inimicorum confessione virum bonum ... defendimus; Muren. 14. defendo || defendendo || fortem egregiumque virum; Fr. A. III, 13.
delecto: ne id viros optimos diutius delectet; har. resp. 51. ut viros fortis species eius ... delectet; Piso 81.
deleo: ut delectos viros et principes civitatis tollere et delere tua rogatione conarere; Vatin. 24.
deligo: f **deligo,** III. virum (5 St.) B. II, S. 61.
depello: f. I, 1. venit; Sest. 76.
desidero: ut tales viri desiderandi sint; Font. 43.
dico: quinam isti viri boni testes huius manifesto deprehensi veneni dicerentur; Cael. 63.
diligo: f. admiror.
do: dat iste viros optimos recuperatores; Verr. III, 54. virum fortissimum ... dedi inimicissimis ... nationibus; Font. 41.

dono: virum fortissimum ac tui dissimillimum, Q. Rubrium, ... corona et phaleris et torque donasti, M. Cossutium, sanctissimum virum atque honestissimum; Verr. III, 185. Iguvinatem M. Annium Appium, fortissimum virum, ... civitate donavit; Balb. 46. Cn. Pompeius ... P. Caesium, equitem Romanum, virum bonum, ... nonne civitate donavit? ib. 50.

educo: multos fortis viros eduxerant; Catil. III, 5.

eicio: C. Marium ... multosque fortis viros partim eiecit ex civitate, partim interemit; Catil. III, 24.

eripio: quem virum fortuna ex hostium telis eripuisset; Verr. V, 3. cum .. ille vir ... eriperetur indignissime bonis omnibus; Cael. 59. si non Fortuna vobis modo eripuisset Ser. Sulpicium eiusque conlegam .. M. Marcellum, quos civis! quos viros! Phil. XIII, 29.

erudio: illi ipsi summi viri ... istane doctrina ... eruditi fuerunt? Arch. 15. ſ. I, 1. est; Muren. 75.

excipio: quae (terra) hunc virum exceperit; Milo 105.

expello: ut ex urbe expulerit, [relegarit,] non dico equitem Romanum, non ornatissimum atque optimum virum; Sest. 29.

facio: P. Trebonius viros bonos et honestos compluris fecit heredes; Verr. I, 123.

fero: fertur ille vir, mihi crede, gloria; Piso 59. ſ. I, 1. gerit; Cael. 67.

habeo: quod virum (filia) non haberet; Verr. I, 64. habet socerum, virum optimum; leg. agr. II, 69. habeatur vir egregius Paulus ille; Catil. IV, 21. conlegas habuisti viros fortis novem; Vatin. 16. a te sese ... socios habuisse sceleris illius eos viros; ib. 24. quod habeo auctorem P. Servilium, ... virum clarissimum; prov. cons. 1. si saltatorem avum habuisses neque eum virum; Deiot. 28. habet istius pucherrimi facti clarissimos viros res publica auctores; Phil. II, 36.

honoro: eundem (ordinem) tenebo in viris fortibus honorandis; Phil. V, 35.

hortor: quamquam dolor animi ... fortissimum virum hortabatur; Sest. 88.

iacto: iactatur domi suae vir primarius || vir primus ||; Verr. I, 67.

impedio: quae (formido) tot ac talis viros impediat; Sex. Rosc. 5.

includo: ſ. contineo.

inlustro: qui libri ... L. Lucullum, fortissimum et clarissimum virum, ... inlustrant; Arch. 21.

inrito: ut vi inritare ferroque lacessere fortissimum virum auderet; Milo 84.

instituo: hic Aeschrio, Pipae vir adumbratus, in Herbitensibus decumis novus instituitur publicanus; Verr. III, 77. institui senatores || constitui senatores ||, qui ... perscriberent. at quos viros! Sulla 42.

interficio: clarissimis viris interfectis; Catil. III, 24. Q. Seio, equite Romano, viro optimo, per te apertissime interfecto; har. resp. 30. M. Baebius, vir fortis, interfectus iussu tuo; Piso 88.

interimo: quos optimos viros ... interemit propudium illud; Phil. XIV, 8. ſ. eicio.

invenio: quotus quisque invenietur tanta virtute vir; Sest. 93.

iudico: me inertiorem consulem iudicabo quam fortissimos viros; leg. agr. I, 3. ut tui || tu || eum studiosum et bonum virum iudicares; Ligar. 36. ſ. I, 1. accipit; har. resp. 27.

iugulo: qui ... fortissimos viros optimosque civis iugulari iusserit; Phil. III, 4.

iuvo: illum noluisse sua laudatione iuvare L. Lucullum, sororis virum; Verr. IV, 147.

lacero: cum verborum contumeliis optimum virum incesto ore lacerasset; Phil. XI, 5.

lacesso: qui ... ea iniuria virum fortissimum lacessisset; dom. 66. ſ. inrito.

lego: neque ... vir iustissimus .. in bonis viris legendis id adsequi potuit; Milo 21. ex quibus ille cum optimos viros legeret; ib. 21. nisi ut virum a viro lectum esse diceres; ib. 55. ſ. mitto; Cael. 5. — I, 1. dicit; Verr. V, 47.

libero: ut virum optimum atque innocentissimum ... liberetis; Cluent. 201. quamvis .. intentus animus tuus sit ... ad virum fortissimum ... liberandum; Phil. XI, 22.

metuo: si non metuis viros fortis egregiosque civis; Phil. II, 116.

mitto: C. Sulpicium praetorem, fortem virum, misi; Catil. III, 8. idem .. nunc lectissimos viros ... miserunt; Cael. 5. quo || quod || consulem, fortissimum virum, cum exercitu misimus; Phil VIII, 5. oriens incendium qui restinguerent, summos viros misimus; ib. XIII, 48.

moneo: quem virum studiosum mei ... certi homines [...] monuerunt; Sest. 41,

mulco: qua in turba C. Vibienus senator, vir optimus, ... ita est mulcatus; Milo 37.

nomino: quem voles e conventu Syracusano virum bonum nominato; Verr. IV, 55.

obicio: sperant sibi Silanum, clarum virum ... obici posse; Muren. 82.

occido: cuius virum A. Aurium occiderat; Cluent. 26. domi suae, nobilissimus vir, ... M. Drusus occisus est; Milo 16. ut homo effeminatus fortissimum virum conaretur occidere; ib. 89. L. Domitium, clarissimum et nobilissimum virum, occideras; Phil. II, 71.

offendo: multi viri fortes et prope pars || proba pars || civitatis offensa est; Muren. 42.

opprimo: qui ... virum optimum ... pecunia oppressum esse arbitrarentur; Cluent. 77.

oppugno: hunc .. virum .. quibus tandem rebus oppugnas? Flacc. 6.

orno: ſ. **orno** virum (22 St.) B. III, S. 517, b.

pello: cum lapidibus optimos viros foro pellis; har. resp. 39. cum ... viri boni lapidibus e foro pellerentur; Piso 23.

percello: ſ. I, 1. declinant.

perduco: quae vitae via facillime viros bonos ad honorem dignitatemque perducat; leg. agr. I, 27.

praedico: multi a me summi atque ornatissimi viri praedicarentur; Cael. 43.

praeficio: bello gerendo M. Catonem praefecisti. dices: quem virum? dom. 21. quod nominatim rei maximae ... summum virum ... praefecimus; ib. 24. hic vir extra ordinem rei frumentariae praeficiendus non fuit? ib. 25.

privo: ſ. I, 1. audit; Catil. IV, 13. — probo: ſ. **probo**, III. virum (4 St.) B. III, S. 785, a.

produco: producebat fortissimum virum, M. Bibulum; har. resp. 48.

profero: ſ. I, 1. potest; Verr. II, 192.

propono: possum fortissimos viros, Sabinos, tibi probatissimos, ... proponere; Ligar. 32.

puto: qui efficiunt, summi viri et conservatores civitatis putantur; Sest. 98. qui nihilo segnius rem publicam defendit, is vir vere putandus est; Milo 82. num igitur eum ... temerarium civem aut crudelem putares? aut || an || P. Lentulum, ... compluris alios summos viros? Phil. VIII, 14.

quaero: fratrem meum [virum optimum, fortissimum meique amantissimum,] oculis quaerebant; Sest. 76. virum res illa quaerebat; Phil. II, 34.

reddo: reliquos amplissimos viros ... patriae reddidit; Marcell. 13.

relego: quo ex ordine vir praestantissimus et ornatissimus, L. Aelius, est te consule relegatus; Piso 64.

relinquo: reliquit quos viros! Catil. II, 4.

removeo: te ... viris primariis ... remotis de re iudicata iudicavisse; Verr. II, 81. s. ablego.

reprehendo: an vero clarissimum virum generis vestri ac nominis nemo reprehendit? Sulla 32.

retineo: virum ad labores belli impigrum, ad pericula fortem, ... domi ... retinere ... maletis; Font. 43.

sentio: quem non modo virum, sed etiam fortissimum virum sensit et sentiet; Phil. XIII, 24.

suspicor: non poteram Cn. Pompeium, praestantissima virtute virum, timidum suspicari; Milo 66.

tego: s. I, 1. gerit; Cael. 67.

teneo: ut ... ad eius convivium spectatissimi atque honestissimi viri tenerentur; Verr. III, 65. multos fortis viros et bonos specie quadam virtutis tenebat; Cael. 14. si P. Scipionem, clarissimum virum, ... res publica tenere potuisset; Phil. XIII, 29.

tollo: quem quidem virum si nulla vis repentini sceleris sustulisset; Cael. 60. s. deleo.

trucido: Brundisii ad trecentos fortissimos viros ... trucidavit; Phil. III, 10.

vexo: Hermippum, ... pudentissimum virum, ... probris omnibus maledictisque vexat; Flacc. 48.

video: vidi ego fortissimum virum, municipem meum, C. Marium ..., non modo non infracto animo ..., sed confirmato; Quir. 19. quem .. umquam virum tam immortali virtute vidimus? Sest. 96. praegestit animus iam videre ... fortis viros; Cael. 67. ubi vidit homo ... fortissimum virum ... certissimum consulem; Milo 25. videsne igitur ... hos omnis equites Romanos ... probatos viros? Ligar. 33. s. audio.

vitupero: illi igitur viri vituperandi; Phil. VIII, 14. num ... clarissimos viros vituperandos putas? ib. 15.

voco: is igitur vir ... tamen in falsam ... probrorum insimulationem vocabatur; Font. 39. omnes viri, mulieres ... in iudicium vocantur; Cluent. 148. L. Flaccum et C. Pomptinum praetores, fortissimos atque amantissimos rei publicae viros, ad me vocavi; Catil. III, 5. qui fortis et claros viros et bene de re publica meritos in invidiam aliquam vocaverunt; Sest. 139.

volnero: ut Q. Scaevola volneraretur, vir sanctissimus; Sex. Rosc. 33. viro fortissimo P. Sestio, ... volnerato; Milo 38.

ohne Verbindung: cum tibi haec recitabant: „clarissimum virum, praestantissimum sapientia, singulari ingenio“; Flacc. 76.

2. **Genetiv:** puto: contendere ... fortium virorum ... semper putavi; Balb. 60.

sum: quoniam, quod fuit viri optimi, fecisti; Cluent. 168. quas (colonias) ego universas civium esse optimorum et fortissimorum virorum sentio; Catil. II, 20. accusandi terrores et minae ... sunt fortis viri || fortissimi viri, al. ||; Muren. 48. viri non esse neque exorari neque placari; ib. 61. viri boni esse misereri; ib. 63. viri fortis (est) ne suppliciis quidem moveri ut fortiter fecisse paeniteat; Milo 82. magni cuiusdam animi atque eius viri est || eius est viri || ..; Ligar. 26. non est viri minimeque Romani dubitare eum spiritum ... patriae reddere; Phil. X, 20. est omnino fortium virorum, ... virtutem praestare; ib. XIII, 5.

3. **Dativ:** accedo: dolor accessit bonis viris; Fr. B, XIII, VIII.

accido: neque turpis mors forti viro potest accidere ... nec misera sapienti; Catil. IV, 3. si hoc idem Q. Hortensio M. Crasso, clarissimis viris, ... accidisset; Muren. 10. id ... honestissimis viris accidit; har. resp. 56. quod in calamitate clarissimis viris ... videmus accidisse; Balb. 28. quod accidere innocenti, ... quod bono viro et civi potest; Piso 95. s. I, 1. pugnat.

adfero: equitibus Romanis, honestissimis viris, adferuntur ex Asia cotidie litterae; imp. Pomp. 4.

adimo: quod viro forti adimi non potest; Quir. 19.

adiungo: fuit ... quibusdam summis viris quaedam ... divinitus adiuncta fortuna; imp. Pomp. 47.

adsentior: adsentiri etiam nos Ser. Sulpicio, clarissimo viro, voluit; Phil. I, 3.

aestimo: qua in civitate C. Catoni, ... clarissimo viro, HS VIII milibus lis aestimata sit; Verr. III, 184.

aspergo: cum ... clarissimo viro non nullam ... labeculam aspergas; Vatin. 41.

cedo: qui C. illi Mario, fortissimo viro, ... cedendum esse duxit; Piso 20.

commendo: quorum salutem tali viro commendetis; imp. Pomp. 13.

condono: tris fratres optimos ... his tot talibus viris ... condonaveris; Ligar. 36.

constituo: quod ... fortissimo et clarissimo viro, T. Annio, devota et constituta ista hostia esse videtur; har. resp. 6. non gravior L. Cornelio quam multis viris bonis atque fortibus constitui lex vitae et condicio videretur; Balb. 18.

debeo: is ipse numquam auderet iudicare deberi viro dotem, quam mulier nullo auctore dixisset; Caecin. 73. quantum forti viro ... deleatur; imp. Pomp. 20. s. I, 1. dicit; Planc. 68.

decerno: clarissimo viro atque innocentissimo decrevit imperium; Phil. XI, 19.

dedo: optimis se viris deditum esse simulabat; Cael. 12.

denego: quis C. Pomptino, || C. Pomtinio, || fortissimo viro, quemquam bonum putaret ... honorem illum denegaturum? Flacc. 102.

deservio: qui bonis viris deserviat; Sest. 93.

desum: quorum (amicorum) copia bonis viris et beneficis deesse non solet; Muren. 70. C. Vergilio, tali civi et viro, benevolentiam in me ... defuisse; Planc. 96.

devoveo: s. constituo; har. resp. 6.

dico: si fortissimo viro M. Marcello dixissem; Catil. I, 21.

displiceo: si parenti, tali viro, ... displiceret; Cael. 5. quam (defensionem) tu bonis viris displicuisse dicis; Vatin. 6.

do: legatis suis, primariis viris, ... negotium dedit; Font. 18. venenum antea viro suo datum; Cluent. 178. si ... locus amplissimorum ordinum delectis viris datus est; Milo 4. ego cum ... me senatui dedissem, ... equitibus Romanis, ... bonis viris; Milo 94. qui paulo ante clarissimo viro privato imperium extra ordinem non dedi; Phil. XI, 25.

eripio: Ser. Galbam ... nonne proavo tuo, fortissimo atque florentissimo viro, M. Catoni ... populus Romanus eripuit? Muren. 59. ut huic optimo viro ... nomen equitis Romani ... ne eripiatis; Rab. Post. 48.

facio: ne qua tali viro mortuo fiat iniuria; Verr. IV, 121. haec P. Scipioni, clarissimo viro, ... facta non sunt; Flacc. 75. facio iniuriam fortissimo viro mortuo; Piso 8.

habeo: quod viris fortibus ... honos habitus est, laudo; Sex. Rosc. 137.

impertio: viro forti, conlegae meo, laus impertitur; Catil. III, 14.

inquam: „non multa peccas,“ inquit ille fortissimo viro senior magister; Muren. 60.

insidior: inertis homines fortissimis viris insidiari; Catil. II, 10.

instituo: quas res divinas (vidi) talibus institutas viris! Milo 80.

male dico: imitari .. potius avi mores .. debebas quam optimo et clarissimo viro fugitivi ore male dicere; Deiot. 28.

nego: qui neque illis talibus viris ... rem possem ullam negare; Cluent. 50.

nuntio: ubi hoc quaestori Caecilio, viro optimo, ... nuntiatum est; div. Caec. 56.

obicio: non numquam honesto ... nomine bono viro [iudici] error obici (solet); Caecin. 71. multis viris fortibus ne ignobilitas generis obiceretur; Muren. 17.

paro: ei viro .. mors parabatur; Milo 19.

persuadeo: posse hoc talibus viris persuaderi; Tull. 43.

placeo: cum summis ac clarissimis huius civitatis viris ... placeret; Catil. III, 7. ut multis fortissimis viris placuit; dom. 63.

plaudo: quid ego nunc dicam quibus viris ... maxime plaudatur? Sest. 115.

praedico: quos ego iam multis ac summis viris ad me id temporis venturos esse praedixeram; Catil. I, 10.

praepono: praeposuisse se Q. Catulo, ... sapientissimo et sanctissimo viro, ... Cn. Manlium; Planc. 12.

praeripio: huic ego .. tali ... viro numquam ... praeripiam eum .. reum; har. resp. 7.

probo: hoc consilium Aquilio et talibus viris ... probabitur? Quinct. 81. tanti maleficii crimen ... probare te .. censes posse talibus viris? Sex. Rosc. 72. nunc hoc probabis viris talibus? Tull. 53. ut ipsi Catoni, gravissimo atque integerrimo viro, rationem facti mei probem; Muren. 3. duobus his gravissimae || gravissimis || antiquitatis viris sic probatus fuit; Sest. 6.

prodeo: f. I, 1. advenit.

remitto: illum viris fortissimis iudicarunt patres conscripti remittere de summa non potuisse; Verr. III, 82.

respondeo: cum idem ille || ille idem || ... Catoni, fortissimo viro, ... respondisset; Muren. 51. quid ornatissimo atque optimo viro, patri tuo, respondeas; Planc. 51. M. Favonio || Favonio ||, fortissimo viro, ... respondit; Milo 26. nisi P. Servilio, clarissimo viro, respondendum putarem; Phil. IX, 3.

sum: aditus enim in id sacrarium non est viris; Verr. IV, 99. qui M. Aemilio, clarissimo viro, legati et praefecti et tribuni militares fuerunt; Cluent. 99. quae religio C. Mario, clarissimo viro, non fuerat; Catil. III, 15. viro fortissimo, parenti suo, magno adiumento in periculis, solacio in laboribus ... fuit; Muren. 12. fortissimo et sapientissimo viro, summo imperatori legatus [L. Lucullo] fuit; ib. 20. num ille furor tribuni plebis ... fraudi Metello fuit, summo illi et clarissimo viro? dom. 123. si causa iusta est viris fortibus oppugnandi M. Caelium; Cael. 21.

suscenseo: tu neque Q. Pedio, forti viro, suscenses; Planc. 17.

trado: qui ... volet haec ... omnibus viris fortibus ... defendenda ... tradere; Verr. IV, 82.

tribuo: Graeci homines deorum honores tribuunt eis || his || viris; Milo 80. ut eam misericordiam tribuatis fortissimo viro; ib. 92. vobis M. Antonius nihil tribuit, clarissimis viris; Phil. VIII, 28.

elliptisch: qui huic T. Furfanio, cui viro! di immortales ...; sed ausum esse Furfanio dicere; Milo 75.

4. **Ablativ:** careo: quod eis viris carebunt; Phil. XIV, 34.

nitor: si .. nitere testibus, non dico bonis viris ac probatis; Scaur. 18.

orbo: quoniam illis ... tot et talibus viris res publica orbata est; Phil. II, 13.

privo: eas (urbis) C. Verres ... viris nobilissimis ... privavit; Verr. V, 124.

utor: f. 1. audio; Phil. X, 6.

5. **mit Präpositionen:** accuso apud: qui apud Cn. Pompeium clarissimum virum cum accusatus esset; Verr. II, 113.

ago apud: cum res agatur apud praetorem, ... lectissimum virum; Arch. 3.

audio ex: ex bono viro, credo, audieras; Verr. IV, 102. audieram ex ... optimo civi et viro, Q. Catulo; sen. 9.

comparo cum: cum summis civitatis viris ... quisquam amplissimus Galliae comparandus est? Font. 27. non ego eum cum summis viris comparo; Marcell. 8.

confero cum: o praeclarum imperatorem nec iam cum M.' Aquilio, fortissimo viro, ... conferendum! Verr. V, 14.

confiteor apud: ut hoc tibi esset apud talis viros confitendum; Quinct. 53.

confugio ad: ad Cn. Pompeium, clarissimum virum et fortissimum, permulti ... confugerunt; Verr. V, 153.

congrego cum: quod me cum amplissimis et fortissimis viris congregavit; Sest. 132.

conicio in: inimici oratio, ... tam improbe in clarissimos viros coniecta me movit? Sest. 40.

coniungo cum: cum me ... veteres ... labores cum viro fortissimo et clarissimo coniunxissent; dom. 29.

defero ad: hi rem ad virum primarium ... M. Marcellum ... deferunt; Verr. I, 135. haec homines improbi ad quosdam viros fortis ... detulerunt; dom. 41.

demigro ad: ad sodalem tuum, virum optimum, M. Marcellum demigrasti; Catil. I, 19.

deprecor pro: non, ut pro Q. Metello, clarissimo viro, ... filius (deprecatus est); Quir. 8.

dico apud: metuo ne quid adrogantius apud talis viros videar dicere; Verr. I, 10. — contra: multa ... contra virum fortem, A. Gabinium, ... dixisti; imp. Pomp. 52. — de: de Sex. quidem Peducaeo, fortissimo atque innocentissimo viro, quid dicetis? Verr. III, 216. de tali viro ne plus dicam; Caecin. 77. quid de illis honestissimis viris ... dicemus? Rabir. 27. quid ego de praestantissimo viro, T. Annio, dicam? sen. 19. quid de his tot viris talibus (dicam)? Planc. 29. — in: illud in talem virum non audeo dicere; Sex. Rosc. 103. qua in oratione permulta in L. Pisonem turpia ac flagitiosa dicuntur: at in quem virum? Font. 39. — pro: ne turpe sit pro fortissimo viro dicere incipientem timere; Milo 1.

discedo a: discedit a Melino Cluentia, ... ut a viro non libenter; Cluent. 14. non illa ut a viro improbo discessisset; ib. 189.

disputo cum: libenter haec coram cum Q. Catulo et Q. Hortensio, summis et clarissimis viris, disputarem; imp. Pomp. 66.

dissentio a: dissensit M. Lepidus a clarissimo ac fortissimo viro Q. Catulo; Catil. III, 24.

dubito de: quod ... sapientissimi iudices de clarissimis nostrae civitatis viris dubitandum non putaverunt; Font. 23.

emo de: quae de viro clarissimo et fortissimo, L. Sulla, ... sese dicit emisse; Sex. Rosc. 6. num

le L. Papinio, viro primario, ... turibulum Verr. IV, 46.
timo de: maiores nostri longe aliter ... ris talibus viris existimabant; Sex. Rosc. id tandem de his existimes summis viris?
:tro a: quod illa, nisi a viris honestissimis issimis dignitatis, ... numquam impetra- Cael. 63.
lo in: quia ... mulier inciderat in viros; ,.
mbo in: cum (voluntatum inclinatio) in- ad virum bonum; Muren. 53.
rrogo de: quem ... de clarissimis viris gavit; Sest. 132.
rsum inter: quid intersit inter Cn. Do- , ... virum nobilissimum, et P. Rullum; :. II, 19.
hor in: in L. Caecilium, pudentissimum ornatissimum virum, vehementer invectus lla 62.
co de: si umquam de bonis et fortibus . potestas [vobis] iudicandi fuit; Milo 4.
ro de: cum de illo laboro tum de multis imis viris; Deiot. 39.
or apud: qui apud talis viros tam impu- loquare; Phil. II, 16.
ero inter: qui ... mihi videtur tamen iros optimos ... esse numerandus; Font.
im apud: pater ut apud talis viros obesse beat? Planc. 31.
ontor ex: ex his scribis, ... viris bonis honestis, percontamini; Verr. III, 183.
a: petit Heraclides a C. Plotio senatore, imario; Flacc. 50. a viris fortissimis ... lam peto; prov. cons. 44.
um apud: quod speravit sese apud talis liquid posse ad perniciem innocentis; Sex. 41.
dico de: quae de illo viro Sulla, quae , ... in senatu praedicaverunt; Phil. XI,
um apud: non intellego quod bonum cui- it apud talis viros profuturum; Balb. 63.
ero ex: si familiariter ex Q. Catulo sapien- viro ... velim quaerere; Fr. B. VII, 4.
bo ad: quod scribam tamquam ad civem, m ad bonum virum; Phil. II, 9.
rno a: cur me a ceteris clarissimis viris icipibus civitatis ... secernas; Sulla 3.
uo in: quid statuent in viros primarios, ! Muren. 73.
in: magnos animos esse in bonis viris; I, 19. nec mihi umquam minus in Q. Pom- ovo homine et fortissimo viro, virtutis esse est quam in ... M. Aemilio; Muren. 16. .. est in clarissimis viris is, quem ..? 45.
o a: pecuniam sumpsit mutuam a Sex. || Siloga, al. ||, ... primario viro; Flacc. mpsit a C. M. Fufiis. ... primariis viris; ib.
plico pro: pro me ... non, ut pro Q. Me- summo ... viro, ... Luculli ... populo o supplicaverunt; sen. 37.
eo a: ab hoc igitur viro quisquam bellum Phil. X, 14.
isfero ad: si a pueris nobilibus ... accu- voluntas ad viros fortis ... translata sit; ec. 24.
o apud: valebant ... apud bonos viros m; Sest. 105.
io ad: cum ... spes esset ad talem .. udicem veniendi; Quinct. 32. ad L. Vibium, ... virum primarium, ... veni; Verr. II, 182. cum .. ad talis viros veneris; Vatin. 40.
versor inter: qui in epulis cotidianis ... inter ... intemperantis viros versatus sit; Verr. III, 160. inter eius modi viros et mulieres adulta aetate filius versabatur; ib. V, 30.
vivo cum: ut vivat cum suis ..., quid dicam ... cum hoc Cn. Saturnino, ornatissimo viro? Planc. 29.

III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: cum est forum ... plenum optimorum virorum; Flacc. 57. huius praefectura plena virorum fortissimorum *est*; Planc. 21.
similis: ut in eo magistratu ... viri tui similis esses; Phil. II, 50.
2. acerbus: quid .. potest ... viro miserius aut acerdius usu venire? Quinct. 49.
bonus: utrum tandem putes ... viris his ... melius fuisse et praestabilius me civem ... nasci an te; Vatin. 10.
felix: mulier sibi felicior quam viris; Phil. V, 11.
gratus: quod certe uni viro fortissimo ... gratissimum fratri suo fecit; Sest. 131.
inusitatus: bonitatem inusitatam claris ac praepotentibus viris; Rab. Post. 44.
iucundus: quis clarioribus viris quodam tempore iucundior? Cael. 13.
miser: si Cn. Pompeio, viro uni omnium fortissimo, ... miserum magis fuit quam turpe; har. resp. 49. f. acerbus.
optabilis: utrum tandem bono viro et sapienti optabilius putas sic exire e patria? Piso 33.
pacatus: tali viro ... poteritne esse pacatus Antonius? Phil. VII, 24.
praestabilis: si quidem nihil sit praestabilius viro quam periculis patriam liberare; Milo 96. f. bonus.
satis: nec intellegis satis esse viris fortibus didicisse ..? Phil. II, 117.
turpis: f. miser.
3. dignus: ut viro forti ac sapienti dignum fuit; Caecin. 18. Gellius, homo .. fratre indignus, viro clarissimo; Sest. 110.
refertus: ut ... meam domum refertam viris bonis per amicos suos complerent proscriptionis metu; dom. 55.
4. communis cum: quod tibi commune cum summis viris esse videatur; Vatin. 30.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** acta: infirmas igitur tu acta | infirma sunt igitur tua acta || C. Caesaris, viri fortissimi? dom. 39.
adventus: magnas ille res gessit ante Bibuli, summi viri, adventum; Phil. XI, 35.
aequitas: ut ... veritas ... aequitate talium virorum recreetur; Quinct. 4.
aerumnae: quem ego tamen credo ... in viri fortis aerumnis non ita crudelem fuisse; dom. 134.
amicitiae: utrum posthac amicitias clarorum virorum calamitati hominibus an ornamento esse malitis; Balb. 65.
animus: quid C. Neronis, viri optimi, ... animum nimium timidum ... proferam? Verr. I, 75. debilitari animos fortissimorum virorum; Balb. 25,
auctio: vidi etiam P. Decii auctionem, clari viri; Phil. XI, 13.
auctoritas: an M. Annii, gravissimi atque honestissimi viri, summa auctoritas paulo diligentiorem ... fecerat? Verr. V, 156. si auctoritate virorum talium vis ... approbata videatur; Caecin. 38. cognoscetis auctoritates contrarias virorum fortissimorum et clarissimorum; imp. Pomp. 51. audietis eo tempore clarissimi viri non solum auctoritatem, sed etiam testimonium; Quir. 17. hic non inludit auctoritati horum omnium, qui

adsunt, summorum virorum? dom. 104. quod ista mulier de suorum propinquorum, fortissimorum virorum, sententia atque auctoritate fecisse dicatur; Cael. 68. quod Q. Catuli, summi viri, auctoritate ... (civitas) consecuta est; Balb. 35. tuebatur auctoritatem summi viri; Piso 28. ad P. Lentuli, clarissimi viri, auctoritatem ... Roma contenderet; Rab. Post. 21. cessit auctoritati amplissimi viri; Ligar. 22. si eius viri auctoritati rex Deiotarus cessit; Deiot. 12.

avunculus: domi suae ... avunculus ... fortissimi viri, M. Catonis, ... M. Drusus occisus est; Milo 16.

auxilium: eius viri auxilium implorasse rem publicam; dom. 26.

beneficia: tolli ex urbe ... beneficia clarissimi viri; Verr. II, 88.

bona: videre in Sex. Roscii viri optimi atque honestissimi bonis iactantem se ... T. Roscium; Sex. Rosc. 24.

caedes: quae (via) cruentata antea caede honesti atque innocentis viri silebatur; Milo 18.

caput: quae (urbs) primum iudicium de capite vidit M. Horatii, fortissimi viri; Milo 7.

castimonia: quae sacra per summam castimoniam virorum ac mulierum fiant; Verr. IV, 102.

castra: se in castra clarissimi viri, Q. Metelli, contulit; Cluent. 24.

causa: cum clarissimi viri causa || causam || tuam esse coniunctam; Vatin. 33. causam Milonis, fortissimi viri, coniunctam cum hoc existimari; ib. 41. alia enim causa praestantissimi viri, Q. Metelli, fuit; Piso 20.

cinis: dedisse poenas sceleratum cineri atque ossibus clarissimi viri; Phil. XIII, 22.

civis: conservate .. rei publicae .. civem bonarum artium, bonarum partium, bonorum virorum; Cael. 77.

comitatus: nihil est quod ex tanto comitatu virorum amplissimorum me unum abstrahas; Sulla 9.

consensus: ut ... veteranorum, .. fortissimorum virorum, ... consensus ... confirmetur; Phil. III, 7.

consilium: illud audivimus, M. Crassi, fortissimi viri, virtute consilioque factum; Verr. V, 5. patris tui, fortissimi viri, ... scis me consiliis non interfuisse; Sulla 11. haec audivimus de clarissimorum virorum consiliis et factis; Sest. 139. me recreat et reficit Cn. Pompei, sapientissimi et iustissimi || et illustrissimi || viri, consilium; Milo 2. etsi in illius viri consiliis atque factis nihil nec nimium nec parum umquam fuit; Phil. X, 23.

constantia: videte magni et clari viri admirabilem gravitatem atque constantiam; Phil. XIII, 41.

contiones: de mea salute P. Lentuli, praestantissimi viri, ... contiones fuerunt; Piso 34.

conventus: cur ... feminas in tantum virorum conventum ... prodire cogis? Verr. I, 94. ubi ... Syracusani festos dies .. agunt celeberrimo virorum mulierumque conventu; ib. IV, 107. qui *in* conventu virorum bonorum verba de salute mea fecerant; dom. 54.

convivium: ut in convivio virorum accumberent mulieres; Verr. I, 66. si quae non nupta mulier ... virorum alienissimorum conviviis uti instituerit; Cael. 49.

copia: fuit .. maior talium virorum in hac re publica copia; Font. 52. utinam .. virorum fortium atque innocentium copiam tantam haberetis! imp. Pomp. 27. in eius .. viri copias cum se subito ingurgitasset; Phil. II, 65.

corpus: fortissimi atque optimi viri, tribuni plebis, sanctissimum corpus ... volneratum ... vidistis; sen. 7. corpus virorum fortium ... esse mortale; ib. 143. sin ad nudum vel fortissimi viri corpus accesserit; Sest. 24.

damnatio: ius illud matrimonii ... damnatione viri sublatum arbitraretur; Cluent. 175.

dignitas: horum virorum talium dignitati inludere; Sex. Rosc 54. cum Q. Metelli, ... optimi viri, summa dignitas ... rei publicae subvenisset; sen. 5. neque te ex amplissimi viri dignitate, sed ex tuis tenebris extraham; Vatin. 13. aderat .. hospitum invitatio liberalis pro dignitate summi viri; Phil. IX, 6.

discessus: eius viri discessum increpas; Vatin. 7.

disciplina: relicta virorum bonorum disciplina; Quinct. 94.

domus: cum .. me domus eadem optimorum et doctissimorum virorum ... accepisset; Sest. 131. oppugnata domus C. Caesaris, clarissimi et fortissimi viri, ... nuntiabatur; Milo 66.

erratum: nolo .. cuiusquam fortis atque inlustris viri ... erratum cum maxima laude coniungere; Cael. 43.

exemplum: recens exemplum fortissimi viri profero; Verr. I, 56. non .. mihi exemplum summi et clarissimi viri, P. Africani, praetereundum videtur; Cluent. 134. possem etiam summorum virorum exemplo inimicitias rei publicae causa deponere; prov. cons. 47.

exercitus: ille exercitum Cn. Domitii, amplissimi viri, ... sustentavit; Deiot. 14. est || est etiam || Q. Caecilii Bassi, ... fortis et praeclari viri, robustus et victor exercitus; Phil. XI, 32.

existimatio: diutius inludere viri optimi existimationi [Q. Roscii] audebit? Qu. Rosc. 39.

factum: quam ob rem abs te Q. Hortensii factum, clarissimi viri ..., non reprehendatur; Sulla 3. qui ... *de* huius summi ... viri facto ... disceptat; Balb. 64. f. consilium; Sest. 139. Phil. X, 23.

familiaris: cur tibi Caelius tam coniunctus fuit? ... viri tui familiaris? Cael. 34.

fasces: summi viri et clarissimi consulis || summi et clarissimi viri, al. || fascis fractos ... vidistis; sen. 7.

fides: fidem Dolabellae, sanctissimi viri, deserere homo pius non potest; Phil. XIII, 42.

filia: duxit honestissimi ... viri, C. Albini, filiam; Sest. 6. duxit .. uxorem ... optimi ... viri filiam, L. Scipionis; ib. 7.

filius: D. Laelium, optimi viri filium, ... eam susceptum accusationem; Flacc. 2. patrem tuum, ... clarissimi viri filium, ... L. Philippus ... praeteriit in recitando senatu; dom. 84. duos Cn. Pompei, summi et singularis viri, filios incolumis haberemus; Phil. V, 39. Magnum Pompeium, ... praestantissimi viri filium, auctoritate adduxit ad pacem; ib. XIII, 8.

formae: non fuisse credo fas clarissimorum virorum formas illi .. parricidae aliquid decoris adferre; Milo 86.

fortunae: quam insolenter statim helluo invasit in eius viri fortunas? Phil. II, 65.

frequentia: ut ... me frequentia nudarent virorum bonorum; dom. 55.

fundus: advolas in M. Varronis, sanctissimi ... viri, fundum Casinatem; Phil. II, 103.

funera: non palam virorum funera locabantur? Verr. V, 120. cum .. antea senatus auctoritatem suam in virorum fortium funeribus ornamentisque ostenderit; Phil. IX, 16.

gemitus: quantos et virorum et mulierum gemitus esse factos? Cluent. 192.

gloria: P. Africani, viri fortissimi, rerum gestarum gloriam ... C. Verrem sustulisse; Verr. IV,

78. hoc deberi huius excellentis viri praestantissimae gloriae (videtur); Balb. 5. vereor ne imminuam summorum virorum gloriam; Phil. II, 87. quorum alterum pertinet ad virorum fortissimorum gloriam sempiternam; ib. XIV, 31.
gravitas: ſ. constantia.
honos: magnus honos viri iucundus mulieri fuisset; Caecin. 12. cum eius adulescentia in amplissimis honoribus summi viri florere potuisset; Sest. 110.
hospes: qui ... virorum fortissimorum hospes fuisset; Verr. II, 110.
imago: est ... imago avi tui, clarissimi viri; Catil. III, 10. ut eam imaginem clarissimi viri ... deformatam lugentemque videat; Muren. 88. quam multas nobis imagines ... fortissimorum virorum expressas scriptores ... reliquerunt! Arch. 14.
imperium: haec clarissimi viri, P. Servilii, imperio et victoria || P. Servilii imperio et victoria, clarissimi viri || vestra facta sunt; leg. agr. II, 50. de Cn. Pompei imperiis, summi viri, ... tribuni plebis turbulenti tulerunt; Phil. XI, 18.
ingenium: inrideri viri optimi, L. Metelli, ingenium; Verr. III, 156.
iniuriae: quae (filia) non solum illo communi dolore muliebri in eius modi viri iniuriis angeretur; Cluent. 13.
innocentia: Salus ipsa virorum fortium innocentiam tueri non potest; Font. 21.
institutum: qui ... instituta bonorum virorum requiramus; Quinct. 55. si volt virorum bonorum instituto vivere; ib. 56.
interitus: Cn. Domitium non patris interitus, clarissimi viri, ... excitavit? Phil. II, 27. quis non dolet interitum talis et civis et viri? ib. XII, 25.
interpretatio: habetis ... clarissimorum virorum interpretationem iuris ac foederum; Balb. 52.
iudicium: homo .. Cn. Pompei, clarissimi viri, iudicio ... probatissimus; Verr. II, 102. L. Flacco ... lectissimorum virorum iudicium esse subeundum; Flacc. 2. te ... Sabinorum, fortissimorum virorum, ... iudicio notatum; Vatin. 36. nihil est ... bonorum virorum iudicio optatius; Phil. V, 50.
labor: patiantur virorum fortium labore se otio suo perfrui; Sest. 138.
lacrimae: multis cum lacrimis et lamentationibus virorum mulierumque omnium simulacrum ... tollendum locatur; Verr. IV, 76. cum C. Marcelli, viri optimi, ... lacrimas modo vobiscum viderem; Marcell. 10.
lamentationes: ſ. lacrimae; Verr. IV, 76.
laus: ista laus .. est ... multorum virorum fortium; Rabir. 10. huius viri laudem ad sempiterni memoriam temporis calamitas propagavit; dom. 87.
lenitudo, liberalitas: ne ... virorum ... nimia in istum non modo lenitudine, sed etiam liberalitate oppugnarer; Verr. IV, 136.
libertus: facit heredem ... ex duabus sextulis M. Fulcinium libertum superioris viri; Caecin. 17.
litterae: de mandatis litterisque M. Lepidi, viri clarissimi, Servilio adsentior; Phil. XIII, 50.
magnitudo: cum tu ... unius post homines natos fortissimi viri magnitudinem animi desideres || desiderabis ||; Milo 69.
mandatae: ſ. litterae.
matrimonium: non ... te Q. Metelli matrimonium tenuisse sciebas, clarissimi ac fortissimi viri patriaeque amantissimi? Cael. 34.
mens: virorum bonorum mentes divinae mihi atque aeternae videntur esse; Rabir. 29. virorum sapientissimorum ... mentis ... testor; ib. 30. mentis maxime sapientium ac fortium virorum ... sentire ac vigere; Sest. 47. qui mentem optimi ac fortissimi viri ... a defensione meae salutis averterant; ib. 67.
mentio: haec facta illius clarissimi ac fortissimi viri mentio ... debilitavit; Cael. 60.
merita: L. Racilii, fortissimi et constantissimi viri, divina in me merita commemoras; Planc. 77.
milia: quid illa tot virorum fortissimorum milia? dom. 56.
monumentum: Verres temperantissimi sanctissimique viri monumentum ... in ea domo conlocabit? Verr. IV, 83. clarissimi viri mortui monumenta delebat; dom. 102. ut hoc magis monimentum grati senatus quam clari viri futurum sit; Phil. IX. 11.
mors: quo populus Romanus nihil vidit indignius, nisi eiusdem viri mortem; Sex. Rosc. 33. haec quinto mense post viri mortem ipsi Oppianico nupsit; Cluent. 35. quaestionem habere de viri morte constituit; ib. 176. post triennium igitur agitata denuo || denique || quaestio de viri morte habebatur; ib. 182. in qua (domo) cotidie superioris viri mortis indicia et spolia fortunarum videret; ib. 188. similis viri tu ulcisceris [patrui] mortem? Rabir. 14. si est aliqui sensus in morte praeclarorum virorum; Sest. 130.
multitudo: haec furiosa vis ... facile superari ... potuit virorum bonorum vel virtute vel multitudine; dom. 55. haec (Capua) ... fortissimorum virorum ... multitudine abundat; Piso 25.
negotium: clarorum virorum atque magnorum non minus otii quam negotii rationem exstare oportere; Planc. 66.
nomen: in ea civitate non esse gravatos homines prodire ..., praesertim talis viri nomine rogatos; Muren. 69. cum ... nomine C. Caesaris, clementissimi atque optimi viri, ... M. Bibulum foro ... expulisses; Vatin. 22. valeat fortissimi et clarissimi viri nomen aeternum; Balb. 49. eius .. nomine, optimi viri nec tibi ignoti, male dicebat tibi; Deiot. 33. eius viri nomine me insectari audes? Phil. II, 39.
numerus: recte .. maiores eum, qui socium fefellisset, in virorum bonorum numero non putarunt haberi oportere; Sex. Rosc. 116.
obtestatio: quae mulier obtestatione viri ... ne domum quidem ullam ... nosse debuit; Cluent. 35.
oculi: quae viri oculis ne imprudentis quidem aspici fas est; har. resp. 8.
opes: magna in hoc certe vis ... et non unius viri vires atque opes iudicantur; Milo 67.
oratio: attendistis paulo ante praestantissimi viri quae esset oratio; Phil. XII, 5.
ornamenta: ſ. funera; Phil. IX, 16. — ossa: ſ. cinis. — otium: ſ. negotium.
pater: quo modo ... pater huius equitis Romani, optimi atque ornatissimi viri, ... civis Romanus est factus? Balb. 53. cum huius ornatissimi atque optimi viri, Cn. Saturnini, patrem aedilem ... viderunt; Planc. 19.
penuria: ne qui diutius in tanta penuria virorum fortium talem imperatorem ignorare possit; Verr. V, 25.
periculum: vos in viri et in civis invicti appello periculo; Milo 101.
persona: inridebatur haec illius reconciliatio et persona viri boni suscepta; Cluent. 101.
pilum: ne ullum pilum viri boni habere dicatur; Qu. Rosc. 20.
praesidium: descendi [in campum] cum firmissimo praesidio fortissimorum virorum; Muren. 52.

provincia: qui in provinciam D. Bruti, summi et singularis viri, ... impetum facere conatur || conetur ||; Phil. III, 1. quod .. provinciam Galliam citeriorem, optimorum et fortissimorum virorum, ... retineat; ib. 38.

querimoniae: audietis Agrigentinorum, fortissimorum virorum, ... querimonias; Verr. III, 103.

religio: cum habeas amplissimi viri religionem; Arch. 8.

salus: ut ... salutem viri prodesset; Verr. IV, 39.

sanguis: non ... Oppianici domum viri sui sanguine redundantem reformidat; Cluent. 27.

sapientia: quem mecum eadem res publica ... in consulatu virtute optimi atque iustissimi viri sapientiaque coniunxit; Piso 35.

scelera: obliviscendum vobis putatis ... virorum in uxores scelera? Scaur. 13.

scientia: quae (res) huius viri scientiam fugere possit; imp. Pomp. 28.

sententia: cum de ... honestissimorum virorum sententia constitutum esset; Cluent. 182. M. Bibuli, fortissimi viri, senatus sententiam secutus est; dom. 69. illae sententiae virorum clarissimorum minime probandae sunt; prov. cons. 36. haec agrorum adsignatio ... L. Caesaris, clarissimi viri, sententia dissoluta est; Phil. VI, 14. vicit L. Caesaris, amplissimi viri (sententia); ib. VIII, 1. ſ. auctoritas; Cael. 68.

species: species ... *viri* ... *sic omnis commoveret;* Scaur. 49. cum tibi obiecta sit species singularis viri; Phil. II, 68.

splendor: ne tuas sordis cum clarissimorum virorum splendore permisceas; Vatin. 13.

statua: Cn. Octavii, clari viri et magni, ... statuam videmus in rostris; Phil. IX, 4.

studium: Cn. Tudicii senatoris, viri optimi et honestissimi, par studium ... cognoscetis; Cluent. 198.

subsidium: qui invidiae sine vestro [ac sine] talium virorum subsidio possit resistere; Cluent. 3. Cn. Pompei, ... fortissimi viri, gestum est subsidiis; Fr. A. III, 8.

supplicatio: cui senatus consulto ne intercederent verebatur? de supplicatione, credo, M. Lepidi, clarissimi viri; Phil. III, 23.

tabulae: cum tabulae virorum bonorum proferrentur; Verr. I, 28. virorum bonorum tabulis non credere; ib. 128.

testamentum: „fundi .. fructus testamento viri fuerat Caesenniae"; Caecin. 19.

testimonium: testimoniis virorum optimorum causa Roscii communita est; Qu. Rosc. 43. Mnasistrati, ... optimi viri, testimonium .. audistis; Verr. III, 109. haec ... ostendo testimoniis ... primariorum virorum; ib. 122. nihil putas valere ... virorum bonorum testimonia; ib. 146. si ... virorum bonorum testimoniis ... in iudicium vocaretur; Font. 34. si ... clarissimi viri, Cn. Domitii ... testimonio doceo ..; Flacc. 31. ſ. auctoritas; Quir. 17.

tribunatus: utrius tandem tibi tribunatus minus probari potest, C. Cornelii an ... avunculi tui, ... clarissimi patriaeque amantissimi viri? Fr. B. VII, 4.

victoria: quos || hos || populo Romano P. Servilii, fortissimi viri, victoria adiunxit; leg. agr. I, 5. ſ. imperium; ib. II, 50.

virtus: quod ... hoc magis res publica ... frui debet summi viri vita atque virtute; imp. Pomp. 59. cum experrecta tandem virtus clarissimi viri ... requisivit; Piso 27. si minus fortissimi viri virtus civibus grata cecidisset; Milo 81. ſ. consilium; Verr. V, 5. multitudo. sapientia.

vis: non quo mihi P. Scipionis, fortissimi viri, vis * privati hominis displiceret; dom. 91. ſ. opes.

vita: nobis omnibus de vita eius || talis || viri et civis timentibus; Sest. 62. quoniam vita talis et civis et viri fidem non faciebat; Milo 66. huius totius belli in unius viri fortissimi et maximi vita positum esse discrimen; Phil. XIV, 3. ſ. virtus; imp. Pomp. 59.

vox: L. Pisonis, amplissimi viri, praeclara vox a te ... laudata est; Phil. XII, 14.

urbs: Albae constiterunt, in urbe opportuna, munita, propinqua, fortissimorum virorum; Phil. II, 6. quam potuit urbem eligere aut opportuniorem aut fideliorem ac fortiorum || fideliorem ac fortiorem || virorum? ib. III, 6.

2. **mit Präpositionen:** alqs ex: fuisse indicem ex illis equitibus Romanis, gravissimis viris, neminem; Balb. 11.

amicitia cum: mihi cum viris fortibus .., ambobus est amicitia; Cluent. 117.

dicta in: publicanorum in Q. Scaevolam, virum omnibus ... integritate praestantem, aspera ... dicta commemorem? Planc. 33.

inimicitiae cum: intercederent mihi inimicitiae cum istius mulieris viro; Cael. 32.

mentio de: numquam de P. Popilio, clarissimo atque fortissimo viro, ... in senatu mentio facta est; Quir. 9.

monumenta de: haec de sapientissimis et clarissimis viris ... monumenta nobis litterae prodiderunt; Planc. 94.

quaestio de: hoc capite etiam quaestionem de clarissimis viris ... iudiciumque ... translatum videtis; leg. agr. II, 59. promulgarisne ... quaestionem de tot ... viris? Vatin. 26.

sententia in: L. Caesar ... qua gravitate sententiam dixit in sororis suae virum, vitricum tuum! Phil. II, 14.

societas cum: qui societatem cum Sex. Naevio fecerit, viro bono; Quinct. 11.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** avertere: qui in pace et odio ... homines inermos ... armis, viris terrore periculoque mortis reppulerit, fugarit, averterit; Caecin. 33.

comitatus: ideo viam munivi, ut eam tu alienis viris comitata celebrares? Cael. 34.

firmare: Gallia D. Bruti nutum ipsum ... secuta armis, viris, pecunia belli principia firmavit; Phil. XII, 9.

florere: quae (familia) postea viris fortissimis floruit; Phil. IX, 4.

fugare, repellere: ſ. avertere.

satis fieri: de quo multis viris primariis testibus multorumque tabulis vobis priore actione satis factum est; Verr. II, 20.

subvenire ut omnes inflammati odio, excitati dolore, armis, equis, viris D. Bruto subveniremus; Phil. VIII, 21.

2. **Präpositionen:** a: funestum est a forti atque honesto viro iugulari; Quinct. 95. quod a viro non modo tangi, sed ne aspici quidem fas fuit; Verr. V, 187. amicus a patre aut a viro traditus? nihil minus; Caecin. 14. in altera parte ita res a L. Lucullo summo viro est administrata; imp. Pomp. 10. quam (spem) in alvo commendatam a viro continebat; Cluent. 34. graviter homines honesti ... tulerunt, a tali viro esse pugnatum; Muren. 47. a clarissimis viris *veteres et* iustissimas inimicitias saepe cum bene meritis civibus depositas esse; Flacc. 2. potest gravioribus a me verbis volnerari quam est statim ... a gravissimo viro, P. Servilio, confectus ac trucidatus? har. resp. 2. ut tanta civitas ... a viro tamen confecta videatur; ib. 42. quamquam a Q. Hortensio, clarissimo viro atque eloquentissimo, causa est P. Sestii perorata; Sest. 3. ne .. victus a fortibus viris cum dedecore caderet; ib. 37. ab

L. || a || Lucullo, summo viro atque imperatore, † pulsus; ib. 58. quid oportet et a praestantibus viris in re publica fieri; ib. 86. a bonis viris sapientibus ... laudari et diligi; ib. 137. qui me suis templis advenientem receperunt stipatum ab his viris; ib. 147. monemur a fortissimo viro; prov. cons. 39. quae sunt a bonis viris exspectanda; Planc. 3. qui ... sic ab illo gravissimo ... viro dilectus est; ib. 27. hunc a summo viro principem esse ordinis iudicatum; ib. 35. ne tua ista querella dolorque nimius ab illis sapientissimis viris reprehendatur; ib. 51. id vos et a viro optimo ... cogitatum esse confingitis? Deiot. 16. sicut saepe *a* multis clarissimis viris expetitae (provinciae) sunt; ib. XI, 24. f. II, 1. lego; Milo 55.

apud: ludis Circensibus mane apud L. Sisennam, virum primarium, cum essent triclinia strata; Verr. IV, 33.

cum: Sositheus, ... qui ad hoc iudicium legatus publice cum Artemone et Menisco primariis viris missus est; Verr. III, 200. eum .. emptum habebat cum socio Cn. Acerronio viro op*timo*; Tull. 16. ut cum duobus patriciis, altero improbissimo ..., altero modestissimo atque optimo viro, peterem; Muren. 17. quam (rem publicam) antea cum viris fortibus multis, in hac vero causa solis || soli || vestris cervicibus sustinetis; dom. 142. si ... cum multis bonis viris concidissem; Sest. 44. alter ... aedilitatem petivit cum bonis viris; ib. 114.

in: quo non in his ... viris lectissimis civitatis spem summam habere P. Quinctius debeat; Quinct. 5. in C. Cassio, clarissimo et fortissimo viro || viro clarissimo et fortissimo ||, ... tanta improbitate usus est; Verr. III, 97. quod in illo viro .. tum ferendum esset; Vatin. 15. bona paterna ... cum in viris tum etiam in feminis repetita; Cael. 34. quas (inimicitias) in viris fortissimis non solum exstinxit rei publicae *utilitas*; prov. cons. 22. neque solum summo in viro ... *ne* accidat providendum; ib. 38. idem fecerat me consule in sororis viro; Phil. VIII, 1. ut enim cursu cursus, sic in viris fortibus virtus virtute superatur; ib. XIV, 18.

inter: quam personam iam ... cognoscitis || cognovistis ||, ... inepti ac stulti inter viros; Caecin. 14. neque ... alius discordiarum solet esse exitus inter claros et potentis viros; har. resp. 54. f. I, 2. sum; dom. 139. Cael. 11.

per: ut ... per homines honestissimos virosque fortissimos ... leges iudiciaque administrentur; div. Caec. 68. quam ob rem tota ista res per Staienum potius, ... quam per bonum aliquem virum ageretur? Cluent. 87. quae si civitas per viros bonos ... querellas ad vos detulisset; Flacc. 52. quando quidem || quoniam quidem || ... actum esse per viros primarios res ipsa declarat; ib. 68. quod ... per optimos viros optimis civibus periculum inferre conantur; Sest. 2. ad eius ... gloriam per talis viros infringendam; Milo 5. liberati per viros fortissimos videbamur; Phil. I, 32. syngrapha sestertii centiens per legatos, viros bonos, ... facta in gynaecio est; ib. II, 95. Deciorum ... per hunc praeclarum virum memoria renovata est; ib. XIII, 27. tum interposita fide per tris legatos, amplissimos viros, Romam armati reverterunt; Fr. B. VI, 25.

sine: qui etiam sine his clarissimis viris hanc rem ... confecisset; Phil. II, 26.

VI. Lücke: * fortis et constantis viri; Phil. XI, 32.

virga, Ruthe, Geißelung: I. amoveo: Porcia lex virgas ab omnium civium Romanorum corpore amovit; Rabir. 12.

contemno: illum ... etiam virgas contempturum; Verr. III, 55.

expedio: cum repente ... virgas expediri iubet; Verr. V, 161.

II. metus: virgarum metu Agyrinenses quod imperatum esset facturos se esse dixerunt; Verr. III, 70. tanta praemia civitates ... virgarum ac mortis metu ... dare coactas; ib. 143. metum virgarum nauarchus nobilissimae civitatis pretio redemit; ib. V, 117.

vis: ut virgarum vim deprecaretur; Verr. V, 162.

III. abici: C. Servilium ... ad terram virgis et verberibus abiectum; Verr. V, 140.

caedere: quem iste virgis ceciderat; Verr. I, 122. qui damnatus erit, .. virgis ad necem caedetur; ib. III, 69. virgis te ad necem caedi necesse erit; ib. 70. ut miser atque innocens virgis caederetur; ib. IV, 86. virgis iste caederet sine causa socium populi Romani atque amicum? ib. QUOD IS VIRGIS NEMINEM CECIDISSET; ib. 144. virgis ne caederetur monet ut caveat; ib. V, 116. virgis quam multos ceciderit quid ego commemorem? ib. 140. caedunt acerrime virgis; ib. 142. caedebatur virgis in medio foro Messanae civis Romanus; ib. 162. ut civis Romanus in provincia populi Romani ... deligatus in foro virgis caederetur; ib. 163. caesus est virgis Cymaeus ille Athenagoras; Flacc. 17.

concidere: quem ad modum sit iste solitus virgis plebem Romanam concidere; Verr. I, 122.

mori: moriere virgis, nisi mihi signum traditur; Verr. IV, 85.

supplicum sumere: ut ... homo nefarius de homine nobili ... virgis supplicium crudelissime sumeret; Verr. II, 91.

verberari: quae cum apud te diceret, virgis oculi veberabantur; Verr. V, 112.

virginalis, jungfräulich: aetas: inerat in illa magnitudine aetas atque habitus virginalis; Verr. IV, 74.

habitus: erant aënea duo praeterea signa, ... virginali habitu atque vestitu; Verr. IV, 5. f. aetas.

verecundia: homo timidus virginali verecundia; Quinct. 39.

vestitus: f. habitus.

virgo, Jungfrau, Mädchen: I, 1. abiciunt: nobilissimas virgines se in puteos abiecisse; prov. cons. 6.

admonet: non virgo illa Vestalis Claudia (admonebat)? Cael. 34.

complectitur: cum virgo Vestalis ... germanum fratrem complexa teneat; Font. 46.

concedit: si virgo Vestalis, huius propinqua et necessaria, locum suum gladiatorium concessit huic; Muren. 73.

contemnunt: quam (mortem) etiam virgines Athenis, regis, opinor, Erechthei filiae, pro patria contempsisse dicuntur; Sest. 48.

conveniunt: quid hoc tota Sicilia clarius, quam omnis Segestae matronas et virgines convenisse? Verr. IV, 77.

dedicat: cum Licinia, virgo Vestalis, summo loco nata ... aram ... dedicasset; dom. 136.

est: ecqua virgo sit aut mulier digna; Verr. I, 63.

nascitur: f. dedicat.

tendit: tendit ad vos virgo Vestalis manus supplices; Font. 47.

tenet: f. complectitur.

2. sum: tu sororem tuam virginem esse non sisti; dom. 92.

II, 1. abripio: qua (spelunca) Ditem patrem

ferunt repente cum curru exstitisse abreptamque ex eo loco virginem secum asportasse; Verr. IV, 107. matres familiae || familias ||, virgines, pueri ingenui abripiuntur; Phil. III, 31.

ascisco: ego mihi sororem virginem ascisco; dom. 92.

asporto: s. abripio; Verr. IV, 107.

eripio: ut ... coniuges liberosque vestros virginesque ... eriperem; Catil. IV, 2.

facio: ne quis heredem virginem neve mulierem faceret; Verr. I, 107.

2. venit in mentem: cum matronarum ac virginum (mihi) veniebat in mentem; Sulla 19.

3. adimo: qui lege sua hereditatem ademit nulli neque virgini neque mulieri; Verr. I, 107.

sum: huic vero virgini quid est praeter fratrem quod aut iucundum aut carum esse possit? Font. 47.

III. absolutio: qui esset annus decimus post virginum absolutionem; Catil. III, 9.

caerimoniae: frequentiores pontifices de mea domo quam umquam de caerimoniis virginum iudicasse; har. resp. 13.

caput: nego umquam post sacra constituta ... ulla de re, ne de capite quidem virginum Vestalium, tam frequens conlegium iudicasse; har. resp. 13.

fuga: tum fugam virginum atque puerorum ac vexationem virginum Vestalium perhorresco; Catil. IV. 12.

lamentationes: nolite pati .. aras deorum ... cotidianis virginis lamentationibus de vestro iudicio commoneri; Font. 47.

mos: quae (signa) ... sacra quaedam more Atheniensium virginum reposita in capitibus sustinebant; Verr. IV, 5.

ornamenta: hic ornamenta Minervae virginis in meretriciam domum transtulit; Verr. IV, 123.

preces: ut plus apud vos preces virginis Vestalis quam minae Gallorum valuisse videantur; Font. 49.

raptus: locus ut ipse raptum illum virginis ... declarare videatur; Verr. IV, 107.

simulacrum: Verres ... Dianae simulacrum virginis in ea domo conlocabit? Verr. IV, 83.

vexatio: s. fuga.

V. per: sacra per mulieres ac virgines confici solent; Verr. IV, 99. quod fit per virgines Vestalis, fit pro populo Romano; har. resp. 37.

virgula, Ruthe, Stab: C. Popilius ... virgula stantem circumscripsit dixitque; Phil. VIII, 23.

virgultum, Buschwerk: haec deserta via et inculta atque interclusa iam frondibus et virgultis relinquatur; Cael. 42.

viridis, grün: campi, colles: quos ego campos antea collisque nitidissimos viridissimosque vidissem; Verr. III, 47.

ligna: ignem ex lignis viridibus atque humidis ... fieri iussit; Verr. I, 45.

viriditas, grüne Farbe, Frische: an ... laurea illa ... amittit longo intervallo viriditatem? prov. cons. 29.

virilis, männlich, mannhaft, einem Mann zugehörig: animus: fuit in his omnibus, etsi non iusta, ... gravis tamen et cum aliquo animi || animi et || virilis dolore coniuncta (causa); har. resp. 44.

aspectus: qui ... ea .. sacra ... non solum aspectu virili, sed flagitio stuproque violarit; har. resp. 8.

imagines: si (te) nostrae imagines viriles non commovebant; Cael. 34.

pars: plus, .. quam pars virilis postulat; Verr. III, 7. est aliqua mea pars virilis; ib. IV, 81. haec qui pro virili parte defendunt; Sest. 138. tum me eius beneficio plus quam pro virili parte obligatum puto || putavi ||; Phil. XIII, 8.

toga: cui superior annus idem et virilem patris et praetextam populi iudicio togam dederit; Sest. 144. qui ut huic virilem togam dedit; Cael. 9. sumpsisti virilem, quam statim muliebrem togam reddidisti; Phil. II, 44.

vox: tu ... virilem vocem audes emittere? Fr. B. XIII, v, 2.

virtus, Tüchtigkeit, Vorzug, Tugend, Tapferkeit, Muth; I. absolut: 1. Subject: adfert: tantamne unius hominis incredibilis ac divina virtus ... lucem adferre rei publicae potuit, ut ..? imp. Pomp. 33. cuius memorabilis ac divina virtus lucem adfert rei publicae; Phil. XIII, 44.

cadit: si minus fortissimi viri virtus civibus grata cecidisset; Milo 81.

certant: aequitas, temperantia, fortitudo, prudentia, [virtutes omnes] certant cum iniquitate; Catil. II, 25.

cessat: cur in lustris et helluationibus huius calamistrati saltatoris tam eximia virtus tam diu cessavit? sen. 13.

cogit: virtus et honestas et pudor cum consulibus esse cogebat; Rabir. 24.

comprimit: nisi incredibilis ac divina virtus furentis hominis conatum ... compressisset; Phil. X, 11.

confirmat: cuius imbecillitatem valetudinis animi virtus ... confirmavit; Phil. XIV, 4.

conivet: quibus (blandimentis) sopita virtus coniveret || et || interdum; Cael. 41.

consequitur: sin autem multorum virtus ... copias consecuta est; Balb. 18.

consolatur: quod humilitatem cuiusquam gravitas et virtus iudicis consoletur; Quinct. 5.

contremiscit: cuius in mea causa numquam fides virtusque contremuit; Sest. 67.

dat: cuius igitur audita virtus dubitationi locum non daret; Balb. 16.

debet: quod mea virtus praestare debuit; Quir. 9.

deest: quoniam ille virtutem suam non defuturam esse profitetur; Phil. III, 34.

deprecatur: me ... C. Pisonis ... divina quaedam ... virtus fratrisque ... cotidianae lacrimae ... a vobis deprecatae sunt, Quir. 7.

desiderat: nullam .. virtus aliam mercedem laborum periculorumque desiderat; Arch. 28. neque .. ullam mercedem tanta virtus ... desiderat; Phil. V, 35.

enitet: quo .. in bello virtus enituit egregia M. Catonis, proavi tui; Muren. 32.

est: hominum ipsorum ... ea patientia, virtus frugalitasque est; Verr. II, 7. quam in te tantam virtutem esse ... arbitratus es, ut ..? ib. IV, 90. quanta sit in invidia .. novorum hominum virtus et industria; ib. V, 181. tum .. vitae socia virtus, mortis comes gloria fuisset; Font. 49. in quo sit ... singularis virtus; imp. Pomp. 49. in quo summa sapientia, eximia virtus .. fuit; Rabir. 26. fuit ista quondam in hac re publica virtus; Catil. I, 3. tantam in equitibus Romanis (fore) virtutem; ib. 32. nec mihi umquam minus in Q. Pompeio ... virtutis esse visum est quam in ... M. Aemilio; Muren. 16. numquam in illo ordine plus virtutis ... fuisse; Sulla 82. tua ... eadem virtus fuit; har. resp. 22. quae virtus, actio, gravitas P. Lentuli consulis fuerit; Sest. 72. haec sunt praesidia

Cornelii: talis ... labor, ... virtus digna summo imperatore; Balb. 6. si tantum ille in me esse uno roboris et virtutis putavit; Piso 79. Plancio ... honori hanc ... virtutem fuisse miraris? Planc 26. quo est ista magis divina virtus; Milo 99. omnes in illo sunt rege virtutes; Deiot. 26. his ... ad beate vivendum contentam esse virtutem; ib. 37. quantum virtutis ... in huius ordinis consilio esset; Phil. V, 2. recordamini qui dies nudius tertius decimus fuerit, quantus consensus vestrum, quanta virtus; ib. cum senatus ea virtus fuisset, quae solet; ib. VIII, 1. ubi est ille mos virtusque maiorum? ib. 23. in fratre suo summam virtutem esse; ib. XI, 17. summa in filio (est) spes ... summaque virtus; ib. 33. unius autem diei quot et quantae virtutes ... fuerunt! Phil. XIV, 25. tanta igitur in illis virtus fuit; Fr. B. VI, 24.

excurrit: in quo (campo) excurrere virtus cognoscique posset; Muren. 18.

expergiscitur: cum experrecta tandem virtus clarissimi viri ... suum pristinum morem requisivit; Piso 27.

exsistit: quae virtus, quae gravitas exstitit! Flacc. 103. si M. Petrei ... non praestans in re publica || re gerenda || virtus ... exstitisset; Sest. 12. quorum ... eximiae virtutes firmata iam aetate exstiterunt; Cael. 43. in quo nisi tanta militum virtus exstitisset; Phil. XIV, 35. cum .. virtus legionum digna clarissimis imperatoribus exstiterit; ib. XIV, 38.

fert: quam (viam) virtus liberi populi ferre non posset; Phil. V, 49.

habet: quod ad tuam ipsius amicitiam ... faciliorem aditum istius habet nequitia ... quam cuiusquam nostrum virtus et integritas; Verr. III, 7. habet hoc virtus, ut viros fortis species eius ... delectet; Piso 81. ne tua divina virtus admirationis plus sit habitura quam gloriae; Marcell. 26.

hortatur: quamquam ... prompta excellensque virtus fortissimum virum hortabatur; Sest. 88.

inest: in summo imperatore quattuor has res inesse oportere, scientiam rei militaris, virtutem, auctoritatem, felicitatem; imp. Pomp. 28.

insidet: nunc insidet quaedam in optimo quoque virtus; Arch. 29.

iuvat: in armis militum virtus, locorum opportunitas ... multum iuvant; Marcell. 6.

obsistit: nisi eius sceleri virtus M. Bruti obstitisset; Phil. X, 9.

pervenit: posse virtutem sine praesidio fortunae ... pervenire; Scaur. c. 1, § 4.

potest: non est querendum in hac civitate ... virtutem plurimum posse; Verr. IV, 81. quos ... non virtus ... tueri potuit; prov. cons. 11. quod vestra virtus neque oblivione eorum ... nec reticentia posterorum sepulta esse poterit; Phil. XIV, 33. ſ. excurrit. fert. pervenit.

praestat: rei militaris virtus praestat ceteris omnibus; Muren. 22. ſ. debet.

propulsat: crudelitatem mortis et dedecus virtus propulsare solet; Phil. IV, 13.

provehit: ecquo te tua virtus provexisset? Phil. XIII, 24.

purgat: Sullam ... ipsius eximia virtus omni tempore purgavit; Sex. Rosc. 127.

requirit: ſ. expergiscitur.

retardat: Caesaris .. incredibilis ac divina virtus latronis impetus ... retardavit; Phil. XIII, 19.

solet: virtus, probitas, integritas in candidato ... requiri solet; Planc. 62. ſ. propulsat.

subvenit: cum praetorum ... virtus et fides rei publicae subvenisset; sen. 5. cuius divina atque eximia virtus magnis ... luctibus funeribusque subvenit; prov. cons. 32.

tegit: cuius eximia virtus ... tegere videretur improbitatem et legis et actionis tuae; dom. 23.

tollit: suspicionem omnem || animi || tollit *Curionis* virtus; Fr. B. VI, 2.

tuetur: ſ. potest; Phil. XIV, 33.

valet: ceterae .. virtutes ipsae per se multum valent; Muren. 30. quid .. virtus valeret; Sest. 60.

videtur: ſ. est; Muren. 16. tegit.

vincit: ut virtus audaciam vinceret; Sest. 92.

ohne Verb: quae celeritas illa Bruti! quae cura! quae virtus! Phil. X, 11.

2. **Prädicat:** sum: neque enim illae sunt solae virtutes imperatoriae; imp. Pomp. 29. est haec divina atque incredibilis virtus imperatoris; ib. 36. haec enim est una virtus non solum maxima, sed etiam mater virtutum omnium reliquarum; Planc. 80.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** adiuvo: istius egregia virtus adiuvabitur commendatione maiorum; Planc. 67.

admiror: sum Cn. Pompei virtutem ... admiratus; prov. cons. 27. cuius nos virtutem admirati non ausi sumus adversari voluntati; Phil. IX, 9.

amitto: cum ... virtutem et fidem numquam amiserim; sen. 39.

amplector: quorum etiam si amplecterer virtutem; Phil. X, 18.

audio: cui ... Deiotari ... virtus, fides non audita est || sit audita ||? Deiot. 16.

capio: patrium animum virtutemque capiamus; Phil. III, 29.

cognosco: quorum (hominum) cognita virtus, industria, felicitas in re militari sit; Font. 42. virtutem eorum diligentiamque cognoscite; Cael. 63. multas equidem C. Caesaris virtutes magnas incredibilisque cognovi; Rab. Post. 42. ſ. I, 1. excurrit. — IV, 3. homo; Caecin. 104.

commemoro: quid ego populi Romani animum virtutemque commemoro? Sest. 118.

comprehendo: qui omnis animo virtutes penitus comprehendisset; Balb. 3.

contineo: cuius res gestae atque virtutes isdem quibus solis cursus regionibus ac terminis continentur; Catil. IV, 21.

corroboro: cuius civitatis spectata ac nobilitata virtus, non solum natura corroborata, verum etiam disciplina putatur; Flacc. 62.

cumulo: ſ. 2. sum; Sest. 86.

debilito: me aut voluntate esse mutata aut debilitata virtute; Quir. 19. utrum hoc est confirmare militum animos an debilitare virtutem? Phil. V, 4. bonorum spem virtutemque debilites? ib. VII, 5.

declaro: in qua (causa) et voluntatem suam et virtutem declararent; Phil. VII, 6. propinquorum eodem monimento declarari et virtutem suorum et populi Romani pietatem; ib. XIV, 35.

defigo: virtus est una altissimis defixa radicibus; Phil. IV, 13.

deprimo: virtutem depressam exstinctamque cupitis; Verr. III, 7.

diligo: sin autem ... veritatem virtutemque diligitis; Cluent. 200.

excipio: cuius corpore ambusto vitam eius et virtutem immortalitas excepisse dicatur; Sest. 143. erit dignior locus in terris ullus qui hanc virtutem excipiat quam hic, qui procreavit? Milo 101.

expello: vobis ... armatis ... haec tanta virtus ex hac urbe expelletur? Milo 101.

expeto: huius ingenium et virtutem in scribendo ... non expetisset? Arch. 25.

exstinguo: ſ. deprimo.
frango: tu virtutem, ... tu labores tuos ... fractos esse ... putas? Planc. 9.
habeo: HABES VIRTUTEM, ELOQUENTIAM; Verr. III, 154. si quid in te virtutis aut industriae habuisses; ib. V, 39. qui si quid animi et virtutis habuisset; Cluent. 171. ut, cum ea, quae amiserat, sibi restituta essent, virtutem animi non haberet; Quir. 20.
honoro: nemo virtutem non honorabat; Phil. IX, 4.
imitor: hanc virtutem Agrigentinorum imitati sunt Assorini postea; Verr. IV, 96. huius legionis virtutem imitata quarta legio ... persecuta est; Phil. III, 7. huius [Martiae] legionis legio quarta imitata virtutem ... persecuta est; ib. IV, 6.
imminuo: dolor accessit bonis viris, virtus non est imminuta; Fr. B. XIII, VIII.
iudico: frugalitatem ... virtutem maximam iudico, Deiot. 26.
laudo: nisi a te cognovissem in primis eam virtutem solere laudari; Ligar. 26.
moderor: omnis virtutes mediocritate quadam esse moderatas; Muren. 63.
nobilito: ſ. corroboro.
percipio: qui profecto si nihil ad percipiendam [colendam] virtutem litteris adiuvarentur; Arch. 15.
perficio: ſ. 2. sum; Sest. 86.
perspicio: cuius in Sicilia virtutem hostes ... perspexerunt; Verr. II, 4. ſ. 3. defero.
poenio: ne virtutem poeniendam || poenitendam || putetis; Balb. 19.
praecipio: qua (aetate) minus || quo minus || etiam praecipitur eorum virtus et integritas; Verr. III, 3.
praedico: a quo sua virtus optime praedicaretur; Arch. 20.
praefero: hominum ignobilium virtutem persaepe nobilitatis inertiae praetulerunt; Balb. 51.
praesto: est omnino fortium virorum ... virtutem praestare; Phil. XIII, 5.
praetereo: ne haec quidem P. Sullae mihi videtur silentio praetereunda esse virtus; Sulla 62.
probo: vestram virtutem ... is maxime probabit; Milo 105.
procreo: ſ. excipio; Milo 101.
prodo: quorum (virorum) virtutes litteris proditae sunt; Arch. 15.
prosequor: maxime .. proprium senatus sapientis est, grata eorum virtutem memoria prosequi; Phil. XIV, 30.
puto: eam .. animi duritiam ... stuporem potius quam virtutem putarem; dom. 97. illam .. fortasse pertinaciam non nulli, virtutem alii putabunt; Balb. 62. uti excellentium civium virtutem imitatione dignam, non invidia putarent; Phil. XIV, 17. ſ. corroboro.
quaero: non .. bellandi virtus solum in summo ac perfecto imperatore quaerenda est; imp. Pomp. 36. in qua (re) ... virtus, auctoritas quaereretur; leg. agr. II, 23. si virtutem (quaerimus); Phil. XII, 2.
requiro: in hoc bello Asiatico et regio non solum militaris illa virtus ... sed aliae quoque virtutes ... requiruntur; imp. Pomp. 64. quae (tempora) istam eloquentiam et virtutem requirebant; Planc. 13. ſ. I, 1. solet.
sepelio: ſ. I, 1. potest; Phil. XIV, 33.
sequor: quae (legiones) ... libertatem populi Romani, virtutem Caesaris secutae sunt; Phil. III, 8.
sopio: ſ. I, 1. conivet. — specto: ſ. corroboro.

supero: sic in viris fortibus virtus virtute superatur; Phil. XIV, 18.
timeo: utrum hostes magis virtutem eius pugnantes timuerint an mansuetudinem victi dilexerint; imp. Pomp. 42.
vexo: per quem tribunum virtutem consularem crudelissime vexatam esse meminisset; Milo 89.
video: videte hominis virtutem et diligentiam; Verr. IV, 73.
vinco: ne virtus ab audacia vinceretur; Sest. 92.
violo: cur potius invidia violatura virtutem || violatur a virtute || L. Cornelii ... videatur; Balb. 18.
2. **Genetiv**: sitio: sitientem me virtutis tuae deseruisti; Planc. 13.
sum: meruisse vero stipendia in eo bello ... virtutis ... fuit; Muren. 12. est vestri animi atque virtutis declarare; Sulla 93. hoc sentire prudentiae est, facere fortitudinis: et sentire vero et facere perfectae cumulataeque virtutis; Sest. 86.
elliptisch: hoc non solum ingenii ac litterarum, verum etiam naturae atque virtutis; Arch. 5.
3. **Dativ**: adsigno: ut ... idcirco eam (mortem) virtuti Milonis potius quam populi Romani felicitati adsignetis; Milo 6.
antepono: memoriam amicitiae reliquis virtutibus omnibus antepono; Rab. Post. 44.
commendo: cuius fidei, virtuti, felicitati (Gallia) commendata est; prov. cons. 35.
committo: ut duorum consulum munus unius adulescentis virtuti committeretur; imp. Pomp. 62.
confido: nisi vestrae virtuti constantiaeque confiderem; Phil. V, 1. neminem alterius, qui suae confideret, virtuti invidere; ib. X, 1.
convenio: quae (accusatio) sceleratorum civium potius odio et furori quam ipsius virtuti ... conveniret; Flacc. 2.
defero; homini ille honorem, non generi, ... virtuti perspectae || perfectae ||, non auditae nobilitati deferebat; Piso 2.
derogo: quorum virtuti, generi, rebus gestis fidem ... suspicio derogavit; Font. 23.
faveo: neque eorum quisquam ... non .. virtuti Milonis favet; Milo 3.
gratulor: etsi persaepe virtuti, tamen plerumque felicitati tuae gratulabere; Marcell. 19.
habeo: cum in templo virtutis honos || Honoris Virtutis || habitus esset virtuti; Sest. 116.
invideo: est .. haec saeculi quaedam ... labes, virtuti invidere; Balb. 15. ſ. confido; Phil. X, 1.
munio: eadem ... via munita Laterensi est, idem virtuti cursus ad gloriam; Planc. 67.
pateo: eum locum ... virtuti ... patere voluistis; leg. agr. II, 3. ut aditus ad consulatum posthac ... non magis nobilitati quam virtuti pateret; Muren. 17. ut ... aditus .. in illum summum ordinem omnium civium industriae ac virtuti pateret; Sest. 137.
servio: invidos (ulciscar) virtuti et gloriae serviendo; Quir. 21.
sum: qui (homines) huius virtuti atque innocentiae testimonio possint esse; Font. 16. ubi virtuti non sit locus; Milo 101.
tribuo: ut initia illa rerum gestarum ... non felicitati eius, sed virtuti ... tribuenda esse videantur; imp. Pomp. 10.
4. **Ablativ**: fruor: quod ... res publica ... frui debet summi viri vita atque virtute; imp. Pomp. 59. me enim quam socios tua frui virtute malebam; Planc. 13.
privo: alienigenarum nos hominum studiis atque paterna virtute privari; Balb. 25.
sum: qui tanta virtute atque integritate fuit; Font. 39. fuit in his provinciis singulari innocentia,

gravitate, virtute; imp. Pomp. 61. est C. Cassius, integritate, virtute, constantia singulari; ib. 68. ego multos homines excellenti animo ac virtute fuisse ... fateor; Arch. 15. ut eum tali virtute tantaque firmitate animi se in rem publicam fuisse paeniteat; Sest. 95. si qui eximia virtute fuerit; Balb. 40. qui ea virtute ac fortuna est; Milo 79. non quin pari virtute et voluntate alii fuerint; Phil. VII, 6. ſ. debilito; Quir. 19.

utor: ut Miloni uti virtute sua liberet; Milo 41. quod pari consilio eademque virtute legio quarta usa ... defendat; Phil. III. 39.

5. **mit Präpositionen:** abhorreo a: hoc .. abhorret a virtute verbum; Planc. 78.

adaequo cum: qui cum virtute fortunam adaequavit; Arch. 24.

certo cum: in quo uno ita summa fortuna cum summa virtute certavit; Balb. 9.

cogito de: de eius virtute vivi quid vos loqui, quid sentire, quid cogitare, quid iudicare oporteat dubitandum putatis? Sest. 81.

commemoro de: de cuius virtute antea commemoravi; Verr. II, 102.

contendo cum: si vitiis cum virtute contendit; Phil. XIV, 18.

deflecto a: nihil ut a patris avique Africani praestabili insignique virtute ... deflexisset; har. resp. 41.

degenero a: cum .. ab hac perenni contestataque virtute maiorum ... non degeneraverit L. Flaccus; Flacc. 25.

dico de: nihil de hominis frugalitate, virtute, diligentia dicam; Verr. V, 20. ipso praesente de virtute eius et prudentia timidius dicerem; Caecin. 77. dicendum est .. de Cn. Pompei singulari eximiaque virtute; imp. Pomp. 3. longum est de singulorum virtute ita dicere; Cluent. 107. de cuius praestanti virtute cum vere graviterque diceres; Muren. 66. cuius ego de virtute et constantia .. tantum dico; Sulla 62. quid ego de singulari magnitudine animi eius ac de incredibili virtute dicam? Sest. 62. quid de virtute eius dicam? Deiot. 37.

disputo de: de studiis ad honorem [depositis], non de insita cuiusque virtute disputo; Muren. 36.

dissero de: qui dies totos de officio ac de virtute disserunt; sen. 14.

dubito de: de virtute tua dubitavi; Planc. 13.

elaboro ad: si nullam ad rem nisi ad officium et virtutem omnes meae curae ... elaborarunt; Verr. V, 188.

excello in: M. Catoni, homini in omni virtute excellenti, ... respondebo; Muren. 54.

excito ad: fuistisne vos ad patrium illum animum maiorumque virtutem excitaturi? Sest. 81.

existimo de: neque ipsi secus existimant quam nos existimari volumus de huius ... virtute; Cluent. 133.

exspecto ab: C. Caesar ineunte aetate docuit ab excellenti eximiaque virtute progressum aetatis exspectari non oportere; Phil. V, 47.

fingo ad: finxit .. te ipsa natura ... ad omnia .. virtutes magnum hominem et excelsum; Muren. 60.

habeo in: multa se arbitratur et peperisse ante factis et habere in animo atque virtute; Deiot. 37.

iudico de, loquor de: ſ. cogito de.

nascor ad: quid ageret vir ad virtutem, dignitatem, gloriam natus? Sest. 89.

pono in: illa ornamenta in virtute et industria posita lucent; Phil. XIII, 24.

propago ad: qui ... ad similem virtutem et simile factum stirpem ... propagavit; Phil. I, 13.

refero ad: ut omnia consilia atque facta .. ad virtutem referremus; Phil. X, 20.

repono in: senatum ... magnam spem in eius virtute ... reponere otii; Phil. V, 41.

revoco ad: quem P. Servilius ... ad sui generis communisque sanguinis facta virtutesque revocavit; sen. 25.

sentio de: ſ. cogito de.

significo de: est aliquid etiam de virtute significatum tua; Planc. 52.

sum in: quanta (auctoritas) in his tantis virtutibus ac laudibus esse debet; Balb. 10. in virtute multi sunt ascensus; Planc. 60.

taceo de: nec vero de virtute, constantia, gravitute provinciae Galliae taceri potest; Phil. III, 13.

valeo ad: saepius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina quam sine natura valuisse doctrinam; Arch. 15.

III. **nach Adjectiven:** 1. ignarus: nonne satis est ab hominibus virtutis ignaris gratiam bene merentibus non referri? Phil. XIV, 13.

2. par: iam vero virtuti Cn. Pompei quae potest oratio par inveniri? imp. Pomp. 29.

3. alienus: nihil Maximus fecit alienum .. sua virtute; Vatin. 28.

contentus: virtute eorum et innocentia contentus est; Planc. 62.

praeditus: hi rem ad virum primarium, summo officio ac virtute praeditum, M. Marcellum, ... deferunt; Verr. I, 135. quem ad modum ... hominem ... summa virtute ... praeditum ... retinere possemus; Caecin. 102. opportune adest homo summa fide et omni virtute praeditus; Cluent. 165. quidam ex advocatis, homo ... summa virtute praeditus; ib. 177. L. Volusienum, summo splendore hominem ac virtute praeditum; ib. 198, quem cum videas hoc honore, auctoritate, virtute, consilio praeditum non dubitasse quin ..; Sulla 4. adest praesens vir singulari virtute, constantia, gravitate praeditus, M. Bibulus; dom. 39. ex qua (civitate) P. Decius primum pater, post aliquot annos patria virtute praeditus filius se ... devovisset; Sest. 48. hunc .. incredibili quadam ... gravitate, virtute, constantia praeditum; Balb. 13. grave est non posse uti sociis excellenti virtute praeditis; ib. 24. M. Annium Appium, ... *summa* virtute praeditum, civitate donavit; ib. 46. eadem .. fide et virtute praeditus Dorylaus; Deiot. 41. L. Sisenna ... P. Scipioni adulescenti summa nobilitate, eximia virtute praedito non dedisset; Fr. B. VI, 18, b.

4. nullus de: nulla de virtutibus tuis ... gratior misericordia est; Ligar. 37.

princeps in: num quando vides Tusculanum aliquem de M. Catone illo in omni virtute principe ... gloriari? Planc. 20.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: ſ. I, 1. est; Muren. 16. Sulla 82. Piso 79. Phil. V, 2. — II, 1. habeo; Verr. V, 39. Cluent. 171.

administrae: multae sunt artes, eximiae huius administrae comitesque virtutis; imp. Pomp. 36.

bona: M. Lepidus, vir ornatissimus omnibus et virtutis et fortunae bonis; Phil. XIII, 49.

comites: ſ. administrae.

cursus: ex quo iudicari potest virtutis esse quam aetatis cursum celeriorem; Phil. V, 48.

delectus: qui imperatoribus nostris ... delectum virtutis, qui sociis ... spem praemiorum eripi vellet; Balb. 49.

disciplina: si quidem philosophia ... virtutis continet ... disciplinam; Piso 71.

documentum: qui documentum fuit hominibus nostris virtutis; Rab. Post. 27.

effigies: consiliorum relinquere ac virtutum

nostrarum effigiem nonne multo malle debemus? Arch. 30. nullum monimentum clarius Ser. Sulpicius relinquere potuit quam effigiem morum suorum, virtutis; Phil. IX, 12.

exempla: ut .. domesticis praeclarissimae virtutis exemplis gaudeatis; Verr. IV, 73. quod habebunt domestica exempla virtutis; Phil. XIV, 34.

exercitatio: hic exercitationem virtutis ... perdidit; Milo 34.

fructus: non moleste fero me laboris mei, vos virtutis vestrae fructum esse laturos; Verr. I, 2. cepit magnum suae virtutis fructum; imp. Pomp. 59. qui est fructus verae virtutis honestissimus; Piso 57.

fundamentum: meo iudicio pietas fundamentum est omnium virtutum; Planc. 29.

genera: haec genera virtutum ... vix reperiuntur; Cael. 40.

gloria: cum ... neque in gloria virtutis quicquam videam altius; Catil. III, 28. virtutis gloriam (esse) sempiternam; Sest. 143. quarta legio parem virtutis gloriam consecuta est; Phil. XIV, 31.

hostis: si forte ... aut virtutis hostis aut laudis invidus exstitisset; Flacc. 2.

indicia: quisnam ... tuebitur P. Scipionis memoriam mortui, quis monumenta atque indicia virtutis? Verr. IV, 80.

indoles: si qui ... hac indole virtutis ac continentiae fuit; Cael. 39. ita saepe magna indoles virtutis ... exstincta est; Phil. V, 47.

insignia: tu ... minime ... virtutis insignia contemnere debuisti; Piso 63.

instrumenta: cum ... instrumenta virtutis in libidine audaciaque consumeret; Catil. II, 9.

iucunditas: maior est virtutis victoriaeque iucunditas quam ista voluptas; Verr. I, 57.

iudicium: totiens mihi videor in iudicium venire ... virtutis atque officii; Cluent. 51.

laus: ut haec laus eximiae virtutis et innocentiae ... esse videatur; Verr. I, 56. oppressi ... si non spiritu, at virtutis laude || cum laude || vivemus; Phil. XIII, 7.

lex: legem .. sibi ipsi dicunt innocentiae, continentiae virtutumque omnium; Verr. III, 1.

magister: ut non magistrum virtutis, sed auctorem libidinis a se illum inventum arbitraretur; Piso 69. isti ipsi mihi || ipsi mihi isti || videntur vestri praeceptores et virtutis magistri finis officiorum paulo longius ... protulisse; Muren. 65.

mater: f. I, 2. sum; Planc. 80.

maturitas: quae virtutis maturitas et quantae fruges industriae sint futurae; Cael. 76.

memoria: P. Africani ... memoriam virtutis ... C. Verrem sustulisse; Verr. IV, 78.

monumenta: f. indicia.

munera: mobilia haec esse duxi, non virtutis atque ingenii, sed fortunae et temporum munera; dom. 146.

nomen: alterum nomen beneficii populi Romani est, alterum virtutis atque victoriae; Phil. XIV, 25.

ornamenta: vir ... summis ornamentis ... virtutis, ingenii praeditus, Q. Hortensius; imp. Pomp. 51. homo omnibus ornamentis virtutis et existimationis praeditus; Fr. A, III, 17.

praeco: qui tuae virtutis Homerum praeconem inveneris; Arch. 24.

praemium: nullum ego a vobis praemium virtutis ... postulo; Catil. III, 26. quo minus eorum civibus a populo Romano praemia virtutis tribuerentur; Balb. 47. ut ... non de vitiorum suorum poena, sed de virtutis praemio in iudicium vocetur; ib. 65. ex omnibus praemiis virtutis ... amplissimum esse praemium gloriae; Milo 97.

praesidium: omnes urbanae res ... latent in tutela ac praesidio bellicae virtutis; Muren. 22.

praestantia: neque hoc cadere verbum in tantam virtutis praestantiam potest; Phil. X, 14.

robur: alter virtutis robore firmior quam aetatis ... est profectus; Phil. X, 16.

signa: habetis hominem ... in utraque fortuna cognitum multis signis et virtutis et humanitatis; Caecin. 104. habuit .. ille ... permulta maximarum non expressa signa, sed adumbrata virtutum; Cael. 12.

similitudo: quod in se ut corporum, sic virtutum similitudinem esse confident; Phil. XIV, 34.

species: multos fortis viros et bonos specie quadam virtutis adsimulatae tenebat; Cael. 14. f. I, 1. habet; Piso 81.

specimen: princeps P. Lentulus ... hoc specimen virtutis ... fore putavit; sen. 8.

spes: non venirem contra gratiam non virtutis spe, sed aetatis flore conlectam? Phil. II, 3.

stirps: nolite ... hunc nunc primum florescentem, firmata iam stirpe virtutis, ... pervertere; Cael. 79.

studium: nonne ... ceteros studio laudis ac virtutis inflammandos putatis? Font. 42. non ille honorem a pueritia, non studia virtutis ... umquam cogitarat; Cluent. 39. studia generis ac familiae vestrae virtutis, humanitatis, doctrinae ... nota mihi sunt; Ligar. 12.

testimonium: tribuendum testimonium virtutis egregiae; Phil. V, 52.

testis: eundem anulum ab alio datum testem virtutis duceremus; Verr. III, 187. quos in provincia ac legatione omnis et liberalitatis et virtutis suae testis habuerat; Muren. 37. o nationes, urbes, ... tyranni testes ... virtutis in bello! Balb. 13. incisae .. litterae, divinae virtutis testes sempiternae; Phil. XIV, 33.

vis: tantam virtutis vim esse voluerunt; Piso 42.

voluntas: ut sibi non modo communi voluntate virtutis atque officii ... recte sit honesteque vivendum; Verr. III, 2.

2. Dativ: hostis: non hominibus istum, sed virtutibus hostem semper fuisse; dom. 66.

3. Ablativ: alqs: alter fuit propugnator mearum fortunarum et defensor adsiduus, summa virtute et pietate; sen. 38. qui .. primi virtute et consilio praestanti exstiterunt; Sest. 91. qui ... pari continentia, virtute, pietate reliquit neminem; Vatin. 26. M. Marcellus, qui ter consul fuit, summa virtute, pietate, gloria militari, periit in mari; Piso 44. C. Caesar adulescens, ... incredibili ac divina quadam mente atque virtute, ... comparavit; Phil. III, 3. Metellus summa nobilitate ac virtute, cum bis iurasset; Fr. B. VI, 2.

adulescens: alterum (equitatum) ... Cn. Domitius adulescens summa virtute, gravitate, constantia a legato Syriaco abduxit; Phil. X, 13. f. alqs; Phil. III, 3.

civis: ut ... non audeas civem singulari virtute, fide, constantia vituperare; Vatin. 40. quo modo ... T. Coponius, civis item summa virtute et dignitate, ... civis Romanus est factus? Balb. 53. qui ... L. Paulum effugere vellet, singulari virtute civem; Milo 24. qui ... singulari virtute et gloria civem domum ... compulit; ib. 73.

consules: ad ea .. praesidia ... accedent consules summa prudentia, virtute, concordia; Phil. III, 36.

homo: Posides Macro Soluntinus (dixit), homo summa nobilitate, existimatione, virtute; Verr. II, 102. qui C. Matrinium, ... summa virtute homi-

nem, ... Leontinis in publico biduum tenuit; ib. III, 60. C. Annaeus Brocchus, senator, homo eo splendore, ea virtute, qua omnes existimatis, nummos ... coactus est dare; ib. 93. habetis hominem singulari pudore [virtute cognita]; Caecin. 104.

vir: at quos viros! ... summa virtute et fide; Sulla 42. dices: quem virum? ... virtute, consilio, ratione vitae mirabili ad laudem et prope singulari; dom. 21. quem .. umquam virum tam immortali virtute vidimus? Sest. 76. quotus quisque invenietur tanta virtute vir? ib. 93. qua virtute, qua constantia vir! Planc. 27. non poteram Cn. Pompeium, praestantissima virtute virum, timidum suspicari; Milo 66. cum essent tales virtute, auctoritate, nobilitate summa viri || summi viri ||; Phil. XI, 27.

4. **mit Präpositionen:** alqs sine: Cn. Manlium, non solum ignobilem, virum sine virtute; Planc. 12.

iudicium de: ego tuum consilium .. propter singulare animi mei de tua virtute iudicium vituperare non possum; Muren. 60.

oratio cum: mihi omnis oratio est cum virtute, non cum desidia; Sest. 138.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** abstrahi: is ab hoc impetu abstractus ... virtute legionum; Phil. III, 31.

adfici: omnibus virtutibus me adfectum cupio Planc. 80.

adipisci: si Afris ... virtute adipisci licet civitatem; Balb. 41.

adire: cum Caesar ... sua sponte eximiaque virtute colonias patrias adiit; Phil. V, 23.

adiuvari: Q. Hortensii pro consule opera et virtute vehementer rem publicam adiutam ... fuisse; Phil. X, 26.

amplus: P. Africanus, homo virtute, fortuna, gloria, rebus gestis amplissimus; div. Caec. 69.

capere: Olympum vi, copiis, virtute, consilio || consilio, virtute || cepit; Verr. I, 56. ornamenta ex urbe hostium vi et virtute capta ... sustulit; ib. 57. cuius virtute captae, misericordia conservatae sunt Syracusae; ib. V, 84. inter hos agros [regios] captos veteribus bellis virtute summorum imperatorum; leg. agr. II, 51. cuius (Pompei) ... captorum agrorum ipsius virtute cognitio tollitur; ib. 60.

celebrari: quod † sermo hominum ad memoriam patrum [virtute] celebretur || quam sermo ... virtutem celebret ||; Rab. Post. 2.

certare: qui in suis castris virtute putaret oportere, non genere certari; Verr. V, 31.

cogi: cuius consilio atque virtute Hannibal in Africam redire ... coactus est; Catil. IV, 21.

commendari: qui cum se virtute, non genere, populo Romano commendari putaret; Verr. V, 180.

comparari: minuisti copias maiorum virtute ac sapientia comparatas; Verr. V, 50.

conficere: quam (rem) ille non ... virtute conficere possit; imp. Pomp. 59. pacem maritimam summa virtute ... confecit; Flacc. 29.

coniungere: quem mecum eadem res publica ... virtute optimi ... viri ... coniunxit; Piso 35.

consentire: qua virtute ad communem salutem dignitatemque consentiunt! Catil. IV, 15.

consequi: qui sua virtute fortunam huius civitatis consecuti; Catil. IV, 16. qui ingenio ac virtute nobilitatem potestis consequi; Sest. 136.

conservari: ita trium imperatorum virtute ... res publica est conservata; Phil. XIV, 28.

constitui: [cuius virtute regibus exterminatis libertas in re publica constituta est;] Flacc. 25.

defendere: cum .. opera, virtute, consilio C. Caesaris ... a gravissimis periculis populus Romanus defensus sit; Phil. III, 38. quo proelio legio Martia admirabili incredibilique virtute libertatem populi Romani defenderit; ib. XIV, 36.

delectari: si non virtute, ... at sermone ... eius delectamini; Verr. III, 8.

depelli: alterius partis periculum ... Cn. Pompei ... singulari virtute depulsum est; imp. Pomp. 10. te ex illa crudeli ... actione ... meo consilio, virtute, auctoritate esse depulsum; Rabir. 17. virtute .. admirabili Caesaris ... a cervicibus nostris est depulsus Antonius; Phil. III, 8.

devincere: hac [virtute] maiores vestri primum universam Italiam devicerunt; Phil. IV, 13.

dispicere: postea vero cum || quam || singulari virtute et praestantissima P. Lentuli consulis ... lucem in re publica ... dispicere coepistis; sen. 5.

domare: qui etiam servitia virtute victoriaque domuisset; Sest. 67.

educere: qui ... e castris duas legiones eduxit incredibili studio atque virtute; ib. XIV, 27.

effici: nisi vero hoc mediocri virtute effici potest; Rab. Post. 41.

egens: posuit Scatonem illum, hominem sua virtute egentem; dom. 116.

eici: moveri sedibus huic urbi melius est ... quam illos, Caesaris virtute eiectos, ... videre; Phil. XIII, 49.

esse: quis Karthaginiensium pluris fuit Annibale .. virtute? Sest. 142. cum Q. Caepionis ... virtute .. provincia Macedonia et Illyricum ... in ... potestate sint; Phil. X, 25.

excellere: Q. Rubrium, excellentem virtute, ... torque donasti; Verr. III, 185.

exsistere: ex quibus excellenti animo, virtute ... T. Annius et P. Sestius ... exstiterunt; Quir. 15.

exterminari: s. constitui.

fieri: eius virtute, fide, diligentia factum est; Sex. Rosc. 27. illud audivimus, M. Crassi ... virtute consilioque factum; Verr. V, 5.

flectere: ut non modo virtute flecteret, sed etiam tribus suis patrimoniis deleniret; Milo 95.

florere: quorum domus cum honore ac virtute florerent; Verr. I, 55.

frangere: haec furiosa vis ... facile superari frangique potuit virorum bonorum .. virtute; dom. 55. ut .. Catilinam ... vestro studio et virtute fregistis; Phil. IV, 15.

fulcire: horum consulum ruinas vos consules vestra virtute fulsistis; sen. 18.

gerere: ut ea virtute, non casu gesta esse videantur; Catil. III, 29. qui haec omnia ... una mente atque virtute gesserunt; Flacc. 96. ut neque maius bellum commemorari possit neque maiore consilio et virtute gestum; Muren. 33. ut ea ... casu magis et felicitate a me quam virtute et consilio gesta esse videantur; Sulla 83. Cn. Pompeius eximia virtute et felicitate in Hispania bellum gessit; Fr. A. III, 6.

incumbere: qui non omni studio, virtute, auctoritate incubuerit ad rem publicam conservandam; Sulla 82.

iudicare: aliis ego te virtutibus ... consulatu ... semper dignissimum iudicavi; Muren. 23.

liberare: an bello fugitivorum Siciliam virtute tua liberatam (dicis)? Verr. V, 5. quam (urbem) L. Lucullus virtute ... obsidionis periculis liberavit; imp. Pomp. 20. quam (Italiam) ille ipse victor L. Sulla huius virtute et subsidio confessus est liberatam; ib. 30. quod virtute, consilio, providentia mea res publica maximis periculis sit liberata; Catil. III, 14. eius virtute, consilio, magnitudine animi liberatam rem publicam arbitrabatur; Phil. VIII, 13. quorum virtute,

consilio, felicitate maximis periculis ... liberati sumus; ib. XIV, 11. eorum trium imperatorum virtute, imperio, consilio ... populum Romanum ... liberatum; ib. 37.

magnus: quasi vero Cn. Pompeium non .. suis virtutibus ... magnum esse videamus; imp. Pomp. 67.

natus: Brutus ... sua excellentissima virtute rei publicae natus; Phil. X, 14.

noster: Cretam Metelli virtute esse nostram; Flacc. 30.

obtegi: quae multis postea virtutibus obtecta adulescentiae qui vellet excusatione defenderet; Cael. 43.

oppetere: cum .. simili virtute reliquarum legionum milites ... mortem oppetiverint: Phil. XIV, 38.

opprimi: oppressa virtute audacia est; Milo 30. Antonii nefarium latrocinium ... felicitate et virtute exercituum ducumque vestrorum brevi tempore oppressum audietis; Phil. IV, 15.

ornari: tu, C. Piso, tali fide, virtute, gravitate, auctoritate ornatus; Qu. Rosc. 7. M. Octavium Ligurem, hominem ornatissimum loco, ordine, nomine, virtute; Verr. I, 127. Sosippus Agrigentinus ... nuper homo disertissimus et omni doctrina et || atque || virtute ornatissimus; ib. III, 204. ille omni et humanitate et virtute ornatus adulescens; Planc. 58.

pacari: omnia sunt externa unius virtute terra marique pacata; Catil. II, 11.

par: ecquem vere commemorare possumus parem consilio, gravitate, constantia, ceteris virtutibus ... M. Aemilio Scauro fuisse? Font. 24. quod ... non minus ille declararet quam ... T. Torquatus, omni illi et virtute et laude par; Planc. 27. hominem ... parem virtute, integritate, modestia aedilem factum esse miraris? ib. 30.

parere: qui armis et virtute pepererunt; leg. agr. I, 4. qui (agri) partim T. Flaminii, partim L. Pauli [...] virtute parti sunt; ib. 5. vectigalibus eius virtute partis se frui putat oportere; ib. II, 62. ut invidiam virtute partam gloriam, non invidiam putarem; Catil. I, 29.

patefieri: mea virtute atque diligentia perditorum hominum coniurationem patefactam esse decrevistis; Catil. IV, 5. an lingua et ingenio patefieri aditus ad civitatem potuit, manu et virtute non potuit? Balb. 54.

perficere: quae (femina) ... tamen, cum esset mulier, virtute perfecit; Sex. Rosc. 147. quid virtute perfecturus sit; imp. Pomp. 45. quod virtute industriaque perfecisti; Muren. 16. id illum fide, consilio, virtute, ... sua facillime perfecturum; dom. 16.

perfringere: qui omnis angustias ... semper vi ac virtute perfregit; har. resp. 49.

pervenire: qui sua virtute in altiorem locum pervenit; Sex. Rosc. 83.

possidi: agros ... (vendunt) duorum Scipionum eximia virtute possessos; leg. agr. I, 5.

praecellere: privatus .. ne quis vir et animo et virtute praecellens ... dimicaret; Balb. 25.

praestans: quis virtute, consilio, auctoritate praestantior? Cluent. 107. quaeris aliquem graviorem, constantiorem, praestantiorem virtute, prudentia religione? Balb. 46. virtute praestantem ... extollere iacentem; Marcell. 8.

praestare: ut is maxime gloria excellat, qui virtute plurimum praestet; Planc. 60.

primus: Phylarchum Centuripinum, primum hominem genere, virtute, pecunia; Verr. IV, 50.

princeps: Eubulidas est Grospus, Centuripinus, homo .. virtute et nobilitate domi suae ... princeps; Verr. III, 56. in qua (patria) multis virtutibus ac beneficiis princeps fuit; ib. V, 1[illegible]. A. Cluentius Habitus fuit ... homo ... virtute, existimatione, nobilitate facile princeps; Cluent. 11. virtute, gloria, rebus |gestis Cn. Pompeius omnium gentium ... facile princeps; sen. [illegible] quorum princeps ... fuit Cn. Pompeius, vir omnium ... virtute, sapientia, gloria princeps; Quir. 16. quorum princeps M. Cato idemque omnium gentium virtute princeps; Phil. XIII, 30.

probare: quae (legio) pari virtute nostram auctoritatem probans ... reliquit Antonium; Phil. XII, 8.

recuperare: quae (Diana) ... P. Africani virtute religionem simul cum loco recuperavit; Verr. IV, 78.

relinquere: s. probare.

renovare: eiusdem ... ingenii est ... memoriam prope intermortuam generis sui virtute renovare; Muren. 16.

restingui: cum .. eius opera, virtute, consilio ... bellum acerbissimum civile sit restinctum; Phil. V, 40.

sedare: impetum improborum virtute sedarit; Sest. 62.

sequi: quam rationem pari virtute, animo, fide P. Sestius secutus; sen. 20.

servari: Siciliam virtute istius et vigilantia singulari ... a belli periculis tutam esse servatam; Verr. V, 1.

stabiliri: quanta virtute stabilitam libertatem ... una nox paene delerit; Catil. IV, 19.

subvenire: D. Bruti ... opera, consilio, virtute ... rei publicae difficillimo tempore esse subventum; Phil. V, 36.

superare: qui regem Persen vi ac virtute superavit; Verr. I, 55. qui ... antiquitatis memoriam virtute superavit; imp. Pomp. 27. cum infirmitatem corporis virtute animi || animi virtute || superaret; Sulla 34. audaciam virtute ... esse superandam; sen. 19. qui ... omnis prope civis virtute, gloria, dignitate superabat; Cael. 34. quam se virtute ... Plancius ... superarit; Planc. 6. qui cum longe omnis belli gloria et virtute superaret; Phil. XI, 18. quando quidem virtute superavit aetatem; ib. XIV, 28.

teneri: iam diu mare videmus illud immensum ... virtute Cn. Pompei ... teneri; prov. cons. 31.

terribilis: cuius virtute terribilior erat populus Romanus exteris gentibus; Phil. II, 65.

tueri: ut dignitatem nostram ... virtute tueamur; Verr. III, 9. ut nobilitatis dignitatem virtute tueri posse videatur; Cluent. 111.

victor: Heracleo, ... non sua virtute, sed istius avaritia ... victor; Verr. V, 91.

vinci: nec patientur se abs te, nisi virtute vincentur, honore superari; Sulla 24.

2. **Präpositionen:** a: ab his praeclarissimis virtutibus tot et tanta vitia superari; Catil. II, 25. ut haec a virtute donata, cetera a fortuna commodata esse videantur; Marcell. 19.

ad: non ... ad C. Marii vim atque virtutem, sed aliud genus ... cognoscite; Verr. V, 25.

causa: tametsi civis Romanus virtutis causa iam diu est; Verr. II, 23. quae nos eorum civibus virtutis causa tribuerimus; Balb. 26. quo minus ... beneficiorum virtutis causa tribuendorum potestatem imperatoribus nostris deferamus; ib. 37. si liceat eorum || horum || civis virtutis causa in nostram civitatem venire; ib. 44.

cum: neque quisquam nostrum in rei publicae periculis cum laude ac virtute versatur quin ..; Rabir. 29.

ob: eum tu ob virtutem corona ante donaras; Verr. V, 110. qui .. ob virtutem in gloria et laude vivit; Piso 44.

per: an ... per vestram fidem, virtutem sapientiamque recreemur; Milo 4.

pro: qui a me pro eximia sua virtute ... honoris causa nominatur; Cluent. 118. quo in crimine propinquus C. Rabirii ... pro virtute sua est honestissime liberatus; Rabir. 8. Magnum Pompeium ... pro ... sua .. pristina virtute ... fecisse; Phil. XIII, 50.

propter: quo plus propter virtutem nobilitate .. possunt; Quinct. 9. Sthenius ... antea multis propter summam virtutem summamque nobilitatem ... notus; Verr. II, 83. ille .. propter virtutem et fidem cum Androne ... legatus a suis civibus electus est; ib. 156. homo ... propter virtutem splendidus et gratiosus, ib, IV, 38. quae (civitas) propter virtutem omnibus nationibus imperat; ib. 81. iste Agrigenti, credo propter multitudinem illorum hominum atque virtutem, ... non audebat palam poscere; ib. 93. ne C. Verres propter hanc eximiam virtutem in re militari omnia, quae fecit, impune fecerit; ib. V, 3. Mario ... non solum propter virtutem, sed etiam propter fortunam saepius imperia mandata ... esse; imp. Pomp. 47. auctoritas maior est ... propter ipsius virtutem; Phil. XIII, 7.

sine: qui docuit neque tecta neque templa ... sine summa virtute ... posse defendi; sen. 19.

vis, Kraft, Gewalt, Stärke, Menge, Wirkung, Einfluß, Bedeutung, Sinn: I. absolut: 1. Subject: **abest:** non .. ius abesse videbatur a foro, ... sed vis; Verr. V, 31. vis absit; Flacc. 97.

accedit: cum adversario eius ad ius accusationis summa vis potestatis accederet; Cluent. 94.

adest: ergo „aderat vis“ ut ait poëta ille noster; Rab. Post. 28.

adsequitur: quod vis divina adsequi non possit; Sex. Rosc. 131.

attribuit: quem (timorem) mihi ... attribuit ... vis adversariorum; Sex. Rosc. 9.

coarguit: ratio rerum et vis argumentorum coarguit; Font. 21.

coërcet: ista vis Septicium ... non coërcet; Verr. III, 37.

cogit: quae nos necessitas ferre coëgit, quae vis quaedam paene fatalis; Phil. III, 29. cum me nulla vis cogeret; ib. V, 51.

commendat: cum eum ... nulla res commendaret, non vis consilii; sen. 13.

consumit: si me vis aliqua morbi aut natura ipsa consumpsisset; Planc. 90.

continet: ut eam (cupiditatem) ... non deorum vis ... contineret; Verr. IV, 101.

convenit: quanta vis hominum convenisse dicebatur tum? Verr. II, 160.

deducit: si vis manifestae audaciae ... me ... deduxerit; Catil. II, 28.

deest: vitam .. mihi prius quam vim ... defuturam; Verr. a. pr. 50. ad quam opprimendam non animus eis, sed vires defuerunt; Flacc. 61.

defendit; ſ. 3.

deficiunt: ne vox viresque deficerent; Verr. I, 31. si me ... non modo vires, verum etiam vita deficiat; ib. V, 72.

depellit: quem neque terror nec vis nec spes ... a mea salute depellerent; sen. 7. quem de suscepta causa ... nulla vis, nullum periculum possit depellere; Ligar. 26.

detrahit: mihi quod potuit vis et iniuria ... detrahere; Quir. 19.

displicet: tum profecto ostendisti vim tibi maxime displicere; dom. 54. non quo mihi P. Scipionis, fortissimi viri, vis * privati hominis displiceret; ib. 91.

dominatur: vis dominetur necesse est; Sest. 92.

eripit: non vereor ne .. istum vis ulla ex populi Romani suffragiis eripere ... possit; Verr. I, 14. ex horum severitate te ulla vis eripiet aut ulla largitio? ib. III, 83. si qua vis istum de vestra severitate eripuerit; ib. V, 123.

erumpit: ex magnis ... rei publicae morbis ista repente vis erupit; Sulla 76.

est: magna est enim vis humanitatis; Sex. Rosc. 63. nisi ... tanta vis sceleris fuisset; Verr. I, 81. quae vis erat in Volcatio tanta, ut ..? ib. II, 26. satis haec magna vis est ad inique paciscendum; ib. III, 37. tanta vis erat iniuriarum; ib. 45. quid hoc est? quae est ista praeda? quae vis? ib. 88. quis non hoc intellegeret, in improbi praesentis imperio maiorem esse vim quam ..? ib. IV, 89. erat praeterea magna vis eboris, multa ornamenta; ib. 103. nec iuri quicquam tam inimicum (est) quam vis; Caecin. 33. ibi vim non fuisse; ib. 41. vidi armatos, quamvis paucos: [magna] vis est; ib. 47. potes igitur dicere non ei vim fuisse impedimento; ib. 48. nihil ad rem pertinet, quae verborum vis sit ac nominum; ib. 58. esse vim non in caede solum, sed etiam in animo; ib. 76. si tanta vis fuit istius criminis; Cluent. 15. quae vis est, qua abs te hi iudices ... coërceantur? ib. 147. cuius ea stultitia est, ... ea vis, ut ..; ib. 199. non vis, non caedes, non Capitolii atque arcis obsessio est; Rabir. 35. quanta conscientiae vis esset ostendit; Catil. III, 11. magnum .. est in bonis praesidium, ... magna vis conscientiae; ib. 27. totius .. huiusce rei quae sit vis, quae auctoritas, quod pondus ignorant; Flacc. 9. nullam .. illi nostri ... vim contionis esse voluerunt; ib. 15. si vis erat, si fraus, ... quis adesse istos coëgit? ib. 89. eandem esse vim negationis huius; Sulla 39. *quae* vis, quae causa ‖ vis quae causa ‖ maior quam fames esse potuit? dom. 10. ne tum quidem vis erat? ib. 55. si nulla erat vis, cur me flentes potius prosecuti sunt, quam ..? ib. 56. ex quo iudicare potestis quanta vis illa fuerit oriens et congregata; ib. 67. quae est, quaeso, alia vis, quae sententia Caeciliae legis et Didiae nisi haec? ib. 83. quanta sit vis huius Papiriae legis in re tali; ib. 130. magna vis est cum in deorum immortalium numine tum vero in ipsa re publica; ib. 141. dum vis fuit; Sest. 127. quem, si vis non fuisset, nulla res labefactare potuisset; ib. post ... quam in re publica floruisset, integerrima aetate, ... maximis viribus; Cael. 59. quae tanta in te fuerit audacia, quae tanta vis? Vatin. 17. alia fori vis est, alia triclinii; Cael. 67. haec vis est istius et iuris et verbi; Balb. 21. tantam virtutis vim esse voluerunt; Piso 42. cuius vis omnis haec semper fuit; Milo 38. magna vis est conscientiae, .. et magna in utramque partem; ib. 61. qui nullam vim esse ducit numenve divinum; ib. 83. est, est profecto illa vis; ib. 84. quorum vires erant debiles; ib. 94. nullius tantum flumen est ingenii, nullius dicendi aut scribendi tanta vis; Marcell. 4. nulla est .. tanta vis quae non ferro et viribus debilitari frangique possit; ib. 8. sin est aliqua vis in istis verbis; Phil. II, 84. magna vis est, magnum numen unum et idem sentientis senatus; ib. III, 32. quo maior vis est animi quam corporis; ib. XI, 9. vis calamitosa est; ib. XIV, 9. in iudiciis quanta vis esset, didicit; Fr. B. VIII, 4. ſ. II, 1. confirmo.

exoritur: ex quo iam intellegis .. tibi ... maximam vim criminum exortam; Verr. V, 39.

exstinguit: ea vis igitur ipsa ... illam perniciem exstinxit ac sustulit; Milo 84.

facit: ſ. II, 1. incito; dom. 96.

fallit: si meam spem vis improborum fefellerit atque superaverit; Catil. IV, 23.

impedit: sin ipsa iudicia vis impediret ac tolleret; sen. 19.
impellit: non vis, non tempus ... ad iniuriam faciendam Flacci animum impulerunt; Flacc. 85.
inest: an ... dubium vobis fuit inesse vis aliqua videretur necne? Caecin. 31. cum inesset in re vis et insidiae; Milo 14.
infert: quantum periculi uni cuique nostrum inferre possit vis tribunicia; Cluent. 95.
inrumpit: vis .. innumerabilis incitata ex omnibus vicis conlecta servorum ... inrupit; har. resp. 22.
interest: inter hanc vitam ... et illam immanem nihil tam interest quam ius atque vis; Sest. 92.
labefacit: quem numquam ulla vis ... labefecit; Sest. 101.
labefactat: quae (iura) nec vis temporum nec potentia magistratuum ... labefactare possit; dom. 80.
molitur: multa saepe imprudentibus imperatoribus vis belli ac turba molitur; Sex. Rosc. 91.
obstat: vis profecto quaedam obstiterit necesse est; Caecin. 48.
opprimit: si me vis aliqua oppresserit; Catil. IV, 3.
oritur: f. est; dom. 67.
percellit: quos amisimus civis, eos Martis vis perculit, non ira victoriae; Marcell. 17.
perfert: non enim illum eximia vis remigum ... in ultimas terras (pertulit); imp. Pomp. 40.
perimit: sin autem vitam mihi fors ademisset aut vis aliqua maior reditum peremisset; Planc. 181.
potest: vis illa summi imperii tantum potuit apud perpaucos homines, non civitates; Verr. II, 14. quae vox, quae latera, quae vires huius unius criminis querimoniam possunt sustinere? ib. IV, 67. quae memoria, quae vis ingenii ... tot tantisque beneficiis respondere poterit? sen. 24. f. adest. detrahit. eripit; Verr. I, 14. infert. labefactat.
praescribit: quod vis nominis ipsa praescribit; Piso 23.
premit: num tanta difficultas eum rei nummariae tenuerit, tanta egestas, tanta vis presserit; Verr. IV, 11.
prodest: hanc accusatoris eximiam vim || eximiam vim et dignitatem || plurimum L. Cottae profuisse; Muren. 58.
putat: f. respuit.
resistit: quia vis tribunicia non numquam libidini restitit consulari; leg. agr. II, 14.
respondet: f. potest; sen. 24.
respuit: ratio iuris interdictique vis ... respuit hanc defensionem et pro nihilo putat || respuat — putet ||; Caecin. 55.
retardat: quem ad salutem meam voluntas impulit, vis retardavit; sen. 22. non illum vis hiemis, non nives, non longitudo itineris ... retardavit; Phtl. IX, 2.
subest: si vis suberat; Sest. 64.
superat: f. fallit.
sustinent: f. potest; Verr. IV, 67.
tollit: quem quidem virum si nulla vis repentini sceleris sustulisset; Cael. 60. f. exstinguit. impedit.
valet: vestra vis valuit; Milo 85.
versatur: quia nulla in iudicio seditio neque vis nec turba versata est; Cluent. 103. in qua civitate ... vis et ferrum in foro versaretur; Quir. 14. vis in foro versata est; Sest. 77. quorum vidisti toto illo anno ferrum in foro, ... vim in tota urbe versari; Planc. 71.
videtur: f. abest; Verr. V, 21. inest; Caecin. 31. — II, 1. confirmo.
volitat: cum ... vis latrocinii vestri tota urbe volitaret; Piso 26.
2. **Prädicat:** sum: non ea sola vis est; Caecin. 42. omnis enim vis est, quae ..; ib. 46. vis illa fuit et ... ruina quaedam; Cluent. 96. vim fuisse illam; Sest. 73. an haec ipsa vis est, non posse emori? ib. 80. vgl. 1. est; Caecin. 47. Milo 84.
3. **Ausruf:** o magna vis veritatis, quae ... se per se ipsa defendat! Cael. 63.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adfero: f. **adfero,** II. vim (18 St.) B. I, S. 94, a. — adhibeo: f. **adhibeo,** I. vim (10 St.) B. I, S. 99, b.
adsequor: cuius si iam vim et gravitatem illam singularem ac paene divinam adsequi possem; har resp. 2.
ago: agitur vis legum; Verr. IV, 113.
appello: quae vis in bello appellatur, ea in otio non appellabitur? Caecin. 43. ut incursionem potius seditionis, vim multitudinis ... quam iudicium appellandum putem; Cluent. 103.
approbo: si auctoritate virorum talium vis armatorum hominum ... approbata videatur; Caecin. 38.
armo: cum maiores vim armatam nulla iuris defensione texerint; Caecin. 83.
aucupor: quoniam verborum vim necessario similitudine rerum aucupamur; Caecin. 88.
aufero: quod ... vim maximam vasorum Corinthiorum ... abstulit Syracusis; Verr. IV, 131.
capio: si [Glabrionis] patris vim et acrimoniam ceperis; Verr. a. pr. 52.
coacervo: ne forte hominem existimetis hanc tantam vim emblematum sine causa coacervare voluisse; Verr. IV, 54.
confirmo: quo (iure) sublato ... vis ea, quae iuri maxime est adversaria, iudicio confirmata esse videatur; Caecin. 5.
congrego: f. I, 1. est; dom. 67.
conligo: omnem diu conlectam vim improborum ... excepi meo corpore; dom. 63. f. I, 1. inrumpit.
conqueror: non illi decumarum imperia, ... non vim, non contumelias ... conquerebantur; Verr. IV, 111.
considero: non hominis, si quae sunt praeterea facultates, sed arationis ipsius vis ac ratio consideranda est; Verr. III, 199.
consigno: qui ... vim et crudelitatem privilegii auctoritate honestissimorum hominum ... consignarit || consignavit ||; sen. 29.
consumo: cum prope omnem vim verborum ... aliis in rebus consumpserim; Verr. V, 159. cum omnem vim sui tribunatus in mea salute consumpserit; Sest. 31. omnem vim ingenii ... in populari levitate consumpsit; Phil. V, 49.
contemno: ne ... vim fortunae stultitia contempsisse videamur; Phil. XIV, 5.
corroboro: vi sceleratorum hominum corroborata; Sest. 89.
debilito: f. I, 1. est; Marcell. 8.
declaro: multa saepe prodigia vim eius numenque declararunt || declarant ||; Verr. IV, 107. volnus corporis magis istam vim quam terror animi declarabit? Caecin. 43.
defendo: quid negotii sit ... vim legum ... defendere; div. Caec. 27. cum vi vis inlata defenditur; Milo 9.
denuntio: ut ... denuntiare omnibus vim tribuniciam et minitari rei publicae videretur; leg. agr. II, 13. ei vim denuntiabat, rei publicae minabatur; Muren. 50. vim, arma ... (mihi) denuntiabat; Sest. 40. denuntio vim, arma: removete! Phil. I, 26.

depello: hanc ego vim ... ab omnium bonorum cervicibus depuli; dom. 63. ne quis .. vim vi depulsam reprehenderet; Sest. 39. [ut ius experiretur, vim depelleret;] ib. 92.

deprecor: ut virgarum vim deprecaretur; Verr. V, 162.

desidero: cum res publica vim et severitatem desiderabat; Muren. 6. quantam vim omnium remediorum a magistratibus proximis res publica desiderarit; Sest. 55. vim scilicet ego desideravi; ib. 127.

devinco: a quo etiam ipsius victoriae condicio visque devicta est; Marcell. 12.

differo: ut ... neque vim tantam doloris in posterum differre potuerint; Verr. I, 81.

do: non tibi idcirco fascis ac securis et tantam imperii vim ... datam; Verr. V, 39. quae (gentes) ... vim argenti dederant praeclaro nostro imperatori; prov. cons. 4.

effugio: neque vim praetoris nec multitudinem ... effugere potuisset; sen. 11.

excipio: omnem .. vim omnium sceleratorum acerbitas mei casus exceperat; dom. 64. hanc vim frigorum hiemumque || hiememque || ... excipere, quam nos vix huius urbis tectis sustinemus; Rab. Post. 42. f. conligo.

excito: decuriatio tribulium, discriptio populi, ... severitatem senatus et bonorum omnium vim ac dolorem || iram et dolorem || excitarent || excitarunt ||; Planc. 45.

experior: habuisse aiunt domi (venenum) vimque eius esse expertum in servo quodam; Cael. 58. experietur consentientis senatus nervos atque viris; Phil. V, 32.

exporto: te ... magnum numerum frumenti, vim mellis maximam Syracusis exportasse; Verr. II, 176.

exspecto: exspecto vim edicti, severitatem praetoris; Verr. III, 28.

exstinguo: vim volumus exstingui; Sest. 92.

facio: f. **facio**, III. vim (32 St.) B. II, S. 309, b.

fero: ut ... sustinere tamen eum ac ferre posse tantam vim tempestatis ... mirum videretur; Phil. V, 8.

frango: haec furiosa vis vaesani tribuni plebis facile superari frangique potuit; dom. 55. vi vim oblatam, praesertim saepius, ut frangeret et refutaret; Sest. 88. f. I, 1. est; Marcell. 8.

fugio: cum alter eorum senatui paruisset, alter vim caedemque fugisset; sen. 38.

habeo: f. **habeo**, III. vim (17 St.) B. II, S. 448, b.

impono: mihi impone istam vim; Verr. II, 148.

incito: cum omnium perditorum et coniuratorum incitata vis ... non tam in me impetum faceret, quam per me in omnis bonos; dom. 96. vi perditorum hominum incitata; Vatin. 21. f. I, 1. inrumpit.

infero: iam mihi consuli ... senatus iure optimo vim et manus intulisset; Catil. I, 21. (voluit ille) vim inferre patriae || vi terrere patriam ||; Piso 15. cum P. Africano domi suae quiescenti illa nocturna vis esset inlata; Milo 16. consuetudinem illius perpetuam (fuisse) in vi inferenda, huius tantum in repellenda; Milo 52. f. defendo; Milo 9.

intellego: quibus igitur in rebus vis intellegi potest; Caecin. 31. pertenuis vis intellegi debet; ib. 47. sin autem vim sine caede, sine volneratione, sine sanguine nullam intellegetis; ib.

iudico: magna in hoc certe vis et incredibilis animus et non unius viri vires atque opes iudicantur; Milo 67.

metuo; quid metuebant? vim videlicet; Caecin. 44. qui paulo ante ... tribunicium nomen horrebant, vestram vim metuebant; leg. agr. II, 68. nullam vim, nullum impetum metuo; dom. 44.

minor: f. denuntio; Muren. 50.

mitto: mitto adhibitam vim ingenuis; Verr. IV, 116.

nomino: cum de iure ... loquimur et in his rebus vim nominamus; Caecin. 47.

obsideo: quae (dictatura) iam vim regiae potestatis obsederat; Phil. I, 3.

offero: f. frango; Sest. 88.

omitto: ut hanc vim omittam; Flacc. 14.

oppono: cum decumani aratoribus ad pactiones faciendas non suam vim, sed tuum scelus ac nomen opponerent; Verr. III, 131. quod se suasque viris non tradidit, sed opposuit Antonio; Phil. V, 37.

ostendo: cum denique Q. Scaevola ... et animi vim et infirmitatem corporis ostenderet; Rabir 21.

paro: vim tum videlicet non parabas? dom, 54. si quae vis est parata; Milo 100.

perhorresco: ipsi illi parricidae ... adeo vim facinoris sui perhorruerunt || perhorruerant ||; Sest. 82.

pertimesco: si nullius vim, nullius potentiam pertimuero; Verr. II, 179. neve cuiusquam vim aut minas pertimescas; imp. Pomp. 69. qui hostium impetum vimque pertimuit; Cluent. 128. huius tu ... nec iudicium sequere nec vim pertimesces? Catil. I, 17. tamen numquam ... nec solitudinem suam nec vim inimicorum ac tela pertimuit; sen. 37. ut ... illius vim neque in suo neque in rei publicae periculo pertimesceret; Sest. 89.

possideo: magnam vim, ... magnam possidet religionem paternus maternusque sanguis; Sex. Rosc. 66.

praetermitto: nulla vis tormentorum acerrimorum praetermittitur; Cluent. 177.

probo: aspectus armatorum ad vim probandam valebit; incursus et impetus non valebit? Caecin. 45.

propulso: ut tua mihi conscelerata illa vis non modo non propulsanda, sed etiam † emendanda || invitanda || fuisse videatur; dom. 76. ut omnem semper vim ... propulsarent; Milo 30.

puto: tanta vis istius iniuriae, tanta in isto improbitas putabatur; Verr. I, 74.

quaero: ex quibus (agris) maxima vis frumenti quot annis plebi Romanae ... quaeritur; Verr. V, 123. non vim imperitae multitudinis, sed hominum honestorum modestiam .. quaerebas? dom. 54. ut ... rerum ipsarum vim naturamque quaeramus; Scaur. 15.

refuto: f. frango; Sest. 88.

relinquo: sic Mithridates fugiens maximam vim auri atque argenti pulcherrimarumque rerum omnium ... in Ponto omnem reliquit; imp. Pomp. 22.

reperio: neque ulla profecto tanta vis reperietur; Catil. IV, 22.

reprehendo: f. depello; Sest. 39.

reprimo: reprimebat .. tibi et imperandi vim et rogandi conatum praeclara illa ... biremis; Verr. V, 59.

requiro: populus Romanus ... nihil aeque in re publica atque illam veterem iudiciorum vim gravitatemque requirit; div. Caec. 8. quod ... severitatem iudicis ac vim requirit; Caecin. 6.

reservo: ad quod tempus me et meas viris reservarem; Phil. III, 33.

restituo: vim .. multitudinis restitui voluerunt; Caecin. 59. vim ... restitui sine ulla exceptione voluerunt; ib. 63.

retardo: animi viris corporis infirmitas non retardavit; Phil. VII, 12.

significo: quid haec festinatio ... significat? non vim? Quinct. 82.

spolio: cum consulari auctoritate et auxilio spoliatam vim tribuniciam viderint; Muren. 82.

subeo: qui si in civitate legis vim subire vellent; Caecin. 100. M. Furius Camillus et C. Servilius Ahala ... populi incitati vim iracundiamque subierunt; dom. 86. subiit .. vim illam nefariam consceleratorum latronum; Sest. 76. qui ... quamvis excipere fortunam, subire vim ... malui; prov. cons. 41.

subterfugio: quoniam criminum vim subterfugere nullo modo poterat; Verr. a. pr. 8.

supero: vim vi esse superandam; sen. 19. s. frango; dom. 55.

suscipio: non iudicis solum severitatem ..., sed prope inimici atque accusatoris vim suscipere debes; Verr. IV, 69. quia nulla vis umquam est in libera civitate suscepta; Milo 13.

sustineo: sustinere iam populus Romanus omnium nationum non vim, non arma, non bellum, sed luctus, lacrimas, querimonias non potest; Verr. III, 207. nec P. Popilius neque Q. Metellus ... vim tribuniciam sustinere potuerunt; Cluent. 95. s. excipio; Rab. Post. 42. fero.

tego: s. armo.

teneo: qui apud me deorum immortalium vim et numen tenetis; Quir. 25.

timeo: o audaciam singularem! nonne timuisse, si minus vim deorum hominumque famam, at ..? Cluent. 15. ego ... iudiciumne timui? non servos, non arma, non vim? Milo 36.

trado: s. oppono; Phil. V, 37.

video: videte vim legis agrariae; leg. agr. II, 68. s. spolio.

vinco: vi victa vis vel potius oppressa virtute audacia est; Milo 30.

vito: nullas sibi inimicitias, nullam vim, ... nullum vitae discrimen vitandam umquam putavit; sen. 20.

voco: nullam vim in iudicium vocari; Cael. 1.

2. **Ablativ**: **opus est**: quid opus fuit vi? Tull. 54.

sum: nemo Agrigenti neque aetate tam adfecta neque viribus tam infirmis fuit; Verr. IV, 95.

3. **mit Präpositionen**; **absum a**: a vi tamen periculoque afuit; Phil. XII, 27.

accuso de: hunc de vi accusandum putas? Sest. 90. qui etiam diem dixit et accusavit de vi Milonem; ib. 95.

ago de: in hoc iudicio videtis agi de vi; Tull. 42.

armo contra: cum se non modo contra vim et ferrum ... esse armatum putaret; Sest. 79.

audio de: si quid ipsi audistis communi fama atque sermone de vi, de manu; Flacc. 13.

comparo contra: eadem .. ratio fuit Sestii in ... praesidio .. contra vim et manum comparando; Sest. 92.

condemno de: cuius etiam familiares de vi condemnati sunt; Phil. II, 4.

confero cum: ut pacem cum bello, leges cum vi ... conferatis; Verr. IV, 121.

confiteor de: qui de vi confessus esset; Tull. 45.

confugio ad: civitates ... ad vim atque ad arma confugient? Verr. I, 78. cum coëgeris homines miseros et calamitosos ad vim, ad manus, ad arma confugere; ib. 82.

conloco contra: etsi contra vim (praesidia) conlocata || collata || sunt; Milo 2.

contendo contra: cum Ser. Sulpicius ... contra .. vim gravitatemque morbi contenderit; Phil. IX, 15.

damno de: damnatis de vi restitutio ... comparabatur; Sest. 66. ut et de vi et maiestatis || et de maiestate || damnati ad populum provocent; Phil. I, 21. ei, qui de vi, itemque ei, qui maiestatis damnatus sit, aqua et igni interdici; ib. 23.

decerto contra: si ... vi et armis contra vim decertare voluissem; dom. 63.

deligo ad: quinque hominum milibus ad vim ... delectis; leg. agr. II, 77.

dico de: duo praeterea testes nihil de vi ... dixerunt; Caecin. 27. P. Caesennius ... et argentarius Sex. Clodius ... nihil de vi dixerunt; ib. et causam dicit Sestius de vi? Sest. 80.

incido in: si vita nostra ... in vim et in tela ... incidisset; Milo 10.

incito ad: cum .. homines ... ad vim, ad manus ... incitarentur; Sest. 34.

insum in: in vi enim dolus malus inest; Tull. 29.

interdico de: his rebus ita gestis P. Dolabella praetor interdixit ... DE VI HOMINIBUS ARMATIS sine ulla exceptione; Caecin. 23.

interpretor ex: cum de vi interdicitur; ib. 86. nolite ... voluntatem ex vi interpretari; Rab. Post. 29.

iudico de: quid vos illius confessio de vi ... admoneat ut iudicetis; Caecin. 104.

licet per: utinam ... licuisset per hominum vim ... populo Romano ei || et || gratiam referre! Planc. 77.

munio contra: quae (domus) ... contra vim nefariam huius gladiatoris ... munita atque saepta est; har. resp. 15.

opus est ad: mihi ad huiusce *verbi* vim et interpretationem || vim recte interpretandam || ... opus est vestra sapientia; leg. agr. II, 7.

postulo de: primo de vi postulavit; sen. 19.

quaero de: de vi quaeritis; Cael. 70.

queror de: tria ... haec in Milonis personam questus es: de aere alieno, de vi, de ambitu; Fr. B. XIII, III, 2.

redeo ad: qui tamen cum iure ... iudicium impedire non posset, rediit ad illam vim; Vatin. 33.

revertor ad: eum damnatum iudicio ad eam ipsam vim reverti; Phil. I, 21.

revoco ad: sunt autem fortes illi quidem, sed ... ad suam vim omnia nostra consilia revocantes; Phil. XII, 29.

saepio contra: s. munio contra.

sum in: in ipsa vi dolus est; Tull. 34.

suscipio contra: publicam causam contra vim armatam sine populi praesidio suscipere nolui; dom. 91.

versor in: quidvis esse perpeti satius quam in tanta vi atque acerbitate versari; Verr. I, 68.

voco ad: P. Clodium in iudicium bis, ad vim numquam vocavit; Milo 40.

III. **nach Adjectiven**: **accommodatus ad**: homines ... (sunt) ... ad summum [Graecorum] otium potius quam ad ullam vim aut tumultum accomodati; Verr. I, 63. num quis vestrum ad vim, ad facinus, ad caedem accommodatus est? leg. agr. III, 16.

idoneus ad: tu occupes locum quem idoneum ad vim tuam iudicaris? leg. agr. II, 74.

promptus ad: at qui homines possidebunt? ... ad vim prompti; leg. agr. II, 82.

IV. **nach Substantiven**: 1. **alqd**: quod reliquum vitae viriumque fames fecerat; Verr. V, 89.

2. **alqs**: secutus est C. Gracchus: quo ingenio! qua eloquentia! quanta vi! har. resp. 41.

homines: adducit iste interea in saltum homines electos maximis animis et viribus; Tull. 18.
3. defensio contra: non .. est illa defensio contra vim umquam optanda; Milo 14.
interdictum de: fuit illud interdictum apud maiores nostros de vi; Tull. 44.
iudex de: de vi te ipsum habebo iudicem, Aebuti; Caecin. 48.
iudicium de: nihil opus fuisse iudicio de vi coactis armatisque hominibus; Tull. 9. cum iudicium de vi sit; Caecin. 104.
lex de: decrevit senatus eos, qui id fecissent, lege de vi ... teneri; har. resp. 15. quamquam lege de vi certe non tenebantur; Cael. 71.
praesidium contra: si ... nullo praesidio fuisse videbere contra vim et gratiam; Quinct. 5. contra vim tuam in patronis praesidii nihil esse; Verr. IV, 89.
quaestiones de: erant quaestiones vel de caede vel de vi; Milo 13. his duabus quaestionibus de vi et maiestate sublatis; Phil. I, 22.
remedium ad: ad ... tempestatum vim ac fluminum praeclarum hoc sibi remedium compararat; Verr. V, 26.
reus de: qui est de vi reus; Sest. 75. nec oportuisse Sestium de vi reum fieri; Vatin. 41. dixerisne in eum testimonium de vi, quem negaveris reum omnino de vi fieri debuisse? Vatin. 41.
testimonium de: f. reus de; Vatin. 41.
V. **Umstand: 1. Ablativ:** abduci: ad quem iste deduxerat Tertiam, ... vi abductam ab Rhodio tibicine; Verr. III, 78.
abici: ut nimis adversarii viribus abiectus videretur; Muren. 58.
absolvi: is a vobis, iudices, ulla vi aut ratione absolvi potest? Verr. II, 180.
adduci: si omnes (civitates) imperio, metu, vi, malo adductae [tibi] pecuniam statuarum nomine contulerunt; Verr. II, 145. quin is ... pecuniam statuae nomine dederit vi atque imperio adductus; ib. 153. hac ille vi et hoc metu adductus tantum decumanis dedit; ib. III, 55. vi, malo, plagis adductus est; ib. 56. tamen ... auctoritate advocatorum [et vi tormentorum] adducti in veritate manserunt; Cluent. 176.
adimere: hominem P. Quinctii deprehendis in publico, ... non patitur Alfenus; vi tibi adimit; Quinct. 61.
adoptare: quod ... Brutos patronos adoptassent magno quidem studio, ... non, ut te et Basilum, vi et armis; Phil. II, 107.
adsequi: si Galli ... aliqua vi hoc adsequi possent; Caecin. 88.
agere: ut .. viribus quam integerrimis agere ... possim; Verr. II, 2. cum omnia vi et armis egeris; Sest. 78.
agitari: mare ... ventorum vi agitari atque turbari; Cluent. 138.
amitti: unam (navem) ex decem ... non vi tempestatis ... amissam in litteras publicas rettulerunt; Verr. I, 89.
auferre: .. ista (signa) simulatione emptionis vi, metu, imperio fascibus ab homine eo ... eripuisse atque abstulisse; Verr. IV, 14.
capere: quae signa atque ornamenta ex urbe hostium vi et virtute capta ... sustulit; Verr. I, 57. cum vi consilioque (urbem) cepisset; ib. II, 4. hoc quondam oppidum ... a Karthaginiensibus vi captum atque deletum est; ib. IV, 72. qui cum tam praeclaram urbem vi copiisque cepisset; ib. 120. quot praesidia, quam munita pudoris et pudicitiae vi et audacia ceperit; ib. V, 34. urbis partim vi, partim obsidione cepit; Muren. 20.

certare: quicum vi et armis certare noluisset; Caecin. 1.
circumsaepiri: semel, circumsaeptus || circumsessus || lectis valentissimorum hominum viribus, cecidi sciens; Phil. XII, 24.
coërcere: eos cum ... reppuleris, nec vi coërcere nec beneficio placare possis; Catil. IV, 22. f. I, 1. est; Cluent. 147.
cogere: viri boni ... istuc descendunt, vi ac necessitate coacti; Quinct. 51. utrum praetor imperet vique cogat aliquem ... decedere; Verr. II, 43. nullam pecuniam statuarum nomine nisi vi expressam et coactam; ib. 105. si hoc non est vi atque imperio cogere invitos lucrum dare alteri [hoc est, pecuniam dare]; ib. III, 71. qua re nisi vi et malo cogebantur? ib. 118. tanta praemia civitates vi atque imperio ... Veneriis servis dare coactas; ib. 143. aratores vi et metu coactos Apronio multo plus ... dedisse; ib. 153. quam (laudationem) se vi ac metu coactos ... decresse dicebant; ib. IV, 140. ut id ipsum A. Cluentium vi ac necessitate coactum fecisse videatis; Cluent. 19. recuperatores vi Flacci coactos et metu falsum invitos iudicavisse; Flacc. 49. nulla vi coactus, iudicio ac voluntate ad ea arma profectus sum; Ligar. 7.
compellere: qui ... singulari virtute et gloria civem domum vi et armis compulit; Milo 73.
concitari: „at a testibus laeditur." ante quam dico a quibus, qua spe, qua vi, qua re concitatis ..; Flacc. 6.
confringere: confringat iste sane vi sua consilia senatoria; Verr. I, 13.
continere: male dicere autem? immo vero domo principem vi et metu continere; Fr. B. XIII, II, 8.
dari: SUMMA VI DATA EST A ME OPERA; Verr. III, 124. quod (damnum) vi per servos armatos datum esset; Tull. 11. f. **arma**, B. hominem; Tull. 7. 12. 27. 31. B. I, S. 293, a.
debilitari: f. I, 1. est; Marcell. 8.
decertare: f. II, 3. decerto contra.
defendere: potui, potui, patres conscripti, ... me vi armisque defendere; sen. 33. f. II, 1. defendo; Milo 9.
deicere: f. **deicio**, I. Tull. 29. 45. Caecin. 92. leg. agr. III, 11. — II, alqm; Quinct. 46. Tull. 29. >< 30. >< >< >< 44. Caecin. 58. 75. 80. 89. 91. dominum. intercessorem (B. II, S. 52).
delere: quos vi, manu, copiis delere non potuerunt; Sest. 2.
depellere: qui primum eum civem vi, ferro, periculis urbe ... depulit; har. resp. 58. venientem in forum ... M. Cispium ... vi depellunt; Sest. 76. f. II, 1. depello; Sest. 89.
detrudere: Quinctius interea contra ius ... de saltu agroque communi ... vi detruditur; Quinct. 28. cum confiteretur ex praedio vi detrusum esse Quinctium; Quinct. 89. UNDE [DE] DOLO MALO TUO, M. TULLI, M. CLAUDIUS ... VI DETRUSUS EST; Tull. 29. multa dantur ei, qui vi alterum detrusisse dicitur; ib. 45.
deturbare: num quis reus ... escenderit || ascenderit || eumque vi deturbarit? Vatin. 34.
dicere: qua vi vocis, qua gravitate verborum, quo dolore animi dicam? Verr. V, 158.
disturbare: quem ... vi [conatum] et armis disturbare iudicia (scimus); Sulla 71. solet enim tribunos plebis appellare et vi iudicium disturbare; Sest. 135.
efferi: te ipsum ... vi naturae atque ingenii elatum ... iam usus flectet; Muren. 65.
efficere: ne ille omnia vi posset efficere curavit; sen. 19.
eici: innocens in exsilium eiectus a consule vi

et minis esse dicetur; Catil. II, 14. vi eiectis veris heredibus; Phil. II, 41.

eripere: patrimonium domestici praedones vi ereptum possident; Sex. Rosc. 15. si ex hoc iudicio aliqua vi sese eripuerit; Verr. II, 77. ita ab una civitate vi, minis, imperio iniuriaque praetoris eripiuntur tritici medimnum XXXIII; ib. III, 73. quantum manu ac viribus ... aut eripere aut retinere potuissent; Sest. 91. vi ereptum esse dicet; Scaur. 19.

excitari: poëtam natura ipsa valere et mentis viribus excitari; Arch. 18.

expellere: erat .. expulsus sine iudicio, vi, lapidibus, ferro; Sest. 53. etiam si alia quapiam vi expelleretur illis temporibus ex hac urbe; ib. 63. D. Carfulenum .... senatu vi et minis expellere; Phil. III, 23.

experiri: vi contra vim experiundum putavit; Phil. X, 23.

exprimi: cum ... tam iniquas pactiones vi et metu expressas cognoverit; Verr. III, 143. ſ. cogere; Verr. II, 165.

extorquere: cur eorum spem exiguam reliquarum fortunarum ... vi extorquere conaris? div. Caec. 21. postea quam ... nihil ulla vi a miseris extorquere potuit; prov. cons. 5. si quidem potest vi et metu extortum honorarium nominari; Piso 86.

extrahere: qui M. Bibulum domo || domum || vi extraheret; Vatin. 22.

fieri: quorum nihil pernicii causa divino consilio, sed vi ipsa et magnitudine rerum factum putamus; Sex. Rosc. 131. id vi aut clam factum iudicaretur; Tull. 53. quod vi aut clam factum sit; ib. ſ. arma, B. hominem; Tull. 25. 31. 39 (B. I, S. 293, a).

frangere: ſ. I, 1. est; Marcell. 8. II, 1. frango; Sest. 58.

fugari: quem vi armatis hominibus pulsum fugatumque esse constet; Caecin. 75.

geri: vi hominibus armatis rem esse gestam non infitiantur; Tull. 23. „vi geritur res"; Muren. 30. omnia ... vi, manu gerebantur; Sest. 85.

inritare; ut vi inritare ... fortissimum virum auderet; Milo 84.

inruere: vi in tectum inruunt; Tull. 34.

interire: si vi interissem; Sest. 49. statuae intereunt tempestate, vi, vetustate; Phil. IX, 14.

invadere: cum || si || in eas (urbes) vi cum exercitu imperioque invasisses; Verr. I, 54. quo Atheniensium classis sola ... vi ac multitudine invasit; ib. 98.

labefactari: quae (virtus) numquam vi ulla labefactari potest; Phil. IV, 13.

lacessere: vi lacessere et terrere coepit; Sest. 88.

minari: Laelio praesenti, per se agenti, vi legis, iure accusationis ... terrenti ac minanti; Flacc. 36.

moliri: quis igitur optimatium discordiam molitur? idem iste, nec ulla vi ingenii aut consilii sui, sed quodam errore nostro; har. resp. 40.

moveri: qui eiusdem vi et imperio non moveretur; Verr. I, 74.

obsideri: cum vi, ferro, metu, minis obsessi teneremini; sen. 8.

occurri: utrum ... expellar ac deiciar, an eadem vi et isdem armis mihi ante occurratur; Caecin. 39. cui vi et armis ingredienti sit occursum; ib. 64.

opprimi: si res publica vi consensuque audacium armis oppressa teneretur; Sest. 86. ne P. Clodius ... vi oppressam civitatem teneret; Milo 38. absentem, credo, in reos relatum; ... nullum fuisse iudicium; vi oppressum et armis; Phil. II, 56. cum ... is .. vi morbi oppressus vitam amiserit; ib. IX, 15.

oppugnari: cum omnibus machinis ac tormentis, vi, exercitu, || ut exercitu, || copiis oppugnarer; Sest. 133.

patefacere: introitum ipsi sibi vi manuque patefaciunt; Tull. 21.

pelli: Caecinam ... pulsum prohibitumque esse vi coactis hominibus et armatis; Caecin. 32. quod si vi pulsos dicimus exercitus esse eos; ib. 43. qui me ... vi, armis ... pulsum esse dixit; dom. 68. quod me vel vi pulsum vel ratione cedentem receperit; Planc. 26. ſ. fugari.

percelli: ceteri ... repentina vi perculsi ac tempestate populari ... recreati sunt; Sest. 140.

perfringere: ut earum rerum vi et auctoritate omnia repagula pudoris officiique perfringeres; Verr. V, 39. ut ... nihil vi et manu ||, vi et leta manu, al. || perfringi posset; leg. agr. II, 99. qui omnis angustias ... semper vi ac virtute perfregit; har. resp. 49.

pervadere: eadem .. vi et iniuria ... per omnis partis provinciae te ... pervasisse demonstro; Verr. I, 96.

pervertere: deinde ... senatum ipsum ... vi, caede incendiisque pervertit; har. resp. 58.

possidere: QUOD NEC VI NEC CLAM NEC PRECARIO POSSIDERET; Tull. 44. vel non possedisse eum, qui deiectus sit, vel vi ab se possedisse; ib. 45. ut nec vi nec clam nec precario possederit; Caecin. 92. si planum facit ab se illum aut vi aut clam aut precario possedisse; ib. unus omnem omnium potestatem ... possidebat; non aliqua vi sua; Sest. 34.

praecidere: quidnam sua vi et auctoritate mihi ex hac oratione praeciderit; Verr. II, 164.

profugere: cum vi || vim || prope iustorum armorum profugisset; Sest. 50.

prohiberi: quod is Ephesi se quaestorem vi prohibitum esse dicebat; Verr. I, 85. „unde vi prohibitus"? Caecin. 36. ſ. pelli; Caecin. 32.

proterreri: si ... tu solus prohibitus et a tuis aedibus vi atque armis proterritus (eris); Caecin. 37.

refutare: ſ. II, 1. frango; Sest. 88.

repellere; veritas ... repulsa vi et gratia locum ... reperire non poterit; Quinct. 5. quos nos vi manuque reppulimus; Phil. II, 91.

repetere: ne populus Romanus ab isto eas poenas vi repetisse videretur; Verr. V, 163.

resistere: cui ego nisi vi populi et hominum clamore ... restitissem; Verr. I, 158.

retinere: hominem summa vi retinere coepit; Verr. I, 64. gravissimos privatarum rerum testis ... eos vi custodiisque retinere; ib. II, 12. ut ... ei, qui ... mandata acceperant, vi ac metu retinerentur; ib. 14. cum videretis nulla vi (eos) retineri ... potuisse; ib. testis non solum deterrere verbis, sed etiam vi retinere coepit; ib. 64. vi me, *vi*, inquam, Plancius et complexu suo retinuit; Planc. 100. ſ. eripere; Sest. 91.

sublevare: ut tua vi et crudelitate istius hominis .. pericula sublevares; Verr. I, 77.

superare: qui regem Persen vi ac virtute superavit; Verr. I, 55. quos homines si ... vi armisque superassem; Sest. 39. ſ. II, 1. supero.

sustinere: esset magnum, tantam causam ... voce ac viribus sustinere; div. Caec. 39.

teneri: ut capta res publica consulum proditione, vi tribunicia teneretur; dom. 120. ſ. obsideri. opprimi; Sest. 86. Milo 38.

terrere: ne quem vi terreat; Cael. 42. ſ. minari.

tollere: Mercurium ... huius vi, scelere im-

perioque esse sublatum; Verr. IV, 84. qui vi iudicia ipsa tolleret; Milo 70. quod vi et armis omne sublatum est; Phil. I, 26.

turbari: s. agitari.

valere: quod (ingenium) saepe ... valet .. ipsum suis viribus; Cael. 45.

vinci: quid? si in prima contentione vi tribunicia victus ... concidissem? Sest. 44. victa igitur est causa rei publicae ... vi, manu, ferro; ib. 78. s. II, 1. vinco.

vivere: ut sibi non modo communi voluntate virtutis atque officii, sed etiam vi magis necessaria recte sit .. vivendum; Verr. III, 2.

ulcisci: si istius nefarium scelus Lampsaceni ulti vi manuque essent; Verr. I, 68.

volnerare: sin ad nudum ... corpus accesserit, possit acie ipsa et ferri viribus volnerare; Sest. 24.

2. **Präpositionen:** ad: neque ad C. Marii vim atque virtutem, sed aliud genus ... sane diligenter retinendum et conservandum, quaeso, cognoscite; Verr. V, 25.

contra: deos ... contra tantam vim sceleris praesentis auxilium esse laturos; Catil. II, 19. Q. Fabricius ... ea contra vim et ferrum perficere potuisset; sen. 22. cum .. insitivum Gracchum contra vim multitudinis incitatae censu prohibuisset; Sest. 101.

cum: Agyrium venit [qui cum eo] cum apparitoribus [id est, cum vi ac minis venisset;] Verr. III, 67.

in: quasi vero aut idem possit in iudicio improbitas quod in vi confidentia; Caecin. 2. neque in vi armatorum spectari oportere in quo loco sit facta vis; ib. 85. in illa vi cotidiana non satis est posse docere ..; ib. 92.

inter: nec inter tantam vim armorum existimarem esse oratori locum; Milo 2.

per: qui tum .. poterant per vim et scelus plurimum; Quinct. 69. quem per vim expulso socio possedit; ib. 90. uti per vim ... totum agrum ... suum facere possit; ib. me domo mea per vim expulistis; Sex. Rosc. 32. multos civis Romanos in lautumiis istius imperio crudelissime per vim morte esse multatos; Verr. I, 14. Chio (eum) per vim signa pulcherrima dico abstulisse; ib. 49. per vim ad eum ... Rubrium deduci imperavit; ib. 65. unde nihil eius modi rerum de publico per vim ... posset auferre; ib. II, 88. te in provincia pecunias statuarum nomine per vim ac metum coëgisse; ib. 150. ut eius in provincia statuae ... per vim et per universam multitudinem deicerentur; ib. 158. quas (statuas) inviti, per vim atque imperium dedissent; ib. 161. si per vim multitudinis factum esse videretur; ib. hae pecuniae per vim atque iniuriam tuam captae et conciliatae tibi fraudi et damnationi esse deberent; ib. III. 91. an ... hic tantus tamen frumenti .. numerus ab aratoribus per vim ablatus est? ib. 106. QUOD PER VIM ET || AUT || METUM ABSTULISSET; ib. 152. hunc homini alienissimo a civitatibus laudationes per vim et metum comparare; ib. IV, 147. si tectum hoc insciente aut per vim demolitus esses; Tull. 53. dupliciter homines deiciuntur aut sine coactis armatisve hominibus aut per eius modi rationem atque vim; Caecin. 92. per illam L. Sullae vim atque victoriam Larinum ... cum armatis advolavit; Cluent. 25. illud igitur Iunianum per vim factum est; Cluent. 103. quae se ... per vim vendidisse dicebat; Flacc. 50. at haec || ad haec || praedia etiam in censum dedicavisti. mitto quod aliena; mitto quod possessa per vim; ib. 79. in ipsa rogatione ne per vim quid ageretur; Sulla 66. hunc ... nihil de suo consulatu ... per vim recuperando cogitavisse; ib. 68. si per vim tulisti, tamenne lex est? dom. 53. quod per vim gestum constet; ib. nihil aliud nisi uti ne quid per vim agi posset machinabare? ib. 54. omnia contra leges moremque maiorum, temere, turbulente, per vim, per furorem esse gesta; ib. 68. deos immortalis existimatis ... in eius domum adflictam et eversam per [vim] hominis sceleratissimi .. latrocinium immigrare voluisse? ib. 107. si quis similis istius ... quem || aliquem || mei dissimilem ... per vim adflixerit; ib. 120. domo ... per religionis vim sceleratius etiam aedificata quam eversa carere ... non possum; ib. 146. cum unus in legem per vim latam iurare noluerat; Sest. 37. quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur, ... incisa per vim; Piso 30. nihil per vim umquam Clodius, omnia per vim Milo; Milo 36. qui maiestatem populi Romani minuerit per vim; Phil. I, 21. quibus de causis eas leges ... omnis censeo per vim et contra auspicia latas; ib. V, 10. quamvis .. res bonas vitiose per vimque tulerit; ib. per vim et contra auspicia impositis rei publicae legibus; ib. VI, 3. leges civitati per vim imposuit; ib. VII, 15. quas (leges) per vim Sulla latas esse dicebat; ib. VIII, 7. quam (legem) senatus per vim latam iudicavit; ib. XI, 13. leges statuimus per vim et contra auspicia latas; ib. XII, 12. per vim et contra auspicia latas (leges) decrevistis; ib. XIII, 5. easdem (turpitudines) per vim laetantur aliis se intulisse; ib. XIV, 9.

propter: cum adhuc ei propter vim adversariorum non ius par ... reperiri potuerit; Quinct. 10. propter vim sceleris manifesti ... impudentia ... improbitasque defecit; Catil. III, 11. si in illo poena legitima turpitudinem non habuit propter vim temporum; dom. 83. quem propter beneficia populus Romanus Optimum, propter vim Maximum nominavit; ib. 144. quo matrona nulla adiit propter vim consessumque servorum; har. resp. 24. propter vim ac multitudinem gentium illarum numquam est antea cum omnibus dimicatum; prov. cons. 33. cum adesse ipsis propter vim armorum non licebat; Phil. I, 36. sin propter vim (non metuis); ib. II, 115.

sine: ut ... sine vi, sine damno alterius ... fieri non potuerit; Tull. 32. acta est .. causa more maiorum, sine vi, sine metu, sine periculo; Cluent. 104. idcirco tu ad illam labem atque eluviem civitatis sine summa vi pervenire potuisti? dom. 53. ut sine vi aedificare mihi liceret; har. resp. 15. cum ego legem de ambitu tulerim ..., tulerim sine vi; Vatin. 37. etiam si (leges) sine vi salvis auspiciis essent rogatae; Phil. V, 16. ut milites fiant sine vi, sine multa, studio, voluntate; ib. VIII, 4.

viscera, Eingeweide, Innere: I. averto a: qui primus Antonii ... crudelitatem non solum a iugulis nostris, sed etiam a membris et visceribus avertit; Phil. XIV, 25.

eripio ex: si pecuniam ereptam ex rei publicae visceribus dedisset; Piso 28.

haereo in: in tuis pulmonibus ac visceribus (tela) haerebunt; Vatin. 13. qui ... aderant .. et in medullis populi Romani ac visceribus haerebant; Phil. I, 36.

includo in: periculum ... erit inclusum penitus in venis atque in visceribus rei publicae; Catil. I, 31.

II. exstruere: cur ille gurges ... ad caelum tamen exstruit villam in Tusculano visceribus aerarii? dom. 124.

viso, besichtigen, besuchen: I, 1. pateo ad: omnibus haec ad visendum patebant cotidie; Verr. IV, 5. alia visendi causa nulla est; ib. IV, 4.

2. causa: ut non modo ex eis oppidis ..., sed etiam ex finitimis visendi causa convenirent; Verr. V, 66.

II. alqd: Messanam ut quisque nostrum venerat, haec visere solebat; Verr. IV, 5. quod magis visendum putaretur; ib. 122. qui hospites ad ea, quae visenda sunt, solent ducere; ib. 131. quae apud quosque visenda sunt tota Asia et Graecia; ib. 135. ea sibi ille ne visenda quidem existimavit; imp. Pomp. 40.

apparatum argentum: sed omitto epulum, populi Romani, festum diem, argento, veste, omni apparatu ornatuque visendo || visendum ||; Vatin. 31.

caput: quod (caput) visere solebamus; Verr. IV, 128.

Dianam: colebatur (Diana) a civibus; ab omnibus advenis visebatur; Verr. IV, 74.

ornamentum: s. apparatum.

rem: eam .. rem populus Romanus non modo vidit, sed omnium etiam studio visendam et concelebrandam putavit; imp. Pomp. 61.

signum: quae dico signa ... Messanam cum imperio nemo venit, quin viserit || viderit ||; Verr. IV, 7. quod (signum) omnes propter pulchritudinem visere ... solebant; ib. 127. quod (signum) ... advenae non solum visere, verum etiam venerari solebant; ib. 130.

Thespias: propter quem (Cupidinem) Thespiae visuntur; Verr. IV, 4. [propter quod unum (signum) visuntur Thespiae]; ib. 135.

visus, Anblick: I. privo: nolite .. eum ... non solum dignitatis ornamentis, sed etiam urbis patriae visu || urbis partibus || velle esse privatum; dom. 146.

II. foedus: o rem non modo visu foedam, sed etiam auditu! Phil. II, 63.

nefarius: o rem cum auditu crudelem tum visu nefariam; Planc. 99.

vita, Leben, Lebenslauf, Lebensweise, Lebenswandel: I. **absolut: 1 Subject:** accipit: quod (volnus) videretur huius vita et natura accipere potuisse; Sulla 73.

consistit: cum in || cum || eo salus et vita optimi cuiusque ... consisteret; Phil. III, 19.

convincit: eum mores ipsius ac vita convincerent; Sulla 71.

dat: dabit .. nobis iam tacite vita acta ... firmum et grave testimonium; Qu. Rosc. 17.

deest: vitam mehercule mihi prius quam vim perseverantiamque ad illorum improbitatem persequendam defuturam; Verr. a. pr. 50.

defendit: anni temporis criminationem omnis aetas L. Flacci et perpetua vita defendet; Flacc. 100.

deficit: si me in ea querimonia ... non modo vires, verum etiam vita deficiat; Verr. V, 72.

est: sibi ait ... vitam omnino semper horridam atque aridam cordi fuisse; Quinct. 93. filii vita infesta, saepe ferro atque insidiis appetita; Sex. Rosc. 30. qui ... vitam .. hanc rusticam ... et honestissimam et suavissimam esse arbitrantur; ib. 48. vita .. haec rustica ... parsimoniae, diligentiae, iustitiae magistra est; ib. 75. sic vita hominum est; ib. 84. incertum est quam longa cuiusque nostrum vita futura sit; Verr. I, 153. quanto liberior vita sit eorum; ib. III, 3. eam vitam ... nunc iam mea lege et condicione necessariam quoque futuram; ib. 5. si ... vita infami ... in iudicium vocaretur; Font. 34. quo minus certa est hominum ac minus diuturna vita; imp. Pomp. 59. quod Oppianici non modo vita, sed etiam nomen ante illud tempus populo ignotum fuisset; Cluent. 79. si ... istinc denique omnis fraus et audacia est, hinc pudor, honesta vita; ib. 83. quae tua est ista vita? Catil. I, 16. quorum tibi auctoritas est videlicet cara, vita vilissima; ib. 21. in magnis disquisitionibus ... vitam unius cuiusque esse testem; Sulla 79. Q. Metelli ... omnis vita plena gravitatis (fuit); dom. 87. scilicet aspera mea natura, ... insolens vita; Vatin. 8. vitam .. esse eam; Scaur. 4. quo tutior esset vestra vita; Milo 95. illa, inquam, illa vita est tua, quae vigebit memoria saeculorum omnium, quam posteritas alet, quam ipsa aeternitas semper tuebitur; Marcell. 28. tam caram populo Romano vitam A. Hirtii fuisse; Phil. I, 37. quibus eorum ... vita tam cara sit; ib. 38. quae est .. vita dies et noctis timere a suis? ib. II, 116. non .. in spiritu vita est; ib. X, 20. quae si non esset longior quam haec vita; ib. XIV, 32.

facit: quoniam vita talis ... viri fidem non faciebat; Milo 66.

incidit: si vita nostra in aliquas insidias ... incidisset; Milo 10.

invitat: cum te et vita et fortuna tua ... ad dignitatem invitet; Phil. X, 3.

nititur: nec .. Acmonensium testimonio Flacci vita et dignitas nititur; Flacc. 36.

obstat, officit: quoniam .. ei pecuniae vita Sex. Roscii obstare atque officere videatur; Sex. Rosc. 6.

patitur: patiatur eius vita reliqua me hanc tantam iacturam criminum facere; Verr. I, 33.

potest: ut ... nullius vita saepta ... posset esse; Verr. V, 39. s. accipit.

praebet: ut aetati maxime lubricae ... exempla nequitiae parentis vita praeberet; Verr. V, 137.

prodest: quo in loco nobis vita ante acta proderit? Sulla 77.

relinquit: vita turpis *saepe* ne morti quidem honestae locum relinquit; Quinct. 49.

respuit: eam (orationem) usus, vita, mores, civitas ipsa respuit; Muren. 74.

servat: integritas tua te purgavit, ... vita ante acta servavit; Fr. B. XIII, VII, 1.

suppeditat: qua re modo ut vita suppetat, ... polliceor hoc vobis; leg. agr. II, 100. si vita suppeditasset; Phil. III, 15.

versatur: tota vita in eius modi ratione versata aperiebatur; Cluent. 101.

videtur: nisi ut huius ... vita ad luctum conservata ... esse videatur; Cluent. 201. ut ... omnium civium salus, vita, libertas ... vestrae sapientiae ... commissa creditaque esse videantur; dom. 1. ut vita ... patriae potius donata quam reservata naturae videretur; Sest. 47. s. accipit. obstat.

viget: s. est; Marcell. 28.

2. **Prädicat:** sum: ut illam, quam tum ille vivebat, vitam esse arbitraretur; Cluent. 170. illa erat vita, illa secunda fortuna libertate esse parem ceteris, principem dignitate; Phil. I, 34.

videor: quid est quam ob rem haec cuiquam vita videatur? Sullo 89.

3. **Ausruf:** o vitam honestam atque eius modi! Sex. Rosc. 101.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** accipio: qui mihi non vitam suam ... referret acceptam; Phil. II, 12.

adduco: aequum, credo, putavit vitam ... pro libertate populi Romani in discrimen adducere; Phil. VII, 12.

adimo: sin autem vitam mihi fors ademisset; Planc. 101.

ago: ſ. **ago**, B, II. vitam (8 St.) B. I, S. 160, b. — **alo**: ſ. I, 1. est; Marcell. 28. — **amitto**: ſ. **amitto** vitam (5 St.) B. I, S. 213, b.

antepono: his omnibus rebus vitam anteposui meorum civium; dom. 96. ut .... huius vitam non anteponat suae; Marcell. 21.

appello: tamenne haec a te vita eius || et || rusticana relegatio atque amandatio appellabitur? Sex. Rosc. 44.

appeto: vitam meam ... inimicorum molestia non esse appetitam; Planc. 71. ſ. I, 1. est; Sex. Rosc. 30.

aufero: quin ei vitam abstulerit ipsa legatio; Phil. IX, 5.

cognosco: totam vitam, naturam moresque hominis ex ipsa legatione cognoscite; Sex. Rosc. 109.

commendo: patria communis vobis se, vobis vitam omnium civium ... commendat; Catil. IV, 18. reliqua Ser. Sulpicii vita multis erit praeclarisque monimentis ad omnem memoriam commendata; Phil. IX, 10.

committo: ſ. I, 1. videtur; dom. 1.

condono: vos ne huius honestissime actam vitam matris crudelitati condonetis rogamus; Cluent. 195.

confero: ſ. **confero**, II. vitam (4 St.) B. I, S. 613, b.

coniungo: quae vita maxime disiuncta a cupiditate est et cum officio coniuncta; Sex. Rosc. 39.

conservo: vitam .. omnium vestrum ... e flamma ... ereptam et vobis conservatam ac restitutam videtis; Catil. III, 1. cum in paludibus demersus concursu ac misericordia Minturniensium corpus ac vitam suam conservasset; Quir. 20. ſ. I, 1. videtur; Cluent. 201.

contemno: ſ. IV, 2. Planc. 12.

contineo: aeque ... nefarium est fidem frangere quae continet vitam; Qu. Rosc. 16. ſ. duco; Marcell. 28.

convinco: quae (copia dicendi) istius vitam tot vitiis flagitiisque convictam ... aliqua ex parte possit defendere; Verr. a. pr. 10.

credo: ſ. I, 1. videtur; dom. 1.

custodio: summa diligentia vitam Sex. Roscii custodiri; Sex. Rosc. 28. ut ... salutem et vitam custodirent; Sest. 128. custodiatur igitur vita mea rei publicae; Phil. XII, 30.

damno: ſ. **damno**, III. vitam (3 St.) B. II, S. 2, b.

dedo: quin illorum libidini Sex. Roscii vita dedatur; Sex. Rosc. 8. ostendere ... vitam .. omnibus flagitiis .. deditam; ib. 38.

defendo: ſ. **defendo**, III. vitam (11 St.) B. II, S. 45, b.

dego: ut sibi per te liceat innocenti amicorum opibus vitam in egestate degere; Sex. Rosc. 144. ut cum Lentulo ... foedissimam vitam ac miserrimam degeret; Sulla 75.

depingo: quem ad modum vitam huiusce depinxeris; Sex. Rosc. 74.

deprecor: [quam] multorum hic vitam est a L. Sulla deprecatus! Sulla 72.

derigo: M. Catoni vitam ad certam rationis normam derigenti ... respondebo; Muren. 3.

desero: si meam vitam deseruissem; Sest. 50.

desidero: se illorum vitam desiderare; sen. 4.

despero: in quos incensos ira vitamque domini desperantis cum incidisset; Milo 56.

devoveo: ex qua (civitate) P. Decius primum pater, post aliquot annos ... filius se ac vitam suam ... devovisset; Sest. 48.

disiungo: ſ. coniungo.

do: eis se dedisse vitam, quibus non ademerint; Phil. II, 5. brevis a natura nobis vita data est; at memoria bene redditae vitae sempiterna; ib. XIV, 32.

dono: ſ. I, 1. videtur; Sest. 47.

duco: quibus vitam ac spiritum ducitis; imp. Pomp. 33. nec vero haec tua vita ducenda est, quae corpore et spiritu continetur; Marcell. 28.

edo: qui pro re publica vitam ediderunt; Planc. 90.

eripio: ſ. **eripio**, II. vitam (9 St.) B. II, S. 211, a.

excipio: cuius corpore ambusto vitam eius et virtutem immortalitas excepisse dicatur; Sest. 143.

exhaurio: patrem huius M. Crassi ... eadem sibi manu vitam exhausisse; Sest. 48.

existimo: cuius expulsi et eiecti vita tanti existimata est *a Pompeio;* Muren. 34.

exorno: mors honesta saepe vitam quoque turpem exornat; Quinct. 49.

expeto: inimicitias hominum more gerere poteratis, ... non expetere vitam; Deiot. 30.

explico: quid negotii sit ... vitam alterius totam explicare; div. Caec. 27. ſ. recognosco.

exprimo: tum liberalitate vitam patris et consuetudinem expresserat; Rab. Post. 4.

facio: ſ. IV, 1. alqd.

fugio: ut fugere vitam vetent; Scaur. 5.

habeo: a me se habere vitam ... arbitrabantur; Piso 26. me .. a te habere vitam; Phil. II, 60.

inquino: nisi .. proferatur ... omnibus flagitiis vita inquinata; Sex. Rosc. 68.

intueor: in quibus (versibus) ... possit istius tamquam in speculo vitam intueri; Piso 71.

labefacto: ut nullius vitam labefactent; Cael. 28.

laedo: aut oratio testium refelli solet aut vita laedi; Flacc. 23.

mando: dubitas ... vitam istam ... fugae solitudinique mandare? Catil. I, 20.

muto: neque cuiusquam repente vita mutari aut natura converti (potest); Sulla 69.

novi: cum te ac tuam vitam nosses; Verr. III, 159. qui vitam hominum naturamque non nossent; Sulla 36.

obicio: ſ. **obicio**, III. vitam (5 St.) B. III, S. 412, b.

oblino: libido flagitiosa, qua Antoniorum oblita est vita; Phil. XIV, 9.

observo: vitam suam pluribus quam vellet observari oculis arbitrabatur; Verr. III, 3.

obtineo: si per vos vitam et famam potest obtinere; Sex. Rosc. 49.

offero: obtulit in discrimen vitam suam; Sest. 61. „qui ... re dubia hau || nec || dubitarit vitam offerre nec capiti pepercerit“; ib. 120.

ostendo: vita hominis perditissima ... ostendatur necesse est; Sex. Rosc. 62. nisi eius integerrimam vitam ... ostendero; Planc. 3.

permitto: ut Sex. Roscii vita erepta de manibus sectorum sententiis iudicum permitteretur; Sex. Rosc. 149. quoniam ... vita C. Rabirii ... vestris manibus suffragiisque permittitur; Rabir. 5.

perpolio: ſ. 5. intersum inter.

persequor: ut te praetore videlicet aequo iure Apronium, delicias ac vitam tuam, ... persequantur; Verr. III, 27. ut cedamus, abeamus, vitam inopem et vagam persequamur; Phil. XII, 15.

peto: fateatur, se non pecuniam, sed vitam et sanguinem petere; Quinct. 46. sanguinem et vitam ne petat; Sex. Rosc. 7. vitam ne petat (Chrysogonus); ib. 150.

pono: quorum in alterius manu vita posita est; Quinct. 6. vita .. mortuorum in memoria est posita vivorum; Phil. IX, 10.

probo: ut ... M. Caelii vitam me probaturum esse confidam; Cael. 35.

profero: hominis vita et audacia proferebatur; Cluent. 50. f. inquino.

profundo: qui pro patria vitam profuderunt; Phil. XIV, 30. cum .. sine ulla retractatione pro patria vitam profuderint; ib. 38.

proicio: vitam suam ... numquam in periculum sine praesidio et sine custodia proiciebat; Milo 56.

puto: hanc esse mortem, quam nos vitam putaremus; Scaur. 4.

recognosco: vitam ab initio usque ad hoc tempus explicatam cum crimine recognoscite; Sulla 74.

reddo: totam vitam periculosam, insidiosam || invidiosam || infestamque reddemus; Verr. I, 38. reddite igitur ... ei vitam, cui ademistis; Phil. IX, 10. f. do; Phil. XIV, 32.

redimo: ut ab eo servorum sceleris coniurationisque damnatorum vita ... redimeretur; Verr. V, 14. non vitam liberum, sed mortis celeritatem pretio redimere cogebantur parentes; ib. 119. ego vitam omnium civium ... redemi; Sulla 33.

refero: f. accipio.

relinquo: huic homini ... scitote .. vitae et sanguinis tantum relictum esse; Verr. III, 56. vitam solam relinquit nefariis hominibus; Catil. IV, 8.

removeo: se ... vitam illam tranquillam et quietam, remotam a procellis, ... sequi maluisse; Cluent. 153. quorum vita remota ab honore populari et ab hac inlustri gratia est; dom. 46.

reservo: ille vitam suam ... ad incertissimam spem ... reservavit; Sest. 50. nisi suam vitam ad spem mei reditus reservasset; ib. 76. sublatus e proelio rei publicae vitam reservavit; Phil. XIV, 26. f. I, 1. videtur; Sest. 47.

restituo: cuius vitam si putetis per vos restitui posse, nolitis; Milo 79. f. conservo.

retineo: ut nemo illo invito nec bona nec patriam nec vitam retinere posset; Verr. III, 81. an erat mihi in tanto luctu meorum ... vita retinenda? Sest. 47. omnes ... aut sua pertinacia vitam amiserunt aut tua misericordia retinuerunt; Marcell. 21.

saepio: f. I, 1. potest.

sequor: hanc vitam quietam atque otiosam secuti sumus; Rab. Post. 17. f. removeo; Cluent. 153.

spolio: eius .. vitam quisquam spoliandam ornamentis esse dicet? Sest. 83.

tego: cum .. non maiestate imperii ..., sed ianuae praesidio ... consulis vita tegeretur; Vatin. 22. quod is meam salutem atque vitam sua benevolentia ... texisset; Planc. 1.

torqueo: vita P. Sullae torqueatur; ex ea quaeratur, num quae occultetur libido; Sulla 78.

trado: quod ab eis nobis vita ... tradita est; sen. 2.

transfero: alio transferenda mea tota vita est; sen. 23.

tueor: cum ... princeps civitatis ... vitam suam tueretur; sen. 4. tuere ita vitam corpusque; Phil. XIII, 6. f. I, 1. est; Marcell. 28.

vivo: quo tutiorem sese vitam meo praesidio victuros esse arbitrarentur; Verr. II, 118. f. 1, 2. sum; Cluent. 170.

voco: vitam omnium civium ... ad exitium ac vastitatem vocas; Catil. I, 12.

2. **Genetiv:** paenitet: me .. vehementer vitae meae paeniteret; Planc. 82.

pudet: nonne te huius templi, non urbis, non vitae, non lucis pudet? Fr. B. XIII, v. 1.

3. **Dativ:** adfero: ut vim vitae aut corpori potuerint adferre; Caecin. 61. vis vitae || vita || eius adlata paene est; Rab. Post. 22.

antefero: ut auctoritatem vestram vitae suae se diceret anteferre; Phil. IX, 9.

consulo: ut vitae vestrae et ceterorum civium consulatis; Muren. 86. ut vitae tuae et saluti consulas || ut vitae, ut saluti tuae consulas ||; Marcell. 32. quorum ego vitae consulebam; Phil. II, 38.

dedo: si sese isti vitae dedidisset || dedisset ||; Cael. 47.

do: cum .. se ... vitae .. rusticae dedisset; Sex. Rosc. 18.

immineo: hostis ... nostrae vitae sanguinique imminentis prostravit; Phil. XIV, 27.

invideo: huius igitur Habitus vitae invidebat? Cluent. 171.

inuro: quae nota domesticae turpitudinis non inusta vitae tuae est? Catil. I, 13.

parco: eos idcirco vitae meae pepercisse; Planc. 71.

paro: insidias vitae huiusce [Sex. Roscii] parare (coeperunt); Sex. Rosc. 26.

pono: eius .. vitae a me insidias apud me domi positas esse dixerunt; Sest. 41.

praepono: cum Ser. Sulpicius ... salutem rei publicae vitae suae praeposuerit; Phil. IX, 15.

succurro: ut et vitae patris et pudicitiae sororis succurreret; Verr. I, 67.

sum: meae .. vitae nullas ab illis insidias fuisse dixisti; Planc. 71.

4. **Ablativ:** excedo: qui .. multa vita excedens providit; Phil. II, 12.

expello: ut ... non ante quam illum vita expulit bellum confectum indicarit; Muren. 34.

fruor: hoc magis ... res publica ... frui debet summi viri vita atque virtute; imp. Pomp. 59. idcirco illum vita frui noluit; Cluent. 170. punctum temporis frui vita et hoc communi spiritu non putat oportere; Catil. IV, 7.

privo: nauarchos omnis, testis sui sceleris, vita esse privandos; Verr. V, 103. fratris autem liberos prius vita privavit quam ..; Cluent. 31. ut alter vita crudelissime privaretur; Rabir. 8. qui nos omnis, [qui populum Romanum] vita privare conati sunt; Catil. IV, 7. cum sororis suae ... virum praesentem et audientem vita privandum esse dixit; ib. 13. qui filium suum vita privavit; Sulla 32. cum publicanos ... omnis fortunis, multos fama vitaque privasset; Piso 41. Demetrium ... vita esse privatum; Rab. Post. 23. non tu ergo eum || hunc ergo || patria privare; .. sed vita vis; Ligar. 11. vos enim ... Ser. Sulpicium vita privastis; Phil. IX, 8.

spolio: vita illam mulierem spoliari quam pudicitia maluisse; Scaur. 5.

sum: si quae mulier sit eius modi, ... vita institutoque meretricio; Cael. 50.

5. **mit Präpositionen:** appareo in: ne quod in vita vestigium libidinis appareat; Verr. III, 4.

arceo a: hunc et huius socios ... a vita fortunisque civium [omnium] arcebis; Catil. I, 33.

cado in: non .. cadit in hos mores, ... non in hanc vitam ... ista suspicio; Sulla 75.

cogito de: si hunc de tua vita nefarie aut nunc cogitare aut molitum aliquando aliquid putas; Milo 67. eos de vestra vita cogitare non censetis? Phil. I, 38.

cognosco de: vos ... de victu vitaque || de vita victuque || populi Romani cognituros; Verr. III, 11.

comparo contra: bellum nefarium ... contra vitam fortunasque nostras ... non comparari, sed geri iam; Phil. III, 1.

confero cum: conferte crimen cum vita; Sulla

74. — in: falsum crimen in purissimam et castissimam vitam conlatum; Qu. Rosc. 17.
conicio in: haec ... sunt coniecta maledicta in eius vitam; Planc. 36.
conloco in: si quae non nupta mulier ... palam .. sese in meretricia vita conlocarit; Cael. 49.
contendo de: quicum de vita fortunisque contenderis; Sulla 83. non iam de vita P. Sullae, .. sed de sepultura contenditur; ib. 89.
decedo de: qui iam de vita decesserunt; Rabir. 30.
decerno de: decernat de vita et ornamentis suis omnibus; Quinct. 43. quo bello ... de vita decernamus; Phil. XI, 21.
demigro ex: quae (mentes) mihi videntur ex hominum vita ad deorum religionem ... demigrasse; Rabir. 30.
dico de: ut [illos] lex ... de vita L. Murena dicere aliquid coëgerit; Muren. 11. ut nunc denique de vita hominis ac de moribus dicam; Sulla 69. — in: nihil igitur in vitam L. Murenae dici potest; Muren. 14. si quid in vitam eius aut in mores cum contumelia dixero; Phil. I, 27.
dimico de: qui de vita gloriae causa dimicant; Arch. 23. nec totiens de ipsa vita dimicaret; ib. 29.
excedo ex: in ipsa ... meditatione obeundi sui muneris excessit e vita; Phil. IX, 2. qui ex || e || vita excesserint sine tormentis; ib. XIII, 41.
expeto pro: quas (poenas) ab eo servi fideles pro domini vita expetiverunt; Milo 56.
gero contra: f. comparo contra. — pro: quas res ... pro vita civium ... gessimus; Arch. 28.
insum in: in ea vita qualis splendor inesset; Cluent. 153.
intersum inter: inter hanc vitam perpolitam humanitate et illam immanem nihil tam interest quam ius atque vis; Sest. 99.
iudico de: de vestra vita ... vobis iudicandum est; Catil. IV, 18.
laboro de: non minus de capite huius quam de sua vita laborat; Cluent. 198.
molior de: f. cogito de; Milo 67.
nitor in: cuius in vita nitebatur salus civitatis; Milo 19.
pendeo ex: ex unius tua vita pendere omnium; Marcell. 22.
pertineo ad: quae ad vitam et ad fortunas omnium pertinerent; Verr. V, 13. quae (causa) ad unius cuiusque nostrum vitam et sanguinem pertinet; ib. 139. quae (vis) ad caput ac vitam pertineret; Caecin. 63. quae ... ad omnium nostrum vitam salutemque pertinent; Catil. I, 14.
pervenio ad: quae (vis) ad corpus vitamque pervenit; Caecin. 42.
pono in: ut aliqua in vita formido improbis esset posita; Catil. IV, 8. huius totius belli in unius viri fortissimi ... vita positum esse discrimen; Phil. XIV, 3.
profero de: res ita multas ... proferre de vita et moribus et existimatione M. Tullii; Tull. 3.
profundo pro: qui sanguinem pro vita ... populi Romani ... profudissent; Phil. XIV, 38.
propulso a: ut omnem semper vim ... a vita sua propulsarent; Milo 30.
quaero ex: f. 1. torqueo.
reddo pro: eis enim maiores nostri ... pro brevi vita diuturnam memoriam reddiderunt; Phil. IX, 4. reddita est ei tum a maioribus statua pro vita; ib. 5.
remaneo in: ne iste miser, si ... in vita remanebit, ... quereretur; Cluent. 201.
reservo ad: habetis consulem ex plurimis periculis ... non ad vitam suam, sed ad salutem vestram reservatum; Catil. IV, 18.
specto ex: quem tu si ex censu spectas, eques Romanus est; si ex vita, homo clarissimus est; Qu. Rosc. 42.
sum in: qui .. in eius modi vita nervi esse potuerunt hominis ... insani? Sest. 16.
suscipo in: quantum in omnem vitam negotii suscipere conentur; Verr. III, 1.
teneo in: quid .. est huic reliqui quod eum in hac vita teneat? Sulla 89.
timeo de: nobis omnibus de vita eius || talis || viri et civis timentibus; Sest. 62.
tollo ex: quid est aliud tollere ex || e || vita vitae societatem? Phil. II, 7.
valeo de: plus impudicissimae mulieris apud te de Cleomenis salute quam de sua vita lacrimas matris valere; Verr. V, 112.
voco ad: qui me a morte ad vitam ... vocavit; sen. 24.

III. nach Adjectiven: 1. cupidus: statuetis homines possessionis cupidiores quam vitae esse oportere; Caecin. 47.
ignarus: litteras ... recitavit homo et humanitatis expers et vitae communis ignarus; Phil. II, 7.

2. alienus: nihil alienum tamen vita superiore commisit; Quinct. 98.
dignus: huc homines ... digni vita illa conviviisque veniebant; Verr. V, 30. uti C. Verrem dignus exitus eius modi vita atque factis vestro iudicio consequatur; ib. 189.

IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: alqd: quod reliquum vitae viriumque fames fecerat; Verr. V, 89. f. II, 1. relinquo; Verr. III, 86.
actus: primum illum actum istius vitae turpissimum et flagitiosissimum praetermittam; Verr. I, 32.
auctor: Lacedaemonii, auctores istius vitae atque orationis; Muren. 74. hunc tu cum auctorem et praeceptorem omnium consiliorum totiusque vitae debuisses habere; Phil. II, 14.
casus, causa: quae ad huius vitae [casum] causam[que] pertineant; Sex. Rosc. 129.
condicio: in hac tam misera atque iniqua condicione vitae ne hoc quidem retinebimus? Verr. III, 98. converte ... in ceteros ordines easdem vitae condiciones; Cluent. 150. aut sibi ... aetatem integram restitui oportere, aut ... eam condicionem vitae ... manere; ib. 154. non gravior L. Cornelio quam multis viris bonis ... constitui lex vitae et condicio videretur; Balb. 18. qui suo iudicio essent illam condicionem vitae secuti; Rab. Post. 16.
conservator: quem omnes gentes urbis ac vitae civium conservatorem iudicarant; Milo 73.
constantia: quid reliquam constantiam vitae commemorem? Sulla 73.
consuetudo: quae ab ipsa natura nobis ac || bonis et, al. || vitae consuetudine suppeditantur; leg. agr. II, 95. me ... meae vitae perpetua consuetudo ad C. Rabirium defendendum est adhortata; Rabir. 2. mihi meae pristinae vitae consuetudinem ... interclusam aperuisti; Marcell. 2.
cupiditas: si umquam vitae cupiditas in me fuisset; Planc. 90. si vitae cupiditas contra rem publicam est turpis; ib. ut frangerer animo propter vitae cupiditatem; Phil. II, 37. maximam turpitudinem suscipere vitae cupiditate; ib. XIII, 49.
curriculum: si ne minimum quidem de meo curriculo vitae ... decessero; Verr. II, 179. exiguum nobis vitae curriculum natura circumscripsit; Rabir. 30. quid est quod in hoc tam ex-

iguo vitae curriculo [et tam brevi] tantis nos in laboribus exerceamus? Arch. 28.

cursus: qui .. non cursum hunc otiosum vitae suae salvum esse velint; Catil. IV, 17. si nihil est homini magis optandum quam prospera ... fortuna secundo vitae ... cursu; Quir. 2. etsi optabilius est cursum vitae conficere sine dolore; dom. 86. nesciebam vitae brevem esse cursum, gloriae sempiternum? Sest. 47. ut ... omnem .. vitae suae cursum in labore ... conficeret; Cael. 39. reliquum vitae cursum videte; Phil. II, 47.

dedecus: hic ... nihil possit offensionis accipere ... sine summo dedecore vitae et turpitudine; Cluent. 10. cuius ... dedecus et egestatem reliquae vitae ... vidimus; dom. 126.

desperatio: quae propter conscientiam scelerum desperatio vitae! Phil. II, 88.

devotio: si quidem ... in devotione vitae et in ipso genere mortis imitatus est P. Decium filius; Rab. Post. 2.

deus: P. Lentulus parens ac deus nostrae vitae; sen. 8. P. Lentulus consul, parens, deus, salus nostrae vitae ... iudicavit; Quir. 11.

dignitas: intersit inter vitae dignitatem summorum atque infimorum; Milo 17.

dimicatio: nullas .. sibi ille ... vitae dimicationes ... defugiendas putavit; Planc. 77. cum .. rem publicam ... conservarint ... dimicatione et periculo vitae suae; Phil. XIV, 37.

discrimen: minus haec ... ad vitae nostrae discrimen ... pertinent; Verr. II, 7. haecine plebi Romanae te praetore est constituta condicio? ... hoc capitis vitaeque discrimen? ib. V, 157. nullum vitae discrimen vitandum umquam putavit; sen. 20. ut ... illos ... in magnum vitae discrimen adducerem; Sest. 45. ne quis se ... in vitae discrimen inferret; Balb. 25.

domicilium: qui cum ... idem sibi domicilium et vitae et mortis deposceret; sen. 37.

egestas: ſ. dedecus; dom. 196.

erratum: (animadverterunt) nullum ob totius vitae non dicam vitium, sed erratum; Cluent. 133.

existimatio: tibi committit existimationem ac spem reliquae vitae; Quinct. 98. nihil putas valere in iudiciis ... ante actae vitae existimationem; Verr. III, 146.

exitus: „tua post principia atque exitus vitiosae vitae;" Sest. 118.

fides: quamquam hoc loco Deiotarum ... fide et religione vitae defendendum puto; Deiot. 16.

finis: idem .. dies ... victis vitae finem facit; Verr. V, 77. si ille dies vitae finem mihi adlaturus esset; Phil. VI, 2. munus sibi illud pro re publica susceptum vitae finem fore; ib. IX, 6.

fructus: mihi quidem ipsi quid est quod iam ad vitae fructum possit acquiri? Catil. III, 28. quibus ... etiam ceteri vitae fructus relinquendi (sunt); Muren. 47. ille quidem fructum omnis ante actae vitae hodierno die maximum cepit; Marcell. 3. qui homines tam agrestes qui se ... non maximum cepisse vitae fructum putent? Phil. I, 33.

genus: dicam ego de omni statu P. Sestii, de genere vitae; Sest. 5. videbamus genus vitae, desidiam, inertiam; ib. 22. qui primoribus labris gustassent genus hoc vitae; Cael. 28.

gravitas: ne quid totius vitae splendor et gravitas noceat; Muren. 58.

imago: ut effictos nostros mores in alienis personis expressamque imaginem [nostram] vitae cotidianae videremus; Sex. Rosc. 47.

immortalitas: ita pro mortali condicione vitae immortalitatem estis consecuti; Phil. XIV, 33.

industria: quorum omnis industria vitae ... in antelucanis cenis expromitur; Catil. II, 22.

initia: a quibus initia vitae atque victus ... data ac dispertita esse dicuntur; Verr. V, 187.

invidia: non .. C. Rabirium ... invidia vitae ... in discrimen capitis (vocavit); Rabir. 2.

iucunditas: quae potest esse vitae iucunditas sublatis amicitiis? Planc. 80.

iura: ut omnia vitae salutisque communis ... iura violentur; Deiot. 30.

labores: qui ... in his vitae periculis laboribusque versamur; Arch. 30.

lex: ſ. condicio; Balb. 18.

laudatores: cum ... civis amplissimos legavit, ... vitae laudatores; Balb. 42.

laus: vitae tantam laudem ... nemo est adsecutus; Catil. IV, 20.

memoria: haec enim statua mortis honestae testis erit, illa memoria vitae gloriosae; Phil. IX, 11. ſ. II, 1. do; Phil. XIV, 39.

modus: hic tu modum vitae tuae non salute rei publicae, sed aequitate animi definies? Marcell. 25.

necessitas: hanc pecuniam tantam, ... datam ad frumentum, hoc est ad necessitatem salutis ac vitae; Verr. III, 164.

ornamenta: ei misero ... omnia vitae ornamenta per summum dedecus ... deripi convenire; Quinct. 64. quae habebit || habet | ornamenta, quae solacia reliquae vitae? Sulla 88.

parens: ſ. deus.

pars: ut nulla eius vitae pars summae turpitudinis esset expers; Verr. II, 191. hominem ... in omnibus vitae partibus moderatum ac temperantem; Font. 40. ipse .. in omnibus vitae partibus honestus atque integer; ib. 41. similem sui eum fuisse in ceteris quoque vitae partibus existimare debetis; Cluent. 41. ceteris .. vitae partibus quis est qui possit ... conferre vitam Trebonii cum Dolabellae? Phil. XI, 9.

periculum: proposito ante oculos vitae periculo; Cluent. 11. uti propositum vitae periculum ... vitaret; ib. 20. quae nondum ad huiusce vitae periculum ... pertinebant; ib. 188. iam pridem ego L. Catilinam non modo invidiae meae, verum etiam vitae periculo sustulissem; Catil. II, 3. me ut Cn. Pompeius omnibus studiis suis, laboribus, vitae periculis complexus est; Piso 80. cum vel periculum vitae tuae mecum sociare voluisses; Planc. 73. hos decertare pro meo capite vel vitae periculo velle videbam; ib. 101. ceteri ... ad incertum vitae periculum sine ullo mortis metu profecti sunt; Phil. IX, 2. pro libertate vitae periculo decertandum est; ib. X, 20. impetum .. furentis ... vitae suae periculo conligavit; ib. XI, 4. quod ut cum invidia mea fieret et cum vitae etiam periculo; ib. XIV, 15. ſ. dimicatio; ib. 37. labores.

poena: non vitae poenam in illa potestate esse voluerunt; Cluent. 120. ut in te P. Fonteius vitae necisque potestatem haberet, ut in filio; dom. 77.

praeceptor: ſ. auctor; Phil. II, 14.

principia: ſ. exitus.

ratio: quod vitae ratio cum ratione vitae decerneret; Quinct. 92. rationem ab altero vitae reposcere eum; div. Caec. 27. qui ab altero rationem vitae reposcunt; Verr. III, 1. reus, praesertim in hac vitae ratione versatus; Font. 37. non mea me voluntas adhuc, sed vitae meae rationes ... prohibuerunt; imp. Pomp. 1. honorem ... eadem illa ... ratione vitae ... consequemur; ib. 70. nihil tam remotum ab accusatione quam Cluentius ... instituta ratione vitae; Cluent. 42. in quibus quantus splendor sit, ... quam fere omnium constans et moderata ratio vitae; ib. 46.

quo minus ... rationem vitae suae redderet; ib. 155. dices: quem virum? sanctissimum, ... virtute, consilio, ratione vitae mirabili; dom. 21. meus hic forensis labor vitaeque ratio dimanavit ad existimationem hominum; Caec. 6. qui hanc sectam rationemque vitae re magis quam verbis secuti sumus; ib. 40. ea est usus ratione vitae; Planc. 67. vide quam sit varia vitae commutabilisque ratio; Milo 69. id .. unum in terris egestatis, aeris alieni, nequitiae perditis vitae rationibus perfugium esse ducebas; Phil. II, 50. vitae censetisne ... habendam mihi aliquam esse rationem? ib. XII, 21.

religio: f. fides.

reliquiae: quo ... conveniunt ... bonorum emptores ... ad reliquias vitae lacerandas; Quinct. 50.

reprehensio: earum (partium) unam in reprehensione vitae ... esse versatam; Muren. 11.

salus: f. deus; Quir. 11.

similitudo: in paternae vitae || curae || similitudinem deductus est; Rab. Post. 4. eosdem postea ... devinxit improbissimae naturae et turpissimae vitae similitudo; Phil. XI, 2.

socia: tum .. vitae socia virtus, mortis comes gloria fuisset; Font. 49.

societas: quam (fidem) qui laedit, ... disturbat vitae societatem; Sex. Rosc. 111. hanc iucundissimam vitae ... societatem ... diremerunt; dom. 28. f. II, 5. tollo ex.

solacia: f. ornamenta.

spatium: quibus regionibus vitae spatium circumscriptum est; Arch 29.

spes: ita mihi meam voluntatem spemque reliquae vitae vestra populique Romani existimatio comprobet; Verr. V, 35. f. existimatio; Quinct. 98.

spiritus; cuius in complexu libenter extremum vitae spiritum ediderim; Phil. XII, 22.

splendor: si quem infimo loco natum, nullo splendore vitae ... defenderem; Flacc. 24. hunc tu vitae splendorem maculis aspergis istis? Planc. 30. f. gravitas.

status: ut me ... prope de vitae meae statu ... deducerent; Verr. II, 10. quoniam is vitae meae status est; Cluent. 157. hunc vitae statum usque ad senectutem obtinere deberet; Balb. 18.

studium: ad huius vitae studium meditati illi sunt; Catil. I, 26.

tempus: quos huic A. Cluentio quasi aliquos || alios || deos ad omne vitae tempus fortuna esse voluit; Cluent. 195. non cum vitae tempore esse dimittendam || dimetiendam || commemorationem nominis nostri; Arch. 29. exiguum reliquae vitae tempus ... mihi relictum putarem; sen. 24.

tenebrae: video *vitae domesticae* tenebris occultantem libidines suas; Fr. A. V, 11.

termini: si nihil longius, quam vitae termini postulabant, ... cogitasset; Rabir. 29.

tranquillitas: qui ... otium ac tranquillitatem vitae secuti sunt; Muren. 55.

turpitudo: se cum ... ceteris ad mortem propter vitae turpitudinem confugientibus congregare; Rabir. 21. vitae eius turpitudinem in summis eius periculis non insequebantur; Sulla 81. cuius testimonium propter turpitudinem vitae ... nullius momenti putaretur; Vatin. 1. f. dedecus; Cluent. 10.

via: quae vitae via facillime viros bonos ad honorem ... perducat; leg. agr. I, 27. qui non illam viam vitae ... huic planae et stabili praeponendam esse arbitretur; Flacc. 105. ne quis ex nostro ... casu hanc vitae viam pertimescat; Sest. 140.

vincula: is vincula revellit ... utilitatis vitaeque communis; Caecin. 70.

volneratio: maior haec est vitae, famae, salutis suae volneratio; Piso 47.

vox: est tuae contumaciae, adrogantiae vitaeque universae vox; Qu. Rosc. 44. si a vobis vitae perpetuae vox ... audietur; Sulla 78.

2. **Ablativ:** alqs: L. Piso, tune ausus es ... ista fronte, non vita, ... cum A. Gabinio consociare consilia pestis meae? sen. 16. praeposuisse se Q. Catulo ... Cn. Manlium, ... sine ingenio, vita etiam contempta ac sordida; Planc. 12.

3. **mit Präpositionen:** iudicium de: reliquum iudicium iam non de mea fide ... nec de istius vita ... futurum est; Verr. V, 177.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** consequi: quam (dignitatem) reliqua vita es consecutus; Fr. B. VIII, 18, a.

convincere: Autronium ... non sua vita ac natura convicit? Sulla 71.

damnari: [C. Verres] homo vita atque factis omnium iam opinione damnatus; Verr. a. pr. 2.

dissimilis: homo illorum et vita et prudentia dissimilis, ... L. Sisenna; Fr. B. VI, 18, b.

inquinari: quem vos ... vidistis, hominem ... vita omni inquinatum; Cael. 78.

pari: [vita || virtute || partum otium tenueritis;] leg. agr. II, 103.

postremus: postremum .. genus est non solum numero, verum etiam genere ipso atque vita; Catil. II, 22.

redimi: quae vel vita redimi recte possunt; Verr. V, 23.

significare: ut ipse non solum vita, sed corpore atque ore significat; Verr. III, 23.

turpis: Asclepiades fortuna egens, vita turpis; Flacc. 35.

abl. comp.: quae (patria) mihi vita mea multo et carior; Catil. I, 27. qui (puer) est ei vita sua multo carior; Sulla 88. mihi vero ... (liberi) vita sunt mea cariores; Quir. 2. nihil esse praestabilius otiosa vita, plena et conferta voluptatibus; Sest. 23. quae (salus) mihi semper fuit mea carior vita; ib. 45. si hoc praecipit, ne quid vita existimem antiquius; Phil. XIII, 6. quae (res pubica) mihi vita mea semper fuit carior; ib. 7.

2. **Präpositionen:** causa: me ... salutis, vitae .. omnium nostrum causa facere clamo; Muren. 78.

contra: contra cuius vitam consilium facinoris inisse arguare; Deiot. 4.

cum: ipse Sex. Roscius cum fama vita bonisque omnibus a decurionibus ... mandatus est; Sex. Rosc. 115.

de: dabitur (tabella) de liberis vestris, de vita, de patria, de salute communi; Flacc. 99.

e: quam personam iam e cotidiana vita cognoscitis || cognovistis ||; Caecin. 14. cuius ex omni vita nihil est honestius quam quod cum mima fecit divortium; Phil. II, 69.

in: qui in vita sua .. instituta bonorum virorum requiramus; Quinct. 55. in hac horrida incultaque vita ... maleficia gigni non solere; Sex. Rosc. 75. sic non omne facinus in omni vita nascitur; ib. 75. in eius modi vita ... hoc quoque maleficium ... reperietis; ib. 117. in hac vita .. quos sumptus cotidianos ... fieri putatis? ib. 134. persona illa lutulenta in istius || huius || moribus, natura vitaque est expressa; Qu. Rosc. 20. qui in omni vita nihil aliud egi; div. Caec. 40. cum .. nullum illius in vita rectius factum sit; ib. 60. semel ait se in vita pertimuisse; Verr. a. pr. 5. quod non in istius unius vita perspicere possitis; ib. III, 5. fidem sanctissimam in vita qui putat; ib. 6. nihil in vita se M. Antonii simile fecisse; ib. 218. o mulieris scelus incre-

dibile et praeter hanc unam in omni vita inauditum! Cluent. 15. nihil in vita vidit calamitatis A. Cluentius; ib. 18. quae si optimorum consiliorum ... testis in omni vita nobis erit; ib. 159. ut ... non et in hoc magistratu et in omni vita sim || essem || popularis; leg. agr. II, 7. ut eius nulla fraus ... [in vita] proferatur; Muren. 14. res ... haec || huic || una in vita commissa sola est; Flacc. 45. hanc mihi tu si ... imponis in omni mea vita .. personam; Sulla 8. haec (natura) in omni vita misericordiam lenitatemque desiderat; ib. in hoc vos pudore .. et in hac vita tanto sceleri locum fuisse creditis? ib. 74. quod si mihi nullum aliud esset officium in omni vita reliquum; sen. 24. numen .. vestrum aeque mihi grave et sanctum ac deorum immortalium in omni vita futurum; Quir. 18. eius in omni vita nihil est iam ad laudem inlustrius quam calamitas ipsa; dom. 87. multa in vita falso homines opinari; ib. 105. officii rationem in omni vita ... esse ducendam; ib. 23. nec sine ea (dignitate) quicquam expetendum esse homini in vita; ib. 48. qui in reliqua vita mitis esset || est ||; Cael. 25. *qui* nihil in vita expetendum putaret, nisi quod ..; ib. 39. illum hausi dolorem vel acerbissimum in vita; ib. 59. num etiam in hac cotidiana [adsidua] urbanaque vita splendorem tuum ... nobis ... es ... antelaturus? Piso 64. ne tu in ea vita ... tot et tanta adiumenta huic honori || honoris || fuisse mirere; Planc. 27. se nihil in vita nisi praeclarissime fecisse; Milo 96. adfines, in omni denique vita familiares; Ligar. 21. quem potes recordari in vita inluxisse tibi diem laetiorem quam cum ..? Phil. I, 30. non video nec in vita nec in gratia ... quid despicere possit Antonius; ib. II, 2. si meam cum in omni vita tum in dicendo moderationem modestiamque cognostis; ib. 10.

vitatio, Meiden: quae vitatio oculorum, lucis, urbis, fori! Phil. III, 24.

vitio, fälschen: comitia: ut comitia auspiciis vel impedire vel vitiare posset; Phil. II, 80.
significationes: comitiorum et contionum significationes sunt non numquam vitiatae atque corruptae; Sest. 115.

vitiose, fehlerhaft: quamvis .. res bonas vitiose per vimque tulerit; Phil. V, 10.

vitiosus, fehlerhaft, lasterhaft, verkehrt, unrichtig gewählt: alqd: unum erat quod mihi vitiosum videbatur; leg. agr. II, 13. quae voluptatis nomen habent, quamquam vitiosa || quaeque vitiosa || sunt; Muren. 13. quod in imperita multitudine est vitiosissimum; dom. 4.
conlega: quem (conlegam) ipse ementitis auspiciis vitiosum fecerat; Phil. III, 9. quem (conlegam) ipse fecit sua nuntiatione vitiosum; ib. V, 9.
consul: quam diu tu voles, vitiosus consul Dolabella; Phil. II, 84.
luxuries: quamquam omnis (luxuries) est vitiosa atque turpis; Piso 67.
opus: ne vitiosum opus fieret; Verr. I, 143.
vita: „tua post principia atque exitus vitiosae vitae“; Sest. 118.

vitium, Fehler, Mißgriff, Mangel, Gebrechen, Laster: I. Subject: conveniunt: quae vitia videntur in quemvis potius quam in istum convenire; Verr. I, 128.
est: quaeramus quae tanta vitia fuerint; Sex. Rosc. 41. non omnia sunt in uno vitia; Verr. IV, 86. quibus remotis hoc vitium omnino esse potest; Muren. 13. si quod in sententia vitium est; dom. 9. quisquamne divinare potest quid vitii in auspiciis futurum sit? Phil. II, 81. occulta enim erant vitia non inquirenti; ib. XI, 10. ſ. IV, alqd.
flagrant: [flagrabant vitia libidinis apud illum;] Cael. 12.
movent: cur te fraterna vitia potius quam bona paterna et avita ... moverunt? Cael. 34.
nocent: ne huic aliena peccata, ne aetatis ac temporum vitia noceant; Cael. 30.
obvenit: id igitur obvenit vitium; Phil. II, 83.
potest: ſ. est; Muren. 13.
versantur: in qua (domo) ... omnia .. inaudita vitia ac flagitia versentur; Cael. 57.
videntur: ſ. conveniunt.
ohne Verb: deinde alterum iam oratoris vitium non videre quid quaeque causa postulet; Sulla 31.
II. nach Verben: 1. augeo: quod quidem vitium ventris et gurgitis non modo non minuit aetas hominibus, sed etiam auget; Cael. 44.
condio: qui .. ea vitia ... etiam studio atque artificio quodam malitiae condivisset || condisset, al. ||; Cluent. 72.
conligo: ex multis ab adulescentia conlectis perditorum hominum vitiis repente ista .. importunitas ... exarsit; Sulla 75.
conquiro: si unum hominem deterrimum poëta ... fictis vitiis conquisitis || fictis conquisitisque vitiis || deformatum vellet inducere; har. resp. 57.
corrigo: non iudicium sententia, sed legis vitium corrigebatur; Sulla 63.
demonstro: demonstro vitia: tollite! Phil. I, 26.
explico: id erat certe || certi || accusatoris officium, ... explicare omnia vitia; Sex. Rosc. 53.
fero: quod nos vitium in privatis saepe tulimus; Phil. III, 9.
fingo: ſ. conquiro.
habeo: videte quid ea vitiì lex habitura fuerit; Milo 33.
minuo: ſ. augeo.
novi: pauci ista tua lutulenta vitia noramus; Piso 1.
ostendo: quamcumque tribum .. delegeris, quam tulerit Plancius, tu ostendito, si potueris, vitium; Planc. 48.
profero: cum Hispaniae, Galliae ... vitia et flagitia protuleris; Flacc. 5 (Z. 25).
propono: ut tibi reum neminem, sed vitia proponas; Cael. 29.
reprehendo: quod in altero vitium reprehendit; Verr. III, 4. ego in uno homine omnia vitia ... reprehendo; ib. 5.
sileo: a Torquato tamen hoc vitium sileretur; Sulla 25.
sublevo: non aliis recte factis, non denique aliquo mediocri vitio tot tantaque eius vitia sublevata esse videbuntur; Verr. a. pr. 47.
supero: nonne ... di ipsi immortales cogant ab his praeclarissimis virtutibus tot et tanta vitia superari? Catil. II, 25.
tego: vitia me hercule Cn. Plancii res eae ... tegere potuerunt; Planc. 21.
tollo: ſ. demonstro.
vinco: in quo fortasse aliqui ... stirpis ipsius et gentis vitia vicerunt; Scaur. 44.
2. dedo: ostendere ... vitam vitiis flagitiisque omnibus deditam; Sex. Rosc. 38.
do: te intelleges ... summam laudem Sex. Roscio vitio et culpae dedisse; Sex. Rosc. 48.
oppono: ut ... vitiis omnibus et sceleribus legis Cn. Pompei praesidium opponendum putaretis || putetis ||; leg. agr. II, 25.

8. abduco a: si natura puerum a paternis vitiis ... abduceret; Verr. III, 159.
abstineo: a: ut ab eis abstineant maxime vitiis; Verr. III, 4.
certo cum: aequitas, temperantia, ... [virtutes omnes] certant cum iniquitate, luxuria, ignavia, temeritate, [cum vitiis omnibus,]; Catil. II, 25.
cogito de: quod uno reo proposito de multorum vitiis cogitabamus; Cael. 29.
dico de: dixit ... multa de vitiis iuventutis; Cael. 25. iubes Plancium de vitiis Laterensis dicere; Planc. 63.
emergo ex: quam ob rem ego istum nolim ex paternis probris ac vitiis emergere; Verr. III. 162.
erigo in: cum eos (aculeos) accusator erexerit in rem, in vitia; Cael. 29.
loquor de: cum de vitiis gentis loquor; Scaur. 44.
III. nach Substantiven: alqd: quod necesse est omnium vitiorum esse postremum; Muren. 13. ſ. I, est; Phil. II, 81. — II, 1. habeo.
animadversio: quod idem facere censores in delectu dignitatis ... et in animadversione vitiorum qui convenit? Cluent. 128.
duces: qui cum tutores sunt et duces suorum studiorum vitiorumque nacti; Sest. 99.
gurges: qui ... immensa .. vorago est et || aut || gurges vitiorum turpitudinumque omnium; Verr. III, 23.
ignominia: quae non ad privatam ignominiam vitiorum tuorum ... pertinent; Catil. I, 14.
immanitas: nisi tot vitiorum tanta immanitas quibusdam facilitatis et patientiae radicibus niteretur; Cael. 14.
indicia: ſ. monumenta.
inlelebrae: si qui ... se vitiorum inlecebris et cupiditatium lenociniis dediderunt; Sest. 138.
monumenta: omnium vitiorum suorum plurima et maxima constituit monumenta et indicia; Verr. a. pr. 12.
multitudo: quam facultatem mihi multitudo istius vitiorum peccatorumque largitur; Phil. II, 43.
poena: ut ... non de vitiorum suorum poena, sed de virtutis praemio in iudicium vocetur; Balb. 65.
princeps: sit sacrilegus, sit flagitiorum omnium vitiorumque princeps; Verr. V, 4.
tutores: ſ. duces. — vorago: ſ. gurges.
IV. Umstand: 1. adfici: quibus praeterea vitiis adfectum esse necesse sit eum; Muren. 13. [his .. vitiis adfectos et talibus malos aut audacis appellare consuetudo solet;] Phil. XIV, 7.
adsequi: qui aliquando honorem vitio civitatis, non suo, non sunt adsecuti; har. resp. 56.
certare: qui duorum fratrum aetatibus medius interiectus vitiis cum utroque certabat; Phil. X, 10.
commoveri: ut vitiis tuis commoveare; Catil. I, 22.
contaminari: hoc remedium est ... iudiciis .. corruptis et contaminatis paucorum vitio; div. Caec. 70.
contendere: si vitiis cum virtute contendit; Phil. XIV, 18.
convertere: quae (mater) vitiis animi in deterrimas partis iura hominum convertit omnia; Cluent. 199.
convinci: quae (copia) istius vitam tot vitiis flagitiisque convictam ... aliqua ex parte possit defendere; Verr. a. pr. 10.
corrumpi: ſ. contaminari.
decoquere: quamvis quis fortunae vitio, non suo decoxisset; Phil. II, 44.
dicere: temporum magis ego nunc vitio || vitiis || quam genere || inquam genere || iudicii plura dicam; Balb. 15.
ferri: illi vitio lata esse dicebant; har. resp. 48.
infamis: quos ceteris vitiis atque omni dedecore infamis videbant; Cluent. 130.
magnus: quasi vero Cn. Pompeium non cum suis virtutibus tum etiam alienis vitiis magnum esse videamus; imp. Pomp. 67.
notus: cum .. essent vitiis atque improbitate omnibus noti; Cluent. 46.
sublevari: ſ. II, 1. sublevo.
superare: quem .. omnibus vitiis superare cupiebat; Piso 18. quem ... doleo a te omnibus vitiis [eum] esse superatam; Phil. II, 17.
vocari: cum is non suo crimine, sed multorum vitio sit in quoddam odium iniustum vocatus; Cael. 29.
2. cum: si idem ille esset cum isdem suis vitiis nobilissimus; Cluent. 112.
ob: „at in ipsum Habitum animadverterunt". ... nullum ob totius vitae non dicam vitium, sed erratum; Cluent. 133.

vito, meiden, vermeiden, ausweichen: I. alqs: si vitant, fugiunt, audire de te || audire te || nolunt; Vatin. 39.
II. alqm: eum, qui palam est adversarius, facile cavendo vitare possis; Verr. I, 39.
alqd: quae ... impendere videntur neque vitari ullo modo posse; Quinct. 42. quae vitari possint; Phil. I, 36.
adventum: ut illi nocturnus ad urbem adventus vitandus potius quam expetendus fuit; Milo 49.
arma: hunc ego diem exspectans M. Antonii scelerata arma vitavi; Phil. III, 33.
aspectum: tu ... dubitas ... eorum aspectum praesentiamque vitare? Catil. I, 17. hunc magis odio quam pudore hominum aspectum lucemque vitare; Sulla 74.
Brundisium: navem conscendit Brundisiumque vitavit; Piso 93. ſ. iter.
calamitatem: hiemi sese fluctibusque committere maluit quam non istam communem Siculorum tempestatem calamitatemque vitare; Verr. II, 91.
Cassiam: possum Cassiam vitare, tenere Flaminiam; Phil. XII, 23.
conspectum: quem cum mihi conspectum morte magis vitandum fugiendumque esse videatis; dom. 146.
conventum: non esse vitandum illum nobis conventum et locum; Verr. IV, 138. si quae castiores erant, ad tempus veniebant, lucem conventumque vitabant; ib V, 28.
crudelitatem: crudelitatem regis in togatos vestitus mutatione vitavit; Rab. Post. 27.
culpam: ſ. suspicionem; Phil. I, 33.
diem: in eam diem ego, cum potuissem vitare, incidissem; Verr. I, 31.
discrimen: nullas sibi inimicitias, nullam vim, nullos impetus, nullum vitae discrimen vitandum umquam putavit; sen. 20.
furorem: si istius furorem ac tela vitemus; Catil. I, 2.
ignominias: cum homines || omnes || vincula, neces ignominiasque vitant; Caesin. 100.
imbrem: tectum, cui || quo || imbris vitandi causa succederet; dom. 116.
impetus: cum .. vitandi illorum impetus potestas adempta nobis erit; Quinct. 8. ſ. discrimen.
inimicitias: ſ. discrimen.
insidias: uti propositum vitae periculum et cotidianas capitis insidias ... vitares; Cluent. 20.

iter: cum Brundisium iterque illud ... non sine causa vitavissem; Phil. I, 7.
locum: ſ. conventum.
lucem: ſ. aspectum; Sulla 74. conventum; Verr. V, 28.
mortem: quam (mortem) ... sua cura, optimi filii fidelissimaeque coniugis diligentia vitare potuisset; Phil. IX, 5.
neces: ſ. ignominias.
offensionem: in quibus non dubito quin offensionem neglegentiae vitare atque effugere non possim; Verr. I, 103. qua in sorte sapiens praetor ... offensione vitata || offensionem vitat || aequabilitate decernendi benevolentiam adiungit lenitate audiendi; Muren. 41.
periculum: ut ... taceant .. idcirco, quia periculum vitant; Sex. Rosc. 1. se quod velletis esse facturum, neque eius sententiae periculum vitaturum; Phil. IX, 9. ſ. insidias.
petitiones: ut (petitiones) vitari posse non viderentur; Catil. I, 15.
praesentiam: ſ. aspectum; Catil. I, 17.
rem: ut (res) ... magno opere vitanda fuerit; Verr. I, 108.
spectaculum: quod spectaculum adhuc ipsa Fortuna vitavit; Phil. XIII, 40.
supplicia: ut supplicia vitent; Sex. Rosc. 8.
suspicionem: in reiciundis iudicibus non nullos ... pactionis suspicionem non vitasse; Verr. I, 17. vitanda tibi semper erit omnis avaritiae suspicio; ib. III, 4. quod vitandae suspicionis causa ad M.' Lepidum te habitare velle dixisti; Catil. I, 19. utinam ut culpam, sic etiam suspicionem vitare potuisses! Phil. I, 33.
tempestatem: ſ. calamitatem.
turpitudinem: ex qua (civitate) innumerabiles alii ... vitandae turpitudinis causa mortem ... oppetissent; Sest. 48.
vincula: ſ. ignominias.
vituperationem: quod ... ad vitandam vituperationem valet; prov. cons. 44.

vitricus, Stiefvater: I, 1. adfert: viderat ille Murenam, vitricum suum, consulem designatum, ad me consulem ... adferre; dom. 134.
est: vitricum tuum fuisse in tanto scelere fatebare; Phil. II, 18.
2. sum: tamen erat vitricus; Cluent. 41.
II, 1. nuntio: improvisa pupilli calamitas nuntiatur statim C. Mustio, vitrico pupilli; Verr. I, 135.
sum: non ... id erit eius vitrico fraudi aut crimini; Muren. 73.
2. dico in: L Caesar ... qua gravitate sententiam dixit in sororis suae virum, vitricum tuum! Phil. II, 14.
III. similis: vitrici te similem quam avunculi maluisti; Phil. II, 14.
IV. corpus: ad sepulturam corpus vitrici sui negat a me datum; Phil. II, 17.
honores: cum eius adulescentia in amplissimis honoribus summi viri, L. Philippi vitrici, florere potuisset; Sest. 110.

vitrum, Glas: auditae visaeque merces fallaces quidem et fucosae, chartis et linteis et vitro delatis || delatae ||; Rab. Post. 40.

vituperatio, Tadel: I, 1. confirmo: haec .. istius vituperatio atque infamia confirmabatur eorum sermone; Verr. V, 101.
relinquo: gloriam in morte debent ei, ... non ... stultitiae vituperationem relinquere; Phil. XII, 25.
tollo: accessi .. ad invidiam iudiciorum levandam vituperationemque tollendam; Verr. I, 5.
vito: quod non tam ad laudem adipiscendam quam ad vitandam vituperationem valet; prov. cons. 44.
2. libero: me .. non nulla imperitorum vituperatione timiditatis ... liberavit; har. resp. 49.
exsolvo: facile me [atque vos] crudelitatis vituperatione exsolveritis || exsolvetis, al. ||; Catil. IV, 11.
3. adduco in: adductus erat in sermonem, invidiam, vituperationem; Verr. III, 140.
venio in: ut propter eum in sermonem hominum atque in tantam vituperationem veniret; Verr. IV, 13.
II. plenus: in quibus diligentia plena simultatum est, neglegentia vituperationum; Flacc. 87.
III, 1. reprehendere: ne illa quidem communi vituperatione reprehendo; Verr. V, 46.
2. cum: quis enim umquam conatus est iura omnia ... commutare cum vituperatione sine quaestu? Verr. III, 51.
sine: non potes eum sine ulla vituperatione accusare; div. Caec. 60. quemquam horum esse putas qui non malit te sine vituperatione quam cum scelere discedere? ib.

vitupero, tadeln, schelten: I. detrahere: „volo“, inquiunt, „esse qui in contione detrahat de Pompeio.“ detrahat ille vituperando? har. resp. 50.
II. alqm: qui et se et causam laedi putet, cum Chrysogonus vituperetur; Sex. Rosc. 142. mihi videntur certi homines ... vos universos ... vituperaturi; leg. agr. II, 6. gravissime vituperatur, qui ..; Quir. 23. ut eos, quos non amant, ab eodem gaudeant vituperari; har. resp. 46. cum eundem iratus postea vituperabat; ib. 51. in illorum .. numero mavolt T. Annius esse, qui a te vituperantur; Vatin. 41. hic ego Appium Claudium ... nullo loco ... vituperabo; Scaur. 31. nisi forte eos etiam ... vituperandos putes; Rab. Post. 29. eos, apud quos dicit, vituperari; Phil. II, 18.
alqd: tametsi meo iure possum, si quid in hac parte mihi non placeat, vituperare; Sex. Rosc. 135. id non modo re prohibere non licet, sed ne verbis quidem vituperare; ib. 137. qui haec vituperare volunt; ib. 138. tum (hoc) vituperari posset; Verr. I, 110. si ea, quae ego ... sensi, vituperasset; dom. 3. haec tu homo sapiens ... apud eos ... ausus es vituperare? Phil. II, 11. quid vero magis vituperandum quam id facere, quod non liceat? ib. XIII, 14.
causam: ne victa quidem causa vituperanda est; Phil. XI, 34.
civem: (ut) non audeas civem singulari virtute ... vituperare; Vatin. 40.
consilium: ego tuum consilium ... vituperare non possum; Muren. 60.
consulatum: quis autem meum consulatum ... qui vituperaret inventus est? Phil. II, 11.
consules: num aut consules illos aut clarissimos viros vituperandos putas? Phil. VIII, 15.
consultos: ſ. iudices.
defensionem: cum in hac civitate oppugnatio soleat ... non numquam, defensio numquam vituperari; Vatin. 5.
genus: genus ipsum legis agrariae vituperare non possum; leg. agr. II, 10.
insolentiam: huius saeculi insolentiam vituperabat; Phil. IX, 13.
interpretes: qui .. interpretes iuris vituperat; Caecin. 70.
iudices: utrum iudices an iuris consulti vituperandi sint; Caecin. 68.
legionem: quid? legio Martia: quid? quarta,

cur laudantur? si enim consulem suum reliquerunt, vituperandae sunt; Phil. V, 4.

oppugnationem: s. defensionem.

rationem: qui illam Postumi sive inanem spem sive inconsultam rationem sive ... temeritatem vituperandam putet; Rab. Post. 2.

reditum: si qui meum cum inimico suo reditum in gratiam vituperabunt; prov. cons. 47.

senatum: an ille ... foedior aut inquinatior in Cn. Pompeio accusando quam in universo senatu vituperando fuit? har. resp. 51.

sententiam: malui viginti diebus post sententiam meam laudari ab omnibus quam a paucis hodie vituperari: Phil. VI, 16.

spem, temeritatem: s. rationem.

viros: illi igitur viri vituperandi; Phil. VIII, 14. s. consules.

vivo, leben, am Leben sein, sich befinden, fortdauern: I. unpersönlich: 1. substantivisch: a. do ad: unius usuram horae gladiatori isti ad vivendum non dedissem; Catil. I, 29. quas (angustias) natura nobis ad vivendum dedit; Marcell. 27.

b. contentus ad: his (bonis) ... ad beate vivendum contentam esse virtutem; Deiot. 37.

c. cupiditas: multa ... perpessi sumus, alii spe forsitan recuperandae libertatis, alii vivendi nimia cupiditate; Phil. III, 29.

disciplina: si quidem philosophia ... virtutis continet et officii et bene vivendi disciplinam; Piso 71.

facultas: neque a vobis iam bene vivendi, sed honeste moriendi facultatem petit; Rabir. 37.

libertas, licentia: numquam ipsimet nobis praeciderernus istam licentiam libertatemque vivendi; Verr. III, 3.

praecepta: huic misero puero ... hoc iudicio vivendi praecepta dabitis; Flacc. 105.

satietas: cum ... naturam ipsam expleveris satietate vivendi; Marcell. 27.

d. consequi: omnia .. ea me pudenter vivendo consecutum esse; Vatin. 6.

causa: haec homo ingeniosissimus, M. Cato, ... adripuit, neque disputandi causa, ... sed ita vivendi; Muren. 62.

2. verbal: legem hanc .. mihi statuo, vivendum ita esse; Verr. III, 5. non Asiam numquam vidisse, sed in Asia continenter vixisse laudandum est; Muren. 12. nisi forte regium tibi videtur ita vivere, ut ..; Sulla 25. cum tristibus severe, cum remissis iucunde, ... cum facinorosis audacter, cum libidinosis luxuriose vivere; Cael. 13. si ... timidos atque supplices et ut vivere liceat obsecrantis etiam odisse solemus; Milo 92. non .. miliens perire est melius quam in sua civitate ... non posse vivere? Phil. II, 112.

II. persönlich: alqs: ibi cum isto [Naevio] familiariter vivit; Quinct. 15. tecum plus annum vixit; ib. 41. si volt virorum bonorum instituto vivere; ib. 56. vixit .. semper inculte; ib. 59. si viveres; ib. 82. (se) non profusis sumptibus vivere; ib. 93. qui ... cum audacia perfidiaque vixerunt; ib. 94. si licet vivere eum; ib. quas inimicitias si tam cavere potuisset, quam metuere solebat, viveret; Sex. Rosc. 17. posteaquam comperit eum posse vivere; ib. 33. qui ... ruri semper habitarit et in agro colendo vixerit; ib. 39. cum ruri adsiduus semper vixerit; ib. 51. qui neque in urbe viveret neque revocaturus esset; ib. 52. ita vivunt, dum possunt, ut ducere animam de caelo non queant; ib. 72. qui ... in caede atque ex caede vivunt; ib. 78. qui semper ita vixerit; ib. 88. qui omnes, quod ad me attinet, vellem viverent; ib. 90. quod ita vixerunt; ib. 91. praedia mea tu possides, ego aliena misericordia vivo; ib. 145. M. Caecilium ... esse cum Verre et cum illo familiarissime atque amicissime vivere; div. Caec. 29. si Philodamo vivere ... licuisset; Verr. I, 72. Mustius dixisset, si viveret; ib. 139. ut ... semper ita vivamus; ib, II, 28. nemo ita vivebat; ib. 191. ut sibi ... recte sit honesteque vivendum; ib. III, 2. eos vobis esse carissimos, qui ita vixerint; ib. 8. nos ita vivere in pecunia tenui; ib. 9. quicum vivere nemo umquam nisi turpis impurusque voluisset; ib. 65. qui in patris luxurie sic vixerit; ib. 160. soli in istius imperio ea condicione vixerunt, ut .., ib. V, 58. non ita vixeras, ut metum iudicii propositum habere deberes; ib. 74. graviorem ... se fore ab inferis testem, quam si vivus in iudicium produceretur: tum avaritiae solum, si viveret; ib. 113. reliquos stirpibus vixisse palmarum; ib. 131. longe alia mihi lege in hac civitate et condicione vivendum est; ib. 180. qui ... maximis laboribus usque ad summam senectutem summa cum gloria vixit; ib. istius ille fundus est, quem ... quoad vixit possedit Caesennia? Caecin. 19. qui aut reges sunt aut vivunt in regno; imp. Pomp. 24. qui nuntiaret ei filium eius, M. Aurium, vivere; Cluent. 21. nec diutius (Cluentia) vixit quam locuta est; ib. 30. iam ut Romae vixerint, ... longum est dicere mihi; ib. 36. cum illi ita viverent, ut ..; ib. 46. si quis ignobili loco natus ita vivit; ib. 111. qui sine cupiditate vixerunt; ib. 152. sine ullo metu et summa cum honestate vivemus; ib. 159. non eum quam diutissime vivere velle debebat? ib. 171. quibus (rebus) alimur et vivimus; leg. agr. II, 95. [qui propter desidiam in otio vivunt;] ib. 103. quicum concordissime vixerat; Rabir. 14. quot ex eis || ex his ||, qui vivunt, ... arcessas; ib. 26. tantis in laboribus C. Marius periculisque vixisset; ib. 28. hic tamen vivit. vivit? immo vero etiam in senatum venit; Catil. I, 2. vivis, et vivis non ad deponendam, sed ad confirmandam audaciam; ib. 4. vives et vives ita, ut vivis; ib. 6. in qua urbe vivimus? ib. 9. quod ego viverem; ib. qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur; ib. II, 7. latrocinantem se interfici mallet quam exsulem vivere; ib. 16. si vivere honeste non possunt; 21. mihi aut cum his vivendum aut pro his esse moriendum; ib. 27. quod mihi cum eis vivendum est; ib. III, 27. vixit ad aliorum arbitrium, non ad suum; Muren. 19. cum in privatis rebus suisque sumptibus... tenuissimo cultu viverent; Flacc. 28. qui (Lacedaemoni) soli... septingentos iam annos amplius unis moribus et numquam mutatis legibus vivunt; ib. 63. te ... praesidio quoad viveres ... ornatum fore; ib. 103. quanto periculo vivam in tanta multitudine improborum; Sulla 28. qui cum hoc vivunt aut vixerunt; ib. 77. qui cum summa elegantia atque integritate vixistis; ib. 79. vivebat cum Q. Catulo; Arch. 6. qui tot annos ita vivo; ib. 12. qui cum .. neque sibi vivendum nisi me restituto putaret; dom. 59. haud scio an vivere nobis ... liceret; har. resp. 22. illius aerumnam, quoad vixit, ... sustentavit; Sest 7. quibuscum hominibus in interiore parte aedium viveret; ib. 24. qui ... periculo rei publicae vivebam; ib. 50. ut erigere oculos et vivere videretur; ib. 68. quia vivit; ib. 80. quoad scitum est Sestium vivere; ib. 82. ut ... relinquam neve eorum aliquem, qui vivunt, nominem; ib. 101. quis ... non indignissimum facinus putavit illum non dicam loqui, sed vivere ac spirare? ib. 108. quibuscum vivit; ib. 133. ceteri vero aut ... recreati sunt ... aut omnino involnerati inviolatique vixerunt; ib. 140. qui sancte graviterque vixisset; Balb. 12. Cn. Pompeius pater ... P. Caesium, equitem Romanum, virum bonum, qui vivit, Ravennatem,

... nonne civitate donavit? ib. 50. illud cogitate, sic vivere ac vixisse Cornelium; ib. 65. qui ... ob virtutem in gloria et laude vivit; Piso 44. est quidam Graecus, qui cum isto vivit; ib. 68. dedit se in consuetudinem, sic ut prorsus una viveret; ib. ut vivat cum suis, primum cum parente; Planc. 29. si .. Plancius ita vixit; ib. 41. qui ... rediturum me, si viverem; non putaret; ib. 71. nisi forte ego ... ita et cum his et inter hos vixi; ib. 75. at vivis et viges; Scaur. 50. reus ... Milonis lege Plotia fuit Clodius, quoad vixit; Milo 35. Miloni etiam utile fuisse Clodium vivere; ib. 52. quod .. beneficium satis magnum est ... tam fidelibus servis, propter quos vivit? ib. 58. ut absentes adessemus, mortui viveremus; ib. 97. praeclare ... vixero; ib. 99. utinam P. Clodius ... viveret! ib. 103. satis diu vel naturae vixi vel gloriae; Marcell. 25. te idem istud nimis crebro dicere tibi satis te vixisse; ib. si tibi soli viveres; ib. tum te, si voles, ... satis diu vixisse dicito; ib. 27. ne nobiscum vivat; Ligar. 11. qui vivit in regno; Deiot. 34. qui ea lege vivit; Phil. I, 35. mihi fere satis est quod vixi vel ad aetatem vel ad gloriam; ib. 38. quod ita vivit; ib. II, 10. quibus (sententiis) ad hanc diem viximus; ib. 19. qui si viverent; ib. 37. tum existimavit se suo iure cum Hippia vivere; ib. 62. erat ei vivendum latronum ritu; ib. tibi uni peteres, qui ita a puero vixeras; ib. 86. quid indignius quam vivere eum? ib. (te) cum perditissimis latronibus non solum de die, sed etiam in diem vivere! ib. 87. quibus ortus sis, non quibuscum vivas considera; ib. 118. nisi qui vicisset, victurum neminem; ib. III, 27. nisi victorem victurum neminem; ib. V, 21. qui in horam viverent; ib. 25. utinam L. Caesar valeret, Servius Sulpicius viveret! ib. VIII, 22. si ipse viveret C. Caesar; ib. X, 16. non possunt non prodige vivere, qui ..; ib. XI, 13. agitur .. liberine vivamus an mortem obeamus; ib. 24. oppressi ... si non spiritu, at virtutis laude || cum laude || vivemus; ib. XIII, 7. fracta sunt || sint || (crura) et vivit; ib. 27. qui si omnes viverent; ib. 28. utrum melius rei publicae fuit Cn. Pompeium an sectorem Cn. Pompei vivere Antonium? ib. 30. neminem Pompeianum, qui vivat, teneri lege Hirtia dictitatis || tenere ... dignitates ||; ib. 32. qui ... vivat .. an mortuus sit, quis ... curat? ib. 33. si me rectis sensibus euntem di immortales ... adiuverint, vivam libenter; ib. 45. dum vixistis; ib. VIV, 33. dum vixisset; Fr. A. III, 23. cum ita vixisti; ib. VIII, 18, a. ſ. pater; dom. 84.

amici: plures amici mei et necessarii viverent; Phil. II, 40.

archipirata: ut ille archipirata non potius securi feriretur, quam tuo periculo viveret; Verr. V. 78.

auctoritas: ut ... horum etiam mortuorum ... vivat auctoritas immortalis; Balb. 49. cuius semper in hac re publica vivet auctoritas; Phil. II, 12.

cives: quod cives Romani ... permulti in illo oppido ... cum ipsis Agrigentinis vivunt ac negotiantur; Verr. IV, 93.

consul: qui (consul) .. non dubitet .. ea, quae statueritis, quoad vivet, defendere; Catil. IV, 24.

contubernales: si putas nostro periculo vivere tuos contubernalis; Flacc. 41.

custos, defensor: hic dies aestivos [iam continuos] populi Romani praetor || praetor p. R. ||, custos defensorque provinciae, sic vixit; Verr. V, 81.

dux: praedonum ducem vivere; Verr. V, 77.

eques: ſ. alqs; Balb. 50.

exemplum: nunc me restituto vivit mecum simul exemplum fidei publicae; Sest. 50.

filius: ſ. alqs; Cluent. 21.

gloria: quorum vivit immortalis memoria et gloria; Balb. 40.

homo: qui (homines nobilissimi) ita vixerunt, ... ut ..; Sex. Rosc. 119. qui (homo) ante quaesturam cum meretricibus lenonibusque vixisset; Verr. I, 101. Furius, ... homo, quam diu vixit, ... clarus et nobilis; ib. 112.

imperator: hic ita vivebat iste bonus imperator hibernis mensibus; Verr. V, 26.

inimicus: cum is inimicus ... spiritu dumtaxat viveret, re quidem infra omnis mortuos amandatus esset; Quir. 10.

lumina: ſ. viri.

mater: Plaetorii matrem, dum vixisset, ludum, postquam mortua esset, magistros habuisse; Font. 10. in qua (domo) mater familias meretricio more vivat; Cael 57.

memoria: ſ. gloria.

natio: dum haec natio viveret; Sest. 132.

nauarchi: ex ipso illo numero nauarchorum aliqui vivunt, [et] adsunt; Verr. V, 121.

necessarii: ſ. amici.

pater: quoad (pater) vixit; Verr. I, 60. qui (pater) si viveret, qua severitate fuit, tu profecto non viveres; dom. 84. patrem eius, si vixisset, non fuisse facturum; Planc. 70.

praetor: ſ. custos.

principes: utinam quidem illi principes viverent! Phil. XIV, 17.

sector: ſ. alqs; Phil. XIII, 30.

servi: quos (servos) intellegebat ... licentius, liberius, familiarius cum domina vivere; Cael. 57.

socii: qua spe .. ut vivere velint tenebuntur (socii)? Verr. V, 126.

testes: summa est in testibus. hi vivunt cum inimicis; Flacc. 23.

vidua: si vidua libere, proterva petulanter ... viveret; Cael. 38.

vivi: illos ego praestantissimos viros, lumina rei publicae, vivere volebam; Phil. II, 37. ſ. alqs, Balb. 50.

III. **mit Accusativ**: vitam: quo tutiorem esse vitam meo praesidio victuros esse arbitrarentur; Verr. II, 118. ut illam, quam tum ille vivebat, vitam esse arbitraretur; Cluent. 170.

vivus, lebend, lebendig, am Leben, bei Lebzeiten; Kapital: A. **bei Substantiven**: alqs: huic acerbissimum vivo videntique funus ducitur; Quinct 50. ut hic potius vivus in reos quam occisus in proscriptos referretur; Sex. Rosc. 27. insui voluerunt (eos) in culeum vivos atque in flumen deici; ib. 70. si istum vivum ad aliud iudicium perducere poterimus; Verr. I, 11. ille ... Uticae domi suae vivus exustus est; ib. 70. illi te vivum exire passi sunt; ib. 82. qui (populus) te vivum comburere conatus est; ib. 83. quibuscum vivi bona nostra partimur; ib. 113. o modestum ordinem, quod illinc vivus surrexerit! ib. 124. qui cum sciret me ex Mustio vivo audisse; ib. 139. consulere vivi ac prospicere debemus; ib. 153. illum in iure metu ... mutum atque exanimatum ac vix vivum relinquo; ib. II, 189. P. Scipione, florentissimo adulescente, vivo et incolumi; ib. IV, 81. vivum te non relinquam; ib. 85. ita Sopater de statua C. Marcelli ... vix vivus aufertur; ib. 87. ego illum ad iudicium meum ... vivum atque iucolumem reservavi; ib. V, 77. cum vivum nescio quem istum producis; ib. 79. si vivus in iudicium produceretur; ib. 113. has Timarchidi pactiones sepulturae cum vivis etiam illis esse factas; ib. 120. sicut et vivus ipse multi-

ostendit et in morte sua testamento de-
rit; Caecin. 10. hoc ... Sulla vivo iudica-
est; ib. 97. quem ad modum viva Dinaea
uerunt; Cluent. 22. hic morbus ... vehe-
ius reliquis vivis ingravescet; Catil. I, 31.
vivis nobis egressus est; ib. II, 2. nisi quod
nobis Roma profectus est; ib. 16. quod vi-
xierit; ib. III, 3. huic ... caput se vivo
lefuturum; Muren. 51. quem omnino vivum
exire non oportuerat; ib. quod nihil iam
nile me vivo conari posse arbitrantur; Sulla
nos hunc vivum ... repudiabimus || repu-
us || ? Arch. 16. *neque solum me vivo*, sed
cum *anima defecerit* mea, multa monu-
a ... permanebunt; Quir. 24. qui ... redii
maxima dignitate te vivo; dom. 87. mihi
e vivo et tecum et cum illis armis decer-
m fuit; ib. 91. adfirmabat Postumus se vivo
domum istius numquam futuram; ib. 115.
ideret victorem vivus inimicum; Sest. 48.
yprius miser ... vivus, ut aiunt, est et vi-
... publicatus; ib. 59. de eius virtute vivi
vos loqui ... oporteat dubitandum putatis?
l. a quibus vix vivus effugit; ib. 116. ut
vi fruantur opibus suis; Balb. 49. te vivum
um noverat quisquam; Piso 2. qui vivis his
e urbe et curia rediturum me ... non pu-
, Planc. 71. si quidem ego tibi vivus non
m; ib. 101. qua spe fureret Milone vivo;
26. an huius ille legis ... mentionem fa-
ausus esset vivo Milone, non dicam consulo?
. qui vivo Clodio labefactari non poterat;
. vivo Clodio periturum Milonem triduo;
. vivo P. Clodio nihil eorum vos visuros
; ib. 78. qui hoc P. Clodio vivo contingere
sse arbitretur || arbitraretur || ; ib. quonam
ille vos vivus adficeret? ib. 79. an ille
or ... si modo haec templa atque ipsa moe-
tare eo vivo tam diu ... potuissent, ille
ue vivus mali nihil fecisset, qui ..? ib. 90.
um tantum ausus sit ustor pro mortuo, quid
er pro vivo non esset ausus? ib. ut eam
m) mortuus incenderet, quam vivus everte-
ib. frangetis impetum vivi, cuius vix susti-
furias insepulti? ib. 91. quae tamen (pro-
) multo plura illo mortuo reperta sunt quam
o beneficia ... data; Phil. I, 17. quas vi-
leges Caesar tulisset; ib. 23. a quo vivo
... rex Deiotarus quicquam aequi boni im-
vit; ib. II, 94. haec vivus eripuit, reddit
uus; ib. cum Creta nihil ad Brutum Cae-
vivo pertineret; ib. 97. quid pati C. Caesare
sare || vivo posset; ib. III, 12. ut vivo potius
ulpicio gratias ageremus quam honores mortuo
eremus; ib. IX, 1. quin honore || honorem ||
i, quam vivo iniuriam fecimus, sarciamus;
qui ne vivo quidem Trebonio Dolabellae
inium in Syriam penetrare sivisset; ib. XI,
quibus non modo vivis, sed etiam victoribus
lorens civitas esse posset; ib. XIV, 23. si
|| illi || vicissent, qui morte vicerunt; ib. 38.
modo *vivo* Sulla, verum etiam mortuo; Fr.
, 27.
ulescens: f. alqs; Verr. IV, 81.
chipirata: vivum tu archipiratam servabas;
V, 67.
ces: se ... praedonum duces vivos atque
mis domi suae ... retinuisse; Verr. I, 12.
pluris praedonum duces vivos cepit P. Ser-
quam omnes antea; ib. V, 66. qui tri-
ant eoque diutius vivos hostium duces re-
nt; ib. 77.
mines: quo vivos supplicii causa demittere
nes et subicere flammam solebat; Verr. IV,

legatus: voluerintne legatum populi Romani comburere vivum Lampsaceni? Verr. I, 78.
liberi: quicum ... adfinitas liberis istius vivis divelli nullo modo poterat; Quinct. 25.
mater: huic .. accusatores viva matre deesse non possint; Cluent. 167.
milites: ea vivis victoribusque (militibus) cumulate ... persolvenda; Phil. XIV, 35.
pater: si constat hunc ... certis fundis patre vivo frui solitum esse; Sex. Rosc. 44. duxit *iterum* uxorem patre vivo; Sest. 7. vivo patre suo; Planc. 51.
pirata: piratam vivum tenuisti; Verr. V, 75.
populus: videbam vivo senatu populoque Romano celerem mihi summa cum dignitate reditum; dom. 64.
senatus: hanc ... labem ... poterit populi Romani dignitas sustinere vivo senatu? dom. 102. f. populus.
testes: potius ... quam ... tot tam gravis testis vivos incolumisque esse patiar; Verr. V, 105.
vir: speravi ... me iacentem posse vivis viris fortibus excitari; dom. 96.
B. **allein: a. masc.:** I, 1. adficio: cum is, cui fama mortui, fortunae vivi commendatae sunt atque concreditae, ignominia mortuum, *inopia vivum* adfecerit, is inter honestos homines atque adeo inter vivos numerabitur? Sex. Rosc. 113. aeternis suppliciis vivos mortuosque mactabis; Catil. I, 33.
2. eripio: eripias tu voluntatem mortuis, bona vivis, ius omnibus? Verr. I, 114.
3. dico pro: quis est qui dubitare debeat, contra damnatum et mortuum pro incolumi et [pro] vivo dicere? Cluent. 10.
numero inter: ne numeretur inter vivos; Quinct. 43. f. 1. adficio.
venio ad: quoniam illis ... viris res publica orbata est, veniamus ad vivos; Phil. II, 13.
II. communis: quid est tam commune quam spiritus vivis? Sex. Rosc. 72.
III. caput: ut in vivi etiam et spirantis capite || caput || bustum suis manibus imponeret; ib. 134.
existimatio: en memoriam mortui sodalis, en metum vivorum existimationis; Verr. I, 93.
fortuna: I, 1. adficio.
iura: everte leges, testamenta, voluntates mortuorum, iura vivorum; Verr. II, 46.
memoria: vita mortuorum in memoria est posita vivorum; Phil. IX, 10.
numerus: is ... ex numero vivorum exturbatur; Quinct. 49. quem ... ne in vivorum quidem numero tum demonstrat fuisse; ib. 88.
testamenta: cui non satis fuerit corrigere testamenta vivorum; Verr. I, 111.
IV. in: ut suam insatiabilem crudelitatem exercuerit non solum in vivo, sed etiam in mortuo; Phil. XI, 8.
b. neutr.: detraho de: nihil detrahit de vivo; Flacc. 91.
reseco de: de vivo igitur aliquid erat resecandum; Verr. III, 118.

vix, mit Mühe, kaum, eben, gerade: I. adhaeresco: tunc te vix invitis omnibus non populi beneficio, sed consulis extremum adhaesisse; Vatin. 11.
aequo: f. possum; Verr. I, 21.
audeo: vix medius fidius tu, Fanni, a Ballione ... hoc et postulare || expostulare || auderes; Qu. Rosc. 50. haec dicere vix audeo; Piso 12.
audio: ut vix ea ... audiantur; Planc. 63.
capio: f. possum; Marcell. 6.
cedo: ut vix C. Marcello, ... praete eum quidem cederem nemini; Marcell. 34.

cohaereo: vix haec, si undique fulciamus iam labefacta, vix, inquam, nixa in omnium nostrum umeris cohaerebunt; har. resp. 60. vix diserti adulescentis cohaerebat oratio; Cael. 15.
concedo: ut vix Apronio illi de familiaritate concedere videatur; Verr. II, 108.
confero: ſ. possum; Verr. I, 26.
conligo: cum tamen ille ... conlegit ipse se vix, sed conlegit tamen; Piso 27.
consequor: illa quaeramus, quae vix hodierno die consequemur; Phil. V, 45.
consisto: ut non modo proficisci ... non posset, sed vix in oppido consisteret; Verr. I, 46.
contineo: singularis homo privatus ... vix facile sese || vix finibus se, al. || regionibus officii ... continet; leg. agr. II, 97. quorum ego vix abs te iam diu manus ac tela contineo; Catil. I, 21.
covenio: forsitan vix convenire videretur; Verr. II, 159.
dico: vix ille hoc dixerat; Verr. II, 93. ſ. possum; Quinct. 54. Verr. IV, 127. Quir. 4.
efficio: ſ. possum; imp. Pomp. 44.
effugio: a quibus vix vivus effugit; Sest. 116.
extrudo: alios ... vix solemus extrudere; Phil. X, 11.
fero: iam vero voltum Considii videre ferundum vix erat; leg. agr. II, 93. vix feram sermones hominum, si ..; Catil. I, 23. in qua tua cogitatione nos ... vix dolorem ferebamus; Vatin. 20. ferrei sunt isti patres ... vix ferendi; Cael. 37. non potentia vix ferenda, ... sed precibus aliquid attulimus etiam nos; Planc. 24. quos nondum tantis parricidiis contaminatos vix ferebamus; Phil. XII, 15. ſ. possum; leg. agr. II, 45.
frango: ſ. possum; Milo 32.
impero: vix erat hoc plane imperatum; Verr. IV, 86.
impetro: hoc vix ab Apronio in summo beneficio pro eis ... impetratum est; Verr. III, 115.
induco: cum vix manicatam tunicam in lacertos induceres: Fr. B. XIII, v, 3.
ingredior: ſ. possum; Rabir. 21. Cael. 41.
insisto: ſ. possum; Cael. 41.
obsisto: si aut confidens astutia aut callida esset audacia, vix ullo eis obsisti modo posset; Cluent. 183.
oportet: in iudicio filii de turpitudine parentis dici vix oportere; Cluent. 17.
opto: quod in tanto ... bello vix optandum videtur; Catil. II, 28.
persequor: ſ. possum; har. resp. 19.
pervenio: non modo animo nihil comperi, sed vix ad auris meas istius suspicionis fama pervenit; Sulla 12. vix, sero et raro ad manus pervenitur; Sest. 77.
possum: dici vix potest, quam multa sint, quae respondeatis; Quinct. 54. ut ea (provincia) vix .. per multos annos ... recreari aliquando posse videatur; Verr. a. pr. 12. omnium ante damnatorum scelera ... vix cum huius parva parte aequari conferrique posse; Verr. I, 21. qua (statua) vix tuto transiri posse videatur; ib. II, 141. haec Sappho sublata quantum desiderium sui reliquerit dici vix potest; ib. IV, 127. ut eis (vectigalibus) ad ipsas provincias tutandas vix contenti esse possimus; imp. Pomp. 14. quantam (vilitatem) vix ... diuturna pax efficere potuisset; ib. 44. quod retinere vix possunt; leg. agr. I, 14. legatos vestros ... exterae nationes ferre vix possunt; ib. II, 45. qui cum ingredi vix posset; Rabir. 21. quod vix videtur humani consilii tantarum rerum gubernatio esse potuisse; Catil. III, 18. dici vix potest quid caritatis ... habeat! Quir. 4. ut vix quisquam arte ulla ordinem rerum ... persequi possit; har. resp. 19. ut manus a te homines vix abstinere possint; Vatin. 10. quibus viis illa (adulescentia) insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione vix posset; Cael. 41. vix ut se possit diuturna pace recreare; prov. cons. 5. si quid mihi potest a re publica esse seiunctum, quod vix potest; Piso 32. cum sustentare vix posses maerorem tuum; ib. 89. ut eodem tempore in omnis verear ne vix possim gratus videri; Planc. 78. si vellent, fortasse vix possent frangere hominis ... audaciam; Milo 32. ut ea vix cuiusquam mens aut cogitatio capere possit; Marcell. 6. Oceanus ... vix videtur tot res ... tam cito absorbere potuisse; Phil. II, 67. quae (gloria) vix caelo capi posse videatur; ib. 114. cum hoc quae pax potest esse? hostis si esset externus, id ipsum vix talibus factis, sed posset aliquo modo; ib. XIII, 5. quamquam vix videntur haec posse seiungi; ib. 6. ſ. obsisto.
probo: vix mehercule servis hoc eum suis ... probaturum arbitrarer || arbitror ||; leg. agr. II, 22.
recreo: cum vix se ex magno timore recreasset; Catil. III, 8. ſ. possum; Verr. a. pr. 12. prov. cons. 5.
recuso: acerbum omnino genus iudicii, sed tamen ... vix recusandum; Planc. 37.
relinquo: quibus cum decumas dare deberent, vix ipsis decumae relictae sunt; Verr. III, 23. Corinthi vestigium vix relictum est; leg. agr. II, 87.
reperio: quae feruntur ita, vix ut quini ... reperiantur; Sest. 109. haec genera virtutum non solum in moribus nostris, sed vix iam in libris reperiuntur; Cael. 40. quibus e municipiis vix iam qui carnem Latinis petant reperiuntur; Planc. 23.
reprimo: vix homines odium suum a corpore eius ... represserunt; Sest. 117.
respiro: nunc nobis vix respirandi potestatem dare; Quinct. 87.
respondeo: cui loco respondere vix videor; Cluent. 135.
retineo: quam (animam) vix retinuit; Sest. 81. ſ. possum; leg. agr. I, 14.
seiungo: ſ. possum; Piso 32. Phil. XIII, 6.
sequor: hoc sequitur, ut familia M. Tullii concidi oportuerit? vix mehercule, ut crimen peti vix ut gravius expostulari; Tull. 54.
soleo: ſ. extrudo.
sum: cum Habonio tutore, quod erat vix HS quadraginta milium, transigunt HS ducentis milibus; Verr. I, 140. hoc quidem vix est liberi populi, vix vestrorum animorum || animorum vestrorum || ac magnificentiae; leg. agr. II, 23. vix iam videtur locus esse qui ..; ib. 59. ut eius ... ingenium praesidio multis etiam alienis, exitio vix cuiquam inimico esse deberet || deberent ||; Mur. 56. ſ. possum; Catil. III, 18. Phil. XIII, 5.
sustineo: vix molem istius invidiae ... sustinebo; Catil. I, 23. quam (vim) nos vix huius urbis tectis sustinemus; Rab. Post. 42. cuius vix sustinetis furias insepulti; Milo 91.
sustento: ſ. possum; Piso 89.
teneo: lacrimas interdum vix tenere; Verr. IV, 39. vix se populus Romanus tenuit; Sest. 117. illi autem ... vix risum tenebant; Vatin. 24. somnum isto loco vix tenebamus; Fr. B. IX, 5.
transeo: ſ. possum; Verr. II, 141.
tueor: nunc exiguas (copias) vix tueri potest; Deiot. 22. domesticis me parietibus vix tueor sine amicorum custodiis; Phil. XII, 24.
videor: ſ. convenio. opto. possum; Verr. a. pr. 12. ib. II, 141. Catil. III, 18. Planc. 78. Phil. II, 67. ib. 114. ib. XIII, 6. respondeo.
II. contentus: hoc volgari (nomine) contentus

vix sum, leviore non utar; Phil. XIV, 10. f. I. possum; imp. Pomp. 14.

decimus: illi ipsi, qui remanserant, vix decuma pars aratorum, relicturi agros omnis erant; Verr. III, 121. vix pars aedium mearum decima ad Catuli porticum accessit; dom. 116. horum, si diligenter quaeres, vix decimam partem reperies || repperis || gloria dignam; Planc. 60.

honestus: quam (mulierem) L. Domitius ab se nominari vix sibi honestum esse arbitrabatur; Verr. I, 140.

liber: tu Apronium, hominem vix liberum, ... ne verbo quidem appellasses; Verr. III, 134.

memor: o paterni generis oblite, materni vix memor! Piso 62.

menstruus: quod Antonius uno adventu et vix menstruis cibariis fecerit; Verr. III, 216.

notus: quem antea vix tibi notum esse dixisses; Vatin. 3.

tricesimus: tricesimo die vix deferuntur; Flacc. 21.

veri similis: vix etiam veri simile est; Phil. XIII, 36.

vivus: illum ... mutum atque exanimatum ac vix vivum relinquo; Verr. II, 189. ita Sopater de statua C. Marcelli ... vix vivus aufertur; ib. IV, 87.

III. satis: qui ... temporis quidem certe vix satis habui; Quinct. 3.

ter: unde vix ter in anno audire nuntium possunt; Sex. Rosc. 132.

IV. fas: quantum hominem homini debere vix fas est; Quir. 17.

triduum: (qui) Romae post quaesturam illam nefariam vix triduum constitisset; Verr. I, 101.

vixdum, kaum noch: haec ego omnia, vixdum etiam coetu vestro dimisso, comperi; Catil. I, 10.

ulciscor, rächen, sich rächen, ahnden, rügen, strafen: I, 1. cautio: utrum .. in nefariis civibus ulciscendi ... an pertimescendi diligentior cautio est? Phil. VII, 3.

difficultas: odium vel precibus mitigari potest ... vel difficultate ulciscendi leniri || teneri ||; Quir. 23.

tempora: sensum doloris mei ... ad ulciscendi tempora reservabo; drov. cons. 2.

b. ad: ut ei ... neque legitimum tempus ad ulciscendum exspectare || exspectare ad ulciscendum || neque vim tantam doloris ... differre potuerint; Verr. I, 81.

in: qui in ulciscendo remissior fuit; Quir. 23. neque ullius horum in ulciscendo acerbitas progressa ultra mortem est; Phil. XI, 1.

2. alqs: non id solum spectari solere qui debeat, sed etiam illud qui possit ulcisci; div. Caec. 53.

II. alqm: ut per alium aliquem te ipsum ulciscantur; div. Caec. 22. ut ipsi se di immortales ulciscerentur; Verr. IV, 87. Crassus tum ita Brutum ultus est; Cluent. 141. quos quidem ego ... non tam ulcisci studeo quam ..; Catil. II, 17. venisse tempus eis, qui in timore fuissent, ... ulciscendi sui; Sest. 28. ut contineret dolorem neque eadem se re ulcisceretur qua esset lacessitus; ib. 88. in quo tamen est me ultus; ib. 111. potuitne ... iure se ulcisci? Milo 38.* numquam illum res publica suo iure esset ulta; ib. 88. quae (res publica) se adhuc tantum modo ulta est, nondum recuperavit; Phil. II, 113. quem ultae || quam multae | videntur Furiae debitorum; ib. XI, 14.

crudelitatem: ultus est huius victoriae crudelitatem postea Sulla; Catil. III, 24.

dolorem: cum ... alii ulcisci dolorem aliquem suum vellent; Sest. 46.

facinora: sic ulciscar facinora eorum || facinora || singula; Quir. 21.

inimicos: quod ille, qua re plurimum potuit, ea ipsa re inimicos suos ultus est; Quir. 20. quamquam ille animo irato nihil nisi de inimicis ulciscendis agebat; ib. 21.

iniurias: eas (iniurias) ferendo maiorem laudem quam ulciscendo mererere; div. Caec. 60. non oportere esse cuiquam ne in ulciscenda quidem iniuria hominis occidendi potestatem; Verr. I, 72. statuerunt ... istius iniurias per vos ulcisci; ib. II, 9. non est mei temporis iniurias meminisse, quas ego etiam si ulcisci possem, tamen oblivisci mallem; sen. 23. ulciscendae iniuriae facilior ratio est quam beneficii remunerandi; Quir. 22. cum ulcisceretur patroni iniurias; Scaur. 23. quo omnes acrius graviusque incumberent ad ulciscendas rei publicae iniurias; Phil. VI, 2.

mortem: f. **mors,** II, 1. ulciscor (6 St.) B. III, S. 199, a.

orationem: animum incitatum ad ulciscendam orationem tuam revoco; Sulla 46.

patrem: quos nobis poëtae tradiderunt patris ulciscendi causa supplicium de matre sumpsisse; Sex. Rosc. 66. qui patris ulciscendi causa matrem necavisset; Milo 8.

scelus: si istius nefarium scelus Lampsaceni ulti vi manuque essent; Verr. I, 68.

victoriam: Cinnae victoriam imperator ultus est Sulla; Phil. XIV, 23.

ulcus, Geschwür: ut et fames stimularet homines et tu in hoc ulcere tamquam inguen exsisteres; dom. 12.

ullus, irgend ein, irgend jemand, etwas: A. bei Substantiven: alqs: ut non modo ab eisdem, sed ne ab aliis quidem ullis absolvi ullo modo posset; Cluent. 9.

adlevamentum: P. Sulla ... coactus est .. in adversis sine ullo remedio atque adlevamento permanere; Sulla 66.

aequitas: iste ... neque ulla aequitate orationis neque auctoritate M. Marcelli commotus est; Verr. I, 135.

aestimatio: non potest reprehendi ulla aestimatio; Verr. III, 214.

aetas: nec ulla umquam aetas de tuis laudibus conticescet; Marcell. 9.

amici: si beluae tam immani ... possunt ulli esse amici; prov. cons. 15.

angulus: nemo non modo Romae, sed ne ullo quidem in angulo totius Italiae oppressus aere alieno fuit quem ..; Catil. II, 8.

animadversio: neque ulla animadversio constitueretur; Verr. I, 70.

argumentum: cum Sthenium sine ullo argumento ac sine teste damnasset; Verr. II, 91. neque ullo argumento Cluentianae pecuniae crimen tenebitur; Cluent. 125. neque .. ullum aliud argumentum vere vocari potest; Scaur. 16.

arma: neque .. ego illa nec ulla umquam secutus sum arma civilia; Marcell. 14.

ars: tu sine ulla bona arte ... intellegis et iudicas? Verr. IV, 98. ut vix quisquam arte ulla ordinem rerum ... persequi posset; har. resp. 19.

artificium: numquam ullo artificio (me) pervertet; div. Caec. 44.

auctor: non habes ne ex his quidem hominibus ... ullum auctorem istius aestimationis; Verr. III, 210.

auxilium: ut eius honos ab eis ... defenda-

tur neque ullum adventicium auxilium requiratur; Verr. IV, 81.

barbari: quod fuit ullorum umquam barbarorum tam immane (odium)? Planc. 71.

beneficium: nec beneficium ullum a me in rem publicam profectum dicerem; dom. 97. ſ. decretum.

bellum: ut nemini minus expediret ullum in Sicilia tumultum aut bellum commoveri; Verr. V, 29.

bonum: quis enim ullam ullius boni spem haberet in eo, cuius ..? sen. 11.

calamitas: is ullam ab sese calamitatem poterit deprecari? Verr. I, 157. quemquam civem ulla eius modi calamitate adfici sine iudicio; dom. 33. an istae dedicationes ... sine ulla civium calamitate a maioribus nostris constitutae sint; ib. 119.

causa: neque enim ullam aliam ob causam populus Romanus tribuniciam potestatem ... requisivit; Verr. a. pr. 44. neque adhuc causam ullam excogitare potuit; ib. I, 70. neque in testimonio causam tanti tumultus ostendis ullam; ib. 80. navium praefectos sine ulla causa ... ad mortem cruciatumque rapuisti; ib. V, 138. quasi enim ulla possit esse causa cur ..; ib. 141. non essem ad ullam causam idoneus; Cluent. 17. saepe etiam sine ulla aperta causa fit aliud atque existimaris; Muren. 35. ut numquam maior consensio aut apertior ... fuisse ulla in causa diceretur; Sest. 124. an vos aliam causam esse ullam putatis? Cael. 46. numquam maior consensus vester in ulla causa fuit; Phil. IV, 12. nec ullam || nec nullam || aliam ob causam ... nos ita a maioribus instituti ... sumus; ib. X, 20. si umquam ulla fuit causa; Fr. B. VII, 16.

civis: proscriptionem non dicam in me ... sed omnino in ullo civi comprobavissent? dom. 58.

civitas: neminem ulla in civitate senatorem factum esse gratis; Verr. II, 120. neque quicquam ulli dissolveris civitati; ib. III, 174.

cognatio: an potest cognatio propior ulla esse quam patriae? Phil. V, 6.

comitia: nullum tempus esse frequentioris populi ... neque contionis ullius neque vero ullorum comitiorum; Sest. 125.

commodum: non ullius rationem sui commodi ducit; Sex. Rosc. 128.

conatum: cuius ego non modo factum, sed inceptum ullum conatumve contra patriam deprehendero; Catil. II, 27.

condicio: neque ulla condicione (se) ... adduci umquam potuisse; Verr. IV, 16. qui nec in senatum ulla condicione pervenire potuit et ..; Flacc. 43.

confectio: nec tributi confectio ulla recitatur; Flacc. 20.

coniunctio: haec ipsa per se sine ulla coniunctione agebantur; Sulla 57.

contentio: ullum esse tantum periculum, tantum laborem, tantam contentionem quam ego ... defugerim? Planc. 78.

contio: ſ. comitia.

controversia: possedit Sacerdote praetore sine ulla controversia; Verr. I, 125. ante quam mentio denique controversiae facta esset ulla; ib. II, 55. quam etiam pater possederat *sine ulla umquam controversia;* Tull. 16. quem sine ulla controversia quadriennium ... possedit Caesennia; Caecin. 19. ego sine ulla controversia consularis; Phil. III, 10.

contumelia: potius, ... quam ut eam (dignitatem) ego ulla contumelia coner attingere; Planc. 8.

convivium: cum dixit hunc ne in convivio quidem ullo fere interfuisse; Sex. Rosc. 39.

copiae: veni non solum sine ullis copiis ac manu, verum etiam cum paucis amicis; dom. 6.

crimen: non erat in hoc neque crimen ullum neque reprehensio; Verr. II, 162. de quo vos homine ne ab inimicis quidem ullum fictum .. non modo crimen, sed ne maledictum quidem audistis; Font. 37. sin ... nec crimen ullum nec opes ad oppugnandum Caelium illis relinquuntur; Cael. 32. nec in eis rebus crimen est ullum; Balb. 6.

cruciatus: qui te ullo cruciatu esse indignum putet; Vatin. 19.

culpa: non .. tua ulla culpa est; Marcell. 20. prius de vestro delicto confiteamini necesse est, quam Ligarii ullam culpam reprehendatis; Ligar. 2.

cupiditas: fuit ulla cupiditas tanta ..? Verr. I, 48. qui in senatu sine ulla cupiditate de bello et pace sententiam ferat; ib. II, 76. ut non modo homini nemini, sed ne cupiditati quidem ulli servias; Sulla 25.

cura: eos fundos ... sine ulla cura possidebit; leg. agr. III, 14.

decretum: ne qua tabula post Idus Martias ullius decreti Caesaris aut beneficii figeretur; Phil. I, 3.

defensio: neque ego istum sibi ... defensionem ullam sinam sumere; Verr. I, 43. reliquam tibi ullam defensionem putas esse? ib. III, 184.

delectus: ceteri agri ... sine ullo delectu ... xviris addicentur; leg. agr. II, 57.

detrimentum: sin autem aliquando sine ullo rei publicae detrimento respicio .. salutem meam; Planc. 91.

dignitas: qui ullam dignitatem || indignitatem || praestabiliorem ea, quam per vos esset adeptus, putarit; prov. cons. 38. quae (dignitas) neque est ulla neque esse potest; Phil. XII, 4.

dissimulatio: quin .. C. Verres in Sicilia ... versatus .. sit sine ulla non modo religione, verum etiam dissimulatione ... furandi; Verr. V, 1.

dolor: neque officio coniunctior dolor ullus esse potest; Sest. 4.

domus: non modo oppidum nullum, sed ne domus quidem ulla paulo locupletior expers huius iniuriae reperietur; Verr. IV, 48. quae mulier ... ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit; Cluent. 35. nego esse ullam domum aliam privato eodem ... iure munitam; har. resp. 14.

dubitatio: poenam octupli sine ulla dubitatione commissam; Verr. III, 30. si equitibus Romanis ... manus ... sine ulla dubitatione adferebantur; ib. 60. ut sine ulla dubitatione insanire ... videretur; ib. IV, 39. ut ... sine ulla dubitatione credendum sit; Font. 21. neque in causa ulla dubitatio posset esse; Cluent. 20. omnes sine ulla dubitatione condemnant; ib. 75. ut ei ... sine ulla dubitatione a vobis damnati esse videantur; Catil. IV, 5. qui sit unus omnium mortalium sine ulla dubitatione deterrimus; har. resp. 56. illud .. sine ulla dubitatione maxime nostrum fundavit imperium; Balb. 31. sine ulla dubitatione iuravi; Piso 6. quam provinciam P. Lentulus ... sine ulla dubitatione deposuisset; ib. 50. redeundum ad pristinum vestitum sine ulla dubitatione censerem; Phil. XIV, 1. si vero coloniarum ... sine ulla dubitatione hostis est; ib. 10.

dux: an ... sine duce ullo ... pervenerit ad hanc improbitatem; Verr. I, 105. nondum ullos duces habebamus; Phil. V, 42.

error: ad ... istorum consilia sine ullo errore pervenimus; Verr. a. pr. 17.

exceptio: praetor interdixit ... DE VI HOMINI-

BUS ARMATIS sine ulla exceptione; Caecin. 23. vim ... restitui sine ulla exceptione voluerunt; ib. 63.

excusatio: qui sibi ulla excusatione utendum putet; Font. 46. nemo sibi nec valetudinis excusationem nec senectutis satis iustam ullam putavit; Sest. 112. an potest ulla esse excusatio? Piso 10. nemini civi ullam ... iustam excusationem esse visam; ib. 36.

exemplum: quasi vero hoc scribis ullo exemplo sit aut ullo iure concessum; Verr. III, 182.

exercitus: certus, si modo erat ullus, exercitus; Phil. X, 11.

exitus: neque .. ullus alius discordiarum solet esse exitus; har. resp. 54.

facultas: aditus omnis hominibus sine ulla facultate navium ... clausus fuit || est ||; Verr. V, 6.

fasti: hos || eos || consules ... fasti ulli ferre possunt? Piso 30.

felicitas: si potest ulla in scelere esse felicitas; Phil. II, 59.

firmamentum: si ullum firmamentum in illo teste posuisses; Flacc. 92.

foedus: neque ullam societatem optimis civibus cum importunissimo hoste foedere ullo confirmari posse credidi; Phil. II, 89.

fortuna: nec me ab eis ... ulla umquam fortuna divellet; Sest. 146.

fructus: non ullum existimationis bonae fructum umquam cogitarat; Cluent. 39.

fuga: tu ut ullam fugam meditere? Catil. I, 22.

gemma: nego in Sicilia ... ullum argenteum vas, ullum Corinthium aut Deliacum fuisse, ullam gemmam aut margaritam, ... signum ullum aëneum ..., nego ullam picturam; Verr. IV, 1.

gens: non rex, non gens ulla, non natio pertimescenda est; leg. agr. I, 26. neque .. ulla gens tam barbara ... fuit; Sulla 76.

genus: quis .. est illo ... ullo || in || laudis genere praestantior? Marcell. 4.

gleba: qui ullam agri glebam possiderent; Verr. III, 28.

gratia: in quo ne ipsius quidem ulla (gratia) esse poterat; Phil. II, 10.

homo: si ... nullam .. societatem ... cum homine ullo coieras; Sex. Rosc. 96. neque praeterea quicquam esse .. in homine ullo; Cluent. 152. quae tanta umquam in ullo homine iuventutis inlecebra fuit? Catil. II, 8. quae fuit igitur umquam in ullo homine tanta constantia? Ligar. 26. tibi cum Lepido societas aut cum ullo ... homine sano? Phil. XIII, 43.

honos: non quo istum ullo honore dignum arbitraretur; Verr. II, 172. quis tibi ... quemquam bonum putaret ... honorem ullum denegaturum? Flacc. 102. quis (te) ullo honore ... dignum putet? Piso 96.

hora: horam eximere || exhibere || ullam || nullam || in tali cive liberando sine scelere non possumus; Phil. VI, 7.

hospes: nocti se potius ... quam ulli aut urbi aut hospiti committebat; Cluent. 193.

inceptum: f. conatum.

inimicitias: an tu maiores ullas inimicitias putas esse? Verr. II, 6. ante ... quam ullas inimicitias susceperis; ib. V, 182.

iniuria: si vero non ulla tibi facta est iniuria; div. Caec, 60. neque huic ullam in eo fecisti iniuriam; Flacc. 80. neque hic .. ulla umquam iniuria adducetur; Sest. 95. pactiones sine ulla iniuria factas rescidit; prov. cons. 10.

intertrimentum: cum eo sine ullo intertrimento convenerat; verr. I, 132.

invidia: ait hoc se honeste, sine ulla invidia ac sine ulla offensione contendere; div. Caec. 23. quem numquam ulla vis, ullae minae, ulla invidia labefecit; Sest. 101.

iracundia: neque iracundia magis ulla laudanda est || laudanda ||; Sest. 4.

iudex; re .. ne consistes quidem ullo iudice; Caecin. 59.

iudicium: neque .. ullum iudicium reperietur; Verr. III, 29. tamen audes ullius iudicii mentionem facere? ib. 33 mihi sine ullo iudicio populi profecto; dom. 86. civem Romanum sine ullo iudicio ut ... consul eiecerit; Sest. 29. quanta (multitudo) mea memoria numquam ullo in iudicio fuit; ib. 36.

ius: hoc neque exemplo cuiusquam neque iure ullo fecit; Verr. III, 118. f. exemplum.

iussus: civitatem .. nemo umquam ullo populi iussu amittet invitus; dom. 78.

labor: f. contentio.

largitio: negabant me adduci posse, ut ullam largitionem probarem; leg. agr. II, 12. f. vis; Verr. III, 83.

lex: neque in ulla (lege) praeteritum tempus reprehenditur; Verr. I, 108. quis me umquam ulla lege interrogavit? dom 77. quam (audaciam) ... neque leges ullae possent coërcere; Phil. II, 9.

libido: nihil ullam in libidinem contulisti? Rab. Post. 45.

lingua: quin neque verborum tanta copia sit non modo in nostra lingua, ... sed ne in alia quidem ulla; Caecin. 51.

litterae: te neque illos neque ullas omnino litteras nosse; Phil. II, 20. ad te ipsum ... num misit ullas conlega litteras? ib. XIV, 23.

locus: si ullo in loco eius provinciae frumentum tanti fuit; Verr. III, 194. si ullum locum aperuerimus suspicioni; ib. V. 181. quod tantum monstrum in ullis locis ... natum esse dicamus? Cluent. 188. cui novae calamitati locus ullus relictus esset || est || ? Sulla 91. neque .. ullo in publico aut religioso loco signum ... reliquisse; Sest. 94. in magna varietate sententiarum numquam ullum fuisse locum; ib. 118. neque ullo in loco potius mortem eius lacerari; Milo 86. arit dignior locus in terris ullus qui ..? ib. 101. statueram ... nihil de illo neque apud vos, neque alio ullo in loco dicere; Fr. 15. XIII. I 1—4.

ludi: nec tuos ludos aspexit ... nec ullos alios; Sest. 116.

magistratus: ut ... consul ante fieret, quam ullum alium magistratum per leges capere licuisset; imp. Pomp. 62. excipitur ... non magistratus ullus aliis negotiis [. . .] impeditus; leg. agr. II, 24.

maiestas: potest esse ulla denique maiestas..? Balb. 37.

maledictum: haec nec ulla alia sunt coniecta maledicta in eius vitam; Planc. 31 f. crimen.

maleficium: maleficium ullum exsilio esse multatum; Caecin. 100.

mandata: neque ulla omnino a senatu mandata accepimus; Phil. XII, 28.

manus: f. copiae. — margarita: f. gemma.

materies: illo non saxum, non materies ulla advecta est; Verr. I, 147.

mentio: cuius ne mentio quidem ... ulla facta est; Verr. III, 187. ut mentionem ullam legis fecerim; Cluent. 143.

merces: spes commodi propositi sine mercede ulla multitudinem concitabat; Sest. 105. neque .. ullam mercedem tanta virtus ... desiderat; Phil. V, 35.

metus: sine ullo metu in ipsum portum penetrare coeperunt; Verr. V, 96. sine ullo metu ...

vivemus; Cluent 159. ceteri ... sine ullo mortis metu profecti sunt; Phil. IX, 2.

miles: te provinciam Macedoniam ... sine ullo milite reliquisse; Piso 47.

minae: ſ. invidia; Sest. 101.

modus: quod neque taceri ullo modo ... potest; Verr. I, 86. negant id ... ullo modo fieri posse; ib. II, 127. istam aestimationem negant ullo modo ferri posse; ib. III, 203. neque id ullo modo senatoriis iudiciis reprehendi posse; ib. 224. nec fieri ullo modo potest; ib. IV, 49. negat ullo modo fieri posse; ib. 85 si ullo modo possent a nostris maioribus impetrare; ib. V, 51. cum ... neque mari effugere ullo modo possent; ib. 91. id quod ... neque ullo modo posse fieri video; ib. 173. me nec ullo modo posse ... id adsequi; Caecin. 32. ut ... ne ab aliis quidem ullis absolvi ullo modo posset; Cluent. 9. nec dissimulare ullo modo poterat; ib. 54. in quo non modus ullus est adhibitus; ib. 96. quasi non esset ullo modo ferendum; ib. 111. vix ullo eis obsisti modo posset; ib. 183. neque .. ullo modo facere possum; leg. agr. II, 7. si ullo modo fieri possit; Catil. II, 17. si ullo modo fieri poterit; ib. 28. non potuit ullo modo ... non in agendo ruere ac saepe peccare; dom. 141. si potuisset ullo modo evadere; Ligar. 5. nec te ullo modo ... fore incolumem putabas; Phil. II, 4. quam multa seria, neque tamen ullo modo divolganda! ib. 7.

monstrum: neque ego umquam fuisse tale monstrum in terris ullum puto; Cael. 12.

monumentum: neque ullum est passus ... exstare monumentum; dom. 137.

mora: sine ulla mora negotium susceperunt; Catil. III, 5. venire ... possessiones ... maluit quam ullam moram cuiquam fieri creditorum suorum; Sulla 58. ne quis moram ullam adferret; Sest 129. rem administrandam arbitror sine ulla mora; Phil. V, 31.

mulier: cur alienam ullam mulierem nosti? Cael. 37.

municipium: ut nemo ... Romam ex ullo municipio vadimonii causa venerit; Verr. V, 34.

munus: ne .. istum vis ulla ... eripere aut a me ullum munus aedilitatis amplius ... esse possit; Verr. I, 14.

nationes: utrum igitur hoc Graeci statuent aut ullae exterae nationes an ..? Flacc. 27. a quo maius periculum quam ab ullis nationibus extimescendum est; Phil. VII, 2. ſ. gens.

navis: ut ante Syracusani in moenibus suis ... hostem ... quam in portu ullam hostium navem viderint; Verr. V, 97.

nomen: neque in tuas tabulas nomen ullum || ullum nomen || referres; Verr. I, 102.

numerus: quem ... imperatorem possumus ullo in numero putare ..? imp. Pomp. 37.

nummus: nego tibi ipsi ullum nummum esse numeratum; Verr. II, 26. neminem .. adeo infatuare potuit, ut ei nummum ullum crederet; Flacc. 47.

nuntii: talibus .. nuntiis et rumoribus patebat ... via nec ulli veri subsequebantur; Deiot, 11.

odor: qui ... non odore ullo, non tactu, non sapore capiatur; Cael. 42.

offensio: secundo vitae sine ulla offensione cursu; Quir. 2. ſ. invidia; div. Caec. 23.

officium: non ... se ullo officio cum illo coniunctum arbitrabatur, Sulla 6.

opus: nego ullo de opere publico ... tot senatus exstare consulta; har. resp. 16.

ora: an vero ullam usquam esse oram tam desertam putatis? imp. Pomp. 44.

ordo: cuius causam ... neque ullus ordo proprie ... susceperat; Sest. 37. cui ... non apud ullum ordinem ... maximorum scelerum venia ulla [...] dari possit; Piso 98. quis ullius ordinis ... in clivo Capitolino non fuit? Phil. II, 16.

ornamentum: ne quam partem huic propinquo suo ullius ornamenti relinquat; Quinct. 38. nulla umquam civitas ... signum ullum, ... ullum denique ornamentum urbis ... cuiquam vendidit; Verr. IV, 133. in quo ullum simulacrum, ullum ornamentum reliquum sit; prov. cons. 7. alii sine ullis verborum ornamentis dabant; ib. 28.

otium: neque ullum amplexari otium (convenit); Sest. 98.

pactum: quales non modo numquam fuerunt, sed ne quo modo fieri quidem posthac possint possum ullo pacto suspicari; Piso 65.

pars: cuius partem ullam relinquerint; Sex. Rosc. 71. qui ager ... neque ex ulla parte fuit cultus; Qu. Rosc. 33. non ... esset ullam partem istius nequitiae fugitivorum insolentia consecuta; Verr. III, 66. ne cum in Sicilia quidem fuit; ... pars eius belli in Italiam ulla pervasit; ib. V, 6. neque ego ullam in partem disputo; ib. 7. si ulla ex parte sententia ... infirmata sit; Caecin. 38. is ... numquam ullam honestatis suae partem recuperabit; Cluent. 120. si actio ista ... ullam partem aequitatis haberet; Rabir. 14. nullum posthac malum civile ... ad ullam rei publicae partem esse venturum; Catil. IV. 15. quis ... ullam rei publicae partem ... auderet attingere? Sest. 49. ne residere in te ullam partem iracundiae suspicemur; Deiot. 8. si ullam partem habes sensus; Phil. II, 86. neque (videtur) Antonius ullius supplicii adhibendi ... ullam esse partem relicturus; Phil. XI, 6. tuum ... studium non ad aliam ulla ex parte curam transferre debemus; ib. XI, 23.

pax: quid, si ne potest quidem ulla esse pax? ib. XII, 11.

pecunia: ad quod facinus nemo praeter te ulla pecunia adduci potuerit; Verr. V, 11. negas fratrem meum ... pecuniam ullam in remiges imperasse; Flacc. 33.

perfugium: nunc tibi ego ullam salutem, ullum perfugium putem? Verr. V, 150.

periculum: sine ullo tuo periculo ... illud dederis; div. Caec. 23. neque id .. ullo periculo feci; Verr. IV, 16. neque .. mihi insidiarum periculum ullum ... fuisse; Planc. 95. ſ. contentio.

pictura: ſ. gemma.

pietas: nec est ulla erga deos pietas, si ..; dom. 107. si ulla in te pietas esset; Phil. II, 99.

pilus: ne ullum pilum viri boni habere dicatur; Qu. Rosc. 20.

poena: non fuit in me poena ulla peccati; dom; 77. neque ullam poenam ... non maluisti subire; Piso 91.

posteritas: quando .. obliviscetur ulla posteritas ..? Phil. XII, 12.

postulatio: non .. ulla umquam intercessit postulatio; Quinct. 71.

potestas: neque sibi ullam caedis faciundae potestatem dari; Sex. Rosc. 28.

praedium: neque ullum (praedium habet) nisi praeclarum; Sex. Rosc. 133.

praeiudicium: nihil erat quod ullum praeiudicium vereretur; Verr. 153.

praesidia: dum praesidia ulla fuerunt; Sex. Rosc. 126. si ulla in Sicilia praesidia ad illorum adventum opposita putarentur; Verr. V, 5.

promulgatio: illae (leges) .. sine ulla promulgatione latae sunt; Phil. I, 25.

propositum: nec propositum ullum fuit; dom. 95.

provincia: ecquem existimatis ulla umquam || umquam ulla || in provincia reum absentem

... tanta cupiditate esse defensum? Verr. II. 11, quod umquam .. huiusce modi everriculum ulla in provincia fuit? ib. IV, 53. mihi ... quaevis fuga quam ulla provincia esset optatior; Piso 33.

pulchritudo: in quibus pulchritudo erat ulla; Verr. IV, 125.

quaestio: num .. ulla quaestio de Africani morte lata est? Milo 16.

ratio: is ... ulla vi aut ratione absolvi potest? Verr. II, 180. si ... neque eos ulla ratione placare posses; Catil. I, 17. neque ... alia ratione ulla salvi esse possunt; ib. II, 18. ne quis ulla ratione rem impediret; sen. 27. non ratio ulla ... reperietur; Cael. 53.

recusatio: omnes sine ulla recusatione ... nomina dant; Phil. VII, 13.

regio: neque .. regio ulla fuit; Piso 51.

religio: contra illud ipsum edictum suum sine ulla religione decernebat; Verr. I. 119. contrarium sine ulla religione decernebat; ib. 120. sine ulla religione iudicis condemnatur; Caecin. 7. qui omnia sine ulla religione quibus voluit est dilargitus; leg. agr. II, 81. monimentum iste umquam aut religionem ullam cogitavit || excogitavit || ? dom. 115. ſ. dissimulatio.

reliquiae: qui ullas resedisse in te simultatis reliquias senserit; Deiot. 9.

remedium: ſ. adlevamentum.

reprehensio: ſ. crimen; Verr. II, 162.

res: neque .. magis animos hominum nocentium res umquam ulla commovit; div. Caec. 67. Lampsacenos in istum numquam ulla res mitigasset; Verr. I, 82. si cuiquam .. ulla in re umquam || in re umquam ulla | temperaverit; ib. II, 17. si te ulla in re imitatus esset; ib. III, 44. cum ... non modo rem, sed ne spem quidem ullam reliquam cuiquam feceris; ib. 48. se non ulla in re Verris || Verri || similem futurum; ib. 124. hoc est ... captiosum omnibus rem ullam constitui eius modi; Caecin. 40. nego ullam rem esse; ib. 81. cum illo ... nemo rem ullam contrahebat; Cluent. 41. qui neque ... rem possem ullam negare; ib. 50. non opinor ... rem ullam potuisse mutari; ib. 92. nego rem esse ullam in quemquam illorum obiectam || prolatam ||; ib. 113. ut ... neque rem ullam || ullam rem || appetiturus sim; leg. agr. I, 25. ut ulla res parta bello ... non modo venierit, verum etiam locata sit; ib. II, 54. neque res ulla ... praetermissa est; Catil. III, 20. neque ulla in re te esse huius modi; Muren. 60. neque ulla re alia ... compensari putant posse; ib. 71. nullius litteris de P. Sulla rem ullam ad me esse delatam; Sulla 85. qui rem ullam de meis bonis attigerit; dom. 108. ex quibus nemo rem ullam attigit; ib. nego umquam ... ulla de re ... tam frequens conlegium iudicasse; har. resp. 13. an erat res ulla, quam mihi magis optandam putarem? Sest. 47. neque ulla alia re ab se mortem ... depulit; ib. 79. nec flagitat rem ullam; ib. 104. cum ... neque ulla re populo gratius facere posses; Vatin. 39. neque alia ulla in re legi tuae parui; Piso 61. quod genus iudiciorum si est aequum ulla in re nisi in hac tribuaria; Planc 36. nemo ullius rei fuit emptor; Phil. 97. de fortunis Varronis rem ullam esse detractam; ib. 104. nisi vero ... tu es ulla re cum eo comparandus; ib. 116. negat Calenus rem ullam novam adlatam esse; ib. XII, 3. satis inconsiderati fuit ... rem ullam ex illis attingere; ib. XIII, 12. ſ. tempus; Milo 19.

res publica: qui negas esse verum quemquam ulli rei publicae extra ordinem praefici; dom. 21. nec stare potuisse rem publicam ... nec futuram esse ullam; ib. 73.

retractatio: cum .. sine ulla retractatione pro patria vitam profuderint; Phil. XIV, 38.

rex: ſ. gens. — rumores: ſ. nuntii.

salus: neque ... salus ulla rei publicae maior ... reperiri potest; Verr. I, 4. quo ex iudicio te ulla Salus || vel ipsa Salus || servare posset; Verr. III, 131. ſ. perfugium.

sapor: ſ. odor. — saxum: ſ. materies.

scutum: qui ... neque scutum ullum habuerint; Caecin. 64.

Scythia: quis hoc fecit ulla in Scythia tyrannus? Piso 18.

sensus: ut fusi ... sine ullo sensu iacerent; Verr. V, 28.

significatio: nullius in tabulis ulla huius furti significatio ... reperietur; Font. 3.

signum: neque aliud ullum (signum reliquit); Verr. IV, 7. ſ. gemma. ornamentum; Verr. IV, 133.

simulacrum: ornamentum; prov. cons. 7.

simulatio: ut ne simulatio quidem aequitatis ulla adhibeatur; Verr. II, 43.

societas: ſ. foedus.

sollicitudo: ut ad istum sine ulla sollicitudine summa pecuniae referretur; Verr. II, 133.

species: si ullam speciem rei publicae cogitavisset; Phil. V, 15.

spes: potestne tibi ulla spes salutis commoda ostendi? Verr. I, 47. qui ullam spem salutis reliquam esse arbitretur; ib. V, 12. numquam existimavi spem ullam esse habituros Milonis inimicos; Milo 5. ſ. bonum. res; Verr. III, 48.

studium: „tantas inimicitias ... suscepturus es?“ non studio quidem hercule ullo; Verr. V, 180. qui sine ullo studio dicebant; Flacc. 21.

sumptus: sine ullo sumptu nostro ... maximos exercitus nostros vestivit; Verr. II, 5.

supplicium: cuius ne supplicio quidem ullo satiari videtur posse populus Romanus; Phil. XIII, 21. ſ. pars; Phil. XI, 6.

suspicio: rex ... sine ulla suspicione libentissime dedit; Verr. IV, 63. cuius rei neque iudex neque vestigium aliquod neque suspicio cuiquam esset ulla; ib. V, 161. neque id ulla tenuissima suspicione confirmas; Cluent. 137. optimae leges ... sine ulla suspicione *periculi* tollentur; leg. agr. II, 22. qui isti aetati [...] non possit ... sine ulla suspicione ... male dicere; Cael. 8. quam (voluntatem) sine ulla cupiditatis suspicione prae se fert; Planc. 43. quae postest ... ulla libidinis esse suspicio? Scaur. 6.

tempestas: quibus non modo Apronius in agris, sed ne tempestas quidem ulla nocere potuit; Verr. III, 109.

tempus: si ullo tempore magna causa in ... potestate versata est; dom. 1. si tempus est ullum iure hominis necandi; Milo. 9. atqui si res, si vir, si tempus ullum dignum fuit; ib. 19.

testis: neque testem ullum nominabis? Cluent. 186.

timor: testis ... sine ullo timore ... exspecto; Cael. 66.

tumultus: homines ... ad summum [Graecorum] otium potius quam ad ullam vim aut tumultum accommodati; Verr. I, 63. ut urbi ... sine ullo tumultu satis esset praesidii; Catil. II, 26. ſ. bellum.

varietas: quas (sententias) senatus sine ulla varietate est secutus; Catil. III, 13. cum ... fieret .. sine ulla varietate discessio; Sest. 74. haec populi ... significatio sine ulla varietate universi quid declaravit nisi ..? ib. 125.

vas: ſ. gemma.

vectigal: tu ullum vectigal attingas? leg. agr. I, 3.

venia: ſ. ordo; Piso 92.

verbum: neque verbum ullum interposuit Nae-

vius; Quinct. 15. ut hinc discedas neque mihi verbum ullum respondeas; div. Caec. 52. de furto ... verbum fecit ullum? Cluent. 185. verbis ullis sanciri ... potest? dom. 47. si iste ... neque verbum ullum sollemne potuit effari; ib. 144. nego ulla verba Lentulum ... saepius usurpasse; har. resp. 37.

versura: negavit sese omnino versuram ullam fecisse Romae; Flacc. 48. versuram numquam omnino fecit ullam; Cael. 17.

vestigium: Cluentii nummus nullus iudici datus ullo vestigio reperietur; Cluent. 102.

vinculum: neque est ullum amicitiae certius vinculum; Planc. 5.

vir: f. tempus; Milo 19.

vis: ex horum severitate te ulla vis eripiet aut ulla largitio? ib. III, 83. neque ulla profecto tanta vis reperietur; Catil. IV, 22. idem iste (molitur), nec ulla vi ingenii aut consilii sui; har. resp. 40. postea quam ... nihil ulla vi a miseris extorquere potuit; prov. cons. 5. quae (virtus) numquam vi ulla labefactari potest; Phil. IV, 13. f. invidia; Sest. 101. munus. ratio; Verr. II, 180. tumultus; Verr. I, 63.

vituperatio: non potes eum sine ulla vituperatione accusare; div. Caec. 60.

voluptas: quam (infamiam) sine ulla voluptate capiebat; Verr. V, 40.

urbs: f. hospes.

utilitas: neque ad ullam utilitatem rei publicae pertinuit; Verr. III, 38.

B. **allein:** I, 1. conduco, habeo: num vos existimatis Gracchos ... ullum umquam in contione habuisse conductum? Sest. 105.

2. tribuo: nec tamen ullis tale genus honoris tributum est; Phil. XIV, 33.

elliptisch: quae tanta societas ullis inter se rerum optimarum? Sulla 16.

3. confero cum: an ille quemquam plus dilexit? cum ullo ... consilia contulit saepius? Phil. II, 38.

II. acerbitas: neque ullius horum in ulciscendo acerbitas progressa ultra mortem est; Phil. XI, 1.

auctoritas: non potest ullius auctoritate tantus senatus ... ardor exstingui || restingui ||; Phil. XIII, 15.

dignitas: frequentiam ... gratuitam non modo dignitati ullius umquam, sed ne voluntati quidem defuisse; Muren. 69.

quaestura: ne quis audeat dicere ullius in Sicilia quaesturam ... gratiorem fuisse; Planc. 64.

voluntas: f. dignitas.

III. ab: si te aut a Plancio aut ab ullo dignitate potuisse superari dixero; Planc. 6.

ulterior, jenseitig, entfernt, äußerste, letzte: A. alqs: ut Mysorum ultimus esse dicatur; Flacc. 65.

Celtiberia: quem nobis Caesar ex ultima Celtiberia tribunum plebis dedit; Phil. XI, 12.

Gallia: quorum alter ulteriorem Galliam decernit cum Syria, alter citeriorem; prov. cons. 36. qui ulteriorem (Galliam decernit); ib. qui tum inde reditus aut qualis? prius in ultimam Galliam ex Aegypto quam domum; Phil. II, 48. decretorum aliquem Antonio illam ultimam Galliam; ib. V. 5. si ... in illam ultimam Galliam penetrare potuisset; ib. 37. remittere eum nobis Galliam citeriorem, illam ultimam postulare; ib. VII, 2. huic igitur ... parricidiae quid habemus ... quod remittamus? an Galliam ultimam et exercitum? ib. XII, 13. ut haberet Galliam ultimam; ib. XIII, 37.

Hispania: constituitur ex altera parte ulterior Hispania; Font. 45. Sittius est ab hoc in ulteriorem Hispaniam missus; Sulla 56. post quaesturam exierisne legatus in ulteriorem Hispaniam? Vatin. 12.

fines: in primis finibus tibi se praesto fuisse dicit, usque ad ultimos prosecutum; Deiot. 42.

gentes: si tibi ... apud homines in extremis atque ultimis gentibus positos ... nomen civitatis tuae profuisset; Verr. V, 166. quam (dignitatem) gentes ultimae pertimescant; dom. 89. quem ultimae || exterae || gentes castiorem ... viderunt? Balb. 9. hominem deductum ex ultimis gentibus; Phil. XIII, 27.

loca: instituerunt semper in ultima ... loca frumentum imperare; Verr. III, 190.

memoria: quoad .. potest mens mea ... pueritiae memoriam recordari ultimam; Arch. 1.

nationes: cuius legis ... ab ultimis nationibus ... severi custodes requiruntur; div. Caec. 18. ecqua civitas est ... ultimis nationibus .. tam potens? Verr. IV, 25.

orae: qui antea omnis socios in ultimis oris ... salvos praestare poteramus; imp. Pomp. 55. ultimas Hadriani maris oras petivit; Piso 93.

Phrygia: quid iste in ultima Phrygia, quid in extremis Pamphyliae partibus fecerit; Verr. I, 154.

Pontus: mare videmus ... ab Oceano usque ad ultimum Pontum ... clausum teneri; prov. cons. 31.

Syria: qui usque ex ultima Syria atque Aegypto navigarent; Verr. V, 157.

tempus: nonne vobis videor et ultimi temporis recordatione et proximi memoria ... debere ... excidere? prov. cons. 43.

terrae: o portentum in ultimas terras exportandum! Verr. I, 40. in exteris nationibus usque ad ultimas terras pervagatum est; ib. IV, 64. quem ad modum huius tui facti famam ... in ultimas terras perventuram putasti? ib. 68. non .. illum ... venti aliqui novi ... in ultimas terras pertulerunt; imp. Pomp. 40. quod ... legati ... ad Cn. Pompeium in ultimas prope terras venerunt; ib. 46. his vendere vel in ultimis terris licebit? leg. agr. I, 7. cum rex [Mithridates] ... in ultimis terris aliquid etiam nunc moliatur; ib. II, 52. cum (Massilia) in ultimis terris cincta Gallorum gentibus barbariae fluctibus adluatur; Flacc. 63. eum familiarissimum suum ... amandare in ultimas terras; Sulla 57. ut (religio) ex ultimis terris arcessita in hac urbe consederit; har. resp. 24. vos .., mutae regiones, imploro, et sola terrarum ultimarum; Balb. 13.

urbs: qua in civitate rogati infimorum hominum filios ... ex ultima saepe urbe deductum venire soleamus; Muren. 69.

B. contendo ad: cum ad ultimum animo contendissemus; Muren. 65.

ultor, Rächer, Bestrafer: I, 1. defendit: ego ille coniurationis investigator atque ultor certe non defenderem Sullam; Sulla 85.

sunt: tribunicii .. sanguinis ultores esse praesentis; sen. 33. interitus (nostri) nullos esse ultores videbam; Planc. 88.

ohne Verb: clarissimus et fortissimus consul, ... ultor sceleris illius, ... restitutor salutis meae; Milo 39.

2. sedeo: eius igitur mortis sedetis ultores; Milo 79.

sum: me ultorem iniuriarum ... esse voluerunt; div. Caec. 11. fuit ultor iniuriae, poenitor doloris sui; Milo 35.

II, 1. adficio: vos ... tanti sceleris ultorem non modo honoribus nullis adficietis, sed etiam ad supplicium rapi patiemini? Milo 80.

adopto: quem sibi illa (provincia) ... ultorem iniuriarum ... adoptavit; div. Caec. 54.
dedo: tormentis etiam dedendi fuerunt ... ultores sceleris; Milo 58.
habeo: quin ille sanguis tribunicius ... consules ultores et defensores esset habiturus; Sest. 48.
invenio: ceteri Siculi ultorem suarum iniuriarum invenerunt; div. Caec. 52.
rapio: f. adficio.
dimico cum: ut ... cum consulibus ceterisque eius ultoribus dimicarem; Sest. 43.
III. a: cum ... id .. templum ... a Catilinae praevaricatore quondam, tum ultore .. teneretur; Piso 23.

ultra, jenseits, darüber hinaus: A. progredior: neque ullius horum in ulciscendo acerbitas progressa ultra mortem est; Phil XI, 1.
sum: nihil est enim ultra illam altitudinem montium usque ad Oceanum; prov. cons. 34. quid est ultra pignus aut multam? Phil. I, 12.
B. sum: estne aliquid ultra quo crudelitas progredi possit? Verr. V, 119.

ultro, hinüber, noch dazu, sogar, von selbst, aus freien Stücken: addico: nonne ... ultro Fufidium ... creditorem debitoribus suis addixisti? Piso 86.
addo: etiamne in cellam cum cupiant gratis dare, ultro pecuniam grandem addere (debent)? Verr. III, 228.
appello: tunc appellat ultro Naevium; Quinct. 20.
aufero: tantum [datum], quantum reliqui scribae fecerant, aut ultro etiam ... ablatum; Verr. III, 198.
curso: postea homines cursare ultro et citro non destiterunt; Sex. Rosc. 60.
debeo: cum ipse ultro deberet; Quinct. 74.
defero: ut mihi populum Romanum ultro omnia delaturum putarem; Planc. 65. cum te ultro mihi idem illud deferentem numquam sim adhortatus; Phil. II, 49.
dico: quae tibi ultro pater et maiores tui non consolandi tui gratia dicent; Planc. 52.
flagito: ultro crimen ab adversario flagitabo; Flacc. 5
infero: celavit suos civis ultroque eis sumptum intulit; Flacc. 45.
inludo, inrideo: quod ultro etiam inlusos se et inrisos ab iudicio discessuros videbant; Verr. III, 30.
insector, insto: insector ultro atque insto accusatori; Font. 11.
lacesso: ut non modo nullius audaciae cedamus, sed etiam omnis improbos ultro semper lacessamus; Catil. III, 28. tu ne verbo quidem violatus ... ultro me maledictis lacessisti; Phil. II, 1.
mitto: nomen ipsum legationis ultro missae timoris esse signum videbitur; Phil. V, 26.
navigo: qui ultro citroque navigarent; Verr. V, 170.
offero: ut homines Galli ... spem imperii ... ultro sibi a patriciis hominibus oblatam neglegerent; Catil. III, 22. qui hominibus potentibus ... ultro se offerre soleant; Cael. 21. ultro me hercule se mihi etiam offerentis, ultro pollicentis rogavi; Planc. 24. si ante reditum meum Cn. Plancio se volgo viri boni ... ultro offerebant; ib. 26.
oro: ei nunc etiam ultro rogabuntur atque orabuntur; leg. agr. II, 68.
ostendo: qui ultro nobis viam salutis ostentant; har. resp. 63.
polliceor: quando id, quod opus esse putaret, non ultro (provincia) pollicita est? Verr. II, 5. omnia consulem putant posse, praesertim ultro pollicentem; Scaur. 36. f. offero; Planc. 24.
rogo: f. oro.
venio: venisti domum ultro Roscii; Qu. Rosc. 26.
voco: Cappadocem autem illum non modo recipiebat suis urbibus, verum etiam ultro vocabat; Flacc. 61.

umbilicus, Nabel, Mittelpunkt: qui locus, quod in media est insula situs, umbilicus Siciliae nominatur; Verr. IV, 106.

umbra, Schatten, Ruhe, Schein, Abbild
I. cedit: cedat, opinor, ... stilus gladio, umbra soli; Muren. 30.
II, 1. consector: ut levitatis est ... omnis umbras etiam falsae gloriae consectari; Piso 57.
video: umbram equitis Romani et imaginem videtis; Rab. Post. 41.
2. versor in: qui equidem non in umbra neque in ... artibus .. versatus est; Flacc. 5 (Z. 45).
III. in: quae nos libri || liberi || docent in umbra atque otio; Balb. 15.

umerus, Schulter: I. nitor in: vix haec ... nixa in omnium nostrum umeris cohaerebunt; har. resp. 60.
pendo ab: sagittae pendebant ab umero || humero ||; Verr. IV, 74.
II. agere: umeris gestum agebant [tum] temporis, credo, causa; Rab. Post. 36.
referre: dicebas te tuis umeris me custodem urbis in urbem relaturum; dom. 40.
reportare: cum me ... Italia cuncta paene suis umeris reportarit; sen. 39.
sustinere: quam (rem publicam) vos ... vestris, vestris, inquam, umeris sustinetis; Flacc. 94. tota ut comitia suis, ut dictitabat, umeris sustineret; Milo 25.
tollere: tunc vel in caelum vos ... umeris nostris tollemus; Phil. XI, 24.

umquam, irgend einmal, jemals: I. abduco: qui nulla specie paterni nominis nec pietate abductus umquam est; Phil. XIII, 46.
absum: quod facinus a manibus umquam tuis ... afuit? Catil. I, 13.
abstraho: ut a nullius umquam me tempore aut commodo .. otium || commodum || meum abstraxerit; Arch. 12.
accedo: ad quem si accessit aut si a me discessit umquam; Cael. 10.
accido: nihil ut umquam videretur tam populare ... accidisse; Sest. 107.
accipio: tu umquam tantam plagam tacitus accipere potuisses, nisi ..? Verr. III, 133.
accuso: ecquis umquam reus ... sic accusatus est, ut ..? Font. 37. nemo umquam est de civitate accusatus; Balb. 52.
adduco: nemo umquam [reus] tam convictus, tam nocens adducetur; Verr. II, 27. neque ulla condicione ... adduci (se) umquam potuisse; ib. IV, 16. neque hic tamen ulla umquam iniuria adducetur; Sest. 95.
adeo: quod quidem sacrificium ... nemo umquam adiit; har. resp. 37.
adfero: de quo nulla umquam suspicio durior ... adlata .. est; Sest. 59.
adficio: quis .. umquam tanta a quoquam contumelia ... adfectus est? Verr. II, 139.
adimo: quod nemo umquam ademit; Vatin 35.

admitto: quid umquam Habitus in se admisit, ut ..? Cluent. 166.

adopto: quem umquam iste ordo patronum adoptavit? Phil. VI, 13.

advoco: num quem ... tam audacem audieris fuisse, ut umquam ... concilium advocaret? Vatin. 18.

aestimo: iussit Timarchidem aestimare argentum, quo modo qui || quo modo? quo qui, al. || umquam tenuissime in donationem histrionum aestimavit; Verr. IV, 35.

ago: quis umquam isto praetore Chelidone invita lege agere potuit? Verr. II, 39. cuius umquam propter salutem nisi meam senatus ... gratias egit? Sest. 128. nemo umquam sic egit, ut tu; Planc. 60.

amitto: civitatem .. nemo umquam ullo populi iussu amittet invitus; dom. 78.

antepono: si meas rationes umquam vestrae saluti anteposuissem; Quir. 1.

appello: ut neque appellata umquam iudicia sint neque existimata; Cluent. 88. si patrem tuum ... nemo umquam sanus exsulem appellavit; dom. 83.

appello: nec tuas umquam ratis || rationes || ad eos scopulos appulisses; Rabir. 25.

arbitror: quod mihi quidem magis videtur quam tu umquam arbitratus est appropinquare; Piso 94.

aspicio: quis umquam templum illud aspexit, quin ..? Verr. I, 154.

aspiro: quo neque Karthaginiensium gloriosissimae classes ... umquam aspirare potuerunt neque populi Romani invicta ... gloria illa navalis ... penetrare potuit; Verr. V, 97.

attendo: quis nos magno opere attendit umquam ..? Verr. I, 27. quod iste homo barbarus ... neque attendere umquam neque intellegere potuit; ib. V, 148.

attingo: quod neque praedo violarit ante neque umquam hostis attigerit; Verr. IV, 104. ut illam ... terram umquam attingeret; imp. Pomp. 25.

audeo: umquam ausus esset senatum de re publica tollere? Sest. 30. quis .. umquam ... auderet attingere? ib. 49. utrum tu ... nihil umquam ausus sis scribere ad eum ordinem; Piso 39.

audio: quod umquam huiusce modi monstrum ... audivimus aut vidimus? Verr. II, 79. de quo hoc homine auditum est umquam? ib. 158. ecquo de homine hoc umquam audivistis? ib. (qui) nihil umquam audierit a patre, quo pudentior aut melior esset; ib. III, 160. nos enim nihil umquam prorsus audivimus; ib. V, 5. neque umquam illa ita de suo scelere ... audiet; Cluent. 12. quis umquam audivit, cum ego de me nisi coactus ac necessario dicerem? dom. 93. quem umquam audisti maiorum tuorum ... interfuisse? ib. 105. ecquae vox umquam est audita consulum? Sest. 64. quis legatos umquam audivit sine senatus consulto? Vatin. 36. nihil enim umquam audivi; Balb. 2. nihil umquam auditum ex Milone; Milo 52. quis vero audivit umquam ... de fortunis Varronis rem ullam esse detractam? Phil. II, 104.

aufero: quis umquam ad arbitrum quantum petiit tantum abstulit? Qu. Rosc. 12.

ceno: cedo quis umquam cenarit atratus? Vatin 30. quis umquam in luctu domestico ... cenavit cum toga pulla? ib. 31.

cogito: scis hunc ... nihil umquam contra rem tuam cogitasse; Sen. Rosc. 147. si umquam omnino cogitassent; Verr. III, 182. non ullum existimationis bonae fructum umquam cogitarat; Cluent. 39. id ne umquam posthac non modo non confici, sed ne cogitari quidem possit a civibus; Catil. IV, 19. monimentum iste umquam aut religionem ullam cogitavit || excogitavit ||? dom. 115. quem liberi populi ... non modo viderunt, sed aut sperando umquam aut optando cogitaverunt? Balb. 9. quis est ... tam nihil umquam ... de communi salute cogitans? Marcell. 22. nihil esse a me umquam de re publica nisi optime cogitatum; Phil. XIV, 16.

cognosco: nihil .. umquam in te sordidum ... cognovi; Phil. I, 33.

cogo: quis .. umquam tanto damno senatorem coëgit? Phil. I, 12.

commendo: quem .. umquam senatus civem nisi me ... commendavit? Sest. 128.

committo: nulla hoc civitas umquam alia commisit; Verr. IV, 25. quid .. commisit umquam? Phil. VIII, 27.

commoveo: neque .. magis animos hominum nocentium res umquam ulla commovit; div. Caec. 67.

complector: neminem umquam est hic ordo complexus honoribus et beneficiis suis; prov. cons. 38.

concedo: hoc aut Roscius umquam a Cluvio petisset ... aut Cluvius petenti concessisset, si ..? Qu. Rosc. 50. postea nemini umquam || cuiquam || concessit aequalium; Cael. 74.

concido: neque umquam Catilina ... sine multo sanguine ... concidisset; Sest. 12.

conficio: hoc .. bellum ... quis umquam arbitraretur ... confici posse? imp. Pomp. 31. quis .. umquam ... tam brevi tempore tot loca adire, tantos cursus conficere potuit? imp. Pomp. 34. f. cogito; Catil. IV, 19.

confietor: neminem umquam adhuc de se esse confessum; Rabir. 22.

conor: quis enim umquam conatus est iura omnia ... commutare ... sine quaestu? Verr. III, 51. quas contra (leges) praeter te nemo umquam est facere conatus; Vatin. 18.

conquiesco: ne umquam conquiescere posset fletus bonorum; dom. 101.

consisto: nec nero te umquam ... credo posse mente consistere; Phil. II. 68.

constituo: neque .. umquam maiores nostri sortitionem constituissent aediliciam; Planc. 53.

contendo: ecquis umquam tam palam de honore ... contendit? div. Caec. 22.

conticesco: nec ulla umquam aetas de tuis laudibus conticescet; Marcell. 9.

convoco: quem umquam convocasti || advocasti ||? Phil. II, 100.

corrigo: tu ut umquam te corrigas? Catil. I, 22.

credo: quis umquam crederet mulierum adversarium Verrem futurum? Verr. I, 106. nemo credet umquam; Phil. II, 36.

curo: qui modo umquam mediocriter res istas scire curavit; Flacc. 64.

debeo: nihil .. umquam *cuiquam* debuit; Sex. Rosc. 39.

decerno: nihil umquam senatus de P. Popilio decrevit; sen. 38.

defendo: ecquem existimatis ulla umquam || umquam ulla || in provincia reum absentem ... tanta cupiditate esse defensum? Verr. II, 11.

demoveo: quem neque periculi tempestas ... potuit umquam de suo cursu ... demovere; Sest. 101.

denego: quis tibi ... quemquam bonum putaret umquam ... honorem ullum denegaturum? Flacc. 102.

descendo: descendit ad accusandum. quis umquam tam proprie rei publicae causa? Sest. 89.

desidero: qui nec desideratus umquam a te est; Deiot. 34.

desisto: nec interea locupletare amicos umquam suos destitit; Rab. Post. 4. nec umquam de illo et sperare optime et loqui destiti; Phil. XIII, 3.

desum: QUANDOQUE TU NULLA UMQUAM MIHI IN CUPIDITATE AC TURPITUDINE DEFUISTI; Verr. III, 187. in qua (civitate) nemini umquam infimo maiores nostri patronum deesse voluerunt; Muren. 10. frequentiam ... gratuitam non modo dignitati ullius umquam, sed ne voluntati quidem defuisse; ib. 69. neque huic umquam labori ... defui; Balb. 60. mihi umquam bonorum praesidium defuturum putarem? Milo 94. me nec rei publicae nec amicis umquam defuisse; Phil. II, 20. num umquam || num quando || perditis civibus vexillum ... defuturum putatis? ib. V, 29.

dico: peritus .. nostri ... iuris nemo umquam ... in aliam se civitatem dicavit; Balb. 30.

dico: Quinctius .. quam causam umquam antea dixerat? Cluent 110. quis de plebe Romana testimonium dixit umquam? ib. 157. dicturum quidem certe ... neminem umquam esse confirmo; ib. quo in crimine nihil est umquam abs te dictum; Rabir. 7. quis hoc dixit umquam? Sulla 60. nihil .. umquam de me dixi sublatius; dom. 95. cui bene dixit umquam bono? Sest. 110. neminem umquam ... causam dixisse, qui ..; Rab. Post. 9. hoc .. ne P. quidem Clodius dixit umquam; Phil. II, 17.

dimitto: quam (libertatem) ego neque dimisi umquam neque dimittam; Planc. 94.

discedo: quod ... neque de praediis umquam .. discesserit; Sex. Rosc. 79. is cum praetorem ... sectaretur neque ab eo umquam discederet; Verr. II, 160. sic ut ... nec fere umquam ab eo discederet; Piso 68. negat umquam se a te ... pedem discessisse; Deiot. 42. ſ. accedo.

divello: nec me ab eis ... ulla umquam fortuna divellet; Sest. 146.

do: de conventu nullum umquam iudicem ... dedit; Verr. III, 28. *quod .. iure umquam dari posse ne putari quidem deberet;* Tull, 11. cui ... praeter te toga pulla umquam data est? Vatin. 31. si .. umquam locus amplissimorum ordinum delectis viris datus est; Milo 4.

doleo: ut nemo umquam unici filii mortem magis doluerit; Phil. IX, 12.

dubito: de cuius officio nemo umquam dubitavit; Quinct. 99.

duco: qui nihil sibi umquam nec facere nec pati turpe esse duxit; Piso 11. neque ... umquam se illi rem publicam delere posse duxerunt; ib. 16.

edico: quis umquam edixit isto modo? Verr. I, 107. neminem umquam hoc postea alium edixisse; ih. 117.

excido: verbum ecquod umquam ex ore huius excidit, in quo ..? Sulla 72.

excogito: neque ... crimen quem ad modum defensurus sit, homo quisquam umquam excogitabit; Verr. III, 118.

existimo: neque inhumanus praeco umquam est existimatus; Quinct. 11. nihil de illo umquam secus esse existimatum; Cluent. 124.

expedio: quorum (laqueorum) ex nullo se umquam expediet; Verr. II, 102.

expeto: quorum ego non tam facultatem umquam ... expetendam putavi; dom. 146.

exsisto: neque umquam ex illo delendi huius imperii tam consceleratus impetus exstitisset; Cael. 14. quod umquam in terris tantum flagitium exstitisse auditum est? Phil. II, 57.

facio: hoc tu umquam, Fanni, faceres? Qu. Rosc. 24. cui Siculo ... civis Romanus cognitor factus umquam sit; Verr. II, 106. quod nemo umquam post hominum memoriam fecit; ib. III, 44. quod ... nullo umquam de homine factum est; ib. 45. (qui) nihil umquam patrem facere viderit; ib. 160. quis .. hoc fecit umquam? ib. 168. quod iste nihil umquam fecit sine aliquo quaestu; ib. V, 11. nullum testamentum umquam fecerat; Cluent. 45. nullos umquam fecisse ludos; Muren. 41. fecit, .. quod nemo umquam tyrannus; sen. 12. nulla hominum postulatione ... id eum umquam || id umquam || esse facturum; Sest. 89. qui .. adulescens ... nihil umquam nisi severissime ... fecerit; Deiot 27. ne quis omnino umquam istis legibus reus fiat; Phil. I, 22. quid .. ille umquam arbitrio suo fecit? ib. VI, 4.

fero: nemo umquam tulit; dom 43. nihil omnino umquam de isto foedere ad popolum, ... latum esso dico; Balb. 33. ut nemo umquam prior eam (centuriam) tulerit; Planc. 49.

floreo: nullis umquam comitiis campum Martium tanta celebritate ... floruisse; dom. 75.

fugio: *qui* pro patria *nullum* umquam *mortis periculum* fugit; Rabir. 37. nullum se umquam periculum pro tua dignitate fugisse; Milo 68.

gero: quale bellum nulla umquam barbaria cum sua gente gessit; Catil. III, 25. quae .. res umquam ... est gesta maior? Phil. II, 32.

gusto: quorum nemo gustavit umquam cubans; Muren. 74.

habeo: an iste umquam de se bonam spem habuisset? Verr. a. pr. 42. qui ... neque humanitatis rationem habuisset umquam; Verr. II, 97. cui nullus honos in sua civitate habitus est umquam; Flacc. 45. cur ... Apollonidensis ... miseriores habes quam ... pater tuus habuit umquam? ib. 71. quemquam illorum veterum ... ullum umquam in contione habuisse conductum; Sest. 105. nemini umquam praesenti [:.] maiores honores habuerunt quam absenti M. Caelio; Cael. 5. si nihil habuisset umquam; Rab. Post. 38. quale (tempus) nemo habuit umquam; Phil. VII, 27.

iacio: quae est umquam iacta non suspicio, ... sed iracundiae vox? Flacc. 6.

impetro: qui nihil a iudicibus debeam umquam impetrare; Planc. 75.

imploro: si umquam res publica consilium ... iudicum imploravit; Flacc. 3.

incido: ne quis umquam incidat in eius modi consules; Sest. 52.

indico: si periculum esse putasset, ne illi umquam indicarent; Sulla 39.

infitior: neque .. in hoc me hominem esse infitiabor umquam; Sest. 49.

intellego: ſ. attendo.

intercedo: non .. ulla umquam intercessit postulatio; Quinct. 71.

interdico: sic nemo umquam interdixit; Caecin. 36.

interrogo: quis me umquam ulla lege interrogavit? dom. 77.

intersum: neque illud umquam aratoris interfuit quanti decumae venirent; Verr. III, 147.

invenio: ut nullum in privata domo furtum umquam sit tam palam inventum; Catil. III, 17. huic ... quis est umquam inventus inimicus? Balb. 58. quis umquam in illo Iano inventus est || sit || qui ..? Phil. VI, 15.

inuro: nullum umquam .. mihi tantum dolorem inuretis; Milo 99.

iubeo: cum populus Romanus nihil umquam iusserit; Balb. 33. neque quaeri umquam iussisset; Milo 15.

iudico: nego umquam post sacra constituta ... tam frequens conlegium iudicasse; har. resp.

13. frequentiores pontifices de mea domo quam umquam de caerimoniis virginum iudicasse; ib.

libero: neque nos umquam ... tantis periculis rem publicam ... liberassemus; Catil. III, 17.

licet: ne cui liceret umquam reprehendere illud indicium; Sulla 43.

loquor: quis de tali cive satis digne umquam loquetur? sen. 19.

mitto: si negem me umquam ad te istas litteras misisse; Phil. II, 8.

obicio: nemo istuc ... Manio Curio ... obiecit umquam; Sulla 23. si mihi ... nihil umquam aliud obiectum est; dom. 93.

obiurgo: obiurgavit M. Caelium, sicut neminem umquam parens; Cael. 25.

obliviscor: neque umquam obliviscar noctis illius; Planc. 101.

obmutesco: de me ... nulla umquam obmutescet vetustas; Milo 98.

obruo: senatus .. iudicia ... quae umquam vetustas obruet? Deiot. 37.

obscuro: ut tuas laudes obscuratura nulla umquam sit oblivio; Marcell. 30.

obsolesco: quae (virtus) ... neque alienis umquam sordibus obsolescit; Sest. 60.

obsto: quis .. umquam istius libidini obstitit? Verr. V, 82.

obtineo: quis umquam provinciam cum exercitu obtinuit qui ..? Piso 38.

odi: neque me ille odisse potuit umquam; Piso 81.

offendo: neminem umquam ... offendit; Balb. 58.

opto: non .. est illa defensio contra vim umquam optanda; Milo 14.

orno: quem tandem civem umquam ornabitis? Phil. X, 7.

parco: quis minus umquam pepercit hostium castris? har. resp. 59.

penetro: neque populi Romani ... gloria illa navalis umquam ... penetrare potuit; Verr. V, 97. f. aspiro.

perstringo: nemo umquam me tenuissima suspicione perstrinxit; Sulla 46.

pertimesco: nec ... illi umquam de se pertimescent; Sest. 94.

pervenio: nullus umquam de Sulla nuntius ad me (pervenit); Sulla 14. quem || ecquem || scias umquam legatum Hispaniensem ... in illam provinciam pervenisse? Vatin. 12.

peto: f. concedo; Qu. Rosc. 50.

placo: nemo umquam te placavit inimicus; Deiot. 9.

pono: si nullam umquam positam esse (statuam) arbitrarentur; Verr. II, 160.

posco: militem nullum umquam poposcisti per tot annos; Verr. IV, 21.

possum: possum ego satis in Cn. Pompeium umquam gratus videri? sen. 29. qui per se pungere neminem umquam potuissent; Sest. 24. quis huius potentiam poterit sustinere? ... quis umquam omnis tribus? Phil. VII, 17. f. accipio. adduco; Verr. IV, 16. aspiro. attendo. conficio; imp. Pomp. 34. consisto. demoveo. odi. penetro.

postulo: si illi umquam hoc a me postulassent; Verr. III, 182. neque ego, si fontem maledicti reperietis, ... umquam postulabo; Planc. 57.

precor: si umquam vobis mala precarer || precabar ||; Piso 43.

prohibeo: quis umquam consul senatum ipsius decretis parere prohibuit? Sest. 32.

profero: quis .. umquam ... litteras ... in medium protulit palamque recitavit? Phil. II, 7.

propono: quis umquam eius rei fraudem ... proposuit edicto, quae ..? Verr. I, 107.

pungo: f. possum; Sest. 24.

puto: nemo umquam sapiens proditori credendum putavit; Verr. I, 38. neminem umquam putavi per eos ipsos periculum huius fortunis ... creaturum; Flacc. 2. hanc tu ... neque consul legem esse umquam putasti; dom. 70. si umquam vos eos, qui nunc estis, in re publica fore putasset; Sest 30. neque .. tu umquam ... te augurem fore putasti; Vatin. 21. neque .. muliebris umquam inimicitias mihi gerendas putavi; Cael. 32.

queror: de quo quis umquam arator questus est? Verr. III, 216. quid est autem umquam questus nisi ..? Planc. 34.

recipio: hos umquam in urbem recepistis? Phil. III, 32.

recito: quis umquam recitavit? Piso 39. f. profero.

recuso: quis umquam hoc senator recusavit || accusavit || ..? Cluent. 150. Habitus ne hoc quidem umquam recusavit; ib. 155.

refero: tu ... ecquid ad eum umquam de re publica rettulisti? Phil. II, 14.

reperio: profecto nulla umquam medicina his tot incommodis reperietur; div. Caec. 70.

reprehendo: si .. in eo nihil umquam reprehensum (est); Planc. 32.

requiro: an diligentia umquam requisita est? Balb. 9.

respuo: cuius aures umquam haec respuerunt conatum esse audacter hominem ..? Sulla 70.

retardo: cuius cupiditatem nulla umquam turpitudo retardavit; Cluent. 199.

revertor; ne umquam Romam revertatur; Phil. VIII, 32.

revoco: ut te .. pudor umquam a turpitudine ... revocarit; Casil. I, 22.

satis facio: te non existimare, nisi illum interfecisses, umquam mihi ... satis esse facturum; Phil. II, 49.

scribo: nemo illum ... tutorem umquam liberis suis scripsit; Cluent. 41. se nullam umquam orationem scripsisse; ib. 140. quis umquam Graecus comoediam scripsit in qua ..? Flacc. 65. si ne scriptum quidem umquam est in ista ipsa rogatione; dom. 81.

sequor: nec ulla umquam secutus sum arma civilia; Marcell. 14.

statuo: quis hoc statuit umquam? Tull. 56.

suadeo: quis umquam tam secunda contione legem agrariam suasit quam ego dissuasi? leg. agr. II, 101.

succumbo: nec umquam succumbet inimicis; Deiot. 36.

sum: neque illis umquam satis fuit illud obtinere; Quinct. 34. qui (Roscius) Romam multis annis non venit, neque umquam plus triduo fuit; Sex. Rosc. 74. quis umquam praedo fuit tam nefarius, ... ut ..? ib. 146. de quo nulla umquam opinio fuerit; div. Caec. 71. nulla ratio umquam fuit religionis; Verr. I, 47. quis erit umquam posthac reus tam perditus, qui ..? ib. II, 27. neminem umquam in Sicilia fuisse Verrucium; ib. 188. quis crudelior umquam fuit? ib. 192. iam refertius erit aerarium populi Romani, quam umquam fuit; ib. III, 202. quod umquam .. huiusce modi everriculum ulla in provincia fuit? ib. IV, 53. quid huic sacri umquam fore ... putatis? ib. 71. valvas magnificentiores ... nullas umquam ullo in templo fuisse; ib. 124. ut nullus umquam dies tam magna ... tempestate fuerit quin ..; ib. V, 26. quae (fides) nusquam erat neque umquam fuerat; ib. 108. cuius nullum in re publica momentum umquam fuit; ib. 153. ita neque hic locus vacuus umquam fuit ab eis; imp. Pomp. 2.

quis igitur hoc homine scientior umquam aut fuit aut esse debuit? ib. 28. quod igitur nomen umquam in orbe terrarum clarius fuit? ib 43. neminem umquam tam impudentem fuisse; ib. 48. quae civitas antea umquam fuit ..? ib. 54. quae civitas umquam || inquam, al. || tam tenuis fuit quae ..? ib. quae res nemini umquam fraudi fuit; Cluent. 91. nego usquam umquam (fructus) fuisse maiores; ib. 111. quod nulla alia in lege umquam fuit; leg. agr. II, 24. nullum .. regnum fuit umquam; ib. 35. quae tanta umquam in ullo homine iuventutis inlecebra fuit? Catil. II, 8. cui ... non .. haec sedes honoris [sella curulis] umquam vacua mortis periculo ... fuit; ib. IV, 2. qui .. a Murena nulla re umquam alienus fuit; Muren. 56. si quis umquam ... a genere isto ... non abhorrens fuit; Flacc. 9. neque .. ulla gens tam barbara ... umquam fuit; Sulla 76. potest quisquam dicere umquam meliores ... consularis fuisse? ib. 82. ne nos quidem huic uni || cuncti || studio penitus umquam dediti fuimus; Arch. 2. quod enim tempus erit umquam cum ... fama moriatur? sen. 3. nihil cuiquam fuit umquam iucundius quam mihi meus frater; Quir. 3. neminem umquam tanta eloquentia fuisse; ib. 5. quod .. par amicitiae consularis fuit umquam in hac civitate coniunctius quam ..? dom. 27. si nemo umquam praedo tam barbarus atque immanis fuit, ib. 140. cui nulla hostium diutius urbs umquam fuit clausa; har. resp. 49. quae navis umquam in flumine publico tam volgata omnibus quam istius aetas fuit? ib. 59. quis umquam tam crudelis fuit qui ..? Sest. 32. neminem umquam fore qui auderet suscipere; ib. 49. ecquae seditio umquam fuit in qua non ille princeps? ib. 110. nullum tibi omnino cum Albinovano sermonem ... nulla umquam de re fuisse; Vatin. 3. neque ego umquam fuisse tale monstrum in terris ullum puto; Cael. 12. non potest ... ipse impune umquam esse largitor; ib. 78. quas nationes nemo umquam fuit quin frangi ... cuperet; prov cons. 33. nemo umquam hic potuit esse princeps; ib. 88. quasi vero ... quisquam tam inops fuerit umquam; Piso 18. ecquod in hac urbe maius umquam incendium fuit? ib. 26. nullis comitiis umquam neque multitudinem hominum tantam neque splendorem fuisse; ib. 36. ut non posset esse umquam vir bonus non beatus; ib. 42. ut nullius negotiatoris obscurissimi reditus umquam fuerit desertior; ib. 55. negavit se triumphi cupidum umquam fuisse; ib. 56. quae .. umquam Plancii vox fuit contumeliae potius quam doloris? Planc. 34. cui fuerit ne otium quidem umquam otiosum; ib. 66. ne omnino umquam essem otiosus; ib. quod fuit ullorum umquam barbarorum ... tam crudele in hostem (odium)? ib. 71. cuius opes tantae esse possunt aut umquam fuerunt, quae ..? ib. 81. si umquam vitae cupiditas in me fuisset; ib. 90. quo nemo melior umquam fuit; Rab. Post. 48. si umquam de bonis et fortibus viris, si umquam de bene meritis civibus potestas [vobis] iudicandi fuit; Milo 4. nec vero sic erat umquam non paratus Milo contra illum; ib. 56. neminem umquam hominem homini cariorem fuisse quam te sibi; ib. 68. cui nihil umquam nefas fuit; ib. 73. quae fuit igitur umquam in ullo homine tanta constantia? Ligar. 26. qui quidem (populus) nulla in contione umquam frequentior fuit; Phil. I, 32. nemo umquam puer ... tam fuit in domini potestate quam tu in Curionis; ib. II, 45. huius rei ne posteritatem quidem omnium saeculorum umquam immemorem fore; ib. 54. quis ... fortior, quis amicior umquam rei publicae fuit quam ..? ib. III, 6. quis .. rex umquam fuit tam insignite impudens? ib. 10. quis umquam tantis opibus, tantis rebus gestis fuit qui ..? ib. VI, 12. magis .. necessarium ... nullum tempus umquam fuit; ib. VII, 7. ei ... amici umquam vobis erunt? ib. 21. qui umquam aut ludi aut dies || auditiones || laetiores fuerunt? ib. X, 8. etsi in illius viri consiliis ... nihil nec nimium nec parum umquam fuit; ib. 23. nec .. fuit umquam gravior, constantior, fortior; ib. XIII, 15. ego vero, ne si ista quidem feceris, umquam tecum pacem huic civitati futuram puto; ib. 34. probro nemini umquam fuit; Fr. B. III, 5. si umquam ulla fuit causa; ib. VII, 16.

surgo: cum multo maturius quam umquam antea surrexisset; Verr. II, 41.

suscipio: quia nulla vis umquam est in libera civitate suscepta; Milo 13.

suspicor: de quo nihil umquam est suspicatus; Sulla 48. quis umquam est suspicatus ..? ib. 74.

sustineo: f. possum; Phil. VII, 17.

tempero: si cuiquam .. ulla in re umquam || in re unquam ulla || temperaverit; Verr. II, 17.

teneo: ambulationis postis nemo umquam tenuit in dedicando; dom. 121.

vendo: hominem video ... vendidisse praeter fructus suos nihil umquam; Verr. IV, 11. nulla umquam civitas ... signum ullum ... sua voluntate cuiquam vendidit; ib. 133.

venio: neque fere umquam venit in contentionem; div. Caec. 62. ut nemo umquam post hominum memoriam paratior ... venisse videatur; Verr. a. pr. 32. illi ne advocatus quidem venit umquam; Cael. 10.

versor: quanta (causa) nulla umquam in disceptatione versata est; Deiot. 5.

video: ut nullum umquam pudicum neque sobrium convivium viderit; Verr. III, 160. quis eum umquam ... in laudatoris aut advocati loco viderat? Cluent. 110. quem nemo vestrum vidit umquam; Flacc. 40. caedem .. tantam ... quis umquam in foro vidit? Sest. 77. quem .. umquam virum tam immortali virtute vidimus? ib. 86. neque hic umquam puer ... me ipsum incolumem videbit; ib. 146. scire ex te cupio, quo consilio ... feceris ut ... cum toga nulla accumberes? quem umquam videris? Vatin. 30. Deiotarum saltantem quisquam aut ebrium vidit umquam? Deiot. 26. quid .. umquam domus illa viderat? Phil. II, 69. nullam umquam (contionem) vidi tantam, quanta nunc vestrum est; ib. VI, 18. qui hanc rem publicam nec viderunt umquam nec videre constitutam volunt; ib. X, 22. f. audio; Verr. II, 79.

videor: nec mihi umquam minus in Q. Pompeio ... virtutis esse visum est; Muren. 16. nihil umquam longius his Kalendis Ianuariis mihi visum est; Phil. V, 1. f. accido. possum; sen. 29. venio; Verr. a. pr. 32.

violo: quod (nomen) nulla umquam barbaria violavit; Arch. 19. f. attingo; Verr. IV, 104.

vito: nullum vitae discrimen vitandum umquam putavit; sen. 20.

voco: cum se nullius rei tam paenitere diceret, quam quod C. Carbonem umquam in iudicium vocavisset; Verr. III, 3. neminem umquam maioribus criminibus ... esse in iudicium vocatum; Cluent. 9. ne in tenuissimam quidem suspicionem verbo est umquam vocatus; Rabir. 8.

volo: quicum vivere nemo umquam nisi turpis impurusque voluisset; Verr. III, 65.

voluto: quis umquam nepos tam libere est cum scortis quam hic cum sororibus volutatus? har. resp. 59.

elliptisch: quis umquam audacior? Cluent. 48. nec unus in quemquam umquam gratior quam in me universi; Sest. 122. nihil per vim umquam

Clodius, omnia per vim Milo; Milo 36. „ignoscite, iudices; erravit, lapsus est, non putavit; si umquam posthac"; Ligar. 30. quis umquam apparitor tam humilis, tam abiectus? Phil. II, 82. quis tam barbarus umquam? ib. XIII, 20.

II. zum Satz: quam (centuriam) etiam pater *possederat sine ulla umquam controversia;* Tull. 16.

una, zusammen, zugleich: A. **allein:** adimo: etiam bona tutorum una ademisti; Verr. I. 146.

adimo: nunc quoque una adsint; Verr. II, 177.

ceno: eos una cenasse dixit; Cael. 26.

confero: eodem tempore se in fugam conferunt una amici advocatique eius; Caecin. 22.

consentio: in qua (causa) ... omnes ordines una consentiunt; Sest. 109.

erudio: domi una eruditi; Ligar. 21.

facio: fuisse .. non nullos qui se una facturos esse dicerent; Verr. a. pr. 23. non respondit tamen una facere Sullam; Sulla 37. an una fieri potuerunt, si una tribus non tulissent? Planc. 53.

fero: conlega una ferente eo; Phil. III, 9. s. facio; Planc. 53.

habito: an ut enuntiares ... qui testes ab eo prodirent? ... habitare una? quis hoc nescit? Flacc. 83.

ingredior: cum iam pontem Mulvium ... legati Allobrogum ingredi inciperent unaque Volturcius; Catil. III. 6.

intercido: „pereant amici, dum inimici una intercidant:" Deiot. 25.

mitto: qui una erant missi; Phil. IX, 6.

neco: ut una illud, quod erat ex fratre conceptum, necaretur; Cluent. 31.

occido: s. pugno.

oppugno: horum omnium studium ... meumque una laborem ... una mater oppugnat; Cluent. 199.

pereo: pereat Cleomenes una! Verr. V, 104. potius quam et illi et nos una rei publicae peste pereamus; Catil. IV, 3.

peto: quaesturam una petiit et sum ego factus prior; Muren. 18.

probo: is ... una et id, quod facio, probabit et ... neminem praeponendum mihi esse actorem putabit; div. Caec. 1.

proficiscor; L. Albius ... una profectus est; Quinct. 24. profectus est una L. Albius; ib. 58.

pugno: qui una pugnantes occiderunt; Phil. XIV, 31.

sedeo: una sedent; Flacc. 22. cum alter veheretur in raeda paenulatus, una sederet uxor; Milo 54.

servo: quin una rem publicam vosque servaret; Milo 30.

sum: annum fere una sunt; Quinct. 15. quoniam tum, cum actum est, una fuerunt; Verr. II, 177. cum esset una Sassia; Cluent. 175. cum Saturninus Capitolium teneret armatus, esset una C. Glaucia; Rabir. 20. legati, qui una fuere, alienati; Piso 96. una fui, testamentum simul obsignavi cum Clodio; Milo 48. qui una fuerunt || fuerant ||; Phil. II, 107. qui una sunt; ib. VII, 18. XII, 17. est una Trebellius; ib. X, 22.

tollo: quod iste eruditus homo ... certe una || non || sustulisset; Verr. IV, 127.

venio: pari felicitate legatus una venit Nicomedes; Flacc. 43.

vivo: dedit se in consuetudinem, sic ut prorsus una viveret; Piso 68.

B. **Verbindung:** cum: s. **cum,** II. una (39 St.) B. I, S. 746, a.

uncus, Haken: 1. impingo: uncus impactus est fugitivo illi; Phil. I, 5.

2. vindico ab: nos a verberibus, ab unco, a crucis denique terrore neque res gestae ... vindicabunt? Rabir. 16.

unda, Woge, Welle, Wasser: I. effervescunt: si campus atque illae undae comitiorum ... sic effervescunt quodam quasi aestu; Planc. 15.

II. luctuosus: o spectaculum illud non modo hominibus sed undis ipsis et litoribus luctuosum! Phil. X, 8.

III, elliptisch: „prius undis flamma", ut ait poëta nescio quis; Phil. XIII, 49.

unde, von wo, woher, woraus, wovon: I. bei **Verben:** abeo: ut, unde abissent, eodem statim redirent; Muren. 26.

addo: ut esset unde Apronio ... hoc corollarium nummorum adderetur; Verr. III, 118.

aspicio: unde aliqua fori pars aspici potest; Milo 3.

attribuo: cum posita esset pecunia apud eas societates, unde erat attributa; Verr. III, 165.

audio: ubi aut unde audivit Glaucia? Sex. Rosc. 97. unde vix ter in anno audire nuntium possunt; ib. 132. ut unde audierit oblitus sit; Planc. 57. unde Antoniorum nec facta nec nomen audiat; Phil. XIII, 49.

aufero: unde ei plus opis auferret; Quinct. 33. unde nihil eius modi rerum de publico ... posset auferre; Verr. II, 88. ille .., unde ablatum est, iudicio suum recuperare nullo modo potest; ib. III, 35.

concurro: unde hospites et amici gratulatum Romam concurrerant || concurrerint ||; Muren. 89.

conscendo: reiectus austro sum in eum ipsum locum, unde conscenderam; Phil. I, 7.

deicio: unde dolo malo meo vi deiectus sit; Tull. 30. unde a me vi deiectus esset; ib. UNDE TU ... ILLUM ... VI DEJECISTI; ib. 44. tantum ut unde deiecisset restitueret; Caecin. 23. quid tu ... postulabis? „unde vi prohibitus?" ... „unde deiectus?" ib. 36. unde se deiectum esse dicit; ib. 49. unde deiectus es? ib. 66. praetor .. interdixit, ut, unde deiectus esset, eo restitueretur; ib. 80. quicumque is locus esset, unde deiectus esset; ib. unde deiectus essem; ib. 82. unde deiectus est Cinna? ex urbe unde Telesinus? ab urbe. unde deiecti Galli? a Capitolio. unde, qui cum Graccho fuerunt? ex Capitolio; ib. 87. ut eo restituerentur, unde deiecti essent; ib. 88. UNDE DEIECISTI, ... EO RESTITUAS; ib. ut, a quo loco deiectus est, hoc est, unde deiectus est, eo restituatur; ib. unde deiectus es; ib. 89. cur ergo .. in illud cotidianum interdictum UNDE ILLE ME VI DEIECIT, additur CUM EGO POSSIDEREM? ib. 91.

conflo: s. duco; imp. Pomp. 4.

detrudo: UNDE [DE] DOLO MALO TUO ... PROCURATOR EIUS VI DETRUSUS EST; Tull. 29.

digredior: uti Lilybaeum, unde digressa est oratio, revertamur; Verr. IV, 35.

disco: dum est, unde ius civile discatur; Verr. I, 115.

do: unde aut quantum dedit? Sex. Rosc. 74. nummos dabat arator: quo modo? aut unde? Verr. III, 118. is nummum dabat. unde? de frumento? ib. doce quam pecuniam Cluentius dederit, unde dederit; Cluent. 124.

duco: unde hoc totum ductum et conflatum mendacium est? Qu. Rosc. 48. ut inde oratio mea proficiscatur, unde haec omnis causa ducitur; imp. Pomp. 4. unde etiam nomen ductum est tumultus; Phil. VIII, 3.

eicio: unde tu nos ... turpissime ructando eiecisti; Piso 13.

emo: ede mihi scriptum ... unde quidque aut quanti emeris; Verr. IV, 35.

erumpo: unde ista erumpunt? Phil. II, 100.

exeo: facilis est circumspectus unde exeam; Phil. XII, 26.

facio: HABES SUMPTUM UNDE FACIAS; Verr. III, 155. ille in auri semuncia totam Hispaniam scire voluit unde praetori anulus fieret; ib. IV, 57.

fugio: ex eo (loco deiectus est) certe, unde fugit; Caecin. 80. ex eo (loco) sum deiectus, quo accessi, unde fugi; ib. 84.

habeo: non quaero unde CCCC amphoras mellis habueris, unde tantum Melitensium, unde quinquaginta tricliniorum lectos, unde tot candelabra; non inquam, iam quaero, unde haec habueris; Verr. II, 183.

incipio: unde igitur potius incipiam quam ..? Verr. IV, 3.

intellego: unde ergo hoc intellegi potest? Verr. III, 120.

invenio: unde illam tantam celeritatem et tam incredibilem cursum inventum putatis? imp. Pomp. 40. mihi mirum videtur unde hanc tu .. imaginem ... inveneris; Rabir. 25. unde est inventa ista Libertas? dom. 111.

mitto: unde iterum iam salus huic urbi imperioque missa est; Sulla 23.

nascor: unde haec omnia [iudicia] nascuntur; Quinct. 46. unde nata haec sunt omnia; ib. qui eum necasset, unde ipse natus esset; Sex. Rosc. 71. unde hoc natum, quem ad modum prolatum sit; Verr. III, 133. quod tam infestum scelus et immane aut unde natum dicamus? Cluent. 188.

novi: unde eos noverat Roscius? Sex. Rosc. 74.

ordior: unde potissimum, iudices, ordiar? Sex. Rosc. 29. ut, unde est orsa, in eodem terminetur oratio; Marcell. 33. unde igitur ordiar? Fr. B. VII, 17.

orior: adsunt Athenienses, unde humanitas, doctrina, ... leges ortae ... putantur; Flacc. 62. unde orta mihi gravitas et magnitudo animi videtur; Sest. 141. unde se is ortum gloriari solet; Piso fr. 3. cum idem animus ... in eum se locum, unde esset ortus, rettulisset; Scaur. 4.

peto: quod || quid || ... responderet ille, unde petebatur, non habebat; Muren. 26. si saltatorem avum habuisses neque eum virum, unde pudoris ... exempla peterentur; Deiot. 28.

postulo: non praetorem modo a quo ius impetraret invenire potuit atque adeo ne unde arbitratu quidem suo postularet; Quinct. 96.

produco: quis produxit? Appius. unde? ab Appio; Milo 59.

proficiscor: ea (oratio) quaeritur unde profecta sit; Cluent. 81. nihil esse unde proficiscantur; Flacc. 30.

prohibeo: ſ. deicio; Caecin. 36.

quaero: Milo de Clodii reditu unde quaesivit? Milo 46.

redeo: unde ut rediit; har. resp. 42.

redundo: unde etiam quod posteris solveretur redundaret; leg. agr. II, 1.

reficio: nihil est iam unde nos reficiamus aut ubi lapsi restitamus; Muren. 84.

sum: ut mihi responderet quis esset, ubi esset, unde esset; Verr. II, 188. unde erat frumentum, quod Romam mitteres? ib. III, 179. quaesivit unde esset epistula; ib. IV, 58. ubi audisset unde essent; ib. 103. unde illud est: „da mihi testimonium mutuum"? Flacc. 10. venenum unde fuerit ... non dicitur; Cael. 61. unde autem ista suspicio est? Phil. XII, 6.

solvo: si habuerit unde tibi solvat; har. resp.

sumo: per quem porro datum (venenum)? unde sumptum? Cluent. 167.

suspicor: nihil est: non, quicum deliberarit, ... unde istud vobis suspicari in mentem venerit; Sex. Rosc. 58.

traho: unde est adhuc bellum tractum nisi ex retardatione et mora? Phil. V, 30.

tueor: ut esset unde scriba tuus hoc tuum munus ... tueretur; Verr. III, 187.

voco: UNDE TU ME .. EX IURE MANU || MANUM || CONSERTUM VOCASTI, INDE IBI EGO TE REVOCO; Muren. 26.

elliptiſch: unde iste amor tam improvisus ac tam repentinus? leg. agr. II, 60. unde igitur subito tanta ista mutatio? Phil. I, 33. unde diadema? ib. II, 85. unde igitur ista suspicio vel potius unde iste sermo? ib. XIV, 14.

II **bei Adjectiv:** notus: unde tibi haec nota sunt? Piso 68.

III. **bei Subſtantiv:** triumphus: unde his paucis annis ... iustissimos triumphos vidimus; Piso 44.

IV. **ohne Verbindung:** UNDE TU AUT FAMILIA AUT PROCURATOR TUUS; Caecin. 55. ut ... uno atque eodem interdicto restituerer: UNDE TU; ib. 87. hoc verbum UNDE utrumque declarat; ib. videtis igitur, hoc uno verbo UNDE significari duas res || res duas ||; ib. 88. cum illud verbum UNDE in utramque rem valeat; ib. 89.

undecim, elf: undecim milia talentum ad Gabinium pervenerunt; Rab. Post. 31.

undecimus, elfte: hora: hora undecima cum valens in publico visus esset; Cluent. 27. fit obviam Clodio ante fundum eius hora fere undecima; Milo 29.

undequinquagesimus, neunundvierzigſte: undequinquagesimo die totam ad imperium populi Romani Ciliciam adiunxit; imp. Pomp. 35.

undique, von, auf allen Seiten, von überall her, überall: I. ascisco: itaque .. civis undique fortis viros asciverunt; Balb. 51.

ascribo: videmus Athenis Rhodios, Lacedaemonios, ceteros undique ascribi, Balb. 30.

aufero: ut ... omnis undique tabulas pictas ... auferret; Verr. II, 50. quid undique ablatum sit ostendunt; ib. IV, 132.

carpo: ut ... omnis undique flosculos carpam atque delibem; Sest. 119.

cingo (Siciliam) multis undique cinctam periculis; imp. Pomp. 30.

circumsto: cum .. dies et noctis omnia nos undique fata circumstent; Phil. X, 20.

commeo: quo omnes undique cum mercibus ... commeabant; imp. Pomp. 55.

concurro: tanto mercatu praetoris indicto concurritur undiqne ad istum Syracusas; Verr. II, 133. concurritur undique ad commune incendium restinguendum; Phil. X, 21.

conligo: si ... eodem ceteros undique conlectos naufragos adgregarit; Catil. I, 30. quod omnis undique perditos conlegistis; Piso 16.

conquiro: cum undique nequissimos homines conquisisset; Verr. III, 22.

convenio: quae (frequentia) convenit uno tempore undique comitiorum, ludorum censendique causa; Verr. a. pr. 54. quod undique ad emendas decumas solent eo convenire; ib. III, 149.

defero: huc omnia undique deferebantur; Verr. IV, 23.

delibo: ſ. carpo.

deporto: quo furta undique deportares; Verr. V, 59.
eripio: rebus omnibus undique ereptis; Verr. III, 9.
excludo: cum ... exsul erraret atque undique exclusus Oppianicus; Cluent. 175.
fulcio: si undique fulciamus; har. resp. 60.
habeo: quae (insula) undique exitus maritimos habeat; Verr. II, 185.
impendeo: licet hercules undique omnes [mihi] minae ... impendeant; Sex. Rosc. 31.
insequor: undique omnes insequuntur; Phil. XIII, 25.
intendo: cum omnia tela undique esse intenta in patriam viderem; prov. cons. 23.
inturor: quos undique intuentis ... et huius exitum iudicii exspectantis videtis; Milo 3.
mitto: viae multidudine legatorum undique missorum celebrabantur; Sest. 131.
reclamo: refert rem ille ad senatum: vehementer undique reclamatur; Verr. IV, 85.
saepio: nihil tam saeptum undique ... nec fieri nec cogitari potest; Verr. V, 68.
suppedito: undique mihi suppeditat, quod pro M. Scauro dicam; Scaur. 46.
teneo: teneris undique; Catil. I, 6.
tollo: aut undique religionem tolle aut usque quaque conserva; Phil. II, 110.
verbero: iubet undique hominem vehementissime verberari; Verr. V, 161.
II. concursus: itaque ei concursus fiebant undique; Verr. V, 66. qui concursus ex oppidis finitimis undique? Flacc. 74.
III. zum Satz: videt undique tectum pulcherrime laqueatum; Verr. I, 133.

ungo, salben, bereichern: alqm: ut ab illis ipse unctior abiret; Verr. II, 54. quo .. ille die ... nudus, unctus, ebrius est contionatus; Phil. III, 12.
Dianam: matronas et virgines ... (Dianam) unxisse unguentis; Verr. IV, 77.

unguentarius, Salbenhändler: Gabinium .. si vidissent .. vestri illi unguentarii; Piso 25.

unguentum, Salbe: I. sumo: qui unguenta sumpserit; Cael 27.
II. odor: omnia primo motu ac spiritu suo vini, unguenti, corporis odore complesset; Verr. III, 31. non te illius unguentorum odor ... in eam cogitationem adducebat, ut ..? sen. 16.
III. confricare: cum .. Apronius caput atque os suum unguento confricaret; Verr. III, 62.
nitere: qui nitent unguentis; Catil. II, 5.
oblini: surrexisset Apronius ... non ut decumanus squaloris plenus ac pulveris, sed unguentis oblitus; Verr. III, 31. qui .. accubantes in conviviis, ... unguentis obliti; Catil. II, 10. ille unguentis oblitus ... inrisit squalorem vestrum; sen. 12. versabatur inter hos Gallius unguentis oblitus, redimitus coronis; Fr. B. IX, 1.
obrui: quo (die) ausus est obrutus vino, unguentis oblitus ... populum Romanum ad servitutem cohortari; Phil. XIII, 31.
ungere: omnis Segestae matronas et virgines convenisse, cum Diana exportaretur ex oppido, unxisse unguentis; Verr. IV, 77.

unguis, Nagel: non ab imis unguibus usque ad verticem summum ... ex fraude ... constare totus videtur? Qu. Rosc. 20.

unice, einzig, außerordentlich: amo: qui amavit unice patriam et civis suos; Catil. III, 2.
diligo: cum me ipsum pro summa familiaritate ... unice diligebat; Sest. 29. quod is ab eo unice diligebatur; Planc. 24.

unicus, einzig, außerordentlich: filia: is cum haberet unicam filiam; Verr. I, 104.
filius: quae tanta vitia fuerint in unico filio; Sex. Rosc. 41. Dexo hic ... unicum ... filium ... flagitat; Verr. V, 128. qui hoc unico filio nititur; Cael. 79. ut nemo umquam unici filii mortem magis doluerit quam ille maeret patris; Phil. IX, 12.
liberalitas: ut aut summa neglegentia tibi obstiterit, aut unica liberalitas; Quinct. 41.
spes: erat ei spes unica || una || in C. Antonio; Phil. X, 10.

universe, im Allgemeinen: loquor: nam quid ego de ceteris civium Romanorum suppliciis singillatim potius quam generatim atque universe loquar? Verr. V, 143.
quaero: quaero abs te primum universe quod genus improbitatis et sceleris ... praetermiseris; Vatin. 13.

universus, ganz, sämmtlich, alle zusammen, allgemein; A. bei Substantiven: alqs: adsunt, queruntur Siculi universi; div. Caec. 11. cum eos novo exemplo universos arcessererent; Verr. a. pr. 53. cuius de meritis in rem publicam Thermitanorum Siculosque universos fuit aënea tabula fixa; ib. II, 112. utrum .. Siculi universi bene existiment; ib. 67. reliquos si ... universos ad palum adligasset; ib. V, 71. tantae voluntati universorum Larinatium deesse noluit; Cluent. 43. non multi mihi ab uno sic diligi videntur ut hic ab his || ab iis || universis; ib. 198. mihi videntur certi homines ... vos universos ... vituperaturi; leg. agr. II, 6. ut id vos universi ... tenere possitis; ib. 50. honestius eum (agrum) vos universi quam singuli possideretis; ib. 85. vos universos in consule deligendo plurimum vidisse; ib. 103. non senatus in ea causa cognoscenda ... diligentior ... fuit, quam vos universi; Rabir. 32. qui ... non multo post discessum meum me universi revocavistis; sen. 3. vobis ... singulis et egi et agam gratias. universis egi initio quantum potui; ib. 30. ego vos universos ... deorum in numero colere debeo; ib. videmus universi repente examina tanta servorum immissa; har. resp. 25. cum vos universi ... iterum a me conservatam esse rem publicam conclamastis; Phil. VI, 2.
alqd: quod bonorum possessio spectetur non in aliqua parte, sed in universis, quae ... possideri possint; Quinct. 89. ut ea ... uno tempore universa perdamus; div. Caec. 72. ut ... haec antea singula per illos habuerimus, nunc universa per vos recuperarimus; sen. 2. ut ... tantum hoc tempore universum cuncto populo Romano debeamus; Quir. 5.
ager: ager Picenus universus utrum tribunicium furorem an consularem auctoritatem secutus est? Rabir. 22.
argumentum: cuius contionis primum universum argumentum sententiamque audite; har. resp. 8.
causa: huc universa causa deducitur; Qu. Rosc. 34.
cives: revocarem animos vestros ... ad illam universorum civium Romanorum ... caedem; Flacc. 60.
civitas: non una (haec civitas) te, sed universae similibus adflictae iniuriis ... civitates ... per

sequuntur; Verr. III, 74. ut non uni familiae, sed universae civitati commendatus esse debeat; ib. IV, 31. ut ... id (odium) in me uno potius quam in ... universa civitate deficeret; Quir. 1. si civitati universae scelere eius ... exstiterunt dies illi ... funesti; har. resp. 23. cum .. ille vir ... eriperetur indignissime ... universae civitati; Cael. 59. me universa civitas ... priorem consulem declaravit; Piso 3. quem universa civitas, quem legati ... omni cruciatu dignissimum putent || putant ||; ib. 98. passus est plus unius conlegae sui quam universae civitatis vocem valere; Fr. B. VI, 14.

cohortes: cohortis duas universas Camertium C. *Marius* (nonne civitate donavit)? Balb. 50.

coloniae: quas ego universas (colonias) civium esse optimorum ... sentio; Catil. II, 20.

cupiditas: iam universa istorum cognita cupiditate, accedam ad singulas querellas; Flacc. 27.

decuriones: illum tabulas publicas ... corrupisse decuriones universi iudicaverunt; Cluent. 41.

defensio: ut in hac confusa atque universa defensione nihil a me ... praetermissum esse videatur; Sest. 5.

domicilium: qui singulas unius cuiusque nostrum domos et hoc universum rei publicae domicilium delere conati sunt; Catil. IV, 12.

familia: necesse putavit .. in universam familiam iudicium dare; Tull. 10. nec recuperatores potius darent quam iudicem nec in universam familiam, sed in eum; ib. 41. tam restitues, si unus servolus, quam si familia fecerit universa; Caecin. 58.

gentes: ex ceteris regionibus || generibus || gentes universae in civitatem sunt receptae; Balb. 31.

genus: genus hoc universum amantissimum est otii; Catil. IV, 17. dicam de genere universo; Flacc. 6. neque ... tantum modo cum universo genere confligere (vobis videor)? ib. 50. genus universum ... brevi circumscribi et definiri potest; Sest. 97. cognoscis ex particula parva scelerum et crudelitatis tuae genus universum; Piso 85. est de universo genere dicendum; Scaur. 44.

homines: si es odium ... universorum hominum rusticanorum; Vatin. 39.

honores: vestros .. honores ... nunc a vobis universos habemus; Quir. 5.

incendium: cum ... universum .. totius urbis incendium ... versari ante oculos ... coeperat; Sulla 19.

interitus: neque .. ullus alius discordiarum solet esse exitus ... nisi aut universus interitus aut ..; har. resp. 54.

Italia: ut aliquando vos ... Italiamque universam memoria mei ... teneret; Quir. 1. hac [virtute] maiores vestri primum universam Italiam devicerunt; Phil. IV, 13.

ius: laudem eius praestabilem esse scientiam ... in universo .. belli iure atque pacis; Balb. 15.

legationes: hoc consilio a L. Metello legationes universae petiverunt; Verr. II, 10.

legio: quis enim unus fortior ... fuit quam legio Martia universa? Phil. III, 6.

maria: testes ... maria omnia cum universa tum in singulis oris ... portus; imp. Pomp. 31.

multitudo: ut eius in provincia statuae ... per universam multitudinem deicerentur; Verr. II, 158. donec ... universa multitudo ... senatum clamore coēgit; ib. IV, 87.

nationes: ſ. provincia; Phil. I, 24.

odium: fac huius odii tanti ac tam universi periculum; Piso 65.

onera: quae .. (onera) multi homines necessarii ... discripta sustinuerunt, nunc eius adflictis fortunis universa sustinet; Rab. Post. 41.

ordo: ut, qui unum equitem Romanum contumelia dignum putasset, ab universo ordine malo dignus iudicaretur; Verr. III, 94. cum flens universus ordo cincinnatum consulem orabat; Sest. 26. quibus adsensionibus universi ordinis (est causa acta)? Milo 12. cum tu unus adulescens universum ordinem decernere de salute rei publicae prohibuisti; Phil. II, 52.

pecunia: nec ex bonis populo *universa pecunia* exacta est || populi servari lex aequa est ||; Rab. Post. 8.

populus: his omnibus ... [hoc est, populo Romano universo] me excusatum volo; Verr. I, 103. populos habent universos ... administros; ib. III, 76. cum universus populus Romanus ... Cn. Pompeium imperatorem depoposcit; imp. Pomp. 44. populi Romani universi auctoritati parendum esse; ib. 64. una voce universus populus Romanus consulem (me) declaravit; leg. II, 4. me ... universi populi Romani iudicio consulem ita factum; ib. 7. omnis potestates ... ab universo populo Romano proficisci convenit; ib. 17. populum Romanum universum privare suffragiis; ib. universo populo neque ipse committit; ib. 20. habetis ... universum populum Romanum ... unum atque idem sentientem; Catil. IV, 19. multum etiam apud universum populum Romanum auctoritatis habet suffragatio militaris; Muren. 38. semper ... nimis magnis accusatorum opibus et populus universus et sapientes ... iudices restiterunt; ib. 59. qui ... apud universum populum ... dixerit; sen. 29. a populo Romano universo ... in senatum nominatim vocabar; dom. 15. quae ... nec .. universi populi Romani potestas ... labefactare posset; ib. 80. quod .. populum universum fugeret; Sest. 118. si universi populi iudicium verum ... expressero; ib. 119. quae (fuerit) declamatio voluntatis ab universo populo Romano; ib. 122. populi Romani iudicium universi || universo || consessu gladiatorio declaratum est; ib. 124. ut ipsi inimici nostri voluntatem universi populi viderent; ib. ut numquam maior consensio ... populi Romani universi fuisse ... diceretur; ib. haec populi Romani tanta significatio sine ulla varietate universi ... quid declaravit nisi ..? ib. 125. optimorum civium salutem ... populo Romano caram esse universo; ib. (ut) deligerentur .. in id consilium ab universo populo; ib. 137. me cum universi populi Romani summa voluntate tum optimi cuiusque singulari studio magnificentissime ... consulem factum; Vatin. 6. dabo universi populi Romani, dabo ... iudicium etiam senatus; Balb. 52. mihi populus Romanus universus ... donavit; Piso 7. cum senatum egressum vidi populumque universum; ib. 52. in quo non exigua pars populi, sed universus populus voluntatem suam declararit; Planc. 49. eum Milonem unum esse cum sentiret universus populus Romanus; Milo 34. sedem ab universo populo concessam uni ordini inflammari; ib. 90. parumne haec significant ... populi Romani universi voluntatem? Phil. I, 36. neque solum singulis venibant || veniebant || immunitates, sed etiam populis universis; ib. II, 92. quarum legionum ... iudicium ... comprobat universus populus Romanus; ib. IV, 6. qui .. se ab ... populo .. Romano universo senserit civem carum || clarum || haberi; ib. V, 49. quid ego de universo populo Romano dicam? ib. VII, 22.

praeda: si universae praedae particeps esset; Qu. Rosc. 50.

promerita: quo quisquam possit vestra in nos universa promerita ... percensere numerando; sen. 1.

provincia: si universa ... provincia loqui posset; div. Caec. 19. delectus sum ab universa provincia; ib. 65. si hoc a me muneris non universa provincia poposcisset; Verr. II, 117. ergo ab universa provincia, generatimque ab singulis eius partibus ... ornatur; ib. 168. cur universa provincia defensorem suae salutis eum quaesiverit; ib. III, 64. civitas data non solum singulis, sed nationibus et provinciis universis a mortuo; Phil. I, 24. provincias universas ... perdidistis; ib. II, 92. quod praemium non vel singulis hominibus ... vel universis provinciis vendidit? ib. III, 10. qui ... provincias universas ex imperii populi Romani iure sustulerit; ib. 30.

res: non in una re sola ... neque in universa re solum, ... sed [singillatim in omnibus rebus dolum malum exstare dico; Tull. 34. universam rem et totum facinus sine dolo malo factum iudicabitis? ib. defendo .. rem universam; Balb. 30.

res publica: nunc iam aperte rem publicam universam petis; Catil. I, 12. de universa re publica decernite diligenter; ib. IV, 24. quam (rem publicam) vos universam ... sustinetis; Flacc. 94. quas res ... pro .. universa re publica gessimus; Arch. 28. qua voce ... consul usus esset pro universa re publica; sen. 24. quae universae rei publicae (dedit); Quir. 16. ego pro salute universae rei publicae dubitarem ..? dom. 64. revocate iam animos vestros ... ad universam rem publicam; ib. 142. quibus in maximis periculis universa res publica commendari solet; har. resp. 15. qui universam rem publicam oppugnassent; ib. cum ... intentus *est* arcus in me unum, ... re quidem vera in universam rem publicam; Sest. 15. qua una rogatione ... universam rem publicam esse deletam; ib. 33. universae rei publicae gloria delectatur; ib. 104. quod numquam senatus in universae rei publicae periculo decrevit; ib. 128. P. Servilium, ... virum ... in universam rem publicam ... fide ... singulari; prov. cons. 1. cuius consilio .. universam rem publicam ... meminerant esse servatam; Piso 25. quae ... in universam rem publicam impie ac nefarie fecerit; Phil. II, 50. qui se ... ad universam rem publicam contulerunt; ib. IV, 5. hi || ei || .. tres ... plus potuerunt quam universa res publica; ib. V, 17. illum exercitum ... universae rei publicae esse; ib. XIII, 14. non .. tibi cum Pompeianis, sed cum universa re publica bellum est; ib. 45.

scribae: scribas item universos (convenisse video); Catil. IV, 15.

senatus: senatus universus iudicavit illud corruptum esse iudicium; Cluent. 136. haec ... universi senatus communis est laus; Sulla 82. ab universo senatu reclamatum est; dom. 10. universus senatus ... censuit; ib. 85. quem eiectum universus senatus ... egregium civem semper putavit; ib. universi senatus perpetua auctoritas; ib. 142. in universo senatu vituperando; har. resp. 51. universum senatum ... mutasse vestem; Sest. 27. meo nomine .. universo senatu (condemnato); ib. 63. quid est ... mobilitate cum singulis hominibus tum vero universo senatui turpius? Phil. VII, 9. ut .. de universo senatu populus Romanus verissime iudicat; ib. XIV, 19.

sententia: f. argumentum.

societas: si quod universae societatis fuisset, petisset; Qu. Rosc. 53.

vita: est tuae contumaciae, adrogantiae vitaeque universae vox; Qu. Rosc. 44.

voluptates: quae (voluptates) ... subito se non numquam profundunt atque eiciunt universae; Cael. 75.

B. allein: I. admurmurant: quam valde universi admurmuraverint || admurmuraverunt ||; Verr. V, 41.

constituunt: non .. singulos ferre sententiam, sed universos constituere; div. Caec. 24.

deligunt: in quo .. universi deligant quem ... putent; leg. agr. II, 17.

quaerunt: universi .. in omnibus fori partibus fratrem meum [...] oculis quaerebant; Sest. 76.

ohne Verb: nec unus in quemquam umquam gratior quam in me universi; Sest. 122.

II, 1. invito: „volgo (ad prandium invitare)". quid est „volgo"? „universos"; Muren. 73.

2. minor: universis se funditus eversurum esse illam civitatem minabatur; Verr. IV, 76.

satis facio: breviter ... quasi praeteriens satis faciam universis; div. Caec. 50.

videor: cum id universis indignum ac nefarium videretur; Verr. II, 127.

III. ab: cum ... plausus est ab universis datus; Sest. 117. revocabatur ab universis; ib. 120. cum .. ab universis hoc idem fit; Phil. I, 37.

cum: se a me bis salutem accepisse, separatim semel, iterum cum universis; dom. 134.

de: nihil profecit de universis; Sest. 132.

pro: qui me amor ... subire coëgit atque excipere unum pro unversis; prov. cons. 23.

unus, ein, einzeln, einzig, allein: A. bei Substantiven: alqs: omnium architectum et machinatorem unum esse Chrysogonum; Sex. Rosc. 132. Siculo uno recusante; Verr. III, 19. unus adhuc fuit post Romam conditam ... L. Sulla; ib. 81. neque hoc in uno fecit Annaeo; ib. 97. tu ista nequitia ... non modo totius Siciliae, sed unius tenuissimi Siculi clientelam tueri potes? ib. IV, 90. cogitate in his iniquitatibus unum haesisse Apollonium; ib. 23. unus pluris praedonum duces vivos cepit P. Servilius quam omnes antea; ib. 66. qui nomen numquam timuissent .. praedonis, unum ... horruissent Apronium; ib. 76. si mihi esset unius A. Caecinae causa agenda; Caecin. 5. cum sit unus Cn. Pompeius; imp. Pomp. 27. cum universus populus ... unum sibi ... Cn. Pompeium imperatorem depoposcit; ib. 44. in uno Cn. Pompeio summa esse omnia; ib. 51. in uno Gabinio sunt tam diligentes? ib. 58. unus A. Gabinius ... Cn. Pompeio socius ascribitur || ascribetur ||; ib. si in uno Cn. Pompeio omnia poneretis; ib. 59. in uno C. Mario spes imperii poneretur; ib. 60. cum esset Scamander unius Staieni [sententia absolutus]; Cluent. 67. uno .. Catilina exhausto; Catil. II, 7. procedit unus Asclepiades; Flacc. 34. quod .. unus Asclepiades ... iecerit; ib. 35. quorum uni sunt Athenienses ...; Aeoles alteri; ib. 64. nonne legati Apollonidienses omnia postulata de iniuriis unius Deciani detulerunt? ib. 79. credo celatum esse Cassium de Sulla uno; Sulla 39. qua (religione) non ... unius P. Servilii ac M. Luculli responso ... liberemur; har. resp. 12. Pompeium ... unum esse ... dignum huius imperii gloria dicit; ib. 51. cum unus (Q. Metellus) in legem ... iurare noluerat; Sest. 37. depugnarem potius ... quam [non] id, quod omnibus impendebat, unus pro omnibus susciperem? ib. 46. unus bis rem publicam servavi; ib. 49. ne Gabinius unus omnium nequissimus existimaretur; prov. cons. 12. Spoletinus T. Matrinius unus ex eis, quos C. Marius civitate donasset, dixit causam; Balb. 48. neque vero id in uno Cornelio fecit; ib. 51. cum patres conscripti ... uni Cn. Plancio gratias egerint; Planc. 78. Cn. Plancium fuisse unum; ib. 99. eum Milonem unum esse cum sentiret universus populus Romanus;

Milo 34. qui non unum post hominum memoriam T. Annium plurimum ... profuisse ... et dicat et sentiat; ib. 77. Milo unus urgebat; ib. 88. haec .. res unius est propria C. Caesaris; Marcell. 11. recte igitur unus invictus es; ib. 12. ut .. propter unius M. Manlii scelus ... neminem patricium Manlium Marcum vocari licet; Phil. I, 32. uni accepta referemus Antonio; ib. 55. unus inventus est (Antonius) qui id auderet; ib. 64. quod unus M. Antonius ... secum habuerit armatos; ib. V, 17. qui unum Deiotarum ... ex animo amicum vereque benevolum, unum fidelem populo Romano iudicavit; ib. XI, 34.

alqd: quod ... re tamen erit unum et omnibus in causis idem valebit; Caecin. 59. quod aequabile inter omnis atque unum omnibus esse possit; ib. 70. hoc ipsum ... unum et idem videtur esse atque id, quod ... tulisti? tam hercule est unum quam ..; dom. 51.

accusatio: uti .. res publica ... una hac accusatione mea contenta sit; Verr. V, 189.

actio: huiusce generis una est actio per hoc interdictum; Caecin. 40.

actus: non solum unum actum, sed totam fabulam confecissem; Phil. II, 34.

aditus: Sinopen atque Amisum ... uno aditu adventuque esse captas; imp. Pomp. 20.

adventus: uno adventu, ex uno agro Q. Apronium ... CCC milia modium tritici ... sustulisse; Verr. III, 107. quod Antonius uno adventu ... fecerit; ib. 216. quorum alteri uno adventu nostri exercitus deleti sunt; Muren. 74. s. aditus.

adversarius: unum acerrimum adversarium Hermarchi, Theodosium, ... sica percussum; har. resp. 34.

adulescens: ut duorum consulum munus unius adulescentis virtuti committeretur; imp. Pomp. 62. quod uno adulescente ... teste fecisti; dom. 126. cum tu unus adulescens universum ordinem decernere de salute rei publicae prohibuisti; Phil. II, 52. nisi unus adulescens illius furentis impetus ... cohibuisset; ib. III, 5.

aestas: una atque altera aestas ... potest totam Galliam ... astringere; prov. cons. 34. aestatem unam || una ||, non pluris, auris refersit istis sermonibus; Rab. Post. 40.

aestimator: unus tu dominus, unus aestimator, unus venditor ... frumenti omnis fuisti; Piso 86.

ager: una civitas ex uno agro prope menstrua cibaria ... donare Apronio cogitur; Verr. III, 72. tantum de quaestu ac lucro dicam unius anni et unius agri; ib. 106. unus ager uno anno trecenta milia modium tritici ... dat Apronio! ib. ut ... non unius agri, sed prope totius Siciliae calamitates cognosceretis; ib. 108. centum et unum aratores unus ager istius iniuria desiderat; ib. 120. unus ager Agyrinensis CLXX aratoribus inanior cum sit; ib. 121. dico equitem Romanum ... ad unas unius agri decumas tritici modium triginta voluisse addere; ib. 148. qui negare non potest se unius agri decumas XXX milibus modium minoris quam potuerit vendidisse; ib. 151. s. adventus; Verr. III, 107.

amicus: qui mihi unus uni privato amico eadem omnia dedit; Quir. 16. amici illi tui, te uno amico tecti et beati, ... ita repellebantur; dom. 49. umbram equitis Romani ... videtis, .. unius amici conservatam auxilio; Rab. Post. 41. nisi unius amici opes subvenissent; ib. 48.

animal: quae (Charybdis) si fuit, animal unum fuit; Phil. II, 67.

animus: omnes illius provinciae publicani ... uno animo M. Fonteium atque una voce defendunt; Font. 46.

annus: si unius anni quaestum in rem suam converteret; Verr. a. pr. 40. quibusnam rebus ... maximam uno anno pecuniam facere posset; ib. II, 17. gener ... unum annum tecum fuit; ib. 49. an tibi unius anni aut biennii ratio fuit habenda? ib. III, 43. unum annum eligam; ib. 104. annum tibi illum unum domo carendum esse meretricis; ib. V, 38. una lex, unus vir, unus annus ... nos ... liberavit; imp. Pomp. 16. hoc .. bellum quis .. arbitraretur aut ab omnibus imperatoribus uno anno aut omnibus annis ab uno imperatore confici posse? ib. 31. unum, alterum, tertium annum Sassia quiescebat; Cluent. 178. nobis ... annus erat unus ad cohibendum brachium toga constitutus; Cael. 11. s. ager; Verr. III, 106.

antistes: uno illo solo antistite sacrorum dissentiente; har. resp. 14.

ara: cum pro detestatione tot scelerum unam aram nefarie consecraret; dom. 140.

arator: unum mihi reperi non populum, sed aratorem; Verr. III, 180. unum, inquam, da mihi ex illis aratoribus; ib. s. ager; Verr. III, 120.

armatus: hic .. armatum unum fuisse; Caecin. 62. non (maior est iniuria) si pluribus quam si uno armato; ib. 63.

ars: duae sunt artes, ... una imperatoris, altera oratoris boni; Muren. 30.

aspectus: uno aspectu intueri potestis eos; Sest. 1.

auctor: unum cedo auctorem tui facti; Verr. V, 67. quarum (rerum) non unus auctor, sed dux omnium voluntatis fuissem; Sest. 38. ex quibus (auctoribus) unum habere exercitum in Italia maximum; ib. 40. haec uno, verum optimo auctore domo prolata defendimus; Phil. I, 24.

bellum: in hoc .. uno post hominum memoriam maximo ... bello ... ita me gessi; Catil. III, 25. C. Caesari supplicationes decrevistis, numero ut nemini uno ex bello; prov. cons. 25. quasi vero non idem unumque bellum sit; Phil. XI, 6.

caput: Lentonem uno capite esse contentum; Phil. XII, 23.

causa: hanc unam ob causam te [accusatorem] repudiari putarem oportere; div. Caec. 61. si ... haec una causa fuisset; Verr. II, 117. quae causa, quae ratio est? una illa; ib. III, 30. haec una causa in opinione Siculorum plurimum valet; ib. IV, 114. ob unam causam et in uno genere sunt institutae; Font. 2. in quibus perspicitur || perspicietur || una atque eadem causa aequitatis; Caecin. 59. duae sunt huius obscuritatis causae ..: una pudoris, ... altera sceleris; leg. agr. II, 36. simplex officium atque una bonorum est omnium causa; Sulla 9. cum aedium cupiditate flagraret ob eamque causam unam [una] ... dominum se in meis bonis esse voluisset; dom. 107. in una mea causa post Romam conditam factum est; Sest. 128. quamquam non est causa una omnium; Piso 75. una est profectus cum eis, quorum erat una causa; Ligar. 22. nisi vero ... unam ob causam ... non hostem tum Antonium iudicavistis; Phil VII, 10.

centuria: una centuria praerogativa tantum habet auctoritatis; Planc. 49.

civis: ut unius honestissimi ... civis mortem ... deprecaretur; Verr. V, 125. ne non unus iste civis Romanus illa cruce dignus, ceteri omnes simili periculo indignissimi iudicentur; ib. 171. tu unus pestifer civis eum restitutum negas esse civem? dom. 85. pro uno cive .. bonos omnis mutasse vestem; Sest. 27. (cum) neque civis unus ex civitate, sed ipsa civitas ... cessisset; Piso 26. propter unius civis periculum populum Romanum ad saga isse; Phil. XIV, 3. vgl. B. qui; Sest 86.

civitas: unam solam scitote esse civitatem; Verr. II, 13. te omnium Siculorum patronorum una Mamertina civitas ... [publice laudat]; ib. 114. una civitas cum tot nominibus pecuniam contulerit; ib. 145. ita ab una civitate ... eripiuntur tritici medimnum XXXIII; ib. III, 73. uni mehercule huic civitati, Verres, obsistere tua defensio non potest; ib. 74. non una te, sed universae ... civitates ... persequuntur; ib. ita civitas una sociorum atque amicorum duabus deterrimis mulierculis ... vectigalis fuit; ib. 79. quae (civitas) tibi una in amore ... fuit; ib. IV, 3. quod per te imperii ius in una civitate imminutum est; ib. 20. paucae (civitates) ... silent; una laudat; ib. V, 57. ita in una civitate bis improbus fuisti; ib. 59. habetis unius civitatis firmum auxilium amissum; ib. 60. non .. possunt una in civitate multi rem ... amittere; imp. Pomp. 19. ne quis nostrum plus quam unius civitatis esse possit; Balb. 31. ſ. ager; Verr. III, 72.

cliens: me ... causam tamquam unius clientis in cubiculo meo discere; Scaur. 26.

cognomen: qui uno cognomine declarabatur non modo quis esset, sed etiam qualis esset; Font. 39.

cohors: res ... una cohorte auxiliaria gesta; prov. cons. 15.

color: si unus color, una vox, una natio est omnium testium; Scaur. 19.

columna: minus operis esse unam columnam efficere ab integro novam? Verr. I, 147.

comes: in eius te tetrarchia unum ex Graecis comitibus suis conlocarat; Phil. II, 94.

commendatio: quae res extulit eum? una commendatio huius; Qu. Rosc. 31.

coniuratio: duae coniurationes abs te .. constituuntur: una, quae Lepido et Volcatio consulibus ... facta esse dicitur; altera, quae me consule; Sulla 11.

conlega: plus unius conlegae sui quam universae civitatis vocem valere; Fr. B, VI, 14.

consensus: quae tum ... uno consensu omnium, una voce populi Romani, uno orbis terrae testimonio in caelum laudibus efferebantur; Flacc. 103. omitto civitatium ... unum iudicium unumque consensum; dom. 75. tantum iuratus ipse una voce et consensu approbavit; Piso 7.

consilium: ut ... uno consilio a binis hostium copiis bellum ... gereretur; imp. Pomp. 9.

consolatio: nunc me una consolatio sustentat; Milo 100.

consul: unus || si || erit consul; Muren. 85. non saepe unum consulem improbum, duo vero numquam ... fuisse; sen. 9. dum vel unus in re publica consul esset; ib.

consularis: ne unus modo consularis ... dignus illo honore ... inveniretur; Phil. I, 14.

contio: habetur una atque altera contio vehemens; Cluent. 77.

corona: coronam habebat unam in capite, alteram in collo; Verr. V, 27.

corpus: Oppianicus inventus est qui in uno corpore pluris necaret; Cluent. 32. duo corpora esse rei publicae, unum debile, infirmo capite; alterum firmum; Muren. 51. ne videret unius corporis duas acies lanista Cicerone dimicantis; Phil. XIII, 40.

crimen: ego hoc uno crimine illum condemnem necesse est; div. Caec. 30. omnia simul intellegere potestis .. ex hoc uno crimine Scandiliano; Verr. III, 141. cur in hoc uno crimine isto genere defensionis uteris? ib. 206. periturum hoc uno crimine, nisi cavisset; ib. IV, 41. quae vires huius unius criminis querimoniam possunt sustinere? ib. 67. unum hoc crimen videtur esse et a me pro uno ponitur; ib. 88. quae a quoquam excogitata defensio huic uni crimini potuit obsistere? Cluent. 48. simplex in iudicium causa, ... unum crimen adlatum est; ib. 49. unum .. .. mihi reliquum eius modi crimen est; ib. 169. est .. unum maximum totius Sardiniae frumentarium crimen; Scaur. 21.

cubiculum: tanta .. ambitione provinciae totius in uno cubiculo inclusa; Verr. II, 133.

cupiditas: qui una cupiditate raperetur; Verr. I, 465.

decretum: unum egregium de rege Deiotaro ... decretum in Capitolio fixum || figitur ||; Phil. II, 93.

decuma: cum tribus decumis pro una defungeretur; Verr. III, 42. hinc cum unae decumae ... detrahantur; ib. 227. ſ. ager; Verr. III, 148.

dedecus: quorum lectione duplex imprimeretur rei publicae dedecus: unum, quod ...; alterum, quod ..; Phil. V, 16.

defensio: quoniam in toto hoc genere hac una defensione usurus es; Verr. IV, 8. unus .. fuit de magistratibus defensor salutis meae; Planc. 78.

dictator: propter unius dictatoris odium nomen dictatoris funditus sustulisti; Phil. I, 32.

dies: quod uno die transigi posset; Quint. 85. tu Syracusanos unum diem festum Marcellis impertire noluisti; Verr. III, 51. non numquam uno die longiorem mensem faciunt aut biduo; ib. 129. dies unus, alter, plures: non referri; ib. IV, 66. qui uno die tot in Asia ... uno nuntio atque una significatione [litterarum] civis Romanos necandos .. denotavit; imp. Pomp. 7. qui cum unum iam et alterum diem desideraretur; Cluent. 38. unus et alter dies intercesserat; ib. 72. num unum diem postea L. Saturninum ... poena remorata est? Catil. I, 4. ille unus dies ... tantae mihi iucunditati fuit; dom. 76. mihi populus ... non unius diei gratulationem, sed aeternitatem immortalitatemque donavit; Piso 7. unus ille dies mihi quidem immortalitatis instar fuit; ib. 52. tam valde reliquum tempus ab illo uno die dissensisse; Phil. I, 5. unum illum diem ... non omnibus his mensibus ... anteponis? ib. 31. hunc unum diem, unum, inquam, hodiernum diem ... defende; ib. II, 112. unius .. diei quot et quantae virtutes ... fuerunt! ib. XIV, 25. uno die locis pluribus res publica est conservata; ib. 28.

dolor: multos uno dolores || uno dolore dolores, al. || animi atque corporis ... ademisset; Catil. IV, 8.

dominus: ſ. aestimator.

domus: quantum ... coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133. omnibus comitiis tot civitatum unam in domum revocatis; Verr. II, 133. tot domus locupletissimas istius domus una capiet? ib. IV, 7. una ex domo prodeunt; Flacc. 22. hanc unam domum ... sibi delendam putavit; dom. 143. una mea domus iudiciis omnibus liberata in hac urbe sola est; har. resp. 11. quam (domum) senatus unam post hanc urbem constitutam ex aerario aedificandam ... putarit || putaret || ; ib. 16. quae Sicilia .. ipsa erat mihi sicut domus una coniuncta; Planc 95. una in domo omnes ... totum imperium populi Romani nundinabantur; Phil. III, 10. quibus rebus tanta pecunia una in domo coacervata est; ib. V, 12.

dux: hunc quidem unum ... ducem ... vicimus; Catil. II, 1. cum (supplicationes) non uni, sed tribus ducibus sint decernendae; Phil. XIV, 11.

emblema: postea quam tantam multitudinem conlegerat emblematum, ut ne unum quidem cuiquam reliquisset; Verr. IV, 54.

emptio: in hac una emptione lucri fieri tritici modium C? Verr. III, 111.

epistula: is epistulas compluris attulerat; in his unam domo; Verr. II, 64. facilius una se epistula Mithridatis moveri impellique potuisse; Flacc. 57.

eques: qui unum equitem Romanum contumelia dignum putasset; Verr. III, 94. est adreptus unus eques Romanus de pecuniis repetundis reus; Rab. Post. 11.

excursio: cum una excursio equitatus ... totius anni vectigal auferre possit; imp. Pomp. 16.

exemplum: ut ex uno (exemplo) de ceteris coniecturam facere possitis; Verr. I, 125.

exsul: num qui exsules restituti? unum aiebat, praeterea neminem; Phil. I, 3.

factum: unum aliquod de nefariis istius factis eligam; Verr. I, 62. delegisti .. eius unum improbissimum factum; ib. III, 213. si unum factum ex omni antiquitate protulero; Cluent. 133. unum ob hoc factum dignum illum omni poena putarem; Phil. XIII, 17.

familia: quod in agro Leontino praeter unam Mnasistrati familiam glebam Leontinorum possidet nemo; Verr. III, 109. ut non uni familiae, sed universae civitati commendatus esse debeat; ib. IV, 81.

fiducia: hac una .. fiducia civitatis ... fore se tutos arbitrantur; ib. V, 167.

filia: mulieres .. nuptae nobiles praeter unam mimi Isidori filiam; Verr. V, 81.

filius: postremo unus, qui reliquus erat Dinaeae filius, Cn. Magius est mortuus; Cluent. 21. cum unius recuperandi filii spes esset ostentata; ib. 22. quem .. unum (filium) ex multis fortuna reliquum esse voluisset; ib. pro uno filio duo patres deprecamur; Planc. 102.

foedus: quod genus uno testimonii foedere ... est confirmatum; Scaur. 21.

fons: nonne cernitis ex uno fonte omnia scelera manare? Phil. XIII, 36.

forma: quoad ... ex multis praediis unam fundi regionem formamque perficeret || perfecerit ||; leg. agr. III, 14.

frater: unus frater ... desiderium mei nominis renovari ... coëgit; sen. 37. frater erat unus, qui ... inflecteret; Quir. 8.

frumentum: quod ... neque uno, sed duobus pretiis unum et idem frumentum vendidisti; Verr. III, 179.

fundus: si quis unum aliquem fundum quavis ratione possideat; Quinct. 85. unumne fundum pulcherrimum populi Romani .. disperire patiemini? leg. agr. II, 80.

furtum: quot voltis esse in uno furto peccatorum gradus? Verr. III, 172.

gemma: erat etiam [vas vinarium] ex una gemma pergrandi trulla excavata; Verr. IV, 62.

gens: quae gens una restat; Catil. III, 22.

genus: si .. uno aliquo in genere peccasset; Verr. II, 9. cum Agrigentinorum duo genera sint, unum veterum || vetere ||, alterum colonorum; ib. 123. HS viciens ex hoc uno genere captum videmus; ib. 142. qua re .. iste HS viciens ex hoc uno genere conciliarit; ib. uno genere .. circumscribere habetis in animo genus hoc aratorum; ib. 149. [a] quo uno (genere) ... illa provincia maxime continetur; ib. ille in hoc uno genere veterum religione legum reprehenditur; ib. III, 82. non versabor in uno genere diutius; ib. 103. emendi duo genera fuerunt, unum decumanum, *imperatum* alterum; ib. 163. cum utuntur omnes uno genere nummorum; ib. 181. hoc certe unum genus infinitae pecuniae ... cogendae nullo modo posse reprehendi; ib. 223. nimium mihi diu videor in uno genere versari criminum; ib. IV, 105. signa Iovis Imperatoris uno in genere pulcherrime facta; ib. 129. in hoc uno genere omnis inesse culpas; ib. V, 42. alii quaestus instituuntur ex uno genere navali videte quam multi; ib. 61. cum iam tot horas de uno genere ... dicam; ib. 159. * hoc genus unum vel maximum praetermitterent; Caecin. 34. duo genera causarum esse intellegebant, ad quae interdictum pertineret: unum, si ...; ib. 86. habetis unum venditionis genus; leg. agr. II, 38. eorum unum (genus) propter invidiam domini fugiunt; ib. 70. unum genus est eorum; Catil. II, 18. quoniam me quattuor omnino hominum genera violarunt, unum eorum, qui ...; alterum ..; Quir. 21. sumptus unius generis obiectus est, habitationis; Cael. 17. qui cum uno genere morbi adfligerentur; Piso 85. quam ob rem senatus hoc uno in genere tribus edi voluerit ab accusatore; Planc. 36. unum genus est adversum infestumque nobis eorum; Milo 3. unum (genus) est eius modi; Fr. B. VI, 11. minus me commovit hominis summa auctoritas in hoc uno genere dumtaxat; ib. C, 24. ſ. causa; Font. 2.

gladiator: ut conlegia ... *ab* uno gladiatore innumerabilia alia nova conscriberentur; Sest. 55. dicot se non gladiatores, sed unum gladiatorem dare; ib. 135. tamquam mihi cum M. Crasso contentio esset, ... non cum uno gladiatore nequissimo; Phil. II, 7. unus furiosus gladiator ... contra quattuor consules gerit bellum; ib. XIII, 16.

gleba: quod hac lege ante omnia veneunt, ... quam gleba una ematur; leg. agr. II, 71.

gloria: esse hanc (gloriam) unam, quae ... consolaretur; Milo 97.

gradus: quin is || quin || in uno quoque gradu de avaritia tua commoneretur; Verr. I, 154. dum ... unum ascendere gradum dignitatis conatus est; Muren. 55. unus est inferior gradus aut interitus aut servitutis; har. resp. 61.

granum: ut neque ... grano uno posset arator ... fraudare decumanum; Verr. III, 20.

helluo: ut ... uni helluoni bis de eadem re deliberandi ... *potestas* ... fieret; Sest. 55.

hereditas: duas sibi hereditates venisse arbitratus est, unam quaestoriae procurationis; ... alteram tutelae; Verr. 1, 90.

homo: ut mihi non unus homo improbus opprimendus sit; div. Caec. 26. Cn. Domitium scimus M. Silano diem dixisse propter unius hominis Aegritomari paterni amici atque hospitis iniurias; ib. 67. vident adhuc post legem tribuniciam unum senatorem *hominem* || unum hominem, unum senatorem || vel tenuissimum, esse damnatum; Verr. a pr. 46. si hoc iuris non unius hominis causa edixisses; ib. I, 110. unius hominis causa conscriptum esse; ib. 116. in uno homine omnia vitia ... reprehendo; ib. III, 5. reperietis idcirco haec in uno homine pecunioso tot constituta; ib. V, 23. habemus hominem in fetialium manibus educatum; unum praeter ceteros ... sanctum; ib. 49. non unum hominem nescio quem ... in ... crucem egisti; ib. 170. decessi unius hominis telo proterritus; Caecin. 47. quin unus homo familia non sit; ib. 55. tanta repente vilitas annonae ... consecuta est unius hominis spe ac nomine; imp. Pomp. 44. quae in hoc uno homine videmus; ib. 62. tantamne unius hominis incredibilis ac divina virtus ... lucem adferre rei publicae potuit, ut ..? imp. Pomp. 33. me esse unum ex omnibus novis hominibus; leg. agr. II, 3.

non est saepius in uno homine summa salus periclitanda rei publicae; Catil. I, 11. magna laus et grata unum hominem elaborare in ea scientia; Muren. 19. idcirco [...] unius hominis senectus, infirmitas solitudoque temptata est; Rabir. 2. quoniam de uno homine scriberet || scriberes ||; dom. 52. si unum hominem deterrimum poëta ... vellet inducere; har. resp. 57. ut tecum, cum homine uno ... *sordidissimo* atque infimo conferam; Vatin. 10. ad meam unius hominis salutem senatus auxilium omnium civium ... implorandum putavit; Piso 34. uno in homine .. fateor te vidisse plus quam me; Phil. VIII, 16. in unius hominis perditi iudicio plures similes reperti sunt; Fr. B. XIII, VIII.

hora: ut una hora ... reo audaci ... spem ... praeciderem; Verr. I, 20. unius usuram horae gladiatori isti ad vivendum non dedissem; Catil. I, 29. haec diu multumque ... quaesita una eripuit hora; Sulla 73. ut ne unam quidem horam interesse patereris inter meam pestem et tuam praedam; sen. 17. horam unam aut duas eodem loco armatos ... retinere magnum fuit? Deiot. 19.

hostis: in qua (gente) non modo tot, sed unus tam crudelis hostis patriae sit inventus; Sulla 76. ut unus dissentiret hostis; Sest. 129 unus omnium est hostis; Phil. X, 21.

ictus: ut uno ictu securis adferam mortem filio tuo, quid dabis? Verr. V, 118. de uno illo ictu loquebantur; ib. 119.

imperator: unum ab omnibus sociis et civibus ad id bellum imperatorem deposci atque expeti, eundem hunc unum ab hostibus metui, praeterea neminem; imp. Pomp. 5. cum is de uno imperatore ... constituendo legem promulgasset; ib. 52. duo bella maxima ... ab uno imperatore esse confecta; ib. 60. non dixi hanc togam, ... nec gladium unius imperatoris; Piso 73. cum ipse imperator in toto imperio populi Romani unus esset; Ligar. 7. f. annus; imp. Pomp. 31.

imperium: qui ... uno imperio ostiatim totum oppidum compilaverit; Verr. IV, 53. QUA RE AD UNUM IMPERIUM PROVINCIAE REDEANT EXERCITUSQUE; har. resp. 40. quas (Gallias) hoc tempore uno imperio videmus esse coniunctas; prov. cons. 3.

impetus: haec iste omnia ... uno impetu atque uno nuntio ... tollenda ... curavit; Verr. IV, 104. tota est acies illa uno impetu prosternenda; Scaur. 20.

improbus: utrum sit utilius propter multos improbos uni parcere, an unius improbi supplicio multorum improbitatem coërcere; Verr. III, 208.

impudentia: non unam et eandem omnibus in locis esse fraudatorum ... impudentiam; Flacc. 48.

incendium: videor .. mihi videre hanc urbem ... subito uno incendio concidentem; Catil. IV, 11.

inimicus: cum ex multis unus ei restaret Dolabella paternus inimicus; Scaur. 45.

interdictum: ut ... uno atque eodem interdicto restituerer; Caecin. 87.

iter: illud unum derectum iter ad laudem cum labore qui probaverunt; Cael. 41.

iudex: quam (advocationem) propter eximium splendorem ut iudicem unum vereri debeamus; Qu. Rosc. 15. *XXXI* (iudices) *tibi nihil crediderunt;* Fr. B. XIII, VI, 2.

iudicium: quod uno iudicio de fortunis omnibus decernit; Quinct. 6. non omnia iudicia fieri mallet, quam unum illud? ib. 46. ex quo (iudicio) uno haec omnia nata et profecta esse concedit; ib. 85. ut uno iudicio quam plurimos improbos liberetis; Verr. III, 221. unum est .. et simplex aurium iudicium Font. 22. ut omnis mearum fortunarum status unius iudicii periculo contineretur; Cluent. 81. uno iudicio multa est ab eo petita; ib. 103. spem reliquorum (temporum) ... in hoc uno iudicio positam esse; Flacc. 3. iudicium meum et horum par atque unum fuisse; Sulla 5. omnia ... ornamenta unius iudicii calamitate occiderunt; ib. 88. quod diebus festis ... unum hoc iudicium exerceatur; Cael. 1.

latro: bellum .. infert quattuor consulibus unus omnium latronum taeterrimus; Phil. XIV, 8.

legatus: unus legatus P. Tadius ... non ita tecum multum fuit; Verr. II, 49. hominem missum ab isto scitote esse Messanam de legatis unum; ib. IV, 18.

legio: cum una legione et ea vacillante L. fratrem exspectat; Phil. III, 31.

leo: praeclara aedilitas! unus leo, ducenti bestiari; Sest. 135.

lex: quod idem tu lege una tulisti; dom. 52. cum is tribunus pl. duas leges tulisset, ... unam perniciosam, alteram egregiam; Fr. B. VI, 6. f. annus; imp. Pomp. 16.

libella: ecquis Volcatio ... unam libellam dedisset? Verr. II, 26.

littera: si unam litteram scisset; Verr. IV, 127. ut tantum facinus ... in una littera latuisse videatur; Caecin. 38. quam (religionem) primum inimicus ipse ... ne una quidem attigit littera religionis; har. resp. 11.

locus: cum multae causae convenisse unum in locum ... videntur; Sex. Rosc. 62. omnium ante damnatorum scelera, furta, flagitia si unum in locum conferantur; Verr. I, 21. aratores Centuripini unum in locum convenerunt; ib. III, 114. cum ... ceterae naves uno in loco moliebantur; ib. V, 88. hic locus igitur est unus quo perfugiant; ib. 126. ut homines unum in locum convenirent; Tull. 25. qui ab aliquo sunt unum in locum congregati; Caecin. 59. tenentur uno in loco HS IOCXL; Cluent. 82. improbi ... unum in locum congregentur; Catil. 1, 32. est uno loco condicio melior externae victoriae quam domesticae; ib. IV, 22. homines tenues unum habent in nostrum ordinem ... referendi beneficii locum hanc ... adsectationem; Muren. 70. dissipatos unum in locum congregarunt; Sest. 91. quoniam hic locus est unus, quem tibi cum Caesare communem esse dicas; Vatin. 15. si unum in locum conferantur; Phil. IX, 10. cives unum se in locum ... congregabant; ib. XIV, 15.

luctus: non patitur hominem calamitosum uno malo adflictum uno in luctu perire; Sulla 91.

ludi: qui uni ludi ne verbo quidem appellantur Latino; har. rerp. 24.

machina: lapis aliquis ... apportandus fuit? machina una || machina sua ||; Verr. I, 147.

magister: libellis apud unum magistrum societatis repertis; Verr. II, 184.

maledictum: uno .. maledicto bis a me patriam servatam esse concedis; dom. 76.

maleficium: quo uno maleficio scelera omnia complexa esse videantur; Sex. Rosc. 37. ut in uno (maleficio) omnia maleficia inesse videantur; Verr. II, 82.

malum: illa vetus (Graecia) ... hoc uno malo concidit; Flacc. 16. f. luctus.

mater: quarum (matrum) una ... mihi obviam venit; Verr. V, 129. vestram ... mansuetudinem una mater oppugnat; Cluent. 199.

medicina: qui hac una medicina sola potuit a rei publicae peste depelli; Sest. 43.

mens: meam domum ... omni religione una mente omnes liberaverunt; har. resp. 12. quod ... una voce ac mente restiterat; ib. 45. qui

haec omnia ... una mente atque virtute gesserunt; Flacc. 96. nunc est una vox, una mens; Scaur. 41. omnes .. iam cives ... una et mente et voce consentiunt; Phil. I, 21. omnes mortales una mente consentiunt; ib. IV, 7. ut vos una mente unaque voce dubitare vos || nunc || negatis; ib. 8. cum vos universi una mente atque voce iterum a me conservatam esse rem publicam conclamastis; ib. VI, 2. qui ... bis me una mente atque voce in contionem vocavit; ib. VII, 22.

mensis: eximi iubet ... ex anno unum dimidiatumque mensem; Verr. II, 129. unum, alterum mensem, prope annum denique, domi tuae piratae ... fuerunt; ib. V, 76.

merces: mihi videris .. una mercede duas res adsequi velle; Sex. Rosc. 80.

metus: hoc uno metu se putant equites Romanos in potestatem suam redacturos; Cluent. 152.

miles: ut ne unum quidem militem desiderarit; Phil. XIV, 37.

mille: populus publice coactus est ei conferre lucri tritici modium XXI; Verr. III, 76.

Misenum: ubi in tuo pedem poneres praeter unum Misenum; Phil. II, 48.

missio: quaestus duplex unius missionis fiebat; Verr. V, 62.

modus: unus modus atque una ratio est; Verr. V, 159. hoc uno modo .. saepe ... veritas emergit; Cluent. 183. quo uno modo geri graviter et libere potest; leg. agr. I, 25.

mores: qui soli ... septingentos iam annos amplius unis moribus et numquam mutatis legibus vivunt; Flacc. 63.

mortalis: eam (rem publicam) in unius mortalis anima consistere; Marcell. 22.

mulier: o mulieris scelus incredibile et praeter hanc unam in omni vita inauditum! Cluent. 15. huc unius mulieris libidinem esse prolapsam; Cael. 47. duo sunt .. crimina una in muliere summorum facinorum; ib. 51.

municeps: non illi vos de unius municipis fortunis arbitrantur ... sententias esse laturos; Cluent. 196.

natio: ſ. color.

navis: unam (navem) ex decem ... in litteras publicas rettulerunt; Verr. I, 89. haec una navis ... inventa (est) ad Megaridem; ib. V, 63.

nomen: se istum ... hoc uno nomine absolvi velle; Verr. I, 23. consistam in uno nomine; ib. 95. lege Hieronica iudicia ... sublata uno nomine omnia; ib. II, 34. uno nomine HS trecenta milia || CCC milia || iussu praetoris data esse; ib. 47. ut HS terdeciens uno nomine auferret; ib. III, 184. ut servos non numero distinguant, sed appellent uno familiae nomine; Caecin. 56. accusati sunt uno nomine consulares; Sulla 81. ut ... unius nominis litura se commotum esse dixerit; Arch. 9. qui ex hereditate tanta unum solum nomen agnoverimus; Fr. B. XVI, II, 3.

nox: quae res eum nocte una tantum itineris contendere coëgit? Sex. Rosc. 97. una nox intercesserat; Verr. II, 89. una atque eadem nox erat; ib. V, 92. unam illam noctem solam praedones ad Helorum commorati; ib. 95. cogitate quantis laboribus fundatum imperium ... una nox paene delerit; Catil. IV, 19. salus esset amissa omnium una nocte; Sulla 87. urbs ... plus una me nocte cupiens retinere non potuit; Phil. I, 7.

nummus: qui unum se in quaestura M. Fonteio nummum dedisse ... dicat; Font. 2.

nuntius: tot milibus civium Romanorum uno nuntio atque uno tempore necatis; imp. Pomp. 11. ſ. dies; imp. Pomp. 7. impetus; Verr. IV, 104.

opera: cum duabus in rebus legatorum una opera consumitur; Verr. II, 13.

opinio: hic opinio fuit ... duplex, una non abhorrens a statu naturaque rerum ...; altera non minus veri similis; Scaur. 9.

oppidum: furta praetoris ... ex uno oppido solo exportata sunt; Verr. II, 185. quo in oppido uno pecunia a tota Asia ad honores L. Flacci poneretur; Flacc. 56.

pactio: hic Venerius quem ad modum aratores eluserit ex una pactione hominis honesti .. cognoscite; Verr. III, 92.

pars: earum (partium) unam in reprehensione vitae ... esse versatam; Muren. 11. ut una pars supra Ephesum, altera infra Ephesum navigaret; Flacc. 32. reliqua pars accusationis duplex fuit: una regem semper in speculis fuisse, ... altera exercitum eum ... comparasse; Deiot. 22.

patricius: adreptus est unus ex patriciis, cui tribuno plebis fieri non liceret; har. resp. 44.

pecunia: data tibi est pecunia .. una qua frumentum tibi emeres in cellam, altera ..; Verr. III, 212.

perfugium: unum perfugium, una spes reliqua est Sex. Roscio; Sex. Rosc. 150. quod illi unum in malis erat perfugium calamitatis; Cluent. 171. id .. unum ... perfugium esse ducebas; Phil. II, 50.

persona: in quibus una atque eadem persona versatur; Cael. 30.

plaga: plaga una illa extrema defuit; Sest. 80. cum ... hac una plaga conciderit; prov. cons. 16.

pontifex: religionis explanatio vel ab uno pontifice perito recte fieri potest; har. resp. 13.

portus: iam diu mare videmus ... tamquam unum aliquem portum tutum et clausum teneri; prov. cons. 31.

potestas: hic homo popularis ne unam quidem populo comitiorum potestatem reliquit; leg. agr. II, 27.

praetor: eas omnis (res) sese hoc uno praetore per triennium pertulisse; div. Caec. 3. de praetoribus unus alienus; Sest. 87. de me cum omnes magistratus promulgassent praeter unum praetorem; Piso 35.

pretium: in quibus (provinciis) unum pretium frumento esse non solet; Verr. III, 192. ſ. frumentum.

privatus: gratias esse agendas .. de privatis uni; sen. 31.

proelium: uno proelio confecta res esset; Phil. XIV, 26.

propinquus: hoc est non uni propinquo, sed omnibus familiis nefarium bellum indicere; Deiot. 30.

provincia: qui quattuor in una provincia quaestores ... habuerit; Verr. II, 12. quae (provincia) fuerit omnibus una maxime triumphalis; Piso 44. veniebatis .. in Africam, provinciam unam ex omnibus ... maxime infestam; Ligar. 24.

puer: unus puer ... ex tanta familia Sex. Roscio relictus non est; Sex. Rosc. 77. uno ex servis puero non grandi conscio; Cluent. 179.

punctum: revocarem animos vestros ... ad illam .. civium Romanorum per tot urbis uno puncto temporis ... caedem; Flacc. 60.

quaestio: nihil fecisset libentius quam omnem illam acerbitatem proscriptionis suae ... in hanc unam quaestionem contulisset; Cluent. 151.

quaestus: se uno quaestu decumarum omnia sua pericula redempturum esse; Verr. III, 49.

ratio: uti ... cotidianas capitis insidias hac una ratione vitaret; Cluent. 20. non .. una ratio est defensionis ea; Sulla 4. haec una ratio a rege proposita Postumo est servandae pecuniae; Rab. Post. 28. ſ. causa; Verr. III, 30. modus; Verr. V, 159.

regio: ſ. forma.

remedium: cum hoc unum his tot incommodis remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9.

reprehensio: quarum || qua re || omnium rerum una reprehensio est; Rab. Post. 22.

res: L. Quinctius fuit ... una in re paulo minus consideratus; Quinct. 11. tantum modo perstringere unam quamque rem; Sex. Rosc. 91. hac una [in] re te mihi anteferri putas oportere; div. Caec. 61. simul una res utrique rei est argumento; Verr. III, 163. vici unam rem; Tull. 23. ego non in una re sola ... neque in universa re solum, ... sed singillatim in omnibus rebus dolum malum exstare dico; ib. 34. duae res ... desideratae sunt ...; una, exspectatio muneris, ... altera, quod ei ... nondum decesserant; Muren. 37. res ... haec || huic || una in vita commissa sola est; Flacc. 45. quid? ... una res esset? dom. 52. C. Antonius hac una re miseriam suam consolatur; Vatin. 28. quod adsiduus usus uni rei deditus ... artem saepe vincit; Balb. 45. unam rem vereor ne non probes; Phil. II, 34. una in illa re servitutis oblita civitas ingemuit; ib. 64. ne forte ... rem unam pulcherrimam transiliat oratio; ib. 84. ut ... idem in re una maxime populari ... improbos se quam popularis esse malint? ib. VII, 4. ſ. **quisque,** A. res (9 St.) S. 211, b.

res publica: cui res publica a me † una || iam, al. || traditur || tradetur || sustinenda; Muren. 3. quae (res publica) est una maxime et fuit semper libera; Rab. Post. 22.

reus: ut crimina conlecta in unum reum [te] esse videantur; Verr. II, 147. quod uno reo proposito de multorum vitiis cogitabamus; Cael. 29.

rogatio: qua una rogatione ... universam rem publicam esse deletam; Sest. 33. quae (lex) omnia iura ... una rogatione delevit; ib. 56.

rogatiuncula: ea .. te ex una rogatiuncula fecisse; dom. 51.

rumor: saepe totius anni fructus uno rumore periculi atque uno belli terrore amittitur; imp. Pomp. 15.

sagittarius: neque putavi ... de uno sagittario me queri convenire; Sest. 133.

salus: vos me ab omnibus ceteris cogitationibus ad unam salutem rei publicae convertistis; Sulla 40.

sapientia: hac una sapientia ... omnis gentis nationesque superavimus; har. resp. 19.

satelles: uno ex suis satellitibus [Sex. Clodio] duce; Milo 90.

scelus: non .. potest ea natura ... hoc uno scelere esse contenta; Verr. I, 40. qui ... duas res sanctissimas ... uno scelere violasset; prov. cons. 24.

senator: flens unum quemque senatorem rogabat; Verr. II, 95. unum senatorem solum esse ... inventum; Cael. 19.

sententia: omnibus sententiis praeter unam ... condemnatus est; Cluent. 55. tametsi ille una sententia est absolutus; ib. 105. illam unam (sententiam) nemo tum istorum suam dici vellet; ib. video adhuc duas esse sententias, unam D. Silani, ... alteram C. Caesaris; Catil. IV, 7. mea quidem || meaque || ad omnia postulata una sententia; Phil. XII, 28.

servolus: .. servolum unum ... abducit; Quinct. 27. in uno servolo familiae nomen non valere; Caecin. 55. tam restitues, si unus servolus, quam si familia fecerit universa; ib. 58. non quo idem sit servolus uns quod familia; ib.

servus: unum (servum) fuisse quem attingere conatus sit; Quinct. 89. non .. alia causa est aequitatis in uno servo et in pluribus; Caecin. 57

HS: retines HS XXI; Verr. III, 174. a quo HS XXI in medimna pro eodem illo frumento abstulisti; ib. 179.

significatio: ſ. dies; imp. Pomp. 7.

signum: non solum numerum signorum, sed etiam unius cuiusque magnitudinem ... [illegible] vides; Verr. I, 57. uno signo ut sit minus quam ex lege oportet; ib. 117. in quo signa pulcherrima quattuor (erant) ..: unum Cupidinis marmoreum Praxiteli; ib. IV, 4. nullum .. horum reliquit neque aliud ullum tamen praeter unum || praeter unum tamen || pervetus ligneum (signum); ib. 7. neque quicquam ex fano Chrysae praeter unum perparvolum signum ex aere desideratum est; ib. 96. ante aedem Cereris ... signa duo sunt, Cereris unum, alterum Triptolemi; ib. 110. Auferebantur ... signa Iovis Imperatoris ...: unum illud Macedonicum; ib. 129. [propter quod unum (signum) visuntur Thespiae]; ib. 135. ut ... unum signum Byzantii ... nullum haberent; prov. cons. 7.

simulacrum: ut simulacrum Cereris unum .. e sacrario Catina convellendum ... curavit; Verr. V, 187.

socius: T. Roscius non unum rei pecuniariae socium fefellit; Sex. Rosc. 117.

sors: numquid .. oportet nisi tris sortes conici, unam educi? Verr. II, 127.

sortitor: si etiam pluribus de rebus uno sortitore tulisti || sortitu tulisti ||; dom. 50.

spatium: si uno basilicae spatio honestamur; Muren. 70.

spes: hac una spe ad iudicium venitur; Verr. II, 71. ſ. perfugium; Sex. Rosc. 150.

statua: de statua quis queritur, una praesertim? Deiot. 34. sed haec una statua. altera ab equitibus Romanis, equo publico; Phil. VI, 13.

stridor: ut veri ac fortis tribuni plebis stridorem unum perferre non possit; leg. agr. II, 70.

studium: ne nos quidem huic uni || huic coniecti || studio penitus umquam dediti fuimus; Arch. 2.

summa: quicquid dixi, ad unam summam referri volo; Ligar. 29.

supplicatio: quod ... haec una (supplicatio) conservata re publica constituta est; Catil. III, 15.

tabulae: unae tabulae proferantur; Font. 12.

templum: duo templa sunt egregia, Cereris unum, alterum Liberae; Verr IV, 119.

tempus: ut ea ... uno tempore universa perdamus; div. Caec. 72. quas (insidias) uno tempore mihi, vobis, M. Glabrioni ... facere conantur; Verr. a. pr. 4. sollicitabar rebus maximis uno atque eo perexiguo tempore; ib. 24. quae (frequentia) convenit uno tempore undique; ib. 154. multi .. uno tempore a me hospites ... defendantur; ib. II, 118: uno .. tempore Agrigentini beneficium Africani, religionem domesticam, ornamentum urbis ... requirebant; ib. IV, 93. condemnari tot homines uno tempore nullo crimine; ib. V, 118. illa cum uno tempore audisset; Cluent 28. qui uno tempore fratris uxorem speratosque liberos fratremque ipsum ... interfecerit; ib. 125. concurrunt iussu meo plures uno tempore librarii; leg. agr. II, 13. quoniam uno tempore *et* vita C. Rabirii ... *et* salus rei publicae vestris manibus suffragiisque permittitur; Rabir. 5. uno .. tempore in hac re publica duos cives exstitisse; Catil. III, 26. unum atque idem erat tempus; Flacc. 61. qui ... parentum beneficia deorum immortalium munera ... nobis uno tempore omnia reddidistis; sen. 2. uno eodemque tempore domus mea diripiebatur, ardebat; ib. 18. si mihi ... nihil umquam aliud obiectum est, nisi crudelitas mea unius || illius || temporis; dom. 93. uno eodemque tempore et clarissimi viri mortui monumenta delebat et meam domum cum Flacci domo coniungebat; ib. 102. uno tempore cautio

iebant pecuniarum, foedera ferebantur pro- ırum; ib. 129. promulgantur uno eodemque ›re rogationes ab eodem tribuno de mea :ie et de provinciis consulum; Sest. 25. duo empora, quibus nostrorum civium spectentur de nobis; unum honoris, alterum salutis; 10. tuus pater .. nonne uno tempore cum ıimicissimis in gratiam rediit? prov. cons. 21. apitis conservandi causa Romam uno tem- .. Italia tota convenit; Piso 34. haec duo ra carent crimine: unum, cum est legatus tus, alterum, cum praepositus Africae est; 4. duo .. tempora inciderunt ...: unum, imperium Caesari prorogaret; alterum ..; II, 24. duas .. res ... non modo agere mpore, sed ne cogitando quidem explicare um potest; ib. XI, 23. cum tot uno tem- aruperint; ib. XII, 13. qua (lege) duos con- lesignatos uno tempore damnari vidimus; VIII, 13. duas uno tempore conantur in ublicam sicas destringere; ib. 21. f. nun-

or: f. rumor.
imonium: f. consensus; Flacc. 103.
is: ex his unus mihi testis est producen- lu. Rosc. 42. ut uno minus teste haberet; [, 149. unum ex tanto || ex toto || nego- ım ... numero testem producant; Font. 12. uno de teste cogitare potestis; ib. 22. tu omperendinasti reum teste producto? at quo di immortales! non satis quod uno; Scaur. 29.
unus: quae (civitas) ... unius tribuni m animos ... capere possit; imp. Pomp. 66. ribunus) unus videtur ex illis ad lugendos atos relictus; Sulla 31. ex novem tribunis nus me absente defluxit; Sest. 69.
bus: quam tibi commodum est, tribum delige; Planc. 48. cuius in honore non tribus pars, sed comitia tota comitiis fuerint gativa; ib. 49. unam tribum sine Curione potuisses? Phil. II, 4.
or: quod [sacrificium] post Romam conditam mius casti tutoris religionum scelere violatum ar. resp. 12.
iste unum quodque vas in manus sumere; V, 63.
um: si ab isto libro ... verbo uno disces- liv. Caec. 47. ita magnum, ut Latine uno exprimi non possit; Verr. II, 154. verb pellar; ib. IV, 8. qua in re verbo se ob- mo; Caecin. 7. invenio in interdicto unum; ib. 66. ad haec duo genera [illegible] ... invenerunt; ib. 87. hoc uno verbo significari duas res || res duas || ; ib. 88. concessiones agrorum hic nost[illegible] obiur- no verbo facere conetur; leg. a[illegible] III, 11. Epicureus, non penitus illi dis[illegible]plinae ... sed captus uno verbo volupta[illegible]; sen. 14. stende verbum consecrationis[illegible] ipsa tua m. 128. uno[que] verbo rem publicam ex- ; Phil. II, 54.
culus: nonne compensab[illegible] || compensa- m uno versiculo tot mea [illegible]mina laudum Piso 75. quo uno vers[illegible]lo satis armati consules fuerunt; Milo [illegible]
is: non fuisse meum . [illegible] hunc uno violare Piso 75.
gium: unum deniq[illegible] || [aliquod] || ... m ostende; Cluent. 1[illegible]
menta: quod unis [illegible]stimentis tam diu s; Flacc. 70.
quae una via lata [illegible]rpetua ... privatis s continentur; Verr. [illegible] 119. haec est una laudis; Sest. 137. [illegible]am tibi illam viam etuam esse; Piso 33

vindicta: an vero servos nostros ... domino- rum benignitas vindicta una liberat? Rabir. 15.
vir: unum virum esse, in quo summa sint om- nia; imp. Pomp. 13. Cn. Pompeio, viro uni om- nium fortissimo; har. resp. 49. quod certe ... cum omnibus Metellis tum vero uni viro fortis- simo ... gratissimum fratri suo fecit; Sest. 131. unus in hac civitate ... praeclare vir de re pu- blica meritus ... indignissime concidit; ib. 140. virum unum totius Graeciae facile doctissimum, Platonem, ... esse versatum accepimus; Rab. Post. 23. magna in hoc certe vis ... et non unius viri vires atque opes iudicantur; Milo 67. cum tu ... unius post homines natos fortissimi viri magnitudinem animi desideres || desiderabis || ; ib. 69. huius totius belli in unius viri fortissimi ... vita positum esse discrimen; Phil. XIV, 3. f. annus; imp. Pomp. 16.
virtus: haec .. est una virtus ... maxima; Planc. 80. virtus est una altissimis defixa radi- cibus; Phil. IV, 13. f. mens; Flacc. 96.
vox: Sicilia tota si una voce loqueretur; div. Caec. 19. quae (Sicilia) mihi una voce ... pecu- niam per vim coactam esse demonstrat; Verr. II, 146. cum omnes una prope voce ... dixistis; imp. Pomp. 59. quod meis comitiis .. vocem unam || vocem vivam || prae vobis tulistis; leg. agr. II, 4. una voce universus populus Romanus consulem (me) declaravit; ib. 4. vobis campus centuriarumque una vox omnium ... omne suum || tum || ... studium ... commendatum esse ar- bitrabuntur; dom. 142. me ... una atque con- stanti .. *voce* .. esse commotum; har. resp. 18. haec (est) una vox veritatis; Cael. 55. una voce omnis iudices ... reclamasse; Balb. 12. me Ka- lendis Ianuariis ... frequentissimus senatus ... una voce revocavit; Piso 34. qui (populus) si ... una loqui voce possit; Planc. 12. a quo populus Romanus frequens [illegible]tem D. Bruti una voce depoposcit; Phil. [illegible], 5. una voce cuncta contio declaravit; ib. 48. f. animus. color. consensus Flacc. 103. Piso 7. mens; har. resp. 45. Scaur 41. Phil. [illegible] 21. IV, 8. VI, 2. VII, 22.
urbs: unius etiam urbis omnium pulcherrimae .. [illegible]ptionem commemorabo; Verr. IV, 115. quarum una (urbs) est ea, quam dixi, Insula; ib. 118. urbem unam mihi amicissimam declinavi; Planc. 97.

B. bei Pronomina: aliquis: ex quibus si unum aliquod in te cognoveris; div. Caec. 27. quaestionem dicite, qui || quis || obsignarit, unum aliquem nominatim || nominate ||; Cluent. 185. unum aliquem te ex barbatis illis ... diceres in- tueri; Sest. 19. cum unus aliquis sententiam tuam secutus sit; Phil. X, 3.
ego: f. ego, B, II, 4 (43 St.). B. II, G. 192, b.
hic: unum hoc dico „novum“; Quinct. 30. unum tamen hoc cogitent; ib. 75. unum hoc sumo, quod mihi apertum tuum scelus ... dat; Sex. Rosc. 97. nolo in eos gravius quicquam ... dicere, unum hoc dico; ib. 139. ut ego hunc unum eius modi reum ... fuisse arbitrer cui dam- nari expediret; ib. 9. unum hoc dico; ib. 34. hoc uno complector omnia; ib. II, 125. hoc uno uterer; ib. 164. unum hoc aliquot senatus consultis re- prehensum ... est; ib. III. 81. in hoc errat uno, quod existimat ...; ib. 157. si ille hoc unum agitare coeperit; ib. 224. ignoscite in hoc uno; ib. V, 141. hoc sum contentus uno; ib. 166. unum hoc abs te ... pervelim impetrare; Tull. 6. diversa genera .. bellorum ... gesta ab hoc uno; imp. Pomp. 28. quae tanta sunt in hoc uno; ib. 29. unius huius se im- perio ac potestati dediderunt; ib. 35. quod ... omnes huic se uni dediderunt; ib. 46. quin huic uni credatis omnia; ib. 68. quod in hoc uno denique fal-

remedium: cum hoc unum his tot incommodis remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9.

reprehensio: quarum || qua re || omnium rerum una reprehensio est; Rab. Post. 22.

res: L. Quinctius fuit ... una in re paulo minus consideratus; Quinct. 11. tantum modo perstringere unam quamque rem; Sex. Rosc. 91. hac una [in] re te mihi anteferri putas oportere; div. Caec. 61. simul una res utrique rei est argumento; Verr. III, 163. vici unam rem; Tull. 23. ego non in una re sola ... neque in universa re solum, ... sed singillatim in omnibus rebus dolum malum exstare dico; ib. 34. duae res ... desideratae sunt ...; una, exspectatio muneris, ... altera, quod ei ... nondum decesserant; Muren. 37. res ... haec || huic || una in vita commissa sola est; Flacc. 45. quid? ... una res esset? dom. 52. C. Antonius hac una re miseriam suam consolatur; Vatin. 28. quod adsiduus usus uni rei deditus ... artem saepe vincit; Balb. 45. unam rem vereor ne non probes; Phil. II, 34. una in illa re servitutis oblita civitas ingemuit; ib. 64. ne forte ... rem unam pulcherrimam transiliat oratio; ib. 84. ut ... idem in re una maxime populari ... improbos se quam popularis esse malint? ib. VII, 4. s. **quisque,** A. res (9 St.) S. 211, b.

res publica: cui res publica a me † una || iam, al. || traditur || tradetur || sustinenda; Muren. 3. quae (res publica) est una maxime et fuit semper libera; Rab. Post. 22.

reus: ut crimina conlecta in unum reum [te] esse videantur; Verr. II, 147. quod uno reo proposito de multorum vitiis cogitabamus; Cael. 29.

rogatio: qua una rogatione ... universam rem publicam esse deletam; Sest. 33. quae (lex) omnia iura ... una rogatione delevit; ib. 56.

rogatiuncula: ea .. te ex una rogatiuncula fecisse; dom. 51.

rumor: saepe totius anni fructus uno rumore periculi atque uno belli terrore amittitur; imp. Pomp. 15.

sagittarius: neque putavi ... de uno sagittario me queri convenire; Sest. 133.

salus: vos me ab omnibus ceteris cogitationibus ad unam salutem rei publicae convertistis; Sulla 40.

sapientia: hac una sapientia ... omnis gentis nationesque superavimus; har. resp. 19.

satelles: uno ex suis satellitibus [Sex. Clodio] duce; Milo 90.

scelus: non .. potest ea natura ... hoc uno scelere esse contenta; Verr. I, 40. qui ... duas res sanctissimas ... uno scelere violasset; prov. cons. 24.

senator: flens unum quemque senatorem rogabat; Verr. II, 95. unum senatorem solum esse ... inventum; Cael. 19.

sententia: omnibus sententiis praeter unam ... condemnatus est; Cluent. 55. tametsi ille una sententia est absolutus; ib. 105. illam unam (sententiam) nemo tum istorum suam dici vellet; ib. video adhuc duas esse sententias, unam D. Silani, ... alteram C. Caesaris; Catil. IV, 7. mea quidem || meaque || ad omnia postulata una sententia; Phil. XII, 28.

servolus: .. servolum unum ... abducit; Quinct. 27. in uno servolo familiae nomen non valere; Caecin. 55. tam restitues, si unus servolus, quam si familia fecerit universa; ib. 58. non quo idem sit servolus uns quod familia; ib.

servus: unum (servum) fuisse quem attingere conatus sit; Quinct. 89. non .. alia causa est aequitatis in uno servo et in pluribus; Caecin. 57

HS: retines HS XXI; Verr. III, 174. a quo HS XXI in medimna pro eodem illo frumento abstulisti; ib. 179.

significatio: s. dies; imp. Pomp. 7.

signum: non solum numerum signoru
etiam unius cuiusque magnitudinem ...
vides; Verr. I, 57. uno signo ut sit minus
ex lege oportet; ib. 117. in quo signa pu
ma quattuor (erant) ...: unum Cupidinis n
reum Praxiteli; ib. IV, 4. nullum .. hom
quit neque aliud ullum tamen praeter unum |
ter unum tamen || pervetus ligneum (signu
7. neque quicquam ex fano Chrysae praete
perparvolum signum ex aere desideratum e
96. ante aedem Cereris ... signa duo su
reris unum, alterum Triptolemi; ib. 110.
ferebantur ... signa Iovis Imperatoris ...:
illud Macedonicum; ib. 129. [propter quod
(signum) visuntur Thespiae]; ib. 135. ut...
signum Byzantii ... nullum haberent;
cons. 7.

simulacrum: ut simulacrum Cereris un
e sacrario Catina convellendum ... cur
Verr. V, 187.

socius: T. Roscius non unum rei pecu
socium fefellit; Sex. Rosc. 117.

sors: numquid .. oportet nisi tris sorte
ici, unam educi? Verr. II, 127.

sortitor: si etiam pluribus de rebus u
titore tulisti || sortitu tulisti ||; dom. 50.

spatium: si uno basilicae spatio hones
Muren. 70.

spes: hac una spe ad iudicium venitur;
II, 71. s. perfugium; Sex. Rosc. 150.

statua: de statua quis queritur, una p
tim? Deiot. 34. sed haec una statua. alt
equitibus Romanis, equo publico; Phil. VI,

stridor: ut veri ac fortis tribuni plebi
dorem unum perferre non possit; leg. agr.

studium: ne nos quidem huic uni || hui
cti || studio penitus umquam dediti f
Arch. 2.

summa: quicquid dixi, ad unam summ
ferri volo; Ligar. 29.

supplicatio: quod ... haec una (suppl
conservata re publica constituta est; Catil. I

tabulae: unae tabulae proferantur; Fo

templum: duo templa sunt egregia, (
unum, alterum Liberae; Verr IV, 119.

tempus: ut ea ... uno tempore univers
damus; div. Caec. 72. quas (insidias) uno
pore mihi, vobis, M. Glabrioni ... facere
tur; Verr. a. pr. 4. sollicitabar rebus m
uno atque eo perexiguo tempore; ib. 24.
(frequentia) convenit uno tempore undiqu
154. multi .. uno tempore a me hospites .
fendantur; ib. II, 118. uno .. tempore Ag
tini beneficium Africani, religionem dome
ornamentum urbis ... requirebant; ib. IV
condemnari tot homines uno tempore null
mine; ib. V, 118. illa cum uno tempore au
Cluent 28. qui uno tempore fratris uxorem
ratosque liberos fratremque ipsum ... interf
ib. 125. concurrunt iussu meo plures uno
pore librarii; leg. agr. II, 13. quoniam uno
pore *et* vita C. Rabirii ... *et* salus rei pu
vestris manibus suffragiisque permittitur;
5. uno .. tempore in hac re publica duos
exstitisse; Catil. III, 26. unum atque ide
tempus; Flacc. 61. qui ... parentum ben
deorum immortalium munera ... nobis uno
pore omnia reddidistis; sen. 2. uno eod
tempore domus mea diripiebatur, ardebat; i
si mihi ... nihil umquam aliud obiectum es
crudelitas mea unius || illius || temporis; do
uno eodemque tempore et clarissimi viri
monumenta delebat et meam domum cum
domo coniungebat; ib. 102. uno tempore

bant pecuniarum, foedera ferebantur pro-
um; ib. 129. promulgantur uno eodemque
'e rogationes ab eodem tribuno de mea
e et de provinciis consulum; Sest. 25. duo
mpora, quibus nostrorum civium spectentur
de nobis; unum honoris, alterum salutis;
10. tuus pater .. nonne uno tempore cum
imicissimis in gratiam rediit? prov. cons. 21.
pitis conservandi causa Romam uno tem-
.. Italia tota convenit; Piso 34. haec duo
a carent crimine: unum, cum est legatus
us, alterum, cum praepositus Africae est;
4. duo .. tempora inciderunt ...: unum,
imperium Caesari prorogaret; alterum ..;
I, 24. duas .. res ... non modo agere
mpore, sed ne cogitando quidem explicare
im potest; ib. XI, 23. cum tot uno tem-
ruperint; ib. XII, 13. qua (lege) duos con-
lesignatos uno tempore damnari vidimus;
VIII, 13. duas uno tempore conantur in
iblicam sicas destringere; ib. 21. ſ. nun-

or: ſ. rumor.
imonium: ſ. consensus; Flacc. 103.
is: ex his unus mihi testis est producen-
u. Rosc. 42. ut uno minus teste haberet;
, 149. unum ex tanto || ex toto || nego-
m ... numero testem producant; Font. 12.
uno de teste cogitare potestis; ib. 22. tu
mperendinasti reum teste producto? at quo
li immortales! non satis quod uno; Scaur. 29.
unus: quae (civitas) ... unius tribuni
i animos ... capere possit; imp. Pomp. 66.
ibunus) unus videtur ex illis ad lugendos
tos relictus; Sulla 31. ex novem tribunis
us me absente defluxit; Sest. 69.
us: quam tibi commodum est, tribum
delige; Planc. 48. cuius in honore non
ribus pars, sed comitia tota comitiis fuerint
gativa; ib. 49. unam tribum sine Curione
otuisses? Phil. II, 4.
r: quod [sacrificium] post Romam conditam
nius casti tutoris religionum scelere violatum
r. resp. 12.
iste unum quodque vas in manus sumere;
V, 63.
um: si ab isto libro ... verbo uno disces-
liv. Caec. 47. ita magnum, ut Latine uno
exprimi non possit; Verr. II, 154. verb
pellar; ib. IV, 8. qua in re verbo se ob-
uno; Caecin. 7. invenio in interdicto
i unum; ib. 66. ad haec duo genera unum
i ... invenerunt; ib. 87. hoc uno verbo
significari duas res || res duas ||; ib. 88.
is concessiones agrorum hic noster obiur-
uno verbo facere conetur; leg. agr. III, 11.
it Epicureus, non penitus illi disciplinae ...
s, sed captus uno verbo voluptatis; sen. 14.
ostende verbum consecrationis in ipsa tua
lom. 128. uno[que] verbo rempublicam ex-
n; Phil. II, 54.
siculus: nonne compensab || compensa-
cum uno versiculo tot mea volumina laudum
n? Piso 75. quo uno versiculo satis armati
r consules fuerunt; Milo 7.
sus: non fuisse meum .. hunc uno violare
; Piso 75.
tigium: unum denique || [aliquod] || ...
ium ostende; Cluent. 12.
timenta: quod unis estimentis tam diu
s es; Flacc. 70.
: quae una via lata perpetua ... privatis
ciis continentur; Verr. V, 119. haec est una
.. laudis; Sest. 137. nam tibi illam viam
rpetuam esse; Piso 33

vindicta: an vero servos nostros ... domino-
rum benignitas vindicta una liberat? Rabir. 15.
vir: unum virum esse, in quo summa sint om-
nia; imp. Pomp. 13. Cn. Pompeio, viro uni om-
nium fortissimo; har. resp. 49. quod certe ...
cum omnibus Metellis tum vero uni viro fortis-
simo ... gratissimum fratri suo fecit; Sest. 131.
unus in hac civitate ... praeclare vir de re pu-
blica meritus ... indignissime concidit; ib. 140.
virum unum totius Graeciae facile doctissimum,
Platonem, ... esse versatum accepimus; Rab.
Post. 23. magna in hoc certe vis ... et non
unius viri vires atque opes iudicantur; Milo 67.
cum tu ... unius post homines natos fortissimi
viri magnitudinem animi desideres || desiderabis ||;
ib. 69. huius totius belli in unius viri fortissimi
... vita positum esse discrimen; Phil. XIV, 3.
ſ. annus; imp. Pomp. 16.
virtus: haec .. est una virtus ... maxima;
Planc. 80. virtus est una altissimis defixa radi-
cibus; Phil. IV, 13. ſ. mens; Flacc. 96.
vox: Sicilia tota si una voce loqueretur; div.
Caec. 19. quae (Sicilia) mihi una voce ... pecu-
niam per vim coactam esse demonstrat; Verr. II,
146. cum omnes una prope voce ... dixistis;
imp. Pomp. 59. quod meis comitiis .. vocem
unam || vocem vivam || prae vobis tulistis; leg.
agr. II, 4. una voce universus populus Romanus
consulem (me) declaravit; ib. 4. vobis campus
centuriarumque una vox omnium ... omne suum
|| tum || ... studium ... commendatum esse ar-
bitrabuntur; dom. 142. me ... una atque con-
stanti .. *voce* .. esse commotum; har. resp. 18.
haec (est) una vox veritatis; Cael. 55. una voce
omnis iudices ... reclamasse; Balb. 12. me Ka-
lendis Ianuariis ... frequentissimus senatus ...
una voce revocavit; Piso 34. qui (populus) si ...
una loqui voce possit; Planc. 12. a quo populus
Romanus frequens ita salutem D. Bruti una voce
depoposcit; Phil. XIV, 5. una voce cuncta contio
declaravit; ib. 16. ſ. animus. color. consensus
Flacc. 103. Piso 7. mens; har. resp. 45. Scaur
41. Phil. I, 21. IV, 8. VI, 2. VII, 22.
urbs: unius etiam urbis omnium pulcherrimae
.. expilationem commemorabo; Verr. IV, 115.
quarum una (urbs) est ea, quam dixi, Insula; ib.
118. urbem unam mihi amicissimam declinavi;
Planc. 97.

B. bei Pronomina: aliquis: ex quibus si
unum aliquod in te cognoveris; div. Caec. 27.
quaestionem dicite, qui || quis || obsignarit, unum
aliquem nominatim || nominate ||; Cluent. 185.
unum aliquem te ex barbatis illis ... diceres in-
tueri; Sest. 19. cum unus aliquis sententiam tuam
secutus sit; Phil. X, 3.
ego: ſ. **ego**, B, II, 4 (43 St.). **B.** II, **E.** 192, b.
hic: unum hoc dico „novum"; Quinct. 30.
unum tamen hoc cogitent; ib. 75. unum hoc
sumo, quod mihi apertum tuum scelus ... dat;
Sex. Rosc. 97. nolo in eos gravius quicquam ...
dicere, unum hoc dico; ib. 139. ut ego hunc
unum eius modi reum ... fuisse arbitrer cui dam-
nari expediret; ib. 9. unum hoc dico; ib. 34. hoc uno
complector omnia; ib. II, 125. hoc uno uterer;
ib. 164. unum hoc aliquot senatus consultis re-
prehensum ... est; ib. III. 81. in hoc errat uno,
quod existimat ...; ib. 157. si ille hoc unum agitare
coeperit; ib. 224. ignoscite in hoc uno; ib. V,
141. hoc sum contentus uno; ib. 166. unum hoc abs
te ... pervelim impetrare; Tull. 6. diversa genera ..
bellorum ... gesta ab hoc uno; imp. Pomp. 28. quae
tanta sunt in hoc uno; ib. 29. unius huius se im-
perio ac potestati dediderunt; ib. 35. quod ...
omnes huic se uni dediderunt; ib. 46. quin huic uni
credatis omnia; ib. 68. quod in hoc uno denique fal-

decerno: negat oportuisse quicquam uni extra ordinem decerni; dom. 18.
defero: quod alter uni illud bellum suscipiendum vestris suffragiis detulit; imp. Pomp. 58.
facio: indignum uni potius ex iniquis sumendi quam utrique ex aequis reiciundi fieri potestatem; Verr. III, 140.
gratulor: sive in communi gaudio populi Romani uni gratulabantur; Phil. XIV, 13.
inuro: quoniam (ignominia) uni praeter se inusta sit || est ||; prov. cons. 16.
nubo: ad mulierem nuptam uni, propositam omnibus; Verr. V, 34.
tribuo: si uni omnia tribuenda sint; imp. Pomp. 52.
2. defero ad: ad unum tamen omnia deferri non oportere; imp. Pomp. 52. qui ad unum deferenda omnia esse non arbitrantur; ib. 67. si qua res ad unum deferenda sit; dom. 19.
laboro pro: qui pro uno laborarit; Planc. 75.
specto in: cum omnes in unum spectent; Sex. Rosc. 22.
sum in: non omnia sunt in uno vitia; Verr. IV, 86.
III. amicitia: qui libertatem populi Romani unius amicitiae praeposuit; Phil. II, 27.
anima: ipse Pompeius ... tantum in unius anima posuit; Muren. 34.
arbitratus: Metellum unius arbitratu gerere praeturam; Verr. III, 156.
caput: noli, Caesar, putare de unius capite nos agere; Ligar. 33.
discessus: rem .. publicam concidere unius discessu quam omnium interitu occidere malui; dom. 96.
exemplum: unius profer exemplum; Verr. V, 67.
imperium: ne in unius imperium res recidat, admonemur; har. resp. 54.
incommodum: quod patrimonium unius incommodo dimittetur || dimittitur ||; Caecin. 75.
iudicium: id ego unius iudicio delatum comprobem? Phil. XI, 25.
libido: cum omnia sua commoda ... unius scelere ac libidine perdidissent; Verr. II, 9. ut non unius libidinem, non suos oculos, sed omnium cupidissimorum insanias ... expleret; ib. IV, 47.
moderatio: omnia in unius potestate ac moderatione, vertentur; Verr. a. pr. 20.
opera: quam (rem publicam) aliquando omnes unius opera servatam iudicaverunt; Quir. 5.
patrimonium: non modo unius patrimonium quamvis amplum, ... sed urbis et regna .. tanta nequitia devorare potuisset; Phil. II, 67.
potestas: s. moderatio.
salus: ut ... eadem voce senatus omnis ... ad unius salutem defendendam excitaret; sen. 24. laetari omnis non || ut || de unius solum sed de communi omnium || ut de communi || salute sentio; Marcell. 33.
scelus: s. libido; Verr. II, 9.
sordes, squalor: pro eodem [me] absente unius squalorem sordesque vidistis; Quir. 8.
virtus: omnia sunt externa unius virtute terra marique pacata; Catil. II, 11.
IV, 1. minus: cum, si uno minus damnarent, condemnari reus non posset; Caecin. 29.
2. ab: cum interdictum esset de pluribus, commissa res esset ab uno; Caecin. 62. quod ... honorem autem neque ab uno neque ex hoc loco ... consequemur; imp. Pomp. 70. non multi mihi ab uno sic diligi videntur ut hic ab his || ab iis || universis; Cluent. 198. se gladio percussum esse ab uno de illis; Milo 65. neque id fieri a multitudine imperita, ... sed ab uno; ib. 90. multo melius haec causa ageretur a tribus, quam nunc agitur ab uno; Phil. VIII, 22.
in: neque in uno aut altero animadversum est, sed iam in pluribus; Muren. 43.
b. neutr.: I. est: ego idem confirmo, nunc ne unum quidem esse; Verr. IV, 47. unum etiam est, quod me maxime perturbat; Cluent. 135. unum erat quod mihi vitiosum videbatur; leg. agr. II, 12.
videtur: quibus hoc praecipiendum videtur, unum scilicet et idem quod reliquis omnibus; Catil. II, 19. unum tamen ... praetermittendum non videtur; Fr. B. VI, 14.
II, 1. concedo: unum quidem certe nemo erit tam inimicus Cluentio qui mihi non concedat; Cluent. 64. unum etiam nunc concedam; Catil. II, 6.
emo: unum ostende ... emptum esse; Verr. I, 61.
facio: unum stultissime, profecto tua sponte, non de Erucii sententia (fecisti); Sex. Rosc. 104.
obicio: unum obicitur, natum esse Gadibus; Balb. 5.
opto: duo modo haec opto, unum, ut moriens populum Romanum liberum relinquam ...; alterum, ut ita cuique eveniat; Phil. II, 119.
praecipio, praetermitto: s. videtur.
sentio: in qua (causa) omnes sentirent unum atque idem; Catil. IV, 14. habetis ... universum populum Romanum ... unum atque idem sentientem; ib. 19. magna vis est ... unum et idem sentientis senatus; Phil. III, 32. unum sentitis omnes, unum studetis, M. Antonii conatus avertere a re publica; ib. VI, 18. populo Romano unum atque idem sentiente; ib. XIV, 16.
studeo: s. sentio; Phil. VI, 18.
sustineo: unum sustinere pauci possunt, utrumque nemo; Muren. 46.
volo: restat ut omnes unum velint; Marcell. 32.
elliptisch: quid ad haec Quinctius? sane nihil certum neque unum, in quo ... putet se posse consistere; Tull. 35.
2. redigo in: si hoc genus † pene in unum || rapinae in aerarium, al. || redigatur; Phil. V, 12.
III. praeter: de Antonio nihil dico praeter unum; Sest. 8.

vocabulum, Bezeichnung, Name: I. sum: haec omnia .. non rerum certarum, sed furtorum improbissimorum sunt vocabula; Verr. III, 181.
II. muto: vocabula tantum pecuniarum et genera mutabas; Piso 90.
III. appeti, suscipi: ut vocabulo ipso et appetita religio .. et ... suscepta declaretur; har. resp. 24.
nominari: res ut omnes suis certis ac propriis vocabilis nominentur; Caecin. 51.

vociferatio, Notschrei: I. commovet: an te L. Flavii ceterorumque de L. Herennio vociferatio commovebat? Verr. V, 156.
II. utor: qua vociferatione in ceteris iudiciis accusatores uti consueverunt; Sex. Rosc. 12.
III. in: in ipso sermone hoc et vociferatione mortua est; Cluent. 30.
post: post hanc illorum vociferationem ... non mitior in supplicio, sed diligentior esse coepit; Verr. V, 157.

vociferor, die Stimme erheben, rufen: I. alqs: minitari absenti [Diodoro]; vociferari palam; Verr. IV, 39. hic ego ... vociferarer; Flacc. 38.

II, 1. de: his de rebus tantis tamque atrocibus ... neque satis (me) libere vociferari posse intellego; Sex. Rosc. 9.

2. acc. c. infin.: tum vociferantur ex aequo et bono ... iure rem iudicari oportere; Caecin. 65. f. III. Flacc. 85.

III. alqd: si hoc nunc vociferari velim; Verr. II, 52. mea, mea est ista defensio, ego hoc vociferor; Caecin. 83. relinquitur [illud], quod vociferari non destitit, non debuisse ... suum negotium agere; Flacc. 85. quid vociferabare? Rab. Post. 21.

vocito, **nennen**: qui Phalereus vocitatus est; Rab. Post. 23.

voco, **rufen, herbeirufen, aufrufen, vorladen, einladen, nennen, bringen, versetzen**: I. **absolut**: alqm: in ius vocas; Quinct. 61. venio iam quo vocas; Caecin. 82. quod tandem excogitabitur in eum supplicium, qui (ad arma) vocavit? Rabir. 28. ergo ad cenam petitionis causa si quis vocat, condemnetur; Muren. 74. ad arma vocarent, || vocassent, || qui ne vestitu quidem defendi rem publicam sissent; Sest. 44. appeteret inimicitias? in iudicium vocaret? Cael. 47.

fortitudo: fortitudo dimicare iubet, ... vocat ad periculum; Phil. XIII, 6.

praetor: vocat interea praetor; poscit scyphos; Verr. IV, 32.

tribunatus: qui (tribunatus) ipse ad sese iam dudum vocat; Sest. 13.

II. **mit einfachem Object**: alqm: qui in crimen vocetur; Sex. Rosc. 38. domum suam istum non fere quisquam vocabat; ib. 52. vocari ad se Agonidem iubet; div. Caec. 56. cum P. Africanus ... L. Cottam in iudicium vocabat; ib. 69. istum a me in iudicium iam omnium iudicio condemnatum vocari; Verr. a. pr. 35. ut ... eos tum lictores consulum vocent; ib. 53. quo me iam pridem vocat populus Romanus; ib. I, 12. iste ad se Habonium vocat; ib. 132. vocat ad se Syracusanos; ib. II, 48. Volcatium vocat; ib. 56. Agathinum ad se vocat; ib. 92. in ius ad Metellum Carpinatium voco; ib. 187. qui alterum ... in iudicium rei publicae causa vocant; ib. III, 1. quid C. Carbonem umquam in iudicium vocavisset; ib. 3. hic cum venit, extra ordinem vocatur; ib. 8. eo vocari homines honestissimos, non solum Siculos, sed etiam equites Romanos; ib. 65. Liparenses vocantur; ib. 84. ut Diodorum ad se vocaret ac posceret; ib. IV, 38. Dionysiarchum ad se proagorum ... vocari iubet; ib. 50. Archagathum Haluntinum ... vocari iussit; ib. 51. ipsum [regem] ad cenam vocat; ib. 62. criminibus .. coarguitur aut suspicionibus in iudicium vocatur? ib. 104. quem ... ad se vocari et de tribunali citari iussit; ib. V, 15. vocat Cleomenem; ib. 105. te ... idcirco a me in crimen et in invidiam vocari; ib. 133. non omnes ... in discrimen aut iudicium vocandi (erunt)? ib. 179. quos propter haec arma in iudicium vocavissent; Tull. 43. is, qui gessit || qui ea gessit ||, in iudicium vocatur; Font. 14. si ... in iudicium vocaretur; ib. 34. quem cum in contionem Gracchus vocari iuberet; ib. 39. tu me ad verbum vocas; Caecin. 81. neminem umquam maioribus criminibus, gravioribus testibus esse in iudicium vocatum; Cluent. 9. vocat me alio iam dudum tacita vestra exspectatio; ib. 63. nisi ut ei, qui || uti qui, al. || rem iudicassent, ... in iudicium vocarentur; ib. 153. lacesso vos; in contionem voco; leg. agr. I, 23. quod (Karthaginienses) ... ad studium fallendi studio quaestus vocabantur; ib. II. 95. non .. C. Rabirium ... inimicitiae civium

in discrimen capitis vocaverunt; Rabir. 2 rius non modo in iudicium horum crimi ne in tenuissimam quidem suspicionem .. vocatus; ib. 8. quem iam ne vos ipsi [...] in invidiam vocatis || quem etiam praedicatis, laude extollitis || ; ib. 20. cu consules ad patriae salutem ac libertate rent; ib. 22. non vos ad arma vocandos esse; ib. 35. L. Flaccum et C. Pomptin tores, fortissimos ... viros, ad me voca III, 5. horum omnium scelerum .. mach Cimbrum Gabinium statim ad me ... vo 6. hic ad evertenda rei publicae fundame los arcessit, servitia concitat, Catilinam v IV, 13. cum omnes me causae ad miser atque ad humanitatem vocent; Muren. IBI EGO TE EX IURE MANU CONSERTUM VC 26. UNDE TU ME .. EX IURE MANU || MAN SERTUM VOCASTI; ib. non dicere pro no spondere, non vocare domum suam poss 71. spectacula sunt tributim data et ad p volgo vocati; ib. 72. qui te ad tribuna tionem vocaverunt; ib. 81. cum ... Cap .. illum non modo recipiebat suis urbibu etiam ultro vocabat; Flacc. 61. cur aute tor te inimicum paternum in consilium ib. 77. sicine tu auctor tandem eum ... crimen omnium fortunarum vocavisti? ib. re si quis illuc me vocat, venio; ib. 9 Galli ad bellum, Catilina ad urbem, con ferrum et flammam vocabantur; ib. 102. istis || ab his, al. || etiam in crimen v Sulla 61. si in invidiam vocamur; ib. me a morte ad vitam, a desperatione a ab exitio ad salutem vocavit; sen. 24. cum me vestra auctoritas arcessierit, pop manus vocarit; ib. 39. cum tanta multi vium ... me ad referendam gratiam no vocarent; dom. 7. a populo Romano uni in senatum nominatim vocabar; ib. 15. c extra ordinem ad patriam defendendam ib. 19. cum me in iudicium populi nemo vocarit; ib. 88. cum .. ad consulare offi non solum auctoritate, sed etiam precibus vocarentur; har. resp. 3. te ipsum tamen iurii crimen || in periurium || ... non vo 36. si quae vos aliquando necessitas ad blicam ... defendendam vocabit; Sest. 51 rum consilio P. Sestius in iudicium voca 75. quem ipse in iudicium et vocet et Cael. 1. cum is ... sit in quoddam odi iustum vocatus; ib. 29. M. vero Caelius hoc iudicium vocatur? ib. 72. ut nullius i crimen vocaretur; Balb. 5. num quis eor in iudicium est vocatus? ib. 48. ut ... vitiorum suorum poena, sed de virtutis in iudicium vocetur; ib. 65. ad quam (conten tu me vocas; Planc. 6. qua re noli me tentionem vestrum vocare; ib. 16. qui crimen vocabatur; ib. 55. tu A. Plotium idem crimen vocando indicas ..? ib. 54. *q numero ab inimicis ad causae dictionem est;* Scaur. c. 1, § 1. P. Clodium in iudici ad vim numquam vocavit; Milo 40. quem urbes expulsum a vobis ad se vocabunt; i cum tribunus plebis M. Scaurum principe tatis in iudicium populi vocavisset; Dei quos ad iudicandum nec opinantis vocatis I, 20. nos ... in senatum non vocabamur 1. qui ... me una cum populo Romano in con vocaverunt; ib. VII, 21. qui ... bis me ... in nem vocavit; ib. 22. cum ad rei publicae prae vocaretur; ib. VIII, 5. eos vocari, custodiri, natum adduci iussi; Fr. B. XII, 9. f. consu

alqd: ex ea die ad hanc diem quem fec

iudicium voco; Verr. I, 34. ut ante facta in iudicium non vocentur; ib. 108. hoc tu igitur in crimen vocas? Rabir. 24. armis .. gesta numquam profecto in iudicium vocabuntur; Phil. I, 21.

amicum: amicum .. nostrum in iudicium vocabas; Verr. IV, 25.

aucupia: tum aucupia verborum et litterarum tendiculas in invidiam vocant; Caecin. 65.

avaritiam: avaritiam in crimen et in iudicium voco; Verr. III, 217.

aurificem: aurificem iussit vocari in forum ad sellam Cordubae; Verr. IV, 56.

beneficium: nec beneficium tuum in dubium vocari; Deiot. 39.

caput: in iudicium caput Cornelii, factum Pompei vocatur; Balb. 6.

causam: eam (causam) cum in iudicium vocas; Rabir. 25.

civem: quo fortissimum ac summum civem in invidiam homo castus ac non cupidus vocaret; Sest. 93.

classem: prima classis vocatur, renuntiatur; Phil. II, 82. tum secunda classis vocatur; ib.

cohortem: cohortem .. Metelli, quam vocat, quid erat quod corrumperet? Verr. III, 158.

coniuratos: s. alqm; Flacc. 102.

consulem: non tam me officium debuit ad hominis amici fortunas quam res publica consulem ad communem salutem defendendam vocare; Muren. 5.

custodem: ab eodem etiam lege Varia custos ille rei publicae proditionis est in crimen vocatus; Scaur. c. 1, § 1.

delicias: amores .. et hae deliciae, quae vocantur, ... numquam hunc occupatum .. tenuerunt; Cael. 44.

diem: quem tu diem in iudicium vocas; Rabir. 31.

divisores: divisores omnium tribuum noctu ad istum vocatos (esse); Verr. a. pr. 22.

equites: s. alqm; Verr. III, 65.

factum: s. caput.

familiam: in Triocalino ... Leonidae cuiusdam Siculi familia in suspicionem est vocata coniurationis; Verr. V, 10.

filiam: cur ad nos filiam tuam non intro vocari iubes? Verr. I, 66.

fratres: Cibyratae fratres vocantur; Verr. IV, 52.

hominem: s. **homo,** II, 1. voco (8 St.) B. II, S. 486. — inimicum: s. alqm; Flacc. 77.

Italiam: templa deorum immortalium, tecta urbis, vitam omnium civium, Italiam [denique] totam ad exitium ac vastitatem vocas; Catil. I, 12.

legem: quot modis doceo legem istam, quam vocas, non esse legem? dom. 80.

liberos: omnes viri, mulieres, liberi, servi in iudicium vocantur; Cluent. 148.

machinatorem: s. alqm; Catil. III, 6.

magistratus: vocasse (Apronium) ad se magistratus; Verr. III, 105.

mulierem: vocetur mulier; Verr. I, 66. in partem mulieres vocatae sunt; Caecin. 12. s. liberos.

nauarchos: nauarchos ad se vocari iubet; Verr. V, 102. 106.

neglegentiam: in minimis privatisque rebus tiam neglegentia mandati in crimen iudiciumque infamia] vocatur; Sex. Rosc. 113.

nomen: nomen imperii in commune odium or- is terrae vocabatur; leg. agr. I, 2.

partem: ut minor pars populi in iudicium vocaretur; leg. agr. II, 18.

pastorem: cum audisset pastorem cuiusdam nisse, eum vocari ad se iussisse; Verr. V, 7.

patres: deinde patres || decuriones patres || conscripti vocabantur; leg. agr. II, 93.

populum: quid C. Pansa egit aliud ... populo Romano ad causam libertatis vocando? Phil. XIV, 5. qui populum ad contentionem vocarit; Fr. B. VII, 15.

praefectos: adduxerat etiam praefectos et tribunos militaris suos, quos Nero omnis in consilium vocavit; Verr. I, 73.

praetorem: vocat ad cenam || ad cenam vocat, al. || deinde ipse praetorem; Verr. IV, 62. s. alqm; Catil. III, 5.

proagorum: s. alqm; Verr. IV, 50.

puerum: ut ... resideret, deinde spatiaretur, non numquam etiam puerum vocaret; Sex. Rosc. 59.

regem: s. alqm; Verr. IV, 62.

rem: non numquam etiam res ad pugnam atque ad manus vocabatur; Verr. V, 28. incensi suspicione rem in medium vocare coeperunt; Cluent. 77. ante hoc tempus omnino ista ipsa res ... in iudicium numquam est vocata; ib. 88.

rem publicam: ne a me defensa res publica per eundem me extremum in discrimen vocaretur; sen. 36. rem publicam annonae nomine in id discrimen quo vocabatur non esse venturam; dom. 17.

reum: reus est || es || maximis plurimisque criminibus in iudicium vocatus; Verr. II, 142.

sacerdotes: sacerdotes vocantur; Verr. IV, 100.

salutem: quod salus sociorum summum in periculum ac discrimen vocatur; imp. Pomp. 12.

senatum: quem (senatum) ne vos ipsi quidem [...] in invidiam vocatis; Rabir. 20. quo ille nuntio audito cum senatum vocasset adhibuissetque consularem; Phil. V, 23. s. **senatus,** II, 1. voco (5 St.) S. 447, b.

servum: servos suos ad se vocat; Verr. I, 67. iste cum omnibus copiis praesto fuit servumque suum ... ad se vocavit; Caecin. 22. s. liberos.

spatium: reliqui temporis spatium in contentionem vocatur; Muren. 19.

tecta, templa: s. Italiam. — tendiculas s. aucupia. — tribunos: s. praefectos. — tribus s. **tribus,** II, 1. voco (5 St.) S. 773, b.

vim: nullam vim in iudicium vocari; Cael. 1.

virum: is igitur vir... tamen in falsam atque iniquam probrorum insimultationem vocabatur; Font. 39. qui fortis et claros viros ... in invidiam aliquam vocaverunt; Sest. 139. s. alqm; Catil. III, 5. liberos.

vitam: s. Italiam.

III. **mit doppeltem Accusativ:** iste, qui adest, Magnus vocatur; Sex. Rosc. 17. quam (vitam) tu agrestem vocas; ib. 75. quos qui leviore nomine appellant percussores vocant; ib. 93. quod maiores consilium publicum vocari voluerunt; ib. 151. quam illi legem Rupiliam vocant; Verr. II, 32. qui decumani vocabantur; ib. III, 22. Canephoroe ipsae vocabantur; ib. IV, 5. qui nunc A. Clodius vocatur; ib. 37. qui Antiochus vocatur; ib. 61. quam eandem Proserpinam vocant; ib. 106. qui (Apollo) Temenites vocatur; ib. 119. quos illi mystagogos vocant; ib. 137. quem Syracusani Theoractum vocant; ib. 148. quae lautumiae vocantur; ib. V, 143. non debes, Marce, adripere maledictum ex trivio ... neque temere consulem populi Romani saltatorem vocare; Muren. 13. QUI (AGER) SABINUS VOCATUR; ib. 26. omnis mulieres, quae coëmptionem facerent, Gaias vocari; ib. 27. quem homines in luctu inridentes Gracchum vocabant; Sest. 72. illa via latebrosior ... Appia iam vocabatur; ib. 126. qui nos, qui de communi salute consentimus, tyrannos vocas; Vatin. 23. quos tyrannos vocas; Vatin. 29. quos

tu si sodalis vocas; Planc. 46. neque enim ullum aliud argumentum vere vocari potest; Scaur. 16. scelus tu illud vocas, Tubero? Ligar. 17. ut ... neminem patricium Manlium Marcum vocari licet; Phil. I, 32. *qui* Macedoniam suam vocat omnino; ib. VII, 3. quid tu? || quid? tu || servitutem pacem vocas? ib. VIII, 12. istas tu partis potius quam a populo Romano defectionem vocas? ib. XIII, 39. cum illae vere partes vocabantur; ib. 47. vgl. II. patres.

volaticus, herumstürmend: illius furentis ac volaticos impetus in se ipsos posse converti; har. resp. 46.

volgaris, gewöhnlich, alltäglich, gemein: alqd: volgaria et obsoleta sunt; Quinct. 56. nihil tam vile neque tam volgare est; Sex. Rosc. 71. quia nihil volgare te dignum videri potest; Deiot. 34.

artes: mitto hasce artis volgaris, coquos, pistores, lecticarios; Sex. Rosc. 134.

declamatio: desinamus aliquando, si videtur, volgari et pervagata declamatione contendere; Planc. 47.

mos: *si L. Quinctius ... volgari quorundam patronorum more* putavit ad officium suum pertinere; Tull. 4.

nomen: hoc volgari (nomine) contentus vix sum, leviore non utar; Phil. XIV. 10. volgare nomen esse Philerotis; Fr. B, VI, 21.

scortum: primo volgare scortum; certa flagitii merces, nec ea parva; Phil. II, 44.

vox: huius illa vox volgaris, „audivi“, ne quid innocenti reo noceat, oramus; Planc. 57.

volgo, verbreiten, preisgeben: alqd: nonne hoc vestra voce volgatum est? Flacc. 65.

aetatem, navem: quae navis umquam in flumine publico tam volgata omnibus quam istius aetas fuit? har. resp. 59.

volgo, allgemein, allenthalben, gewöhnlich: admoneo: cum volgo essent ... admoniti et rogati; Piso 55.

audio: tametsi volgo audieram; Verr. III, 62.

defendo: illud volgo in iudiciis et non numquam ab ingeniosis hominibus defendi mihi mirum videri solet; Caecin. 67.

demonstro: volgo esse ab omnibus ita demonstratum Metello; Verr. III, 157.

dico: dixisset haec, quae volgo dicere solebat; Verr. III, 31.

do: si gladiatoribus [volgo] locus tributim || tributus || [et item] prandia si volgo essent data; Muren 67. num locum ad spectandum dare aut ad prandium invitare (senatus crimen putat)? „minime, sed volgo“. quid est „volgo“? „universos“; ib. 73.

existimo: quae volgo existimantur; imp. Pomp. 29.

habeo: fastos .. volgo non habebant; Muren. 25.

improbo: cum civitatum Siciliae volgo omne frumentum improbas; Verr III, 172.

invito: s. do; Muren. 73.

loquor: cum volgo loquerentur; Verr. V, 78. sicut volgo ignari rerum loquebantur; Sest. 15.

occido: ut homines volgo impune occiderentur; Sex. Rosc. 80. quid ais? volgo occidebantur? ib.

offero: si ante reditum meum Cn. Plancio se volgo viri boni ... ultro offerebant; Planc. 26.

ostendo, profero: candelabrum ... reges ... neque ponere potuerunt neque volgo ostendere ac proferre voluerunt; Verr. IV, 64.

rogo: s. admoneo.

voco: spectacula sunt tributim dat[a] prandium volgo vocati; Muren. 72.

volgus, Menge, Volk, Pöbel: I. [...] est volgus; Qu. Rosc. 29.

II, 1. delecto: quid ego dicam pop[...] volgus imperitorum ludis magno opere d[...] Muren 38.

2. emano, exeo in: nequaquam tam[...] liter oratio mea exire atque in volgus [...] poterit; Sex. Rosc. 3.

sum in: non est .. consilium in vol[...] ratio, non discrimen, non diligentia; Pla[...]

III. animi: Thyestea est ista exsecrati[...] volgi animos, non sapientium moventis; [...]

delicta: patimini me delicta volgi a[...] causa separare, Flacc. 58.

os: istius nequitiam [et iniquitatem [...] ore volgi atque in communibus provert[...] versatam; Verr. I, 121.

sermo: neminem vestrum ignorare arb[...] hunc per hosce dies sermonem volgi atq[...] opinionem populi Romani fuisse; Verr[...] quantum sermonibus volgi et suffragiis in[...] potui; Sest. 113.

suffragia: s. sermo; Sest. 113.

temeritas: mementote igitur, ... no[...] vos testimonia; audire temeritatem volgi [...] 19.

IV, 1. abl. comp. nihil est incertius [...] Muren. 36.

2. a: o praeclare coniectum [a volgo] provinciam omen communis famae atque [...]nis! Verr. II, 18.

volito, umherschweifen, sich umhertreib[en, ...]meln, brüsten: alqs: quem ad modum co[...] et delibuto capillo passim per forum [...] Sex. Rosc. 135. volitat enim ante oculos [...] Iuba || Iubae || regis filius; leg. agr. II, [...] volitaretis interea per gentis, per regna [...] cum imperio summo; ib, 99. quos video [...] in foro; Catil. II, 5. ut L. Catilinam duce[...] citum hostium atque in armis volitare a[...] ib. 15. nunc vero non insultabo vehemen[...] volitabo in hoc insolentius; Flacc 38. florens ac potens per medium *forum* scor[...]pulare volitares; dom. 49. eos ... alacris [...]que volitare; Sest. 1. hi quoque etiam n[...]litant; ib. 94. tu ... Sex. Clodium .. [...] facere et praetextatum volitare passus es; [...] qui cum facibus ad curiam cucurrerunt, c[...]cibus ad Castoris, cum gladiis toto foro [...]runt; Milo 91. nunc tota Asia vagatur, [...] ut rex; Phil. XI, 6.

aedilis: ille ... volitat aedilis, accus[...] qui ... eius furorem exsultantem repressi[t] 95.

coniuratio: cum illa coniuratio ... [...]set palamque armata volitaret; Sest. 9.

filius: s. alqs; leg. agr. II, 49.

homo: quo quidem tempore cum ferro [...]cibus homines tota urbe volitantis ... [...] sen. 7. valebis apud hominem volitantem [...] cupiditate vir moderatus et constans; Piso [...]

rex: s. alqs; Phil XI, 6.

scortum: s. alqs; dom. 49.

vis: cum obmutuisset senatus, ... vis [...]cinii vestri tota urbe volitaret; Piso 26.

volneratio, Verwundung: I. est: haec est vitae, famae, salutis suae voln[...] Piso 47.

II. sine: sin autem vim sine caede, sine volneratione, sine sanguine nullam intellegetis; Caecin. 47.

volnero, verwunden, verletzen, kränken: alqm: ut Q. Scaevola volneraretur; Sex. Rosc. 33. quis ibi non est volneratus ferro Phrygio? ib. 90. eos nondum voce volnero; Catil. I, 9. potest gravioribus a me verbis volnerari quam est ... trucidatus? har. resp. 2. occidunt non nullos, volnerant multos; Sest. 75. civi egregio et viro fortissimo, P. Sestio, conlega suo, volnerato; Milo 38. C. Varenum occidendum et Cn. Varenum volnerandum ... curavit || occidendo — volnerando — cadit ||; Fr. B. II, 6.

adulescentem: audaciam tam immanem adulescentis furentis, nobilis, volnerati non posse arceri otii finibus; har. resp. 4.

civem: f. alqm; Milo 38.

comites: ut tui comites volnerarentur; Verr. I, 85.

conlegam: f. alqm; Milo 78.

corpus: cuius corpus volneratum sit; Caecin. 47. fortissimi atque optimi viri ... sanctissimum corpus non tactum ac violatum manu, sed volneratum ferro confectumque vidistis; sen. 7. sin ad nudum ... corpus accesserit, possit acie ipsa et ferri viribus volnerare; Sest. 24.

mentis: quorum mentis sensusque volneras; Catil. I, 17.

rem publicam: quod non solum facto tuo, sed etiam exemplo rem publicam volnerasti; Vatin. 36. nisi vero aut ille dies ... aut ille ... rem publicam tamen non || tamen || volnerarunt; Milo 14.

sensus: f. mentis.

servos: servi non nulli volnerantur; Verr. I, 67.

tribunos: cum ... tribuni plebis vobis inspectantibus volnerarentur; Quir. 14.

virum: f. alqm; Milo 38.

volnus, Wunde, Verlust, Niederlage, Kränkung: I, 1. declarat: volnus corporis magis istam vim quam terror animi declarabit? Caecin. 43.

sunt: in qua (laudatione) quam multa sint volnera quis est vestrum .. quin intellegat? Verr. V, 57. multa sunt occulta rei publicae volnera; leg. agr. I, 26 f. II, f. addo.

videtur: f. II, f. probo.

ohne Verb: quod tantum aut in moribus naturaque volnus aut in re atque fortuna? Cael. 15.

2. sum: illam meam cladem vos et omnes boni maximum esse rei publicae volnus iudicastis; Sest 31.

II, 1. accipio: f. **accipio,** III. volnus (16 St.) B. I, S. 43, a.

addo: ad ea, quae erant in causa, addebat etiam ipse nova quaedam volnera; Cluent. 58.

aspicio: repente aspicimus lituras [eius modi] quasi quaedam volnera tabularum recentia; Verr. II, 187.

cognosco: cognoscite rei publicae volnera; Phil. II, 43.

contueor: urbis .. celeberrimae et maximae partes adversum illud non monumentum, sed volnus patriae contuentur; dom. 146.

excipio: adeunda pro patria pericula, volnera excipienda; Sest. 23.

expono: si in exponendis volneribus illis de me ipso plura dicere videbor; Sest. 31.

infligo: quae meus discessus rei publicae volnera inflixit; Piso 32. tum illud ... necessario ibi volnus inflictum est; Phil. II, 52. infligi magnum rei publicae volnus putabamus; ib. 101.

inuro: si nondum scelera volneraque inusta rei publicae voltis recordari; Sest. 17.

novi: noverunt .. sociorum volnera; imp. Pomp. 66. nosse aliquod eius volnus ... videbantur; Phil. XII, 1.

probo, pugno: volnus in latere, quod acu punctum videretur, pro ictu gladiatoris probari; Milo 65.

puto: volnus illud rei publicae, dedecus huius imperii, ... non iudicium putandum est; Planc. 70.

recordor: f. inuro.

refrico: illud Castricianum volnus dicendo refricuisset; Flacc. 54.

sano: qui te existimares avaritiae volnera crudelitatis remediis posse sanare; Verr. V, 121. quae quidem tibi nunc omnia belli volnera sananda sunt; Marcell. 24.

2. medeor: qui tela depellere et volneribus mederi debeam; Quinct. 8. erant interea qui suis volneribus mederentur; Sex. Rosc. 91.

3. cogito de: quis .... de volnere Q. Metelli Pii cogitat, cui non ..? Sulla 70.

dico de: simul et de illo volnere ... multa dixit; Verr. V, 3.

III. merces: in ipso supplicio mercedem lacrimarum, mercedem volneris atque plagae ... constitui nefas fuisse; Verr. V, 134.

IV, 1. cogi: fuerit, et fuerit nulla desperatione rerum suarum, nullis domesticis volneribus coactus; Rabir. 23.

concidere: nisi consulari volnere concidissem; sen. 9.

concidi: quem cum iacentem et concisum plurimis volneribus extremo spiritu exsanguem et confectum viderent; Sest. 79.

confici: quin is me confectum consularibus volneribus consulari medicina ad salutem reduceret; Quir. 15.

consumi, cruciari: quos volnere ac dolore corporis cruciari et consumi vides; har. resp. 39.

cruentari: ne propter me civium volneribus res publica cruentaretur; sen. 6.

dolere: dolerem quidem tanto rei publicae volnere; Phil. IX, 5.

exstingui: hunc iam natura ipsa occidentem velle maturius exstingui volnere vestro quam suo fato; Cael. 79.

moneri: qui volneribus ... monetur ut ... tutetur; Sest. 90.

ostendere: qui suam erga me benevolentiam et fidem non solum animi dolore, sed etiam corporis volneribus ostendit; sen. 30.

satiare: quod ... non sanguine et volneribus suis crudelissimi inimici mentem oculosque satiavit; Milo 58.

2. ad: si ad cetera volnera ... hanc quoque mortiferam plagam inflixisses auguratus tui; Vatin. 20.

per: quantum ... per caedem ac volnera aut eripere aut retinere potuissent; Sest. 91.

sine: ego exercitus maximos saepe pulsos et fugatos esse dico ... sine cuiusquam non modo morte, verum etiam volnere; Caecin. 41.

volo, fliegen: volasse eum, non iter fecisse diceres; Phil. X, 11.

volo, wollen, wünschen, verlangen, geneigt sein, bedeuten, meinen: I. absolut und elliptisch (vgl. III): alqs: extra quos (finis) egredi non possim, si maxime velim; Quinct. 35. age nunc, refer animum sis ad veritatem; Sex. Rosc. 48. si voletis, etiam ... in suspicione latratote; ib. 57. tuam partem dimidiam, quem ad modum vis, decide; Qu. Rosc.

34. tamen his operam tuam pollicebere, qui te neque velle sua causa, nec, si cupias, posse arbitrantur? div. Caec. 21. ut meliore et honestiore condicione sit || condicione || quam qua ipse volt; ib. 25. si quid ex vetere aliqua oratione IOVEM EGO OPTIMUM MAXIMUM, aut VELLEM, SI FIERI POTUISSET .. aut aliquid eius modi ediscere potueris; ib. 43. ne aliter quam ego velim, meum laudet ingenium; Verr. I, 24. quo ego vellem descensuros pollicebantur; ib. 97. erat et esset amplius, si velles populo cautum praedibus et praediis; ib. 143. liberius ... quam forsitan ipsi velint; ib. II, 11. etiam de vobis iudicem, si voltis, habeatis; ib. 77. [utrumque falles? et trades cui voles?] ib. 78. negato tum sane, si voles, te pecuniam accepisse; ib. 81. ait, si liceret nomen absentis deferre, se velle || si liceret, nomen absentis deferre se velle; || ib. 94. hac actione quam voletis multi dicent; ib. 102. ab isto .. praeco, qui voluit, illum ordinem pretio mercatus est; ib. 122. qua re ... ceteri, hoc si a vobis erit comprobatum, quam volent magnas hoc nomine pecunias capere possint; ib. 142. vitam suam pluribus quam vellet observari oculis arbitrabatur; ib. III, 3. „plus immo etiam“ inquit „(poscet), si volet“; ib. 25. quod omnium controversiarum ..., si uter velit, edicit se recuperatores daturum; ib. 35. SI UTER VOLET, RECUPERATORES DABO; ib. utrum ita scripserit, si uter volet, an si decumanus volet, nihil interest; ib. dicat licet Hortensius, si volet; ib. 70. quod illi ex area, si vellet, metiri || admetiri || licebat; ib. 73. ut possim illud probare, si velim; ib. 164. ut vecturae difficultate ad quam vellent aestimationem pervenirent; ib. 190. ut eis quo loco velint frumentum accipere liceat; ib. dabunt, si voletis; ib. 199. neglegite praeterita, si voltis; ib. 219. permittite ut liceat quanti quisque velit tanti aestimare; ib. 221. hoc diceret, illa se habuisse venalia eaque se quanti voluerit vendidisse; ib. IV, 16. si modo te posses docere emisse, facile cui velles tuam causam et factum probares; ib. 28. hactenus reprehendet, si qui volet: nihil amplius; ib. 56. ut, si qua de re ad senatum refertur, dicat sententiam qui velit; ib. 142. respondi homini, ut potui, ut debui, ut volui; ib. 147. quem ad modum te velle intellego; ib V, 4. quod commodum est exspectate facinus quam voltis improbum; ib. 11. tuam defendam auctoritatem, quoad tu voles; ib. 19. plura dixi quam volui [de illo archipirata]; ib. 79. reducam iterum equitem Romanum, L. Flavium, si voles; ib. 155. interrogetur Flavius, si voles; ib. cum aedificium tuo iure disturbare non potueris quod esset, quem ad modum tu vis, in tuo; Tull. 53. certe hunc voluisse concedis; Caecin. 48. si via sit immunita, iubet qua velit agere iumentum; ib. 54. in qua re tu velis, verba spectari oportere; ib. 85. „quo voles,“ inquit „sequar“; Cluent. 71. dicat qui volt hodie de illo populo concitato; ib. 90. tu non animadvertes in omnis, sed carpes, ut velis? ib. 129. ut in qua velint solitudine bona populi Romani possint divendere; leg. agr. I, 7. tu, Rulle, ... emes quod voles; vendes quod voles; utrumque horum facies quanti voles; ib. 14. QUAE IN MUNICIPIA QUASQUE IN COLONIAS X VIRI VELINT, DEDUCANT COLONOS QUOS VELINT ET EIS AGROS ADSIGNENT QUIBUS IN LOCIS VELINT; ib. 17. emere agros a quibus volent vel quos volent || et quos volent || quam volent magno poterunt; ib. II, 34. an ... terrorem damnationis et minas non quanti volt existimabit || aestimabit || ? ib. 40. hoc ... quam intolerandum ... sit quem praeterit? posse quibuscumque locis velint ... privata publicare? publica liberare? ib. 57. tum

denique emeret a quibus vellet; ib. 6
... quanti ipsi velint x viris tradant; i
pleas numero, confirmes praesidio qu
74. qui omnia sine ulla religione q
est dilargitus; ib. 81. ut ... agros
velletis populo Romano induceretis; ib
det eos mea lege quanti volet; ib. III,
niam ita vis; Rabir. 20. neque tamen
velle desistis; Catil. I, 15. quod vero
tum mucronem, ut voluit, extulit; ib.
vehemens fui quam cogebar, non quam
Muren. 6. quoniam ita Murena vol
ambitum vero ipsum vel tecum accusab
ib. 67. bene testem interrogavit; ...
adduxit; Flacc. 22. existimavit, ... q
subito classem se comparaturum; ib.
volent impudenter mentiantur; ib. 3
suos civis civitatemque, si vellem, dicer
cum ... edituri indicium fuerint scrib
voluisses; Sulla 44. „regnum est dicer
velis et defendere quem velis.“ immo
non dicere in quem velis et non defen
velis; ib. 48. cum is neque sciret ne
familia est comparata; ib. 54. respond
te ita velle; dom. 35. hoc ... iure mu
tatem et libertatem nostram putas ess
ut, si, tribuno plebis rogante VELITIS I
Fidulii centum se velle et iubere dixer
unus quisque nostrum amittere? ib.
haec ita confundis et perturbas, ut quic
quod velit, quo modo velit possit dedica
consecrabantur agri, non ita ut nost
si qui vellet; ib. 128. quam volumu
ipsi nos amemus; har. resp. 19. Su
longius quam voluit popularis aura p
43. hominis desperati ... casum lu
tasse qui volent; Sest. 33. duo ...
esse || praeesse || et parare, si vellent
posse; ib. 40. hic aliquando || aliqua
quam ipse vellet, Cn. Pompeius ...
67. quod ni esset patefactum paulo
vellem; ib. 82. (quis est) qui isti
non possit quam velit petulanter ...
Cael. 8. habuit quam diu voluit; i
multis postea virtutibus obtecta adul
vellet excusatione defenderet; ib. 43.
familiaris erat mulieris quam vos vo
quam volent in conviviis faceti, dicac
ib. 67. est violentior quam vellem;
micus, si ita voltis, homini; prov.
quidam aut putant aut volunt; ib.
norum auxiliis, cum vellemus, uti
|| non liceret ||; Balb. 25. neque, si v
(quisquam) non potest; ib. 27. quos
Cn. Pompeius ... secum, si vellent,
iubebat; ib. 59. quid ego de consu
parto vis, anne gesto? Piso 3. plura
derunt quam vellem; ib. 46. ut ...
tibi ob eam rem quibus tu velles fini
tur || redderetur ||; ib. 57. in quo
eum licet, si qui volet, modo leviter
quibus, si qui velit, possit ... vitam
71. neque || non aeque || legetur,
luerit, nec quisquis noluerit, non lege
adiungamus, si vis, id; Planc. 23. ag
tuum vel etiam, si vis, existimatio; i
niam ita tu vis; ib. 82. gloriam, sive
pecuniam quaesivit; Rab. Post. 21.
quam voles saepe; ib. 25. hominis,
rissimi; ib. 31. de iudicio animi me
quisque sentiat; ib. 44. si ... nequ
nostra quicquam aliter ac nos vellem
iudicatum est; Milo 23. et, si velle
vix possent frangere hominis ... audac
„cave sis mentiaris;“ ib. 60. orbem te

…cum voluit partitus est; ib. 73. satis, si ita is, fortasse naturae (vixisti); Marcell. 25. tum e, si voles, … satis diu vixisse dicito; ib. 27. qui causam habet aut … meliorem quam tu aut, ut tu vis, parem; Ligar. 10. si crimen est [illum] voluisse; ib. 22. vel cum mendacio, si voltis, gloriemini per me licet; ib. 25. ut volet quisque, accipiat; Deiot. 26. ut de vi .. damnati ad populum provocent, si velint; Phil. I, 21. quia, ut illi voluerant, libertatem pax consequebatur; ib. 32. quam diu voles, vitiosus consul Dolabella; rursus, cum voles, salvis auspiciis creatus; ib. II, 84. quam volent illi cedant otio consulentes; ib. 113. mecum ut || uti || voles: redi cum re publica in gratiam; ib. 118. qui amicitiam M. Antonii veriti plus ei tribuerunt quam fortasse vellent; ib. III, 25. se introiturum in urbem dixit exituumque cum vellet; ib. 27. se … ad urbem futurum cum exercitu, introiturum quotienscumque vellet; ib. V, 21. ei .. statuam equestrem inauratam in rostris aut quo alio loco in foro velit ex huius ordinis sententia statui placere; ib. 41. quid? ipse si velit, num etiam Lucium fratrem passurum arbitramur? ib. VI, 10. omnibus portis quo velint (se) deducturum; ib. VIII, 9. ex quibus ait se, cum velit, subito fugitivorum bellum excitaturum; Fr. B. VIII, 11. quam ob rem augete || augere || etiam mercedem, si voltis; ib. 13. f. I, 5. dom. 78. — III. agros. provincias; Sest. 84.

decumanus: ut arator decumano quo vellet decumanus vadimonium promitteret; Verr. III, 38. ut vadimonium decumano quocumque is vellet promitteretur; ib. 51. f. alqs; Verr. III, 35.

di: IPSI SUDABUNT, SI DI VOLUNT; Verr. III, 157.

dominus: in qua (servitute) etiam si non sit molestus dominus, tamen est miserrimum posse || esse posse ||, si velit; Phil. VIII, 12.

femina: quod illa (femina) …, quam velit sit potens, numquam impetravisset; Cael. 63.

homines: aut, si omnes homines velint, obscura esse possunt? Verr. III, 73. hi te homines auctoritate sua sublevent, qui te neque debent adiuvare, si possint, neque possunt, si velint; ib. IV, 20.

iudices: accipite, si voltis, iudices rem eius modi; Verr. IV, 38.

natura: videntur vestri praeceptores … finis officiorum paulo longius quam natura vellet protulisse; Muren. 65.

populus: utrum populus Romanus eum (honorem), cui velit, deferat, an; leg. agr. II, 46.

possessores: ea lex est, qua nostra vendamus quanti possimus, aliena emamus quanti possessores velint; leg. agr. II, 72.

praeco: f. alqs; Verr. II, 122.

praetor: praetor scilicet iussisset. opinor, si vellet; Quinct. 82.

senatus: quoniam senatus ita volt; dom. 147.

II. mit Ergänzung: 1. Coniunctiv: nunc hoc velim cures; Quinct. 19. qui omnes, quod ad me attinet, vellem viverent; Sex. Rosc. 90. qui dicat vellem quidem liceret: hoc dixissem"; ib. 138. VOLO, MI FRATER, FRATERCULO TUO CREDAS; Verr. III, 155. vellem etiam hoc posset dicere, nihil ad se istam rationem pertinere; ib. 225. velim, recuperatores, … sic existimetis; Caecin. 85. ut haec ex iure civili proferunt, sic adferant velim ..; ib. 100. vellem praesentem possem P. Helvidium Rufum … nominare! Cluent. 198. vellem || velim || fieri posset, ut ..; leg. agr. II, 63. vellem tantum haberem || habere me || otii; Flacc. 75. mihi hoc credas velim; Sulla 46. velim sic hoc vir summus … accipiat; har. resp. 50. vellem aliqui ex vobis .. hunc male dicendi locum suscepisset; Cael. 7. vellem dictum esset ab eodem etiam de Dione; ib. 23. vellem alio potius eum cupiditas gloriae detulisset; ib. 74. quocirca … velim existimes ..; Deiot. 43. hoc ignoscant di immortales velim .. populo Romano; Phil. I, 13. vellem adesset M. Antonius, modo sine advocatis; ib. 16. ea velim reprehendas, si potes; ib. II, 24. velim mihi dicas; ib. 41. visne igitur te inspiciamus a puero? ib. 44. vellem hanc contemptionem pecuniae suis reliquisset! ib. III, 16. vellem di immortales fecissent; ib. IX, 1. velim, … ut adhuc fecistis, me attente audiatis; ib. XIII, 22.

2. ut: quod ut illi proprium ac perpetuum sit … velle et optare debetis; imp. Pomp. 48. maxime vellem, iudices, ut P. Sulla … fructum aliquem percipere potuisset; Sulla 1. VELITIS IUBEATIS UT M. TULLIUS IN CIVITATE NE SIT BONAQUE EIUS UT MEA SINT; dom. 44. VELITIS IUBEATIS UT M. TULLIO AQUA ET IGNI INTERDICATUR; ib. 47. volo ut mihi respondeas tu; Vatin. 14. volo uti mihi respondeas; ib. 17. 21. 29. volo uti respondeas; ib. 18. at hoc nusquam opinor scriptum fuisse in illo elogio …: velitis iubeatis, ut, quod M. Cicero versum fecerit, sed quod vindicarit; Piso 72. huius industriam maxime quidem vellem ut imitarentur ei, quos oportebat; Phil. VIII, 31. f. III. alqd; Phil. XIII, 12.

3. ut ne: f. 2. dom. 44.

4. Infinitiv und Nominativ mit dem Infinitiv: abuti: ementiri, fallere, abuti deorum immortalium numine … voluisti? dom. 125.

accedere: quam ob rem, cum vellet accedere, non accesserit; Caecin. 48.

accelerare: si accelerare volent, ad vesperam consequentur; Catil. II, 6.

accipere: qui ex ipsius decreto … iudicium accipere vellet; Quinct. 82. si Alfenus … tibi tum satis daret et iudicium accipere vellet; ib. 83. si ille accipere voluisset; Verr. III, 149. invenit Archagathus paucos qui vellent accipere; ib. IV, 53. si Caesar ab eo regni insignia || insigne || accipere voluisset; Phil. III, 12.

accusare: neque privatus accusare nec sedata || sedata [iam] || invidia volebat; Cluent. 30. si per quos dies Iunium accusavit, Fidiculanium accusare voluisset; ib. 108. si voluit accusare, pietati tribuo; Cael. 2.

acquirere: ut prorsus nihil acquirere velimus; Verr. III, 9.

addere: dico equitem Romanum … ad unas unius agri decumas tritici modium triginta voluisse addere; Verr. III, 148. cum tantum lucri voluerit addere is; ib. 150.

adesse: si pro patris huius hospitiis et gratia vellent omnes huius hospites adesse; Sex. Rosc. 148. qui Petilio vellent adesse; Verr. II, 71. qui se velle dicebant alterutri … adesse; ib.

adferre: qui boni quid volunt adferre; Phil. I, 8.

adfligere: ut divisores … lege ambitus vellet adfligere; Fr. B. VI, 34.

adgregare: huius etiam filium eodem iudicio et crimine ad patris interitum adgregare voluisti; Vatin. 25.

adire: quod erant oppida mihi complura etiam reliqua quae adire vellem; Verr. II, 65. f. aspicere; Cluent. 170.

adiungere: qua re quidem socium tibi velles adiungere; Quinct. 12.

adloqui: f. aspicere; Cluent. 170.

adoptare: se filium senatorem populi Romani sibi velle adoptare; dom. 37. f. perturbare.

adsequi: qui … oratione adsequi volunt, ut ..; leg. agr. II, 7.

adsignare: hos .. agros … Rullus non vobis adsignare volt; leg. agr. III, 12.

aedificare: velle se in Carinis aedificare alteram porticum; har. resp. 49.

agere: si quid agere secum velit Quinctius; Quinct. 23. si quid agere velit; ib. 27. si quid agere aut proficere vis; div. Caec. 39. agere si velit iumentum per M. Scauri Tusculanum; Caecin. 54. si ista ratione agere voluisset; Rabir. 14. f. alqs; Caecin. 54.

amari: qui a suis amari et diligi vellet; Verr. IV, 51.

appelare: si ista iudicia appellare voltis; Cluent. 122.

aspicere: quem ... nemo recipere tecto, nemo adire, nemo adloqui, nemo aspicere vellet; Cluent. 170. cum ... nemo vestrum forum, nemo curiam, nemo lucem aspicere vellet; Sest. 53.

asportare: asportare te velle ex Sicilia litteras suspicantur; div. Caec. 28.

attendere: si reliqua voletis attendere; Verr. III, 10. si vellem diligenter attendere; Caecin. 80.

audire: te ipsum, Naevi, volo audire; Quinct. 79. me audire volent; Catil. II, 17. si me audire voltis; leg. agr. II, 71. quae illi velint audire; Sest. 104. ut quicquid dicant, id illi velle audire videantur; ib. volo audire de te quo tandem senatus consulto legatus sis? Vatin. 35.

capere: quos servos arma capere et bellum facere in Sicilia voluisse cognoras; Verr. V, 12.

coacervare: ne forte hominem existimetis hanc tantam vim emblematum sine causa coacervare voluisse; Verr. IV, 54.

cogitare: nihil volumus nisi de Bruto cogitare; Phil. XI, 22.

cognoscere: neque enim mihi videtur haec multitudo cognoscere ex me causam voluisse, sed ea, quae scit, mecum recognoscere; Verr. a. pr. 15. se de hereditate velle cognoscere; ib. II, 19. ait se velle de illis HS LXXX cognoscere; ib. 56. voluit (Habitus) cognoscere utrum iudices in eos solos essent severi ... an ..; Cluent. 56.

comburere: voluerintne legatum populi Romani comburere vivum Lampsaceni? Verr. I, 78.

commemorare: si de illis caedibus velim commemorare; Sex. Rosc. 94. quae vero efficiat et quae conetur, si velim commemorare; 135.

commendare: numquam coniurationis accusatione adulescentiam suam potissimum commendare voluisset; Cael. 15. huic amplissimae dignitati esse commendati volunt; prov. cons. 30.

committere: ut de suis commodis aliquam partem velit committere; Quinct. 38.

commorari: cur in provincia commorari velit; prov. cons. 29.

communicare: qui velint cum periculis nostris sua || suis || communicare; Balb. 24.

complecti: complecti vis amplissimos viros ad tuum et Gabinii scelus; Piso 75.

complere: quod .. totam Italiam vestris coloniis || colonis || complere voluistis; leg. agr. I, 17.

concedere: cui si etiam id, quod defendit, velim concedere; Verr. V, 151.

concitare: quam (invidiam) tu in me vis concitare; Phil. II, 33.

condemnare: qui neque absolvere hominem nocentissimum possent neque eum ... re illa incognita primo condemnare vellent; Cluent. 76.

conferre: quae omnia si ... in patronum suum voluerit conferre; Sex. Rosc. 130. si sua studia ad honores petendos conferre voluissent; Cluent. 153. qui ludos ad luctum conferre voluit; har. resp. 23.

conflare: quod cuique negotii conflare volebat; Verr. II, 135. si mihi inimico ... tuo conflare vis invidiam; Catil. I, 23. tu mihi videbare ... aliquam invidiam Caelio velle conflare; Cael. 29.

confirmare: Cinna si concordiam cum ... confirmare voluisset; Phil. XIII, 2.

confiteri: quod si velim confiteri; ... si id confiteri velim; Verr. II, 45. nisi ... de se voluerit confiteri; imp. Pomp. 37. ... velim confiteri me causam A. Cluentii ... gnosse; Cluent. 142. nisi prius volumus ... victos confiteri; Phil. XII, 11.

conicere: sin se in intimum conicere ... Cael. 62.

conqueri: si ... haec conqueri ac ... vellem; Verr. V, 171.

conquirere: quam (Liberam) cum ... et conquirere Ceres vellet; Verr. IV, 106.

conservare: quam (urbem) conservare ... set; Verr. IV, 120.

considerare: velle se eam (trullam) ... tius considerare; Verr. IV, 63. iste ... illud (candelabrum) etiam atque etiam ... ib. 65. *si considerare volueritis;* Scaur. ...

conspici: inania sunt ista ... delectamenta paene puerorum, captare plausus, vehi per ... conspici velle; Piso 60.

constituere: si ex isto genere splendoris ... dini atque ornamentum curiae constituere ... Verr. II, 77. quod ius nobis, quam ... vobismet ipsis, quam denique civitati ... stituere velitis; Caecin. 40.

consulere: ei rei se providere ac ... velle; Verr. a. pr. 45. ut consulere voluerit ... Sulla 62. cum ... rem publicam ... tis, ipsique C. Caesari ... consulere ... II, 51.

contendere: si his rebus omissis ... contendere velimus; Catil. II, 25.

corrigere: hoc dum corrigere volt; ...

corrumpere: nullam accusatoris ... cur iudicium vellet corrumpere; Cluent. ... pianicum iudicium corrumpere voluisse ...

crescere: si videor hic ... de uno ... crescere; Verr. V, 173.

curari: mulier exclamat se ab eo ... curari velle; Cluent. 40.

dare: quos (nummos) mihi senatus dare ... Verr. III, 197. quid vis nobis dare, ... te ne auferantur? ib. IV, 32. qui cum ... privigno suo dare vellet; Cluent. 125. ... rem isti mulieri venenum dare vellet ... Cael. 56. testis dare volumus; Fr. B. VII ...

decernere: voluisti ... ex urbano ... cernere; Verr. I, 112.

decertare: si ... vi et armis contra ... certare voluissem; dom. 63. hos decertare ... meo capite vel vitae periculo velle videbam; ... 101. an decertare mecum voluit ... cendi? Phil. II, 2.

dedere: ei .. se omnis Cretensium ... dedere velle dixerunt; imp. Pomp. 46.

dedicare: censor ... Concordiae signum ... bat in curia curiamque ei deae dedicare ... 130.

defendere: Nympho cum se aequo vellet ... let aequo || iudicio defendere; Verr. III, ...

deflectere: si ad verba rem deflectere ... Caecin. 51.

deficere: deficere ab imperio ac nomine ... volebat (civitas)? Verr. I, 79.

delere: quam (urbem) delere voluisti; ... 33. C. Curionem ... delere voluisti; ... qui haec omnia flamma ac ferro delere ... prov. cons. 24.

delitiscere: in dolo malo volunt ... Tull. 33.

demovere: vigilantem consulem ... blicae praesidio demovere volunt; ...

denuntiare: si accusator voluerit testimonium iis denuntiare; Sex. Rosc. 110.

deplorare: ſ. conqueri.

deportare: non te ex Sicilia litteras in Verrem deportare velle arbitrantur; div. Caec. 28. quasi hoc mihi non satis sit ad crimen ... voluisse deportare tam multa; Verr. IV, 59.

depugnare: cur depugnare quisquam posthac possessionis causa velit; Caecin. 47.

dicere: si tu ... hanc causam voles cum Hortensio dicere; Quinct. 80. quominus pro capite et fortunis alterius ... causam velint dicere; Sex. Rosc. 5. de quo iudicio si velim dicere omnia; Verr. I, 155. in quem ego hoc dicere, cum rogarer a Caecina, numquam volui; Caecin. 25. si qui contra vellet dicere; Cluent. 134. ut videar non dicendo voluisse dicere; ib. 167. de lege agraria nescio quid voluisse eum dicere suspicabantur; leg. agr. II, 13. si quid de his rebus dicere vellet; Catil. III, 11. quae de locis religiosis velim dicere; har. resp. 31. nisi intercederent mihi inimicitiae cum istius mulieris viro — fratre volui dicere; Cael. 32. percipitis animis .. iam dudum quid velim vel potius quid nolim dicere; ib. 69. velle se de Q. Ligarii scelere dicere; Ligar. 17. ego autem qui intellegeret quid dicere vellet adhuc neminem inveni; Phil. III, 21.

diligi: ſ. amari.

dimittere: ut .. te ... vexatum potius quam despectum vellem dimittere; Vatin. 1. neque eam habere in matrimonio ... neque dimittere ... volebat; Scaur. 8.

disturbare: ille ambitus iudicium tollere ac disturbare ... voluit; Sulla 15.

docere: si vis, Hortensi, docere aliquid ab isto simile in aestimatione ... esse factum; Verr. III, 193. neque tantum ipse es improbus, sed etiam alios docere voluisti; Vatin. 36.

ducere: non possum existimare, utrum ipse erret an vos in errorem ducere velit; Font. 2. huc te e balneo, prius quam accumberes, ducere volebat; Deiot. 17.

effugere: qui ... L. Paulum conlegam effugere vellet; Milo 24.

ementiri: ſ. abuti.

emere: cum fuisse fateare qui multo pluris voluerit emere; Verr. III, 151. si is ... quod apud quemque esset emere vellet; ib. IV, 10.

emori: nedum emori cum pernicie rei publicae vellem; Planc. 90.

eripere: quin istum fortuna non tam ... eripere voluerit quam ad vestrum iudicium reservare; Verr. I, 71. lucisne hanc usuram eripere vis? Sulla 90.

esse: hic etiam potens esse volt? Sex. Rosc. 141. si salvi et honesti esse volumus; Verr. II, 29. si salvus ipse in provincia vellet esse; ib. 139. deinde in hoc homo luteus etiam callidus ac veterator esse volt; ib. III, 35. quin ... propter magnitudinem quaestus improbus esse volueris. ib. 111. qui si largissimus esse vellet; ib. 118. qui in hoc reo aut potentes aut audaces aut artifices ad corrumpendum iudicium velint esse; ib. V, 183. dum versuti et callidi velimus esse; Caecin. 55. cum velint Romae esse; leg. agr. II, 34. volet esse popularis; ib. 43. non modo vos eritis in otio, qui semper esse volueratis || volueritis ||; ib. 102. ut, si salvi esse velint, Sulla sit [eis] ab inferis excitandus; Catil. II, 20. sin remissiores esse voluerimus; ib. IV, 12. L. Natta ... in equitum centuriis voluit esse et ... gratiosus; Muren. 73. neque istius decreti ac testimonii auctores esse voluerunt; Flacc. 54. hic etiam ... facetus esse voluisti; Sulla 22. cuius vicarius qui velit esse inveniri nemo potest; ib. 26. propugnatores .. rei publicae qui esse voluerunt; Sest. 101. nisi popularis esse voluisset; ib. 114. qui ... imperitae aut concitatae multitudini iucundi esse voluerunt; ib. 140. in qua (civitate) in principum numero voltis esse; Piso 30. qui apud tribulis suos gratiosi esse vellent; Planc. 44. ut eos numeres, qui volunt (periti) esse; ib. 62. si grati esse velletis; Milo 81. qui et ipse in eadem Africa esse voluit; Ligar. 9. si honesto et misericordi mendacio saluti civi calamitoso esse vellemus; ib. 16. turpe mihi ipsi videbatur ... me audere reverti ... et ibi velle tuto esse; Phil. I, 9. ut turbulenti, ut seditiosi, ut perniciosi cives velint esse; ib. 22. etiam quodam loco facetus esse voluisti; ib. II, 20. quos clientis nemo habere velit, non modo illorum cliens esse; ib. 107. ſ. ferre; dom. 71. — 5, a.; Sest. 96.

evocare: si propter amicitiam vellet illum ab inferis evocare; Milo 79.

exheredare: illud || illum || quidem, voluisse exheredare certe tu planum facere debes; Sex. Rosc. 54. exheredare filium voluit; ib.

exigere: nisi forte vis ad perpendiculum columnas exigere; Verr. I, 133. si iudicio vis a me exigere, remove Siculum magistratum; ib. III, 34.

exire: si qui exire volunt, conivere possum; Catil. II, 27.

existimare: si .. innocentes existimari volumus; Verr. II, 28. ut ipsi existimari volunt; Flacc. 55. nisi forte hae civitates existimari volunt facilius una se epistola Mithridatis moveri ... potuisse; ib. 57. si ... existimare vere de omni hac causa volueritis; Cael. 2. quid esset tandem causae cur existimari vellet nihil habere? Rab. Post. 38.

expedire: videte, ut, dum expedire sese volt, induat; Verr. II, 106.

experiri: si quid cum periculo experiri velis, in Care id potissimum esse faciundum; Flacc. 65.

explere: utrum hic tibi ... expugnare pudicitiam an explere libidinem voluisse videatur? Cael. 49.

exponere: mei facti rationem exponere illis volo; har. resp. 3.

expugnare: ſ. explere.

exsaturare: cum eius cruciatu atque supplicio pascere oculos animumque exsaturare vellent; Verr. V, 65.

expectare: qui exspectare velit; Milo 11.

facere: auctionem velle facere desistit; Quinct. 16. si Alfenus ... omnia, quae postulares, facere voluisset; ib. 83. in eo non quid is velit, sed quid facere possit quaeri solere; div. Caec. 53. eos velle meae fidei diligentiaeque periculum facere; Verr. a. pr. 34. SI QUIS ABSENTEM STHENIUM REI CAPITALIS REUM FACERE VELLET; ib. II, 94. quicumque senator voluerat fieri; ib. 121. in ea re iste nihil obscure facere voluit; ib. 132. quam (sponsionem) Rubrius facere voluerat; ib. III, 135. qui dicat se Diodorum Melitensem rei capitalis reum velle facere; ib. IV, 40. cum vellet sibi anulum facere; ib. 56. eorum alter ... iter per Siciliam facere voluit; ib. 61. quibus Sulla voluit iniuriam facere; Caecin. 101. Avillius ... simulat se aegrotare et testamentum facere velle; Cluent. 37. si quis apud me ... te reum velit facere; ib. 148. cum iam tortor atque essent tormenta ipsa defessa neque tamen illa finem facere vellet; ib. 177. quod si matūrius facere voluissent; Catil. II, 18. cum in campo consularibus comitiis ... caedem facere voluerunt; Sulla 51. eum bellum populo Romano facere voluisse; ib. 58. si illo die gens ista Clodia quod facere voluit effecisset; Sest. 81. conatusne sis, voluerisne, de-

nique ... cogitarisne .... augur fieri; Vatin. 19. quod si facere vellem; Cael. 43. si id facere voluisses; Planc. 50. has in sententias meas si consules || si cos. designati || discessionem facere voluissent; Phil. XIV, 21. cum Cn. Pisone socio ... caedem optimatum facere voluisti; Fr. B. VIII, 19. a. ſ. capere.

fallere: ſ. abuti.

fateri: nisi forte vis fateri te ... metiri; Phil. II, 111.

ferre: non enim voluisti id, quod licebat, ferre ut liceret, sed me ita esse in re publica; dom. 71. cum ipsa paene insula mihi sese obviam ferre vellet; Planc. 96.

frui: si pace frui volumus; Phil. VII, 19.

gerere: si tibi morem gerere voluisset; Flacc. 82.

gratificari: unum senatorem solum esse qui vobis gratificari vellet inventum; Cael. 19.

habere: ipse Minucius numquam habere || [tanti] habere || voluisset, si decumas tu lege Hieronica venderes; Verr. III, 150. in hisce agris tu praedia habere voluisti; Flacc. 71. vis nobilis mulier illum filium ... habere tuis copiis devinctum; Cael. 36. quem ... legati nostri ... interpretem secum habere voluerunt; Balb. 28. qui ... eum ... dominum habere velles; Phil. II, 85. quos hospites habere nemo velit; ib. V, 15. quem clientem habere nemo velit; ib. VI, 12. ſ. dimittere; Scaur. 8. esse; Phil. II, 107.

habitare: quod vitandae suspicionis causa ad M'. Lepidum te habitare velle dixisti; Catil. I, 19. habitare laxe et magnifice voluit; dom. 115.

imitari: se in re improbissima voluisse M. Antonium imitari; Verr. III, 213. neque .. iam deerunt qui imitari velint; dom. 120. quorum imitari industriam continentiamque maxime velit; Cael. 72. laudare videtur, quasi imitari velit; Phil. III, 18.

immigrare: deos immortalis existimatis ... in eius domum ... immigrare voluisse? dom. 107.

impendere: quid censetis in hoc foedere faciendo voluisse Mamertinos impendere laboris, operae, pecuniae? Verr. V, 51.

imperare: habere videtur ista res iniquitatem, si imperare velis, difficultatem, si rogare; Caeil. IV, 7.

incendere: incendere illa coniuratorum manus voluit urbem; Piso 15.

inducere: si unum hominem deterrimum poëta ... vellet inducere; har. resp. 57.

inflammare: qui hanc urbem inflammare vellet; Sulla 57.

infringere: est haec saeculi quaedam macula atque labes, ... velle ipsum florem dignitatis infringere; Balb. 15.

ingredi: cum in antiquum fundum ingredi vellet; Caecin. 21.

inicere: si suspiciones inicere velitis; Verr. III, 217.

insistere: quot voltis esse in uno furto peccatorum gradus ut, si singulis insistere velim, progredi iste non possit? Verr. III, 172.

inspicere: negavisti tum te inspicere velle; Deiot. 19.

intellegere: ut velint || volunt || isti aut quiescere ... aut ... intellegere ..; Font. 36.

interficere: cur interficere Oppianicum vellet; Cluent. 169. cum proximis comitiis consularibus me consulem ... et competitores tuos interficere voluisti; Catil. I, 11. quid fecerat, quod eum totiens per insidias interficere voluistis? dom. 59. M. Bibulum ... interficere volueras; Vatin. 24. voluit ille senatum interficere; Piso 15. quem si interficere voluisset; Milo 38. is igitur ... arguitur domi te suae interficere voluisse; Deiot. 15.

interpretari: si mehercule vere quod accidit interpretari velis; Planc. 52.

invehi: qua in oratione si asperius in quosdam homines invehi vellem; Sest. 14.

invenire: quod tormentis invenire vis, id fatemur; Milo 57.

investigare: ſ. conquirere.

inurere: *cuius notam accusator Scauro eiusque famae inurere voluit;* Scaur. c. 2, § 6.

ire: si qui Cobiamacho ... deverterentur neque Tolosam ire vellent; Font. 19.

iudicare: cum de incognita re iudicare voluisset; Caecin. 29.

iugulare: iugulare civem ne iure quidem quisquam bonus volt; Quinct. 51.

laedere: ne quis imperitior existimet me causam nobilitatis victoriamque voluisse laedere; Sex. Rosc. 135.

largiri: idem istuc si in vilitate populo Romano largiri voluisses; Verr. III, 215.

laudare: qui laudare volunt, concessum ei non esse commemorant; Sex. Rosc. 138.

levare: utinam et tu ... et ceteri ... vellent me labore hoc levare! Planc. 84.

liberare: sive etiam illius morte patriam liberare voluisset; Milo 63. in qua contione cum me ... liberare suspicione fascium vellet; Phil. XIV, 16.

loqui: si Latine loqui volumus; Caecin. 60.

maculare: eo negotio M. Catonis splendorem maculare voluerunt; Sest. 60.

manere: Tuberonem domi manere voluisse; Ligar. 21.

mederi: huic (malo) pro se quisque nostrum mederi atque hoc omnes sanare velle debemus; leg. agr. I, 26.

mereri: quid arbitramini Reginos ... merere velle, ut ..? Verr. IV, 135. putasne illum immortalitatem mereri voluisse? Phil. I, 34.

migrare: ut statim ad Philodamum migrare se diceret velle; Verr. I, 64.

monere: qui (monitor) si recte monere volet; div. Caec. 52.

mori: quae volebat mori; Scaur. 11.

movere: ut alter (censor) de senatu movere velit; Cluent. 122.

navigare: si qui navigare velit; Vatin. 12.

necare: ut is sua sponte necare voluisse Habitum putaretur; Cluent. 55. quod Habitum per servum medici veneno necare voluisset; ib. 61. necare eandem voluit; Cael. 31.

niti: ego istius pecudis ... consilio scilicet aut praesidio volebam niti? Piso 19.

nominare: si velim nominare homines qui aut non minoris aut etiam pluris emerint; Verr. IV, 14.

notare: eos hac quoque subscriptione notare voluerunt; Cluent. 130.

obicere: quod eorum ferro ... meum corpus ... obicere voluistis; Piso 16. qui reo condemnato obicere se multitudini conductae velit; Phil. I, 22.

obire: quam (contionem) nisi obire facinoris locum tempusque voluisset, numquam reliquisset; Milo 27.

oblivisci: si iam oblivisci vestrae mansuetudinis volueritis; Rab. Post. 46. si aut oblivisci velint ipsi fecisse aut ulcisci parati sunt; Phil. XIII, 46.

obscurare: ſ. subterfugere; Cluent. 1.

obsignare: quod acceperat, testificari, tabellas obsignare velle, Epicurum desertum || disertum || dicere; Piso 69.

obinere: vos Africam ... obtinere voluisse; Ligar. 22.

occidere: si spoliorum causa vis hominem occidere; Sex. Rosc. 145. quem igitur cum omnium gratia noluit, hunc voluit cum aliquorum querella ... occidere? Milo 41. cur te lautum voluerit, cenatum noluerit occidere; Deiot. 20.

occultare: ut se non Ponti neque Cappadociae latebris occultare velit; imp. Pomp. 7.

occupare: accepta pecunia velle || pecunia || quam primum aliam civitatem occupare; Verr. III, 67. volt .. magnitudine rei sic occupare animos eorum; Font. 20. qui regibus exactis regnum occupare voluerunt; Phil. V, 17.

offendere: quorum animum offendere voluerunt; dom. 8.

offerre: huius quam ob rem id vellet inimicus offerre, quod ipse sibi optare deberet; Cluent. 171. se ... mortem Cn Pompeio ... suis manibus offerre voluisse; Vatin. 24.

ostendere: nisi hoc vellet ostendere; Verr. III, 128. ait se suis caelatoribus velle ostendere; ib. IV, 63. candelabrum ... reges ei ... neque ponere potuerunt neque volgo ostendere ac proferre voluerunt; ib. 64.

parere: quam tandem auctoritatem, quam vocem, cuius sectam sequi, cuius imperio parere potissimum velles? Rabir. 22. si ... et tempori eius et voluntati parere voluissem; Vatin. 2.

pascere: f. exsaturare.

perdere: (qui) perdere iam denique illos agros ratione aliqua velint; leg. agr. II, 68. quem dicis sestertium viciens voluisse perdere; Flacc. 83.

perficere: qui ea perficere voluerunt; Catil. IV, 12.

perire: quam ob rem, si vivere honeste non possunt, perire turpiter velint; Catil. II, 51. qui ... cum omnibus potius quam soli perire voluerunt; ib. IV, 14.

permiscere: si haec perturbare omnia ac permiscere volumus; Verr. I, 38.

perpendere: sin perpendere ad disciplinae praecepta velis; Muren. 77.

perpeti: non qui minus timeret, sed ... mecum ea subire et perpeti vellet; Planc. 99.

persuadere: cum hoc persuadere vobis velim; Cluent. 30.

persequi: qui iniurias suas persequi volunt; div. Caec. 64. quae si velim persequi; Verr. V, 21.

perturbare: num perturbare rem publicam seditionibus velles et ob eam causam adoptari; dom. 35. f. permiscere.

pessumdare: quemquam hominem ita pessumdare alterum || verbis || velle; (Scaur. 45). Fr. C. 17.

placere: dum illi placere voltis; Cael. 17.

petere: si vellet pecuniam petere; Quinct. 85.

polliceri: velle Siculos senatui polliceri frumentum in cellam gratis; Verr. III, 200.

ponere: pecuniam nescio quo modo quaesitam, dum volt in praedio ponere, non posuit; Tull. 15.

potiri: qui ... rerum potiri volunt; Catil. II, 19.

praeesse: tu classi et navibus Syracusanum praeesse voluisti; Verr. V, 85.

privare: non .. se tectis privare voluerunt; Piso 16. non tu ergo eum || non tu hunc ergo || patria privare, ... sed vita vis; Ligar. 11. neque te retinere in civitate, sed exsilio privare voluerunt; Fr. B. XIII, VIII.

probare: quem pro illo probare velles; Verr. V, 78. cum ea, quae leviter dixerat, vobis probare volebat; Sulla 31. hoc velim probare omnibus; prov. cons. 47.

prodesse: volui, si possem, ... prodesse rei publicae; Phil. II, 76.

proferre: quae si velim proferre; div. Caec. 34. f. ostendere; Verr. IV, 64.

proficere: f. agere; div. Caec. 39.

propulsare: quid aliud arma voluerunt nisi a te contumeliam propulsare? Ligar. 18.

providere: f. consulere; Verr. a. pr. 45.

pugnare: pugnare .. se velle clamabant; Verr. V, 89.

quaerere: velim quaerere nunc ex ipso Metello ..; Verr. II, 164. si familiariter ex Q. Catulo ... velim quaerere; Fr. B. VII, 4.

queri: si maxime queri vellent; Sest. 64.

quiescere: f. intellegere.

recognoscere: f. cognoscere; Verr. a. pr. 15.

recordari: si recordari volueritis quanta religione fuerit ... signum illud; Verr. IV, 129 si ... longo intervallo recordari C. Staieni vitam et naturam volueritis; Cluent. 70. si recordari volueritis de novis hominibus; leg. agr. II, 3. cum vere recordari voletis; Flacc. 65. si volumus ea ... recordari; har. resp. 24. si nondum scelera volneraque inusta rei publicae voltis recordari; Sest. 17. si excusationem Ser. Sulpicii ... legationis obeundae recordari volueritis; Phil. IX, 8.

recuperare: qui consumpta replere, erepta recuperare vellent; Muren. 50. ut civem patriae recuperare vellet ereptum; Sest. 87.

reddere: quod reliquum vitae viriumque fames fecerat, id ferro potissimum reddere volebant; Verr. V, 89.

relinquere: hoc voluit clarissimum relinquere iudicium latrociniorum suorum; Verr. I, 130.

removere: in hoc si improbus Cethegus fuit, videtur mihi adversarium removere voluisse; Cluent. 85.

renovare: tu vetus hospitium renovare voluisti; Deiot. 8.

renuntiare: volet eos renuntiare, quibus ..; leg. agr. II, 20.

repetere: voluit Romae repetere Archagathus; Verr. IV, 53.

replere: f. recuperare; Muren. 50.

reportare: ex tua calamitate cineri atque ossibus filii sui solacium volt aliquod reportare; Verr. V, 128.

reprehendere: quod meum discessum ... nunc quasi reprehendere et subaccusare voluisti; Planc. 86.

rescindere: in quo res iudicatas videatur || videbatur || voluisse rescindere; Sulla 63.

resecare: voltis .. istorum audacias atque libidines aliqua ex parte resecare? Verr. III, 208.

respondere: si mihi respondere voles, haec dicito; Verr. V, 135. si .. tum illi caedis a me initium quaerenti respondere voluissem; Phil. III, 33.

reservare: f. eripere; Verr. I, 71.

retinere: si veritatem volent retinere; Quinct. 75. quam (auctoritatem) si retinere volunt ei; Sex. Rosc. 139. dum pauca mancipia Veneris nomine [..] ac religione retinere volt; div. Caec. 56. qui religiones deorum immortalium retinere volt; Verr. III, 6. qui (maiores) tanta cura Siculos tueri ac retinere voluerunt; ib. 14. si et belli utilitatem et pacis dignitatem retinere voltis; imp. Pomp. 14. ille .. quod habet retinere volt; leg. agr. III, 13. dum otium volunt etiam sine dignitate retinere; Sest. 100. qui hanc civitatem retinere vellet; Balb. 30. bona denique reus *ne retinere voluisse ... videretur;* Scaur. c. 2, § 4. f. privare; Fr. B. XIII, VIII.

reverti: si Romam illo die reverti vellet; Milo 51.

revocare: revocare te a furore Lepidus voluit; Phil. XIII, 43.

rogari: semper se dicet rogari voluisse; Planc. 12. f. imperare.

ruere: si ruere vellem; Planc. 91.

sanare: f. mederi.

sancire: tamen in eo qui violasset sancire vos velle oporteret; Verr. IV, 114.

satis facere: si in rebus iudicandis populi Romani existimationi satis facere voluissent; Verr. a. pr. 44.

scire: scire volebat ad quem illa res pertineret; Verr. I, 132. quid est ... tam curiosum quam ea scire velle, de quibus ..? dom. 33. verum .. si scire voltis; Rab. Post. 41.

sedare: cum seditionem sedare vellem; Verr. I, 70. numquam illum ... communem metum omnium ... aut infitiando tollere aut dissimulando sedare voluisse; Sest. 8.

sequi: ne quis reperiretur qui [istius institutum] sequi vellet; Verr. I, 111. nullum exemplum (tibi fuit) quod sequi velles? ib. II, 40. verba .. ipsa si sequi volumus; Caecin. 37. si verbum sequi volumus; ib. 49. f. parere; Rabir. 22.

servare: quos quia servare per compositionem volebat; Sex. Rosc. 33. ne ita hunc videar voluisse servare; ib. 95. cum aut frumentum vendidisset (arator) aut servare vellet; Verr. III, 189. qui sua servare vellet; ib. IV, 39. *rem sic tuto servare voluit;* Tull. 14. nihil habet nec fortuna tua maius quam ut possis, nec natura melius quam ut velis servare quam plurimos; Ligar. 38.

siccare: ille paludes siccare voluit; Phil. V, 7.

sociare: cum vel periculum vitae tuae mecum sociare voluisses; Planc. 73.

sortiri: iste incipit simulare se velle sortiri; Verr. II, 38. ait se iudices ex lege velle sortiri; ib. 42.

spectare: sive rem sive verba spectare voltis; Caecin. 90. quod ni tu Megalesia illo die spectare voluisses; har. resp. 22. si ... quid indignitas postularet spectare voluissem; Vatin. 1.

spoliare: cum ... defensionem meam spoliare auctoritate voluisset; Sulla 35.

statuere: [utrum statuas voluerint tibi statuere an coacti sint;] Verr. II, 157. si aliter de te statuere voluerint; ib. III, 107.

subaccusare: f. reprehendere.

subire: qui si in civitate legis vim subire vellent; Caecin. 100. f. perpeti.

subterfugere: cum extraordinariae pecuniae crimen subterfugere velles; Verr. I, 102. quia || qui || volunt aliquam poenam || poenam aliquam || subterfugere aut calamitatem; Caecin. 100. nihil me nec subterfugere voluisse reticendo nec obscurare dicendo; Cluent. 1.

subvenire: huic subvenire volt succumbenti iam et oppresso || et presso ||; leg. agr. II, 69.

sufferre: quam multam si sufferre voluissent; Caecin. 98.

sustinere: f. fungi.

tegere: neque haec tot et tanta dedecora dissimulatione tua ... tegere voluisti; Verr. V, 138.

tenere: qui (signifer) imperium iudiciorum tenere volt; Verr. II, 77.

testificari: Brutum autem ..., quae praedia ei relinqueret, testificari voluisse dicebat; Cluent. 141.

tollere: nec minus vellent, Cato, te quoque aliqua ratione, si possent, tollere; Muren. 82. f. disturbare. sedare; Sest. 8.

tradere: qui ... profecto volet haec ... omnibus viris fortibus ... defendenda, non spolianda improbis tradere; Verr. IV, 82.

transferre: qui hanc rem publicam totam Capuam || Capuam totam || transferre vellent; leg. agr. II, 89.

transire: cum se ad plebem transire velle diceret; Fr. B. XIII, III, 2, 3.

trucidare: qui liberos nostros trucidare voluerunt; Catil. IV, 12.

tueri: haec habet proposita, haec tueri volt; Phil. X, 23. f. retinere; Verr. III, 14.

vadari: vadari vis; Quinct. 61.

vendere: si qui velint vendere non fuerint; leg. agr. II, 72. facile .. adducuntur || adducentur || pecuniae magnitudine, ut velint vendere; ib.

venire: quem in locum venire voluit; Caecin. 80. Kalendis Iuniis cum in senatum ... venire vellemus; Phil. II, 108.

videre: quem omnes odissent neque videre vellent; Verr. III, 23. si quando aliquid istius modi videre volet; ib. IV, 126. te nemo tuorum videre volt; Sest. 111. saepius videre voluisti; Cael. 36. abiectum, contemptum, despectum a ceteris ... videre te volui; Piso 99. qui me ipsi maxime salvum videre voluerunt; Planc. 2. qui hanc rem publicam nec viderunt umquam nec videre constitutam volunt; Phil. X, 22.

vincere: si velis vincere; Verr. III, 155. omnes .. vincere volebamus; Ligar. 28.

violare: quam (vim) qui neglegunt, cum me violare volent, se [ipsi] indicabunt; Catil. III, 27.

vituperare: qui haec vituperare volunt; Sex. Rosc. 138.

vivere: si volt virorum bonorum instituto vivere; Quinct. 56. quicum vivere nemo umquam nisi turpis impurusque voluisset; Verr. III, 65. qua spe denique ut vivere velint tenebuntur socii, si ..? ib. V, 126.

ulcisci: (cum) alii ulcisci dolorem aliquem suum vellent; Sest. 46. Caesaris mortem ulcisci volebant; Phil. XIII, 33.

vociferari: si hoc nunc vociferari velim; Verr. II, 52.

vomere: cum .. vomere post cenam te velle dixisses; Deiot. 21.

uti: quibus (servis) se in classe uti velle dicebat; div. Caec. 55. si meis horis in accusando uti voluissem; Verr. I, 31. quo ex genere mihi testium ... si uti voluissem; ib. 97. auget atque onerat te bonis condicionibus, si || tu || uti velis; ib. III, 138. nunc sive illa defensione uti voluisses sive hac, qua uteris, condemneris necesse est; Tull. 32. te uti in hac re magistro volo; Caecin. 32. populo Romano disceptatore uti volo; leg. agr. I, 23. si is uti me defensore voluerit; Cluent. 158. reliquis honoribus non tam uti voluit; Sest. 6. altero uti voluit, ut virtus audaciam vinceret; ib. 92. quo iure uti velint; Balb. 22. hoc civi uti aut volumus aut possumus? Phil. V, 28. ut haec libertate posteriora ducas itaque his uti velis; ib. XIII, 6.

5. **accus. c. infin.:** a. **vollständiger Infinitiv:** si qui suos propinquos ... caros et honestos esse atque haberi volunt; Quinct. 38. de rationibus et controversiis societatis volt diiudicari; ib. 43. maiores nostri raro id accidere voluerunt; ib. 51. an omnis tu istos vincere volebas, qui nunc te ut vincas tanto opere laborant? ib. 69. volo inauditum facinus ipsius ... voce convinci; ib. 79. septingenta milia passuum vis esse decursa biduo? ib. 81. fuisse odium intellego, quia antea ... illum alterum ... secum omni tempore volebat esse; Sex. Rosc. 42. cum et illud incertum sit, velintne ei sese nominari; ib. 47. insui voluerunt in culeum; ib. 70. quid erat quod Capitonem primum scire voluerit? ib. 99. ut inter suos ... puerulos ... velit hos versari; ib. 20. Chrysogonus suine maleficii occultandi causa quaestionem de his haberi non volt? ib. 122. qui quaeri velit ex eis, quos constat ... adfuisse; ib. 123. quid hic pro se dici velit; ib. 129. cur hunc miserum tanta calamitate adfici velis; ib. 146. quod maiores consilium publicum vocari voluerunt; ib. 151.

quem nos non minus bene de nobis existimare quam secundum nos iudicare velimus; Qu. Rosc. 15. si quando me vis peierare; ib. 49. qui iudicia manere apud ordinem senatorium volunt; div. Caec. 8. quem maxime velint actorem esse ei ... et quem minime velit is; ib. 10. me defensorem calamitatum suarum, me ultorem iniuriarum, me cognitorem iuris sui ... esse voluerunt; ib. 11. quod C. Verres ... maxime existimari volt; ib. 12. quos, si mentirer, testis esse impudentiae meae minime vellem; ib. 13. quibus maxime lex consultum esse volt; ib. 21. a quo Verres minime se accusari velit; ib. 22. certos esse in consilio, quibus ostendi tabellas velit; ib. 24. si a me causam hanc vos agi volueritis; ib. 25. quem actorem causae suae socii defensoremque fortunarum suarum potissimum esse voluerunt; ib. 65. quae (monumenta) illi ornamento urbibus esse voluerunt; Verr. a. pr. 14. ex quo (loco) me populus Romanus ex Kal. Ianuariis secum agere de re publica ac de hominibus improbis voluit; ib. 36. quos propter odium nostri populus Romanus de nobis voluerit iudicare; ib. I, 22. ut hoc palam iam dictitent, se istum ... hoc uno nomine absolvi velle; ib. 23. quid illi accidere voluerint; ib. 39. qui iudiciorum se dominos || se iudiciorum dominos || dici volebant; ib. 58. ut eius libidinem ... sanguine elui || lui || velles; ib. 77. ego defensorem in mea persona ... maxime laudari volo; ib. 98. quod alia testibus integra reservari velim; ib. 103. quid enim natura nobis iucundius, quid carius esse voluit? ib. 112. qui istius se similem dici vellet; ib. 117. nisi vos illud vellem recordari; ib. 121. qui aedem Castoris testem tuorum furtorum esse volueris; ib. 154. quem ad modum velit de illa hereditate cum ipso neminem esse acturum; ib. II, 55. quos (amicos) sibi in consilio esse vellet; ib 71. utrum hoc [signum cupiditatis tuae an] tropaeum necessitudinis atque hospitii an amoris indicium esse voluisti? ib. 115. ut multis in locis notas ac vestigia suorum flagitiorum relinqui velint; ib. hoc non solum sciri tum, verum etiam commemorari semper volebat; ib. 116. quod suos dies mensisque congruere volunt cum solis lunaeque ratione; ib. 129. quid enim vis constitui? ib. 141. si me salvum esse vis; ib. 148. ut ipse existimari volt; ib. 152. utrum tibi Siculos publice privatimque amicos an inimicos existimari velis; ib. 155. qua (statua) abiecta basim tamen in foro manere voluerunt; ib. 160. neque eas in urbe sua statuas esse voluerunt; ib. 161. quo quidem in crimine non illud solum intellegi volo; ib. 165. qui civium Romanorum iura ac libertatem sanctam apud omnis haberi velit; ib. III, 6. voluerunt eos in suis rebus ipsos interesse; ib. 14. hunc ... principem Verres ... esse voluit; ib. 24. quid igitur est quod ex hac iniquitate novorum edictorum intellegi velim? ib. 39. quam (crucem) iste civibus Romanis testem humanitatis in eos ac benevolentiae suae voluit esse; ib. 59. tu ... libidinem tuam tibi pro lege esse voluisti? ib. 82. ut servos Venerios Siculorum dominos esse velles; ib. 87. ut Apronium et Turpionem ... tuo liberumque tuorum periculo divites fieri velles; ib. 91. qui ita plebem Romanam ab sese ali volunt; ib. 102. si id te senatus aut populus Romanus facere voluisset; ib. 117. in quo meam industriam ac diligentiam spectari volo? ib. 137. quem ad modum hominum existimationi te atque innocentiam tuam probari velis; ib. qui se ipse scurram improbissimum existimari volt; ib. 146. hoc, ut opinor, esse vis caput defensionis tuae; ib. 147. si doceo pluris aliquanto potuisse vendere neque eis voluisse te addicere; ib. 148. volo ego hoc esse commune accensorum, lictorum, viatorum; ib. 154. quem nunc condemnari volunt; ib. 156. nihil cuiquam probari volo me dicente quod non ante mihimet ipsi probatum sit; ib. 164. quot voltis esse in uno furto peccatorum gradus? ib. 172. ex quo (loco) senatus et populus Romanus emi voluerit; ib. 173. sin autem et populus Romanus voluit et aequum est ita solvi aratoribus; ib. 182. senatus te voluit mihi nummos, me tibi frumentum dare; ib. 197. quid aratorem ipsum arationis nomine muneris in rem publicam fungi ac sustinere velitis; ib. 199. ergo id volumus populum Romanum, id provincias, [id] socios nationesque exteras existimare? ib. 223. cum optima aestimatione senatus frumentum eos in cellam dare voluisset; ib. 226. non .. te instruere domum tuam voluerunt in provincia; ib. IV, 9. qui vos de religione sua ac dignitate vere existimare maxime vellet; ib. 16. nihil cuiquam quod suum dici vellet relictum; ib. 36. ille in auri semuncia totam Hispaniam scire voluit unde praetori anulus fieret; ib. 57. | quod in templo clarissimo populo Romano monumentum suae societatis amicitiaeque esse voluisset; ib. 67. quod imperator clarissimus ... monumentum victoriae populi Romani esse voluisset; ib. 75. cur eum defensum esse vis? ib. 79. qui se elegantis dici volunt; ib. 98. fani religionem istius ... supplicio expiari volebant; ib. 111. quae (sacra) maiores nostri, ... ut erant re vera, sic appellari Graeca voluerunt; ib. 115. ut tot viros primarios velim ... esse temeritati et mendacio meo conscios; ib. 124. quod existimare hoc vos volo; ib. 135. ne obteri laudem imperatoriam criminibus avaritiae velitis; ib. V, 2. ut id (imperium) imminui aut commutari minime velint; ib. 8. eius modi voluisti de te sermonem esse omnium, .. ut ..? ib. 46. qui tam religiosum existimari te voluisti interpretem foederum; ib. 56. volo .. esse totum mihi crimen hoc integrum; ib. 79. haec ego ad memoriam vetustatis, non ad contumeliam civitatis referri volo; ib. 84. M. Marcellus ... habitare in ea parte urbis Syracusanum neminem [...] voluit; ib. si hoc crimen extenuari vellet; ib. 103. non volt populus Romanus obsoletis criminibus accusari Verrem; ib. 117. quam (civitatem) immunem esse (maiores) voluerunt; ib. 125. ne iam haec populus Romanus concedat et ita fieri velit; ib. 126. illum Herennium Sertorianum fuisse abs te demonstrari et probari volo; ib. 155. monumentum sceleris audaciaeque suae voluit esse in conspectu Italiae; ib. 170. cum ipse sui generis initium ac nominis ab se gigni et propagari vellet; ib. 180. quem Verres in domo ... posuit, P. Africanus in urbe sociorum ... custodem ac praesidem voluit esse; ib. 185. qua in re praetor illi improbam defensionem tolli voluit; Tull. 33. quod ergo ideo in iudicium addi voluisti, ut ..; ib. 39. eius magistratus corpus legibus vallatum esse voluerunt; ib. 49. hunc per vos volunt, se per hunc incolumis existimant esse; Font. 14. satis idoneos testis et conscios videtur ipsa fortuna esse voluisse earum rerum? ib. 16. quod illi invidiosissimum et maximum esse voluerunt; ib. 19. maxime .. inimici hanc rem sermonibus divolgari || divolgare || voluerunt; ib. 20. cuius nomine maiores nostri vinctam testimoniorum fidem esse voluerunt; ib. 30. qua actione illum uti velit; Caecin. 8. hanc sextulam illa mercedem isti esse voluit adsiduitatis et molestiae; ib. 17. vim .. multitudinis restitui voluerunt; ib. 59. vim ... restitui sine ulla exceptione voluerunt; ib. 63. si alio modo ... facta (vis) sit, eodem iure esse voluerunt; ib. ne plus dicam quam vos ... commemorari velitis; ib. 77. quot defensionibus eum ... uti posse maiores voluerint; ib.

93. ipse porro Caecina cur se moribus deduci volebat? ib. 95. si per has rationes maiores (civitatem) adimi posse voluerunt; ib. 99. hoc cum eos scire volui; ib. 101. quantum (auctoritatis) vos honoribus mandandis esse voluistis; imp. Pomp. 2. Corinthum patres vestri totius Graeciae lumen exstinctum esse voluerunt; ib. 11. qui alios in se severos esse iudices non volt; ib. 38. hiemis ... perfugium maiores nostri in sociorum atque amicorum tectis esse voluerunt; ib. 39. in quo novi constitui nihil volt Q. Catulus; ib. 61. nunc hoc scire vos volui; Cluent. 20. quem .. unum ex multis fortuna reliquum esse voluisset; ib. 22. clam an palam de se sententiam ferri vellet; ib 55. de Oppianici sententia responsum est ... clam velle fieri; ib. cum sententias Oppianicus ... palam ferri velle dixisset; ib. 75. illam unam (sententiam) nemo tum istorum suam dici vellet; ib. 105. ut omnem orationem meam non de illorum facto, sed de ratione censoria habitam existimari velim; ib. 118. neminem voluerunt maiores nostri ... esse iudicem, nisi qui ..; ib. 120. timoris .. causam, non vitae poenam in illa potestate esse voluerunt; ib. quam condicionem supplicii maiores in bello timiditati militis propositam esse voluerunt; ib. 129. neque ipsi secus existimant quam nos existimari volumus; ib. 133. utrum censorum iudicium grave velis esse an Egnatii; ib. 135. quem tu gravem esse vis; ib. qui sese volunt posse omnia; ib. 152. quibus in rebus cum summa ... praemia tum plura .. pericula proposita esse voluerunt; ib. 154. voluit eum aliquid acceptum referre liberalitati suae; ib. 169. quem illi invidiosum esse reum volunt; ib. 164. homines inimicos suos morte adfici volunt; ib. 169. non eum quam diutissime vivere velle debebat? ib. 171. quos huic A. Cluentio quasi aliquos || alios || deos ad omne vitae tempus fortuna esse voluit; ib. 195. homines honestissimos ... huc frequentis adesse et hunc praesentis laudare voluerunt: ib. 197. agros omi volt qui dividantur; leg. agr. I, 2. Capuam deduci colonos volunt; ib. 18. eum locum ... virtuti .. in posterum patere voluistis; ib. II, 3. quem maiores praesidem libertatis custodemque esse voluerunt || quos maiores praesides libertatis custodesque esse voluerunt ||; ib. 15. ut ... in eo ... voluerint populo supplicari; ib. 18. quos tandem igitur xviros fieri volt? ib. 21. maiores de singulis magistratibus bis vos sententiam ferre voluerunt; ib. 26. cum maiores binis comitiis voluerint vos de singulis magistratibus iudicare; ib. 27. quae maiores in urbe .. periculi perfugia esse voluerunt; ib. 36. cum vos volueritis de privatis hereditatibus C viros iudicare; ib. 44. TE VOLO CURARE, UT ..; ib. 53. volt se in communi atque in eodem ... iure versari; ib. 61. tu non definias quo || quot || colonias ... deduci velis? ib. 74. quo in oppido maiores nostri nullam omnino rem publicam esse voluerunt; ib. 87. illi Capuam receptaculum ..., cellam atque horreum Campani agri esse voluerunt; ib. 89. hi se praetores appellari volebant; ib. 93. in quibus (rebus) de se et de suis factis taceri velit; ib. III. 4. per vos sanciri || sancire || volt; ib. 13. illam alteram partem ... nimis exiguam atque angustam esse voluisti; Rabir. 9. quod ille crimen esse volt; ib. 10. qui vestram libertatem ... lenitate legum munitam esse voluerunt; ib. quem ... censoriae leges .. urbis domicilio carere voluerunt; ib. 15. nisi forte hanc condicionem vobis esse voltis; ib. qui rem publicam salvam esse vellent; ib. 20. si immortal*em* hanc civitat*em* *esse* voltis; ib, 33. qui *rem publicam* salvam esse *volunt* || vellent ||, ib. 34. qui illum ... non improbum, sed miserum ... existimari velint; Catil. II, 14. quem vindicem nefariorum ac manifestorum scelerum maiores nostri esse voluerunt; ib. 27. quam urbem pulcherrimam florentissimamque esse voluerunt; ib. 29. cum illum exterminari volebam; ib. III, 3. ille vos omnis salvos esse voluit; ib. 22. se in hac urbe florere voluerunt; ib. 25. in animis ego vestris omnis triumphos meos ... condi et conlocari volo; ib. 26. qua condicione posthac eos esse velitis; ib. 28. nunc si hunc exitum consulatus mei di immortales esse voluerunt; ib. IV, 2. quod iterum tribunus plebis fieri voluit; ib. 4. apud inferos eius modi quaedam illi antiqui supplicia impiis constituta esse voluerunt; ib. 8. qui se popularis haberi volunt; ib. 10. qui denique non cursum hunc otiosum vitae suae salvum esse velint; ib. 17. in qua (civitate) nemini umquam infimo maiores nostri patronum deesse voluerunt; Muren. 10. mulieres omnis ... maiores in tutorum potestate esse voluerunt; ib. 27. petitorem ego ... magna spe ... in campum deduci volo; ib. 44. idem editicios iudices esse voluisti; ib. 47. nolite a me commemorari velle; ib. 50. hi .. integrum consulem ... de custodia civitatis ... deturbari volunt; ib. 79. nullam .. illi nostri, sapientissimi et sanctissimi viri, vim contionis esse voluerunt; Flacc. 15. quae populus iuberet, submota contione ... iuberi vetarique voluerunt; ib. idcirco lex obsignatas (tabulas) in publico poni voluit; ib. 21. quod tu crimen esse vis; ib. 33. hi tres etiam aerarii nostri tabulas falsas esse voluerunt; ib. 43. quem tu ... semper nudum esse voluisti; ib. 51. utrum voltis patri Flacco licuisse necne? ib. 59. quod crimen esse voluisti; ib. 70. voluisti magnum agri modum censeri; ib. 80. qui haec salva esse voluerunt; ib. 104. sin hoc animo quam plurimos esse voltis; ib. 105. nisi vero me unum vis ferum praeter ceteros ... existimari; Sulla 7. me natura misericordem, patria severum: crudelem nec patria nec natura esse voluit; ib. 8. in qua (causa) te vindicem coniurationis velis esse; ib. 31. ut haec omnia perire voluerit; ib. 32. ut et se perire cuperet et nihil haberet quod salvum esse vellet; ib. eius indicii ... expertem esse neminem volui; ib. 42. hosne amicos ... crudelissime perire voluit? ib. 75. ascribi se in eam civitatem voluit; Arch. 6. quod semper se Heracliensem esse voluit; ib. 10. in eo ipso ... praedicari de se ac nominari volunt; ib. 26. qui me duo sceleratissimi ... non consules, sed mercatores ... omni auxilio ... spoliatum esse voluerunt; sen. 10. quae nostri maiores certissima subsidia rei publicae ... esse voluerunt; ib. 11. quae maxime maiores comitia iusta dici haberique voluerunt; ib. 27. quod eosdem et religionibus deorum immortalium et summae rei publicae praeesse voluerunt; dom. 1. de quibus maiores nostri vos solos et consuli et scire voluerunt; ib. 33. cur enim quisquam vellet tribunum plebis se fieri non licere? ib. 37. mortem eius se velle persequi dixit; ib. 49. qui rem publicam salvam esse vellent; ib. 73. scribae ... non obscurum de meis in rem publicam beneficiis suum iudicium decretumque esse voluerunt; ib. 74. quoniam plebei quoque urbanae maiores nostri conventicula ... esse voluerunt; ib. quotienscumque vellet quis, hoc in genere solo rem iudicatam referri || referre || voluerunt; ib. 78. in qua (re publica) se illis [ipsis] temporibus censorem esse voluisset; ib. 84. cum ... vir bonus dominum se in meis bonis esse voluisset; ib. 107. quae maiores nostri religionibus tuta nobis et sancta esse voluerunt; ib. 109. tu, Q. Catule, M. Fulvii domum ... monumentum tuarum manubiarum esse

voluisti;| ib. 114. penes quem maiores nostri ... iudicium senatorum de dignitate || senatoriae dignitatis || esse voluerunt; ib. 130. nolite .. eum ... urbis patriae visu || urbis partibus || velle esse privatum; ib. 146. quorum (ludorum) ... mater Idaea || dea || te ... spectatorem esse voluit; har. resp. 22. quos (ludos) in Palatio nostri maiores ... fieri celebrarique voluerunt; ib. 24. volo .. esse qui in contione detrahat de Pompeio; ib. 50. qui eandem horam meae pestis et suorum praemiorum esse voluissent; Sest. 44. si alienam a me plebem fuisse voltis; ib. 64. qui sibi licere volt tuto esse in foro; ib. 90. vim volumus exstingui; ib. 92. alteri se popularis, alteri optimates et haberi et esse voluerunt; ib. 96. qui ea, quae faciebant, ... multitudini iucunda volebant esse; ib. Graeculum se atque otiosum putari voluit; ib. 110. contionem interrogare solebat, vellentne me redire; ib. 126. huius ordinis auctoritate uti magistratus et quasi ministros gravissimi consilii esse voluerunt; ib. 137. senatum ... plebis libertatem et commoda tueri atque augere voluerunt; ib. si me salvum esse voluistis; ib. 147. ibi tu indicem Vettium linguam et vocem suam sceleri et menti tuae praebere voluisti; Vatin. 24. cum popularem te velis esse; ib. 39. quod mihi abs te responderi velim; ib. 41. illud .. te esse admonitum volo; Cael. 8. qui te agere voluerunt; ib. quoniam ... in forum deferri iudiciumque voluisti; ib. 35. sin eam te volunt esse; ib. 50. quam tu (eum familiarem) esse vis; ib. 53. voluit vetere instituto ... industriam suam a populo Romano ... cognosci; ib. 73. nolite ... hunc iam natura ipsa occidentem velle maturius exstingui; ib. 79. ne deos quidem immortalis velle aperiri sua templa; prov. cons. 14. nos .. oporteret ab eodem illa omnia ... confici velle; ib. 35. cui (provinciam tradi) minime vos velitis; ib. 39. me in tribus sibi coniunctissimis consularibus esse voluit; ib. 41. si idem ille tum me salvum esse voluit; ib. 43. ne illi me suarum inimicitiarum socium velint esse; ib. 44. quantam (auctoritatem) vos in me esse voluistis; Balb. 1. qui sui facti, sui iudicii, sui beneficii voluit me esse ... et praedicatorem et actorem; ib. 4. sic innocentissimi hominis fortunas ... condemnari volunt; ib. 6. cuius esse se civitatis velit; ib. 27. ut populus Romanus suam maiestatem esse salvam velit; ib. 37. quorum moenia, delubra, agros ... sic maiores nostri imperii ... terminos esse voluerunt; ib. 39. se hoc ius esse velle; ib. 40. qui sociis, qui foederatis ... spem praemiorum eripi vellet; ib. 49. neque .. ille summus poëta noster Hannibalis illam magis cohortationem quam communem imperatoriam voluit esse; ib. 51. an accusatori maiores nostri maiora praemia quam bellatori esse voluerunt? ib. 54. sacra Cereris ... summa maiores nostri religione confici caerimoniaque voluerunt; ib. 55. sacra pro civibus civem facere voluerunt; ib. nolite ... hunc illi acerbum nuntium velle perferri; ib. 64. quae ornamenta etiam in Sex. Clodio te consule esse voluisti; Piso 23. ut omnes exsecrarentur, ... unam tibi illam viam ... esse vellent; ib. 33. qui rem publicam salvam esse vellent; ib. 34. tantam virtutis vim esse voluerunt; ib. 42. quid est quod ... coronam illam lauream tibi tanto opere decerni volueris a senatu? ib. 58. de ipso, qui scripsit, detrahi nihil volo; ib. 71. poëtarum more cum locutus *sum* || conlocutus || hoc intellegi volui; ib. 73. ista oratione hoc tamen intellegi .. vis; ib. 74. me Cn. Pompeius ... semper non modo incolumem, sed etiam amplissimum atque ornatissimum voluit esse; ib. 76. me ille sui totius consulatus eorumque honorum ... socium esse voluit;/ib. 79. quae bellicae laudis victoriaeque omnes gentes insignia et monumenta esse voluerunt; ib. 92. quam (statuam) stare celeberrimo in loco voluerat; ib. 93. quantum interesse vis ad rationem petendi; Planc. 19. utrum id sortis esse vis an eius, qui illam legem ferebat? ib. 35. quam ob rem senatus ... tribus edi voluerit ab accusatore, ... de ipso denique ambitu reiectionem fieri voluerit iudicum alternorum; ib. 36. Maeciam, non quae iudicaret, sed quae reiceretur esse voluisti; ib. 38. quas (leges) senatus de ambitu sanciri || sancire || voluerit; ib. 44. hodie esse volumus quam plurimos gratiosos; ib. 45. nunc easdem (lacrimas) vis invidiosas videri; ib. 77. „Rhodi enim“ inquit „ego non fui“: me volt fuisse; ib. 84. qui me .. non modo salvum semper, sed etiam ornatum florentemque esse voluisti; ib. 104. qui hanc familiam in hac urbe principem voluit esse; Scaur. 17. cum Reatini ... me suam publicam causam ... agere voluissent; ib. 27. si te id tui isti Sardi facere voluissent; ib. 28. qui te in Sardiniam minime venire voluerunt; ib. voluit eum quam maxime offensum; ib. 33. quam ob rem se consule neque repelli fratrem volebat; ib. 34. ut senatum ... in tanta infamia versari velis; Rab. Post. 7. quid, hoc licere volebant? ib. 16. vos senatus liberos hac lege esse voluit; ib. 18. neque .. Pompeius me sua causa quicquam facere voluisset invitum; ib. 33. ecquis est ex tanto populo qui bona C. Rabirii Postumi nummo sestertio sibi addici velit? ib. 45. si duodecim tabulae nocturnum furem quoquo modo ... interfici impune voluerunt; Milo 9. quod vero te ... huic quaestioni praeesse maxime voluit; ib. 22. lator ipse legis ... iuris .. disceptationem esse voluit; ib. 23. quod suos quisque servos in tali re facere voluisset; ib. 29. quem esse omnes salvum etiam confitentem volunt; ib. 50. quid me reducem esse voluistis? ib. 103. ut, quicquid belli fortuna reliquum rei publicae fecerit, id esse salvum velis; Marcell. 10. quos in re publicà tecum simul esse voluisti; ib. 19. qui haec salva esse volumus; ib. 32. quia nan est omnibus stantibus necesse dicere, a me certe dici volunt; ib. 33. quem tu nunc crudelem esse vis; Ligar. 12. qui te crudelem esse vellent; ib. 15. cum a te ignosci nemini vellent; ib. cum tot sceleratos incolumi dignitate esse voluisses; ib. 19. quicquid dixi, ad unam summam referri volo; ib. 30. quos tu tamen salvos esse voluisti; ib. 34. quid de te ceteros velis iudicare; Deiot. 4. adsentiri etiam nos Ser. Sulpicio, clarissimo viro, voluit; Phil. I, 3. scriptum senatus consultum quod fieri vellet attulit; ib. se liberam civitatem esse velle; ib. 4. in quo (aere) populi iussa perpetuasque leges esse voluit; ib. 16. utinam quidem aliquid velletis esse populare! ib. 21. cum conlegam tuum ... illo primum die conlegam tibi esse voluisti; ib. 31. quem ipse victor ... salvum esse voluisset; ib. II, 5. videlicet meam gratiam voluit esse; ib. 10. ut quisquam celari vellet qui fuisset; ib. 25. si .. voluisse interfici Caesarem crimen sit; ib. 29. quid refert utrum voluerim fieri an gaudeam factum? ib. quam velis esse causam; ib. 30. si interfici Caesarem voluisse crimen est; ib. 34. illos ego praestantissimos viros ... vivere volebam; ib. 37. ne deleri et everti rem publicam funditus velles; ib. 52. quoniam veteranis cautum esse volumus; ib. 59. qui te, si sanus esses, salvum esse voluerunt; ib. 88. cum me ad te ire vellent; ib. 89. non quo ille scuta occulta esse vellet; ib. V, 18. qualem .. eum maxime velle esse et optare debemus; ib. 51. quis est civis, praesertim hoc gradu, quo me vos esse voluistis, tam oblitus beneficii vestri?

ib. VI, 18. quem di immortales omnibus gentibus imperare voluerunt; ib. 19. quid porro inconstantius quam ... cum hoc subito pacem velle coniungi? ib. VII, 9. quas (centurias) item sine suffragio esse voluit; ib. 16. quia non omnis salvos esse voluisset; ib. VIII, 14. non enim omnis civis salvos esse voluerunt; ib. ego Catilinam perire volui; ib. 15. num tu ... Catilinam salvum esse voluisti? ib. caveri etiam volt eis, qui secum sint; ib. 26. eius monimentum exstare voluerunt; ib. IX, 3. quorum similem tuum filium esse vis; ib. X, 5. rursus igitur vis nudatum illum atque solum a re publica relegatum videri; ib. 6. qui causam veteranorum prodi volunt; ib. 15. qui populum Romanum liberum esse voluimus; ib. XI, 3. ex quo nimirum documentum nos capere fortuna voluit; ib. 5. quem tu miserrimum esse voluisti; ib. 8. | ut eum .. bellum gerere consulem vellet; ib. 17. milites veterani ... volebant sibi ab illo imperari; ib. 20. vel pluris te animos habere vellem; ib. 22. quae vos vestra esse velletis; ib. 27. Allienus ... profecto ne || profectus ne || dici quidem se legatum Dolabellae volet; ib. 32. timeri se ne ipsi quidem volunt; ib. XII, 29. qualem in nos eum esse voluit; ib. XIII, 17. ut Lepidum aut impium aut insanum existimari velis; ib. 43. nisi mucrones etiam nostrorum militum tremere voltis dubitantis utrum ..; ib. XIV, 6. num te de supplicatione voluit referre? ib. 22. quid de eo fieri vellet; Fr. B. II, 5. utrum velitis casu illo itinere Varenum usum esse; ib. 14. qui rem publicam salvam esse vellent; ib. VI, 22. quos honoris sui ministros esse voluerat; ib. 34. coeptum igitur per eos, qui agi volebant; ib. 37. me potissimum fortunarum tuarum patronum esse voluisti; ib. VIII, 6. qui tibi ... ne petendi quidem potestatem esse voluerunt; ib. 14. b. s. 4. ferre; dom. 71. insistere; Verr. III, 172.

b. **mit Particip:** ut aliis eam (laudem) praereptam velim; Sex. Rosc. 2. ut et illius mortui famam et filii innocentis fortunas conservatas velit; ib. 25. quem ego hominem honoris [potius quam contumeliae] causa nominatum volo; Verr. a. pr. 18. his omnibus ... me vehementer excusatum volo; ib. I, 103. ei cum cautum vellet; ib. 123. rex id celatum voluerat; ib. IV, 64. quoniam igitur videtis qui oppugnatum M. Fonteium, cognostis qui defensum velint; Font. 15. ut non minus hominem ipsum quam ius commune defensum velitis; Caecin. 94. ita se probatum vobis vestrique similibus semper voluit; ib. 103. nunc illos ... monitos etiam atque etiam volo; Catil. II, 27. qui me una cum re publica oppressum exstinctumque voluerunt; har. resp. 3. ut ... legatum Antonii sublevatum velint; Phil. VIII, 32. qui D. Brutum omnibus copiis conservatum velint; ib. X, 17.

c. **elliptisch:** tu partis eas, quas te senatus populusque Romanus voluit, an fructus integros ... vendidisti? Verr. III, 40.

III. **mit einfachem Object:** alqm: quo is facilius, quem velit, ... opprimere possit; Quinct. 7. si licet vivere eum quem Sex. Naevius non volt; ib. 94. non in eum (dico) quem vis || in quem vis || et putas; Sex. Rosc. 127. ut me Siculi maxime velint; div. Caec. 22. in mea bona quos voles immittes? Verr. I, 142. in quas (calumnias) omnes inciderent quos vellet Apronius; ib. III, 38. *idem* quos || quae || volet atque in eis se ipsum renuntiabit; leg. agr. II, 22. de || e || consiliis abducant quos velint; ib. 34. ut proscribere possit quos velit; dom. 44. deliget quem volet? Sest. 30. potestis tollere e civitate quem voltis; Rab. Post. 11. ut de tribus Antoniis eligas quem velis; Phil. X, 5. quos voluit expulit; ib. XIV, 23. s. I. alqs; Sulla 48.

alqd: si id velles; Quinct. 43. si quod tu semper cupisti idem volebat Alfenus; ib. 69. ne ... omnia Chrysogonum quae vellent esse facturum pollicerentur; Sex. Rosc. 25. quid voltis amplius? ib. 32. si quid voles; ib. 73. postea quam id quod maxime volui fieri non potuit; ib. 136. quid vis amplius? ib 145. ut eligas utrum velis, factum esse necne; div. Caec. 45. ego tecum in eo non pugnabo quo minus utrum velis eligas; ib. 58. quid sibi iste volt? ib. 70. ab homine quae voluit in Dolabellam abstulit; Verr. I, 97. dixit iste quae velle accusatorem putavit; ib. volt aliquid eiusmodi C. Verres; ib. 143. repente coepit dicere se omnia Verris causa velle; ib. II, 64. quae volt Hortensius, omnia dicat et sentiat; ib. 76. eos in Sthenium quicquid vellent, simul atque ad se detulissent, probaturos; ib. 90. id quod iste non laborabat, Climachias minime volebat; ib. 128. quid ergo illae sibi || quid ergo illae quid sibi || statuae equestris inauratae volunt? ib. 150. hic tibi etiam multo magis ... videndum et considerandum est quid velis; ib. 155. tantum iudici suspicari (licet), quantum velit; ib. 176. asportabat quantum a quoque volebat (Apronius); ib. III, 29. ut quantum vellet posceret; ib. 32. quasi vero .. populus Romanus hoc voluerit ib. 48. quod maxime vis; ib. 91. quid vero istae sibi quinquagesimae, quid porro nummorum accessiones volunt? ib. 118. quid voltis amplius? ib. 122. quid amplius voltis || quid voltis amplius || ? ib. 152. facilius vos efficiebatis || conficiebatis || ludibundi, quae volebatis a Verre; ib. 156. quid sibi istae quinquagesimae velint; ib. 183. quid haec sibi horum civium || horum trium civium || Romanorum dona voluerunt? ib. 186. si id, quod vis, tibi ego concedam; ib. IV, 8. fore ut quod quisque vellet ... quanti vellet auferret; ib. 10. si utrum vellet liceret; ib. 16. per istos quae volebat clam imponenda, occulte exportanda curabat; ib. 23. tu a M. Caelio ... quae voluisti Lilybaei abstulisti; ib. 37. ei postea quam || hi ipsi posteaquam || temporibus rei publicae exclusi per senatum agere quae voluerant non potuerunt; ib. 61. quod aliquando voluissent; ib. 142. ut nobis absentibus si quid vellent decernerent; ib. 145. illi enim vero se ostendunt, quod vellet, esse facturos; ib. V, 102. ut publice, quae vellet, in litteras civitatum [...] referri iuberet; ib. 103. quod tametsi eo volo, quia mihi utile est; Tull. 6. posse eum cum eo disceptare, si quid vellet; ib. 20. id si voluerunt et cogitarunt et perfecerunt; ib. 25. quid coloni Narbonenses? quid volunt? Font. 14. concessit, credo, Aebutio, quantum vellet de Caesenniae bonis ut haberet; Caecin. 18. me nec ullo modo posse ... id adsequi quod velim; ib. 32. quod maxime voluit; ib. 48. me omnia quae vellent esse facturum; Cluent. 50. quid voltis amplius? ib. 82. quo iure Accius quae voluit dixit? ib. 147. quid sibi autem illi scribae, quid lictores, quid ceteri ... volunt? ib. si idem de coitione voluisset, adiunxisset; ib. 148. quid ipse velit; ib. 159. ut velle atque optare aliquid calamitatis filio potius quam id struere et moliri videretur; ib. 178. nihil est mali, nihil sceleris quod illa non ab initio filio voluerit, optaverit, cogitaverit, effecerit; ib. 188. si tantum des, quantum velit venditor; leg. agr. I, 15. quod semper volui; Catil. II, 17. quid sibi isti miseri volunt? ib. 23. eum de his rebus iussi si quid vellet, quae ad me adlatae essent, dicere; Muren. 51. quid sibi meus necessarius Caetra voluit? Flacc. 5 (§. 12). quod Mithridates ... se velle dixit; ib. 17. effudit quae voluit omnia; ib. 41. Tralliani ... a Flacco tamen omnia, quae vo-

luerunt, impetraverunt; ib. 59. is ... per epistulam quod volet iniuratus probabit? ib. 90. ne qui posset tantum ... meminisse || comminisci || quantum vellet; Sulla 43. quid quisque voluerit; ib. 69. quid sibi iste volt? dom. 29. ne populo necesse sit in coniunctis rebus compluribus aut id, quod nolit, accipere, aut id, quod velit, repudiare; ib. 53. quid *verba* prisca || prisca verba || voluerunt? ib. 125. quid haec mea oratio tam longa aut tam alte repetita velit; Sest. 31. hoc qui volunt, omnes optimates ... putantur; ib. 98. quod boni viri vellent; ib. 114. speremus quae volumus, sed quod acciderit feramus; ib. 143. cum tibi utrum velles liceret; Vatin. 34. te ... omnia quae velis consecuturum; ib. 38. cui utrum vellet liceret; Cael. 2. cum aliquid eos velle arbitrentur; ib. 21. „egone quid dicam? [egone] quid velim?“ ib. 37. „quae tu omnia tuis foedis factis facis, ut nequiquam velim“; ib. quod volent denique homines existiment; prov. cons. 23. si ille aliud vellet; ib. 30. voluimus quaedam, contendimus, experti sumus; Balb. 61. ut idem amici semper velint; Planc. 5. posse suffragiis vel dare vel detrahere quod velit cuique; ib. 11. ut quod velint faciant; ib. 16. populum quod voluisset fecisse, non quod debuisset; ib. fatebor, id quod vis, non mihi auxilium, sed me auxilio defuisse, ib. 89. quid comitatus nostri, quid gladii volunt? Milo 10. senatum non quod sentiret, sed quod ego vellem decernere; ib. 12. quid voltis amplius? ib. 35. liberae sunt enim || liberae enim sunt || nostrae cogitationes et quae volunt sic intuentur; ib. 79. quae vellem quaeque sentirem; Marcell. 1. restat ut omnes unum velint; ib. 32. quod minime volt; Phil. II, 19. ut in te quae vellet diceret; ib. 42. omnes patefecerunt in utramque partem quid sentiant, quid velint; ib. III, 36. idem volunt omnes ordines; ib. VI, 18. nolite igitur id velle, quod fieri non potest, ib. VII, 25. omnes idem volunt, idem defendunt, idem sentiunt; ib. VIII, 8. se quod velletis esse facturum; ib. IX, 9. ut .. si ipsum consulam quid velit; ib. 13. quid tibi quod sibi quisque velit non relinquetur? ib. X, 6. mihi quidem numine deorum immortalium videtur hoc fortuna voluisse, ut ... Cn. Pompei filius posset ... fortunas patrias recuperare; ib. XIII, 12 f. I. alqs; leg. agr. I, 14. — II, 4. cogitare. propulsare.

agros: dividebat agros quibus et quos volebat; Phil. V, 20 f. I. alqs; leg. agr. II, 34.

aurum: dixit profecto, quo vellet aurum; Cael. 53. mitto aurum coronarium, quod te diutissime torsit, cum modo velles, modo nolles; Piso 90.

calamitatem: f. alqd; Cluent 178.

colonias: ut quae velint municipia, quas velint veteres colonias colonis suis occupent; leg. agr. II, 86.

colonos: IN OMNIA QUAE VELINT OPPIDA COLONOS UT XVIRI DEDUCANT QUOS VELINT; leg. agr. I, 20. ut ... colonos deducant quos velint; ib. II, 75 f. I. alqs; leg. agr. I, 17.

xviros: quis xviros quos voluit renuntiavit? leg. agr. II, 22.

dignitatem: quasi aut moveant animos iudicum ... aut .. facilius ... dignitatem quam volunt consequantur; Planc. 55.

equitatum: quid est aliud omnia ad bellum civile hosti arma largiri? primum nervos belli, pecuniam infinitam ...; deinde equitatum, quantum velit; Phil. V, 5.

exercitum: exercitum et pecuniam quantam vellent (ut acciperent); Sest. 24.

finis: cum finis provinciae tantos haberet, quantos voluerat; Piso 49.

iudicem: si ... praetor improbus ... det quem velit iudicem; Verr. II, 30.

legationem: mihi legationem quam vellem, quanto cum honore vellem detulit; prov. cons. 41.

legatum: qui postulat ad tantum bellum legatum quem velit; imp. Pomp. 57. cum ceteri ad expilandos socios diripiendasque provincias quos voluerunt legatos eduxerint; ib.

leges: quas (leges) Latini voluerunt, asciverunt; Balb. 21.

malum: f. alqd; Cluent. 188.

mancipia: quae mancipia voluit abduxit; Verr. I, 91. ib. II, 46.

municipia: f. colonias.

negotium: est tuum ... retinere ... consulem ... constitutum ... animo et usu ad quod velis negotium; Muren 83.

nummos: mihi frumentum non opus est; nummos volo; Verr. III, 196.

oppida: f. colonos; leg. agr. I, 20.

pacem: pacem volt M. Antonius? Phil. V, 3. quo usque enim dices pacem velle te? ib. VIII, 17. an vos a Hirtium, ... C. Caesarem pacem velle censetis? ib. XII, 9. pacem volt M. Lepidus; ib. XIII, 8. cum hoc pacem M. Lepidus ... denique aut vellet aut fieri posse arbitraretur? ib. 49.

pecuniam: continuo esse pollicitum quantam vellent pecuniam; Verr. a. pr. 23. f. exercitum.

pontificem: neque pontificem adhibere (potuisti) quem velles; dom. 48.

provincias: ut ab eo provincias acciperent quas ipsi vellent; Sest. 24. provincias quas vellet quibus vellet (uti) venderet; ib. 84.

recuperatores: arator .. tuos istos recuperatores numquam volet; Verr. III, 35. ut quos velit de cohorte sumat recuperatores; ib. 140.

scelus: f. alqd; Cluent. 188.

simulacra: deorum .. simulacra quae vellet auferret; Verr. II, 50.

supplicium: posse impune praetorem aut alium quemlibet supplicium quod velit in eum constituere; Verr. V, 168.

testem: quem voles eorum testium, quos produxero, ... rogato; Verr. II, 152. cum testis ex Sicilia dabo, quem volet ille eligat, quem ego interrogem de patellis; ib. IV, 48.

tribus: homo felix educet || educit || quas volet [tribus]; leg. agr. II, 21. quis tribus quas voluit vocavit nullo custode sortitus? ib. 22.

virum: quem voles e conventu Syracusano virum bonum nominato; Verr. IV, 55.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** ita mihi deos velim propitios; div. Caec. 41. laudent te iam sane Mamertini, quoniam ex tota provincia soli sunt qui te salvum velint; Verr. IV, 150. ita mihi .. deos propitios velim; ib. V, 37. omnes, qui se incolumis volent, sequentur auctoritatem consulis; leg. agr. I, 27. omnes, qui adsunt, qui laborant, qui salvum volunt, pro sua parte atque auctoritate defendunt; Sulla 4. qui rem publicam salvam vellent; sen. 24. Sest. 128. studiorum .. suorum Varro voluit illud, non libidinum deversorium; Phil. II, 104. qui haec salva velint; ib. IV, 7. semper ille populum Romanum liberum voluit; ib. V, 38. qui semper pacem optaris, semper omnis civis volueris salvos; ib. VIII, 13. si bonos et utilis et e re puplica civis: sin eos, qui ... sunt .. hostes, salvos velis; ib. qui omnis salvos vis; ib, 15.

volturius, Geier: I. exeunt; exierunt malis ominibus atque exsecrationibus duo volturii paludati; Sest. 72.

II. appello: appellatus est hic volturius illius provinciae ... imperator; Piso 38.

voltus, Blick, Miene, Gesicht: I. cadit: tibi tamen oculi, voltus, verba cecidissent, dom. 133.

est: voltus erat ipsius plenus furoris; Muren. 49. quae fuerit celeritas reditus eius, ... qui voltus; Milo 61. causas apud te rogantium gratiosiores esse quam voltus; Ligar. 31.

excidit: voltus, oratio, mens denique excidit; Verr. I, 141.

facit: timor eius, perturbatio, suspensus incertusque voltus ... haec aperta et manifesta faciebant; Cluent. 54.

impellit: oculi, supercilia, frons, voltus denique totus ... hic in fraudem homines impulit; Piso 1.

invitant: voltus .. vestri, iudices, me invitant; Cluent. 89.

movent: nihil (te) horum ora voltusque moverunt? Catil. I, 1.

pellit: candor huius te et proceritas, voltus oculique pepulerunt ‖ perpulerunt ‖; Cael. 36.

valet: si voltus C. Marii, ... si praesens valuit aspectus; Balb. 49.

videtur: mihi ... multo certiora illa (visa sunt indicia sceleris), color, oculi, voltus; Catil. III, 13.

ohne Verb: scilicet aspera mea natura, difficilis aditus, gravis voltus; Vatin. 8.

II, 1. amo: horum homines nomen, orationem, voltum, incessum amabant; Sest. 105.

aspicio: aspicite, iudices, voltum hominis et aspectum; Verr. III, 22. nemo illum foedum voltum aspicere ... poterat; Sest. 106.

defero: si modo voltum importunum in forum detulisset; sen. 15.

effeminare: qui effeminare voltum ... potes; Fr. B. XIII, v, 1.

fero: tribulibus .. iudicibus ... ne voltus quidem (illorum) ferre possemus; Planc. 45.

fingo: ſ. recordor; Cluent. 72.

intueor: cuius praesentis nefarium et consceleratum voltum intuebantur; Cluent. 29. voltum atque incessum animis intuemini; Sest. 17.

perturbo: exanimatus evolat ex senatu, non minus perturbato animo atque voltu, quam si ..; Sest. 28.

pono: ora vobis eorum ponite ante oculos ...; incessum, aspectum, voltum, spiritum; Phil. XIII, 4.

recordor: recordamini faciem atque illos eius fictos simulatosque voltus; Cluent. 72. ut non solum mores et adrogantiam eius, sed etiam voltum atque amictum ... recordemini; ib. 111. voltus hominum te intuentium atque admirantium recordare; Deiot. 20.

refero: video quosdam ... significare nescio quid et non eosdem voltus ... in hanc contionem mihi rettulisse; leg. agr. III, 2.

simulo: ſ. recordor; Cluent. 72.

subeo: ipsius inimici voltum superbissimum subiit; Quinct. 97.

video: quod iam ante ... Sextii .. tui carnificis voltum et manum vidisset; Verr. V, 113. voltum Considii videre ferundum vix erat; leg. agr. II, 93. nec mihi longius quicquam est, .. quam videre hominum voltus; Rab. Post. 35. si voltum semper eundem, si vocem, si orationem stabilem ac non mutatam videtis; Milo 92.

2. sum: iam designatus alio voltu ... esse meditabatur; leg. agr. II, 13.

3. acquiesco in: in tuis oculis, in tuo ore voltuque acquiesco; Deiot. 5.

habito in: quorum in voltu habitant oculi mei; Phil. XII, 2.

III. coniectura ex: cum ... ex voltu candidatorum coniecturam faciant; Muren. 44.

IV, 1. adsentiri: non modo voce nemo L. Pisoni consularis, sed ne voltu quidem adsensus est; Phil. I, 14.

appellare: tum appellat hilaro voltu hominem Bulbus; Cluent. 72. qui etiam me intuetur, me voltu appellat; Flacc. 106.

decipere: quod ille vos tristitia voltuque deceperit; prov. cons. 12.

dicere: videte quo voltu, qua confidentia dicant; Flacc. 10. doceant nos verum quo voltu soleant dicere; Rab. Post. 35.

evolare: ſ. II, 1. perturbo.

extimescere: quid voltu extimuistis? Milo 79

frangere: voltu ... conlegae sui libidinem levitatemque franget; Sest. 20.

gerere: ille damnatus ita se gerebat non solum consiliis et sermonibus, verum etiam aspectu atque voltu; Sulla 15.

intueri: qui eo voltu nos intuetur; Verr. II, 108.

laborare: ſ. significare; Font. 28.

laedare: si ... voltu saepe laeditur pietas; Sex. Rosc. 37.

loqui: nec vero haec .., ut ego nunc flens, sed hoc eodem loquitur voltu quo videtis; Milo 95.

offendere: neminem umquam ... non re, non verbo, non voltu denique offendit; Balb. 58.

perterreri: cum ille in saepta ruisset, ... deinde subito voltu Milonis perterritus fugeret ad Tiberim; Milo 41.

promptus: hic ... id magis quam ceteri et voltu promptum habuisset et lingua; Planc. 34.

repudiare: quo voltu cincinnatus ganeo ... preces repudiavit! sen. 12.

significare: voltu denique laboratis ne qua significari possit suspicio; Font. 28. quae voltu et verbis saepe significassent; Milo 4.

tegere: cupiebam animi dolorem voltu tegere; Verr. a. pr. 21. animus eius voltu, flagitia parietibus tegebantur; Sest. 22.

2. sine: vaecors repente sine suo voltu, sine colore, sine voce constitit; har. resp. 2.

volubilis, wandelbar, geläufig, gewandt: alqs: est (L. Septimius) ad L. Crassi eloquentiam gravis et vehemens et volubilis; Fr. B. II, 10.

fortuna: quam sit varia vitae commutabilisque ratio, quam vaga volubilisque fortuna; Milo 69.

homo: cum se homo volubilis quadam praecipiti celeritate dicendi ... iactaret; Flacc. 48.

volubilitas, Geläufigkeit: virtus, probitas, integritas in candidato, non linguae volubilitas ... requiri solet; Planc. 62.

volucer, geflügelt, schnell: alqd: nihil est .. tam volucre quam maledictum; Planc. 57.

fortuna: o volucrem fortunam! Sulla 91.

nuntius: o nuntium volucrem! Quinct. 79. alter ex ipsa caede volucrem nuntium Ameriam ad socium ... misit; Sex. Rosc. 102.

volumen, Rolle, Schrift, Band: compenso: nonne compensabit ‖ compensabat ‖ cum uno versiculo tot mea volumina laudum suarum? Piso 75.

conscribo, explico: explicet suum volumen illud, quod ei planum facere possum Erucium conscripsisse; Sex. Rosc. 101.

ostendo: volumen eius rerum gestarum maximum isti ostendit; Verr. I, 97.

voluntarius, freiwillig: amicus: quis igitur? ille, ille, quem supra deformavi: voluntarius amicus mulieris; Caecin. 14.

casus: fuit aliquis fatalis casus, ... quem tulimus, quoquo modo ferendus fuit: nunc si quis erit, erit voluntarius; Phil. VI, 19. an, cum illum necessarium et fatalem paene casum non tulerimus, hunc feremus voluntarium? ib. X, 19.

cognatus: fecit amicus recens et cognatus voluntarius; Verr. II, 139.

defensor: nemo erat voluntarius laudator praeturae tuae, defensor periculorum? Verr. IV, 143.

homines: non (maior est iniuria) si coactis hominibus quam si voluntariis (vis facta est); Caecin. 63.

inimicus: nemo .. illorum inimicus mihi fuit voluntarius; Phil. II, 1.

interitus: ut ... tamquam ad interitum ruerem voluntarium; Marcell. 14.

laudator: f. defensor.

mors: nobilissimas virgines ... morte voluntaria necessariam turpitudinem depulisse; prov. cons. 6. aliam quidem causam mortis voluntariae nullam profecto iustam reperietis; Scaur. 5.

oratio: illa superior fuit oratio necessaria, haec erit voluntaria; Qu. Rosc. 15.

senator: est etiam Asinius quidam senator voluntarius; Phil. XIII, 28.

servitus: quae, malum! est ista voluntaria servitus? Phil. I, 15.

societas: cum eo tu voluntariam societatem coibas? Quinct. 76.

studia: qui non dilectus necessitate, sed voluntariis studiis se ad rem publicam contulerunt; Phil. XI, 24.

volnus: quod illud voluntarium volnus accepit; Planc. 89.

voluntas, Wille, Wunsch, Verlangen, Absicht, Zuneigung: I. **absolut**: 1. **Subject**: abhorret: a quo mea longissime ratio voluntasque abhorrebat; Verr. II. 10. voluntatem Caesaris a salute mea non abhorrere; prov. cons. 43.

adiuvat: quid te ... sociorum voluntas adiuvet; Verr. II, 176. quod te ista censoria, sive voluntas sive opinio fuit, adiuvare aut hunc innocentem opprimere posse videatur; Cluent. 125.

congregat: quicum te voluntas congregasset; Quinct. 52.

coniungit: quorum mihi amicitiam res publica conciliavit, hospitium voluntas utriusque coniunxit; Deiot. 39.

debet: gravissima .. apud te voluntas patris esse debuisset; Verr. II, 98.

declarat: cuius quidem aequitas et ea voluntas erga Cn. Plancii salutem ... facile declarat; Planc. 43.

deest: non huic voluntatem defuisse; Planc. 77. aliis consilium, aliis animus, aliis occasio defuit; voluntas nemini; Phil. II, 29.

detrahit: istam ipsam personam ... iam voluntas et natura ipsa detraxit; Sulla 8.

est: an optimorum fidelissimorumque sociorum voluntatem apud hos gravem esse non oportere? div. Caec. 12. mea fuit semper haec in hac re voluntas et sententia; ib. 16. erat .. summa voluntas senatus; Verr. II, 95. ut ipsius voluntas ei posset esse pro lege; ib. III, 82. verum huc longius quam voluntas fuit ab epistula Timarchidi digressa est oratio mea; ib. 163. civium Romanorum quae voluntas est? Font. 15. gravior igitur vobis erit hostium voluntas quam civium? ib. 32. neque .. isdem redimendi facultas erit propter calamitatem neque aliis voluntas propter timorem; imp. Pomp. 18. est mihi iucunda in malis et grata in dolore vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1. nisi vestra voluntas fuisset, omnibus divinis muneribus careremus; Quir. 5. quae voluntas deorum immortalium esse videatur; dom. 107. nihil est tam molle, tam tenerum, tam aut fragile aut flexibile quam voluntas erga nos sensusque civium; Milo 42. quae Caesaris de bello voluntas fuerit; Marcell. 15. diversae voluntates civium fuerunt distractaeque sententiae; ib. 30. in qua (provincia) erat rex potentissimus inimicus huic causae, aliena voluntas; Ligar. 24. occulta .. fuit eorum voluntas iudiciumque de Antonio; Phil. VII, 21. tua voluntas in discessione fuit ad lenitatem propensior; ib. VIII, 1. f. debet.

exercet: ad hanc te amentiam natura peperit, voluntas exercuit; Catil. I, 25.

facit: omnia faciebant || faciebant omnia || cum pupilla, legis aequitas, voluntas patris; Verr. I, 104.

fert: quam diu voluntas Apronii tulit; Verr. III, 57. quantum voluntas tulerat Apronii; ib. 198. si vestra voluntas feret; imp. Pomp. 70. me plura extra causam dixisse quam aut opinio tulerit aut voluntas mea; dom. 32.

impellit: quem ad salutem meam voluntas impulit; sen. 22.

intuetur: omnis voluntas M. Bruti, ... tota mens auctoritatem senatus, libertatem populi Romani intuetur; Phil. X, 23.

manet: si voluntas eadem maneret; Quinct. 82.

opprimit: f. adiuvat; Cluent. 125.

patet: si voluntas mea, si industria, ... si aures patent omnibus; Sulla 26.

potest: f. adiuvat; Cluent. 125. valet; Caecin. 53.

prohibet: non mea me voluntas adhuc, sed vitae meae rationes ... prohibuerunt; imp. Pomp. 1.

putat, respuit: praetorum voluntas ... respuit hanc defensionem et pro nihilo putat || respuat — putet ||; Caecin. 55.

valet: apud quem ... non amici voluntas ... valeret; Verr. I, 136. quae res igitur valuit? voluntas, quae si tacitis nobis intellegi posset ..; Caecin. 53. si voluntas et aequitas valeat; ib. 66. passus est plus unius conlegae sui quam universae civitatis vocem valere et voluntatem; Fr. B. VI, 14.

versatur: largitionis voluntas tum in re publica versata est; Catil. IV, 13.

videtur: num tibi haec parva videntur adiumenta et subsidia consulatus? voluntas militum? Muren. 38. f. adiuvat; Cluent. 125. est; dom. 107.

ohne Verb: voluntas vero et causa impudentissima; Catil. II, 18. praeclara voluntas atque omni laude digna; dom. 131. senatus incredibilis voluntas, equitum Romanorum animi ad causam excitati, erecta Italia; Sest. 87. praeclara tum oratio M. Antonii, egregia etiam voluntas; Phil. I, 2.

2. **Prädicat**: sum: quid est pietas nisi voluntas grata in parentes? Planc. 80. f. 1. adiuvat; Cluent. 125.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: adfero: neque attulit in iudicium quicquam ad laedendum nisi voluntatem; Flacc. 11.

adhibeo: prohibitio tollendi ... vim adhibebat pactioni, non voluntatem; Verr. III, 37.

antepono: neque in eo, quod rogabatur, voluntatem (patris) anteponendam putavit libidini suae; Verr. II, 97.

ascribo: tu eius perfidiae voluntatem tuam ascripsisti; Phil. II, 79.
aufero: ut alter dies amicis istius ac defensoribus non modo spem victoriae, sed etiam voluntatem defensionis auferret; Verr. I, 20.
cognosco: nondum cognita populi voluntate; Planc. 54.
commuto: nolite animum meum debilitare cum luctu, tum etiam metu commutatae vestrae voluntatis erga me; Planc. 103.
comprobo: ita mihi meam voluntatem spemque reliquae vitae vestra populique Romani existimatio comprobet, ut ..! Verr. V, 35. hanc vos .. tantam *tam* variam, tam novam ... voluntatem, impudentiam, audaciam, cupiditatem comprobabitis? dom. 116. ſ. laudo.
confero: qui non quantum audet et quantum potest conferat ad salutem voluntatis; Catil. IV, 16.
coniungo: facile omnes intellegent vobis inter vos ... voluntatem fuisse coniunctam; div. Caec. 34.
conservo: quod alterius patroni mortui voluntatem conservabat; Verr. I, 124.
contemno: qui ... semper voluntatem vestram potestatemque contempserit; Phil. VI, 5.
declaro: tum in studiis vestris tanta animorum declarata est voluntas; Quir. 6. in quo non exigua pars populi, sed universus populus voluntatem suam declararit; Planc. 49. in qua (causa) et voluntatem suam et virtutem declararent; Phil. VII, 6.
defendo: scriptum sequi calumniatoris esse, [bonique] iudicis voluntatem scriptoris auctoritatemque defendere; Caecin. 65.
enuntio: ceterorum legatorum consilia et voluntatem Chrysogono enuntiat; Sex. Rosc. 110.
eripio: eripias tu voluntatem mortuis? Verr. I, 114.
everto: everte leges, testamenta, voluntates mortuorum, iura vivorum; Verr. II, 46.
facio: voluntatem decurionum ac municipum omnium tantidem quanti fidem suam fecit; Sex. Rosc. 115.
fero: nostrum est ... ferre modice populi voluntates; Planc. 11.
habeo: minus ... liberas omnium rerum voluntates habebat; Verr. III, 3. quod is eandem voluntatem erga Syracusanos suscepisset quam ego semper habuissem; ib. IV, 145. quantam voluntatem habent ad hunc opprimendum; Font. 40. eos voluntatem semper eandem, libertatem non eandem semper habuisse; Sest. 69. profectio voluntatem habuit non turpem, remansio necessitatem etiam honestam; Ligar. 4. cuius voluntatem carissimam semper habuisti; ib. 37. ſ. retineo; leg. agr. III, 2.
immuto: rursus immuto voluntatem meam; Sex. Rosc. 95. ſ. IV, 1. suspicio.
impedio, induco: non quae (verba) impedirent, sed quae indicarent voluntatem; Caecin. 53.
intellego: cum voluntas et consilium et sententia interdicti intellegatur; Caecin. 50. quantum est satis ad intellegendam voluntatem; ib. 55. ſ. I, 1. valet; Caecin. 53.
interpretor: nolite ... voluntatem ex vi interpretari; Rab. Post. 29.
laedo: qua in re tuam voluntatem laedi a me putas? Sex. Rosc. 145. in tam varia iuris dictione tam multa decreta, tot hominum gratiosorum laesae voluntates; Flacc. 6. neque in hominum voluntatibus pro re publica laedendis libertatem ... defuturam; Quir. 24.
laudo: istam tuam et legem et voluntatem et sententiam laudo vehementissimeque comprobo, imp. Pomp. 69.
muto: me ... subito nunc mutata voluntate ad accusandum descendere; div. Caec. 1. me aut voluntate esse mutata aut debilitata virtute aut animo fracto; Quir. 19. postea quam rebus gestis mentis vestras voluntatesque mutastis; prov. cons. 25.
neglego: quorum ego ... nec auctoritatem aspernari nec voluntatem neglegere debeam; Sex. Rosc. 4. qui ... in Cn. Dolabellam || Dolabellae || voluntatem neglexerit ac violarit; Verr. I, 42.
offendo: voluntas offensa multorum; Muren. 47. cum a me voluntas eorum in privato iudicio esset offensa; sen. 21. suffragiis offendebatur saepe eorum voluntas; Sest. 105.
perspicio: ſ. **perspicio,** III. voluntatem (6 St.) B. III, S. 613, a.
perstringo: ille L. Crassi, ille M. Antonii voluntatem asperioribus facetiis saepe perstrinxit impune; Planc. 33.
praefero: ego me ... statui .. vestram voluntatem ... praeferre oportere; imp. Pomp. 71.
probo: qui eius perpetuam in re publica adiuvanda voluntatem ... probari moleste ferant; Phil. VIII, 30.
repudio: eorum ego voluntatem omnium repudiavi; Verr. I, 98. a quo M. Marcelli tutoris in causa pupilli Iunii et oratio et voluntas et auctoritas repudiata est; ib. 153.
retineo: ut eam voluntatem, quam semper habuistis erga me, retineatis; leg. agr. III, 2. sin est in me ... studium retinendae voluntatis bonorum; Sulla 10.
sano: voluntates vero consceleratas ac nefarias nec sanare potui nec tollere; Sulla 28.
seiungo: potestis eam voluntatem, id consilium, id factum a dolo malo seiungere; Tull. 25.
sequor: vos nunc utrum illorum iudicium an voluntatem sequi malitis considerate; Verr. II, 175. quid ut secuti esse videamini? voluntatemne hominum? Font. 32.
significo: tum ... maximo clamore suam populus Romanus significat voluntatem; Verr. a. pr. 45. suam significaret imitandae improbitatis voluntatem; Rabir. 24. tribus locis significari maxime populi Romani iudicium || maxime de re publica iudicium || ac voluntas potest; Sest. 106. parumne haec significant ... populi Romani universi voluntatem? Phil. I, 36.
specto: nemo dubitabat quin ... voluntatem spectaret eius; Verr. II, 33.
suscipio: dis ego immortalibus ducibus hanc mentem .. voluntatemque suscepi; Catil. III, 22. ſ. habeo; Verr. IV, 145.
tollo: ſ. sano.
tranfero: si a pueris nobilibus ..., si a quadruplatoribus ... accusandi voluntas ad viros ... translata sit; div. Caec. 24.
video: ut ipsi inimici nostri voluntatem universi populi viderent; Sest. 124.
violo: si nullius auris voluntatemve violavit; Muren. 87. ſ. neglego; Verr. I, 42.
2. Dativ: adsentio: ut eius voluntatibus non modo cives adsenserint, socii obtemperarint, hostes oboedierint, sed etiam venti tempestatesque obsecundarint; imp. Pomp. 48.
adversor: cuius nos virtutem admirati non ausi sumus adversari voluntati; Phil. IX, 9.
ago: cum mihi atque huic voluntati accusationis meae lacrimans gratias ageret; Verr. III, 62.
consulo: saluti [enim] potius eorum consulam quam voluntati; Verr. II, 11. populi magis utilitati consulere quam voluntati; Sulla 25.
dedo: eorum voluntati et gratiae deditus fuit; Verr. III, 59. vir ... bonorum voluntati et auctoritati senatus deditus || deditissimus ||; Milo 91.

desum: si illi communi legatorum voluntati et saluti Siciliae defuissent; Verr. IV, 139. tantae voluntati universorum Larinatium deesse noluit; Cluent. 43. frequentiam in isto officio gratuitam non modo dignitati ullius umquam, sed ne voluntati quidem defuisse; Muren. 69. cuius ego voluntati in eius periculis nullo modo deesse possum; Balb. 4.

gero: gestus est mos et voluntati et dignitati tuae; Muren. 46.

oboedio, obsecundo: s. adsentio.

obtempero: multum etiam eius, quem defendo, et consilio et voluntati obtempero; Cluent. 144. cuius voluntati mihi obtemperandum est; ib. 158. s. adsentio.

pareo: qui auctoritati senatus, voluntati tuae paruit; Muren. 47. si ... et tempori eius et voluntati parere voluissem; Vatin. 2.

resisto: tantae populi Romani voluntati restitisse (sustinebunt)? Verr. I, 10.

satis facio: satis officio meo, satis illorum voluntati ... factum esse arbitrabor; Verr. V, 130.

servio: horum qui voluntati, commodis, opinionibus || opinioni, || in gubernanda re publica serviunt; Sest. 97.

3. **Ablativ:** sum: quaesiverunt essentne eadem voluntate; Sulla 36. non quin pari virtute et voluntate alii fuerint; Phil. VII, 6. s. 1. muto; Quir. 19.

4. **mit Präpositionen:** conloco in: neque huius iudicii veritatem ... in voluntate testium conlocari sinam; Cael. 22.

consentio cum: ut vestrae mentes ... cum populi Romani voluntatibus suffragiisque consentiant; Muren. 1.

converto ad: ut dolerent boni non illa tanta ornamenta ad meliorem mentem voluntatemque esse conversa; har. resp. 41.

dico contra: qui contra voluntatem eius dicere auderet; Sex. Rosc. 60. quod in tribunatu dixisset contra alicuius hominis nobilis voluntatem; Verr. I, 155. ut enim quisque contra voluntatem eius dixerat; ib. III, 39. — de: de eo prius (dicam), quod apud vos plurimum debet valere, hoc est, de voluntate eorum; div. Caec. 11.

dissideo ab: qui ab hac tam impensa voluntate bonorum palam dissideret; Sest. 130.

dubito de: si hoc indicasti, ... te gubernare non posse, de virtute tua dubitavi; si nolle, de voluntate; Planc. 13. quid est quod de voluntate caelestium dubitare possimus? Phil. IV, 10.

facio contra: cum omnia contra omnium bonorum rem, causam, rationem, utilitatem voluntatemque fecerit; Verr. III, 7. cum aliquid contra utilitatem eius ordinis voluntatemque fecissent; ib. 94.

habeo contra: quae (oratio) habetur contra voluntatem eius; Phil. I, 28.

iudico contra: qui audeant in provincia, cum praetor adsit, non solum contra voluntatem eius, sed etiam contra fortunas iudicare; Verr. III, 135.

nascor ex: ex quo igitur crimen atque accusatio nascitur? ex hominum iudicio et voluntate; Verr. II, 162.

pertineo ad: quae ad huius voluntatem maxime, ad vestrum iudicium minime pertinerent; Cluent. 164.

pono in: in voluntate hominum atque avaritia positus (est) modus aestimandi; Verr. III. 220. quod est .. non solum in legibus publicis positum, sed etiam in privatorum voluntate; Balb. 27.

pugno contra: pugnem aperte contra nobilissimorum hominum voluntates? Fr. B. VII, 1.

refero ad: si ... omnia .. ad eorum voluntatem nostra dicta facta referuntur; Phil. X, 19.

seiungo a: vide, quam tibi defensionem patefecerim, ... quam seiunctam a voluntate ac sententia legis; Verr. III, 193.

sum in: populum .. esse in alia voluntate; leg. agr. I, 27. cum M. Cicero apud te defendit alium in ea voluntate non fuisse; Ligar. 6.

transfero ab: ubi .. semel ab annonae ratione et ab aratorum voluntate res ad praetorum || praetoris || libidinem translata est; Verr. III, 220.

III. **nach Adjectiven:** 1. par: quae sunt igitur meae partes? auctoritatis tantae, ... ingenii minime voluntati paris || voluntatis parens || ; Balb. 1.

2. praeditus: si Appium Claudium, pari nobilitate et voluntate praeditum, ... res publica tenere potuisset; Phil. XIII, 29.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: s. II, 1. confero.

adiutor: huius voluntatis eum ... socium sibi et adiutorem [C. Caesarem] adiunxit; Piso 80.

argumenta: iam dudum .. mihi nimium tenuiter Siculorum erga te voluntatis argumenta conligere videor; Verr. II, 157.

consensus: neque est ullum amicitiae certius vinculum quam consensus et societas consiliorum et voluntatum; Planc. 5.

crimen: sperat sibi auram posse aliquam adflari in hoc crimine voluntatis; Verr. I, 35. quod si est criminosum, necessitatis crimen est, non voluntatis; Ligar. 5.

declaratio: quae tum significatio fuerit omnium, quae declaratio voluntatis; Sest. 122.

defensor: fortissimus consul, ... defensor vestrae voluntatis, ... restitutor salutis meae; Milo 39.

dissimilitudines: an tu maiores ullas inimicitias putas esse quam contrarias hominum sententias ac dissimilitudines studiorum et || ac || voluntatum? Verr. III, 6.

dominus: dominus est ipse voluntatis suae; Scaur. 15.

dux: quarum (rerum) non unus auctor, sed dux omnium voluntatis fuissem; Sest. 38.

inclinatio: magna est .. comitiis consularibus repentina voluntatum inclinatio; Muren. 52.

index: vocem unam || vivam || prae vobis indicem vestrarum erga me voluntatum ac studiorum tulistis; leg. agr. II, 4.

indicium: potuit certius interponere indicium || iudicium || voluntatis suae? Balb. 42.

iudicium: haud scio an ... plus iudicium voluntatis valere quam sortis debeat; Verr. I, 41. de quibus (civitatibus) facillime fieri iudicium voluntatis potest; ib. II, 153.

metus: s. II, 1. commuto.

obses: habemus .. a Caesare ... sententiam tamquam obsidem perpetuae in rem publicam voluntatis; Catil. IV, 9.

pignora: habet a M. Caelio res publica ... duas accusationes vel obsides periculi vel pignora voluntatis; Cael. 78.

praerogativa: dedit .. praerogativam suae voluntatis; Verr. a. pr. 26.

significatio: in ipsa significatione huius voluntatis est mortuus; Cluent 31. s. declaratio.

signum: nullum .. habes .. adhuc in Q. Ligario signum alienae a te voluntatis; Ligar. 6. maximum .. signum illo die dedit voluntatis et iudicii sui; Phil. V, 38.

societas: s. consensus. — socius s. adiutor.

suspicio: mentio a te facta pacis suspicionem multis attulit immutatae voluntatis; Phil. XII, 18.

testis: se ... testem .. ipsum Iovem suae voluntatis ac religionis adhibere; Verr. IV. 67. si illius voluntatis generum eius habeo testem; prov.

cons. 43. ut ... huius .. diei vocem testem rei publicae relinquerem meae perpetuae erga se voluntatis; Phil. I, 10.

varietas: nulla varietas est inter homines opinionis, nulla voluntatis; Flacc. 96.

2. **mit Präposition:** sponsor, testis de: si ... Cn. Pompeius idem mihi testis de voluntate Caesaris et sponsor est illi de mea; prov. cons. 43.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** abhorrens: si quis umquam ... a genere isto studio ac voluntate non abhorrens fuit; Flacc. 9.

addere: ut ad med. ᴅᴄ HS xxx milia lucri statim sua voluntate civitas adderet; Verr. III, 84.

adduci: quin is ... pecuniam statuae nomine dederit vi atque imperio adductus, non officio ac voluntate; Verr. II, 153. video igitur Heium neque voluntate ... adductum esse; ib. IV, 14.

arare: qui sua voluntate araret; Verr. III, 125.

comprobare: quod populus Romanus ... voluntate et sententiis suis comprobat; Balb. 35. cum id, quod defendo, voluntate eorum ... comprobetur; Balb. 39.

concedere: ego iam tibi ipse istuc, quod expetis, mea voluntate concedam; div. Caec. 27.

conferre: aratores tibi ad statuam honoris tui causa voluntate sua contulisse; Verr. II, 151. eos ... ad istius honores atque monumenta pecunias voluntate sua non contulisse; ib. 152. hos homines tu persuadebis ad honorem atque amplitudinem tuam pecunias maximas voluntate sua contulisse? ib. 157. multi etiam ... cives Romani sua voluntate ... alias se in civitates contulerunt; Balb. 28.

coniungi: cum publicanos nobiscum et voluntate et dignitate coniunctos ... privasset; Piso 41.

consentire: omnes ordines ad conservandam rem publicam mente, voluntate, voce consentiunt; Catil. IV, 18.

constitui: quam multa sint nova summa Q. Catuli voluntate constituta recordamini; imp. Pomp. 61. omnia et provisa et parata et constituta sunt ... cum mea summa cura ... tum multo etiam maiore populi Romani ... voluntate; Catil. IV, 14.

consulere: qui commodis populi Romani lingua dumtaxat ac voluntate consulit; Fr. B. VII, 13.

damnari: quae (facultas) istius vitam ... iam pridem omnium voluntate iudicioque damnatam aliqua ex parte possit defendere; Verr. a. pr. 10.

dare: cum hic filius ... se voluntate patris rei familiari ... dedisset; Sex. Rosc. 18. si eos (iudices) ... utriusque dederas voluntate; Verr. II, 44. nullam tibi statuam voluntate cuiusquam datam; ib. 165.

decidere: iniquissimis verbis ... conflictari malebant quam quicquam cum isto sua voluntate decidere; Verr. III, 69.

deduci: sic ad salutem innocentium voluntate deducor; Sulla 87.

defendere: ut commune officium censurae communi animo ac voluntate defenderent; prov. cons. 20.

deferri: honos tali || talis || populi Romani voluntate paucis est delatus ac mihi; Vatin. 10.

descendere: ſ. II, 1. muto; Quir. 19.

devertere: quo L. frater meus summa illorum voluntate devertit; Verr. IV, 25.

dissidere: ita dissident a nobis animo et voluntate; Verr. V, 182. voluntate a re publica dissidere nullo pacto potest; Phil. XIII, 8.

esse: praeterea omnis ager Siciliae civitatum decumanus est, itemque ante imperium populi Romani ipsorum Siculorum voluntate et instituto fuit; Verr. III, 13. alios ... sua voluntate cum piratis fuisse arguebat; Verr. V, 72. voluntate igitur omnes tecum fuerunt; Ligar. 34.

facere: non modo hoc patrum voluntate liberi faciunt; Sex. Rosc. 48. quasi ego illud mea voluntate potius ... fecerim; Verr. I, 29. quae omnia etiam si voluntate Dolabellae fiebant; ib. 95. quid si || quod si || hoc voluntate sua nulla civitas fecit? ib. II, 145. me ... universi populi Romani summa voluntate ... consulem factum; Vatin. 6. ut milites fiant sine vi, sine multa, studio, voluntate; Phil. VIII, 4. quod cum esset quasi mea voluntate factum; ib. XIV, 15.

filius: tune es C. Curtii filius, C. Rabirii iudicio et voluntate filius, natura sororis [filius]? Rab. Post. 45.

geri: ea .. omnia deorum voluntate, studio populi Romani ... gesta esse intellego; Sex. Rosc. 136.

gratus: sibi ... Q. Ancharii fidem ac fortitudinem ... voluntate ipsa gratam fuisse; Sest. 113.

hospes: „quem te appellem?“ inquit; at ille „voluntate hospitem, necessitate hostem“; Phil. XII, 27.

hostes: „qui natura cives sunt, voluntate hostes; Phil. VIII, 13.

noster: qui et || et qui || voluntate et legibus noster est; Arch. 19.

ornari: cum tanto studio C. Rabirius totius Apuliae, singulari voluntate Campaniae || Campanae || [vicinitatis] ornetur; Rabir. 8.

parari: ſ. constitui; Catil. IV, 14.

perditus: nulli sunt inventi tam aut fortuna miseri aut voluntate perditi qui ..; Catil. IV, 17.

perpendi: sed eius aequitas aratorum commodo et voluntate perpenditur; Verr. III, 214.

popularis: animo illos abhorruisse semper ab optimo civitatis statu, non voluntate fuisse popularis; Phil. VII, 4.

praeripere: numquam mea voluntate praeripiam eum praesertim reum; har. resp. 7.

procedere: cum ea voluntate processit ut laedat; Flacc. 11.

proficisci: aut sua voluntate aut legis multa profecti sunt; Caecin. 98. nulla vi coactus, iudicio ac voluntate ad ea arma profectus sum; Ligar. 7.

provideri: ſ. constitui; Catil. IV, 14.

recedere: te Heraclii voluntate ab lege recessisse; Verr. II, 44.

reddere: nec minus ei redderem voluntate ipsa; Planc. 68.

redire: qui redire ipse Karthaginem sua voluntate ad supplicium ... maluerit; Sest. 127.

remotus: nihil tam remotum ab accusatione quam Cluentius et natura et voluntate; Cluent. 42.

repudiare: quae mea summa voluntate senatus frequens repudiavit; Muren. 47. quibus rebus omnium mortalium non voluntate, sed convicio repudiatis; Vatin. 26.

restitui: cum ... summa senatus populique Romani voluntate civitati restitutus sit; Phil. V, 41.

similis: si est tuus natura filius, consuetudine discipulus, voluntate similis; Verr. III, 162.

statuere: aratores ei statuam sua voluntate statuisse; Verr. II, 151.

supplex: ab hominibus (circumsessus es) ... fortuna servis, voluntate supplicibus; Verr. I, 81.

suscipere: quaeret aliquis fortasse: „tantumne igitur laborem ... suscepturus es?“ non studio quidem hercule ullo neque voluntate; Verr. V, 180.

(calamitas) mea voluntate suscepta est; sen. 36. ut ... sempiternam poenam sustinerem mea voluntate susceptam; Quir. 1.

tradi: ut liberis eius bona patria, voluntate patris, iure, legibus tradita eriperes; Verr. I, 113.

tribuere: quem illi diem festum ... familiae Marcellorum maxima voluntate tribuebant; Verr. II, 51.

valere: quae omnia ante istum praetorem ... Halaesinorum summa voluntate valuerunt; Verr. II, 122.

vendere: si id tibi sua voluntate vendiderat; Verr. IV, 43. nulla umquam civitas ... signum ullum ... sua voluntate cuiquam vendidit; ib. 133.

vivere: ut sibi non modo communi voluntate virtutis atque officii ... recte sit ... vivendum; Verr. III, 2.

abl. comp.: nihil est incertius volgo, nihil obscurius voluntate hominum; Muren. 36.

2. **Präpositionen**: ad: fatetur, se non belle dicere, non ad voluntatem loqui posse; Quinct. 93. hoc quanti putas esse ad famam hominum ac voluntatem? Muren. 38.

contra: cogendi iudices inviti, retinendi contra voluntatem; Muren. 42. quibus te contra ipsorum voluntatem venditabas; Sulla 32.

cum: huic ego causae .. cum summa voluntate et expectatione populi Romani actor accessi; Verr. a. pr. 2.

ex: duo igitur consules et quaesitor erunt ex illius voluntate; Verr. a. pr. 29. sortem nactus est urbanae provinciae, magis ex sua Chelidonisque quam ex populi Romani voluntate; Verr. I, 104. nihil dicet ex tempore, nihil ex sua voluntate; ib. III, 166. cum summam tantae pecuniae ... sibi ipse ex sua voluntate fecisset; leg. agr. II, 64. illud etiam accidit praeter optatum meum, sed valde ex voluntate; Piso 46. sic pedestrem ex aere statuam tamquam ex eius auctoritate et voluntate decerno; Phil. IX, 13.

praeter: cum ei nihil adhuc praeter ipsius voluntatem cogitationemque acciderit; Catil. II, 16.

pro: cum haec res pro voluntate populi Romani esset iudicata; Verr. I, 5. qui praesertim plus etiam ... pro voluntate populi Romani oneris ac muneris suscipere debeam; ib. III, 7. quibus de rebus mihi pro Cluentii voluntate nimium ... dixisse videor; Cluent. 160. Magnum Pompeium, Gnaei filium, pro ... sua .. pristina virtute, industria, voluntate fecisse; Phil. XIII, 50.

propter: quorum etiam delicta propter eorum egregiam in me conservando voluntatem ... omnis bonos ferre oporteret; dom. 9.

voluptarius, genußsüchtig: alqs: hoc .. etiam isti tui dicunt voluptarii Graeci; Piso 42.

sensus: sic suos sensus voluptarios omnis incitavit; Piso 69.

voluptas, Vergnügen, Lust, Genuß: I. **Subject**: avocat: ut a nullius umquam me tempore ... voluptas avocaverit; Arch. 12.

delectat: quos ... non solum libido et voluptas, verum etiam ipsius nequitiae fama delectat; Verr. II, 115.

eiciunt: quae (voluptates) cum inclusae diutius et prima aetate compressae et constrictae fuerunt, subito se non numquam profundunt atque eiciunt universae; Cael. 75.

est: certe maior est virtutis victoriaeque iucunditas quam ista voluptas, quae percipitur ex libidine et cupiditate; Verr. I, 57. quod (extremum) cum venit, omnis voluptas praeterita pro nihilo est; Marcell. 27.

profundunt: s. eiciunt.

vincit: vincat aliquando cupiditas voluptasque rationem; Cael. 42.

II. **nach Verben**: 1. adfero: neque .. tibi haec res adfert dolorem, sed quandam incredibilem voluptatem; Catil. I, 25. reliquae meae fortunae recuperatae plus mihi nunc voluptatis adferunt; Quir. 3.

adhibeo: tu gubernacula rei publicae petas fovendis hominum sensibus et ... adhibendis voluptatibus? Muren. 74.

aestimo: idem expendunt atque aestimant voluptates; sen. 15.

antefero: solet ... oculorum et aurium delectationi abdominis voluptates anteferre; Piso 66.

capio: ex his ego omnibus rebus ... tamen nequaquam capio tantum voluptatis; Verr. V, 37. [tamen in sua turpi inertia capiunt voluptatem;] leg. agr. II, 103. ut plus voluptatis ex recordatione illius orationis ... capere possitis; Balb. 4. capiebam animo non mediocrem voluptatem; Planc. 1.

comprimo, constringo: s. I. eiciunt.

demo: se nullum bonum intellegere posse demptis corporis voluptatibus; Piso 69.

expendo: s. aestimo.

habeo: amicitiae, consuetudines ... quid haberent voluptatis carendo magis intellexi quam fruendo; Quir. 3. dici vix potest quid caritatis, quid voluptatis habeat! ib. 4.

includo: s. I. eiciunt.

intromitto: idem domi quam libidinosus, ... quam intemperans non ianua receptis, sed pseudothyro intromissis voluptatibus! sen. 14.

laudo: simul audivit voluptatem a philosopho tanto opere laudari; Piso 69.

obtero: obterendae sunt omnes voluptates; Cael. 46.

odoror: hi voluptates omnis vestigant atque odorantur; sen. 15.

percipio: s. I. est; Verr. I, 57.

praetereo: s. I. est; Marcell. 27.

quaero: aliis otium quaerere debent et voluptates, non sibi; Sest. 139.

recipio: s. intromitto.

respuo: ut respueret omnis voluptates; Cael. 39.

restituo: L. Otho ... equestri ordini restituit non solum dignitatem, sed etiam voluptatem; Muren. 40.

vestigo: s. odoror.

2. denego: non omnia voluptatibus denegentur; Cael. 42.

do: qui totam adulescentiam voluptatibus dedissent; Cael. 28.

expono, pateo: se ... non habere domum patentem atque adeo expositam cupiditati et voluptatibus; Quinct. 93.

pareo: cum paruerit voluptatibus; Cael. 42.

sum: qui non modo tibi voluptati, sed etiam qui aliquando usui rei publicae possent esse; Verr. III, 161. tibi hominum innocentium sanguis non modo voluptati, sed etiam quaestui fuit; ib. V, 138. si populo ludorum magnificentia voluptati est; Muren. 38. non tantae voluptati erant (liberi) suscepti quantae nunc sunt restituti; Quir. 2. amicitiam meam voluptati pluribus quam praesidio fuisse; Planc. 82.

tribuo: vestra auctoritate ... dignissimum est ... non minus religioni tribuere quam voluptati; Verr. III, 10.

3. careo: incredibili quadam et paene divina ... laetitiae voluptate caruissem; Quir. 2.

4. bacchor in: quanta in voluptate bacchabere, cum ... videbis! Catil. I, 26.

concedo ad: quantum ad alias voluptates ... conceditur temporum; Arch. 13.

coniungo cum: alii cum voluptate dignitatem coniungendam putaverunt; Cael. 41.
conloco in: ut in amore atque in voluptatibus adulescentiam suam conlocaret; Cael. 39.
devoco ad: non avaritia ab instituto cursu ad praedam aliquam devocavit, non libido ad voluptatem; imp. Pomp. 40.
expeto ad: quae (Asia) ab hoc non ad voluptatem et luxuriam expetita est; Muren. 11.
recido ex: quam cito illa omnia ex laetitia et voluptate ad luctum et lacrimas reciderunt! Sulla 91.
refero ad: quod referre ad voluptatem corporis possis; Bisò 60.
versor in: qui versentur isdem in voluptatibus; Cael. 57.

III. **nach Adjectiven:** confertus, plenus: nihil esse praestabilius otiosa vita, plena et conferta voluptatibus; Sest. 23.
vacuus: qui disputent horam nullam vacuam voluptate esse debere; sen. 14.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: s. II, 1. adfero; Quir. 3. capio; Verr. V, 37. Balb. 4. habeo.
auctores: qui dicuntur praeter ceteros esse auctores et laudatores voluptatis; Sest. 23.
insolentia: fama adulescentis paulum haesit ad metas ... insolentia voluptatum; Cael. 75.
laudatores: s. auctores.
nomen: quae voluptatis nomen habent, quamquam vitiosa || quaeque vitiosa || sunt; Muren. 13.
reliquiae: etiam voluptatum flagitiorumque istius ipse reliquias conligebat; Verr. II, 136.
tempora: qui tempora voluptatis laborisque dispertiunt; Muren. 74.
verbum: tum est Epicureus, ... captus uno verbo voluptatis; sen. 14.
vicissitudo: distinguit rationem officiorum ac temporum, vicissitudinem laboris ac voluptatis; Muren. 76.
2. oratio cum: mihi omnis oratio est ... cum dignitate, non cum voluptate; Sest. 138.

V. **Umstand:** 1. adfici: non parva adficior voluptate; prov. cons. 1.
concludi: in qua (provincia) laus aequitatis, integritatis, facilitatis ad extremum ludorum voluptate concluditur; Muren. 41.
corrumpere: negat iudicium hominum ... corrumpi voluptatibus oportere; Muren. 74. si neque Asiae luxuries infirmissimum tempus aetatis *potuit voluptate corrumpere;* Flacc. 5 (Z. 50).
definire: qui mala dolore, bona voluptate definiunt; Piso 42.
duci: si qui voluptatibus ducuntur; Sest. 138.
metiri: philosophos Epicureos omnis res ... voluptate metiri; Piso 68.
obstringi, teneri: si obstrictus voluptatibus teneretur; Cael. 47.
vincere: quae (luxuries) ipsum Hannibalem armis etiam tunc invictum voluptate vicit; leg. agr. II, 95.
2. causa: alii voluptatis causa omnia sapientis facere dixerunt; Cael. 41. deliciarum causa et voluptatis ... quosdam .. senatores ... cum † maeciapella saepe videmus || videre ||; Rab. Post. 26.
cum: quod cum laetitia feras ac voluptate; Verr. III, 4. quod sine sensu nascimur, cum voluptate servamur; Catil. III, 2.
in: quis in voluptatibus inquinatior? Cael. 13. cur in tantis praemiis eloquentiae, tanta voluptate dicendi ... tam sint pauci semperque fuerint qui ..; ib. 46.
sine: quam (infamiam) sine ulla voluptate capiebat; Verr. V, 40.

volutatio, herumwälzen: quas quidem (labis) nos non vestigiis odorantes ingressus tuos, sed totis volutationibus corporis ... persecuti sumus; Piso 83.

voluto, herumwälzen: alqm: quem in luto volutatum totius corporis vestigiis invenimus; Verr. IV, 53. quorum intemperantia expleta in domesticis est germanitatis stupris volutatus? har. resp. 42. quis umquam nepos tam libere est cum scortis quam hic cum sororibus volutatus; ib. 59.
fratrem: frater optimus ... volutatus est ad pedes inimicissimorum; Sest. 145.
nepotem: s. alqm; har. resp. 59.

vomer, Pflugschar: cuius (aratri) .. vomere portam Capuae paene perstrinxisti; Phil. II, 102.

vomo, sich erbrechen: I. unpersönlich: ab hora tertia bibebatur, ludebatur, vomebatur; Phil. II, 104.
II. alqs: utrum iste plus biberit [an vomuerit] an effuderit; Piso 22. cum .. vomere post cenam te velle dixisses; Deiot. 21. ut tibi necesse esset in populi Romani conspectu vomere postridie; Phil. II, 63. is vomens frustis esculentis vinum redolentibus gremium suum et totum tribunal implevit; ib.

vorago, Abgrund, Strudel: I, 1. sum: qui ... immensa .. vorago est et gurges || aut gurges || vitiorum turpitudinumque omnium; Verr. III, 23.
2. Vocativ: tune etiam atque adeo vos, geminae voragines scopulique rei publicae, vos meam fortunam deprimitis? Piso 41. quid, tu meo periculo, gurges ac vorago patrimonii, helluabare? Sest. 111.
II. habeo: primum Lucium fratrem (habet): quam facem, di immortales! ... quam voraginem! Phil. XI, 10.

vorax, gefräßig: quae Charybdis tam vorax? Phil. II, 67.

votivus, geweiht: decem dies sunt ante ludos votivos; Verr. a. pr. 31.

votum, Gelübde, Wunsch: I, 1. cognosco: sceleratas .. eius preces et nefaria vota cognovimus; Cluent. 194.
debeo: qui non Honori neque Virtuti, ... sed Veneri et Cupidini vota deberet; Verr. IV, 123.
exaudio: eorum .. preces et vota de meo reditu exaudiens Dyrrachium ... petere contendi; Planc. 97.
facio: magis mihi videntur vota facturi contra rem publicam quam arma laturi; Catil. II, 18. ut ... nostri imperatores ... huic deae vota facerent; har. resp. 28. cum ... vos et omnes boni vota faceretis, ut ..; Milo 41. vota .. faceretis, ut in eos se potius immitteret; ib. 76.
nuncupo: cum paludatus exisset votaque pro imperio suo communique re publica nuncupasset; Verr. V, 34. cum ... neglectis .. sacrificiis sollemnibus ante lucem vota ea ... nuncupavit; Phil. III, 11. post .. neque sacrificiis sollemnibus factis neque votis nuncupatis non profectus est, sed profugit; ib. V, 24.
repudio: cuius (matris) vota et preces a vestris mentibus repudiare debetis; Cluent. 201.
2. abutor ad: sic etiam fortunis hominum abutebatur ad nocturna vota cupiditatum suarum; Verr. V, 142.
II. prosequi: quod eum linquentem terram eam ... votis omnibus lacrimisque || votis omnibusque et lacrimis || prosecuti sunt; Planc. 26.

retinere: quam (vitam) populi Romani votis retinuisset; Phil. VII, 12.
revocare: quorum votis iudicavit se a morte revocatum; Phil. X, 16.

voveo, geloben: qui ... duo templa se Romae dedicaturum voverat; Verr. IV, 123.

vox, Stimme, Ruf, Wort, Rede, Gerede, Aeußerung, Ausspruch: I. absolut: 1. Subject: **arbitratur:** vobis campus centuriarumque una vox omnium ... omne suum || omnes tum || ... studium ... commendatum esse arbitrabuntur; dom. 149.
consistit: uti neque mens neque vox neque lingua consisteret; dom. 139.
debet: multum haec vox fortasse valere deberet eius hominis; Sulla 14.
declarat: itaque me ... neque singulae voces praeconum, sed ... populus Romanus consulem declaravit; leg. agr. II, 4.
deest: meminit etiam sibi vocem praeconis modo defuisse; Milo 96.
deficit: ne vox viresque deficerent; Verr. I, 31. me dies, vox, latera deficiant; ib. II, 52.
erumpit: erumpet .. aliquando ex me vera vox; Vatin. 15. erumpat .. aliquando vera et me digna vox! Phil. X, 19.
est: tua vox est, Fanni; Qu. Rosc. 37. est tuae contumaciae, adrogantiae ... vox; ib. 44. sin iuris haec vox || es vosx, al. || est esse vim non in caede solum; Caecin. 76. utrae voces vobis honestiores et utiliores esse videntur? ib. 77. si haec vox, huius hortatu praeceptisque conformata, non nullis aliquando saluti fuit; Arch. 1. pleni omnes sunt libri, plenae sapientium voces; ib. 14. quae .. umquam Plancii vox fuit contumeliae potius quam doloris? Planc. 34. si unus color, una vox, una natio est omnium testium; Scaur. 19. nunc est una vox, una mens; ib. 41. ubi nunc senatus est, quem secuti sumus? ... ubi Italiae voces? ubi denique tua illa ... vox atque defensio? Milo 94. mea .. illa vox est nota multis; Phil. II, 24.
exanimant: me quidem .. exanimant et interimunt hae voces Milonis; Milo 93.
facit: quas .. gentis nullae nobis antea litterae, nulla vox, nulla fama notas fecerat; prov. cons. 33.
fert: ut iam illa vox et imploratio: CIVIS ROMANUS SUM ... mortem illis acerbiorem ... ferret; Verr. V, 147.
fungitur: ut mea vox ... officio functa consulari videretur; Catil. IV, 19.
habet: plus falsam epistulam habituram ponderis quam ipsius praesentis fictam vocem et simulatum dolorem; Flacc. 93.
inhibet: si te illius acerba imploratio et vox miserabilis non inhibebat; Verr. V, 163.
inlucescit: cum populo Romano vox et auctoritas consulis repente in tantis tenebris inluxerit; leg. agr. I, 24.
interimunt: s. exanimant.
intonat: iam .. hesterna contione intonuit vox perniciosa designati tribuni; Muren. 81.
moriuntur: s. IV, 1. significare.
nocet: huius illa vox volgaris, „audivi“, ne quid innocenti reo noceat, oramus; Planc. 57.
percrebrescunt: cum illius nefarii gladiatoris voces percrebruissent; Muren. 50.
percellit: haec te vox non perculit? Verr. III, 132.
permovet: vox ipsa deorum immortalium non mentis omnium permovebit? har. resp. 62.
perveniunt: s. iacio; Catil. IV, 14.
potest: quae vox, quae latera, quae vires huius unius criminis querimoniam possunt sustinere? Verr. IV, 67. ut iam puerilis tua vox possit aliquid significare inimicis nostris; Sest. 10.
praedicat: de quo homine praeconis vox praedicat; Quinct. 50.
prostat: funestum est a forti ... viro iugulari, funestius ab eo, cuius vox in praeconio quaestu prostitit; Quinct. 95.
servit: eis potissimum vox haec serviat; Sest. 2.
significat, sustinet: s. potest.
valet: si voltus C. Marii, si vox, ... si praesens valuit aspectus; Balb. 49. valeat tua vox illa, quae vicit; Ligar. 33. passus est plus unius conlegae sui quam universae civitatis vocem valere et voluntatem; Fr. B. VI, 14. s. debet.
vincit: s. valet; Ligar. 33.
2. Prädicat: **sum:** illam (legem) esse nullam atque esse potius ... vocem furoris; dom. 69. si illa lex est ac non vox sceleris et crudelitatis tuae; ib. 128. haec est innocentiae defensio, ... haec una vox veritatis; Cael. 55. argumentum, quod rerum vox est; Scaur. 16. haec nec hominis nec ad hominem vox est; Ligar. 16.
3. Ausruf: dura vox! multo illa durior; Phil. VIII, 16. o vocem duram atque indignam tua probitate, Laterensis! Planc. 31.
II. nach Verben: 1. Accusativ: **agnosco:** ut simul illam quoque eius vocem improbam agnoscatis; Verr. III, 49.
agnosco: qui ... attenuare vocem ... potes; Fr. B. XIII, v, 1.
audio: s. audio, III. vocem (19 St.) B. I, S. 358, b.
confero: vocem in quaestum contulit; Quinct. 11.
conformo: s. I, 1. est; Arch. 1.
conservo: meam vocem et auctoritatem et vobis et rei publicae conservatam ac restitutam puto; Marcell. 2.
contineo: quin continetis vocem! Rabir. 18. si ... nec privata domus parietibus continere voces coniurationis [tuae] potest; Catil. I, 6.
debilito: haec ... mentio et vocem meam fletu debilitavit et mentem dolore impedivit; Cael. 60.
defero: quam vocem eius ad hunc M. Catonem statim Favonius detulit; Milo 26.
do: cum ei natura nihil melius quam vocem dedisset; Quinct. 11.
effundo: a iudicibus oratio avertitur, vox in coronam turbamque effunditur; Flacc. 69.
elicio: nonne ipsam domum metuet, ne quam vocem eliciat || eiciat || ? Cael. 60. in qua quaestione dolor elicere veram vocem possit etiam ab invito; Deiot. 3. qui (ardor) etiam ex infantium ingeniis elicere voces et querellas solet; Fr. B. IX, 5.
emitto: cur cogis sodalis filium hanc primam in foro vocem cum dolore et querimonia emittere? Verr. I, 94. voces sunt contumeliosae, temere ab irato accusatore, nullo auctore, emissae; Cael. 30. tu ... virilem vocem audes emittere? Fr. B. XIII, v, 2.
exaudio: quorum tu ... voces paulo ante exaudire potuisti; Catil. I, 21. qui eius vocem exaudire possent; sen. 24. non patiar hanc exaudiri vocem huius inperi; Fr. B. XVI, III, 2.
excutio: excussis || exclusis || tuis vocibus; Phil. II, 73.
exspecto: si hanc vocem exspectas; Catil. I, 20.
extorqueo: istam certe vocem simulationemque clementiae extorquebit istis res ipsa [publica]; Phil. VI, 16.

fero: quod meis comitiis non tabellam ..., sed vocem unam || vivam || prae vobis ... tulistis; leg. agr. II, 4. homo .. videlicet timidus ... vocem consulis ferre non potuit; Catil. II, 12. eius voces, eius minae ferebantur; Sullae 66.
fingo: ſ. I, 1. habet.
habeo: qui vocem venalem habuerat; Quinct. 13.
iacio; iaciuntur enim voces, quae perveniunt ad auris meas; Catil. IV, 14. quae est umquam iacta non suspicio, ... sed iracundiae vox aut doloris? Flacc. 6.
impedio: ut vox eius illa praeclara lacrimis impediretur; Sest. 123.
intercludo: me dolor debilitat intercluditque || includitque || vocem; Rab. Post. 48.
interdico: ut huic furiae ... vox interdiceretur; har. resp. 12.
interrumpo: ſ. IV, 1. significare.
iudico: haec deorum immortalium vox, haec paene oratio iudicanda est; har. resp. 63.
laudo: L. Pisonis ... praeclara vox a te ... laudata est; Phil. XII, 14.
mitto: ſ. **mitto**, III. vocem (7 St.) B. III, S. 175, a.
muto: si vocem, si orationem stabilem ac non mutatam videtis; Milo 92.
pono: ponite igitur ante oculos ... furentis introitum Dolabellae, vocem impuram atque os illud infame; Phil. XI, 7.
praebeo: qui ad meam perniciem vocem suam communibus hostibus praebuisset; Quir. 10. ibi tu indicem Vettium linguam et vocem suam sceleri et menti tuae praebere voluisti; Vatin. 24.
premo: processit qua auctoritate vir! vini, somni, stupri plenus, ... pressa voce et temulenta; sen. 13.
profundo: voces ... et maledictorum clamorem omnes profunderunt; Sest. 117.
relinquo: hisce autem *malis magnum praesidium* vobis maiores *vestri reliquerunt*, *vocem* illam consulis; Rabir. 34. ut ... huius .. diei vocem testem rei publicae relinquerem meae perpetuae erga se voluntatis; Phil. I, 10.
requiro: quorum vocem requiro; Phil. I, 15.
restituo: ſ. conservo.
sequor: quam vocem, cuius sectam sequi ... potissimum velles? Rabir. 22. vocem, aspectum, impetum tuum ... omnes boni sequebantur; har. resp. 22.
submitto: ſ. IV, 1. agere; Flacc. 66. — supprimo: ſ. IV, 1. dicere; Sulla 30. — video: ſ. muto.

2. **Dativ:** faveo: huic voci fav*ete*, *Quirites;* Rabir. 34.
oboedio: consulum voci atque imperio non oboedire (oportuitne Rabirium)? Rabir. 23.
respondeo: his ego sanctissimis rei publicae vocibus et eorum hominum ... mentibus pauca respondebo; Catil. I, 29. saxa et solitudines voci respondent; Arch. 19.
subicio: bona .. Cn. Pompei Magni voci acerbissimae subiecta praeconis; Phil. II, 64.
sum: in quo esse locus huic voci non videbatur; leg. argr. II, 6.

3. **Ablativ:** utor: si universa ... provincia loqui posset, hac voce uteretur; div. Caec. 19. ego nondum utor hac voce ad hunc defendendum; Sulla 14. qua voce ter omnino post Romam conditam consul usus esset; sen. 24. qua voce mihi in agendis gratiis ... beneficio esse utendum putabam; Sest. 2.

4. **mit Präpositionen:** admoveo ad: mentis vestras, non solum auris, ad haruspicum vocem admovete; har. resp. 20.
sum in: constitue nihil esse opis in hac voce „civis Romanus sum"; Verr. V, 168.

III. **nach Substantiven:** cantus: ut cotidiano cantu vocum et nervorum et tibiarum ... tota vicinitas personet! Sex. Rosc. 13.
corycus: corycus || coricus, al. || laterum et vocis meae, Bestia; Phil. XIII, 26.
sonus: iam designatus ... alio vocis sono ... esse meditabatur; leg. agr. II, 13.
testimonium: hanc (praedicationem) memoriae potius quam vocis testimonio conservemus; Phil. XI, 35.
vis: qua vi vocis ... dicam? Verr. V, 158.

IV, **Umstand:** 1. **Ablativ:** adsentiri: non modo voce nemo L. Pisoni consularis, sed ne voltu quidem adsensus est; Phil. I, 14.
agere: submissa voce agam; Flacc. 66. cum ... omnia inflammatus ageret tristissimis verbis, voce maxima; Cael. 27.
appellare: te enim iam appello et ea voce, ut ..; Milo 67.
approbare: ipse una voce et consensu approbavit; Piso 7.
attingere: velut hesterno die ... voce tantum attigi legum initium et iudicii; har. resp. 7.
capi: hac voce Q. Fufii capti sumus; Phil. XII, 4.
celebrari: quod .. omnium accusatorum non criminibus, sed vocibus maledictisque celebratum est; Cael. 6.
citare: citat praeco voce maxima legatos Acmonensis; Flacc. 34.
clamare: cum ... voce maxima vim me sibi adferre clamaret; Verr. IV, 148.
cogi: cum homines nefarii ... confiterentur, consciorum indiciis, sua manu, voce paene litterarum coacti; Phil. II, 17.
commoveri: me ... una atque constanti haruspicum *voce* vehementer esse commotum; har. resp. 18.
comprobare: illa omnia ... voce ac sententia sua comprobaverunt; Sest. 33. cum ... ea .. non silentio consulum dissimularentur, sed et voce et sententia comprobarentur; ib. 35.
concitari: populum Romanum ... hominum seditiosorum vocibus ... concitari; Cluent. 138.
conclamare: cum vos universi una mente atque voce iterum a me conservatam esse rem publicam conclamastis; Phil. VI, 2.
condemnari: ne condemnaretur extrema servi voce morientis; Cluent. 187.
confiteri: is ... magna voce saepe confiteri solet se vi deiecisse; Caecin. 92.
conlaudari: si Milonis causam accusatoris voce conlaudatam probaro; Sest. 87.
consentire: omnes ordines ad conservandam rem publicam mente, voluntate, voce consentiunt; Catil. IV, 18. omnes ... cives de rei publicae salute una et mente et voce consentiunt; Phil. I, 21.
contendere: quantum potero voce contendam; Ligar. 6.
convinci: volo inauditum facinus ipsius ... voce convinci; Quinct. 79.
damnari: quorum omnium palam, causa incognita, voce damnatus est; Verr. V, 41.
declarare: una voce universus populus Romanus consulem (me) declaravit; leg. agr. II, 4. ut eiusdem hominis voce et declaratus consul et defensus beneficium populi Romani ... tueatur; Muren. 2. me universa civitas non prius tabella quam voce priorem consulem declaravit; Piso 3. una voce cuncta contio declaravit; Phil. XIV, 16.
defendere: omnes illius provinciae publicani

... uno animo M. Fonteium atque una voce defendunt; Font. 46. f. declarare; Muren. 2.
demonstrare: quae (Sicilia) mihi una voce statuarum nomine [magnam] pecuniam per vim coactam esse demonstrat; Verr. II, 146.
deposcere: a quo populus Romanus frequens ita salutem D. Bruti una voce depoposcit; Phil. XIV, 15.
dicere: hoc dico et magna voce dico; Verr. III, 217. cum omnes una prope voce in [eo] ipso vos spem habituros esse dixistis; imp. Pomp. 59. qui cum esset censor ..., clara voce ... dixit; Cluent. 134. qui cum suppressa voce de scelere P. Lentuli ... dixisset; Sulla 30. de supplicio ... magna et queribunda voce dicebat; ib. maxima voce ... dico semperque dicam; ib. 33. ut idem omnes exaudiant, clarissima voce dicam; ib. 34. dico igitur et quam possum maxima voce dico; dom. 95.
efferri: quae tum ... uno consensu omnium, una voce populi Romani ... efferebantur; Flacc. 103.
efflagitari: poena gravior in plebem tua voce efflagitata est; Muren 47.
eici: is ... cantorum ipsorum vocibus eiciebatur; Sest. 118.
excitare: non ipsa praeconis voce excitatus es? Verr. V, 38. ut ... eadem voce senatus omnis ... excitaret; sen. 24.
exprimere: cur non ... facinoris .. voce tanti sceleris crimen expresserint? Cael. 66.
facere: qua voce (facere potuisti)? har. resp. 33.
frangere: qui non admurmuratione, sed voce et clamore abiecti hominis ... furorem .. fregistis; Piso 31.
gratulari: appellat hominem et ei voce maxima gratulatur; Verr. a. pr. 19.
imperare: tum iste magna voce Veneriis imperat; Verr. III, 55. clara voce *ei* imperavit, ut ..; Caecin. 22.
implorare: senatus auxilium omnium civium ... consulis voce et litteris implorandum putavit; Piso 34.
laedi: huius visa ... (virtus) obtrectatorum voce laedetur? Balb. 16.
laudari: M. ille Lepidus ... summi poëtae voce laudatus est; prov. cons. 20.
loqui: Sicilia tota si una voce loqueretur; div. Caec. 19. qui (populus) si una loqui voce possit; Planc. 12.
maculari: quis fuit qui non eius voce maculari rem publicam ... arbitraretur? Sest. 108.
moveri: nos instituti rebus optimis non poëtarum voce moveamur? Arch. 19.
negare: ut vos una mente unaque voce dubitare vos || nunc || negatis; Phil. IV, 8.
percrepare: locum illum litoris percrepare totum muliebribus vocibus || mulierum vocibus || cantuque symphoniae; Verr. V, 31.
persequi: me id persequi voce, quod vos mente videatis; Planc. 56.
personare: personabant omnia vocibus ebriorum; Phil. II, 105.
perterreri: si mea voce perterritus ire in exsilium animum induxeris; Catil. I, 22.
poscere: universi ... fratrem meum [...] oculis quaerebant, voce poscebant; Sest. 76.
praeire: ut vobis voce praeirent quid iudicaretis; Milo 3.
prohibere: nos iacentis ad pedes supplicum voce prohibebis? Ligar. 13.
promoneri: nos ... de impendentibus periculis maximis prope iam voce Iovis Optimi Maximi promoneri; har. resp. 10.
pugnare: quod cum consulibus illis M. Cato ... voce ipsa ac dolore pugnavit; Sest. 60.
quaerere: quae voce quaesierat; Quinct. 13.
reclamare: cum erat reclamatum semivivis mercennariorum vocibus; Sest. 126. una voce omnis iudices ne is iuraret reclamasse; Balb. 12.
repudiare: cum orbis terrae distributionem ... animis, manibus, vocibus *repudiavistis*; Rabir. 32.
resistere: quod ... Metellus et ... senatus ... excluserat acerrimeque una voce ac mente restiterat; har. resp. 45.
revocare: me .. in meam pristinam dignitatem ... rei publicae voce esse revocatum; Sest. 52. me ... frequentissimus senatus ... consentiente atque una voce revocavit; Piso 34.
segregare, semoveri: qui antea voce praeconis a liberis semovebantur, tuis ludis non voce, sed manu liberos a se segregabant; har. resp. 26.
significare: cum me intuens flentem significabat interruptis atque morientibus vocibus; Cael. 59.
sustinere: putasne te posse ... tot res, tam varias voce, memoria ... sustinere? div. Caec. 37. esset magnum, tantam causam ... voce ac viribus sustinere; ib. 39.
tangere: cuius (legis) quam quisque partem tetigit, digito, voce, praeda, suffragio, ... repudiatus convictusque dicessit; dom. 50.
testari: clarissima voce se nomen Oppianici ... delaturum esse testatur; Cluent. 23.
violare: tamenne eum tua voce violabis, quem ..? dom. 82. quod quemquam clarum hominem ... impurissimi voce hominis violari facile patiuntur; har. resp. 46.
vocare: qui pleno ac referto foro bis me una mente atque voce in contionem vocavit; Phil. VII, 22.
volgari: nonne hoc vestra voce volgatum est? Flacc. 65.
volnerare: eos nondum voce volnero; Catil. I, 9.
2. **Präpositionen:** a: quod rostra iam diu vacua locumque illum ... a tribunicia voce desertum oppresserat; Cluent. 110.
ad: ad hanc mortem repentinam vocesque || vocemque || morientis omnia .., quae solent esse indicia et vestigia veneni, in illius .. corpore fuerunt; Cluent. 30.
praeter: se in testimonio nihil praeter vocem et os ... praestare debere; Font. 29.
sine: vaecors repente sine suo voltu, sine colore, sine voce constitit; har. resp. 2 abiectum contemptum, ... sine voce, sine libertate ... videre te volui; Piso 99.

urbane, fein: ago: utrum me secum severe et graviter et prisce agere malit an remisse et leniter et urbane; Cael. 33. sin autem urbanius me agere mavis; ib. 36.

urbanitas, Feinheit, Witz: I. nomino quae si petulantius iactatur, convicium, si facetius, urbanitas nominatur; Cael. 6.
II. duci: litteris eorum et urbanitate Chrysogonus ducitur; Sex. Rosc. 120.

urbanus, städtisch, fein, gebildet, geistreich, witzig: A. alqs: qui est in isto genere urbanissimus; Cael. 36. tu vero festivus, tu elegans, tu solus urbanus; Fr. B. XIII, v, 1.
alqd: omnia domestica atque urbana mitto; prov. cons. 4. redimet hortos, aedis, urbana quaedam, quae possidet Antonius; Phil. XIII, 11.
arma: qui armis cessissem vel tuis urbanis vel ... alienis; Fr. B. XV, v. 4.

artificium: laudanda est ... vicinitas, ... non erudita artificio simulationis vel suburbano vel etiam urbano; Planc. 22.

audacia: nihil de hac eius urbana ... audacia loquor; prov. cons. 8.

consulatus: cuius ut omittam innumerabilia scelera urbani consulatus. Phil. VII, 15.

dictio: quis vestrum non in || ex || urbana iuris dictione cognovit? Verr. II, 39. Asiaticae iuris dictioni urbana iuris dictio respondebit; Flacc. 100.

duces: qui et fugientis exciperet et se cum his urbanis ducibus coniungeret; Catil. III, 8.

edictum: voluisti ... ex urbano edicto decernere; Verr. I, 112. EX EDICTO URBANO; ib. 116.

homines: istius amici, homines lauti et urbani; Verr. I, 17.

infamia: cum urbanam infamiam ... protuleris; Flacc. 5 (§. 23).

insidiae: quis sibi has urbanas insidias caedis atque incendiorum depoposcerit; Catil. II, 6.

ius: adduxi ... praedonem iuris urbani || iuris ||; Verr. a. pr. 2.

lites: quae sunt urbanarum maledicta litium; Phil. XIV, 7.

militia: Servius hic nobiscum hanc urbanam militiam respondendi, scribendi, cavendi ... secutus est; Muren. 19.

omen: videte satisne paratus ex illo omine urbano ad everrendam provinciam venerit; Verr. II, 19.

opera: sit par forensis opera *militari*, militaris urbanae || urbana ||; Muren. 41.

opes: quae .. urbanis opibus non minore labore tueor quam comparo; Catil. IV, 23.

palma: hic me defendente quinquiens absolutus es: sexta palma urbana etiam in gladiatore difficilis; Phil. XI, 11.

plebs: urbanam plebem nimium in re publica posse; leg. agr. II, 70. quoniam plebei quoque urbanae maiores nostri conventicula ... esse voluerunt; dom. 74.

praedia: habet idem in nummis, habet [idem] in urbanis praediis; Verr. III, 199.

possessiones: possessiones notabat et urbanas et rusticas; Phil. V, 20.

praetor: qui C. Verre praetore urbano sortiente exirent in eum reum; Verr. a. pr. 39. nihil levius quam praetorem urbanum hoc iuris in suo magistratu constituere; Verr. I, 127. C. VERRES PRAETOR URBANUS || URBIS || ADDIDIT; ib. 143. iura omnia praetoris urbani nutu atque arbitrio [Chelidonis] meretriculae gubernari; ib. V, 34. quod C. Verres, praetor urbanus, ... subsortitionem eius in eo codice non haberet; Cluent. 91. praetores urbani ... numquam sibi ad eam rem censoriam ignominiam impedimento esse oportere duxerunt; ib. 121. ut hic praetoribus urbanis anteeunt; leg. agr. II, 93. desinant ... circumstare tribunal praetoris urbani; Catil. I, 32. videtisne praetori urbano negotium datum, ut ..? dom. 137. C. Valerium Flaccum, praetorem urbanum || praetorem urbi ||, nominatim ad populum ... tulisse; Balb. 55. qui se verbo praetorem esse urbanum cupere dicebat; Phil. XI, 11. uti ... M. Cornutus, praetor urbanus, ... constituat; ib. XIV, 37.

praetura: cuius praetura urbana aedium sacrarum fuit publicorumque operum depopulatio || depeculatio ||; Verr. a. pr. 12. hi sunt anni consumpti in ... praetura urbana et praetura Siciliensi; ib. I, 34. huius Tertiae ... prope dicam tantum apud istum in Siciliensi praetura auctoritas potuit quam in urbana Chelidonis; ib. III, 78.

provincia: sortem nactus est urbanae provinciae; Verr. IV, 104.

quaestor: quibus persuadeamus istum alieno nomine a quaestoribus urbanis ... pecuniam abstulisse; Verr. I, 11. P. LENTULO, L. TRIARIO QUAESTORIBUS URBANIS RES RATIONUM RELATARUM; ib. 37. qualis T. Ligarius quaestor urbanus fuerit erga te; Ligar. 35. ut ... quaestores .. urbanos ad eam rem pecuniam dare, attribuere, solvere iubeant; Phil. XIV, 38.

res: omnes urbanae res ... latent in tutela ac praesidio bellicae virtutis; Muren. 22. nos ... urbem et res urbanas vobiscum pariter tuebimur; Phil. XII, 24.

sermo: homo facetus inducis etiam sermonem urbanum ac venustum; dom. 92.

sermunculi: ex urbanis malevolorum sermunculis haec ab istis esse conlecta; Deiot. 33.

suffragatio: si ... hanc urbanam suffragationem militari anteponis; Muren. 38.

testes: his testibus et urbanis et provincialibus sic obrutus atque oppressus est; Verr. I, 20.

vita: num etiam in hac cotidiana [adsidua] urbanaque vita splendorem tuum ... nobis ... es ... antelaturus? Piso 64.

B, I. repellunt: quos ... non solum alieni, sed etiam sui, vicini, tribules, urbani, rustici reppulerunt; har. resp. 56.

II. do: ut ... ante rusticis detur ager ..., quam urbanis; leg. agr. II, 79.

urbs, Stadt, Hauptstadt: I. **absolut: 1. Subject:** agunt: cum .. itinere toto urbes Italiae festos dies agere adventus mei videbantur; Sest. 131.

conatus: s. II, 3. eripio.

concidit: videor .. mihi videre hanc urbem .... concidentem; Catil. IV, 11.

conflagrat: neque hanc urbem conflagrare, sed se in hac urbe florere voluerunt; Catil. III, 25.

conquiescit: si ... urbs ab armis sine Milonis clade numquam esset conquietura; Milo 68.

est: urbem pulcherrimam, Syracusas, ... incolumem passus est esse; Verr. II, 4. urbs illa non urbs videtur, sed fanum Cereris esse; ib. IV, 111. urbem Syracusas maximam esse Graecarum, pulcherrimam omnium, saepe audistis; ib. 117. ea tanta est urbs, ut ..; ib. 118. altera autem est urbs Syracusis, cui nomen Achradina est; ib. 119. tertia est urbs, quae ... Tycha nominata est; ib. est item urbs Massilia ... fortissimorum fidelissimorumque sociorum; Font. 13. ut esset urbs, quae res eas ... suppeditare posset, ... idcirco illa aedificia non esse deleta; leg. agr. II, 88. quam urbem pulcherrimam florentissimamque esse voluerunt; Catil. II, 29. ille cunctam urbem, ille vos omnis salvos esse voluit; ib. III, 22. qui salva urbe salvi esse possent; ib. 25. eam .. urbem sibi Mithridates Asiae ianuam fore putavisset; Muren. 33. opera mea hanc urbem ... esse salvam; dom. 94. quarum (ruinarum) ego similem totam urbem esse passus non sum; ib. 124. ipsam vero urbem Byzantiorum fuisse refertissimam atque ornatissimam signis quis ignorat? prov. cons. 6. rem publicam atque hanc urbem mea unius opera esse salvam; Piso 6.

iudicant: de mea causa ... iam omnes urbes, omnes ordines, omnes di atque homines iudicarunt; dom. 44.

patitur: s. II, 1. exscindo; Planc. 97.

potest: urbem ipsam imperio domicilium praebere posse; leg. agr. I, 19. qui tris solum urbis in terris omnibus ... statuerunt posse imperii gravitatem ac nomen sustinere; ib. II, 87. quae tamen urbs mihi coniunctissima plus una me nocte cupiens retinere non potuit; Phil. I, 7. s. est; leg. agr. II, 88.

praebet: numquam haec urbs summo imperio domicilium ac sedem praebuisset; prov. cons. 34. f. potest; leg. agr. I, 19.

respondent: urbes coloniarum ac municipiorum respondebunt Catilinae tumulis silvestribus; Catil. II, 24.

retinet: f. potest; leg. agr. II, 87.

stat: ea, quae capta urbe accidunt victis, stante urbe unum perpeti; dom. 98. stante non modo maiestate horum, sed etiam urbe; Vatin. 21. qui vivis his stante urbe et curia rediturum me ... non putaret; Planc. 71. stet haec urbs praeclara mihique patria carissima; Milo 93.

superest: cum hostes vestri tantum civium superfuturum putassent, ... tantum autem urbis, quantum ..; Catil. III, 25.

suppeditat: f. est; leg. agr. II, 88.

sustinet: f potest; leg. agr. II, 87.

veneunt: omnes urbes, agri, regna denique, postremo etiam vectigalia vestra venierint; leg. agr. II, 62.

vocant: quem omnes urbes expulsum a vobis ad se vocabunt; Milo 104.

videntur: f. agunt. est; Verr. IV, 111.

ohne Verb: urbs .. natura ac situ ... in primis nobilis, agri iucundi et fertiles; leg. agr. II, 40.

2. Prädicat: sum: Phaselis illa ... non fuerat urbs antea Cilicum et praedonum; Verr. IV, 21. quae est urbs Syracusis suo nomine ac moenibus; ib. V, 98. quam quidam ... non patriam suam, sed urbem hostium esse iudicaverunt; Catil. IV, 16. f. 1. est; Verr. IV, 111.

3. Ausruf: o nationes, urbes, populi, reges, tetrarchae, tyranni testes! Balb. 3.

II. nach Verben: 1. Accusativ: adeo: quas .. sociorum atque amicorum urbis adisti legationis iure et nomine; Verr. I, 54. quam urbem adisti ..? ib. II, 52.

administro: hanc urbem deorum immortalium nutu ac potestate administrari; Catil. III, 21.

amplifico: f. servo; Catil. III, 2.

aspicio: ne aspicias urbem eam, quam delere voluisti; har. resp. 33.

attribuo: attribuit ... urbem inflammandam Cassio; Catil. IV, 13.

augeo: Olympum ... cepit, urbem antiquam et omnibus rebus auctam et ornatam; Verr. I, 56.

capio: f. capio, II. urbem (25 St.) B. I. S. 453, a.

claudo: cui nulla hostium diutius urbs umquam fuit clausa; har. resp. 49.

committo: mihi totam urbem tuendam esse commissam; Verr. V, 36.

comparo: vestro nomine contra vos ... urbis, agros, copias comparari; leg. agr. II, 77.

concupisco: quam (urbem) ille ad explendas egestates latrocinii sui concupivit; Phil. XIV, 10.

condo: f. condo urbem (13 St.) B. I, S. 610, b. (vgl. V, 3. post). — coniungo: f. I, 1. potest; Phil. I, 7.

conservo: quae (Macedonia) cum se ac suas urbis non solum consilio, sed etiam manu M. Fontei conservatam esse dicat; Font. 44. fortunatissimam pulcherrimamque urbem ... e flamma atque ferro ... ereptam et vobis conservatam ac restitutam videtis; Catil. III, 1. cui ... ordines omnes ... testimonium huius urbis atque imperii conservati dedissent; dom. 132. qui urbem suis laboribus ... conservasset; ib. 137. cum .. rem publicam, urbem, templa deorum immortalium ... conservarint; Phil. XIV, 37.

constituo: qui isdem quibus haec urbs auspiciis [...] es constitutus; Catil. I, 33. quam (domum) senatus unam post hanc urbem constitutam ex aerario aedificandam ... putarit || putaret ||; har. resp. 16.

contineo: omnis .. urbis maritimas claustris imperii nostri contineri; Flacc. 30.

debilito: quod nervis omnibus urbis || omnibus urbe || exsectis || eiectis || urbem ipsam solutam ac debilitatam reliquerunt; leg. agr. II, 91.

declino: urbem unam mihi amicissimam declinavi; Planc. 97.

defendo: coloni omnes municipesque vestri ... facile urbis suas finisque defendent; Catil. II, 26. ut .. urbs fidelissimorum sociorum defenderetur; Muren. 33.

deleo: quam (urbem) delere cuperet; har. resp. 12. f. deleo urbem (6 St.) B. II, S. 58, a.

deligo: hanc sibi iste urbem delegerat; Verr. V, 160.

depopulor: quibus in provinciis multas domos, plurimas urbis, omnia fana depopulatus est; Verr. a. pr. 11. cum egisset aliud nihil illo exercitu nisi ut urbis depopularetur; Piso 41.

devoro: urbis et regna celeriter tanta nequitia devorare potuisset; Phil. II, 67,

dico: quas urbis dicimus; Sest. 91.

diripio: erat .. mihi contentio ... cum operis conductis et ad diripiendam urbem concitatis; Sest. 38.

divido: f. divido, III. urbem (5 St.) B. II, S. 188, a.

dono: urbes pacatae, agri sociorum, regum statuas xviris donabantur; leg. agr. I, 2.

eligo: vestrane urbs electa est, ad quam cum adirent ex Italia ..? Verr. IV, 26. urbem Syracusas elegerat; ib. V, 26. quam potuit urbem eligere .. opportuniorem? Phil. III, 6.

erigo: post Pansae dilectus urbem totamque Italiam erexit; Phil. X, 21.

eripio: quam (urbem) e suis faucibus ereptam esse luget; Catil. II, 2. qui ex summis periculis eripuerim urbem hanc et vitam omnium civium; Sulla 27. populi Romani laus est urbem amicissimam Cyzicenorum ... ereptam esse atque servatam; Arch. 21. f. conservo; Catil. III, 1.

everto, excido: cum omnes urbem nondum excisam et eversam, sed iam captam atque opressam videremus; Sest. 35.

exorno: urbem totam ... omnisque Italiae partis ... exornatas videmus; Verr. I, 55. qua re P. Africanus ... Siculorum urbis signis ... exornavit; ib. II, 4.

expugno: exercitum instruere, expugnare urbis; Rab. Post. 42.

exscindo: ut hostium urbis ... solemus exscindere; dom. 61. quae (urbs) vel se .. exscindi ... pateretur; Planc. 97.

exspolio: victoriae putabat esse multa Romam deportare, ... humanitatis non plane exspoliare urbem; Verr. IV, 120.

extraho: cum iam ... urbem senatus atque omnes boni ... ex periculis maximis extraxissent; Sest. 11.

fero: per quem (triumphum) lata est urbs ea; Phil. VIII, 18.

gigno: ut idem deus urbem hanc gentibus, vos huic urbi genuisse videatur; Phil. XIV, 32.

habeo: cum refertam urbem atque Italiam fanorum haberemus har. resp. 28.

incendo: f. incendo urbem (6 St.) B. II, S. 673, b.

inflammo: si est initum a P. Sulla consilium inflammandae huius urbis || inflammandae huius civitatis ||; Sulla 3. f. inflammo urbem (6 St.) B. II, S. 692, b.

ingredior: ingressus urbem est quo comitatu vel potius agmine! Phil. XIII, 19.

intueor: ut rectis oculis hanc urbem sibi intueri ... liceat; Rab. Post. 48.

libero: quod urbem incendiis ... liberassem; Catil. III, 15. ego consul ... incensione urbem ... liberavi; Sulla 33. urbe incendio et caedis metu liberata; Phil. I, 30.

nudo: di ablati, fana vexata, nudatae urbes reperiuntur; Verr. IV, 104.

obsideo: urbem ... Asiae clarissimam nobisque amicissimam ... obsessam esse ab ipso rege; imp. Pomp. 20. se .. obsideri quam hanc urbem maluit; Phil. V, 37.

occupo: omnes urbes ... a colonis per eosdem xviros occupabuntur; leg. agr. I, 20. cum Rullus atque ei ... Capuam et urbis circa Capuam occuparint; ib. 22. cum urbem Pisone et Gabinio ducibus cepisset, occupasset, teneret; dom. 102.

odi: iam minime miror te ... non modo urbem odisse, sed etiam lucem; Phil. II, 87. ſ. V, 3. in; Flacc. 61.

omitto: omissis his rebus, ... urbe, aerario, vectigalibus; Catil. II, 25.

oppono: illam urbem huic urbi rursus opponere ... cogitant; leg. agr. I, 18.

opprimo: capta urbe atque oppressa; Sest. 112. si .. ille opprimere urbem potuisset; Phil. III, 34. ſ. excido.

oppugno: qui saepissime hanc urbem et hoc imperium oppugnarunt; Font. 35. utrum hanc urbem oppugnet an huius urbis propugnaculum; Phil. V, 27.

orno: ſ. **orno** urbem (9 St.) B. III, S. 517, b.

patefacio: maximae tutissimaeque urbes piratis praedonibusque patefactae (sunt); Verr. a. pr. 13.

perturbo: ergo ... idcirco urbem terrore nocturno ... perturbasti? Phil. II, 77.

perverto: adeone non labefactatam rem publicam ..., sed captam hanc urbem atque perversam putaris ..? Vatin. 19.

populor: urbis et agros provinciae Galliae populari destiterit; Phil. VII, 26.

praebeo: Mamertini .. urbem, quo furta undique deportares, ... praebuerunt; Verr. V, 59.

premo: ne urbem hanc urbe alia premere atque urgere possitis; leg. agr. I, 16.

propono: qui sibi urbem ... ad praedam proposuerunt; Phil. IV, 9.

purgo: purga urbem; Catil. I, 10.

quaero: si quinque hominum milibus ... locus atque urbs ... quaeritur; leg. agr. II, 77.

reddo: cum ... senatus .. et populus Romanus Thermitanis ... urbem, agros legesque suas reddidisset; Verr. II, 90.

redimo: ego vitam omnium civium, ... urbem hanc denique ... redemi; Sulla 33.

refercio: qui rebus his urbem Italiamque omnem referserunt; Fr. B. VII, 8 ſ. habeo.

reformido: qui propter fori iudiciorumque insolentiam non modo subsellia, verum etiam urbem ipsam reformidet; Sex. Rosc. 88.

relinquo: hoc statuerunt, ... urbis ac sedis suas relinquere; Verr. II, 9. urbem relinquere Thermitanis esse honestius; ib. 88. quam multas (existimatis) aut metu relictas aut a praedonibus captas urbis esse sociorum? imp. Pomp. 32. tu tibi urbem (relinquendam) non arbitraris? Catil. I, 17. quod stantem urbem reliquit; ib. II. 2. quid attinuit relinquere hanc urbem? Flacc. 91. ſ. debilito.

reperio: ſ. nudo.

requiro: urbes iam locupletes et copiosae requiruntur; imp. Pomp. 65.

restituo: ſ. conservo; Catil. III, 1.

servo: qui eandem hanc urbem condita[m] ... plificatamque servavit; Catil. III, 2. et urbem ... civis integros incolumisque servavi; ib. 25. ... consilio cum universam rem publicam tum ... ipsam urbem meminerant esse servatam; Pis. ... ut etiam summa res publica mihi domi ... gerenda et urbs in urbe servanda; Planc. ... eripio; Arch. 21.

solvo: ſ. debilito.

spolio: ut urbs tota spoliaretur; Verr. I, ... ut pluris hic sociorum urbis quam ille h... spoliasse videatur; ib. III, 9. spoliatam ur... fana direpta; ib. IV, 139.

stabilio: nisi haec urbs stabilita tuis con... et institutis erit; Marcell. 29.

subiungo: qui ... urbis Achaiae Boeotiae ... multas sub imperium subiunxit; Verr. I, 55. ... sub vestrum ius ... urbis, nationes, provincias ... subiungeretis; leg. agr. II, 98.

tempto: quam urbem ... ab illa impia et sce... lerata manu temptari suspicabamur; Sest. ...

teneo: cuius fervore non solum maritimi ... sus, sed urbes etiam et viae militares iam te... bantur; prov. cons. 31. qui tenet Apoll... magnam urbem et gravem; Phil. XI, 26. ſ. occupo; dom. 102.

terreo: qui urbem totam ... terreret; har. resp. 6.

tollo: qui urbem pulcherrimam atque orna... simam Corinthum ... sustulit; Verr. I, 55. ... ne hostium quidem urbem ex sociorum insula t... lendam arbitraretur; ib. II, 4. quod urbem ... Italia pulcherrimam non sustulerunt; leg. agr. ... 91. ille .. classis praedonum, urbis, portus, re... ceptacula sustulit; Flacc. 29.

tueor: qui hanc urbem atque imperium tu... tur; dom. 143. nos ... urbem et res urbanas v... biscum pariter tuebimur; Phil. XII, 24. ſ. committo.

vendo: quin omnis agros, urbis, stagna, p... ... xviri vendituri sint; leg. agr. II, 40. ... omnis urbis, agros, vectigalia, regna vendid... ib. 71.

vexo: cum bello vastabitur Italia, vexabu[ntur] urbes; Catil. I, 29. urbem Byzantiorum ... hostilem in modum esse vexatam; prov. cons. ... qui popularetur agros, vexaret urbis non ad sp[em] constituendae rei familiaris; Phil. XI, 4.

video: ſ. 5. loco in. — urgeo: ſ. premo.

2. **Genetiv:** pudet: nonne te huius templi, ... urbis ... pudet? Fr. B. XIII, v, 1.

venit in mentem: cum (mihi) vestrorum p... culorum, cum huius urbis ... veniebat in ment[em]; Sulla 19.

3. **Dativ:** adfero: o nox illa, quae paene ae... nas huic urbi tenebras attulisti! Flacc. 102. qu... (vis) saepe incredibilis huic urbi felicitates atq[ue] opes attulit; Milo 84.

committo: nocti se potius ac solitudini qu... ulli aut urbi aut hospiti committebat; Clu[ent.] 193.

do: di immortales nobis haec praesidia ded[e]runt: urbi Caesarem, Brutum Galliae; Phil. ... 34.

eripio: illi, illi, inquam, urbi fortissime con... e manibus est ereptus Antonius; Phil. XII, 7.

fero: deos .. immortalis huic ... pulcherrim... urbi ... auxilium esse laturos; Catil. II, 19.

gigno: ſ. II, 1. gigno.

infero: quae ... supplicia neque a sociorum moenibus prohibere neque hostium urbibus infe[rre] potuerunt; har. resp. 3.

inveterasco: quorum iam et nomen et hon... inveteravit et urbi huic et hominum famae ... sermonibus; Sulla 24.

minitor: L. Catilinam ... vobis atque huic urbi ferro flammaque minitantem ex urbe .. eiecimus; Catil. II, 1. cui tu urbi minitaris; Phil. II, 100. qui ... consulem designatum obsident, huic urbi ferro ignique minitantur; ib. XI, 37.

minor: cum mea domus ardore suo deflagrationem urbi atque Italiae toti minaretur; Planc. 95.

mitto: unde iterum iam salus huic urbi imperioque missa est; Sulla 23.

oppono: non praeponitur huic urbi ista colonia, sed opponitur; leg. agr. I, 20. *ut* urbi Capuam ad certamen dignitatis opponeretis; ib. II, 98. f. oppono.

opto: ut numquam Hannibal huic urbi tantum mali optarit; prov. cons. 4.

pario: haec (virtus) nomen populo Romano, haec huic urbi aeternam gloriam peperit; Muren. 22.

praepono: f. oppono; leg. agr. I, 20.

praesideo: qui huic urbi praesident; Catil. IV, 3. Phil. XIII, 20. qui huic urbi atque huic rei publicae praesidetis; Sulla 86. qui huic urbi et rei publicae praesidetis; dom. 144.

reservo: non te iudices urbi, sed carceri reservarunt; Fr, B. XIII, VIII.

subicio: toti urbi ... subiectos prope iam ignis circumdatosque restinximus; Catil. III, 2.

sum: quae (monumenta) illi (reges) ornamento urbibus esse voluerunt; Verr. a. pr. 14. dices tua quoque signa et tabulas pictas ornamento urbi feroque ... fuisse; ib. I, 58. ut urbi quoque esset ornamento; ib. IV, 3. omnia, .. quae ornamento urbi esse possent, Karthaginem sunt ex illo loco deportata; ib. 72. quae ornamento urbi esse possent; ib. 120. domum suam ornamento urbi futuram; ib. 121. ut urbi ... satis esset praesidii; Catil. II, 26. utrum tandem putes ... huic urbi ... melius fuisse et praestabilius me civem ... nasci an te; Vatin. 10. ipsi urbi locus non erit; Phil. XIII, 4. moveri sedibus huic urbi melius est atque in alias ... terras demigrare, ... quam ..; ib. 40.

4. Ablativ: careo: non solum domo ... sed tota urbe careo; dom. 146. patriae liberatores urbe carebant ea; Phil. I, 6. qui cum praetor urbis esset, urbe caruit; ib. X. 7,

cedo: ego .. cum maerentibus vobis urbe cessi; Milo 36.

depello: qui primum eum civem vi, ferro, periculis urbe, omnibus patriae praesidiis depulit; har. resp. 58.

expello: negas || negat || esse eiusdem severitatis Catilinam ... verbis et paene imperio urbe expulisse et nunc pro L. Murena dicere; Muren. 6.

prohibeo: quo modo hostium aditus urbe prohibentur; Phil. V, 9. quid? C. Caesari, qui illum urbe, quid? D. Bruto, qui Gallia prohibuit? ib. VII, 24.

5. **mit Präpositionen:** abeo ex: ut aliquando ex eorum agris atque ex urbibus abirent; Verr. III, 79.

absum ab: quot milia fundus suus abesset ab urbe; Caecin. 28. ut ab urbe abesset milia passuum ducenta; Sest. 29. si ab urbe plus quam decem dies afuisset; Phil. II, 31. ab urbe dierum iter afuerunt complurium || ad urbem dierum fuerit. iter complurium ||; Fr. B. VI, 41. — ex: me non diutius quam ipsam rem publicam ex hac urbe afuturum; sen. 34. numquam ex urbe afuit nisi sorte, lege, necessitate; Planc. 67.

accedo ad: ut ad urbem quam primum cum exercitu accederet; Catil. III, 8. si illum ad urbem nocte accessurum sciebat; Milo 49. ut inde agmine quadrato ad urbem accederet; Phil. XIII, 18.

adduco ad: nisi ad urbem vel in urbem potius exercitum maximum adduceret; Phil. V, 22. ex qua (Gallia) non legiones solum, sed etiam nationes ad urbem conetur adducere; ib. VII, 3. — in: legionibus in urbem adductis; Phil. XIV, 23.

admoveo prope: dum ne propius urbem Romam CC milia admoveret; Phil. VI. 5. nec propius urbem milia passuum CC admoverit; ib. VII, 26.

advehor ad: inde cisio celeriter ad urbem advectus, domum venit capite obvoluto; Phil. II, 77.

advolo ad: quibus hic litteris lectis ad urbem confestim incredibili celeritate advolavit; Sest. 11. advolabat ad urbem a Brundisio homo impotentissimus; Phil. V, 42.

ambulo in: nolo eos iudices ... sic in hac urbe notatos ... ambulare; Verr. V, 173.

arceo ab: ut ab urbe tamquam pestifera flamma arceatur; Phil. VI, 6.

averto ab: qui M. Antonii impetus nefarios ab urbe in Galliam avertit; Phil. V, 28. vos ab urbe furentem Antonium avertistis; ib. XIV, 33.

aufero ex: quod iste M. Marcelli et P. Africani monumenta ... ex urbibus sociorum atque amicorum non dubitarit auferre; Verr. I, 11. qui .. signa atque ornamenta sua cuique reddebant, non ablata ex urbibus sociorum atque amicorum; ib. IV, 6. nunc ex urbe sociorum praetor eiusdem populi turpissimus atque impurissimus eosdem illos deos ... auferebat; ib. 77. ex quorum urbibus haec auferantur; ib. 135.

comparo contra: contra hanc urbem Capua, ... contra Cn. Pompeium decem duces comparantur; leg. agr. III, 16.

concurro ex: brevi tempore ad fanum ex urbe tota concurritur; Verr. IV, 95.

confero ex: permulti et ex urbe et ex agris se in illa castra conferre dicuntur; Catil. II, 21.

conligo ex: quam subito non solum ex urbe, verum etiam ex agris ingentem numerum perditorum hominum conlegerat! Catil. II, 8.

consido in: ut (religio) ex ultimis terris arcessita in hac urbe consederit; har. resp. 24.

consisto in: Albae constiterunt, in urbe opportuna, munita, propinqua; Phil. IV, 6.

constituo in: f. habito in.

consto ex: ut (urbs) ex quattuor urbibus maximis constare dicatur; Verr. IV, 118.

convenio ex: hic subito cum incredibilis in Capitolium multitudo ex tota urbe cunctaque Italia convenisset; Sest. 26.

decedo ex: ut aliquando ex eorum agris atque urbibus expleti atque saturati cum hoc cumulo quaestus decederent; Verr. III, 100.

deduco ex: qua in civitate rogati infimorum hominum filios ... ex ultima saepe urbe deductum venire soleamus; Muren. 69.

deicio ab, ex: unde deiectus est Cinna? ex urbe. unde Telesinus? ab urbe; Caecin. 87.

depello ab: cum ... vastitatem a templis, delubris, urbe Italia depellebam; Flacc. 1. — ex: cum est ex urbe depulsus; Catil. II, 1.

egredior ex: egredere aliquando ex urbe; Catil. I, 10. egredere ex urbe, Catilina; ib. 20. ego L. Catilinam ... egredi ex urbe iusssi; Piso 5. f. eicio ex; Catil. II, 1.

eicio ex: tandem aliquando .. L. Catilinam ... ex urbe vel eiecimus vel emisimus vel ipsum egredientem verbis prosecuti sumus; Catil. II, 1. cum ex urbe Catilinam eiciebam; ib. III, 3. L. Sulla P. Sulpicium oppressit [eiecit ex urbe]; ib. 24. eiecto sive emisso iam ex urbe Catilina; Sulla 17. eiciundus est ex urbe civis auctor et custos salutis; Fr. B. XV, I, 2.

emitto ex: ut abs te non emissus ex urbe, sed immissus in urbem esse videatur; Catil. I, 27. ſ. eicio ex; Catil. II, 1. Sulla 17.

eripio ex: quae ex urbibus fanisque erepta sunt; Verr. V, 126.

erumpo ex: ut Catilina paucis ante diebus erupit ex urbe; Catil. III, 3.

exeo ex: exire ex urbe iubet consul hostem; Catil. I, 13. quod ex urbe parum comitatus exierit; ib. II, 4. si ex urbe exierint desperatorum hominum flagitiosi greges; ib. 10. L. vero Lamiam, equitem Romamum, ... exire ex urbe iussit; sen. 12. se ... ex urbe exire a consulibus iuberi; Sest. 30.

exhaurio ex: exhaurietur ex urbe ... magna et perniciosa sentina rei publicae; Catil. I, 12. quam (praedam) ex agris urbibusque sociorum exhauserat; Piso 48.

expello ex: Cn. Octavius consul armis expulit ex urbe conlegam; Catil. III, 24. ut ex urbe expulerit [relegarit], non dico equitem Romanum, ... sed civem Romanum; Sest. 29. si alia quapiam vi expelleretur illis temporibus ex hac urbe; ib. 63. haec tanta virtus ex hac urbe expelletur, exterminabitur, proicietur? Milo 101. hunc sua quisquam sententia ex hac urbe expellet, quem ..? ib. 104.

extermino ex: idemque || indidemque || C. Marcellum ... exterminandum ex illa urbe curavit; Sest. 9. ſ. expello; Milo 101.

figo ad: quae (crux) fixa est ad portum urbemque vestram; Verr. IV, 26.

fugio ex: quo (die) primum ex urbe fugit Antonius; Phil. III, 2.

gero contra: vos Africam ... natam ad bellum contra hanc urbem gerundum obtinere voluisse; Ligar. 22.

habeo ad: se .. usque ad Kalendas Maias ad urbem exercitum habiturum; Phil. III, 27. — in: sese iam ne deos quidem in suis urbibus ad quos confugerent habere; div. Caec. 3.

habito in: demigrandum potius || mihi potius || aliquo est quam habitandum in ea urbe, in qua tropaea de me ... videam constituta; dom. 100.

infero in: sic iste ... Macedonicus imperator in urbem se intulit; Piso 55.

inflecto ad: ubi primum ex alto sinus ab litore ad urbem inflectitur; Verr. V, 29.

insum in: homines non inerant in urbe, qui ..; leg. agr. II, 91.

introeo in: quae (natio candidatorum) neminem patitur non honeste in urbem introire; Muren. 69. se introiturum in urbem dixit exiturumque cum vellet; Phil. III, 27.

introfero in: quod ... noctu stupri causa lectica in urbem introferri solitus est ad mulierem; Verr. V, 34.

loco in: quae (Diana) cum duas urbis, in quibus locata fuerat, captas incensasque vidisset; Verr. IV, 78.

maneo in: si diutius in hac urbe, quam delere cuperet, maneret; har. resp. 12. tu certe numquam in hoc ordine vel potius numquam in hac urbe mansisses; Phil. II, 38. in urbe si licebit manebo; ib. XII, 24.

mitto ab: qui ab urbe [Roma] ... litteras ad civitates Siciliae miserit; Verr. III, 44. — ex: omnes nunc ... Cn. Pompeium sicut aliquem non ex hac urbe missum, sed de caelo delapsum intuentur; imp. Pomp. 41.

pello ex: quem quidem ego cum ex urbe pellebam; Catil. III, 16. qui Catilinam ex urbe pepulit || repulit, al. ||; Flacc. 5.

penetro ad: ipse ille C. Marius ... non ipse ad eorum urbis sedisque penetravit; prov. cons. 32.

permaneo in: si et in urbe et in eadem mente permanent; Catil. II, 11.

proficiscor ad: huc ad urbem profectus esset; Cluent. 175.

profundo pro: qui sanguinem pro vita, libertate .. populi Romani, pro urbe ... profudissent; Phil. XIV, 38.

proicio ex: ſ. expello ex; Milo 101.

rapio ad: inde se quo furore, quo ardore ad urbem, id est, ad caedem optimi cuiusque rapiebat! Phil. XIII, 18.

recipio in: hos umquam in urbem recipistis? Phil. III, 32.

recupero ex: imperator populi Romani ... deos patrios reportabat Segestanis, ex urbe hostium recuperatos; Verr. IV, 77. quod per P. Africanum ex urbe hostium recuperarint; ib. 80.

redeo in: ut me puderet in eam urbem redire; Phil. X, 8. quo scelere damnatus in eam urbem rediit armis; ib. XIII, 27.

refero in: dicebas te tuis umeris me custodem urbis in urbem relaturum; dom. 40.

relinquo in: quod partum recenti victoria maiores vobis in sociorum urbibus ac finibus ... reliquerunt, id ... vendetis? leg. agr. II, 49. cum ... Lentulus in urbe relinqueretur; Sulla 53. qui in urbe ex eo numero relicti sunt; Phil. XII, 13. ſ. IV, 1. salus; Catil. II, 27.

remaneo in: qui in urbe remanserunt; Catil. II, 27. quod si Catilina in urbe ad hanc diem remansisset; ib. III, 17.

restituo in: ut a quo loco depulsus esset, in eum se fortuna restitueret, non in salum, sed in ipsam urbem; Caecin. 88.

retorqueo ad: retorquet oculos profecto saepe ad hanc urbem; Catil. II, 2.

revertor in: turpe mihi ipsi videbatur in eam urbem me audere reverti; Phil. I, 9.

serpo in: cum serperet in urbem infinitum malum; Phil. I, 5.

sum ad: ad urbem cum esset; Verr. II, 21. qui ... armati in civis et expediti ad urbem || expediti ad caedem || esse possint; leg. agr. II, 82. se, cum magistratu abisset, ad urbem futurum cum exercitu; Phil. V, 21. — extra: qui tum extra urbem cum praesidio fuit; Rabir. 26. — in: quod auri, quod argenti, quod ornamentorum in meis urbibus ... fuit; div. Caec. 19. neque eas in urbe sua statuas esse voluerunt; Verr. II, 161. C. Verris statuas esse in urbe sua non oportere; ib. 163. cum est in urbe nostra Cereris pulcherrimum et magnificentissimum templum; ib. IV, 108. in urbe nostra pulcherrima atque ornatissima quod signum ... est ..? ib. V, 127. quae maiores in urbe partim periculi perfugia esse voluerunt; leg. agr. II, 36. sentiet in hac urbe esse consules vigilantis; Catil. II, 27. cum ille in urbe hostis esset; ib. III, 17. hostis est enim non apud Anienem, ... sed in urbe, in foro; Muren. 84. neque re publica exterminata mihi locum in hac urbe esse duxi; Quir. 14. in qua urbe domicilium quondam superbiae fuit; sen. 17. nullum est in hac urbe conlegium, nulli pagani aut montani, ... qui non ..; dom. 74. multae sunt domus in hac urbe; har. resp. 14. is aequo animo tum ... in hac urbe esse posset? Sest. 63. an ego in hac urbe esse possim his pulsis? ib. 146. ecquod in hac urbe maius umquam incendium fuit? Piso 26. qui hanc familiam in hac urbe principem voluit esse; Scaur. 17. quantum luctum in hac urbe fuisse a nostris patribus accepimus? Milo 16. nullum in urbe vicum, nullum angiportum esse dicebant in quo ..; ib. 64. hic cum essem in urbe ac domi; Phil. XII, 22. illis locus si in hac urbe fuerit; ib. XIII, 4.

tollo ex: quae signa atque ornamenta ex eis || ex his || urbibus sustulisses; Verr. I, 54. quae signa atque ornamenta ex urbe hostium vi et virtute capta ... sustulit; ib. 57. tolli ex urbe monumenta maiorum, spolia hostium; ib. II, 88. si ... publicum ex illa urbe consilium sustulissent; leg. agr. II, 88. quam (libertatem) ex urbe tota sustulisti; dom. 110.

vehor per: inania sunt ista ... delectamenta paene puerorum, captare plausus, vehi per urbem; Piso 60.

venio ad: quas (statuas) tu paulo ante, quam ad urbem venires, poni inscribique iussisti; Verr. II, 167. postea quam ad urbem cum febri venerit; Cluent. 175. huic ad urbem venienti tota obviam civitas ... processerat; Sest. 68. ex qua (provincia) se instructum et paratum ad urbem venturum esse minitatur; Phil. III, 1. — ex: quid enim stultius quam equitem Romanum ex hac urbe ... venire in eum locum? Rab. Post. 22. — in: in urbem dico atque in urbis intimam partem venisse piratas; Verr. V, 96. quem socii in urbis suas cum exercitu venisse gaudeant; imp. Pomp. 68. qui aliquam in urbem aut exspectatus ut hospes aut repente ut dominus venerit; leg. agr. II, 46. idcirco in hanc urbem venisti, ut ..? Deiot. 32. si quacumque condicione in hanc urbem cum suis venerit; Phil. XII, 13.

versor in: quibus hominibus ... in hac urbe, in re publica versari liceret; Verr. V, 152. in qua urbe verser intellego; Sulla 28. quorum vidisti toto illo anno ferrum in foro, ... vim in tota urbe versari; Planc. 71. an vero ... vos hospites in hac urbe versamini? Milo 33.

video in: armorum officinas in urbe videtis; Phil. VII, 13.

vivo in: qui neque in urbe viveret neque revocaturus esset; Sex. Rosc. 52. in qua urbe vivimus? Catil. I, 9.

voco ad: cum Galli ad bellum, Catilina ad urbem, coniurati ad ferrum ... vocabantur; Flacc. 102.

III. **nach Adjectiven:** 1. aequalis: quod (sacrificium) a regibus aequale huius urbis accepimus; har. resp. 37.

compos: qui me huius urbis compotem fecerunt; Sest. 146.

2. faustus: o nox illa ... fausta huic urbi! Flacc. 103.

inimicus: nisi huic urbi ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: si vero coloniarum et municipiorum sine ulla dubitatione hostis est, quid tandem huius censetis urbis? Phil. XIV, 10.

aedificatio: portus habet (urbs) prope in aedificatione aspectuque urbis inclusos; Verr. IV, 117.

antiquitas: quorum (sacrorum) eadem est antiquitas, quae ipsius urbis; har. resp. 13.

arbiter: urbis copiosissimae pulcherrimorumque agrorum iudex, arbiter, dominus ... reperietur || reperitur ||; leg. agr. II, 43.

aspectus: qui est enim cui non haec templa, ... aspectus urbis et [hoc] commune patriae solum .. sit carum? Catil. IV, 16. f. aedificatio.

caput: caput urbis ... inflammari; Milo 90.

cinis: num illi in cinere urbis ... se consules ... sperant futuros? Catil. II, 19.

conservator: pro dei immortales, custodes et conservatores huius urbis atque imperii! Sest. 53. quem omnes gentes urbis ac vitae civium conservatorem iudicarant; Milo 73.

conspectus: mihi liceret eius urbis ... conspectu tranquillo animo et quieto frui; Sulla 26. in conspectu prope totius urbis domus est mea; dom. 100.

creator: quod princeps ille creator huius urbis .. foedere Sabino docuit; Balb. 31.

crepidines: piraticus myoparo ... ad omnis crepidines urbis accessit; Verr. V, 97.

custodia: quae sunt a me propter urbis vestraeque salutis custodiam repudiata; Catil. IV, 23.

custos: habenda est .. huic ipsi Iovi Statori, antiquissimo custodi huius urbis, gratia; Catil. I, 11. C. Marium, custodem huius urbis, ... eiecit ex civitate; ib. III, 24. venerati Iovem, illum custodem huius urbis ac vestrum; ib. 29. te, custos urbis, Minerva, ... precor atque quaeso; dom. 144. in contione dixerat se custodem fore urbis; Phil. III, 27. custosne urbis an direptor et vexator esset Antonius? ib. f. II, 5. refero in. IV, 1. conservator; Sest. 53.

dedecus: o familiae, non dicam Calpurniae, sed Calventiae, neque huius urbis, sed Placentini municipii ... dedecus! Piso 53.

dies: quem ego diem vere natalem huius urbis aut certe salutarem appellare possum; Flacc. 102.

direptio: unius etiam urbis omnium pulcherrimae atque ornatissimae .. direptionem commemorabo; Verr. IV, 115.

direptor: f. custos.

discriptio: Campani semper superbi ... urbis salubritate, discriptione, pulchritudine; leg. agr. II, 95.

dispertitio: (quid hic victor non audebit, qui) cum exercitu Romam sit ... ad dispertitionem || direptionem || urbis venire conatus? Phil. III, 30.

domicilium: ut aratores cultu agrorum defessi urbis domiciliis uterentur; leg. agr. II, 88. quem ... censoriae leges .. urbis domicilio carere voluerunt; Rabir. 15.

dominus: f. arbiter.

exempla: ut huius urbis iura et exempla corrumperes; Deiot. 32.

exitium: qui de huius urbis atque adeo de orbis terrarum exitio cogitent; Catil. I, 9. cum de .. exitio huius urbis ... tam crudeliter cogitarit; ib. IV, 10.

faces: si leges nominandae sunt ac non faces urbis; Milo 33.

faex: innumerabilia quaedam nova (conlegia) ex omni faece urbis ac servitio concitata; Piso 9.

gemitus: saltem tum conticisceret illa lamentatio et gemitus urbis; sen. 17.

gloria: ludibrio esse urbis gloriam ... piratico myoparoni? Verr. V, 99.

hospes: adeone hospes *es* huiusce urbis? Rabir. 28.

imperium: ad quem regnum huius urbis atque imperium pervenire esset necesse; Catil. III, 9.

incendium: qui mihi accubantes in conviviis ... eructant sermonibus suis caedem bonorum atque urbis incendia; Catil. II, 10. qui ad urbis incendium ... Romae restiterunt; ib. IV, 4. cum ... universum .. totius urbis incendium ... versari ante oculos ... coeperat; Sulla 19. cuius .. ignem illum sempiternum non sum passus ... cum totius urbis incendio commisceri; dom. 144. ego faces iam accensas ad huius urbis incendium comprehendi; Piso 5. ne illi quidem ... de urbis incendio cogitassent; ib. 15. plena omnia malleolorum ad urbis incendia comparatorum; Milo 64.

instar: quae (navis) ... urbis instar habere inter illos piraticos myoparones videretur; Verr. V, 89.

interitus: fatalem hunc annum esse ad interitum huius urbis; Catil. III, 9. ego L. Catilinam,

... interitum urbis non obscure ... molientem, egredi ex urbe iussi; Piso 5.

invitamenta: qui cum multa haberet invitamenta urbis et fori; Sulla 74.

iudex: ſ. arbiter. — iura: ſ. exempla. — lamentatio: ſ. gemitus.

laus: ut iam fractum prope ... Graeciae nomen huius urbis laude nitatur; Flacc. 62.

liberatores: quanto .. honore ... in hoc templum ingredi debent illi ipsi huius urbis liberatores? Phil. XIV, 12.

locus: quae (statua) erat apud ipsos in celeberrimo urbis loco; Verr. II, 159. sunt .. loca publica urbis; leg. agr. II, 36. hanc ... in pulcherrimo urbis loco porticum esse patiemini? dom. 103. novum delubrum cum in urbis clarissimo loco nefando [quodam atque inaudito] instituto inchoares; ib. 132.

metator: accedit Saxa nescio quis ... castrorum antea metator, nunc, ut sperat, urbis; Phil. XI, 12.

moenia: dum urbis moenibus continebatur; Catil. III, 16. ſ. tecta; Catil. I, 33.

monstrum: ut hoc portentum huius loci, monstrum urbis, prodigium civitatis viderem; Fr. A. V, 1.

monumentum: in qua si manet illud, non monumentum [urbis], sed sepulcrum; dom. 100.

naufragium: emisti a foedissimo tribuno plebis tum in illo naufragio huius urbis, ... ut ..; prov. cons. 7.

nervi: ſ. II, 1. debilito.

nobilitas: non (illum) nobilitas urbis ad cognitionem (devocavit); imp. Pomp. 40.

nomen: nomen illius urbis non reliquissent; leg. agr. II, 89.

occasus: totius urbis atque imperii occasum appropinquare dixerunt; Catil. III, 19.

oculi: qui in Palatio atque in urbis oculis servitia ... incitavit; Cael. 78.

ornamentum: uno .. tempore Agrigentini beneficium Africani, ... ornamentum urbis ... requirebant; Verr. IV, 93. si urbis ornamenta domum suam non contulisset; ib. 121. nulla umquam civitas ... signum ullum, ... ullum denique ornamentum urbis ... cuiquam vendidit; ib. 133. si est aequum praedam ac manubias suas imperatores non ... in urbis ornamenta conferre; leg. agr. II, 61. Byzantii ... signa illa et reliqua urbis ornamenta sanctissime custodita tenuerunt; prov. cons. 6. plurima urbis ornamenta ipsius; Phil. XIII, 8.

ornatus: in ornatu urbis habuit victoriae rationem, habuit humanitatis; Verr. IV, 120.

pars: in qua (urbe) ... amplissima est curia templumque egregium ... ceteraeque urbis partes; Verr. IV, 119. habitare in ea parte urbis ... Syracusanum || Syracusanorum || neminem voluit; ib. V, 84. quod ab illa parte urbis navibus aditus ex alto est; ib. quibus illi urbis suae partem ademerunt; ib. 85. quae est urbis magna pars; ib. 95. quo simul atque adisset, ... a tergo magnam partem urbis relinqueret; ib. 98. qui illam partem urbis tenerent; ib. discripsisti urbis partis ad incendia; Catil. I, 9. urbis .. celeberrimae et maximae partes adversum illud non monumentum, sed volnus patriae contuentur; dom. 146. ſ. II, 5. venio in; Verr. V, 96.

partitio: quam fidem? an optimi cuiusque caedis, urbis et Italiae partitionis? Phil. XIII, 42. cum alteris ... rei publicae salus proposita sit, alteris caedes bonorum, urbis Italiaeque partitio; ib. 47.

periculum: ne tum quidem in ipsis urbis periculis (statuam) attigerunt; Verr. II, 159. omnis (Catilinae) spes atque opes his depulsis urbis periculis concidisse; Catil. III, 16. cum in maximis periculis huius urbis atque imperii ... caedem a vobis ... depellebam; Flacc. 1. urbis .. periculis commoverentur; Sest. 54.

perturbatio: quae perturbatio totius urbis! Phil. II, 108.

portae: cui portas huius urbis patere ius non erat; Phil. VIII, 283. qui urbis portas occuparent; ib. XIV, 15.

possessio: retinete istam possessionem ... dignitatis, urbis, fori; leg. agr. II, 71.

praedo: qua tandem istum perturbatione mentis omnium templorum atque tectorum totiusque urbis praedonem fuisse censetis? dom. 140.

praesidium: hi . . integrum consulem ... deici de urbis praesidio ... volunt; Muren. 79.

praetor: qui cum praetor urbis esset; Phil. I, 7. ſ. II, 4. careo; Phil. X, 7.

propugnaculum: ſ. II, 1. oppugno; Phil. V, 27.

pulchritudo: quae pulchritudo urbis! Quir. 4. amoenitas eum, credo, locorum, urbium pulchritudo ... retinet; prov. cons. 29. ſ. discriptio.

quaestores: quas (litteras) ad quaestores urbis misit; Verr. III, 123. uti .. C. Pansa A. Hirtius consules ... quaestoribus urbis imperent; Phil. IX, 16.

regnum: ſ. imperium. — rex: ſ. arbiter.

salubritas: ſ. discriptio.

salus: cum ... salus urbis atque exercituum nostrorum in posteritatem istius avaritia interierit; Verr. III. 127. qui contra urbis salutem omniumque vestrum in urbe a Catilina relicti sunt; Catil. II, 27. quae (consilia) clam essent inita contra salutem urbis atque imperii; ib. III, 20. eandem .. diem intellego ... propagatam esse || prope natam esse || et ad salutem urbis et ad memoriam consulatus mei; ib. 26. cum tuae fidei ... salutem urbis et civium commendabam; Flacc. 102. qui propter salutem illius urbis consulatu conservatam meo me unum patronum adoptavit; Sest. 9.

sedes: sibi ... sedem urbis atque imperii ... displicere; leg. agr. I, 18. de totius urbis tectis ac sedibus ... decernite diligenter; Catil. IV, 24.

sentina: si quidem hanc sentinam urbis eiecerit; Catil. II, 7.

sepulcrum: ſ. monumentum.

servator: cuius urbis servatorem me esse senatus omnium adsensu totiens iudicarit; dom. 101.

servitium: ſ. faex.

sinus: ut non adluantur mari moenia extrema, sed ipse influat in urbis sinum portus; Verr. V, 96.

Stator: quem (Iovem) Statorem huius urbis atque imperii vere nominamus; Catil. I, 33.

tecta: templa deorum immortalium, tecta urbis ... ad exitium ac vastitatem vocas; Catil. I, 12. hunc et huius socios a tectis urbis ac moenibus ... arcebis; ib. 33. qui ... sua templa atque urbis tecta defendunt; ib. II, 29. vobis muros atque urbis tecta commendat; ib. IV, 18. cum meum illum casum ... non solum homines, sed tecta urbis ac templa lugerent; Sest. 53. cum omnes boni abditi inclusique maererent, ... tecta ipsa urbis lugerent; Piso 21. ut ... etiam moenia ipsa viderentur et tecta urbis ac templa laetari; ib. 52. quam (vim) nos vix huius urbis tectis sustinemus; Rab. Post. 42. cum ... cotidie magis magisque perditi homines ... tectis ac templis urbis minarentur; Phil. I, 5. hostis .. nefarios, ... urbis tectis ... imminentis prostravit; ib. XIV, 27. ſ. sedes; Catil. IV, 24.

templa: ſ. tecta; Sest. 53. Piso 52. Phil. I, 5.

vestigium: ut gentem Allobrogum in vestigiis

huius urbis ... conlocarent; Catil. IV, 12. quoad ne || quo ante || vestigium quidem Asiae civitatum atque urbium relinquatur; Phil. XI, 25.

vexator: f. custos.

vigilia: nihilne te ... urbis vigiliae, nihil timor populi ... moverunt? Catil. I, 1. me stante et manente in urbis vigilia; Piso 16.

visus: nolite .. eum ... urbis patriae visu || urbis partibus || velle esse privatum; dom. 146.

vitatio: quae vitatio oculorum, lucis, urbis, fori! Phil. III, 24.

2. mit Präpositionen: accessus ad: ad urbem accessus incredibili hominum multitudine et gratulatione florebat; Sest. 131. illi ... accessum ad urbem nocturnum fuisse metuendum; Milo 52.

adventus ad: ut illi nocturnus ad urbem adventus vitandus potius quam expetendus fuit; Milo 49. — in: ut ... ipsorum adventus in urbis sociorum non multum ab hostili expugnatione differant; Imp. Pomp. 13.

cursus ad: inde ad urbem cursus; Phil. XIII, 19.

impetus in: ponite .. ante oculos ... miseram illam ... speciem ...: nocturnum impetum in urbem Asiae clarissimam; Phil. XI, 7.

introitus in: adventus meus atque introitus in urbem qui fuit? dom. 75. occultus adventus, furtivum iter per Italiam, introitus in urbem desertus ab amicis; Piso 97. nocturnus introitus Zmyrnam quasi in hostium urbem; Phil. XI, 5.

sicarii ex: si per alios fecisse dicis, quaero servosne an liberos? *si per* liberos, quos homines? indidemne Ameria an hosce ex urbe sicarios? Sex. Rosc. 74.

transmissio ab: quod ab ea urbe transmissio in Graeciam laudabatur; Phil. I, 7.

V. Umstand: 1. Accusativ: Capuam colonia deducetur, urbem amplissimam atque ornatissimam; leg. agr. II, 76.

2. Ablativ: augere: quibus rebus et agris et urbibus et nationibus rem publicam ... auxerunt; Sex. Rosc. 50.

cingere: non .. portu illud oppidum clauditus, sed urbe portus ipse cingitur et continetur; Verr. V, 96. ut omnem rem publicam vestris militibus, [vestris urbibus,] vestris praesidiis cingeretis; leg. agr. II, 99. Asiae maximam oram bello superatam cinxit urbibus; Flacc. 64.

contineri: f. cingere; Verr. V, 96.

multari: qui .. modo ab senatu agris urbibusque multati sunt; Font. 12.

premere: f. II, 1. premo.

recipere: cum ... Cappadocem .. illum non modo recipiebat suis urbibus, verum etiam ultro vocabat; Flacc. 61.

urgere: f. II, 1. premo.

zum Satz: ut urbe tota fletus gemitusque fieret; Sex. Rosc. 23. interea ex clamore fama tota urbe percrebruit expugnari deos patrios; Verr. IV, 94. ut acerbissimus tota urbe luctus versari videretur; ib. 110. concursabat urbe tota maxima multitudo; ib. V, 93. Antiochiae ..., celebri quondam urbe et copiosa et ... adfluenti, celeriter antecellere omnibus gloria contigit; Arch. 4. quo quidem tempore ... cum ferro et facibus homines tota urbe volitantis ... vidistis; sen. 7. servorum omnium vicatim celebrabatur tota urbe discriptio; dom. 129. cum obmutuisset senatus, ... vis latrocinii vestri tota urbe volitaret; Piso 26.

3. Präpositionen: ab: illi regibus parere iam a condita urbe didicerant; ib. III, 9.

ad: ipse denique Cn. Pompeius cum primum contionem ad urbem consul designatus habuit; Verr. a pr. 45. statim Romae et ad urbem ... quaerere ipse secum et agitare cum suis coepit; ib. II, 17.

in: ecquid .. tibi videtur senex ille Caecilianus ... alterum in urbe secum honoris causa habere? Sex. Rosc. 46. in urbe luxuries creatur; ib. 75. tam diu pependit in arbore socius amicusque populi Romani in sociorum urbe ac foro; Verr. III, 57. quae tum in urbe capta commissa non sunt; ib. IV, 116. ut ante Syracusani in moenibus suis, in urbe, in foro hostem armatum ac victorem quam in portu ... navem viderint; ib. V, 97. qua in urbe homines in vetere dignitate fortunaque nati copiam rerum moderate ferre non potuerunt; leg. agr. I, 18. vectigalia locare nusquam licet nisi in hac urbe; ib. II, 55. nihil est in ea || illa || urbe contra hanc rem publicam non dico factum, sed nihil omnino excogitatum || est cogitatum ||; ib. 90. quod te iam in hac urbe delectare possit; Catil. I, 13. numquam in hac urbe qui a re publica defecerunt civium iura tenerunt; ib. 28. qui .. se in urbe commoverit; ib. II, 27. ut ... ne improbus quidem quisquam in hac urbe poenam sui sceleris sufferat; ib. 28. in hac igitur urbe se iactant, quam oderunt? Flacc. 61. in qua urbe imperatores prope armati poëtarum nomen et Musarum delubra coluerunt; Arch. 27. quae tandem est in hac urbe tanta domus ab ista suspicione religionis tam vacua atque pura? har. resp. 11. una mea domus iudiciis omnibus liberata in hac urbe sola est; ib. quae (domus) ... sola in hac urbe omni religione omnibus iudiciis liberata est; ib. si hoc in urbe, in hortis, si in Baiarum illa celebritate faciat || faciet ||; Cael. 49. id in urbe ac domi suae coeptum esse leniter ferret? ib. 54. ut in urbe nequior es inventus quam Gabinius; Piso 40. cui ... non in urbe, non in Italia ... venia ulla [...] dari possit; ib. 98. qui soli in hac urbe senatum senatui parere non sierint; Planc. 87. in qua tandem urbe hoc homines stultissimi disputant? Milo 7. servorum exercitus illum in urbe conscriptorum fuisse; ib. 76. quae ego vidi Athenis! quae aliis in urbibus Graeciae! ib. 80. de Caesare ipso si quaereres quidnam egisset in urbe et in toga; Phil. I, 18. quae .. res umquam ... non modo in hac urbe, sed in omnibus terris est gesta maior? ib. 32. in urbe auri, argenti maximeque vini foeda direptio; ib. 62. quod unus M. Antonius in hac urbe post conditam urbem palam secum habuerit armatos; ib. V, 17. dilectum haberi sublatis vacationibus in urbe et in Italia praeter Galliam tota || totam ||; ib. 31. multis illi in urbibus ... reficiendi se || reficiendi sui || et curandi potestas fuit; ib. IX, 6. haec ego in urbe provideo || providero ||; ib. XII, 26. qua enim *in* barbaria quisquam ... tum crudelis tyrannus, quam in hac urbe ... Antonius? ib. XIII, 18. quae .. esset facturus in hac urbe; ib. XIV, 8. qua .. in urbe tam immanis Hannibal capta quam in Parma surrepta Antonius? ib. 9.

per: revocarem animos vestros ... ad illam .. civium Romanorum per tot urbis uno puncto temporis ... caedem; Flacc. 60. discriptio || descriptio || totam per urbem caedis atque incendiorum constituta est; Sulla 52.

post: cum Mamertini more atque instituto suo crucem fixissent post urbem in via Pompeia; Verr. V, 169. quod mihi primum post hanc urbem conditam togato contigit; Catil. III, 15. causa est enim post urbem conditam haec inventa sola; ib. IV, 14. me ... unum post urbem conditam diligentissime senatui paruisse; dom. 50. num quem post urbem conditam scias tribunum plebis egisse cum plebe? Vatin. 17. num quis in hac civitate

post urbem conditam tribunos plebis appellarit; ib. 34.
prope: huic, si insidiaretur, noctem prope urbem exspectandam (fuisse); Milo 52.

urgeo (urgueo), drängen, bedrängen: I. alqs: urget Dolabella; Verr. I, 75. ille furiosus urgere, nihil ad se nostras leges pertinere; Verr. IV, 149. inferuntur Galli in M. Fonteium et instant atque urgent summo cum studio; Font. 44. urgente Laelio; Flacc. 20. quaerit .. Laterensis atque hoc uno maxime urget; Planc. 5. etiam atque etiam insto atque urgeo; ib. 48. instabat, urgebat; Milo 87. Milo unus urgebat; ib. 88. nimis urgeo; Ligar. 9. in inimicissima civitate urgent, instant, insecuntur; Fr. B. II, 1.
comitia: urgebant comitia, et in eis || in his || ipsis oppugnabar grandi pecunia; Verr. a. pr. 24.
fortuna: urget eadem fortuna quae coepit; Sulla 91.
nomen: utrum .. me conturbare oportet, an ... huic nomen || hoc nomen ||, quod urget, nunc, cum petitur, dissolvere? Planc. 68.
II. alqm: urgetur a tota Sicilia; Verr. III, 224. urgetur confessione sua; ib. IV, 104. non igitur a suis, ... sed a suorum ... urguetur inimicis; Balb. 59. me non criminibus urgere, sed Afrorum fremitu terrere conere? Scaur. 17. quaestiones urgent Milonem; Milo 59. nec ille armis solum, sed etiam decretis nostris urguendus est; Phil. III, 32. tenetur, premitur, urguetur nunc eis copiis, quas iam habemus; ib. IV, 12. multo postea gravius urguebamur armis domesticis; ib. VII, 14. neque tamen nos urguet mandatis pluribus; ib. VIII, 27.
accusatorem: accusatorem urgebo atque insequar; Flacc. 5 (§. 42).
homines: satis est homines imprudentia lapsos non erigere, urgere vero iacentis ... certe est inhumanum; Rab. Post. 2.
ordinem: quoniam totus ordo paucorum improbitate et audacia premitur et urgetur; Verr. a. pr. 36.
Oricum: instat Epiro, urget Oricum; Phil. XI, 26.
urbem: ne urbem hanc urbe alia premere atque urgere possitis; leg. agr. I, 16.

urna, Losurne: 1. deicio: num quis ... urnas deiecerit? Vatin. 34.
2. educo ex: educit ex urna tris; Verr. II, 42.

uro, brennen, verheeren: alqd: id uri secarique patimur; Phil. VIII, 15.
corpus: quod (corpus) cum uritur, non sentit; dom. 97.
Galliam: exhauritur, vastatur, uritur (Gallia); Phil. XII, 9.

usitatus, gebräuchlich, üblich, gewöhnlich: alqd: alius, ne condemnaretur, pecuniam dedit: usitatum est; Verr. V, 117. quid? ut de Verre supplicium sumant? non est usitatum, non est senatorium || senatorum ||; ib. 126. id ... malitia || malitiae || est iam usitatum; Caecin. 2. hoc quidem iam vetus est et maiorum exemplo multis in rebus usitatum; ib, 45.
accusatio: ut nihil inter illam usitatam accusationem atque hanc novam intersit; Verr. a. pr. 55.
consuetudo: qua ratione res ab usitata consuetudine recederet; Quinct. 67.
formulae: [quae tamen] omnia novas iniurias habent, sed postulationum formulas usitatas; Verr. II, 148.
frequentia: non usitata frequentia stipati sumus; Milo 1.
honos: ne eius usitatus honos impediretur; Phil. III, 23. aut supplicatio ab eo ... decernenda non fuit aut usitatus honos pervolgatusque tribuendus eis; ib. XIV, 11.
iudicium: cui neque magistratus adhuc aequus inventus est neque iudicium redditum est usitatum; Quinct. 71.
ius: agi quidem usitato iure et cotidiana actione potuit; Tull. 54.
mos: si humano modo, si usitato more ... peccasset; Veer. II, 9.
ratio: utinam posset aliqua ratione hoc crimen, quamvis falsa, modo humana atque usitata defendere; Verr. III, 224.
res: in re tam usitata satis est ostendere ..; Verr. I, 114. cur in re tam vetere, tam usitata quicquam novi feceris; ib. III, 16. res non modo non abhorrens a consuetudine, sed usitata etiam || etiamnum || et valde pervagata || et vulgata ||; Scaur. 33. nunc ... usitatis iam rebus enitendum est Miloni; Milo 34.
scelus: si P. Clodii impulsu (facta lapidatio est), usitatum hominis facinorosi scelus; dom. 12.
viae: nolite arbitrari, mediocribus consiliis aut usitatis viis || vitiis, al. || aut*; Muren. 80.

uspiam, irgendwo: appareo: si qua uspiam navicula praedonum apparuissent; Flacc. 29.
pendeo: ut tu naufragio expulsus, uspiam ... penderes; Piso 43.

usquam, irgendwo, irgendwohin: consisto: ut eos agitent furiae neque consistere usquam patiantur; Sex. Rosc. 66. cui nullus esset usquam consistendi locus; Flacc. 50.
defigo: quam (crucem) non ausus est usquam defigere nisi apud eos, quibuscum ..; Verr. IV, 24.
discedo: nec vero usquam discedebam; Phil. I, 1.
exsto: cuius sepulcrum usquam exstet ubi parentetur; Phil. I. 13.
morior: hicine vir patriae natus usquam nisi in patria morietur, aut, si forte, pro patria? Milo 104.
sum: an vero ullam usquam esse oram tam desertam putatis, quo non ..? imp. Pomp. 44. nego usquam umquam (fructus) fuisse maiores; Cluent. 111. qui tandem locus usquam sit quem..? leg. agr. II, 39. suam .. quisque domum tum obtinebat nec erat usquam tua; Phil. II, 48.
valeo: quae (prudentia) neque extra Romam usquam neque Romae rebus prolatis quicquam valet; Muren. 28.
videor: num quisnam tandem || tam || abstrusus nummus usquam videtur, quem ..? leg. agr. I, 11.

usque, bis, hin, durchweg: I. allein: tum ex amplissimo conlegio decemvirali sacerdotes ... tamen usque Hennam profecti sunt; Verr. IV, 108. qui hanc ipsam legationem ... non accepit a suis civibus, sed usque Tmolo petivit; Flacc. 45. ut a Brundisio usque Romam agmen perpetuum totius Italiae viderit; Piso 51.
II. Verbindungen: a: hoc illi navigio ad omnis populi Romani hostis usque a Dianio [quod in Hispania est] ad Sinopam [quae in Ponto est] navigaverunt; Verr. I, 87. mulierem quandam Larino atque illam usque a mari supero Romam proficisci! Cluent. 192. tantus est ex omnibus spectaculis usque a Capitolio ... plausus excitatus; Sest. 124. cur te fraterna vitia potius quam bona paterna ... et usque a nobis ... repetita move-

runt? Cael. 34. id quod augures omnes usque ab Romulo decreverunt; Vatin. 20. quod caput ... usque ab Ianiculo ad aedem Apollinis manibus ipse suis detulit; Fr. B. VIII, 15.

ad: quae existimatio P. Quinctium usque ad senectutem produxit; Quinct. 99. quo minus ... eadem usque ad rogum prosequatur; ib. non ab imis unguibus usque ad verticem summum ... ex fraude, fallaciis ... constare totus videtur? Qu. Rosc. 20. mansit in condicione atque pacto usque ad eum finem; Verr. a. pr. 16. quod hic nobis respondit ... usque ad M. Terentium C. Cassium consules (tabulas) confecisse; ib. I, 60. praeturae (rationem) ... usque ad hoc tempus non rettulit; ib. 98. ut usque ad alterum R litterae constarent integrae; ib. II, 187. cum ex Leontino usque ad Lilybaeum || usque Lilybaeum || .. aliquem vadaretur; ib. III, 38. in exteris nationibus usque ad ultimas terras pervagatum est; ib. IV, 64. matronas et virgines ... usque ad agri finis prosecutas esse; ib. 77. ubi usque ad hoc tempus Syracusani festos dies .. agunt celeberrimo ... conventu; ib. 107. id ... usque ad hanc diem integrum inviolatumque servatum est; ib. 130. qui ex foedere ipso navem vel usque ad Oceanum ... mittere debuerunt; ib. V, 50. piraticus myaparo ... usque ad forum Syracusanum || Syracusanorum || ... accessit; ib. 97. usque ad summam senectutem summa cum gloria vixit; ib. 180. post legem Valeriam latam * te * quaestore usque ad T. Crispinum quaestorem aliter neminem solvisse; Font. 1. quae (nationes) quondam ... Delphos usque ad Apollinem Pythium atque ad oraculum ... vexandum ... profectae sunt; ib. 30. eos usque ad hanc diem retinere illam ... consuetudinem hominum immolandorum; ib. 31. quod ... conservatum (sit) usque ad hoc tempus; Caecin. 5. qui ad extremum usque contenderint; ib. 46. quorum usque ad nostram memoriam disciplina navalis et gloria remansit; imp. Pomp. 54. cuius usque ad nostram memoriam nomen invictum in navalibus pugnis permanserit; ib. Habitus usque ad illius iudicii tempus nullum testamentum umquam fecerat; Cluent. 45. ut ... illam usque ad talos demissam purpuram recordemini; ib. 111. ego a primo capite legis usque ad extremum reperio ..; leg. agr. II, 15. a Suburana usque ad Aniensem || Arniensem || nomina vestra proponat; ib. 79. ut te haec ... relinquentem usque ad portas prosequantur; Catil. I, 21. cuius familia [...] usque ad hoc tempus ... permansit; Flacc. 25. Temni usque ad illam aetatem in senatum venire non potuit; ib. 42. vitam ab initio usque ad hoc tempus explicatam cum crimine recognoscite; Sulla 74. cum usque ad extremum spatium nullum tranquillum atque otiosum spiritum duxerimus; Arch. 30. qui a C. Graccho usque ad Q. Varium seditiosis omnibus restitit; Sest. 101. quae (via) per Macedoniam est usque ad Hellespontum militaris; prov. cons. 4. iam diu mare videmus ... ab Oceano usque ad ultimum Pontum ... tutum et clausum teneri; ib. 31. nihil est .. ultra illam altitudinem montium usque ad Oceanum quod ..; ib. 34. quantum ipse a pueritia usque ad hanc aetatem ... conquievit; Balb. 3. hunc vitae statum usque ad senectutem obtinere deberet; ib. 18. est difficile, quod cum spe magna sis ingressus, id non exsequi usque ad extremum; Rab. Post. 5. externi isti mores, usque ad sanguinem incitari [solent] odio; Ligar. 11. cui magnificentissima dona ... usque ad Numantiam misit ex Asia; Deiot. 19. in primis finibus tibi se praesto fuisse dicit, usque ad ultimos prosecutum; ib. 42. aut non suscipienda fuit ista causa ... aut ... defendenda usque ad extremum; Phil. II, 75. ex illo die recordamini eius usque ad Idus Martias consulatum; ib. 82. se .. usque ad Kalendas Maias ad urbem exercitum habiturum; ib. III, 27. inani spe ad aquas usque et Puteolos provehuntur; ib. VIII, 9. quorum statuae steterunt usque ad meam memoriam in rostris; ib. IX, 4. exterae nationes a prima ora || a primo ore || Graeciae usque ad Aegyptum ... tenentur; ib. X, 10.

adeo: usque adeo autem ille pertimuerat; Sex. Rosc. 26. Herbitenses ... liciti sunt usque adeo, quoad se efficere posse arbitrabantur; Verr. III, 77. usque adeo orba fuit ab optimatibus illa contio, ut ..; Flacc. 54. usque adeo hominem in periculo fuisse; Sest. 82.

dum: iacet res in controversiis ..., usque dum inveniretur; Quinct. 67. se privatum hominem praedonum duces vivos atque incolumis domi suae, ... usque dum per me licuerit, retinuisse; Verr. I, 12.

eo: s. **eo**, A, III (28 St.) B. II, S. 203.

ex: qui usque ex ultima Syria atque Aegypto navigarent; Verr. V, 157.

in: eadem lectica usque in cubiculum deferebatur; Verr. V, 27. usque in Hispaniam legatos ac litteras misit ad eos duces; imp. Pomp. 9. cum ad eum usque in Pamphyliam legatos deprecatoresque misissent; ib. 35. idem iste Mithridates nonne ad eundem Cn. Pompeium legatum usque in Hispaniam misit? ib. 46.

inde: inde usque repetens hunc video mihi principem ... exstitisse; Arch. 1.

quaque: nolite usque quaque idem quaerere; Verr. V, 10. aut undique religionem tolle aut usque quaque conserva; Phil. II, 110.

quo: quo usque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? Catil. I, 1. quo usque negotiabere, cum praesertim sis illo loco natus? Flacc. 70. quo usque ista dicis? Planc. 75. quo enim usque tantum bellum, tam crudele ... propulsabitur? Phil. III, 3. quo usque enim dices pacem velle te? ib. VIII, 17. quo usque enim Massiliam oppugnabis? ib. 18. quo usque igitur is ... nomine hostis carebit? ib. XIV, 6.

trans: tollitur ab atriis Liciniis ... in Galliam Naevius et trans Alpis usque transfertur; Quinct. 12.

ustor, Leichenverbrenner: qui cum tantum ausus sit ustor pro mortuo; Milo 90.

usucapio, Erwerbung: usucapio fundi ... non a patre relinquitur, sed a legibus; Caecin. 74.

usura, Gebrauch, Genuß, Zinsen: I, 1. do: cur ... piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? Verr. V, 75. unius usuram horae gladiatori isti ad vivendum non dedissem; Catil. I, 29.

eripio: lucisne hanc usuram eripere vis, plenam lacrimarum atque maeroris? Sulla 90. ut huic optimo viro ... usuram huius lucis ... ne eripiatis; Rab. Post. 48.

postulo: a vobis ... parvam exigui temporis usuram bonae de me opinionis postulo; leg. agr. III, 2.

2. aufero pro: ut, cum senatus usura publicanos saepe iuvisset, magitratus a publicanis pecuniam pro usura auderet auferre; Verr. III, 168.

certo cum: quod. si maturius facere voluissent neque ... certare cum usuris fructibus praediorum; Catil. II, 18.

II. induci: cum credebat inductus usuris; Rab. Post. 39.

iuvare: s. I, 2. aufero pro.

usurpatio, Gebrauch, Benutzung: 1. adsequi: ille, quisquis erat, ... ne moram quidem

mortis mentione atque usurpatione civitatis adsequi potuit? Verr. V, 166. sint .. xviri neque veris comitiis ... neque illis ad speciem atque || ad || usurpationem vetustatis ... adumbratis constituti; leg. agr. II, 31.

usurpo, beanspruchen, anwenden, erwähnen: I. acc. c. inf.: quoniam crebro usurpas legem te ... tulisse; Vatin. 27.

II. alqd: id ... iure imperii nostri quot annis usurpatum ac semper retentum; Verr. V, 51. soleo saepe ante oculos ponere idque libenter crebris usurpare sermonibus; Marcell. 5. si te in iudicium quis adducat usurpetque illud Cassianum; Phil. II, 35. quam crebro usurpat: „et consul et Antonius?“ ib. 70.

cognationem: illa Segestanorum non solum litteris tradita neque commemorata verbis, sed multis officiis illorum usurpata et comprobata cognatio; Verr. V, 124.

genus: hoc genus poenae saepe in improbos civis in hac re publica esse usurpatum recordatur; Catil. IV, 7.

libertatem: paucas tribus, non certa condicione iuris, sed sortis beneficio fortuito || fortuitu || ad usurpandam libertatem vocare; leg. agr. II, 17.

memoriam: frater ... desiderium mei nominis renovari et rerum gestarum memoriam usurpari coëgit; sen. 37.

nomen: cum imploraret saepius usurparetque nomen civitatis; Verr. V, 162. est istuc quidem nomen aetatis, sed ab eo minime usurpandum; Phil. XIII, 24.

verbum: nego ulla verba Lentulum ... saepius usurpasse quam haec; har. resp. 37. Graecum etiam verbum usurpavi; Phil. I, 1.

viam: eadem (via) nunc crebro usurpatur; Milo 18.

usus, Gebrauch, Nutzen, Gewohnheit, Erfahrung, Umgang, Ausübung, Bedarf: I. **Subject:** abest: quid enim abest huic homini ...? ususne rerum? Balb. 9.

devincit: quamquam nos ab ineunte illius aetate usus, consuetudo ... devinxit; Phil. VII, 6.

est: cum Metellis, Serviliis, Scipionibus erat ei non modo hospitium, verum etiam domesticus usus et consuetudo; Sex. Rosc. 15. „usus ... eius fundi et fructus testamento viri fuerat Caesenniae;“ Caecin. 19. lex usum et auctoritatem fundi iubet esse biennium; ib. 54. quod mihi ... cum plerisque eorum magnum usum esse sciebat; Cluent. 49. mihi cum viris ... ambobus est amicitia, cum altero vero ... magnus usus et summa ... necessitudo; ib. 117. cum mihi summus tecum usus esset; Sulla 11. in qua provincia cum res erant et possessiones paternae, tum etiam usus quidem provincialis; Cael. 73. quae sunt igitur meae partes? auctoritatis ... usus mediocris; Balb. 1. si usus magister est optimus; Rab. Post. 9.

exsistit: si ... non mirificus usus in re militari exstitisset; Sest. 12.

flectit: te ipsum ... iam usus flectet, dies leniet, aetas mitigabit; Muren. 65.

mitigat: iam aetas omnia, iam usus, iam dies || iam ista dies || mitigarit; Cael. 77.

postulat: vehementius, quam videtur vel usus vel aetas mea postulare; Deiot. 1.

respuit: eam (orationem) usus, vita, mores, civitas ipsa respuit; Muren. 74.

valet: si usus (in iudiciis valet); Balb. 1.

vincit: quod adsiduus usus uni rei deditus et ingenium et artem saepe vincit; Balb. 45.

II. **nach Verben:** 1. habeo: usum in re publica .. magnum iam habere et debes et potes; Phil. X, 6.

lego: usum et fructum omnium bonorum suorum Caesenniae legat; Caecin. 11.

suppleo: non .. te instruere domum tuam voluerunt in provincia, sed illum usum provinciae supplere; Verr. IV, 9.

2. sum: qui (liberi) non modo tibi voluptati, sed etiam qui aliquando usui rei publicae possent esse; Verr. III, 161. s. **sum,** VI. usui (4 St.) S. 618, b.

3. adfero ex: quantum homini vigilanti ex forensi usu prope cotidiana dicendi exercitatio potuit adferre; imp. Pomp. 2.

confero in: pecuniam ... suamne dicant, sibi a civitatibus conlatam in usum suum? Flacc. 55.

instituo ad: quibus (artibus) instituimur ad hunc usum forensem; Cael. 72.

mitto ad: mittit homini munera satis large haec ad usum domesticum; Verr. IV, 62.

pono in: nullam rem esse .. in usu positam militari; imp. Pomp. 28.

reservo ad: quia multa ad usum suum reservabat; Phil. V, 25.

traduco ab: iniquum ... homines traduci ... ab usu rerum rusticarum ad insolitam litem atque iudicium; Verr. III, 26.

III. **nach Adjectiven:** paratus, promptus ad: quo paratior ad usum forensem promptiorque esse possim; div. Caec. 41.

peritus ad: virum ... ad usum ac disciplinam peritum ... domi ... retinere ... maletis; Font. 43.

IV. **Umstand:** 1. amittere: si quae tibi in Africa venerit hereditas, usu amittes, an ..? Flacc. 85.

antecedere: qui et auctoritate et aetate et, ut mihi visum est, usu rerum antecedebat; Verr. IV, 138.

callidus: homines prudentes natura, callidi usu, doctrina eruditi; Scaur. 24.

capere: ut nihil mortales a dis immortalibus usu capere possint; har. resp. 32.

cognoscere: satis commode mihi videor eorum consuetudinem usu tractandoque cognosse; Verr. II, 181.

comprobari: cognoscite nunc populi Romani iudicium ... re ipsa atque usu comprobatum; Balb. 53.

coniunctus: cum nihil tam coniunctum sit quam negotiatores nostri cum Siculis usu, re, ratione, concordia; Verr. V, 8. an in tantis rebus ... hominem ... coniunctissimum officiis, consuetudine, usu, dimittendum esse arbitrabatur? Sulla 57.

constitui: est tuum ... retinere ... consulem ... fortuna constitutum ad amplexandum otium, ... animo et usu ad quod velis negotium; Muren. 83.

convenire: „in manum“ inquit „convenerat“. nunc audio. sed quaero usu an coëmptione? usu non potuit; Flacc. 84.

exercitatus: ipse ... in re militari cum summi consilii ... tum vero usu quoque bellorum gerendorum ... exercitatus; Font. 41.

obdurescere, percallescere: nescio quo modo iam usu obduruerat et percalluerat civitatis incredibilis patientia; Milo 76.

perdoctus: cum me praesertim rerum varietate atque usu ipso iam perdoctum viderent; Balb. 60.

posse: qui neque usu satis et ingenio parum possum; Quinct. 2.

praeditus: tene hoc .. dicere, tali prudentia, etiam usu atque exercitatione praeditum? Cluent. 84. quod nullo usu, nullo studio praediti militari ... se scire profiteantur; Balb. 14.

robustus: si esses usu atque aetate robustior; Sulla 47.

tiro: L. Apuleium esse video proximum subscriptorem, hominem ... usu forensi atque exercitatione tironem; div. Caec. 47.

valere: qui cum videantur nec ingenio nec usu atque exercitatione rerum || usu rerum atque exercitatione || valere; Deiot. 7.

venire: f. **venio,** III. alqd (7 St.) S. 847, a.

2. ad: ego vero ad meam rationem usumque meum non aestimo; Verr. IV, 13. ad nostrum usum prope modum iam est definita moderatio rei familiaris; dom. 146.

ex: quod ex usu rei publicae sit; Fr. A. III, 19.

in: id ipsum esset in tanto usu nostro tantaque amicitia molestum; Planc. 5.

propter: Caesenniam possedisse propter usum fructum non negas; Caecin. 94. quae mihi non propter ingenium meum, sed propter hanc exercitationem usumque dicendi fructum aliquem ferre potuissent; Cael. 54.

V. **Fragment:** non mediocrem in re militari usum || militari ||; Fr. A, III, 12.

ut, uti, wie, je mehr — desto, als, sobald als, daß, so daß, damit, gesetzt daß, wenn: I. **Absicht, Folge:** 1. **nach Verben:** accedo: quid si accedit eodem ut tenuis antea fueris? quid, si ut avarus? quid si ut audax? quid, si ut illius ... inimicissimus? Sex. Rosc. 86. accedit eodem, ut etiam ipse candidatus totum animum ... in petitione non possit ponere; Muren 45. accedit ut accusatorum alterius crudelitate, alterius indignitate conturber; Deiot. 2. accessit ut Caesare ignaro ... magister equitum constitueretur; Phil. II, 62. — illud: si vero illud quoque accedet, ut in ea verba praetor iudicium det; Verr. II, 31. accedat etiam illud, ut statuatis hoc iudicio ..; Balb. 65.

accido: an ... casu accidit, ut id ... primus nuntiaret? Sex. Rosc. 96. accidit, ... ut ... venirent Lampsacum; Verr. I, 63. verum accidit, ut Carpinatius ... crebras postea litteras ... mitteret; ib. II, 172. etenim mihi ipsi accidit, ut cum duobus patriciis ... peterem; Muren. 17. nisi viderent accidere posse ut competitores pares suffragiis essent; Planc. 53. nec accidere ut quisquam te timere incipiat eorum; Deiot. 39. — hic: si mihi ... hoc accidisset, ut multi ... praedones ... minitarentur; Sest. 45. sin hoc persaepe accidit, ut et factos aliquos et non factos esse miremur; Planc. 15. — is: neque id solum accidit, uti ei || uti || minus multis iugis ararent ..., sed etiam ut permulti locupletes ... agros latos ac fertilis desererent; Verr. III, 120. — nihil: nihil posse accidere, ut tales viri desiderandi sint; Font. 43. — qui: quod tibi accidit, ut eius in provincia statuae ... deicerentur; Verr. II, 158. quod ei praeter spem acciderat, ut illam ... terram umquam attingeret; imp. Pomp. 25. quod in calamitate clarissimis viris ... videmus accidisse, ut earum civitatum fierent cives; Balb. 28. — quis: quid accidit tandem, ut horum populorum agri frumentum eius modi te praetore ferrent? Verr. III, 172. quid acciderat, ut ex eodem horreo decumanum (frumentum) probaretur, emptum improbaretur? ib.

addo: addit praeterea, ut ... teneant ei; Phil. VIII, 25. — hic: hoc etiam addidit, ut quererer ...; ut vos rogarem; Verr. II, 164. — ille: illud addidit, ut ... redirem in patriam; Sest. 129. additum esse etiam illud, ut maiestatem illi nostram conservare || servare || deberent; Balb. 38.

adduco: si ille adduci non potest, ut ... ne lucem quoque hanc ... eripere cupiat; Sex. Rosc. 150. adductus sum ... ut onus huius laboris ... mihi suscipiendum putarem; div. Caec. 5. plagis adductus est, ut frumenti daret non quantum deberet sed quantum cogeretur; Verr. III, 56. Heium neque voluntate ... adductum esse, ut haec signa venderet; ib. IV, 14. neque ulla condicione ... adduci (se) umquam potuisse, ut venderet illa; ib. 16. negabant me adduci posse, ut ullam largitionem probarem; leg. agr. II, 12. facile adducuntur || adducentur || pecuniae magnitudine, ut velint vendere; ib. 72. ego hoc ... certa de causa nondum adducor ut faciam; Catil. I, 5. eosdem facile adducam, ut te ... prosequantur; ib. 21. neque hic ... adducetur, ut eum ... paeniteat; Sest. 95. adduci tamen non possem ut quemquam mortuum coniungerem cum immortalium religione; ut ... ei publice supplicetur; Phil. I, 13. non possum adduci ut suspicer te pecunia captum; ib. 33. nam illud quidem non adducor ut credam; ib. VIII, 30. vestros animos || vestros † annos || ... posse adduci, ut ... abalienentur; Fr. B VI, 23, a. — eo: eo rem iam adducam, ut nihil divinatione opus sit; Sex. Rosc. 96. eo .. adduxit eos, qui erant iudicaturi, vehementer ut vererentur ne ..; Verr. V, 3. eo iam denique adducta est, uti sibi ... nihil ad similitudinem hominis reservarit; Cluent. 199.

adhibeo: nunc adhibemur, ut ea dicamus; Cluent. 179.

adigo: id .. ut esset faciundum ... aquae et ignis interdictione adigebantur; dom. 78.

adipiscor: per quos illi adepti sunt ut ceteros dies festos agitare possent; Verr. II, 51.

admoneo: nonne res ipsa vos admonet [ut putetis) modum aliquem huic cupiditati constitui oportere? Verr. II, 145. quid ratio interdicti de iure (vos) admoneat ut iudicetis; Caecin. 104. *propinqua illa aedes Vestae admonet vos, ut recordemini* illius L. Metelli; Scaur. 48. quorum clamor si qui forte fuerit, admonere vos debebit, ut eum civem retineatis; Milo 3. — ille: illud tamen te esse admonitum volo: primum qualis es, talem * te existiment, ut quantum a rerum turpitudine abes, tantum te a verborum libertate seiungas; deinde ut ea in alterum ne dicas; Cael. 8.

adsequor: qui ... oratione adsequi volunt, ut populares esse videantur; leg. agr. II, 7. Domitius ... ratione adsecutus est, ut id ... populi ad partes daret || traheret ||; ib. 19. quod exspectavi, iam sum adsecutus, ut vos omnes factam esse .. coniurationem ... videretis; Catil. II, 6. — hic: ego hoc tamen adsequar, ut iudicium potius rei publicae ... defuisse videatur; Verr. a. pr. 3. quo modo igitur hoc adsequar, .. ut sciam quantum lucri factum sit? ib. III, 112. quid adsequitur nisi hoc, ut arent? ib. 128. hoc .. magistratus in provincia adsequi potest, uti ibi accipiat; ib. 192. Milone interfecto Clodius haec adsequebatur, non modo ut praetor esset non eo consule ..., sed etiam ut eis consulibus praetor esset; Milo 32. — is: id sum adsecutus, ut ... reo audaci ... spem iudicii corrumpendi praeciderem, ut primo die ... populus Romanus iudicaret, ... ut alter dies amicis istius ... voluntatem defensionis auferret, ut tertius dies sic hominem prosterneret; Verr. I, 20. — nihil: qua in re nihil aliud adsequeris, nisi ut ab omnibus mortalibus audacia tua cognoscatur; Sex. Rosc. 95. — quisquam: neque eos quicquam aliud adsequi ... nisi ut detrimentis accipiendis maiore adfici turpitudine videremur; imp. Pomp. 67.

ago: saepissime est actum in senatu, ut genus hoc totum multarum ... tolleretur; Verr. I, 156. agit mecum et cum fratre meo, ut ... adiremus ad eorum senatum; ib. IV, 137. neque vero cum

P. Africano senatus egisset, ut legatus fatri proficeretur; Muren. 32. pergitisne vos tamquam ex syngrapha agere cum populo, ut ... eundem (locum) reliquis || in reliquis || honoribus debeat? ib. 35. res vero ipsa publica ... ageret mecum, ut, quoniam sibi servissem semper, numquam mihi, ... ut iam mihi servirem, consulerem meis; Planc. 92. — ille: f. is; Verr. II, 67. — is: id egit, ut amicos observantia ... retineret; Quinct. 59. sin autem id actum est et idcirco arma sumpta sunt, ut homines postremi pecuniis alienis locupletarentur; Sex. Rosc. 137. tu id agis ut ceterorum quoque iniuriae sint impunitae; div. Caec. 53. non id agit ut alicuius eloquentiam mihi opponat; Verr. a. pr. 15. id agi, id cogitari, in eo elaborari, ut res in illud tempus reiceretur; ib. I, 31. ubi ille intellexit, id agi atque id parari ut filiae suae vis adferretur; ib. 67. utrum id solum videtur esse actum, ... ut haec Heraclio pecunia eriperetur, an etiam illud, ... ut ... omnium bona ... in istius unius essent potestate? ib. II, 67. id istum agere, ut ... supplicium crudelissime sumeret; ib. 91. non, opinor, id ages, ut ista pecunia in quinquennio consumatur in statuis; ib. 142. nisi forte id agimus, non ut magistratibus nostris moram accipiendi, sed ut sociis causam dandi adferre videamur; ib. 143. an id agendum est, ut [eo celerius] de isto transigamus? ib. III, 60. nisi forte id egisti, ut hominibus ne oblivisci quidem rerum tuarum [male gestarum] liceret; ib. 186. nonne vobis id egisse videtur, ut non unius libidinem ... expleret? ib. IV, 47. id esse actum, ut intellegerent Mamertini bene se ... munera conlocasse; ib. V, 56. id ab isto actum esse, ut ille suppositus ... se illum, qui non erat, esse simularet; ib. 70. id agit, ut semper superius facinus novo scelere vincat; ib. 116. omnes id agamus, ut haec ... quaestio perferatur; Cluent. 155. non id agi ut verum inveniretur, sed ut aliquid falsi dicere cogerentur; ib. 177. non eos in primis id acturos, ut ... Cn. Pompeius depelleretur? leg. agr. II, 25. qui id egerunt, ut gentem Allobrogum in vestigiis huius urbis ... conlocarent; Catil. IV, 12. ut ... is nunc id agat ut ad falsum avaritiae [testimonium] verum maleficii crimen adiungat; Flacc. 41. nonne id agendum nobis omnibus fuit, ut [materiem subtraheremus furori tuo? dom. 11. ne ex eo quidem tempore id egit Sestius, ut ... magistratum gereret; Sest. 79. neque id agunt, ut ea dicant aut ferant; ib. 104. noli .. putare, ... id esse actum, ut suffragatio, ut observantia, ut gratia tolleretur; Planc. 44. an cum credebat inductus usuris, id agebat, ut haberet quam plurimum: postea quam exegit quod crediderat, ut existimaretur egere? Rab. Post. 39. tu ... idne agebas, ut tibi cum sceleratis, an ut cum bonis [civibus] conveniret? Ligar. 18. quasi vero id agatur ut quisquam provocet; Phil. I, 22. id egit, ut conlegae diadema imponeret; ib. III, 12. qui id pugnant, id agunt, ut contra rem publicam restituti esse videantur; ib. X, 22. id agere, ut iure damnatus sit Dolabella? ... et ut venefica haec liberetur obsidione? ib. XIII, 25. id agis, ut Lepidum ... insanum existimari velis; ib. 43. id agamus ut eum in perpetuum retineamus; ib. XIV, 2. — nihil: istum nihil aliud egisse neque nunc agere nisi uti ... totum agrum ... suum facere possit; Quinct. 90. sin aliud agitur nihil nisi ut eis ne quid desit; Sex. Rosc. 8. an vero .. vos non intellegitis nihil aliud agi, nisi ut proscriptorum liberi quavis ratione tollantur? ib. 152. aliud per hoc iudicium nihil agi nisi ut ... segniores .. ad imperandum ceteri sint; Font. 17. si nihil aliud esset actum nisi ut hanc causam obtineremus; Cluent. 145. cum ille nihil aliud ageret ..., nisi ut ei, qui || uti qui; utique || rem iudicassent, ... in iudicium vocarentur; ib. 153. [nihil aliud cogitatum, nihil aliud susceptum, nihil alind actum, nisi ut decem reges ... domini constituerentur; leg. agr. II, 15. agitur .. nihil aliud in hac causa .. nisi ut || quam ut || nullum sit posthac in re publica publicum consilium; Rabir. 4. cum egisset aliud nihil illo exercitu nisi ut urbis depopularetur; Pis. 41. qui tum nihil egit aliud ... nisi ut tui eum || ut tu eum || studiosum et bonum virum iudicares; Ligar. 36. nihil egit aliud nisi ut aliquando liberi essemus; Phil. V, 23. qui tamen nunc nihil aliud agere videtur nisi ut intellegamus ..; ib. II, 11. nihil agi illo iudicio, nisi ut magistratus in provinciis non audeant imperare sociis; Fr. A. III, 19. — quis: quid omnino egit aliud, nisi ut ... sanciret? sen. 8. quid .. aliud egimus .., nisi ut quod hic potest non possemus? Ligar. 9. quid agis aliud? Romae ne sit? ut domo careat? ib. 11. quid igitur illo die aliud egistis nisi ut hostem iudicaretis Antonium? Phil. V, 29. quid egit aliud nisi ut paene corpore suo Gallia prohiberet Antonium? ib. VI, 9. quid ergo agunt nunc tot exercitus nisi ut obsidione Brutus liberetur? ib. X, 15. quid egit nisi uti falsam .. a se suspicionem depelleret? ib. XII, 6. quid C. Pansa egit aliud ..., nisi ut D. Brutus liberaretur? ib. XIV, 5. — quisquam: neque quicquam aliud agitur hoc iudicio nisi uti antiquissimi socii et fidelissimi || fidelissimique || [Siculi] ... revertantur; Verr. III, 228. nec nunc quicquam agitur ... nisi ut equester ordo in huiusce legis periculum concludatur; Cluent. 152.

appello: appellat Fabius, ut aut ipse Tullium deduceret aut ab eo deduceretur; Tull. 20.

aufero: ut in foro statuerent, abstulisti; Verr. II, 145.

caveo: cavet, ut ... ea (pecunia) xviri utantur; leg. agr. II, 62. absurda res est caveri foedere, ut maiestatem populi Romani communiter conservent, id est, ut populus Romanus suam maiestatem esse salvam velit; Balb. 37. caverat .. sibi ille sororius adulter, ut ... socium te adiutoremque praeberes; Piso 28.

censeo: sese otii mei causa ... censere, ut ad senatus auctoritatem populi quoque Romani beneficium erga me adiungeretur; Sest. 14. quae (sententiae) censerent, ut tribuni, ut praefecti, ut scribae, ut comites omnes .. lege hac tenerentur; Rab. Post. 13. censeo .. ut eis ... ne sit ea res fraudi, si ... discesserint; Phil. V, 34. (senatum censere) .. locum sepulcro in campo Esquilino C. Pansa consul ... pedes xxx quoque versus adsignet; ib. IX, 17. (censeo:) ut imperandi in Syria, Asia, Bithynia, Ponto ius potestatemque habeat, utique ... ibi maius imperium C. Cassii pro consule sit; ... utique C. Pansa A. Hirtius consules ... ad hunc ordinem primo quoque tempore referant; ib. XI, 31. — ita: ita censuerunt, ut P. Lentulus ... in custodiam traderetur; itemque uti C. Cethegus, L. Statilius, P. Gabinius ... in custodiam traderentur; Catil. III, 14. de ea re ita censeo, uti C. Pansa a Hirtius ... dent operam, uti ..; Phil. III, 27. „de ea re ita censuerunt, uti L. Opimius consul rem publicam defenderet;" ib. VIII, 14. (ita censeo:) uti C. Pansa A. Hirtius consules ... referant; ib. 33. (ita censeo:) uti .. Q. Caepio Brutus pro consule provinciam Macedoniam, Illyricum ... tueatur; ib. X, 26. (ita censeo:) uti ob eas res ... C. Pansa A. Hirtius ... aut, si aberunt, M. Cornutus ... constituat; ib. XIV, 37.

clamo: auctores iniuriae ... clamare coeperunt, sibi ut haberet hereditatem; Verr. II, 47.

clamat, permittitque vobis, ut ... habeatis sane istum vobiscum senatorem; ib. 77.

cogito: is, nihil: f. ago, is; Verr. I, 31. nihil; leg. agr. II, 15.

cogo: Imacharensis ... coëgisti, ut Apronio darent HS xx milia; Verr. III, 100. f. **cogo,** II, 1 (5 St.) B. I, S. 562, b. — IV, 1 (6 St.) B. I, S. 564, b.

cohortor: cohortari ausus est accusator in hac causa vos, .. ut aliquando essetis severi; Sest. 135. qui vicinos suos non cohortatus est solum ut milites fierent; Phil. VII, 24.

committo: f. **committo,** II, 2 (26 St.) B. I, S. 579.

commonefacio: illi eum commonefaciunt, ut ... utatur instituto suo; Verr. II, 41.

commoveo: non damno commoventur magistratus, ut in haec verba iudicium dent; Tull. 41. homines in tantis rebus ut aut contemnant aut metuant, ... opinione non minus ... commoveri; imp. Pomp. 43.

comparo: praetores ut considerate fieret comparaverunt; Quinct. 51. itaque || ita || more maiorum comparatum est, ut *vel* in minimis rebus homines amplissimi testimonium de sua re non dicerent; Sex. Rosc. 102.

concedo: f. **concedo,** II, 1 (26 St.) B. I, S. 598, b.

conduco: qui ab eis conducebantur ut aliquem occiderent; Sex. Rosc. 93.

confirmo: quod factum non est, ut sit factum, ferri ad populum aut verbis ullis sanciri aut suffragiis confirmari potest? dom. 47.

conitor: omnibus .. mihi nervis || nervis mihi || conitendum est atque in hoc elaborandum, ut omnes intellegant; Verr. III, 130.

consequor: is ... consequebatur, ut ad istum ... summa pecuniae referretur; Verr. II, 133. per quem, ut neque hoc idem || idem hoc || posthac neque multa huius modi accidere possent, consecuti sumus; Phil. XIII, 31.

constituo: accusatoris causa ut bis ageretur constitutum est; Verr. I, 26. eam diem constituit, ut hanc Heraclii dicam sortiri ... posset; ib. II, 38. constitutum .. inter eos alia de re fuisse, ut medicamentum ... Diogenes adferret; Cluent. 53. si constitutum sit, ut de eis, qui rem iudicarint, huiusce modi iudicia fieri possint; ib. 152. nobis ... annus erat unus ad cohibendum bracchium toga constitutus et ut exercitatione ... tunicati uteremur; Cael. 11. constitutum factum est cum servis, ut venirent ad balneas Senias; ib. 61. constitui locum iussit balneas Senias, ut eo mitteret amicos; ib. 62. constituistis ut haec ad vos referrentur; Phil. V, 28. — ita: cum ita constitutum sit, ut in illa culpa aut Cluentius sit aut Oppianicus; Cluent. 102.

consulo: consulere .. ac prospicere debemus ut illorum solitudo et pueritia ... munita sit; Verr. I, 153. mihi, ut urbi ... satis esset praesidii, consultum atque provisum est; Catil. II, 26.

contendo: f. **contendo,** II, 2 (11 St.) B. I, S. 684, b.

contingo: utinam C. Caesari ... contigisset adulescenti, ut esset senatui ... carissimus! Phil. V, 49.

corrogo: corrogat, ut ad tabulam Sextiam sibi adsint; Quinct. 25.

corrumpo: egone talem virum corrumpere potui, ut mea causa falsum in codicem referret? Qu. Rosc. 1.

curo: f. **curo,** II, 2 (19 St.) B. I, S. 762.

decerno: quod ... decrevistis, ut cuncti ... venirent; ... ut ... eadem voce senatus omnis excitaret; sen. 24. quod est postridie decretum, ... ut statim de eius facto referretur; Sest. 129. decrevit eodem tempore senatus, ut eis ... agerentur gratiae atque ut idem ad res redeuntis ut venirent, rogarentur; ib. f. **decerno,** II, 2 (22 St.) B. II, S. 29, b. — ita: est .. ita decretum, ut ... ad saga iretur; Phil. VI, 9.

defendo: me ... id maxime defendisse, ut ei vincerent; Sex. Rosc. 136.

defero: defers ad Pergamenos, ut illi reciperent in suas litteras publicas ... emptiones tuas; Flacc. 74.

deligo: si deligere potuisses, ut potius telis tibi Gallorum quam periuriis intereundum esset; Font. 49. quem unum ex cunctis delegissetis, ut eum omnibus .. bellis ... praeponeretis; leg. agr. II, 23.

denuntio: Siculis denuntiatum esse audio, ... domum ad illum ut venirent; Verr. a. pr. 25. cum denuntiavit, ut adesset; ib. V, 10. qui illi hosti ... denuntiarent, ut a Mutina discederet; Phil. XIV, 4.

deprecor: nec deprecaturi sumus, ut crimen hoc nobis ... condonetis; Milo 6. — ille: illud tamen deprecor, ut ... ne quid ad eas ruinas ... addendum acerbitatis putet; Rab. Post. 2.

dimico: quos ut incolumis conservare ... possimus, omni ratione erit dimicandum; div. Caec. 72.

do: quod tibi natura dat, ut semper possis; Quinct. 35. si tibi fortuna non dedit, ut patre certo nascerere, ... at natura dedit, ut humanitatis non parum haberes; Sex. Rosc. 46. datur .. eis primum, ut eis liceat || liceat ea, al. || vendere omnia; leg. agr. II, 35. — hic: date hoc et concedite pudori meo, ut aliquam partem de istius impudentia reticere possim; Verr. I, 32. — ille: illud dederis, ut is absolvatur; div. Caec. 23.

duco: litteris eorum et urbanitate Chrysogonus ducitur, ut inter suos ... puerulos ... velit hos versari; Sex. Rosc. 120. nisi forte ineptis fabulis ducimur, ut existimemus ..; Cluent. 171.

edico: f. **edico,** II. 1 (12 St.) B. II, S. 173, a.

efficio: f. **efficio,** II, 3 (10 St.) B. II, S. 176, b.

efflagito: cum iste ... efflagitasset ut se ad regem ... mitteret; Verr. I, 63.

elaboro: ut (in me) esse possent, magno studio mihi est elaboratum; div. Caec. 40, qui ... ut suos necessarios mihi amicos redderet elaborarit; sen. 29. — hic: in hoc elaborandum (mihi est), ut omnes intellegant ..; Verr. III, 130. in hoc elaborandum est, ut rem publicam constituas; Marcell. 27. — is: in eo elaborari, ut res in illud tempus reiceretur; Verr. I, 31.

eligo: ille ... legatus a suis civibus electus est, ut posset multas istius et varias iniurias ... explicare; Verr. II, 156.

emo: quid emebat, cum te emebat? ut ad se transires? ... an ut enuntiares consilia Laelii? Flacc. 83. emisti grandi pecunia, ut tibi ... liceret; prov. cons. 7.

enitor: ut vigilandum sit eis ... enitendumque omni scientia ac diligentia, ut ... tenere cursum possint; Sest. 99. enitendum est Miloni, ut tueatur dignitatem suam; Milo 34.

evenio: quid evenerit, ut in tantum periculum venerit; Verr. I, 70. forte evenit, ut ruri in Privernati essemus; Cluent. 141. qui autem evenit ut tibi † Iulia natus || Iulia prognatus || ignobilis videatur? Phil. III, 17. qui .. evenit ut ... improbos se quam popularis esse malint? ib. VII, 4. — hic: qui hoc evenit, ut ... idem sit gravis auctor iniuriae publicae? Flacc. 40. — qui: quod tibi proficiscenti evenit, ut omnes exsecrarentur; Piso 33.

excipio: non exceperas, ut, si quid ius non esset rogari, ne esset rogatum; dom. 106. haec te vox non, ... ut capiti et fortunis tuis prospiceres, excitavit? Verr. III, 132. non ipsa praeconis voce excitatus es, ... ut hoc putares ..? ib. V, 38.

exoro: quem ego ut mentiatur inducere possum, ut peieret exorare facile potero; Qu. Rosc. 46. exorare nunc ut sis popularis non possumus; Phil. VIII, 19.

exprimo: expressi ut conficere se tabulas negaret; Verr. III, 112. cur tu id in iudicio ut fiat exprimis? Planc. 16.

expugno: certe aliqua ratione expugnasset iste, ut dies XXXV || XLV || inter binos ludos tollerentur; Verr. II, 130.

exspecto: nisi forte exspectatis ut illa diluam; Sex. Rosc. 82. os ut videam hominis exspecto; Piso 51. — hic: mea lenitas ... hoc exspectavit, ut id, quod latebat, erumperet; Catil. II, 27. — quis: quid aliud exspectamus a furore eius nisi ut ... mittat? Piso 49.

facio, fio: is: postea quam id quod maxime volui fieri non potuit ut componeretur; Sex. Rosc. 136. praeterquam quod ne id quidem per legem Liciniam, ut ipse tibi curationem ferres, facere potuisti; dom. 51. — qui: quod in fabulis saepe videtis fieri, ut deus aliqui ... coetus hominum adeat; har. resp. 69. ſ. **facio,** II, 2 (117 St.) B. II, S. 294, b. — 4 (2 St.) B. II, S. 295, b.

fero: non tulit ut interdicatur; quid ergo? UT INTERDICTUM SIT; dom. 47. tulisti de me, ne reciperer, non ut exirem; ib. 51. qua lege Saturninus C. Mario tulerat ut in singulas colonias ternos civis Romanos facere posset; Balb. 48. de hoc igitur latum est ut quaereretur; Milo 31. ſ. **fero,** II, 6. 8 (14 St.) B. II, S. 334, a. — hic: hoc idem ... Cn. Domitius ... tulit, ... ut minor pars populi in iudicium vocaretur; leg. agr. II, 18. hoc vos pati potestis, hoc ferre civitas, ut singuli cives singulis versiculis e civitate tollantur? nom. 44. — ita: ita latum est, ut meliore *iure* || melior || tui soceri fundus Hirpinus || Irpinus || sit; leg. agr. III, 8. quoniam ita tulit casus infestus, ut ... everteretur; Sulla 1. — qui: quod idem tu lege una tulisti, ut Cyprius rex ... sub praeconem || sub praecone || subiceretur; dom. 52. — quis: quid ergo tulit? nempe ut quaereretur; Milo 15. — lex: legem tribunus plebis tulit, ... ut lex Aelia et Fufia ne valeret; sen. 11. quae lex lata sit, ut tu aedis meas consecrares; dom. 128. lata lex est, ... ut omnibus fastis diebus legem ferri liceret; ut lex Aelia, lex Fufia ne valeret; Sest. 33. latae .. sunt (leges), ... ut censoria notio ... de re publica tolleretur, ut conlegia ... restituerentur, ... ut ... quinta prope pars vectigalium tolleretur, ut Gabinio ... Syria daretur; ib. 55.

flagito: cum frequentissimus senatus eos ut de me referrent cotidie flagitaret; dom. 70. ſ. **flagito,** II (5 St.) B. II, S. 356, a.

hortor: hortari homines coepit, ut aliquid Sthenio periculi crearent; Verr. II, 90. ut ad causam accederet nomenque deferret, Agathinum ... coepit hortari; ib. 94. per quas (litteras) hortatur et rogat, ut arent, ut serant; ib. III, 44. commendat Apronio Verrem et hortatur, ut inimicis eius resistat; ib. 154. tum eos hortatus sum, ut causae communi salutique ne deessent; ut illam laudationem ... tollerent; ib. IV, 140. te hortor ut ... maneas in sententia; imp. Pomp. 69. hortatus sum, ut ea, quae sciret, sine timore indicaret; Catil. III, 8. in quo ego vos .. quantum meus in vos amor postulat, tantum hortor, ut ... falsam a nobis crudelitatis famam repellamus; Sulla 93. hortatus .. est, ut auctoritatem senatus ... defenderetis; Quir. 16. quamquam dolor animi ... fortissimum virum hortabatur, vi vim oblatam ... ut frangeret; Sest. 88. neque solum ut quieto, sed etiam ut magno animo simus hortantur; Milo 3. qua re omnes te ... et hortamur et obsecramus, ut vitae tuae et saluti consulas || ut vitae, ut saluti tuae consulas ||; Marcell. 32. quid est aliud hortari adulescentis, ut turbulenti, ut seditiosi, ut perniciosi cives velint esse? Phil. I, 22. ego autem vos hortor, .. ut ... tamen legatorum reditum exspectetis; ib. VI, 15.

impello: ſ. **impello,** III (9 St.) B. II, S. 587, b.

impero: uti .. C. Pansa A. Hirtius consules ... quaestoribus urbis imperent, ut eam basim .. faciendam ... locent; Phil. IX, 16. ſ. **impero,** II, 1 (25 St.) B. II, S. 599, b.

impetro: ſ. **impetro,** II, 2 (10 St.) B. II, S. 600.

imploro: quos (deos) vos .. precari, venerari, implorare debetis, ut ... defendant; Catil. II, 29.

incito: qui hesterna etiam contione incitati sunt, ut vobis voce praeirent quid iudicaretis; Milo 3.

inculco: inculcarisne, ut C. Pisonem ... nominaret? Vatin. 26.

induco: haec non cupiditate aliqua scribit inductus, in alienam provinciam litteras mittat ante tempus; Verr. III, 44. induxerit eum L. Saturnini familiaritas, ut amicitiam patriae praeponeret; Rabir. 23. ille [induxit ut peteret] promissum et receptum intervertit; Phil. II, 79. me qua amentia inductus sit ut contemneret, constituere non possum; Fr. B. VIII, 10. alter induxit eum, quem potuit, ut repente ... polliceretur; ib. 11. ſ. exoro; Qu. Rosc. 46.

insto: quoniam tibi instat Hortensius, ut eas in consilium; Quinct. 34. ego instare, ut mihi responderet; Verr. II, 188. noli mihi instare ut iudicem; Caecin. 8.

interdico: P. Dolabella praetor interdixit ... DE VI HOMINIBUS ARMATIS sine ulla exceptione, tantum ut unde deiecisset restitueret; Caecin. 23. praetor .. interdixit, ut, unde deiectus esset, eo restitueretur; ib. 80. cum igitur praetor interdixerit, unde deiectus es, ut eo restituaris; ib. 89.

invito: voltus .. vestri .. me invitant, ut, quae reticenda putaram, libeat iam libere dicere; Cluent. 89.

iubeo: ſ. **iubeo,** II, 4 (5 St.) B. II, S. 794, a.

laboro: quid est ... in quo se laborasse dicit? recita. UT ARATORES, QUI RELIQUI ERANT, QUAM PLURIMUM SERERENT; Verr. III, 124. voltu denique laboratis ne qua significari possit suspicio cupiditatis, ut ... existimatio sit .. tacita de vobis pudoris ac religionis; Font. 28. ſ. **laboro,** II, 3 (14 St.) B. III, S. 5. — ille: mihi magis illud laborandum videtur, .. ut ... probare *possim*; Tull. 4.

licet: neque .. iam mihi licet neque est integrum, ut meum laborem ... non impertiam; Muren. 8.

loquor: cum ad te Valentini venissent et pro eis || pro his || homo disertus ac nobilis ... loqueretur, ut negotium susciperes, ut ... ducem te principemque praeberes; Verr. V, 40.

machinor: nihil aliud nisi uti ne quid per vim agi posset machinabare? dom. 54.

mando: si erat Heraclio ab senatu mandatum ut emeret, emisset; Verr. III, 88. discedens mandat proagoro Sopatro, ... ut demoliretur || demoliatur ||; ib. IV, 85. mandat ut fundum sibi emat; Caecin. 15. — hic: si hanc ei rem privatim Sex. Roscius mandavisset, ut cum Chrysogono

transigeret atque decideret; Sex. Rosc. 114. quasi vero aut populus Romanus hoc voluerit aut senatus tibi hoc mandaverit, ut ... in posterum fructu illo ... populum Romanum privares; Verr. III, 48.

metuo: quam tempestatem nos vobiscum non tulissemus, metuit ut eam ipse posset ... sustinere; Planc. 96.

mitto: cum a maioribus nostris P. Lentulus ... in ea loca missus esset, uti privatos agros ... coëmeret; leg. agr. II, 82. Sittius est ... missus, ut eam provinciam perturbaret; Sulla 56. missusne sis a me consule Puteolos, ut inde aurum exportari argentumque prohiberes? Vatin. 12. cum esset missus a senatu, ... ut nepotem regis Antiochi ... classis habere ... prohiberet; Phil. IX, 4. f. **mitto,** II, 6 (4 St.) B. III, S. 173, a.

molior: is: contra M. Antonius id molitur, id pugnat, ut haec omnia perturbet, evertat; Phil. VIII, 8.

moneo: monet ut provideat ne palam res agatur; Sex. Rosc. 110. illum identidem monere ut caveret; ib. qui moneret eos, si saperent, ut transigerent; Verr. III, 69. virgis ne caederetur monet ut caveat; ib. V, 116. illa ... moneo ut exstinguas; ib. 174. monet amicus meus te L. Calpurnius, ut idem dicas, quod ipse antea dixit; Caecin. 35. cum eidem illum, ut me metueret, me caveret, monerent; dom. 28. nos .. haruspices, ut a servitio caveremus, monerent; har. resp. 25. quem virum ... certi homines [...] monuerunt, ut esset cautior; Sest. 41. qui volneribus ... monetur ut aliquo praesidio caput ... tuetur; ib. 90. ille hominem ... monebat, ut meam domum metueret; ib. 133. monemur ..., ut provideamus; prov. cons. 39. Glaucia solebat ... populum monere, ut ... primum versum attenderet; Rab. Post. 14.

moveo: cuius reprehensio me vehementer movet, non solum ut vobis ..., verum etiam ut ipsi Catoni ... rationem facti mei probem; Muren. 3. facilius una se epistula Mithridatis moveri impellique potuisse, ut amicitiam populi Romani ... violarent, quam ut filium testimonio laederent; Flacc. 57. viri fortis (est) ne suppliciis quidem moveri ut fortiter fecisse paeniteat; Milo 82.

nuntio: C. Popilius ... cum ad Antiochum regem legatus missus esset et verbis senatus nuntiasset ut ab Alexandrea discederet; Phil. VIII, 23.

obligo: alter consul, ut me ... hostibus rei publicae proderet, pactionibus se || eos || ... obligarat; sen. 32.

obsecro: f. **obsecro,** II, 3. 4 (7 St.) — III. alqm, ut (13 St.) B. III, S. 416, b.

obstringo: quae primum ut illum confirmaret Oppianicum accusatorem filio suo, donis ... obstrinxit; Cluent. 190.

obtestor: f. **obtestor** (11 St.) B. III. S. 421, b.

obtingo: Metello obtigisset, ut || is || de pecuniis repetundis quaereret; Verr. a. pr. 21. obtigit tibi consularis (provincia), ut cum consule Cn. Carbone esses eamque provinciam obtineres; ib. I, 34. cum tibi sorte obtigisset, uti ius diceres; ib. V, 38.

opto: f. **opto,** II, 2 (16 St.) B. III, S. 497, b.

oro: f. **oro,** II, 2 (36 St.) B. III, S. 518, a.

paro: paratus .. veneram ... ut ignoratione tua ad hominis miseri salutem abuterer; Ligar. 1. se ... divertisse Massiliam eumque cognovisse paratissimo animo, ut cum suis copiis iret ad Mutinam; Phil. XIII, 13. f. ago, is; Verr. I, 67.

patior: si in turpi reo patiendum non esset, ut quicquam isti se minis profecisse arbitrarentur; Font. 37. quae (urbs) se vel potius exscindi quam e suo complexu ut eriperer facile pateretur; Planc. 97. f. fero, hic; dom. 44.

perficio: f. **perficio,** II, 1 (32 St.) B. III, S. 592.

perfringo: ut aliquando perficeretur, cum primum licuit, frequentia atque auctoritate perfregit || proficeret — perfecit ||; Quir. 10.

permitto: f. **permitto,** II, 2 (23 St.) B. III, S. 603, b.

perpetior: non, inquam, perpeterere, ut homines iniuriae tuae remedium morte ... quaererent; Verr. III, 129.

persuadeo: f. **persuadeo,** II, 1 (4 St.) B. III, S. 614, a. — hic: neque .. metuo ne hoc cuiquam persuadeatur, ut ... id tu gratis suscipere conatus sis; Verr. V, 11.

pertineo: quid, hoc quo pertinet? ut ocius ad tuum pervenias? ... ut honestiore iudicio conflictere? ... ut facilius iudicium sit? ... ut quid praeterea? Quinct. 43. ad famam Ser. Sulpicii filii arbitror pertinere, ut videatur honorem debitum patri praestitisse; Phil. IX, 12.

peto: f. **peto,** II, 2. 3 (61 St.) B. III, S. 623, b.

placeo: senatui placere Ser. Sulpicio statuam pedestrem aëneam ... statui ...; utique C. Pansa A. Hirtius consules ... imperent; Phil. IX, 16. senatui placere, ut ... consules ... curent; ... utique ... ea (praemia) solvantur; ib. XIV, 38. f. **placeo,** II, 1 (5 St.) B. III, S. 629, a.

pono: quod (monumentum) positum est, ut esset indicium oppressi senatus; dom. 112. posuit Scatonem illum, ... ut is ... aedis in Palatio nobilissimas emisse se diceret; ib. 116. erant .. illi positi, ut comprehenderent Licinium, ut manifesto Licinius teneretur; Cael. 64.

postulo: hunc sibi ex animo scrupulum ... ut evellatis, postulat, ut ad hanc suam praedam tam nefariam adiutores vos profiteamini; Sex. Rosc. 6. f. **postulo** II, 1 (54 St.) B. III, S. 710, b.

praecipio: ab eis ... praecipitur et negotium datur quaestoribus et aedilibus, ut noctu vigilias agerent ad aedis sacras; Verr. IV, 93. cum praeciperent ut caveretis ne ..; Font. 33. — hic: videor hoc ... vobis praecipere posse, ut ex eo genere homines ... diligenter vobis retinendos existimetis; Font. 42. quibus hoc praecipiendum videtur, ... ut desperent id ... se consequi posse; Catil. II, 19,

praemoneo: sane benevolo animo me ut magno opere caverem praemonebat; Verr. a. pr. 23.

praescribo: f. **praescribo,** II, 4 (6 St.) B. III, S. 738, a.

precor: eadem precor ... ob eiusdem hominis consulatum ... obtinendum et ut vestrae mentes ... cum populi Romani voluntatibus .. consentiant; Muren. 1. f. **precor,** II (4 St.) B. III, S. 761, a.

proficio: hic: hoc dies duodecim profecerunt, ut ... is habeat iam patronos etiam consularis? Phil. V, 5. — quis: nunc vero quid erit profectum, nisi ut huius ... vita ad luctum conservata ... videatur? Cluent. 201. f. 2. tantus; Catil. I, 27.

prohibeo: di prohibeant, .. ut hoc ... praesidium sectorum existimetur; Sex. Rosc. 151.

promulgo: leges alias || aliquas || sine promulgatione sustulit, alias ut tolleret, promulgavit; Phil. II, 109. — hic: hoc tribunus plebis promulgare ausus est, ut ... id eo iure teneret? leg. agr. III, 11. — is: si id promulgavit, ... ut restitueretur Sulla; Sulla 63. — lex: de quibus, ut eos iudices habeamus, legem ab homine ... promulgatam videmus; Verr. II, 174. altera promulgata lex est, ut ... damnati ad populum provocent; Phil. I, 21.

propero: hunc .. ut sequerer properavi, ...

non ut proficerem aliquid, ... sed ut ... relinquerem ..; Phil. I, 10.

propono: cum ... mihi initio proposuissem, ut animos ... commoverem; Cluent. 139. hic: cum sibi hoc proposuerint, ut sive me tu deieceris sive tuorum quispiam, ... ut servos non numero distinguant; Caecin. 56. vos, quaeso, memoria teneatis non mihi hoc esse propositum, ut accusem Oppianicum; Cluent. 30.

prospicio: prospicite ... ut plus apud vos preces virginis Vestalis quam minae Gallorum valuisse videantur; Font. 49. ſ. consulo; Verr. I, 143.

provideo: ut in perpetua pace esse possitis providebo; Catil. III, 29. ſ. consulo; Catil. II, 26. — hic: cum ... neque hoc providerim, ut varietate criminum vos attentos tenerem; Verr. V, 159.

pugno: omni contentione pugnatum est, uti lis haec capitis aestimaretur; Cluent. 116. a tali viro esse pugnatum, ut omnes et dignitatis et gratiae gradus tollerentur; Muren. 47. — hic: si hoc solum hoc tempore pugnatur, ut ad illam opimam praeclaramque praedam damnatio Sex. Roscii ... accedat; Sex. Rosc. 8. — is: ſ. ago, is; Phil. X, 22. molior.

quaero: qui non modo ut fugerent, sed etiam ipsius fugae tutam viam quaesiverunt; Caecin. 44. — is: non id solum quaeritur, ut isto damnato bona restituantur eis; Verr. I, 8. — quis: tu vero, Rulle, quid quaeris? quod habent ut habeant? ... ut privatum sit? leg. agr. III, 8.

quaeso: a vobis *peto* quaesoque ut ... putetis; Rabir. 38. ſ. **quaeso,** II, 2 (15 St.) S. 7, a.

redimo: quis: quid enim fuit quod ab eo redimeretur? ut duceret iudicium? Flacc. 82.

relinquo: relictum est ut Cluvium falsum dixisse Luscio et Manilio contendat; Qu. Rosc. 45. — hic: hoc saltem nobis ut relinquatur, ... vitam ut impune liceat defendere; Milo 6.

remitto: te mihi remittere atque concedere, ut omne studium meum in Cn. Plancii honore consumerem; Planc. 73.

repeto: hic: recte hoc repetitur a vobis, ut virum ... liberetis; Cluent. 202.

restipulor: qui ... restipularetur a Fannio diligenter, ut ... dimidiam partem sibi dissolveret; Qu. Rosc. 56.

resto: restat, ut .. summa neglegentia tibi obstiterit; Quinct. 41. restat, .. ut hoc dubitemus; Sex. Rosc. 88. restat ut de imperatore ad id bellum deligendo ... dicendum esse videatur; imp. Pomp. 27. restat ut omnes unum velint; Marcell. 32. — ille: illud etiam restiterat ..., ut te in ius educerent; Quinct. 33. — quis: quid restat nisi ut orem obtesterque vos? Milo 92.

rogo: rogat, ut curet, quod dixisset; Quinct. 18. rogat oratque te ... ut sibi per te liceat ... vitam in egestate degere; Sex. Rosc. 144. quod temere commisisti || commisisses || in iudicium ut denuntiaret, rogasti ut ignosceret; Qu. Rosc. 26. Q. Roscium ... rogasti ut Fannio daret HS CCCIↃↃↃ; ib. 38. rogat Rubrium ut quos ei commodum sit invitet; Verr. I, 65. rogat et orat Dolabellam ut de sua provincia decedat; ib 72. rogant eum, ut sibi id, quod ab ipsis abisset pecuniae, curet; ib. II, 55. me quoque Petilius, ut sibi in consilio essem, rogavit; ib. 72. unum quemque senatorem rogabat ut filio suo parceret; ib. 95. rogare atque orare patres conscriptos, ut statuerent ne absentium nomina reciperentur; ib. 103. rogant et orant Siculi patres conscriptos, ut nostri magistratus posthac decumas ... venderent; ib. 147. ut vos rogarem, ut coniecturam faceretis; ib. 164. hic illi .. rogare atque orare coeperunt, ut sibi suas segetes ... tradere liceret, ut ipsi sine ignominia molestiaque discederent; ib. III, 69. rogat Diodorum, ut ad illum propinquum suum det litteras; ib. IV, 39. iste petit a rege et eum pluribus verbis rogat, ut id ad se mittat; ib. 64. ipse hominem appellat; rogat ut reddat; ib. 66. id sibi ut donaret, rogare et vehementissime petere coepit; ib. rogat ut in sua quisque dicat navi se tantum habuisse nautarum, quantum oportuerit; ib. V, 102. rogat Fabius Acerronium ... ut secum simul veniat ad Tullium; Tull. 20. M. Fabium ... rogabimus, ut Allobrogum animos mitiget; Font. 26. hi vos ... tacite rogant, ut se quoque ... dignos existimetis; imp. Pomp. 13. eum, ut ceteros appellet, quibuscum loqui consuesset, rogat; Cluent. 71. ei nunc etiam ultro rogabuntur atque orabuntur, ut agros ... xviris tradant; leg. agr. II, 68. ut domi meae te adservarem rogasti; Catil. I, 19. is ... rogatus est a Maximo, ut triclinium sterneret; Muren. 75. cur enim quemquam, ut studeat tibi, ut te adiuvet, rogas? rogas tu me, ut mihi praesis, ut committam ego me tibi? ib. 76. num || tunc, al. || me rogari oportet abs te an te potius a me, ut pro mea salute laborem ... suscipias? ib. ut ad illam diem ... rogarentur, ut pari studio convenirent; sen 27. de hoc ... est rogatum, ut ... praeconi publico subiceretur; Sest. 57. ut idem ad res redeuntis ut venirent, rogarentur; ib. 129. me ille ut V viratum acciperem rogavit; prov. cons. 41. postea me ut sibi essem legatus non solum suasit, verum etiam rogavit; ib. 42. si ruere vellem, boni viri me ut id ne facerem rogarent; Planc. 91. ſ. hortor; Verr. III, 44.

sancio: hic ut ipse habeat quod non habet, ... per vos sanciri || sancire || volt; leg. agr. III, 13. ſ. **sancio,** I, 3. 4 (7 St.) S. 383. — ius: quo iure? eo, quod Iuppiter ipse sanxit, ut omnia ... legitima et iusta haberentur; Phil. XI, 28.

scisco: si Gaditani sciverint nominatim de aliquo cive Romano, ut sit is civis Gaditanus; Balb. 27.

scribo: ſ. **scribo,** II, 4. 5 (7 St.) S. 412, a. — is: ne id quidem est scriptum, ut exirem; dom. 51. — lex: hanc tibi legem Clodius scripsit, ... ut interdictum sit, cui non sit interdictum? dom. 47.

sequor: sequitur ut de frumento empto vos .. doceam; Verr. III, 163. non igitur homicidas. sequitur ut liberatores tuo iudicio; Phil. II, 31. — hic: hoc sequitur, ut familia M. Tullii concidi oportuerit? vix mehercule, ut corium peti, vix ut gravius expostulari; Tull. 54.

specto: is: M. Lucullus ... id spectavit, ut omnes ita familias suas contiuerent; Tull. 8. spectarasne || spectarisne || id, ut patres conscripti ex re publica funditus tollerentur? Vatin. 35.

statuo: qui in illa re quid facere statueret || facere potuerit || non habeat, nisi forte ... ut ageret eam rem sine Verre et sine Dolabella; Verr I, 75. eos statuisse, ut hoc, quod dico, postularetur; ib. II, 103. statuunt illi atque decernunt, ut eae litterae ... removerentur operaque daretur, ib. 173. statuit iste, ut arator ... vadimonium promitteret; ib. III, 38. — ita: statuerunt .. ita maiores nostri, ut ... sortito || sortitione || in quosdam animadverteretur; Cluent. 128. — qui: si iste id fecisset, quod prius statuerat, ut non adesset; Verr. I, 2.

suadeo: suadebit tibi ut hinc discedas; div. Caec. 52. ſ. rogo; prov. cons. 42.

sum: fore uti permultis in rebus timore prolaberer; Quinct. 77. atrocitate criminis fore, ut hic nullo negotio tolleretur; Sex. Rosc. 28. putant fore ut ... leges iudiciaque administrentur; div. Caec. 68. fore uti nationes exterae legatos ad populum Romanum mitterent; pr. 41.

non neglegentia mea fore, ut multa praeteream; ib. I, 103. esse in eo testamento ... ut statuas in palaestra deberet ponere; ibi II, 36. sperant fore ut patris litteris nuntiisque filius ab incepto || ab incepto furore, al. || revocetur; ib. 97. in provinciis intellegebant ... fore uti quod quisque vellet ... quanti vellet auferret; ib. IV, 10. clamabant fore, ut ipsi se di immortales ulciscerentur; ib. 87. fore, ut a multis in lautumiis verus ille dux quaereretur; ib. V, 69. fore, ut postea ... Cn. Pompei praesidium opponendum putaretis || putetis ||; leg. agr. II, 25. fore uti eius socios invidia oppressus persequi non possem; Catil. II, 4. fore, ut ea consilia ... inlustrarentur, ut a senatu populoque Romano perspici possent; ib. III, 20. fore ut aliquando non Torquatus neque Torquati quispiam similis ..., sed ut aliquis patrimonii naufragus ... diceret; Sulla 41. † quid ageres non erat ut qui modus moribus fuerat, idem esset iniuriae? dom. 65. fore putabam, ut exemplum rei publicae conservandae mecum simul interiret; Sest. 43. est igitur || sequitur || ut ei sint, quam tu nationem appellasti, || et || qui integri sunt; ib. 97. magis est, ut ipse moleste ferat errasse se, ... quam ut istius amicitiae crimen reformidet; Cael. 14. quando denique fuit ut quod licet non liceret? ib. 48. fore *ut* huic || huic ut || ab illo periculum crearetur; Balb. 41. fore putabant ut in exulcerato animo facile fictum crimen insideret; Deiot. 8. fore ut omnes ... subveniremus; Phil. VIII, 21. fore ut eos paeniteat professos esse; ib. XII. 7, — ille: simul illud ... futurum arbitrati sunt, ut in hac causa ... de iure civili iudicium fieri videretur; Caecin. 4. ille erat ut odisset .. defensorem salutis meae; Milo 35. — is: omnes id fore putabant, ut miser atque innocens virgis caederetur; Verr. IV, 86. — uterque: si utrumque fuit, ut et fames stimularet homines et tu ... exsisteres; dom. 12.

sumo: hic: qui sibi hoc sumpsit, ut corrigat mores aliorum; Verr. III, 2. hoc tibi sumis ..., ut, quia tu defendis, innocens iudicetur? Sulla 84.

suscipio hic: hoc vestrae mentes ... sibi suscipient || flagitii suscipient ||, ut ... vos tamen cum Gallis iurare || stare, al. || malitis? Font. 32. — nihil: s. ago, nihil; leg. agr. II, 15.

suspicor: ut C. Iulius ... hanc provinciam tradat ei ... adduci ad suspicandum nullo modo possum; prov. cons. 39.

tempto: cum essent animi servorum et spe et metu temptati, ut aliquid in quaestione dicerent; Cluent. 176. — quis: quid aliud hoc iudicio temptatur, nisi ut fieri liceat? Sex. Rosc. 13.

teneo: qua spe denique ut vivere velint tenebuntur, si ..? Verr. V, 126.

timeo: hic: an hoc timebam, ... ut possem praesens sustinere? dom. 56.

tueor: perfacile .. sese Sicilia iam tuebatur, ut ne quod ex ipsa bellum posset exsistere; Verr. V, 8.

valeo: utrum ea res ad opem ... valere debebat? an ut hoc ostenderes? Verr. IV, 89. — nihil: [si] ut suffragentur, nihil valent gratia ipsi; Muren. 71.

veneror: s. imploro.

venit in mentem: M. Fonteio non in Gallia primum venisse in mentem ut portorium vini instituеret; Font. 19.

vereor: vereor ut hoc, quod dicam, perinde intellegi possit auditum atque ipse cogitans sentio; Marcell. 12. s. vereor, II, 22 (5 St.) S. 855, b.

video: ut ... videret, ut ... tota res transigeretur; Quinct. 20.

vigilo: vigilas tu de nocte ut tuis consultoribus respondeas, ille ut eo quo intendit, mature cum exercitu perveniat; Muren. 22. s. enitor; Sest. 99.

volo: s. **volo**, II, 2. (11 St.) S. 999, b. — hic: mihi quidem numine deorum immortalium videtur hoc fortuna voluisse, ut ... Cn. Pompei filius posset ... fortunas patrias recuperare; Phil. XIII, 12. s. mando. hic; Varr. III, 48. — quis: quid me reducem esse voluistis? an ut inspectante me expellerentur ei? Milo 103.

urgeo: urget Dolabella ut quam primum securi feriantur; Verr. I, 75.

2. **nach Adjectiven und Pronomina:** alter: alterum peto a vobis, ut me ... benigne, alterum ipse efficiam, ut ... attente audiatis; Phil. II, 10. s. hic; Phil. II, 119.

hic: qui semel hoc commisit, ut tibi praesto non esset; Quinct. 52. his de causis ego huic causae patronus exstiti, non electus unus ... neque uti satis firmo praesidio defensus Sex. Roscius, verum uti ne omnino desertus esset; Sex. Rosc. 5. hoc postulat, ut ... deleatis ... suspicionem; ib. 6. hoc postulare homines sicarios, ut spoliis ... ornati .. discedant; ib. 8. hanc condicionem misero ferunt, ut optet ..; ib. 30. de cuius laude neque hic locus est ut multa dicantur; ib. 33. haec acta res est, ut ei nobiles restituerentur in civitate; ib. 149. quis hoc frater fratri ... tribuit, ut, quodcumque rettulisset, id ratum haberet? Qu. Rosc. 3. ad iudicium hoc modo venimus, ut totam litem aut obtineamus aut amittamus; ib. 10. ad arbitrium hoc animo adimus, ut neque nihil neque tantum, quantum postulavimus, consequamur; ib. paulo longius oratio mea provecta est hac de causa, ut condicionem societatis diligenter cognoscretis; ib. 31. ut Fannio daret HS CCCIↃↃↃ hac condicione, ut ... partem .. dimidiam Roscio dissolveret; ib. 38. cum hoc unum ... remedium esse arbitrarer, ut homines idonei ... causam ... susciperent; div. Caec. 9. mea fuit semper haec in hac re voluntas et sententia, quemvis ut hoc mallem de eis ... suscipere quam me; me ut mallem quam neminem; ib. 16. reperio .. haec ab istis consilia inita et constituta, ut ... res ita duceretur; Verr. a. pr. 26. hoc animo sum, ut eo iudice quam praetore hanc rem transigi malim; ib. 32. ab dis immortalibus ... hoc idem .. opto, ut in hoc iudicio nemo improbus ... reperiatur; ib. 50. ne hoc quidem sibi reliqui facit, ut in rebus turpissimis cum manifesto teneatur ... tamen impudentiae suae pudentem exitum quaesisse videatur; ib. I, 2. se istum ... hoc uno nomine absolvi velle, ut ab senatu iudicia ... auferantur; ib. 23. si in pueritia non his artibus ... institutus eras, ut ea ... disceres atque cognosceres; ib. 47. si hoc iure legati populi Romani ... uterentur, ut pudicitiam liberorum servare ... non liceret; ib. 68. cur hunc dolorem cineri eius ... inussisti, ut liberis eius bona patria ... eriperes? ib. 113. Siculi hoc iure sunt, ut quod civis cum cive agat, domi certet suis legibus; quod Siculus cum Siculo non eiusdem civitatis, ut de eo praetor iudices ... sortiatur; ib. II, 32. hoc iure sunt socii, ut eis ne deplorare quidem de suis incommodis liceat; ib. 65. eximi iubet ... ex anno unum dimidiatumque mensem, hoc modo, ut ... in eum diem || in eo die, eo die || Kalendas Martias proscribi iuberet; ib. 129. legationes ... in postulatis communibus ... etiam hoc ediderunt, ut statuas ne cui ... pollicerentur; ib. 146. hoc animo esse Siculos, ut ... sibi relinquendas domos ac sedes suas ... esse arbitrentur; ib. 157. quod apud omnis Graecos hic mos est, ut honorem hominibus habitum in monumentis eius modi non nulla religione deorum consecrari arbitrentur; ib. 158.

hoc perfecistis, ut ... daretur; ib. 178. hanc magistrorum ... consuetudinem esse, ut ... exempla litterarum ipsi habere non nollent; ib. 182. hac licentia permissa, ut tantum ... auferret; ib. III, 29. cuius (campi) .. species haec erat, ut ... annonae caritatem non verere; ib. 47. haec condicio fuit isto praetore aratorum, ut secum praeclare agi arbitrarentur; ib. 70. haec aequitas in tuo imperio fuit, haec praetoris dignitas, ut servos Venerios Siculorum dominos esse velles; hic delectus, hoc discrimen te praetore fuit, ut aratores in servorum numero essent; ib. 87. retinebatur hoc ab iis diligenter, ut, qui unum equitem Romanum contumelia dignum putasset, ... malo dignus iudicaretur; ib. 94. ne hoc quidem retinebimus, ut magistratibus nostris ... ne contemptissimi ... esse videamur? ib. 98. nisi ab eis hoc petivisset, ut sererent quam plurimum; ib. 121. reperio genus huius modi .. praedae, ut praetor ... non emat, sed vendat; ib. 171. quis hoc tibi concessit? quae lex? quae senatus auctoritas? quae porro aequitas, ut tantam pecuniam scriba tuus auferret? ib. 181. hoc crimen est, ut intellegas non ex aestimatione ... pendere crimen; ib. 189. homo, ut aliquo modo in provinciam illum revocaret, hanc excogitat rationem; ib. IV, 40. tibi haec cura suscipienda, tibi haec opera sumenda est, ut Capitolium ... copiosius ornatum sit quam fuit; ib. 69. sese a suis civibus haec habere mandata, ut ad Verrem adirent et eum simulacrum ... reposcerent: id si impetrassent, tum ut morem veterem Hennensium conservarent ...; sin autem ea non reddidisset, tum ut in iudicio adessent, tum ut de eius iniuriis iudices docerent; ib. 113. non arbitror hoc etiam tuae deesse impudentiae, ut quicquam eius modi dicere audeas; ib. V, 5. perditae civitates...hos solent exitus exitialis habere, ut damnati in integrum restituantur; ib. 12. cuius hic situs atque haec natura esse loci caelique dicitur ut nullus umquam dies ... fuerit quin ..; ib. 26. superiorum praetorum consuetudo cum haec fuisset, ut naves civitatibus (imperarentur); ib. 43. iste erat hac stultitia multis in rebus usus, ut publice, quae vellet, in litteras civitatum [tolli et] referri iuberet; ib. 103. hoc iure fuit, ut ex sinu patriae nobilissimus adulescens ... istius carnifici .. dederetur; ib. 124. haec apud te ... ne hoc quidem iuris obtinuit, ut unius honestissimi ... civis mortem ac sanguinem deprecaretur; ib. 125. hoc non perfecit, ut virgarum vim deprecaretur; ib. 162. hoc iuris in omnis constitueres, ut ... in crucem tolleretur; ib. 168. unum hoc abs te ... pervelim impetrare, ... ut ita tibi multum temporis ad dicendum sumas ut ..; Tull. 6. haec ... tacita lex est humanitatis, ut ab homine consilii, non fortunae poena repetatur; ib. 51. res ... habet hanc vim, ut ... appareat; Font. 3. hic si ingeniosi ... iudicis has partis esse existimatis, ut ... sine ulla dubitatione credendum sit; ib. 21. hanc patere inimicitiis viam, quem quisque odisset, ut eum testimonio posset tollere; ib. 24. qui .. se in eius familiaritatem insinuasset hac ratione, ut cum aliquo suo compendio negotia mulieris ... susciperet; Caecin. 13. hanc puto me habere actionem, ut per interdictum meum ius teneam; ib. 32. quid hoc ab illo differt, ut ille cogatur restituere, ... ille ... non cogatur? ib. 39. hoc quidem vetus est et ... usitatum, ... si quos armatos ... conspexissent, ut statim testificati discederent; ib. 45. ne hoc omnibus ... praescribatis, ut confligendum sibi ... putent; ib. 46. hoc, opinor, optaret, ut a quo loco depulsus esset, in eum se fortuna restitueret; ib. 88. hac utar moderatione dicendi, non ut in illius potestate fortunam positam esse dicam, sed ut praeterita meminisse ... videamur; imp. Pomp. 47. cum ... haec quoque opportunitas adiungatur, ut in eis ipsis locis adsit, ut habeat exercitum, ut ab eis, qui habent, accipere statim possit; ib. 50. cum esset haec ei proposita condicio, ut aut ... accusaret aut ... moreretur; Cluent. 42. capit hoc consilii, ut pecuniam quibusdam iudicibus levissimis polliceatur; ib. 71. haec autem res habet hoc certe, ut nihil possit ... de re familiari latere; ib. 82. a Lentulo ... facile hoc .. impetrabo, ut ... mihi concedat, ut ..; ib. 118. est hoc in more positum .. institutoque maiorum, ut ei ... eam primam habeant orationem || contionem ||; leg. agr. II, 1. hoc perficiunt, ut ... videatur; ib. hoc animo me ad legendam legem .. venisse, ut ... auctor eius atque adiutor essem; ib. 14. hoc animo legem sumpsi in manus, ut eam cuperem esse aptam; ib. 15. hoc inauditum et plane novo more || novum || ut ei || uti || curiata lege magistratus detur, cui ..; ib. 26. omnia sunt haec huius modi .., ut ea qui habeat ... rex non ferundus ... esse videatur; ib. 32. vos mihi ... hoc eodem in loco personam hanc imposuistis, ut ... illius .. dignitatem ... tuerer; ib. 49. neque in hoc solum inest contumelia, ... ut ulla res parta bello ... locata sit; ib. 54. in posterum vero lex haec ... constituitur, ut quicumque ..., apud eosdem xviros ... profiteatur; ib. 59. Pompeius .. hoc animo est || sit ||, ut, quicquid vobis placeat, sibi ferendum putet; ib. 62. huiusce modi res commissa nemini est, ut idem iudicaret et venderet; ib. 64. non esse hanc nobis a maioribus relictam consuetudinem, ut emantur agri a privatis; ib. 65. haec in rerum natura tria fuisse, ut aut cum Saturnino esset aut cum bonis aut lateret; Rabir. 24. hoc animo semper fui, ut invidiam virtute partam gloriam, non invidiam putarem; Catil. I, 29. quo in bello lex haec fuit a Lentulo ... constituta, ut omnes ... in hostium numero ducerentur; ib. III, 25. mihi si haec condicio consulatus data est, ut omnis acerbitates ... perferrem; ib. IV, 1. si hunc exitum consulatus mei di immortales esse voluerunt, ut vos ... ex caede miserrima ... eriperem; ib. 2. neque ulla in re te esse huius modi, ut corrigendus potius quam leviter inflectendus esse videare; Muren. 60. quod enim tempus fuit, ... quo haec, sive ambitio est vive liberalitas, non fuerit, ut locus ... daretur amicis et tribulibus? ib. 72. haec .. ratio ac magnitudo animorum in maioribus nostris fuit, ut ... in imperio ... omnia ad gloriam splendoremque revocarent; Flacc. 28. hisce utitur laudatoribus Flaccus, ... ut Graecorum cupiditati Graecorum auxilio resistamus; ib. 64. hoc vel maxime moliuntur, ut vestrae quoque mentes ... optimo cuique infestissimae ... reperiantur; ib. 94. eum ... hoc curasse, ut id omnes viderent; Sulla 4. hanc nobis a maioribus esse traditam disciplinam, ut nullius amicitia ad pericula propulsanda impediremur; ib. 49. haec ... (communis) est laus, ut constet ..; ib. 82. hoc natura est insitum, ut, quem timueris, ... hunc semper oderis; ib. 83. ut in hac causa mihi detis hanc veniam ... ut me ... patiamini ... paulo loqui liberius; Arch. 3. atque haec cura .. erit infixa animo meo sempiterna, ut ... dignissimus ea civitate videar; Quir. 25. sive hunc di immortales fructum mei reditus populo Romano tribuunt ut ... ubertas agrorum ... reducta (videatur); dom. 17. hoc esse .. proprium liberae civitatis, ut nihil de capite civis ... detrahi possit; ib. 33. hanc vos ... tribuno plebis potestatem dabitis, ut proscribere possit quos velit? ib. 44. cum [illegible] is a

maioribus proditum sit, ut nemo civis Romanus ... civitatem possit amittere; ib. 77. hoc tu ... iure munitam civitatem et libertatem nostram putas esse oportere, ut ... possit unus quisque nostrum amittere? ib. 80. hanc ... labem ... poterit populi Romani dignitas sustinere ..., ut domus ... coniuncta esse videatur? ib. 102. qui ... poenam .. hanc maternae temeritatis tulit, ut mutam in delicto personam nomenque praeberet; ib. 134. qui locus ... hoc praecipue iuris habet, ut ab ipsis ... sacer non esse iudicatus sit; har. resp. 14. qui ... hoc unum habet proprium, ut ex urbe expulerit, [relegarit,] non dico equitem Romanum, ... sed civem Romanum ... ut edicto ex patria consul eiecerit; Sest. 29. omnia consilia P. Sestii mentemque totius tribunatus hanc fuisse, ut ... mederetur; ib. 31. nesciebam inter sapientissimos homines hanc contentionem fuisse, ut alii dicerent..? ib. 47. neque .. in hoc me hominem esse infitiabor umquam, ut ... glorier; ib. 49. haec erat studiorum in mea salute contentio, ut ei ... supplicarent; ib. 130. habeat hoc praemii tua indignitas, ut adulescentiae turpitudo obscuritate ... obtegatur; Vatin. 11. Vatinii ... hoc postulantis, ut idem sibi concedatur; ib. 15. ne hoc quidem senatui relinquebas, quod nemo umquam ademit, ut legati ex eius ordinis auctoritate legarentur? ib. 35. an erit haec optio et potestas tua, ut ... dicas? ib. 40. ac mihi quidem videtur .. hic introitus defensionis ... convenire, ut ... respondeam; Cael. 3. ob hanc causam tibi hunc puerum parens ... tradidit, ut in amore ... adulescentiam suam conlocaret et ut hanc vitam ... defenderes? ib. 39. si qui .. hoc robore animi ... fuit, ut respueret omnis voluptates; ib. fuerant hoc rogati, fuerant ad hanc rem conlocati, ut venenum, ut insidiae, facinus denique ipsum ut manifesto comprehenderetur; ib. 64. si ille hac ... fortuna ... frui non properat, ut omnia illa conficiat; prov. cons. 30. ac mihi quidem hoc dignum re publica videtur, ... hoc proprium esse vestri officii, hoc satis esse causae, ut ... id omnes ei licuisse concedant; Balb. 5. qui hanc poenam foederibus ascribat, ut omnium praemiorum ... expertis faciat foederatos; ib. 20. haec vis est istius et iuris et verbi, ut fundi populi beneficio nostro, non suo iure fiant; ib. 21. hanc tu igitur ... condicionem statuis Gaditanis, ... ut ... id ne liceat ipsis? ib. 25. utrum haec foederati iura constituant, ut ne cui liceat ... accedere; ib. 26. id habet hanc vim, ut sit ille in foedere inferior? ib. 35. se hoc ius esse velle, ut sibi et liberis ... sit in nostris castris ... locus; ib. 40. sit hoc discrimen inter gratiosos civis atque fortis, ut illi vivi fruantur opibus suis, horum etiam mortuorum ... vivat auctoritas immortalis; ib. 49. fuit hoc sive meum sive rei publicae fatum, ut in me unum omnis illa inclinatio communium temporum incumberet; ib. 58. hunc illi acerbum nuntium .. perferri, ut suum praefectum fabrum, ut hominem sibi carissimum ... vestris oppressum sententiis audiat; ib. 64. cum .. omnium tuorum scelerum haec pactio exstiterit, ut ... Macedonia tibi ... traderetur || redderetur ||; Piso 57. habet hoc virtus, ... ut viros fortis species eius et pulchritudo etiam in hoste posita delectet; ib. 81. hac spe decedebam, ut mihi populum Romanum ultro omnia delaturum putarem; Planc. 65. cum sit hoc generi hominum prope natura datum, uti ... persequantur; Rab. Post. 2. ubi est igitur sapientia iudicis? in hoc, ut ... ponderet; ib. 12. hoc etiam optat miser, ut [condemnetur a vobis] ita bona veneant; ib. 46. est .. haec ... lex, ... omnis honesta ratio esset expediendae salutis; Milo 10. qui hoc fato natus est, ut ne se quidem servare potuerit quin ..; ib. 30. sin hoc ... necessitas barbaris ... praescripsit, ut omnem semper vim ... propulsarent; ib. quamquam hoc animo semper omnes fuimus ..., ut ... putaremus; ib. 82. ira deorum hanc eius satellitibus iniecit amentiam, ut ... ambureretur abiectus; ib. 86. nullum umquam .. mihi tantum dolorem inuretis. ... sed ne hunc quidem ipsum, ut obliviscar quanti me semper feceritis; ib. 99. si rerum tuarum immortalium ... hic exitus futurus fuit, ut ... relinqueres; Marcell. 26. hic .. est legis index, ut ei res in tertia decuria iudicent; Phil. I, 20. ius semper hoc fuisse, ut ... ea ... ei, quibus erepta essent, recuperarent; ib. II, 96. duo modo haec opto, unum, ut moriens populum Romanum liberum relinquam, ...; alterum, ut ita cuique eveniat, ut de re publica quisque mereatur; ib. 119. hoc insperatum omnibus consilium ... ceperit, ut exercitum invictum ... conficeret; ib. IV, 3. hic mos iam apud illos antiquos et barbatos fuit, ut persequerentur popularis; Fr. B. VII, 18. f. 1. accido. addo. adsequor. comitor. do. elaboro. evenio. exspecto. fero. mando. persuadeo praecipio. proficio. promulgo. propono. provideo. pugno. relinquo. sequor. sumo. timeo. volo. — **facio,** III. alqd, hoc; Verr. a. pr. 55. II, 63. 115. imp. Pomp. 24. Cluent. 116. leg. agr. I, 7. II, 29. Flacc. 33. Piso 18. Rab. Post. 17. Milo 86. Phil. XIV, 11 (B. II, S. 296, f.)

idem: non fecerunt idem, quod nunc Cluentius, ut aliquid culpae suscipere se putarent recusando; Cluent. 153. idem fecerat (L. Caesar) .. in sororis viro quod .. in sororis filio fecit, ut et luctu sororis moveretur et saluti populi Romani provideret; Phil. VIII, 1. f. I. precor.

idoneus: nemone horum tibi idoneus visus est,... ut cum eo *de* dedicatione communicares? dom. 132.

ille: ubi illa consuetudo, ... ut optima condicione sit is, cuia res? Verr. I, 142. primo illo suo leniore || leviore || artificio Heraclium adgredi conatur, ut eum roget; ib. II, 36. illa scelera ... facta sunt || nata sunt ||, primum ut urbs tota spoliaretur, ... ut omnia signa iste ... auferret; deinde ut in curia Syracusis ... statuam ponerent; ib. 50. illud .. postulare non desistebant, ut se ad leges suas reiceret; ib. 60. cum illud edictum repente ... nascitur, ut ante Kalendas Sextilis omnes decumas ad aquam deportatas haberent; ib. III, 36. ne illud quidem tibi reliquum fecisti, ut hoc posses dicere; ib. 132. fuit .. illud extremum, ut ex eis locis a militibus nostris reditus magis maturus ... quaereretur; imp. Pomp. 24. illa definitio iudiciorum aequorum ... retineatur, ut in iudiciis .. sine invidia culpa plectatur; Cluent. 5. adgrediar ad crimen cum illa deprecatione, ... sic ut me audiatis; ib. 8. illud .. perficiam, ... ut ... salvi esse possitis; Catil. II, 28. illud .. perficiam, .. ut ea ... tuear; ib. III, 29. illud .. neque suscepit neque suscipere debuit, ut ... accusandus videretur; Flacc. 29. tuus pater ... illam sibi .. provinciam depoposcit, ut ... me ... trucidaret; Sulla 52. fuit profecto quaedam illa rei publicae fortuna fatalis, ut ille caecus ... tribunus plebis nancisceretur ..; Sest. 17. simul et illud facit, ut ... properet auferre; prov. cons. 36. illud peto, ut ... malitis; Balb. 19. vetus est .. lex illa iustae veraeque amicitiae, ... ut idem amici semper velint; Planc. 5. omitto illa, ... ut vivat cum suis; ib. 29. sive .. illud animo irato .. fecisset, ut ... trucidaret inimicum; Milo 63. nec vero ... reliqua est illa .. ad consolandum querella, ut eis irasci possim; ib. 99. illud os, illam impuritatem caeni fuisse, ut hos iudices legere aude-

ret! Phil. V, 16. illa ... aliena consulum dignitate ... sententia est, ut ... sortiantur; ib. XI, 21. ſ. 1. accedo. addo. admoneo. ago. deprecor. do. laboro. resto. sum.

integrum est: ſ. 1. licet.

is: non in eam turpitudinem venisses, ut hoc tibi esset ... confitendum; Quinct. 53. ad eamne rem delecti (estis), ut eos condemnaretis? Sex. Rosc. 151. in eum me locum adduci, ut aut eos homines spes falleret ..; div. Caec. 4. solum id est, ut me Siculi maxime velint; ib. 22. ista quaestura ad eam rem valet, ut elaborandum tibi in ratione reddenda sit, ... non ut ... postulandum sit; ib. 62. ea spe istum fuisse praeditum, ut omnem rationem salutis in pecunia constitueret; hoc erepto praesidio, ut nullam sibi rem adiumento fore arbitraretur; Verr. a. pr. 10. non patiar rem in id tempus adduci, ut ... eos tum lictores vocent: ut homines miseri ... potestatem non habeant; ib. 53. ea ratione facimus, ut malitiae illorum consilio nostro occurramus; ib. 55. numquam illos in eum locum progressuros fuisse, ut .. odio libidinis tuae ... moverentur; ib. I, 81. componit edictum eis verbis, ut quivis intellegere posset || possit ||; ib. 116. sola fuit ea fide benevolentiaque erga populum Romanum, ut civitates eius insulae ... numquam postea deficerent; ib. II, 2. hominum ipsorum ... ea patientia, virtus frugalitasque est, ut proxime ad nostram disciplinam illam veterem ... videantur accedere; ib. 7. ut in ea verba praetor iudicium det, ut vel L. Octavius Balbus iudex ... non possit aliter iudicare; ib. 31. an ita parva est pecunia an is [homo] Verres, ut haec ... gratis facta esse videantur? ib. 61. eis locis posita sunt, ut mihi semper Scipionis fore videantur; ib. 87. qui eo voltu nos intuetur, ut sibi ipsi peracutus esse videatur; ib. 108. qui ... nunc obtinet eum locum, ut vix Apronio illi ... concedere videatur; ib. in eam [..] venerat [..] consuetudinem, ... ut prope alter Timarchides numeraretur; ib. 169. et is erit ob eam rem vobis carior, ut ceteri libentius suo periculo vestris cupiditatibus serviant? ib. III, 9. ea est .. ratio decumanorum, ut sine plurimis litteris confici non possit; ib. 112. si id, quod vis, tibi ego concedam, ut emeris; ib. IV, 8. ad eam rem istos fratres Cibyratas fuisse, ut iste in furando ... oculis illorum uteretur; ib. 33. Eriphylam accepimus in fabulis ea cupiditate *fuisse*, ut ... salutem viri proderet; ib. 39. (candelabrum) erat ... ea varietate operum, ut ars certare videretur cum copia; ea magnitudine, ut intellegi posset ..; ib. 65. eos .. deduxi testis et eas litteras deportavi, ut de istius facto dubium esse nemini possit || posset ||; ib. 91. cum viderent ea facilitate praetorem, ut ab eo servorum ... vita ... redimeretur; ib. V, 14. soli in istius imperio ea condicione vixerunt, ut populo Romano nihil darent; ib. 58. ei concursus fiebant undique, ut ... etiam ex finitimis (oppidis) ... convenirent; ib. 66. quod is est conventus Syracusis civium Romanorum, ut ... hac re publica dignissimus existimetur; ib. 94. ea est .. ratio instructarum ornatarumque navium, ut ... ne singuli quidem possint accedere; ib. 133. ad eamne rem fuit haec suburbana ac fidelis Sicilia, ... ut ... securi ferirentur? ib. 157. Italiae conspectus ad eam rem ab isto delectus est, ut ille ... moriens ... divisa ... iura cognosceret; ib. 169. in eo consumenda est oratio, ut ne adversarii ... meliore loco esse videantur; Tull. 1. cum ... res in eam consuetudinem venisset, ut homines minore religione armis uterentur; ib. 10. quod .. eo animo factum est, ut homines unum in locum convenirent, ut arma caperent, ut certo consilio certum in locum proficiscerentur, ut idoneum tempus eligerent, ut caedem facerent; ib. 25. in eam opinionem Caesenniam adducebat, ut mulier imperita nihil putaret agi callide posse; Caecin. 11. ea de eo praeiudicia esse facta ab ipsis iudicibus ... ut non modo ab isdem, sed ne ab aliis quidem ullis absolvi ullo modo posset; Cluent. 1. eis accusatum esse criminibus Oppianicum, ut neque accusator timere neque reus sperare debuerit; ib. 20. eis criminibus accusatum esse Oppianicum uti honeste absolvi nullo modo potuerit; ib. 41. homines ... eo animo, ut ... in honore ... ponerent; ib. 57. eum numerum sententiarum conficere debebant, ut ad cumulum ... ipsius Staieni sententia septima decima accederet; ib. 74. in eum casum veneram, ut omnis mearum fortunarum status unius iudicii periculo contineretur; ib. 81. eo dicam animo, ut .. existimari velim; ib. 118. quoniam is vitae meae status est, ut omnis mihi cura ... posita sit in .. periculis defendendis; ib. 157. neque in eo solum diligens fuit, ut accusatorem filio suo compararet; ib. 191. is eum verbis publice laudant, ut non solum testimonium suum iudiciumque significent; ib. 196. cuius ea stultitia est, ut eam nemo hominem, ea vis, ut nemo feminam, ea crudelitas, ut nemo matrem appellare possit; ib. 199. perficiam .. id, ... ut huius ordinis auctoritas ... restituta esse videatur; leg. agr. I, 27. ut ... paludes emat, id vos potestis .. concedere? ib. II, 71. omnium legum iniquissimam ... esse arbitror eam, ... ut omnia ... essent rata; ib. III, 5. neque .. is es, .. ut te .. pudor umquam a turpitudine ... revocarit; Catil. I, 22. in eo omnis dies noctisque consumpsi, ut quid agerent, ... viderem, ut ... rem ita comprehenderem; ib. III, 4. id autem eo consilio, ut ... praesto esset ille; ib. 8. ea lenitate senatus est usus, ut ... arbitraretur; ib. 14. est etiam nobis is animus, ... ut non modo nullius audaciae cedamus, sed etiam .. improbos ... lacessamus; ib. 28. moveor his rebus omnibus, sed in eam partem, uti salvi sint vobiscum omnes; ib. IV, 3. id est initum consilium, ut interfectis omnibus nemo .. relinquatur; ib. 4. cum populum Romanum in eum metum adduxisti, ut pertimesceret; Muren. 48. ea condicione [nobis] erat in hac civitate natus, ut eius ... ingenium praesidio multis ... esse deberet; ib. 56. Graecus testis cum ea voluntate processit ut laedat; Flacc. 11. est ... is vir iste, ut civitatis nomen sua auctoritate sustineat; ib. 34. quae (urbs) vetustate ea est, ut ipsa ex sese suos civis genuisse dicatur; ib. 62. quoniam est id aetatis, ut sensum iam percipere possit ex maerore patrio; ib. 106. in eum locum te deducas, ut ... te ... convictum esse fateare? Sulla 44. is homo est aut ea familia ac disciplina, ut hoc credi possit ...? ut ... putarit? || putaret ||? ib. 58. non te illius unguentorum odor .. in eam cogitationem adducebat, ut ... frontis tibi integimento ... uti non liceret? sen. 16. eam rem publicam habuistis, ut aeque me atque illam restituendam putaretis; Quir. 14. an ea || an || res erat illa, ... ut rem ipsam repudiare ... deberem? dom. 7. num ... velles .. ob eam causam adoptari, non ut eius filius esses, sed ut tribunus plebis fieres; ib. 35. quod eae vestrae sint aetates, ut is ... filii tibi loco per aetatem esse potuerit; ib. 36. si eis verbis scripta est ista proscriptio, ut se ipsa dissolvat; ib. 50. qui tibi ob eam legem statuam in meis aedibus posuit, ut locus ipse ... legem ... refelleret; ib. 81. etsi id est aetatis, ut nondum consecutus sit; ib. 118. si ... me ... ea condicione devovi, ut ... mihi re publica aliquando restituta liceret frui; sin

autem ..., ut perpetuum dolorem ... sustinerem; ib. 145. eas habet contiones, ea miscet ac turbat, ut modo se his, modo vendat illis; har. resp. 46. quod erat eo nomine, ut ingenerata familiae frugalitas videretur; Sest 21. videbatur ea condicione tam fortis fuisse, ut cum patriae caritate constantiae gloriam commutaret; ib. 37. ea condicione gesseram, ut meum factum semper omnes praestare tuerique deberent; ib. 38. quid erat bis vincere? id profecto, ut ... dimicarem; ib. 43. eis Pisonem verbis ... vexavit, ut illum ... paeniteret; ib. 60. quoniam id etiam fatum civitatis fuit, ut illa ... nitedula rem publicam conaretur adrodere; ib. 72. ita de me illum ... hostem ... scripsisse, ... eis verbis, ... ut ... tamen vim habere non posset; ib. 73. multa ... fuerunt in ea contentione, ut popularis cupiditas a consilio principum dissideret; ib. 103. in ea statu civitas est, ut ... omnes idem de re publica sensuri esse videantur; ib. 106. qui ... eam provinciam susceperint, ut in balneas contruderentur; Cael. 63. eo maleficio .. erant implicati, ut ex nullius legis laqueis eximendi viderentur; ib. 71. eis studiis aequalium (prima eius aetas dedita fuit), ut eundem quem optimi ... petere cursum laudis videretur; ib. 72. hoc .. in eo fuit positum semper ratione atque sententia, ut, cum iussisset ..., ut tum lege eadem is populus teneretur, non ut de nostro iure aliquid deminueretur, sed ut illi populi ... uterentur; Balb. 20. adulescentis ... usos ea condicione fortunae, ut ... convolsuri viderentur; Piso 4. is meus domum fuit e foro reditus, ut nemo, nisi qui mecum esset, civium esse in numero videretur; ib. 7. eis .. verbis ea de me senatus auctoritas declarata est, ut nemini sit triumphus honorificentius quam mihi salus .. perscripta; ib. 35. idne ego optarem, ut inimicus meus ea ... ignominia notaretur? ut senatus is, qui in eam iam benignitatis consuetudinem venit, ut eos ... novis honoribus adficiat, ... huius unius litteris nuntiantibus non crederet? ib. 45. meus (reditus) .. is fuit, ut a Brundisio usque Romam agmen perpetuum totius Italiae viderit; ib. 51. dat .. eam libertatem, ut quod velint faciant; Planc. 16. cum sit Cn. Plancius is eques Romanus, ea primum vetustate equestris nominis, ut pater, ut avus, ut maiores eius omnes equites Romani fuerint ...; deinde ut ipse ... summo splendore fuerit; ut postea princeps inter suos plurimarum rerum ... iudex; ib. 32. eum me postea fuisse in maximis imperiis arbitror, ut non ita multum mihi gloriae sit ex quaesturae laude repetendum; ib. 64. nisi forte ego unus ... is in re publica civis .. sum, ... solus ut a te constituar qui ..; ib. 75. *in ea Scaurus fortuna erat constitutus, ut non modo suas possessiones facillime retineret, verum etiam* ..; Scaur. c. 2, § 3. eam potestatem omnem vos habetis, ut statuatis ..; Milo 4. liberatur Milo non eo consilio profectus esse, ut insidiaretur in via Clodio; ib. 47. te ... appello et ea voce, ut me exaudire possis; ib. 67. qui ea virtute ac fortuna est, ut ea potuerit semper; ib. 79. nisi eum di immortales in eam mentem impulissent, ut homo effeminatus fortissimum virum conaretur occidere; ib. 89. plebem ... eam ... se fecisse commemorat, ut non modo virtute flecteret, sed etiam ... deleniret; ib. 95. non habet eam vim ista accusatio, ut Q. Ligarius condemnetur, sed ut necetur; Ligar. 11. quae quidem a te in eam partem accepta sunt, .. ut eum ... adfeceris; Deiot. 14. ea mente discessi, ut adessem Kalendis Ianuariis; Phil. I, 6. an ea res agebatur, ut etiam aegrotos deferri || deferre || oporteret? ib. 11. eam sententiam dixissem, ut me ... facile possem defendere; ib. 13. qui ea lege vivit, ut non modo impune, sed etiam cum summa .. gloria interfici possit; ib. 35. scilicet is animus erat Milonis, ut prodesse rei publicae sine suasore non posset; ib. II, 21. eo se sacerdotio praeditum esse dixit, ut comitia auspiciis .. impedire ... posset; ib. 80. is .. erat dies, ea fama, is qui senatum vocarat, ut turpe senatori esset nihil timere; ib. III, 20. ea constituistis, ut vobis iam nihil sit integrum; ib. V, 2. ea natura rerum est ..., ut ... nihil cum hac gloria comparandum putet; ib. 49. plures eam sententiam secuti sunt, ut ... experiremur; VI, 3. eos consules habemus, ... eos duces, eos exercitus, ut nullam calamitatem res publica accipere possit; ib. VII, 20. alter eam legem sibi statuerat, ut quocumque venisset, lux venisse quaedam ... videretur; ib. X, 12. ea libidinum turpitudo (alteri fuit), ut in hoc sit semper ipse laetatus; ib. XI, 9. nonne eo ex Italia consilio profectus est, ut prohiberet Syria Dolabellam? ib. 28. eam tibi causam belli gerendi proponis, ut senatum funditus deleas; ib. XIII, 23. quorum ea mens idque consilium est, ut ... ne memoriae ... prodatur; ib. XIV, 3. f. 1. accido. adsequor. ago. defendo. elaboro. facio. molior. promulgo. quaero. scribo. specto. sum. — **facio**, III. alqd, id; Verr. I, 2. 73. II, 85. Catil. III, 22. Vatin. 1. Planc. 72. (B. II, S 298). — **eius modi** cum artifex eius modi sit, ut solus dignus videatur esse, qui in scena spectetur, tum vir eius modi est, ut solus dignus videatur, qui eo non accedat; Quinct. 78. si .. habes eius modi causam, ut hoc tibi planum faciendum sit; ib. omnia sunt ... eius modi, quivis ut perspicere possit; ib. 84. ubi scopulum offendis eius modi, ut non modo ab hoc crimen resilire videas; Sex. Rosc. 79. eius modi tempus erat .., ut homines .. impune occiderentur; ib. 80. tenuitas hominis eius modi est, ut dissimulari non queat; ib. 86. in singulis rebus eius modi materies est, ut dies singulos possis consumere; ib. 89. o vitam ... eius modi, ut ... vestrum ius iurandum accomodetis! ib. 101. cum quae facitis eius modi sint, ut ea ... contra vosmet ipsos facere videamini; ib. 104. res porro abs te eius modi postulabatur, ut nihil interesset; ib. 120. quorum (criminum) tibi societas cum Verre eius modi est, ut ea in accusando attingere non audeas; div. Caec. 30. dedit .. praerogativam suae voluntatis eius modi, ut isti pro praerogativis eam reddidisse videatur; Verr. a. pr. 26. est eius modi reus in quo homine nihil sit praeter summa peccata, ... ut ... nulla alia suspicio ... residere possit; ib. 47. ego causam sic agam, . eius modi res ... proferam, ut nemo a vobis ... conetur contendere; ib. 48. est ... eius modi factum eius, ut possit aliquis suspicari; ib. I, 35. quacumque iter fecit eius modi fuit, non ut legatus populi Romani, sed ut quaedam calamitas pervadere videretur; ib. 44. est eius modi edictum, ut quivis intellegat ..; ib. 110. viam ... eius modi exegisti, ut tu || ut || ipse illa ire non audeas; ib. 154. erat eius modi causa, ut ipse praetor ... consideratiorem reperire non posset; ib. II, 22. omnia erant Metelli eius modi, ut non tam suam praeturam gerere quam istius praeturam retexere videretur; ib. 63. accipite nunc aliud eius facinus ... eius modi, ut in uno omnia maleficia inesse videantur; ib. 82. erat eius modi causa, ut ille ne sine adversario quidem ... reperire posset quod diceret; ib. 92. qui et animum in rem publicam habuit eius modi et tantum auctoritate apud suos civis potuit, ut perficeret in Sicilia ..; ib. 113. sunt omnia [Siculorum postulata] eius modi, ut crimina conlecta in unum reum [te] esse videantur; ib. 147. faene-

ratio erat eius modi ..., ut etiam is quaestus huic || hic quaestus isti || cederet; ib. 170. eius modi litteras ad eos misit, ut huic frequentes obviam prodirent; ib. 172. qui ... se ipsum eius modi fore profitetur, ... ut sibi ... recte sit honesteque vivendum; ib. III, 2. adferam rem eius modi in decumis, ut Alba fateatur ..; ib. 146. eius modi res publica debet esse et erit, ... ut inimicus neque deesse nocenti possit neque obesse innocenti; ib. 162. cum aestimatio legis eius modi sit, ut ... grata esse debuerit; ib. 174. res rusticae eius modi sunt, ut eas non ratio neque labor, sed res incertissimae ... moderentur; ib. 227. quod (urbs) erat eius modi loco atque ita proiecta in altum, ut ... devenirent; ib. IV, 21. accipite ... rem eius modi, ut amentiam ... perspicere possitis; ib. 38. P. Africani eius modi fortunam esse mortui, ut eius honos ab eis ... defendatur; ib 81. eius modi valvas reliquit, ut ... nunc tantum ad cludendum factae esse videantur; ib. 124. quod erant eius modi, ut semel vidisse satis esset; ib. 125. eius modi se consultum fecisse laudationis, ut omnes intellegere possent ..; ib. 144. qui illic eius modi est, ut eum pueri sectentur, ut omnes ... irrideant; ib. 148. edicta praetorum fuerunt eius modi, ut ne quis cum telo servus esset; ib. V, 7, hoc vero novum et eius modi est, ut magis propter reum, quam propter rem ipsam credibile videatur; ut homines servos, ut ipse, qui iudicaret, ut statim e medio supplicio dimiserit, ut eius facinoris damnatos servos, quod ... pertineret; ib. 13. erant exitus eius modi, ut alius ... e convivio auferretur, alius ... relinqueretur, plerique ut fusi sine mente ... iacerent, ut quivis ... non se praetoris convivium, sed ut || sed || Cannensem pugnam nequitiae videre arbitraretur; ib. 28. inter eius modi viros et mulieres ... filius versabatur, ut eum ... consuetudo ... patris similem esse cogeret; ib. 30. excipitur ab omnibus eius modi clamore, ut ei Lampsaceni periculi similitudo versaretur ante oculos; ib. 34. eius modi voluisti de te sermonem esse omnium, palam ut loquerentur ..? ib. 46. si eius modi esse haec duo foedera ... doceo, ut Tauromenitanis nominatim cautum ... sit foedere; ib. 50. qui locus eius modi est, ut ante Syracusani in moenibus suis ... hostem ... viderint; ib. 97. tu inter eius modi mulieres .. tuum filium ... conlocavisti, ut aetati maxime lubricae ... exempla nequitiae parentis vita praeberet; ib. 137. quod crimen eius modi est, ut ... usurum me illo non putarem; ib. 158. quod factum eius modi est, ut sine occulto consilio ... fieri non potuerit; Tull. 32. si omnes partes sunt eius modi, ut in singulis dolus malus haereat; ib. 34. quod cum ita sit resque eius modi sit, ut ... animadvertenda videatur; Caecin. 33. eius modi homines cum imperio mittimus, ut ... ipsorum adventus ... non multum ab hostili expugnatione differant; imp. Pomp. 13. testamentum fecit eius modi, ut illi filio HS CCCC milia legaret; Cluent. 22. ecce tibi eius modi sortitio, ut in primis Bulbo ... esset iudicandum; ib. 75. sin erat eius modi causa, ut Staienus nummos se accepisse negare non posset; ib. 85. (iudicia) esse eius modi, ut neque appellata umquam iudicia sint neque existimata; ib. 88. Iunii iudicium video esse eius modi, ut incursionem potius seditionis, ... quam iudicium appellandum putem; ib. 103. hoc testamentum ipsum ... eius modi est, ut ille ... ei filio coheredes ... adiungeret; ib. 135. ut id iniquissimum esse confitear, eius modi est, ut commutatis eis opus sit legibus, non ut his, quae sunt, pareamus; ib. 150. mortis ratio .. eius modi est, ut aut nihil habeat suspicionis aut ..; ib. 175. omnisne locus eius modi || huius modi || est, ut nihil intersit rei publicae ..? leg. agr. II, 73. vectigal .. eius modi est || sit ||, ut .. domi sit; ib. 81. [dissensiones ... eius modi fuerunt, ut non reconciliatione concordiae, sed internicione civium diiudicatae sint;] Catil. III, 25. quae sunt omnia eius modi, ut ei ... damnati esse videantur; ib. IV, 5. multa .. sunt eius modi .., ut ... pertimescenda videantur; Flacc. 24. hoc totum eius modi est .., ut ... nec testimonio fidem tribui convenerit nec defensioni auctoritatem; Sulla 10. cetera eius modi (concupiscentia) facile ut omnium domos ... superaret; dom. 115. quae ... eius modi sunt, ut ea maiores nostri docuisse illos ... videantur; har. resp. 19. erat .. altera eius modi contentio, ut neque victi neque victores rem publicam tenere possemus; Sest. 44. domum reditus erat eius modi, ut summa in laetitia illud dolerem; ib. 131. est .. res eius modi, ut ... nemo sit qui ... putet; Vatin. 19. est eius modi [cupidus], ut ... videatur; Cael. 16. quod igitur est eius modi crimen, ut, qui commisit, non neget; ib. 23. cuius iter in provinciam fuit eius modi, ut rex Ariobarzanes consulem vestrum ... conduceret; prov. cons. 9. id si est eius modi, ut quibusdam populis ... permittendum esse videatur; Balb. 22. quae (pecunia) ... eius modi est, ut conservata ... esse videatur; ib. 56. quae (repulsae) saepe eius modi habitae sunt, ut eis ... benigne a populo factum videretur; Planc. 52. si ... quid erit eius modi, ut non exstet auctor; ib. 57. eius modi mihi duos laqueos in causa esse propositos, ut si me altero expedissem, tenerer altero; Fr. B. VI, 48. haec est controversia eius modi, ut mihi *; ib. VII, 7. cui spectaculum eius modi tua crudelitas praebuit, ut nemo ... aspicere *te* possit; ib. VIII, 14, e.

iste: tene ... potissimum tibi partis istas depoposcisse, ut in iudicio versarere? Sex. Rosc. 95. mihi impone istam vim, ut omnino mihi ne liceat polliceri; Verr. II, 148. esse istam formidinem, ut ... reliquus metus iudicii sit; ib. III, 34. non utar ista accusatoria consuetudine, si quid est factum clementer, ut dissolute factum criminer, si quid vindicatum est severe, ut ex eo crudelitatis invidiam conligam; ib. 19. fuit ista severitas in iudiciis, ut istam rem accusator in magnis criminibus obiciendam putaret; ib. 45. ecquando igitur isto fructu quisquam caruit, ut videre piratam captum non liceret? ib. 66. quae est ista superbia et contumelia, ut populi pars amputetur? leg. agr. II, 79. fuit ista ... virtus, ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum ... coërcerent; Catil. I, 3. quae est ista societas, quae amicitia, quod foedus, ut .. nostra civitas careat ... propugnatore? Balb. 23. ista condicio est testium, ut ... isdem credatur aientibus || dicentibus ||? Rab. Post. 35. quotus .. istud quisque fecisset, ut ... ad eos rediret? Ligar. 26. isto tuo ... consilio erit utendum, ut cedamus; Phil. XII, 15. quae ... est ista sententia, ut in hodiernum diem vestitus mutetur? iq. XIV, 2.

nihil: qua re .. socium tibi eum velles adiungere, nihil erat, nisi ut in tua pecunia condisceret ..; Quinct. 12. excogitat — quid? nihil ingeniose, nihil ut quisquam posset dicere ..; Verr. I, 141. nihil aliud optabant, quorum poscebatur argentum, nisi ut id Hieroni et Tlepolemo displiceret; ib. IV, 31. nihil est .. aliud in foedere nisi ut PIA ET AETERNA PAX sit; Balb. 35. f. 1. accido. adsequor. ago. machinor. valeo.

nullus: nullam huic aliam accusandi causam fuisse, nisi uti propositum vitae periculum ... vitaret; Cluent. 20. si mihi nullum aliud esset

officium in omni vita reliquum, nisi ut ... iudicarer; sen. 24.

optabilis: quod erat optabile antea, ut populum Romanum comitem haberemus; Phil. VII, 22.

proximus: proximum est ergo ut opus fuerit classe necne quaeramus; Flacc. 27.

qui: quod innocenti saluti solet esse ut servos in quaestionem polliceatur, id Sex. Roscio facere non licet; Sex. Rosc. 77. quod habet lex in se molestissimum, [bis ut causa dicatur]; Verr. I, 26. quae precatus || deprecatus || a dis immortalibus sum, ... ut ea res mihi ... feliciter eveniret; Muren. 1. quod fortuna ... reliqui fecit, ut ... lugere ... liceat, id ..; Sulla 89. quod precatus a Iove ... sum, ... ut ... poenam sustinerem, ... ut ... id (odium) ... deficeret, ... ut aliquando vos ... teneret; Quir. 1. s. 1. accido. evenio. facio. fero. — **facio,** III. alqd, quod; Verr. III, 45. V, 163. Cluent. 137. leg. agr. 1, 9. Cael. 32. 45. Planc. 50. Milo 100 (B. II, S. 300).

quis, qui: quae erat ratio decumanis, ... ut pluribus aliquanto medimnis decumas emerent? Verr. III, 113. quid .. est reliquum nisi uti fateare te .. frumentum ... misisse? ib. 176. quid mihi tam optandum .. potest esse in hoc crimine, quam ut haec eadem dicat ipse Heius? ib. IV, 15. quo animo (familiam fecisse dicit)? ut id fieret, quod factum est. quid est id? ut homines M. Tullii occiderentur; Tull. 25. illi oppugnatum venturi erant? quem? Fabium quo consilio? ut occiderent; ib. 55. hoc quam habet vim, ut || hoc quam habet vim? ut || distare aliquid aut ex aliqua parte differre videatur ..? Caecin. 39. eam legem ab eo praetore ... ferri iubet. at quo modo? ut ei xviratum habeant, quos ..; leg. agr. II, 26. quod est, pontifices, ius adoptionis? nempe ut is adoptet, qui ..; dom. 34. quid est aliud quod nos patroni facere debeamus, nisi ut eos ... repellamus? Cael. 32. quod est igitur hoc accusationis .. genus? primum ut inquisitum non ieris; Scaur. 23. id autem quid est? || aliquid est || te ut plane Deiotaro reconciliet oratio mea; Deiot. 35. quod est aliud ... beneficium latronum, nisi ut commemorare possint ..? Phil. II, 5. quid petens? ut servires? ib. 86. quam ... coloniis ... auctoritatem damus? quam, ut milites fiant? ... quam, ut pecunias in rem publicam polliceantur? ib. VIII, 4. s. 1. ago. exspecto. proficio. quaero. redimo. resto. tempto.

quisquam: neque .. quicquam erat reliquum nisi uti ... triumphus tibi navalis decerneretur; Verr. V, 97. s. 1. adsequor. ago. — **facio,** III. alqd, quicquam; ib. 94. Cluent. 59. Scaur. 15 (B. II, S. 302, b).

reliquus: s. hic; Verr. I, 2. ille; Verr. III, 132. qui; Sulla 89. quis; Verr. III, 176. quisquam. — **reliquus,** A. alqd (11 St.) S. 277, a.

satis: qui .. temporis ... vix satis habui, ut rem tantam ... possem cognoscere; Quinct. 3. satis vobis praetori improbo circumdati cancelli videntur, ... ut .. de suo capite iudicium fieri patiatur? Verr. III, 135. scire esse armatos satis est, ut vim factam probes; Caecin. 45. tum nondum statuo te virium satis habere, ut ego tecum luctari debeam; Sulla 47.

supplex: veniebat ... Autronius ... supplex ut se defenderem; Sulla 18.

talis: talis ille vir fuit, ita de populo Romano meritus est, ut non uni familiae, sed universae civitati commendatus esse debeat; Verr. IV, 81. quod (simulacrum) erat tale, ut homines ... ipsam videre se Cererem ... arbitrarentur; ib. V, 187. talis est vir, ut nulla res tanta sit ..; imp. Pomp. 59. talem hunc in ista rogatione ... fuisse, ut consulere voluerit fratri; Sulla 62. quam (causam) ... talem dicat fuisse, ut ... queratur; dom. 57. esse te talem, ut tuas laudes obscuratura nulla umquam sit oblivio; Marcell. 30. talis animadversio fuit Dolabellae ..., talisque eversio illius exsecratae columnae, ut mihi mirum videatur ..; Phil. I, 5. nisi talis consul esset, ut omnis vigilias .. in rei publicae salute defigeret; ib. VII, 75. talis senatorum ... multitudo fuit, ut magna excusatione opus eis sit; ib. XIII, 30.

tantus: s. **tantus,** A, II, 3 (S. 707—709). B, II, 2 (S. 709, b). C, II, 5 (S. 711).

tot: tot homines habet, ut cotidiano cantu ... tota vicinitas personet; Sex. Rosc. 134. quae ... tot annos in dis .. placandis occupata est, ut ea nunc ... animos vestros placare possit; Font. 46.

veri simile: non est veri simile ut Chrysogonus horum litteras adamarit, ... non ut ... diligentiam cognorit; Sex. Rosc. 121. veri simile non est, ut ... religioni suae ... pecuniam anteponeret; Verr. IV, 11. veri simile non est, ut ... hunc ... ab se dimitteret; Sulla 57. an veri simile est, ut civis Romanus ... descenderit? Sest. 78.

uterque: si utrumque (fuit), ut et res esset ea ... et ..; dom. 12. s. 1. sum.

3. **nach Adverbien:** adeo: usque adeo .. ille pertimuerat, ut mori mallet; Sex. Rosc. 26. adeone erat stultus, ut illam ... vitam esse arbitraretur? Cluent. 170. adeone hospes es || hospes || huiusce urbis, adeone ignarus ..., ut haec nescias, ut peregrinari in aliena civitate ... videare? Rabir. 28. neminem .. adeo infatuare potuit, ut ei nummum ullum crederet; Flacc. 47. usque adeo orba fuit ab optimatibus illa contio, ut princeps principum esset Maeandrius; Flacc. 54. adeone vobis alienus a sanitate ... esse videor, ut ... cupiam? Sulla 83. adeo vim facinoris sui perhorruerunt || perhorruerant ||, ut ... cogitarint; Sest. 82. adeone ... captam hanc urbem ... putaris, ut augurem Vatinium ferre possemus; Vatin. 19. adeone tibi sordidum consilium publicum visum est, adeo adflictus senatus, ... ut non nuntios pacis ac belli ... deligere posset? ib. 35. concedatur haec ... odii magnitudo: adeone, ut omnia ... iura violentur? Deiot. 30. adeone pudorem cum pudicitia perdidisti, ut hoc in eo templo dicere ausus sis? Phil. II, 15. adeone me ferreum putatis, ut cum eo congredi aut illum aspicere possim? Phil. XII, 19.

eo: qui triumphant eoque diutius vivos hostium duces reservant, ut ... pulcherrimum spectaculum ... populus Romanus percipere possit; Verr. V, 77. eo libentius dixit, ut aliquo in iudicio eius testimonio creditum putaretur; Caecin. 27. s. **eo.** A, I. adduco. progredior. specto. sum. — III. (17 St.) — B, I. Verr. I, 37. V, 82. Rabir. 9 Cael. 21 (B. II, S. 203).

hactenus: nisi vero hactenus ista formula ... distingui potest, ut Flacco absenti aliquid civitates tribuisse dicantur; Flacc. 36.

hinc: quam ob causam initium legum ac rerum || rerum ac legum || suarum hinc duxerit, ut populus Romanus suffragio privaretur; leg. agr. II, 17.

huc: hucine tandem omnia reciderunt, ut civis Romanus caederetur? Verr. V, 163. rem huc deduxi, ut .. palam pugnare possetis; Catil. II, 4. huc unius mulieris libidinem esse prolapsam, ut ea non modo solitudinem ... non quaerat, sed ... laetetur; Cael. 47. summa iudicii mei spectat huc, ut meorum iniurias ferre possim; Phil. XIII, 46.

idcirco: idcircone exercitum atque hostem relinquebas, ut ... istius hominis .. pericula sublevares? Verr. I, 77. idcirco haec in uno homine

pecunioso tot constituta, ut ceteris formidines proponeret; ib. V, 23. non tibi idcirco ... tantam imperii vim ... datam, ut ... omnia repagula pudoris .. perfringeres, ut omnium bona praedam tuam duceres, ut nullius res tuta, nullius domus clausa ... posset esse; ib. 39. te idcirco illum locum eligere, ut ille ... ex cruce Italiam cernere ... posset; ib. 169. neque hoc idcirco postulo, quod te aliquid censeam praeterire oportere ..., verum ut semel una quaque de re dicas; Tull. 6. ut esset urbs, ... ut esset locus ..., ut aratores ... urbis domiciliis uterentur, idcirco illa aedificia non esse deleta; leg. agr. II, 88. ut illud summum auxilium ... tolleretur, ut nihil posthac auctoritas senatus ... valeret, idcirco [...] unius hominis senectus ... temptata est; Rabir. 2. ſ. **idcirco,** I. adopto. aspergo. attingo. commemoro. comparo. conloco. do. facio; Phil. I, 14. perturbo. pugno. recipero. renovo. revoco. sancio. scribo. sedeo. servio. sumo. supero. vendo. venio (B. II. S. 530, f.).

ideo: ideo C. Claudius Pulcher rettulit, ut C. Verres posset auferre? Verr. IV, 7. quod .. ideo in iudicium addi voluisti, ut de eo tibi apud recuperatores dicere liceret; Tull. 39. eum ... ideo negasse se adduci posse uti venderet; leg. agr. II, 82. neque vero nunc ideo disputabo, quod ..., sed ut doceam ..; ib. III, 4. ideone ego pacem Pyrrhi diremi, ut tu amorum turpissimorum cotidie foedera ferires? ideo aquam adduxi, ut ea tu inceste uterere? ideo viam munivi, ut eam tu ... celebrares? Cael. 34. ideone L. Tarquinius exactus, ... ut ... rex Romae constitueretur? Phil. II, 87.

illuc: summa illuc pertinet, ut sciatis; Verr. V, 25.

ita: non .. ita est ut ... plus arator debeat; Verr. III, 147. qui se ita defenderit, ... ut tantum facinus non in aequitate defensionis, sed in una littera latuisse videatur; Caecin. 38. adiutores ... ad me restituendum ita multi fuerunt, ut ... omnis ... superarem; Quir. 9. de ea re ita censuerunt, uti L. Opimius consul rem publicam defenderet; Phil. VIII, 14. ſ. 1 censeo. constituo. decerno. fero. statuo. — **ita** (B. II, S. 782–789).

propterea: haec propterea de me dixi, ut mihi Tubero ... ignosceret; Ligar. 8.

quorsum: quorsum igitur haec disputo? quorsum? ut intellegere possitis ..; Quir. 5.

sic: sic .. iam tecum loquor, non ut odio permotus esse videar, ... sed ut misericordia; Catil. I, 16. ſ. **sic,** I (S. 491—495).

tam: cui haec optio tam misera tamque iniqua daretur, ut aut ipse se capitis damnaret ..; Quinct. 32. ad haec extrema ... iura tam cupide decurrebas, ut tibi nihil ... reservares? ib. 48. cum praesertim tam multi occupationem eius observent, ... ut ... aliquid huiusce modi moliantur; Sex. Rosc. 22. quis pirata tam barbarus (fuit), ut ... cruenta spolia detrahere mallet? ib. 146. tam iniquo iure sociis atque amicis imperari, ut eis ne in suis quidem beneficiis libero iudicio uti liceret; Verr. II, 164. si tam vere homines verba consectarentur, ut rem ... non considerarent; Caecin. 54. quae tam multa nobis consulibus facta sunt, ut haec ... canere di immortales viderentur; Catil. III, 18. ecquem tu horum ... aut tam sceleratum statuis fuisse, ut haec omnia perire voluerit, aut tam miserum, ut .. se perire cuperet? Sulla 32. cum tam moderata iudicia populi sint a maioribus constituta, primum ut ne poena capitis cum pecunia coniungatur, deinde ... ut ter ante magistratus accuset; dom. 45. id numquam tam acerbe feret M. Caelius, ut eum paeniteat non deformem esse natum; Cael. 6. ſ. **tam,** B, V (36 St.) S. 665, I.

4. **nach Substantiven:** animus: quibus (peccatis) incensus parens potuerit animum inducere, ut naturam ipsam vinceret, ut amorem ... eiceret ex animo, ut denique patrem esse se oblivisceretur; Sex. Rosc. 53. ſ. 2. hic; Qu. Rosc. 18. Verr. a. pr. 32. II, 157. leg. agr. II, 14. 62. Catil. I, 29. Milo 82. is; Tull. 25. Cluent. 57. 118. Catil. III, 28. quis; Tull. 25.

aequitas: ſ. 2. hic; Verr. III, 181.

auctor: auctor est ut quam primum agere incipiant; Verr. II, 37. auctorne esses, ut in te P. Fonteius vitae necisque potestatem haberet, ut in filio; dom. 77.

auctoritas: cui quidem ... tribuenda est auctoritas, ut rem publicam ... possit defendere; Phil. III, 5. ſ. 2. hic; Verr. III, 181. is; Piso 8. quis; Phil. VIII, 4.

causa: cui senatus dederat publicam causam, ut mihi fratrique meo gratias ageret; Verr. III, 170. quod causa quaeri solet adoptandi, ut et is adoptet, qui ..; dom. 36. fingenda mihi fuit videlicet causa peracuta, ut ei ... ego me omnia debere dicerem; Planc. 72. ſ. 2. hic; Sex. Rosc. 5. Qu. Rosc. 31. Cael. 39.

condicio: cum ... condicio C. Caesari lata sit, ut easdem res alio modo ferret; prov. cons. 46. quae et naturam et condicionem ut vinci possent habebant; Marcell. 8. is etiam queritur condiciones suas ..., ut haberet Galliam ultimam, ...; ut Alaudae in tertia decuria iudicarent, id est, ut perfugium scelerum esset ...; ut acta sua rata essent; Phil. XIII, 37. ſ. 2. hic; Sex. Rosc. 30. Qu. Rosc. 38. Verr. III, 70. Cluent. 42. Catil. IV, 1. Balb. 25. is; Verr. V, 58. dom. 145. Sest. 37. 38.

consilium: consilium ceperunt plenum sceleris et audaciae, ut nomen huius de parricidio deferrent, ut ad eam rem aliquem accusatorem veterem compararent, ... ut ... tempore ipso pugnarent; Sex. Rosc. 28. capiunt consilium necessarium, ut suscipiant ipsi negotium; Verr. I, 140. me consilium inisse, ut vi deiceretur; Tull. 29. sive consilium inissem [ut vi deiceretur]; ib. 30. consilium capiunt, ut ad servos M. Tullii veniant; ib. 34. itaque .. cum matre Bostaris consilium cepit, ut uterque Romam veniret; Scaur. 8. ſ. 2. hic; Verr. a. pr. 26. Cluent. 71. Sest. 31. Phil. IV, 3. is; Catil. III, 8. IV, 4. Milo 47. Phil. XI, 28. XIV, 3. iste; Phil. XII, 15. quis; Tull. 55.

consuetudo: est consuetudo Siculorum, ... ut non numquam ... eximant unum aliquem diem; Verr. II, 129. ſ. 2. hic; Verr. II, 182. V, 43. leg. agr. II, 65. ille; Verr. I, 142. is; Verr. II, 169. Tull. 10. Piso 45. iste; Verr. V, 19.

consultum: factum est senatus consultum ... uti C. Verres P. Caelius praetores cognoscerent; Verr. I, 130. fit senatus consultum, ut C. Marius L. Valerius consules adhiberent tribunos plebis; Rabir. 20.

contentio: ſ. 2. hic; Sest. 47. 130.

convicium: convicium C. Iunio iudici quaestionis maximum fecit, ut ne sine illo in consilium iretur; Cluent. 74.

cupiditas: quae sit omnium mortalium exspectatio, quae cupiditas ut acria ac severa iudicia fiant intellegis; Sex. Rosc. 11. ſ. 1. induco; Verr. III, 44.

cura: pollicetur sibi magnae curae fore, ut omnia civitatibus ... restituerentur; Verr. IV, 73. senatui magnae curae esse ac fore ut ... honores eis habeantur; Phil. III, 39. ſ. 2. hic; Verr. IV, 69. Quir. 25.

decretum: decurionum decretum statim fit, ut decem primi proficiscantur ad L. Sullam; Sex. Rosc. 25.

deprecatio: ſ. 2. ille; Cluent. 8.

diligentia: ut ... diligentiam .. adhiberet, ut id ... salvum parere posset; Cluent. 33.

edictum: edictum audite .. praeclarum: ... ut tantum arator decumano dare cogeretur; Verr. III, 25. ſ. 2. ille; Verr. III, 36.

exsecratio: Thyestea est ita exsecratio ..., ut tu ... penderes; Piso 43.

exspectatio: ſ. cupiditas.

facultas: improbo facultas dari (solet), ut ... tabulas secutus esse videatur; Caecin. 71. oblatam sibi facultatem putavit, ut ex invidia senatoria posset crescere; Cluent. 77. facultatem mihi oblatam putavi, ut ... tota res non solum a me, sed etiam ... deprehenderetur; Catil. III, 4.

foedus: foedus fecerunt cum tribuno plebis palam, ut ab eo provincias acciperent; Sest. 24.

invitatio: fit sermo inter eos et invitatio, ut Graeco more biberetur; Verr. I, 66.

iudicium: demonstrabant, de re iudicium fieri oportere, ut aut uterque inter se aut neuter satis daret; Quinct. 30. dabat iste iudicium, SI PARERET ..., tum uti Xeno damnaretur; Verr. III, 55. quod eam partem legis tuae, quae congruebat cum iudicio senatus ut ipse rex esset, non repudiavit; har. resp. 29.

ius: ſ. sancio. — 2. hic; Verr. I, 68. II, 32. 65. V, 124. 125. 168. dom. 77. 80. har. resp. 14. Balb. 26. 40. quis; dom. 34.

laus: ſ. 2. hic; Sulla 82.

legatus: uti nationes exterae legatos ... mitterent, ut lex de pecuniis repetundis ... tolleretur; Verr. a. pr. 41. legatos decernis? si, ut deprecere, contemnet; si, ut imperes, non audiet; Phil. V, 25 scilicet legatos ad eum misimus, non ut pareret ... huic ordini, sed ut condiciones ferret; ib. VII, 2.

lex: quae (lex) ... lata erat, ... ut ... tum ego redirem; sen. 4. erat aequa lex, ... ut nostras inimicitias ipsi inter nos geramus; Balb. 60. cur lex ... ferretur, ut eos iudices haberemus; Phil. V, 15. ſ. 1. fero. promulgo. scribo. — 2. hic; Verr. III, 181. Tull. 51. leg. agr. II, 59. Catil. III, 25. Milo 10. ille; Planc. 5. is; leg. agr. III, 5. Phil. I, 35. X, 12.

libertas: ſ. 2. is; Planc. 16.

licentia: ſ. 2. hic; Verr. III, 29.

litterae: litteras adfert, ut sibi ... vadimonium promittant; Verr. III, 92. ab Lentulo se habere ad Catilinam mandata et litteras, ut servorum praesidio uteretur, ut ad urbem ... accederet; Catil. III, 8. qui ad me ex Aegypto litteras misit, ut essem idem qui fuissem; Ligar. 7. acceperam iam ante Caesaris litteras, ut mihi satis fieri paterer a te; Phil. II, 49.

locus: fuit nundinatio, ... ne causam dicerent; etiam alter locus, ut absolverentur; Verr. V, 10. quo etiam mihi durior locus est dicendi datus, ut .... de tota re dicerem; Muren. 47. si .. umquam locus ... delectis viris datus est, ut sua studia ... declararent; Milo 4. ſ. 2. hic; Sex. Rosc. 33.

mandata: quod a senatu dantur mandata legatis, ut D. Brutum ... adeant; Phil. VI, 6. ſ. litterae; Catil. III, 8. — 2. hic; Verr. IV, 113.

mens: cui primum mentem iniecit, ut vi irritare ... fortissimum virum auderet; Milo 84. hic di immortales ... mentem illi ... dederunt, ut huic faceret insidias; Milo 88. ſ. 2. hic; Sest. 31. is; Milo 89. Phil. I, 6. XIV, 3.

mos: negavit moris esse Graecorum, ut in convivio virorum accumberent mulieres; Verr. I, 66. cum mos a maioribus traditus sit, ut monumenta maiorum ita suorum quisque defendat, ut ..; Verr. IV, 79. mos est Syracusis, ut ... dicat sententiam qui velit; Verr. IV, 142. ſ. 2. hic; Verr. II, 158. Fr. B. VII, 18.

natura: ſ. condicio; Marcell. 8.

negotium: ſ. do, III. negotium (11 St.) B. II, S. 144, b.

opera: ſ. 2. hic; Verr. IV, 69. — do, III. operam (10 St.) B. II, S. 145, a.

opportunitas: provinciarum religiosa sortitio, divina vero opportunitas, ut, quae cuique apta esset, ea cuique obveniret; Phil. III, 24.

optio: quotiens ille tibi potestatem optionemque facturus sit, ut eligas; div. Caec. 45.

pactio: dic pactionem fecisse ut absolveretur; Qu. Rosc. 26. ſ. 2. hic; Piso 57.

postulatum: ſ. 2. hic; Verr. II, 146.

potestas: potestas erat isti ... data, ut ... sese gravissima levaret infamia; Verr. III, 140. potestatem tibi fieri oportere, ut ... recuperatoribus persuaderes; Tull. 39. ſ. optio. — 2. hic; dom. 44. Vatin. 40. is; Milo 4.

psephisma: quod (psephisma) fecerunt in Castricium mortuum: primum ut in oppidum introferretur ...; deinde ut ferrent ephebi; postremo ut imponeretur aurea corona mortuo; Flacc. 75.

ratio: inveniri ratio .. non potest, ut ad suum quisque quam primum ... perveniat? Quinct. 46. tua ratio est ut secundum binos ludos mihi respondere incipias, mea ut ante primos ludos comperendinem; Verr. a. pr. 34. cum rationem init, ut ea (vis) fiat; Tull. 28. ſ. 2. hic; Verr. IV, 40. Caecin. 3. is; Verr. a. pr. 55. III, 112. Balb. 20. quis; Verr. III, 113.

sententia: M. Bibuli ... senatus sententiam secutus est, ut vos de mea domo statueretis; dom. 69. in senatu sententias dici ut his legibus teneremini; Rab. Post. 18. omnia mea sententia complectar, ... ut .. praestantissimis ducibus a nobis detur auctoritas; Phil. III, 14. ſ. 2. hic; div. Caec. 16. ille; Phil. XI, 21. is; Balb. 20. Phil. VI, 3. iste; Phil. XIV, 2.

sermo: ſ. invitatio.

signum: simul, ut se ceteri sequerentur, signum dari iussit; Verr. V, 88. ipse cunctae Italiae ... signum dedit, ut ad me restituendum Romam concurrerent; Milo 39.

studia: quibus ille studiis ... se imbuerat, non saltandi, sed bene ut armis, optime ut equis uteretur; Deiot. 28.

suspicio: quae porro tenuissima suspicio conlata ... est aut conferri potuit, ut is sua sponte necare voluisse Habitum putaretur? Cluent. 55.

tempus: venisse tempus aiebant non iam ut commoda sua, sed ut vitam salutemque totius provinciae defenderem; div. Caec. 3.

verba: quod tribuni plebis verba fecerunt, uti senatus Kalendis Ianuariis tuto haberi sententiaeque ... libere dici possint; Phil. III, 37.

vis: ut sumptum faciat in militem nemini vis adfertur; imp. Pomp. 39. ſ. 2. hic; Font. 3. Balb. 21. 35. is; Ligar. 11. quis; Caecin. 39.

voluntas: ſ. 2. hic; div. Caec. 16. is; Flacc. 11.

vota: cum ... vos et omnes boni vota faceretis, ut Miloni uti virtute sua liberet; Milo 41. vota enim faceretis, ut in eos se potius immitteret; ib. 76.

vox: vocem illam ... consulem mittere coëgisti, qui rem publicam salvam esse vellent, ut ad legem accipiendam adessent; Fr. B. VI, 22.

5. **zum ganzen Satz gehörig:** ut ... abduceret; Flacc. 83. abirent; Verr. III, 7. abeam; Caecin. 95. abrogarentur; Fr. B. VI, 11. absolveretur; Cluent. 87. accederet; Verr. III, 38. 43. Cluent. 31. Phil. XIII, 18. acciperet; Verr. V,

55. ut consularem dignitatem, ut rei publicae statum, ut senatus auctoritatem, ut civis ... fortunas ... addiceres; sen. 16. adeas; Verr. V, 118. adferret; Sex. Rosc. 19. adferretur; Verr. IV, 58. adferam; ib. V, 118. neque adlata sit; dom. 9. adficeret; ib. 102. adhortarer; Phil. II, 89. adiunctus sit; div. Caec. 24. adluantur; Verr. V, 96. admiretur; Muren. 35. adorirentur; Milo 29. agnoscatis; Verr. III, 49. agerent; Verr. II, 52 ageret; ib. III, 114. agam; Tull. 55. Muren. 10. agat; Flacc. 41. quid (arbitramini) Tarentinos (merere velle), ut Europam in tauro amittant? ut Satyrum ...? ut cetera? quid Thespienses, ut Cupidinis signum? [...] quid Cnidios, ut Venerem marmoream? quid, ut pictam, Coos? quid Ephesios, ut Alexandrum? quid Cyzicenos, ut Aiacem aut Medeam? quid Rhodios, ut Ialysum? quid Athenienses, ut ex marmore Iacchum aut Paralum pictum aut ex aere Myronis buculam? Verr. IV, 135. amplectamini; ib. II, 32. amplexeris; dom. 81. animadverterent; Muren. 52. anteponamus; Phil. III, 29. appareat; Verr. I, 110. appellem; ib. 155. Sest. 17. arbitrer; Verr. I, 9. aspicerent; ib. V, 3. asportaret, ib. IV, 131. astringeret; Quinct. 19. audiret; Verr. III, 55. audiat; ib. 106. audiant; Tull. 50. audias; Caecin. 98. audiamus; Vatin. 40. ne auferantur; Verr. IV, 32. auferatur; ib. 135. augerem; ib. a. pr. 2. augeatis; leg. agr. II, 69. — carerent; Sex. Rosc. 71. careant; Phil. X, 20. cederem; Marcell. 34. cenet; Piso 65. certaret; Caecin. 93. [ut ... cingeretis]; leg. agr. II, 99. circumduceres; Phil. II, 102. cognoscatis; Verr. II, 86. 134. cognosceretis; ib. III, 108. [ut] || uti || ... cognosceretis; ib. 157. cognosceret; Phil. II, 78. ne cogeret; Font. 17. cogeretur; Rab. Post. 5. cohonestes; dom. 81. cohortentur; Planc. 52. commemorem; leg. agr. II, 2. commoveret; Quinct. 78. commoverem; Verr. I, 151. comparetis; ib. IV, 121. complectar; Phil. VIV, 36. compleam; Verr. III, 116. comprimeretur; Tull. 11. comprobarent; sen. 27. concludam; Verr. IV, 115. condemnetis; Sex. Rosc. 32. condemnaret; Verr. a. pr. 39. condemnarent; Cluent. 77. non conferam; Verr. IV, 45. conferatis; ib. 121. conferam; Caecin 17. Vatin. 10. Piso 33. conficeret; Verr. a. pr. 6. confirmares; Milo 68. confiteare; Quinct. 76. confitear; Verr. a. pr. 3. Phil. VI, 16. coniungerent; Cael. 41. conligeret; Verr. V, 133. conligeres; Phil. II, 42. conlocaret; Verr. II, 4. dom. 108. Milo 27. conlocetur; Verr. III, 128. conlocaretis; leg. agr. II, 98. conquiesceres; ib. I, 82. consecraret; dom. 128. consequatur; Catil. IV, 10. consequare ; Planc. 13. ne praedonum quidem ... conservet; Verr. II, 78. conservaret; ib. IV, 131. conservarent; dom. 1. conservarem; Sest 45. consisteremus; Muren 65. conspiciatis; Balb. 47. constitueretur; Verr. I, 5. II, 8. constituerunt; Cluent. 75. constaret; Quir. 17. ut || et || ... contendas; Muren. 21. contineatur; Sex. Rosc. 55. conveniant; Tull. 50. convincare; Verr. III, 169. corrumperet; Cluent. 100. ne ... credatis; Caecin. 24. — debeamus; Quir. 5. debeant; Sest. 141. pater ut in iudicio capitis, pater ut in dimicatione fortunarum, pater ut apud talis viros obesse filio debeat? Planc. 31. debeat nemo; Marcell. 17. nemo .. debeat; Ligar. 17. decederent; Verr. III, 100. decederet; Cluent. 167. decernerent; Verr. IV, 145. declaretur; har. resp. 24. dedat; Quinct. 47. dedant || dedamus, al. || ; Verr. IV, 90. deduceret; ib. V, 135. deducamini; leg. agr. III, 3. defenderem; Verr. II, 117. defenderent; prov. cons. 20. definiam; Verr. IV, 115. definiat; Cael. 6. nihil ut ... deflexisset; har. resp. 41. defungerer; Sest. 74. degeret; Sulla 75. delectemur; Rab. Post. 29. demisserit; Balb. 20. uti demonstretur; Caecin. 5. demonstraretur; Verr. IV, 100. [ut ... depelleret;] Sest. 92. deponeret; ib. 7. deprecer; Catil. I, 27. deprecarentur; Scaur. 46. desinam; Catil. I, 11. desinat; Sulla 14. desistamus; Verr. II, 121. despiciam; har. resp. 33. detester; Catil. I, 27. detraham; Verr. IV, 53. detraheret; Cluent. 172. devitaret; Verr. a. pr. 8. dicam; Verr. I, 23. V, 177. Caecin. 84. Cluent. 126. 152. Catil. III. 11. Muren. 87. Sulla 82. Sest. 114. 145. Vatin. 8. prov. cons. 19. Piso 64. 68. Phil. II, 65. V, 1. VI, 19. VII, 8. XII, 30. Fr. A. III, 14. non dicam; Verr. I, 125. V, 179. imp. Pomp. 44. nihil dicam; Caecin. 104. Cluent. 131. Muren. 32. diceretur, Qu. Rosc. 31. diceret; Verr. V, 142. dicas; Cluent. 97. dicatur; Flacc. 65. diceres; Milo 55. dicerem; Phil. XIV, 17. diligamus; Marcell. 9. discederet; Verr. III, 67. discamus; Rab. Post. 29. disceres; Phil. II, 43. disputem; Planc. 12. dissentiat; prov. cons. 1. dissolveret; Phil. II, 56. divideretur; ib. V, 53. daretur; Verr. I, 28. Cluent. 87. det; Verr. III, 199. dem; ib. IV, 19. ut ne si cogitasset quidem ..., daretur; Planc. 49. daretur; Phil. II, 101. doleret; har. resp. 41. non tam ... quam ... doleret; Cael. 59. doleremus; Phil. II, 73. — educeret; Quinct. 33. efficeret; Sulla 68. emitteretur; Phil. XII, 3. emantur; leg. agr. I, 15. enitendum (sit); Sest. 99. erumperent; Muren. 47. evellatis; Sex. Rosc. 6. exaudiant; Sulla 34. excellat; div. Caec. 48. Planc. 60. excitarem; Catil. IV, 19. non ut illos regios pueros, ... sed ut nos ... excitaret; Planc. 59. exhiberentur; Verr. V, 63. eximeretur; Tull. 11. existimetis; Cluent. 160. expellas; Sulla 90. expensum .. sit; Font. 3. experiar; Verr. I, 24. [ut .. experiretur]; Sest. 92. expleretis; leg. agr. II. 98. ne .. exspectet; leg. agr. II, 76. exstingueret; Verr. II, 172. Milo 73. exstaret; Phil. I, 38. — faciam; Sex. Rosc. 132. Sest. 136. facias; Qu. Rosc. 49. faciat; Verr. III, 144. facerent; ib. IV, 151. faceret; Cluent. 176. Sest. 84. faciatis; Arch. 28. fieret; Tull. 9. Caecin. 32. 59. Phil. XIV, 15. fiat; Rab. Post. 45. fierent; Phil. II, 16. fateretur; Balb. 42. feriretur; Verr. V, 156. ferret; ib. 147. ne ferretur; Sest. 53. figeret; Verr. V, 53. fingas; Planc. 30. firmaret; Sulla 32. firmentur || firmetur ||; Phil. XI, 29. frangeremus; Balb. 56. frueretur; Caecin. 41. fugerit; Phil. XIV, 27. — gaudeatis; Verr. IV, 73. gereretur; imp. Pomp. 9. fuerit gerenda; Planc. 66. — habeatis; div. Caec. 10. UT .. HABERET; Verr. II, 127. haberet; sen. 25. Milo 24. Phil. II, 62. XI, 26. haberent; Verr. IV, 134. Planc. 26. Phil. XI, 12. haberem; Caecin. 34. habuerimus; sen. 2. habeat; Sest. 136. habeant; prov. cons. 17. non solum tetrarches .., sed etiam pater familias ... haberetur; Deiot. 27. — imitetur; Phil. III, 31. imperarent; ib. VIII, 12. ne improbaret; Font. 17. incenderet; Milo 90. incideres; Verr. I, 82. induceretis; leg. agr. II, 98. infatuet; Phil. III, 22. inflammarent; Verr. II, 89. inierit; Sest. 132. insequatur; Verr. III, 157. non intellegam; leg. agr. II, 30. intellegas; Verr. II, 107. 227. Caecin. 62. Cluent. 97. Flacc. 27. Sulla 5. intellegat; Phil. X, 10. intellegatis; Sex. Rosc. 116. Verr. II. 18. III, 29. 128. IV, 46. Tull. 26. Cluent. 11. 20. 34. 174. leg. agr. II, 63. 92. Milo 71. non solum in imperio, verum etiam in stipendiis qualis fuerit intellegatis; Verr. V, 33. intellegant; Sex. Rosc. 91. Verr. III, 185. imp. Pomp. 20. Cluent. 164. 202. Vatin. 27. intellegeres; Tull. 49. Caecin. 31. intellegeret; Verr. II, 124. Tull. 18. intellegeretis; Caecin. 30. intellegerent; ib. 101. Cluent. 31.

egatur; Verr. a. pr. 18. intellegeretur; ib. ·6. interdiceretur; har. resp. 12. intereat; VIII, 25. interpretemur; Fr. E, 2. nihil ntersit; Verr. a. pr. 55. interessent; Muren. esset ... iudicatum; Verr. I, 5. iudicetis; ib. '3. iudicaretur; Tull. 11. non ... iudica- ; Milo 11. iudicaret; Balb. 42. iuguletis; Rosc. 32. iungerentur; Scaur. 9. iungeretur; II, 40. — laedat; Catil. III, 29. laedatur; 6. laetarentur; Verr. I, 70. latrocinetur; , XIV, I. 1. ut arare, ut pascere, ut negolibeat, ut denique sedes ... conlocare; Verr. liberetis; ib. a. pr. 43. III, 221. liberarent; 97. liberaremur; Catil. III, 15. liberarit; XIV, 16. liceret; Verr. IV, 46. dom. 54. Post. 5. 26. non liceret; sen. 16. liceat; V, 118. leg. agr. II, 69. locarentur; Verr. 2. loqueretur; Milo 66. loquar; Marcell. ugerent; dom. 129. — malim; Marcell. 21. ret; Milo 77. metueretur; Phil. I, 34. mitur; ib. II, 102. non aliquando ..., sed alidiu ... miremini; Cluent. 25. mitterent; IV, 64. dom. 11. mittam; Tull. 49. Font. rov. cons. 21. mittamus; leg. agr. II, 78. 70. monerem; Phil. XIV, 17. moneretur; 76. — navigaret; Flacc. 32. necaretur; t. 31. nolles; Sest. 111. nominem; Verr. 5. Phil. II, 12. notaretur; dom. 101. nu- ; Planc. 62. — obirent; Phil. IX, 3. ob- ; div. Caec. 55. obiceretur; har. resp. 25. scar; Sex. Rosc. 87. nihil obsit; Cluent. 80. eret; Verr. I, 27. II, 20. obtineat; Phil. 27. obtineam; ib. 28. occuparetis; leg. agr. omittam; Quinct. 70. Verr. I, 137. Cluent. 151. eg. agr. I, 14. Rabir. 20. Catil. III, 18. ><. Mu- . Flacc. 14. 16. Sest. 29. 32. Planc. 25. Ligar. Deiot. 15. ><. Phil. I, 34. II, 38. V, 25. 35. VII, 15. ><. 24. X, 4. XII, 10. Fr. B, VIII, ut omittam tuos peculatus, ut ... pecuacceptas, ut ... cetera; Verr III, 206. amus; ib. IV, 136. omittatis; Sest. 1. opetis; leg. agr. II, 98. non ... opprimendus liv. Caec. 26. oppugnaret; Sest. 78. nihil esset; Cluent. 81. ornatissimi .. essent; IV, 134. ostenderet; Sex. Rosc. 19. leg. I, 51. — paeniteret; Rab. Post. 5. pariat; II, 118. non magis ... pateret; Muren. 17. rent; leg. agr. II, 98. perdamus; div. Caec. erficeret; Deiot. 21. non modo P. Quinctius, l quivis ... perhorrescat; Quinct. 72. permitteom. 55. persequatur; Verr. III, 26. persequan- . 27. persolvat; Phil. XI, 29. perspiceret; Verr. Milo 54. pertimescatis; Phil. VIII, 20. perve- Quinct. 14. Cluent. 128. pervenirent; Verr. 0. non peteres; Qu. Rosc. 56. petam; Fr. , 30. non solum pigeat, sed etiam pudeat; 29. poeniretur; Phil. VIII, 7. polliceatur; . 71. neque ... polliceretur; dom. 28. pol- || pollueret ||; har. resp. 24. poneret; Sex. 102. ponerent; Verr. IV, 64. esset posita; IV. 8. ponatur; Cael. 55. possim; Verr. I, I, 1. 2. V, 164. Muren. 2. Phil. XII, 22. ; Quinct. 35. [ut ... possis]; Verr. II, 180. ; ib. a. pr. 51. II, 152. leg. agr. II, 9. 66. . 58. Sest. 10. Rab. Post. 57. Phil. V, 13. . possit; Verr. a. pr. 52. non possit; ib. .72. Fr. B, XIII, VII, 4. neque ... possit; . 68. Rab. Post. 36. nihil possit; Phil. XII, ossimus; div. Caec. 72. ne non timere qui- .. possimus; Milo 2. possitis; Quinct. 22. Rosc. 14. Verr. I, 125. Cluent. 19. 43. Ca- 9. III, 3. Flacc. 46. 53. Sest. 11. Balb. ilo 7. possint; Verr. I, 78. II, 111. leg. , 10. Sulla 33. non iam vestigia, sed ipsa videre possint; Verr. II, 190. ne religionem quidem colere possint; Font. 31. possem; Verr. I, 25. Phil. XII, 24. neque ... possem; dom. 28. posses; Milo 33. posset; Quinct. 23. Verr. a. pr. 6. II, 87. 187. III, 82. IV, 53. V, 17. Cluent. 59. 75. 134. 141. 179. Sulla 60. har. resp. 38. Sest. 7. 78. Cael. 62. 64. Phil. II, 109. [ut ... posset]; leg. agr. II, 99. ><. posset || possit || Sulla 76. non posset; Verr. I, 46. II, 50. Vatin. 22. neque ... posset; Verr. III, 20. ne eripi quidem .. posset; Cluent. 81. possemus; Verr. I, 71. Muren. 51. Piso 5. Phil. II, 38. ne Alpium quidem muro cohibere possemus; Phil. V, 37. possetis; ib. 2. [ut ... possetis]; leg. agr. II, 99. ><. possent; Quinct. 66. Verr. II, 74. 112. V, 99. 145. Tull. 49. Sest. 94. Vatin. 29. prov. cons. 4. Phil. III, 13. ne ... praeciperent; Verr. IV, 64. praeeatis; dom. 133. praeiudicaretur; Cluent. 172. praestitueres; Quinct. 33. praeteream; Verr. a. pr. 11. Phil. XII, 12. praetermittam; Verr. III, 115. praevaricaretur; Cluent. 87. har. resp. 42. precaretur; Balb. 55. privet; Sest. 61. probaret; Verr. III, 73. probetur; ib. Balb. 6. probaremus; ib. 56. proficerent; Tull. 55. proficiscatur; imp. Pomp. 4. profundat; Sest. 93. progrediar; Verr. V, 171. prosequeretur; ib. I, 87. prosit; Cluent. 80. protrahatur; Phil. I, 22. pudeat; dom. 29. pudendum sit; Phil. V, 4. puderet; ib. X, 8. putem; Verr. II, 166. putarent || putarunt ||; Muren. 27. putaret; Sest. 41. putent; Milo 61. — quaereret; Verr. IV, 58. Piso 62. nihil ... querar; Caecin. 95. — rapiat; Fr. B. XVI, I. 1. recedamus; Caecin. 58. recedam; Sest. 55. recreetur; Quinct. 4. recuperaret; Verr. V, 128. recuperarimus; sen. 2. recuperet; Phil. XII, 4. reddas; Verr. III, 167. redderet; Cluent. 71. reddam; Phil. XIII, 12. redeam; div. Caec. 52. Verr. IV, 5. Caecin. 51. har. resp. 29. Planc. 67. rediret; Verr. IV, 149. redirent; Muren. 26. referam; sen. 23. referretis; Piso 77. refigeret; Fr. B. XV, III, 1. regnaret; Sest. 58. non modo dignitatis retinendae, sed ne libertatis quidem recuperandae spes relinquatur; leg. agr. I, 17. nihil .. loci relinquatur; Sulla 78. ut fulminum iactus, ut terrae motus relinquam; Catil. III, 18. relinquam; Sest. 13. 101. Vatin. 21. remitterem; Verr. IV, 137. ut Marullum, ut Caesetium ... removeremus; Phil. XIII, 31. renuntiarere; Verr. IV, 45. reperiatur; Ligar. 33. ne replices; Sulla 27. requiescerem; Verr. IV, 137. reservares; ib. V, 12. resistat; leg. agr. II, 76. responderes; Verr. I, 30. responderet; ib. 66. restinguerem; Phil. XI, 23. restituerer; Caecin. 87. retardaret; div. Caec. 33. imp. Pomp. 22. nullum vestigium retineret; Sulla 91. reverterentur; Verr. II, 130. uti ... revertamur; ib. IV, 35. revertamur; Muren. 21. revertar; Verr. IV, 131. V, 59. Cluent. 112. Muren. 67. dom. 136. Sest. 53. Cael. 6. revertantur; Cluent. 67. reverterer; Phil. XII, 24. — salutarent; Phil. II, 106. sanares; Milo 68. satis fiat; Rab. Post. 45. sciant; Flacc. 10. sciatis; dom. 66. sciamus; Vatin. 22. scias; Planc. 98. seiungas; Cael. 8. serviatis; ib. 79. serviamus; Phil. VIII, 12. servem; Cluent. 89. servaret; har. resp. 29. fuerit ... servanda; Planc. 66. significent; Sex. Rosc. 56. non sineret; Verr. III, 159. ut Siculis, ut aratoribus || ut Siculis aratoribus || ... solveretur; ib. 164. solveret; ib. 178. solvatur; Caecin. 98. solvamur; Milo 31. spoliaretur; Vatin. 27. statueret; Verr. V, 160. subiungeretis; leg. agr. II, 98. sublevarent; Cluent. 195. summoveretur; Sex. Rosc. 70. succedatur; prov. cons. 17. succurrerem; Verr. a. pr. 2. succurreret; ib. I, 67. sit; Sex. Rosc. 49. Verr. a. pr. 55. I, 81. II, 76. Caecin. 99. leg. agr. II,

16. Balb. 27. Marcell. 31. Phil. VII, 4. VII, 15. XIII, 25. non dubium sit; Caecin. 42. nec ... sit; dom. 9. poena sit nulla; Balb. 6. ne sit; Milo 31. simus; har. resp. 61. sint; Rab. Post. 36. Marcell. 21. essem; Phil. XIV, 20. esses; ib. II, 50. ne a litteris quidem alienus esses; Sex. Rosc. 46. esset; Verr. I, 124. II, 124. III, 15. 117. 118. 187. IV, 142. V, 55, leg. agr. II, 26. Arch. 5. har. resp. 25. Cael. 64. prov. cons. 38. Piso 92. ut || utinam || ... esset; Rabir. 10. non ... esset; Phil. II, 18. essent; Verr. IV, 134. Phil. V, 47. fuerit; Verr. V, 6. non fuerit; Sulla 56. futurum sit; Phil. IX, 11. sumant; Verr. V, 126. nulli supersint; Marcell. 21. susciperem; div. Caec. 2. susciperet; Vatin. 19. susciperetis; Piso 77. — tardares; Verr. II, 168. tenerentur; ib. III, 65. non ut munitam, ... sed ut obsessam teneret; Flacc. 65. teneretur; dom. 129. teneatis; ib. 133. teneant; Phil. V, 10. terminetur; Marcell. 33. terreret; Flacc. 14. timendum sit; Verr. a. pr. 15. ut ... fames, non caritas timeretur; dom. 11. ut .. non ... caritatem, sed ut famem .. timerent; ib. 12. neque timeant; Milo 61. tollerentur; Verr. II, 132. tolleretur; dom. 114. tollatur; Sest. 97. Phil. II, 101. tolleres; ib. 102. tradat; prov. cons. 29. transmitterem; Phil. I, 7. ut || ne || ... triumpharet; Muren. 11. tueatur; ib. 2. — non tantum ... valeret; Verr. III, 97. valeat; Catil. III, 29. vastaret; Phil. X, 12. ne venderent; Verr. V, 52. [ut ... venderetis]; leg. agr. II, 99. veniamus; Sex. Rosc. 46. Verr. IV, 97. Cael. 25. Milo 23. [ut ... veniretis]; leg. agr. II, 99. veniam; Vatin 9. 21. Balb. 29. Phil. II, 43. verear; Planc. 78. videam; ib. 40. Phil. II, 84. videat; Muren. 88. 89. videamus; prov. cons. 17. videatis; Cluent. 19. Piso 92. viderem; Fr. A. V, 1. videret; Quinct. 20. Verr. I, 152. V, 128. Milo 54. videremus; Sex. Rosc. 47. Phil. XIII, 27. Fr. B. VI, 20. videretis; Phil. XIII, 48. viderent; Sest. 124. non exstinctor, ... sed auctor ... fuisse videar; dom. 101. nihil vidisse videar; Phil. VI, 9. videare; div. Caec. 48. ne .. videaris; Sex. Rosc. 54. non eiectus, ... sed invitatus ... isse videaris; Catil. I, 23. videatur; Verr. I, 53. III, 9. 124. IV, 69. 107. 126. V, 37. Caecin. 39. imp. Pomp. 24. Cluent. 117. leg. agr. II, 28. Sulla 81. dom. 36. har. resp. 40. 42. Cael. 42. 56. prov. cons. 5. Balb. 3. Piso 74. Marcell. 29. Phil. V, 11. XIII, 50. XIV, 32. ut videatur .. res agi et non eripi; Verr. I, 146. nihil ... fecisse videatur; ib. II, 164. non modo ad invidiam, .. sed etiam ad contumeliam .. natum esse videatur; ib. III, 96. non solum deligi, sed etiam incoli ... videatur; ib. IV, 107. neque ... videatur; Cluent. 118. non .. videatur; ib. 167. non ... videatur; leg. agr. II, 3. non emissus, ... sed immissus ... esse videatur; Catil. I, 27. non consumpsisse, sed .. dedisse videatur; Flacc. 91. nihil esse videatur; Rab. Post. 1. videamur; Phil. XI, 21. videamur non ... absterrere; Verr. II, 142. videamini; Font. 32. Cael. 22. videantur; Verr. IV, 98. 111. leg. agr. II, 21. Cael. 26. Marcell. 18. *ut non* minus diligenter ... viderer defendere; Tull. 3. viderere; Phil. II, 1. videretur; Sex. Rosc. 16. Verr. I, 5. II, 134. IV, 64. 65. Cluent. 83. 141. 178. leg. agr. II, 13. Catil. IV, 19. Sest. 110. 126. Phil. V, 8. ut hoc iudicium non de illorum praeda, sed de huius maleficio fieri videretur; Sex. Rosc. 95. non defendere, sed praevaricari [..] videretur; Cluent. 58. non ut redire, ... sed ut ... referri videretur; Piso 53. non avaritiae praedam, sed instrumentum bonitati quaerere videretur; Rab. Post. 3. non absolutus ... videretur. sed ... reservatus; Milo 86. viderentur; Tull. 19. Cluent. 130. Phil.

II, 25. non ... indicari, sed indicare ...
rentur; Catil. III, 13. vinceret; Verr. III, ...
92. vinceretis; Sulla 49. vincas; Phil. II, ...
vigilandum sit; Sest. 99. vindicarentur; Verr. ...
178. vindicaret; Rab. Post. 25. Milo 38 ...
tur; div. Caec. 6. [ut volitaretis]; leg. agr. ...
velint || volunt ||; Font. 36. velitis; Caecin. ...
vellet; Phil. II, 25. Fr. B. VI, 34. uterentur; ...
III, 43. IV, 33. V, 102. uterentur; prov. ...
4. Balb. 20. utar; Rab. Post. 2. Lücke: ...
elliptisch: alter in Asiam inrupit. cur? ...
riam, patebat via et certa neque longa; ...
Trebonium, quid opus fuit cum legione? Phil. ...

II. **Weise:** quem ad modum suam partem ...
scius suo nomine condonare potuit Flavio ...
tu non peteres; Qu. Rosc. 56. non .. possunt ...
multi rem ac fortunas amittere, ut non plures ...
cum in eandem trahant calamitatem; imp. Pomp. ...
19. ruere illa non possunt, ut haec non ...
labefacta motu concidant; ib. potest ...
L. Cornelius condemnari, ut non C. Marii ...
condemnetur? Balb. 46. neque .. quisquam ...
est exercitum cupere, ... ut non praetermittat ...
ditatem triumphi; Piso 56. potest .. esse ...
ut tumultus non sit, tumultus esse sine bello ...
potest; Phil. VIII, 2. quidvis patiendum ...
hoc taeterrimum bellum non haberemus; ib. ...
12. qui Terminalibus nuper in suburbium ...
dem die reverterer, ire non sum ausus; ib. ...
24. cui viginti his annis supplicatio decreta ...
ut non imperator appellaretur? ib. XIV, 11 ...

III. **Einräumung:** qui ut summa haberem ...
tera, temporis ... vix satis habui; Quinct. ...
duo post aut, ut statim de iure aliquis ...
non toto triduo DCC milia passuum conficeret ...
ib. 79. denique, ut perliberaliter ageretur, ...
ris aliquid haberi (nonne satis fuit)? Sex. ...
108. ut turpissime flagitiosissimeque discederet ...
hil de suis veteribus ornamentis requiret; ...
Caec. 77. si protulerit, uno signo ut sit ...
quam ex lege oportet, non des possessionem ...
Verr. I, 117. tametsi quid poterat esse ...
[quam nunc est] ut uno minus teste haberet ...
|| haberet; || ib. 149. equidem libenter hoc ...
crimen de statuis relinquam, ut mihi tu illud ...
cedas; ib. II, 151. ager efficit cum octavo, ...
ut agatur, verum, ut omnes di adiuvent, cum ...
cumo; ib. III, 112. concedes, opinor, ut cum ...
cumo fructus arationis perceptus sit, ...
minus tribus decumis dedisse; ib. 114. ...
ut sequamur, ... accedant eo novo ...
exemplo HS XC milia; ib. 116. verum ut ...
ego iudices tam severos ... non habeam: ...
est, ... qui hoc non iam dudum statuerit et iudicarit ...
ib. 143. ut etiam, si tibi hoc concedam, ... — ...
ut ita sit, tamen non potes hoc quasi praeclarum ...
aliquid praedicare; ib. 151. ut illud missum ...
ciam ...: ut hoc praeteream, ... potest illo ...
quam esse certius? ib. 178. ut omnia remittantur ...
tur, ut omnibus iniuriis et calamitatibus ...
posterum liberentur, istam cellam atque ...
aestimationem negant ullo modo ferri posse. ...
203. ut ego adsentiar orationi, defensionem ...
men non probabo; ib. 206. dixi iam antea, ...
ces, ut has omnis iniurias tollatis, tamen ...
rationem arandi spe magis ... teneri; ib. ...
ut homo turpissimus esset impudentissimeque ...
tiretur, hoc diceret; ib. IV, 16. verum ut ...
durissimus, agi quidem usitato iure et cotidiana ...
actione potuit; Tull. 54. verum ut hoc tibi ...
dam metuisse te, ... quis hoc statuit umquam ...
ib. 56. ut vero iam .. nulla dubitatio sit, ...
exoritur ... illa defensio; Caecin. 90. nihilo ...
nus .. potest, ut illam multam non commiserit ...
accepisse tamen; Cluent. 103. ut tibi conce...

hoc indignum esse, ... tu mihi concedas necesse est; ib. 146. primum, ut id iniquissimum esse confitear, eius modi est, ut ..; ib. 150. qua re modo ut vita suppetat, ... polliceor hoc vobis; leg. agr. II, 100. ut tibi reum neminem, sed vitia proponas, res tamen ipsa ... accusari potest; Cael. 29. ut fueris dignior quam Plancius — de quo ipse tecum .. contendam paulo post ... — sed, ut fueris dignior, non competitor ... in culpa est; Planc. 10. ut enim neminem alium nisi T. Patinam ... rogasset, scire potuit; Milo 46. ut enim cetera paria Tuberoni cum Varo fuissent, ... hoc certe praecipuum Tuberonis; Ligar. 27. ut nemo sit alius nisi ei, ... parumne erunt multi? Phil. VII, 18. sed ut concedam incertos exitus esse belli Martemque communem, tamen ... decertandum est; ib. X, 20. ut non referat pedem, sistet || insistet || certe; ib. XII, 8. ut centurionum legionis Martiae Brundisii profusus sanguis eluatur, num elui praedicatio crudelitatis potest? ib. 12. ut sit lex, non debemus illam Hirtii legem putare; ib. XIII, 32.

IV. **Frage:** 1. **direct:** quamquam quid loquor? te ut ulla res frangat? tu ut umquam te corrigas? tu ut ullam fugam meditere? tu ut exsilium cogites? utinam tibi istam mentem di immortales duint! Catil. I, 22. tu ut illa (aquila) carere diutius possis, ... a cuius altaribus saepe istam impiam dexteram ad necem civium transtulisti? ib. 24.

2. **indirect:** cognosco: sed prius ut ab initio res ab eo constituta sit || constituta sit ab eo ||, quaeso, cognoscite; Verr. a. pr. 16. iam, ut haec omnia reperire ac perscrutari solitus sit, .. est operae pretium cognoscere; ib. IV, 30. ut vero totam Italiam ... obsidere atque occupare cogitet || cogent, cogitent ||, ... cognoscite; leg. agr. II, 75.

commemoro: in ceteris rebus ut omnes ... lege agant, ... quid ego commemorem; Caecin. 97.

declaro: res declarabit, ut cupierint; Verr. II, 157.

demonstro: vobis alio loco ut se tota res habeat ... demonstrabitur; Verr. II, 15. nunc rem ipsam, ut gesta sit, dum breviter vobis demonstro, attendite; Tull. 13.

dico: iam ut Romae vixerint ... longum est dicere mihi, praesertim ad alia properanti; Cluent. 36. ut te illic gesseris, non audeo dicere; Fr. B. VIII, 8.

effero: te vero, ... ut, quicquid belli fortuna reliquum rei publicae fecerit, id esse salvum velis, quibus laudibus efferemus? Marcell. 10.

notus: iam cetera nota sunt omnibus: ut cum illo Oppianicus egerit de pecunia, ut ille se redditurum esse dixerit, ut eum sermonem audierint omnem viri boni, ... ut res patefacta ... sit; Cluent. 78.

omitto: omitto quantis ornamentis populum istum C. Caesar ... adfecerit, ut controversias sedarit, iura ... statuerit; Balb. 43. omitto, ut sit factus uterque nostrum; Piso 3.

ostendo: quos (liberos) neque ut convenire potuerit neque qua ratione inducere, ... potes ostendere; Sex. Rosc. 79.

praedico: non sum praedicaturus, ... [illegible] eius semper voluntatibus non modo cives adsenserint; imp. Pom[illegible] .. quid ego, ut involaveris provincia; ut est; Phil. [illegible] Fr. B. VIII, 8.

[illegible]opono: dicam [illegible] tenet [et scit] ut hostiu[illegible] [illegible]ulo; Phil. VII, 16 [illegible] ceantur [illegible] ut omnis

provoco: cum isti, [illegible] responderu, [illegible]l. II, 10.

puto: erat etiam Stesichori [illegible] statua seni[illegible] ... summo, ut putant, artificio facta; Verr.

videte ut hoc iste correxerit; Verr. I, 115. videte, ut, dum expedire sese volt, induat; ib. II, 106. videtis, ut moneat Apronium; ib. III, 157. vidistis enim, ut animi multitudinis in istum dolore ... concitarentur; ib. V, 163. qua re videte ut ... respondere posse videamur; imp. Pomp. 68. videte nunc, ... ut impurus heluo turbet rem publicam, ut ... possessiones .. disperdat ac dissipet, ut sit non minus in populi Romani patrimonio nepos quam in suo; leg. agr. I, 2. videsne ut eripiam te ex improborum subita gratia et reconciliem bonis omnibus? Sulla 35. vide, quaeso, ut ... de Ligarii (facto) non || de Ligarii || audeam confiteri; Ligar. 8.

V. **Ausruf:** quid Alexandria cunctaque Aegyptus? ut occulte latet! ut recondita est! ut furtim tota xviris traditur! leg. agr. II, 41. qui autem dicit testimonium ex nostris hominibus, ut se ipse sustentat, ut omnia verba moderatur, ut timet ne ..! Flacc. 12. me ipsum ut contempsit helluo patriae! Sest. 26. quid? quae postea sunt in eum congesta, ... ut sustinuit, di immortales! sustinuit? immo vero ut contempsit ac pro nihilo putavit ..! Milo 64.

VI. **Vergleich:** 1. **ohne Demonstrativ:** a. **bei Verben:** accipio: id sine controversia obtinebant, ut a patre et a maioribus acceperant; Verr. IV, 61. primum existimabam, ut Romae ex istius amicis acceperam, civitatem ... esse .. amicam; ib. 136. asperior non est factus, sed, ut accepi a senibus, lenissimus; Muren. 66.

aio: s. **aio,** I, 2, a (25 St.) B. 1, S. 161, b.

anteeo: anteibant lictores, non cum bacillis, sed, ut hic praetoribus urbanis anteeunt, cum fascibus bini || cum fascibus duobus ||; leg. agr. II, 93.

appareo: sive hic confictum est, ut apparet, sive missum domo est, ut dicitur; Flacc. 38.

appello: quis Platorem ... ad nostrum, ut se ipse appellavit, imperatorem venisse nescit? har. resp. 35. s. **appello,** I, 2, b (5. St.) B. I, S. 258, b.

arbitror: Erucii criminatio tota, ut arbitr[illegible] dissoluta est; Sex. Rosc. 82. ipsam causam, ego arbitror, demonstrare non posses; div. Ca[illegible] 43. de qua (intercessione), ut arbitror, isti i[illegible] ... considerabunt; imp. Pomp. 58. tamen, [illegible] arbitror, auctoritate advocatorum ... adducti i[illegible] veritate manserunt; Cluent. 176. etiam, ut arbitror, ... non prius Autronium quam Sullam no[illegible] minavisset; Sulla 37. ferebant in oculis homine[illegible] quidam boni viri ..., sed illius, ut ego arbitror, f[illegible] roris ignari; har. resp. 48. hanc ... beluam .. solvit subito ... consul, vel, ut ego arbitror, e[illegible] oratus, vel, ut non nemo putabat, mihi iratus Sest. 16. si ille, ut arbitror, aequus nobis fuerit, ib. 71. et, ut arbitror, nec ab utilitate eorum, qui audient, nec ab officio vestro ... abhorrebit oratio mea; ib. 96. non apud indoctos, sed, ut ego arbitror, in hominum eruditissimorum ... coetu loquor; Piso 68. nullis, ut arbitror, repugnantibus; Phil. XII, 28.

arguo: at ego, ut tute arguis, agricola et rusticus; Sex. Rosc. 94. qui sum illorum, [illegible] fateor, familiaris, ut a te arguor, soci[illegible] utrum 31[illegible] [illegible]e coactores

audeo: me ... non, ut tu [illegible] ||, an decessio-es, orbat[illegible]um patria; Piso [illegible] Ppst. 30. non ..

audio: [illegible]ut ex[illegible] cinctus est, ut solebat; [illegible] tu in[illegible]ut ei Clodius ... nullis Grae[illegible] Rosc. ut solebat; ib. 28. qui tibi, ut tute [illegible]cas, detulerat ex latronibus suis prin[illegible]tum; Phil. II, 5. faciam igitur, ut imperatores instructa acie solent; ib. IV, 11. magnus est in re publica campus, ut sapienter dicere Crassus solebat; ib. XIV, 17. s. sum; Verr. V, 65.

censeo: illum de Gallia non discessisse || decessisse ||, uti censuissemus; Phil. VIII, 21.

clamito: ex quo genere peccati, ut illi clamitant, ... capitis iudicia constituta sunt; Caecin. 9.

coepi: verum, ut coepi dicere, .. Erucius haec si haberet in causa ..; Sex. Rosc. 91. perseveret legem impedire, ut coepit senatus consultum; Fr. B. VIII, 13.

cognosco: * ut ex Cn. Fannio ... cognovistis; Verr. I, 130. decessit illinc Pompei iudicio probatissimus, ut ipsius testimonio cognoscetis; Cael. 79. emissus, ut cognostis, necessarii hominis ... rogatu; Planc. 31.

commoneo: genera ipsa cupio breviter attingere, ut hic modo me commonuit Pisonis anulus quod totum effluxerat; Verr. IV, 57.

confiteor: qui legem tulit qua, ut ego sentio, Milonem absolvi a vobis oporteret, ut omnes confitentur, liceret; Milo 70.

conloco: horam unam aut duas eodem loco armatos, ut conlocati fuerant, retinere magnum fuit? Deiot. 19.

constituo: Avillius, ut erat constitutum, simulat se aegrotare et testamentum facere velle; Cluent. 37. satisne vobis .. videor ad singulos testis accedere neque, ut primo constitueram, tantum modo cum universo genere confligere? Flacc. 50. Kalendis Iuniis cum in senatum, ut erat constitutum, venire vellemus; Phil. II, 108.

consto: qua re tibi nuntiata, ut constabat inter eos, qui una fuerunt, concidisti; Phil. II, 107.

credo: qui, ut credo, non libidinis causa ... libertinam duxit uxorem; Sest. 110.

cupio: si quos oppressos, ut || et || hostes cupiere, nos circumvenerimus; Fr. A, III, 19.

debeo: respondi homini, ut potui, ut debui, ut volui; Verr. IV, 147. equidem de te dies noctisque, ut debeo, cogitans ... extimesco; Marcell. 22.

decerto: si saepius decertandum sit, ut erit; Phil. XI, 43.

declaro: cum in Sicilia HS binis tritici modius t, ut istius epistula ... declarat; Verr. III, . servus non incallidus et, ut res ipsa decla- .t, frugi; Cluent. 47. luculentam tamen ipse .gam accepit, ut declarat cicatrix; Phil. VII, 17. .. modo aspiciam mihi uni crudelissimum hostem, ut declarant eius de me acerbissimae contiones? ib. XII, 19.

dico: illic continuo ... omnia, ut a me paulo ante dicta sunt, exponit; Cluent. 38. quae quidem a me si, ut dicenda sunt, dicerentur; Flacc. 60. ſ. **dico,** I, 2, b. ut (99 St.) B. II, S. 92, b.

dictito: ſ. **dictito,** I, 2 (6 St.) B. II, S. 105, b.

disputo: dolor .. est malum, ut tu disputas; Piso 65.

doceo: nam, ut ante vos docui, hanc sibi iste urbem delegerat; Verr. V, 160. illam (legem) ... repudiabat, idque iure, ut docti sumus duorum consulum designatorum calamitate *; Fr. B. VI, 20.

..co: quod iste aliter atque ut edixerat de- ... Verr. I, 119. mane Kalendis Decembri- 1. videi ... Sthenium citari iubet; ib. II, 97. IV, 64. 65. ... lerumque evenit, praeter Catil. IV, 19. ... ut indicium non de ... maleficio fieri videretur; ... praedicabas; fendere, sed praevaricari [..] ipsi ...tis, ut ego 58. non ut redire, ... sed ut ... existimari tur; Piso 53. non avaritiae praedan... noscite; mentum bonitati quaerere videretur; Rab. Pos... non absolutus ... videretur, sed ... reservatus; Milo 86. viderentur; Tull. 19. Cluent. 130. Phil.

id nummorum; Verr. III, 195. quaeso, ut fecistis adhuc, diligenter attendite; ib. V, 42. sed, ut in ceteris rebus feci, rogabo; Vatin. 33. quem in caritate annonae, ut saepe ante fecerant, ... levarunt; Balb. 40. dices enim, ut es homo factus || facetus || ad persuadendum; Piso 59. ut ... benigne me tamen, ut adhuc fecistis, audiatis; Phil. I, 15. ut multis multa promissa non fecit; ib. 17. ut tamen, ut facitis, attente audiatis; ib. II, 47. incumbite in causam, Quirites, ut facitis; ib. IV, 12. quorum etiam si amplecterer virtutem, ut facio; ib. X, 18. aget ipse per sese, ut adhuc quoque fecit; ib. XI, 26. velim, ... ut adhuc fecistis, me attente audiatis; ib. XIII, 22. in lustris, popinis, alea, vino tempus aetatis omne consumpsisses, ut faciebas; ib. 24. facite, ut facitis, qui ad causam adestis; Fr. B. VI, 45. ut fit: ſ. **facio,** I, 2, a. Quinct. 39. Sex. Rosc. 25. 91. Verr. II, 56. Planc. 17. 35. Milo 24. 28. 29. Ligar. 28. Phil. X, 6.

fateor: ſ. arguo; Phil. II, 31.

fero: PRO EO, UT TEMPORIS DIFFICULTAS ARATORUMQUE PENURIA TULIT; Verr. III, 126. non modo in Sicilia, verum, ut opinio mea fert, ... in omni orbe terrarum vacui, expertes ... fuerunt ab omni sumptu; ib. IV, 23. Aristaeus, qui [ut Graeci ferunt, Liberi filius,] inventor olei esse dicitur; ib. 128. quorum iste Deli non fanum, sed, ut hominum opinio et religio fert, sedem antiquam ... compilavit; ib. V, 185. exstat oratio hominis, ut opinio mea fert, nostrorum hominum longe ingeniosissimi, atque eloquentissimi, C. Grachi; Font. 39. nemo vestrum, ut mea fert opinio, ignorat; Cluent. 46. cum ad illud prandium crudior venisset, ut aetas illa fert; ib. 168. si quidem philosophia, ut fertur, virtutis continet ... disciplinam; Piso 71. quod, ut opinio mea fert, ne incipies quidem; Planc. 48. quae si erunt, ut mea ratio et cogitatio fert, posita et constituta; Scaur. 21.

glorior: est .. modius lege HS IIIS aestimatus: fuit autem te praetore, ut tu in multis epistulis ad amicos tuos gloriaris, HS II; Verr. III, 174.

habeo: in hac ..., ut adhuc habuit se status iudiciorum, .. licentia; Verr. III, 205. quae ... nupsit A. Aurio Melino ..., adulescenti in primis, ut tum habebatur, inter suos et honesto et nobili; Cluent. 11. non, ut illae Quinctianae contiones habebantur, omnes ... in culpa sunt ... ponendi; ib. 127. quamquam, ut nunc se res habet, non dubito quin ..; Ligar. 28.

iacio: diem dixisset, ut iecerat || fecerat ||; har. resp. 7.

indico: pauculis .. mensibus, ut hi pusilli et contempti libelli indicant, furta praetoris ... exportata sunt; Verr. II, 185. isto igitur tuo, ... ut res indicat, pretio atque mercede minuisti maiestatem rei publicae; ib. V, 50. Arsinoën Stratum, Naupactum, ut modo tute indicasti, nobilis urbis atque plenas fateris ab hostibus esse captas; Piso 91.

instituo: verum, ut institui dicere, ... eo die nihil actum est; Verr. II, 41. hunc, uti dicere instituí, principem Verres ... esse voluit; ib. III 24. cum esset, ut dicere institueram, constituta auctio Romae; Caecin. 15. ... decernite diligenter ut instituistis, ac fortiter; Catil. IV, 24. nos, ut instituimus, ad reliqua pergamus ... 41.

intelego: verum, ut intelle... verum ut ... tem ... quam timebat; Milo ... statuit ... cumbis, ... 23. ... dubitatio ... ..tur ... ill ... Caecin. 90. nihil ... nus .. potest, ... multam non ... accepisse tamen ... Cluent. 103. ut tibi ...

ɔgimus, usque ad Numantiam misit; Deiot. 19. ɔgite ut legebatis; Fr. B. VI, 52.

loquor: *ΕΔΙΚΑΙΩΘΗΣΑΝ*, .. hoc est, ut Siculi oquuntur, supplicio adfecti ac necati sunt; Verr. ', 148. sive, ut homines tum loquebantur, a P. ɔethego admonitus *est;* Cluent. 84. at vero, ut nnales populi Romani et monumenta vetustatis oquuntur, Kaeso ille Quinctius et M. Furius Caaillus ... populi incitati vim iracundiamque subɛerunt; dom. 86. qui rumore et, ut ipsi loquunur, favore populi tenetur; Sest. 115.

memini: homine, ut plerique meministis, et apiente et sancto; Sest. 6.

mereor: si illum, ut erat meritus, morte mulassem; Catil. II, 4.

minor: si M. Antonius ... Romam, ut minaɔatur, venire potuisset; Phil. III, 4.

moneo: ut mos erat istius atque ut eum suae ibidines .. facere monebant || admonebant ||, staim negotium dat illis suis comitibus; Verr. I, 63.

obicio: qui, ut ipse accusator obiecit, ruri emper habitarit; Sex. Rosc. 39.

opinor: verum, ut opinor, ... studium depoıat licebit; Sex. Rosc. 49. deinde, ut opinor, ıabet Alienum; div. Caec. 48. verum, ut opinor, ɦlaucia primus tulit; Verr. I, 26. nullum (signum) ... praeter unum pervetus ligneum, Bonae Deae, ut opinor; ib. IV, 7. f. **opinor**, I (40 St.) B. III, S. 484, b.

oportet: quod pericula facile, ut hominem ɔraestare oportet, innocentia tecti repellemus; mp. Pomp. 70. denique ut oportet bello Gallico, ıt maiorum iura moresque praescribunt, nemo est ɔivis Romanus, qui ..; Font. 46. certe, ut homiıem confirmare oportet, nullus est locus a me ... ɔraetermissus; Cluent. 143. quoniam ... fructus .. ex sese non, ut oportuisset, laetos et uberes ... tulissem; Planc. 92.

ostendo: hos omnium rerum, ut iam ostenlam, dominos habebimus; leg. agr. II, 21.

patefacio: sed, ut patefactum est, in augenda nercede (deliberatio) consumpta est; Quir. 12.

placeo: si, ut multis fortissimis viris placuit, ·i et armis contra vim decertare voluissem; dom. 3.

posco: quem, ut ipsius dignitas poscit, honoris ;ratia nomino; Quinct. 28.

possum: hoc onus ... feram, ut potero, stuio et industria; Sex. Rosc. 10. ferebat Sthenius, t poterat; Verr. II, 84. capella quaedam est, ea uidem mire, ut etiam nos ... intellegere possuıus, scite facta; ib. 87. superiora illa, ... ut otui, tuli; Catil. I, 18. quem, ut potes ex muls audire, ... constat ... cessisse; Planc. 89. ıfirmo corpore atque aegro, colore ut ipsi iudiare potestis; Fr. C. 16. f. VIII. Superlativ.

postulo: audite, ut vestra humanitas postulat, ıdices; Verr. V, 111.

praecipio: respondet unus quisque, ut erat raeceptum; Verr. V, 102.

praedico: ut tu ipse praedicas; Quinct. 47. um iste e foro abduci, non ut ipse praedicat, erduci solebat; Verr. V, 33. erat Nice, facie exmia, ut praedicatur; ib. 82. si mihi inimico, ut raedicas, tuo conflare vis invidiam; Catil. I, 23.

praescribo: f. oportet; Font. 46.

probo: quamvis ipse probarem, ut probo; Li;ar. 26. satis erat .. probatum illum esse populo lomano, ut est; Phil. I, 37.

propono: dicam deinceps, ut proposui, de peculo; Phil. VII, 16.

:ovoco: cum isti, ut provocavit, respondero; . II, 10.

ıto: erat etiam Stesichori poëtae statua seni- .. summo, ut putant, artificio facta; Verr. II, 87. Herodotus cum Roma revertitur, diebus, ut ipse putabat, quindecim ante comitia; ib. 130. quo (capite), ut illi putant, temptamini leviter, quo animo ... ferre possitis; leg. agr. II, 16. me de invidiosis rebus, ut ille putat, dicentem attendite! Sulla 33. sive, ut sapientissimi homines putaverunt, ad aliquam mei partem pertinebit; Arch. 30. an mihi ipsi, ut quidam putant, fuit mors aequo animo oppetenda? Sest. 47. si etiam oppugnatus, ut quidam aut putant aut volunt; prov. cons. 43. qui ... meae .. salutis non modo non oppugnator, ut inimici mei putarant, sed etiam defensor fuisset; Planc. 76. id .. etiam si tum ad te, ut quidam falso putant, non pertinebit; Marcell. 30. id tibi, ... servo, ut putabat, fideli, non credidit; Deiot. 18. f. arbitror; Sest. 16.

ratiocinor: cuius illi conatus, ut ipse ratiocinabatur, nec cuperent reprimere; Milo 32.

renuntio: etiam, ut nobis renuntiatur, ... Ambivium quendam ... subornatis; Cluent. 163.

scio: haec cuncta Graecia ... parvum quendam locum, ut scitis, Europae tenet; Flacc. 64. surrexit, ut scitis, Atilius hic Gavianus; Sest. 74. venit, ut scitis, a columna Maenia; ib. 124. qui natalis idem carissimae filiae, ... idem, ut scitis, *aedis Salutis;* ib. 131. nuper quidem, ut scitis, me ad regiam paene confecit; Milo 37. me quidem semper, uti scitis, adversarium multitudinis temeritati haec fecit .. causa popularem; Phil. VII, 4. cum, ut scitis, hoc triduo vel quadriduo tristis a Mutina fama manaret; ib. XIV, 15.

scribo: si praetor dedit, ut est scriptum, a quaestore numeravit; Flacc. 44. hic .. adulescens maximi animi, ut verissime scribit Hirtius, castra ... tutatus est; Phil. XIV, 28.

sentio: atque, ut ego sentio, causa dicta est; Balb. 15. dicam, ut sentio, iudices; Milo 65. f. confiteor.

significo: qui, ut ipse ... significat, immensa aliqua vorago est ... vitiorum turpitudinumque omnium; Verr. III, 23. missa est (epistula), ut ipsa significat, ex itinere; ib. 154.

soleo: cumulatiore mensura uteretur, ut antea solebant facere in decumis; Verr. II, 118. hoc non esse ..., ut solemus interdum ... dicere, crimen domesticum ac vernaculum; ib. 141. eum vident ... ad aurem familiariter, ut solitus erat, insusurrare; ib. V, 107. si contra verbis et litteris et, ut dici solet, summo iure contenditur; Caecin. 65. cum quaedam in callibus, ut solet, controversia pastorum esset orta; Cluent. 161. qui iam non procul, ut quondam solebant, ab externo hoste atque longinquo, sed ... urbis tecta defendunt; Catil. II, 29. si, ut non nullis in civitatibus fieri solet, patronus huic causae publice constitueretur; Muren. 4. denique, ut solent loqui, non dicere pro nobis ... possunt; ib. 71. ut hostium urbis ... non praeda adducti, sed odio solemus exscindere || excipere, al. || ... *; dom. 61. in ipsum Cn. Pompeium, auctorem, ut praedicare est solitus, consiliorum suorum, invehi coepit; har. resp. 48. num ut gladiatoribus imperari solet, ferrum non recepit? Sest. 80. fortasse, ut soleo, commovebor; Cael. 19. utrum accessionem decumae, ut nostri facere coactores solent in centesima || centesimae ||, an decessionem de summa fecerit; Rab. Ppst. 30. non .. corona consessus vester cinctus est, ut solebat; Milo 1. obviam fit ei Clodius ... nullis Graecis comitibus, ut solebat; ib. 28. qui tibi, ut tute gloriari solebas, detulerat ex latronibus suis principatum; Phil. II, 5. faciam igitur, ut imperatores instructa acie solent; ib. IV, 11. magnus est in re publica campus, ut sapienter dicere Crassus solebat; ib. XIV, 17. f. sum; Verr. V, 65.

spero: ſ. **spero,** I, 2. alqs (15 St.) mulier (S. 546, a.)

statuo: quae (mulier) ut Romae ... statuerat satis esse quaesitum, postea ... maxime ... Stratonem illum dilexerat; Cluent. 184. quo ille, cum esset, ut ego mihi statuam || statuo ||, talis, qualem te esse video, numquam [...] esset profectus; Muren. 32.

sum: quas, ut aequum est, familias honestatis amplitudinisque gratia nomino; Sex. Rosc. 15. aiunt hominem, ut erat furiosus, respondisse ..; ib. 33. illi quidem!, ut est hominum genus nimis acutum et suspiciosum, non te ... litteras in Verrem deportare velle arbitrantur; div. Caec. 28. tum illa, ut mos in Sicilia est ..., dixit et se et sua Veneris esse; ib. 55. magnifice et ornate, ut erat in primis inter suos copiosus, convivium apparat || comparat ||; Verr. I, 65. non .. quaestor petit, ut est consuetudo, is, qui Erycum montem obtinebat; ib. II, 22. ea liberalitas est probanda, quae sine periculo existimationis est, ut in illo fuit; ib. 28. multa .., ut in primis Siculorum in dicendo copiosus est, commemoravit; ib. 88. neminem, ut leges eorum sunt, suffragiis, neminem nisi istius imperio aut litteris (senatorem factum esse); ib. 120. quae (pocula), ut mos est regius et maxime in Syria, gemmis erant distincta clarissimis; ib. IV, 62. qui, ut erat in dicendo non solum sapiens, sed etiam fortis, ... ipse adripuit M'. Aquilium; ib. V, 3. statim, ut par fuit, iussu eius homines ... comprehensi sunt; ib. 10. nam, ut mos fuit Bithyniae regibus, lectica octophoro ferebatur; ib. 27. primum [ut] in iudiciis qui decem laudatores dare non potest, honestius est ei nullum dare quam ..; ib. 57. cum omnes, ut mos est, [ut solet fieri,] concurrerent; ib. 65. his rebus ita gestis Dolabella praetor interdixit, ut est consuetudo; Caecin. 23. interim Oppianicus, ut erat ... singulari scelere et audacia, ... iudicem pecunia corrupit; Cluent. 23. itaque, ut erat semper praeposterus atque perversus, initium facit a Bulbo; ib. 71. a me tamen, ut aequum est, omnia caute pedetemptimque dicentur; ib. 118. ille, ut semper fuit apertissimus, non se purgavit; Muren. 51. qui in me pietate filius, consiliis parens, amore, ut erat, frater inventus est; sen. 37. mitto illam veterem ab ipsis dis immortalibus, ut hominum fama est, Etruriae traditam disciplinam; har. resp. 20. quod oculos, ut opinio illius religionis est, non perdidisti; ib. 37. qui ... voluit me esse, ut apud eosdem vos ... nuper in alia causa fuerim, et praedicatorem et actorem; Balb. 4. cum quidam, ... ut mos Graecorum est, iurandi causa ad aras accederet; ib. 12. [de servis nulla lege quaestio est in dominum nisi de incestu, ut fuit in Clodium;] Milo 59. sed, ut est apud poëtam nescio quem „male parta male dilabuntur“; Phil. II, 65. non modo unius patrimonium quamvis amplum, ut illud fuit, sed urbis ... tanta nequitia devorare potuisset; ib. 67. quamvis .. sine mente, sine sensu sis, ut es; ib. 68. quamvis sis, ut es, violentus et furens; ib. obviam ei processit, ut est frequens municipium, magna sane multitudo; ib. 106. quorum commoda, ut vos optimi testes estis, semper ego ... firmavi; ib. XII, 29. qui armis cessissem vel tuis urbanis, vel, ut opinio tum erat, alienis; Fr. B. XV, v. 4. ſ. moneo.

suspicor: vos ... non pecuniam, ut quidam nimis creduli suspicantur, ... concupisse; Phil. I, 29. sed, ut suspicor, terror erat quidam; ib. VIII, 28.

video: fori iudiciique rationem M. Messala, ut videtis, iudices, suscepit; Sex. Rosc. 149. ut in actoribus Graecis fieri videmus, saepe illum, qui
est secundarum aut tertiarum partium, .
tum summittere; div. Caec. 48. senatum
tem, ut vidistis, coëgi; Catil. III, 7. ta
quoque etiam nunc volitant, ut videtis; S
ut video scriptum apud Graecos; Scaur. c
sed, ut video, dominabitur Lucius; Phil.

videor: subridet Saturius, veterator.
videtur; Qu. Rosc. 22. ut mihi ... r
acerba videtur; Verr. I, 112. ut sibi videa
debatur ||, satis grandem pecuniam ...
140. qui et auctoritate et aetate et, ut
sum est, usu rerum antecedebat; ib. I
quos, ut mihi videtur, ad illorum inno
poenas fortuna ... reservavit; ib. V, 1
tamen excipit Pompeium, simillime, ut m
tur, atque [ut] illa lege, qua ..; leg. ag
accessit istuc || accessit his tot || doctri
moderata nec mitis, sed, ut mihi videtu
asperior; Muren. 60. homo ineptus et
sed, ut sibi videtur, ita doctus, ut ..; F
parietes ..., ut mihi videtur || videntur |
curiae tibi gratias agere gestiunt; Mar
quid habes quod mihi opponas, homo di
Mustelae iam esse et Tironi || Mustelae
et Tironi Numisio || videris? Phil. II, 8.
Alexandrea se recepit, felix, ut sibi quide
batur; ib. 64. at etiam aspicis me et qu
videris, iratus; ib. 76. exclusit illum ...,
videtur, fortuna quaedam rei publicae; ib

volo: eos, qui isti inimicissimi sunt,
existimari volt, ad istius honores ... pec
non contulisse; Verr. II, 152. tu non ani
tes in omnis, sed carpes, ut velis? Clue
quod vero non cruentum mucronem, ut
extulit; Catil. II, 2. qui hominem, ut tu
rissimum exoraret; Rab. Post. 21. glori
ut tu vis, pecuniam quaesivit; ib. hom
vis, avarissimi; ib. 31. de iudicio animi
volet, quisque sentiat; ib. 44. qui causa
aut ... meliorem quam tu aut, ut tu vis,
Ligar. 10. ut volet quisque, accipiat; D
quia, ut illi voluerant, libertatem pax c
batur; Phil. I, 32. mecum ut || uti || vo
cum re publica in gratiam; ib. II, 118. ſ.
Verr. IV, 147. existimo; Flacc. 55.

b. **bei Substantiven, Pronomina, Adject
Participien:** quo non amici conveniunt,
bonorum emptores [ut carnifices]; Quinct.
quoque nos, ut in ipsa causa, paratiores
quam putabat; Sex. Rosc. 82. quam (advoca
propter eximium splendorem ut iudicem u
reri debeamus; Qu. Rosc. 15. quaestor ..
fuerat, ut tu Verris; div. Caec. 63. quoru
tiorum) iste se, ut ceterorum hoc anno
rum, dominum esse arbitrabatur; Verr. a
te non fato, ut ceteros ex vestra fam
opera sua consulem factum; ib. 29. habu
rem ut proditori, non ut amico fidem; i
respondit illa, ut meretrix, non inhuman
138. non istum, ut non neminem, provi
rupit; ib. II, 39. ibi non solum iste ut
teros pecuniam accepit, sed etiam ..;
aut publice civitates istos honores habent
generatim homines ut aratores, ut merca
navicularii; ib. 137. quod ceteris aut im
vectigal est certum, ... ut Hispanis et
Poenorum, ... aut censoria locatio consti
ut Asiae lege Sempronia; ib. III, 12. su
Apronius ... non ut decumanus squalori
ac pulveris, sed unguentis oblitus; ib. 31.
nius ipsum Metellum non pretio, [ut Ver
posset corrumpere; ib. 158. quid facere d
... si, ut ambitiosi homines aut benigni
senatus aestimatione, non ex annonae rat
visses; ib. 195. venio nunc ad istius,

modum ipse appellat, studium, ut amici eius, morbum et insaniam, ut Siculi, latrocinium; ib. IV, 1. primus annus erat provinciae, non ut in Sthenio, iam refertus pecunia; ib. 41. quem legibus apud iudicium ut reum persequor? ib. 104. si non accipiunt, ut Mancinum Numantini; Caecin. 98. nulla in lege nostra reperietur, ut apud ceteras civitates; ib. 100. discedit a Melino Cluentia, ut in tantis iniuriis non invita, ut a viro non libenter; Cluent. 14. omnes ut aliquam immanem ac perniciosam bestiam pestemque fugiebant; ib. 41. ut Quinctius ... si fuisset homo nobilis, quis eum ... ferre potuisset? ib. 112. qui, ... ut multi saepe fortes viri in eius modi dolore, mortem sibi ipse conscisset; ib. 171. non illa ut a viro improbo discessisset, sed ut a crudelissimo hoste fugisset; ib 189. non sum .. ego is consul, qui, ut plerique, nefas esse arbitrer Gracchos laudare; leg. agr. II, 10. eiusdem animi atque ingenii est posteris suis, quod Pompeius fecit, amplitudinem nominis ... tradere, et, ut Scaurus, memoriam ... renovare; Muren. 16. equidem in minimis rebus saepe res magnas vidi .. deprehendi ac teneri, ut in hoc Asclepiade; Flacc. 37. in primis hoc, ut multa alia, sapienter; ib. 68. pro me non, ut pro P. Popilio, ... propinquorum multitudo populum Romanum est deprecata, non, ut pro Q. Metello, spectata iam adulescentia filius; sen. 37. non enim pro meo reditu, ut pro P. Popilii, ... adulescentes filii ... deprecati sunt; non, ut pro Q. Metello, ... iam spectata aetate filius; Quir. 6. quibus aut ut apertis inimicis obsisterem aut ut insidiosis amicis non crederem; dom. 29. non aetas eius, qui adoptabat, est quaesita, ut in Cn. Aufidio; ib. 35. auctorne esses, ut in te P. Fonteius vitae necisque potestatem haberet, ut in filio; ib. 77. quod me non ut crudelem tyrannum, sed ut mitissimum parentem ... arcessitum vident; ib. 94. tum res ad communem salutem ... invento et divino iure et humano *ut* moenibus saepserunt; Sest. 91. me ille absentem ut patrem deplorandum putarat || putabat ||; ib. 121. qui numquam, ut tu, summi consilii gubernationem auferre conatus est; Vatin. 36. C. Caesari supplicationes decrevistis, numero ut nemini uno ex bello, honore ut omnino nemini; prov. cons. 25. cum vos me ut carissimum filium desiderabatis; ib. 42. et ex Latio multi, ut Tusculani, ut Lanuvini, et ex ceteris regionibus || generibus || gentes .. in civitatem sunt receptae, ut Sabinorum, Volscorum, Hernicorum; Balb. 31. quaedam foedera exstant, ut Cenomanorum || Germanorum ||, Insubrium; ib. 32. et adsunt principes civitatis || civitates || et defendunt amore ut suum civem, testimonio ut nostrum, officio ut || officio || ex nobilissimo civi sanctissimum hospitem, studio ut diligentissimum defensorem commodorum suorum; ib. 43. mihi togato senatus, non ut multis bene gestae, sed ut nemini conservatae rei publicae || bene gesta — conservata re publica || * ... deorum .. templa patefecit; Piso 6. at omnibus saltem bonis, ut consules, non tristissimis, ut hostis ac proditores || aut proditores ||, prosequebantur; ib. 31. mox ... ut cum fure, ut cum sacrilego, ut cum sicario disputabo; ib. 38. in quo reprehendat eum licet, si qui volet, modo leviter; non ut impurum, non ut improbum, non ut audacem, sed ut Graeculum, ut adsentatorem, ut poëtam; ib. 70. in quo tu, accepta tamen || iam || et devorata pecunia, ut in Achaeorum centum talentis, evomere non poteras; ib. 90. quem (parentem) veretur ut deum, ... amat vero ut sodalem, ut fratrem, ut aequalem; Planc. 29. quo te nunc modo appellem? ut hominem? ... ut mortuum? Scaur. 50. qui non honoris gradum spectaret, ut ceteri; Milo 24. nec vero haec .., ut ego nunc, flens, sed hoc eodem loquitur voltu quo videtis; ib. 95. si me ut sceleratum a te conservatum putarem; Ligar. 19. numquam tu illum accusavisti ut hostem, sed ut amicum officio parum functum; Deiot. 9. venit vel rogatus ut amicus, vel arcessitus ut socius, vel evocatus ut is, qui senatui parere didicisset: postremo venit ut || venit || ad fugientem, non ut || non || ad insequentem; ib. 13. de exercitu dicam breviter, ut cetera; ib. 22. non tractabo ut consulem: ne ille quidem me ut consularem; Phil. II, 10. qui mihi non ut parenti gratias ageret; ib. 12. quos Caesar, ut non nullos, fortasse servasset; ib. 71. quis enim cuiquam inimicior quam Deiotaro Caesar? aeque atque huic ordini, ut equestri, ut Massiliensibus, ut omnibus || et—et—et ||, quibus ..; ib. 94. iste operta lectica latus per oppidum est, ut mortuus; ib. 106. quod C. Cassium et Brutos patronos adoptassent? magno quidem studio, iudicio, benevolentia, caritate, non, ut te et Basilum, vi et armis; ib. 107. qui illum ... non ut consulem recepit, sed ut hostem arcuit Gallia || arcuit Galliam ||; ib. V, 37. nec vero de illo sicut de homine aliquo debemus, sed ut de importunissima belua cogitare; ib. VI, 7. nec vos ut legati apud illum fuistis nec ut consulares; ib. VIII, 28. oppressus Trebonius, si ut ab eo, qui aperte hostis esset, incautus; si ut ab eo, qui civis etiam tum speciem haberet, miser; ib. XI, 5. nunc tota Asia vagatur, volitat ut rex; ib. 6. qui .. quiescunt, ut septima, ut octava legio; ib. 37. quae ... non ut consulem et imperatorem suum, sed ut hostem et oppugnatorem patriae reliquit Antonium; ib. XII, 8. tum sapientiae vocem audire videar, eique, uti deo, paream; ib. XIII, 6. hoc tamen, ut alia multa, Aquilae referatur acceptum; ib. 27. ∫. 2. eodem modo; Verr. I, 99.

c. **bei Adverbien**: neque .. ille servitutem vestram, ut antea, sed iam iratus sanguinem concupiscit; Phil. IV, 11. quo de genere persaepe senatus consulta fiunt, ut nuper de ipsa lege Calpurnia; Fr. B. VI, 11.

d. **zum ganzen Satz gehörig**: nec tamen, ut Antonio senatum habente, in consilio regis versabantur barbari armati; Phil. III, 9. unum (genus) est eius modi, placere legem abrogari; ut Q. Caecilio, M. Iunio consulibus; Fr. B. VI, 11. alterum, quae lex lata esse dicatur, ea non videri populum teneri; ut L. Marcio Sex. Iulio consulibus de legibus Liviis; ib.

2. **mit Demonstrativ**: eodem modo: quo modo DC eodem modo quadrarint, ut illa de Cn. Carbonis pecunia reliqua HS sexcenta facta sint, ... existimabitis; Verr. I, 92. perinde quasi non, ut quaestor sine praetore possit rationem referre — ut tu Hortensi, ut omnes — eodem modo sine quaestore praetor; ib. 99. illa Attalica tota Sicilia nominata ab eodem Heio [peripetasmata] emere oblitus es? licuit eodem modo, ut signa; ib. IV, 27. ITEM inquit EODEMQUE MODO || EODEM MODO ||, capite altero, UT COMITIIS PONTIFICIS MAXIMI; leg agr. II, 18. nimirum eodem modo haec aspicitis, ut priora; Phil. XIII, 26.

ita: ita mihi deos velim propitios, ut...non solum commoveor animo, sed etiam toto corpore perhorresco; div. Caec. 41. ut frumenta nata sunt, ita decumae veneunt; Verr. III, 147. nemo .. horum aut ita te refutandum ut gravem adversarium aut ita || aut || rogandum ut religiosum testem arbitrabatur; Vatin. 1. quod ita tibi persuaseris, ut palam dictitas, te ... consecuturum; ib. 38. itaque severitati tuae, ut oportet, ita respondere non audeo; Cael. 30. quod si iam ita esset, ut esse non potest || posset ||; Balb. 37. quos utinam ita audi-

res, ut erant audiendi! Piso 42. nolite .. ita putare, ... ut in scena videtis; Piso 46. at vero ita decernunt, „ut liberato Bruto": id enim restabat, ut relicto, deserto, prodito; Phil. XI, 22. ſ. VIII. quisque.

item: ut in Heraclio Syracusano, item in hoc ... bona patria fortunasque eius Bidinis tradidit; Verr. II, 59. ut ... dominus ... secum male actum putet, item populus Romanus ... putat ..; ib. III, 119. ut ante demonstrabant ..., item nunc ostendunt; ib. IV, 132. si, ut multis bellis saepe numero imperium populi Romani iuverint, item C. Cassium ... iuvissent; Phil. XI, 31. ſ. eodem modo; leg. agr. II, 18. — **item,** II. ut (6 St.) B. II, S. 791.

proinde: quod ... maiores .. nostri numquam neque iudicium nominarunt neque proinde ut rem iudicatam observarunt, animadversionem atque auctoritatem censoriam; Cluent. 117. ut non proinde homines *de* quoque, ut quisque mereretur, iudicarent; Phil. XIV, 19.

sic: ſ. **sic,** II. ut (91 St.) S. 495, b.

simillime: ſ. 1, a. videor; leg. agr. I, 13.

tantus: numquam neque tantum periculum mihi adire visus sum neque tanto opere pertimui, ut nunc in ipso iudicio; Verr. a. pr. 3.

VII. **Zeit:** 1. **Perfect:** qui ut Romam venit narrat Naevio; Quinct. 24. quaesivit a te statim, ut Romam rediit; ib. 57. Romam ut ex Sicilia redii, ... tamen usque eo timui ne quis ..; Verr. I, 17. ut est iste profectus, quacumque iter fecit eius modi fuit ..; ib. 44. homo, ut haec audivit, sic exarsit ad id; ib. 64. cum ad HS viciens quinquiens redegisse constaret, ut Romam rediit, nullam litteram ... reddidit; ib. 92. is repente, ut Romam venit, gratis praetor factus est; ib. 101. ut praetor factus est, ... sortem nactus est urbanae provinciae; ib. 104. ut hoc comperi ..., habui rationem eorum annorum; ib. II, 182. Sacerdos, ut in provinciam venit, frumentum imperavit; ib. III, 219. quem, ut Panhormum venit, ad se vocari ... iussit; ib. V, 16. statim L. Metellus, ut isti successit, ... frumentum Mamertinis imperavit; ib. 55. *quod ut compertum est, admonetur a procuratore Tullii Acerronius;* Tull. 16. ipse autem ut Brundisio profectus est, totam ad imperium populi Romani Ciliciam adiunxit; imp. Pomp. 35. qui ut se blanditiis et adsentationibus in Asuvii consuetudinem penitus immersit, Oppianicus continuo sperare coepit; Cluent. 36. ut haec ad me causa delata est, ... dixi Habito statim; ib. 144. qui ut venit, statim *; Piso 38. me ut Cn. Pompeius ... complexus est, ... socium sibi ... adiunxit; ib. 80. Dyrrachium ut venit decedens, obsessus est ab eis ipsis militibus; ib. 92. ut ventum est Alexandriam, .. haec una ratio a rege proposita Postumo est; Rab. Post. 28. maxime vero perturbatus est, ut audivit; Deiot. 11. ut vero Pansae consulis accessit cohortatio ..., tum vero denique filium meque seduxit; Phil. IX, 9. qui ..., ut M. Bruti ... litteras accepisti, ne minimam quidem moram interposuisti quin ..; ib. X, 1. ut illo *e* iudicio tamquam e naufragio nudus emersit || quo ex iudicio velut ex incendio nudus effugit ||; Fr. B. XIII, I, 6.

2. **Imperfect:** ut Hortensius consul designatus domum reducebatur e campo ..., fit obviam casu ei multitudini C. Curio; Verr. a. pr. 18. ut initio mihi ... nuntiabatur ..., cupiebam quid cogitarent cognoscere; leg. agr. II, 10.

VIII. **Verbindungen:** continuo: iste continuo ut vidit, non dubitavit illud insigne ... tollere; Verr. IV, 48.

ne: ſ. **ne,** II. ut (69 St.) B. III, S. 253. — nemo, non, nullus u. ſ. w. ſ. I. II.

primo: ut primo in
Aebutius se homines co
46. ſ. VI, 1. constituo;

primum: ſ. **primu**
III, S. 769, a.

quam: malebat pecun
ediceret, quam ut hoc
Verr. I, 105. quo quider
est multo labore meo,
appellatore abstinerentu
quicquam propius est fa
exemplum ... transferre
pulchra ... duabus in p
ib. V, 94. magis illam
boni quaereremus, ... c
quam exsistat; Caecin. 1
quam ut ... eques Rom
.. pro consule mitteretu
tam singulare quam ut
bus solutus consul ante
tam incredibile quam u
ex senatus consulto trium
propius est factum, quar
et ... reduceret; Cluent.
nihil videtur alienius ||
maiorum, quam ut qui
debet, is ut eam despons
videatur; prov. cons. 36.
ut Mediolanensi praecone
tur; Piso 62. quidvis pr
ut hi fratres diversas se
querentur; Ligar. 34. ni
maius quam ut poss
quam ut velis servar
38. citius dixerim iacta
in ea societate viderentu
celari vellet qui fuisset;
norem maiorem consecu
ret pulvinar? ib. 110.
quam ut oppugnare im
XIII, 34. haec interposu
me dicerem || dixerim ||,
rem; ib. XIV, 17.

qui: quod sepulcrum i
rumque eius esset, uti
sepulcrum datum esset;
placere C. Cassium pro co
obtinere, ut qui optimo
tinuerit; ib. XI, 30.

quisque: ut quisque
Verr. a. pr. 19. pro s
erat auctoritatis plurimu
tur; ib. I, 68. Messanam
nerat, haec visere solebat
istius animum aut oculos
statim coniciebatur; ib.
ex illo loco dicetur, ex
trabitur; Font. 25. ut q
apprehenderam, statim a
manibus; Cluent. 52. qui
oppugnatur, eum lenissi
ut cuique aliquid accider
esse plebeium, simili ratio
ſ. VI, 1, a. volo; Rab.
ita: ut quisque te maxim
necessitudine aliqua atting
tua putabatur; Verr. II,
contra voluntatem eius d
cium de professione iuger
39. ut quisque eis rebus
ita perscriptum erat; ib.
aetate et honore anteced
sponte dicere; ib. 142.
honore antecedebat, ita se

m ut quisque in fuga postremus, ita princeps erat; ib. V, 90. non ut quisıe est, quicum tibi aliquid sit, ita te e eius pudet? ib. 136. quod in morbis t quisque est difficillimus, ita medicus s atque optimus quaeritur, in periculis quaeque causa difficillima est, ita deɔbscurissimusque patronus adhibetur; ut quaeque (civitas) nobiscum maxime ıiuncta, ita mihi maxime ... contineri .lb. 29. — sic: ut quaeque res est turc maxime et maturissime vindicanda . 7.

uod ut sciret Milo illum Ariciae fuisse, ımen debuit; Milo 51.

ıtur si ipsum consulam quid velit, sic ɔ; Phil. IX, 13.

ımul ut || simulatque || qui sunt pro-, dicam; Planc. 14. quod confido equiles designatos, simul ut magistratum se facturos; Phil. III, 2.

: id ipsum verecunde modiceque faciam, ... nunc (me) M. Tullio fidelem cericum esse cognoscat; Tull. 5.

ıtiv: hunc (sensum) vere apud vos et ɔlanissime exponam; Verr. III, 46. tum aro voltu hominem Bulbus, ut blan-.est, „quid tu", inquit „Paete"? Cluent. , ut honorificentissimis verbis consequi mplectar ipsa sententia; Phil. XIV, 28.

wer, welcher von beiden: A. fragend: utra igitur causa popularis debet vi-109.

ıoratio: utra igitur est splendidior, ior commemoratio? div. Caec. 65.

m igitur putas legem molliorem? Verr.

quid intersit utro modo scriptum sit;

.

ropinquitas locorum ad utram partem ·ofertur? Verr. V, 6.

os statuite, recuperatores, utrae voces ıtiores et utiliores esse videantur ‖ utra videatur; et viliores esse videantur; es esse videantur ||; Caecin. 77.

cogitat: appareret uter esset insidiahil cogitaret mali; Milo 54.

si certares mecum uter nostrum illi e deberet; div. Caec. 59.

ı quid || quid id || ad praetorem, uter ıit? nonne id quaeri oportet, utrum ι esse oporteat? Verr. I, 116. quam er nostrum tandem .. popularis est? uter tandem rex est, isne, cui ..., an Sulla 22. uter igitur nostrum est cu-? Planc. 84. an vero ... dubitandum miserior sit, isne ... an is ..? Phil. ogitat. debet.

; nihil iam quaerere aliud debeatis nisi sidias fecerit; Milo 23. num quid igiι iudicium venit nisi uter utri insidias 31.

ut hoc dubitemus, uter potius Sex. ciderit; Sex. Rosc. 88.

ant: dubitari hoc potest, recuperatopugnasse videantur, qui ad villam vequi in villa manserunt? Tull. 55.

uter igitur facilius suae sententiae raleret: isne ... an ille ..? Cluent. 106.

r: ſ. oppugnant.

io: ſ. 1. facit.

ro cum: quaero nunc abs te, Hortensi, ; tandem istius factum conlaturus es? ɔ1.

sum in: in utro igitur haec (spes) fuit? Milo 43.

3. aptus: locus ad insidias ille ipse ... utri tandem fuerit aptior; Milo 53.

inimicus: quorum ille utri sit inimicior nescio; Sest. 111.

4. tribunatus: utrius tandem tibi tribunatus minus probari potest C. Cornelii an ... avunculi tui? Fr. B. VII, 4.

5. ab: ab utro (insidiae) factae sint incertum est; Milo 31.

b, 1. est: num igitur, utrum horum sit, dubitare possumus? Phil. IV, 8.

2. defendo: statuere te debuisse, utrum malles sentire atque defendere; Verr. I, 34.

facio: vide quid intersit, utrum faciendum fuerit; Verr. V, 75.

reprehendo: utrum horum reprehendis? Verr. I, 124.

sumo: utrum tibi sumes ad defensionem? Verr. III, 84.

sentio; ſ. defendo.

volo: ut eligas utrum velis; div. Caec. 45. ego tecum in eo non pugnabo quo minus utrum velis eligas; div. Caec. 58.

B. unbestimmt: a: cadunt: „quibus, utri nostrum ceciderint, lucro futurum est"; Phil. XIII, 40. „utri ceciderint" scribit „lucro nobis futurum"; ib.

perit: uter eorum perisset, ... lucrum fieri putabat; Piso 27.

volt: quod omnium controversiarum, ... si uter velit, edicit se recuperatores daturum; Verr. III, 35. SI UTER VOLET, RECUPERATORES DABO; ib. utrum ita scripserit, si uter volet, an, si decumanus volet, nihil interest; ib.

b, 1. est: utrum tibi commodum est, elige; Verr. II, 151.

2, a. dico: utrum dixeris, id contra te futurum; div. Caec. 45. utrum .. horum dixeris, in eo culpa et crimen haerebit; Verr. III, 106.

ostendo: utrum .. ostendere potest, sive eam ipsam familiam sibi damnum dedisse, sive consilio et opera eius familiae factum esse, vincat necesse est; Tull. 28.

volo: neque ulla condicione (se), si utrum vellet liceret, adduci umquam potuisse; Verr. IV, 16. cum tibi utrum velles liceret; Vatin. 34. cui utrum vellet liceret; Cael. 2.

b. utor: horum utro uti nolumus, altero est utendum; Sest. 92.

uterlibet, einer von beiden: utrumlibet elige: alterum incredibile est, alterum nefarium; Quinct. 81.

uterque, jeder von beiden, beide: A. bei Substantiven: alqs: SUIS UTRISQUE SUPERSTITIBUS PRAESENTIBUS ISTAM VIAM DICO; Muren. 26.

arma: qui utrisque armis vacant; Phil. XI, 38.

censor: si uterque censor censoris opinione standum non putavit; Cluent. 132.

civitas: quarum civitatum utraque foederata est; Verr. V, 56.

coniuratio: harum (coniurationum) in utraque Sullam dicis fuisse; Sulla 11.

consilium: quoniam utriusque consilii causam ... probatam vobis esse confido; Phil. I, 11.

dux: quin ... multa .. uterque dux faceret armatus; Marcell. 24.

familia: est tuum nomen utraque familia consulare; Planc. 18.

fortuna: habetis hominem singulari pudore ... in utraque fortuna cognitum; Caecin. 104.

frater: qui duorum fratrum aetatibus medius interiectus vitiis cum utroque certabat: Phil. X. 10.

genus: ut ex utroque genere et iuris dicendi et sartorum tectorum exigendorum ea postuletis: Verr. I. 103. in utroque genere video ... te ipsum totidem verbis edixisse; ib. 118. cum ex utroque genere par numerus reliquus esset; ib. II, 124. quid populus Romanus sentire se ostenderet utroque in genere declaratum est; Sest. 117. ad fontem generis utriusque veniamus; Planc. 18.

magistratus: quorum (magistratuum) uterque in pecunia maxima tractanda procurandaque versatus est; Font. 5.

negotium: tu ... existimasti te utrique negotio satis facere posse? Muren. 46.

pars: versabat se in utramque partem; Verr. II, 74. ex utraque parte [causas] voluntates perspicere, facultates et copias (solebat): ib. 135. magna vis est conscientiae, .. et magna in utramque partem; Milo 61. quod erat aliquid in utraque parte, quod probari posset; Ligar. 19. omnes patefecerunt in utramque partem quid sentiant; Phil. III. 35. obsideri se passus ex utraque parte constrinxit Antonium; ib. XI, 4.

portus: quae (insula) duobus portubus cincta, in utriusque portus ostium aditumque proiecta est; Verr. IV, 118.

provincia: quaestores utriusque provinciae ... cum fascibus mihi praesto fuerunt; Verr. II. 11. utramque provinciam .. remitto; Phil. VIII, 25.

res: simul una res utrique rei est argumento; Verr. III, 153. omnino ad probandum utramque rem videam infirmam nugatoriamque esse; Caecin. 64. quod satis declararet utrasque res; ib. 87. cum illud verbum UNDE in utramque rem valeat; ib. 89. eodem modo de utraque re traditum nobis est; ib. 96. quo modo mihi in utraque re sit elaborandum; Cluent. 2. „eidem" inquit „utraque de re negotium dedi || dedisses || "; dom. 52.

scyphi: iubeo promi utrosque (scyphos); Verr. IV, 32.

tempus: exposuit utriusque rationem temporis; Cluent. 141. utriusque temporis fructum tuli maximum; dom. 99.

B. allein: a. masc.: I. absolut: 1. adoptat: quorum uterque nostra memoria, summa senectute, alter Orestem, alter Pisonem adoptavit; dom. 35.

cadit: horum uterque ita cecidit victus, ut victor idem regnaverit; har. resp. 54. si uterque cecidisset; Piso 27.

cedit: uterque nostrum cedere cogebatur magnitudini animi; Phil. IX, 9.

cupiunt: utrisque cupientibus rem publicam salvam; Ligar. 19.

dat: ut aut uterque inter se aut neuter satis daret; Quinct. 30.

dissolvit: quem ad modum uterque pro sua parte petit, sic pro sua parte dissolvit; Qu. Rosc. 55.

est: est .. reus uterque ob eandem causam; Vatin. 41. qua in re quanta fuerit uterque vestrum perfidia in Dolabellam quis ignorat? Phil. II, 79. quis igitur is est? aut M. Brutus aut C. Cassius aut uterque; ib. XI, 26.

flet: flebat uterque; Verr. I, 76.

habet: modo uterque horum exercitum habuit; Verr. III, 211. quod .. habebat uterque quid sequeretur; Phil. II, 38.

invadit: in Galliam invasit Antonius, in Asiam Dolabella; in alienam uterque provinciam; Phil. XI, 4.

optat: sive Sulla sive Marius sive uterque ... civile bellum optavit; Phil. XIII, 1.

petit: f. dissolvit.

putat: uterque nostrum [illegible] suscipienda putavit, de quo aliquid scire ipse atque existimare potuisset; Sulla 13.

regnat: f. cadit: har. resp. 54.

venit: ut uterque Romam veniret: Scaur. [illegible]

versatur: uterque et pro sua dignitate et pro rerum magnitudine in summa severitate versatur; Catil. IV, 7.

videt: quorum uterque L. Bruti imaginem cotidie videret, alter etiam Ahalae: Phil. II, 26.

2. Ausruf: o felicem utrumque! nihil enim maluerunt; Phil. III. 26.

II. nach Verben: 1. cogo: f. I. cedit.

constituo: ut non alteros demovisse, sed utrosque constituisse videatur; Sulla 62.

facio: ut sit (consul) factus uterque nostrum. Piso 3.

fallo: [utrumque falles?] Verr. II. 78.

laudo: in qua re est uterque laudandus; Sulla 63.

novi: nunc hoc dicunt. utrumque se nosse; div. Caec. 20.

pono: quos ego utrosque in eodem genere praedatorum direptorumque pono; Catil. II, 21.

2 adfero: quae inimicitiae dolorem utrique nostrum fortasse aliquando ... attulerunt; Scaur. 32.

do: cum Gabinio Syria dabatur, Macedonia Pisoni, utrique infinitum imperium, ingens pecunia; dom. 55. quam (salutem) huius admonitus officio cum utrisque his dederis; Ligar. 36.

facio: cum utrisque satis facere non posset et Siculis et togatis; Verr. II, 154. utrique facit potestatem; ib. III, 35. indignum uni potius ex iniquis sumendi quam utrique ex aequis reiciendi fieri potestatem; ib. 140. ut ... rogata *lege utrique potestas contra Semproniam* legem fieret provinciae commutandae; Sest. 55.

largior: utrique horum secunda fortuna regnum est largita, adversa mortem: har. resp. 54.

minitor: quorum utrique mortem est minitatus; Milo 75.

obsum: utrique nostrum desiderium nihil obfuisset; Muren. 21.

obtrecto: obtrectatum esse adhuc, Gabinio dicam anne Pompeio, an utrique; imp. Pomp. 57.

3. accipio ab: quanto etiam sceleratius ab utroque (pecuniam accipere)? Verr. II, 78.

avello ab: nunc ab utroque eas (tribus) avolsas; Planc. 54.

sum in: quae cuius modi in utroque nostrum sint paulo post commemorabo: div. Caec. 22. cuius (generis) est magna in utroque dignitas; Muren. 18. summa in utroque est honestas; ib. 21.

venio ad: quae (hereditas) aequaliter ad utrumque lege venisset; Flacc. 89.

III. nach Adjectiven: 1. carus, iucundus: quod ... ita carus utrisque est atque iucundus; Sulla 62. ut utrique eorum || utrique eorum ut || et carus maxime et iucundus esset; Sest. 6.

fatalis: quod fuit illorum utrique fatale; Phil. II, 11.

2. alienus ab: quam ob rem tota ista res per Staienum potius, hominem ab utroque alienissimum, ... ageretur? Cluent. 87.

IV. nach Substantiven: aetas: quorum utrumque || utrorumque || aetas laborem et industriam meam ... requirebat; Verr. V, 129.

audacia: ut omnibus ... utriusque audacia perspicua esse posset; Verr. II, 189.

bona: in utriusque bonis nihil erat quod restitui posset; Verr. II, 62.

commodum: si bis est dicere commodum, certe

commune utriusque || utriusque commune || est; Verr. I, 26. dies ex utriusque commodo sumitur; Caecin. 20.
constantia: utriusque humanitatem constantiamque cognoscite; Cluent. 26.
error: non possum utriusque vestrum errorem reticere; Phil. I, 29.
facies: qui non nostis, faciem utriusque considerate; Qu. Rosc. 20.
filii: utriusque filiorum manibus in navi ... conlocatus ... Dyrrachium ... petere contendi; Planc. 97.
humanitas: f. constantia.
lacrimae: fatebitur apud istum neque senectutem patris neque adulescentiam filii neque lacrimas utriusque plus valuisse quam utilitatem salutemque provinciae; Verr. V, 22.
lamentatio: quae utriusque lamentatio (erit)! Muren. 89.
necessarius: cum ... procurator aeque utriusque necessarius (esset); Quinct. 86.
nomen: consedit utriusque nomen in quaestura; Muren. 18.
officia: mihi ... cum altero (viro) ... magnus usus (est) et summa utriusque officiis constituta necessitudo; Cluent. 117.
persona: si Fannius Roscium fraudasse diceretur, utrumque ex utriusque persona veri simile videretur; Qu. Rosc. 21.
quaestura: quaestura utriusque prope modum pari momento sortis fuit; Muren. 18.
scelus: in utriusque pari scelere disparem condicionem facit; prov. cons. 17.
studium: magnae cotidie contentiones ... ex utriusque studio defensionis excitabantur; Cluent. 44.
vita: vitam inter se utriusque conferte; Qu. Rosc. 20.
voluntas: si eos, qui erant antea dati, utriusque dederas voluntate; Verr. II, 44. quocum mihi ... hospitium voluntas utriusque coniunxit; Deiot. 39.
V. Umstand: ab: ab utroque dissimillima ratione tractatum est; Muren. 19.
in: propter hanc .. dissimilitudinem hominum atque causarum dissimilem me in utroque praebui; Sulla 17.
b. neutr.: I. Subject: accidit: horum utrumque neque praeterea quicquam potest accidere; Caecin. 86.
est: quorum illi aetati utrumque difficile est; Quinct. 56. alterum incredibile est, alterum nefarium, et ante hoc tempus utrumque inauditum; ib. 81. utrumque incredibile est; Qu. Rosc. 21. tametsi utrumque esse arbitror perspicuum; div. Caec. 11. in quo utrumque sit, eum superiorem esse; ib. 53. si et coacti sunt munire omnes et multorum opera improbata sunt, certe utrumque falsum est; Font. 17. utrumque ita magnum est, ut ..; leg. agr. II, 43. si utrumque fuit, ut et fames stimularet homines et tu ... exsisteres; dom. 12. facta lapidatio est. si ex dolore plebei, ... magnum malum; si P. Clodii impulsu, usitatum hominis facinorosi scelus; si utrumque ..; ib. atquin utrumque fuisse perspicuum est; ib.
necesse est: ex quo simul utrumque et huic accusare et illi condemnari necesse fuisse intellegetis; Cluent. 43.
potest: f. accidit. — videtur: f. a, IV. persona.
ohne Verb: nam sive in communi gaudio populi Romani uni gratulabantur, magnum iudicium, sive uni gratias agebant, eo maius, sive utrumque, nihil magnificentius cogitari potest; Phil. XIV, 13. f. est; dom. 12.

II. nach Verben: 1. amitto: ut non numquam cunctatione ac tarditate ... ipsi utrumque amittant; Sest. 100.
confiteor: quo facto utrumque confessus est; sen. 4.
declaro: hoc verbum UNDE utrumque declarat; Caecin. 87.
facio: utrumque horum facies quanti voles; leg. agr. I, 14. quorum utrumque cum fieret; dom. 68.
intellego: quoniam utrumque quivis intellegere potuisset; Quinct. 30.
rescindo: utrumque rescindit, et de Epicrate et de Heraclio; Verr. II, 62.
reservo: horum utrumque ei fortuna ad consulatus petitionem reservavit; Muren. 37.
sustineo: unum sustinere pauci possunt, utrumque nemo; Muren. 46.
2. dico de: de utroque dicam; div. Caec. 11.
excello in: seu recte seu perperam facere coeperunt, ita in utroque excellunt, ut ..; Quinct. 31.
III. Umstand: in: me in utroque fuisse moderatum; Phil. II, 40.

utervis, einer von beiden, beide: I. licet: quod certum est non facere, dum utrumvis licebit; Sex. Rosc. 83. nihil dicet ex tempore, nihil ex sua voluntate, nihil cum utrumvis licuisse videatur; Verr. III, 167.
II. facio: ut utrumvis salvo officio facere se posse arbitrarentur; Sex. Rosc. 4. Claudio utrumvis satis est planum facere; Tull. 29.
persuadeo: quorum si utrumvis persuasissem; Phil. II, 24.

uterus, Mutterleib: quae te beluam ex utero, non hominem fudit; Piso fr. 5.

utilis, brauchbar, nützlich, tauglich: alqd: accusatores multos esse in civitate utile est: ... verum tamen hoc ita est utile, ut ..; Sex. Rosc. 55. utilius est .. absolvi innocentem quam nocentem causam non dicere; ib. 56. utrum sit utilius propter multos improbos uni parcere; Verr. III, 208. utrum esset Agrigentinis utilius, suisne servire anne populo Romano obtemperare; ib. IV, 73. quod tametsi eo volo, quia mihi utile est; Tull. 6. id verum, id aequum, id utile omnibus esse spectari ..; Caecin. 81. nihil esse suis rationibus utilius quam Oppianicum condemnari; Cluent. 69. quod est ad severitatem lenius et ad communem salutem utilius; Catil. I, 12. quae quamquam utilia sunt causae; Flacc. 13. si utile rei publicae fuit haurire me unum pro omnibus illam ... calamitatem, etiam hoc utile est, quorum id scelere conflatum sit me occultare et tacere; dom. 30. quia utile est rei publicae nobilis homines esse dignos maioribus suis; Sest. 21. id utilius esse per se conservari quam per alios; ib. 63. videte ne utilius vobis et honestius sit illis ducibus errare; Balb. 64. Miloni etiam utile fuisse Clodium vivere; Milo 52. cum utilius esse arbitrer te ipsum ... loqui tecum; Ligar. 38. quod cum omnibus bonis utile esset tum praecipue mihi; Phil. VIII, 11.
civis: potest idem postea et miles esse melior et vir bonus et civis utilis; Cluent. 128. si bonos et utilis et e re publica civis: sin eos ... salvos velis; Phil. VIII, 13.
ius: si de certo, de perspicuo, de utili, de probato ... vobis iure esse constituendum videtis; Balb. 64.
lex: si lex utilis plebi Romanae mihi videretur; leg. agr. II, 12. si eam (legem) vobis accommo-

datam atque utilem esse intellegerem; ib. 14. erat aequa lex et nobis || vobis || .. atque omnibus ... vehementer utilis; Balb. 60. quae lex melior, utilior, optima etiam re publica saepius flagitata quam ..? Phil. I, 18.

pax: mihi .. omnis pax cum civibus bello civili utilior videbatur; Phil. II, 37.

praesidia: quamquam .. prima praesidia utiliora rei publicae sunt; Phil. XIII, 44.

sententia: sententia verior, gravior, melior utilior rei publicae nulla esse potuit; dom. 68. etiam si paulo minus utilis vobis sententia videretur; prov. cons. 1.

voces: utrae voces vobis honestiores ut utiliores || viliores, al. || esse videantur; Caecin. 77.

utilitas, Nützlichkeit, Nutzen, Vortheil, Glück: I. **Subject:** consistit: omnem utilitatem opportunitatemque provinciae Siciliae ... consistere in re frumentaria maxime; Verr. III, 11.

convertit: ad quam (partem) nos illius utilitas salusque converterit; Planc. 93.

est: summa .. utilitas (est in eis, qui militari laude antecellunt); Muren. 24.

exstinguit: quas (inimicitias) ... exstinxit rei publicae *utilitas* dignitasque ipsorum; prov. cons. 22.

movet: nisi summa utilitas rei publicae moveat; prov. cons. 29.

poscit: quid utilitas civitatis, quid communis salus, quid rei publicae tempora poscerent; Flacc. 98.

valet: neque lacrimas utriusque plus valuisse quam utilitatem salutemque provinciae; Verr. V, 22.

vincit: meorum periculorum rationes utilitas rei publicae vincat; Catil. IV, 9.

II. **nach Verben:** 1. adfero: quid eis utilitatis quid salutis adferrem; Verr. IV, 138. ut meae vigiliae meaeque litterae et iuventuti utilitatis et nomini Romano laudis aliquid adferrent; Phil. II, 20.

amitto: utilitatem omnem || omnem utilitatem || nos huius interdicti ... amissuros; Caecin. 55.

habeo: non tantam rationem res habet quantam utilitatem atque praedam; Verr. III, 197. quid habeat utilitatis vera laudatio; ib. V, 57. omnes .. artes ... et admirabilem dignitatem et pergratam utilitatem debent habere; Muren. 23.

neglego: quam ob rem ... tantam utilitatem per alios tractandae pecuniae neglexeris; Verr. V, 61.

prodo: rem et causam et utilitatem communem non relinquere solum, sed etiam prodere; Caecin. 50.

propono: magnam ei causam, magnam spem in Milonis morte propositam, magnas utilitates fuisse; Milo 32.

quaero: fac fidem te nihil nisi populi utilitatem et fructum quaerere; leg. agr. II, 22.

relinquo: ſ. prodo.

retineo: si et belli utilitatem et pacis dignitatem retinere voltis; imp. Pomp. 14.

2. consulo: populi magis utilitati consulere quam voluntati; Sulla 25. pulchre communibus utilitatibus consulemus; Fr. A. III, 19.

pareo: maiores nostros semper in pace consuetudini, in bello utilitati paruisse; imp. Pomp. 60. te .. Alexandrinum bellum gerente utilitatibus tuis paruit; Deiot. 13.

sum: in quo mihi magnae utilitati esse possis; Planc. 13.

tribuo: res ipsa tributa est dis immortalibus et maiorum institutis et utilitati rei publicae; prov. cons. 27.

3. careo: ut hac utilitate necessario sit carendum; Verr. V, 57. summa utilitate ac maxime saepe praesidio ... carendum nobis erit; Balb. 22.

4. aberro ab: utrisque ... partim consiliis, partim studiis a communi utilitate aberrantibus; Ligar. 19.

abhorreo ab: nec ab utilitate eorum ... se ab officio vestro ... abhorrebit oratio mea; Sest. 96.

adiungo ad: cum ad ceteras summas utilitates haec quoque opportunitas adiungatur; imp. Pomp. 80.

cogito contra: cum ... multa contra utilitatem provinciarum et faceret et cogitaret; Verr. III, 213. — de: ne de utilitate quidem sua cogitaverunt; Phil. V, 25.

comparo, compono ad: quae iam diu ad salutem sociorum utilitatemque rei publicae composita comparataque essent; Verr. III, 21.

coniungo cum: qua quidem in sententia Cn. Pompei dignitas aucta est, coniuncta cum utilitate communi; dom. 27.

dico de: pauca mihi videntur esse de provinciae dignitate, vetustate, utilitate dicenda; Verr. II, 2.

discrepo ab: cum ... populi commodum ab utilitate rei publicae discrepabat; Sest. 103.

dissentio ab: ut dolor meus nihil a communi utilitate dissentiat; prov. cons. 1.

facio contra: cum omnia contra omnium bonorum ... utilitatem voluntatemque fecerit; Verr. III, 7. cum aliquid contra utilitatem eius ordinis voluntatemque fecissent; ib. 94. ſ. cogito contra.

pertineo ad: neque ad ullam utilitatem rei publicae pertinuit; Verr. III, 38. pertinere hoc ad commodum senatorium || senatorum ||, pertinere ad utilitatem eorum; ib. 223.

removeo ab: vide quam tibi defensionem patefecerim, ... quam remotam ab utilitate rei publicae; Verr. III, 193.

III. **nach Substantiven:** 1. alqd: ſ. II, 1. adfero. habeo; Verr. V, 57.

pars: ille populus Romanus ... maxima parte non modo utilitatis, sed dignitatis atque imperii caruit; imp. Pomp. 54.

ratio: me communis utilitatis habere rationem; prov. cons. 18.

vincula: is vincula revellit non modo iudiciorum, sed etiam utilitatis vitaeque communis; Caecin. 70.

2. iudicium de: tum hercule me confitear non iudicium aliquod habuisse de utilitate rei publicae; Planc. 93.

res ad: res ad communem utilitatem, quas publicas appellamus; Sest. 91.

IV. **Umstand:** 1. commoveri: si id ... faciunt nulla re commoti alia nisi utilitate communi; Verr. III, 1.

exprimere: iura non utilitate communi, sed litteris exprimis; Caecin. 49.

metiri: totum huiusce rei consilium non meo periculo, sed utilitate rei publicae metiar; Phil. XII, 30.

mitigari: odium vel precibus mitigari potest vel temporibus rei publicae communique utilitate deponi; Quir. 23.

moderari: alios ... sententiam .. suam non semper utilitate rei publicae ... moderari; Phil. XIV, 17.

2. ad: qui ab isto ius ad utilitatem suam nundinarentur; Verr. I, 119.

utinam, daß doch, wenn doch: I. **allein:** 1. **Präsens:** nam illud quidem non dices, quod utinam dicas! Verr. III, 107. utinam negent! ib.

IV, 19. utinam tibi istam mentem di immortales duint! Catil. I, 22. utinam conere, ut aliquando illud „paene“ tollatur! Phil. II, 101.

2. **Imperfect:** utinam is quidem Romae esset! Romae est. utinam adesset in iudicio! adest. utinam sederet in consilio C. Pisonis! ipse C. Piso est; Qu. Rosc. 12. haec in te sunt omnia? utinam quidem essent! div. Caec. 40. utinam, Quirites, virorum fortium atque innocentium copiam tantam haberetis, ut ..! imp. Pomp. 27. utinam hanc mihi facultatem causa concederet! Rabir. 18. utinam esset proprie mea! Flacc. 5 (§. 14). utinam neque ipsum neque me paeniteret! ib. 77. utinam quidem haec ipsa (familia) ... satis facere posset! Sulla 54. utinam etiam L. Lucullus illic, adsideret || ille viveret ||! prov. cons. 22. quos utinam ita audires, ut erant audiendi! Piso 42. nam Opimii quidem calamitas utinam ex hominum memoria posset evelli! Planc. 70. utinam et tu ... et ceteri ... vellent me labore hoc levare! ib. 84. qui utinam posset parumper exsistere! Scaur. 48. utinam P. Clodius non modo viveret, sed etiam praetor, consul, dictator esset! Milo 103. pecunia utinam ad Opis maneret! Phil. I, 17. utinam quidem aliquid velletis esse populare! ib. 21. utinam hoc tuum verum crimen esset! ib. II, 40. qui utinam omnes ante me sententiam rogarentur! ib. V, 5. utinam nihil haberet morae! ib. VI, 7. utinam L. Caesar valeret, Servius Sulpicius viveret! ib. VIII, 22. quibus utinam contenti essent! ib. XI, 12. utinam quidem illi principes viverent, qui ..! ib. XIV, 17. quorum de honore utinam mihi plura in mentem venirent! ib. 31.

3. **Plusquamperfect:** quod utinam ... ego [id] aut primus aut solus ex hac re publica sustulissem! Rabir. 10. utinam fecisset! ib. 31. utinam ille omnis secum suas copias eduxisset! Catil. II, 4. quibus utinam ipsis evenissent ea, quae tum homines precabantur! Sest. 72. utinam di immortales fecissent! Milo 104. utinam, Antoni, avum tuum meminisses! Phil. I, 34. utinam, Pompei, cum Caesare societatem aut numquam coisses aut numquam diremisses! ib. II, 24. utinam omnis M. Lepidus servare potuisset! ib. V, 39. utinam C. Caesari, patri dico, contigisset adulescenti, ut ..! ib. 49. quod utinam illi ante accidisset, ne huc redire potuisset! ib. XI, 14.

4. **elliptisch:** eripiet et extorquebit tibi ista populus Romanus, utinam salvis nobis! Phil. II, 113.

II. **Verbindungen:** atque: s. **atque,** II, 1. utinam (11 St.) B. I, S. 310, b.

ne: „utinam ne in nemore Pelio“! Cael. 18. cuius utinam filii ne degenerassent a gravitate patria! prov. cons. 18.

vero: utinam vero semper esset! Planc. 7.

utique, durchaus, gewiß: bene meritos ne colas || bene meritos colas, al. || nec exorari fas est neque id rei publicae remittere || repetere, al. || utique || utrumque || necesse est; Quir. 23. est utique ius vetandi; Fr. B. VI, 13.

utor, gebrauchen, benutzen, anwenden, haben, genießen, umgehen: I. **absolut:** 1. in: quorum ego non tam facultatem umquam et copiam expetendam putavi, quam et in utendo rationem et in carendo patientiam; dom. 146.

2. alqs: quo ex genere mihi testium, ... si uti voluissem, magna copia fuisset; Verr. I, 97. et tamen auget atque onerat te bonis condicionibus, si || tu || uti velis; ib. III, 138. vgl. III. potestate; Phil. I, 38. regno.

II. **mit Accusativ:** bona: quae bona is ... huic Heraclio ... omnia .. utenda ac possidenda tradiderat; Verr. II, 46.

III. **mit einfachem Ablativ:** aliquo: qua (Caecilia) pater usus erat plurimum; Sex. Rosc. 27. quod eo (Mustio) sum usus plurimum; Verr. I, 139. cum is L. Sisenna, defensore tuo, tam familiariter uteretur; ib. IV, 43. his Fabriciis semper est usus Oppianicus familiarissime; Cluent. 46. cum ipse familiarissime Oppianico usus, libertus autem ... deprehensus esset; ib. 61. quod ille Oppianico familiarissime est usus; ib. 172. s. colono.

alq. re: quod mihi lex mea causa dedit || det ||, eo mihi non uti non licebit? Verr. I, 25. utar eo, quod datur; ib. II, 152. hoc uno uterer, civitatem ... iudicasse ..; ib. 164. ea, quibus (mulieres) ad res divinas uti consuerunt; ib. IV, 47. quod ab hoc tribuno plebis dictum est in senatu ..., exhauriendam (plebem) esse; hoc enim || verbo || est usus; leg. agr. II, 70. quid opus sit eo, quo semper usi sumus; Muren. 70. dimidium eius, quo Pompeius erat usus, imperavit; Flacc. 32. horum utro uti nolumus, altero est utendum; Sest. 92. altero uti voluit, ut virtus audaciam vinceret; altero usus necessario est, ne virtus ab audacia vinceretur; ib. ego vero ... utar hoc, quod ... valet; prov. cons. 44. ut haec libertate posteriora ducas itaque his uti velis; Phil. XIII, 6.

accusatore: neque .. accusatore muto neque teste quisquam utitur eo; Sex. Rosc. 104.

acerbitate: qua (acerbitate) est usus in veteres iudices; Cluent. 151.

actione: qua actione illum uti velit; Caecin. 8. qua (actione) nos usi sumus; ib. 37. haec (actio) si est, qua nos usi sumus, te iudice vincamus necesse est; ib. 38.

advocatione: nihil hoc tanto negotio, nihil tam invidioso iudicio, nihil tam advocatione copiosa || copiosa advocatione || uterer; Quinct. 47.

aequitate: a verbis .. recedis et aequitate uteris; Caecin. 37.

aestimatione: negaret hac aestimatione se usum; Verr. III, 224.

anulo: scriba tuus anulo aureo suo ... ista te ratione uti non sinet; Verr. III, 176.

aqua: ut ea (aqua) tu inceste uterere; Cael. 34. qui mense Aprili apud Baias essent et aquis calidis uterentur; Fr. B. XIII, IV, 1.

architectis: neque tu legum scriptoribus isdem potuisti uti quibus ceteri neque operum architectis; dom. 48.

argumentis: quibus tandem tu || te ||, C. Eruci, argumentis accusatorem censes uti oportere? Sex. Rosc. 38. quid igitur nobis faciendum est? num argumentis utendum in re eius modi? Verr. IV, 11. quibus argumentis se ad salutem uti arbitrabantur; ib. V, 146.

armis: ut homines minore religione armis uterentur; Tull. 10. tum mirabor te eis armis uti, quae lex dabat, noluisse; Planc. 45. bene ut armis, optime ut equis uteretur; Deiot. 28. armis utatur, si ita necesse est, ut dicit, sui defendendi causa; Phil. I, 27.

arte: ego qua consuevi arte || vita || utar; Quir. 20.

arce: utitur hac lege, qua iudicium est, communi arce sociorum; Verr. IV, 17.

auctoritate: si quid auctoritatis in me est, apud eos utar; imp. Pomp. 2. qua (auctoritate) ego et moderate utar .. et omnino non uterer, si ..; Sulla 10. huius ordinis auctoritate uti magistratus ... voluerunt; Sest. 137.

auxiliis: cum illorum auxiliis uti solebamus; Verr. V, 60. Gaditanorum auxiliis, cum vellemus,

uti nobis liceret ‖ non liceret ‖; Balb. 25. hisce ego auxiliis ... uti me .. potuisse confiteor; Planc. 87.
beneficio: s. **beneficium,** II, 4. utor (6 St.) B. I, S. 412, a.
benignitate: beneficio isto legis, benignitate xvirali nihil utitur; leg. agr. II, 61. utar .. vestra benignitate; Arch. 18.
bona: non nemo ... bonis quidem suis utitur; Quinct. 49. non licet me isto tanto bono .. uti; Verr. V, 154.
calcibus: quem ... non solum verbis uti improbissimis solitum esse scimus, verum etiam pugnis et calcibus; Sulla 71.
celeritate: celeritate autem opus est: qua si essemus usi, bellum ... nullum haberemus; Phil. V, 53.
cibo: eosne in insula Cereris natos ... eo cibo esse usos, a quo ..? Verr. V, 99.
cognomine: ne ... nationis magis quam generis uti cognomine videretur; Cluent. 72. *quod* cognominibus ‖ cum nominibus ‖ tantum uteretur; dom. 22.
colono: cum ... Sassia ... Sex Albio quodam colono, homine valenti ... familiarius uteretur; Cluent. 175.
comitatibus: quid comitatus nostri, quid gladii volunt? quos habere certe non liceret, si uti illis nullo pacto liceret; Milo 10.
commodo: quibus (commodis) utimur; Sex. Rosc. 131. in senatu esse, locis commodisque publicis uti vetuit; Verr. II, 66. ut illi populi aut iure eo ... aut aliquo commodo aut beneficio uterentur; Balb. 20.
condicione: s. **condicio,** II, 3. utor (7 St.) B. I, S. 609, a.
confessione: mihi certum est ... illius uti confessione et testimoniis; Caecin. 24. quam ob rem uteretur eadem confessione T. Annius, qua Ahala; Milo 82.
consilio: s. **consilium,** II, 4. utor (10 St.) B. I, S. 647, b.
consolatione: cuius amici ... hac consolatione utuntur; prov. cons. 15.
constantia: qua (constantia) mihi quoque utendum fuit; dom. 19.
consuetudine: anno tertio .. in hoc agro consuetudine usus est regia; Verr. III, 76. non agam tam acerbe; non utar ista accusatoria consuetudine; ib. V, 19.
conviviis: si quae non nupta mulier ... virorum alienissimorum conviviis uti instituerit; Cael. 49.
copia: non utar exemplorum copia; Cluent. 126.
creta: qua (creta) utuntur omnes non modo in publicis, sed etiam in privatis litteris; Flacc. 37.
crimine: quod crimen eius modi est, ut ... usurum me illo non putarem; Verr. V, 158.
criminatione: qua (criminatione) in me absentem usus est; leg. agr. III, 3.
cupiditate: qua (cupiditate) per hosce annos in quibusdam iudiciis usus es; Verr. a. pr. 33.
Cupidine: C. Claudius ... usus est hoc Cupidine tam diu; Verr. IV, 6.
defensione: hac ipsa tibi (defensione) si uti cupias, non licet; Verr. III, 176. quanto ista sit angustior iniquiorque defensio quam si illa uterere; Caecin. 64. s. **defensio,** II, 4 (11 St.) B. II, S. 46, b.
defensore: s. aliquo; Verr. IV, 43.
deprecatione; qua (deprecatione) mihi saepius utendum esse intellego; Cluent. 8.
divinatione: qua (divinatione) si uti licet; Cluent. 97

domiciliis: ut aratores cultu agrorum defessi urbis domiciliis uterentur; leg. agr. II, 88.
domo: qua (domo) praetores uti solent; Verr. IV, 118. [V, 80].
dote: cum uteretur uxoris dote numerata; Caecin. 11.
edictis: ut tuis praeclaris ... edictis atque institutis uteretur; Verr. III, 43.
equis: s. armis; Deiot. 28.
excusatione: qui sibi ulla excusatione utendum putet; Font. 46. excusatione te uti valetudinis; Piso 13. si ... ipse aetatis excusatione usus esset; Deiot. 9.
exemplo: s. **exemplum,** II, 2 (5 St.) B. II, S. 263, b.
exercitatione: ut exercitatione ludoque campestri tunicati uteremur; Cael. 11.
exercitu: ut ... exercitu populi Romani contra ipsum populum Romanum uteretur; Phil X, 12. (exercitu) uti potest pro suo; ib. XIII, 14.
familia: familia mea maxima tu uteris; Sex. Rosc. 145.
formula: quo tu tempore illa formula uti noluisti; Qu. Rosc. 25.
fortuna: *quo minus eadem fortuna utatur qua pater;* Scaur. c. 1, § 1.
frumento: Q. Catulus frumento est usus, pecuniam non coëgit; Verr. III, 211.
fundamento: non mihi hoc esse propositum, ut accusem ..., sed ... hoc uti initio ac fundamento defensionis; Cluent. 30.
genus: verbi genus hoc CONSERVANTO, quo magis in legibus quam in foederibus uti solemus, imperantis est, non precantis; Balb. 36. s. **genus,** II, 4. utor (9 St.) B. II, S. 409, a.
gladiis: s. comitatibus.
hominibus: utebatur hominibus improbis multis; Cael. 12. s. colono.
honore: s. **honos.** II, 4. utor (5 St.) B. II, S. 504, b.
horis: cum horis nostris nos essemus usi; Verr. I, 30. si meis horis in accusando uti voluissem; ib. 31. postea quam nostris testibus nos quam horis [tuis] uti malle vidisti; ib. 51.
hospitio: huius hospitio Verres cum esset usus; Verr. II, 83.
improbitate: in C. Cassio, clarissimo et fortissimo viro ‖ viro clarissimo et fortissimo ‖, ... tanta improbitate usus est; Verr. III, 97.
initio: qui ... hoc initio est summa cum auctoritate usus; Verr. a. pr. 44. s. fundamento.
instituto: ut ... utatur instituto suo; Verr. II, 41. utor instituto meo; Cluent. 144. instituto ceterorum uterere ‖ vetere ‖; dom. 132. s. edictis.
interdicto: quo (interdicto) nos usi sumus; Caecin. 40. 89. utere eodem interdicto; ib. 89.
iocis: quibus (iocis) me in castris usum esse dixisti; Phil. II, 39.
itinere: quae (avaritia) antehac occultis itineribus atque angustis uti solebat; Verr. III, 219. casu illo itinere Varenum usum esse; Fr. B. II, 14.
iudicibus: qua lege populus Romanus de pecuniis repetundis optimis iudiciis severissimisque iudicibus usus est; Verr. a. pr. 51. illis quinque iudicibus uti se negat; ib. II, 42. ignotis te iudicibus uti malle quam notis indicavisti; Planc. 42.
iudicio: quibus (iudiciis) nunc utimur; Verr. a. pr. 49. ut eis ne in suis quidem beneficiis libero iudicio uti liceret; ib. II, 164. s. advocatione. iudicibus; Verr. a. pr. 51.
iure: quo (iure) post eam legem populus utatur; Verr. I, 109. qui aequo iure uterentur ‖ uteremur ‖; ib. 118. s. **ius,** II, 4 utor (9 St.) B. II, S. 817, b.

largitione: cum iste infinita largitione contra me uteretur; Verr. I, 18.
laudatione: tametsi Peducaeus eorum laudatione iam non uteretur; Verr. IV, 142. quorum .. omnium laudatione utimur; Scaur. 43.
laudibus: quibus (laudibus) utar postea; Muren. 14.
lenitate: ea lenitate senatus est usus; Catil. III, 4.
lege: quibus (legibus) hodie quoque utuntur; Sex. Rosc. 70. f. **lex,** II, 4. utor (7 St.) B. III, S. 34, a.
liberalitate: qua (liberalitate) usus multas sibi tribus ... adiunxit; Muren. 42. usi liberalitate Antonii milites imperatorem reliquerunt; Phil. XIII, 35.
libertate: libertate usus est; Quinct. 11. qui (Puteoli) nunc in sua potestate sunt, suo iure libertateque utuntur; leg. agr. II, 86.
litteris: cuius (societatis) litteris utimur; Verr. III, 168. neque is sum, qui ... eis delecter aut utar omnino litteris, quae nostros animos deterrent ... a religione; har. resp. 18.
locis: f. commodo; Verr. II, 66.
ludo: f. exercitatione.
mancipio: quo (mancipio) et omnes utimur et non praebetur a populo; Verr. IV, 9.
matre: statuit tamen nihil sibi ... gravius esse faciendum, quam ut illa (matre) ne uteretur; Cluent. 16. si matre uteretur; ib.
medicis: qui etiam medicis suis non ad salutem, sed ad necem utatur; har. resp. 35.
membris: ut corpora nostra sine mente, sic civitas sine lege suis partibus, ut nervis et sanguine et membris, uti non potest; Cluent. 146.
mensura: cumulatiore mensura uteretur; Verr. III, 118.
minis: quibus (terroribus et minis) tu cotidie uti solebas; Muren. 43.
moderatione: hac utar moderatione dicendi; imp. Pomp. 47. quanta .. is moderatione usus sit in illo tempore civitatis; Phil. V, 38.
necessario: quo (necessario) utebatur iste plurimum; Quinct. 21.
negotio: f. advocatione.
nervis: f. membris.
nomine: hoc .. nomine utitur qui ea regit; Rab. Post. 28.
opera: f **opera,** II, 4 (4 St.) B. III, S. 482, a.
opibus: ne honoribus nostris elatus intemperantius suis opibus utatur; Phil. V, 48.
oppugnatione: qua (oppugnatione) tu nunc uteris; Vatin. 5.
oratione: haec omnis oratio ... mea est, qua me uti res publica et dolor meus ... coëgit; Sex. Rosc. 143. exspecto quam mox Chaerea hac oratione utatur; Qu. Rosc. 1. demonstrat qua iste oratione usus esset; Verr. a. pr. 23. morem illi geram, utar oratione perpetua; ib. I, 24. qua (oratione) ille uti non potest; dom. 3. qua (oratione) es usus; ib. 31. qua (oratione) recitatis litteris usus es; Phil. X, 1.
parente: quia huius parente semper plurimum essem usus; Planc. 25.
partibus: f. membris.
patera: qua (patera) mulieres ad res divinas uterentur; Verr. IV, 46.
patientia: usus est ipse incredibili patientia; Phil. X, 9.
pace: ut pace uterentur; prov. cons. 4.
pecunia: pecunia mea tot annos utitur P. Quinctius: utatur sane; Quinct. 43. iubet ... hac (pecunia) uti xviros; leg. agr. I, 3. ut ... ea (pecunia) xviri utantur; ib. II, 62. si qui improbe credita pecunia usus est; Rab. Post. 7. qua (pecunia) ad bellum uterere; Deiot. 14. pecuniam .. ad rem publicam, si qua opus sit, quae publica sit et exigi possit, utatur, exigat; Phil. X, 26.
perfugio: f. **perfugium,** II, 2. (5 St.) B. III, S. 594.
poculis: ut ... hic isdem etiam poculis uteretur; Verr. III, 23.
populo: utebatur populo sane suo; Quinct. 29.
postulatione: qua (postulatione) cum utuntur; Verr. II, 148.
potentia: dum modo ea (potentia) nos utamur pro salute bonorum contra amentiam perditorum; Milo 12.
potestate: si quis ea potestate [temere] est usus; leg. agr. II, 30. quae potestas si mihi saepius sine meo vestroque periculo fiet, utar; Phil. I, 38.
praesidiis: ut servorum praesidio uteretur; Catil. III, 8.
proeliis: tametsi urbem ex Tigrani regno ceperat et proeliis usus erat secundis; imp. Pomp. 23.
propugnaculo: quo (propugnaculo) contra omnis meos impetus usurum se putat; Verr. III, 40.
provincia: ad omnis res sic illa || Sicilia || provincia semper usi sumus; Verr. II, 5.
pugnis: f. calcibus.
ratione: ea est usus ratione vitae; Planc. 67.
regno: C. Caesari ... M. Antonium consulem populi iussu regnum detulisse; Caesarem uti noluisse; Phil. II, 87.
sanguine: f. membris.
saxis, scopulo: qui ... scopulo atque saxis pro portu stationeque utuntur; Tull. 33.
scriptoribus: f. architectis.
sententia: qua (sententia) cum antea tum hodie [vel] maxime usus es; Marcell. 32.
servis: quibus (servis) se in classe uti velle dicebat; div. Caec. 55.
signis: quibus (signis) ego nunc non utor; div. Caec. 29.
silentio: quo (silentio) eram his temporibus usus; Marcell. 1.
sociis: in populum Romanum grave est non posse uti sociis; Balb. 24.
statu: quo (statu rei publicae) nunc utimur; Verr. I, 18.
studiis: quod isdem studiis semper usi sumus; Ligar. 21.
stultitia: iam iste erat hac stultitia multis in rebus usus; Verr. V, 103.
tabulis: qui ne utitur quidem illis (tabulis), in quibus est scriptus; Arch. 10.
telo: nisi utetur telo eo ac repugnabit; Tull. 50. qui sui defendendi causa telo esset usus; Milo 11.
tempore: si utar ad dicendum meo legitimo tempore; Verr. a. pr. 32. hoc (tempore) si non utor, non tibi iniuriam facio; ib. I, 25.
terminis: quod nimis magna procuratione liberatus modicis regni terminis uteretur; Deiot. 36.
terroribus: f. minis.
testificatione: ut contra hoc crimen ... hac videlicet testificatione uteretur; Verr. V, 102.
testimonio: postea sum usus adversarii testimonio; Quinct. 88. quo testimonio nunc vir optimus utitur sibi emptum esse; Caecin. 16. eis in causa testimoniis utitur; ib. 23. si qui vellet contra dicere, usurum esse eum suo testimonio; Cluent. 134. f. confessione; Caecin. 24.
testibus: quid ego his testibus utor, quasi res dubia aut obscura sit? div. Caec. 14. ut testibus utar statim; Verr. a. pr. 55. libentius ignotis quam notis utatur, alienigenis quam domesticis testibus; Font. 4. f. accusatore. horis; Verr. I, 51.

vacatione: qua (vacatione || purgatione ||) ille apud omnis utitur; Verr. II, 164. quod (municipium) per hosce annos tam commoda vacatione ... sit usum; ib. V, 58.

vase: vas, ... quo solitus esset uti ad festos dies; Verr. IV, 32.

verbo: quo (verbo) nos etiam tunc utimur, cum ..; Font. 29. quo (verbo) tum in sedandis discordiis usa erat civitas illa; Phil. I, 1. f. **verbum,** II, 4. utor (9 St.) S. 851, a.

via: proinde quasi Appius ille Caecus viam muniverit, non qua populus uteretur; Milo 17.

viris: audi viros bonos, quibus multis uteris; Phil. X, 6.

virtute: ut Miloni uti virtute sua liberet; Milo 41. quod pari consilio eademque virtute legio quarta usa ... libertatem defendat; Phil. III, 39.

vociferatione: qua vociferatione in ceteris iudiciis accusatores uti consueverunt, ea nos hoc tempore utimur qui causam dicimus; Sex. Rosc. 12.

voce: si universa ... provincia loqui posset, hac voce uteretur; div. Caec. 19. sed ego nondum utor hac voce ad hunc defendendum: ad purgandum me potius utar; Sulla 14. qua voce ter omnino post Romam conditam consul usus esset; sen. 24. qua voce mihi in agendis gratiis ... esse utendum putabam, ea nunc uti cogor in eorum periculis depellendis; Sest. 2. qua (voce) qui apud te ... utitur; Ligar. 16.

IV. **mit doppeltem Ablativ:** ne bestiis quoque ... immanioribus uteremur; Sex. Rosc. 71. iste || is || scilicet vir optimus et singulari fide praeditus in suo iudicio tabulis suis testibus uti conatur; Qu. Rosc. 1. quod multis locupletioribus civibus nostris utimur; Verr. II, 6. eo (Laetilio) iste tabellario semper usus est; ib. 64. quo iste interprete non ad linguam Graecam, sed ad furta et flagitia uti solebat; ib. III, 84. utar teste — quo? P. Vettio Chilone; ib. 166. ut illis benignis usus est ad commodandum; ib. IV, 6. ecquod in Sicilia bellum gessimus quin Centuripinis sociis, Syracusanis hostibus uteremur? ib. V, 84. hic vide quam me sis usurus aequo; ib. 154. eo nos iam laudatore et teste utemur; Font. 16. te uti in hac re magistro volo; Caecin. 32. ut ... Q. Mucio socero suo multisque peritissimis hominibus auctoribus uteretur; ib. 69. quo sequestre in illo iudice corrumpendo dicebatur esse usus; Cluent. 25. utebatur .. medico non ignobili || medico ignobili et spectato, al. || homine, Cleophanto; ib. 47. ipse eis neque defensoribus uti postea neque laudatoribus potuit; ib. 56. ut eo fautore uteretur cupidiore, quam fides iudicis postulabat; ib. 68. si is uti me defensore voluerit; ib. 158. emit de A. Rupilio, quo erat usus Oppianicus medico, Stratonem quendam; ib. 176. populo Romano disceptatore uti volo; leg. agr. I, 23. et locupletioribus his et melioribus civibus uteremur; Catil. II, 18. hisce utitur laudatoribus Flaccus, hisce innocentiae testibus; Flacc. 64. his utitur quasi praefectis libidinum suarum; sen. 15. his se tribus auctoribus in consiliis capiendis, adiutoribus in re gerenda esse usurum dicebat; Sest. 40. vos his civibus uti optimis (potestis); ib. 147. quo adiutore usus est? quo socio? quo conscio? Cael. 57. quos [magnis] adiutoribus *illis* usi || adiutoribus tuis || armis subegimus; Balb. 25. nihil .. magis uteremur eis adiutoribus sublatis virtutis praemiis; ib. 26. si aut adiutoribus illorum civibus uti in bellis nobis non liceret aut ... haberemus; ib. 38. eis .. cum fidelissimis sociis uti posses, hostibus uti acerrimis maluisti; Piso 84. nec me suffragatore meliore utebatur quam Clodio; Milo 34. mihi, .. quo auctore te in his rebus uti arbitrabantur; Phil. I, 30. age, si paruerit, hoc civi uti aut volumus aut possumus? ib. V, 28. quo utebar sene auctore adulescens; ib. VIII, 13.

V. **Lücke:** postremo qui in ulciscendo remissior fuit, † in eorum aperte utitur || in eo suo iure aperte utitur || ; Quir. 23.

utpote, nämlich: Lucius quidem frater eius, utpote qui peregre depugnarit, familiam ducit; Phil. V, 30.

utrum, ob, wohl: I. allein: an hoc dicere audebis, utrum de te aratores, *utrum negotiatores,* || utrum denique Siculi universi bene existiment [aut quo modo existiment] ad rem id non pertinere? Verr. II, 167. utrum aequo animo laturum *me* putavit? Fr. B, VIII, 10.

II. mit an: f. **an,** A, II, 2, e. — B, II, 2, c (B. I, S. 223—227).

vul— f. **vol—**

uxor, Gattin: I. **absolut:** 1. adest: neque aderat uxor, quae consolari hominem in malis posset; Verr. V, 92.

ardet: Arinis uxorem pelicatus dolore concitatam ... arsisse dolore muliebri; Scaur. 9.

comparat: dum se uxor ... comparat; Milo 28.

dicit: cur sodalis uxorem (cogis) ... contra te testimonium dicere? Verr. I, 94.

est: cum Romae domus eius, uxor, liberi sint; Quinct. 54. cui Romae domus, uxor, liberi, procurator esset; ib. 85. praesertim cum Romae domus eius, uxor, liberi essent; ib. 86. cum Ameriae Sex. Roscii domus, uxor liberique essent; Sex. Rosc. 96. *erat* Pipa || Pipa || quaedam, uxor Aeschrionis Syracusani; Verr. V, 81. erat Nice, facie eximia, ut praedicatur, uxor Cleomeni Syracusani; ib. 82. cum esset gravida Auria, fratris uxor; Cluent. 31. hodie .. apud Decianum est et uxor Amyntae et filia; Flacc. 72. f. II, 1. interrogo.

habet: cum eius uxor, femina primaria, paternas arationes haberet in Leontino; Verr. III, 97.

lamentatur: quod domum Antonii adflictam maestitia audiebam, lamentari uxorem; Phil. XII, 2.

moritur: postea Magia uxor Oppianici mortua est; Cluent. 21. cum esset eius uxor Valeria intestato mortua; Flacc. 84.

nascitur, patitur: cum indigne pateretur uxor Cleomenis ... itemque uxor Aeschrionis, honesto loco nata, in conventum suum mimi Isidori filiam venisse; Verr. V, 31.

potest: f. adest.

redeunt: uxores suas a cena redeuntis attrectatas esse a Caelio; Cael. 20.

revocat: neque meam mentem non domum saepe revocat exanimata uxor et ... filia et .. filius; Catil. IV, 3.

sedet: cum alter veheretur in raeda paenulatus, una sederet uxor; Milo 54.

violat: quid .. vos uxor mea misera violarat, quam vexavistis? dom. 59.

ohne Verb: apud alterum uxor, liberi; Phil. XII, 1.

2. sum: Aeschrionis Syracusani uxor est Pipa; Verr. III, 77. cuius illa quondam socrus, paulo ante uxor fuisset; Cluent. 188. quae (Euchadia) fuit uxor Execesti; Piso 89.

II. **nach Verben:** 1. abduco: uxorem abduxit ab Amynta praegnantem; Flacc. 72.

appello: quod tu iure eandem sororem et uxorem appellare possis; dom. 92.

attrecto: f. I, 1. redeunt. — cogo: f. I, 1. dicit. — concito: f. I, 1. [illegible]t.

defendo: cum meos liberos et uxorem ... tuis opibus auxilioque defendisses; Planc. 73.

dicerno: cum uxorem sororemque non discernis; har. resp. 39.

duco: qui eius uxorem, quem occiderat, in matrimonium duxerit; Cluent. 125. duxit *iterum* uxorem patre vivo optimi et calamitosissimi viri filiam, L. Scipionis; Sest. 7. qui ... libertinam duxit uxorem; ib. 110. quem ad modum illam uxorem duceret; Scaur. 8. Aris autem ... continuo Romae matrem illam Bostaris duxit uxorem; ib. 12. quam (uxorem) secum gravis imperator ad exercitum duxerat; Phil. V, 22.

exanimo: f. I, 1. revocat.

existimo: quorum iste uxores numquam alienas existimavit; Verr. II, 36.

habeo: solere aiunt reges barbaros Persarum ac Syrorum pluris uxores habere; Verr. III, 76. uxorem eius parum poterat animo soluto ac libero ... secum habere; ib. V, 82. habet uxorem, suscipiet iam liberos; dom. 34. cuius pater Numitoriam Fregellanam, proditoris filiam, habuerit uxorem; Phil. III, 17. qui habet Aricinam uxorem; ib.

interficio: qui uxores, qui uno tempore fratris uxorem speratosque liberos fratremque ipsum ... interfecerit; Cluent. 125.

interrogo: adhibitis amicis, praesente matre sua, Dinaea, uxorem suam interrogavit, essetne praegnas; Cluent. 33.

invenio: cum ex eodem stupro tibi et uxorem et filiam invenisti; Fr. B. VIII, 18, a.

neco: ad uxorem Oppianici, hominis in uxoribus necandis exercitati, omnia bona Habiti ventura fuisse dicebat; Cluent. 52.

occido: uxore occisa; Catil. IV, 12.

orno: quasi etiam amicorum uxores ... ornaturus esses; Verr. 183.

probo: sed si Aricinam uxorem non probas, cur probas Tusculanum? Phil. III, 16. probatissima uxor, optatissimi liberi; ib. XIII, 8.

relinquo: *scilicet relicta illic uxore ipse fuga sibi consuluit;* Scaur. c. 2, § 6.

repeto: Cei cuiusdam Samnitis uxorem post bellum ab hoc esse repetitam; Cluent. 162.

restituo: restituat uxorem, reddat misero patri filiam; Flacc. 73.

timeo: is cum hanc suam uxorem, anum et locupletem et molestam, timeret; Scaur. 8.

vexo: vexabatur uxor mea; Sest. 54. f. I, 1. violat.

2. sum: se ... nec dominum eius esse fundi nec locatorem; uxoris esse; Verr. III, 55.

3. attribuo: eis || his || autem uxoribus civitates (reges barbaros) attribuere (solere); Verr. III, 76.

do: qui uxori suae Cluentiae ... cum ipse poculum dedisset; Cluent. 30.

lego: uxori grande pondus argenti matrique partem maiorem bonorum legavit; Caecin. 12.

nuntio: ut is domum quoque pueros mitteret qui uxori suae nuntiarent; Verr. a. pr. 21.

offero: quod ab eo sorori et uxori tuae stuprum esse oblatum comperisses; Phil. II, 99.

4. traho ab: aliquid enim salis a mima uxore trahere potuisti; Phil. II, 20.

venio ad: f. 1. neco.

III. **nach Substantiven:** 1. conspectus: qui me in meis aedibus || sedibus, al. ||, in conspectu uxoris ac liberorum meorum trucidaret; Sulla 18.

dos: cum uteretur uxoris dote numerata; Caecin. 11.

frater: [tuae uxoris frater] Vettius; Verr. III, 168. quis ergo adfuit? „frater“ inquit „uxoris meae“; dom. 118. cum se fratrem uxoris tuae fratri tuo germano antelatum videbat; ib.

fundus: Xenonis Menaeni, nobilissimi hominis, uxoris fundus erat colono locatus; Verr. III, 55. Fulcinius huic fundo uxoris continentia quaedam praedia atque adiuncta mercatur; Caecin. 11.

ignobilitas: quae porro amentia est eum dicere aliquid de uxorum ignobilitate? Phil. III, 17.

interitus: cum et de suo et de uxoris interitu clamaret; Cluent. 31.

mors: nuper cum morte superioris uxoris novis nuptiis domum vacuefecisses; Catil. I, 14. simul ac libertus de morte uxoris nuntiavit; Scaur. 12.

os: quorum ante pedes eius morientium sanguine os uxoris respersum esse constabat; Phil. III, 4.

pedes: eos .. ante pedes suos uxorisque suae ... iugulari coëgit; Phil. V, 22.

Poenae: a socrus, ab uxorum, a fratris, a liberum Poenis actum esse praecipitem in sceleratorum sedem ac regionem; Cluent. 171.

pueri: Milo, qui numquam, tum casu pueros symphoniacos uxoris ducebat et ancillarum greges; Milo 55.

sinus: Brundisii in sinu non modo avarissimae, sed etiam crudelissimae uxoris ... centuriones trucidavit; Phil. XIII, 18.

socii: per eosdem istius furtorum, iniuriarum uxorumque socios ... Marcellia tolluntur; Verr. II, 51.

2. scelera in: obliviscendum vobis putatis matrum in liberos, virorum in uxores scelera? Scaur. 13.

IV. **Umstand:** 1. constringi: cum paenula inretitus, raeda impeditus, uxore paene constrictus esset; Milo 54.

2. cum: cum hic insidiator ... cum uxore veheretur in raeda; Milo 28. semper ille antea cum uxore, tum sine ea; ib. 55.

sine: obviam fit ei Clodius ... nullis Graecis comitibus ..., sine uxore; Milo 28. f. cum; Milo 55.

Zonarius, Gürtelmacher: nuper epulati [paulo] atque omni largitione saturati Pergameni, quod Mithridates ... se velle dixit, id sutores et zonarii conclamarunt; Flacc. 17.

NACHTRÄGE ZUM VIERTEN BANDE.

Quaero, III. solitudinem, tenebras: ut ea (mulier)...solitudinem ac tenebras ... non quaerat; Cael. 47 (S. 6, b).

quaeso, III. alqm: f. 1. Verr. III, 196. Cluent. 196. — II, 2. dom. 147. Phil. VII, 8 (S. 7, b).

qui, A, I. ea, quae certissima sunt ... argumenta; Verr. V, 79 (S. 67, a).

— quo die hunc sibi promississe dicat; Quinct. 86. quos .. aeresimos dies nominant; Verr. II, 129 (S. 68, a).

— cuius propter indignitatem iudicii ... est actum; Verr. I, 156 (S. 69, a).

— (id) quod ... maiores vobis ... monumentum belli reliquerunt; leg. agr. II, 49 (S. 70, a).

— quem tu tamen populum ... frequentare non poteras; dom. 89. qui fundi populi facti non essent; Balb. 21 (S. 71, a).

— quibus pro tantis rebus ... nullum monumentum laudis postulo; Catil. III, 26 (S. 71, b).

— quae ... supplicia ... inferre potuerunt; har. resp. 3 (S. 72, b).

— vada Volaterrana quae nominantur; Quinct. 24 (S. 73, a).

— A, II, 1, e. Marcellia: pro Marcelliis, quae illi ... sustulerunt; Verr. II, 154 (S. 81, a).

— A, II, 2. illud, quod venerari solebas, bustum; Phil. II, 107 (S. 83, b).

— duo consules omnium, quos vidimus, sapientissimi; Fr. B, VI, 10 (S. 86, b).

— deae, quae ... lacus .. incolitis; Verr. V, 188 (S. 88, a).

— quae (lux) communis est; Sex. Rosc. 150 (S. 97, b).

— omnia (praedia), quae serviebant; leg. agr. III, 9 (S. 103, a).

— quae (religio) ... soleat defendere; Verr. II, 159 (S. 104, b).

— C, **a,** II, 2. sum: ei, quorum erant legibus; Phil. II, 75 (S. 136, a).

— C, **e,** II, 1. sentio: quae ... sensimus; Deiot. 33. quod sentio; Phil. V, 3 (S. 155, a).

— C, **e,** V, 2. in: in quibus etiam ille nobilis taurus; Verr. IV, 73 (S. 157, a).

quis, A, II. dies: quibus (diebus dica) scripta esset; Verr. II, 38 (S. 180, a).

— C, **b,** I, 2. sentio: quid (vos) sentire oporteat; Sest. 81. quidem sentiatis; Milo 71 (S. 195, b).

quisque, B, **a,** I, 2. defendo: rationem reddere, qua de causa quemque defendam; Rabir. 1 (S. 212, a).

— B, **b,** I, 2. ago: QUIBUS QUIDQUE VERBIS ACTUM .. SIT; Caecin. 79. spectari, ... quibus quidque verbis esset actum; ib. 81 (S. 214, a).

religio, II, 1. violo: quaestura [...] quid aliud habet in se nisi ... sortis necessitudinem, religionemque violatam? Verr. a. pr. 11 (S. 268, a).

res publica, III, 3. dignus: f. **dignus,** A. alqd; Phil. VI, 16. consularis (S. 336).

sacer, A. aedes: statuae ... positae ... in aedibus sacris; Verr. II, 158 (S. 366, a).

— B, II, 4. sum in: quod (ius) in sacris ... sit; dom. 42 (S. 367, b).

sacerdos, I, 2. sum: sive quod Caesaris sacerdos es; Phil. II, 110 (S. 368, a).

saepe, I. oppugno: qui saepissime hanc urbem ... oppugnarunt; Font. 35 (S. 372, a).

— venio: saepius ... mihi venit in mentem ..: Planc. 2 (S. 373, a).

sagum, I, 1 sumo: ut .. senatus ... saga sumi iuberet; Phil. VI, 16 (S. 374, a).

salus, I, 1. cogit: ut id studiosissime facerem, salus rei publicae ... coëgit; Rabir. 2 (S. 375, b).

— II, 1. retineo: cum (ille) perseverantiam sententiae suae, non salutem rei publicae retinuisset; Planc. 89 (S. 377, a).

— II, 3. subvenio: cum maxime consilio nostro subvenire communi saluti oporteret; Phil. V, 1 (S. 377, b).

— IV, 1. dux: primo salutis ... quaerebant aliquem ducem; Ligar. 3 (S. 380, b).

— ratio: magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti ad suspicionem criminis quam ad rationem salutis; Verr. a. pr. 52 (S. 380, b).

— studium: in quo (loco) non fixum sit in publicis monumentis studium salutis mea; Sest. 128 (S. 381, a).

— V, 2. in: haec erat studiorum in meae salute contentio, ut ..; Sest. 130. id in salute mea ... fecistis; Piso 36 (S. 381, b).

salvus, alqs: aliter .. nostri negant posse se salvos esse; Phil. I, 20 (S. 382, b).

scelus, V, 2. sine: quod ne pii quidem sine scelere esse potuerunt; Sex. Rosc. 66 (S. 405, a).

scio, II, 4. scio quidvis homini accidere posse; Phil. XII, 24 (S. 409, b).

secundus, proelium: tametsi (exercitus) ... proeliis usus erat secundis; imp. Pomp. 23 (S. 416, a).

sed, A, 1, 1. cum se ad plebem transire velle diceret, sed misere fretum transire cuperet; Fr. B. XIII, III, 2 (S. 417, b).

— A, II. ita: (Clodius) contulit se ad eius competitores, sed ita, .. ut ..; Milo 25 (S. 423, a).

— tamen: est ibidem alter Saserna: sed omnes tamen tantam habent similitudinem inter se, ut ..: Phil. XIII, 28 (S. 426, a).

— B. quidem: quae sunt maxima illa quidem, sed adhuc hominum magis iudiciis quam publice laudata; Phil. V, 35 (S. 428, a).

semihora, II. praestituo: suspicor eo mihi

semihoram a Labieno praestituam esse, ut ne plura de pudicitia dicerem; Rabir. 9 (S. 433, b).

semper, I. do, soleo: sumptum ... suo quaeque nauarcho civitas semper dare solebat; Verr. V, 60 (S. 435, a).

senatus, I, 1. committit: cui senatus totam rem publicam ... commiserat; Milo 61 (S. 443, a).

— decernit: cui senatus ... supplicationem decreverit; Sulla 85 (S. 443, b).

— perfringit: ut aliquando perficeretur, frequentia atque auctoritate (senatus) perfregit; Quir. 10 (S. 445, b).

— sequitur: eodem .. consilio M. Bibuli ... senatus sententiam secutus est; dom. 69 (S. 446, a).

— II, 1. facio: senatum bene sua sponte firmum firmiorem vestra auctoritate fecistis; Phil. VI, 18 (S. 447, a).

sententia, I. est: sin recta sententia (fuit); Phil. XI, 34 (S. 455, b).

sentio, II, 3. ea ... a nefariis civibus ... suscepta esse sensistis; Catil. III, 21 (S. 461, a).

si, A, I, 2. si fuit error; Phil. XI, 34. — 5. si ... pendetur; Quinct. 5 (S. 483, b).

similis, B, III. communis cum: est hoc ei commune cum plurimis sui || sibi || simillimis; Phil. XIII, 27 (S. 505, a).

sine, III, 3. sine .. captivis ... Romae manere; Sest. 127 (S, 511, b).

status, IV. pro: qui (cives) auderent se et salutem suam in discrimen offerre pro statu civitatis; Sest. 1 (S. 563, a).

sui, A, 1, a, α. neque se ei (fratri) legatum ... defuturum; Phil. XI, 17 (S. 585, b).

— A, 1, c. in: non istum maius in sese scelus concepisse; Verr. I, 9. qui in se suscipere istius culpam ... cuperet; ib. IV, 9. quo ... Habitus metu adductus tantum in se facinus suscipere conatus est? Cluent. 170. qui suscipit in se scelus; Phil. XI, 9 (S. 595, a).

— A, 4, b. qui ita dicant, sese audientibus illud ... dicatum esse; Verr. IV, 70 (S. 601, a).

sum, I. alqs: quis est .. cui non ... patriae solum .. sit carum? Catil. IV, 16 (S. 604, a). quis est .. nostrum cui non illa civitas sit ... commendatior? Balb. 43 (S. 604, b).

— alqd: quid .. erat quod vectigalibus prospiceret? Verr. III, 128 (S. 605, a). reliquis .. VI et XX tribubus nihil erit quod non putent posse ... denegare; leg. agr. II, 21 (S. 605, b).

— locus: quoniam hic locus est unus, quem tibi cum Caesare communem esse dicas; Vatin. 15 (S. 608, a).

— res: quis .. sapientior ad coniecturam rerum futurarum? Phil. X, 17 (S. 609, a).

— res publica: non illi nullam esse rem publicam ... voluerunt; Catil. III, 45 (S 609, a).

— Roma, sedes, tranquillitas: nullam alteram Romam neque aliam sedem imperii nobis consulibus futuram summamque tranquillitatem pacis; leg. agr. I, 24 (S 609, a).

— IV, 2. alicuius: totum istud Graecorum est; Flacc. 10 (S. 610, a).

— V. alicui: potestatem sibi D. Bruti conveniendi non fuisse; Phil. VIII, 21 (S. 605, b).

tamen, A, I, 1. illo ipso tamen anno ... numquam dubitastis ..; sen. 4 (S. 686, b).

— A, II, 1. qui ... declarabatur ... qualis esset, tamen in ... insimulationem vocabatur; Font. 39 (S. 687, a). habere videtur ista res iniquitatem ...; decernatur tamen, si placet; Catil. IV, 7 (S. 687, b).

— A, II, 2. cum: cum ... invasisses, tamen ... Romam ... deportasses; Verr. I, 54 (S. 688, b). ut, cum equitis Romani esses filius, summa tamen amplitudine dignus putarere; Muren. 16 (S. 689, a). quam ob rem ..., cum nullum genus acerbitatis praetermitteret, hoc tamen unum praetereundum putarit; Planc. 36 (S. 689, b).

— si: quin, ... etiam si inviti absoluturi sitis, tamen absolvatis; Cluent. 158 (S. 691, b.)

tremo, mucrones: nisi mucrones etiam nostrorum militum tremere voltis dubitantis, utrum in cive an in hoste figantur; Phil. XIV, 6 (S. 766, a).

vendito, alqm: huic se etiam summis honoribus usi || honoribus || contra suam dignitatem venditabant; Phil. VIII, 28 (S. 838, a).

venio, III. alqs: huic ad urbem venienti tota obviam civitas ... processerat; Sest. 68 (S. 845, b).

verbum, II, 1. specto: in qua re tu velis, verba spectari oportere; Caecin. 85 (S. 851, a).

vereor, II, 2. vereor ut hoc, quod dicam, perinde intellegi possit auditum atque ipse cogitans sentio; Marcell. 12 (S. 856, a).

video, II, 5, b. quae (Diana) cum duas urbis ... captas incensasque vidisset; Verr. IV, 78 (S. 899, b).

videor, I, 1. parietes ..., ut mihi videtur || videntur ||, huius curiae tibi gratias agere gestiunt; Marcell. 10 (S. 906, a).

— II. esse: qua in re mihi ridicule es visus esse inconstans; Qu. Rosc. 19 (S 909, b).

virtus, IV, 1. praemium: sublatis virtutis praemiis; Balb. 26 (S. 946, a).

Druck von Isaleib & Rietzschel in Gera.